

Holy Bible

Aionian Edition®

Η Καινή Διαθήκη, Καθαρεύουσα
Neophytos Vamvas Modern Greek

AionianBible.org
The world's first Holy Bible untranslation
100% free to copy and print
also known as “ The Purple Bible ”

Holy Bible Aionian Edition ©
Η Καινή Διαθήκη, Καθαρεύουσα
Neophytos Vamvas Modern Greek

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024
Source text: Crosswire.org
Source version: 8/14/2022
Source copyright: Public Domain
Orthodox Archimandrite Neophytos Vamvas, 1850

Formatted by Speedata Publisher 4.19.2 (Pro) on 4/23/2024
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc
<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

Ελληνική at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* © is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

Table of Contents

OLD TESTAMENT

Γένεσις	11
Ἔξοδος	42
Λευϊτικόν	68
Ἄριθμοί	88
Δευτερονόμιον	115
Ἰησοῦς Ναυῆ	138
Κριταί	154
Ῥούθ	170
Βασιλειῶν Α΄	172
Βασιλειῶν Β΄	193
Βασιλειῶν Γ΄	210
Βασιλειῶν Δ΄	230
Παραλειπομένων Α΄	249
Παραλειπομένων Β΄	266
Ἔσδρας Α΄	288
Ἔσδρας Β΄	294
Ἑσθήρ	303
Ἰώβ	308
Ψαλμοί	323
Παροιμίας	360
Ἐκκλησιαστής	373
Ἄσμα Ἀσμάτων	378
Ἥσαϊας	381
Ἱερεμίας	411
Θρῆνοι	446
Ἰεζεκιήλ	449
Δανιήλ	480
ᾠσηέ΄	490
Ἰωήλ΄	495
Ἀμώς΄	497
Ὀβδιού	501
Ἰωνᾶς΄	502
Μιχαίας	504
Ναούμ	507
Ἀμβακούμ	509
Σοφονίας	511
Ἀγγαῖος	513
Ζαχαρίας	514
Μαλαχίας	520

NEW TESTAMENT

Κατὰ Ματθαῖον	525
Κατὰ Μάρκον	544
Κατὰ Λουκᾶν	556
Κατὰ Ἰωάννην	576
Πράξεις	591
Πρὸς Ῥωμαίους	611
Πρὸς Κορινθίους Α΄	619
Πρὸς Κορινθίους Β΄	627
Πρὸς Γαλατάς	632
Πρὸς Ἐφεσίους	635
Πρὸς Φιλιππησίους	638
Πρὸς Κολοσσαίς	640
Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄	642
Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β΄	644
Πρὸς Τιμοθέον Α΄	645
Πρὸς Τιμοθέον Β΄	647
Πρὸς Τίτον	649
Πρὸς Φιλημόνα	650
Πρὸς Ἑβραίους	651
Ἰακώβου	657
Πέτρου Α΄	659
Πέτρου Β΄	662
Ἰωάννου Α΄	664
Ἰωάννου Β΄	667
Ἰωάννου Γ΄	668
Ἰουδα	669
Ἀποκαλύψις Ἰωάννου	670

APPENDIX

Reader's Guide

Glossary

Maps

Destiny

Illustrations, Doré

OLD TESTAMENT

Και εξεδίωξε τον Αδάμ· και κατά ανατολὰς του παραδείσου της Εδέμ ἔθηκε τα Χερουβεὶμ,
και την ρομφαίαν την φλογίνην, την περιστρεφομένην,
διὰ να φυλάττωσι την οδὸν του ξύλου της ζωῆς.

Γένεσις 3:24

Γένεσις

1 Εν αρχή εποίησεν ο Θεός τον ουρανόν και την γην. **2** Η δε γη ήτο άμορφος και έρημος· και σκότος επί του προσώπου της αβύσσου. Και πνεύμα Θεού εφέρετο επί της επιφανείας των υδάτων. **3** Και είπεν ο Θεός, Γενηθήτω φώς· και έγεινε φώς. **4** και είδεν ο Θεός το φως ότι ήτο καλόν· και διεχώρισεν ο Θεός το φως από του σκότους. **5** και εκάλεσεν ο Θεός το φως, Ημέραν· το δε σκότος εκάλεσε, Νύκτα. Και έγεινε εσπέρα και έγεινε πρωί, ημέρα πρώτη. **6** Και είπεν ο Θεός, Γενηθήτω στερέωμα αναμέσον των υδάτων, και ας διαχωρίζη ύδατα από υδάτων. **7** Και εποίησεν ο Θεός το στερέωμα, και διεχώρισε τα ύδατα τα υποκάτωθεν του στερεώματος από των υδάτων των επάνωθεν του στερεώματος. Και έγεινε ούτω. **8** Και εκάλεσεν ο Θεός το στερέωμα, Ουρανόν. Και έγεινε εσπέρα και έγεινε πρωί, ημέρα δευτέρα. **9** Και είπεν ο Θεός, Ας συναχθώσι τα ύδατα τα υποκάτω του ουρανού εις τόπον ένα, και ας φανή η ξηρά. Και έγεινε ούτω. **10** Και εκάλεσεν ο Θεός την ξηράν, γήν· και το συναγμα των υδάτων εκάλεσε, Θαλάσσας· και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν. **11** Και είπεν ο Θεός, Ας βλαστήση η γη χλωρών χόρτον, χόρτον κάμνοντα σπόρον, και δένδρον κάρπιμον κάμνον καρπόν κατά το είδος αυτού, του οποίου το σπέρμα να ήναι εν αυτώ επί της γης. Και έγεινε ούτω. **12** Και εβλάστησεν η γη χλωρών χόρτον, χόρτον κάμνοντα σπόρον κατά το είδος αυτού, και δένδρον κάμνον καρπόν, του οποίου το σπέρμα είναι εν αυτώ κατά το είδος αυτού· και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν. **13** Και έγεινε εσπέρα και έγεινε πρωί, ημέρα τρίτη. **14** Και είπεν ο Θεός, Ας γένωσι φωστήρες εν τω στερεώματι του ουρανού, διά να διαχωρίζωσιν την ημέραν από της νυκτός· και ας ήναι διά σημεία και καιρούς και ημέρας και ενιαυτούς. **15** και ας ήναι διά φωστήρας εν τω στερεώματι του ουρανού, διά να φέγγωσιν επί της γης. Και έγεινε ούτω. **16** Και έκαμεν ο Θεός τους δύο φωστήρας τους μεγάλους, τον φωστήρα τον μέγαν διά να εξουσιάζη επί της ημέρας, και τον φωστήρα τον μικρόν διά να εξουσιάζη επί της νυκτός· και τους αστέρας. **17** και έθεσεν αυτούς ο Θεός εν τω στερεώματι του ουρανού, διά να φέγγωσιν επί της γης, **18** και να εξουσιάζωσιν επί της ημέρας και επί της νυκτός και να διαχωρίζωσι το φως από του σκότους. Και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν. **19** Και έγεινε εσπέρα και έγεινε πρωί, ημέρα τετάρτη. **20** Και είπεν ο Θεός, Ας γεννήσωσι τα ύδατα εν αφθονία νηκτά έμψυχα και πετεινά ας πέτωνα επάνωθεν της γης κατά το στερέωμα του ουρανού. **21** Και εποίησεν ο Θεός τα κήτη τα μεγάλα και παν έμψυχον κινούμενον, τα οποία εγέννησαν εν αφθονία τα ύδατα κατά το είδος αυτών, και παν πετεινόν πτερωτόν κατά το είδος αυτού. Και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν. **22** Και ευλόγησεν αυτά ο Θεός, λέγων, Αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και γεμίσατε τα ύδατα εν ταις θαλάσσαις και τα πετεινά ας πληθύνωνται επί της γης. **23** Και έγεινε εσπέρα και έγεινε πρωί, ημέρα πέμπτη. **24** Και είπεν ο Θεός, Ας γεννήση η γη ζώα έμψυχα κατά το είδος αυτών, κτήνη και ερπετά και ζώα της γης κατά το είδος αυτών· και έγεινε ούτω. **25** Και έκαμεν ο Θεός τα ζώα της γης κατά το είδος αυτών, και τα κτήνη κατά το είδος αυτών, και παν ερπετόν της γης κατά το είδος αυτού. Και είδεν ο Θεός ότι ήτο καλόν. **26** Και είπεν ο Θεός, Ας κάμωμεν άνθρωπον κατ' εικόνα ημών, καθ' ομοίωσιν ημών· και ας εξουσιάζη επί των ιχθύων της θαλάσσης και επί των πετεινών του ουρανού και επί των κτηνών και επί πάσης της γης και επί παντός ερπετού, έρποντος επί της γης. **27** Και εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον

κατ' εικόνα εαυτού· κατ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν· άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς. **28** και ευλόγησεν αυτούς ο Θεός· και είπε προς αυτούς ο Θεός, Αυξάνεσθε και πληθύνεσθε και γεμίσατε την γην και κυριεύσατε αυτήν, και εξουσιάζετε επί των ιχθύων της θαλάσσης και επί των πετεινών του ουρανού και επί παντός ζώου κινούμενου επί της γης. **29** Και είπεν ο Θεός, Ίδου, σας έδωκα πάντα χόρτον κάμνοντα σπόρον, όστις είναι επί του προσώπου πάσης της γης, και παν δένδρον, το οποίον έχει εν εαυτώ καρπόν δένδρου κάμνοντος σπόρον· ταύτα θέλωσιν είσθαι εις εσάς προς τροφήν. **30** και εις πάντα τα ζώα της γης και εις πάντα τα πετεινά του ουρανού και εις παν ερπετόν έρπον επί της γης και έχον εν εαυτώ ψυχήν ζώσαν, έδωκα πάντα χλωρών χόρτον εις τροφήν. Και έγεινε ούτω. **31** Και είδεν ο Θεός πάντα όσα εποίησε· και ίδου, ήσαν καλά λίαν. Και έγεινε εσπέρα και έγεινε πρωί, ημέρα έκτη.

2 Και συνετελέσθησεν ο ουρανός και η γη και πάσα η στρατιά αυτών. **2** Και είχε συνετελεσμένα ο Θεός εν τη ημέρα τη εβδόμη τα έργα αυτού, τα οποία έκαμε· και ανεπαύθη την ημέραν την εβδόμην από πάντων των έργων αυτού, τα οποία έκαμε. **3** Και ευλόγησεν ο Θεός την ημέραν την εβδόμην και ηγάσεν αυτήν· διότι εν αυτή ανεπαύθη από πάντων των έργων αυτού, τα οποία έκτισε και έκαμεν ο Θεός. **4** Αυτή είναι η γένεσις του ουρανού και της γης, ότε εκτίσθησεν αυτά, καθ' ην ημέραν εποίησε Κύριος ο Θεός γην και ουρανόν, **5** και πάντα τα φυτά του αγρού, πριν γείνωσιν επί της γης, και πάντα χόρτον του αγρού, πριν βλαστήση· διότι δεν είχε βρέξει Κύριος ο Θεός επί της γης, και άνθρωπος δεν ήτο διά να εργάζεται την γήν· **6** ο ατμός δε ανέβαινε από της γης και επότιζε παν το πρόσωπον της γης. **7** Και έπλασε Κύριος ο Θεός τον άνθρωπον από χώματος εκ της γης, και ενεφύσησεν εις τους μυκτήρας αυτού πνοήν ζωής, και έγεινε ο άνθρωπος εις ψυχήν ζώσαν. **8** Και εφύτευσε Κύριος ο Θεός παράδεισον εν τη Εδέμ κατά ανατολάς και έθεσεν εκεί τον άνθρωπον, τον οποίον έπλασε. **9** Και Κύριος ο Θεός έκαμε να βλαστήση εκ της γης παν δένδρον ώραιον εις την όρασιν και καλόν εις την γεύσιν· και το ξύλον της ζωής εν μέσω του παραδείσου και το ξύλον της γνώσεως του καλού του κακού. **10** Ποταμός δε εξήρχετο εκ της Εδέμ διά να ποτίζη τον παράδεισον· και εκείθεν εμερίζετο εις τέσσαρας κλάδους. **11** Το όνομα του ενός, Φισών· ούτος είναι ο περικυκλώνων πάσαν την γην Αβιλά· όπου ευρίσκεται το χρυσίον. **12** το δε χρυσίον της γης εκείνης είναι καλόν· εκεί είναι το βδέλλιον και ο λίθος ο ονυχίτης. **13** Και το όνομα του ποταμού του δευτέρου, Γιών· ούτος είναι ο περικυκλώνων πάσαν την γην Χούς. **14** και το όνομα του ποταμού του τρίτου, Τίγρις· ούτος είναι ο ρέων προς ανατολάς της Ασσυρίας. Ο δε ποταμός ο τέταρτος, ούτος είναι ο Ευφράτης. **15** Και έλαβε Κύριος ο Θεός τον άνθρωπον και έθεσεν αυτόν εν τω παραδείσω της Εδέμ διά να εργάζεται αυτόν και να φυλάττη αυτόν. **16** Προσέταξε δε Κύριος ο Θεός εις τον Αδάμ λέγων, Από παντός δένδρου του παραδείσου ελευθέρως θέλεις τρώγειν, **17** από δε του ξύλου της γνώσεως του καλού και του κακού δεν θέλεις φάγειν απ' αυτού· διότι καθ' ην ημέραν φάγης απ' αυτού, θέλεις εξάπαντος αποθάνει. **18** Και είπε Κύριος ο Θεός, Δεν είναι καλόν να ήναι ο άνθρωπος μόνος· θέλω κάμει εις εκόν βοθητόν όμοιον με αυτόν. **19** Έπλασε δε Κύριος ο Θεός εν τω ουρανώ πάντα τα ζώα του αγρού και πάντα τα πετεινά του ουρανού, και έφερεν αυτά προς τον Αδάμ, διά να ίδη πως να ονομάση αυτά· και ό, τι όνομα ήθελε δώσει ο Αδάμ εις παν έμψυχον, τούτο να ήναι το όνομα αυτού. **20** Και έδωκεν ο Αδάμ ονόματα εις πάντα τα κτήνη και εις τα

πιηνά του ουρανού και εις πάντα τα ζώα του αγρού· εις δε τον Αδάμ δεν ευρίσκετο βοηθός όμοιος με αυτόν. **21** Και επέβαλε Κύριος ο Θεός έκστασιν επί τον Αδάμ, και εκοιμήθη· και έλαβε μίαν εκ των πλευρών αυτού και έκλεισε με σάρκα τον τόπον αυτής. **22** Και κατεσκεύασε Κύριος ο Θεός την πλευράν, την οποίαν έλαβεν από του Αδάμ, εις γυναίκα και έφερεν αυτήν προς τον Αδάμ. **23** Και είπεν ο Αδάμ, Τούτο είναι τώρα οστέον εκ των οστέων μου και σαρξ εκ της σαρκός μου· αυτή θέλει ονομασθή ανδρίς, διότι εκ του ανδρός αυτή ελήφθη. **24** Διά τούτου θέλει αφήσει ο άνθρωπος τον πατέρα αυτού και την μητέρα αυτού, και θέλει προσκολληθή εις την γυναίκα αυτού· και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν. **25** Ήσαν δε και οι δύο γυμνοί, ο Αδάμ και η γυνή αυτού, και δεν ησχύνοντο.

3 Ο δε όφρις ήτο το φρονιμώτερον πάντων των ζώων του αγρού, τα οποία έκαμε Κύριος ο Θεός και είπεν ο όφρις προς την γυναίκα, Τω όντι είπεν ο Θεός, Μη φάγητε από παντός δένδρου του παραδείσου; **2** Και είπεν η γυνή προς τον όφιν, Από του καρπού των δένδρων του παραδείσου δυνάμεθα να φάγωμεν· **3** από δε του καρπού του δένδρου, το οποίον είναι εν μέσω του παραδείσου, είπεν ο Θεός, Μη φάγητε απ' αυτού, μηδέ εγγίγητε αυτόν, διά να μη αποθάνητε. **4** Και είπεν ο όφρις προς την γυναίκα, Δεν θέλετε βεβαίως αποθάνει **5** αλλ' εξεύρει ο Θεός, ότι καθ' ην ημέραν φάγητε απ' αυτού, θέλουσιν ανοιχθή οι οφθαλμοί σας, και θέλετε είσθαι ως θεοί, γνωρίζοντες το καλόν και το κακόν. **6** Και είδεν η γυνή, ότι το δένδρον ήτο καλόν εις βρώσιν, και ότι ήτο αρεστόν εις τους οφθαλμούς, και επιθυμίων το δένδρον ως διδον γνώσιν· και λαβούσα εκ του καρπού αυτού, έφαγε· και έδωκε και εις τον άνδρα αυτής μεθ' εαυτής, και αυτός έφαγε. **7** Και ηνοιχθησαν οι οφθαλμοί αμφοτέρων, και εγνωρίσαν ότι ήσαν γυμνοί· και ράψαντες φύλλα συκής, έκαμον εις εαυτούς περιζώματα. **8** Και ήκουσαν την φωνήν Κυρίου του Θεού, περιπατούντος εν τω παραδείσω προς το δειλινόν· και εκρύφθησαν ο Αδάμ και η γυνή αυτού από προσώπου Κυρίου του Θεού, μεταξύ των δένδρων του παραδείσου. **9** Εκάλεσε δε Κύριος ο Θεός τον Αδάμ, και είπε προς αυτόν, Που είσαι; **10** Ο δε είπε, Την φωνήν σου ήκουσα εν τω παραδείσω, και εφοβήθην, διότι είμαι γυμνός και εκρύφθη. **11** Και είπε προς αυτόν ο Θεός, Τις εφανέρωσεν εις σε ότι είσαι γυμνός; Μήπως έφαγες από του δένδρου, από του οποίου προσέταξα εις σε να μη φάγης; **12** Και είπεν ο Αδάμ, Η γυνή την οποίαν έδωκας να ήναι μετ' εμού, αυτή μοι έδωκεν από του δένδρου, και έφαγον. **13** Και είπε Κύριος ο Θεός προς την γυναίκα, Τι είναι τούτο το οποίον έκαμες; Και η γυνή είπεν, Ο όφρις με ηπάτησε, και έφαγον. **14** Και είπε Κύριος ο Θεός προς τον όφιν, Επειδή έκαμες τούτο, επικατάρατος να ήσαι μεταξύ πάντων των κτηνών, και πάντων των ζώων του αγρού· επί της κοιλίας σου θέλεις περιπατεί, και χώμα θέλεις τρώγει, πάσας τας ημέρας της ζωής σου· **15** και έχθραν θέλω στήσει αναμέσον σου και της γυναίκος, και αναμέσον του σπέρματός σου και του σπέρματός αυτής· αυτό θέλει σου συντριφει την κεφαλήν, και συ θέλεις κεντήσει την πτέρναν αυτού. **16** Προς δε την γυναίκα είπε, Θέλω υπερπληθύνει τας λύπας σου και τους πόνους της κυοφορίας σου· με λύπας θέλεις γεννά τέκνα· και προς τον άνδρα σου θέλει είσθαι η επιθυμία σου, και αυτός θέλει σε εξουσιάζει. **17** Προς δε τον Αδάμ είπεν, Επειδή υπήκουσας εις τον λόγον της γυναίκος σου, και έφαγες από του δένδρου, από του οποίου προσέταξα εις σε λέγων, Μη φάγης απ' αυτού, καταηραμένη να ήναι η γη εξ αιτίας σου· με λύπας θέλεις τρώγει τους καρπούς αυτής πάσας τας ημέρας της

ζωής σου· **18** και ακάνθας και τριβόλους θέλει βλαστάνει εις σέ· και θέλεις τρώγει τον χόρτον του αγρού· **19** εν τω ιδρώτι του προσώπου σου θέλεις τρώγει τον άρτον σου, εωσού επιστρέψης εις την γην, εκ της οποίας ελήφθης· επειδή γη είσαι, και εις γην θέλεις επιστρέφει. **20** Και εκάλεσεν ο Αδάμ το όνομα της γυναίκος αυτού, Εύαν· διότι αυτή ήτο μήτηρ πάντων των ζώτων. **21** Και έκαμε Κύριος ο Θεός εις τον Αδάμ και εις την γυναίκα αυτού χιτώνας δερματίνους, και ενένδυσεν αυτούς. **22** Και είπε Κύριος ο Θεός, Ιδού, έγεινεν ο Αδάμ ως εις εξ ημών, εις το γινώσκειν το καλόν και το κακόν· και τώρα μήπως εκτείνη την χείρα αυτού, και λάβη και από του ξύλου της ζωής, και φάγη, και ζήση αιώνως· **23** Όθεν Κύριος ο Θεός εξαπέστειλεν αυτόν εκ του παραδείσου της Εδέμ, διά να εργάζηται την γην εκ της οποίας ελήφθη. **24** Και εξεδίωξε τον Αδάμ· και κατά ανατολάς του παραδείσου της Εδέμ έθεσε τα Χερουβείμ, και την ρομφαίαν την φλογινήν, την περιστρεφομένην, διά να φυλάττωσι την οδόν του ξύλου της ζωής.

4 Ο δε Αδάμ εγνωρίσεν Εύαν την γυναίκα αυτού και συνέλαβε, και εγέννησε τον Κάιν· και είπεν, Απέκτησα άνθρωπον διά του Κυρίου. **2** Και προσέτι εγέννησε τον αδελφόν αυτού τον Άβελ. Και ήτο ο Άβελ ποιμήν προβάτων, ο δε Κάιν ήτο γεωργός. **3** Και μεθ' ημέρας προσέφερε ο Κάιν από των καρπών της γης προσφοράν προς τον Κύριον. **4** Και ο Άβελ προσέφερε και αυτός από των πρωτοτόκων των προβάτων αυτού, και από των στεάτων αυτών. Και επέβλεψε με ευμένειαν Κύριος επί τον Άβελ και επί την προσφοράν αυτού· **5** επί δε τον Κάιν και επί την προσφοράν αυτού δεν επέβλεψε. Και ηγανάκτησεν ο Κάιν σφόδρα, και εκατηφίασε το πρόσωπον αυτού. **6** Και είπε Κύριος προς τον Κάιν, Διά τι ηγανάκτησας; και διά τι εκατηφίασε το πρόσωπόν σου; **7** αν συ πράττης καλώς, δεν θέλεις είσθαι ευπρόσδεκτος; και εάν δεν πράττης καλώς, εις την θύραν κείται η αμαρτία. Αλλ' εις σε θέλει είσθαι η επιθυμία αυτού, και συ θέλεις εξουσιάζει επ' αυτού. **8** Και είπεν ο Κάιν προς Άβελ τον αδελφόν αυτού, Ας υπάγωμεν εις την πεδιάδα· και ενώ ήσαν εν τη πεδιάδι, σηκωθείς ο Κάιν κατά του αδελφού αυτού Άβελ εφόνευσεν αυτόν. **9** Και είπε Κύριος προς τον Κάιν, Που είναι Άβελ ο αδελφός σου; Ο δε είπε, Δεν εξεύρω· μη φύλαξ το αδελφού μου είμαι εγώ; **10** Και είπεν ο Θεός, Τι έκαμες; η φωνή του αίματος του αδελφού σου βοά προς με εκ της γης· **11** και τώρα επικατάρατος να ήσαι από της γης, ήτις ήνοιξε το στόμα αυτής διά να δεχθή το αίμα του αδελφού σου εκ της χειρός σου· **12** όταν εργάζησαι την γην, δεν θέλει εις το εξής σοι δώσει τον καρπόν αυτής· πλανήτης και φυγάς θέλεις είσθαι επί της γης. **13** Και είπεν ο Κάιν προς τον Κύριον, Η αμαρτία μου είναι μεγαλύτερα παρ' ώσπερ να συγχωρηθή· **14** ιδού, με διώκεις σήμερα από πρόσωπου της γης, και από του προσώπου σου θέλω κρυφθή, και θέλω είσθαι πλανήτης και φυγάς επί της γης· και πας όστις με εύρη, θέλει με φονεύσει. **15** Είπε δε προς αυτόν ο Κύριος, διά τούτο, πας όστις φονεύση τον Κάιν, επταπλασίως θέλει τιμωρηθή. Και έβαλεν ο Κύριος σημείον εις τον Κάιν, διά να μη φονεύση αυτόν πας όστις εύρη αυτόν. **16** Και εξήλθεν ο Κάιν από προσώπου του Κυρίου, και κατώκησεν εν τη γη Νωδ, προς ανατολάς της Εδέμ. **17** Εγνώρισε δε ο Κάιν την γυναίκα αυτού, και συνέλαβε, και εγέννησε τον Ενώχ· έκτισε δε πόλιν, και εκάλεσε το όνομα της πόλεως κατά το όνομα του υιού αυτού, Ενώχ. **18** Εγεννήθη δε εις τον Ενώχ ο Ιράδ· και Ιράδ εγέννησε τον Μεθουσιήλ· και Μεθουσιήλ εγέννησε τον Μεθουσαιήλ· και Μεθουσαιήλ εγέννησε τον Λάμεχ. **19** Και έλαβεν εις εαυτόν ο Λάμεχ δύο

γυναίκας το όνομα της μιας, Αδά, και το όνομα της άλλης, Σιλλά. **20** Και εγέννησεν η Αδά τον Ιαβάλ· ούτος ήτο πατήρ των κατοικούντων εν σκηναίς και τρεφόντων κτήνη. **21** Και το όνομα του αδελφού αυτού ήτο Ιουβάλ· ούτος ήτο πατήρ πάντων των παιζόντων κιθάραν και αυλόν. **22** Η Σιλλά δε και αυτή εγέννησε τον Θουβάλ·κάιν, χαλκέα παντός εργαλείου χαλκού και σιδήρου αδελφή δε του Θουβάλ·κάιν ήτο η Νααμά. **23** Και είπεν ο Λάμεχ προς τας γυναίκας εαυτού, Αδά και Σιλλά, Ακούσατε την φωνήν μου· γυναίκες του Λάμεχ, ακροασθήτε τους λόγους μου· επειδή άνδρα εφόνευσα εις πληγήν μου· και νέον εις μάστιγά μου· **24** διότι ο μεν Κάιν επταπλασίως θέλει εκδικηθή· ο δε Λάμεχ εβδομηκοντάκις επτά. **25** Εγνώρισε δε πάλιν ο Αδάμ την γυναίκα αυτού, και εγέννησεν υιόν, και εκάλεσε το όνομα αυτού Σηθ, λέγουσα, Ότι έδωκεν εις εμέ ο Θεός άλλο σπέρμα αντί του Άβελ, τον οποίον εφόνευσεν ο Κάιν. **26** Και εις τον Σηθ ομοίως εγεννήθη υιός και εκάλεσε το όνομα αυτού Ενώς. Τότε έγεινεν αρχή να ονομάζονται με το όνομα του Κυρίου.

5 Τούτο είναι το βιβλίον της γενεαλογίας του ανθρώπου. Καθ' ην ημέραν εποίησεν ο Θεός τον Αδάμ, καθ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν. **2** Άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς και ευλόγησεν αυτούς, και εκάλεσε το όνομα αυτών, Αδάμ, καθ' ην ημέραν εποίησεν αυτούς. **3** Έζησε δε ο Αδάμ εκατόν τριάκοντα έτη, και εγέννησεν υιόν κατά την ομοίωσιν αυτού, κατά την εικόνα αυτού, και εκάλεσε το όνομα αυτού Σήθ. **4** και έγειναν αι ημέραι του Αδάμ, αφού εγέννησε τον Σηθ, οκτακόσια έτη και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας· **5** και έγειναν πάσαι αι ημέραι του Αδάμ, τας οποίας έζησεν, εννεακόσια τριάκοντα έτη και απέθανε. **6** Και έζησεν ο Σηθ εκατόν πέντε έτη, και εγέννησε τον Ενώς. **7** και έζησεν ο Σηθ αφού εγέννησε τον Ενώς, οκτακόσια επτά έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας· **8** έγειναν δε πάσαι αι ημέραι του Σηθ εννεακόσια δώδεκα έτη και απέθανε. **9** Και έζησεν ο Ενώς εννιήκοντα έτη, και εγέννησε τον Καϊνάν· **10** έζησε δε ο Ενώς, αφού εγέννησε τον Καϊνάν, οκτακόσια δεκαπέντε έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας· **11** και έγειναν πάσαι αι ημέραι του Ενώς εννεακόσια πέντε έτη και απέθανε. **12** Και έζησεν ο Καϊνάν εβδομηκοντα έτη, και εγέννησε τον Μααλαεήλ· **13** έζησε δε ο Καϊνάν, αφού εγέννησε τον Μααλαεήλ, οκτακόσια τεσσαράκοντα έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας· **14** και έγειναν πάσαι αι ημέραι του Καϊνάν εννεακόσια δέκα έτη και απέθανε. **15** Και έζησεν ο Μααλαεήλ εξήκοντα πέντε έτη, και εγέννησε τον Ιάρεδ· **16** έζησε δε ο Μααλαεήλ, αφού εγέννησε τον Ιάρεδ, οκτακόσια τριάκοντα έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας· **17** και έγειναν πάσαι αι ημέραι του Μααλαεήλ οκτακόσια εννιήκοντα πέντε έτη και απέθανε. **18** Και έζησεν ο Ιάρεδ εκατόν εξήκοντα δύο έτη, και εγέννησε τον Ενώχ· **19** έζησε δε ο Ιάρεδ, αφού εγέννησε τον Ενώχ, οκτακόσια έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας· **20** και έγειναν πάσαι αι ημέραι του Ιάρεδ εννεακόσια εξήκοντα δύο έτη και απέθανε. **21** Και έζησεν ο Ενώχ εξήκοντα πέντε έτη, και εγέννησε τον Μαθουσάλα· **22** και περιεπάτησεν ο Ενώχ μετά του Θεού, αφού εγέννησε τον Μαθουσάλα, τριακόσια έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας· **23** και έγειναν πάσαι αι ημέραι του Ενώχ τριακόσια εξήκοντα πέντε έτη. **24** Και περιεπάτησεν ο Ενώχ μετά του Θεού, και δεν ευρίσκειτο πλέον· διότι μετέθεσεν αυτόν ο Θεός. **25** Και έζησεν ο Μαθουσάλα εκατόν ογδοήκοντα επτά έτη, και εγέννησε τον Λάμεχ· **26** έζησε δε ο Μαθουσάλα, αφού εγέννησε τον Λάμεχ, επτακόσια ογδοήκοντα δύο έτη, και εγέννησεν υιούς

και θυγατέρας· **27** και έγειναν πάσαι αι ημέραι του Μαθουσάλα εννεακόσια εξήκοντα εννέα έτη· και απέθανε. **28** Έζησε δε ο Λάμεχ εκατόν ογδοήκοντα δύο έτη, και εγέννησεν υιόν· **29** και εκάλεσε το όνομα αυτού Νώε, λέγων, Ούτος θέλει ανακουφίσει ημάς από του έργου ημών, και από του μόχθου των χειρών ημών, εξ αιτίας της γης την οποίαν κατηράσθη ο Κύριος. **30** Έζησε δε ο Λάμεχ, αφού εγέννησε τον Νώε, πεντακόσια εννιήκοντα πέντε έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας· **31** και έγειναν πάσαι αι ημέραι του Λάμεχ επτακόσια εβδομηκοντα επτά έτη και απέθανε. **32** Και ο Νώε ήτο ηλικίας πεντακοσίων ετών· και εγέννησεν ο Νώε τον Σημ, τον Χαμ, και τον Ιάφεθ.

6 Και ότε ήρχισαν οι άνθρωποι να πληθύνονται επί του προσώπου της γης, και θυγατέρες εγεννήθησαν εις αυτούς, **2** ιδόντες οι υιοί του Θεού τας θυγατέρας των ανθρώπων, ότι ήσαν ωραίαί, έλαβον εις εαυτούς γυναίκας εκ πασών όσας εκλεξαν. **3** Και είπε Κύριος, Δεν θέλει καταμεινεί πάντοτε το πνευμά μου μετά τον άνθρωπου, διότι είναιί σαρξ· αι ημέραι αυτού θέλουσιν είσθαι ακόμη εκατόν είκοσι έτη. **4** Κατ' εκείνας τας ημέρας ήσαν οι γίγαντες επί της γης, και έτι, ύστερον, αφού οι υιοί του Θεού εισήλθον εις τας θυγατέρας των ανθρώπων, και αύται ετεκνοποίησαν εις αυτούς εκείνοι ήσαν οι δυνατοί, οι έκπαλαι άνδρες ονομαστοί. **5** Και είδεν ο Κύριος ότι επληθύνετο η κακία του ανθρώπου επί της γης, και πάντες οι σκοποί των διαλογισμών της καρδιάς αυτού ήσαν μόνον κακία πάσας τας ημέρας. **6** Και μετεμελήθη ο Κύριος ότι εποίησε τον άνθρωπον επί της γης, και ελυπήθη εν τη καρδία αυτού. **7** Και είπεν ο Κύριος, Θέλω εξαλείψει τον άνθρωπον, τον οποίον εποίησα, από προσώπου της γής· από ανθρώπων έως κτηνών, έως ερπετού, και έως πτηνού του ουρανού· επειδή μετεμελήθην ότι εποίησα αυτούς. **8** Ο δε Νώε εύρε χάριν ενώπιον Κυρίου. **9** Αύτη είναι η γενεαλογία του Νώε. Ο Νώε ήτο άνθρωπος δίκαιος, τέλειος μεταξύ των συγχρόνων αυτού· μετά του Θεού περιεπάτησεν ο Νώε. **10** Και εγέννησεν ο Νώε τρεις υιούς, τον Σημ, τον Χαμ και τον Ιάφεθ. **11** Διεφθάρη δε η γη ενώπιον του Θεού, και ενεπλήσθη η γη αδικίας. **12** Και είδεν ο Θεός την γην, και ιδού, ήτο διεφθαρμένη· διότι πάσα σαρξ είχε διαφθείρει την οδόν αυτής επί της γης. **13** Και είπεν ο Θεός προς τον Νώε, Το τέλος πάσης σαρκός ήλθεν ενώπιόν μου, διότι η γη ενεπλήσθη αδικίας απ' αυτών· και ιδού, θέλω εξολοθρεύσει αυτούς και την γην. **14** Κάμε εις σεαυτών κιβωτόν εκ ζύλων Γόφερ· κατά δωμάτια θέλεις κάμει την κιβωτόν, και θέλεις αλείψει αυτήν έσωθεν και έξωθεν με πίσσαν. **15** Και ούτω θέλεις κάμει αυτήν· το μεν μήκος της κιβωτού θέλει είσθαι τριακοσίων πηχών, το δε πλάτος αυτής πενήτηκοντα πηχών, και το ύψος αυτής τριακόσια πηχών. **16** Στέγην θέλεις κάμει εις την κιβωτόν, και εις πήχην θέλεις τελειώσει αυτήν άνωθεν· και την θύραν της κιβωτού θέλεις βάλει εκ πλαγίων· κατώγαια, διώροφα, και τριώροφα θέλεις κάμει αυτήν. **17** Εγώ δε, ιδού, εγώ επιφέρω τον κατακλυσμόν των υδάτων επί της γης, διά να εξολοθρεύσω πάσαν σάρκα, έχουσαν εν εαυτή πνεύμα ζωής υποκάτω του ουρανού· παν ό, τι είναι επί της γης, θέλει αποθάνει. **18** Και θέλω στήσει την διαθήκην μου προς σέ· και θέλεις εισέλθει εις την κιβωτόν, συ, και οι υιοί σου, και η γυνή σου, και αι γυναίκες των υιών σου μετά σου. **19** Και από παντός ζώου εκ πάσης σαρκός, ανά δύο εκ πάντων θέλεις εισάξει εις την κιβωτόν, διά να φυλάξης την ζωήν αυτών μετά σεαυτού· άρσεν και θήλυ θέλουσιν είσθαι. **20** Από των πτηνών κατά το είδος αυτών, και από των κτηνών κατά το είδος αυτών, από πάντων των ερπετών της γης κατά το είδος αυτών, ανά δύο εκ πάντων

θέλουσιν εισέλθει προς σε, διά να φυλάξῃς την ζωὴν αὐτῶν. **21** Και συ λάβε εἰς σεαυτὸν ἀπὸ παντός φαγητοῦ το ὁποῖον τρώγεται, και θέλεις συνάξῃς αὐτὸ πλησίον σου και θέλει εἶσθαι εἰς σε, και εἰς αὐτά, προς τροφήν. **22** Και ἔκαμεν ο Νῶε κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεός οὕτως ἔκαμε.

7 Και εἶπε Κύριος προς τον Νῶε, Εἰσελθε συ, και πας ὁ οἶκος σου, εἰς την κιβωτὸν· διότι σε εἶδον δίκαιον ἐνώπιόν μου ἐν τη γενεά ταύτη. **2** ἀπὸ πάντων των κτηνῶν των καθαρῶν λάβε εἰς σεαυτὸν ἐπτά ἐπτά, ἄρσεν και το θήλυ αὐτοῦ και ἀπὸ των κτηνῶν των μη καθαρῶν ἀνά δύο, ἄρσεν και το θήλυ αὐτοῦ. **3** και ἀπὸ των πτηνῶν του ουρανοῦ ἐπτά ἐπτά, ἄρσεν και θήλυ· διά να διατηρήσης σπέρμα ἐπὶ προσώπου πάσης της γῆς. **4** ἐπειδὴ ἐτι μετὰ ἐπτά ἡμέρας ἐγὼ φέρω βροχὴν ἐπὶ της γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας και τεσσαράκοντα νύκτας και θέλω εξαλείψῃ ἀπὸ προσώπου της γῆς παν ὄ, τι υπάρχει, το ὁποῖον ἐποίησα. **5** Και ἔκαμεν ὁ Νῶε κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος. **6** Ἦτο δε ὁ Νῶε εξακοσίων ἐτῶν, ὅτε ἐγένεεν ὁ κατακλυσμός των ὑδάτων ἐπὶ της γῆς. **7** Και εἰσῆλθεν ὁ Νῶε, και οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, και ἡ γυνὴ αὐτοῦ, και αἱ γυναῖκες των υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, εἰς την κιβωτὸν, ἐξ αἰτίας των ὑδάτων του κατακλυμοῦ. **8** Ἀπὸ των κτηνῶν των καθαρῶν, και ἀπὸ των κτηνῶν των μη καθαρῶν, και ἀπὸ των πτηνῶν, και ἀπὸ πάντων των ἐρπόντων ἐπὶ της γῆς, **9** δύο δύο εἰσῆλθον προς τον Νῶε εἰς την κιβωτὸν, ἄρσεν και θήλυ, καθὼς προσέταξεν ὁ Θεός εἰς τον Νῶε. **10** Και μετὰ τας ἐπτά ἡμέρας, τα ὕδατα του κατακλυμοῦ ἐπῆλθον ἐπὶ της γῆς. **11** Το ἐξακοσιοστόν ἔτος της ζωῆς του Νῶε, τον δευτέρου μήνα, την δεκάτην ἐβδόμην ἡμέραν του μηνός, ταύτην την ἡμέραν ἐσχίσθησαν πάσαι αἱ πηγαὶ της μεγάλης ἀβύσσου, και οἱ καταρράκται των ουρανῶν ἠνοιχθησαν. **12** Και ἐγένεεν ὁ υετός ἐπὶ της γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας και τεσσαράκοντα νύκτας. **13** Κατὰ την αὐτὴν ταύτην ἡμέραν εἰσῆλθεν ὁ Νῶε, και οἱ υἱοὶ του Νῶε, Σημ και Χαμ και Ιάφεθ, και ἡ γυνὴ του Νῶε, και αἱ τρεῖς γυναῖκες των υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτῶν, εἰς την κιβωτὸν. **14** αὐτοί, και πάντα τα ζῶα κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, και πάντα τα κτῆνη κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, και πάντα τα ἐρπετὰ τα ἐρποντα ἐπὶ της γῆς κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, και πάντα τα πτηνά κατὰ τὸ εἶδος αὐτῶν, και παν πτερωτόν παντός εἶδους. **15** Και εἰσῆλθον προς τον Νῶε εἰς την κιβωτὸν, δύο δύο ἀπὸ πάσης σαρκός ἥτις ἔχει πνεῦμα ζωῆς. **16** Και τα εἰσερχόμενα, ἄρσεν και θήλυ ἀπὸ πάσης σαρκός, εἰσῆλθον, καθὼς προσέταξεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεός και ἐκλείσεν ὁ Κύριος την κιβωτὸν ἐπάνω αὐτοῦ. **17** Και ἐγένεεν ὁ κατακλυσμός τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐπὶ της γῆς και ἐπληθύνθησαν τα ὕδατα, και ἐσῆκωσαν την κιβωτὸν, και ὑψώθη ὑπεράνω της γῆς. **18** Και ἐκραταιοῦντο τα ὕδατα, και ἐπληθύνοντο σφόδρα ἐπὶ της γῆς και ἡ κιβωτὸς ἐφέρετο ἐπὶ της ἐπιφανείας των ὑδάτων. **19** Και τα ὕδατα ὑπερεκραταιοῦντο σφόδρα ἐπὶ της γῆς και ἐσκεπάσθησαν πάντα τα ὄρη τα ὑψηλά τα ὑποκάτω παντός του ουρανοῦ. **20** Δεκαπέντε πῆχας ὑπεράνω ὑψώθησαν τα ὕδατα, και ἐσκεπάσθησαν τα ὄρη. **21** Και ἀπέθανε πάσα σαρξ κινουμένη ἐπὶ της γῆς, των πτηνῶν και των κτηνῶν και των ζῶων, και πάντων των ἐρπετῶν των ἐρπόντων ἐπὶ της γῆς, και πας ἄνθρωπος. **22** Εκ πάντων των ὄντων ἐπὶ της γῆρας, πάντα ὅσα εἶχον πνοὴν ζωῆς εἰς τους μυκτῆρας αὐτῶν, ἀπέθανον. **23** Και ἐξηλείφθη παν το υπάρχον ἐπὶ του προσώπου της γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, ἕως ἐρπετοῦ και ἕως πτηνοῦ του ουρανοῦ, και ἐξηλείφθησαν ἀπὸ της γῆς ἕμενε δε μόνον ὁ Νῶε, και ὅσα ἦσαν μετ' αὐτοῦ ἐν τη κιβωτῷ. **24** Και ἐκραταιοῦντο τα ὕδατα ἐπὶ της γῆς ἑκατὸν πενήκοντα ἡμέρας.

8 Και ἐνεθυμῆθη ὁ Θεός του Νῶε, και πάντα τα ζῶα, και πάντα τα κτῆνη, τα μετ' αὐτοῦ ἐν τη κιβωτῷ και διεβίβασεν ὁ Θεός ἄνεμον ἐπὶ την γην, και τα ὕδατα ἐστάθησαν. **2** Και ἐκλείσθησαν αἱ πηγαὶ της ἀβύσσου, και οἱ καταρράκται του ουρανοῦ, και ἐκρατήθη ὁ υετός ἀπὸ των ουρανῶν. **3** Και ἐσύροντο τα ὕδατα ἀπὸ της γῆς κατὰ συνέχειαν· και ὠλιγόστευον τα ὕδατα μετὰ τας ἑκατὸν πενήκοντα ἡμέρας. **4** Και ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς την δεκάτην ἐβδόμην του ἐβδομοῦ μηνός ἐπὶ των ὀρέων Ἀραράτ. **5** Τα δε ὕδατα ὠλιγόστευον κατὰ συνέχειαν ἕως του δεκάτου μηνός· την πρώτην του δεκάτου μηνός ἐφάνησαν αἱ κορυφαὶ των ὀρέων. **6** Και μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἠνοῖξεν ὁ Νῶε την θυρίδα της κιβωτοῦ, την ὁποῖαν εἶχε κάμει. **7** και ἀπέστειλε τον κόρακα, ὅστις ἐξελεθὼν ὑπήγαγε και ἤρχετο, εωσοῦ ἐξηράνθησαν τα ὕδατα ἀπὸ της γῆς. **8** Και ἀπέστειλε την περιστερὰν κατόπιν αὐτοῦ, διά να ἴδῃ αν ἔπαυσαν τα ὕδατα ἀπὸ προσώπου της γῆς. **9** και μὴ εὐρίσκουσα ἡ περιστερὰ ἀνάπαυσιν των ποδῶν αὐτῆς, ἐπέστρεψε προς αὐτὸν εἰς την κιβωτὸν, διότι τα ὕδατα ἦσαν ἐπὶ του προσώπου πάσης της γῆς και ἐκτείνας την χεῖρα αὐτοῦ, ἐπίσπεν αὐτήν και εἰσηγάγεν αὐτήν προς εαυτὸν εἰς την κιβωτὸν. **10** Και ἀνέμεινεν ἐτι ἄλλας ἐπτά ἡμέρας, και πάλιν ἀπέστειλε την περιστερὰν ἐκ της κιβωτοῦ. **11** και ἐπέστρεψε προς αὐτὸν ἡ περιστερὰ προς τὸ ἐσπέρας, και ἰδοῦ, ἦτο ἐν τῷ στόματι αὐτῆς φύλλον ἐλαίας, ἀπεσπασμένον και ἐγνώρισεν ὁ Νῶε ὅτι ἔπαυσαν τα ὕδατα ἀπὸ της γῆς. **12** Και ἀνέμεινεν ἐτι ἄλλας ἐπτά ἡμέρας, και ἀπέστειλε την περιστερὰν· και δὲν ἐπανέστρεψε πλέον προς αὐτὸν. **13** Κατὰ δε τὸ ἐξακοσιοστόν πρῶτον ἔτος του Νῶε, την πρώτην του πρώτου μηνός, ἐξέλιπον τα ὕδατα ἀπὸ της γῆς και ἐσῆκωσαν ὁ Νῶε την στέγην της κιβωτοῦ, και εἶδε, και ἰδοῦ, ἐξέλιπε το ὕδωρ ἀπὸ προσώπου της γῆς. **14** Και την εικοστήν ἐβδόμην ἡμέραν του δευτέρου μηνός ἐξηράνθη ἡ γῆ. **15** και ἐλάλησεν ὁ Θεός προς τον Νῶε, λέγων, **16** Ἐξελθε ἐκ της κιβωτοῦ, συ, και ἡ γυνὴ σου, και οἱ υἱοὶ σου, και αἱ γυναῖκες των υἱῶν σου μετὰ σοῦ. **17** πάντα τα ζῶα τα μετὰ σου, ἀπὸ πάσης σαρκός, και πτηνά και κτῆνη και παν ἐρπετόν ἔρπον ἐπὶ της γῆς, ἐξάγαγε μετὰ σου, και ας πολυπλασιασθῶσιν ἐπὶ της γῆς, και ας αὐξηθῶσιν και ας πληθυνθῶσιν ἐπὶ της γῆς. **18** Και ἐξῆλθεν ὁ Νῶε, και οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, και ἡ γυνὴ αὐτοῦ, και αἱ γυναῖκες των υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. **19** πάντα τα ζῶα, πάντα τα ἐρπετὰ και πάντα τα πτηνά, παν ὄ, τι κινεῖται ἐπὶ της γῆς, κατὰ τα εἶδη αὐτῶν, ἐξῆλθον ἐκ της κιβωτοῦ. **20** Και ἠνοῖχθησαν ὁ Νῶε θυσιαστήριον εἰς τον Κύριον· και ἔλαβεν ἀπὸ παντός κτήνους καθαροῦ, και ἀπὸ παντός πτηνοῦ καθαροῦ, και προσέφερον ὀλοκαυτώματα ἐπὶ του θυσιαστηρίου. **21** Και ὠσφράνθη Κύριος ὀσμὴν εὐωδίας και εἶπε Κύριος ἐν τη καρδία αὐτοῦ, Δὲν θέλω καταρασθῆ πλέον την γην ἐξ αἰτίας του ἀνθρώπου· διότι ὁ λογισμός της καρδίας του ἀνθρώπου εἶναι κακός ἐκ ἠπιότητος αὐτοῦ· οὐδὲ θέλω πατάξῃ πλέον πάντα τα ζῶντα, καθὼς ἔκαμον. **22** ἐν ὅσω μένει γη, σπορά και θερισμός, και ψύχος και καύμα, και θέρος και χειμῶν, και ἡμέρα και νυξ, δὲν θέλουσι παύσει.

9 Και εὐλόγησεν ὁ Θεός του Νῶε και τους υἱοὺς αὐτοῦ· και εἶπε προς αὐτούς, Αὐξάνεσθε και πληθύνεσθε, και γεμίσατε την γῆν· **2** και ὁ φόβος σας και ὁ τρόμος σας θέλει εἶσθαι ἐπὶ πάντα τα ζῶα της γῆς, και ἐπὶ πάντα τα πτηνά του ουρανοῦ, ἐπὶ παν ὄ, τι ἔρπει ἐπὶ της γῆς, και ἐπὶ πάντα τὰ πτηνά της θαλάσσης· εἰς τας χεῖρας σας ἐδόθησαν. **3** παν κινουμένον, το ὁποῖον ζῆ, θέλει εἶσθαι εἰς σας προς τροφήν· ὡς τον χλωρόν χόρτον ἔδωκα τα πάντα εἰς εἰσάς. **4** κρέας ὁμῶς με την ζωὴν αὐτοῦ, με το

αίμα αυτού, δεν θέλετε φάγει· **5** και εξάπαντος το αίμα σας, το αίμα της ζωής σας, θέλω εκζητήσει εκ της χειρός παντός ζώου θέλω εκζητήσει αυτό, και εκ της χειρός του ανθρώπου· εκ της χειρός παντός αδελφού αυτού θέλω εκζητήσει την ζωήν του ανθρώπου· **6** όστις χύσει αίμα ανθρώπου, υπό ανθρώπου θέλει χυθή το αίμα αυτού· διότι κατ' εικόνα Θεού εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον· **7** σεις δε αυξάνεσθε και πληθύνεσθε, πολλαπλασιάσθε επί της γης, και πληθύνεσθε επί αυτής· **8** Και είπεν ο Θεός προς τον Νώε και προς τους υιούς αυτού μετ' αυτού, λέγων, **9** Και εγώ, ιδού, στήνω την διαθήκην μου προς εσάς, και προς το σπέρμα σας ύστερον από σάς· **10** και προς παν έμψυχον ζώον, το οποίον είναι με σας, εκ των πτηνών, εκ των κτηνών και εκ πάντων των ζώων της γης, τα οποία είναι με σας από παντός του εξελθόντος εκ της κιβωτού, έως παντός ζώου της γής· **11** και στήνω την διαθήκην μου προς εσάς και δεν θέλει πλέον εξολοθρευθή πάσα σαρξ από των υδάτων του κατακλυσμού· ουδέ θέλει είσθαι πλέον κατακλυσμός διά να φεیره την γην· **12** Και είπεν ο Θεός, Τούτο είναι το σημείον της διαθήκης, την οποίαν εγώ κάμω μεταξύ εμού και υμών και παντός εμψύχου ζώου το οποίον είναι με σας, εις γενεάς αιωνίους· **13** Θέτω το τόξον μου εν τη νεφέλη, και θέλει είσθαι εις σημείον διαθήκης μεταξύ εμού και της γής· **14** και όταν συννεφώσω νεφέλην επί της γης, θέλει φανή το τόξον εν τη νεφέλη· **15** και θέλω ενθυμηθή την διαθήκην μου, την μεταξύ εμού και υμών, και παντός εμψύχου ζώου εκ πάσης σαρκός· και τα ύδατα δεν θέλουν ειςθαι πλέον εις κατακλυσμόν διά να εξαλείψωσι πάσαν σάρκα· **16** και το τόξον θέλει είσθαι εν τη νεφέλη· και θέλω βλέπει αυτό, διά να ενθυμώμαι την παντοτεινήν διαθήκην την μεταξύ Θεού και παντός εμψύχου ζώου εκ πάσης σαρκός· ήτις είναι επί της γης· **17** Και είπεν ο Θεός προς τον Νώε, Τούτο είναι το σημείον της διαθήκης, την οποίαν έστησα μεταξύ εμού και πάσης σαρκός· ήτις είναι επί της γης· **18** Ήσαν δε οι υιοί του Νώε, οι εξελθόντες εκ της κιβωτού, Σημ και Χαμ και Ιάφεθ· ο δε Χαμ ήτο πατήρ του Χαναάν· **19** Οι τρεις ούτοι είναι οι υιοί του Νώε, και εκ τούτων διεσπάρησαν εις πάσαν την γην· **20** Και ήρχισεν ο Νώε να ήναι γεωργός και εφύτευσεν αμπελώνα· **21** και έπιεν εκ του οίνου και εμεθύσθη, και εγυμνώθη εν τη σκηνή αυτού· **22** Και είδεν ο Χαμ, ο πατήρ του Χαναάν, την γύμνωσιν του πατρός αυτού· και ανήγγειλε τούτο προς τους δύο αδελφούς αυτού έξω· **23** Και λαβόντες ο Σημ και ο Ιάφεθ το ένδυμα, επέθηκαν αυτό επί τα δύο αυτών νώτα· και βαδίσαντες οπισθόνωτα, εσκέπασαν την γύμνωσιν του πατρός αυτών· και τα πρόσωπα αυτών ήσαν προς τα πίσω, και την γύμνωσιν του πατρός αυτών δεν είδον· **24** Ανανήψας δε ο Νώε από του οίνου αυτού, έμαθεν όσα έκαμεν εις αυτόν ο υιός αυτού ο νεώτερος· **25** Και είπεν, Επικατάρατος ο Χαναάν· δούλος των δούλων θέλει είσθαι εις τους αδελφούς αυτού· **26** Και είπεν, Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Σημ· Και ο Χαναάν θέλει είσθαι δούλος εις αυτόν· **27** ο Θεός θέλει πλατύνει τον Ιάφεθ, και θέλει κατοικήσει εν ταις σκηναίς του Σημ, ο δε Χαναάν θέλει είσθαι δούλος εις αυτόν· **28** Και έζησεν ο Νώε μετά τον κατακλυσμόν τριακόσια πενήκοντα έτη· **29** Και έγενάν πασά αι ημέραι του Νώε εννεακόσια πενήκοντα έτη· και απέθανε·

10 Και αύται είναι αι γενεαλογίαι των υιών του Νώε, Σημ, Χαμ και Ιάφεθ· και εγεννήθησαν εις αυτούς υιοί μετά τον κατακλυσμόν· **2** Οι υιοί του Ιάφεθ ήσαν Γομέρ, και Μαγώ, και Μαδαΐ, και Ιαυάν, και Θουβάλ, και Μεσέχ, και Θειράς· **3** Και οι υιοί του Γομέρ, Ασχενάζ, και Ριφάθ, και Θωγαρμά· **4** Και οι υιοί

του Ιαυάν, Ελεισά, και Θαρσεΐς, Κιττείμ, και Δωδανείμ· **5** Εκ τούτων εμοιράθησαν αι νήσοι των εθνών εις τους τόπους αυτών· εκάστου κατά την γλώσσαν αυτού, κατά τας φυλάς αυτών, εις τα έθνη αυτών· **6** Και οι υιοί του Χαμ, Χούς, και Μισραΐμ, και Φούθ, και Χαναάν· **7** Και οι υιοί του Χούς, Σεβά, και Αβιλά, και Σαβθά, και Ρααμά, και Σαρβθεκά· και οι υιοί του Ρααμά, Σεβά, και Δαιδάν· **8** Και ο Χούς εγεννήσεν τον Νεβρώδ· ούτος ήρχισε να ήναι ισχυρός επί της γής· **9** αυτός ήτο ισχυρός κυνηγός ενώπιον του Κυρίου· διά τούτο λέγεται, Ως Νεβρώδ, ισχυρός κυνηγός ενώπιον του Κυρίου· **10** και η αρχή της βασιλείας αυτού εστάθη Βαβυλών, και Ερέχ, και Αχάδ, και Χαλνέ, εν τη γη Σενναάρ· **11** Εκ της γης εκεινης εξήλθεν ο Ασοούρ, και ωκοδόμησε την Νινευή, και την πόλιν Ρεχωβώθ, και την Χαλάχ, **12** και την Ρεσέν μεταξύ της Νινευή και της Χαλάχ· αύτη είναι η πόλις η μεγάλη· **13** Και ο Μισραΐμ εγέννησε τους Λουδείμ, και τους Αναμείμ, και τους Λεαβεΐμ, και τους Ναφθουχείμ, **14** και τους Πατρουσεΐμ, και τους Χασλουχείμ, εκ των οποίων εξήλθον οι Φιλισταίοι, και τους Χαφθορείμ· **15** Και ο Χαναάν εγέννησεν τον Σιδώνα, πρωτότοκον αυτού, και τον Χετταίον, **16** και τον Ιεβουσαίον, και τον Αμορραϊον, και τον Γεργεσαίον, **17** και τον Ευαίον, και τον Αρουχαίον, και τον Ασενναϊον, **18** και τον Αρβάδιον, και τον Σαμαραϊον, και τον Αμαθαϊον· Και μετά τούτο διεσπάρησαν αι φυλαί των Χαναανών· **19** Και ήσαν τα όρια των Χαναανών από Σιδώνας, καθώς υπάγει τις εις Γέραρα, έως Γάζης, και καθώς υπάγει τις εις Σόδομα και Γόμορρα, και Αδαμά, και Σεβωείμ, έως Λασά· **20** Ούτοι είναι οι υιοί του Χαμ, κατά τας φυλάς αυτών, κατά τας γλώσσας αυτών, εις τους τόπους αυτών, εις τα έθνη αυτών· **21** Και εις τον Σημ, τον πατέρα πάντων των υιών του Έβερ, τον αδελφόν Ιάφεθ του μεγαλύτερου, εγεννήθησαν και εις αυτόν υιοί· **22** Υιοί του Σημ ήσαν Ελάμ, και Ασοούρ, και Αρφαζάδ, και Λούδ, και Αράμ· **23** Και οι υιοί του Αράμ, Ουζ, και Ουλ, και Γεθέρ, και Μας· **24** Και ο Αρφαζάδ εγέννησεν τον Σαλά· και ο Σαλά εγέννησεν τον Έβερ· **25** Και εις τον Έβερ εγεννήθησαν δύο υιοί· το όνομα του ενός, Φαλέγ· διότι εν ταις ημέραις αυτού διεμερίσθη η γή· και το όνομα του αδελφού αυτού, Ιοκτάν· **26** Και ο Ιοκτάν εγέννησεν τον Αλμωδάδ, και τον Σαλέφ, και τον Ασαρμαβέθ, και τον Ιαράχ, **27** και τον Αδωράμ, και τον Ουζάλ, και τον Δικλά, **28** και τον Οβάλ, και τον Αβιμαήλ, και τον Σεβά, **29** και τον Οφείρ, και τον Αβιλά, και τον Ιωβάβ· πάντες ούτοι ήσαν υιοί του Ιοκτάν· **30** Και η κατοικία αυτών ήτο από Μησά, καθώς υπάγει τις εις Σεφραά, όρος της Ανατολής· **31** Ούτοι είναι οι υιοί του Σημ, κατά τας φυλάς αυτών, κατά τας γλώσσας αυτών, εις τους τόπους αυτών, κατά τα έθνη αυτών· **32** Αύται είναι αι φυλαί των υιών του Νώε, κατά τας γενεάς αυτών, εις τα έθνη αυτών· και εκ τούτων διεσπάρησαν τα έθνη επί της γης μετά τον κατακλυσμόν·

11 Και ήτο πάσα η γη μιας γλώσσης και μιας φωνής· **2** Και ότε εκίνησαν από της ανατολής, εύρον πεδιάδα εν τη γη Σενναάρ· και κατώκησαν εκεί· **3** Και είπεν ο εις προς τον άλλον, Έλθετε, ας κάμωμεν πλίνθους, και ας ψήσωμεν αυτάς εν πυρί· και εχρησίμευσεν εις αυτούς η μεν πλίνθος αντί πέτρας, η δε ασφαλτος εχρησίμευσεν εις αυτούς αντί πηλού· **4** Και είπον, Έλθετε, ας οικοδομήσωμεν εις εαυτούς πόλιν και πύργον, του οποίου η κορυφή να φθάνη έως του ουρανού· και ας αποκτήσωμεν εις εαυτούς όνομα, μήπως διασπαρώμεν επί του προσώπου πάσης της γης· **5** Κατέβη δε ο Κύριος διά να ίδη την πόλιν και τον πύργον, τον οποίον ωκοδόμησαν οι υιοί των ανθρώπων· **6** Και είπεν ο Κύριος, Ιδού, εις λαός, και

πάντες έχουσι μίαν γλώσσαν, και ήρχισαν να κάμνωσι τούτο· και τώρα δεν θέλει εμποδιθή εις αυτούς παν ό, τι σκοπεύουσι να κάμωσιν· 7 έλθετε, ας καταβώμεν και ας συγχύσωμεν εκεί την γλώσσαν αυτών, διά να μη εννοή ο εις του άλλου την γλώσσαν. 8 Και διεσκόρπισεν αυτούς ο Κύριος εκείθεν επί του προσώπου πάσης της γής· και έπαυσαν να οικοδομώσι την πόλιν. 9 Διά τούτο ωνομάσθη το όνομα αυτής Βαβέλ· διότι εκεί συνέχεν ο Κύριος την γλώσσαν πάσης της γής· και εκείθεν διεσκόρπισεν αυτούς ο Κύριος επί το πρόσωπον πάσης της γης. 10 Αύτη είναι η γενεαλογία του Σημ. Ο Σημ ήτο ετών εκατόν, ότε εγέννησε τον Αρφαζάδ δύο έτη μετά τον κατακλυσμόν· 11 και έζησεν ο Σημ, αφού εγέννησε τον Αρφαζάδ, πεντακόσια έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. 12 Και ο Αρφαζάδ έζησε τριάκοντα πέντε έτη, και εγέννησε τον Σαλά· 13 και έζησεν ο Αρφαζάδ, αφού εγέννησε τον Σαλά, τετρακόσια τρία έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. 14 Και ο Σαλά έζησε τριάκοντα έτη, και εγέννησε τον Εβερ· 15 και έζησεν ο Σαλά, αφού εγέννησε τον Έβερ, τετρακόσια τρία έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. 16 Και έζησεν ο Έβερ τριάκοντα τέσσαρα έτη, και εγέννησε τον Φαλέγ· 17 και έζησεν ο Έβερ, αφού εγέννησε τον Φαλέγ, τετρακόσια τριάκοντα έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. 18 Και έζησεν ο Φαλέγ τριάκοντα έτη, και εγέννησε τον Ραγαύ· 19 και έζησεν ο Φαλέγ, αφού εγέννησε τον Ραγαύ, διακόσια εννέα έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. 20 Και έζησεν ο Ραγαύ τριάκοντα δύο έτη, και εγέννησε τον Σερούχ· 21 και έζησεν ο Ραγαύ, αφού εγέννησε τον Σερούχ, διακόσια επτά έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. 22 Και έζησεν ο Σερούχ τριάκοντα έτη, και εγέννησε τον Ναχώρ· 23 και έζησεν ο Σερούχ, αφού εγέννησε τον Ναχώρ, διακόσια έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. 24 Και έζησεν ο Ναχώρ εικοσιεννέα έτη, και εγέννησε τον Θάρα· 25 και έζησεν ο Ναχώρ, αφού εγέννησε τον Θάρα, εκατόν δεκαεννέα έτη, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. 26 Και έζησεν ο Θάρα εβδομήκοντα έτη, και εγέννησε τον Άβραμ, τον Ναχώρ, και τον Αρράν. 27 Και αύτη είναι η γενεαλογία του Θάρα· ο Θάρα εγέννησε τον Άβραμ, τον Ναχώρ, και τον Αρράν· και ο Αρράν εγέννησε τον Λωτ. 28 Και απέθανεν ο Αρράν ενώπιον Θάρα του πατρός αυτού εν τω τόπω της γεννήσεως αυτού, εν Ουρ των Χαλδαίων. 29 Και έλαβον ο Άβραμ και ο Ναχώρ εις εαυτούς γυναίκας το όνομα της γυναίκος του Άβραμ ήτο Σάρα· και το όνομα της γυναίκος του Ναχώρ, Μελχά, θυγάτηρ του Αρράν, πατρός Μελχά, και πατρός Ιεσχά. 30 Η δε Σάρα ήτο στείρα, δεν είχε τέκνον. 31 Και έλαβεν ο Θάρα Άβραμ τον υιόν αυτού και Λωτ τον υιόν του Αρράν εγγονόν εαυτού, και Σάραν την εαυτού νόμφην, την γυναίκα Άβραμ του υιού αυτού· και εξήλθον ομού από της Ουρ των Χαλδαίων, διά να υπάγωσιν εις την γην Χαναάν· και ήλθον έως Χαρράν και κατώκησαν εκεί. 32 Και έγεναν αι ημέραι του Θάρα διακόσια πέντε έτη· και απέθανεν ο Θάρα εν Χαρράν.

12 Ο δε Κύριος είπε προς τον Άβραμ, Έξελθε εκ της γης σου, και εκ της συγγενείας σου, και εκ του οίκου του πατρός σου, εις την γην την οποίαν θέλω σοι δείξει· 2 και θέλω σε κάμει εις έθνος μέγα· και θέλω σε ευλογήσει, και θέλω μεγαλύνει το όνομα σου· και θέλεις είσθαι εις ευλογίαν· 3 και θέλω ευλογησι τους ευλογούντάς σε, και τους καταρωμένους σε θέλω καταραστή· και θέλουσιν ευλογηθή εν σοι πάσαι αι φυλαί της γης. 4 Και υπήγεν ο Άβραμ, καθώς είπε προς αυτόν ο Κύριος· και μετ' αυτού υπήγε και ο Λώτ· ο δε Άβραμ ήτο ηλικίας εβδομήκοντα πέντε ετών, ότε εξήλθεν από Χαρράν. 5 Και

έλαβεν ο Άβραμ Σάραν την γυναίκα αυτού, και Λωτ τον υιόν του αδελφού αυτού, και πάντα τα υπάρχοντα αυτών όσα είχαν αποκτήσει, και τους ανθρώπους τους οποίους είχαν αποκτήσει εν Χαρράν, και εξήλθον διά να υπάγωσιν εις την γην Χαναάν· και ήλθον εις την γην Χαναάν. 6 Και διεπέρασεν ο Άβραμ την γην εκείνην έως του τόπου Συχέμ, έως της δρυός Μορέχ· οι δε Χαναναίοι τότε κατώκουν εν τη γη ταύτη. 7 Και εφώνη ο Κύριος εις τον Άβραμ και είπεν, Εις το σπέρμα σου θέλω δώσει την γην ταύτην. Και ωκοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον εις τον Κύριον, όστις εφώνη εις αυτόν. 8 Και εκείθεν μετέβη προς το όρος, το κατά ανατολάς της Βαιθήλ, και έστισε την σκηνήν αυτού έχων την Βαιθήλ προς δυσμάς και την Γαί προς ανατολάς· και ωκοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον εις τον Κύριον, και επεκαλέσθη το όνομα του Κυρίου. 9 Και μετεσκίησεν ο Άβραμ, οδοιπορών και προχωρών προς μεσημβρίαν. 10 Έγεινε δε πείνα εν τη γη ταύτη· και κατέβη ο Άβραμ εις την Αίγυπτον διά να παροικήση εκεί· διότι η πείνα ήτο βαρεία εν τη γη. 11 Και ότε επλησίαζε να εισέλθω εις την Αίγυπτον, είπε προς Σάραν την γυναίκα αυτού, Ιδοϋ, γνωρίζω ότι είσαι γυνή ευειδή· 12 θέλει συμβή λοιπόν, ώστε καθώς σε ιδώσιν οι Αιγύπτιοι, θέλουσιν επειεί, Γυνή αυτού είναι αύτη· και θέλουσι φονεύσει εμέ, σε δε θέλουσι φυλάξει ζώσαν. 13 Ειπέ λοιπόν, ότι είσαι αδελφή μου, διά να γείνη καλόν εις εμέ εξ αιτίας σου, και να φυλαχθή η ζωή μου διά σε. 14 Και ότε εισήλθεν ο Άβραμ εις την Αίγυπτον, είδον οι Αιγύπτιοι την γυναίκα ότι ήτο ώραία σφόδρα. 15 Και οι άρχοντες του Φαραώ είδον αυτήν, και επήνεσαν αυτήν προς τον Φαραώ· και ελήφθη η γυνή εις την οικίαν του Φαραώ. 16 Τον δε Άβραμ μετεχειρίσθησαν καλώς δι' αυτήν· και είχε πρόβατα και βόας και όνους και δούλους και δούλας και όνους θηλυκάς και καμήλους. 17 Και έπέφερεν ο Κύριος επί τον Φαραώ και επί τον οίκον αυτού πληγάς μεγάλας εξ αιτίας Σάρας της γυναίκος του Άβραμ. 18 Εκάλεσε δε ο Φαραώ τον Άβραμ, και είπε, Τι είναι τούτο, το οποίον έκαμες εις εμέ; διά τι δεν μ' εφανέρωσας ότι αύτη είναι γυνή σου; 19 διά τι είπας, Αδελφή μου είναι αύτη; και έλαβον αυτήν εις εμαυτόν διά γυναίκα· και τώρα, ιδού η γυνή σου· λάβε αυτήν, και ύπαγε. 20 Και διώρισεν ο Φαραώ ανθρώπους εις αυτόν· και συμπροέπεμψαν αυτόν, και την γυναίκα αυτού και πάντα όσα είχε.

13 Ανέβη δε ο Άβραμ εξ Αιγύπτου, αυτός και η γυνή αυτού, και πάντα όσα είχε, και ο Λωτ μετ' αυτού, προς μεσημβρίαν. 2 Και ο Άβραμ ήτο πλούσιος σφόδρα εις κτήνη, εις άργύριον και εις χρυσόν. 3 Και υπήγεν οδεύων από μεσημβρίας εις Βαιθήλ έως του τόπου όπου ήτο η σκηνή του πιοτερον μεταξύ Βαιθήλ και Γαί· 4 εις τον τόπον του θυσιαστηρίου, το οποίον είχε κάμει εκεί καταρχάς· και επεκαλέσθη εκεί ο Άβραμ το όνομα του Κυρίου. 5 Και ο Λωτ ακόμη, ο συμπορευόμενος μετά του Άβραμ, είχε πρόβατα και βόας και σκηνάς. 6 Και δεν έχωρει αυτούς η γη διά να κατοικώσιν ομού· διότι ήσαν τα υπάρχοντα αυτών πολλά, και δεν ηδύνατο να κατοικώσιν ομού. 7 Και συνέβη έρις μεταξύ των ποιμένων των κτηνών του Άβραμ και των ποιμένων των κτηνών του Λώτ· οι δε Χαναναίοι και οι Φερεζαίοι κατώκουν τότε την γην. 8 Είπε δε ο Άβραμ προς τον Λωτ, Ας μη ήναι, παρακαλώ, έρις μεταξύ εμού και σου και μεταξύ των ποιμένων μου και των ποιμένων σου· διότι αδελφοί είμεθα ημείς· 9 δεν είναι πάσα η γη έμπροσθέν σου; διαχωρίσθητι λοιπόν απ' εμού· εάν συ υπάγης εις τα αριστερά, εγώ υπάγω εις τα δεξιά· και εάν συ εις τα δεξιά, εγώ εις τα αριστερά. 10 Και υψώσας ο Λωτ τους οφθαλμούς αυτού,

είδε πάσαν την περίχωρον του Ιορδάνου, ότι εποτίζετο όλη προ του να κατατρέψη ο Κύριος τα Σόδομα και τα Γόμορρα, ως παράδεισος του Κυρίου, ως η γη της Αιγύπτου, έως να υπάγη τις εις Σηγώρ. **11** Και έκλεξεν εις εαυτόν ο Λωτ πάσαν την περίχωρον του Ιορδάνου· και μετεσκήνωσεν ο Λωτ προς ανατολάς, και διεχωρίσθησεν ο εις από του άλλου. **12** Ο μιν Άβραμ κατώκησεν εν τη γη Χαναάν· ο δε Λωτ κατώκησε μεταξύ των πόλεων της περιχώρου, και έστισε τας σκηνάς αυτού έως Σοδόμων. **13** Οι δε άνθρωποι των Σοδόμων ήσαν κακοί και αμαρτωλοί σφόδρα ενώπιον του Κυρίου. **14** Και είπε Κύριος προς τον Άβραμ, αφού διεχωρίσθη ο Λωτ απ' αυτού, Ύψωσον τώρα τους οφθαλμούς σου, και ιδέ από του τόπου όπου είσαι, προς άρκτον και μεσημβριάν και ανατολήν και δύσιν· **15** διότι πάσαν την γην την οποίαν βλέπεις, εις σε θέλω δώσει αυτήν και εις το σπέρμα σου έως αιώνος· **16** και θέλω καταστήσει το σπέρμα σου ως την άμμον της γής· ώστε εάν δύναταί τις να εξαιρηθή την άμμον της γης, θέλει αριθμηθή και το σπέρμα σου. **17** Σηκωθείς διόδευσον την γην εις τε το μήκος αυτής και εις το πλάτος αυτής· διότι εις σε θέλω δώσει αυτήν. **18** Και εσήκωσε την σκηνήν αυτού ο Άβραμ, και ελθών κατώκησε πλησίον των δρυών Μαμβρή, αίτινες είναι εν Χεβρών, και ωκοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον εις τον Κύριον.

14 Επί των ημερών δε του Αμαρφέλ βασιλέως Σενναάρ, του Αριώχ βασιλέως Ελλασάρ, του Χοδολλογομόρ βασιλέως Ελάμ, και του Θαργάλ βασιλέως εθνών, **2** έκαμον αυτοί πόλεμον μετά του Βερά βασιλέως Σοδόμων, και του Βαρσά βασιλέως Γομόρρων, του Σεννααβ βασιλέως Αδαμά, και του Σεμοβόρ βασιλέως Σεβωείμ, και του βασιλέως της Βελά· αυτή είναι η Σηγώρ. **3** Πάντες ούτοι ηνώθησαν ομού εν τη κοιλάδι Σιδδίμ ήτις είναι η αλυμυρά θάλασσα. **4** Δώδεκα έτη εδούλευον εις τον Χοδολλογομόρ· εν δε τω δεκάτω τρίτω απεστάτησαν. **5** Και εν τω δεκάτω τετάρτω έτει ήλθεν ο Χοδολλογομόρ και οι βασιλείς οι μετ' αυτού, και επάταξαν τους Ραφαείμ εν Ασταρωβ-καραναΐμ, και τους Ζουζείμ εν Αμ, και τους Εμμαίους εν Σαυή-κριαθαΐμ, **6** και τους Χορραΐους εν τω όρει αυτών Σηείρ έως της πεδιάδος Φαράν, ήτις είναι εν τη ερήμω. **7** Επέστρεψαν δε και ήλθον εις την Εν-μισπάτ ήτις είναι η Κάδης· και επάταξαν πάντα τον τόπον του Αμαλήκ, και τους Αμορραΐους τους κατοικούντας εν Ασασών-θαμάρ. **8** Εξήλθε δε ο βασιλεύς των Σοδόμων, και ο βασιλεύς των Γομόρρων, και ο βασιλεύς της Αδαμά, και ο βασιλεύς των Σεβωείμ, και ο βασιλεύς της Βελά, ήτις είναι η Σηγώρ· και συνεκρότησαν μάχην μετ' αυτών εν τη κοιλάδι Σιδδίμ, **9** μετά του Χοδολλογομόρ βασιλέως Ελάμ, και του Θαργάλ βασιλέως εθνών, και του Αμαρφέλ βασιλέως Σενναάρ, και του Αριώχ βασιλέως Ελλασάρ· τέσσαρες βασιλείς προς πέντε. **10** Η δε κοιλάς Σιδδίμ ήτο πλήρης φρεάτων ασφάλτου· ετράπησαν δε εις φυγήν οι βασιλείς των Σοδόμων και των Γομόρρων και έπεσον εκεί· οι δε εναπολειφθέντες έφυγον εις το όρος. **11** Και έλαβον πάντα τα υπάρχοντα των Σοδόμων και των Γομόρρων και πάσαν αυτών την ζωοτροφίαν, και ανεχώρησαν. **12** Έλαβον δε και τον Λωτ υιόν του αδελφου του Άβραμ, όστις κατώκει εν Σοδόμοις, και τα υπάρχοντα αυτού, και ανεχώρησαν. **13** Υπήγε δε τις εκ των διασωθέντων και απήγγειλε τούτο προς τον Άβραμ τον Εβραϊόν, όστις κατώκει πλησίον των δρυών Μαμβρή του Αμορραΐου, αδελφου του Εσχάλ, και αδελφου του Ανήρ, οίτινες ήσαν σύμμαχοι του Άβραμ. **14** Ακούσας δε ο Άβραμ ότι ηχηλώτισθη ο αδελφός αυτού, εφώπλισε τριακοσίους δεκαοκτώ εκ των δούλων αυτού, των γεννηθέντων εν τη οικία αυτού, και κατεδίωξεν οπίσω

αυτών έως Δαν. **15** Και διαιρέσας τους εαυτου ώρμησε κατ' αυτών την νύκτα, αυτός και οι δούλοι αυτού, και επάταξεν αυτούς, και κατεδίωξεν αυτούς έως Χοβά ήτις είναι κατά τα αριστερά της Δαμασκου. **16** Και επανέφερε πάντα τα υπάρχοντα και έτι επανέφερε Λωτ τον αδελφόν αυτού και τα υπάρχοντα αυτού, έτι δε και τας γυναίκας και τον λαόν. **17** Εξήλθε δε ο βασιλεύς των Σοδόμων εις συνάντησιν αυτού, αφού επέστρεψεν από της καταστροφής του Χοδολλογομόρ και των βασιλείων των μετ' αυτού, εν τη κοιλάδι Σαυή ήτις είναι η κοιλάς του βασιλέως. **18** Και ο Μελχισεδέκ βασιλεύς Σαλήμ έφερεν έξω άρτον και οίνον· ήτο δε ιερέυς του Θεου του Υψίστου. **19** Και ευλόγησεν αυτόν και είπεν, Ευλογημένος ο Άβραμ παρά του Θεου του Υψίστου, όστις έκτισε τον ουρανόν και την γην· **20** και ευλογητός ο Θεός ο Ύψιστος όστις παρέδωκε τους εχθρούς σου εις την χείρα σου. Και Άβραμ έδωκεν εις αυτόν δέκατον από πάντων. **21** Και είπεν ο βασιλεύς των Σοδόμων προς τον Άβραμ, Δος μοι τους ανθρώπους, τα δε υπάρχοντα λάβε εις σεαυτόν. **22** Είπε δε ο Άβραμ προς τον βασιλέα των Σοδόμων, Εγώ ύψωσα την χείρα μου προς Κύριον, τον Θεόν τον Ύψιστον, όστις έκτισε τον ουρανόν και την γην, **23** ότι δεν θέλω λάβει από πάντων των ιδικίων σου από κλωστής έως λωρίου υποδήματος, διά να μη είπη, Εγώ επλούτισα τον Άβραμ· **24** εκτός μόνον εκείνου το οποίον έφαγον οι νέοι, και της μερίδος των ανθρώπων των ελθόντων μετ' εμου, του Ανήρ του Εσχάλ και του Μαμβρή, ούτοι ας λάβωσι την μεριδα αυτών.

15 Μετά τα πράγματα ταύτα έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Άβραμ εν οράματι, λέγων, Μη φοβού, Άβραμ· εγώ είμαι ο υπερασπιστής σου, ο μισθός σου θέλει είσθαι πολύς σφόδρα. **2** Και είπεν ο Άβραμ, Δέσποτα Κύριε, τι θέλεις δώσει εις εμέ, ενώ εγώ απέρχομαι άτεκνος, ο δε κληρονόμος της οικίας μου είναι ούτος· ο εκ Δαμασκου Ελιέζερ· **3** είπε προσέτι ο Άβραμ, Ιδού, δεν έδωκας εις εμέ σπέρμα· και ιδού, εκέτης μου θέλει με κληρονομήσει. **4** Και ιδού, λόγος Κυρίου έγεινε προς αυτόν, λέγων, Δεν θέλει σε κληρονομήσει ούτος· αλλ'· εκείνος όστις θέλει εξέλθει εκ των σπλάγγνων σου, αυτός θέλει σε κληρονομήσει. **5** Και έφερεν αυτόν έξω και είπεν, Ανάβλειψον τώρα εις τον ουρανόν και αριθμήσον τα άστρα, εάν δύνασαι να εξαιρημήσθαι αυτά· και είπε προς αυτόν, Ούτω θέλεις είσθαι το σπέρμα σου. **6** Και επίστευσεν εις τον Κύριον· και ελογίσθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην. **7** Και είπε προς αυτόν, Εγώ είμαι ο Κύριος όστις σε εξήγαγον εκ της Ουρ των Χαλδαιών, διά να σοι δώσω την γην ταύτην εις κληρονομίαν. **8** Ο δε είπε, Δέσποτα Κύριε, Πόθεν να γνωρίσω ότι θέλω κληρονομήσει αυτήν· **9** Και είπε προς αυτόν, Λάβε μοι δάμαλιν τριών ετών, και αίγα τριών ετών, και κριόν τριών ετών, και τρυγόνα, και περιστεράν. **10** Και έλαβεν εις αυτόν πάντα ταύτα, και διέσχισεν αυτά εις το μέσον, και έθεσεν έκαστον τμήμα απέναντι του ομοίου αυτού· τα πτηνά όμως δεν διέσχισεν. **11** Κατέβησαν δε όρνεα επί τα πτώματα, και ο Άβραμ εδίδωκεν αυτά. **12** Περί δε την δύσιν του ηλίου, επέπεσον έκτασις επί τον Άβραμ· και ιδού, φόβος σκοτεινός μέγας επιπίπτει επ' αυτόν. **13** Και είπεν ο Κύριος προς τον Άβραμ, Έξευρε βεβαίως ότι το σπέρμα σου θέλει παροικήσει εν γη ουχί εαυτών, και θέλουσι δουλώσει αυτούς, και θέλουσι καταθήσει αυτούς, τετρακόσια έτη· **14** το έθνος όμως, εις το οποίον θέλουσι δουλωθή, εγώ θέλω κρίνει· μετά δε ταύτα θέλουσιν εξέλθει με μεγάλα υπάρχοντα· **15** συ δε θέλεις απέλθει προς τους πατέρας σου εν ειρήνη· θέλεις ενταφιασθή εν γήρατι καλώ· **16** εν δε τη τετάρτη γενεά θέλουσιν επιστρέψει εδω· διότι ακόμη δεν ανεπληρώθη η ανομία των Αμορραίων.

17 Ότε δε ο ήλιος έδωσε και έγεινε πυκνόν σκότος, ιδού, κάμινος καπνίζουσα και λαμπάς πυρός ήτις διεπέρασε μεταξύ των διχοτομημάτων τούτων. 18 Την ημέραν εκείνην έκαμε διαθήκην ο Κύριος προς τον Άβραμ, λέγων, εις το σπέρμα σου έδωκα την γην ταύτην, από του ποταμού της Αιγύπτου έως του ποταμού του μεγάλου, του ποταμού Ευφράτου. 19 τους Κεναίους, και τους Κενεζαίους, και τους Κεδωμναίους, 20 και τους Χετταίους, και τους Φερεζαίους, και τους Ραφαείμ, 21 και τους Αμορραίους, και τους Χαναανίους, και τους Γεργεσαίους, και τους Ιεβουσαίους.

16 Η δε Σάρα, η γυνή του Άβραμ, δεν ετεκνοποιεί εις αυτόν είχε δε δούλην Αιγυπτίαν, ονομαζομένην Άγαρ. 2 Και είπεν η Σάρα προς τον Άβραμ, Ιδού, ο Κύριος με απέκλεισε της τεκνοποιίας· είσελθε λοιπόν προς την δούλην μου, ίσως αποκτήσω τέκνον εξ αυτής. Υπήκουσε δε ο Άβραμ εις τον λόγον της Σάρας. 3 Και έλαβεν η Σάρα η γυνή του Άβραμ την Άγαρ την Αιγυπτίαν, την δούλην αυτής, αφού ο Άβραμ είχε κατοικήσει δέκα έτη εν τη γη Χαναάν, και έδωκεν αυτήν εις Άβραμ τον άνδρα αυτής, διά να ήναι γυνή αυτού. 4 Και εισήλθε προς την Άγαρ, και εκείνη συνέλαβε· και ότε είδεν ότι συνέλαβεν, η κυρία αυτής κατεφρονείτο ενώπιον αυτής. 5 Και είπεν η Σάρα προς τον Άβραμ, Εξ αιτίας σου αδικούμαι. Εγώ έδωκα την δούλην μου εις τον κόλπον σου· και αφού είδεν ότι συνέλαβεν, εγώ κατεφρονήθη ενώπιον αυτής· ας κρίνη ο Κύριος μεταξύ εμού και σου. 6 Ο δε Άβραμ είπε προς την Σάραν, Ιδού, η δούλη σου είναι εις την χείρα σου· κάμει εις αυτήν όπως είναι αρεστόν εις τους οφθαλμούς σου. Και μετεχειρίσθη η Σάρα αυτήν κακώς, και εκείνη έφυγεν από προσώπου αυτής. 7 Εύρε δε αυτήν άγγελος Κυρίου πλησίον πηγής ύδατος, εν τη ερήμω, πλησίον της πηγής κατά την οδόν Σούρ· 8 και είπεν, Άγαρ, δούλη της Σάρας, πόθεν έρχεσαι και που υπάγεις; Η δε είπεν, Από προσώπου Σάρας της κυρίας μου φεύγω. 9 Και είπε προς αυτήν ο άγγελος του Κυρίου, Επίστρεψεν προς την κυρίαν σου και ταπεινώθητι υπό τας χείρας αυτής. 10 Είπεν έτι ο άγγελος του Κυρίου προς αυτήν, Θέλω πληθύνει σφόδρα το σπέρμα σου, ώστε να μη αριθμηται διά το πλήθος. 11 Και είπε προς αυτήν ο άγγελος του Κυρίου, Ιδού, συ είσαι έγκυρος, και θέλεις γεννήσει υιόν, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ισμαήλ· διότι ήκουσεν ο Κύριος την θλίψιν σου. 12 και ούτος θέλει είσθαι άνθρωπος άγριος· η χειρ αυτού θέλει είσθαι εναντίον πάντων, και η χειρ πάντων εναντίον αυτού· και κατά πρόσωπον πάντων των αδελφών αυτού θέλει κατοικήσει. 13 Και εκάλεσεν Άγαρ το όνομα του Κυρίου του λαλούντος προς αυτήν, Συ Θεός όστις με είδες· διότι είπεν, Είδον έτι εγώ ενταύθα εκείνον όστις με είδε; 14 Διά τούτο ωνομάσθη το φρέαρ εκείνο, Φρέαρ Λαχαϊ-ροϋ· Ιδού, κείται μεταξύ Κάδης και Βαράδ. 15 Και εγέννησεν η Άγαρ υιόν εις τον Άβραμ· και ο Άβραμ εκάλεσε το όνομα του υιού αυτού, τον οποίον εγέννησεν Άγαρ, Ισμαήλ. 16 Ήτο δε ο Άβραμ ογδοήκοντα εξ ετών, ότε η Άγαρ εγέννησε τον Ισμαήλ εις τον Άβραμ.

17 Και ότε ήτο ο Άβραμ ενενήκοντα εννέα ετών, εφάνη ο Κύριος εις τον Άβραμ και είπε προς αυτόν, Εγώ είμαι Θεός ο Παντοκράτωρ· περιπάτει ενώπιόν μου, και έσο τέλειος. 2 Και θέλω στήσει την διαθήκην μου αναμέσον εμού και σου· και θέλω σε πληθύνει σφόδρα σφόδρα. 3 Και έπεσεν ο Άβραμ επί πρόσωπον αυτού· και ελάλησε προς αυτόν ο Θεός, λέγων, 4 Εγώ, ιδού, η διαθήκη μου είναι προς σε· και θέλεις γίνεαι πατήρ πλήθους εθνών· 5 και δεν θέλει καλείσθαι πλέον το όνομά σου Άβραμ, αλλά το όνομά σου θέλει είσθαι Αβραάμ· διότι

πατέρα πλήθους εθνών σε κατέστησα· 6 και θέλω σε αυξήσει σφόδρα σφόδρα, και θέλω σε καταστήσει εις έθνη, και βασιλείς θέλουσιν εξέλθει εκ σου· 7 και θέλω στήσει την διαθήκην μου αναμέσον εμού και σου, και του σπέρματός σου μετά σε εις τας γενεάς αυτών, εις διαθήκην αιώνιον, διά να ήμαι Θεός εις σε και εις το σπέρμα σου μετά σε· 8 και θέλω δώσει εις σε, και εις το σπέρμα σου μετά σε, την γην της παροικίας σου, πάσαν την γην Χαναάν, εις κατάσχουν αιώνιον· και θέλω είσθαι ο Θεός αυτών. 9 Και είπεν ο Θεός προς τον Αβραάμ, συ δε την διαθήκην μου θέλεις φυλάξει, συ και το σπέρμα σου μετά σε εις τας γενεάς αυτών. 10 Αύτη είναι η διαθήκη μου την οποίαν θέλετε φυλάξει, αναμέσον εμού και υμών και του σπέρματός σου μετά σε· παν άρσεν υμών θέλει περιτέμνεσθαι. 11 Και θέλετε περιτέμνει την σάρκα της ακροβυστίας υμών, και θέλει είσθαι εις σημείον της διαθήκης μεταξύ εμού και υμών· 12 και παιδίον οκτώ ημερών θέλει περιτέμνεσθαι μεταξύ σας, παν άρσεν εις τας γενεάς υμών ο γεγεννημένος εν τη οικία, και ο αργυρώνητος εκ παντός ξένου, όστις δεν είναι εκ του σπέρματός σου· 13 θέλει εξάπαντος περιτέμνεσθαι ο γεγεννημένος εν τη οικία σου, και ο αργυρώνητός σου· και θέλει είσθαι η διαθήκη μου επί της σαρκός υμών εις διαθήκην αιώνιον· 14 και το απερίτμητον άρσεν, του οποίου δεν ήθελε περιτμηθή η σαρξ της ακροβυστίας αυτού, η ψυχή εκείνη θέλει εξολοθρευθή εκ μέσου του λαού αυτής· την διαθήκην μου παρέβη. 15 Και είπεν ο Θεός προς τον Αβραάμ, Σάραν την γυναίκα σου, δεν θέλεις καλέσει πλέον το όνομα αυτής Σάραν, αλλά Σάρρα θέλει είσθαι το όνομα αυτής. 16 Και θέλω ευλογήσι αυτήν, και θέλω προσέτι δώσει εις σε υιόν εξ αυτής και θέλω ευλογήσι αυτήν, και θέλει γίνεαι μήτηρ εθνών· βασιλείς λαών θέλουσιν εξέλθει εξ αυτής. 17 Και έπεσεν ο Αβραάμ επί πρόσωπον αυτού και εγέλασε, και είπεν εν τη καρδια αυτού, Εις άνθρωπον εκατονταετή θέλει γεννηθή τέκνον; και η Σάρρα, γυνή ενενήκοντα ετών, θέλει γεννήσει; 18 Και είπεν ο Αβραάμ προς τον Θεόν, Είθε ο Ισμαήλ να ζήση ενώπιόν σου· 19 και είπεν ο Θεός, Ναι η γυνή σου Σάρρα θέλει γεννήσει υιόν εις σε, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ισαάκ· και θέλω στήσει την διαθήκην μου προς αυτόν εις διαθήκην αιώνιον, και προς το σπέρμα αυτού μετ' αυτόν· 20 περί δε του Ισμαήλ σου εισήκουσα· Ιδού, ευλόγησα αυτόν, και θέλω αυξήσει αυτόν, και θέλω πληθύνει αυτόν σφόδρα σφόδρα· δώδεκα άρχοντας θέλει γεννήσει, και θέλω κάμει αυτόν έθνος μέγα· 21 αλλά την διαθήκην μου θέλω στήσει προς τον Ισαάκ, τον οποίον θέλει γεννήσει η Σάρρα εις σε το ερχόμενον έτος, εν τω αυτώ τούτω καιρώ. 22 Αφού δε ετελείωσε να λαλή μετ' αυτού, ανέβη ο Θεός από του Αβραάμ. 23 Και έλαβεν ο Αβραάμ Ισμαήλ τον υιόν αυτού, και πάντας τους γεγεννημένους εν τη οικία αυτού, και πάντας τους αργυρωνήτους αυτού, παν άρσεν των ανθρώπων της οικίας του Αβραάμ, και περιέτεμε την σάρκα της ακροβυστίας αυτών την αυτήν εκείνην ημέραν, καθώς είπε προς αυτόν ο Θεός. 24 Ο δε Αβραάμ ήτο ενενήκοντα εννέα ετών, ότε περιετμήθη την σάρκα της ακροβυστίας αυτού. 25 Ισμαήλ δε ο υιός αυτού ήτο δεκατριών ετών, ότε περιετμήθη την σάρκα της ακροβυστίας αυτού. 26 την αυτήν εκείνην ημέραν περιετμήθη ο Αβραάμ, και Ισμαήλ ο υιός αυτού· 27 και πάντες οι άνθρωποι της οικίας αυτού, οι γεγεννημένοι εν τη οικία, και οι εξ αλλογενών αργυρώνητοι περιετμήθησαν μετ' αυτού.

18 Και εφάνη εις αυτόν ο Κύριος εις τας δρυς Μαμβρή, ενώ εκάθητο εν τη θύρα της σκηνής εις το καύμα της ημέρας. 2 Και υψώσας τους οφθαλμούς αυτού, είδε· και ιδού, τρεις

και τις χείρας των δύο θυγατέρων αυτού, διότι εσπλαγχνίσθη αυτόν ο Κύριος, εξήγαγον αυτόν και έβησαν αυτόν έξω της πόλεως. **17** Και ότε εξήγαγον αυτούς έξω, είπεν ο Κύριος, Διάσωσον την ζωήν σου· μη περιβλέψης πίσω σου, και μη σταθής καθ' όλην την περίχωρον· διασώθητι εις το όρος, διά να μη απολεσθής. **18** Και είπεν ο Λωτ προς αυτούς, Μη, παρακαλώ, Κύριε· **19** ιδού, ο δούλός σου εύρηκε χάριν ενώπιόν σου, και εμεγάληνας το έλεός σου, το οποίον έκαμες προς εμέ, φυλάττων την ζωήν μου· αλλ' εγώ δεν θέλω δυνηθή να διασωθώ εις το όρος, μήπως με προφθάση το κακό και αποθάνω· **20** ιδού, παρακαλώ, η πόλις αύτη είναι πλησίον ώστε να καταφύγω εκεί, και είναι μικρά εκεί, παρακαλώ, να διασωθώ· δεν είναι μικρά; και θέλει ζήσει η ψυχή μου. **21** Και είπε προς αυτόν ο Κύριος, Ιδού, επίκουσά σου και εις το πράγμα τούτο, να μη καταστρέψω την πόλιν, περί της οποίας ελάλησας· **22** τάχυνον, διασώθητι εκεί· διότι δεν θέλω δυνηθή να κάμω ουδέν, εωσόυ φθάσης εκεί· διά τούτο εκάλεσε το όνομα της πόλεως Σηγώρ. **23** Ο ήλιος ανέτηλθεν επί την γην, ότε ο Λωτ εισήλθεν εις Σηγώρ. **24** Και έβρεξεν ο Κύριος επί τα Σόδομα και Γόμορρα θεΐον και πυρ παρά Κυρίου εκ του ουρανού· **25** και κατέστρεψε τας πόλεις ταύτας, και πάντα τα περίχωρα και πάντας τους κατοίκους των πόλεων και τα φυτά της γης. **26** Αλλ' γυνή αυτού περιβλέψασα όπισθεν αυτού έγένειε στήλη άλατος. **27** Ο δε Αβραάμ σηκωθείς ενωρίς το πρωΐ ήλθεν εις τον τόπον όπου είχε σταθή ενώπιον του Κυρίου· **28** και βλέψας επί τα Σόδομα και Γόμορρα και εφ' όλην την γην της περιχώρου, είδε, και ιδού, ανέβαινε καπνός από της γης, ως καπνός καμίνου. **29** Ούτω λοιπόν, ότε ο Θεός κατέστρεψε τας πόλεις της περιχώρου, ενεθυμήθη ο Θεός τον Αβραάμ, και εξαπέστειλε τον Λωτ εκ μέσου της καταστροφής, ότε κατέστρεψε τας πόλεις, εις τας οποίας κατώκει ο Λωτ. **30** Ανέβη δε ο Λωτ από Σηγώρ και κατώκησεν εν τω όρει, και μετ' αυτού αι δύο θυγατέρες αυτού, διότι εφοβήθη να κατοικήη εν Σηγώρ· και κατώκησεν εν σπηλαΐω, αυτός και αι δύο θυγατέρες αυτού. **31** Και είπεν η πρεσβυτέρα προς την νεωτέρα, Ο πατήρ ημών είναι γέρων, και άσθρωνος δεν είναι επί της γης, διά να εισέλθη προς ημάς κατά την συνήθειαν πάσης της γής· **32** ελθέ, ας ποτίσωμεν τον πατέρα, ημών οίνον, και ας κοιμηθώμεν μετ' αυτού, και ας αναστήσωμεν σπέρμα εκ του πατρός ημών. **33** Επότισάν λοιπόν τον πατέρα αυτών οίνον κατ' εκείνην την νύκτα· και εισήλθεν η πρεσβυτέρα και εκοιμήθη μετά τον πατρός αυτής· και εκείνος δεν ενόησεν ούτε ποτε επλαγίασεν αυτή, και ποτε εσηκώθη. **34** Και την επαύριον είπεν η πρεσβυτέρα προς την νεωτέρα, Ιδού, εγώ εκοιμήθην χθές την νύκτα μετά του πατρός ημών· ας ποτίσωμεν αυτόν οίνον και την νύκτα ταύτην, και εισελθούσα συ, κοιμήθητι μετ' αυτού, και ας αναστήσωμεν σπέρμα εκ του πατρός ημών. **35** Επότισάν λοιπόν και την νύκτα εκείνην τον πατέρα αυτών οίνον, και σηκωθείσα η νεωτέρα, εκοιμήθη μετ' αυτού· και εκείνος δεν ενόησεν ούτε ποτε επλαγίασεν αυτή, και ποτε εσηκώθη. **36** Και συνέλαβον αι δύο θυγατέρες του Λωτ εκ του πατρός αυτών. **37** Και εγέννησεν η πρεσβυτέρα υϊόν και εκάλεσε το όνομα αυτού Μωάβ· ούτος είναι ο πατήρ των Μωαβιτών έως της σήμερον. **38** Εγέννησε δε και η νεωτέρα υϊόν και εκάλεσε το όνομα αυτού Βεν-αμμί· ούτος είναι ο πατήρ των Αμμωνιτών έως της σήμερον.

20 Και εκίνησεν εκείθεν ο Αβραάμ εις την γην την προς μεσημβρίαν, και κατώκησε μεταξύ Κάδης και Σούρ· και παρώκησεν εν Γεράροις. **2** Και είπεν ο Αβραάμ περί Σάρρας της γυναικός αυτού, Αδελφή μου είναι. Έστειλε δε Αβιμέλεχ ο

βασιλεύς των Γεράρων, και έλαβε την Σάρραν. **3** Και ήλθεν ο Θεός προς τον Αβιμέλεχ κατ' όναρ την νύκτα, και είπε προς αυτόν, Ιδού, συ αποθνήσκεις εξ αιτίας της γυναικός, την οποίαν έλαβες· διότι είναι νενυμφευμένη με άνδρα. **4** Ο δε Αβιμέλεχ δεν είχε πλησιάσει εις αυτήν· και είπε, Κύριε, ήθελες φονεύσει έθνος έτι και δίκαιον; **5** Δεν μοι είπεν αυτός, Αδελφή μου είναι; και αυτή πάλι, αυτή είπεν, Αδελφός μου είναι. Εν ευθύτητι της καρδιάς μου και εν καθαρότητι των χειρών μου έπραξα τούτο. **6** Είπε δε προς αυτόν ο Θεός κατ' όναρ, Και εγώ εγνώρισα ότι εν ευθύτητι της καρδιάς σου έπραξας τούτο· όθεν και εγώ σε εμπόδισα από του να αμαρτήσης εις εμέ· διά τούτο δεν σε αφήκα να εγγίσης αυτήν· **7** τώρα λοιπόν απόδος την γυναικα προς τον άνθρωπον, διότι είναι προφήτης· και θέλει προσεχηθή υπέρ σου και θέλεις ζήσει· αλλ' εάν δεν αποδώσης αυτήν, έξευρε ότι εξάπαντος θέλεις αποθάνει, συ και πάντα όσα έχεις. **8** Σηκωθείς δε ο Αβιμέλεχ ενωρίς το πρωΐ, εκάλεσε πάντας τους δούλους αυτού, και ελάλησε πάντας τους λόγους τούτους εις επήκουσ αυτών· και εφοβήθησαν οι άνθρωποι σφόδρα. **9** Και εκάλεσεν ο Αβιμέλεχ τον Αβραάμ και είπε προς αυτόν, Τι έπραξας εις ημάς; και τι αμαρτημα έπραξα εις σε, ώστε επέφερες επ' εμέ και επί το βασιλείόν μου, αμαρτίαν μεγάλην; έπραξας εις εμέ πράγμα, το οποίον δεν έπρεπε ναπραχθή. **10** Και είπεν ο Αβιμέλεχ προς τον Αβραάμ, Τι είδες, ώστε να πράξης το πράγμα τούτο; **11** Και είπεν ο Αβραάμ, Επειδή εγώ είπον, Βέβαια δεν είναι φόβος Θεού εν τω τόπω τούτω και θέλousι με φονεύσει διά την γυναικα μου· **12** και όμως αληθώς αδελφή μου είναι, θυγάτηρ του πατρός μου, αλλ' ουχι θυγάτηρ της μητρός μου· και έγενει γυνή μου. **13** και ότε με έκαμεν ο Θεός να εξέλθω εκ του οίκου του πατρός μου, είπον προς αυτήν, Ταύτην την χάρην θέλεις κάμει εις εμέ· εις πάντα τόπον όπου αν υπάγωμεν, λέγει περί εμού, Ούτος είναι αδελφός μου. **14** Και έλαβεν ο Αβιμέλεχ πρόβατα και βόας και δούλους και δούλας, και έδωκεν εις τον Αβραάμ, και απέδωκεν εις αυτόν Σάρραν την γυναικα αυτού. **15** και είπεν ο Αβιμέλεχ, Ιδού, η γη μου έμπροσθέν σου. κατοίκησον όπου σοι αρέσκει. **16** Και προς την Σάρραν είπεν, Ιδού, είδωκα χίλια αργύρια εις τον αδελφόν σου· ιδού, αυτός είναι εις σε σκέπη των οφθαλμών προς πάντας τους μετά σου και προς πάντας τους άλλους. Ούτως αύτη επεπλήθη. **17** Προσηυχθή δε ο Αβραάμ προς τον Θεόν· και θεράπευσεν ο Θεός τον Αβιμέλεχ και την γυναικα αυτού και τας θεραπαΐνας αυτού, και ετεκνοποίησαν. **18** διότι ο Κύριος είχε κλείσει διάδου πάσαν μήτραν εν τη οικία του Αβιμέλεχ, εξ αιτίας Σάρρας της γυναικός του Αβραάμ.

21 Και επεσκέφη ο Κύριος την Σάρραν, ως είπε· και έκαμεν ο Κύριος εις την Σάρραν, ως ελάλησε. **2** Και συνέλαβεν η Σάρρα, και εγέννησεν εις τον Αβραάμ υϊόν εν τω γήρατι αυτού· κατά τον καιρόν, τον οποίον είπε προς αυτόν ο Θεός. **3** Και εκάλεσεν ο Αβραάμ το όνομα του υιού αυτού, του γεννηθέντος εις αυτόν, τον οποίον η Σάρρα εγέννησεν εις αυτόν, Ισαάκ. **4** Περιέτεμε δε ο Αβραάμ τον υϊόν αυτού Ισαάκ την ογδόν ημέραν, ως προσέταξεν εις αυτόν ο Θεός. **5** Ήτο δε ο Αβραάμ εκατόν ετών, ότε εγεννήθη εις αυτόν Ισαάκ ο υϊός αυτού. **6** Και είπεν η Σάρρα, Ο Θεός με έκαμε να γελώ· όστις ακούση, θέλει γελά μετ' εμού. **7** Και είπε, Τις ήθελεν ειπέι προς τον Αβραάμ, ότι ήθελε θηλάσει τέκνα η Σάρρα; επειδή εγέννησα υϊόν εν τω γήρατι αυτού. **8** Το δε παιδιον ηζήησε και απεγαλακτίσθη και έκαμεν ο Αβραάμ μέγα συμπόσιον, καθ' ην ημέραν απεγαλακτίσθη ο Ισαάκ. **9** Και είδεν η Σάρρα τον υϊόν της Άγαρ της Αιγυπτίας, τον οποίον εγέννησεν εις

τον Αβραάμ, περιγελώντα τον Ισαάκ. **10** Και είπε προς τον Αβραάμ, Δίδων την δούλην ταύτην και τον υιόν αυτής· διότι δεν θέλει κληρονομήσει ο υιός της δούλης ταύτης μετά του υιού μου, του Ισαάκ. **11** Εφάνη δε σκληρόν σφόδρα το πράγμα εις τους οφθαλμούς του Αβραάμ περί του υιού αυτού. **12** Και είπεν ο Θεός προς τον Αβραάμ, Ας μη φανή σκληρόν εις τους οφθαλμούς σου περί του παιδίου και περί της δούλης σου· κατά πάντα όσα είπη προς σε η Σάρρα, άκουε τους λόγους αυτής· διότι εν τω Ισαάκ θέλει κληθή εις σε σπέρμα· **13** και τον υιόν δε της δούλης εις έθνος θέλω καταστήσει αυτόν· διότι είναι σπέρμα σου. **14** Σηκωθείς δε ο Αβραάμ ενωρίς το πρωί, έλαβεν άρτους και ασκόν ύδατος και έδωκεν εις την Άγαρ, επιθέσας αυτά επί τον ώμον αυτής, και το παιδιόν, και απέπεμψεν αυτήν. Η δε αναχωρήσασα περιπλανάτο εν τη ερήμω Βηρσαβέ. **15** Και αφού ετελείωσε το ύδωρ από του ασκού, έρριψε το παιδίον υποκάτω ενός θάμνου· **16** και ελθούσα εκάθισεν απέναντι, μακράν έως τόξου βολής· διότι είπε, να μη ίδω τον θάνατον του παιδίου. Και εκάθισεν απέναντι και ύψωσε την φωνήν αυτής και έκλαυσεν. **17** Εισήκουσε δε ο Θεός την φωνήν του παιδίου· και εφώνησεν άγγελος Θεού προς την Άγαρ εκ του ουρανού, και είπε προς αυτήν, Τι έχεις, Άγαρ; μη φοβού· διότι ήκουσεν ο Θεός την φωνήν του παιδίου εκ του τόπου ένθα κείται· **18** σηκώθητι, λάβε το παιδίον, και κράτει αυτό με την χείρα σου· διότι θέλω καταστήσει αυτό εις έθνος μέγα. **19** Και ήνοιξεν ο Θεός τους οφθαλμούς αυτής, και ιδούσα φρέαρ ύδατος υπήγε και εγέμισε τον ασκόν ύδωρ και επότισε το παιδίον. **20** Και ήτο ο Θεός μετά του παιδίου, και ηύξησε, και κατώκησεν εν τη ερήμω και έγεινε τοξότης. **21** Και κατώκησεν εν τη ερήμω Φαράν· και η μήτηρ αυτού έλαβεν εις αυτόν γυναίκα εκ γης Αιγύπτου· **22** Κατ' εκείνον δε τον καιρόν ο Αβιμέλεχ, μετά τον Φιχόλ αρχιστρατήγου της δυνάμεως αυτού, είπε προς τον Αβραάμ, λέγων, Ο Θεός είναι μετά σου εις πάντα όσα πράττεις· **23** τώρα λοιπόν όμοσον προς εμέ εδώ εις τον Θεόν, ότι δεν θέλεις ψευστή προς εμέ, ούτε προς τον υιόν μου, ούτε προς τους εγγόνους μου· αλλά κατά το έλεος, το οποίον έκαμα εις σε, θέλεις κάμει εις εμέ, και εις την γην όπου παρώκησας. **24** Και είπεν ο Αβραάμ, Εγώ θέλω όμοσει. **25** Και έλεγξεν ο Αβραάμ τον Αβιμέλεχ διά το φρέαρ του ύδατος, το οποίον αφήρπασαν οι δούλοι του Αβιμέλεχ. **26** Και είπεν ο Αβιμέλεχ, Δεν εξεύρω τις έπραξε το πράγμα τούτο· και ούτε συ με εφανέρωσας και ούτε εγώ ήκουσα, ειμή σήμερον. **27** Και λαβών ο Αβραάμ πρόβατα και βόας, έδωκεν εις τον Αβιμέλεχ και έκαμον αμφοτέροι συνθήκην. **28** Και έβαλεν ο Αβραάμ κατά μέρος επτά θηλυκά αρνία του ποιμνίου. **29** Και είπεν ο Αβιμέλεχ προς τον Αβραάμ, Τι είναι ταύτα τα επτά θηλυκά αρνία, τα οποία έβαλες κατά μόρας; **30** Ο δε είπεν, Ότι ταύτα τα επτά θηλυκά αρνία θέλεις λάβεις εκ της χειρός μου, δια να ήναι εις με εις μαρτύριον ότι εγώ έόκαφα το φρέαρ τούτο. **31** Διά τούτο ωνόμασε τον τόπον εκείνον, Βηρ-σαβεέ· διότι εκεί ώμοσαν αμφοτέροι. **32** Και έκαμον συνθήκην εν Βηρ-σαβεέ. Εσηκώθη δε ο Αβιμέλεχ και Φιχόλ ο αρχιστράτης της δυνάμεως αυτού, και επέστρεψαν εις την γην των Φιλιστίνων. **33** Και εφύτυσεν ο Αβραάμ δρυμόν εν Βηρ-σαβεέ και επεκαλεσθη εκεί το όνομα του Κυρίου, του αιωνίου Θεού. **34** Παρώκησε δε ο Αβραάμ εν τη γη των Φιλιστίνων ήμέρας πολλάς.

22 Μετά δε τα πράγματα ταύτα ο Θεός εδοκίμασε τον Αβραάμ, και είπε προς αυτόν, Αβραάμ· ο δε είπεν, Ιδού, εγώ. **2** Και είπε, Λάβε τώρα τον υιόν σου τον μονογενή, τον οποίον ηγάπησας, τον Ισαάκ, και ύπαγε εις τον τόπον Μοριά,

και πρόσφερε αυτόν εκεί εις ολοκαύτωμα, επί ενός των ορέων, το οποίον θέλω σοι ειπέι. **3** Σηκωθείς δε Αβραάμ ενωρίς το πρωί, εσαμάρωσε την όνον αυτού και έλαβε μεθ' εαυτού δύο εκ των δούλων αυτού και Ισαάκ τον υιόν αυτού· και σχίσας ζύλα διά την ολοκαύτωσιν, εσηκώθη και υπήγεν εις τον τόπον τον οποίον είπε προς αυτόν ο Θεός. **4** Την δε τρίτην ήμέραν υπήσθη ο Αβραάμ τους οφθαλμούς αυτού, είδε τον τόπον μακρόθεν. **5** Και είπεν ο Αβραάμ προς τους δούλους αυτού, Σεις καθίσατε αυτού μετά της όνου· εγώ δε και το παιδάριον θέλομεν υπάγει έως εκεί· και αφού προσκυνήσωμεν, θέλομεν επιστρέφει προς σάς. **6** Και λαβών ο Αβραάμ τα ζύλα της ολοκαυτώσεως, επέθεσεν επί τον Ισαάκ τον υιόν αυτού· και έλαβεν εις την χείρα αυτού το πυρ, και την μάχαιραν, και υπήγον οι δύο ομού. **7** Τότε ελάλησεν ο Ισαάκ προς Αβραάμ τον πατέρα αυτού και είπε, Πάτερ μου. Ο δε είπεν, Ιδού, εγώ, τέκνον μου. Και είπεν ο Ισαάκ, Ιδού, το πυρ και τα ζύλα· αλλά που το πρόβατον διά την ολοκαύτωσιν; **8** Και είπεν ο Αβραάμ, Ο Θεός, τέκνον μου, θέλει προβέλησει εις εαυτόν το πρόβατον διά την ολοκαύτωσιν. Και επορεύοντο οι δύο ομού. **9** Αφού δε έφθασαν εις τον τόπον τον οποίον είπε προς αυτόν ο Θεός, ωκοδόμησεν εκεί ο Αβραάμ το θυσιαστήριον και διέθεσε τα ζύλα, και θέσας τον Ισαάκ τον υιόν αυτού έβαλεν αυτόν επί το θυσιαστήριον επάνω των ζύλων· **10** και εκτείνας ο Αβραάμ την χείρα αυτού, έλαβε την μάχαιραν διά να σφάξη τον υιόν αυτού. **11** Άγγελος δε Κυρίου εφώνησε προς αυτόν εκ του ουρανού και είπεν, Αβραάμ, Αβραάμ. Ο δε είπεν, Ιδού, εγώ. **12** Και είπε, Μη επιβάλής την χείρα σου επί το παιδάριον, και μη πράξης εις αυτό μηδέν· διότι τώρα ε γνώρισα ότι συ φοβείσαι τον Θεόν, επειδή δεν ελυπίθης τον υιόν σου τον μονογενή δι' εμέ. **13** Και υπήσασ ο Αβραάμ τους οφθαλμούς αυτού είδε· και ιδού, κριός όπισθεν αυτού, κρατούμενος από των κεράτων αυτού εις φυτόν πυκνόκλαδον· και ελθών ο Αβραάμ, έλαβε τον κριόν και προσέφερεν αυτόν εις ολοκαύτωμα αντί του υιού αυτού. **14** Και εκάλεσεν ο Αβραάμ το όνομα του τόπου εκείνου Ιεοβά-ιρέ· ως λέγεται και την σήμερον, Εν τω όρει ο Κύριος θέλει εμφανισθή. **15** Και εφώνησε δεύτερον ο άγγελος του Κυρίου προς τον Αβραάμ εκ του ουρανού, **16** και είπεν, Ωμοσα εις εμαυτόν, λέγει Κύριος, ότι, επειδή έπραξας το πράγμα τούτο και δεν ελυπίθης τον υιόν σου, τον μονογενή σου, **17** ότι ευλογών θέλω σε ευλογήσει, και πληθύνων θέλω πληθύνει το σπέρμα σου ως τα άστρα του ουρανού και ως την άμμον την παρά το χείλος της θαλάσσης· και το σπέρμα σου θέλει κυριεύσει τας πύλας των εχθρών αυτού· **18** και εν τω σπέρματι σου θέλουσιν ευλογηθή πάντα τα έθνη της γής· διότι υπήκουσας εις την φωνήν μου. **19** Και επέστρεψεν ο Αβραάμ προς τους δούλους αυτού· και σηκωθέντες, υπήγον ομού εις Βηρ-σαβεέ και κατώκησεν ο Αβραάμ εν Βηρ-σαβεέ. **20** Μετά δε τα πράγματα ταύτα, ανήγειραν προς τον Αβραάμ λέγοντες, Ιδού, η Μελχά εγέννησε και αυτή υιούς εις τον Ναχώρ τον αδελφόν σου· **21** τον Ουζ πρωτότοκον αυτού, και τον Βουζ αδελφόν αυτού, και τον Κεμουίλ τον πατέρα του Αράμ, **22** και τον Κεσέδ, και τον Λαζά, και τον Φαλδές, και τον Ιελδάφ, και τον Βαθουήλ. **23** Ο δε Βαθουήλ εγέννησε την Ρεβέκκαν· τους οκτώ τούτους εγέννησεν η Μελχά εις τον Ναχώρ τον αδελφόν του Αβραάμ. **24** Και η παλλακή αυτού, η ονομαζομένη Ρευμά, εγέννησε και αυτή τον Ταβέκ και τον Γαάμ και τον Ταχάς και τον Μααχά.

23 Και έζησεν η Σάρρα εκατόν εικοσιεπτά έτη· ταύτα είναι τα έτη της ζωής της Σάρρας. **2** Και απέθανεν η Σάρρα εν

αυτού, λεγούσης, Ούτως ελάλησε προς εμέ ο άνθρωπος, ήλθε προς τον άνθρωπον και ιδού, ίστατο πλησίον των καμήλων επί της πηγής. **31** Και είπεν, Είσελθε, ευλογημένη του Κυρίου διά τι ίστασαι έξω; επειδή εγώ ητοίμασα την οικίαν και τόπον διά τας καμήλους. **32** Και εισήλθεν ο άνθρωπος εις την οικίαν, και εκείνος εξεφόρτωσε τας καμήλους και έδωκεν άχυρα και τροφήν εις τας καμήλους και ύδωρ διά νύψιμον των ποδών αυτού και των ποδών των ανθρώπων των μετ' αυτού. **33** Και παρετέθη έμπροσθεν αυτού φαγητόν· αυτός όμως είπε, Δεν θέλω φάγει, εωσού λαλήσω τον λόγον μου. Ο δε είπε, Λάλησον. **34** Και είπεν, Εγώ είμαι δούλος του Αβραάμ. **35** Και ο Κύριος ευλόγησε τον κύριόν μου σφόδρα, και έγεννε μέγας και έδωκεν εις αυτόν πρόβατα και βόας και αργύριον και χρυσίον και δούλους και δούλας και καμήλους και όνου. **36** Και εγέννησε Σάρρα, η γυνή του κυρίου μου, υιόν εις τον κύριόν μου, αφού εγήρασε· και έδωκεν εις αυτόν πάντα όσα έχει. **37** Και με ώρκισεν ο κύριός μου, λέγων, Δεν θέλεις λάβει γυναίκα εις τον υιόν μου εκ των θυγατέρων των Χαναανίων, εις την γην των οποίων εγώ κατοικώ· **38** αλλ' εις τον οίκον του πατρός μου θέλεις υπάγει και εις την συγγενείαν μου, και θέλεις λάβει γυναίκα εις τον υιόν μου. **39** Και είπον προς τον κύριόν μου, Ίσως δεν θελήση η γυνή να με ακολουθήση. **40** Ο δε είπε προς εμέ, Ο Κύριος, έμπροσθεν του οποίου περιεπάτησα, θέλει αποστείλει τον άγγελον αυτον μετά σου και θέλει κατευδώσει την οδόν σου· και θέλεις λάβει γυναίκα εις τον υιόν μου εκ της συγγενείας μου και εκ του οίκου του πατρός μου· **41** τότε θέλεις είσθαι ελεύθερος από του ορκισμού μου· όταν υπάγης προς την συγγενείαν μου και δεν δώσωσιν εις σε, τότε θέλεις είσθαι ελεύθερος από του ορκισμού μου. **42** Και ελθών σήμερον εις την πηγήν, είπον, Κύριε ο Θεός του κυρίου μου Αβραάμ, κατευδώσω, δέομαι, την οδόν μου, εις την οποίαν εγώ υπάγω· **43** ιδού, εγώ ίσταμαι πλησίον της πηγής του ύδατος και η κόρη ήτις εξέρχεται διά να αντήση και προς την οποίαν είπω, Πότισόν με, παρακαλώ, ολίγον ύδωρ εκ της υδρίας σου, **44** και αυτή με είπη, Και συ πίε, και διά τας καμήλους σου ακόμη θέλω αντήσει, αυτή ας ήναι η γυνή, την οποίαν ητοίμασεν ο Κύριος διά τον υιόν του κυρίου μου. **45** Και πριν παύσω λαλών εν τη καρδία μου, ιδού, η Ρεβέκκα εξήρχετο έχουσα την υδρίαν αυτής επί του ώμου αυτής και κατέβη εις την πηγήν και ήντηλησεν· είπον δε προς αυτήν, Πότισόν με, παρακαλώ. **46** Η δε έσπευσε και κατεβίβασε την υδρίαν αυτής επάνωθεν αυτής και είπε, Πίε, και θέλω ποτίσει και τας καμήλους σου· έπιον λοιπόν και επότισε και τας καμήλους. **47** Και ηρώτησα αυτήν και είπον, Τίνος θυγάτηρ είσαι; η δε είπε, Θυγάτηρ του Βαθουήλ, υιού του Ναχώρ, τον οποίον εγέννησεν εις αυτόν η Μελχά· και περιέθεσα τα ενώτια εις το πρόσωπον αυτής και τα βραχιόλια επί τας χείρας αυτής. **48** Και κίνιας προσεκύνισα τον Κύριον και ευλόγησα Κύριον τον Θεόν του κυρίου μου Αβραάμ, όστις με κατευδώσεν εις την αληθινήν οδόν, διά να λάβω την θυγάτερα του αδελφού του κυρίου μου εις τον υιόν αυτού. **49** Τώρα λοιπόν, εάν θέλητε να κάμητε έλεος και αλήθειαν προς τον κύριόν μου, είπατέ μοι, ει δε μη, είπατέ μοι, διά να στραφώ δεξιά ή αριστερά. **50** Και αποκριθέντες ο Λάβαν και ο Βαθουήλ, είπον, Παρά Κυρίου εξήλθε το πράγμα· ημείς δεν δυνάμεθα να σοι είπωμεν κακόν ή καλόν· **51** ιδού, η Ρεβέκκα έμπροσθέν σου λάβε αυτήν και υπαγε· και ας ήναι γυνή του υιού του κυρίου σου, καθώς ελάλησεν ο Κύριος. **52** Και ότε ήκουσεν ο δούλος του Αβραάμ τους λόγους αυτών, προσεκύνησεν έως εδάφους τον Κύριον. **53** Και εκβαλών ο δούλος σκεύη αργυρά και σκεύη

χρυσά και ενδύματα, έδωκεν εις την Ρεβέκκαν· έδωκεν έτι δώρα εις τον αδελφόν αυτής και εις την μητέρα αυτής. **54** Και έφαγον και έπιον, αυτός και οι άνθρωποι οι μετ' αυτού, και διενυκτέρευσαν· και αφού εσηκώθησαν το πρωί, είπεν, Εξαποστείλατέ με προς τον κύριόν μου. **55** Είπον δε ο αδελφός αυτής και η μήτηρ αυτής, Ας μείνη η κόρη μεθ' ημών ημέρας τινάς, τουλάχιστον δεκα· μετά ταύτα θέλει απέλθει. **56** Και είπε προς αυτούς, Μη με κρατείτε, διότι ο Κύριος κατευώδωσε την οδόν μου· εξαποστείλατέ με να υπάγω προς τον κύριόν μου. **57** Οι δε είπον, Ας καλέσωμεν την κόρην και ας ερωτήσωμεν την γνώμην αυτής. **58** Και εκάλεσαν την Ρεβέκκαν και είπον προς αυτήν, Υπάγεις μετά του ανθρωπού τούτου; Η δε είπεν, Υπάγω. **59** Και εξαπέστειλαν την Ρεβέκκαν την αδελφήν αυτών και την τροφόν αυτής, και τον δούλον του Αβραάμ και τους ανθρώπους αυτού· **60** Και ευλόγησαν την Ρεβέκκαν και είπον προς αυτήν, Αδελφή ημών είσαι, είθε να γείνης εις χιλιάδας μυριάδων, και το σπέρμα σου να εξουσιάση τας πύλας των εχθρών αυτού· **61** Και εσηκώθη η Ρεβέκκα και αι θεράπαινα αυτής, και εκάθισαν επί τας καμήλους, και υπήγον κατόπιν του ανθρώπου· και έλαβεν ο δούλος την Ρεβέκκαν και ανεχώρησεν. **62** Ο δε Ισαάκ επέστρεφεν από του φρέατος Λαχαϊ-ροφί· διότι κατώκει εν τη γη της μεσημβρίας. **63** Και εξήλθεν ο Ισαάκ να προσευχηθή εν τη πεδιάδι περί το εσπέρας· και υψώσας τους οφθαλμούς αυτού, είδε, και ιδού, ήρχοντο κάμηλοι. **64** και υψώσασα η Ρεβέκκα τους οφθαλμούς αυτής είδε τον Ισαάκ και κατεπήδησεν από της καμήλου. **65** Διότι είχαν ειπέι προς τον δούλον, Τις είναι ο άνθρωπος εκείνος, ο ερχόμενος διά της πεδιάδος εις συνάντησιν ημών; Ο δε δούλος είχαν ειπέι, Είναι ο κύριός μου. Και αυτή λαβούσα την καλύπτραν, εσκεπάσθη. **66** Και διηγήθη ο δούλος προς τον Ισαάκ πάντα όσα είχε πράξει. **67** Ο δε Ισαάκ έφερεν αυτήν εις την σκηνήν της μητρος αυτού Σάρρας και έλαβε την Ρεβέκκαν, και έγενινεν αυτού γυνή, και ηγάπησεν αυτήν· και παρηγορήθη ο Ισαάκ περί της μητρος αυτού.

25 Έλαβε δε ο Αβραάμ και άλλην γυναίκα, ονομαζομένην Χεττούραν. **2** Και αυτή εγέννησεν εις αυτόν τον Ζεμβράν και τον Ιοζάν και τον Μαδάν και τον Μαδιάμ και τον Ιεσβώκ και τον Σουά. **3** και ο Ιοζάν εγέννησεν τον Σεβά και τον Δαϊδάν· οι δε υιοί του Δαϊδάν ήσαν Ασουρευίμ και Λετουσειίμ και Λαωμείμ. **4** Οι υιοί δε του Μαδιάμ ήσαν Γεφά και Εφέρ και Ανώχ και Αβειδά και Ελδογά· πάντες ούτοι υιοί της Χεττούρας. **5** Έδωκε δε ο Αβραάμ πάντα τα υπάρχοντα αυτού εις τον Ισαάκ. **6** Εις δε τους υιούς των παλλακών αυτου έδωκεν ο Αβραάμ χαρίσματα, και εξαπέστειλεν αυτούς, έτι ζών, μακράν από του υιού αυτού Ισαάκ προς ανατολάς, εις την γην της Ανατολής. **7** Και ταύτα είναι τα έτη των ημερών της ζωής του Αβραάμ, όσα έζησεν, έτη εκατόν εβδομήκοντα πέντε. **8** Και εκπευσας απέθανεν ο Αβραάμ εν γήρατι καλώ, γέρων και πλήρης ημερών· και προσετέθη εις τον λαόν αυτού. **9** Και έθαψαν αυτόν ο Ισαάκ και ο Ισμαήλ οι υιοί αυτού εν τω σπηλαίω Μαχπελάχ, εν τω αγρώ του Εφρών, υιού του Σωάρ του Χετταίου, τω απέναντι της Μαμβρή· **10** τω αγρώ, τον οποίον ηγόρασεν ο Αβραάμ παρά των υιών του Χέτ· εκεί ετάφη ο Αβραάμ και Σάρρα η γυνή αυτού. **11** και μετά τον θάνατον του Αβραάμ, ευλόγησεν ο Θεός Ισαάκ τον υιόν αυτού· και κατώκησεν ο Ισαάκ πλησίον του φρέατος Λαχαϊ-ροφί. **12** Αύτη δε είναι η γενεαλογία του Ισμαήλ, υιού του Αβραάμ, τον οποίον εγέννησεν εις τον Αβραάμ Άγαρ η Αιγυπτία, η δούλη της Σάρρας· **13** και ταύτα είναι τα ονόματα των υιών του Ισμαήλ, κατά τα ονόματα αυτών, εις τας γενεάς

και έφαγον και έπιον. **31** Και εσηκώθησαν ενωρίς το πρωΐ, και ώμωσαν ο εις προς τον άλλον· τότε ο Ισαάκ εξαπέστειλεν αυτούς, και απήλθον απ' αυτού εν ειρήνη. **32** Και την ημέραν εκείνην ήλθον οι δούλοι του Ισαάκ και ανήγγειλαν προς αυτόν περί του φρέατος το οποίον έσκαφαν, και είπαν προς αυτόν, Ευρήκαμε ύδωρ. **33** Και ωνόμασεν αυτό Σαβεέ· διά τούτο είναι το όνομα της πόλεως Βηρ-σαβεέ έως της σημερον. **34** Ήτο δε ο Ησαύ ετών τεσσαράκοντα, ότε έλαβεν εις γυναίκα Ιουδιθ, την θυγατέρα Βεηρί του Χετταίου, και Βασεμάθ, την θυγατέρα Αιλών του Χετταίου· **35** και αύται ήσαν πικρία ψυχής εις τον Ισαάκ και την Ρεβέκκαν.

27 Και αφού εγήρασεν ο Ισαάκ, και οι οφθαλμοί αυτού ημβλύθησαν, ώστε δεν έβλεπεν, εκάλεσεν Ησαύ τον υιόν αυτού τον μεγαλήτερον, και είπε προς αυτόν, Υιέ μου. Ο δε είπε προς αυτόν, Ιδού, εγώ. **2** Και εκείνος είπεν, Ιδού, τώρα, λάβε εγήρασα· δεν γνωρίζω την ημέραν του θανάτου μου· **3** έλαβε λοιπόν, παρακαλώ, τα όπλα σου, την φαρέτραν σου και το τόξον σου, και εξέλθε εις την πεδιάδα και κυνήγησόν μοι κυνήγιον· **4** και κάμε μοι εδέσματα καθώς αγαπώ, και φέρε μοι να φάγω, διά να σε ευλογήση η ψυχή μου πριν αποθάνω. **5** Η δε Ρεβέκκα ήκουσεν ενώ ελάλει ο Ισαάκ προς Ησαύ τον υιόν αυτού. Και υπήγεν ο Ησαύ εις την πεδιάδα διά να κυνηγήση κυνήγιον και να φέρη αυτό. **6** Και η Ρεβέκκα ελάλησε προς Ιακώβ τον υιόν αυτής, λέγουσα, Ιδού, εγώ ήκουσα τον πατέρα σου λαλούντα προς Ησαύ τον αδελφόν και λέγοντα, **7** Φέρε μοι κυνήγιον και κάμε μοι εδέσματα, διά να φάγω, και να σε ευλογήσω ενώπιον του Κυρίου πριν αποθάνω. **8** Τώρα λοιπόν, υιέ μου, άκουσον την φωνήν μου εις όσα εγώ σοι παραγγέλλω· **9** ύπαγε τώρα εις το ποίμνιον, και λάβε μοι εκείθεν δύο καλά ερίφια εξ αιγών· διά να κάμω αυτά εδέσματα διά τον πατέρα σου, καθώς αγαπά· **10** και θέλεις φέρει αυτά προς τον πατέρα σου να φάγη, διά σε ευλογήση πριν αποθάνη. **11** Και είπεν ο Ιακώβ προς Ρεβέκκαν την μητέρα αυτού, Ιδού, ο Ησαύ ο αδελφός μου είναι ανήρ δασύτριχος, εγώ δε ανήρ άτριχος· **12** ίσως με ψηλαφήσει ο πατήρ μου, και θέλω φανή εις αυτόν ως απατεών, και θέλω σύρει επ' εμαυτόν κατάραν και ουχί ευλογίαν. **13** Είπε δε προς αυτόν η μήτηρ αυτού, Επ' εμέ η κατάρρα σου, τέκνον μου· μόνον υπάκουσον εις την φωνήν μου και ύπαγε, φέρε μοι αυτά. **14** Και υπήγε, και έλαβε, και έφερον αυτά προς την μητέρα αυτού· και έκαμεν η μήτηρ αυτού εδέσματα καθώς ηγάπα ο πατήρ αυτού. **15** Και λαβούσα η Ρεβέκκα τα καλήτερα φορέματα Ησαύ του μεγαλητέρου υιού αυτής, τα οποία είχαν εν τη οικία, ενέδυσε με αυτά Ιακώβ, τον υιόν αυτής τον νεώτερον· **16** και με τα δέρματα των εριφίων έσκεπασε τας χείρας αυτού, και τα γυμνά του τραχήλου αυτού· **17** και έδωκεν εις τας χείρας Ιακώβ του υιού αυτής τα εδέσματα και τον άρτον, τα οποία ητοίμασε. **18** Και ήλθε προς τον πατέρα αυτού· και είπε, Πάτερ μου. Ο δε είπεν, Ιδού, εγώ· τις είσαι, τέκνον μου; **19** Και είπεν ο Ιακώβ προς τον πατέρα αυτού, Εγώ είμαι Ησαύ ο πρωτότοκος σου· έκαμα καθώς μοι είπας, σηκώθητι λοιπόν, κθισον και φάγε εκ του κυνηγιού μου, διά να με ευλογήση η ψυχή σου. **20** Και είπεν ο Ισαάκ προς τον υιόν αυτού, Πόθεν τούτο, τέκνον μου, ότι εύρηκας τόσον ταχέως; Ο δε είπε, Διότι Κύριος ο Θεός σου έφερον αυτό έμπροσθέν μου. **21** Και είπεν ο Ισαάκ προς τον Ιακώβ, Πλησίασον, τέκνον μου, διά να σε ψηλαφήσω, αν συ ήσαι αυτός ο υιός Ησαύ, ή ουχί. **22** Και επλησίασεν ο Ιακώβ εις τον Ισαάκ τον πατέρα αυτού· ο δε επηλάφησεν αυτόν, και είπεν, Η μεν φωνή είναι φωνή Ιακώβ, αι δε χείρες, χείρες Ησαύ. **23** Και δεν εγνωρίσεν αυτόν,

διότι αι χείρες αυτού ήσαν ως αι χείρες Ησαύ αδελφού αυτού, δασύτριχοι· και ευλόγησεν αυτόν. **24** Και είπε, Συ είσαι αυτός ο υιός μου Ησαύ; Ο δε είπεν, Εγώ. **25** Και είπε, Φέρε πλησίον μου, και θέλω φάγει εκ του κυνηγιού του υιού μου, διά να σε ευλογήση η ψυχή μου. Και έφερε πλησίον αυτού, και έφαγεν· έφερε δε προς αυτόν οίνον και έπιε. **26** Και είπε προς αυτόν Ισαάκ ο πατήρ αυτού, Πλησίασον τώρα, και φίλησόν με, τέκνον μου. **27** Και επλησίασε, και επίλησεν αυτόν· και ωσφράνην την οσμήν των ενδυμάτων αυτού, και ευλόγησεν αυτόν και είπεν, Ιδού, η οσμή του υιού μου είναι ως οσμή πεδιάδος, την οποίαν ευλόγησεν ο Κύριος· **28** λοιπόν ο Θεός να σοι δώση από της δρόσου του ουρανού και από του πάχους της γης και αφρονιάν σίτου και οίνου· **29** Άσκι να σε δουλεύωσαι και έθνη να σε προσκυνήσωσι· να ήσαι κύριος των αδελφών σου, και οι υιοί της μητρός σου να σε προσκυνήσωσι· καταπραμένος όστις σε καταράται, και ευλογημένος όστις σε ευλογεί· **30** Και καθώς έπαυσεν ο Ισαάκ ευλογών τον Ιακώβ, μόλις ο Ιακώβ είχεν εξέλθει απ' έμπροσθεν του πατρός αυτού Ισαάκ· και ήλθεν Ησαύ ο αδελφός αυτού εκ του κυνηγιού αυτού. **31** Και έκαμε και αυτός εδέσματα και έφερε προς τον πατέρα αυτού· και είπε προς τον πατέρα αυτού, Ας σηκωθή ο πατήρ μου, και ας φάγη εκ του κυνηγιού του υιού αυτού, διά να με ευλογήση η ψυχή σου. **32** Και είπε προς αυτόν Ισαάκ ο πατήρ αυτού, Τις είσαι; Ο δε είπεν, Είμαι ο υιός σου, ο πρωτότοκος σου Ησαύ. **33** Και εξεπλάγη ο Ισαάκ έκπληξιν μεγάλην σφόδρα, και είπε, Ποίος είναι λοιπόν εκείνος, όστις εκυνήγησε κυνήγιον, και μοι έφερε και έφαγον από πάντων πριν εισέλθης, και ευλόγησα αυτόν; και ευλογημένος θέλει εισθαι. **34** Ότε ήκουσεν ο Ησαύ τους λόγους του πατρός αυτού, ανέκραξε κραυγήν μεγάλην και πικράν σφόδρα· και είπε προς τον πατέρα αυτού, Ευλόγησόν με, και εμέ, πάτερ μου. **35** Ο δε είπεν, Ήλθεν ο αδελφός σου μετά δόλου, και έλαβε την ευλογίαν σου. **36** Και είπεν ο Ησαύ, Δικαίως εκαλέσθη το όνομα αυτού Ιακώβ, διότι τώρα δευτέραν ταύτην φοράν με υπεσκέλισεν· έλαβε τα πρωτοτόκιά μου, και ιδού, τώρα έλαβε και την ευλογίαν μου. Και είπε, Δεν εφύλαξας δι' εμέ ευλογίαν; **37** Και, απεκρίθη ο Ισαάκ, και είπε προς τον Ησαύ, Ιδού, κύριόν σου έκαμα αυτόν, και πάντας τους αδελφούς αυτού έκαμα δούλους αυτού, και εστήριξα αυτόν με σίτον και οίνον· και τι λοιπόν να κάμω εις σε, τέκνον μου; **38** Και είπεν ο Ησαύ προς τον πατέρα αυτού, Μήπως ταύτην μόνην την ευλογίαν έχεις, πάτερ μου; και ευλόγησόν με, και εμέ, πάτερ μου, και ύψωσον ο Ησαύ την φωνήν αυτού, και έκλαυσε. **39** Και απεκρίθη Ισαάκ ο πατήρ αυτού, και είπε προς αυτόν, Ιδού, η κατοικήσις σου θέλει εισθαι εις το πάχος της γης, και εις την δρόσον του ουρανού άνωθεν· **40** και με την μάχαιράν σου θέλεις ζη, και εις τον αδελφόν σου θέλεις δουλεύσει, όταν δε υπερισχύσης, θέλεις συντρίψει τον ζυγον αυτού από του τραχήλου σου. **41** Και εμίσει ο Ησαύ τον Ιακώβ, διά την ευλογίαν με την οποίαν ευλόγησεν αυτόν ο πατήρ αυτού· και είπεν ο Ησαύ εν τη καρδιά αυτού, Πλησιάζουσιν αι ημέραι του πένθους του πατρός μου· τότε θέλω φονεύσει Ιακώβ τον αδελφόν μου. **42** Ανηγέλησαν, δε προς την Ρεβέκκαν οι λόγοι Ησαύ του υιού αυτής του μεγαλητέρου· και πέμψασα εκάλεσεν Ιακώβ τον υιόν αυτής τον νεώτερον, και είπε προς αυτόν, Ιδού, Ησαύ ο αδελφός σου παρηγορεί εαυτόν κατά σου, ότι θέλει σε φονεύσει. **43** Τώρα λοιπόν, τέκνον μου, άκουσον την φωνήν μου· και σηκωθείς, φύγε προς Λάβαν τον αδελφόν μου εις Χαρράν· **44** και κατοίκησον μετ' αυτού ημέρας τινάς, εωσού παρέλθη ο θυμός του αδελφού σου· **45** εωσού παύση η κατά

σου οργή του αδελφού σου, και λησμονήση τα όσα έπραξας εις αυτόν· τότε θέλω στείλει, και θέλω σε φέρει εκείθεν· διά τι να σας στερηθώ και τους δύο εν μιά ημέρα; **46** Και είπεν η Ρεβέκκα προς τον Ισαάκ, Αηδίασα την ζωήν μου εξ αιτίας των θυγατέρων του Χέτ· εάν ο Ιακώβ λάβη γυναίκα εκ των θυγατέρων του Χετ, καθώς είναι αύται εκ των θυγατέρων της γης ταύτης, τι με ωφελεί να ζω;

28 Και προσκαλέσας ο Ισαάκ τον Ιακώβ ευλόγησεν αυτόν, και παρήγγειλε προς αυτόν λέγων, Δεν θέλεις λάβει γυναίκα εκ των θυγατέρων Χαναάν· **2** σηκωθείς υπάγει εις Παδάν-αράμ, εις την οικίαν Βαθουήλ του πατρός της μητρός σου· και εκείθεν λάβε εις σεαυτόν γυναίκα, εκ των θυγατέρων Λάβαν του αδελφού της μητρός σου· **3** και ο Θεός ο Παντοδύναμος να σε ευλογήση και να σε αυήση και να σε πληθύνη, ώστε να γείνης εις πλήθος λαών· **4** και να σοι δώση την ευλογίαν του Αβραάμ, εις σε και εις το σπέρμα σου μετά σε, διά να κληρονομήσης την γην της παροικήσεώς σου, την οποίαν έδωκεν ο Θεός εις τον Αβραάμ. **5** Και εξαπέστειλεν ο Ισαάκ τον Ιακώβ και υπήγεν εις Παδάν-αράμ προς Λάβαν, τον υιόν του Βαθουήλ του Σύρου, τον αδελφόν Ρεβέκκας της μητρός του Ιακώβ και του Ησαύ. **6** Ιδών δε ο Ησαύ ότι ευλόγησεν ο Ισαάκ τον Ιακώβ και εξαπέστειλεν αυτόν εις Παδάν-αράμ, διά να λάβη εις εαυτόν γυναίκα εκείθεν, και ότι, ενώ ευλόγει αυτόν, παρήγγειλεν εις αυτόν, λέγων, Δεν θέλεις λάβει γυναίκα εκ των θυγατέρων Χαναάν· **7** και ότι υπήκουσεν ο Ιακώβ εις τον πατέρα αυτού και την μητέρα αυτού· και υπήγεν εις Παδάν-αράμ· **8** και ιδών ο Ησαύ ότι αι θυγατέρες Χαναάν είναι μισηταί εις τους οφθαλμούς του πατρός αυτού Ισαάκ, **9** υπήγεν ο Ησαύ προς τον Ισμαήλ, και εκτός των άλλων γυναικών αυτού έλαβεν εις εαυτόν γυναίκα την Μαελέθ, θυγατέρα Ισμαήλ του υιού του Αβραάμ, την αδελφήν του Ναβαϊώθ. **10** Και εξήλθεν ο Ιακώβ από Βηρ-σαβεές, και υπήγεν εις Χαρράν. **11** Και έφθασεν εις τινά τόπον και διενυκτέρευσεν εκεί, διότι είχε δύσει ο ήλιος και έλαβεν εκ των λίθων του τόπου και έθεσε προσκεφάλαιον αυτού, και κοιμήθη εν τω τόπω εκείνω. **12** Και είδεν ενύπνιον, και ιδού, κλίμαξ εστηριγμένη εις την γην, της οποίας η κορυφή έφθασεν εις τον ουρανόν· και ιδού, οι άγγελοι του Θεού ανέβαινον και κατέβαινον επ' αυτής. **13** Και ιδού, ο Κύριος ήστατο επάνωθεν αυτής και είπεν, Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός του Αβραάμ του πατρός σου, και ο Θεός του Ισαάκ· την γην, επί της οποίας κοιμάσαι, εις σε θέλω δώσει αυτήν και εις το σπέρμα σου. **14** και θέλει είσθαι το σπέρμα σου ως η άμμος της γης, και θέλεις εξαπλωθή προς δύναι και προς ανατολήν και προς βορράν και προς νότον· και θέλουσιν ευλογηθή εν σοι, και εν τω σπέρματι σου πάσαι αι φυλαί της γης. **15** και ιδού, εγώ είμαι μετά σου, και θέλω σε διαφυλάττει πανταχού, όπου αν υπάγης, και θέλω σε επαναφέρει εις την γην ταύτην· διότι δεν θέλω σε εγκαταλείψει, εωσού κάτω όσα ελάλησα προς σε. **16** Και εξεγεγρθείς ο Ιακώβ εκ του ύπνου αυτού, είπε, Βέβαια ο Κύριος είναι εν τω τόπω τούτω, και εγώ δεν ήξευρον. **17** Και εφοβήθη και είπε, Πόσον φοβερός είναι ο τόπος ούτος· δεν είναι τούτο, ειμή οίκος Θεού, και αύτη η πύλη του ουρανού. **18** Και σηκωθείς ο Ιακώβ ενωρίς το πρωϊ, έλαβε τον λίθον τον οποίον είχε θέσει προσκεφάλαιον αυτού, και έστησεν αυτόν διά στήλην και έχυσεν έλαιον επί την κορυφήν αυτής. **19** Και εκάλεσε το όνομα του τόπου εκείνου, Βαιθήλ· το δε όνομα της πόλεως εκείνης ήτο πρότερον Λούζ. **20** Και ευχήθη ο Ιακώβ ευχήν, λέγων, Αν ο Θεός ήναι μετ' εμού και με διαφυλάξη εν τη οδώ ταύτη εις την οποίαν υπάγω, και μοι

δώση άρτον να φάγω και ένδυμα να ενδυθώ, **21** και επιστρέψω εν ειρήνη εις τον οίκον του πατρός μου, τότε ο Κύριος θέλει είσθαι Θεός μου· **22** και ο λίθος ούτος, τον οποίον έστησα διά στήλην, θέλει είσθαι οίκος Θεού· και εκ πάντων όσα μοι δώσης, το δέκατον θέλω προσφέρει εις σε.

29 Και εκίνησεν ο Ιακώβ και υπήγεν εις την γην των κατοίκων της ανατολής. **2** Και είδε, και ιδού, φρέαρ εν τη πεδιάδι και ιδού, εκεί τρία ποίμνια προβάτων αναπαυόμενα πλησίον αυτού, διότι εκ του φρέατος εκείνου επότιζον τα ποίμνια· λίθος δε μέγας ήτο επί το στόμιον του φρέατος. **3** Και ότε συνήγοντο εκεί πάντα τα ποίμνια, απεκύλιον τον λίθον από του στομίου του φρέατος, και επότιζον τα ποίμνια· έπειτα έθετον πάλιν τον λίθον επί το στόμιον του φρέατος εις τον τόπον αυτού. **4** Και είπε προς αυτούς ο Ιακώβ, Αδελφοί, πόθεν είσθε; Οι δε είπον, Εκ της Χαρράν είμεθα. **5** Και είπε προς αυτούς, Γνωρίζετε Λάβαν τον υιόν του Ναχώρ; οι δε είπον, Γνωρίζομεν. **6** Και είπε προς αυτούς, Υγιαίνει; Οι δε είπον, Υγιαίνει· και ιδού, Ραχήλ η θυγάτηρ αυτού έρχεται μετά των προβάτων. **7** Και είπεν, Ιδού, μένει ακόμη ημέρα πολλή, δεν είναι ώρα να συρθώσι τα κτήνη· ποτίσατε τα πρόβατα και υπάγετε να βοσκήσητε αυτά. **8** Οι δε είπον, Δεν δύναμεθα, εωσού συναχθώσι πάντα τα ποίμνια, και να αποκυλίωσι τον λίθον από του στομίου του φρέατος· τότε ποτιζομεν τα πρόβατα. **9** Και ενώ ακόμη ελάλει προς αυτούς, ήλθεν η Ραχήλ μετά των προβάτων του πατρός αυτής· διότι αυτή έβουσκε. **10** Και ως είδεν ο Ιακώβ την Ραχήλ, θυγατέρα του Λάβαν του αδελφού της μητρός αυτού, και τα πρόβατα του Λάβαν του αδελφού της μητρός αυτού, επλησίασεν ο Ιακώβ και απεκύλισε τον λίθον από του στομίου του φρέατος, και επότισε τα πρόβατα του Λάβαν, του αδελφού της μητρός αυτού. **11** Και εφίλησεν ο Ιακώβ την Ραχήλ και υψώσας την φωνήν αυτού έκλαυσε. **12** Και απήγγειλεν ο Ιακώβ προς την Ραχήλ, ότι είναι αδελφός του πατρός αυτής, και ότι είναι υιός της Ρεβέκκας· και εκείνη δραμούσα απήγγειλε τούτο εις τον πατέρα αυτής. **13** Και ως ήκουσεν ο Λάβαν το όνομα του Ιακώβ του υιού της αδελφής αυτού, έδραμεν εις συνάντησιν αυτού· και αναγκαλισθείς αυτόν, εφίλησεν αυτόν και έφερεν αυτόν εις την οικίαν αυτού· και διηγήθη ο Ιακώβ προς τον Λάβαν πάντα τα γενόμενα. **14** Και είπε προς αυτόν ο Λάβαν, Βέβαια οστούν μου και σαρξ μου είσαι. Και κατώκησε μετ' αυτού ένα μήνα. **15** Και είπεν ο Λάβαν προς τον Ιακώβ, Επειδή είσαι αδελφός μου, διά τούτο θέλεις με δουλεύει δωρεάν; ειπέ μοι, τις θέλει είσθαι ο μισθός σου; **16** Είχε δε Λάβαν δύο θυγατέρας το όνομα της πρεσβυτέρας, Λεία, και το όνομα της μικρότερας Ραχήλ. **17** Και της μεν Λείας οι οφθαλμοί ήσαν ασθενείς· η δε Ραχήλ ήτο ευειδής και ωραία την όψιν. **18** Και ηγάπησεν ο Ιακώβ την Ραχήλ· και είπε, Θέλω σε δουλεύει επτά έτη διά την Ραχήλ, την θυγατέρα σου την μικροτέραν. **19** Και είπεν ο Λάβαν, Καλήτερα να δώσω αυτήν εις σε, παρά να δώσω αυτήν εις άλλον άνδρα· κατοίκησον μετ' εμού. **20** Και εδούλευσεν ο Ιακώβ διά την Ραχήλ επτά έτη· και εφάνοντο εις αυτόν ως ημέραι ολίγαι, διά την προς αυτήν αγάπην αυτού. **21** Και είπεν ο Ιακώβ προς τον Λάβαν, Δος μοι την γυναίκα μου, διότι επληρώθησαν αι ημέραι μου, διά να εισέλθω προς αυτήν. **22** Και συνήγαγεν ο Λάβαν πάντας τους ανθρώπους του τόπου και έκαμε συμπόσιον. **23** Και το εσπέρας, λαβών την Λείαν την θυγατέρα αυτού, έφερεν αυτήν προς αυτόν· και εισήλθε προς αυτήν. **24** Και έδωκεν ο Λάβαν εις Λείαν την θυγατέρα αυτού, διά θεραπείαν αυτής, Ζελφάν την θεράπαιναν αυτού. **25** Και το πρωϊ, ιδού, αύτη ήτο η Λεία·

και ειπε προς τον Λαβαν, Τι τούτο το οποίον έπραξας εις εμε; δεν σε εδούλευσα διά την Ραχήλ; και διά τι με ηπάτησας; **26** Και ειπεν ο Λαβαν, Δεν γίνεται ούτως εν τώ τόπω ημών, να δίδωται η μικροτέρα προ της πρεσβυτέρας. **27** εκπλήρωσον την εβδομάδα ταύτης, και θέλω σοι δώσει και αυτήν, αντί της εργασίας την οποίαν θέλεις κάμει εις εμέ ακόμη άλλα επτά έτη. **28** Και έκαμεν ο Ιακώβ ούτω και εξεπλήρωσε την εβδομάδα αυτής και έδωκεν εις αυτόν την Ραχήλ την θυγατέρα αυτού εις γυναίκα. **29** Και έδωκεν ο Λαβαν εις Ραχήλ την θυγατέρα αυτού, διά θεράπειαν αυτής, Βαλλάν την θεράπειαν αυτού. **30** Και εισήλθεν ο Ιακώβ και προς την Ραχήλ: και ηγάπησε την Ραχήλ περισσότερον παρά την Λείαν· και εδούλευσεν αυτόν ακόμη άλλα επτά έτη. **31** Και ιδών ο Κύριος ότι εμισείτο η Λεία, ήνοιξε την μήτραν αυτής η δε Ραχήλ ήτο στείρα. **32** Και συνέλαβεν η Λεία και εγέννησεν υιόν και εκάλεσε το όνομα αυτού Ρουβήν· διότι ειπεν, Είδε βέβαια ο Κύριος την ταπεινώσιν μου· τώρα λοιπόν θέλει με αγαπήσει ο ανήρ μου. **33** Και συνέλαβε πάλιν και εγέννησεν υιόν· και ειπεν, Επειδή ήκουσεν ο Κύριος ότι μισούμαι, διά τούτο μοι έδωκεν ακόμη και τούτον· και εκάλεσε το όνομα αυτού Συμεών. **34** Και συνέλαβεν ακόμη και εγέννησεν υιόν· και ειπε, Τώρα ταύτην την φοράν ο ανήρ μου θέλει ενωθή μετ' εμού, διότι εγέννησα εις αυτόν τρεις υιούς· διά τούτο ωνόμασεν αυτόν Λευί. **35** Και συνέλαβε πάλιν και εγέννησεν υιόν· και ειπε, Ταύτην την φοράν θέλω δοξολογήσει τον Κύριον· διά τούτο εκάλεσε το όνομα αυτού Ιούδαν· και έπαυσε να γεννά.

30 Και ότε είδεν η Ραχήλ ότι δεν ετεκνοποίησεν εις τον Ιακώβ, εφθόνησεν η Ραχήλ την αδελφήν αυτής και ειπε προς τον Ιακώβ, Δος μοι τέκνα· ειδέ μη, εγώ αποθνήσκω. **2** Και εξήφθη ο θυμός του Ιακώβ κατά της Ραχήλ και ειπε, Μήπως είμαι εγώ αντί του Θεού· όστις σε εστέρησεν από καρπού κοιτίας; **3** Η δε ειπεν, Ιδού, η θεράπειά μου· Βαλλά· εισελθε προς αυτήν, και θέλει γεννησει επί τω γονάτω μου, διά να αποκτήσω και εγώ τέκνα εξ αυτής. **4** Και έδωκεν εις αυτόν την Βαλλάν την θεράπειαν αυτής διά γυναίκα· και εισήλθεν ο Ιακώβ προς αυτήν. **5** Και συνέλαβεν η Βαλλά, και εγέννησεν υιόν εις τον Ιακώβ· **6** και ειπεν η Ραχήλ, Ο Θεός με έκρινε και ήκουσε και την φωνήν μου και μοι έδωκεν υιόν· διά τούτο εκάλεσε το όνομα αυτού Δαν. **7** Και συνέλαβε πάλιν η Βαλλά, η θεράπεια της Ραχήλ, και εγέννησε δεύτερον υιόν εις τον Ιακώβ· **8** και ειπεν η Ραχήλ, Δυνατήν πάλην επάλαισα μετά της αδελφής μου, και υπερίσχυσα· και εκάλεσε το όνομα αυτού Νεφθαλί. **9** Και ότε είδεν η Λεία ότι έπαυσε να γεννά, έλαβε την Ζελφάν την θεράπειαν αυτής, και έδωκεν αυτήν εις τον Ιακώβ διά γυναίκα. **10** Και η Ζελφά, η θεράπεια της Λείας, εγέννησεν υιόν εις τον Ιακώβ· **11** και ειπεν η Λεία, Ευτυχία έρχεται· και εκάλεσε το όνομα αυτού Γαδ. **12** Και εγέννησεν η Ζελφά, η θεράπεια της Λείας, δεύτερον υιόν εις τον Ιακώβ· **13** και ειπεν η Λεία, Μακαρία εγώ, διότι θέλουσι με μακαρίζει αι γυναίκες· και εκάλεσε το όνομα αυτού Ασήρ. **14** Και υπήγεν ο Ρουβήν εν ταις ημέραις του θερισμού του σίτου και ευρήκε μανδραγόρας εν τω αγρώ, και έφερεν αυτούς προς την Λείαν την μητέρα αυτού. Ειπε δε η Ραχήλ προς την Λείαν, Δος μοι, παρακαλώ, από τους μανδραγόρας του υιού σου. **15** Η δε ειπε προς αυτήν, Μικρόν πράγμα είναι, ότι έλαβες τον άνδρα μου; και θέλεις να λάβης και τους μανδραγόρας του υιού μου; και η Ραχήλ ειπε, Λοιπόν ας κοιμηθή μετά σου ταύτην την νύκτα, διά τους μανδραγόρας του υιού σου. **16** Και ήλθεν ο Ιακώβ το εσπέρας εκ του αγρού, και εξελθούσα η Λεία εις συνάντησιν

αυτού, ειπε, Προς εμέ θέλεις εισέλθει, διότι σε εμίθωσα τώντι με τους μανδραγόρας του υιού μου. Και εκοιμήθη μετ' αυτής εκείνην την νύκτα. **17** Και εισήκουσεν ο Θεός της Λείας και συνέλαβε και εγέννησεν εις τον Ιακώβ πέμπτον υιόν. **18** Και ειπεν η Λεία, Εδωκέ μοι ο Θεός τον μισθόν μου, διότι έδωκα την θεράπειάν μου εις τον άνδρα μου· και εκάλεσε το όνομα αυτού Ισάακ. **19** Και συνέλαβεν ακόμη η Λεία, και εγέννησεν έκτον υιόν εις τον Ιακώβ· **20** και ειπεν η Λεία, Με επροίκισεν ο Θεός με καλήν προίκα· τώρα θέλει κατοικήσει μετ' εμού ο ανήρ μου, διότι εγέννησα εις αυτόν εξ υιούς· και εκάλεσε το όνομα αυτού Ζαβουλόν. **21** Και μετά ταύτα εγέννησε θυγατέρα, και εκάλεσε το όνομα αυτής Λείαν. **22** Ενεθυμήθη δε ο Θεός την Ραχήλ και εισήκουσεν αυτής ο Θεός, και ήνοιξε την μήτραν αυτής· **23** και συνέλαβε, και εγέννησεν υιόν· και ειπεν, Ο Κύριος αφήρησε το όνειδός μου. **24** Και εκάλεσε το όνομα αυτού Ιωσήφ, λέγουσα, Ο Θεός να προσθήσει εις εμέ και άλλον υιόν. **25** Και αφού η Ραχήλ εγέννησε τον Ιωσήφ, ειπεν ο Ιακώβ προς τον Λαβαν, Εξαπόστειλόν με, διά να απέλθω του τόπου μου, και εις την πατρίδα μου· **26** Δος μοι τας γυναίκάς μου και τα παιδιά μου, διά τας οποίας σε εδούλευσα διά να απέλθω· διότι συ γνωρίζεις την δούλευσίν μου, την οποίαν σε εδούλευσα. **27** Ειπε δε προς αυτόν ο Λαβαν, Παρακαλώ σε, να εύρω χάριν έμπροσθέν σου· εγνωρίσα εκ πείρας, ότι ο Κύριος με ευλόγησεν εξ αιτίας σου. **28** Και ειπε, Διόρισόν μοι τον μισθόν σου, και θέλω σοι δώσει αυτόν. **29** Ο δε ειπε προς αυτόν, Συ γνωρίζεις τίνι τρόπω σε εδούλευσα, και πόσα έγειναν τα κτήνη σου μετ' εμού· **30** διότι όσα είχες προ εμού ήσαν ολίγα, και τώρα ηύξησαν εις πλήθος· και ο Κύριος σε ευλόγησε με την έλευσίν μου· και τώρα πότε θέλω προβλέψει και εγώ διά τον οίκόν μου; **31** Ο δε ειπε, Τι να σοι δώσω; Και ο Ιακώβ ειπε, δεν θέλεις μοι δώσει ουδέν· εάν κάμης εις εμέ το πράγμα τούτο, πάλιν θέλω ποιμαίνει το ποιμνιόν σου και φυλάττει αυτό· **32** να περάσω σήμεραν διά μέσον όλου του ποιμνίου σου, διαχωρίζων εκείθεν παν πρόβατον έχον ποικίλματα και κηλίδας, και παν το μελανωπόν μεταξύ των αρνίων, και το έχον κηλίδας και ποικίλματα μεταξύ των αιγών· και ταύτα να ήναι ο μισθός μου· **33** και εις το εξής η δικαιοσύνη μου θέλει μαρτυρήσει περί εμού, όταν έλθη έμπροσθέν σου διά τον μισθόν μου· παν ό, τι δεν είναι με ποικίλματα και κηλίδας μεταξύ των αιγών, και μελανωπόν μεταξύ των αρνίων, θέλει λογισθή κλεμμένον υπ' εμού. **34** Και ειπεν ο Λαβαν, Ιδού, έστω κατά τον λόγον σου. **35** Και την ημέραν εκείνην διεχώρισε τους τράγους τους παρδαλους και κηλιδωτούς και πάσας τας αίγας όσαι είχαν ποικίλματα και κηλίδας, πάντα όσα ήσαν διάλευκα, και πάντα τα μελανωπά μεταξύ των αρνίων, και έδωκεν αυτά εις τας χείρας των υιών αυτού· **36** και έθεσε τριών ημερών οδόν μεταξύ εαυτού και του Ιακώβ· ο δε Ιακώβ εποίμανε το υπόλοιπον του ποιμνίου του Λαβαν. **37** Και έλαβεν εις εαυτόν ο Ιακώβ ράβδους χλωράς εκ λεύκης και καρύας και πλατάνου και εξελέτισεν αυτάς κατά λεπτόματα λευκά, ώστε εφαινότο το λευκόν το εις τας ράβδους· **38** και έθεσε τας ράβδους, τας οποίας εξελέτισεν, εις τα αυλάκια του ύδατος, εις τας ποτίστρας, όπου τα ποιμνια ήρχοντο να πίνωσι, διά να συλλαμβάνωσι τα ποιμνια ενώ ήρχοντο να πίνωσι. **39** Και συνελάμβανον τα ποιμνια βλέποντα τας ράβδους, και εγέννων πρόβατα παρδαλά, ποικίλα και κηλιδωτά. **40** Διεχώρισε δε ο Ιακώβ τα αρνία, και έστρεψε τα πρόσωπα των προβάτων του ποιμνίου του Λαβαν προς τα παρδαλά και προς πάντα τα μελανωπά· τα δε εαυτού ποιμνια έθεσε χωριστά, και δεν έθεσεν

αυτά μετά των προβάτων του Λάβαν. **41** Και καθ' ον καιρόν τα πρώϊμα πρόβατα ήρχοντο εις σύλληψιν, ο Ιακώβ έθετε τας ράβδους εις τα αυλάκια έμπροσθεν των οφθαλμών του ποιμνίου, διά να συλλαμβάνωσι βλέποντα προς τας ράβδους **42** ότε δε τα πρόβατα ήσαν όψιμα, δεν έθετεν αυτάς και ούτω τα όψιμα ήσαν του Λάβαν, τα δε πρώϊμα του Ιακώβ. **43** Και ηύξαν ο άνθρωπος σφόδρα σφόδρα, και απέκτησε ποιμίνα πολλά και δούλας και δούλους και καμήλους και όνους.

31 Και ήκουσαν ο Ιακώβ τους λόγους των υιών του Λάβαν, λεγόντων, Ο Ιακώβ έλαβε πάντα τα υπάρχοντα του πατρός ημών, και εκ των υπάρχόντων του πατρός ημών απέκτησε πάσαν την δόξαν ταύτην. **2** Και είδεν ο Ιακώβ το πρόσωπον του Λάβαν, και ιδού, δεν ήτο προς αυτόν ως χθές και προχθές. **3** Είπε δε ο Κύριος προς τον Ιακώβ, Επίστρεψον εις την γην των πατέρων σου, και εις την συγγενείαν σου, και θέλω είσθαι μετά σου. **4** Τότε έστειλεν ο Ιακώβ και εκάλεσε την Ραχήλ και την Λείαν εις την πεδιάδα προς το ποιμνιον αυτού **5** και είπε προς αυτάς, Βλέπω το πρόσωπον του πατρός σας, ότι δεν είναι προς εμέ ως χθές και προχθές ο Θεός όμως του πατρός μου εστάθη μετ' εμού **6** και σεις εξεύρετε ότι εν όλη τη δυνάμει μου εδούλευσα τον πατέρα σας **7** αλλ' ο πατήρ σας με ήπάτησε και ήλλαξε τους μισθούς μου δεκάκις πλην ο Θεός δεν αφήκεν αυτόν να με κακοποιήση **8** ότε έλεγεν ούτω, τα ποικίλα θέλουσιν είσθαι ο μισθός σου, τότε άπαν το ποιμνιον εγέννα ποικίλα· και ότε έλεγεν ούτω, τα παρδαλά θέλουσιν είσθαι ο μισθός σου, τότε άπαν το ποιμνιον εγέννα παρδαλά. **9** Ούτως αφήρεσεν ο Θεός το ποιμνιον του πατρός σας και έδωκεν εις εμέ. **10** Και καθ' ον καιρόν συνελάμβανε το ποιμνιον, ύψωσα τους οφθαλμούς μου και είδον κατ' όναρ, και ιδού, οι τράγοι και οι κριοί, οι αναβαίνοντες επί τα πρόβατα και τας αίγας, ήσαν παρδαλοί, ποικίλοι και στικτοί. **11** Και μοι είπεν ο άγγελος του Θεού κατ' όναρ, Ιακώβ· και είπα, Ιδού, εγώ. **12** Και είπεν, Ύψωσον τώρα τους οφθαλμούς σου, και ιδέ πάντας τους τράγους και τους κριούς, τους αναβαίνοντας επί τα πρόβατα και τας αίγας, ότι είναι παρδαλοί, ποικίλοι και στικτοί· διότι είδον πάντα όσα κάμνει εις σε ο Λάβαν **13** εγώ είμαι ο Θεός της Βαιθήλ, όπου έχρισας την στήλην και όπου ευχήθης ευχην προς εμέ σηκώθητι τώρα, έξελθε εκ της γης ταύτης και επίστρεψον εις την γην της συγγενείας σου. **14** Και απεκρίθησαν η Ραχήλ και η Λεία και είπον προς αυτόν, Έχομεν ημείς πλέον μερίδιον ή κληρονομίαν εν τω οίκω του πατρός ημών; **15** δεν εθεωρήθημεν υπ' αυτού ως ξένα; διότι επώλησεν ημάς και ακόμη ολοκλήρως κατέφαγε το αργύριον ημών. **16** Όθεν πάντα τα πλούτη, τα οποία αφήρεσεν ο Θεός από του πατρός ημών, είναι ημών και των τέκνων ημών· τώρα λοιπόν κάμε όσα σοι είπεν ο Θεός. **17** Τότε σηκωθείς ο Ιακώβ, έβαλε τα παιδία αυτού και τας γυναίκας αυτού επί τας καμήλους **18** και απήγαγε πάντα τα κτήνη αυτού, και πάντα τα αγαθά αυτού τα οποία απέκτησε, το ποιμνιον της αποκτήσεως αυτού, το οποίο απέκτησεν εις Παδάν·αράμ, διά να απέλθη προς Ισαάκ τον πατέρα αυτού εις γην Χαναάν. **19** Ο δε Λάβαν είχαν υπάγει διά να κουρεύση τα πρόβατα αυτού και η Ραχήλ έκλειψε τα είδωλα του πατρός αυτής. **20** Έκρυψε δε ο Ιακώβ την φυγήν αυτού εις τον Λάβαν τον Σύρον, μη αναγγείλας προς αυτόν ότι αναχωρεί **21** και έφυγεν αυτού μετά πάντων των υπάρχόντων αυτού και εσηκώθη και διέβη τον ποταμόν και διευθύνθη προς το όρος Γαλαάδ. **22** Και την τρίτην ημέραν ανηγέλη προς τον Λάβαν, ότι έφυγεν ο Ιακώβ **23** και παραλαβών τους αδελφούς αυτού μεθ' εαυτού, κατεδίωξεν οπίσω αυτού οδόν

επτά ημερών· και επρόφθασεν αυτόν εν τω όρει Γαλαάδ. **24** Ήλθε δε ο Θεός προς Λάβαν τον Σύρον κατ' όναρ την νύκτα, και είπε προς αυτόν, Φυλάχθητι, μη λαλήσης σκληρά προς τον Ιακώβ. **25** Επρόφθασε λοιπόν ο Λάβαν τον Ιακώβ· ο δε Ιακώβ είχε στήσει την σκηνήν αυτού επί του όρους· ο δε Λάβαν μετά των αδελφών αυτού εσηκώσεν επί του όρους Γαλαάδ. **26** Και είπεν ο Λάβαν προς τον Ιακώβ, Τι έκαμες, και διά τι έκρυψας εις εμέ την φυγήν σου και απήγαγες τας θυγατέρας μου ως αιχμαλώτους μαχαίρας; **27** διά τι έφυγες κρυφίως και έκλειψας σεαυτόν απ' εμού και δεν μοι εφανέρωσας τούτο; διότι εγώ ήθελον σε εξασπαστείλει μετ' ευφροσύνης και μετά ασμάτων, μετά τυμπάνων και κιθάρας **28** και δεν με ηξίωσας μηδέ να φιλήσω τους υιούς μου, και τας θυγατέρας μου; τώρα αφρόνως έπραξας τούτο **29** δυνατή είναι η χειρ μου να σας κακοποιήση· πλην ο Θεός του πατρός σας χθές την νύκτα είπε προς εμέ, λέγων, Φυλάχθητι, μη λαλήσης σκληρά προς τον Ιακώβ **30** τώρα λοιπόν έστω, ανεχώρησας, επειδή επεθύμησας πολύ τον οίκον του πατρός σου· αλλά διά τι έκλειψας τους θεούς μου; **31** Και αποκριθείς ο Ιακώβ είπε προς τον Λάβαν, Έφυγον επειδή εφοβήθη· διότι είπον, Μήπως αφαιρέσης τας θυγατέρας σου απ' εμού **32** εις όντινα όμως εύρης τους θεούς σου, ας μη ζήση έμπροσθεν των αδελφών ημών γνώρισον τι ευρίσκειται εις εμέ εκ των ιδικών σου, και λάβε. Διότι δεν ήζηυρεν ο Ιακώβ ότι η Ραχήλ είχε κλέψει αυτούς. **33** Εισήλθη λοιπόν ο Λάβαν εις την σκηνήν του Ιακώβ, και εις την σκηνήν της Λείας, και εις τας σκηνάς των δύο θεραπειών· αλλά δεν εύρηκεν αυτούς. Τότε εξήλθεν εκ της σκηνής της Λείας, και εισήλθεν εις την σκηνήν της Ραχήλ. **34** Η δε Ραχήλ είχε λάβει τα είδωλα, και βάλει αυτά εις σαμάριον καμήλου, και εκάθητο επ' αυτά. Και ερουνήσας ο Λάβαν όλην την σκηνήν, δεν εύρηκεν. **35** Η δε είπε προς τον πατέρα αυτής, Ας μη φανή βαρύ εις τον κύριόν μου, διότι δεν δύναμαι να σηκωθώ έμπροσθέν σου, επειδή έχω τα γυναικεία. Και αυτός ηρουνήσεν, αλλά δεν εύρηκε τα είδωλα. **36** Και ωργίσθη ο Ιακώβ και επέπληξε τον Λάβαν· και αποκριθείς ο Ιακώβ είπε προς τον Λάβαν, Τι είναι το ανόμημά μου; τι το αμάρτημά μου, ότι κατεδίωξας οπίσω μου; **37** αφού ηρουνήσας πάντα τα σκεύη μου, τι εύρηκας εκ πάντων των σκευών της οικίας σου; θες αυτό εδώ έμπροσθεν των αδελφών μου και αδελφών σου, διά να κρίνωσι μεταξύ των δύο ημών· **38** είκοσι έτη είναι τώρα, απ' ότου είμαι μετά σου· τα πρόβατά σου και αι αιγές σου δεν ηρεκνώθησαν, και τους κριούς του ποιμνίου σου δεν έφαγον. **39** Θηριάλατον δεν έφερα εις σε· εγώ επλήρωνον αυτό· από της χειρός μου εζήτεις ό, τι με εκλέπτετο την ημέραν, ή ό, τι με εκλέπτετο την νύκτα **40** την ημέραν εκαιόμην υπό του καύματος και την νύκτα υπό του παγετού· και έφευγεν ο ύπνος μου από των οφθαλμών μου **41** είκοσι έτη ήδη ευρισκομαι εν τη οικία σου· δεκατέσσαρα έτη σε εδούλευσα διά τας δύο σου θυγατέρας, και εξ έτη διά τα πρόβατά σου· και ήλλαξας τον μισθόν μου δεκάκις **42** εάν ο Θεός του πατρός μου, ο Θεός του Αβραάμ και ο φόβος του Ισαάκ, δεν ήτο μετ' εμού, βέβαια κενόν ήθελες με εξασπαστείλει· τώρα είδεν ο Θεός την ταλαιπωρίαν μου και τον κόπον των χειρών μου, και σε ήλεγξεν εχθές την νύκτα. **43** Και αποκριθείς ο Λάβαν, είπε προς τον Ιακώβ, Αι θυγατέρες αύται είναι θυγατέρες μου, και οι υιοί· ούτοι υιοί μου, και τα πρόβατα ταύτα πρόβατά μου, και πάντα όσα βλέπεις είναι ιδικά μου· και τι να κάμω σήμερα εις τας θυγατέρας μου ταύτας, ή εις τα τέκνα αυτών, τα οποία εγέννησαν; **44** ελθέ λοιπόν τώρα, ας κάμωμεν συνθήκην, εγώ και σύ· διά να ήναι εις μαρτύριον μεταξύ εμού και σου. **45**

Και έλαβεν ο Ιακώβ λίθον και έστησεν αυτόν στήλην. **46** Και είπεν ο Ιακώβ προς τους αδελφούς αυτού, Συνάξατε λίθους και έλαβον λίθους, και έκαμον σωρόν· και έφαγον εκεί επί του σωρού. **47** Και ο μεν Λάβαν εκάλεισεν αυτόν Ιεγάρ·σαχαδουθά· ο δε Ιακώβ εκάλεισεν αυτόν Γαλεэд. **48** Και είπεν ο Λάβαν, Ο σωρός ούτος είναι σήμερον μαρτύριον μεταξύ εμού και σου· διά τούτο εκάλεισθη το όνομα αυτού Γαλεэд, **49** και Μισπά, διότι είπεν, Ας επιβλέψη ο Κύριος αναμέσον εμού και σου, όταν αποχωρισθώμεν ο εις από του άλλου· **50** εάν ταλαιπωρήσης τας θυγατέρας μου, ή εάν λάβης άλλας γυναίκας εκτός των θυγατέρων μου, δεν είναι ουδεις μεθ' ημών· βλέπε, ο Θεός είναι μάρτυς μεταξύ εμού και σου. **51** Και είπεν ο Λάβαν προς τον Ιακώβ, Ιδού, ο σωρός ούτος, και ιδού, η στήλη αυτή, την οποίαν έστησα μεταξύ εμού και σου· **52** ο σωρός ούτος είναι μαρτύριον, και η στήλη μαρτύριον, ότι εγώ δεν θέλω διαβή τον σωρόν τούτον προς σε, ούτε συ θέλεις διαβή τον σωρόν τούτον και την στήλην ταύτην, προς εμέ, διά κακόν· **53** ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ναχώρ, ο Θεός του πατρός αυτών, ακρίνη αναμέσον ημών. Ο δε Ιακώβ ώμοσεν εις τον φρόνον του πατρός αυτού Ισαάκ. **54** Τότε έθυσεν ο Ιακώβ θυσίαν επί του όρους και προσεκάλεσε τους αδελφούς αυτού διά να φάγωσιν άρτον· και έφαγον άρτον και διενυκτέρευσαν επί του όρους. **55** Και σηκωθείς ο Λάβαν ενωρίς το πρωί, εφίλησε τους υιούς αυτού και τας θυγατέρας αυτού, και ευλόγησεν αυτούς και ανεχώρησεν ο Λάβαν και επέστρεψεν εις τον τόπον αυτού.

32 Και απήλθεν ο Ιακώβ εις την οδόν αυτού· και συνήντησαν αυτόν οι άγγελοι του Θεού. **2** Και ότε είδεν αυτούς ο Ιακώβ είπε, Στρατόπεδον Θεού είναι τούτο· και εκάλεισε το όνομα του τόπου εκείνου, Μαχαναΐμ. **3** Και απέστειλεν ο Ιακώβ μηνυτάς έμπροσθεν αυτού προς Ησαύ τον αδελφόν αυτού εις την γην Σηείρ, εις τον τόπον του Εδώμ. **4** Και παρήγγειλεν εις αυτούς, λέγων, ούτω θέλετε ειπει προς τον κύριόν μου τον Ησαύ. Ούτω λέγει ο δούλός σου Ιακώβ, μετά του Λάβαν παρώκησα, και διέμεινα έως του νύν· **5** και απέκτησα βόας και όνους πρόβατα και δούλους και δούλας και απέστειλα να αναγγειλω προς τον κύριόν μου, διά να εύρω χάριν έμπροσθέν σου. **6** Και επέστρεψαν οι μηνυτάι προς τον Ιακώβ, λέγοντες, Υπήγαμεν προς τον αδελφόν σου τον Ησαύ, και μάλιστα έρχεται εις συνάντησίν σου, και τετρακόσιοι άνδρες μετ' αυτού. **7** Εφοβήθη δε ο Ιακώβ σφόδρα και ήτο εν αμηχανία· και διήρесе τον λαόν, τον μεθ' αυτού, και τα ποιμνια και τους βόας και τας καμήλους, εις δύο τάγματα· **8** λέγων, Εάν έλθη ο Ησαύ εις το εν τάγμα και πατάξη αυτό, το επίλοιπον τάγμα θέλει διασωθή. **9** Και είπεν ο Ιακώβ, Θεέ του πατρός μου Αβραάμ και Θεέ του πατρός μου Ισαάκ, Κύριε, όστις είπας προς εμέ· Επίστρεψον εις την γην σου και εις την συγγενειάν σου και θέλω σε αγαθοποιήσει· **10** πολύ μικρός είμαι ως προς πάντα τα ελέη και πάσαν την αλήθειαν τα οποία έκαμες εις τον δούλον σου· διότι με την ράβδον μου διέβην την Ιορδάνην τούτον, και τώρα έγεινα δύο τάγματα· **11** σώσω με, δέομαί σου, εκ της χειρός του αδελφού μου, εκ της χειρός του Ησαύ· διότι φοβούμαι αυτόν, μήπως ελθών πατάξη εμέ και την μητέρα επί τα τέκνα· **12** συ δε είπας, Βέβαια θέλω σε αγαθοποιήσει, και θέλω καταστήσει το σπέρμα σου ως την άμνον της θαλάσσης, ήτις εκ του πλήθους δεν δύναται να αριθμηθή. **13** Και εκοιμήθη εκεί την νύκτα εκείνη· και έλαβεν εκ των όσα έτυχον εν τη χειρί αυτού, δώρον προς Ησαύ τον αδελφόν αυτού· **14** αίγας διακοσίας και τράγους είκοσι, πρόβατα διακόσια και κριούς είκοσι, **15** καμήλους θηλαζούσας μετά των τέκνων αυτών

τριακόσια, δαμάλια τεσσαράκοντα και ταύρους δέκα, όνους θηλυκάς είκοσι και πωλάρια δέκα. **16** Και παρέδωκεν εις τας χείρας των δούλων αυτού, έκαστον ποιμνιον χωριστά· και είπε προς τους δούλους αυτού, Περάσατε έμπροσθέν μου και αφήσατε διάστημα μεταξύ ποιμνίου και ποιμνίου. **17** Και εις τον πρώτον παρήγγειλε, λέγων, Όταν σε συναντήση Ησαύ ο αδελφός μου, και σε ερωτήσῃ λέγων, Τίνος είσαι; και που υπάγεις; και τίνος είναι ταύτα, τα οποία έχεις έμπροσθέν σου; **18** τότε θέλεις ειπει, Ταύτα είναι του δούλου σου του Ιακώβ, δώρα στελλόμενα προς τον κύριόν μου Ησαύ· και ιδού, και αυτός οπίσω ημών. **19** ούτω παρήγγειλε και εις τον δεύτερον, και εις τον τρίτον και εις πάντας τους ακολουθούντας οπίσω των ποιμνίων, λέγων, Κατά τους λόγους τούτους θέλετε Αληθείη προς τον Ησαύ, όταν εύρητε αυτόν· **20** και θέλετε ειπει, Ιδού, οπίσω ημών και αυτός ο δούλός σου Ιακώβ. Διότι έλεγε, Θέλω εξηλώσει το πρόσωπον αυτού με το δώρον, το προπορευόμενον έμπροσθέν μου· και μετά ταύτα θέλω ιδεί το πρόσωπον αυτού· ίσως θέλει με δεχθή. **21** Το δώρον λοιπόν επέρασεν έμπροσθεν αυτού· αυτός δε έμεινε την νύκτα εκείνην εν τω στρατοπέδω. **22** Σηκωθείς δε την νύκτα εκείνην, έλαβε τας δύο γυναίκας αυτού και τας δύο θεραπαίνας αυτού και τα ένδεκα παιδιά αυτού και διέβη το πέραςμα του Ιαβόκ. **23** Και έλαβεν αυτούς και διεβίβασεν αυτούς τον χείμαρρον· διεβίβασε και τα υπάρχοντα αυτού. **24** Ο δε Ιακώβ έμεινε μόνος· και επάλαι μετ' αυτού άνθρωπος έως τα χαράγματα της αυγής· **25** ιδών δε ότι δεν υπερίσχυσε κατ' αυτού, ήγγισε την άρθρωσιν του μηρού αυτού· και μετεποσίθη η άρθρωσις του μηρού του Ιακώβ, ενώ επάλαι μετ' αυτού. **26** Ο δε είπεν, Άφες με να απέλθω, διότι εκχάραζεν η αυγή. Και αυτός είπε, δεν θέλω σε αφήσει να απέλθης, εάν δεν με ευλογήσης. **27** Και είπε προς αυτόν, Τι είναι το όνομά σου; Ο δε είπεν, Ιακώβ. **28** Και εκείνος είπε, Δεν θέλει καλεσθή πλέον το όνομά σου Ιακώβ, αλλά Ισραήλ· διότι ενίσχυσας μετά Θεού, και μετά ανθρωπων θέλεις εισθαι δυνατός. **29** Ηρώτησε δε ο Ιακώβ λέγων, Φανέρωσόν μοι, παρακαλώ, το όνομά σου. Ο δε είπε, Διά τι ερωτάς το όνομά μου; και ευλόγησεν αυτόν εκεί. **30** Και εκάλεισεν Ιακώβ το όνομα του τόπου εκείνου Φανουήλ, λέγων, Διότι είδον τον Θεόν πρόσωπον προς πρόσωπον, και εφυλάχθη η ζωή μου. **31** Και ανέτειλεν ο ήλιος επ' αυτού, καθώς διέβη το Φανουήλ· εκύλιαινε δε κατά τον μηρόν αυτού. **32** Διά τούτο μέχρι της σήμερον δεν τρώγουσιν οι υιοί του Ισραήλ τον ναρκωθέντα μυνά, όστις είναι επί της αρθρώσεως του μηρού· διότι εκείνος ήγγισε την άρθρωσιν του μηρού του Ιακώβ κατά τον μυνά τον ναρκωθέντα.

33 Αναβλέψας δε ο Ιακώβ είδε· και ιδού, ο Ησαύ ήρχετο, και μετ' αυτού τετρακόσιοι άνδρες· και εμοίρασεν ο Ιακώβ τα παιδιά εις την Λείαν και εις την Ραχήλ και εις τας δύο θεραπαίνας. **2** Και τας μεν θεραπαίνας και τα τέκνα αυτών έβαλεν έμπροσθεν, την δε Λείαν και τα τέκνα αυτής, κατόπιν, και την Ραχήλ και τον Ιωσήφ, τελευταίους. **3** Αυτός δε επέρασεν έμπροσθεν αυτών και προσεκύνησεν έως εδάφους επτάκις, έως να πλησίαση εις τον αδελφόν αυτού. **4** Και έδραμεν ο Ησαύ εις συνάντησιν αυτού και ενηγκαλίσθη αυτόν και έπεσεν επί τον τράχηλον αυτού και κατεφιλήσεν αυτόν· και έκλαυσαν. **5** Και αναβλέψας είδε τας γυναίκας και τα παιδιά· και είπε, Τι σου είναι ούτοι; Ο δε είπε τα παιδιά, τα οποία έχρισεν ο Θεός εις τον δούλον σου. **6** Τότε επλησίασαν αι θεράπαιναι, αυται και τα τέκνα αυτών, και προσεκύνησαν· **7** παρομοίως επλησίασαν και η Λεία και τα τέκνα αυτής, και προσεκύνησαν· και μετά ταύτα επλησίασαν ο Ιωσήφ και η Ραχήλ και προσεκύνησαν. **8**

Και είπε, Προς τι άπαν το στρατόπεδόν σου τούτο, το οποίον απήντησα; Ο δε είπε, διά να εύρω χάριν έμπροσθεν του κυρίου μου. **9** Και είπεν ο Ησαύ, Έχω πολλά, αδελφέ μου· έχω σου τα ιδικά σου. **10** Και είπεν ο Ιακώβ, Ουχι, παρακαλώ· εάν εύρηκα χάριν έμπροσθέν σου, δέξαι το δώρον μου εκ των χειρών μου· διότι διά τούτο είδον το πρόσωπόν σου, ως εάν έβλασωπον πρόσωπον Θεού, και ου ευηρεστηθήεις εις εμέ· **11** δέξαι, παρακαλώ, τας ευλογίας μου, τας προσφερομένας προς σέ· διότι με ηλέησεν ο Θεός και έχω τα πάντα. Και εβίασεν αυτόν και εδέχθη. **12** Και είπεν, Ας σηκωθώμεν και ας υπάγωμεν, και εγώ θέλω προπορεύεσθαι έμπροσθέν σου. **13** Και είπε προς αυτόν ο Ιακώβ, Ο κύριός μου εξεζύρει ότι τα παιδιά είναι τρυφερά, και έχω μετ' εμού εγκυμονούντα πρόβατα και βόδας και εάν βιάσωσιν αυτά μίαν μόνην ημέραν, άπαν το ποιμνιον θέλει αποθάνει. **14** Ας περάσῃ, παρακαλώ, ο κύριός μου έμπροσθεν του δούλου αυτού· και εγώ θέλω ακολουθεῖν βραδέως, κατά το βάδισμα των κτηνών των έμπροσθέν μου, και κατά το βάδισμα των παιδιάρων, εωσού φθάσω προς τον κυρίον μου εις Σηεῖρ. **15** Και είπεν ο Ησαύ, Ας αφήσω λοιπόν μετά σου μέρος εκ του λαού, του μετ' εμού. Ο δε είπε, Διά τι τούτο; αρκεί ότι εύρηκα χάριν έμπροσθεν του κυρίου μου. **16** Επέστρεψε λοιπόν ο Ησαύ την ημέραν εκείνην εις την οδόν αυτού εις Σηεῖρ. **17** Και απήλθεν ο Ιακώβ εις Σοκχώθ, και ωκοδόμησεν εις εαυτόν οικίαν, και διά τα κτήνη αυτού έκαμε σκηνάς διά τούτο εκάλεσε το όνομα του τόπου Σοκχώθ. **18** Και αφού επέστρεψεν ο Ιακώβ από Παδάν·αράμ, ήλθεν εις Σαλήμ, πόλιν Συχέμ, την εν τη γη Χαναάν· και κατεσκήνωσεν έμπροσθεν της πόλεως. **19** Και ηγόρασε την μερίδα του αγρού, όπου έστισε την σκηνήν αυτού, παρά των υιών του Εμμώρ, πατρός του Συχέμ, δι' εκατόν αργύριον. **20** Και έστισεν εκεί θυσιαστήριον, και εκάλεσεν αυτό Ελ·ελωέ·Ισραήλ.

34 Και εξήλθε Δείνα η θυγάτηρ της Λείας, την οποίαν εγέννησεν εις τον Ιακώβ, διά να ιδη τας θυγατέρας του τόπου. **2** Και ιδών αυτήν Συχέμ, ο υίός του Εμμώρ του Εναίου, άρχοντας του τόπου, έλαβεν αυτήν, και κοιμήθη μετ' αυτής και εταπεινώσεν αυτήν. **3** Και η ψυχή αυτού προσεκολλήθη εις την Δείναν, την θυγατέρα του Ιακώβ· και ηγάπησε την κόρην και ελάλησε κατά την καρδίαν της κόρης. **4** Και είπεν ο Συχέμ προς Εμμώρ τον πατέρα αυτού, λέγων, Λάβε μοι την κόρην ταύτην εις γυναίκα. **5** Και ήκουσεν ο Ιακώβ, ότι εμίανε την Δείναν την θυγατέρα αυτού· οι δε υιοί αυτού ήσαν μετά των κτηνών αυτού εν τω αγρώ και παρεσιώπησεν ο Ιακώβ εωσού έλθωσιν. **6** Εμμώρ δε, ο πατήρ του Συχέμ, εξήλθε προς τον Ιακώβ, διά να αμιλήσῃ μετ' αυτού. **7** Και ήλθον οι υιοί του Ιακώβ εκ του αγρού, καθώς ήκουσαν τούτο· και ηγανακτήσαν οι άνδρες και εβυμώθησαν σφόδρα, ότι έπραξεν αισχρά εις τον Ισραήλ, κοιμηθείς μετά της θυγατρός του Ιακώβ· το οποίον δεν έπρεπε να γείνη. **8** Και ελάλησε προς αυτούς ο Εμμώρ, λέγων, Η ψυχή του Συχέμ του υιού μου προσηλώθη εις την θυγατέρα σας· δότε αυτήν εις αυτόν, παρακαλώ, εις γυναίκα· **9** και συμπενθερεώσατε μεθ' ημών· τας θυγατέρας σας δότε εις ημάς, και τας θυγατέρας ημών λάβετε εις εαυτούς· **10** και κατοικήσατε μεθ' ημών· ιδού, η γη είναι έμπροσθέν σας· κατοικήετε και εμπορεύεσθε επ' αυτής και κάμετε κτήματα εν αυτή. **11** Είπε δε ο Συχέμ προς τον πατέρα αυτής και προς τους αδελφούς αυτής, Ας εύρω χάριν έμπροσθέν σας· και ό, τι είπητε εις εμέ θέλω δώσει· **12** Ζητήσατε παρ' εμού όσην προίκα θέλετε, και όσα χαρίσματα, και θέλω δώσει αυτά, καθώς ηθέλετε μοι· επειεί μόνον δότε μοι την κόρην εις γυναίκα. **13** Απεκρίθησαν δε οι

υιοί του Ιακώβ προς τον Συχέμ και προς τον Εμμώρ τον πατέρα αυτού, μετά δόλου· και ελάλησαν επειδή αυτός είχε μίανει την Δείναν την αδελφήν αυτών· **14** και είπον προς αυτούς, Δεν δυνάμεθα να κάμωμεν το πράγμα τούτο, να δώσωμεν την αδελφήν ημών εις άνθρωπον απερίτμητον· διότι τούτο είναι όνειδος εις ημάς· **15** επί τούτω μόνον θέλομεν συμφωνήσαι με σας· Εάν σεις γείνετε ως ημεῖς, περιτέμνοντες παν αρσενικόν μεταξύ σας, **16** τότε θέλομεν δώσει τας θυγατέρας ημών εις εσάς, και τας θυγατέρας σας θέλομεν λάβει εις ημάς, και θέλομεν κατοικήσαι με σας και θέλομεν γείνει εις λαός· **17** εάν όμως δεν μας ακούσητε να περιτμηθήτε, τότε θέλομεν λάβει την θυγατέρα ημών και θέλομεν αναχωρήσαι. **18** Και ήρσαν οι λόγοι αυτών εις τον Εμμώρ και εις τον Συχέμ τον υιόν του Εμμώρ· **19** και δεν εβράδυνεν ο νέος να κάμη το πράγμα, διότι υπερηγάπα την θυγατέρα του Ιακώβ· και ήτο ο ενδοξότερος παντός του οίκου του πατρός αυτού. **20** Και ήλθεν ο Εμμώρ και ο Συχέμ ο υιός αυτού εις την πύλην της πόλεως αυτών, και ελάλησαν προς τους άνδρας της πόλεως αυτών λέγοντες, **21** Οι άνθρωποι ούτοι είναι ειρηνικοί μεθ' ημών· ας κατοικήσωσι λοιπόν εν τη γη και ας εμπορεύωνται εν αυτή· διότι η γη, ιδού, είναι αρκετά ευρύχωρος δι' αυτούς· τας θυγατέρας αυτών ας λάβωμεν εις γυναίκας, και τας θυγατέρας ημών ας δώσωμεν εις αυτούς· **22** επί τούτω μόνον θέλουσι συμφωνήσαι με ημάς οι άνθρωποι διά να κατοικήσωσι μεθ' ημών, ώστε να γείνωμεν εις λαός, εάν περιτμηθή παν αρσενικόν μεταξύ ημών, καθώς αυτοί περιτέμνονται· **23** τα ποιμνια αυτών και τα υπάρχοντα αυτών και πάντα τα κτήνη αυτών δεν θέλουσιν είσθαι ιδικά μας· μόνον ας συμφωνήσωμεν με αυτούς, και θέλουσι κατοικήσαι μεθ' ημών. **24** Και εισήκουσαν τον Εμμώρ και Συχέμ του υιού αυτού πάντες οι εξερχόμενοι εκ της πύλης της πόλεως αυτού· και περιετμήθη παν αρσενικόν, πάντες οι εξερχόμενοι διά της πύλης της πόλεως αυτού. **25** Την δε τρίτην ημέραν, ότε ήσαν εν τω πόνω, δύο εκ των υιών του Ιακώβ, ο Συμεών και ο Λευί, αδελφοί της Δείνας, έλαβον έκαστος την μάχαιραν αυτού, και εισήλθον εις την πόλιν ασφαλώς και εφόρνευσαν παν αρσενικόν. **26** Και τον Εμμώρ και τον Συχέμ τον υιόν αυτού εφόρνευσαν εν στόματι μαχαίρας· και έλαβον την Δείναν εκ του οίκου του Συχέμ και εξήλθον. **27** Οι δε υιοί του Ιακώβ ήλθον επί τους πεφονευμένους και διήρπασαν την πόλιν, επειδή είχαν μίανει την αδελφήν αυτών. **28** Έλαβον τα πρόβατα αυτών και τους βόας αυτών και τους όνους αυτών και ό, τι ήτο εν τη πόλει και ό, τι εν τω αγρώ· **29** και πάσαν την περιουσίαν αυτών και πάντα τα παιδιά αυτών και τας γυναίκας αυτών ηχημάτωσαν· και παν ό, τι ευρίσκετο εν ταις οικίαις διήρπασαν. **30** Είπε δε ο Ιακώβ προς τον Συμεών και προς τον Λευί, Εις ταραχήν με εβάλετε, κάμνοντές με μισητόν μεταξύ των κατοίκων της γης, μεταξύ των Χαναανείων και Φερεζαίων· εγώ δε ολίγους ανθρώπους έχω, και εκείνοι θέλουσι συναχθή εναντίον μου και θέλουσι με πατάξει και θέλω απολεσθή· εγώ και ο οίκός μου. **31** Οι δε είπον, Έπρεπε λοιπόν την αδελφήν ημών να μεταχειρισθώσιν ως πόρνην;

35 Και είπεν ο Θεός προς τον Ιακώβ, Σηκωθείς ανάβηθι εις Βαιθήλ και κατοικήσον εκεί· και κάμε εκεί θυσιαστήριον εις τον Θεόν, όστις εφάνη εις σε ότε έφευγες από προσώπου Ησαύ του αδελφού σου. **2** Και είπεν ο Ιακώβ προς τον οίκον αυτού και προς πάντας τους μεθ' εαυτού, Εκβάλετε τους θεούς τους ξένους τους μεταξύ σας, και καθαρίσθητε και αλλαξάτε τα ενδύματά σας· **3** και σηκωθέντες, ας αναβώμεν εις Βαιθήλ· και εκεί θέλω κάμει θυσιαστήριον εις τον Θεόν, όστις μου

εβασίλευσαν αντ' αυτού ο Ιωβάβ, υιός του Ζερά, εκ Βοσορράς **34** Και απέθανεν ο Ιωβάβ και εβασίλευσαν αντ' αυτού ο Χουσάμ εκ της γης των Θαιμανιτών. **35** Και απέθανεν ο Χουσάμ και εβασίλευσαν αντ' αυτού ο Αδάδ, υιός του Βεράδ, ο πατάζας τους Μαδιανίτας εν τη πεδιάδι Μωάβ· το δε όνομα της πόλεως αυτού ήτο Αβίθ. **36** Και απέθανεν ο Αδάδ, και εβασίλευσαν αντ' αυτού ο Σαμλά εκ Μασρεκάς. **37** Και απέθανεν ο Σαμλά και εβασίλευσαν αντ' αυτού ο Σαούλ εκ Ρεχωβώθ της παρά τον ποταμόν. **38** Και απέθανεν ο Σαούλ και εβασίλευσαν αντ' αυτού Βάαλ-ανάν, ο υιός του Αχβώρ. **39** Και απέθανεν ο Βάαλ-ανάν, υιός του Αχβώρ, και εβασίλευσαν αντ' αυτού ο Χαδδάρ· το δε όνομα της πόλεως αυτού ήτο Παού· και το όνομα της γυναικός αυτού, Μεταβεϊλή, θυγάτηρ του Ματραϊδ, εγγονή του Μαιζαάβ. **40** Και ταύτα είναι τα ονόματα των ηγεμόνων του Ησαύ, κατά τας οικογενείας αυτών, κατά τους τόπους αυτών, κατά τα ονόματα αυτών. ηγεμών Θαμνά, ηγεμών Αλβά, ηγεμών Ιεθέθ, **41** ηγεμών Ολιβαμά, ηγεμών Ηλά, ηγεμών Φινών, **42** ηγεμών Κενέζ, ηγεμών Θαιμάι, ηγεμών Μιθσάρ, **43** ηγεμών Μαγεδιήλ, ηγεμών Ιράμ· ούτοι είναι οι ηγεμόνες του Εδώμ, κατά τας κατοικίας αυτών εν τη γη της κτήσεως αυτών· ούτος είναι ο Ησαύ, ο πατήρ των Εδωμιτών.

37 Κατώκησε δε ο Ιακώβ εν τη γη, εν ή παρώκησεν ο πατήρ αυτού, εν τη γη Χαναάν. **2** Αύτη είναι γενεαλογία του Ιακώβ. Ο Ιωσήφ, νέος ων ετών δεκαεπτά, εποίμαινε τα πρόβατα μετά των αδελφών αυτού, των υιών της Βαλλάς και των υιών της Ζελφάς, των γυναικών του πατρός αυτού· και ανέφερον ο Ιωσήφ προς τον πατέρα αυτών την κακίην αυτών φήμην. **3** Ο δε Ισραήλ ηγάπα τον Ιωσήφ υπέρ πάντας τους υιούς αυτού, διότι ήτο υιός του γήρατος αυτού· και έκαμεν εις αυτόν χιτώνα ποικιλόχρωμον. **4** Βλέποντες δε οι αδελφοί αυτού, ότι αυτόν ηγάπα ο πατήρ αυτών υπέρ πάντας τους αδελφούς αυτού, έμίσησαν αυτόν και δεν ηδύναντο να ομιλώσι προς αυτόν ειρηνικώς. **5** Ενυπνιασθείς δε ο Ιωσήφ ενύπνιον, διηγήθη αυτό εις τους αδελφούς αυτού· και εμίσησαν αυτόν έτι μάλλον. **6** Και είπε προς αυτούς, Ακούσατε, παρακαλώ, το ενύπνιον τούτο το οποίον ενυπνιάσθην. **7** Ιδού, ημείς εδένομεν δεμάτια εν μέσω της πεδιάδος και ιδού, εσηκώθη το ιδικόν μου δεμάτιον και εστάθη όρθιον· και ιδού, τα ιδικά σας δεμάτια περιστραφέντα προσεκύνησαν το ιδικόν μου δεμάτιον. **8** Είπον δε προς αυτόν οι αδελφοί αυτού, Βασιλεύς θέλεις γείνει επ' ημάς; ή κύριος θέλεις γείνει εις ημάς; Και έμίσησαν αυτόν έτι μάλλον διά τα ενύπνια αυτού και διά τους λόγους αυτού. **9** Ενυπνιάσθη δε και άλλο ενύπνιον, και διηγήθη αυτό προς τους αδελφούς αυτού· και είπεν, Ιδού, ενυπνιάσθην άλλο ενύπνιον· και ιδού, ο ήλος και η σελήνη και ένδρα αστέρες με προσεκύνην. **10** Και διηγήθη αυτό προς τον πατέρα αυτού και προς τους αδελφούς αυτού και επέπληξεν αυτόν ο πατήρ αυτού και είπε προς αυτόν, Τι είναι το ενύπνιον τούτο, το οποίον ενυπνιάσθης; άραγε θέλομεν ελθει, εγώ και η μήτηρ σου και οι αδελφοί σου, διά να σε προσκυνήσωμεν έως εδάφους; **11** Και εφθόνησαν αυτόν οι αδελφοί αυτού· ο δε πατήρ αυτού εφώλιατε τον λόγον. **12** Και υπήγαν οι αδελφοί αυτού να βοσκήσωσι τα πρόβατα του πατρός αυτών εις Συχέμ. **13** Και είπεν ο Ισραήλ προς τον Ιωσήφ, Δεν βόσκουσι οι αδελφοί σου εν Συχέμ; ελθέ να σε στείλω προς αυτούς, Ύπαγε λοιπόν να ίδης, αν ήναι καλά οι αδελφοί σου και καλά τα πρόβατα, και φέρε μοι είδησιν. Και απέστειλεν αυτόν από της κοιλάδος της Χεβρών· και ήλθεν εις Συχέμ. **15** Και εύρηκεν αυτόν άνθρωπος τις, ενώ περιεπλανάτο εν τη πεδιάδι·

και ηρώτησεν αυτόν ο άνθρωπος, λέγων, Τι ζητείς; **16** Ο δε είπε, Τους αδελφούς μου ζητώ· επεί μοι, παρακαλώ, που βόσκουσι. **17** Και είπεν ο άνθρωπος, Ανεχώρησαν από εδώ· διότι ήκουσα αυτούς λέγοντας, Ας υπάγωμεν εις Δωθάν. Και υπήγην ο Ιωσήφ κατόπιν των αδελφών αυτού, και εύρηκεν αυτούς εν Δωθάν. **18** Οι δε ιδόντες αυτόν μακρόθεν, πριν πλησίαση εις αυτούς, συνεβουλεύθησαν αντ' αυτού να φονεύσωσιν αυτόν. **19** Και είπεν ο εις προς τον άλλον, Ιδού, έρχεται εκείνος ο κύριος των ενυπνίων· **20** έλθετε λοιπόν τώρα και ας φονεύσωμεν αυτόν και ας ριψώμεν αυτόν εις ένα εκ των λάκκων· και θέλομεν ειπεί, Θηρίον κακόν κατέφαγεν αυτόν· και θέλομεν ιδεί τι θέλουσι γείνει τα ενύπνια αυτού. **21** Και ακούσας ο Ρουβήν ηλευθέρωσεν αυτόν εκ των χειρών αυτών, λέγων, Ας μη βλάψωμεν αυτόν εις την ζωήν. **22** Και είπε προς αυτούς ο Ρουβήν, Μη χύσητε αίμα· ρίψατε αυτόν εις τούτον τον λάκκον, τον εν τη ερήμω, και χείρα μη βάλητε επ' αυτόν· διά να ελευθερώση αυτόν εκ των χειρών αυτών, και να αποδώση αυτόν εις τον πατέρα αυτού. **23** Ότε λοιπόν ήλθεν ο Ιωσήφ προς τους αδελφούς αυτού, εξέδυσαν τον Ιωσήφ τον χιτώνα αυτού, τον χιτώνα τον ποικιλόχρωμον, τον επ' αυτόν· **24** και λαβόντες αυτόν, έρριψαν εις τον λάκκον· ο δε λάκκος ήτο κενός· δεν είχεν ύδωρ. **25** Έπειτα εκάθησαν να φάγωσιν άρτον, και αναβλέψαντες είδον· και ιδού, συνοδία Ισραηλιτών ήρχετο από Γαλαάδ μετά των καμηλών αυτών φορτωμένων άρωματα και βάλσαμον και μύρον, και επορεύοντο να φέρωσιν αυτά κάτω εις την Αίγυπτον. **26** Και είπεν ο Ιούδας προς τους αδελφούς αυτού, Τις η ωφέλεια, εάν φονεύσωμεν τον αδελφόν ημών και κρύψωμεν το αίμα αυτού; **27** έλθετε και ας πωλήσωμεν αυτόν εις τους Ισμαηλίτας· και ας μη βάλωμεν τας χείρας ημών επ' αυτόν· διότι αδελφός ημών, σαρξ ημών είναι. Και υπήκουσαν οι αδελφοί αυτού. **28** Και ενώ διέβαινον οι Μαδιανίται έμποροι, ανέσυραν και ανεβίβασαν τον Ιωσήφ εκ του λάκκου και επώλησαν τον Ιωσήφ διά είκοσι αργύρια εις τους Ισμαηλίτας· ο δε έφεραν τον Ιωσήφ εις Αίγυπτον. **29** Επέστρεψε δε ο Ρουβήν εις τον λάκκον, και ιδού, ο Ιωσήφ δεν ήτο εν τω λάκκω· και διέσχισε τα ιμάτια αυτού. **30** Και επέστρεψε προς τους αδελφούς αυτού, και είπε, Το παιδίον δεν υπάρχει και εγώ, εγώ που να υπάγω; **31** Τότε έλαβον τον χιτώνα του Ιωσήφ και έσφαξαν ερίφιον εκ των αιγών, και έβαψαν τον χιτώνα εν τω αίματι· **32** και απέστειλαν τον χιτώνα τον ποικιλόχρωμον, και έφεραν αυτόν προς τον πατέρα αυτών και είπον, Ευρήκαμεν τούτον· γνώρισον τώρα, αν ήναι ο χιτών του υιού σου ή ουχι. **33** Ο δε εγνώρισεν αυτόν και είπε, Ο χιτών του υιού μου είναι· θηρίον κακόν κατέφαγεν αυτόν· όλος κατεσπαράχθη ο Ιωσήφ. **34** Και διέσχισεν ο Ιακώβ τα ιμάτια αυτού και έβαλε σάκκον εις την σοφύν αυτού και επένθησε τον υιόν αυτού ημέρας πολλάς. **35** Και εσηκώθησαν πάντες οι υιοί αυτού και πάσαι αι θυγατέρες αυτού, διά να παρηγορήσωσιν αυτόν· αλλά δεν ήθελε να παρηγορηθή, λέγων, Ότι πεθών θέλω καταβή προς τον υιόν μου εις τον τάφον. Και έκλαυσεν αυτόν ο πατήρ αυτού. **(Sheol h7585)** **36** Οι δε Μαδιανίται επώλησαν αυτόν εν τη Αιγύπτω εις τον Πεπεφρήν, αυλικόν του Φαραώ, άρχοντα των σωματοφυλάκων.

38 Και κατ' εκείνον τον καιρόν κατέβη ο Ιούδας από των αδελφών αυτού και ετράπη προς άνθρωπον τινά Οδολλαμίτην ονομαζόμενον Ειρά. **2** Και είδεν εκεί ο Ιούδας την θυγατέρα τινός Χαναναίου, ονομαζόμενου Σουά· και έλαβεν αυτήν και εισήλθε προς αυτήν. **3** Η δε συνέλαβε, και εγέννησεν υιόν· και εκάλεσε το όνομα αυτού Ηρ. **4** Συνέλαβε δε πάλιν

και αγέννησεν υιόν· και εκάλεσε το όνομα αυτού Αυνάν. **5** Εγέννησε δε πάλιν και άλλον υιόν· και εκάλεσε το όνομα αυτού Σηλά· ήτο δε ο Ιούδας εν Χασβί, ότε αγέννησε τούτον. **6** Και έλαβεν ο Ιούδας γυναίκα εις τον Ηρ τον πρωτότοκον αυτού, ονομαζομένην Θάμαρ. **7** Ο Ηρ δε ο πρωτότοκος του Ιούδα εστάθη κακός έμπροσθεν του Κυρίου· και εθανάτωσεν αυτόν ο Κύριος. **8** Είπε δε ο Ιούδας προς τον Αυνάν· εισέλθε προς την γυναίκα του αδελφού σου, και νυμφεύθητι αυτήν, και ανάστησον σπέρμα εις τον αδελφόν σου. **9** Αλλ' ο Αυνάν ήξευρεν, ότι το σπέρμα δεν ήθελεν εισθαι ιδικόν του· διά τούτο, ότε εισήρχετο προς την γυναίκα του αδελφού αυτού, εξέχυνεν επί την γην, διά να μη δώσῃ σπέρμα εις τον αδελφόν αυτού. **10** Και τούτο το οποίον έπραττεν εφάνη κακόν έμπροσθεν του Κυρίου· όθεν εθανάτωσε και τούτον. **11** Και ειπεν ο Ιούδας προς την Θάμαρ την νύμφην αυτού, Κάθου χίρα εν τω οίκω του πατρός σου, εωσόυ Σηλά ο υιός μου γείνη μέγας· διότι έλεγε, Μήπως αποθάνη και ούτος, καθώς οι αδελφοί αυτού. Υπήγγε λιοπόν η Θάμαρ και κατώκησεν εν τω οίκω του πατρός αυτής. **12** Και μετά πολλάς ημέρας απέθανεν η θυγατήρ του Σουά, η γυνή του Ιούδα· και αφού παρηγορήθη ο Ιούδας, ανέβη προς τους κουρευτάς των προβάτων αυτού εις Θαμνά, αυτός και ο φίλος αυτού Ειρά ο Οδολλαμίτης. **13** Και ανήγγειλαν προς την Θάμαρ, λέγοντες, Ιδού, ο πενθερός σου αναβαίνει εις Θαμνά διά να κουρευεί τα πρόβατα αυτού. **14** Η δε απεκδυθείσα τα ενδύματα της χηρείας αυτής, εσκεπάσθη με κάλυμμα και περιετυλίχθη και εκάθισε κατά την δίοδον την εν τη οδώ της Θαμνά· διότι ειδεν ότι έγινε μέγας ο Σηλά, και αυτή δεν εδόθη εις αυτόν διά γυναίκα. **15** Και ότε ειδεν αυτήν ο Ιούδας, ενόμισεν αυτήν πόρνην· διότι ειχε κεκαλυμμένον το πρόσωπον αυτής. **16** Και κατά την οδόν ετράπη προς αυτήν, και ειπεν, Άφες με, παρακαλώ, να εισέλθω προς σε· διότι δεν αγνώρισεν ότι ήτο η νύμφη αυτού. Η δε ειπε, Τι θέλεις μοι δώσει, διά να εισέλθης προς με· **17** Ο δε ειπεν, Εγώ θέλω σοι στειλει ερίφιον αιγών εκ του ποιμνίου. Και εκείνη ειπε, Μοι δίδεις ενέχυρον, εωσόυ να στειλής αυτό· **18** Ο δε ειπε, Τι ενέχυρον να σοι δώσω; Και εκείνη ειπε, την σφραγιδά σου και το περιδέρραιόν σου και την ράβδον σου την εν τη χειρί σου. Και έδωκεν αυτά εις αυτήν και εισήλθε προς αυτήν, και συνέλαβεν εξ αυτού. **19** Μετά ταύτα σηκωθείσα, ανεχώρησε και απεκδυθείσα το κάλυμμα αυτής, ενεδύθη τα ενδύματα της χηρείας αυτής. **20** Ο δε Ιούδας έστειλε το ερίφιον των αιγών διά χειρός του φίλου αυτού του Οδολλαμίτου, διά να παραλάβη το ενέχυρον εκ της χειρός της γυναικός πλην δεν εύρηκεν αυτήν· **21** και ηρώτησε τους ανθρώπους του τόπου αυτής, λέγων, Που είναι η πόρνη, ήτις ήτο κατά την δίοδον επί της οδο·; οι δε ειπον, Δεν εστάθη εδώ πόρνη. **22** Και επέστρεψε προς τον Ιούδαν και ειπε, Δεν εύρηκα αυτήν· μάλιστα οι άνθρωποι του τόπου ειπον, Δεν εστάθη εδώ πόρνη. **23** Και ειπεν ο Ιούδας, Ας έχη αυτά, διά να μη γείνωμεν όνειδος· ιδού, εγώ έστειλα το ερίφιον τούτο, συ όμως δεν εύρηκας αυτήν. **24** Και μετά τρεις μήνας περίπου, ανήγγειλαν προς τον Ιούδαν, λέγοντες, Θάμαρ η νύμφη σου απορνεύθη, και μάλιστα, ιδού, είναι έγκυος εκ πορνείας. Και ειπεν ο Ιούδας, Φέρετε αυτήν έξω και ας κατακαυθή. **25** Και ότε εφέρετο έξω, απέστειλε προς τον πενθερόν αυτής, λέγουσα, Εκ του ανθρώπου, του οποίου είναι ταύτα, είμαι έγχυος· και ειπεν έτι, Γνώρισον, παρακαλώ, τίνος είναι η σφραγίς και το περιδέρραιον, και η ράβδος αυτή. **26** Και ο Ιούδας αγνώρισεν αυτά· και ειπεν, Αύτη είναι δικαιότερα εμού, διότι δεν έδωκα αυτήν εις τον Σηλά τον υιόν μου. Και έτι πλέον δεν αγνώρισεν

αυτήν. **27** Και καθ' ον καιρόν έμελλε να γεννηση, ιδού, δίδυμα εν τη κοιλία αυτής. **28** Και ενώ αγέννα, το εν επρόβαλεν έξω την χείρα· και η μαία λαβούσα, έδεσεν επί την χείρα αυτού νήμα κόκκινον, λέγουσα, Ούτος εξήλθε πρώτος. **29** Και καθώς έσυρεν οπίσω την χείρα αυτού, ιδού, εξήλθεν ο αδελφός αυτού· και αυτή ειπε, Ποιον χαλασμόν έκαμε; επι σε ας ήναι ο χαλασμός· διά τούτο εκαλέσθη το όνομα αυτού Φαρές. **30** Και έπειτα εξήλθεν ο αδελφός αυτού, όστις ειχε το κόκκινον νήμα επί την χείρα αυτού· και εκαλέσθη το όνομα αυτού Ζαρά.

39 Ο δε Ιωσήφ κατεβίβασθη εις την Αίγυπτον· και ο Πετεφρής ο αυλικός του Φαραά, ο άρχων των σωματοφυλάκων, άνθρωπος Αιγύπτιος, ηγόρασεν αυτόν εκ των χειρών των Ισμηλιτών, οίτινες κατεβίβασαν αυτόν εκεί. **2** Και ήτο ο Κύριος μετά του Ιωσήφ, και ήτο άνθρωπος ευοδούμενος· και ευρισκετο εν τω οίκω του κυρίου αυτού Αιγυπτίου. **3** Και ειδεν ο κύριος αυτού, ότι ο Κύριος ήτο μετ' αυτού, και ευώδωνεν ο Κύριος εις τας χείρας αυτού πάντα όσα έκαμνε. **4** Και εύρηκεν ο Ιωσήφ χάριν έμπροσθεν αυτού και υπηρετεί αυτόν· και κατέστησεν αυτόν επιστάτην επί του οίκου αυτού· και πάντα όσα ειχε, παρέδωκεν εις τας χείρας αυτού. **5** Και εξ εκείνου του καιρού, αφού κατέστησεν αυτόν επιστάτην επί του οίκου αυτού και επί πάντων όσα ειχεν, ενλόγησεν ο Κύριος τον οίκον του Αιγυπτίου εξ αιτίας του Ιωσήφ· και ήτο η ευλογία του Κυρίου επί πάντα όσα ειχεν, εν τω οίκω και εν τοις αγροίς. **6** Και παρέδωκε πάντα όσα ειχεν εις τας χείρας του Ιωσήφ· και δεν ήξευρεν εκ των υπάρχόντων αυτού ουδέν, πλην του άρτου τον οποίον έτρωγεν. **7** Ο δε ο Ιωσήφ ευειδής και ώραίος την όψην. **7** Και μετά τα πράγματα ταύτα, η γυνή του κυρίου αυτού έρριψε τους οφθαλμούς αυτής επί τον Ιωσήφ· και ειπε, Κοιμήθητι μετ' εμού. **8** Αλλ' εκείνος δεν ήθελε, και ειπε προς την γυναίκα του κυρίου αυτού, Ιδού· ο κύριός μου δεν αγνωρίζει ουδέν εκ των όσα είναι μετ' εμού εν τω οίκω· και πάντα όσα έχει, παρέδωκεν εις τας χείρας μου. **9** Δεν είναι εν τω οίκω τούτου ουδεις μεγαλύτερός μου, ούτε είναι απηγορευμένος εις με· άλλο τι πλην σου, διότι είσαι η γυνή αυτού· και πως να πράξω τούτο το μέγα κακόν, και να αμαρτίσω εναντίον του Θεού· **10** Αν και ελάλει προς τον Ιωσήφ καθ' εκάστην ημέραν, όυτος όμως δεν υπήκουσεν εις αυτήν να κοιμηθή μετ' αυτής, διά να συνευρεθής μετ' αυτής. **11** Και ημεράν τινά εισήλθεν ο Ιωσήφ εις την οικίαν διά να κάμη τα έργα αυτού, και ουδείς εκ των ανθρώπων του οίκου ήτο εκεί εν τω οίκω. **12** Και εκείνη ήρπασεν αυτόν από του ιματίου αυτού, λέγουσα, Κοιμήθητι μετ' εμού· αλλ' εκείνος αφήσας το ιμάτιον αυτού εις τας χείρας αυτής, έφυγε, και εξήλθεν έξω. **13** Και ως ειδεν ότι αφήκε το ιμάτιον τουόεν εις τας χείρας αυτής και έφυγεν έξω, **14** εβόησε προς τους ανθρώπους της οικίας αυτής και ελάλησε προς αυτούς, λέγουσα, Έδετε, έφερεν εις ημάς άνθρωπον Εβραϊόν διά να μας εμπαιξή· εισήλθε προς με διά να κοιμηθή μετ' εμού και εγώ εβόησα μετά φωνής μεγάλης· **15** και ως ήκουσεν ότι ύψωσα την φωνήν μου και εβόησα, αφήσας το ιμάτιον αυτού παρ' εμοί· έφυγε και εξήλθεν έξω. **16** Και απέθεσε το ιμάτιον αυτού παρ' αυτή, εωσόυ ήλθεν ο κύριος αυτού εις τον οίκον αυτού. **17** Και ειπε προς αυτόν κατά τους λόγους τούτους, λέγουσα, Ο δούλος ο Εβραϊός, τον οποίον έφερες εις ημάς, εισήλθε προς με· διά να με εμπαιξή, **18** και ως ύψωσα την φωνήν μου και εβόησα, αφήσας το ιμάτιον αυτού παρ' εμοί, έφυγεν έξω. **19** Και ως ήκουσεν ο κύριος αυτού τους λόγους της γυναικός αυτού, τους οποίους ελάλησε προς αυτόν, λέγουσα, Ούτω μοι έκαμεν ο δούλός σου, εξήφθη η οργή αυτού. **20** Και λαβών ο κύριος του Ιωσήφ αυτόν, έβαλεν αυτόν εις την

οχυράν φυλακήν, εις τον τόπον όπου οι δέσμοι του βασιλέως ήσαν πεφυλακισμένοι και έμεναν εκεί εν τη οχυρά φυλακή. **21** Αλλ' ο Κύριος ήτο μετά του Ιωσήφ και επέχεν εις αυτόν έλεος, και έδωκε χάριν εις αυτόν έμπροσθεν του αρχιδεσμοφύλακος. **22** Και παρέδωκεν ο αρχιδεσμοφύλαξ εις τας χείρας του Ιωσήφ πάντας τους δεσμούς, τους εν τη οχυρά φυλακή και πάντα όσα επράττοντο εκεί, αυτός έκαμαν αυτά. **23** Ο αρχιδεσμοφύλαξ δεν εθεώρει ουδέν εκ των όσα ήσαν εις τας χείρας αυτού· διότι ο Κύριος ήτο μετ' αυτού και ο Κύριος ευώδωνεν όσα αυτός έκαμνε.

40 Και μετά τα πράγματα ταύτα, ο οινοχός του βασιλέως της Αιγύπτου και ο αρτοποιός ημάτησαν εις τον κύριον αυτών τον βασιλέα της Αιγύπτου. **2** Και ωρίγησθη ο Φαραώ κατά των δύο αυλικών αυτου, κατά του αρχινοχοού, και κατά του αρχισιτοποιού. **3** Και έβαλεν αυτούς υπό φυλάξιν εν τω οίκω του άρχοντος των σωματοφυλάκων, εις την οχυράν φυλακήν, εις τον τόπον όπου ο Ιωσήφ ήτο πεφυλακισμένος. **4** Ο δε άρχων των σωματοφυλάκων ενεπιστεύθη αυτούς εις τον Ιωσήφ και ούτος υπηρετεί αυτούς ήσαν δε καιρόν τινά εν τη φυλακή· **5** και ο οινοχός και ο αρτοποιός του βασιλέως της Αιγύπτου, οίτινες ήσαν πεφυλακισμένοι εν τη οχυρά φυλακή, ενυπνιάσθησαν ενύπνιον αμφοτεροι, έκαστος το ενύπνιον αυτού κατά την αυτήν νύκτα, έκαστος κατά την εξήγησιν του ενυπνίου αυτού. **6** Ο δε Ιωσήφ εισελθών προς αυτούς το πρωί, είδεν αυτούς και ιδού, ήσαν τεταραγμένοι. **7** Και ηρώτησε τους αυλικούς του Φαραώ, τους όντας μετ' αυτού εν τη φυλακή εν τω οίκω του κυρίου αυτού, λέγων, Διά τι τα πρόσωπά σας είναι σκυθρωπά σήμεραν; **8** Οι δε είπον προς αυτόν, Ενυπνιάσθημεν ενύπνιον και δεν είναι ουδείς όστις να εξηγήση αυτό. Και είπε προς αυτούς ο Ιωσήφ, Δεν ανήκουσιν εις τον Θεόν οι εξηγήσεις; διηγήθητέ μοι, παρακαλώ. **9** Και διηγήθη ο αρχινοχοός του ενύπνιον αυτού προς τον Ιωσήφ και είπε προς αυτόν, Είδον εις το όνειρόν μου και ιδού, άμπελος έμπροσθέν μου· **10** και εις την άμπελον ήσαν τρεις κλάδοι και εφαινότο ως βλαστάνουσα και τα άνθη αυτής εξήνθησαν και οι βότρυνες της σταφυλής ωρίμασαν· **11** το δε ποτήριον του Φαραώ ήτο εν τη χειρί μου και έλαβον τα σταφύλια και έθλιψα αυτά εις το ποτήριον του Φαραώ και έδωκα το ποτήριον εις την χείρα του Φαραώ. **12** Και είπεν ο Ιωσήφ προς αυτόν, Αυτή είναι η εξήγησις αυτού· οι τρεις κλάδοι είναι τρεις ημέραι· **13** μετά τρεις ημέρας, ο Φαραώ θέλει υψώσει την κεφαλήν σου και θέλει σε αποκαταστήσει εις το υπουργήμα σου· και θέλεις δώσει το ποτήριον του Φαραώ εις την χείρα αυτού κατά την προτέραν συνήθειαν, ότε ήσο οινοχός αυτού· **14** πλην ενθυμήθητί με, όταν γείνη εις σε το καλόν· και κάμε, παρακαλώ, έλεος προς εμέ και ανάφερε περί εμού προς τον Φαραώ και εξάγαγέ με εκ του οίκου τούτου· **15** επειδή τη αληθεία εκλέφθην εκ της γης των Εβραίων· και εδώ páλιν δεν έπραξα ουδέν, ώστε να με βάλωσιν εις τον λάκκον τούτον. **16** Και ιδών ο αρχισιτοποιός ότι η εξήγησις ήτο καλή, είπε προς τον Ιωσήφ, Και εγώ είδον εις το όνειρόν μου και ιδού, τρία κάνιστρα λευκά επί της κεφαλής μου· **17** εν δε τω κανίστρω τω ανωτέρω ήσαν εκ πάντων των φαγητών του Φαραώ, της τέχνης του αρτοποιού· και τα πτηνά έτρωγον αυτά εκ του κανίστρου επάνωθεν της κεφαλής μου. **18** Και αποκρίθεις ο Ιωσήφ είπεν, Αυτή είναι η εξήγησις τούτου· τα τρία κάνιστρα είναι τρεις ημέραι· **19** μετά τρεις ημέρας ο Φαραώ θέλει υψώσει την κεφαλήν σου επάνωθέν σου και θέλει σε κρεμάσει εις ζύλον και τα πτηνά θέλουσι φάγει την σάρκα σου επάνωθέν σου. **20** Και την τρίτην ημέραν, ημέραν

των γενεθλίων του Φαραώ, έκαμε συμπόσιον εις πάντας τους δούλους αυτού· και ύψωσε την κεφαλήν του αρχινοχοού και την κεφαλήν του αρχισιτοποιού μεταξύ των δούλων αυτού. **21** Και τον μεν αρχινοχοόν αποκατέστησεν εις την οινοχοϊαν αυτού, και έδωκε το ποτήριον εις την χείρα του Φαραώ· **22** τον δε αρχισιτοποιόν εκρέμασε, καθώς εξήγησεν ο Ιωσήφ εις αυτούς. **23** Ο αρχινοχοός όμως δεν ενεθυμήθη τον Ιωσήφ, αλλά εληθμόνησεν αυτόν.

41 Και μετά παρέλευσιν δύο ετών ο Φαραώ είδεν ενύπνιον· και ιδού, ίστατο πλησίον του ποταμού. **2** και ιδού, επτά δαμάλια εύμορφα και παχύσαρκα ανέβαινον εκ του ποταμού και εβόσκοντο εις το λιβάδιον. **3** και ιδού, άλλα επτά δαμάλια ανέβαινον μετ' εκείνα εκ του ποταμού, άσχημα και λεπτόσαρκα, και ίσταντο πλησίον των άλλων δαμαλίων επί το χείλος του ποταμού· **4** και τα δαμάλια τα άσχημα και λεπτόσαρκα κατέφαγον τα επτά δαμάλια τα εύμορφα και παχύσαρκα. Τότε εξύπνησεν ο Φαραώ. **5** Και αποκοιμηθείς ενυπνιάσθη δευτέραν φοράν· και ιδού, επτά αστάχια παχέα και καλά ανέβαινον εκ του αυτού κορμού· **6** και ιδού, άλλα επτά αστάχια λεπτά και κεκαυμένα υπό του ανατολικού ανέμου ανεφύοντο μετ' εκείνα· **7** και τα αστάχια τα λεπτά κατέπιον τα επτά αστάχια τα παχέα και μεστά. Και εξύπνησεν ο Φαραώ και ιδού, ήτο όνειρον. **8** Και το πρωί το πνεύμα αυτού ήτο τεταραγμένον· και αποστείλας εκάλεσε πάντας τους μάγους της Αιγύπτου και πάντας τους σοφούς αυτής· και διηγήθη προς αυτούς ο Φαραώ τα ενύπνια αυτού· αλλά δεν ήτο ουδείς όστις να εξηγήση αυτά προς τον Φαραώ. **9** Τότε ο αρχινοχοός ελάλησε προς τον Φαραώ λέγων, την αμαρτίαν μου ενθυμούμαι σήμεραν· **10** ο Φαραώ είχαν οργισθή εναντίον των δούλων αυτού και με έβαλεν εις φυλακήν εν τω οίκω του άρχοντος των σωματοφυλάκων, εμέ και τον αρχισιτοποιόν· **11** και είδομεν ενύπνιον κατά την αυτήν νύκτα, εγώ και εκείνος ενυπνιάσθημεν έκαστος κατά την εξήγησιν του ενυπνίου αυτού· **12** και ήτο εκεί μεθ' ημών νέος τις Εβραίος, δούλος του άρχοντος των σωματοφυλάκων· και διηγήθημεν προς αυτόν και εξήγησεν εις ημάς τα ενύπνια ημών· εις έκαστον κατά το ενύπνιον αυτού έκαμε την εξήγησιν· **13** και καθώς εξήγησεν εις ημάς, ούτω και συνέβη· εμέ μεν αποκατέστησεν εις το υπουργήμα μου, εκείνον δε εκρέμασε. **14** Τότε αποστείλας ο Φαραώ, εκάλεσε τον Ιωσήφ, και εξήγησεν αυτόν μετά σπουδής εκ της φυλακής και εξυρίσθη και ήλλαξε την στολήν αυτού και ήλθε προς τον Φαραώ. **15** Και είπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ, Είδον ενύπνιον, και δεν είναι ουδείς όστις να εξηγήση αυτό· και εγώ ήκουσα περί σου να λέγωσιν ότι εννοείς τα όνειρα ώστε να εξηγής αυτά. **16** Και απεκρίθη ο Ιωσήφ προς τον Φαραώ λέγων, Ουχί εγώ· ο Θεός θέλει δώσει εις τον Φαραώ σωτήριον απόκρισιν. **17** Και είπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ, Εις το όνειρόν μου, ιδού, ιστάμην επί το χείλος του ποταμού· **18** και ιδού, επτά δαμάλια παχύσαρκα και εύμορφα ανέβαινον εκ του ποταμού και εβόσκοντο εις το λιβάδιον· **19** και ιδού, άλλα επτά δαμάλια ανέβαινον κατόπιν εκείνων αδύνατα και πολύ άσχημα και λεπτόσαρκα, οποία δεν είδον ποτέ ασχημότερα καθ' όλην την γην της Αιγύπτου· **20** και τα δαμάλια τα λεπτά και άσχημα κατέφαγον τα πρώτα επτά δαμάλια τα παχέα· **21** και αφού εισήλθον εις τας κοιλάς αυτών, δεν διεκρίνετο ήτοι εισήλθον εις τας κοιλάς αυτών, αλλ' η θεωρία αυτών ήτο άσχημος καθώς και πρότερον· τότε εξύπνησα. **22** Έπειτα είδον εις το όνειρόν μου και ιδού, επτά αστάχια ανέβαινον εκ του αυτού κορμού μεστά και καλά· **23** και ιδού, άλλα επτά αστάχια ξηρά, λεπτά, κεκαυμένα υπό

του ανατολικού ανέμου, ανεφύθησαν κατόπιν αυτών· 24 και τα αστάχια τα λεπτά κατέπιον τα επτά αστάχια τα καλά· και είπον ταύτα προς τους μάγους, αλλά δεν ήτο ουδείς όστις να μοι εξηγήσῃ αυτά. 25 Και είπεν ο Ιωσήφ προς τον Φαραώ, Το ενύπνιον του Φαραώ εν είναι· ο Θεός εφανέρωσεν εις τον Φαραώ όσα μέλλει να κάμῃ. 26 Τα επτά δαμάλια τα καλά είναι επτά ἔτη· και τα επτά αστάχια τα καλά είναι επτά ἔτη το ενύπνιον εν είναι. 27 Και τα επτά δαμάλια τα λεπτά και άσχημα, τα οποία ανέβαινον κατόπιν αυτών, είναι επτά ἔτη και τα επτά αστάχια τα άμιστα, τα κεκαυμένα υπό του ανατολικού ανέμου, θέλουσιν εΐσθαι επτά ἔτη πείνης. 28 Τούτο είναι το πράγμα το οποίον είπα προς τον Φαραώ· ο Θεός εφανέρωσεν εις τον Φαραώ όσα μέλλει να κάμῃ. 29 Ιδοϋ, έρχονται επτά ἔτη μεγάλης αφθονίας καθ' ὅλην την γην της Αιγύπτου· 30 και θέλουσιν επέλθει μετά ταύτα επτά ἔτη πείνης· και όλη η αφθονία θέλει λησμονηθῆ εν τη γη της Αιγύπτου και η πείνα θέλει καταφθέρει την γήν· 31 και δεν θέλει γνωρισθῆ η αφθονία επί της γης εξ αιτίας εκείνης της πείνης, ήτις μέλλει να ακολουθήσῃ· διότι θέλει εΐσθαι βαρεία σφόδρα. 32 Το δε ότι εδευτερώθη το ενύπνιον εις τον Φαραώ δις, φανερόναι ότι το πράγμα είναι αποφασισμένον παρά του Θεού και ότι ο Θεός θέλει ταχύνει να εκτελέσῃ αυτό. 33 Τώρα λοιπόν ας προβλέψῃ ο Φαραώ άνθρωπον συντετόν και φρόνιμον και ας καταστήσῃ αυτόν επί της γης της Αιγύπτου· 34 ας κάμῃ ο Φαραώ και ας διορίσῃ επιστάτας επί της γης και ας λαμβάνῃ το πέμπτον από της γης Αιγύπτου εις τα επτά ἔτη της αφθονίας· 35 και ας συνάξωσι πάσας τας τροφάς τούτων των ερχομένων καλών ετών, και ας αποταμιεύσωσι σίτον υπό την χείρα του Φαραώ διά τροφάς εις τας πόλεις, και ας φυλάττωσιν αυτόν· 36 και ας τροφάι θέλουσι μένει πεφυλαγμένοι διά την γην εις τα επτά ἔτη της πείνης, τα οποία θέλουσιν ακολουθῆσῃ εν τη γη της Αιγύπτου, διά να μη απολεσθῆ ο τόπος υπό της πείνης. 37 Και ήρρεσεν ο λόγος εις τον Φαραώ και εις πάντας τους δούλους αυτού. 38 Και είπεν ο Φαραώ προς τους δούλους αυτού, Δυνάμεθα να εύρωμεν καθός τούτον, άνθρωπον εις τον οποίον υπάρχει το πνεύμα το Θεου· 39 Και είπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ, Επειδή ο Θεός έδειξεν εις σε πάντα ταύτα, δεν είναι ουδείς τόσο συντετός και φρόνιμος όσον συ. 40 Συ θέλεις εΐσθαι επί του οίκου μου και εις τον λόγον του στόματός σου θέλει υπακούει πας ο λαός μου· μόνον κατά τον θρόνον θέλω εΐσθαι ανώτερός σου. 41 Και είπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ, Ιδοϋ, σε κατέστισα εφ' ὅλης της γης Αιγύπτου. 42 Και εκβαλών ο Φαραώ το δακτυλίδιον αυτού εκ της χειρός αυτού, έβαλεν αυτό εις την χείρα του Ιωσήφ και ενέδυσεν αυτόν ιμάτια βύσσινα, και περιέβαλε χρυσούν περιδέρραιον περι τον τράχηλον αυτού. 43 Και ανεβίβασεν αυτόν επί την άμαξαν αυτού την δευτέραν· και εκήρυττον έμπροσθεν αυτού, Γονάτισαε· και κατέστισεν αυτόν εφ' ὅλης της γης Αιγύπτου. 44 Και είπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ, Εγώ είμαι ο Φαραώ, και χωρίς σου ουδείς θέλει σηκώσει την χείρα αυτού ή τον πόδα αυτού καθ' ὅλην την γην της Αιγύπτου. 45 Και ωνόμασεν ο Φαραώ τον Ιωσήφ φρνάθ-πανεάχ· και έδωκεν εις αυτόν διά γυναίκα Ασενέθ, την θυγατέρα του Ποτιφερά του ιερέως της Ων. Και εξήλθεν ο Ιωσήφ εις την γην της Αιγύπτου. 46 Ήτο δε ο Ιωσήφ τριάκοντα ετών, ότε παρεστάθη έμπροσθεν του Φαραώ βασιλέως της Αιγύπτου· και εξήλθεν ο Ιωσήφ απ' έμπροσθεν του Φαραώ, και διήλθεν όλην την γην της Αιγύπτου. 47 Και εκαρποφόρησεν η γη πλουσιοπαρόχως εις τα επτά ἔτη της αφθονίας· 48 και συνήγαγε πάσας τας τροφάς των επτά

ετών των γενομένων εν τη γη της Αιγύπτου· και εναπέθεσε τας τροφάς εν ταις πόλεις· τας τροφάς των αγρών των περίξ εκάστης πόλεως έθηκεν εν αυτή. 49 Και συνήγαγεν ο Ιωσήφ σίτον ως την άμμον της θαλάσσης πολύν σφόδρα, ώστε έπαυσε να μετρή αυτόν· διότι ήτο αμέτρητος. 50 Εγεννήθησαν δε δύο υιοί εις τον Ιωσήφ, πριν έλθωσι τα ἔτη της πείνης τους οποίους εγεννησεν εις αυτόν Ασενέθ, η θυγάτηρ του Ποτιφερά ιερέως της Ων. 51 Και εκάλεσεν ο Ιωσήφ το όνομα του πρωτοτόκου Μανασσή· διότι είπεν, Ο Θεός με έκαμε να λησμονήσω πάντας τους πόνους μου και πάντα τον οίκον του πατρός μου. 52 Το δε όνομα του δευτέρου εκάλεσεν Εφραίμ· διότι είπεν, Ο Θεός με ήξησεν εν τη γη της θλίψεως μου. 53 Και παρήλθον τα επτά ἔτη της αφθονίας, της γενομένης εν τη γη της Αιγύπτου. 54 Και ήρχισαν να έρχονται τα επτά ἔτη της πείνης, καθώς είπεν ο Ιωσήφ· και έγεινεν η πείνα εις πάντας τους τόπους καθ' ὅλην όμως την γην της Αιγύπτου ήτο άρτος. 55 Και ότε επείνασε πάσα η γη της Αιγύπτου, εβόησεν ο λαός προς τον Φαραώ διά άρτον. Και είπεν ο Φαραώ προς πάντας τους Αιγυπτίους, Υπάγθε προς τον Ιωσήφ· ό, τι σας είπη, κάμετε. 56 Και ήτο η πείνα επί παν το πρόσωπον της γης. Ήνοιξε δε ο Ιωσήφ πάσας τας αποθήκας και επώλει σίτον εις τους Αιγυπτίους και η πείνα επεβάρυνεν επί την γην της Αιγύπτου. 57 Και πάντες οι τόποι ήρχοντο εις την Αίγυπτον προς τον Ιωσήφ διά να αγοράζωσι σίτον· διότι η πείνα επεβάρυνεν επί πάσαν την γην.

42 Και είδεν ο Ιακώβ ότι ευρίσκετο σίτος εν Αιγύπτω· και είπεν ο Ιακώβ προς τους υιους αυτού, Τι βλέπετε ο εις τον άλλον; 2 Και είπεν, Ιδοϋ, ήκουσα ότι ευρίσκεται σίτος εν Αιγύπτω· κατάβητε εκεί και αγοράσατε δι' ημάς εκείθεν, διά να ζήσωμεν και να μη αποθάνωμεν. 3 Και κατέβησαν οι δέκα αδελφοί του Ιωσήφ διά να αγοράσωσι σίτον εξ Αιγύπτου. 4 τον Βενιαμίν όμως, τον αδελγον του Ιωσήφ, δεν απέστειλεν ο Ιακώβ μετά των αδελφων αυτού· διότι είπε, Μήπως συμβή εις αυτόν συμφορά. 5 Και ήλθον οι υιοί του Ισραήλ διά να αγοράσωσι σίτον μεταξύ των εκεί ερχομένων· διότι η πείνα ήτο εν τη γη Χαναάν. 6 Ο Ιωσήφ δε ήτο ο διοικητής του τόπου· αυτός επώλει εις πάντα τον λαόν του τόπου· ήλθον λοιπόν οι αδελφοί του Ιωσήφ και προσεκύννησαν αυτόν επί πρόσωπον έως εδάφους. 7 Ιδών δε ο Ιωσήφ τους αδελφούς αυτού, εγνώρισεν αυτούς προσεποίηθη όμως τον ζένον προς αυτούς και ελάλει προς αυτούς σκληρά· και είπε προς αυτούς, Πόθεν έρχεσθε; οι δε είπον, Εκ της γης Χαναάν, διά να αγοράσωμεν τροφάς. 8 Και ο μεν Ιωσήφ εγνώρισε τους αδελφούς αυτού· εκείνοι όμως δεν εγνώρισαν αυτόν. 9 Και ενεθυμήθη ο Ιωσήφ να ενύπνιαν, τα οποία ενυπνίασθη περί αυτού· και είπε προς αυτούς, Κατάσκοποι είσθε· ήλθετε να παρατηρήσῃτε τα γυμνά του τόπου. 10 Οι δε είπον προς αυτόν, Ουχι, κύριέ μου· αλλ' ήλθομεν οι δούλοι σου διά να αγοράσωμεν τροφάς· 11 ημεΐς πάντες είμεθα υιοί ενός ανθρώπου· καλοί άνθρωποι είμεθα· οι δούλοι σου δεν είναι κατάσκοποι. 12 Και είπε προς αυτούς, Ουχι, αλλά τα γυμνά του τόπου ήλθετε διά να παρατηρήσῃτε. 13 Οι δε είπον, Οι δούλοι σου είμεθα δώδεκα αδελφοί, υιοί ενός ανθρώπου εν τη γη Χαναάν· και ιδού, ο νεώτερος ευρίσκεται σήμερα μετά του πατρός ημών, ο δε άλλος δεν υπάρχει. 14 Και είπε προς αυτούς ο Ιωσήφ, τούτο είναι το οποίον σας είπα λέγων, Κατάσκοποι είσθε. 15 Με τούτο θέλετε δοκιμασθῆ· Μα την ζωήν του Φαραώ δεν θέλετε εξέλθει εντεύθεν, εάν δεν έλθῃ εδώ ο αδελφός σας ο νεώτερος· 16 αποστείλατε ένα από σας και ας φέρῃ τον αδελφόν σας· σεις δε θέλετε μένει δέσμοι, εωσού αποδειχθώσιν οι λόγοι σας, αν λέγητε την αλήθειαν· ει

δε μη, μα την ζωήν του Φαραώ, κατάσκοποι βεβαίως είσαθε. 17 Και έθεσεν αυτούς υπό φύλαξιν τρεις ημέρας. 18 Και την τρίτην ημέραν είπε προς αυτούς ο Ιωσήφ, τούτο κάμετε και θέλετε ζήσκει διότι εγώ φοβούμαι τον Θεόν. 19 Εάν ήσθε καλοί, εις εκ των αδελφών σας ας μείνη δέσμιος εν τη φυλακή, όπου είσαθε· σεις δε υπάγετε, λάβετε σίτον διά την πείναν των οικιών σας. 20 Φέρετε όμως προς εμέ τον αδελφόν σας τον νεώτερον· ούτω θέλουσιν αληθεύσει οι λόγοι σας και δεν θέλετε αποθάνει. Και έκαμον ούτω. 21 Και είπεν ο εις προς τον άλλον, Αληθώς ένοχοι είμεθα διά τον αδελφόν ημών, καθότι είδομεν την θλίψιν της ψυχής αυτού, ότε παρεκάλει ημάς και δεν εισηκούσαμεν αυτού· διά τούτο επήλθον εφ' ημάς η θλίψις αυτή. 22 Απεκρίθη δε ο Ρουβήν προς αυτούς λέγων, Δεν είπον προς εσάς λέγων, Μη αμαρτήσητε κατά τον παιδίον, και δεν εισηκούσατε; διά τούτο, ιδού, και το αίμα αυτού εκζητείται. 23 Και αυτοί δεν ήξευρον ότι ενόει ο Ιωσήφ· διότι συνυμίλουν δι' ερμηνείας. 24 Και συρθείς από πησίον αυτών έκλαυσε και πάλιν επέστρεψε προς αυτούς και ελάλει εις αυτούς· και έλαβεν εξ αυτών τον Συμεών και έδεσεν αυτών ενώπιον αυτών. 25 Τότε προσέταξεν ο Ιωσήφ να γεμίσωσι τα αγγεία αυτών σίτον και να επιστρέψωσι το αργύριον εκάστου εν τω σακκίω αυτού και να δώσωσιν εις αυτούς ζωοτροφίαν διά την οδόν· και έγεινεν εις αυτούς ούτω. 26 Και φορτώσαντες τον σίτον αυτών επί τους όνους αυτών, ανεχώρησαν εκείθεν. 27 Ότε δε εις εξ αυτών έλυσε το σακκίον αυτού, διά να δώση εις τον όνον αυτού τροφήν εν τω καταλύματι, είδε το αργύριον αυτού, και ιδού, ήτο εν τω στόματι του σακκίου αυτού. 28 Και είπε προς τους αδελφούς αυτού, το αργύριόν μου μοι εδόθη οπίσω και μάλιστα ιδού, είναι εν τω σακκίω μου· και εξεπλάγη η καρδιά αυτών και συνεταράχθησαν, λέγοντες προς αλλήλους, Τι είναι τούτο, το οποίον μας έκαμεν ο Θεός; 29 Ήλθον δε προς Ιακώβ τον πατέρα αυτών εις την γην Χαναάν και απήγγειλαν προς αυτόν πάντα τα συμβάντα εις αυτούς, λέγοντες, 30 Ο άνθρωπος, ο κύριος του τόπου, ελάλησε προς ημάς σκληρά και εξέλαβεν ημάς ως κατασκόπους του τόπου. 31 Και είπομεν εις αυτόν, Είμεθα καλοί άνθρωποι· δεν είμεθα κατάσκοποι· 32 δώδεκα αδελφοί είμεθα, υιοί του πατρός ημών· ο εις δεν υπάρχει ο δε νεώτερος είναι την σήμερον μετά του πατρός ημών εν τη γη Χαναάν. 33 Είπε δε προς ημάς ο άνθρωπος, ο κύριος του τόπου, Με τούτο θέλω γνωρίσει ότι είσαθε καλοί άνθρωποι· ένα εκ των αδελφών σας αφήσατε μετ' εμού, και λαβόντες σίτον διά την πείναν των οικιών σας απέλθετε· 34 και φέρετε προς εμέ τον αδελφόν σας τον νεώτερον· τότε θέλω γνωρίσει ότι δεν είσαθε κατάσκοποι, άλλ' είσαθε καλοί· και θέλω σας αποδώσει τον αδελφόν σας και θέλετε εμπορευέσθαι εν τω τόπω. 35 Και ότε εκένουν τα σακκία αυτών, ιδού, εκάστου το κομβόδεμα του αργυρίου ήτο εν τω σακκίω αυτού· και ιδόντες αυτοί και ο πατήρ αυτών τα κομβόδεματα του αργυρίου αυτών, εφοβήθησαν. 36 Και είπε προς αυτούς Ιακώβ ο πατήρ αυτών, Σεις με ητεκνώσατε· ο Ιωσήφ δεν υπάρχει και ο Συμεών δεν υπάρχει, και τον Βενιαμίν θέλετε λάβει επ' εμέ ήλθον πάντα ταύτα. 37 Είπε δε ο Ρουβήν προς τον πατέρα αυτού λέγων, τους δύο υιοί μου θανάτωσον, εάν δεν φέρω αυτόν προς σέ· παράδος αυτόν εις την χείρα μου και εγώ θέλω επαναφέρει αυτόν προς σε. 38 Ο δε είπε, δεν θέλει καταβή ο υιός μου μετ' υμών· διότι ο αδελφός αυτού απέθανε και αυτός μόνος έμεινε· και εάν συμβή εις αυτόν συμφορά εν τη οδώ, όπου υπάγετε, τότε θέλετε καταβήσκει την πολιάν μου μετά λύτης εις τον τάφον. (Sheol h7585)

43 Η δε πείνα επεβάρυνεν επί την γην. 2 Και αφού ετελείωσαν τρώγοντες τον σίτον, τον οποίον έφεραν εξ Αιγύπτου, είπε προς αυτούς ο πατήρ αυτών, Υπάγετε πάλιν, αγοράσατε εις ημάς ολίγας τροφάς. 3 Και είπε προς αυτόν ο Ιούδας λέγων, Εντόνως διεμαρτυρήθη προς ημάς ο άνθρωπος λέγων, Δεν θέλετε ιδεί το πρόσωπόν μου, εάν δεν ήναι μετ' υμών ο αδελφός υμών. 4 Εάν λοιπόν αποστείλιτε τον αδελφόν ημών μετ' ημών, θέλομεν καταβή και θέλομεν σοι αγοράσει τροφάς· 5 άλλ'· εάν δεν αποστείλιη αυτόν, δεν θέλομεν καταβή· διότι ο άνθρωπος είπε προς ημάς, Δεν θέλετε ιδεί το πρόσωπόν μου, εάν ο αδελφός υμών δεν ήναι μετ' υμών. 6 Είπε δε ο Ισραήλ, Διά τι με εκακοποιήσατε, φανερόντες προς τον άνθρωπον ότι έχετε άλλον αδελφόν; 7 Οι δε είπον, Ο άνθρωπος ηρώτησεν ημάς ακριβώς περί ημών και περί της συγγενείας ημών λέγων, Ο πατήρ σας έτι ζει; έχετε άλλον αδελφόν; Και απεκρίθημεν προς αυτόν κατά την ερωτήσιν ταύτην· ηδυνάμεθα να εξεύρωμεν ότι ήθελεν ειπεί, Φέρετε τον αδελφόν σας; 8 Και είπεν ο Ιούδας προς Ισραήλ τον πατέρα αυτού, Απόστειλον το παιδίον μου μετ' εμού, και σηκωθέντες ας υπάγωμεν, διά να ζήσωμεν και να μη αποθάνωμεν και ημείς και συ και αι οικογένειαι ημών· 9 εγώ εγγυώμαι περί αυτού· εκ της χειρός μου ζήτησον αυτόν· εάν δεν φέρω αυτόν προς σε και στήσω αυτόν έμπροσθέν σου, τότε ας ήμαι διαπαντός υπεύθυνος προς σε· 10 επειδή, εάν δεν εβραδύνομεν, βεβαία έως τώρα δευτέρα ταύτην φοράν ήθελομεν επιστρέψει. 11 Και είπε προς αυτούς Ισραήλ ο πατήρ αυτών, Εάν ούτω πρόπη να γείνη, κάμετε λοιπόν τούτο· λάβετε εις τα αγγεία σας εκ των καλιτέρων καρπών της γης και φέρετε δώρα προς τον άνθρωπον, ολίγον βάλασμα και ολίγον μέλι, αρώματα και μύρον, πιστάκια και αμύγδαλα· 12 και λάβετε διπλάσιον αργύριον εις τας χείρας σας και το αργύριον το επιστραφέν εν τω στόματι των σακκίων σας φέρετε πάλιν εις τας χείρας σας· ίσως έγεινε κατά λάθος· 13 και τον αδελφόν σας λάβετε και σηκωθέντες επιστρέψατε προς τον άνθρωπον· 14 και ο Θεός ο Παντοδύναμος να σας δώση χάριν έμπροσθεν του ανθρώπου, διά να αποστείλι με σας τον άλλον σας αδελφόν και τον Βενιαμίν· και εγώ, αν ήναι να ατεκνωθώ, ας ατεκνωθώ. 15 Λαβόντες δε οι άνθρωποι τα δώρα ταύτα, έλαβον και αργύριον διπλάσιον εις τας χείρας αυτών και τον Βενιαμίν· και σηκωθέντες κατέβησαν εις Αίγυπτον και παρεστάθησαν έμπροσθεν του Ιωσήφ. 16 Και ότε είδεν ο Ιωσήφ τον Βενιαμίν μετ' αυτών, είπε προς τον επιστάτην της οικίας αυτού, Φέρε τους ανθρώπους εις την οικίαν και σφάξον σφακτόν και ετοιμάσον, διότι μετ' εμού θέλουσι φάγει οι άνθρωποι το μεσημέριον. 17 Και έπραξεν ο άνθρωπος καθώς ελάλησεν ο Ιωσήφ· και ο άνθρωπος εισήγαγε τους ανθρώπους εις την οικίαν τον Ιωσήφ. 18 Και εφοβήθησαν οι άνθρωποι, διότι εισήχθησαν εις την οικίαν του Ιωσήφ· και είπον, διά το αργύριον το επιστραφέν εις τα σακκία ημών την πρώτην φοράν ημείς εισαγόμεθα, διά να εύρη αφορμήν εναντίον ημών και να επιπέση εφ' ημάς και να λάβη ημάς δούλους και τους όνους ημών. 19 Και προσελθόντες προς τον άνθρωπον τον επιστάτην της οικίας του Ιωσήφ, ελάλησαν προς αυτόν εν τη πύλη της οικίας· 20 και είπον, Δεόμεθα, κύριε· κατέβημεν την πρώτην φοράν διά να αγοράσωμεν τροφάς· 21 και ότε ήλθομεν εις το κατάλυμα, ηνοιξαμεν τα σακκία ημών και ιδού, εκάστου το αργύριον ήτο εν τω στόματι του σακκίου αυτού, το αργύριον ημών σωστόν· όθεν εφέραμεν αυτό οπίσω εις τας χείρας ημών· 22 εφέραμεν και άλλο αργύριον εις τας χείρας ημών, διά να αγοράσωμεν τροφάς· δεν εξεύρωμεν τις έβαλε το αργύριον

ημών εις τα σακκία ημών. **23** Ο δε είπεν, Ειρήνη εις εσάς μη φοβείσθε· ο Θεός σας και ο Θεός του πατρός σας, έδωκεν εις εσάς θησαυρόν εις τα σακκία σας το αργύριόν σας ήλθεν εις εμέ. Και εξήγαγε προς αυτούς τον Συμεών. **24** Και ο άνθρωπος εισήγαγε τους ανθρώπους εις την οικίαν του Ιωσήφ και έδωκεν ύδωρ και ένιψαν τους πόδας αυτών· και έδωκε τροφήν εις τους όνουσ αυτών. **25** Οι δε ητοιμάσαν τα δώρα, εωςού έλθη ο Ιωσήφ το μεσημέριον· διότι ήκουσαν ότι εκεί μέλλουσι να φάγωσιν άρτον. **26** Και ότε ήλθεν ο Ιωσήφ εις την οικίαν, προσέφεραν εις αυτόν τα δώρα τα εις τας χείρας αυτών εν τη οικία και προσεκύνησαν αυτόν έως εδάφους. **27** Και ηρώτησεν αυτούς περί τής υγείας αυτών· και είπεν, Υγιαίνει ο πατήρ σας, ο γέρων περί του οποίου μοι είπατε; έτι ζη; **28** Οι δε είπον, Υγιαίνει ο δούλος σου ο πατήρ ημών· έτι ζη. Και κύψαντες προσεκύνησαν. **29** Υψώσας δε τους οφθαλμούς αυτού είδε τον Βενιαμίν τον αδελφόν αυτού τον ομομήτριον και είπεν, Ούτος είναι ο αδελφός σας ο νεώτερος, περί του οποίου μοι είπατε; Και είπεν, Ο Θεός να σε ελεήσει, τέκνον μου. **30** Και έσπευσε να αποσυρθή ο Ιωσήφ· διότι συνταραχόντο τα σπλάγχνα αυτού διά τον αδελφόν αυτού· και εξήιτε τόπον να κλαύσει· εισελθών δε εις το ταμείον, έκλαυσεν εκεί. **31** Έπειτα νίψας το πρόσωπον αυτού εξήλιθε, και συγκρατών εαυτόν είπε, Βλάτε άρτον. **32** Και έβαλον χωριστά δι' αυτόν και χωριστά δι' εκείνους και διά τους Αιγυπτίους, τους συντρωγόντας μετ' αυτού, χωριστά· διότι οι Αιγύπτιοι δεν ήδύναντο να συμφάγωσιν άρτον μετά των Εβραίων, επειδή τούτο είναι βδέλυγμα εις τους Αιγυπτίους. **33** Εκάθισαν λοιπόν έμπροσθεν αυτού, ο πρωτότοκος κατά την πρωτοτοκίαν αυτού και ο νεώτερος κατά την νεότητα αυτού· και εθαύμαζον οι άνθρωποι προς αλληλους. **34** Λαβών δε απ' έμπροσθεν αυτού μερίδια έστειλε προς αυτούς· το μερίδιον όμως του Βενιαμίν ήτο πενταπλασίως μεγαλύτερον παρ' εκάστου αυτών. Και έπιον και ευφράνθησαν μετ' αυτού.

44 Προσέταξε δε τον επιστάτην της οικίας αυτού λέγων, Γέμισον τα σακκία των ανθρώπων τροφάς, όσας δύναται να φέρωσι, και βάλε το αργύριον εκάστου εν τω στόματι του σακκίου αυτού· **2** και βάλε το ποτήριόν μου, το ποτήριον το αργυρόν, εν τω στόματι του σακκίου του νεωτέρου και το αργύριον του σίτου αυτού. Και έκαμε κατά τον λόγον τον οποίον είπεν ο Ιωσήφ. **3** Το πρωί καθώς έφεγγεν, απεστάλησαν οι άνθρωποι, αυτοί και οι όνοι αυτών. **4** Αφού δε εξήλθον εκ της πόλεως, πριν απομακρυνθώσι πολύ, είπεν ο Ιωσήφ προς τον επιστάτην της οικίας αυτού, Σηκωθείς, δράμε κατόπιν των ανθρώπων· και προφθάσας επέε προς αυτούς, διά τι ανταπεδώκατε κακόν αντί καλού; **5** Δεν είναι τούτο το ποτήριον, εις το οποίον πίνει ο κύριός μου, και διά του οποίου αληθώς μαντεύει; κακώς εκάμετε πράξαντες τούτο. **6** Και καθώς επρόφθασεν αυτούς, είπε προς αυτούς τους λόγους τούτους. **7** Οι δε είπον προς αυτόν, Διά τι ο κύριος ημών λαλεί κατά τους λόγους τούτους; μη γένοιτο οι δούλοί σου να πράξωσι τοιούτον πράγμα· **8** Ιδού, το αργύριον, το οποίον ευρήκαμεν εν τω στόματι των σακκίων ημών, επεστρέψαμεν προς σε εκ της γης Χαναάν, και πως ήθέλομεν κλέψει εκ της οικίας του κυρίου σου αργύριον ή χρυσίον; **9** εις όντινα εκ των δούλων σου ευρεθή, ας αποθάνη, και ημείς έτι θέλομεν γείνει δούλοι του κυρίου ημών. **10** Ο δε είπε, Και τώρα ας γείνη καθώς λέγετε· εις όντινα ευρεθή, θέλει γείνει δούλος μου, σεις δε θέλετε είσθαι αθώοι. **11** Και οπύσαντες, καταβίβασαν έκαστος το σακκίον αυτού εις την γην και ήνοιξεν έκαστος το σακκίον αυτού. **12** Και ηρεύνησεν, αρχίσας από του πρεσβυτέρου και τελειώσας

εις τον νεώτερον· και ευρεθή το ποτήριον εν τω σακκίω του Βενιαμίν. **13** Τότε έχοσιαν τα ιμάτια αυτών και φορτώσαντες έκαστος τον όνον αυτού, επέστρεψαν εις την πόλιν. **14** Εισήλθε δε ο Ιούδας και οι αδελφοί αυτού εις την οικίαν του Ιωσήφ, έτι αυτού όντος εκεί· και έπεσαν έμπροσθεν αυτού επί την γην. **15** Και είπε προς αυτούς ο Ιωσήφ, Τι είναι το πράγμα τούτο, το οποίον επράξατε; δεν εξεζύρετε ότι άνθρωπος οποίος εγώ αληθώς μαντεύει; **16** Και είπεν ο Ιούδας, Τι να είπωμεν προς τον κύριόν μου; τι να λαλήσωμεν; ή πως να δικαιωθώμεν; ο Θεός εύρηκε την αδικίαν των δούλων σου· ιδού, είμεθα δούλοι του κυρίου μου και εμείς και εκείνοι εις τον οποίον ευρεθή το ποτήριον. **17** Ο δε είπε, Μη γένοιτο εις εμέ να πράξω τούτο· ο άνθρωπος εις τον οποίον ευρεθή το ποτήριον, ούτος θέλει είσθαι εις εμέ δούλος· σεις δε ανάβητε εν ειρήνη προς τον πατέρα σας. **18** Τότε επλησίασεν εις αυτόν ο Ιούδας και είπε, Δέομαι, κύριέ μου· ας λαλήση, παρακαλώ, ο δούλος σου λόγον εις τα ώτα του κυρίου μου και ας μη εξαφθή ο θυμός σου κατά του δούλου σου· διότι συ είσαι ως Φαραώ. **19** Ο κύριός μου ηρώτησε τους δούλους αυτού λέγων, Έχετε πατέρα, ή αδελφόν; **20** Και είπομεν προς τον κύριόν μου, Έχομεν πατέρα γέροντα και παιδίον του γήρατος αυτού μικρόν, ο δε αδελφός αυτού απέθανε· και αυτός μόνος έμεινεν εκ της μητρός αυτού και ο πατήρ αυτού αγαπά αυτόν. **21** Και είπας προς τους δούλους σου, Φέρετε αυτόν προς εμέ διά να ίδω αυτόν ίδιους οφθαλμούς. **22** Και είπομεν προς τον κύριόν μου, το παιδίον δεν δύναται να αφήση τον πατέρα αυτού διότι εάν αφήση τον πατέρα αυτού, ούτος θέλει αποθάνει. **23** Συ δε είπας προς τους δούλους σου, Εάν δεν καταβή ο αδελφός υμών ο νεώτερος μεθ' υμών, δεν θέλετε ιδεί πλέον το πρόσωπόν μου. **24** Και ότε ανεβήμεν προς τον δούλον σου τον πατέρα μου, απηγγείλαμεν προς αυτόν τους λόγους του κυρίου μου. **25** Ο δε πατήρ ημών είπεν, Υπάγετε páλιν, αγοράσατε εις ημάς ολίγας τροφάς. **26** Και είπομεν, Δεν δύναμεθα να καταβώμεν· εάν ο αδελφός ημών ο νεώτερος ήναι μεθ' ημών, τότε θέλομεν καταβή· διότι δεν δύναμεθα να ίδωμεν το πρόσωπον του ανθρώπου, εάν ο αδελφός ημών ο νεώτερος δεν ήναι μεθ' ημών. **27** Και ο δούλος σου ο πατήρ μου είπε προς ημάς, Σεις εξεζύρετε ότι δύο υιούς εγέννησεν εις εμέ η γυνή μου· **28** και ο εις εξήλθεν από πλησίον μου και είπα, Βεβαίως κατεσπαράχθη υπό θηρίου· και δεν είδον αυτόν έως του νύν· **29** εάν δε λάβητε και τούτον απ' έμπροσθέν μου και συμβή εις αυτόν συμφορά, θέλετε καταβίβάσει την πολιάν μου μετά λύπης εις τον τάφον. **(Sheol h7585)** **30** Τώρα λοιπόν όταν υπάγω προς τον δούλον σου τον πατέρα μου, και το παιδίον δεν ήναι μεθ' ημών επειδή η ψυχή αυτού κρέματα εκ της ψυχής εκείνου, **31** καθώς ιδη ότι το παιδίον δεν είναι, θέλει αποθάνει και οι δούλοί σου θέλουσι καταβίβάσει την πολιάν του δούλου σου του πατρός ημών μετά λύπης εις τον τάφον. **(Sheol h7585)** **32** Διότι ο δούλος σου εγγιγνήν περί του παιδίον προς τον πατέρα μου λέγων, Εάν δεν φέρω αυτόν προς σε, τότε θέλω είσθαι υπεύθυνος προς τον πατέρα μου διαπαντός. **33** Τώρα λοιπόν, δέομαι σου, ας μείνη ο δούλος σου αντί του παιδίον δούλος εις τον κύριόν μου, το δε παιδίον ας αναβή μετά των αδελφών αυτού· **34** διότι πως να αναβώ προς τον πατέρα μου, εάν το παιδίον δεν ήναι μετ' εμού; ουχί, διά να μη ίδω το κακόν, το οποίον θέλει ευρεί τον πατέρα μου.

45 Τότε ο Ιωσήφ δεν ηδυνήθη να συγκρατήση εαυτόν· ενώπιον πάντων των παρισταμένων έμπροσθεν αυτού· και εφώνησεν, Εκβάλετε πάντας απ' εμού· και δεν έμεινεν ουδείς μετ' αυτού, ενώ ο Ιωσήφ ανεγνωρίζετο εις τους αδελφούς

αυτού. **2** και αφήκε φωνήν μετά κλαυθμού· και ήκουσαν οι Αιγύπτιοι ήκουσε δε και ο οίκος του Φαραώ. **3** Και είπεν ο Ιωσήφ προς τους αδελφούς αυτού, Εγώ είμαι ο Ιωσήφ· ο πατήρ μου έτι ζή; Και δεν ηδύναντο οι αδελφοί αυτού να αποκριθώσι προς αυτόν· διότι εταράχθησαν εκ της παρουσίας αυτού. **4** Και είπεν ο Ιωσήφ προς τους αδελφούς αυτού, Πλησιάσατε προς εμέ, παρακαλώ. Και επλησίασαν. Και είπεν, Εγώ είμαι Ιωσήφ ο αδελφός σας, τον οποίον επωλήσατε εις την Αίγυπτον. **5** Τώρα λοιπόν μη λυπέισθε μηδ' ας φανή εις εσάς σκληρόν ότι με επωλήσατε εδώ· επειδή εις διατήρησιν ζωής με απέστειλεν ο Θεός έμπροσθέν σας. **6** Διότι τούτο είναι το δεύτερον έτος της πείνης επί της γής· και μένουσιν ακόμη πέντε έτη, εις τα οποία δεν θέλει είσθαι ούτε αροτρίασι ούτε θερισμός. **7** Και ο Θεός με απέστειλεν έμπροσθέν σας διά να διατηρήσω εις εσάς διαδοχήν επί της γης και να διαφυλάξω την ζωήν σας μετά μεγάλης λυτρώσεως. **8** Τώρα λοιπόν δεν με απεστείλατε εδώ σεις, αλλ' ο Θεός· και με έκαμε πατέρα εις τον Φαραώ και κύριον παντός του οίκου αυτού και άρχοντα πάσης της γης Αιγύπτου. **9** Σπεύδουσιν ακόμη πέντε έτη πείνης, διά να μη έλθης εις στέρησιν, συ και ο οίκος σου και πάντα όσα έχεις. **12** Και ιδού, οι οφθαλμοί σας βλέπουσι και οι οφθαλμοί του αδελφού μου Βενιαμίν, ότι το στόμα μου λαλεί προς εσάς. **13** απαγγέiliate λοιπόν προς τον πατέρα μου πάσαν την δόξαν μου εν Αιγύπτω και πάντα όσα είδατε, και σπεύσαντες καταβιάσατε τον πατέρα μου εδώ. **14** Και πεσών επί τον τράχηλον Βενιαμίν του αδελφού αυτού, έκλαυσε· και ο Βενιαμίν έκλαυσεν επί τον τράχηλον εκείνου. **15** Και καταφιλήσας πάντας τους αδελφούς αυτού, έκλαυσεν επ' αυτούς· και μετά ταύτα ώμίλησιν οι αδελφοί αυτού μετ' αυτού. **16** Και η φίμη ηκούσθη εις τον οίκον του Φαραώ λέγουσα, Ο αδελφός του Ιωσήφ ήλθον· εχάρη δε ο Φαραώ και οι δούλοι αυτού. **17** Και είπεν ο Φαραώ προς τον Ιωσήφ, Ειπέ προς τους αδελφούς σου, τούτο κάμετε· φορτώσατε τα ζώα σας και υπάγετε, ανάβητε εις γην Χαναάν· **18** και παραλαβόντες τον πατέρα σας, και τας οικογενείας σας, έλθετε προς εμέ· και θέλω σας δώσει τα αγαθά της γης Αιγύπτου και θέτετε φάγει το πάχος της γης. **19** Και συ πρόσταξον· Τούτο κάμετε, λάβετε εις εαυτούς αμάξας εκ της γης Αιγύπτου, διά τα παιδιά σας και διά τας γυναίκάς σας και σηκώσαντες τον πατέρα σας έλθετε· **20** και μη λυπηθήτε την απσκευήν σας· διότι τα αγαθά πάσης της γης Αιγύπτου θέλουσιν είσθαι ιδικά σας. **21** Και έκαμον ούτως οι υιοί του Ισραήλ· και ο Ιωσήφ έδωκεν εις αυτούς αμάξας κατά την προσταγήν του Φαραώ· έδωκεν εις αυτούς και ζωοτροφίαν διά την οδόν. **22** Εις πάντας αυτούς έδωκεν εις έκαστον αλλαγάς ενδυμάτων· εις δε τον Βενιαμίν έδωκε τριακόσια αργύρια και πέντε αλλαγάς ενδυμάτων. **23** Προς δε τον πατέρα αυτού έστειλε ταύτα· δέκα όνους φορτωμένους εκ των αγαθών της Αιγύπτου και δέκα θηλυκάς όνους φορτωμένας σίτον και άρτους και ζωοτροφίας εις τον πατέρα αυτού διά την οδόν. **24** Και εξεπέστειλε τους αδελφούς αυτού και ανεχώρησαν· και είπε προς αυτούς, Μη συγχύζεσθε καθ' οδόν. **25** Και ανέβησαν εξ Αιγύπτου και ήλθον εις γην Χαναάν προς Ιακώβ τον πατέρα αυτών. **26** Και απήγγειλαν προς αυτόν λέγοντες, Έτι ζή ο Ιωσήφ και είναι

άρχων επ' όλης της γης Αιγύπτου· και ελειποθύμησεν η καρδιά αυτού· διότι δεν επίστευεν αυτούς. **27** Είπον δε προς αυτόν πάντας τους λόγους του Ιωσήφ, τους οποίους είχεν ειπει προς αυτούς· και αφού είδε τας αμάξας τας οποίας έστειλεν ο Ιωσήφ διά να σηκώσωσιν αυτόν, ανεζωπυρήθη το πνεύμα του Ιακώβ του πατρός αυτών. **28** Και είπεν ο Ισραήλ, Αρκεί· Ιωσήφ ο υιός μου έτι ζή· θέλω υπάγει και θέλω ιδεί αυτόν, πριν αποθάνω.

46 Αναχωρήσας δε ο Ισραήλ μετά πάντων των υπάρχοντων αυτού, ήλθεν εις Βηρ-σαβέε και προσέφερε θυσίας εις τον Θεόν του πατρός αυτού Ισαάκ. **2** Και είπεν ο Θεός προς τον Ισραήλ δι' οράματος της νυκτός λέγων, Ιακώβ, Ιακώβ. Ο δε είπεν, Ιδού, εγώ. **3** Και είπεν, Εγώ είμαι ο Θεός, ο Θεός του πατρός σου· μη φοβηθής να καταβής εις Αίγυπτον· διότι έθνος μέγα θέλω σε καταστήσει εκεί· **4** εγώ θέλω καταβή μετά σου εις Αίγυπτον και εγώ βεβαίως θέλω σε αναβίβασει πάλιν· και ο Ιωσήφ θέλει βάλει τας χείρας αυτού επί τούς οφθαλμούς σου. **5** Και εσηκώθη ο Ιακώβ από Βηρ-σαβέε και έβαλον οι υιοί του Ισραήλ Ιακώβ τον πατέρα αυτών και τα παιδιά αυτών και τας γυναίκας αυτών επί τας αμάξας τας οποίας έστειλεν ο Φαραώ διά να σηκώσωσιν αυτόν. **6** Και λαβόντες τα κτήνη αυτών και τα υπάρχοντα αυτών, τα οποία απέκτησαν εν τη γη Χαναάν, ήλθον εις Αίγυπτον, ο Ιακώβ και παν το σπέρμα αυτού μετ' αυτού· **7** τους υιούς αυτού και τους υιούς των υιών αυτού μεθ' εαυτού, τας θυγατέρας αυτού και τας θυγατέρας των υιών αυτού και παν το σπέρμα αυτού έφερε μεθ' εαυτού εις Αίγυπτον. **8** Ταύτα δε είναι τα ονόματα των υιών Ισραήλ, των εισελθόντων εις Αίγυπτον, Ιακώβ και οι υιοί αυτού· Ρουβήν ο πρωτότοκος του Ιακώβ· **9** και οι υιοί του Ρουβήν, Ανάχ και Φαλλού και Εσρών και Χαρμί. **10** Και οι υιοί του Συμεών, Ιεμουήλ και Ιαμείν και Αώδ και Ιαχείν και Σωάρ και Σαούλ, υιός Χανανίτιδος. **11** Και οι υιοί του Λευί, Γηρώων, Καάθ και Μεραρί. **12** Και οι υιοί του Ιούδα, Ηρ και Ανυάν και Σηλά και Φαρές και Ζαρά· ο Ηρ όμως και ο Ανυάν απέθανον εν τη γη Χαναάν. Και οι υιοί του Φαρές ήσαν Εσρών και Αμούλ. **13** Και οι υιοί του Ισασάαρ, Θωλά και Φουά και Ιώβ και Σιμβρών. **14** Και οι υιοί του Ζαβουλών, Σερέδ και Αιλών και Ιαλεήλ. **15** Ούτοι είναι οι υιοί της Δείας, τους οποίους εγέννησεν εις τον Ιακώβ εν Παδάν-αράμ, και Δείαν την θυγατέρα αυτού· πάσαι αι ψυχαι, οι υιοί αυτού και αι θυγατέρες αυτού, ήσαν τρίακοντα τρεις. **16** Και οι υιοί του Γαδ, Σιρών και Αγγί, Σουνί και Εοβών, Ηρί και Αροδί και Αριηλί. **17** Και οι υιοί του Ασήρ, Ιεμνά και Ιεσουαί και Ιεσουεί και Βεριάί και Σερά η αδελφή αυτών. Και οι υιοί του Βερίά, Έβερ και Μαλχιήλ. **18** Ούτοι είναι οι υιοί της Ζελφάς, την οποίαν έδωκεν ο Λάβαν την Λεϊαν την θυγατέρα αυτού· και τούτους εγέννησεν εις τον Ιακώβ, δεκαέξ ψυχάς. **19** Οι δε υιοί της Ραχήλ γυναίκος του Ιακώβ, Ιωσήφ και Βενιαμίν. **20** Εγεννήθησαν δε εις τον Ιωσήφ εν τη γη της Αιγύπτου Μανασσής και Εφραΐμ, τους οποίους εγέννησεν εις αυτόν Ασενέθ, η θυγάτηρ του Ποτιφερά ιερέως της Ων. **21** Και οι υιοί του Βενιαμίν ήσαν Βελά και Βεχέρ και Ασβήλ, Γηρά και Νααμάν, Ηχί και Ρως, Μουπίμ και Ουπίμ και Αρέδ. **22** Ούτοι είναι οι υιοί της Ραχήλ, οι γεννηθέντες εις τον Ιακώβ· πάσαι αι ψυχαι δεκατέσσαρες. **23** Και οι υιοί του Δαν, Ουσίμ. **24** Και οι υιοί του Νεφθαλί, Ιασιήλ και Γουνί και Ιεσέρ και Σιλλήμ. **25** Ούτοι είναι οι υιοί της Βαλλάς, την οποίαν έδωκεν ο Λάβαν εις Ραχήλ την θυγατέρα αυτού· και τούτους εγέννησεν εις τον Ιακώβ· πάσαι αι ψυχαι επτά. **26** Πάσαι αι ψυχαι αι εισελθούσαι μετά του Ιακώβ εις Αίγυπτον, αίτινες εξήλθον εκ των μηρών αυτού, χωρίς των γυναικών των υιών του Ιακώβ,

σέ και αναλαβών δύναμιν, ο Ισραήλ εκάθισεν επί την κλίνην. **3** Και είπεν ο Ιακώβ προς τον Ιωσήφ, Ο Θεός ο Παντοδύναμος εφάνη εις εμέ εν Λούζ εν τη γη Χαναάν και με ευλόγησε· **4** και είπε προς εμέ, Ιδού, εγώ θέλω σε αυξήσει και θέλω σε πληθύνει και θέλω σε καταστήσει εις πλήθος λαών· και θέλω δώσει την γην ταύτην εις το σπέρμα σου μετά σε παντοτεινής ιδιοκτησίας. **5** Τώρα λοιπόν οι δύο υιοί σου, οι γεννηθέντες εις σε εν τη γη της Αιγύπτου, πριν εγώ έλθω προς σε εις την Αίγυπτον είναι ιδικοί μου· ο Εφραΐμ και ο Μανασσής θέλουσιν είσθαι εις εμέ ως ο Ρουβήν και ο Συμεών· **6** τα δε τέκνα σου όσα γεννήσας μετά τούτους, θέλουσιν είσθαι ιδικά σου· κατά το όνομα των αδελφών αυτών θέλουσιν ονομασθί εν τη κληρονομία αυτών. **7** Ότε δε εγώ ηρχόμην από Παδάν, απέθανεν εις εμέ η Ραχήλ καθ' όδον εν τη γη Χαναάν, ενώ δεν έλειπεν ειμή ολίγον διάστημα διά να φθάσωμεν εις Εφραθά και έβαψα αυτήν εκεί εν τη οδώ της Εφραθά· αυτή είναι η Βηθλεέμ. **8** Ιδών δε ο Ισραήλ τους υιούς του Ιωσήφ, είπε, Τίνες είναι ούτοι; **9** και είπεν ο Ιωσήφ προς τον πατέρα αυτού, Ούτοι είναι οι υιοί μου, τους οποίους μοι έδωκεν ο Θεός ενταύθα. Ο δε είπε, Φέρε αυτούς, παρακαλώ, προς εμέ, διά να ευλογήσω αυτούς. **10** Ήσαν δε οι οφθαλμοί του Ισραήλ βαρυωποί υπό του γήρατος, δεν ηδύνατο να βλέπει. Και επλησίασεν αυτούς προς αυτόν· και εφίλησεν αυτούς και ενηγκαλίσθη αυτούς. **11** Και είπεν ο Ισραήλ προς τον Ιωσήφ, Δεν ήλπιζον να ιδώ το πρόσωπόν σου· και ιδού, ο Θεός έδειξε εις εμέ και το σπέρμα σου. **12** Και εξήγαγεν αυτούς ο Ιωσήφ εκ μέσου των γονάτων αυτού. Και προσεκύνησεν επί πρόσωπον έως εδάφους. **13** Λαβών δε αυτούς ο Ιωσήφ αμφοτέρους, τον Εφραΐμ εν τη δεξιά αυτού προς την αριστεράν του Ισραήλ, και τον Μανασσή εν τη αριστερά αυτού προς την δεξιάν του Ισραήλ, επλησίασεν εις αυτόν. **14** Και εκτείνας ο Ισραήλ την δεξιάν αυτού επέθεσεν επί την κεφαλήν του Εφραΐμ, όστις ήτο ο νεώτερος, την δε αριστεράν αυτού επί την κεφαλήν του Μανασσή, εναλλάζοντας χείρας αυτού· διότι ο Μανασσής ήτο ο πρωτότοκος. **15** Και ευλόγησε τον Ιωσήφ και είπεν, Ο Θεός, έμπροσθεν του οποίου περιεπάτησαν οι πατέρες μου Αβραάμ και Ισαάκ, ο Θεός όστις με εποίμανεν εκ γεννήσεώς μου έως της ημέρας ταύτης, **16** ο άγγελος όστις με ελύτρωσεν εκ πάντων των κακών, να ευλογήσ η τα παιδιά ταύτα· και να ονομασθί επ' αυτά το όνομά μου και το όνομα των πατέρων μου Αβραάμ και Ισαάκ, και να πληθυνθούν εις πλήθος μέγα επί της γης. **17** Και ιδών ο Ιωσήφ ότι επέθεσεν ο πατήρ αυτού την χείρα αυτού την δεξιάν επί την κεφαλήν του Εφραΐμ, δυσηρεστήθη· και έπίασε την χείρα του πατρός αυτού διά να μεταθήση αυτήν από της κεφαλής του Εφραΐμ επί την κεφαλήν του Μανασσή. **18** Και είπεν ο Ιωσήφ προς τον πατέρα αυτού, Μη ούτε, πάτερ μου, διότι ούτος είναι ο πρωτότοκος· επίθεσ την δεξιάν σου επί την κεφαλήν αυτού. **19** Αλλ' ο πατήρ αυτού δεν ήθέλησε και είπεν, Εξεύρω, τέκνον μου, εξεύρω· και ούτος θέλει κατασταθί λαός και ούτος έτι θέλει γείνει μέγας· αλλ' όμως ο αδελφός αυτού ο νεώτερος θέλει είσθαι μεγαλύτερος αυτού και το σπέρμα αυτού θέλει γείνει πλήθος εθνών. **20** Και ευλόγησεν αυτούς την ημέραν εκείνην, λέγων, Εις σε αναφερόμενος θέλει ευλογεί ο Ισραήλ, λέγων, Ο Θεός να σε κάμ ης τον Εφραΐμ και ης τον Μανασσή. Και έστησεν τον Εφραΐμ προ του Μανασσή. **21** Και είπεν ο Ισραήλ προς τον Ιωσήφ, Ιδού, εγώ αποθνήσκω· και ο Θεός θέλει είσθαι με σας και θέλει σας επαναφέρει εις την γην των πατέρων σας· **22** και εγώ ιδω εις σε μερίδιον εν υπέρ τους

αδελφούς σου, το οποίον έλαβον εκ της χειρός των Αμορραίων διά της μαχαίρας μου και διά του τόξου μου.

49 Εκάλεσε δε ο Ιακώβ τους υιούς αυτού και είπε, Συνάχθητε, διά να σας αναγγείλω τι μέλλει να συμβή εις εσάς εν ταις εσχάταις ημέραις· **2** συνάχθητε και ακούσατε, υιοί του Ιακώβ, και ακροάσθητε τον Ισραήλ τον πατέρα σας. **3** Ρουβήν ο πρωτότοκος μου, συ ισχύς μου και αρχή των δυνάμεών μου, έξοχος κατά την αξίαν και έξοχος κατά την δύναμιν. **4** Εξέβρσας ως ύδωρ δεν θέλεις έχει την υπεροχήν· διότι ανέβη επί την κλίνην του πατρός σου· τότε έμιανας αυτήν· επί την κλίνην μου ανέβη. **5** Συμεών και Λευί οι αδελφοί, όργανα αδικίας είναι αι μάχαιραι αυτών· **6** εις την βουλήν αυτών μη εισέλθης, ψυχή μου· εις την συνέλευσιν αυτών μη ενωθής, τιμή μου· διότι εν τω θυμώ αυτών ερόνευσαν ανθρώπους και εν τω πείσματι αυτών κατηδάφισαν τείχος. **7** Επικατάρατος ο θυμός αυτών, διότι ήτο αυθάδης και η οργή αυτών, διότι ήτο σκληρά· θέλω διαμοιράσει αυτούς εις τον Ιακώβ, και θέλω διασκορπίσει αυτούς εις τον Ισραήλ. **8** Ιούδα, σε θέλουσι επαινέσει οι αδελφοί σου· η χειρ σου θέλει είσθαι επί τον τράχηλον των εχθρών σου· οι υιοί του πατρός σου θέλουσι σε προσκυνήσει· **9** σκύμνος λέοντος είναι ο Ιούδας εκ του θηρεώματος, υιέ μου, ανέβης· απασπών εκοιμήθη ως λέων και ως σκύμνος λέοντος· τις θέλει εγειρεί αυτόν; **10** Δεν θέλει εκλείψει το σκήπτρον εκ του Ιούδα ουδέ νομοθέτης εκ μέσου των ποδών αυτού, εωσου έλθ η Σηλω· και εις αυτόν θέλει είσθαι η υπακοή των λαών. **11** Εις την άμπελον δένει το πωλίριον αυτού, και εις τον εκλεκτόν βλαστόν το παιδίον της όνος αυτού· θέλει πλύνει εν οίνω το ένδυμα αυτού και εν τω αίματι της σταφυλής το περιβόλαιον αυτού· **12** Οι οφθαλμοί αυτού θέλουσιν είσθαι ερυθροί εκ του οίνου και οι οδόντες αυτού λευκοί εκ του γάλακτος. **13** Ο Ζαβουλών θέλει κατοικήσει εν λιμένι θαλάσσης και θέλει είσθαι εν λιμένι πλοίων· το δε όριον αυτού θέλει εκταθή έως Σιδώνας. **14** Ο Ισάχαρ είναι όνος δυνατός, κοιτάμενος εν τω μέσω των επαύλειων· **15** Και ιδών ότι η ανάπαυσις ήτο καλή και ο τόπος τερπνός, έκλινε τον ώμον αυτού εις φορτίον και έγεινε δούλος υποτελής. **16** Ο Δαν θέλει κρίνει τον λαόν αυτού, ως μία εκ των φυλών του Ισραήλ· **17** Ο Δαν θέλει είσθαι όφρις επί της οδού, ασπίς επί της τρίβου, δάκνων του πτέρνας του ίππου, ώστε ο ίπευός αυτού θέλει πίπτε εις τα οπίσω. **18** Την σουτηρίαν σου περιέμεινα, Κύριε. **19** Τον Γαδ θέλουσι πειρατεύσει πειραταί· πλην και αυτός εις το τέλος θέλει πειρατεύσει. **20** Του Ασήρ ο άρτος θέλει είσθαι παχύς και αυτός θέλει δίδει βασιλικάς τρυφάς. **21** Ο Νεφθαλί είναι έλαφος αποελυμένη, δίδων λόγους αρεστούς. **22** Ο Ιωσήφ, κλάδος καρποφόρος, κλάδος καρποφόρος πηλίσιον πηγής, του οποίου οι βλαστοί εκτείνονται επί του τόχου· **23** Οι τοξόται επίκραναν αυτόν και ετόξευσαν κατ' αυτού, και εχθρευθήσαν αυτόν. **24** Αλλά το τόξον αυτού έμεινε δυνατόν και οι βραχιόνες των χειρών αυτού ενεδυναμάθησαν διά των χειρών του ισχυρού Θεού του Ιακώβ· εκείθεν ο ποιμήν, η πέτρα του Ισραήλ· **25** και τούτο διά του Θεού του πατρός σου, όστις θέλει σε βοηθεί, και διά του Παντοδυναμού, όστις θέλει σε ευλογεί, ευλογίας του ουρανού άνωθεν, ευλογίας της αβύσσου κάτωθεν, ευλογίας των μαστών και της μήτρας· **26** Αι ευλογίαί του πατρός σου υπερίσχυσαν υπέρ τας ευλογίας των προγόνων μου έως των υψηλών κορυφών των αιωνίων ορέων· θέλουσιν είσθαι επί της κεφαλής του Ιωσήφ και επί της κορυφής του εκλεκτού μεταξύ των αδελφών αυτού. **27** Ο Βενιαμίν θέλει είσθαι λύκος άρπαξ· το πρωί θέλει κατατρώγει θήραμα, και το εσπέρας θέλει διαιρεί

λάφυρα. **28** Πάντες ούτοι είναι αι δώδεκα φυλαί του Ισραήλ, και τούτο είναι το οποίον ελάλησε προς αυτούς ο πατήρ αυτών και ευλόγησεν αυτούς· έκαστον κατά την ευλογίαν αυτού ευλόγησεν αυτούς. **29** Και παρήγγειλεν εις αυτούς και είπε προς αυτούς, Εγώ προστίθεμαι εις τον λαόν μου· θάψατέ με μετά των πατέρων μου εν τω σπηλαίω των εν τω αγρώ Εφρών του Χετταίου· **30** εν τω σπηλαίω των εν τω αγρώ Μαχπελάχ των απέναντι της Μαμβρή εν τη γη Χαναάν, το οποίον ο Αβραάμ ηγόρασε μετά του αγρού παρά του Εφρών του Χετταίου διά κτήμα μνημείου· **31** εκεί έθαψαν τον Αβραάμ και την Σάρραν την γυναίκα αυτού· εκεί έθαψαν τον Ισαάκ και την Ρεβέκκαν την γυναίκα αυτού· και εκεί έθαψε εγώ την Λείαν· **32** η αγορά του αγρού και του σπηλαίου του εν αυτώ έγινε παρά των υιών του Χετ. **33** Και αφού ετελείωσεν ο Ιακώβ παραγγέλλων εις τους υιούς αυτού, έσυρε τους πόδας αυτού επί την κλίνην και εξέπνευσε· και προσετέθη εις τον λαόν αυτού.

50 Και έπεσεν ο Ιωσήφ επί το πρόσωπον του πατρός αυτού και έκλαυσεν επ' αυτόν και εφίλησεν αυτόν. **2** Και προσέταξεν ο Ιωσήφ τους δούλους αυτού τους ιατρούς να βαλσαμώσασαι τον πατέρα αυτού· και εβαλσαμώσασαν οι ιατροί τον Ισραήλ. **3** Και συνεπληρώθησαν δι' αυτόν τεσσαράκοντα ημέραι· διότι ούτω συμπληρούνται αι ημέραι της βαλσαμώσεως και επένθησαν αυτόν οι Αιγύπτιοι εβδομήκοντα ημέρας. **4** Αφού δε παρήλθον αι ημέραι του πένθους αυτού, ελάλησεν ο Ιωσήφ προς τον οίκον του Φαραώ, λέγων, Εάν τώρα εύρηκα χάριν ενώπιόν σας, λαλήσατε, παρακαλώ, εις τα ώτα του Φαραώ, λέγοντες, **5** Ο πατήρ μου με ώρκισε, λέγων, Ιδού, εγώ αποθνήσκω· εις το μνημείόν μου, το οποίον έσκαψα εις εμαυτόν εν γη Χαναάν, εκεί θέλεις με θάψει· τώρα λοιπόν ας αναβώ, παρακαλώ, και ας θάψω τον πατέρα μου· και θέλω επιστρέψει. **6** Και είπεν ο Φαραώ, Ανάβηθι και θάψον τον πατέρα σου καθώς σε ώρκισε. **7** Και ανέβη ο Ιωσήφ διά να θάψη τον πατέρα αυτού· και συνάνεβησαν μετ' αυτού πάντες οι δούλοι του Φαραώ, οι πρεσβύτεροι του οίκου αυτού, και πάντες οι πρεσβύτεροι της γης Αιγύπτου· **8** και πας ο οίκος του Ιωσήφ και οι αδελφοί αυτού και ο οίκος του πατρός αυτού· μόνον τας οικογενείας αυτών και τα ποιμνια αυτών και τας αγέλας αυτών αφήκαν εν τη γη Γεσέν. **9** Και συνάνεβησαν μετ' αυτού και άμαζαι και ιππείς· ώστε έγινε συνοδία μεγάλη σφόδρα· **10** και ήλθον εις το αλώνιον του Ατάδ το πέραν του Ιορδάνου· και εκεί εθρήνησαν θρήνον μέγαν και δυνατόν σφόδρα· και έκαμεν ο Ιωσήφ διά τον πατέρα αυτού πένθος επτά ημέρας. **11** Και ιδόντες οι κάτοικοι του τόπου, οι Χανααναίοι, το πένθος εν τω αλωνίω του Ατάδ, είπον, Πένθος μέγα είναι τούτο εις τους Αιγυπτίους· διά τούτο ωνομάσθη το όνομα αυτού Αβέλ-μισραΐμ, το οποίον είναι πέραν του Ιορδάνου. **12** Και έκαμον εις αυτόν οι υιοί αυτού καθώς παρήγγειλεν εις αυτούς· **13** και μετακομίσαντες αυτόν οι υιοί αυτού εις γην Χαναάν, έθαψαν αυτόν εν τω σπηλαίω του αγρού Μαχπελάχ, το οποίον ο Αβραάμ ηγόρασε μετά του αγρού διά κτήμα μνημείου παρά του Εφρών του Χετταίου κατέναντι της Μαμβρή. **14** Και αφού ο Ιωσήφ έθαψε τον πατέρα αυτού, επέστρεψεν εις Αίγυπτον αυτός και οι αδελφοί αυτού και πάντες οι συναναβάντες μετ' αυτού διά να θάψωσι τον πατέρα αυτού. **15** Και ιδόντες οι αδελφοί του Ιωσήφ ότι απέθανεν ο πατήρ αυτών, είπον, Ίσως ο Ιωσήφ θέλει μνησικακήσει εις ημάς και θέλει μας ανταποδώσει αυστηρώς πάντα τα κακά όσα επράξαμεν εις αυτόν. **16** Και εμήνυσαν προς τον Ιωσήφ, λέγοντες, Ο πατήρ σου προσέταξε, πριν αποθάνη, λέγων, **17** Ούτω θέλετε ειπει προς τον Ιωσήφ

Συγχώρησον, παρακαλώ, την αδικίαν των αδελφών σου και την αμαρτίαν αυτών· διότι έπραξαν κακόν εις σέ· τώρα λοιπόν συγχώρησον, παρακαλούμεν, την αδικίαν των δούλων του Θεού του πατρός σου. Και έκλαυσεν ο Ιωσήφ ότε ελάλησαν προς αυτόν. **18** Υπήγαν δε και οι αδελφοί αυτού και πεσόντες έμπροσθεν αυτού, είπον, Ιδού, ημείς είμεθα δούλοι σου. **19** Και είπε προς αυτούς ο Ιωσήφ, Μη φοβείσθε· μήπως αντί Θεού είμαι εγώ· **20** σεις μεν εβουλεύθητε κακόν εναντίον μου· ο δε Θεός εβουλεύθη να μεταστρέψη τούτο εις καλόν, διά να γείνη καθώς την σήμερον, ώστε να σώση την ζωήν πολλού λαού· **21** τώρα λοιπόν μη φοβείσθε· εγώ θέλω θρέψει εσάς και τας οικογενείας σας. Και παρηγόρησεν αυτούς και ελάλησε κατά την καρδίαν αυτών. **22** Και κατώκησεν ο Ιωσήφ εν Αιγύπτω, αυτός και ο οίκος του πατρός αυτού· και έζησεν ο Ιωσήφ εκατόν δέκα έτη. **23** Και είδεν ο Ιωσήφ τέκνα του Εφραΐμ, έως τρίτης γενεάς· και τα παιδιά του Μαχείρ, υιού του Μανασσή, επί των γονάτων του Ιωσήφ εγεννήθησαν. **24** Και είπεν ο Ιωσήφ προς τους αδελφούς αυτού, Εγώ αποθνήσκω· ο δε Θεός θέλει βεβαίως σας επισκεφθή και θέλει σας αναβιβάσει εκ της γης ταύτης εις την γην, την οποίαν ώμοσε προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ. **25** Και ώρκισεν ο Ιωσήφ τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Ο Θεός βεβαίως θέλει σας επισκεφθή και θέλετε αναβιβάσει τα οστά μου εντεύθεν. **26** Και ετελεύτησεν ο Ιωσήφ εν ηλικία ετών εκατόν δέκα· και εβαλσαμώσασαν αυτόν· και ετέθη εις θήκην εν τη Αιγύπτω.

Αιγύπτου. 14 Ούτοι είναι οι αρχηγοί των οίκων των πατριών αυτών: Οι υιοί του Ρουβήν, του πρωτοτόκου του Ισραήλ, Ανώχ και Φαλλού, Εσρών και Χαρμί· αυτά είναι αι συγγένειαι του Ρουβήν. 15 Και οι υιοί του Συμεών, Ιεμουήλ και Ιαμείν και Αώδ και Ιαχβίν και Σωάρ και Σαούλ υιός Χανανιτίδος· αυτά είναι αι συγγένειαι του Συμεών. 16 Τα δε ονόματα των υιών του Λευί κατά τας γενεάς αυτών είναι ταύτα: Γηρώσ και Καθ και Μεριάρι· και τα έτη της ζωής του Λευί έγειναν εκατόν τριάκοντα επτά έτη. 17 Οι υιοί του Γηρώσ, Λιβνί και Σεμεί, κατά τας συγγενείας αυτών. 18 Και οι υιοί του Καθ, Αμράμ και Ισαάρ και Χεβρών και Οζιήλ· και τα έτη της ζωής του Καθ έγειναν εκατόν τριάκοντα τρία έτη. 19 Και οι υιοί του Μεριάρι, Μααλί και Μουσί· αυτά είναι αι συγγένειαι του Λευί, κατά τας γενεάς αυτών. 20 Έλαβε δε ο Αμράμ εις γυναίκα εαυτού την Ιωχαβέδ, θυγατέρα του αδελφού του πατρός αυτού· και εγέννησεν εις αυτόν τον Ααρών και τον Μωϋσίν· τα δε έτη της ζωής του Αμράμ έγειναν εκατόν τριάκοντα επτά έτη. 21 Και οι υιοί του Ισαάρ, Κορέ και Νεφέγ και Ζιθρί. 22 Και οι υιοί του Οζιήλ, Μισαήλ και Ελισαφάν και Σιθρί. 23 Έλαβε δε ο Ααρών εις γυναίκα εαυτού την Ελισάβετ, θυγατέρα του Αμμιναδάβ, αδελφήν του Ναασών· και εγέννησεν εις αυτόν τον Ναδάβ και τον Αβιούδ, τον Ελεάζαρ και τον Ιθάμαρ. 24 Και οι υιοί του Κορέ, Ασείρ και Ελκανα και Αβιάσαφ· αυτά είναι αι συγγένειαι των Κοριτών. 25 Ο δε Ελεάζαρ, ο υιός του Ααρών, έλαβεν εις γυναίκα εαυτού μίαν εκ των θυγατέρων του Φουτιήλ· και εγέννησεν εις αυτόν τον Φινεές· ούτοι είναι οι αρχηγοί των πατριών των Λευιτών, κατά τας συγγενείας αυτών. 26 Ούτοι είναι ο Ααρών και ο Μωϋσής, προς τους οποίους είπεν ο Κύριος, Εξαγάγετε τους υιούς Ισραήλ, εκ γης Αιγύπτου κατά τα τάγματα αυτών. 27 Ούτοι είναι οι λαλήσαντες προς Φαραώ τον βασιλέα της Αιγύπτου, διά να εξαγάγουν τους υιούς Ισραήλ εξ Αιγύπτου· αυτοί, ο Μωϋσής και ο Ααρών. 28 Καθ' ην δε ημέραν ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσίν εν τη γη της Αιγύπτου, 29 είπε Κύριος προς τον Μωϋσίν, λέγων, Εγώ είμαι ο Κύριος· λάλησον προς Φαραώ, τον βασιλέα της Αιγύπτου, πάντα όσα λέγω προς σε. 30 Και είπεν ο Μωϋσής ενώπιον του Κυρίου, Ιδού, εγώ είμαι απερίτμητος τα χείλην και πως θέλει μου εισακούσει ο Φαραώ;

7 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσίν, Ιδέ, εγώ σε κατέστησα Θεόν εις τον Φαραώ και Ααρών ο αδελφός σου θέλει είσθαι προφήτης σου· 2 συ θέλεις λαλήσει πάντα όσα σε προστάξω· ο δε Ααρών ο αδελφός σου θέλει λαλήσει προς τον Φαραώ, διά να εξαποστείλη τους υιούς Ισραήλ εκ της γης αυτού· 3 εγώ δε θέλω σκληρύνει την καρδιά του Φαραώ και θέλω πληθύνει τα σημειά μου και τα θαυμάσια μου εν τη γη της Αιγύπτου· 4 πλην ο Φαραώ δεν θέλει σας υπακούσει και θέλω επιβάλει την χείρα μου επί την Αίγυπτον και θέλω εξαγάγει τα στρατεύματά μου, τον λαόν μου, τους υιούς Ισραήλ, εκ γης Αιγύπτου με κρίσεις μεγάλας· 5 και θέλουσι γνωρίσει οι Αιγύπτιοι ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν εκτείνω την χείρα μου επί την Αίγυπτον και εξαγάγω τους υιούς Ισραήλ εκ μέσου αυτών. 6 Έκαμον δε ο Μωϋσής και ο Ααρών καθώς προσέταξεν εις αυτούς ο Κύριος· ούτως έκαμον. 7 Ητο δε ο Μωϋσής ηλικίας ογδοήκοντα ετών, ο δε Ααρών ογδοήκοντα τριών ετών, ότε ελάλησαν προς τον Φαραώ. 8 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσίν, και προς τον Ααρών, λέγων, 9 Όταν σας είπη ο Φαραώ, λέγων, Δείξατε σεις θαύμα· τότε θέλεις είπει προς τον Ααρών, Λάβε την ράβδον σου και ρίψον εμπροσθεν του Φαραώ· και θέλει γείνει όφις. 10 Εισήλθον λοιπόν ο Μωϋσής και ο Ααρών προς τον Φαραώ, και έκαμον ούτως ως προσέταξεν ο Κύριος· και έρριψεν ο Ααρών

την ράβδον αυτού εμπροσθεν του Φαραώ και εμπροσθεν των δούλων αυτού, και έγεινεν όφις. 11 Εκάλεσε δε και ο Φαραώ τους σοφούς και τους μάγους και οι μάγοι της Αιγύπτου έκαμον και αυτοί ωσαύτως με τας επωδάς αυτών. 12 Διότι έρριψαν έκαστος την ράβδον αυτού, και έγειναν όφεις η ράβδος όμως του Ααρών κατέπτε τας ράβδους εκείνων. 13 Και εσκληρύνθη η καρδιά του Φαραώ και δεν εισήκουσεν εις αυτούς, καθώς ελάλησεν ο Κύριος. 14 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσίν, Εσκληρύνθη η καρδιά του Φαραώ, ώστε να μη εξαποστείλη τον λαόν· 15 ύπαγε προς τον Φαραώ το πρωί· ιδού, εξέρχεται εις το ύδωρ· και θέλεις σταθή παρά το χείλος του ποταμού, διά να συναντήσης αυτόν· και την ράβδον, την μεταβληθείσαν εις όφιν, θέλεις κρατεί εις την χείρα σου· 16 και θέλεις είπει προς αυτόν· Κύριος ο Θεός των Εβραίων με απέστειλε προς σε, λέγων, Εξαπόστειλον τον λαόν μου, διά να με λατρεύση εν τη ερήμω· αλλ ιδού, δεν εισήκουσας έως του νύν· 17 ούτω λέγει Κύριος· Με τούτο θέλεις γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος· ιδού, με την ράβδον την εν τη χειρί μου θέλω κτυπήσει επί τα ύδατα του ποταμού και θέλουσι μεταβληθή εις αίμα· 18 και τα οψάρια τα εν τω ποταμώ θέλουσι τελευτήσει, και ο ποταμός θέλει βρωμήσει, και οι Αιγύπτιοι θέλουσι απηδιάσει να πίσωιν ύδωρ εκ του ποταμού· 19 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσίν, Ειπέ προς τον Ααρών, Λάβε την ράβδον σου και έκτεινον την χείρα σου επί τα ύδατα της Αιγύπτου, επί τους ρύακας αυτών, επί τους ποταμούς αυτών, επί τας λίμνας αυτών, και επί πάσαν συναγωγήν ύδατος αυτών, και θέλουσι γείνει αίμα· και θέλει είσθαι αίμα καθ' όλην την γην της Αιγύπτου και εις τα ζύλινα και πέτρινα αγγεία. 20 Και έκαμον ούτως ο Μωϋσής και ο Ααρών καθώς προσέταξεν ο Κύριος· και υψώσας ο Ααρών την ράβδον, εκτύπησε τα ύδατα του ποταμού ενώπιον του Φαραώ και ενώπιον των θεραπόντων αυτού· και μετεβλήθησαν εις αίμα πάντα τα ύδατα του ποταμού. 21 Και τα οψάρια τα εν τω ποταμώ ετελευτήσαν, και ο ποταμός εβρωμήσεν, ώστε οι Αιγύπτιοι δεν ηδύναντο να πίσωιν ύδωρ εκ του ποταμού· και ήτο αίμα καθ' όλην την γην της Αιγύπτου. 22 Έκαμον δε το όμοιον και οι μάγοι της Αιγύπτου με τας επωδάς αυτών· και εσκληρύνθη η καρδιά του Φαραώ και δεν εισήκουσεν εις αυτούς, καθώς είπεν ο Κύριος. 23 Και επιστρέψας ο Φαραώ, ήλθεν εις τον οίκον αυτού, και δεν επέστησε την καρδιαν αυτού ουδέ εις τούτο. 24 Πάντες δε οι Αιγύπτιοι έσκαπτον περίξ του ποταμού διά να πίσωιν ύδωρ, διότι δεν ηδύναντο να πίσωιν εκ του ύδατος του ποταμού. 25 Και συνεπληρώθησαν επτά ημέραι, αφού ο Κύριος εκτύπησε τον ποταμόν.

8 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσίν, Ύπαγε προς τον Φαραώ, και ειπέ προς αυτόν, ούτω λέγει Κύριος, Εξαπόστειλον τον λαόν μου διά να με λατρεύση· 2 και αν δεν θέλεις να εξαποστείλεις αυτόν, ιδού, εγώ θέλω κτυπήσει πάντα τα όριά σου με βατράχους· 3 και ο ποταμός θέλει εξεμέσει βατράχους, οίτινες αναβαίνοντες θέλουσιν εισέλθει εις τον οίκόν σου και εις τον κοιτώνα σου και επί της κλίνης σου και εις τας οικίας των θεραπόντων σου και επί τον λαόν σου και εις τους κλιβάνους σου και εις τας σκάφας σου· 4 και επί σε και επί τον λαόν σου και επί πάντας τους θεράποντάς σου θέλουσιν αναβή οι βάτραχοι. 5 Είπε δε Κύριος προς τον Μωϋσίν, Ειπέ προς τον Ααρών, Έκτεινον την χείρα σου με την ράβδον σου επί τους ρύακας, επί τους ποταμούς και επί τας λίμνας και ανάγαγε τους βατράχους επί την γην της Αιγύπτου. 6 Και εξέτεινε ο Ααρών την χείρα αυτού επί τα ύδατα της Αιγύπτου· και ανέβησαν οι βάτραχοι και εκάλυψαν την γην της Αιγύπτου. 7 Και έκαμον

ομοίως οι μάγοι με τας επωδάς αυτών και ανήγαγον τους βατράχους επί την γην της Αιγύπτου. **8** Τότε εκάλεσεν ο Φαραώ τον Μωϋσήν και τον Ααρών και είπε, Δεήθητε του Κυρίου να σηκώση τους βατράχους απ' εμού και από του λαού μου· και θέλω εξαποστείλει τον λαόν διά να θυσιάσωσιν εις τον Κύριον. **9** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Φαραώ, Διόρισον εις εμέ, πότε να δεηθώ υπέρ σου και υπέρ των θεραπόντων σου και υπέρ του λαού σου· διά να εξαλείψη τους βατράχους από σου, και από των οικιών σου, και μόνον εν τω ποταμώ να μείνωσιν. **10** Ο δε είπεν, Αύριον. Και είπε, Θέλει γείνει κατά τον λόγον σου· διά να γνωρίσης ότι δεν είναι ουδείς ως ο Κύριος ο Θεός ημών. **11** και θέλουσι σηκώθη οι βάτραχοι από σου και από των οικιών σου και από των θεραπόντων σου και από του λαού σου· μόνον εν τω ποταμώ θέλουσι μείνει. **12** Τότε εξήλθον ο Μωϋσής και ο Ααρών από του Φαραώ· και εβόησεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον περί των βατράχων, τους οποίους έφερον επί τον Φαραώ. **13** Και έκαμεν ο Κύριος κατά τον λόγον του Μωϋσέως· και ετελετήσαν οι βάτραχοι εκ των οικιών, εκ των επαύλων και εκ των αγρών. **14** Και συνήγαγον αυτούς σωρούς, και εβρώμησεν η γη. **15** Ιδών δε ο Φαραώ ότι έγεινεν αναψυχή, εσκήληρνε την καρδιάν αυτού, και δεν εισήκουσεν εις αυτούς, καθώς ελάλησεν ο Κύριος. **16** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Είπε προς τον Ααρών, Έκτεινον την ράβδον σου και κτύπησον το χώμα της γης, διά να γείνη σκνίπες καθ' όλην την γην της Αιγύπτου. **17** Και έκαμον ούτω· διότι εξέτεινεν ο Ααρών την χείρα αυτού με την ράβδον αυτού, και εκτύπησε το χώμα της γης, και έγεινε σκνίπες εις τους ανθρώπους και εις τα κτήνη· όλον το χώμα της γης έγεινε σκνίπες καθ' όλην την γην της Αιγύπτου. **18** Και έκαμον ομοίως οι μάγοι με τας επωδάς αυτών· διά να εκβάλουν σκνίπας· πλην δεν ηδυνήθησαν· οι σκνίπες λοιπόν ίσαν επί τους ανθρώπους και επί τα κτήνη. **19** Τότε είπον οι μάγοι προς τον Φαραώ, Δάκτυλος Θεού είναι τούτο. Η καρδιά όμως του Φαραώ εσκληρήνη και δεν εισήκουσεν εις αυτούς, καθώς ελάλησεν ο Κύριος. **20** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Σηκώθητι ενωρίς το πρωί και στάθητι ενώπιον του Φαραώ· ιδού, εξέρχεται εις το ύδωρ· και είπέ προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος· Εξαπόστειλον τον λαόν μου διά να με λατρεύση. **21** διότι εάν δεν εξαποστείλης τον λαόν μου, ιδού, θέλω στείλει επί σε και επί τους θεράποντάς σου και επί τον λαόν σου και επί τας οικίας σου κυνόμνιαν, και αι οικίαι των Αιγυπτίων και η γη έπί της οποίας κατοικούσι θέλουσι γεμίσει από κυνόμνιαν. **22** θέλω όμως εξαίρσει εν εκείνη τη ημέρα την γην Γεσέν, εν ή κατοικεί ο λαός μου, ώστε να μη ήναι εκεί παντελώς κυνόμνια· διά να γνωρίσης ότι εγώ είμαι ο Κύριος εν τω μέσω της γής· **23** και θέλω βάλει διαφοράν μεταξύ του λαού μου και του λαού σου· αύριον θέλει γείνει το σημειόν τούτο. **24** Και έκαμε Κύριος ούτω· και ήλθε κυνόμνια πλήθος εις την οικίαν του Φαραώ και εις τας οικίας των θεραπόντων αυτού και εις όλην την γην της Αιγύπτου· η γη διεφθάρη εκ του πλήθους της κυνομνίας. **25** Και εκάλεσεν ο Φαραώ τον Μωϋσήν και τον Ααρών και είπεν, Υπάγετε, κάμετε θυσίαν εις τον Θεόν σας εν ταύτη τη γη. **26** Είπε δε ο Μωϋσής, Δεν αρμόζει να γείνη ούτω· διότι ημείς θυσιάσομεν εις Κύριον τον Θεόν ημών θυσίας, τας οποίας οι Αιγύπτιοι βδελύττονται· ιδού, εάν ημείς θυσιάσωμεν θυσίας, τας οποίας οι Αιγύπτιοι βδελύττονται, έμπροσθεν των οφθαλμών αυτών, δεν θέλουσι μας λιθοβολήσει; **27** θέλομεν υπάγει οδόν τριών ημερών εις την έρημον και θέλομεν θυσιάσει εις Κύριον τον Θεόν ημών, καθώς είπε προς ημάς. **28** Τότε είπεν ο Φαραώ, Εγώ θέλω σας

εξαποστείλει, διά να θυσιάσητε εις Κύριον τον Θεόν σας εν τη ερήμω· μόνον να μη υπάγητε πολύ μακράν· δεήθητε υπέρ εμού. **29** Και είπεν ο Μωϋσής, Ιδού, εγώ εξέρχομαι από σου και θέλω δεηθί του Κυρίου, ώστε η κυνόμνια να σηκωθή αύριον από του Φαραώ, από των θεραπόντων αυτού και από του λαού αυτού· πλην ας μη εξακολουθή ο Φαραώ να απατά ημάς, μη εξαποστέλλων τον λαόν μου, διά να θυσιάση εις τον Κύριον. **30** Τότε εξήλθον ο Μωϋσής από του Φαραώ και εδεήθη του Κυρίου. **31** Και έκαμε Κύριος κατά τον λόγον του Μωϋσέως και εσήκωσε την κυνόμνιαν από του Φαραώ, από των θεραπόντων αυτού και από του λαού αυτού· δεν έμεινεν ουδέ μία. **32** Πλην ο Φαραώ και ταύτην την φοράν εσκήληρνε την καρδιάν αυτού και δεν εξαπέστειλε τον λαόν.

9 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Υπάγε προς τον Φαραώ και είπέ προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των Εβραίων. Εξαπόστειλον τον λαόν μου, διά να με λατρεύση. **2** διότι, εάν δεν θέλεις να εξαποστείλης και εάν έτι κρατής αυτούς, **3** ιδού, η χειρ του Κυρίου θέλει είσθαι επί τα κτήνη σου τα εν τω αγρώ, επί τους ίππους, επί τους όνους, επί τας καμήλους, επί τους βόας, και επί τα πρόβατα· θανατικόν βαρύ σφόδρα· **4** και θέλει κάμει ο Κύριος διάκρισιν μεταξύ των κτηνών του Ισραήλ και των κτηνών των Αιγυπτίων· και εκ πάντων των ανηκόντων εις τους υιούς Ισραήλ δεν θέλει αποθάνει ουδέ εν. **5** Και διώρισεν ο Κύριος καιρόν, λέγων, Αύριον θέλει κάμει ο Κύριος το πράγμα τούτο εν τη γη. **6** Και έκαμεν ο Κύριος το πράγμα τούτο την επαύριον, και απέθανον πάντα τα κτήνη των Αιγυπτίων· εκ δε των κτηνών των υιών Ισραήλ δεν απέθανεν ουδέ εν. **7** Και απέστειλεν ο Φαραώ να ιδωσι, και ιδού, εκ των κτηνών του Ισραήλ δεν απέθανεν ουδέ έν· και εσκληρήνη η καρδιά του Φαραώ και δεν εξαπέστειλε τον λαόν. **8** Τότε είπεν ο Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών, Γεμίσατε τας χείρας σας από στάκτην καμίνου και ασ σκορπίη αυτήν ο Μωϋσής προς τον ουρανόν έμπροσθεν του Φαραώ· **9** και θέλει γείνει λεπτός κονιορτός εφ' όλην την γην της Αιγύπτου· και θέλει γείνει επί τους ανθρώπους και επί τα κτήνη καύσις αναδιδούσα ελκώδη εξανθήματα καθ' όλην την γην της Αιγύπτου. **10** Έλαβον λοιπόν την στάκτην της καμίνου και εστάθησαν ενώπιον του Φαραώ και εσκορπίεν αυτήν ο Μωϋσής προς τον ουρανόν, και έγεινε καύσις αναδιδούσα ελκώδη εξανθήματα επί τους ανθρώπους και επί τα κτήνη· **11** και δεν ηδύναντο οι μάγοι να σταθώσιν έμπροσθεν του Μωϋσέως· εξ αιτίας της καύσεως· διότι η καύσις ήτο επί τους μάγους και επί πάντας τους Αιγυπτίους. **12** Εσκήληρνε δε Κύριος την καρδιάν του Φαραώ, και δεν εισήκουσεν εις αυτούς, καθώς ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν. **13** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Σηκώθητι ενωρίς το πρωί και παραστάθητι έμπροσθεν του Φαραώ και είπέ προς αυτόν, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των Εβραίων· Εξαπόστειλον τον λαόν μου, διά να με λατρεύση. **14** διότι ταύτην την φοράν εγώ εξαποστέλλω πάσα μου τας πληγάς επί την καρδιάν σου και επί τους θεράποντάς σου και επί τον λαόν σου· διά να γνωρίσης ότι δεν είναι ουδείς όμοίος μου εν πάση τη γή· **15** επειδή τώρα θέλω εκτείνει την χείρα μου και θέλω πατάξει σε και τον λαόν σου με θανατικόν, και θέλεις απολεσθή από της γής· **16** και διά τούτο βεβαίως σε διετήρησα, διά να δείξω εν σοι την δύναμίν μου και να κηρυχθή το όνομά μου εν πάση τη γή· **17** ότι επεγείρεσαι κατά του λαού μου, διά να μη εξαποστείλης αυτόν; **18** ιδού, αύριον περί την ώραν ταύτην θέλω βρέξει χάλαζαν βαρείαν σφόδρα, οποία δεν έγεινε ποτέ εν τη Αιγύπτω· αφ' ης ημέρας θεμελιώθη μέχρι του

νύν **19** τώρα λοιπόν αποστείλον να συνάξης τα κτήνη σου και πάντα όσα έχεις εν τοις αγροίς διότι πας άνθρωπος και ζώνον, το οποίον ευρεθή εν τοις αγροίς και δεν φερθή εις οικίαν, και η χάλαζα καταβή επ' αυτά, θέλουσιν αποθάνει. **20** Όστις εκ των θεραπόντων του Φαραώ εφοβήθη τον λόγον του Κυρίου, συνήγαγε ταχέως εις τας οικίας τους δούλους αυτού και τα κτήνη αυτού: **21** όστις όμως δεν επρόσεξεν εις τον λόγον του Κυρίου, αφήκε τους δούλους αυτού και τα κτήνη αυτού εν τοις αγροίς. **22** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Έκτεινον την χείρα σου προς τον ουρανόν, και θέλει γείνει χάλαζα επ' όλην την γην της Αιγύπτου, επί ανθρώπους και επί κτήνη και επί πάντα χόρτον του αγρού εν τη γη της Αιγύπτου. **23** Και εξέτεινε ο Μωϋσής την ράβδον αυτού προς τον ουρανόν, και ο Κύριος έπεμψε βροντάς και χάλαζαν και διέτρεχε το πυρ επί την γήν· και ο Κύριος έβρεξε χάλαζαν επί την γην της Αιγύπτου: **24** ώστε ήτο χάλαζα και πυρ φλογίζον εν τη χαλάζη, χάλαζα βαρεία, όποια δεν έγεινε ποτέ επ' όλην την γην της Αιγύπτου, αφού κατοστάθη έθανο. **25** Και επάταξεν η χάλαζα εν πάση τη γη της ιγύπτου παν το εν τοις αγροίς, από ανθρώπου έως κτήνους και πάντα τον χόρτον του αγρού επάταξεν η χάλαζα και πάντα τα δένδρα του αγρού συνέτριψε. **26** Μόνον εν τη γη Γεσέν, όπου ήσαν οι υιοί Ισραήλ, δεν έγεινε χάλαζα. **27** Τότε ο Φαραώ αποστείλας εκάλεσε τον Μωϋσήν και τον Ααρών και είπε προς αυτούς, Ταύτην την φοράν ημάρτησα· ο Κύριος είναι δικαίος· εγώ δε και ο λαός μου είμεθα ασεβείς· **28** δειήθητε του Κυρίου, ώστε να παύσωσι του να γίνωνται βρονταί Θεού και χάλαζα· και εγώ θέλω σας εξαποστείλει, και δεν θέλετε μείνει πλέον. **29** Και είπεν ο Μωϋσής προς αυτόν, καθώς εξέλω εκ της πόλεως, θέλω εκτεινει τας χείρας μου προς τον Κύριον· αι βρονταί θέλουσι παύσει και χάλαζα δεν θέλει είσθαι πλέον· διά να γνωρίσης ότι του Κυρίου είναι η γή· **30** πλην συ και οι θεράποντές σου, εξεύρω ότι ακόμη δεν θέλετε φοβηθή από προσώπου Κυρίου του Θεού. **31** Εκτηπήθησαν δε το λινάριον και η κριθή· διότι η κριθή ήτο σταχυομένη και το λινάριον καλαμωμένον· **32** ο σίτος όμως και η ζέα δεν εκτηπήθησαν, διότι ήσαν όψιμα. **33** Και εξήλθεν ο Μωϋσής έξω της πόλεως από του Φαραώ και εξέτεινε τας χείρας αυτού προς τον Κύριον· και αι βρονταί και η χάλαζα έπαυσαν και βροχή δεν έσταξε πλέον επί της γης. **34** Και ότε είδεν ο Φαραώ ότι έπαυσεν η βροχή και η χάλαζα και αι βρονταί, εξηκολούθησε να αμαρτάνη και εσκλήρυνε την καρδιαν αυτού, αυτός και οι θεράποντες αυτού. **35** Και εσκλήρυνθη η καρδιά του Φαραώ και δεν εξαπέστειλε τους υιούς Ισραήλ, καθώς ελάλησε Κύριος διά του Μωϋσέως.

10 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Είσελθε προς τον Φαραώ· διότι εγώ εσκλήρυνα την καρδιαν αυτού και την καρδιαν των θεραπόντων αυτού, διά να δείξω τα σημεία μου ταύτα εν μέσω αυτών· **2** και διά να δηγήσαι εις τα ώτα του υιού σου και εις τον υιόν του υιού σου, τα όσα έπραξα εις τους Αιγυπτίους και τα σημεία μου όσα έκαμα εν μέσω αυτών, και να γνωρίσητε ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **3** Εισήλθον δε ο Μωϋσής και ο Ααρών προς τον Φαραώ και είπον προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των Εβραίων· Έως πότε αρνεισάι να ταπεινωθής έμπροσθέν μου; εξαπόστειλον τον λαόν μου διά να με λατρεύση· **4** διότι εάν δεν θέλεις να εξαποστειλής τον λαόν μου, ιδού, αύριον θέλω φέρει ακρίδα επί τα όρια σου· **5** και θέλει σκεπάσει το πρόσωπον της γης, ώστε να μη δύναται τις να ιδη την γήν· και θέλει καταφάγει το επιλοιπον το διασωθέν, όσον αφήκεν εις εσάς η χάλαζα, και θέλει καταφάγει πάντα

τα δένδρα τα φυόμενα εις εσάς εκ των αγρών· **6** και θέλουσι γεμισθή αι οικία σου και αι οικία πάντων των θεραπόντων σου και αι οικία πάντων των Αιγυπτίων· το οποίον δεν είδον οι πατέρες σου ούτε οι πατέρες των πατέρων σου, αφ' ης ημέρας υπήρξαν επί της γης μέχρι της σήμερον. Έπειτα στραφείς εξήλθεν από του Φαραώ. **7** Και είπον οι θεράποντες του Φαραώ προς αυτόν, Έως πότε ούτος θέλει είσθαι πρόσκομμα εις ημάς; εξαπόστειλον τους ανθρώπους, διά να λατρεύσωσι Κύριον τον Θεόν αυτών· ακόμη δεν εξεύρεις ότι ηφανίσθη η Αίγυπτος; **8** Τότε έφεραν πάλιν τον Μωϋσήν και τον Ααρών προς τον Φαραώ· και είπε προς αυτούς, Υπάγετε, λατρεύσατε τον Κύριον τον Θεόν σας· αλλά ποιοι και ποιοι θέλουσιν υπάγει; **9** Και είπεν ο Μωϋσής· μετά των νέων ημών και μετά των γερόντων ημών θέλομεν υπάγει, μετά των υιών ημών και μετά των θυγατέρων ημών, μετά των προβάτων ημών και μετά των βοών ημών θέλομεν υπάγει διότι έχομεν εορτήν εις τον Κύριον. **10** Ο δε είπε προς αυτούς, Ούτως ας ήναι ο Κύριος μεθ' υμών, καθώς εγώ θέλω σας εξαποστείλει μετά των τέκνων σας· ιδετε· διότι κακόν πρόκειται έμπροσθέν σας· **11** ουχί ούτως, οι άνδρες υπάγετε τώρα, και λατρεύσατε τον Κύριον, διότι τούτο ζητείτε. Και εξέβαλεν αυτούς ο Φαραώ απ' έμπροσθεν αυτού. **12** Είπε δε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Έκτεινον την χείρα σου επί την γην της Αιγύπτου διά την ακρίδα, διά να αναβή επί την γην της Αιγύπτου και να καταφάγει πάντα τον χόρτον της γης, παν ό, τι η χάλαζα αφήκε. **13** Και εξέτεινε ο Μωϋσής την ράβδον αυτού επί την γην της Αιγύπτου, και ο Κύριος επέφερεν επί την γην όλην την ημέραν εκείνην και όλην την νύκτα ανατολικόν άνεμον· και το πρωί ο άνεμος ο ανατολικός έφερε την ακρίδα. **14** Και ανέβη η ακρίς επ' όλην την γην της Αιγύπτου και εκάθισεν επί πάντα τα όρια της Αιγύπτου, πολλή σφοδρα· πρότερον αυτης δεν υπήρξε τοιαύτη ακρίς, ουδέ θέλει υπάρξει τοιαύτη μετ' αυτήν· **15** και εκάλυψε το πρόσωπον όλης της γης και εσκοτίσθη η γή· και κατέφαγε πάντα τον χόρτον της γης και πάντα τους καρπούς των δένδρων, όσους η χάλαζα αφήκε, και δεν έμεινε ουδέν χλωρόν ουτε εις τα δένδρα ουτε εις τα χόρτα του αγρού καθ' όλην την γην της Αιγύπτου. **16** Τότε έστεισεν ο Φαραώ να καλέση τον Μωϋσήν και τον Ααρών και είπεν, Ημάρτησα εις Κύριον τον Θεόν σας και εις εσάς· **17** πλην τώρα συγχωρησάτέ μοι, παρακαλώ, το αμαρτημά μου, μόνον ταύτην την φοράν, και δειήθη Κυρίου του Θεού υμών διά να σηκώη απ' εμού τον θάνατον τούτον μόνον. **18** Και εξήλθεν ο Μωϋσής από του Φαραώ και εδεήθη του Κυρίου. **19** Και μετέφερον ο Κύριος σφοδρότατον δυτικόν άνεμον, όστις εσήκωσε την ακρίδα και έρριψεν αυτήν εις την Ερυθράν θάλασσαν· δεν έμεινε ουδεμία ακρίς επί πάντα τα όρια της Αιγύπτου. **20** Πλην ο Κύριος εσκλήρυνε την καρδιαν του Φαραώ, και δεν εξόστειλε τους υιούς Ισραήλ. **21** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Έκτεινον την χείρα σου προς τον ουρανόν και θέλει γείνει σκότος επί την γην της Αιγύπτου και σκότος ψηλαφητόν. **22** Και εξέτεινε ο Μωϋσής την χείρα αυτού προς τον ουρανόν, και έγεινε σκότος πυκνόν επ' όλην την γην της Αιγύπτου τρεις ημέρας. **23** Δεν έβλεπεν ο εις τον άλλον· ουδέ εσηκώθη τις από του τόπου αυτού τρεις ημέρας· εις πάντας δε τους υιούς Ισραήλ ήτο φως εν ταις κατοικίαις αυτών. **24** Τότε εκάλεσεν ο Φαραώ τον Μωϋσήν και είπεν, Υπάγετε, λατρεύσατε τον Κύριον· μόνον τα πρόβατά σας και οι βόες σας ας μείνωσι και τα τέκνα σας ας έλθωσι μεθ' υμών. **25** Και είπεν ο Μωϋσής, Αλλά και θυσίας και ολοκαυτώματα πρέπει συ να μας δώσης, διά να θυσιάσωμεν εις Κύριον τον Θεόν ημών·

26 τα κτήνη ημών ομοίως θέλουν υπάγει μεθ' ημών· δεν θέλει μείνει οπίσω ουδέ ονούχιον· διότι εκ τούτων πρέπει να λάβωμεν, διά να λατρεύσωμεν Κύριον τον Θεόν ημών· και ημείς δεν εξευρόμεν με τι έχομεν να λατρεύσωμεν τον Κύριον, εωσου να φθάσωμεν εκεί. **27** Αλλά ο Κύριος εσκήληρνε την καρδίαν του Φαραώ, και δεν ηθέλησε να εξαποστείλει αυτούς. **28** Και είπεν ο Φαραώ προς αυτόν, Φύγε απ' εμού· πρόσεχε εις σεαυτόν, να μη ίδης πλέον το πρόσωπόν μου· διότι εις οποίαν ημέραν ίδης το πρόσωπόν μου, θέλεις αποθάνει. **29** Και είπεν ο Μωϋσής, Καθώς είπας, δεν θέλω ιδεί πλέον το πρόσωπόν σου.

11 Είπε δε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Έτι μίαν πληγήν θέλω φέρει επί τον Φαραώ και επί την Αίγυπτον· μετά ταύτα θέλει σας εξαποστείλει εντεύθεν· εξαποστέλλων υμάς θέλει βεβαίως και διώξει υμάς ολοκληρώς εντεύθεν. **2** λάλησον τώρα εις τα ύτα του λαού, και ας ζητήση σας ανήρ παρά του γείτονος αυτού, και πάσα γυνή παρά της γείτονος αυτής, σκευή αργυρά, και σκευή χρυσά. **3** Και έδωκεν ο Κύριος χάριν εις τον λαόν ενώπιον των Αιγυπτίων· έτι δε ο άνθρωπος ο Μωϋσής ήτο μέγας σφόδρα εν τη γη της Αιγύπτου έμπροσθεν των θεραπόντων του Φαραώ και έμπροσθεν του λαού. **4** Και είπεν ο Μωϋσής, Ούτω λέγει ο Κύριος Περί το μεσονυκτιον εγώ θέλω εξέλθει εις το μέσον της Αιγύπτου. **5** και παν πρωτόκοκον εν τη γη της Αιγύπτου θέλει αποθάνει, από του πρωτοτόκου του Φαραώ, όστις κάθηται επί του θρόνου αυτού, έως του πρωτοτόκου της δούλης, ήτις δουλεύει εν τω μύλω, και παν πρωτόκοκον των κτηνών. **6** και θέλει είσθαι καθ' όλην την γην της Αιγύπτου κραγή μεγάλη, οποία ποτέ δεν έγεινεν, ουδέ μετά ταύτα θέλει γείνει τοιαύτη. **7** επί πάντας όμως τους υιούς Ισραήλ δεν θέλει κινήσει σκύλος την γλώσσαν αυτού, από ανθρώπου έως κτήνους· διά να γνωρίσητε ότι ο Κύριος έκαμε διάκριση μεταξύ των Αιγυπτίων και του Ισραήλ. **8** και πάντες ούτοι οι δούλοι σου θέλουν καταβή προς εμέ και θέλουν προπέσει έμπροσθέν μου λέγοντες, Έξελθε συ και πας ο λαός ο ακολουθών σε· και μετά ταύτα θέλω εξέλθει. Και εξήλθεν ο Μωϋσής από του Φαραώ μετά θυμού μεγάλου. **9** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Δεν θέλει σας εισακούσει ο Φαραώ, διά να πληθυνθώσι τα θαυμασία μου εν τη γη της Αιγύπτου. **10** Ο Μωϋσής δε και ο Ααρών έκαμον πάντα τα θαυμασία ταύτα ενώπιον του Φαραώ· ο δε Κύριος εσκήληρνε την καρδίαν του Φαραώ, και δεν εξαπέστειλε τους υιούς Ισραήλ εκ της γης αυτού.

12 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών εν τη γη της Αιγύπτου, λέγων, **2** Ο μην ούτος θέλει είσθαι εις εσάς αρχή μηνών· θέλει είσθαι εις εσάς πρώτος των μηνών του ενιαυτού. **3** Παλήσατε προς πάσαν την συναγωγήν του Ισραήλ, λέγοντες, Την δεκάτην τούτου του μηνός ας λάβωσιν εις εαυτούς έκατος εν αρνίον κατά τους οίκους των πατριών αυτών, εν αρνίον δι' έκαστον οίκον. **4** Εάν όμως ήναι οι εν τω οίκω ολιγοστοί διά το αρνίον, αυτός και ο γείτων αυτού ο πλησιέστερος της οικίας αυτού ας λάβωσιν αυτό κατά τον αριθμόν των ψυχών· έκαστος θέλει συναριθμείσθαι διά το αρνίον αναλόγως με το αρκετόν εις αυτόν να φάγη. **5** Το δε αρνίον σας θέλει είσθαι τέλειον, αρσενικόν ενιαύσιον· εκ των προβάτων ή εκ των αγιών θέλετε λάβει αυτό. **6** Και θέλετε φυλάττει αυτό μέχρι της δεκάτης τετάρτης του αυτού μηνός· και τότε άπαν το πλήθος της συναγωγής του Ισραήλ θέλει σφάζει αυτό προς το εσπέρας. **7** Και θέλουν λάβει εκ του αίματος και βάλει επί τους δύο παραστάτας και επί το ανώφλιον

της θύρας των οικιών, όπου θέλουν φάγει αυτό. **8** Και θέλουν φάγει το κρέας την νύκτα εκείνην, οπτόν εν πυρί· με άζυμα, και με χόρτα πικρά θέλουν φάγει αυτό. **9** μη φάγητε απ' αυτού ωμόν, μηδέ βραστόν εν ύδατι, αλλά οπτόν εν πυρί την κεφαλήν αυτού μετά των ποδών αυτού και μετά των εντοσθίων αυτού. **10** και μη αφήσητε υπόλοιπον απ' αυτού έως το πρωί· ό, τι δε περισσείη απ' αυτού έως το πρωί, καύσατε εν πυρί. **11** Και ούτω θέλετε φάγει αυτοί· Εξωσμένοι τας οσφύας σας, έχοντας τα υποδήματά σας εις τους πόδας σας και την ράβδον σας εις την χείρα σας και θέλετε φάγει αυτό μετά σπουδής· είναι πάσχα του Κυρίου. **12** Διότι την νύκτα ταύτην θέλω περάσει διά μέσου της γης της Αιγύπτου και θέλω πατάξει παν πρωτόκοκον εν τη γη της Αιγύπτου, από ανθρώπου έως κτήνους· και θέλω κάμει κρίσεις εναντίον πάντων των θεών της Αιγύπτου. Εγώ ο Κύριος. **13** Και το αίμα θέλει είσθαι εις εσάς διά σημείον επί των οικιών, εις τας οποίας κατοικείτε· και όταν ιδω το αίμα, θέλω σας παρατρέξει, και η πληγή δεν θέλει είσθαι εις εσάς διά να σας εξολοθρεύσει, όταν πατάξη την γην της Αιγύπτου. **14** Και η ημέρα αύτη θέλει είσθαι εις εσάς εις μνημόσυνον· και θέλετε εορτάζει αυτήν εορτήν εις τον Κύριον εις τας γενεάς σας κατά νόμον παντοτεινόν θέλετε εορτάζει αυτήν. **15** Επτά ημέρας θέλετε τρώγει άζυμα από της πρώτης ημέρας θέλετε σηκώσει το προζύμιον εκ των οικιών σας· διότι όστις φάγη ένζυμα από της πρώτης έως της εβδόμης ημέρας, η ψυχή εκείνη θέλει εξολοθρευθή εκ του Ισραήλ. **16** Και εν τη πρώτη ημέρα θέλει είσθαι σύναξις αγία· και εν τη εβδόμη ημέρα σύναξις αγία θέλει είσθαι εις εσάς· ουδεμία εργασία θέλει γίνεσθαι εν αυταίς, εκτός ό, τι χρειάζεται εις έκαστον άνθρωπον διά να φάγη· τούτο μόνον θέλετε κάμει. **17** Θέλετε φυλάξει λοιπόν την εορτήν των άζυμων· διότι την αυτήν ημέραν θέλω εξαγάγει τα άγαμάτα σας εκ της γης της Αιγύπτου· όθεν κατά νόμον παντοτεινόν θέλετε φυλάττει την ημέραν ταύτην εις τας γενεάς σας. **18** αρχόμενοι από της δεκάτης τετάρτης ημέρας του μηνός απ' εσπέρας, θέλετε τρώγει άζυμα έως της εικοστής πρώτης ημέρας του μηνός την εσπέραν. **19** επτά ημέρας δεν θέλει ευρίσκεσθαι προζύμιον εν ταις οικίαις υμών· διότι όστις φάγη ένζυμα, η ψυχή εκείνη θέλει εξολοθρευθή εκ της συναγωγής του Ισραήλ, είτε ξένος είναι είτε αυτόχθων. **20** ουδέν ένζυμον θέλετε φάγει· εν πάσαις ταις κατοικίαις υμών άζυμα θέλετε τρώγει. **21** Τότε εκάλεσεν ο Μωϋσής πάντας τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ και είπε προς αυτούς, Εκλέξατε και λάβετε εις εαυτούς εν αρνίον, κατά τας οικογενείας σας, και θύσατε το πάσχα. **22** έπειτα θέλετε λάβει δέσμην υσσώπου και θέλετε εμβάψει αυτήν εις το αίμα, το οποίον θέλει είσθαι εις λεκάνην· και από του αίματος του εν τη λεκάνη θέλετε κτυπήσει το ανώφλιον και τους δύο παραστάτας των θυρών· και ουδείς από σας θέλει εξέλθει εκ της θύρας της οικίας αυτού έως το πρωί. **23** διότι ο Κύριος θέλει περάσει διά να πατάξη τους Αιγυπτίους· και όταν ίδη το αίμα επί το ανώφλιον και επί τους δύο παραστάτας, ο Κύριος θέλει παρατρέξει την θύραν, και δεν θέλει αφήσει τον εξολοθρευτήν να εισέλθη εις τας οικίας σας, διά να πατάξη. **24** Και θέλετε φυλάξει το πράγμα τούτο ως νόμον, εις σεαυτόν και εις τους υιούς σου, έως αιώνος. **25** Και όταν εισέλθητε εις την γην, την οποίαν ο Κύριος θέλει σας δώσει καθώς ελάλησε, θέλετε φυλάξει την λατρείαν ταύτην. **26** Και όταν σας λέγωσιν οι υιοί σας, Τι σημαίνει εις εσάς η λατρεία αύτη; **27** Θέλετε αποκρίνεσθαι, Τούτο είναι θυσία του πάσχα εις τον Κύριον, διότι παρέτρεξε τας οικίας των υιών Ισραήλ εν Αιγύπτω, ότε επάταξε τους Αιγυπτίους και έσωσε τας οικίας ημών. Τότε ο λαός κύψα

προσεκύνησε. **28** Και αναχωρήσαντες οι υιοί Ισραήλ, έκαμον καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν και τον Ααρών· ούτως έκαμον. **29** Κατά δε το μεσονύκτιον ο Κύριος επάταξε παν πρωτότοκον εν τη γη της Αιγύπτου· από του πρωτοτόκου του Φαραώ όστις κάθηται επί του θρόνου αυτού, έως του πρωτοτόκου του αιχμαλώτου του εν τω δεσμοτηρίω· και πάντα τα πρωτότοκα των κτηνών. **30** Και εσηκώθη ο Φαραώ την νύκτα, αυτός και πάντες οι θεράποντες αυτού και πάντες οι Αιγύπτιοι· και έγεινε βοή μεγάλη εν τη Αιγύπτω· διότι δεν ήτο οικία εις την οποίαν δεν υπήρχε νεκρός. **31** Και εκάλεσε τον Μωϋσήν και τον Ααρών διά νυκτός και είπε, Σηκώθητε, εξέλθετε εκ μέσου του λαού μου και σεις και οι υιοί του Ισραήλ· και υπάγετε, λατρεύσατε τον Κύριον, καθώς είπετε· **32** και τα ποιμνία σας και τας αγέλας σας λάβετε, καθώς είπετε, και απέλθετε· ευλογήσατε δε και εμέ. **33** Και εβίαζον οι Αιγύπτιοι τον λαόν διά να εκβάλωσιν αυτόν ταχείως εκ του τόπου· διότι είπον, Ημείς πάντες αποθήσκομεν. **34** Και εσήκωσεν ο λαός την ζύμην αυτού παν αναβή, έχων έκαστος την σκάφην αυτού επί τους ώμους αυτού, εντετυλιγμένην εις τα φορέματα αυτού. **35** Και έκαμον οι υιοί του Ισραήλ κατά τον λόγον του Μωϋσέως και εξήτησαν παρά των Αιγυπτίων σκεύη αργυρά και σκεύη χρυσά, και ενδύματα· **36** και ο Κύριος έδωκεν εις τον λαόν χάριν ενώπιον των Αιγυπτίων, και εδάνεισαν εις αυτούς όσα εξήτησαν· και ενύμνωσαν τους Αιγυπτίους. **37** Αναχώρησαν δε οι υιοί Ισραήλ από Ραμεσσή εις Σοκχώθ, περίπου εξακόσiai χιλιάδες άνδρες πεζοί χωρίς των παιδιών. **38** Μετ' αυτών συνανέβη και μέγα πλήθος σύμμικτον ανθρώπων και ποιμνία και αγέλα, κτήνη πολλά σφόδρα. **39** Και εκ της ζύμης, την οποίαν έφεραν εξ Αιγύπτου, έψησαν εγκρυφιάς αζύμους· διότι δεν ήτο προζύμιον, επειδή ειδικώχθησαν εξ Αιγύπτου και δεν εδυνήθησαν να βραδύνωσιν, ουδέ εφόδιον προητοίμασαν εις εαυτούς. **40** Ο καιρός δε της παροικίας των υιών Ισραήλ, την οποίαν παρώκησαν εν Αιγύπτω, ήτο τετρακόσια και τριάκοντα έτη. **41** Και μετά τα τετρακόσια και τριάκοντα έτη, την αυτήν εκείνην ημέραν εξήλθον πάντα τα τάγματα του Κυρίου εκ της Αιγύπτου. **42** Αυτή είναι νυξ, ήτις πρέπει να φυλάττηται εις τον Κύριον, διότι εξήγαγεν αυτούς εκ της Αιγύπτου· αυτή είναι η νυξ εκείνη του Κυρίου, ήτις πρέπει να φυλάττηται παρά πάντων των υιών Ισραήλ εις τας γενεάς αυτών. **43** Είπε δε Κύριος προς τον Μωϋσήν και Ααρών, Ούτος είναι ο νόμος του πάσχα· ουδείς αλλογενής θέλει φάγει απ' αυτού· **44** και έκαστος δούλος αργυρώνητος αφού περιτμηθή, τότε θέλει φάγει απ' αυτού· **45** ο ξένος δε και ο μισθωτός δεν θέλousi φάγει απ' αυτού. **46** Εν τη αυτή οικία θέλει φαγωθή από του κρέατος δεν θέλετε φέρι έξω της οικίας, και οσοούν δεν θέλετε συντρίψει απ' αυτού. **47** Πάσα η συναγωγή του Ισραήλ θέλει κάμει τούτο. **48** Και εις τας ξένους, παροικίους μετά σου, θέλη να κάμη το πάσχα εν τον Κύριον, ας περιτμηθώσι πάντα τα αρσενικά αυτού, και τότε ας πλησιάζη διά να κάμη αυτό· και θέλει είσθαι ως ο αυτόχθον της γής· διότι ουδείς απεριτμητός θέλει φάγει απ' αυτού. **49** Ο αυτός νόμος θέλει είσθαι διά τον αυτόχθονα και διά τον ζένον τον παροικούντα μεταξύ σας. **50** Και έκαμον πάντες οι υιοί του Ισραήλ καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν και τον Ααρών· ούτως έκαμον. **51** Και την αυτήν εκείνην ημέραν εξήγαγεν ο Κύριος τους υιούς Ισραήλ εκ της Αιγύπτου κατά τα τάγματα αυτών.

13 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Καθιέρωσον εις εμέ παν πρωτότοκον διανοίγον πάσαν μήτραν μεταξύ των υιών Ισραήλ, από ανθρώπου έως κτήνους·

ιδιόν μου είναι τούτο. **3** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον λαόν, Έχετε εις την μνήμην σας την ημέραν ταύτην, καθ' ην εξήλθετε εξ Αιγύπτου εξ οίκου δουλείας· διότι ο Κύριος διά χειρός κραταιάς εξήγαγεν υμάς εκειθεν· ουδείς θέλει φάγει ένζυμα. **4** Σήμερον εξέρχεσθε κατά τον μήνα Αβίβ. **5** Όταν λοιπόν ο Κύριος με φέρη εις την γην των Χαναανίων και των Χετταίων και των Αμορραίων και των Ευαίων και των Ιεβουσαίων, την οποίαν ώμοσε προς τους πατέρας σου ότι θέλει σοι δώσει, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, τότε θέλεις κάμει την λατρείαν ταύτην κατά τούτον τον μήνα. **6** Επτά ημέρας θέλεις τρώγει άζυμα· εις δε την εβδόμην ημέραν θέλει είσθαι εορτή εις τον Κύριον. **7** Άζυμα θέλousi τρώγεσθαι τας επτά ημέρας· και δεν θέλει φανή παρά σοι ένζυμον ουδέ θέλει φανή παρά σοι προζύμιον καθ' όλα τα όρια σου. **8** Και κατ' εκείνην την ημέραν θέλεις αναγγείλει προς τον υιόν σου, λέγων, Τούτο γίνεται δι' εκείνον, το οποίον ο Κύριος έκαμεν εις εμέ, ότε εξήλθον εξ Αιγύπτου. **9** Και τούτο θέλει είσθαι εις σε διά σημείον επί της χειρός σου και διά ενθύμησην μεταξύ των οφθαλμών σου, διά να ήγαι ο νόμος του Κυρίου εν τω στόματί σου· διότι διά χειρός κραταιάς σε εξήγαγεν ο Κύριος εξ Αιγύπτου. **10** Θέλεις φυλάττει λοιπόν τον νόμον τούτον εν τω καιρώ αυτού κατ' έτος. **11** Και όταν ο Κύριος σε φέρη εις την γην των Χαναανίων, καθώς ώμοσε προς σε και προς τους πατέρας σου, και δώση αυτήν εις σε, **12** τότε θέλεις αποχωρίσει διά τον Κύριον παν το ανήγον μήτραν και παν πρωτότοκον των ζώων σου όσα έχεις· τα αρσενικά θέλousin είσθαι του Κυρίου. **13** Και παν πρωτότοκον όνου θέλεις εξαγοράζει με αρνίον· και αν δεν εξαγοράσης αυτό, τότε θέλεις λαιμοτομήσει αυτό· και παν πρωτότοκον ανθρώπου μεταξύ των υιών σου θέλει εξαγοράζει. **14** Και όταν εις το μέλλον σε ερωτήση ο υιός σου, λέγων, Τι είναι τούτο; θέλεις είπει προς αυτόν, Διά κραταιάς χειρός εξήγαγεν ημάς ο Κύριος εξ Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας· **15** και ότε ο Φαραώ επέμεινεν εις το να μη μας εξαποστείλη, ο Κύριος θροανάτωσε παν πρωτότοκον εν τη γη της Αιγύπτου, από πρωτοτόκου ανθρώπου έως πρωτοτόκου κτήνους· διά τούτο θησιάζω εις τον Κύριον παν αρσενικόν το οποίον ανοίγει την μήτραν, και παν πρωτότοκον των υιών μου εξαγοράζω. **16** Και τούτο θέλει είσθαι διά σημείον επί της χειρός σου και διά προμετωπίδιον μεταξύ των οφθαλμών σου· επειδή διά κραταιάς χειρός εξήγαγεν ημάς ο Κύριος εξ Αιγύπτου. **17** Ότε δε ο Φαραώ εξαπέστειλε τον λαόν, ο Θεός δεν ώδηγησεν αυτούς διά της οδοϋ της γης των Φιλισταιών, αν και ήτο η συντομωτέρα· διότι ο Θεός είπε, Μήποτε ο λαός ιδών πόλεμον μεταμεληθή, και επιστρέψη εις Αίγυπτον. **18** Αλλ' ο Θεός περιέφερε τον λαόν διά της οδοϋ της ερήμου προς την Ερυθράν θάλασσαν· και ανέβησαν οι υιοί Ισραήλ εκ της γης Αιγύπτου παρατεταγμένοι. **19** Και έλαβε μεθ' εαυτού ο Μωϋσής τα οστά του Ιωσήφ· διότι είχαν ορκίσει μεθ' όρκου τους υιούς Ισραήλ, λέγων· Ο Θεός βεβαίως θέλει σας επισκεφθή· και θέλετε αναβιβάσει τα οστά μου εντεύθεν μεθ' υμών. **20** Και αναχωρήσαντες από Σοκχώθ, εστρατοπέδευσαν εν Εθάμ κατά τα άκρα της ερήμου. **21** Ο δε Κύριος προεπορεύετο αυτών, την ημέραν εν στόλω νεφέλης, διά να οδηγή αυτούς εν τη οδώ, την δε νύκτα εν στόλω πυρός, διά να φέγγη εις αυτούς· ώστε να οδοιπορώσιν ημέραν και νύκτα· **22** δεν απεμάκρυνεν από της όψεως του λαού τον στόλον της νεφέλης την ημέραν, ούτε τον στόλον του πυρός την νύκτα.

14 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Είπε προς τους υιούς Ισραήλ να στρέψωσι και να

στρατοπεδεύσωσιν απέναντι Πι-αϊρώθ μεταξύ Μιγδώλ και της θαλάσσης, κατάντικρυ Βέελ-σεφών· κατάντικρυ τούτου θέλετε στρατοπεδεύσει πλησίον της θαλάσσης. **3** διότι ο Φαραώ θέλει ειπέ περί των υιών Ισραήλ, Αυτοί πλανώνται εν τη γή· συνέκλεισεν αυτούς η έρημος. **4** και εγώ θέλω σκληρύνει την καρδίαν του Φαραώ, ώστε να καταδιώξη οπίσω αυτών· και θέλω δοξασθί επί τον Φαραώ και επί παν το στράτευμα αυτού και οι Αιγύπτιοι θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. Και έκαμον ούτω. **5** Ανγγελάθη δε προς τον βασιλέα της Αιγύπτου ότι έφυγεν ο λαός και η καρδια του Φαραώ και των θεραπόντων αυτού μετεβλήθη κατά του λαού και είπον, Διά τι έκαμον τούτο, ώστε να εξ αποστειλωμεν τον Ισραήλ και να μη μας δουλεύη πλέον; **6** Έξευξε λοιπόν την άμαξαν αυτού και παρέλαβε τον λαόν αυτού μεθ' εαυτού· **7** έλαβε δε εξακοσίας αμάξας εκλεκτάς, και πάσας τας αμάξας της Αιγύπτου, και αρχηγούς επί πάντων. **8** Και εσκήληρνε Κύριος την καρδιαν Φαραώ του βασιλέως της Αιγύπτου, και κατεδιώξεν οπίσω των υιών Ισραήλ· οι δε υιοί Ισραήλ εξήρχοντο διά χειρός υψηλής. **9** Και κατεδιώξαν οι Αιγύπτιοι οπίσω αυτών, πάντες οι ίπποι, αι άμαξαι του Φαραώ, και οι ιππείς αυτού, και το στράτευμα αυτού· και έφθασαν αυτούς εστρατοπεδευμένους πλησίον της θαλάσσης απέναντι Πι-αϊρώθ, κατάντικρυ Βέελ-σεφών. **10** Και ότε επλησίασεν ο Φαραώ, οι υιοί Ισραήλ ύψωσαν τους οφθαλμούς αυτών, και ιδού, οι Αιγύπτιοι ήρχοντο οπίσω αυτών· και εφοβήθησαν σφόδρα· και ανεβόησαν οι υιοί Ισραήλ προς τον Κύριον. **11** Και είπον προς τον Μωϋσήν, Διότι δεν ήσαν μνήματα εν Αιγύπτω, εξήγαγες ημάς διά να αποθάνωμεν εν τη ερήμω; Διά τι έκαμες εις ημάς τούτο και εξήγαγες ημάς εξ Αιγύπτου; **12** δεν είναι ούτος ο λόγος τον οποίον σου είπομεν εν Αιγύπτω, λέγοντες, Άφες ημάς και ας δουλεύωμεν τους Αιγυπτίους; διότι καλήτερον ήτο εις ημάς να δουλεύωμεν τους Αιγυπτίους, παρά να αποθάνωμεν εν τη ερήμω. **13** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον λαόν, Μη φοβείσθε· σταθήτε και βλέπετε την σωτήριαν του Κυρίου, την οποίαν θέλει κάμει εις εσάς σήμερα· διότι τους Αιγυπτίους, τους οποίους είδετε σήμερα, δεν θέλετε ιδεί αυτούς πλέον εις τον αιώνα· **14** ο Κύριος θέλει πολεμήσει διά σας· σεις δε θέλετε μένει ήσυχοι. **15** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Τι βοάς προς εμέ; ειπέ προς τους υιούς Ισραήλ να κινήσωσι· **16** συ δε ύψωσον την ράβδον σου και έκτεινον την χείρα σου επί την θάλασσαν και σχίσον αυτήν, και ας διέλθωσιν οι υιοί Ισραήλ διά ξηράς εν μέσω της θαλάσσης· **17** και εγώ, ιδού, θέλω σκληρύνει την καρδιαν των Αιγυπτίων, και θέλουσιν εμβή κατόπιν αυτών· και θέλω δοξασθί επί τον Φαραώ και επί παν το στράτευμα αυτού, επί τας αμάξας αυτού και επί τους ιππείς αυτού· **18** και θέλουσι γνωρίσει οι Αιγύπτιοι ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν δοξασθώ επί τον Φαραώ, επί τας αμάξας αυτού και επί τους ιππείς αυτού. **19** Τότε ο άγγελος του Θεού, ο προπορευόμενος του στρατεύματος του Ισραήλ, εσηκώθη και ήλθεν οπίσω αυτών· και ο στύλος της νεφέλης εσηκώθη απ' έμπροσθεν αυτών, και εστάθη όπισθεν αυτών· **20** και ήλθε μεταξύ του στρατεύματος των Αιγυπτίων και του στρατεύματος του Ισραήλ· και εις εκείνους μεν ήτο νέφος σκοτίζον, εις τούτους δε φωτίζον την νύκτα· ώστε το εν δεν επλησίασε το άλλο καθ' όλην την νύκτα. **21** ο δε Μωϋσής εξέτεινε την χείρα αυτού επί την θάλασσαν· και έκαμεν ο Κύριος την θάλασσαν να συρθί όλην εκείνην την νύκτα υπό σφοδρού ανατολικού ανέμου και κατέστησε την θάλασσαν ξηράν, και τα ύδατα διεχωρίσθησαν. **22** Και εισήλθον οι υιοί του Ισραήλ εις το μέσον της θαλάσσης κατά το

ξηρόν, και τα ύδατα ήσαν εις αυτούς τοίχος εκ δεξιών και εξ αριστερών αυτών. **23** Κατεδιώξαν δε οι Αιγύπτιοι και εισήλθον κατόπιν αυτών, πάντες οι ίπποι του Φαραώ, αι άμαξαι αυτού και οι ιππείς αυτού, εν τω μέσω της θαλάσσης. **24** Και εν τη φυλακή τη πρωινή επέβλεψεν ο Κύριος εκ του στύλου του πυρός και της νεφέλης επί το στράτευμα των Αιγυπτίων και συνετάραξε το στράτευμα των Αιγυπτίων· **25** και εξέβαλε τους τροχούς των αμαξών αυτών, ώστε εσύροντο δυσκόλως· και είπον οι Αιγύπτιοι, Ας φύγωμεν απ' έμπροσθεν του Ισραήλ, διότι ο Κύριος πολεμεί τους Αιγυπτίους υπέρ αυτών. **26** ο δε Κύριος είπε προς τον Μωϋσήν, Έκτεινον την χείρα σου επί την θάλασσαν, και ας επαναστρέψωσι τα ύδατα επί τους Αιγυπτίους, επί τας αμάξας αυτών και επί τους ιππείς αυτών. **27** Και εξέτεινε ο Μωϋσής την χείρα αυτού επί την θάλασσαν· και η θάλασσα επανέλαβε την ορμήν αυτής περί την αυγήν· οι δε Αιγύπτιοι φεύγοντες αφήντησαν αυτήν· και κατέστρεψε Κύριος τους Αιγυπτίους εν τω μέσω της θαλάσσης· **28** διότι τα ύδατα επαναστρέψαντα εσέκασαν τας αμάξας και τους ιππείς, παν το στράτευμα του Φαραώ, το οποίον είχαν εμβή κατόπιν αυτών εις την θάλασσαν· δεν έμεινεν εξ αυτών ουδέ εις. **29** ο δε υιοί Ισραήλ επέρασαν διά ξηράς εν μέσω της θαλάσσης· και τα ύδατα ήσαν εις αυτούς τοίχος εκ δεξιών αυτών και εξ αριστερών αυτών. **30** Και έσωσε Κύριος εν τη ημέρα εκείνη τον Ισραήλ εκ χειρός των Αιγυπτίων· και ειδεν ο Ισραήλ τους Αιγυπτίους νεκρούς επί το χείλος της θαλάσσης. **31** Και είδεν ο Ισραήλ το μέγα εκείνο έργον, το οποίον έκαμεν ο Κύριος επί τους Αιγυπτίους· και εφοβήθη ο λαός τον Κύριον, και είστρευσεν εις τον Κύριον, και εις τον Μωϋσήν τον θεράποντα αυτού.

15 Τότε έψαλεν ο Μωϋσής και οι υιοί Ισραήλ την ωδήν ταύτην προς τον Κύριον, και είπον λέγοντες, Ας ψάλλω προς τον Κύριον· διότι εδοξάσθη ενδόξως τον ίππον και τον αναβάτην αυτού έρριψεν εις την θάλασσαν. **2** ο Κύριος είναι η δύναμις μου και το άσμά μου, και εστάθη η σωτηρία μου· αυτός είναι Θεός μου και θέλω δοξάσει αυτόν· Θεός του πατρός μου, και θέλω ψύσει αυτόν. **3** ο Κύριος είναι δυνατός πολεμιστής· Κύριος το όνομα αυτού. **4** Του Φαραώ τας αμάξας και το στράτευμα αυτού έρριψεν εις την θάλασσαν· και εκλεκτοί πολέμαρχοι αυτού κατεποντίσθησαν εν τη Ερυθρά θαλάσση. **5** Αι άβυσσοι εσέκασαν αυτούς· ως πέτρα κατεβυθίσθησαν εις τα βάθη. **6** Η δεξιά σου, Κύριε, εδοξάσθη εις δύναμιν· η δεξιά σου, Κύριε, συνέτριψε τον εχθρόν. **7** Και με το μέγεθος της υπεροχής σου εξωλόθρευσας τους υπεναντίους σου· εξαπέστειλας την οργήν σου και κατέφαγεν αυτούς ως καλάμην. **8** Και με την πνοήν του θυμού σου τα ύδατα επασωρεύθησαν ομού· τα κύματα εστάθησαν ως σωρός, αι άβυσσοι έπηξαν εν τω μέσω της θαλάσσης. **9** ο εχθρός είπε, θέλω καταδιώξει, θέλω καταφθάσει, θέλω διαμοιρασθί τα λάφυρα· η ψυχή μου θέλει χορτασθί επ' αυτούς· θέλω σύρει την μάχηράν μου, η χειρ μου θέλει αφανίσει αυτούς. **10** Εφύσησας με τον άνεμόν σου και η θάλασσα εσέκασεν αυτούς· κατεβυθίσθησαν ως μόλυβδος εις τα φοβερά ύδατα. **11** Τις όμοιοι σου Κύριε, μεταξύ των θεών; Τις όμοιοί σου, ένδοξος εις αγιότητα, θαυμαστός εις ύμνους, ενεργών τεράστια; **12** Εξέτεινας την δεξιάν σου, και η γη κατέπιεν αυτούς. **13** Με το έλεός σου ωδήγησας τον λαόν τούτον, τον οποίον ελύτρωσας· ωδήγησας αυτόν με την δύναμίν σου προς την κατοικίαν της αγιότητός σου. **14** Οι λαοί θέλουσιν ακούσει και φρίξει· πόνοι θέλουσι κατακυριεύσει τους κατοίκους της Παλαιστίνης. **15** Τότε θέλουσιν εκπλαγή οι ηγεμόνες Εδώμ· τρόμος θέλει καταλάβει τους άρχοντας του

Μωάβ· πάντες οι κάτοικοι της Χαναάν θέλουν αναλυθή. **16** Φόβος και τρόμος θέλει επιπέσει επ' αυτούς από του μεγέθους του βραχίονός σου θέλουν απολιθωθή, εωσού περάση ο λαός σου, Κύριε, εωσού περάση ο λαός ούτος, τον οποίον απέκτησας. **17** Θέλεις εισαγάγει αυτούς και φυτεύσει αυτούς εις το όρος της κληρονομίας σου, τον τόπον, Κύριε, τον οποίον ητοίμασας διά κατοικίαν σου, το αγιαστήριον, Κύριε, το οποίον αι χείρες σου έστησαν. **18** Ο Κύριος θέλει βασιλεύει εις τους αιώνας των αιώνων. **19** Διότι εισήλθον οι ίπποι του Φαραώ εις την θάλασσαν μετά των αμαξών αυτού και μετά των ιππέων αυτού, και ο Κύριος έστρεψεν επ' αυτούς τα ύδατα της θαλάσσης· οι δε υιοί Ισραήλ έπεράσαν διά ξηράς εν τω μέσω της θαλάσσης. **20** Μαριάμ δε η προφήτις, η αδελφή του Ααρών έλαβε το τύμπανον εν τη χειρί αυτής και πάσαι αι γυναίκες εξήλθον κατόπιν αυτής μετά τυμπάνων και χορών. **21** Και η Μαριάμ ανταπεκρίνεται προς αυτούς, λέγουσα, Ψάλλετε εις τον Κύριον· διότι έδοξάσθη ενδόξως τον ίππον και τον αναβάτην αυτού έρριψεν εις θάλασσαν. **22** Τότε εσήκωσεν ο Μωϋσής τους Ισραηλίτας από της Ερυθράς θαλάσσης, και εξήλθον εις την έρημον Σούρ· και περιπάτουں τρεις ημέρας εν τη ερήμω και δεν εύρισκον ύδωρ. **23** Και εκείθεν ήλθον εις Μερράν· δεν ηδύνατο όμως να πίνωσιν εκ των υδάτων της Μερράς, διότι ήσαν πικρά· διά τούτο και επωνομάσθη Μερρά. **24** Και εγόγγυζεν ο λαός κατά του Μωϋσέως, λέγων, Τι θέλομεν πίνει; **25** Ο δε Μωϋσής βέβησε προς τον Κύριον· και έδειξεν εις αυτόν ο Κύριος ξύλον, το οποίον ότε έρριψεν εις τα ύδατα, τα ύδατα εγλυκάνθησαν. Εκεί έδωκεν εις αυτούς παραγγελίαν και διάταγμα, και εκεί εδοκίμασεν αυτούς. **26** και είπεν, Εάν ακούσης επιμελώς την φωνήν Κυρίου του Θεού σου και πράττης το αρεστόν εις τους οφθαλμούς αυτού και δώσης ακρόασιν εις τας εντολάς αυτού και φυλάξης πάντα τα προστάγματα αυτού, δεν θέλω φέρει επί σε ουδεμίαν εκ των νόσων, τας οποίας έφερα κατά των Αιγυπτίων· διότι εγώ είμαι ο Κύριος ο θεραπεύουσιν σε. **27** Έπειτα ήλθον εις Αιλείμ, όπου ήσαν δώδεκα πηγάι ύδάτων και εβδομήκοντα δένδρα φοινίκων· και εκεί εστρατοπέδευσαν πλησίον των υδάτων.

16 Εσηκώθησαν δε από Αιλείμ· και ήλθον πάσα η συναγωγή των υιών Ισραήλ εις την έρημον Σιν, την μεταξύ Αιλείμ και Σινά, την δεκάτην έμπτην ημέραν του δευτέρου μηνός αφού εξήλθον εκ της Αιγύπτου. **2** Και εγόγγυζε πάσα η συναγωγή των υιών Ισραήλ κατά του Μωϋσέως και κατά του Ααρών εν τη ερήμω. **3** Και είπον προς αυτούς οι υιοί Ισραήλ, Είθε να απεθνήσκομεν υπό της χειρός του Κυρίου εν τη γη της Αιγύπτου, ότε εκαθήμεθα πλησίον των λεβήτων του κρέατος και ότε ετρώγομεν άρτον εις χορτασμόν· διότι εξηγάγετε ημάς εις την έρημον αύτην, διά να θανατώσωσιν με την πείναν πάσαν την συναγωγήν ταύτην. **4** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ιδού, θέλω βρέξει εις εσάς άρτον εξ ουρανού· και θέλει εξέρχεται ο λαός και συνάγει καθ' ημέραν τον νόμον μου ή ουχί· **5** την δε έκτην ημέραν ας ετοιμάζωσιν εκείνον το οποίον ήθελον εισαγάγει, και ας ήναι διπλάσιον του όσον συνάγουσι καθ' ημέραν. **6** Και είπον ο Μωϋσής και ο Ααρών προς πάντας τους υιούς Ισραήλ, Το εσπέρας θέλετε γνωρίσει ότι ο Κύριος εξήγαγεν υμάς εκ της Αιγύπτου· **7** και το πρωί θέλετε ιδεί την δόξαν του Κυρίου, διότι ήκουσε τους γογγυσμούς σας εναντίον του Κυρίου· επειδή ημείς είμεθα, ώστε να γογγύητε καθ' ημών; **8** Και είπεν ο Μωϋσής, Τούτο θέλει γείνει, όταν ο Κύριος δώση εις εσάς το εσπέρας κρέας να φάγητε και το πρωί

άρτον εις χορτασμόν· διότι ήκουσε Κύριος τους γογγυσμούς σας τους οποίους γογγύζετε κατ' αυτού· και τι είμεθα ημείς; οι γογγυσμοί σας δεν είναι καθ' ημών, αλλά κατά του Κυρίου. **9** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών, Είπε προς πάσαν την συναγωγήν των υιών Ισραήλ, Πλησιάσατε έμπροσθεν του Κυρίου· διότι ήκουσε τους γογγυσμούς σας. **10** Και ενώ ελάλει ο Ααρών προς πάσαν την συναγωγήν των υιών Ισραήλ, έστρεψαν το πρόσωπον προς την έρημον, και ιδού, η δόξα του Κυρίου εφάνη εν τη νεφέλη. **11** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **12** Έκουσα τους γογγυσμούς των υιών Ισραήλ· λάλησον προς αυτούς, λέγων, Το εσπέρας θέλετε φάγει κρέας, και το πρωί θέλετε χορτασθή από άρτου, και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **13** Και το εσπέρας ανέβησαν ορτύκια και εσκέπασαν το στρατόπεδον· και το πρωί καθ' όλα τα πέριξ του στρατοπέδου ήτο στρώμα δρόσου. **14** Και αφού το στρώμα της δρόσου ανέβη, ιδού, επί το πρόσωπον της ερήμου ήτο λεπτόν τι στρογγύλον, λεπτόν ως πάχη επί της γης. **15** Και ότε είδον οι υιοί Ισραήλ, είπον προς αλλήλους, Τι είναι τούτο; διότι δεν ήξευρον τι ήτο. Και ο Μωϋσής είπε προς αυτούς, Ούτος είναι ο άρτος, τον οποίον ο Κύριος σας δίδει διά να φάγητε· **16** ούτος είναι ο λόγος τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος, Συνάξατε εξ αυτού έκαστος όσον χρειάζεται διά να φάγη, εν γομόρ κατά κεφαλήν, κατά τον αριθμόν των ψυχών σας λάβετε έκαστος διά τους ομοσκήνους αυτού. **17** Και έκαστον ούτως οι υιοί Ισραήλ, και συνήγαγον άλλος πολύ και άλλος ολίγον. **18** Και ότε εμέτρησαν με το γομόρ, όστις είχε συνάξει πολύ, δεν ελάμβανε πλειότερον· και όστις είχε συνάξει ολίγον, δεν ελάμβανε ολιγώτερον· έκαστος ελάμβανε όσον εχρειάζετο εις αυτόν διά τροφήν. **19** Είπε δε προς αυτούς ο Μωϋσής, Ας μη αφίνη εξ αυτού μηδεις υπόλοιπον έως πρωί. **20** Πλην δεν υπήκουσαν εις τον Μωϋσήν· αλλά αφήκαν τίνες υπόλοιπον εξ αυτού έως πρωί, και εγέννησε σκώληκας και εβρώμησε· και εθυμώθη εναντίον αυτών ο Μωϋσής. **21** Και συνήγον αυτό καθ' εκάστην πρωίαν, έκαστος όσον εχρειάζετο διά τροφήν αυτού· και ότε ο ήλιος θέρμαινε, διελύετο. **22** Την δε έκτην ημέραν συνήγαγον τροφήν διπλασίαν, δύο γομόρ δι' ένα· και ήλθον πάντες οι άρχοντες της συναγωγής και ανήγγειλαν τούτο προς τον Μωϋσήν. **23** Ο δε είπε προς αυτούς, Τούτο είναι το οποίον είπε Κύριος· Αύριον είναι σάββατον, ανάπαυσις αγία εις τον Κύριον· ψήσατε ό, τι έχετε να ψήσητε και βράσατε ό, τι έχετε να βράσητε· και παν το περισσεύον εναπαταμείυσατε εις εαυτούς διά να φυλάττηται έως πρωί. **24** Και εναπαταμείυσαν αυτό έως πρωί, καθώς προσέταξεν ο Μωϋσής· και δεν εβρώμησεν ουδέ έγεινε σκώληξ εν αυτώ. **25** Και είπεν ο Μωϋσής, Φάγετε αυτό σήμερον· διότι σήμερον είναι σάββατον εις τον Κύριον· σήμερον δεν θέλετε ευρεί αυτό εν τη πεδιάδι· **26** εξ ημέρας θέλετε συνάγει αυτό· εν τη εβδόμῃ όμως ημέρα, του σαββάτου, εν ταύτη δεν θέλει ευρίσκεισθαι. **27** Τίνες δε εκ του λαού εξήλθον την εβδόμην ημέραν διά να συνάξωσι, πλην δεν εύρον. **28** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Έως πότε δεν θέλετε να φυλάττητε τας εντολάς μου και τους νόμους μου; **29** ιδετε ότι ο Κύριος έδωκεν εις εσάς το σάββατον, διά τούτο την έκτην ημέραν σας δίδει άρτον δύο ημερών· καθίσατε έκαστος εις τον τόπον αυτού· ας μη εξέρχεται μηδεις εκ του τόπου αυτού την εβδόμην ημέραν. **30** Και έκαμε κατάπαυσιν ο λαός την εβδόμην ημέραν. **31** Και εκάλεσεν ο οίκος του Ισραήλ το όνομα αυτού Μάν· ήτο δε όμοιον με σπόρον κοριάνδρου λευκόν· και η γεύσις αυτού ως πλακούντιον με μέλι. **32** Και είπεν ο Μωϋσής, Ούτος είναι ο λόγος τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος· Γεμίσατε εξ

αυτού εν γομόρ, διά να φυλάττηται εις τας γενεάς σας, διά να βλέπωσι τον άρτον με τον οποίον έθρεψα υμάς εν τη ερήμω, αφού εξήγαγον υμάς εκ γης Αιγύπτου. **33** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών, Λάβε μίαν στάμνον, και βάλε εν αυτή εν γομόρ πλήρες από μάννα, και θες αυτήν έμπροσθεν του Κυρίου, διά να φυλάττηται εις τας γενεάς σας. **34** Και έθεσεν αυτήν ο Ααρών έμπροσθεν του Μαρτυρίου, διά να φυλάττηται, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **35** Και έτρωγον οι υιοί Ισραήλ το μάννα τεσσαράκοντα έτη, εωσού ήλθον εις γην κατοικουμένην- έτρωγον το μάννα, εωσού ήλθον εις τα όρια της γης Χαναάν. **36** Το δε γομόρ είναι το δέκατον του εφά.

17 Και εσηκώθη πάσα η συναγωγή των υιών Ισραήλ εκ της ερήμου Σιν, ακολουθούντες τας οδοιπορείας αυτών κατά την προσταγήν του Κυρίου, και εστρατοπέδευσαν εν Ραφιδείν- όπου δεν ήτο ύδωρ διά να πίνη ο λαός. **2** Και ελοιδορεί ο λαός κατά του Μωϋσέως, λέγοντες, Δος εις ημάς ύδωρ διά να πώμεν. Και είπε προς αυτούς ο Μωϋσής, Διά τι λοιδορείτε κατ' εμού; διά τι πειράζετε τον Κύριον; **3** Και εδίψησεν ο λαός εκεί διά ύδωρ- και εγόγγυζεν ο λαός κατά του Μωϋσέως, λέγοντες, Διά τι τούτο; ανεβίβασας ημάς εξ Αιγύπτου, διά να θανατώσης ημάς και τα τέκνα ημών και τα κτήνη ημών με την δίψαν; **4** Και εβόησεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον, λέγων, Τι να κάμω εις τούτον τον λαόν; ολίγον λείπει να με λιθοβολήσωσι. **5** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Διάβα έμπροσθεν του λαού, και λάβε μετά σεαυτού εκ των πρεσβυτέρων του Ισραήλ- και την ράβδον, σου, με την οποίαν εκτύπησας τον ποταμόν, λάβε εν τη χειρί σου και ύπαγε. **6** Ιδού, εγώ θέλω σταθή εκεί έμπροσθέν σου επί της πέτρας εν Χωριβ, και θέλεις κτυπήσει την πέτραν και θέλει εξέλθει ύδωρ εξ αυτής διά να πίνη ο λαός. Και έκαμεν ούτως ο Μωϋσής ενώπιον των πρεσβυτέρων του Ισραήλ. **7** Και εκάλεσε το όνομα του τόπου Μασσά, και Μεριβά, διά την λοιδορίαν των υιών Ισραήλ, και διότι επείρασαν τον Κύριον, λέγοντες, Είναι ο Κύριος μεταξυ ημών η ουχί; **8** Τότε ήλθεν ο Αμαλήκ και επολέμησε με τον Ισραήλ εν Ραφιδείν. **9** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ιησούν, Έκλεξον εις ημάς άνδρας και εξελθών πολέμησον με τον Αμαλήκ- αύριον εγώ θέλω σταθή επί της κορυφής του βουνού, κρατών εν τη χειρί μου την ράβδον του Θεού. **10** Και έκαμεν ο Ιησούς καθώς είπε προς αυτόν ο Μωϋσής και επολέμησε με τον Αμαλήκ- ο δε Μωϋσής, ο Ααρών και ο Ωρ ανέβησαν επί την κορυφήν του βουνού. **11** Και οπότε ο Μωϋσής ύψωνε την χείρα αυτού, ενίκα ο Ισραήλ- οπότε δε κατεβίβαζε την χείρα αυτού, ενίκα ο Αμαλήκ. **12** Αι χείρες δε του Μωϋσέως ήσαν βεβαρημέναι- όθεν λαβόντες λίθον, έθεσαν υποκάτω αυτού και εκάθισεν επ' αυτού- ο δε Ααρών και ο Ωρ, εις εκ του ενός μέρους και εις εκ του άλλου, υπεστήριζον τας χείρας αυτού- και αι χείρες αυτού έμενον εστηριγμέναι μέχρι δύσεως ηλίου. **13** Και κατέστρεψεν ο Ιησούς τον Αμαλήκ και τον λαόν αυτού, εν στόματι μαχαίρας. **14** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Γράψον τούτο εν βιβλίω προς μνημόσυνον, και παράδος εις τα ύτα του Ιησού- ότι θέλω εξαλείψει εξάπαντος την μνήμη του Αμαλήκ εκ της υπό τον ουρανόν. **15** Και ωκοδόμησεν εκεί ο Μωϋσής θυσιαστήριον και εκάλεσε το όνομα αυτού Ιεοβά-Νισό. **16** και είπεν, Επειδή χειρ υψώθη κατά του θρόνου του Κυρίου, θέλει εισθαι πόλεμος του Κυρίου προς τον Αμαλήκ από γενεάς εις γενεάν.

18 Ηκουσε δε ο Ιοθόρ, ο ιερεύς της Μαδιάμ, ο πενθερός του Μωϋσέως, πάντα όσα έκαμεν ο Θεός εις τον Μωϋσήν και εις τον Ισραήλ τον λαόν αυτού, ότι εξήγαγεν ο Κύριος τον

Ισραήλ εξ Αιγύπτου. **2** Και έλαβεν ο Ιοθόρ, ο πενθερός του Μωϋσέως, Σεπφώραν την γυναίκα του Μωϋσέως, την οποίαν είχε πέμψει οπίσω, **3** και τους δύο αυτής υιούς, εκ των οποίων του ενός το όνομα ήτο Γηρωμ, Διότι πάροικος, είπεν, εστάθην εν ξένη γή. **4** του δε άλλου το όνομα Ελιέξερ, Διότι ο Θεός, είπε, του πατρός μου εστάθη βοηθός μου και με έσωσεν εκ της μαχαίρας του Φαραώ. **5** και ήλθεν ο Ιοθόρ ο πενθερός του Μωϋσέως προς τον Μωϋσήν μετά των υιών αυτού και μετά της γυναίκος αυτού εις την έρημον, όπου ήτο εστρατοπεδευμένους εις το όρος του Θεού. **6** και ανήγγειλε προς τον Μωϋσήν, Εγώ Ιοθόρ ο πενθερός σου έρχομαι προς σε και η γυνή σου και οι δύο υιοί αυτής μετ' αυτής. **7** Και εξήλθεν ο Μωϋσής εις συνάντησιν του πενθερού αυτού και προσεκίνησεν αυτόν και εφίλησεν αυτόν- και ηρώτησεν ο εις τον άλλον περί της υγείας αυτών, και εισήλθον εις την σκηνήν. **8** Και διηγήθη ο Μωϋσής προς τον πενθερόν αυτού πάντα όσα ο Κύριος έκαμεν εις τον Φαραώ και εις τους Αιγυπτίους υπέρ του Ισραήλ, πάντας τους μόχθους οίτινες συνέβρισαν εις αυτούς καθ' όδόν, και ηλευθέρωσεν αυτούς ο Κύριος. **9** Υπερεχάρη δε ο Ιοθόρ διά πάντα τα αγαθά όσα ο Κύριος έκαμεν εις τον Ισραήλ, τον οποίον ηλευθέρωσεν εκ χειρός των Αιγυπτίων. **10** Και είπεν ο Ιοθόρ, Ευλογητός Κύριος, όστις σας ηλευθέρωσεν εκ χειρός των Αιγυπτίων και εκ χειρός του Φαραώ- όστις ηλευθέρωσε τον λαόν υποκάτωθεν της χειρός των Αιγυπτίων. **11** τώρα γνωρίζω ότι ο Κύριος είναι μέγας υπέρ πάντας τους Θεούς- διότι εις το πράγμα, εις το οποίον υπερηφανεύθησαν, εστάθη ανώτερος αυτών. **12** Έλαβεν έπειτα ο Ιοθόρ, ο πενθερός του Μωϋσέως, ολοκαυτώματα και θυσίας διά να προσφέρει εις τον Θεόν- και ήλθεν ο Ααρών, και πάντες οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, να φάγωσιν άρτον μετά του πενθερού του Μωϋσέως, έμπροσθεν του Θεού. **13** Και την επαύριον εκάθισεν ο Μωϋσής διά να κρίνη τον λαόν. και παρίστατο ο λαός έμπροσθεν του Μωϋσέως από πρωΐας έως εσπέρας. **14** Και ιδών ο πενθερός του Μωϋσέως πάντα όσα έκαμεν εις τον λαόν, είπε, Τι είναι τούτο το πράγμα, το οποίον κάμνεις εις τον λαόν; διά τι συ κάθησαι μόνος, άπας δε ο λαός παρίσταται έμπροσθέν σου από πρωΐας έως εσπέρας; **15** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον πενθερόν αυτού, διότι ο λαός έρχεται προς εμέ διά να ερωτήση τον Θεόν. **16** όταν έχωσιν υποθέσιν τινά, έρχονται προς εμέ και εγώ κρίνω μεταξύ του ενός και του άλλου- και δεικνύω εις αυτούς τα προστάγματα του Θεου και τους νόμους αυτού. **17** Και είπεν ο πενθερός του Μωϋσέως προς αυτόν, Δεν είναι καλόν το πράγμα, το οποίον κάμνεις. **18** βεβαίως και συ θέλεις αποκάμει και ο λαός ούτος ο μετά σου- διότι το πράγμα είναι πολύ βαρύ διά σέ- δεν δύνασαι μόνος να κάμνης τούτο. **19** Άκουσον λοιπόν την φωνήν μου- θέλω σε συμβουλευσει και ο Θεός θέλει εισθαι μετά σου- συ με έσο ενώπιον του Θεού υπέρ του λαού, διά να αναφέρης τας υποθέσεις προς τον Θεόν. **20** και διδασκε αυτούς τα προστάγματα και τους νόμους και δείκνυε προς αυτούς την οδόν εις την οποίαν πρέπει να περιπατώσι, και τα έργα τα οποία πρέπει να πράττωσι. **21** πλην έκλεξον εκ παντός του λαού άνδρας αξίους, φοβουμένους τον Θεόν, άνδρας φιλαλήθεις, μισούντας την φιλαργυρίαν και κατάστρανον αυτούς επ' αυτών χιλιάρχους, εκατοντάρχους, πεντηκοντάρχους και δεκάρχους. **22** και ας κρίνωσι τον λαόν πάντοτε- και πάσαν μεν μεγάλην υπόθεσιν ας αναφέρωσι προς σέ- πάσαν δε μικράν υπόθεσιν ας κρίνωσιν αυτοί- ούτω θέλεις ανακουφισθή, και θέλουσι βαστάζει το βάρος μετά σου. **23** εάν κάμνης τούτο το πράγμα και ο Θεός σε προστάξη ούτω, τότε θέλεις δυνηθή να ανθέξης,

και προσέτι πας ο λαός ούτος θέλει φθάσει εις τον τόπον αυτού εν ειρήνη. **24** Και ήκουσεν ο Μωϋσής την φωνήν του πενθερού αυτού και έκαμε πάντα όσα ειπε. **25** Και εκλεξεν ο Μωϋσής εκ παντός του Ισραήλ άνδρα αξιους και κατέστησεν αυτούς αρχηγούς επί του λαού, χιλιάρχους, εκατοντάρχους, πεντηκοντάρχους και δεκάρχους. **26** και έκρινον τον λαόν εν παντί καιρώ· τας μεν υποθέσεις τας δυσκόλους ανέφερον προς τον Μωϋσήν, πάσαν δε μικράν υπόθεσιν έκρινον αυτοί. **27** Έπειτα προέπεμψεν ο Μωϋσής τον πενθερόν αυτού και απήλθεν εις την γην αυτού.

19 Εις τον τρίτον μήνα της εξόδου των υιών Ισραήλ εκ της Αιγύπτου, την ημέραν ταύτην ήλθον εις την έρημον Σινά. **2** Εσηκώθησαν δε από Ραφιδείν και ήλθον εις την έρημον Σινά και εστρατοπέδευσαν εν τη ερήμω· και εκεί κατεσκήνωσεν ο Ισραήλ απέναντι του όρους. **3** Ο δε Μωϋσής ανέβη προς τον Θεόν· και εκάλεσεν αυτόν ο Κύριος εκ του όρους, λέγων, Ούτω θέλεις ειπει προς τον οίκον Ιακώβ, και αναγγείλει προς τους υιούς Ισραήλ. **4** Σεις ειδετε όσα έκαμα εις τους Αιγυπτίους, και σας εσήκωσα ως επί πτερύγων αετού και σας έφερα προς εμαυτόν· **5** τώρα λοιπόν εάν τώντων υπακούσητε εις την φωνήν μου, και φυλάξητε την διαθήκην μου, θέλετε είσθαι εις εμέ ο εκλεκτός από πάντων των λαών· διότι ιδική μου είναι πάσα η γή· **6** και σεις θέλετε είσθαι εις εμέ βασιλειον ιεράτευμα και έθνος άγιον. Ουτοι είναι οι λόγοι, τους οποίους θέλεις ειπει προς τους υιούς Ισραήλ. **7** Και ήλθεν ο Μωϋσής και εκάλεσε τους πρεσβυτέρους του λαού και έθεσεν έμπροσθεν αυτών πάντας εκείνους τους λόγους, τους οποίους προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος. **8** Και απεκρίθη ομοφώνως πας ο λαός, λέγων, Πάντα όσα ειπεν ο Κύριος θέλομεν πράξει. Και ανέφερον ο Μωϋσής προς τον Κύριον τους λόγους του λαού. **9** Και ειπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ιδού, εγώ έρχομαι προς σε εν νεφέλη πυκνή, διά να ακούσης ο λαός όταν λαλήσω προς σε, και έτι να πιστεύη εις σε πάντοτε. Ανήγγειλε δε ο Μωϋσής προς τον Κύριον τους λόγους του λαού. **10** Και ειπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ύπαγε προς τον λαόν και αγιάσον αυτούς σήμερον και αύριον, και ας πλύνωσι τα ιμάτια αυτών· **11** και ας ήναι έτοιμοι εις την ημέραν την τρίτην· διότι εν τη ημέρα τη τρίτη θέλει καταβή ο Κύριος επί το όρος Σινά ενώπιον παντός του λαού· **12** και θέλεις βάλει εις τον λαόν όρια κυκλόθεν, λέγων, Προσέχετε εις εαυτούς μη αναβήτε εις το όρος ή εγγίσσητε εις τα άκρα αυτού· όστις εγγίση το όρος, θέλει εξάπαντος θανατωθή· **13** δεν θέλει εγγίσει εις αυτόν χειρ, διότι με λίθους θέλει λιθοβοληθή ή με βέλη θέλει κατατοξευθή· είτε ζώνον είναι είτε άνθρωπος, δεν θέλει ζήσκει. Όταν η σάλπιγξ ηχηση, τότε θέλουσιν αναβή επί το όρος. **14** Και κατέβη ο Μωϋσής από του όρους προς τον λαόν και ηγίασε τον λαόν· και έπλυναν τα ιμάτια αυτών. **15** Και ειπε προς τον λαόν, Γίνεσθε έτοιμοι διά την ημέραν την τρίτην· μη πλησιάσητε εις γυναικα. **16** Και εν τη ημέρα τη τρίτη το πρωί ήγειναν βρονται και αστραπαί, και νεφέλη πυκνή ήτο επί του όρους, και φωνή σάλπιγγος δυνατή σφόδρα· και έτρεμε πας ο λαός ο εν τω στρατοπέδω. **17** Τότε εξήγαγεν ο Μωϋσής τον λαόν εκ του στρατοπέδου εις την συνάντησιν του Θεού· και εστάθησαν υπό το όρος. **18** Το δε όρος Σινά ήτο όλον καπνός, διότι κατέβη ο Κύριος εν πυρί επ' αυτό· ανέβαινε δε ο καπνός αυτού ως καπνός καμίνου και όλον το όρος εσειέτο σφόδρα. **19** Και ότε η φωνή της σάλπιγγος προέβαινε αυξανομένη σφόδρα, ο Μωϋσής ελάλει και ο Θεός απεκρίνετο προς αυτόν μετά φωνής. **20** Και κατέβη ο Κύριος επί το όρος Σινά, επί την κορυφήν του όρους· και εκάλεσε

Κύριος τον Μωϋσήν επί την κορυφήν του όρους, και ανέβη ο Μωϋσής. **21** Και ειπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Καταβάς, διαμαρτυρήθητι προς τον λαόν, μήποτε υπερβώσι τα όρια και αναβώσι προς τον Κύριον διά να περιεργασθώσι και πέσωσι πολλοί εξ αυτών· **22** και οι ιερείς δε οι πλησιάζοντες προς τον Κύριον ας αγιασθώσι, διά να μη εξορμήση ο Κύριος επ' αυτούς. **23** Και ειπεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον, Ο λαός δεν δύναται να αναβή εις το όρος Σινά· διότι συ προσέταξας εις ημάς, λέγων, Βάλε όρια κυκλόθεν του όρους και αγιάσον αυτό. **24** Και ειπε Κύριος προς αυτόν, Ύπαγε, καταβά· έπειτα θέλεις αναβή, συ και ο Ααρών μετά σου· οι ιερείς όμως και ο λαός ας μη υπερβώσι τα όρια διά να αναβώσι προς τον Κύριον, διά να μη εξορμήση επ' αυτούς. **25** Και κατέβη ο Μωϋσής προς τον λαόν και ώμίλησε προς αυτούς.

20 Και ελάλησεν ο Θεός πάντας τους λόγους τούτους, λέγων, **2** Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, ο εξαγαγών σε εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας. **3** Μη έχης άλλους θεούς πλην εμού. **4** Μη κάμης εις σεαυτόν ειδωλον, μηδέ ομοιωμά τινός, όσα είναι εν τω ουρανώ άνω, ή όσα εν τη γη κάτω, όσα εν τούς ύδασιν υποκάτω της γής· **5** μη προσκυνήσης αυτά μηδέ λατρεύσης αυτά· διότι εγώ Κύριος ο Θεός σου είμαι Θεός ζηλότυπος, ανταποδίδων τας αμαρτίας των πατέρων επί τα τέκνα, έως τρίτης και τετάρτης γενεάς των μισούντων με· **6** και κάμνων έλεος εις χιλιάδας γενεών των αγαπώντων με και φυλαττόντων τα προστάγματά μου. **7** Μη λάβης το όνομα Κυρίου του Θεού σου επί ματαίω· διότι δεν θέλει αθωώσι ο Κύριος τον λαμβάνοντα επί ματαίω το όνομα αυτού. **8** Ενθυμού την ημέραν του σαββάτου, διά να αγιάζης αυτήν· **9** εξ ημέρας εργάζου και κάμνε πάντα τα έργα σου· **10** η ημέρα όμως η εβδόμη είναι σαββατον Κυρίου του Θεού σου· μη κάμης εν ταύτη ουδέν έργον, μήτε συ, μήτε ο υιός σου, μήτε η θυγάτηρ σου, μήτε ο δούλος σου, μήτε η δούλη σου, μήτε ο κτήνός σου, μήτε ο ζένος σου, ο εντός των πυλών σου· **11** διότι εις εξ ημέρας εποίησεν ο Κύριος τον ουρανόν και την γην, την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς· εν δε τη ημέρα τη εβδόμη κατέπαυσε· διά τούτο ευλόγησε Κύριος την ημέραν του σαββάτου και ηγίασεν αυτήν. **12** Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου, διά να γείνης μακροχρόνιος επί της γης, την οποίαν σου δίδει Κύριος ο Θεός σου. **13** Μη φονεύσης. **14** Μη μοιχεύσης. **15** Μη κλέψης. **16** Μη ψευδομαρτυρήσης κατά του πλησίον σου μαρτυριάν ψευδή. **17** Μη επιθυμήσης την οικίαν του πλησίον σου· μη επιθυμήσης την γυναίκα του πλησίον σου· μηδέ τον δούλον αυτού· μηδέ την δούλην αυτού, μηδέ τον βουν αυτού, μηδέ τον όνον αυτού, μηδέ παν ό, τι είναι του πλησίον σου. **18** Και πας ο λαός έβλεπε τας βροντάς και τας αστραπάς και την φωνήν της σάλπιγγος και το όρος καπνίζον· και ότε ο λαός ειδε ταύτα, απεσύρθησαν και εστάθησαν μακρόθεν. **19** Και ειπον προς τον Μωϋσήν, συ λάλησον προς ημάς και θέλομεν ακούσει και ας μη λαλήση προς ημάς ο Θεός, διά να μη αποθάνωμεν. **20** Και ειπεν ο Μωϋσής προς τον λαόν, Μη φοβείσθε· διότι ο Θεός ήλθε διά να σας δοκιμάση, και διά να ήναι ο φόβος αυτού έμπροσθέν σας διά να μη αμαρτάνητε. **21** Και εστάθη ο λαός μακρόθεν· ο δε Μωϋσής επλησίασεν εις την ομίχλην όπου ήτο ο Θεός. **22** Είπε δε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ούτως ειπέ προς τους υιούς Ισραήλ· Σεις ειδετε ότι εκ του ουρανού ελάλησα με σας· **23** μη κάμητε θεούς μετ' εμού αργυρούς· μηδέ κάμητε εις εαυτούς θεούς χρυσούς· **24** θυσιαστήριον εκ γης κάμε εις εμέ· και θυσίαζε επ' αυτού τα ολοκαυτώματά σου και τας ειρηνικάς προσφοράς σου, τα πρόβάτα σου και τους βόας σου· εν παντί

τόπω όπου αναμνήσω το όνομά μου, θέλω έρχεσθαι προς σε και θέλω σε ευλογεί· **25** εάν δε εκ λίθων κάμης θυσιαστήριον εις εμέ, δεν θέλεις οικοδομήσει αυτό εκ πέτρας πελεκητής· διότι εάν περάσης επάνω αυτού το εργαλείον σου, θέλεις μολύνει αυτό· **26** και μη αναβής δι' αναβαθμίδων επί το θυσιαστήριόν μου, διά να μη αποκαλυφθή επ' αυτού η γυμνωσίς σου.

21 Αύται δε είναι αι κρίσεις, τας οποίας θέλεις εκθέσει εμπροσθεν αυτών. **2** Εάν αγοράσης δούλον Εβραϊόν, εξ έτη θέλει δουλεύσει· εν δε τω εβδόμω θέλει εξέλθει ελεύθερος, δωρεάν. **3** Εάν εισήλθε μόνος, μόνος θέλει εξέλθει· εάν είχε γυναίκα, τότε η γυνή αυτού θέλει εξέλθει μετ' αυτού. **4** Εάν ο κύριος αυτού έδωκεν εις αυτόν γυναίκα, και εγέννησεν εις αυτόν υιούς η θυγατέρας, η γυνή και τα τέκνα αυτής θέλουσιν εισθαι του κυρίου αυτής, αυτός δε θέλει εξέλθει μόνος. **5** Αλλ' εάν ο δούλος είπη φανερά, Αγαπώ τον κύριόν μου, την γυναίκα μου και τα τέκνα μου, δεν θέλω εξέλθει ελεύθερος· **6** τότε ο κύριος αυτού θέλει φέρει αυτόν προς τους κριτάς· και θέλει φέρει αυτόν εις την θύραν ή εις τον παραστάτην της θύρας, και ο κύριος αυτού θέλει τρυπήσει το ωτίον αυτού με τρυπητήριον· και θέλει δουλεύει αυτόν διαπαντός. **7** Και εάν τις πωλήση την θυγατέρα αυτού διά δούλην, δεν θέλει εξέλθει καθώς εξέρχονται οι δούλοι. **8** Εάν δεν αρέσει εις τον κύριον αυτής, όστις ηρραβωνίσθη αυτήν εις εαυτόν, τότε θέλει απολυτρώσει αυτήν· εις ξένον έθνος δεν θέλει έχει εξουσίαν να πωλήση αυτήν, επειδή εφέρθη προς αυτήν απίστως. **9** Αν όμως ηρραβώνισεν αυτήν με τον υιόν αυτού, θέλει κάμει προς αυτήν κατά το δικαίωμα των θυγατέρων. **10** Εάν λάβη εις εαυτόν άλλην, δεν θέλει στερήσει την τροφήν αυτής, τα ενδύματα αυτής, και το προς αυτήν χρέος του γάμου. **11** Εάν όμως δεν κάμνη εις αυτήν τα τρία ταύτα, τότε θέλει εξέλθει δωρεάν άνευ αργυρίου. **12** Όστις πατάξη άνθρωπον, και αποθάνη, θέλει εξάπαντος θανατωθή. **13** εάν όμως δεν παρεμόνευσεν, αλλ' ο Θεός παρέδωκεν αυτήν εις την χείρα αυτού, τότε εγώ έλω σοι διορίσει τόπον, όπου θέλει καταφύγει· **14** εάν δε τις εγερθή κατά του πλησίον αυτού διά να δολοφονήσιν αυτόν, από του θυσιαστηρίου μου θέλεις αποσπάσει αυτόν διά να θανατωθή. **15** Και όστις πατάξη τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού, θέλει εξάπαντος θανατωθή. **16** Και όστις κλέψη άνθρωπον και πωλήσιν αυτόν, ή εάν ευρεθή εις τας χείρας αυτού, θέλει εξάπαντος θανατωθή. **17** Και όστις κακολογή τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού, θέλει εξάπαντος θανατωθή. **18** Και εάν άνθρωποι λογομαχώσι μετ' αλλήλων και ο εις πατάξη τον άλλον με λίθον ή με γρόνθον, και δεν αποθάνη αλλά γείνη κληνήρης, **19** εάν σηκωθεί και περιπατήσιν έξω με την βακτηριαν αυτού, τότε θέλει εισθαι ελεύθερος ο πατάξας· μόνον θέλει αποζημιώσει αυτόν διά την αργίαν αυτού και θέλει επιμεληθή την τελείαν θεραπείαν αυτού. **20** Και εάν τις πατάξη τον δούλον αυτού ή την δούλην αυτού με ράβδον, και αποθάνη υπό τας χείρας αυτού, θέλει εξάπαντος τιμωρηθή. **21** Αν όμως ζηση μίαν ημέραν ή δύο, δεν θέλει τιμωρηθή· διότι είναι αργύριον αυτού. **22** Εάν μάχωνται άνδρες και πατάξωσι γυναίκα έγκυον και εξέλθω το παιδιον αυτής, δεν συμβή όμως συμφορά· θέλει εξάπαντος κάμει αποζημιώσιν ο πατάξας, οποίαν ο ανήρ της γυναίκος επιβάλη εις αυτόν· και θέλει πληρώσει κατά την απόφασιν των κριτών. **23** Αν όμως συμβή συμφορά, τότε θέλεις δώσει ζωήν αντί ζωής, **24** οφθαλμόν αντί οφθαλμού, οδόντα αντί οδόντος, χείρα αντί χειρός, πόδα αντί ποδός, **25** καύσιμον αντί καυσίματος, πληγήν αντί πληγής, κτύπημα αντί κτυπήματος. **26** Εάν τις πατάξη

τον οφθαλμόν του δούλου αυτού ή τον οφθαλμόν της δούλης αυτού και τυφλώσιν αυτόν, θέλει αφήσει αυτόν ελεύθερον εξ αιτίας του οφθαλμού αυτού. **27** Και εάν εκβάλη τον οδόντα του δούλου αυτού ή τον οδόντα της δούλης αυτού, θέλει αφήσει αυτόν ελεύθερον εξ αιτίας του οδόντος αυτού. **28** Εάν βους κερατίση άνδρα ή γυναίκα, και αποθάνη, τότε ο βους θέλει λιθοβοληθή με λίθους και δεν θέλει τρώγεσθαι το κρέας αυτού· ο κύριος δε του βοός θέλει εισθαι αθώς. **29** Εάν όμως ο βους ήτο κερατιστής από πρότερον, και έγινε διαμαρτυρία εις τον κύριον αυτού και δεν εφύλαξεν αυτόν, εάν θανατώσιν άνδρα ή γυναίκα, ο βους θέλει λιθοβοληθή και ακόμη ο κύριος αυτού θέλει θανατωθή. **30** Εάν επιβληθή εις αυτόν τιμή εξαγοράσεως, θέλει δώσει διά την εξαγοράσιν της ζωής αυτού όσα ήθελον επιβληθή εις αυτόν. **31** Είτε υιόν κερατίση, είτε θυγατέρα κερατίση, κατά την κρίσιν ταύτην θέλει γείνει εις αυτόν. **32** Εάν ο βους κερατίση δούλον ή δούλην, θέλει δώσει εις τον κύριον αυτών τριάκοντα σίκλους αργυρίου· ο δε βους θέλει λιθοβοληθή. **33** Και εάν τις ανοιξη λάκκον ή εάν τις σκάψη λάκκον και δεν σκεπάσιν αυτόν, και πέσι εις αυτόν βους ή όνος, **34** ο κύριος του λάκκου θέλει κάμει αποζημιώσιν, αργύριον θέλει αποδώσει εις τον κύριον αυτών· το δε θανατωθέν θέλει εισθαι αυτού. **35** Και εάν ο βους τινός κερατίση τον βουον του πλησίον αυτού και θανατωθή, τότε θέλουσιν πωλήσει τον ζώντα βουον, και θέλουσιν μοιρασθή το αργύριον αυτού και τον θανατωθέντα ομοίως θέλουσιν μοιρασθή. **36** Εάν όμως ήναι γνωστόν ότι ο βους ήτο κερατιστής από πρότερον, και ο κύριος αυτού δεν εφύλαξεν αυτόν, θέλει εξάπαντος πληρώσει βουον αντί βοός· ο δε θανατωθείς θέλει εισθαι αυτού.

22 Εάν τις κλέψη βουον ή πρόβατον και σφάξη αυτό ή πωλήσιν αυτό, θέλει πληρώσει πέντε βόας αντί του βοός και τέσσαρα πρόβατα αντί του προβάτου. **2** Εάν ο κλέπτης ευρεθή κάμνον ρήξιν και κτυπήσιν και αποθάνη, δεν θέλει χυθή αίμα δι' αυτόν. **3** Εάν όμως ο ήλιος ανατείλη επάνω αυτού, θέλει χυθή αίμα δι' αυτόν· πρέπει να κάμει ανταπόδοσιν· και αν δεν έχη, θέλει πωληθή διά την κλοπήν αυτού. **4** Εάν το κλοπιμαίον ευρεθή εις τας χείρας αυτού ζων, είτε βους είτε όνος είτε πρόβατον, θέλει αποδώσει το διπλούν. **5** Εάν τις καταβοσκίση αγρόν ή αμπελώνα και αφήσιν το κτήνον αυτού να βοσκηθή εν αγρώ ξένου ανθρώπου, θέλει κάμει ανταπόδοσιν εκ του καλητέρου του αγρού αυτού και εκ του καλητέρου του αμπελώνος αυτού. **6** Εάν εξέλθω πυρ και εύρη ακάνθας, και καώσι θημωνίαι σίτου ή αστάχια ιστάμενα ή αγρός, ο ανάψας το πυρ θέλει εξάπαντος κάμει ανταπόδοσιν. **7** Εάν τις παραδώσιν εις τον πλησίον αυτού αργύριον ή σκευήν διά να φυλάττη αυτά, και κλαπώσιν εκ της οικίας του ανθρώπου, αν ευρεθή ο κλέπτης, θέλει αποδώσει το διπλούν· **8** αν ο κλέπτης δεν ευρεθή, τότε ο κύριος της οικίας θέλει φερθή εμπροσθεν των κριτών, διά να εξετασθή αν δεν έβαλε την χείρα αυτού επί τα κτήματα του πλησίον αυτού. **9** Περί παντός είδους αδικήματος, περί βοός, περί όνου, περί προβάτου, περί ενδύματος, περί παντός πράγματος χαμένου, το οποίον άλλος ήθελε διαφιλονεικεί ότι είναι αυτού, η κρίσις αμφοτέρων θέλει ελθεί εμπροσθεν των κριτών· και όντινα καταδικάσωσιν οι κριταί, εκείνος θέλει αποδώσει το διπλούν εις τον πλησίον αυτού. **10** Εάν τις παραδώσιν εις τον πλησίον αυτού όνον ή βουον ή πρόβατον ή οποιονδήποτε κτήνον, διά να φυλάττη αυτό, και αποθάνη ή συντριφθή ή αρπαχθή χωρίς να ίδη τις, **11** όρκος Θεού θέλει γείνει ανά μέσον αμφοτέρων αυτών, ότι δεν έβαλε την χείρα αυτού επί το κτήμα του πλησίον

αυτού· και ο κύριος αυτού θέλει λάβει αυτό, ο δε άλλος δεν θέλει κάμει ανταπόδοσιν. **12** Εάν όμως εκλέφθη παρ' αυτού, θέλει κάμει ανταπόδοσιν εις τον κύριον αυτού. **13** Εάν έγεινε θηριάλωτον, θέλει φέρει αυτό διά μαρτυρίαν και δεν θέλει πληρώσει το θηριάλωτον. **14** Και εάν τις δανεισθή ζών παρά του πλησίον αυτού, και συντριφθή ή αποθάνη, ο δε κύριος αυτού δεν ήναι μετ' αυτού, θέλει εξάπαντος πληρώσει αυτό. **15** Εάν όμως ο κύριος αυτού ήναι μετ' αυτού, δεν θέλει πληρώσει αν ήτο μεμισθωμένον, ήλθε διά τον μισθόν αυτού. **16** Και εάν τις απατήση παρθένον μη ηρραβωνισμένην, και κοιμηθή μετ' αυτής, θέλει εξάπαντος προικίσει αυτήν με προίκα διά γυναίκα εις εαυτών. **17** Εάν όμως ο πατήρ αυτής δεν στέργη να δώση αυτήν εις αυτών, αργύριον θέλει πληρώσει κατά την προίκα των παρθένων. **18** Μάγισσαν δεν θέλεις αφήσει να ζη. **19** Όστις συνευρεθή με κτήνος, θέλει εξάπαντος θανατωθή. **20** Ο θυσιάζων εις θεούς, εκτός εις μόνον τον Κύριον, θέλει εξολοθρευθή. **21** Και ξένον δεν θέλεις κακοποιήσει ουδέ θέλεις καταδυναστεύσει αυτόν· διότι ξένοι εστάθητε εν τη γη της Αιγύπτου. **22** Ουδεμίαν χήραν ή ορφανόν δεν θέλετε καταθλίψει. **23** Εάν καταθλίψητε αυτούς οπωσδήποτε και βοήσωσι προς εμέ, θέλω εξάπαντος εισακούσει της φωνής αυτών, **24** και ο θυμός μου θέλει εξαφθή και θέλω σας θανατώσει εν μαχαίρα· και αι γυναίκες σας θέλουσιν είσθαι χήραι και τα τέκνα σας ορφανά. **25** Εάν δανείσης αργύριον εις τον πτωχόν γείτονά σου μεταξού του λαού μου, δεν θέλεις φερθή προς αυτόν ως τοκιστής, δεν θέλεις επιβάλει επ' αυτόν τόκον. **26** Εάν λάβης ενέχυρον το ένδυμα του πλησίον σου, θέλεις επιστρέψει αυτό προς αυτόν πριν δύση ο ήλιος. **27** διότι τούτο μόνον είναι το σκέπασμα αυτού, τούτο το ένδυμα του δέρματος αυτού· με τι θέλεις κοιμηθή; και όταν βοήση προς εμέ, θέλω εισακούσει· διότι εγώ είμαι ελεήμων. **28** Δεν θέλεις κακολογήσει κριτάς, ουδέ θέλεις καταραστή άρχοντα του λαού σου. **29** Τας απαρχάς του αλωνίου σου και του ληνού σου δεν θέλεις καθυστερήσει· τον πρωτότοκόν σου εκ των υιών σου θέλεις δώσει εις εμέ· **30** ομοίως θέλεις κάμει διά τον βουν σου και διά το πρόβατόν σου· επτά ημέρας θέλει είσθαι μετά της μητρός αυτού, την ογδόην ημέραν θέλεις δώσει αυτό εις εμέ. **31** Και άνδρες άγιοι θέλετε είσθαι εις εμέ· και κρέας θηριάλωτον εν τω αγρώ δεν θέλετε φάγει· εις τον σκύλον θέλετε ρίψει αυτό.

23 Δεν θέλεις διαδώσει ψευδή φήμη· δεν θέλεις συμφωνήσει μετά του αδικού διά να γείνης ψευδομαρτυς. **2** Δεν θέλεις ακολουθήσει τους πολλούς επί κακώ· ουδέ θέλεις ομιλήσει εν κρισολογία, ώστε να κλίνης καταπιν πολλών διά να διαστρέψης κρίσιν· **3** ουδέ θέλεις αποβλέψει εις πρόσωπον πτωχού εν τη κρίσει αυτού. **4** Εάν απαντήσης τον βουν του εχθρού σου ή τον όνον αυτού πλανώμενον, θέλεις εξάπαντος επιστρέψει αυτόν προς αυτόν. **5** Εάν ίδης τον όνον του μισούντός σε πεπτωκότα υπό το φορτίον αυτού και ήθελεις αποφυγή να βοηθήσης αυτόν, εξάπαντος θέλεις συμβοηθήσει αυτόν. **6** Δεν θέλεις διαστρέψει το δίκαιον του πένητός σου εν τη κρίσει αυτού. **7** Άπεχε από αδικου υποθέσεως και μη γείνης αιτία να θανατωθή ο αθώς και ο δικαίος· διότι εγώ δεν θέλω δικαιοώσει τον ασεβή. **8** Και δώρα δεν θέλεις λάβει· διότι τα δώρα τυφλόνουσαι και τους σοφούς, και διαστρέφουσι τους λόγους των δικαίων. **9** Και ξένον δεν θέλεις καταδυναστεύσει· διότι σεις γνωρίζετε την ψυχήν του ξένου, επειδή ξένοι εστάθητε εν τη γη της Αιγύπτου. **10** Και εξ έτη θέλεις σπείρει την γην σου και θέλεις συνάγει τα γεννήματα αυτής· **11** το δε έβδομον θέλεις αφήσει αυτήν να

αναπαυθή και να μένη αργή, διά να τρώγωσιν οι πτωχοί του λαού σου· και το εναπολειφθέν αυτών ας τρώγωσι τα ζώα του αγρού. Ούτω θέλεις κάμει διά τον αμπελώνά σου και διά τον ελαιώνα σου. **12** Εξ ημέρας θέλεις κάμνει τας εργασίας σου· την δε εβδόμην ημέραν θέλεις αναπαύεσθαι, διά να αναπαυθή ο βους σου και ο οίνος σου και να λάβη αναψυχήν ο υιός της δούλης σου και ο ξένος. **13** Και εις πάντα όσα ελάλησα προς εσάς, θέλετε προσέξει· και όνομα άλλων θεών δεν θέλετε αναφέρει, ουδέ θέλει ακουστή εκ του στόματός σου. **14** Τρίς του ενιαυτού θέλεις κάμνει εορτήν εις εμέ. **15** Θέλεις φυλάττει την εορτήν των αζύμων· επτά ημέρας θέλεις τρώγει άζυμα, καθώς προσέταξα εις σε, κατά τον διωρισμένον καιρόν του μηνός Αβιβ· διότι εν τούτω εξήλθες εξ Αιγύπτου· και ουδεις θέλει φανή ενώπιόν μου κενός. **16** και την εορτήν του θερισμού, των πρωτογεννημάτων των κόπων σου, τα οποία έσπειρας εις τον αγρόν· και την εορτήν της συγκομιδής των καρπών, εις το τέλος του ενιαυτού, αφού συνάξης τους καρπούς σου εκ του αγρού. **17** Τρίς του ενιαυτού θέλει εμφανίζεσθαι παρ αρσενικόν σου ενώπιον Κυρίου του Θεού. **18** Δεν θέλεις προσφέρει το αίμα της θυσίας μου με άρτον ένζυμον· ουδέ θέλει μένει το πάχος της εορτής μου έως πρωΐ. **19** Τας απαρχάς των πρωτογεννημάτων της γης σου θέλεις φέρει εις τον οίκον Κυρίου του Θεού σου. Δεν θέλεις ψήσει ερίφιον εν τω γάλακτι της μητρός αυτού. **20** Ιδού, εγώ αποστέλλω άγγελον έμπροσθέν σου διά να σε φυλάττει εν τη οδώ, και να σε φέρι εις τον τόπον τον οποίον προητοίμασα· **21** φοβού αυτόν, και υπάκουε εις την φωνήν αυτού· μη παροργίσης αυτόν· διότι δεν θέλει συγχωρήσει τας παραβάσεις σας· επειδή το όνομά μου είναι εν αυτό. **22** Εάν όμως προσέξης να υπακούης εις την φωνήν αυτού και πράττης πάντα όσα λέγω, τότε εγώ θέλω είσθαι εχθρός των εχθρών σου και εναντίος των εναντίων σου. **23** Διότι ο άγγελός μου θέλει προπορεύεσθαι έμπροσθέν σου, και θέλει σε εισαγάγει εις τους Αμωρραίους και Χετταίους και Φερεζαίους και Χαναναίους, Ευαίους και Ιεβουσαίους και θέλω εξολοθρεύσει αυτούς. **24** Δεν θέλεις προσκυνήσει τους θεούς αυτών, ουδέ θέλεις λατρεύει αυτούς, ουδέ θέλεις πράξει κατά τα έργα εκείνων· αλλά θέλεις εξολοθρεύσει αυτούς, και θέλεις κατασυντρίψει τα είδωλα αυτών. **25** Και θέλετε λατρεύει Κύριον τον Θεόν σας, και αυτός θέλει ευλογεί τον άρτον σου, και το ύδωρ σου· και θέλω απομακρύνει πάσαν νόσον εκ μέσου σου· **26** και δεν θέλει είσθαι άγονος και στείρα επί της γης σου· τον αριθμόν των ημερών σου θέλω κάμει πλήρη. **27** τον φόβον μου θέλει στείλει έμπροσθέν σου και θέλω καταστρέψει πάντα λαόν επί τον οποίον έρχεσαι και θέλω κάμει πάντας τους εχθρούς σου να στρέψωσι τα νύτα εις σε· **28** και θέλω στείλει έμπροσθέν σου σφήκας, και θέλουσιν εκδιώξει τους Ευαίους, τους Χαναναίους και τους Χετταίους απ' έμπροσθέν σου. **29** Δεν θέλω εκδιώξει αυτούς απ' έμπροσθέν σου εις εν έτος, διά να μη γείνη έρημος η γη και πληθυνθώσι τα θηρία του αγρού εναντίον σου· **30** ολίγον κατ' ολίγον θέλω εκδιώξει αυτούς απ' έμπροσθέν σου, εωσόυ αυξηθήσας και κυριεύσας την γην. **31** Και θέλω θέσει τα όρια σου από της Ερυθράς θαλάσσης μέχρι της θαλάσσης των Φιλιστιαίων, και από της ερήμου μέχρι του ποταμού· διότι εις τας χείρας υμών θέλω παραδώσει τους κατοίκους του τόπου, και θέλεις εκδιώξει αυτούς απ' έμπροσθέν σου. **32** Δεν θέλεις κάμει μετ' αυτών, ουδέ μετά των θεών αυτών, συνθήκην· **33** δεν θέλουσι κατοικεί εν τη γη σου, διά να μη σε κάμωσι να αμαρτήσης εις εμέ· διότι αν λατρεύσας τους θεούς αυτών, τούτο θέλει εξάπαντος είσθαι παγίς εις σε.

είσθαι τέσσαρες λεκάναι αμυγδαλοειδείς, οι κόμβοι αυτών και τα άνθη αυτών. **35** Και θέλει είσθαι εις κόμβος υπό τους δύο κλάδους εξ αυτής, και εις κόμβος υπό τους δύο κλάδους εξ αυτής, και εις κόμβος υπό τους δύο κλάδους εξ αυτής, εις τους εξ κλάδους τους εξερχομένους εκ της λυχνίας. **36** Οι κόμβοι αυτών και οι κλάδοι αυτών θέλουσιν είσθαι εν σώμα μετ' αυτής το όλον αυτής εν σφυρήλατον εκ χρυσίου καθαρού. **37** Και θέλεις κάμει τους λύχνους αυτής επτά· και θέλουσιν ανάπτει τους λύχνους αυτής, διά να φέγγωσιν έμπροσθεν αυτής, **38** Και τα λυχνοψάλιδα αυτής και τα υποθέματα αυτής θέλουσιν είσθαι εκ χρυσίου καθαρού. **39** Εξ ενός ταλάντου χρυσίου καθαρού θέλει κατασκευασθή αυτή και πάντα ταύτα τα σκεύη. **40** Και πρόσθε να κάμει κατά τον τύπον αυτών τον δειχθέντα εις σε επί του όρους.

26 Και θέλεις κάμει την σκηνήν, δέκα παραπετάσματα εκ βύσσου κεκλωσμένης και κυανού και πορφυρού και κοκκίνου· με χερουβείμ εντέχνως ενεργασμένα θέλεις κάμει αυτά. **2** Το μήκος του ενός παραπετάσματος εικοσιοικτώ πηχών, και το πλάτος του ενός παραπετάσματος τεσσάρων πηχών· πάντα τα παραπετάσματα του αυτού μέτρου. **3** Τα πέντε παραπετάσματα θέλουσιν συνάπτεσθαι το εν μετά του άλλου και τα άλλα πέντε παραπετάσματα θέλουσιν συνάπτεσθαι το εν μετά του άλλου. **4** Και θέλεις κάμει θηλυκωτήρια κυανά επί της άκρας του πρώτου παραπετάσματος, κατά το πλάγιον όπου γίνεται η ένωσις· ομοίως θέλεις κάμει και επί της τελευταίας άκρας του δευτέρου παραπετάσματος, όπου γίνεται η ένωσις του δευτέρου· **5** πενήτηκοντα θηλυκωτήρια θέλεις κάμει εις το εν παραπέτασμα, και πενήτηκοντα θηλυκωτήρια θέλεις κάμει εις την άκραν του παραπετάσματος την κατά την ένωσιν του δευτέρου, διά να αντικρύζωσι τα θηλυκωτήρια προς άλληλα. **6** Και θέλεις κάμει πενήτηκοντα περόνας χρυσάς, και με τας περόνας θέλεις συνάψει τα παραπετάσματα προς άλληλα· ούτως η σκηνή θέλει είσθαι μία. **7** Και θέλεις κάμει παραπετάσματα εκ τριχών αιγών, διά να ήναι κάλυμμα επί της σκηνης· ένδεκα θέλεις κάμει τα παραπετάσματα ταύτα· **8** το μήκος του ενός παραπετάσματος τριάκοντα πηχών, και το πλάτος του ενός παραπετάσματος τεσσάρων πηχών· του αυτού μέτρου θέλουσιν είσθαι τα ένδεκα παραπετάσματα. **9** Και θέλεις συνάψει τα πέντε παραπετάσματα χωριστά, και τα εξ παραπετάσματα χωριστά· το έκτον όμως παραπέτασμα θέλεις επιδιπλώσει κατά το πρόσωπον της σκηνης. **10** Και θέλεις κάμει πενήτηκοντα θηλυκωτήρια επί της άκρας του ενός παραπετάσματος του τελευταίου κατά την ένωσιν, και πενήτηκοντα θηλυκωτήρια επί της άκρας του παραπετάσματος, το οποίον ενόνεται με το δεύτερον. **11** Θέλεις κάμει και πενήτηκοντα περόνας χαλκίνας, και θέλεις εμφάλει τας περόνας εις τα θηλυκωτήρια, και θέλεις συνάψει την σκηνήν, ώστε να ήναι μία. **12** Το δε υπόλοιπον, το περισσεύον εκ των παραπετασμάτων της σκηνης, το ήμισυ του παραπετάσματος του εναπολειπομένου, θέλει κρέμασθαι επί τα όπισθεν της σκηνης. **13** Και μία πήχη εκ του ενός πλαγίου και μία πήχη εκ του άλλου πλαγίου εκ του εναπολειπομένου εις το μήκος των παραπετασμάτων της σκηνης θέλει κρέμασθαι επάνωθεν επί τα πλάγια της σκηνης εντεύθεν και εντεύθεν, διά να καλύπτει αυτήν. **14** Και θέλεις κάμει κατακάλυμμα διά την σκηνήν εκ δερμάτων κριών κοκκινοβαφών και επικάλυμμα υπεράνωθεν εκ δερμάτων θύων. **15** Και θέλεις κάμει διά την σκηνήν σανίδας εκ ξύλου σιττίμ ορθίας· **16** δέκα πηχών το μήκος της μιας σανίδος, και μιας πήχης και ημισείας το πλάτος της μιας σανίδος. **17** Δύο αγκωνίσκοι θέλουσιν είσθαι

εις την μίαν σανίδα αντικρύζοντες προς αλληλους· ούτω θέλεις κάμει εις πάσας τας σανίδας της σκηνης. **18** Και θέλεις κάμει τας σανίδας διά την σκηνήν, είκοσι σανίδας από το νότιον μέρος προς μεσημβριαν. **19** και υποκάτω των είκοσι σανίδων θέλεις κάμει τεσσαράκοντα υποβάσια αργυρά· δύο υποβάσια υποκάτω της μιας σανίδος διά τους δύο αγκωνίσκους αυτής, και δύο υποβάσια υποκάτω της άλλης σανίδος διά τους δύο αγκωνίσκους αυτής. **20** Και διά το δεύτερον μέρος της σκηνης το προς βορράν, θέλεις κάμει είκοσι σανίδας. **21** και τα τεσσαράκοντα αυτών υποβάσια αργυρά, δύο υποβάσια υποκάτω της μιας σανίδος, και δύο υποβάσια υποκάτω της άλλης σανίδος. **22** Και διά τα όπισθεν μέρη της σκηνης τα προς δυσμάς θέλεις κάμει εξ σανίδας. **23** Θέλεις κάμει και δύο σανίδας διά τας γωνίας της σκηνης εις τα όπισθεν μέρη· **24** και θέλουσιν ενωθή κάτωθεν και θέλουσιν ενωθή ομού άνωθεν δι' ενός κρίκου· ούτω θέλει είσθαι δι' αυτές αμφοτέρας διά τας δύο γωνίας θέλουσιν είσθαι. **25** και θέλουσιν είσθαι οκτώ σανίδες και τα αργυρά υποβάσια αυτών, δεκαέξ υποβάσια· δύο υποβάσια υποκάτω της μιας σανίδος και δύο υποβάσια υποκάτω της άλλης σανίδος. **26** Και θέλεις κάμει μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ· πέντε διά τας σανίδας του ενός μέρους της σκηνης, **27** και πέντε μοχλούς διά τας σανίδας του άλλου μέρους της σκηνης, και πέντε μοχλούς διά τας σανίδας του μέρους της σκηνης διά το πλάγιον το προς δυσμάς. **28** και ο ένας μοχλός, ο εν τω μέσω των σανίδων, θέλει διαπερά απ' άκρου έως άκρου. **29** Και τας σανίδας θέλεις περικαλύψει με χρυσίον και τους κρίκους αυτών θέλεις κάμει χρυσούς, διά να ήναι θήκαι των μοχλών. και θέλεις περικαλύψει τους μοχλούς με χρυσίον. **30** Και θέλεις ανεγείρει την σκηνήν κατά το σχέδιον αυτής το δειχθέν εις σε επί του όρους. **31** Και θέλεις κάμει καταπέτασμα εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης, εντέχνου εργασίας με χερουβείμ θέλει είσθαι κατεσκευασμένον. **32** Και θέλεις κρεμάσει αυτό επί τεσσάρων στύλων εκ σιττίμ περικεκαλυμμένων με χρυσίον· τα άγκιστρα αυτών θέλουσιν είσθαι χρυσά, επί των τεσσάρων αργυρών υποβασίων. **33** Και θέλεις κρεμάσει το καταπέτασμα υπό τας περόνας, διά να φέρης εκεί, έσωθεν του καταπέτασματος, την κιβωτόν του μαρτυρίου· και το καταπέτασμα θέλει κάμνει εις εσάς χώρισμα μεταξύ του αγίου και του αγίου των αγίων. **34** Και θέλεις επιθέσει το ιλαστήριον επί της κιβωτού του μαρτυρίου εν τω αγίω των αγίων. **35** Και θέλεις θέσει την τράπεζαν έξωθεν του καταπέτασματος και την λυχνίαν αντικρύ της τραπέζης προς το νότιον μέρος της σκηνης· την δε τράπεζαν θέλεις θέσει προς το βόρειον μέρος. **36** Και θέλεις κάμει διά την θύραν της σκηνης τάπητα εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης, κατεσκευασμένον με εργασίαν κεντητού. **37** Και θέλεις κάμει διά τον τάπητα πέντε στύλους εκ σιττίμ, και θέλεις περικαλύψει αυτούς με χρυσίον· τα άγκιστρα αυτών θέλουσιν είσθαι χρυσά· και θέλεις χύσει δι' αυτούς πέντε υποβάσια χάλκινα.

27 Και θέλεις κάμει θυσιαστήριον εκ ξύλου σιττίμ, πέντε πηχών το μήκος και πέντε πηχών το πλάτος· τετράγωνον θέλει είσθαι το θυσιαστήριον· και το ύψος αυτού τριών πηχών· **2** και θέλεις κάμει τα κέρατα αυτού επί των τεσσάρων γωνιών αυτού· τα κέρατα αυτού θέλουσιν είσθαι εκ του αυτού και θέλεις περικαλύψει αυτό με χαλκόν. **3** Και θέλεις κάμει τους στακτοδόχους λέβητας αυτού και τα πτυάρια αυτού και τας λεκάνας αυτού και τας κρέαγας αυτού και τα πυροδόχα αυτού· χάλκινα θέλεις κάμει πάντα τα σκεύη αυτού. **4** Και θέλεις

κάμει δι' αυτό χαλκίνην εσχάραν δικτυωτής εργασίας· και επί του δικτύου θέλεις κάμει τέσσαρας κρίκους χαλκίνους επί των τεσσάρων γωνιών αυτού. **5** Και θέλεις θέσει αυτήν υπό την περιοχίν του θυσιαστηρίου κάτωθεν, ώστε το δίκτυον να ήναι μέχρι του μέσου του θυσιαστηρίου. **6** Και θέλεις κάμει μοχλούς διά το θυσιαστήριον, μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ, και θέλεις περικαλύψει αυτούς με χαλκόν· **7** και οι μοχλοί θέλουν τεθη εντός των κρίκων και θέλουσιν εΐσθαι οι μοχλοί επί των δύο πλευρών του θυσιαστηρίου, διά να βασταάζωσιν αυτό. **8** Κοΐλον σανιδωτών θέλεις κάμει αυτό, καθώς εδείχθη εις σε επί του όρουσ ούτω θέλουσι κάμει. **9** Και θέλεις κάμει την αυλήν της σκηνης από το νότιον μέρος προς μεσημβρίαν θέλουσιν εΐσθαι παραπετάσματα διά την αυλήν εκ βύσσου κεκλωσμένης, το μήκος εκατόν πηχών διά το εν πλευρόν. **10** Και οι είκοσι στύλοι αυτής και τα είκοσι υποβάσια τούτων θέλουσιν εΐσθαι χαλκίνα· τα άγκιστρα των στύλων και αι ζώναι αυτών αργυρά. **11** Και ομοίως κατά το βόρειον πλευρόν κατά μήκος θέλουσιν εΐσθαι παραπετάσματα, μήκος εκατόν πηχών, και οι είκοσι στύλοι αυτών και τα είκοσι αυτών χάλκινα υποβάσια· τα δε άγκιστρα των στύλων και αι ζώναι αυτών αργυρά. **12** Και διά το πλάτος της αυλής κατά το δυτικόν πλευρόν θέλουσιν εΐσθαι παραπετάσματα πενήκοντα πηχών· στύλοι αυτών δέκα και υποβάσια αυτών δέκα. **13** Και το πλάτος της αυλής κατά το ανατολικόν πλευρόν το προς ανατολάς θέλει εΐσθαι πενήκοντα πηχών. **14** Και τα παραπετάσματα του ενός μέρουσ της πύλης θέλουσιν εΐσθαι δεκαπέντε πηχών· στύλοι αυτών τρεις και υποβάσια αυτών τρία. **15** Και εις το άλλο μέρος θέλουσιν εΐσθαι παραπετάσματα δεκαπέντε πηχών· στύλοι αυτών τρεις και υποβάσια αυτών τρία. **16** Διά δε την πύλην της αυλής θέλει εΐσθαι καταπέτασμα είκοσι πηχών, εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης, κατεσκευασμένον με εργασίαν κεντητού· στύλοι αυτών τέσσαρες και υποβάσια τούτων τέσσαρα. **17** Πάντες οι στύλοι κύκλω της αυλής θέλουσιν εΐσθαι εξωσμένοι με άργυρον, τα άγκιστρα αυτών αργυρά και τα υποβάσια αυτών χάλκινα. **18** Το μήκος της αυλής θέλει εΐσθαι εκατόν πηχών και το πλάτος εκατέρωθεν πενήκοντα και το ύψος πέντε πηχών, εκ βύσσου κεκλωσμένης, και τα υποβάσια αυτών χάλκινα. **19** Πάντα τα σκεύη της σκηνης διά πάσαν την υπηρεσίαν αυτής και πάντες οι πάσσαλοι αυτής και πάντες οι πάσσαλοι της αυλής θέλουσιν εΐσθαι χαλκίνοι. **20** Και συ πρόσταξεν τους υιούς Ισραήλ να φέρωσι προς σε καθαρόν έλαιον από ελαίας κοπανισμένας διά το φως, διά να καΐη πάντοτε ο λύχνος. **21** Εν τη σκηνή του μαρτυρίου έξωθεν του καταπετάσματος, το οποίον είναι έμπροσθεν του μαρτυρίου, ο Ααρών και οι υιοί αυτού θέλουσι διαθέσει αυτόν αφ' εσπέρας έως πρωΐ έμπροσθεν του Κυρίου· τούτο θέλει εΐσθαι νόμος παντοτεινός εις τους υιούς Ισραήλ κατά τας γενεάς αυτών.

28 Και συ προσάγαγε προς σεαυτόν Ααρών τον αδελφόν σου και τους υιούς αυτού μετ' αυτού, εκ μέσου των υιών Ισραήλ, διά να ιερατεύωσιν εις εμέ, Ααρών, Ναδάβ και Αβιουδ, Ελεάζαρ και Ιθάμαρ, τους υιούς του Ααρών. **2** Και θέλεις κάμει στολήν αγίαν εις τον Ααρών τον αδελφόν σου προς δόξαν και τιμήν. **3** Και συ λάλησον προς πάντας τους σοφούς την καρδιαν, τους οποίους εγώ ενέπηλσα από πνεύματος σοφίας, να κάμωσι την στολήν του Ααρών, διά να καθιερώσιν αυτόν, ώστε να ιερατεύη εις εμέ. **4** Και αυτή είναι η στολή την οποίαν θέλουσι κάμει· περιστήθιον και εφοδ και ποδήρης και χιτών κεντητός, μίτρα και ζώνη· και θέλουσι κάμει στολάς αγίας εις

τον Ααρών τον αδελφόν σου, και εις τους υιούς αυτού, διά να ιερατεύωσιν εις εμέ. **5** Και αυτοί θέλουσι λάβει το χρυσίον και το κυανόν και το πορφυρόν και το κόκκινον και την βύσσον. **6** Και θέλουσι κάμει το εφοδ εκ χρυσίου, εκ κυανού και πορφυρού, εκ κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης, εντέχνου εργασίας· **7** θέλει έχει τας δύο επωμίδας αυτού συναπτάς κατά τα δύο άκρα αυτού, ώστε να συναπτωνται. **8** Και η κεντητή ζώνη του εφοδ, η επ' αυτό, θέλει εΐσθαι εκ του αυτού, κατά την εργασίαν αυτού· εκ χρυσίου, εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης. **9** Και θέλεις λάβει δύο ονυχίτας λίθου, και θέλεις εγχαράξει επ' αυτούσ τα ονόματα των υιών Ισραήλ· **10** εξ εκ των ονομάτων αυτών επί του ενός λίθου και τα λοιπά εξ ονόματα επί του άλλου λίθου, κατά τας γενέσεις αυτών· **11** με εργασίαν λιθογλύφου κατά την γλυφήν της σφραγίδος, θέλεις εγχαράξει τους δύο λίθους με τα ονόματα των υιών Ισραήλ· θέλεις εναρμόσει αυτούσ εις χρυσούς οικίσκους. **12** Και θέλεις θέσει τους δύο λίθους επί των επωμίδων του εφοδ, λίθους μνημοσύνης εις τους υιούς Ισραήλ· και ο Ααρών θέλει βασταζει τα ονόματα αυτών ενώπιον του Κυρίου επί των δύο ώμων αυτού εις μνημόσυνον. **13** Και θέλεις κάμει οικίσκους χρυσούς· **14** και δύο αλύσεις εκ καθαρού χρυσίου επί των άκρων· εργασίαν πλεκτήν θέλεις κάμει αυτάς, και θέλεις συνάψει τας πλεκτάς αλύσεις με τους οικίσκους. **15** Και θέλεις κάμει το περιστήθιον της κρίσεως εντέχνου εργασίας κατά την εργασίαν του εφοδ· θέλεις κάμει αυτό· εκ χρυσίου, κυανού, και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης θέλεις κάμει αυτό· **16** τετράγωνον θέλει εΐσθαι διπλόν· μιας σπιθαμής το μήκος αυτού και μιας σπιθαμής το πλάτος αυτού. **17** Και θέλεις εναρμόσει εις αυτό λίθους, τέσσαρας σειράς· λίθων σειρά σαρδίον, τοπαζίου και σμαράγδου θέλει εΐσθαι πρώτη σειρά· **18** και η δευτέρα σειρά, άνθραξ, σάππειρος και αδάμας· **19** και η τρίτη σειρά, λιγύριον, αχάτης και αμέθυστος· **20** και η τετάρτη σειρά, βηρύλλιον και όνυξ και ίασις· ενηρμωμένοι θέλουσιν εΐσθαι εις τους χρυσούς οικίσκους αυτών· **21** και οι λίθοι θέλουσιν εΐσθαι με τα ονόματα των υιών Ισραήλ, δώδεκα, κατά τα ονόματα αυτών, κατά την γλυφήν της σφραγίδος· έκαστος με το όνομα αυτού θέλουσιν εΐσθαι κατά τας δώδεκα φυλάς· **22** Και θέλεις κάμει επί το περιστήθιον αλύσεις κατά τα άκρα, πλεκτής εργασίας εκ χρυσίου καθαρού. **23** Και θέλεις κάμει επί το περιστήθιον δύο κρίκους χρυσούς, και θέλεις περάσει τους δύο κρίκους εις τα δύο άκρα του περιστήθιου. **24** Και θέλεις περάσει τας δύο πλεκτάς αλύσεις χρυσάς εις τους δύο κρίκους, τους εις τα άκρα του περιστήθιου. **25** Και τα άλλα δύο άκρα των δύο πλεκτών αλύσεων θέλεις συνάψει με τους δύο οικίσκους και θέλεις βάλει αυτούσ εις τας επωμίδας του εφοδ· έμπροσθεν αυτού. **26** Και θέλεις κάμει δύο κρίκους χρυσούς και θέλεις βάλει αυτούσ επί των δύο άκρων του περιστήθιου εις το χείλος αυτού, το οποίον είναι κατά το μέρος του εφοδ έσωθεν· **27** και θέλεις κάμει δύο άλλους κρίκους χρυσούς, και θέλεις βάλει αυτούσ εις τα δύο πλάγια του εφοδ κάτωθεν, προς το εμπροσθινόν μέρος αυτού, αντικρύ της άλλης ενώσεως αυτού, άνωθεν της κεντητής ζώνης του εφοδ. **28** Και θέλουσι δένει το περιστήθιον διά των κρίκων αυτού εις τους κρίκους του εφοδ με ταινίαν εκ κυανού, διά να ήναι άνωθεν της κεντητής ζώνης του εφοδ και διά να μη ήναι το περιστήθιον κεχωρισμένον από του εφοδ. **29** Και ο Ααρών θέλει βασταζει τα ονόματα των υιών Ισραήλ εν τω περιστήθιω της κρίσεως επί της καρδιας αυτού, όταν εισέρχηται εις το άγιον, εις μνημόσυνον ενώπιον του Κυρίου διαπαντός. **30** Και θέλεις βάλει εις το περιστήθιον της

κρίσεως το Ουρίμ και το Θουμμίμ, και θέλουν είσθαι επί της καρδιάς του Ααρών, όταν εισέρχεται ενώπιον του Κυρίου· και ο Ααρών θέλει βασταάζει την κρίσιν των υιών Ισραήλ επί της καρδιάς αυτού ενώπιον του Κυρίου διαπαντός. **31** Και θέλεις κάμει τον ποδήρη του εφοδ όλον εκ κυανού. **32** Και θέλει είσθαι εις την κορυφήν αυτού άνοιγμα κατά το μέσον αυτού· θέλει έχει ταϊναν υφαντήν κύκλω του άνοιγματος αυτού, καθώς είναι το άνοιγμα του θώρακος, διά να μη σχίζηται. **33** Και θέλεις κάμει επί των κρασπέδων αυτού ρόδια εκ κυανού και πορφουρού και κοκκίνου επί των κρασπέδων αυτού κύκλω· και κώδωνας χρυσούς μεταξύ αυτών κύκλω. **34** χρυσούν κώδωνα και ρόδιον, χρυσούν κώδωνα και ρόδιον, επί των κρασπέδων του ποδήρους κύκλω. **35** Και θέλει είσθαι επί του Ααρών διά να λειτουργή· και ο ήχος αυτού θέλει είσθαι ακουστός, όταν εισέρχεται εις το άγιον ενώπιον του Κυρίου και όταν εξέρχεται, διά να μη αποθάνη. **36** Και θέλεις κάμει πέταλον εκ χρυσίου καθαρού και θέλεις εγχαράξει επ' αυτό, ως χάραγμα σφραγίδος, ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ. **37** Και θέλεις βάλει αυτό επί κυανής ταϊνας, διά να ήναι επί της μίτρας· εις το έμπροσθεν μέρος της μίτρας θέλει είσθαι. **38** Και θέλει είσθαι επί του μετώπου του Ααρών, διά να σηκόνη ο Ααρών την ανομίαν των αγίων πραγμάτων, τα οποία οι υιοί του Ισραήλ θέλουν αγιάζει εις πάσας αυτών τας αγίας προσφοράς και θέλει είσθαι διαπαντός επί του μετώπου αυτού, διά να ήναι δεκταί ενώπιον του Κυρίου. **39** Και θέλεις υφάνει τον χιτώνα εκ βύσσου και θέλεις κάμει μίτραν εκ βύσσου και θέλεις κάμει ζώνην εργασίας κεντητού. **40** Και διά τους υιούς του Ααρών θέλεις κάμει χιτώνας και θέλεις κάμει δι' αυτούς ζώνας και μιτρίδια θέλεις κάμει δι' αυτούς προς δόξαν και τιμήν. **41** Και θέλεις ενδύσει αυτά τον Ααρών τον αδελφόν σου και τους υιούς αυτού μετ' αυτού, και θέλεις χρίσει αυτούς και θέλεις καθιερώσει αυτούς και αγιάσει αυτούς, διά να ιερατεύωσιν εις εμέ. **42** Και θέλεις κάμει εις αυτούς λινά περισκελή, διά να σκεπάζωσιν την γύμνωσιν της σαρκός αυτών· από της οσφύς μέχρι των μηρών θέλουν υφάνει· **43** και θέλουν είσθαι επί του Ααρών και επί των υιών αυτού, όταν εισέρχωνται εις την σκηνήν του μαρτυρίου ή όταν πλησιάζωσιν εις το θυσιαστήριον διά να λειτουργήσωσιν εν τω αγίω, διά να μη φέρωσιν επ' εαυτούς ανομίαν και αποθάνωσι τούτο θέλει είσθαι νόμος παντοτεινός εις αυτόν και εις το σπέρμα αυτού μετ' αυτόν.

29 Και τούτο είναι το πράγμα, το οποίον θέλεις κάμει εις αυτούς διά να αγιάσης αυτούς, ώστε να ιερατεύωσιν εις εμέ. Λάβε εν μοσχάριον βοός και δύο κριούς αμώμους, **2** και άζυμον άρτον και ήπττας άζύμους εξυμωμένας με έλαιον και λάγανα άζυμα κεχρισμένα με έλαιον· εκ σμηιδάλεως σίτου θέλεις κάμει αυτά. **3** Και θέλεις βάλει αυτά εις εν κάνιστρον και θέλεις φέρει αυτά εν τω κάνιστρω μετά του μοσχαρίου και των δύο κριών. **4** Και τον Ααρών και τους υιούς αυτού θέλεις προσάγει εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου και θέλεις λύσει αυτούς εν ύδατι. **5** Και θέλεις λάβει τας στολάς και θέλεις ενδύσει τον Ααρών τον χιτώνα και τον ποδήρη του εφοδ και το εφοδ και το περιστήθιον, και θέλεις ζώσει αυτόν με την κεντητήν ζώνην του εφοδ. **6** Και θέλεις βάλει την μίτραν επί την κεφαλήν αυτού και θέλεις βάλει το άγιον διάδημα επί την μίτραν. **7** Τότε θέλεις λάβει το έλαιον του χρίσματος και θέλεις χύσει εξ αυτού επί την κεφαλήν αυτού και θέλεις χρίσει αυτόν. **8** Και θέλεις προσάγει τους υιούς αυτού και ενδύσει αυτούς χιτώνας· **9** και θέλεις ζώσει αυτούς με ζώνας, τον Ααρών και τους υιούς αυτού, και θέλεις περιθέσει εις αυτούς μιτρίδια, και

η ιερατεία θέλει είσθαι εις αυτούς κατά νόμον παντοτεινόν· και θέλεις καθιερώσει τον Ααρών και τους υιούς αυτού. **10** Και θέλεις προσάγει το μοσχάριον έμπροσθεν της σκηνης του μαρτυρίου, και ο Ααρών και οι υιοί αυτού θέλουν επιθέσει τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του μοσχαρίου· **11** και θέλεις σφάζει το μοσχάριον ενώπιον Κυρίου παρά την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου. **12** Και θέλεις λάβει εκ του αίματος του μοσχαρίου και θέσει επί των κεράτων του θυσιαστηρίου με τον δάκτυλόν σου· και θέλεις χύσει όλον το αίμα παρά την βάση του θυσιαστηρίου. **13** Και θέλεις λάβει όλον το στέαρ του περικαλύπτον τα εντόσθια και τον επάνω λοβόν του ήπατος και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών και θέλεις καύσει αυτά επί του θυσιαστηρίου. **14** Το δε κρέας του μοσχαρίου και το δέρμα αυτού και την κόπρον αυτού θέλεις καύσει εν πυρί έξω του στρατοπέδου· τούτο είναι θυσία περί αμαρτίας. **15** Και τον κριόν τον ένα θέλεις λάβει, και θέλουν επιθέσει ο Ααρών και οι υιοί αυτού τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του κριού· **16** και θέλεις σφάζει τον κριόν και θέλεις λάβει το αίμα αυτού και ραντίσει επί το θυσιαστήριον κύκλω· **17** και θέλεις διαμελίσει τον κριόν εις τμήματα και θέλεις πλύνει τα εντόσθια αυτού και τους πόδας αυτού, και βάλει αυτά μετά των τμημάτων αυτού και μετά της κεφαλής αυτού· **18** και θέλεις καύσει όλον τον κριόν επί του θυσιαστηρίου· τούτο είναι ολοκαύτωμα εις τον Κύριον· είναι οσμή ευωδίας, θυσία γινομένη διά πυρός εις τον Κύριον. **19** Και θέλεις λάβει τον δεύτερον κριόν· και θέλουν επιθέσει ο Ααρών και οι υιοί αυτού τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του κριού· **20** τότε θέλεις σφάζει τον κριόν και θέλεις λάβει εκ του αίματος αυτού και θέσει επί τον λοβόν του δεξιού ωτίου του Ααρών, και επί τον λοβόν του δεξιού ωτίου των υιών αυτού, και επί τον αντιχείρα της δεξιάς χειρός αυτών, και επί τον μεγάλον δάκτυλον του δεξιού ποδός αυτών, και θέλεις ραντίσει το αίμα επί το θυσιαστήριον κύκλω. **21** Και θέλεις λάβει εκ του αίματος, του επί του θυσιαστηρίου, και εκ του ελαίου του χρίσματος, και θέλεις ραντίσει επί τον Ααρών, και επί τας στολάς αυτού και επί τους υιούς αυτού και επί τας στολάς των υιών αυτού μετ' αυτού· και θέλουν αγιασθή, αυτός, και αι στολαί αυτού, και οι υιοί αυτού, και αι στολαί των υιών αυτού μετ' αυτού. **22** Και θέλεις λάβει εκ του κριού το στέαρ και την ουράν και το στέαρ του περικαλύπτον τα εντόσθια και τον επάνω λοβόν του ήπατος και τους δύο νεφρούς, και το στέαρ το επ' αυτών και τον δεξιόν βραχίονα, διότι είναι κριός καθιερώσεως, **23** και ένα ψυμόν, και μίαν ήπτταν ελαιωμένην, και εν λάγανον εκ του κανίστρου των άζύμων των προτεθειμένων ενώπιον Κυρίου· **24** και θέλεις επιθέσει τα πάντα εις τας χείρας του Ααρών και εις τας χείρας των υιών αυτού· και θέλεις κινήσει αυτά εις κινητήν προσφοράν ενώπιον Κυρίου. **25** Και θέλεις λάβει αυτά εκ των χειρών αυτών και καύσει επί του θυσιαστηρίου επάνω του ολοκαυτώματος εις οσμήν ευωδίας ενώπιον Κυρίου· τούτο είναι θυσία γινομένη διά πυρός εις τον Κύριον, **26** Και θέλεις λάβει το στήθος εκ του κριού της καθιερώσεως, όστις είναι διά τον Ααρών, και θέλεις κινήσει αυτό εις κινητήν προσφοράν ενώπιον Κυρίου και θέλει είσθαι μεριδιόν σου. **27** Και θέλεις αγιάσει το στήθος της κινητής προσφοράς και τον βραχίονα της προσφοράς της ψύσσεως, ήτις εκινήθη και ήτις ψύθη, εκ του κριού της καθιερώσεως, εξ εκείνου όστις είναι διά τον Ααρών, και εξ εκείνου όστις είναι διά τους υιούς αυτού· **28** και θέλει είσθαι του Ααρών και των υιών αυτού κατά νόμον παντοτεινόν παρά των υιών Ισραήλ· διότι είναι προσφορά ψύσσεως και

θέλει είσθαι προσφορά ψύσσεως παρά των υιών Ισραήλ εκ των ειρηνικών θυσιών αυτών, η υψουμένη προσφορά αυτών προς τον Κύριον. **29** Και η αγία στολή του Ααρών θέλει είσθαι των υιών αυτού μετ' αυτόν, διά να χρισθώσιν εν αυτή και να καθιερωθώσιν εν αυτή. **30** Επτά ημέρας θέλει ενδύσθαι αυτήν ο ιερεύς, ο αντ' αυτού εκ των υιών αυτού, όστις εισέρχεται εις την σκηνήν του μαρτυρίου διά να λειτουργήσιν εν τω αγίω. **31** Και θέλεις λάβει τον κρίον της καθιερώσεως και βράσει το κρέας αυτού εν τώ αγίω. **32** Και θέλουσι φάγει ο Ααρών και οι υιοί αυτού το κρέας του κρίου και τον άρτον τον εν τω κανίστρω παρά την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου. **33** Και θέλουσι φάγει εκείνα, διά των οποίων έγεινεν η εξιλέωσις, προς καθιέρωσιν και αγιασμόν αυτών· ζώνος όμως δεν θέλει φάγει, διότι είναι άγια· **34** και αν μείνη τι εκ του κρέατος των καθιερώσεων ή εκ του άρτου έως πρωί, τότε θέλεις καύσει το εναπολειφθέν εν πυρί· δεν θέλει φαγωθή, διότι είναι άγιον. **35** Και ούτω θέλεις κάμει εις τον Ααρών και εις τους υιούς αυτού κατά πάντα όσα προσέταξα εις σέ· επτά ημέρας θέλεις καθιερώσιν αυτούς· **36** και θέλεις προσφέρει πάσαν ημέραν εν μοσχάριον εις προσφοράν περί αμαρτίας διά εξιλέωσιν. Και θέλεις καθαρίζει το θυσιαστήριον, κάμνων εξιλέωσιν υπέρ αυτού, και θέλεις χρίσει αυτό διά να αγιάσης αυτό. **37** Επτά ημέρας θέλεις κάμνει εξιλέωσιν υπέρ του θυσιαστηρίου και θέλεις αγιάζει αυτό και θέλει είσθαι θυσιαστήριον αγιώτατον· παν το εγγίζον το θυσιαστήριον θέλει είσθαι άγιον. **38** Τούτο δε είναι εκείνο, το οποίον θέλεις προσφέρει επί του θυσιαστηρίου· δύο αρνία ενιαύσια την ημέραν διαπαντός. **39** το εν αρνίον θέλεις προσφέρει το πρωί, και το άλλο αρνίον θέλεις προσφέρει το δευτερον· **40** και μετά του ενός αρνίου εν δέκατον σεμιδάλεως εξυμωμένης με το τέταρτον ενός εν ελαίω κοπανισμένου· και το τέταρτον ενός εν οίνου διά σπονδήν. **41** και το δεύτερον αρνίον θέλεις προσφέρει το δευτερον· κατά την προσφοράν της πρωίας, και κατά την σπονδήν αυτής, θέλεις κάμει εις αυτό, εις οσμήν ευωδίας, θυσίαν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον. **42** τούτο θέλει είσθαι παντοτείνον ολοκαύτωμα εις τας γενεάς σας παρά την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου ενώπιον Κυρίου· όπου θέλω εμφανιζεσθαι εις σας, διά να λαλώ εκεί προς σε. **43** Και εκεί θέλει εμφανιζεσθαι εις τους υιούς Ισραήλ, και η σκηνή θέλει αγιάζεσθαι με την δόξαν μου. **44** Και θέλω αγιάζει την σκηνήν του μαρτυρίου και το θυσιαστήριον· θέλω αγιάζει και τον Ααρών και τους υιούς αυτού, διά να ιερατευθώσιν εις εμέ. **45** Και θέλω κατοικεί εν μέσω των υιών Ισραήλ, και θέλω είσθαι θεός αυτών. **46** Και αυτοί θέλουσι γνωρίζει ότι εγώ είμαι Κύριος ο θεός αυτών, ο εξαγαών αυτούς εκ γης Αιγύπτου διά να κατοική εν μέσω αυτών· εγώ Κύριος ο θεός αυτών.

30 Και θέλεις κάμει θυσιαστήριον διά να θυμιάξης θυμίαμα· εκ ξύλου σιτιμί θέλεις κάμει αυτό. **2** μιας πήχης το μήκος αυτού και μιας πήχης το πλάτος αυτού τετραγώνων θέλει είσθαι και δύο πηχών το ύψος αυτού τα κέρατα αυτού εκ του αυτού. **3** Και θέλεις περικαλύψει αυτό με χρυσίον καθαρόν, την κορυφήν αυτού και τα πλάγια αυτού κύκλω και τα κέρατα αυτού και θέλεις κάμει εις αυτό στεφάνην χρυσήν κύκλω. **4** Και δύο χρυσοί κρίκους θέλεις κάμει εις αυτό υπό την στεφάνην αυτού· πλησίον των δύο γωνίων αυτού επί τα δύο πλάγια αυτού θέλεις κάμει αυτούς, και θέλουσιν είσθαι θήκαι των μοχλών, ώστε να βαστάζωσιν αυτό δι' αυτών. **5** Και θέλεις κάμει τους μοχλούς εκ ξύλου σιτιμί, και θέλεις περικαλύψει αυτούς με χρυσίον. **6** Και θέλεις βάλει αυτό απέναντι του καταπετάσματος του ενώπιον της κιβωτού του

μαρτυρίου, αντικρύ του ιλαστηρίου του επί του μαρτυρίου, όπου θέλω εμφανιζεσθαι εις σε. **7** Και θέλει θυμιάζει ο Ααρών επ' αυτού θυμίαμα ευώδες καθ' εκάστην πρωίαν· όταν ετοιμάξη τους λύχνους, θέλει θυμιάζει επ' αυτού. **8** Και όταν ανάπη ο Ααρών τους λύχνους το εσπέρας, θέλει θυμιάζει επ' αυτού, θυμίαμα παντοτεινόν ενώπιον του Κυρίου εις τας γενεάς σας. **9** δεν θέλετε προσφέρει επ' αυτού ζένον θυμίαμα ουδέ ολοκαύτωμα ουδέ προσφοράν εξ αλφίτων ουδέ θέλετε χύσει επ' αυτού σπονδήν. **10** Και θέλει κάμνει ο Ααρών εξιλέωσιν επί των κεράτων αυτού άπαξ του ενιαυτού με το αίμα της περί αμαρτίας προσφοράς της εξιλέωσεως άπαξ του ενιαυτού θέλει κάμνει εξιλέωσιν επ' αυτού εις τας γενεάς σας· τούτο είναι αγιώτατον προς τον Κύριον. **11** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **12** Όταν λαμβάνης το κεφάλαιον των υιών Ισραήλ κατά την απαριθμησην αυτών, τότε θέλουσι δώσει πας άνθρωπος λύτρον διά την ψυχήν αυτού προς τον Κύριον, όταν απαριθμής αυτούς, διά να μη επέληθ πληγή επ' αυτούς, όταν απαριθμής αυτούς· **13** τούτο θέλουσι δίδει πας όστις περνά εις την απαριθμησην, ήμισυ του σίκλου κατά τον σίκλον του αγίου· ο σίκλος είναι είκοσι γερά· ήμισυ του σίκλου θέλει είσθαι η προσφορά του Κυρίου. **14** πας όστις περνά εις την απαριθμησην, από είκοσι ετών ηλικίας και επάνω, θέλει δώσει προσφοράν εις τον Κύριον. **15** Ο πλούσιος δεν θέλει δώσει πλείοτερον, και ο πτωχός δεν θέλει δώσει ολιγώτερον ήμισεος σίκλου, όταν δίδωσι την προσφοράν εις τον Κύριον διά να κάμωσιν εξιλέωσιν υπέρ των ψυχών υμών. **16** Και θέλεις λάβει το αργύριον της εξιλέωσεως παρά των υιών Ισραήλ, και θέλεις μεταχειρισθή αυτό εις την υπηρεσίαν της σκηνης του μαρτυρίου, και θέλει είσθαι εις τους υιούς Ισραήλ εις μνημόσων ενώπιον του Κυρίου, διά να γείνη εξιλέωσις υπέρ των ψυχών υμών. **17** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **18** Και θέλεις κάμει νιπήτρα χάλκινον και την βάση αυτού χαλκίνην, διά να νίπτωνται και θέλεις θέσει αυτόν μεταξύ της σκηνης του μαρτυρίου και του θυσιαστηρίου και θέλεις βάλει ύδωρ εν αυτόν· **19** και θέλουσι νίππει ο Ααρών και οι υιοί αυτού τας χείρας αυτών και τους πόδας αυτών εξ αυτού· **20** Όταν εισέρχωνται εις την σκηνήν του μαρτυρίου, θέλουσι νίπτεσθαι με ύδωρ, διά να μη αποθάνωσιν· ή όταν πλησιάζωσιν εις το θυσιαστήριον διά να λειτουργήσωσι, διά να καθώσω θυσίαν γινομένην διά πυρός εις τον Κύριον· **21** τότε θέλουσι νίππει τας χείρας αυτών και τους πόδας αυτών, διά να μη αποθάνωσι και τούτο θέλει είσθαι νόμος παντοτεινός εις αυτούς, εις αυτόν και εις το σπέρμα αυτού εις τας γενεάς αυτών. **22** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **23** Και συ λάβε εις σεαυτόν εκλεκτά άρώματα, καθαράς σμύρνης πεντακοσίους σίκλους και ευώδους κινναμώμου ήμισυ αυτής, διακοσίους πεντήκοντα, και ευώδους καλάμου διακοσίους πενήτηκοντα, **24** και κασσίας πεντακοσίους, κατά τον σίκλον του αγίου, και ελαίου ελαιας εν ίν· **25** και θέλεις κάμει αυτό έλαιον αγίου χρίσματος, χρίσμα μυρεψικών κατά την τέχνην του μυρεψού· άγιον χριστήριον έλαιον θέλει είσθαι. **26** Και θέλεις χρίσει με αυτό την σκηνήν του μαρτυρίου και την κιβωτόν του μαρτυρίου, **27** και την τράπεζαν και πάντα τα σκεύη αυτής και την λυχνίαν και τα σκεύη αυτής και το θυσιαστήριον του θυμιάματος, **28** και το θυσιαστήριον του ολοκαυτώματος μετά πάντων των σκευών αυτού και τον νιπήτρα και την βάση αυτού. **29** Και θέλεις αγιάσει αυτά, διά να ήναι αγιώτατα· παν το εγγίζον αυτά θέλει είσθαι άγιον. **30** Και τον Ααρών και τους υιούς αυτού θέλεις χρίσει και θέλεις αγιάσει αυτούς, διά να ιερατευθώσιν εις εμέ. **31**

Ας μη εξάπτηται ο θυμός του κυρίου μου· συ γνωρίζεις τον λαόν, ότι έγκειται εις την κακίαν· **23** διότι είπον προς εμέ, Κάμε εις ημάς θεούς, οίτινες να προπορεύωνται ημών· διότι ούτος ο Μωϋσής, ο άνθρωπος όστις εξήγαγεν ημάς εκ γης Αιγύπτου, δεν εξεύρωμεν τι απέγεινε αυτοός· **24** και είπα προς αυτούς, Όστις έχει χρυσίον, ας αφαιρέσωσιν αυτό· και εδωκαν εις εμέ τότε έρριψα αυτό εις το πυρ, και εξήλθεν ο μόσχος ούτος· **25** Και ιδών ο Μωϋσής τον λαόν ότι ήτο αχαλίνωτος, διότι ο Ααρών είχε αφήσει αυτούς αχαλινωτους προς καταισχύνην, μεταξύ των εχθρών αυτών, **26** εστάθη ο Μωϋσής παρά την πύλην του στρατοπέδου και είπεν, Όστις είναι του Κυρίου, ας έλθη προς εμέ. Και συνήχθησαν προς αυτόν πάντες οι υιοί του Λευϊ. **27** Και είπε προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ας βάλη έκαστος την ρομφαίαν αυτού επί τον μηρόν αυτού· και διέλθετε και εξέλθετε από πύλης εις πύλην διά του στρατοπέδου, και ας θανατώση έκαστος τον αδελφόν αυτού και έκαστος τον φίλον αυτού και έκαστος τον πλησίον αυτού. **28** Και έκαστος ο υιοί του Λευϊ κατά τον λόγον του Μωϋσέως και έπεσαν εκ του λαού εκείνην την ημέραν περίπου τρεις χιλιάδες άνδρες. **29** διότι είπεν ο Μωϋσής, Καθιερώσατε εαυτούς σήμερον εις τον Κύριον, έκαστος επί τον υιόν αυτού και έκαστος επί τον αδελφόν αυτού, διά να δοθη εις εσάς ευλογία σήμερον. **30** Και την επαύριον είπεν ο Μωϋσής προς τον λαόν, Σεις ημαρτήσατε αμαρτίαν μεγάλην· και τώρα θέλω αναβη την προς Κύριον· ίσως κάμω εξιλέωσιν διά την αμαρτίαν σας. **31** Και επέστρεψεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον και είπε, Δέομαι· ούτος ο λαός ημάτησεν αμαρτίαν μεγάλην και έκαστος εις εαυτούς θεούς χρυσούς· **32** πλην τώρα, εάν συχωρήσης την αμαρτίαν αυτών· ει δε μη, εξάλειψόν με, δέομαι, εκ της βίβλου σου, την οποίαν έγγραψας. **33** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Όστις ημάτησεν εναντίον εμού, τούτον θέλω εξαλείψει εκ της βίβλου μου· **34** όθεν τώρα ύπαγε, οδηγήσον τον λαόν εις τον τόπον περί του οποίου σε είπα· ιδού, ο άγγελός μου θέλει προπορεύεσθαι έμπροσθέν σου· αλλ· όμως εν τη ημέρα της ανταποδώσεώς μου θέλω ανταποδώσει την αμαρτίαν αυτών επ' αυτούς. **35** Και επάταξε Κύριος τον λαόν, διά την κατασκευήν του μόσχου τον οποίον κατασκεύασεν ο Ααρών.

33 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ύπαγε, αναβήθι εντεύθεν συ και ο λαός τον οποίον εξήγαγες εκ γης Αιγύπτου, εις την γην την οποίαν ώμοσα προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ, λέγων, Εις το σπέρμα σου θέλω δώσει αυτήν· **2** και θέλω αποστείλει άγγελον έμπροσθέν σου και θέλω εκδιώξει τον Χαναανίον, τον Αμορραϊόν και τον Χετταϊόν και τον Φερεζϊαν τον Ευαϊόν και τον Ιεβουσαϊόν· **3** εις γην ρέουσαν γάλα και μέλι διότι εγώ δεν θέλω αναβη εν τω μέσω σου, επειδή είσαι λαός σκληροτράχηλος, διά να μη σε εξολοθρεύω καθ' οδόν. **4** Και ότε ήκουσεν ο λαός τον κακόν τούτον λόγον, κατεπένθησαν και ουδεις έβαλε τον στολισμόν αυτού εφ' εαυτόν. **5** Διότι ο Κύριος είπε προς τον Μωϋσήν, Ειπέ προς τους υιούς Ισραήλ, Σεις είσατε λαός σκληροτράχηλος· μίαν στιγμήν εάν αναβή εις το μέσον σου, θέλω σε εξολοθρεύσει· όθεν τώρα εκδύθητι τους στολισμούς σου από σου, διά να γνωρίσω τι θέλω κάμει εις σε. **6** Και εξεδύθησαν οι υιοί του Ισραήλ τους στολισμούς αυτών πλησίον του όρους Χωρηβ. **7** Και λαβών ο Μωϋσής την σκηνήν, έστησεν αυτήν έξω του στρατοπέδου, μακράν του στρατοπέδου, και νόμισεν αυτήν Σκηνήν του μαρτυρίου· και πας ο ήτων τον Κύριον εξήρχετο προς την σκηνήν του μαρτυρίου την έξω του στρατοπέδου. **8** Και ότε εξήρχετο ο Μωϋσής προς την σκηνήν, πας ο λαός

εσηκόνετο και ίστατο έκαστος παρά την θύραν της σκηνής αυτού και έβλεπον κατόπιν του Μωϋσέως, εωσού εισήρχετο εις την σκηνήν. **9** Και καθώς εισήρχετο ο Μωϋσής εις την σκηνήν, κατέβαινε ο στόλος της νεφέλης και ίστατο επί των θυρών της σκηνής· και ελάλει ο Κύριος μετά του Μωϋσέως, **10** Και έβλεπε πας ο λαός τον στόλον της νεφέλης ιστάμενον επί των θυρών της σκηνής· και πας ο λαός ανιστάμενος προσεκύνει, έκαστος από της θύρας της σκηνής αυτού. **11** Και ελάλει ο Κύριος προς τον Μωϋσήν πρόσωπον προς πρόσωπον, καθώς λαλεί άνθρωπος προς τον φίλον αυτού. Και επέστρεφεν εις το στρατόπεδον· ο δε θεράπων αυτού νέος, Ιησούς ο υιός του Ναυή, δεν ανχωρεί από της σκηνής. **12** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον, Ιδέ, συ μοι λέγεις, Ανάγαγε τον λαόν τούτον· και συ δεν με εφανέρωσας ποιον θέλεις αποστείλει μετ' εμού· και συ είπας, σε γνωρίζω κατ' όνομα, και μάλιστα εύρηκας χάριν έμπροσθέν μου· **13** τώρα λοιπόν, εάν εύρηκα χάριν έμπροσθέν σου, δείξόν μοι, δέομαι, την οδόν σου, διά να σε γνωρίσω, διά να εύρω χάριν ενώπιόν μου και ιδέ ότι τούτο το έθνος είναι ο λαός σου. **14** και είπεν, Η παρουσία μοι θέλει ελθει μετά σου και θέλω σοι δώσει ανάπαυσιν. **15** Ο δε είπε προς αυτόν, Εάν η παρουσία σου δεν έλθη μετ' εμού, μη αναγάγης ημάς εντεύθεν· **16** διότι πως θέλει γνωρισθί τώρα, ότι εύρηκα χάριν ενώπιόν σου εγώ και ο λαός σου; ουχί διά της ελευσεώς σου μεθ' ημών; ούτω θέλομεν διακριθί, εγώ και ο λαός σου, από παντός λαού, του επί προσώπου της γης. **17** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Και τούτο το πράγμα το οποίον είπας, θέλω κάμει διότι εύρηκας χάριν ενώπιόν μου και σε γνωρίζω κατ' όνομα. **18** Και είπε, Δείξον μοι, δέομαι, την δόξαν σου. **19** Ο δε είπεν, Εγώ θέλω κάμει να περάση έμπροσθεν σου όλη η αγαθότης μου και θέλω κηρύξει το όνομα του Κυρίου έμπροσθέν σου και θέλω ελεήσει όντινα ελεώ και θέλω οικτειρήσει όντινα οικτειρώ. **20** Και είπε, δεν δύνασαι να ιδης το πρόσωπόν μου· διότι άνθρωπος δεν θέλει με ιδεί και ζήσει. **21** Και είπεν ο Κύριος, Ιδού, τόπος πλησίον μου, και θέλεις σταθή επί της πέτρας· **22** και όταν η δόξα μου διαβαινί, θέλω σε βάλει εις το σχίσμα της πέτρας και θέλω σε σκεπάζσει με την χείρα μου, εωσού παρέλθω· **23** και θέλω σηκώσει την χείρα μου και θέλεις ιδεί τα πίσω μου· το δε πρόσωπόν μου δεν θέλεις ιδεί.

34 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Κόψον εις σεαυτόν δύο πλακάς λιθίνας καθώς τας πρώτας και θέλω γράψει επί των πλακών τους λόγους, οίτινες ήσαν επί των πρώτων πλακών, τας οποίας συνέτριψας· **2** και γίνου έτοιμος το πρωϊ, και αναβήθι το πρωϊ επί το όρος Σινά, και παράστηθι εκεί ενώπιόν μου επί της κορυφής του όρους· **3** και ουδεις θέλει αναβη μετά σου ουδέ θέλει φανή τις καθ' όλον το όρος· και τα ποίμνια και αι αγέλαι δεν θέλουσι βοσκηθί έμπροσθεν του όρους εκείνου. **4** Και έκοψε δύο πλακάς λιθίνας καθώς τας πρώτας· και σηκωθείς ο Μωϋσής ενωρίς το πρωϊ, ανέβη επί το όρος Σινά, καθώς προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος, και έλαβεν εις τας χείρας αυτού τας δύο πλακάς τας λιθίνας. **5** Και κατέβη ο Κύριος εν νεφέλη και εστάθη μετ' αυτού εκεί και εκήρυξε το όνομα του Κυρίου. **6** Και παρήλθε Κύριος έμπροσθεν αυτού και εκήρυξε, Κύριος, Κύριος ο Θεός, οικτίρμων και ελεήμων, μακρόθυμος και πολυέλεος, και αληθινός, **7** φυλάττων έλεος εις χιλιάδας, συχωρών ανομίαν και παράβασιν και αμαρτίαν και ουδόλως αθωνών τον ένοχον· ανταποδίδων την ανομίαν των πατέρων επί τα τέκνα και επί τα τέκνα των τέκνων, έως τρίτης και τετάρτης γενεάς. **8** Και έσπευσεν ο Μωϋσής και κύψας εις την γην, προσεκύνησε· **9** και είπεν, Εάν τώρα εύρηκα

καρδίας, φέροντες βραχιόλια και ενώτια και δακτυλίδια και περιδέραια, παν σκέυος χρυσοῦν· και πάντες όσοι προσέφεραν προσφορὰν χρυσίον εις τον Κύριον. **23** Και πας άνθρωπος εις τον οποίον ευρίσκειτο κυανούν και πορφυρούν και κόκκινον και βύσσος και τρίχες αιγών και δέρματα κριών κοκκινοβαφή και δέρματα θώων, έφεραν αυτά. **24** Πας όστις ηδύνατο να κάμη προσφορὰν αργυρίου και χαλκού, έφεραν την προσφορὰν του Κυρίου· και πας άνθρωπος, εις τον οποίον ευρίσκειτο ξύλον σιτιτίμ διά παν έργον της υπηρεσίας, έφεραν αυτό. **25** Και πάσα γυνή συνετή την καρδίαν έκλωθον με τας χείρας αυτών και έφερον κεκλωσμένα, το κυανούν και το πορφυρούν, το κόκκινον και την βύσσον. **26** Και πάσαι αι γυναίκες, των οποίων η καρδιά διηγειρεν αυτάς εις ευμηχανίαν, έκλωσαν τας τρίχας των αιγών. **27** Και οι άρχοντες έφεραν τους λίθους τους ονυχίτας και τους λίθους της ενθέσεως διά το εφόδ και διά το περιστήθιον· **28** και τα αρώματα, και το έλαιον διά το φως και διά το χριστήριον έλαιον και διά το ευώδες θυμίαμα. **29** Οι υιοί Ισραήλ έφεραν πραιριτικὴν προσφορὰν εις τον Κύριον, πας ανήρ και γυνή, των οποίων η καρδιά έκαιεν αυτούς προθύμους εις το να φέρωσι διά πάσαν την εργασίαν, την οποίαν προσέταξεν ο Κύριος να γείνη διά χειρός του Μωϋσέως. **30** Και ειπεν ο Μωϋσής προς τους υιούς Ισραήλ, ίδετε, ο Κύριος εκάλεσεν εξ ονόματος Βεσελεήλ τον υιόν του Ουρί, υιού του Ωρ, εκ φυλής Ιούδα· **31** και ενέπλησεν αυτόν πνεύματος θείου, σοφίας συνέσεως και επιστήμης και πάσης καλλιτεχνίας· **32** και διά να επινοή έντεχνα έργα, ώστε να εργάζεται εις χρυσίον και εις αργύριον και εις χαλκόν· **33** και να γλύφη λίθους ενθέσεως και να σκαλίξη ξύλα δι' εργασίαν, διά παν έντεχνον έργον. **34** Και έδωκεν εις την καρδίαν αυτού το να διδάσκη, αυτός και Ελιαβ ο υιός του Αχισαμάχ, εκ φυλής Δαν. **35** Τούτους ενέπλησε συνέσεως καρδίας, διά να εργάζωνται παν έργον εγχαράκτου και καλλιτέχνου και κεντητού εις κυανούν και εις πορφυρούν, εις κόκκινον και εις βύσσον, και υφαντού, των εργαζομένων παν έργον και επινοούντων έντεχνα έργα.

36 Και έκαιεν ο Βεσελεήλ και ο Ελιαβ και πας σοφός την καρδίαν, εις τον οποίον ο Κύριος έδωκε σοφίαν και σύνεσιν διά να εξεύρη να εργάζεται παν το έργον της υπηρεσίας του αγιαστηρίου, κατά πάντα όσα προσέταξεν ο Κύριος. **2** Και εκάλεσεν ο Μωϋσής τον Βεσελεήλ και τον Ελιαβ και πάντα σοφόν την καρδίαν, εις του οποίου την καρδίαν ο Κύριος έδωκε σοφίαν, πάντα άνθρωπον του οποίου η καρδιά διηγειρεν αυτόν εις το να έλθη προς το έργον διά να κάμη αυτό. **3** Και έλαβον απ' έμπροσθεν του Μωϋσέως πάσας τας προσφοράς, τας οποίας έφεραν οι υιοί Ισραήλ διά το έργον της υπηρεσίας του αγιαστηρίου, διά να κάμωσιν αυτό. Και έφερον έτι προς αυτόν αυτοπροαιρέτους προσφοράς καθ' εκάστην πρωΐαν. **4** Και ήλθον πάντες οι σοφοί οι εργαζόμενοι παν το έργον του αγιαστηρίου, έκαστος από του έργου αυτού, το οποίον έκαιμον· **5** και ειπον προς τον Μωϋσήν, λέγοντες, Ο λαός φέρει πλειότερον παρά το ικανόν διά την υπηρεσίαν του έργου, το οποίον ο Κύριος προσέταξε να γείνη. **6** Και προσέταξεν ο Μωϋσής και εκήρυξαν εν τω στρατοπέδω, λέγοντες, Μηδείς ανήρ μήτε γυνή, ας μη κάμη πλέον εργασίαν διά την προσφορὰν του αγιαστηρίου. Και ο λαός έπαυσεν από του να φέρη· **7** διότι η ύλη, την οποίαν είχαν, ήτο ικανή δι' όλον το έργον, ώστε να κάμωσιν αυτό, και επιείσσειεν. **8** Και πας σοφός την καρδίαν εκ των εργαζομένων το έργον της σκηνης έκαιμον δέκα παραπετάσματα εκ βύσσου κεκλωσμένης και κυανού και πορφυρού και κοκκίνου· με χερουβείμ εντέχνου εργασίας έκαιμον αυτά· **9** το μήκος του ενός

παραπετάσματος εικοσιοκτώ πηχών και το πλάτος του ενός παραπετάσματος τεσσάρων πηχών· πάντα τα παραπετάσματα του αυτού μέτρου· **10** και συνήψε τα πέντε παραπετάσματα το εν μετά του άλλου και τα άλλα πέντε παραπετάσματα συνήψε το εν μετά του άλλου. **11** Και έκαιε θυλείας κυανά επί της άκρας του ενός παραπετάσματος κατά το πλάγιον όπου έγεινε η ένωσις· ομοίως έκαιεν επί της τελευταίας άκρας του δευτέρου παραπετάσματος, όπου έγεινε η ένωσις του δευτέρου· **12** πενήτηκοντα θυλείας έκαιεν εις το εν παραπέτασμα και πενήτηκοντα θυλείας έκαιεν επί της άκρας του παραπετάσματος, όπου έγεινε η ένωσις του δευτέρου, διά να αντικρύζωσι αι θυλείαι προς άλληλα. **13** Και έκαιε πενήτηκοντα περόνας χρυσάς και συνήψε τα παραπετάσματα προς άλλα με τας περόνας, και έγεινε η σκηνη μία. **14** Και έκαιε παραπετάσματα εκ τριχών αιγών διά να ήναι κάλυμμα επί της σκηνης· ένδεκα παραπετάσματα έκαιεν αυτά· **15** το μήκος του ενός παραπετάσματος τριάκοντα πηχών και το πλάτος του ενός παραπετάσματος τεσσάρων πηχών· τα ένδεκα παραπετάσματα του αυτού μέτρου· **16** και συνήψε τα πέντε παραπετάσματα χωριστά, και τα εξ παραπετάσματα χωριστά. **17** Και έκαιε πενήτηκοντα θυλείας επί της τελευταίας άκρας του παραπετάσματος κατά την ένωσιν, και πενήτηκοντα θυλείας έκαιεν επί της άκρας του παραπετάσματος, κατά την ένωσιν του δευτέρου. **18** Έκαιεν έτι πενήτηκοντα περόνας χαλκίνας, διά να συνάψη την σκηνήν, ώστε να ήναι μία. **19** Και έκαιε επικάλυμμα διά την σκηνήν εκ δερμάτων κριών κοκκινοβαφών, και επικάλυμμα υπεράνωθεν εκ δερμάτων θώων. **20** Και έκαιε τας σανίδας διά την σκηνήν εκ ξύλου σιτιτίμ, ορθίας· **21** το μήκος της μιας σανίδος δέκα πηχών, και το πλάτος της μιας σανίδος μιας πήχης και ημισείας. **22** Μία σανίς είχε δύο ακωνίσκους αντικρύζοντας προς αλληλους· ούτως έκαιε δι' όλας τας σανίδας της σκηνης. **23** Και έκαιε τας σανίδας διά την σκηνήν, είκοσι σανίδας από του νοτίου μέρους προς τα δεξιά. **24** Και τεσσαράκοντα υποβάσια αργυρά έκαιεν υποκάτω των είκοσι σανίδων· δύο υποβάσια υποκάτω της μιας σανίδος διά τους δύο ακωνίσκους αυτής και δύο υποβάσια υποκάτω της άλλης σανίδος διά τους δύο ακωνίσκους αυτής. **25** Και διά το δεύτερον μέρος της σκηνης, το προς βορράν, έκαιεν είκοσι σανίδας, **26** και τα τεσσαράκοντα αυτών υποβάσια αργυρά· δύο υποβάσια υποκάτω της μιας σανίδος και δύο υποβάσια υποκάτω της άλλης σανίδος. **27** Και διά τα μέρη της σκηνης τα προς δυσμάς έκαιεν εξ σανίδας. **28** Και δύο σανίδας έκαιε διά τας γωνίας της σκηνης εις τα δύο πλάγια· **29** και ηνώθησαν κάτωθεν και ηνώθησαν ομού άνωθεν διά του ενός κρίκου· ούτως έκαιε δι' αυτάς αμφοτέρας διά τας δύο γωνίας. **30** Και ήσαν οκτώ σανίδες και τα υποβάσια αυτών δεκαέξι υποβάσια αργυρά, ανά δύο υποβάσια υποκάτω εκάστης σανίδος. **31** Και έκαιε τους μοχλούς εκ ξύλου σιτιτίμ· πέντε διά τας σανίδας του ενός μέρους της σκηνης, **32** και πέντε μοχλούς διά τας σανίδας του άλλου μέρους της σκηνης και πέντε μοχλούς διά τας σανίδας της σκηνης, διά τα όπισθεν μέρη τα προς δυσμάς· **33** και έκαιε τον μέσον μοχλόν διά να διαπερά διά των σανίδων απ' άκρου έως άκρου. **34** Και περιέκάλυψε τας σανίδας με χρυσίον και έκαιε τους κρίκους αυτών χρυσοῦς διά να ήναι θήκαι των μοχλών, και περιέκάλυψε τους μοχλούς με χρυσίον. **35** Και έκαιε το καταπέτασμα εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης εντέχνου εργασίας έκαιεν αυτό με χερουβείμ. **36** Και έκαιεν εις αυτό τους τέσσαρας στύλους εκ ξύλου σιτιτίμ και περιέκάλυψεν

αυτούς με χρυσίον· τα άγκιστρα αυτών χρυσά· και έχυσε δι' αυτούς τέσσαρα υποβάσια αργυρά. **37** Και έκαμε τον τάπητα διά την θύραν της σκηνης εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης, εργασίας κεντητού· **38** και τους πέντε στύλους αυτής και τα άγκιστρα αυτών· και περιεκάλυψε τα κιονόκρανα αυτών και τας ταινίας αυτών με χρυσίον· τα πέντε όμως υποβάσια αυτών ήσαν χάλκινα.

37 Και έκαμεν ο Βεσελεήλ την κιβωτόν εκ ξύλου σιττίμ· δύο πηχών και ημισείας το μήκος αυτής και μιας πήχης και ημισείας το πλάτος αυτής και μιας πήχης και ημισείας το ύψος αυτής· **2** και περιεκάλυψεν αυτήν με καθαρόν χρυσίον έσωθεν και έξωθεν και έκαμεν εις αυτήν στεφάνην χρυσήν κύκλω. **3** Και έχυσε δι' αυτήν τέσσαρας κρίκους χρυσούς διά τας τέσσαρας γωνίας αυτής· δύο μεν κρίκους εις το εν πλάγιον αυτής δύο δε κρίκους εις το άλλο πλάγιον αυτής. **4** Και έκαμε μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ και περιεκάλυψεν αυτούς με χρυσίον· **5** και εισήγαγε τους μοχλούς εις τους κρίκους κατά τα πλάγια της κιβωτού, διά να βαστάζωσι την κιβωτόν. **6** Και έκαμε το ιλαστήριον εκ χρυσίου καθαρού· δύο πηχών και ημισείας το μήκος αυτού και μιας πήχης και ημισείας το πλάτος αυτού. **7** Και έκαμε δύο χερουβείμ εκ χρυσίου σφυρήλατα έκαμεν αυτά, επί των δύο άκρων του ιλαστηρίου· **8** εν χερούβ επί του ενός άκρου, και εν χερούβ επί του άλλου άκρου· επί του ιλαστηρίου έκαμε τα χερουβείμ επί των δύο άκρων αυτού· **9** και τα χερουβείμ εξέτεινον τας πτέρυγας άνωθεν, επικαλύπτοντα με τας πτέρυγας αυτών το ιλαστήριον και τα πρόσωπα αυτών έβλεπον το εν προς το άλλο· προς το ιλαστήριον ήσαν τα πρόσωπα των χερουβείμ. **10** Και έκαμε την τράπεζαν εκ ξύλου σιττίμ· δύο πηχών το μήκος αυτής και μιας πήχης το πλάτος αυτής, το δε ύψος αυτής μιας πήχης και ημισείας· **11** και περιεκάλυψεν αυτήν με χρυσίον καθαρόν, και έκαμεν εις αυτήν στεφάνην χρυσήν κύκλω. **12** Έκαμεν έτι εις αυτήν χειλούς κύκλω, μιας παλάμης το πλάτος και επί το χείλος αυτής κύκλω έκαμε στεφάνην χρυσήν. **13** Και έχυσε δι' αυτήν τέσσαρας κρίκους χρυσούς, και έβαλε τους κρίκους επί τας τέσσαρας γωνίας, τας επί των τεσσάρων ποδών αυτής. **14** υπό το χείλος ήσαν οι κρίκοι, ήθκαι των μοχλών, διά να βαστάζωσι την τράπεζαν. **15** και έκαμε τους μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ, και περιεκάλυψεν αυτούς με χρυσίον, διά να βαστάζωσι την τράπεζαν. **16** και έκαμε τα σκεύη τα επί της τραπεζης, τους δίσκους αυτής και τους θυμιαματοδόχους αυτής και τας λεκάνας αυτής και τα σπονδεία, διά να γίνωνται δι' αυτών αι σπονδαί, εκ χρυσίου καθαρού. **17** και έκαμε την λυχνίαν εκ χρυσίου καθαρού· σφυρήλατον έκαμε την λυχνίαν· ο κορμός αυτής και οι κλάδοι αυτής, αι λεκάνας αυτής, οι κόμβοι αυτής και τα άνθη αυτής ήσαν εν σώμα μετ' αυτής. **18** και εξ κλάδοι εξήρχοντο εκ των πλαγίων αυτής· τρεις κλάδοι της λυχνίας εκ του ενός πλαγίου αυτής και τρεις κλάδοι της λυχνίας εκ του άλλου πλαγίου αυτής· **19** τρεις λεκάναι αμυγδαλοειδείς εις τον ένα κλάδον, εις κόμβος και εν άνθος· και τρεις λεκάναι αμυγδαλοειδείς εις τον άλλον κλάδον, εις κόμβος και εν άνθος· ούτως έκαμεν εις τους εξ κλάδους τους εξερχομένους εκ της λυχνίας. **20** Και εις την λυχνίαν ήσαν τέσσαρες λεκάναι αμυγδαλοειδείς, οι κόμβοι αυτών και τα άνθη αυτών. **21** Και εις κόμβος υπό τους δύο κλάδους εξ αυτής και εις κόμβος υπό τους δύο κλάδους εξ αυτής, εις τους εξ κλάδους τους εξερχομένους εξ αυτής. **22** Οι κόμβοι αυτών και οι κλάδοι αυτών ήσαν εν σώμα μετ' αυτής το όλον αυτής εν σφυρήλατον εκ χρυσίου καθαρού.

23 Και έκαμε τους επτά λύχνους αυτής, και τα λυχνιοφάλιδα αυτής και τα υποθέματα αυτής εκ χρυσίου καθαρού. **24** Εξ ενός ταλάντου χρυσίου καθαρού έκαμεν αυτήν και πάντα τα σκεύη αυτής. **25** Και έκαμε το θυσιαστήριον του θυμιάματος εκ ξύλου σιττίμ· το μήκος αυτού μιας πήχης και το πλάτος αυτού μιας πήχης, τετράγωνον· και δύο πηχών το ύψος αυτού· τα κέρατα αυτού ήσαν εκ του αυτού. **26** Και περιεκάλυψεν αυτό με χρυσίον καθαρόν, την κορυφήν αυτού και τα πλάγια αυτού κύκλω και τα κέρατα αυτού· και έκαμεν εις αυτό στεφάνην χρυσήν κύκλω. **27** Και δύο κρίκους χρυσούς έκαμε δι' αυτό υπό την στεφάνην αυτού πλησιον των δύο γωνιών αυτού επί τα δύο πλάγια αυτού, διά να ήναι ήθκαι των μοχλών, ώστε να βαστάζωσιν αυτό δι' αυτών. **28** Και έκαμε τους μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ και περιεκάλυψεν αυτούς με χρυσίον. **29** Και έκαμε το άγιον χριστήριον έλαιον και το καθαρόν ευώδες θυμιαμα κατά την τέχνην του μυρφευού.

38 Και έκαμε το θυσιαστήριον του ολοκαυτώματος εκ ξύλου σιττίμ· πέντε πηχών το μήκος αυτού και πέντε πηχών το πλάτος αυτού, τετράγωνον· και το ύψος αυτού τριών πηχών· **2** και έκαμε τα κέρατα αυτού επί των τεσσάρων γωνιών αυτού· τα κέρατα αυτού ήσαν εκ του αυτού· και περιεκάλυψεν αυτό χάλκω. **3** Και έκαμε πάντα τα σκεύη του θυσιαστηρίου, τους λέβητας και τα πυθάρια και τας λεκάνας, τας κρεάγρας και τα πυροδόχα· πάντα τα σκεύη αυτού έκαμε χάλκινα. **4** Και έκαμε διά το θυσιαστήριον χαλκίνην εσχάραν δικτυωτής εργασίας υπό την περιοχήν αυτού κάτωθεν έως του μέσου αυτού. **5** Και έχυσε τέσσαρας κρίκους διά τα τέσσαρα άκρα της χαλκίνης εσχάρας, διά να ήναι ήθκαι των μοχλών. **6** Και έκαμε τους μοχλούς εκ ξύλου σιττίμ, και περιεκάλυψεν αυτούς με χαλκόν. **7** Και εισήξε τους μοχλούς εις τους κρίκους κατά τα πλάγια του θυσιαστηρίου, διά να βαστάζωσιν αυτό δι' αυτών· κοίλον σανιδωτών έκαμεν αυτό. **8** Και έκαμε τον νιπτήρα χάλκινον και την βάση αυτού χαλκίνην εκ των κατοπτρων των συναθροιζομένων γυναικών, αίτινες συνηθορίζον παρά την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου. **9** Και έκαμε την αυλήν· κατά το πλευρόν το προς μεσημβρίαν τα παραπετάσματα της αυλής ήσαν εκ βύσσου κεκλωσμένης, εκατόν πηχών. **10** Οι στύλοι αυτών ήσαν είκοσι και τα χάλκινα αυτών υποβάσια είκοσι τα άγκιστρα των στύλων και αι ζώναι αυτών αργυρά. **11** Και κατά το βόρειον πλευρόν τα παραπετάσματα ήσαν εκατόν πηχών· οι στύλοι αυτών είκοσι και τα χάλκινα υποβάσια αυτών είκοσι τα άγκιστρα των στύλων και αι ζώναι αυτών αργυρά. **12** Και κατά το δυτικόν πλευρόν ήσαν παραπετάσματα πενήτηκοντα πηχών· οι στύλοι αυτών δέκα και τα υποβάσια αυτών δέκα· τα άγκιστρα των στύλων και αι ζώναι αυτών αργυρά. **13** Και κατά το ανατολικόν πλευρόν το προς ανατολάς, πενήτηκοντα πηχών. **14** Τα παραπετάσματα του ενός μέρους της πύλης ήσαν δεκαπέντε πηχών· οι στύλοι αυτών τρεις και τα υποβάσια αυτών τρία. **15** Και εις το άλλο μέρος της πύλης της αυλής εκατέρωθεν ήσαν παραπετάσματα δεκαπέντε πηχών· οι στύλοι αυτών τρεις και τα υποβάσια αυτών τρία. **16** Πάντα τα παραπετάσματα της αυλής κύκλω ήσαν εκ βύσσου κεκλωσμένης. **17** Και τα υποβάσια διά τους στύλους ήσαν χάλκινα· τα άγκιστρα των στύλων και αι ζώναι αυτών αργυρά· και τα κιονόκρανα αυτών ήσαν περικεκαλυμμένα με αργύριον· και πάντες οι στύλοι της αυλής ήσαν εξωσμένοι με αργύριον. **18** Και το καταπέτασμα διά την πύλην της αυλής ήτο εργασίας κεντητού εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης· και ήτο είκοσι πηχών το μήκος και το ύψος

εις το πλάτος πέντε πηχών, καθώς εις τα παραπετάσματα της αυλής. **19** Και οι στύλοι αυτών τέσσαρες και τα χάλκινα υποβάσια αυτών τέσσαρα· τα άγκιστρα αυτών αργυρά, και τα κιονόκρανα αυτών περικεκαλυμμένα με αργύριον και αι ζώναι αυτών αργυραί. **20** Και πάντες οι πάσσαλοι της σκηνης και της αυλής κύκλω χάλκινοι. **21** Αὐτή είναι η ἀπαρίθμησις των πραγμάτων της σκηνης, της σκηνης του μαρτυρίου, καθώς ηριθμήθησαν κατά την προσταγήν του Μωϋσέως, διά την υπηρεσίαν των Λευϊτών διά χειρός του Ιθάμαρ, υιού του Ααρών του ιερέως. **22** Και ο Βεσελέηλ ο υιός του Ουρί, υιού του Ωρ, εκ φυλής Ιούδα, έκαμε πάντα όσα προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσίν. **23** Και ήτο μετ' αυτού Ελιάβ, ο υιός του Αχισαμάχ, εκ φυλής Δαν, εγχαράκτην και ευμήχανος τεχνίτης και κεντητής εις κυανούν και εις πορφυρούν και εις κόκκινον και εις βύσσον. **24** Παν το χρυσίον το δαπανηθέν διά την εργασίαν εις όλον το έργον του αγιαστηρίου, το χρυσίον της προσφοράς, ήτο εικοσιεννέα τάλαντα και επτακόσιοι τριάκοντα σίκλοι, κατά τον σίκλον του αγιαστηρίου. **25** Και το αργύριον των απαριθμηθέντων εκ της συναγωγής εκατόν τάλαντα, και χίλιοι επτακόσιοι και εβδομήκοντα πέντε σίκλοι, κατά τον σίκλον του αγιαστηρίου. **26** εν βεκάχ κατά κεφαλήν, το ήμισυ του σίκλου, κατά τον σίκλον του αγιαστηρίου, διά πάντα περνώντα εις τρεις απαριθμησιν, από είκοσι ετών ηλικίας και επάνω, διά εξακοσίας και τρεις χιλιάδας και πεντακοσίους και πενήτηκοντα ανθρώπους. **27** Και εκ του αργυρίου των εκατόν τάλάντων εχύθησαν τα υποβάσια του αγιαστηρίου και τα υποβάσια του καταπετάσματος εκατόν υποβάσια από εκατόν τάλάντων, εν τάλαντον δι' εν υποβάσιον. **28** Και από των χιλίων επτακοσίων εβδομήκοντα πέντε σίκλων έκαμεν άγκιστρα διά τους στύλους και περιεκάλυψε τα κιονόκρανα αυτών και έξωσεν αυτούς. **29** Και ο χαλκός της προσφοράς ήτο εβδομήκοντα τάλαντα και δύο χιλιάδες και τετρακόσιοι σίκλοι. **30** Και εκ τούτου έκαμε τα υποβάσια εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου και το χάλκινον θυσιαστήριον και την χαλκίνην εσχάραν δι' αυτό, και πάντα τα σκεύη του θυσιαστηρίου, **31** και τα υποβάσια της αυλής κύκλω και τα υποβάσια της πύλης της αυλής και πάντας τους πασσάλους της σκηνης και πάντας τους πασσάλους της αυλής κύκλω.

39 Και εκ του κυανού και πορφυρού και κοκκίνου έκαμον στολάς λειτουργικάς διά να λειτουργώσιν εν τω αγίω, και έκαμον τας αγίας στολάς διά τον Ααρών, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσίν. **2** Και έκαμε το εφοδ εκ χρυσίου, εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης. **3** Και εσφρηλάτησαν το χρυσίον εις λεπτάς πλάκας και έκοσαν αυτό εις σύρματα, διά να εργασθώσιν αυτό εις το κυανού και εις το πορφυρού και εις το κόκκινον και εις την βύσσον με έντεχνον εργασίαν. **4** Έκαμον επωμίδας συναπτάς δι' αυτό συναπτομένας επί των δύο άκρων αυτού. **5** Και η κεντητή ζώνη του εφοδ επ' αυτό ήτο εκ του αυτού κατά την εργασίαν αυτού· εκ χρυσίου, εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσίν. **6** Και ειργάσθησαν τους ονυχίτας λίθους ενηρμοσμένους εν οικίσκοις χρυσοίς, εγκεχαραγμένους, καθώς εγχαράττονται αι σφραγίδες, με τα ονόματα των υιών Ισραήλ. **7** Και έθεσεν αυτούς επί των επωμιδών του εφοδ, λίθους μνημοσύνου εις τους υιούς Ισραήλ, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσίν. **8** Και έκαμε το περιστήθιον εντέχνου εργασίας, κατά την εργασίαν του εφοδ, εκ χρυσίου, εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης. **9** Τετράγωνον ήτο

διπλουν έκαμον το περιστήθιον μιας σπιθαμής το μήκος αυτού και μιας σπιθαμής το πλάτος αυτού, διπλού. **10** Και ενήρμωσαν εις αυτό τέσσαρας σειράς λίθων· σειρά σαρδίου, τοπαζίου και σμαράγδου ήτο η σειρά η πρώτη. **11** Και η δευτέρα σειρά, άνθραξ, σάφειρος και αδάμας. **12** Και η τρίτη σειρά, λιγύριον, αχάτης και αμέθυστος. **13** Και η τετάρτη σειρά, βηρύλλιον, όνουξ και ίασπις· ούτοι ήσαν ενηρμοσμένοι εν οικίσκοις χρυσοίς εις τα περικλείσματα αυτών. **14** Και οι λίθοι ήσαν κατά τα ονόματα των υιών Ισραήλ, δώδεκα, κατά τα ονόματα αυτών, κατά την γλυφήν της σφραγίδος, έκαστος με το όνομα αυτού κατά τας δώδεκα φυλάς. **15** Και έκαμον επί το περιστήθιον αλύσεις κατά τα άκρα, πλεκτής εργασίας εκ χρυσίου καθαρού. **16** Και έκαμον δύο οικίσκους χρυσούς και δύο κρίκους χρυσούς και έπέρασαν τους δύο κρίκους εις τα δύο άκρα του περιστηθίου. **17** Και έπέρασαν τας δύο πλεκτάς χρυσάς αλύσεις εις τους δύο κρίκους τους εις τα άκρα του περιστηθίου. **18** Και τα δύο άκρα των δύο πλεκτών αλύσεων συνήσαν με τους δύο οικίσκους και έβαλον αυτούς επί των επωμιδών του εφοδ, εις το έμπροσθεν μέρος αυτού. **19** Και έκαμον δύο κρίκους χρυσούς και έβαλον αυτούς επί των δύο άκρων του περιστηθίου, εις το χείλος αυτού, το οποίον ήτο κατά το μέρος του εφοδ έσωθεν. **20** Και έκαμον δύο άλλους κρίκους χρυσούς και έβαλον αυτούς εις τα δύο πλάγια του εφοδ κάτωθεν, προς το εμπροσθιόν μέρος αυτού αντικρύ της άλλης ενώσεως αυτού άνωθεν της κεντητής ζώνης του εφοδ. **21** Και έδεσαν το περιστήθιον διά των κρίκων αυτού εις τους κρίκους του εφοδ με ταινίαν εκ κυανού, διά να ήναι άνωθεν της κεντητής ζώνης του εφοδ, και διά να μη ήναι το περιστήθιον κεχωρισμένον από του εφοδ· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσίν. **22** Και έκαμε τον ποδήριον του εφοδ εργασίας υφαντής, όλον εκ κυανού. **23** Και ήτο άνοιγμα εν τω μέσω του ποδήριου, ως άνοιγμα θώρακος, με ταινίαν κύκλω του ανοίγματος, διά να μη σχίζηται. **24** Και έκαμον επί των κρασπέδων του ποδήριου ρόδια εκ κυανού και πορφυρού και κοκκίνου και βύσσου κεκλωσμένης. **25** Και έκαμον κώδωνας εκ χρυσίου καθαρού και έβαλον τους κώδωνας μεταξύ των ροδιών επί του κρασπέδου του ποδήριου κύκλω μεταξύ των ροδιών· **26** κώδωνα και ρόδιον, κώδωνα και ρόδιον, επί των κρασπέδων του ποδήριου του λειτουργικού κύκλω καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσίν. **27** Και έκαμον τους χιτώνας εκ βύσσου υφαντής εργασίας, διά τον Ααρών και διά τους υιούς αυτού, **28** και την μίτραν εκ βύσσου και τα μιτρίδια κεκοσμημένα εκ βύσσου και τα λινά περισκελή εκ βύσσου κεκλωσμένης, **29** και την ζώνην εκ βύσσου κεκλωσμένης και κυανού και πορφυρού και κοκκίνου, κεντητής εργασίας καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσίν. **30** Και έκαμον το πέταλον του ιερού στέμματος εκ χρυσίου καθαρού και ενεχάραξαν επ' αυτό γράμματα ως χάραγμα σφραγίδος, ΑΠΑΣΤΕΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ. **31** Και έδεσαν εις αυτό ταινίαν κυανήν, διά να συνάψωσιν αυτό άνωθεν επί της μίτρας καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσίν. **32** Ούτως ετελειώθη άπαν το έργον της σκηνης του μαρτυρίου· και έκαμον οι υιοί Ισραήλ κατά πάντα όσα προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσίν· ούτως έκαμον. **33** Και έφεραν την σκηνήν προς τον Μωϋσίν· την σκηνήν, και πάντα τα σκεύη αυτής, τας περόνας αυτής, τας σανίδας αυτής, τους μοχλούς αυτής και τους στύλους αυτής, και τα υποβάσια αυτής, **34** και το επικάλυμμα το εκ δερμάτων κριών κοκκινοβαφών και το επικάλυμμα το εκ δερμάτων θώων και το καλυπτήριο καταπέτασμα, **35** την κιβωτόν του μαρτυρίου και τους μοχλούς αυτής και το ιλαστήριον, **36** την τράπεζαν, πάντα τα σκεύη

αυτής και τους άρτους της προθέσεως, **37** την καθαράν λυχνίαν, τους λύχνους αυτής, τους λύχνους κατά την διάταξιν αυτών και πάντα τα σκεύη αυτής και το έλαιον του φωτός, **38** και το χρυσούν θυσιαστήριον και το χριστήριον έλαιον και το ευώδες θυμίαμα και τον τάπητα διά την θύραν της σκηνης, **39** το χάλκινον θυσιαστήριον και την χαλκίνην εσχάραν αυτού, τους μοχλούς αυτού και πάντα τα σκεύη αυτού, τον νιπτήρα και την βάσιν αυτού, **40** τα παραπετάσματα της αυλής, τους στύλους αυτής και τα υποβάσια αυτής και το καταπέτασμα διά την πύλην της αυλής, τα σχοινία αυτής και τους πασσάλους αυτής και πάντα τα σκεύη της υπηρεσίας της σκηνης διά την σκηνήν του μαρτυρίου, **41** τας λειτουργικάς στολάς, διά να λειτουργώσιν εν τω αγίω, και τας αγίας στολάς διά τον Ααρών τον ιερέα και τας στολάς των υιών αυτού, διά να ιερατεύωσι. **42** Κατά πάντα όσα προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν, ούτως έκαμον οι υιοί Ισραήλ άπαν το έργον. **43** Και είδεν ο Μωϋσής άπαν το έργον και ιδού, είχαν κάμει αυτό καθώς προσέταξεν ο Κύριος ούτως έκαμον και ευλόγησεν αυτούς ο Μωϋσής.

40 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Την πρώτην ημέραν του πρώτου μηνός θέλεις στήσει την σκηνήν, την σκηνήν του μαρτυρίου. **3** Και θέλεις θέσει εκεί την κιβωτόν του μαρτυρίου, και σκεπάσει την κιβωτόν με το καταπέτασμα. **4** Και θέλεις εισάξει την τράπεζαν και διατάξει τα διατακτέα επ' αυτής και θέλεις εισάξει την λυχνίαν και ανάψει τους λύχνους αυτής. **5** Και θέλεις θέσει το χρυσούν θυσιαστήριον του θυμιάματος έμπροσθεν της κιβωτού του μαρτυρίου και επιβάλει τον τάπητα της θύρας εις την σκηνήν. **6** Και θέλεις θέσει το θυσιαστήριον του ολοκαυτώματος έμπροσθεν της θύρας της σκηνης, της σκηνης του μαρτυρίου. **7** Και θέλεις θέσει τον νιπτήρα μεταξύ της σκηνης του μαρτυρίου και του θυσιαστηρίου και βάλει ύδωρ εν αυτώ. **8** Και θέλεις στήσει την αυλήν κύκλω και κρεμάσει το καταπέτασμα της πύλης της αυλής. **9** Και θέλεις λάβει το χριστήριον έλαιον και χρίσει την σκηνήν και πάντα τα εν αυτή, και θέλεις αγιάσει αυτήν και πάντα τα σκεύη αυτής και θέλει είσθαι αγία. **10** Και θέλεις χρίσει το θυσιαστήριον του ολοκαυτώματος και πάντα τα σκεύη αυτού και θέλεις αγιάσει το θυσιαστήριον και θέλει είσθαι θυσιαστήριον αγιωτάτων. **11** Και θέλεις χρίσει τον νιπτήρα και την βάσιν αυτού και αγιάσει αυτόν. **12** Και θέλεις προσαγάγει τον Ααρών και τους υιούς αυτού εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου και νίψει αυτούς με ύδωρ. **13** Και θέλεις ενδύσει τον Ααρών τας αγίας στολάς και θέλεις χρίσει αυτόν, και αγιάσει αυτόν, και θέλει ιερατεύει εις εμέ. **14** Και θέλεις προσαγάγει τους υιούς αυτού και ενδύσει αυτούς χιτώνας. **15** Και θέλεις χρίσει αυτούς, καθώς έχρισας τον πατέρα αυτών, και θέλουσιν ιερατεύει εις εμέ και θέλει είσθαι εις αυτούς το χρίσμα αυτών προς παντοτεινήν ιερατείαν εις τας γενεάς αυτών. **16** Και έκαμεν ο Μωϋσής κατά πάντα όσα προσέταξεν ο Κύριος εις αυτόν· ούτως έκαμε. **17** Και τον πρώτον μήνα του δευτέρου έτους, την πρώτην του μηνός, εστήθη η σκηνή. **18** Και έστησεν ο Μωϋσής την σκηνήν και έβαλε τα υποβάσια αυτής και έστησε τας σανίδας αυτής και έβαλε τους μοχλούς αυτής και έστησε τους στύλους αυτής. **19** Και εξήπλωσε τα παραπετάσματα επί την σκηνήν, και έβαλε το επικάλυμμα της σκηνης επ' αυτήν άνωθεν· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **20** Και λαβών το μαρτύριον έθεσεν εν τη κιβωτώ, και έβαλε τους μοχλούς εις την κιβωτόν, και έβαλε το ιλαστήριον επί την κιβωτόν άνωθεν, **21** και έφερε την κιβωτόν εις την σκηνήν, και επέθηκε το καλυπτήριον καταπέτασμα

και εσκέπασε την κιβωτόν του μαρτυρίου· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **22** Και έθεσε την τράπεζαν εν τη σκηνή του μαρτυρίου κατά το μέρος της σκηνης το προς βορράν έξωθεν του καταπετάσματος, **23** και διάταξεν επ' αυτής τους άρτους τους διατεταγμένους, ενώπιον Κυρίου· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **24** Και έθεσε την λυχνίαν εν τη σκηνή του μαρτυρίου απέναντι της τραπέζης κατά το μέρος της σκηνης το προς μεσημβριαν, **25** και ανήψε τους λύχνους ενώπιον Κυρίου· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **26** Και έθεσε το χρυσούν θυσιαστήριον εν τη σκηνή του μαρτυρίου απέναντι του καταπετάσματος, **27** και εθυμίασεν επ' αυτού ευώδες θυμίαμα· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **28** Και επέθηκε τον τάπητα εις την θύραν της σκηνης. **29** Και το θυσιαστήριον του ολοκαυτώματος έθεσε παρά την θύραν της σκηνης, της σκηνης του μαρτυρίου, και προσέφερεν επ' αυτού το ολοκαύτωμα και την εξ αλφίτων προσφοράν· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **30** Και έθεσε τον νιπτήρα μεταξύ της σκηνης του μαρτυρίου και του θυσιαστηρίου και έβαλεν εν αυτώ, ύδωρ, διά να νιπτωνται· **31** και ένιπτον εξ αυτού ο Μωϋσής και ο Ααρών και οι υιοί αυτού τας χείρας αυτών και τους πόδας αυτών. **32** Ότε εισήρχοντο εις την σκηνήν του μαρτυρίου και ότε προσήρχοντο εις το θυσιαστήριον, ένιπτοντο καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **33** Και έστησε την αυλήν κύκλω της σκηνης και του θυσιαστηρίου και εκρέμασε τον τάπητα της πύλης της αυλής. Και συνετέλεσεν ο Μωϋσής το έργον. **34** Τότε εκάλυψεν η νεφέλη την σκηνήν του μαρτυρίου και δόξα Κυρίου ενέπλησε την σκηνήν. **35** Και δεν ηδυνήθη ο Μωϋσής να εισέλθη εις την σκηνήν του μαρτυρίου· διότι η νεφέλη εκάθητο επ' αυτήν, και δόξα Κυρίου ενέπλησε την σκηνήν. **36** Και ότε η νεφέλη ανέβαινεν επάνωθεν της σκηνης, οι υιοί Ισραήλ εσηκόνοντο καθ' όλας αυτών τας οδοιπορίας· **37** αν όμως η νεφέλη δεν ανέβαινε, τότε δεν εσηκόνοντο μέχρι της ημέρας της αναβάσεως αυτής. **38** διότι η νεφέλη του Κυρίου ήτο επί της σκηνης την ημέραν, και πυρ ήτο επ' αυτής την νύκτα, ενώπιον παντός του οίκου Ισραήλ· καθ' όλας αυτών τας οδοιπορίας.

Λευϊτικόν

1 Και εκάλεσε Κύριος τον Μωϋσῆν και ἐλάλησε προς αὐτὸν ἐκ της σκηνῆς του μαρτυρίου, λέγων, **2** Λάλησον προς τους υἰοὺς Ἰσραὴλ και εἰπέ προς αὐτούς, Εἰάν τις ἀπὸ σας προσφέρει δῶρον προς τον Κύριον, θέλετε προσφέρει το δῶρον σας ἀπὸ των κτηνῶν, ἀπὸ των βοῶν ἢ ἀπὸ των προβάτων. **3** Εἰάν το δῶρον αὐτοῦ ἦναι ολοκαύτωμα ἀπὸ των βοῶν, αρσενικὸν ἄμωμον ἂς προσφέρει αὐτό· παρὰ την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου θέλει προσφέρει αὐτό, διὰ να ἦναι δεκτὸν ἐνώπιον του Κυρίου. **4** Και θέλει ἐπιθέσει την χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ την κεφαλὴν του ολοκαυτώματος και θέλει εἶσθαι δεκτὸν υπέρ αὐτοῦ, διὰ να γείνη ἐξιλέωσις περὶ αὐτοῦ. **5** Και θέλουσι σφάζει τον μόσχον ἐνώπιον Κυρίου· και οι υἰοὶ του Ααρῶν, οι ιερεῖς, θέλουσι φέρει το αἷμα και θέλουσι ραντίσει το αἷμα κύκλω ἐπὶ το θυσιαστήριον το παρὰ την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου. **6** Και θέλουσιν εκδόρει το ολοκαύτωμα και θέλουσι διαμελίσει αὐτό κατὰ τα μέλη αὐτοῦ. **7** Και οι υἰοὶ του Ααρῶν του ιερέως θέλουσι βάλει πυρ ἐπὶ το θυσιαστήριον και θέλουσι στοιβάσει ζύλα ἐπὶ το πυρ. **8** Και οι υἰοὶ του Ααρῶν, οι ιερεῖς, θέλουσιν ἐπιστοιβάσει τα μέλη, την κεφαλὴν και το στέαρ, ἐπὶ τα ζύλα τα ἐπὶ του πυρός, του ἐπὶ του θυσιαστηρίου· **9** τα δε ἐντόσθια αὐτοῦ και τους πόδας αὐτοῦ θέλουσι πλύνει με ὕδωρ· και θέλει καύσει ο ιερεύς τα πάντα ἐπὶ του θυσιαστηρίου· ολοκαύτωμα εἶναι, θυσία γινομένη διὰ πυρός εἰς οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **10** Εἰάν δε το δῶρον αὐτοῦ διὰ το ολοκαύτωμα ἦναι ἐκ των ποιμνίων, ἐκ των προβάτων ἢ ἐκ των αἰγῶν, αρσενικὸν ἄμωμον θέλει προσφέρει αὐτό. **11** Και θέλουσι σφάζει αὐτό εἰς τα πλάγια του θυσιαστηρίου προς βορρὰν ἐνώπιον Κυρίου· και θέλουσι ραντίσει οι υἰοὶ του Ααρῶν, οι ιερεῖς, το αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ το θυσιαστήριον κύκλω· **12** και θέλουσι διαμελίσει αὐτό κατὰ τα μέλη αὐτοῦ και την κεφαλὴν αὐτοῦ και το στέαρ αὐτοῦ· και θέλει ἐπιστοιβάσει αὐτὰ ο ιερεύς ἐπὶ τα ζύλα τα ἐπὶ του πυρός του ἐπὶ του θυσιαστηρίου· **13** τα δε ἐντόσθια και τους πόδας θέλουσι πλύνει με ὕδωρ· και θέλει φέρει τα πάντα ο ιερεύς και καύσει αὐτὰ ἐπὶ του θυσιαστηρίου· ολοκαύτωμα εἶναι, θυσία γινομένη διὰ πυρός εἰς οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **14** Και εἰάν το δῶρον αὐτοῦ προς τον Κύριον ἦναι ολοκαύτωμα ἀπὸ πτηνῶν, τότε θέλει προσφέρει το δῶρον αὐτοῦ ἀπὸ τραυῶν ἢ ἀπὸ νεοσσῶν περιστερῶν. **15** Και θέλει προσαγάγει αὐτό ο ιερεύς προς το θυσιαστήριον και θέλει αποκόψει διὰ των ονύχων την κεφαλὴν αὐτοῦ και καύσει αὐτό ἐπὶ του θυσιαστηρίου· και το αἷμα αὐτοῦ θέλει στραγγίσει προς το πλάγιον του θυσιαστηρίου· **16** και θέλει εκβάλει τον πρόλοβον αὐτοῦ μετὰ της κόπρου αὐτοῦ και ρίψει αὐτὰ εἰς τα πλάγια του θυσιαστηρίου κατὰ ἀνατολάς, εἰς τον τόπον της στάκτης· **17** και θέλει διασχίσει αὐτό ἐκ των πτερύγων αὐτοῦ, πλην δεν θέλει διαχωρίσει και θέλει καύσει αὐτό ο ιερεύς ἐπὶ του θυσιαστηρίου, ἐπὶ των ζύλων των ἐπὶ του πυρός· ολοκαύτωμα εἶναι, θυσία γινομένη διὰ πυρός εἰς οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον.

2 Εἰάν δε προσφέρει τις δῶρον προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων προς τον Κύριον, σμενιδάλις θέλει εἶσθαι το δῶρον αὐτοῦ· και θέλει ἐπιχύσει ἐπ' αὐτό ἔλαιον και ἐπιθέσει ἐπ' αὐτό λιβάνιον. **2** Και θέλει φέρει αὐτό προς τους υἰοὺς του Ααρῶν, τους ιερεῖς· και ο ιερεύς θέλει δράξει ἀπὸ της σμενιδάλειος αὐτοῦ και ἀπὸ του ελαίου αὐτοῦ ὅσον χωρεῖ ἡ χεῖρ αὐτοῦ και ἀπαν το λιβάνιον αὐτοῦ· και θέλει καύσει ο ιερεύς το μνημόσυνον

αὐτοῦ ἐπὶ του θυσιαστηρίου· εἶναι θυσία γινομένη διὰ πυρός εἰς οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **3** Το δε υπόλοιπον της ἐξ ἀλφίτων προσφορὰς θέλει εἶσθαι του Ααρῶν και των υἰῶν αὐτοῦ· εἶναι ἀγιώτατον ἐκ των θυσίων των γινομένων διὰ πυρός προς τον Κύριον. **4** Και ὅταν προσφέρει δῶρον προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων ἐψημένην ἐν κλιβάνῳ, θέλει εἶσθαι ἄρτοι ἄζυμοι ἀπὸ σμενιδάλειος ἐζυμωμένης μετὰ ελαίου και ἄλανα ἄζυμα κεχρισμένα με ἔλαιον. **5** Εἰάν δε το δῶρον σου ἦναι προσφορὰ ἐξ ἀλφίτων ἐψημένη εἰς κάψαν, ἄζυμον θέλει εἶσθαι ἐκ σμενιδάλειος ἐζυμωμένης μετὰ ελαίου. **6** Θέλεις διαμερίσει αὐτὴν εἰς τμήματα και θέλεις ἐπιχύσει ἐπ' αὐτῆς ἔλαιον· εἶναι προσφορὰ ἐξ ἀλφίτων. **7** Και εἰάν το δῶρον σου ἦναι προσφορὰ ἐξ ἀλφίτων ἐψημένη ἐν τηγανίῳ, θέλει γείνη ἀπὸ σμενιδάλειος μετὰ ελαίου. **8** Και θέλεις φέρει προς τον Κύριον την ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν, την ὁποῖαν ἔκαμες ἐκ τούτων· και ὅταν φερθῆ προς τον ιερέα, αὐτός θέλει πλησιάσει αὐτὴν εἰς το θυσιαστήριον. **9** Και θέλει χωρίσει ο ιερεύς ἀπὸ της ἐξ ἀλφίτων προσφορὰς το μνημόσυνον αὐτῆς και καύσει αὐτό ἐπὶ του θυσιαστηρίου· εἶναι θυσία γινομένη διὰ πυρός εἰς οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **10** Το δε υπόλοιπον της ἐξ ἀλφίτων προσφορὰς θέλει εἶσθαι του Ααρῶν και των υἰῶν αὐτοῦ· εἶναι ἀγιώτατον ἐκ τῶν διὰ πυρός γινομένων θυσίων εἰς τον Κύριον. **11** Ουδεμίαν προσφορὰ ἐξ ἀλφίτων, την ὁποίαν προσφέρετε προς τον Κύριον, θέλει εἶσθαι ἐνζύμοις· διότι ουδέν προζύμιον ουδὲ μέλι θέλετε καύσει εἰς ουδεμίαν θυσίαν γινομένην διὰ πυρός προς τον Κύριον. **12** Περί δε του δώρου των ἀπαρχῶν, θέλετε προσφέρει αὐτάς προς τον Κύριον· δεν θέλουσιν ὁμως καυθῆ ἐπὶ του θυσιαστηρίου εἰς οσμήν ευωδίας. **13** Και παν δῶρον της ἐξ ἀλφίτων προσφορὰς σου θέλεις ἀλατίζει με ἄλας· και δεν θέλεις αφήσει να λείψῃ ἀπὸ της ἐξ ἀλφίτων προσφορὰς σου το ἄλας της διαθήκης του Θεοῦ σου· ἐπὶ παντός δώρου σου θέλεις προσφέρει ἄλας. **14** Και εἰάν προσφέρεις προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων ἀπὸ των πρωτογεννημάτων σου προς τον Κύριον, θέλεις προσφέρει διὰ την ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν των πρωτογεννημάτων σου ἀσάχυν χλωρὰ ἐψημένα ἐν πυρὶ, σίτου πεφυγανισμένου ἐξ ἀσάχυν μεστῶν. **15** Και θέλεις χύσει ἐπ' αὐτὴν ἔλαιον και θέλεις θέσει ἐπ' αὐτὴν λιβάνιον· εἶναι προσφορὰ ἐξ ἀλφίτων. **16** Και ο ιερεύς θέλει καύσει το μνημόσυνον αὐτῆς ἐκ του πεφυγανισμένου σίτου αὐτῆς και ἐκ του ελαίου αὐτῆς, μεθ' ὅλου λιβανίου αὐτῆς· εἶναι θυσία γινομένη διὰ πυρός εἰς τον Κύριον.

3 Εἰάν δε το δῶρον αὐτοῦ ἦναι θυσία εἰρηνική, εἰάν προσφέρει αὐτό ἐκ των βοῶν, εἴτε αρσενικὸν εἴτε θηλυκόν, ἄμωμον θέλει προσφέρει αὐτό ἐνώπιον του Κυρίου· **2** και θέλει ἐπιθέσει την χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ την κεφαλὴν του δώρου αὐτοῦ, και θέλουσι σφάζει αὐτό παρὰ την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου· και οι υἰοὶ του Ααρῶν, οι ιερεῖς, θέλουσι ραντίσει το αἷμα ἐπὶ το θυσιαστήριον κύκλω. **3** Και θέλει προσφέρει ἐκ της εἰρηνικῆς προσφορὰς, θυσίαν γινομένην διὰ πυρός εἰς τον Κύριον· το στέαρ το περικαλύπτον τα ἐντόσθια και ἀπαν το στέαρ το ἐπὶ των ἐντοσθίων· **4** και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το ἐπ' αὐτῶν το προς τα πλευρά, και τον ἐπάνω λοβόν του ἥπατος, τον ὁποῖον μετὰ των νεφρῶν θέλει ἀφαιρέσει. **5** Και οι υἰοὶ του Ααρῶν θέλουσι καύσει αὐτὰ ἐπὶ του θυσιαστηρίου ἐπὶ του ολοκαυτώματος του ἐπὶ των ζύλων των ἐπὶ του πυρός· εἶναι θυσία γινομένη διὰ πυρός εἰς οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **6** Εἰάν δε το δῶρον αὐτοῦ, το εἰς θυσίαν εἰρηνικήν προσφερόμενον προς τον Κύριον, ἦναι ἐκ του ποιμνίου, αρσενικὸν ἢ θηλυκόν, ἄμωμον θέλει προσφέρει αὐτό. **7** Εἰάν αρνίον προσφέρῃ το

δώρον αυτού, θέλει προσφέρει αυτό ενώπιον του Κυρίου· **8** και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν του δώρον αυτού, και θέλουσι σφάζει αυτό έμπροσθεν της σκηνης του μαρτυρίου· και οι υιοί του Ααρών θέλουσι ραντίσει το αίμα αυτού επί το θυσιαστήριον κύκλω. **9** Και θέλει προσφέρει εκ της προσφοράς της ειρηνικής θυσίας γινομένην διά πυρός εις τον Κύριον· το στέαρ αυτού, την ουράν ολόκληρον, την οποίαν θέλει αφαιρέσει από της ράχης και το στέαρ το περικαλύπτον τα εντόσθια και παν το στέαρ το επί των εντοσθίων· **10** και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών το προς τα πλευρά, και τον επάνω λοβόν του ήπατος, τον οποίον μετά των νεφρών θέλει αφαιρέσει. **11** Και θέλει καύσει αυτά ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου· είναι τροφή της διά πυρός γινομένης θυσίας εις τον Κύριον. **12** Εάν δε το δώρον αυτού ήναι εξ αιγών, τότε θέλει προσφέρει αυτό ενώπιον του Κυρίου· **13** και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν αυτού, και θέλουσι σφάζει αυτό έμπροσθεν της σκηνης του μαρτυρίου· και οι υιοί του Ααρών θέλουσι ραντίσει το αίμα αυτού επί το θυσιαστήριον κύκλω. **14** Και θέλει προσφέρει εξ αυτού το δώρον αυτού, θυσίας γινομένην διά πυρός εις τον Κύριον· το στέαρ το περικαλύπτον τα εντόσθια και παν το στέαρ το επί των εντοσθίων· **15** και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών το προς τα πλευρά, και τον επάνω λοβόν του ήπατος, τον οποίον μετά των νεφρών θέλει αφαιρέσει. **16** Και θέλει καύσει αυτά ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου· είναι τροφή της θυσίας της γινομένης διά πυρός εις οσμήν ευωδίας· παν το στέαρ είναι του Κυρίου. **17** Νόμιμον αιώνιον θέλει είσθαι εις τας γενεάς σας, εις πάσας τας κατοικήσεις σας· δεν θέλετε τρώγει ούτε στέαρ ούτε αίμα.

4 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Εάν ψυχή τις αμαρτήση εξ αγνοίας και εκ των όσα είναι προστεταγμένον υπό του Κυρίου να μη πράττωνται πράξη τι εξ αυτών· **3** εάν μεν ο ιερεύς ο κεχρισμένος αμαρτήση ώστε να ενοχοποιήση τον λαόν, τότε θέλει φέρει, διά την αμαρτίαν αυτού την οποίαν ημάτησε, μόσχον βοός άμωμον προς τον Κύριον διά προσφοράν περί αμαρτίας. **4** Και θέλει φέρει τον μόσχον εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου ενώπιον του Κυρίου· και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν του μόσχου, και θέλουσι σφάζει τον μόσχον ενώπιον του Κυρίου. **5** Και θέλει λάβει ο ιερεύς ο κεχρισμένος από του αίματος του μόσχου και φέρει αυτό εις την σκηνήν του μαρτυρίου· **6** και θέλει εμβάψει ο ιερεύς τον δάκτυλον αυτού εις το αίμα και θέλει ραντίσει από του αίματος επτάκις ενώπιον του Κυρίου, έμπροσθεν του καταπετάσματος του αγιαστηρίου. **7** Και θέλει βάλει ο ιερεύς από του αίματος επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου του ευώδους θυμιάματος, το οποίον είναι ενώπιον του Κυρίου εν τη σκηνή του μαρτυρίου· και θέλει χύσει παν το αίμα του μόσχου εις την βάση του θυσιαστηρίου του ολοκαυτώματος, το οποίον είναι εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου. **8** Και άπαν το στέαρ του μόσχου της περί αμαρτίας προσφοράς θέλει αφαιρέσει απ' αυτού· το στέαρ το περικαλύπτον τα εντόσθια, και άπαν το στέαρ το επί των εντοσθίων· **9** και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επ' αυτών το προς τα πλευρά, και τον επάνω λοβόν του ήπατος, τον οποίον μετά των νεφρών θέλει αφαιρέσει, **10** καθ' ον τρόπον αφαιρείται από του μόσχου της θυσίας της ειρηνικής· και θέλει καύσει αυτά ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου του ολοκαυτώματος· **11** και το δέρμα του μόσχου και παν το κρέας αυτού μετά της κεφαλής αυτού και μετά των ποδών

αυτού και τα εντόσθια αυτού και την κόπρον αυτού· **12** και θέλει φέρει όλον τον μόσχον έξω του στρατοπέδου εις τόπον καθαρόν, όπου χύνεται η στάκτη, και θέλει καύσει αυτόν επί ζύλων διά πυρός· όπου χύνεται η στάκτη, θέλει καθή. **13** Εάν δε πάσα η συναγωγή του Ισραήλ αμαρτήση εξ αγνοίας και το πράγμα κρυφή από των οφθαλμών της συναγωγής και εκ των όσα είναι προστεταγμένον υπό του Κυρίου να μη πράττωνται, πράξωσι και ήναι ένοχοι· **14** όταν γνωρισθή η αμαρτία την οποίαν ημάτησαν κατά τούτο, τότε θέλει προσφέρει η συναγωγή μόσχον εκ βοών διά την αμαρτίαν και θέλει φέρει αυτόν έμπροσθεν της σκηνης του μαρτυρίου. **15** Και οι πρεσβύτεροι της συναγωγής θέλουσιν επιθέσει τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του μόσχου ενώπιον του Κυρίου· και θέλουσι σφάζει τον μόσχον ενώπιον του Κυρίου. **16** Και ο ιερεύς ο κεχρισμένος θέλει φέρει από του αίματος του μόσχου εις την σκηνήν του μαρτυρίου· **17** και θέλει εμβάψει ο ιερεύς τον δάκτυλον αυτού εις το αίμα και θέλει ραντίσει επτάκις ενώπιον του Κυρίου έμπροσθεν του καταπετάσματος· **18** και θέλει βάλει από του αίματος επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου, του ενώπιον του Κυρίου, το οποίον είναι εν τη σκηνή του μαρτυρίου· και θέλει χύσει παν το αίμα εις την βάση του θυσιαστηρίου του ολοκαυτώματος, το οποίον είναι εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου. **19** Και παν το στέαρ αυτού θέλει αφαιρέσει απ' αυτού και καύσει επί του θυσιαστηρίου. **20** Και θέλει κάμει εις τον μόσχον καθ' ον τρόπον έκαμεν εις τον μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς· ούτω θέλει κάμει εις αυτόν· και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτών ο ιερεύς και θέλει συγχωρηθή εις αυτούς. **21** Και θέλει εκβάλει τον μόσχον έξω του στρατοπέδου και καύσει αυτόν, καθώς έκαυσε τον πρώτον μόσχον· είναι προσφορά περί αμαρτίας υπέρ της συναγωγής· **22** Όταν δε άρχων τις αμαρτήση και πράξη εξ αγνοίας τι εκ των όσα είναι προστεταγμένον υπό Κυρίου του Θεού αυτού να μη πράττωνται, και ήναι ένοχος· **23** ή εάν η αμαρτία αυτού, την οποίαν ημάτησε, γνωστοποιηθή εις αυτόν, τότε θέλει φέρει την προσφοράν αυτού, τράγον εξ αιγών, αρσενικόν άμωμον. **24** και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν του τράγου, και θέλουσι σφάζει αυτό εν τω τόπω όπου σφάζουσι το ολοκαύτωμα ενώπιον του Κυρίου· είναι προσφορά περί αμαρτίας. **25** Και θέλει λάβει ο ιερεύς από του αίματος της περί αμαρτίας προσφοράς διά του δακτύλου αυτού, και βάλει επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου του ολοκαυτώματος και θέλει χύσει το αίμα αυτού εις την βάση του θυσιαστηρίου του ολοκαυτώματος. **26** Και άπαν το στέαρ αυτού θέλει καύσει επί του θυσιαστηρίου, ως το στέαρ της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς· και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτού ο ιερεύς περί της αμαρτίας αυτού, και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν. **27** Εάν δε ψυχή τις εκ του λαού της γης αμαρτήση εξ αγνοίας, πράττων τι εκ των όσα είναι προστεταγμένον υπό του Κυρίου να μη πράττωνται, και ήναι ένοχος. **28** ή εάν γνωστοποιηθή εις αυτόν η αμαρτία αυτού την οποίαν ημάτησε· τότε θέλει φέρει την προσφοράν αυτού, τράγον εξ αιγών, θηλυκόν άμωμον, διά την αμαρτίαν αυτού την οποίαν ημάτησε· **29** και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν της περί αμαρτίας προσφοράς, και θέλουσι σφάζει την περί αμαρτίας προσφοράν εν τω τόπω του ολοκαυτώματος. **30** Και θέλει λάβει ο ιερεύς διά του δακτύλου αυτού από του αίματος αυτού, και βάλει επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου του ολοκαυτώματος και παν το αίμα αυτού θέλει χύσει εις την βάση του θυσιαστηρίου· **31** και παν το στέαρ αυτού θέλει αφαιρέσει, καθώς αφαιρείται το στέαρ

από της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς και θέλει καύσει αυτό ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον· και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτού ο ιερεύς, και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν. **32** Εάν δε φέρη πρόβατον διά προσφοράν αυτού περί αμαρτίας, θέλει φέρει αυτό θηλυκόν άμωμον. **33** και θέλει επιθέσει την χείρα αυτού επί την κεφαλήν της περί αμαρτίας προσφοράς, και θέλουν σφάζει αυτό διά προσφοράν περί αμαρτίας, εν τω τόπω όπου σφάζουσι το ολοκαύτωμα. **34** και θέλει λάβει ο ιερεύς από του αίματος της περί αμαρτίας προσφοράς διά του δακτύλου αυτού και βάλει επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου του ολοκαυτώματος και άπαν το αίμα αυτού θέλει χύσει εις την βάσιν του θυσιαστηρίου· **35** και θέλει αφαιρέσει παν το στέαρ αυτού, καθώς αφαιρείται το στέαρ του προβάτου από της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς και θέλει καύσει αυτά ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου κατά τας προσφοράς τας γινομένας διά πυρός εις τον Κύριον· και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν περί της αμαρτίας αυτού την οποίαν ημάτησε, και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν.

5 Εάν δε τις αμαρτήση και ακούση φωνήν ορκισμού και ήναι μάρτυς, είτε είδεν είτε εξεύρει εάν δεν φανερώση αυτό, τότε θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτού. **2** Η εάν τις εγγίστη πράγμα τι ακάθαρτον, είτε θνησιμαίον ακαθάρτον θηρίου είτε θνησιμαίον ακαθάρτου κτήνους είτε θνησιμαίον ερπετών ακαθάρτων, και έλαθεν αυτόν, όμως θέλει είσθαι ακάθαρτος και ένοχος. **3** Η εάν εγγίστη ακαθαρσίαν ανθρώπου, εξ οποιασδήποτε ήθελεν είσθαι η ακαθαρσία αυτού, διά της οποίας μαιίνεται τις, και έλαθεν αυτόν· όταν αυτός γνωρίση τούτο, τότε θέλει είσθαι ένοχος. **4** Η εάν τις ομόση, προφέρων αστοχάστως διά των χειλέων αυτού να κακοποιήση, ή να αγαθοποιήση εις παν ό, τι ήθελε προφέρει αστοχάστως ο άνθρωπος μεθ' όρκου και έλαθεν αυτόν· όταν γνωρίση τούτο, τότε θέλει είσθαι ένοχος εις εν εκ τούτων. **5** Όταν λοιπόν είναι τις ένοχος εις εν εκ τούτων, θέλει εξομολογηθή κατά τι ημάτησε· **6** και θέλει φέρει προς τον Κύριον προσφοράν περί της παραβάσεως αυτού, διά την αμαρτίαν αυτού την οποίαν ημάτησε, θηλυκόν αρνίον εκ προβάτων ή τράγον εξ αιγών, εις προσφοράν περί αμαρτίας· και θέλει κάμει εξιλέωσιν ο ιερεύς υπέρ αυτού περί της αμαρτίας αυτού. **7** και εάν δεν ευπορή να φέρη πρόβατον ή αίγα, θέλει φέρει προς τον Κύριον, διά την αμαρτίαν αυτού την οποίαν ημάτησε, δύο τρυγόνας ή δύο νεοσσούς περιστερών· μίαν διά προσφοράν περί αμαρτίας και μίαν διά ολοκαύτωμα. **8** και θέλει φέρει αυτές προς τον ιερέα, όστις θέλει προσφέρει πρώτων εκείνην την περί αμαρτίας προσφοράν· και θέλει κόψει διά των ονύχων την κεφαλήν αυτής από του αυχένος αυτής, πλην δεν θέλει διαχωρίσει αυτήν. **9** και από του αίματος της περί αμαρτίας προσφοράς θέλει ραντίσει τον τοίχον του θυσιαστηρίου· το δε ναπολειφθέν του αίματος θέλει στραγγίσει έξω εις την βάσιν του θυσιαστηρίου· είναι προσφορά περί αμαρτίας. **10** Την δε δευτέραν θέλει κάμει ολοκαύτωμα κατά το διατεταγμένον· και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν υπέρ αυτού, περί της αμαρτίας αυτού την οποίαν ημάτησε, και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν. **11** Αλλ' εάν δεν ευπορή να φέρη δύο τρυγόνας ή δύο νεοσσούς περιστερών, τότε θέλει φέρει ο αμαρτήσας διά προσφοράν αυτού το δέκατον ενός εφά σμιδάλεως εις προσφοράν περί αμαρτίας· δεν θέλει βάλει επ' αυτήν έλαιον ουδέ θέλει βάλει επ' αυτήν λιβάνιον· διότι είναι προσφορά περί αμαρτίας. **12** και θέλει φέρει αυτήν προς τον ιερέα· και ο ιερεύς θέλει δράξει απ' αυτής όσον χωρεί η χειρ αυτού, το μνημόσυνον αυτής, και θέλει καύσει αυτό επί του

θυσιαστηρίου, κατά τας προσφοράς τας διά πυρός γινομένας εις τον Κύριον· είναι προσφορά περί αμαρτίας. **13** και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν υπέρ αυτού περί της αμαρτίας αυτού την οποίαν ημάτησεν εις εν εκ τούτων, και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν· το δε υπόλοιπον θέλει είσθαι του ιερέως, ως η εξ αλφίτων προσφορά. **14** και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **15** Εάν τις πράξη παρανομίαν και αμαρτήση εξ αγνοίας εις τα άγια του Κυρίου, τότε θέλει φέρει προς τον Κύριον διά την ανομίαν αυτού κριόν άμωμον εκ του ποιμνίου, κατά την εκτίμησίν σου εις σίκλους αργυρίου, κατά τον σίκλον του αγιαστηρίου, διά προσφοράν περί ανομίας. **16** και θέλει αποδώσει ό, τι ημάτησεν εις τα άγια και θέλει προσθέσει επ' αυτό το πέμπτον αυτού και δώσει αυτό εις τον ιερέα· και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν υπέρ αυτού διά του κριού της περί ανομίας προσφοράς, και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν. **17** και εάν τις αμαρτήση και πράξη τι εκ των όσα είναι προστεταγμένον υπό του Κυρίου να μη πράττωνται, και δεν εγνώρισεν αυτό, όμως θέλει είσθαι ένοχος και θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτού· **18** και θέλει φέρει κριόν άμωμον εκ του ποιμνίου κατά την εκτίμησίν σου, εις προσφοράν περί ανομίας, προς τον ιερέα· και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν υπέρ αυτού περί της αγνοίας αυτού, εις την οποίαν ελανθάσθη και δεν εγνώρισε τούτο, και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν. **19** Είναι προσφορά περί ανομίας· αυτός ανομίαν έπραξε κατά του Κυρίου.

6 και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Εάν τις αμαρτήση και πράξη παρανομίαν κατά του Κυρίου και ψευσθή προς τον πλησίον αυτού διά παρακαταθήκην ή διά πράγμα τι εμπιστευμένον εις τας χείρας αυτού, ή διά αρπαγήν, ή ηπάτησε τον πλησίον αυτού, **3** ή εύρε πράγμα χαμένον και ψεύδεται περί αυτού, ή ομόση ψευδώς περί τινός εκ πάντων όσα πράττει ο άνθρωπος, ώστε να αμαρτήση εις αυτά· **4** όταν αμαρτήση και ήναι ένοχος, θέλει αποδώσει το άρπαγμα το οποίον ήρπασεν, ή το πράγμα το οποίον έλαβε δι' απάτης, ή την παρακαταθήκην την εμπιστευθείσαν εις αυτόν, ή το χαμένον πράγμα το οποίον εύρεν, **5** ή παν εκείνο περί του οποίου ώμοσε ψευδώς· θέλει αποδώσει το κεφάλαιον αυτού, και θέλει προσθέσει το πέμπτον επ' αυτό· εις όντινα ανήκει, εις τούτον θέλει αποδώσει αυτό την ημέραν καθ' ην φανερωθή ένοχος. **6** και θέλει φέρει προς τον Κύριον την περί ανομίας προσφοράν αυτού, κριόν άμωμον εκ του ποιμνίου, κατά την εκτίμησίν σου, εις προσφοράν περί ανομίας, προς τον ιερέα· **7** και ο ιερεύς θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτού ενώπιον του Κυρίου· και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν, περί παντός πράγματος εκ των όσα έπραξε, ώστε να ανομίη εις αυτά. **8** και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **9** Πρόσταξον τον Ααρών και τους υιούς αυτού, λέγων, Ούτος είναι ο νόμος του ολοκαυτώματος το ολοκαύτωμα θέλει καίεσθαι επί του θυσιαστηρίου όλην την νύκτα έως το πρωί, και το πυρ του θυσιαστηρίου θέλει καίεσθαι επ' αυτού. **10** και θέλει ενδυσθή ο ιερεύς χιτώνα λινού και περισκελή λινά θέλει φορέσει επί την σάρκα αυτού, και θέλει αφαιρέσει την στάκτην του ολοκαυτώματος το οποίον κατέφαγε το πυρ επί του θυσιαστηρίου· και θέλει βάλει αυτήν εις το πλάνιον του θυσιαστηρίου. **11** και θέλει εκδυθή την στολήν αυτού και ενδυσθή άλλην στολήν· και θέλει φέρει την στάκτην έξω του στρατοπέδου εις τόπον καθαρόν. **12** και το πυρ το επί του θυσιαστηρίου θέλει καίεσθαι επ' αυτού· δεν θέλει σβεσθή· και θέλει καίει ο ιερεύς επ' αυτού ξύλα καθ' εκάστην πρωϊαν, και θέλει στοιβάσει το ολοκαύτωμα επ' αυτού, και θέλει καίει επ' αυτού το στέαρ της ειρηνικής προσφοράς. **13** Το

πυρ θέλει καίεσθαι διαπαντός επί του θυσιαστηρίου· δεν θέλει αβρεθθί. **14** Ούτος δε είναι ο νόμος της αλφίτων προσφοράς· οι υιοί του Ααρών θέλουν προσφέρει αυτήν ενώπιον του Κυρίου έμπροσθεν του θυσιαστηρίου. **15** Και θέλει αφαιρέσει απ' αυτής όσον χωρεί η χειρ αυτού, από της σεμιδάλεως της εξ αλφίτων προσφοράς μετά του ελαίου αυτής και παν το λιβάνιον το επί της εξ αλφίτων προσφοράς και θέλει καύσει αυτό επί του θυσιαστηρίου εις οσμην ευωδίας, μνημόσουν αυτής προς τον Κύριον. **16** Το δε εναπολειφθέν εκ τούτων θέλουν φάγει ο Ααρών και οι υιοί αυτού· άζυμον θέλει τρώεσθαι εν τόπω αγίω εν τη αυλή της σκηνης του μαρτυρίου θέλουν τρώγει αυτό. **17** Δεν θέλει εψηθή μετά προζυμιών διά μερίδιον αυτών έδωκα αυτό από των διά πυρός γινομένων προσφορών μου· είναι αγιώτατον, καθώς η περί αμαρτίας προσφορά, και καθώς η περί ανομίας. **18** Παν αρσενικόν μεταξύ των τέκνων του Ααρών θέλει τρώγει αυτό· τούτο θέλει είσθαι νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς σας, από των εις αυτής πυρός γινομένων προσφορών του Κυρίου· παρ όστις εγγινή αυτά, θέλει αγιασθή. **19** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσών, λέγων, **20** τούτο είναι το δώρον του Ααρών και των υιών αυτού το οποίον θέλουν προσφέρει προς τον Κύριον την ημέραν καθ' ην χρισθή το δέκατον ενός εφά σεμιδάλεως εις παντοειήνη προσφοράν εξ αλφίτων, το ήμισυ αυτής το πρωί, και το ήμισυ αυτής το εσπέρας· **21** επί κάψης θέλει ετοιμασθή μετά ελαίου· εψημένον θέλεις φέρει αυτό· και τα εψημένα τμήματα των εξ αλφίτων προσφορών θέλεις προσφέρει εις οσμην ευωδίας προς τον Κύριον. **22** Και ο ιερεύς ο κεχρισμένος αντ' αυτού μεταξύ των υιών αυτού θέλει προσφέρει αυτό· τούτο είναι νόμιμον αιώνιον διά τον Κύριον. ολοκλήρωσ θέλει καίεσθαι. **23** Και πάσα προσφορά εξ αλφίτων ιερέως θέλει καίεσθαι ολοκλήρωσ· δεν θέλει τρώεσθαι. **24** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσών, λέγων, **25** Λάλησον προς τον Ααρών και προς τους υιούς αυτού, λέγων, Ούτος είναι ο νόμος της περί αμαρτίας προσφοράς· Εν τω τόπω όπου σφάζεται το ολοκαύτωμα, θέλει σφαγή η περί αμαρτίας προσφορά έμπροσθεν του Κυρίου είναι αγιώτατον. **26** Ο ιερεύς ο προσφέρων αυτήν περί αμαρτίας θέλει τρώγει αυτήν· εν τόπω αγίω θέλει τρώεσθαι, εν τη αυλή της σκηνης του μαρτυρίου. **27** παν ό, τι εγγίση το κρέας αυτής θέλει είσθαι άγιον· και εάν ραντισθή από του αίματος αυτής επί τι φόρεμα, εκείνο, επί του οποίου ερραντίσθη, θέλει πλύνεσθαι εν τόπω αγίω. **28** Το δε πλήνον αγγειον εν τω οποίω έβρασε, θέλει συντριβέσθαι αλλ' εάν βράση εν αγγείω χαλκίνω, τούτο θέλει τρίβεσθαι επιμελώς και θέλει πλύνεσθαι με ύδωρ. **29** Παν αρσενικόν μεταξύ των ιερέων θέλει τρώγει εξ αυτής είναι αγιώτατον. **30** Και πάσα προσφορά περί αμαρτίας, από του αίματος της οποίας φέρεται εις την σκηνήν του μαρτυρίου διά να γείνη εξιλίωσις εν τω αγιαστηρίω, δεν θέλει τρώεσθαι με πυρ θέλει καίεσθαι.

7 Ούτος δε είναι ο νόμος της περί ανομίας προσφοράς· είναι αγιώτατον. **2** Εν τω τόπω όπου σφάζουσι το ολοκαύτωμα, θέλουν σφάζει την περί ανομίας προσφοράν· και το αίμα αυτής θέλει ραντίζεσθαι επί το θυσιαστήριον κύκλω. **3** Και θέλει προσφέρεισθαι εξ αυτής παν το στέαρ αυτής, η ουρά και το στέαρ το περικαλύπτον τα εντόσθια, **4** και οι δύο νεφροί και το στέαρ το επ' αυτών, το προς τα πλευρά, και ο επάνω λοβός του ήπατος, όστις μετά των νεφρών θέλει αφαιρείσθαι. **5** Και θέλει καίει αυτά ο ιερεύς επί του θυσιαστηρίου, εις προσφοράν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον· είναι προσφορά περί ανομίας. **6** Παν αρσενικόν μεταξύ των ιερέων θέλει τρώγει αυτήν· εν τόπω αγίω θέλει τρώεσθαι· είναι αγιώτατον. **7**

Καθώς είναι η περί αμαρτίας προσφορά, ούτω και η περί ανομίας προσφορά· εις νόμος είναι περί αυτών· ο ιερεύς, όστις κάμνει εξιλίωσιν δι' αυτής, θέλει λαμβάνει αυτήν. **8** Ο δε ιερεύς όστις προσφέρει ολοκαύτωμα τίνος, ο ιερεύς θέλει λαμβάνει δι' εαυτόν το δέρμα του ολοκαυτώματος, το οποίον προσέφερε. **9** Και πάσα προσφορά εξ αλφίτων, ήτις ήθελεν εψηθή εν κλιβάνω, και παν ό, τι ετοιμάζεται εν ηθανίω και επί κάψης, θέλει είσθαι του ιερέως του προσφέροντος αυτήν. **10** Και πάσα προσφορά εξ αλφίτων, εξυμωμένη μετά ελαίου ή ζηρά, θέλει είσθαι πάντων των υιών του Ααρών, ίσον το μερίδιον εκάστου. **11** Και ούτος είναι ο νόμος της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς, την οποίαν θέλει προσφέρει τις εις τον Κύριον. **12** Εάν προσφέρει αυτήν περί ευχαριστίας, τότε θέλει προσφέρει μετά της ευχαριστηρίου προσφοράς, πήττας αζύμουσ εξυμωμένας με έλαιον και λάγανα άζυμα κεχρισμένα μετά ελαίου και σεμιδαλιν κατεσκευασμένην, πήττας εξυμωμένας μετά ελαίου. **13** Με τας πήττας άρτον ένζυμον θέλει προσφέρει διά το δώρον αυτού μετά της προς ευχαριστίαν αυτού ειρηνικής προσφοράς. **14** Και εκ τούτων θέλει προσφέρει εν από πάντων των δώρων αυτού προσφοράν υψουμένην προς τον Κύριον· τούτο θέλει είσθαι του ιερέως του ραντίζοντος το αίμα της ειρηνικής προσφοράς. **15** Και το κρέας της θυσίας της προς ευχαριστίαν ειρηνικής αυτού προσφοράς θέλει τρώεσθαι την αυτήν ημέραν καθ' ην προσφέρεται· δεν θέλουνσιν αφήσει απ' αυτού έως το πρωί. **16** Και εάν η θυσία της προσφοράς αυτού ήναι ευχή, ή προσφορά προαιρετική, θέλει τρώεσθαι την αυτήν ημέραν καθ' ην προσφέρει τις την θυσίαν αυτού· και εάν μείνη τι, τούτο θέλει τρώεσθαι την επαύριον. **17** Το εναπολειφθέν όμως του κρέατος της θυσίας εξω της τρίτης ημέρας με πυρ θέλει καίεσθαι. **18** Εάν δε φρονγη τι από του κρέατος της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς αυτού την τρίτην ημέραν, δεν θέλει είσθαι δεκτός ο προσφέρων αυτήν, ουδέ θέλει λογισθή εις αυτόν· βδελύγμα θέλει είσθαι η δε ψυχή, ήτις ήθελε φάγει απ' αυτού, θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτής. **19** Και το κρέας, το οποίον ήθελεν εγγίσει ακάθαρτόν τι, δεν θέλει τρώεσθαι· εν πυρί θέλει καίεσθαι περί δε του κρέατος, όστις είναι καθαρός θέλει τρώγει κρέας. **20** Η δε ψυχή ήτις έχουσα την ακαθαροσίαν αυτής εφ' εαυτής ήθελε φάγει από του κρέατος της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς, ήτις είναι του Κυρίου, η ψυχή αυτή θέλει απολεσθή εκ του λαού αυτής. **21** Και η ψυχή ήτις ήθελεν εγγίσει ακάθαρτόν τι, ακαθαροσίαν ανθρώπου ή ζώον ακάθαρτον ή βδελυρόν τι ακάθαρτον, και φάγει από του κρέατος της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς, ήτις είναι του Κυρίου, και η ψυχή αυτή θέλει απολεσθή εκ του λαού αυτής. **22** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσών, λέγων, **23** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Δεν θέλετε τρώγει παντελώς στέαρ βοός ή προβάτου ή αιγός. **24** Και το στέαρ του θνησιμαίου ζώου και το στέαρ του θηριαλώτου δύναται να χρησιμεύη εις πάσαν άλλην χρειαίαν· δεν θέλετε όμως τρώγει διόλου απ' αυτού. **25** Διότι όστις φάγη το στέαρ του ζώου, από του οποίου προσφέρεται θυσία γινομένη διά πυρός εις τον Κύριον, και εκείνη ψυχή, ήτις ήθελε φάγει θέλει απολεσθή εκ του λαού αυτής. **26** Παρομοίως δεν θέλετε τρώγει ουδέν αίμα, είτε πτηνού είτε ζώον εν ουδεμιά εκ των κατοικιών σας. **27** Πάσα ψυχή ήτις ήθελε φάγει οποιονδήποτε αίμα, και εκείνη η ψυχή θέλει απολεσθή εκ του λαού αυτής. **28** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσών, λέγων, **29** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Ο προσφέρων την θυσίαν της ειρηνικής προσφοράς αυτού προς τον Κύριον, θέλει φέρει το

δώρον αυτού προς τον Κύριον, από της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς αυτού. **30** Αι χείρες αυτού θέλουσι φέρει τας διά πυρός γινομένης προσφοράς του Κυρίου· θέλει φέρει το στέαρ μετά του στήθους, διά να κινήται το στήθος ως προσφορά κινητή έμπροσθεν του Κυρίου. **31** Και ο ιερεύς θέλει καίει το στέαρ επί του θυσιαστηρίου· το στήθος όμως θέλει είσθαι του Ααρών και των υιών αυτού. **32** Και θέλετε δίδει προς τον ιερέα προσφοράν υψουμένην, τον δεξιόν ώμον εκ των θυσιών της ειρηνικής προσφοράς σας. **33** Όστις εκ των υιών του Ααρών προσφέρει το αίμα της ειρηνικής προσφοράς και το στέαρ, θέλει λαμβάνει τον δεξιόν ώμον εις μερίδιον αυτού. **34** Διότι το κινήθον στήθος και τον ψυόμενον ώμον έλαβον παρά των υιών Ισραήλ εκ των θυσιών της ειρηνικής προσφοράς αυτών, και έδωκα αυτά προς τον Ααρών τον ιερέα και προς τους υιούς αυτού εις νόμιμον αιώνιον μεταξύ των υιών Ισραήλ. **35** Τούτο είναι το χρίσμα του Ααρών, και το χρίσμα των υιών αυτού, από των διά πυρός γινομένων προσφορών του Κυρίου, την ημέραν καθ' ην παρέστησεν αυτούς διά να ιερατευώσιν εις τον Κύριον. **36** Το οποίον προσέταξεν ο Κύριος να δίδωται εις αυτούς παρά των υιών Ισραήλ, καθ' ην ημέραν έχρισεν αυτούς, εις νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς αυτών. **37** Ούτος είναι ο νόμος του ολοκαυτώματος, της εξ αλιφίτων προσφοράς και της περί αμαρτίας προσφοράς και της περί ανομίας προσφοράς και των καθιερώσεων και της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς. **38** τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν εν τω όρει Σινά, καθ' ην ημέραν προσέταξε τους υιούς Ισραήλ να προσφέρωσι προς τον Κύριον τα δώρα αυτών εν τη ερήμω Σινά.

8 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάβε τον Ααρών και τους υιούς αυτού μετ' αυτού, και τας στολάς και το έλαιον του χρίσματος και τον μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς και τους δύο κριούς και το κανίστρον των αζύμων. **3** Και συναξον πάσαν την συναγωγήν εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου. **4** Και έκαμεν ο Μωϋσής καθώς προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος· και συνήχη η συναγωγή εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου. **5** Και είπεν ο Μωϋσής προς την συναγωγήν, Ούτος είναι ο λόγος τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος να γείνη. **6** Και έφερον ο Μωϋσής τον Ααρών και τους υιούς αυτού και έλουσεν αυτούς με ύδωρ. **7** Και έβαλε τον χιτώνα επ' αυτόν, και έζωσεν αυτόν την ζώνην, και ενέδυσεν αυτόν τον ποδήρη, και έβαλεν επ' αυτού το εφοδ, και έζωσεν αυτόν την κεντητήν ζώνην του εφοδ, και περιέζωσεν αυτόν με αυτήν. **8** Και έβαλεν επ' αυτού το περιστήθιον· εις δε το περιστήθιον έβαλε το Ουρίμ και το Θουμίμ. **9** Και έβαλε την μίτραν επί της κεφαλής αυτού· επί δε της μίτρας, κατά το έμπροσθεν αυτής, έβαλε το πέταλον το χρυσοῦν, το διάδημα το άγιον, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **10** Και έλαβεν ο Μωϋσής το έλαιον του χρίσματος και έχρισε την σκηνήν και πάντα τα εν αυτή και ηγίασεν αυτά. **11** Και ερράντισεν απ' αυτού επί το θυσιαστήριον επτάκις και έχρισε το θυσιαστήριον· και πάντα τα σκεύη αυτού και τον νιπήρα και την βάσιν αυτού, διά να αγιάση αυτά. **12** Και έχυσεν από του ελαίου του χρίσματος επί την κεφαλήν του Ααρών και έχρισεν αυτόν, διά να αγιάση αυτόν. **13** Και έφερον ο Μωϋσής τους υιούς του Ααρών και ενέδυσεν αυτούς χιτώνας και έζωσεν αυτούς ζώνας και έβαλε μιτρίδια επ' αυτών, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **14** Και έφερε τον μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς ο δε Ααρών και οι υιοί αυτού επέθεσαν τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του μόσχου της περί αμαρτίας

προσφοράς. **15** Και έσφαξεν αυτόν και έλαβεν ο Μωϋσής από του αίματος και έβαλεν επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου κύκλω διά του δακτύλου αυτού, και εκαθάρισε το θυσιαστήριον· και το αίμα έχυσεν εις την βάσιν του θυσιαστηρίου και ηγίασεν αυτό, διά να κάμη εξιλέωσιν επ' αυτού. **16** Και έλαβε παν το στέαρ το επί των εντοσθίων και τον λοβόν του ήπατος και τους δύο νεφρούς και το στέαρ αυτών, και έκαυσεν αυτά ο Μωϋσής επί του θυσιαστηρίου. **17** Τον μόσχον όμως και το δέρμα αυτού και το κρέας αυτού και την κόπρον αυτού, έκαυσεν εν πυρί έξω του στρατοπέδου, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **18** Και έφερε τον κριόν τον ολοκαυτώματος και ο Ααρών και οι υιοί αυτού επέθεσαν τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του κριού. **19** Και έσφαξεν αυτόν και ερράντισεν ο Μωϋσής το αίμα επί το θυσιαστήριον κύκλω. **20** Και διεμέλισε τον κριόν κατά τα μέλη αυτού· και έκαυσεν ο Μωϋσής την κεφαλήν και τα μέλη και το στέαρ. **21** Τα δε εντόσθια και τους πόδας έπλυσε με ύδωρ· και έκαυσεν ο Μωϋσής όλον τον κριόν επί του θυσιαστηρίου· ήτο ολοκαύτωμα· αυτά ησαν καθιερώσεις εις οσμήν ευωδίας, προσφορά γινομένη διά πυρός εις τον Κύριον· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **22** Και έφερε τον κριόν τον δεύτερον, τον κριόν της καθιερώσεως ο δε Ααρών και οι υιοί αυτού επέθεσαν τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του κριού. **23** Και έσφαξεν αυτόν, και έλαβεν ο Μωϋσής από του αίματος αυτού και έβαλεν επί τον λοβόν του δεξιού ωτίου του Ααρών, και επί τον αντίχειρα της δεξιάς αυτού χειρός, και επί τον μεγάλον δάκτυλον του δεξιού αυτού ποδός. **24** Και έφερε τους υιούς του Ααρών και έβαλεν ο Μωϋσής από του αίματος επί τον λοβόν του δεξιού ωτίου αυτών και επί τους αντίχειρας των δεξιών χειρών αυτών και επί τους μεγάλους δακτύλους των δεξιών ποδών αυτών· και ερράντισεν ο Μωϋσής το αίμα επί του θυσιαστηρίου κύκλω. **25** Και έλαβε το στέαρ και την ουράν και παν το στέαρ το επί των εντοσθίων και τον λοβόν του ήπατος και τους δύο νεφρούς και το στέαρ αυτών και τον δεξιόν ώμον· **26** και από του κανίστρου των αζύμων του έμπροσθεν του Κυρίου έλαβε μίαν πήτταν άζυμον, και ένα άρτον ελαιωμένον και εν λάγανον και έβαλεν αυτά επί το στέαρ και επί τον δεξιόν ώμον· **27** και έβαλε τα πάντα εις τας χείρας του Ααρών και εις τας χείρας των υιών αυτού, και εκίνησεν αυτά εις προσφοράν κινητήν έμπροσθεν του Κυρίου. **28** Και έλαβεν αυτά ο Μωϋσής εκ των χειρών αυτών και έκαυσεν επί του θυσιαστηρίου επί το ολοκαύτωμα· αυτά ησαν καθιερώσεις εις οσμήν ευωδίας· ήτο θυσία γινομένη διά πυρός εις τον Κύριον. **29** Και λαβόν ο Μωϋσής το στήθος, εκίνησεν αυτό εις προσφοράν κινητήν έμπροσθεν του Κυρίου· εκ του κριού της καθιερώσεως τούτου ήτο το μερίδιον του Μωϋσέως, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **30** Και έλαβεν ο Μωϋσής από του ελαίου του χρίσματος και από του αίματος του επί του θυσιαστηρίου και ερράντισεν επί τον Ααρών, επί τας στολάς αυτού και επί τους υιούς αυτού και επί τας στολάς των υιών αυτού μετ' αυτού· και ηγίασε τον Ααρών, τας στολάς αυτού και τους υιούς αυτού και τας στολάς των υιών αυτού μετ' αυτού. **31** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών και προς τους υιούς αυτού, Βράσατε το κρέας εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου· και εκεί φάγετε αυτό και τον άρτον τον εν τω κανίστρω των καθιερώσεων, καθώς με προσέταξεν ο Κύριος, λέγων, Ο Ααρών και οι υιοί αυτού θέλουσι τρώγει αυτά. **32** Το δε υπόλοιπον του κρέατος και του άρτου εν πυρί θέλετε κατακαύσει. **33** Και από της θύρας της σκηνης του μαρτυρίου δεν θέλετε εξέλθει επτά ημέρας, εωσού πληρωθώσιν αι ημέραι της καθιερώσεως σας· διότι εν επτά

ημέραι θέλει τελειωθή η καθιέρωσίς σας. **34** Καθώς έκαμεν εις την ημεραν ταύτην, ούτω προσέταξε Κύριος να εκτελήται, διά να γίνηται εξιλέωσις διά σας. **35** Θέλετε λοιπόν καθίσει επτά ημέρας εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου ημεραν και νύκτα· και θέλετε φυλάττει τας παραγγελίας του Κυρίου, διά να μη αποθάνητε· διότι ούτω προσετάχθην. **36** Και έκαμεν ο Ααρών και οι υιοί αυτού πάντας τους λόγους, τους οποίους προσέταξεν ο Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως.

9 Και την ογδόην ημεραν ο Μωϋσής εκάλει τον Ααρών και τους υιούς αυτού και τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ· **2** και είπε προς τον Ααρών, Λάβε εις σεαυτόν μόσχον εκ βοών διά προσφοράν περί αμαρτίας και κριόν διά ολοκαύτωμα άμωμα και πρόσφερε αυτά έμπροσθεν του Κυρίου. **3** Και εις τους υιούς του Ισραήλ θέλεις λαλήσει, λέγων, Λάβετε τράγον εξ αιγών διά προσφοράν περί αμαρτίας και μόσχον και αρνιον ενιάστια, άμωμα, διά ολοκαύτωμα, **4** και βουν και κριόν διά ειρηνικήν προσφοράν, εις θυσίαν έμπροσθεν του Κυρίου, και προσφοράν εξ αλφίτων ζευωμένην μετά ελαίου· διότι σημερον θέλει εμφανισθή ο Κύριος εις εσάς. **5** Και έφεραν ό, τι προσέταξεν ο Μωϋσής έμπροσθεν της σκηνης του μαρτυρίου και επλησίασε πάσα η συναγωγή και εστάθη έμπροσθεν του Κυρίου. **6** Και είπεν ο Μωϋσής, Ούτος είναι ο λόγος του οποίου προσέταξε Κύριος να κάμνητε· και θέλει εμφανισθή εις εσάς η δόξα του Κυρίου. **7** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών, Πρόσελθε εις το θυσιαστήριον και κάμε την περί αμαρτίας προσφοράν σου, και το ολοκαύτωμά σου και κάμε εξιλέωσιν υπέρ σεαυτού και υπέρ του λαού· και πρόσφερε το δώρον του λαού και κάμε εξιλέωσιν υπέρ αυτών, καθώς προσέταξεν ο Κύριος. **8** Και προσήλθεν ο Ααρών εις το θυσιαστήριον και έσφαξε τον μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς, όστις ήτο δι' αυτόν. **9** Και οι υιοί του Ααρών έφεραν το αίμα προς αυτόν· και ενέβαψε τον δάκτυλον αυτού εις το αίμα και έβαλεν επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου και έχυσε το αίμα εις την βάσιν του θυσιαστηρίου. **10** Το στέαρ όμως και τους νεφρούς και τον επάνω λοβόν του ήπατος της περί αμαρτίας προσφοράς έκαυσεν επί του θυσιαστηρίου, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **11** Το δε κρέας και το δέρμα έκαυσεν εν πυρί έξω του στρατοπέδου. **12** Και έσφαξε το ολοκαύτωμα· και οι υιοί του Ααρών παρέστησαν εις αυτόν το αίμα, και ερράντισεν αυτό επί του θυσιαστηρίου κύκλω. **13** Και έφεραν προς αυτόν το ολοκαύτωμα διαμεμελισμένον και την κεφαλήν· και έκαυσεν αυτά επί του θυσιαστηρίου. **14** Και έπλυνε τα εντόσθια και τους πόδας· και έκαυσεν αυτά επί το ολοκαύτωμα επί του θυσιαστηρίου. **15** Και πρόσφερε το δώρον του λαού· και έλαβε τον τράγον της περί αμαρτίας προσφοράς του λαού και έσφαξεν αυτόν, και προσέφερεν αυτόν περί αμαρτίας, καθώς και το πρώτον. **16** Και πρόσφερε το ολοκαύτωμα και έκαμεν αυτό κατά το διατεταγμένον. **17** Και πρόσφερε την εξ αλφίτων προσφοράν· και ενέπλησε την χείρα αυτού απ' αυτής και έκαυσεν αυτήν επί του θυσιαστηρίου, εκτός του πρωίνου ολοκαυτώματος. **18** Έσφαξεν έτι τον βουν και τον κριόν της ειρηνικής θυσίας της υπέρ του λαού· και οι υιοί του Ααρών παρέστησαν το αίμα προς αυτόν, και ερράντισεν αυτό επί του θυσιαστηρίου κύκλω, **19** και το στέαρ του βοός και του κριού, την ουράν και το στέαρ το καλύπτον τα εντόσθια και τους νεφρούς και τον λοβόν του ήπατος· **20** και έθεσαν τα στέατα επί τα στήθη, και έκαυσε τα στέατα επί του θυσιαστηρίου· **21** τα δε στήθη και τον ώμον τον δεξιόν εκίνησεν ο Ααρών εις προσφοράν κινητήν ενώπιον του Κυρίου, καθώς προσέταξεν

ο Μωϋσής. **22** Και υψώσας ο Ααρών τας χείρας αυτού προς τον λαόν, ευλόγησεν αυτούς· και κατέβη, αφού προσέφερε την περί αμαρτίας προσφοράν και το ολοκαύτωμα και τας ειρηνικές προσφοράς. **23** Και εισήλθεν ο Μωϋσής και ο Ααρών εις την σκηνήν του μαρτυρίου· και εξελθόντες ευλόγησαν τον λαόν· και εφάνη η δόξα του Κυρίου εις πάντα τον λαόν. **24** Και εξήλθε πυρ απ' έμπροσθεν του Κυρίου και κατέφαγεν επί του θυσιαστηρίου το ολοκαύτωμα, και τα στέατα· ιδών δε πας ο λαός ηλάλαξαν και έπεσον κατά πρόσωπον αυτών.

10 Και λαβόντες οι υιοί του Ααρών, Ναδάβ και Αβιούδ, έκαστος το θυμιατήριον αυτού, έβαλον πυρ εις αυτό, και επ' αυτό έβαλον θυμίαμα και προσέφεραν ενώπιον του Κυρίου πυρ ξένον, το οποίον δεν προσέταξεν εις αυτούς. **2** Και εξήλθε πυρ παρά του Κυρίου και κατέφαγεν αυτούς και απέθανον έμπροσθεν του Κυρίου. **3** Τότε είπεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών, Τούτο είναι το οποίον είπεν ο Κύριος, λέγων, Εγώ θέλω αγιασθή εις τους πλησιάζοντας εις εμέ, και έμπροσθεν παντός του λαού θέλω δοξασθή. Και ο Ααρών εσιώπησε. **4** Και εκάλει τον Μωϋσήν τον Μισαήλ και τον Ελισαφάν, υιούς του Οζιήλ, θείου του Ααρών, και είπε προς αυτούς, Πλησιάσατε, σηκώσατε τους αδελφούς σας απ' έμπροσθεν του αγιαστηρίου έξω του στρατοπέδου. **5** Και επλησίασαν και εσήκωσαν αυτούς με τους χιτώνας αυτών έξω του στρατοπέδου, καθώς είπεν ο Μωϋσής. **6** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών και προς τον Ελεάζαρ και προς τον Ιθάμαρ, τους υιούς αυτού, Τας κεφαλάς σας μη αποκαλύψητε, και τα ιμάτιά σας μη διασχίσητε, διά να μη αποθάνητε και έλθη οργή επ' όλην την συναγωγήν· αλλ' οι αδελφοί σας, πας ο οίκος του Ισραήλ, ας κλάυσουσι το καύσιμον το οποίον έκαμεν ο Κύριος· **7** και δεν θέλετε εξέλθει εκ της θύρας της σκηνης του μαρτυρίου, διά να μη αποθάνητε· διότι το έλαιον του χρίσματος του Κυρίου είναι επ' υμιάς. Και έκαμον κατά τον λόγον του Μωϋσέως. **8** Και ελάλησε Κύριος προς τον Ααρών, λέγων, **9** Οίνον και σίκερα δεν θέλετε πείει, συ, και οι υιοί σου μετά σου, όταν εισέρχησθε εις την σκηνήν του μαρτυρίου, διά να μη αποθάνητε· τούτο θέλει είσθαι νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς σας· **10** και διά να διακρίνητε μεταξύ αγίου και βεβήλου και μεταξύ ακαθάρτου και καθαρού· **11** και διά να διδάσκητε τους υιούς Ισραήλ πάντα τα διατάγματα, όσα ελάλησε Κύριος προς αυτούς διά χειρός του Μωϋσέως. **12** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών και προς τον Ελεάζαρ και προς τον Ιθάμαρ, τους υιούς αυτού· τους εναπολειφθέντας, Λάβετε την εξ αλφίτων προσφοράν την εναπολειφθεισαν από των διά πυρός γινομένων θυσιών του Κυρίου και φάγετε αυτήν άζυμον πλησίον του θυσιαστηρίου· διότι είναι αγίατατον· **13** και θέλετε φάγει αυτήν εν τόπω αγίω· επειδή είναι το δικαίόν σου και το δικαίον των υιών σου εκ των διά πυρός γινομένων θυσιών του Κυρίου· διότι ούτω προσετάχθη· **14** και το κινητόν στήθος και τον υψούμενον ώμον θέλετε φάγει εν καθαρώ τόπω, συ και οι υιοί σου και αι θυγατέρες σου μετά σου· διότι είναι το δικαίόν σου και το δικαίον των υιών σου, δοθέντα εκ των θυσιών της ειρηνικής προσφοράς των υιών του Ισραήλ· **15** τον υψούμενον ώμον και το κινητόν στήθος θέλουσι φέρει μετά των διά πυρός γινομένων προσφορών του στέατος, διά να κινήσωσιν αυτά εις κινητήν προσφοράν ενώπιον του Κυρίου· και θέλει είσθαι εις σε και εις τους υιούς σου μετά σου εις νόμιμον αιώνιον, καθώς προσέταξεν ο Κύριος. **16** Και εζήτησεν επιμελώς ο Μωϋσής τον τράγον της περί αμαρτίας προσφοράς· και ιδού, ήτο κατακεκαυμένος· και εθυμώθη κατά του Ελεάζαρ και κατά του Ιθάμαρ, των υιών του Ααρών των εναπολειφθέντων, λέγων,

17 Διά τι δεν εφάγετε την περί αμαρτίας προσφοράν εν τόπω αγίω; διότι είναι αγιώτατον· και έδωκεν αυτό εις εσάς Κύριος διά να σηκόνητε την ανομίαν της συναγωγής, ώστε να κάμνητε εξιλέωσιν υπέρ αυτών ενώπιον του Κυρίου· 18 ιδού, το αίμα αυτού δεν εφέρθη εις το αγιαστήριον· πρέπει εξάπαντος να φάγητε αυτό εν τω αγιαστήριω, καθώς προσέταξα. 19 Και είπεν ο Ααρών προς τον Μωϋσήν, Ιδού, αυτό προσέφεραν σήμερον την περί αμαρτίας προσφοράν αυτών και το ολοκαύτωμα αυτών ενώπιον του Κυρίου και συνέβησαν εις εμέ τοιαύτα· εάν λοιπόν ήθελον φάγει την περί αμαρτίας προσφοράν σήμερον, τούτο ήθελεν είσθαι αρεστόν εις τους οφθαλμούς του Κυρίου; 20 Και ήκουσεν ο Μωϋσής και ήρresεν εις αυτόν.

11 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών λέγων προς αυτούς, 2 Ααλήσατε προς τους υιούς Ισραήλ, λέγοντες, ταύτα είναι τα ζώα τα οποία θέλετε τρώγει εκ πάντων των κτηνών των επί της γης. 3 Παν δίχηλον μεταξύ των κτηνών έχον τον πόδα εσχισμένον και αναμασσών, τούτο θέλετε τρώγει. 4 Ταύτα όμως δεν θέλετε τρώγει εκ των όσα αναμασσώνιν ή εκ των όσα είναι δίχηλα· την κάμηλον, διότι αναμασσά μεν, πλην δεν είναι δίχηλος· είναι ακάθαρτος εις εσάς· 5 και τον δασύποδα, διότι αναμασσά μεν, πλην δεν είναι δίχηλος· είναι ακάθαρτος εις εσάς· 6 και τον λαγών, διότι αναμασσά μεν, πλην δεν είναι δίχηλος· είναι ακάθαρτος εις εσάς· 7 και τον χοίρον, διότι είναι μεν δίχηλος και έχει τον πόδα εσχισμένον, πλην δεν αναμασσά· είναι ακάθαρτος εις εσάς· 8 από του κρέατος αυτών δεν θέλετε τρώγει και το θνησιμαίον αυτών δεν θέλετε εγγίζει· είναι ακάθαρτα εις εσάς. 9 Ταύτα θέλετε τρώγει εκ πάντων των εν τας ύδασι πάντα όσα έχουσι πτερά και λέπη, εν τοις ύδασι, εν ταις θαλάσσαις και εν τοις ποταμοίς, ταύτα θέλετε τρώγει. 10 Και πάντα όσα δεν έχουσι πτερά και λέπη, εν ταις θαλάσσαις και εν τοις ποταμοίς, από πάντων όσα κινούνται εν τοις ύδασι και από παντός εμψύχου ζώου το οποίον είναι εν τοις ύδασι, θέλουσιν είσθαι βδελυκτά εις εσάς· 11 ταύτα εξάπαντος θέλουσιν είσθαι βδελυκτά εις εσάς· από του κρέατος αυτών δεν θέλετε τρώγει και το θνησιμαίον αυτών θέλετε βδελύττεσθαι. 12 Πάντα όσα εν τοις ύδασι δεν έχουσι πτερά ούτε λέπη, θέλουσιν είσθαι βδελυκτά εις εσάς. 13 Ταύτα δε θέλετε βδελύττεσθαι μεταξύ των πτηνών· δεν θέλουσι τρώγεσθαι είναι βδελυκτά· ο αετός, και ο γρυπαιοτός, και ο μελαναετός, 14 και ο γυψ, και ο ίκτινος κατά το είδος αυτού· 15 πας κόραξ κατά το είδος αυτού· 16 και η στρουθοκάμηλος, και η γλαύξ, και ο ίβις, και ο ιέραξ κατά το είδος αυτού, 17 και ο νυκτικόραξ, και η αίθουια, και η μεγάλη γλαύξ, 18 και ο κύκνος, και ο πελεκάν, και η κίσσα, 19 και ο πελαργός, και ο ερωδιός κατά το είδος αυτού, και ο έποψ, και η νυκτερίς. 20 Πάντα τα πετώμενα ερπετά, τα οποία περιπατούν επί τέσσαρας πόδας, θέλουσιν είσθαι βδελυκτά εις εσάς. 21 Ταύτα όμως δύνασθε να τρώγητε από παντός πετωμένου ερπετού, περιπατούντος επί τέσσαρας πόδας, τα οποία έχουσι σκέλη όπισθεν των ποδών αυτών, διά να πηδώσι δι' αυτών επί της γης· 22 ταύτα θέλετε τρώγει εξ αυτών· τον βρούχον κατά το είδος αυτού και τον αττάκην κατά το είδος αυτού και τον οφιομάχον κατά το είδος αυτού και την ακρίδα κατά το είδος αυτής. 23 Πάντα δε τα πετώμενα ερπετά, έχοντα τέσσαρας πόδας, θέλουσιν είσθαι βδελυκτά εις εσάς. 24 Και εις ταύτα θέλετε είσθαι ακάθαρτοι· πα ο εγγίζων το θνησιμαίον αυτών θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. 25 Και πας όστις βασιτάση από του θνησιμαίου αυτών, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. 26 Εκ πάντων των κτηνών, όσα είναι δίχηλα, πλην

δεν είναι ο πους αυτών εσχισμένος ουδέ αναμασσώσι, θέλουσιν είσθαι ακάθαρτα εις εσάς· πας ο εγγίζων αυτά θέλει είσθαι ακάθαρτος. 27 Και όσα περιπατούν επί τας παλάμας αυτών, μεταξύ πάντων των ζώων των περιπατούντων επί τέσσαρας πόδας, θέλουσιν είσθαι ακάθαρτα εις εσάς· πας ο εγγίζων το θνησιμαίον αυτών θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. 28 Και όστις βασιτάση το θνησιμαίον αυτών, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας· ταύτα θέλουσιν είσθαι ακάθαρτα εις εσάς. 29 Και ταύτα θέλουσιν είσθαι ακάθαρτα εις εσάς μεταξύ των ερπετών των ερπόντων επί της γης· η γαλή και ο ποντικός, και η χελώνη κατά το είδος αυτής· 30 και ο ακανθόχοιρος, και ο χαμαίλεων, και η σαύρα, και ο σαμιάμιθος, και ο ασπάλαξ. 31 Ταύτα είναι ακάθαρτα εις εσάς μεταξύ πάντων των ερπετών· πας ο εγγίζων αυτά τεθνεώτα, θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. 32 Και παν πράγμα επί του οποίου ήθελε πέσει τι εκ τούτων τεθνεώτων θέλει είσθαι ακάθαρτον· παν αγγείον ξύλινον ή ιμάτιον ή έργμα ή σάκκος ή όποιονδήποτε αγγείον, εις το οποίον γίνεται εργασία, θέλει εμβληθή εις ύδωρ και θέλει είσθαι ακάθαρτον έως εσπέρας· τότε θέλει είσθαι καθαρόν. 33 και παν αγγείον πήλινον, εις το οποίον εμπέση τι εκ τούτων, παν ό, τι είναι εντός αυτού θέλει είσθαι ακάθαρτον· αυτό δε θέλετε συντρίψει· 34 από παντός φαγητού εσθιωμένου, εις το οποίον εμβάινει ύδωρ, θέλει είσθαι ακάθαρτον· και παν ποτόν πινόμενον εν οπωιδήποτε αγγείω, θέλει είσθαι ακάθαρτον. 35 Και παν πράγμα επί το οποίον πέση από του θνησιμαίου αυτών, θέλει είσθαι ακάθαρτον· κλίβανος είτε εστία θέλουσι κρημισθή· είναι ακάθαρτα και ακάθαρτα θέλουσιν είσθαι εις εσάς. 36 Πηγή όμως ή λάκκος, σύναξις υδάτων, θέλει είσθαι καθαρόν· πλην ό, τι εγγισί το θνησιμαίον αυτών, θέλει είσθαι ακάθαρτον. 37 Και εάν πέση από του θνησιμαίου αυτών επί τι σπέρμα σπόριμον, το οποίον μέλλει να σπαρθή, καθαρόν θέλει είσθαι. 38 Εάν δε επιχυθή ύδωρ επί του σπέρματος και πέση από του θνησιμαίου αυτών επ' αυτό, ακάθαρτον θέλει είσθαι εις εσάς. 39 Και εάν αποθάνη τι εκ των κτηνών τα οποία δύνασθε να τρώγητε, όστις εγγισί το θνησιμαίον αυτού, θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. 40 Και όστις φάγη από του θνησιμαίου αυτού, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας· και όστις βασιτάση το θνησιμαίον αυτού, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. 41 Και παν ερπετόν, έρπον επί της γης, θέλει είσθαι βδέλυγμα· δεν θέλει τρώγεσθαι. 42 Παν ό, τι περιπατεί επί της κοιλίας και παν ό, τι περιπατεί επί τέσσαρας πόδας ή παν το έχον πολλούς πόδας, μεταξύ πάντων των ερπετών των ερπόντων επί της γης, ταύτα δεν θέλετε τρώγει, διότι είναι βδέλυγμα. 43 Δεν θέλετε κάμει βδελυκτάς τας ψυχάς σας δι' ουδενός ερπετού έρποντος ουδέ θέλετε μιανθή δι' αυτών, ώστε να γείνητε ακάθαρτοι δι' αυτών. 44 Διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας· θέλετε λοιπόν αγιασθή και θέλετε είσθαι άγιοι, διότι άγιος είμαι εγώ· και δεν θέλετε μίανει τας ψυχάς σας δι' ουδενός ερπετού έρποντος επί της γης. 45 Διότι εγώ είμαι ο Κύριος, όστις σας ανεβίβασα εκ γης Αιγύπτου, διά να ήμαι Θεός σας· θέλετε λοιπόν είσθαι άγιοι, διότι άγιος είμαι εγώ. 46 Ούτος είναι ο νόμος περί των κτηνών και περί των πτηνών και περί παντός εμψύχου όντος κινουμένου εν τοις ύδασι και περί παντός όντος έρποντος επί της γης· 47 διά να διακρίνητε μεταξύ του ακαθάρτου και του καθαρού και μεταξύ των ζώων τα οποία τρώγονται των ζώων και οποία δεν τρώγονται.

αυτού, **36** τότε θέλει θεωρήσει αυτόν ο ιερεύς και ιδού, εάν η κασιδα εξηπλώθη επί του δέρματος, δεν θέλει ερευνηθεί ο ιερεύς περί της ξανθίζουσας τριχός· είναι ακάθαρτος. **37** Αλλ' εάν θεωρήσει ότι η κασιδα είναι εις στάσιν και εκφύεται θριξ μελανή εν αυτή, η κασιδα είναι τεθεραπευμένη· είναι καθαρός· και θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς καθαρόν. **38** Και εάν ανήρ, ή γυνή, έχωσιν επί του δέρματος της σαρκός αυτών εξανθήματα, εξανθήματα λευκωπά, **39** τότε θέλει θεωρήσει ο ιερεύς και ιδού, εάν τα εξανθήματα επί του δέρματος της σαρκός αυτών ήναι υπόλευκα, είναι αφρός εξανθών επί του δέρματος· είναι καθαρός. **40** Εάν δε η κεφαλή τινός μαδήση, αυτός είναι φαλακρός· είναι καθαρός. **41** Και εάν η κεφαλή αυτού μαδήση προς το πρόσωπον, είναι αναφάλαντος· είναι καθαρός. **42** Αλλ' εάν ήναι εις το φαλάκρωμα, ή εις το αναφαλάντωμα, πληγή λευκή κοκκινωπή, είναι λέπρα εξανθήσασα εις το φαλάκρωμα αυτού ή εις το αναφαλάντωμα αυτού. **43** Και θέλει θεωρήσει αυτόν ο ιερεύς και ιδού, εάν το πρήσμα της πληγής ήναι λευκόν κοκκινωπόν εις το φαλάκρωμα αυτού ή εις το αναφαλάντωμα αυτού, ως το φαινόμενον της λέπρας επί του δέρματος της σαρκός, **44** είναι άνθρωπος λεπρός, είναι ακάθαρτος· θέλει κρίνει αυτόν ο ιερεύς όλως ακάθαρτον· εις την κεφαλήν αυτού είναι η πληγή αυτού. **45** Και του λεπρού, εις τον οποίον είναι η πληγή, τα ιμάτια αυτού θέλουσι σχισθή και η κεφαλή αυτού θέλει είσθαι ασκεπής, και το επάνω χείλος αυτού θέλει καλύψει και θέλει φωνάζει, Ακάθαρτος, ακάθαρτος. **46** Πάσας τας ημέρας καθ' ας η πληγή θέλει είσθαι εν αυτώ, θέλει είσθαι ακάθαρτος· είναι ακάθαρτος· μόνος θέλει κατοικεί· έξω του στρατοπέδου θέλει είσθαι η κατοικία αυτού. **47** Και εάν υπάρχη εις ιμάτιον πληγή λέπρας, εις ιμάτιον μάλλινον ή εις ιμάτιον λινού, **48** είτε εις στημόνιον, είτε εις υφάδιον, εκ λινού ή εκ μαλλίου, είτε εις δέρμα, είτε εις παν πράγμα κατασκευασμένον εκ δέρματος, **49** και η πληγή ήναι πρασινωπή, ή κοκκινωπή, εις το ιμάτιον, ή εις το δέρμα, ή εις το στημόνιον, εις το υφάδιον, ή εις παν σκεύος δερμάτινον, είναι πληγή λέπρας και θέλει δειχθή εις τον ιερέα· **50** ο δε ιερεύς θέλει θεωρήσει την πληγήν και θέλει κλείσει το έχον την πληγήν επτά ημέρας. **51** Και θέλει θεωρήσει την πληγήν την εβδόμην ημέραν· εάν η πληγή εξηπλώθη επί του ιματίου, ή επί του στημονίου, ή επί του υφαδίου, ή επί του δέρματος, εκ παντός πράγματος το οποίον είναι κατασκευασμένον εκ δέρματος, η πληγή είναι λέπρα διαβρωτική· τούτο είναι ακάθαρτον. **52** Και θέλει καινούσει το ιμάτιον, ή το στημόνιον, ή το υφάδιον, μάλλινον, ή λινού, ή παν σκεύος δερμάτινον επί του οποίου είναι η πληγή· διότι είναι λέπρα διαβρωτική· με πυρ θέλει καυθή. **53** Και εάν ίδη ο ιερεύς, και ιδού, η πληγή δεν εξηπλώθη επί του ιματίου, είτε επί του στημονίου, είτε επί του υφαδίου, ή επί παντός σκεύους δερμάτινου, **54** τότε θέλει προστάξει ο ιερεύς να πλυθή το έχον την πληγήν και θέλει κλείσει αυτό άλλας επτά ημέρας· **55** και θέλει θεωρήσει ο ιερεύς την πληγήν, αφού επλύθη και ιδού, εάν η πληγή δεν ήλλαξε το χρώμα αυτής και δεν εξηπλώθη η πληγή, είναι ακάθαρτον· με πυρ θέλεις καύσει αυτό· είναι διαβρωτικόν, το οποίον προχωρεί υποκάτωθεν ή επάνωθεν. **56** Και εάν ίδη ο ιερεύς, και ιδού, η πληγή, αφού επλύθη, είναι ημαυρωμένη, τότε θέλει εκκόψει αυτήν από του ιματίου, ή από του δέρματος, ή από του στημονίου, ή από του υφαδίου. **57** Αλλ' εάν φανή έτι επί του ιματίου, επί του στημονίου, ή επί του υφαδίου, ή επί παντός σκεύους δερμάτινου, είναι λέπρα εξανθίζουσα· με πυρ θέλεις καύσει το έχον την πληγήν. **58** Και το ιμάτιον, ή το στημόνιον, ή το υφάδιον, παν σκεύος

δερμάτινον, το οποίον ήθελες πλύνει, εάν η πληγή εξηλείφθη απ' αυτών, τότε θέλει πλυθή εκ δευτέρου και θέλει είσθαι καθαρόν. **59** Ουτός είναι ο νόμος της πληγής της λέπρας επί ιματίου μαλλίνου, ή λινού, είτε στημονίου, είτε υφαδίου, ή παντός σκεύους δερμάτινου, διά να κρίνηται καθαρόν, ή να κρίνηται ακάθαρτον.

14 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Ουτός είναι ο νόμος του λεπρού εν τη ημέρα του καθαρισμού αυτού· θέλει φερθή προς τον ιερέα· **3** και θέλει εξέλθει ο ιερεύς έξω του στρατοπέδου και θέλει θεωρήσει ο ιερεύς, και ιδού, εάν ιατρεύθη η πληγή της λέπρας εις τον λεπρόν, **4** τότε θέλει προστάξει ο ιερεύς να λάβωσι διά τον καθαριζόμενον δύο πτηνά ζώντα καθαρά και ξύλον κέδρινον και κόκκινον και ύσωπον. **5** Και θέλει προστάξει ο ιερεύς να σφάξωσι το εν πτηνόν εις αγχείον πλήλινον επάνω ύδατος ζώντος· **6** το δε πτηνόν το ζων, θέλει λάβει αυτό και το ξύλον το κέδρινον και το κόκκινον και τον ύσωπον και θέλει εμβάψει αυτά και το πτηνόν το ζων εις το αίμα του πτηνού του εσφαγμένου επάνω του ύδατος του ζώντος· **7** και θέλει ραντίσει επί τον καθαριζόμενον από της λέπρας επτάκις και θέλει κρίνει αυτόν καθαρόν· και θέλει απολύσει το πτηνόν το ζων επί πρόσωπον της πεδιάδος. **8** Και θέλει πλύνει ο καθαριζόμενος τα ιμάτια αυτού και θέλει ξυρίσει πάσας τας τρίχας αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει είσθαι καθαρός· και μετά ταύτα θέλει ελθεί εις το στρατόπεδον και θέλει διατρίψει έξω της σκηνης αυτού επτά ημέρας. **9** Και την εβδόμην ημέραν θέλει ξυρίσει πάσας τας τρίχας αυτού, την κεφαλήν αυτού και τον πώγωνα αυτού και τα οφρύδια αυτού και πάσας τας τρίχας αυτού θέλει ξυρίσει και θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λούσει το σώμα αυτού εν ύδατι και θέλει είσθαι καθαρός. **10** Και την ογδόην ημέραν θέλει λάβει δύο αρνία αρσενικά άμωμα και εν αρνίον θηλυκόν ενιαύσιον άμωμον και τρία δέκατα σεμιδάλεως διά προσφοράν εξ αλφάτων, ζυμωμένης μετά ελαίου, και εν λογ ελαίου· **11** και θέλει παραστήσει ο ιερεύς ο καθαρίζων τον άνθρωπον τον καθαριζόμενον και αυτά ενώπιον του Κυρίου, εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου. **12** Και θέλει λάβει ο ιερεύς το εν αρσενικόν αρνίον και θέλει προσφέρει αυτό εις προσφοράν περί ανομίας και το λογ του ελαίου, και θέλει κινήσει αυτά εις κινήτην προσφοράν ενώπιον του Κυρίου. **13** Και θέλει σφάξει το αρνίον εν τω τόπω όπου σφάζουσι την περί αμαρτίας προσφοράν και το ολοκαύτωμα, εν τω τόπω τω αγίω· διότι καθώς η περί αμαρτίας προσφορά, η περί ανομίας προσφορά είναι του ιερέως· είναι αγιώτατον. **14** Και θέλει λάβει ο ιερεύς από του αίματος της περί ανομίας προσφοράς και θέλει βάλει αυτό ο ιερεύς επί τον λοβόν του δεξιού ωτίου του καθαριζόμενου και επί τον αντίχειρα της δεξιάς αυτού χειρός και επί τον μάλλον δάκτυλον του δεξιού αυτού ποδός· **15** και θέλει λάβει ο ιερεύς από του λογ του ελαίου και θέλει χύσει αυτό εις την παλάμην της αριστεράς αυτού χειρός· **16** και θέλει εμβάψει ο ιερεύς τον δάκτυλον αυτού τον δεξίον εις το έλαιον το εν τη αριστερά αυτού παλάμη, και θέλει ραντίσει εκ του ελαίου διά του δακτύλου αυτού επτάκις ενώπιον του Κυρίου· **17** και εκ του υπολοίπου ελαίου του εν τη παλάμη αυτού θέλει βάλει ο ιερεύς επί τον λοβόν του δεξιού ωτίου του καθαριζόμενου, και επί τον αντίχειρα της δεξιάς αυτού χειρός και επί τον μάλλον δάκτυλον του δεξιού αυτού ποδός, επί το αίμα της περί ανομίας προσφοράς· **18** το δε εναπολειφθέν έλαιον το εν τη παλάμη του ιερέως θέλει χύσει επί την κεφαλήν του καθαριζόμενου· και θέλει

κάμει εξιλέωσιν ο ιερεύς υπέρ αυτού ενώπιον του Κυρίου. **19** Και θέλει προσφέρει ο ιερεύς την περί αμαρτίας προσφοράν, και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ του καθαριζομένου από της ακαθαρσίας αυτού· και έπειτα θέλει σφάζει το ολοκαύτωμα. **20** Και θέλει προσφέρει ο ιερεύς το ολοκαύτωμα και την εξ αλφίτων προσφοράν επί του θυσιαστηρίου· και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτού ο ιερεύς, και θέλει είσθαι καθαρός. **21** Εάν δε ήναι πτωχός και δεν ευπορή να φέρη τόσα, τότε θέλει λάβει εν αρνίον διά προσφοράν κινητήν περί ανομίας, διά να κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτού, και εν δέκατον σμειδάλεως ζυμωμένης μετά ελαίου διά την εξ αλφίτων προσφοράν και εν λογ ελαίου **22** και δύο τρυγόνας ή δύο νεοσσούς περισσότερών, όπως ευπορεί να φέρη· και η μεν μία θέλει είσθαι διά την περί αμαρτίας προσφοράν, η δε άλλη διά ολοκαύτωμα. **23** Και θέλει φέρει αυτά την ογδόην ημέραν διά τον καθαρισμόν αυτού προς τον ιερέα εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου ενώπιον του Κυρίου. **24** Και θέλει λάβει ο ιερεύς το αρνίον της περί ανομίας προσφοράς και το λογ του ελαίου και θέλει κινήσει αυτά ο ιερεύς εις προσφοράν κινητήν ενώπιον του Κυρίου. **25** Και θέλει σφάζει το αρνίον της περί ανομίας προσφοράς· και θέλει λάβει ο ιερεύς από του αίματος της περί ανομίας προσφοράς και θέλει βάλει αυτό επί τον λοβόν του δεξιού ωτίου του καθαριζομένου και επί τον αντίχειρα της δεξιάς αυτού χειρός και επί τον μεγάλον δάκτυλον του δεξιού αυτού ποδός. **26** Και θέλει χύσει ο ιερεύς από του ελαίου εις την παλάμην της αριστεράς αυτού χειρός· **27** και θέλει ραντίσει ο ιερεύς διά του δακτύλου αυτού του δεξιού από του ελαίου, του εν τη παλάμη αυτού τη αριστερά, επτάκις ενώπιον του Κυρίου· **28** και θέλει βάλει ο ιερεύς από του ελαίου, του εν τη παλάμη αυτού, επί τον λοβόν του δεξιού ωτίου του καθαριζομένου, και επί τον αντίχειρα της δεξιάς αυτού χειρός και επί τον μεγάλον δάκτυλον του δεξιού αυτού ποδός, επί τον τόπον του αίματος της περί ανομίας προσφοράς· **29** το δε εναπολειφθέν εκ του ελαίου, του εν τη παλάμη του ιερέως, θέλει βάλει επί την κεφαλήν του καθαριζομένου, διά να κάμει εξιλέωσιν υπέρ αυτού ενώπιον του Κυρίου. **30** Και θέλει προσφέρει την μίαν εκ των τρυγόνων ή εκ των νεοσσών των περισσότερών, όπως ευπορεί να φέρη· **31** όπως ευπορεί να φέρη, την μεν διά προσφοράν περί αμαρτίας, την δε άλλην διά ολοκαύτωμα, μετά της εξ αλφίτων προσφοράς· και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν υπέρ του καθαριζομένου ενώπιον του Κυρίου. **32** Ούτος είναι ο νόμος περί του έχοντος πληγήν λέπρας, όστις δεν ευπορεί να φέρη τα προς τον καθαρισμόν αυτού. **33** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών, λέγων, **34** Όταν εισέλθητε εις την γην Χαναάν, την οποίαν εγώ σας δίδω εις ιδιοκτησίαν, και βάλω την πληγήν της λέπρας εις τινά οικίαν της γης της ιδιοκτησίας σας· **35** και εκείνος, του οποίου είναι η οικία, έλθη και αναγγείλη προς τον ιερέα, λέγων, Εφάνη εις εμέ ως πληγή εν τη οικία· **36** τότε θέλει προστάξει ο ιερεύς να εκκενώσωσι την οικίαν, πριν υπάγη ο ιερεύς διά να θεωρήση την πληγήν, διά να μη γείνωσιν ακάθαρτα πάντα τα εν τη οικία και μετά ταύτα θέλει εμβή ο ιερεύς διά να θεωρήση την οικίαν· **37** και θέλει θεωρήσει τον πληγήν· και ιδού, εάν η πληγή ήναι εις τους τοίχους της οικίας με κοιλώματα πρασινίζοντα ή κοκκινωπά και η θεωρία αυτών ήναι βαθυτέρα του τοίχου· **38** τότε θέλει εξέλθει ο ιερεύς εκ της οικίας εις την θύραν της οικίας και θέλει κλείσει την οικίαν επτά ημέρας. **39** Και θέλει επιστρέψει ο ιερεύς την εβδόμην ημέραν και θέλει θεωρήσει και ιδού, εάν η πληγή εξηπλώθη εις τους τοίχους της οικίας,

40 τότε ο ιερεύς θέλει προστάξει να εκβάλωσι τους λίθους, εις τους οποίους είναι η πληγή, και θέλουσι ρίψει αυτούς έξω της πόλεως εις τόπον ακάθαρτον. **41** Και θέλει κάμει να αποξύσωσι την οικίαν έσωθεν κύκλω, και θέλουσι ρίψει το χώμα το απεξυσμένον έξω της πόλεως εις τόπον ακάθαρτον· **42** και θέλουσι λάβει άλλους λίθους, και βάλει αυτούς αντί των λίθων εκείνων· και θέλουσι λάβει άλλο χώμα, και θέλουσι χρίσει την οικίαν. **43** Και εάν έλθη πάλιν η πληγή και αναφανή εις την οικίαν, αφού εξέβαλον τους λίθους και αφού απέξυσαν την οικίαν και αφού αυτή εχρίσθη, **44** τότε θέλει εισέλθει ο ιερεύς και θέλει θεωρήσει και ιδού, εάν η πληγή εξηπλώθη εις την οικίαν, θέλει λέπρα διαβρωτική εν τη οικία· είναι ακάθαρτος. **45** Και θέλουσι κλημνίσει την οικίαν, τους λίθους αυτής και τα ξύλα αυτής και παν το χώμα της οικίας και θέλουσι φέρει αυτά έξω της πόλεως εις τόπον ακάθαρτον. **46** Και όστις εισέλθη εις την οικίαν κατά πάσας τας ημέρας, καθ' ως είναι κεκλεισμένη, θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **47** Και όστις κοιμηθή εν τη οικία, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού· και όστις φάγη εν τη οικία, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού. **48** Αλλ' εάν ο ιερεύς εισελθών θεωρήση και ιδού, δεν εξηπλώθη η πληγή εν τη οικία, αφού εχρίσθη η οικία, τότε ο ιερεύς θέλει κρίνει την οικίαν καθαράν, διότι ιατρεύθη η πληγή. **49** Και θέλει λάβει, διά να καθαρίση την οικίαν, δύο πτηνά, και ζύλον κέδρινον και κόκκινον και ύσσωπον. **50** Και θέλει σφάζει το εν πτηνόν εις αγγείον ήλινον επάνω ύδατος ζώντος. **51** Και θέλει λάβει το ζύλον το κέδρινον και τον ύσσωπον και το κόκκινον και το πτηνόν το ζων, και εμβάψει αυτά εις το αίμα του εσφαγμένου πτηνού και εις το ύδωρ το ζων, και θέλει ραντίσει την οικίαν επτάκις. **52** Και θέλει καθαρίσει την οικίαν διά του αίματος του πτηνού και διά του ύδατος του ζώντος και διά του πτηνού του ζώντος και διά του ζύλου του κεδρίνου και διά του ύσσωπου και διά του κοκκίνου. **53** Το δε ζων πτηνόν θέλει απολύσει έξω της πόλεως επί πρόσωπον της πεδιάδος, και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ της οικίας και θέλει είσθαι καθαρά. **54** Ούτος είναι ο νόμος περί πάσης πληγής λέπρας και κασίδας, **55** και περί λέπρας ιματίου και οικίας, **56** και περί πρόηματος και περί ψώρας και περί εξανθήματος· **57** διά να γίνηται γνωστόν πότε είναι τι ακάθαρτον και πότε καθαρόν· ούτος είναι ο νόμος περί της λέπρας.

15 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών, λέγων, **2** Αληθήσατε προς τους υιούς Ισραήλ, και είπατε προς αυτούς, Εάν τις άνθρωπος έχη ρεύσιν εκ του σώματος αυτού, διά την ρεύσιν αυτού είναι ακάθαρτος. **3** Και αυτή θέλει είσθαι η ακαθαρσία αυτού εν τη ρεύσει αυτού· αν τε το σώμα αυτού παύση από της ρεύσεως αυτού· είναι η ακαθαρσία εν αυτό. **4** Πάσα κλίνη, επί της οποίας ήθελε κοιμηθή ο έχων την ρεύσιν, θέλει είσθαι ακάθαρτος· και παν σκεύος, επί του οποίου ήθελε καθίσει, θέλει είσθαι ακάθαρτον. **5** Και ο άνθρωπος, όστις εγγίστη την κλίνην αυτού, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **6** Και όστις καθίση επί του σκεύους, επί του οποίου εκάθισεν ο έχων την ρεύσιν, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **7** Και όστις εγγίστη το σώμα του έχοντος την ρεύσιν, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **8** Και εάν ο έχων την ρεύσιν πτύση επί τον καθαρόν, ούτος θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **9** Και παν σαμάριον επί του οποίου ήθελε καθίσει

ο έχων την ρεύσιν, θέλει είσθαι ακάθαρτον. **10** Και όστις εγγίσθι πάντα, όσα ήθελον είσθαι υποκάτω αυτού, θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας και όστις βαστάση αυτά, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **11** Και όντινα εγγίσθι ο έχων την ρεύσιν, χωρίς να έχη νιμμένας τας χείρας αυτού εν ύδατι, ούτος θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **12** Και το αγγείον του πήλινον, το όποιον ήθελεν εγγίσθι ο έχων την ρεύσιν, θέλει συντριφθή και παν σκεύος ξύλινον θέλει πλυθή εν ύδατι. **13** Και αφού ο έχων την ρεύσιν καθαρισθή από της ρεύσεως αυτού, τότε θέλει αριθμήσει εις εαυτόν επτά ημέρας διά τον καθαρισμόν αυτού και θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λούσει το σώμα αυτού εν ύδατι ζώντι και θέλει είσθαι καθάρως. **14** Και την ογδόην ημέραν θέλει λάβει εις εαυτόν δύο τρυγόνας ή δύο νεοσοούς περιστερών και θέλει ελθει ενώπιον του Κυρίου εις την θύραν της σκηνης του μαρτυριου και θέλει δώσει αυτάς εις τον ιερέα. **15** και θέλει προσφέρει αυτάς ο ιερεύς, την μεν διά προσφοράν περί αμαρτίας, την δε άλλην διά ολοκαύτωμα και θέλει κάμει εξιλέωσιν ο ιερεύς υπέρ αυτού ενώπιον του Κυρίου διά την ρεύσιν αυτού. **16** Και ο άνθρωπος, εκ του όποιου ήθελεν εξέλθει σπέρμα συνουσίας, θέλει λούσει όλον αυτού το σώμα εν ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **17** Και παν ιμάτιον και παν δέρμα, επί του όποιου ήθελεν είσθαι σπέρμα συνουσίας, θέλει πλυθή εν ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτον έως εσπέρας. **18** Η δε γυνή, μετά της οποίας ήθελε συγκοιμηθή άνθρωπος εν σπέρματι συνουσίας, θέλουσι λουσθή εν ύδατι και θέλουσιν είσθαι ακάθαρτοι έως εσπέρας. **19** Και εάν η γυνή έχη ρεύσιν, η δε ρεύσις αυτής εν τω σώματι αυτής ήναι αίμα, θέλει είσθαι αποχωρισμένη επτά ημέρας και πας όστις εγγίσθι αυτήν, θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **20** Και παν πράγμα, επί του όποιου κοίτεται εις τον αποχωρισμόν αυτής, θέλει είσθαι ακάθαρτον και παν πράγμα, επί του όποιου κάθηται, θέλει είσθαι ακάθαρτον. **21** Και πας όστις εγγίσθι την κλίνην αυτής, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **22** Και πας όστις εγγίσθι σκεύος τι, επί του όποιου αυτή εκάθισε, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **23** Και εάν υπάρχη τι επί της κλίνης ή επί τινός σκεύους, επί του όποιου αυτή κάθηται, όταν αυτός εγγίσθι αυτό, θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **24** Και εάν τις συγκοιμηθή μετ' αυτής και έλθωσι τα γυναικεία αυτής επ' αυτόν, θέλει είσθαι ακάθαρτος επτά ημέρας και πάσα κλίνη, επί της οποίας ήθελε κοιμηθή, θέλει είσθαι ακάθαρτος. **25** Και εάν τις γυνή έχη ρεύσιν του αίματος αυτής πολλάς ημέρας, εκτός του καιρου του αποχωρισμού αυτής, ή εάν έχη ρεύσιν επέκεινα του αποχωρισμού αυτής, πάσαι αι ημέραι της ρεύσεως της ακαθαρσίας αυτής θέλουσιν είσθαι ως αι ημέραι του αποχωρισμού αυτής θέλει είσθαι ακάθαρτος. **26** Πάσα κλίνη, επί της οποίας κοίτεται καθ' όλας τας ημέρας της ρεύσεως αυτής, θέλει είσθαι εις αυτήν ως κλίνη του αποχωρισμού αυτής και παν σκεύος, επί του όποιου κάθηται, θέλει είσθαι ακάθαρτον, ως η ακαθαρσία του αποχωρισμού αυτής. **27** Και πας όστις εγγίσθι αυτά, θέλει είσθαι ακάθαρτος και θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **28** Αλλ' εάν καθαρισθή από της ρεύσεως αυτής, τότε θέλει αριθμήσει εις εαυτήν επτά ημέρας, και μετά ταύτα θέλει είσθαι καθαρά. **29** Και την ογδόην ημέραν θέλει λάβει μεθ' εαυτής δύο τρυγόνας ή δύο νεοσοούς

περιστερών και θέλει φέρει αυτάς προς τον ιερέα εις την θύραν της σκηνης του μαρτυριου. **30** Και θέλει προσφέρει ο ιερεύς την μεν διά προσφοράν περί αμαρτίας, την δε άλλην διά ολοκαύτωμα και ο ιερεύς θέλει κάμει εξιλέωσιν περί αυτής ενώπιον του Κυρίου διά την ρεύσιν της ακαθαρσίας αυτής. **31** Ούτω θέλετε χωρίζει τους υιούς Ισραήλ από των ακαθαρσιών αυτών και δεν θέλουσιν αποθάνει διά την ακαθαρσίαν αυτών, μιαινόντες την σκηνήν μου την εν τω μέσω αυτών. **32** Ούτος είναι ο νόμος περί του έχοντος ρεύσιν και περί εκείνου, εκ του όποιου εξέρχεται το σπέρμα συνουσίας, διά να μιαινείται δι' αυτού. **33** και περί της ασθενούσης διά τα γυναικεία αυτής και περί του έχοντος την ρεύσιν αυτού, ανδρός ή γυναικός, και περί του συγκοιμηθέντος μετά της ακαθάτου.

16 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν μετά τον θάνατον των δύο υιών του Ααρών, ότε έκαμον προσφοράν ενώπιον του Κυρίου και απέθανον. **2** και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Λάλησον προς Ααρών τον αδελφόν σου, να μη εισέρχηται πάσαν ώραν εις το αγιαστήριον το ένδοθεν του καταπετάματος έμπροσθεν του ιλαστηριου του επί της κιβωτού, διά να μη αποθάνη· διότι εν νεφέλη θέλω εμφανίζεσθαι επί του ιλαστηριου. **3** Ούτω θέλει εισέρχεσθαι ο Ααρών εις το αγιαστήριον, μετά μόσχου εκ βοών διά προσφοράν περί αμαρτίας και κριου διά ολοκαύτωμα. **4** Χιτώνα λινούν ηγιασμένον θέλει ενδύεσθαι, και περισκελή λινά θέλουσιν είσθαι επί της σαρκός αυτού, και ζώνην λινήν θέλει είσθαι εξωσμένος και μίτραν λινήν θέλει φορεί· ταύτα είναι ενδύματα άγια και θέλει λούει εν ύδατι το σώμα αυτού και θέλει ενδύεσθαι αυτά. **5** Και παρά της συναγωγής των υιών Ισραήλ θέλει λάβει δύο τράγους εξ αιγών διά προσφοράν περί αμαρτίας και ένα κριόν διά ολοκαύτωμα. **6** Και θέλει προσφέρει ο Ααρών τον μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς, όστις είναι δι' εαυτόν, και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ εαυτού και υπέρ του οίκου αυτού. **7** Και θέλει λάβει τους δύο τράγους και στήσει αυτούς ενώπιον του Κυρίου εις την θύραν της σκηνης του μαρτυριου. **8** Και θέλει ρίψει ο Ααρών κλήρους επί τους δύο τράγους· ένα κλήρον διά τον Κύριον και ένα κλήρον διά τον τράγον τον απολυτέον. **9** Και θέλει φέρει ο Ααρών τον τράγον, επί του όποιου έπεσον ο κλήρος του Κυριου, και θέλει προσφέρει αυτόν διά προσφοράν περί αμαρτίας. **10** Τον δε τράγον, επί του όποιου έπεσον ο κλήρος του να απολυθή, θέλει στήσει ζώντα ενώπιον του Κυριου, διά να κάμει εξιλέωσιν επ' αυτού, ώστε να αποστείλη αυτόν απόλυτον εις την έρημον. **11** Και θέλει φέρει ο Ααρών τον μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς, όστις είναι δι' εαυτόν, και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ εαυτού και υπέρ του οίκου αυτού και θέλει σφάζει τον μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς τον περί εαυτού. **12** Και θέλει λάβει το θυμιατήριον πλήρες ανθράκων πυρός εκ του θυσιαστηριου απ' έμπροσθεν του Κυριου και θέλει γεμίσει τας χείρας αυτού από ευόδους θυμιάματος λειοτριβημένον και θέλει φέρει αυτό ένδον του καταπετάματος. **13** Και θέλει βάλει το θυμιαμα επί το πυρ ενώπιον του Κυριου, και θέλει καλύψει ο καπνός του θυμιάματος το ιλαστήριον το επί του μαρτυριου, διά να μη αποθάνη. **14** Και θέλει λάβει από του αίματος του μόσχου και ραντίσει διά του δακτύλου αυτού επί το ιλαστήριον κατά ανατολάς και έμπροσθεν του ιλαστηριου θέλει ραντίσει επτάκις από του αίματος διά του δακτύλου αυτού. **15** Τότε θέλει σφάζει τον τράγον της περί αμαρτίας προσφοράς τον περί του λαου και θέλει φέρει το αίμα αυτού ένδον του καταπετάματος και θέλει κάμει το αίμα αυτού, καθώς έκαμε

το αίμα του μόσχου, και θέλει ραντίσει αυτό επί το ιλαστήριον και έμπροσθεν του ιλαστηρίου. **16** Και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ του αγιαστηρίου διά τας ακαθαρσίας των υιών Ισραήλ, και διά τας παραβάσεις αυτών καθ' όλας αυτών τας αμαρτίας και ούτω θέλει κάμει περί της σκηνης του μαρτυρίου, ήτις κατοικεί μεταξύ αυτών εν τω μέσω της ακαθαρσίας αυτών. **17** Ουδείς δε άνθρωπος θέλει είσθαι εν τη σκηνή του μαρτυρίου, όταν αυτός εισέρχεται να κάμει εξιλέωσιν εις το αγιαστήριον, εωσού εξέλθη, αφού κάμει εξιλέωσιν υπέρ εαυτού και υπέρ του οίκου αυτού και υπέρ πάσης της συναγωγής του Ισραήλ. **18** Τότε θέλει εξέλθει προς το θυσιαστήριον το ενώπιον του Κυρίου και θέλει κάμει εξιλέωσιν περί αυτού· και θέλει λάβει από του αίματος του μόσχου και από του αίματος του τράγου και βάλει επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου κύκλω. **19** Και θέλει ραντίσει επ' αυτό από του αίματος διά του δακτύλου αυτού επτάκις και θέλει καθαρίσει αυτό, και αγιάσει αυτό από των ακαθαρσιών των υιών Ισραήλ. **20** Αφού δε τελειώσει να κάμει εξιλέωσιν υπέρ του αγιαστηρίου και της σκηνης του μαρτυρίου και του θυσιαστηρίου, θέλει φέρει τον τράγον τον ζώντα· **21** και θέλει επιθέσει ο Ααρών τας δύο χείρας αυτού επί την κεφαλήν του τράγου του ζώντος και θέλει εξομολογηθή επ' αυτού πάσας τας ανομίας των υιών Ισραήλ και πάσας τας παραβάσεις αυτών καθ' όλας αυτών τας αμαρτίας· και θέλει επιθέσει αυτάς εις την κεφαλήν του τράγου· και θέλει αποστείλει αυτόν διά χειρός διωρισμένου ανθρώπου εις την έρημον. **22** Και θέλει βαστάσει ο τράγος επ' εαυτού πάσας τας ανομίας αυτών εις γην ακατοίκητον· και θέλει απολύσει τον τράγον εις την έρημον. **23** Και θέλει εισέλθει ο Ααρών εις την σκηνήν του μαρτυρίου και θέλει εκδυσθή την λινήν στολήν, την οποίαν ενεδύθη εισερχόμενος εις το αγιαστήριον, και θέλει αποθέσει αυτήν εκεί· **24** και θέλει λούσει το σώμα αυτού εν ύδατι εν τόπω αγίω και ενδυθή τα ιμάτια αυτού, και θέλει έλθει και προσφέρει το ολοκαύτωμα αυτού και το ολοκαύτωμα του λαού και θέλει κάμει εξιλέωσιν περί εαυτού και περί του λαού. **25** Το δε στέαρ της περί αμαρτίας προσφοράς θέλει καύσει επί του θυσιαστηρίου. **26** Και ο αποστείλας τον τράγον τον απολυτέον θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και λούσει το σώμα αυτού εν ύδατι και μετά ταύτα θέλει εισέλθει εις το στρατόπεδον. **27** Τον δε μόσχον της περί αμαρτίας προσφοράς και τον τράγον της περί αμαρτίας προσφοράς, των οποίων το αίμα εισήχθη διά να γείνη εξιλέωσις εις το αγιαστήριον, θέλουν φέρει έξω του στρατοπέδου· και θέλουν καύσει εν τω πυρί τα δέρματα αυτών και το κρέας αυτών και την κόπρον αυτών. **28** Και ο καίων αυτά θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και λούσει το σώμα αυτού εν ύδατι και μετά ταύτα θέλει εισέλθει εις το στρατόπεδον. **29** Και τότε θέλει είσθαι εις εσάς νόμιμον αιώνιον· εις τον έβδομον μήνα, την δεκάτην του μηνός, θέλετε ταπεινώσει τας ψυχάς σας και δεν θέλετε κάμει ουδέν έργον ούτε ο αυτόχθων ούτε ο ξένος ο παροικίων μεταξύ σας· **30** διότι εν τη ημέρα ταύτη ο ιερεύς θέλει κάμει εξιλέωσιν διά σας, διά να σας καθαρίση, ώστε να ήσθε καθαροί από πασαν των αμαρτιών υμών ενώπιον του Κυρίου. **31** Σάββατον αναπαύσεως θέλει είσθαι εις εσάς, και θέλετε ταπεινώσει τας ψυχάς σας κατά νόμιμον αιώνιον. **32** Και θέλει κάμει την εξιλέωσιν ο ιερεύς, ο χρισθείς και καθιερωθείς διά να ιερατευή αντί του πατρός αυτού, και θέλει ενδυθή την λινήν στολήν, την στολήν την αγίαν. **33** Και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ του αγίου αγιαστηρίου και θέλει κάμει εξιλέωσιν υπέρ της σκηνης του μαρτυρίου και υπέρ του θυσιαστηρίου· και θέλει

κάμει εξιλέωσιν υπέρ των ιερέων και υπέρ παντός του λαού της συναγωγής. **34** Και τούτο θέλει είσθαι εις εσάς νόμιμον αιώνιον, να κάμνητε εξιλέωσιν υπέρ των υιών Ισραήλ περί πασών των αμαρτιών αυτών άπαξ του ενιαυτού. Και έγινε καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν.

17 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς τον Ααρών και προς τους υιούς αυτού και προς πάντας τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Ούτος είναι ο λόγος τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος, λέγων. **3** Όστις άνθρωπος εκ του οίκου Ισραήλ σφάξει βουν ή αρνίον ή άγια εν τω στρατοπέδω, ή όστις σφάξει έξω του στρατοπέδου, **4** και εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου δεν φέρη αυτό, διά να προσφέρει προσφοράν εις τον Κύριον έμπροσθεν της σκηνης του Κυρίου, αίμα θέλει λογισθή εις εκείνον τον άνθρωπον· αίμα έχουσε και θέλει εξολοθρευθή ο άνθρωπος εκείνος εκ μέσου του λαού αυτού· **5** διά να φέρωσιν οι υιοί Ισραήλ τας θυσίας αυτών, τας οποίας θυσιάζουσιν εν τη πεδιάδι, και να προσφέρωσιν αυτάς προς τον Κύριον εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου προς τον ιερέα και να θυσιάζωσιν αυτάς εις προσφοράς ειρηνικής προς τον Κύριον. **6** Και θέλει ραντίσει ο ιερεύς το αίμα επί το θυσιαστήριον του Κυρίου εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου και θέλει καύσει το στέαρ εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **7** Και δεν θέλουν θυσιάσει πλέον τας θυσίας αυτών εις τους δαίμονας, κατόπιν των οποίων αυτοί πορνεύουσι· τούτο θέλει είσθαι εις αυτούς νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς αυτών. **8** Και θέλει ειπέ προς αυτούς, Όστις άνθρωπος εκ του οίκου Ισραήλ ή εκ των ξένων των παροικούντων μεταξύ σας προσφέρει ολοκαύτωμα ή θυσίαν, **9** και εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου δεν φέρη αυτό, διά να προσφέρει αυτό προς τον Κύριον, θέλει εξολοθρευθή ο άνθρωπος εκείνος εκ μέσου του λαού αυτού. **10** Και όστις άνθρωπος εκ του οίκου Ισραήλ ή εκ των ξένων των παροικούντων μεταξύ σας φάγη οιονδήποτε αίμα, θέλω στήσει το πρόσωπόν μου εναντίον εκείνης της ψυχής ήτις τρώγει το αίμα, και θέλω εξολοθρευσει αυτήν εκ μέσου του λαού αυτής· **11** διότι η ζωή της σαρκός είναι εν τω αίματι και εγώ έδωκα αυτό εις εσάς, διά να κάμνητε εξιλέωσιν υπέρ των ψυχών σας επί του θυσιαστηρίου· διότι το αίμα τούτο κάμνει εξιλασμόν υπέρ της ψυχής. **12** Διά τούτο είπα προς τους υιούς Ισραήλ, Ουδεμίαν ψυχή από σας θέλει φάγει αίμα· ουδέ ο ξένος, ο παροικίων μεταξύ σας, θέλει φάγει αίμα. **13** Και όστις άνθρωπος εκ των υιών Ισραήλ ή εκ των ξένων των παροικούντων μεταξύ σας, κυνηγήση και πιάση ζών ή πτηνόν, τον οποίον τρώγεται, θέλει χύσει το αίμα αυτού και θέλει σκεπάσει αυτό με χώμα. **14** Διότι η ζωή πάσης σαρκός είναι το αίμα αυτής· διά την ζωήν αυτής είναι· όθεν είπα προς τους υιούς Ισραήλ, Δεν θέλετε φάγει αίμα ουδεμιός σαρκός· διότι η ζωή πάσης σαρκός είναι το αίμα αυτής· πας ο τρώγων αυτό θέλει εξολοθρευθή. **15** Και πάσα ψυχή, ήτις φάγη θνησιμαίον ή διεσπαργαμένον υπό θηρίου, αυτόχθων ή ξένος, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι και θέλει είσθαι ακάθατος έως εσπέρας· τότε θέλει είσθαι καθαρός. **16** ΑΛΛ' εάν δεν πλύνη αυτά μηδέ λούση το σώμα αυτού, τότε θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτού.

18 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Εγώ είμαι Κύριος, ο Θεός σας. **3** Κατά τας πράξεις της γης Αιγύπτου, εν ή κατωκήσατε, δεν θέλετε πράξει και κατά τας πράξεις της γης Χαναάν, εις την οποίαν εγώ σας φέρω, δεν θέλετε

πράξει και κατά τα νόμιμα αυτών δεν θέλετε περιπατήσει. **4** Τας κρίσεις μου θέλετε κάμει και τα προστάγματα μου θέλεις φυλάττει, διά να περιπατήσεις εις αυτά. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **5** Θέλετε φυλάττει λοιπόν τα προστάγματα μου και τας κρίσεις μου τα οποία κάμων ο άνθρωπος, θέλει ζήσει δι' αυτών. Εγώ είμαι ο Κύριος. **6** Ουδείς άνθρωπος θέλει πλησιάσει εις ουδέναν συγγενή αυτού κατά σάρκα, διά να αποκαλύψη την ασχημοσύνην αυτού. Εγώ είμαι ο Κύριος. **7** Ασχημοσύνην πατρός σου, ή ασχημοσύνην μητρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει είναι μήτηρ σου· δεν θέλεις αποκαλύψει την ασχημοσύνην αυτής. **8** Ασχημοσύνην γυναικός του πατρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει είναι ασχημοσύνη του πατρός σου. **9** Ασχημοσύνην αδελφής σου θυγατρός του πατρός σου ή θυγατρός της μητρός σου, γεννημένης εν τη οικία ή γεννημένης έξω, τούτων την ασχημοσύνην δεν θέλεις αποκαλύψει. **10** Ασχημοσύνην θυγατρός του υιού σου ή θυγατρός της θυγατρός σου, τούτων την ασχημοσύνην δεν θέλεις αποκαλύψει διότι ιδική σου είναι η ασχημοσύνη αυτών. **11** Ασχημοσύνην θυγατρός της γυναικός του πατρός σου, γεννημένης από του πατρός σου, ήτις είναι αδελφή σου, δεν θέλεις αποκαλύψει την ασχημοσύνην αυτής. **12** Ασχημοσύνην αδελφής του πατρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει είναι στενή συγγενής του πατρός σου. **13** Ασχημοσύνην αδελφής της μητρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει· διότι είναι στενή συγγενής της μητρός σου. **14** Ασχημοσύνην αδελφού του πατρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει εις την γυναίκα αυτού δεν θέλεις πλησιάσει· είναι θεία σου. **15** Ασχημοσύνην νύμφης σου δεν θέλεις αποκαλύψει· είναι γυνή του υιού σου· δεν θέλεις αποκαλύψει την ασχημοσύνην αυτής. **16** Ασχημοσύνην αδελφού σου δεν θέλεις αποκαλύψει· είναι η ασχημοσύνη του αδελφού σου. **17** Ασχημοσύνην γυναικός και της θυγατρός αυτής δεν θέλεις αποκαλύψει ουδέ θέλεις λάβει την θυγατέρα του υιού αυτής ή την θυγατέρα της θυγατρός αυτής, διά να αποκαλύψης την ασχημοσύνην αυτής· είναι στεναί συγγενείς αυτής είναι ασέβητα. **18** Και γυναίκα προς τη αδελφή αυτής αντίζηλον δεν θέλεις λάβει, διά να αποκαλύψης την ασχημοσύνην αυτής προς τη άλλη, εν όσω ζη. **19** Και εις γυναίκα, εν καιρώ αποχωρισμού διά την ακαθαρσίαν αυτής δεν θέλεις πλησιάσει διά να αποκαλύψης την ασχημοσύνην αυτής. **20** Και μετά της γυναικός του πλησίον σου δεν θέλεις συνουσιασθή, διά να μianthήσ μετ' αυτής. **21** Και δεν θέλεις αφήσει τινά εκ του σπέρματός σου να περάση διά του πυρός της αντανάστησης, διότι είναι μωσαϊσμός. **22** Μη μιάνησθε εις ουδέν εκ τούτων· διότι εις πάντα ταύτα εμιάνθησαν τα έθνη, τα οποία εγώ εκδιώκω απ' έμπροσθέν σας. **25** Και εμιάνθη η γή· διά τούτο ανταποδίδω την ανομίαν αυτής επ' αυτήν, και η γη θέλει εξεμέσει τους κατοίκους αυτής. **26** Σεις λοιπόν θέλετε φυλάξει τα προστάγματα μου και τας κρίσεις μου και δεν θέλετε πράττει ουδέν εκ πάντων των βδελυμάτων τούτων, ο αυτόχθων ή ο ξένος ο παροικίων μεταξύ σας. **27** Διότι πάντα τα βδελύγματα ταύτα έπραξαν οι άνθρωποι της γης, οι προ υμών, και εμιάνθη η γή· **28** διά να μη σας εξεμέση η γη, όταν μιάνητε αυτήν, καθώς εξήμεσε τα έθνη τα προ υμών. **29** Διότι πας όστις πράξει τι εκ των βδελυμάτων τούτων, αι ψυχαί άτινες ήθελον πράξει αυτά θέλουσιν εξολοθρευθή εκ μέσου του λαού αυτών.

30 Όθεν θέλετε φυλάττει τα προστάγματά μου, ώστε να μη πράξετε μηδέν εκ των βδελυρών τούτων νομίμων, τα οποία επράχθησαν προ υμών, και να μη μianthήσ εις αυτά. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας.

19 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσίν, λέγων, **2** Λάλησον προς πάσαν την συναγωγήν των υιών Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Άγιοι θέλετε είσθαι· διότι άγιος είμαι εγώ Κύριος ο Θεός σας. **3** Θέλετε φοβείσθαι έκαστος την μητέρα αυτού και τον πατέρα αυτού· και τα σάββατά μου θέλετε φυλάττει. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **4** Μη στραφήτε εις είδωλα μηδέ κάμψετε εις εαυτούς θεούς χωνευτούς. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **5** Και όταν προσφέρητε θυσίαν ειρηνικής προσφοράς προς τον Κύριον, αυτοπροαιρέτως θέλετε προσφέρει αυτήν. **6** Εθέλει τρώγεσθαι την ημέραν καθ' ην προσφέρετε αυτήν, και την επαύριον· εάν δε μείνη τι έως της τρίτης ημέρας, με πυρ θέλει κατακαυθή. **7** Εάν δε ποτέ φαγώθη την ημέραν την τρίτην, είναι βδελυκτόν· δεν θέλει είσθαι ευπρόσδεκτος. **8** Διά τούτο όστις φάγη αυτήν, θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτού, διότι εβεβήλωσε τα άγια του Κυρίου· και η ψυχή αύτη θέλει εξολοθρευθή εκ του λαού αυτής. **9** Και όταν θερίζετε τον θερισμόν της γης σας, δεν θέλεις θερίσει ολοκλήρως τας άκρας του αγρού σου και τα αποβίπτοντα του θερισμού σου δεν θέλεις συλλέξει. **10** Και τον αμπελώνά σου δεν θέλεις επανατρυγήσει ούτε τας ρώγας του αμπελώνός σου θέλεις συλλέξει· εις τον πτωχόν και εις τον ξένον θέλεις αφήσει αυτάς. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **11** Δεν θέλετε κλέπτει ουδέ θέλετε ψεύδεσθαι ουδέ θέλετε απατήσει έκαστος τον πλησίον αυτού. **12** Και δεν θέλετε ομνύει εις το όνομά μου ψευδώς και δεν θέλεις βεβηλόνη το όνομα του Θεού σου. Εγώ είμαι ο Κύριος. **13** Δεν θέλεις αδικήσει τον πλησίον σου ουδέ θέλεις αρπάσει· δεν θέλει διανυκτερεύσει ο μισθός του μισθωτού μετά σου έως πρωΐ. **14** Δεν θέλεις κακολογήσει τον κωφόν, και έμπροσθεν του τυφλού δεν θέλεις βάλοι πρόσκομμα, αλλά θέλεις φοβηθή τον Θεόν σου. Εγώ είμαι ο Κύριος. **15** Δεν θέλετε κάμει αδικίαν εις κρίσιν· δεν θέλεις αποβλέψει εις πρόσωπον πτωχού ουδέ θέλεις σεβασθή πρόσωπον δυνάστου· εν δικαιοσύνη θέλεις κρίνει τον πλησίον σου. **16** Δεν θέλεις περιφέρεσθαι συκοφαντών μεταξύ του λαού σου· ουδέ θέλεις σηκώθη κατά του αίματος του πλησίον σου. Εγώ είμαι ο Κύριος. **17** Δεν θέλεις μισήσει τον αδελφόν σου εν τη καρδιά σου· θέλεις ελέγξει παρρησία τον πλησίον σου και δεν θέλεις υποφέρει αμαρτίαν επ' αυτόν. **18** Δεν θέλεις εκδικείσθαι ουδέ θέλεις μνησικακεί κατά των υιών του λαού σου· αλλά θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. Εγώ είμαι ο Κύριος. **19** Τα νόμιμά μου θέλετε φυλάττει· δεν θέλεις κάμει τα κτήνη σου να βατευώνται με ετεροειδή εις τον αγρόν σου· δεν θέλεις στείρει ετεροειδή σπέρματα· ουδέ θέλεις βάλοι επάνω σου ένδυμα σύμμικτον εξ ετεροειδούς κλωστής. **20** Και εάν τίς συνουσιασθή μετά γυναικός, ήτις είναι δούλη ηραβρωνισμένη μετά άνδρός και δεν είναι εξηγορασμένη, ουδέ εδόθη εις αυτήν η ελευθερία, θέλουσι μαστιγώθ· δεν θέλουσι φονευθή, διότι αυτή δεν ήτο ελευθέρα. **21** Και αυτός θέλει φέρει την περί ανομίας προσφοράν αυτού προς τον Κύριον εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου, κριόν διά προσφοράν περί ανομίας. **22** Και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωνσιν περί αυτού διά του κριού της περί ανομίας προσφοράς ενώπιον του Κυρίου, διά την αμαρτίαν αυτού την οποίαν ημάτησε· και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν η αμαρτία αυτού την οποίαν ημάτησε. **23** Και όταν εισέλθητε εις την γην και φυτεύσητε παν δένδρον τρώφιμον, τότε θέλετε περικαθαρίζει τον καρπόν

αυτού ως ακάθαρτον· τρία έτη θέλει είσθαι εις εσάς ακάθαρτος· δεν θέλει τρώγεσθαι. **24** Και εις το τέταρτον έτος θέλει είσθαι όλος ο καρπός αυτού άγιος εις δόξαν του Κυρίου. **25** Εις δε το πέμπτον έτος θέλετε τρώγει τον καρπόν αυτού, διά να πληθυνθή εις εσάς το εισόδημα αυτού. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **26** Δεν θέλετε τρώγει ουδέν μετά τον αίματος αυτού· ουδέ θέλετε μεταχειρίζεσθαι μαντείας ουδέ θέλετε προμαντεύει καιρούς. **27** Δεν θέλετε κουρεύσει κυκλοειδώς την κόμην της κεφαλής σας ουδέ θέλετε φθείρει τα άκρα των πωγώνων σας. **28** Δεν θέλετε κάμει εντομίδας εις το σώμα σας διά νεκρόν, ουδέ γράμματα στικτά θέλετε εγχαράξει επάνω σας. Εγώ είμαι ο Κύριος. **29** Δεν θέλετε βεβηλώσει την θυγατέρα σου, καθιστών αυτήν πόρνην· μήπως ο τόπος πέση εις πορνείαν και γεμίση ο τόπος από ασεβείας. **30** Τα σάββατά μου θέλετε φυλάττει, και το αγιαστήριόν μου θέλετε σέβεσθαι. Εγώ είμαι ο Κύριος. **31** Δεν θέλετε ακολουθεί τους έχοντας πνεύμα μαντείας ουδέ θέλετε προσκολληθή εις επασιδούς, ώστε να μαινίσθε δι' αυτών. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **32** Ενώπιον της πολιώς θέλεις προσηκύνεσθαι και θέλεις τιμήσει το πρόσωπον του γέροντος και θέλεις φοβηθή τον Θεόν σου. Εγώ είμαι ο Κύριος. **33** Και εάν τις ξένος παροική μετά σου εν τη γη υμών, δεν θέλετε θλίψει αυτόν. **34** ο ξένος, ο παροικίων με σας, θέλει είσθαι εις εσάς ως ο αυτόχθων, και θέλεις αγαπά αυτόν ως σεαυτόν· διότι ξένος εστάθη εν γη Αιγύπτου. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **35** Δεν θέλετε πράξει αδικίαν εις κρίσιν, εις μέτρα, εις σταθμά και εις ζύγια· **36** ζύγια δίκαια σταθμά δίκαια, εφά δίκαιον, και ιν δίκαιον, θέλετε έχει. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, όστις σας εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου. **37** Θέλετε φυλάττει λοιπόν πάντα τα διατάγματά μου και πάσας τας κρίσεις μου και θέλετε κάμνει αυτά. Εγώ είμαι ο Κύριος.

20 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσών, λέγων, **2** Και προς τους υιούς Ισραήλ θέλεις ειπέ, 'Όστις εκ των υιών Ισραήλ ή εκ των ξένων των παροικούντων εν τω Ισραήλ δώση από του σπέρματος αυτού εις τον Μολόχ, θέλει εξάπαντος θανατωθή· ο λαός του τόπου θέλει λιθοβολήσει αυτόν με λίθους. **3** Και εγώ θέλω επιστήσει το πρόσωπόν μου κατά του ανθρώπου εκείνου και θέλω εξολοθρεύσει αυτόν εκ μέσου του λαού αυτού· διότι από του σπέρματος αυτού εδωκεν εις τον Μολόχ, διά να μιάνη το αγιαστήριόν μου και να βεβηλώση το όνομά μου το άγιον. **4** Εάν δε ο λαός του τόπου παραβλέψη με τους οφθαλμούς αυτού τον άνθρωπον εκείνον, όταν διδη από του σπέρματος αυτού εις τον Μολόχ, και δεν φονεύση αυτόν, **5** τότε θέλω επιστήσει εγώ το πρόσωπόν μου κατά του ανθρώπου εκείνου και κατά της συγγενείας αυτού· και θέλω εξολοθρεύσει εκ μέσου του λαού αυτού αυτόν, και πάντας τους ακολουθούντας αυτόν εις την πορνείαν, διά να πορνεύωσι κατόπιν του Μολόχ. **6** Και ψυχή, ήτις ακολουθήση τους έχοντας πνεύμα μαντείας και τους επασιδούς, διά να πορνείη κατόπιν αυτών, θέλω επιστήσει το πρόσωπόν μου κατά της ψυχής εκείνης, και θέλω εξολοθρεύσει αυτήν εκ μέσου του λαού αυτής. **7** Αγιάσθετε λοιπόν και γίνεσθε άγιοι διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **8** Και θέλετε φυλάττει τα διατάγματά μου και θέλετε εκτελεί αυτά. Εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων υμάς. **9** Πας άνθρωπος, όστις κακολογήση τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού, εξάπαντος θέλει θανατωθή· τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού, εκακολόγησε· το αίμα αυτού θέλει είσθαι επ' αυτόν. **10** Και άνθρωπος, όστις μοιχεύση την γυναίκα τινός, όστις μοιχεύση την γυναίκα του πλησίον αυτού, εξάπαντος θέλει θανατωθή, ο μοιχεύων και η μοιχευομένη. **11** Και

άνθρωπος, όστις κοιμηθή μετά της γυναίκας του πατρός αυτού, την ασχημοσύνην του πατρός αυτού απεκάλυψεν· εξάπαντος θέλουν θανατωθή αμφοτέροι· το αίμα αυτών θέλει είσθαι επ' αυτούς. **12** Και εάν τις κοιμηθή μετά της νόμφης αυτού, εξάπαντος θέλουν θανατωθή αμφοτέροι· σύγχυσιν έπραξαν· το αίμα αυτών θέλει είσθαι επ' αυτούς. **13** Εάν δε τις κοιμηθή μετά άρρενος, καθώς κοιμάται μετά γυναίκας, βδέλυμα έπραξαν αμφοτέροι· εξάπαντος θέλουν θανατωθή το αίμα αυτών θέλει είσθαι επ' αυτούς. **14** Και εάν τις λάβη γυναίκα και την μητέρα αυτής, είναι ανομία· εν πυρί θέλουν καυθή, αυτός και αυτά, και δεν θέλει είσθαι ανομία μεταξύ σας. **15** Και εάν τις συνουσιασθή μετά κτήνους, εξάπαντος θέλει θανατωθή και το κτήνος θέλετε φονεύσει. **16** Και η γυνή, ήτις πλησιάσει εις οιονδήποτε κτήνος· διά να βατευθή, θέλεις φονεύσει την γυναίκα και το κτήνος· εξάπαντος θέλουν θανατωθή το αίμα αυτών θέλει είσθαι επ' αυτούς. **17** Και εάν τις λάβη την αδελφήν αυτού, την θυγατέρα του πατρός αυτού ή την θυγατέρα της μητρός αυτού, και ίδη την ασχημοσύνην αυτής και αυτή ίδη την ασχημοσύνην εκείνου, είναι αισχρόν· και θέλουν εις εξολοθρευθή έμπροσθεν του λαού αυτών· την ασχημοσύνην της αδελφής αυτού απεκάλυψε· την ανομίαν αυτού θέλει βαστάσει. **18** Και άνθρωπος, όστις κοιμηθή μετά γυναίκας· εχούσης τα γυναικεία αυτής και αποκαλύψη την ασχημοσύνην αυτής, ούτος την πηγην αυτής εξεσκεπάσει· και αυτή την πηγην του αίματος αυτής απεκάλυψεν· όθεν αμφοτέροι θέλουν εις εξολοθρευθή εκ μέσου του λαού αυτών. **19** Και την ασχημοσύνην της αδελφής της μητρός σου ή της αδελφής του πατρός σου δεν θέλεις αποκαλύψει· διότι την στενήν συγγενή αυτού αποκαλύπτει· την ανομίαν αυτών θέλουν βαστάσει. **20** Εάν δε τις κοιμηθή μετά της θείας αυτού, την ασχημοσύνην του θείου αυτού απεκάλυψε· την αμαρτίαν αυτών θέλουν βαστάσει· άτεκνοι θέλουν αποθάνει. **21** Και εάν τις λάβη την γυναίκα του αδελφού αυτού, είναι ακαθαρσία· την ασχημοσύνην του αδελφού αυτού απεκάλυψεν· άτεκνοι θέλουν μείνει. **22** Θέλετε λοιπόν φυλάττει πάντα τα διατάγματά μου και πάσας τας κρίσεις μου και θέλετε κάμνει αυτά· διά να μη σας εξεμέση η γη, όπου εγώ σας φέρω διά να κατοικήσγη εν αυτή. **23** Και δεν θέλετε περιπατεί κατά τα νόμιμα των εθνών, τα οποία εγώ εκδιώκω απ' έμπροσθέν σας· διότι πάντα ταύτα έπραξαν, όθεν εβδελύχην αυτούς. **24** Και είπα προς εσάς, Σεις θέλετε κληρονομήσει την γην αυτών, και εγώ θέλω δώσει αυτήν εις εσάς προς ιδιοκτησίαν, γην ρέουσαν γάλα και μέλι. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, όστις σας απεχώρισα από των λαών. **25** Διά τούτο θέλετε αποχωρίσει τα κτήνη τα καθαρά από των ακαθάρτων και τα πτηνά τα ακάθαρτα από των καθάρων· και δεν θέλετε μιάνει τας ψυχάς σας με τα κτήνη ή με τα πτηνά ή με παν ό, τι έρπει επί της γης, τα οποία εγώ απεχώρισα εις σας ως ακάθαρτα. **26** Και θέλετε είσθαι άγιοι εις εμέ· διότι άγιοι είμαι εγώ ο Κύριος και σας απεχώρισα από των λαών, διά να ήσθε εμού. **27** Και ανήρ η γυνή, ήτις έχει πνεύμα μαντείας, ή είναι επασιδός, εξάπαντος θέλει θανατωθή· με λίθους θέλουν λιθοβολήσει αυτούς· το αίμα αυτών θέλει είσθαι επ' αυτούς.

21 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσών, Λάλησον προς τους ιερείς τους υιούς του Ααρών, και ειπέ προς αυτούς, ουδείς θέλει μιανθή μεταξύ του λαού αυτού διά νεκρόν· **2** ει μη διά τον συγγενή αυτού τον πλησιέστερον, διά την μητέρα αυτού και διά τον πατέρα αυτού και διά τον υιόν αυτού και διά την θυγατέρα αυτού και διά τον αδελφόν αυτού, **3** και διά την αδελφήν αυτού, παρθένον ούσαν, την πλησιεστάτην εις αυτόν,

ήτις δεν έλαβεν άνδρα διά ταύτην δύναται να μιανθί. **4** Δεν θέλει μιανθί αρχηγός ων του λαού αυτού, ώστε να βεβηλώση εαυτόν. **5** Δεν θέλουνι φαλακρώσει την κεφαλήν αυτών ουδέ θέλουνι ξυρίσει τα πλάγια των πωγώνων αυτών ουδέ θέλουνι κάμει εντομίδας επί τας σάρκας αυτών. **6** Άγιοι θέλουνι είσθαι εις τον Θεόν αυτών και δεν θέλουνι βεβηλώσει το όνομα του Θεού αυτών· διότι τας διά των πυρών γινομένης προσφοράς του Κυρίου, τον άρτον του Θεού αυτόν, προσφέρουνι διά τούτο θέλουνι είσθαι άγιοι. **7** Γυναίκα πόρνην και βεβηλωμένην δεν θέλουνι λάβει ουδέ γυναίκα αποβεβλημένην από του άνδρός αυτής θέλουνι λάβει· διότι ο ιερεύς είναι άγιος εις τον Θεόν αυτού. **8** Θέλεις λοιπόν αγιάσει αυτόν· διότι αυτός τον άρτον του Θεού σου προσφέρει· άγιος θέλει είσθαι εις σέ· διότι άγιος είμαι εγώ ο Κύριος, ο αγιάζων υμάς. **9** Και θυγάτηρ ιερέως τινός, εάν βεβηλωθή διά πορνείας, τον πατέρα αυτής αυτή βεβηλώνει· εν πυρί θέλει κατακαυθή. **10** Και ο ιερεύς ο μέγας μεταξύ των αδελφών αυτού, επί την κεφαλήν του οποίου εχύθη το έλαιον του χρίσματος, και όστις καθιερώθη διά να ενδύηται τας ιεράς στολάς, την κεφαλήν αυτού δεν θέλει αποκαλύψει, ουδέ τα ιμάτια αυτού θέλει διασχίσει· **11** και εις ουδέν σώμα νεκρόν θέλει εισέλθει ουδέ διά τον πατέρα αυτού ή διά την μητέρα αυτού θέλει μιανθί. **12** Και εκ του αγιαστηρίου δεν θέλει εξέλθει ουδέ θέλει βεβηλώσει το αγιαστήριον του Θεού αυτού· διότι το άγιον έλαιον του χρίσματος του Θεού αυτού είναι επ' αυτόν. Εγώ είμαι ο Κύριος. **13** Και ούτος θέλει λάβει γυναίκα παρθένον· **14** χήραν ή αποβεβλημένην ή βέβηλον ή πόρνην, ταύτας δεν θέλει λάβει· αλλά παρθένον εκ του λαού αυτού θέλει λάβει εις γυναίκα. **15** Και δεν θέλει βεβηλώσει το σπέρμα αυτού μεταξύ του λαού αυτού· διότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων αυτόν. **16** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **17** Ειπέ προς τον Ααρών, λέγων, Όστις εκ του σπέρματός σου εις τας γενεάς αυτών έχει μώμον, ας μη πλησιάση διά να προσφέρει τον άρτον του Θεού αυτού· **18** διότι πας όστις έχει μώμον δεν θέλει πλησιάσει άνθρωπος τούτος, ή χλωός, ή κολοβομύτης, ή έχων τι περιττόν, **19** ή άνθρωπος όστις έχει σύντριμμα ποδός, ή σύντριμμα χειρός, **20** ή είναι κυρτός, ή πολύ ισχνός, ή όστις έχει βεβλαμμένους τους οφθαλμούς, ή έχει ψώραν ξηράν, ή λειχήνα, ή είναι εσπασμένος· **21** ουδείς άνθρωπος εκ του σπέρματος του Ααρών του ιερέως, όστις έχει μώμον, θέλει πλησιάσει διά να προσφέρει τας διά πυρός γινομένης προσφοράς εις τον Κύριον· μώμον έχει δεν θέλει πλησιάσει διά να προσφέρει τον άρτον του Θεού αυτού. **22** Θέλει τρώγει τον άρτον του Θεού αυτού εκ των αγιωτάτων, και εκ των αγίων. **23** Πλην εις το καταπέτασμα δεν θέλει εισέρχεσθαι ουδέ εις το θυσιαστήριον θέλει πλησιάσει, διότι έχει μώμον· διά να μη βεβηλώση το αγιαστήριόν μου· διότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων αυτούς. **24** Και ελάλησεν ο Μωϋσης ταύτα προς τον Ααρών και προς τους υιούς αυτού και προς πάντας τους υιούς Ισραήλ.

22 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Επέ προς τον Ααρών και προς τους υιούς αυτού να απέχωσιν από των αγίων των υιών Ισραήλ, και να μη βεβηλώσων το όνομα του αγίου μου, εις όσα αγιάζουσιν εις εμέ. Εγώ είμαι ο Κύριος. **3** Ειπέ προς αυτούς, πας άνθρωπος εκ παντός του σπέρματός σας εις τας γενεάς σας, όστις πλησιάση εις τα άγια, τα οποία οι υιοί του Ισραήλ αγιάζουσιν εις τον Κύριον, έχων την ακαθαρσίαν αυτού επ' εαυτόν, η ψυχή εκείνη θέλει εξολοθρευθή απ' έμπροσθέν μου. Εγώ είμαι ο Κύριος. **4** Όστις εκ του σπέρματος του Ααρών είναι λεπρός ή έχει ρεύσιν, από

των αγίων δεν θέλει τρώγει, εωσόυ καθαρισθή. Και όστις εγγίση παν ακάθαρτον από νεκρόν ή άνθρωπον εκ του οποίου έγεινε ρεύσις σπέρματος, **5** ή όστις εγγίση οιονδήποτε ερπετόν, εκ του οποίου δύναται να μιανθί, ή άνθρωπον, εκ του οποίου δύναται να μιανθί, οποιαδήποτε είναι η ακαθαρσία αυτού· **6** η ψυχή, ήτις εγγίση αυτά, θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας· και δεν θέλει φάγει από των αγίων· εάν μη λούσθω το σώμα αυτού εν ύδατι. **7** Και αφού δύση ο ήλιος θέλει είσθαι καθαρός, και έπειτα θέλει φάγει από των αγίων· διότι είναι η τροφή αυτού. **8** Ονησιμαίον ή θηριάλωτον δεν θέλει φάγει, ώστε να μιανθί εν αυτοίς. Εγώ είμαι ο Κύριος. **9** Όθεν θέλουνι φυλάττει τα διατάγματά μου, διά να μη βαστάσωσιν αμαρτίαν εκ τούτου και αποθάνωσι δι' αυτό, εάν βεβηλώσωσιν αυτά. Εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων αυτούς. **10** Και ουδέις αλλογενής θέλει φάγει από των αγίων· συγκάτοικος του ιερέως ή μισθωτός δεν θέλει φάγει από των αγίων. **11** ΑΛΛ' εάν ο ιερεύς αγοράση ψυχήν διά του αργυρίου αυτού, ούτος θέλει τρώγει εξ αυτών, καθώς και ο γεννηθείς εν τη οικία αυτού· ούτοι θέλουνι τρώγει από του άρτου αυτού. **12** Και η θυγάτηρ του ιερέως, αν ήναι νενυμφευμένη μετά άνδρός ξένου, αυτή δεν θέλει τρώγει από των αγίων των προσφορών. **13** ΑΛΛ' εάν η θυγάτηρ του ιερέως χηρέυση ή αποβλήθη και δεν έχη τέκνον και επιστρέψη εις τον πατρικόν αυτής οίκον, καθώς ευρίσκετο εν τη νεότητι αυτής, θέλει τρώγει από του άρτου του πατρός αυτής· ουδείς όμως ξένος θέλει φάγει απ' αυτού. **14** Εάν δε άνθρωπος τις φάγη από των αγίων εξ αγνοίας, τότε θέλει προσθέσει το πέμπτον τούτου εις αυτό, και θέλει αποδώσει εις τον ιερέα το άγιον. **15** Και δεν θέλουνι βεβηλώσει τα άγια των υιών Ισραήλ, τα οποία προσφέρουνι εις τον Κύριον, **16** και δεν θέλουνι αναλάβει επ' εαυτούς ανομίαν παραβάσεως, τρώγοντες τα άγια αυτών· διότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων αυτούς. **17** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **18** Αάλησον προς τον Ααρών και προς τους υιούς αυτού και προς πάντας τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Πας άνθρωπος εκ του οίκου Ισραήλ ή εκ των ξένων των εν τω Ισραήλ, όστις προσφέρει το δώρον αυτού, κατά πάσας τας ευχάς αυτών ή κατά πάσας τας αυτοπροαιρέτους προσφοράς αυτών, τας οποίας προσφέρουνι εις τον Κύριον διά ολοκαύτωμα, **19** θέλετε προσφέρει, διά να ήσθε δεκτοί, αρσενικόν άμωμον εκ των βοών, εκ των προβάτων ή εκ των αιγών. **20** παν ό, τι έχει μώμον, δεν θέλετε προσφέρει· διότι δεν θέλει είσθαι δεκτόν διά σας. **21** Και όστις προσφέρει θυσίαν ειρηνικής προσφοράς εις τον Κύριον διά να εκπληρώσθαι ευχήν, ή προσφοράν αυτοπροαιρέτον, εκ των βοών ή εκ των προβάτων, θέλει είσθαι άμωμον διά να ήναι δεκτόν· ουδείς μώμος θέλει είσθαι εις αυτό. **22** Τυφλόν, ή συντετριμμένον, ή κολοβόν, ή έχον εξόγκωμα, ή ψώραν ξηράν, ή λειχήνας, ταύτα δεν θέλετε προσφέρει εις τον Κύριον, ουδέ θέλετε κάμει εξ αυτών προσφοράν διά πυρός εις τον Κύριον επί του θυσιαστηρίου. **23** Μόσχον δε ή πρόβατον, το οποίον έχει τι περιττόν ή κολοβόν, δύνασαι να προσφέρης αυτό διά προσφοράν αυτοπροαιρέτον· δι' ευχήν όμως δεν θέλει είσθαι δεκτόν. **24** Θαλασίαν, ή εκτεθλιμμένον, ή εκτομίαν, ή ευνουχισμένον, δεν θέλετε προσφέρει εις τον Κύριον· ουδέ θέλετε κάμει τούτο εν τη γη υμών. **25** Ουδέ εκ χειρός αλλογενούς θέλετε προσφέρει τον άρτον του Θεού σας εκ πάντων τούτων· διότι η διαφθορά αυτών είναι εν αυτοίς· μώμος είναι εν αυτοίς· δεν θέλουνι είσθαι δεκτά διά σας. **26** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **27** Όταν μόσχος ή αρνίον ή ερίφιον γεννηθή, τότε θέλει είσθαι επτά ημέρας υποκάτω της μητρός αυτού· από

δε της ογδόης ημέρας και επέκεινα θέλει είσθαι δεκτόν εις θυσίαν διά πυρός γινομένην εις τον Κύριον. **28** Και δάμαλιν ή πρόβατον δεν θέλετε σφάζει αυτό και το παιδίον αυτού εν μιά ημέρα. **29** Και όταν προσφέρνητε θυσίαν ευχαριστίας εις τον Κύριον, θέλετε προσφέρει αυτήν αυτοπροαιρέτως. **30** Την αυτήν ημέραν θέλει φαγωθή· δεν θέλετε αφήσει ουδέν εξ αυτής έως το πρωί. Εγώ είμαι ο Κύριος. **31** Θέλετε λοιπόν φυλάττει τας εντολάς μου και θέλετε εκτελεί αυτάς. Εγώ είμαι ο Κύριος. **32** Και δεν θέλετε βεβηλόνοι το όνομά μου το άγιον· αλλά θέλω αγιάζεσθαι μεταξύ των υιών Ισραήλ. Εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγιάζων υμάς. **33** όστις εξήγαγον υμάς εκ γης Αιγύπτου, διά να ήμαι Θεός υμών. Εγώ είμαι ο Κύριος.

23 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Αι εορταί του Κυρίου, τας οποίας θέλετε διακηρύξει συγκαλέσεις αγίας, αύται είναι αι εορταί μου. **3** Εξ ημέρας θέλεις κάμει εργασίαν, την δε εβδόμην ημέραν είναι σάββατον αναπαύσεως, συγκαλέσεις αγία ουδεμίαν εργασίαν θέλετε κάμει· είναι σάββατον του Κυρίου εις πάσας τας κατοικίας σας. **4** Αύται είναι αι εορταί του Κυρίου, συγκαλέσεις αγίαί, τας οποίας θέλετε διακηρύξει εν τοις καιροίς αυτών. **5** Τον πρώτον μήνα, την δεκάτην τετάρτην του μηνός, εις το δειλινόν, είναι πάσχα του Κυρίου. **6** Και την δεκάτην πέμπτην ημέραν του αυτού μηνός, εορτή των αζύμων εις τον Κύριον· επτά ημέρας άζυμα θέλετε τρώγει. **7** Εν τη πρώτη ημέρα θέλει είσθαι εις εσάς συγκαλέσεις αγία· ουδέν έργον δουλευτικόν θέλετε κάμει. **8** Και θέλετε προσφέρει προσφοράν γινομένην διά πυρός εις τον Κύριον επτά ημέρας· εν τη εβδόμη ημέρα είναι συγκαλέσεις αγία· ουδέν έργον δουλευτικόν θέλετε κάμει. **9** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **10** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Όταν εισέλθητε εις την γην, την οποίαν εγώ δίδω εις εσάς, και θερίσητε τον θερισμόν αυτής, τότε θέλετε φέρει εν δράγμα εκ των απαρχών του θερισμού σας προς τον ιερέα· **11** και θέλει κινήσει το δράγμα ενώπιον του Κυρίου, διά να γείνη δεκτόν διά σας την επαύριον του σαββάτου θέλει κινήσει αυτό ο ιερεύς. **12** Και την ημέραν εκείνην, καθ' ην κινήσητε το δράγμα, θέλετε προσφέρει αρνίον άμωμον ενιαύσιον διά ολοκαύτωμα προς τον Κύριον. **13** και την εξ αφίτων προσφοράν αυτού, δύο δέκατα σεμιδάλεως εξυμωμένης μετά ελαίου, εις προσφοράν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον, εις οσμήν ευωδίας και την σπονδήν αυτού, το τέταρτον του ιν οίνου. **14** Και άρτον ή σίτον εψημένον ή αστάχυα δεν θέλετε φάγει, μέχρι της αυτής ταύτης ημέρας καθ' ην προσφέρνητε το δώρον του Θεού σας· θέλει είσθαι νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς σας κατά πάσας τας κατοικίας σας. **15** Και θέλετε αριθμήσει εις εαυτούς από της επαύριον του σαββάτου, αφ' ης ημέρας προσφέρνητε το δράγμα της κινητής προσφοράς, επτά ολοκλήρους εβδομάδας. **16** μέχρι της επαύριον του εβδόμου σαββάτου θέλετε αριθμήσει πενήκοντα ημέρας και θέλετε προσφέρει νέαν προσφοράν εξ αφίτων προς τον Κύριον. **17** Από των κατοικιών σας θέλετε φέρει εις προσφοράν κινητήν δύο άρτους δύο δέκατα σεμιδάλεως θέλουσιν είσθαι· ένζυμα θέλουσιν εψηθή· πρωτογεννήματα είναι εις τον Κύριον. **18** Και θέλετε προσφέρει μετά του άρτου επτά αρνία άμωμα ενιαύσια και ένα μόσχον εκ βωών και δύο κριούς ολοκαύτωμα θέλουσιν είσθαι εις τον Κύριον μετά της εξ αφίτων προσφοράς αυτών και μετά των σπονδών αυτών, προσφορά γινομένη διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **19** Και θέλετε προσφέρει ένα τράγον εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας και δύο αρνία, ενιαύσια εις θυσίαν

ειρηνικής προσφοράς. **20** Και θέλει κινήσει αυτά ο ιερεύς μετά του άρτου των πρωτογεννημάτων εις προσφοράν κινητήν ενώπιον του Κυρίου, μετά των δύο αρνίων· άγια θέλουσιν είσθαι εις τον Κύριον διά τον ιερέα. **21** Και θέλετε διακηρύξει την αυτήν εκείνην ημέραν, συγκαλέσει αγίαν διά σας· ουδέν έργον δουλευτικόν θέλετε κάμει θέλει είσθαι νόμιμον αιώνιον κατά πάσας τας κατοικίας σας εις τας γενεάς σας. **22** Και όταν θερίζητε τον θερισμόν της γης σας, δεν θέλεις θερίσει ολοκλήρως τας άκρας του αγρού σου και τα πίπτοντα του θερισμού σου δεν θέλεις συλλέξει· εις τον πτωχόν και εις τον ξένον θέλεις αφήσει αυτά. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **23** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **24** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Τον έβδομον μήνα, την πρώτην του μηνός, θέλει είσθαι εις εσάς σάββατον, μνημόσυνον μετά αλαλαγμού σαλπίγγων, συγκαλέσεις αγία. **25** Ουδέν έργον δουλευτικόν θέλετε κάμει και θέλετε προσφέρει προσφοράν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον. **26** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **27** Και την δεκάτην του εβδόμου τούτου μηνός θέλει είσθαι ημέρα εξηλασμού· συγκαλέσεις αγία θέλει είσθαι εις εσάς και θέλετε ταπεινώσει τας ψυχάς σας και θέλετε προσφέρει προσφοράν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον. **28** Και ουδεμίαν εργασίαν θέλετε κάμει εις αυτήν ταύτην την ημέραν· διότι είναι ημέρα εξηλασμού, διά να γείνη εξηλώσεις διά σας ενώπιον Κυρίου του Θεού σας. **29** Επειδή πάσα ψυχή, ήτις δεν ταπεινωθή εις αυτήν ταύτην την ημέραν, θέλει εξολοθρευθή εκ του λαού αυτής. **30** Και πάσα ψυχή, ήτις κάμη οποιαδήποτε εργασίαν εις αυτήν ταύτην την ημέραν, θέλω εξολοθρεύσει την ψυχήν εκείνην εκ μέσου του λαού αυτής. **31** Ουδεμίαν εργασίαν έχετε κάμει· θέλει είσθαι νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς σας, κατά πάσας τας κατοικίας σας. **32** Σάββατον αναπαύσεως θέλει είσθαι διά σας, και θέλετε ταπεινώσει τας ψυχάς σας την εννάτην του μηνός το εσπέρας από εσπέρας έως εσπέρας, θέλετε εορτάσει το σάββατόν σας. **33** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **34** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, την δεκάτην πέμπτην ημέραν του εβδόμου τούτου μηνός θέλει είσθαι η εορτή των σκηνών επτά ημέρας εις τον Κύριον. **35** Την πρώτην ημέραν θέλει είσθαι συγκαλέσεις αγία· ουδέν έργον δουλευτικόν θέλετε κάμει. **36** Επτά ημέρας θέλετε προσφέρει προσφοράν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον· την ογδόην ημέραν θέλει είσθαι εις εσάς συγκαλέσεις αγία, και θέλετε προσφέρει προσφοράν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον· είναι σύναξις επίσημος· ουδέν έργον δουλευτικόν θέλετε κάμει. **37** Αύται είναι αι εορταί του Κυρίου, τας οποίας θέλετε διακηρύξει συγκαλέσεις αγίας, διά να προσφέρνητε προσφοράν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον, ολοκαύτωμα και προσφοράν εξ αφίτων, θυσίαν και σπονδάς, το δι' εκάστην διωρισμένον εις την ημέραν αυτού· **38** εκτός των σαββάτων του Κυρίου και εκτός των δώρων σας και εκτός πασών των ευχών σας και εκτός πασών των αυτοπροαιρέτων προσφορών σας, τας οποίας δίδετε εις τον Κύριον. **39** Και την δεκάτην πέμπτην ημέραν του εβδόμου μηνός, αφού συνάξητε τα γεννήματα της γης, θέλετε εορτάσει την εορτήν του Κυρίου επτά ημέρας· την πρώτην ημέραν θέλει είσθαι ανάπαυσις και την ογδόην ημέραν ανάπαυσις. **40** Και την πρώτην ημέραν θέλετε λάβει εις εαυτούς καρπόν δένδρου ώραιού, κλάδους φοινίκων και κλάδους δένδρων δασέων και ιτέας από χειμάρρου· και θέλετε ευφρανθή ενώπιον Κυρίου του Θεού σας επτά ημέρας. **41** Και θέλετε εορτάσει αυτήν εορτήν εις τον Κύριον επτά ημέρας του ενιαυτού· νόμιμον αιώνιον θέλει

είσθαι εις τας γενεάς σας· τον έβδομον μήνα θέλετε εορτάζει αυτήν. **42** Εν σκηναίς θέλετε κατοικεί επτά ημέρας· πάντες οι αυτόχθονες Ισραηλίται θέλουσι κατοικεί εν σκηναίς. **43** διά να γνωρίσωιν αι γενεαί σας ότι εν σκηναίς κατώκισα τους υιούς Ισραήλ, ότε εξήγαγον αυτούς εκ γης Αιγύπτου· εγώ Κύριος ο Θεός σας. **44** Και εφανέρωσεν ο Μωϋσής τας εορτάς του Κυρίου προς τους υιούς Ισραήλ.

24 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Πρόσταξον τους υιούς Ισραήλ να φέρωσι προς σε έλαιον καθαρόν από ελαιάς κοπανισμένας διά το φως, διά να καίη ο λύχνος των διαπάντων. **3** Έξωθεν του καταπετάσματος του μαρτυρίου, εν τη σκηνή του μαρτυρίου, θέλει βάλει αυτόν ο Ααρών από εσπέρας έως το πρωί ενώπιον του Κυρίου διαπαντός· νόμιμον αιώνιον θέλει είσθαι εις τας γενεάς σας. **4** Επί την λυχνίαν την καθαράν θέλει διαθέσει τους λύχνους ενώπιον του Κυρίου πάντοτε. **5** Και θέλεις λάβει σεμίδαλιν και θέλεις εψησίει απ' αυτής δώδεκα άρτους· δύο δέκατα θέλει είσθαι έκαστος άρτος. **6** Και θέλεις βάλει αυτούς εις δύο σειράς, εξ κατά την σειράν, επί την τράπεζαν την καθαράν ενώπιον του Κυρίου. **7** Και θέλεις βάλει επ' εκάστην σειράν λιβάνιον καθαρόν, και θέλει είσθαι επί τον άρτον προς μνημόσυνον, εις προσφοράν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον. **8** Πάσαν ημέραν σαββάτου θέλει διαθέσει ταύτα διαπαντός ενώπιον του Κυρίου, παρά των υιών Ισραήλ εις διαθήκην αιώνιον. **9** Και θέλουσιν είσθαι του Ααρών και των υιών αυτού· και θέλουσι τρώγει αυτά εν τόπω αγίω· διότι είναι αγιώτατα εις αυτόν εκ των διά πυρός γινομένων προσφορών του Κυρίου εις νόμιμον αιώνιον. **10** Και εξήλθεν υιός γυναικός τινός Ισραηλίτιδος, όστις ήτο υιός ανδρός Αιγυπτίου, μεταξύ των υιών Ισραήλ· και εμάχοντο εν τω στρατοπέδω ο υιός της Ισραηλίτιδος και άνθρωπος τις Ισραηλίτης. **11** Και εβλασφήμησεν ο υιός της γυναικός της Ισραηλίτιδος το όνομα του Κυρίου και κατηράσθη και έφεραν αυτόν προς τον Μωϋσήν. Και το όνομα της μητρός αυτού ήτο Σελωμειθ, θυγάτηρ του Διβερί, εκ της φυλής Δαν. **12** Και έβαλον αυτόν εις φυλακήν, εωσού φανερωθή εις αυτούς η θέλησις του Κυρίου. **13** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **14** Φέρε έξω του στρατοπέδου εκείνον όστις κατηράσθη και ας θέσωσι πάντες οι ακούσαντες αυτόν τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν αυτού, και ας λιθοβολήση αυτόν πάσα η συναγωγή. **15** Και λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Όστις καταρασθή τον Θεόν αυτού, θέλει βαστάσει την ανομίαν αυτού· **16** και όστις βλασφημήσῃ το όνομα του Κυρίου, εξάπαντος θέλει θανατωθή· με λίθους θέλει λιθοβολήσῃ αυτών πάσα η συναγωγή· άντε ζένος, άντε αυτόχθων, όταν βλασφημήσῃ το όνομα του Κυρίου, θέλει θανατωθή. **17** Και όστις φονεύσῃ άνθρωπον, εξάπαντος θέλει θανατωθή. **18** Και όστις θανατώσῃ κτήνος, θέλει ανταποδώσει ζώνον αντί ζώου. **19** Και εάν τις κάμη βλάβην εις τον πλησίον αυτού, καθώς έκामεν, ούτω θέλει γείνει εις αυτόν· **20** συντριμμα αντί συντριμματος, οφθαλμόν αντί οφθαλμού, οδόντα αντί οδόντος· καθώς έκामε βλάβην εις τον άνθρωπον, ούτω θέλει γείνει εις αυτόν. **21** Και όστις θανατώσῃ κτήνος, θέλει ανταποδώσει αυτό· και όστις φονεύσῃ άνθρωπον, θέλει θανατωθή. **22** Κρίσις μία θέλει είσθαι εις εσάς· ως εις τον ζένον, ούτω θέλει γίνεσθαι και εις τον αυτόχθονα· διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **23** Και είπεν ο Μωϋσής προς τους υιούς Ισραήλ, και έφεραν έξω του στρατοπέδου εκείνον όστις κατηράσθη και ελιθοβολήσαν αυτόν με λίθους· και οι υιοί Ισραήλ έκαμον καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν.

25 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν εν τω όρει Σινά, λέγων, **2** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και επέ προς αυτούς, Όταν εισέλθητε εις την γην, την οποίαν εγώ δίδω εις εσάς, τότε η γη θέλει φυλάξει σάββατον εις τον Κύριον. **3** Εξ έτη θέλεις σπείρει τον αγρόν σου και εξ έτη θέλεις κλαδεύει την άμπελόν σου και θέλεις συνάγει τον καρπόν αυτής. **4** το δε έβδομον έτος θέλει είσθαι σάββατον αναπαύσεως εις την γην, σάββατον διά τον Κύριον· τον αγρόν σου δεν θέλεις σπείρει και την άμπελόν σου δεν θέλεις κλαδεύσει. **5** Δεν θέλεις θερίσει τον βλαστώνοντα απ' εαυτου θερισμόν σου και τα σταφύλια της ακλαδεύτου άμπελου σου δεν θέλεις τρυγήσει ενιαυτός αναπαύσεως· θέλει είσθαι εις την γην· **6** και το σάββατον της γης θέλει είσθαι τροφή εις εσάς· εις σε, και εις τον δούλον σου, και εις την δούλην σου, και εις τον μισθωτών σου, και εις τον ζένον τον παροικούντα μετά σου. **7** Και εις τα κτήνη σου, και εις τα ζώα τα εν τη γη σου, θέλει είσθαι όλον το προϊόν αυτού εις τροφήν. **8** Και θέλεις αριθμήσει εις σεαυτόν επτά εβδομάδας ετών, επτάκις επτά έτη· και αι ημέραι των επτά εβδομάδων των ετών θέλουσιν είσθαι εις σε τεσσαράκοντα εννέα έτη. **9** Τότε θέλεις κάμει να ηχήσῃ ο αλαλαγμός της σάλπιγγος την δεκάτην του εβδόμου μηνός· την ημέραν του εξιλασμού θέλετε κάμει να ηχήσῃ η σάλπιγξ καθ' όλην την γην σας. **10** Και θέλετε αγιάσει το πεντηκοστόν έτος και θέλετε διακηρύξει άφεςιν εις την γην προς πάντας τους κατοίκους αυτής· ούτος θέλει είσθαι ενιαυτός αφέσεως εις εσάς· και θέλετε επιστρέψει έκαστος εις το κτήμα αυτου και θέλετε επιστρέψει έκαστος εις την οικογένειαν αυτου. **11** Ενιαυτός αφέσεως θέλει είσθαι εις εσάς το πεντηκοστόν έτος· δεν θέλετε σπείρει ουδέ θέλετε θερίσει το βλαστώνον απ' εαυτου εν αυτώ και δεν θέλετε τρυγήσει την ακλάδευτον άμπελον αυτου· **12** διότι ενιαυτός αφέσεως είναι άγιος· θέλει είσθαι εις εσάς από της πεδιάδος θέλετε τρώγει το προϊόν αυτής. **13** Εις το έτος τούτο της αφέσεως θέλετε επιστρέψει έκαστος εις το κτήμα αυτου. **14** Και εάν πωλήσῃ τι εις τον πλησίον σου ή αγοράσῃ παρά τον πλησίον σου, ουδεις εξ υμών θέλει δυναστεύσει τον αδελφόν αυτου. **15** Κατά τον αριθμόν των ετών μετά την άφεςιν θέλεις αγοράσει παρά τον πλησίον σου, και κατά τον αριθμόν των ετών των γεννημάτων θέλει πωλήσει εις σε. **16** Κατά το πλήθος των ετών θέλεις αυξήσει την τιμήν αυτου και κατά την ολιγότητα των ετών θέλεις ελαττώσει την τιμήν αυτου· διότι κατά τον αριθμόν των ετών των γεννημάτων θέλει πωλήσει εις σε. **17** Και δεν θέλετε δυναστεύσει έκαστος τον πλησίον αυτου αλλά θέλεις φοβηθή τον Θεόν σου· διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **18** Και θέλετε κάμνει τα προστάγματά μου και τας κρίσεις μου θέλετε φυλάττει και θέλετε εκτελεί αυτά· και θέλετε κατοικεί ασφαλώς επί της γης. **19** Και η γη θέλει διδει τους καρπούς αυτής και θέλετε τρώγει εις χορτάσιόν, και θέλετε κατοικεί ασφαλώς επ' αυτής. **20** Εάν δε είπητε, Τι θέλομεν φάγει το έβδομον έτος, αν ημείς δεν σπείρωμεν μήτε συνάξωμεν τα γεννήματα ημών; **21** τότε θέλω προστάξει την ευλογίαν μου να έλθῃ επ' υμάς το έκτον έτος, και θέλει κάμει τα γεννήματα αυτής διά τρία έτη. **22** Και θέλετε σπείρει το όγδοον έτος, και θέλετε τρώγει από των παλαιών γεννημάτων μέχρι του εννάτου έτους· εωσού έλθωσι τα γεννήματα αυτής θέλετε τρώγει παλαιά. **23** Και η γη δεν θέλει πωλείσθαι εις απαλλοτριώσιν· διότι ιδική μου είναι η γη· διότι σεις είσθε ζένοι και πάροικοι έμπροσθέν μου. **24** Διά τούτο καθ' όλην την γην της ιδιοκτησίας σας θέλετε συγχωρεί εξαγόρασις της γης. **25** Εάν ο αδελφός σου πτωχέσῃ και πωλήσῃ εκ των κτημάτων αυτου και έλθῃ ο

πλησιέστερος αυτού συγγενής διά να εξαγοράση αυτά, τότε θέλει εξαγοράσει ό, τι επώλησεν ο αδελφός αυτού. **26** Εάν δε ο άνθρωπος δεν έχη συγγενή διά να εξαγοράση αυτά, και ευπόρησε και εύρηκεν ικανά διά να εξαγοράση αυτά, **27** τότε ας αριθμήση τα έτη της πωλήσεως αυτού και ας αποδώση το περιπλέον εις τον άνθρωπον, εις τον οποίον επώλησεν αυτά, και ας επιστρέψη εις τα κτήματα αυτού. **28** Αλλ' εάν δεν ήναί κανός ώστε να δώση την τιμήν εις αυτόν, τότε το πωληθέν θέλει μένει εν τη χειρί του αγοράσαντος αυτό μέχρι του έτους της αφέσεως και θέλει απελευθερωθή εν τη αφέσει και θέλει επιστρέψει εις τα κτήματα αυτού. **29** Και εάν τις πωλήση οίκον οικήσιμον εν πόλει περιτετειχισμένη, τότε δύναται να εξαγοράση αυτόν εντός ενός έτους από της πωλήσεως αυτού· εντός ενός ολοκλήρου έτους δύναται να εξαγοράση αυτόν. **30** Αλλ' εάν δεν εξαγορασθή εωσού συμπληρωθή εις αυτόν ολόκληρον το έτος, τότε ο οίκος ο εν τη περιτετειχισμένη πόλει θέλει κυρωθή διαπαντός εις τον αγοράσαντα, εις τας γενεάς αυτού· δεν θέλει απελευθερωθή εν τη αφέσει. **31** Αι οικίαι όμως των χωρίων, τα οποία δεν είναι περιτετειχισμένα, θέλουσι λογίζεσθαι ως οι αγροί της γής· δύναται να εξαγοράζωνται και θέλουσιν απελευθερούσθαι εν τη αφέσει. **32** Περί δε των πόλεων των Λευιτών, αι οικίαι των πόλεων της ιδιοκτησίας αυτών δύναται να εξαγορασθώσιν υπό των Λευιτών εν παντί καιρώ. **33** Και εάν τις αγοράση παρά τινός των Λευιτών, τότε η εν τη πόλει της ιδιοκτησίας αυτού πωληθείσα οικία θέλει απελευθερωθή εν τη αφέσει· διότι αι οικίαι των πόλεων των Λευιτών είναι η ιδιοκτησία αυτών μεταξύ των υιών Ισραήλ. **34** Αλλ' ο αγρός των προαστείων των πόλεων αυτών δεν θέλει πωλείσθαι· διότι είναι παντοτεινή ιδιοκτησία αυτών. **35** Και εάν πτωχεύση ο αδελφός σου και δυστυχίση, τότε θέλεις βοηθήσει αυτόν ως ξένον ή πάροικον, διά να ζήση μετά σου. **36** Μη λάβης παρ' αυτού τόκον ή πλεονασμόν· αλλά φοβού τον Θεόν σου· διά να ζη ο αδελφός σου μετά σου. **37** Το αργύριόν σου δεν θέλεις δώσει εις αυτόν επί τόκου, και επί πλεονασμόν, δεν θέλεις δώσει τας τροφάς σου. **38** Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, όστις εξήγαγον σας εκ γης Αιγύπτου, διά να δώσω εις εσάς την γην Χαναάν, ώστε να ήμαι Θεός σας. **39** Και εάν πτωχεύση ο αδελφός σου πλησίον σου και πωληθή εις σε, δεν θέλεις επιβάλει εις αυτόν δουλείαν δούλου. **40** Ως μισθωτός ή πάροικος θέλει είσθαι πλησίον σου· μέχρι του έτους της αφέσεως θέλει δουλεύει εις σε. **41** Τότε θέλει εξέλθει από σου αυτός και τα τέκνα αυτού μετ' αυτού και θέλει επιστρέψει εις την συγγένειαν αυτού και εις την ιδιοκτησίαν την πατρικήν αυτού θέλει επιστρέψει. **42** Διότι δούλοί μου είναι ούτοι, τους το οποίους εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου· δεν θέλουσι πωλείσθαι, καθώς πωλείται δούλος. **43** Δεν θέλεις δεσπόζει επ' αυτόν μετά αυστηρότητος αλλά θέλεις φοβηθή τον Θεόν σου. **44** Ο δε δούλος σου και η δούλη σου, όσους αν έχης, από των εθνών των περίξ υμών, εκ τούτων θέλετε αγοράζει δούλον και δούλην. **45** Και εκ των υιών έτι των ξένων των παροικούντων μεταξύ σας, εκ τούτων θέλετε αγοράζει και εκ των συγγενείων αυτών αίτινες είναι μεταξύ σας, όσοι γεννηθήσαν εν τη γη υμών· και θέλουσιν είσθαι εις εσάς εις ιδιοκτησίαν. **46** Και θέλετε έχει αυτούς κληρονομίαν διά τα τέκνα σας ύστερον από σας, διά να κληρονομήσωσιν αυτούς ως ιδιοκτησίαν· δούλοί σας θέλουσιν είσθαι διαπαντός πλην επί τους αδελφούς σας, τους υιούς Ισραήλ, δεν θέλετε εξουσιάζει ο εις επί τον άλλον μετά αυστηρότητος. **47** Και όταν ο ξένος και ο παροικώ μετά σου πλουτήση, ο δε αδελφός σου ο μετ'

αυτού πτωχεύση και πωληθή εις τον ξένον, τον παροικούντα μετά σου, ή εις την γενεάν της συγγενείας του ξένου· **48** αφού πωληθή, θέλει εξαγορασθή πάλιν· εις εκ των αδελφών αυτού θέλει εξαγοράσει αυτόν· **49** ή ο θεός αυτού ή ο υίός του θεού αυτού θέλει εξαγοράσει αυτόν, ή εξ αίματος αυτού συγγενής εκ της συγγενείας αυτού θέλει εξαγοράσει αυτόν· ή εάν αυτός ευπόρησε, θέλει εξαγοράσει αυτός εαυτόν. **50** Και θέλει λογαριάσει μετά του αγοραστού αυτού από του έτους, καθ' ο επωλήθη εις αυτόν, μέχρι του έτους της αφέσεως και η τιμή της πωλήσεως αυτού θέλει είσθαι κατά τον αριθμόν των ετών· αναλόγως του χρόνου ενός μισθωτού θέλει λογαριασθή εις αυτόν. **51** Εάν δε μένουσι πολλά έτη, αναλόγως τούτων θέλει αποδώσει την τιμήν της εξαγοράς αυτού εκ του αργυρίου δι' ου ηγοράσθη. **52** Και εάν υπολείπωνται ολίγα έτη μέχρι του έτους της αφέσεως, θέλει κάμει λογαριασμόν μετ' αυτού και κατά τα έτη αυτού θέλει αποδώσει την τιμήν της εξαγοράς αυτού. **53** Ως ετήσιος μισθωτός θέλει είσθαι μετ' αυτού· δεν θέλει δεσπόζει επ' αυτόν μετά αυστηρότητος ενώπιόν σου. **54** Και εάν δεν εξαγορασθή κατά τα έτη ταύτα, τότε θέλει απελευθερωθή εις το έτος της αφέσεως, αυτός και τα τέκνα αυτού μετ' αυτού. **55** Διότι εις εμέ οι υιοί του Ισραήλ είναι δούλοι· δούλοί μου είναι, τους οποίους εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας.

26 Δεν θέλετε κάμει εις εαυτούς είδωλα ουδέ γλυπτά, ουδέ θέλετε ανεγείρει άγαλμα εις εαυτούς, ουδέ θέλετε στήσει λίθον εικονόγλυπτον εν τη γη υμών, διά να προσκυνήτε αυτόν· διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **2** Τα σάββατά μου θέλετε φυλάττει και το αγιαστήριόν μου θέλετε σέβεσθαι. Εγώ είμαι ο Κύριος. **3** Εάν περιπατήτε εις τα προστάγματά μου και φυλάτтите τας εντολάς μου και εκτελίτε αυτάς, **4** τότε θέλω δώσει τας βροχάς σας εις τους καιρούς αυτών, και η γη θέλει δώσει τα γεννήματα αυτής, και τα δένδρα του αγρού θέλουσι δώσει τον καρπόν αυτών. **5** Και το αλώνισμά σας θέλει σας φθάσει μέχρι του τρυγητού, και ο τρυγητός θέλει φθάσει μέχρι του σπορητού· και θέλετε τρώγει τον άρτον σας εις χορτασμόν· και θέλετε κατοικεί ασφαλώς εν τη γη υμών. **6** Και θέλω δώσει ειρήνην εις την γην, και θέλετε πλαγιάζει και ουδείς θέλει σας φοβίζει και θέλω εξολοθρεύσει τα πονηρά θηρία από της γης και μάχαριρα δεν θέλει περάσει διά μέσου της γης σας. **7** Και θέλετε διώξει τους εχθρούς σας και θέλουσι πέσει έμπροσθέν σας εν μαχαίρα· **8** και πέντε από σας θέλουσι διώξει εκατόν, και εκατόν από σας θέλουσι διώξει μυρίους· και οι εχθροί σας θέλουσι πέσει έμπροσθέν σας εν μαχαίρα. **9** Και θέλω επιβλέπει εις εσάς και θέλω σας αυξήσει και θέλω σας πληθύνει και θέλω στερεώσει την διαθήκην μου με σας. **10** Και θέλετε φάγει παλαιά παλαιών, και θέλετε εκβάλει τα παλαιά απ' έμπροσθεν των νέων. **11** Και θέλω στήσει την σκηνήν μου μεταξύ σας και η ψυχή μου δεν θέλει σας βδελυχή· **12** και θέλω περιπατεί μεταξύ σας και θέλω είσθαι Θεός σας και σεις θέλετε είσθαι λαός μου. **13** Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, όστις σας εξήγαγον εκ της γης των Αιγυπτίων, εκ της δουλείας αυτών· και συνέτριψα τους δεσμούς του ζυγού σας και σας έκαμα να περιπατήτε όρθιοι. **14** Αλλ' εάν δεν μου υπακούσητε και δεν εκτελίτε πάσας ταύτας τας εντολάς μου, **15** και εάν καταφρονήσητε τα προστάγματά μου ή εάν η ψυχή σας αποστραφή τας κρίσεις μου, ώστε να μη εκτελίτε πάσας τας εντολάς μου, ώστε να εξουδενώσητε την διαθήκην μου, **16** και εγώ θέλω κάμει τούτο εις εσάς· θέλω βάλοι επ' υμάς τρόπον, μαρασμόν, και καθύσωνα, τα οποία θέλουσι φθείρει τους

οφθαλμούς σας και θέλουν κατατήκη την ψυχήν και θέλετε σπείρει τον σπόρον σας εις μάτην, διότι οι εχθροί σας θέλουν τρώγει αυτόν. **17** Και θέλω στήσει το πρόσωπόν μου εναντίον σας, και θέλετε φονευθή έμπροσθεν των εχθρών σας και εκείνοι, οίτινες σας μισούσι, θέλουν σας εξουσιάζει και θέλετε φεύγει, ουδενός διώκοντος υμάς. **18** Και εάν μέχρι τούτου δεν μου υπακούσητε, θέλω επιβάλλει εις εσάς επταπλάσιον τιμωρίαν διά τας αμαρτίας σας. **19** Και θέλω συντρίψει την υπερηφανίαν της δυνάμεώς σας και θέλω κάμει τον ουρανόν σας ως σίδηρον και την γην σας ως χαλκόν. **20** και η δύναμίς σας θέλει αναλωθή εις μάτην· διότι η γη σας δεν θέλει δίδει τα γεννήματα αυτής και τα δένδρα της γης δεν θέλουν δίδει τον καρπόν αυτών. **21** Και εάν πορευήσθε εναντίο εις εμέ και δεν θέλητε να μου υπακούσητε, θέλω προσθέσει εις εσάς επταπλάσιους πληγάς κατά τας αμαρτίας σας. **22** Και θέλω αποστείλει εναντίον σας τα θήρια τα άγρια, τα οποία θέλουν καταφάγει τα κάκα σας και εξολοθρεύσει τα κτήνη σας και θέλουν σας τέμει ολιγοστούς και θέλουνσιν ερημωθή αι οδοί σας. **23** Και εάν εκ τούτων δεν διορθώθητε επιστρέφοντες εις εμέ, αλλά πορευήσθε εναντίο εις εμέ, **24** τότε θέλω πορευθή και εγώ εναντίο εις εσάς, και θέλω σας παιδεύσει και εγώ επταπλάσιως διά τας αμαρτίας σας. **25** Και θέλω φέρι εφ' υμάς μάχαιραν, ήτις θέλει κάμει την εκδίκησιν της διαθήκης μου· και όταν καταφύγητε εις τας πόλεις σας, θέλω στείλει θανατικόν εν μέσω υμών· και θέλετε παραδοθή εις τας χείρας του εχθρού. **26** Και όταν κατασυντρίψω το στήριγμα του άρτου σας, δέκα γυναίκες θέλουν ψήνει τους άρτους σας εν ενί κλιβάνω, και οι άρτοι σας θέλουνσιν αποδοθή εις εσάς με ζύγιον· και θέλετε τρώγει και δεν θέλετε χορταίνει. **27** Εάν δε και διά τούτων δεν μου υπακούσητε, αλλά πορευήσθε εναντίο εις εμέ, **28** τότε εγώ θέλω πορευθή εναντίο εις εσάς μετά θυμού και θέλω σας παιδεύσει και εγώ επταπλάσιως διά τας αμαρτίας σας. **29** Και θέλετε φάγει τας σάρκας των υιών σας και τας σάρκας των θυγατέρων σας θέλετε φάγει. **30** Και θέλω κατεδαφίσει τους υψηλούς τόπους σας και θέλω καταστρέψει τα ειδωλά σας και θέλω ρίψει τα πτώματά σας επί τα πτώματα των βδελυρών ειδωλών σας· και θέλει σας βδελυχή η ψυχή μου. **31** Και θέλω καταστήσει τας πόλεις σας ερήμους και θέλω εξερημώσει τα αγιαστήριά σας και δεν θέλω οσφρανθή την οσμήν των ευωδιών σας. **32** και θέλω εξερημώσει εγώ την γην σας και θέλουνσιν θαυμάσει εις τούτο οι εχθροί σας, οι κατοικούντες εν αυτή. **33** Και θέλω σας διασπείρει μεταξύ των εθνών· και θέλω σύρει οπίσω σας μάχαιραν· και η γη σας θέλει μένει έρημος και αι πόλεις σας θέλουνσιν είσθαι έρημοι. **34** Τότε η γη θέλει απολαύσει τα σάββατα αυτής καθ' όλον τον καιρόν όσον αυτή μείνη έρημος και σεις εν τη γη των εχθρών σας· τότε θέλει αναπαυθή η γη και θέλει απολαύσει τα σάββατα αυτής. **35** Καθ' όλον τον καιρόν της ερημώσεως αυτής θέλει αναπαύεσθαι διότι δεν ανεπαύετο εις τα σάββατά σας, ότε κατακείτε επ' αυτής. **36** Επί δε τους εναπολειφθέντας από σας θέλω επιφέρει δειλίαν εις την καρδίαν αυτών εν τοις τόποις των εχθρών αυτών· και ήχος φύλλου σειομένου θέλει διώκει αυτούς και θέλουνσιν φεύγει, ως φεύγοντες από μαχαίρας και θέλουνσιν πίπτει, ουδενός διώκοντος. **37** Και θέλουνσιν πίπτει ο εις επί τον άλλον ως έμπροσθεν μαχαίρας, ουδενός διώκοντος· και δεν θέλετε δυνηθή να σταθήτε έμπροσθεν των εχθρών σας. **38** Και θέλετε απολεσθή μεταξύ των εθνών, και η γη των εχθρών σας θέλει σας καταφάγει. **39** Και οι εναπολειφθέντες από σας θέλουνσιν φθείρεσθαι διά τας ανομίας αυτών εν τοις

τόποις των εχθρών σας και ότι διά τας ανομίας των πατέρων αυτών θέλουνσιν φθείρεσθαι μετ' αυτών. **40** Εάν δε ομολογήσωσι την ανομίαν αυτών και την ανομίαν των πατέρων αυτών διά την παράβασιν αυτών, την οποίαν παρέβησαν εναντίον μου, και διότι επορεύθησαν έτι εναντίο εις εμέ, **41** και εγώ επορεύθη εναντίο εις αυτούς, και έφερα αυτούς εις την γην των εχθρών αυτών· εάν τότε ταπεινωθή η καρδιά αυτή η απερίτμητος και δεχθώσι τότε την τιμωρίαν της ανομίας αυτών, **42** τότε θέλω ενθυμηθή την διαθήκην μου την προς τον Ιακώβ, και την διαθήκην μου την προς τον Ισαάκ, και την διαθήκην μου την προς τον Αβραάμ θέλω ενθυμηθή· και την γη θέλω ενθυμηθή. **43** Και η γη θέλει μένει παρητημένη απ' αυτών και θέλει απολαύσει τα σάββατα αυτής, μένουσα έρημος αυτών· και αυτοί θέλουνσιν δεχθή την τιμωρίαν της ανομίας αυτών· διότι κατεφρόνησαν τας κρίσεις μου και διότι η ψυχή αυτών απεστράφη τα προστάγματά μου. **44** Αλλά και ούτως ενώ ευρίσκονται εν τη γη των εχθρών αυτών, δεν θέλω απορρίψει αυτούς, ουδέ θέλω βδελυχή αυτούς, ώστε να εξολοθρεύσω αυτούς, και να ματαιώσω την διαθήκην μου την προς αυτούς· διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός αυτών. **45** αλλά θέλω ενθυμηθή υπέρ αυτών την διαθήκην των πατέρων αυτών, τους οποίους εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου, ενώπιον των εθνών, διά να ήμαι Θεός αυτών. Εγώ είμαι ο Κύριος. **46** Ταύτα είναι τα προστάγματα και αι κρίσεις και οι νόμοι, τους οποίους έκαμεν ο Κύριος μεταξύ εαυτού και των υιών Ισραήλ επί του όρους Σινά διά χειρός του Μωϋσέως.

27 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και επέ προς αυτούς, Όταν τις κάμη επίσημον ευχήν, συ θέλεις κάμει την εκτίμησιν των ψυχών προς τον Κύριον. **3** Και η εκτίμησίς σου θέλει είσθαι του μεν αρσενικού, από είκοσι ετών μέχρις εξήκοντα ετών, η εκτίμησίς σου βεβαίως θέλει είσθαι πενήκοντα σίκλοι αργυρίου, κατά τον σίκλον του αγιαστηρίου. **4** εάν δε ήναι θηλυκόν, η εκτίμησίς σου θέλει είσθαι τριάκοντα σίκλοι. **5** Εάν δε ήναι από πέντε ετών μέχρις είκοσι, η εκτίμησίς σου θέλει είσθαι του μεν αρσενικού είκοσι σίκλοι, του δε θηλυκού δέκα σίκλοι. **6** Εάν δε ήναι από ενός μηνός μέχρι πέντε ετών, η εκτίμησίς σου θέλει είσθαι του μεν αρσενικού πέντε σίκλοι αργυρίου· του δε θηλυκού η εκτίμησίς σου τρεις σίκλοι αργυρίου. **7** Εάν δε από εξήκοντα ετών και επάνω, εάν μεν ήναι αρσενικόν, η εκτίμησίς σου θέλει είσθαι δεκαπέντε σίκλοι εάν δε θηλυκόν, δέκα σίκλοι. **8** Και εάν ήναι πτωχότερος της εκτιμήσεώς σου, θέλει παρασταθή έμπροσθεν του ιερέως, και ο ιερεύς θέλει εκτιμήσει αυτόν· κατά την δύναμιν εκείνου όστις έκαμε την ευχήν, ο ιερεύς θέλει εκτιμήσει αυτόν. **9** Και εάν η ευχή ήναι κτήνος, εκ των όσα προσφέρονται δώρον προς τον Κύριον, παν ό, τι δίδει τις εκ τούτων εις τον Κύριον θέλει είσθαι άγιον. **10** Δεν θέλει αλλάξει αυτό, ουδέ θέλει αντικαταστήσει καλόν αντί κακού, ή κακόν αντί καλού· εάν δε ποτέ ανταλλάξη κτήνος αντί κτήνους, τότε και αυτό και το αντάλλαγμα αυτού θέλουνσιν είσθαι άγια. **11** Εάν δε ήναι τι κτήνος ακάθαρτον, εκ των όσα δεν προσφέρονται δώρον προς τον Κύριον, τότε θέλει παραστήσει το κτήνος έμπροσθεν του ιερέως. **12** και θέλει εκτιμήσει αυτό ο ιερεύς, είτε καλόν είναι είτε κακόν· κατά την εκτίμησιν σου, υ ιερεύς, ούτω θέλει είσθαι. **13** Και εάν τις θελήση να εξαγοράση αυτό, τότε θέλει προσθέσει το πέμπτον αυτού εις την εκτίμησιν σου. **14** Και όταν τις αφιέρωση την οικίαν αυτού αφιέρωμα εις τον Κύριον, τότε ο ιερεύς θέλει εκτιμήσει αυτήν, είτε καλή είναι είτε

κακή· καθώς εκτίμησε αυτήν ο ιερεύς, ούτω θέλει είσθαι. **15** Και εάν ο αφιερώσας αυτήν θελήσει να εξαγοράσει την οικίαν αυτού, θέλει προσθέσει το πέμπτον του αργυρίου της εκτιμήσεώς σου εις αυτήν και θέλει είσθαι αυτού. **16** Και εάν τις αφιερώσει εις τον Κύριον μέρος του αγρού της ιδιοκτησίας αυτού, η εκτίμησίς σου θέλει είσθαι κατά τον σπόρον αυτού· εν χομόρ σπόρου κριθής θέλει εκτιμηθή αντί πενήκοντα σίκλων αργυρίου. **17** Εάν από του έτους της αφέσεως αφιερώσει τον αγρόν αυτού, κατά την εκτίμησίν σου θέλει είσθαι. **18** Αλλ' εάν μετά την άφεςιν αφιερώσει τον αγρόν αυτού, ο ιερεύς θέλει λογαριάσει εις αυτόν το αργύριον κατά τα επίλοιπα έτη μέχρι του έτους της αφέσεως, και θέλει αφαιρεθή από της εκτιμήσεώς σου. **19** Εάν δε ποτέ ο αφιερώσας τον αγρόν θελήσει να εξαγοράσει αυτόν, θέλει προσθέσει εις αυτόν το πέμπτον του αργυρίου της εκτιμήσεώς σου, και θέλει είσθαι αυτού. **20** Και εάν δεν εξαγοράσει τον αγρόν ή εάν επώλησε τον αγρόν εις άλλον τινά, δεν θέλει εξαγοράζεσθαι πλέον. **21** Αλλ' όταν ο αγρός παρέλθη την άφεςιν, θέλει είσθαι άγιος εις τον Κύριον, ως αγρός καθιερωμένος· η κυριότης αυτού θέλει είσθαι του ιερέως. **22** Εάν δε αφιερώσει τις εις τον Κύριον αγρόν τον οποίον ηγόρασεν, όστις δεν είναι εκ των αγρών της ιδιοκτησίας αυτού· **23** ο ιερεύς θέλει λογαριάσει εις αυτόν την αξίαν της εκτιμήσεώς σου μέχρι του έτους της αφέσεως· και θέλει δώσει την εκτίμησίν σου την ημέραν εκείνην· είναι άγιον εις τον Κύριον. **24** Εις το έτος της αφέσεως ο αγρός θέλει αποδοθή εις εκείνον, από του οποίου ηγοράσθη, εις τον έχοντα την κυριότητα της γης. **25** Και πάσαι αι εκτιμήσεις σου θέλουσιν είσθαι κατά τον σίκλον του αγιαστηρίου· είκοσι γερά θέλει είσθαι ο σίκλος. **26** Πλην το πρωτότοκον μεταξύ των κτηνών, το οποίον ανήκει ως πρωτότοκον εις τον Κύριον, ουδείς θέλει αφιερώσει αυτό· είτε μόσχος είτε αρνίον, του Κυρίου είναι. **27** Και εάν ήναι από ακαθάρτων κτηνών, θέλει εξαγοράσει αυτό κατά την εκτίμησίν σου και θέλει προσθέσει το πέμπτον αυτού επ' αυτό· ή εάν δεν εξαγοράζεται, θέλει πωληθή κατά την εκτίμησίν σου. **28** Ουδέν όμως καθιέρωμα, το οποίον καθιερώσει τις εις τον Κύριον εκ των όσα έχει, από ανθρώπου έως κτήνους και έως αγρού της ιδιοκτησίας αυτού, θέλει πωληθή ουδέ θέλει εξαγορασθή· παν καθιέρωμα είναι αγιώτατον εις τον Κύριον. **29** Ουδέν καθιέρωμα καθιερωθέν παρά ανθρώπου θέλει εξαγορασθή· εξάπαντος θέλει θανατωθή. **30** Και παν δέκατον της γης, είτε εκ του σπόρου της γης είτε εκ του καρπού των δένδρων, του Κυρίου είναι· είναι άγιον εις τον Κύριον. **31** Και εάν ποτέ θελήσει τις να εξαγοράσει το δέκατον αυτού, θέλει προσθέσει εις αυτό το πέμπτον αυτού. **32** Και παν δέκατον βόων και προβάτων, παντός ζώου διαβαίνοντος υποκάτωθεν της ράβδου, το δέκατον θέλει είσθαι άγιον εις τον Κύριον. **33** Δεν θέλει διακρίνει είτε καλόν είναι είτε κακόν ουδέ θέλει αλλάξει αυτό· και εάν ποτέ αλλάξει αυτό, και αυτό και το αντάλλαγμα αυτού θέλουσιν είσθαι άγια· δεν θέλει εξαγορασθή. **34** Αύται είναι αι εντολαί, τας οποίας προσέταξε Κύριος εις τον Μωυσήν διά τους υιούς Ισραήλ εν τω όρει Σινά.

Ἀριθμοί

1 Και ἐλάλησε Κύριος προς τον Μωϋσὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ, ἐν τῇ σκηνῇ του μαρτυρίου, τὴν πρώτην του δευτέρου μηνός, εἰς το δεῦτερον ἔτος ἀφοῦ ἐξήλθον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων, **2** Λάβετε το κεφάλαιον πάσης τῆς συναγωγῆς των υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ τας συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους των πατέρων αὐτῶν, ἀπαριθμοῦντες κατ' ὄνομα παν ἀρσενικόν κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν. **3** Ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν και ἐπάνω, πάντας τους δυναμένους ἐν τῷ Ἰσραὴλ να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, συ και ο Ἀαρῶν ἀπαριθμήσατε αὐτοὺς κατὰ τα στρατεύματα αὐτῶν. **4** Και με σας θέλει εἶσθαι εἰς ἄνθρωπος ἀφ' ἐκάστης φυλῆς ἕκαστος ἀρχῶν του οἴκου των πατέρων αὐτοῦ θέλει εἶσθαι. **5** Και ταῦτα εἶναι τα ὀνόματα των ἀνδρῶν οἵτινες θέλουσι παρασταθῆ με σᾶς· ἐκ του Ρουβὴν, Ελισούρ ο υἱός του Σεδιούρ· **6** ἐκ του Συμεὼν, Σελουμίλ ο υἱός του Σουρισαδά· **7** ἐκ του Ἰούδα, Ναασῶν ο υἱός του Ἀμμισαδά· **8** ἐκ του Ἰσάχαρ, Ναθαναὴλ ο υἱός του Σουάρ· **9** ἐκ του Ζαβουλών, Ελιαῖβ ο υἱός του Χαιλῶν· **10** ἐκ των υἱῶν του Ἰωσήφ, ἐκ μεν του Εφραΐμ, Ελισαμά ο υἱός του Ἀμμιουδ· ἐκ δε του Μανασσή, Γαμλιήλ ο υἱός του Φεδασοούρ· **11** ἐκ του Βενιαμίν, Ἀβειδάν ο υἱός του Γιδεωνί· **12** ἐκ του Δαν, Ἀχιέζερ ο υἱός του Ἀμμισαδά· **13** ἐκ του Ἀσήρ, Φαγαίηλ ο υἱός του Οχράν· **14** ἐκ του Γαδ, Ελιασάφ ο υἱός του Δεουήλ· **15** ἐκ του Νεφθαλί, Ἀχιρά ο υἱός του Αἰνάν. **16** Οὔτοι ἦσαν οἱ ἐκλεκτοὶ τῆς συναγωγῆς, ἀρχόντες των φυλῶν των πατέρων αὐτῶν, ἀρχηγοὶ των χιλιάδων του Ἰσραὴλ. **17** Ο Μωϋσὴς λοιπόν και ο Ἀαρῶν ἔλαβον τους ἀνδρας τούτους οὐνομασθέντας κατ' ὄνομα. **18** και συνεκάλεσαν πᾶσαν τὴν συναγωγὴν, τὴν πρώτην του δευτέρου μηνός, και κατεγράφησαν κατὰ τας συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους των πατέρων αὐτῶν, κατὰ τον ἀριθμὸν των ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν και ἐπάνω, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν. **19** Καθὼς προσέταξεν ο Κύριος εἰς τον Μωϋσὴν, οὕτως ἀπρηρίθησαν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ. **20** Και οἱ υἱοὶ Ρουβὴν, του πρωτοτόκου του Ἰσραὴλ, κατὰ τας γενεάς αὐτῶν, κατὰ τας συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους των πατέρων αὐτῶν, κατὰ τον ἀριθμὸν των ὀνομάτων, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, παν ἀρσενικόν ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν και ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **21** οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Ρουβὴν ἦσαν τεσσαράκοντα ἐξ χιλιάδες και πεντακόσιοι. **22** Ἐκ των υἱῶν Συμεὼν, κατὰ τας γενεάς αὐτῶν, κατὰ τας συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους των πατέρων αὐτῶν, οἱ ἀπαριθμηθέντες κατὰ τον ἀριθμὸν των ὀνομάτων ἐξ αὐτῶν, κατὰ κεφαλὴν αὐτῶν, παν ἀρσενικόν ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν και ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **23** οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Συμεὼν ἦσαν πενήτηκοντα ἐννέα χιλιάδες και τριακόσιοι. **24** Ἐκ των υἱῶν Γαδ, κατὰ τας γενεάς αὐτῶν, κατὰ τας συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους των πατέρων αὐτῶν, κατὰ τον ἀριθμὸν των ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν και ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **25** οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Γαδ ἦσαν τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδες και ἐξακόσιοι πενήτηκοντα. **26** Ἐκ των υἱῶν Ἰούδα, κατὰ τας γενεάς αὐτῶν, κατὰ τας συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους των πατέρων αὐτῶν, κατὰ τον ἀριθμὸν των ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν και ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **27** οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα ἦσαν ἐβδομήκοντα τέσσαρες χιλιάδες και ἐξακόσιοι. **28** Ἐκ των υἱῶν Ἰσάχαρ, κατὰ τας γενεάς αὐτῶν, κατὰ τας συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους των πατέρων αὐτῶν, κατὰ τον ἀριθμὸν των ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν και

ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **29** οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ ἦσαν πενήτηκοντα τέσσαρες χιλιάδες και τετρακόσιοι. **30** Ἐκ των υἱῶν Ζαβουλών, κατὰ τας γενεάς αὐτῶν, κατὰ τας συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους των πατέρων αὐτῶν, κατὰ τον ἀριθμὸν των ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν και ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **31** οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Ζαβουλών ἦσαν πενήτηκοντα ἐπτά χιλιάδες και τετρακόσιοι. **32** Ἐκ των υἱῶν Ἰωσήφ, ἐκ μεν των υἱῶν Εφραΐμ, κατὰ τας γενεάς αὐτῶν, κατὰ τας συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους των πατέρων αὐτῶν, κατὰ τον ἀριθμὸν των ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν και ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **33** οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Εφραΐμ ἦσαν τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. **34** Ἐκ των υἱῶν Μανασσή, κατὰ τας γενεάς αὐτῶν, κατὰ τας συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους των πατέρων αὐτῶν, κατὰ τον ἀριθμὸν των ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν και ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **35** οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Μανασσή ἦσαν τριάκοντα δύο χιλιάδες και διακόσιοι. **36** Ἐκ των υἱῶν Βενιαμίν, κατὰ τας γενεάς αὐτῶν, κατὰ τας συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους των πατέρων αὐτῶν, κατὰ τον ἀριθμὸν των ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν και ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **37** οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Βενιαμίν ἦσαν τριάκοντα πέντε χιλιάδες και τετρακόσιοι. **38** Ἐκ των υἱῶν Δαν, κατὰ τας γενεάς αὐτῶν, κατὰ τας συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους των πατέρων αὐτῶν, κατὰ τον ἀριθμὸν των ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν και ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **39** οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Δαν ἦσαν ἐξήκοντα δύο χιλιάδες και ἐπακόσιοι. **40** Ἐκ των υἱῶν Ἀσήρ, κατὰ τας γενεάς αὐτῶν, κατὰ τας συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους των πατέρων αὐτῶν, κατὰ τον ἀριθμὸν των ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν και ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **41** οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Ἀσήρ ἦσαν χιλιάδες τεσσαράκοντα μία και πεντακόσιοι. **42** Ἐκ των υἱῶν Νεφθαλί, κατὰ τας γενεάς αὐτῶν, κατὰ τας συγγενείας αὐτῶν, κατὰ τοὺς οἴκους των πατέρων αὐτῶν, κατὰ τον ἀριθμὸν των ὀνομάτων, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν και ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **43** οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ τῆς φυλῆς Νεφθαλί ἦσαν πενήτηκοντα τρεις χιλιάδες και τετρακόσιοι. **44** Οὔτοι εἶναι οἱ ἀπαριθμηθέντες, τους οἰοῦσιν ἀπρηρίθησαν ο Μωϋσὴς και ο Ἀαρῶν και οἱ ἀρχόντες του Ἰσραὴλ, οἱ δώδεκα ἄνδρες ἕκαστος ἴτο κατὰ τον οἶκον των πατέρων αὐτοῦ. **45** Και ἦσαν πάντες οἱ ἀπαριθμηθέντες ἐκ των υἱῶν Ἰσραὴλ, κατὰ τοὺς οἴκους των πατέρων αὐτῶν, ἀπὸ εἴκοσι ἐτῶν και ἐπάνω, πάντες οἱ δυνάμενοι μεταξύ του Ἰσραὴλ να ἐξέλθωσιν εἰς πόλεμον, **46** πάντες οἱ ἀπαριθμηθέντες ἦσαν ἐξακόσιοι τρεις χιλιάδες και πεντακόσιοι πενήτηκοντα. **47** Οἱ Λευῖται ὅμως, κατὰ τὴν φυλὴν των πατέρων αὐτῶν, δεν ἀπρηρίθησαν μεταξύ αὐτῶν. **48** Διότι ο Κύριος εἶχε λαλήσει προς τον Μωϋσὴν, λέγων, **49** Μόνον τὴν φυλὴν του Λευῖ μη ἀπαριθμήσης και το κεφάλαιον αὐτῶν μη λάβης μετὰ των υἱῶν Ἰσραὴλ· **50** ἀλλὰ δος εἰς τους Λευῖτας τὴν ἐπιστασίαν τῆς σκηνῆς του μαρτυρίου και πάντων των σκευῶν αὐτῆς και πάντων των ἀνηκόντων εἰς αὐτὴν· οὔτοι θέλουσι βαστάζει τὴν σκηνὴν και πάντα τα σκευὴ αὐτῆς, και οὔτοι θέλουσιν υπηρετεῖ εἰς αὐτὴν, και θέλουσι στρατοπεδεῦει κύκλω τῆς σκηνῆς. **51** Και ὅταν ἡ σκηνὴ μέλλη να σηκωθῆ, οἱ Λευῖται θέλουσι καταβιβάζει αὐτὴν· και ὅταν ἡ σκηνὴ πρέπη να στηθῆ, οἱ Λευῖται θέλουσι στήνει αὐτὴν· και ὅστις ξένος πλησιάσῃ, ἀς θανατόνηται.

52 Και οι μεν υιοί Ισραήλ θέλουσι στρατοπεδεύει, ἕκαστος ἐν τῷ στρατοπέδῳ αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος πλησίον τῆς σημαίας αὐτοῦ κατὰ τὰ στρατεύματα αὐτῶν. 53 Οἱ δε Λευῖται θέλουσι στρατοπεδεύει κύκλῳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, διὰ νὰ μὴ ἴναι ὀργὴ ἐπὶ τὴν συναγωγὴν τῶν υἰῶν Ισραήλ· καὶ οἱ Λευῖται θέλουσι φυλάττει τὰς φυλακὰς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 54 Καὶ ἕκαμον οἱ υιοί Ισραήλ κατὰ πάντα ὅσα προσέταξεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν· οὕτως ἕκαμον.

2 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν καὶ πρὸς τὸν Ααρών, λέγων, 2 Ἀς στρατοπεδεύωσιν οἱ υιοί Ισραήλ, ἕκαστος πλησίον τῆς σημαίας αὐτοῦ, μετὰ τοῦ σημείου τοῦ οἴκου τῶν πατέρων αὐτῶν· κύκλῳ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κατέναντι θέλουσι στρατοπεδεύει. 3 Καὶ οἱ μεν πρὸς ἀνατολὰς στρατοπεδεύοντες θέλουσιν εἶσθαι οἱ ἐκ τῆς σημαίας τοῦ στρατοπέδου Ιούδα, κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἰῶν Ιούδα θέλει εἶσθαι Ναασάων ὁ υἰὸς τοῦ Ἀμμιναδάβ· 4 τὸ δε στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν εβδομήκοντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ ἐξακόσιοι. 5 Καὶ οἱ στρατοπεδεύοντες πλησίον αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι ἡ φυλὴ Ἰσάχαρ· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἰῶν Ἰσάχαρ θέλει εἶσθαι Ναθαναὴλ ὁ υἰὸς τοῦ Σουάρ· 6 τὸ στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν πενήκοντα τέσσαρες χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. 7 Ἐπειτα ἡ φυλὴ Ζαβουλὼν· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἰῶν Ζαβουλῶν θέλει εἶσθαι Ἐλιάβ ὁ υἰὸς τοῦ Χαϊλῶν· 8 τὸ δε στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν πενήκοντα ἐπτὰ χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. 9 Πάντες οἱ ἀριθμηθέντες ἐν τῷ στρατοπέδῳ Ιούδα ἦσαν ἑκατὸν ογδοήκοντα ἐξ ἑξακλῶν καὶ τετρακόσιοι, κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν· οὗτοι θέλουσι σηκόνεσθαι πρῶτοι. 10 Πρὸς μεσημβρίαν δε θέλει εἶσθαι σημαία τοῦ στρατοπέδου Ρουβὴν κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἰῶν Ρουβὴν θέλει εἶσθαι Ἐλισούρ ὁ υἰὸς τοῦ Σεδιούρ· 11 τὸ δε στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν τεσσαράκοντα ἐξ ἑξακλῶν καὶ πετακόσιοι. 12 Καὶ οἱ στρατοπεδεύοντες πλησίον αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι ἡ φυλὴ Συμεὼν· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἰῶν Συμεὼν θέλει εἶσθαι Σελουμιήλ ὁ υἰὸς τοῦ Σουρισαδά· 13 τὸ δε στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν πενήκοντα ἐννέα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι. 14 Ἐπειτα ἡ φυλὴ Γάδ· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἰῶν Γαδ θέλει εἶσθαι Ἐλιασάφ ὁ υἰὸς τοῦ Δεουήλ· 15 τὸ δε στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδες καὶ ἐξακόσιοι πενήκοντα. 16 Πάντες οἱ ἀριθμηθέντες ἐν τῷ στρατοπέδῳ Ρουβὴν ἦσαν χιλιάδες ἑκατὸν πενήκοντα μία καὶ τετρακόσιοι πενήκοντα, κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν· οὗτοι θέλουσι σηκόνεσθαι δεύτεροι. 17 Ἐπειτα θέλει σηκόνεσθαι ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, τὸ στρατοπέδον τῶν Λευιτῶν ἐν τῷ μέσῳ τῶν στρατοπέδων· καθὼς ἐστρατοπέδευσαν, οὕτω θέλουσι σηκόνεσθαι ἕκαστος εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ πλησίον τῆς σημαίας αὐτῶν. 18 Πρὸς δυσμὰς δε θέλει εἶσθαι ἡ σημαία τοῦ στρατοπέδου τοῦ Εφραΐμ κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἰῶν Εφραΐμ θέλει εἶσθαι Ἐλισαμά ὁ υἰὸς τοῦ Ἀμμιούδ· 19 τὸ δε στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πετακόσιοι. 20 Καὶ πλησίον αὐτοῦ ἡ φυλὴ Μανασσή· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἰῶν Μανασσή θέλει εἶσθαι Γαμαλιήλ ὁ υἰὸς τοῦ Φεδασοῦρ· 21 τὸ δε στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν τριακὸν δύο χιλιάδες καὶ διακόσιοι. 22 Ἐπειτα ἡ φυλὴ Βενιαμίν· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἰῶν Βενιαμίν θέλει εἶσθαι Ἀβειδάν ὁ υἰὸς τοῦ Γιδεωνί· 23 τὸ δε στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν τριακὸντα πέντε χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. 24 Πάντες οἱ ἀριθμηθέντες τοῦ στρατοπέδου

Εφραΐμ ἦσαν ἑκατὸν οκτὼ χιλιάδες καὶ ἑκατὸν, κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν· οὗτοι θέλουσι σηκόνεσθαι τρίτοι. 25 Πρὸς βορρὰν δε θέλει εἶσθαι ἡ σημαία τοῦ στρατοπέδου Δαν, κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἰῶν Δαν θέλει εἶσθαι Ἀχιέζερ ὁ υἰὸς τοῦ Ἀμμισαδά· 26 τὸ δε στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν ἐξήκοντα δύο χιλιάδες καὶ ἐπακόσιοι. 27 Καὶ οἱ στρατοπεδεύοντες πλησίον αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι ἡ φυλὴ Ἀσήρ· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἰῶν Ἀσήρ θέλει εἶσθαι Φαγαγιήλ ὁ υἰὸς τοῦ Οχράν· 28 τὸ δε στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν χιλιάδες τεσσαράκοντα μία καὶ πετακόσιοι. 29 Ἐπειτα ἡ φυλὴ Νεφθαλί· καὶ ὁ ἄρχων τῶν υἰῶν Νεφθαλί θέλει εἶσθαι Ἀχιρά ὁ υἰὸς τοῦ Ἀινάν· 30 τὸ δε στράτευμα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀριθμηθέντες αὐτῶν ἦσαν πενήκοντα τρεῖς χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. 31 Πάντες οἱ ἀριθμηθέντες τοῦ στρατοπέδου Δαν ἦσαν ἑκατὸν πενήκοντα ἐπτὰ χιλιάδες καὶ ἐξακόσιοι οὗτοι θέλουσι σηκόνεσθαι ἔσχατοι κατὰ τὰς σημαίας αὐτῶν. 32 Οὗτοι εἶναι οἱ ἀριθμηθέντες ἐκ τῶν υἰῶν Ισραήλ κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν· πάντες οἱ ἀριθμηθέντες ἐν τοῖς στρατοπέδοις κατὰ τὰ τάγματα αὐτῶν ἦσαν ἐξακόσιοι τρεῖς χιλιάδες καὶ πετακόσιοι πενήκοντα. 33 Οἱ δε Λευῖται δὲν συνηριθίμθησαν μετὰ τῶν υἰῶν Ισραήλ, καθὼς προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν. 34 Καὶ ἕκαμον οἱ υιοί Ισραήλ κατὰ πάντα ὅσα προσέταξε Κύριος εἰς τὸν Μωϋσῆν· οὕτως ἐστρατοπέδευσαν κατὰ τὰς σημαίας αὐτῶν καὶ οὕτως ἐσηκώθησαν ἕκαστος κατὰ τὰς συγγενείας αὐτοῦ, κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτοῦ.

3 Αὗται δε εἶναι αἱ γενεαὶ τοῦ Ααρών καὶ τοῦ Μωϋσέως, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐλάλησεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινά. 2 Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἰῶν τοῦ Ααρών· Ναδάβ ὁ πρωτότοκος καὶ Ἀβιούδ, Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ. 3 Ταῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν υἰῶν τοῦ Ααρών, τῶν ἱερέων τῶν κεκρισμένων, οἵτινες καθιερώθησαν διὰ τὰ ἱερατεύωσιν. 4 Ἀπέθανε δε ὁ Ναδάβ καὶ ὁ Ἀβιούδ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἐνὰ προσέφρον πυρ ζέον ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά, καὶ τέκνα δὲν εἶχον· καὶ ἱεράτευσεν ὁ Ἐλεάζαρ καὶ ὁ Ἰθάμαρ ἐνώπιον Ααρών τοῦ πατρὸς αὐτῶν. 5 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, 6 Φέρε τὴν φυλὴν τοῦ Λευὶ καὶ παράστησον αὐτοὺς ἔμπροσθεν Ααρών τῶν ἱερέως, διὰ τὰ ὑπηρετώσιν εἰς αὐτόν. 7 Καὶ θέλουσι φυλάττει τὰς φυλακὰς αὐτοῦ καὶ τὰς φυλακὰς πάσης τῆς συναγωγῆς ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, ἐκτελοῦντες τὰς υπηρεσίας τῆς σκηνῆς. 8 Καὶ θέλουσι φυλάττει πάντα τὰ σκεῦη τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὰς φυλακὰς τῶν υἰῶν Ισραήλ, ἐκτελοῦντες τὰς υπηρεσίας τῆς σκηνῆς. 9 Καὶ θέλεις δώσει τοὺς Λευῖτας εἰς τὸν Ααρών καὶ εἰς τοὺς υἰοὺς αὐτοῦ· οὗτοι εἶναι δεδομένοι δῶρον εἰς αὐτόν ἐκ τῶν υἰῶν Ισραήλ. 10 Τον δε Ααρών καὶ τοὺς υἰοὺς αὐτοῦ θέλεις καταστήσει εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶσι τὰ τῆς ἱερατείας αὐτῶν· ὅστις δε ζήνος πλησίαση θέλει θανατόνεσθαι. 11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, λέγων, 12 Ἰδοὺ, ἐγὼ ἔλαβον τοὺς Λευῖτας ἐκ μέσου τῶν υἰῶν Ισραήλ, ἀντὶ παντὸς πρωτότοκου διανοίγοντος μῆτραν ἐκ τῶν υἰῶν Ισραήλ· καὶ θέλουσιν εἶσθαι οἱ Λευῖται ἐμοῦ. 13 Διότι παν πρωτότοκον εἶμαι ἐμοῦ· ἐπειδὴ καθ' ἣν ἡμέραν ἐπάταξα παν πρωτότοκον ἐν γῇ Αιγύπτου, ἠγάσσα εἰς ἐμαυτὸν παν πρωτότοκον ἐν τῷ Ισραήλ, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ἐμοῦ θέλουσιν εἶσθαι. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. 14 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά, λέγων, 15 Ἀριθμησον τοὺς υἰοὺς Λευὶ κατὰ τοὺς οἴκους τῶν πατέρων αὐτῶν, κατὰ τὰς συγγενείας αὐτῶν· παν ἀρσενικὸν ἀπὸ ἐνός μηνός καὶ ἐπάνω θέλεις ἀριθμῆσει

τους μοχλούς αυτού. **12** και θέλουνι λάβει πάντα τα σκεύη της υπηρεσίας, διά των οποίων υπηρετούσιν εις τα άγια, και βάλει εις ύφασμα κυανού και θέλουνι σκεπάσει αυτά διά καλύμματος εκ δερμάτων θών και επιθέσει εις μοχλούς. **13** Και θέλουνι καθαρίσει το θυσιαστήριον από της στάκτης, και θέλουνι περισκεπάσει αυτό διά υφάσματος πορφυρού. **14** και θέλουνι βάλει επ' αυτό πάντα τα σκεύη αυτού, διά των οποίων εκτελούσι τας υπηρεσίας αυτού, τα θυμιατήρια, τας κρεάγρας, και τα πτυάρια, και τας λεκάνας πάντα τα σκεύη του θυσιαστηρίου, και θέλουνι εραπλώσει επ' αυτό κάλυμμα εκ δερμάτων θών και διαπεράσει τους μοχλούς αυτού. **15** Και αφού τελειώσωσιν ο Ααρών και οι υιοί αυτού να περισκεπάσωσι τα άγια και πάντα τα σκεύη τα άγια, όταν μέλλη να σηκωθή το στρατόπεδον, τότε θέλουνι πλησιάσει οι υιοί του Καθή διά να βαστάσωσιν αυτά· και δεν θέλουνι εγγίσει τα άγια, διά να μη αποθάνωσι· ταύτα είναι τα όσα θέλουνι βαστάζει οι υιοί του Καθή εν τη σκηνή του μαρτυρίου. **16** Και η επιστασία του Ελεάζαρ υιού του Ααρών του ιερέως θέλει είσθαι το έλιον του φωτός, και το ευώδες θυμίαμα, και η καθημερινή εξ αλφίτων προσφορά, και το έλιον του χρίσματος, η επιστασία πάσης της σκηνής, και πάντων των εν αυτή, του αγιαστηρίου, και πάντων των σκευών αυτού. **17** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών, λέγων, **18** Μη εξολοθρεύσητε την φυλήν των συγγενειών των Κααθιτών εκ μέσου των Λευιτών· **19** αλλά τούτο κάμετε εις αυτούς, διά να ζήσωσι και μη αποθάνωσι προσεγγίζοντες εις τα άγια των αγίων· ο Ααρών και οι υιοί αυτού ας εισέρχωνται και ας διορίζωσιν αυτούς έκαστον εις το έργον αυτού και εις το φορτίον αυτού· **20** ας μη εισέρχωνται όμως να ιδώσιν, όταν περισκεπάζονται τα άγια, διά να μη αποθάνωσι. **21** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **22** Λάβε το κεφάλαιον και των υιών Γηρσών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, κατά τας συγγενείας αυτών· **23** από τριάκοντα ετών και επάνω έως πενήκοντα ετών θέλεις απαριθμήσει αυτούς, πάντας τους εισερχομένους εις το τάγμα, διά να κάμνωσιν εργασίας εν τη σκηνή του μαρτυρίου. **24** Αύτη είναι η υπηρεσία των συγγενειών των Γηρσωνιτών, να υπηρετώσι και να βαστάζωσι· **25** θέλουνι λοιπόν βαστάζει τα παραπετάσματα της σκηνής και την σκηνήν του μαρτυρίου, το κάλυμμα αυτής και το κάλυμμα το εκ δερμάτων θών το επάνωθεν αυτής και το καταπέτασμα της θύρας της σκηνής του μαρτυρίου, **26** και τα παραπετάσματα της αυλής και το καταπέτασμα της θύρας της πόλης της αυλής, τα οποία είναι διά την σκηνήν, και διά το θυσιαστήριον κύκλω, και τα σχοινία αυτών και πάντα τα σκεύη της υπηρεσίας αυτών και πάντα τα χρησιμεύοντα εις αυτά· ούτω θέλουνι υπηρετεί. **27** Κατά προσταγήν του Ααρών και των υιών αυτού θέλουνι γίνεσθαι πάσαι αι υπηρεσίαι των υιών των Γηρσωνιτών, εις πάντα τα φορτία αυτών και εις πάσας τας υπηρεσίας αυτών· και σεις θέλετε διορίζει εις αυτούς πάντα όσα οφείλουσι να βαστάζωσιν. **28** Αύτη είναι η υπηρεσία των συγγενειών των υιών των Γηρσωνιτών εν τη σκηνή του μαρτυρίου· και η φυλακή αυτών θέλει είσθαι υπό την επιστασίαν του Ιθάμαρ υιού του Ααρών του ιερέως. **29** Θέλεισιν απαριθμήσει και τους υιούς του Μερारी κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών· **30** από τριάκοντα ετών και επάνω έως πενήκοντα ετών θέλεις απαριθμήσει αυτούς πάντας τους εισερχομένους εις το τάγμα, διά να κάμνωσιν εργασίας εν τη σκηνή του μαρτυρίου. **31** Και ταύτα είναι, τα οποία οφείλουσι να βαστάζωσι καθ' όλην την υπηρεσίαν αυτών εν τη σκηνή του μαρτυρίου· αι

σανίδες της σκηνής και οι μοχλοί αυτής και οι στύλοι αυτής, και τα υποβάσια αυτής, **32** και οι στύλοι της αυλής κύκλω και τα υποβάσια αυτών και οι πάσσαλοι αυτών και τα σχοινία αυτών, μετά πάντων των σκευών αυτών και πάντα τα προς υπηρεσίαν αυτών· και θέλετε διορίσει καθ' όνομα τα σκεύη τα οποία οφείλουσι να βαστάζωσιν. **33** Αύτη είναι η υπηρεσία των συγγενειών των υιών Μερारी, καθ' όλην την υπηρεσίαν αυτών εν τη σκηνή του μαρτυρίου, υπό την επιστασίαν του Ιθάμαρ υιού του Ααρών του ιερέως. **34** Ο Μωϋσής λοιπόν και ο Ααρών και οι άρχοντες της συναγωγής απηρίθμησαν τους υιούς των Κααθιτών κατά τας συγγενείας αυτών και κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, **35** από τριάκοντα ετών και επάνω έως πενήκοντα ετών, πάντας τους εισερχομένους εις το τάγμα, διά να κάμνωσιν εργασίας εν τη σκηνή του μαρτυρίου· **36** και οι απαριθμηθέντες αυτών κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν δύο χιλιάδες επτακόσιοι πενήκοντα. **37** Ούτοι είναι οι απαριθμηθέντες των συγγενειών των Κααθιτών, πάντες οι υπηρετούντες εν τη σκηνή του μαρτυρίου, τους οποίους απηρίθμησαν ο Μωϋσής και ο Ααρών, καθώς προσέταξε Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως. **38** Οι δε απαριθμηθέντες των υιών Γηρσών κατά τας συγγενείας αυτών και κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, **39** από τριάκοντα ετών και επάνω έως πενήκοντα ετών, πάντες οι εισερχόμενοι εις το τάγμα διά να κάμνωσιν εργασίας εν τη σκηνή του μαρτυρίου, **40** οι απαριθμηθέντες αυτών κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, ήσαν δύο χιλιάδες εξακόσιοι τριάκοντα. **41** Ούτοι είναι οι απαριθμηθέντες των συγγενειών των υιών Γηρσών, πάντες οι υπηρετούντες εν τη σκηνή του μαρτυρίου, τους οποίους απηρίθμησαν ο Μωϋσής και ο Ααρών κατά την προσταγήν του Κυρίου. **42** Οι δε απαριθμηθέντες των συγγενειών των υιών Μερारी κατά τας συγγενείας αυτών, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, **43** από τριάκοντα ετών και επάνω έως πενήκοντα ετών, πάντες οι εισερχόμενοι εις το τάγμα διά να κάμνωσιν εργασίας εν τη σκηνή του μαρτυρίου, **44** οι απαριθμηθέντες αυτών κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν τρεις χιλιάδες και διακόσιοι. **45** Ούτοι είναι οι απαριθμηθέντες των συγγενειών των υιών Μερारी, τους οποίους απηρίθμησαν ο Μωϋσής και ο Ααρών, καθώς προσέταξε Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως. **46** Πάντες οι απαριθμηθέντες των Λευιτών, τους οποίους απηρίθμησαν ο Μωϋσής και ο Ααρών και οι άρχοντες του Ισραήλ, κατά τας συγγενείας αυτών και κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, **47** από τριάκοντα ετών και επάνω έως πενήκοντα ετών, πάντες οι εισερχόμενοι διά να υπηρετώσιν υπηρεσίαν και να βαστάζωσι το φορτίον εν τη σκηνή του μαρτυρίου, **48** οι απαριθμηθέντες αυτών ήσαν οκτώ χιλιάδες πεντακόσιοι οδοθήκοντα. **49** Απηριθμήθησαν καθώς προσέταξε ο Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως, έκαστος κατά την υπηρεσίαν αυτού και κατά το φορτίον αυτού. Ούτως απηριθμήθησαν υπ' αυτού, καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν.

5 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Πρόσταξον τους υιούς Ισραήλ να αποπέμψωσιν από του στρατοπέδου πάντα λεπρόν και πάντα γονόρροιον και πάντα μεμολυσμένον διά νεκρόν· **3** αρσενικόν τε και θηλυκόν αποπέμψατε· έξω του στρατοπέδου αποπέμψατε αυτούς, διά να μη μολύνωσι τα στρατόπεδα αυτών, εν μέσω των οποίων εγώ κατοικώ. **4** Και έκαστος ούτως οι υιοί Ισραήλ και απέπεμψαν αυτούς έξω του στρατοπέδου· καθώς είπεν ο Κύριος προς τον Μωϋσήν, ούτως έκαστος οι υιοί Ισραήλ. **5** Και ελάλησε Κύριος προς

και την σπονδήν αυτών. **16** Και ο ιερεύς θέλει προσφέρει αυτά ενώπιον του Κυρίου και θέλει κάμει την περί αμαρτίας προσφοράν αυτού και το ολοκαύτωμα αυτού. **17** Και θέλει προσφέρει τον κριόν εις θυσίαν ειρηνικήν προς τον Κύριον μετά του κανίστρου των αζύμων· θέλει προσφέρει έτι ο ιερεύς την εξ αλφίτων προσφοράν αυτού και την σπονδήν αυτού. **18** Και ο Ναζηραίου θέλει ξυρισθή την κεφαλήν της αφιερώσεως αυτού εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου, και θέλει λάβει τας τρίχας της κεφαλής της αφιερώσεως αυτού και επιθέσει επί του πυρός του υποκάτω της ειρηνικής θυσίας. **19** Και ο ιερεύς θέλει λάβει τον εψημένον ώμον του κριού και ένα άρτον άζυμον εκ του κανίστρου, και εν λάγνον άζυμον και θέλει επιθέσει αυτά επί τας χείρας του Ναζηραίου, αφού ξυρισθή τας τρίχας της αφιερώσεως αυτού. **20** Και θέλει κινήσει αυτά ο ιερεύς εις κινητήν προσφοράν ενώπιον του Κυρίου· τούτο είναι άγιον εις τον ιερέα, μετά του στήθους της κινητής προσφοράς και μετά του ώμου της υψουμένης προσφοράς και μετά ταύτα δύναται να πίν οίνον ο Ναζηραίου. **21** Του Ναζηραίου, όστις έκαμεν ευχήν, ούτος είναι ο νόμος του δώρον αυτού εις τον Κύριον διά την αφιέρωσιν αυτού, εκτός του ό, τι ήθελε προσφέρει εκουσίως συμφώνως με την ευχήν, την οποίαν ευχήθη, ούτω θέλει κάμει κατά τον νόμον της αφιερώσεως αυτού. **22** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **23** Αλάλησον προς τον Ααρών και προς τους υιούς αυτού, λέγων, Ούτω θέλετε ευλογεί τους υιούς Ισραήλ, λέγοντες προς αυτούς. **24** Ο Κύριος να σε ευλογήση και να σε φυλάξη· **25** Ο Κύριος να επιλάμψη το πρόσωπον αυτού επί σε και να σε ελεήση· **26** Ο Κύριος να υψώση το πρόσωπον αυτού επί σε και να σοι δώση ειρήνην· **27** Και θέλουσιν επιθέσει το όνομά μου επί τους υιούς Ισραήλ· και εγώ θέλω ευλογήσει αυτούς.

7 Και την ημέραν, καθ' ην ο Μωϋσής ετελείωσε να στήνη την σκηνήν και έχρισεν αυτήν και ηγίασεν αυτήν και πάντα τα σκεύη αυτής και το θυσιαστήριον και πάντα τα σκεύη αυτού και έχρισεν αυτά και ηγίασεν αυτά· **2** τότε οι άρχοντες του Ισραήλ, οι αρχηγοί των οίκων των πατέρων αυτών οίτινες ήσαν οι άρχοντες των φυλών, οι επιστατήσαντες εις την απαρθημσιν, έκαμον προσφοράν· **3** και έφεραν τα δώρα αυτών ενώπιον του Κυρίου, εξ αμάξας σκεπαστάς και δωδεκα βόας, μίαν άμαξαν ανά δύο άρχοντες και ένα βουν έκαστος, και έφεραν αυτά έμπροσθεν της σκηνης. **4** Και ειπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **5** Λάβε ταύτα παρ' αυτών, και θέλουσιν εισθαι διά τα έργα της υπηρεσίας της σκηνης του μαρτυρίου· και θέλεις δώσει αυτά εις τους Λευίτας, εις έκαστον κατά την υπηρεσίαν αυτού. **6** Και έλαβεν ο Μωϋσής τας αμάξας και τους βόας και έδωκεν αυτά εις τους Λευίτας. **7** Τας δύο αμάξας και τους τέσσαρας βόας έδωκεν εις τους υιούς Γηρσών, κατά την υπηρεσίαν αυτών. **8** Και τας τέσσαρας αμάξας και τους οκτώ βόας έδωκεν εις τους υιούς Μεραρί· κατά την υπηρεσίαν αυτών, υπό την χείρα του Ιθάμαρ υιού του Ααρών του ιερέως. **9** Εις δε τους υιούς Καθ δεν έδωκε· διότι η εν τω αγιαστηρίω υπηρεσία αυτών ήτο να βαστάζωσιν επ' ώμων. **10** Και προσέφεραν οι άρχοντες διά τον εγκαινιασμόν του θυσιαστηρίου καθ' ην ημέραν εχρίσθη, και προσέφεραν οι άρχοντες τα δώρα αυτών έμπροσθεν του θυσιαστηρίου. **11** Και ειπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Εις άρχων καθ' ημέραν, θέλωσι προσφέρει τα δώρα αυτών διά τον εγκαινιασμόν του θυσιαστηρίου. **12** Και ο προσφέρων το δώρον αυτού την πρώτην ημέραν ήτο Ναασσών ο υιός του Αμμιναδάβ, εκ της φυλής Ιούδα· **13** και το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος, βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον

εν αργυρούς εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφοτέρα πλήρη σμειδάλεως εξυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· **14** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· **15** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· **16** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· **17** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Ναασσών, υιού του Αμμιναδάβ. **18** Την δευτέραν ημέραν προσέφερον ο Ναθαναήλ ο υιός του Σουάρ, ο άρχων της φυλής Ισάαχ· **19** και προσέφερε το δώρον αυτού ένα δίσκον αργυρούς βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούς εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφοτέρα πλήρη σμειδάλεως εξυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· **20** ένα θυμιαματοδόχον χρυσούν δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· **21** ένα μόσχον εκ βοών, ένα κριόν, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· **22** τράγον εξ αιγών ένα, εις προσφοράν περί αμαρτίας· **23** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόας, κριοις πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Ναθαναήλ, υιού του Σουάρ. **24** Την τρίτην ημέραν προσέφερον ο άρχων των υιών Ζαβουλών, Ελιάβ ο υιός του Χαιλών· **25** το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούς εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφοτέρα πλήρη σμειδάλεως εξυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· **26** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· **27** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· **28** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· **29** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Ελιάβ, υιού του Χαιλών. **30** Την τετάρτην ημέραν προσέφερον Ελισούρ ο υιός του Σεδιούρ, ο άρχων των υιών Ρουβήν· **31** Το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούς εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφοτέρα πλήρη σμειδάλεως εξυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· **32** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· **33** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· **34** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· **35** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Ελισούρ, υιού του Σεδιούρ. **36** Την πέμπτην ημέραν προσέφερον ο άρχων των υιών Συμεών, Σελουμιήλ ο υιός του Σουρισαδαί· **37** το δώρον αυτού ήτο εις δίσκος αργυρούς βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούς εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφοτέρα πλήρη σμειδάλεως εξυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· **38** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· **39** εις μόσχος εκ βοών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· **40** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· **41** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Σελουμιήλ, υιού του Σουρισαδαί. **42** Την έκτην ημέραν προσέφερον ο άρχων των υιών Γαδ, Ελιασάφ ο υιός του Δεουήλ· **43** το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούς εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφοτέρα πλήρη σμειδάλεως εξυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· **44** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· **45** εις μόσχος εκ

βωών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· **46** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· **47** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Ελιασάφ, υιού του Δεουήλ. **48** Την εβδόμην ημέραν προσέφερον ο άρχων των υιών Εφραΐμ, Ελισαμά ο υιός του Αμμιουδ· **49** το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφότερα πλήρη σειμιδάλεως εξυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· **50** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· **51** εις μόσχος εκ βωών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· **52** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· **53** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Ελισαμά, υιού του Αμμιουδ· **54** Την ογδόην ημέραν προσέφερον ο άρχων των υιών Μανασσή, Γαμαλιήλ ο υιός του Φεδασσούρ· **55** το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφότερα πλήρη σειμιδάλεως εξυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· **56** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· **57** εις μόσχος εκ βωών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· **58** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· **59** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Γαμαλιήλ, υιού του Φεδασσούρ· **60** Την εννάτην ημέραν προσέφερον ο άρχων των υιών Βενιαμίν, Αβειδάν ο υιός του Γιδεωνί· **61** το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφότερα πλήρη σειμιδάλεως εξυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· **62** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· **63** εις μόσχος εκ βωών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· **64** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· **65** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Αβειδάν υιού του Γιδεωνί· **66** Την δεκάτην ημέραν προσέφερον ο άρχων των υιών Δαν, Αχιέζερ ο υιός του Αμμισαδαΐ· **67** το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφότερα πλήρη σειμιδάλεως εξυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· **68** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· **69** εις μόσχος εκ βωών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· **70** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· **71** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Αχιέζερ, υιού του Αμμισαδαΐ· **72** Την ενδεκάτην ημέραν προσέφερον ο άρχων των υιών Ασήρ, Φαγιαήλ ο υιός του Ουχράν· **73** το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφότερα πλήρη σειμιδάλεως εξυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· **74** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· **75** εις μόσχος εκ βωών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· **76** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· **77** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε. Τούτο ήτο το δώρον του Φαγιαήλ, υιού του

Ουχράν. **78** Την δωδεκάτην ημέραν προσέφερον ο άρχων των υιών Νεφθαλί, Αχιρά ο υιός του Αινάν· **79** το δώρον αυτού ήτο εις αργυρούς δίσκος βάρους εκατόν τριάκοντα σίκλων· λεκάνιον εν αργυρούν εβδομήκοντα σίκλων· κατά τον σίκλον τον άγιον· αμφότερα πλήρη σειμιδάλεως εξυμωμένης μετά ελαίου, διά προσφοράν εξ αλφίτων· **80** εις θυμιαματοδόχος χρυσούς δέκα σίκλων, πλήρης θυμιάματος· **81** εις μόσχος εκ βωών, εις κριός, εν αρνίον ενιαύσιον, εις ολοκαύτωμα· **82** εις τράγος εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· **83** και εις θυσίαν ειρηνικήν, δύο βόες, κριοί πέντε, τράγοι πέντε, αρνία ενιαύσια πέντε· τούτο ήτο το δώρον του Αχιρά, υιού του Αινάν· **84** Ούτος ήτο ο εγκαινιασμός του θυσιαστηρίου, την ημέραν καθ' ην εχρίσθη υπό των αρχόντων του Ισραήλ· δίσκοι αργυροί δώδεκα, λεκάνια αργυρά δώδεκα, θυμιαματοδόχοι χρυσοί δώδεκα· **85** εκατόν τριάκοντα σίκλων ήτο έκαστος δίσκος αργυρούς, και εβδομήκοντα σίκλων έκαστον λεκάνιον· άπαν το αργύριον των σκευών, δύο χιλιάδων και τετρακοσίων σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον· **86** θυμιαματοδόχοι χρυσοί δώδεκα, πλήρεις θυμιάματος, από δέκα σίκλων ο θυμιαματοδόχος κατά τον σίκλον τον άγιον· άπαν το χρυσίον των θυμιαματοδόχων εκατόν είκοσι σίκλων· **87** Πάντες οι βόες διά ολοκαύτωμα ήσαν μόσχοι δώδεκα, οι κριοί δώδεκα, τα αρνία τα ενιαύσια δώδεκα μετά των εξ αλφίτων προσφορών αυτών· και οι τράγοι εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας, δώδεκα· **88** Και πάντες οι βόες διά θυσίαν ειρηνικήν ήσαν μόχοι είκοσιτέσσαρες, οι κριοί εξήκοντα, οι τράγοι εξήκοντα, τα αρνία τα ενιαύσια εξήκοντα. Ούτος ήτο ο εγκαινιασμός του θυσιαστηρίου, αφού εχρίσθη. **89** Και ότε εισήλθεν ο Μωϋσής εις την σκηνήν του μαρτυρίου διά να λαλήση μετά του Κυρίου, τότε ήκουσε την φωνήν του λαλούντος προς αυτό, άνωθεν του ιλαστηρίου, το οποίον ήτο επί της κιβωτού του μαρτυρίου ανά μέσον των δύο χερουβείμ· και ελάλει προς αυτόν.

8 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Λάλησον προς τον Ααρών, και ειπέ προς αυτόν, Όταν ανάψης τους λύχνους, οι επτά λύχνοι θέλουσι φωτίζει κατά πρόσωπον της λυχνίας. **3** Και ο Ααρών έκαμεν ούτως ήναψε κατά πρόσωπον της λυχνίας τους λύχνους αυτής, καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **4** Αυτή δε ήτο η κατασκευή της λυχνίας από χρυσοϋ σφυρηλάτου· και ο κορμός αυτής και τα άνθη αυτής, ήτο όλη σφυρηλάτος· κατά το σχέδιον, το οποίον έδειξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν, ούτως έκαμε την λυχνίαν. **5** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **6** Λάβε τους Λευίτας εκ μέσου των υιών Ισραήλ και καθάρισον αυτούς. **7** Και ούτω θέλεις κάμει εις αυτούς διά τον καθαρισμόν αυτών· ράντισσον επ' αυτούς ύδωρ καθαρισμού και ας περάσσωσι ζυράφιον δι' όλου του σώματος αυτών και ας πλύνωσι τα ενδύματα αυτών και ας καθαρισθώσιν. **8** Έπειτα ας λάβωσιν ένα μόσχον εκ βωών μετά της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού από σειμιδάλεως εξυμωμένης μετά ελαίου, και ένα άλλον μόσχον εκ βωών θέλεις λάβει εις προσφοράν περί αμαρτίας. **9** Και θέλεις φέρει τους Λευίτας έμπροσθεν της σκηνης του μαρτυρίου και θέλεις συναξει όλην την συναγωγήν των υιών Ισραήλ· **10** και θέλεις φέρει τους Λευίτας έμπροσθεν του Κυρίου, και θέλουσιν επιθέσει οι υιοί Ισραήλ τας χείρας αυτών επί τους Λευίτας. **11** και ο Ααρών θέλει προσφέρει τους Λευίτας ενώπιον του Κυρίου προσφοράν παρά των υιών Ισραήλ, διά να υπηρετώσι την υπηρεσίαν του Κυρίου. **12** Και οι Λευίται θέλουσιν επιθέσει τας χείρας αυτών επί τας κεφαλάς των μόσχων, και θέλεις προσφέρει τον ένα περί αμαρτίας και τον άλλον δι' ολοκαύτωμα εις τον Κύριον·

διά να κάμης εξιλέωσιν υπέρ των Λευϊτών. **13** Και θέλεις στήσει τους Λευϊτας έμπροσθεν του Ααρών και έμπροσθεν των υιών αυτού· και θέλεις προσφέρει αυτούς προσφοράν εις τον Κύριον. **14** Ούτω θέλεις αποχωρίσει τους Λευϊτας εκ μέσου των υιών Ισραήλ, και οι Λευϊται θέλουσιν εισθαί εμού. **15** Και μετά ταύτα θέλουσιν εισέλθει οι Λευϊται διά να υπηρετώσι την σκηνήν του μαρτυρίου· και θέλεις καθαρίας αυτούς και θέλεις προσφέρει αυτούς προσφοράν. **16** Διότι ούτοι είναι δεδομένοι δώρον εις εμέ εκ μέσου των υιών Ισραήλ· αντί των διανοιγόντων πάσαν μήτραν, πάντων των πρωτοτόκων των υιών Ισραήλ έλαβον αυτούς εις εμαυτόν. **17** Διότι πάντα τα πρωτότοκα των υιών Ισραήλ είναι εμού, από ανθρώπου έως κτήνους· καθ' ην ημέραν επάταξα πάντα τα πρωτότοκα εν τη γη της Αιγύπτου, ηγίασα αυτούς εις εμαυτόν. **18** και έλαβον τους Λευϊτας αντί πάντων των πρωτοτόκων των υιών Ισραήλ. **19** Και έδωκα τους Λευϊτας δώρον εις τον Ααρών και εις τους υιούς αυτού, εκ μέσου των υιών Ισραήλ, διά να υπηρετώσι την υπηρεσίαν των υιών Ισραήλ εν τη σκηνή του μαρτυρίου, και διά να κάμωσιν εξιλέωσιν υπέρ των υιών Ισραήλ· διά να μη ήνα πληγή επί τους υιούς Ισραήλ, εάν πλησιάσωσιν οι υιοί Ισραήλ εις τα άγια. **20** Και έκαμον ο Μωϋσής και ο Ααρών και πάσα η συναγωγή των υιών Ισραήλ εις τους Λευϊτας, κατά πάντα όσα προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν περί των Λευϊτών· ούτως έκαμον εις αυτούς οι υιοί Ισραήλ. **21** Και εκαθαρίσθησαν οι Λευϊται και έπλυναν τα ιμάτια αυτών· και προσέφεραν αυτούς ο Ααρών προσφοράν ενώπιον του Κυρίου, και ο Ααρών έκαμεν υπέρ αυτών εξιλέωσιν διά να καθαρίση αυτούς. **22** Και μετά ταύτα εισήλθον οι Λευϊται διά να υπηρετώσι την υπηρεσίαν αυτών εν τη σκηνή του μαρτυρίου έμπροσθεν του Ααρών και έμπροσθεν των υιών αυτού· καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν περί των Λευϊτών, ούτως έκαμον εις αυτούς. **23** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **24** Τούτο είναι το περί των Λευϊτών· από εικοσιπέντε ετών και επάνω θέλουσιν εισέρχεσθαι να εκτελώσι την υπηρεσίαν της σκηνής του μαρτυρίου· **25** και από πενήτηκοντα ετών θέλουσι παύεσθαι του να εκτελώσι την υπηρεσίαν και δεν θέλουσι υπηρετεί πλέον. **26** αλλά θέλουσιν πουργεί εις τους αδελφούς αυτών εν τη σκηνή του μαρτυρίου, διά να φυλάττωσι τας φυλακάς υπηρεσίαν όμως δεν θέλουσι κάμνει. Ούτω θέλεις κάμει εις τους Λευϊτας ως προς τας φυλακάς αυτών.

9 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν εν τη ερήμω Σινά, τον πρώτον μήνα του δευτέρου έτους αφού εξήλθον εκ γης Αιγύπτου, λέγων, **2** Ας κάμωσιν οι υιοί Ισραήλ το πάσχα εν τω καιρώ αυτού· **3** την δεκάτην τετάρτην ημέραν τούτου του μηνός προς εσπέραν θέλετε κάμει αυτό, κατά τον καιρόν αυτού κατά πάντα τα νόμιμα αυτού και κατά πάσας τας τελετάς αυτού θέλετε κάμει αυτό. **4** Και ελάλησεν ο Μωϋσής προς τους υιούς Ισραήλ διά να κάμωσι το πάσχα. **5** Και έκαμον το πάσχα την δεκάτην τετάρτην του πρώτου μηνός προς εσπέραν εν τη ερήμω Σινά· και πάντα όσα προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν, ούτως έκαμον οι υιοί Ισραήλ. **6** Και ευρίσκοντο τινές, οίτινες ήσαν ακάθαρτοι από νεκρού σώματος ανθρώπου και δεν ηδύναντο να κάμωσι το πάσχα εκείνην την ημέραν· και ήλθον έμπροσθεν του Μωϋσέως και έμπροσθεν του Ααρών την ημέραν εκείνην. **7** Και είπον οι άνδρες εκείνοι προς αυτόν, Ημείς είμεθα ακάθαρτοι από νεκρού σώματος ανθρώπου· διά τι εμποδιζόμεθα να προσφέρωμεν το δώρον του Κυρίου εν τω καιρώ αυτού μεταξύ των υιών Ισραήλ; **8** Και είπε προς αυτούς ο Μωϋσής, Στήτε αυτού και θέλω ακούσει τι θέλει

προσάξει ο Κύριος διά σας. **9** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **10** Είπε προς τους υιούς Ισραήλ λέγων, Εάν τις άνθρωπος εξ υμών ή εκ των γενεών υμών γείνη ακάθαρτος από νεκρού σώματος, ή ήναι εις οδόν μακράν, θέλει κάμει το πάσχα εις τον Κύριον· **11** την δεκάτην του δευτέρου μηνός προς εσπέραν θέλουσι κάμει αυτό και μετά αζύμων και πικραλίδων θέλουσι φάγει αυτό. **12** Δεν θέλουσιν αφήσει εξ αυτού μέχρι πρωΐας ουδέ θέλουσι συντρίψει οστούν εξ αυτού· κατά πάντα τα νόμιμα του πάσχα θέλουσι κάμει αυτό. **13** Και ο άνθρωπος όστις καθάρος ων, και μη ευρισκόμενος εις οδόν, λείψη από του να κάμη το πάσχα, θέλει εξολοθρευθή η ψυχή εκείνη εκ του λαού αυτής· επειδή δεν προσέφερε το δώρον του Κυρίου εν τω καιρώ αυτού, ο άνθρωπος εκείνος θέλει βαστάσει την αμαρτίαν αυτού. **14** Εάν δε παροικηί ξένος μεταξύ σας και κάμη το πάσχα εις τον Κύριον κατά τα νόμιμα του πάσχα και κατά τας τελετάς αυτού, ούτω θέλει κάμει αυτό· τον αυτόν νόμον θέλετε έχει και διά τον ξένον και διά τον αυτόχθονα. **15** Και την ημέραν καθ' ην εστήθη η σκηνή, εκάλυψεν η νεφέλη την σκηνήν, τον οίκον του μαρτυρίου· και από εσπέρας έως πρωΐ ήτο επί της σκηνής ως είδος πυρός. **16** Ούτως εγένετο πάντοτε· η νεφέλη εκάλυπτεν αυτήν την ημέραν και είδος πυρός την νύκτα. **17** Και ότε ανέβαινεν η νεφέλη από της σκηνής, τότε εσηκόνοντο οι υιοί Ισραήλ· και εν τω τόπω, όπου ίστατο η νεφέλη, εκεί εστρατοπέδευον οι υιοί Ισραήλ. **18** Κατά την προσταγήν του Κυρίου εσηκόνοντο οι υιοί Ισραήλ και κατά την προσταγήν του Κυρίου εστρατοπέδευον· πάσας τας ημέρας καθ' ας η νεφέλη έκειτο επί της σκηνής, έμενον εστρατοπεδευμένοι. **19** Και ότε η νεφέλη διέμενεν επί της σκηνής πολλάς ημέρας, τότε οι υιοί Ισραήλ εφύλαττον τας φυλακάς του Κυρίου και δεν εσηκόνοντο. **20** Και όποτε μεν η νεφέλη ίστατο επί της σκηνής οσαοδήποτε ημέρας, κατά την προσταγήν του Κυρίου έμενον εστρατοπεδευμένοι και κατά την προσταγήν του Κυρίου εσηκόνοντο. **21** Οποτε δε η νεφέλη ίστατο από εσπέρας έως πρωΐ, το δε πρωΐ ανέβαινεν η νεφέλη, τότε αυτοί εσηκόνοντο· είτε την ημέραν είτε την νύκτα ανέβαινεν η νεφέλη, τότε αυτοί εσηκόνοντο. **22** Δύο ημέρας ή ένα μήνα ή εν έτος εάν διέμενεν η νεφέλη επί της σκηνής, ισταμένη επ' αυτής, έμενον εστρατοπεδευμένοι οι υιοί Ισραήλ και δεν εσηκόνοντο· ότε δε αυτή ανέβαινεν, εσηκόνοντο. **23** Κατά την προσταγήν του Κυρίου εστρατοπέδευον και κατά την προσταγήν του Κυρίου εσηκόνοντο· εφύλαττον τας φυλακάς του Κυρίου, καθώς προσέταξεν ο Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως.

10 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Κάμει εις σεαυτόν δύο σάλπιγγας αργυράς σφυρηλάτους θέλεις κάμει αυτές, και θέλουσιν εισθαί εις σε διά να συκαλήθης την συναγωγήν, και να βάλλης εκεί κίνησην τα στρατόπεδα. **3** Και όταν σαλπίζωσι δι' αυτών, πάσα η συναγωγή θέλει συναθροίζεσθαι προς σε εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου. **4** Εάν δε σαλπίσωσι διά μιας μόνης, τότε θέλουσι συναθροίζεσθαι προς σε οι άρχοντες, οι αρχηγοί των χιλιάδων του Ισραήλ. **5** Και όταν σαλπίζητε αλαλαγμών, τότε θέλουσι σηκόμεσθαι τα στρατόπεδα τα εστρατοπεδευμένα προς ανατολάς. **6** Και όταν σαλπίζητε αλαλαγμών δεύτερον, τότε θέλουσι σηκόμεσθαι τα στρατόπεδα τα εστρατοπεδευμένα προς νότον· θέλουσι σαλπίζει αλαλαγμών διά να σηκωθώσι. **7** Όταν δε συκαλήθης η συναγωγή, θέλετε σαλπίζει, ουχί όμως αλαλαγμών. **8** Και οι υιοί του Ααρών, οι ιερείς, θέλουσι σαλπίζει διά των σαλπίζων· και ταύτα θέλουσιν εισθαί εις εσάς νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς σας. **9** Και εάν εξέλθητε εις μάχην εν τη γη υμών

κατά του εχθρού του πολεμούντος εναντίον υμών, τότε θέλετε σαλπίζει αλαλαγμόν διά των σαλπίγγων και θέλετε ελθεί εις ενθύμησιν ενώπιον Κυρίου του Θεού υμών και θέλετε διασωθή εκ των εχθρών υμών. **10** Και εις τας ημέρας της ευφροσύνης υμών και εις τας εορτάς υμών, και εις τας νεομηνίας υμών θέλετε σαλπίζει διά των σαλπίγγων επί των ολοκαυτωμάτων υμών και επί των θυσιών των ειρηνικών προσφορών υμών, και θέλουσιν είσθαι εις υμᾶς προς ενθύμησιν ενώπιον του Θεού υμών. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός υμών. **11** Και την εικοστήν του δευτέρου μηνός του δευτέρου έτους ανέβη η νεφέλη από της σκηνης του μαρτυρίου. **12** Και εσηκώθησαν οι υιοί Ισραήλ κατά την τάξιν της οδοπορίας αυτών από της ερήμου Σινά, και εοτάθη η νεφέλη εν τη ερήμω Φαράν. **13** Και εσηκώθησαν πρώτον, καθώς προσέταξε Κύριος διά χειρός του Μωυσέως. **14** Και πρώτη εσηκώθη η σημαία του στρατοπέδου των υιών Ιουδα, κατά τα τάγματα αυτών, και επί του στρατεύματος αυτού ήτο Ναασσών ο υιός του Αμμιναδάβ. **15** Και επί του στρατεύματος της φυλής των υιών Ισάαχ ήτο Ναθαναήλ ο υιός του Σούβρ. **16** Και επί του στρατεύματος της φυλής των υιών Ζαβουλών, Ελιάβ ο υιός του Χαιλών. **17** Και κατεβίβασαν την σκηνήν και οι υιοί Γηρασών και οι υιοί Μεραρί εσηκώθησαν, βαστάζοντες την σκηνήν. **18** Έπειτα εσηκώθη σημαία του στρατοπέδου του Ρουβήν κατά τα τάγματα αυτών, και επί του στρατεύματος αυτού ήτο Ελισούρ ο υιός του Σεδιούρ. **19** Και επί του στρατεύματος της φυλής των υιών Συμεών ήτο Σελουμιάλ ο υιός του Σουρισαδαί. **20** Και επί του στρατεύματος της φυλής των υιών Γαδ ήτο Ελιασάφ ο υιός του Δεουήλ. **21** Και οι Κααθίται εσηκώθησαν, βαστάζοντες τα άγια, και οι άλλοι έστηνον την σκηνήν εωσού αυτοί φθάσωσι. **22** Έπειτα εσηκώθη η σημαία του στρατοπέδου των υιών Εφραΐμ, κατά τα τάγματα αυτών, και επί του στρατεύματος αυτού ήτο Ελισαμά ο υιός του Αμμιούδ. **23** Και επί του στρατεύματος της φυλής των υιών Μανασσή ήτο Γαμαλιήλ ο υιός του Φεδασσούρ. **24** Και επί του στρατεύματος της φυλής των υιών Βενιαμίν ήτο Αβειδάν ο υιός του Γιδεωνί. **25** Έπειτα εσηκώθη η σημαία του στρατοπέδου των υιών Δαν κατόπιν πάντων των στρατοπέδων κατά τα τάγματα αυτών, και επί του στρατεύματος αυτού ήτο Αχιέζερ ο υιός του Αμμισαδαί. **26** Και επί του στρατεύματος της φυλής των υιών Ασήρ ήτο Φαγαήλ ο υιός του Οχράν. **27** Και επί του στρατεύματος της φυλής των υιών Νεφθαλί ήτο Αχιρά ο υιός του Αινάν. **28** Ούτεως εγίνετο η οδοπορία των υιών Ισραήλ κατά τα τάγματα αυτών, ότε εσηκόνοντο. **29** Και είπεν ο Μωυσής προς τον Οβάβ, υιόν του Ραγουήλ του Μαδιανίτου, πενθερού του Μωυσέως, Ημείς υπάγομεν εις τον τόπον περί του οποίου είπεν ο Κύριος, Τούτον θέλω δώσει εις εσάς ελθέ μεθ' ημών και θέλομεν σε αγαθοποιήσει επειδή ο Κύριος ελάλησεν αγαθά περί του Ισραήλ. **30** Και είπε προς αυτών, δεν θέλω ελθεί αλλά θέλω επιστρέψει εις την γην μου και εις την γενεάν μου. **31** Και είπε, Μη μας αφήσης, παρακαλώ, επειδή συ γνωρίζεις που πρέπει να στρατοπεδεύωμεν εν τη ερήμω και θέλεις είσθαι εις ημᾶς αντί οφθαλμών. **32** και εάν έλθης μεθ' ημών, τα αγαθά εκείνα, τα οποία θέλει κάμει εις ημᾶς ο Κύριος, τα αυτά θέλομεν κάμει και ημείς εις σε. **33** Και ώδοιπόρησαν από του όρους του Κυρίου οδόν τριών ημερών και η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου προεπορευέτο έμπροσθεν αυτών οδόν τριών ημερών, διά να ζητήση τόπον αναπαύσεως δι' αυτούς. **34** Και η νεφέλη του Κυρίου ήτο επάνωθεν αυτών την ημέραν, ότε εσηκόνοντο από του στρατοπέδου. **35** Και ότε εσηκόνετο η κιβωτός, έλεγεν ο Μωυσής, Ανάστα, Κύριε, και διασκορπισθήσασιν οι εχθροί

σου και φυγέτωσαν οι μισούντές σε από προσώπου σου. **36** Και ότε ανεπαύετο, έλεγεν, Επιστρέψον, Κύριε, εις τας χιλιάδας των μυριάδων του Ισραήλ.

11 Και εγόγγυζεν ο λαός πονηρά εις τα ώτα του Κυρίου και ο Κύριος ήκουσε και εξήφθη η οργή αυτού και εξεκαύθη μεταξύ αυτών πυρ Κυρίου και κατέφαγε το άκρον του στρατοπέδου. **2** Και εβόησεν ο λαός προς τον Μωυσήν και ο Μωυσής προσηυχήθη προς τον Κύριον και έπαυσε το πυρ. **3** Και εκαλέσθη το όνομα του τόπου εκείνου Ταβερά, διότι εξεκαύθη μεταξύ αυτών πυρ Κυρίου. **4** Και το σύμμικτον πλήθος του μεταξύ αυτών, επεθύμησαν επιθυμίαν και έκλειον πάλιν και οι υιοί Ισραήλ, και είπαν, Τις θέλει δώσει εις ημᾶς κρέας να φάγωμεν; **5** ενθυμούμεθα τα οψάρια, τα οποία ετρώγομεν εν Αιγύπτω δωρεάν, τα αγγούρια και τα πεπόνια και τα πράσα και τα κρόμμυα και τα σκόρδα. **6** Τώρα δε η ψυχή ημών είναι κατάξηρος δεν είναι εις τους οφθαλμούς ημών ουδέν άλλο παρά τούτο το μάννα. **7** Το δε μάννα ήτο ως ο σπόρος του κοριάνδρου, και το χρώμα αυτού ως το χρώμα του βδελλίου. **8** Ο λαός περιεφέρετο συνάγων αυτό, και ήλεθον εις μύλον ή εκοπάνιζον αυτό εις ιγδιόν και έψηνον αυτό εις χύτραν και έκαμον εγκρυφίας εξ αυτού και η γεύσις αυτού ήτο ως γεύσις λαγάνου εξ ελαίου. **9** Και ότε κατέβαινε η δρόσος εις το στρατόπεδον την νύκτα, έπιπτε το μάννα επ' αυτής. **10** Και ήκουσεν ο Μωυσής τον λαόν κλαίοντα κατά τας συγγενείας αυτών, έκαστον εις την θύραν της σκηνης αυτού και εξήφθη η οργή του Κυρίου σφόδρα εφάνη δε τούτο κακόν και εις τον Μωυσήν. **11** Και είπεν ο Μωυσής προς τον Κύριον, Διά τι εταλαιπώρησας τον δούλον σου, και διά τι δεν εύρηκα χάριν ενώπιόν σου, ώστε έβαλες επ' εμέ το φορτίον όλον του λαού τούτου; **12** μήπως εγώ συνέλαβον όλον τον λαόν τούτον; ή εγώ εγέννησα αυτούς, διά να μοι λέγης, Λάβε αυτών εις τον κόλπον σου, καθώς βαστάζει η τροφή το θηλάζον βρέφος, εις την γην την οποίαν ώμοσας προς τους πατέρας αυτών; **13** πότεν εις εμέ κρέατα να δώσω εις όλον τον λαόν τούτον; διότι κλαίουσι προς εμέ, λέγοντες, Δος εις ημᾶς κρέας να φάγωμεν. **14** δεν δύναμαι εγώ μόνος να βαστάσω όλον τον λαόν τούτον, διότι είναι πολύ βαρύ εις εμέ. **15** και αν κάμνης ουτως εις εμέ, θανάτωσόν με ευθής, δέομαι, εάν εύρηκα χάριν ενώπιόν σου, διά να μη βλέπω την δυστυχίαν μου. **16** Και είπε Κύριος προς τον Μωυσήν, Σύναξον εις εμέ εβδομήκοντα άνδρας εκ των πρεσβυτέρων του Ισραήλ, τους οποίους γνωρίζεις ότι είναι πρεσβύτεροι του λαού και άρχοντες αυτών και φέρε αυτούς εις την σκηνήν του μαρτυρίου, όπου θέλουσι σταθή μετά σου. **17** Και θέλω καταβή και λαλήσει εκεί μετ' σου και θέλω λάβει από του πνεύματος του επί σε και θέλω επιθέσει επ' αυτούς και θέλουσι βαστάζει το φορτίον του λαού μετά σου, διά να μη βαστάξης αυτό συ μόνος. **18** Και ειπέ προς τον λαόν, Αγιάσατε εαυτούς διά την αύριον, και θέλετε φάγει κρέας διότι εκλαύσατε εις τα ώτα του Κυρίου λέγοντες, Τις θέλει δώσει εις ημᾶς κρέας να φάγωμεν; διότι καλά ήμεθα εν Αιγύπτω. Διά τούτο θέλει σας δώσει κρέας ο Κύριος, και θέλετε φάγει. **19** δεν θέλετε φάγει μίαν ημέραν ούτε δύο ημέρας ούτε πέντε ημέρας ούτε δέκα ημέρας, ούτε είκοσι ημέρας. **20** ολόκληρον μήνα θέλετε φάγει, εωσού εξέλθη εκ των μυκτηρίων σας και γείνη εις εσάς αηδία διότι ηπειθήσατε εις τον Κύριον, όστις είναι μεταξύ σας, και εκλαύσατε ενώπιον αυτού, λέγοντες, Διά τι να αναχωρήσωμεν από της Αιγύπτου; **21** Και είπεν ο Μωυσής, Εξακόσαιο χιλιάδες πεζών είναι ο λαός, εν μέσω των οποίων εγώ είμαι και συ είπας, Θέλω δώσει εις αυτούς κρέας, διά να φάγωσιν ολόκληρον μήνα. **22** Θέλουσι

σφαχθή δι' αυτούς τα ποιμένα και αι αγέλαι, διά να εξαρκέσωσιν εις αυτούς; ή θέλουσι συναχή ομού πάντα τα οφάρια της θαλάσσης δι' αυτούς, διά να εξαρκέσωσιν εις αυτούς; **23** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Μήπως η χειρ του Κυρίου εσμικρύνθη; τώρα θέλεις ιδεί αν εκτελήται ο λόγος μου, ή ουχι. **24** Και εξήλθεν ο Μωϋσής και είπε προς τον λαόν τους λόγους του Κυρίου· και συνήγαγε τους εβδομήκοντα άνδρας εκ των πρεσβυτέρων του λαού και έστισεν αυτούς κύκλω της σκηνής. **25** Και κατέβη Κύριος εν νεφέλη και ελάλησε προς αυτόν, και έλαβεν από του πνεύματος του επ' αυτόν και επέθηκεν επί τους εβδομήκοντα άνδρας τους πρεσβύτερους· και αφού εκάθησεν επ' αυτούς το πνεύμα, επροφήτευσαν αλλά δεν εξηκολούθησαν. **26** Έμειναν όμως δύο άνδρες εν τω στρατοπέδω, το όνομα του ενός Ελδάδ και το όνομα του δευτέρου Μηδάδ· και εκάθησεν επ' αυτούς το πνεύμα· και ούτοι ήσαν εκ των καταγεγραμμένων, δεν εξήλθον όμως εις την σκηνήν· και επροφήτευσαν εν τω στρατοπέδω. **27** Και έδραμε νεανίσκος τις και ανήγγειλε προς τον Μωϋσήν λέγων, Ο Ελδάδ και ο Μηδάδ προφητεύουσιν εν τω στρατοπέδω. **28** Και Ιησούς ο υιός του Ναυή, ο θεράπων του Μωϋσέως, ο εκλεκτός αυτού, απεκρίθη και είπε, Κύριέ μου Μωϋσή, εμπόδισον αυτούς. **29** Και είπε προς αυτόν ο Μωϋσής, Ζηλουτυπείς υπέρ εμού; είθε πας ο λαός του Κυρίου να ήσαν προφήται, και ο Κύριος να επέθετεν επ' αυτούς το πνεύμα αυτού **30** Και ανεχώρησεν ο Μωϋσής εις το στρατόπεδον, αυτός και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ. **31** Και εξήλθεν άνεμος παρά Κυρίου και έφερον ορτύκια από της θαλάσσης και έρριψεν αυτά επί το στρατόπεδον, έως μιας ημέρας οδόν εντευθεν και έως μιας ημέρας οδόν εντευθεν, κύκλω του στρατοπέδου· και ήσαν εξής δύο πήχας επί το πρόσωπον της γης. **32** Και σηκωθείς ο λαός όλην εκείνην την ημέραν και όλην την νύκτα και όλην την ακόλουθον ημέραν, εσύναξαν τα ορτύκια· ο συνάξας το ολιγώτερον, εσύναξε δέκα χομόρ· και εξήπλονον αυτά κύκλω του στρατοπέδου δι' εαυτούς. **33** Ενώ δε το κρέας ήτο έτι εις τους οδόντας αυτών, πριν μασσηθή, εξήφηη η οργή του Κυρίου επί τον λαόν· και επατάξε Κύριος τον λαόν εν πληγή μεγάλη σφοδρα. **34** Και εκάλεσε το όνομα του τόπου εκείνου Κιβρώθ·αττααβά, διότι εκεί ετάφη ο λαός ο επιθυμητής. **35** Και ανεχώρησεν ο λαός από Κιβρώθ·αττααβά εις Ασηρώθ και έμεινεν εν Ασηρώθ.

12 Και ελάλησεν η Μαριάμ και ο Ααρών εναντίον του Μωϋσέως ένεκα της Αιθιοπίσσης την οποίαν έλαβε· διότι γυναίκα Αιθιοπίσσαν έλαβε· **2** και είπαν, Μήπως προς τον Μωϋσήν μόνον ελάλησεν ο Κύριος; δεν ελάλησε και προς εμάς; Και ήκουσε τούτο ο Κύριος. **3** Και ο άνθρῶπος ο Μωϋσής ήτο πρῶτος σφοδρα υπέρ πάντας τους ανθρωπους τους επί της γης. **4** Και είπε Κύριος παρευθύς προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών και προς την Μαριάμ, Εξέλθετε σεις οι τρεις προς την σκηνήν του μαρτυρίου. Και εξήλθον οι τρεις. **5** Και κατέβη ο Κύριος εν στύλω νεφέλης και εστάθη εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου, και εκάλεσε τον Ααρών και την Μαριάμ· και εξήλθον αμφοτεροι. **6** Και είπεν, Ακούσατε τώρα τους λόγους μου· Εάν ήναι μεταξύ σας προφήτης, εγώ ο Κύριος δι' οπτασίας θέλω γνωρισθή εις αυτόν· καθ' ύπνον θέλω λαλήσει προς αυτόν· **7** δεν είναι ούτως περί του θεράποντός μου Μωϋσέως· εν όλω το οίκω μου ούτος είναι πιστός· **8** στόμα προς στόμα θέλω λαλέει προς αυτόν και φανερός και ουχι δι' αινιγμάτων, και το πρόσωπον του Κυρίου θέλει βλέπει· διά τι λοιπόν δεν εφοβήθητε να λαλήσητε εναντίον του θεράποντός μου Μωϋσέως; **9** Και εξήφηη η οργή του Κυρίου κατ' αυτών και ανεχώρησε. **10** Και

η νεφέλη απεμακρύνθη από της σκηνής, και ιδού, η Μαριάμ έγεινε λεπρά ως χιών· και ειδεν ο Ααρών την Μαριάμ και ιδού, ήτο λεπρά. **11** Και είπεν ο Ααρών προς τον Μωϋσήν, Δέομαι, κύριέ μου, μη επιθέσης την αμαρτίαν εφ' ημάς, επειδή επράξαμεν ανοήτως και επειδή ημαρτήσαμεν· **12** ας μη ήναι αυτή ως έκτρωμα, τον οποίου είναι φαγωμένον το ήμισυ της σαρκός, ότε εξέρχεται εκ της μήτρας της μηρός αυτού. **13** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον, λέγων, Δέομαι, Θεέ, ιάτρευσον αυτήν. **14** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Εάν ο πατήρ αυτής μόνον έπτυνεν εις το πρόσωπον αυτής, δεν ήθελεν είσθαι κατηχομμένη επτά ημέρας; ας αποχωρισθή επτά ημέρας από του στρατοπέδου, και μετά ταύτα επιστρέψη. **15** Και απεχωρισθή η Μαριάμ από του στρατοπέδου επτά ημέρας και ο λαός δεν εσηκώθη εωσού επέστρεψεν η Μαριάμ. **16** Και μετά ταύτα εσηκώθη ο λαός από Ασηρώθ και εστρατοπέδευσαν εν τη ερήμω Φαράν.

13 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **2** Απόστειλον άνδρας διά να κατασκοπεύσωσι την γην Χαναάν, την οποίαν εγώ δίδω εις τους υιούς Ισραήλ· από πάσης φυλής των πατέρων αυτών θέλετε αποστείλει ανά ένα άνδρα, έκαστον εξ αυτών αρχηγόν. **3** Και απέστειλεν αυτούς ο Μωϋσής διά προσταγής του Κυρίου εκ της ερήμου Φαράν. Πάντες οι άνδρες ούτοι ήσαν αρχηγοί των υιών Ισραήλ. **4** Και ταύτα ήσαν τα ονόματα αυτών· εκ της φυλής Ρουβήν, Σαμμουά ο υιός του Σακχούρ· **5** εκ της φυλής Συμεών, Σαφατ ο υιός του Χορρί· **6** εκ της φυλής Ιουδα, Χάλεβ ο υιός του Ιεφοννή· **7** εκ της φυλής Ισασάφ, Ιγάλ ο υιός του Ιωσήφ· **8** εκ της φυλής Εφραΐμ, Αυση ο υιός του Ναυή· **9** εκ της φυλής Βενιαμίν, Φαλιτ ο υιός του Ραφού· **10** εκ της φυλής Ζαβουλών, Γαδιήλ ο υιός του Σουδί· **11** εκ της φυλής Ιωσήφ, εκ της φυλής Μανασσή, Γαδδί ο υιός του Σουσί· **12** εκ της φυλής Δαν, Αμμιήλ ο υιός του Γεμαλί· **13** εκ της φυλής Ασήρ, Σεθούρ ο υιός του Μιχαήλ· **14** εκ της φυλής Νεφθαλί, Νααβί ο υιός του Βαυσί· **15** εκ της φυλής Γαδ, Γεουήλ ο υιός του Μαχί. **16** Ταύτα είναι τα ονόματα των ανδρών, τους οποίους απέστειλεν ο Μωϋσής διά να κατασκοπεύσωσι την γην· και επωνόμασεν ο Μωϋσής τον Αυση, τον υιόν του Ναυή, Ιησούν. **17** Και απέστειλεν αυτούς ο Μωϋσής διά να κατασκοπεύσωσι την γην Χαναάν· και είπε προς αυτούς, Αναβήτε από του μέρους τούτου της μεσημβρίας και θέλετε αναβή εις το όρος· **18** και θεωρήσατε την γην, οποία είναι, και τον λαόν την κατοικούντα εν αυτή, εάν ήναι δυνατός ή αδύνατος, ολίγοι ή πολλοί· **19** και οποία είναι η γη εν ή ούτοι κατοικοῦσι, καλή ήναι ή κακή· και οποία είναι αι πόλεις, τας οποίας ούτοι κατοικοῦσιν, ατείχιστοι ή περιτετεχισμένοι· **20** και οποια είναι η γη, παχεία ήναι ή λεπτή, εάν υπάρχωσιν εν αυτή δένδρα ή ουχι· και ανδρίζεσθε και φέρετε από των καρπών της γης. Αι δε ημέραι ήσαν αι ημέραι των πρώτων σταφυλών. **21** Και αναβάντες κατεσκόπευσαν την γην από της ερήμου Σιν έως Ρεώβ, κατά την είσοδον Αιμάθ. **22** Και ανέβησαν κατά το μεσημβρινόν, και ήλθον έως Χεβρών, όπου ήσαν Αχιμάν, Σεσαί και Θαυμαϊ, οι υιοί του Ανάκ. Η δε Χεβρών εκτίσθη επτά έτη προ της Τάνεως της Αιγύπτου. **23** Και ήλθον μέχρι της φάραγγος Εσχώλ, και έκοψαν εκείθεν κλήμα αμπελου μετά ενός βότρου σταφυλής, και εβάσταζον αυτό δύο επί ζύλου· έφεραν και ρόδια και σύκα. **24** Ο τόπος εκείνος ωνομάσθη φάραγξ Εσχώλ· διά τον βότρυν τον οποίον έκοψαν εκείθεν οι υιοί Ισραήλ. **25** Και επέστρεψαν, αφού κατεσκόπευσαν την γην, μετά τεσσαράκοντα ημέρας. **26** Και πορευθέντες ήλθον προς τον Μωϋσήν, και προς τον Ααρών, και προς πάσαν την συναγωγήν

των υιών Ισραήλ, εκ τη ερήμω Φαράν, εις Κάδης· και έφεραν απόκριση προς αυτούς, και προς πάσαν την συναγωγήν, και έδειξαν εις αυτούς τον καρπόν της γης. **27** Και απήγγειλαν προς αυτόν, και είπον, Ήλθομεν εις την γην, εις την οποίαν απέστειλας εμάς, και είναι τώντι γη ρέουσα γάλα και μέλι και ίδου, ο καρπός αυτής· **28** ο λαός όμως, ο κατοικών εν τη γη, είναι δυνατός, και αι πόλεις περιτετειχισμέναι, μεγάλοι σφόδρα· προς τοούτος, είδομεν εκεί και τους υιούς του Ανάκ· **29** οι Αμαληκίται κατοικούσιν εν τη γη της μεσημβρίας· και οι Χετταίοι, και οι Ιεβουσαίοι, και οι Αμορραίοι, κατοικούσιν επί τα όρη· και οι Χαναναίοι κατοικοῦσι παρά την θάλασσαν και τας όχθας του Ιορδάνου. **30** Και ο Χάλεβ κατεσίγασε τον λαόν έμπροσθεν του Μωϋσέως, και είπεν, Ας αναβώμεν ευθύς, και ας εξουσιάσωμεν αυτήν· διότι δυνάμεθα να κυριεύσωμεν αυτήν. **31** Οι άνθρωποι όμως, οι συναναβάντες μετ' αυτού, είπαν, Δεν δυνάμεθα να αναβώμεν επί τον λαόν τούτον, διότι είναι δυνατότεροι ημών. **32** Και δυσφήμησαν την γην, την οποίαν κατεσκόπευσαν, προς τους υιούς Ισραήλ, λέγοντες, Η γη, την οποίαν διεπεράσαμεν διά να κατασκοπεύσωμεν αυτήν, είναι γη κατατρώγουσα τους κατοίκους αυτής· και πας ο λαός, τον οποίον είδομεν εν αυτή είναι άνδρες υπερμεγέθεις· **33** και είδομεν εκεί τους γίγαντας, τους υιούς Ανάκ, του εκ των γιγάντων· και εβλέπομεν εαυτούς ως ακρίδας και τοιούτους έβλεπον ημάς αυτοί.

14 Και πάσα η συναγωγή υψώσασα την φωνήν αυτής εβόησε· και έκλαυσεν ο λαός την νύκτα εκείνην. **2** Και πάντες οι υιοί Ισραήλ εγόγγυζον κατά τον Μωϋσέως και του Ααρών, και είπε προς αυτούς πάσα η συναγωγή, Είθε να απεθνήσκομεν εν γη Αιγύπτου· ή εν τη ερήμω ταύτη είθε να απεθνήσκομεν· **3** και διά τι μας έφερον ο Κύριος εις την γην ταύτην να πέσωμεν διά μαχαίρας, να γείνωσι διαπραγή αι γυναίκες και τα τέκνα ημών; δεν ήτο καλύτερον εις ημάς να επιστρέψωμεν εις την Αίγυπτον; **4** Και έλεγεν ο εις προς τον άλλον, Ας κάμωμεν αρχηγόν και ας επιστρέψωμεν εις την Αίγυπτον. **5** Τότε έπεσεν ο Μωϋσής και ο Ααρών κατά πρόσωπον αυτών ενώπιον όλου του πλήθους της συναγωγής των υιών Ισραήλ. **6** Και Ιησούς ο υιός του Ναυή και Χάλεβ ο υιός του Ιεφοννή, εκ των κατασκοπευσάντων την γην, διέσχισαν τα μάτια αυτών· **7** και είπον προς πάσαν την συναγωγήν των υιών Ισραήλ λέγοντες, Η γη, την οποίαν διεπεράσαμεν διά να κατασκοπεύσωμεν αυτήν, είναι γη αγαθή σφόδρα σφόδρα· **8** εάν ο Κύριος ευαρεστήται εις ημάς, τότε θέλει φέρει εμάς εις την γην ταύτην και θέλει δώσει αυτήν εις ημάς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι· **9** μόνον μη αποστατείτε κατά του Κυρίου μηδέ φοβείσθε τον λαόν της γής· διότι αυτοί είναι ψωμίον δι' ημάς· η σκέπη αυτών απεσύρθη επάνωθεν αυτών, και ο Κύριος είναι μεθ' ημών· μη φοβείσθε αυτούς. **10** Και είπε πάσα η συναγωγή να λιθοβολήσωσιν αυτούς με λίθους· Και η δόξα του Κυρίου επεφάνη επί τη σκηνή του μαρτυρίου εις πάντας τους υιούς Ισραήλ. **11** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Έως πότε θέλει με παροργίζει ο λαός ούτος; και έως πότε δεν θέλουν πιστεῦει εις εμέ, μετά πάντα τα σημεία τα οποία έκαμα εν μέσω αυτών; **12** θέλω πατάξει αυτούς με θανατικόν και θέλω εξολοθρεύσει αυτούς, και σε θέλω κάμει εις έθνος μεγαλύτερον και δυνατότερον αυτών. **13** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Κύριον, Τότε η Αίγυπτος θέλει ακούσει διότι συ ανεβίβασας τον λαόν τούτον εν τη δυνάμει σου εκ μέσου αυτών· **14** και θέλουνσιν ειπει τότου προς τους κατοίκους της γης ταύτης· οίτινες ήκουσαν ότι συ, Κύριε, είσαι εν μέσω του λαού τούτου, ότι συ, Κύριε, φαίνεσαι πρόσωπον

προς πρόσωπον, και η νεφέλη σου ίσταται επ' αυτούς, και συ προπορεύεσαι αυτών την ημέραν εν στόλω νεφέλης, την δε νύκτα εν στόλω πυρός. **15** Εάν λοιπόν θανατώσης τον λαόν τούτον ως ένα άνθρωπον, τότε τα έθνη, τα οποία ήκουσαν το όνομά σου, θέλουνσιν ειπει λέγοντες, **16** Επειδή δεν ήδύνατο ο Κύριος να φέρη τον λαόν τούτον εις την γην, την οποίαν ώμοσε προς αυτούς, διά τούτο κατέστρεψεν αυτούς εν τη ερήμω. **17** Και τώρα, δεομαί σου, ας μεγαλυνηθή η δύναμις του Κυρίου μου καθ' ον τρόπον είπας λέγων, **18** Ο Κύριος είναι μακρόθυμος και πολυέλεος, συγχωρών ανομίαν και παράβασιν, και όστις καθ' ουδένα τρόπον δεν θέλει αθώώσει τον ένοχον, ανταποδίδων την ανομίαν των πατέρων επί τα τέκνα ενός τρίτης και τετάρτης γενεάς. **19** Συγχώρησον, δεομαι, την ανομίαν του λαού τούτου κατά το μέγα έλεός σου και καθώς συνεχώρησας τον λαόν τούτον από της Αιγύπτου μέχρι του νυν. **20** Και είπε Κύριος, Συνχώρησα αυτούς κατά τον λόγον σου· **21** αλλά ζω εγώ, και θέλει εμπλησθή πάσα η γη από της δόξης του Κυρίου. **22** Επειδή πάντες οι άνδρες, οι ιδόντες την δόξαν μου και τα σημεία μου, τα οποία έκαμον εν τη Αιγύπτω και εν τη ερήμω, με παρώργισαν ήδη δεκάκις και δεν υπήκουσαν εις την φωνήν μου, **23** βεβαίως δεν θέλουνσιν ιδεί την γην, την οποίαν ώμοσα προς τους πατέρας αυτών· ουδεις εκ των παροργισάντων με θέλει ιδεί αυτήν. **24** Τον δε δούλον μου Χάλεβ, επειδή έχει εν εαυτώ άλλο πνεύμα και με ηκολούθησεν εντελώς, τούτον θέλω φέρει εις την γην εις την οποίαν εισήλθε, και το σπέρμα αυτού θέλει κληρονομήσει αυτήν. **25** Οι δε Αμαληκίται και οι Χαναναίοι κατοικούσιν εν τη κοιλάδι. Αύριον στρέψατε και υπάγετε εις την έρημον κατά την οδόν της Ερυθράς θαλάσσης. **26** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών λέγων, **27** Έως πότε θέλω υποφέρει την συναγωγήν ταύτην την πονηράν, όσα αυτοί γογγύζουσιν εναντίον μου; ήκουσα τους γογγυσμούς των υιών Ισραήλ, τους οποίους γογγύζουσιν εναντίον μου. **28** Ειπέ προς αυτούς, Ζω εγώ, λέγει ο Κύριος, καθώς σεις ελαλήσατε εις τα ώτα μου, ούτω βεβαίως θέλω κάμει εις εσάς· **29** τα πτώματα σας θέλουνσιν πέσει εν τη ερήμω ταύτη· και πάντες οι απηριθμημένοι από σας καθ' όλον τον αριθμόν σας, από είκοσι ετών και επάνω, όσοι εγόγγυσαν εναντίον μου, **30** βεβαίως δεν θέλετε εισέλθει σεις εις την γην, περί της οποίας ώμοσα να σας κατοικίσω εν αυτή, εκτός του Χάλεβ υιού του Ιεφοννή και του Ιησοῦ υιού του Ναυή· **31** αλλά τα παιδιά σας, τα οποία είπετε ότι θέλουνσιν γίνει εις διαπραγήν, ταύτα θέλω εισαγάγει, και θέλουνσιν γνωρίσει την γην την οποίαν σεις κατεφρονήσατε· **32** τα δε πτώματα υμών θέλουνσιν πέσει εν τη ερήμω ταύτη· **33** και τα τέκνα σας θέλουνσιν περιπλανάσθαι εν τη ερήμω τεσσαράκοντα έτη και θέλουνσιν φέρει εαυτά την ποιήν της πορνείας σας, εωσού διαφθάρωσι τα πτώματα σας εν τη ερήμω· **34** κατά τον αριθμόν των ημερών εις τας οποίας κατεκοπέσατε την γην, ημέρας τεσσαράκοντα, εκάστης ημέρας λογιζομένης δι' εν έτος, τεσσαράκοντα έτη θέλετε φέρει εφ' εαυτούς τας ανομίας σας, και θέλετε γνωρίσει την εγκατάλειψίν μου. **35** Εγώ ο Κύριος ελάλησα· βεβαίως θέλω κάμει τούτο εις πάσαν την συναγωγήν την πονηράν ταύτην, την επισυνηγμένην επ' εμέ· εν τη ερήμω ταύτη θέλουνσιν εξολοθρευθή και εκεί θέλουνσιν αποθάνει. **36** Και οι άνθρωποι, τους οποίους απέστειλεν ο Μωϋσής διά να κατασκοπεύσωσιν την γην, οίτινες επιστρέψαντες έκαμον πάσαν την συναγωγήν να γογγύση εναντίον αυτού, δυσφημούντες την γην, **37** και οι άνθρωποι εκείνοι, οίτινες εδυσφήμησαν την γην, απέθανον εν τη πληγή ενώπιον του Κυρίου. **38** Ιησούς δε ο υιός του Ναυή και

Χάλεβ ο υιός του Ιεφοννή έζησαν, εκ των ανθρώπων εκείνων οίτινες υπήγαν να κατασκοπεύσωσι την γην. **39** Και ελάλησεν ο Μωϋσής τους λόγους τούτους προς πάντας τους υιούς Ισραήλ και επένθησεν ο λαός σφόδρα. **40** Και σηκωθέντες ενωρίς το πρωί, ανέβησαν εις την κορυφήν του όρους, λέγοντες, Ιδού, ημείς, και θέλομεν αναβή εις τον τόπον τον οποίον μας υπεσέθη ο Κύριος· διότι ημαρτήσαμεν. **41** Και ειπεν ο Μωϋσής, Διά τι σεις παραβαίνετε την προσταγήν του Κυρίου; τούτο βεβαίως δεν θέλει ευδοθηί· **42** μη αναβαίνετε· διότι δεν είναι ο Κύριος μεθ' υμών· διά να μη κτυπηθήτε έμπροσθεν των εχθρών σας· **43** διότι οι Αμαληκίται και οι Χανααναίοι είναι εκεί έμπροσθεν σας και θέλετε πέσει εν μαχαίρα· επειδή εξεκλίνετε από τον Κυρίον, διά τούτο ο Κύριος δεν θέλει είσθαι μεθ' υμών. **44** Αλλ' αυτοί απετόλμησαν να αναβώσιν εις την κορυφήν του όρους· η κιβωτός όμως της διαθήκης του Κυρίου και ο Μωϋσής δεν εκινήθησαν εκ μέσου του στρατοπέδου. **45** Τότε οι Αμαληκίται και οι Χανααναίοι οι κατοικούντες εν τω όρει εκείνω, κατέβησαν και επάταξαν αυτούς και κατεδίωξαν αυτούς έως Ορμά.

15 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **2** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Όταν εισέλθητε εις την γην της κατοικησέως σας, την οποίαν εγώ δίδω εις εσάς, **3** και κάμητε προσφοράν διά πυρός προς τον Κύριον, ολοκαύτωμα, θυσίαν εις εκπλήρωσιν ευχής ή αυτοπροαιρέτως ή εις τας εορτάς σας, διά να κάμητε οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον, είτε εκ των βοών είτε εκ των προβάτων, **4** τότε ο προσφέρων το δώρον αυτού προς τον Κύριον θέλει φέρει προσφοράν εξ αλφίτων από ενός δεκάτου σεμιδάλεως, εξυμωμένης με το τέταρτον ενός ιν ελαιού· **5** και οίνον διά σπονδήν, το τέταρτον ενός ιν, θέλεις προσθέσει εις το ολοκαύτωμα ή την θυσίαν, δι' έκαστον αρνίον. **6** Η δι' έκαστον κριόν θέλεις προσθέσει προσφοράν εξ αλφίτων, δύο δέκατα σεμιδάλεως εξυμωμένης με το τρίτον ενός ιν ελαιού· **7** και οίνον διά σπονδήν θέλεις προσφέρει, το τρίτον ενός ιν, εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **8** Εάν δε προσφέρης μόσχον εκ βοών δι' ολοκαύτωμα ή διά θυσίαν προς εκπλήρωσιν ευχής ή διά ειρηνικήν προσφοράν προς τον Κύριον, **9** τότε θέλεις φέρει μετά του μόσχου εκ βοών προσφοράν εξ αλφίτων, τρία δέκατα σεμιδάλεως εξυμωμένης με ην ήμισυ ιν ελαιού· **10** και θέλεις φέρει οίνον διά σπονδήν, το ήμισυ του ιν, εις προσφοράν γινομένην διά πυρός, εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **11** ούτω θέλει γίνεσθαι δι' ένα μόσχον ή δι' ένα κριόν ή δι' αρνίον ή διά τράγον. **12** Κατά τον αριθμόν τον οποίον θέλετε προσφέρει, ούτω θέλετε κάμει εις έκαστον κατά τον αριθμόν αυτών. **13** Πάντες οι αυτόχθονες θέλουσι κάμει ταύτα κατά τον τρόπον τούτον, προσφέροντες προσφοράν γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. **14** Και εάν παροική μεταξύ σας ξένος ή οποιοσδήποτε είναι μεταξύ σας εις τας γενεάς σας, και θέλη να κάμη προσφοράν γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον, καθώς σεις κάμνετε, ούτω θέλει κάμει· **15** εις νόμος θέλει είσθαι διά σας τους εκ της συναγωγής και διά τον ξένον τον παροικούντα μεταξύ σας, νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς σας καθώς σεις, ούτω θέλει είσθαι και ο ξένος ενώπιον του Κυρίου· **16** εις νόμος και μία διατάξις θέλει είσθαι διά σας και διά τον ξένον τον παροικούντα μεταξύ σας. **17** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **18** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Όταν έλθητε εις την γην, εις την οποίαν εγώ σας φέρω, **19** τότε όταν αφήγητε εκ των άρτων της γης, θέλετε προσφέρει εις τον

Κύριον προσφοράν υψουμένην. **20** Θέλετε προσφέρει άρτον εκ της πρώτης ζύμης σας, εις προσφοράν υψουμένην· καθώς την προσφοράν την υψουμένην από του αλωνίου σας, ούτω θέλετε υψώσει αυτήν. **21** Εκ του πρώτου της ζύμης σας θέλετε δώσει εις τον Κύριον προσφοράν υψουμένην εις τας γενεάς σας. **22** Και εάν σφάλητε και δεν πράξητε πάντα ταύτα τα προστάγματα, τα οποία ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, **23** κατά πάντα όσα προσέταξεν ο Κύριος εις εσάς διά χειρός του Μωϋσέως αφ' ης ημέρας ο Κύριος προσέταξε και μετά ταύτα εις τας γενεάς σας· **24** τότε, εάν γείνη τι εξ αγνοίας, χωρίς να εξεύρη αυτό η συναγωγή, πάσα η συναγωγή θέλει προσφέρει ένα μόσχον εκ βοών διά ολοκαύτωμα, εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον, μετά της εξ αλφίτων προσφοράς αυτού και της σπονδής αυτού κατά το διατεταγμένον, και ένα τράγον εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας· **25** και θέλει κάμει ο ιερεύς εξιλέωσιν υπέρ πάσης της συναγωγής των υιών Ισραήλ, και θέλει συγχωρηθή εις αυτούς· διότι έγένινεν εξ αγνοίας και θέλουσι φέρει την προσφοράν αυτών, θυσίαν γινομένην διά πυρός προς τον Κύριον, και την περί αμαρτίας προσφοράν αυτών, ενώπιον του Κυρίου, διά την άγνοιαν αυτών· **26** και θέλει συγχωρηθή εις πάσαν την συναγωγήν των υιών Ισραήλ και εις τον ξένον τον παροικούντα μεταξύ αυτών· διότι πας ο λαός ήμαρτεν εξ αγνοίας. **27** Εάν δε ψυχή τις αμαρτήση εξ αγνοίας, ούτος πρέπει να φέρη αίγα ενιαύσιον εις προσφοράν περί αμαρτίας· **28** και θέλει κάμει εξιλέωσιν ο ιερεύς υπέρ της ψυχής ήτις ημαρτήσεν εξ αγνοίας, όταν αμαρτήση εξ αγνοίας ενώπιον του Κυρίου, διά να κάμη εξιλέωσιν υπέρ αυτού· και θέλει συγχωρηθή εις αυτόν. **29** Εις νόμος θέλει είσθαι εις εσάς διά τον αυτόχθονα μεταξύ των υιών Ισραήλ και διά τον ξένον τον παροικούντα μεταξύ αυτών, όταν αμαρτήση εξ αγνοίας. **30** Η δε ψυχή ήτις πράξη αμαρτήμα με χείρα υπερήφανον, είτε αυτόχθων είτε ξένος, ούτος καταφρονεί τον Κύριον· και θέλει εξολοθρευθή η ψυχή εκείνη εκ μέσου του λαού αυτής. **31** Επειδή κατεφρόνησε τον λόγον του Κυρίου και παρέβη την προσταγήν αυτού, η ψυχή εκείνη εξάπαντος θέλει εξολοθρευθή η αμαρτία αυτής θέλει είσθαι επ' αυτήν. **32** Και ότε ήσαν οι υιοί Ισραήλ εν τη ερήμω, εύρον άνθρωπον συλλέγοντα ξύλα την ημέραν του σαββάτου. **33** Και οι ευρόντες αυτόν συλλέγοντα ξύλα έφεραν αυτόν προς τον Μωϋσήν και τον Ααρών και προς πάσαν την συναγωγήν· **34** και έβαλον αυτόν εις φύλαξιν, επειδή δεν ήτο ότι φανερόν τι έπρεπε να κάμωσιν εις αυτόν. **35** Και ειπέ Κύριος προς τον Μωϋσήν, Ο άνθρωπος εξάπαντος θέλει θανατωθή· πάσα η συναγωγή θέλει λιθοβολήση αυτόν με λίθους έξω του στρατοπέδου. **36** Και πάσα η συναγωγή έφεραν αυτόν έξω του στρατοπέδου και ελιθοβόλησαν αυτόν με λίθους και απέθανε· καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν. **37** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **38** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς να κάμωσι κράσπεδα εις τα άκρα των ιματίων αυτών, εις τας γενεάς αυτών, και να βάλωσιν εις τα κράσπεδα των άκρων ταινίαν κวานήν· **39** και θέλετε έχει αυτήν εις τα κράσπεδα, διά να βλέπητε αυτήν και να ενθυμήσθε πάσας τας εντολάς του Κυρίου και να εκτελήτε αυτάς, και να μη διαστραφήτε κατόπιν των καρδιών σας και κατόπιν των οφθαλμών σας, κατόπιν των οποίων σεις εκπορνεύετε· **40** διά να ενθυμήσθε και να εκτελήτε πάσας τας εντολάς μου, και να ήσητε άγιοι εις τον Θεόν σας. **41** Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, όστις εξήγαγον υμάς εκ γης Αιγύπτου, διά να ήμαι Θεός σας. Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας.

16 Ο δε Κορέ ο υιός του Ισαάρ, υιού του Καάθ, υιού του Λευί, και Δαθάν και Αβειρών οι υιοί του Ελιάβ, και Ων ο υιός του Φαλέθ, υιοί Ρουβήν, εστασίασαν, **2** και εσηκώθησαν εναντίον του Μωϋσέως μετά διακοσίων πενήτηκοντα ανθρώπων εκ των υιών Ισραήλ, αρχηγών της συναγωγής, συγκλητών της βουλής, ανδρών ονομαστών· **3** και συνήχθησαν εναντίον του Μωϋσέως και εναντίον του Ααρών και είπον προς αυτούς, Αρκεί εις εσάς, διότι πάσα η συναγωγή, πάντες είναι άγιοι και ο Κύριος είναι μεταξύ αυτών· και διά τι υψόνεσθε υπεράνω της συναγωγής του Κυρίου; **4** Ακούσας δε ο Μωϋσής έπεσε κατά πρόσωπον αυτού· **5** και ελάλησε προς τον Κορέ και προς πάσαν την συνοδία αυτού, λέγων, Το πρωί θέλει φανερώσει ο Κύριος ποίοι είναι αυτού και ποίος άγιος και θέλει κάμει αυτόν να πλησιάση εις αυτόν· και όντινα εξέλεξε, τότον θέλει κάμει να πλησιάση εις αυτόν. **6** Τούτο κάμετε, λάβετε εις εαυτούς θυμιατήρια, ο Κορέ και πάσα η συνοδία αυτού· **7** και βάλατε επ' αυτά πυρ και επιθέσατε θυμίαμα επ' αυτά ενώπιον του Κυρίου αύριον· και ο άνθρωπος τον οποίον εκλέξη ο Κύριος, ούτος θέλει είσθαι άγιος. Αρκεί εις εσάς, υιοί Λευί. **8** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Κορέ, Ακούσατε τώρα, υιοί Λευί. **9** Μικρόν πράγμα είναι τούτο εις εσάς, ότι εξεχώρισεν εσάς ο Θεός του Ισραήλ από της συναγωγής του Ισραήλ, διά να σας φέρη πλησίον αυτού να κάμνητε την υπηρεσίαν της σκηνής του Κυρίου και να στέκησθε έμπροσθεν της συναγωγής, διά να υπηρετήτε εις αυτούς; **10** και αφού σε έφερε πλησίον εαυτού και πάντας τους αδελφούς σου τους υιούς Λευί μετά σου, σεις ζητείτε και την ιερατείαν; **11** ούτω κάμνεις, συ και πάσα η συνοδία σου, οίτινες είσθε συνηθροισμένοι εναντίον του Κυρίου· και ο Ααρών τις είναι, ώστε να γογγύζετε εναντίον αυτού; **12** Και έστειλεν ο Μωϋσής να καλέση τον Δαθάν και τον Αβειρών τους υιούς Ελιάβ· οι δε είπον, Δεν αναβαίνομεν· **13** μικρόν είναι τούτο, ότι ανήγαγες ημάς εκ γης ρεούσης γάλα και μέλι, διά να θανατώσης ημάς εν τη ερήμω, και ότι ως άρχων θέλεις να κατεξουσιάσης ημάς; **14** αλλά συ δεν έφερες ημάς εις γην ρεούσαν γάλα και μέλι ουδέ έδωκας εις ημάς κληρονομίαν αγρών και αμπελώνων· τους οφθαλμούς των ανθρώπων τούτων θέλεις να εκβάλης; δεν αναβαίνομεν. **15** Και εβαρυσθύμησεν ο Μωϋσής σφόδρα και είπε προς τον Κύριον, Μη επιβλέψης εις την προσφοράν αυτών· ουδέ ένα όνον απ' αυτών έλαβον ουδέ έβλαψα τινά εξ αυτών. **16** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Κορέ, Συ και πάσα η συνοδία σου να ήσθε ενώπιον του Κυρίου, συ, και αυτοί, και ο Ααρών, αύριον· **17** και λάβετε έκαστος το θυμιατήριον αυτού και επιθέσατε θυμίαμα επ' αυτά και φέρετε ενώπιον του Κυρίου, έκαστος το θυμιατήριον αυτού, διακόσια πενήτηκοντα θυμιατήρια· και συ, και ο Ααρών, έκαστος το θυμιατήριον αυτού. **18** Και έλαβον έκαστος το θυμιατήριον αυτού και έβαλον επ' αυτά πυρ, και επέθεσαν επ' αυτά θυμίαμα και εστάθησαν εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου μετά του Μωϋσέως και του Ααρών. **19** Και συνήγαγεν εναντίον αυτών ο Κορέ πάσαν την συναγωγήν εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου. Και η δόξα του Κυρίου εφάνη εις πάσαν την συναγωγήν. **20** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ααρών λέγων, **21** Αποχωρίσθητε εκ μέσου της συναγωγής ταύτης, διά να εξαναλώσω αυτούς διά μιας. **22** Και έπεσαν κατά πρόσωπον αυτών, και είπον, Ω Θεέ, Θεέ των πνευμάτων πάσης σαρκός, εις άνθρωπος ημάρτησε και θέλεις οργισθή εναντίον πάσης της συναγωγής; **23** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **24** Λάλησον προς την συναγωγήν, λέγων, Αναχωρήσατε από της σκηνής του Κορέ, του Δαθάν και του

Αβειρών κυκλόθεν. **25** Και εσηκώθη ο Μωϋσής, και υπήγε προς τον Δαθάν και Αβειρών· και ηκολούθησαν αυτόν οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ. **26** Και ελάλησε προς την συναγωγήν λέγων, Αποχωρίσθητε ευθύς από των σκηνών των ασεβών τούτων ανθρώπων και μη εγγίσητε μηδέν εκ των όσα είναι αυτών, διά να μη αφανισθήτε εν μέσω πασών των αμαρτιών αυτών. **27** Ανεχώρησαν λοιπόν από της σκηνής του Κορέ, του Δαθάν και του Αβειρών κυκλόθεν· και ο Δαθάν και ο Αβειρών εξήλθον, και εστάθησαν εις την θύραν των σκηνών αυτών και αι γυναίκες αυτών και οι υιοί αυτών και αι οικογένειαι αυτών. **28** Και είπεν ο Μωϋσής, Εκ τούτου θέλετε γνωρίσει ότι ο Κύριος με απέστειλε διά να πράξω πάντα τα έργα ταύτα, και ότι δεν έπραξα απ' εμαυτού. **29** Εάν οι άνθρωποι ούτοι αποθάνουσι τον κοινόν θάνατον πάντων των ανθρώπων, ή εάν γείνη ανταπόδοσις εις αυτούς κατά την ανταπόδοσιν πάντων των ανθρώπων, δεν με απέστειλεν ο Κύριος. **30** εάν όμως ο Κύριος κάμη θαύμα, και ανοίξη η γη το στόμα αυτής και καταπή αυτούς και πάντα τα αυτών και καταβύσιν ζώντες εις τον άδην, τότε θέλετε γνωρίσει ότι παρωρύξαν οι άνθρωποι ούτοι τον Κύριον. (Sheol h7585) **31** Και ως έπαυσε λαλών πάντας τους λόγους τούτους, εσχίσθη το έδαφος το υποκάτω αυτών. **32** Και η γη ήνοιξε το στόμα αυτής και κατέπιεν αυτούς και τους οίκους αυτών και πάντας τους ανθρώπους τους μετά του Κορέ και πάσαν την περιουσίαν αυτών. **33** Και κατέβησαν αυτοί και πάντα τα αυτών ζώντες εις τον άδην, και η γη εκλείσθη επάνωθεν αυτών· και ηφανίσθησαν εκ μέσου της συναγωγής. (Sheol h7585) **34** Και πας ο Ισραήλ ο περίξ αυτών έφυγον εις την βοήν αυτών, λέγοντες, Μήπως καταπή και ημάς η γη. **35** Και πυρ εξήλθε παρά Κυρίου και κατέφαγε τους διακοσious πενήτηκοντα άνδρας τους προσφέροντας το θυμίαμα. **36** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **37** Ειπέ προς τον Ελεάζαρ τον υιόν Ααρών του ιερέως, να λάβη τα θυμιατήρια από της πυρκαϊάς και το πυρ σκόρπισον εκεί· διότι είναι ηγιασμένα, **38** τα θυμιατήρια τούτων των αμαρτησάντων εναντίον εις τας ψυχάς αυτών· και ας κάμωσιν αυτά πλάκας διά κάλυμμα του θυσιαστηρίου· επειδή ούτοι προσέφεραν αυτά ενώπιον του Κυρίου, διά τούτο είναι ηγιασμένα· και θέλουσιν είσθαι διά σημείον εις τους υιούς Ισραήλ. **39** Και έλαβεν Ελεάζαρ ο ιερεύς τα χάλκινα θυμιατήρια, τα οποία προσέφεραν οι καυθέντες· και έκαμον αυτά πλάκας διά να καλύψωσι το θυσιαστήριον· **40** προς μνημόσυνον εις τους υιούς Ισραήλ, ώστε μηδέις αλλογενής, μη ων εκ του σπέρματος του Ααρών, να μη πλησιάξη διά να προσφέρει θυμίαμα ενώπιον του Κυρίου, διά να μη γείνη ως ο Κορέ και ως η συνοδία αυτού, καθώς είπε Κύριος προς αυτόν διά χειρός του Μωϋσέως. **41** Την δε ακόλουθον ημέραν πάσα η συναγωγή των υιών Ισραήλ εγγούγουν εναντίον του Μωϋσέως και του Ααρών, λέγοντες, Σεις εφρονεούσατε τον λαόν του Κυρίου. **42** Και ενώ η συναγωγή ήτο συνηθροισμένη εναντίον του Μωϋσέως και εναντίον του Ααρών, ανέβλεψαν προς την σκηνήν του μαρτυρίου, και ιδού, η νεφέλη εσεκέπασεν αυτήν, και εφάνη η δόξα του Κυρίου. **43** Και ήλθεν ο Μωϋσής και ο Ααρών έμπροσθεν της σκηνής του μαρτυρίου. **44** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων· **45** Αποσύρθητε εκ μέσου της συναγωγής ταύτης, διά να αναλώσω αυτούς διά μιας. Και έπεσον κατά πρόσωπον αυτών. **46** Και είπεν ο Μωϋσής προς τον Ααρών, Λάβε το θυμιατήριον και βάλε πυρ εις αυτό εκ του θυσιαστηρίου και επίθεσ θυμίαμα και ύπαγε ταχέως εις την συναγωγήν και κάμε εξιλέωσιν υπέρ αυτών· διότι εξήλθεν οργή παρά του Κυρίου· η πληγή ήρχισε.

47 Και έλαβε το θυμιατήριον ο Ααρών, καθώς ελάλησεν ο Μωϋσής, και έδραμεν εις το μέσον της συναγωγής και ιδού, η πληγή είχαν αρχίσει εν τω λαώ και επέθεσε θυμίαμα και έκαμεν εξιλέωσιν υπέρ του λαού. 48 Και εστάθη αναμέσον των αποθανόντων και των ζώντων, και έπαυσεν η θραύσις. 49 Ήσαν δε οι αποθανόντες εις την θραύσιν δεκατέσσαρες χιλιάδες και εκατόντες, εκτός των αποθανόντων εξ αιτίας του Κορέ. 50 Και επέστρεψεν ο Ααρών προς τον Μωϋσίν, εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου· και έπαυσεν η θραύσις.

17 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσίν λέγων, 2 Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ, και λάβε παρ' εκάστου αυτών ράβδον κατά τον οίκον των πατέρων αυτών, παρά πάντων των αρχόντων αυτών κατά τον οίκον των πατέρων αυτών, δώδεκα ράβδους εκάστου το όνομα επίγραψον επί της ράβδου αυτού· 3 και το όνομα του Ααρών επίγραψον επί της ράβδου του Λευί, επειδή μία ράβδος θέλει είσθαι δι' έκαστον αρχηγόν του οίκου των πατέρων αυτών· 4 και θέλεις αποθέσει αυτάς εν τη σκηνή του μαρτυρίου έμπροσθεν του μαρτυρίου, όπου θέλω ευρίσκεισθαι μεθ' υμών· 5 και η ράβδος του ανθρώπου, όντινα εκλέξω, θέλει βλαστήσει και θέλω κάμει να παύσωσιν απ' έμπροσθέν μου οι γογγυσμοί των υιών Ισραήλ, τους οποίους αυτοί γογγύζουσιν εναντίον σου. 6 Και ελάλησεν ο Μωϋσής προς τους υιούς Ισραήλ· και έδωκαν εις αυτόν πάντες οι άρχοντες αυτών ανά μίαν ράβδον έκαστος άρχων κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, δώδεκα ράβδους και ράβδος του Ααρών ήτο μεταξύ των ράβδων αυτών. 7 Και απέθηκεν ο Μωϋσής τας ράβδους ενώπιον του Κυρίου εν τη σκηνή του μαρτυρίου. 8 Και την επαύριον εισήλθεν ο Μωϋσής εις την σκηνήν του μαρτυρίου· και ιδού, η ράβδος του Ααρών διά τον οίκον του Λευί εβλάστησε και ανεφύσησε βλαστόν και εξήνησεν άνθη και έδωκεν αμύγδαλα. 9 Και έφερον έξω ο Μωϋσής πάσας τας ράβδους απ' έμπροσθεν του Κυρίου προς πάντας τους υιούς Ισραήλ· και αυτοί είδον και έλαβον έκαστος την ράβδον αυτού. 10 Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσίν, Απόθες την ράβδον του Ααρών έμπροσθεν του μαρτυρίου, διά να φυλάττηται εις σημείον εις τους υιούς της αποστασίας και θέλεις καταπαύσει απ' εμού τους γογγυσμούς αυτού, διά να μη αποθάνωσι. 11 Και έκαμεν ο Μωϋσής καθώς προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος· ούτως έκαμε. 12 Και είπον οι υιοί Ισραήλ προς τον Μωϋσίν λέγοντες, Ιδού, ημείς αποθνήσκομεν, αφανιζόμεθα, πάντες αφανιζόμεθα· 13 πας ο πλησιάζων, ο πλησιάζων εις την σκηνήν του Κυρίου, αποθνήσκει πάντες θέλομεν εκλείψει αποθνήσκοντες;

18 Και είπε Κύριος προς τον Ααρών, Συ και οι υιοί σου και ο οίκος του πατρός σου μετά σου θέλετε βαστάζει την ανομίαν του αγιαστηρίου· και συ και οι υιοί σου μετά σου θέλετε βαστάζει την ανομίαν της ιερατείας σας. 2 Και έτι τους αδελφούς σου, την φυλήν του Λευί, την φυλήν του πατρός σου, φέρε μετά σου, διά να ήναι ηνωμένοι μετά σου και να σε υπηρετώσι· συ όμως και οι υιοί σου μετά σου θέλετε υπηρετεί έμπροσθεν της σκηνής του μαρτυρίου. 3 Και θέλουσι φυλάττει τας φυλακάς σου και τας φυλακάς όλης της σκηνης· μόνον εις τα σκεύη του αγιαστηρίου και εις το θυσιαστήριον δεν θέλουσι πλησιάζει, διά να μη αποθάνωσι μήτε αυτοί μήτε σεις. 4 Και θέλουσιν είσθαι ηνωμένοι μετά σου και θέλουσι φυλάττει τας φυλακάς της σκηνης του μαρτυρίου κατά πάσας τας υπηρεσίας της σκηνης· και ξένος δεν θέλει σας πλησιάζει. 5 Και θέλετε φυλάττει τας φυλακάς του αγιαστηρίου και τας φυλακάς του θυσιαστηρίου, και δεν θέλει είσθαι πλέον οργή εις τους υιούς

Ισραήλ. 6 Και εγώ, ιδού, έλαβον τους αδελφούς σας τους Λευίτας εκ μέσου των υιών Ισραήλ· ούτοι είναι δεδομένοι εις εσάς δώρων διά τον Κύριον, διά να εκτελώσι τας υπηρεσίας της σκηνης του μαρτυρίου. 7 Συ δε και οι υιοί σου μετά σου θέλετε φυλάττει την ιερατείαν σας εις πάντα τα του θυσιαστηρίου και τα εντός του παρατετάσματος, και θέλετε κάμνει την υπηρεσίαν. Δώρον έδωκα την υπηρεσίαν της ιερατείας σας και όστις ξένος πλησιάσει, θέλει θανατόνθεσθαι. 8 Και είπε Κύριος προς τον Ααρών, Ιδού, εγώ έδωκα έτι εις σε την επιστασίαν των υψουμένων προσφορών μου από πάντων των ηγιασμένων παρά των υιών Ισραήλ· εις σε έδωκα αυτά διά το χρίσμα και εις τους υιούς σου εις νόμιμον αιώνιον. 9 Τούτο θέλει είσθαι σου από των αγιωτάτων εκ των διά πυρός προσφερομένων· πάντα τα δώρα αυτών, πάσαι αι εξ αλφίτων προσφοραί αυτών και πάσαι αι περί αμαρτίας προσφοραί αυτών και πάσαι αι περί ανομίας προσφοραί αυτών, τας οποίας θέλουσιν αποδίδει εις εμέ, αγιώτατα θέλουσιν είσθαι διά σε και διά τους υιούς σου. 10 Εν τω αγίω των αγίων θέλετε τρώγει αυτά· παν αρσενικόν θέλει τρώγει αυτά· άγια θέλουσιν είσθαι εις σε. 11 Και τούτο είναι σου, η υψουμένη προσφορά εκ των δώρων αυτών, μετά πασών των κινητών προσφορών των υιών Ισραήλ· εις σε έδωκα αυτά και εις τους υιούς σου και εις τας θυγατέρας σου μετά σου εις νόμιμον αιώνιον· πας καθάρως εν τω οίκω σου θέλει τρώγει αυτά. 12 Παν το εξάιρετον του ελαίου, και παν το εξάιρετον του οίνου και του σίτου, τας απαρχάς αυτών, όσα προσφέρωσιν εις τον Κύριον, εις σε έδωκα αυτά· 13 Πάντα τα πρωτογενήματα της γης, όσα φέρωσι προς τον Κύριον, σου θέλουσιν είσθαι πας καθάρως εν τω οίκω σου θέλει τρώγει αυτά. 14 Παν καθιέρωμα του Ισραήλ θέλει είσθαι σου. 15 Παν διανοίγον μήτραν εκ πάσης σαρκαός, το οποίον προσφέρωσι προς τον Κύριον, από ανθρώπου έως κτήνους, σου θέλει είσθαι πλην τα πρωτότοκα των ανθρώπων θέλουσιν εξάπαντος εξαγοράζεσθαι και τα πρωτότοκα των κτηνών των ακαθάρτων θέλουσιν εξαγοράζεσθαι. 16 Και όσα πρέπει να εξαγορασθώσιν από ηλικίας ενός μηνός, θέλουσιν εξαγοράζεσθαι κατά την εκτίμησίν σου, διά πέντε σίκλους αργυρίου, κατά τον σίκλον τον άγιον, όστις είναι είκοσι γερά. 17 Τα πρωτότοκα όμως των βοών ή τα πρωτότοκα των προβάτων ή τα πρωτότοκα των αιγών δεν θέλουσιν εξαγοράζεσθαι· άγια είναι· το αίμα αυτών θέλεις ραντίζει επί το θυσιαστήριον, και το πάχος αυτών θέλεις καίει διά προσφοράν γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον. 18 Και το κρέας αυτών θέλει είσθαι σου, καθώς το κινητόν στήθος και ο δεξιός ώμος είναι σου. 19 Πάσας τας υψουμένας προσφοράς των αγίων πραγμάτων, τας οποίας οι υιοί Ισραήλ προσφέρωσιν εις τον Κύριον, έδωκα εις σε και εις τους υιούς σου και εις τας θυγατέρας σου μετά σου εις νόμιμον αιώνιον. Αύτη είναι διαθήκη άλατος παντοτενής ενώπιον του Κυρίου εις σε και εις το σπέρμα σου μετά σου. 20 Και είπε Κύριος προς τον Ααρών, Εν τη γη αυτών δεν θέλεις έχει κληρονομίαν ουδέ θέλεις έχει μερίδα μεταξύ αυτών· εγώ είμαι η μερίς σου και η κληρονομία σου εν μέσω των υιών Ισραήλ. 21 Και ιδού, έδωκα εις τους υιούς Λευί πάντα τα δέκατα του Ισραήλ εις κληρονομίαν, διά την υπηρεσίαν αυτών την οποίαν υπηρετούσι, την υπηρεσίαν της σκηνης του μαρτυρίου· 22 και δεν θέλουσι πλησιάζει του λοιπού οι υιοί Ισραήλ εις την σκηνήν του μαρτυρίου, διά να μη λάβωσιν εφ' εαυτούς αμαρτίαν και αποθάνωσιν· 23 αλλ' οι Λευίται, ούτοι θέλουσιν υπηρετεί την υπηρεσίαν της σκηνης του μαρτυρίου και ούτοι θέλουσι βαστάζει την ανομίαν αυτών· τούτο θέλει

είσθαι νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς σας· και δεν θέλουσιν έχει μεταξύ των υιών Ισραήλ ουδεμίαν κληρονομίαν· **24** διότι τα δέκατα των υιών Ισραήλ, τα οποία προσφέρωσιν υψουμένην προσφοράν προς τον Κύριον, έδωκα κληρονομίαν εις τους Λευΐτας διά τούτο είπα περί αυτών, Εν μέσω των υιών Ισραήλ δεν θέλουσιν έχει ουδεμίαν κληρονομίαν. **25** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσὴν λέγων, **26** Βλάηθητε και προς τους Λευΐτας και ειπέ προς αυτούς, Όταν λαμβάνητε παρά των υιών Ισραήλ το δέκατον, το οποίον έδωκα εις εσάς παρ' αυτών διά κληρονομίαν σας, τότε θέλετε προσφέρει εξ αυτών προσφοράν υψουμένην εις τον Κύριον, δέκατον από του δεκάτου. **27** Και αύται αι υψουόμεναι προσφοράί σας θέλουσι λογιζέσθαι εις εσάς ως όίτος του αλωνίου και ως αφθονία του ληνού. **28** Ούτω και σεις θέλετε προσφέρει προσφοράν υψουμένην εις τον Κύριον από πάντων των δεκάτων σας, τα οποία λαμβάνετε παρά των υιών Ισραήλ· και από τούτων θέλετε διδעי την υψουμένην προσφοράν του Κυρίου εις τον Ααρών τον ιερέα. **29** Από πάντων των δώρων σας θέλετε προσφέρει πάσαν υψουμένην προσφοράν του Κυρίου, από παντός του εξαίρετου αυτών το ηγιασμένον μέρος εξ αυτών. **30** Και θέλεις ειπει προς αυτούς, Όταν προσφέρητε εξ αυτών το εξαίρετον αυτών, τούτο θέλει λογιζέσθαι διά τους Λευΐτας ως προϊόν του αλωνίου και ως προϊόν του ληνού· **31** και θέλετε τρώγει αυτά εν παντί τόπω, σεις και αι οικογενεαί σας· διότι τούτο είναι μισθός εις εσάς διά την υπηρεσίαν σας εν τη σκηνή του μαρτυρίου· **32** και δεν θέλετε φέρει εφ' εαυτούς αμαρτίαν δι' αυτά, όταν προσφέρητε απ' αυτών το εξαίρετον αυτών· και δεν θέλετε βεβηλώσει τα άγια των υιών Ισραήλ, διά να μη αποθάνητε.

19 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσὴν και προς τον Ααρών λέγων, **2** Τούτο είναι το διάταγμα του νόμου, το οποίον ο Κύριος προσέταξε λέγων, Ειπέ προς τους υιούς Ισραήλ να φέρωσιν εις σε ξανθήν δάμालιν άμωμον, μη έχουσαν ελάττωμα, επί της οποίας δεν επεβλήθη ζυγός· **3** και θέλετε δώσει αυτήν εις τον Ελεάζαρ τον ιερέα και θέλει φέρει αυτήν έξω του στρατοπέδου· και θέλουσι σφάζει αυτήν ενώπιον αυτού. **4** Και θέλει λάβει Ελεάζαρ ο ιερεύς από του αίματος αυτής διά του δακτύλου αυτού και θέλει ραντίσει επτάκις από του αίματος αυτής κατ' έμπροσθεν του προσώπου της σκηνής του μαρτυρίου. **5** Και θέλουσι καύσει την δάμालιν ενώπιον αυτού· το δέρμα αυτής και το κρέας αυτής και το αίμα αυτής μετά της κόπρου αυτής θέλουσι καή. **6** Και ο ιερεύς θέλει λάβει ξύλον κέδρινον και ύσσωπον και κόκκινον και θέλει ρίψει αυτά εις το μέσον του κατακαύματος της δαμάλεως. **7** Τότε θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού ο ιερεύς και θέλει λούσει το σώμα αυτού εν ύδατι και μετά ταύτα θέλει εισέλθει εις το στρατόπεδον και θέλει είσθαι ακάθαρτος ο ιερεύς έως εσπέρας. **8** Και ο καίων αυτήν θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού εν ύδατι και θέλει λούσει το σώμα αυτού εν ύδατι και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **9** Και άνθρωπος καθαρός θέλει συνάξει την στάκτην της δαμάλεως και θέλει αποθέσει αυτήν έξω του στρατοπέδου εις τόπον καθαρών· και θέλει φυλάττεσθαι διά την συναγωγήν των υιών Ισραήλ διά ύδωρ χωρισμού· τούτο είναι διά καθαρισμόν αμαρτίας. **10** Και ο συνάξας την στάκτην της δαμάλεως θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας και τούτο θέλει είσθαι εις τους υιούς Ισραήλ και εις τους ξένους τους παροικούντας μεταξύ υμών εις νόμιμον αιώνιον. **11** Όστις εγγίστη νεκρόν σώμα ανθρώπου, ούτος θέλει είσθαι ακάθαρτος επτά ημέρας. **12** Ούτος θέλει αγνισθή διά τούτου την τρίτην ημέραν και

την ημέραν την εβδόμην θέλει είσθαι καθαρός· εάν όμως δεν αγνισθή την τρίτην ημέραν, ουδέ την εβδόμην ημέραν θέλει είσθαι καθαρός. **13** Όστις εγγίστη νεκρόν σώμα οποιουδήποτε τεθνεώτος ανθρώπου και δεν αγνισθή, μιαίνει την σκηνήν του Κυρίου· και η ψυχή εκείνη θέλει εξολοθρευθή εκ του Ισραήλ· επειδή δεν ερραντίσθη επ' αυτόν το ύδωρ του χωρισμού, θέλει είσθαι ακάθαρτος η καθαρσία αυτού μένει επ' αυτόν. **14** Ούτος είναι ο νόμος όταν άνθρωπός τις αποθάνει εν σκηνή· Πάντες οι εισερχόμενοι εις την σκηνήν και πάντα τα εν τη σκηνή θέλουσιν είσθαι ακάθαρτα επτά ημέρας· **15** και παν αγγείον ανοικτόν, μη έχον σκέπασμα δεδεμένον επάνωθεν αυτού, είναι ακάθαρτον. **16** Και όστις εγγίστη εν τη πεδιάδι πεφονευμένον τινά διά μαχαιράς ή νεκρόν σώμα ή οστούν ανθρώπου ή μνήμα, θέλει είσθαι ακάθαρτος επτά ημέρας. **17** Και θέλουσι λάβει διά τον ακάθαρτον από της στάκτης της καυθείσης δαμάλεως διά καθαρισμόν της αμαρτίας, και θέλει χυθή επ' αυτήν ύδωρ ζων εις αγγείον. **18** Και άνθρωπος καθαρός θέλει λάβει ύσσωπον, και εμπάξας εις το ύδωρ θέλει ραντίσει επί την σκηνήν και πάντα τα σκεύη και επί τους ανθρώπους τους ευρεθέντας εκεί και επ' εκείνον όστις ήγγισεν οστούν ή πεφονευμένον ή νεκρόν ή μνήμα. **19** Και ο καθαρός θέλει ραντίσει επί τον ακάθαρτον την τρίτην ημέραν και την εβδόμην ημέραν· την δε εβδόμην ημέραν θέλει αγνίσει αυτόν· και αυτός θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού και θέλει λουσθή εν ύδατι· και το εσπέρας θέλει είσθαι καθαρός. **20** δε άνθρωπος όστις είναι ακάθαρτος και δεν αγνισθή, η ψυχή εκείνη θέλει εξολοθρευθή εκ μέσου της συναγωγής· διότι το αγιαστήριον του Κυρίου εμίανε· το ύδωρ του χωρισμού δεν ερραντίσθη επ' αυτόν· αυτός είναι ακάθαρτος. **21** Και θέλει είσθαι εις αυτούς νόμιμον αιώνιον, ότι όστις ραντίση το ύδωρ του χωρισμού, θέλει πλύνει τα ιμάτια αυτού, και όστις εγγίστη το ύδωρ του χωρισμού θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας. **22** Και παν ό, τι εγγίστη ο ακάθαρτος, τούτο θέλει είσθαι ακάθαρτον· και η ψυχή ήτις εγγίστη αυτό, θέλει είσθαι ακάθαρτος έως εσπέρας.

20 Και ήλθον οι υιοί Ισραήλ, πάσα συναγωγή, εις την έρημον Σιν, τον πρώτον μήνα· και έμεινεν ο λαός εν Κάδης και απέθανεν εκεί η Μαριάμ και ετάφη εκεί. **2** Και δεν ήτο ύδωρ διά την συναγωγήν· και συνηροίσθησαν κατά του Μωϋσέως και κατά του Ααρών. **3** Και ο λαός ελοιδόρη κατά του Μωϋσέως και είπον, λέγοντες, Είθε ν' απεθνήσκομεν, ότε οι αδελφοί ημών απέθανον ενώπιον του Κυρίου. **4** Και διά τι ανεβιάσατε την συναγωγήν του Κυρίου εις την έρημον ταύτην, διά να αποθάνωμεν εκεί ημείς και τα κτήνη ημών; **5** και διά τι ανεβιάσατε ημάς εκ της Αιγύπτου, διά να φέρητε ημάς εις τον ακόν τοντόν τόπον; ούτος δεν είναι τόπος σποράς ή σύκων ή αμπέλων ή ροδιών· ουδέ ύδωρ υπάρχει διά να πώμεν. **6** Και ήλθον ο Μωϋσής και ο Ααρών απ' έμπροσθεν της συναγωγής εις την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου και έπεσον κατά πρόσωπον αυτών· και εφάνη εις αυτούς η δόξα του Κυρίου. **7** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσὴν, λέγων, **8** Λάβε την ράβδον και συγκάλεσον την συναγωγήν σου και Ααρών ο αδελφός σου, και λαλήσατε προς την πέτραν ενώπιον αυτών· και θέλει δώσει τα ύδατα αυτής, και θέλεις εκβάλλει εις αυτούς ύδωρ εκ της πέτρας· και θέλεις ποτίσει την συναγωγήν και τα κτήνη αυτών. **9** Και έλαβεν ο Μωϋσὴς την ράβδον απ' έμπροσθεν του Κυρίου, καθώς προσέταξεν εις αυτόν· **10** και συνεκάλεσαν Μωϋσής και ο Ααρών την συναγωγήν έμπροσθεν της πέτρας και είπε προς αυτούς, Ακούσατε τώρα, σεις οι απειθείς να σας εκβάλωμεν ύδωρ εκ της πέτρας ταύτης; **11** Και

Βαλάκ, και ήλθον εις Κιριάθ-ουζώθ. **40** Και εθυσάσεν ο Βαλάκ βόας και πρόβατα, και έπεμφεν εξ αυτών προς τον Βαλαάμ και προς τους άρχοντας τους μετ' αυτού. **41** Και το πρωί έλαβεν ο Βαλάκ τον Βαλαάμ, και ανεβίβασεν αυτόν επί τους υψηλούς τόπους του Βάαλ, και εκείθεν είδε την άκραν του λαού.

23 Και είπεν ο Βαλαάμ προς τον Βαλάκ, Οικοδόμησόν μοι ενταύθα επτά βωμούς και ετοιμάσόν μοι ενταύθα επτά μόσχους και επτά κριούς. **2** Και έκαμεν ο Βαλάκ καθώς είπεν ο Βαλαάμ· και προσέφερεν ο Βαλάκ και ο Βαλαάμ μόσχον και κριόν εφ' έκαστον βωμών. **3** Και είπεν ο Βαλαάμ προς τον Βαλάκ, Στήθι πλησίον του ολοκαυτώματός σου και εγώ θέλω υπάγει ίσως φανή ο Κύριος εις συνάντησίν μου· και ό, τι δείξει εις εμέ, τούτο θέλω σοι αναγγείλει. Και υπήγεν εις τόπον υψηλόν. **4** Και συνήτησεν ο Θεός τον Βαλαάμ· και είπε προς αυτόν, Ητοίμασα τον επτά βωμούς, και προσέφερα μόσχον και κριόν εφ' έκαστον βωμών. **5** Και έβαλεν ο Κύριος λόγον εις το στόμα του Βαλαάμ και είπεν, Επίστρεψον προς τον Βαλάκ, και ούτω θέλεις ειπέι. **6** Και επέστρεψε προς αυτόν, και ιδού, ίστατο πλησίον του ολοκαυτώματος αυτού, αυτός και πάντες οι άρχοντες του Μωάβ. **7** Και ήρχισε την παραβολήν αυτού και είπε, Βαλάκ με έφερεν εκ της Αράμ, ο βασιλεύς του Μωάβ εκ των ορέων των προς ανατολάς, λέγων, Ελθέ, καταράσθητί μοι τον Ιακώβ· και ελθέ, αναθεμάτισον τον Ισραήλ. **8** Πως να καταρασθώ τον οποίον ο Θεός δεν καταράται; ή πως να αναθεματίσω τον οποίον ο Κύριος δεν ανεθεμάτισε; **9** Διότι από της κορυφής των ορέων βλέπω αυτόν, και από των λόφων θεωρώ αυτόν· ιδού, λαός, όστις θέλει κατοικήσει μόνος, και δεν θέλει λογαριασθή μεταξύ των εθνών. **10** Τις δύναται να αριθμήση την άμμον του Ιακώβ, και τον αριθμόν του τετάρτου του Ισραήλ; ειθε να αποθάνω κατά τον θάνατον των δικαίων, και το τέλος μου να ήναι όμοιον με το τέλος αυτού. **11** Και είπεν ο Βαλάκ προς τον Βαλαάμ, Τι μοι έκαμες; διά να καταρασθής τους εχθρούς μου σε παρέλαβον· και ιδού, συ ευλογών ευλόγησας αυτούς. **12** Ο δε αποκριθείς είπε, Δεν πρέπει να προσέξω ό, τι ο Κύριος έβαλεν εις το στόμα μου, τούτο να είπω; **13** Και είπε προς αυτόν ο Βαλάκ, Ελθέ, παρακαλώ, μετ' εμού εις άλλον τόπον, όθεν θέλεις ιδεί αυτόν· μόνον την άκραν αυτού θέλεις ιδεί, το δε όλον αυτού δεν θέλεις ιδεί· και καταράσθητί μοι αυτόν εκείθεν. **14** Και έφερεν αυτόν εις την πεδιάδα Ζοφιμ επί την κορυφήν του Φασγά, και ωκοδόμησεν επτά βωμούς και προσέφερε μόσχον και κριόν εφ' έκαστον βωμών. **15** Και είπε προς τον Βαλάκ, Στήθι αυτού πλησίον του ολοκαυτώματός σου και εγώ θέλω συναντήσει εκεί τον Κύριον. **16** Και συνήτησεν ο Κύριος τον Βαλαάμ, και έβαλε λόγον εις το στόμα αυτού και είπεν, Επίστρεψον προς τον Βαλάκ και ειπέ ούτω. **17** Και ήλθε προς αυτόν· και ιδού, αυτός ίστατο πλησίον του ολοκαυτώματος αυτού και οι άρχοντες του Μωάβ μετ' αυτού. Και είπε προς αυτόν ο Βαλάκ, Τι ελάλησεν ο Κύριος; **18** Και αρχίσας την παραβολήν αυτού είπε, Σηκώθητι, Βαλάκ, και άκουσον·δος ακρόασιν εις εμέ, συ ο υιός του Σεφώρ. **19** Ο Θεός δεν είναι άνθρωπος να ψευσθή, ούτε υιός ανθρώπου να μεταμεληθή· αυτός είπε και δεν θέλει εκτελέσει; ή ελάλησε και δεν θέλει εμμείνει; **20** Ιδού, ευλογίαν παρέλαβον· και ευλόγησε· και εγώ δεν δύναμαι να μεταστρέψω αυτήν. **21** Δεν εθεώρησεν ανομίαν εις τον Ιακώβ, ουδέ είδε διατροφήν εις τον Ισραήλ· Κύριος ο Θεός αυτού είναι μετ' αυτού, και αλαλαγμός βασιλέως είναι μεταξύ αυτών. **22** Ο Θεός εξήγαγεν αυτούς εξ Αιγύπτου· έχουσιν ως δύναμιν μονοκέρωτος. **23** Βεβαίως ουδεμία γοητεία δεν ισχύει κατά του Ιακώβ, ουδέ μαντεία κατά του Ισραήλ·

κατά καιρόν θέλει λαληθή περί του Ιακώβ και περί του Ισραήλ, Τι κατώρθωσεν ο Θεός. **24** Ιδού, ο λαός θέλει σηκώθῃ ως λέων, και θέλει εγερεθῇ ως σκύμνος· δεν θέλει κοιμηθῇ εωσού φάγη το θήραμα, και πῆη το αίμα των πεφονευμένων. **25** Και είπεν ο Βαλάκ προς τον Βαλαάμ, Μήτε να καταρασθής αυτούς διόλου μήτε να ευλογήσης αυτούς διόλου. **26** Αποκριθείς ο Βαλαάμ είπε προς τον Βαλάκ, Δεν σε ελάλησα, λέγων, Παν ό, τι μοι είπη ο Κύριος, τούτο πρέπει να κάμω; **27** Και είπεν ο Βαλάκ προς τον Βαλαάμ, Ελθέ, παρακαλώ, θέλω σε φέρει εις άλλον τόπον, ίσως θέλει αρέσει εις τον Θεόν να μοι καταρασθής αυτόν εκείθεν. **28** Και έφερεν ο Βαλάκ προς τον Βαλαάμ επί την κορυφήν του Φεγώρ, το οποίον βλέπει προς Γεσιμών. **29** Και είπεν ο Βαλαάμ προς τον Βαλάκ, οικοδόμησόν μοι ενταύθα επτά βωμούς και ετοιμάσόν μοι ενταύθα επτά μόσχους και επτά κριούς. **30** και έκαμεν ο Βαλάκ ως είπεν ο Βαλαάμ και προσέφερε μόσχον και κριόν εφ' έκαστον βωμών.

24 Και ιδών ο Βαλαάμ ότι ήτο αρεστόν ενώπιον του Κυρίου να ευλογήση τον Ισραήλ, δεν υπήγε, καθώς άλλοτε, να ζητήση μαντείας, αλλ' έστησε το πρόσωπον αυτού προς την έρημον. **2** Και ανύψωσεν ο Βαλαάμ τους οφθαλμούς αυτού και είδε τον Ισραήλ κατεσκηνωμένον κατά τας φυλάς αυτών· και ήλθεν επ' αυτόν το πνεύμα του Θεού. **3** Και αρχίσας την παραβολήν αυτού είπε, Βαλαάμ ο υιός του Βεώρ είπε, και ο άνθρωπος, ο έχων ανοικτούς τους οφθαλμούς αυτού, είπεν· **4** είπεν εκείνος, όστις ήκουσε τα λόγια του Θεού, Όστις είδεν όρασιν του Παντοδυνάμου, πεσών εις έκστασιν, έχων όμως ανοικτούς τους οφθαλμούς αυτού. **5** Πόσον ωραία είναι αι κατοικίαί και σου, Ιακώβ, αι σκηνάί σου, Ισραήλ. **6** Ως κοιλάδες είναι εξηπλωμέναί, ως παράδεισοι εις όχθας ποταμού, ως δένδρα αλόης τα οποία εφύτευσεν ο Κύριος, ως κέδροι πλησίον των υδάτων. **7** Θέλει εκχέει ύδωρ εκ της αντλίας αυτού, και το σπέρμα αυτού θέλει είσθαι εις ύδατα πολλά, και ο βασιλεύς αυτού θέλει είσθαι υψηλότερος του Αγάγ, και ή βασιλεία αυτού θέλει μεγαλυνηθῆ. **8** Ο Θεός εξήγαγεν αυτόν εξ Αιγύπτου· έχει ως δύναμιν μονοκέρωτος θέλει καταφάγει τα έθνη τους πολεμίους αυτού, και θέλει συντριψει τα οστά αυτών, και θέλει κατατοξέυσει αυτούς με τα βέλη αυτού. **9** Αναπεσών, εκοιμήθη ως λέων, και ως σκύμνος λέοντος· τις θέλει εξεγείρει αυτόν; Ευλογημένος ο ευλογών σε και καταπραμένος ο καταρωμένος σε. **10** Και εξήγηθη ο θυμός του Βαλάκ εναντίον του Βαλαάμ και συνεκρότησε τας χείρας αυτού· και είπεν ο Βαλάκ προς τον Βαλαάμ, διά να καταρασθής τους εχθρούς μου σε εκάλεσα· και ιδού, συ ευλογών ευλόγησας αυτούς τρίτην ταύτην φοράν. **11** τώρα λοιπόν φύγε εις τον τόπον σου· έλεγον να σε τιμήσω με τιμάς· αλλ' ιδού, ο Κύριος σε εστέρησε της τιμής. **12** Και είπεν ο Βαλαάμ προς τον Βαλάκ, Δεν είπον και προς τους απεσταλμένους σου, τους οποίους απέστειλας προς εμέ, λέγων, **13** Και αν μοι δόση ο Βαλάκ την οικίαν αυτού πλήρη αργυρίου και χρυσίου, δεν δύναμαι να παραβώ την προσταγήν του Κυρίου, ώστε να κάμω καλόν ή κακόν απ' εμαυτού, αλλ' ό, τι ο Κύριος λαλήση, τούτο θέλω ειπέι; **14** και τώρα, ιδού, εγώ υπάγω προς τον λαόν μου· ελθέ λοιπόν να σοι φανερώσω τι θέλει κάμει ο λαός ούτος εις τον λαόν σου εις τας εσχάτας ημέρας. **15** Και αρχίσας την παραβολήν αυτού είπε, Βαλαάμ ο υιός του Βεώρ είπε, και ο άνθρωπος, ο έχων ανοικτούς τους οφθαλμούς αυτού, είπεν· **16** είπεν εκείνος, όστις ήκουσε τα λόγια του Θεού, και έλαβε την γνώσιν του Υψίστου, όστις είδεν όρασιν του Παντοδυνάμου, πεσών εις έκστασιν, έχων όμως ανοικτούς τους οφθαλμούς αυτού. **17** Θέλω ιδεί αυτόν, αλλ'

ουχί τώρα· θέλω θεωρήσει αυτόν, αλλ' ουχί εκ του πλησίον θέλει ανατείλει άστρον εξ Ιακώβ, και θέλει αναστηθή σκήπτρον εκ του Ισραήλ, και θέλει πατάξει τους αρχηγούς Μωάβ, και εξολοθρεύσει πάντας τους υιούς του Σήθ· **18** και ο Εδώμ θέλει είσθαι κληρονομία, και ο Σηείρ θέλει είσθαι κληρονομία εις τους εχθρούς αυτού· και ο Ισραήλ θέλει πράξει εν ισχύϊ· **19** και θέλει εξέλθει εξ Ιακώβ ο Ερρωιάζων, και θέλει εξολοθρεύσει τον διασωθέντα εκ της πόλεως. **20** Και ιδών τον Αμαλήκ, ήρχισε την παραβολήν αυτού και είπεν, Ο Αμαλήκ είναι αρχή των εθνών· αλλ' εν τω τέλει αυτού θέλει αφανισθή. **21** Και ιδών τον Κεναίον, ήρχισε την παραβολήν αυτού και είπεν, Ισχυρά είναι η κατοικία σου, και θέτεις την φωλεάν σου επί την πέτραν· **22** πλην ο Κεναίος θέλει καταπορηθή, εωσοῦ σε φέρη αιχμάλωτον ο Ασσούρ. **23** Και επανέλαβε την παραβολήν αυτού και είπεν, Ω τι θέλει ζήσει, όταν ο Θεός κάμη τούτο; **24** Και πλοία θέλουσιν ελθεί από των παραλίων των Κηταιίων, και θέλousι καταθλίψει τον Ασσούρ, και θέλousι καταθλίψει τον Εβερ· αλλά και εκείνοι θέλousιν εξαφανισθή. **25** Και σηκωθείς ο Βαλαάμ ανεχώρησε και επέστρεψεν εις τον τόπον αυτού· ο δε Βαλαάκ απήλθε και αυτός εις την οδόν αυτού.

25 Και έμεινεν ο Ισραήλ εν Σιττείμ· και ήρχισεν ο λαός να πορνεύη μετά των θυγατέρων Μωάβ· **2** αίτινες προσεκάλεσαν τον λαόν εις τας θυσίας των θεών αυτών· και έφαγεν ο λαός και προσεκύνησε τους θεούς αυτών. **3** Και προσεκολλήθη ο Ισραήλ εις τον Βέελ-φεγώρ· και εξήφθη η οργή του Κυρίου κατά του Ισραήλ. **4** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Λάβε πάντας τους αρχηγούς του λαού και κρέμασον αυτούς ενώπιον του Κυρίου κατέναντι του ηλίου· διά να σηκωθή από του Ισραήλ η φλογερά οργή του Κυρίου. **5** Και είπεν ο Μωϋσής προς τους κριτάς του Ισραήλ, Φονεύσατε έκαστος τους ανθρώπους αυτού, τους όσοι προσεκολλήθησαν εν τω Βέελ-φεγώρ. **6** Και ιδού, εις εκ των υιών Ισραήλ ήλθε φέρων εις τους αδελφούς αυτού γυναίκα Μαδιανίτιν, ενώπιον του Μωϋσέως και ενώπιον πάσης της συναγωγής των υιών Ισραήλ, ενώ έκλαιον εν τη θύρα της σκηνης του μαρτυρίου. **7** Και ιδών Φινεές, ο υιός του Ελεάζαρ, υιού του Ααρών του ιερέως, εσηκώθη εκ μέσον της συναγωγής, και λαβών εις την χείρα αυτού δοράτιον, **8** υπήγε κατόπι του ανθρώπου του Ισραηλίτου εις την σκηνήν και διεπέρασεν αμφοτέρω, τον τε άνθρωπον τον Ισραηλίτην και την γυναίκα διά της κοιλίας αυτής. Και έπαυσεν η πληγή από των υιών Ισραήλ. **9** Ήσαν δε οι αποθανόντες εν τη πληγή εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **10** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **11** Ο Φινεές, ο υιός του Ελεάζαρ, υιού Ααρών του ιερέως, απέστρεψε τον θυμόν μου από των υιών Ισραήλ, δείξας ζήλον υπέρ εμού μεταξύ αυτών, όθεν δεν εξωλόθρευσα τους υιούς Ισραήλ εν τη ζηλοτυπία μου· **12** διά τούτο ειπέ, Ιδού, εγώ δίδω εις αυτόν την διαθήκην μου της ειρήνης· **13** και θέλει είσθαι εις αυτόν και εις το σπέρμα αυτού μετ' αυτόν διαθήκη ιερατείας αιωνίου· διότι εστάθη ζηλωτής υπέρ του Θεού αυτού, και έκαιεν εξιλέωσιν υπέρ των υιών Ισραήλ. **14** Το δε όνομα του Ισραηλίτου του θανατωθέντος εκείνου, όστις εθανάτωθη μετά της γυναίκός της Μαδιανίτιδος, ήτο Ζιμβρί, υιός Σαλού, άρχοντος οικογενείας επισήμου μεταξύ των Συμεωνιτών. **15** Και το όνομα της γυναίκός της Μαδιανίτιδος της θανατωθείσης ήτο Χασβί, θυγάτηρ του Σούρ, αρχηγού λαού, εξ επισήμου οικογενείας εν Μαδιάμ. **16** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **17** Πολεμείτε τους Μαδιανίτας και πατάξατε αυτούς· **18** διότι αυτοί σας πολεμούσι με τας δολιότητας αυτών, με τας οποίας

σας εδολιεύθησαν εις την υπόθεσιν του Φεγώρ και εις την υπόθεσιν της Χασβί θυγατρός του άρχοντος Μαδιανίτου, της αδελφής αυτών, ήτις εθανάτωθη εν τη ημέρα της πληγής διά την υπόθεσιν του Φεγώρ.

26 Και μετά την πληγήν ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν και προς τον Ελεάζαρ τον υιόν του Ααρών τον ιερέα, λέγων, **2** Λάβετε το κεφάλιον πάσης της συναγωγής των υιών Ισραήλ από είκοσι ετών και επάνω, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, πάντας τους δυναμένους εν τω Ισραήλ να εξέλθωσιν εις πόλεμον. **3** Και ελάλησεν ο Μωϋσής και Ελεάζαρ ο ιερεύς προς αυτούς εις τας πεδιάδας Μωάβ παρά τον Ιορδάνην, κατέναντι της Ιεριχώ, λέγοντες, **4** Αριθμήσατε αυτούς από είκοσι ετών και επάνω, καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν και εις τους υιούς Ισραήλ, τους εξελθόντας εκ γης Αιγύπτου. **5** Ρουβήν, ο πρωτότοκος του Ισραήλ· οι υιοί Ρουβήν ήσαν Ανώχ, εξ ου η συγγένεια των Ανωχιτών· εκ Φαλλού, η συγγένεια των Φαλλουιτών· **6** εξ Εσρών, η συγγένεια των Εσρωνιτών· εκ του Χαρμί, η συγγένεια των Χαρμιτών. **7** Αυτά είναι αι συγγένειαι των Ρουβηγιτών· και η απαρίθμησις αυτών ήτο τεσσαράκοντα τρεις χιλιάδες και επτακόσι τριάκοντα. **8** και οι υιοί του Φαλλού ήσαν Ελιάβ· **9** και οι υιοί του Ελιάβ, Νεμουήλ και Δαθάν και Αβειρών. Ούτοι είναι ο Δαθάν και ο Αβειρών, οι ονομαστοί εκείνοι εν τη συναγωγή, οι στασιάζαντες κατά του Μωϋσέως και κατά του Ααρών εν τη συνοδία του Κορέ, ότε εστασίασαν κατά του Κυρίου· **10** και ήνοιξεν η γη το στόμα αυτής και κατέπιεν αυτούς μετά του Κορέ, εν τω εξολοθρευμώ της συνοδίας αυτού, ότε του πυρ κατέφαγε τους διακοσίους πενήκοντα ανθρώπους και έγειναν εις σημείον· **11** του Κορέ όμως οι υιοί δεν απέθανον. **12** Οι υιοί Συμεών κατά τας οικογενείας αυτών ήσαν, εκ Νεμουήλ, η συγγένεια των Νεμουηλιτών· εξ Ιαμείν, η συγγένεια των Ιαμεινιτών· εξ Ιαχειν, η συγγένεια των Ιαχεινιτών· **13** εκ Ζερά, η συγγένεια των Ζεριτών· εκ Σαούλ, η συγγένεια των Σαουλιτών. **14** Αυτά είναι αι συγγένειαι των Συμεωνιτών· κατά την απαρίθμησιν αυτών, εικοσιδυό χιλιάδες και διακόσιοι. **15** Οι υιοί Γαδ κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, εκ του Σιφών, η συγγένεια των Σιφωνιτών· εξ Αγγί, η συγγένεια των Αγγιτών· εκ Σουνί, η συγγένεια των Σουνιτών· **16** εξ Αζενί, η συγγένεια των Αζενιτών· εξ Ηρί, η συγγένεια των Ηριτών· **17** εξ Αρόδ, η συγγένεια των Αροδιτών· εξ Αριηλί, η συγγένεια των Αριηλιτών. **18** Αυτά είναι αι συγγένειαι των υιών Γάδ· κατά την απαρίθμησιν αυτών, τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. **19** Οι υιοί Ιούδα ήσαν Ηρ και Ανυάν και απέθανον ο Ηρ και ο Ανυάν εν τη γη Χαναάν. **20** Και οι υιοί Ιούδα κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, εκ Σηλά, η συγγένεια των Σηλανιτών· εκ Φαρές, η συγγένεια των Φαρεσιτών· εκ Ζαρά, η συγγένεια των Ζαριτών· **21** και οι υιοί Φαρές ήσαν εξ Εσρών, η συγγένεια των Εσρωνιτών· εξ Αμούλ, η συγγένεια των Αμουλιτών. **22** Αυτά είναι αι συγγένειαι Ιούδα· κατά την απαρίθμησιν αυτών, εβδομηκόντα εξ χιλιάδες και πεντακόσιοι. **23** Οι υιοί Ισάχαρ κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, εκ Θωλά, συγγένεια των Θωλαϊτών· εκ Φουά, η συγγένεια των Φουνιτών· **24** εξ Ιασούβ, η συγγένεια των Ιασουβιτών· εκ Σιμβρών, η συγγένεια των Σιμβρωνιτών. **25** Αυτά είναι αι συγγένειαι Ισάχαρ· κατά την απαρίθμησιν αυτών, εξήκοντα τέσσαρες χιλιάδες και τριακόσιοι. **26** Οι υιοί Ζαβουλων κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, εκ Σερέδ, συγγένεια των Σερεδιτών· εξ Αιλών, η συγγένεια των Αιλωνιτών· εξ Ιαλειήλ, η συγγένεια των Ιαληλιτών. **27** Αυτά είναι αι συγγένειαι των Ζαβουλωνιτών· κατά την

απαρίθμηση αυτών, εξήκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. **28** Οι υιοί Ιωσήφ κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν Μανασσής και Εφραΐμ. **29** Οι υιοί Μανασσή ήσαν, εκ Μαχεΐρ, η συγγένεια των Μαχεριτών. Και ο Μαχεΐρ ἐγέννησε τον Γαλαάδ· εκ δε του Γαλαάδ η συγγένεια των Γαλααδιτών. **30** Οὗτοι εἶναι οι υιοί Γαλαάδ· ἐξ Αχιζέρ, η συγγένεια των Αχιζεριτών· εκ Χελέκ, η συγγένεια των Χελεκιτών· **31** και ἐξ Ασρηίλ, η συγγένεια των Ασρηλιτών· εκ Συχέμ, η συγγένεια των Συχεμιτών· και εκ Σεμιδά, η συγγένεια των Σεμιδαϊτών· **32** και ἐξ Εφέρ, η συγγένεια των Εφεριτών· **33** και Σαλπαάδ, ο υἱός του Εφέρ, δεν εἶχεν υἱούς, ἀλλὰ θυγατέρας τα δε ὀνόματα των θυγατέρων του Σαλπαάδ ήσαν Μααλά και Νουά, Αγλά, Μελλά και Θερσά. **34** Αὐταί εἶναι αι συγγένειαί Μανασσῆ και η ἀπαρίθμησις αυτών, πενήκοντα δύο χιλιάδες και επτακόσιοι. **35** Οὗτοι εἶναι οι υιοί Εφραΐμ κατά τας συγγενείας αυτών· εκ Σουθαλά, η συγγένεια των Σουθαλαϊτών· εκ Βεχέρ, η συγγένεια των Βεχεριτών· εκ Ταχάν, η συγγένεια των Ταχανιτών· **36** και οὗτοι εἶναι οι υιοί Σουθαλά· ἐξ Εράν, η συγγένεια των Ερανιτών. **37** Αὐταί εἶναι αι συγγένειαί των υἱών Εφραΐμ· κατά την ἀπαρίθμησην αυτών, τριάκοντα δύο χιλιάδες και πεντακόσιοι. Οὗτοι εἶναι οι υιοί Ιωσήφ κατά τας συγγενείας αυτών. **38** Οι υιοί Βενιαμίν κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, εκ Βελά, η συγγένεια των Βελαϊτών· ἐξ Ασβήλ, η συγγένεια των Ασβηλιτών· ἐξ Αχιράμ, η συγγένεια των Αχιραμιτών· **39** εκ Σουφάμ, η συγγένεια των Σουφαμιτών· ἐξ Ουφάμ, η συγγένεια των Ουφαμιτών· **40** και οι υιοί Βελά ήσαν Αρέδ και Νααμάν· ἐξ Αρέδ, η συγγένεια των Αρεδιτών· εκ Νααμάν, συγγένεια των Νααμιτών. **41** Οὗτοι εἶναι οι υιοί Βενιαμίν κατά τας συγγενείας αυτών· και η ἀπαρίθμησις αυτών ήτοι τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδες και εξακόσιοι. **42** Οὗτοι εἶναι οι υιοί Δαν κατά τας συγγενείας αυτών· εκ Σουάμ, η συγγένεια των Σουαμιτών· αὐταί εἶναι αι συγγένειαί Δαν κατά τας συγγενείας αυτών· **43** πάσαι αι συγγένειαί των Σουαμιτών, κατά την ἀπαρίθμησην αυτών, ήσαν εξήκοντα τέσσαρες χιλιάδες και τετρακόσιοι. **44** Οι υιοί Ασήρ κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, ἐξ Ιεμνά, η συγγένεια των Ιεμιτών· ἐξ Ιεσοῦ, η συγγένεια των Ιεσοῦιτών· εκ Βεριά, η συγγένεια των Βεριαϊτών· **45** εκ των υἱών Βεριά ήσαν, ἐξ Έβερ, η συγγένεια των Εβεριτών· εκ Μαλχιήλ, η συγγένεια των Μαλχιηλιτών· **46** και το ὄνομα της θυγατρὸς του Ασήρ ήτο Σάρα. **47** Αὐταί εἶναι αι συγγένειαί των υἱών Ασήρ κατά την ἀπαρίθμησην αυτών, πενήκοντα τρεις χιλιάδες και τετρακόσιοι. **48** Οι υιοί Νεφθαλί κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν, ἐξ Ιασιήλ, συγγένεια των Ιασηλιτών· εκ Γουνί, η συγγένεια των Γουνιτών· **49** ἐξ Ιεσέρ, η συγγένεια των Ιεσεριτών· εκ Σιλλήμ, η συγγένεια των Σιλλημιτών. **50** Αὐταί εἶναι αι συγγένειαί Νεφθαλί κατά τας συγγενείας αυτών· και ἀπαρίθμησις αυτών ήτο τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδες και τετρακόσιοι. **51** Αὐταί εἶναι η ἀπαρίθμησις των υἱών Ισραήλ, εξακόσιοι χιλιάδες και χίλιοι επτακόσιοι τριάκοντα. **52** Και ἐλάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, λέγων, **53** Εἰς τούτους θέλει μοιρασθῆ ἡ γη εἰς κληρονομίαν κατά τον ἀριθμόν των ὀνομάτων αυτών· **54** εἰς τους περισσότερους θέλεις δώσει περισσότεραν κληρονομίαν και εἰς τους ὀλιγωτέρους θέλεις δώσει ὀλιγώτεραν κληρονομίαν· εἰς ἕκαστον θέλει δοθῆ κληρονομία αὐτοῦ κατά την ἀπαρίθμησην αὐτοῦ· **55** και ἡ γη θέλει μοιρασθῆ διὰ κλήρων· κατά τα ὀνόματα των φυλῶν, κατά τας πατριὰς αυτών, θέλουσι κληρονομήσει· **56** κατά τον κλήρον θέλει μοιρασθῆ ἡ κληρονομία αυτών μεταξύ πολλῶν και ὀλίγων. **57** Και αὕτη εἶναι ἡ ἀπαρίθμησις των Λευιτών, κατά τας συγγενείας αυτών· εκ Ηθρών, η συγγένεια των Ηθρωνιτών·

εκ Καάθ, η συγγένεια των Κααθιτών· εκ Μεραρί, η συγγένεια των Μεραριτών. **58** Αὐταί εἶναι αι συγγένειαί των Λευιτών· η συγγένεια των Λιβνιτών, η συγγένεια των Χεβρωνιτών, η συγγένεια των Μααλιτών, συγγένεια των Μουσιτών, η συγγένεια των Κοραϊτών· και ο Καάθ ἐγέννησε τον Αμράμ. **59** Το δε ὄνομα της γυναίκος του Αμράμ ήτο Ιωχαβέδ, θυγάτηρ του Λευί, ἥτις ἐγεννήθη εἰς τον Λευί ἐν Αιγύπτῳ· και ἐγεννήθησεν ἐν των υἱών Αμράμ και τον Μωϋσῆν και τον Μαριάμ την ἀδελφήν αυτών. **60** Και ἐγεννήθησαν εἰς τον Ααρών Ναδάβ και Αβιούδ, Ελεάζαρ και Ιθάμαρ. **61** Απέθανον δε ο Ναδάβ και ο Αβιούδ, ὅτε προσέφεραν πυρ ξένον ἐνώπιον του Κυρίου. **62** Και η ἀπαρίθμησις αυτών ήτο εικοσιτρεῖς χιλιάδες, παν ἀρσενικόν ἀπὸ ἐνός μηνός και ἐπάνω· διότι δεν ἀπρηριθήθησαν μεταξύ των υἱών Ισραήλ, ἐπειδὴ δεν ἐδόθη εἰς αὐτούς κληρονομία μεταξύ των υἱών Ισραήλ. **63** Οὗτοι εἶναι οι ἀπαριθμηθέντες διὰ του Μωϋσέως και Ελεάζαρ του ἱερέως, οἵτινες ἀπρηριθήσαν τους υἱούς Ισραήλ εἰς τας πεδιάδας Μωάβ παρά τον Ιορδάνην κατέναντι της Εριχῶ. **64** Μεταξὺ δε τούτων δεν εὐρίσκειτο ἄνθρωπος εκ των ἀπαριθμηθέντων ὑπὸ του Μωϋσέως και Ααρών του ἱερέως, ὅτε ἀπρηριθήσαν τους υἱούς Ισραήλ ἐν τη ἐρήμῳ Σινά. **65** Διότι ο Κύριος εἶπε περὶ αυτών, Εξάπαντος θέλουσι ἀποθάνει ἐν τη ἐρήμῳ. Και δεν ἐναπελείφη ἐξ αυτών οὐδεὶς, εἰ μὴ Χάλεβ ο υἱός του Ιεφοννή και Ιησοῦς ο υἱός του Ναυή.

27 Και προσήλθον αι θυγατέρες του Σαλπαάδ, υἱοῦ του Εφέρ, υἱοῦ του Γαλαάδ, υἱοῦ του Μαχεΐρ, υἱοῦ του Μανασσῆ, εκ των συγγενειῶν Μανασσῆ υἱοῦ του Ιωσήφ. Και ταῦτα εἶναι τα ὀνόματα των θυγατέρων αὐτοῦ· Μααλά, Νουά και Αγλά και Μελλά και Περσά. **2** Και ἐστάθησαν ἐνώπιον του Μωϋσέως και ἐνώπιον Ελεάζαρ του ἱερέως και ἐνώπιον των ἀρχόντων και πάσης της συναγωγῆς εἰς την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου, λέγουσαι, **3** Ο πατὴρ ἡμῶν ἀπέθανεν ἐν τη ἐρήμῳ και αὐτός δεν ήτο ἐν τη συνοδία των συναθροισθέντων κατά του Κυρίου ἐν τη συνοδία του Κορέ, ἀλλ' ἀπέθανε δι' ἰδίαν αὐτοῦ ἀμαρτίαν και δεν εἶχεν υἱούς· **4** διὰ τι να ἐξαλειφθῆ το ὄνομα του πατρὸς ἡμῶν εκ μέσου της συγγενείας αὐτοῦ, διότι δεν ἔχει υἱόν; δότε εἰς ἡμὰς κληρονομίαν μεταξύ των ἀδελφῶν του πατρὸς ἡμῶν. **5** Και ἔφερον ο Μωϋσῆς την κρίσιν αὐτῶν ἐνώπιον του Κυρίου. **6** Και ἐλάλησε Κύριος προς τον Μωϋσῆν λέγων, **7** Ὁρθῶς λαλοῦσιν αι θυγατέρες του Σαλπαάδ· ἐξάπαντος θέλεις δώσει εἰς αὐτάς κτήμα εἰς κληρονομίαν μεταξύ των ἀδελφῶν του πατρὸς αυτών· και θέλεις διαβιβάσει εἰς αὐτάς την κληρονομίαν του πατρὸς αυτών. **8** Και θέλεις λαλήσει προς τους υἱούς Ισραήλ λέγων, Ἐάν ἄνθρωπός τις ἀποθάνη και δεν ἔχη υἱόν, τότε θέλετε διαβιβάσει την κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς την θυγατέρα αὐτοῦ. **9** Και ἐάν δεν ἔχη θυγατέρα, τότε θέλετε δώσει την κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς τους ἀδελφούς αὐτοῦ. **10** Και ἐάν δεν ἔχη ἀδελφούς, τότε θέλετε δώσει την κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς τους ἀδελφούς του πατρὸς αὐτοῦ. **11** Ἐάν δε ο πατὴρ αὐτοῦ δεν ἔχη ἀδελφούς, τότε θέλετε δώσει την κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς τον συγγενῆ αὐτοῦ τον πλησιέστερον εκ της συγγενείας αὐτοῦ, και οὗτος θέλει ἐξουσιάζει αὐτήν. Και τούτο θέλει εἶσθαι εἰς τους υἱούς Ισραήλ διάταγμα κρίσεως, καθὼς προστάξε Κύριος εἰς τον Μωϋσῆν. **12** Και εἶπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Ἀνάβα εἰς τούτο το ὄρος Αβάριμ και ἰδὲ την γην, την ὁσίαν ἔδωκα εἰς τους υἱούς Ισραήλ· **13** και ἀφοῦ ἴδῃς αὐτήν, θέλεις προσεθῆ και συ εἰς τον λαόν σου, καθὼς προσεθῆ Ααρών ο ἀδελφός σου· **14** διότι σεις ἠναντιώθητε εἰς τον λόγον μου ἐν τη ἐρήμῳ Σιν ἐν τη ἀντιλογία της συναγωγῆς, ὥστε να με ἀγιάσητε εἰς το

ὕδωρ ἐνώπιον αὐτῶν. Τοῦτο εἶναι το ὕδωρ Μεριβὰ ἐν Κάδης ἐν τῇ ἐρημῷ Σιν. **15** Καὶ ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν Κύριον, λέγων, **16** Κύριος, ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων πάσης σαρκός, ἀς διορίσῃ ἄνθρωπον ἐπὶ τὴν συναγωγὴν, **17** ὅστις να ἐξέλθῃ ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ὅστις να εἰσελθῇ ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ὅστις να ἐξάγῃ αὐτοὺς, καὶ ὅστις να εἰσαγῇ αὐτοὺς ὥστε να μῆ ἴσται ἡ συναγωγὴ τοῦ Κυρίου ὡς πρόβατα μῆ ἔχοντα ποιμένα. **18** Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν, Λάβε μετὰ σου Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ναυῆ, ἄνθρωπον ἐἰς τὸν ὁποῖον εἶναι τὸ πνεῦμα, καὶ ἐπίθεσ τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτόν. **19** καὶ παράστησον αὐτόν ἐνώπιον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐνώπιον πάσης τῆς συναγωγῆς καὶ δὸς ἐἰς αὐτὸν διαταγὰς ἐνώπιον αὐτῶν. **20** καὶ θέλει ἐπιθέσει ἐπ' αὐτόν ἀπὸ τῆς δόξης σου, διὰ να υπακούωσιν ἐἰς αὐτόν πάσα ἡ συναγωγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. **21** καὶ θέλει παρασταθῇ ἐνώπιον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, ὅστις θέλει ἐρωτήσῃ περὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οὐρίμ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ θέλουσιν ἐξέρχεσθαι καὶ κατὰ τὸν λόγον αὐτοῦ θέλουσιν εἰσέρχεσθαι, αὐτός καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ καὶ πάσα ἡ συναγωγή. **22** Καὶ ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς, καθὼς προσέταξεν ἐἰς αὐτόν ὁ Κύριος καὶ ἔλαβε τὸν Ἰησοῦν καὶ παρέστησεν αὐτόν ἐνώπιον Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως, καὶ ἐνώπιον πάσης τῆς συναγωγῆς. **23** καὶ ἐπέθηκε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν καὶ ἔδωκεν ἐἰς αὐτόν διαταγὰς, καθὼς προσέταξε Κύριος διὰ χειρὸς τοῦ Μωϋσέως.

28 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς τὸν Μωϋσῆν λέγων, **2** Πρόσταξον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ ἐπέ ῥοσ ἀποῦς, Τα δῶρα μου, τοὺς ἄρτους μου, τὴν θυσίαν μου γινομένην διὰ πυρός ἐἰς ὁσμήν εὐωδίας πρὸς ἐμέ, προσέχετε να προσφέρῃτε ἐἰς ἐμέ ἐν τῷ πρέποντι καιρῷ αὐτῶν. **3** Καὶ θέλεις εἰπεῖ πρὸς αὐτοὺς, Αὕτη εἶναι ἡ διὰ πυρός γινομένη προσφορά, τὴν ὁποίαν θέλετε προσφέρει πρὸς τὸν Κύριον· δύο ἀρνία ἐνιαύσια ἄμωμα καθ' ἡμέραν, ἐἰς παντοτεινὸν ὁλοκαύτωμα. **4** Το ἐν ἀρνίον θέλεις προσφέρει το πρωτῆ, καὶ τὸ ἄλλο ἀρνίον θέλεις προσφέρει το δειλινόν. **5** Καὶ διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων θέλετε προσφέρει σεμιδάλιν, τὸ δέκατον τοῦ ἐφά, ἐζυμωμένην με ἔλαιον ἀπὸ ἐλαιᾶς κοπανισμένας, το τέταρτον τοῦ ἰν. **6** Τοῦτο εἶναι παντοτεινὸν ὁλοκαύτωμα, διωρισμένον ἐν τῷ ὅρει Σινά, ἐἰς ὁσμήν εὐωδίας, θυσίαν γινομένην διὰ πυρός ἐἰς τὸν Κύριον. **7** Καὶ ἡ σπονδιᾶ αὐτοῦ θέλει εἶσθαι το τέταρτον τοῦ ἰν διὰ τὸ ἐν ἀρνίον· ἐἰς τὸ αγιαστήριον θέλεις χύσει σίκερα διὰ σπονδὴν ἐἰς τὸν Κύριον. **8** Καὶ τὸ ἄλλο ἀρνίον θέλεις προσφέρει το δειλινόν· κατὰ τὴν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν τῆς πρωῖας καὶ κατὰ τὴν σπονδὴν αὐτῆς θέλεις προσφέρει αὐτὸ θυσίαν γινομένην διὰ πυρός ἐἰς ὁσμήν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον. **9** καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου θέλεις προσφέρει δύο ἀρνία ἐνιαύσια ἄμωμα, καὶ δύο δέκατα σεμιδάλεως ἐζυμωμένης με ἔλαιον διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων, καὶ τὴν σπονδὴν αὐτῆς. **10** τοῦτο εἶναι το ὁλοκαύτωμα ἐκάστου σαββάτου ἐκτός τοῦ παντοτεινοῦ ὁλοκαυτώματος καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ. **11** Καὶ ἐἰς τὰς νεομηνίας σας θέλετε προσφέρει ὁλοκαύτωμα πρὸς τὸν Κύριον, δύο μόσχους καὶ ἓνα κριόν, ἐπτὰ ἀρνία ἐνιαύσια, ἄμωμα. **12** καὶ δι' ἓκαστον μόσχον τρία δέκατα σεμιδάλεως ἐζυμωμένης με ἔλαιον διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων, καὶ διὰ τὸν ἓνα κριόν δύο δέκατα σεμιδάλεως ἐζυμωμένης με ἔλαιον διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων. **13** καὶ ἀνὰ ἐν δέκατον σεμιδάλεως ἐζυμωμένης με ἔλαιον διὰ προσφορὰν ἐξ ἀλφίτων. **14** καὶ ἡ σπονδιᾶ αὐτῶν θέλει εἶσθαι οἶνος, το ἥμισυ τοῦ ἰν διὰ τὸν μόσχον, καὶ τὸ τρίτον

τοῦ ἰν διὰ τὸν κριόν, καὶ το τέταρτον τοῦ ἰν διὰ τὸ ἀρνίον. Τοῦτο εἶναι το ὁλοκαύτωμα ἐκάστου μηνός, κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ. **15** Καὶ ἐἰς τράγος ἐξ αἰγῶν θέλει προσφέρεισθαι πρὸς τὸν Κύριον ἐἰς προσφορὰν περὶ αμαρτίας, ἐκτός τοῦ παντοτεινοῦ ὁλοκαυτώματος καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ. **16** Καὶ τὴν δεκάτην τετάρτην ἡμέραν τοῦ πρώτου μηνός εἶναι το πᾶσχα τοῦ Κυρίου. **17** Καὶ τὴν δεκάτην πέμπτην τοῦ μηνός τούτου εἶναι εορτῆ· ἐπτὰ ἡμέρας θέλουσι τρώγεσθαι ἄζυμα. **18** Ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ θέλει εἶσθαι συγκάλεσις ἀγία· δὲν θέλετε κάμνει οὐδὲν ἔργον δουλευτικόν. **19** Καὶ θέλετε προσφέρει θυσίαν γινομένην διὰ πυρός, ὁλοκαύτωμα πρὸς τὸν Κύριον, δύο μόσχους ἐκ βοῶν καὶ ἓνα κριόν καὶ ἐπτὰ ἀρνία ἐνιαύσια· ἄμωμα θέλουσιν εἶσθαι ἐἰς ἐσάς. **20** Καὶ ἡ ἐξ ἀλφίτων προσφορὰ αὐτῶν θέλει εἶσθαι σεμιδάλις ἐζυμωμένη με ἔλαιον· τρία δέκατα θέλετε προσφέρει διὰ τὸν μόσχον καὶ δύο δέκατα διὰ τὸν κριόν. **21** Ἀνὰ ἐν δέκατον θέλεις προσφέρει δι' ἓκαστον ἀρνίον, κατὰ τὰ ἐπτὰ ἀρνία. **22** καὶ ἓνα τράγον ἐἰς προσφορὰν περὶ αμαρτίας, διὰ να γείνη ἐξιλίεωσις διὰ σας. **23** Ἐκτός τοῦ ὁλοκαυτώματος τῆς πρωῖας, το ὁποῖον εἶναι διὰ ὁλοκαύτωμα παντοτεινόν, θέλετε προσφέρει ταῦτα. **24** Οὕτω θέλετε προσφέρει καθ' ἡμέραν ἐἰς τὰς ἐπτὰ ἡμέρας, τὰ δῶρα τα πρὸς θυσίαν γινομένην διὰ πυρός ἐἰς ὁσμήν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον. Τοῦτο θέλει προσφέρεισθαι ἐκτός τοῦ παντοτεινοῦ ὁλοκαυτώματος καὶ τῆς σπονδῆς αὐτοῦ. **25** Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ θέλετε ἔχει συγκάλεσιν ἀγίαν· δὲν θέλετε κάμνει οὐδὲν ἔργον δουλευτικόν. **26** Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν ἀπαρχῶν, ὅταν προσφέρῃτε νέαν ἐξ ἀλφίτων προσφορὰν πρὸς τὸν Κύριον, ἐἰς τὸ τέλος τῶν ἐβδομάδων σας, θέλετε ἔχει συγκάλεσιν ἀγίαν· δὲν θέλετε κάμνει οὐδὲν ἔργον δουλευτικόν. **27** Καὶ θέλετε προσφέρει ὁλοκαύτωμα ἐἰς ὁσμήν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον, δύο μόσχους ἐκ βοῶν, ἓνα κριόν, ἐπτὰ ἀρνία ἐνιαύσια. **28** καὶ ἡ ἐξ ἀλφίτων προσφορὰ αὐτῶν θέλει εἶσθαι σεμιδάλις ἐζυμωμένη με ἔλαιον, τρία δέκατα δι' ἓκαστον μόσχον, δύο δέκατα διὰ τὸν ἓνα κριόν, **29** ἀνὰ ἐν δέκατον δι' ἓκαστον ἀρνίον, κατὰ τὰ ἐπτὰ ἀρνία. **30** ἓνα τράγον ἐξ αἰγῶν, διὰ να γείνη ἐξιλίεωσις διὰ σας. **31** Ἐκτός τοῦ παντοτεινοῦ ὁλοκαυτώματος καὶ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτοῦ, ταῦτα θέλετε προσφέρει, ἄμωμα θέλουσιν εἶσθαι ἐἰς ἐσάς, καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν.

29 Καὶ ἐν τῷ μηνί τῷ ἐβδόμῳ, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, θέλετε ἔχει συγκάλεσιν ἀγίαν· δὲν θέλετε κάμνει οὐδὲν ἔργον δουλευτικόν· αὕτη εἶναι ἐἰς ἐσάς ἡμέρα ἀλαλαγοῦ σάλπιγγων. **2** Καὶ θέλετε προσφέρει ὁλοκαύτωμα ἐἰς ὁσμήν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον, ἓνα μόσχον ἐκ βοῶν, ἓνα κριόν, ἐπτὰ ἀρνία ἐνιαύσια, ἄμωμα. **3** καὶ ἡ ἐξ ἀλφίτων προσφορὰ αὐτῶν θέλει εἶσθαι σεμιδάλις ἐζυμωμένη με ἔλαιον, τρία δέκατα διὰ τὸν μόσχον, δύο δέκατα διὰ τὸν κριόν, **4** καὶ ἐν δέκατον δι' ἓκαστον ἀρνίον, κατὰ τὰ ἐπτὰ ἀρνία. **5** καὶ ἓνα τράγον ἐξ αἰγῶν ἐἰς προσφορὰν περὶ αμαρτίας, διὰ να γείνη ἐξιλίεωσις διὰ σας. **6** ἐκτός τοῦ ὁλοκαυτώματος τοῦ μηνός καὶ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτοῦ καὶ τοῦ παντοτεινοῦ ὁλοκαυτώματος καὶ τῆς ἐξ ἀλφίτων προσφορᾶς αὐτοῦ καὶ τῶν σπονδῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ διατεταγμένον περὶ αὐτῶν, θυσίαν γινομένην διὰ πυρός ἐἰς ὁσμήν εὐωδίας πρὸς τὸν Κύριον. **7** Καὶ τῇ δεκάτῃ τούτου τοῦ ἐβδόμου μηνός θέλετε ἔχει συγκάλεσιν ἀγίαν· καὶ θέλετε ταπεινώσει τὰς ψυχὰς σας οὐδεμίαν ἐργασίαν θέλετε κάμνει. **8** καὶ θέλετε προσφέρει ὁλοκαύτωμα πρὸς τὸν Κύριον ἐἰς ὁσμήν εὐωδίας, ἓνα μόσχον ἐκ βοῶν, ἓνα κριόν, ἐπτὰ ἀρνία ἐνιαύσια· ἄμωμα θέλουσιν εἶσθαι ἐἰς ἐσάς. **9** Καὶ ἡ ἐξ ἀλφίτων προσφορὰ αὐτῶν θέλει εἶσθαι σεμιδάλις ἐζυμωμένη με ἔλαιον,

τρία δέκατα διά τον μόσχον, δύο δέκατα διά τον ένα κριόν, **10** ανά εν δέκατον δι' ἕκαστον αρνίον, κατά τα επτά αρνία· **11** ένα τράγον εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός της προς εξιλέωσιν περί αμαρτίας προσφοράς και του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της εξ αλιφίτων προσφοράς αυτού και των σπονδών αυτών. **12** Και τη δεκάτη πέμπτη ημέρα του εβδόμου θέλετε έχειν συγκαλεισιν αγίαν· δεν θέλετε κάμνει ουδέν ἔργον δουλευτικόν και θέλετε εορτάζει εορτήν εις τον Κύριον επτά ημέρας. **13** Και θέλετε προσφέρει ολοκαύτωμα, θυσίαν γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον, δεκατρείς μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια· ἄμωμα θέλουσιν εἶσθαι. **14** Και η εξ αλιφίτων προσφορά αυτών θέλει εἶσθαι οσμίδαλις ἐζυμωμένη με ἔλαιον, τρία δέκατα δι' ἕκαστον μόσχον εκ των δεκατριῶν μόσχων, δύο δέκατα δι' ἕκαστον κριόν εκ των δύο κριῶν, **15** και ανά εν δέκατον δι' ἕκαστον αρνίον κατά τα δεκατέσσαρα αρνία· **16** και ένα τράγον εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος, της εξ αλιφίτων προσφοράς αυτού και της σπονδῆς αυτού. **17** Και τη δευτέρα ημέρα θέλετε προσφέρει δώδεκα μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια, ἄμωμα· **18** και την εξ αλιφίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τους μόσχους, διά τους κριούς και διά τα αρνία, κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον· **19** και ένα τράγον αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της εξ αλιφίτων προσφοράς αυτού και των σπονδῶν αυτών. **20** Και τη τρίτη ημέρα ἑνδεκα μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια, ἄμωμα· **21** και την εξ αλιφίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τους μόσχους, διά τους κριούς και διά τα αρνία, κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον· **22** και ένα τράγον εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της εξ αλιφίτων προσφοράς αυτού και της σπονδῆς αυτού. **23** Και τη τετάρτη ημέρα δέκα μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια, ἄμωμα· **24** την εξ αλιφίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τους μόσχους, διά τους κριούς και διά τα αρνία κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον· **25** και ένα τράγον εξ αιγών εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος, της εξ αλιφίτων προσφοράς αυτού και της σπονδῆς αυτού. **26** Και τη πέμπτη ημέρα εννέα μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια, ἄμωμα· **27** και την εξ αλιφίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τους μόσχους, διά τους κριούς και διά τα αρνία, κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον· **28** και ένα τράγον εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της εξ αλιφίτων προσφοράς αυτού και της σπονδῆς αυτού. **29** Και τη ἕκτη ημέρα οκτώ μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια, ἄμωμα· **30** και την εξ αλιφίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τους μόσχους, διά τους κριούς και διά τα αρνία κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον· **31** και ένα τράγον εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος, της εξ αλιφίτων προσφοράς αυτού και της σπονδῆς αυτού. **32** Και τη εβδόμη ημέρα επτά μόσχους, δύο κριούς, δεκατέσσαρα αρνία ενιαύσια, ἄμωμα· **33** και την εξ αλιφίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τους μόσχους, διά τους κριούς και διά τα αρνία κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον περί αυτών· **34** και ένα τράγον εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος, της εξ αλιφίτων προσφοράς

αυτοῦ και της σπονδῆς αυτού. **35** Τη ογδόη ημέρα θέλετε έχειν σύναξιν ἐπίσημον· ουδέν ἔργον δουλευτικόν θέλετε κάμνει· **36** και θέλετε προσφέρει ολοκαύτωμα, θυσίαν γινομένην διά πυρός εις οσμήν ευωδίας προς τον Κύριον, ένα μόσχον, ένα κριόν, επτά αρνία ενιαύσια, ἄμωμα· **37** την εξ αλιφίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών, διά τον μόσχον, διά την κριόν και διά τα αρνία κατά τον αριθμόν αυτών, ως είναι διατεταγμένον· **38** και ένα τράγον εις προσφοράν περί αμαρτίας, εκτός του παντοτεινού ολοκαυτώματος και της εξ αλιφίτων προσφοράς αυτού και της σπονδῆς αυτού. **39** ταῦτα θέλετε κάμνει προς τον Κύριον εις τας διωρισμένας εορτάς σας, εκτός των ευχῶν σας και των αυτοπροαιρέτων προσφορῶν σας, διά τα ολοκαυτώματά σας και διά τας εξ αλιφίτων προσφορῶν σας και διά τας σπονδάς σας και διά τας ειρηνικάς προσφοράς σας. **40** Και ἐλάλησεν ο Μωϋσῆς προς τους υἱούς Ἰσραὴλ κατά πάντα ὅσα προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσῆν.

30 Και ἐλάλησεν ο Μωϋσῆς προς τους ἄρχοντας των φυλῶν των υἱῶν Ἰσραὴλ, λέγων, Οὗτος είναι ο λόγος τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος· **2** Όταν ἀνθρωπός τις κάμη ευχήν προς τον Κύριον ἢ ὁμῶση ὄρκον, ὥστε να δέση την ψυχὴν αυτού με δεσμόν, δεν θέλει παραβῆ τον λόγον αυτού θέλει κάμει κατά πάντα ὅσα ἐξήλθον εκ του στόματος αυτού. **3** Εάν δε γυνή τις κάμη ευχήν προς τον Κύριον και δέση εαυτήν με δεσμόν εν τη οικία του πατρός αυτής εις την νεότητα αυτής, **4** και ἀκούση ο πατήρ αυτής την ευχήν αυτής και τον δεσμόν αυτής διά του οποίου ἔδωσε την ψυχὴν αυτής και σιωπήσῃ προς αυτήν ο πατήρ αυτής, τότε πάσαι αι ευχαί αυτής θέλουσι μένει και πας δεσμός, διά του οποίου ἔδωσε την ψυχὴν αυτής, θέλει μένει. **5** Εάν δε ο πατήρ αυτής δεν συγκατανεύσῃ εις αυτήν, καθ' ἡν ἡμέραν ἀκούση, πάσαι αι ευχαί αυτής ἢ οι δεσμοί αυτής, διά των οποίων ἔδωσε την ψυχὴν αυτής, δεν θέλουσι μένει και ο Κύριος θέλει συγχωρήσει αυτήν, διότι ο πατήρ αυτής δεν συγκατένευσεν εις αυτήν. **6** Εάν ὁμως ἔχουσα ἀνδρα ηυχήθη ἢ ἐπρόφερε τὴν διά των χειλῶν αυτής, διά του οποίου ἔδωσε την ψυχὴν αυτής, **7** και ἴκκουσεν ο ἀνὴρ αυτής και εσιώπησῃ προς αυτήν, καθ' ἡν ἡμέραν ἴκκουσῃ, τότε αι ευχαί αυτής θέλουσι μένει και οι δεσμοί αυτής, διά των οποίων ἔδωσε την ψυχὴν αυτής, θέλουσι μένει. **8** Εάν ὁμως ο ἀνὴρ αυτής δεν συγκατένευσεν εις αυτήν, καθ' ἡν ἡμέραν ἴκκουσῃ, τότε θέλει ἀκρωρῆσθαι την ευχήν αυτής, την οποίαν ηυχήθη, και ὁ, τι ἐπρόφερε διά των χειλῶν αυτής, διά του οποίου ἔδωσε την ψυχὴν αυτής και ο Κύριος θέλει συγχωρήσει αυτήν. **9** Πάσα ὁμως ευχή χήρας ἢ γυναικός ἀποβεβλημένης, διά της οποίας ἔδωσε την ψυχὴν αυτής, θέλει μένει ἐπ' αυτήν. **10** Και εάν ηυχήθη εν τη οικία του ἀνδρός αυτής ἢ ἔδωσε την ψυχὴν αυτής με δεσμόν ὄρκου, **11** και ἴκκουσεν ο ἀνὴρ αυτής και εσιώπησῃ προς αυτήν και δεν ηναντιώθῃ εις αυτήν, τότε πάσαι αι ευχαί αυτής θέλουσι μένει και πάντες οι δεσμοί, διά των οποίων ἔδωσε την ψυχὴν αυτής, θέλουσι μένει. **12** Εάν ὁμως ο ἀνὴρ αυτής ηκύρωσεν αυτά ρητάς, καθ' ἡν ἡμέραν ἴκκουσῃ, παν ὁ, τι ἐξήλθεν εκ των χειλῶν αυτής περί των ευχῶν αυτής και περί του δεσμοῦ της ψυχῆς αυτής δεν θέλει μένει· ο ἀνὴρ αυτής ηκύρωσεν αυτά και ο Κύριος θέλει συγχωρήσει αυτήν. **13** Πάσαν ευχήν και πάντα ὄρκον υποχρεόνοντα εις κακουχίαν ψυχῆς ο ἀνὴρ αυτής δύναται να επικυρώσῃ ἢ ο ἀνὴρ αυτής δύναται να ακυρώσῃ· **14** εάν ὁμως ο ἀνὴρ αυτής σιωπήσῃ διόλου προς αυτήν ἀπὸ ἡμέρας εις ἡμέρας, τότε επικυρώνει πάσας τας ευχάς αυτής ἢ πάντας τους δεσμούς αυτής, οἵτινες είναι ἐπ' αυτήν· αὐτός ἐπεκύρωσεν αυτά, διότι εσιώπησῃ προς

Κύριον, ήτο δεκαέξ χιλιάδες επτακόσιοι πεντήκοντα σίκλοι. **53** Διότι οι άνδρες οι πολεμιστάί είχαν λαφυραγωγήσει έκαστος δι' εαυτόν. **54** Και έλαβεν ο Μωϋσήσ και Ελεάζαρ ο ιερεύς το χρυσίον παρά των χιλιάρχων και εκατοντάρχων και έφεραν αυτό εις την σκηνήν του μαρτυρίου εις μνημόσυνον των υιών Ισραήλ ενώπιον του Κυρίου.

32 Οι δε υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ είχαν πλήθος κτηνών πολύ σφόδρα· και ότε είδον την γην Ιαζήρ και την γην Γαλαάδ, ότι, ιδού, ο τόπος ήτο τόπος διά κτήνην. **2** οι υιοί Γαδ και οι υιοί Ρουβήν ελθόντες είπον προς τον Μωϋσήν και προς Ελεάζαρ τον ιερέα και προς τους άρχοντας της συναγωγής, λέγοντες, **3** Η Αταρώθ και Δαιβών και Ιαζήρ και Νιμρά και Εσεβών και Ελεαλή και Σεβάμ και Νεβώ και Βαιών, **4** η γη την οποίαν επάταξεν ο Κύριος έμπροσθεν της συναγωγής του Ισραήλ, είναι γη κτηνοτρόφος και οι δούλοι σου έχουσι κτήνην **5** διά τούτο, είπον, εάν ευρηκαμεν χάριν έμπροσθέν σου, ας δοθή η γη αυτή εις τους δούλους σου διά ιδιοκτησίαν· μη διαβιβάσης ημάς τον Ιορδάνην. **6** Και είπεν ο Μωϋσήσ προς τους υιούς Γαδ και προς τους υιούς Ρουβήν, Οι αδελφοί σας θέλουσιν υπάγει εις πόλεμον και σεις θέλετε μείνει εδώ· **7** και διά τι δειλιάζετε την καρδίαν των υιών Ισραήλ, διά να μη περάσωσιν εις την γην, την οποίαν ο Κύριος έδωκεν εις αυτούς; **8** ούτως έκαμον οι πατέρες σας, ότε απέστειλα αυτούς από Κάδης-βαρνή διά να ιδωσι την γήν· **9** και ανέβησαν μέχρι της φάραγγος Εσχώλ, και ιδόντες την γην εδειλίασαν την καρδίαν των υιών Ισραήλ, διά να μη εισέλθωσιν εις την γην την οποίαν ο Κύριος έδωκεν εις αυτούς· **10** και εξήφθη η οργή του Κυρίου εν τη ημέρα εκείνη, και ώμοσε λέγων, **11** Δεν θέλουσιν ιδεί οι άνδρες οι αναβάντες εξ Αιγύπτου, από είκοσι ετών και επάνω, την γην την οποίαν ώμοσα προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ· διότι δεν με ηκολούθησαν εντελώς· **12** εκτός Χάλεβ υιού Ιεφοννή του Κενεζίτου και Ιησού υιού του Ναυή· διότι ηκολούθησαν εντελώς τον Κύριον. **13** Και εξήφθη η οργή του Κυρίου κατά τον Ισραήλ, και έκαμεν αυτούς να περιπλανώνται εις την έρημον τεσσαράκοντα έτη, εωσού εξωλοθρευθή πάσα η γενεά, ήτις είχε πράξει το κακόν ενώπιον του Κυρίου. **14** Και ιδού, σεις εσηκώθητε αντί των πατέρων σας, γενεά ανθρώπων αμαρτωλών, διά να εξάψητε περισσότερο τον φλόγα της οργής του Κυρίου κατά του Ισραήλ. **15** Επειδή, εάν εκκλίνετε απ' αυτού, έτι πάλιν θέλει αφήσει τον Ισραήλ εν τη ερήμω και θέλετε εξολοθρευσει πάντα τον λαόν τούτον. **16** Και προσήλθον εις αυτόν και είπον, Θέλομεν οικοδομήσει ενταύθα μάνδρας διά τα κτήνη ημών και πόλεις διά τα παιδιά ημών· **17** ημείς δε ώπλισμένοι θέλομεν προχωρεί πρόθυμοι έμπροσθεν των υιών Ισραήλ, εωσού φέρωμεν αυτούς εις τον τόπον αυτών· τα δε παιδιά ημών θέλουσι κατοικεί εις τετειχιωμένας πόλεις, διά τους κατοίκους του τόπου· **18** δεν θέλομεν επιστρέψει εις τας οικίας ημών, εωσού οι υιοί Ισραήλ κληρονομήσωσιν έκαστος την κληρονομίαν αυτού· **19** διότι ημείς δεν θέλομεν να κληρονομήσωμεν μετ' αυτών· πέραν του Ιορδάνου και επέκεινα· διότι η κληρονομία ημών έπεσεν εις ημάς εντεύθεν του Ιορδάνου προς ανατολάς. **20** Και είπε προς αυτούς ο Μωϋσήσ, Εάν κάμητε κατά τον λόγον τούτον, εάν προχωρήτε ώπλισμένοι έμπροσθεν του Κυρίου εις πόλεμον, **21** και διαβήτε πάντες, ώπλισμένοι τον Ιορδάνην έμπροσθεν του Κυρίου, εωσού εκδιώξη η τους εχθρούς αυτού απ' έμπροσθεν αυτού, **22** και υποταχθή η γη έμπροσθεν του Κυρίου· τότε μετά ταύτα θέλετε επιστρέψει και θέλετε είσθαι άθωοι ενώπιον του Κυρίου και ενώπιον του Ισραήλ, και θέλετε

έχει την γην ταύτην ιδιοκτησίαν σας ενώπιον του Κυρίου· **23** εάν όμως δεν κάμητε ούτως, ιδού, θέλετε αμαρτηθεί ενώπιον του Κυρίου· και ας ήσθε βέβαιοι ότι θέλει σας ευρή η αμαρτία σας· **24** οικοδομήσατε πόλεις διά τα παιδιά σας και μάνδρας διά τα πρόβατά σας και κάμετε εκείνο, το ποίον εξήλθεν εκ του στόματός σας, **25** και είπον οι υιοί Γαδ και οι υιοί Ρουβήν προς τον Μωϋσήν, λέγοντες, Οι δούλοι σου θέλουσι κάμει καθώς ο κύριός μου προστάζει· **26** τα παιδιά ημών, αι γυναίκες ημών, τα ποιμνια ημών και πάντα τα κτήνη ημών θέλουσι μείνει ενταύθα εις τας πόλεις του Γαλαάδ· **27** οι δούλοι σου όμως θέλουσι διαβή πάντες ώπλισμένοι, παρατεταγμένοι ενώπιον του Κυρίου εις μάχην, καθώς λέγει ο κύριός μου. **28** Τότε ο Μωϋσήσ έδωκε προσταγήν περί αυτών εις Ελεάζαρ τον ιερέα και εις τον Ιησούν υιόν του Ναυή και εις τους αρχηγούς των πατριών των φυλών των υιών Ισραήλ· **29** και είπε προς αυτούς ο Μωϋσήσ, Εάν οι υιοί Γαδ και οι υιοί Ρουβήν διαβώσι με σας τον Ιορδάνην, πάντες ώπλισμένοι εις μάχην, έμπροσθεν του Κυρίου, και κατακυριεύθη η γη έμπροσθέν σας, τότε θέλετε δώσει εις αυτούς την γην Γαλαάδ εις ιδιοκτησίαν· **30** εάν όμως δεν θέλωσι να διαβώσιν ώπλισμένοι με σας, τότε θέλουσι λάβει κληρονομίαν μεταξύ σας εν τη γη Χαναάν. **31** Και απεκρίθησαν οι υιοί Γαδ και οι υιοί Ρουβήν λέγοντες, Ως είπεν ο Κύριος εις τους δούλους σου, ούτω θέλομεν κάμει· **32** ημείς θέλομεν διαβή ώπλισμένοι έμπροσθεν του Κυρίου εις την γην Χαναάν, διά να έχωμεν την ιδιοκτησίαν της κληρονομίας ημών εντεύθεν του Ιορδάνου. **33** Και έδωκεν εις αυτούς ο Μωϋσήσ, εις τους υιούς Γαδ και εις τους υιούς Ρουβήν και εις το ήμισυ της φυλής Μανασσή υιού του Ιωσήφ, το βασίλειον του Σηών βασιλεύας των Αμορραίων και το βασίλειον του Ωγ βασιλεύας της Βασάν, την γην μετά των πόλεων αυτής εν τοις ορίοις, τας πόλεις της γης κύκλω. **34** Και οι υιοί Γαδ ωκοδόμησαν την Δαιβών και την Αταρώθ και την Αροήρ· **35** και την Ατρώθ-σοφάν και την Ιαζήρ και την Ιογβεά· **36** και την Βαιθ-νιμρά και την Βαιθ-αράν, πόλεις οχυράς, και μάνδρας προβάτων. **37** Και οι υιοί Ρουβήν ωκοδόμησαν την Εσεβών και την Ελεαλή και την Κιριαθαίμ· **38** και την Νεβώ και την Ββαλ-μεών, μεταβάλλοντες τα ονόματα αυτών, και την Σιβμά· και έδωκαν άλλα ονόματα εις τας πόλεις, τας οποίας ωκοδόμησαν. **39** Και οι υιοί Μαχειρ υιού του Μανασσή υπήγαν εις την Γαλαάδ και εκυρίευσαν αυτήν, εκδιώξαντες τον Αμορραίον τον εν αυτή. **40** Και έδωκεν ο Μωϋσήσ την Γαλαάδ εις Μαχειρ υιόν του Μανασσή· και κατώκησεν εν αυτή. **41** Και Ιαειρ ο υιός του Μανασσή υπήγχε και εκυρίευσε τας μικράς πόλεις αυτής και ωνόμασεν αυτάς Αβώθ-ιαειρ. **42** Και ο Νοβά υπήγχε και εκυρίευσε την Καινάθ και τα χωρία αυτής και ωνόμασεν αυτήν Νοβά, από του ονόματος αυτού.

33 Αυται είναι αι οδοιπορίαί των υιών Ισραήλ, των εξελθόντων εκ της γης Αιγύπτου κατά τα στρατεύματα αυτών διά χειρός του Μωϋσέως και του Ααρών. **2** Και έγγραφεν ο Μωϋσήσ τας εξόδους αυτών κατά τας οδοιπορίας αυτών, διά προσταγής του Κυρίου· και αυται είναι αι οδοιπορίαί αυτών κατά τας εξόδους αυτών. **3** Και εσηκώθησαν από Ραμεσσή τον πρώτον μήνα, τη δεκάτη πέμπτη ημέρα του πρώτου μηνός· τη επαύριον του πάσχα εξήλθον οι υιοί Ισραήλ εν χειρί υψηλή ενώπιον πάντων των Αιγυπτίων· **4** ενώ οι Αιγύπτιοι έθαπτον εκεινούς, τους οποίους ο Κύριος επάταξε μεταξύ αυτών, παν πρωτότοκον· και εις τους θεούς αυτών έκαμεν ο Κύριος εκδίκησιν. **5** Και σηκωθέντες οι υιοί Ισραήλ από Ραμεσσή, εστρατοπέδευσαν εν Σοκχώθ. **6** Και σηκωθέντες από Σοκχώθ,

εσρατοπέδευσαν εν Εθάμ, ήτις είναι εν τω άκρω της ερήμου. **7** Και σηκωθέντες από Εθάμ, έστρεψαν προς Πι-αϊρώθ, ήτις είναι κατέναντι Βέελ-σεφών· και εσρατοπέδευσαν κατέναντι της Μιγδώλ. **8** Και σηκωθέντες απ' έμπροσθεν της Αϊρώθ, διέβησαν διά της θαλάσσης εις την έρημον· και ώδοιποίησαν οδόν τριών ημερών διά της ερήμου Εθάμ και εσρατοπέδευσαν εν Μερρά. **9** Και σηκωθέντες από Μερρά, ήλθον εις Αιλείμ· και ήσαν εν Αιλείμ δώδεκα πηγαί υδάτων και έβδομηκοντα δένδρα φοινίκων· και εσρατοπέδευσαν εκεί. **10** Και σηκωθέντες από Αιλείμ, εσρατοπέδευσαν παρά την Ερυθράν θάλασσαν. **11** Και σηκωθέντες από της Ερυθράς θαλάσσης, εσρατοπέδευσαν εν τη ερήμω Σιν. **12** Και σηκωθέντες από της ερήμου Σιν, εσρατοπέδευσαν εν Δορκά. **13** Και σηκωθέντες από Δορκά, εσρατοπέδευσαν εν Αιλούς. **14** Και σηκωθέντες από Αιλούς, εσρατοπέδευσαν εν Ραφιδείν, όπου δεν ήτο ύδωρ διά να πίν ο λαός. **15** Και σηκωθέντες από Ραφιδείν, εσρατοπέδευσαν εν τη ερήμω Σινά. **16** Και σηκωθέντες από της ερήμου Σινά, εσρατοπέδευσαν εν Κιβρώθ-ατταβαά. **17** Και σηκωθέντες από Κιβρώθ-ατταβαά, εσρατοπέδευσαν εν Ασηρώθ. **18** Και σηκωθέντες από Ασηρώθ, εσρατοπέδευσαν εν Ριθμά. **19** Και σηκωθέντες από Ριθμά, εσρατοπέδευσαν εν Ριμμών-φαρές. **20** Και σηκωθέντες από Ριμμών-φαρές, εσρατοπέδευσαν εν Λιβνά. **21** Και σηκωθέντες από Λιβνά, εσρατοπέδευσαν εν Ρισαά. **22** Και σηκωθέντες από Ρισαά, εσρατοπέδευσαν εν Κεελαθά. **23** Και σηκωθέντες από Κεελαθά, εσρατοπέδευσαν εν τω όρει Σαφέρ. **24** Και σηκωθέντες από του όρους Σαφέρ, εσρατοπέδευσαν εν Χαραδά. **25** Και σηκωθέντες από Χαραδά, εσρατοπέδευσαν εν Μακιλωθ. **26** Και σηκωθέντες από Μακιλωθ, εσρατοπέδευσαν εν Ταχάθ. **27** Και σηκωθέντες από Ταχάθ, εσρατοπέδευσαν εν Θαρά. **28** Και σηκωθέντες από Θαρά, εσρατοπέδευσαν εν Μιθκά. **29** Και σηκωθέντες από Μιθκά, εσρατοπέδευσαν εν Ασεμωνά. **30** Και σηκωθέντες από Ασεμωνά, εσρατοπέδευσαν εν Μοσιρωθ. **31** Και σηκωθέντες από Μοσιρωθ, εσρατοπέδευσαν εν Βενέ-ιακάν. **32** Και σηκωθέντες από Βενέ-ιακάν, εσρατοπέδευσαν εν τω όρει Γαδγιάδ. **33** Και σηκωθέντες από του όρους Γαδγιάδ, εσρατοπέδευσαν εν Ιοτβαθά. **34** Και σηκωθέντες από Ιοτβαθά, εσρατοπέδευσαν εν Εβρωνά. **35** Και σηκωθέντες από Εβρωνά, εσρατοπέδευσαν εν Εσιών-γάρβερ. **36** Και σηκωθέντες από Εσιών-γάρβερ, εσρατοπέδευσαν εν τη ερήμω Σιν, ήτις είναι η Κάδης. **37** Και σηκωθέντες από Κάδης, εσρατοπέδευσαν εν τω όρει Ωρ, κατά το άκρον της γης Εδώμ. **38** Και ανέβη Ααρών ο ιερεύς, διά προσταγής του Κυρίου, εις το όρος Ωρ και απέθανεν εκεί, το τεσσαρακοστόν έτος της εξόδου των υιών Ισραήλ εκ της Αιγύπτου, τον πέμπτον μήνα· την πρώτην του μηνός. **39** Και ο Ααρών ήτο εκατόν εικοσιτριών ετών, ότε απέθανεν εν τω όρει Ωρ. **40** Και ήκουσεν ο Χαναναίος, βασιλεύς της Αράδ, όστις κατώκει προς μεσημβριαν, εν η γη Χαναάν, την έλευσιν των υιών Ισραήλ. **41** Και σηκωθέντες από του όρους Ωρ, εσρατοπέδευσαν εν Σαλμωνά. **42** Και σηκωθέντες από Σαλμωνά, εσρατοπέδευσαν εν Φυνών. **43** Και σηκωθέντες από Φυνών, εσρατοπέδευσαν εν Ωβώθ. **44** Και σηκωθέντες από Ωβώθ, εσρατοπέδευσαν εν Ιϊε-αβαρίμ, κατά τα όρια του Μωάβ. **45** Και σηκωθέντες από Ιείμ, εσρατοπέδευσαν εν Δαιβών-γαδ. **46** Και σηκωθέντες από Δαιβών-γαδ, εσρατοπέδευσαν εν Αλμών-διβλαθαίμ. **47** Και σηκωθέντες από Αλμών-διβλαθαίμ, εσρατοπέδευσαν εις τα όρη Αβαρίμ, κατέναντι Νεβώ. **48** Και σηκωθέντες από των ορέων Αβαρίμ, εσρατοπέδευσαν εις τας πεδιάδας Μωάβ παρά τον Ιορδάνην κατέναντι της Ιεριχώ. **49** Και εσρατοπέδευσαν παρά τον Ιορδάνην, από Βαιθ-ισειμώθ

έως Αβέλ-σιττίμ, εις τας πεδιάδας Μωάβ. **50** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν εις τας πεδιάδας Μωάβ παρά τον Ιορδάνην κατέναντι της Ιεριχώ, λέγων, **51** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Αφού διαβήτε τον Ιορδάνην προς την γην Χαναάν, **52** θέλετε εκδιώξει πάντας τους κατοίκους της γης απ' έμπροσθέν σας και καταστρέψει πάσας τας εικόνας αυτών και καταστρέψει πάντα τα χυτά είδωλα αυτών και καταδαφίσει πάντας τους βωμούς αυτών· **53** και θέλετε κυριεύσει την γην και κατοικήσει εν αυτή· διότι εις εσάς έδωκα την γην ταύτην εις κληρονομίαν· **54** και θέλετε διαμοιρασθή την γην διά κλήρων μεταξύ των συγγενειών σας εις τους περισσότερους θέλετε δώσει περισσότεραν κληρονομίαν, και εις τους ολιγοτέρους θέλετε δώσει ολιγοτέραν κληρονομίαν· εκάστος η κληρονομία θέλει είσθαι εις το μέρος όπου πέση ο κλήρος αυτού· κατά τας φυλάς των πατέρων σας θέλετε κληρονομήσει. **55** Εάν όμως δεν εκδιώξητε τους κατοίκους της γης απ' έμπροσθέν σας, τότε όσους ηθέλετε αφήσει εξ αυτών να μένωσι, θέλωσιν είσθαι άκανθαι εις τους οφθαλμούς σας και κέντρα εις τας πλευράς σας και θέλωσι σας ενοχλείν εν τω τόπω όπου κατοικείτε· **56** και έτι, καθώς εστοχαζόμενην να κάμω εις αυτούς, ούτω θέλω κάμει εις εσάς.

34 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **2** Πρόσταξον τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Όταν εισέλθητε εις την γην Χαναάν, την γην εκείνην ήτις θέλει σας πέσει εις κληρονομίαν, την γην Χαναάν μετά των ορίων αυτής, **3** τότε το μέρος σας το προς μεσημβριαν θέλει είσθαι από της ερήμου Σιν έως πλησίον Εδώμ· και τα μεσημβρινά όριά σας θέλωσιν είσθαι από του άκρου της αλμυράς θαλάσσης προς ανατολάς· **4** και το όριόν σας θέλει στρέφει από μεσημβρίας προς την ανάβασιν Ακραββίμ, και θέλει διέρχεσθαι εις Σίν· και θέλει προχωρεί από του μεσημβρινού μέρους έως Κάδης-βαρνή, και θέλει εκβαίνει εις Ασαρ-αδδάρ, και θέλει διαβαίνει έως Ασμών· **5** και θέλει στρέφεται το όριον από Ασμών έως του χειμάρρου της Αιγύπτου, και θέλει καταντήσει εις την θάλασσαν. **6** Δυτικόν δε όριον θέλετε έχει την θάλασσαν την μεγάλην· αύτη θέλει είσθαι το δυτικόν όριόν σας. **7** Και ταύτα θέλωσιν είσθαι τα αρκτικά όριά σας από της μεγάλης θαλάσσης θέλετε θέσει όριόν σας το όρος Ωρ· **8** από του όρους Ωρ θέλετε θέσει όριόν σας έως της εισόδου Αιμάθ, και θέλει προχωρεί το όριον εις Σεδάδ· **9** και θέλει προχωρεί το όριον εις Ζιφρών, και θέλει καταντήσει εις Ασαρ-ενάν· τούτο θέλει είσθαι το αρκτικόν όριόν σας. **10** Και θέλετε θέσει τα ανατολικά όριά σας από Ασαρ-ενάν έως Σεπφάμ· **11** και θέλει καταβαίνει το όριον από Σεπφάμ έως Ριβλά, προς ανατολάς του Αείν· και θέλει καταβαίνει το όριον και θέλει φθάνει εις το πλάγιον της θαλάσσης Χιννερωθ προς ανατολάς· **12** και θέλει καταβαίνει το όριον προς τον Ιορδάνην και θέλει καταντήσει εις την αλμυράν θάλασσαν. Αύτη είναι η γη σας κατά τα όρια αυτής κύκλω. **13** Και προσέταξεν ο Μωϋσής τους υιούς Ισραήλ λέγων, Αύτη είναι η γη, την οποίαν θέλετε κληρονομήσει διά κλήρων, την οποίαν ο Κύριος προσέταξε να δοθή εις τας εννέα φυλάς και εις το ήμιον της φυλής. **14** Διότι η φυλή των υιών Ρουβήν κατά τον οίκον των πατέρων αυτών και η φυλή των υιών Γαδ κατά τον οίκον των πατέρων αυτών, έλαβον την κληρονομίαν αυτών· και το ήμιον της φυλής του Μανασσή έλαβε την κληρονομίαν αυτού. **15** Αι δύο φυλαί και το ήμιον της φυλής έλαβον την κληρονομίαν αυτών εντεύθεν του Ιορδάνου κατέναντι της Ιεριχώ, προς ανατολάς. **16** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν, λέγων, **17** Ταύτα είναι

τα ονόματα των ανδρών, οίτινες θέλουσι κληροδοτήσει εις εσάς την γήν· Ελεάαρ ο ιερέυς και Ιησούς ο υιός του Ναυή· **18** και θέλετε λάβει ανά ένα άρχοντα αφ' εκάστης φυλής, διά να κληροδοτήσωσι την γήν· **19** και ταύτα είναι τα ονόματα των ανδρών· Εκ της φυλής Ιούδα, Χάλεβ ο υιός του Ιεφοννή· **20** και εκ της φυλής των υιών Συμεών, Σαμουήλ ο υιός του Αμμιούδ· **21** εκ της φυλής Βενιαμίν, Ελιδάδ ο υιός του Χισλόν· **22** και εκ της φυλής των υιών Δαν, ο άρχων Βουκκί ο υιός του Ιογλί· **23** εκ των υιών Ιωσήφ, εκ της φυλής των υιών Μανασσή, ο άρχων Ανιήλ ο υιός του Εφώδ· **24** και εκ της φυλής των υιών Εφραΐμ, ο άρχων Κεμουήλ ο υιός του Σιφτάν· **25** και εκ της φυλής των υιών Ζαβουλών, ο άρχων Ελισαφάν ο υιός του Φαρνάχ· **26** και εκ της φυλής των υιών Ισάαχαρ, ο άρχων Φαλιτήλ ο υιός του Αζάν· **27** και εκ της φυλής των υιών Ασήρ, ο άρχων Αχιούδ ο υιός του Σελωμί· **28** και εκ της φυλής των υιών Νεφθαλί, ο άρχων Φεδαήλ ο υιός του Αμμιούδ· **29** Ουτοί είναι, τους οποίους προσέταξεν ο Κύριος να κληροδοτήσωσιν εις τους υιούς Ισραήλ εν τη γη Χαναάν.

35 Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν εις τας πεδιάδας Μωάβ παρά τον Ιορδάνην κατέναντι της Ιεριχώ, λέγων, **2** Πρόσταξον τους υιούς Ισραήλ να δώσωσιν εις τους Λευΐτας, από της κληρονομίας της ιδιοκτησίας αυτών, πόλεις διά να κατοικήσωσι· και περίχωρα θέλετε δώσει εις τους Λευΐτας διά τας πόλεις περίξ αυτών. **3** Και αι μεν πόλεις θέλουσιν εΐσθαι εις αυτούς διά να κατοικώσιν εις αυτάς· τα δε περίχωρα αυτών θέλουσιν εΐσθαι διά τα κτήνη αυτών και διά τα υπάρχοντα αυτών και διά πάντα τα ζώα αυτών. **4** Και τα περίχωρα των πόλεων, τα οποία θέλετε δώσει εις τους Λευΐτας, θέλουσιν εΐσθαι, από του τείχους της πόλεως και έξω, χίλιαι πήχαι κύκλω. **5** Και θέλετε μετρήσει από του έξω της πόλεως προς το ανατολικόν μέρος δύο χιλιάδας πήχων, και προς το μεσημβρινόν μέρος δύο χιλιάδας πήχων, και προς το δυτικόν μέρος δύο χιλιάδας πήχων· και η πόλις θέλει εΐσθαι εν τω μέσω. Ταύτα θέλουσιν εΐσθαι εις αυτούς τα περίχωρα των πόλεων. **6** Και εκ των πόλεων, τας οποίας θέλετε δώσει εις τους Λευΐτας, εξ πόλεις θέλουσιν εΐσθαι διά καταφύγιον, τας οποίας θέλετε διορίσει διά να φεύγη εκεί ο φονεύς· και εις ταύτας θέλετε προσθέσει τεσσαράκοντα δύο πόλεις. **7** Πάσαι αι πόλεις, τας οποίας θέλετε δώσει εις τους Λευΐτας, θέλουσιν εΐσθαι τεσσαράκοντα οκτώ πόλεις· ταύτας θέλετε δώσει μετά των περιχώρων αυτών. **8** Και αι πόλεις, τας οποίας θέλετε δώσει, θέλουσιν εΐσθαι εκ της ιδιοκτησίας των υιών Ισραήλ· από των εχόντων πολλά θέλετε πολλά, και από των εχόντων ολίγα θέλετε ολίγα· έκαστος κατά την κληρονομίαν, την οποίαν εκληρονόμησε, θέλει δώσει εκ των πόλεων αυτού εις τους Λευΐτας. **9** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν λέγων, **10** Λάλησον προς τους υιούς Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Όταν διαβήτε τον Ιορδάνην προς την γην Χαναάν, **11** τότε θέλετε διορίσει εις εαυτούς πόλεις, διά να ήναι εις εσάς πόλεις καταφυγίου, ώστε να φεύγη εκεί ο φονεύς, όστις φόνευσεν άνθρωπον ακουσίως. **12** Και θέλουσιν εΐσθαι εις εσάς πόλεις διά καταφύγιον από του εκδικούντος το αίμα· διά να μη αποθάνη ο φονεύς, εωσού παρασταθή ενώπιον της συναγωγής εις κρίσιν. **13** Και εκ των πόλεων, τας οποίας θέλετε δώσει, εξ πόλεις θέλουσιν εΐσθαι διά καταφύγιον εις εσάς. **14** Τας τρεις πόλεις θέλετε δώσει εντεύθεν του Ιορδάνου, και τας τρεις πόλεις θέλετε δώσει εν τη γη Χαναάν· πόλεις καταφυγίου θέλουσιν εΐσθαι. **15** Αύται αι εξ πόλεις θέλουσιν εΐσθαι καταφύγιον διά τους υιούς Ισραήλ

και διά τον ξένον και διά τον παροικούντα μεταξύ αυτών· ώστε όστις φονεύση άνθρωπον ακουσίως να φεύγη εκεί. **16** Και εάν πατάξη αυτόν με όργανον σιδηρούν, ώστε να αποθάνη, είναι φονεύς· ο φονεύς εξάπαντος θέλει θανατωθή. **17** Και εάν πατάξη αυτόν με λίθον εκ της χειρός, διά του οποίου δύναται να αποθάνη, και αποθάνη, είναι φονεύς· ο φονεύς εξάπαντος θέλει θανατωθή. **18** Η εάν πατάξη αυτόν με ζύλινον όργανον εκ χειρός, εκ του οποίου δύναται να αποθάνη, και αποθάνη, είναι φονεύς· ο φονεύς εξάπαντος θέλει θανατωθή. **19** Ο εκδικητής του αίματος, αυτός θέλει θανατόνει τον φονέα· όταν απαντήσει αυτόν, θέλει θανατόνει αυτόν. **20** Εάν δε δι' έχθραν ωθήση αυτόν ή παραμονεύσας ρίψη τι επ' αυτόν και αποθάνη, **21** ή εχθρικός πατάξη αυτόν με την χείρα αυτού και αποθάνη, ο πατάξας εξάπαντος θέλει θανατωθή· είναι φονεύς· ο εκδικητής του αίματος θέλει θανατόνει τον φονέα, όταν απαντήσει αυτόν. **22** Εάν όμως ωθήση αυτόν εξαίφνης χωρίς έχθρας ή ρίψη τι επ' αυτόν χωρίς να παραμονεύση αυτόν, **23** ή λίθον τινά χωρίς να ίδη αυτόν, εκ του οποίου δύναται να αποθάνη, και ρίψη επ' αυτόν ώστε να αποθάνη, και δεν ήτο εχθρός αυτού ουδέ εζήτη να κακοποιήση αυτόν, **24** τότε η συναγωγή θέλει κρίνει αναμέσον του φονεύς και του εκδικούντος το αίμα κατά τας κρίσεις ταύτας· **25** και η συναγωγή θέλει ελευθερώσει τον φονέα εκ της χειρός του εκδικούντος το αίμα, και η συναγωγή θέλει αποκαταστήσει αυτόν εις την πόλιν του καταφυγίου αυτού, όπου είχε φύγει· και θέλει κατοικήει εν αυτή μέχρι του θανάτου του ιερέως του μεγάλου, του κεχρισμένου διά του αγίου ελαίου. **26** Εάν όμως ο φονεύς εξέλθη έξω των ορίων της πόλεως του καταφυγίου αυτού, εις την οποίαν έφυγε, **27** και ο εκδικητής του αίματος εύρη αυτόν έξω των ορίων της πόλεως του καταφυγίου αυτού και ο εκδικητής του αίματος θανατώση τον φονέα, δεν θέλει εΐσθαι ένοχος αίματος· **28** διότι έπρεπε να μένη εν τη πόλει του καταφυγίου αυτού μέχρι του θανάτου του μεγάλου ιερέως· μετά δε τον θάνατον του μεγάλου ιερέως, ο φονεύς θέλει επιστρέφει εις την γην της ιδιοκτησίας αυτού. **29** Και ταύτα θέλουσιν εΐσθαι εις διάταγμα κρίσεως προς εσάς, εις πάσας τας γενεάς σας κατά πάσας τας κατοικίας σας. **30** Όστις φονεύση τινά, ο φονεύς θέλει θανατωθή διά στόματος μαρτύρων· πλην εις μόνος μάρτυς δεν θέλει μαρτυρήσει εναντίον τινός, ώστε να θανατωθή. **31** Και δεν θέλετε λαμβάνει ουδεμίαν εξαγοράν υπέρ της ζωής του φονεύς, όστις είναι ένοχος θανάτου· αλλά εξάπαντος θέλει θανατωθή. **32** Και δεν θέλετε λαμβάνει εξαγοράν υπέρ του φυγόντος εις την πόλιν του καταφυγίου αυτού· διά να επιστρέψη να κατοική εν τω τόπω αυτού, μέχρι του θανάτου του ιερέως. **33** Και δεν θέλετε μολύνει την γην εις την οποίαν κατοικήτε· διότι το αίμα αυτό μολύνει την γήν· και η γη δεν δύναται να καθαρισθή από του αίματος του εκχυνθέντος επ' αυτής, ειμή διά του αίματος εκείνου όστις έχυσεν αυτό. **34** Μη μολύνετε λοιπόν την γην, εις την οποίαν θέλετε κατοικήσει, εν μέσω της οποίας εγώ κατοικώ· διότι εγώ ο Κύριος είμαι ο κατοικών εν τω μέσω των υιών Ισραήλ.

36 Και προσελθόντες οι αρχηγοί των πατριών των συγγενειών των υιών Γαλαάδ, υιού του Μαχειρ, υιού του Μανασσή, εκ των συγγενειών των υιών Ιωσήφ, ελάλησαν ενώπιον του Μωϋσέως και ενώπιον των αρχόντων, οίτινες ήσαν οι αρχηγοί των πατριών των υιών Ισραήλ· **2** και είπον, Ο Κύριος προσέταξεν εις τον κύριόν μου να δώση την γην διά κλήρου προς κληρονομίαν εις τους υιούς Ισραήλ, και ο κύριός μου προσετάχθη παρά του Κυρίου να δώση την κληρονομίαν

Σαλπαάδ, του αδελφού ημών, εις τας θυγατέρας αυτού· **3** και εάν νυμφευθώσι μετά τινός εκ των υιών των φυλών των υιών Ισραήλ, τότε η κληρονομία αυτών θέλει αφαιρεθή εκ της κληρονομίας των πατέρων ημών και θέλει προστεθή εις την κληρονομίαν της φυλής ήτις ήθελε δεχθή αυτάς· ούτω θέλει αφαιρεθή από του κλήρου της κληρονομίας ημών· **4** και όταν έλθη το έτος της αφέσεως των υιών Ισραήλ, τότε η κληρονομία αυτών θέλει προστεθή εις την κληρονομίαν της φυλής, ήτις ήθελε δεχθή αυτάς· και η κληρονομία αυτών θέλει αφαιρεθή από της κληρονομίας της φυλής των πατέρων ημών. **5** Και προσέταξεν ο Μωϋσής τους υιούς Ισραήλ, κατά τον λόγον του Κυρίου, λέγων, Η φυλή των υιών Ιωσήφ ελάλησεν ορθώς. **6** Ούτος είναι ο λόγος, τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος περί των θυγατέρων του Σαλπαάδ, λέγων, Ας νυμφευθώσι με όντινα αρέσκη εις αυτάς· μόνον θέλουσι νυμφευθή μετά ανδρών εκ της συγγενείας της φυλής των πατέρων αυτών· **7** και δεν θέλει μεταβαίνει η κληρονομία των υιών Ισραήλ από φυλής εις φυλήν· διότι έκαστος εκ των υιών Ισραήλ θέλει είσθαι προσκεκολλημένος εις την κληρονομίαν της φυλής των πατέρων αυτού. **8** Και πάσα θυγάτηρ, ήτις έχει κληρονομίαν εν φυλή τινί των υιών Ισραήλ, θέλει είσθαι γυνή ενός εκ της συγγενείας της φυλής του πατρός αυτής· διά να απολαμβάνωσιν οι υιοί Ισραήλ έκαστος την κληρονομίαν των πατέρων αυτού. **9** Και δεν θέλει μεταβαίνει η κληρονομία από φυλής εις άλλην φυλήν, αλλ' έκαστος εκ των φυλών των υιών Ισραήλ θέλει είσθαι προσκεκολλημένος εις την κληρονομίαν αυτού. **10** Ως προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν, ούτως έκαμον αι θυγατέρες του Σαλπαάδ· **11** διότι η Μααλά, η Θερσα και η Αγλά και η Μελχά και η Νουά, αι θυγατέρες του Σαλπαάδ, ενυμφεύθησαν με τους υιούς των αδελφών του πατρός αυτών· **12** ενυμφεύθησαν με άνδρας εκ των συγγενειών των υιών Μανασσή, υιού του Ιωσήφ· και η κληρονομία αυτών έμεινεν εν τη φυλή της συγγενείας του πατρός αυτών. **13** Ταύτα είναι τα προστάγματα και αι κρίσεις, τας οποίας προσέταξεν ο Κύριος διά χειρός του Μωϋσέως προς τους υιούς Ισραήλ, εις τας πεδιάδας Μωάβ παρά τον Ιορδάνην κατέναντι της Ιεριχώ.

46 Και εμείνανε εν Κάδης ημέρας πολλάς, οσασδήποτε ημέρας εμείνανε.

2 Τότε εστρέψαμεν και ώδοιοτήσαμεν εν τη ερήμω διά της οδού της Ερυθράς θαλάσσης, καθώς ελάλησε Κύριος προς εμέ· και περιεφερόμεθα περί το όρος Σηείρ ημέρας πολλάς. **2** Και είπε Κύριος προς εμέ λέγων, **3** Αρκεί όσον περιήλθετε το όρος τούτο· στράφητε προς βορράν· **4** και πρόσταζον τον λαόν λέγων, θέλετε περάσει διά των ορίων των αδελφών σας των υιών Ησαύ, οίτινες κατοικούσιν εν Σηείρ· και θέλουσι σας φοβηθή· και προσέξατε πολύ· **5** μη πολεμήσετε μετ' αυτών· επειδή δεν θέλω δώσει εις εσάς εκ της γης αυτών ουδέ βήμα ποδός· διότι εις τον Ησαύ έδωκα το όρος Σηείρ κληρονομίαν· **6** θέλετε αγοράζει παρ' αυτών τροφάς δι' αργυρίου, διά να τρώγητε· και ύδωρ έτι θέλετε αγοράζει παρ' αυτών δι' αργυρίου, διά να πίνητε· **7** διότι Κύριος ο Θεός σου σε ευλόγησεν εις πάντα τα έργα των χειρών σου· γνωρίζει την οδοιοριαν σου διά της μεγάλης ταύτης ερήμου· τα τεσσαράκοντα ταύτα έτη Κύριος ο Θεός σου ήτο μετά σου· δεν εστερήθης ουδενός. **8** Και αφού επεράσαμεν διά των αδελφών ημών των υιών Ησαύ, των κατοικούντων εν Σηείρ, διά της οδού της πεδιάδος από Ελάθ και από Εσιών-γάβερ. Και εστρέψαμεν και διέβημεν διά της οδού της ερήμου Μωάβ. **9** Και είπε Κύριος προς εμέ, Μη ενοχλήσητε τους Μωαβίτας μηδέ έλθητε εις μάχην μετ' αυτών· διότι δεν θέλω δώσει εις σε εκ της γης αυτών διά κληρονομίαν· επειδή εις τους υιούς του Λωτ έδωκα την Αρ κληρονομίαν. **10** Πρότερον δε κατώκουν εν αυτή οι Εμμαίοι, λαός μέγας και πολυάριθμος και υψηλός το ανάστημα, καθώς οι Ανακείμ· **11** οίτινες και αυτοί ελογίζοντο γίγαντες, ως οι Ανακείμ· αλλ' οι Μωαβίται ονομάζουσιν αυτούς Εμμαίους. **12** Και εν Σηείρ κατώκουν οι Χορραίοι πρότερον· αλλ' οι υιοί του Ησαύ εκληρονόμησαν αυτούς και εξωλόθρευσαν αυτούς απ' έμπροσθεν αυτών, και κατώκησαν αντ' αυτών· καθώς έκαμεν ο Ισραήλ εν τη γη της κληρονομίας αυτού, την οποίαν έδωκεν εις αυτούς ο Κύριος. **13** Σηκώθητε λοιπόν και διάβητε τον χείμαρρον Ζαρέδ· και διέβημεν τον χείμαρρον Ζαρέδ. **14** Και αι ημέραι, καθ' ας ώδοιοτήσαμεν από Κάδης-βαρνή, εωσού διέβημεν τον χείμαρρον Ζαρέδ, ήσαν τριάκοντα οκτώ έτη, εωσού εξέλιπε πάσα η γενεά των πολεμιστών ανδρών εκ μέσου του στρατοπέδου, καθώς ώμωσεν ο Κύριος προς αυτούς. **15** Έτι η χειρ του Κυρίου ήτο εναντίον αυτών, διά να εξολοθρεύση αυτούς εκ μέσου του στρατοπέδου, εωσού εξέλιπον. **16** Και αφού πάντες οι άνδρες οι πολεμιστάί εξέλιπον, αποθήσκοντες εκ μέσου του λαού, **17** ελάλησε Κύριος προς εμέ λέγων, **18** Σου θέλει διαπεράσει σήμερα την Αρ, το όριο του Μωάβ· **19** και θέλεις πλησιάσει κανέναν των υιών Αμμών· μη ενόχλει αυτούς μηδέ πολεμήσης μετ' αυτών· διότι δεν θέλω δώσει εις σε εκ της γης των υιών Αμμών κληρονομίαν· επειδή εις τους υιούς Λωτ έδωκα αυτήν κληρονομίαν. **20** Αύτη ομοίως ελογίζετο γη των γιγάντων· γίγαντες κατώκουν εκεί πρότερον· οι δε Αμμωνίται ονομάζουσιν αυτούς Ζαμζουμμείμ· **21** λαός μέγας και πολυάριθμος και υψηλός το ανάστημα, καθώς οι Ανακείμ· αλλ' ο Κύριος εξωλόθρευσεν αυτούς απ' έμπροσθεν αυτών, και αυτοί εκληρονόμησαν αυτούς και κατώκησαν αντ' αυτών· **22** καθώς έκαμεν εις τους υιούς Ησαύ τους κατοικούντας εν Σηείρ, ότε εξωλόθρευσεν τους Χορραίους απ' έμπροσθεν αυτών, και εκληρονόμησαν αυτούς, και κατώκησαν αντ' αυτών· εως της ημέρας ταύτης. **23** Και τους Ανείμ, τους κατοικούντας κατά κώμας μέχρι Γάζης, οι Καφθορείμ, οι εξελθόντες από Καφθόρ, εξωλόθρευσαν αυτούς, και κατώκησαν αντ' αυτών.

24 Σηκώθητε, αναχωρήσατε και διάβητε τον ποταμόν Αρνών· ιδού, παρέδωκα εις χείρας σου τον Σιών τον Αμορραϊόν, βασιλέα της Εσεβών, και την γην αυτού· άρχισον να κυριεύης αυτήν και πολέμησον μετ' αυτού· **25** σήμεραν θέλω αρχίσει να εμβάλλω τον τρόπον σου και τον φόβον σου εις πάντα τα έθνη τα υποκάτω παντός του ουρανού· τα οποία, όταν ακούσωσι το όνομά σου, θέλουσι τρομάξει και θέλουσι πέσει εις αγωνίαν εξ αιτίας σου. **26** Και απέστειλα πρέσβεις από της ερήμου Κεδημώθ προς τον Σιών βασιλέα της Εσεβών με λόγους ειρηνικούς, λέγων, **27** Ας περάσω διά της γης σου· κατ' ευθείαν διά της οδού θέλω περάσει δεν θέλω κλίνει δεξιά ή αριστερά· **28** θέλεις πωλήσει εις εμέ τροφάς δι' αργυρίου διά να φάγω και δι' αργυρίου θέλεις δώσει εις εμέ ύδωρ διά να πωμόνον θέλω περάσει με τους πόδας μου, **29** καθώς έκαμον εις εμέ οι υιοί του Ησαύ οι κατοικούντες εν Σηείρ, και οι Μωαβίται οι κατοικούντες εν Αρ, εωσού διαβώ τον Ιορδάνην προς την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός ημών δίδει εις ημάς. **30** Και δεν ηθέλησεν ο Σιών βασιλεύς της Εσεβών να περάσωμεν διά της γης αυτού· επειδή Κύριος ο Θεός σου εοσκλήρυνε το πνεύμα αυτού και απελίθωσε την καρδίαν αυτού, διά να παραδώση αυτόν εις τας χείρας σου, καθώς την ημέραν ταύτην. **31** Και είπε Κύριος προς εμέ, Ιδού, ήρχισα να παραδίδω τον Σιών και την γην αυτού έμπροσθέν σου· άρχισον να κυριεύης διά να κληρονομήσης την γην αυτού. **32** Τότε εξήλθεν ο Σιών εις συνάντησιν ημών, αυτός και πας ο λαός αυτού, διά μάχην εις Ιασά. **33** Και Κύριος ο Θεός ημών παρέδωκεν αυτόν ενώπιον ημών· και επατάξαμεν αυτόν και τους υιούς αυτού και πάντα τον λαόν αυτού. **34** Και εκυριεύσαμεν πάσας τας πόλεις αυτού κατ' εκείνον τον καιρόν, και εξωλοθρεύσαμεν πάσαν πόλιν, άνδρας και γυναίκας, και παιδιά· δεν αφήκαμεν ουδένα υπόλοιπον. **35** Μόνον τα κτήνη εληλατήσαμεν δι' εαυτούς και τα λάφυρα των πόλεων, τας οποίας εκυριεύσαμεν. **36** Από της Αροήρ, παρά το χειλος του ποταμού Αρνών, και της πόλεως της παρά τον ποταμόν και έως Γαλαάδ, δεν εστάθη πόλις ικανή να αντισταθή εις ημάς· Κύριος ο Θεός ημών παρέδωκεν αυτάς πάσας έμπροσθεν ημών. **37** Μόνον εις την γην των υιών Αμμών δεν επλησίασας ουδέ εις τα παρακείμενα του ποταμού Ιαβόκ ουδέ εις τας ορεινάς πόλεις ουδέ εις άλλο οποιοιδήποτε μέρος, το οποίον απηγόρευσεν εις ημάς Κύριος ο Θεός ημών.

3 Τότε στρέψαντες ανέβημεν την οδόν την εις Βασάν· και εξήλθεν Ωγ ο βασιλεύς της Βασάν εις συνάντησιν ημών, αυτός και πας ο λαός αυτού, διά μάχην εις Εδρεΐ. **2** Και είπε Κύριος προς εμέ, Μη φοβηθής αυτόν· διότι εις την χείρα σου παρέδωκα αυτόν και πάντα τον λαόν αυτού και την γην αυτού· και θέλεις κάμει εις αυτόν, ως έκαμες εις τον Σιών βασιλέα των Αμορραίων, όστις κατώκει εν Εσεβών. **3** Και παρέδωκε Κύριος ο Θεός ημών εις την χείρα ημών και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάντα τον λαόν αυτού· και επατάξαμεν αυτόν, εωσού δεν αφήκαμεν εις αυτόν υπόλοιπον. **4** Και εκυριεύσαμεν πάσας τας πόλεις αυτού κατ' εκείνον τον καιρόν· δεν εστάθη πόλις, την οποίαν δεν ελάβομεν απ' αυτών· εξήκοντα πόλεις, πάσαν την περίχωρον της Αργόβ, το βασίλειον του Ωγ εν Βασάν. **5** Αι πόλεις αύται ήσαν πάσαι χωρυσμένοι με τείχη υψηλά, με πύλας και μοχλούς· εκτός μεγάλου πλήθους ατειχίστων πόλεων. **6** Και εξωλοθρεύσαμεν αυτάς, καθώς εκάμομεν εις τον Σιών βασιλέα της Εσεβών, εξωλοθρεύοντες πάσαν πόλιν, άνδρας, γυναίκας και παιδιά. **7** Πάντα δε τα κτήνη και τα λάφυρα των πόλεων εληλατήσαμεν δι' εαυτούς. **8** Και ελάβομεν κατ' εκείνον τον καιρόν από των χειρών των δύο βασιλέων

των Αμορραίων την γην την εντεύθεν του Ιορδάνου, από του ποταμού Αρνών έως του όρους Αερμών· **9** Το Αερμών ονομάζουσιν οι Σιδώνιοι Σιριών, οι δε Αμορραίοι ονομάζουσιν αυτό Σενεϊρ· **10** πάσας τας πόλεις της πεδιάδος και πάσαν την Γαλαάδ και πάσαν την Βασάν έως Σαλχά και Εδρεϊ, πόλεις του βασιλείου του Ωγ εν Βασάν. **11** Διότι μόνος ο Ωγ βασιλεύς της Βασάν εσώζετο εκ του υπολοίπου των γιγάντων· ιδού, η κλίνη αυτού ήτο κλίνη σιδηρά· δεν σώζεται αυτή εν Ραββά των υιών Αμμών· εννέα πήχαι το μήκος αυτής και τέσσαρες πήχαι το πλάτος αυτής, κατά πήχην ανδρός. **12** Και την γην εκείνην, την οποίαν εκυριεύσαμεν κατ' εκείνον τον καιρόν, από της Αροήρ, της παρά τον ποταμών Αρνών, και το ήμισυ του όρους Γαλαάδ και τας πόλεις αυτού, έδωκα εις τους Ρουβηνίτας και εις τους Γαδίτας. **13** Και το υπόλοιπον της Γαλαάδ και πάσαν την Βασάν, το βασιλείον του Ωγ, έδωκα εις το ήμισυ της φυλής του Μανασσή, πάσαν την περίχωρον της Αργόβ μετά πάσης της Βασάν, ήτις ονομάζετο γη γιγάντων. **14** Ιαείρ ο υιός του Μανασσή έλαβε πάσαν την περίχωρον της Αργόβ μέχρι των ορίων της Γεσοουρί και Μααχαθί και ώνόμασεν αυτάς κατά το όνομα αυτού, Βασάν-αβώθ-ιαείρ, μέχρι της ημέρας ταύτης. **15** Και εις τον Μαχειρ έδωκα την Γαλαάδ. **16** Και εις τους Ρουβηνίτας και εις τους Γαδίτας έδωκα από Γαλαάδ έως του ποταμού Αρνών το μέσον του ποταμού, και το όριον και έως του ποταμού Ιαβόκ, του ορίου των υιών Αμμών· **17** και την πεδιάδα και τον Ιορδάνην και το όριον από Χιννερώθ μέχρι της θαλάσσης της πεδιάδος, της αλμυράς θαλάσσης, υποκάτω της Αοδώθ-φασγά προς ανατολάς. **18** Και προσέταξα εις εσάς κατ' εκείνον τον καιρόν, λέγων, Κύριος ο Θεός σας έδωκεν εις εσάς την γην ταύτην να κυριεύσητε αυτήν· θέλετε περάσει ώπλισμένοι ενώπιον των αδελφών σας των υιών Ισραήλ, πάντες οι άνδρες οι δυνατοί· **19** πλην αι γυναϊκές σας και τα παιδιά σας και τα κτήνη σας, εξεύρω ότι έχετε κτήνη πολλά, θέλουσι μένει εις τας πόλεις σας, τας οποίας έδωκα εις εσάς· **20** εωσού δώση ο Κύριος ανάπαυσιν εις τους αδελφούς σας, καθώς και εις εσάς, και κυριεύσωσι και αυτοί την γην, την οποίαν έδωκεν εις αυτούς Κύριος ο Θεός σας, εις το πέραν του Ιορδάνου· και τότε θέλετε επιστρέψει έκαστος εις την κληρονομίαν αυτού, την οποίαν έδωκα εις εσάς. **21** Και κατ' εκείνον τον καιρόν προσέταξα εις τον Ιησούν λέγων, Οι οφθαλμοί σου ειδόν πάντα όσα Κύριος ο Θεός σας έκαμεν εις τους δύο τούτους βασιλείς· ούτω θέλει κάμει ο Κύριος εις πάντα τα βασίλεια, εις τα οποία διαβαίνεις· **22** δεν θέλετε φοβηθή αυτούς· διότι Κύριος ο Θεός σας αυτός θέλει πολεμήσει υπέρ υμών. **23** Και εδειήθην του Κυρίου κατ' εκείνον τον καιρόν, λέγων, **24** Κυρίε Θεέ, συ ήρχισας να δεικνύης εις τον δούλον σου την μεγαλωσύνην σου και την κραταιάν σου χειρά· διότι τις Θεός είναι εν τω ουρανώ ή εν τη γη όστις δύναται να κάμη κατά τα έργα σου και κατά την δυναμίαν σου; **25** ας διαβώ, δέομαι, και ας ιδώ την γην την αγαθήν, την πέραν του Ιορδάνου, εκείνο το όρος το αγαθόν, και τον Λίβανον. **26** Αλλ' ο Κύριος εθυμώθη εναντίον μου εξ αιτίας σας και δεν μου εισήκουσε· και είπε Κύριος προς εμέ, Αρκει εις σέ· μη λαλήσης προς εμέ πλέον περί τούτου· **27** ανάβα εις την κορυφήν του Φασγά και ύψωσον τους οφθαλμούς σου προς δυσμάς και βορράν και μεσημβρίαν και ανατολάς, και θεώρησον διά των οφθαλμών σου· διότι δεν θέλεις διαβή τον Ιορδάνην τούτον· **28** και παράγγειλον εις τον Ιησούν και ενθάρρυνον αυτόν και ενίσχυσον αυτόν· διότι ούτος θέλει διαβή έμπροσθεν του λαού τούτου και ούτος θέλει κληροδοτήσει εις αυτούς την γην, την

οποίαν θέλεις ιδεί. **29** Και εκαθήμεθα εν τη κοιλάδι κατέναντι Βαιθ-φεγώρ.

4 Τώρα λοιπόν άκουε, Ισραήλ, τα διατάγματα και τας κρίσεις, τας οποίας εγώ σας διδάσκω να κάμνητε, διά να ζήσητε και να εισέλθητε και να κληρονομήσητε την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός των πατέρων σας δίδει εις εσάς. **2** Δεν θέλετε προσθέσει εις τον λόγον τον οποίον εγώ σας προστάζω, ουδέ θέλετε αφαιρέσει απ' αυτού· διά να φυλάττητε τας εντολάς Κυρίου του Θεού σας, τας οποίας εγώ σας προστάζω. **3** Οι οφθαλμοί σας ειδόν τι έκαμεν ο Κύριος εξ αιτίας του Βέελ-φεγώρ· διότι πάντα τους ανθρώπους, οίτινες ηκολούθησαν τον Βέελ-φεγώρ, Κύριος ο Θεός σας εξώλωθρευσεν αυτούς εκ μέσου υμών. **4** Σεις δε, οίτινες είσθε προσκεκολλημένοι εις Κύριον τον Θεόν σας, πάντες ζήτε την σήμερον. **5** Ιδού, εγώ σας εδίδαξα διατάγματα και κρίσεις, καθώς προσέταξεν εις εμέ Κύριος ο Θεός μου, διά να κάμνητε ούτως εν τη γη, εις την οποίαν εισέρχασθε διά να κληρονομήσητε αυτήν. **6** Φυλάττετε λοιπόν και κάμνετε αυτά· διότι αυτή είναι η σοφία σας και η σύνεσις σας ενώπιον των εθνών· τα οποία θέλουσιν ακούσει πάντα τα διατάγματα ταύτα και θέλουσιν ειπέ, Ιδού, λαός σοφός και συνετός είναι το μέγα τούτο έθνος. **7** Διότι ποίον έθνος είναι τόσον μέγα, εις το οποίον ο Θεός είναι ούτω πλησίον αυτού, καθώς Κύριος ο Θεός ημών είναι εις πάντα όσα επικαλούμεθα αυτόν; **8** Και ποίον έθνος είναι τόσον μέγα, το οποίον να έχη διατάγματα και κρίσεις ούτω δικαίας, καθώς πας ο νόμος ούτος, τον οποίον θέτω ενώπιόν σας σήμερον; **9** Μόνον πρόσεχε εις σεαυτόν και φύλαττε καλώς την ψυχήν σου, μήποτε λησμονήσης τα πράγματα τα οποία ειδόν οι οφθαλμοί σου, και μήποτε χωρισθώσιν από της καρδιάς σου, κατά πάσας τας ημέρας της ζωής σου· αλλά διδάσκατε αυτά εις τους υιούς σου και εις τους υιούς των υιών σου. **10** Ενθυμού την ημέραν κατ' ην εστάθησεν ενώπιον Κυρίου του Θεού σου εν Χωρηβί, ότε είπε προς εμέ Κύριος, Σύναξόν μοι τον λαόν και θέλω κάμει αυτούς να ακούσωσι τους λόγους μου, διά να μάθωσι να με φοβώνται πάσας τας ημέρας όσας ζήσωσιν επί της γης, και να διδάσκωσι τους υιούς αυτών. **11** Και επλησιάσατε και εστάθητε υπό το όρος και το όρος εκαίετο με πυρ έως μέσου του ουρανού, και ήτο σκότος, νέφη και γνόφος. **12** Και ελάλησε Κύριος προς εσάς εκ μέσου του πυρός· σεις ηκούσατε μεν την φωνήν των λόγων, αλλά δεν είδετε ουδέν ομοίωμα· μόνον φωνήν ηκούσατε. **13** Και εφανέρωσεν εις εσάς την διαθήκην αυτού, την οποίαν προσέταξεν εις εσάς να εκτελίτε, τας δέκα εντολάς και έγγραψεν αυτάς επί δύο λιθίνας πλάκας. **14** Και Κύριος προσέταξεν εις εμέ κατ' εκείνον τον καιρόν να σας διδάξω διατάγματα και κρίσεις, διά να κάμνητε αυτά εν τη γη, εις την οποίαν σεις εισέρχασθε να κληρονομήσητε αυτήν. **15** Φυλάττετε λοιπόν καλώς τας ψυχάς σας, διότι δεν είδετε ουδέν ομοίωμα, εν τη ημέρα κατ' ην ο Κύριος ελάλησε προς εσάς εν Χωρηβί εκ μέσου του πυρός· **16** μήπως διαφθαρήτε, και κάμητε εις εαυτούς είδωλον, εικόνα τινός μορφής, ομοίωμα αρσενικού ή θηλυκού, **17** ομοίωμα τινός κτήνους το οποίον είναι επί της γης, ομοίωμα τινός πτερωτού ορνέου το οποίον πετά εις τον ουρανόν, **18** ομοίωμα τινός έρποντος επί της γης, ομοίωμα τινός ιχθύος όστις είναι εις τα ύδατα υποκάτω της γής· **19** και μήπως υψώσης τους οφθαλμούς σου εις τον ουρανόν, και ιδών τον ήλιον και την σελήνην και τα άστρα, πάσαν την στρατιάν του ουρανού, πλανηθής και προσκυνήσης αυτά και λατρεύης αυτά, τα οποία Κύριος ο Θεός σου διεμοίρασεν εις πάντα τα έθνη τα υποκάτω παντός του ουρανού· **20** εσάς όμως έλαβεν ο Κύριος και σας

εξήγαγεν εκ της καμίωυ της σιδηράς, εκ της Αιγύπτου, διά να ήσθε εις αυτόν λαός κληρονομίας ως την ημέραν ταύτην. **21** Και εθυμώθη εναντίον μου ο Κύριος εξ αιτίας σας και ώμοσε να μη διαβώ τον Ιορδάνην και να μη εισέλθω εις εκείνην την γην την αγαθήν, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν· **22** αλλ' εγώ αποθνήσκω εν τη γη ταύτη· εγώ δεν διαβαίνω τον Ιορδάνην· σεις δε θέλετε διαβή και θέλετε κληρονομήσει εκείνην την γην την αγαθήν. **23** Προσέχετε εις εαυτούς, μήποτε λησμονήσητε την διαθήκην Κυρίου του Θεού σας, την οποίαν έκαμε προς εσάς, και κάμητε εις εαυτούς είδωλον, εικόνα τινός, το οποίον απηγόρευσε Κύριος ο Θεός σου. **24** Διότι Κύριος ο Θεός σου είναι πυρ καταναλίσκον, Θεός ζηλότυπος. **25** Εάν, αφού γεννήσης υιούς και υιούς υιών, και πολυχρονίσητε επί της γης, διαφθαρήτε και κάμητε είδωλον, εικόνα τινός, και πράξητε πονηρά ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, ώστε να παροργίσητε αυτόν· **26** διαμαρτύρομαι τον ουρανόν και την γην εναντίον σας σήμερα, ότι εξάπαντος θέλετε απολεσθή από της γης, προς την οποίαν διαβαίνετε τον Ιορδάνην διά να κυριεύσητε αυτήν· δεν θέλετε πολυχρονίσει εν αυτή αλλ' εξ ολοκλήρου θέλετε αφανισθή. **27** Και θέλει σας διασκορπίσει ο Κύριος μεταξύ των λαών, και θέλετε εναπολειφθή ολίγοι τον αριθμόν μεταξύ των εθνών, εις τα οποία σας φέρει ο Κύριος. **28** Και θέλετε λατρεύσει εκεί θεούς, έργα χειρών ανθρώπων, ζύλον και λίθον, τα οποία ούτε βλέπουσιν ούτε ακούουσιν ούτε τρώγουσιν, ούτε οσφραίνονται. **29** Και εκείθεν θέλετε εκζητήσει Κύριον τον Θεόν σας και θέλετε ευρεί αυτόν, όταν εκζητήσητε αυτόν εξ όλης της καρδιάς σας και εξ όλης της ψυχής σας. **30** Όταν ευρεθής εν θλίψει και σε εύρωσι πάντα ταύτα εν ταις σσχάταις ημεραις, τότε θέλεις επιστρέψει προς Κύριον τον Θεόν σου και θέλεις ακούσει την φωνήν αυτού. **31** Διότι Κύριος ο Θεός σου είναι Θεός οικτιρμών· δεν θέλει σε εγκαταλείψει ουδέ θέλει σε εξολοθρευσει ουδέ θέλει λησμονήσει την διαθήκην των πατέρων σου, την οποίαν ώμοσε προς αυτούς. **32** Διότι ερώτησον τώρα περί των προτέρων ημερών, αιτίνας υπήρξαν πρότερον σου, αφ' ης ημέρας εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον επί της γης, και ερώτησον απ' άκρου του ουρανού έως άκρου του ουρανού, αν εστάθη τι ως το μέγα τούτο πράγμα, αν ηκούσθη όμοιον αυτού. **33** Ήκουσε ποτέ λαός την φωνήν του Θεού λαλούντος εκ μέσου του πυρός, καθώς συ ήκουσας, και έζησεν; **34** Η εδοκίμασεν ο Θεός να έλθη να λάβη εις εαυτόν έθνος εκ μέσου άλλου έθνους με δοκιμασίας, με σημεία και με θαύματα και με πόλεμον και με κραταιάν χείρα και με εξηπλωμένον βραχιόνια και με μεγάλα τέρατα, κατά πάντα όσα Κύριος ο Θεός σας έκαμε διά σας εν Αιγύπτω ενώπιον των οφθαλμών σου; **35** εις σε εδείχθη τούτο, διά να γνωρίσης ότι ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός· δεν είναι άλλος εκτός αυτού. **36** Εκ του ουρανού σε έκαμε να ακούσης την φωνήν αυτού, διά να σε διδάξη· και επί της γης έδειξεν εις σε το πυρ αυτού το μέγα, και τους λόγους αυτού ήκουσας εκ μέσου του πυρός. **37** Και επειδή ηγάπα τους πατέρας σου, διά τούτο εξέλεξε το σπέρμα αυτών μετ' αυτούς και σε εξήγαγεν έμπροσθεν αυτού εξ Αιγύπτου διά της κραταιάς αυτού δυναμέως· **38** διά να καταδιώξη απ' έμπροσθέν σου έθνη μεγαλύτερα και ισχυρότερα σου, διά να σε εισαγάγη, διά να σοι δώσει την γην αυτών κληρονομίαν, καθώς την σήμερα. **39** Γνώρισον λοιπόν την ημέραν ταύτην και θες εν τη καρδιά σου, ότι ο Κύριος, αυτός είναι Θεός, εν τω ουρανώ άνω και επί της γης κάτω· δεν είναι άλλος. **40** Και φυλάττε τα διατάγματα αυτού και τας εντολάς αυτού, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμερα· διά να ευημερήσ σου και

οι υιοί σου μετά σε και διά να μακροημερεύης επί της γης, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου έδωκεν εις σε διαπαντός. **41** Τότε ο Μωϋσής εξεχώρισε τρεις πόλεις εντεύθεν του Ιορδάνου προς ανατολάς ηλίου· **42** διά να φεύγη εκεί ο φονεύς, όστις φονεύση τον πλησίον αυτού εξ αγνοίας, χωρίς να μισή αυτόν πρότερον, και φεύγων εις μίαν τούτων των πόλεων να ζή· **43** την Βοσώρ εν τη ερήμω εν τη πεδινή γη των Ρουβηνιτών και την Ραμώθ εν Γαλαάδ των Γαδιτών και την Γωλάν εν Βασάν των Μανασσιτών. **44** Και ούτος είναι ο νόμος, τον οποίον έθεςεν ο Μωϋσής ενώπιον των υιών Ισραήλ· **45** αύται είναι αι μαρτυρίαί και τα διατάγματα και αι κρίσεις, τας οποίας ελάλησεν ο Μωϋσής προς τους υιούς Ισραήλ, αφού εξήλθον εξ Αιγύπτου, **46** εντεύθεν του Ιορδάνου, εν τη κοιλάδι κατέναντι του Βαιθ-φεγώρ, εν τη γη του Σιών βασιλέως των Αμορραίων, όστις κατώκει εν Εσεβών, τον οποίον επάταξεν ο Μωϋσής και οι υιοί Ισραήλ, αφού εξήλθον εξ Αιγύπτου· **47** και εκυρίευσαν την γην αυτού και την γην του Ωγ βασιλέως της Βασάν, δύο βασιλέων των Αμορραίων, οίτινες ήσαν εντεύθεν του Ιορδάνου προς ανατολάς ηλίου· **48** από της Αροήρ, της παρά το χείλος του ποταμού Αρνών, έως του όρους Σιών, το οποίον είναι το Αερμών· **49** και πάσαν την πεδινήν εντεύθεν του Ιορδάνου προς ανατολάς, έως της θαλάσσης της πεδιάδος, υποκάτω της Ασδώθ-φασγά.

5 Και εκάλεσεν ο Μωϋσής πάντα τον Ισραήλ και ειπε προς αυτούς, Άκουε, Ισραήλ, τα διατάγματα και τας κρίσεις, τας οποίας εγώ λαλώ εις τα ώτα υμών σήμερα, διά να μάθητε αυτάς, και να προσέχητε να εκτελήτε αυτάς. **2** Κύριος ο Θεός ημών έκαμε διαθήκην προς ημάς εν Χωρήβ. **3** Δεν έκαμε την διαθήκην ταύτην ο Κύριος προς τους πατέρας ημών, αλλά προς ημάς, ημάς οίτινες πάντες είμεθα ενταυθα σήμερα ζώντες. **4** Πρόσωπον προς πρόσωπον ελάλησε Κύριος με σας εις το όρος εκ μέσου του πυρός, **5** εγώ δε εσετεκόμην μεταξύ του Κυρίου και υμών κατ' εκείνον τον καιρόν, διά να σας φανερώσω τον λόγο του Κυρίου· διότι ήσθε πεφοβισμένοι εξ αιτίας του πυρός και δεν ανέβητε εις το όρος, λέγων. **6** Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, όστις σε εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας. **7** Μη έχης άλλους θεούς, πλην εμού. **8** Μη κάμης εις σεαυτόν είδωλον, μηδέ ομοίωμα τινός, όσα είναι εν τω ουρανώ άνω, ή όσα είναι εν τη γη κάτω, ή όσα είναι εν τωις ύδασι υποκάτω της γης. **9** μη προσκυνήσης αυτά μηδέ λατρεύσης αυτά· διότι εγώ Κύριος ο Θεός σου είμαι Θεός ζηλότυπος, ανταποδίδων τας αμαρτίας των πατέρων επί τα τέκνα, έως τρίτης και τετάρτης γενεάς των μισούντων με· **10** και κάμνων έλεος εις χιλιάδας γενεών των αγαπώντων με και φυλαττόντων τα προστάγματά μου. **11** Μη λάβης το όνομα Κυρίου του Θεού σου επί ματαιώ· διότι ο Κύριος δεν θέλει αθώώσει τον λαμβάνοντα το όνομα αυτού επί ματαιώ. **12** Φύλαττε την ημέραν του σαββάτου, διά να αγιάξης αυτήν· καθώς προσέταξεν εις σε Κύριος ο Θεός σου· **13** εξ ημέρας εργαζών και κάμνε πάντα τα έργα σου· **14** η ημέρα όμως η εβδόμη είναι σαββάτον Κυρίου του Θεού σου· μη κάμης εν ταύτη ουδέν έργον, μήτε συ μήτε ο υιός σου μήτε η θυγάτηρ σου μήτε ο δούλός σου μήτε η δούλη σου μήτε ο βους σου μήτε ο όνος σου μήτε κανέν εκ των κτηνών σου μήτε ο ξένος σου ο εντός των πυλών σου διά να αναπαυθή ο δούλός σου και η δούλη σου καθώς συ. **15** Και ενθυμού, ότι ήσο δούλος εν τη γη της Αιγύπτου· και Κύριος ο Θεός σου σε εξήγαγεν εκείθεν εν χειρί κραταιά και εν βραχιόνι εξηπλωμένω· διά τούτο Κύριος ο Θεός σου προσέταξεν εις σε να φυλάττης την ημέραν του σαββάτου. **16** Τιμα τον πατέρα σου και την μητέρα

εξολοθρεύσει. **5** Αλλ' ούτω θέλετε κάμει προς αυτούς τους βωμούς αυτών θέλετε καταστρέψει και τα αγάλματα αυτών θέλετε συντρίψει και τα άλση αυτών θέλετε κατακόψει και τα γλυπτά αυτών θέλετε καύσει εν πυρί **6** επειδή συ είσαι λαός άγιος εις Κύριον τον Θεόν σου σε εξέλεξε Κύριος ο Θεός σου διά να ήσαι εις αυτόν τής εκλεκτός, παρά πάντας τους λαούς τους επί του προσώπου της γης. **7** Δεν προείμηνεν εσάς Κύριος ουδέ εξέλεξεν εσάς, διότι είσθε πολυπληθέστεροι παρά πάντα τα έθνη επειδή σεις είσθε οι πλέον ολιγάριθμοι παρά πάντα τα έθνη. **8** αλλ' επειδή ο Κύριος σας ηγάπησε και διά να φυλάξη τον όρκον, τον οποίον ώμοσε προς τους πατέρας σας, σας εξήγαγεν ο Κύριος εν χειρί κραταιά και σας ελύτρωσεν εκ του οίκου της δουλείας, εκ χειρός Φαραώ, βασιλέως Αιγύπτου. **9** Γνώρισον λοιπόν, ότι Κύριος ο Θεός σου αυτός είναι ο Θεός, ο Θεός ο πιστός, ο φυλάττων την διαθήκην και το έλεος προς τους αγαπώντας αυτόν και φυλάττοντας τας εντολάς αυτού, εις χιλιάς γενεάς. **10** και ανταποδίδων κατά πρόσωπον αυτών εις τους μισούντας αυτόν, διά να εξολοθρεύση αυτούς δεν θέλει βραδύνει εις τον μισούντα αυτόν θέλει κάμει εις αυτόν την ανταπόδοσιν κατά πρόσωπον αυτού. **11** Φύλαττε λοιπόν τας εντολάς και τα διατάγματα και τας κρίσεις, τας οποίας εγώ σε προστάζω σήμερον διά να κάμνης αυτάς. **12** Και εάν ακούητε τας κρίσεις ταύτας και φυλάττητε και εκτελίητε αυτάς, θέλει φυλάξει Κύριος ο Θεός σου εις σε την διαθήκην και το έλεος, τα οποία ώμοσε προς τους πατέρας σου. **13** και θέλει σε αγαπήσει και σε ευλογήσει και σε πληθύνει, και θέλει ευλογήσει τον καρπόν της κοιτίας σου και τον καρπόν της γης σου, τον σίτον σου και τον οίνόν σου και το έλαιόν σου, τας αγέλας των βοών σου και τα ποιμνία των προβάτων σου, εν τη γη την οποίαν ώμοσε προς τους πατέρας σου να δώσει εις σε. **14** Θέλει είσθαι ευλογημένος υπέρ πάντα τα έθνη άγονος ή στείρα δεν θέλει είσθαι εις σε ή εις τα κτήνη σου. **15** Και θέλει αφαιρέσει ο Κύριος από σου πάσαν ασθένειαν και δεν θέλει βάλει επί σε ουδεμίαν των κακών νόσων της Αιγύπτου, τας οποίας γνωρίζεις αλλά θέλει βάλει αυτάς επί πάντας τους μισούντάς σε. **16** Και θέλει εξολοθρεύσει πάντα τα έθνη, τα οποία Κύριος ο Θεός σου θέλει παραδώσει εις σέ ο οφθαλμός σου δεν θέλει σπλαγχνισθή δι' αυτούς ουδέ θέλεις λατρεύσει τους θεούς αυτών διότι τούτο θέλει είσθαι παγίς εις σε. **17** Εάν δε είπης εν τη καρδιά σου, Τα έθνη ταύτα είναι πλέον πολυάριθμα παρ' εμέ πως δύναμαι να εκδιώξω αυτά; **18** Μη φοβηθής αυτούς ενθυμού καλώς τι έκαμε Κύριος ο Θεός σου εις τον Φαραώ και εις πάσαν την Αίγυπτον. **19** τους πειρασμούς τους μεγάλους τους οποίους είδον οι οφθαλμοί σου, και τα σημεία και τα τέρατα και την κραταιάν χειρά και τον εξηπλωμένον βραχίονα, με τα οποία Κύριος ο Θεός σου σε εξήγαγεν ούτω θέλει κάμει Κύριος ο Θεός σου εις πάντα τα έθνη, το οποια συ φοβείσαι. **20** Και προσέτι τας αφήκας Κύριος ο Θεός σου θέλει αποστείλει εις αυτούς, εωσού εξολοθρευθώσιν όσοι εναπελείφθησαν και εκρύπτοντο από προσώπου σου. **21** Δεν θέλεις τρομάζει από προσώπου αυτών διότι Κύριος ο Θεός σου είναι εν μέσω σου, Θεός μέγας και φοβερός. **22** Και θέλει εξαλείψει Κύριος ο Θεός σου τα έθνη εκείνα απ' έμπροσθέν σου ολίγον κατ' ολίγον δεν δύναται να αφανίσης αυτούς πάραυτα, διά να μη πληθυνθώσιν εναντίον σου τα θηρία του αγρού. **23** Αλλά Κύριος ο Θεός σου θέλει παραδώσει αυτούς έμπροσθέν σου και θέλει φθείρει αυτούς εν φθορά μεγάλη, εωσού εξολοθρευθώσι. **24** Και θέλει παραδώσει εις την χειρά σου τους βασιλείς αυτών, και θέλεις εξαλείψει το όνομα αυτών υποκάτωθεν του ουρανού ουδέεις

θέλει δυνηθή να σταθή έμπροσθέν σου, εωσού εξολοθρευθής αυτούς. **25** Τα γλυπτά των θεών αυτών θέλετε καύσει εν πυρί δεν θέλεις επιθυμήσει το αργύριον ή το χρυσίον το επ' αυτών, ουδέ θέλεις λάβει αυτό εις σεαυτόν διά να μη παγιδευθής εις αυτό διότι είναι βδέλυγμα εις Κύριον τον Θεόν σου. **26** Και δεν θέλεις φέρει βδέλυγμα εις τον οίκόν σου, διά να μη γείνης ανάθεμα ως αυτό θέλεις αποστραφεί αυτό διόλου και θέλεις βδελυχθή αυτό διόλου διότι είναι ανάθεμα.

8 Πάσας τας εντολάς, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμερον, θέλετε προσέχει να εκτελίητε, διά να ζήτε και να πληθυνθήτε και διά να εισέλθητε και κληρονομήσητε την γην, την οποίαν ώμοσεν ο Κύριος προς τους πατέρας σας. **2** Και θέλεις ενθυμείσθαι πάσαν την οδόν, εις την οποίαν σε ώδηγησε Κύριος ο Θεός σου τα τεσσαράκοντα ταύτα έτη εν τη ερήμω, διά να σε ταπεινώση, να σε δοκιμάση, διά να γνωρίση εν τη καρδιά σου, εάν θέλεις φυλάξει τας εντολάς αυτού, ή ουχί. **3** Και σε ταπεινώσε και σε έκαμε να πεινάσης και σε έθρεψε με μάννα, το οποίον δεν εγνώριζες, ουδέ οι πατέρες σου εγνώριζον, διά να σε κάμει να μάθης ότι ο άνθρωπος δεν ζη με μόνον άρτον, αλλ' ο άνθρωπος ζη με πάντα λόγον εξερχόμενον εκ του στόματος του Κυρίου. **4** Τα μιάτια σου δεν επαλιώθησαν επάνω σου ουδέ ο πους σου επήρθη τα τεσσαράκοντα ταύτα έτη. **5** Θέλεις λοιπόν γνωρίσει εν τη καρδιά σου ότι καθώς ο άνθρωπος παιδεύει τον υιόν αυτού, ούτω Κύριος ο Θεός σου σε επαίδευσε. **6** Διά τούτο θέλεις φυλάττει τας εντολάς Κυρίου του Θεού σου, διά να περιπατήσ εις τας οδούς αυτού και να φοβήσαι αυτόν. **7** Διότι Κύριος ο Θεός σου σε φέρει εις γην αγαθήν, γην ποταμών υδάτων, πηγών και αβύσσων, αίτινες αναβλύζουσιν από κοιλάδων και ορέων. **8** γην σίτου και κριθής και αμπελών και συκών και ροδιών γην ελαιών και μέλιτος. **9** γην, επί της οποίας θέλεις τρώγει άρτον ουχί μετ' ενδείας, δεν θέλεις στερείσθαι ουδενας επ' αυτής γης, της οποίας οι λίθοι είναι σίδηρος, και εκ των ορέων αυτής θέλεις μεταλλεύει χαλκόν. **10** Και θέλεις φάγει και θέλεις χορτασθή, και θέλεις ελογήσει Κύριον τον θεόν σου επί της γης της αγαθής, την οποίαν σοι έδωκε. **11** Πρόσχε εις σεαυτόν μήποτε λησμονήσης Κύριον τον Θεόν σου, αθετών τας εντολάς αυτού και τας κρίσεις αυτού και τα διατάγματα αυτού, τα οποία εγώ προστάζω εις σε σήμερον. **12** μήπως, αφού φάγης και χορτασθής και οικοδομήσης οικίας καλώς και κατοικήσης, **13** και οι βόες σου και τα πρόβατά σου αυξήσωσι, και πολλαπλασιασθή το αργύριόν σου και το χρυσίον σου και πάντα όσα έχεις αυξήσωσι, **14** μήπως τότε υψωθή η καρδιά σου και λησμονήσης Κύριον τον Θεόν σου, όστις σε εξήγαγεν εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας. **15** όστις σε ώδηγησε διά της μεγάλης ταύτης και τρομαράς ερήμου, όπου ήσαν όφεις φλογεροί και σκορπίοι και ξηρασία, όπου δεν ήτο ύδωρ όστις ανέδωκεν εις σε ύδωρ εκ της σκληράς πέτρας. **16** όστις σε έθρεψεν εν τη ερήμω με το μάννα, το οποίον δεν εγνώριζον οι πατέρες σου, διά να σε ταπεινώση και διά να σε δοκιμάση, διά να σε αγαθοποιήση εις τα έσχατά σου. **17** και είπης εν τη καρδιά σου, Η δύναμις μου και το κράτος της χειρός μου απέκτησαν εις εμέ τον πλούτον τούτον. **18** Αλλά θέλεις ενθυμείσθαι Κύριον τον Θεόν σου διότι αυτός είναι, όστις σε δίδει δύναμιν να αποκτάς πλούτη, διά να στερεώση την διαθήκην αυτού, την οποίαν ώμοσε προς τους πατέρας σου, ως είναι την ημεραν ταύτην. **19** Εάν όμως λησμονήσης Κύριον τον Θεόν σου και υπάγης κατόπιν άλλων θεών και λατρεύσης αυτούς και προσκυνήσης αυτούς, διαμαρτύρομαι προς εσάς σήμερον ότι εξαπάντος θέλετε αφανισθή. **20** καθώς τα έθνη, τα

ποία ο Κύριος εξολοθρεύει απ' έμπροσθέν σου, ούτω θέλετε αφανισθή· διότι δεν υπηκούσατε εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σας.

9 Άκουε, Ισραήλ· συ διαβαίνεις σήμερον τον Ιορδάνην, διά να εισέλθης να κληρονομήσης έθνη μεγαλύτερα και ισχυρότερα σου, πόλεις μεγάλας και τετειχισμένας έως του ουρανού, **2** λαόν μέγαν και υψηλόν το ανάστημα, υιούς των Ανακειμ, τους οποίους γνωρίζεις και ήκουσας, Τις δύναται να σταθή έμπροσθεν των υιών του Ανάκ; **3** Γνώρισον λοιπόν σήμερον, ότι Κύριος ο Θεός σου είναι ο προπορευόμενος έμπροσθέν σου είναι πυρ καταναλίσκον· αυτός θέλει εξολοθρεύσει αυτούς και αυτός θέλει καταστρέψει αυτούς απ' έμπροσθέν σου και θέλεις εκδιώξει αυτούς και ταχέως εξολοθρεύσει αυτούς, καθώς σοι είπεν ο Κύριος. **4** Αφού Κύριος ο Θεός σου εκδιώξη αυτούς απ' έμπροσθέν σου, μη είπης εν τη καρδιά σου λέγων, Διά την δικαιοσύνην μου μη εισήγαγεν ο Κύριος να κληρονομήσω την γην ταύτην· αλλά διά την ασέβειαν των εθνών τούτων εκδιώκει αυτούς ο Κύριος απ' έμπροσθέν σου. **5** Ουχί διά την δικαιοσύνην σου ουδέ διά την ευθύτητα της καρδιάς σου εισέρχεται να κληρονομήσης την γην αυτών· αλλά διά την ασέβειαν των εθνών τούτων Κύριος ο Θεός σου εκδιώκει αυτά απ' έμπροσθέν σου, και διά να στερεώση τον λόγον, τον οποίον ο Κύριος ώμοσε προς τους πατέρας σου, προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ. **6** Γνώρισον λοιπόν, ότι Κύριος ο Θεός σου δεν σοι δίδει την γην ταύτην την αγαθήν να κληρονομήσῃς αυτήν διά την δικαιοσύνην σου· διότι είσαι λαός σκληροτράχηλος. **7** Ενθυμού, μη λησμονήσης πόσον παρώργισας Κύριον τον Θεόν σου εν τη ερήμω απ' ης ημέρας εξήλθετε εκ γης Αιγύπτου, εωσού εφθάσατε εις τον τόπον τούτον, πάντοτε εστασίασατε κατά του Κυρίου. **8** Και εν Χωρήβ παρωργίσατε τον Κύριον και εθυμώθη ο Κύριος εναντίον σου διά να σας εξολοθρεύσῃ, **9** ότε ανέβην εις το όρος διά να λάβω τας πλάκας τας λιθίνας, τας πλάκας της διαθήκης την οποίαν ο Κύριος έκαμε προς εσάς. Τότε έμεινα εν τω όρει τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας· άρτον δεν έφαγον και ύδωρ δεν έπιον· **10** και έδωκεν εις εμέ ο Κύριος τας δύο λιθίνας πλάκας, γεγραμμένας διά του δακτύλου του Θεού· και επ' αυτάς ήσαν γεγραμμένας πάντες οι λόγοι, τους οποίους ελάλησεν ο Κύριος προς εσάς επί του όρους εκ μέσου του πυρός εν τη ημέρα της συνάξεως. **11** Και εις το τέλος των τεσσαράκοντα ημερών και τεσσαράκοντα νύκτων έδωκεν εις εμέ ο Κύριος τας δύο λιθίνας πλάκας, τας πλάκας της διαθήκης. **12** Και είπε Κύριος προς εμέ, Σηκώθητι, κατάβα ταχέως εντεύθεν· διότι ο λαός σου, τον οποίον εξήγαγες εξ Αιγύπτου, ηνόμησεν ταχέως εξέκλιναν από της οδοῦ, την οποίαν προσέταξα εις αυτούς· έκαμον εις εαυτούς είδωλον χυτόν. **13** Είπεν ότι ο Κύριος προς εμέ, λέγων, Είδον τον λαόν τούτον και ιδού, είναι λαός σκληροτράχηλος. **14** Άφες με να εξολοθρεύσω αυτούς και να εξαλείψω το όνομα αυτών υποκάτωθεν του ουρανού· και θέλω σε κάμει εις έθνος δυνατώτερον και μεγαλύτερον παρά τούτου. **15** Και επέστρεψα και κατέβην από του όρους, και το όρος εκαίετο με πυρ, και αι δύο πλάκες της διαθήκης ήσαν εις τας δύο χείρας μου. **16** Και ειδον και ιδού, είχετε αμαρτήσῃ εναντίον Κυρίου του Θεού σας, κάμνοντες εις εαυτούς μόσχον χυτόν· είχετε εκκλίει ταχέως εκ της οδοῦ, την οποίαν προσέταξεν εις εσάς ο Κύριος. **17** και πιάσας τας δύο πλάκας, έρριψα αυτάς από των δύο χειρών μου και συνέτριψα αυτάς έμπροσθεν των οφθαλμών σου. **18** και προσέπεσον ενώπιον του Κυρίου, καθώς πρότερον, τεσσαράκοντα ημέρας

και τεσσαράκοντα νύκτας· άρτον δεν έφαγον και ύδωρ δεν έπιον· εξ αιτίας πασών των αμαρτιών σου, τας οποίας ημαρτήσατε, πράττοντες πονηρά ενώπιον του Κυρίου, ώστε να παρωργίσητε αυτόν· **19** διότι κατεφοβήθη διά τον θυμόν και την οργήν, με την οποίαν ο Κύριος ήτο θυμωμένος εναντίον σου διά να σας εξολοθρεύσῃ. Αλλά· ο Κύριος εισήκουσέ μου και ταύτην την φωνάν. **20** Και ήτο ο Κύριος θυμωμένος σφόδρα κατά του Ααρών, διά να εξολοθρεύσῃ αυτόν· και εδεήθην και υπέρ του Ααρών εν τω καιρώ εκείνω. **21** Και έλαβον την αμαρτίαν σου, τον μόσχον τον οποίον εκάμετε, και κατέκαυσα αυτόν εν πυρί και συνέτριψα αυτόν και κατελέπτυνα αυτόν εωσού έγεινε λεπτόν ως σκόνη· και έρριψα την σκόνην τούτου εις τον χείμαρρον τον καταβαίνοντα από του όρους. **22** Και εν Ταβερά και εν Μασά και εν Κιβρώθ-ατταβα παρωργίσατε τον Κύριον. **23** Και ότε ο Κύριος σας απέστειλεν από Κάδης-βαρνή, λέγων, Ανάβητε και κληρονομήσατε την γην, την οποίαν έδωκα εις εσάς, τότε σεις εστασίασατε εναντίον της προσταγής Κυρίου του Θεού σας, και δεν επιστεύσατε εις αυτον ουδέ εισηκούσατε της φωνής αυτού. **24** Πάντοτε εστασίασατε εναντίον του Κυρίου, απ' ης ημέρας σας εγνώρισα. **25** Και προσέπεσον ενώπιον του Κυρίου τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας, καθώς προσέπεσον πρότερον· διότι ο Κύριος είπε να σας εξολοθρεύσῃ. **26** Και εδεήθην του Κυρίου λέγων, Κύριε Θεέ, μη εξολοθρεύσης τον λαόν σου και την κληρονομίαν σου, τον οποίον ελύτρωσας διά της μεγαλωσύνης σου, τον οποίον εξήγαγες εξ Αιγύπτου εν χειρί κραταιά· **27** ενθυμήθητι τους δούλους σου, τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ· μη επιβλέψῃς εις την σκληρότητα του λαού τούτου, μήτε εις τας ασεβείας αυτών, μήτε εις τας αμαρτίας αυτών· **28** μήπως είπωσιν οι κάτοικοι της γης, εκ της οποίας εξήγαγες ημάς, Επειδή ο Κύριος δεν ηδύνατο να εισαγάγῃ αυτούς εις την γην, την οποίαν υπεσχέθη προς αυτούς, και επειδή έμίσει αυτούς, εξήγαγεν αυτούς διά να φονεύσῃ αυτούς εν τη ερήμω· **29** αλλ'· ούτοι είναι λαός σου και κληρονομία σου, τους οποίους εξήγαγες με την δύναμίν σου την μεγάλην και με τον βραχιόνά σου τον εξηπλωμένον.

10 Κατ' εκείνον τον καιρόν είπε Κύριος προς εμέ, Λατόμησον εις σεαυτόν δύο πλάκας λιθίνας ως τας πρώτας, και ανάβα προς εμέ εις το όρος, και κάμει εις σεαυτόν κιβωτόν ξυλίνην. **2** Και εις έθλω γράφει επί τας πλάκας τα λόγια τα οποία ήσαν εις τας πρώτας πλάκας, τας οποίας συνέτριψας, και θέλεις εναποθέσει αυτάς εν τη κιβωτώ. **3** Και έκαμα κιβωτόν εκ ξύλου σιτίμ, και ελατόμησα δύο πλάκας λιθίνας ως τας πρώτας, και ανέβην εις το όρος, έχων τας δύο πλάκας εις τας χείρας μου. **4** Και έγγραψεν επί τας πλάκας, κατά την γραφήν την πρώτην, τας δέκα εντολάς, τας οποίας έλάλησε Κύριος προς εσάς εν τω όρει εκ μέσου του πυρός, εν τη ημέρα της συνάξεως και έδωκεν αυτάς ο Κύριος εις εμέ. **5** Και επιστρέψας κατέβην από του όρους και ενέθεσα τας πλάκας εν τη κιβωτώ την οποίαν έκαμον· και είναι εκεί, καθώς προσέταξεν εις εμέ ο Κύριος. **6** Και οι υιοί Ισραήλ εσηκώθησαν από Βηρωθ-βενε-ιακάν εις Μοσερά. Εκεί απέθανεν ο Ααρών και εκεί ετάφη· και ιεράτευσεν Ελεάζαρ ο υιός αυτού αντ' αυτού. **7** Εκείθεν εσηκώθησαν εις Γαδγád και από Γαδγád εις Ιοτβαθά, γην ποταμών υδάτων. **8** Κατ' εκείνον τον καιρόν εξεχώρισεν ο Κύριος την φυλήν του Λευί, διά να βαστάξῃ την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου, να παρίσταται ενώπιον του Κυρίου διά να υπηρετή αυτόν, και να ευλογή εν τω ονόματι αυτού, έως της ημέρας ταύτης. **9** Διά τούτο δεν έχουσιν οι Λευίται μερίδιον ή

κληρονομίαν μεταξύ των αδελφών αυτών· ο Κύριος είναι η κληρονομία αυτών, καθώς Κύριος ο Θεός σου υπεσχέθη εις αυτούς. **10** Και εγώ εστάθην επί του όρους, ως το πρότερον, τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας και εισήκουσέ μου ο Κύριος και ταύτην την φοράν, και δεν ηθέλησεν ο Κύριος να σε εξολοθρεύσει. **11** Και είπε Κύριος προς εμέ, Σηκώθητι, προσερεύου του λαού, διά να εισέλθωσι και κληρονομήσωσι την γην, την οποίαν ώμοσα προς τους πατέρας αυτών να δώσω εις αυτούς. **12** Και τώρα, Ισραήλ, τι ζητεί Κύριος ο Θεός σου παρά σου, ειμή να φοβήσαι Κύριον τον Θεόν σου, να περιπατήεις εις πάσας τας οδούς αυτού και να αγαπάς αυτόν, και να λατρεύεις Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδίας σου και εξ όλης της ψυχής σου, **13** να φυλάττης τας εντολάς του Κυρίου και τα διατάγματα αυτού, τα οποία εγώ προστάζω εις σε σήμεραν διά το καλόν σου; **14** Ιδού, Κυρίου του Θεού σου είναι ο ουρανός και ο ουρανός των ουρανών· η γη και πάντα τα εν αυτή. **15** Και όμως τους πατέρας σου προετίμησεν ο Κύριος, να αγαπά αυτούς, και εξέλεξε το σπέρμα αυτών μετ' αυτους, εσάς παρά πάντας τους λαούς, καθώς είναι την ημέραν ταύτην. **16** Περιτέμετε λοιπόν την ακροβυστίαν της καρδίας σας και μη σκληρύνετε πλέον τον τράχηλόν σας. **17** Διότι Κύριος ο Θεός σας είναι Θεός των θεών και Κύριος των κυρίων, Θεός μέγας, ισχυρός και φοβερός, μη αποβλέπων εις πρόσωπον μηδέ λαμβάνων δώρον· **18** πωίων κρισιν εις τον ορφανόν και εις την χήραν, και αγατών τον ξένον, δίδων εις αυτόν τροφήν και ενδύματα. **19** Αγαπάτε λοιπόν τον ξένον· διότι σεις ξένοι εστάθητε εν τη γη της Αιγύπτου. **20** Κύριον τον Θεόν σου θέλεις φοβείσθαι αυτόν θέλεις λατρεύει, και εις αυτόν θέλεις είσθαι προσηλωμένος, και εις το όνομα αυτού θέλεις ομνύει. **21** Αυτός είναι καχύμητος, και αυτός είναι Θεός σου, όστις έκαμε διά σε τα μεγάλα ταύτα και τρομερά, τα οποία είδον οι οφθαλμοί σου. **22** Μετά εβδομήκοντα ψυχών κατέβησαν οι πατέρες σου εις την Αίγυπτον, και τώρα Κύριος ο Θεός σου σε κατέστησεν ως τα άστρα του ουρανού κατά το πλήθος.

11 Αγάπα λοιπόν Κύριον τον Θεόν σου και φύλαττε τα φυλάγματα αυτού και τα διατάγματα αυτού, και τας κρίσεις αυτού, και τας εντολάς αυτού, πάσας τας ημέρας. **2** Και γνωρίσατε σήμεραν· διότι ουχί τα παιδιά σας, τα οποία δεν εγνώρισαν, και τα οποία δεν είδον την παιδείαν Κυρίου του Θεού σας, τα μεγαλεία αυτού, την χείρα αυτού την κραταιάν και τον βραχίονα αυτού τον εξηπλωμένον, **3** και τα σημεία αυτού, και τα έργα αυτού, όσα έκαμεν εν μέσω της Αιγύπτου, κατά του Φαραώ βασιλέως της Αιγύπτου και κατά πάσης της γης αυτού, **4** και όσα έκαμεν εις τα στρατεύματα των Αιγυπτίων, εις τους ίππους αυτών και εις τας άμάξας αυτών, τίνι τρόπον έκαμε τα ύδατα της Ερυθράς θαλάσσης να καταποντίσωσιν αυτούς ότε σας κατεδίωκον όπισθεν, και ο Κύριος εξωλόθρευσεν αυτούς έως της ημέρας ταύτης, **5** και τι έκαμεν εις εσάς εν τη ερήμω, έως να έλθητε εις τον τόπον τούτον, **6** και τι έκαμεν εις τον Δαθάν και Αβειρών τους υιούς Ελιάβ υιού του Ρουβήν, πως η γη ήνοιξε το στόμα αυτής και κατέπιεν αυτούς και τας οικογενείας αυτών και τας σκηνάς αυτών και πάσαν την περιουσίαν αυτών, εν μέσω παντός του Ισραήλ· **7** αλλ' οι οφθαλμοί σας είδον πάντα τα έργα του Κυρίου τα μεγάλα, όσα έκαμε. **8** Διά τούτο θέλετε φυλάττει πάσας τας εντολάς, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμεραν· διά να κραταιωθήτε και να εισέλθητε και να κληρονομήσητε την γην, εις την οποίαν υπάγετε διά να κληρονομήσητε αυτήν· **9** και διά να μακροημερεύσητε επί της γης, την οποίαν ώμοσε Κύριος προς τους πατέρας σας να δώσει

εις αυτούς και εις το σπέρμα αυτών, γην ρέουσαν γάλα και μέλι. **10** Διότι η γη, εις την οποίαν εισέρχεσαι διά να κληρονομήσης αυτήν, δεν είναι ως η γη της Αιγύπτου εκ της οποίας εξήλθετε, όπου έσπειρες τον σπόρον σου, και επότιζες διά του ποδός σου, ως κήπον λαχάνων· **11** αλλ' η γη, εις την οποίαν διαβαίνετε διά να κληρονομήσητε αυτήν, γη ορέων και κοιλάδων, από της βροχής του ουρανού πίνει ύδωρ· **12** γη, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου επιβλέπει πάντοτε· οι οφθαλμοί Κυρίου του Θεού σου είναι επ' αυτήν, από της αρχής του έτους έως τέλους του έτους. **13** Και εάν επιμελώς ακούσητε τας εντολάς μου, τας οποίας εγώ προστάζω εις εσάς σήμεραν, να αγαπάτε Κύριον τον Θεόν σας, και να λατρεύετε αυτον εξ όλης της καρδίας σας και εξ όλης της ψυχής σας, **14** τότε θέλω δώσει την βροχήν της γης σας εν τω καιρώ αυτής, την πρώϊμον και την όψιμον, διά να συνάξης τον σίτον σου και τον οίνον σου και το έλαιόν σου· **15** και θέλω δώσει χόρτον εις τους αγρούς σου διά τα κτήνη σου, διά να τρώγης και να χορταίνης. **16** Προσέχετε εις αυτούς, μήποτε πλανηθή η καρδιά σας και παραδρομήσητε και λατρεύσητε άλλους θεούς και προσκυνήσητε αυτούς· **17** και εξαφθή η οργή του Κυρίου εναντίον σας, και κλείση τον ουρανόν, διά να μη βρέξη, και η γη να μη δώσει τους καρπούς αυτής· και εξολοθρευθήτε πάραυτα εκ της γης της αγαθής, την οποίαν δίδει εις εσάς ο Κύριος. **18** Θέλετε λοιπόν βάλει τους λόγους μου τούτους εις την καρδιαν σας και εις την ψυχήν σας και θέλετε δεσέει αυτούς διά σημεϊον επί της χειρός σας και θέλουσιν είσθαι ως προμετωπίδια μεταξύ των οφθαλμών σας· **19** και θέλετε δίδασκει αυτούς εις τα τέκνα σας, ομιλούντες περί αυτών καθήμενος εν τη οικία σου και περιπατών εν τη οδώ και πλαγιάζων και εγεϊρόμενος· **20** και θέλει γράψει αυτούς επί του παραστάτας της οικίας σου και επί τας πύλας σου· **21** διά να πολλαπλασιασθώσιν αι ημέραι σας και αι ημέραι των τέκνων σας επί της γης, την οποίαν ο Κύριος ώμοσε προς τους πατέρας σας να δώσει εις αυτούς, ως αι ημέραι του ουρανού επί της γης. **22** Επειδή, εάν φυλάξητε επιμελώς πάσας τας εντολάς ταύτας, τας οποίας εγώ προστάζω εις εσάς, ώστε να εκτελήτε αυτάς, να αγαπάτε Κύριον τον Θεόν σας, να περιπατήτε εις πάσας τας οδούς αυτού, και να ήσθε προσκεκολλημένοι εις αυτόν, **23** τότε θέλει εκδιώξει ο Κύριος πάντα ταύτα τα έθνη απ' έμπροσθέν σας, και θέλετε κληρονομήσει έθνη μεγαλύτερα και δυνατώτερα σας. **24** Πας ο τόπος, όπου πατήση το ίχνος των ποδών σας, ιδικός σας θέλει είσθαι από της ερήμου και του λιβάνου, από του ποταμού, του ποταμού Ευφράτου, και έως της θαλάσσης της προς δυσμάς, θέλει είσθαι το όριόν σας. **25** Ουδεις θέλει δυνηθή να σταθή έμπροσθέν σας τον φόβον σας και τον τρόμον σας θέλει εμβάλλει Κύριος ο Θεός σας επί προσώπου πάσης της γης, την οποίαν πατήσητε, καθώς είπεν εις εσάς. **26** Ιδού, εγώ βάλλω σήμεραν έμπροσθέν σας ευλογίαν και κατάραν· **27** την ευλογίαν, εάν υπακούητε εις τας εντολάς Κυρίου του Θεού σας, τας οποίας εγώ προστάζω εις εσάς σήμεραν, **28** και την κατάραν, εάν δεν υπακούητε εις τας εντολάς Κυρίου του Θεού σας, αλλά εκκλίνητε από της οδού, την οποίαν εγώ προστάζω εις εσάς σήμεραν, ώστε να ακολούθησθε άλλους θεούς, τους οποίους δεν εγνώρισατε. **29** Και όταν Κύριος ο Θεός σου σε εισαγάγη εις την γην, εις την οποίαν υπάγεις διά να κληρονομήσης αυτήν, θέλεις θέσει την ευλογίαν επί το όρος Γαριζίν και την κατάραν επί το όρος Εβάλ. **30** Δεν είναι ταύτα πέραν του Ιορδάνου, κατά την οδόν την προς δυσμάς ηλίου, εν τη γη των Χαναανίων, των κατοικούντων εν τη πεδιάδι, κατέναντι Γαλαγάλων, πλησίον της όρους Μορέχ;

θανατωθή· διότι ελάλησεν αποστασίαν κατά Κυρίου του Θεού σας, όστις σας εξήγαγεν εκ γης Αιγύπτου και σας ελύτρωσεν εξ οίκου δουλείας, διά να σε αποπλανήση εκ της οδοῦ, εις την οποίαν προσέταξεν εις σε Κύριος ο Θεός σου να περιπατήσῃ· και θέλεις εξαφανίσει το κακόν εκ μέσου σου. **6** Εάν ο αδελφός σου, ο υιός της μητρός σου, ή ο υιός σου ή ή θυγάτηρ σου ή ή γυνή του κόλπου σου, ή ο φίλος σου όστις εις αιώνι ως η ψυχή σου, σε παρακινήση κρυφίως, λέγων, Ας υπάγωμεν και αι λατρεύσωμεν άλλους θεούς, τους οποίους δεν εγνωρίσας συ ούτε οι πατέρες σου, **7** εκ των θεών των εθνών, των περίξ υμών, των πλησίον σου ή των μακράν από σου, απ' άκρου της γης έως άκρου της γης, **8** δεν θέλεις συγκατανεύσει εις αυτόν, ουδέ θέλεις όμως άκράσαιν εις αυτόν, ουδέ θέλει φεισθή αυτόν ο οφθαλμός σου, ουδέ θέλεις σπλαγχνισθή ουδέ θέλεις κρύψει αυτόν· **9** αλλά εξαπαντος θέλεις θανατώσει αυτόν· η χειρ σου θέλει εισθαι πρώτη επ' αυτόν διά να θανατώσης αυτόν, και η χειρ παντός του λαού έπειτα. **10** Και θέλεις λιθοβολήσαι αυτόν με λίθους, ώστε να αποθάνη· διότι εξήγησε να σε αποπλανήση από Κυρίου του Θεού σου, όστις σε εξήγαγεν εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας. **11** Και πας ο Ισραήλ ακούσας θέλει φοβηθή και δεν θέλει κάμει πλέον εν μέσω σου τοιούτον κακόν. **12** Εάν ακούσης εις τινά των πόλεών σου, τας οποίας Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, διά να κατοικήσῃ εκεί, να λέγωσιν, **13** άνθρωποι παράνομοι εξήλθον εκ μέσου σου και επλάνησαν τους κατοίκους της πόλεως αυτών, λέγοντες, Ας υπάγωμεν και αι λατρεύσωμεν άλλους θεούς, τους οποίους δεν εγνωρίσατε, **14** τότε θέλεις εξετάσει και ερωτήσῃ και ερευνησῃ επιμελώς και εάν ήναι αληθές και βέβαιον το πράγμα, ότι τοιούτον βδέλυγμα ενηργήθη εν μέσω σου, **15** εξαπαντος θέλεις πατάξει τους κατοίκους της πόλεως εκείνης εν στόματι μαχαίρας, εξολοθρεύων αυτήν και πάντα τους εν αυτή, και τα κτήνη αυτής, εν στόματι μαχαίρας. **16** Και θέλεις συνάξει πάντα τα λάφυρα αυτής εν μέσω της πλατείας αυτής, και θέλεις καύσει εν πυρί την πόλιν και πάντα τα λάφυρα αυτής ολοκληρώσῃ, εις Κύριον τον Θεόν σου· και θέλει εισθαι εις τον αιώνα ερείπια· δεν θέλει οικοδομηθή πλέον. **17** Και δεν θέλει προσκολληθή εις την χείρα σου ουδέν εκ του αναθέματος διά να επιστρέψῃ ο Κύριος από της εξάψεως του θυμού αυτού, και να δείξῃ προς σε έλεος, και να σε σπλαγχνισθή και να σε πολυπλασιάσῃ, καθώς ώμοσε προς τους πατέρας σου, **18** όταν υπακούσης εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, ώστε να φυλάττῃς πάσας τας εντολάς αυτού, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμερα, να πράττῃς το αρεστόν ενώπιον Κυρίου του Θεού σου.

14 Σεις εισθε υιοί Κυρίου του Θεού σας· δεν θέλετε κάμει εις το σώμα σας εντομάς, ουδέ θέλετε κάμει φαλάκρωμα αναμέσον των οφθαλμών σας, διά νεκρόν. **2** Διότι λαός άγιος εισαι εις Κύριον τον Θεόν σου· και σε εξέλεξεν ο Κύριος διά να ήσαι εις αυτόν λαός εκλεκτός, παρά πάντα τα έθνη τα επί της γης. **3** Δεν θέλεις τρώγει ουδέν βδελυκτόν. **4** Ταῦτα είναι τα κτήνη, τα οποία θέλετε τρώγει· ο βους, το πρόβατον και η αιγί, **5** η έλαφος και η δορκάς και ο βούβαλος και ο αγριότραγος και ο πύγαργος και ο άγιος βους και η καμηλοπάρδαλις. **6** Και παν τετράποδον έχον τον πόδα δίχηλον και το ονύχιον διηρημένον εις δύο χηλάς, και αναμασσών μεταξύ των τετραπόδων, ταῦτα θέλετε τρώγει. **7** Ταῦτα όμως δεν θέλετε τρώγει εκ των όσα αναμασσώνσιν, ή εκ των όσα έχουσι το ονύχιον δίχηλον· την κάμηλον και τον λαγών και τον δασύποδα· διότι αναμασσώσι μεν, πλην δεν έχουσι διηρημένον το ονύχιον· ταῦτα είναι ακάθαρτα εις εσάς· **8** και τον χοίρον, διότι έχει μεν το ονύχιον

δίχηλον, πλην δεν αναμασσά· είναι ακάθαρτος εις εσάς από του κρέατος αυτών· δεν θέλετε τρώγει ουδέ το θνησιμαίον αυτών θέλετε εγγίζει. **9** Εκ πάντων των εν τοις ύδασι ταῦτα θέλετε τρώγει πάντα, όσα έχουσι πτερύγια και λέπη, θέλετε τρώγει· **10** πάντα δε, όσα δεν έχουσι πτερύγια και λέπη, δεν θέλετε τρώγει· είναι ακάθαρτα εις εσάς. **11** Παν πτηνόν καθαρόν θέλετε τρώγει. **12** Ταῦτα όμως είναι εκείνα, εκ των οποίων δεν θέλετε τρώγει· ο αετός και ο γρυπαετός και ο μελαναετός **13** και ο γυπαετός και ο ίκτινος και ο γυψ κατά το είδος αυτού, **14** και πας κόραξ κατά το είδος αυτού, **15** και η στρουθοκάμηλος και η γλαυζ και ο ίβις και ο ιέραξ κατά το είδος αυτού, **16** ο νυκτικόραξ και η μεγάλη γλαυζ και ο κύκνος, **17** και ο πελεκάν και η κίσσα και η αίθια, **18** και ο πελαργός και ο ερωδιός κατά το είδος αυτού και ο έπωψ και η νυκτερίς. **19** Και πάντα τα ερπετά τα πτερωτά είναι ακάθαρτα εις εσάς· δεν θέλουσι τρώγεσθαι. **20** Παν πτηνόν καθαρόν θέλετε τρώγει. **21** Ουδέν θνησιμαίον θέλετε τρώγει· εις τον ξένον τον εντός των πυλών σου θέλεις δίδει αυτά, διά να τρώγῃ αυτό· ή θέλεις πωλεί αυτό εις αλλογενή· διότι λαός άγιος εισαι εις Κύριον τον Θεόν σου. Δεν θέλεις εψήσῃ ερίφιον εν τω γάλακτι της μητρός αυτού. **22** Θέλεις εξαπαντος δεκατίζει πάντα τα γεννήματα του σπόρου σου, τα οποία φέρει ο αγρός κατ' έτος. **23** Και θέλεις τρώγει ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, εν τω τόπω όντινα εκλέξῃ διά να θέση το όνομα αυτού εκεί, το δέκατον του σίκτου σου, του οίνου σου και του ελαίου σου, και τα πρωτότοκα των βοών σου και των προβάτων σου· διά να μάθῃς να φοβήσαι πάντοτε Κύριον τον Θεόν σου. **24** Και εάν η οδός ήναι πολύ μακράν διά σε, ώστε να μη δύνασαι να φέρῃς αυτά, ή εάν ο τόπος απέχη πολύ από σου, όντινα εκλέξῃ Κύριος ο Θεός σου διά να θέση εκεί το όνομα αυτού, ότε σε ηυλόγησε Κύριος ο Θεός σου, **25** τότε θέλεις εξαργυρώσει αυτά, και θέλεις κομποδέσει το αργύριον εις την χείρα σου και υπάγει εις τον τόπον όντινα εκλέξῃ Κύριος ο Θεός σου· **26** και θέλεις δώσει το αργύριον αντί οποιουδήποτε πράγματος επιθυμεί η ψυχή σου, αντί βοών ή αντί προβάτων ή αντί οίνου ή αντί σίκερα ή αντί οποιουδήποτε πράγματος ορέγεται η ψυχή σου· και θέλεις τρώγει εκεί ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, και θέλεις ευφρανθή, συ και ο οίκός σου **27** και ο Λευίτης ο εντός των πυλών σου· δεν θέλεις εγκαταλείψῃ αυτόν· διότι δεν έχει μερίδα ουδέ κληρονομίαν μετά σου. **28** Εις το τέλος του τρίτου έτους, θέλεις εκφέρει παν το δέκατον των γεννημάτων σου του έτους εκείνου, και θέλεις εναποθέσει εντός των πυλών σου· **29** και ο Λευίτης, διότι δεν έχει μερίδα ουδέ κληρονομίαν μετά σου, και ο ξένος και ο ορφανός και η χήρα, οίτινες είναι εντός των πυλών σου, θέλουσιν έρχεσθαι και θέλουσι τρώγει και χορταίνει διά να σε ευλογήσῃ Κύριος ο Θεός σου εις πάντα τα έργα της χειρός σου όσα εργάζεσαι.

15 Εν τω τέλει του εβδόμου έτους θέλεις κάμνει άφεςιν. **2** Και ούτος είναι ο νόμος της αφέσεως· πας δανειστής, όστις εδάνεισέ τι εις τον πλησίον αυτού, θέλει αφήσει αυτό· δεν θέλει απαιτεί αυτό από τον πλησίον αυτού ή από τον αδελφόν αυτού· διότι τούτο ονομάζεται άφεςις του Κυρίου. **3** Από του ξένου δύνασαι να απαιτήσῃς αυτό· ό, τι όμως ο αδελφός σου έχει εκ των ιδικών σου, η χειρ σου θέλει αφήνει αυτό· **4** διά να μη υπάρξῃ πτωχός μεταξύ σας· διότι ο Κύριος θέλει σε ευλογήσῃ εις μεγάλως εν τη γῇ, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν, διά να εξουσιάσῃς αυτήν· **5** αν μόνον επιμελώς ακούσῃ την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, διά να προσέχῃς να κάμνης πάσας τας εντολάς ταύτας, τας οποίας εγώ σε προστάζω σήμερα. **6** διότι Κύριος ο Θεός

σου θέλει σε ευλογήσει, καθώς υπεσχέθη εις σέ· και θέλεις δανείζει εις πολλά έθνη, συ όμως δεν θέλεις δανείζεσθαι και θέλεις βασιλεύει επί πολλά έθνη, επί σε όμως δεν θέλουν βασιλεύσει. **7** Εάν ήναι εν μέσω σου πτωχός εκ των αδελφών σου εντός τινός των πυλών σου, εν τη γη σου την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, δεν θέλεις σκληρύνει την καρδιαν σου ουδέ θέλεις κλείσει την χείρα σου από του πτωχού αδελφού σου· **8** αλλ' εξάπαντος θέλεις ανοίξει την χείρα σου προς αυτόν, και εξάπαντος θέλεις δανείσει εις αυτόν ικανά διά την χρείαν αυτού, εις ό, τι χρειάζεται. **9** πρόσχε εις σεαυτόν, μήποτε επέλθη κακός στοχασμός επί την καρδιαν σου και είπης, Πλησιάζει το έβδομον έτος, το έτος της αφέσεως και πονηρευθή ο οφθαλμός σου κατά του πτωχού αδελφού σου και δεν δώσης εις αυτόν, και βοήση προς τον Κύριον κατά σου, και γείνη εις σε αμαρτία. **10** Θέλεις δώσει εξάπαντος εις αυτόν, και η καρδια σου δεν θέλει πονηρευθή όταν δίδης εις αυτόν· επειδή διά τούτο θέλει σε ευλογεί Κύριος ο Θεός σου εις πάντα τα έργα σου και εις πάσας τας επιχειρήσεις σου. **11** Διότι δεν θέλει λείψει πτωχός εκ μέσου της γης σου· διά τούτο εγώ προστάζω εις σε, λέγων, θέλεις εξάπαντος ανοίγει την χείρα σου προς τον αδελφόν σου, προς τον πτωχόν σου και προς τον ενδεί σου επί της γης σου. **12** Εάν ο αδελφός σου, Εβραίος ή Εβραία, πωληθή εις σε, θέλει σε δουλεύσει εξ έτη, και εις το έβδομον έτος θέλεις εξαποστείλει αυτόν ελεύθερον από σου. **13** Και όταν εξαποστείλης αυτόν ελεύθερον από σου, δεν θέλεις εξαποστείλει αυτόν κενόν· **14** θέλεις εξάπαντος εφοδιάσει αυτόν από των προβάτων σου και από του αλωνίου σου και από του ληνού σου· από ό, τι Κύριος ο Θεός σου σε ηλόγησε, θέλεις δώσει εις αυτόν. **15** Και θέλεις ενθυμηθή ότι δούλος εστάθης εν γη Αιγύπτου, και Κύριος ο Θεός σου σε ελύτρωσεν· όθεν εγώ προστάζω εις σε το πράγμα τούτο σήμερα. **16** Αλλ' εάν σοι είπης, Δεν εξέρχομαι από σου· επειδή ηγάπησε σε και τον οίκόν σου, διότι ευτυχεί μετά σου· **17** τότε θέλεις λάβει τρυπητήριον και θέλεις τρυπήσει το ωτίον αυτού προς την θύραν, και θέλει είσθαι δούλος σου παντοεινός και εις την δούλην σου θέλεις κάμει ομοίως. **18** Δεν θέλει φανή εις σε σκληρόν όταν εξαποστείλης αυτόν ελεύθερον από σου· διότι σε εδούλευσε το διπλούν μισθωτού δούλου, εξ έτη και Κύριος ο Θεός σου θέλει σε ευλογεί εις παν ό, τι κάμνεις. **19** Πάντα τα πρωτότοκα, όσα γεννώνται μεταξύ των βούν σου και των προβάτων σου τα αρσενικά, θέλεις αφιερώνει εις Κύριον τον Θεόν σου· δεν θέλεις μεταχειρισθή εις εργασίαν τον πρωτότοκον μόσχον σου, ουδέ κουρεύσει το πρωτότοκον των προβάτων σου. **20** Ενώπιον Κυρίου του Θεού σου θέλεις τρώγει αυτό κατ' έτος, εν τω τόπω όντινα εκλέξη ο Κύριος, συ και ο οίκός σου. **21** Και εάν έχη την μία μώνον, εάν ήναι χωλόν ή τυφλόν ή έχη την μία μώνον κινά, δεν θέλεις θυσιάσει αυτό εις Κύριον τον Θεόν σου. **22** Εντός των πυλών σου θέλεις τρώγει αυτό· ο ακάθαρτος και ο καθαρός εξίσου, ως την δορκάδα και ως την έλαφον. **23** Πλην το αίμα αυτού δεν θέλεις φάγει επί την γην θέλεις χύσει αυτό ως ύδωρ.

16 Φύλαττε τον μήνα Αβίβ και κάμνε το πάσχα εις Κύριον τον Θεόν σου· επειδή εις τον μήνα Αβίβ σε εξήγαγε Κύριος ο Θεός σου εξ Αιγύπτου διά νυκτός. **2** Θέλεις λοιπόν θυσιάζει το πάσχα εις Κύριον τον Θεόν σου, πρόβατον και βουν, εν τω τόπω όντινα εκλέξη ο Κύριος διά να κατοικήση εκεί το όνομα αυτού. **3** Δεν θέλεις τρώγει με αυτό ένζυμα· επτά ημέρας θέλεις τρώγει άζυμα με αυτό, άρτον θλίψεως, διότι μετά σπουδής εξήλθες εκ γης Αιγύπτου· διά να ενθυμησαι την ημέραν της εξόδου σου

εκ γης Αιγύπτου, πάσας τας ημέρας της ζωής σου. **4** Και δεν θέλει φανή προζύμιον εις σε, κατά πάντα τα όρια σου, επτά ημέρας και από του κρέατος, το οποίον εθυσιάσας την πρώτην ημέραν προς το εσπέρας, δεν θέλει μείνει ουδέν έως πρωί. **5** Δεν δύνασαι να θυσιάσης το πάσχα εν ουδεμιά των πόλεών σου, τας οποίας Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε· **6** αλλ' εν τω τόπω, όντινα εκλέξη Κύριος ο Θεός σου διά να κατοικήση εκεί το όνομα αυτού, θέλεις θυσιάζει το πάσχα την εσπέραν, προς την δύσιν του ηλίου, εν τω καιρώ καθ' on εξήλθες εξ Αιγύπτου. **7** Και θέλεις εψησει αυτό και φάγει εν τω τόπω όντινα εκλέξη Κύριος ο Θεός σου και το πρωί θέλεις επιστρέφει και υπάγει εις τας κατοικίας σου. **8** Εξ ημέρας θέλεις τρώγει άζυμα· και την ημέραν την εβδόμην θέλει είσθαι συνάτης επίσημο εις Κύριον τον Θεόν σου· δεν θέλεις κάμει εργασίαν. **9** Επτά εβδομάδας θέλεις αριθμήσει εις σεαυτόν· άρχισον να αριθμήσ τας επτά εβδομάδας, αφού αρχίσης να βάλλης το δρέπανον εις τα σπαρτά. **10** Και θέλεις κάμει την εορτήν των εβδομάδων εις Κύριον τον Θεόν σου, μετά της ανηκούσης αυτοπροαιρέτου προσφοράς της χειρός σου, την οποίαν προσφέρης, όπως σε ευλόγησ Κύριος ο Θεός σου. **11** Και θέλεις ευφρανθή ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, συ και ο υιός σου και η θυγάτηρ σου και ο δούλος σου και η δούλη σου και ο Λευίτης ο εντός των πυλών σου και ο ξένος και ο ορφανός και η χήρα, οίτινες είναι εν μέσω σου, εν τω τόπω όντινα εκλέξη Κύριος ο Θεός σου, διά να κατοικήση εκεί το όνομα αυτού. **12** Και θέλεις ενθυμείσθαι ότι δούλος εστάθης εν Αιγύπτω· και θέλεις φυλάττει και εκτελεί ταύτα τα διατάγματα. **13** Θέλεις κάμνει την εορτήν της σκηνοπηγίας επτά ημέρας, αφού συνάξης τον σίτον σου και τον οίνόν σου· **14** και θέλεις ευφρανθή εν τη εορτή σου, συ και ο υιός σου και η θυγάτηρ σου και ο δούλος σου και η δούλη σου και ο Λευίτης και ο ξένος και ο ορφανός και η χήρα, οίτινες είναι εντός των πυλών σου. **15** Επτά ημέρας θέλεις εορτάζει εις Κύριον τον Θεόν σου, εν τω τόπω όντινα εκλέξη ο Κύριος· διότι Κύριος ο Θεός σου θέλει σε ευλογεί εις πάντα τα γεννημάτα σου και εις πάντα τα έργα των χειρών σου και θέλεις εξάπαντος ευφρανθή. **16** Τρίς του ενιαυτού θέλει εμφανίζεσθαι παν αρσενικόν σου ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, εν τω τόπω όντινα εκλέξη εν τη εορτή των αζύμων, και εν τη εορτή των εβδομάδων, και εν τη εορτή της σκηνοπηγίας και δεν θέλουνσ εμφανίζεσθαι ενώπιον του Κυρίου κενοί. **17** Έκαστος θέλει δίδει κατά την δύναμιν αυτού, κατά την ευλογίαν Κυρίου του Θεού σου, την οποίαν σοι έδωκε. **18** Κριτάς και άρχοντας θέλεις καταστήσει εις σεαυτόν κατά πάσας τας πόλεις σου, τας οποίας Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κατά τας φυλάς σου· και θέλουνσ κρίνει τον λαόν εν κρίσει δικαία. **19** Δεν θέλεις διαστρέψει κρίσιν· δεν θέλεις αποβλέπει εις πρόσωπον ουδέ θέλεις λαμβάνει δώρον· διότι το δώρον τυφλώνει τους οφθαλμούς των σοφών και διαφθείρει τους λόγους των δικαίων. **20** Το δικαίον, το δικαίον θέλεις ακολουθεί· διά να ζήσης και να κληρονομήσης την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε. **21** Δεν θέλεις φυτεύσει εις σεαυτόν άλσος οποιωνδήποτε δένδρων πλησίον του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού σου, το οποίον θέλεις κάμει εις σεαυτόν· **22** ουδέ θέλεις στήσει εις σεαυτόν άγαλμα· τα οποία μισεί Κύριος ο Θεός σου.

17 Δεν θέλεις θυσιάσει εις Κύριον τον Θεόν σου βουν ή πρόβατον έχον μώνον ή οιονδήποτε ελάττωμα· διότι είναι βδέλυγμα εις Κύριον τον Θεόν σου. **2** Εάν ευρεθή εν μέσω σου, εν τινί των πόλεών σου τας οποίας Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, ανήρ ή γυνή όστις έπραξε κακόν ενώπιον

Κυρίου του Θεού σου, παραβαίνων την διαθήκην αυτού, **3** και απελθών ελάτρευσεν άλλους θεούς και προσεκύνησεν αυτούς, τον ήλιον ή την σελήνην ή οποιονδήποτε εκ της στρατιάς του ουρανού, το οποίον δεν προσέταξα· **4** και αναγγελθή προς σε, και ακούσης και επιμελώς εξετάσης και ιδού, είναι αλήθεια και βέβαιον το πράγμα, ότι επράχθη τοιούτον βδέλυγμα εν τω Ισραήλ· **5** τότε θέλεις φέρεи έξω εις τας πόλεις σου τον άνδρα εκείνον ή την γυναίκα εκείνην, οίτινες έπραξαν το κακόν τούτο πράγμα, τον άνδρα ή την γυναίκα· και θέλεις λιθοβολήσαι αυτούς με λίθους, και θέλουσιν αποθάνει. **6** Επί στόματος δύο μαρτύρων ή τριών μαρτύρων θέλει θανατόνεσθαι ο άξιος θανάτου· επί στόματος ενός μάρτυρος δεν θέλει θανατόνεσθαι. **7** Αι χείρες των μαρτύρων θέλουσιν είσθαι αι πρώται επ' αυτών, εις το να θανατώσωσιν αυτόν, και έπειτα αι χείρες παντός του λαού. Ούτω θέλεις εκβάλει το κακόν εκ μέσου σου. **8** Εάν τύχη εις σε υπθέσις τις πολύ δύσκολος να κρίνης αυτήν, αναμέσον αίματος και αίματος, αναμέσον δίκης και δίκης, και αναμέσον πληγής και πληγής, υπθέσεις αμφισβητήσιμοι εντός των πόλεών σου, τότε θέλεις σηκωθεί και θέλεις προσέξει τον τόπον όντινα εκλέξη Κύριος ο Θεός σου· **9** και θέλεις υπάγει προς τους ιερείς τους Λευίτας και προς τον κριτήν τον όντα κατ' εκείνας τας ημέρας, και θέλεις ερωτήσαι και θέλουσιν αναγγείλει προς σε την απόφασιν της κρίσεως· **10** και θέλεις κάμει κατά την απόφασιν, την οποίαν σε αναγγείλωσιν εκ του τόπου εκείνου όντινα εκλέξη ο Κύριος και θέλεις προσέξει να πράξης κατά πάντα όσα παραγγείλωσιν εις σε. **11** Κατά την απόφασιν του νόμου την οποίαν σε αναγγείλωσι, και κατά την κρίσιν την οποίαν σε είπωσι, θέλεις κάμει· δεν θέλεις εκκλίνει από του λόγου τον οποίον σε αναγγείλωσι, δεξιά ή αριστερά. **12** Ο άνθρωπος δε όστις φερθή υπηρφάνως, ώστε να μη υπακούση εις τον ιερέα τον παριστάμενον να λειτουργή εκεί ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, ή εις τον κριτήν, ο άνθρωπος εκείνος θέλει αποθάνει· και θέλεις εκβάλει το κακόν εκ του Ισραήλ. **13** Και παρ ο λαός θέλει ακούσει και φοβηθή, και δεν θέλουσιν υπηρφανεύεσθαι πλέον. **14** Αφού εισέλθης εις την γην, την οποίαν δίδει εις σε Κύριος ο Θεός σου, και κληρονομήσης αυτήν και κατοικήσης εν αυτή και είπης, Θέλω καταστήσει βασιλέα επ' εμέ, καθώς πάντα τα έθνη τα περίξ μου, **15** θέλεις βέβαια καταστήσει βασιλέα επί σε, όντινα εκλέξη Κύριος ο Θεός σου εκ των αδελφών σου θέλεις καταστήσει βασιλέα επί σε· δεν δύνασαι να καταστήσης άνθρωπον ξένον επί σε, όστις δεν είναι αδελφός σου. **16** Πλην δεν θέλει πληθύνει ίππους εις εαυτόν, ουδέ θέλει επαναφέρει τον λαόν εις την Αίγυπτον, διά να αυξηση ίππους· διότι ο Κύριος είπε προς εσάς, Δεν θέλετε επιστρέψει πλέον δι' εκείνης της οδοϋ. **17** Ουδέ θέλει πληθύνει εις εαυτόν γυναίκα, διά να μη αποπλανηθή η καρδια αυτού· ουδέ θέλει πληθύνει σφόδρα εις εαυτόν αργύριον και χρυσión. **18** Και όταν καθήση επί του θρόνου της βασιλείας αυτού, θέλει γράψει δι' εαυτόν αντίγραφον του νόμου τούτου εις βιβλίον, εξ εκείνου το οποίον είναι ενώπιον των ιερών των Λευιτών· **19** και τούτο θέλει είσθαι πλησίον αυτού, και θέλει αναγινώσκει εν αυτώ πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού· διά να μάθη να φοβήται Κύριον τον Θεόν αυτού, να φυλάττει πάντας τους λόγους του νόμου τούτου και τα διατάγματα ταύτα, ώστε να εκτελή αυτά· **20** διά να μη υψωθή η καρδια αυτού υπεράνω των αδελφών αυτού, και διά να μη εκκλίνει από των εντολών δεξιά ή αριστερά· όπως μακροημερεύση εν τη βασιλεία αυτού, αυτός και τα τέκνα αυτού, εν τω μέσω του Ισραήλ.

18 Οι ιερείς οι Λευίται, πάσα η φυλή του Λευί, δεν θέλουσιν έχει μερίδα ούτε κληρονομίαν μετά του Ισραήλ· τας διά πυρός γινομένης προσφοράς του Κυρίου και την κληρονομίαν αυτού θέλουσι τρώγει. **2** Διά τούτο κληρονομίαν δεν θέλουσιν έχει μεταξύ των αδελφών αυτών· ο Κύριος είναι η κληρονομία αυτών, καθώς είπε προς αυτούς. **3** Και τούτο θέλει είσθαι το δικαίωμα των ιερών παρά του λαού, παρά των θυσιαζόντων τας θυσίας, είν βουν είτε πρόβατον· θέλουσι δίδει εις τον ιερέα τον ώμον και τας σιαγόνας και την κοιλίαν. **4** Τας απαρχάς του σίτου σου, του οίνου σου και του ελαίου σου, και το πρώτον του μαλλίου των προβάτων σου, θέλεις δίδει εις αυτόν. **5** Διότι αυτόν εξέλεξε Κύριος ο Θεός σου εκ πασών των φυλών σου, διά να παριστάται να λειτουργή εις το όνομα του Κυρίου, αυτός και οι υιοί αυτού διαπαντός. **6** Και εάν έλθη Λευίτης εκ τινός των πόλεών σου από παντός του Ισραήλ, όπου παροικεί, και έλθη μεθ' όλου του πόθου της ψυχής αυτού, εις τον τόπον όντινα εκλέξη ο Κύριος, **7** τότε θέλει λειτουργεί εις το όνομα Κυρίου του Θεού αυτού, καθώς πάντες οι αδελφοί αυτού οι Λευίται, οι παριστάμενοι εκεί ενώπιον του Κυρίου. **8** Ίσας μερίδας θέλουσι τρώγει εκτός του προερχομένου εκ της πώλησεως της πατρικής αυτού περιουσίας. **9** Αφού εισέλθης εις την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, δεν θέλεις μάθει να πράττης κατά τα βδελύγματα των εθνών εκείνων. **10** Δεν θέλει ευρεθή εις σε ουδείς διατηρών τον υιόν αυτού ή την θυγατέρα αυτού διά του πυρός, ή μαντευόμενος μαντεϊάν ή προγνώστης των καιρών ή ιωωνοσκόπος ή μάγος, **11** ή γόγης ή ανταποκριτής δαιμονίων ή τερατοσκόπος ή νεκρόμαντις. **12** Διότι πας ο πράττων ταύτα είναι βδέλυγμα εις τον Κύριον· και εξ αιτίας των βδελυγμάτων τούτων Κύριος ο Θεός σου εκδιώκει αυτούς απ' έμφορσέν σου. **13** Τέλειος θέλεις είσθαι ενώπιον Κυρίου του Θεού σου. **14** Διότι τα έθνη ταύτα, τα οποία θέλει κατακληρονομήσει, έδωκαν ακρόασιν εις προγνώστας των καιρών και εις μάντεις· σε όμως Κύριος ο Θεός σου δεν αφήκε να πράττης ούτω. **15** Προφήτην εκ μέσου σου θέλει αναστήσει εις σε Κύριος ο Θεός σου εκ των αδελφών σου, ως εμέ· αυτού θέλετε ακουέι· **16** κατά πάντα όσα εζήτησας παρά Κυρίου του Θεού σου εν Χωρήβ εν τη ημέρα της συνάξεως, λέγων, Ας μη ακούσω πλέον την φωνήν Κυρίου του Θεού μου, μηδέ να ιδω πλέον το μέγα τούτο πυρ, διά να μη αποθάνω. **17** Και είπε Κύριος προς εμέ, Καλώς έχουσιν όσα ελάλησαν. **18** Προφήτην εκ μέσου των αδελφών αυτών θέλω αναστήσει εις αυτούς, ως σε, και θέλω βάλει τους λόγους μου εις το στόμα αυτού, και θέλει λαλεί προς αυτούς πάντα όσα εγώ προστάζω εις αυτόν· **19** Και ο άνθρωπος όστις δεν υπακούση εις τους λόγους μου, τους οποίους αυτός θέλει λαλήσει εν τω ονόματί μου, εγώ θέλω εκζητήσει τούτο παρ' αυτού. **20** Ο προφήτης όμως όστις σεσβήση και λαλήση εν τω ονόματί μου λόγον τον οποίον εγώ δεν προσέταξα εις αυτόν να λαλήση, ή όστις λαλήση εν τω ονόματι άλλων θεών, ο προφήτης εκείνος θέλει θανατωθή. **21** Και εάν είπης εν τη καρδια σου, Πως θέλομεν γνωρίσει τον λόγον, τον οποίον ο Κύριος δεν ελάλησεν; **22** Όταν τις προφήτην λαλήση εν τω ονόματι του Κυρίου και ο λόγος δεν γείνη ουδέ συμβή, ούτος είναι ο λόγος τον οποίον ο Κύριος δεν ελάλησεν· ελάλησεν αυτόν ο προφήτης εν υπηρφάνια· δεν θέλετε φοβηθή απ' αυτού.

19 Αφού Κύριος ο Θεός σου αφανίση τα έθνη, των οποίων την γην δίδει εις σε Κύριος ο Θεός σου, και κατακληρονομήσης αυτά και κατοικήσης εις τας πόλεις αυτών και εις τας οικίας αυτών, **2** θέλεις χωρίσει τρεις πόλεις εις σεαυτόν εν τω μέσω

της γης σου, την οποία Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε να κληρονομήσης αυτήν. **3** Θέλεις ετοιμάσει εις σεαυτὸν την οδὸν· και θέλεις διαιρέσει εις τρία τα ὅρια της γης σου, την οποία δίδει εις σε Κύριος ο Θεός σου να κληρονομήσης, διά να φεύγη εκεί πας φονεύς. **4** Και αὕτη είναι η διάταξις περί του φονέως, ὅστις φύγη εκεί, διά να ζήση· ὅστις κτύπηση τον πλησίον αυτού ἐξ ἀγνοίας, τον οποίον πρότερον δεν εμίσει, **5** καθώς όταν υπάγη τις μετά τον πλησίον αυτού εν τὸ δάσος διά να κόψη ξύλα, και ἐνὸς η χειρ αυτού καταβιβάξη κτύπημα με τον πέλεκυν διά να κόψη το δένδρον, ἐκβή το σιδήριον ἀπὸ του ξύλου και τύχη τον πλησίον αυτού και ἀποθάνῃ, οὗτος θέλει φύγει εις μίαν ἐκ των πόλεων ἐκείνων και θέλει ζήσει· **6** μήποτε καταβιὼξη τον φονέα ο ἐκδικητής του αἵματος, ἐνὸς είναι εις ἐξάψην η καρδιά αυτού, και προφθάσῃ αυτόν, ἐάν η οδὸς ἴηται μακρά, και φονεύσῃ αυτόν, καίτοι μὴ ὄντα ἄξιον θανάτου, ἐπειδὴ δεν εμίσει αυτόν πρότερον. **7** Διὰ τοῦτο ἐγὼ προστάζω εις σε λέγων, τρεις πόλεις θέλεις χωρίσει εις σεαυτὸν. **8** Και ἐάν Κύριος ο Θεός σου πλατύνῃ τα ὅρια σου, καθώς ὡμοσε προς τους πατέρας σου, και δώσει εις σε πᾶσαν την γην, την οποία υπεσχέθη να δώσει εις τους πατέρας σου, **9** ἐάν φυλάττης πᾶσας τας ἐντολάς ταύτας, ὡστε να ἐκτελῆς αὐτάς, τας οποίας ἐγὼ προστάζω εις σε σήμερον, να ἀγαπᾷς Κύριον τον Θεόν σου και να περιπατῆς πάντοτε εις τας ὁδοὺς αυτού, τότε θέλεις προσθέσει εις σεαυτὸν ἔτι τρεις πόλεις προς τας τρεις ἐκείνας· **10** διά να μὴ χυθῆ αἷμα ἀθώον ἐν μέσω της γης σου, την οποία Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν, και να ἴηται αἷμα ἐπάνω σου. **11** Εὰν δε τις ἐχὴ μῖσος κατὰ του πλησίον αυτού, και παραμονεύσας αυτόν ἐφορήσῃ ἐπ' αυτόν και πατάξῃ αυτόν, και ἀποθάνῃ, και φύγη εις μίαν των πόλεων τούτων, **12** τότε θέλουσιν ἀποστείλει οί πρεσβύτεροι της πόλεως αυτού και θέλουσι λάβει αυτόν ἐκεῖθεν, και θέλουσι παραδώσει αυτόν εις την χεῖρα του ἐκδικητοῦ του αἵματος, διά να ἀποθάνῃ. **13** Ο οφθαλμός σου δεν θέλει φεισθῆ αυτόν, ἀλλὰ θέλεις ἐξαλείφει ἀπὸ του Ἰσραὴλ το ἀθώον αἷμα, διά να εὐημερήσῃ. **14** Δεν θέλεις μετακινήσει τα ὅρια του πλησίον σου, ὅσα οί πατέρες σου ἔστησαν εις την κληρονομίαν σου, την οποία θέλεις κατακληρονομήσει, ἐν τη γῇ την οποία Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε διά να κατακληρονομήσης αυτήν. **15** Εἰς μάρτυς δεν θέλει σηκωθῆ ἐναντίον τινὸς ἀνθρώπου, δι' ὁποιαδήποτε ἀνομίαν ἢ δι' ὁποιοδήποτε ἀμάρτημα, ὅτι ἀμάρτημα ἀμαρτήσῃ· ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ ἐπὶ στόματος τριῶν μαρτύρων θέλει βεβαιούσθαι πας λόγος. **16** Εὰν ψευδῆς μάρτυς σηκωθῆ ἐναντίον ἀνθρώπου, διά να μαρτυρήσῃ κατ' αὐτοῦ ἀδικῶς, **17** τότε και οί δύο ἀνθρώποι, μεταξύ των οποίων εἶναι η διαφορά, θέλουσι σταθῆ ἐνώπιον του Κυρίου, ἐνώπιον των ἱερῶν και των κριτῶν των ὄντων και· ἐκείνας τας ἡμέρας· **18** και οί κριταί θέλουσιν ἐξετάσει ἀκριβῶς, και ἰδοὺ, ἐάν ο μάρτυς ἴηται ψευδομάρτυς και ἐμαρτύρησε ψευδῶς κατὰ του ἀδελφοῦ αυτού, **19** τότε θέλετε κάμει εις αυτόν, καθώς αὐτός ἐστοχάσθη να κάμει εις τον ἀδελφόν αυτού· και θέλεις ἐκβάλει το κακόν ἐκ μέσου σου. **20** Και οί λοιποὶ θέλουσιν ἀκούσει και φοβηθῆ, και δεν θέλουσιν εις το ἐξῆς πράξει τοιοῦτον κακόν ἐν μέσω σου. **21** Και ο οφθαλμός σου δεν θέλει φεισθῆ· θέλει δοθῆ ζωὴ ἀντὶ ζωῆς, οφθαλμός ἀντὶ οφθαλμοῦ, οδοῦς ἀντὶ οδόντος, χειρ ἀντὶ χειρός, πους ἀντὶ ποδός.

20 Ὃταν ἐξέλθῃς εις μάχην ἐναντίον των ἐχθρῶν σου, και ἰδῆς ἵππους και ἀμάξας, λαὸν περισσότερον παρὰ σε, μὴ φοβηθῆς αὐτούς· διότι Κύριος ο Θεός σου εἶναι μετὰ σου,

ὅστις σε ἀνεβίβασεν ἐκ γης Αἰγύπτου. **2** Και ὅταν πλησιάσῃτε εις την μάχην, ο ἱερεὺς θέλει προσέλθει και λαλήσει προς τον λαόν, **3** και θέλει εἰπεῖ προς αὐτούς, Ἄκουε, Ἰσραὴλ· σεις πλησιάσετε σήμερον εις την μάχην κατὰ των ἐχθρῶν σας· ἀσ μη δειλιάσῃ η καρδιά σας, μη φοβηθῆτε μὴδέ τρομάξῃτε μὴδέ ἐκπλαγῆτε ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· **4** διότι Κύριος ο Θεός σας εἶναι ο προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν, διά να πολεμήσῃ υπὲρ ὑμῶν ἐναντίον των ἐχθρῶν σας, διά να σώσῃ ὑμᾶς. **5** Και οί ἀρχοντες θέλουσι λαλήσει προς τον λαόν, λέγοντες, Τις ἀνθρώπος ὠκοδόμησεν οἰκίαν νέαν και δεν ἔκαμεν ἐγκαινισμὸν αὐτῆς; ἀσ ἀναχωρήσῃ και ἀσ ἐπιστρέψῃ εις την οἰκίαν αὐτοῦ, μήποτε ἀποθάνῃ ἐν τη μάχῃ και ἐγκαινιάσῃ αὐτήν ἄλλος ἀνθρώπος. **6** Και τις ἀνθρώπος ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα και δεν ἐυφράνθη ἐξ αὐτοῦ; ἀσ ἀναχωρήσῃ και ἀσ ἐπιστρέψῃ εις την οἰκίαν αὐτοῦ, μήποτε ἀποθάνῃ ἐν τη μάχῃ, και ἐυφρανθῆ ἐξ αὐτοῦ ἄλλος ἀνθρώπος. **7** Και τις ἀνθρώπος ἠρραβωνίωθη γυναῖκα και δεν ἔλαβεν αὐτήν; ἀσ ἀναχωρήσῃ και ἀσ ἐπιστρέψῃ εις την οἰκίαν αὐτοῦ, μήποτε ἀποθάνῃ ἐν τη μάχῃ, και λάβῃ αὐτήν ἄλλος ἀνθρώπος. **8** Και οί ἀρχοντες θέλουσι λαλήσει ἔτι προς τον λαόν και θέλουσιν εἰπεῖ, Τις ἀνθρώπος εἶναι δειλός και ἀκαρδός; ἀσ ἀναχωρήσῃ και ἀσ ἐπιστρέψῃ εις την οἰκίαν αὐτοῦ, διά να μὴ δειλιάσῃ η καρδιά των ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὡς η καρδιά αὐτοῦ. **9** Και ἀφου τελειώσωσιν οί ἀρχοντες λαλοῦντες προς τον λαόν, θέλουσι καταστῆσει ἀρχιηγούς των στρατευμάτων, διά να προΐστανται του λαοῦ. **10** Ὃταν πλησιάσῃ εις πόλιν διά να ἐκπολεμηθῇ αὐτήν, τότε κάλεσον αὐτήν εις εἰρήνην· **11** και ἐάν σοι ἀποκριθῆ εἰρηνικᾶ και ἀνοιξῇ εις σε, τότε πας ο λαὸς ο ἐυρισκόμενος ἐν αὐτῇ θέλει γείνει ὑποτελής εις σε και θέλει σε δουλεύει· **12** ἐάν ὅμως δεν κάμῃ εἰρήνην μετὰ σου, ἀλλὰ σε πολεμήσῃ τότε θέλεις πολιορκῆσει αὐτήν· **13** και ἀφου Κύριος ο Θεός σου παραδώσῃ αὐτήν εις τας χεῖρας σου, θέλεις πατάξει πάντα τα ἀρσενικά αὐτῆς ἐν στόματι μαχαίρας· **14** τας δε γυναῖκας και τα βρέφη και τα κτήνη και πάντα ὅσα ἐυρίσκονται ἐν τη πόλει, πάντα τα λάφυρα αὐτῆς, θέλεις λάβει εις σεαυτὸν· και θέλεις τρώγει τα λάφυρα των ἐχθρῶν σου, ὅσα Κύριος ο Θεός σου ἔδωκεν εις σε. **15** Ὅταν θέλεις κάμει εις πᾶσας τας πόλεις τας πολὺ μακρὰν ἀπὸ σου, αἵτινες δεν εἶναι ἐκ των πόλεων των ἐθνῶν τούτων· **16** ἐκ των πόλεων ὅμως των λαῶν τούτων, τας οποίας Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν, δεν θέλεις ἀφήσει ζῶν οὐδὲν ἔχον πνοήν· **17** ἀλλὰ θέλεις ἐξολοθρεῦσει αὐτὰ κατὰ κράτος, τους χετταίους και τους Αμορραίους τους Χαναανίους και τους Φερεζαίου τους Ευαίους και τους Ιεβουσαίους, καθώς προσέταξεν εις σε Κύριος ο Θεός σου· **18** διά να μὴ σας διδάξωσι να πράττῃτε κατὰ πάντα τα βδελύγματα αὐτῶν, τα οποία ἔκαμεν εις τους θεοὺς αὐτῶν, και ἀμαρτήσῃτε ἐναντίον Κυρίου του Θεοῦ σας. **19** Ὃταν πολιορκῆς πόλιν τινὰ ἡμέρας πολλάς, πολεμῶν αὐτήν διά να ἐξουσιάσῃ αὐτήν, δεν θέλεις ἐξολοθρεῦσει τα δένδρα αὐτῆς, καταφέρων ἐπ' αὐτὰ πέλεκυν· διότι ἐξ αὐτῶν δύνασαι να τρέψῃσαι και δεν θέλεις κόψῃ αὐτὰ. Μήπως εἶναι ἀνθρώπος το δένδρον του ἀγροῦ, ὡστε να ἔλθῃ ἐναντίον σου ἐν τη πολιορκίᾳ; **20** Μόνον τα δένδρα, ὅσα γνωρίζεις ἐκτι δεν εἶναι δένδρα τροφῆς, ταῦτα θέλεις ἐξολοθρεῦσει και ὀκλίσει και θέλεις οἰκοδομήσει περὶχαρακώματα ἐναντίον της πόλεως, ἵτις πολεμεί προς σε, ἑωσὺ παραδοθῆ.

21 Εὰν τις εὐρεθῆ πεφονευμένος ἐν τη γῇ, την οποία Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε διά να κληρονομήσῃς αὐτήν, πεσμένος εις την πεδιάδα, και ἴηται ἀγνωστον τις ἐφόνευσεν αὐτόν, **2** τότε θέλουσιν ἐξελεῖθαι οί πρεσβύτεροι

σου και οι κριταί σου, και θέλουνσι μετρήσει προς τας πόλεις τας πέριξ του πεφονευμένου· **3** και της πόλεως, ήτις είναι η πλησιεστέρα εις τον πεφονευμένον, οι πρεσβύτεροι της πόλεως εκείνης θέλουνσι λάβει δάμαλιν, ήτις δεν υπερβλήθη εις εργασίαν ουδέ έσυρεν υπό τον ζυγόν· **4** και θέλουνσι καταβίβασει οι πρεσβύτεροι της πόλεως εκείνης την δάμαλιν εις τραχείαν φάραγγα, ήτις ούτε γεωργείται ούτε σπείρεται και εκεί εν τη φάραγγι θέλουνσι κόψη τον τράχηλον της δαμάλεως. **5** Και θέλουνσι πλησιάσει οι ιερείς οι υιοί του Λευΐ επειδή αυτούς εξέλεξε Κύριος ο Θεός σου να λειτουργώσιν εις αυτόν, και να ευλογώσιν εν τω ονόματι του Κυρίου· και κατά τον λόγον αυτών θέλει κρίνεσθαι πάσα διαφορά και πάσα πληγή· **6** και πάντες οι πρεσβύτεροι της πόλεως εκείνης, της πλησιεστέρας εις τον πεφονευμένον, θέλουνσι νίψη τας χείρας αυτών επί της δαμάλεως της εσφαγμένης εν τη φάραγγι· **7** και αποκριθέντες θέλουνσι ειπει, Αι χείρες ημών δεν έχυσαν το αίμα τούτο, ουδέ είδον ο οφθαλμοί ημών· **8** γενού ίλεως, Κύριε, εις τον λαόν σου τον Ισραήλ, τον οποίον ελύτρωσας, και μη βάλης επί τον λαόν σου Ισραήλ αίμα αθών και θέλει συγχωρηθή εις αυτούς το αίμα. **9** Ούτω θέλεις εξαλείψει εκ μέσου σου το αθών αίμα, όταν κάμης το αρεστόν εις τους οφθαλμούς του Κυρίου. **10** Όταν εξέλθης να πολεμήσης τους εχθρούς σου, και Κύριος ο Θεός σου παραδώση αυτούς εις τας χείρας σου, και λάβης εξ αυτών αιχμαλώτους, **11** και ίδης μεταξύ των αιχμαλώτων γυναίκα ευειδή και επιθυμήσης αυτήν, διά να λάβης αυτήν εις σεαυτόν γυναίκα, **12** τότε θέλεις φέρει αυτήν εις την οικίαν σου, και θέλει ξυρίσει την κεφαλήν αυτής και περιονυχίσει τους όνυχας αυτής· **13** και θέλει εκδυθή τα ενδύματα της αιχμαλωσίας αυτής επάνωθεν αυτής και θέλει καθήσει εν τη οικία σου και κλαύσει τον πατέρα αυτής και την μητέρα αυτής ολόκληρον μήνα· και μετά ταύτα θέλεις εισέλθει προς αυτήν, και θέλεις είσθαι ανήρ αυτής και εκείνη θέλει είσθαι γυνή σου. **14** Και εάν συμβή να μη ευχαριστήσαι εις αυτήν, τότε θέλεις εξαποστείλει αυτήν ελευθέραν· και δεν θέλεις πωλήσει αυτήν δι' αργύριον, δεν θέλεις εμπορευθή αυτήν, διότι εταπεινώσας αυτήν. **15** Εάν τις έχη δύο γυναίκας, την μίαν αγαπωμένην και την άλλην μισουμένην, και γεννήσωσιν εις αυτόν τέκνα η αγαπωμένη και η μισουμένη, και ο πρωτότοκος υιός ήναι της μισουμένης, **16** τότε, καθ' ην ημέραν μοιράζει εις τους υιούς αυτού την περιουσίαν αυτού, δεν δύναται να κάμη πρωτότοκον τον υιόν της αγαπωμένης, παριδών τον υιόν της μισουμένης, τον αληθώς πρωτότοκον· **17** αλλά θέλει αναγνωρίσει τον υιόν της μισουμένης διά πρωτότοκον, δίδων εις αυτόν διπλούν μερίδιον εκ πάντων των υπάρχόντων αυτού· διότι είναι η αρχή της δυνάμεως αυτού· εις τούτον ανήκουσι τα πρωτοτόκια. **18** Εάν τις έχη υιόν πεισματώδη και απειθή, όστις δεν υπακούει εις την φωνήν του πατρός αυτού ή εις την φωνήν της μητρος αυτού, και, αφού παιδεύσωσιν αυτόν, δεν υπακούη εις αυτούς, **19** τότε ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού θέλουνσι πιάσει αυτόν, και θέλουνσι εκφέρει αυτόν προς τους πρεσβυτέρους της πόλεως αυτού και εις την πύλην του τόπου αυτού· **20** και θέλουνσι ειπέι προς τους πρεσβυτέρους της πόλεως αυτού, Ουτός ο υιός ημών είναι πεισματώδης και απειθή· δεν υπακούει εις την φωνήν ημών· είναι λαίμαργος και μέθυσος· **21** και πάντες οι άνθρωποι της πόλεως αυτού θέλουνσι λιθοβολήσει αυτόν με λίθους, και θέλει αποθάνει. Και θέλεις εξαφανίσει το κακόν εκ μέσου σου· και πας ο Ισραήλ θέλει ακούσει και φοβηθή. **22** Και εάν τις έπραξεν αμάρτημα άξιον θανάτου και καταδικασθή εις θάνατον, και κρεμάσῃς

αυτόν εις ξύλον, **23** δεν θέλει μένει το σώμα αυτού όλην την νύκτα επί του ξύλου, αλλά θέλεις εξάπαντος θάψει αυτόν την αυτήν ημέραν, διότι είναι κατηραμένος υπό του Θεού ο κρεμάμενος· διά να μη μολύνης την γην σου, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν.

22 Ιδών τον βουν του αδελφού σου ή το πρόβατον αυτού πλανώμενον, μη παραβλέψης αυτά· θέλεις εξάπαντος επιστρέψει αυτά εις τον αδελφόν σου. **2** Και εάν ο αδελφός σου δεν κατοικήη πλησίον σου, ή εάν δεν γνωρίζης αυτόν, τότε θέλεις φέρει αυτά εντός της οικίας σου, και θέλουνσι είσθαι μετά σου εωσού ζητήση αυτά ο αδελφός σου· και θέλεις αποδώσει αυτά εις αυτόν. **3** Ούτω θέλεις κάμει και διά τον όνον αυτού· ούτω θέλεις κάμει και διά το ιμάτιον αυτού· ούτω θέλεις κάμει και διά πάντα τα χαμένα πράγματα του αδελφού σου· όσα έχασε, και συ εύρες αυτά· δεν δύνασαι να παραβλέψης αυτά. **4** Ιδών τον όνον του αδελφού σου ή τον βουν αυτού πεσμένον εν τη οδώ, μη παραβλέψης αυτά· θέλεις εξάπαντος σηκώσει αυτά μετ' αυτού. **5** Η γυνή δεν θέλει φορέσει το ανήκον εις άνδρα, ουδέ ο ανήρ θέλει ενδυθή στολήν γυναικός· επειδή πάντες οι πράττοντες ούτως εαίη βδέλυγμα εις Κύριον τον Θεόν σου. **6** Εάν απαντήσης καθ' οδόν έμπροσθεν σου φωλεάν πτηνού επί τινός δένδρου ή κατά γης, έχουσαν νεοσσούς ή ώά, και την μητέρα καθημένην επί τους νεοσσούς ή επί τα ώά, δεν θέλεις λάβει την μητέρα μετά των τέκνων· **7** θέλεις εξάπαντος απολύσει την μητέρα, τα δε τέκνα θέλεις λάβει εις σεαυτόν· διά να εντημερήσῃς τα να μακροημερεύσης. **8** Όταν οικοδομήη νέαν οικίαν, θέλεις κάμει περιτείχισμα πέριξ του δώματός σου, διά να μη κάμης ένοχον αίματος την οικίαν σου, εάν πέση τις άνθρωπος απ' αυτής. **9** Δεν θέλεις σπείρει εις τον αμπελώνα σου ετεροειδή σπέρματα· διά να μη μιανθή το γέννημα του σπόρου τον οποίον έσπειρας, και ο καρπός του αμπελώνος. **10** Δεν θέλεις αροτριάσει με βουν και όνον ομού. **11** Δεν θέλεις φορεί ένδυμα σύμμικτον από μάλλινον ομού και λινάριον. **12** Θέλεις κάμει εις σεαυτόν κρόσσια εις τας τέσσαρας άκρας του ενδύματός σου, με το οποίον σκεπάξεται. **13** Εάν τις λάβη γυναίκα και εισέλθη προς αυτήν και μισήση αυτήν, **14** και δώση αφορμίν να κακολογήσωσιν αυτήν, και φέρη δυσφημίαν επ' αυτήν, και ειπή, Έλαβον ταύτην την γυναίκα, και ότε προσήλθον προς αυτήν, δεν εύρηκα αυτήν παρθένον, **15** τότε ο πατήρ της νέας και η μήτηρ αυτής θέλουνσι λάβει και εκφέρει προς τους πρεσβυτέρους της πόλεως, εις την πύλην, τα παρθένια της νέας· **16** και ο πατήρ της νέας θέλει ειπέι προς τους πρεσβυτέρους, Την θυγατέρα μου έδωκα εις τον άνθρωπον τούτον διά γυναίκα, και αυτός μισεί αυτήν· **17** και ιδού, έδωκεν αφορμίν να κακολογώσιν αυτήν, λέγων, Δεν εύρηκα την θυγατέρα σου παρθένον· πλην ιδού, τα παρθένια της θυγατρος μου. Και θέλουνσι εκδιπλώσει το ιμάτιον έμπροσθεν των πρεσβυτέρων της πόλεως. **18** Και θέλουνσι λάβει οι πρεσβύτεροι της πόλεως εκείνης τον άνθρωπον και θέλουνσι τιμωρήσει αυτόν· **19** και θέλουνσι ζημιώσει αυτόν εκατόν σίκλους αργυρίου, και δώσει αυτούς εις τον πατέρα της νέας, διότι έφερε δυσφημίαν επί παρθένον Ισραηλίτιν· και θέλει είσθαι γυνή αυτού· δεν δύναται να αποβάλη αυτήν πάσας τας ημέρας αυτού. **20** Εάν όμως το πράγμα τούτο ήναι αληθινόν, και δεν ευρεθή παρθένος η κόρη, **21** τότε θέλουνσι εκφέρει την νέαν εις την θύραν του οίκου του πατρός αυτής, και οι άνθρωποι της πόλεως αυτής θέλουνσι λιθοβολήσει αυτήν με λίθους, και θέλει αποθάνει· διότι έπραξεν αφροσύνην εν τω Ισραήλ, πορνεύουσα τον οίκον του

πατρός αυτής και θέλεις εξαφανίσει το κακόν εκ μέσου σου. **22** Εάν τις ευρεθή κοιμώμενος μετά γυναικός υπάνδρου, τότε αμφότεροι θέλουν θανατόνεσθαι, ο ανήρ ο κοιμώμενος μετά της γυναικός, και η γυνή και θέλεις εξαφανίσει το κακόν εκ του Ισραήλ. **23** Εάν νέα τις παρθένος ήναι ηραβωνισμένη μετά ανδρός, και εύρη τις αυτήν εν τη πόλει και κοιμηθή μετ' αυτής, **24** τότε θέλετε εκφέρει αυτούς αμφοτέρους εις την πόλιν της πόλεως εκείνης, και θέλετε λιθοβολήσιν αυτούς με λίθους, και θέλουνσιν αποθάνει την νέαν, διότι δεν εφώναξεν, ούσα εν τη πόλει και τον άνθρωπον, διότι εταπεινώσε την γυναίκα του πλησίον αυτού· και θέλεις εξαφανίσει το κακόν εκ μέσου σου. **25** Άλλ' εάν τις εύρη εν αγρώ την νέαν την ηραβωνισμένην, και ο άνθρωπος βιάση αυτήν και κοιμηθή μετ' αυτής, τότε μόνος ο άνθρωπος, ο κοιμηθείς μετ' αυτής, θέλει θανατόνεσθαι. **26** εις δε την νέαν δεν θέλεις κάμει ουδέν· δεν είναι εις την νέαν αμάρτημα θανάτου· διότι καθώς όταν τις εφορμήσῃ επί τον πλησίον αυτού και φονεύσῃ αυτόν, ούτως είναι το πράγμα τούτο· **27** διότι εν τω αγρώ εύρηκεν αυτήν, εφώναξεν η ηραβωνισμένη νέα, αλλά δεν υπήρχεν ο σώζων αυτήν. **28** Εάν τις εύρη νέαν παρθένον μη ηραβωνισμένην και πιάσῃ αυτήν και κοιμηθή μετ' αυτής, και ευρεθώσι· **29** τότε ο άνθρωπος ο κοιμηθείς μετ' αυτής θέλει δώσει εις τον πατέρα της νέας πενήτηνκα σίκλους αργυρίου, και αυτή θέλει είσθαι γυνή αυτού· επειδή εταπεινώσεν αυτήν, δεν δύναται να αποβάλῃ αυτήν πάσας τας ημέρας αυτού. **30** Δεν θέλει λάβει τις την γυναίκα του πατρός αυτού, ουδέ θέλει εκκαλύψῃ το συγκάλυμμα του πατρός αυτού.

23 Ο έχων τα κρύφια αυτού τεθλασμένα ή αποκεκομμένα δεν θέλει εισέλθει εις την συναγωγὴν του Κυρίου. **2** Ο νόθος δεν θέλει εισέλθει εις την συναγωγὴν του Κυρίου· ἔως δεκάτης γενεάς αυτού δεν θέλει εισέλθει εις την συναγωγὴν του Κυρίου. **3** Αμμωνίτης και Μωαβίτης δεν θέλει εισέλθει εις την συναγωγὴν του Κυρίου· ἔως δεκάτης γενεάς αυτών ουδέποτε θέλουνσιν εισέλθει εις την συναγωγὴν του Κυρίου. **4** Διότι δεν σας προϋπήνησαν με ἄρτον και ὕδωρ εν τη οδῷ, ὅτε εξήρχεσθε εξ Αἰγύπτου· και διότι ἐμίσθωσαν κατά σου τον Βαλαάμ τον υἱόν του Βεωρ εκ Φεθορά της Μεσοποταμίας, διά να σε καταρασθῇ. **5** Ἄλλὰ Κύριος ο Θεός σου δεν ηθέλησε να εισακούσῃ του Βαλαάμ· ἀλλὰ Κύριος ο Θεός σου μετέβαλε την κατάραν εις εσλογίαν προς σε, διότι Κύριος ο Θεός σου σε ηγάπησε. **6** Δεν θέλεις ζητήσῃ την ειρήνην αυτών ουδέ την ευτυχίαν αυτών πάσας τας ημέρας σου εις τον αἰῶνα. **7** Δεν θέλεις βδελύττεσθαι τον Ἰδουμαίον, διότι εἶναι ἀδελφός σου· δεν θέλεις βδελύττεσθαι τον Αἰγύπτιον, διότι ἐστάθης ξένος εν τη γῆ αυτού. **8** Τα παιδιά, ὅσα γεννηθῶσιν εξ αυτών, θέλουνσιν εισέλθει εις την συναγωγὴν του Κυρίου εν τη τρίτῃ γενεᾷ αυτών. **9** Ὅταν εκστρατεύσῃ ἐπὶ τους εχθρούς σου, φυλάττου ἀπὸ παντός κακοῦ πράγματος. **10** Εάν ήναι εν μέσω σου ἄνθρωπος, ὅστις δεν εἶναι καθαρός, εκ τίνος συμβάντος εις αυτόν την νύκτα, θέλει ἐξέλθει ἔξω του στρατοπέδου, δεν θέλει εισέλθει ἐντὸς του στρατοπέδου· **11** και προς την εσπέραν θέλει λουσθῆν εν ὕδατι και δύνοντες του ηλίου θέλει εισέλθει ἐντὸς του στρατοπέδου. **12** Και θέλεις ἔχει τόπον ἔξω του στρατοπέδου και θέλεις ἐξέλθει ἐκεῖ ἔξω· **13** και θέλεις ἔχει πτωάριον μικρόν μεταξύ των ὀπλων σου· και ὅταν κάθησαι ἔξω, θέλεις σκάπτει δι' αυτού, και θέλεις στρέψῃ και σκεπάσῃ το ζεξερχόμενον ἀπὸ σου. **14** Διότι Κύριος ο Θεός σου περιπατεῖ εν μέσω του στρατοπέδου σου, διά να σε ελευθερώσῃ και διά να παραδώσῃ τους εχθρούς σου ἐμπροσθέν σου· διά τούτο θέλει εἶσθαι ἅγιον

το στρατόπεδόν σου διά να μη βλέπῃ ἀκαθαρσίαν τινά εν σοι, και ἀποστρέψῃ ἀπὸ σου. **15** Δεν θέλεις παραδώσει δούλον εις τον κύριον αυτού, ὅστις κατέφυγεν ἀπὸ του κυρίου αυτού προς σέ· **16** μετὰ σου θέλει κατοικεῖ, εν μέσω σου, εις ὄντινα τόπον ἐκλέξῃ, εν μιά των πυλῶν σου ὅπου ἀρέσκη εις αυτόν· δεν θέλεις καταδυναστεύσει αυτόν. **17** Πόρνη δεν θέλει ὑπάρχει εκ των θυγατέρων Ισραήλ, ουδέ θέλει εἶσθαι κίναϊδος εκ των υἱῶν Ισραήλ. **18** Δεν θέλεις φέρεῖ πληρωμὴν πόρνης ουδέ μίσθωμα κυνός, εις τον οἶκον Κυρίου του Θεοῦ σου, δι' ουδεμίαν ευχήν· διότι ἀμφοτέρα ταῦτα εἶναι βδέλυγμα εις Κύριον τον Θεόν σου. **19** Δεν θέλεις δανεῖζῃ εις τον ἀδελφόν σου χρήματα ἐπὶ τόκω, τροφάς ἐπὶ τόκω, ουδέν πράγμα δανειζόμενον ἐπὶ τόκω. **20** Εἰς τον ξένον δύνασαι να τοκίζῃς· εις τον ἀδελφόν σου ὅμως δεν θέλεις τοκίσει διά να σε ευλογῇ Κύριος ο Θεός σου εις πάσας τας επιχειρήσεις σου, ἐπὶ της γῆς, εις την ὁποίαν υπάγεις διά να κληρονομήσῃς αυτήν. **21** Ὅταν ευχηθῇς ευχήν προς Κύριον τον Θεόν σου, δεν θέλεις βραδύνει να ἀποδώσῃς αυτήν· διότι Κύριος ο Θεός σου θέλει ἐξάπαντος ἐκζητῆσαι αυτήν παρά σου, και θέλει εἶσθαι ἀμαρτία εις σε. **22** Εάν ὅμως δεν θέλῃς να ευχηθῇς, δεν θέλει εἶσθαι ἀμαρτία εις σε. **23** Ὁ, τι ἐξέλθῃ εκ των χειλέων σου θέλεις φυλάξῃ, και θέλεις ἐκτελέσει καθ' ὃν τρόπον ευχήσῃς εις Κύριον τον Θεόν σου την αυτοπροαίρετον προσφοράν, την ὁποίαν υπεσχέθης διά στόματός σου. **24** Ὅταν εισέρχῃσαι εις τον ἀμπελῶνα του πλησίον σου, δύνασαι να τρώγῃς σταφύλια κατά την ὀρέξιν σου, εωσὸς χορτασθῇς· εις το αγγεῖόν σου ὅμως δεν θέλεις βάλει. **25** Ὅταν εισέρχῃσαι εις τα σπαρτά του πλησίον σου, δύνασαι να ἀποσπᾷς διά της χειρός σου ἀσάχνα· δρέπανον ὅμως δεν δύνασαι να βάλης εις τα σπαρτά του πλησίον σου.

24 Ὅταν τις λάβῃ γυναίκα και νυμφευθῇ μετ' αυτής, και συμβῇ να μη εύρῃ χάριν εις τους οφθαλμούς αυτού, διότι εύρηκεν εν αὐτῇ ἀσχημον πράγμα, τότε ας γράψῃ εις αυτήν γράμμα διαζυγίου, και ας δώσῃ αὐτό εις την χεῖρα αυτής, και ας ἀποπέμψῃ αὐτήν εκ της οικίας αυτού. **2** Και ἀφου ἀναχωρήσῃ ἀπὸ της οικίας αυτού, δύναται να υπάγῃ και να συζευχθῇ μετὰ ἄλλου ἀνδρός. **3** Και εάν ο δεύτερος ἀνὴρ αὐτῆς μισῇ αὐτήν και γράψῃ εις αὐτήν γράμμα διαζυγίου και δώσῃ αὐτό εις την χεῖρα αὐτῆς, και ἀποπέμψῃ αὐτήν ἀπὸ της οικίας αυτού, ή εάν ἀποθάνῃ ο δεύτερος ἀνὴρ, ο λαβὼν αὐτήν εις γυναίκα αυτού, **4** ο πρώτος αὐτῆς ἀνὴρ, ο ἀποπέμψας αὐτήν, δεν δύναται να λάβῃ αὐτήν πάλιν εις εαυτὸν γυναίκα, ἀφου ἐμολύνθη· διότι εἶναι βδέλυγμα ἐνώπιον του Κυρίου· και δεν θέλεις ἐπιφέρει ἀμαρτίαν εις την γῆν, την ὁποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν. **5** Εάν τις νεωστὶ λάβῃ γυναίκα, και θέλει ἐξέλθει εις πόλεμον, και δεν θέλει ἐπιφορτισθῇ ἐπ' αὐτόν ουδέν ἀλλὰ ελευθερός θέλει εἶσθαι εν τη οικία αυτού εν ἔτος, και θέλει ευφράνει την γυναίκα αυτού την ὁποίαν ἔλαβε. **6** Δεν θέλει λάβῃ ουδεῖς εις ἐνέχυρον την ἄνω ουδέ την κάτω πέτραν του μύλου· διότι ζῶην λαμβάνει εις ἐνέχυρον. **7** Εάν τις φωραθῇ κλέπτων τινά εκ των ἀδελφῶν αυτού εκ των υἱῶν Ισραήλ, και καταδουλώσας αὐτόν ἐπώλησε, τότε ο κλέπτης οὗτος θέλει θανατόνεσθαι και θέλεις εξαφανίσει το κακόν εκ μέσου σου. **8** Πρόσεχε εις την πληγὴν της λέπρας, να φυλάττῃς ἐπιμελῶς και να κάμνης κατά πάντα ὅσα οἱ ἱερεῖς ο Λευῖται σας διδάξωσι καθώς προσέταξα εις αὐτούς, θέλετε προσέχει να κάμνητε. **9** Ενθυμῶ τι ἔκαμα ἐν εις την Μαριάμ Κυρίου ο Θεός σου καθ' ὁδόν, ἀφου ἐξήλθετε εξ Αἰγύπτου. **10** Ὅταν δανείσῃς τι εις τον πλησίον σου, δεν θέλεις εισέλθει εις την οικίαν αυτού διά να λάβῃς το ἐνέχυρον αὐτοῦ· **11** ἔξω θέλεις σταθῆ, και ο ἄνθρωπος

εις τον οποίον δανείζεις θέλει εκφέρει εις σε το ενέχυρον. **12** Και εάν ο άνθρωπος ήναι πτωχός, δεν θέλεις κοιμηθή μετά του ενεχύρου αυτού. **13** Εξάπαντος θέλεις αποδώσει εις αυτόν το ενέχυρον περί την δύσιν του ηλίου, και θέλει κοιμηθή εν τω ιματίω αυτού και θέλει σε ευλογήσει και θέλει εισθαι εις σε δικαιοσύνη ενώπιον Κυρίου του Θεού σου. **14** Δεν θέλεις αδικήσαι μισθώντων πτωχών και ενδεί, εκ των αδελφών σου ή εκ των ξένων σου των εν τη γη σου, εντός των πυλών σου. **15** Αυθημερόν θέλεις δώσει τον μισθόν αυτού, πριν δύση ο ήλιος επ' αυτόν· διότι είναι πτωχός και έχει την ελπίδα αυτού εις αυτόν· διά να μη βοήση κατά σου προς Κύριον, και γείνη εις σε αμαρτία. **16** Οι πατέρες δεν θέλουν θανατόνεσθαι διά τα τέκνα, ούτε τα τέκνα θέλουν θανατόνεσθαι διά τους πατέρας· έκαστος θέλει θανατόνεσθαι διά το ίδιον εαυτού αμάρτημα. **17** Δεν θέλεις διαστρέφει την κρίσιν του ξένου, του ορφανού, ουδέ θέλεις λαμβάνει το ιμάτιον της χήρας ενέχυρον. **18** αλλά θέλεις ενθυμείσθαι ότι δούλος εστάθης εν Αιγύπτω, και σε ελύτρωσε Κύριος ο Θεός σου εκείθεν· διά τούτο εγώ προστάζω εις σε να κάμνης το πράγμα τούτο. **19** Όταν θερίξης το θέρρος σου εν τω αγρώ σου, και λησμονήσης χειρόβολόν τι εν τω αγρώ, δεν θέλεις επιστρέφει διά να λάβης αυτό· διά τον ξένον θέλει εισθαι, διά τον ορφανόν και διά την χήραν· διά να σε ευλογή Κύριος ο Θεός σου εις πάντα τα έργα των χειρών σου. **20** Αφού τινάξης τας ελαίας σου, δεν θέλεις πάλιν ελαιολογήσει τους κλάδους· θέλει εισθαι διά τον ξένον, διά τον ορφανόν και διά την χήραν. **21** Αφού τρυγήσης τον αμπελώνά σου, δεν θέλεις σταφυλολογήσει πάλιν· θέλει εισθαι διά τον ξένον, διά τον ορφανόν και διά την χήραν. **22** Και θέλεις ενθυμείσθαι ότι δούλος εστάθης εν γη Αιγύπτου· διά τούτο εγώ προστάζω εις σε να κάμνης το πράγμα τούτο.

25 Εάν συμβή διαφορά μεταξύ ανθρώπων, και έλωσιν εις την κρίσιν, και κρίνωσιν αυτούς, τότε θέλουν δικαιοώς τον δίκαιον και καταδικάσει τον ένοχον. **2** Και εάν ο ένοχος ήναι άξιος μαστιγώσεως, ο κριτής θέλει προστάξει να ρίψωσιν αυτόν κάτω, και κατά το πταίσμα αυτού να μαστιγώσωσιν αυτόν ενώπιον αυτού αριθμόν τινά. **3** Τεσσαράκοντα δύναται να μαστιγώση αυτόν, ουχί περισσότερον· μήποτε, εάν προσθήη να μαστιγώση αυτόν επείκεινα τούτων με πολλάς μαστιγώσεις, φανή ο αδελφός σου βδελυκτός εις τους οφθαλμούς σου. **4** Δεν θέλεις εμφράξει το στόμα βοός αλωνίζοντος. **5** Εάν συγκατοικώσιν αδελφοί, και αποθάνη εις εξ αυτών και δεν έχη τέκνα, η γυνή του αποθανόντος δεν θέλει υπανδρευθή με ξένον· ο αδελφός του ανδρός αυτής θέλει εισέλθει προς αυτήν, και θέλει λάβει αυτήν εις εαυτόν γυναίκα και εκπληρώσει το χρέος του ανδραδέλφου εις αυτήν. **6** Και ο πρωτότοκος, τον οποίον γεννήση, θέλει ονομασθή με το όνομα του αποθανόντος αδελφού αυτού, και δεν θέλει εξαλειφθή το όνομα αυτού εκ του Ισραήλ. **7** Εάν δε ο άνθρωπος δεν ευερεστίται να λάβη την γυναίκα του αδελφού αυτού, τότε η γυνή του αδελφού αυτού ας αναβή εις την πόλιν προς τους πρεσβυτέρους και ας είπη, Ο αδελφός του ανδρός μου αρνεΐται να αναστήση το όνομα του αδελφού αυτού εν τω Ισραήλ· δεν θέλει να εκπληρώση εις εμέ το χρέος του ανδραδέλφου. **8** Τότε οι πρεσβύτεροι της πόλεως αυτού θέλουν καλέσει αυτόν και λαλήσει προς αυτόν· και εάν αυτός επιμένη, λέγων, Δεν ευαρεστούμαι να λάβω αυτήν, **9** τότε η γυνή του αδελφού αυτού θέλει ελθει προς αυτόν ενώπιον των πρεσβυτέρων, και θέλει λύσει το υπόδημα αυτού από του ποδός αυτού και εμπύσει εις το πρόσωπον αυτού, και αποκριθείσα θέλει ειπεί, Ούτω θέλει γίνεσθαι εις

τον άνθρωπον, όστις δεν θέλει να οικοδομήση τον οίκον του αδελφού αυτού. **10** Και θέλει ονομάζεσθαι το όνομα αυτού εν τω Ισραήλ, Ο οίκος του έχοντος λελυμένον το υπόδημα. **11** Εάν άνθρωποι μάχωνται προς αλληλους, και η γυνή του ενός πλησιάση διά να ελευθερώση τον άνδρα αυτής εκ της χειρός του τύπτοντος αυτόν, και εκτείνασα την χείρα αυτής πιάση αυτόν από των κρυφίων αυτού, **12** τότε θέλεις αποκόψει την χείρα αυτής· ο οφθαλμός σου δεν θέλει φεισθή. **13** Δεν θέλεις έχει εν τω σακκίω σου διάφορα ζύγια, μεγάλο και μικρόν. **14** Δεν θέλεις έχει εν τη οικία σου διάφορα μέτρα, μεγάλο και μικρόν. **15** Αληθινόν και δίκαιον ζύγιον θέλεις έχει αληθινόν και δίκαιον μέτρον θέλεις έχει διά να πληθύνωνται αι ημέραι σου επί της γης την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε· **16** διότι πάντες οι πράττοντες ταύτα, πάντες οι πράττοντες αδικίαν, είναι βδελυγμα εις Κύριον τον Θεόν σου. **17** Ενθυμού τι έκαμεν εις σε ο Αμαλήκ εν τη οδώ, αφού εξήλθετε εξ Αιγύπτου· **18** τίνι τρόπω αντεστάθη εις σε εν τη οδώ και απέκοψε τους οπισθίους σου, πάντας τους αδυνάτους τους οπισθέν σου, ενώ ήσο αποκαμυμένους και κεκοπιασμένους· και δεν εφοβήθη τον Θεόν. **19** Διά τούτο, αφού Κύριος ο Θεός σου σοι έδωκεν ανάπαυσιν από πάντων των εχθρών σου κύκλω, εν τη γη την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν διά να κατακληρονομήσης αυτήν, τότε θέλεις εξαλείψει την ημνημόσυνον του Αμαλήκ υποκάτωθεν του ουρανού· δεν θέλεις λησμονήσει.

26 Και όταν εισέλθης εις την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε κληρονομίαν, και κατακληρονομήσης αυτήν και κατοικήσης εν αυτή, **2** τότε θέλεις λάβει από της απαρχής πάντων των καρπών της γης, τους οποίους συνάξης εκ της γης σου, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, και θέλεις βάλει αυτήν εις καλάθιον, και θέλεις υπάγει εις τον τόπον, όντινα εκλέξη Κύριος ο Θεός σου διά να κατοικήση εκεί το όνομα αυτού. **3** Και θέλεις υπάγει προς τον ιερέα, τον όντα κατ' εκείνας τας ημέρας, και θέλεις ειπεί προς αυτόν, Αναγγέλλω σήμερα προς Κύριον τον Θεόν σου, ότι εισήλθον εις την γην, την οποίαν ο Κύριος ώμοσε προς τους πατέρας ημών να δώση εις ημάς. **4** Και ο ιερεύς θέλει λάβει το καλάθιον εκ της χειρός σου, και θέλει καταθέσει αυτό ενώπιον του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού σου. **5** Και θέλεις λαλήσει και ειπεί ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, Σύριος περιπλανώμενος ήτο ο πατήρ μου, και κατέβη εις Αιγύπτου, και παροικήσας εκεί μετά ολίγων ανθρώπων κατεστάθη εκεί έθνος μέγα, δυνατόν και πολυάριθμον· **6** και οι Αιγύπτιοι εταλαιπώρησαν ημάς και κατέθλιψαν ημάς και επέβαλον επ' ημάς σκληράν δουλείαν· **7** και ανεβοήσαμεν προς Κύριον τον Θεόν των πατέρων ημών, και εισήκουσεν ο Κύριος της φωνής ημών, και επέβλεψεν επί την θλίψιν ημών και επί τον μόχθον ημών και επί την καταδυνάστευσιν ημών· **8** και εξήγαγεν ημάς ο Κύριος εξ Αιγύπτου εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι εξηπλωμένω, και με τέρατα μεγάλα και με σημεΐα και με θαύματα· **9** και εισήγαγεν ημάς εις τον τόπον τούτον, και έδωκεν εις ημάς την γην ταύτην, γην ρέουσαν γάλα και μέλι· **10** και τώρα, ιδού, έφερα τας απαρχάς των καρπών της γης, την οποίαν συ, Κύριε έδωκας εις εμέ. Και θέλεις καταθέσει ενάς ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, και θέλεις προσκυνήσει ενώπιον Κυρίου του Θεού σου. **11** Και θέλεις ευφρανθή εις πάντα τα αγαθά, τα οποία Κύριος ο Θεός σου έδωκεν εις σε και εις τον οίκον σου, συ και ο Λευΐτης και ο ξένος· ο εν μέσω σου. **12** Αφού τελειώσης να δεκατίξης πάντα τα δέκατα των γεννημάτων σου εις το τρίτον έτος, το έτος της

δεκατείας, και δώσης αυτά εις τον Λευΐτην, εις τον ξένον, εις τον ορφανόν και εις την χήραν, και φάγουσιν εντός των πυλών σου και χορτασθώσι, **13** τότε θέλεις ειπεί ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, Εξεκαθάρισα εκ της οικίας μου τα αφιερώματα, και προσέτι έδωκα αυτά εις τον Λευΐτην και εις τον ξένον, εις τον ορφανόν και εις την χήραν, κατά πάντα τα προστάγματά σου, τα οποία προσέταξας εις εμέ· δεν παρέβην τας εντολάς σου ουδέ ελησμόνησα αυτάς· **14** δεν έφαγον εξ αυτών εις το πένθος μου, ούτε έλαβον εκ τούτων διά ακάθαρτον χρήσιν, ούτε έδωκα εξ αυτών διά νεκρόν· υπήκουσα εις την φωνήν Κυρίου του Θεού μου, έκαμον κατά πάντα όσα προσέταξας εις εμέ· **15** επίβλεψον εκ του οίκου σου τον αγίου, εκ του ουρανού, και ειυλόγησον τον λαόν σου τον Ισραήλ, και την γην την οποίαν έδωκας εις ημάς, καθώς ώμοσας προς τους πατέρας ημών, γην ρέουσας γάλα και μέλι. **16** Σήμερον προσέταξεν εις σε Κύριος ο Θεός σου να εκτελής τα διατάγματα ταύτα και τας κρίσεις· διά τούτο θέλεις φυλάττει και θέλεις εκτελεί αυτά εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου. **17** Εξέλεξας τον Κύριον σήμερον να ήσαι Θεός σου, και να περιπατήεις εις τας οδούς αυτού και να φυλάττης τα διατάγματα αυτού και τας εντολάς αυτού και τας κρίσεις αυτού, και να υπακούης εις την φωνήν αυτού· **18** και ο Κύριος σοι είπε σήμερον να ήσαι εις αυτόν λαός εκλεκτός, καθώς ελάλησε προς σε, και να φυλάττης πάσας τας εντολάς αυτού· **19** και να σε καταστήση υψηλόν υπεράνω πάντων των εθνών τα οποία έκαμεν, εις καύχημα και εις όνομα και εις δόξαν· και να ήσαι λαός αγίος εις Κύριον τον Θεόν σου, καθώς ελάλησε.

27 Και προσέταξεν ο Μωϋσής και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ τον λαόν, λέγων, Φυλάττετε πάσας τας εντολάς, τας οποίας εγώ προστάζω εις εσάς σήμερον. **2** Και την ημέραν καθ' ην διαβήτη τον Ιορδάνην, προς την γην την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, θέλεις στήσει εις σεαυτόν λίθους μεγάλους, και θέλεις χρίσει αυτούς με ασβέστιν· **3** και θέλεις γράψι επί' αυτούς πάντα τους λόγους του νόμου τούτου, αφού διαβής τον Ιορδάνην, διά να εισέλθης εις την γην την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε, γην ρέουσας γάλα και μέλι, καθώς Κύριος ο Θεός των πατέρων σου υπεσχήθη εις σε. **4** Διά τούτο αφού διαβήτη τον Ιορδάνην, θέλετε στήσει τους λίθους τούτους, τους οποίους εγώ προστάζω εις εσάς σήμερον, εν τω όρει Εβάλ, και θέλεις χρίσει αυτούς με ασβέστιν. **5** Και θέλεις οικοδομήσει εκεί θυσιαστήριον εις Κύριον τον Θεόν σου, θυσιαστήριον εκ λίθων· σίδηρον δεν θέλεις επιβάλει επί' αυτούς. **6** Θέλεις οικοδομήσει το θυσιαστήριον Κυρίου του Θεού σου εκ λίθων ολοκλήρων· και θέλεις προσφέρει επί' αυτού ολοκαυτώματα προς Κύριον τον Θεόν σου· **7** και θέλεις προσφέρει θυσίας ειρηνικάς, και θέλεις τρώγει εκεί, και θέλεις ευφραίνεσθαι ενώπιον Κυρίου του Θεού σου· **8** και θέλεις γράψι επί' τους λίθους πάντα τους λόγους του νόμου τούτου ευκρινέστατα. **9** Και ελάλησαν ο Μωϋσής και οι ιερείς οι Λευΐται προς πάντα τον Ισραήλ λέγοντες, Πρόσεχε και άκουε, Ισραήλ· ταύτην την ημέραν κατεστάθη λαός Κυρίου του Θεού σου· **10** θέλεις λοιπόν υπακούει εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, και εκτελεί τας εντολάς αυτού, και τα διατάγματα αυτού τα οποία εγώ προστάζω εις σε σήμερον. **11** Και προσέταξεν ο Μωϋσής τον λαόν την ημέραν εκείνην, λέγων, **12** Ούτοι θέλουσι σταθή επί' το όρος Γαριζίν διά να ευλογήσωσι τον λαόν, αφού διαβήτη τον Ιορδάνην· Συμείων και Λευΐ και Ιούδα και Ισάχαρ και Ιωσήφ και Βενιαμίν. **13** Και ούτοι θέλουσι σταθή επί' το όρος Εβάλ διά να καταρασθώσι· Ρουβήν, Γαδ και Ασήρ και

Ζαβουλών, Δαν και Νεφθαλί. **14** Και θέλουσι λαλήσει οι Λευΐται και ειπει προς πάντας τους ανθρώπους του Ισραήλ μετά φωνής μεγάλης, **15** Επικατάρατος ο άνθρωπος, όστις κάμη γλυπτόν ή χωνευτόν, βδέλυγμα εις τον Κύριον, έργον χειρών τεχνίτου, και θέση εν αποκρύφω. Και πας ο λαός θέλει αποκριθή και ειπει, Αμήν. **16** Επικατάρατος όστις κακολογήση τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού. Και πας ο λαός θέλει ειπει, Αμήν. **17** Επικατάρατος όστις μετακινήση το οροθέσιον του πλησίον αυτού. Και πας ο λαός θέλει ειπει, Αμήν. **18** Επικατάρατος όστις αποπλήνηση τον τυρλόν εν τη οδώ. Και πας ο λαός θέλει ειπει, Αμήν. **19** Επικατάρατος όστις διαστρέψη την κρίσιν του ξένου, του ορφανού και της χήρας. Και πας ο λαός θέλει ειπει, Αμήν. **20** Επικατάρατος όστις κοιμηθή μετά της γυναικός του πατρός αυτού· διότι εκκαλύπτει το συγκάλυμμα του πατρός αυτού. Και πας ο λαός θέλει ειπει, Αμήν. **21** Επικατάρατος όστις κοιμηθή μεθ' οποιουδήποτε κτήνους. Και πας ο λαός θέλει ειπει, Αμήν. **22** Επικατάρατος όστις κοιμηθή μετά της αδελφής αυτού της θυγατρός του πατρός αυτού, ή της θυγατρός της μητρός αυτού. Και πας ο λαός θέλει ειπει, Αμήν. **23** Επικατάρατος όστις κοιμηθή μετά της πενθεράς αυτού. Και πας ο λαός θέλει ειπει, Αμήν. **24** Επικατάρατος όστις κτυπήση τον πλησίον αυτού κρυφίως. Και πας ο λαός θέλει ειπει, Αμήν. **25** Επικατάρατος όστις λάβη δώρα διά να φονεύση άνθρωπον αθών. Και πας ο λαός θέλει ειπει, Αμήν. **26** Επικατάρατος όστις δεν εμμένει εις τους λόγους του νόμου τούτου, διά να εκτελή αυτούς. Και πας ο λαός θέλει ειπει, Αμήν.

28 Και εάν υπακούης επιμελής εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, διά να προσέχης να κάμηνη πάσας τας εντολάς αυτού, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμερον, θέλει σε υψώσει Κύριος ο Θεός σου υπεράνω πάντων των εθνών της γής· **2** και θέλουσιν ελθεί επί σε πάσαι αι ευλογίαι αύται και θέλουσι σε ευρεί, εάν υπακούσης εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου. **3** Ευλογημένος θέλεις είσθαι εν τη πόλει και ευλογημένος θέλεις είσθαι εν τω αγρώ. **4** Ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου και ο καρπός της γης σου και ο καρπός των κτηνών σου, αι αγέλαι των βοών σου και τα ποιμνια των προβάτων σου. **5** Ευλογημένον το καλάθιόν σου και η σκάφη σου. **6** Ευλογημένος θέλεις είσθαι όταν εισέρχησαι, και ευλογημένος θέλεις είσθαι όταν εξέρχησαι. **7** Τους εχθρούς σου, τους επανισταμένους επί σε, ο Κύριος θέλει κάμη αυτούς να συντριφθώσιν έμπροσθέν σου· από μιας οδού θέλουσιν εξέλθει επί σε, και από επτά οδών θέλουσι φύγει από προσώπου σου. **8** Ο Κύριος θέλει εξαποστέλλει επί σε την ευλογίαν εις τας αποθήκας σου και εις πάντα όσα επιβόλις την χείρα σου· και θέλει σε ευλογήσι επί της γης την οποίαν Κύριος ο Θεός σου δίδει εις σε. **9** Ο Κύριος θέλει σε καταστήσει εις εαυτόν λαόν άγιον, καθώς ώμοσε προς σε, εάν φυλάττης τας εντολάς Κυρίου του Θεού σου, και περιπατήεις εις τας οδούς αυτού. **10** Και πάντες οι λαοί της γης θέλουσιν ιδεί, ότι το όνομα του Κυρίου επικέκληται επί σε, και θέλουσι τρομάζει από σου. **11** Και ο Κύριος θέλει σε πληθύνει εις αγαθά, εις τον καρπόν της κοιλίας σου και εις τον καρπόν των κτηνών σου και εις τα γεννήματα της γης σου, επί της γης την οποίαν ώμοσε Κύριος προς τους πατέρας σου να δώση εις σε. **12** Ο Κύριος θέλει ανοίξει εις σε τον αγαθόν θησαυρόν αυτού, τον ουρανόν, διά να διδη βροχήν εις την γην σου κατά τον καιρόν αυτής, και διά να ευλογή πάντα τα έργα των χειρών σου· και θέλεις δανείζει εις πολλά έθνη, συ δε δεν θέλεις δανείζεσθαι. **13** Και θέλει σε καταστήσει ο Κύριος κεφαλήν και ουχί ουράν· και θέλεις

είσθαι μόνον υπεράνω και δεν θέλεις είσθαι υποκάτω εάν υπακούσης εις τας εντολάς Κυρίου του Θεού σου, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμερα, να φυλάττης και να εκτελής. **14** και δεν θέλεις εκκλίνει από πάντων των λόγων, τους οποίους εγώ προστάζω εις εσάς σήμερα, δεξιά ή αριστερά, διά να υπάγης κατόπιν άλλων θεών διά να κυριεύσης αυτούς. **15** Αλλ' εάν δεν υπακούσης εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, διά να προσέχη να εκτελής πάσας τας εντολάς αυτού και τα διατάγματα αυτού, τα οποία εγώ προστάζω εις σε σήμερα, πάσαι αι κατάραι αύται θέλουσιν ελθεί επί σε και θέλουσι σε ευρεί. **16** Κατηραμένος θέλεις είσθαι εν τη πόλει, και κατηραμένος θέλεις είσθαι εν τω αγρώ. **17** Κατηραμένον το καλάθιον σου και η σκάφη σου. **18** Κατηραμένος ο καρπός της κοιλίας σου και τα γεννήματα της γης σου, αι αγέλια των βοών σου και τα ποίμνια των προβάτων σου. **19** Κατηραμένος θέλεις είσθαι όταν εισέρχησαι, και κατηραμένος θέλεις είσθαι όταν εξέρχησαι. **20** Ο Κύριος θέλει εξαποστείλει επί σε την κατάραν, την θλίψιν και την φοβράν, εις πάντα όσα επιβάλη την χείρα σου διά να πράξης, εωσού εξολοθρευθής και εωσού αφανισθής ταχέως, διά την πονηρίαν των έργων σου, διότι εγκατέλιπες εμέ. **21** Ο Κύριος θέλει προσκολληθεί εις σε το θανατικόν, εωσού σε εξολοθρεύση από της γης, όπου υπάγεις να κληρονομήσης αυτήν. **22** Ο Κύριος θέλει σε πατάξει με μαρασμόν και με πυρετόν και με ρίγος και με φλόγωσιν και με μάχαιραν και με ανεμοφοβρίαν και με ερσιβήν και θέλουσι σε καταδιώκει εωσού αφανισθής. **23** Και ο ουρανός σου ο υπεράνω της κεφαλής σου θέλει είσθαι χαλκός, και η γη η υποκάτω σου σίδηρος. **24** Ο Κύριος θέλει δώσει την βροχή της γης σου κοινοτόρν και χύμα· εκ του ουρανού θέλει καταβαίνει επί σε, εωσού εξολοθρευθής. **25** Ο Κύριος θέλει σε κάμει να συντριφθής έμπροσθεν των εχθρών σου· από μιας οδοú θέλεις εξέλθει επί αυτούς, και από επτά οδών θέλεις φύγει από προσώπου αυτών· και θέλεις διασκορπισθής εις πάντα τα βασίλεια της γης. **26** Και το πτώμά σου θέλει είσθαι τροφή εις πάντα τα όρνεα του ουρανού και εις τα θηρία της γης, και δεν θέλει είσθαι ο αποδιώκων. **27** Ο Κύριος θέλει σε πατάξει με την Αιγυπτιακήν πληγήν και με αιμορροΐδας και με ψώραν και με ξυσμόν, ώστε να μη δύνασαι να ιατρευθής. **28** Ο Κύριος θέλει σε πατάξει με αφροσύνην και με τύφλωσιν και με έκστασιν καρδιάς. **29** και θέλεις ψηλαφά εν τω μέσω της ημέρας, ως ο τυφλός ψηλαφά εν τω σκότει, και δεν θέλεις ευοδούσθαι εις τας οδούς σου· και θέλεις είσθαι μόνον καταδυναστευόμενος και διαρπαζόμενος πάσας τας ημέρας, και δεν θέλει είσθαι ο σώζων. **30** Θέλεις αρραβωνισθής γυναίκα, και άλλος ανήρ θέλει κοιμηθή μετ' αυτής· οικίαν θέλεις οικοδομήσει, και δεν θέλεις κατοικήσει εν αυτή· αμπελώνα θέλεις φυτεύσει, και δεν θέλεις τρυπήσει αυτόν. **31** Ο βους σου θέλει είσθαι εσφαγμένος ενόπιόν σου, και δεν θέλεις φάγει εξ αυτού· ο όνος σου θέλει αρπαχθή απ' έμπροσθέν σου και δεν θέλει αποδοθή εις σέ· τα πρόβατά σου θέλουσι παραδοθή εις τους εχθρούς σου, και δεν θέλει είσθαι εις σε ο σώζων. **32** Οι υιοί σου και αι θυγατέρες σου θέλουσι παραδοθή εις άλλον λαόν, και οι οφθαλμοί σου θέλουσι βλέπει και μαραίνεσθαι δι' αυτούς όλην την ημέραν· και δεν θέλει είσθαι δύναμις εν τη χειρί σου. **33** Τον καρπόν της γης σου και πάντας τους κόπους σου θέλει φάγει έθνος το οποίον δεν γνωρίζεις· και θέλεις είσθαι μόνον καταδυναστευόμενος και καταπατούμενος πάσας τας ημέρας. **34** Και θέλεις γείνει παράφρων διά τα θεάματα των οφθαλμών σου, τα οποία θέλεις ιδεί. **35** Ο Κύριος θέλει σε πατάξει εις

τα γόνατα και εις τα σκέλη με πληγήν κακίην, ώστε να μη δύνασαι να ιατρευθής από του ίχνους των ποδών σου έως της κορυφής σου. **36** Ο Κύριος θέλει φέρει σε και τον βασιλέα σου όντινα καταστήσης επί σε, εις έθνος το οποίον δεν εγνώρισας, συ, ουδέ οι πατέρες σου· και εκεί θέλεις λατρεύσει άλλους θεούς, ξύλα και λίθους. **37** Και θέλεις είσθαι εις έκπληξιν, εις παροιμίαν και εις διήγημα μεταξύ πάντων των εθνών, όπου εν σε φέρη ο Κύριος. **38** Σπόρον πολύν θέλεις φέρει εις τον αγρόν, και ολίγον θέλεις συνάζει διότι θέλει καταφάγει αυτόν η ακρίς. **39** Αμπελώνας θέλεις φυτεύσει και καλλιεργήσει, και οίνον δεν θέλεις πείει ουδέ θέλεις τρυγήσει· διότι ο σκόληξ θέλει καταφάγει αυτούς. **40** Ελαιάς θέλεις έχει εις πάντα τα όρια σου, και με έλαιον δεν θέλεις χρισθής· διότι αι ελαΐά σου θέλουσιν αποβάλει τον καρπόν. **41** Υιούς και θυγατέρας θέλεις γεννήσει, και δεν θέλουσιν είσθαι σου· διότι θέλουσιν υπάγει εις αιχμαλωσίαν. **42** Πάντα τα δένδρα σου και τον καρπόν της γης σου θέλει καταφθείρει ο βρούχος. **43** Ο ξένος, ο εν τω μέσω σου, θέλει αναβαίνει υπεράνω σου, άνω άνω, συ δε θέλεις καταβαίνει κάτω κάτω. **44** Εκείνος θέλει δανείζει εις σε, συ δε δεν θέλεις δανείζει εις αυτόν· αυτός θέλει είσθαι κεφαλή, και συ θέλεις είσθαι ουρά. **45** Και θέλουσιν ελθεί επί σε πάσαι αι κατάραι αύται, και θέλουσι σε καταδιώξει και σε ευρεί, εωσού εξολοθρευθής· διότι δεν υπήκουσας εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, διά να φυλάττης τας εντολάς αυτού και τα διατάγματα αυτού, τα οποία προσέταξεν εις σε. **46** Και ταύτα θέλουσιν είσθαι επί σε και επί το σπέρμα σου, εις σημείον και τέρας διαπαντός. **47** Επειδή δεν ελάτρευσας Κύριον τον Θεόν σου εν ευφροσύνη και εν αγαθότητι καρδιάς, διά την αφθονίαν πάντων· **48** διά τούτο θέλεις δουλεύσει τους εχθρούς σου, τους οποίους ο Κύριος θέλει εξαποστείλει επί σε, με πείναν και με δίψαν και με γυμνότητα και με έλλειψη πάντων· και θέλει βάλει επί τον τράχηλόν σου ζυγόν σιδηρούν, εωσού σε εξολοθρεύση. **49** Ο Κύριος θέλει φέρει έθνος επί σε μακρόθεν, από άκρου της γης, ως με ορμήν αυτού· έθνος, του οποίου την γλώσσαν δεν θέλεις εννοεί· **50** έθνος αγριόπρόσωπον, το οποίον δεν θέλει σεβασθή το πρόσωπον του γέροντος ουδέ θέλει ελεήσει τον νέον· **51** και θέλει τρώγει τον καρπόν των κτηνών σου και τα γεννήματα της γης σου, εωσού εξολοθρευθής· το οποίον δεν θέλει αφήσει εις σε σίτον, οίνον ή έλαιον, τας αγέλας των βοών σου ή τα ποίμνια των προβάτων σου, εωσού σε εξολοθρεύση. **52** Και θέλει σε πολιορκήσει εις πάσας τας πόλεις σου, εωσού πέσωσι τα υψηλά και οχυρά τείχη σου, εις τα οποία συ ήλπιζες, καθ' όλην την γην σου· και θέλει σε πολιορκήσει εις πάσας τας πόλεις σου, καθ' όλην την γην σου την οποίαν έδωκεν εις σε Κύριος ο Θεός σου. **53** Και θέλεις φάγει τον καρπόν της κοιλίας σου, τας σάρκας των υιών σου και των θυγατέρων σου, τους οποίους έδωκεν εις σε Κύριος ο Θεός σου, εν τη πολιορκία και εν τη καταθλίψει, με την οποίαν θέλει σε καταθλίψει ο εχθρός σου· **54** ο ανήρ ο απαλός μεταξύ σου και ο σφόδρα τρυφερός θέλει εμβλέψει με βλέμμα πονηρόν εις τον αδελφόν αυτού και εις την γυναίκα του κόλπου αυτού και εις τα εναπολειφθέντα τέκνα αυτού όσα εναπολειφθώσιν· **55** ώστε να μη δώση εις ουδένα εξ αυτών από των σαρκών των τέκνων αυτού, τα οποία ήθελε τρώγει διότι δεν έμεινε εις αυτόν ουδέν εν τη πολιορκία και εν τη καταθλίψει, με την οποίαν ο εχθρός σου θέλει σε καταθλίψει εις πάσας τας πόλεις σου. **56** Η απαλή και τρυφερά γυνή μεταξύ σου, της οποίας ο πους δεν εδοκίμασε να πατήση επί της γης διά την τρυφερότητα και απαλότητα, θέλει εμβλέψει με βλέμμα πονηρόν εις τον άνδρα του κόλπου

αυτής και εις τον υιόν αυτής και εις την θυγατέρα αυτής, **57** και εις το βρέφος αυτής το εξελθόν εκ μέσου των ποδών αυτής και εις τα τέκνα, τα οποία εγέννησε· διότι θέλει φάγει αυτά κρυφίως, διά την έλλειψιν πάντων, εν τη πολιορκία και εν τη καταθλίψει, με την οποίαν ο εχθρός σου θέλει σε καταθλίψει εις τας πόλεις σου. **58** Εάν δεν προσέχης να κάμνης πάντας τους λόγους του νόμου τούτου, τους γεγραμμένους εν τω βιβλίω τούτω, ώστε να φοβήσαι το ένδοξον και φοβερόν τούτο όνομα, **KYPION TON ΘEON ΣΟΥ**, **59** τότε ο Κύριος θέλει κάμει τρομεράς τας πληγάς σου και τας πληγάς του σπέρματός σου, πληγάς μεγάλας και απαύστους και νόσους κακάς και απαύστους. **60** Και θέλει επιφέρει επί σε πάσας τας οδύνας της Αιγύπτου, διά τας οποίας επρόλαζας· και θέλουσι προσκολληθή εις σε· **61** και πάσαν ασθένειαν και πάσαν πληγήν, ήτις δεν είναι γεγραμμένη εν τω βιβλίω του νόμου τούτου, ταύτας ο Κύριος θέλει φέρει επί σε, εωσού εξολοθρευθής. **62** Και θέλετε εναπολειφθή ολιγοστού τον αριθμόν, ενώ ήσθε ως τα άστρα του ουρανού κατά το πλήθος· διότι δεν υπήκουσας εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου. **63** Και καθώς ο Κύριος ευφράνθη εις εσάς εις το να σας αγαθοποιή και να σας πληθύνη, ούτω θέλει ευφρανθή ο Κύριος εις εσάς εις το να σας εξαλείψη και να σας μηδενώση· και θέλετε αρπαχθή από της γης, όπου υπάγετε να κληρονομήσητε αυτήν. **64** Και θέλει σε διασπείρει ο Κύριος εις πάντα τα έθνη, απ' άκρου της γης έως άκρου της γής· και θέλετε λατρεύσει εκεί άλλους θεούς, των οποίους δεν εγνώρισας, συ ουδέ οι πατέρες σου, ζύλα και λίθους. **65** Αλλά και εν τω μέσω των εθνών τούτων δεν θέλεις ευρεί ανάπαυσιν, ουδέ θέλει έχει στάσιν το ίχνος του ποδός σου· αλλά θέλει σοι δώσει ο Κύριος εκεί καρδίαν τρέμουσαν και μαραινομένους οφθαλμούς και ηττημένην ψυχήν. **66** Και η ζωή σου θέλει είσθαι κρεμαμένη ενωπίον σου· και θέλεις φοβείσθαι νύκτα και ημέραν, και δεν θέλεις πιστεύει εις την ζωήν σου. **67** Το πρωί θέλεις ειπεί, Είθε να ήτο εσπέρα και την εσπέραν θέλεις ειπεί, Είθε να ήτο πρωί· διά τον φόβον της καρδιάς σου, τον οποίον θέλεις φοβείσθαι, και διά τα θεάματα των οφθαλμών σου, τα οποία θέλεις βλέπει. **68** Και θέλει σε επαναφέρει ο Κύριος εις την Αίγυπτον με πλοία, από της οδοῦ περί της οποίας σοι είπα, Δεν θέλεις πλέον ιδεί αυτήν άλλην φοράν· και θέλετε πωλείσθαι εκεί εις τους εχθρούς σας ως δούλοι και δούλαι και δεν θέλει είσθαι ο αγοράζων.

29 Ουτοί είναι οι λόγοι της διαθήκης, την οποίαν προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν να κάμη προς τους υιούς Ισραήλ εν τη γη Μωάβ εκτός της διαθήκης, την οποίαν έκαμε προς αυτούς εν Χωρήβ. **2** Και εκάλεσεν ο Μωϋσής πάντα τον Ισραήλ και είπε προς αυτούς, Σεις είδετε πάντα όσα έκαμεν ο Κύριος ενωπίον των οφθαλμών σας εν τη γη της Αιγύπτου, εις τον Φαραώ και εις πάντας τους δούλους αυτού και εις πάσαν την γην αυτού, **3** τους πειρασμούς τους μεγάλους τους οποίους είδον οι οφθαλμοί σου, τα σημεία και τα τεράστια τα μεγάλα εκείνα· **4** πλην ο Κύριος δεν έδωκεν εις εσάς καρδίαν διά να καταλαμβάνητε, και οφθαλμούς διά να βλέπητε, και ώτα διά να ακούητε, μέχρι της ημέρας ταύτης. **5** Και σας περιέφερα τεσσαράκοντα έτη εν τη ερήμω· τα ιμάτιά σας δεν επαλαιώθησαν επάνω σας, και το υπόδημά σου δεν επαλαιώθη εις τον πόδα σου. **6** Άρτον δεν εφάγατε, και οίνον και σίκερα δεν έπιετε· διά να γνωρίσητε ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **7** Και ότε ήλαθε εις τούτον τον τόπον, Σηών ο βασιλεύς της Εσεβών και Ωο ο βασιλεύς της Βασάν εξήλθον εις συνάντησιν ημών διά πόλεμον, και ημείς επατάξαμεν αυτούς· **8** και εκυριεύσαμεν

την γην αυτών, και εδώκαμεν αυτήν κληρονομίαν εις τους Ρουβηνίτας και εις τους Γαδίτας και εις το ήμισυ της φυλής του Μανασσή. **9** Φυλάττετε λοιπόν τους λόγους της διαθήκης ταύτης και εκτελείτε αυτούς, διά να ευημερήτε εις πάντα όσα πράττετε. **10** Σεις ίστασθε σήμερα πάντες ενωπίον Κυρίου του Θεού σας, οι αρχηγοί των φυλών σας, οι πρεσβύτεροί σας και οι άρχοντές σας, πάντες οι άνδρες του Ισραήλ, **11** τα τέκνα σας, αι γυναϊκές σας και ο ξένος σου ο εν μέσω του στρατοπέδου σου, από του ζυλοκόπου σου έως του υδροφόρου σου· **12** διά να εισέλθης εις την διαθήκην Κυρίου του Θεού σου και εις τας κατάρας αυτού, τα οποία Κύριος ο Θεός σου διατίθεται προς σε σήμερα· **13** διά να σε καταστήσης σήμερα λαόν εις εαυτόν, και αυτός να ήναι εις σε Θεός, καθώς είπε προς σε, και καθώς ώμοσε προς τους πατέρας σου, προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ. **14** Και ουχί προς εσάς μόνον διατίθεται εγώ την διαθήκην ταύτην και τας κατάρας ταύτας· **15** αλλά και προς τους παρισταμένους ενταύθα μεθ' ημών σήμερα ενωπίον Κυρίου του Θεού ημών, και προς τους μη παρισταμένους ενταύθα μεθ' ημών σήμερα· **16** διότι σεις εξεύρετε πως κατωκήσαμεν εν τη γη της Αιγύπτου, και πως επεράσαμεν εν μέσω των εθνών διά των οποίων διήλαθε· **17** και είδετε τα βδελύγματα αυτών και τα είδωλα αυτών, ζύλα και λίθους, αργύριον και χρυσίον, τα μεταξύ αυτών· **18** διά να μη ήναι μεταξύ σας ανήρ ή γυνή ή συγγένεια ή φυλή, των οποίων η καρδια να εκκλινή σήμερα από Κυρίου του Θεού ημών, διά να υπάγη να λατρεύση τους θεούς των εθνών εκείνων· διά να μη ήναι μεταξύ σας ρίζα αναβρούσα χολήν και πικρίαν· **19** και όταν ακούη τους λόγους της κατάρας ταύτης, να μακαρίζη εαυτόν εν τη καρδια αυτού, λέγων, Εγώ θέλω έχει ειρήνην, καιτίο περιπατών εν τη αποπλανήσει της καρδιάς μου, προσθέτων μέθην εις την δίψαν· **20** δεν θέλει σπλαγχνισθή αυτόν ο Κύριος, αλλά τότε η οργή του Κυρίου και ο ζήλος αυτού θέλουσιν εξαφθή κατά του ανθρώπου εκείνου· και πάσαι αι κατάραι αι γεγραμμένας εν τω βιβλίω τούτω θέλουσι πέσει επ' αυτόν, και ο Κύριος θέλει εξαλείψει το όνομα αυτού υποκάτωθεν του ουρανού. **21** Και θέλει αποχωρήσει αυτόν ο Κύριος προς απώλειαν από πασών των φυλών του Ισραήλ, κατά πάσας τας κατάρας της διαθήκης τας γεγραμμένας εν τούτω τω βιβλίω του νόμου· **22** και η επερχομένη γενεά των υιών σας, οίτινες θέλουσιν αναστήθι ύστερον από σας, και ο ξένος όστις έλθη από μακράς γης, θέλουσιν ειπεί, όταν ιδωσι τας πληγάς της γης εκείνης, και τας αρρωστίας τας οποίας ο Κύριος επέφερεν επ' αυτήν, **23** πας ο τόπος αυτής είναι με θείον και άλας κατακεκαυμένος, ούτε σπείρεται ούτε βλαστάνει, ούτε χόρτος αυξάνει επ' αυτής, κατά την καταστροφήν των Σοδόμων και των Γομόρρων, της Αδαμά και Σεβείμ, τας οποίας κατέστρεψεν ο Κύριος εν τω θυμώ αυτού και εν τη οργή αυτού, **24** και θέλουσιν ειπεί πάντα τα έθνη, Διά τι ο Κύριος έκαμεν ούτως εις την γην ταύτην; διά τι ο θυμός της μεγάλης ταύτης οργής; **25** Τότε θέλουσιν ειπεί, Διότι εγκατέλιπον την διαθήκην Κυρίου του Θεού των πατέρων αυτών, την οποίαν έκαμε προς αυτούς, ότε εξήγαγον αυτούς εκ γης Αιγύπτου· **26** και υπήγαν και ελάτρευσαν άλλους θεούς και προσεκύνησαν αυτούς, θεούς τους οποίους δεν ήξευρον, ουδέ έδωκεν εις αυτούς· **27** διά τούτο εξήφθη ο θυμός του Κυρίου εναντίον της γης εκείνης, διά να επιφέρει επ' αυτήν πάσας τας κατάρας τας γεγραμμένας εν τω βιβλίω τούτω, **28** και εξερρίζωσεν αυτούς ο Κύριος από της γης αυτών μετά θυμού και μετά οργής· και μετά μεγάλης αγανακτήσεως και έρριψεν αυτούς εις άλλην γην,

καθώς είναι την ημέραν ταύτην. **29** Τα κρυπτά ανήκουσιν εις Κύριον τον Θεόν ημών· τα δε αποκεκαλυμμένα εις ημάς και εις τα τέκνα ημών διαπαντός, διά να εκτελέσωμεν πάντας τους λόγους του νόμου τούτου.

30 Και όταν έλθωσιν επί σε πάντα τα πράγματα ταύτα, η ευλογία και η κατάρα, την οποίαν έθεσα ενώπιόν σου, και ανακαλέσῃς ταύτα εις την καρδίαν σου εν τω μέσω πάντων των εθνών, όπου αν διασκορπίσῃ σε Κύριος ο Θεός σου, **2** και επιστραφῆς προς Κύριον τον Θεόν σου και υπακούσῃς εις την φωνήν αυτού, κατά πάντα όσα εγώ προστάζω εις σε σήμερα, συ και τα τέκνα σου, εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχῆς σου, **3** τότε Κύριος ο Θεός σου θέλει σε επαναφέρει εκ της αιχμαλωσίας, και θέλει σε σπλαγχνισθή, και πάλιν θέλει σε συνάξει εκ πάντων των εθνών, όπου σε διεσκόρπισε Κύριος ο Θεός σου. **4** και εις τα έσχατα του ουρανού αν ήναι η διασπορά σου, εκείθεν θέλει σε συνάξει Κύριος ο Θεός σου και εκείθεν θέλει σε λάβει, **5** και θέλει σε εισαγάγει Κύριος ο Θεός σου εις την γην, την οποίαν εκληρονόμησαν οι πατέρες σου, και θέλεις κληρονομήσει αυτήν· και θέλει σε αγαθοποιήσῃ και σε πολλαπλασιάσει υπέρ τους πατέρας σου. **6** Και θέλει περιτέμει Κύριος ο Θεός σου την καρδίαν σου και την καρδίαν του σπέρματός σου, διά να αγαπάς Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχῆς σου, διά να ζῆς. **7** Και θέλει επιφέρει Κύριος ο Θεός σου πάσας τας κατάρας ταύτας επί τους εχθρούς σου και επί τους μισούντάς σε, οίτινες σε κατεδίωξαν. **8** Και συ θέλεις επιστραφή και υπακούσῃς εις την φωνήν του Κυρίου, και θέλεις εκτελεῖ πάσας τας εντολάς αυτού, τας οποίας εγώ προστάζω εις σε σήμερα. **9** Και θέλει σε πληθύνει Κύριος ο Θεός σου εις πάντα τα έργα των χειρών σου, εις τον καρπόν της κοιτίας σου και εις τον καρπόν των κτηνών σου και εις τα γεννήματα της γῆς σου, εις αγαθόν· διότι ο Κύριος θέλει ευφρανθῆ πάλιν επί σε εις αγαθόν, καθώς ευφράνθη επί τους πατέρας σου, **10** εάν υπακούσῃς εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σου, ώστε να φυλάττῃς τας εντολάς αυτού και τα διατάγματα αυτού, τα γεγραμμένα εν τω βιβλίω του νόμου τούτου· εάν επιστραφῆς προς Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχῆς σου. **11** Επειδή η εντολή αυτή, την οποίαν εγώ προστάζω εις σε σήμερα, δεν είναι πολλά βραεία διά σε, ουδέ μακράν. **12** Δεν είναι εν τω ουρανῷ, ώστε να είπησ, Τις θέλει αναβῆ δι' ημάς εις τον ουρανόν και φέρι αυτήν προς ημάς, διά να ακούσωμεν αυτήν και να εκτελέσωμεν αυτήν; **13** ουδέ πέραν της θαλάσσης είναι, ώστε να είπησ, Τις θέλει διαπεράσει την θάλασσαν δι' ημάς και φέρι αυτήν προς ημάς, διά να ακούσωμεν αυτήν και να εκτελέσωμεν αυτήν; **14** Αλλά πολύ πλησίον σου είναι ο λόγος, εν τω στόματί σου και εν τη καρδίᾳ σου, διά να εκτελήσῃς αυτόν. **15** Ιδοῦ, εγώ έθεσα ενώπιόν σου σήμερα την ζωήν και το αγαθόν, και τον θάνατον και το κακόν· **16** καθότι εγώ προστάζω εις σε σήμερα να αγαπάς Κύριον τον Θεόν σου, να περιπατῆς εις τας οδοῦς αυτού και να φυλάττῃς τας εντολάς αυτού και τα διατάγματα αυτού και τας κρίσεις αυτού, διά να ζῆς και να πληθύνῃσαι και διά να σε ευλογῆσῃ Κύριος ο Θεός σου εν τη γῆ, εις την οποίαν εισέρχῃσαι διά να κληρονομήσῃς αυτήν. **17** Εάν όμως παρεκτραπῆ η καρδίᾳ σου και δεν υπακούσῃς, αλλά αποπλανηθῆς και προσκυνῆσῃς άλλους θεούς και λατρεύσῃς αυτούς, **18** εγώ αναγγέλλω προς εσάς σήμερα ότι εξάπαντος θέλετε αφανισθῆ· δεν θέλετε μακροημερεύσει επί της γῆς, προς την οποίαν διαβαίνεις τον Ιορδάνην, διά να εισέλθῃτε εκεί να κατακληρονομήσῃτε αυτήν. **19** Διαμαρτύρομαι προς εσάς

σήμερα τον ουρανόν και την γην, ότι έθεσα ενώπιόν σας την ζωήν και τον θάνατον, την ευλογίαν και την κατάραν· διά τούτο εκλέξατε την ζωήν, διά να ζῆτε συ και το σπέρμα σου· **20** διά να αγαπάς Κύριον τον Θεόν σου, διά να υπακούῃς εις την φωνήν αυτού, και διά να ήσαι προσηλωμένος εις αυτόν· διότι τούτο είναι η ζωῆ σου και η μακρότης των ημερῶν σου· διά να κατοικήσῃ επί της γῆς, την οποίαν ήμισεν ο Κύριος προς τους πατέρας σου, προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ, να δώσῃ εις αυτούς.

31 Και υπήγεν ο Μωϋσῆς και ελάλησε τους λόγους τούτους προς πάντα τον Ισραήλ· **2** και είπε προς αυτούς, Εκατόν εἴκοσι ετών εἶμαι εγώ σήμερα· δεν δύναμαι πλέον να εισέρχωμαι και να εξέρχωμαι, και ο Κύριος μοι είπε, Δεν θέλεις διαβῆ τον Ιορδάνην τούτον. **3** Κύριος ο Θεός σου, αυτός θέλει διαβῆ ἔμπροσθέν σου, αυτός θέλει καταστρέψῃ τα ἔθνη ταύτα απ' ἔμπροσθέν σου, και συ θέλεις κατακληρονομήσει αυτά· ο Ιησούς, αυτός θέλει διαβῆ ἔμπροσθέν σου, καθώς ελάλησεν ο Κύριος. **4** Και θέλει κάμει εις αυτά ο Κύριος, ως ἔκαμεν εις τον Σιών και εις τον Ωγ, τους βασιλεῖς των Αμορραίων, και εις την γην αυτών, τους οποίους εξωλόθρευσε. **5** Και θέλει παραδώσει αυτούς ο Κύριος ἔμπροσθέν σας, διά να κάμῃτε εις αυτούς κατά πάσας τας προσταγὰς τας οποίας προσέταξα εις εσάς. **6** Ανδρίζεσθε και θαρρεῖτε, μη φοβείσθε μηδέ δειλιάτε από προσώπου αυτών· διότι Κύριος ο Θεός σου, αυτός είναι ο πορευόμενος μετά σου· δεν θέλει σε αφήσει ουδέ θέλει σε εγκαταλείψῃ. **7** Και εκάλεσεν ο Μωϋσῆς τον Ιησοῦν και είπε προς αυτόν ενώπιον παντός του Ισραήλ, Ανδρίζου και θάρρει· διότι συ θέλεις εισαγάγει τον λαόν τούτον εις την γην, την οποίαν ὠμοσε Κύριος προς τους πατέρας αυτών να δώσῃ εις αυτούς, και συ θέλεις κληροδοτήσῃ αυτήν εις αυτούς. **8** και ο Κύριος, αυτός είναι ο προπορευόμενος σου· αυτός θέλει εἶσθαι μετά σου· δεν θέλει σε αφήσει ουδέ θέλει σε εγκαταλείψῃ μη φροῦ, μηδέ δειλιά. **9** Και ἔγραψεν ο Μωϋσῆς τον νόμον τούτον και παρέδωκεν αυτόν εις τους ιερείς τους υιούς του Λευί, τους βαστάζοντας την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου, και εις πάντας τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ. **10** Και προσέταξεν εις αυτούς ο Μωϋσῆς, λέγων, Εν τω τέλει εκάστου εβδόμου ἔτους, εν τω καιρῷ του ἔτους της ἀφέσεως, εν τη εορτῇ της σκηνοπηγίας, **11** όταν πας ο Ισραήλ συναχθῆ διά να εμφανισθῆ ενώπιον Κυρίου του Θεού σου, εν τω τόπω ὄντινα εκλέξῃ, θέλεις αναγινώσκει τον νόμον τούτον ενώπιον παντός του Ισραήλ εις ἐπίκοον αυτών. **12** Σύναξον τον λαόν, τους ἄνδρας και τας γυναῖκας και τα παιδιά και τον ξένον σου τον εντός των πυλῶν σου, διά να ακούσωσι και διά να μάθωσι και να φοβῶνται Κύριον τον Θεόν σας, και διά να προσέχωσι να εκτελώσι πάντας τους λόγους του νόμου τούτου. **13** και διά να ακούσωσι τα τέκνα αυτών, τα οποία δεν εξεύρουσι, και να μάθωσι να φοβῶνται Κύριον τον Θεόν σας πάσας τας ημέρας, ὡς ζῆτε επί της γῆς, προς την οποίαν διαβαίνετε τον Ιορδάνην διά να κληρονομήσῃτε αυτήν. **14** Και είπεν ο Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Ιδοῦ, πλησιάζουσιν αι ημέραι του θανάτου σου· κάλεσον τον Ιησοῦν, και παρουσιάσθητε εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου, διά να δώσω εις αυτόν προσταγὰς. Και υπήγεν ο Μωϋσῆς και ο Ιησούς και παρουσιάσθησαν εν τη σκηνῇ του μαρτυρίου. **15** Και εφάνη ο Κύριος εν τη σκηνῇ εν στόλῳ νεφέλης και εστάθη ο στόλος της νεφέλης επί της θύρας της σκηνῆς. **16** Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσῆν, Ιδοῦ, συ θέλεις κοιμηθῆ μετά των πατέρων σου· και σηκωθῆς ο λαός οὗτος θέλει πορνεύσει κατόπιν των ξένων θεῶν της γῆς, εις

την οποίαν αυτός εισέρχεται, και θέλει με εγκαταλείψει και παραβή την διαθήκη μου, την οποίαν έκαμον προς αυτούς: **17** τότε θέλει εξαφθή ο θυμός μου εναντίον αυτών την ημέραν εκείνην, και θέλω εγκαταλείψει αυτούς και θέλω κρύψει το πρόσωπόν μου απ' αυτών, και θέλουνσι εξαναλωθή: και θέλουνσι ευρεί αυτούς πολλά κακά και θλίψεις: ώστε θέλουνσι επειδή την ημέραν εκείνην, δεν εύρον ημάς τα κακά ταύτα, επειδή ο Θεός ημών δεν είναι εν μέσω ημών: **18** Και εγώ εξάπαντος θέλω κρύψει απ' αυτών το πρόσωπόν μου την ημέραν εκείνην, διά πάσας τας κακίας τας οποίας έπραξαν, διότι εστράφησαν προς θεούς ξένους. **19** Τώρα λοιπόν γράψατε εις εαυτούς την ωδήν ταύτην, και διδάξατε αυτήν εις τους υιούς Ισραήλ: βάλατε αυτήν εις το στόμα αυτών, διά να γείνη εις εμέ ωδή αυτή εις μαρτύριον εναντίον των υιών Ισραήλ. **20** Διότι αφού εισαγάγω αυτούς εις την γην, την οποίαν ώμοσα προς τους πατέρας αυτών, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, και αυτοί φάγωσι και χορτασθώσι και εμπλησθώσι, τότε θέλουνσι στραφή προς θεούς ξένους και θέλουνσι λατρεύσει αυτούς, και θέλουν με παροργίσει και παραβή την διαθήκη μου. **21** Και αφού εύρωσιν αυτούς πολλά κακά και θλίψεις, η ωδή αυτή θέλει μαρτυρήσει εναντίον αυτών ως μάρτυς: διότι δεν θέλει λησμονηθή από του στόματος του σπέρματος αυτών: επειδή εγώ γνωρίζω την πονηρίαν αυτών, την οποίαν εργάζονται έτι την σήμερον, πριν εισαγάγω αυτούς εις την γην την οποίαν ώμοσα. **22** Και έγγραψεν ο Μωϋσής την ωδήν ταύτην τη αυτή ημέρα, και εδίδαξεν αυτήν εις τους υιούς Ισραήλ. **23** Και προσέταξεν εις τον Ιησουν τον υιόν του Ναυή και είπεν, Ανδρίζου και θάρρει διότι συ θέλεις εισαγάγει τους υιούς Ισραήλ εις την γην την οποίαν ώμοσα προς αυτούς, και εγώ θέλω είσθαι μετά σου. **24** Και αφού ο Μωϋσής ετελείωσεν να γράφη τους λόγους του νόμου τούτου εις βιβλίον, έως τέλους, **25** τότε ο Μωϋσής προσέταξεν εις τους Λευίτας, τους βαστάζοντας την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου, λέγων, **26** Λάβετε τούτο το βιβλίον του νόμου, και θέσατε αυτό εις τα πλάγια της κιβωτούς της διαθήκης Κυρίου του Θεού σας, και θέλει είσθαι εκεί εις μαρτύριον κατά σου: **27** διότι εγώ εξεύρω την απειθειάν σου και τον τράχηλόν σου τον σκληρόν. Ιδού, ενώ είμαι ζων με σας σήμερον, ηπειθήσατε εις τον Κύριον: πόσω δε μάλλον μετά τον θάνατόν μου; **28** συνάξατε προς εμέ πάντας τους πρεσβυτέρους των φυλών σας και τους άρχοντάς σας, διά να λαλήσω τους λόγους τούτους εις επήκουσιν αυτών, και να επικαλεσθώ τον ουρανόν και την γην μάρτυρας εναντίον αυτών: **29** επειδή εξεύρω ότι μετά τον θάνατόν μου εξάπαντος θέλετε διαφθαρή και εκκλίνει από της οδού, την οποίαν προσέταξα εις εσάς: και θέλουνσι σας ευρεί τα κακά εις τας εσχάτας ημέρας, επειδή θέλετε πράξει κακά ενώπιον του Κυρίου, ώστε να παροργίσητε αυτόν με τα έργα των χειρών σας. **30** Και ελάλησεν ο Μωϋσής, εις επήκουσιν πάσης της συναγωγής του Ισραήλ, τους λόγους της ωδής ταύτης έως τέλους:

32 Πρόσχε, ουρανέ, και θέλω λαλήσει: και ακούη η γη τους λόγους του στόματός μου. **2** Η διδασκαλία μου θέλει σταλάξει ως η βροχή, ο λόγος μου θέλει καταβή ως η δρόσος, ως η ψεκάς επί την χλόην και ως ο όμβρος επί τον χόρτον: **3** διότι θέλω εξυμνήσει το όνομα του Κυρίου: απόδοτε μεγαλωσύνην εις τον Θεόν ημών. **4** Αυτός είναι ο Βράχος, τα έργα αυτού είναι τέλεια: διότι πάσαι αι οδοί αυτού είναι κρίσις: Θεός πιστός, και δεν υπάρχει αδικία εν αυτώ: δίκαιος και ευθύς είναι αυτός. **5** Ουτοί διεφθάρησαν: η κηλίς αυτών δεν είναι κηλίς των υιών αυτού: είναι γενεά σκολιά και διεστραμμένη. **6**

Ταύτα ανταποδίδετε εις τον Κύριον, λαέ μου: και ασύνετε; δεν είναι αυτός ο πατήρ σου, όστις σε εξηγόρασεν; αυτός όστις σε έπλασε και σε εμόρφωσεν; **7** Ενθυμήθητι τας αρχαίας ημέρας, συλλογίσθητι τα έτη πολλών γενεών: ερώτησον τον πατέρα σου, και αυτός θέλει σοι αναγγείλει, τους πρεσβυτέρους σου, και αυτοί θέλουνσι σοι ειπει: **8** ότε διεμερίζεν ο Ύψιστος τα έθνη, ότε διέσπειρε τους υιούς του Αδάμ, έστησεν τα όρια των λαών κατά τον αριθμόν των υιών Ισραήλ. **9** Διότι η μερίς του Κυρίου είναι ο λαός αυτού, ο Ιακώβ είναι το μέρος της κληρονομίας αυτού. **10** Εν γη ερήμω εύρηκεν αυτόν, και εν ερημία φρίκης και ολολυγμού: περιωδήγησεν αυτόν, παιδαγωγήσεν αυτόν, εφύλαξεν αυτόν ως κόρην οφθαλμού αυτού. **11** Καθώς ο αετός σκεπάζει την φωλεάν αυτού, περιθάλλει τους νεοσσούς αυτού, εξαπλώνων τας πτέρυγας αυτού αναλαμβάνει αυτούς, και σηκώνει αυτούς επί των πτερύγων αυτού, **12** ούτως ο Κύριος μόνος ωδήγησεν αυτόν, και δεν ήτο μετ' αυτού ξένος Θεός. **13** Ανεβίβασεν αυτούς επί τα έξοχα μέρη της γης, και έφαγον τα γεννήματα των αγρών: και εθήλασεν αυτούς μέλι εκ της πέτρας, και έλαιον εκ της σκληράς πέτρας, **14** Βούτυρον βωών και γάλα προβάτων, με πάχος αρνίων, και κριών θρεμμάτων της Βασάν, και τράγων, μετά του εξαίρετου άνθους του σίτου και έπιες οίνου, αίμα σταφυλής. **15** Ο δε Ιησουρούν επαχύνθη και απελάκτισεν: επαχύνθης, επλατώνθης, υπερελιπάνθης: τότε ελησμώνησεν: Θεόν τον πλάσαντα αυτόν, και κατεφρόνησεν τον Βράχον της σωτηρίας αυτού. **16** Παρώξυναν αυτόν εις ζηλοτυπίαν με ξένους θεούς, με βδελύγματα παρώξυναν αυτόν εις θυμόν. **17** εθυσίασαν εις δαιμόνια, ουχί εις τον Θεόν: εις θεούς, τους οποίους δεν εγνωρίζον, εις νέους θεούς νεωστί εισαχθέντας, τους οποίους δεν ελάτρευον οι πατέρες σας: **18** τον δε Βράχον τον γεννησαντά σε εγκατέλιπες, και ελησμώνησας τον Θεόν τον πλάσαντά σε. **19** Και είδεν ο Κύριος και απεστράφη αυτούς, διότι παρώργισαν αυτόν οι υιοί αυτού και αι θυγατέρες αυτού: **20** και είπε, Θέλω αποστρέψει το πρόσωπόν μου απ' αυτούς, θέλω ιδεί όποιον θέλει είσθαι το τέλος αυτών: διότι αυτόν είναι γενεά διεστραμμένη, υιοί εις τους οποίους δεν υπάρχει πίστις. **21** Αυτοί με παρώξυναν εις ζηλοτυπίαν με τα μη όντα θεόν: με τα είδωλα αυτών με παρώργισαν: και εγώ θέλω παροξύνει αυτούς εις ζηλοτυπίαν με τους μη όντας λαόν, με έθνος ασύνετον θέλω παροργίσει αυτούς. **22** Διότι πυρ εξήφθη εν τω θυμώ μου, και θέλει εκκαυθή έως εις τα κατώτατα του άδου, και θέλει καταφάγει την γην μετά των γεννημάτων αυτής, και θέλει καταφλογίσει τα θεμέλια των ορέων. (**Shool h7585**) **23** Θέλω επισωρεύσει επ' αυτούς κακά, πάντα τα βέλη μου θέλω εκκενώσει επ' αυτούς. **24** Θέλουνσι αναλωθή εκ της πείνης και καταφαγωγθή με φλογώδεις νόσους, και με πικρόν όλεθρον: και οδόντας θηρίων θέλω εξαποστείλει επ' αυτούς, και φαρμάκιον των ερπόντων επί της γης. **25** Έξωθον μάχαιρα, και έσωθεν τρόμος, θέλει καταναλώσει τον νεόν και την παρθένον, το θηλάζον νήπιον και τον πολιόν γέροντα. **26** Είπα, Ήθελον διασκορπίσει αυτούς, ήθελον εξαλείψει το μνημόσυνον αυτών εκ μέσου των ανθρώπων, **27** εάν δεν εφοβούμην την οργήν του εχθρού, μη πως υψηλοφρονήσωσιν οι εναντίοι αυτών, και είπωσιν, Η χειρ ημών η υψηλή, και ουχί ο Κύριος, έκαμε πάντα ταύτα. **28** Διότι είναι έθνος ασύνετον, και δεν υπάρχει εν αυτοίς φρόνησις. **29** Είθε να ήσαν σοφοί, να ενδούν τούτο, να εσυλλογίζοντο το τέλος αυτών. **30** Πως ήθελε δυνηθή εις να διώξη χιλίους, και δύο να τρέψωσιν εις φυγήν μυριάδας, εάν ο Βράχος αυτών δεν ήθελε πωλήσει αυτούς, και δεν ήθελε παραδώσει αυτούς ο Κύριος; **31** Διότι ο

βράχος αυτών δεν είναι ως ο Βράχος ημών· και αυτοί οι εχθροί ημών ας κρίνωσιν. **32** Επειδή εκ της αμπέλου των Σοδόμων είναι η άμπελος αυτών, και εκ των αγρών της Γομόρρας η σταφυλή αυτών είναι σταφυλή χολής, οι βότρες αυτών πικροί· **33** ο οίνος αυτών φαρμάκιον δρακόντων, και ανίατος ίος ασπίδος. **34** Δεν είναι τούτο αποταμιευμένον εις εμέ, εσφραγισμένον εις τους θησαυρούς μου; **35** Εις εμέ ανήκει η εκδίκησις και η ανταπόδοσις· ο πους αυτών εν καιρώ θέλει ολισθήσει· διότι πλησίον είναι η ημέρα της απωλείας αυτών, και τα μέλλοντα να έλθωσιν επ' αυτούς σπεύδουσι. **36** Διότι ο Κύριος θέλει κρίνει τον λαόν αυτού, και θέλει μεταμεληθή διά τους δούλους αυτού, όταν ιδη ότι απωλέσθη η δύναμις αυτών, και δεν έμεινεν ουδέν πεφυλαγμένον ουδέ αφειμένον. **37** Και θέλει ειπεί, Που είναι οι θεοί αυτών, ο βράχος εις τον οποίον είχαν το θάρρος αυτών; **38** οίτινες έτρωγον το πάχος των θυσιών αυτών, και έπινον τον οίνον των σπονδών αυτών; ας σηκώσωσι και ας σας βοηθήσωσιν, ας γείνωσιν εις εσάς σκέπη. **39** Ίδετε θάρα ότι εγώ, εγώ είμαι, και δεν είναι Θεός πλην εμού· εγώ θανάτων και ζωοποιώ· εγώ πληγώνω και ιατρεύω· και δεν υπάρχει ο ελευθερών εκ της χειρός μου. **40** Διότι εγώ υψώνω εις τον ουρανόν την χείρα μου, και λέγω, Ζω εγώ εις τον αιώνα· **41** εάν ακονίσω την αστραπηφόρον μάχαιράν μου, και επιβάλω την χείρα μου εις κρίσιν, θέλω κάμει εκδίκησιν εις τους εχθρούς μου, και θέλω ανταποδώσει εις τους μισούντάς με· **42** θέλω μεθύσει τα βέλη μου από αίματος, και η μάχαιρά μου θέλει καταφάγει κρέατα, από του αίματος των πεφονευμένων και των αιχμαλώτων, από της κεφαλής των αρχόντων των εχθρών. **43** Ευφράνθητε, έθνη, μετά του λαού αυτού· διότι θέλει εκδικήσει το αίμα των δούλων αυτού, και αποδώσει εκδίκησιν εις τους εναντίους αυτού, και καθαρίσει την γην αυτού και τον λαόν αυτού. **44** Και ήλθεν ο Μωϋσής, και ελάλησε πάντας τους λόγους της ωδής ταύτης εις επήκοον του λαού, αυτός και Ιησούς ο υιός του Ναυή. **45** Και ετελείωσεν ο Μωϋσής λαλών πάντας τους λόγους τούτους προς πάντα τον Ισραήλ. **46** Και είπε προς αυτούς, Θέσατε τας καρδίας σας εις πάντας τους λόγους, τους οποίους εγώ σήμερα διαμαρτύρομαι προς εσάς· τους οποίους θέλετε παραγγείλει εις τα τέκνα σας να προσέχωσιν εις το να εκτελώσι, πάντας τους λόγους του νόμου τούτου. **47** Διότι ούτος δεν είναι εις εσάς λόγος μάταιος· επειδή αυτή είναι η ζωή σας και διά του λόγου τούτου θέλετε μακροημερεύσει επί της γης, προς την οποίαν διαβαίνετε τον Ιορδάνην διά να κληρονομήσητε αυτήν. **48** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μωϋσήν την αυτήν εκείνην ημέραν, λέγων, **49** Ανάβα εις το όρος τούτο Αβαρίμ, εις το όρος Νεβώ, το εν τη γη Μωάβ κατέναντι της Ιεριχώ· και θεώρησον την γην Χαναάν, την οποίαν εγώ δίδω εις τους υιούς Ισραήλ εις ιδιοκτησίαν· **50** και τελεύτησον εν τω όρει όπου αναβαίνεις, και προσέθητι εις τον λαόν σου, καθώς ο αδελφός σου Ααρών ετελεύτησεν εν τω όρει Ωρ και προσετέθη εις τον λαόν αυτού· **51** διότι ηπειθήσατε εις εμέ μεταξύ των υιών Ισραήλ εις τα ύδατα της Μεριβά· κάδης, εν τη ερήμω Σίν· επειδή δεν με ηγηάσατε εν μέσω των υιών Ισραήλ· **52** όθεν απέναντι θέλει ιδεί την γην, εκεί όμως δεν θέλει εισέλθει, εις την γην την οποίαν εγώ δίδω εις τους υιούς Ισραήλ.

33 Και αυτή είναι η ευλογία, την οποίαν ηυλόγησε Μωϋσής ο άνθρωπος του Θεού τους υιούς Ισραήλ, προ της τελευτής αυτού· **2** και είπεν, Ο Κύριος ήλθεν εκ Σινά, και επεφάνη εις αυτούς εκ Σειφρ· επέλαμψεν εκ του όρους Φαράν, και ήλθε μετά μυριάδων αγίων· εκ της δεξιάς αυτού εξήλθε πυρ νόμου

δι' αυτούς. **3** Και, ηγάπησε τον λαόν υπό την χείρα σου είναι πάντες οι άγιοι αυτού· και εκάθηντο εις τους πόδας σου, διά να λάβωσι τους λόγους σου. **4** Νόμον προσέταξεν εις ημάς ο Μωϋσής, την κληρονομίαν της συναγωγής Ιακώβ. **5** Και ήτο βασιλεύς εν τω Ιεσουρού, ότε οι άρχοντες του λαού συνήχθησαν μετά των φυλών Ισραήλ. **6** Ζήτην ο Ρουβήν και ας μη αποθήναι, και ας ήναι ο λαός αυτού πολυάριθμος. **7** Και αυτή είναι η ευλογία του Ιούδα· και είπεν, Εισάκουσον, Κύριε, της φωνής του Ιούδα, και φέρε αυτόν εις τον λαόν αυτού· αι χείρες αυτού ας ήναι αντάρκεις εις αυτόν· και έσο βοήθεια εις αυτόν κατά των εχθρών αυτού. **8** Και περί του Λευί είπε, Τα Θουμμίμ σου και τα Ουρίμ σου ας ήναι μετά του ανθρώπου του οσίου σου, τον οποίον εδοκίμασας εν Μασά, και μετά του οποίου ηντιλόγησας εις τα ύδατα της Μεριβά· **9** όστις είπε προς τον πατέρα αυτού και προς την μητέρα αυτού, Δεν είδον αυτόν, και όστις απηρνήθη τους αδελφούς αυτού, ουδέ εγνώρισε τους υιούς αυτού· διότι ετήρησαν τον λόγον σου, και εφύλαξαν την διαθήκην σου. **10** Θέλουσι διδάσκει τας κρίσεις τον σου εις τον Ιακώβ, και τον νόμον σου εις τον Ισραήλ· θέλουσι βάλει θυμίαμα ενώπιόν σου, και ολοκαυτώματα επί το θυσιαστήριόν σου. **11** Ευλόγησον, Κύριε, τα τάγματα αυτού, και δέχθητι τα έργα των χειρών αυτού· σύνθλασον την οσφόν των επανισταμένων επ' αυτόν, και των μισούντων αυτόν, ώστε να μη εγερθώσι πλέον. **12** Περί του Βενιαμίν είπεν, Ο ηγαπημένος του Κυρίου θέλει κατοικεί εν ασφαλεία πλησίον αυτού· ο Κύριος θέλει περισκεπέι αυτόν πάσας τας ημέρας, και μεταξύ των ώμων αυτού θέλει αναπαύεσθαι. **13** Και περί του Ιωσήφ είπεν, Ευλογημένη ας ήναι παρά Κυρίου η γη αυτού, από των πολυτίμων δώρων του ουρανού, από της δρόσου, και από της κάτω κειμένης αβύσσου, **14** και από των εκ του ήλιου πολυτίμων καρπών, και από των εκ της σεληίνης πολυτίμων δώρων, **15** και από των εξαιρέτων αγαθών των αρχαίων ορέων, και από των πολυτίμων αγαθών των αιωνίων βουνών, **16** και από των πολυτίμων αγαθών της γης και του πληρώματος αυτής· και η ευδοκία του φανέντος εν τη βάτω ας έλθη επί την κεφαλήν του Ιωσήφ, και επί την κορυφήν του εκλεκτού μεταξύ των αδελφών αυτού. **17** Η δόξα αυτού ας ήναι ως του πρωτοτόκου του ταύρου αυτού, και τα κέρατα αυτού ως τα κέρατα του μονοκέρωτος· δι' αυτών θέλει κερατίσει τα έθνη έως των άκρων της γής και αύται είναι αι μυριάδες του Εφραΐμ, και αύται αι χιλιάδες του Μανασσή. **18** Και περί του Ζαβουλών είπεν, Ευφραίνου, Ζαβουλών, εν τη εξόδω σου· και Ισάχαρ, εις τας σκηνάς σου. **19** Θέλουσι καλέσει τους λαούς εις το όρος εκεί θέλουσι προσφέρει θυσίας δικαιοσύνης· διότι θέλουσι θηλάσει την αφθονίαν της θαλάσσης, και τους κεκρυμμένους θησαυρούς της άμμου. **20** Και περί του Γαδ είπεν, Ευλογημένος ο πλατύνων τον Γάδ· κάθηται ως Λέων, και διασπαράττει βραχίονα και κεφαλήν. **21** Και προέβλεψε δι' εαυτόν την πρώτην μερίδα· διότι εκεί το μερίδιον του νομοθέτου ήτο διαπεφυλαγμένον· και ήλθε μετά των αρχόντων του λαού, εξεπλήρωσε την δικαιοσύνην του Κυρίου και τας κρίσεις αυτού μετά του Ισραήλ. **22** Και περί του Δαν είπεν, Ο Δαν είναι σκύμνος λέοντος· θέλει ηηδήσει από Βασάν. **23** Και περί του Νεφθαλί είπεν, Ω Νεφθαλί, κεχορτασμένη ευδοκίας, και πεπληρωμένη της ευλογίας του Κυρίου, κληρονόμησον την δύσιν και την μεσημβριαν. **24** Και περί του Ασήρ είπεν, Ας ήναι ευλογημένος από τέκνων ο Ασήρ· ας ήναι δεκτός εις τους αδελφούς αυτού, και εις έλαιον ας βάψη τον πόδα αυτού. **25** Σίδηρος και χαλκός ας ήναι τα υποδήματά σου, και η δύναμις

σου ως αι ημέραι σου. **26** Δεν είναι ουδείς ως ο Θεός του Ιεσουρούν, όστις επιβαίνει επί τους ουρανοούς προς βοήθειάν σου, και εν τη μεγαλοπρεπεία αυτού επί το στερέωμα. **27** Ο Θεός ο αιώνιος είναι καταφυγή, και υποστήριγμα οι αιώνιοι βραχίονες· και θέλει εκδιώξει τον εχθρόν απ' έμπροσθέν σου, και θέλει ειπεί, Εξολόθρευσον. **28** Τότε ο Ισραήλ θέλει κατοικήσει μόνος εν ασφαλεία· ο οφθαλμός του Ιακώβ θέλει είσθαι επί γης σίτου και οίνου· και οι ουρανοί αυτού θέλουσι σταλάζει δρόσον. **29** Μακάριος συ, Ισραήλ. Τις όμοίός σου, λαέ σωζόμενε υπό του Κυρίου, όστις είναι η ασπίς της βοηθείας σου, και η μάχιρα της υπεροχής σου· και θέλουσιν υποταχθή οι εχθροί σου εις σε, και συ θέλεις πατήσσει επί τον τράχηλον αυτών.

34 Και ανέβη ο Μωϋσής από των πεδιάδων Μωάβ εις το όρος Νεβώ, εις την κορυφήν Φασγά· την κατέναντι της Ιεριχώ. Και έδειξεν εις αυτόν ο Κύριος πάσαν την γην Γαλαάδ έως Δαν, **2** και πάσαν την γην Νεφθαλί, και την γην του Εφραΐμ και του Μανασσή, και πάσαν την γην του Ιούδα, έως της θαλάσσης της εσχάτης, **3** και την μεσημβριαν και την πεδιάδα της κοιλάδος της Ιεριχώ, πόλεως φοινίκων, έως Σηγώρ. **4** Και ο Κύριος είπε προς αυτόν, Αύτη είναι η γη, την οποίαν εγώ ώμοσα προς τον Αβραάμ, προς τον Ισαάκ και προς τον Ιακώβ, λέγων, εις το σπέρμα σου θέλω δώσει αυτήν· εγώ σε έκαμα να ίδης αυτήν με τους οφθαλμούς σου, εκεί όμως δεν θέλεις διαπεράσει. **5** Και ετελεύτησεν εκεί ο Μωϋσής, ο θεράπων του Κυρίου, εν τη γη Μωάβ, κατά τον λόγον του Κυρίου. **6** Και έθαψεν αυτόν εν κοιλάδι εν τη γη Μωάβ, κατέναντι του Βαιθ-φεγώρ· και ουδείς γνωρίζει την ταφήν αυτού έως της σήμερον. **7** Και ήτο ο Μωϋσής εκατόν είκοσι ετών, ότε απέθανε· δεν ημαυρώθησαν οι οφθαλμοί αυτού, ουδέ ηλαττώθη η δύναμις αυτού. **8** Και έκλαυσαν οι υιοί Ισραήλ τον Μωϋσήν εις τας πεδιάδας του Μωάβ· τριάκοντα ημέρας· και ετελειώθησαν αι ημέραι του κλαυθμού του πένθους του Μωϋσέως. **9** Και Ιησούς ο υιός του Ναυή ήτο πλήρης πνεύματος σοφίας· διότι ο Μωϋσής είχεν επιθέσει τας χείρας αυτού επ' αυτόν· και υπήκουον εις αυτόν οι υιοί Ισραήλ· και έκαμνον καθώς προσέταξε Κύριος εις τον Μωϋσήν. **10** Και δεν ηγέρθη πλέον εν τω Ισραήλ προφήτης ως ο Μωϋσής, τον οποίον εγνώρισεν ο Κύριος πρόσωπον προς πρόσωπον, **11** εις πάντα τα σημεία και τεράστια, τα οποία ο Κύριος απέστειλεν αυτόν να κάμη εν τη γη της Αιγύπτου, εις τον Φαραώ και εις πάντας τους δούλους αυτού και εις πάσαν την γην αυτού, **12** και εις πάσαν την χείρα την κραταιάν, και εις πάντα τα θαυμάσια τα μεγάλα, τα οποία έκαμεν ο Μωϋσής ενώπιον παντός του Ισραήλ.

δεκάτην του πρώτου μηνός και εστρατοπέδευσαν εν Γαλιλάϊς προς το ανατολικόν μέρος της Ιεριχώ. **20** Και τους δώδεκα εκείνους λίθους, τους οποίους έλαβον εκ του Ιορδάνου, έστησεν ο Ιησούς εν Γαλιλάϊς. **21** Και είπε προς τους υιούς Ισραήλ, λέγων, Όταν εις το μέλλον ερωτώσιν οι υιοί σας τους πατέρας αυτών, λέγοντες, Τι δηλοῦσιν οι λίθοι οὗτοι; **22** τότε θέλετε αναγγεῖλει προς τους υιούς σας, λέγοντες, Διά Ξηράς διέβη ο Ισραήλ τον Ιορδάνην τούτον· **23** διότι απεξήραεν Κύριος ο Θεός σας τα ύδατα του Ιορδάνου έμπροσθέν σας, εωσού διέβητε, καθώς έκαμε Κύριος ο Θεός σας εις την Ερυθράν θάλασσαν, την οποίαν απεξήραναν έμπροσθεν ημών, εωσού διέβημεν· **24** διά να γνωρίσωσι πάντες οι λαοί της γης την χείρα του Κυρίου, ότι είναι κραταιά· διά να φοβήσθε Κύριον τον Θεόν σας πάντοτε.

5 Και ότε ήκουσαν πάντες οι βασιλείς των Αμορραίων, οι πέραν του Ιορδάνου προς δυσμάς, και πάντες οι βασιλείς των Χαναανίων, οι παρά την θάλασσαν, ότι ο Κύριος απεξήρανε τα ύδατα του Ιορδάνου απ' έμπροσθεν των υιών Ισραήλ εωσού διέβησαν, διελύθησαν αι καρδια αυτών· και δεν έμεινε πλέον εις αυτούς πνοή, από του φόβου των υιών Ισραήλ. **2** Και εκείνον τον καιρόν ειπεν ο Κύριος προς τον Ιησούν, Κάμε εις σεαυτών λιθίνας μαχαίρας κοπτεράς, και περιέτεμε εκ δευτέρου τους υιούς Ισραήλ. **3** Και έκαμεν ο Ιησούς εις εαυτόν λιθίνας μαχαίρας κοπτεράς, και περιέτεμε τους υιούς Ισραήλ επί του βουνού των ακροβυστιών. **4** Και η αιτία, διά την οποίαν ο Ιησούς έκαμε την περιτομήν, είναι ότι πας ο λαός ο εξελθών εξ Αιγύπτου, τα αρσενικά, πάντες οι άνδρες του πολέμου, απέθανον εν τη ερήμω καθ' οδόν, αφού εξήλθον εξ Αιγύπτου. **5** Και πας ο λαός ο εξελθών ο περιετιμμένος πας δε ο λαός όστις εγεννήθη εν τη ερήμω καθ' οδόν, αφού εξήλθον εξ Αιγύπτου, δεν είχε περιτιμηθή. **6** Διότι τεσσαράκοντα έτη περιήρχοντο οι υιοί Ισραήλ εν τη ερήμω, εωσού ετελεύτησαν πας ο λαός, οι άνδρες του πολέμου, οι εξελθόντες εξ Αιγύπτου, επειδή δεν υπήκουσαν εις την φωνήν του Κυρίου· προς τους οποίους ο Κύριος ώμοσεν, ότι δεν θέλει αφήσει αυτούς να ιδώσι την γην, την οποίαν ώμοσεν ο Κύριος προς τους πατέρας αυτών ότι θέλει δώσει εις ημάς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι. **7** Αντί δε τούτων αντικατέστησε τους υιούς αυτών, τους οποίους ο Ιησούς περιέτεμε· διότι ήσαν απερίτμητοι, επειδή δεν είχαν περιτέμει αυτούς καθ' οδόν. **8** Και αφού ετελείωσαν περιτέμνοντες πάντα τον λαόν, εκάθητον εις τους τόπους αυτών εν τω στρατοπέδω, εωσού ιατρεύθησαν. **9** Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Ταύτην την ημέραν αφήρεσα αφ' υμών τον ονειδισμόν της Αιγύπτου. Διά τούτο ωνομάσθη ο τόπος εκείνος Γάλαγα έως της σήμερον. **10** Και οι υιοί Ισραήλ εστρατοπέδευσαν εν Γαλιλάϊς και έκαμον το πάχος τη δεκάτη τετάρτη του μηνός προς το εσπέρας, εις τας πεδιάδας της Ιεριχώ. **11** Και τη επαύριον του πάσχα έφαγον άζυμα από του σίτου της γης, και σίτον πεφυγγέμον την αυτήν εκείνην ημέραν. **12** Και τη επαύριον αφού έφαγον από του σίτου της γης, εξέλιπε το μάννα· και δεν είχαν πλέον μάννα οι υιοί Ισραήλ, αλλ' έτρωγον από των γεννημάτων της γης Χαναάν τον ενιαυτόν εκείνον. **13** Και ότε ο Ιησούς ήτο πλησίον της Ιεριχώ, ύψωσε τους οφθαλμούς αυτού και είδε, και ιδού, ίστατο κατέναντι αυτού άνθρωπος και η ρομφαία αυτού ήτο γεγυμνωμένη εν τη χειρί αυτού· και προσελθών ο Ιησούς είπε προς αυτόν, Ημέτερος είσαι ή των υπεναντίων ημών; **14** Ο δε είπεν, Ουχι· αλλ' εγώ Αρχιστράτηγος της δυνάμεως του Κυρίου τώρα ήλθον. Και έπεσον ο Ιησούς επί την γην κατά πρόσωπον αυτού και προσεκύνησε, και είπε προς αυτόν, Τι προστάζει ο κύριός μου εις τον δούλον αυτού; **15** Και ο Αρχιστράτηγος της

δυνάμεως του Κυρίου είπε προς τον Ιησούν, Λύσον το υπόδημά σου εκ των ποδών σου· διότι ο τόπος, επί του οποίου ίστασαι, είναι άγιος. Και ο Ιησούς έκαμεν ούτω.

6 Η δε Ιεριχώ ήτο συγκεκλεισμένη και χωρωμένη εξ αιτίας των υιών Ισραήλ· ουδείς εξήρχετο και ουδείς εισήρχετο. **2** Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Ιδού, παρέδωκα εις την χείρα σου την Ιεριχώ και τον βασιλέα αυτής και τους δυνατούς εν ισχύϊ. **3** Και θέλετε περιέλθει την πόλιν, πάντες οι άνδρες του πολέμου, κύκλω της πόλεως άπαξ· ούτω θέλεις κάμνει εξ ημέρας. **4** Και επτά ιερείς θέλουν βασταάζει την εβδόμην ημέραν θέλετε περιέλθει την πόλιν επτάκις και οι ιερείς θέλουν σαλπίζει με τας σάλπιγγας. **5** Και όταν σαλπίσωσι με την κερατίνην επεκτείνοντες, καθώς ακούσητε τον ήχον της σάλπιγγος, πας ο λαός θέλει αλαλάξει μέγαν αλαλαγμόν, και θέλει καταπέσει το τείχος της πόλεως υπ' εαυτού, και ο λαός θέλει αναβή, έκαστος κατ' ενώπιον αυτού. **6** Και εκάλεσεν Ιησούς ο υιός του Ναυή τους ιερείς και είπε προς αυτούς, Λάβετε την κιβωτόν της διαθήκης, και επτά ιερείς ας βασταάζωσιν επτά σάλπιγγας κερατίνας έμπροσθεν της κιβωτού του Κυρίου. **7** Και είπε προς τον λαόν, Περάσατε και περιέλθετε την πόλιν, και οι ώπλισμένοι ας περάσωσιν έμπροσθεν της κιβωτού του Κυρίου. **8** Και αφού ο Ιησούς ελάλησε προς τον λαόν, οι επτά ιερείς βασταάζοντες τας επτά κερατίνας σάλπιγγας έμπροσθεν του Κυρίου επέρασαν και εσάλπιζον με τας σάλπιγγας, και η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου ηκολούθει αυτούς. **9** Και οι ώπλισμένοι προπορεύοντο των ιερών, των σαλπίζοντων με τας σάλπιγγας, και η οπισθοφυλακή ηκολούθει όπισθεν της κιβωτού, ενώ οι ιερείς προχωρούντες εσάλπιζον με τας σάλπιγγας. **10** Και προσέταξεν ο Ιησούς τον λαόν, λέγων, Δεν θέλετε αλαλάξει, ουδέ θέλει ακουσθή η φωνή σας, ουδέ θέλει εξέλθει λόγος εκ του στόματός σας, μέχρι της ημέρας καθ' ην έθλω σας ειπει να αλαλάξητε· τότε θέλετε αλαλάξει. **11** Και η κιβωτός του Κυρίου περιήλθε την πόλιν κύκλω άπαξ· και ήλθον εις το στρατόπεδον και διενυκτέρευσαν εν τω στρατοπέδω. **12** Και εξηγέρθη ο Ιησούς το πρωϊ, και οι ιερείς εσήκωσαν την κιβωτόν του Κυρίου. **13** και οι επτά ιερείς, βασταάζοντες τας επτά κερατίνας σάλπιγγας, προπορεύοντο της κιβωτού του Κυρίου, πορευόμενοι και σαλπίζοντες με τας σάλπιγγας και έμπροσθεν αυτών επορεύοντο οι ώπλισμένοι· η δε οπισθοφυλακή ηκολούθει όπισθεν της κιβωτού του Κυρίου, ενώ οι ιερείς προχωρούντες εσάλπιζον με τας σάλπιγγας. **14** Και την δευτέραν ημέραν περιήλθον την πόλιν άπαξ, και επέστρεψαν εις το στρατόπεδον ούτως έκαμον εξ ημέρας. **15** Και την εβδόμην ημέραν εξηγέρθησαν περί τα χαράγματα και περιήλθον την πόλιν επτάκις κατά τον αυτόν τρόπον· μόνον εν ταύτη τη ημέρα περιήλθον την πόλιν επτάκις. **16** Και εις την εβδόμην φοράν, ενώ εσάλπιζον οι ιερείς με τας σάλπιγγας, είπεν ο Ιησούς προς τον λαόν, Αλαλάξατε· διότι ο Κύριος παρέδωκεν εις εσάς την πόλιν· και η πόλις θέλει είσθαι ανάθεμα εις τον Κύριον, αυτή και πάντα τα εν αυτή· εις μόνην την Ραάβ την πόρνην θέλει φυλαχθή η ζωή, εις αυτήν και εις πάντας τους όντας εν τη οικία μετ' αυτής· διότι έκρυψε τους κατασκόπους, τους οποίους απεστείλαμεν· **18** σεις όμως φυλάχθητε από του αναθέματος, διά να μη γινήτε ανάθεμα, λαμβάνοντες από του αναθέματος, και καταστήσητε το στρατόπεδον του Ισραήλ ανάθεμα και ταραξήτε αυτό· **19** άπαν δε το αργύριον και το χρυσίον και τα σκεύη τα χάλκινα και τα σιδηρά είναι αφιερωμένα εις τον Κύριον· εις το θησαυροφυλάκιον του Κυρίου

θέλουσιν εισαχθή. **20** Και ηλάλαξεν ο λαός, ότε εσάλπισαν με τας σάλπιγγας· και ως ήκουσεν ο λαός την φωνήν των σαλπγγων, τότε ηλάλαξεν ο λαός αλαλαγμόν μέγαν, και κατέπεσε το τείχος υφ' αυτού, και ανέβη ο λαός εις την πόλιν, έκαστος κατ' ενώπιον αυτου, και εκυρίευσαν την πόλιν. **21** Και εξωλόθρευσαν εν στόματι μαχαίρας πάντας τους εν τη πόλει, άνδρας και γυναίκας, νέους και γέροντας, και βόας και πρόβατα και όνους. **22** Είπε δε ο Ιησούς προς τους δύο άνδρας, τους κατασκοπεύσαντας την γην, Εισέλθετε εις την οικίαν της πόρνης και εξαγάγετε εκείθεν την γυναίκα, και πάντα όσα έχει, καθώς ώμόσατε προς αυτήν. **23** Και εισήλθον οι νέοι οι κατασκοποι και εξήγγαγον την Ραάβ και τον πατέρα αυτης και την μητέρα αυτης και τους αδελφούς αυτης, και πάντα όσα είχε· και εξήγαγον πάσαν την συγγενειαν αυτης και εφύλαξαν αυτους έξω του στρατοπέδου του Ισραήλ. **24** Και κατέκαυσαν την πόλιν εν πυρί και πάντα τα εν αυτή· μόνον το αργύριον και το χρυσίον και τα σκεύη τα χάλκινα και τα σιδηρά έδωκαν εις το θησαυροφυλάκιον του οικου του Κυρίου. **25** Και εις την Ραάβ την πόρνην και εις την οικογενειαν του πατρός αυτης και εις πάντα όσα είχε, ο Ιησούς εφύλαξε την ζωήν· και κατοικεί εν τω μέσω του Ισραήλ έως της σημερον· διότι έκρυψε τους κατασκοπούς, τους οποίους απέστειλεν ο Ιησούς διά να κατασκοπεύσωσι την Ιεριχώ. **26** Και ώμοσεν ο Ιησούς κατ' εκείνον τον καιρόν, λέγων, Κατηραμένος ενώπιον του Κυρίου ο άνθρωπος, όστις αναστήσῃ και κτίσῃ την πόλιν ταύτην την Ιεριχώ· με τον θάνατον του πρωτοτόκου υιου αυτου θέλει βάλει τα θεμέλια αυτης, και με τον θάνατον του νεωτάτου υιου αυτου θέλει στήσῃ τας πόλας αυτης. **27** Και ο Κύριος ήτο μετά του Ιησού, και το όνομα αυτου διεφημίση κατ' όλην την γην.

7 Οι δε υιοί Ισραήλ έκαμον παράβασιν εις το ανάθεμα· διότι Αχάν, ο υιός του Χαρμί, υιου του Ζαβδί, υιου του Ζερά, εκ της φυλής Ιούδα, έλαβεν από του αναθέματος· και εξήψθη η οργή του Κυρίου κατά των υιών Ισραήλ. **2** Και απέστειλεν ο Ιησούς ανθρώπους εκ της Ιεριχώ εις Γαί, την πλησίον της Βαιθ-αυέν, προς το ανατολικόν μέρος της Βαιθήλ· και είπε προς αυτους λέγων, Ανάβητε και κατασκοπεύσατε την γην. Και οι άνθρωποι ανέβησαν και κατεσκόπευσαν την Γαί. **3** Και επιστρέψαντες προς τον Ιησούν είπαν προς αυτον, Ας μη αναβή κατ' ο λαός, αλλ' υς δύο ή τρεις χιλιάδες άνδρες ας αναβώσι και ας πατάξωσι την Γαί· μη βάλῃς πάντα τον λαόν εις κόπον φέρων αυτον έως εκεί· διότι είναι ολίγοι. **4** Και ανέβησαν εκεί εκ του λαού ως τρεις χιλιάδες άνδρες και έφυγον από προσώπου των ανδρών της Γαί. **5** Και οι άνδρες της Γαί επάταξαν εξ αυτών έως τριάκοντα εξ άνδρας και κατεδίωξαν αυτους απ' έμπροσθεν της πόλης έως Σιβαρείμ, και επάταξαν αυτους εις το κατωφερές· διά το οποίον αι καρδίαι του λαου διελύθησαν, και έγειναν ως ύδωρ. **6** Και διέρρηξεν ο Ιησούς τα ιμάτια αυτου, και έπεσε κατά γης επί πρόσωπον αυτου, έμπροσθεν της κιβωτου του Κυριου έως εσπέρας, αυτός και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, και επέθεσαν χύμα επί τας κεφαλάς αυτών. **7** Και είπεν ο Ιησούς, Α Δέσποτα Κύριε, διά τι διεβίβασας τον λαόν τούτον διά του Ιορδάνου, διά να μας παραδώσης εις τας χείρας των Αμορραίων, ώστε να αφανίσωσιν ημάς; είθε να ευχαριστούμεθα καθήμενοι πέραν του Ιορδάνου. **8** Ω Κύριε, τι να είπω, αφού ο Ισραήλ έστρεψε τα νώτα έμπροσθεν των εχθρών αυτου; **9** και ακούσαντες οι Χαναναίοι και πάντες οι κάτοικοι της γης, θέλουσι περικυκλώσει ημάς και εξαλείψει το όνομα ημών από της γής· και τι θέλεις κάμει περί του ονοματός σου του μεγάλου; **10** Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Σηκώθητι· διά τι

έπεσες ούτως επί το πρόσωπόν σου; **11** ημάρτησεν ο Ισραήλ, και μάλιστα παρέβησαν την διαθήκην μου, την οποίαν προσέταξα αυτους· και έτι έλαβον από του αναθέματος και έτι έκλεψαν και έτι εψεύσθησαν και έτι έβαλον αυτό εις τα σκεύη αυτών· **12** διά τούτο δεν θέλουσι δυνηθή οι υιοί Ισραήλ να σταθώσιν έμπροσθεν των εχθρών αυτών, αλλα θέλουσι στρέψει τα νώτα έμπροσθεν των εχθρών αυτών, διότι έγειναν ανάθεμα· ουδέ έβλω είσθαι πλέον με σας, εάν δεν εξαλείψητε το ανάθεμα εκ μέσου σας. **13** σηκωθείς αγίασον τον λαόν και ειπέ, Αγιάσθητε διά την αύριον· διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ανάθεμα είναι εν τω μέσω σου, Ισραήλ· δεν δύνασαι να σταθής έμπροσθεν των εχθρών σου, εωσουσ αφαιρέσῃτε το ανάθεμα εκ μέσου σας. **14** προσέλθετε λοιπόν το πρωί κατά τας φυλάς σας και η φυλή, την οποίαν πιάση ο Κύριος, θέλει προσέλθει κατά συγγενείας· και η συγγενεια, την οποίαν πιάση ο Κύριος, θέλει προσέλθει κατ' οικογενείας και η οικογένεια, την οποίαν πιάση ο Κύριος, θέλει προσέλθει κατά άνδρας. **15** και όστις πιασθή έχων το ανάθεμα, θέλει κατακαυθή εν πυρί, αυτός και πάντα όσα έχει· διότι παρέβη την διαθήκην του Κυριου και διότι έπραξεν ανομίαν εν τω Ισραήλ. **16** Και εξεγερθείς ο Ιησούς το πρωί, προσήγαγε τον Ισραήλ κατά τας φυλάς αυτών· και επιάσθη η φυλή του Ιούδα· **17** και προσήγαγε τας συγγενείας του Ιούδα, και επιάσθη η συγγενεια των Ζαραϊτών· και προσήγαγε την συγγενειαν των Ζαραϊτών κατά άνδρας, και επιάσθη ο Ζαβδί· **18** και προσήγαγε την οικογένειαν αυτου κατά άνδρας, και επιάσθη ο Αχάν, ο υιός του Χαρμί, υιου του Ζαβδί, υιου του Ζερά, εκ της φυλής Ιούδα. **19** Και είπεν ο Ιησούς προς τον Αχάν, Τέκνον μου, δος τώρα δόξαν εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ, και εξομολογήθητι εις αυτον, και ειπέ μοι τώρα τι έπραξας· μη κρύψῃς αυτό απ' εμου. **20** Και απεκρίθη ο Αχάν προς τον Ιησούν και είπε, Αληθώς εγώ ήμαρτον εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ και έπραξα ούτω και ούτω· **21** ιδών μεταξύ των λαφύρων μίαν καλήν Βαβυλωνικην στολήν και διακοσίους σίκλους αργυριου και έλασμα χρυσου βάρους πεντήκοντα σίκλων, επεθύμισα αυτά και έλαβον αυτά· και ιδού, είναι κεκρυμμένα εν τη γη, κατά το μέσον της σκηνης μου, και το αργύριον υποκάτω αυτών. **22** Και απέστειλεν ο Ιησούς ανθρώπους· και έτρεξαν εις την σκηνήν, και ιδού, ήσαν κεκρυμμένα εν τη σκηνη αυτου, και το αργύριον υποκάτω αυτών. **23** Και έλαβον αυτά εκ μέσου της σκηνης, και έφεραν αυτά προς τον Ιησούν και προς πάντας τους υιούς Ισραήλ, και έθεσαν αυτά ενώπιον του Κυριου. **24** Τότε ο Ιησούς, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτου, επίασαν τον Αχάν τον υιόν του Ζερά, και το αργύριον και την στολήν και το έλασμα του χρυσου και τους υιους αυτου και τας θυγατέρας αυτου και τους βόας αυτου και τους όνους αυτου και τα πρόβατα αυτου και την σκηνήν αυτου και πάντα όσα είχε, και έφεραν αυτους εις την κοιλάδα Αχώρ. **25** Και είπεν ο Ιησούς, Διά τι κατετάραξας ημάς; ο Κύριος θέλει σε καταταράξει την ημέραν ταύτην. Και πας ο Ισραήλ ελιθοβόλησαν αυτον με λίθους και κατέκαυσαν αυτους εν πυρί και ελιθοβόλησαν αυτους με λίθους. **26** Και έστησαν επ' αυτον σωρόν λίθων μέγαν, όστις μένει έως της σημερον· ούτως έπαυσεν ο Κύριος από της εξάψευς του Θυμου αυτου· διά τούτο καλείται το όνομα του τόπου εκείνου Κοιλιάς Αχώρ έως της ημερας ταύτης.

8 Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Μη φοβηθής μηδέ δειλιάσης· λάβε μετά σου πάντας τους πολεμικούς άνδρας, και σηκωθείς ανάβα εις Γαί· ιδού, εγώ παρέδωκα εις την χείρα σου· τον βασιλέα της Γαί και τον λαόν αυτου και την πόλιν

αυτού και την γην αυτού. **2** και θέλεις κάμει εις την Γαί και εις τον βασιλέα αυτής, καθώς έκαμες εις την Ιεριχώ και εις τον βασιλέα αυτής μόνον τα λάφυρα αυτής και τα κτήνη αυτής θέλετε λαφυραγωγήσει εις εαυτούς στήσον ενέδραν κατά της πόλεως όπισθεν αυτής. **3** Και εσηκώθη ο Ιησούς και πας ο λαός ο πολεμιστής, διά να αναβώσιν εις την Γαί και εξέλεξαν ο Ιησούς τριάκοντα χιλιάδας άνδρας δυνατούς εν ισχύί και εξαπέστειλεν αυτούς διά νυκτός, **4** και προσέταξαν εις αυτούς λέγων, Ιδού, σεις θέλετε ενεδρεύει κατά της πόλεως όπισθεν αυτής μη απομακρυνθήτε πολύ από της πόλεως, και να ήσθε πάντες έτοιμοι. **5** Εγώ δε και πας ο λαός ο μετ' εμού θέλομεν πλησιάσει εις την πόλιν· και όταν εξέλθωσιν εναντίον ημών, καθώς πρότερον, τότε ημείς θέλομεν φύγει απ' έμπροσθεν αυτών. **6** και θέλουσιν εξέλθει κατόπιν ημών, εωσού απομακρύνωμεν αυτούς από της πόλεως, διότι θέλουσιν ειπέι, Αυτοί φεύγουσιν απ' έμπροσθεν ημών, καθώς πρότερον· και ημείς θέλομεν φύγει απ' έμπροσθεν αυτών. **7** τότε σεις σηκωθέντες εκ της ενέδρας, θέλετε κυριεύει την πόλιν· διότι Κύριος ο Θεός σας θέλει παραδώσει αυτήν εις την χείρα σας. **8** και αφού κυριεύσητε την πόλιν, θέλετε καύσει την πόλιν εν πυρί κατά την προσταγήν του Κυρίου θέλετε κάμει ιδού, προσέταξα εις εσάς. **9** Ο Ιησούς λοιπόν εξαπέστειλεν αυτούς, και υπήγον εις ενέδραν και εκάθισαν μεταξύ Βαιθήλ και Γαί, προς το δυτικόν μέρος της Γαί· ο δε Ιησούς έμεινε την νύκτα εκείνην εν τω μέσω του λαού. **10** Και εξεγερθείς ο Ιησούς το πρωί, επισκέφθη τον λαόν, και ανέβη αυτός και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, έμπροσθεν του λαού προς Γαί. **11** Και πας ο λαός ο πολεμιστής, ο μετ' αυτού, ανέβη και επλησίασε και ήλθε κατέναντι της πόλεως και εστρατοπέδευσε κατά το βόρειον μέρος της Γαί· ήτο δε κοιλιάς μεταξύ αυτών και της Γαί. **12** Και λαβών έως πέντε χιλιάδας ανδρών, εκάθισεν αυτούς εις ενέδραν μεταξύ Βαιθήλ και Γαί, προς το δυτικόν μέρος της πόλεως. **13** Και αφού διέταξαν τον λαόν, άπαν το στρατεύμα το προς βορράν της πόλεως και την ενέδραν αυτού προς δυσμάς της πόλεως, υπήγον ο Ιησούς εκείνην την νύκτα εις το μέσον της κοιλάδος. **14** Και ως είδεν ο βασιλεύς της Γαί, αυτός και πας ο λαός αυτού, οι άνδρες της πόλεως, έσπευσαν και εξηγέρθησαν πρωί και εξήλθον εις συνάντησιν του Ισραήλ προς μάχην, εις ωρισμένην ώραν, επί την πεδιάδα· πλην αυτός δεν ήζευρεν ότι ήτο ένεδρα κατ' αυτού όπισθεν της πόλεως. **15** Και ο Ιησούς και πας ο Ισραήλ προσποικήθησαν ότι κατετροπήθησαν έμπροσθεν αυτών, και έφευγον διά της οδού της ερήμου. **16** Και συνεκαλέσθησαν πας ο λαός ο εν Γαί, διά να καταδιώξωσιν αυτούς και κατεδίωξαν τον Ιησούν και απεμακρύνθησαν από της πόλεως. **17** Και δεν απέμεινεν άνθρωπος εν Γαί και εν Βαιθήλ, όστις δεν εξήλθε κατόπιν του Ισραήλ· και αφήκαν ανοικτήν την πόλιν, και κατεδίωκον τον Ισραήλ. **18** Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Έκτεινον την λόγχην, την εν τη χειρί σου, προς την Γαί· διότι θέλω παραδώσει αυτήν εις την χείρα σου. Και εξέτεινεν ο Ιησούς την λόγχην, την εν τη χειρί αυτού, προς την πόλιν. **19** Και η ενέδρα εσηκώθη μετά σπουδής από της θέσεως αυτής, και ώρμησεν ευθύς ότε εξέτεινε την χείρα αυτού· και εισήλθον εις την πόλιν και εκυρίευσαν αυτήν, και σπεύσαντες έκαυσαν την πόλιν εκ πυρί. **20** Και ότε περιέβλεψαν εις τα όπισω αυτών οι άνδρες της Γαί, είδον, και ιδού, ανέβαινον ο καπνός της πόλεως προς τον ουρανόν, και δεν ηδύναντο να φύγωσιν εδώ και εκεί· επειδή ο λαός ο φεύγων προς την έρημον εστράφησαν όπισω εναντίον των καταδιωκόντων. **21** Ο δε Ιησούς και πας ο Ισραήλ, ιδόντες ότι η

ενέδρα είχε κυριεύσει την πόλιν και ότι ανέβαινον ο καπνός της πόλεως, εστράφησαν όπισω και επάταξαν τους άνδρας της Γαί. **22** Και οι άλλοι εξήλθον εκ της πόλεως εναντίον αυτών, ώστε ήσαν εν τω μέσω του Ισραήλ εντεύθεν και εκείθεν· και επάταξαν αυτούς, ώστε δεν αφήκαν ουδένα εξ αυτών μείναντα ή διαφυγόντα. **23** Τον δε βασιλέα της Γαί συνέλαβον ζώντα και έφεραν αυτόν προς τον Ιησούν. **24** Και αφού ο Ισραήλ ετελείωσε φροφούν πάντα τους κατοίκους της Γαί εν τη πεδιάδι εκ τη ερήμω, όπου κατεδίωκον αυτούς, και έπεσον πάντες εν στόματι μαχαίρας, εωσού εξωλοθρευθήσαν, επέστρεψε πας ο Ισραήλ εις την Γαί και επάταξαν αυτήν εν στόματι μαχαίρας. **25** Και πάντες οι πεσόντες εν τη ημέρα εκείνη, άνδρες τε και γυναίκες, ήσαν δώδεκα χιλιάδες, πάντες οι άνθρωποι της Γαί. **26** Και δεν έστυρεν ο Ιησούς όπισω την χείρα αυτού, την οποίαν εξέτεινε με την λόγχην, εωσού εξωλόθρευσε πάντας τους κατοίκους της Γαί. **27** Μόνον τα κτήνη και τα λάφυρα της πόλεως εκείνης ελαφυραγωγήσεν ο Ισραήλ εις εαυτόν, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον προσέταξεν εις τον Ιησούν. **28** Και κατέκαυσεν ο Ιησούς την Γαί, και κατέστησεν αυτήν σωρόν παντοτεινόν αοίκητον έως της ημέρας ταύτης. **29** Τον δε βασιλέα της Γαί εκρέμασεν επί ζύλου έως εσπέρας και ως έδυσεν ο ήλιος, προσέταξεν ο Ιησούς και κατεβίβασαν το πτώμα αυτού από του ζύλου, και έρριψαν αυτό εις την είσοδον της ύλης της πόλεως, και ύψωσαν επ' αυτού σωρόν λίθων μέγαν, όστις μένει έως της σήμερον. **30** Τότε ωκοδόμησεν ο Ιησούς θυσιαστήριον εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ επί το όρος Εβάλ. **31** καθώς ο Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου προσέταξε τους υιούς Ισραήλ, κατά το γεγραμμένον εν τω βιβλίω του νόμου του Μωϋσέως, θυσιαστήριον εκ λίθων ολοκληρών, επί των οποίων σήηρος δεν επεβλήθη· και προσέφεραν επ' αυτό ολοκαύτωματα προς τον Κύριον και εθυσίασαν ειρηνικάς προσφοράς. **32** Και έγγραψεν εκεί επί τους λίθους το αντίγραφον του νόμου του Μωϋσέως, τον οποίον είχε γράψει ενόπιον των υιών Ισραήλ. **33** Και πας ο Ισραήλ και οι πρεσβύτεροι αυτών και οι άρχοντες και οι κριταί αυτών εστάθησαν εντεύθεν και εντεύθεν της κιβωτού απέναντι των ιερέων των Λευιτών, των βασταζόντων την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου, και ο ξένος και ο αυτόχθων· το ήμισυ αυτών προς το όρος Γαριζίν και το ήμισυ αυτών προς το όρος Εβάλ· καθώς πρότερον προσέταξεν ο Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου, διά να ευλογήσωσι τον λαόν του Ισραήλ. **34** Και μετά ταύτα ανέγνωσε πάντας τους λόγους του νόμου, τας ευλογίας και τας κατάρας, κατά πάντα τα γεγραμμένα εν τω βιβλίω του νόμου. **35** Δεν ήτο λόγος εκ πάντων όσα προσέταξεν ο Μωϋσής, τον οποίον ο Ιησούς δεν ανέγνωσεν ενώπιον πάσης της συναγωγής του Ισραήλ, μετά των γυναικών και των παιδιών και των ξένων των παρευρισκομένων μεταξύ αυτών.

9 Και ότε ήκουσαν πάντες οι βασιλείς, οι εντεύθεν του Ιορδάνου, οι εν τη ορεινή και οι εν τη πεδινή και οι εν πάσι τοις παραλίαις της θαλάσσης της μεγάλης, έως κατέναντι του Λιβάνου, οι Χετταίοι και οι Αμορραίοι, οι Χαναανοί, οι Φερεζαίοι, οι Ευαίοι και οι Ιεβουσαίοι, **2** συνήχησαν πάντες ομού, διά να πολεμήσωσι τον Ιησούν και τον Ισραήλ. **3** Οι δε κάτοικοι της Γαββών ήκουσαν ό, τι έκαμεν ο Ιησούς εις την Ιεριχώ και εις την Γαί, **4** και έπραξαν και ούτοι μετά πανουργίας, και υπήγον και ητοιμάσθησαν με εφόδια, και έλαβον σάκκους παλαιούς επί των όνων αυτών και ασκούς οίνου παλαιούς και κατεσχισμένους και δεδεμένους, **5** και εις τους πόδας αυτών υποδήματα παλαιά και εμβλωμένα, και

ιμάτια παλαιά εφ' εαυτών· και όλος ο άρτος του εφοδιασμού αυτών ήτο ξηρός και κατατεθρυμμένος. **6** Και ήλθον προς τον Ιησούν εις το στρατόπεδον εις Γάλαγα, και είπον προς αυτόν και προς τους άνδρας του Ισραήλ, Από γης μακράς ήλθομεν· τώρα λοιπόν κάμετε συνθήκην προς ημάς. **7** Και είπον οι άνδρες του Ισραήλ προς τους Ευαίους τούτους, Σεις κατοικείτε ίσως εν τω μέσω ημών, και πως θέλομεν κάμει συνθήκην προς εσάς; **8** Οι δε είπον προς τον Ιησούν, Δούλοί σου είμεθα. Είπε δε προς αυτούς ο Ιησούς, Ποίοι είσθε; και πόθεν έρχεσθε; **9** Και είπον προς αυτόν, Από πολύ μακράς γης ήλθον· ο δούλοι σου διά το όνομα Κυρίου του Θεού σου διότι ηκούσαμεν την φήμην αυτού και πάντα όσα έκαμεν εν Αιγύπτω, **10** και πάντα όσα έκαμεν εις τους δύο βασιλείς των Αμορραίων, τους πέραν του Ιορδάνου, εις τον Σιών βασιλέα της Εσεβών, και εις τον Ωγ βασιλέα της Βασάν, τον εν Ασταρώθ **11** διά τούτο είπον προς ημάς οι πρεσβύτεροι ημών και πάντες οι κάτοικοι της γης ημών, λέγοντες, Λάβετε εις εαυτούς εφοδία διά την οδόν, και υπάγετε εις συνάντησιν αυτών και είπατε προς αυτούς, Δούλοι σας είμεθα· τώρα λοιπόν κάμετε συνθήκην προς ημάς. **12** τον άρτον ημών τούτον ζεστόν ελάβομεν εκ των οικιών ημών, καθ' ην ημεράν εξήλθομεν διά να έλθωμεν προς εσάς· και τώρα, ιδού, είναι ξηρός και κατατεθρυμμένος. **13** και ούτοι οι ασκοί του οίνου, τους οποίους εγεμίσαμεν νέους, και ιδού, είναι κατεχοισμένοι· και τα ιμάτια ημών ταύτα και τα υποδήματα ημών επαλαιώθησαν διά την πολύ μακράν οδόν. **14** Και εδέχθησαν τους άνδρας εξ αιτίας των εφοδίων αυτών, και δεν ηρώτησαν τον Κύριον. **15** Και έκαμεν ο Ιησούς ειρήνην προς αυτούς και έκαμε συνθήκην προς αυτούς, να φυλάξη την ζωήν αυτών· και οι άρχοντες της συναγωγής ώμοσαν προς αυτούς. **16** Και μετά τρεις ημέρας, αφού έκαμον συνθήκην προς αυτούς, ήκουσαν ότι ήσαν γείτονες αυτών και κατώκουν μεταξύ αυτών. **17** Και σηκωθέντες οι υιοί Ισραήλ υπήγον εις τας πόλεις αυτών την τρίτην ημεράν· αι δε πόλεις αυτών ήσαν Γαβαών και Χεφειρά και Βηρώθ και Κιριάθ-ιαρείμ. **18** Και δεν επάταξαν αυτούς οι υιοί Ισραήλ, διότι οι άρχοντες της συναγωγής ήσαν ομόσει προς αυτούς τον Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. Και εγόγγυζε πάσα η συναγωγή κατά των αρχόντων. **19** Πάντες όμως οι άρχοντες είπον προς πάσαν την συναγωγήν, Ημείς ώμόσαμεν προς αυτούς τον Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ· τώρα λοιπόν δεν δυνάμεθα να εγγίσωμεν αυτούς. **20** τούτο θέλομεν κάμει εις αυτούς· θέλομεν φυλάξει την ζωήν αυτών, διά να μη ήναι οργή Θεού εφ' ημάς, διά τον όρκον τον οποίον ώμόσαμεν προς αυτούς. **21** Και οι άρχοντες είπον προς αυτούς, Ας ζώσι· πλην· αις ήναι ξυλοκόποι και υδροφόροι εις πάσαν συναγωγήν· καθώς οι άρχοντες υπεσχέθησαν προς αυτούς. **22** Και συνεκάλεσεν αυτούς ο Ιησούς και είπε προς αυτούς, λέγων, Διά τι ηπατίσατε ημάς λέγοντες, πολύ μακράν είμεθα από σας, ενώ σεις κατοικείτε μεταξύ ημών; **23** τώρα λοιπόν επικατάρατοι είσθε, και δεν θέλει λείψει από σας δούλος και ξυλοκόπος και υδροφόρος εις τον οίκον του Θεού μου. **24** Και απεκρίθησαν προς τον Ιησούν λέγοντες, Επειδή οι δούλοι σου έμαθον μετά πληροφορίας όσα Κύριος ο Θεός σου διέταξεν εις τον δούλον αυτού Μωσών, να δώση εις εσάς πάσαν την γη και να εξολοθρεύση έμπροσθέν· σας πάντας τους κατοίκους της γης, διά τούτο εφοβήθημεν από σας σφόδρα διά την ζωήν ημών και εκάδομεν το πράγμα τούτο. **25** και τώρα, ιδού, εις τας χείρας σου είμεθα· ό, τι σοι φανή καλόν και αρεστόν να κάμης εις ημάς, κάμε. **26** Και έκαμεν ούτως εις αυτούς, και ηλευθέρωσεν αυτούς εκ της χειρός των υιών Ισραήλ, και δεν

εφόνευσαν αυτούς. **27** Και την ημεράν εκείνην έκαμεν αυτούς ο Ιησούς ξυλοκόπους και υδροφόρους μέχρι τούδε, εις την συναγωγήν και εις το θυσιαστήριον του Κυρίου, εις τον τόπον όντινα εκλέξη.

10 Και ως ήκουσεν Αδωνισεδέκ ο βασιλεύς της Ιερουσαλήμ ότι ο Ιησούς εκυρίευσεν την Γαί και εξωλόθρευσεν αυτήν, ότι, καθώς έκαμεν εις την Ιεριχώ και εις τον βασιλέα αυτής, ούτως έκαμεν εις την Γαί και εις τον βασιλέα αυτής, και ότι οι κάτοικοι της Γαβαών έκαμον ειρήνην μετά του Ισραήλ και έμενον μεταξύ αυτών. **2** εφοβήθησαν σφόδρα· διότι ήτο πόλις μεγάλη η Γαβαών, ως μία των βασιλικών πόλεων, και διότι ήτο μεγαλύτερα της Γαί, και πάντες οι άνδρες αυτής δυνατοί. **3** Διά τούτο απέστειλεν Αδωνισεδέκ ο βασιλεύς της Ιερουσαλήμ προς τον Ωάμ βασιλέα της Χεβρών, και προς τον Πιράμ βασιλέα της Ιαρμούθ, και προς τον Ιαφιά βασιλέα της Λαχεις, και προς τον Δεβείρ βασιλέα της Εγλών, λέγων, **4** Ανάβητε προς εμέ και βοηθήσατέ μοι, διά να πατάξωμεν την Γαβαών· διότι έκαμεν ειρήνην μετά του Ιησού και μετά των υιών Ισραήλ. **5** Και συναχθέντες οι πέντε βασιλείς των Αμορραίων, ο βασιλεύς της Ιερουσαλήμ, ο βασιλεύς της Χεβρών, ο βασιλεύς της Ιαρμούθ, ο βασιλεύς της Λαχεις, ο βασιλεύς της Εγλών, ανέβησαν, αυτοί και πάντα τα στρατεύματα αυτών, και εστρατοπέδευσαν έμπροσθεν της Γαβαών και επολέμουν εναντίον αυτής. **6** Και οι Γαβαωνίται απέστειλαν προς τον Ιησούν εις το στρατόπεδον εις Γάλαγα, λέγοντες, Μη αποσύρης την χείρα σου από των δούλων σου· ανάβα προς ημάς ταχώς και σώσον ημάς και βοήθησον ημάς· διότι συνήχησαν εναντίον ημών πάντες οι βασιλείς των Αμορραίων, οι κατοικούντες την ορεινήν. **7** Και ανέβη ο Ιησούς από Γαλάλων, αυτός και πας ο λαός ο πολεμιστής μετ' αυτού και πάντες οι δυνατοί εν ισχύϊ. **8** Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Μη φοβηθής αυτούς· διότι παρέδωκα αυτούς εις την χείρα σου· δεν θέλει σταθή έμπροσθέν σου ουδεις εξ αυτών. **9** Ήλθε λοιπόν επ' αυτούς ο Ιησούς εξαίφνης, αναβάς από Γαλάλων δι' όλης της νυκτός. **10** Και κατετρόπωσεν αυτούς ο Κύριος έμπροσθεν του Ισραήλ, και επάταξαν αυτούς εν σφαγή μεγάλη εν Γαβαών, και κατεδίωξαν αυτούς εις την οδόν την αναβαίνουσαν προς Βαιθ-ωρών, και κατέκοπτον αυτούς έως Αζηκά και έως Μακκηδά. **11** Και ενώ, φυύγοντες απ' έμπροσθεν του Ισραήλ, ήσαν εν τη καταβάσει της Βαιθ-ωρών, ο Κύριος έρριψεν εκ του ουρανού κατ' αυτών λίθους μεγάλους έως Αζηκά, και απέθανον περισσότεροι ήσαν οι αποθανόντες εκ των λίθων της χαλάζης, παρ' όσουσι οι υιοί Ισραήλ κατέκοψαν εν μαχαίρα. **12** Τότε ελάλησεν ο Ιησούς προς τον Κύριον, καθ' ην ημεράν ο Κύριος παρέδωκε τους Αμορραίους έμπροσθεν των υιών Ισραήλ, και είπεν ενώπιον του Ισραήλ, Στήθη, ήλιε, επί την Γαβαών, και συ, σελήνη, επί την φάραγγα Αιαλών. **13** Και ο ήλιος εστάθη και η σελήνη έμεινεν, εωσού ο λαός εξεδίκηθη τους εχθρούς αυτού. Δεν είναι τούτο γεγραμμένον εν τω βιβλίω του Ιασήρ; Και εστάθη ο ήλιος εν τω μέσω του ουρανού, και δεν έσπευσε να δύση έως μία ολοκλήρου ημέρας. **14** Και τιαυτή ημερά δεν υπήρξεν ούτε πρότερον ούτε ύστερον, ώστε ο Κύριος να ακούση φωνήν ανθρώπου· διότι ο Κύριος επολέμει υπέρ του Ισραήλ. **15** Και επέστρεψεν ο Ιησούς, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, εις το στρατόπεδον εις Γάλαγα. **16** Οι δε πέντε βασιλείς ούτοι έφυγον και εκρύφθησαν εις σπήλαιον εν Μακκηδά. **17** Και ανήγγειλαν προς τον Ιησούν, λέγοντες, οι πέντε βασιλείς ευρέθησαν κεκρυμμένοι εις σπήλαιον εν Μακκηδά. **18** Και είπεν ο Ιησούς, Κυλίσατε λίθους μεγάλους εις το στόμα του σπηλαίου, και καταστήσατε ανθρώπους πλησίον αυτού· διά να

φυλάττωσιν αυτούς **19** και σεις μη στέκεσθε καταδιώκτες τους εχθρούς σας και πατάετε το όπισθεν αυτών· μη αφήσετε αυτούς να εισέλθωσιν εις τας πόλεις αυτών· διότι Κύριος ο Θεός σας παρέδωκεν αυτούς εις τας χείρας σας. **20** Και αφού ο Ιησούς και οι υιοί Ισραήλ ετελείωσαν φωνεούντες αυτούς εν σφαγή μεγάλη σφόδρα, εωσού εξωλόθρευον, οι λοιποί εξ αυτών, όσοι διεσώθησαν, εισήλθον εις υχυρωμένας πόλεις. **21** Και παρ ο λαός επέστρεψεν εις το στρατόπεδον προς τον Ιησούν εις Μακκηδά εν ειρήνη· ουδείς εκίνησε την γλώσσαν αυτού κατά τινός εκ των υιών Ισραήλ. **22** Και είπεν ο Ιησούς, Ανοίξατε το στόμα του σπηλαίου και εξαγάγετε προς εμέ τους πέντε βασιλείς εκείνους εκ του σπηλαίου. **23** Και έκαμον ούτω και εξήγαγον προς αυτόν τους πέντε βασιλείς εκείνους εκ του σπηλαίου, τον βασιλέα της Ιερουσαλήμ, τον βασιλέα της Χεβρών, τον βασιλέα της Ιαρμούθ, τον βασιλέα της Λαχείς, τον βασιλέα της Εγλών. **24** Και αφού εξήγαγον προς τον Ιησούν τους βασιλείς εκείνους, εκάλεσεν ο Ιησούς πάντας τους άνδρας του Ισραήλ, και είπε προς τους αρχηγούς των πολεμιστών τους ελθόντας μετ' αυτού, Πλησιάζετε, βλάτε τους πόδας σας επί τους τραχήλους των βασιλέων τούτων. Και αυτοί πλησίασαν και έβαλον τους πόδας αυτών επί τους τραχήλους αυτών. **25** Και είπε προς αυτούς ο Ιησούς, Μη φοβείσθε μηδέ δειλιάτε· ανδρίζεσθε και ενδυναμούσθε· επειδή ούτω θέλει κάμει ο Κύριος εις πάντας τους εχθρούς σας, κατά των οποίων μάχεσθε. **26** Και μετά ταύτα επάταξεν αυτούς ο Ιησούς και εθανάτωσεν αυτούς και εκρέμασεν αυτούς εις πέντε ζύλα· και εκρέμοντο εις τα ζύλα έως εσπέρας. **27** Περί δε την δύσιν του ηλίου, προσέταξεν ο Ιησούς, και κατεβίβασαν αυτούς από των ζύλων και έρριψαν αυτούς εις το σπήλαιον, όπου είχαν κρυφθή, και εκύλισαν λίθους μεγάλους εις το στόμα του σπηλαίου, οίτινες μένουσιν έως της σήμερον ημέρας. **28** Και εν εκείνη τη ημέρα εκυρίευσεν ο Ιησούς την Μακκηδά, και επάταξεν εν στόματι μαχαίρας αυτήν και τον βασιλέα αυτής· εξωλόθρευσεν αυτούς και πάσας τας ψυχάς τας εν αυτή· δεν αφήκεν υπόλοιπον· και έκαμεν εις τον βασιλέα της Μακκηδά, καθώς έκαμεν εις τον βασιλέα της Ιεριχώ. **29** Και διέβη ο Ιησούς, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, εκ Μακκηδά εις Λιβνά και επολέμει την Λιβνά. **30** Και παρέδωκεν ο Κύριος και αυτήν και τον βασιλέα αυτής εις την χείρα του Ισραήλ· και επάταξεν εν στόματι μαχαίρας αυτήν και πάσας τας ψυχάς τας εν αυτή· δεν αφήκεν εν αυτή υπόλοιπον· και έκαμεν εις τον βασιλέα αυτής, καθώς έκαμεν εις τον βασιλέα της Ιεριχώ. **31** Και διέβη ο Ιησούς, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, εκ Λιβνά εις Λαχείς, και εστρατοπέδευσε κατέναντι αυτής και επολέμει αυτήν. **32** Και παρέδωκεν ο Κύριος την Λαχείς εις την χείρα του Ισραήλ, και εκυρίευσεν αυτήν την δευτέραν ημέραν, και επάταξεν εν στόματι μαχαίρας αυτήν και πάσας τας ψυχάς τας εν αυτή, κατά πάντα όσα έκαμεν εις την Λιβνά. **33** Τότε ανέβη Ωράμ ο βασιλεύς της Γεζέρ διά να βοηθήση την Λαχείς και ο Ιησούς επάταξεν αυτόν και τον λαόν αυτού, εωσού δεν αφήκεν εις αυτόν υπόλοιπον. **34** Και διέβη ο Ιησούς, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, εκ Λαχείς εις Εγλών, και εστρατοπέδευσαν κατέναντι αυτής και επολέμουν αυτήν· **35** και εκυρίευσαν αυτήν εν τη ημέρα εκείνη, και επάταξαν αυτήν εν στόματι μαχαίρας και εξωλόθρευσεν εν εκείνη τη ημέρα πάσας τας ψυχάς τας εν αυτή, κατά πάντα όσα έκαμεν εις την Λαχείς. **36** Και ανέβη ο Ιησούς, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, εξ Εγλών εις Χεβρών, και επολέμουν αυτήν· **37** και εκυρίευσαν αυτήν και επάταξαν εν στόματι μαχαίρας αυτήν και τον βασιλέα αυτής και πάσας τας πόλεις αυτής και πάσας

τας ψυχάς τας εν αυτή· δεν αφήκεν υπόλοιπον· κατά πάντα όσα έκαμεν εις την Εγλών· και εξωλόθρευσεν αυτήν και πάσας τας ψυχάς τας εν αυτή. **38** Και έστρεψεν ο Ιησούς, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού εις Δεβείρ και επολέμουν αυτήν· **39** και εκυρίευσεν αυτήν και τον βασιλέα αυτής και πάσας τας πόλεις αυτής· και επάταξαν αυτούς εν στόματι μαχαίρας και εξωλόθρευσαν πάσας τας ψυχάς τας εν αυτή, δεν αφήκεν υπόλοιπον· καθώς έκαμεν εις την Χεβρών, ούτως έκαμεν εις την Δεβείρ και εις τον βασιλέα αυτής και καθώς έκαμεν εις την Λιβνά και εις τον βασιλέα αυτής. **40** Ούτως επάταξεν ο Ιησούς πάσαν την γην την ορεινήν και την μεσημβρινήν και την πεδινήν και την Ασώρ και πάντα τους βασιλείς αυτών· δεν αφήκεν υπόλοιπον, αλλ' εξωλόθρευσε παν το έχον πνοήν, καθώς προσέταξε Κύριος ο Θεός του Ισραήλ. **41** Και επάταξεν αυτούς ο Ιησούς από Κάδης-βαρνή έως Γάζης, και πάσαν την γην Γεσέν, έως Γαβαών. **42** Και πάντας τούτους τους βασιλείς και την γην αυτών ο Ιησούς εκυρίευσε διά μιας, διότι Κύριος ο Θεός του Ισραήλ επολέμει υπέρ του Ισραήλ. **43** Και επέστρεψεν ο Ιησούς, και πας Ισραήλ μετ' αυτού, εις το στρατόπεδον εις Γάλαγαλα.

11 Και ως ήκουσεν Ιαβείν ο βασιλεύς της Ασώρ, απέστειλε προς τον Ιωβάβ βασιλέα της Μαδών και προς τον βασιλέα της Σιμβρών και προς τον βασιλέα της Αχσάφ, **2** και προς τους βασιλείς τους προς βορράν, εις την ορεινήν και εις την πεδινήν, κατέναντι της Χιννερώθ, και εις την κοιλάδα και εις Νάφαθ-δωρ προς δυσμάς, **3** και προς τους Χαναανίους τους προς ανατολάς και δυσμάς, και προς τους Αμορραίους και τους Χετταίους και τους Φερεζαίους και τους Ιεβουσαίους τους εν τη ορεινή, και προς τους Ευαίους τους υπό την Αερμών εν τη γη Μισπά. **4** Και εξήλθον, αυτοί και πάντα τα στρατεύματα αυτών μετ' αυτών, λαός πολύς ως η άμμος η παρά το χείλος της θαλάσσης κατά το πλήθος, μεθ' ίππων και αμαξών πολλών σφόδρα. **5** Και συναχθέντες πάντες ούτοι οι βασιλείς, ήλθον και εστρατοπέδευσαν ομοί πλησίον των υδάτων Μερώμ, διά να πολεμήσωσι τον Ισραήλ. **6** Και είπε Κύριος προς τον Ιησούν, Μη φοβηθής από προσώπου αυτών· διότι αύριον, περί την ώραν ταύτην, εγώ θέλω παραδώσει αυτούς πάντας πεφονευμένους έμπροσθεν του Ισραήλ· τους ίππους αυτών θέλεις νευροκοπήσει και τας αμάξας αυτών θέλεις κατακάψει εν πυρί. **7** Και υπήγεν εξαίφνης ο Ιησούς, και πας ο πολεμιστής λαός μετ' αυτού, εναντίον αυτών εις τα ύδατα Μερώμ, και επέπεσον επ' αυτούς. **8** Και παρέδωκεν αυτούς ο Κύριος εις την χείρα του Ισραήλ, και επάταξεν αυτούς και κατεδίωξεν αυτούς έως της μεγάλης Σιδώνος και έως Μισρεφώθ-μαΐμ και έως της κοιλάδος Μισπά προς ανατολάς· και επάταξαν αυτούς, εωσού δεν αφήκαν εις αυτούς υπόλοιπον. **9** Και έκαμεν ο Ιησούς εις αυτούς καθώς προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος· τους ίππους αυτών ενευροκόπησε και τας αμάξας αυτών κατέκαυσε εν πυρί. **10** Και έστρεψεν ο Ιησούς κατά τον αυτόν καιρόν και εκυρίευσε την Ασώρ και επάταξε τον βασιλέα αυτής εν μαχαίρα· διότι η Ασώρ ήτο πρότερον η πρωτεύουσα πασών των βασιλείων τούτων. **11** Και πάσας τας ψυχάς τας εν αυτή επάταξαν εν στόματι μαχαίρας και εξωλόθρευσαν αυτούς· δεν έμεινεν ουδέν έχον πνοήν· και την Ασώρ κατέκαυσε εν πυρί. **12** Και πάσας τας πόλεις των βασιλέων εκείνων και πάντα τους βασιλείς αυτών συνέλαβεν ο Ιησούς και επάταξεν αυτούς εν στόματι μαχαίρας· εξωλόθρευσεν αυτούς, καθώς προσέταξε Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου. **13** Πάσας δε τας πόλεις, όσαι έμενον μετά των προχωμάτων αυτών, δεν έκαυσεν αυτάς ο Ισραήλ, εκτός μόνην την Ασώρ κατέκαυσε ο Ιησούς. **14** Και πάντα τα

λάφυρα των πόλεων τούτων και τα κτήνη ελαφυραγόγησαν εις αυτούς οι υιοί Ισραήλ· τους δε ανθρώπους πάντας επάταξαν εν στόματι μαχαίρας, εωςού εξωλόθρευσαν αυτούς δεν αφήκαν ουδέν έχον πνοήν. **15** Καθώς προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν τον δούλον αυτού, ούτω προσέταξεν ο Μωϋσής τον Ιησοῦν, και ούτως έκαμεν ο Ιησοῦς· δεν παρέβη ουδέν εκ πάντων όσα προσέταξεν ο Κύριος εις τον Μωϋσήν. **16** Και εκυρίευσεν ο Ιησοῦς πάσαν εκείνην την γην, την ορεινήν, και πάσαν την μεσημβρινήν, και πάσαν την γην Γεσέν, και την κοιλάδα και την πεδινήν, και το όρος του Ισραήλ και την κοιλάδα αυτού, **17** από του όρους Αλάκ, του αναβαίνοντος προς την Σηιέρ, έως Βάαλ-γαδ εις την κοιλάδα του Λιβάνου, υπό το όρος Αερμών· και συνέλαβε πάντας τους βασιλείς αυτών και επάταξεν αυτούς και εθανάτωσεν αυτούς. **18** Πολύν καιρόν επολέμει ο Ιησοῦς προς πάντας τούτους τους βασιλείς. **19** Δεν ήτο πόλις ήτις έκαμεν ειρήνην μετά των υιών Ισραήλ, εκτός των Ευαίων των κατοικούντων εν Γαβαών· πάσας εκυρίευσαν εν πολέμω· **20** διότι παρά Κυρίου έγεινε το να σκληρυνθώσιν αι καρδιαι αυτών, να έλθωσιν εις μάχην κατά του Ισραήλ, διά να εξολοθρευθώσι, να μη γείνη εις αυτούς έλεος, αλλά να εξαφανισθώσι, καθώς ο Κύριος προσέταξεν εις τον Μωϋσήν. **21** Και ήλθεν ο Ιησοῦς κατ' εκείνον τον καιρόν, και ηφάνισε τους Ανακείμ από των ορέων, από Χεβρών, από Δεβείρ, από Ανάβ και από πάντων των ορέων των οΐδα και από πάντων των ορέων του Ισραήλ· εξωλόθρευσεν αυτούς ο Ιησοῦς μετά των πόλεων αυτών. **22** Δεν έμεινον Ανακείμ εν τη γη των υιών Ισραήλ· μόνον εν τη Γάζη, εν τη Γαθ και εν τη Αζώτω έμεινον. **23** Και εκυρίευσεν ο Ιησοῦς πάσαν την γην κατά πάντα όσα είπεν ο Κύριος προς τον Μωϋσήν· και έδωκεν αυτήν ο Ιησοῦς εις τον Ισραήλ κληρονομίαν, κατά τον διαμερισμόν αυτών εις τας φυλάς αυτών. Και η γη ησύχασεν από του πολέμου.

12 Ουτοι δε είναι οι βασιλείς της γης, τους οποίους επάταξαν οι υιοί Ισραήλ και κατεκυρίευσαν την γην αυτών, εις το πέραν του Ιορδάνου, προς ανατολάς ηλίου, από του ποταμού Αρνών έως του όρους Αερμών, και πάσαν την πεδινή προς ανατολάς· **2** τον Σηών βασιλέα των Αμορραίων, τον κατοικούντα εν Εσεβών, τον δεσπόζοντα από Αροήρ της παρά του χείλος του ποταμού Αρνών, και το μέσον του ποταμού, και το ήμισυ της Γαλαάδ έως του ποταμού Ιαβόκ, του ορίου των υιών Αμμών· **3** και από της πεδινής έως της θαλάσσης Χιννέρωθ προς ανατολάς, και έως της θαλάσσης της πεδιάδος, της αλμυράς θαλάσσης προς ανατολάς, κατά την οδόν την προς Βαιθ-ισιμώθ, και από του μεσημβρινού μέρους υπό την Ασδώθ-φραγά· **4** και τα όρια του Ωγ, βασιλέως της Βασάν, του εναπολειφθέντος εκ των γιγάντων και κατοικούντος εν Ασταρώθ και εν Εδρεΐ· **5** όστις εξουσίαζεν εν τω όρει Αερμών και εν Σαλχά και εν πάση τη Βασάν, έως των ορίων των Γεσσουριτών και των Μαχαθιτών, και επί του ημίσεως της Γαλαάδ, ορίου του Σηών βασιλέως της Εσεβών. **6** Τούτους επάταξεν ο Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου, και οι υιοί Ισραήλ· και έδωκεν την γην αυτών ο Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου κληρονομίαν εις τους Ρουβηνίτας και εις τους Γαδίτας και εις το ήμισυ της φυλής Μανασσή. **7** Και ουτοι είναι οι βασιλείς της γης, τους οποίους επάταξεν ο Ιησοῦς και οι υιοί Ισραήλ, εντεύθεν του Ιορδάνου προς δυσμάς, από Βάαλ-γαδ εν τη κοιλάδι του Λιβάνου, και έως του όρους Αλάκ, του αναβαίνοντος εις Σηιέρ· και έδωκεν αυτήν ο Ιησοῦς εις τας φυλάς του Ισραήλ κληρονομίαν, κατά τον διαμερισμόν αυτών· **8** εις τα όρη και εις τας κοιλάδας και εις τας πεδιάδας και εις Ασδώθ και εις την έρημον και εις το μέρος το μεσημβρινόν·

τους Χετταίους, τους Αμορραίους και τους Χαναναίους, τους Φερεζαίους, τους Ευαίους και τους Ιεθουσαίους· **9** τον βασιλέα της Ιεριχώ, ένα· τον βασιλέα της Γαί, της παρά την Βαιθήλ, ένα· **10** τον βασιλέα της Ιερουσαλήμ, ένα· τον βασιλέα της Χεβρών, ένα· **11** τον βασιλέα της Ιαρμούθ, ένα· τον βασιλέα της Λαχεις, ένα. **12** τον βασιλέα της Εγλών, ένα· τον βασιλέα της Γεζέρ, ένα· **13** τον βασιλέα της Δεβείρ, ένα· τον βασιλέα της Γεδέρ, ένα· **14** τον βασιλέα της Ορμά, ένα· τον βασιλέα της Αράδ, ένα. **15** τον βασιλέα της Λιβνά, ένα· τον βασιλέα της Οδολλάμ, ένα· **16** τον βασιλέα της Μακκιηδά, ένα· τον βασιλέα της Βαιθήλ, ένα· **17** τον βασιλέα της Θαπφουά, ένα· τον βασιλέα της Εφέρ, ένα· **18** τον βασιλέα της Αφέκ, ένα· τον βασιλέα της Λασαρών, ένα. **19** τον βασιλέα της Μαδών, ένα· τον βασιλέα της Ασώρ, ένα. **20** τον βασιλέα της Σιμβρών-μερών, ένα· τον βασιλέα της Αχσάφ, ένα· **21** τον βασιλέα της Θαανάχ, ένα· τον βασιλέα της Μεγιδδώ, ένα· **22** τον βασιλέα της Κέδες, ένα· τον βασιλέα της Ιοκνεάμ εν Καρμέλ, ένα· **23** τον βασιλέα της Δωρ εν Νάφαθ-δωρ, ένα· τον βασιλέα των εθνών εν Γαλγάλοις, ένα· **24** τον βασιλέα της Θερσά, ένα. Πάντες οι βασιλείς, τριάκοντα και εις.

13 Ο δε Ιησοῦς ήτο γέρων, προβηθικός εις την ηλικίαν· και είπε προς αυτόν ο Κύριος, Συ είσαι γέρων, προβηθικός εις την ηλικίαν, μένει δε έτι πολλή γη να κυριευθή. **2** Αυτή είναι η γη, η μένουσα έτι πάντα τα όρια των Φιλισταίων και πάσα η Γεσσουρί, **3** από Σιώρ, του κατέναντι της Αιγύπτου, έως των ορίων της Ακκαρών προς βορράν, τα οποία αριθμούνται εις τους Χαναναίους. αι πέντε ηγεμονιαι των Φιλισταίων, των Γαζαίων, των Αζωτιών, των Ασκαλωνιτών, των Γεθθαιών και των Ακκαρωνιτών, και η των Αυιτών· **4** από μεσημβρίας, πάσα η γη των Χαναναίων, και η Μεαρά η των Σιδωνίων έως Αφέκ, έως των ορίων των Αμορραίων· **5** και η γη των Γιβλιτών και πας ο Λίβανος, προς ανατολάς ηλίου, από Βάαλ-γαδ υπό το όρος Αερμών, έως της εισόδου Αιμάθ· **6** πάντες οι κάτοικοι της ορεινής, από του Λιβάνου έως Μισρεφωθ-μαϊμ, πάντες οι Σιδώνιοι· τούτους εγώ θέλω εξολοθρευεί απ' έμπροσθεν των υιών Ισραήλ· συ δε διαμοίρασον αυτήν διά κλήρων εις τους Ισραηλίτας, καθώς προσέταξα εις σε· **7** τώρα λοιπόν διαμοίρασον την γην ταύτην εις κληρονομίαν εις τας εννέα φυλάς και εις το ήμισυ της φυλής του Μανασσή. **8** Ο Ρουβηνίται και οι Γαδίται, μετά του άλλου ημίσεως αυτής, έλαβον την κληρονομίαν αυτών, την οποίαν έδωκεν εις αυτούς ο Μωϋσής, πέραν του Ιορδάνου προς ανατολάς, καθώς ο Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου έδωκεν εις αυτούς, **9** από της Αροήρ, της παρά το χείλος του ποταμού Αρνών, και την πόλιν την εν τω μέσω του ποταμού· και πάσαν την πεδινήν Μεδεβά έως Δαιβών, **10** και πάσας τας πόλεις του Σηών βασιλέως των Αμορραίων, του βασιλεύοντος εν Εσεβών, έως των ορίων των υιών Αμμών, **11** και την Γαλαάδ, και τα όρια των Γεσσουριτών και των Μαχαθιτών, και παν το όρος Αερμών, και πάσαν την Βασάν έως Σαλχά, **12** άπαν το βσιλείου του Ωγ εν Βασάν, του βασιλεύοντος εν Ασταρώθ και εν Εδρεΐ, όστις εναπελείφθη από των υπολοίπων των γιγάντων· διότι τούτους ο Μωϋσής επάταξε και εξωλόθρευσεν αυτούς. **13** Τους Γεσσουρίτας όμως και τους Μαχαθίτας οι υιοί Ισραήλ δεν εξωλόθρευσαν, αλλά κατοικούσιν οι Γεσσουρίται και οι Μαχαθίται μεταξύ του Ισραήλ έως της σημερον. **14** Μόνον εις την φυλήν του Λευϊ δεν έδωκε κληρονομίαν· αι διά πυρός γινόμεναι θυσιαι Κυρίου του Θεού του Ισραήλ είναι η κληρονομία αυτών, καθώς είπε προς αυτούς. **15** Και έδωκεν ο Μωϋσής εις την φυλήν των υιών Ρουβήν κληρονομίαν, κατά τας συγγενείας αυτών. **16** και τα

είναι η Κιριάθ-ιαρείμ· **10** και έστρεψε το όριον από Βααλά προς δυσμάς εις το όρος Σηείρ, και διέβαιναν εις το πλάγιον του όρους Ιαρείμ, όπου είναι η Χασαλών, προς βορράν· και κατέβαιναν εις την Βαιθ-σεμές και διέβαιναν εις Θαμνά· **11** έπειτα εξήρχετο το όριον εις το πλάγιον της Ακκαρών προς βορράν· και διευθύνετο το όριον εις Σικρών, και διέβαιναν εις το όρος της Βααλά, και εξήρχετο εις Ιαβνήλ, και έκαμνε το όριον διέξοδον εις την θάλασσαν. **12** Και το όριον το δυτικόν ήτο η θάλασσα η μεγάλη και τα παράλια. Ταύτα είναι τα όρια των υιών Ιούδα κύκλω, κατά τας συγγενείας αυτών. **13** Και εις τον Χάλεβ τον υιόν του Ιεφοννή έδωκε μερίδιον μεταξύ των υιών Ιούδα, κατά την προσταγήν του Κυρίου την προς τον Ιησούν, την πόλιν του Αρβά πατρός του Ανάκ, ήτις είναι η Χεβρών. **14** Και εξεδίωξεν εκείθεν ο Χάλεβ τους τρεις υιούς του Ανάκ, τον Σεσαί και τον Αχιμάν και τον Θαλμαί, τους υιούς του Ανάκ. **15** Και εκείθεν ανέβη επί τους κατοίκους της Δεβείρ· το δε όνομα της Δεβείρ πρότερον ήτο Κιριάθ-σεφέρ. **16** Και είπεν ο Χάλεβ, 'Όστις πατάξη την Κιριάθ-σεφέρ και κυριεύση αυτήν, θέλω δώσει εις τούτον Αχσάν την θυγατέρα μου εις γυναίκα. **17** Και εκυρίευσεν αυτήν Γοθονίηλ ο υιός του Κενέζ αδελφός του Χάλεβ· και έδωκεν εις αυτόν Αχσάν την θυγατέρα αυτού εις γυναίκα. **18** Και αυτή, ότε απήρχετο, παρεκίνησεν αυτόν να ζητήση παρά του πατρός αυτής αγρόν· και κατέβη από του όνου, και είπε προς αυτήν ο Χάλεβ, Τι θέλεις; **19** Η δε είπε, Δος μοι ευλογίαν· επειδή έδωκας εις εμέ γην μεσημβρινήν,δος μοι και πηγάς υδάτων. Και έδωκεν εις αυτήν τας άνω πηγάς και τας κάτω πηγάς. **20** Αυτή είναι η κληρονομία της φυλής των υιών Ιούδα κατά τας συγγενείας αυτών. **21** Και ήσαν αι έσχαται πόλεις της φυλής των υιών Ιούδα προς τα όρια της Εδώμ προς μεσημβριάν, Καρσειήλ, και Εδέρ, και Ιαγουρ, **22** και Κινά, και Διμωνά, και Αδαδά, **23** και Κέδες, και Ασώρ, και Ιθνάν, **24** Ζιφ, και Τελέμ, και Βαλώθ, **25** και Ασώρ, Αδαττά, και Κιριώθ-εσρών, η και Ασώρ, **26** Αμάμ, και Σεμά, και Μωλαδά, **27** και Ασάρ-γαδδά, και Εσεμών, και Βαιθ-φαλέθ, **28** και Ασάρ-σουάλ, και Βηρ-σαβεέ, και Βιζιοθιά, **29** Βααλά, και Ιείμ, και Ασέμ, **30** και Ελθωλάδ, και Χεσίλ, και Ορμά, **31** και Σικλάγ, και Μαδμαννά, και Σανσαννά, **32** και Λεβαώθ, και Σιλεσίμ, και Αείν, και Ριμμών· πάσαι αι πόλεις είκοσι εννέα, και αι κώμαι αυτών. **33** Εν τη πεδιή ήσαν Εσθαθλ, και Ζαράά, και Ασνά, **34** και Ζανωά, και Εν-γαννίμ, Θαπφουά, και Ηνάμ, **35** Ιαρμούθ, και Οδολλάμ, Σωχώ, και Αζηκά, **36** και Ζαγαρείμ, και Αδιθαείμ, και Γεδηρά, και αι επαύλεις αυτών, πόλεις δεκατέσσαρες, και αι κώμαι αυτών. **37** Σενάν, και Αδασά, και Μάγδαλ-γαδ, **38** και Διλαάν, και Μισπά, και Ιοκθειήλ, **39** Λαχείς, και Βασκάθ, και Εγλών, **40** και Χαββών, και Λαμάς, και Χιθλείς, **41** και Γεδηρώθ, Βαιθ-δαγών, και Νααμά, και Μακκηδιά, πόλεις δεκαέξ, και αι κώμαι αυτών. **42** Λιβνά, και Εβέρ, και Ασάν, **43** και Ιεφθά, και Αονά, και Νεσίβ, **44** και Κεελιά, και Αχζίβ, και Μαρησά, πόλεις εννέα, και αι κώμαι αυτών. **45** Ακκαρών, και αι κωμοπόλεις αυτής, και αι κώμαι αυτής· **46** από της Ακκαρών έως της θαλάσσης, πάσαι αι πλησίον της Αζώτου, και αι κώμαι αυτών. **47** Άζωτος, αι κωμοπόλεις αυτής και αι κώμαι αυτής, Γάζα, αι κωμοπόλεις αυτής και αι κώμαι αυτής, έως του χειμάρρου της Αιγύπτου, και η θάλασσα η μεγάλη το όριον. **48** Και εν τη ορεινή, Σαμείρ, και Ιαθειρ, και Σωχώ, **49** και Δαννά, και Κιριάθ-σαννά, ήτις είναι η Δεβείρ, **50** και Ανάβ, και Εσθεμί, και Ανειμ, **51** και Γεσέν, και Ωλών, και Γιλώ, πόλεις ένδεκα, και αι κώμαι αυτών. **52** Αράβ, και Δουμά, και Εσάν, **53** και Ιανούμ, και Βαιθ-θαπφουά, και Αφεκά, **54** και Χουματά, και Κιριάθ-αρβά, ήτις

είναι η Χεβρών, και Σιώρ, πόλεις εννέα, και αι κώμαι αυτών. **55** Μαών, Καρμέλ, και Ζιφ, και Ιουτά, **56** και Ιεζραέλ, και Ιοκδεάμ, και Ζανωά, **57** Ακαϊν, Γαβαά, και Θαμνά, πόλεις δέκα, και αι κώμαι αυτών. **58** Αλούλ, Βαιθ-σούρ, και Γεδώρ, **59** και Μααράθ, και Βαιθ-ανώθ, και Ελτεκών, πόλεις εξ, και αι κώμαι αυτών. **60** Κιριάθ-βαάλ, ήτις είναι η Κιριάθ-ιαρείμ, και Ραββά, πόλεις δύο, και αι κώμαι αυτών. **61** Εν τη ερήμω, Βαιθ-αραβά, Μιδδίν, και Σεχχαά, **62** και Νιθσάν, και η πόλις του άλατος, και Εν-γαδδί, πόλεις εξ, και αι κώμαι αυτών. **63** τους δε Ιεβουσαίους, τους κατοικούντας την Ιερουσαλήμ, οι υιοί Ιούδα δεν ηδυνήθησαν να εκδιώξωσιν αυτούς· αλλά κατοικούσιν οι Ιεβουσαίοι μετά των υιών Ιούδα εν τη Ιερουσαλήμ έως της ημέρας ταύτης.

16 Και έπεσον ο κλήρος των υιών Ιωσήφ από του Ιορδάνου πλησίον της Ιεριχώ, έως των υδάτων της Ιεριχώ κατά ανατολάς, προς την έρημον την αναβαίνουσαν από της Ιεριχώ διά του όρους Βαιθίλ, **2** και εκτείνεται από Βαιθίλ έως Λούζ, και διαβαίνει διά των ορίων του Αρχί-αταρώθ, **3** και καταβαίνει εκ δυσμών εις τα όρια του Ιαφλαιτί, έως των ορίων της κάτω Βαιθ-ωρών, και έως Γεζέρ, και εξέρχεται εις την θάλασσαν. **4** Και έλαβον την κληρονομίαν αυτών οι υιοί Ιωσήφ, ο Μανασσής και ο Εφραΐμ. **5** Και τα όρια των υιών Εφραΐμ κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν ταύτα· τα όρια της κληρονομίας αυτών προς το ανατολικόν μέρος ήσαν η Αταρώθ-αδάρ, έως της άνω Βαιθ-ωρών· **6** και εξετεινόντο τα όρια προς την θάλασσαν εις Μιχμεθά κατά το βόρειον· και τα όρια έστρεφον κατά το ανατολικόν έως Τσανθ-σηλώ, και εκείθεν διέβαινον κατά ανατολάς εις Ιανωχά· **7** και κατέβαινον από Ιανωχά εις Αταρώθ, και εις Νααράθ, και ήρχοντο εις την Ιεριχώ, και εξήρχοντο εις τον Ιορδάνην· **8** τα όρια εξηκολούθησαν από Θαπφουά προς δυσμάς έως του χειμάρρου Κανά, και είχαν την διεξοδον αυτών προς την θάλασσαν. Αυτή είναι η κληρονομία της φυλής των υιών Εφραΐμ κατά τας συγγενείας αυτών. **9** Ήσαν και πόλεις κχωρισμέναι διά τους υιούς Εφραΐμ μεταξύ της κληρονομίας των υιών Μανασσή, πάσαι αι πόλεις και αι κώμαι αυτών. **10** Και δεν εξεδίωξαν τους Χαναναίους τους κατοικούντας εις Γεζέρ· αλλ' οι Χαναναίοι κατοικούσι μεταξύ των Εφραϊμιτών έως της ημέρας ταύτης, και έγειναν δούλοι υποτελείς.

17 Ήτο κλήρος διά την φυλήν του Μανασσή, διότι αυτός ήτο ο πρωτότοκος του Ιωσήφ, διά τον Μαχειρ τον πρωτότοκον του Μανασσή, τον πατέρα του Γαλαάδ· επειδή αυτός ήτο ανήρ πολεμιστής, διά τούτο έλαβε την Γαλαάδ και την Βασάν. **2** Ήτο κλήρος και διά τους λοιπούς υιούς Μανασσή κατά τας συγγενείας αυτών, διά τους υιούς του Αβί-εζέρ, και διά τους υιούς του Χελέκ, και διά τους υιούς του Ασριήλ, και διά τους υιούς του Συχέμ, και διά τους υιούς του Εφέρ, και διά τους υιούς του Σεμιδά. Ταύτα ήσαν τα αρσενικά τέκνα του Μανασσή υιού του Ιωσήφ, κατά τας συγγενείας αυτών. **3** Ο Σαλπαάδ όμως, ο υιός του Εφέρ, υιού του Γαλαάδ, υιού του Μαχειρ, υιού του Μανασσή, δεν είχε υιούς, αλλά θυγατέρας και ταύτα είναι τα ονόματα των θυγατέρων αυτού, Μααλά και Νουά, Αγλά, Μελχά και Περσά. **4** Και προσελθούσαι ενώπιον Ελεάζαρ του ιερέως, και ενώπιον Ιησού υιού του Ναυή και ενώπιον των αρχόντων, είπον, Ο Κύριος προέταξεν εις τον Μωϋσήν να δώση εις ημάς κληρονομίαν μεταξύ των αδελφών ημών. Και εδόθη εις αυτάς κατά την προσταγήν του Κυρίου κληρονομία μεταξύ των αδελφών του πατρός αυτών. **5** Και έπεσον εις τον Μανασσή δέκα μερίδια, εκτός της γης Γαλαάδ και Βασάν, των πέραν του Ιορδάνου· **6** διότι αι θυγατέρες του Μανασσή έλαβον

κληρονομίαν μεταξύ των υιών αυτού και οι επίλοιποι υιοί του Μανασσή έλαβον την γην Γαλαάδ. **7** Και τα όρια του Μανασσή ήσαν από Ασήρ έως της Μιχμεθά κειμένης απέναντι της Συχέμ και εξετείνοντο τα όρια κατά τα δεξιά, έως των κατοίκων της Εν-θαπφουά. **8** Ο δε Μανασσή είχε την γην Θαπφουά η δε Θαπφουά επί των ορίων του Μανασσή ανήκειν εις τους υιούς Εφραΐμ. **9** Και κατέβαινε το όριον έως του χειμάρρου Κανά, προς μεσημβρίαν του χειμάρρου· αύται αι πόλεις του Εφραΐμ ήσαν μεταξύ των πόλεων του Μανασσή· και το όριον του Μανασσή ήτο προς βορράν του χειμάρρου, και η διέξοδος αυτού προς την θάλασσαν. **10** προς μεσημβρίαν ήτο του Εφραΐμ, και προς βορράν του Μανασσή και η θάλασσα ήτο το όριον αυτού· και ηγόνοντο προς βορράν με το του Ασήρ, και προς ανατολάς με το του Ισάχαρ. **11** Και είχεν ο Μανασσή, εν τη γη Ισάχαρ και Ασήρ, την Βαιθ-σαν και τας κωμοπόλεις αυτής, και την Ιβλέαμ και τας κωμοπόλεις αυτής, και τους κατοίκους της Δωρ και τας κωμοπόλεις αυτής, και τους κατοίκους της Εν-δωρ και τας κωμοπόλεις αυτής, και τους κατοίκους της Θαανάχ και τας κωμοπόλεις αυτής, και τους κατοίκους της Μεγιδδώ και τας κωμοπόλεις αυτής, τρεις επαρχίας. **12** Οι δε υιοί Μανασσή δεν ηδυνήθησαν να εκδιώξωσι τους κατοίκους των πόλεων τούτων, αλλ' οι Χαναναίοι επέμενον να κατοικώσιν εν τη γη εκείνη. **13** Αφού όμως υπερίσχυσαν οι υιοί Ισραήλ, καθυπέβαλον τους Χαναναίους εις φόρον, πλην δεν εξεδίωξαν αυτούς ολοκλήρως. **14** Και ήπειν προς τον Ιησούν οι υιοί Ιωσήφ λέγοντες, Διά τι έδωκας εις ημάς ένα μόνον κλήρον και μίαν μερίδα να κληρονομήσωμεν, ενώ είμεθα λαός πολύς, καθώς ο Κύριος ευλόγησεν ημάς έως του νυν; **15** Και είπε προς αυτούς ο Ιησούς, Εάν ήσθε λαός πολύς, ανάβητε εις τον δρυμόν και κόψατε μέρος αυτού δι' εαυτούς εν τη γη των Φερεζαίων και των Ραφαείμ, εάν το όρος Εφραΐμ ήναι παραπολύ στενόχωρον διά σας. **16** Και είπον οι υιοί Ιωσήφ, Δεν αρκεί εις ημάς το όρος και πάντες οι Χαναναίοι οι κατοικούντες την γην της κοιλάδος έχουσιν αμάξας σιδηράς, και οι της Βαιθ-σαν και των κωμοπόλεων αυτής και οι της κοιλάδος Ιεζραέλ. **17** Και είπεν ο Ιησούς προς τον οικον Ιωσήφ, προς τον Εφραΐμ και προς τον Μανασσή, λέγων, Συ είσαι λαός πολύς· και εις δύναμιν μεγάλην· συ δεν θέλεις έχει ένα μόνον κλήρον· **18** αλλά το όρος θέλει είσθαι ιδικόν σου· επειδή είναι δρυμός, και θέλεις κατακόψει αυτόν· και έως των άκρων αυτού θέλει είσθαι ιδικόν σου· επειδή θέλεις εκδιώξει τους Χαναναίους, αν και έχωσιν αμάξας σιδηράς και ήναι δυνατοί.

18 Συνηθοροίση δε πάσα η συναγωγή των υιών Ισραήλ εν Σηλώ, και έστησαν εκεί την σκηνήν του μαρτυρίου και υπετάχθη η γη εις αυτούς. **2** Και έμενον μεταξύ των υιών Ισραήλ επτά φυλαί, αίτινες δεν είχαν λάβει την κληρονομίαν αυτών. **3** Και είπεν ο Ιησούς προς τους υιούς Ισραήλ, Έως πότε θέλετε μένει νωθροί εις το να υπάγητε να κυριεύσητε την γην, την οποίαν Κύριος ο Θεός των πατέρων σας έδωκεν εις εσάς; **4** εκλέξατε εις εαυτούς τρεις άνδρας κατά φυλήν· και θέλω αποστείλει αυτούς, και σηκωθέντες θέλουσι περιέλθει την γην και διαγράψι αυτήν κατά τας κληρονομίας αυτών, και θέλουσιν επιστρέψι προς εμέ· **5** και θέλουσι διαρέσει αυτήν εις επτά μερίδια· ο Ιούδας θέλει κατοικεί εν τοις ορίοις αυτού προς μεσημβρίαν, και ο οικός Ιωσήφ θέλουσι κατοικεί εν τοις ορίοις αυτών προς βορράν· **6** θέλετε λοιπόν διαγράψι την γην εις επτά μέρη, και θέλετε φέρι εδώ προς εμέ την διαγραφήν, και εγώ θέλω εκβάλει κλήρους διά σας ενταύθα ενώπιον Κυρίου του Θεού ημών· **7** διότι οι Λευΐται δεν έχουσι μερίδιον μεταξύ

σας· διότι η ιερατεία του Κυρίου είναι η κληρονομία αυτών· και ο Γαδ και ο Ρουβήν και το ήμισυ της φυλής Μανασσή έλαβον την κληρονομίαν αυτών πέραν του Ιορδάνου προς ανατολάς, την οποίαν Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου έδωκεν εις αυτούς. **8** Και σηκωθέντες οι άνδρες απήλθον· και προσέταξεν ο Ιησούς τους απελθόντας διά να διαγράψωσι την γην, λέγων, Υπάγετε και περιέλθετε την γην και διαγράψατε αυτήν και επιστρέψατε προς εμέ, και εγώ θέλω εκβάλει κλήρους διά σας ενταύθα ενώπιον του Κυρίου εν Σηλώ. **9** Και υπήγαν οι άνδρες και περιήλθον την γην και διέγραψαν αυτήν εν βιβλίω κατά πόλεις εις μερίδια επτά, και ήλθον προς τον Ιησούν εις το στρατόπεδον εις Σηλώ. **10** Και έρριψεν ο Ιησούς κλήρους δι' αυτούς εν Σηλώ ενώπιον του Κυρίου· και διεμοίρασεν ο Ιησούς εκεί την γην εις τους υιούς Ισραήλ κατά τους μερισμούς αυτών. **11** Και εξήλθεν ο κλήρος της φυλής των υιών Βενιαμίν κατά τας συγγενείας αυτών, και έπεσε το όριον της κληρονομίας αυτών μεταξύ των υιών Ιούδα και των υιών Ιωσήφ. **12** Και ήτο το όριον αυτών προς βορράν από του Ιορδάνου, και ανέβαινε το όριον προς το πλάγιον της Ιεριχώ κατά βορράν, και ανέβαινε διά των ορέων προς δυσμάς, και ετελείονεν εις την έρημον Βαιθ-αυέν. **13** Και εκείθεν διέβαινε το όριον προς την Λούζ, κατά το μεσημβρινόν πλάγιον της Λούζ, ήτις είναι η Βαιθήλ· και κατέβαινε το όριον εις την Αταρώθ-αδδάρ, εις το όρος το προς μεσημβρίαν της κάτω αιθ-ωρών. **14** Και το όριον εξετείνετο εκείθεν, και περιήρχετο το δυτικόν μέρος προς μεσημβρίαν, από του όρους του απέναντι της Βαιθ-ωρών κατά μεσημβρίαν· και ετελείονεν εις την Κιριάθ-βαάλ, ήτις είναι η Κιριάθ-ιαρείμ, πόλις των υιών Ιούδα· τούτο ήτο το δυτικόν μέρος. **15** Και το μεσημβρινόν μέρος ήτο από του άκρον της Κιριάθ-ιαρείμ, και διέβαινε το όριον προς δυσμάς, και εξήρχετο εις το φρέαρ των υδάτων του Νεφθωά· **16** και κατέβαινε το όριον εις το τέλος του όρους του κατέναντι της φάραγος του υιού του Εννόμ, ήτις είναι εν τη κοιλάδι των Ραφαείμ προς βορράν, και κατέβαινε διά της φάραγος του Εννόμ εις το μεσημβρινόν πλάγιον της Ιεβρώς, και κατέβαινε εις Εν-ρωγήλ· **17** και εκτεινόμενον από βορράς διέβαινε εις Εν-σεμέκ και εξήρχετο εις Γαλιμώθ, ήτις είναι κατέναντι της αναβάσεως του Αδουμίμ, και κατέβαινε εις τον λίθον του Βοάν υιού του Ρουβήν, **18** και διέβαινε προς το βόρειον πλάγιον το κατέναντι της Αραβά και κατέβαινε εις Αραβά· **19** και διέβαινε το όριον προς το βόρειον πλάγιον της αιθ-ογλά· και ετελείετο το όριον εις τον βόρειον κόλπον της θαλάσσης της αλμυράς, εις την εκβολήν του Ιορδάνου κατά μεσημβρίαν· τούτο ήτο το μεσημβρινόν όριον. **20** Ο δε Ιορδάνης ήτο το προς ανατολάς όριον αυτού. Αύτη ήτο κατά το όριον αυτής κύκλω, η κληρονομία των υιών Βενιαμίν κατά τας συγγενείας αυτών. **21** Αι δε πόλεις της φυλής των υιών Βενιαμίν κατά τας συγγενείας αυτών ήσαν Ιεριχώ, και Βαιθ-ογλά, και Εμέκ-κεσεΐ, **22** και Βαιθ-αραβά, και Σεμαραΐμ, και Βαιθήλ, **23** και Ανεΐμ, και Φαρά, και Οφρά, **24** και Χεφάρ-αμμωνά, και Ορνεΐ, και Γαβαά, πόλεις δώδεκα, και αι κώμαι αυτών· **25** Γαβαών, και Ραμά, και Βηρώθ, **26** και Μισπά, και Χεφειρά, και Μωσά, **27** και Ρεκέμ, και Ιορφαήλ, και Θαραλά, **28** και Σηλά, Ελέφ, και Ιεβρώ, ήτις είναι η Ιερουσαλήμ, Γαβαάθ, και Κιριάθ, πόλεις δεκατέσσαρες, και αι κώμαι αυτών. Αύτη είναι η κληρονομία των υιών Βενιαμίν κατά τας συγγενείας αυτών.

19 Και εξήλθεν ο δεύτερος κλήρος εις τον Συμεών, εις την φυλήν των υιών Συμεών κατά τας συγγενείας αυτών· και ήτο η κληρονομία αυτών εντός της κληρονομίας των υιών

του εκδικητού του αίματος, εωσού παρασταθή ενώπιον της συναγωγής.

21 Και προσήλθον οι αρχηγοί των πατριών των Λευϊτών προς Ελεάζαρ τον ιερέα και προς Ιησούν τον υιόν του Ναυή και προς τους αρχηγούς των πατριών των φυλών των υιών Ισραήλ, **2** και είπον προς αυτούς εν Σηλώ εν τη γη Χαναάν λέγοντες, Ο Κύριος προσέταξε διά του Μωϋσέως να δοθώσιν εις ημάς πόλεις να κατοικώμεν, και τα περίχωρα αυτών διά τα κτήνη ημών. **3** Και έδωκαν οι υιοί Ισραήλ εις τους Λευίτας εκ της κληρονομίας αυτών, κατά τον λόγον του Κυρίου, τας πόλεις ταύτας και τα περίχωρα αυτών. **4** Και εξήλθεν ο κλήρος εις τας συγγενείας των Κααθιτών· και οι υιοί Ααρών του ιερέως, οι εκ των Λευϊτών, έλαβον διά κλήρον εκ της φυλής Ιούδα και εκ της φυλής Συμεών, και εκ της φυλής Βενιαμίν δεκατρείς πόλεις. **5** Οι δε υιοί Καάθ οι επιλοιποί έλαβον διά κλήρον εκ των συγγενείων της φυλής Εφραΐμ και εκ της φυλής Δαν και εκ του ημίσεως της φυλής Μανασσή, δέκα πόλεις. **6** Και οι υιοί Γηρσών έλαβον διά κλήρου εκ των συγγενείων της φυλής Ισάαχαρ και εκ της φυλής Ασήρ και εκ της φυλής Νεφθαλί και εκ του ημίσεως της φυλής Μανασσή εν Βασάν, δεκατρείς πόλεις. **7** Οι υιοί Μεραρί κατά τας συγγενείας αυτών έλαβον εκ της φυλής Ρουβήν και εκ της φυλής Γαδ και εκ της φυλής Ζαβουλών, δώδεκα πόλεις. **8** Και έδωκαν οι υιοί Ισραήλ διά κλήρου εις τους Λευίτας τας πόλεις ταύτας και τα περίχωρα αυτών, καθώς ο Κύριος προσέταξε διά του Μωϋσέως. **9** Και έδωκαν εκ της φυλής των υιών Ιούδα και εκ της φυλής των υιών Συμεών τας πόλεις ταύτας, αίτινες αναφέρονται ενταύθα κατ' όνομα· **10** και έλαβον αυτάς οι υιοί του Ααρών, οι εκ των συγγενείων των Κααθιτών, οι εκ των υιών του Λευϊ· διότι τούτων ήτο ο πρώτος κλήρος. **11** Και έδωκαν εις αυτούς την πόλιν του Αρβά πατρός του Ανάκ, ήτις είναι η Χεβρών, εν τη ορεινή του Ιούδα, και τα περίχωρα αυτής κύκλω. **12** Τους δε αγρούς της πόλεως και τας κώμας αυτής έδωκαν εις Χάλεβ τον υιόν του Ιεφοννι, εις ιδιοκτησίαν αυτού. **13** Και έδωκαν εις τους υιούς Ααρών του ιερέως την πόλιν του καταφυγίου διά τον φονέα, την Χεβρών και τα περίχωρα αυτής, και την Λιβνά και τα περίχωρα αυτής, **14** και την Ιαθειρ και τα περίχωρα αυτής, και την Εσθεμωά και τα περίχωρα αυτής, **15** και την Ωλών και τα περίχωρα αυτής, και την Δεβείρ και τα περίχωρα αυτής, **16** και την Λείν και τα περίχωρα αυτής, και την Ιουτά και τα περίχωρα αυτής, την Βαιθ-σεμές και τα περίχωρα αυτής· πόλεις εννέα εκ των δύο τούτων φυλών· **17** και εκ της φυλής Βενιαμίν, την Γαβαών και τα περίχωρα αυτής, την Γαβαά και τα περίχωρα αυτής, **18** την Αναθώθ και τα περίχωρα αυτής, και την Αλμών και τα περίχωρα αυτής· πόλεις τέσσαρας. **19** Πάσαι αι πόλεις των υιών του Ααρών των ιερέων, πόλεις δεκατρείς και τα περίχωρα αυτών. **20** Και αι συγγένειαι των υιών του Καάθ των Λευϊτών, των επιλοιπων εκ των υιών Καάθ, έλαβον τας πόλεις του κλήρου αυτών εκ της φυλής του Εφραΐμ. **21** Και έδωκαν εις αυτούς την πόλιν του καταφυγίου διά τον φονέα, την Συχέμ και τα περίχωρα αυτής εν τω όρει Εφραΐμ, και την Γεζέρ και τα περίχωρα αυτής, **22** και την Κιβσαείμ και τα περίχωρα αυτής, και την Βαιθ-ωρών και τα περίχωρα αυτής· πόλεις τέσσαρας. **23** και εκ της φυλής Δαν, την Ελθεκώ και τα περίχωρα αυτής, την Γιββεθών και τα περίχωρα αυτής, **24** την Αιαλών και τα περίχωρα αυτής, την Γαθ-ριμμών και τα περίχωρα αυτής· πόλεις τέσσαρας. **25** και εκ του ημίσεως της φυλής του Μανασσή, την Θαανάχ και τα περίχωρα αυτής, και την Γαθ-ριμμών και τα περίχωρα αυτής· πόλεις δύο. **26**

Πάσαι αι πόλεις ήσαν δέκα, και τα περίχωρα αυτών, διά τας συγγενείας των επιλοιπων υιών του Καάθ. **27** Εις δε τους υιούς Γηρσών, εκ των συγγενείων των Λευϊτών, έδωκαν εκ του άλλου ημίσεως της φυλής Μανασσή, την πόλιν του καταφυγίου διά τον φονέα, την Γωλάν εν Βασάν και τα περίχωρα αυτής, και την Βεεσεθερά και τα περίχωρα αυτής· πόλεις δύο. **28** και εκ της φυλής Ισάαχαρ, την Κισιόν και τα περίχωρα αυτής, την Δαβράθ και τα περίχωρα αυτής, **29** την Ιαρμούθ και τα περίχωρα αυτής, την Εν-γαννίμ και τα περίχωρα αυτής· πόλεις τέσσαρας. **30** και εκ της φυλής Ασήρ, την Μισαάλ και τα περίχωρα αυτής, την Αβδών και τα περίχωρα αυτής, **31** την Χελκάθ και τα περίχωρα αυτής, και την Ρεώβ και τα περίχωρα αυτής· πόλεις τέσσαρας. **32** και εκ της φυλής Νεφθαλί, την πόλιν του καταφυγίου διά τον φονέα, την Κέδες εν τη Γαλιλαία και τα περίχωρα αυτής, και την Αμμώθ-δωρ και τα περίχωρα αυτής, και την Καρθάν και τα περίχωρα αυτής· πόλεις τρεις. **33** Πάσαι αι πόλεις των Γηρσωνιτών, κατά τας συγγενείας αυτών, ήσαν πόλεις δεκατρείς και τα περίχωρα αυτών. **34** Εις δε τας συγγενείας των υιών Μεραρί, των επιλοιπων εκ των Λευϊτών, έδωκαν εκ της φυλής Ζαβουλών, την Ιοκνεάμ και τα περίχωρα αυτής, την Καρθά και τα περίχωρα αυτής, **35** την Διμνά και τα περίχωρα αυτής, την Νααλώλ και τα περίχωρα αυτής· πόλεις τέσσαρας. **36** και εκ της φυλής Ρουβήν έδωκαν την Βοσόρ και τα περίχωρα αυτής, και την Ιααζά και τα περίχωρα αυτής, **37** την Κεδημώθ και τα περίχωρα αυτής, και την Μηφαάθ και τα περίχωρα αυτής· πόλεις τέσσαρας. **38** και εκ της φυλής Γαδ έδωκαν την πόλιν του καταφυγίου διά τον φονέα, την Ραμώθ εν Γαλααδ και τα περίχωρα αυτής, και την Μαχαναΐμ και τα περίχωρα αυτής, **39** την Εσεβών και τα περίχωρα αυτής, την Ιαζήρ και τα περίχωρα αυτής· πάσαι αι πόλεις τέσσαρες. **40** πάσαι αι πόλεις αι δεθείσαι διά κλήρων εις τους υιούς Μεραρί, κατά τας συγγενείας αυτών, τους υπολοιπούς εκ των συγγενείων των Λευϊτών, ήσαν πόλεις δώδεκα. **41** Πάσαι αι πόλεις των Λευϊτών, αι μεταξύ της ιδιοκτησίας των υιών Ισραήλ, ήσαν τεσσαράκοντα οκτώ πόλεις και τα περίχωρα αυτών. **42** Αι πόλεις αύται ήσαν εκάστη μετά των περιχώρων αυτών κύκλω· ούτως ήσαν πάσαι αι πόλεις αύται. **43** Και έδωκεν ο Κύριος εις τον Ισραήλ· πάσαν την γην, την οποίαν ώμοσε να δώση προς τους πατέρας αυτών· και εκυρίευσαν αυτήν και κατώκησαν εν αυτή. **44** Και έδωκεν ο Κύριος εις αυτούς ανάπασιν πανταχόθεν, κατά πάντα όσα ώμοσε προς τους πατέρας αυτών· και ουδείς εκ πάντων των εχθρών αυτών ηδυνήθη να σταθή κατά πρόσωπον αυτών· πάντας τους εχθρούς αυτών παρέδωκεν ο Κύριος εις την χείρα αυτών. **45** Δεν διέπεσεν ουδέ εις εκ πάντων των αγαθών λόγων, τους οποίους ο Κύριος έλάλησε προς τον οίκον Ισραήλ· πάντες εξετελέσθησαν.

22 Τότε συνεκάλεσεν ο Ιησούς τους Ρουβηνίτας και τους Γαδίτας και το ήμισυ της φυλής του Μανασσή, **2** και είπε προς αυτούς, Σεις εφουλάξατε πάντα όσα προσέταξεν εις εσάς Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου, και υπηκούσατε εις την φωνήν μου κατά πάντα όσα εγώ προσέταξα εις εσάς· **3** δεν εγκατελίπετε τους αδελφούς σας εις τας πολλάς ταύτας ημέρας έως της σήμερον, αλλ' εφουλάξατε εντελώς την εντολήν Κυρίου του Θεού σας· **4** και τώρα Κύριος ο Θεός σας έδωκεν ανάπασιν εις τους αδελφούς σας, καθώς υπεσχέθη προς αυτούς· τώρα λοιπόν επιστρέψατε και υπάγετε εις τας κατοικίας σας, εις την γην της ιδιοκτησίας σας, την οποίαν Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου έδωκεν εις εσάς εις το πέραν του Ιορδάνου· **5** προσέχετε όμως σφόδρα να εκτελήτε τας εντολάς και τον νόμον, τον

οποιον Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου προσέταξε εις εσάς, να αγαπάτε Κύριον τον Θεόν σας, και να περιπατήτε εις πάσας τας οδούς αυτού, και να φυλάττητε τας εντολάς αυτού, και να ήσθε προσηλωμένοι εις αυτόν, και να λατρεύητε αυτόν εξ όλης της καρδιάς σας και εξ όλης της ψυχής σας. **6** Και ειλόγησεν αυτούς ο Ιησούς και απέλυσεν αυτούς· και απήλθον εις τας κατοικίας αυτών. **7** Και εις μεν το ήμισυ της φυλής του Μανασσή έδωκεν ο Μωϋσής κληρονομίαν εν Βασάν· εις δε το άλλο ήμισυ αυτής έδωκεν ο Ιησούς κληρονομίαν μεταξύ των αδελφών αυτών εντευθεν του Ιορδάνου προς δυσμάς. Και ότε ο Ιησούς απέστειλεν αυτούς εις τας κατοικίας αυτών, ευλόγησεν αυτούς· **8** και ελάλησεν προς αυτούς, λέγων, Επιστρέψατε με πολλά πλούτη εις τας κατοικίας σας, και με κτήνη πολλά σφόδρα, με άργυρον και με χρυσόν και με χαλκόν και με σίδηρον και με ιμάτια πολλά σφόδρα, μοιράσθητε τα λάφυρα των εχθρών σας μετά των αδελφών σας. **9** Και οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ και το ήμισυ της φυλής Μανασσή έστρεψαν και ανεχώρησαν από των υιών Ισραήλ εκ της Σηλῶ, της εν τη γη Χαναάν, διά να υπάγωνι εις την γην Γαλαάδ, εις την γην της ιδιοκτησίας αυτών, την οποίαν εκληρονόμησαν κατά τον λόγον του Κυρίου διά του Μωϋσέως. **10** Και ελθόντες εις τα περίξ του Ιορδάνου, τα εντός της γης Χαναάν, οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ και το ήμισυ της φυλής Μανασσή ωκοδόμησαν εκεί θυσιαστήριον παρά τον Ιορδάνον, θυσιαστήριον μέγα εις την όψιν. **11** Και ήκουσαν οι υιοί Ισραήλ να λέγηται, Ιδού, οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ και το ήμισυ της φυλής Μανασσή ωκοδόμησαν θυσιαστήριον κατέναντι της γης Χαναάν, εις τα περίξ του Ιορδάνου, κατά την διάβασιν των Ισραήλ. **12** Και ότε ήκουσαν οι υιοί Ισραήλ, συνήχθη πάσα η συναγωγή των υιών Ισραήλ εις Σηλῶ, διά να αναβίσι να πολεμήσωσι κατ' αυτών. **13** Και απέστειλαν οι υιοί Ισραήλ προς τους υιούς Ρουβήν και προς τους υιούς Γαδ και προς το ήμισυ της φυλής Μανασσή εις την γην Γαλαάδ τον Φινεές υιόν Ελεάζαρ τον ιερέα, **14** και μετ' αυτού δέκα άρχοντας, ανά ένα άρχοντα αρχηγόν πατριών κατά φυλήν του Ισραήλ, και έκαστος ήτο ο πρώτος του οικου των πατέρων αυτών, επί τας χιλιάδας του Ισραήλ. **15** Και υπήγον προς τους υιούς Ρουβήν και προς τους υιούς Γαδ και προς το ήμισυ της φυλής Μανασσή εις την γην Γαλαάδ, και ελάλησαν προς αυτούς λέγοντες, **16** Ταύτα λέγει πάσα η συναγωγή Κυρίου· Τις αύτη η ανομία, την οποίαν επράξατε εναντίον του Θεού του Ισραήλ, να απομακρυνθήτε σήμεραν από του Κυρίου, οικοδομήσαντες θυσιαστήριον εις εαυτούς, ώστε να αποστατήσητε σήμεραν από Κυρίου; **17** Μικρόν εστάθη το αμάρτημα ημών εις Φεγώρ, από του οποίου έως της σήμεραν δεν εκαθαρίσθημεν, και έγεινε πληγής εις την συναγωγήν του Κυρίου, **18** και σεις θέλετε σήμεραν αποστατήσει από του Κυρίου; βεβαίως, εάν εις αποστατήσητε σήμεραν από του Κυρίου, αύριον θέλει οργισθή εναντίον πάσης της συναγωγής του Ισραήλ. **19** Εάν η γη της ιδιοκτησίας σας ήναι ακάθαρτος, διάβητε εις την γην της ιδιοκτησίας του Κυρίου, όπου η σκηνή του Κυρίου κατοικεί, και λάβετε ιδιοκτησίαν μεταξύ ημών· και μη αποστατήσητε από του Κυρίου, μηδέ αφ' ημών αποστατήσητε, οικοδομούντες εις εαυτούς θυσιαστήριον εκτός του θυσιαστήριου Κυρίου του Θεού ημών. **20** Δεν έπραξεν Αχάν ο υιός του Ζερά εν τω αναθέματι, και έπεσεν οργή εφ' όλην την συναγωγήν του Ισραήλ; και ο άνθρωπος εκείνος δεν ηφανίσθη μόνος εν τη ανομία αυτού. **21** Τότε απεκρίθησαν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ και το ήμισυ της φυλής Μανασσή και είπον προς τους αρχηγούς των χιλιάδων του Ισραήλ· **22** Ο ισχυρός Θεός

ο Κύριος, ο ισχυρός Θεός ο Κύριος, αυτός εξεύρει, και αυτός θέλει γνωρίσει· εάν επράξαμεν τούτο διά αποστασίαν ή εάν διά ανομίαν εναντίον του Κυρίου, μη λυτρώσης ημάς την ημέραν ταύτην. **23** Εάν ωκοδομήσαμεν εις εαυτούς θυσιαστήριον διά να αποχωρισθώμεν από του Κυρίου, ή εάν διά να προσφέρωμεν επ' αυτού ολοκαύτωμα ή προσφοράς, ή εάν διά να προσφέρωμεν επ' αυτού ειρηνικάς θυσίας, αυτός ο Κύριος ες εκζητήσι τούτο. **24** Και εάν δεν επράξαμεν αυτό μάλλον εκ φόβου του πράγματος τούτου, λέγοντες, Αύριον δύνανται τα τέκνα σας να είπωσι προς τα τέκνα ημών, λέγοντα, Τι έχετε σεις να κάμητε μετά του Κυρίου του Θεού του Ισραήλ; **25** διότι ο Κύριος έθεσε τον Ιορδάνην όριον μεταξύ ημών και υμών, υιοί Ρουβήν και υιοί Γαδ· δεν έχετε μέρος μετά του Κυρίου και κάμωσιν οι υιοί σας τους υιούς ημών να παύσωσιν από του να φοβώνται τον Κύριον. **26** Διά τούτο είπομεν, Ας επιχειρισθώμεν να οικοδομήσωμεν εις εαυτούς το θυσιαστήριον· ουχί διά ολοκαύτωμα ουδέ διά θυσίαν, **27** αλλά διά να ήναι μαρτύριον αναμέσον ημών και υμών, και αναμέσον των γενεών ημών μεθ' ημάς, ότι ημεείς κάμωμεν την λατρείαν του Κυρίου ενώπιον αυτού με τα ολοκαύτωματα ημών και με τας θυσίας ημών και με τας ειρηνικάς προσφοράς ημών· διά να μη είπωσιν αύριον τα τέκνα σας προς τα τέκνα ημών, Ζεις δεν έχετε μέρος μετά του Κυρίου. **28** Διά τούτο είπομεν, Εάν τύχη να λαλήσωσιν ούτω προς ημάς ή προς τας γενεάς ημών αύριον, τότε θέλομεν αποκριθή, Ιδού, το ομοίωμα του θυσιαστήριου του Κυρίου, το οποίον ωκοδόμησαν οι πατέρες ημών, ουχί διά ολοκαύτωμα ουδέ διά θυσίαν, αλλά διά να ήναι μαρτύριον αναμέσον ημών και υμών. **29** Μη γένοιτο να αποστατήσωμεν από του Κυρίου και να αποχωρισθώμεν σήμεραν από του Κυρίου, οικοδομούντες θυσιαστήριον διά ολοκαύτωμα, διά προσφοράς και διά θυσίας, εκτός του θυσιαστήριου Κυρίου του Θεού ημών, το οποίον είναι έμπροσθεν της σκηνής αυτού. **30** Και ακούσαντες Φινεές ο ιερεύς και οι άρχοντες της συναγωγής και οι αρχηγοί των χιλιάδων του Ισραήλ, οι όντες μετ' αυτού, τους λόγους τους οποίους ελάλησαν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ και οι υιοί Μανασσή, ευχαριστήθησαν. **31** Και είπε Φινεές ο υιός του Ελεάζαρ ο ιερεύς προς τους υιούς Ρουβήν και προς τους υιούς Γαδ και προς τους υιούς Μανασσή, Σήμεραν εγνωρίσαμεν ότι ο Κύριος είναι εν μέσω ημών, διότι δεν επράξατε την ανομίαν ταύτην εναντίον του Κυρίου· διά τούτου ελυτρώσατε τους υιούς Ισραήλ από της χειρός του Κυρίου. **32** Και επέστρεψεν ο Φινεές ο υιός του Ελεάζαρ ο ιερεύς και οι άρχοντες από των υιών Ρουβήν και από των υιών Γαδ εκ της γης Γαλαάδ εις την γην Χαναάν προς τους υιούς Ισραήλ, και έφεραν απόκρισιν προς αυτούς. **33** Και το πράγμα ήρρεσεν εις τους υιούς Ισραήλ· και ευλόγησαν τον Θεόν οι υιοί Ισραήλ, και δεν είπαν πλέον να αναβίωσιν εναντίον αυτών εις μάχην, διά να αφανίσωσι την γην όπου κατώκουν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ. **34** Και ωνόμασαν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γαδ το θυσιαστήριον Εδ· διότι, είπαν, τούτο θέλει είσθαι μαρτύριον αναμέσον ημών, ότι ο Κύριος είναι ο Θεός.

23 Και μετά πολύν καιρόν αφού ο Κύριος έδωκεν εις τον Ισραήλ ανάπαυσιν από πάντων των εχθρών αυτού κύκλω, και ο Ιησούς ήτο γέρων, προβηθικός την ηλικίαν, **2** συνεκάλεσεν ο Ιησούς πάντα τον Ισραήλ, τους πρεσβυτέρους αυτών και τους αρχηγούς αυτών και τους κριτάς αυτών, και τους άρχοντας αυτών και είπε προς αυτούς, Εγώ εγήρασα, είμαι προβηθικός την ηλικίαν. **3** Και σεις είδετε πάντα όσα έκαμε Κύριος ο Θεός σας εις πάντα τα έθνη ταύτα διά σας· διότι

Ισραήλ. **24** Και είπεν ο λαός προς τον Ιησούν, Κύριον τον Θεόν ημών θέλομεν λατρεύει και εις την φωνήν αυτού θέλομεν υπακούει. **25** Και έκαμεν ο Ιησούς διαθήκην προς τον λαόν εν τη ημέρα εκείνη, και έθεσεν εις αυτούς νόμον και κρίσιν εν Συχέμ. **26** Και έγραψεν ο Ιησούς τους λόγους τούτους εν τω βιβλίω του νόμου του Θεού· και λαβών λίθον μέγαν, έστησεν αυτόν εκεί υπό την δρυν, την πλησίον του αγιαστηρίου του Κυρίου. **27** Και είπεν ο Ιησούς προς πάντα τον λαόν, Ιδού, ο λίθος ούτος θέλει είσθαι εις υμάς εις μαρτύριον, διότι αυτός ήκουσε πάντας τους λόγους του Κυρίου τους οποίους ελάλησε προς ημάς· θέλει είσθαι λοιπόν εις μαρτύριον εις εσάς, διά να μη αρνηθήτε τον Θεόν σας. **28** Και απέστειλεν ο Ιησούς τον λαόν, έκαστον εις την κληρονομίαν αυτού. **29** Και μετά τα πράγματα ταύτα, ετελεύτησεν Ιησούς ο υιός του Ναυή, ο δούλος του Κυρίου, ηλικίας εκατόν δέκα ετών. **30** Και έθαψαν αυτόν εν τοις ορίοις της κληρονομίας αυτού εν Φαμνάθ-σαράχ, ήτις είναι εν τω όρει Εφραΐμ, προς βορράν του όρους Γαάς. **31** Και ελάτρευσεν ο Ισραήλ τον Κύριον πάσας τας ημέρας του Ιησού και πάσας τας ημέρας των πρεσβυτέρων, οίτινες επέζησαν μετά τον Ιησούν και οίτινες εγνώρισαν πάντα τα έργα του Κυρίου, όσα έκαμεν υπέρ του Ισραήλ. **32** Τα δε οστά του Ιωσήφ, τα οποία ανεβίβασαν οι υιοί Ισραήλ εξ Αιγύπτου, έθαψαν εν Συχέμ, εν τη μερίδι του αγρού την οποίαν ηγόρασεν ο Ιακώβ παρά των υιών του Εμμώρ, πατρός του Συχέμ, δι' εκατόν αργύρια, και έγεινε κληρονομία των υιών Ιωσήφ. **33** Και ετελεύτησεν Ελεάζαρ ο υιός του Ααρών, και έθαψαν αυτόν εν τω λόφω του Φινεές του υιού αυτού, όστις εδόθη εις αυτόν εκ τω όρει Εφραΐμ.

Κριταί

1 Και μετά τον θάνατον του Ιησού, ηρώτησαν οι υιοί Ισραήλ τον Κύριον, λέγοντες, Τις θέλει αναβή υπέρ ημών πρώτος κατά των Χανααναίων, διά να πολεμήσι αυτούς; **2** Και είπεν ο Κύριος, Ο Ιούδας θέλει αναβή· ιδού, παρέδωκα τον τόπον εις την χείρα αυτού. **3** Και είπεν ο Ιούδας προς Συμεών τον αδελφόν αυτού, Ανάβα μετ' εμού εις τον κλήρόν μου, διά να πολεμήσωμεν τους Χανααναίους, και εγώ ομοίως θέλω ελθεί μετά σου εις τον κλήρόν σου. Και υπήγγε μετ' αυτού ο Συμεών. **4** Και ο Ιούδας ανέβη και παρέδωκεν ο Κύριος τους Χανααναίους και τους Φερεζαίους εις την χείρα αυτών· και επάταξαν εξ αυτών εν Βεζέκ δέκα χιλιάδας ανδρών. **5** Και εύρηκαν τον Αδωνί-Βεζέκ εν Βεζέκ, και επολέμησαν αυτόν και επάταξαν τους Χανααναίους και τους Φερεζαίους. **6** Ο δε Αδωνί-Βεζέκ έφρυγε· και εκείνοι κατεδιώσαν οπίσω αυτού και συνέλαβον αυτόν και απέκοψαν τους μεγάλους δακτύλους των χειρών αυτού και των ποδών αυτού. **7** Και είπεν ο Αδωνί-Βεζέκ, Εβδομήκοντα βασιλείς, αποκεκομμένοι τους μεγάλους δακτύλους των χειρών αυτών και των ποδών, εσύναζον τα πίπτοντα υποκάτω της τραπέζης μου· ως εγώ έκαμα, ούτως ανταπέδωκεν εις εμέ ο Θεός. Και έφεραν αυτόν εις Ιερουσαλήμ, και απέθανεν εκεί. **8** Και οι υιοί Ιούδα επολέμησαν κατά της Ιερουσαλήμ και εκυρίευσαν αυτήν· και επάταξαν αυτήν εν στόματι μαχαίρας και την πόλιν παρέδωκαν εις πυρ. **9** Και μετά ταύτα κατέβησαν οι υιοί Ιούδα διά να πολεμήσωσι τους Χανααναίους, τους κατοικούντας εν τη ορεινή και εν τη μεσημβρινή και εν τη πεδινή. **10** Και υπήγγε ο Ιούδας εναντίον των Χανααναίων των κατοικούντων εν Χεβρών· το δε όνομα της Χεβρών ήτο πρότερον Κιριάθ-αρθά· και εθανάτωσαν τον Σεσαί, και τον Αχμάν και τον Θαλαμί. **11** Και εκειθεν υπήγον εναντίον των κατοίκων της Δεβεір· το δε όνομα της Δεβεір ήτο πρότερον Κιριάθ-σεφέρ. **12** Και είπεν ο Χάλεβ, Όστις πατάξη την Κιριάθ-σεφέρ και κυριεύσιν αυτήν, εις τούτον θέλω δώσει Αχσάν την θυγατέρα μου εις γυναίκα. **13** Και εκυρίευσεν αυτήν Γοθονιήλ ο υιός του Κενέζ, ο νεώτερος αδελφός του Χάλεβ· και έδωκεν εις αυτόν Αχσάν την θυγατέρα αυτού εις γυναίκα. **14** Και αυτή, ότε απήρχετο, παρεκίνησεν αυτόν να ζητήσει παρά του πατρός αυτήν τον αγρόν· και κατέβη από του όνου· και είπε προς αυτήν ο Χάλεβ, τι θέλεις; **15** Η δε είπε προς αυτόν, Δος μοι ευλογίαν· επειδή έδωκας εις εμέ γην μεσημβρινήν,δος μοι και πηγάς υδάτων. Και έδωκεν εις αυτήν ο Χάλεβ τας άνω πηγάς και τας κάτω πηγάς. **16** Και ανέβησαν οι υιοί του Κεναίου, πενθηρού του Μωυσέως, εκ της πόλεως των φοινίκων μετά των υιών Ιούδα εις την έρημον του Ιούδα, την προς μεσημβρίαν της Αράδ· και υπήγον και κατώκησαν μετά του λαού. **17** Και υπήγγε ο Ιούδας μετά του Συμεών αδελφου αυτού, και επάταξαν τους Χανααναίους τους κατοικούντας την Σεφάθ, και κατέστρεψαν αυτήν· και ωνόμασαν την πόλιν Ορμά. **18** Ο Ιούδας εκυρίευσε και την Γάζαν και τα όρια αυτής, και την Ασκαλώνα και τα όρια αυτής, και την Ακκαρών και τα όρια αυτής. **19** Και ήτο Κύριος μετά του Ιούδα· και εκυρίευσε το όρος· αλλά δεν ηδυνήθη να εκδιώξη τους κατοίκους της κοιλάδος, διότι είχαν αμάζας σιδηράς. **20** Και εδόθη η Χεβρών εις τον Χάλεβ, καθώς είπεν ο Μωυσής· και εξεδίωξεν εκειθεν τους τρεις υιούς του Ανάκ. **21** Τον δε Ιεβουσαίον, τον κατοικούντα εν Ιερουσαλήμ, δεν εξεδίωξαν οι υιοί Βενιαμίν· διά τούτο ο Ιεβουσαίος κατώκησε μετά των υιών Βενιαμίν εν Ιερουσαλήμ έως της ημέρας ταύτης. **22** Και ο οίκος

Ιωσήφ ανέβησαν και αυτοί επί Βαιθίλ· και ο Κύριος ήτο μετ' αυτών. **23** Και απέστειλεν ο οίκος Ιωσήφ να κατασκοπεύσωσι την Βαιθίλ· το δε όνομα της πόλεως ήτο πρότερον Λούζ. **24** Και είδον οι κατάσκοποι άνθρωπον εξερχόμενον εκ της πόλεως, και είπον προς αυτόν, Δείξον εις ημάς, παρακαλούμεν, την είσοδον της πόλεως, και θέλομεν κάμει έλεος εις σε. **25** Και έδειξεν εις αυτούς την είσοδον της πόλεως, και επάταξαν την πόλιν εν στόματι μαχαίρας· τον δε άνθρωπον και πάσαν την συγγένειαν αυτού απέπεμψαν. **26** Και υπήγγε ο άνθρωπος εις την γην των Χετταίων και ωκοδόμησε πόλιν, και ωνόμασεν αυτήν Λούζ· τούτο είναι το όνομα αυτής έως ημέρας ταύτης. **27** Ουδέ ο Μανασσής εξεδίωξε τους κατοίκους της Βαιθ-σαν και των κωμών αυτής, ούτε της Θαναάχ και των κωμών αυτής, ούτε τους κατοίκους της Δωρ και των κωμών αυτής, ούτε τους κατοίκους της Ιβλαém και των κωμών αυτής, ούτε τους κατοίκους της Μεγιδδώ και των κωμών αυτής· αλλ' οι Χανααναίοι επέμενον να κατοικώσιν εν τω τόπω εκείνω. **28** Και ότε κατεστάθη ο Ισραήλ δυνατός, υπέβαλε τους Χανααναίους εις φόρον και δεν εξεδίωξεν αυτούς ολοκλήρως. **29** Ουδέ ο Εφραΐμ εξεδίωξε τους Χανααναίους τους κατοικούντας εν Γεζέρ· αλλ' οι Χανααναίοι κατώκουν εν Γεζέρ μεταξύ αυτών. **30** Ουδέ ο Ζαβουλών εξεδίωξε τους κατοικούντας την Κιτρών ουδέ τους κατοικούντας την Νααλώλ· αλλ' οι Χανααναίοι κατώκουν μεταξύ αυτών και έγειναν υποτελείς. **31** Ουδέ ο Ασήρ εξεδίωξε τους κατοίκους της Ακχώ, ούτε τους κατοίκους της Σιδώνος, ούτε της Ααλαβ, ούτε της Αχζιβ, ούτε της Χελβά, ούτε της Αφίκ, ούτε της Ρεββ· **32** αλλ' οι Ασήρ κατώκει μεταξύ των Χανααναίων των κατοίκων του τόπου· διότι δεν εξεδίωξεν αυτούς. **33** Ουδέ ο Νεφθαλί εξεδίωξε τους κατοίκους της Βαιθ-σεμέ, ούτε τους κατοίκους της Βαιθ-ανάθ, αλλά κατώκει μεταξύ των Χανααναίων των κατοίκων του τόπου· οι δε κάοικοι της Βαιθ-σεμέ και της Βαιθ-ανάθ έγειναν υποτελείς εις αυτόν. **34** Και συνέκλεισαν οι Αμορραίοι τους υιούς Δαν εις το όρος· διότι δεν άφινον αυτούς να καταβαίνωσιν εις την κοιλάδα· **35** οι δε Αμορραίοι επέμενον να κατοικώσιν εν τω όρει Ερές, εις Αιαλών και εις Σααλβίμ· η χειρ όμως του οίκου Ιωσήφ υπερίσχυεν, ώστε έγειναν υποτελείς. **36** Το δε όριον την Αμορραίων ήτο από της αναβάσεως της Ακραββίμ, από της Πέτρας και επάνω.

2 Και ανέβη άγγελος Κυρίου από Γαλιλάων εις Βοκίμ και είπε, Σας ανεβίβασα εξ Αιγύπτου και σας έφερα εις την γην την οποίαν ώμοσα προς τους πατέρας σας και είπα, Δεν θέλω αθετησει την προς εσάς διαθήκην μου εις τον αιώνα· **2** και σεις δεν θέλετε κάμει συνθήκην προς τους κατοίκους του τόπου τούτου· τα θυσιαστήρια αυτών θέλετε καταστρέψει. Δεν υπηκούσατε όμως εις την φωνήν μου· διά τι επράξατε τούτο; **3** Διά τούτο και εγώ είπα, Δεν θέλω εκδιώξει αυτούς απ' έμπροσθέν σας· αλλά θέλουσιν εισθαι εναντίοι σας, και οι θεοί αυτών θέλουσιν εισθαι παγίς εις εσάς. **4** Και καθώς ελάλησεν ο άγγελος του Κυρίου τους λόγους τούτους προς πάντας τους υιούς Ισραήλ, ο λαός ύψωσε την φωνήν αυτού και έκλαυσε. **5** Και εκάλεσαν το όνομα του τόπου εκείνου Βοκίμ· και εθυσίασαν εκει εις τον Κύριον. **6** Και ότε απέλυσε τον λαόν ο Ιησούς, οι υιοί Ισραήλ υπήγον έκαστος εις την κληρονομίαν αυτού, διά να κατακληρονομήσωσι την γην. **7** Και ελάτρευσαν ο λαός τον Κύριον πάσας τας ημέρας του Ιησού και πάσας τας ημέρας των προσβυτέρων, οτινες επέζησαν μετά τον Ιησούν και είδον πάντα τα έργα τα μεγάλα του Κυρίου, όσα έκαμεν υπέρ του Ισραήλ. **8** Και ετελεύτησεν Ιησούς, ο υιός του Ναυή, ο δούλος του Κυρίου, ηλικίας εκατόν δέκα ετών.

9 Και έθραψαν αυτόν εις τον όριον της κληρονομίας αυτού εν Θαμνάν-αρές, εν τω όρει Εφραΐμ, κατά το βόρειον μέρος του όρους Γαάς. 10 Και πάσα έτι η γενεά εκείνη προσετέθησαν εις τους πατέρας αυτών και εσηκώθη άλλη γενεά μετ' αυτούς, ήτις δεν εγνώρισεν τον Κύριον ουδέ τα έργα, τα οποία έκαμεν υπέρ του Ισραήλ. 11 Και έπραξαν οι υιοί Ισραήλ πονηρά ενώπιον του Κυρίου και ελάτρευσαν τους Βααλείμ· 12 και εγκατέλιπον Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών, τον εξαγαγόντα αυτούς εκ γης Αιγύπτου, και υπήγον κατόπιν άλλων θεών, εκ των θεών των λαών των περίξ αυτών, και προσεκύνησαν αυτούς και παρώργισαν τον Κύριον. 13 Και εγκατέλιπον τον Κύριον και ελάτρευσαν τον Βάαλ και τας Ασταράθ. 14 Και εξήφθη ο θυμός του Κυρίου κατά του Ισραήλ, και παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα των ληλατιστών, και εληλάτησαν αυτούς και επώλησεν αυτούς εις την χείρα των εχθρών αυτών κύκλω, ώστε δεν ηδυνήθησαν πλέον να σταθώσι κατά πρόσωπον των εχθρών αυτών. 15 Πανταχού όπου εξήρχοντο, η χειρ του Κυρίου ήτο εναντίον αυτών προς κακόν, καθώς ελάλησεν ο Κύριος και καθώς ώμοσεν ο Κύριος προς αυτούς, και ήλθον εις μεγάλην αμηχανίαν. 16 Τότε ανέστησεν ο Κύριος κριτάς, οίτινες έσωσαν αυτούς εκ της χειρός των ληλατουόντων αυτους. 17 Πλην ουδέ εις τους κριτάς αυτών υπήκουσαν, αλλ' επόρνευσαν κατόπιν άλλων θεών και προσεκύνησαν αυτούς· εξέκλιναν ταχέως από της οδού, εις την οποίαν περιπάτησαν οι πατέρες αυτών υπακούοντες εις τας εντολάς του Κυρίου· δεν έκαμον ούτω. 18 Και ότε ανέστησεν ο Κύριος εις αυτούς κριτάς, τότε ο Κύριος ήτο μετά του κριτού και έσωζεν αυτούς εκ της χειρός των εχθρών αυτών καθ' όλας τας ημέρας του κριτού· διότι εσπλαγχνίσθη ο Κύριος εις τους στεναγμούς αυτών τους εξ αιτίας των καταθλιβόντων αυτους και καταπιεζόντων αυτους. 19 Ότε δε απέθνησκεν ο κριτής, επέστρεφον και διεφθειρόντο χειρότερα παρά τους πατέρας αυτών, υπάγοντες κατόπιν άλλων θεών, διά να λατρεύωσιν αυτούς και να προσκυνώσιν αυτούς· δεν έπαυον από των πράξεων αυτών ουδέ από της οδού αυτών της διεστραμμένης. 20 Και εξήφθη ο θυμός του Κυρίου κατά του Ισραήλ, και ειπεν, Επειδή ο λαός ούτος παρέβη την διαθήκην μου, την οποίαν προσέταξα εις τους πατέρας αυτών, και δεν υπήκουσεν εις την φωνήν μου· 21 και εγώ δεν θέλω εκδώξει πλέον απ' έμπροσθεν αυτών ουδέν εκ των εθνών, τα οποία αφήκεν ο Ιησούς ότε ετελεύτησε, 22 διά να δοκιμάσω τον Ισραήλ διά μέσου αυτών, εάν φυλάττωσι την οδόν του Κυρίου, περιπατούντες εν αυτή, καθώς εφύλαξαν αυτήν οι πατέρες αυτών, ή ουχι. 23 Και αφήκε Κύριος τα έθνη ταύτα, χωρίς να εκδώξη ταχέως αυτά· ουδέ παρέδωκεν αυτά εις την χείρα του Ιησού.

3 Και ταύτα είναι τα έθνη, τα οποία αφήκεν ο Κύριος, διά να δοκιμάση τον Ισραήλ δι' αυτών, πάντας τους μη γνωρίσαντας πάντας τους πολέμους της Χαναάν· 2 τουλάχιστον διά να μάθωσιν αι γενεαί των υιών Ισραήλ να γυμνασθώσι τον πόλεμον, τουλάχιστον όσοι πρότερον δεν είχαν γνωρίσει αυτούς· 3 αι πέντε σατραπείαι των Φιλισταιών και πάντες οι Χαναναίοι και οι Σιδώνιοι και οι Ευαίοι οι κατοικούντες εν τω όρει του Λιβάνου, από του όρους Βάαλ-ερμών έως της εισόδου Αιμάθ. 4 Και ταύτα ήσαν διά να δοκιμάση τον Ισραήλ δι' αυτών· διά να γνωρίση εάν υπήκουον εις τας εντολάς του Κυρίου, τας οποίας προσέταξεν εις τους πατέρας αυτών διά του Μωϋσέως. 5 Και κατώκησαν οι υιοί Ισραήλ μεταξύ των Χαναναίων, των Χετταίων και των Αμορραίων και των Φερεζαίων και των Ευαίων και των Ιεβουσαίων. 6 Και έλαβον

εις εαυτούς τας θυγατέρας αυτών εις γυναίκας, και τας εαυτών θυγατέρας έδωκαν εις τους υιούς αυτών, και ελάτρευσαν τους θεούς αυτών. 7 Και έπραξαν οι υιοί Ισραήλ πονηρά ενώπιον του Κυρίου και ελησμόνησαν Κύριον τον Θεόν αυτών και ελάτρευσαν τους Βααλείμ και τα άλση. 8 Διά τούτο εξήφθη ο θυμός του Κυρίου κατά του Ισραήλ, και επώλησεν αυτούς εις την χείρα του Χουσαν-ρισσαθαΐμ βασιλέως της Μεσοποταμίας και εδούλευσαν οι υιοί Ισραήλ εις τον Χουσαν-ρισσαθαΐμ οκτώ έτη. 9 Και ότε εβόησαν οι υιοί Ισραήλ προς τον Κύριον, ο Κύριος ανέστησε σωτήρα εις τους υιούς Ισραήλ και έσωσεν αυτούς, τον Γοθονιήλ υιόν του Κενέζ, τον νεώτερον αδελφόν του Χάλεβ. 10 Και ήτο επ' αυτόν το Πνεύμα του Κυρίου, και έκρινε τον Ισραήλ· και εξήλθεν εις μάχη, και παρέδωκεν ο Κύριος εις την χείρα αυτού του Χουσαν-ρισσαθαΐμ βασιλέα της Μεσοποταμίας και η χειρ αυτού υπερίσχυσεν εναντίον του Χουσαν-ρισσαθαΐμ. 11 Και ανεπαθή η γη τεσσαράκοντα έτη και ετελεύτησε Γοθονιήλ ο υιός του Κενέζ. 12 Και ήρχισαν οι υιοί Ισραήλ πάλιν να πράττωσι πονηρά ενώπιον του Κυρίου και ενίσχυσεν ο Κύριος τον Εγλών βασιλέα του Μωάβ κατά του Ισραήλ, διότι έπραξαν πονηρά ενώπιον του Κυρίου. 13 Και συνήθροισεν εις σεαυτόν τους υιούς Αμμών και Αμαλήκ, ο και υπήγε και επάταξε τον Ισραήλ και εκυριεύσεν την πόλιν των φοινίκων. 14 Και εδούλευσαν οι υιοί Ισραήλ εις τον Εγλών βασιλέα του Μωάβ δεκαοκτώ έτη. 15 Και εβόησαν προς τον Κύριον οι υιοί Ισραήλ· και ανέστησεν ο Κύριος εις αυτούς σωτήρα, τον Αώδ υιόν του Γηρά, του Βενιαμίτου, άνδρα αριστερόχειρα. Και απέστειλαν οι υιοί Ισραήλ διά χειρός αυτού δώρα προς τον Εγλών βασιλέα του Μωάβ. 16 Και κατεσκευάσεν εις εαυτόν ο Αώδ μάχαιραν δίστομον, μακράν μίαν πήχην· και περιεζώσθη αυτήν υπό τον μηρόν αυτού επί τον μηρόν αυτού τον δεξιόν. 17 Και προσέφερε τα δώρα προς τον ο Εγλών βασιλέα του Μωάβ· ο δε Εγλών ήτο άνθρωπος παχύς σφόδρα. 18 Και αφού ετελείωσε προσφέρων τα δώρα και απέπεμψε τους ανθρώπους των βαστάζοντας τα δώρα, 19 τότε ο αυτός υπέστρεφεν από των γλυπτών των προς τα Γάλαχα· και ειπε, Λόγον κρυφόν έχω προς σε, βασιλεύ. Ο δε ειπε, Σιώπα. Και εξήλθον απ' αυτού πάντες οι βαριστάμενοι πλησίον αυτού. 20 Και εισήλθε προς αυτόν ο Αώδ· εκείνος δε εκάθητο εν τω υπερώω αυτού τω θερινώ μονώτατος. Και ειπεν ο Αώδ, Έχω λόγον παρά Θεού προς σε. Τότε εσηκώθη από του θρόνου. 21 Και απλώσας ο Αώδ την χείρα αυτού την αριστεράν, έλαβε την μάχαιραν από του μηρού αυτού του δεξιού και ενένησεν αυτήν εις την κοιλίαν αυτού, 22 ώστε και η λαβή έτι εισήλθε κατόπιν του σιδήρου· και το πάχος συνέκλεισεν επί τον σίδηρον, ώστε δεν ηδύνατο να σύρη την μάχαιραν από της κοιλίας αυτού· και εξήλθε κόπρος. 23 Τότε εξήλθεν ο Αώδ διά της στοάς και εκλείσεν οπίσω αυτού τας θύρας του υπερώου, και εκλείδωσε. 24 Και αφού εκείνος εξήλθεν, ήλθον οι δούλοι του Εγλών· και ότε είδον ότι, ιδού, αι θύραι του υπερώου ήσαν κλειδωμέναι, είπον, Βεβαίως τους πόδας αυτού σκεπάζει εν τω δωματίω τω θερινώ. 25 Και περιεμείναν εωσού εντράπησαν· και ιδού, δεν ήνοιγε τας θύρας του υπερώου· όθεν έλαβον το κλειδίον και ήνοιξαν· και ιδού, ο κύριος αυτών εκείτο κατά γης νεκρός. 26 Ο δε Αώδ εξέφυγεν, εν όσω εκείνοι εβράδυνον· και επέρασε τα γλυπτά και διεσώθη εις Ζσειρωθά. 27 Και ότε ήλθεν, εσάλπισε διά της σάλπιγγος εν τω όρει Εφραΐμ, και κατέβησαν μετ' αυτού οι υιοί Ισραήλ από του όρους και αυτός έμπροσθεν αυτών. 28 Και ειπε προς αυτούς, Ακολουθείτέ μοι· διότι ο Κύριος παρέδωκε τους εχθρούς σας τους Μωαβίτας εις

την χείρα σας. Και κατέβησαν πίσω αυτού και κατέλαβον τας διαβάσεις του Ιορδάνου προς τον Μωάβ και δεν αφήκαν άνθρωπον να περάση. **29** Και επάταξαν τους Μωαβίτας κατά τον καιρόν εκείνον, περίπου δέκα χιλιάδας ανδρών, πάντας ανδρείους και πάντας δυνατούς εν ισχύϊ· και δεν διεσώθη ουδείς. **30** Ούτως εταπεινώθη ο Μωάβ εν τη ημέρα εκείνη υπό την χείρα του Ισραήλ. Και η γη ανεπαύθη ογδοήκοντα έτη. **31** Μετά δε τούτον εστάθη ο Σαμεγάρ ο υιός του Ανάθ, όστις επάταξε τους Φιλισταίους εξακοσίους άνδρας δι' ενός βουκέντρου· και έσωσε και αυτός τον Ισραήλ.

4 Και έπραξαν οι υιοί Ισραήλ πάλιν πονηρά ενώπιον του Κυρίου, αφού ετελεύτησεν ο Αώδ. **2** Και επώλησεν αυτούς ο Κύριος εις την χείρα του Ιαβείν, βασιλέως Χαναάν, όστις εβασίλευεν εν Ασώρ· και αρχηγός των στρατευμάτων αυτού ήτο ο Σισάρα, όστις κατοίκει εκ Αρωσέθ των εθνών. **3** Και εβρόσαν προς τον Κύριον οι υιοί Ισραήλ· διότι είχαν εννεακοσίας αμάξας σιδηράς και αυτός κατέθλιψε σφόδρα τους υιούς Ισραήλ είκοσι έτη. **4** Και η Δεβόρρα, γυνή προφήτις, γυνή του Λαφιδώθ, αυτή έκρινε τον Ισραήλ κατά τον καιρόν εκείνον. **5** Και αυτή κατόπι υπό τον φοίνικα της Δεβόρρας, μεταξύ Ραμά και Βαιθήλ, εν τω όρει Εφραΐμ· και ανέβαινον προς αυτήν οι υιοί Ισραήλ διά να κρίνυνται. **6** Και έστειλε και εκάλεσε τον Βαράκ τον υιόν του Αβινεέμ από Κέδες· νεφαλί, και είπε προς αυτόν, Δεν πρόσταξε Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, λέγων, Ύπαγε και σύναξον δύναμιν εν τω όρει Θαβώρ και λάβε μετά σου δέκα χιλιάδας ανδρών εκ των υιών Νεφθαλί και εκ των υιών Ζαβουλών, **7** και θέλω επισύρει προς σε εις τον ποταμόν Κισών τον Σισάρα, τον αρχηγόν του στρατεύματος Ιαβείν, και τας αμάξας αυτού και το πλήθος αυτού, και θέλω παραδώσει αυτόν εις την χείρα σου; **8** Και είπε προς αυτήν ο Βαράκ, Εάν συ έλθης μετ' εμού, θέλω υπάγει· αλλ' εάν δεν έλθης μετ' εμού, δεν θέλω υπάγει. **9** Η δε είπε, Θέλω ελθει εξάπαντος μετά σου· πλην δεν θέλεις λάβει τιμήν εν τη οδώ εις την οποίαν υπάγεις· διότι εις χείρα γυναικός θέλει πωλήσει ο Κύριος τον Σισάρα. Και η Δεβόρρα εσηκώθη και υπήγγε μετά του Βαράκ εις Κέδες. **10** Και συνεκάλεσεν ο Βαράκ τον Ζαβουλών και τον Νεφθαλί εις Κέδες και ανέβη μετά δέκα χιλιάδων ανδρών κατά πόδας αυτού· και η Δεβόρρα ανέβη μετ' αυτού. **11** Ο δε Έβερ ο Κεναίος, εκ των υιών του Οβάβ πενθερού του Μωυσέως, είχε χωρισθή από των Κεναίων και είχε στήσει την σκηνήν αυτού έως της δρυός Ζαανααιμ, της πλησίον Κέδες. **12** Και ανήγγειλαν προς τον Σισάρα, ότι Βαράκ ο υιός του Αβινεέμ ανέβη εις το όρος Θαβώρ. **13** Και συνήθροισεν ο Σισάρα πάσας τας αμάξας αυτού, εννεακοσίας αμάξας σιδηράς, και πάντα τον λαόν τον μετ' αυτού, από Αρωσέθ των εθνών εις τον ποταμόν Κισών. **14** Και είπεν η Δεβόρρα προς τον Βαράκ, Σηκώθητι· διότι αυτή είναι η ημέρα, καθ' ην ο Κύριος παρέδωκε τον Σισάρα εις την χείρα σου· δεν εξήλθεν ο Κύριος έμπροσθέν σου; Και κατέβη ο Βαράκ από του όρους Θαβώρ και δέκα χιλιάδες άνδρες κατόπι αυτού. **15** Και κατετρόπωσεν ο Κύριος τον Σισάρα και πάσας τας αμάξας και παν το στράτευμα, εν στόματι μαχαίρας, έμπροσθεν του Βαράκ· και κατέβη ο Σισάρα από της αμάξης και έφυγε πεζός. **16** Κατεδίωξε δε ο Βαράκ κατόπι των αμαξών και κατόπι τον στρατεύματα έως της Αρωσέθ των εθνών· και έπεσε παν το στράτευμα του Σισάρα εν στόματι μαχαίρας· δεν έμεινεν ουδέ εις. **17** Και έφυγεν ο Σισάρα πεζός εις την σκηνήν της Ιαήλ, γυναικός του Έβερ του Κεναίου· διότι ήτο ειρήνη μεταξύ του Ιαβείν βασιλέως της Ασώρ και του οίκου του Έβερ του Κεναίου. **18** Και εξήλθεν η Ιαήλ εις συνάντησιν του

Σισάρα και είπε προς αυτόν, Είσελθε, κύριέ μου, είσελθε προς εμέ· μη φοβού. Και ότε εισήλθε προς αυτήν εις την σκηνήν, εσκέπασεν αυτόν με κάλυμμα. **19** Και είπε προς αυτήν. Πότισόν με, παρακαλώ, ολίγον ύδωρ, διότι εδίψησα. Και ήνοιξε τον ασκόν του γάλακτος και επότισεν αυτόν και εσκέπασεν αυτόν. **20** Και είπε προς αυτήν, Στήθι εις την θύραν της σκηνης, και εάν έλθη τις και σε ερωτήσει, λέγων, Είναί τις ενταύθα; επέ, Ουχί. **21** Και έλαβεν Ιαήλ η γυνή του Έβερ τον πάσσαλον της σκηνης, και βαλούσα σφύραν εις την χείρα αυτής, υπήγγεν ησύχως προς αυτόν και ενέπηξε τον πάσσαλον εις τον μίνιγγα αυτού, ώστε εκαρφώθη εις την γήν· διότι αυτός αποκαμωμένος ων εκοιμάτο βαθώς. Και απέθανε. **22** Και ιδού, ο Βαράκ κατεδίωκε τον Σισάρα· η δε Ιαήλ εξήλθεν εις συνάντησιν αυτού και είπε προς αυτόν, Ελθέ, και θέλω σοι δείξει τον άνδρα τον οποίον ζητείς. Και ότε εισήλθε προς αυτήν, ιδού, ο Σισάρα έκειτο νεκρός, και ο πάσσαλος εις τον μίνιγγα αυτού. **23** Και εταπεινώσεν ο Θεός κατά την ημέραν εκείνην τον Ιαβείν βασιλέα Χαναάν έμπροσθεν των υιών Ισραήλ. **24** Και εκραταίουτό η χειρ των υιών Ισραήλ και κατίσχυεν επί Ιαβείν βασιλέα Χαναάν, εωσού εξωλόθρευσαν τον Ιαβείν βασιλέα Χαναάν.

5 Και έψαλαν η Δεβόρρα και ο Βαράκ ο υιός του Αβινεέμ εν τη ημέρα εκείνη, λέγοντες, **2** Επειδή προεπορεύθησαν αρχηγοί εν τω Ισραήλ, Επειδή ο λαός προσέφερεν εαυτον εκουσίως, Ευλογείτε τον Κύριον. **3** Ακούσατε, βασιλείς· δότε ακράσιον, σατράπαι· εγώ, εις τον Κύριον ενω θέλω ψάλλει εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ θέλω ψαλμώδει. **4** Κύριε, ότε εξήλθες από Σηερί, ότε εκίνησας από της πεδιάδος του Εδώμ, η γη εερίσθη και οι ουρανοί εστάλαξαν, αι νεφέλαι έπι εστάλαξαν ύδωρ. **5** Τα όρη ετάκησαν υπό της παρουσίας του Κυρίου· αυτό το Σινά από της παρουσίας Κυρίου του Θεού του Ισραήλ. **6** Εν ταις ημέραις του Σαμεγάρ υιού του Ανάθ, εν ταις ημέραις της Ιαήλ, εγκατελείφθησαν αι οδοί, και οι διαβάται περιεπάτουσιν οδούς πλαγίας. **7** Εξέλιπον οι ηγεμόνες εν τω Ισραήλ, εξέλιπον, εωσού εγώ η Δεβόρρα εσηκώθη, εσηκώθη η μήτηρ εν τω Ισραήλ. **8** Εξέλεξαν θεούς νέους τότε πόλεμος εν ταις πύλαις εφάνη άρα ασπίς ή λόγχη μεταξύ τεσσαράκοντα χιλιάδων εν τω Ισραήλ; **9** Η καρδια μου είναι προς τους αρχηγούς του Ισραήλ, όσοι μεταξύ του λαού προσέφεραν εαυτούς εκουσίως. Ευλογείτε τον Κύριον. **10** Υμνολογείτε· οι επιβαίνοντες επί λευκών όνων, οι καθήμενοι εις το κρίνειν, και οι περιπατούντες εν ταις οδοίς. **11** Ελευθερωθέντες από του κρότου των τοξοτών, εν τοις τόποις όπου αντλούσιν ύδωρ, εκεί θέλουσι διηγείσθαι τας δικαιουσάνας του Κυρίου, τας δικαιουσάνας των ηγεμόνων αυτού μεταξύ του Ισραήλ. Κατέβη τότε εις τας πύλας ο λαός του Κυρίου. **12** Εγέρθητι, εγέρθητι, Δεβόρρα· εγέρθητι, εγέρθητι, πρόφερε ωδήν· σηκώθητι, Βαράκ, και αιχμαλώτισον τους αιχμαλώτους σου, υιέ του Αβινεέμ. **13** Τότε κατέβη το εγκαταλειμμένον του λαού εναντίον των ισχυρών· ο Κύριος κατέβη μετ' εμού εναντίον των δυνατών. **14** Εκ του Εφραΐμ οι κατοικοῦντες το όρος Αμαλήκ κατέβησαν κατόπι σου, Βενιαμίν, μεταξύ των λαών σου. Εκ του Μαχεϊρ κατέβησαν οι αρχηγοί, και εκ του Ζαβουλών οι κρατούντες ράβδον γραμματέως. **15** Και οι άρχοντες του Ισάχαρ μετά της Δεβόρρας, ο Ισάχαρ προσέτι και ο Βαράκ· κατόπι τούτου έδραμον εις την κοιλιά. Εις τας διαίρέσεις του Ρουβήν ηγέρθησαν μεγάλοι στοχασμοί καρδιάς. **16** Διά τι εκάθησας μεταξύ εις τας μάνδρας, διά να ακούης τα βελάσματα των ποιμνίων; εις τας διαίρέσεις του Ρουβήν ηγέρθησαν μεγάλοι συζητήσεις καρδιάς. **17** Ο Γαλαάδ ησύχαξε πέραν του Ιορδάνου· και ο Δαν διά τι έμμεν εις τα πλοία; ο

Ασπή εκάθητο εις τα παράλια, και ησύχαζεν εις τους λιμένας αυτού. **18** Ο Ζαβουλών είναι λαός προσφέρων την ζωήν αυτού εις θάνατον, και ο Νεφθαλί, επί τα ύψη της πεδιάδος. **19** Ἦλθον οι βασιλείς, ε πολέμησαν- τότε ε πολέμησαν οι βασιλείς Χαναάν εν Θαναθή πλησίον των υδάτων του Μεγιδδών- λάφυρον αργυρίου δεν έλαβον. **20** Εκ του ουρανού ε πολέμησαν, οι αστέρες εκ της πορείας αυτών ε πολέμησαν εναντίον του Σισάρα. **21** Ο ποταμός Κισών κατέσυρεν αυτούς, ο παλιός ποταμός, ο ποταμός Κισών. Κατεπάτησας, ψυχή μου, δύναμιν. **22** Τότε κατετρίβησαν οι όνυχες των ίππων από του ορμητικού δρόμου, του ορμητικού δρόμου των επ' αυτούς ισχυρών. **23** Καταράσθε την Μηρώζ, είπειν ο άγγελος του Κυρίου, καταράσθε καταράν του κατοίκου αυτής διότι δεν ήλθον εις βοήθειαν του Κυρίου, εις βοήθειαν του Κυρίου εναντίον των δυνατών. **24** Ευλογημένη ας ήναι υπέρ τας γυναίκας η Ιαίλη, η γυνή του Έβερ του Κεναίου- υπέρ τας γυναίκας εν ταις σκηναίς ευλογημένη ας ήναι. **25** Ύδωρ εξήτησε, γάλα έδωκε- βούτυρον προσέφερον εις μεγαλοπρεπή κρατήρα. **26** Την αριστεράν αυτής ήπλωσεν εις τον πάσσαλον, και την δεξιάν αυτής εις την σφύραν των εργατών- και σφυροκοπήσασα τον Σισάρα έσχισε την κεφαλήν αυτού, και συνέθλασε και διεπέρασε τους μίνιγγας αυτού. **27** Μεταξύ των ποδών αυτής συνεκάμφθη, έπεσεν, έκειτο- μεταξύ των ποδών αυτής συνεκάμφθη, έπεσεν- όπου συνεκάμφθη, εκεί έπεσε νεκρός. **28** Η μήτηρ του Σισάρα έκυπτε διά της θυρίδος και εβόα διά του δικτυωτού, Διά τι η άμαξα αυτού βραδύνει να έλθη, διά τι εβράδυναν οι τροχοί των αμαζών αυτού; **29** Αι σοφαί κυρίαί αυτής απεκρίνοντο προς αυτήν- αυτή μάλιστα έδιδε την απόκρισιν προς εαυτήν. **30** Δεν επέτυχον; δεν διεμοίρασαν τα λάφυρα; μίαν ή δύο νέας εις έκαστον άνδρα, εις τον Σισάρα λάφυρα ποικιλόχροα, λάφυρα ποικιλόχροα κεντητά, ποικιλόχροα κεντητά και εκ των δύο μερών, περιλαίμια των λαφυραγωγουμένων; **31** Ούτω να απολεσθώσι πάντες οι εχθροί σου, Κύριε- οι δε αγαπώντες αυτόν ας ήναι ως ο ήλιος ανατέλλων εν τη δόξη αυτού. Και ανεπαύθη η γη τεσσαράκοντα έτη.

6 Και έπραξαν οι υιοί Ισραήλ πονηρά ενώπιον του Κυρίου- και παρέδωκεν αυτούς ο Κύριος εις την χείρα του Μαδιάμ επτά έτη. **2** Και κατίσχυσεν χειρ του Μαδιάμ επί τον Ισραήλ- εξ αιτίας των Μαδιανιτών έκαμον εις εαυτούς οι υιοί Ισραήλ τας φωλεάς εκείνας, τας επί των ορέων, και τα σπήλαια και τα οχυρώματα. **3** Και ότε έσπερνεν ο Ισραήλ, ανέβαινον οι Μαδιανίται και οι Αμαληκίται και οι κάτοικοι της ανατολής και ήρχοντο εναντίον αυτού- **4** και στρατοπεδεύοντες εναντίον αυτών διέφθειρον τα γεννήματα της γης, έως της εισόδου Γάζης, και δεν άφινον ζωοτροφίαν εις τον Ισραήλ, ούτε πρόβατον ούτε βουν ούτε όνον. **5** Διότι ανέβαινον αυτοί και τα ποιμνια αυτών και ήρχοντο μετά των σκηνών αυτών, πολυάριθμοι ως ακρίδες- αναριθμητοί ήσαν και αυτοί και αι κάμηλοι αυτών- και εισήρχοντο εις την γην διά να φθειρώσωσιν αυτήν. **6** Και επτώχευσε σφόδρα ο Ισραήλ εξ αιτίας των Μαδιανιτών- διά τούτο οι υιοί Ισραήλ εβόησαν προς τον Κύριον. **7** Και ότε εβόησαν προς τον Κύριον οι υιοί Ισραήλ διά τους Μαδιανίτας, **8** τότε απέστειλεν ο Κύριος άνδρα προφήτην προς τους υιούς Ισραήλ, και είπε προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ- Εγώ ανεβίβασα υμάς εξ Αιγύπτου και εξήγαγον υμάς εξ οίκου δουλείας, **9** και ελύτρωσα υμάς εκ χειρός των Αιγυπτίων και εκ χειρός πάντων των καταθλιβόντων υμάς, και εξεδίωξα αυτούς απ' έμπροσθεν υμών και έδωκα εις εσάς την γην αυτών- **10** και είπα προς εσάς, Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας- δεν θέλετε

σεβασθή τους θεούς των Αμορραίων, εν τη γη των οποίων κατοικείτε- και δεν υπηκούσατε εις την φωνήν μου. **11** Και ήλθεν άγγελος Κυρίου και εκάθισεν υπό την δρυν την εν Οφρά, την του Ιωάς του Αβί-εζεριτού- και Γεδεών ο υιός αυτού εκοπάνιζε σίτον εν τω λινώ, διά να κρύψη αυτόν από των Μαδιανιτών. **12** Και εφάνη εις αυτόν άγγελος Κυρίου και είπε προς αυτόν, Ο Κύριος μετά σου, δυνατε εν ισχύϊ. **13** Και είπε προς αυτόν ο Γεδεών, Ω κυρίε μου, αν ο Κύριος ήναι μεθ' ημών, διά τι λοιπόν εύρηκαν ημάς πάντα ταύτα; και που είναι πάντα τα θαυμάσια αυτού, τα οποία διηγήθησαν εις ημάς οι πατέρες ημών, λέγοντες, Δεν ανεβίβασεν ημάς ο Κύριος εξ Αιγύπτου; αλλά τώρα εγκατέλιπεν ημάς ο Κύριος και παρέδωκεν ημάς εις τας χείρας των Μαδιανιτών. **14** Και εμβλέψας προς αυτόν ο Κύριος είπεν, Ύπαγε εν τη δυνάμει σου ταύτη, και θέλεις σώσει τον Ισραήλ εκ της χειρός του Μαδιάμ- δεν σε απέστειλα εγώ; **15** Ο δε είπε προς αυτόν, Ω κυρίε μου, με τι θέλω σώσει τον Ισραήλ; ιδού, η οικογένειά μου είναι η ταπεινότερα μεταξύ του Μανασσή, και εγώ ο μικρότερος εν τω οίκω του πατρός μου. **16** Και είπε προς αυτόν ο Κύριος, Αλλά' εγώ θέλω είσθαι μετά σου και θέλεις πατάξει τους Μαδιανίτας ως άνδρα ένα. **17** Ο δε είπε προς αυτόν, Εάν λοιπόν εύρηκα χάριν εις τους οφθαλμούς σου, δείξον μοι σημείον ότι συ είσαι ο λαλών μετ' εμού. **18** Μη αναχωρήσης εντεύθεν, δέομαι, εωσού έλθω προς σε και εκφέρω την προσφοράν μου και θέσω ενώπιόν σου. Ο δε είπε, θέλω περιμείνει εωσού επιστρέψης. **19** Και εισήλθεν ο Γεδεών και ητοιμάσεν ερίφιον εξ αιγών και άζυμα ενός εφά αλεύρου- το μεν κρέας έθεσεν εις κάνιστρον, τον δε ζωμόν έβαλεν εις χύτραν, και έφερεν έξω προς αυτόν υπό την δρυν και προσέφερε. **20** Και είπε προς αυτόν ο άγγελος του Θεού, Λάβε το κρέας και τα άζυμα και θες επί ταύτην την πέτραν, και τον ζωμόν επίχεε. Και έκαμεν ούτω. **21** Και εξέτεινεν ο άγγελος του Κυρίου το άκρον της ράβδου, την οποίαν είχεν εν τη χειρί αυτού, και ήγγισε το κρέας και τα άζυμα- και ανέβη πυρ εκ της πέτρας και κατέφαγε το κρέας και τα άζυμα. Τότε απήλθεν ο άγγελος του Κυρίου από των οφθαλμών αυτού. **22** Και ιδών ο Γεδεών ότι ήτο άγγελος Κυρίου, είπεν ο Γεδεών, Οίμοι, Κύριε Θεέ διότι είδον τον άγγελον του Κυρίου πρόσωπον προς πρόσωπον. **23** Και είπε προς αυτόν ο Κύριος, Ειρήνη σοι- μη φοβού- δεν θέλεις αποθάνει. **24** Και οικοδόμησεν εκεί ο Γεδεών θυσιαστήριον εις τον Κύριον και ωνόμασεν αυτό Ιεοβά-σαλμών- έως της ημέρας ταύτης είναι εν Οφρά των Αβί-εζεριτών. **25** Και την αυτήν νύκτα είπεν ο Κύριος προς αυτόν, Λάβε τον βουν του πατρός σου και τον δεύτερον βουν τον επταετή, και κατεδάφισον τον βωμόν του Βάαλ, τον οποίον έχει ο πατήρ σου, και το άλσος το πλησίον αυτού κατάκοψον. **26** και οικοδόμησον θυσιαστήριον εις Κύριον τον Θεόν σου επί της κορυφής της πέτρας ταύτης, κατά το διατεταγμένον- και λάβε τον δεύτερον βουν και πρόσφερε ολοκαύτωμα με τα ζύλα του άλσους, το οποίον θέλεις κατακόψει. **27** Και έλαβεν ο Γεδεών δέκα άνδρας εκ των δούλων αυτού και έκαμε καθώς είπε προς αυτόν ο Κύριος- και επειδή εφοβήθη τον οίκον του πατρός αυτού και τους ανθρώπους της πόλεως, να κάμη τούτο την ημέραν, έκαμεν αυτό την νύκτα. **28** Και ότε οι άνθρωποι της πόλεως εξηγέρθησαν το πρωϊ, ιδού, ήτο κρημισμένος ο βωμός του Βάαλ, και το άλσος το πλησίον αυτού κατακεκομμένον, και ο δεύτερος βους ώλοκαυτωμένος επί το θυσιαστήριον το οικοδομημένον. **29** Και είπεν ο εις προς τον άλλον, Τις έκαμε το πράγμα τούτο; Και εξετάσαντες και ανερευνήσαντες είπον, Ο Γεδεών ο υιός του Ιωάς έκαμε το πράγμα τούτο. **30** Τότε οι

άνθρωποι της πόλεως είπον προς τον Ιωάκ, Έκβαλε τον υιόν σου διά να θανατωθῆ, επειδή εκρήμινσε τον βωμόν του Βάαλ και επειδή κατέκοψε το άλσος το πλησίον αυτού. **31** Και είπεν ο Ιωάκ προς πάντας τους εξανισταμένους εναντίον αυτού, Μήπως σεις θέλετε διεκδικήσῃ υπέρ του Βάαλ; ή σεις θέλετε σώσει αυτόν; όστις διεκδικήσῃ υπέρ αυτού θέλει θανατωθῆ έως πρώϊας εάν ούτος ήναι θεός, ας διεκδικήσῃ υπέρ εαυτού, διότι εκρήμινσαν τον βωμόν αυτού. **32** Διά τούτο ωνόμασεν αυτόν εν τη ημέρα εκείνη Ιεροβάαλ, λέγων, Ας εκδικήσῃ κατ' αυτού ο Βάαλ, διότι εκρήμινσε τον βωμόν αυτού. **33** Τότε συνήχθησαν ομοῦ πάντες οι Μαδιανίται και οι Αμαληκίται και οι κάτοικοι της ανατολής και διέβησαν και εστρατοπέδευσαν εν τη κοιλάδι Ιεζραέλ. **34** Και το Πνεῦμα του Κυρίου περιεχύθη επί τον Γεδεών, και εσάλπισεν εν σάλπιγγι και συνήχθησαν οι Αβί-εζεριται οπίσω αυτού. **35** Και εξαπέστειλε μηνυτάς προς πάντα τον Μανασσή, και συνήχθη και αυτός οπίσω αυτού· εξαπέστειλεν έτι μηνυτάς προς τον Ασήρ και προς τον Ζαβουλών και προς τον Νεφθαλί και ανέβησαν εις συνάντησιν αυτών. **36** Και είπεν ο Γεδεών προς τον Θεόν, Εάν μέλλῃς να σώσης διά χειρός μου τον Ισραήλ, καθώς ελάλησας, **37** ιδού, εγώ θέλω βάλει τον πόκον του μαλλίου εις το αλώνιον· εάν γείνη δρόσος μόνον επί τον πόκον, εφ' όλην δε την γην ζηρασία, τότε θέλω γνωρίσει ότι θέλεις σώσει διά χειρός μου τον Ισραήλ, καθώς ελάλησας. **38** Και έγεινεν ούτω· διότι σηκωθείς την επαύριον το πρωϊ, είπесе τον πόκον και εξέθλιψε δρόσον εκ του πόκου, λεκάνην πλήρη υδάτος. **39** Και είπεν ο Γεδεών προς τον Θεόν, Ας μη εξαφθῆ ο θυμός σου εναντίον μου, και θέλω λαλήσει μόνον ταύτην την φοράν· ας δοκιμάσω, θέομαι, ταύτην μόνην την φοράν εν τω πόκω· ας γείνη τώρα ζηρασία μόνον επί τον πόκον, εφ' όλην δε την γην· ας ήναι δρόσος. **40** Και έκαμεν ο Θεός ούτω την νύκτα εκείνην· και έγεινε ζηρασία μόνον επί τον πόκον, εφ' όλην δε την γην ήτο δρόσος.

7 Τότε ο Ιεροβάαλ, όστις είναι ο Γεδεών, εξηγήρητῃ πρωϊ, και πας ο λαός ο μετ' αυτού, και εστρατοπέδευσαν πλησίον της πηγῆς Αρώδ· το δε στρατόπεδον των Μαδιανιτών ήτο κατά το βόρειον αυτών, προς τον λόφον Μορέχ εν τη κοιλάδι. **2** Και είπε Κύριος προς τον Γεδεών, Πολύς είναι ο λαός ο μετά σου ώστε να παραδώσω τους Μαδιανίτας εις την χείρα αυτού, μήπως ο Ισραήλ καυχηθῆ εναντίον μου, λέγων, Η χειρ μου με έσωσε· **3** τώρα λοιπόν κήρυξον εις επήκοον του λαού, λέγων, Όστις είναι δειλός και φοβούμενος, ας στρέψῃ και ας απεύσῃ από του όρουσ Γαλαάδ. Και έστρεψαν εκ του λαού εικοσιδύο χιλιάδες· και έμειναν δέκα χιλιάδες. **4** Και είπε Κύριος προς τον Γεδεών, Ο λαός είναι έτι πολύς καταβίβασον αυτούς εις το ύδωρ, και εκεί θέλω εκκαθαρίσει αυτούς εις σέ· και περί ούτινος σοι είπω, Ούτος θέλει ελθεῖ μετά σου, αυτός θέλει ελθεῖ μετά σου· και περί ούτινος σοι είπω, Ούτος δεν θέλει ελθεῖ μετά σου, αυτός δεν θέλει ελθεῖ. **5** Και κατεβίβασε τον λαόν εις το ύδωρ· και είπεν ο Κύριος προς τον Γεδεών, Πας όστις λάψῃ με την γλώσσαν αυτού από του ύδατος, καθώς λάπτει ο σκύλος, ούτον θέλεις στήσῃς χωριστά· και πας όστις κάμψῃ τα γόνατα αυτού διά να πῆ. **6** Και ο αριθμός των λαπτόντων με την χείρα αυτών προς το στόμα αυτών ήτο τριακόσιοι άνδρες· άπαν δε το επίλοιπον του λαού έκαμψε τα γόνατα αυτών διά να πῆσιν ύδωρ. **7** Και είπεν ο Κύριος προς τον Γεδεών, Διά τον τριακόσιον ανδρών, οίτινες έλαψαν, θέλω σώσει υμάς, και θέλω παραδώσει τους Μαδιανίτας εις την χείρα σου· άπαν δε το επίλοιπον του λαού ας υπάγωσιν έκάστος εις τον τόπον αυτού. **8** Έλαβε λοιπόν

ο λαός τας τροφάς εις τας χείρας αυτών και τας σάλπιγγας αυτών· και απέπειψεν άπαν το επίλοιπον του Ισραήλ, έκάστος εις την σκηνήν αυτού, και εκράτησε τους τριακοσίους άνδρας. Και το στρατόπεδον του Μαδιάμ ήτο υποκάτω αυτών εν τη κοιλάδι. **9** Και την αυτην νύκτα είπε προς αυτόν ο Κύριος, Σηκώθητι, καταβῆ εις το στρατόπεδον· διότι παρέδωκα αυτό εις την χείρα σου· **10** αλλ' εάν φοβῆσαι να καταβῆς, κατάβα συ και ο Φουρά ο δούλός σου εις το στρατόπεδον· **11** και θέλεις ακούσει τι λέγουσι· και μετά ταῦτα αι χείρές σου θέλουσιν ενδυναμωθῆ, και θέλεις καταβῆ εις το στρατόπεδον. Και κατέβη αυτός μετά του Φουρά του δούλου αυτού έως της προφυλακῆς του στρατοπέδου. **12** Ο δε Μαδιάμ και ο Αμαλῆκ και πάντες οι κάτοικοι της ανατολής ήσαν εξηπλωμένοι εν τη κοιλάδι ως ακρίδες κατά το πλήθος· και αι κάμηλοι αυτών αναριθμητοί ως η άμμος παρά το χείλος της θαλάσσης κατά το πλήθος. **13** Και ότε ήλθεν ο Γεδεών, ιδού, άνθρωπός τις διηγείτο προς τον πλησίον αυτού όνειρον και έλεγεν, Ιδού, ωνειρεύθην όνειρον και ιδού, ψωμίον κρίθινον κυλιόμενον εν τω στρατοπέδω του Μαδιάμ ήλθεν εις τας σκηνάς και εκτύπησεν αυτάς, και έπεσον· και ανέτρεψεν αυτάς, και έπεσον αι σκηναί. **14** Και απεκρίθη ο πλησίον αυτού και είπε, Τούτο δεν είναι, ειμή η ρομφαία του Γεδεών, υιού του Ιωάκ, ανδρός Ισραηλίτου· ο Θεός παρέδωκεν εις την χείρα αυτού τον Μαδιάμ και άπαν το στρατόπεδον. **15** Και ως ήκουσεν ο Γεδεών την διήγησιν του όνειρου και την εξήγησιν αυτού, προσεκύνησε και επέστρεψεν εις το στρατόπεδον του Ισραήλ και είπε, Σηκώθητε· διότι ο Κύριος παρέδωκεν εις την χείρα σας το στρατόπεδον του Μαδιάμ. **16** Και διήρεσε τους τριακοσίους άνδρας εις τρία σώματα, και έδωκε σάλπιγγας εις τας χείρας πάντων τούτων και υδρίας εκράτων και λαμπάδας εις ταις υδρίας. **17** Και είπε προς αυτούς, Βλέπετε προς εμέ και κάμετε παρομοίους και ιδού, όταν εγώ φθάσω εις το άκρον του στρατοπέδου, καθώς εγώ κάμω, ούτω θέλετε κάμει· **18** όταν σαλπίσω διά της σάλπιγγος, εγώ και πάντες οι μετ' εμού, τότε θέλετε σαλπῖσει και σεις διά των σαλπίγγων κύκλω παντός του στρατοπέδου και θέλετε ειπει, Ρομφαία του Κυρίου και του Γεδεών. **19** Ο Γεδεών λοιπόν και οι εκατόν άνδρες οι μετ' αυτού ήλθον εις το άκρον του στρατοπέδου περί τας αρχάς της μέσης φυλακῆς· μόλις είχαν καταστήσει τους φύλακας· και εσάλπισαν διά των σαλπίγγων και συνέτριψαν τας υδρίας τας εις τας χείρας αυτών. **20** Και τα τρία σώματα εσάλπισαν διά των σαλπίγγων και συνέτριψαν τας υδρίας και εκράτων τας λαμπάδας εις τας αριστεράς αυτών χείρας και τας σάλπιγγας εις τας δεξιάς αυτών χείρας διά να σαλπίζωσι· και ανέκραζον, Ρομφαία του Κυρίου και του Γεδεών. **21** Και εστάθη έκάστος εν τω τόπω αυτού κύκλω του στρατοπέδου· και άπαν το στρατεύμα διέτρεχε και εφώναζε και έφυγε. **22** Και οι τριακόσιοι εσάλπισαν διά των σαλπίγγων· και έστρεψεν ο Κύριος καθ' όλον το στρατόπεδον την ρομφαίαν εκάστου εναντίον του πλησίον αυτού· και το στρατεύμα έφυγεν εις Βαιθ-ασετά προς Ζερεράθ, έως του χειλούς του Αβέλ-μεολά προς Ταβάθ. **23** Και συνήχθησαν οι άνδρες Ισραήλ από Νεφθαλί και από Ασήρ και από παντός του Μανασσή, και καταδιώξαν οπίσω του Μαδιάμ. **24** Και απέστειλεν ο Γεδεών μηνυτάς προς άπαν το όρος Εφραΐμ, λέγων, Κατάβητε διά να συναντήσητε τον Μαδιάμ, και προκαταλάβετε προ αυτών τα ύδατα έως Βαιθ-βαρά και τον Ιορδάνην. Τότε συνήχθησαν πάντες οι άνδρες Εφραΐμ και προκατέλαβον τα ύδατα έως Βαιθ-βαρά και τον Ιορδάνην. **25** Και συνέλαβον δύο αρχηγούς του Μαδιάμ, τον Ωρηβ και τον Ζίβ· και εθανάτωσαν τον Ωρηβ επί

τον βράχου Ωρήβ, τον δε Ζηβ εθανάτωσαν επί του ληνού Ζήβ και κατεδίωξαν τον Μαδιάμ και έφεραν την κεφαλήν του Ωρήβ και του Ζηβ προς τον Γεδεών εκ του πέραν του Ιορδάνου.

8 Και είπον προς αυτόν οι άνδρες Εφραΐμ, Τι είναι το πράγμα τούτο, το οποίον έκαμες εις ημάς, ότι δεν εκάλεσας ημάς ότε υπήγες να πολεμήσης εναντίον του Μαδιάμ; και ελογομάχησαν σφόδρα μετ' αυτού. **2** Ο δε είπε προς αυτούς, Τι έκαμα τώρα ως προς εσάς; δεν είναι καλύτερον το αποτρύγημα του Εφραΐμ παρά τον τρυγητόν του Αβί-εζέρ; **3** παρεδωκεν ο Θεός εις τας χείρας σας τους αρχηγούς του Μαδιάμ, τον Ωρήβ και τον Ζήβ· και τι ηδυνάμην να κάμω ως προς εσάς; Τότε το πνεύμα αυτών ησύχασε προς αυτόν, ότε ελάλησε τον λόγον τούτον. **4** Και ελθών ο Γεδεών εις τον Ιορδάνην, διέβη, αυτός και οι τριακόσιοι άνδρες οι μετ' αυτού, αποκαμωμένοι, όμως καταδιώκοντες. **5** Και είπε προς τους ανθρώπους της Σοκχώθ, Δότε, παρακαλώ, άρτους τινάς εις τον λαόν τον ακολουθούντά με· διότι είναι αποκαμωμένοι, και εγώ καταδιώκω οπίσω του Ζεβεέ και του Σαλμανά, των βασιλέων του Μαδιάμ. **6** Και απεκρίθησαν οι αρχηγοί της Σοκχώθ, Μήπως αι χείρες του Ζεβεέ και του Σαλμανά είναι τώρα εις την χείρα σου, ώστε να δώσωμεν άρτους εις το στρατεύμα σου; **7** Και είπεν ο Γεδεών, Διά τούτο, αφού παραδώση ο Κύριος τον Ζεβεέ και τον Σαλμανά εις την χείρα μου, τότε εγώ θέλω καταξάνει τας σάρκας σας με τας ακάνθας της ερήμου και με τους τριβόλους. **8** Και ανέβη εκείθεν εις Φανουήλ και ελάλησεν ωσαύτως προς αυτούς και απεκρίθησαν οι άνδρες της Φανουήλ προς αυτόν καθώς απεκρίθησαν οι άνδρες της Σοκχώθ. **9** Ο δε είπε και προς τους άνδρας της Φανουήλ, λέγων, Όταν επιστρέψω εν ειρήνη, θέλω κατασκάψει τον πύργον τούτον. **10** Ο Ζεβεέ δε και ο Σαλμανά ήσαν εν Καρκόρ και τα στρατεύματα αυτών μετ' αυτών, ως δεκαπέντε χιλιάδες, πάντες οι εναπολειφθέντες όλοου του στρατεύματος των κατοικών της ανατολής διότι έπεσον εκατόν είκοσι χιλιάδες άνδρων συρόντων ρομφαίαν. **11** Και ανέβη ο Γεδεών από της οδοϋ των κατοικώντων εν σκηναίς, από ανατολών της Νοβά και της Ιογβέα, και επάταξε το στρατόπεδον· ήτο δε το στρατόπεδον εν αφορία. **12** Ο δε Ζεβεέ και ο Σαλμανά έφευγον, και αυτός κατεδίωκεν οπίσω αυτών, και συνέλαβε τους δύο βασιλείς του Μαδιάμ, τον Ζεβεέ και τον Σαλμανά, και άπαν το στρατόπεδον κατετρόπωσε. **13** Και επέστρεψεν ο Γεδεών ο υιός του Ιωάς εκ της μάχης από της αναβάσεως της Αρές. **14** Και συλλαβών νέον τινά εκ των ανδρών της Σοκχώθ, ηρώτησεν αυτόν· ο δε περιέγραψε προς αυτόν τους αρχηγούς της Σοκχώθ και τους πρεσβυτέρους αυτής, εβδομήκοντα επτά άνδρας. **15** Και ήλθεν ο Γεδεών προς τους άνδρας της Σοκχώθ και είπεν, Ιδοϋ, ο Ζεβεέ και ο Σαλμανά, διά τους οποίους με ωνειδίσατε, λέγοντες, Μήπως αι χείρες του Ζεβεέ και του Σαλμανά ήναι τώρα εις την χείρα σου, ώστε να δώσωμεν άρτους εις τους ανθρώπους σου, τους αποκαμωμένους; **16** Και έλαβε τους πρεσβυτέρους της πόλεως και τας ακάνθας της ερήμου και τους τριβόλους, και επαίδευσε με αυτά τους άνδρας της Σοκχώθ. **17** Και τον πύργον της Φανουήλ κατέσκαψε και εθανάτωσε τους άνδρας της πόλεως. **18** Τότε είπε προς τον Ζεβεέ και τον Σαλμανά, Οποίοι ήσαν οι άνθρωποι τους οποίους εθανάτωσατε εν Θαβώρ; Οι δε είπον, Οποίος συ, τοιοϋτοί ήσαν· έκαστος ωμοίαζεν υιόν βασιλέως. **19** Ο δε είπεν, Αδελφοί μου, υιοί της μητρός μου ήσαν· Ζη Κύριος, εάν ηθέλετε φυλάξει την ζωην αυτών, εγώ δεν ήθελον σας θανατώσει. **20** Και είπε προς τον Ιεθέρ τον πρωτότοκον αυτού, Σηκωθείς θανάτωσον αυτούς· αλλ' ο νέος δεν έσυρε

την ρομφαίαν αυτού, διότι εφοβεΐτο, επειδή ήτο έτι παιδίον. **21** Τότε είπεν ο Ζεβεέ και ο Σαλμανά, Σηκώθητι συ και πέσον εφ' ημάς· διότι κατά τον άνθρωπον και η δύναμις αυτού. Και σηκωθείς ο Γεδεών εθανάτωσε τον Ζεβεέ και τον Σαλμανά, και έλαβε τους μηνίσκους τους περί τον τράχηλον των καμήλων αυτών. **22** Και είπον οι άνδρες Ισραήλ προς τον Γεδεών, Γενού άρχων εφ' ημάς, και συ και ο υιός σου και ο υιός του υιού σου, διότι έσωσας ημάς από της χειρός του Μαδιάμ. **23** Ο δε Γεδεών είπε προς αυτούς, Δεν θέλω γείνει άρχων εφ' υμάς εγώ, αλλ' ουδέ ο υιός μου θέλει γείνει άρχων εφ' υμάς· ο Κύριος θέλει είσθαι άρχων εφ' υμάς. **24** Και είπεν ο Γεδεών προς αυτούς, θέλω ζητήσει από σας ζήτημα· να μοι δώσητε έκαστος τα ενώτια εκ των λαφύρων αυτού· διότι οι εχθροί είχαν ενώτια χρυσά, όντες Ισμαηλίται. **25** Και απεκρίθησαν, θέλομεν δώσει αυτά μετά χαράς. Και ήπλωσαν φόρεμα και έρριπεν εκεί έκαστος τα ενώτια εκ των λαφύρων αυτού. **26** Και το βάρος των χρυσών ενωτίων, τα οποία εξήτησεν, ήτο χίλιοι και εκατόσιοι σίκλοι χρυσοί εκτός των μηνίσκων και των περιδεραιών και των πορφυρών, τα οποία ήσαν επί τους βασιλείς του Μαδιάμ, και εκτός των περιλαιμιών, τα οποία ήσαν εις τους τραχήλους των καμήλων αυτών. **27** Και έκαμεν ο Γεδεών εφοδύ εξ αυτών και έθυσεν αυτό εν τη πόλει αυτού, εν Οφρά· και επόρνευσε πας ο Ισραήλ οπίσω αυτού εκεί· και έγεινε παγίς εις τον Γεδεών και εις τον οίκον αυτού. **28** Και εταπεινώθη ο Μαδιάμ έμπροσθεν των υιών Ισραήλ, και δεν εσήκωσε πλέον την κεφαλήν αυτού. Και ανεπαύθη η γη τεσσαράκοντα έτη εν ταις ημεραίς του Γεδεών. **29** Τότε υπήγεν ο Ιεροβάαλ υιός του Ιωάς και κατώκησεν εν τω οίκω αυτού. **30** Είχε δε Γεδεών εβδομήκοντα υιούς εξελθόντας εκ των μηρών αυτού· διότι είχε γυναίκας πολλάς. **31** Και η παλλακή αυτού, η εν Συχέμ, και αυτή ενγέννησεν εις αυτόν υιόν, τον οποίον αυτός ωνόμασεν Αβιμέλεχ. **32** Και απέθανεν ο Γεδεών ο υιός του Ιωάς εν γήρατι καλώ και ετάφη εν τω τάφω Ιωάς του πατρός αυτού, εν τη Οφρά των Αβί-εζεριτών. **33** Αποθανόντος δε του Γεδεών, επέστρεψαν οι υιοί Ισραήλ και επόρνευσαν κατόπιν των Βααλείμ και εστήσαν εις εαυτούς τον Βάαλ-βερίθ διά Θεόν. **34** Και δεν ενευημήθησαν οι υιοί Ισραήλ Κύριον τον Θεόν αυτών, τον σώσαντα αυτούς εκ της χειρός πάντων των εχθρών αυτών κυκλόθεν. **35** Και δεν έκαμον έλεος εις τον οίκον του Ιεροβάαλ Γεδεών, αναλόγως προς πάντα τα αγαθά, τα οποία έκαμεν εις τον Ισραήλ.

9 Και υπήγεν Αβιμέλεχ ο υιός του Ιεροβάαλ εις Συχέμ προς τους αδελφούς της μητρός αυτού και είπε προς αυτούς και προς πάσαν την συγγένειαν του οίκου του πατρός της μητρός αυτού, λέγων, **2** Λαλήσατε, παρακαλώ, εις επήκοον πάντων των ανδρών της Συχέμ, Τι είναι καλύτερον εις εσάς, να άρχωσιν επάνω σας πάντες οι υιοί του Ιεροβάαλ, εβδομήκοντα άνδρες, ή να άρχη εις μόνος επάνω σας; και ενθυμήθητε ότι οσοϋν υμών και σαρχ υμών είμαι. **3** Και ελάλησαν περί αυτού οι αδελφοί της μητρός αυτού εις επήκοον πάντων των ανδρών της Συχέμ πάντας τους λόγους τούτους· και έκλινεν η καρδιά αυτών κατόπιν του Αβιμέλεχ· διότι είπον, Αδελφός ημών είναι. **4** Και έδωκαν εις αυτόν εβδομήκοντα αργύρια εκ του οίκου του Βάαλ-βερίθ, και δι' αυτών εμίσθωσεν ο Αβιμέλεχ άνδρας ποταπούς και θρασείς, και ηκολούθησαν αυτόν. **5** Και εισήλθεν εις τον οίκον του πατρός αυτού εις Οφρά και εθανάτωσε τους αδελφούς αυτού τους υιούς του Ιεροβάαλ, εβδομήκοντα άνδρας, επί λίθον ένα· εναπελείφη όμως ο Ιωθάμ ο νεώτερος υιός του Ιεροβάαλ, διότι εκρύφθη. **6** Και συνήχθησαν πάντες οι άνδρες της Συχέμ και πας ο οίκος του Μιλλώ και ελθόντες έκαμον τον

Αβιμέλεχ βασιλέα, πλησίον της δρυός της ισταμένης εν Συχέμ. 7 Και ότε ανηγγέλη τούτο εις τον Ιωθάμ, υπήγει και εστάθη επί την κορυφήν του όρους Γαριζίν, και ύψωσε την φωνήν αυτού και εβόησε και είπε προς αυτούς, Ακούσατέ μου, άνδρες της Συχέμ, και θέλει σας ακούσει ο Θεός. 8 Υπήγον ποτέ τα δένδρα να χρίσωσι βασιλέα εφ' εαυτών· και είπον προς την ελαίαν, Βασιλευσον εφ' ημών. 9 Αλλά' η ελαία είπε προς αυτά, Να αφήσω εγώ το πάχος μου, διά της οποίας τιμώνται Θεός και άνθρωποι, και να υπάγω να άρχω επί των δένδρων; 10 Και είπον τα δένδρα προς την συκίην, Ελθέ συ, βασιλευσον εφ' ημών. 11 Αλλά' η συκία είπε προς αυτά, Να αφήσω την γλυκύτητά μου και τον καρπόν μου τον καλόν, και να υπάγω να άρχω επί των δένδρων; 12 Και είπον τα δένδρα προς την άμπελον, Ελθέ συ, βασιλευσον εφ' ημών. 13 Και είπεν η άμπελος προς αυτά, Να αφήσω τον οίνόν μου, όστις ευφραίνει Θεόν και ανθρωπούς, και να υπάγω να άρχω επί των δένδρων; 14 Τότε είπον πάντα τα δένδρα προς την άκανθαν, Ελθέ συ, βασιλευσον εφ' ημών. 15 Και είπεν η άκανθα προς τα δένδρα, Εάν αληθώς σεις με χρίητε βασιλέα υμών, έλθετε, καταφύγετε υπό την σκιάν μου· ει δε μη, πυρ να εξέλθη εκ της ακάνθης και να καταφάγη τας κέδρους του Λιβάνου. 16 Τώρα λοιπόν, εάν επράξατε εν αληθεία και ακεραιότητι κáμνοντες τον Αβιμέλεχ βασιλέα, και εάν εφέρθητε καλώς προς τον Ιεροβάαλ και προς τον οίκον αυτού, και εάν εκάμετε προς αυτόν κατά την αξίαν των χειρών αυτού· 17 διότι ο πατήρ μου επολέμησε διά σας και ερριφικινδύνευσεν την ζωήν αυτού και σας έσωσεν εκ της χειρός του Μαδιάμ· 18 και σεις εσηκώθητε σήμερον εναντίον του οίκου του πατρός μου και εθανατώσατε τους υιούς αυτού, εβδομήκοντα άνδρας, επί λίθον ένα, και εκάμετε τον Αβιμέλεχ, τον υιόν της δούλης αυτού, βασιλέα επί πάντων των ανδρών της Συχέμ, διότι είναι αδελφός σας· 19 εάν λοιπόν επράξατε σήμερον εν αληθεία και ακεραιότητι προς τον Ιεροβάαλ και προς τον οίκον αυτού, χαίρετε εις τον Αβιμέλεχ και ας χαίρη και αυτός εις εσάς. 20 ει δε μη, πυρ να εξέλθη εκ του Αβιμέλεχ και να καταφάγη τους άνδρας της Συχέμ και τον οίκον του Μιλλά· και πυρ να εξέλθη εκ των ανδρών της Συχέμ και εκ του οίκου του Μιλλά, και να καταφάγη τον Αβιμέλεχ. 21 Τότε έφυγεν ο Ιωθάμ μετά σπουδής και υπήγεν εις Βηρ και κατώκησεν εκεί, διά τον φόβον Αβιμέλεχ του αδελφού αυτού. 22 Και εβασίλευσεν ο Αβιμέλεχ επί του Ισραήλ τρία έτη. 23 Και εξαπέστειλεν ο Θεός πνεύμα πονηρόν μεταξύ του Αβιμέλεχ και των ανδρών της Συχέμ· και εστασίασαν οι άνδρες της Συχέμ κατά τον Αβιμέλεχ· 24 διά να έλθη η αδικία των εβδομήκοντα υιών του Ιεροβάαλ, και να επέλθη το αίμα αυτών επί τον Αβιμέλεχ τον αδελφόν αυτών τον θανατώσαντα αυτούς, και επί τους άνδρας της Συχέμ, τους ενισχύσαντας τας χείρας αυτού, διά να θανατώση τους αδελφούς αυτού. 25 Και έθεσαν κατ' αυτού οι άνδρες της Συχέμ ενέδρας επί τας κορυφάς των ορέων, και εγύμνονον πάντας τους διαβαίνοντας πλησίον αυτών διά της οδού· και ανηγγέλη προς τον Αβιμέλεχ. 26 Και ήλθε Γαάλ ο υιός του Εβέδ και οι αδελφοί αυτού, και διέβησαν εις Συχέμ, και ενεπιστεύθησαν εις αυτόν οι άνδρες της Συχέμ. 27 Και εξήλθον εις τους αγρούς και ετρήγουναν τας αμέλους αυτών και επάτησαν και ευθύμησαν, και υπήγαν εις τον οίκον του Θεού αυτών και έφαγον και έπιον, και κατηράσθησαν τον Αβιμέλεχ. 28 Και είπε Γαάλ ο υιός του Εβέδ, Τις είναι ο Αβιμέλεχ, και τις η Συχέμ, ώστε να δουλεύωμεν εις αυτόν; δεν είναι ούτος ο υιός του Ιεροβάαλ; και Ζεβούλ ο επιστάτης αυτού; δουλεύσατε εις τους άνδρας του Εμμώρ πατρός του Συχέμ· και διά τι ημεϊς να δουλεύωμεν

εις εκείνον; 29 είθε να εδίδετο ο λαός ούτος υπό την χείρα μου. Τότε ήθελον εκδιώξει τον Αβιμέλεχ. Και είπε προς τον Αβιμέλεχ, Πλήθυνον το στρατεύμα σου και έξελθε. 30 Και ήκουσε Ζεβούλ ο άρχων της πόλεως τους λόγους Γαάλ του υιού του Εβέδ, και εξήφηθη ο θυμός αυτού· 31 και απέστειλε κρυφίως μηνυτάς προς τον Αβιμέλεχ, λέγων, Ιδού, Γαάλ ο υιός του Εβέδ και οι αδελφοί αυτού ήλθον εις Συχέμ· και ιδού, αυτοί διεγείρουσι την πόλιν εναντίον σου· 32 διά τούτο λοιπόν σηκώθητι την νύκτα, συ και ο λαός ο μετά σου, και βάλε ενέδρας εν τοις αγροίς· 33 και το πρωί, άμα άνατείλη ο ήλιος, θέλεις σηκώθη ενωρίς και θέλεις εφορμήσει επί την πόλιν· και ιδού, αυτός και ο λαός ο μετ' αυτού θέλουσιν εξέλθει εναντίον σου, και συ θέλεις κάμει εις αυτόν όπως δυνηθής. 34 Και εσηκώθη ο Αβιμέλεχ και πας ο λαός ο μετ' αυτού την νύκτα και έβαλον εις ενέδραν κατά της Συχέμ τέσσαρα σώματα. 35 Και εξήλθε Γαάλ ο υιός του Εβέδ και εστάθη εν τη εισόδω της πύλης της πόλεως και εσηκώθη ο Αβιμέλεχ και ο λαός ο μετ' αυτού εκ της ενέδρας. 36 Και ότε είδεν ο Γαάλ τον λαόν, είπε προς τον Ζεβούλ, Ιδού, λαός καταβαίνει από των κορυφών των ορέων· είπε δε προς αυτόν ο Ζεβούλ, την σκιάν των ορέων βλέπεις συ ως άνδρας. 37 Και ελάλησε πάλιν ο Γαάλ και είπεν, Ιδού, λαός καταβαίνει από των υψηλών του τόπου, και εν σώμα έρχεται διά της οδού της δρυός Μεωνενίμ. 38 Τότε είπε προς αυτόν ο Ζεβούλ, Που είναι τώρα το στόμα σου, με το οποίον είπας, Τις είναι ο Αβιμέλεχ, ώστε να δουλεύωμεν εις αυτόν; Δεν είναι ούτος ο λαός, τον οποίον εξουθένησας; έξελθε λοιπόν τώρα και πολέμησον αυτούς. 39 Και εξήλθεν ο Γαάλ έμπροσθεν των ανδρών της Συχέμ και επολέμησε με τον Αβιμέλεχ· 40 ο δε Αβιμέλεχ κατεδιώξεν αυτόν, και έφυγεν απ' έμπροσθεν αυτού, και έπεσον τετραυματισμένοι πολλοί έως της εισόδου της πύλης. 41 Και εκάθισεν Αβιμέλεχ εν Αρουμά· και εξέβαλεν ο Ζεβούλ τον Γαάλ και τους αδελφούς αυτού, διά να μη κατοικώσιν εν Συχέμ. 42 Και την επαύριον εξήλθεν ο λαός εις την πεδιάδα· και ανηγγέλη προς τον Αβιμέλεχ. 43 Τότε έλαβε τον λαόν και διήρσεν εναντίον εις τρία σώματα και έθεσεν ενέδρας εις την πεδιάδα· και ειδε, και ιδού, ο λαός εξήρchet εκ της πόλεως και εσηκώθη εναντίον αυτών και επάταξεν αυτούς. 44 Και ο Αβιμέλεχ και το σώμα το μετ' αυτόν εφώρμησαν και εστάθησαν εν τη εισόδω της πύλης της πόλεως· τα δε άλλα δύο σώματα εφώρμησαν επί πάντας τους εν τοις αγροίς και επάταξαν αυτούς. 45 Και επολέμει ο Αβιμέλεχ εναντίον της πόλεως όλην εκείνην την ημέραν και εκυριεύσε την πόλιν και εφόνευσεν τον λαόν τον εν αυτή και κατέσκαψε την πόλιν και έσπειρεν αυτήν άλας. 46 Και ότε ήκουσαν πάντες οι άνδρες του πύργου της Συχέμ, εισήλθον εις το οχύρωμα του οίκου του Θεού Βερίθ. 47 Και ανηγγέλη προς τον Αβιμέλεχ, ότι συνηθροίσθησαν πάντες οι άνδρες του πύργου της Συχέμ. 48 Και ανέβη ο Αβιμέλεχ εις το όρος Σαλμών, αυτός και πας ο λαός ο μετ' αυτού· και έλαβεν ο Αβιμέλεχ την αξίνην εις την χείρα αυτού και έκοψε κλάδον δένδρου, και εσήκωσεν αυτόν και επέθεσεν επί των ώμων αυτού· και είπε προς τον λαόν τον μετ' αυτού, ό,τι βλέπετε εμέ πράττοντα, σπεύσατε και σεις να πράξητε ως εγώ. 49 Έφοι λοιπόν και πας ο λαός έκαστος τον κλάδον αυτού, και αποκοιθησαντες τον Αβιμέλεχ επέθεσαν αυτούς εις το οχύρωμα και κατέκαυσαν εν πυρί το οχύρωμα επ' αυτούς· και απέθανον ομού πάντες οι άνδρες του πύργου της Συχέμ, έως χίλιοι άνδρες και γυναίκες. 50 Τότε υπήγεν ο Αβιμέλεχ εις Θαβαίς και εστρατοπέδευσεν εναντίον της Θαβαίς και εκυριεύσεν αυτήν. 51 Αλλά' ήτο πύργος ισχυρός εν τω

μέσω της πόλεως, και κατέφυγον εκεί πάντες οι άνδρες και οι γυναίκες και πάντες οι κάτοικοι της πόλεως, και έκλεισαν όπισθεν αυτών και ανέβησαν εις το δώμα του πύργου. **52** Και υπήγγεν ο Αβιμέλεχ μέχρι του πύργου και επολέμει αυτόν, και επλησίασε μέχρι της θύρας του πύργου διά να καύση αυτόν εν πυρί. **53** Και γυνή τις έρριψε τμήμα μυλοπέτρας επί την κεφαλήν του Αβιμέλεχ και συνέθλασε το κράνιον αυτού. **54** Και εφώναξε ταχέως προς τον νέον τον οπλοφόρον αυτού και είπε προς αυτόν, Σύρε την μάχαιράν σου και θανάτωσόν με, διά να μη είπωσι περί εμού, Γυνή εφόνευσεν αυτόν. Και ο νέος αυτού διεπέρασεν αυτόν, και απέθανε. **55** Και ότε είδον οι άνδρες Ισραήλ ότι απέθανε ο Αβιμέλεχ, ανεχώρησαν έκαστος εις τον τόπον αυτού. **56** Ούτως ανταπέδωκεν ο Θεός την κακίαν του Αβιμέλεχ, την οποίαν έκαμε προς τον πατέρα αυτού, φονεύσας τους εβδομήκοντα αδελφούς αυτού. **57** Και πάσαν την κακίαν των ανδρών της Συχημ ο Θεός ανταπέδωκεν επί τας κεφαλάς αυτών· και ήλθεν επ' αυτούς η κατάρα του Ιωθάμ υιού του Ιεροβάαλ.

10 Και εσηκώθη μετά τον Αβιμέλεχ διά να σώση τον Ισραήλ. **1** Θωλά ο υιός του Φουά, υιού του Δωδώ, ανήρ του Ισαάχα· και αυτός κατώκει εν Σαμίρ εν τω όρει Εφραΐμ. **2** Και έκρινε τον Ισραήλ εικοσιτρία έτη· και απέθανε, και ετάφη εν Σαμίρ. **3** Και μετ' αυτόν εσηκώθη Ιαεΐρ ο Γαλααδίτης και έκρινε τον Ισραήλ εικοσιδύο έτη. **4** Είχε δε τριάκοντα υιούς, οίτινες επέβαινον εις τριάκοντα πωλάρια και είχαν τριάκοντα πόλεις, καλουμένας Χώραι τον Ιαεΐρ έως της σήμερον, αίτινες είναι εν γη Γαλααδ. **5** Απέθανε δε ο Ιαεΐρ, και ετάφη εν Καμών. **6** Και έπραξαν πάλιν οι υιοί Ισραήλ πονηρά ενώπιον του Κυρίου και ελάτρευσαν τους Βααλείμ και τας Ασταρώθ και τους θεούς της Αράμ και τους θεούς της Σιδώνος και τους θεούς του Μωάβ και τους θεούς των υιών Αμμών και τους θεούς των Φιλισταιών, και εγκατέλιπον τον Κύριον και δεν ελάτρευσαν αυτόν. **7** Και εξήψθη ο θυμός του Κυρίου εναντίον του Ισραήλ, και επώλησεν αυτούς εις την χείρα των Φιλισταιών και εις την χείρα των υιών Αμμών. **8** Και εξ εκείνου του έτους κατέθλιψαν και κατεδυνάστευσαν τους υιούς Ισραήλ δεκαοκτώ έτη, πάντας τους υιούς Ισραήλ τους πέραν του Ιορδάνου, εν τη γη των Αμορραίων, ήτις είναι εν Γαλααδ. **9** Και διέβησαν οι υιοί Αμμών τον Ιορδάνην, διά να πολεμήσωσι και εναντίον του Ιούδα και εναντίον του Βενιαμίν και εναντίον του οίκου Εφραΐμ· ώστε ο Ισραήλ ήτο εν άκρα αμνηχανία. **10** Και εβόησαν οι υιοί Ισραήλ προς τον Κύριον, λέγοντες, Ημαρτήσαμεν εις σε, διότι εγκατέλιπομεν τον Θεόν ημών και ελατρεύσαμεν τους Βααλείμ. **11** Και είπε Κύριος προς τους υιούς Ισραήλ, Δεν σας ελύτρωσα από των Αιγυπτίων και από των Αμορραίων, από των υιών Αμμών και από των Φιλισταιών; **12** οι Σιδώνιοι έτι και οι Αμαληκίται και οι Μαωνίται σας κατέθλιψαν· και βοήησατε προς εμέ, και εγώ σας ελύτρωσα εκ της χειρός αυτών· **13** αλλά σεις με εγκατέλιπετε και ελατρεύσατε άλλους θεούς· διά τούτο δεν θέλω σας λυτρώσει πλέον· **14** υπάγετε και βοήησατε προς τους θεούς τουσ οποίους εξελέξατε· αυτοί ας σας λυτρώσωσιν εν τω καιρώ της αμνηχανίας σας. **15** Και είπαν προς τον Κύριον οι υιοί Ισραήλ, Ημαρτήσαμεν· κάμε συ εις ημάς όπως είναι αρεστόν εις τους οφθαλμούς σου· πλην λύτρωσον ημάς, δεόμεθα, την ημέραν ταύτην. **16** Και απέβαλον τους θεούς τους ζένους εκ μέσου αυτών και ελάτρευσαν τον Κύριον, και εοπλαγχνίσθη η ψυχή αυτού εις την δυστυχίαν του Ισραήλ. **17** Τότε συνήχθησαν οι υιοί Αμμών και εστρατοπέδευσαν εν Γαλααδ. Και συνθηροίσθησαν οι υιοί

Ισραήλ και εστρατοπέδευσαν εν Μισπά. **18** Και είπον ο λαός, οι άρχοντες της Γαλααδ, προς αλλήλους, Τις θέλει αρχίσει να πολεμή εναντίον των υιών Αμμών; αυτός θέλει είσθαι αρχηγός επί πάντων των κατοίκων της Γαλααδ.

11 Και ο Ιεφθάε ο Γαλααδίτης ήτο δυνατός εν ισχύϊ· και ήτο υιός γυναικός πόρνης, και εγέννησεν ο Γαλααδ τον Ιεφθάε. **2** Και εγέννησεν η γυνή του Γαλααδ εις αυτόν υιούς· και ηυξήθησαν οι υιοί της γυναικός και απέβαλον τον Ιεφθάε, λέγοντες προς αυτόν, Δεν θέλεις κληρονομήσει εν τω οίκω του πατρός ημών· διότι είσαι υιός γυναικός ξένης. **3** Και έφυγεν ο Ιεφθάε από προσώπου των αδελφών αυτού και κατώκησεν εν τη γη Τώβ· και συνήχθησαν εις τον Ιεφθάε άνθρωποι ποταποί και εξήρχοντο μετ' αυτού. **4** Και μετά καιρόν οι υιοί Αμμών επολέμησαν εναντίον του Ισραήλ. **5** Και ότε επολέμησαν οι υιοί Αμμών εναντίον του Ισραήλ, οι πρεσβύτεροι της Γαλααδ υπήγγαν να παραλάβωσι τον Ιεφθάε προς τον Ιεφθάε εκ της γης Τωβ. **6** Και είπον προς τον Ιεφθάε, Ελθέ και γίνου αρχηγός ημών, διά να πολεμήσωμεν τους υιούς Αμμών. **7** Και είπεν ο Ιεφθάε προς τους πρεσβυτέρους της Γαλααδ, Σεις δεν με εμισήσατε και με απεβάλατε εκ του οίκου του πατρός μου; διά τι λοιπόν ήλθετε τώρα προς εμέ, ότε ευρίσκεσθε εις αμνηχανίαν; **8** Και είπαν οι πρεσβύτεροι της Γαλααδ προς τον Ιεφθάε, Διά τούτο επεστρέψαμεν τώρα προς σέ· διά να έλθης μεθ' ημών και να πολεμήσης τους υιούς Αμμών και να ήσαι άρχων εφ' ημών, επί πάντων των κατοίκων της Γαλααδ. **9** Και είπεν ο Ιεφθάε προς τους πρεσβυτέρους της Γαλααδ, Εάν σεις με επαναφέρητε διά να πολεμήσω τους υιούς Αμμών, ο Κύριος παραδώσει αυτούς εις εμέ, εγώ θέλω είσθαι άρχων εφ' υμών; **10** Και είπαν οι πρεσβύτεροι της Γαλααδ προς τον Ιεφθάε, Ο Κύριος ας ήναι μάρτυς μεταξύ ημών, εάν δεν κάμωμεν κατά τον λόγον σου. **11** Τότε υπήγγεν ο Ιεφθάε μετά των πρεσβυτέρων της Γαλααδ, και κατέστησεν αυτόν ο λαός εφ' εαυτού κεφαλήν και άρχοντα· και ελάλησεν ο Ιεφθάε πάντας τους λόγους αυτού ενώπιον του Κυρίου εν Μισπά. **12** Και απέστειλεν ο Ιεφθάε πρέσβεις προς τον βασιλέα των υιών Αμμών, λέγων, Τι έχεις να κάμης μετ' εμού και ήλθες εναντίον μου να πολεμήσης εν τη γη μου; **13** Και απεκήρηξε ο βασιλεύς των υιών Αμμών προς τους πρέσβεις του Ιεφθάε, Διότι ο Ισραήλ έλαβε την γην μου, ότε ανέβαινεν εξ Αιγύπτου, από Αρνών έως Ιαβόκ και έως του Ιορδάνου· τώρα λοιπόν έπίστρεψον αυτά εν ειρήνη. **14** Και απέστειλε πάλιν ο Ιεφθάε πρέσβεις προς τον βασιλέα των υιών Αμμών· **15** και είπε προς αυτόν, Ούτω λέγει ο Ιεφθάε· Ο Ισραήλ δεν έλαβε την γην του Μωάβ ουδέ την γην των υιών Αμμών· **16** αλλ' αφού ανέβη ο Ισραήλ εξ Αιγύπτου και επορεύθη διά της ερήμου εις την Ερυθράν θάλασσαν και ήλθεν εις Κάδης, **17** τότε ο Ισραήλ απέστειλε πρέσβεις προς τον βασιλέα του Εδώμ, λέγων, Ας περάσω, παρακαλώ, διά της γης σου· πλην ο βασιλεύς του Εδώμ δεν εισήκουσεν. Έτι δε και προς τον βασιλέα του Μωάβ απέστειλε· πλην και αυτός δεν συγκατένευσε· και εκάθισεν ο Ισραήλ εν Κάδης. **18** Τότε υπήγγεν διά της ερήμου και περιήλθε την γην του Εδώμ και την γην του Μωάβ και ήλθεν από ανατολών της γης του Μωάβ και εστρατοπέδευσε πέραν του Αρνών, και δεν εισήλθεν εις τα όρια του Μωάβ· διότι ο Αρνών ήτο όριον του Μωάβ. **19** Και απέστειλεν ο Ισραήλ πρέσβεις προς τον Σηών βασιλέα των Αμορραίων, βασιλέα της Εσεβών· και είπε προς αυτόν ο Ισραήλ, Ας περάσωμεν, παρακαλούμεν, διά της γης σου έως του τόπου μου. **20** Αλλ' ο Σηών δεν ενεπιστεύθη εις τον Ισραήλ να περάση διά του ορίου αυτού· όθεν εσύναζεν ο Σηών πάντα τον λαόν αυτού, και

εστρατοπέδευσε εν Ιαασά και επολέμησε τον Ισραήλ. **21** Και παρέδωκε Κύριος ο Θεός του Ισραήλ τον Σηών και πάντα τον λαόν αυτού εις την χείρα του Ισραήλ, και επάταξεν αυτούς· και ο Ισραήλ εκληρονόμησε πάσαν την γην των Αμορραίων, των κατοίκων της γης εκείνης. **22** Και εκληρονόμησαν πάντα τα όρια των Αμορραίων, από Αρνών έως Ιαβόκ και από της ερήμου έως του Ιορδάνου. **23** Και τώρα, αφού Κύριος ο Θεός του Ισραήλ εξεδίωξε τους Αμορραίους απ' έμπροσθεν του λαού αυτού Ισραήλ, συ θέλεις κληρονομήσει αυτούς; **24** συ δεν κληρονομείς ό, τι εκληροδότησεν εις σε Χεμώς ο Θεός σου; και ημείς, πάντα όσα εκληροδότησεν εις ημάς Κύριος ο Θεός ημών, ταύτα θέλομεν κληρονομήσει. **25** Και τώρα μήπως συ είσαι τι καλύτερος του Βαλάκ υιού του Σεφωρ βασιλέως του Μωάβ; διεφιλονείκησεν εκείνος διόλου προς τον Ισραήλ ή επολέμησε ποτέ εναντίον αυτού, **26** αφού ο Ισραήλ κατώκησεν εις Εσεβών και εις τας κώμας αυτής, και εις Αροήρ και εις τας κώμας αυτής, και εις πάσας τας πόλεις τας πλησίον του Αρνών, τριακόσια έτη; διά τι λοιπόν εν τω διαστήματι τούτω δεν ηλυθερώσατε αυτά; **27** Εγώ λοιπόν δεν έπτασα εις σέ· αλλά συ πράττεις άδικα εις εμέ, πολεμών εναντίον μου. Ο Κύριος ο Κριτής ας κρίνη σήμεραν αναμέσον των υιών Ισραήλ και των υιών Αμμών. **28** Αλλά δεν εισήκουσεν ο βασιλεύς των υιών Αμμών εις τους λόγους του Ιεφθάε, τους οποίους έστειλε προς αυτόν. **29** Τότε επήλθεν επί τον Ιεφθάε πνεύμα Κυρίου, και αυτός επέρασε διά της Γαλαάδ και του Μανασσή, και επέρασε διά της Μισπά της Γαλαάδ, και από Μισπά της Γαλαάδ επέρασεν επί τους υιούς Αμμών. **30** Και ευχήθη ο Ιεφθάε ευχήν προς τον Κύριον, και είπεν, Εάν τώντι παραδώσης τους υιούς Αμμών εις την χείρα μου, **31** τότε ό, τι εξέλθη εκ των θυρών του οίκου μου εις συνάντησί μου, όταν επιστρέφω εν ειρήνη από των υιών Αμμών, θέλει είσθαι του Κυρίου, και θέλω προσφέρει αυτό εις ολοκαύτωμα. **32** Τότε διέβη ο Ιεφθάε προς τους υιούς Αμμών διά να πολεμήσῃ αυτούς· και παρέδωκεν αυτούς ο Κύριος εις την χείρα αυτού. **33** Και επάταξεν αυτούς, από Αροήρ έως της εισόδου Μινιθ, είκοσι πόλεις, και έως της πεδιάδος των αμπελώνων, εν σφαγή μεγάλη σφόδρα. Και επαπεινώθησαν οι υιοί Αμμών έμπροσθεν των υιών Ισραήλ. **34** Και ήλθεν ο Ιεφθάε εις Μισπά προς τον οίκον αυτού· και ιδού, η θυγάτηρ αυτού εξήρχετο εις συνάντησιν αυτού μετά τυμπάνων και χορών· και αύτη ήτο μονογενής· εκτός αυτής δεν είχαν ούτε υιόν ούτε θυγατέρα. **35** Και ως είδεν αυτήν, δίσχισσε τα ιμάτια αυτού και είπεν, Οίμοι θυγάτηρ μου· όλως κατελύπησάς με, και συ είσαι εκ των καταθλιβόντων με· διότι εγώ ήνοιξα το στόμα μου προς τον Κύριον, και δεν δύναμαι να λάβω οπίσω τον λόγον μου. **36** Εκείνη δε είπε προς αυτόν, Πάτερ μου, εάν ήνοιξας το στόμα σου προς τον Κύριον, κάμε εις εμέ κατ' εκείνο το οποίον εξήλθεν εκ του στόματός σου· αφού ο Κύριος έκαμεν εκδίκησιν εις σε από των εχθρών σου, από των υιών Αμμών. **37** Και είπε προς τον πατέρα αυτής, Ας γείνη εις εμέ το πράγμα τούτο· άφες με δύο μήνας, διά να υπάγω να περιέλθω τα όρη και να κλαίσω την παρθενίαν μου, εγώ και αι σύντροφοί μου. **38** Ο δε είπεν, Υπαγε· και απέστειλεν αυτήν διά δύο μήνας, και υπήγεν αυτή μετ' των συντρόφων αυτής και έκλαυσε την παρθενίαν αυτής επί τα όρη. **39** Και εις το τέλος των δύο μηνών επέστρεψε προς τον πατέρα αυτής· και έκαμεν εις αυτήν κατά την ευχήν αυτού την οποίαν ευχήθη· και αυτή δεν εγνώρισεν άνδρα. Και έγεινεν έθος εις τον Ισραήλ, **40** να υπάγωσιν αι θυγατέρες του Ισραήλ από χρόνου εις χρόνον, να θρηνώσι την

θυγατέρα του Ιεφθάε του Γαλααδίτου, τέσσαρας ημέρας κατ' έτος.

12 Και συνήχθησαν οι άνδρες Εφραΐμ, και επέρασαν προς βορράν και είπαν προς τον Ιεφθάε, Διά τι επέρασας να πολεμήσῃ εναντίον των υιών Αμμών, και δεν εκάλεσας ημάς να έλθωμεν μετά σου; τον οίκον σου θέλομεν καύσει επάνω σου εν πυρί. **2** Και είπεν ο Ιεφθάε προς αυτούς, Εγώ και ο λαός μου ήλθομεν εις μεγάλην φιλονεικίαν μετά των υιών Αμμών· και σας έκραξα και δεν με εσώσατε εκ της χειρός αυτών· **3** και ιδών ότι δεν με εσώσατε, ερριψοκινδύνευσα την ζωήν μου και επέρασα εναντίον των υιών Αμμών, και ο Κύριος παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα μου· διά τι λοιπόν ανέβητε προς εμέ σήμεραν διά να με πολεμήσητε; **4** Τότε συνήθροισεν ο Ιεφθάε πάντας τους άνδρας της Γαλααδ και επολέμησε τον Εφραΐμ· και επάταξαν οι άνδρες της Γαλααδ τους Εφραϊμίτας, διότι είπαν, Φυγάδες του Εφραΐμ είσθε σεις οι Γαλααδίται, μεταξύ του Εφραΐμ και μεταξύ του Μανασσή. **5** Και είπασαν αι Γαλααδίται διαβάσεις του Ιορδάνου προ των Εφραϊμιτών· και οπότε τις εκ των Εφραϊμιτών φυγάδων έλεγε, Θέλω να περάσω, τότε οι άνδρες της Γαλααδ έλεγαν προς αυτόν, Μήπως είσαι Εφραϊμίτης; Εάν εκείνος έλεγεν, Ουχι, **6** τότε έλεγαν προς αυτόν, Ειπέ λοιπόν Σχίββαλεθ· και τότε έλεγε Σίββαλεθ· διότι δεν ήδυνάτο να προφέρη ούτω. Τότε επίανον αυτόν και εφόνευον αυτόν εις τας διαβάσεις του Ιορδάνου. Και έπεσον κατ' εκείνον τον καιρόν τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες Εφραϊμίται. **7** Και έκρινεν ο Ιεφθάε τον Ισραήλ εξ έτη. Και απέθανεν ο Ιεφθάε ο Γαλααδίτης και ετάφη εν πόλει τινί της Γαλααδ. **8** Και μετ' αυτόν έκρινε τον Ισραήλ Αβαισάν ο εκ Βηθλεέμ. **9** Και είχε τριάκοντα υιούς και τριάκοντα θυγατέρας, τας οποίας υπάνδρευσε· έλαβε δε έξωθεν τριάκοντα νέας διά τους υιούς αυτού. Και έκρινε τον Ισραήλ επτά έτη. **10** Και απέθανεν ο Αβαισάν και ετάφη εν Βηθλεέμ. **11** Και μετ' αυτόν έκρινε τον Ισραήλ Αιλών ο Ζαβουλωνίτης· και έκρινε τον Ισραήλ δέκα έτη. **12** Και απέθανεν Αιλών ο Ζαβουλωνίτης και ετάφη εις Αιαλών εν τη γη Ζαβουλών. **13** Και μετ' αυτόν έκρινε τον Ισραήλ Αβδών, ο υιός του Ελλήλ, ο Πιραθωνίτης. **14** Και είχε τεσσαράκοντα υιούς και τριάκοντα εγγόνους, επιβαίνοντας επί εβδομήκοντα πωλάρια· και έκρινε τον Ισραήλ οκτώ έτη. **15** Και απέθανεν Αβδών ο υιός του Ελλήλ ο Πιραθωνίτης· και ετάφη εν Πιραθών εν γη Εφραΐμ, επί το όρος Αμαλήκ.

13 Και επραξαν πάλιν οι υιοί Ισραήλ πονηρά ενώπιον του Κυρίου· και παρέδωκεν αυτούς ο Κύριος εις την χείρα των Φιλισταίων τεσσαράκοντα έτη. **2** Ήτο δε άνθρωπος τις από Σαραά, εκ της συγγενείας Δαν, και το όνομα αυτού Μανωέ· η δε γυνή αυτού ήτο στείρα, και δεν εγέννα. **3** Και εφάνη άγγελος Κυρίου εις την γυναίκα και είπε προς αυτήν, Ιδού, τώρα είσαι στείρα και δεν γεννάς· πλην θέλεις συλλάβει και θέλεις γεννήσει υιόν· **4** και τώρα λοιπόν πρόσεχε μη πίνης οίνον ή σίκερα και μη φάγῃς μηδέν ακάθαρτον· **5** διότι, ιδού, θέλεις συλλάβει και θέλεις γεννήσει υιόν· και ζυράφιον δεν θέλει αναβή επί την κεφαλήν αυτού, διότι το παιδίον θέλει είσθαι Ναζηραίος εις τον Θεόν εκ κοιλίας μητρος αυτού· και αυτός θέλει αρχίσει να ελευθερόνη τον Ισραήλ εκ της χειρός των Φιλισταίων. **6** Και υπήγεν η γυνή και είπε προς τον άνδρα αυτής, λέγουσα, Άνθρωπος Θεού ήλθε προς εμέ, και το είδος αυτού ήτο ως είδος αγγέλου Θεού, φοβερόν σφόδρα· αλλά δεν ηρώτησα αυτόν πότεν είναι, ουδέ το όνομα αυτού· εφανέρωσεν εις εμέ· **7** και είπε προς εμέ, Ιδού, θέλεις συλλάβει και θέλεις

οίκου του Μιχαία. **14** Τότε οι πέντε άνδρες, οίτινες είχαν υπάγει διά να κατασκοπεύσωσι τον τόπον της Λαϊσά, ανήγγειλαν και είπον προς τους αδελφούς αυτών, Εξεύρετε ότι είναι εν τούτοις τοις οίκους εφόδ και θεραφείμ και γλυπτόν και χωνευτόν; τώρα λοιπόν σκέψθητε τι έχετε να κάμητε. **15** Και εστράφησαν εκεί και υπήγαν εις τον οίκον του νέου του Λευίτου, εις τον οίκον του Μιχαία, και εχαίρησαν αυτόν. **16** Και οι εξακόσιοι άνδρες οι περιζωσμένοι τα πολεμικά όπλα αυτών οίτινες ήσαν εκ των υιών Δαν, εστάθησαν εις την θύραν του πυλώνος. **17** Και ανέβησαν οι πέντε άνδρες, οίτινες είχαν υπάγει διά να κατασκοπεύσωσι τον τόπον, και εισήλθον εκεί και έλαβον το γλυπτόν και το εφόδ και το θεραφείμ και το χωνευτόν· ο δε ιερεύς ίστατο εις την θύραν του πυλώνος μετά των εξακοσίων ανδρών των περιζωσμένων τα πολεμικά όπλα. **18** Και καθώς ούτοι εισήλθον εις τον οίκον του Μιχαία, και έλαβον το γλυπτόν, το εφόδ και το θεραφείμ και το χωνευτόν, ο ιερεύς είπε προς αυτούς, Τι κάμνετε σεις; **19** Και είπαν προς αυτόν, Σιώπα, βάλε την χείρα σου εις το στόμα σου, και ελλθέ μεθ' ημών και γίνου εις ημέας πατήρ και ιερεύς είναι καλύτερον εις σε να ήσαι ιερεύς εν τω οίκω ενός ανθρώπου, ή να ήσαι ιερεύς φυλής και οικογενείας εν τω Ισραήλ; **20** Και εχάρη η καρδια του ιερέως και έλαβε το εφόδ και το θεραφείμ και το γλυπτόν και υπήγε μεταξύ του λαού. **21** Και στραφέντες ανεχώρησαν και έβαλον τα παιδια και τα κτήνη και την αποσκευήν έμπροσθεν αυτών. **22** Αφού απεμακρύνθησαν ούτοι από του οίκου του Μιχαία, οι άνθρωποι οι όντες εις τους οίκους τους γειτονούντας με την οικίαν του Μιχαία συνήχθησαν και επρόφθασαν τους υιούς Δαν. **23** Και εβόησαν προς τους υιούς Δαν. Και ούτοι έστρεψαν το πρόσωπον αυτών και είπαν προς τον Μιχαϊάν, Τι έχεις και σουναζας τόσοον πλήθος; **24** Ο δε είπεν, Ελάβετε τους θεούς μου τους οποίους έκαμα, και τον ιερέα, και ανεχωρήσατε· και τι μένει εις εμέ πλέον; και τι είναι τούτο, το οποίον λέγετε προς εμέ, τι έχεις; **25** Και είπαν προς αυτόν οι υιοί Δαν, Ας μη ακουστή η φωνή σου μεταξύ ημών, μήποτε άνδρες οξύθυμοι πέσωσι κατά σου, και χάσης την ζωήν σου και την ζωήν της οικογενείας σου. **26** Και υπήγαναν οι υιοί Δαν εις την οδόν αυτών· και ότε είδεν ο Μιχαϊάς ότι εκείνοι ήσαν δυνατώτεροι αυτού, έστρεψε και επανήλθεν εις τον οίκον αυτού. **27** Και αυτοί έλαβον τα όσα κατεσκεύασεν ο Μιχαϊάς, και τον ιερέα τον οποίον είχε, και ήλθον εις Λαϊσά, προς λαόν ησυχάζοντα και ζώντα εν αφοβία· και επάταξαν αυτούς εν στόματι μαχαίρας και την πόλιν έκαυσαν εν πυρί. **28** Και δεν ήτο ουδείς ο σώζων αυτήν, διότι ευρίσκοτο μακράν από της Σιδώνος, και δεν είχαν συγκοινωνίαν με ουδένα· έκειτο δε εν τη κοιλάδι της Βαιθ-ρεώβ. Και οικοδόμησαν πόλιν και κατώκησαν εν αυτή. **29** Και εκάλεσαν το όνομα της πόλεως Δαν, κατά το όνομα Δαν του πατρός αυτών, όστις εγεννήθη εις τον Ισραήλ· το δε όνομα της πόλεως ήτο το πάλις εκ αξής Λαϊσά. **30** Και έστησαν εις εαυτούς οι υιοί του Δαν το γλυπτόν· και Ιωνάθαν ο υιός του Γηρσών, υιού του Μανασσή, αυτός και οι υιοί αυτού ήσαν ιερείς εν τη φυλή Δαν, έως της ημέρας της αιχμαλωσίας της γης. **31** Και έστησαν εις εαυτούς το γλυπτόν, το οποίον έκαμεν ο Μιχαϊάς, όλον τον καιρόν καθ' όν ο οίκος του Θεού ήτο εν Σηλά.

19 Κατ' εκείνας δε τας ημέρας βασιλεύς δεν ήτο εν τω Ισραήλ· και ήτο Λευίτης τις παροικίων εις τα πλευρά του όρους Εφραΐμ, όστις έλαβεν εις εαυτόν γυναίκα παλλακίην εκ Βηθλεέμ Ιούδα. **2** Και επόρνευσεν η παλλακή αυτού παρ' αυτώ, και ανεχώρησεν απ' αυτού εις τον οίκον του πατρός

αυτής εις Βηθλεέμ Ιούδα, και ήτο εκεί τέσσαρας ολοκλήρους μήνας. **3** Και εσηκώθη ο άνήρ αυτής και υπήγε κατοπιν αυτής, διά να λαλήση ευμενώς προς αυτήν, ώστε να κάμη αυτήν να επιστρέψη· είχε δε μεθ' εαυτού τον δούλον αυτού και δύο όνους· και αυτή εισήγαγεν αυτόν εις τον οίκον του πατρός αυτής· και ότε είδεν αυτόν ο πατήρ της νέας, εχάρη εις την έντευξιν αυτού. **4** Και εκράτησεν αυτόν ο πενθερός αυτού, ο πατήρ της νέας· και εκάθισεν μετ' αυτού τρεις ημέρας· και έφαγον και έπιον και διενυκτέρευσαν εκεί. **5** Και την τετάρτην ημέραν, ότε ηγέρθησαν το πρωί, εσηκώθη να αναχωρήση· και είπεν ο πατήρ της νέας προς τον γαμβρόν αυτού, Στήριζον την καρδίαν σου με ολίγον άρτον και μετά ταύτα θέλετε υπάγει. **6** Και εκάθισαν και έφαγον και έπιον οι δύο όμοιο· και είπεν ο πατήρ της νέας προς τον άνδρα, Ευαρεστήθητι, παρακαλώ, και διανυκτέρευσον, και ας ευφρανθή η καρδια σου. **7** Και ότε ο άνθρωπος εσηκώθη να αναχωρήση, ο πενθερός αυτού εβίασεν αυτόν· όθεν έμεινε και διενυκτέρευσεν εκεί. **8** Και ηγέρθη το πρωί την πέμπτην ημέραν διά να αναχωρήση· και είπεν ο πατήρ της νέας, Στήριζον, παρακαλώ, την καρδίαν σου. Και έμειναν εωσού έκλινεν η ημέρα, και συνέφαγον αμφότεροι. **9** Και ότε ο άνθρωπος εσηκώθη να αναχωρήση, αυτός και η παλλακή αυτού και ο δούλος αυτού, είπε προς αυτόν ο πενθερός αυτού, ο πατήρ της νέας, Ιδού, τώρα η ημέρα κλίνει προς εστέραν· διανυκτερεύσατε, παρακαλώ· ιδού η ημέρα υπάγει να τελειώση· διανυκτέρευσον ενταύθα, και ας ευφρανθή η καρδια σου· και αύριοον σηκόνεσθε το πρωί διά την οδοιορίαν σας και υπαγε εις την κατοικίαν σου. **10** Ο άνθρωπος όμως δεν ηθέλησε να διανυκτερεύη· αλλ' εσηκώθη και ανεχώρησε και ήλθεν έως επάναντι της Ιερούς, ήτις είναι η Ιερουσαλήμ· και είχε μεθ' αυτού δύο όνους σαμαρωμένους, και η παλλακή αυτού ήτο μετ' αυτού. **11** Και ότε επλησίασαν εις την Ιερούς, η ημέρα ήτο πολύ προχωρημένη· και είπεν ο δούλος προς τον κύριον αυτού, Ελθέ, παρακαλώ, και ας στρέψωμεν προς την πόλιν ταύτην των Ιεβουσαίων, και ας διανυκτερεύσωμεν εν αυτή. **12** Και είπεν ο κύριος αυτού προς αυτόν, Δεν θέλωμεν στρέψει προς πόλιν αλλοτριών, ήτις δεν είναι εκ των υιών Ισραήλ· αλλά θέλωμεν περάσει έως Γαβαά. **13** Και είπε προς τον δούλον αυτού, Ελθέ, και ας πλησιάσωμεν εις ένα εκ των τόπων τούτων και ας διανυκτερεύσωμεν εν Γαβαά ή εν Ραμά. **14** Και διέβησαν και υπήγαν· και έδυσεν επ' αυτούς ο ήλιος πλησίον της Γαβαά, ήτις είναι του Βενιαμίτ. **15** Και εστράφησαν εκεί, διά να εισέλθωσι να καταλύσωσιν εν Γαβαά· και ότε εισήλθον, εκάθισεν εν τη πλατεία της πόλεως· και δεν ήτο άνθρωπος να παραλάβη αυτούς εις την οικίαν αυτού· διά να διανυκτερεύσωσι. **16** Και ιδού, άνθρωπος γέρων ήρχετο από του έργου αυτού εκ του αγρού το εσπέρασ και ο άνθρωπος ήτο εκ του όρους Εφραΐμ, παρωκει δε εν Γαβαά· οι δε άνθρωποι του τόπου ήσαν Βενιαμίταις. **17** Και υπήσασαν τους οφθαλμούς αυτού, είδε τον άνθρωπον τον οδοιπόρον εν τη πλατεία της πόλεως· και είπεν ο άνθρωπος ο γέρων, Που υπάγει; και πόθεν έρχεσαι; **18** Ο δε είπε προς αυτόν, Ημείς διαβαίνομεν εκ Βηθλεέμ Ιούδα έως των πλευρών του όρους Εφραΐμ· εκείθεν είμαι εγώ· και υπήγα έως Βηθλεέμ Ιούδα, και τώρα υπάγω εις τον οίκον του Κυρίου· και δεν είναι ουδείς να με παραλάβη εις την οικίαν αυτού· **19** έχομεν δε άχυρα και τροφήν διά τους όνους ημών, έχομεν και προσέτι άρτον και οίνον δι' εμέ και διά την δούλην σου και διά τον νέον, όστις είναι μετά των δούλων σου· δεν έχομεν έλλειψιν ουδενός πράγματος. **20** Και είπεν ο άνθρωπος ο γέρων, Ειρήνη εις σέ και παν ό, τι χρειάζεσαι εγώ

φροντίζω μόνον εν τη πλατεία μη διανυκτερεύσης. **21** Και εισήγαγεν αυτόν εις τον οίκον αυτού και έδωκε τροφήν εις τους όνους και έπλυναν τους πόδας αυτών, και έφαγον και έπιον. **22** Ενώ ούτοι εύφραινον τας καρδίας αυτών, ιδού, οι άνδρες της πόλεως, άνθρωποι παράνομοι περιεκύκλωσαν την οικίαν, κρούοντες εις την θύραν και είπον προς τον άνθρωπον τον κύριον της οικίας τον γέροντα, λέγοντες, Έκβαλε τον άνθρωπον, τον ελθόντα εις την οικίαν σου, διά να γνωρίσωμεν αυτόν. **23** Και εξήλθε προς αυτούς ο άνθρωπος, ο κύριος της οικίας, και είπε προς αυτούς, Μη, αδελφοί μου, παρακαλώ, μη πράξητε τούτο το κακόν· αφού ο άνθρωπος ούτος εισήλθεν εις την οικίαν μου, μη πράξητε τοιαύτην αφροσύνην· **24** ιδού, η θυγάτηρ μου η παρθένος και η παλλακή αυτού· τώρα θέλω φέρεi αυτάς έξω, και ταπεινώσατε αυτάς και κάμετε εις αυτάς ό, τι φανή αρεστόν εις τους οφθαλμούς σας· αλλ' εις τον άνθρωπον τούτον μη πράξητε έργον τοιαύτης αφροσύνης. **25** Οι άνδρες όμως δεν ηθέλησαν να ακούσωσιν αυτόν· και έλαβεν ο άνθρωπος την παλλακίην αυτού και έφερον αυτήν έξω προς αυτούς και εγνωρίσαν αυτήν και ύβρισαν εις αυτήν όλην την νύκτα έως πρωΐ· και καθώς εφάνη η αυγή, απέλυσαν αυτήν. **26** Και ήλθεν η γυνή προς το χάραγμα της ημέρας και έπεσε παρά την θύραν της οικίας του ανθρώπου, όπου ήτο ο κύριος αυτής, εωσού έφραγε. **27** Και εσηκώθη ο κύριος αυτής το πρωΐ και ήνοιξε τας θύρας της οικίας και εξήλθε διά να πάγη εις την οδόν αυτού· και ιδού, η γυνή η παλλακή αυτού πεσμένη εις την θύραν της οικίας και αι χείρες αυτής επί του κατωφλίου. **28** Και είπε προς αυτήν, Σηκώθητι και ας υπάγωμεν. Αλλά δεν απεκρίθη. Τότε ανέλαβεν αυτήν επί τον όνον ο άνθρωπος, και εσηκώθη και υπήγεν εις τον τόπον αυτού. **29** Και αφού ήλθεν εις την οικίαν αυτού, έλαβε την μάχιραν και πιάσας την παλλακίην αυτού, διεμέλισεν αυτήν μετά των οστέων αυτής εις δώδεκα μέρη, και έστειλεν αυτά εις πάντα τα όρια του Ισραήλ. **30** Και πάντες όσοι έβλεπον, έλεγον, Δεν έγεινεν ουδέ εφάνη τοιούτον πράγμα, αφ' ης ημέρας οι υιοί Ισραήλ ανέβησαν εκ γης Αιγύπτου, έως της ημέρας ταύτης σκέφθητε περί τούτου, συμβουλευθήτε και λαλήσατε.

20 Τότε εξήλθον πάντες οι υιοί Ισραήλ, και συνηθοίσθη πάσα η συναγωγή ως εις άνθρωπος, από Δαν έως Βηρσαβε, μετά της γης Γαλαάδ, προς τον Κύριον εις Μισπά. **2** Και παρεστάθησαν εν τη συναΐει του λαού του Θεού, οι αρχηγοί παντός του λαού, πάσαι αι φυλαί του Ισραήλ, τετρακόσαιο χιλιάδες ανδρών πεζών, συρόντων μάχιραν. **3** Και ήκουσαν οι υιοί Βενιαμίν, ότι ανέβησαν οι υιοί Ισραήλ εις Μισπά. Και είπον οι υιοί Ισραήλ, Είπατε, πως συνέβη η κακία αύτη; **4** Και απεκρίθη ο άνθρωπος ο Λευίτης, ο ανήρ της φουνεθείσης γυναικός, και είπεν, Ήλθον εις Γαβαά, ήτις είναι του Βενιαμίν, εγώ και η παλλακή μου, διά να διανυκτερεύσωμεν· **5** και εσηκώθησαν κατ' εμού οι άνδρες της Γαβαά, και περιεκύκλωσαν διά νυκτός την οικίαν κατ' εμού· εμέ ήθελον να φονεύσωσι και την παλλακίην μου εταπεινώσαν, ώστε απέθανεν· **6** όθεν, πιάσας την παλλακίην μου, διεμέλισα αυτήν και έστειλα αυτήν εις πάντα τα όρια της κληρονομίας του Ισραήλ· διότι έπραξαν ανοσιουργίαν και αφροσύνην εν τω Ισραήλ· **7** ιδού, πάντες σεις οι υιοί Ισραήλ συμβουλευθήτε εναύθα μεταξύ σας και δοτε την γνώμην σας. **8** Και εσηκώθη πας ο λαός ως εις άνθρωπος, λέγοντες, Δεν θέλομεν υπάγει ουδείς εις την σκηνήν αυτού, ουδέ θέλομεν επιστρέφει ουδείς εις τον οίκον αυτού· **9** αλλά τώρα τούτο είναι το πράγμα το οποίο θέλομεν κάμει εις την Γαβαά· θέλομεν αναβή εναντίον αυτής κατά κλήρους· **10** και

θέλομεν λάβει δέκα άνδρας εις τους εκατόν από πασών των φυλών Ισραήλ, και εκατόν εις τους χιλίους, και χιλίους εις τους μυρίους, διά να φέρωσι τροφάς εις τον λαόν, ώστε, αφού έλθωσιν εις Γαβαά του Βενιαμίν, να κάμωσιν εις αυτήν καθ' όλην την αφροσύνην την οποίαν αυτή έκαμεν εις τον Ισραήλ. **11** Και συνήχησαν εναντίον της πόλεως πάντες οι άνδρες Ισραήλ, ηνωμένοι ομού ως εις άνθρωπος. **12** Και απέστειλαν αι φυλαί του Ισραήλ άνδρας εις Άσβωσιν και φυλήν Βενιαμίν, λέγοντες, Ποία κακία είναι αύτη, ήτις επράχθη μεταξύ σας; **13** τώρα λοιπόν παραδώσατε τους άνθρώπους, τους παρανόμους εκείνους τους εν Γαβαά, διά να θανατώσωμεν αυτούς και να εξαλείψωμεν την κακίαν από του Ισραήλ. Αλλά δεν ηθέλησαν να ακούσωσιν οι υιοί Βενιαμίν την φωνήν των αδελφών αυτών, των υιών Ισραήλ. **14** Και συνήχησαν οι υιοί Βενιαμίν από των πόλεων εις Γαβαά, διά να εξέλθωσιν εις πόλεμον εναντίον των υιών Ισραήλ. **15** Και απηριθμήθησαν οι υιοί Βενιαμίν εν τη ημέρα εκείνη, εκ των πόλεων, εικοσιέξ χιλιάδες ανδρών συρόντων ρομφαίαν, εκτός των κατοίκων της Γαβαά, οίτινες απηριθμήθησαν επακόσιοι άνδρες εκλεκτοί. **16** Μεταξύ παντός του λαού τούτου ήσαν επτακόσιοι άνδρες εκλεκτοί αριστερόχειρες· πάντες ούτοι σφενδονίζοντες λίθους προς την τρίχα, χωρίς να αποτυγχάνωσι. **17** Και οι άνδρες Ισραήλ απηριθμήθησαν, εκτός του Βενιαμίν, τετρακόσαιο χιλιάδες ανδρών συρόντων ρομφαίαν· πάντες ούτοι άνδρες πολέμου. **18** Και σηκωθέντες οι υιοί Ισραήλ ανέβησαν εις Βαιθήλ και ηρώτησαν τον Θεόν, λέγοντες, Τις θέλει αναβή υπέρ ημών πρώτος διά να πολεμήση εναντίον των υιών Βενιαμίν; Ο δε Κύριος είπεν, Ο Ιούδας πρώτος. **19** Και εσηκώθησαν οι υιοί Ισραήλ το πρωΐ και εστρατοπέδευσαν εναντίον της Γαβαά. **20** Και εξήλθον οι άνδρες Ισραήλ εις μάχην εναντίον του Βενιαμίν· και παρετάχθησαν εις μάχην εναντίον αυτών οι άνδρες Ισραήλ, προς την Γαβαά. **21** Και εξήλθον οι υιοί Βενιαμίν εκ της Γαβαά, και έστρωσαν κατά γης, την ημέραν εκείνην, εκ του Ισραήλ εικοσιδύο χιλιάδας ανδρών. **22** Και αναψυχωθείς ο λαός, οι άνδρες του Ισραήλ, συνήψε πλέον μάχην, εν τω τόπω όπου είχε παραταχθή την πρώτην ημέραν. **23** Ανέβησαν δε οι υιοί Ισραήλ και έκλαυσαν ενώπιον του Κυρίου έως εσπέρας, και ηρώτησαν τον Κύριον, λέγοντες, Να αναβώ πλέον εις μάχην εναντίον των υιών Βενιαμίν του αδελφού μου; Και ο Κύριος είπεν, Αναβήτη εναντίον αυτού. **24** Και επλησίασαν οι υιοί Ισραήλ εις τους υιούς του Βενιαμίν, την δευτέραν ημέραν. **25** Και εξήλθον ο Βενιαμίν εναντίον αυτών την δευτέραν ημέραν εκ της Γαβαά, και έστρωσε πλέον κατά γης, εκ των υιών Ισραήλ, δεκαοκτώ χιλιάδας ανδρών· πάντες ούτοι έσυρον ρομφαίαν. **26** Τότε πάντες οι υιοί Ισραήλ και πας ο λαός ανέβησαν και ήλθον εις Βαιθήλ, και έκλαυσαν και εκάθισαν εκεί ενώπιον του Κυρίου και ενήστεισαν εκείνην την ημέραν έως εσπέρας, και προσέφεραν ολοκαυτώματα και θυσίας ειρηνικάς ενώπιον του Κυρίου. **27** Και ηρώτησαν οι υιοί Ισραήλ τον Κύριον, διότι η κιβωτός της διαθήκης του Θεού ήτο εκεί κατ' εκείνας τας ημέρας, **28** Φινείας δε ο υιός του Ελεάζαρ, υιού του Ααρών, ίστατο έμπροσθεν αυτής κατ' εκείνας τας ημέρας, και είπον, Να εξέλθω πλέον εις μάχην εναντίον των υιών Βενιαμίν του αδελφού μου; ή να παύσω; Και ο Κύριος είπεν, Ανάβα· διότι αύριον θέλω παραδώσει αυτούς εις την χείρα σου. **29** Και έθεσεν ο Ισραήλ ενέδραν κατά της Γαβαά κύκλω. **30** Και ανέβησαν οι υιοί Ισραήλ την τρίτην ημέραν εναντίον των υιών Βενιαμίν, και παρετάχθησαν εναντίον της Γαβαά, καθώς την πρώτην και δευτέραν φοράν. **31** Και εξελθόντες οι υιοί

Βενιαμίν εναντίον του λαού, απεσπάρθησαν από της πόλεως και ήρχισαν να κτυπώσι τινάς εκ του λαού, φρονεύοντες, ως άλλοτε, εις τας οδούς, εκ των οποίων η μία αναβαίνει προς Βαιθήλ, η δε άλλη προς την Γαβαά εν τη πεδιάδι, περίπου τριακόνα άνδρας εκ του Ισραήλ. **32** Και είπον οι υιοί Βενιαμίν, αυτοί πίπτουσιν έμπροσθεν ημών, καθώς πρότερον. Αλλ' οι υιοί Ισραήλ είπαν, Ας φύγωμεν και ας αποσπάσωμεν αυτούς εκ της πόλεως εις τας οδούς. **33** Και πάντες οι άνδρες Ισραήλ εσηκώθησαν εκ της θέσεως αυτών και παρετάχθησαν εν Βάαλ-θαμάρ· και η ενέδρα του Ισραήλ εξήλθεν εκ της θέσεως αυτής, από του λιβαδίου της Γαβαά. **34** Και ήλθον εναντίον της Γαβαά δέκα χιλιάδες άνδρες εκλεκτών εκ παντός του Ισραήλ, και η μάχη εοστάθη βαρεία· αλλ' αυτοί δεν εγνώριζον ότι το κακόν ήτο πλησίον αυτών. **35** Και επάταξεν ο Κύριος τον Βενιαμίν έμπροσθεν του Ισραήλ, και εξωλόθρευσαν οι υιοί Ισραήλ κατ' εκείνην την ημέραν εκ των Βενιαμιτών εικοσιπέντε χιλιάδας και εκατόν άνδρας πάντες ούτοι έσυρον ρομφαίαν. **36** Και είδον οι υιοί Βενιαμίν ότι εκτυπήθησαν· διότι οι άνδρες Ισραήλ υπεχώρησαν εις τους Βενιαμίν, έχοντες το θάρρος αυτών εις την ενέδραν την οποίαν είχαν θέσει πλησίον της Γαβαά. **37** Και οι ενεδρεύοντες ώρμησαν και εκύθησαν επί την Γαβαά· και οι ενεδρεύοντες εξήπλωθησαν και επάταξαν πάσαν την πόλιν εν στόματι μαχαίρας. **38** Οι δε άνδρες Ισραήλ είχαν διορίσει σημείον εις τους ενεδρεύοντες, να υψώσωσι πυρ καπνώδες από της πόλεως. **39** Και ότε υπεχώρησαν οι υιοί Ισραήλ εν τη μάχη, ο Βενιαμίν ήρχισε να κτυπά, και εφόνευσεν εκ των Ισραηλιτών περίπου τριακόνα άνδρας· διότι είπαν, Βεβαίως πάλιν πίπτουσιν έμπροσθεν ημών, ως εν τη πρώτη μάχη. **40** Αλλ' ότε το πυρ ήρχισε να υψούται από της πόλεως με στύλον καπνού, οι Βενιαμίται επέβλεψαν οπίσω αυτών, και ιδού, η πυρκαϊά της πόλεως ανέβαινε εις τους ουρανόν. **41** Και ότε επέστρεψαν οι άνδρες Ισραήλ, ετρόμαξαν οι άνδρες Βενιαμίν· διότι είδον ότι το κακόν έφθασεν επ' αυτούς. **42** Και ετράπησαν έμπροσθεν των υιών Ισραήλ προς την οδόν της ερήμου· αλλ' η μάχη πρόφθασεν αυτούς· διότι οι εκ των πόλεως εξωλόθρευον αυτούς εν μέσσω αυτών. **43** Περιεκύκλωσαν τους Βενιαμίτας, κατεδίωξαν αυτούς, κατεπάτησαν αυτούς, από Μενουά έως απέναντι της Γαβαά προς ανατολάς ηλίου. **44** Και έπεσον εκ του Βενιαμίν δεκαοκτώ χιλιάδες ανδρών, πάντες ούτοι άνδρες δυνατοί. **45** Τότε ετράπησαν και έφυγον προς την ερήμον εις την πέτραν Ριμμών· και οι υιοί Ισραήλ εσταχυολόγησαν εξ αυτών εις τας οδούς πέντε χιλιάδας ανδρών· και κατεδίωξαν αυτούς έως Γιδώμ, και εφόνευσαν εξ αυτών δύο χιλιάδας ανδρών. **46** Ούτω πάντες οι πεσόντες κατ' εκείνην την ημέραν εκ του Βενιαμίν ήσαν εικοσιπέντε χιλιάδες ανδρών συρόντων ρομφαίαν· πάντες ούτοι άνδρες δυνατοί. **47** Εξακόσιοι όμως άνδρες ετράπησαν και έφυγον προς την ερήμον εις την πέτραν Ριμμών, και εκάθησαν εν τη πέτρα Ριμμών τέσσαρας μήνας. **48** Και επέστρεψαν οι άνδρες Ισραήλ προς τους υιούς Βενιαμίν, και επάταξαν αυτούς εν στόματι μαχαίρας, από ανθρωπών εκάστης πόλεως, έως των κτηνών και παντός του παρευρισκομένου· και πάσας τας ευρισκομένας πόλεις παρέδωκαν εις πυρ.

21 Και οι άνδρες Ισραήλ είχαν ομόσει εν Μισπά, λέγοντες, ουδείς εξ ημών θέλει δώσει την θυγατέρα αυτού εις τον Βενιαμίν διά γυναίκα. **2** Και ήλθεν ο λαός εις Βαιθήλ, και εκάθησαν εκεί έως εσπέρας ενώπιον του Θεού, και ύψωσαν την φωνήν αυτών και έκλαυσαν κλαυθμών μέγαν· **3** και είπον, Διατί, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, έγεινε τούτο εν τω Ισραήλ, να αποκοπή σήμερον από του Ισραήλ μία φυλή; **4** Και την επαύριον

εσηκώθη ο λαός το πρωί, και ωκοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον και προσέφερον ολοκαυτώματα και θυσίας ειρηνικής. **5** Και είπον οι υιοί Ισραήλ, Τις είναι μεταξύ πασών των φυλών του Ισραήλ, όστις δεν ανέβη εις την σύναξιν προς τον Κύριον; Διότι είχαν κάμει μέγαν όρκον κατ' εκείνον όστις δεν ήθελεν αναβή προς τον Κύριον εις Μισπά, λέγοντες, Εξάπαντος θέλει θανατωθή. **6** Και μετενόησαν οι υιοί Ισραήλ περί Βενιαμίν του αδελφού αυτών και είπον, Σήμερον απεκόπη μία φυλή από του Ισραήλ· **7** τι θέλομεν κάμει διά γυναίκας εις τους απομείναντας, αφού ώμόσαμεν προς τον Κύριον να μη δώσωμεν εις αυτούς διά γυναίκας εκ των θυγατέρων ημών; **8** Και είπον, Ποίός τις είναι εκ των φυλών Ισραήλ, όστις δεν ανέβη εις Μισπά προς τον Κύριον; Και ιδού, δεν είχαν ελθεί ουδείς εις το στρατόπεδον από Ιαβεΐς-γαλαάδ εις την σύναξιν. **9** Διότι έγεινε εξέτασις του λαού, και ιδού, δεν ήτο εκεί ουδείς εκ των κατοίκων της Ιαβεΐς-γαλαάδ. **10** Και απέστειλεν εκεί η συναγωγή δώδεκα χιλιάδας ανδρών εκ των πλέον δυνατών και προσέταξεν αυτούς, γέλουσα, Υπάγετε και πατάξατε τους κατοίκους της Ιαβεΐς-γαλαάδ εν στόματι μαχαίρας, και τας γυναίκας και τα παιδιά· **11** και τούτο είναι το πράγμα, το οποίον θέλετε κάμει παν αρσενικόν και πάσαν γυναίκα γνωρίσαντας κούτην αρσενικού θέλετε εξολοθρεύσει. **12** Και εύρηκαν μεταξύ των κατοίκων της Ιαβεΐς-γαλαάδ τετρακοσίας νέας παρθένους, αίτινες δεν είχαν γνωρίσει άνδρα εν κούτη αρσενικού· και έφεραν αυτάς προς το στρατόπεδον εις Σηλώ, ήτις είναι εν γη Χαναάν. **13** Και απέστειλε πάσα η συναγωγή, και ελάλησαν προς τους υιούς Βενιαμίν, τους εν τη πέτρα Ριμμών, και εκάλεσαν αυτούς εις ειρήνην. **14** Και επέστρεψεν ο Βενιαμίν κατ' εκείνον τον καιρόν· και έδωκαν εις αυτούς τας γυναίκας, τας οποίας είχαν αφήσει ζώσας εκ των γυναικών της Ιαβεΐς-γαλαάδ· πλην δεν εξήρκεσαν εις αυτούς. **15** Και μετενόησεν ο λαός περί Βενιαμίν, διότι ο Κύριος έκαμε χαλασμόν εν ταις φυλαίς Ισραήλ. **16** Τότε είπον οι πρεσβύτεροι της συναγωγής, Τι θέλομεν κάμει διά γυναίκας εις τους λοιπούς; επειδή η γυναίκες ηφανίσθησαν εκ του Βενιαμίν. **17** Και είπον, Πρέπει να μένη η κληρονομία εις τους σωθέντας εκ του Βενιαμίν, διά να μη εξαλειφθή μία φυλή εκ του Ισραήλ. **18** Πλην ημεΐς δεν δυνάμεθα να δώσωμεν εις αυτούς γυναίκας εκ των θυγατέρων ημών· διότι οι υιοί Ισραήλ ώμοσαν, λέγοντες, Επικατάρατος, όστις δώση γυναίκα εις τον Βενιαμίν. **19** Τότε είπον, Ιδού, κατ' έτος γίνεται εορτή του Κυρίου εν Σηλώ, ήτις είναι προς βορράν της Βαιθήλ, προς ανατολάς της οδοϋ όπου αναβαίνει από Βαιθήλ εις Συχέμ και προς νότον της Λεβωνά. **20** Προσέταξαν λοιπόν εις τους υιούς του Βενιαμίν, λέγοντες, Υπάγετε και ενεδρεύσατε εις τας αμπέλους· **21** και παρατηρήσατε, και ιδού, εάν αι θυγατέρες της Σηλώ εξέλθωσι να χορεύσωσιν εις τους χορούς, τότε εξέλθετε εκ των αμπέλων και αρπάσατε εις εαυτούς έκαστον την γυναίκα αυτού εκ των θυγατέρων της Σηλώ, και υπάγετε εις την γην του Βενιαμίν· **22** και όταν οι πατέρες αυτών ή οι αδελφοί αυτών έλθωσιν προς ημάς διά να παραπονεθώσιν, ημεΐς θέλομεν επειε προς αυτούς, Κάμετε εις αυτούς έλεος διά ημάς, επειδή δεν συνελάβομεν εν τω πολέμω γυναίκα δι' έκαστον· οεις δε μη δίδοντες εις αυτούς κατά τον καιρόν τούτον, ηθέλετε είσθαι ένοχοι. **23** Και έκαμον ούτως οι υιοί Βενιαμίν, και έλαβον γυναίκας κατά τον αριθμόν αυτών εξ εκείνων αίτινες εχώρευον, αρπάσαντες αυτάς και ανεχώρησαν και υπέστρεψαν εις την κληρονομίαν αυτών, και έκτισαν τας πόλεις και κατώκησαν εν αυταίς. **24** Και ανεχώρησαν εκείθεν κατ' εκείνον τον καιρόν οι υιοί Ισραήλ, έκαστος εις την φυλήν

αυτού και εις την συγγένειαν αυτού· και εξήλθον εκείθεν, έκαστος εις την κληρονομίαν αυτού. 25 Κατ' εκείνας τας ημέρας δεν ήτο βασιλεύς εν τω Ισραήλ· έκαστος έπραττε το αρεστόν εις τους οφθαλμούς αυτού.

Ρούθ

1 Και εν ταις ημέραις καθ' ας οι κριταί έκρινον, έγινε πείνα εν τη γη. Και υπήγεν άνθρωπός τις από Βηθλεέμ Ιούδα να παροικήση εν γη Μωάβ, αυτός και η γυνή αυτού και οι δύο υιοί αυτού. **2** Το δε όνομα του ανθρώπου ήτο Ελιμέλεχ, και το όνομα της γυναίκος αυτού Ναομί, και το όνομα των δύο υιών αυτού Μααλών και Χελαιών, Εφραθαίοι εκ Βηθλεέμ Ιούδα. Και ήλθον εις γην Μωάβ και ήσαν εκεί. **3** Και απέθανον Ελιμέλεχ ο άνήρ της Ναομί και έμεινεν αυτή και οι δύο υιοί αυτής. **4** Και ούτοι έλαβον εις εαυτούς γυναίκας Μωαβίτιδας το όνομα της μιας Ορφά και το όνομα της άλλης Ρούθ και κατώκησαν εκεί έως δέκα έτη. **5** Απέθανον δε αμφότεροι, ο Μααλών και ο Χελαιών· και εσπερήθη η γυνή των δύο υιών αυτής και του ανδρός αυτής. **6** Τότε εσηκώθη αυτή και αι νύμφαι αυτής και επέστρεψαν εκ της γης Μωάβ· διότι ήκουσεν εν γη Μωάβ, ότι επισκέψθη ο Κύριος τον λαόν αυτού διδών εις αυτούς άρτον. **7** Και εξήλθεν εκ του τόπου όπου ήτο, και αι δύο νύμφαι αυτής μετ' αυτής και επορεύοντο την οδόν διά να επιστρέψωσιν εις γην Ιούδα. **8** Είπε δε η Ναομί προς τας δύο νύμφας αυτής, Υπάγετε, επιστρέψατε εκάστη εις τον οίκον της μητρος αυτής. Ο Κύριος να κάμη έλεος εις εσάς, καθώς εις εκάμετε εις τους αποθανόντας και εις εμέ· **9** ο Κύριος να σας δώση να εύρητε ανάπαυσιν, εκάστη εν τω οίκω του ανδρός αυτής. Και εφίλησεν αυτάς και αυτάί ύψωσαν την φωνήν αυτών και έκλαυσαν. **10** Και είπον προς αυτήν, Ουχί· αλλά μετά σου θέλομεν επιστρέψει εν τον λαόν σου. **11** Και είπεν η Ναομί, Επιστρέψατε, θυγατέρες μου· διά τι να έλθητε μετ' εμού; μήπως έχω έτι υιούς εν τη κοιλία μου, διά να γείνωσιν άνδρες σας; **12** επιστρέψατε, θυγατέρες μου, υπάγετε· διότι εγήρασα και δεν είμαι διά άνδρα· εάν έλεγον, Έχω ελπίδα, εάν μάλιστα υπανδρευομένη ταύτην την νύκτα και εγέννων έτι υιούς, **13** σεις ηθέλετε προσμένει αυτούς εωσού μεγαλώσωσιν; ηθέλετε δι' αυτούς αναβάλει το να υπανδρευθήτε; μη, θυγατέρες μου· επειδή επικράνην πολύ πλέον παρά σεις, ότι η χειρ του Κυρίου εξήλθε κατ' εμού. **14** Εκείναι δε ύψωσαν την φωνήν αυτών και έκλαυσαν πάλιν· και κατεφίλησεν η Ορφά την πενθεράν αυτής· η δε Ρούθ προσκολληθή εις αυτήν. **15** Και είπεν η Ναομί, Ιδού, η σύννυμφός σου επέστρεψε προς τον λαόν αυτής και προς τους θεούς αυτής· επιστρέψον και συ κατόπιν της συννύμφου σου. **16** Αλλ' η Ρούθ είπε, Μη με ανάγκαζε να σε αφήσω, διά να αναχωρήσω απ' όπουθεν σου· διότι όπου αν συ υπάγης, και εγώ θέλω υπάγει· και όπου αν συ παραμείνης, και εγώ θέλω παραμείνει· ο λαός σου, λαός μου, και ο Θεός σου, Θεός μου· **17** όπου αν αποθάνης, θέλω αποθάνει και εκεί θέλω ταφή· ούτω να κάμη ο Κύριος εις εμέ και ούτω να προσθήσει, εάν άλλο τι παρά τον θάνατον χωρίση εμέ από σου. **18** Ιδούσα δε η Ναομί ότι αυτή δίσχυριζέτο να υπάγη μετ' αυτής, έπαυσε να λαλή προς αυτήν. **19** Περιεπάτησαν δε αμφοτέραι, εωσού έφθασαν εις Βηθλεέμ. Και ότε έφθασαν εις Βηθλεέμ, πάσα η πόλις συνεκινήθη δι' αυτάς, και αι γυναίκες έλεγον, Αυτή είναι η Ναομί; **20** Και αυτή είπε προς αυτάς, Μη με ονομάζετε Ναομί· ονομάζετέ με Μαρά· διότι ο Παντοδύναμος με επικράνε σφόδρα· **21** εγώ πλήρης ανχώρησα, και κενήν επανήγαγέ με ο Κύριος· διά τι με ονομάζετε Ναομί, αφού ο Κύριος ημαρτύρησε κατ' εμού και ο Παντοδύναμος με κατέθλιψεν; **22** Επέστρεψε λοιπόν η Ναομί, και μετ' αυτής Ρούθ η Μωαβίτις η νύμφη αυτής ελθούσα εκ γης Μωάβ· και αύται έφθασαν εις Βηθλεέμ εν τη αρχή του θερισμού των κριθών.

2 Είχε δε η Ναομί συγγενή τινά του ανδρός αυτής, άνθρωπον δυνατόν εν ισχύϊ, εκ της συγγενείας του Ελιμέλεχ· και το όνομα αυτού Βοόζ. **2** Και είπεν η Ρούθ η Μωαβίτις προς την Ναομί, Ας υπάγω, παρακαλώ, εις τον αγρόν διά να συνάξω αστάχια κατόπιν ούτινος εύρω χάριν εις τους οφθαλμούς· και είπε προς αυτήν, Υπάγε, θυγάτηρ μου. **3** Και υπήγει και ελθούσα εσταχυολόγη εν τω αγρώ κατόπιν των θεριστών· και έτυχεν εν στρατώ του αγρού του Βοόζ, όστις ήτο εκ της συγγενείας του Ελιμέλεχ. **4** Και ιδού, ο Βοόζ ήλθεν εκ Βηθλεέμ και είπε προς τους θεριστάς, Κύριος μεθ' υμών. Και απεκρίθησαν προς αυτόν, Κύριος να σε ευλογήση. **5** Τότε είπεν ο Βοόζ προς τον υπηρέτην αυτού, τον επιστάτην των θεριστών, Τίνος είναι η νέα αύτη; **6** Και ο υπηρέτης ο επιστάτης των θεριστών απεκρίθη και είπεν, είναι η νέα η Μωαβίτις, η επιστρέψασα μετά της Ναομί εκ γης Μωάβ· **7** και είπεν, Ας σταχυολογήσω, παρακαλώ, και ας συνάξω τι μεταξύ των δεματιών κατόπιν των θεριστών· και ήλθε και εστάθη από πρωΐας έως ταύτης της ώρας· ολίγον μόνον ανεπαύθη εν τη οικία. **8** Και είπεν ο Βοόζ προς την Ρούθ, Δεν ακούεις, θυγάτηρ μου; μη υπάγης να σταχυολογήσιν εν άλλω αγρώ, μηδέ να αναχωρήσης εντεύθεν, αλλά μένε ενταύθα μετά των κορασιών μου· **9** ας ήναι οι οφθαλμοί σου επί τον αγρόν όπου θερίζουσι, και υπάγε κατόπιν αυτών· δεν προσέταξα εγώ εις τους νέους να μη σε εγγίσσω; και όταν διψήσης υπάγε εις τα αγγεία και πίνε από ό, τι αντλήσωσιν οι νεοί. **10** Η δε έπεσε κατά πρόσωπον και προσεκύνησεν έως εδάφους και είπε προς αυτόν, Πως εγώ εύρηκα χάριν εις τους οφθαλμούς σου, ώστε να λάβης πρόνοιαν περί εμού, ενώ είμαι ξένη; **11** Και ο Βοόζ απεκρίθη και είπε προς αυτήν, Ανηγέλησιν προς εμέ ακριβώς πάντα όσα έκαμες εις την πενθεράν σου μετά τον θάνατον του ανδρός σου· και ότι αφήκας τον πατέρα σου και την μητέρα σου και την γην της γεννησέως σου, και ήλθες προς λαόν, τον οποίον δεν εγνωρίζεις πρότερον· **12** ο Κύριος να ανταμείψη το έργον σου, και ο μισθός σου να ήναι πλήρης παρά Κυρίου του Θεού του Ισραήλ, υπό τας πτέρυγας του οποίου ήλθες να σκεπασθής. **13** Η δε είπεν, Ας εύρω χάριν εις τους οφθαλμούς σου, κυρίε μου· επειδή με παρηγόρησας και επειδή ελάλησας ευμενώς προς την δούλην σου, αν και εγώ δεν είμαι ουδέ ως μία των θεραπεινίδων σου. **14** Και είπε προς αυτήν ο Βοόζ την ώραν του φαγητού, Ελθέ και φάγε εκ του άρτου και βρέξον το ψωμίον σου εις το όζος. Και αυτή εκάθισεν εις τα πλάγια των θεριστών· εκείνος δε έδωκεν εις αυτήν σίτον πεφρυγανισμένον, και έφαγε και εχορτάσθη και η περιέσσευσε. **15** Και εσηκώθη να σταχυολογήση, και προσέταξεν ο Βοόζ εις τους νέους αυτού, λέγων, Και μεταξύ των δεματιών ας σταχυολογή, και μη επιπλήτετε αυτήν· **16** και μάλιστα αφίνετε να πίπτη τι από των χειροβόλων διά αυτήν και αφίνετε να συλλέγη και μη ελέγχετε αυτήν. **17** Και εσταχυολόγησεν εν τω αγρώ έως εσπέρας και εκοπάτησεν όσον εσταχυολόγησε· και ήτο έως εν εφά κριθής. **18** Και εσήκωσεν αυτό και εισήλθεν εις την πόλιν· και είδεν η πενθερά αυτής όσον εσταχυολόγησε· και εκβαλούσα η Ρούθ, έδωκεν εις αυτήν ό, τι είχε περισσεύσει αφού εχορτάσθη. **19** Και είπε προς αυτήν η πενθερά αυτής, Που εσταχυολόγησας σήμερα; και που εδούλευσας; ευλογημένος να ήναι εκείνος όστις έλαβε πρόνοιαν περί σου. Και εκείνη εφανέρωσε προς την πενθεράν αυτής εις τίνος αγρόν εδούλευσε και είπε, το όνομα του ανθρώπου, εις τον οποίον εδούλευσα σήμερα, είναι Βοόζ. **20** Και είπεν η Ναομί προς την νύμφην αυτής, Ευλογημένος παρά Κυρίου εκείνος όστις δεν αφήκε το έλεος αυτού προς τους ζώντας και προς τους τεθνεώτας. Και

είπε προς αυτήν η Ναομί, Συγγενής ημών είναι ο άνθρωπος ούτος εκ των πλησίων συγγενών ημών. **21** Και είπεν η Ρούθ η Μωαβίτις, Αυτός με είπε προσέτι, Συ θέλεις μένει μετά των ανθρώπων μου, εωσού τελειώσωιν όλον τον θερισμόν μου. **22** Και είπεν η Ναομί προς την Ρούθ την νύμφην αυτής, Είναι καλόν, θυγάτηρ μου, να εκβαίνης μετά των κορασίων αυτού, και να μη σε απαντήσωιν εν άλλω αγρώ. **23** Και προσεκολλήθη εις τα κοράσια του Βοόζ διά να σταχυολογή, εωσού τελειώση ο θερισμός των κριθών και ο θερισμός του σίτου· και εκάθητο μετά της πενθεράς αυτής.

3 Και είπε προς αυτήν η Ναομί η πενθερά αυτής, Θυγάτηρ μου, να μη ζητήσω ανάπαυσιν εις σε διά να ενημερήσης; **2** και τώρα, μήπως δεν είναι Βοόζ εκ της συγγενείας ημών, μετά των κορασίων του οποίου ήσο; ιδού, αυτός λικιμίζει ταύτην την νύκτα το αλώνιον των κριθών· **3** λούσθητι λοιπόν και αλειφθήτι και ενδύθητι την στολήν σου και κατάβα εις το αλώνιον· μη γνωρισθής εις τον άνθρωπον, εωσού τελειώση από του να φάγη και να πίη· **4** και ενώ πλαγιάζει, παρατήρησον τον τόπον όπου πλαγιάζει, και ελθούσα σήκωσον το σκέπασμα από των ποδών αυτού, και πλαγιάσον· και εκείνος θέλει σοι επιεί τι να κάμη. **5** Η δε είπε προς αυτήν, Πάντα όσα λέγεις εις εμέ, θέλω κάμει. **6** Και κατέβη εις το αλώνιον και έκαμε πάντα όσα προσέταξεν εις αυτήν η πενθερά αυτής. **7** Και αφού ο Βοόζ έφαγε και έπιε, και ευφράνη η καρδια αυτού, υπήγε να πλαγιάση εις την άκραν του σωρού του σίτου· εκείνη δε ήλθε κρυφίως και εσήκωσε ο σκέπασμα από των ποδών αυτού και επλαγιάσε. **8** Και προς το μεσονύκτιον εξέστη ο άνθρωπος και συνεταράχθη· και ιδού, γυνή εκοιμάτο παρά τους πόδας αυτού. **9** Και είπε, Ποία είσαι συ; Εκείνη δε απεκρίθη, Εγώ η Ρούθ η δούλη σου· άπλωσον λοιπόν την πτέρυγά σου επί την δούλην σου· διότι είσαι ο πλησιέστερος συγγενής μου. **10** Ο δε είπεν, Ευλογημένη να ήσαι παρά Κύριον, θυγάτηρ· διότι έδειξας περισσότεραν αγαθωσύνην εσχάτως παρά πρότερον, μη υπάγουσα κατόπιν νέων, είτε πτωχών είτε πλουσίων· **11** και τώρα, θυγατερ, μη φοβού· θέλω κάμει εις σε παν ό, τι είπης· διότι πάσα η πόλις του λαού μου εξέρυει ότι είσαι γυνή ενάρετος· **12** και τώρα είναι αληθές ότι εγώ είμαι στενός συγγενής· είναι όμως άλλος συγγενής πλησιέστερος εμού· **13** μείνον ταύτην την νύκτα· και το πρωί εάν αυτός θέλη να εκπληρώση προς σε το χρέος το συγγενικόν, καλόν· ας το εκπληρώση· αλλ' εάν δεν θέλη να εκπληρώση προς σε το χρέος το συγγενικόν, τότε εγώ θέλω εκπληρώσει τούτο προς σε, ζη Κύριος· κοιμήθητι έως πρωί. **14** Και εκοιμήθη παρά τους πόδας αυτού έως πρωί· και εσηκώθη πριν διακρίνη άνθρωπος άνθρωπον. Και εκείνος είπεν, Ας μη γνωρισθί ότι ήλθεν η γυνή εις το αλώνιον. **15** Είπε προσέτι, Φέρε το περικάλυμμα το επάνω σου και κράτει αυτό. Και εκείνη εκράτει αυτό, και αυτός εμέτρησεν εξ μέτρα κριθής και έβαλεν επ' αυτήν· και υπήγεν εις την πόλιν. **16** Και ότε ήλθε προς την πενθεράν αυτής, εκείνη είπε, Τι έγεινεν εις σε, θυγάτηρ μου; Και αυτή ανήγγειλε προς αυτήν πάντα όσα έκαμεν εις αυτήν ο άνθρωπος· **17** και είπεν, Έδωκεν εις εμέ ταύτα τα εξ μέτρα της κριθής· διότι, Δεν θέλεις υπάγει, μοι είπε, κενή προς την πενθεράν σου. **18** Η δε είπε, Κάθου, θυγάτηρ μου, εωσού ιδής πως θέλει τελειώσει το πράγμα· διότι ο άνθρωπος δεν θέλει ησυχάσει, εωσού τελειώση το πράγμα σήμεραν.

4 Και ανέβη ο Βοόζ εις την πόλιν και εκάθισεν εκεί· και ιδού, διέβαιναν ο συγγενής, περί του οποίου ώμίλησεν ο Βοόζ.

Και είπεν, Ω συ, στρέψον, κάθισον ενταύθα. Και εστράφη και εκάθισε. **2** Και έλαβεν ο Βοόζ δέκα άνδρας εκ των πρεσβυτέρων της πόλεως, και είπε, Καθίσατε ενταύθα. Και εκάθισαν. **3** Και είπε προς τον συγγενή, Η Ναομί, η επιστρέψασα εκ γης Μωάβ, πωλεί το μερίδιον του αγρού, το οποίον ήτο του αδελφού ημών Ελιμέλεχ· **4** και εγώ είπα να σε ειδοποιήσω, λέγων, Αγόρασον αυτό έμπροσθεν των κατοίκων και έμπροσθεν των πρεσβυτέρων του λαού μου· εάν θέλης να εξαγοράσης αυτό ως συγγενής, εξαγόρασον· αλλ' εάν δεν θέλης να εξαγοράσης αυτό, επέε προς εμέ, διά να εξεύρω· διότι δεν είναι άλλος να εξαγοράση αυτό ως συγγενής παρά σύ· και εγώ είμαι μετά σε. Ο δε είπεν, Εγώ θέλω εξαγοράσει αυτό. **5** Και είπεν ο Βοόζ, Καθ' ην ημέραν αγοράσης τον αγρόν εκ της χειρός της Ναομί, πρέπει να λάβης και την Ρούθ την Μωαβίτιν, γυναίκα του αποθανόντος, διά να αναστήσης το όνομα του αποθανόντος επί της κληρονομίας αυτού. **6** Και είπεν ο συγγενής, Δεν δύναμαι να εκπληρώσω το χρέος το συγγενικόν, μήποτε φθείρω την κληρονομίαν μου· εκπλήρωσον συ το χρέος μου το συγγενικόν, διότι δεν δύναμαι εγώ να εκπληρώσω αυτό. **7** Ούτε δε ήτο ο τρόπος το πάλοι εν τω Ισραήλ περί του δικαιώματος της συγγενείας και περί της απαλλοτριώσεως, διά να βεβαιούται πας λόγος· ο άνθρωπος λύων το υπόδημα αυτού, έδιδεν εις τον πλησίον αυτού· και τούτο ήτο μαρτυρία εν τω Ισραήλ. **8** Διά τούτο είπεν ο συγγενής προς τον Βοόζ, Αγόρασον αυτό εις σεαυτόν. Και έλυσε το υπόδημα αυτού. **9** Τότε είπεν ο Βοόζ προς τους πρεσβυτέρους και πάντα τον λαόν, Μάρτυρες είσθε σήμεραν, ότι ηγόρασα πάντα τα του Ελιμέλεχ και πάντα τα του Χελαιών και Μααλών, εκ της χειρός της Ναομί· **10** και προσέτι, την Ρούθ την Μωαβίτιν την γυναίκα του Μααλών, έλαβον εις εμαυτόν διά γυναίκα, διά να αναστήσω το όνομα του αποθανόντος επί της κληρονομίας αυτού, διά να μη εξαλειφθή το όνομα του αποθανόντος εκ των αδελφών αυτού και εκ της πόλεως της κατοικίας αυτού· μάρτυρες είσθε σήμεραν. **11** Και πας ο λαός ο εν τη πόλι και οι πρεσβύτεροι είπαν, Μάρτυρες ο Κύριος να κάμη την γυναίκα, ήτις εισέρχεται εις τον οίκόν σου, ως την Ραχήλ και ως την Λείαν, αίτινες ωκοδόμησαν αμφοτέραι τον οίκον Ισραήλ· και ίσχυε εν Εφραθά και έσο περίφημος εν Βηθλεέμ· **12** και ας γείνη ο οίκός σου ως ο οίκος του Φαρές, τον οποίον εγέννησεν η Θάμαρ εις τον Ιούδαν, εκ του σπέρματος το οποίον ο Κύριος θέλει δώσει εις σε εκ της νέας ταύτης. **13** Και έλαβεν ο Βοόζ την Ρούθ, και έδωκεν γυνή αυτού· και ότε εισήλθε προς αυτήν, ο Κύριος έδωκεν εις αυτήν σύλληψιν, και εγέννησεν υιόν. **14** Και είπαν αι γυναίκες προς την Ναομί, Ευλογητός ο Κύριος, όστις σήμεραν δεν σε απεστέρησε συγγενούς, ώστε το όνομα αυτού να καλήται εν τω Ισραήλ· **15** και ούτος θέλει είσθαι εις σε αναψυχωτής της ζωής και θέλει θρέψει την πολιάν σου· διότι εγέννησεν αυτόν η νύμφη σου, ήτις σε αγαπά, ήτις είναι εις σε καλύτερα παρά επτά υιούς. **16** Τότε έλαβεν η Ναομί το παιδίον και έθασεν αυτό εις τον κόλπον αυτής και έγεινεν εις αυτό τροφός. **17** Και αι γείτονες έδωκαν εις αυτό όνομα, λέγουσαι, Υιός εγεννήθη εις την Ναομί· και εκάλεσαν το όνομα αυτού Ωβήδ· ούτος είναι ο Πατήρ του Ιεσσαί πατρός του Δαβίδ. **18** Και αύτη είναι η γενεαλογία του Φαρές· ο Φαρές εγέννησε τον Εσρών, **19** Εσρών δε εγέννησε τον Αράμ, Αράμ δε εγέννησε τον Αμιναδάβ, **20** Αμιναδάβ δε εγέννησε τον Ναασσών, Ναασσών δε εγέννησε τον Σαλμών, **21** Σαλμών δε εγέννησε τον Βοόζ, Βοόζ δε εγέννησε τον Ωβήδ, **22** Ωβήδ δε εγέννησε τον Ιεσσαί, και ο Ιεσσαί εγέννησε τον Δαβίδ.

μετά βίας. **17** Διά τούτο η αμαρτία των νέων ήτο μεγάλη σφόδρα ενώπιον του Κυρίου· διότι οι άνθρωποι απεστρέφοντο την θυσίαν του Κυρίου. **18** Ο δε Σαμουήλ υπηρετεί ενώπιον του Κυρίου, παιδάριον περιεζωσμένον λινούν εφοδ. **19** Και η μήτηρ αυτού έκαμνεν εις αυτόν επένδυμα μικρόν, και έφερε προς αυτόν κατ' έτος, ότε ανέβαινε μετά του ανδρός αυτής διά να προσφέρει την ετήσιον θυσίαν. **20** Και ευλόγησεν ο Ηλεί τον Ελκανά και την γυναίκα αυτού, λέγων, Ο Κύριος να αποδώσ η εις σε σπέρμα εκ της γυναίκος ταύτης, αντί του δανείου του οποίου εδάνεισεν εις τον Κύριον. Και ανεχώρησαν εις τον τόπον αυτών. **21** Επεσκέφθη δε ο Κύριος την Ανναν και συνέλαβε και εγέννησε τρεις υιούς και δύο θυγατέρας· το δε παιδίον ο Σαμουήλ εμεγάλωνεν ενώπιον του Κυρίου. **22** Ήτο δε ο Ηλεί πολύ γέρων· και ήκουσε πάντα όσα έπραττον οι υιοί αυτού εις πάντα τον Ισραήλ· και ότι εκοιμώντο μετά των γυναικών, των συνερχομένων εις την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου. **23** Και είπε προς αυτούς, Διά τι κάμνετε τοιαύτα πράγματα; διότι εγώ ακούω κακά πράγματα διά σας παρά παντός τούτου του λαού· **24** μη, τέκνα μου· διότι δεν είναι καλή η φήμη, την οποίαν εγώ ακούω· σεις κάμνετε τον λαόν του Κυρίου να γίνηται παραβάτης· **25** εάν αμαρτήση άνθρωπος εις άνθρωπον, θέλει ικεσία γίνεσθαι εις τον Θεόν υπέρ αυτού· αλλ' εάν τις αμαρτήση εις τον Κύριον, τις θέλει ικετεύσει υπέρ αυτού; Εκείνοι όμως δεν υπήκουον εις την φωνήν του πατρός αυτών· διότι ο Κύριος ήθελε να θανατώσ η αυτούς. **26** Το δε παιδίον ο Σαμουήλ εμεγάλωνε και ευηρέσκει και εις τον Κύριον και εις τους ανθρώπους. **27** Ήλθε δε άνθρωπός τις του Θεού προς τον Ηλεί και είπε προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος· Δεν απεκαλύφθη φανερά τον οίκον του πατρός σου, ότε αυτοί ήσαν εν τη Αιγύπτω εν τω οίκω του Φαραώ; **28** Και δεν εξέλεξα αυτόν εκ πασών των φυλών του Ισραήλ εις εμαυτόν διά ιερέα, διά να κάμη προσφοράς επί του θυσιαστηρίου μου, να καίη θυμίαμα, να φορή εφοδ ενώπιόν μου; και δεν έδωκα εις τον οίκον του πατρός σου πάσας τας διά πυρός γινομένας προσφοράς των υιών Ισραήλ; **29** Διά τι λακτίζετε εις την θυσίαν μου και εις την προσφοράν μου, την οποίαν προσέταξα να κάμνωσιν εν τω κατοικητηρίω μου, και δοξάζεις τους υιούς σου υπέρ εμέ, ώστε να παχύνθη με το καλύτερον πασών των προσφορών του Ισραήλ του λαού μου; **30** Διά τούτο Κύριος ο Θεός του Ισραήλ λέγει, Είπα βεβαίως ότι ο οίκός σου και ο οίκος του πατρός σου ήθελον περιπατεί ενώπιόν μου έως αιώνος· αλλά τώρα ο Κύριος λέγει, Μακράν απ' εμού· διότι τους δοξάζοντάς με θέλω δοξάσει, οι δε καταφρονούντές με θέλουσιν ατιμασθή. **31** Ιδού, έρχονται ημέραι, ότε θέλω κόψει τον βραχίονά σου και τον βραχίονα του οίκου του πατρός σου, ώστε άνθρωπος γέρων δεν θέλει είσθαι εν τω οίκω σου. **32** Και θέλεις ιδεί εν τω κατοικητηρίω μου αντίπαλον, μεταξύ πάντων των διδομένων αγαθών του Ισραήλ· και δεν θέλει υπάρχει γέρων εν τω οίκω σου εις τον αιώνα. **33** Όντινα δε εκ των ιδικών σου δεν αποκόψω από του θυσιαστηρίου μου, θέλει είσθαι διά να καταναλίσκη τους οφθαλμούς σου και να κατατήκη την ψυχήν σου· πάντες δε οι έγκονοι του οίκου σου θέλουσι τελευτά εις ανδρικήν ηλικίαν. **34** Και τούτο θέλει είσθαι σημείον εις σε, το οποίον θέλει ελθει επί τους δύο υιούς σου, επί Οφνει και Φινεές· εν μιά ημέρα θέλουσιν αποθάνει αμφοτέροι. **35** Και θέλω ανεγειρεί εις εμαυτόν ιερέα πιστόν, πράττοντα κατά την καρδίαν μου και κατά την ψυχήν μου· και θέλω οικοδομήσει εις αυτόν οίκον ασφαλή και θέλει περιπατεί ενώπιον του χριστού μου εις τον αιώνα. **36** Και πας ο

εναπολειφθείς εν τω οίκω σου θέλει έρχεσθαι προσπίπτων εις αυτόν διά ολίγον αργύριον και διά κομμάτιον ψωμίου, και θέλει λέγει, Διόρισόν με, παρακαλώ, εις τινά των ιερατικών υπηρεσιών, διά να τρώγω ολίγον άρτον.

3 Και το παιδίον ο Σαμουήλ υπηρετεί τον Κύριον έμπροσθεν του Ηλεί. Ο λόγος δε του Κυρίου ήτο σπάνιος κατ' εκείνας τας ημέρας· όραςις δεν εφαινότο. **2** Κατ' εκείνον δε τον καιρόν, ότε ο Ηλεί εκόιτε εν τω τόπω αυτού, και οι οφθαλμοί αυτού ήσαν ημαυρωμένοι, ώστε δεν ηδύνατο να βλέπη, **3** ο δε Σαμουήλ εκόιτε εν τω ναώ του Κυρίου, όπου ήτο η κιβωτός του Θεού, πριν ο λύχνος του Θεού σβεσθή, **4** εκάλεσεν ο Κύριος τον Σαμουήλ· ο δε απεκρίθη, Ιδού, εγώ. **5** Και έτρεξε προς τον Ηλεί και είπεν, Ιδού, εγώ· διότι με εκάλεσας. Ο δε είπε, Δεν σε εκάλεσα· επίστρεψον να κοιμηθής. Και υπήγε να κοιμηθής. **6** Ο δε Κύριος εκάλεσε πάλιν εκ δευτέρου, Σαμουήλ. Και εσηκώθη ο Σαμουήλ και υπήγε προς τον Ηλεί και είπεν, Ιδού, εγώ· διότι με εκάλεσας. Ο δε απεκρίθη, Δεν σε εκάλεσα, τέκνον μου· επίστρεψον να κοιμηθής. **7** Και Σαμουήλ δεν εγνωρίζεν έτι τον Κύριον, και ο λόγος του Κυρίου δεν είχαν έτι αποκαλυφθή εις αυτόν. **8** Και εκάλεσεν ο Κύριος τον Σαμουήλ πάλιν εκ τρίτου. Και εσηκώθη και υπήγε προς τον Ηλεί και είπεν, Ιδού, εγώ· διότι με εκάλεσας. Και ενόησεν ο Ηλεί ότι ο Κύριος εκάλεσε το παιδίον. **9** Και είπεν ο Ηλεί προς τον Σαμουήλ, Ύπαγε να κοιμηθής· και εάν σε κράξη, θέλεις ειπέ, Λάλησον, Κύριε· διότι ο δούλός σου ακούει. Και ο Σαμουήλ υπήγε και εκοιμήθη εν τω τόπω αυτού. **10** Και ήλθεν ο Κύριος και σταθείς εκάλεσε καθώς το πρότερον, Σαμουήλ, Σαμουήλ. Τότε ο Σαμουήλ απεκρίθη, Λάλησον, διότι ο δούλός σου ακούει. **11** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σαμουήλ, Ιδού, εγώ θέλω κάμει εις τον Ισραήλ πράγμα, ώστε παντός ακούοντος αυτό θέλουσιν ηχησει αμφοτέρα τα ότα· **12** εν εκείνη τη ημέρα θέλω εκτελέσει εναντίον του Ηλεί πάντα όσα ελάλησα περί του οίκου αυτού· θέλω αρχισει και θέλω επιτελέσει, **13** διότι ανήγγειλα προς αυτόν, ότι εγώ θέλω κρίνει τον οίκον αυτού έως αιώνος διά την ανομίαν· επειδή γνωρίσας ότι οι υιοί αυτού έφερον κατάραν εφ' εαυτούς, δεν συνέστειλεν αυτούς· **14** και διά τούτο όμως εναντίον του οίκου του Ηλεί, ότι η ανομία των υιών του Ηλεί δεν θέλει καθαρισθή εις τον αιώνα διά θυσίας ουδέ διά προσφοράς. **15** Και εκοιμήθη ο Σαμουήλ έως πρωΐας· έπειτα ήνοιξε τας θύρας του οίκου του Κυρίου. Και εφοβείτο ο Σαμουήλ να αναγγείλη την όρασιν προς τον Ηλεί. **16** Εκάλεσε δε ο Ηλεί τον Σαμουήλ και είπε, Σαμουήλ, τέκνον μου. Ο δε απεκρίθη, Ιδού, εγώ. **17** Και είπε, Ποίος είναι ο λόγος, ο λαληθείς προς σε; μη κρύψης αυτόν, παρακαλώ, απ' εμού· ούτε να κάμη εις σε ο Θεός και ούτε να προσθήσει, εάν κρύψης απ' εμού τινά εκ πάντων των λόγων των λαληθέντων προς σε. **18** Και ανήγγειλε προς αυτόν ο Σαμουήλ πάντας τους λόγους, και δεν έκρυψεν απ' αυτού ουδένα. Και είπεν ο Ηλεί, Αυτός είναι Κύριος· και κάμη το αρεστόν εις τους οφθαλμούς αυτού. **19** Και εμεγάλωνεν ο Σαμουήλ· και ο Κύριος ήτο μετ' αυτού και δεν άφινε να πίπτη ουδείς εκ των λόγων αυτού εις την γην. **20** Και πας ο Ισραήλ, από Δαν έως Βηρ-σαβεέ, εγνωρίσεν ότι ο Σαμουήλ ήτο διωρισμένος εις το να ήναι προφήτης του Κυρίου. **21** Και εξηκολούθησεν ο Κύριος να φανερόνηται εν Σηλώ· διότι απεκαλύπτετο ο Κύριος προς τον Σαμουήλ εν Σηλώ διά του λόγου του Κυρίου.

4 Και έγεινε λόγος του Σαμουήλ προς πάντα τον Ισραήλ. Και εζηήληεν ο Ισραήλ εναντίον των Φιλισταιών εις μάχην,

και στρατοπέδευσαν πλησίον του Έβεν-έξερ· οι δε Φιλισταίοι στρατοπέδευσαν εν Αφέκ. **2** Και παρετάχθησαν οι Φιλισταίοι εναντίον του Ισραήλ· και ότε εξηπλώθη η μάχη, εκτυπήθη ο Ισραήλ έμπροσθεν των Φιλισταίων· και εφονεύθησαν εν τω πεδίω κατά την συμπλοκήν έως τέσσαρες χιλιάδες ανδρών. **3** Ότε δε ήλθεν ο λαός εις το στρατόπεδον, είπον οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, Διά τι ο Κύριος επάταξεν ημάς σήμερον έμπροσθεν των Φιλισταίων; ας λάβωμεν προς εαυτούς από Σηλώς την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου, και ελθούσα εν μέσω ημών θέλει σώσει ημάς εκ της χειρός των εχθρών ημών. **4** Και απέστειλεν ο λαός εις Σηλώ, και εσήκωσαν εκείθεν την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου των δυνάμεων, του καθημένου επί των χερουβείμ· και αμφοτέροι οι υιοί του Ηλεί, Οφνεί και Φινεές, ήσαν εκεί μετά της κιβωτού της διαθήκης του Θεού. **5** Και ότε ήλθεν η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου εις το στρατόπεδον, πας ο Ισραήλ ηλάλαξε μετά φωνής μεγάλης, ώστε αντήχησεν η γη. **6** Και ακούσαντες οι Φιλισταίοι την φωνήν του αλαλαγμού, είπον, Τι σημαίνει η φωνή του μεγάλου τούτου αλαλαγμού εν τω στρατοπέδω των Εβραίων; Και έμαθον ότι η κιβωτός του Κυρίου ήλθεν εις το στρατόπεδον. **7** Και εφοβήθησαν οι Φιλισταίοι, λέγοντες, Ο Θεός ήλθεν εις το στρατόπεδον. Και είπον, Ουαί εις ημάς. Διότι δεν εστάθη τοιούτον πράγμα χθές και προχθές. **8** Ουαί εις ημάς. Τις θέλει σώσει ημάς εκ της χειρός των θεών τούτων των ισχυρών; ούτοι είναι οι θεοί, οι πατάξαντες τους Αιγυπτίους εν πάση πληγή εν τη ερήμω. **9** Ενδυναμώθητε, Φιλισταίοι, και στάθητε ως άνδρες, διά να μη γείνητε δούλοι εις τους Εβραίους, καθώς αυτοί εστάθησαν δούλοι εις σας; στάθητε ως άνδρες, και πολεμήσατε αυτούς. **10** Τότε οι Φιλισταίοι επολέμησαν και εκτυπήθη ο Ισραήλ, και έφυγεν έκαστος εις την σκηνήν αυτού· και έγεινε σφαγή μεγάλη σφόδρα· και έπεσον εκ του Ισραήλ τριάκοντα χιλιάδες πεζοί. **11** Και η κιβωτός του Θεού επιδόθη· και αμφοτέροι οι υιοί του Ηλεί, Οφνεί και Φινεές, εθανατώθησαν. **12** Και έδραμεν εκ της μάχης άνθρωπος τις εκ του Βενιαμίν, και ήλθεν εις Σηλώ την αυτήν ημεράν, έχων τα ιμάτια αυτού διεσχοιμένα και χλωμά επί την κεφαλήν αυτού. **13** Και ότε ήλθεν, ιδού, ο Ηλεί εκάθητο επί της καθέδρας, κατά το πλάγιον της οδοϋ, σκοπεύων· διότι η καρδιά αυτού έτρεμε περί της κιβωτού του Θεού. Και ότε ο άνθρωπος ελθών εις την πόλιν ανήγγειλε ταύτα, ανεβόησε πάσα η πόλις. **14** Και ακούσας ο Ηλεί την φωνήν της βοής, είπε, Τι σημαίνει η φωνή της βοής ταύτης; Και ο άνθρωπος ήλθε σπυδων και ανήγγειλε προς τον Ηλεί. **15** Ότο δε ο Ηλεί ενενήκοντα οκτώ ετών· και οι οφθαλμοί αυτού ήσαν μαυρωμένοι, ώστε δεν ηδύνατο να βλέπει. **16** Και είπεν ο άνθρωπος προς τον Ηλεί, Εγώ είμαι ο ελθών εκ της μάχης, και έφυγον εγώ εκ της μάχης σήμερον. Και είπε, Τι έγεινε, τέκνον μου; **17** Και απεκρίθη ο μηνυτής και είπεν, Έφυγεν ο Ισραήλ έμπροσθεν των Φιλισταίων, και έτι μεγάλη σφαγή έγεινεν εις τον λαόν· και προσέτι αμφοτέροι οι υιοί σου, Οφνεί και Φινεές, απέθανον· και η κιβωτός του Θεού επιδόθη. **18** Και καθώς ανέφερε περί της κιβωτού του Θεού, ο Ηλεί έπεσον εκ της καθέδρας εις τα οπίσθια προς το πλάγιον της πόλης, και συνετρίβη ο τράχηλος αυτού, και απέθανε· διότι ήτο γέρων ο άνθρωπος και βαρύς. Έκρινε δε αυτός τον Ισραήλ τεσσαράκοντα έτη. **19** Και η νύμφη αυτού, η γυνή του Φινεές, ούσα έγκυος, ετοιμή να γεννήσῃ, ως ήκουσε την αγγελίαν, ότι η κιβωτός του Θεού επιδόθη και ότι ο πενθερός αυτής και ο ανήρ αυτής απέθανον, εκτυτήθη και εγέννησε· διότι ήλθον εις αυτήν οι πόνοι. **20** Και καθ' ον καιρόν απέθνησκεν, και γυναίκες

αι παριστάμεναι είπον προς αυτήν, Μη φοβού· διότι εγέννησας υιόν. Εκείνη όμως δεν απεκρίθη ουδέ έβαλεν αυτό εις την καρδίαν αυτής. **21** Και εκάλεσε το παιδίον Ιχβάρδ, λέγουσα, Η δόξα έφυγεν εκ του Ισραήλ· διότι η κιβωτός του Θεού επιδόθη, και διότι ο πενθερός αυτής και ο ανήρ αυτής απέθανον. **22** Και είπεν, Η δόξα έφυγεν εκ του Ισραήλ· διότι επιδόθη η κιβωτός του Θεού.

5 Οι δε Φιλισταίοι έλαβον την κιβωτόν του Θεού και έφεραν αυτήν από Έβεν-έξερ εις Άζωτον. **2** Και έλαβον οι Φιλισταίοι την κιβωτόν του Θεού και έφεραν αυτήν εις τον οίκον του Δαγών, και έθεσαν αυτήν πλησίον του Δαγών. **3** Και ότε οι Αζώτιοι εσηκώθησαν ενωρίς την επαύριον, ιδού, ο Δαγών πεσμένος κατά πρόσωπον αυτού επί της γης ενώπιον της κιβωτού του Κυρίου. Και λαβόντες τον Δαγών, κατέστησαν αυτόν εις τον τόπον αυτού. **4** Και την επαύριον ότε εσηκώθησαν ενωρίς το πρωί, ιδού, ο Δαγών πεσμένος κατά πρόσωπον αυτού επί της γης ενώπιον της κιβωτού του Κυρίου· και η κεφαλή του Δαγών και αι δύο παλάμαι των χειρών αυτού αποκεκομμέναί επί του κατωφλίου· μόνον ο κορμός του Δαγών εναπέμεινεν εις αυτόν. **5** Διά τούτο εν τη Αζώτω οι ιερείς του Δαγών, και πας ο εισερχόμενος εις τον οίκον του Δαγών, δεν πατούσιν εις το κατωφλιον του Δαγών έως της ημέρας ταύτης. **6** Και επεβαρύνθη η χειρ του Κυρίου επί τους Αζωτίους, και εξωλόθρευσεν αυτούς και επάταξεν αυτούς με αιμορροΐδας, την Άζωτον και τα όρια αυτής. **7** Και ότε είδον οι άνδρες της Αζώτου ότι έγεινεν ούτως, είπον, Η κιβωτός του Θεού του Ισραήλ δεν θέλει κατοικεί μεθ' ημών· διότι η χειρ αυτού εσκληρύνθη εφ' ημάς και επί τον Δαγών τον θεόν ημών. **8** Όθεν αποστείλαντες εσύναζαν προς εαυτούς πάντας τους σατράπας των Φιλισταίων και είπον, Τι θέλομεν κάμει εις την κιβωτόν του Θεού του Ισραήλ; οι δε είπον, Η κιβωτός του Θεού του Ισραήλ ας μετακομισθεί εις Γαθ. Και μετεκόμισαν την κιβωτόν του Θεού του Ισραήλ. **9** Αφού δε μετεκόμισαν αυτήν, η χειρ του Κυρίου ήτο εναντίον της πόλεως με όλεθρον μέγαν σφόδρα· και επάταξε τους άνδρας της πόλεως, από μικρού έως μεγάλο, και εξεφύησαν εις αυτούς αιμορροΐδες. **10** Διά τούτο απέστειλαν την κιβωτόν του Θεού εις Ακκαρών. Και ως ήλθεν η κιβωτός του Θεού εις Ακκαρών, οι Ακκαρωνίται εβόησαν, λέγοντες, Έφεραν την κιβωτόν του Θεού του Ισραήλ εις ημάς, διά να θανατώσῃ ημάς και τον λαόν ημών. **11** Και αποστείλαντες εσύναζαν πάντας τους σατράπας των Φιλισταίων και είπον, Αποπέμψατε την κιβωτόν του Θεού του Ισραήλ, και ας επιστρέψῃ εις τον τόπον αυτής, διά να μη θανατώσῃ ημάς και τον λαόν ημών· διότι ήτο τρόμος θανάτου εφ' όλην την πόλιν· η χειρ του Θεού ήτο εκεί βαρεία σφόρα. **12** Και οι άνδρες όσοι δεν απέθανον, εκτυπήθησαν από αιμορροΐδας· και η κραυγή της πόλεως ανέβη εις τον ουρανόν.

6 Και ήτο η κιβωτός του Κυρίου εν τη γη των Φιλισταίων επτά μήνας. **2** Και έκραζαν οι Φιλισταίοι τους ιερείς και τους μάντις, λέγοντες, Τι να κάμωμεν εις την κιβωτόν του Κυρίου; φανερώσατε εις ημάς τίνι τρόπω θέλομεν αποστείλει αυτήν εις τον τόπον αυτής. **3** Οι δε είπον, Εάν εξαποστείλιτε την κιβωτόν του Θεού του Ισραήλ, μη αποστείλιτε αυτήν κενήν· αλλά κατά πάντα τρόπον απόδοτε εις αυτόν προσφοράν περί ανομίας· τότε θέλετε ιαθή και θέλετε γνωρίσει διά τι η χειρ αυτού δεν απεσώθη από σας. **4** Και είπον, Ποία είναι η περί ανομίας προσφορά, την οποίαν θέλομεν αποδώσει εις αυτόν; Οι δε απεκρίθησαν, Κατά τον αριθμόν των σατραπών

των Φιλισταίων, πέντε αιμορροΐδες χρυσαί και πέντε χρυσοί ποντικοί: διότι η αυτή πληγή ήτο επί πάντας υμάς και επί τους σατράπας υμών· **5** διά τούτο θέλετε κάμει ομοιώματα των αιμορροΐδων σας και ομοιώματα των ποντικών σας των φθειρόντων την γήν· και θέλετε δώσει δόξαν εις τον Θεόν του Ισραήλ· ίσως ελαφρόνη την χεῖρα αυτού αφ' υμῶν και από των θεών υμών και από της γης υμών· **6** διά τι λοιπόν σκληρύνετε τας καρδίας σας, καθώς οι Αιγύπτιοι και ο Φαραώ εσκληύρουν τας καρδίας αυτών; ότε έκαμε τεράστια εν τω μέσω αυτών, δεν αφήκαν αυτούς να υπάγωσι, και αυτοί ανεχώρησαν; **7** τώρα λοιπόν λάβετε και ετοιμάσατε μίαν άμαξαν νέαν και δύο βους θαλαζούσας, εις τας οποίας δεν επεβλήθη ζυγός, και ζευξάτε τας βους εις την άμαξαν, τους δε μόσχους αυτών επαναφέρετε απ' όπισθεν αυτών εις τον οίκον· **8** και λάβετε την κιβωτόν του Κυρίου και θέσατε αυτήν επί της αμάξης και τα σκεύη τα χρυσαί, τα οποία αποδίδετε εις αυτόν προσφοράν περί ανομίας, θέσατε εν κιβωτώ εις τα πλάγια αυτής και εξαποστείλατε αυτήν να υπάγη· **9** και βλέπετε, εάν αναβηθή διά της οδού των ορίων αυτής εις Βαιθ-σεμές, αυτός έκαμεν εις ημάς το μέγα τούτο κακόν· εάν δε μη, τότε θέλομεν γνωρίσει ότι δεν επάταξεν ημάς η χειρ αυτού, αλλ' ότι τούτο εστάθη τυχαίον εις ημάς· **10** Και έκαμον ούτως οι άνδρες, και λαβόντες δύο βους θηλαζούσας, ζευξαν αντάς εις την άμαξαν, τους δε μόσχους αυτών απέκλεισαν εν τω οίκω· **11** Και έθεσαν την κιβωτόν του Κυρίου επί της αμάξης και το κιβώτιον μετά των χρυσών ποντικών και των ομοιωμάτων των αιμορροΐδων αυτών· **12** Και διευθύνθησαν αι βους εις την οδόν την εις Βαιθ-σεμές την αυτήν οδόν εξηκολούθουν, μυκώμεναι ενώ υπήγαινον, και δεν μετεστρέφοντο δεξιά ή αριστερά· οι δε σατράπαι των Φιλισταίων επορεύοντο κατόπι αυτών έως των ορίων της Βαιθ-σεμές· **13** Και οι Βαιθ-σεμίται εθερίουν τον σίτον αυτών εν τη κοιλάδι και υψώσαντες τους οφθαλμούς αυτών, είδον την κιβωτόν και ιδόντες υπερεχάρησαν· **14** Και εισήλθεν η άμαξα εις τον αγρόν Ιησού του Βαιθ-σεμίτου και εστάθη εκεί, όπου ήτο λίθος μέγας και έσχισαν τα ζύλα της αμάξης, και προσέφεραν τας βους ολοκαύτωμα εις τον Κύριον· **15** Και οι Λευίται κατεβίβασαν την κιβωτόν του Κυρίου και το κιβώτιον το μετ' αυτής, το περιέχον τα χρυσαί σκεύη, και έθεσαν επί του λίθου του μεγάλου· και οι άνδρες της Βαιθ-σεμές προσέφεραν ολοκαυτώματα και έθυσαν θυσίας εις τον Κύριον την αυτήν ημέραν· **16** Και αφού οι πέντε σατράπαι των Φιλισταίων είδον, επέστρεψαν εις Ακκαρών την αυτήν ημέραν· **17** Αυται δε ήσαν αι αιμορροΐδες αι χρυσαί, τας οποίας οι Φιλισταίοι απέδωκαν προσφοράν περί ανομίας εις τον Κύριον της Αζώτου μία, της Γάζης μία, της Ασκαλώνος μία, της Γαθ μία, της Ακκαρών μία· **18** και οι ποντικοί οι χρυσοί κατά τον αριθμόν πασών των πόλεων των Φιλισταίων, των πέντε σατράπων, από πόλεων περιτετειχισμένων και κωμών απεριτειχίστων, έως μάλιστα του λίθου του μεγάλου, Αβέλ, επί του οποίου κατέθεσαν την κιβωτόν του Κυρίου· όστις σώζεται έως της ημέρας ταύτης εν τω αγρώ Ιησού του Βαιθ-σεμίτου· **19** Και επάταξεν ο Κύριος τους άνδρας της Βαιθ-σεμές, διότι ανεβλεψαν εις την κιβωτόν του Κυρίου και επάταξεν εκ του λαού άνδρας πεντηκοντα χιλιάδας και εβδομήκοντα και επένθησεν ο λαός, διότι επάταξεν αυτόν ο Κύριος εν πληγή μεγάλη· **20** Και είπαν οι άνδρες της Βαιθ-σεμές, Τις δύναται να σταθή ενώπιον του Κυρίου, του αγίου τούτου Θεού; και προς τίνα θέλει αναβή αφ' ημών; **21** Και απέστειλαν μηνυτάς προς τους κατοίκους της Κιριάθ ιαρείμ,

λέγοντες, Οι Φιλισταίοι έφεραν όπως την κιβωτόν του Κυρίου κατάβητε, αναβιβάσατε αυτήν προς εαυτούς,

7 Και ήλθον οι άνδρες της Κιριάθ-ιαρείμ, και ανεβίβασαν την κιβωτόν του Κυρίου και έφεραν αυτήν εις τον οίκον του Αβιναδάβ επί τον λόφον, και Ελεάζαρ τον υιόν αυτού καθιέρωσαν, διά να φυλάττη την κιβωτόν του Κυρίου· **2** Και αφ' ης ημέρας ετέθη η κιβωτός εν Κιριάθ-ιαρείμ, παρήλθε καιρός πολύς και έγειναν είκοσι έτη και πας ο οίκος Ισραήλ εστέναζεν, αναζητών τον Κύριον· **3** Και είπε Σαμουήλ προς πάντα τον οίκον Ισραήλ, λέγων, Εάν σεις επιστρέφητε εξ όλης υμών της καρδίας προς τον Κύριον, αποβιάτε εκ μέσου υμών τους Θεούς τους αλλοτρίους και τας Ασταρώθ, και ετοιμάσατε τας καρδίας υμών προς τον Κύριον και αυτόν μόνον λατρεύετε· και θέλει ελευθερώσει υμάς εκ χειρός των Φιλισταίων· **4** Τότε απέβαλον οι υιοί Ισραήλ τους Βααλείμ και τας Ασταρώθ και ελάτρευσαν τον Κύριον μόνον· **5** Και είπε Σαμουήλ, Συνάζατε πάντα τον Ισραήλ εις Μισπά, και θέλω προσευχηθή υπέρ υμών προς τον Κύριον· **6** Και συνήχησαν ομού εις Μισπά, και ήντηλσαν ύδωρ και εξέχεαν ενώπιον του Κυρίου, και ενήστευσαν την ημέραν εκείνην και είπον εκει, Ημαρτήσαμεν εις τον Κύριον· Και έκρινεν ο Σαμουήλ τους υιούς Ισραήλ εν Μισπά· **7** Ότε δε ήκουσαν οι Φιλισταίοι ότι συνηθροίσθησαν οι υιοί Ισραήλ εις Μισπά ανέβησαν οι σατράπαι των Φιλισταίων κατά του Ισραήλ· Και ακούσαντες οι υιοί Ισραήλ, εφοβήθησαν από προσώπου των Φιλισταίων· **8** Και είπον οι υιοί Ισραήλ προς τον Σαμουήλ, Μη παύσης βοών υπέρ ημών προς Κύριον τον Θεόν ημών, διά να σώση ημάς εκ χειρός των Φιλισταίων· **9** Και έλαβεν ο Σαμουήλ εν αρνίον γαλαθνήνον, και προσέφερεν ολόκληρον ολοκαύτωμα εις τον Κύριον· και εβόησεν ο Σαμουήλ προς τον Κύριον υπέρ του Ισραήλ· και επήκουσεν αυτού ο Κύριος· **10** Και ενώ προσέφερεν ο Σαμουήλ το ολοκαύτωμα, επλησίασαν οι Φιλισταίοι διά να πολεμήσωσι κατά του Ισραήλ· και εβρόντησεν ο Κύριος εν φωνή μεγάλη την ημέραν εκείνην επί τους Φιλισταίους και κατετρόπωσεν αυτούς και εκτυπήθησαν έμπροσθεν του Ισραήλ· **11** Και εξήλθον οι άνδρες Ισραήλ εκ Μισπά, και κατεδίωξαν τους Φιλισταίους και επάταξαν αυτούς, έως υποκάτω της Βαιθ-γαρ· **12** Τότε έλαβεν ο Σαμουήλ ένα λίθον και έστησε μεταξύ Μισπά και Σεν και εκάλεσε το όνομα αυτού Έβεν-ξέρ, λέγων, Μέχρι τούδε βοήθησεν ημάς ο Κύριος· **13** Και εταπεινώθησαν οι Φιλισταίοι και δεν ήλθον πλέον εις τα όρια του Ισραήλ· και ήτο η χειρ του Κυρίου κατά των Φιλισταίων πάσας τας ημέρας του Σαμουήλ· **14** Και αι πόλεις, τας οποίας οι Φιλισταίοι είχαν λάβει από του Ισραήλ, αποδόθησαν εις τον Ισραήλ, από Ακκαρών έως Γαθ και ηλευθέρωσεν ο Ισραήλ τα όρια αυτών εκ χειρός των Φιλισταίων· Και ήτο ειρήνη μεταξύ Ισραήλ και Αμορραίων· **15** Και έκρινεν ο Σαμουήλ τον Ισραήλ πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού· **16** και επορεύετο κατ' έτος περιερχόμενος εις Βαιθίλ και Γάλαγα και Μισπά και έκρινε τον Ισραήλ εν πάσι τοις τόποις τούτοις· **17** η δε επιστροφή αυτού ήτο εις Ραμά· διότι εκεί ήτο ο οίκος αυτού και εκεί έκρινε τον Ισραήλ· εκεί προσέτι ωκοδόμησε θυσιαστήριον εις τον Κύριον·

8 Και ότε εγίγρασεν ο Σαμουήλ, κατέστησε τους υιούς αυτού κριτάς επί τον Ισραήλ· **2** Ήτο δε το όνομα του πρωτοτόκου υιού αυτού Ιωήλ και το όνομα του δευτέρου αυτού Αβιά· ούτοι ήσαν κριταί εν Βηρ-σαβέε· **3** Πλην δεν περιπάτησαν οι υιοί αυτού εις τας οδούς αυτού, αλλ' εξέκλιναν οπίσω του κέρδους και εδωροδοκούντο και διέστρεφον την κρίσιν· **4** Όθεν

συνηθροίσθησαν πάντες οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ και ήλθον προς τον Σαμουήλ εις Ραμιά, **5** και είπον προς αυτόν, Ιδού, συ εγήρασας, και οι υιοί σου δεν περιπατούσιν εις τας οδούς σου κατάστησον λοιπόν εις ημάς βασιλέα διά να κρίνη ημάς, καθώς έχουσι πάντα τα έθνη. **6** Το πράγμα όμως δεν ήρσεν εις τον Σαμουήλ, ότι είπον, Δος εις ημάς βασιλέα διά να κρίνη ημάς. Και εδειήθη ο Σαμουήλ προς τον Κύριον. **7** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σαμουήλ, Άκουσον της φωνής του λαού, κατά πάντα όσα λέγουσι προς σέ· διότι δεν απέβαλον σε, αλλ' εμέ απέβαλον από του να βασιλεύω επ' αυτούς. **8** κατά πάντα τα έργα τα οποία έπραξαν, αφ' ης ημέρας ανεβίβασα αυτούς εξ Αιγύπτου έως της ημέρας ταύτης, εγκαταλιπόντες με και λατρεύσαστες άλλους θεούς, ούτω κάμνουσι και προς σέ. **9** τώρα λοιπόν άκουσον της φωνής αυτών· πλην διαμαρτυρήθητι παρηρησία προς αυτούς και δείξον εις αυτούς τον τρόπον του βασιλέως, όστις θέλει βασιλεύσει επ' αυτούς. **10** Και ελάλησεν ο Σαμουήλ πάντας τους λόγους του Κυρίου προς τον λαόν, τον ζητούντα παρ' αυτού βασιλέα· **11** και είπεν, Ούτος θέλει είσθαι ο τρόπος του βασιλέως, όστις θέλει βασιλεύσει επ' υμάς· τους υιούς υμών θέλει λαμβάνει και διορίζει εις εαυτόν, διά τας αμάξας αυτού και διά ίππεις αυτού και διά να προτρέχωσι των αμαζών αυτού. **12** Και θέλει διορίζει εις εαυτών χιλιάρχους και πενηκοντάρχους και εις το να εργάζωνται την γην αυτού και να θερίζωσι τον θερισμόν αυτού, και να κατασκευάζωσι τα πολεμικά αυτού σκεύη και την σκευήν των αμαζών αυτού. **13** Και τας θυγατέρας σας θέλει λαμβάνει διά μυρεψούς και μαγειρίσσας και αρτοποιούς. **14** και τους αγρούς σας και τους αμπελώνας σας και τους ελαιώνας σας τους καλητέρους θέλει λάβει και δώσει εις τους δούλους αυτού. **15** Και το δέκατον των σπαρτών σας και των αμπελώνων σας θέλει λαμβάνει και δίδει εις τους ενοούχους αυτού και εις τους δούλους αυτού. **16** Και τους δούλους σας και τας δούλας σας και τους καλητέρους νέους σας και τους όνους σας θέλει λαμβάνει και διορίζει εις τας εργασίας αυτού. **17** Τα ποιμνία σας θέλει δεκατίζει και σεις θέλετε είσθαι δούλοι αυτού. **18** Και έχετε βοά εν εκείνη τη ημέρα ένεκα τον βασιλέως σας, τον οποίον σεις εκλέξατε εις εαυτούς αλλ' ο Κύριος δεν θέλει σας επακούσει εν εκείνη τη ημέρα. **19** Ο λαός όμως δεν ηθέλησε να υπακούση εις την φωνήν του Σαμουήλ· και είπον, Ουχί· αλλά βασιλεύς θέλει είσθαι επ' ημάς. **20** διά να ήμεθα και ημείς ως πάντα τα έθνη· και να κρίνη ημάς ο βασιλεύς ημών και να εξέρχηται έμπροσθεν ημών και να μάχηται τας μάχας ημών. **21** Και ήκουσεν ο Σαμουήλ πάντας τους λόγους του λαού και ανέφερεν αυτούς εις τα ώτα του Κυρίου. **22** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σαμουήλ, Άκουσον της φωνής αυτών και κατάστησον επ' αυτούς βασιλέα. Και είπεν ο Σαμουήλ προς τους άνδρας του Ισραήλ, Υπάγετε έκαστος εις την πόλιν αυτού.

9 Ήτο δε ανήρ τις εκ του Βενιαμίν, ονομαζόμενος Κείς, υιός του Αβιήλ, υιού του Σερώρ, υιού του Βεχωράθ, υιού του Αφιά, ανδρός Βενιαμίτου, δυνατός εν ισχύϊ. **2** Είχε δε ούτος υιόν, ονομαζόμενον Σαούλ, εκλεκτόν και ώραιόν· και δεν υπήρχε μεταξύ των υιών Ισραήλ άνθρωπος ώραιότερος αυτού από των ώμων αυτού και επάνω εξείχεν υπέρ παντός του λαού. **3** Και αι όνοι του Κείς πατρός του Σαούλ εχάθησαν· και είπεν ο Κείς προς τον Σαούλ τον υιόν αυτού, Λάβε τώρα μετά σου ένα των υπηρετών, και σηκωθείς υπαγε να ζητήσης τας όνους. **4** Και επέρασε διά τον όρουσ Εφραΐμ και επέρασε διά της γης Σαλισά, αλλά δεν εύρηκαν αυτάς· και επέρασαν διά της γης Σααλείμ, πλην δεν ήσαν εκεί· και επέρασε διά της γης

Ιεμινί, αλλά δεν εύρηκαν αυτάς. **5** Ότε δε ήλθον εις την γην Σούφ, είπεν ο Σαούλ προς τον υπηρέτην αυτού τον μετ' αυτού, Ελθέ, και ας επιστρέψωμεν, μήποτε ο πατήρ μου, αφήσας την φροντίδα των όνων, συλλογίζεται περί ημών. **6** Ο δε είπε προς αυτόν, Ιδού τώρα, εν τη πόλει ταύτη είναι άνθρωπος του Θεού, και ο άνθρωπος είναι ένδοξος παν ό, τι είπη γίνεται εξαπαντος· ας υπάγωμεν λοιπόν εκεί· ίσως φανερώσει εις ημάς την οδόν ημών, την οποίαν πρέπει να υπάγωμεν. **7** Και είπεν ο Σαούλ προς τον υπηρέτην αυτού, Αλλ' ιδού, θέλομεν υπάγει, πλην τι θέλομεν φέρει προς τον άνθρωπον; διότι ο άρτος εξέλιπεν εκ των αγγείων ημών· και δώρον δεν υπάρχει να προσφέρωμεν εις τον άνθρωπον του Θεού· τι έχομεν; **8** Και αποκριθείς πάλιν ο υπηρέτης προς τον Σαούλ, είπεν, Ιδού, ευρίσκειται εν τη χειρί μου εν τέταρτον σίκλου αργυρίου, το οποίον θέλω δώσει εις τον άνθρωπον του Θεού, και θέλει φανερώσει εις ημάς την οδόν ημών. **9** Το πάλαι εν τω Ισραήλ, όποτε εις υπήγαινε να ερωτήσει τον Θεόν, έλεγεν ούτως· Έλθετε, και ας υπάγωμεν έως εις τον βλέποντα· διότι ο σήμερον προφήτης εκαλείτο το πάλαι ο βλέπων. **10** Τότε είπεν ο Σαούλ προς τον υπηρέτην αυτού, Καλός ο λόγος σου· ελθέ, ας υπάγωμεν. Υπήγαν λοιπόν εις την πόλιν, όπου ήτο ο άνθρωπος του Θεού. **11** Και ενώ ανεβαινον το ανήφορον της πόλεως, εύρηκαν κοράσια εξερχόμενα διά να αντλήσωσιν ύδωρ· και είπον προς αυτά, Είναι ενταύθα ο βλέπων; **12** Και εκείνα απεκριθήσαν προς αυτούς και είπον, Είναι ιδού, έμπροσθέν σου· τάχυνον λοιπόν· διότι σήμερον ήλθεν εις την πόλιν, επειδή είναι σήμερον θυσία του λαού επί του υψηλού τόπου. **13** Ευθύς όταν εισέλθητε εις την πόλιν, θέλετε ευρεί αυτόν, πριν αναβή εις τον υψηλόν τόπον διά να φάγη· διότι ο λαός δεν τρώγει εωσού έλθη αυτός, επειδή ούτος ευλογεί την θυσίαν· μετά ταύτα τρώγουσιν οι κεκλημένοι· τώρα λοιπόν αναβητε· διότι περί των ώραν ταύτην θέλετε ευρεί αυτόν. **14** Και ανεβησαν εις την πόλιν· και ενώ εισήρχοντο εις την πόλιν, ιδού, ο Σαμουήλ εξήρχετο ενώπιον αυτών, διά να αναβή εις τον υψηλόν τόπον. **15** Είχε δε αποκαλύψει ο Κύριος προς τον Σαμουήλ, μίαν ημέραν πριν έλθη ο Σαούλ, λέγων, **16** Αύριον περί την ώραν ταύτην θέλω αποστείλει προς σε άνθρωπον εκ γης Βενιαμίν, και θέλεις χρίσει αυτόν άρχοντα επί τον λαόν μου Ισραήλ, και θέλει σώσει τον λαόν μου εκ χειρός των Φιλισταιών· διότι επέβλεφα επί τον λαόν μου, επειδή η βοή αυτών ήλθεν εις εμέ. **17** Και ότε ο Σαμουήλ είδε τον Σαούλ, ο Κύριος είπε προς αυτόν, Ιδού, ο άνθρωπος, περί του οποίου σοι είπα· ούτος θέλει άρχει επί τον λαόν μου. **18** Τότε επλησίασεν ο Σαούλ προς τον Σαμουήλ εις την ύλην και είπε, Δείξον μοι, παρακαλώ, που είναι η οικία του βλέποντος. **19** Και απεκριθή ο Σαμουήλ προς τον Σαούλ και είπεν, Εγώ είμαι ο βλέπων· ανάβα έμπροσθέν μου εις τον υψηλόν τόπον· και θέλετε φάγει σήμερον μετ' εμού, και το πρωί θέλω σε εξαποστείλει και πάντα όσα είναι εν τη καρδία σου θέλω αναγγείλει προς σέ. **20** περί δε των όνων, τας οποίας έχασας ήδη τρεις ημέρας, μη φρόντιζε περί αυτών, διότι ευρέθησαν· και προς τίνα είναι πάσα η επιθυμία του Ισραήλ; δεν είναι προς σε, και προς πάντα τον οίκον του πατρός σου; **21** Αποκριθείς δε ο Σαούλ είπε, Δεν είμαι εγώ Βενιαμίτης, εκ της μικρότερας των φυλών Ισραήλ; και η οικογένειά μου η ελαχίστη πασών των οικογενειών της φυλής Βενιαμίν; διά τι λοιπόν λαλείς ούτω προς εμέ; **22** Και έλαβεν ο Σαμουήλ τον Σαούλ και τον υπηρέτην αυτού και έφερεν αυτούς εις το οίκημα, και έδωκεν εις αυτούς την πρώτην θέσιν μεταξύ των κεκλημένων, οίτινες ήσαν περίπου τριακοντα άνδρες. **23** Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον μάγειρον,

Φέρε το μερίδιον το οποίον σοι έδωκα, περί του οποίον σοι είπα, Φύλαττε τούτο πλησίον σου. **24** Και ύψωσεν ο μάγειρος την πλάτην και το επ' αυτήν και έθεσεν έμπροσθεν του Σαούλ. Και είπεν ο Σαμουήλ, Ιδού, το εναπολειφθέν-θες αυτό έμπροσθέν σου, φάγε· διότι διά την ώραν ταύτην εφυλάχθη διά σε, ότε είπα, Προσεκάλεσα τον λαόν. Και έφαγεν ο Σαούλ μετά του Σαμουήλ εν τη ημέρα εκείνη. **25** Και αφού κατέβησαν εκ του υψηλού τόπου εις την πόλιν, συνωμίλησεν ο Σαμουήλ μετά του Σαούλ επί του δώματος. **26** Και εσηκώθησαν ενωρίς και περί τα χαράγματα της ημέρας, εκάλεσεν ο Σαμουήλ τον Σαούλ όντα επί του δώματος, λέγων, Σηκώθητι, διά να σε ξεποστείλω. Και εσηκώθη ο Σαούλ, και εξήλθον αμφοτέροι, αυτός και ο Σαμουήλ, έως έξω. **27** Καθώς δε κατέβαινον εις το τέλος της πόλεως, είπεν ο Σαμουήλ προς τον Σαούλ, Πρόσταξον τον υπηρέτην να περάση έμπροσθεν ημών· και εκείνος επέρασε· συ όμως στάθητι ολίγον, και θέλω σοι αναγγείλει τον λόγον του Θεού.

10 Τότε έλαβεν ο Σαμουήλ την φιάλην του ελαίου, και έχυσεν επί την κεφαλήν αυτού, και εφιλήσεν αυτόν και είπε, Δεν σε έχρισε Κύριος άρχοντα επί της κληρονομίας αυτού; **2** Αφού αναχωρήσης απ' εμού σήμερον, θέλεις ευρεί δύο ανθρώπους πλησίον του τάφου της Ραχήλ, κατά το όριον του Βενιαμίν εν Σελσά· και θέλουνσι επίτ' προς σε, Ευρέθησαν αι όνοι, τας οποίας υπήγες να ζητήσης· και ιδού, ο πατήρ σου, αφήσας την φροντίδα των όνων, υπερλυπείται διά σας, λέγων, Τι να κάμω περί του υιού μου; **3** Και προχωρήσας εκείθεν, θέλεις ελθεί έως της δρυός του Θαβώρ, και εκεί θέλουνσι σε ευρεί τρεις άνθρωποι αναβαίνοντες προς τον Θεόν εις Βαιθήλ, ο εις φέρων τρία ερίφια, και ο άλλος φέρων τρεις άρτους, και ο άλλος φέρων ασκόν οίνου· **4** και θέλουνσι σε χαιρετήσκει και σοι δώσει δύο άρτους, τους οποίους θέλεις δεχθή εκ των χειρών αυτών. **5** Μετά ταύτα θέλεις υπάγει εις το βουνόν του Θεού, όπου είναι η φρουρά των Φιλισταίων· και όταν υπάγης εκεί εις την πόλιν, θέλεις απαντήσαι άθροισμα προφητών καταβαινόντων από του υψηλού τόπου εν ψαλτηρίω και τυμπάνω και αυλώ και κιθάρα έμπροσθεν αυτών, και προφητεύόντων. **6** Και θέλει επέλθει επί σε πνεύμα Κυρίου, και θέλεις προφητεύσει μετ' αυτών και θέλεις μεταβληθή εις άλλον άνθρωπον. **7** Και όταν τα σημεία ταύτα έλθωσιν επί σε, κάμνε ό, τι δύνασαι διότι ο Θεός είναι μετά σου. **8** Και θέλεις καταβή προ εμού εις Γάλαγα· και ιδού, εγώ θέλω καταβή προς σε, διά να προσφέρω ολοκαυτώματα, να θυσιάσω θυσίας ειρηνικίας· πρόσμενε επτά ημέρας, εωσού έλθω προς σε και σοι αναγγείλω τι έχεις να κάμης. **9** Και ότε έστρεψε τα νύκτα αυτού διά να αναχωρήση από του Σαμουήλ, ο Θεός έδωκεν εις αυτόν άλλην καρδιαν· και ήλθον πάντα εκείνα τα σημεία εν τη ημέρα εκείνη. **10** Και ότε ήλθον εκεί εις το βουνόν, ιδού, άθροισμα προφητών συνήντησεν αυτόν· και επήλθεν επ' αυτόν Πνεύμα Θεού, και επροφήτευσεν μεταξύ αυτών. **11** Και ως είδον οι γνωρίζοντες αυτόν πρότερον, και ιδού, προεφίτευσεν μετά των προφητών, τότε έλεγεν ο λαός, έκαστος προς τον πλησίον αυτού, Τι είναι τούτο, το οποίον έγινεν εις τον υιόν του Κεί; και Σαούλ εν προφήταις; **12** Εις δε εκ των εκεί απεκρίθη και είπεν, Και τις είναι ο πατήρ αυτών; Διά τούτο έγινεν παροιμία, Και Σαούλ εν προφήταις; **13** Και αφού ετελείωσε προφητεύων, ήλθεν εις τον υψηλόν τόπον. **14** Και είπεν ο θεός του Σαούλ προς αυτόν και προς τον υπηρέτην αυτού, Που υπήγες; Και είπε, να ζητήσωμεν τας όνους, και ότε είδομεν ότι δεν ήσαν, ήλθομεν προς τον Σαμουήλ. **15** Και είπεν ο θεός του Σαούλ, Αναγγείλόν μοι, σε παρακαλώ, τι

σας είπεν ο Σαμουήλ. **16** Και είπεν ο Σαούλ προς τον θεόν αυτού, Μας είπε μετά βεβαιότητος ότι ευρέθησιν αι όνοι· τον λόγον όμως περί της βασιλείας, τον οποίον ο Σαμουήλ είπε, δεν εφανέρωσεν εις αυτόν. **17** Και συνήγαγεν ο Σαμουήλ τον λαόν προς τον Κύριον εις Μισπά· **18** και είπε προς τους υιούς Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Εγώ ανεβίβασα τον Ισραήλ εξ Αιγύπτου, και σας ηλευθήρωσα εκ χειρός των Αιγυπτίων και εκ χειρός πασών των βασιλειών, αιτίνας σας κατέθλιβον· **19** και σεις την ημέραν ταύτην απεβάλατε τον Θεόν σας, όστις σας έσωσεν από πάντων των κακών σας και των θλίψεών σας, και είπετε προς αυτόν, Ουχί, αλλά κατάστησον βασιλέα εφ' ημάς. Τώρα λοιπόν παρουσιάσθητε ενώπιον του Κυρίου, κατά τας φυλάς σας και κατά τας χιλιάδας σας. **20** Και ότε έκαμεν ο Σαμουήλ πάσας τας φυλάς του Ισραήλ να πλησιάσωσιν, επιάσθη η φυλή του Βενιαμίν. **21** Και αφού έκαμε την φυλήν του Βενιαμίν να πλησιάση κατά τας οικογενείας αυτών, επιάσθη η οικογένεια του Ματρεί, και επιάσθη ο Σαούλ ο υιός του Κεί; εξήχησαν δε αυτόν και δεν ευρέθη. **22** Όθεν εξήχησαν έτι παρά τον Κυρίου, αν ο άνθρωπος έρχηται έτι εκεί. Και είπε Κύριος, Ιδού, αυτός είναι κεκρυμμένος μεταξύ της αποσκευής. **23** Τότε έδραμον και έλαβον αυτόν εκείθεν· και ότε εστάθη μεταξύ του λαού, εξείχεν υπέρ πάντα τον λαόν, από τους ώμους αυτού και επάνω. **24** Και είπεν ο Σαμουήλ προς πάντα τον λαόν, Βλέπετε εκείνον, τον οποίον εξέλεξε ο Κύριος, ότι δεν είναι όμοιος αυτού μεταξύ παντός του λαού; Και πας ο λαός ηλάλαξε και είπε, Ζήτησθε ο βασιλεύς. **25** Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον λαόν τον τρόπον της βασιλείας, και έγραψεν αυτόν εν βιβλίω και έθεσεν έμπροσθεν του Κυρίου. Και απέλυσεν ο Σαμουήλ πάντα τον λαόν, έκαστον εις τον οίκον αυτού. **26** Και ο Σαούλ ομοίως ανεχώρησεν εις τον οίκον αυτού εις Γαβαά· και υπήγε μετ' αυτού εκεί τάγμα πολεμιστών, των οποίων τας καρδίας είχε διαθήσει ο Θεός. **27** Άνθρωποι όμως κακοί είπον, Πως θέλει σώσει ημάς ούτος; Και κατεφρόνησαν αυτόν και δεν προσέφεραν προς αυτόν δώρα· εκείνος όμως έκαμεν τον κωφόν.

11 Ανέβη δε Νάας ο Αμμωνίτης και εστρατοπέδευσεν εναντίον της Ιαβεΐς·γαλαάδ· και είπον πάντες οι άνδρες της Ιαβεΐς εις τον Νάας, Κάμει συνθήκην προς ημάς, και θέλομεν σε δουλεύει. **2** Και είπε προς αυτούς Νάας ο Αμμωνίτης, Με τούτο θέλω κάμει συνθήκην προς εσάς, να εξορξώ πάντας τους δεξιούς οφθαλμούς σας, και να βάλω τούτο όνειδος επί πάντα τον Ισραήλ. **3** Και είπον προς αυτόν οι πρεσβύτεροι της Ιαβεΐς, Δος εις ημάς επτά ημερών αναβολήν, διά να αποστείλωμεν μηνυτάς εις πάντα τα όρια του Ισραήλ· και τότε, εάν δεν ήναι τις να μας σώση, θέλομεν εξέλθει προς σε. **4** Ήλθον λοιπόν οι μηνυταί εις Γαβαά του Σαούλ και είπον τους λόγους εις τα ώτα του λαού· και ύψωσαν πας ο λαός την φωνήν αυτών και έκλαυσαν. **5** Και ιδού, ο Σαούλ ήρχετο κατόπιν της αγέλης εκ του αγρού· και είπεν ο Σαούλ, Τι έχει ο λαός και κλαίει; Και διηγήθησαν προς αυτόν τους λόγους των ανδρών της Ιαβεΐς. **6** Και επήλθεν επί τον Σαούλ πνεύμα Θεού, ότε ήκουσε τους λόγους εκείνους· και εξήφη η οργή αυτού σφοδρα. **7** Και έλαβε ζεύγος βοών, και κατακόψας αυτούς εις τμήματα, απέστειλεν αυτά κατά πάντα τα όρια του Ισραήλ διά χειρός μηνυτών, λέγων, Όστις δεν εξέλθη κατόπιν του Σαούλ και κατόπιν του Σαμουήλ, ούτω θέλει γείνει εις τους βόας αυτού. Και επέπεσε φόβος Κυρίου επί τον λαόν, και εξήλθον ως εις άνθρωπος. **8** Και ότε απηριθμήσεν αυτούς εν Βεζέκ, οι υιοί Ισραήλ ήσαν τριακόσαιοι χιλιάδες και οι άνδρες Ιούδα τριάκοντα χιλιάδες.

9 Και είπον προς τους ελθόντας μηνυτάς, Ούτω θέλετε ειπεί προς τους άνδρας της Ιαβείς-γαλαάδ Αύριον, καθώς ο ήλιος θερμάνη, θέλει είσθαι εις εσάς σωτηρία. Και ήλθον οι μηνυταί και ανήγγειλαν προς τους άνδρας της Ιαβείς και υπερεχάρησαν. **10** Και είπον οι άνδρες της Ιαβείς, Αύριον θέλομεν εξέλθει προς εσάς, και θέλετε κάμει εις ημάς παν ό, τι σας φαίνεται καλόν. **11** Και την επαύριον διήρесеn ο Σαούλ τον λαόν εις τρία τάγματα· και εισήλθον εις το μέσον του στρατοπέδου, εν τη πρωινή φυλακή, και επάταξαν τους Αμμωνίτας εωσού θερμάνη η ημέρα· και οι εναπολειφθέντες διεσκορπίσθησαν, ώστε ουδέ δύο εξ αυτών δεν έμειναν ηνωμένοι. **12** Και είπεν ο λαός προς τον Σαμουήλ, Τις είναι εκείνος όστις είπεν, Ο Σαούλ θέλει βασιλεύσει εφ' ημάς; παραδόσατε τους άνδρας, διά να θανατώσωμεν αυτούς. **13** Και είπεν ο Σαούλ, Δεν θέλει θανατωθή ουδείς την ημεράν ταύτην· διότι σήμερον έκαμεν ο Κύριος σωτηριάν εν τω Ισραήλ. **14** Τότε είπεν ο Σαμουήλ προς τον λαόν, Έλθετε, και ας υπάγωμεν εις Γάλαγα και ας εγκαίνισωμεν εκεί την βασιλείαν. **15** Και υπήγγε ας ο λαός εις Γάλαγα· και εκεί έκαμον τον Σαούλ βασιλέα ενώπιον του Κυρίου εν Γαλγάλοις· και εκεί εθυσίασαν θυσίας ειρηνικάς ενώπιον του Κυρίου· και εκεί ευφράνθησαν ο Σαούλ και πάντες οι άνδρες Ισραήλ σφόδρα.

12 Και είπεν ο Σαμουήλ προς πάντα τον Ισραήλ, Ιδού, υπήκουσα εις την φωνήν σας κατά πάντα όσα είπετε προς εμέ, και κατέστησα βασιλέα εφ' υμάς. **2** και τώρα, ιδού, ο βασιλεύς πορεύεται έμπροσθέν σας· εγώ δε είμαι γέρον και πολίσις· και οι υιοί μου, ιδού, είναι μεθ' υμών· και εγώ περιεπάτησα ενώπιόν σας εκ νεότητός μου έως της ημέρας ταύτης. **3** Ιδού, εγώ· μαρτυρήσατε κατ' εμού ενώπιον του Κυρίου και ενώπιον του κεχρισμένου αυτού· τίνος τον βουν έλαβον; ή τίνος τον όνον έλαβον; ή τίνα ηδικήσα; τίνα κατεδυνάστευσα; ή εκ χειρός τίνος έλαβον δώρα, διά να τυφλώσω τους οφθαλμούς μου διά τούτων; και θέλω αποδώσει εις εσάς. **4** Οι δε είπον, Δεν ηδικήσας ημάς ουδέ κατεδυνάστευσας ημάς ουδέ έλαβές τι εκ της χειρός τινός. **5** Και είπε προς αυτούς, Μάρτυς ο Κύριος εις εσάς, μάρτυς και ο κεχρισμένος αυτού την ημεράν ταύτην, ότι δεν ευρήκατε εις την χείρα μου ουδέν. Και απεκρίθησαν, Μάρτυς. **6** Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον λαόν, Μάρτυς ο Κύριος ο καταστήσας τον Μωύσην και τον Ααρών, και αναβιβάσας τους πατέρας σας εκ γης Αιγύπτου. **7** Τώρα λοιπόν στάθητε, διά να διαλεχθώ με σας ενώπιον του Κυρίου, διά πάσας τας δικαιοσύνας του Κυρίου, τας οποίας έκαμεν εις εσάς και εις τους πατέρας σας. **8** Αφού ο Ιακώβ ήλθεν εις την Αίγυπτον, και οι πατέρες σας εβόησαν προς τον Κύριον, τότε απέστειλεν ο Κύριος τον Μωύσην και τον Ααρών, και εξήγγαγον τους πατέρας σας εξ Αιγύπτου και κατώκισαν αυτούς εν τω τόπω τούτω. **9** Ελησμόνησαν όμως Κύριον τον Θεόν αυτών· όθεν παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα του Σιαάρα, αρχηγού του στρατεύματος του Ασώρ, και εις την χείρα των Φιλισταίων και εις την χείρα του βασιλέως Μωάβ, και επολέμασαν εναντίον αυτών. **10** Και εβόησαν προς τον Κύριον και είπον, Ημαρτήσαμεν, επειδή εγκατελίπομεν τον Κύριον και ελατρεύσαμεν τους Βααλείμ και τας Ασταρώθ· αλλά τώρα ελευθέρωσον ημάς εκ της χειρός των εχθρών ημών, και θέλομεν λατρεύσει σε. **11** Και απέστειλεν ο Κύριος τον Ιεροβάαλ και τον Βεδάν και τον Ιερφθάε και τον Σαμουήλ, και σας ηλευθέρωσον εκ της χειρός των εχθρών σας πανταχόθεν, και κατωκήσατε εν ασφαλεία. **12** Αλλ' ότε είδετε ότι Νάας ο βασιλεύς των υιών Αμμών ήλθεν εναντίον σας, είπετε προς εμέ, Ουχί, αλλά βασιλεύς θέλει βασιλεύσει

εφ' ημάς· ενώ Κύριος ο Θεός σας ήτο ο βασιλεύς σας. **13** Τώρα λοιπόν, ιδού, ο βασιλεύς, τον οποίον εξελέξατε, τον οποίον εξητήσατε· και ιδού, ο Κύριος κατέστησε βασιλέα εφ' υμάς. **14** Εάν φοβήσθε τον Κύριον και λατρεύητε αυτόν και υπακούητε εις την φωνήν αυτού και δεν στασιάζητε εναντίον της προσταγής του Κυρίου, τότε και σεις και ο βασιλεύς ο βασιλεύων εφ' υμάς θέλετε περιπατείτε κατόπιν Κυρίου του Θεού σας. **15** εάν όμως δεν υπακούητε εις την φωνήν του Κυρίου, αλλά στασιάζητε εναντίον της προσταγής του Κυρίου, τότε η χειρ του Κυρίου θέλει είσθαι εναντίον σας, καθώς εστάθη εναντίον των πατέρων σας. **16** Τώρα λοιπόν παραστάθητε και ίδετε το μέγα τούτο πράγμα, το οποίον ο Κύριος θέλει κάμει έμπροσθεν των οφθαλμών σας. **17** δεν είναι θηρισμός των σίτων σήμερον; θέλω επικαλεσθή τον Κύριον, και θέλει πέμψει βροντάς και βροχήν· διά να γνωρίσητε και να ίδητε ότι το κακόν σας είναι μέγα, το οποίον επράξατε ενώπιον του Κυρίου, ζητήσαντες εις εαυτούς βασιλέα. **18** Τότε επεκαλέσθη ο Σαμουήλ τον Κύριον· και έπεμψεν ο Κύριος βροντάς και βροχήν την ημεράν εκείνην· και πας ο λαός εφοβήθη σφόδρα τον Κύριον και τον Σαμουήλ. **19** Και είπε πας ο λαός προς τον Σαμουήλ, Δειθήτη υπέρ των δούλων σου προς Κύριον τον Θεόν σου, διά να μη αποθάνωμεν· διότι επροσθέσαμεν εις πάσας τας αμαρτίας ημών το κακόν, να ζητήσωμεν εις εαυτούς βασιλέα. **20** Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον λαόν, Μη φοβείσθε· σεις επράξατε όλον τούτο το κακόν· πλην μη παραδρομήσατε από όπισθεν του Κυρίου, αλλά λατρεύετε τον Κύριον εξ όλης της καρδιάς σας. **21** και μη παραδρομήσατε· διότι τότε ηθέλετε υπάγει κατόπιν των ματαίων, τα οποία δεν δύναται να ωφελήσωσιν ουδέ να ελευθερώσωσιν, επειδή είναι μάταια. **22** διότι δεν θέλει εγκαταλείψει ο Κύριος τον λαόν αυτού, διά το όνομα αυτού το μέγα, επειδή ηυδόκησεν ο Κύριος να σας κάμη λαόν αυτού. **23** εις εμέ δε μη γένοιτο να αμαρτήσω εις τον Κύριον, ώστε να παύσω από του να δέωμαι υπέρ υμών· αλλά θέλω σας διδάσκει την οδόν την αγαθήν και ευθείαν. **24** μόνον φοβείσθε τον Κύριον και λατρεύετε αυτόν εν αληθεία εξ όλης καρδιάς σας· διότι είδετε πόσα μεγαλεία έκαμεν υπέρ υμών. **25** αλλ' εάν εξακολουθήτε να πράττητε το κακόν, και σεις και ο βασιλεύς υμών θέλετε απολεσθή.

13 Ο Σαούλ ήτο βασιλεύς ενός έτους· αφού δε εβασιλεύσε δύο έτη επί τον Ισραήλ, **2** εξέλεξεν ο Σαούλ εις εαυτόν τρεις χιλιάδας εκ του Ισραήλ· και ήσαν μετά του Σαούλ δύο χιλιάδες εν Μιχμάς και εν τω όρει Βαιθήλ, και χίλιοι ήσαν μετά του Ιωνάθαν εν Γαβαά του Βενιαμίν· το δε υπόλοιπον του λαού έλατρεύον έκαστον εις την σκηνήν αυτού. **3** Και επάταξεν ο Ιωνάθαν την φρουράν των Φιλισταίων την εν τω βουνώ· και ήκουσαν οι Φιλισταίοι. Και εσάλπισεν ο Σαούλ διά της σάλπιγγος εν πάση τη γη, λέγων, Ας ακούσωσιν οι Εβραίοι. **4** Και πας ο Ισραήλ ήκουσε να λέγων, Επάταξεν ο Σαούλ την φρουράν των Φιλισταίων, και μάλιστα ο Ισραήλ μισείται υπό των Φιλισταίων. Και συνήχη ο λαός κατόπιν του Σαούλ εν Γαλγάλοις. **5** Οι δε Φιλισταίοι συνηθροίσθησαν διά να πολεμήσωσι μετά του Ισραήλ, τριάκοντα χιλιάδες αμαζών και εξ χιλιάδες ιππέων και λαός ως η άμμος η επί του χειλούς της θαλάσσης κατά το πλήθος· και ανέβησαν και εστρατοπέδευσαν εν Μιχμάς, προς ανατολάς της Βαιθ-ανέν. **6** Ότε οι άνδρες του Ισραήλ είδον ότι ήσαν εν αμυχανία, διότι ο λαός μικροψύχει, τότε εκρύπτετο ο λαός εις τα σπήλαια και εις τα πυκνόφυτα και εις τους βράχους και εις τα οχυρά μέρη και εις τους λάκκους. **7** Και τινές εκ των Εβραίων διέβησαν τον Ιορδάνην προς την γην

Γαδ και Γαλαάδ. Ο δε Σαούλ αυτός ήτο ακόμη εν Γαλιλάϊς και πας ο λαός τρέμων κατόπιν αυτού. **8** Και περιέμενεν επτά ημέρας, κατά τον διωρισμένον καιρόν υπό του Σαμουήλ· αλλ' ο Σαμουήλ δεν ήρχετο εις Γάλαγα· και ο λαός διεσκορπίζετο από πλησίον αυτού. **9** Και είπεν ο Σαούλ, Φέρετε εδώ προς εμέ το ολοκαύτωμα, και τας ειρηνικάς προσφοράς. Και προσέφερε το ολοκαύτωμα. **10** Και ως ετελείωσε προσφέρων το ολοκαύτωμα, ιδού, ήλθεν ο Σαμουήλ· και εξήλθεν ο Σαούλ εις συνάντησιν αυτού, διά να χαιρετήσῃ αὐτόν. **11** Και είπεν ο Σαμουήλ, Τι έκαμες; Και απεκρίθη ο Σαούλ, Επειδή είδον ότι ο λαός διεσκορπίζετο απ' εμοῦ, και συ δεν ήλθες την διωρισμένην ημεράν, οι δε Φιλισταιοὶ συνηθορίζοντο εις Μιχαμάς, **12** διά τούτο είπα, Τώρα θέλωσι καταβῆ οι Φιλισταιοὶ εναντίον μου εις Γάλαγα, και εγώ δεν έκαμα δέσιν προς τον Κύριον· ετόλμησα λοιπόν, και προσέφερα το ολοκαύτωμα. **13** Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον Σαούλ, Συ έπραξας αφρόνως· δεν εφύλαξας το πρόσταγμα Κυρίου του Θεού σου, το οποίον προσέταξεν εις σέ· διότι τώρα ο Κύριος ήθελε στερεώσει την βασιλείαν σου επί τον Ισραήλ έως του αιώνος. **14** αλλά τώρα η βασιλεία σου δεν θέλει στηριχθή· ο Κύριος εξήτησεν εις εαυτόν άνθρωπον κατά την καρδίαν αυτού, και διώρισεν ο Κύριος αὐτόν να ήναι άρχων επί τον λαόν αυτού, επειδή δεν εφύλαξας εκείνο το οποίον προσέταξεν εις σε ο Κύριος. **15** Και εσηκώθη ο Σαμουήλ και ανέβη από Γαλιλάων εις Γαβαά του Βενιαμίν. Ο δε Σαούλ ήρίθμησε τον λαόν τον ευρεθέντα μετ' αυτού, περίπου εξακοσίους άνδρας. **16** Και ο Σαούλ και Ιωνάθαν ο υιός αυτού και ο λαός ο ευρεθείς μετ' αυτών, εκάθηντο εν Γαβαά του Βενιαμίν· οι δε Φιλισταιοὶ ήσαν εστρατοπεδευμένοι εν Μιχαμάς. **17** Και εξήλθον λεηλάται εκ του στρατοπέδου των Φιλισταιών εις τρία σώματα· το εν σώμα εστράφη εις την οδόν Οφρά, προς την γην Σωγάλ· **18** και το άλλο σώμα εστράφη εις την οδόν Βαιθ-ωρών· και το άλλο σώμα εστράφη εις την οδόν του ορίου, το οποίον βλέπει προς την κοιλάδα Σεβωείμ, κατά την έρημον. **19** Και σιδηρουργός δεν ευρίσκετο εν πάση τη γη Ισραήλ· διότι οι Φιλισταιοὶ είπον, Μήποτε οι Εβραίοι κατασκευάσωσι ρομφαίας ή λόγχας; **20** αλλά κατέβαινον πάντες οι Ισραηλίται προς τους Φιλισταιούς, διά να ακονώσιν έκαστος το υνιον αυτού και την δικέλλαν αυτού και την αξίνην αυτού, και την σκαπάνην αυτού, **21** οσάκις ήθελον αμβλυνηθή αι σκαπάναι και αι δικέλλαι και τα τρίκρανα και αι αξίναι αυτών· και διά να οξύνωσι τα βούκεντρα αυτών. **22** Διά τούτο εν τη ημέρα της μάχης, δεν ευρίσκετο ούτε μάχαιρα ούτε λόγχη εις την χείρα τινός εκ του λαού του όντος μετά του Σαούλ και Ιωνάθαν· εις τον Σαούλ όμως και εις τον Ιωνάθαν τον υιόν αυτού ευρέθησαν. **23** Η δε φρουρά των Φιλισταιών εξήλθε προς το πέραςμα Μιχαμάς.

14 Ημέραν δε τινά είπεν Ιωνάθαν, ο υιός του Σαούλ, προς τον νέον τον βασιτάζοντα τα όπλα αυτού, Ελθέ, και ας περάσωμεν προς την φρουράν των Φιλισταιών, την εν τω πέραν· προς τον πατέρα αυτού όμως δεν εφανέρωσε τούτο. **2** Ο δε Σαούλ εκάθητο επί του άκρου του Γαβαά, υπό την ροδιάν την εν Μιγρών· και ο λαός ο μετ' αυτού ήτο έως εξακόσιοι άνδρες· **3** και Αχιά, ο υιός του Αχιτώβ, αδελφού του Ιχαβώδ, υιού του Φινεές, υιού του Ηλεί, ιερέυς του Κυρίου εν Σηλώ, φορών εφόδ. Και ο λαός δεν ήξευρεν ότι υπήγεν ο Ιωνάθαν. **4** Μεταξύ δε των διαβάσεων, διά των οποίων ο Ιωνάθαν εξήτηεν να περάσῃ προς την φρουράν των Φιλισταιών, ήτο απότομος βράχος εξ ενός μέρους και απότομος βράχος εκ του άλλου μέρους· και το όνομα του ενός Βοσές, το δε όνομα του άλλου Σενέ. **5** Το μέτωπον του ενός βράχου ήτο προς βορράν απέναντι Μιχαμάς,

και το του άλλου προς νότον απέναντι Γαβαά. **6** Και είπεν ο Ιωνάθαν προς τον νέον τον βασιτάζοντα τα όπλα αυτού, Ελθέ, και ας περάσωμεν προς την φρουράν των απεριτιμήτων τούτων· ίσως ενεργήσῃ ο Κύριος υπέρ ημών· διότι δεν είναι εις τον Κύριον εμπόδιον να σώσῃ διά πολλών ή δι' ολίγων. **7** Και είπε προς αυτόν ο οπλοφόρος αυτού, Κάμε ό, τι είναι εν τη καρδιά σου· προχώρει· ιδού, εγώ είμαι μετά σου κατά την καρδίαν σου. **8** Τότε είπεν ο Ιωνάθαν, Ιδού, ημεῖς θέλομεν περάσει προς τους άνδρας και θέλομεν δειχθῆ εις αυτούς· **9** εάν είπωσι προς ημάς ούτω, Στάθιτε έως να έλθωμεν προς εσάς· τότε θέλομεν σταθή εν τω τόπω ημών και δεν θέλομεν αναβῆ προς αυτούς· **10** αλλ'· εάν είπωσιν ούτως, Ανάβητε προς ημάς· τότε θέλομεν αναβῆ· διότι ο Κύριος παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα ημών· και τούτο θέλει εἰσῆαι εις ημάς το σημεῖον. **11** Εδείχθησαν λοιπόν αμφότεροι εις την φρουράν των Φιλισταιών· και οι Φιλισταιοὶ είπον, Ιδού, οι Εβραίοι εξέρχονται εκ των τρυπών, όπου είχαν κρυφθῆ. **12** Και ελάλησαν οι άνδρες της φρουράς προς τον Ιωνάθαν και προς τον βασιτάζοντα τα όπλα αυτού, και είπον, Ανάβητε προς ημάς, και θέλομεν σας φανερώσει τι. Και είπεν ο Ιωνάθαν προς τον οπλοφόρον αυτού, Ανάβα κατόπιν μου· διότι παρέδωκεν αυτούς ο Κύριος εις την χείρα του Ισραήλ. **13** Και ανέπτυσεν ο Ιωνάθαν με τας χείρας αυτού και με τους πόδας αυτού, και ο βασιτάζων τα όπλα αυτού κατόπιν αυτού και έπεσον έμπροσθεν του Ιωνάθαν· και ο βασιτάζων τα όπλα αυτού εθανάτωνεν αυτούς κατόπιν αυτού. **14** Αὐτή δε η πρώτη σφαγή, την οποίαν έκαμον ο Ιωνάθαν και ο οπλοφόρος αυτού, ήτο περίπου εικοσι άνδρες, εις διάστημα γης ημισέως στρέμματος. **15** Και έγεινε τρόμος εν τω στρατοπέδω, εν τοις αγροίς και εν παντί τω λαώ· η φρουρά και οι λεηλατούντες, και αυτοὶ κατετρόμαξαν, και η γη συνεταράχθη· ώστε ήτο ως τρόμος Θεού. **16** Και είδον οι φρουροὶ του Σαούλ εν Γαβαά του Βενιαμίν, και ιδού, το πλήθος διελύετο και βαθμηδόν διεσκορπίζετο. **17** Τότε είπεν ο Σαούλ προς τον λαόν τον μετ' αυτού, Απαριθμήσατε τώρα και ιδέτε τις ανεχώρησεν εξ ημών. Και ότε απηριθμήσαν, ιδού, ο Ιωνάθαν και ο οπλοφόρος αυτού δεν ήσαν. **18** Και είπεν ο Σαούλ προς τον Αχιά, Φέρε εδώ την κιβωτόν του Θεού. Διότι η κιβωτός του Θεού ήτο τότε μετά των υιών Ισραήλ. **19** Και ενώ ελάλει ο Σαούλ προς τον ιερέα, ο θόρυβος εν τω στρατοπέδω των Φιλισταιών επροχώρει επί το μάλλον και επληθύνετο· ο δε Σαούλ είπε προς τον ιερέα, Σύρε οπίσω την χείρα σου. **20** Και συνηθροίσθησαν ο Σαούλ και πας ο λαός ο μετ' αυτού και ήλθον έως εις την μάχην· και ιδού, παντός ανδρός η ρομφαία ήτο εναντίον του συντρόφου αυτού, σφαγή μεγάλη σφόδρα. **21** οι δε Εβραίοι οι μετά των Φιλισταιών όντες ως άλλοτε, οίτινες είχαν αναβῆ μετ' αυτών εις το στρατόπεδον εκ των πέριξ, και αυτοὶ έτι ηνώθησαν μετά των Ισραηλιτών, οίτινες ήσαν μετά του Σαούλ και Ιωνάθαν. **22** Και πάντες οι άνδρες του Ισραήλ οι κρυπτόμενοι εν τω όρει Εφραΐμ, ακούσαντες ότι οι Φιλισταιοὶ έφευγον, έδραμον και αυτοὶ κατόπιν αυτών εις πόλεμον. **23** Και έσωσεν ο Κύριος τον Ισραήλ εν τη ημέρα εκείνη· και η μάχη επέρασεν εις Βαιθ-αεν. **24** Οι δε άνδρες του Ισραήλ απέκαμαν την ημεραν εκείνην· διότι ο Σαούλ είχαν ορκίσει τον λαόν, λέγων, Επικατάρατος ο άνθρωπος, όστις φάγη τροφήν έως εσπέρας, και εκδικηθώ από των εχθρών μου. Όθεν δεν εγευθή τροφήν πας ο λαός. **25** Και παν το πλήθος ήλθεν εις δάσος, όπου ήτο μέλι κατά γης. **26** Και ότε εισήλθεν ο λαός εις το δάσος, ιδού, το μέλι εστάλαξεν· ουδείς όμως επλησίασε την χείρα αυτού εις το στόμα αυτού· διότι εφοβήθη ο λαός τον όρκον. **27** Ο Ιωνάθαν όμως δεν είχεν

ακούσει, ότε ο πατήρ αυτού ώρκισε τον λαόν· όθεν ήπλωσε το άκρον της ράβδου της εν τη χειρί αυτού και εβύθισεν αυτό εις κηρήθραν και έβαλε την χείρα αυτού εις το στόμα αυτού, και ανέβλεψαν οι οφθαλμοί αυτού. **28** Απεκρίθη δε εις εκ του λαού και είπεν, Ο πατήρ σου ώρκισε δι' όρκου τον λαόν, λέγων, Επικατάρατος ο άνθρωπος, όστις φάγη τροφήν σήμερα διά τούτο ο λαός είναι εκλελυμένος. **29** Ο δε Ιωνάθαν είπεν, Ετάραξεν ο πατήρ μου τον κόσμον· ιδέτε, παρακαλώ, πόσον ανέβλεψαν οι οφθαλμοί μου, διότι εγεύθην ολίγον εκ τούτου του μέλιτος. **30** Πόσω μάλλον, εάν ο λαός ήθελε φάγει την σήμεραν ελευθέρωσ εκ των λαφύρων των εχθρών αυτού, τα οποία εύρηκε; διότι δεν ήθελε γείνει τώρα πολύ μεγαλύτερα σφαγή μεταξύ των Φιλισταίων; **31** Επάταξαν δε εν εκείνη τη ημέρα τους Φιλισταίους από Μιχμάς έως Αιαλών· και ο λαός ήτο εκλελυμένος σφόδρα. **32** Όθεν ερρίφθη ο λαός εις τα λάφυρα, και έλαβε πρόβατα και βόας και μόσχους και έσφαξαν κατά γής και έτρωγεν ο λαός μετά του αίματος. **33** Ανήγγειλαν δε προς τον Σαούλ, λέγοντες, Ιδού, ο λαός αμαρτάνει εις τον Κύριον, διότι τρώγουσι μετά του αίματος. Και είπεν, Παραβάται εστάθητε· κυλίσατε προς εμέ σήμεραν λίθον μέγαν. **34** Και είπεν ο Σαούλ, Διασπάρθηκε μεταξύ του λαού και είπατε προς αυτούς, Φερέτέ μοι ενταύθα έκαστος τον βουν αυτού και έκαστος του πρόβατον αυτού, και σφάζατε ενταύθα και φάγετε· και μη αμαρτάνετε εις τον Κύριον, τρώγοντες μετά του αίματος. Και έφεραν πας ο λαός έκαστος τον βουν αυτού μεθ' εαυτού εκείνην την νύκτα και έσφαξαν εκεί. **35** Και ωκοδόμησεν ο Σαούλ θυσιαστήριον εις τον Κύριον· τούτο ήτο το πρώτον θυσιαστήριον, το οποίον ωκοδόμησεν ο Σαούλ εις τον Κύριον. **36** Και είπεν ο Σαούλ, Ας καταβώμεν εξοπίσω των Φιλισταίων διά νυκτός, και ας διαρπάσωμεν αυτούς έως να φέγη η ημέρα, και ας μη αφήσωμεν μηδέ ένα εξ αυτών. Και είπον, Κάμε παν ό, τι σοι φαίνεται καλόν. Τότε είπεν ο ιερεύς, Ας προσέλθωμεν ενταύθα εις τον Θεόν. **37** Και ηρώτησεν ο Σαούλ τον Θεόν, Να καταβώ εξοπίσω των Φιλισταίων; θέλεις παραδώσει αυτούς εις την χείρα του Ισραήλ; Αλλά δεν απεκρίθη προς αυτόν την ημέραν εκείνην. **38** Και είπεν ο Σαούλ, Πλησιάσατε ενταύθα πάντες οι αρχηγοί του λαού· και μάθετε και ιδέτε, εις ποίον εστάθη η αμαρτία αύτη σήμεραν. **39** διότι ζη Κύριος, ο σώσας τον Ισραήλ, ότι και εις τον Ιωνάθαν τον υιόν μου αν εστάθη, θέλει βεβαίως θανατωθή. Και δεν ευρέθη ουδείς μεταξύ παντός του λαού, όστις απεκρίθη προς αυτόν. **40** Και είπε προς πάντα τον Ισραήλ, Σταθήτε σεις εκ του ενός μέρους, εγώ δε και Ιωνάθαν ο υιός μου θέλωμεν σταθή εκ του άλλου μέρους. Και είπεν ο λαός προς τον Σαούλ, Κάμε παν ό, τι σοι φαίνεται καλόν. **41** Τότε είπεν ο Σαούλ προς τον Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ, Δείξον τον αθών. Και επίσθη ο Ιωνάθαν και ο Σαούλ· ο δε λαός απελύθη. **42** Και είπεν ο Σαούλ, Ρίψατε κλήρους μεταξύ εμού και Ιωνάθαν του υιού μου. Και επίσθη ο Ιωνάθαν. **43** Τότε είπεν ο Σαούλ προς τον Ιωνάθαν, Φανέρωσόν μοι τι έπραξας. Και εφανέρωσε προς αυτόν ο Ιωνάθαν, και είπε, Τωόντι εγεύθην ολίγον μέλι διά του άκρου της ράβδου της εν τη χειρί μου· ιδού, εγώ, αποθήσκω. **44** Και απεκρίθη ο Σαούλ, Ούτω να κάμη ο Θεός και ούτω να προσθήσῃ· βεβαίως θέλεις αποθάνει, Ιωνάθαν. **45** Ο δε λαός είπε προς τον Σαούλ, Ο Ιωνάθαν θέλει αποθάνει, όστις έκαμε την μεγάλην ταύτην σωτηρίαν εις τον Ισραήλ; Μη γένοιτο· Ζη Κύριος, ουδέ μία θριξ εκ της κεφαλής αυτού θέλει πέσει εις την γήν· διότι ενήργησε μετά του Θεού την ημέραν ταύτην. Και ελύτρωσεν ο λαός τον Ιωνάθαν, και δεν απέθανε. **46** Τότε ανέβη ο Σαούλ εκ της

καταδίωξεως των Φιλισταίων· και οι Φιλισταίοι υπήγαν εις τον τόπον αυτών. **47** Και έλαβεν ο Σαούλ την βασιλείαν επί τον Ισραήλ, και επολέμησεν εναντίον πάντων των εχθρών αυτού κύκλω εναντίον του Μωάβ και εναντίον των υιών του Αμμών και εναντίον του Εδώμ και εναντίον των βασιλέων της Σωβά και εναντίον των Φιλισταίων· και εναντίον πάντων όπου και αν εστρέψεν, κατετρόπεν. **48** Συνεκρότησεν έτι δύναμιν και επάταξε τον Αμαλήκ, και ηλευθέρωσε τον Ισραήλ εκ χειρός των διαρπαζόντων αυτούς. **49** Οι δε υιοί του Σαούλ ήσαν Ιωνάθαν και Ισονεί και Μελχι-σουέ· και τα ονόματα των δύο θυγατέρων αυτού, το όνομα της πρωτοτόκου Μεράβ, και το όνομα της νεωτέρας Μιχάμ. **50** το δε όνομα της γυναικίαι του Σαούλ ήτο Αχινοάμ, θυγάτηρ του Αχιάμας. Και το όνομα του αρχιστρατήγου αυτού Αβενήρ, υιός του Νηρ, θείου του Σαούλ. **51** Ο δε Κείς ο πατήρ του Σαούλ, και ο Νηρ ο πατήρ του Αβενήρ, ήσαν υιοί του Αβιήλ. **52** Ήτο δε πόλεμος δυνατός εναντίον των Φιλισταίων κατά πάσας της ημέρας του Σαούλ· και όποτε έβλεπεν ο Σαούλ άνδρα τινά δυνατών ή άνδρείον, παρελάμβανεν αυτόν πλησίον εαυτού.

15 Είπε δε Σαμουήλ προς τον Σαούλ, Εμέ απέστειλεν ο Κύριος να σε χρίσω βασιλέα επί τον λαόν αυτού, επί τον Ισραήλ· τώρα λοιπόν άκουσον της φωνής των λόγων του Κυρίου. **2** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Θέλω εκδικήσει όσα έκαμεν ο Αμαλήκ εις τον Ισραήλ, ότι αντεστάθη εις αυτόν εν τη οδώ, ότε ανέβαινεν εξ Αιγύπτου· **3** ύπαγε τώρα και πάταξον τον Αμαλήκ, και εξολόθρευσον παν ό, τι έχει και μη φεισθήσ αυτούς· αλλά θανάτωσον και άνδρα και γυναίκα και παιδίον και θηλάζον και βουν και πρόβατον και κάμηλον και όνον. **4** Και ο Σαούλ εκάλεσε τον λαόν και απηριθμησεν αυτούς εν Τελαΐμ, διακοσίας χιλιάδας πεζών και δέκα χιλιάδας ανδρών Ιούδα. **5** Και ήλθεν ο Σαούλ έως της πόλεως του Αμαλήκ και ενέδρευσεν εν τη φάραγγι. **6** Και είπεν ο Σαούλ προς τους Κεναίους, Υπάγετε, αναχωρήσατε, κατάβητε εκ μέσου των Αμαληκικών, διά να μη σας συμπεριλάβω μετ' αυτών· διότι σεις εδειξατε έλεος εις πάντας τους υιούς Ισραήλ, ότε ανέβαινον εξ Αιγύπτου. Και ανεχώρησαν οι Κεναίοι εκ μέσου των Αμαληκικών. **7** Και επάταξεν ο Σαούλ τους Αμαληκίτας από Αβιλά έως της εισόδου Σούρ, της κατά πρόσωπον Αιγύπτου. **8** Και συνέλαβεν Αγάγ τον βασιλέα των Αμαληκικών ζώντα, πάντα δε τον λαόν εξωλόθρευσεν εν στόματι μαχαίρας. **9** Πλην εφείσθη ο Σαούλ και ο λαός τον Αγάγ και τα καλήτερα των προβάτων και των βοών και των δευτερευόντων και των αρνίων και παντός αγαθού, και δεν ήθελον να εξολοθρευώσων αυτά· αλλά πανε το ευτελέες και εξουδενωμένον, εκείνο εξωλόθρευσαν. **10** Τότε έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Σαμουήλ, λέγων, **11** Μετεμελήθην ότι έκαμα τον Σαούλ βασιλέα· διότι εστράφη από όπισθέν μου και τους Λόγους μου δεν εξετέλεσε. Και τούτο ελύπησε τον Σαμουήλ, και εβόησε προς τον Κύριον δι' όλης της νυκτός. **12** Και ότε εξηγήθη ο Σαμουήλ ενωρίς διά να υπάγη εις συνάντησιν του Σαούλ το πρωί, ανήγγειλαν προς τον Σαμουήλ, λέγοντες, Ο Σαούλ ήλθεν εις τον Κάρμηλον, και ιδού, ανήγειρεν εις εαυτών τρόπαιον· έπειτα εστράφη και διεπέρασε και κατέβη εις Γάλαγα. **13** Και υπήγεν ο Σαμουήλ προς τον Σαούλ· και είπεν ο Σαούλ προς αυτόν, Ευλογημένος να ήσαι παρά του Κυρίου· εξετέλεσα τον λόγον του Κυρίου. **14** Είπε δε ο Σαμουήλ, Και τις η φωνή αύτη των προβάτων εις τα ώτα μου, και η φωνή των βοών, την οποίαν ακούω; **15** Και είπεν ο Σαούλ, Εκ των Αμαληκικών έφεραν αυτά· διότι ο λαός εφείσθη τα καλήτερα των προβάτων και των βοών, διά να

θυσιάση εις Κύριον τον Θεόν σου· τα δε λοιπά εξωλοθρεύσαμεν. **16** Τότε είπεν ο Σαμουήλ προς τον Σαούλ, Ἄφες, και θέλω απαγγείλει προς σε τι ελάλησεν ο Κύριος εις εμέ την νύκτα. Ο δε είπε προς αυτόν, Λέγε. **17** Και είπεν ο Σαμουήλ, Ενώ συ ήσο μικρός έμπροσθεν των οφθαλμών σου, δεν έγεινες η κεφαλή των φυλών τον Ισραήλ, και σε έχρισεν ο Κύριος βασιλέα επί τον Ισραήλ; **18** και σε έστειλεν ο Κύριος εις την οδόν και είπεν, Ὑπαγε και εξολόθρευσον τους αμαρτάνοντας εις εμέ, τους Αμαληκίτας, και πολέμησον εναντίον αυτών εωσού εξαφανίσης αυτούς· **19** διά τι λοιπόν δεν υπήκουσας της φωνής του Κυρίου, αλλ' ώρμησας επί τα λάφυρα και έπραξας το κακόν ενώπιον του Κυρίου; **20** Και είπεν ο Σαούλ προς τον Σαμουήλ, Ναι, υπήκουσα της φωνής του Κυρίου και υπήγα εις την οδόν εις την οποίαν ο Κύριος με απέστειλε και έφερα τον Αγά τον βασιλέα του Αμαλή, τους δε Αμαληκίτας εξωλόθρευσα· **21** ο λαός όμως έλαβεν εκ των λαφύρων πρόβατα και βόας, τα καλύτερα από των απηγορευμένων, διά να θυσιάση εις Κύριον τον Θεόν σου εν Γαλλάις. **22** Και είπεν ο Σαμουήλ, Μήπως ο Κύριος αρέσκεται εις τα ολοκαυτώματα και εις τας θυσίας, καθώς εις το να υπακούωμεν της φωνής του Κυρίου; ιδού, η υποταγή είναι καλύτερα παρά την θυσίαν· η υπακοή, παρά το πάχος των κριών· **23** διότι η απείθεια είναι καθώς το αμάρτημα της μαγείας και το πείσμα, καθώς η ασέβεια και ειδωλολατρεία· επειδή συ απέρριψας τον λόγον του Κυρίου, διά τούτο και αυτός απέρριψε σε από του να ήσαι βασιλεύς. **24** Και είπεν ο Σαούλ προς τον Σαμουήλ, Ημάρτησα· διότι παρέβην το πρόσταγμα του Κυρίου και τους λόγους σου, φοβηθείς τον λαόν και υπακούσας εις την φωνήν αυτών· **25** τώρα λοιπόν συγχώρησον, παρακαλώ, το αμάρτημά μου και επίστρεψον μετ' εμού, διά να προσκυνήσω τον Κύριον. **26** Ο δε Σαμουήλ είπε προς τον Σαούλ, Δεν θέλω επιστρέψει μετά σου· διότι απέρριψας τον λόγον του Κυρίου, και ο Κύριος απέρριψε σε από του να ήσαι βασιλεύς επί τον Ισραήλ. **27** Και καθώς εστράφη ο Σαμουήλ διά να αναχωρήση, εκείνος επίασεν αυτόν από του κρασπέδου του ιματίου αυτού· και εξεσχίθη. **28** Και είπε προς αυτόν ο Σαμουήλ, Εξέσχισεν η Κύριος την βασιλείαν του Ισραήλ από σου σήμερον και έδωκεν αυτήν εις τον πλησίον σου, τον καλύτερόν σου· **29** ουδέ θέλει ψευστή ο Ισχυρός του Ισραήλ ουδέ μεταμεληθή· διότι ούτος δεν είναι άνθρωπος, ώστε να μεταμεληθή. **30** Ο δε είπεν, Ημάρτησα· αλλά τίμησόν με τώρα, παρακαλώ, έμπροσθεν των πρεσβυτέρων του λαού μου και έμπροσθεν του Ισραήλ, και επίστρεψον μετ' εμού, διά να προσκυνήσω Κύριον τον Θεόν σου. **31** Και επέστρεψεν ο Σαμουήλ κατόπιν του Σαούλ και προσεκύνησεν ο Σαούλ τον Κύριον. **32** Τότε είπεν ο Σαμουήλ, Φέρετέ μοι ενταύθα Αγά τον βασιλέα των Αμαληκιτών. Και ήλθε προς αυτόν ο Αγά χαριέντως· διότι έλεγεν ο Αγά, Βεβαίως η πικρία του θανάτου επέρασεν. **33** Ο δε Σαμουήλ είπε, Καθώς ητέκνωσε γυναίκα η ρομφαία σου, ούτω θέλει ατεκνωθή μεταξύ των γυναικών η μήτηρ σου. Και κατέκοψεν ο Σαμουήλ τον Αγά ενώπιον του Κυρίου εν Γαλλάις. **34** Τότε ανεχώρησεν ο Σαμουήλ εις Ραμά· ο δε Σαούλ ανέβη εις τον οίκον αυτού, εις Γαβαά Σαούλ. **35** Ο δε Σαμουήλ δεν είδε πλέον τον Σαούλ έως της ημέρας του θανάτου αυτού· επένθησεν όμως ο Σαμουήλ διά τον Σαούλ. Και ο Κύριος μετεμελήθη ότι έκαμε τον Σαούλ βασιλέα επί τον Ισραήλ.

16 Και είπε Κύριος προς τον Σαμουήλ, Έως πότε συ πενήθεις διά τον Σαούλ, επειδή εγώ απεδοκίμασα αυτόν από του να βασιλεύη επί τον Ισραήλ; γέμισον το κέρας σου έλαιον και

ύπαγε· εγώ σε αποστέλλω προς τον Ιεσσαί τον Βηθλεεμίτην· διότι προέβλεψα εις εμαυτών βασιλέα μεταξύ των υιών αυτού. **2** Και είπεν ο Σαμουήλ, Πως να υπάγω; διότι θέλει ακούσει τούτο ο Σαούλ και θέλει με θανατώσει. Και είπεν ο Κύριος, Λάβε μετά σου δάμαλιν και ειπέ, Ἦλθον να θυσιάσω προς τον Κύριον. **3** Και κάλεσον τον Ιεσσαί εις την θυσίαν, και εγώ θέλω φανερώσει προς σε τι θέλεις κάμει και θέλεις χρίσει εις εμέ όντινα σοι είπω. **4** Και έκαμεν ο Σαμουήλ εκείνο του οποίον είπεν ο Κύριος, και ήλθεν εις Βηθλεέμ. Ετρώμαξαν δε οι πρεσβύτεροι της πόλεως εις την συνάντησιν αυτού και είπον, Εν ειρήνη έρχεσαι; **5** Ο δε είπεν, Εν ειρήνη· έρχομαι διά να θυσιάσω προς τον Κύριον· αγιάσθητε και έλθετε μετ' εμού εις την θυσίαν. Και ηγίασε τον Ιεσσαί και τους υιούς αυτού και εκάλεσεν αυτούς εις την θυσίαν. **6** Και ενώ εισήρχοντο, ιδών τον Ελιάβ, είπε, Βεβαίως έμπροσθεν του Κυρίου είναι ο κεχρισμένος αυτού. **7** Και είπε Κύριος προς τον Σαμουήλ, Μη επιβλέψης εις την όψιν αυτού ή εις το ύψος του αναστήματος αυτού, επειδή απεδοκίμασα αυτόν· διότι δεν βλέπει ο Κύριος καθώς βλέπει ο άνθρωπος· διότι ο άνθρωπος βλέπει το φαινόμενον, ο δε Κύριος βλέπει την καρδίαν. **8** Τότε εκάλεσεν ο Ιεσσαί τον Αβιναδάβ και διεβίβασεν αυτόν ενώπιον του Σαμουήλ. Και είπεν, ουδέ τούτον δεν εξέλεξεν ο Κύριος. **9** Τότε διεβίβασεν ο Ιεσσαί τον Σαμμά. Ο δε είπεν, Ουδέ τούτον δεν εξέλεξεν ο Κύριος. **10** Και διεβίβασεν ο Ιεσσαί επτά εκ των υιών αυτού ενώπιον του Σαμουήλ. Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον Ιεσσαί, Ο Κύριος δεν εξέλεξε τούτους. **11** Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον Ιεσσαί, Ετελείωσαν τα παιδιά; Και είπε, Μένει έτι ο νεώτερος και ιδού, ποιμαίνει τα πρόβατα. Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον Ιεσσαί, Πέμψον και φέρε αυτόν· διότι δεν θέλομεν καθίσει εις την τράπεζαν, εωσού έλθη ενταύθα. **12** Και έστειλε και έφερεν αυτόν. Ἦτο δε ξανθός και ευόφθαλμος και ώραίος την όψιν. Και είπεν ο Κύριος, Σηκώθητι, χρίσον αυτόν· διότι ούτος είναι. **13** Τότε έλαβεν ο Σαμουήλ το κέρας του ελαίου και έχρισεν αυτόν εν μέσω των αδελφών αυτού· και επήλθε πνεύμα Κυρίου επί τον Δαβίδ από της ημέρας εκείνης και εφεξής. Σηκωθείς δε ο Σαμουήλ απήλθεν εις Ραμά. **14** Και το Πνεύμα του Κυρίου απεσύρθη από του Σαούλ, και πνεύμα πονηρόν παρά Κυρίου ετάραττεν αυτόν. **15** Και είπον οι δούλοι του Σαούλ προς αυτόν, Ιδού τώρα, πονηρόν πνεύμα παρά Θεού σε ταράττει· **16** ας προστάξη τώρα ο κύριος ημών τους δούλους σου, τους έμπροσθέν σου, να ζητήσωσιν άνθρωπον ειδήμονα εις το να παίζη κιθάραν· και όποτε το πονηρόν πνεύμα παρά Θεού είναι επί σε, να παίζη με την χείρα αυτού, και καλόν θέλει είσθαι εις σε. **17** Και είπεν ο Σαούλ προς τους δούλους αυτού, Προβλέψατέ μοι λοιπόν άνθρωπον παίζοντα καλώς και φέρετε προς εμέ. **18** Τότε απεκρίθη εις εκ των δούλων και είπεν, Ιδού, είδον υιόν του Ιεσσαί του Βηθλεεμίτου, ειδήμονα εις το παίζειν και ανδρειότατον και άνδρα πολεμικόν και συνετόν εις λόγον και άνθρωπον ώραίον, και ο Κύριος είναι μετ' αυτού. **19** Και απέστειλεν ο Σαούλ μηνυτάς προς τον Ιεσσαί, λέγων, Πέμψον μοι Δαβίδ τον υιόν σου, όστις είναι μετά των προβάτων. **20** Και έλαβεν ο Ιεσσαί όνον φορτωμένον με άρτους και ασκόν οίνου και εν ερίφιον εν αγίων, και έπεμψεν αυτά διά του Δαβίδ του υιού αυτού προς τον Σαούλ. **21** Και ήλθεν ο Δαβίδ προς τον Σαούλ και εστάθη έμπροσθεν αυτού· και ηγάπησεν αυτόν σφόδρα· και έγεινεν οπλοφόρος αυτού. **22** Και απέστειλεν ο Σαούλ προς τον Ιεσσαί, λέγων, Ο Δαβίδ ας στέκηται, παρακαλώ, έμπροσθέν μου· διότι εύρηκε χάριν εις τους οφθαλμούς μου. **23** Και όποτε το πονηρόν πνεύμα παρά Θεού ήτο επί τον Σαούλ, ο

Δαβίδ ελάμβανε την κιθάραν και έπαιζε διά της χειρός αυτού τότε ανεκουφίζετο ο Σαούλ και ανεπαύετο και απεσύρετο απ' αυτού το πνεύμα το πονηρόν.

17 Συνήθρισαν δε οι Φιλισταίοι τα στρατεύματα αυτών διά πόλεμον και ήσαν συνηθρισμένοι εν Σοκχώ, ήτις είναι του Ιούδα, και εστρατοπέδευσαν μεταξύ Σοκχώ και Αζηκά, εν Εφές-δαμμείμ. **2** Ο δε Σαούλ και οι άνδρες Ισραήλ συνηθροίσθησαν, και εστρατοπέδευσαν εν τη κοιλάδι Ηλά, και παρετάχθησαν εις μάχην εναντίον των Φιλισταίων. **3** Και οι μεν Φιλισταίοι ισταντο επί του όρουσ εντεύθεν, ο δε Ισραήλ ίστατο επί του όρουσ εκείθεν· η δε κοιλάς ήτο μεταξύ αυτών. **4** Και εξήλθεν ανήρ προμαχητής εκ του στρατοπέδου των Φιλισταίων ονομαζόμενος Γολιάθ, εκ της Γαθ, ύψους εξ πηχών και σπιθαμής· **5** είχε δε περικεφαλαίαν χαλκίνην επί της κεφαλής αυτού και ήτο ενδεδυμένος θώρακα αλυσιδωτόν· και το βάρος του θώρακος ήτο πέντε χιλιάδες σίκλων χαλκού· **6** και κνημίδας χαλκίνας επί των σκελών αυτού και ασπίδα χαλκίνην μεταξύ των ώμων αυτού. **7** Και το κοντάριον του δόρατος αυτού ήτο ως αντίον υφαντού· και η λόγχη του δόρατος αυτού εξύγιζεν εξακοσίους σίκλους σιδήρου· εις δε κρατών τον θυρεόν προπερούετο αυτού. **8** Και σταθείς εβόησε προς τας παρατάξεις του Ισραήλ και είπε προς αυτούς, Διά τι εξέρχεσθε να παραταχθήτε εις μάχην; δεν είμαι εγώ ο Φιλισταίος, και σεις δούλοι του Σαούλ; εκλέξατε εις εαυτούς άνδρα, και ας καταβή προς εμέ· **9** εάν μεν δυνηθή να πολεμήση μετ' εμού και με θανατώση, τότε ημείς θέλομεν είσθαι δούλοι σας· αλλ' εάν εγώ υπερισχύω κατ' αυτού και θανατώσω αυτόν, τότε σεις θέλετε είσθαι δούλοι ημών και θέλετε δουλεύει ημάς. **10** Και είπεν ο Φιλισταίος, Εγώ εξουθένησα τας παρατάξεις του Ισραήλ την ημέραν ταύτην· δότε εις εμέ άνδρα, διά να μονομαχήσωμεν. **11** Ότε ήκουσεν ο Σαούλ και πας ο Ισραήλ εκείνους τους λόγους του Φιλισταίου, εξέστησαν και εφοβήθησαν σφοδρά. **12** Ότο δε Δαβίδ ο υιός εκείνου του Εφραθαίου εκ Βηθλεέμ Ιούδα, ονομαζόμενου Ιεσσαί· είχε δε οκτώ υιούς· και ο άνθρωπος εις τας ημέρας του Σαούλ είχε τάξιν γέροντος μεταξύ των ανθρώπων. **13** Και υπήγαν οι τρεις υιοί του Ιεσσαί οι μεγαλύτεροι ακολουθούντες τον Σαούλ εις την μάχην· και τα ονόματα των τριών υιών αυτού οίτινες υπήγαν εις την μάχην ήσαν Ελιάβ ο πρωτότοκος, και ο δεύτερος αυτού Αβιναδάβ, και ο τρίτος Σαμμά. **14** Ο δε Δαβίδ ήτο ο νεώτερος και οι τρεις οι μεγαλύτεροι ηκολούθουν τον Σαούλ. **15** Και ανεχώρει ο Δαβίδ και επέστρεφεν από του Σαούλ, διά να ποιμαίνη τα πρόβατα του πατρός αυτού εν Βηθλεέμ. **16** Ο δε Φιλισταίος επλησίαζε πρωτ' και εσπéρας και εσπιλόνετο τεσσαράκοντα ημέρας. **17** Και είπεν Ιεσσαί προς Δαβίδ τον υιόν αυτού, Λάβε τώρα διά τους αδελφούς σου εν εφά εκ τούτου του πεφρυγανισμένου σίτου και τους δέκα τούτους άρτους, και τρέξον εις το στρατόπεδον προς τους αδελφούς σου· **18** και τα δέκα ταύτα νωπά τυρία φέρε προς τον χιλιάρχον, και ιδέ αν υγιάνωσιν οι αδελφοί σου και λάβε σημείον παρ' αυτών. **19** Ο δε Σαούλ και αυτοί και πάντες οι άνδρες Ισραήλ ήσαν εν τη κοιλάδι Ηλά, μαχόμενοι μετά των Φιλισταίων. **20** Και εξηγήρθη ο Δαβίδ ενωρίς το πρωτ'· και αφήσας τα πρόβατα εις φύλακα, έλαβε και υπήγε, καθώς προσέταξεν αυτόν ο Ιεσσαί· και ήλθεν εις το περιχαράκωμα, ενώ το στράτευμα εξήρχετο εις παρατάξιν και ηλάλαζαν προς την μάχην· **21** διότι παρετάχθησαν ο Ισραήλ και οι Φιλισταίοι, στράτευμα κατά πρόσωπον στρατεύματος. **22** Και ο Δαβίδ, αφήσας επάνωθεν αυτού τα σκεύη εις την χείρα του σκευοφύλακος, έδραμε προς το στράτευμα και ήλθε

και ηρώτησε τους αδελφούς αυτού πως έχουσι. **23** Και ενώ ωμίλει μετ' αυτών, ιδού, ανέβαινον ο προμαχητής, ο Φιλισταίος ο εκ της Γαθ, Γολιάθ το όνομα, εκ των στρατευμάτων των Φιλισταίων, και ελάλησε κατά τους αυτούς λόγους· και ήκουσεν ο Δαβίδ. **24** Πάντες δε οι άνδρες Ισραήλ, ως είδον τον άνδρα, έφυγον από προσώπον αυτού και εφοβήθησαν σφοδρά. **25** Και έλεγον οι άνδρες Ισραήλ, Είδετε τον άνδρα τούτον τον αναβαινοντα; βεβαίως ανέβη διά να εξουθηνήση τον Ισραήλ· και όστις θανατώση αυτόν, τούτον θέλει πλουτίσει ο βασιλεύς με πλούτη μεγάλα, και την θυγατέρα αυτού θέλει δώσει εις αυτόν, και τον οίκον του πατρός αυτού θέλει κάμει ελεύθερον μεταξύ του Ισραήλ. **26** Και είπεν ο Δαβίδ προς τους άνδρας τους ισταμένους πλησίον αυτού, λέγων, Τι θέλει γείνει εις τον άνδρα, όστις πατάξη τον Φιλισταίον τούτον και αφαιρέση το όνειδος από του Ισραήλ; διότι τις είναι ο Φιλισταίος ούτος ο απερίτμητος, ώστε να εξουθηνή τα στρατεύματα του Θεού του ζώντος; **27** Και απεκρίθη προς αυτόν ο λαός κατά τον λόγον τούτον, λέγων, ήκωσεν θέλει γείνει εις τον άνδρα, όστις πατάξη αυτόν. **28** Και ήκουσεν Ελιάβ ο αδελφός αυτού ο μεγαλύτερος, ενώ ελάλει προς τους άνδρας· και εξήφθη ο θυμός του Ελιάβ εναντίον του Δαβίδ, και είπε, Διά τι κατέβης ενταύθα; και εις ποιόν αφήκες τα ολίγα εκείνα πρόβατα εν τη ερήμω; εγώ εξεύρω την υπερηφανίαν σου και την πονηρίαν της καρδιάς σου· βεβαίως διά να ιδής την μάχην κατέβης. **29** Και είπεν ο Δαβίδ, Τι έκαμα τώρα; δεν είναι αιτία; **30** Και εστράφη απ' αυτού προς άλλον και ελάλησε κατά τον αυτόν τρόπον· και ο λαός απεκρίθη πάλιν προς αυτόν κατά τον πρώτον λόγον. **31** Και ότε ηκούσθησαν οι λόγοι, τους οποίους ελάλησεν ο Δαβίδ, ανήγγειλαν προς τον Σαούλ· και παρελάβεν αυτόν. **32** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Σαούλ, Μηδενός ανθρώπου η καρδιά και μη ταπεινώνηται διά τούτον· ο δούλός σου θέλει υπάγει και πολεμήσει μετά του Φιλισταίου τούτου. **33** Και είπεν ο Σαούλ προς τον Δαβίδ, Δεν δύνασαι να υπάγης εναντίον του Φιλισταίου τούτου διά να πολεμήσης μετ' αυτού· διότι συ είσαι παιδίον, αυτός δε ανήρ πολεμιστής εκ νεότητος αυτού. **34** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Σαούλ, Ο δούλός σου έβσκεσε τα πρόβατα του πατρός αυτού, και ήλθε λέων και άρκτος και ήρπασε πρόβατον εκ του ποιμνίου· **35** και εξήλθον κατόπιν αυτού και επάταξα αυτόν και ηλευθέρωσα αυτό εκ του στόματος αυτού· και καθώς εσηκώθη εναντίον μου, ήρπασα αυτόν από της σιαγόνης και επάταξα αυτόν και εθανάτωσα αυτόν· **36** επάταξεν ο δούλός σου και τον λέοντα και την άρκτον· και ο Φιλισταίος ούτος ο απερίτμητος θέλει είσθαι ως εν εκ τούτων, επειδή εξουθένησε τα στρατεύματα του Θεού του ζώντος. **37** Και είπεν ο Δαβίδ, Ο Κύριος ο ελευθερώσας με εκ χειρός του λέοντος και εκ χειρός της άρκτου, ούτος θέλει με ελευθερώσει εκ χειρός του Φιλισταίου τούτου. Και είπεν ο Σαούλ προς τον Δαβίδ, Ύπαγε, και ο Κύριος ας ήναι μετά σου. **38** Και ώπλισεν ο Σαούλ τον Δαβίδ με την πανοπλίαν αυτού και έβαλε χαλκίνην περικεφαλαίαν επί της κεφαλής αυτού· και ενέδυσεν αυτόν θώρακα. **39** Και εζώσθη ο Δαβίδ την ρομφαίαν αυτού επάνωθεν της πανοπλίας αυτού και ηθέλησε να περιπατήση· διότι δεν είχε δοκιμάσει. Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Σαούλ, Δεν δύναμαι να περιπατήσω με ταύτα· διότι δεν εδοκίμασα ποτέ. Και εξεδύθη ο Δαβίδ αυτά επάνωθεν αυτού. **40** Και έλαβε την ράβδον αυτού εν τη χειρί αυτού, και εξέλεξεν εις εαυτόν πέντε λίθους ομαλούς εκ του χειμάρρου, και θέσας αυτούς εις το ποιμενικόν αυτού σακκίον και θυλάκιον, την δε σφενδόνην αυτού εις την χείρα αυτού, επλησίαζε προς τον Φιλισταίον. **41** Ο δε Φιλισταίος

ήρχετο προχωρών και επλησίαζε προς τον Δαβίδ· και ο ανήρ ο ασιδιοφόρος έμπροσθεν αυτού. **42** Και ότε περιβλεψεν ο Φιλισταίος και είδε τον Δαβίδ, κατεφρόνησεν αυτόν· διότι ήτο παιδίον και ξανθός και ώραιός την όψιν. **43** Και είπεν ο Φιλισταίος προς τον Δαβίδ, Κύων είμαι εγώ, ώστε έρχεσαι προς εμέ με ράβδους; Και κατηράσθη ο Φιλισταίος τον Δαβίδ εις τους θεούς αυτού. **44** Και είπεν ο Φιλισταίος προς τον Δαβίδ, Ελθέ προς εμέ, και θέλω παραδώσει τας σάρκας σου εις τα πετεινά του ουρανού και εις τα θηρία του αγρού. **45** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Φιλισταίον, Συ έρχεσαι εναντίον μου με ρομφαίαν και δόρυ και ασπίδα· εγώ δε έρχομαι εναντίον σου εν τω ονόματι του Κυρίου των δυνάμεων, του Θεού των στρατευμάτων του Ισραήλ, τα οποία συ εξουθένησας. **46** Την ημέραν ταύτην θέλει σε παραδώσει ο Κύριος εις την χείρα μου· και θέλω σε πατάξει και αφαιρέσει από σου την κεφαλήν σου· και θέλω παραδώσει τα πτώματα του στρατοπέδου των Φιλισταιών την ημέραν ταύτην εις τα πετεινά του ουρανού, και εις τα θηρία της γής· διά να γνωρίση πάσα η γη ότι είναι Θεός εις τον Ισραήλ. **47** και θέλει γνωρίσει παν το πλήθος τούτο ότι ο Κύριος δεν σώζει με ρομφαίαν και δόρυ· διότι του Κυρίου είναι η μάχη, και αυτός θέλει σας παραδώσει εις την χείρα ημών. **48** Και ότε εσηκώθη ο Φιλισταίος και ήρχετο και επλησίαζεν εις συνάντησιν του Δαβίδ, ο Δαβίδ έσπευσε και έδραμε προς μάχην εναντίον του Φιλισταίου. **49** Και εκτείνας ο Δαβίδ την χείρα αυτού εις το σακκίον, έλαβεν εκείθεν λίθον και εσφενδόνησε και εκτύπησε τον Φιλισταίον κατά το μέτωπον αυτού, ώστε ο λίθος ενεπήχθη εις το μέτωπον αυτού· και έπεσε κατά πρόσωπον εις την γην. **50** και υπερίσχυσεν ο Δαβίδ κατά του Φιλισταίου διά της σφενδόνης και διά του λίθου, και εκτύπησε τον Φιλισταίον και εθανάτωσεν αυτόν. Αλλά δεν ήτο ρομφαία εν τη χειρί του Δαβίδ· **51** όθεν ο Δαβίδ έδραμε και σταθείς επί τον Φιλισταίον, έλαβε την ρομφαίαν αυτού και έσυρεν αυτήν εκ της θήκης αυτής, και θανατώσας αυτόν, απέκοψε την κεφαλήν αυτού με αυτήν. Ιδόντες δε οι Φιλισταίοι, ότι απέθανεν ο ισχυρός αυτών, εφυγον· **52** Τότε εσηκώθησαν οι άνδρες του Ισραήλ και του Ιούδα και ηλάλαξαν και κατεδίωξαν τους Φιλισταίους, έως της εισόδου της κοιλάδος, και έως των πυλών της Ακκαρών. Και έπεσον οι τραυματισμένοι των Φιλισταιών εν τη οδώ Σααραείμ, έως Γαθ και έως Ακκαρών. **53** Και επέστρεψαν οι υιοί Ισραήλ εκ της καταδιώξεως των Φιλισταιών και διήρπασαν τα στρατόπεδα αυτών. **54** Ο δε Δαβίδ έλαβε την κεφαλήν του Φιλισταίου, και έφερεν αυτήν εις Ιερουσαλήμ· την δε πανοπλίαν αυτού έβαλεν εν τη σκηνή αυτού. **55** Ότε δε είδεν ο Σαούλ τον Δαβίδ εξερχόμενον εναντίον του Φιλισταίου, είπε προς Αβενήρ, τον αρχηγόν του στρατεύματος, Αβενήρ, τίνος υιός είναι ο νέος ούτος; Και ο Αβενήρ είπε, Ζη η ψυχή σου, βασιλεύ, δεν ξεζύρω. **56** Και είπεν ο βασιλεύς, Ερώτησον συ, τίνος υιός είναι ο νεανίσκος ούτος. **57** Και καθώς επέστρεψεν ο Δαβίδ, πατάξας τον Φιλισταίον, παρέλαβεν αυτόν ο Αβενήρ και έφερεν αυτόν ενώπιον του Σαούλ· και η κεφαλή του Φιλισταίου ήτο εν τη χειρί αυτού. **58** Και είπε προς αυτόν ο Σαούλ, Τίνος υιός είσαι, Βε; και απεκρίθη ο Δαβίδ, Ο υιός του δούλου σου Ιεσσαί του Βηθλεεμίτου.

18 Και ως ετελείωσεν λαλών προς τον Σαούλ, η ψυχή του Ιωνάθαν συνεδέθη μετά της ψυχής του Δαβίδ, και ηγάπησεν αυτόν ο Ιωνάθαν ως την ιδίαν αυτού ψυχήν. **2** Και παρέλαβεν αυτόν ο Σαούλ εκείνην την ημέραν και δεν αφήκεν αυτόν να επιστρέψη πλέον εις τον οίκον του πατρός αυτού. **3** Τότε ο Ιωνάθαν έκαμε συνθήκην μετά του Δαβίδ·

διότι ηγάπα αυτόν ως την ιδίαν αυτού ψυχήν. **4** και εκδυθείς ο Ιωνάθαν το επένδυμα το εφ' εαυτόν, έδωκεν αυτό εις τον Δαβίδ, και την στολήν αυτού, έως και αυτό το ξίφος αυτού και το τόξον αυτού και την ζώνην αυτού. **5** και εξήρχετο ο Δαβίδ πανταχού όπου έπεμπεν αυτόν ο Σαούλ, και εφέρετο μετά συνέσεως· και κατέστησεν αυτόν ο Σαούλ επί τους άνδρας του πολέμου· και ήτο αρεστός εις τους οφθαλμούς παντός του λαού, έτι δε και εις τους οφθαλμούς των δούλων του Σαούλ. **6** Καθώς δε ήρχοντο, ενώ επέστρεφεν ο Δαβίδ εκ της σφαγής του Φιλισταίου, εξήρχοντο αι γυναίκες εκ πασών των πόλεων του Ισραήλ, ψάλλουσαι και χορεύουσαι, εις συνάντησιν του βασιλέως Σαούλ, μετά τυμπάνων, μετά χαράς και μετά κυμβάλων. **7** Και απεκρίνοντο αι γυναίκες αι παίζουσαι προς αλλήλας, και έλεγον, Ο Σαούλ επάταξε τας χιλιάδας αυτού, και ο Δαβίδ τας μυριάδας αυτού. **8** Παρωξύνθη δε σφόδρα ο Σαούλ, και εφάνη δυσάρετος εις τους οφθαλμούς αυτού ο λόγος ούτος, και είπεν, Απέδωκαν εις τον Δαβίδ τας μυριάδας, εις εμέ δε απέδωκαν τας χιλιάδας· και τι λείπεται πλέον εις αυτόν παρά η βασιλεία; **9** Και έπέβλεπεν ο Σαούλ τον Δαβίδ απ' εκείνης της ημέρας και εις το εξής. **10** Και την επαύριον επήλθε πνεύμα πονηρόν παρά Θεού επί τον Σαούλ, και επροφήτευσεν εν μέσω του οίκου· και ο Δαβίδ έπαίξε διά της χειρός αυτού, ως καθ' εκάστην ημέραν· ήτο δε το δοράτιον εν τη χειρί του Σαούλ· **11** και έρριπεν ο Σαούλ το δοράτιον, λέγων, Θέλω κτυπήσει τον Δαβίδ έως και εις τον τοίχον. Αλλ' ο Δαβίδ εξέκλινεν απ' έμπροσθεν αυτού δις. **12** Εφοβήθη δε ο Σαούλ από προσώπου Δαβίδ, επειδή ο Κύριος ήτο μετ' αυτού, από δε του Σαούλ είχεν απομακρυνθή. **13** Όθεν απεμάκρυνεν αυτόν ο Σαούλ από πλησίον εαυτού και κατέστησεν αυτόν χιλιάρχον· και εξήρχετο και εισήρχετο έμπροσθεν του λαού. **14** Και εφέρετο ο Δαβίδ μετά συνέσεως εν πάσαις ταις οδοίς αυτού· και ο Κύριος ήτο μετ' αυτού. **15** Διά τούτο ο Σαούλ, βλέπων ότι εφέρετο μετά μεγάλης συνέσεως, εφοβείτο από προσώπου αυτού. **16** Πας δε ο Ισραήλ και ο Ιούδας ηγάπα τον Δαβίδ, επειδή εξήρχετο και εισήρχετο έμπροσθεν αυτών. **17** Και είπεν ο Σαούλ προς τον Δαβίδ, Ιδού, η μεγαλιτέρα θυγάτηρ μου Μεράβ· ταύτην θέλω σοι δώσει εις γυναίκα· μόνον έσο ανδρείος εις εμέ και μάχου τας μάχας του Κυρίου. Διότι είπεν ο Σαούλ, Ας μη ήναι η χειρ μου επ' αυτόν, αλλ' η χειρ των Φιλισταιών ας ήναι επ' αυτόν. **18** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Σαούλ, Ποίος εγώ; και ποία η ζωή μου και η οικογένεια του πατρός μου μεταξύ του Ισραήλ, ώστε να γείνω γαμβρός του βασιλέως; **19** Αλλά καθ' ον καιρόν η Μεράβ η θυγάτηρ του Σαούλ έπρεπε να δοθή εις τον Δαβίδ, αυτή εδόθη εις τον Αδριήλ τον Μεολαθίτην εις γυναίκα. **20** Ηγάπα δε τον Δαβίδ Μιχάλ η θυγάτηρ του Σαούλ· και ανήγγειλαν τούτο προς τον Σαούλ· και το πράγμα ήρσεν εις αυτόν. **21** Και είπεν ο Σαούλ, Θέλω δώσει αυτήν εις αυτόν, διά να γείνη παγίς εις αυτόν, και διά να ήναι επ' αυτόν η χειρ των Φιλισταιών. Όθεν είπεν ο Σαούλ προς τον Δαβίδ, Σήμερον θέλεις είσθαι γαμβρός μου με την δευτέραν. **22** Και προσέταξεν ο Σαούλ τους δούλους αυτού, λέγων, Παλήθιατε προς τον Δαβίδ κρυφίως και είπατε, Ιδού, ο βασιλεύς εσυαρσετείται εις σε, και πάντες οι δούλοι αυτού σε αγαπώσι· τώρα λοιπόν γενού γαμβρός του βασιλέως. **23** Και ελάλησαν οι δούλοι του Σαούλ τους λόγους τούτους εις τα ώτα του Δαβίδ. Και είπεν ο Δαβίδ, Σας φαίνεται μικρόν να γείνη τις γαμβρός βασιλέως; αλλ' εγώ είμαι άνθρωπος πτωχός και ποταπός. **24** Και ανήγγειλαν οι δούλοι του Σαούλ προς αυτόν, λέγοντες, Κατά τους λόγους τούτους ελάλησεν ο Δαβίδ. **25** Και είπεν ο Σαούλ, Ούτω θέλετε

επίτα προς τον Δαβίδ, Ο βασιλεύς δεν θέλει δώρα νυμφικά, αλλ' εκατόν ακροβυστίας Φιλισταίων, διά να εκδικηθῆ ο βασιλεύς εναντίον των εχθρών αυτού. Ο Σαούλ όμως εστοχάζετο να κάμη τον Δαβίδ να πέση διά χειρός των Φιλισταίων. **26** Και ὅτε ἀνηγγέλαιον οι δούλοι αυτού προς τον Δαβίδ τους λόγους τούτους, ἤρσεων εις τον Δαβίδ να γείνη γαμβρός του βασιλέως ὅθεν και πριν αι ημέραι πληρωθῶσιν, **27** εσηκώθη ο Δαβίδ και υπήγεν, αυτός και οι ἄνδρες αυτού, και εθανάτωσεν εκ των Φιλισταίων διακοσίους ἄνδρας· και ἔφερον ο Δαβίδ τας ακροβυστίας αὐτῶν, και ἀπέδωκαν αὐτάς πλήρεις εις τον βασιλέα, διά να γείνη γαμβρός του βασιλέως. Και ἔδωκεν εις αυτόν ο Σαούλ Μιχάλ την θυγατέρα αυτού εἰς γυναίκα. **28** Και εἶδεν ο Σαούλ και ἐγνώρισεν ὅτι ο Κύριος ἦτο μετά του Δαβίδ· και Μιχάλ η θυγατήρ του Σαούλ ἠγάπα αυτόν. **29** Και ἔτι μάλλον εφοβεῖτο ο Σαούλ ἀπό προσώπου του Δαβίδ· και ἐγένειεν ο Σαούλ παντοτείνος εχθρός του Δαβίδ. **30** Εξήλθον δε οι ἄρχοντες των Φιλισταίων εις πόλεμον· και ἀφ' ης ἡμέρας ἐξήλθον, ο Δαβίδ ἐφέρετο μετά συνέσεως μεγαλητέρας παρά πάντας τους δούλους του Σαούλ· ὅθεν το ὄνομα αὐτοῦ ετιμήθη σφόδρα.

19 Και εἶπεν ο Σαούλ προς Ιωνάθαν τον υἱόν αὐτοῦ και προς πάντας τους δούλους αὐτοῦ, να θανατώσωσι τον Δαβίδ. **2** Ο Ιωνάθαν ὅμως, ο υἱός του Σαούλ, ἠγάπα καθ' ὑπερβολὴν τον Δαβίδ· και ἀπήγγειλεν ο Ιωνάθαν προς τον Δαβίδ, λέγων, Σαούλ ο πατήρ μου ζητεῖ να σε θανατώσῃ· τῶρα λοιπόν φυλάχθητι, παρακαλῶ, ἕως πρωῆ, και μένε εν αποκριφῶ τόπῳ και κρύπτου· **3** ἐγὼ δε ἔλω ἐξέλθει και σταθῆ πλησίον του πατρὸς μου εν τῷ αγρῷ ὅπου θέλεις εἶσθαι, και θέλω ομιλήσῃ περὶ σου προς τον πατέρα μου· και θέλω ἰδεῖ τι εἶναι και θέλω σοι ἀπαγγεῖλαι. **4** Και ἐλάλησεν ο Ιωνάθαν καλὰ περὶ του Δαβίδ προς τον Σαούλ τον πατέρα αὐτοῦ και εἶπε προς αὐτόν, Ἀς μη ἀμαρτήσῃ ο βασιλεύς εναντίον του δούλου αὐτοῦ, εναντίον του Δαβίδ· επειδὴ δεν ἠμάρτησεν εναντίον σου και επειδὴ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐστάθησαν εις σε πολὺ καλὰ· **5** διότι ἐρριψοκινδύνευσε την ζωὴν αὐτοῦ και εθανάτωσεν τον Φιλισταῖον, και ο Κύριος ἔκαμε σωτηρίαν μεγάλην εις πάντα τον Ισραὴλ· εἶδες και ἐχάρη· διά τι λοιπόν θέλεις να ἀμαρτήσῃς εναντίον αθῶου αἵματος, θανατόντων τον Δαβίδ χωρὶς αἰτίας; **6** Και υπήκουσεν ο Σαούλ εις την φωνὴν του Ιωνάθαν· και ὡμοσεν ο Σαούλ, λέγων, Ζη Κύριος, δεν θέλει θανατωθῆ. **7** Και ἔκραξεν ο Ιωνάθαν τον Δαβίδ και ἀπήγγειλε προς αὐτόν ο Ιωνάθαν πάντας τους λόγους τούτους. Και ἔφερον ο Ιωνάθαν τον Δαβίδ προς τον Σαούλ, και ἦτο ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς το πρότερον. **8** Ἐγένειεν δε ἄλλο πόλεμος· και ἐξήλθον ο Δαβίδ και ἐπολέμησεν μετά των Φιλισταίων και ἐπάταξεν αὐτούς εν σφαγῇ μεγάλῃ και ἔφυγον ἀπό προσώπου αὐτοῦ. **9** Και το πονηρόν πνεῦμα παρά Κυρίου ἐστάθη ἐπὶ τον Σαούλ, ἐνὼ ἐκάθητο εν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μετά του δορατίου εν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· ο δε Δαβίδ ἐπαίξε το ὄργανον διά της χειρὸς αὐτοῦ. **10** Και ἐξήτησεν ο Σαούλ να κτηπήσῃ με το δοράτιον τον Δαβίδ και ἔως εις τον τοίχον· ἐξέκλινεν ὅμως ἀπό προσώπου του Σαούλ και ἐκτύπησεν τον τοίχον με το δοράτιον· ο δε Δαβίδ ἔφυγε και διεσώθη ἐκείνην την νύκτα. **11** Και ἀπέστειλεν ο Σαούλ μηνυτάς προς τον οἶκον του Δαβίδ, διά να παραφυλάξωσιν αὐτόν και να θανατώσωσιν αὐτόν το πρωῆ· ἀπήγγειλε δε προς τον Δαβίδ η Μιχάλ, η γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα, Ἐάν δεν σώσης την ζωὴν σου την νύκτα ταύτην, αὔριον θέλεις θανατωθῆ. **12** Και κατεβίβασεν η Μιχάλ τον Δαβίδ διά της θυρίδος και ἀνεχώρησε και ἔφυγε και διεσώθη. **13** Τότε λαβοῦσα η Μιχάλ ὁμοίωμα, ἔθεσεν ἐπὶ της κλίνης

και ἔβαλεν εις την κεφαλὴν αὐτοῦ προσκεφάλαιον εκ τριχῶν αἰῶν και ἐσκέπασεν αὐτό με φόρεμα. **14** Και ὅτε ἀπέστειλεν ο Σαούλ μηνυτάς διά να συλλάβωσι τον Δαβίδ, ἐκείνη εἶπεν, Ἄρρωστος εἶναι. **15** Πάλιν ἀπέστειλεν ο Σαούλ τους μηνυτάς διά να ἰδῶσι τον Δαβίδ, λέγων, Φέρετέ μοι αὐτόν ἐπὶ της κλίνης, διά να θανατώσω αὐτόν. **16** Και ὅτε εἰσήλθον οι μηνυταί, ἰδοῦ, ἦτο το ὁμοίωμα ἐπὶ της κλίνης και προσκεφάλαιον εις την κεφαλὴν αὐτοῦ εκ τριχῶν αἰῶν. **17** Και εἶπεν ο Σαούλ προς την Μιχάλ, Διά τι με ἠπάτησας οὕτω και ἀπέπεμψας τον εχθρόν μου και διεσώθη; Και ἀπεκρίθη Μιχάλ προς τον Σαούλ, Αὐτός εἶπε προς ἐμέ, Ἄφες με να φύγω· διά τι να σε θανατώσω; **18** Και ἔφυγεν ο Δαβίδ και διεσώθη και ἦλθε προς τον Σαμουὴλ εις Ραμὰ, και ἀπήγγειλε προς αὐτόν πάντα ὅσα εἶχε κάμει εις αὐτόν ο Σαούλ· και υπήγαγ, αὐτός και ο Σαμουὴλ, και κατώκησαν εν Ναυιῶθ. **19** Ἀπήγγειλεν δε προς τον Σαούλ και εἶπον, Ἰδοῦ, ο Δαβίδ εἶναι εν Ναυιῶθ εν Ραμὰ. **20** Και ἀπέστειλεν ο Σαούλ μηνυτάς να συλλάβωσι τον Δαβίδ· και ὅτε εἶδον την σῦναξιν των προφητῶν προφητευόντων και τον Σαμουὴλ προϊστάμενον ἐπ' αὐτούς, ἐπῆλθε Πνεῦμα Θεοῦ ἐπὶ τους μηνυτάς του Σαούλ, και προεφίτευνον και αὐτοί. **21** Και ὅτε ἀπηγγέθη προς τον Σαούλ, ἀπέστειλεν ἄλλους μηνυτάς· και αὐτοί ὁμοίως προεφίτευνον. Και ἀπέστειλε πάλιν ο Σαούλ τρίτην φοράν μηνυτάς, και αὐτοί ἔτι προεφίτευνον. **22** Τότε υπήγε και αὐτός εις Ραμὰ και ἦλθεν ἐως του μεγάλου φρέατος του εν Σοκχῶ· και ἠρώτησε, λέγων, Που εἶναι ο Σαμουὴλ και ο Δαβίδ; Και εἶπον, Ἰδοῦ, εν Ναυιῶθ εν Ραμὰ. **23** Και υπήγεν ἐκεῖ εις Ναυιῶθ την εν Ραμὰ· και Πνεῦμα Θεοῦ ἐπῆλθε και ἐπ' αὐτόν· και ἐξηκολούθει την ὁδὸν αὐτοῦ προφητεύων, εἰσοῦ ἦλθεν εις Ναυιῶθ εν Ραμὰ. **24** Και ἐκδυσθεῖς τα ἱμάτια αὐτοῦ και αὐτός, προεφίτευνεν ἐνώπιον του Σαμουὴλ κατὰ τον αὐτόν τρόπον, και κατέκειτο γυμνός ὅλην ἐκείνην την ἡμέραν και ὅλην την νύκτα. Διά τοῦτο λέγουσι, Και Σαούλ εν προφῆταις;

20 Και ἔφυγεν ο Δαβίδ εκ Ναυιῶθ της εν Ραμὰ, και ἦλθε και εἶπεν ἐνώπιον του Ιωνάθαν, Τι ἔπραξα; τι το ἀδικημά μου και τι το ἀμάρτημά μου ἐμπροσθεν του πατρός σου, διά το ὁποῖον ζητεῖ την ψυχὴν μου; **2** Ο δε εἶπε προς αὐτόν, Μη γένοιτο· συ δεν θέλεις αποθᾶνει ἰδοῦ, ο πατήρ μου δεν θέλει κάμει οὐδέν, εἴτε μέγα εἴτε μικρόν, το ὁποῖον να μη φανερώσῃ εις ἐμε· και διά τι ο πατήρ μου ἦλθε κρύφῃ το πράγμα τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ; δεν εἶναι οὕτω. **3** Και ὡμοσεν ο Δαβίδ ἔτι και εἶπεν, Ο πατήρ σου ἐξεύρει βεβαίως ὅτι ἐγὼ εὕρηκα χάριν ἐνώπιόν σου· ὅθεν λέγει, Ἀς μη ἐξεύρη τοῦτο ο Ιωνάθαν, μήποτε λυπηθῆ. Ἀλλά, ζη Κύριος και ζη η ψυχὴ σου, δεν εἶναι παρά εν βῆμα μεταξύ ἐμοῦ και του θανάτου. **4** Τότε εἶπεν ο Ιωνάθαν προς τον Δαβίδ, ὅτι ἐπιθυμεῖ η ψυχὴ σου θάλω κάμει εις σε. **5** Και εἶπεν ο Δαβίδ προς τον Ιωνάθαν, Ἰδοῦ, αὔριον εἶναι νεομηνία, καθ' ην ἐγὼ συνειθίζω να κάθωμαι μετά του βασιλέως να συντρῶγω· ἄφες με λοιπόν να υπάγω, διά να κρυφθῶ εν τῷ αγρῷ μέχρι της εσπέρας της τρίτης ἡμέρας. **6** εἴαν ο πατήρ σου περιβλέπων με ζητήσῃ, τότε ἐπέε, Ο Δαβίδ ἐξήτησεν ενθέρμως παρ' ἐμοῦ να τρέξῃ εις Βηθλεὲμ την πόλιν αὐτοῦ, διότι γίνεται ἐκεῖ ετήσιος θυσία υψ' ὅλης της συγγενείας αὐτοῦ· **7** εἴαν εἴπῃ οὕτω, Καλῶς θέλει εἶσθαι εἰρήνην εις τον δούλον σου· ἐάν ὅμως ὀργισθῆ πολὺ, ἔξευρε ὅτι το κακόν εἶναι ἀποφασισμένον παρ' αὐτοῦ· **8** ἔθειες λοιπόν κάμει ἔλεος προς τον δούλον σου· διότι εἰς συνθήκην Κυρίου εἰσῆγαγες τον δούλον σου μετά σεαυτοῦ· εἴαν ὅμως ἦναι ἀδικία εν ἐμοί, θανατώσόν με σύ· και διά τι να με φέρῃς ἐως του πατρὸς σου; **9** Και εἶπεν ο Ιωνάθαν, Μη γένοιτο ποτέ τοῦτο εις σέ· διότι, ἐάν τῷ ὄντι γνωρίσω ὅτι το

κακόν είναι αποφασισμένον παρά του πατρός μου να ἔλθῃ ἐπί σε, βεβαίως θέλω σοι ἀπαγγεῖλαι τούτο. **10** Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἰωνάθαν, Τὶς θέλει μοι ἀπαγγεῖλαι εἰάν ὁ πατήρ σου ἀποκρίθῃ εἰς σε σκληρά; **11** Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωνάθαν πρὸς τὸν Δαβὶδ, Ἐλθέ, καὶ ἄς ἐξέλθωμεν εἰς τὸν ἀγρόν. Καὶ ἐξήλθον ἀμφοτέροι εἰς τὸν ἀγρόν. **12** Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωνάθαν πρὸς τὸν Δαβὶδ, Κύριε Θεέ τοῖς Ἰσραὴλ· ὅταν ποτέ περὶ τῆν ἀύριον ἢ τὴν μετὰ τὴν ἀύριον, ἐξιχνιάσω τὸν πατέρα μου, καὶ ἰδοὺ, εἶναι τι καλὸν περὶ τοῦ Δαβὶδ, εἰάν δεν ἀποστείλω τότε πρὸς σε νὰ σοι τὸ ἀπαγγεῖλω, **13** οὕτω νὰ κάμῃ ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἰωνάθαν καὶ οὕτω νὰ προσθέσῃ· εἰάν δε ὁ πατήρ μου ἀπεφάσισε τοῦ κακὸν ἐναντίον σου, θέλω σοι ἀπαγγεῖλαι τούτο καὶ σε ἐξαποστείλει, καὶ θέλεις ὑπάγειν ἐν εἰρήνῃ· καὶ ὁ Κύριος ἄς ἴναι μετὰ σου, καθὼς ἐστάθῃ μετὰ τοῦ πατρός μου. **14** καὶ οὐχὶ μόνον ἐνόσω ζω, θέλεις δείξει πρὸς ἐμὲ τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνω. **15** ἀλλὰ καὶ δεν θέλεις ἀποκόψῃ το ἔλεός σου ἀπὸ τοῦ οἴκου μου εἰς τὸν αἰῶνα· οὐχί, οὐδέ ὅταν ὁ Κύριος ἀφανίσῃ τοὺς ἐχθρούς τοῦ Δαβὶδ ἕκαστον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. **16** Καὶ ἔκαμεν ὁ Ἰωνάθαν συνθήκην μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Δαβὶδ, ἐπιλέγων, Καὶ ὁ Κύριος νὰ ἐκζητήσῃ λόγον παρὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Δαβὶδ. **17** Καὶ ἔκαμεν ἐπὶ ὁ Ἰωνάθαν τὸν Δαβὶδ νὰ ὁμῶσῃ εἰς τὴν ἀγάπην αὐτοῦ τὴν πρὸς αὐτόν· διότι ἡγάπα αὐτόν καθὼς ἡγάπα τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ψυχὴν. **18** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰωνάθαν, Αὐρίον εἶναι νεομηνία καὶ θέλεις ζητηθῆ, διότι ἡ καθέδρα σου θέλει εἰσθαι κενή. **19** καὶ ἀφοῦ σταθῆς τρεῖς ἡμέρας, θέλεις καταβῆ μετὰ σπουδῆς καὶ ελθεῖ εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐκρῦφθῃς τὴν ἡμέραν τῆς πράξεως, καὶ θέλεις καθίσει πλησίον τῆς πέτρας Εξήλ. **20** καὶ ἐγὼ θέλω τοξεύσει τρία βέλη εἰς τὸ πλάγιον αὐτῆς, ὡς τοξεύων εἰς σημεῖον. **21** καὶ ἰδοὺ, θέλω ἀποστείλει τὸν υπηρέτην, λέγων, Ὑπάγε, εὐρὴ τὰ βέλη· εἰάν ρητῶς εἶπω εἰς τὸν υπηρέτην, Ἰδοὺ, τὰ βέλη εἶναι ἐδώθεν ἀπὸ σου, λάβε αὐτὰ τότε ελθέ, διότι εἶναι εἰρήνη εἰς σε, καὶ οὐδεμία βλάβη, ζῆ Κύριος. **22** εἰάν ὅμως εἶπω οὕτω πρὸς τὸν νέον, Ἰδοὺ, τὰ βέλη εἶναι ἐπέκεινα ἀπὸ σου· ὕπαγε τὴν ὁδὸν σου, διότι σε ἐξαπέστειλεν ὁ Κύριος. **23** περὶ δε τοῦ λόγου, τὸν ὁποῖον ὠμίλησαμεν ἐγὼ καὶ συ, ἰδοὺ, ὁ Κύριος ἄς ἴναι μάρτυς μετὰξὺ ἐμοῦ καὶ σου εἰς τὸν αἰῶνα. **24** Ἐκρῦφθη λοιπὸν ὁ Δαβὶδ ἐν τῷ ἀγρῷ· καὶ ὅτε ἦλθεν ἡ νεομηνία, ὁ βασιλεὺς ἐκάθισεν εἰς τὴν τράπεζαν διὰ νὰ φάγῃ. **25** Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς καθέδρας αὐτοῦ, ὡς ἄλλοτε, ἐπὶ καθέδρας πλησίον τοῦ τοίχου· καὶ ὁ Ἰωνάθαν ἐσηκώθη καὶ ἐκάθισεν ὁ Ἀβενὴρ πλησίον τοῦ Σαοὺλ, ὁ δε τόπος τοῦ Δαβὶδ ἦτο κενός. **26** Ὁ Σαοὺλ ὅμως δεν ἐλάλησεν οὐδὲν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· διότι εἶπε καθ' ἐαυτόν, Τίποτε συνέβῃ εἰς αὐτόν ὥστε νὰ μὴ ἴναι καθαρὸς βεβαίως δεν εἶναι καθαρὸς. **27** Καὶ τὸ πρῶτῃ, τὴν δευτέραν τοῦ μηνός, ὁ τόπος τοῦ Δαβὶδ ἦτο κενός· καὶ εἶπεν ὁ Σαοὺλ πρὸς Ἰωνάθαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Διὰ τί δεν ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰεσσαί εἰς τὴν τράπεζαν, οὔτε χεῖρας οὔτε σήμερον; **28** Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰωνάθαν πρὸς τὸν Σαοὺλ, Ὁ Δαβὶδ ἐζήτησεν ἐνθέρμως παρ' ἐμοῦ νὰ ὑπάγῃ ἕως Βηθλεέμ, **29** καὶ εἶπεν, Ἀς ὑπάγω, παρακαλῶ, διότι ἡ συγγένεια ἡμῶν κάμνει θυσίαν ἐν τῇ πόλει· καὶ ὁ ἀδελφός μου αὐτός παρῆγγελλεν εἰς ἐμὲ νὰ παρευρεθῶ· τῶρα λοιπὸν, εἰάν εὐρήκα χάριν εἰς τοὺς οφθαλμούς σου, ἄφες με, παρακαλῶ, νὰ ὑπάγω καὶ νὰ ἰδῶ τοὺς ἀδελφούς μου· διὰ τούτου δεν ἦλθεν εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως. **30** Τότε ἐξήφθη ἡ ὀργὴ τοῦ Σαοὺλ κατὰ τοῦ Ἰωνάθαν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Υἱέ διεφθαρμένης καὶ ἀποστάτιδος, δεν ἐξεύρω ὅτι συ ἐξέλεξας τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεσσαί δι' αἰσχύνῃν σου καὶ δι' αἰσχύνῃν τῆς γυνμώσεως τῆς μητρὸς σου; **31** διότι ἐνόσω ὁ

υἱὸς τοῦ Ἰεσσαί ζῆ ἐπὶ τῆς γῆς, συ δεν θέλεις στερεωθῆ οὐδέ ἡ βασιλεία σου· τῶρα λοιπὸν πέμψον καὶ φέρε αὐτόν πρὸς ἐμὲ· διότι ἐξάπαντος θέλει ἀποθάνει. **32** Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰωνάθαν πρὸς τὸν Σαοὺλ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Διὰ τι νὰ θανατωθῆ; τι ἔπραξε; **33** Καὶ ἔρριψεν ὁ Σαοὺλ δοράτιον κατ' αὐτοῦ, διὰ νὰ κτυπήσῃ αὐτόν· τότε ἐγνώρισεν ὁ Ἰωνάθαν, ὅτι ἦτο ἀποφασισμένον παρὰ τοῦ πατρός αὐτοῦ νὰ θανατώσῃ τὸν Δαβὶδ. **34** Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἰωνάθαν ἀπὸ τῆς τραπέζης με ἐξάψιν θυμοῦ καὶ δεν ἔφαγεν ἄρτον τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ μηνός· διότι ἦτο λυπημένος διὰ τὸν Δαβὶδ, ἐπειδὴ εἶχε καταισχύνη αὐτόν ὁ πατήρ αὐτοῦ. **35** Καὶ τὸ πρῶτῃ ἐξήλθεν ὁ Ἰωνάθαν εἰς τὸν ἀγρόν, κατὰ τὸν καιρὸν τὸν προδιορισθέντα μετὰ τοῦ Δαβὶδ, ἔχων μεθ' ἐαυτοῦ μικρὸν παιδάριον. **36** Καὶ εἶπε πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ, Τρέξον, εὐρὴ τῶρα τὰ βέλη, τὰ ὁποῖα ἐγὼ τοξεύω. Καὶ καθὼς ἔτρεχε τὸ παιδάριον, ἐτόξευσε τὸ βέλος πέραν αὐτοῦ. **37** Καὶ ὅτε τὸ παιδάριον ἦλθεν εἰς τὸν τόπον τοῦ βέλους, το ὁποῖον ὁ Ἰωνάθαν εἶχε τοξεύσει, ἐφώναζεν ὁ Ἰωνάθαν κατόπιν τοῦ παιδαρίου καὶ εἶπε, Δεν εἶναι τὸ βέλος πέραν ἀπὸ σου; **38** Καὶ ἐφώναζεν ὁ Ἰωνάθαν κατόπιν τοῦ παιδαρίου, Τάχυνον, σπεύσον, μὴ σταθῆς. Καὶ ἐσύναξε τὸ παιδάριον τοῦ Ἰωνάθαν τὰ βέλη καὶ ἦλθε πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ. **39** Τὸ παιδάριον ὅμως δεν ἤξευρεν οὐδὲν· μόνος ὁ Ἰωνάθαν καὶ ὁ Δαβὶδ ἤξευρον τὴν υπόθεσιν. **40** Καὶ ἔδωκεν ὁ Ἰωνάθαν τὰ ὅπλα αὐτοῦ εἰς τὸ παιδάριον το μεθ' αὐτοῦ καὶ εἶπε πρὸς αὐτό, Ὑπάγε, φέρε αὐτὰ εἰς τὴν πόλιν. **41** Καθὼς δε ἀνεχώρησε τὸ παιδάριον, ἐσηκώθη ὁ Δαβὶδ ἐκ τοῦ μεσημβρινοῦ μέρους καὶ ἔπεσε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν καὶ προσεκύνησε τρίς· καὶ ἠσπάσθησαν ἀλλήλους καὶ ἐκλάυσαν ἀμφοτέροι· ὁ δε Δαβὶδ ἔκαμε κλαυθμὸν μέγαν. **42** Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωνάθαν πρὸς τὸν Δαβὶδ, Ὑπάγε ἐν εἰρήνῃ, καθὼς ὠμόσαμεν ἡμεῖς ἀμφοτέροι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, λέγοντες, Ὁ Κύριος ἄς ἴναι μετὰξὺ ἐμοῦ καὶ σου, καὶ μετὰξὺ τοῦ σπέρματός μου καὶ τοῦ σπέρματός σου εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐσηκώθη καὶ ἀνεχώρησεν ὁ δε Ἰωνάθαν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.

21 Καὶ ἦλθεν ὁ Δαβὶδ εἰς Νωβ, πρὸς Ἀχιμέλεχ τὸν ἱερέα· ἐξεπλάγη δε ὁ Ἀχιμέλεχ εἰς τὴν συνάντησιν τοῦ Δαβὶδ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Διὰ τί συ μόνος, καὶ δεν εἶναι οὐδεὶς μετὰ σου; **2** Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν Ἀχιμέλεχ τὸν ἱερέα, Ὁ βασιλεὺς προσέταξεν εἰς ἐμὲ ὑπόθεσιν τινὰ καὶ μοι εἶπεν, Ἀς μὴ ἐξεύρῃ μηδεὶς μηδὲν περὶ τῆς υποθέσεως, διὰ τὴν ὁποῖαν ἐγὼ σε ἀποστέλλω, μηδέ τι προσέταξα εἰς ἐσέ· καὶ διώρισεν εἰς τοὺς δούλους τὸν δεῖνα καὶ δεῖνα τόπον. **3** Τῶρα λοιπὸν τι σοι εἶναι πρόχειρον; δὸς πέντε ἄρτους εἰς τὴν χεῖρα μου, ἢ ὄ, τι ευρίσκεται. **4** Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸν Δαβὶδ, καὶ εἶπε, Δεν ἔχω πρόχειρον οὐδένα κοινὸν ἄρτον, ἀλλ' εἶναι ἄρτοι ἡγιασμένοι· οἱ νέοι ἐφυλάχθησαν καθαροὶ τουλάχιστον ἀπὸ γυναικῶν; **5** Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Δαβὶδ πρὸς τὸν ἱερέα καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Μάλιστα εἰ γυναικες εἶναι μακρὰν ἀφ' ἡμῶν εἰς τὰς τρεῖς ταύτας ἡμέρας, ἀφοῦ ἐξήλθον, καὶ τὰ σκεῦη τῶν νέων εἶναι καθαρὰ· καὶ οὗτος ὁ ἄρτος εἶναι τρόπον τινὰ κοινός, μάλιστα ἐπειδὴ σήμερον εἶναι ἄλλος ἡγιασμένος εἰς τὰ σκεῦη. **6** Ἔδωκε λοιπὸν ὁ ἱερεὺς εἰς αὐτόν τοὺς ἄρτους τοὺς ἁγίους· διότι δεν ἦτο ἐκεῖ ἄρτος παρὰ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, οἵτινες εἶχον σηκωθῆ ἀπ' ἐμπροσθεν τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ θεσώσιν ἄρτους ζεστοὺς καθ' ἡν ἡμέραν ἐσηκώθησαν ἐκεῖνοι. **7** Ἦτο δε ἐκεῖ ἄνθρωπος τις ἐκ τῶν δούλων τοῦ Σαοὺλ, τὴν ἡμέραν ἐκείνην, κρατούμενος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Δαῖήκ, ὁ Ἰδουμαῖος, ὁ πρῶτος τῶν ποιμένων τοῦ Σαοὺλ. **8** Καὶ εἶπεν

ο Δαβίδ προς τον Αχιμέλεχ, Και δεν έχεις εδώ πρόχειρον κανέν δόρυ ή ρομφαίαν; διότι ούτε την ρομφαίαν μου ούτε τα όπλα μου έλαβον εν τη χειρί μου, επειδή του βασιλέως η υπόθεσις ήτο κατεπεύγουσα. **9** Και είπεν ο ιερεύς, Η ρομφαία Γολιάθ του Φιλισταίου, τον οποίον επάταξας εν τη κοιλάδι Ηλά, ιδού είναι περιτετυλιγμένη εις φόρεμα όπισθεν τον εφρόδ· εάν θέλης να λάβης αυτήν, λάβε· διότι ενταύθα δεν είναι άλλω παρά εκείνην. Και είπεν ο Δαβίδ. Δεν είναι ουδεμία ως αυτή· δος μοι αυτήν. **10** Και εσηκώθη ο Δαβίδ και έφυγε την ημέραν εκείνην από προσώπου του Σαούλ, και υπήγε προς τον Αγχούς, βασιλέα της Γαθ. **11** Και είπον οι δούλοι του Αγχούς προς αυτόν, Δεν είναι ούτος ο Δαβίδ ο βασιλεύς του τόπου; δεν είναι ούτος, εις τον οποίον αμοιβαίως έψαλλον εν τοις χοροίς, λέγουσαι, Ο Σαούλ επάταξε τας χιλιάδας αυτού, και ο Δαβίδ τας μυριάδας αυτού; **12** Και έβαλεν ο Δαβίδ τους λόγους τούτους εν τη καρδιά αυτού και εροβήθη σφόδρα από του Αγχούς βασιλέως της Γαθ. **13** Και ήλλαξε τον τρόπον αυτού έμπροσθεν αυτών, και προσεποιήθη τον τρελλόν μεταξύ των χειρών αυτών, και έξυεν επάνω των θυρών της πόλης, και άφινε τον σίελον αυτού να καταπίτη εις το γένειον αυτού. **14** Τότε είπεν ο Αγχούς προς τους δούλους αυτού, Ιδού, σεις βλέπετε τον άνθρωπον ότι είναι τρελλός· διά τι εφέρετε αυτόν προς εμέ; **15** μήπως εγώ στερούμαι τρελλών, ώστε να φέρητε τούτον διά να κάμνη τον τρελλόν έμπροσθέν μου; ούτος ήθελεν εισέλθει εις την οικίαν μου;

22 Ανεχώρησε δε ο Δαβίδ εκείθεν και διεσώθη εις το σπήλαιον Οδολλάμ· και ότε ήκουσαν οι αδελφοί αυτού και πας ο οίκος του πατρός αυτού, κατέβησαν εκεί προς αυτόν. **2** Και συνηθροίσθησαν προς αυτόν, πας όστις ήτο εν στενωχωρία και πας χρεωφειλέτης και πας δυσηρεστημένος· και έγεινεν αρχηγός επ' αυτών· και ήσαν μετ' αυτού έως τετρακόσιοι άνδρες. **3** Και ανεχώρησεν ο Δαβίδ εκείθεν εις Μισπά της Μωάβ· και είπε προς τον βασιλέα Μωάβ, Ας έλθωσι, παρακαλώ, ο πατήρ μου και η μήτηρ μου προς εσάς, εώσω γνωρίσω τι θέλει κάμει ο Θεός εις εμέ. **4** Και έφερον αυτούς ενώπιον του βασιλέως Μωάβ και κατώκησαν μετ' αυτού όλον τον καιρόν καθ' ον ο Δαβίδ ήτο εν τω οχυρώματι. **5** Είπε δε Γαδ ο προφήτης προς τον Δαβίδ, Μη μένην εν τω οχυρώματι· αναχώρησον και εισελθε εις την γην Ιουδα. Τότε ανεχώρησεν ο Δαβίδ και εισήλθεν εις το δάσος Αρέθ. **6** Ακούσας δε ο Σαούλ ότι εφανέρωθη ο Δαβίδ και οι άνδρες οι μετ' αυτού εκάθητο δε ο Σαούλ εν Γαβαά υπό το δένδρον εν Ραμά, έχων το δόρυ αυτού εν τη χειρί αυτού, και πάντες οι δούλοι αυτού ίσταντο ενώπιον αυτού, **7** τότε είπεν ο Σαούλ προς τους δούλους αυτού τους παρεστώτας ενώπιον αυτού, Ακούσατε τώρα, Βενιαμίται· μήπως εις όλους σας θέλει δώσει ο υιός του Ιεσσαί αγρούς και αμπελώνας, και όλους σας θέλει κάμει χιλιάρχους και εκατοντάρχους, **8** ώστε σεις να συνομόσητε πάντες εναντίον μου και να μη ήναι μηδείς όστις να απαγγείλη εις εμέ ότι ο υιός μου έκαμε συνθήκην μετά του υιού του Ιεσσαί, και μηδείς από σας να μη ήναι όστις να πονή δι' εμέ ή να απαγγείλη εις εμέ ότι ο υιός μου διήγειρε τον δούλον μου εναντίον μου, διά να ενεδρεύη καθώς την σήμερον; **9** Και απεκρίθη Δωήκ ο Ιδουμαίος, όστις ήτο διωρισμένος επί τους δούλους του Σαούλ, και είπεν, Είδον τον υιόν του Ιεσσαί ελθόντα εις Νωβ, προς Αχιμέλεχ τον υιόν του Αχιτώβ· **10** όστις ηρώτησε περί αυτού τον Κύριον, και τροφάς έδωκεν εις αυτόν, και την ρομφαίαν Γολιάθ του Φιλισταίου έδωκεν εις αυτόν. **11** Τότε απέστειλεν ο βασιλεύς να καλέσωσιν Αχιμέλεχ τον υιόν του Αχιτώβ, τον ιερέα, και πάντα τον οίκον του πατρός αυτού,

τους ιερείς τους εν Νώβ· και ήλθον πάντες προς τον βασιλέα. **12** Και είπεν ο Σαούλ, Άκουσον τώρα, υιέ του Αχιτώβ. Ο δε απεκρίθη, Ιδού εγώ, κύριέ μου. **13** Και είπε προς αυτόν ο Σαούλ, Διά τι συνωμόσατε εναντίον μου, συ και ο υιός του Ιεσσαί, ώστε να δώσης εις αυτόν άρτον και ρομφαίαν και να ερωτήσης τον Θεόν περί αυτού, ώστε να σηκωθή εναντίον μου, να ενεδρεύη, καθώς την σήμερον; **14** Και απεκρίθη ο Αχιμέλεχ προς τον βασιλέα και είπε, Και τις μεταξύ πάντων των δούλων σου είναι καθώς ο Δαβίδ πιστός, και γαμβρός του βασιλέως και πορευόμενος εις το πρόσταγμα σου και τιμώμενος εν τω οίκω σου; **15** σήμερον ήρχισα να ερωτώ τον Θεόν περί αυτού; μη γένοιτο· ας μη αναθέσι ο βασιλεύς μηδεν επί τον δούλον αυτού μηδέ επί πάντα τον οίκον του πατρός μου· διότι ο δούλός σου δεν εξεύρει ουδέν περί πάντων τούτων, ούτε μικρόν ούτε μέγα. **16** Και είπεν ο βασιλεύς, Εξάπαντος θέλεις αποθάνει, Αχιμέλεχ, συ και πας ο οίκος του πατρός σου. **17** Και είπεν ο βασιλεύς προς τους δορυφόρους τους περιεστώτας εις αυτόν, Στρέψατε και θανατώσατε τους ιερείς του Κυρίου· επειδή έχουσι και αυτοί την χείρα αυτών μετά του Δαβιδ, και επειδή εγνωρίσαν ότι αυτός έφευγε και δεν μοι απήγγειλαν τούτο. Δεν ηθέλησαν όμως οι δούλοι του βασιλέως να εκτεινώσι τας χείρας αυτών διά να πέσωσιν επί τους ιερείς του Κυρίου. **18** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Δωήκ, Στρέψον συ και πέσον επί τους ιερείς. Και έστρέψε Δωήκ ο Ιδουμαίος και έπεσον επί τους ιερείς, και εθανάτωσεν εκείνην την ημέραν ογδοήκοντα πέντε άνδρας φορούντας λινούν εφρόδ. **19** Και την Νωβ, την πόλιν των ιερέων, επάταξεν εν στόματι μαχαίρας, άνδρας και γυναίκας, παιδιά και βρέφη θηλάζοντα, και βόας και όνους και πρόβατα, εν στόματι μαχαίρας. **20** Διεσώθη δε εις εκ των υιών του Αχιμέλεχ υιού του Αχιτώβ, ονόματι Αβιάθαρ, και έφυγε κατόπιον του Δαβιδ. **21** Και απήγγειλεν ο Αβιάθαρ προς τον Δαβίδ, ότι εθανάτωσεν ο Σαούλ τους ιερείς του Κυρίου. **22** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αβιάθαρ, Ήξευρον εν εκείνη τη ημέρα, καθ' ην Δωήκ ο Ιδουμαίος ήτο εκεί, ότι ήθελε βεβαίως απαγγείλει προς τον Σαούλ· εγώ εσάτην αιτία του θανάτου πάντων των ανθρωπών του οίκου του πατρός σου· **23** κάθου μετ' εμού, μη φοβού· διότι ο ζητών την ζωήν μου ζητεί και την ζωήν σου· πλην συ θέλεις εισθαι μετ' εμού εν ασφαλεία.

23 Απήγγειλεν δε προς τον Δαβίδ, λέγοντες, Ιδού, οι Φιλισταίοι πολεμούν εν Κεειλά και διαρπάζουσι τα αλώνια. **2** Και ηρώτησεν ο Δαβίδ τον Κύριον, λέγων, Να υπάγω και να πατάξω τους Φιλισταίους τούτους; Και είπεν ο Κύριος προς τον Δαβίδ, Ύπαγε και πάταξον τους Φιλισταίους και σώσον την Κεειλά. **3** Και είπον οι άνδρες του Δαβιδ προς αυτόν, Ιδού, ημείς ενταθα εν τη Ιουδαία φορούμεθα πόσω δε μάλλον, εάν υπάγωμεν εις Κεειλά εναντίον των στρατευμάτων των Φιλισταίων; **4** Και ηρώτησε πάλιν ο Δαβίδ εκ δευτέρου τον Κύριον. Και απεκρίθη προς αυτόν ο Κύριος και είπε, Σηκώθητι, κατάβα εις Κεειλά· διότι θέλω παραδώσει τους Φιλισταίους εις την χείρα σου. **5** Τότε ήλθεν ο Δαβίδ και οι άνδρες αυτού εις Κεειλά, και επολέμησε προς τους Φιλισταίους και έλαβε τα κτήνη αυτών και επάταξεν αυτούς εν σφαγή μεγάλη. Και έσωσεν ο Δαβίδ τους κατοίκους της Κεειλά. **6** Ότε δε Αβιάθαρ ο υιός του Αχιμέλεχ έφυγε προς τον Δαβίδ εις Κεειλά, αυτός είχε καταθή με εφρόδ εν τη χειρί αυτού. **7** Και απγγέληθ η προς τον Σαούλ ότι ήλθεν ο Δαβίδ εις Κεειλά. Και είπεν ο Σαούλ, Ο Θεός παρέδωκεν αυτόν εις την χείρα μου· διότι απεκλείσθη, εισελθών εις πόλιν έχουσαν πύλας και μοχλούς. **8** Και συνεκάλεσεν ο Σαούλ πάντα τον λαόν εις πόλεμον, διά να καταθή εις Κεειλά,

να πολιορκήση τον Δαβίδ και τους άνδρας αυτού. **9** Και έμαθεν ο Δαβίδ ότι ο Σαούλ εμχανεύετο κακόν εναντίον αυτού· και είπε προς τον Αβιάθαρ τον ιερέα, Φέρε ενταύθα το εφοδόν. **10** Και είπεν ο Δαβίδ, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, μετά βεβαιότητα ήκουσεν ο δούλος σου ότι ο Σαούλ ζητεί να έλθω εις Κεειλά, διά να εξολοθρεύση την πόλιν εξ αιτίας μου· **11** θέλουσι με παραδώσει εις αυτούς οι άνδρες της Κεειλά; θέλει καταβή ο Σαούλ, καθώς ήκουσεν ο δούλος σου; Κύριε Θεέ του Ισραήλ, φανέρωσον, δέομαι, προς τον δούλον σου. Και είπεν ο Κύριος, θέλει καταβή. **12** Είπε πάλιν ο Δαβίδ, θέλουσι παραδώσει οι άνδρες της Κεειλά εμέ και τους άνδρας μου εις την χείρα του Σαούλ; Και είπεν ο Κύριος, θέλουσι παραδώσει. **13** Τότε ο Δαβίδ και οι άνδρες αυτού, έως εξακόσιοι, εσηκώθησαν και εξήλθον από Κεειλά και υπήγον όπου ηδύνατον. Και απηγγέλη προς τον Σαούλ, ότι διεσώθη ο Δαβίδ από Κεειλά· όθεν απέσχε του να εξέλθω. **14** Ο δε Δαβίδ εκάθησεν εν τη ερήμω, εν τόποις οχυροίς, και έμενον επί τινός όρους εν τη ερήμω Ζιφ. Και αυτόν εξήτει ο Σαούλ πάσας τας ημέρας· ο Θεός όμως δεν παρέδωκεν αυτόν εις την χείρα αυτού. **15** Και είδεν ο Δαβίδ ότι εξήλθεν ο Σαούλ διά να ζητή την ζωήν αυτού και ήτο ο Δαβίδ εν τη ερήμω Ζιφ, εντός του δάσους. **16** Τότε εσηκώθη Ιωνάθαν, ο υιός του Σαούλ, και υπήγε προς τον Δαβίδ εις το δάσος, και ενίσχυσε την χείρα αυτού εν τω Θεώ. **17** Και είπε προς αυτόν, Μη φοβού· διότι δεν θέλει σε ευρεί η χειρ Σαούλ του πατρός μου· και συ θέλεις βασιλεύσει επί τον Ισραήλ, και εγώ θέλω είσθαι δεύτερός σου· μάλιστα και Σαούλ ο πατήρ μου εξεύρει τούτο. **18** Και έκαμον αμφοτέροι συνήκηκον ενώπιον του Κυρίου· και εκάθητο ο Δαβίδ εντός του δάσους, ο δε Ιωνάθαν ανεχώρησεν εις τον οίκον αυτού. **19** Ανέβησαν δε οι Ζιφαιοί προς τον Σαούλ εις Γαβαά, λέγοντες, Δεν είναι κεκρυμμένος ο Δαβίδ εις ημάς εν οχυρώμασι εντός του δάσους, επί του βουνού Εχελά, του προς τα δεξιά Γεσιμών; **20** τώρα λοιπόν, βασιλεύ, κατάβα, καθ' όλην την επιθυμίαν της ψυχής σου εις του να καταβής· και ημών έργον θέλει είσθαι να παραδώσωμεν αυτόν εις την χείρα του βασιλέως. **21** Και είπεν ο Σαούλ, Ευλογημένοι οσις παρά Κυρίου, διότι ελάβετε συμπάθειαν προς εμέ· **22** υπάγετε λοιπόν, βεβαιώθητε ακριβέστερα και μάθετε και ιδέτε τον τόπον αυτού, που κρύπτεται, τις είδεν αυτόν εκεί· διότι μοι είπον ότι μηχανεύεται πανουργίας· **23** ιδέτε λοιπόν και μάθετε εν τίνι εκ πάντων των αποκρύφων τόπων είναι κεκρυμμένοι, και επιστρέψατε προς εμέ αφού βεβαιωθήτε· και θέλω υπάγει με σάς και εάν ήναι εν τη γη ταύτη, βεβαίως θέλω εξιχνιάσει αυτόν μεταξύ πασών των χιλιάδων του Ιούδα. **24** Και εσηκώθησαν και υπήγον εις Ζιφ προ του Σαούλ· ο Δαβίδ όμως και οι άνδρες αυτού ήσαν εν τη ερήμω Μαών, εν τη πεδιάδι κατά τα δεξιά του Γεσιμών. **25** Υπήγε δε ο Σαούλ και οι άνδρες αυτού να ζητήσωσιν αυτόν. Και απηγγέλη τούτο προς τον Δαβίδ· όθεν κατέβη εις την πέτραν και εκάθητο εν τη ερήμω Μαών. Και ακούσας ο Σαούλ, έτρεξε κατόπιν του Δαβίδ εις την έρημον Μαών. **26** Και ο μεν Σαούλ επορεύετο κατά τούτο το μέρος του όρους, ο δε Δαβίδ και οι άνδρες αυτού κατ' εκείνο το μέρος του όρους· και έσπευσεν ο Δαβίδ να φύγη από προσώπου του Σαούλ· πλην ο Σαούλ και οι άνδρες αυτού περιεκύκλωσαν τον Δαβίδ και τους άνδρας αυτού, διά να συλλάβωσιν αυτούς. **27** Ήλθε δε μηνυτής προς τον Σαούλ, λέγων, Σπεύσον και ελθέ, διότι οι Φιλισταίοι εφώρμησαν εις την γην. **28** Όθεν επέστρεψεν ο Σαούλ από του να διώκη κατόπιν του Δαβίδ, και υπήγεν εις συνάντησιν των Φιλισταίων· διά τούτο ωνόμασαν

εκείνον τον τόπον, Σελά-αμμαλεκώθ. **29** Ανέβη δε ο Δαβίδ εκείθεν και εκάθησεν εν οχυροίς τόποις της Εν-γαδδί.

24 Και αφού επέστρεψεν ο Σαούλ από όπισθεν των Φιλισταίων, ανήγγειλαν προς αυτόν, λέγοντες, Ιδού, ο Δαβίδ είναι εν τη ερήμω Εν-γαδδί. **2** Τότε έλαβεν ο Σαούλ τρεις χιλιάδας ανδρών, εκλεκτών από παντός του Ισραήλ, και υπήγε να ζητή τον Δαβίδ και τους άνδρας αυτού επί τους βράχους των αγρίων αιγών. **3** Και ήλθεν εις τας μάνδρας των προβάτων επί της οδοού, όπου ήτο σπήλαιον· και εισήλθεν ο Σαούλ διά να σκεπάση τους πόδας αυτού· ο δε Δαβίδ και οι άνδρες αυτού εκάθητο εις το ενδοτερον του σπηλαίου. **4** Και είπον οι άνδρες του Δαβίδ προς αυτόν, Ιδού, η ημέρα περί της οποίας ο Κύριος ελάλησε προς σε, λέγων, Ιδού, εγώ θέλω παραδώσει τον εχθρόν σου εις την χείρα σου, και θέλεις κάμει εις αυτόν όπως σοι φανή καλόν. Τότε εσηκώθη ο Δαβίδ και απέκοψε κρυφίως το κράσπεδον του επενδύματος του Σαούλ. **5** Και μετά ταύτα η καρδιά του Δαβίδ εκτύπησεν αυτόν, επειδή είχαν αποκοψί το κράσπεδον του Σαούλ. **6** Και είπε προς τους άνδρας αυτού, Μη γένοιτο εις εμέ παρά Κυρίου να κάμω το πράγμα τούτο εις τον κύριόν μου, τον κεχρισμένον του Κυρίου, να επιβάλω την χείρα μου επ' αυτόν· διότι είναι κεχρισμένος του Κυρίου. **7** Και εμπόδισεν ο Δαβίδ τους άνδρας αυτού διά των λόγων τούτων· και δεν αφήκεν αυτούς να σηκωθώσι κατά του Σαούλ. Σηκωθείς δε ο Σαούλ εκ του σπηλαίου, υπήγεν εις την οδόν αυτού. **8** Και μετά ταύτα σηκωθείς ο Δαβίδ εξήλθεν εκ του σπηλαίου και εβόησεν όπισθεν του Σαούλ, λέγων, Κύριε μου βασιλεύ. Και ότε έβλεψεν ο Σαούλ πίσω αυτού, ο Δαβίδ έκυψε με το πρόσωπον εις την γην και προσεκύνησεν αυτόν. **9** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Σαούλ, Διά τι ακούεις τους λόγους ανθρωπων λεγόντων, Ιδού, ο Δαβίδ ζητεί το κακόν σου; **10** Ιδού, εν τη ημέρα ταύτη είδον οι οφθαλμοί σου τίνι τρόπω σε παρέδωκεν ο Κύριος εις την χείρα μου σήμερα, εν τω σπηλαίω· και είπον τινές να σε θανατώσω· πλην ο οφθαλμός μου σε εφείσθη· και είπα, Δεν θέλω επιβάλει την χείρα μου κατά του κυρίου μου· διότι είναι κεχρισμένος του Κυρίου. **11** Ιδέ προσέτι, πάτερ μου, ιδέ μάλιστα το κράσπεδον του επενδύματός σου εν τη χειρί μου· επειδή, εκ του ότι απέκοψα το κράσπεδον του επενδύματός σου και δεν σε εθανάτωσα, γνώρισον και ιδέ ότι δεν είναι καμία ουδέ παράβασις εν τη χειρί μου και δεν ημάρτησα εναντίον σου· συ όμως θηρεύεις την ζωήν μου διά να αφαιρέσης αυτήν. **12** Ας κρίνη ο Κύριος μεταξύ εμού και σου, και ας με εκδικήση ο Κύριος από σου· η χειρ μου όμως δεν θέλει είσθαι επί σέ· **13** καθώς λέγει η παροιμία των αρχαίων, Εξ ανόμων εξέρχεται ανομία· όθεν η χειρ μου δεν θέλει είσθαι επί σε. **14** Οπίσω τίνος εξήλθεν ο βασιλεύς του Ισραήλ; οπίω τίνος τρέχεις συ; οπίω κυνός νενεκρωμένου, οπίω ενός ψύλλου. **15** Ο Κύριος λοιπόν ας ήναι δικαστής και ας κρίνη μεταξύ εμού και σου· και ας ίδη, και ας δικάση την δικήν μου και ας με ελευθερώση εκ της χειρός σου. **16** Και αφού ετελείωσεν ο Δαβίδ λαλών τους λόγους τούτους προς τον Σαούλ, είπεν ο Σαούλ, Η φωνή σου είναι αυτή, τέκνον μου Δαβίδ; Και ύψωσεν ο Σαούλ την φωνήν αυτού και έκλαυσε. **17** Και είπε προς τον Δαβίδ, Συ είσαι δικαιοτέρος εμού· διότι συ ανταπέδωκας εις εμέ καλόν, εγώ δε ανταπέδωκα εις σε κακόν. **18** Και συ έδειξας σήμερα με πόσην αγαθότητα εφέρθεις προς εμέ· διότι ενώ με απέκλεισεν ο Κύριος εις τας χείρας σου, συ δεν με εθανάτωσας. **19** Και τις, ευρών τον εχθρόν αυτού, ήθελεν αφήσει αυτόν να υπάγη την οδόν αυτού αβλαβώς; ο Κύριος λοιπόν να σοι ανταποδώση καλόν, δι' εκείνο το οποίον έκαμες εις εμέ σήμερα. **20** Και

τώρα, ιδού, γνωρίζω ότι βεβαίως θέλεις βασιλεύσει, και η βασιλεία του Ισραήλ θέλει στερεωθή εν τη χειρί σου. **21** Τώρα λοιπόν όμοσόν μοι εις τον Κύριον, ότι δεν θέλεις εξολοθρεύσει το σπέρμα μου μετ' εμέ, και έτι δεν θέλεις αφανίσει το όνομά μου εκ του οίκου του πατρός μου. **22** Και ώμωσεν ο Δαβίδ προς τον Σαούλ. Και ανεχώρησεν ο Σαούλ εις τον οίκον αυτού· ο δε Δαβίδ και οι άνδρες αυτού ανέβησαν εις το οχυρώμα.

25 Απέθανε δε ο Σαμουήλ· και συνήχθησαν πας ο Ισραήλ και έκλαυσαν αυτόν, και ενεταφίασαν αυτόν εν τω οίκω αυτού εν Ραμά. Και εσηκώθη ο Δαβίδ και κατέβη εις την έρημον Φαράν. **2** Ήτο δε άνθρωπος τις εν Μαών, τον οποίου τα κτήματα ήσαν εν τω Καρμήλω, και ο άνθρωπος ήτο μέγας σφόδρα και είχε τρισχίλια πρόβατα και χιλίας αίγας· και εκούρευε τα πρόβατα αυτού εν τω Καρμήλω. **3** Το δε όνομα του ανθρώπου ήτο Νάβαλ· και το όνομα της γυναίκός αυτού Αβιγαία· και η μεν γυνή ήτο καλή εις την σύνεσιν και ώραία την όψιν· ο άνθρωπος όμως σκληρός, και κακός εις τας πράξεις αυτού· ήτο δε εκ της γενεάς του Χάλεβ. **4** Και ήκουσεν ο Δαβίδ εν τη ερήμω, ότι ο Νάβαλ εκούρευε τα πρόβατα αυτού. **5** Και απέστειλεν ο Δαβίδ δέκα νέους, και ειπεν ο Δαβίδ προς τους νέους, Ανάβητε εις τον Κάρμηλον και υπάγετε προς τον Νάβαλ και χαιρετήσατε αυτόν εξ ονόματός μου. **6** Και θέλετε ειπέι, Να ήσαι πολυχρόνιος ειρήνη και εις σε, ειρήνη και εις τον οίκόν σου, ειρήνη και εις πάντα όσα έχεις· **7** και τώρα ήκουσα ότι έχεις κουρευτάς ιδού, τους ποιμένας σου, οίτινες ήσαν μεθ' ημών, δεν εβλάψαμεν αυτούς, ουδέ έχάθη τι εις αυτούς, καθ' όλον τον καιρόν καθ' ον ήσαν εν τω Καρμήλω· **8** ερώτησεν τους νέους σου, και θέλωσι σοι ειπέι· ας εύρωσι λοιπόν οι νέοι ούτοι χάριν εις τους οφθαλμούς σου· διότι εις ημέραν καλήν ήλθομεν·δος, παρακαλούμεν, ό,τι έλθη εις την χείρα σου προς τους δούλους σου και προς τον υιόν σου τον Δαβίδ. **9** Και ελθόντες οι νέοι του Δαβίδ ελάλησαν προς τον Νάβαλ κατά πάντας τους λόγους τούτους εν ονόματι του Δαβίδ, και έπαυσαν. **10** ΑΛΛ' ο Νάβαλ απεκήρηθι προς τους δούλους του Δαβίδ και ειπέ, Τις είναι ο Δαβίδ; και τις ο υιός του Ιεσσαί; πολλοί είναι την σήμερον οι δούλοι, οίτινες αποσκιρτώσιν έκαστος από του κυρίου αυτού· **11** θέλω λάβει λοιπόν τον άρτον μου και το ύδωρ μου και το σφακτόν μου, το οποίον έσφαξα διά τους κουρευτάς μου, και δώσει εις ανθρώπους τους οποίους δεν γνωρίζω πόθεν είναι; **12** Και εστράφησαν οι νέοι του Δαβίδ εις την οδόν αυτών και ανεχώρησαν και ελθόντες απήγγειλαν προς αυτόν πάντας τους λόγους τούτους. **13** Και ειπεν ο Δαβίδ προς τους άνδρας αυτού, Ζώσθητε έκαστος την ρομφαίαν αυτού. Και εζώσθησαν έκαστος την ρομφαίαν αυτού και ο Δαβίδ όμοιος εζώσθη την ρομφαίαν αυτού· και ανέβησαν κατόπιν του Δαβίδ έως τετρακόσιοι άνδρες· διακόσιοι δε έμειναν πλησίον της αποσκευής. **14** Εις δε εκ των νέων απήγγειλε προς την Αβιγαίαν, την γυναίκα του Νάβαλ, λέγων, Ιδού, ο Δαβίδ απέστειλε μηνυτάς εκ της ερήμου διά να χαιρετήση τον κύριον ημών, και εκείνος απεδίωξεν αυτούς· **15** οι άνδρες όμως εστάθησαν πολύ καλοί προς ημάς και δεν εβλάφθημεν ουδέ έχάσαμεν ουδέν, όσον καιρόν συνανεστράφημεν μετ' αυτών, ότε ήμεθα εν τοις αγροίς· **16** ήσαν ως τείχος περίξ ημών και νύκτα και ημέραν, καθ' όλον τον καιρόν καθ' ον ήμεθα μετ' αυτών βόσκοντες τα πρόβατα· **17** τώρα λοιπόν, γνώρισον και ιδέ τι θέλεις κάμει σύ· διότι κακόν απεφασίσθη κατά του κυρίου ημών, και κατά παντός του οίκου αυτού· επειδή είναι άνθρωπος δύστροπος, ώστε ουδεις δύναται να ομιλήση προς αυτόν. **18** Τότε έσπευσεν η Αβιγαία, και έλαβε διακοσίους άρτους, και

δύο αγγεία οίνου, και πέντε πρόβατα ητοιμασμένα, και πέντε μέτρα σίτου περφυραγισμένου, και εκατόν δέσμας σταφίδος, και διακοσίας πήττας σύκων, και έθεσεν αυτά επί όνων. **19** Και ειπέ προς τους νέους αυτής, Προπορεύεσθε έμπροσθέν μου· ιδού, εγώ έρχομαι κατόπιν σας προς τον Νάβαλ· όμως τον άνδρα αυτής δεν εφανέρωσεν τούτο. **20** Και καθώς αυτή, καθημένη επί του όνου, κατέβαινεν υπό την σκέπην του όρους, ιδού, ο Δαβίδ και οι άνδρες αυτού κατέβαινον προς αυτήν· και συνήτησεν αυτούς. **21** Είχε δε επειέ ο Δαβίδ, Ματαιίως τώντι εφύλαξα πάντα όσα είχαν ούτος εν τη ερήμω, και δεν έχάθη ουδέν εκ πάντων των κτημάτων αυτού· και ανταπέδωκεν εις εμέ κακόν αντί καλού· **22** ούτω να κάμη ο Θεός εις τους εχθρούς του Δαβίδ και ούτω να προσέθη, εάν έως το πρωί αφήσω εκ πάντων των πραγμάτων αυτού ουρούντα εις τοίχον. **23** Και καθώς ειδεν η Αβιγαία τον Δαβίδ, έσπευσε και κατέβη από του όνου και έπεσεν ενώπιον του Δαβίδ κατά πρόσωπον και προσεκύνησεν έως εδάφους. **24** Και προσέπεσεν εις τους πόδας αυτού και ειπεν, Επ' εμέ, επ' εμέ, κύριέ μου, ας ήναι αυτή η αδικία· και ας λάληση, παρακαλώ, η δούλη σου εις τα ώτα σου, και άκουσον τους λόγους της δούλης σου. **25** Ας μη δώση ο κύριός μου, παρακαλώ, ουδεμίαν προσοχήν εις τούτον τον δύστροπον άνθρωπον, τον Νάβαλ· διότι κατά το όνομα αυτού, τοιούτος είναι· Νάβαλ το όνομα αυτού, και αφροσύνη μετ' αυτού· εγώ δε η δούλη σου δεν ειδον τους νέους του κυρίου μου, τους οποίους απέστειλας. **26** Τώρα λοιπόν, κύριε μου, ζη Κύριός μου και ζη η ψυχή σου, ο Κύριος βεβαίως σε εκράτησεν από του να εμβής εις αίμα και να εκδικηθής διά της χειρός σου· τώρα δε οι εχθροί σου και οι ζητούντες κακόν εις τον κύριόν μου, ας ήναι ως ο Νάβαλ. **27** Και τώρα αυτή η προσφορά, την οποίαν η δούλη σου έφερε προς τον κύριόν μου, ας δοθι εις τους νέους τους ακολουθούντας τον κύριόν μου. **28** Συγχώρησον, παρακαλώ, αμαρτημα της δούλης σου· διότι ο Κύριος θέλει βεβαίως κάμει εις τον κύριόν μου οίκον ασφαλή, επειδή μάχεται ο κύριός μου τας μάχας του Κυρίου, και κακία δεν ευρέθη εν σοι πώποτε. **29** Αν και εσηκώθη άνθρωπος καταδικών σε και ζητών την ψυχήν σου, η ψυχή όμως του κυρίου μου θέλει είσθαι δεδεμένη εις τον δεσμόν της ζωής πλησίον Κυρίου του Θεού σου· τας δε ψυχάς των εχθρών σου, ταύτας θέλει εκσφενδονίσει εκ μέσου της σφενδόνης. **30** Και όταν κάμη ο Κύριος εις τον κύριόν μου κατά πάντα τα αγαθά τα οποία ελάλησε περί σου, και σε καταστήση κυβερνητήν επί τον Ισραήλ, **31** δεν θέλει είσθαι τούτο σκάνδαλον εις σε ουδέ πρόσκομα καρδιάς εις τον κύριόν μου, ή ότι έχυσας αίμα αναίτιον, ή ότι ο κύριός μου εξεδίκησεν αυτός εαυτόν· πλην όταν ο Κύριος αγαθοποιήση τον κύριόν μου, τότε ενθυμήθητι την δούλην σου. **32** Και ειπεν ο Δαβίδ προς την Αβιγαίαν, Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, όστις σε απέστειλε την ημέραν ταύτην εις συνάντησίν μου· **33** και ευλογημένη η βουλή σου και ευλογημένη συ, ήτις με εφύλαξας την ημέραν ταύτην από του να εμβώ εις αίματα και να εκδικηθώ διά της χειρός μου· **34** διότι αληθώς, ζη Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, όστις με εμπόδισεν από του να σε κακοποιήσω, εάν δεν ήθελες σπεύσει να έλθης εις συνάντησίν μου, δεν ήθελε μείνει εις τον Νάβαλ έως της αυγής ουρών εις τοίχον. **35** Και έλαβεν ο Δαβίδ εκ της χειρός αυτής τα όσα έφερε προς αυτόν· και ειπέ προς αυτήν, Ανάβα προς τον οίκόν σου εν ειρήνη· βλέπε, εισήκουσα της φωνής σου και ετίμησα το πρόσωπόν σου. **36** Και ήλθεν η Αβιγαία προς τον Νάβαλ· και ιδού, είχε συμπόσιον εν τω οίκω αυτού, ως συμπόσιον βασιλέως· και η καρδιά του Νάβαλ ήτο εύθυμος εν αυτώ, και

ήτο εις άκρον μεθυμένος· όθεν δεν απήγγειλε προς αυτόν ουδέν, μικρόν μέγα, έως της αυγής. **37** Το πρωί όμως, αφού ο Νάβαλ εξεμέθυσεν, εφανερώσεν προς αυτόν η γυνή αυτού τα πράγματα ταύτα· και ενεκρώθη η καρδιά αυτού εντός αυτού και έγεινεν ως λίθος. **38** Και μετά δέκα ημέρας περίπου επάταξεν ο Κύριος τον Νάβαλ, και απέθανε. **39** Και ότε ήκουσεν ο Δαβίδ ότι απέθανεν ο Νάβαλ, είπεν, Ευλογητός Κύριος, όστις έκρινε την κρίσιν μο περί του ονειδιμού μου του γενομένου παρά του Νάβαλ, και ημπόδισε τον δούλον αυτού από κακού· και την κακίαν του Νάβαλ έστρεψεν ο Κύριος κατά της κεφαλής αυτού. Και απέστειλεν ο Δαβίδ και ελάλησε προς την Αβιγαίαν, διά να λάβη αυτήν γυναικα εις εαυτών. **40** Και ελθόντες οι δούλοι του Δαβίδ προς την Αβιγαίαν εις τον Κάρμηλον, ελάλησαν προς αυτήν, λέγοντες, Ο Δαβίδ απέστειλεν ημάς προς σε, διά να σε λάβη γυναικα εις εαυτόν. **41** Και εσηκώθη και προσεκύνησε κατά πρόσωπον έως εδάφους και είπεν, Ιδού, ας ήναι η δούλη σου θεράπεινα διά να πλήνυ τους πόδας των δούλων του κυρίου μου. **42** Και έσπευσεν η Αβιγαία και εσηκώθη και ανέβη επί του όνου, μετά πέντε κορασίων αυτής ακολουθούντων οπίσω αυτής και υπήγε κατόπιν των απεσταλμένων του Δαβίδ και έγεινε γυνή αυτού. **43** Έλαβεν ο Δαβίδ και την Αχινοάμ από Ιεραέλ· και ήσαν αμφότεραι γυναικες αυτού. **44** Ο δε Σαούλ είχε δώσει Μιχάλ, την θυγατέρα αυτού, την γυναικα του Δαβίδ, εις τον Φαλτί τον υιόν του Λαείς, τον από Γαλλείμ.

26 Ήλθον δε οι Τριφαιίοι προς τον Σαούλ εις Γαβαά, λέγοντες, Δεν κρύπτεται ο Δαβίδ εν τω βουνού Εχελά απέναντι Γεσιμών; **2** Και εσηκώθη ο Σαούλ και κατέβη εις την έρημον Ζιφ, έχων μεθ' εαυτού τρεις χιλιάδας ανδρών εκλεκτών εκ του Ισραήλ, διά να ζητή τον Δαβίδ εν τη ερήμω Ζιφ. **3** Και εστρατοπέδευσεν ο Σαούλ επί του βουνού Εχελά, του απέναντι Γεσιμών, πλησίον της οδού. Ο δε Δαβίδ εκάθητο εν τη ερήμω και είδεν ότι ο Σαούλ ήρχετο κατόπιν αυτού εις την έρημον. **4** Όθεν απέστειλεν ο Δαβίδ κατακόπους και έμαθεν ότι ο Σαούλ ήλθε τώνοντι. **5** Και σηκωθείς ο Δαβίδ ήλθεν εις τον τόπον όπου ο Σαούλ είχε στρατοπεδεύσει· και παρετήρησεν ο Δαβίδ τον τόπον όπου εκοιμάτο ο Σαούλ, και Αβενήρ ο υιός του Νηρ, ο αρχιστράτηγος αυτού· εκοιμάτο δε ο Σαούλ εντός του περιβόλου, και ο λαός ήτο εστρατοπεδευμένος κύκλω αυτού. **6** Τότε ελάλησεν ο Δαβίδ και είπε προς τον Αχιμέλεχ τον Χετταίον και προς τον Αβισαί τον υιόν της Σερουΐας, αδελφόν του Ιωάβ, λέγων, Τις θέλει καταβή μετ' εμού προς τον Σαούλ εις το στρατόπεδον; Και είπεν ο Αβισαί, Εγώ θέλω καταβή μετά σου. **7** Ήλθον λοιπόν ο Δαβίδ και ο Αβισαί διά νυκτός προς τον λαόν· και ιδού, ο Σαούλ έκειτο κοιμώμενος εντός του περιβόλου, και το δόρυ αυτού εμπειπηγμένον εις την γην προς την κεφαλήν αυτού· ο δε Αβενήρ και ο λαός εκοιμώντο κύκλω αυτού. **8** Τότε είπεν ο Αβισαί προς τον Δαβίδ, Ο Θεός απέκλεισε σήμερα εις την χείρα σου τον εχθρόν σου· τώρα λοιπόν ας πατάξω αυτόν διά του δόρατος έως της γης διά μιάς και δεν θέλω δευτερώσει επ' αυτόν. **9** Αλλ· ο Δαβίδ είπε προς τον Αβισαί, Μη θανατώσης αυτόν· διότι τις επιβαλών την χείρα αυτού επί τον κερχρισμένον του Κυρίου θέλει είσθαι αθώος; **10** Είπε μάλιστα ο Δαβίδ, Ζη Κύριος, ο Κύριος θέλει πατάξει αυτόν· ή η ημέρα αυτού θέλει ελθεί, και θέλει αποθάνει· θέλει καταβή εις πόλεμον και θανατωθή· **11** μη γένοιτο εις μέ παρά Κυρίου, να επιβάλω την χείρα μου επί τον κερχρισμένον του Κυρίου· λάβε όμως τώρα, παρακαλώ, το δόρυ το προς την κεφαλήν αυτού και το αγγείον του ύδατος, και ας αναχωρήσωμεν. **12** Έλαβε λοιπόν ο Δαβίδ το δόρυ και το αγγείον του ύδατος

από πλησίον της κεφαλής του Σαούλ· και ανεχώρησαν, και ουδείς είδε και ουδείς ενόησε και ουδείς εξύπηνησε· διότι πάντες εκοιμώντο, επειδή βαθύς ύπνος παρά Κυρίου έπεσεν επ' αυτούς. **13** Τότε διέβη ο Δαβίδ εις το πέραν και εστάθη επί της κορυφής του όρους μακρόθεν· ήτο δε πολύ απόστασις μεταξύ αυτών. **14** Και εβόησεν ο Δαβίδ προς τον λαόν και προς τον Αβενήρ τον υιόν του Νηρ, λέγων, Δεν αποκρίνεσαι, Αβενήρ; Και απεκρίθη ο Αβενήρ και είπε, Τις είσαι συ, όστις βοάς προς τον βασιλέα; **15** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αβενήρ, Δεν είσαι ανήρ συ; και τις όμοίος σου μεταξύ του Ισραήλ; διά τι λοιπόν δεν φυλάτεις τον κύριόν σου τον βασιλέα; διότι εισήλθε τις εκ του λαού διά να θανατώση τον βασιλέα τον κύριόν σου. **16** Δεν είναι καλόν το πράγμα τούτο, το οποίον έπραξας· Ζη Κύριος, σεις είσθε άξιοι θανάτου, επειδή δε εφυλάξατε τον κύριόν σας, τον κερχρισμένον του Κυρίου. Και τώρα, ιδέτε που είναι το δόρυ του βασιλέως και το αγγείον του ύδατος το προς την κεφαλήν αυτού. **17** Και εγνώρισεν ο Σαούλ την φωνήν του Δαβίδ και είπεν, Η φωνή σου είναι, τέκνον μου Δαβίδ; Και ο Δαβίδ είπεν, Η φωνή μου, κυρίε μου βασιλεύ. **18** Και είπε, Διά τι ο κύριός μου καταδώκει ούτως οπίσω του δούλου αυτού; διότι τι έπραξα; ή τι κακόν είναι εν τη χειρί μου; **19** τώρα λοιπόν ας ακούση, παρακαλώ, ο κύριός μου ο βασιλεύς τους λόγους του δούλου αυτού· εάν ο Κύριος σε διήγειρην εναντίον μου, ας δεχθή θυσίαν· αλλ' εάν υιοί ανθρωπών, ούτοι ας ήναι επικατάρατοι ενώπιον του Κυρίου· διότι με εξέβαλον την σήμερον από του να κατοικώ εν τη κληρονομία του Κυρίου, λέγοντες, Ύπαγε, λάτρευε άλλους Θεούς· **20** τώρα λοιπόν, ας μη πέση το αίμα μου εις την γην ενώπιον του Κυρίου· διότι εξήλθεν ο βασιλεύς του Ισραήλ να ζητήση ένα φύλλον, ως όταν καταδώκει τις πέρδικα εις τα όρη. **21** Και είπεν ο Σαούλ, Ημάρτησα· επιστρέψον, τέκνον μου Δαβίδ· διότι δεν θέλω σε κακοποιήσει πλέον, επειδή η ψυχή μου εστάθη σήμερα πολύτιμος εις τους οφθαλμούς σου· ιδού, έπραξα αφρόνως και επλανήθην σφόδρα. **22** Και απεκρίθη ο Δαβίδ και είπεν, Ιδού, το δόρυ του βασιλέως και ας καταβή εις εκ των νέων και ας λάβη αυτό. **23** ο δε Κύριος ας αποδώσει εις έκαστον κατά την δικαιοσύνην αυτού και κατά την πίστιν αυτού· διότι σε παρέδωκεν ο Κύριος σήμερα εις την χείρα μου, πλην εγώ δεν ηθέλησα να επιβάλω την χείρα μου επί τον κερχρισμένον του Κυρίου. **24** Ιδού λοιπόν, καθώς η ζωή σου εστάθη σήμερα πολύτιμος εις τους οφθαλμούς μου, ούτως η ζωή μου ας σταθί πολύτιμος εις τους οφθαλμούς του Κυρίου, και ας με ελευθερώσει εκ πασών των θλίψεών. **25** Τότε είπεν ο Σαούλ προς τον Δαβίδ, Ευλογημένος να ήσαι, τέκνον μου Δαβίδ· βεβαίως θέλεις κατορθώσει μεγάλα και θέλεις βεβαίως υπερισχύσει. Και ο μεν Δαβίδ απήλθεν εις την οδόν αυτού, ο δε Σαούλ επέστρεψεν εις τον τόπον αυτού.

27 Είπε δε ο Δαβίδ εν τη καρδιά αυτού, Θέλω βεβαίως απολεσθή μίαν ημέραν διά χειρός του Σαούλ· δεν είναι τι καλήτερον δι' εμέ, παρά να διασωθώ ταχέως εις την γην των Φιλισταίων· τότε απ' εμού ο Σαούλ απελπισθείς, θέλει παραιτηθή από του να με ζητή πλέον εις πάντα τα όρια του Ισραήλ· ούτω θέλω σωθί εκ της χειρός αυτού. **2** Και εσηκώθη ο Δαβίδ και διέβη, αυτός και οι εξακόσιοι άνδρες οι μετ' αυτού, προς τον Αγκούς υιόν του Μαώχ, βασιλέα της Γαθ. **3** Και εκάθησεν ο Δαβίδ μετά του Αγκούς εν Γαθ, αυτός και οι άνδρες αυτού, έκαστος μετά της οικογενείας αυτού, και ο Δαβίδ μετά των δύο γυναικών αυτού, Αχινοάμ της Ιεραηλιτίδος και Αβιγαίας της Καρμηλιτίδος γυναικός του Νάβαλ. **4** Ανηγέληθε δε προς τον Σαούλ ότι έφυγεν ο Δαβίδ εις Γαθ. όθεν δεν εξήτησε

πλέον αυτόν. **5** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αγκούς, Εάν εύρηκα τώρα χάριν εις τους οφθαλμούς σου, ας μοι δοθή τόπος εις τινά των πόλεων της εξοχής, διά να καθήσω εκεί· διότι πως να κάθηται ο δούλος σου μετά σου εν τη βασιλευούση πόλει; **6** Και έδωκεν εις αυτόν ο Αγκούς την Σικλάγ κατ' εκείνην την ημέραν· διά τούτο η Σικλάγ έμεινεν εις τους βασιλείς του Ιούδα μέχρι της σήμερον. **7** Ο δε αριθμός των ημερών, τας οποίας ο Δαβίδ εκάθησεν εν τη γη των Φιλισταιών, έγεινεν εν έτος και τέσσαρες μήνες. **8** Ανέβαινε δε ο Δαβίδ και οι άνδρες αυτού και έκαμνον εισδρομάς εις τους Γεσσουρίτας και Γεζραίους και Αμαληκίτας· διότι ούτοι ήσαν εκ παλαιού οι κάτοικοι της γης, κατά την είσοδον Σούρ και έως της γης Αιγύπτου. **9** Και εκτύπα ο Δαβίδ την γην και δεν άφινε ζώντα ούτε άνδρα ούτε γυναίκα· και ελάμβανε πρόβατα και βόας και όνους και καμήλους και ενδύματα· και επιστρέφωον ήρχετο προς τον Αγκούς. **10** Και έλεγεν ο Αγκούς προς τον Δαβίδ, που εκάμετε εισδρομήν σήμερον; Και απεκρίνετο ο Δαβίδ, προς το μεσημβρινόν του Ιούδα και προς το μεσημβρινόν των Ιεραμελιτών και προς το μεσημβρινόν των Κεναίων. **11** Και ούτε άνδρα ούτε γυναίκα δεν άφινε ζώντα ο Δαβίδ, διά να φέρη είδησιν εις Γαθ, λέγων, Μήποτε αναγγελίωσιν εναντίον ημών, λέγοντες, Ούτω κάμνει ο Δαβίδ και τοιοούτος είναι ο τρόπος αυτού, καθ' όλας τας ημέρας όσας κάθεται εν τη γη των Φιλισταιών. **12** Και έπίστευεν ο Αγκούς τον Δαβίδ, λέγων, Αυτός έκαμεν εαυτόν διόλου μισητόν εις τον λαόν αυτού τον Ισραήλ· διά τούτο θέλει είσθαι δούλος εις εμέ πάντοτε.

28 Κατ' εκείνας δε τας ημέρας συνήθρισαν οι Φιλισταίοι τα στρατεύματα αυτών προς εκστρατείαν, διά να πολεμήσωσι μετά του Ισραήλ. Και είπεν ο Αγκούς προς τον Δαβίδ, Έξευρε μετά βεβαιότητος ότι θέλεις εξέλθει μετ' εμού εις τον πόλεμον, συ και οι άνδρες σου. **2** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αγκούς, Θέλεις βεβαίως γνωρίσει τι θέλει κάμει ο δούλος σου. Και είπεν ο Αγκούς προς τον Δαβίδ, Διά τούτο θέλω σε κάμει αρχισωματοφύλακά μου διαπαντός. **3** Απέθανε δε ο Σαμουήλ, και πας ο Ισραήλ εθρήνησεν αυτόν και ενεταφίασεν αυτόν εν Ραμά τη πόλει αυτού. Και εξέβαλεν ο Σαούλ εκ του τόπου τους έχοντας πνεύμα μαντείας και τους μάγους. **4** Συνηθροίσθησαν λοιπόν οι Φιλισταίοι και ήλθον και εστρατοπέδευσαν εν Σουνήμ· και συνήθρισεν ο Σαούλ πάντα τον Ισραήλ, και εστρατοπέδευσαν εν Γελβούε. **5** Και ότε είδεν ο Σαούλ το στρατόπεδον των Φιλισταιών, φοβήθη, και ετρομάξεν η καρδιά αυτού σφόδρα. **6** Και ηρώτησεν ο Σαούλ τον Κύριον· αλλ' ο Κύριος δεν απεκρίθη προς αυτόν ούτε δι' ενυπνίων ούτε διά του Ουριμί ούτε διά προφητών. **7** Τότε είπεν ο Σαούλ προς τους δούλους αυτού, Ζητήσατέ μοι γυναίκα έχουσαν πνεύμα μαντείας, διά να υπάγω προς αυτήν και να ερωτήσω αυτήν. Και οι δούλοι αυτού είπον προς αυτόν, Ιδού, είναι εν Εν-δωρ γυνή τις έχουσα πνεύμα μαντείας. **8** Και μετεσχηματίσθη ο Σαούλ και ενεδύθη άλλα ιμάτια, και υπήγεν αυτός και δύο άνδρες μετ' αυτού και ήλθον προς την γυναίκα διά νυκτός· και είπε, Μάντευσον, παρακαλώ, εις εμέ διά του πνεύματος της μαντείας και αναβίβασόν μοι όντινα σοι είπω. **9** Και είπεν η γυνή προς αυτόν, Ιδού, συ εξεύρεις όσα έκαμεν ο Σαούλ, τίνι τρόπω εξωλόθρευσε τους έχοντας πνεύμα μαντείας και τους μάγους εκ του τόπου· διά τι λοιπόν συ παγιδεύεις την ζωήν μου, διά να με θανατώσῃ; **10** Και ώμως προς αυτήν ο Σαούλ ήλθον τον Κύριον, λέγων, Ως Κύριος, δεν θελεί σε συμβή ουδέν κακόν διά τούτο. **11** Τότε είπεν η γυνή, Τίνα να σοι αναβιβάσω; Και είπε, τον Σαμουήλ αναβιβάσόν μοι. **12** Και ότε

είδεν γυνή τον Σαμουήλ, εβόησε μετά φωνής μεγάλης· και είπεν η γυνή προς τον Σαούλ, λέγουσα, Διά τι με ηπάτησας; και συ είσαι ο Σαούλ. **13** Και είπε προς αυτήν ο βασιλεύς, Μη φοβού· τι είδες λοιπόν; Και είπεν η γυνή προς τον Σαούλ, Θεούς είδον αναβαίνοντας εκ της γης. **14** Και είπε προς αυτήν, Τις είναι η μορφή αυτού; Η δε είπε, Γέρων τις αναβαίνει και είναι περιτετυλιγμένος με έπνδυμα. Και εγνωρίσεν ο Σαούλ ότι ήτο ο Σαμουήλ, και έκνυσε κατά πρόσωπον εις την γην και προσεκύνησε. **15** Και είπεν ο Σαμουήλ προς τον Σαούλ, Διά τι με παρηνώχλησας, ώστε να με κάμης να αναβώ; Και απεκρίθη ο Σαούλ, Ευρίσκομαι εν μεγάλη αμηχανία· διότι οι Φιλισταίοι πολεμούν εναντίον μου, και ο Θεός απεμακρύνθη απ' εμού και δεν μοι αποκρίνεται πλέον ούτε διά προφητών ούτε δι' ενυπνίων· διά τούτο σε εκάλεσα διά να φανερώσης εις εμέ τι να κάμω. **16** Τότε είπεν ο Σαμουήλ, Διά τι λοιπόν ερωτάς εμέ, αφού ο Κύριος απεμακρύνθη από σου και έγεινεν εχθρός σου; **17** Ο Κύριος βεβαίως έκαμεν εις εαυτόν ως ελάλησε δι' εμού· διότι εξέσχισεν ο Κύριος την βασιλείαν εκ της χείρής σου και έδωκεν αυτήν εις τον πλησίον σου, τον Δαβίδ· **18** επειδή δεν υπήκουσας εις την φωνήν του Κυρίου, ουδέ εξετέλεσας τον μέγαν θυμόν αυτού κατά του Αμαλήκ, διά τούτο ο Κύριος έκαμεν εις σε το πράγμα τούτο την ημέραν ταύτην· **19** και θελεί παραδώσει ο Κύριος και τον Ισραήλ μετά σου εις την χείρα των Φιλισταιών· και αύριον συ και οι υιοί σου θέλετε είσθαι μετ' εμού και το στρατόπεδον του Ισραήλ θέλει παραδώσει ο Κύριος εις την χείρα των Φιλισταιών. **20** Τότε έπεσεν ο Σαούλ ευθύς όλος εξηπλωμένος κατά γής· διότι κατετρόμαξεν εκ των λόγων του Σαμουήλ· και δύναμις δεν ήτο εν αυτώ, επειδή δεν είχε φάγει άρτον όλην την ημέραν και όλην την νύκτα. **21** Και ήλθεν η γυνή προς τον Σαούλ και είδεν ότι ήτο σφοδρά τεταραγμένος, και είπε προς αυτόν, Ιδού, η δούλη σου υπήκουσεν εις την φωνήν σου, και έβαλον την ζωήν μου εις την χείρα μου και υπετάχθην εις τους λόγους σου, τους οποίους ελάλησας προς εμέ· **22** τώρα λοιπόν, άκουσον και συ, παρακαλώ, την φωνήν της δούλης σου, και ως βάλλω ολίγον άρτον έμπροσθεν σου· και φάγε, διά να λάβης δύναμιν, επειδή ύπάγεις εις οδοιπορίαν. **23** Πλην δεν ήθελε, λέγων, Δεν θέλω φάγει· οι δούλοι όμως αυτού μετά της γυναίκός εβιάζον αυτόν, και εισήκουσεν εις την φωνήν αυτών· και σηκωθείς από της γης, εκάθησεν επί της κλίνης. **24** Είχε δε η γυνή παχύ δαμάλιον εν τη οικία· και έσπευσε και έσφαξε αυτό· και λαβούσα άλευρον, εξύμωσε και έψησεν άζυμα εξ αυτού. **25** Και έφερον έμπροσθεν του Σαούλ και έμπροσθεν των δούλων αυτού· και έφαγον. Και εσηκώθησαν και ανεχώρησαν την νύκτα εκείνην.

29 Συνήθρισαν δε οι Φιλισταίοι πάντα τα στρατεύματα αυτών εις Αφέκ· και οι Ισραηλίται εστρατοπέδευσαν παρά την πηγήν την εν Ιεζραέλ. **2** Και οι σατράπαι των Φιλισταιών διέβαιον κατά εκατοντάδας και χιλιάδας· ο Δαβίδ δε και οι άνδρες αυτού διέβαινον κατόπισθεν μετά του Αγκούς. **3** Και είπον οι στρατηγοί των Φιλισταιών, Τι θέλωσιν ούτοι οι Εβραίοι; Και είπεν ο Αγκούς προς τους στρατηγούς των Φιλισταιών, Δεν είναι ούτος ο Δαβίδ, ο δούλος του Σαούλ βασιλέως του Ισραήλ, όστις εστάθη μετ' εμού ταύτας τας ημέρας ή τούτους τους χρόνους; και δεν εύρηκα εν αυτώ ουδέν σφάλμα, αφού ενέπεσεν εις εμέ έως της ημέρας ταύτης. **4** Και ηγανάκτησαν κατ' αυτού οι στρατηγοί των Φιλισταιών· και είπον προς αυτόν οι στρατηγοί των Φιλισταιών, Απόπεμψον τον άνθρωπον τούτον, και ας επιστρέψη εις τον τόπον αυτού, τον οποίον διώρισας εις αυτόν, και ας μη καταβή μεθ' ημών

εις την μάχην, μήποτε γείνη εν τη μάχη πολέμιος ημών· διότι πως ήθελε διαλλαγή ούτος μετά του κυρίου αυτού; ουχί με τας κεφαλάς των ανδρών τούτων; **5** δεν είναι ούτος ο Δαβίδ, περί του οποίου έψαλλον αμοιβαίως εν τοις χοροίς, λέγοντες, Ο Σαούλ επάταξε τας χιλιάδας αυτού, και ο Δαβίδ τας μυριάδας αυτού; **6** Τότε εκάλεσεν ο Αγγούς τον Δαβίδ και είπε προς αυτόν, Ζη Κύριος, βεβαίως εστάθης ευθός, και η έξοδος σου και η είσοδος σου μετ' εμού εν τω στρατοπέδω είναι αρεστή έμπροσθεν των οφθαλμών μου· διότι κακόν δεν εύρηκα εν σοι, αφ' ης ημέρας ήλθες προς εμέ έως της ημέρας ταύτης· αλλ' όμως εις τους οφθαλμούς των σατραπών δεν είσαι αρεστός· **7** τώρα λοιπόν πίστρευσεν και υπαγε εν ειρήνη, διά να μη φέρης δυσσάρεσκεαν εις τους σατράπας των Φιλισταίων. **8** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αγγού, Αλλά τι έκαμα; και τι εύρηκας εν τω δούλω σου αφ' ης ημέρας είμαι ενώπιόν σου, έως της ημέρας ταύτης, ώστε να μη υπάγω να πολεμήσω εναντίον των εχθρών του κυρίου μου του βασιλέως; **9** Και απεκρίθη ο Αγγούς και είπε προς τον Δαβίδ, Εξεύρω ότι είσαι αρεστός εις τους οφθαλμούς μου, ως άγγελος Θεού· πλην οι σατράπαι των Φιλισταίων είπον, Δεν θέλει αναβή μεθ' ημών εις την μάχην· **10** τώρα λοιπόν σηκώθητι ενωρίς το πρωί, μετά των δούλων του κυρίου σου, των ελθόντων μετά σου· και καθώς σηκωθήτε ενωρίς το πρωί, ευθός όταν φέξγη, αναχωρήσατε. **11** Και εσηκώθη ενωρίς το πρωί ο Δαβίδ και οι άνδρες αυτού, διά να αναχωρήσωσι, να επιστρέψωσιν εις την γην των Φιλισταίων. Οι δε Φιλισταίοι ανέβησαν εις Ιεζραέλ.

30 Και ότε ο Δαβίδ και οι άνδρες αυτού εισήλθον εις Σικλάγ την τρίτην ημέραν, οι Αμαληκίται είχαν κάμει εισδρομήν εις το μεσημβρινόν και εις Σικλάγ, και είχαν πατάξει την Σικλάγ και κατακαύσει αυτήν εν πυρί· **2** και είχαν αιχμαλωτίσει τας γυναίκας τας εν αυτή, από μικρού έως μεγάλου· δεν εθανάτωσαν ουδένα, αλλά έλαβον αυτούς και υπήγαν εις την οδόν αυτών. **3** Ο δε Δαβίδ και οι άνδρες αυτού ήλθον εις την πόλιν, και ιδού, ήτο πυρπολημένη και αι γυναίκες αυτών και οι υιοί αυτών και αι θυγατέρες αυτών ηχημαλωτισμένοι. **4** Τότε ύψωσεν ο Δαβίδ και ο λαός ο μετ' αυτού την φωνήν αυτών και έκλαυσαν, εωσού δεν έμεινε πλέον εν αυτοίς δύναμις να κλαίωσι. **5** Και αμφοτέροι αι γυναίκες του Δαβίδ ηχημαλωτίσθησαν, Αχινοάμη η Ιεζραηλίτις, και Αβιγαία η γυνή Νάβαλ του Καρμηλίτου. **6** Και εθλίβη ο Δαβίδ σφόδρα· διότι ο λαός έλεγε να λιθοβολήσωσιν αυτόν, επειδή η ψυχή παντός του λαού ήτο κατάπικρος, έκαστος διά τους υιούς αυτού και διά τας θυγατέρας αυτού· ο Δαβίδ όμως εκραταιώθη εν Κυρίω τω Θεώ αυτού. **7** Και είπεν ο Δαβίδ προς Αβιάθαρ τον ιερέα, υιόν του Αχιμέλεχ, Φέρε μοι ενταύθα, παρακαλώ, το εφδό. Και έφερον ο Αβιάθαρ το εφδό προς τον Δαβίδ. **8** Και ηρώτησεν ο Δαβίδ τον Κύριον, λέγων, Να καταδιώξω όπισθεν τούτων των ληστών; θέλω προφθάσει αυτούς; Ο δε είπε προς αυτόν, Καταδιώξον· διότι θέλεις βεβαίως προφθάσει και αφευκτως θέλεις ελευθερώσει πάντα. **9** Τότε υπήγεν ο Δαβίδ, αυτός και οι εξακόσιοι άνδρες οι μετ' αυτού, και ήλθον έως του χειμάρρου Βοσόρ, όπου οι απομένοντες εστάθησαν. **10** Ο δε Δαβίδ, αυτός και τετρακόσιοι άνδρες, κατεδίωκον, επειδή έμειναν όπισω διακόσιοι, οίτινες αποκαμόντες δεν ηδύναντο να διαβώσι τον χειμάρρον Βοσόρ. **11** Και εύρηκαν άνθρωπον Αιγύπτιον εν αγρώ και έφεραν αυτόν προς τον Δαβίδ· και έδωκαν εις αυτόν άρτον, και έφαγε, και επότισαν αυτόν ύδωρ· **12** και έδωκαν εις αυτόν τμήμα πήττας σύκων και δύο βότρυς σταφίδων· και έφαγε, και επανήλθε το πνεύμα αυτού εις αυτόν· διότι δεν είχε

φαγεί άρτον ουδέ είχε πεί ύδωρ, τρεις ημέρας και τρεις νύκτας. **13** Και είπε προς αυτόν ο Δαβίδ, Τίνος είσαι; και πόθεν είσαι; Και είπεν, Είμαι νέος Αιγύπτιος, δούλος τινός Αμαληκίτου· και με αφήκεν ο κύριός μου, επειδή ηρωστήσα τρεις ημέρας τώρα· **14** ημείς εκάμαμεν εισδρομήν εις το μεσημβρινόν των Χερεθαίων και εις τα μέρη της Ιουδαίας και εις το μεσημβρινόν του Χάλεβ και εις ευρυπολίωσαμεν την Σικλάγ. **15** Και είπε προς αυτόν ο Δαβίδ, Δύνασαι να με οδηγήσῃς κάτω προς τους ληστάς τούτους; Ο δε είπεν, Ομοσόν μοι εις τον Θεόν, ότι δεν θέλεις με θανατώσει ούτε θέλεις με παραδώσει εις την χείρα του κυρίου μου, και θέλω σε οδηγήσει κάτω προς τούτους τους ληστάς. **16** Και ότε ώδήγησεν αυτόν κάτω, ιδού, ήσαν διεσκορπισμένοι επί το πρόσωπον παντός του τόπου, τρώνοντες και πίνοντες και χορεύοντες, διά πάντα τα λάφυρα τα μεγάλα, τα οποία έλαβον εκ της γης των Φιλισταίων και εκ της γης του Ιούδα. **17** Και επάταξεν αυτούς ο Δαβίδ από της αυγής μέχρι της εσπέρας της επισοσης και δεν διεσώθη ουδέ εις εξ αυτών, πλην τετρακοσίων νέων, οίτινες εκάθητον επί καμήλων και έφυγον. **18** Και ηλευθέρωσεν ο Δαβίδ όσα ήρπασαν οι Αμαληκίται· και τας δύο γυναίκας αυτού ηλευθέρωσεν ο Δαβίδ. **19** Και δεν έλειψεν εις αυτούς ούτε μικρόν ούτε μέγα, ούτε υιοί ούτε θυγατέρες ούτε λάφυρον ούτε ουδέν εκ των όσα ήρπασαν απ' αυτών· τα πάντα επανέλαβεν ο Δαβίδ. **20** Και έλαβεν ο Δαβίδ πάντα τα πρόβατα και τους βόας, και φέροντες αυτά έμπροσθεν των άλλων κτηνών, έλεγον, Ταύτα είναι τα λάφυρα του Δαβίδ. **21** Και ήλθεν ο Δαβίδ προς τους διακοσίους άνδρας, οίτινες είχαν αποκάμει ώστε δεν ηδυνήθησαν να ακολουθήσωσι τον Δαβίδ, όθεν εκάθισεν αυτούς εις τον χειμάρρον Βοσόρ· και εξήλθον εις συνάντησιν του Δαβίδ και εις συνάντησιν του λαού του μετ' αυτού· και ότε επλησίασεν ο Δαβίδ εις τον λαόν, χαϊρέτησεν αυτούς. **22** Και απεκρίθησαν πάντες οι πονηροί και διεστραμμένοι εκ των ανδρών, οίτινες υπήγαν μετά του Δαβίδ, και είπον, Επειδή ούτοι δεν ήλθον μεθ' ημών, δεν θέλομεν δώσει εις αυτούς εκ των λαφύρων, τα οποία ανελάβομεν, παρά εις έκαστον την γυναίκα αυτού και τα τέκνα αυτού· και α λάβωσιν αυτά και α φύγωσιν. **23** Αλλ' ο Δαβίδ είπε, Δεν θέλετε κάμει ούτως, αδελφοί μου, εις εκείνα τα οποία ο Κύριος έδωκεν εις ημάς, όστις εφύλαξεν ημάς και παρέδωκεν εις την χείρα ημών τους ληστάς τους ελθόντας εναντίον ημών· **24** και τις θέλει σας εισακούσει εις ταύτην την υπόθεσιν; αλλά κατά την μεριδα του καταβαίνοντος εις τον πόλεμον, ούτω θέλει είσθαι η μερίς του καθημένου πλησίον της αποσκευής· ίσα θέλουσι μοιράζεσθαι. **25** Και έγεινεν ούτως απ' εκείνης της ημέρας και εις το εξής· και έκαμε τούτο νόμον και διάταγμα εν τω Ισραήλ έως της ημέρας ταύτης. **26** Ότε δε ήλθεν ο Δαβίδ εις Σικλάγ, έπεμψεν εκ των λαφύρων προς τους πρεσβυτέρους Ιούδα τους φίλους αυτού, λέγων, Ιδού εις εσάς ευλογία, εκ των λαφύρων των εχθρών του Κυρίου. **27** προς τους εν Βαιθήλ, και προς τους εν Ραμώθ τη μεσημβρινή, και προς τους εν Ιαθειρ, **28** και προς τους εν Αροήρ, και προς τους εν Σιφιμώθ, και προς τους εν Εσθεμωά, **29** και προς τους εν Ραχάλ, και προς τους εν ταις πόλεσι των Ιεραμεηλιτών, και προς τους εν ταις πόλεσι των Κεναίων, **30** και προς τους εν Ορμά, και προς τους εν Χωρασάν, και προς τους εν Αθάχ, **31** και προς τους εν Χεβρών, και προς πάντας τους τόπους, εις τους οποίους ο Δαβίδ περιήρητο, αυτός και οι άνδρες αυτού.

31 Οι δε Φιλισταίοι επολέμουν κατά του Ισραήλ· και έφυγον οι άνδρες του Ισραήλ από προσώπου των Φιλισταίων και έπεσον πεφονευμένοι εν τω όρει Γελβουέ. **2** Και κατέφθασαν οι

Φιλισταίοι τον Σαούλ και τους υιούς αυτού· και επάταξαν οι Φιλισταίοι τον Ιωνάθαν και τον Αβιναδάβ και τον Μελχί-σουέ, τους υιούς του Σαούλ. **3** Εβάρυνε δε η μάχη επί τον Σαούλ, και επέτυχον αυτόν οι άνδρες οι τοξόται και επληρώθη βαρέως υπό των τοξοτών. **4** Και είπεν ο Σαούλ προς τον οπλοφόρον αυτού, Σύρε την ρομφαίαν σου και διαπέρασόν με δι' αυτής, διά να μη έλθωσιν ούτοι οι απερίτμητοι και με διαπεράσωσι και με εμπαίζωσι· πλην ο οπλοφόρος αυτού δεν ήθελε, διότι εφοβείτο σφόδρα. Όθεν έλαβεν ο Σαούλ την ρομφαίαν και έπεσεν επ' αυτήν. **5** Και ως είδεν ο οπλοφόρος αυτού ότι απέθανεν ο Σαούλ, έπεσε και αυτός επί την ρομφαίαν αυτού και απέθανε μετ' αυτού. **6** Ούτως απέθανεν ο Σαούλ και οι τρεις υιοί αυτού, και ο οπλοφόρος αυτού και πάντες οι άνδρες αυτού, την αυτήν εκείνην ημέραν ομού. **7** Και οι άνδρες Ισραήλ, οι πέραν της κοιλάδος, και οι πέραν του Ιορδάνου, ιδόντες ότι έφυγον οι άνδρες Ισραήλ και ότι ο Σαούλ και οι υιοί αυτού απέθανον, κατέλιπον τας πόλεις και έφυγον. και ελθόντες οι Φιλισταίοι κατώκησαν εν αυταίς. **8** Και την επαύριον, ότε ήλθον οι Φιλισταίοι διά να εκδύσωσι τους πεφονευμένους, εύρηκαν τον Σαούλ και τους τρεις υιούς αυτού πεπτωκότας επί το όρος Γελβουέ. **9** Και απέκοψαν την κεφαλήν αυτού και εξέδυσαν τα όπλα αυτού και απέστειλαν εις την γην των Φιλισταίων κύκλω, διά να διαδώσωσι την αγγελίαν εις τον οίκον των ειδώλων αυτών και μεταξύ του λαού. **10** Και ανέθεσαν τα όπλα αυτού εις τον οίκον της Ασταρώθ, και εκρέμασαν το σώμα αυτού εις το τείχος Βαιθ-σαν. **11** Ακούσαντες δε περί τούτου οι κάτοικοι της Ιαβείς-γαλαάδ, τι έκαμον οι Φιλισταίοι εις τον Σαούλ, **12** ηγέρθησαν πάντες οι δυνατοί άνδρες και ώδοιπόρησαν όλην την νύκτα και έλαβον το σώμα του Σαούλ και τα σώματα των υιών αυτού από του τείχους Βαιθ-σαν, και ήλθον εις Ιαβείς και έκαυσαν αυτά εκεί· **13** και έλαβον τα οστά αυτών και έθαψαν υπό το δένδρον εν Ιαβείς και ενήστευσαν επτά ημέρας.

Βασιλειῶν Β'

1 Μετά δε τον θάνατον του Σαούλ, αφού επέστρεψεν ο Δαβίδ από της σφαγής των Αμαληκίτων, εκάθησεν ο Δαβίδ εν Σικλάγ δύο ημέρας· 2 την δε τρίτην ημέραν, ιδού, ἦλθεν ἄνθρωπος εκ του στρατοπέδου από πλησίων του Σαούλ, ἔχων διεσχιόμενα τα ἰμάτια αὐτοῦ και χῶμα ἐπὶ της κεφαλῆς αὐτοῦ και καθὼς εισηγήθη προς τον Δαβίδ, ἔπεσεν εις την γην και προσεκύνησε. **3** Και εἶπε προς αὐτόν ο Δαβίδ, Πόθεν ἔρχεσαι; Ο δε εἶπε προς αὐτόν, Εγὼ εκ του στρατοπέδου του Ἰσραὴλ διεσώθην. **4** Και εἶπε προς αὐτόν ο Δαβίδ, Τι συνέβη; εἰπέ μοι, παρακαλῶ. Και ἀπεκρίθη, Ὅτι ἔφυγεν ο λαός εκ της μάχης, και πολλοὶ μάλιστα εκ του λαοῦ ἔπεσον και ἀπέθανον· ἀπέθανον δε και Σαούλ και Ἰωνάθαν ο υἱός αὐτοῦ. **5** Και εἶπεν ο Δαβίδ προς τον νέον τον απαγγέλλοντα προς αὐτόν, Πως ἐξεύρεις ὅτι ἀπέθανεν ο Σαούλ, και Ἰωνάθαν ο υἱός αὐτοῦ; **6** Και εἶπεν ο νέος ο απαγγέλλων προς αὐτόν, Ευρέθην κατά τύχην εν τῷ ὄρει Γελβουέ, και ἰδοῦ, ο Σαούλ ἦτο κεκλιμένος ἐπὶ του δόρατος αὐτοῦ, και ἰδοῦ, α ἄμαξι και οι ἰπτεῖς κατέψαθον αὐτόν. **7** και ὅτε ἔβλεψεν εις τα ὀπίσω αὐτοῦ, με εἶδε και με ἐκάλεσε· και ἀπεκρίθην, Ἰδοῦ, εγὼ. **8** Και εἶπε προς ἐμέ, Ποίος εἶσαι; Και ἀπεκρίθην προς αὐτόν, Εἶμαι Αμαληκίτης. **9** Πάλιν εἶπε προς ἐμέ, Στήθι ἐπάνω μου, παρακαλῶ, και θανάτωσόν με· διότι σκοτοδινίασι με κατέλαβεν, επειδή ἡ ζωῆ μου εἶναι ἐτι ὅλη εν ἐμοί. **10** Εὐστάθην λοιπόν ἐπ' αὐτόν και εθανάτωσα αὐτόν· επειδή ἤμην βέβαιος ὅτι δεν ἠδύνατο να ζῆση αφού ἔπεσε· και ἔλαβον το διάδημα το ἐπὶ της κεφαλῆς αὐτοῦ και το βραχιόλιον το εν τῷ βραχίονι αὐτοῦ, και ἔφερα αὐτά ενταῦθα προς τον κύριόν μου. **11** Τότε πιάσας ο Δαβίδ τα ἰμάτια αὐτοῦ, διέσχισεν αὐτά και πάντες ὁμοίως οι ἄνδρες οι μετ' αὐτοῦ. **12** Και ἐπένησαν και ἐκλαυσαν και ἐνήστευσαν ἕως εσπέρας διὰ τον Σαούλ και διὰ Ἰωνάθαν τον υἱόν αὐτοῦ και διὰ τον λαόν του Κυρίου και διὰ τον οἶκον του Ἰσραὴλ, διότι ἔπεσον διὰ ρομφαίας. **13** Εἶπε δε ο Δαβίδ προς τον νέον, τον απαγγέλλοντα προς αὐτόν, Πόθεν εἶσαι; Και ἀπεκρίθη, Εἶμαι υἱός παροίκου τινός Αμαληκίτου. **14** Και εἶπε προς αὐτόν ο Δαβίδ, Πως δεν εφοβήθης να ἐπιβάλῃς την χεῖρα σου διὰ να θανατώσῃς τον κερχισμένον του Κυρίου; **15** Και ἐκάλεσεν ο Δαβίδ ἕνα εκ των νέων και εἶπε, Πλησίασον, πέσον ἐπ' αὐτόν. Και ἐπάταξεν αὐτόν, και ἀπέθανε. **16** Και εἶπε προς αὐτόν ο Δαβίδ, Το αἷμα σου ἐπὶ της κεφαλῆς σου· διότι το στόμα σου ἐμαρτύρησεν ἐναντίον σου, λέγων, Εγὼ εθανάτωσα τον κερχισμένον του Κυρίου. **17** Και ἐθρήνησεν ο Δαβίδ τον θρήνον τούτον ἐπὶ τον Σαούλ και ἐπὶ Ἰωνάθαν τον υἱόν αὐτοῦ· **18** και παρηγγεῖλε να διδάξωσι τους υἱούς Ἰούδα τούτο το ἄσμα τον τόξον· ἰδοῦ, εἶναι γεγραμμένον εν τῷ βιβλίῳ του Ἰασήρ. **19** Ω δόξα του Ἰσραὴλ, ἐπὶ τους υψηλοῦς τόπους σου κατηκοντισμένη. Πως ἔπεσον οι δυνατοί. **20** Μη αναγγεῖλιτε εις την Γαθ, μη διακηρύξῃτε εις τας πλατείας της Ασκάλωνος, μήποτε χαρῶσιν αι θυγατέρες των Φιλισταίων, μήποτε ἀγαλλιάσονται αι θυγατέρες των ἀπεριτμήτων· **21** Ὅρη τα εν Γελβουέ, Ἀς μη ἦναι δρόσος μηδέ βροχὴ ἐφ' ὑμᾶς, μηδέ ἀγροὶ δίδοντες ἀπαρχάς· διότι ἐκεῖ ἀπερρίφθη ἡ ἀσπίς των ἰσχυρών, Ἡ ἀσπίς του Σαούλ, ὡς να μη ἐχρίσθη δι' ελαίου. **22** Ἀπό του αἵματος των πεφονεμένων, ἀπό του στάτους των ἰσχυρών, το τόξον του Ἰωνάθαν δεν ἐστρέφετο ὀπίσω, και ἡ ρομφαία του Σαούλ δεν ἐπέστρεφε κενή. **23** Σαούλ και Ἰωνάθαν ἦσαν οι ηγαπημένοι και ἐράσμοι εν τῇ ζωῇ αὐτῶν, και εν τῷ θανάτῳ αὐτῶν δεν ἐχωρίσθησαν· ἦσαν ελαφρότεροι αετῶν, δυνατώτεροι λέοντων. **24** Θυγατέρες Ἰσραὴλ, κλαύσατε ἐπὶ τον

Σαούλ τον ἐνδύοντα ὑμᾶς κόκκινα μετὰ καλλωπισμών, τον ἐπιβάλλοντα στολιμοῦς χρυσοῦς ἐπὶ τα ἐνδύματα ὑμῶν. **25** Πως ἔπεσον οι δυνατοί εν μέσω της μάχης Ἰωνάθαν, ἐπὶ τους υψηλοῦς τόπους σου τετραυματισμένε. **26** Περίλυπος εἶμαι διὰ σε, ἀδελφέ μου Ἰωνάθαν· προσφιλέστατος ἐστάθης εις ἐμέ· ἡ προς ἐμέ ἀγάπη σου ἦτο ἐξαισιος. Ὑπερέβαινε την ἀγάπην των γυναικῶν. **27** Πως ἔπεσον οι δυνατοί, και ἀπωλέσθησαν τα ὄπλα του πολέμου.

2 Μετά δε ταῦτα ἠρώτησεν ο Δαβίδ τον Κύριον, λέγων, να ἀναβῶ εις τινὰ των πόλεων Ἰούδα; Ο δε Κύριος εἶπε προς αὐτόν, Ἀνάβα. Και εἶπεν ο Δαβίδ, που να ἀναβῶ; Ο δε εἶπεν, εις Χεβρών. **2** Ἀνέβη λοιπόν ἐκεῖ ο Δαβίδ και αι δύο γυναῖκες αὐτοῦ, Ἀχινοάμη ἡ Ἰεζραηλίτις και Ἀβιγαία ἡ γυνὴ Νάβαλ του Καρμηλῆτου. **3** Και τους ἄνδρας τους μετ' αὐτοῦ ἀνεβίβασεν ο Δαβίδ, ἕκαστον μετὰ της οικογενείας αὐτοῦ και κατώκησεν εν ταις πόλεσι Χεβρών. **4** Και ἦλθον οι ἄνδρες Ἰούδα και ἔχρισαν ἐκεῖ τον Δαβίδ βασιλέα ἐπὶ τον οἶκον Ἰούδα. Και ἀπήγγειλαν προς τον Δαβίδ, λέγοντες, Οι ἄνδρες της Ἰαβεῖς-γαλαὰδ ἦσαν οι θάψαντες τον Σαούλ. **5** Και ἀπέστειλεν ο Δαβίδ μηνυτάς προς τους ἄνδρας της Ἰαβεῖς-γαλαὰδ και εἶπε προς αὐτούς, Ευλογημένοι να ἦσθε παρά του Κυρίου, διότι ἐκάμετε το ἔλεος τούτο εις τον κύριόν σας, εις τον Σαούλ, και ἐθάψατε αὐτόν. **6** εἶθε λοιπόν τώρα να κάμη ο Κύριος προς ἐσάς ἔλεος και ἀλήθειαν και ἐγὼ προσέτι θέλω ἀνταποδώσει εις ἐσάς το καλόν τούτο, επειδή ἐκάμετε τούτο το πράγμα· **7** τώρα λοιπόν, ἄς κραταιώθωσιν αι χεῖρές σας, και γίνεσθε ἀνδρείοι διότι ο κύριος σας ο Σαούλ ἀπέθανε, και προσέτι ο οἶκος Ἰούδα ἔχρισαν ἐμέ βασιλέα ἐφ' ἐαυτῶν. **8** Ο Ἀβενήρ ὁμως, ο υἱός του Νηρ, ο ἀρχιστράτηγος του Σαούλ, ἔλαβε τον Ἰς-βοσθέ, υἱόν του Σαούλ, και διεβίβασεν αὐτόν εις Μαχαναῖμ, **9** και ἔκαμεν αὐτόν βασιλέα ἐπὶ της Γαλαὰδ, και ἐπὶ των Ἀσοουριτῶν, και ἐπὶ της Ἰεζραὴλ, και ἐπὶ του Εφραῖμ, και ἐπὶ του Βενιαμίν, και ἐπὶ παντός του Ἰσραὴλ. **10** Τεσσαράκοντα ἐτῶν ἦτο Ἰς-βοσθέ ο υἱός του Σαούλ, ὅτε ἔγεινε βασιλεὺς ἐπὶ τον Ἰσραὴλ· και ἐβασίλευσε δύο ἔτη· ο οἶκος ὁμως Ἰούδα ἠκολούθησε τον Δαβίδ. **11** Και ο ἀριθμὸς των ἡμερῶν, καθ' ἄς ἐβασίλευσεν ο Δαβίδ εν Χεβρών ἐπὶ του οἴκου Ἰούδα, ἦσαν ἐπτά ἔτη και ἐξ ἡμέρας. **12** Εξῆλθε δε Ἀβενήρ ο υἱός του Νηρ και οι δούλοι του Ἰς-βοσθέ, υἱοῦ του Σαούλ, εκ Μαχαναῖμ εις Γαβαὼν. **13** Και Ἰωάβ, ο υἱός της Σερουΐας, και οι δούλοι του Δαβίδ ἐξήλθον και συναπηνητήθησαν πλησίον του υδροστασίου της Γαβαὼν· και ἐκάθησαν οι μεν ἐντεῦθεν του υδροστασίου, οι δε ἐκείθεν του υδροστασίου. **14** Και εἶπεν ο Ἀβενήρ προς τον Ἰωάβ, Ἀς σηκωθῶσι τώρα οι νέοι και ἄς παΐξωσιν ἔμπροσθεν ἡμῶν. Και εἶπεν ο Ἰωάβ, Ἀς σηκωθῶσιν. **15** Εσηκώθησαν λοιπόν και ἐπέρασαν κατά ἀριθμόν, δώδεκα εκ του Βενιαμίν, ἀπό μέρους του Ἰς-βοσθέ, υἱοῦ του Σαούλ, και δώδεκα εκ των δούλων του Δαβίδ. **16** Και ἐπίασαν ἕκαστος τον πλησίον αὐτοῦ ἀπό της κεφαλῆς, και διεπέρασε την μάχισαν αὐτοῦ εις τὴν πλευράν του πλησίον αὐτοῦ, και ἔπεσον ὁμοῦ ὅθεν ο τόπος ἐκεῖνος ὠνομάσθη Χελκάθ-ἄσοουριε, ὅστις εἶναι εν Γαβαὼν. **17** Και ἔγεινεν μάχη σκληροτάτη· καθ' ἐκεῖνην την ἡμέραν· και ο Ἀβενήρ και οι ἄνδρες Ἰσραὴλ ἐνίκηθησαν ὑπὸ των δούλων του Δαβίδ. **18** Ἦσαν δε ἐκεῖ οι τρεις υἱοὶ της Σερουΐας, Ἰωάβ και Ἀβισαί και Ἀσαήλ· ο δε Ἀσαήλ ἦτο ελαφρός τους πόδας, ὡς μία των δορκάδων των εν ἀγρῷ. **19** Και κατεδίωξεν ο Ἀσαήλ ὀπίσω του Ἀβενήρ· και τρέχων, δεν ἐξέκλινεν εις τα δεξιὰ οὐδέ εις τα ἀριστερά, ἐξόπισθεν του Ἀβενήρ. **20** Και ἔβλεψεν ο Ἀβενήρ εις τα ὀπίσω αὐτοῦ και εἶπε, Σὺ εἶσαι ο Ἀσαήλ; Ο δε ἀπεκρίθη,

Εγώ. **21** Και είπε προς αυτόν ο Αβενήρ, Στρέψον συ εις τα δεξιά ή εις τα αριστερά, και πίασον τινά εκ των νέων και λάβε εις σεαυτόν την πανοπλίαν αυτού· πλην δεν ήθελήσεν ο Ασαήλ να εκκλίνη από όπισθεν αυτού. **22** Και πάλιν είπεν ο Αβενήρ προς τον Ασαήλ, Στρέψον από όπισθεν μου· διά τι να σε κτηπήσω έως εδάφους; πως θέλω σηκώσει τότε το πρόσωπόν μου προς Ιωάβ τον αδελφόν σου; **23** Αλλά δεν ήθελε να στρέψη· όθεν επάταξεν αυτόν ο Αβενήρ με το όπισθεν του δόρατος αυτού εις την πέμπτην πλευράν, και εξήλθε το δόρυ από των οπισθίων αυτού, και έπεσεν εκεί και απέθανεν εν τω αυτώ τόπω· και όσοι ήρχοντο εις τον τόπον, όπου ο Ασαήλ έπεσε και απέθανεν, ίσταντο. **24** Ο δε Ιωάβ και ο Αβισαί κατεδίδωκον οπίσω του Αβενήρ· και ο ήλιος έδυνεν ότε αυτοί ήλθον έως του βουνού Αμμά, το οποίον είναι απέναντι Για, κατά την οδόν της ερήμου Γαβαών. **25** Και συνηθροίσθησαν οι υιοί Βενιαμίν οπίσω του Αβενήρ, και έγειναν εν σώμα και εστάθησαν επί της κορυφής τινός βουνού. **26** Τότε ο Αβενήρ εφώνησε προς τον Ιωάβ και είπε, Θέλει κατατρώγει ακαταπαύστως ρομφαία; δεν εξεύρεις ότι πικρία θέλει είσθαι εις το τέλος; έως ποτέ λοιπόν δεν θέλεις προστάξει τον λαόν να επιστρέψη από του να καταδιώκωσι τους αδελφούς αυτών; **27** Και είπεν ο Ιωάβ, Ζη ο Θεός, εάν δεν ήθελες λαλήσει, βεβαίως τότε ο λαός ήθελεν αναβή το πρωί, έκαστος από της καταδιώξεως του αδελφου αυτού. **28** Και εσαύτισεν ο Ιωάβ εν τη σάλπιγγι· και εστάθη πας ο λαός, και δεν κατεδίδωκον πλέον κατόπιν του Ισραήλ ουδέ εμάχοντο πλέον. **29** Και ώδοιπόρησαν ο Αβενήρ και οι άνδρες αυτού διά της πεδιάδος όλην την νύκτα εκείνην, και διέβησαν τον Ιορδάνην και επέρασαν δι' όλης της Βιθρών και ήλθον εις Μαχαναϊμ. **30** Ο δε Ιωάβ επέστρεψεν από της καταδιώξεως του Αβενήρ· και ότε συνήθροισε πάντα τον λαόν, έλειπον εκ των δούλων του Δαβίδ δεκαεννέα άνδρες και ο Ασαήλ. **31** Οι δούλοι δε του Δαβίδ επάταξαν εκ του Βενιαμίν και εκ των ανδρών του Αβενήρ τριακοσίους εξήκοντα άνδρας, οίτινες απέθανον. **32** Και εσήκωσαν τον Ασαήλ και έθαψαν αυτόν εν τω τάφω του πατρός αυτού, τω εν Βιηλεέμ. Ο δε Ιωάβ και οι άνδρες αυτού ώδοιπόρησαν όλην την νύκτα και εφθασαν εις Χεβρών περί τα χαράγματα.

3 Διήρκεσε δε πολύ ο πόλεμος μεταξύ του οίκου του Σαούλ και του οίκου του Δαβίδ. Και ο μεν Δαβίδ προέβαινε κραταιούμενος· ο δε οίκος του Σαούλ προέβαινε εξασθενούμενος. **2** Εγεννήθησαν δε εις τον Δαβίδ υιοί εν Χεβρών· και ο μεν πρωτότοκος αυτού ήτο Αμνών, εκ της Αχινοάμ της Ιεζραηλιτίδος· **3** ο δε δεύτερος αυτού, Χιλεάβ, εκ της Αβιγαίας, γυναικός του Νάβαλ του Καρμηλίτου· ο δε τρίτος, Αβεσσαλμ, υιός της Μααχά, θυγατρός του Θαλμαϊ, βασιλέως της Γεσοούρ· **4** ο δε τέταρτος, Αδωνίας, υιός της Αγγειθ και ο πέμπτος, Σεφατίας, υιός της Αβιτάλ· **5** και ο έκτος, Ιθραάμ, εκ της Αιγλά, της γυναικός του Δαβίδ. Ούτοι εγεννήθησαν εις τον Δαβίδ εν Χεβρών. **6** Ενώ δε εξηκολούθει ο πόλεμος μεταξύ του οίκου του Σαούλ και του οίκου του Δαβίδ, ο Αβενήρ υπεστήριζε τον οίκον του Σαούλ. **7** Είχε δε ο Σαούλ παλλακίην, ονομαζομένην Ρεσφά, θυγατέρα του Αιά· και είπεν ο Ις-βοσθέ προς τον Αβενήρ, Διά τι εισέρχεσαι προς την παλλακίην του πατρός μου; **8** Και εθνωμάθη σφόδρα ο Αβενήρ διά τους λόγους του Ις-βοσθέ και είπε, Κεφαλή κύνος είμαι εγώ, όστις κάμνω σημερον έλεος προς τον οίκον Σαούλ του πατρός σου, προς τους αδελφούς αυτού και προς τους φίλους αυτού, εναντίον του Ιούδα, και δεν σε παρέδωκα εις την χείρα του Δαβίδ, ώστε να ελέγχης σημερον αδικίαν εις εμέ περί της

γυναικός ταύτης; **9** ούτω να κάμη ο Θεός εις τον Αβενήρ και ούτω να προσθήη εις αυτόν, εάν, καθώς ώμοσεν ο Κύριος εις τον Δαβίδ, δεν κάμω ούτως εις αυτόν, **10** να μεταβιβάσω την βασιλείαν εκ του οίκου του Σαούλ, και να στήσω τον θρόνον του Δαβίδ επί τον Ισραήλ και επί τον Ιούδα, από Δαν έως Βηρσαβέ. **11** Και δεν ηδύνατο πλέον να αποκριθή λόγον προς τον Αβενήρ, επειδή εφοβείτο αυτόν. **12** Τότε απέστειλεν ο Αβενήρ μηνυτάς προς τον Δαβίδ από μέρους αυτού, λέγων, Τίνος είναι η γη; λέγων προσέτι, Κάμη συνθήκημ μετ' εμού, και ιδού, η χειρ μου θέλει είσθαι μετά σου, ώστε να φέρω υπό την εξουσίαν σου πάντα τον Ισραήλ. **13** Ο δε είπε, Καλώς εγώ θέλω κάμη συνθήκημ μετά σου· πλην εν πράγμα ζητώ εγώ παρά σου· και είπε, Δεν θέλεις ιδεί το πρόσωπόν μου, εάν δεν φέρης έμπροσθέν μου Μιχάλ την θυγατέρα του Σαούλ, όταν έλθης να ιδης το πρόσωπόν μου. **14** Και απέστειλεν ο Δαβίδ μηνυτάς προς τον Ις-βοσθέ, υιόν του Σαούλ λέγων, Απόδος την γυναίκα μου την Μιχάλ, την οποίαν ενυμφεύθην εις εμαυτόν διά εκατόν ακροβυστίας Φιλισταίων. **15** Και έστειλεν ο Ις-βοσθέ και έλαβεν αυτήν παρά του ανδρός αυτής, παρά του Φαλιήλ υιού του Λαιίς. **16** Και υπήγε μετ' αυτής ο ανήρ αυτής, πορευόμενος και κλαίων κατόπιν αυτής έως Βαουρείμ. Τότε είπε προς αυτόν ο Αβενήρ, Ύπαγε, επιστρέψον· και επέστρεψεν. **17** Ο δε Αβενήρ συνώμιλησε μετά των πρεσβυτέρων του Ισραήλ, λέγων, Και χθές και προχθές εξητήσεν τον Δαβίδ να βασιλεύση εφ' υμάς· **18** τώρα λοιπόν κάμετε τούτο· διότι ο Κύριος ελάλησε περί του Δαβίδ, λέγων, Διά χειρός Δαβίδ του δούλου μου θέλω σώσει τον λαόν μου Ισραήλ εκ χειρός των Φιλισταίων και εκ χειρός πάντων των εχθρών αυτών. **19** Και ελάλησε προσέτι ο Αβενήρ εις τα ώτα του Βενιαμίν· και υπήγεν ο Αβενήρ να λαλήση και εις τα ώτα του Δαβίδ εις Χεβρών, πάντα όσα ήσαν αρεστά εις τον Ισραήλ και εις πάντα τον οίκον του Βενιαμίν. **20** Ήλθε λοιπόν ο Αβενήρ προς τον Δαβίδ εις Χεβρών, και μετ' αυτού είκοσι άνδρες. Και έκαμεν ο Δαβίδ εις τον Αβενήρ και εις τους άνδρας τους μετ' αυτού συμπόσιον. **21** Και είπεν ο Αβενήρ προς τον Δαβίδ, Θέλω σηκωθή και υπάγει, και θέλω συνάξει πάντα τον Ισραήλ προς τον κύριόν μου τον βασιλέα, διά να κάμωσι συνθήκημ μετά σου, και να βασιλεύης καθ' όλην την επιθυμίαν της ψυχής σου. Και απέστειλεν ο Δαβίδ τον Αβενήρ· και ανεχώρησεν εν ειρήνη. **22** Και ιδού, οι δούλοι του Δαβίδ και ο Ιωάβ ήρχοντο από εκδρομής, και έφερον μεθ' εαυτών πολλά λάφυρα· αλλ' ο Αβενήρ δεν ήτο μετά του Δαβίδ εν Χεβρών, διότι είχαν αποστείλει αυτόν, και είχαν αναχωρήσει εν ειρήνη. **23** Ότε δε ήλθεν ο Ιωάβ και άπαν το στρατεύμα το μετ' αυτού, απήγγειλαν προς τον Ιωάβ, λέγοντες, Αβενήρ ο υιός του Νηρ ήλθε προς τον βασιλέα, και εξαπέστειλεν αυτόν και ανεχώρησεν εν ειρήνη. **24** Τότε, εισήλθεν ο Ιωάβ προς τον βασιλέα και είπε, Τι έκαμες; ιδού, ο Αβενήρ ήλθε προς σέ· διά τι εξαπέστειλας αυτόν, και απήλθεν; **25** εξεύρεις τον Αβενήρ τον υιόν του Νηρ, ότι ήλθε διά να σε απατήση και να μάθη την έξοδόν σου και την είσοδόν σου και να μάθη πάντα όσα συ πράττεις. **26** Και καθώς εξήλθεν ο Ιωάβ από του Δαβίδ, έστειλε μηνυτάς κατόπιν του Αβενήρ, και επέστρεψαν αυτόν από του φρέατος Σιρά· ο Δαβίδ όμως δεν ήξευρε. **27** Και ότε επέστρεψεν ο Αβενήρ εις Χεβρών, ο Ιωάβ παρεμέρισεν αυτόν εις τα πλάγια της πύλης, διά να λαλήση προς αυτόν μυστικά· και εκεί επάταξεν αυτόν υπό την πέμπτην πλευράν, και απέθανε, διά το αίμα Ασαήλ του αδελφου αυτού. **28** Μετά δε ταύτα ακούσας ο Δαβίδ, είπεν, Αθώς είμαι εγώ και η βασιλεία μου, ενώπιον του Κυρίου εις τον αιώνα, από του αίματος του

Αβενήρ, υιού του Νήρ· **29** ας μένη επί την κεφαλήν του Ιωάβ και επί πάντα τον οίκον του πατρός αυτού· και ας μη εκλείψη από του οίκου του Ιωάβ γονόρροιοι ή λεπρός ή επιστηριζόμενος επί βακτηρίαν ή πίπτων εν ρομφαία ή στερούμενος άρτου. **30** Ούτως ο Ιωάβ και Αβισαί ο αδελφός αυτού εθανάτωσαν τον Αβενήρ, διότι είχε θανατώσει Ασαήλ τον αδελφόν αυτών εν Γαβαών εν τη μάχη. **31** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Ιωάβ και προς πάντα τον λαόν του μετ' αυτού, Διασχίσατε τα ιμάτιά σας και περιζώσθητε σάκκον και κλαύσατε έμπροσθεν του Αβενήρ. Και ο βασιλεύς Δαβίδ ηκολούθει το νεκροκράββατον. **32** Και έθαψαν τον Αβενήρ εν Χεβρών· και ύψωσεν ο βασιλεύς την φωνήν αυτού και έκλαυσεν επί τον τάφου του Αβενήρ· και πας ο λαός έκλαυσε. **33** Και εθρήνησεν ο βασιλεύς επί τον Αβενήρ και είπεν, Απέθανεν ο Αβενήρ ως αποθνήσκει άφρων; **34** αι χείρές σου δεν εδέθησαν, ουδέ οι πόδες σου ετέθησαν εν δεσμοίς· έπεες, καθώς πίπτει τις έμπροσθεν των υιών της αδικίας. Και πας ο λαός έκλαυσε πάλιν επ' αυτόν. **35** 'Ηλθεν έπειτα πας ο λαός διά να κάμωσι τον Δαβίδ να φάγη άρτον, ενώ ήτο έτι ημέρα· αλλ' ο Δαβίδ όμως λέγων, Ούτω να κάμη ο θεός εις εμέ και ούτω να προσθήσει, εάν γευθώ άρτον ή άλλο τι, πριν δύση ο ήλιος. **36** Και έμαθε τούτο πας ο λαός, και ήρσεν εις αυτούς καθώς ήρσεν εις πάντα τον λαόν ο, τι έκαμεν ο βασιλεύς. **37** Διότι πας ο λαός και πας ο Ισραήλ εγνώρισαν την ημέραν εκείνην, ότι δεν ήτο από του βασιλέως το να θανατωθή Αβενήρ ο υιός του Νηρ. **38** Και είπεν ο βασιλεύς προς τους δούλους αυτού, Δεν εξεζυρετε ότι στρατηγός, και μέγας, έπεσε την ημέραν ταύτην εν τω Ισραήλ; **39** εγώ δε είμαι την σήμερον αδύνατος, αν και εχρήσθην βασιλεύς· και ούτοι οι άνδρες οι υιοί της Σερουάι παραπολύ δυνατοί ως προς εμέ· ο Κύριος θέλει κάμει ανταπόδοσιν εις τον εργάτην της κακίας κατά την κακίαν αυτού.

4 Και ότε ήκουσεν ο υιός του Σαούλ ότι ο Αβενήρ απέθανεν εν Χεβρών, αι χείρες αυτού ενεκρόθησαν, και πάντες οι Ισραηλιται συνεταράχθησαν. **2** Είχε δε ο υιός του Σαούλ δύο άνδρας, οίτινες ήσαν σπλαργηγοί, το όνομα του ενός Βαανά, και το όνομα του άλλου Ρηχάβ, υιοί Ριμμών του Βηρωθαίου, εκ των υιών Βενιαμίν· διότι και η Βηρωθ έλογίζετο του Βενιαμίν· **3** οι δε Βηρωθαίοι είχαν φύγει εις Γιτθαΐμ και ήσαν εκεί παροικούντες έως της ημέρας ταύτης. **4** Ιωνάθαν δε, ο υιός του Σαούλ, είχαν υιόν βεβλαμμένον τους πόδας. 'Ητο ηλικίας πέντε ετών ότε ήλθον αι αγγελιαί εξ Ιεζραήλ περί του Σαούλ και Ιωνάθαν, και εσήκωσεν αυτόν τροφός αυτού και έφυγεν· ενώ δε έσπευδε να φύγη, έπεσεν αυτός και εχλώθη· το δε όνομα αυτού Μεμφιβοσθέ. **5** Και υπήγαν οι υιοί Ριμμών του Βηρωθαίου, Ρηχάβ και Βαανά, και εις τον καιμό της ημέρας εισήλθον εις την οικίαν του Ις-βοσθέ όστις εκοίτετο επί κλίνης το μεσημέριον· **6** και εισήλθον εκεί έως του μέσου της οικίας, ως διά να λάβωσι σίτον· και εκτύπησαν αυτόν υπό την πέμπτην πλευράν· και ο Ρηχάβ και Βαανά ο αδελφός αυτού διεσώθησαν. **7** Διότι ότε εισήλθον εις την οικίαν, εκείνος εκοίτετο επί της κλίνης αυτού εντός του κοιτώνος αυτού· και εκτύπησαν αυτόν και εθανάτωσαν αυτόν και απέκοψαν την κεφαλήν αυτού, και λαβόντες την κεφαλήν αυτού, ανεχώρησαν οδοιπορούντες διά της πεδιάδος όλην την νύκτα. **8** Και έφερον την κεφαλήν του Ις-βοσθέ προς τον Δαβίδ εις Χεβρών και είπον προς τον βασιλέα, Ιδού, η κεφαλή του Ις-βοσθέ, υιού του Σαούλ του εκθρού σου, όστις εξήτει την ζωήν σου· και ο Κύριος έδωκεν εκδίκησιν εις τον κύριόν μου τον βασιλέα την ημέραν ταύτην, από του Σαούλ και από του σπέρματος αυτού. **9** Απεκρίθη δε ο Δαβίδ προς

τον Ρηχάβ και προς Βαανά τον αδελφόν αυτού, τους υιούς Ριμμών του Βηρωθαίου, και είπε προς αυτούς, Ζη Κύριος, όστις ελύτρωσε την ψυχήν μου από πάσης στενοχωρίας· **10** εκείνον, όστις απήγγειλε προς εμέ, λέγων, Ιδού, απέθανεν ο Σαούλ, και εστοχάζετο εαυτόν μνηντήν αγαθής αγγελίας, επίσαα αυτόν και εθανάτωσα αυτόν εν Σικλάγ, αντί να βραβεύσω αυτόν διά την αγγελίαν αυτού· **11** και πόσω μάλλον ανθρωπώπους πονηρούς, φρονούσαντας άνδρα δίκαιον εν τη οικία αυτού επί της κλίνης αυτού; τώρα λοιπόν δεν θέλω εκζητήσει το αίμα αυτού εκ των χειρών σας και δεν θέλω σας εξολοθρεύσει από της γης; **12** Και προσέταξεν ο Δαβίδ τους νέους, και εθανάτωσαν αυτούς και έκοψαν τας χείρας αυτών και τους πόδας αυτών και εκρέμασαν αυτά επί το υδροστάσιον εν Χεβρών· την δε κεφαλήν του Ις-βοσθέ έλαβον, και έθαψαν εν τω τάφου του Αβενήρ εν Χεβρών.

5 Και ήλθον πάσαι αι φυλαί του Ισραήλ προς τον Δαβίδ εις Χεβρών και είπον, λέγοντες, Ιδού, οστούν σου και σαρκ σου είμεθα ημείς· **2** και πρότερον έτι, ότε ο Σαούλ εβασιλευεν επ' ημάς, συ ήσο ο εξάγων και εισάγων τον Ισραήλ· και προς σε είπεν ο Κύριος, Συ θέλεις ποιμάνει τον λαόν μου τον Ισραήλ, και συ θέλεις εισθαι ηγεμών επί τον Ισραήλ. **3** Και ήλθον πάντες οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ προς τον βασιλέα εις Χεβρών· και έκαμεν ο βασιλεύς Δαβίδ συνθήκην μετ' αυτών εις Χεβρών ενώπιον του Κυρίου· και έχρισαν τον Δαβίδ βασιλέα επί τον Ισραήλ. **4** Τριάκοντα ετών ήτο ο Δαβίδ ότε έγινε βασιλεύς, και εβασίλευσε τεσσαράκοντα έτη· **5** εν μεν Χεβρών εβασίλευσεν επί τον Ιούδαν επτά έτη και εξ μήνας· εν δε Ιερουσαλήμ εβασίλευσε τριάκοντα τρία έτη επί πάντα τον Ισραήλ και Ιούδαν. **6** Και υπήγαν ο βασιλεύς και οι άνδρες αυτού εις Ιερουσαλήμ, προς τους Ιεβουσαιούς, τους κατοικούντας την γήν· οίτινες ελάλησαν προς τον Δαβίδ, λέγοντες, Δεν θέλεις εισέλθει ενταυθα, εάν δεν εκβάλης τους τυφλούς και χωλούς· λέγοντες ότι ο Δαβίδ δεν ήθελε δυνηθεί να εισέλθη εκεί. **7** Ο Δαβίδ όμως εκυριεύσε το φρούριον Σιών· αυτή είναι η πόλις Δαβίδ. **8** Και είπεν ο Δαβίδ την ημέραν εκείνην, 'Όστις φθάσει εις τον οχετόν και πατάξη τους Ιεβουσαιούς, και τους χωλούς και τους τυφλούς, τους μισουμένους υπό της ψυχής του Δαβίδ, θέλει εισθαι αρχηγός. Διά τούτο λέγουσιν, Τυφλός και χωλός δεν θέλουσιν εισέλθει εν τον οίκον. **9** Και κατώκησεν ο Δαβίδ εν τίνι φρουρίω και ονόμασεν αυτό, Η πόλις Δαβίδ. Και έκαμεν ο Δαβίδ οικοδομάς κύκλω από Μιλλώ και έσω. **10** Και προεχώρει ο Δαβίδ και εμεγαλύνετο, και Κύριος ο θεός των δυνάμεων ήτο μετ' αυτού. **11** Και απέστειλεν ο Χειράμ, βασιλεύς της Τύρου, πρέσβεις προς τον Δαβίδ, και ζύα κέδρινα και ζυλοουργούς και κτίστας, και οικοδόμησαν οίκον εις τον Δαβίδ. **12** Και εγνώρισεν ο Δαβίδ, ότι ο Κύριος κατέστησεν αυτόν βασιλέα επί τον Ισραήλ, και ότι ύψωσε την βασιλείαν αυτού διά τον λαόν αυτού Ισραήλ. **13** Και έλαβε προσέτι ο Δαβίδ παλλακάς και γυναίκας εκ της Ιερουσαλήμ, αφού ήλθεν εκ Χεβρών· και εγεννήθησαν έτι εις τον Δαβίδ υιοί και θυγατέρες. **14** Ταυτα δε είναι τα ονόματα των εις αυτόν γεννηθέντων εν Ιερουσαλήμ· Σαμουαί και Σωβάβ και Νάθαν και Σολομών, **15** και Ιεβάρ και Ελισούα και Νεφέγ και Ιαφιά, **16** και Ελισαμά και Ελιαδά και Ελιφαλέτ. **17** Ότε δε ήκουσαν οι Φιλισταίοι ότι έχρισαν τον Δαβίδ βασιλέα επί τον Ισραήλ, ανέβησαν πάντες οι Φιλισταίοι να ζητήσωσι τον Δαβίδ· και ο Δαβίδ ήκουσε περί τούτου και καταβή εις το φρούριον. **18** Και ήλθον οι Φιλισταίοι και διεχύθησιν εις την κοιλίδα Ραφαείμ. **19** Και ερώτησεν ο Δαβίδ τον Κύριον, λέγων, Να αναβώ προς τους Φιλισταίους; θέλεις παραδώσει αυτούς εις την χειρά μου; Και είπεν ο Κύριος προς τον Δαβίδ, Ανάβα· διότι

βεβαίως θέλω παραδώσει τους Φιλισταίους εις την χείρα σου. **20** Και ήλθεν ο Δαβίδ εις Βάαλ-φερασεΐμ, και εκεί επάταξεν αυτούς ο Δαβίδ και είπεν, Ο Κύριος διέκοψε τους εχθρούς μου εμπροσθέν μου, καθώς διακόπτονται τα ύδατα. Διά τούτο εκαλέσθη το όνομα του τόπου εκείνου Βάαλ-φερασεΐμ. **21** Και εκεί κατέλιπον τα είδωλα αυτά, και εσήκωσαν αυτά ο Δαβίδ και οι άνδρες αυτού. **22** Και ανέβησαν πάλιν οι Φιλισταίοι και διεχύθησαν εις την κοιλάδα Ραφαεΐμ. **23** Και ότε ηρώτησεν ο Δαβίδ τον Κύριον, είπε, Μη αναβής· στρέψον οπίσω αυτών και επίπεσον επ' αυτούς απέναντι των συκαμίνων. **24** και όταν ακούσης θόρυβον διαβάσεως επί των κορυφών των συκαμίνων, τότε θέλεις πεύσει διότι τότε ο Κύριος θέλει εξέλθει εμπροσθέν σου, διά να πατάξη το στρατόπεδον των Φιλισταίων. **25** Και έκαμεν ο Δαβίδ, καθώς προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος και επάταξε τους Φιλισταίους από Γαβαά έως της εισόδου Γεζέρ.

6 Και páλιν συνήθροισεν ο Δαβίδ πάντας τους εκλεκτούς εκ του Ισραήλ, τριάκοντα χιλιάδας. **2** Και εσηκώθη ο Δαβίδ και υπήγε, και πας ο λαός ο μετ' αυτού, από Βάαλ του Ιούδα, διά να αναγάγη εκείθεν την κιβωτόν του Θεού, εις την οποίαν επικαλείται το Όνομα, το όνομα του Κυρίου των δυνάμεων, του καθημένου υπεράνω αυτής επί των χερουβείμ. **3** Και επεβίβασαν την κιβωτόν του Θεού επί νέας αμάξης και εσήκωσαν αυτήν εκ του οίκου του Αβιναδάβ, του εν τω βουνώ-ώδηγησαν δε την άμαξαν την νέαν ο Ουζά και Αχιώ, υιοί του Αβιναδάβ. **4** Και εσήκωσαν αυτήν από του οίκου του Αβιναδάβ, του εν τω βουνώ, μετά της κιβωτού του Θεού· και ο Αχιώ προεπορεύετο της κιβωτού. **5** Ο δε Δαβίδ και πας ο οίκος του Ισραήλ έπαίζον εμπροσθεν του Κυρίου παν είδος οργάνων από ζύλου ελάτης και κιθάρας και ψαλτήρια και τύμπανα και σείστρα και κύμβαλα. **6** Και ότε ήλθον έως του αλωνίου του Ναχών, εξήπλωσεν ο Ουζά την χείρα αυτού εις την κιβωτόν του Θεού και εκράτησεν αυτήν· διότι έσεισεν αυτήν οι βόςες. **7** Και εξήφθη ο θυμός του Κυρίου κατά του Ουζά· και επάταξεν αυτόν ο Θεός εκεί διά την προπέτειαν αυτού· και απέθανεν εκεί παρά την κιβωτόν του Θεού. **8** Και ελυπήθη ο Δαβίδ, ότι ο Κύριος έκαμε χαλασμόν εις τον Ουζά· και εκάλεσε το όνομα του τόπου Φαρέθ-ουζά, έως της ημέρας ταύτης. **9** Και εφοβήθη ο Δαβίδ τον Κύριον την ημέραν εκείνην και είπε, πως θέλει εισέλθει προς εμέ η κιβωτός του Κυρίου; **10** Και δεν ηθέλησεν ο Δαβίδ να μετακινήση την κιβωτόν του Κυρίου προς εαυτόν εις την πόλιν Δαβίδ, αλλ' έστρεψεν αυτήν ο Δαβίδ εις τον οίκον Ωβήδ-εδώμ του Γετθαίου. **11** Και εκάθησεν η κιβωτός του Κυρίου εν τω οίκω Ωβήδ-εδώμ του Γετθαίου τρεις μήνας και ευλόγησεν ο Κύριος τον Ωβήδ-εδώμ και πάντα τον οίκον αυτού. **12** Και απήγγειλαν προς τον βασιλέα Δαβίδ, λέγοντες, Ο Κύριος ευλόγησε τον οίκον του Ωβήδ-εδώμ και πάντα τα υπάρχοντα αυτού ένεκα της κιβωτού του Θεού. Τότε υπήγεν ο Δαβίδ και ανεβίβασε την κιβωτόν του Θεού εκ του οίκου του Ωβήδ-εδώμ εις την πόλιν Δαβίδ εν ευφροσύνη. **13** Και ότε εβάδιζον οι βασιταίοντες την κιβωτόν του Κυρίου εξ βήματα, εθυσίαζον βουν και σιτευτόν. **14** Και εχόρευεν ο Δαβίδ ενώπιον του Κυρίου εξ όλης δυνάμεως και ήτο ο Δαβίδ περιεζωσμένος λινούν εφοδ. **15** Και ο Δαβίδ και πας ο οίκος Ισραήλ ανεβίβασαν την κιβωτόν του Κυρίου εν αλαλαγμώ και εν φωνή σάλπιγγος. **16** Ενδ' η κιβωτός του Κυρίου εισήρχετο εις την πόλιν Δαβίδ, Μιχάλ, η θυγάτηρ του Σαούλ, έκυψε διά της θυρίδος, και ιδούσα τον βασιλέα Δαβίδ ορχούμενον και χορεύοντα ενώπιον του Κυρίου, εξουδένωσεν αυτόν εν τη καρδιά αυτής. **17** Και έφεραν την κιβωτόν του

Κυρίου και έθεσαν αυτήν εις τον τόπον αυτής, εις το μέσον της σκηνής την οποίαν έστισε δι' αυτήν ο Δαβίδ· και προσέφερεν ο Δαβίδ ολοκαυτώματα και ειρηνικάς προσφοράς ενώπιον του Κυρίου. **18** Και αφού ετελείωσεν ο Δαβίδ προσφέρων τα ολοκαυτώματα και τας ειρηνικάς προσφοράς, ευλόγησε τον λαόν εν ονόματι του Κυρίου των δυνάμεων. **19** Και διεμοίρασεν εις πάντα τον λαόν, εις άπαν το πλήθος του Ισραήλ, από ανδρός έως γυναικός, εις έκαστον άνθρωπον εν ψωμίον και εν τμήμα κρέατος και μίαν φιάλην οίνου. Τότε πας ο λαός ανεχώρησεν, έκαστος εις την οικίαν αυτού. **20** Και επέστρεψεν ο Δαβίδ διά να ευλογήση τον οίκον αυτού. Και εξελθούσα Μιχάλ, η θυγάτηρ του Σαούλ, εις συνάντησιν του Δαβίδ, είπε, Πόσον ένδοξος ήτο σήμερον ο βασιλεύς του Ισραήλ, όστις εγμυνώθη σήμερον εις τους οφθαλμούς των θεραπεινίδων των δούλων αυτού, καθώς γυμνώνεται αναισχύντως εις των μηδαμίνων ανθρώπων. **21** Και είπεν ο Δαβίδ προς την Μιχάλ, Ενώπιον του Κυρίου, όστις με εξέλεξεν υπέρ τον πατέρα σου και υπέρ πάντα τον οίκον αυτού, ώστε να με καταστήση ηγεμόνα επί τον λαόν του Κυρίου, επί τον Ισραήλ, ναί, ενώπιον του Κυρίου έπαίζα· **22** και θέλω εξευτελισθή έτι περισσότερο και θέλω ταπεινωθή εις τους οφθαλμούς μου· και μετά των θεραπεινίδων, περί των οποίων συ ελάλησας, μετ' αυτών θέλω δοξασθή. **23** Διά τούτο η Μιχάλ, η θυγάτηρ του Σαούλ, δεν εγέννησε τέκνον έως της ημέρας του θανάτου αυτής.

7 Αφού δε εκάθησεν ο βασιλεύς εν τω οίκω αυτού και ανέπαυσεν αυτόν ο Κύριος πανταχόθεν από πάντων των εχθρών αυτού· **2** είπεν ο βασιλεύς προς Νάθαν τον προφήτην, Ιδέ τώρα, εγώ κατοικώ εν οίκω κεδρίνω η δε κιβωτός του Θεού κάθηται εν μέσω παραπετασμάτων. **3** Και είπεν ο Νάθαν προς τον βασιλέα, Ύπαγε, κάμε παν το εν καρδιά σου· διότι ο Κύριος είναι μετά σου. **4** Και την νύκτα εκείνην έγεινε λόγος του Κυρίου προς τον Νάθαν, λέγων, **5** Ύπαγε και ειπέ προς τον δούλον μου τον Δαβίδ, Ούτω λέγει Κύριος· συ θέλεις οικοδομήσει εις εμέ οίκον, διά να κατοικώ; **6** Διότι δεν κατώκησα εν οίκω, αφ' ης ημέρας ανεβίβασα τους υιούς Ισραήλ εξ Αιγύπτου μέχρι της ημέρας ταύτης, αλλά περιηρόχημ εντός σκηνής και παραπετασμάτων. **7** Πανταχού όπου περιεπάτησα μετά πάντων των υιών Ισραήλ, ελάλησα ποτέ προς τινά εκ των φυλών του Ισραήλ, εις τον οποίον προσέταξα να ποιμήνι τον λαόν μου τον Ισραήλ, λέγων, Διά τι δεν οικοδομήσατε εις εμέ οίκον κεδρινόν; **8** Τώρα λοιπόν, ούτω θέλεις επειέ προς τον δούλον μου τον Δαβίδ· Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Εγώ σε έλαβον εκ της μάνδρας, από όπισθεν των προβάτων, διά να ήσαι ηγεμόν επί τον λαόν μου, επί τον Ισραήλ· **9** και ήμην μετά σου πανταχού όπου περιεπάτησας, και εξωλόθρευσα πάντας τους εχθρούς σου απ' εμπροσθέν σου, και σε έκαμον ονομαστόν, κατά το όνομα των μεγάλων των επί της γής· **10** και θέλω διορίσει τόπον διά τον λαόν μου τον Ισραήλ και θέλω φυτεύσει αυτούς, και θέλουσι κατοικει εν τόπω ιδίω εαυτών και δεν θέλουσι μεταφέρεσθαι πλέον· και οι υιοί της αδικίας δεν θέλουσι καταθλιβεί αυτούς πλέον ως το πρότερον, **11** και ως από των ημερών καθ' ας κατέστησα κριτάς επί τον λαόν μου Ισραήλ· και θέλω σε αναπαύσει από πάντων των εχθρών σου. Ο Κύριος προσέτι αναγγέλλει προς σε ότι ο Κύριος θέλει οικοδομήσει οίκον εις σε. **12** Αφού πληρωθώσιν αι ημέραι σου και κοιμηθής μετά των πατέρων σου, θέλω αναστήσει μετά σε το σπέρμα σου, το οποίον θέλει εξέλθει εκ των σπλάγχχνων σου, και θέλω στερεώσει την βασιλείαν αυτού. **13** αυτός θέλει οικοδομήσει οίκον εις το όνομα μου· και θέλω στερεώσει τον

θρόνον της βασιλείας αυτού έως αιώνος. **14** Εγώ θέλω είσθαι εις αυτόν πατήρ και αυτός θέλει είσθαι εις εμέ υιός· εάν πράξη ανομίαν, θέλω σωφρονίσαι αυτόν εν ράβδω ανδρών και διά μαστιγώσεων υιών ανθρωπών· **15** το έλεός μου όμως δεν θέλει αφαιρεθή απ' αυτού, ως αφήρεσα αυτό από του Σαούλ, τον οποίον εξέβαλον απ' έμπροσθέν σου· **16** και θέλει στερεωθή ο οίκός σου και η βασιλεία σου έμπροσθέν σου έως αιώνος· ο θρόνος σου θέλει είσθαι εστερεωμένος εις τον αιώνα. **17** Κατά πάντας τους λόγους τούτους και καθ' όλην ταύτην την όρασιν, ούτως ελάλησεν ο Νάθαν προς τον Δαβίδ. **18** Τότε εισήλθεν ο βασιλεύς Δαβίδ και εκάθησεν ενώπιον του Κυρίου και είπε, Τις είμαι εγώ, Κύριε Θεέ; και τις ο οίκός μου, ώστε με έφερεις μέχρι τούτου. **19** Αλλά και τούτο έτι εστάθη μικρόν εις τους οφθαλμούς σου, Κύριε Θεέ· και ελάλησας έτι περί του οίκου του δούλου σου διά μέλλον μακρόν. Και είναι ούτος ο τρόπος των ανθρωπών, Δέσποτα Κύριε; **20** Και τι δύναται να είπη πλέον ο Δαβίδ προς σε; διότι συ γνωρίζεις τον δούλον σου, Δέσποτα Κύριε. **21** Διά τον λόγον σου και κατά την καρδίαν σου έπραξας πάντα ταύτα τα μεγάλα, διά να γνωστοποιήσης αυτά εις τον δούλον σου. **22** Διά τούτο μέγας είσαι, Κύριε Θεέ· διότι δεν είναι όμοιός σου ουδέ είναι Θεός εκτός σου, κατά πάντα όσα ηκούσαμεν με τα ώτα ημών. **23** Και τι άλλο έθνος επί της γης είναι ως ο λαός σου, ως ο Ισραήλ, τον οποίον ο Θεός ήλθε να εξαγοράσει διά λαόν εαυτού και διά να κάμη αυτόν νομοαστόν, και να ενεργήση υπέρ υμών πράγματα μεγάλα και θαυμαστά, υπέρ της γης σου, έμπροσθεν του λαού σου, τον οποίον ελύτρωσας διά σεαυτόν εξ Αιγύπτου, εκ των εθνών και εκ των θεών αυτών; **24** Διότι εστερέωσας εις σεαυτόν τον λαόν σου Ισραήλ, διά να ήναι λαός σου εις τον αιώνα· και συ, Κύριε, έγειναι Θεός αυτών. **25** και τώρα, Κύριε Θεέ, τον λόγον τον οποίον ελάλησας περί του δούλου σου και περί του οίκου αυτού ας στερεωθή ας τον αιώνα, και κάμη ως ελάλησας. **26** Και ας μεγαλυνηθή το όνομά σου έως αιώνος, ώστε να λέγωσιν, Ο Κύριος των δυνάμεων είναι ο Θεός επί τον Ισραήλ· και ο οίκος του δούλου σου Δαβίδ ας ήναι εστερεωμένος ενώπιόν σου. **27** Διότι συ, Κύριε των δυνάμεων, Θεέ του Ισραήλ, απεκάλυψας εις τον δούλον σου, λέγων, Οίκον θέλω οικοδομήσει εις σέ· διά τούτο ο δούλός σου εύρηκε την καρδίαν αυτού ετοιμήν να προσεχηθή προς σε την προσευχήν ταύτην. **28** Και τώρα, Δέσποτα Κύριε, συ είσαι ο Θεός, και οι λόγοι σου θέλουσιν είσθαι αληθινοί, και συ υπεσχέθης τα αγαθά ταύτα προς τον δούλον σου· **29** τώρα λοιπόν ευδόκησον να ευλογήσης τον οίκον του δούλου σου, διά να ήναι ενώπιόν σου εις τον αιώνα· διότι συ, Δέσποτα Κύριε, ελάλησας και υπό της ευλογίας σου ας ήναι ο οίκος του δούλου σου ευλογημένος εις τον αιώνα.

8 Μετά δε ταύτα επάταξεν ο Δαβίδ τους Φιλισταίους και κατετρόπωσεν αυτούς και έλαβεν ο Δαβίδ την Μεθέγ-αμμά εκ χειρός των Φιλισταίων. **2** Και επάταξε τους Μωαβίτας και διεμέτρησεν αυτούς διά σχοινίων, απλώσας αυτούς κατά γής· και διεμέτρησε διά δύο σχοινίων διά να θανατώση, και δι' ενός πλήρους σχοινίου διά να αφήση ζώντας. Ούτως οι Μωαβίται έγειναν δούλοι του Δαβίδ υποτελείς. **3** Επάταξεν έτι ο Δαβίδ τον Αδαδέζερ, υιόν του Ρεώβ, βασιλέα της Σωβά, ενώ υπήγαινε να στήση την εξουσίαν αυτού επί τον ποταμόν Ευφράτην. **4** Και έλαβεν ο Δαβίδ εξ αυτού χιλίους επτακοσίους ίππεις και είκοσι χιλιάδας πεζών· και ενευροκόπησεν ο Δαβίδ πάντας τους ίππους των αμαξών, και εφύλαξεν εξ αυτών εκατόν αμάξας. **5** Και ότε ήλθον οι Σύριοι της Δαμασκού διά να βοηθήσωσι τον Αδαδέζερ, βασιλέα της Σωβά, ο Δαβίδ επάταξεν εκ των Συρίων

εικοσιδύο χιλιάδας ανδρών. **6** Και έβαλεν ο Δαβίδ φρουράς εν τη Συρία της Δαμασκού· και οι Σύριοι έγειναν δούλοι υποτελείς του Δαβίδ. Και έσωζεν ο Κύριος τον Δαβίδ πανταχού, όπου επορευέτο. **7** Και έλαβεν ο Δαβίδ τας ασπίδας τας χρυσάς, αίτινες ήσαν επί τους δούλους του Αδαδέζερ, και έφερην αυτάς εις Ιερουσαλήμ. **8** Και εκ της Βετάχ και εκ Βηρωθαί, πόλεων του Αδαδέζερ, ο βασιλεύς Δαβίδ έλαβε χαλκόν πολύν σφόδρα. **9** Ακούσας δε ο Θεοί, βασιλεύς της Αιμάθ, ότι ο Δαβίδ επάταξε πάσαν την δύναμιν του Αδαδέζερ, **10** απέστειλεν ο Θεοί Ιωράμ, τον υιόν αυτού, προς τον βασιλέα Δαβίδ, διά να χαιρετήση αυτόν και να ευλογήση αυτόν, ότε κατεπολέμησε τον Αδαδέζερ και επάταξεν αυτόν· διότι ο Αδαδέζερ ήτο πολέμιος του Θεοί. Και έφερην ο Ιωράμ μεθ' εαυτού σκεύη αργυρά και σκεύη χρυσά και σκεύη χάλκινα· **11** και ταύτα αφιέρωσεν ο βασιλεύς Δαβίδ εις τον Κύριον μετά του αργυρίου και του χρυσίου, τα οποία είχαν αφιέρωσει εκ πάντων των εθνών, όσα υπέταξεν· **12** εκ της Συρίας και εκ του Μωάβ και εκ των υιών Αμμών και εκ των Φιλισταίων και εκ του Αμαλή και εκ των λαφύρων του Αδαδέζερ, υιού του Ρεώβ, βασιλέως της Σωβά. **13** Και απέκτησεν ο Δαβίδ όνομα, ότε επέστρεψε, κατατροπώσας τους Συρίους εν τη κοιλάδι του άλατος, δεκαοκτώ χιλιάδας. **14** Και έβαλε φρουράς εν τη Ιδουμαία· καθ' όλην την Ιδουμαίαν έβαλε φρουράς· και πάντες οι Ιδουμαίοι έγειναν δούλοι του Δαβίδ. Και έσωζεν ο Κύριος τον Δαβίδ πανταχού όπου επορευέτο. **15** Και εβασίλευσεν ο Δαβίδ επί πάντα τον Ισραήλ· και έκαμεν ο Δαβίδ κρίσιν και δικαιοσύνην εις πάντα τον λαόν αυτού. **16** Και Ιωάβ, ο υιός της Σερούϊας, ήτο επί του στρατεύματος Ιωσαφάτ δε, ο υιός του Αχιλούδ, υπομνηματογράφος· **17** και Σαδώκ, ο υιός του Αχιτάω, και Αχιμέλεχ, ο υιός του Αβιάθαρ, ιερείς· ο δε Σεραΐας, γραμματεύς. **18** Και Βεναΐας, ο υιός του Ιωδαέ, ήτο επί των Χερεθαίων και επί των Φελεθαίων· οι δε υιοί του Δαβίδ ήσαν αυλάρχαι.

9 Και είπεν ο Δαβίδ, Μένει τις έτι εκ του οίκου του Σαούλ, διά να κάμη έλεος προς αυτόν χάριν του Ιωνάθαν; **2** 'Ητο δε δούλός τις εκ του οίκου του Σαούλ, ονομαζόμενος Σιβά. Και εκάλεσαν αυτόν προς τον Δαβίδ, και είπε προς αυτόν ο βασιλεύς, Συ είσαι ο Σιβά; Ο δε είπεν, Ο δούλός σου. **3** Και είπεν ο βασιλεύς, Δεν μένει τις έτι εκ του οίκου του Σαούλ, διά να κάμη προς αυτόν έλεος Θεού; Και είπεν ο Σιβά προς τον βασιλέα, Έτι υπάρχει υιός του Ιωνάθαν, βεβλαμμένος τους πόδας. **4** Και είπε προς αυτόν ο βασιλεύς, Που είναι ούτος; Ο δε Σιβά είπε προς τον βασιλέα, Ιδού, είναι εν τω οίκω του Μαχειρ, υιού του Αμμήλ, εν Λό-δεβάρ. **5** Τότε έστειλεν ο βασιλεύς Δαβίδ και έλαβεν αυτόν εκ του οίκου του Μαχειρ, υιού του Αμμήλ, εκ Λό-δεβάρ. **6** Και ότε ήλθε προς τον Δαβίδ ο Μεμφιβοσθέ, υιός του Ιωνάθαν, υιού του Σαούλ, έπεσε κατά πρόσωπον αυτού και προσεκύνησε. Και είπεν ο Δαβίδ, Μεμφιβοσθέ· Ο δε είπεν, Ιδού, ο δούλός σου. **7** Και είπεν ο Δαβίδ προς αυτόν, Μη φοβού· διότι βεβαίως θέλω κάμει προς σε έλεος, χάριν Ιωνάθαν του πατρός σου, και θέλω αποδώσει εις σε πάντα τα κτήματα Σαούλ του πατρός σου· και συ θέλεις τρώγει άρτον επί της τραπέζης μου διά παντός. **8** Ο δε προσεκύνησεν αυτόν και είπε, Τις είναι ο δούλός σου, ώστε να επιβλέψης εις τοιούτον κύνα θετηνκότα όποιος εγώ; **9** Και εκάλεσεν ο βασιλεύς τον Σιβά, τον δούλον του Σαούλ, και είπε προς αυτόν, Πάντα όσα είχαν ο Σαούλ και πας ο οίκος αυτού έδωκα εις τον υιόν του κυρίου σου· **10** θέλεις λοιπόν γεωργείη την γην δι' αυτόν, συ και οι υιοί σου, και οι δούλοι σου, και θέλεις φέρει τα εισοδήματα, διά να έχη ο υιός του κυρίου σου τροφήν να τρώγη πλην ο Μεμφιβοσθέ, ο υιός

του κυρίου σου, θέλει τρώγει διά παντός άρτον επί της τραπέζης μου. Είχε δε ο Σιβά δεκαπέντε υιούς και είκοσι δούλους. **11** Ο δε Σιβά είπε προς τον βασιλέα, Κατά πάντα όσα προσέταξεν ο κύριός μου ο βασιλεύς τον δούλον αυτού, ούτω θέλει κάμει ο δούλός σου. Ο δε Μεμφιβοσθέ, είπεν ο βασιλεύς, θέλει τρώγει επί της τραπέζης μου, ως εις των υιών τον βασιλέως. **12** Είχε δε ο Μεμφιβοσθέ υιών μικρών, ονομαζόμενον Μιχά. Πάντες δε οι κατοικούντες εν τω οίκω του Σιβά ήσαν δούλοι του Μεμφιβοσθέ. **13** Και ο Μεμφιβοσθέ κατώκει εν Ιερουσαλήμ διότι έτρωγε διά παντός επί της τραπέζης του βασιλέως ήτο δε χωλός αμφοτέρους τους πόδας.

10 Μετά δε ταύτα απέθανεν ο βασιλεύς των υιών Αμμών, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ανούν ο υιός αυτού. **2** Και είπεν ο Δαβίδ, Θέλω κάμει έλεος προς Ανούν, τον υιόν του Ναάς, επειδή ο πατήρ αυτού έκαμεν έλεος προς εμέ. Και απέστειλεν ο Δαβίδ να παρηγορήσῃ αυτόν περί του πατρός αυτού διά χειρός των δούλων αυτής. Και ήλθον οι δούλοι του Δαβίδ εις την γην των υιών Αμμών. **3** Και είπεν οι άρχοντες των υιών Αμμών προς Ανούν τον κύριον αυτών, Νομίζεις ότι ο Δαβίδ τιμών τον πατέρα σου απέστειλε προς σε παρηγορητάς; δεν απέστειλεν ο Δαβίδ τους δούλους αυτού προς σε, διά να ερευνήσῃ την πόλιν και να κατασκοπεύσῃ αυτήν και να καταστρέψῃ αυτήν; **4** Και επίασεν ο Ανούν τους δούλους του Δαβίδ, και εξύρισε το ήμισυ του πάγωνος αυτών και απέκοψε το ήμισυ των ιματίων αυτών μέχρι των γλουτών αυτών, και απέπεμψεν αυτούς. **5** Ότε απήγγειλαν τούτο προς τον Δαβίδ, απέστειλεν εις συνάντησιν αυτών, επειδή οι άνδρες ήσαν ηττησάμενοι σφόδρα; και είπεν ο βασιλεύς, Καθίστατε εν Ιεριχώ εωσού αυξηνηθώσιν οι πάγωνές σας, και επιστρέψατε. **6** Βλέποντες δε οι υιοί Αμμών ότι ήσαν βδελυκτοί εις τον Δαβίδ, απέστειλαν οι υιοί Αμμών και εμισθώσαν εκ των Συρίων Βαιθρεώβ και των Συρίων Σωβά είκοσι χιλιάδας πεζών, και παρά του βασιλέως Μααχά χιλίους άνδρας, και παρά του Ις-τωβ δώδεκα χιλιάδας ανδρών. **7** Και ότε ήκουσε ταύτα ο Δαβίδ, απέστειλε τον Ιωάβ και άπαν το στρατεύμα των δυνατών. **8** Και εξήλθον οι υιοί Αμμών και παρετάχθησαν εις πόλεμον κατά την είσοδον της πύλης; και οι Σύριοι Σωβά και Ρεώβ και Ις-τωβ και Μααχά ήσαν καθ' εαυτούς εν τη πεδιάδι. **9** Βλέπων δε ο Ιωάβ ότι η μάχη παρετάχθη εναντίον αυτού έμπροσθεν και όπισθεν, εξέλεξεν εκ πάντων των εκλεκτών του Ισραήλ και παρέταξεν αυτούς εναντίον των Συρίων. **10** το δε υπόλοιπον του λαού έδωκεν εις την χείρα του Αβισαί, αδελφού αυτού, και παρέταξεν αυτούς εναντίον των υιών Αμμών. **11** Και είπεν, Εάν οι Σύριοι υπερισχώσωσι κατ' εμού, τότε συ θέλεις με σώσει εάν δε οι υιοί Αμμών υπερισχώσωσι κατά σου, τότε εγώ θέλω ελθει διά να σε σώσω. **12** ανδρίζου, και ας κραταιωθώμεν υπέρ του λαού ημών και υπέρ των πόλεων του Θεού ημών; ο δε Κύριος ας κάμη το αρεστόν εις τους οφθαλμούς αυτού. **13** Και προσήλθεν ο Ιωάβ και ο λαός ο μετ' αυτού εις μάχην εναντίον των Συρίων; οι δε έφυγον απ' έμπροσθεν αυτού. **14** Και ότε είδον οι υιοί Αμμών ότι οι Σύριοι έφυγον, τότε έφυγον και αυτοί απ' έμπροσθεν του Αβισαί και εισήλθον εις την πόλιν. Και ο Ιωάβ επέστρεψεν από των υιών Αμμών και ήλθεν εις Ιερουσαλήμ. **15** Ιδόντες δε οι Σύριοι ότι κατετροπώθησαν έμπροσθεν του Ισραήλ, συνήθοισθησαν ομοί. **16** Και απέστειλεν ο Αδαρέζερ και εξήγαγε τους Συρίους τους πέραν του ποταμού; και ήλθον εις Αιλάμ; και Σωβάκ, ο αρχιστράτηγος του Αδαρέζερ, προεπορεύετο έμπροσθεν αυτών. **17** Και ότε απηγγέλη προς τον Δαβίδ, συνήθροισε πάντα τα

Ισραήλ και διέβη τον Ιορδάνην και ήλθεν εις Αιλάμ. Οι δε Σύριοι παρετάχθησαν εναντίον του Δαβίδ και επολέμησαν με αυτόν. **18** Και έφυγον οι Σύριοι απ' έμπροσθεν του Ισραήλ; και εξωλόθρευσεν ο Δαβίδ εκ των Συρίων επτακοσίας αμάξας και τεσσαράκοντα χιλιάδας ιππέων, και Σωβάκ τον αρχιστράτηγον αυτών επάταξε, και απέθανεν εκεί. **19** Και ιδόντες πάντες οι βασιλείς, οι δούλοι του Αδαρέζερ, ότι κατετροπώθησαν έμπροσθεν του Ισραήλ, έκαμον ειρήνην μετά του Ισραήλ και έγειναν δούλοι αυτών. Και οι Σύριοι εφοβούντο να βοηθήσωσι πλέον τους υιούς Αμμών.

11 Εν δε τω ακολούθω έτει, καθ' ον καιρόν εκστρατεύουσιν οι βασιλείς, απέστειλεν ο Δαβίδ τον Ιωάβ και τους δούλους αυτού μετ' αυτού και πάντα τον Ισραήλ; και κατέστρεψαν τους υιούς Αμμών και επολιόρκησαν την Ραββά. Ο δε Δαβίδ έμεινεν εν Ιερουσαλήμ. **2** Και προς το εσπέρας, ότε ο Δαβίδ εσηκώθη από της κλίνης αυτού, περιπάτη επί του δώματος του βασιλικού οίκου; και είδεν από του δώματος γυναίκα λουομένην; και η γυνή ήτο ώραία την όψιν σφόδρα. **3** Και απέστειλεν ο Δαβίδ και ηρενήησε περί της γυναικός. Και είπε τις, Δεν είναι αύτη Βηθ-σαβέε, η θυγάτηρ του Ελιάμ, η γυνή Ουρίου του Χετταίου; **4** Και απέστειλεν ο Δαβίδ μηνυτάς και έλαβεν αυτήν; και ότε ήλθε προς αυτόν, εκοιμήθη μετ' αυτής, διότι είχε καθαρισθή από της ακαθαρσίας αυτής; και επέστρεψεν εις τον οίκον αυτής. **5** Και συνέλαβεν η γυνή και αποστειλάσα απήγγειλε προς τον Δαβίδ και είπεν, Έγκυος είμαι. **6** Και απέστειλεν ο Δαβίδ προς τον Ιωάβ, λέγων, Αποστείλόν μοι Ουρίαν τον Χετταίου. Και απέστειλεν ο Ιωάβ τον Ουρίαν προς τον Δαβίδ. **7** Και ότε ήλθε προς αυτόν ο Ουρίας, ηρώτησεν ο Δαβίδ πως έχει ο Ιωάβ και πως έχει ο λαός και πως έχουσι τα του πολέμου. **8** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Ουρίαν, Κατάβα εις τον οίκόν σου και νίψον τους πόδας σου; και εξήλθε ο Ουρίας εκ του οίκου του βασιλέως και κατόπιν αυτού ήλθε μερίδιον από της τραπέζης του βασιλέως. **9** Αλλ' ο Ουρίας εκοιμήθη παρά την θύραν του οίκου του βασιλέως, μετά πάντων των δούλων του κυρίου αυτού και δεν κατέβη εις τον οίκον αυτού. **10** Και ότε απήγγειλαν προς τον Δαβίδ, λέγοντες, Δεν κατέβη ο Ουρίας εις τον οίκον αυτού, είπεν ο Δαβίδ προς τον Ουρίαν, Συ δεν έρχεσαι εξ οδοποιρίας; διά τι δεν κατέβης εις τον οίκόν σου; **11** Και είπεν ο Ουρίας προς τον Δαβίδ, Η κιβωτός και ο Ισραήλ και ο Ιούδας κατοικούν εν σκηναίς, και ο κύριός μου Ιωάβ και οι δούλοι του κυρίου μου, είναι εστρατοπεδευμένοι επί το πρόσωπον της πεδιάδος; και εγώ θέλω υπάγει εις τον οίκόν μου, διά να φάγω και να πΐω και να κοιμηθώ μετά της γυναικός μου; ζης και ζη η ψυχή σου, δεν θέλω κάμει το πράγμα τούτο. **12** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Ουρίαν, Μείνε ενταύθα και σήμερα, και αύριον θέλω σε εξαποστείλει. Και έμεινεν ο Ουρίας εν Ιερουσαλήμ την ημέραν εκείνην και την επαύριον. **13** Και εκάλεσεν αυτόν ο Δαβίδ, και έφαγεν ενπνιον αυτού και έπιεν; και εμέθυσεν αυτόν; και το εσπέρας εξήλθε να κοιμηθή επί της κλίνης αυτού μετά των δούλων του κυρίου αυτού, πλην εις τον οίκον αυτού δεν κατέβη. **14** Και το πρωί έγγραφεν ο Δαβίδ επιστολήν προς τον Ιωάβ, και έστειλεν αυτήν διά χειρός του Ουρίου. **15** Και έγγραφεν εν τη επιστολή, λέγων, Θέσατε τον Ουρίαν απέναντι της σκληροτέρας μάχης; έπειτα σύρθητε απ' αυτού, διά να κυπηθή και να αποθάνη. **16** Και αφού παρετήρησε την πόλιν ο Ιωάβ, διώρισε τον Ουρίαν εις θέσιν, όπου ήξευρεν ότι ήσαν άνδρες δυνάμεως. **17** Και εξήλθον οι άνδρες της πόλεως, και επολέμησαν μετά του Ιωάβ; και έπεσον εκ του λαού τίνες των δούλων του Δαβίδ

εθανατώθη δε και Ουρίας ο Χετταίος. **18** Και απέστειλεν ο Ιωάβ και ανήγγειλε προς τον Δαβίδ πάντα τα περί του πολέμου. **19** Και προσέταξε τον μηνυτήν, λέγων, Αφού τελειώσης λαλών προς τον βασιλέα πάντα τα περί του πολέμου, **20** εξαφθή ο θυμός του βασιλέως, και εἶπη προς σε, Διά τι πλησιάσατε εις την πόλιν μαχόμενοι; δεν ηξέυρετε ότι ἦθελον τοξεύσει από του τείχους; **21** τις ἐπάταξεν Αβιμέλεχ τον υἱόν του Ιερουβσέθ; γυνή τις δεν ἔρριψεν ἐπ' αυτόν τριῖμα μυλοπέτρας από του τείχους, και ἀπέθανεν εν Θαιβαίς; διά τι πλησιάσατε εις το τείχος; τότε εἶπέ, Ἀπέθανε και ο δούλος σου Ουρίας ο Χετταίος. **22** Υπήγε λοιπόν ο μηνυτής και ελθών, ἀπήγγειλε προς τον Δαβίδ πάντα εκείνα, διά τα οποία ἀπέστειλεν αυτόν ο Ιωάβ. **23** Και εἶπεν ο μηνυτής προς τον Δαβίδ, ὅτι υπερίσχυσαν καθ' ἡμῶν οἱ ἄνδρες και ἐξήλθον προς ἡμᾶς εις την πεδιάδα, και κατεδιώξαμεν αυτούς μέχρι της εισόδου της πόλης. **24** ἀλλ' οἱ τοξόται ἐτόξευσαν από του τείχους ἐπὶ τους δούλους σου και τινές των δούλων του βασιλέως ἀπέθανον, και ο δούλος σου ἐτί Ουρίας ο Χετταίος ἀπέθανε. **25** Τότε εἶπεν ο Δαβίδ προς τον μηνυτήν, Οὕτω θέλει εἶπει προς τον Ιωάβ· Μη σε ανησυχῇ τούτο το πράγμα· διότι η ρομφαία κατατρύγει ποτέ μεν ἓνα, ποτέ δε ἄλλον· ἐνίσχυσον την μάχην σου ἐναντίον της πόλεως και κατὰστρεψον αὐτήν· και συ ενθάρρυνε αυτόν. **26** Ὅτε δε ἤκουσεν η γυνή του Ουρίου, ὅτι Ουρίας ο ἀνὴρ αὐτῆς ἀπέθανε, ἐπένησεν διά τον ἀνδρα αὐτῆς. **27** Και ἀφού ἐπέρασε το πένθος, ἀπέστειλεν ο Δαβίδ και παρέλαβεν αὐτήν εις τον οἶκον αὐτοῦ· και ἔγεινε γυνή αὐτοῦ και ἐγέννησεν εις αυτόν υἱόν· το πράγμα ὅμως το ὁποῖον ἐπραξεν ο Δαβίδ, ἐφάνη κακόν εις τους οφθαλμούς του Κυρίου.

12 Και ἀπέστειλεν ο Κύριος τον Νάθαν προς τον Δαβίδ. Και ἦλθε προς αυτόν και εἶπε προς αυτόν, Ἵσαν δύο ἄνδρες εν πόλει τινί, ο εις πλούσιος, ο δε ἄλλος πτωχός. **2** Ο πλούσιος εἶχε ποιμνία και βουκόλια πολλά σφόδρα· **3** ο δε πτωχός δεν εἶχεν ἄλλο, εἰμὴ μίαν μικρὰν ἀμνάδα, την ὁποῖαν ἠγόρασε και ἔθρεψε· και ἐμεγάλωσε μετ' αὐτοῦ και μετὰ των τέκνων αὐτοῦ ὁμοῦ· από του ἄρτου αὐτοῦ ἔτρωγε, και από του ποτηρίου αὐτοῦ ἔπινε, και εν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ ἐκοιμάτο, και ἦτο εις αυτόν ως θυγάτηρ. **4** Ἦλθε δε τις διαβάτης προς τον πλούσιον και ἐφειδωλεύθη να λάβη εκ των ποιμνίων αὐτοῦ και εκ των αγέλων αὐτοῦ, διά να ἐιοκμάσῃ εις τον ὁδοιπόρον τον ἐλθόντα προς αυτόν, και ἔλαβε την ἀμνάδα του πτωχοῦ και ἠτοίμασεν αὐτήν διά τον ἀνθρωπον τον ἐλθόντα προς αυτόν. **5** Και ἐξήφθη η ὀργή του Δαβίδ κατά του ἀνθρώπου σφόδρα· και εἶπε προς τον Νάθαν, Ζη Κύριος, ἄξιος θανάτου εἶναι ο ἀνθρωπος, ὅστις ἐπραξε τούτο· **6** και θέλει πληρώσει την ἀμνάδα τετραπλάσιον, ἐπειδή ἐπραξε το πράγμα τούτο και ἐπειδή δεν ἐσπλαγχνίσθη. **7** Και εἶπεν ο Νάθαν προς τον Δαβίδ, Συ εἶσαι ο ἀνθρωπος· οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραὴλ· Ἐγὼ σε ἔχρισα βασιλέα ἐπὶ τον Ισραὴλ, και ἐγὼ σε ἠλευθέρωσα εκ χειρός του Σαούλ· **8** και ἔδωκα εις σε τον οἶκον του κυρίου σου και τας γυναίκας του κυρίου σου εις τον κόλπον σου, και ἔδωκα εις σε τον οἶκον του Ισραὴλ και τον Ιούδα· και εἰς τούτο ἦτο ὀλίγον, ἦθελον προσθέσει εις σε τοιαῦτα και τοιαῦτα· **9** διά τι κατεφρόνησας τον Λόγον του Κυρίου, ὥστε να πράξης το κακόν εις τους οφθαλμούς αὐτοῦ; Ουρίαν τον Χετταῖον ἐπάταξας εν ρομφαίᾳ, και την γυναίκα αὐτοῦ ἔλαβες εις σεαυτὸν γυναίκα, και αυτόν ἐθανάτωσας εν τῷ ρομφαίᾳ των υἱόν Ἀμμών· **10** τώρα λοιπόν δεν θέλει ἀποσυρθῇ ποτέ ρομφαία εκ του οἴκου σου· ἐπειδή με κατεφρόνησας και ἔλαβες την γυναίκα Ουρίου του Χετταίου, διά να ἦναι γυνή σου. **11** Οὕτω λέγει Κύριος·

Ἰδοῦ, θέλω ἐπεγεῖρει ἐναντίον σου κακά εκ του οἴκου σου, και θέλω λάβει τας γυναίκας σου ἔμπροσθεν των οφθαλμῶν σου και δώσει αὐτάς εις τον πλησίον σου, και θέλει κοιμηθῇ μετὰ των γυναικῶν σου ἐνώπιον του ἡλίου τούτου· **12** διότι συ ἐπραξας κρυφίως· ἀλλ' ἐγὼ θέλω κάμει τούτο το πράγμα ἔμπροσθεν παντός του Ισραὴλ και κατέναντι του ἡλίου. **13** Και εἶπεν ο Δαβίδ προς τον Νάθαν, Ἡμάρτησα εις τον Κύριον. Ο δε Νάθαν εἶπε προς τον Δαβίδ, Και ο Κύριος παρέβλεψε το ἀμάρτημά σου· δεν θέλεις αποθάνει· **14** ἐπειδή ὅμως διά ταύτης της πράξεως ἔδωκας μεγάλην ἀφορμὴν εις τους ἐχθρούς του Κυρίου να βλασφημώσι, διά τούτο το παιδίον το γεννηθέν εις σε ἐξάπαντος θέλει αποθάνει. **15** Και ἀπῆλθεν ο Νάθαν εις τον οἶκον αὐτοῦ. Ο δε Κύριος ἐπάταξε το παιδίον, το ὁποῖον ἐγέννησεν η γυνή του Ουρίου εις τον Δαβίδ, και ἠρρώσθη. **16** Και ἰκέτευσεν ο Δαβίδ τον Θεόν υπέρ του παιδίου· και ἐνήστευσεν ο Δαβίδ και εἰσελθών διενυκτέρευσε, κοιτόμενος κατά γης. **17** Και ἐσηκώθησαν οἱ πρεσβύτεροι του οἴκου αὐτοῦ, και ἦλθον προς αυτόν διά να σηκώσωσιν αυτόν από της γῆς· πλην δεν ἠθέλησεν οὐδέ ἔφαγεν ἄρτον μετ' αὐτών. **18** Και την ἡμέραν την ἐβδόμην ἀπέθανε το παιδίον. Και ἐφοβήθησαν οἱ δούλοι του Δαβίδ να ἀναγγειλωσι προς αυτόν ὅτι το παιδίον ἀπέθανε· διότι ἔλεγον, Ἰδοῦ, ἐνὸς ἔζη ἐτι το παιδίον, ἐλαλούμεν προς αυτόν, και δεν εἰσήκουε της φωνῆς ἡμῶν· πόσον λοιπόν κακόν θέλει κάμει, εἰάν εἴπωμεν προς αυτόν ὅτι το παιδίον ἀπέθανε; **19** Ἀλλ' ἰδὼν ο Δαβίδ ὅτι οἱ δούλοι αὐτοῦ ἐψιθούριζον μετ' ἀλλήλων, ἐνόησεν ο Δαβίδ ὅτι το παιδίον ἀπέθανε· ὅθεν εἶπεν ο Δαβίδ προς τους δούλους αὐτοῦ, Ἀπέθανε το παιδίον; οἱ δε εἶπον, Ἀπέθανε. **20** Τότε ἐσηκώθη ο Δαβίδ από της γῆς και ἐλούσθη και ἠλειφθη και ἦλλαξε τα ἱμάτια αὐτοῦ, και εἰσῆλθεν εις τον οἶκον του Κυρίου, και προσεκύνησεν· ἔπειτα εἰσῆλθεν εις τον οἶκον αὐτοῦ· και ἐξήτησε να φάγῃ και ἔβαλον ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἄρτον, και ἔφαγεν. **21** Οἱ δε δούλοι αὐτοῦ εἶπον προς αυτόν, Τι εἶναι τούτο, το ὁποῖον ἔκαμες; ἐνήστευες και ἐκλαίεις περί του παιδίου, ἐνὸς ἔζη· ἀφού δε ἀπέθανε το παιδίον, ἐσηκώθηκες και ἔφαγες ἄρτον. **22** Και εἶπεν, Ἐνὸς ἔζη το παιδίον, ἐνήστευσα και ἐκλαυσα, διότι εἶπα, Τις ἐξεύρει; ἴσως ο Θεός με ἐλεήσῃ, και ζήσῃ το παιδίον· **23** ἀλλὰ τώρα ἀπέθανε· διά τι να νηστεύω; μήπως δύναμαι να ἐπιστρέψω αὐτό πάλιν; ἐγὼ θέλω υπάγει προς αὐτό, αὐτό ὅμως δεν θέλει ἀναστρέφει προς ἐμέ. **24** Και παρηγόρησεν ο Δαβίδ την Βηθσαβέε την γυναίκα αὐτοῦ, και εἰσῆλθε προς αὐτήν και ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς, και ἐγέννησεν υἱόν, και ἐκάλεσε το ὄνομα αὐτοῦ Σολομών· και ο Κύριος ἠγάπησεν αὐτόν. **25** Και ἔστειλε διά χειρός Νάθαν του προφήτου, και ἐκάλεσε το ὄνομα αὐτοῦ Ἰεδιὰ, διά τον Κύριον. **26** Ο δε Ιωάβ ἐπολέμησεν ἐναντίον της Ραββά των υἱόν Ἀμμών, και ἐκυρίευσεν την βασιλικὴν πόλιν. **27** Και ἀπέστειλεν ο Ιωάβ μηνυτάς προς τον Δαβίδ και εἶπεν, Ἐπολέμησα ἐναντίον της Ραββά, μάλιστα ἐκυρίευσα την πόλιν των υδάτων· **28** τώρα λοιπόν σύναξον το ἐπίλοιπον του λαοῦ, και στρατοπέδευσον ἐναντίον της πόλεως και κυρίευσον αὐτήν, διά να μη κυριεύσω ἐγὼ την πόλιν, και ὀνομασθῇ το ὄνομά μου ἐπ' αὐτήν. **29** Και συνήθροσεν ο Δαβίδ πάντα τον λαόν, και ὑπήγεν εις Ραββά και ἐπολέμησεν ἐναντίον αὐτῆς και ἐκυρίευσεν αὐτήν· **30** και ἔλαβε τον στέφανον του βασιλέως αὐτῶν από της κεφαλῆς αὐτοῦ, το βάρος του ὁποῖου ἦτο εν τάλαντον χρυσοῦ με λίθους πολυτίμους και ἐτέθη ἐπὶ της κεφαλῆς του Δαβίδ· και λάφυρα της πόλεως ἐξέφερε πολλά σφόδρα· **31** και τον λαόν τον εν αὐτῇ ἐξήγαγε και ἔβαλεν ὑπὸ πρίονας και ὑπὸ τριβόλους σιδηρούς και ὑπὸ πελέκεις

σιδηρούς, και επέρασαν αυτούς διά της καμίνων των πλίνθων. Και ούτως έκαμεν εις πάσας τας πόλεις των υιών Αμμών. Τότε επέστρεψεν ο Δαβίδ και πας ο λαός εις Ιερουσαλήμ.

13 Μετά δε ταύτα Αβεσσαλώμ ο υιός του Δαβίδ είχεν αδελφήν ώραϊαν, ονόματι Θάμαρ, και ηγάπησεν αυτήν Αμνών ο υιός του Δαβίδ. **2** Και έπασχε τόσον ο Αμνών, ώστε ηρώσθησε διά την αδελφήν αυτού Θάμαρ· διότι ήτο παρθένος, και εφαινότο εις τον Αμνών δυσκολώτατον να πράξη τι εις αυτήν. **3** Είχε δε ο Αμνών φίλον, ονομαζόμενον Ιωναδάβ, υιόν του Σαμαά, αδελφόν του Δαβίδ· ήτο δε ο Ιωναδάβ άνθρωπος πανούργος σφόδρα. **4** Και είπε προς αυτόν, Διά τι συ, υιέ του βασιλέως, αδυνατείς τόσον από ημέρας εις ημέραν; δεν θέλεις φανερώσει τοúτο προς εμέ; Και είπε προς αυτόν ο Αμνών, Αγαπώ Θάμαρ, την αδελφήν Αβεσσαλώμ του αδελφού μου. **5** Και ο Ιωναδάβ είπε προς αυτόν, Πλαγίασον επί της κλίνης σου και προσποιήθητι τον άρρωστον· και όταν ο πατήρ σου έλθη να σε ίδη, ειπέ προς αυτόν, Ας έλθη, παρακαλώ, Θάμαρ η αδελφή μου, και ας μοι δώση να φάγω, και ας ετοιμάση έμπροσθέν μου το φαγητόν, διά να ίδω και να φάγω εκ της χειρός αυτής. **6** Και επλαγίασεν ο Αμνών και προσεποιήθη τον άρρωστον· και ότε ήλθεν ο βασιλεύς να ίδη αυτόν, είπεν ο Αμνών προς τον βασιλέα, Ας έλθη, παρακαλώ, Θάμαρ η αδελφή μου, και ας κάμη έμπροσθέν μου δύο κολλύρια, διά να φάγω εκ της χειρός αυτής. **7** Και απέστειλεν ο Δαβίδ εις τον οίκον προς την Θάμαρ, λέγων, Ύπαγε τώρα εις τον οίκον του αδελφού σου Αμνών, και ετοιμάσον εις αυτόν φαγητόν. **8** Και υπήγεν η Θάμαρ εις τον οίκον του αδελφού αυτής Αμνών, όστις ήτο πλαγιασμένος και έλαβε το άλευρον και εξύμωσε και έκαμε κολλύρια έμπροσθεν αυτού και έψησε τα κολλύρια. **9** Έπειτα έλαβε το ηγνάνιον και εκένωσεν αυτά έμπροσθεν αυτού· πλην δεν ηθέλησε να φάγη. Και είπεν ο Αμνών, Εκβάλετε πάντα άνθρωπον απ' έμπροσθέν μου. Και εξήλθον απ' αυτού πάντες. **10** Και είπεν ο Αμνών προς την Θάμαρ, Φέρε το φαγητόν εις τον κοιτώνα, διά να φάγω εκ της χειρός σου. Και η Θάμαρ έλαβε τα κολλύρια, τα οποία έκαμε, και έφερεν εις τον κοιτώνα προς Αμνών τον αδελφόν αυτής. **11** Και ότε προσέφερε προς αυτόν διά να φάγη, έπίασεν αυτήν και είπε προς αυτήν, Ελθέ, κοιμηθήτι μετ' εμού, αδελφή μου. **12** Η δε είπε προς αυτόν, Μη, αδελφέ μου, μη με ταπεινώσης· διότι δεν πρέπει τοιούτον πράγμα να γείνη εν τω Ισραήλ· μη κάμης την αφροσύνην ταύτην· **13** και εγώ πως θέλω απαλειψει το όνειδός μου; αλλά και συ θέλεις είσθαι ως εις εκ των αφρόνων εν τω Ισραήλ· τώρα λοιπόν, παρακαλώ, λάλησον προς τον βασιλέα· διότι δεν θέλει με αρνηθή εις σε. **14** Δεν ηθέλησεν όμως να εισακούση της φωνής αυτής· αλλ' υπεριστάσθη εκείνης, εβίασεν αυτήν και εκοιμήθη μετ' αυτής. **15** Τότε ο Αμνών εμίσησεν αυτήν μίσος μέγα σφόδρα· ώστε το μίσος, με το οποίον εμίσησεν αυτήν, ήτο μεγαλίτερον παρά την αγάπην, με την οποίαν ηγάπησεν αυτήν. Και είπε προς αυτόν ο Αμνών, Σηκώθητι, υπάγε. **16** Η δε είπε προς αυτόν, Δεν είναι αιτία· το κακόν τούτο, το να με αποβάλης, είναι μεγαλίτερον του άλλου, το οποίον έπραξας εις εμέ. Δεν ηθέλησεν όμως να εισακούση αυτής. **17** Και έκραξε τον νέον αυτού τον υπηρετούντα αυτόν και είπεν, Έκβαλε τώρα ταύτην απ' εμού έξω, και μόχλωσον την θύραν κατόπιν αυτής. **18** Ήτο δε ενδεδυμένη χιτώνα ποικιλόχρου· διότι αι θυγατέρες του βασιλέως, αι παρθένοι, τοιαύτα επενδύματα ενεδύοντο. Και εξέβαλεν αυτήν έξω ο υπηρέτης αυτού και εμόχλωσε την θύραν κατόπιν αυτής. **19** Λαβούσα δε η Θάμαρ στάκτην επί της κεφαλής αυτής, και διασχίασα τον εφ' αυτής

χιτώνα τον ποικιλόχρου, και βαλούσα τας χείρας αυτής επί της κεφαλής αυτής, απήρητο, πορευομένη και κράζουσα. **20** Και είπε προς αυτήν Αβεσσαλώμ ο αδελφός αυτής, Μήπως Αμνών ο αδελφός σου ευρέθη μετά σου; πλην τώρα σιώπησον, αδελφή μου· αδελφός σου είναι μη κατάθλιβε την καρδιαν σου διά το πράγμα τούτο. Η Θάμαρ λοιπόν εκάθητο χηρεύουσα εν τω οίκω του αδελφού αυτής Αβεσσαλώμ. **21** Ακούσας δε ο βασιλεύς Δαβίδ πάντα ταύτα τα πράγματα, εθυμώθη σφόδρα. **22** Ο δε Αβεσσαλώμ δεν ελάλησε μετά του Αμνών ούτε καλόν ούτε κακό· διότι εμίσει ο Αβεσσαλώμ τον Αμνών, επειδή εταπεινώσε την αδελφήν αυτού Θάμαρ. **23** Και μετά δύο ολόκληρα έτη, ο Αβεσσαλώμ είχε κουρευτάς εν Βαάλ-ασώρ, ήτις είναι πλησίον του Ερραβίμ, και προσέκλεσεν ο Αβεσσαλώμ πάντας τους υιούς του βασιλέως. **24** Και ήλθεν ο Αβεσσαλώμ προς τον βασιλέα και είπεν, Ιδού, τώρα, ο δούλός σου έχει κουρευτάς· ας έλθη, παρακαλώ, ο βασιλεύς και οι δούλοι αυτού μετά του δούλου σου. **25** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Αβεσσαλώμ, Ουχι, υιέ μου, ας μη έλθωμεν τώρα πάντες, διά να μη ήμεθα βάρος εις σε. Και εβίασεν αυτόν, πλην δεν ηθέλησε να υπάγη, αλλ' ευλόγησεν αυτόν. **26** Τότε είπεν ο Αβεσσαλώμ, Αν όχι, ας έλθη καν μεθ' ημών Αμνών, ο αδελφός μου. Και είπεν ο βασιλεύς προς αυτόν, Διά τι να έλθη μετά σου; **27** Πλην ο Αβεσσαλώμ εβίασεν αυτόν, ώστε απέστειλε μετ' αυτού τον Αμνών και πάντας τους υιούς του βασιλέως. **28** Τότε προσέταξεν ο Αβεσσαλώμ τους υπηρέτας αυτού λέγων, Ιδέτε τώρα όταν ευφρανθή η καρδια του Αμνών εκ του οίνου, και είπω προς εσάς, Πατάξατε τον Αμνών, τότε θανατώσατε αυτόν· μη φοβείσθε· δεν είμαι εγώ όστις σας προστάζω; ανδρίζετε και γίνεσθε υιοί δυνάμεως. **29** Και έκαμον ο υπηρέται του Αβεσσαλώμ προς τον Αμνών, ως προσέταξεν ο Αβεσσαλώμ. Τότε σηκωθέντες πάντες οι υιοί του βασιλέως, εκάθησαν έκαστος επί της ημιόνου αυτού και έφυγον. **30** Ενώ δε ούτοι ήσαν καθ' όδον, η φίμη έφθασε προς τον Δαβίδ, λέγουσα, Ο Αβεσσαλώμ επάταξε πάντας τους υιούς του βασιλέως, και δεν εναπελείφθη εξ αυτών ουδέ εις. **31** Τότε σηκωθείς ο βασιλεύς διέσχισε τα ιμάτια αυτού και επλαγίασε κατά γής· και πάντες οι δούλοι αυτού οι περιεστώτες διέσχισαν τα ιμάτια αυτών. **32** Και απεκριθή Ιωναδάβ, ο υιός του Σαμαά, αδελφού του Δαβίδ, και είπεν, Ας μη λέγη ο κύριός μου ότι εθανατώθησαν πάντες οι νέοι, οι υιοί του βασιλέως· διότι ο Αμνών μόνος απέθανεν· επειδή ο Αβεσσαλώμ είχαν αποφασίσει τούτο, απ' ης ημέρας εταπεινώσε Θάμαρ την αδελφήν αυτού· **33** τώρα λοιπόν ας μη βάλη ο κύριός μου ο βασιλεύς το πράγμα εν τη καρδια αυτού, λέγων ότι πάντες οι υιοί του βασιλέως απέθανον· διότι ο Αμνών μόνος απέθανεν. **34** Ο δε Αβεσσαλώμ έφυγε. Και υψώσας ο νέος, ο σκοπός, τους οφθαλμούς αυτού, είδε, και ιδού, λαός πολός επορευέτο δια της οδοú όπισθεν αυτού κατά το πλευρόν του όρους. **35** Και είπεν ο Ιωναδάβ προς τον βασιλέα, Ιδού, οι υιοί του βασιλέως έρχονται κατά τον λόγον του δούλου σου, ούτως έγεινε. **36** Και ως ετελείωσε λαλών, ιδού, οι υιοί του βασιλέως ήλθον και ύψωσαν την φωνήν αυτών και έκλαυσαν· και ο βασιλεύς έτι, και πάντες οι δούλοι αυτού έκλαυσαν κλαυθμόν μέγαν σφόδρα. **37** Ο δε Αβεσσαλώμ έφυγε και υπήγεν προς τον Θαλμαϊά, υιόν του Αμμιούδ, βασιλέα της Γεσοούρ· και επένθησεν ο Δαβίδ διά τον υιόν αυτού πάσας τας ημέρας. **38** Ο Αβεσσαλώμ λοιπόν έφυγε και υπήγεν εις Γεσοούρ, και ήτο εκεί τρία έτη. **39** Επεπώθησε δε ο βασιλεύς Δαβίδ να υπάγη προς τον Αβεσσαλώμ, διότι είχε παρηγορηθή διά τον θάνατον του Αμνών.

14 Και εγνωρίσει ο Ιωάβ ο υιός της Σερούϊας, ότι η καρδιά του βασιλέως ήτο εις τον Αβεσσαλώμ. **2** Και απέστειλεν ο Ιωάβ εις Θεκουέ και έφερην εκείθεν γυναίκα σοφήν, και είπε προς αυτήν, Προσποιήθητι, παρακαλώ, ότι είσαι εν πένθει και ενδύθητι ιμάτια πενθικά, και μη αλειφθής έλαιον, αλλ' έσο ως γυνή πενθούσα ήδη ημέρας πολλάς διά αποθανόντα· **3** και ύπαγε προς τον βασιλέα και λάλησον προς αυτόν κατά τούτους λόγους. Και έβραλεν ο Ιωάβ τους λόγους εις το στόμα αυτής. **4** Λαλούσα δε η γυνή η Θεκωΐτις προς τον βασιλέα, έπεσε κατά πρόσωπον αυτής επί της γης και προσεκύνησε και είπε, Σώσον, βασιλεύ. **5** Και είπε προς αυτήν ο βασιλεύς, Τι έχεις; Η δε είπε, Γυνή χήρα, φευ είμαι εγώ, και απέθανεν ο ανήρ μου· **6** και η δούλη σου είχε δύο υιούς, οίτινες ελογομάχησαν αμφοτέροι εν τω αγρώ, και δεν ήτο ο χωρίζων αυτούς, αλλ' επάταξεν ο εις τον άλλον και εθανάτωσεν αυτόν· **7** και ιδού, εσηκώθη πάσα η συγγένεια εναντίον της δούλης σου και είπον, Παράδος τον πατάξαντα τον αδελφόν αυτού, διά να θανατώσωμεν αυτόν, νατί της ζωής του αδελφού αυτού τον οποίον εφρόνησε, και να εξολοθρευώμεν ενταυτώ τον κληρονόμον· και ούτω θέλουσι σβέσει τον άνθρακά μου τον εναπολειφθέντα, ώστε να μη αφήσωσιν εις τον άνδρα μου όνομα μηδέ απομεινάριον επί το πρόσωπον της γης. **8** Και είπεν ο βασιλεύς προς την γυναίκα, Ύπαγε εις τον οίκόν σου, και εγώ θέλω προσταΐξει υπέρ σου. **9** Και είπεν η γυνή η Θεκωΐτις προς τον βασιλέα, Κύριέ μου βασιλεύ, επ' εμέ ας ήναι η ανομία και επί τον οίκον του πατρός μου· ο δε βασιλεύς και ο θρόνος αυτού αθώοι. **10** Και είπεν ο βασιλεύς, Όστις λαλήση εναντίον σου, φέρε αυτόν προς εμέ, και δεν θέλει πλέον σε εγγΐσει. **11** Η δε είπεν, Ας ενθυμηθή, παρακαλώ, ο βασιλεύς Κύριον τον Θεόν σου, και ας μη αφήση τους εκδικιτάς του αίματος να πληθύνωσι την φθοράν και να απολέσωσι τον υιόν μου. Ο δε είπε, Ζη Κύριος, ουδέ μία θριξ του υιού σου δεν θέλει πέσει εις την γην. **12** Τότε είπεν η γυνή, Ας λαλήση, παρακαλώ, η δούλη σου λόγον προς τον κύριόν μου τον βασιλέα. Και είπε, Λάλησον. **13** Και είπεν η γυνή, Και διά τι εστοχάσθης τοιούτον πράγμα κατά του λαού του Θεού; διότι ο βασιλεύς λαλει τούτο ως άνθρωπος ένοχος, επειδή ο βασιλεύς δεν στέλλει να επαναφέρη τον εξόριστον αυτού. **14** Διότι αφενύκτως θέλομεν αποθάνει, και είμεθα ως ύδωρ διακεχυμένον επί της γης, το οποίον δεν επισυνάγεται πάλιν· και ο Θεός δεν θέλει να απολεσθή ψυχή, αλλ' εφευρίσκει μέσα, ώστε ο εξόριστος να μη μένη εξωσμένους απ' αυτού. **15** Τώρα εκδι τούτο ήλθον να λαλήσω τον λόγον τούτον προς τον κύριόν μου τον βασιλέα, διότι η λαός με εφόβισε· και η δούλη σου είπε, θέλω τώρα λαλήσει προς τον βασιλέα· ίσως κάμη ο βασιλεύς την αίτησιν της δούλης αυτού. **16** Διότι ο βασιλεύς θέλει εισακούσθαι, διά να ελευθερώση την δούλην αυτού εκ χειρός του ανθρώπου του ζητούντος να εξαλειψή η με και τον υιόν μου ενταυτώ από της κληρονομίας του Θεού. **17** Είπε μάλιστα η δούλη σου, Ο λόγος του κυρίου μου του βασιλέως θέλει εισθαι τώρα παρηγορητικός· διότι ως άγγελος Θεού, ούτως είναι ο κύριός μου ο βασιλεύς, εις το να διακρίνη το καλόν και το κακόν· και Κύριος ο Θεός σου θέλει εισθαι μετά σου. **18** Τότε απεκρίθη ο βασιλεύς και είπε προς την γυναίκα, Μη κρύψης απ' εμού τώρα το πράγμα, το οποίον θέλω σε ερωτήσσει εγώ. Και είπεν η γυνή, Ας λαλήση, παρακαλώ, ο κύριός μου ο βασιλεύς. **19** Και είπεν ο βασιλεύς, Δεν είναι εις όλον τούτο η χειρ του Ιωάβ μετά σου; Και η γυνή απεκρίθη και είπε, Ζη η ψυχή σου, κύριέ μου βασιλεύ, ουδέν εκ των όσα είπεν ο κύριός μου ο βασιλεύς δεν έκλινεν ούτε δεξιά

ούτε αριστερά· διότι ο δούλός σου Ιωάβ, αυτός προσέταξεν εις εμέ, και αυτός έβραλε πάντας τους λόγους τούτους εις το στόμα της δούλης σου· **20** ο δούλός σου Ιωάβ έκαμε τούτο, να μεταστρέψω την μορφήν του πράγματος τούτου· και ο κύριός μου είναι σοφός, κατά την σοφίαν αγγέλου του Θεού, εις το να γνωρίζη πάντα τα εν τη γη. **21** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Ιωάβ, Ιδού, τώρα, έκαμα το πράγμα τούτο· ύπαγε λοιπόν, επανάγερ τον νέον, τον Αβεσσαλώμ. **22** Και έπεσεν ο Ιωάβ κατά πρόσωπον αυτού εις την γην και προσεκύνησε και ευλόγησε τον βασιλέα· και είπεν ο Ιωάβ, Σήμερον ο δούλός σου γνωρίζει ότι εύρηκα χάριν εις τους οφθαλμούς σου, κύριέ μου βασιλεύ, καθότι ο βασιλεύς έκαμε τον λόγον του δούλου αυτού. **23** Τότε εσηκώθη ο Ιωάβ και υπήγεν εις Γεσσούρ και έφερε τον Αβεσσαλώμ εις Ιερουσαλήμ. **24** Και είπεν ο βασιλεύς, Ας επιστρέψη εις τον οίκον αυτού και ας μη ίδη το πρόσωπόν μου. Ούτως επέστρεψεν ο Αβεσσαλώμ εις τον οίκον αυτού, και δεν είδε το πρόσωπον του βασιλέως. **25** Εις πάντα δε τον Ισραήλ δεν υπήρχεν άνθρωπος ούτω θαυμαζόμενος διά την ώραϊότητα αυτού ως ο Αβεσσαλώμ· από τον ίχνους του ποδός αυτού έως της κορυφής αυτού δεν υπήρχεν εν αυτώ ελάττωμα· **26** και οπότε εκούρευε την κεφαλήν αυτού, διότι εις το τέλος εκάστου έτους εκούρευεν αυτήν· επειδή τα μαλλία εβάρυνον αυτόν διά τούτο έκοπτεν αυτά· εζύγιζε τας τρίχας της κεφαλής αυτού, και ήσαν διακοσίων σίκλων κατά το βασιλικόν ζύγιον. **27** Εγεννήθησαν δε εις τον Αβεσσαλώμ τρεις υιοί και μία θυγάτηρ, ονόματι Θάμαρ· αυτή ήτο γυνή ώραϊοτάτη. **28** Και κατώκησεν ο Αβεσσαλώμ εν Ιερουσαλήμ δύο ολόκληρα έτη, και το πρόσωπον του βασιλέως δεν είδεν. **29** Όθεν απέστειλεν ο Αβεσσαλώμ προς τον Ιωάβ, διά να πέμψη αυτόν προς τον βασιλέα· πλην δεν ηθέλησε να έλθη προς αυτόν· απέστειλε πάλιν εκ δευτέρου, αλλά δεν ηθέλησε να έλθη. **30** Τότε είπε προς τους δούλους αυτού, Ιδέτε, ο αγρός του Ιωάβ είναι πλησίον του ιδικού μου, και έχει κριθήν εκεί· υπάγετε και κατακαύσατε αυτήν εν πυρί· και κατέκαυσαν οι δούλοι του Αβεσσαλώμ τον αγρόν εν πυρί. **31** Και εσηκώθη ο Ιωάβ και ήλθε προς τον Αβεσσαλώμ εις την οικίαν και είπε προς αυτόν, Διά τι κατέκαυσαν οι δούλοί σου τον αγρόν μου εν πυρί; **32** Ο δε Αβεσσαλώμ απεκρίθη προς τον Ιωάβ, Ιδού, απέστειλα προς σε, λέγων, Ελθέ ενταυθα, διά να σε πέμψω προς τον βασιλέα να είπης, Διά τι ήλθον από Γεσσούρ; ήθελεν εισθαι καλήτερον δι' εμέ να ήμην έτι εκεί· τώρα λοιπόν ας ιδω το πρόσωπον του βασιλέως και αν ήναι αδικία εν εμοί, ας με θανατώση. **33** Τότε ο Ιωάβ ήλθε προς τον βασιλέα και ανήγγειλε ταύτα προς αυτόν· και εκάλεσε τον Αβεσσαλώμ, και ήλθε προς τον βασιλέα, και πεσών επί πρόσωπον αυτού εις την γην, προσεκύνησεν ενώπιον του βασιλέως και ο βασιλεύς εφίλησε τον Αβεσσαλώμ.

15 Μετά δε ταύτα ητοίμασεν εις εαυτόν ο Αβεσσαλώμ αμάξας και ίππους και πεντήκοντα άνδρας, διά να τρέχωσιν έμπροσθεν αυτού. **2** Και εσηκόνετο ο Αβεσσαλώμ πρωΐ, και ίστατο εις τα πλάγια της οδοϋ της πύλης και οπότε τις έχων διαφοράν τινά ήρχετο προς τον βασιλέα διά κρίσιν, τότε ο Αβεσσαλώμ εκάλεε αυτόν προς εαυτόν και έλεγεν, Εκ ποίας πόλεως είσαι; Ο δε απεκρίνετο, Ο δούλός σου είναι εκ της δεινός φυλής του Ισραήλ. **3** Και έλεγε προς αυτόν ο Αβεσσαλώμ, Ιδέ, η υπόθεσίς σου είναι καλή και ορθή· πλην δεν είναι ουδείς ο ακούων σε από μέρους του βασιλέως. **4** Έλεγε προσέτι ο Αβεσσαλώμ, Τις να με εδιώριζε κριτήν του τόπου, διά να έρχηται προς εμέ πας όστις έχει διαφοράν ή κρίσιν, και να δικαιώνω αυτόν. **5** Και οπότε τις επλησίαζε διά να

προσκύνηση αυτόν, ήπλωνε την χείρα αυτού και επάνεν αυτόν και εφίλει αυτόν. **6** Και έκαμνεν ο Αβεσσαλώμ κατά τούτον τον τρόπον εις πάντα Ισραηλίτην ερχόμενον προς τον βασιλέα διά κρίσιν· και υπέκλεπτεν ο Αβεσσαλώμ τας καρδίας των ανδρών Ισραήλ. **7** Και εις το τέλος τεσσαράκοντα ετών είπεν ο Αβεσσαλώμ προς τον βασιλέα, Ας υπάγω, παρακαλώ, διά να εκπληρώσω την ευχην μου, την οποίαν ηυχήθη εις τον Κύριον, εν Χεβρών. **8** Διότι ο δούλος σου ηυχήθη ευχίν, ότε κατώκει εν Γεσοούρ εν Συρία, λέγων· Εάν ο Κύριος με επιστρέψη τωόντι εις Ιερουσαλήμ, τότε θέλω προσφέρει θυσίαν εις τον Κύριον. **9** Και είπε προς αυτόν ο βασιλεύς, Ύπαγε εν ειρήνη. Και σηκώσθεις, υπήγες εν Χεβρών. **10** Απέστειλε δε ο Αβεσσαλώμ κατασκόπους εις πάσας τας φυλάς του Ισραήλ, λέγων, Καθώς ακούσητε την φωνήν της σάλπιγγος, θέλετε ειπέι Ο Αβεσσαλώμ εβασίλευσεν εν Χεβρών. **11** Και υπήγαν μετά του Αβεσσαλώμ διακόσιοι άνδρες εξ Ιερουσαλήμ, κεκλημένοι και υπήγαν εν τη απλότητι αυτών και δεν ήξευραν ουδέν. **12** Και προσέκλεσεν ο Αβεσσαλώμ Αχιτόφελ τον Γιλωνάειον, τον σύμβουλον του Δαβίδ, εκ της πόλεως αυτού, εκ Γιλώ, ενώ προσέφερε τας θυσίας. Και η συνωμοσία ήτο δυνατή και ο λαός επληθύνετο αδιακόπως πλησίον του Αβεσσαλώμ. **13** Ήλθε δε μηνυτής προς τον Δαβίδ λέγων, Αι καρδίαι των ανδρών Ισραήλ εστράφησαν κατόπιν του Αβεσσαλώμ. **14** Και είπεν ο Δαβίδ προς πάντας τους δούλους αυτού τους μεθ' αυτού εν Ιερουσαλήμ, Σηκώθητε, και ας φύγωμεν· διότι δεν θέλωμεν δυνηθί να διασωθώμεν από προσώπου του Αβεσσαλώμ· σπεύσατε να αναχωρήσωμεν, διά να μη επιταχύνη και καταφθάση ημάς και σπρώξη το κακόν εφ' ημάς και πατάξη την πόλιν εν στόματι μαχαίρας. **15** Και οι δούλοι του βασιλέως είπαν προς τον βασιλέα, Εις παν, ό,τι εκλέξη ο κύριός μου ο βασιλεύς, ιδού, οι δούλοί σου. **16** Και εξήλθεν ο βασιλεύς και πας ο οίκος αυτού κατόπιν αυτού. Και αφήκεν ο βασιλεύς τας δέκα γυναίκας τας παλλακάς διά να φυλάττωσι τον οίκον. **17** Και εξήλθεν ο βασιλεύς και πας ο λαός κατόπιν αυτού, και εστάθησαν εις τόπον μακράν απέχοντα. **18** Και πάντες οι δούλοι αυτού επορεύοντο πλησίον αυτού και πάντες οι Χερεθαίοι και πάντες οι Φελεθαιοί και πάντες οι Γετθαίοι, εξακόσιοι άνδρες, οι ελθόντες οπίσω αυτού από Γαθ, προεπορεύοντο έμπροσθεν του βασιλέως. **19** Τότε είπεν ο βασιλεύς προς Ιτταΐ τον Γετθαϊόν, Διά τι έρχεσαι και συ μεθ' ημών; επιστρέψον και κατοίκει μετά του βασιλέως, διότι είσαι ξένος, και μάλλιστα είσαι μετωκισμένος εκ του τόπου σου· **20** χθές ήλθες, και σήμερον θέλω σε κάμει να περιπλανάσαι μεθ' ημών; εγώ δε υπάγω όπου δυνηθώ· επιστρέψον και λάβε και τους αδελφούς σου· έλεος και αλήθεια μετά σου. **21** Ο δε Ιτταΐ απεκρίθη προς τον βασιλέα και είπε, Ζη Κύριος, και ζη ο κύριός μου ο βασιλεύς, όπου και αν ήνη ο κύριός μου ο βασιλεύς, είτε εις θάνατον, είτε εις ζωήν, βεβαίως εκεί θέλει είσθαι και ο δούλός σου. **22** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Ιτταΐ, Ελθέ λοιπόν, και διάβαινε. Και διέβη ο Ιτταΐ ο Γετθαϊός και πάντες οι άνδρες αυτού και πάντα τα παιδιά τα μετ' αυτού. **23** Όλος δε ο τόπος έκλαιε μετά φωνής μεγάλης, και διέβαινε πας ο λαός· διέβη και ο βασιλεύς τον χείμαρρον Κέδρων· και πας ο λαός διέβη κατά την οδόν της ερήμου. **24** Και ιδού, προσέτι ο Σαδώκ και πάντες οι Λευΐται μετ' αυτού, φέροντες την κιβωτόν της διαθήκης του Θεού· και έστησαν την κιβωτόν του Θεού· ανέβη δε ο Αβιάθαρ, αφού ετελείωσε πας ο λαός διαβαίνων από της πόλεως. **25** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Σαδώκ, Απόστρεψον την κιβωτόν του Θεού εις την πόλιν· εάν εύρω χάριν εις τους οφθαλμούς του Κυρίου, θέλει με κάμει να επιστρέψω και να

ίδω αυτήν και το κατοικητήριον αυτού· **26** αλλ'· εάν είπη ούτω, Δεν έχω ευαρέσκεϊαν εις σε, ιδού, εγώ, ας κάμει εις εμέ ό, τι φανή αρεστόν εις τους οφθαλμούς αυτού. **27** Ο βασιλεύς είπεν έτι προς Σαδώκ τον ιερέα, Δεν είσαι συ ο βλέπων; επιστρέψον εις την πόλιν εν ειρήνη, και Αχιμάας ο υιός σου και Ιωνάθαν ο υιός του Αβιάθαρ, οι δύο υιοί σας μεθ' υμών. **28** Ίδέτε, εγώ θέλω μένει εις τας πεδιάδας της ερήμου, εωσού έλιθι λόγος παρ' υμών διά να μοι αναγγελίη. **29** Ο Σαδώκ λοιπόν και ο Αβιάθαρ επανέφεραν την κιβωτόν του Θεού εις Ιερουσαλήμ και έμειναν εκεί. **30** Ο δε Δαβίδ ανέβαινε διά της αναβάσεως των Ελαιών, αναβαίνων και κλαίων και έχων την κεφαλήν αυτού κεκαλυμμένην και περιπατών ανυπόδητος· και πας ο λαός ο μετ' αυτού είχαν έκαστος κεκαλυμμένην την κεφαλήν αυτού, και ανέβαινον πορευόμενοι και κλαίοντες. **31** Και απήγγειλαν προς τον Δαβίδ, λέγοντες, Ο Αχιτόφελ είναι μεταξύ των συνωμοτών μετά του Αβεσσαλώμ. Και είπεν ο Δαβίδ, Κύριε, δέομαί σου, διασκέδασον την βουλήν του Αχιτόφελ. **32** Και ότε ήλθεν ο Δαβίδ εις την κορυφήν του όρους, όπου προσεκίνησε τον Θεόν, ιδού, ήλθεν εις συνάντησιν αυτού Χουσαΐ ο Αρχηγός, έχων διεσχισμένον τον χιτώνα αυτού και χρώμα επί της ο κεφαλής αυτού. **33** Και είπε προς αυτόν ο Δαβίδ, Εάν διαβής μετ' εμού, θέλεις βεβαίως είσθαι φορτίον επ' εμέ· **34** εάν όμως επιστρέψης εις την πόλιν και είπης προς τον Αβεσσαλώμ, Θέλω είσθαι δούλός σου, βασιλεύ· καθώς εστάθην δούλος του πατρός σου μέχρι τούδε, ούτω θέλω είσθαι τώρα δούλός σου· τότε δύνασαι υπέρ εμού να ανατρέψης την βουλήν του Αχιτόφελ· **35** και δεν είναι εκεί μετά σου ο Σαδώκ και ο Αβιάθαρ, οι ιερείς; παν ό, τι λοιπόν ήθελες ακούσει εκ του οίκου του βασιλέως, θέλεις αναγγείλει προς τον Σαδώκ και Αβιάθαρ, τους ιερείς· **36** ιδού, εκεί μετ' αυτών οι δύο υιοί αυτών, Αχιμάας ο του Σαδώκ και Ιωνάθαν ο του Αβιάθαρ· και δι' αυτών θέλετε αποστέλλει προς εμέ παν ό, τι ακούσητε. **37** Και καθώς εισήλθεν εις την πόλιν ο Χουσαΐ ο φίλος του Δαβίδ, ο Αβεσσαλώμ ήλθεν εις Ιερουσαλήμ.

16 Και ότε ο Δαβίδ επέρασεν ολίγον κορυφήν, ιδού, Σιβά, ο υπηρέτης του Μεμφιβοσθέ, συνήτησεν αυτόν, μετά δύο όνων σαμαρωμένων, έχων επ' αυτούς διακοσίους άρτους και εκατόν βότρους σταφίδων και εκατόν αρμαθιάς θερινών καρπών και ασκών οίνου. **2** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Σιβά, Διά τι φέρεις ταύτα; Ο δε Σιβά είπεν, Οι όνοι είναι διά την οικογένειαν του βασιλέως διά να επικάθηται, και οι άρτοι και οι θερινοί καρποί διά να τρώγωσιν οι νέοι· ο δε οίνος, διά να πίνωσιν όσοι ατονίσωσιν εν τη ερήμω. **3** Τότε είπεν ο βασιλεύς, Και που είναι ο υιός του κυρίου σου; Και είπεν ο Σιβά προς τον βασιλέα, Ιδού, κάθηται εν Ιερουσαλήμ· διότι είπε, Σήμερον ο οίκος Ισραήλ θέλει επιστρέψει προς εμέ την βασιλείαν του πατρός μου. **4** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Σιβά, Ιδού, ιδικά σου είναι πάντα τα υπάρχοντα του Μεμφιβοσθέ. Και είπεν ο Σιβά, Δέομαί σου υποκλινώς να εύρω χάριν εις τους οφθαλμούς σου, κύριέ μου βασιλεύ. **5** Και ότε ήλθεν ο βασιλεύς Δαβίδ έως Βαουρείμ, ιδού, εξήρχετο εκείθεν άνθρωπος εκ της συγγενείας του οίκου του Σαούλ, ονομαζόμενος Σιμεΐ, υιός του Γηρά· και εξελθών, ήρχετο καταρώμενος. **6** Και έρριπτε λίθους επί τον Δαβίδ και επί πάντας τους δούλους του βασιλέως Δαβίδ· πας δε ο λαός και πάντες οι δυνατοί ήσαν εκ δεξιών αυτού και εξ αριστερών αυτού. **7** Και ούτως έλεγεν ο Σιμεΐ καταρώμενος, Έξελθε, έξελθε, ανήρ αιμάτων και ανήρ κακοποιεΐ· **8** επέστρεψεν ο Κύριος κατά σου πάντα τα αίματα του οίκου του Σαούλ, αντί του οποίου εβασίλευσας και παρέδωκεν ο Κύριος την βασιλείαν

εις την χείρα Αβεσσαλώμ του υιού σου· και ιδού, συ επιείσθης εν τη κακία σου, διότι είσαι ανήρ αιμάτων. **9** Τότε είπε προς τον βασιλέα Αβισαί ο υιός της Σερουΐας, Διά τι ούτος ο νεκρός κύων καταράται τον κύριόν μου τον βασιλέα; άφες, παρακαλώ, να περάσω και να κόψω την κεφαλήν αυτού. **10** Ο δε βασιλεύς είπε, Τι μεταξύ εμού και ημών, υιοί της Σερουΐας; ας καταράται, διότι ο Κύριος είπε προς αυτόν, καταράσθητι τον Δαβίδ. Τις λοιπόν θέλει ειπέ, Διά τι έκαμες ούτως; **11** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αβισαί και προς πάντας τους δούλους αυτού, Ιδού, ο υιός μου, ο εξελθών εκ των σπλάγγων μου ζητεί την ζωήν μου· πώσω μάλλον τώρα ο Βενιαμίτης; αφήσατε αυτόν, και ας καταράται, διότι ο Κύριος προσέταξεν αυτόν· **12** ίσως επιβλέψη ο Κύριος επί την θλίψιν μου, και ανταποδώση ο Κύριος εις εμέ αγαθόν αντί της κατάρας τούτου την ημέραν ταύτην. **13** Και επορεύοντο ο Δαβίδ και οι άνδρες αυτού εις την οδόν, ο δε Σιμεΐ επορεύετο κατά τα πλευρά του όρους απέναντι αυτού, και κατηράτο πορευόμενος και έρριπτε λίθους κατ' αυτού και εσκόνιζε με χύμα. **14** Και ήλθεν ο βασιλεύς, και πας ο λαός ο μετ' αυτού, εκκληυμένοι και αναπαύθησαν εκεί. **15** Ο δε Αβεσσαλώμ και πας ο λαός, οι άνδρες Ισραήλ, ήλθον εις Ιερουσαλήμ, και ο Αχιτόφελ μετ' αυτού. **16** Και ότε ήλθε προς τον Αβεσσαλώμ Χουσαΐ ο Αρχίτης, ο φίλος του Δαβίδ, είπεν ο Χουσαΐ προς τον Αβεσσαλώμ, Ζήτω ο βασιλεύς· ζήτω ο βασιλεύς. **17** Ο δε Αβεσσαλώμ είπε προς τον Χουσαΐ, τούτο είναι το έλεός σου προς τον φίλον σου; διά τι δεν υπήγες μετά του φίλου σου; **18** Και είπεν ο Χουσαΐ προς τον Αβεσσαλώμ, Ουχί· αλλ' εκείνου, τον οποίον εξέλεξεν ο Κύριος και ούτος ο λαός και πάντες οι άνδρες Ισραήλ, τούτου θέλω είσθαι και μετά τούτου θέλω κατοικεί· **19** και έπειτα, ποίον θέλω δουλεύει εγώ; ουχί έμπροσθεν του υιού αυτού; καθώς εδούλευσα έμπροσθεν του πατρός σου, ούτω θέλω είσθαι έμπροσθέν σου. **20** Τότε είπεν ο Αβεσσαλώμ προς τον Αχιτόφελ, Συμβουλευθήτε μεταξύ σας τι θέλομεν κάμει. **21** Και είπεν ο Αχιτόφελ προς τον Αβεσσαλώμ, Είσελθε εις τας παλλακάς του πατρός σου, τας οποίας αφήκε διά να φυλάττωσι τον οίκον· και θέλει ακούσει πας ο Ισραήλ, ότι έγεινες μισητός εις τον πατέρα σου· και θέλουσιν ενδυναμωθή αι χείρες πάντων των μετά σου. **22** Έστησαν λοιπόν εις τον Αβεσσαλώμ σκηνήν επί του δώματος, και εισήλθεν ο Αβεσσαλώμ εις τας παλλακάς του πατρός αυτού, ενώπιον παντός του Ισραήλ. **23** Και η συμβουλή του Αχιτόφελ, την οποίαν έδιδε κατ' εκείνας τας ημέρας, ήτο ως εάν τις ήθελε συμβουλευθί τον Θεόν· ούτως ενομίζετο πάσα συμβουλή του Αχιτόφελ και εις τον Δαβίδ και εις τον Αβεσσαλώμ.

17 Και ο Αχιτόφελ είπε προς τον Αβεσσαλώμ, Ας εκλέξω τώρα δώδεκα χιλιάδας ανδρών και σηκωθείς, ας καταδιώξω οπίσω του Δαβίδ την νύκτα· **2** και θέλω επέλθει κατ' αυτού, ενώ είναι αποκαμωμένος και εκκληυμένος τας χείρας, και θέλω κατατρομάξει αυτόν· και πας ο λαός ο μετ' αυτού θέλει φύγει, και θέλω πατάξει τον βασιλέα μεμονωμένον· **3** και θέλω επιστρέψει πάντα τον λαόν προς σέ· διότι ο ανήρ, τον οποίον συ ζητείς, είναι ως εάν πάντες επέστρεφον· πας δε ο λαός θέλει είσθαι εν ειρήνῃ. **4** Και ήρσεν ο λόγος εις τον Αβεσσαλώμ και εις πάντας τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ. **5** Τότε είπεν ο Αβεσσαλώμ, Κάλεσον τώρα και Χουσαΐ τον Αρχίτην, και ας ακούσωμεν τι λέγει και αυτοός. **6** Και ότε εισήλθεν ο Χουσαΐ προς τον Αβεσσαλώμ, είπε προς αυτόν ο Αβεσσαλώμ, λέγων, Ο Αχιτόφελ ελάλησε κατά τούτον τον τρόπον· πρέπει να κάμωμεν κατά τον λόγον αυτού ή ουχί; λάλησον συ. **7** Και είπεν ο Χουσαΐ προς τον Αβεσσαλώμ, Δεν είναι καλή η συμβουλή,

την οποίαν έδωκεν ο Αχιτόφελ ταύτην την φοράν. **8** Και είπεν ο Χουσαΐ, συ εξεύρεις τον πατέρα σου και τους άνδρας αυτού, ότι είναι δυνατοί και κατάπικροι την ψυχήν, ως άρκτος στερηθείσα των τέκνων αυτής εν τη πεδιάδι και ο πατήρ σου είναι ανήρ πολεμιότης και δεν θέλει μείνει την νύκτα μετά του λαού· **9** ιδού, τώρα είναι εκκευρμένοι εν λάκκω τινί ή εν άλλω τινί τόπω· και εάν πέσωσι τινές εξ αυτών εις την αρχήν, πας όστις ακούση θέλει ειπέ, θραύεις έγεινεν εις τον λαόν, τον ακολουθούντα τον Αβεσσαλώμ· **10** τότε και ο ανδρείος, του οποίου η καρδιά είναι ως η καρδιά του λέοντος, θέλει παντάπαισι νεκρωθή· διότι πας ο Ισραήλ εξεύρει, ότι ο πατήρ σου είναι δυνατός και οι μετ' αυτού, άνδρες δυνάμεως· **11** διά ταυτα εγώ συμβουλεύω να συναχθί προς σε πας ο Ισραήλ, από Δαν έως Βηρ-σαβεΐ, ως η άμμος η παρά την θάλασσαν κατά το πλήθος, και να υπάγης προσωπικώς να πολεμήσης· **12** ούτω θέλομεν επέλθει κατ' αυτού εις όντινα τόπον ευρεθή, και θέλομεν πέσει επ' αυτόν ως πίπτει η δρόσος επί την γήν· ώστε εξε αυτού και εκ πάντων των ανδρώνων των μετ' αυτού δεν θέλει μείνει ουδέ εις· **13** εάν δε καταφύγη εις πόλιν τίνε, τότε πας ο Ισραήλ θέλει φέρει κατά της πόλεως εκείνης σχοινία, και θέλομεν σύρει αυτήν έως του χειμάρρου, ώστε να μη μείνη εκεί ουδέ λιθάριον. **14** Και είπεν ο Αβεσσαλώμ και πάντες οι άνδρες Ισραήλ, Καλητέρα είναι η συμβουλή του Χουσαΐ του Αρχίτου παρά την συμβουλήν του Αχιτόφελ. Διότι ο Κύριος διέταξε να διασκεδάση την καλήν συμβουλήν του Αχιτόφελ, διά να επιφέρη ο Κύριος το κακόν επί τον Αβεσσαλώμ. **15** Και είπεν ο Χουσαΐ προς τον Σαδώκ και προς τον Αβιάθαρ, τους ιερείς, Ούτω και ούτω συνεβούλευσεν ο Αχιτόφελ τον Αβεσσαλώμ και τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ, και ούτω και ούτω συνεβούλευσα εγώ· **16** τώρα λοιπόν αποστείλατε ταχέως και αναγγείλατε προς τον Δαβίδ, λέγοντες, Μη μείνῃς την νύκτα ταύτην εν ταις πεδιάσι της ερήμου, αλλά σπεύσον να διαπεράσης, διά να μη καταποθή ο βασιλεύς και πας ο λαός ο μετ' αυτού. **17** Ο δε Ιωνάθαν και ο Αχιμάς ίσταντο πλησίον της Εν-ρωγίλ, διότι δεν ετόλμων να φανώσιν ότι εισήρχοντο εις την πόλιν· και υπήγε παιδική τις και απήγγειλε προς αυτούς το πράγμα· οι δε υπήγαν και απήγγειλαν προς τον βασιλέα Δαβίδ. **18** Νέος τις δε ιδών αυτούς, απήγγειλε προς τον Αβεσσαλώμ· πλην και οι δύο υπήγαν ταχέως και εισήλθον εις την οικίαν τινός εν Βαουρείμ, όστις είχε φρέαρ εν τη αυλή αυτού, και κατέβησαν εκεί. **19** Και η γυνή λαβούσα κάλυμμα εξήπλωσεν επί το στόμιον του φρέατος, και έχυσεν επ' αυτό κοπανισμένον σίτον· ώστε δεν εγνωσθη το πράγμα. **20** Και ελθόντες οι δούλοι του Αβεσσαλώμ εις την οικίαν προς την γυναίκα, είπον, Που είναι ο Αχιμάς και ο Ιωνάθαν; Η δε γυνή είπε προς αυτούς, Διέβησαν το ρυάκιον του ύδατος. Και αφού εξήτησαν και δεν εύρηκαν αυτούς, επέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ. **21** Αφού δε εκείνοι ανεχώρησαν, ανέβησαν εκ του φρέατος και υπήγαν και απήγγειλαν προς τον βασιλέα Δαβίδ και είπον προς τον Δαβίδ, Σηκώθητε και περάσατε ταχέως το ύδωρ· διότι ούτω συνεβούλευσεν εναντίον σας ο Αχιτόφελ. **22** Τότε εσηκώθη ο Δαβίδ και πας ο λαός ο μετ' αυτού και διέβησαν τον Ιορδάνην· μέχρι του χαράγματος της ημέρας δεν έλειψεν ουδέ εις εξ αυτών, όστις δεν διέβη τον Ιορδάνην. **23** Ο δε Αχιτόφελ, ιδών ότι η συμβουλή αυτού δεν εξετελέσθη, εσαμάρωσε τον όνον αυτού και σηκωθείς, ανεχώρησε προς τον οίκον αυτού, εις την πόλιν αυτού· και αφού διέταξε τα του οίκου αυτού, εκρεμάσθη και απέθανε και ετάφη εν τω τάφω του πατρός αυτού. **24** Και ο Δαβίδ ήλθεν εις Μαχαναΐμ· ο δε Αβεσσαλώμ διέβη τον

Ιορδάνην, αυτός και πάντες οι άνδρες Ισραήλ μετ' αυτού. **25** Και κατέστησεν ο Αβεσσαλώμ αρχιστράτηγον τον Αμασά αντί του Ιωάβ. Ήτο δε ο Αμασά υιός ανδρός ονομαζομένου Ιθρά, Ισραηλίτου, όστις εισήλθε προς την Αβιγιαάν, θυγατέρα του Νάας, αδελφήν Σερουΐας, της μητρός του Ιωάβ. **26** Και εστρατοπέδευσαν ο Ισραήλ και ο Αβεσσαλώμ εν γη Γαλαάδ. **27** Ότε δε ήλθεν ο Δαβίδ εις Μαχαναΐμ, Σωβεί, ο υιός του Νάας από Ραββά εκ των υιών Αμμών, και Μαχειρ, ο υιός του Αμμήλ από Λό-δεβάρ, και Βαρζελλαΐ ο Γαλααδίτης από Ρωγελλίμ, **28** έφεραν κλίνας και λεκάνας και σκεύη πήλινα και σίτον και κριθήν και άλευρον και σίτον πεφυργανισμένον και κυάμους και φακίην και όσπρια πεφυργανισμένα, **29** και μέλι και βούτυρον και πρόβατα και τυρούς βοός προς τον Δαβίδ και προς τον λαόν τον μετ' αυτού, διά να φάγους διότι είπον, Ο λαός είναι πεινασμένος και εκλελυμένος και διψασμένος εν τη ερήμω.

18 Και απηρίθμησεν ο Δαβίδ τον λαόν τον μετ' αυτού, και κατέστησεν επ' αυτούς χιλιάρχους και εκατοντάρχους. **2** Και απέστειλεν ο Δαβίδ τον λαόν, εν τρίτον υπό την χείρα του Ιωάβ, και εν τρίτον υπό την χείρα του Αβισαΐ, υιού της Σερουΐας, αδελφού του Ιωάβ, και εν τρίτον υπό την χείρα Ιτταΐ του Γετθαιού. Και είπεν ο βασιλεύς προς τον λαόν, Θέλω βεβαίως εξέλθει και εγώ μεθ' υμών. **3** Ο λαός όμως απεκρίθη, Δεν θέλεις εξέλθει διότι, εάν τραπώμεν εις φυγήν, δεν μέλει αυτούς περί ημών- ουδέ εάν το ήμισυ εξ ημών αποθάνη, δεν μέλει αυτούς περί ημών- επειδή τώρα συ είσαι ως ημεΐς δέκα χιλιάδες- όθεν τώρα είναι καλύτερον να ήσαι βοηθός ημών εκ της πόλεως. **4** Και είπε προς αυτούς ο βασιλεύς, ό,τι σας φαίνεται καλόν, θέλω κάμει. Και εστάθη ο βασιλεύς εις το πλάγιον της πύλης και πας ο λαός εξήρχετο κατά εκατοντάδας και κατά χιλιάδας. **5** Και προσέταξεν ο βασιλεύς εις τον Ιωάβ και εις τον Αβισαΐ και εις τον Ιτταΐ, λέγων, Σώσατέ μοι τον νέον, τον Αβεσσαλώμ. Και πας ο λαός ήκουσεν, ενώ ο βασιλεύς προσέταττεν εις πάντας τους άρχοντας υπέρ του Αβεσσαλώμ. **6** Εξήλθε λοιπόν ο λαός εις το πεδίον εναντίον του Ισραήλ και η μάχη έγεινεν εν τω δάσει Εφραΐμ. **7** Και κατετροπώθη εκεί ο λαός Ισραήλ υπό των δούλων του Δαβίδ- και έγεινεν εκεί την ημέραν εκείνην θραύσις μεγάλη, είκοσι χιλιάδων. **8** διότι η μάχη έγεινεν εκεί διεσπαρμένη επί το πρόσωπον όλου του τόπου- και το δάσος κατέφαγε πλειότερον λαόν, παρ' όσον κατέφαγεν η μάχαιρα, την ημέραν εκείνην. **9** Και συνήντησεν ο Αβεσσαλώμ τους δούλους του Δαβίδ. Και εκάθητο ο Αβεσσαλώμ επί ημιόνου, και εισήλθεν ο ημίονος υπό τους πυκνούς κλάδους μεγάλης δρυός, και επισάθη η κεφαλή αυτού εις την δρυν, και εκρεμάσθη αναμέσων του ουρανού και της γής- ο δε ημίονος ο υποκάτω αυτού διεπέρασεν. **10** Ιδών δε ανήρ τις, απήγγειλε προς τον Ιωάβ, και είπεν, Ιδού, είδον τον Αβεσσαλώμ κρεμάμενον εις δρυν. **11** Και είπεν ο Ιωάβ προς τον άνδρα, τον απαγγείλαντα προς αυτόν. Και ιδού, είδες, και διά τι πατάξας δεν κατέβαλες αυτόν εκεί εις την γην; βεβαίως ήθελον σοι δώσω δέκα σίκλους αργυρίου και μίαν ζώνην. **12** Ο δε ανήρ είπε προς τον Ιωάβ, Και χίλιοι σίκλοι αργυρίου αν ήθελον μετρηθή εις την παλάμην μου, δεν ήθελον βάλει την χείρα μου επί τον υιόν του βασιλέως- διότι εις επήκουον ημών προσέταξεν ο βασιλεύς εις σε και εις τον Αβισαΐ και εις τον Ιτταΐ, λέγων, Φυλάχθητε μη εγγίση μηδεις τον νέον, τον Αβεσσαλώμ- **13** αλλά και εάν ήθελον πράξει δολίως εναντίον της ζωής μου, δεν κρύπτεται ουδέν από του βασιλέως και συ ήθελες σταθή εναντίος. **14** Τότε είπεν ο Ιωάβ, Δεν πρέπει να χρονοτριβώ

ούτω μετά σου. Και λαβών εις την χείρα αυτού τρία βέλη, διεπέρασεν αυτά διά της καρδιάς του Αβεσσαλώμ, ενώ έτι έξη εν τω μέσω της δρυός. **15** Και περικυκλώσαντες δέκα νέοι, οι βασιτάζοντες τα όπλα του Ιωάβ, επέταξαν τον Αβεσσαλώμ και εθανάτωσαν αυτόν. **16** Και εσάλπισεν ο Ιωάβ διά της σάλπιγγος, και επέστρεφεν ο λαός από του να καταδιώκη όπως τον Ισραήλ- διότι ανεχαΐτισεν ο Ιωάβ τον λαόν. **17** Και λαβόντες τον Αβεσσαλώμ, έριψαν αυτόν εις λάκκον μέγαν εντός του δάσους και έστησαν επ' αυτόν σωρόν λίθων μέγαν σφόδρα- και πας ο Ισραήλ έφυγεν έκατος εις την σκηνήν αυτού. **18** Έτι δε ζων ο Αβεσσαλώμ είχε λάβει και στήσει δι' εαυτόν στήλην, την εν τη κοιλάδι του βασιλέως- διότι είπεν, Δεν έχω υιόν διά να διατηρή την μνήμην του ονοματός μου- και εκάλεσε την στήλην με το όνομα αυτού- και καλείται έως της ημέρας ταύτης Στήλη του Αβεσσαλώμ. **19** Τότε είπεν Αχιμάας ο υιός του Σαδώκ, Ας τρέξω τώρα και ας φέρω προς τον βασιλέα αγγελίας, ότι ο Κύριος εξεδίκησεν αυτόν εκ χειρός των εχθρών αυτού. **20** Και είπε προς αυτόν ο Ιωάβ, Δεν θέλεις είσθαι την ημέραν ταύτην αγγελιαφόρος, αλλ' εις άλλην ημέραν θέλεις φέρει αγγελίας εις ταύτην δε την ημέραν δεν θέλεις φέρει αγγελίας, επειδή ο υιός του βασιλέως απέθανε. **21** Τότε είπεν ο Ιωάβ προς τον Χουσεΐ, Ύπαγε, απάγγειλον προς τον βασιλέα όσα είδες. Και ο Χουσεΐ προσεκύνησεν τον Ιωάβ και έτρεξε. **22** Τότε Αχιμάας ο υιός του Σαδώκ είπε πάλιν προς τον Ιωάβ, Αλλ' ό, τι και αν ήναι, ας τρέξω και εγώ, παρακαλώ, κατόπιν του Χουσεΐ. Ο δε Ιωάβ είπε, Διά τι θέλεις να τρέξης, τέκνον μου, ενώ δεν έχεις αρμοδίους αγγελίας; **23** Αλλ' ό, τι και αν ήναι, είπεν, ας τρέξω. Τότε είπε προς αυτόν, Τρέχε. Και έτρεξεν ο Αχιμάας διά της οδού της πεδιάδος και επέρασε τον Χουσεΐ. **24** Εκάθητο δε ο Δαβίδ μεταξύ των δύο πυλών- και ανέβη ο σκοπός εις το δώμα της πύλης, επί το τείχος, και υψώσας τους οφθαλμούς αυτού, είδε, και ιδού, άνθρωπος τρέχων μόνος. **25** Και ανεβόησεν ο σκοπός και απήγγειλε προς τον βασιλέα. Και ο βασιλεύς είπεν, Εάν ήναι μόνος, έχει αγγελίας εις το στόμα αυτού. Και ήρχετο προχωρών και επλησίαζε. **26** Και είδεν ο σκοπός άλλον άνθρωπον τρέχοντα- και ανεβόησεν ο σκοπός προς τον θυρωρόν, και είπεν, Ιδού, άλλος άνθρωπος τρέχων μόνος. Και είπεν ο βασιλεύς, Και ούτος είναι αγγελιαφόρος. **27** Και είπεν ο σκοπός, Το τρέξιμον του πρώτου μοι φαίνεται ως το τρέξιμον του Αχιμάας, υιού του Σαδώκ. Και είπεν ο βασιλεύς, Καλός άνθρωπος είναι ούτος και έρχεται με αγαθάς αγγελίας. **28** Και εβόησεν ο Αχιμάας και είπε προς τον βασιλέα, Χαΐρε. και προσεκύνησεν τον βασιλέα κατά πρόσωπον αυτού έως εδάφους και είπεν, Ευλογητός Κύριος ο Θεός σου, όστις παρέδωκε τους ανθρώπους, τους σηκώσαντας την χείρα αυτών κατά του κυρίου μου του βασιλέως. **29** Και είπεν ο βασιλεύς, Υγιαίνει ο νέος, ο Αβεσσαλώμ; Και απεκρίθη ο Αχιμάας, Ότε ο Ιωάβ απέστειλε τον δούλον του βασιλέως, και εμέ τον δούλον σου, είδον τον μέγαν θόρυβον, πλην δεν ήξευρον τι ήτο. **30** Και είπεν ο βασιλεύς, Στρέφον, στάθθι εκεί. Και εστράφη και εστάθη. **31** Και ιδού, ήλθεν ο Χουσεΐ και είπεν ο Χουσεΐ, Αγγελίας, κυρίε μου βασιλεύ- διότι ο Κύριος σε εξεδίκησε την ημέραν ταύτην εκ χειρός πάντων των επανισταμένων επί σε. **32** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Χουσεΐ, Υγιαίνει ο νέος, ο Αβεσσαλώμ; Και απεκρίθη ο Χουσεΐ, Είθε να γίνωσιν ως ο νέος εκείνος οι εχθροί του κυρίου μου του βασιλέως, και πάντες οι επανισταμένοι επί σε διά κακόν. **33** Και εταράχθη ο βασιλεύς και ανέβη εις το υπερών της πύλης, και έκλαυσε- και ενώ επορευέτο, έλεγεν ούτως- Υιέ μου Αβεσσαλώμ, υιέ μου, υιέ μου

Αβεσσαλώμ ειθε να απέθνησκον εγώ αντί σου, Αβεσσαλώμ, υιέ μου, υιέ μου.

19 Και ανηγγέλθη προς τον Ιωάβ, Ιδού, ο βασιλεύς κλαίει και πενθεί διά τον Αβεσσαλώμ. **2** Και εν τη ημέρα εκείνη η σωτηρία μετεβλήθη εις πένθος εν παντί τω λαώ· διότι ήκουσεν ο λαός να λέγωσιν εν τη ημέρα εκείνη, Ο βασιλεύς είναι περιλυπος διά τον υιόν αυτού. **3** Και εισήρχετο ο λαός εν τη ημέρα εκείνη κρυφίως εις την πόλιν, ως λαός όστις κρύπτεται αισχνόμενος, όταν εν τη μάχη τραπή εις φυγήν. **4** Ο δε βασιλεύς εκάλυψε το πρόσωπον αυτού, και εβόα ο βασιλεύς εν φωνή μεγάλη, Υιέ μου Αβεσσαλώμ, Αβεσσαλώμ, υιέ μου, υιέ μου. **5** Και εισελθών ο Ιωάβ εις τον οίκον προς τον βασιλέα, ειπε, Κατήσχυνας σήμερα τα πρόσωπα πάντων των δούλων σου, οίτινες έσωσαν σήμερα την ζωήν σου και την ζωήν των υιόν σου και των θυγατέρων σου και την ζωήν των γυναικών σου και την ζωήν των παλλακών σου. **6** Επειδή αγαπάς τους μισούντάς σε και μισείς τους αγαπώντάς σε· διότι έδειξας σήμερα, ότι δεν είναι παρά σου ουδέν οι άρχοντές σου και οι δούλοί σου· διότι σήμερα εγνωρίσα, ότι εάν ο Αβεσσαλώμ ζήη και ημείς πάντες απεθνήσκομεν σήμερα, τότε ήθελεν είσθαι αρεστόν εις σε. **7** Τώρα λοιπόν σηκώθητι, έξελεθε και λάλησον κατά την καρδίαν των δούλων σου· διότι ομνύω εις τον Κύριον, εάν δεν εξέλθης, δεν θέλει μείνει μετά σου την νύκτα ταύτην ουδέ εις και τούτο θέλει είσθαι εις σε χειρότερον υπέρ πάντα τα κακά, όσα ήλθον επί σε εκ νεότητός σου μέχρι του νυν. **8** Τότε εσηκώθη ο βασιλεύς και εκάθησεν εν τη πύλῃ. Και ανήγγειλαν προς πάντα τον λαόν, λέγοντες, Ιδού, ο βασιλεύς κάθηται εν τῷ πύλῃ. Και ήλθε πας ο λαός έμπροσθεν του βασιλέως. Ο δε Ισραήλ έφυγεν έκαστος εις την σκιηνήν αυτού. **9** Και ήτο πας ο λαός εις έριδα κατά πάσας τας φυλάς του Ισραήλ, λέγοντες, Ο βασιλεύς έσωσεν ημάς εκ χειρός των εχθρών ημών· και αυτός ηλευθέρωσεν ημάς εκ χειρός των Φιλισταίων· και τώρα έφυγεν εκ του τόπου εξ αιτίας του Αβεσσαλώμ. **10** Ο δε Αβεσσαλώμ, τον οποίον εχρίσαμεν βασιλέα εφ' ημάς, απέθανεν εν τη μάχη· τώρα λοιπόν διά τι δεν λαλείτε να επιστρέψωμεν τον βασιλέα; **11** Και απέστειλεν ο βασιλεύς Δαβίδ προς τον Σαδώκ και προς τον Αβιάθαρ, τους ιερείς, λέγων, Λαλήσατε προς τους πρεσβυτέρους του Ιούδα, λέγοντες, Διά τι είσθε οι έσχατοι εις το να επιστρέψητε τον βασιλέα εις τον οίκον αυτού; διότι οι λόγοι παντός του Ισραήλ έφθασαν προς τον βασιλέα εις τον οίκον αυτού. **12** Σεις είσθε αδελφοί μου, σεις οστά μου και σαρξ μου· διά τι λοιπόν είσθε οι έσχατοι εις το να επιστρέψητε τον βασιλέα; **13** προς τον Αμασά μάλιστα είπατε, Δεν είσαι σον οστών μου και σαρξ μου; όπου να κάμη ο Θεός εις εμέ και σύ να προσθήσῃ, εάν δεν γείνης αρχιστράτηγος πάντοτε έμπροσθέν μου αντί του Ιωάβ. **14** Και έκλινε την καρδίαν πάντων των ανδρών Ιούδα ως ενός ανθρώπου· και απέστειλαν προς τον βασιλέα, λέγοντες, Επίστρεψον συ και πάντες οι δούλοί σου. **15** Επέστρεψε λοιπόν ο βασιλεύς και ήλθεν έως τον Ιορδάνον. Και ο Ιούδας ήλθεν εις Γάλαγα, διά να υπάγη εις συνάντησιν του βασιλέως, να διαβιβάση τον βασιλέα διά του Ιορδάνου. **16** Έσπευσε δε Σιμεί ο υιός του Γηρά, ο Βενιαμίτης, εκ Βαουρείμ, και κατέβη μετά των ανδρών Ιούδα εις συνάντησιν του βασιλέως Δαβίδ. **17** Και ήσαν μετ' αυτού χίλιοι άνδρες εκ του Βενιαμίν, και Σιβά ο δούλος του οίκου του Σαούλ, και οι δεκαπέντε υιοί αυτού και είκοσι δούλοι αυτού μετ' αυτού· και διέβησαν τον Ιορδάνην ενώπιον του βασιλέως. **18** Έπειτα επέρασεν η λέμβος διά να διαβιβάση την οικογένειαν του βασιλέως, και να κάμη ό, τι ήθελε φανή

εις αυτόν αρεστόν. Και Σιμεί ο υιός του Γηρά έπεσεν ενώπιον του βασιλέως, ενώ διέβαινε τον Ιορδάνην· **19** και ειπε προς τον βασιλέα, Ας μη λογαριάση ο κύριός μου ανομίαν εις εμέ, και μη ενθυμηθής την ανομίαν, την οποίαν έπραξεν ο δούλός σου, καθ' ην ημέραν εξήρχετο ο κύριός μου ο βασιλεύς εξ Ιερουσαλήμ, ώστε να βάλη τούτο ο βασιλεύς εν τη καρδιά αυτού· **20** διότι ο δούλός σου εγνωρίσεν ότι εγώ ήμαρton και ιδού εγώ ήλθον σήμερα πρότερος παντός του οίκου Ιωσήφ, διά να καταβώ εις συνάντησιν του κυρίου μου του βασιλέως. **21** Και απεκριθη ο Αβισαί ο υιός της Σερουίας, λέγων, Δεν πρέπει ο Σιμεί να θανατωθή διά τούτο, διότι κατηράσθη τον κεχρισμένον του Κυρίου; **22** Αλλ' ο Δαβίδ ειπε, Τι μεταξί εμού και υμών, υιοί της Σερουίας, ώστε γίνεσθε σήμερα επιβουλοι εις εμέ; πρέπει την ημέραν ταύτην να θανατωθή άνθρωπος εν Ισραήλ; διότι δεν γνωρίζω εγώ ότι σήμερα είμαι βασιλεύς επί τον Ισραήλ; **23** Και ειπεν ο βασιλεύς προς τον Σιμεί, Δεν θέλεις αποθάνει. Και ώμοσε προς αυτόν ο βασιλεύς. **24** Και Μεμφιβοσθέ, ο υιός του Σαούλ, κατέβη εις συνάντησιν του βασιλέως και οιός τους πόδας αυτού είχε νίψει ούτε τον πώγωνα αυτού ευπρεπίσει ούτε τα ιμάτια αυτού είχε πλύνει, αφ' ης ημέρας ο βασιλεύς ανεχώρησε μέχρι της ημέρας καθ' ην επέστρεψεν εν ειρήνῃ. **25** Και ότε ήλθεν εις Ιερουσαλήμ προς συνάντησιν του βασιλέως, ο βασιλεύς ειπε προς αυτόν, Διά τι δεν ήλθες μετ' εμού, Μεμφιβοσθέ; **26** Ο δε απεκριθη, Κύριέ μου βασιλεύ, ο δούλός μου με ηπάτησε· διότι ο δούλός σου ειπε, Θέλω στρώσει δι' εμαυτόν τον όνον, και θέλω αναβή επ' αυτόν και υπάγει προς τον βασιλέα· διότι ο δούλός σου είναι χωλός· **27** και εσυκοφάντησε τον δούλον σου προς τον κύριόν μου τον βασιλέα· πλην ο κύριός μου ο βασιλεύς είναι ως άγγελος Θεού· κάμη λοιπόν το αρεστόν εις τους οφθαλμούς σου· **28** διότι πας ο οίκος του πατρός μου δεν ήτο παρά άξιος θανάτου ενώπιον του κυρίου μου του βασιλέως· συ όμως κατέταξας τον δούλον σου μεταξύ εκείνων οίτινες έτρωγον επί της τραπέζης σου και τι δίκαιον έχω εγώ πλέον, και διά τι να παραπονώμαι έτι προς τον βασιλέα; **29** Και ειπε προς αυτόν ο βασιλεύς, Διά τι λαλείς έτι περί των πραγμάτων σου; εγώ είπα, Συ και ο Σιβά διαμοιράσθητε τους αγρούς. **30** Και ειπεν ο Μεμφιβοσθέ προς τον βασιλέα, Και τα πάντα ας λάβῃ, αφού ο κύριός μου ο βασιλεύς επέστρεψεν εις τον οίκον αυτού εν ειρήνῃ. **31** Και ο Βαρζελλαί ο Γαλααδίτης κατέβη από Ρωγελλίμ και διέβη τον Ιορδάνην μετά του βασιλέως, διά να συμπροπέμψῃ αυτόν έως πέραν του Ιορδάνου. **32** Ήτο δε ο Βαρζελλαί άνθρωπος γέρων σφοδρα, ογδοήκοντα ετών ηλικίας και διέτρεφε τον βασιλέα, ότε εκάθητο εν Μαχαναίμ· διότι ήτο άνθρωπος μέγας σφοδρα. **33** Και ειπεν ο βασιλεύς προς τον Βαρζελλαί, Διάβα συ μετ' εμού, και θέλω σε τρέφει μετ' εμού εν Ιερουσαλήμ. **34** Ο δε Βαρζελλαί ειπε προς τον βασιλέα, Πόσαι είναι αι ημέραι των ετών τῆς ζωῆς μου, ώστε να αναβώ μετά του βασιλέως εις Ιερουσαλήμ; **35** είμαι σήμερα ογδοήκοντα ετών ηλικίας· δύναμαι να κάμω διάκρισιν μεταξύ καλού και κακού; δύναται ο δούλός σου να αισθανθῆν τι τρώγω, ή τι πίνω; δύναμαι να ακούσω πλέον την φωνήν των αδόντων ή των αδουσών; διά τι λοιπόν ο δούλός σου να ήναί έτι και φορτίον εις τον κύριόν μου τον βασιλέα; **36** ο δούλός σου θέλει διαβῆ τον Ιορδάνην μετά του βασιλέως μέχρις ολίγου διαστήματος· και διά τι ο βασιλεύς ήθελε κάμει εις εμέ την ανταπόδοσιν ταύτην; **37** ας επιστρέψῃ ο δούλός σου, παρακαλώ, διά να αποθάνω εν τη πόλει μου και να ενταφιασθώ πλησίον του τάφου του πατρός μου και της μητρός μου· πλην ιδού, ο δούλός σου Χιμάμ· ας

διαβή μετά του κυρίου του βασιλέως· και κάμει εις αυτόν ό, τι φανή αρεστόν εις τους οφθαλμούς σου. **38** Και είπεν ο βασιλεύς, Μετ' εμού θέλει διαβή ο Χιμάμ, και εγώ θέλω κάμει εις αυτόν ό, τι φαίνεται αρεστόν εις τους οφθαλμούς σου· και εις σε θέλω κάμει παν ό, τι ζητήσης παρ' εμού. **39** Και διέβη πας ο λαός τον Ιορδάνην. Και ότε διέβη ο βασιλεύς, κατεφίλησεν ο βασιλεύς τον Βαρζελλαί και ευλόγησεν αυτόν· ο δε επέστρεψεν εις τον τόπον αυτού. **40** Τότε διέβη ο βασιλεύς εις Γάλλαλα, και ο Χιμάμ διέβη μετ' αυτού· και πας ο λαός του Ιούδα και έτι το ήμισυ του λαού Ισραήλ διεβίβασαν τον βασιλέα. **41** Και ιδού, πάντες οι άνδρες Ισραήλ ήλθον προς τον βασιλέα και είπον προς τον βασιλέα, διά τι σε έκλεψαν οι αδελφοί ημών, οι άνδρες Ιούδα, και διεβίβασαν τον βασιλέα και την οικογένειαν αυτού, διά του Ιορδάνου, και πάντας τους άνδρας του Δαβίδ μετ' αυτού; **42** Και απεκρίθησαν πάντες οι άνδρες Ιούδα προς τους άνδρας Ισραήλ, διότι ο βασιλεύς είναι συγγενής ημών· και τι θυμόντε διά το πράγμα τούτο; μήπως εφάγομεν τι εκ του βασιλέως; ή έδωκεν εις ημάς δώρον; **43** Και απεκρίθησαν οι άνδρες Ισραήλ προς τους άνδρας Ιούδα και είπον, Ημείς έχομεν δέκα μέρη εις τον βασιλέα, και μάλιστα έχομεν εις τον Δαβίδ πλειότερον παρά σεις· διά τι λοιπόν περιφρονεíte ημάς; και δεν ελαλήσαμεν ημείς πρώτοι μεταξύ ημών περί της επιστροφής του βασιλέως ημών; Και οι λόγοι των ανδρών Ιούδα ήσαν σκληρότεροι παρά τους λόγους των ανδρών Ισραήλ.

20 Συνέπεσε δε να ήναι εκεί άνθρωπος τις διεστραμμένος, ονομαζόμενος Σεβά, υιός του Βιχρεί, Βενιαμίνης· και εσάλπισε διά της σάλπιγγος και είπε, Δεν έχομεν ημείς μέρος εις τον Δαβίδ, ουδέ έχομεν κληρονομίαν εις τον υιόν του Ιεσσαί Ισραήλ, εις τας σκηνάς αυτού έκαστος. **2** Και ανέβη πας ανήρ Ισραήλ από όπισθεν του Δαβίδ, και ηκολούθησε Σεβά τον υιόν του Βιχρεί· οι δε άνδρες Ιούδα έμειναν προσκεκολλημένοι εις τον βασιλέα αυτών, από του Ιορδάνου έως Ιερουσαλήμ. **3** Και ήλθεν ο Δαβίδ εις τον οίκον αυτού εις Ιερουσαλήμ· και έλαβεν ο βασιλεύς τας δέκα γυναίκας τας παλλακάς, τας οποίας είχαν αφήσει διά να φυλάττωσι τον οίκον, και έβαλεν αυτάς εις οίκον φυλάξεως και έστρεφεν αυτάς πλην δεν εισήλθε προς αυτάς· και έμειναν αποκεκλεισμένα μέχρι της ημέρας του θανάτου αυτών, ζώσας εν χρεία. **4** Είπε δε ο βασιλεύς προς τον Αμασά, Σύναξον εις εμέ τους άνδρας Ιούδα εντός τριών ημερών, και συ να παρευρεθής ενταύθα. **5** Και υπήγγεν ο Αμασά να συνάξη τον Ιούδα·ν· εβράδυνεν όμως υπέρ τον ωρισμένον καιρόν, τον οποίον είχε διορίσει εις αυτόν. **6** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Αβισαί, Τώρα ο Σεβά ο υιός του Βιχρεί θέλει κάμει εις ημάς μεγαλύτερον κακόν παρά τον Αβεσσαυλήμ· λάβε συ τους δούλους του κυρίου σου και καταδίωξον οπίσω αυτού, διά να μη εύρη εις εαυτών πόλεις οχυράς και διασωθή απ' έμπροσθεν ημών. **7** Και εξήλθον οπίσω αυτού οι άνδρες του Ιωάβ και οι Χερεθαίοι και οι Φελεθαίοι και πάντες οι δυνατοί· και εξήλθον από Ιερουσαλήμ, διά να καταδιώξωσιν οπίσω του Σεβά, υιού του Βιχρεί. **8** Ότε έφθασαν πλησίον της μεγάλης πέτρας, της εν Γαβαών, ο Αμασά ήλθεν εις συνάντησιν αυτών. Ο δε Ιωάβ είχε περιεζωσμένον το ιμάτιον, το οποίον ήτο ενδεδυμένος, και επ' αυτό περιεζωσμένην την μάχαιραν, κρεμαμένην εις την οσφύν αυτού εν τη θήκη αυτής· και καθώς εξήλθεν αυτός, έπεσε. **9** Και είπεν ο Ιωάβ προς τον Αμασά, Υγιαίνεις, αδελφέ μου; Και είπασεν ο Ιωάβ τον Αμασά με την δεξιάν αυτού χείρα από του πώγωνος, διά να φιλήση αυτόν. **10** Ο δε Αμασά δεν εφυλάχθη την μάχαιραν, ήτις ήτο εν τη χειρί του Ιωάβ· και ο Ιωάβ επάταξεν αυτόν δι' αυτής εις την πέμπτην πλευράν,

και έχυσε τα εντόσθια αυτού κατά γης και δεν εδευτέρωσεν εις αυτόν· και απέθανε. Τότε ο Ιωάβ και Αβισαί ο αδελφός αυτού κατεδίωξαν οπίσω του Σεβά, υιού του εν Βιχρεί. **11** Εις δε εκ των ανθρωπων του Ιωάβ εστάθη πλησίον του Αμασά και είπεν, Όστις αγαπά τον Ιωάβ, και όστις είναι του Δαβίδ, ας ακολουθή τον Ιωάβ. **12** Ο δε Αμασά έκειτο αιματοκυλισμένος εκ μέσω της ούρας. Και ότε είδεν ούτος ο ανήρ ότι πας ο λαός ίστατο, έσυρε τον Αμασά εκ της ούρας εν τον αγρόν, και έρριψεν επ' αυτόν ιμάτιον, καθώς είδεν ότι πας ο ερχόμενος προς αυτόν ίστατο. **13** Αφού μετετοπίσθη εκ της οδού, ο πας ο λαός επέρασεν οπίσω του Ιωάβ, διά να καταδιώξωσιν τον Σεβά, υιόν του Βιχρεί. **14** Εκείνος δε διήλθε διά πασών των φυλών του Ισραήλ εις Αβέλ και εις Βαθ-μααχά, μετά πάντων των Βηριτών, οίτινες συνήχθησαν ομού και ηκολούθησαν αυτόν και αυτοί. **15** Τότε ήλθον και επολιόρκησαν αυτόν εν Αβέλ-βαθ-μααχά, και ύψωσαν πρόχωμα εναντίον της πόλεως, στήσαντες αυτό πλησίον του προτειχίσματος, και πας ο λαός, ο μετά του Ιωάβ, διώρυσσον το τείχος διά να κρημνωσιν αυτό. **16** Τότε γυνή τις σοφή εβήσεν εκ της πόλεως, Ακούσατε, ακούσατε· είπατε, παρακαλώ, προς τον Ιωάβ, Πλησίασον έως ενταύθα, και θέλω λαλήσει προς σε. **17** Και ότε επλησίασεν εις αυτήν, η γυνή είπε, Συ είσαι ο Ιωάβ; Ο δε απεκρίθη, Εγώ. Τότε είπε προς αυτόν, Άκουσον τους λόγους της δούλης σου. Και απεκρίθη, Ακούω. **18** Και είπε, λέγουσα, Εσυνειθίζον να λέγωσι τον παλαιόν καιρόν, γέγοντες, Ας υπάγωσι να ζητήσωσι συμβουλήν εις Αβέλ· και ούτως ετελείοναν την υπόθεσιν· **19** εγώ είμαι εκ των ειρηνικών και πιστών του Ισραήλ· συ ζητείς να καταστρέψης πόλιν, μάλιστα μητρόπολιν μεταξύ του Ισραήλ· διά τι θέλεις να αφανίσης την κληρονομίαν του Κυρίου; **20** Και αποκρίθεις ο Ιωάβ, είπε, Μη γένοιτο, μη γένοιτο εις εμέ να αφανίσω ή να καταστρέψω **21** το πράγμα δεν είναι ούτως· αλλά ανήρ τις εκ του όρους Εφραΐμ, ονομαζόμενος Σεβά, υιός Βιχρεί, εσήκωσε την χείρα αυτού κατά του βασιλέως, κατά του Δαβίδ· παράδος αυτόν μόνον, και θέλω αναχωρήσει από της πόλεως. Και είπεν η γυνή προς τον Ιωάβ, Ιδού, η κεφαλή αυτού θέλει ριφθή προς σε από του τείχους. **22** Και ήλθεν η γυνή προς πάντα τον λαόν λαλούσα εν τη σοφία αυτής. Και έκοψαν την κεφαλήν του Σεβά, υιού του Βιχρεί, και έρριψαν προς τον Ιωάβ. Τότε εσάλπισε διά της σάλπιγγος και διεκορπίσθησαν από της πόλεως, έκαστος εις την σκηνήν αυτού. Και ο Ιωάβ έστρεψεν εις Ιερουσαλήμ προς τον βασιλέα. **23** Ήτο δε ο Ιωάβ επί παντός του στρατεύματος του Ισραήλ· ο δε Βεναιάς, ο υιός του Ιωδαά, επί των Χερεθαίων και επί των Φελεθαίων· **24** και Αδωράμ ήτο επί των φόρων· και Ιωσαφάτ, ο υιός του Αχιλούδ, υπομηνηματογράφος· **25** και ο Σεβά, Γραμματεύς· ο δε Σαδώκ και Αβιάθαρ, ιερείς· **26** και έτι Ιράς, ο Ιαειρίτης, ήτο αυλάρχης πλησίον του Δαβίδ.

21 Έγεινε δε πεΐνα εν ταις ημέραις του Δαβίδ τρία έτη κατά συνέχειαν· και ηρώτησεν ο Δαβίδ τον Κύριον· και ο Κύριος απεκρίθη, Τούτο έγγεινεν εξ αιτίας του Σαούλ και του φονικού οίκου αυτού, διότι εθανάτωσε τους Γαβαωνίτας. **2** Και εκάλεσεν ο βασιλεύς τους Γαβαωνίτας και είπε προς αυτούς· οι δε Γαβαωνίται δεν ήσαν των υιών Ισραήλ, αλλ' εκ των εναπολειφθέντων Αμορραίων· και οι υιοί Ισραήλ είχαν ομόσει προς αυτούς· ο δε Σαούλ εξήτησε να θανατώση αυτούς από του ζήλου αυτού προς τους υιούς Ισραήλ και Ιούδα. **3** Ο Δαβίδ λοιπόν είπε προς τους Γαβαωνίτας, Τι θέλω κάμει εις εσάς; και με τι θέλω κάμει εξιλέωσιν, διά να ευλογήσητε την κληρονομίαν του Κυρίου; **4** Οι δε Γαβαωνίται είπον προς

αυτόν, Ημεῖς οὔτε περὶ ἀργυρίου οὔτε περὶ χρυσοῦ ἐχομεν
να κάμωμεν μετὰ τοῦ Σαοὺλ ἢ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ· οὐδέ
ζητοῦμεν να θανατώσης διὰ ἡμᾶς ἄνθρωπον ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ
εἶπεν, ὅ,τι εἶπῃτε, θέλω κάμει εἰς εὐσᾶς. **5** Καὶ ἀπεκρίθησαν πρὸς
τον βασιλέα, Του ἀνθρώπου, ὅστις ἠφάνισεν ἡμᾶς καὶ ὅστις
εμψαυεῦθη να ἐξολοθρευθῆ ἡμᾶς, ὥστε να μη ὑπάρχωμεν
εἰς οὐδέν ἐκ των ὀρίων του Ἰσραὴλ, **6** ἀς παραδοθῶσιν εἰς
ἡμᾶς ἐπτά ἄνθρωποι ἐκ των υἰῶν αὐτοῦ, καὶ θέλωμεν κρεμάσει
αυτοὺς πρὸς τον Κύριον ἐν Γαβαὰ τοῦ Σαοὺλ, του ἐκλεκτοῦ του
Κυρίου. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Εγὼ θέλω παραδώσει αὐτοὺς. **7**
Τον Μεμφιβοσθέ ὅμως, τον υἰόν του Ἰωνάθαν, υἱοῦ του Σαοὺλ,
εφείσθη ὁ βασιλεὺς, διὰ τον ὄρκον του Κυρίου του μεταξὺ
αὐτῶν, μεταξὺ του Δαβὶδ καὶ Ἰωνάθαν υἱοῦ του Σαοὺλ. **8**
Ἐλαβε δε ὁ βασιλεὺς τους δύο υἱοὺς της Ρεσφά, θυγατρὸς
του Αἰά, τους οποίους ἐγέννησεν εἰς τον Σαοὺλ, τον Ἀρμονεὶ
καὶ Μεμφιβοσθέ καὶ τους πέντε υἱοὺς της Μιχάλ, θυγατρὸς
του Σαοὺλ, τους οποίους ἐγέννησεν εἰς τον Ἀδριήλ, υἰόν του
Βαρζελαΐ του Μεωλαθιόν· **9** καὶ παρέδωκεν αὐτούς εἰς
τας χεῖρας των Γαβαωνιτῶν, καὶ ἐκρέμασαν αὐτούς εἰς τον
λόφον ἐνώπιον του Κυρίου· καὶ ἔπεσον ὁμοῦ καὶ οἱ ἐπτά καὶ
εθανατώθησαν ἐν ταις ἡμέραις του θερισμοῦ, ἐν ταις πρώταις,
κατὰ την ἀρχὴν του θερισμοῦ των κριθῶν. **10** Ἡ δε Ρεσφά,
ἡ θυγάτηρ του Αἰά, ἔλαβε σάκκον καὶ ἐστρωσεν αὐτόν εἰς
εαυτήν ἐπὶ τον βράχον, ἀπὸ της ἀρχῆς του θερισμοῦ ἐωσοῦ
ἐστάξεν ἐπ' αὐτῶν ὕδωρ ἐκ του οὐρανοῦ, καὶ δεν ἄφινεν οὔτε
τα πετεινά του οὐρανοῦ να καθίσωσιν ἐπ' αὐτῶν την ἡμέραν
οὔτε τα θηρία του ἀγροῦ την νύκτα. **11** Καὶ ἀνηγγέλη πρὸς
τον Δαβὶδ τι ἔκαμεν ἡ Ρεσφά, ἡ θυγάτηρ του Αἰά, παλλακὴ
του Σαοὺλ. **12** Καὶ ὑπήεν ὁ Δαβὶδ καὶ ἔλαβε τα οσά του
Σαοὺλ καὶ τα οσά του Ἰωνάθαν του υἱοῦ αὐτοῦ, παρά των
ἀνδρῶν της Ἰαβεὶς-γαλαὰδ, οἵτινες εἶχον κλέψει αὐτὰ ἐκ της
πλατείας Βαιθ-σαν, ὅπου οἱ Φιλισταῖοι ἐκρέμασαν αὐτούς, καθ'
ἡν ἡμέραν οἱ Φιλισταῖοι ἐθανάτωσαν τον Σαοὺλ ἐν Γελβού· **13**
καὶ ἀνεβίβασεν ἐκεῖθεν τα οσά του Σαοὺλ καὶ τα οσά Ἰωνάθαν
του υἱοῦ αὐτοῦ καὶ ἐσύναξαν τα οσά των κρεμασθέντων. **14**
Καὶ ἔθαψαν τα οσά του Σαοὺλ καὶ Ἰωνάθαν του υἱοῦ αὐτοῦ
ἐν γῆ Βενιαμὶν ἐν Σηλά, ἐν τῷ τάφῳ του Κεῖς, του πατρὸς
αὐτοῦ καὶ ἔκαμον πάντα ὅσα προσέταξεν ὁ βασιλεὺς. Καὶ μετὰ
ταῦτα ἐξιλέωθη ὁ Θεὸς πρὸς την γῆν. **15** Ἐγένετο δε πάλιν
πόλεμος των Φιλισταιῶν μετὰ του Ἰσραὴλ· καὶ κατέβη ὁ Δαβὶδ
καὶ οἱ δούλοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπολέμησαν ἐναντίον των
Φιλισταιῶν, καὶ ἀπέκαμεν ὁ Δαβὶδ. **16** Ὁ δε Ἰσβὶ-βενάβμ, ὁ ἐκ
των τέκνων του Ραφά, του οἰοῦ της λόγχης τοῦ βάρους ἴτο
τριακόσιοι σίκλοι χαλκοῦ, ὅστις ἴτο περιεζωσμένος ρομφαίαν
νέαν, ἐσοκῆπε να θανατώσῃ τον Δαβὶδ. **17** Εβροήθησεν ὅμως
αὐτόν Ἀβισαί, ὁ υἱὸς της Σερουΐας, καὶ ἐπάταξε τον Φιλισταῖον
καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. Τότε οἱ ἄνδρες του Δαβὶδ ὤρισαν
πρὸς αὐτόν, λέγοντες, Δεν θέλεις ἐξελθεῖ πλέον μεθ' ἡμῶν εἰς
πόλεμον, διὰ να μη ὀβέσης τον λύχον του Ἰσραὴλ. **18** Μετὰ δε
ταῦτα ἐγένετο πάλιν πόλεμος μετὰ των Φιλισταιῶν ἐν Γωβ, ἐν
τω οἰοῦ Σιββεχαΐ ὁ Χουσαθιτης ἐθανάτωσε τον Σαφ, ὅστις ἴτο
ἐκ των τέκνων του Ραφά· **19** Καὶ πάλιν ἐγένετο πόλεμος ἐν Γωβ
μετὰ των Φιλισταιῶν, καὶ ὁ Ἐλχανάν ὁ υἱὸς του Ἰαρὲ-ορευεῖμ,
Βηθλεεμίτης, ἐθανάτωσε τον ἀδελφόν του Γολιάθ του Γεθαίου,
καὶ το ξύλον της λόγχης αὐτοῦ ἴτο ὡς ἀντίον υφαντοῦ. **20**
Ἐγένετο ἔτι πόλεμος ἐν Γαθ, καὶ ἴτο ἀνήρ υπερμεγέθης, καὶ οἱ
δάκτυλοι των χειρῶν αὐτοῦ καὶ οἱ δάκτυλοι των ποδῶν αὐτοῦ
ἴσαν ἐξ καὶ ἐξ, εικοσιτέσσαρες τον ἀριθμόν· καὶ οὗτος ἔτι ἴτο ἐκ
της γενεᾶς του Ραφά. **21** Καὶ ὠνείδισε τον Ἰσραὴλ· καὶ Ἰωνάθαν

ὁ υἱὸς του Σαμαά, ἀδελφοῦ του Δαβὶδ, ἐπάταξεν αὐτόν. **22** Οἱ
τέσσαρες οὔτοι ἐγεννήθησαν εἰς τον Ραφά ἐν Γαθ, καὶ ἔπεσον
διὰ χειρὸς του Δαβὶδ καὶ διὰ χειρὸς των δούλων αὐτοῦ.

22 Καὶ ἐλάλησεν ὁ Δαβὶδ πρὸς τον Κύριον τους λόγους της
ὠδῆς ταύτης, καθ' ἡν ἡμέραν ὁ Κύριος ἠλευθέρωσεν
αὐτόν ἐκ χειρὸς πάντων των ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἐκ χειρὸς του
Σαοὺλ· **2** καὶ εἶπεν, Ὁ Κύριος εἶναι πέτρα μου καὶ φρουρίόν
μου καὶ ἐλευθερωτῆς μου· **3** ὁ Θεὸς εἶναι ὁ βράχος μου· ἐπ'
αὐτόν θέλω ἐλπίζει· ἡ ἀσπίς μου καὶ τὸ κέρας της σωτηρίας
μου· ὁ ψηλὸς πύργος μου καὶ ἡ καταφυγὴ μου, ὁ σωτήρ
μου· συ ἐβώσας με ἐκ της ἀδικίας. **4** Θεὸς ἐπικαλεσθή τον
αξιῶμνητον Κύριον, καὶ ἐκ των ἐχθρῶν μου θέλω σωθῆ. **5** Ὅτε
του θανάτου τα κύματα με περιεκύκλωσαν, χεῖμαρροι ἀνομίας
με κατετρόμαξαν, **6** οἱ πόνοι του ἄδου με περιεκύκλωσαν,
καὶ παγίδες του θανάτου με ἔφρασαν, **(Sheol h7585)** **7** ἐν τη
στενοχωρία μου ἐπεκαλέσθη τον Κύριον, καὶ πρὸς τον Θεόν
μου ἐβόησα· καὶ ἤκουσε της φωνῆς μου ἐκ του ναοῦ αὐτοῦ, καὶ
ἡ κραυγὴ μου ἤλθεν εἰς τα ὦτα αὐτοῦ. **8** Τότε ἐσαλεύθη καὶ
ἐντρομος ἐγένετο ἡ γῆ· τα θεμέλια του οὐρανοῦ ἐταράχθησαν
καὶ ἐσαλεύθησαν, διότι ἠργίσθη. **9** Καπνὸς ἀνέβαινον ἐκ των
μυκτῆρων αὐτοῦ, καὶ πῦρ κατατρῶνον ἐκ του στόματος αὐτοῦ·
ἀνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ. **10** Καὶ ἐκλίνε τους οὐρανούς
καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τους πόδας αὐτοῦ. **11** Καὶ ἐπέβη ἐπὶ
χερουβείμ καὶ ἐπέταξε, καὶ ἐφάνη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. **12** Καὶ
ἔθεσε σκηνὴν περίξ αὐτοῦ τὸ σκότος, ὕδατα ζοφερά, νέφη πυκνά
των ἀέρων. **13** Ἀνθρακες πυρὸς ἐξεκαύθησαν ἐκ της λάμπσεως
της ἐμπροσθεν αὐτοῦ. **14** Εβρόντησεν ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ὁ
ὕψιστος ἔδωκε την φωνὴν αὐτοῦ. **15** Καὶ ἀπέστειλε βέλη
καὶ ἐσοκῆρπεν αὐτούς ἀστραπάς, καὶ συνετάραξεν αὐτούς. **16**
Καὶ ἐφάνησαν οἱ πυθμένες της θαλάσσης, ἀνεκαλύφθησαν τα
θεμέλια της οἰκουμένης, εἰς την ἐπιτίμησιν του Κυρίου, ἀπὸ του
φροσῆματος της πνοῆς των μυκτῆρων αὐτοῦ. **17** Εξαπέστειλεν ἐξ
ὕψους ἔλαβέ με· εἰλικυσέ με ἐξ ὑδάτων πολλῶν. **18** ἠλευθέρωσέ
με ἐκ του δυνατοῦ ἐχθροῦ μου, καὶ ἐκ των μισούντων με, διότι
ἴσαν δυνατώτεροί μου. **19** Προέφθασάν με ἐν τη ἡμέρα της
θλίψεώς μου· ἀλλ' ὁ Κύριος ἐστάθη τὸ ἀντιστήριγμά μου· **20** Καὶ
ἐξήγαγέ με εἰς ευρυχωρίαν· ἠλευθέρωσέ με, διότι ἠυδοκῆσεν εἰς
ἐμέ. **21** Ἀντήμειψέ με ὁ Κύριος κατὰ την δικαιοσύνην μου· κατὰ
την καθαρότητα των χειρῶν μου ἀναπέδωκεν εἰς ἐμέ. **22** Διότι
ἐφυλάξα τας ὁδοὺς του Κυρίου καὶ δεν ἠσεβῆσα ἐκκλίνας ἀπὸ
του Θεοῦ μου. **23** Διότι πάσαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ ἴσαν ἐμπροσθέν
μου· καὶ ἀπὸ των διαταγμάτων αὐτοῦ δεν ἀπεμακρύνθη. **24** Καὶ
ἐστάθη ἐν ἀμεμπτος πρὸς αὐτόν, καὶ ἐφυλάχθη ἀπὸ
της ἀνομίας μου. **25** Καὶ ἀναπέδωκεν εἰς ἐμέ ὁ Κύριος κατὰ
την δικαιοσύνην μου, κατὰ την καθαρότητά μου ἐμπροσθεν
των ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. **26** Μετὰ οσίου, ὅσους θέλεις εἶσθαι,
μετὰ ἀνδρός τελείου, τέλειος θέλεις εἶσθαι· **27** μετὰ καθαροῦ,
καθαρός θέλεις εἶσθαι· καὶ μετὰ διστραμμένου διστραμμένα
θέλεις φερθῆ. **28** Καὶ θέλεις σώσει λαόν τεθλιμμένον· ἐπὶ δε
τους υπερηφάνους οἱ ὀφθαλμοί σου εἶναι, διὰ να ταπεινώσῃς
αυτούς, **29** διότι συ εἶσαι ὁ λύχνος μου, Κύριε· καὶ ὁ Κύριος
θέλει φωτίσει τὸ σκότος μου. **30** Διότι διὰ σου θέλω διασπάσει
στράτευμα· διὰ του Θεοῦ μου θέλω υπερπηδήσει τείχος. **31**
Του Θεοῦ, ἡ ὁδὸς αὐτοῦ εἶναι ἀμίωμος, ὁ λόγος του Κυρίου
εἶναι δεδοκιμασμένος εἶναι ἀσπίς πάντων των ἐλπίζόντων ἐπ'
αὐτόν. **32** Διότι τῆς Θεός, πλην του Κυρίου, καὶ τῆς φρουρίου,
πλην του Θεοῦ ἡμῶν· **33** ὁ Θεός εἶναι τὸ κραταῖον οχύρωμά
μου· καὶ καθιστῶν ἀμωμον την ὁδόν μου. **34** Κάμνει τους πόδας
μου ὡς των ἐλάφων καὶ με στήνει ἐπὶ τους ψηλοὺς τόπους

μου. **35** Διδάσκει τας χείρας μου εις πόλεμον, και έκαμε τόξον χαλκούν τους βραχιονάς μου. **36** Και έδωκας εις εμέ την ασπίδα της σωτηρίας σου· και η αγαθότης σου με μεγάλυνεν. **37** Συ επλάτυνας τα βήματά μου υποκάτω μου, και οι πόδες μου δεν εκλονίσθησαν. **38** Κατεδίωξα τους εχθρούς μου και ηφάνισα αυτούς· και δεν επέστρεψα εωσού συνετέλεσα αυτούς. **39** Και συνετέλεσα αυτούς, και δεν ηδυνήθησαν να ανεγερθώσιν· και έπεσον υπό τού του πόδας μου. **40** Και περιέζωσάς με δύναμιν εις πόλεμον· συνέκαμψας υποκάτω μου τους επανισταμένους επ' εμέ. **41** Και έκαμες τους εχθρούς μου να στρέψωσιν εις εμέ τα νώτα, και εξωλόθρυσαν τους μισούντάς με. **42** Περιέβλεψαν, αλλ' ουδείς ο σώζων· εβόησαν προς τον Κύριον, και δεν εισήκουσεν αυτών. **43** Και κατελέπτυνα αυτούς ως την σκόνην της γής· συνέτριψα αυτούς ως τον πηλόν της οδοῦ και κατεπάτησα αυτούς. **44** Και ηλευθέρωσάς με εκ των αντιλογιών του λαού μου· κατέστησάς με κεφαλήν εθνών· λαός, τον οποίον δεν εγνώρισα, εδούλευσεν εις εμέ. **45** Ξένοι υπετάχθησαν εις εμέ· μόλις ήκουσαν, και υπήκουσαν εις εμέ. **46** Ξένοι παρελύθησαν και κατετρόμαξαν εκ των αποκρύφων τόπων αυτών. **47** Ζη Κύριος και ευλογημένον το φρούριόν μου· και ας υψωθή ο Θεός, το φρούριον της σωτηρίας μου. **48** Ο Θεός, ο εκδικών με και υποτάττων τους λαούς υποκάτω μου· **49** Και ο εξαγαγών με εκ των εχθρών μου· συ, ναί, με υψόνεις υπεράνω των επανισταμένων· επ' εμέ· ηλευθέρωσάς με από ανδρός αδικού. **50** Διά τούτο θέλω σε υμνεί, Κύριε, μεταξύ των εθνών και εις το όνομά σου θέλω ψάλλει. **51** Αυτός μεγαλύνει τας σωτηρίας του βασιλέως αυτού· και κάμνει έλεος εις τον κεκριμένον αυτού, εις τον Δαβίδ και εις το σπέρμα του· ενώς αιώνως.

23 Οὔτοι δε είναι οι λόγοι του Δαβίδ, οι τελευταίοι· ο Δαβίδ, ο υιός του Ιεσσαί, ειπέ, και ο ανήρ· όστις ανεβιβάσθη εις ύψος, ο κεκριμένος του Θεου του Ιακώβ και ο γλυκός ψαλμωδός του Ισραήλ ειπέ, 2 Πνεύμα Κυρίου ελάλησε δι' εμού, και ο λόγος αυτού ήλθεν επί της γλώσσης μου. **3** Ο Θεός του Ισραήλ ειπέ προς εμέ, ο Βράχος του Ισραήλ ελάλησεν, Ο εξουσιάζων επί ανθρώπων· ας ήναι δίκαιος, εξουσιάζων μετά φόβου Θεού· **4** Και θέλει εισθαι ως το φως της πρωΐας, όταν ανατέλλη ο ήλιος πρωΐας ανεφέλου, ως η εκ της γης χλόη από της λάμψεως της εκ της βροχής. **5** Αν και ο οίκός μου δεν είναι τοιούτος ενώπιον του Θεού, διαθήκην όμως αιώνιον έκαμε μετ' εμού, διατεταγμένη κατά πάντα και ασφαλή· όθεν τούτο είναι πάσα η σωτηρία μου και πάσα η επιθυμία· αν και δεν έκαμε να βλαστήση. **6** Οι δε παράνομοι, πάντες οὔτοι θέλουσιν εισθαι ως άκανθα εξωσμέναι, διότι με χείρας δεν πιάνονται· **7** Και όστις εγγίστη αυτάς, πρέπει να ήναι ώπλισμένος με σίδηρον και με ξύλον λόγχης· και θέλουσι κατακαυθή εν πυρί εν τω αυτώ τόπω. **8** Ταῦτα είναι τα ονόματα των ισχυρών, τους οποίους είχαν ο Δαβίδ· Ιοσέβ-βασεβέθ ο Ταχμονίτης, πρώτος των τριών· οὔτος ήτο Αδινώ ο Ασωναίος, όστις εθανάτωσεν οκτακοσίους εν μία μάχη. **9** Και μετ' αυτόν, Ελεάζαρ ο υιός του Δωδώ, υιού του Αχωχί, εις εκ των τριών ισχυρών μετά του Δαβίδ, ότε ωνειδίσαν τους Φιλισταίους τους εκεί συνηθροισμένους εις μάχην, και οι άνδρες Ισραήλ εσύρθησαν· **10** οὔτος σηκωθείς, επάταξε τους Φιλισταίους, εωσού απέκαμαν· η χειρ αυτού και εκολλήθη η χειρ αυτού εις τη μάχη· αν και έκαμεν ο Κύριος σωτηρίαν μεγάλην εν τη ημέρα εκείνη, και ο λαός επέστρεψεν οπίω αυτού μόνον διά να λαφυραγωγίση. **11** μετά δε τούτον Σαμμά, ο υιός του Αγαί, ο Αραρίτης· και οι μεν Φιλισταίοι είχαν συναχθή εις σώμα, όπου ήτο μερίδιον αγρού πλήρες φακής, ο δε λαός

έφυγεν από προσώπου των Φιλισταίων· **12** οὔτος δε εστηλώθη εν τω μέσω του αγρού και υπερηπίσθη αυτόν, και επάταξε τους Φιλισταίους· και ο Κύριος έκαμε σωτηρίαν μεγάλην. **13** Κατέβησαν έτι τρεις εκ των τριάκοντα αρχηγών και ήλθον προς τον Δαβίδ εν καιρώ θέρου εις το σπλίαιον Οδολλάμ· το δε στρατόπεδον των Φιλισταίων στρατοπέδευσεν εν τη κοιλάδι Ραφαείμ. **14** Και ο Δαβίδ ήτο τότε εν οχυρώματι, και η φρουρά των Φιλισταίων τότε εν Βηθλεέμ. **15** Και επεπόθησεν ο Δαβίδ ύδωρ και ειπέ, Τις ήθελε μοι δώσει να πίνω ύδωρ εκ του φρέατος της Βηθλεέμ, του πλησίον της πύλης; **16** Και διέσχισαν οι τρεις ισχυροί το στρατόπεδον των Φιλισταίων και ήντησαν ύδωρ εκ του φρέατος της Βηθλεέμ, του εν τη πύλη, και λαβόντες έφεραν προς τον Δαβίδ· δεν ηθέλησεν όμως να πίνη, αλλ' έκαμεν αυτό σπονδήν εις τον Κύριον· **17** και ειπέ, Μη γένοιτο εις εμέ, Κύριε, να πράξω τούτο· το αίμα των ανδρών, των πορευθέντων μετά κινδύνου της ζωής αυτών, να πίνω εγώ; Και δεν ηθέλησε να πίνη. Ταῦτα έκαμον οι τρεις ισχυροί. **18** Και Αβισαί, ο αδελφός του Ιωάβ, υιός της Σερουΐας, ήτο πρώτος των τριών· και οὔτος οσειν την λόγχην αυτού εναντίον τριακοσίων, εθανάτωσεν αυτούς και απέκτησεν όνομα μεταξύ των τριών. **19** Δεν εστάθη οὔτος ο ενδοξότερος εκ των τριών; διά τούτο έγεινεν αρχηγός αυτών· δεν έφθασεν όμως μέχρι των τριών πρώτων. **20** Και Βεναΐας, ο υιός του Ιωδαέ, υιός ανδρός δυνατου από Καβσειήλ, όστις έκαμε πολλά ανδραγαθήματα, οὔτος επάταξε τους δύο λεοντώδεις άνδρας του Μωάβ· οὔτος έτι κατέβη και επάταξε λέοντα εν μέσω του λάκκου εν ημέρα χιονος. **21** Οὔτος έτι επάταξε τον άνδρα τον Αιγυπτίον, άνδρα ώραίον· και εν τη χειρί του Αιγυπτίου ήτο λόγχη· εκείνος δε κατέβη προς αυτόν με ράβδον, και αρπάσας την λόγχην εκ της χειρός του Αιγυπτιού, εθανάτωσεν αυτόν διά της ιδίας αυτού λόγχης. **22** Ταῦτα έκαμε Βεναΐας, ο υιός του Ιωδαέ, και απέκτησεν όνομα μεταξύ των τριών ισχυρών. **23** Ήτο ενδοξότερος των τριάκοντα· δεν έφθασεν όμως μέχρι των τριών πρώτων και κατέστησεν αυτόν ο Δαβίδ επί των δορυφόρων αυτού. **24** Ασαήλ, ο αδελφός του Ιωάβ, ήτο μεταξύ των τριάκοντα· οὔστις ήσαν Ελχανάν, ο υιός του Δωδώ, εκ της Βηθλεέμ· **25** Σαμμά ο Αρωδίτης· Ελικά ο Αρωδίτης· **26** Χελής ο Φαλιτίτης· Ιράς, ο υιός του Ικκής, ο Θεκωίτης· **27** Αβιέξερ ο Αναθωθίτης· Μεβουναί ο Χουσαθίτης· **28** Σαλμών ο Αχωχίτης· Μααραί ο Νετωφαθίτης· **29** Χελέβ, ο υιός του Βαανά, ο Νετωφαθίτης· Ιτταί, ο υιός του Ριβαί, από Γαβαά, των υιών Βενιαμίν· **30** Βεναΐας ο Πιραθωνίτης· Ιδδαΐ, εκ των κοιλάδων Γαός· **31** Αβι-αλβών ο Αρβαθίτης· Αζμαβέθ ο Βαρουμίτης· **32** Ελιαβά ο Σααλβωνίτης· Ιωνάθαν, εκ των υιών Ιαασήν· **33** Σαμμά ο Αραρίτης· Αχιάμ, ο υιός του Σαράρ, ο Αραρίτης· **34** Ελιφελέτ, ο υιός του Αασβαί, υιός του Μασαθίτου· Ελιάμ, ο υιός του Αχιτόφελ του Γιλωναίου. **35** Εσραΐ ο Καρμηλίτης· Φαρααί ο Αρβίτης· **36** Ιγάλ, ο υιός του Νάθαν, από Σωβά· ανί ο Γαδίτης· **37** Σελέκ ο Αμμωνίτης· Νααραί ο Βηρωθαίος, ο οπλοφόρος του Ιωάβ, υιού της Σερουΐας· **38** Ιράς ο Ιεθρίτης· Γαριβί ο Ιεθρίτης· **39** Ουρίας ο Χετταίος· πάντες τριάκοντα επτά.

24 Και εξήφθη πάλιν η οργή του Κυρίου εναντίον του Ισραήλ, και διήγειρε τον Δαβίδ εναντίον αυτών να ειπή, Ύπαγε, αριθμησον τον Ισραήλ και τον Ιουδαν. **2** Και ειπεν ο βασιλεύς προς τον Ιωάβ, τον αρχηγόν του στρατεύματος, όστις ήτο μετ' αυτού· Διέλεθε τώρα πάσας τας φυλάς του Ισραήλ, από Δαν έως Βηρ-σαβεές, και απαριθμησον τον λαόν, διά να μάθω τον αριθμόν του λαού. **3** Και ειπεν ο Ιωάβ προς τον βασιλέα, Είθε Κύριος ο Θεός σου να προσθέση εις τον λαόν εκατονταπλάσιον

αφ' ό, τι είναι, και να ίδωσιν οι οφθαλμοί του κυρίου μου του βασιλέως πλην διά τι ο κύριός μου ο βασιλεύς επιθυμεί το πράγμα τούτο; **4** Ο λόγος όμως του βασιλέως υπερίσχυσε επί τον Ιωάβ και επί τους αρχηγούς του στρατεύματος και ήλθεν ο Ιωάβ και οι αρχηγοί του στρατεύματος απ' έμπροσθεν του βασιλέως, διά να απαριθμήσωσι τον λαόν τον Ισραήλ. **5** Και διέβησαν τον Ιορδάνην και εστρατοπέδευσαν εν Αροήρ, εκ των δεξιών της πόλεως, της εν μέσω της φάραγγος Γαδ, και προς Ιαζήρ. **6** Έπειτα ήλθον εις Γαλαάδ και εις την γην Ταχτίμ-οδσεΐ και ήλθον εις Δαν-ιαάν και περίξ, έως της Σιδόνος. **7** και ήλθον εις το φρούριον της Τύρου και εις πάσας τας πόλεις των Ενωϊών και των Χαναανίων· και εξήλθον κατά τον νότιον του Ιουδα εις Βηρ-σαβεέ. **8** Αφού δε περιώδευσαν πάσαν την γην, ήλθον εις Ιερουσαλήμ, εις το τέλος εννέα μηνών και είκοσι ημερών. **9** Και έδωκεν ο Ιωάβ εις τον βασιλέα το κεφάλαιον της απαριθμήσεως του λαού· και ήσαν ο Ισραήλ οκτακόσσια χιλιάδες άνδρες δυνάμεως σύροντες ρομφαίαν· και οι άνδρες του Ιουδα πεντακόσσια χιλιάδες. **10** Και η καρδιά του Δαβίδ εκτύπησεν αυτόν, αφού απηρίθμησε τον λαόν. Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Κύριον, Ημάρτησα σφόδρα, πράξας τούτο· και τώρα, δέομαί σου, Κύριε, αφάιρσον την ανομίαν του δούλου σου, ότι εμωράνθην σφόδρα. **11** Και ότε εσηκώθη ο Δαβίδ το πρωΐ, ο λόγος του Κυρίου ήλθε προς τον Γαδ τον προφήτην, τον βλέποντα του Δαβίδ, λέγων, **12** Ύπαγε και ειπέ προς τον Δαβίδ, ούτω λέγει Κύριος· Τρία πράγματα εγώ προβάλλω εις σέ· έκλεξεν εις σεαυτόν εν εκ τούτων, και θέλω σοι κάμει αυτό. **13** Ήλθε λοιπόν ο Γαδ προς τον Δαβίδ και ανήγγειλε προς αυτόν και είπε προς αυτόν, Θέλεις να επέλθωσιν εις σε επτά έτη πείνης επί την γην σου; ή τρεις μήνας να φεύγης απ' έμπροσθεν των εχθρών σου και να σε διώκωσιν; ή τρεις ημέρας να ήναι θανατικόν εν τη γη σου; τώρα συλλογίσθητι, και ιδέ ποίαν απόκρισιν θέλω φέρει προς τον αποστείλαντά με. **14** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Γαδ, Στενά μοι πανταχόθεν σφόδρα· ας πέσω λοιπόν εις την χείρα του Κυρίου, διότι είναι πολλοί οι οικτιρμοί αυτού εις χείρα δε ανθρώπου ας μη πέσω. **15** Απέστειλε λοιπόν ο Κύριος θανατικόν επί τον Ισραήλ, από πρωΐας μέχρι του διωρισμένου καιρού· και απέθανον εκ του λαού, από Δαν έως Βηρ-σαβεέ, εβδομήκοντα χιλιάδες ανδρών. **16** Και ότε ο άγγελος εξέτεινε την χείρα αυτού κατά της Ιερουσαλήμ, διά να απολέση αυτήν, μετεμελήθη ο Κύριος περί του κακού, και είπε προς τον άγγελον, όστις έκαμεν εν τω λαώ την φθοράν, Αρκει ήδη σύρε την χείρα σου. Ήτο δε ο άγγελος του Κυρίου πλησίον του αλωνίου του Ορνά του Ιεβουσαίου. **17** Και ελάλησεν ο Δαβίδ προς τον Κύριον, ότε είδε τον άγγελον τον θανατόνοντα τον λαόν, και είπεν, Ιδού, εγώ ήμαρτον και εγώ ηνόμησα· ταύτα δε τα πρόβατα τι έπραξαν; κατ' εμού λοιπόν έστω η χειρ σου και κατά του οίκου του πατρός μου. **18** Και ήλθεν ο Γαδ την ημέραν εκείνην προς τον Δαβίδ και είπε προς αυτόν, Ανάβα, στήσον θυσιαστήριον εις τον Κύριον εν τω αλωνίω Ορνά του Ιεβουσαίου. **19** Και ανέβη ο Δαβίδ κατά τον λόγον του Γαδ, ως προσέταξεν ο Κύριος. **20** Και ανέβλεψεν ο Ορνά και είδε τον βασιλέα και τους δούλους αυτού ερχομένους προς αυτόν· και εξήλθεν ο Ορνά και προσεκύνησε τον βασιλέα κατά πρόσωπον αυτού έως εδάφους. **21** Και είπεν ο Ορνά, Διά τι ήλθεν ο κύριός μου ο βασιλεύς προς τον δούλον αυτού; Και είπεν ο Δαβίδ, Διά να αγοράσω το αλώνιον παρά σου, διά να οικοδομήσω θυσιαστήριον εις τον Κύριον, και να σταθή η πληγή από του λαού. **22** Και είπεν ο Ορνά προς τον Δαβίδ, Ας λάβη ο κύριός μου ο βασιλεύς και ας προσφέρει εις θυσίαν ό, τι

φαίνεται αρεστόν εις τους οφθαλμούς αυτού· ιδού, οι βόες εις ολοκαύτωμα και τα αλωνικά εργαλεία και τα εργαλεία των βοών διά ξύλα. **23** Τα πάντα έδωκεν ο Ορνά, ως βασιλεύς, εις τον βασιλέα. Και είπεν ο Ορνά προς τον βασιλέα, Κύριος ο Θεός σου να ευαρεστηθή εις σε. **24** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Ορνά, Ουχι, αλλά θέλω εξάπαντος αγοράσει αυτό παρά σου διά αντιπληρωμής· διότι δεν θέλω προσφέρει ολοκαυτώματα εις Κύριον τον Θεόν μου δωρεάν. Και ηγόρασεν ο Δαβίδ το αλώνιον και τους βόας διά πεντήκοντα σίκλων αργυρίου. **25** Και ωκοδόμησεν ο Δαβίδ εκεί θυσιαστήριον εις τον Κύριον, και προσέφερεν ολοκαυτώματα και ειρηνικάς προσφοράς. Και εξιλεώθη ο Κύριος προς την γην, και εστάθη η πληγή από του Ισραήλ.

Βασιλειῶν Γ'

1 Και ο βασιλεύς Δαβίδ ἦτο γέρων, προβηθικός την ηλικίαν· και εσκέπαζον αὐτόν με ἱμάτια, πλην δεν εθερμαίνετο. **2** Και εἶπον οἱ δούλοι αὐτοῦ προς αὐτόν, Ἀς ζητήσωσι διά τον κύριόν μου τον βασιλέα νεάνιδα παρθένον, διά να ἴσταται ἔμπροσθεν του βασιλέως και να περιθάλη αὐτόν, και να κοιμάται εἰς τον κόλπον σου, διά να θερμαίνεται ο κύριός μου ο βασιλεύς. **3** Και ἐζήτησαν εν πάσι τοῖς ορίοις του Ἰσραὴλ νεάνιδα ὠραίαν· και εὗρηκαν την Αβισάγ την Σουναμίτιν, και ἔφεραν αὐτήν προς τον βασιλέα. **4** Ἦτο δε ἡ νεάνις ὠραία σφόδρα, και περιέθαλπε τον βασιλέα, και υπηρετεῖ αὐτόν· πλην ο βασιλεύς δεν ἐγνώρισεν αὐτήν. **5** Τότε Ἀδωνίας ο υἱός της Ἀγγοῖθ ἐπήρηθ εἰς εαυτόν, λέγων, Ἐγὼ θέλω βασιλεύσει και ἡτοίμασεν εἰς εαυτόν ἀμάξας και ἱππεῖς και πενήκοντα ἀνδρας προτρέχοντας ἔμπροσθεν αὐτοῦ. **6** Ο δε πατήρ αὐτοῦ δεν ἐπίκρανε ποτέ αὐτόν, λέγων, Διά τι συ πράττεις οὕτω; ἦτο δε και ὠραῖος την ὄψιν σφόδρα· και ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐγέννησεν αὐτόν μετά τον Ἀβεσσαλωμ. **7** Και συνελάλησε μετά του Ἰωάβ υἱοῦ της Σερουῖας, και μετά Αβιάθαρ του ἱερέως και οὔτοι, ἀκολουθήσαντες τον Ἀδωνίαν, ἐβοήθουν αὐτόν. **8** Σαδὼκ ὁμοῦς ο ἱερεὺς και Βεναῖας ο υἱός του Ἰωδαὲ και Νάθαν ο προφήτης και Σμεῖ και Ρεῖ και οἱ δυνατοὶ τοῦ Δαβίδ δεν ἴσαν μετά του Ἀδωνία. **9** Και ἐσφαξεν ο Ἀδωνίας πρόβατα και βόας και σιτευτὰ πλησίον της πέτρας του Ζωελῆθ, ἧτις εἰναι πλησίον της Ἐν-ρωγίλ, και ἐκάλεσε πάντας τους ἀδελφούς αὐτοῦ τους υἱούς του βασιλέως και πάντας τους ἀνδρας του Ἰούδα τους δούλους του βασιλέως. **10** Τον Νάθαν ὁμοῦς τον προφήτην και τον Βεναῖαν και τους δυνατούς και Σολομώντα τον ἀδελφόν αὐτοῦ δεν ἐκάλεσε. **11** Και εἶπεν ο Νάθαν προς την Βηθ-σαβεῖ την μητέρα του Σολομώντος, λέγων, Δεν ἤκουσας ὅτι ἐβασίλευσεν Ἀδωνίας ο υἱός της Ἀγγοῖθ, και ο κύριος ἡμῶν Δαβίδ δεν ἐξεύρει τοῦτο; **12** Τώρα λοιπὸν ἐλθέ να σοι δῶσω, παρακαλῶ, συμβουλὴν, διά να σώσῃς την ζωὴν σου και την ζωὴν του υἱοῦ σου Σολομώντος. **13** Ὑπάγε και εἰσελθε προς τον βασιλέα Δαβίδ και εἰπέ προς αὐτόν, Κύριέ μου βασιλεῦ, συ δεν ὤμοσας εἰς την δούλην σου, λέγων, Βεβαίως Σολομὼν ο υἱός σου θέλει βασιλεύσει μετ' ἐμέ, και αὐτός θέλει καθίσει ἐπὶ τον θρόνον μου; διά τι λοιπὸν ἐβασίλευσεν ο Ἀδωνίας; **14** Ἰδοῦ, ἐνὼ ἐτι συ λαλεῖς ἐκεῖ μετά του βασιλέως, θέλω ἐλθεῖ και ἐγὼ κατόπιν σου και θέλω ἀναπληρώσει τους λόγους σου. **15** Και εἰσῆλθεν ἡ Βηθ-σαβεῖ προς τον βασιλέα εἰς τον κοιτώνα· ἦτο δε ο βασιλεύς γέρων σφόδρα και Αβισάγ ἡ Σουναμίτις υπηρετεῖ τον βασιλέα. **16** Και κύψασα ἡ Βηθ-σαβεῖ, προσεκύνησεν τον βασιλέα. Και ο βασιλεύς εἶπε, Τι ἔχεις; **17** Η δε εἶπε προς αὐτόν, Κύριέ μου, συ ὤμοσας εἰς Κύριον τον Θεόν σου προς την δούλην σου, λέγων, Βεβαίως ο Σολομὼν, ο υἱός σου, θέλει βασιλεύσει μετ' ἐμέ, και αὐτός θέλει καθίσει ἐπὶ τον θρόνον μου. **18** ἀλλὰ τώρα, ἰδοῦ, ο Ἀδωνίας ἐβασίλευσε· και συ τώρα, κύριέ μου βασιλεῦ, δεν ἐξεύρεις τοῦτο. **19** και ἐσφαξε βόας και σιτευτὰ και πρόβατα εν ἀφθονία, και ἐκάλεσε πάντας τους υἱούς του βασιλέως και Αβιάθαρ τον ἱερέα και Ἰωάβ τον ἀρχιστράτηγον· τον δούλον σου ὁμοῦς Σολομὼντα δεν ἐκάλεσεν. **20** ἀλλ' εἰς σε, κύριέ μου βασιλεῦ, εἰς σε ἀποβλέπουν οἱ οφθαλμοὶ παντός του Ἰσραὴλ, διά να ἀπαγγεῖλῃς προς αὐτούς τις θέλει καθίσει ἐπὶ τον θρόνον του κυρίου μου του βασιλέως μετ' αὐτόν. **21** ἐπιδημῖ, ἀφοῦ ο κύριός μου ο βασιλεύς κοιμηθῆ μετά των πατέρων αὐτοῦ, ἐγὼ και ο υἱός μου ο Σολομὼν θέλομεν θεωρεῖσθαι πταίσται. **22** Και ἰδοῦ, ἐνὼ αὐτὴ ἐλάλει ἐτι μετά του βασιλέως, ἦλθε

και Νάθαν ο προφήτης. **23** Και ἀνήγγειλαν προς τον βασιλέα, λέγοντες, Ἰδοῦ, Νάθαν ο προφήτης. Και εἰσελθὼν ἐνώπιον του βασιλέως, προσεκύνησεν τον βασιλέα κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἕως ἐδάφους. **24** Και εἶπεν ο Νάθαν, Κύριέ μου βασιλεῦ, συ εἶπας, Ο Ἀδωνίας θέλει βασιλεύσει μετ' ἐμέ και αὐτός θέλει καθίσει ἐπὶ τον θρόνον μου; **25** διότι κατέβη σήμερον και ἐσφαξε βόας και σιτευτὰ και πρόβατα εν ἀφθονία, και ἐκάλεσε πάντας τους υἱούς του βασιλέως και τους στρατηγούς και Αβιάθαρ τον ἱερέα· και ἰδοῦ, τρώγουσι και πίνουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ και λέγουσι, Ζήτω ο βασιλεύς Ἀδωνίας. **26** ἐμέ δε, ἐμέ τον δούλον σου, και Σαδὼκ τον ἱερέα και Βεναῖαν τον υἱόν του Ἰωδαὲ και Σολομὼντα τον δούλον σου δεν ἐκάλεσε. **27** παρά του κυρίου μου του βασιλέως ἔγινε το πράγμα τοῦτο, και δεν ἐφανέρωσας εἰς τον δούλον σου τις θέλει καθίσει ἐπὶ τον θρόνον του κυρίου μου του βασιλέως μετ' αὐτόν; **28** Και ἀπεκρίθη ο βασιλεύς Δαβίδ και εἶπε, Καλέσατέ μοι την Βηθ-σαβεῖ. Και εἰσῆλθεν ἐνώπιον του βασιλέως και ἐστάθη ἔμπροσθεν του βασιλέως. **29** Και ὤμοσεν ο βασιλεύς και εἶπε, Ζη Κύριος, ὅστις ἐλύτρωσε την ψυχὴν μου ἐκ πάσης στενοχωρίας, **30** βεβαίως, καθὼς ὤμοσα προς σε εἰς Κύριον τον Θεόν του Ἰσραὴλ, λέγων, ὅτι Σολομὼν ο υἱός σου θέλει βασιλεύσει μετ' ἐμέ, και αὐτός θέλει καθίσει ἀντ' ἐμοῦ ἐπὶ τον θρόνον μου, οὕτω θέλω κάμει την ἡμέραν ταύτην. **31** Τότε ἡ Βηθ-σαβεῖ, κύψασα κατὰ πρόσωπον ἕως ἐδάφους, προσεκύνησεν τον βασιλέα και εἶπε, Ζήτω ο κύριός μου ο βασιλεύς Δαβίδ εἰς τον αἰῶνα. **32** Και εἶπεν ο βασιλεύς Δαβίδ, Καλέσατέ μοι Σαδὼκ τον ἱερέα και Νάθαν τον προφήτην και Βεναῖαν τον υἱόν του Ἰωδαὲ. Και ἦλθον ἐνώπιον του βασιλέως. **33** Και εἶπε προς αὐτούς ο βασιλεύς, Λάβετε μεθ' εαυτῶν τους δούλους του κυρίου σας και καθίσατε Σολομὼντα τον υἱόν μου ἐπὶ την ἡμιόνον μου και καταβιάσατε αὐτόν εἰς Γιῶν. **34** και ἀς χρῆσωσιν αὐτόν ἐκεῖ Σαδὼκ ο ἱερεὺς και Νάθαν ο προφήτης βασιλέα ἐπὶ τον Ἰσραὴλ· και σαλπίσσατε διά της σάλπιγγος και εἶπατε, Ζήτω ο βασιλεύς Σολομὼν. **35** τότε θέτετε ἀναβῆ κατόπιν αὐτοῦ, διά να ἔλθῃ και να καθίσει ἐπὶ τον θρόνον μου· και αὐτός θέλει βασιλεύσει ἀντ' ἐμοῦ· και αὐτόν προσέταξα να ἦναι ἡγεμὼν ἐπὶ τον Ἰσραὴλ και ἐπὶ τον Ἰούδαν. **36** Και ἀπεκρίθη Βεναῖας ο υἱός του Ἰωδαὲ προς τον βασιλέα, και εἶπεν, Ἀμὴν· οὕτως ἀς ἐκικυρώσῃ Κύριος ο Θεός του κυρίου μου του βασιλέως. **37** καθὼς ἐστάθη ο Κύριος μετά του κυρίου μου του βασιλέως, οὕτω να ἦναι και μετά του Σολομὼντος, και να μεγαλύνῃ τον θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τον θρόνον του κυρίου μου του βασιλέως Δαβίδ. **38** Τότε κατέβη Σαδὼκ ο ἱερεὺς και Νάθαν ο προφήτης και Βεναῖας ο υἱός του Ἰωδαὲ και οἱ Χερεθαῖοι και οἱ Φελεθαῖοι, και ἐκάθισαν τον Σολομὼντα ἐπὶ την ἡμιόνον του βασιλέως Δαβίδ και ἔφεραν αὐτόν εἰς Γιῶν. **39** Και ἔλαβε Σαδὼκ ο ἱερεὺς το κέρας του ἐλαίου ἐκ της σκηνῆς και ἐχρίσεν τον Σολομὼντα. Και ἐσάλπισαν διά της σάλπιγγος και εἶπε πας ο λαός, Ζήτω ο βασιλεύς Σολομὼν. **40** Και ἀνέβη πας ο λαός κατόπιν αὐτοῦ· και ἐπαιζεν ο λαός αουλούς και ευφραίνετο ευφροσύνῃν μεγάλην, και ἡ γῆ ἐσχιζέτο ἐκ των φωνῶν αὐτῶν. **41** Και ἤκουσεν Ἀδωνίας και πάντες οἱ κεκλημένοι αὐτοῦ, καθὼς ἐτελείωσαν να τρώγωσι. Και ὅτε ἤκουσεν ο Ἰωάβ την φωνὴν της σάλπιγγος, εἶπε, Τις ἡ φωνὴ αὐτῆ της πόλεως θορυβοῦσις; **42** Ἐνὼ τί ἐλάλει, ἰδοῦ, Ἰωνάθαν, ο υἱός Αβιάθαρ του ἱερέως, ἦλθε· και εἶπεν ο Ἀδωνίας προς αὐτόν, Εἰσελθε· διότι συ εἶσαι ἀνὴρ γενναῖός και φέρεις ἀγαθὰς ἀγγελίας. **43** Και ἀποκριθεὶς ο Ἰωνάθαν εἶπε προς τον Ἀδωνίαν, Βεβαίως κύριος ἡμῶν ο βασιλεύς Δαβίδ ἔκαμε βασιλέα τον Σολομὼντα. **44** και ἀπέστειλε μετ' αὐτοῦ ο βασιλεύς Σαδὼκ τον ἱερέα και

Νάθαν τον προφήτη και Βεναΐαν τον υιόν του Ιωδαέ και τους Χερεβαΐους και τους Φελεβαΐους, και εκάθισαν αυτόν επί την ημίονον του βασιλέως **45** και έχρισαν αυτόν Σαδώκ ο ιερεύς και Νάθαν ο προφήτης βασιλέα εν Γιών· και ανέβησαν εκείθεν ευφραϊνόμενοι, και η πόλις αντήχησεν· αύτη είναι η φωνή, την οποίαν ηκούσατε **46** και μάλιστα εκάθησεν ο Σολομών επί του θρόνου της βασιλείας· **47** και εισήλθον έτι οι δούλοι του βασιλέως να ευχθώσι τον κύριον ημών τον βασιλέα Δαβίδ, λέγοντες, Ο Θεός να λαμπρύνη το όνομα του Σολομώντος υπέρ το όνομά σου, και να μεγαλύνη τον θρόνον σου και να μεγαλύνη τον θρόνον αυτού υπέρ τον θρόνον σου, και να προσεκύνησεν ο βασιλεύς επί της κλίνης· **48** και είπε προσέτι ο βασιλεύς ούτως· Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, όστις έδωκεν εις εμέ σήμερον διάδοχον καθήμενον επί του θρόνου μου, και οι οφθαλμοί μου βλέπουσι τούτο. **49** Τότε πάντες οι κεκλημένοι, οι μετά του Αδωνία, εξεπλάγησαν και σηκωθέντες, υπήγαν έκαστος την οδόν αυτού. **50** Ο δε Αδωνίας εφοβήθη από προσώπου του Σολομώντος και σηκωθείς υπήγε και επιάσθη από των κεράτων του θυσιαστηρίου. **51** Και ανήγγειλαν προς τον Σολομώντα, λέγοντες, Ιδού, ο Αδωνίας φοβείται τον βασιλέα Σολομώντα· και ιδού, επιάσθη από των κεράτων του θυσιαστηρίου, λέγων, Ας όμοση προς εμέ σήμερον ο βασιλεύς Σολομών, έτι δεν θέλει θανατώσει τον δούλον αυτού διά ρομφαίας. **52** Και είπεν ο Σολομών, Εάν σταθή ανήρ αγαθός, ουδέ μία εκ των τριχών αυτού θέλει πέσει επί την γήν· εάν όμως ευρεθή κακία εν αυτώ θέλει θανατωθή. **53** Και απέστειλεν ο βασιλεύς Σολομών, και κατεβίβασαν αυτόν από του θυσιαστηρίου· και ήλθε και προσεκύνησεν τον βασιλέα Σολομώντα· και είπε προς αυτόν ο Σολομών, Ύπαγε εις τον οίκόν σου.

2 Επλησίασαν δε αι ημέραι του Δαβίδ να αποθάνη· και παρήγγειλε προς τον Σολομώντα τον υιόν αυτού, λέγων, **2** Εγώ υπάγω την οδόν πάσης της γής· συ δε ίσχυε και έσο ανήρ· **3** και φυλάττε τας εντολάς Κυρίου του Θεού σου, περιπατών εις τας οδούς αυτού, φυλάττων τα διατάγματα αυτού, τα προστάγματα αυτού και τας κρίσεις αυτού και τα μαρτύρια αυτού, ως είναι γεγραμμένον εν τω νόμω του Μωϋσέως, διά να ευημερήσ εις πάντα όσα πράττεις και πανταχού όπου αν στραφής· **4** διά να στηριξη ο Κύριος τον λόγον αυτού, τον οποίον ελάλησε περί εμού, λέγων, Εάν οι υιοί σου προσέχωσιν εις την οδόν αυτών ώστε να περιπατώσιν ενωπίον μου εν αληθεία, εξ όλης της καρδιάς αυτών και εξ όλης της ψυχής αυτών, βεβαίως δεν θέλει εκλείψει εις σε ανήρ επάνωθεν του θρόνου του Ισραήλ. **5** Και έτι συ εξεύρεις όσα έκαμεν εις εμέ Ιωάβ ο υιός της Σερουΐας, τι έκαμεν εις τους δύο αρχηγούς των στρατευμάτων του Ισραήλ, εις τον Αβενήρ τον υιόν του Νηρ, και εις τον Αμασά τον υιόν του Ιεθέρ, τους οποίους εφόνευσε, και έχυσε το αίμα του πολέμου εν ειρήνη και έβαλε το αίμα του πολέμου εις την ζώνην αυτού, την περί την οσφύν αυτού, και εις τα υποδήματα αυτού τα εις τους πόδας αυτού. **6** Κάμε λοιπόν κατά την σοφίαν σου, και η πολιά αυτού ας μη καταβή εις τον άδην εν ειρήνη. (Sheol h7585) **7** Προς τους υιούς όμως του Βαρζελλαΐ του Γαλααδίου κάμε έλεος, και ας ήναι εκ των εσθιόντων επί της τραπέζης σου· διότι ούτως επλησίασαν προς εμέ, ότε εφρευγον από προσώπου του Αβεσσαλώμ του αδελφού σου. **8** Και ιδού, μετά σου Σιμεΐ ο υιός του Γηρά, ο Βενιαμίτης, από Βαουρεΐμ, όστις με κατηράσθη κατάραν οδυνηράν καθ' ην ημέραν επορευόμην εις Μαχαναΐμ· κατέβη όμως προς απάντησίν μου εις τον Ιορδάνην, και ώμοσα προς αυτόν εις

τον Κύριον, λέγων, Δεν θέλω σε θανατώσει διά ρομφαίας. **9** Τώρα λοιπόν μη αθώωσης αυτόν· διότι είσαι ανήρ σοφός και εξεύρεις τι πρέπει να κάμης εις αυτόν, και να καταβιάσσης την πολιάν αυτού με αίμα εις τον άδην. (Sheol h7585) **10** Και εκοιμήθη ο Δαβίδ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν τη πόλει Δαβίδ. **11** Αι ημέραι δε, τας οποίας εβασιλεύσεν ο Δαβίδ επί τον Ισραήλ, έγειναν τεσσαράκοντα έτη· επτά έτη εβασιλεύσεν εν Χεβρών και τριάκοντα τρία εβασιλεύσεν εν Ιερουσαλήμ. **12** Και εκάθησεν ο Σολομών επί του θρόνου Δαβίδ του πατρός αυτού· και εστερεώθη η βασιλεία αυτού σφόδρα. **13** Αδωνίας δε ο υιός της Αγγειθ ήλθε προς την Βηθ-σαβεέ, την μητέρα του Σολομώντος. Η δε είπεν, Έρχεσαι εν ειρήνη; Και είπεν, Εν ειρήνη. **14** Έπειτα είπεν, Έχω λόγον τινά να είπω προς σε. Η δε είπε, Λάλησον. **15** Και είπε, Συ εξεύρεις ότι εις εμέ ανήκεν η βασιλεία και εις εμέ είχε στήσει πας ο Ισραήλ το πρόσωπον αυτού, διά να βασιλεύσω· η βασιλεία όμως εστράφη και έγεινε του αδελφού μου· διότι παρά Κυρίου έγεινε εις αυτόν· **16** τώρα λοιπόν ζητώ μίαν αίτησιν παρά σου· μη αρνηθής ταύτην εις εμέ. Η δε είπε προς αυτόν, Λάλε. **17** Και είπεν, Είπε, παρακαλώ, προς τον Σολομώντα τον βασιλέα, διότι δεν θέλει σοι αρνηθή τούτο, να δώση εις εμέ την Αβισάγ την Σουναμίτιν διά γυναίκα. **18** Και είπεν η Βηθ-σαβεέ, Καλώς· εγώ θέλω λαλήσει περί σου προς τον βασιλέα. **19** Και εισήλθεν η Βηθ-σαβεέ προς τον βασιλέα Σολομώντα, διά να λαλήση προς αυτόν περί του Αδωνίου. Και εσηκώθη ο βασιλεύς εις απάντησιν αυτής και προσεκύνησεν αυτήν· έπειτα εκάθησεν επί τον θρόνον αυτού, και ετέθη θρόνος εις την μητέρα του βασιλέως και εκάθησεν εις τα δεξιά αυτού. **20** Και είπε, Μίαν μικράν αίτησιν ζητώ παρά σου· μη αρνηθής ταύτην εις εμέ. Και είπε προς αυτήν ο βασιλεύς, Ζήτησον, μήτηρ μου· διότι δεν θέλω σοι αρνηθή. **21** Η δε είπεν, Ας δοθή η Αβισάγ η Σουναμίτις εις τον Αδωνίαν τον αδελφόν σου διά γυναίκα. **22** Και αποκριθείς ο βασιλεύς Σολομών είπε προς την μητέρα αυτού, Και διά τι συ ζητείς την Αβισάγ την Σουναμίτιν διά τον Αδωνίαν; Ζήτησον δι' αυτόν και την βασιλείαν, διότι είναι μεγαλήτερός μου αδελφός· και δι' αυτόν και διά τον Αβιάθαρ τον ιερέα και διά τον Ιωάβ τον υιόν της Σερουΐας. **23** Και ώμοσεν ο βασιλεύς Σολομών προς τον Κύριον, λέγων, Ούτω να κάμη ο Θεός εις εμέ και ούτω να προσθήσει, εάν ο Αδωνίας δεν ελάλησε τον λόγον τούτον κατά της ζωής αυτού· **24** και τώρα, ζη Κύριος, όστις με εστερέωσε και με εκάθισεν επί του θρόνου Δαβίδ του πατρός μου, και όστις έκαμεν εις εμέ οίκον, καθώς υπεσχέθη, σήμερον θέλει θανατωθή ο Αδωνίας. **25** Και εξαπέστειλεν ο βασιλεύς Σολομών διά χειρός του Βεναΐα, υιού του Ιωδαέ, και έπεσεν επ' αυτόν και απέθανε. **26** Προς δε τον Αβιάθαρ τον ιερέα είπεν ο βασιλεύς, Εις Αναθώθ υπαγε, εις τους αγρούς σου· διότι είσαι άξιος θανάτου· αλλά την ημέραν ταύτην δεν θέλω σε θανατώσει, επειδή εσήκωσας την κιβωτόν Κυρίου του Θεού έμπροσθεν Δαβίδ του πατρός μου και επειδή εκακοπάθησας εις πάντα όσα εκακοπάθησεν ο πατήρ μου. **27** Και απέβαλεν ο Σολομών τον Αβιάθαρ από του να ήναι ιερεύς του Κυρίου· διά να πληρωθή ο λόγος του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε περί του οίκου του Ηλεί εν Σηλώ. **28** Και η φήμη ήλθε μέχρι του Ιωάβ· διότι ο Ιωάβ έκλινεν οπίσω του Αδωνίου, αν και δεν έκλινεν οπίσω του Αβεσσαλώμ. Και έφυγεν ο Ιωάβ εις την σκηνήν του Κυρίου και επιάσθη από των κεράτων του θυσιαστηρίου. **29** Και απηγγέλη προς τον βασιλέα Σολομώντα, Ότι ο Ιωάβ έφυγεν εις την σκηνήν του Κυρίου· και ιδού, είναι πλησίον του θυσιαστηρίου. Τότε απέστειλεν ο Σολομών

Βεναιάν τον υιόν του Ιωδαέ, λέγων, Ὑπαγε, πέσον ἐπ' αὐτόν. **30** Καὶ ἦλθεν ὁ Βεναιάς εἰς τὴν σκηνὴν του Κυρίου καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, οὕτω λέγει ὁ βασιλεὺς Ἐξελέθη. Ὁ δε εἶπεν, Οὐχί, ἀλλ' ἐνταῦθα θέλω ἀποθάνει. Καὶ ἀνέφερον ὁ Βεναιάς ἀπόκρισιν πρὸς τὸν βασιλέα, λέγων, Οὕτως εἶπεν ὁ Ιωάβ καὶ οὕτω μοι ἀπεκρίθη. **31** Ὁ δε βασιλεὺς εἶπε πρὸς αὐτόν, Κάμε ὡς εἶπε, καὶ πέσον ἐπ' αὐτόν καὶ θάψον αὐτόν· διὰ να εξελείψης το θαῶν αἶμα, το οποίον ἔχρυσεν ὁ Ιωάβ, ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπὸ το οἴκου του πατρός μου. **32** καὶ ὁ Κύριος θέλει στρέψει το αἷμα αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ὅστις ἔπεσεν ἐπὶ δύο ἀνδρας δικαιοτέρους καὶ καλιτέρους παρ' αὐτόν, καὶ εθανάτωσεν αὐτούς διὰ ρομφαίας, μη εἰδότες του πατρός μου Δαβίδ, τον Αβνηὴρ τον υιόν του Νηρ, τον αρχιστράτηγον του Ισραήλ, καὶ τον Αμασά τον υιόν του Ιεθέρ, τον αρχιστράτηγον του Ιούδα. **33** καὶ θέλουσιν ἐπιστρέψει τα αἵματα αὐτῶν κατὰ τῆς κεφαλῆς του Ιωάβ καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς του σπέρματος αὐτοῦ, ἐπὶ τον αἰώνα· ἐπὶ δε τον Δαβίδ καὶ ἐπὶ το σπέρμα αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τον οἶκον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τον θρόνον αὐτοῦ θέλει εἶσθαι εἰρήνη παρά Κυρίου ἕως αἰώνος. **34** Τότε ἀνέβη Βεναιάς ὁ υἱός του Ιωδαέ, καὶ ἔπεσεν ἐπ' αὐτόν καὶ εθανάτωσεν αὐτόν· καὶ ἐτάφη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ. **35** Καὶ κατέστησεν ὁ βασιλεὺς ἀντ' αὐτοῦ Βεναιάν τον υιόν του Ιωδαέ ἐπὶ του στρατεύματος· καὶ Σαδῶκ τον ιερέα κατέστησεν ὁ βασιλεὺς ἀντὶ του Αβιάθαρ. **36** Καὶ ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τον Σιμεὶ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οἰκοδόμησον εἰς σεαυτόν οἶκον ἐν Ἱερουσαλήμ καὶ κατοίκει ἐκεῖ, καὶ μη ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν εἰς οὐδέν μέρος. **37** διότι καθ' ἡν ἡμέραν ἐξέλεθης καὶ περᾶσης του χεῖμαρρον Κέδρων, ἔξευρε βεβαίως ὅτι ἐξάπαντος θέλεις θανατωθῆ· το αἷμα σου θέλει εἶσθαι ἐπὶ τῆν κεφαλῆν σου. **38** Καὶ εἶπεν ὁ Σιμεὶ πρὸς τον βασιλέα, Καλὸς ὁ λόγος καθὼς εἶπεν ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, οὕτω θέλει κάμει ὁ δούλός σου. Καὶ ἐκάθην ὁ Σιμεὶ ἐν Ἱερουσαλήμ ἡμέρας πολλὰς. **39** Καὶ μετὰ τρία ἔτη, δύο ἐκ των δούλων του Σιμεὶ ἐδραπέτευσαν πρὸς τον Αγχούς, υιόν του Μααχά, τον βασιλέα, τῆς Γάθ καὶ ἀνηγγέιλαν πρὸς τον Σιμεὶ, λέγοντες, Ἰδοὺ, οἱ δούλοί σου εἶναι ἐν Γάθ. **40** Καὶ ὁ Σιμεὶ εσηκώθη καὶ ἔστρωσε τῆν ὄνον αὐτοῦ καὶ ὑπῆγεν εἰς Γάθ πρὸς τον Αγχούς, διὰ να ζητήση τους δούλους αὐτοῦ· καὶ ὑπῆγεν ὁ Σιμεὶ καὶ ἔφερε τους δούλους αὐτοῦ ἀπὸ Γάθ. **41** Καὶ ἀπηγγέλθη πρὸς τον Σολομώντα, ὅτι ὁ Σιμεὶ ὑπῆγεν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Γάθ καὶ ἐπέστρεψε. **42** Καὶ ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τον Σιμεὶ καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Δεν σε ὠρκίσα εἰς τον Κύριον καὶ διεμαρτυρήτην πρὸς σε, λέγων, Ἐξευρε βεβαίως, ὅτι καθ' ἡν ἡμέραν ἐξέλεθης καὶ περιπατήσης ἔξω οπουδήποτε, ἐξάπαντος θέλεις ἀποθάνει; καὶ συ μοι εἶπας, Καλὸς ὁ λόγος, τον οποίον ἠκούσα. **43** διὰ τι λοιπόν δεν ἐφύλαξας τον ὄρκον του Κυρίου καὶ τῆν προσταγήν, τῆν οποίαν προσέταξας εἰς σε; **44** Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τον Σιμεὶ, Συ ἐξεύρεις ὅλην τῆν κακίαν, τῆν οποίαν γνωρίζει ἡ καρδιά σου, τι ἐπραξας εἰς τον Δαβίδ τον πατέρα μου· διὰ τοῦτο ὁ Κύριος ἔστρεψε τῆν κακίαν σου κατὰ τῆς κεφαλῆς σου. **45** ὁ δε βασιλεὺς Σολομών θέλει εἶσθαι εὐλογημένος, καὶ ὁ θρόνος του Δαβίδ ἐστερεωμένος ἐνώπιον του Κυρίου ἕως αἰώνος. **46** Τότε ὁ βασιλεὺς προσέταξε Βεναιάν τον υιόν του Ιωδαέ, ὅστις ἐξελεθῶν ἔπεσεν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἡ βασιλεία ἐστερέωθη ἐν τῇ χειρὶ του Σολομώντος.

3 Ἐκαμε δε ὁ Σολομών ἐπιγαμίαν μετὰ του Φαραώ, βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἔλαβε τῆν θυγατέρα του Φαραώ καὶ ἔφερεν αὐτήν εἰς τῆν πόλιν Δαβίδ, ἐωσού ἐτελείωσε να οἰκοδομή τον οἶκον αὐτοῦ καὶ τον οἶκον του Κυρίου καὶ το

τείχος τῆς Ἱερουσαλήμ κύκλῳ. **2** Πλην ὁ λαός ἐθυσίαζεν ἐπὶ τους υψηλοὺς τόπους, ἐπειδὴ δεν ἦτο ὠκοδομημένος οἶκος εἰς το ὄνομα του Κυρίου, ἕως των ἡμερῶν ἐκειῶν. **3** Καὶ ἠγάπησεν ὁ Σολομών τον Κύριον, περιπατῶν εἰς τα προσταγματα Δαβίδ του πατρός αὐτοῦ· μόνον ἐθυσίαζε καὶ ἐθυμιάζεν ἐπὶ τους υψηλοὺς τόπους. **4** Καὶ ὑπῆγεν ὁ βασιλεὺς εἰς Γαβαὼν, διὰ να θυσιάσῃ ἐκεῖ· διότι ἐκειῶν ἦτο ὁ υψηλὸς τόπος ὁ μέγας χίλια ολοκαυτώματα προσέφερεν ὁ Σολομών ἐπὶ το θυσιαστήριον ἐκεῖνο. **5** Εφάνη δε ὁ Κύριος ἐν Γαβαὼν εἰς τον Σολομώντα καθ' ὅπνον διὰ νυκτός· καὶ εἶπεν ὁ Θεός, Ζήτησον τι να σοι δώσω. **6** Ὁ δε Σολομών εἶπε, Συ ἔκαμες μέγα ἔλεος πρὸς τον δούλον σου Δαβίδ τον πατέρα μου, ἐπειδὴ περιεπάτησεν ἐνώπιόν σου ἐν ἀληθεία καὶ ἐν δικαιοσύνη καὶ ἐν εὐθύτητι καρδίας μετὰ σοῦ· καὶ ἐφύλαξας εἰς αὐτόν το μέγα τοῦτο ἔλεος καὶ ἔδωκας εἰς αὐτόν υιόν καθήμενον ἐπὶ του θρόνου αὐτοῦ, καθὼς τῆν ἡμέραν ταύτην· **7** καὶ τώρα, Κύριε Θεέ μου, συ ἔκαμες τον δούλον σου βασιλέα ἀντὶ Δαβίδ του πατρός μου· καὶ ἐγὼ εἶμαι παιδάριον μικρόν· δεν ἐξεύρω πως να ἐξεζήρωμαι καὶ να εισέρχωμαι· **8** καὶ ὁ δούλός σου εἶναι ἐν μέσῳ του λαοῦ σου, τον οποίον ἐξέλεξας, λαοῦ μεγάλου, ὅστις ἐκ του πληθους δεν δύναται να ἀριθμηθῆ οὐδὲ να λογαριασθῆ· **9** ὁς λοιπόν εἰς τον δούλον σου καρδίαν νοήμονα εἰς το να κρίνῃ τον λαόν σου, διὰ να διακρίνω μεταξύ καλοῦ καὶ κακοῦ· διότι τις δύναται να κρίνῃ τον λαόν σου τοῦτον τον μέγαν; **10** Καὶ ἤρσεν ὁ λόγος εἰς τον Κύριον, ὅτι ὁ Σολομών ἐζήτησε το πράγμα τοῦτο. **11** Καὶ εἶπεν ὁ Θεός πρὸς αὐτόν, Επειδὴ ἐζήτησας το πράγμα τοῦτο, καὶ δεν ἐζήτησας εἰς σεαυτόν πολυζῶϊαν, καὶ δεν ἐζήτησας εἰς σεαυτόν πλοῦτη, καὶ δεν ἐζήτησας τῆν ζοῆν των ἐχθρών σου, ἀλλ' ἐζήτησας εἰς σεαυτόν σύνεσιν διὰ να ἐννοήσῃ κρίσιν, **12** ἰδοὺ, ἔκαμα κατὰ τους λόγους σου· ἰδοὺ, ἔδωκα εἰς σε καρδίαν σοφῆν καὶ συνετήν, ὥστε δεν ἐστάθῃ πρότερόν σου ὁμοίός σου, οὐδὲ μετὰ σε θέλει ἀναστηθῆ ὁμοίός σου· **13** ἐτι δε ἔδωκα εἰς σε καὶ ὁ, τι δεν ἐζήτησας, καὶ πλοῦτον καὶ δόξαν, ὥστε μεταξύ των βασιλέων δεν θέλει εἶσθαι οὐδεὶς ὁμοίός σου καθ' ὅλας τῆς ἡμέρας σου· **14** καὶ εἰάν περιπατήσῃς εἰς τας οδοὺς μου, φυλάττων τα διατάγματα μου καὶ τας ἐντολάς μου, καθὼς περιεπάτησε Δαβίδ ὁ πατήρ σου, τότε θέλω μακρύνει τας ἡμέρας σου. **15** Καὶ ἐξύπνησεν ὁ Σολομών· καὶ ἰδοὺ, ἦτο ἐνύπνιον. Καὶ ἦλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ ἐστάθῃ ἐνώπιον τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης του Κυρίου, καὶ προσέφερεν ολοκαυτώματα καὶ ἔκαμεν εἰρηνικάς προσφοράς καὶ ἔκαμε συμποσίον εἰς πάντας τους δούλους αὐτοῦ. **16** Τότε ἦλθον δύο γυναῖκες πόρναι πρὸς τον βασιλέα καὶ ἐστάθην ἐμπροσθεν αὐτοῦ. **17** Καὶ εἶπεν ἡ μία γυνή, ὦ, κύριέ μου ἐγὼ καὶ ἡ γυνή αὐτῆ κατοικοῦμεν ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ, καὶ ἐγέννησα συγκατοικοῦσα μετ' αὐτῆς· **18** τῆν δε τρίτην ἡμέραν ἀφού ἐγὼ ἐγέννησα, ἐγέννησε καὶ ἡ γυνή αὐτῆ· καὶ ἡμεθα ὁμοῦ· δεν ἦτο ξένος μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ· μόνον ἡμεῖς ἀ δύο ἡμεθα ἐν τῇ οἰκίᾳ· **19** καὶ τῆν νύκτα ἀπέθανεν ὁ υἱός τῆς γυναικὸς ταύτης, ἐπειδὴ ἐκοιμήθη ἐπ' αὐτόν· **20** καὶ αὐτῆ σηκωθείσα το μεσονύκτιον, ἔλαβε τον υιόν μου ἐκ του πλαγίου μου, ἐνὼ ἡ δούλη μου ἐκοιμάτο, καὶ ἔβαλεν αὐτόν εἰς τον κόλπον αὐτῆς· τον δε υιόν αὐτῆς τον νεκρόν ἔβαλεν εἰς τον κόλπον μου· **21** καὶ ὅτε ἐσηκώθην το πρωῶ, διὰ να ἠηλάσω τον υιόν μου, ἰδοὺ, ἦτο νεκρός· πλην ἀφού το πρωῶ παρετήρησα αὐτό, ἰδοὺ, δεν ἦτο ὁ υἱός μου τον οποίον ἐγέννησα. **22** Ἡ δε ἄλλη γυνή εἶπεν, Οὐχί, ἀλλ' ὁ ζων εἶναι ὁ υἱός μου, ὁ δε νεκρός εἶναι ὁ υἱός σου. Ἡ δε εἶπεν, Οὐχί, ἀλλ' ὁ νεκρός εἶναι ὁ υἱός σου, ὁ δε ζων εἶναι ὁ υἱός μου. Οὕτως ἐλάλησαν ἐνώπιον του βασιλέως. **23** Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἡ μεν λέγει, Ὁτός ὁ ζων

είναι ο υιός μου, ο δε νεκρός είναι ο υιός σου· η δε λέγει, Ουχί, αλλ' ο νεκρός είναι ο υιός σου, ο δε ζων είναι ο υιός μου. **24** Και είπεν ο βασιλεύς, φέρετέ μοι μάχαιραν. Και έφεραν την μάχαιραν έμπροσθεν του βασιλέως. **25** Και είπεν ο βασιλεύς, Διαιρέσατε εις δύο το παιδίον το ζων, και δότε το ήμισυ εις την μίαν και το ήμισυ εις την άλλην. **26** Τότε η γυνή, της οποίας ήτο ο υιός ο ζων, ελάλησε προς τον βασιλέα, διότι τα σπλάγνα αυτής επόνεσαν διά τον υιόν αυτής, και είπεν, Ω, κύριέ μου,δος εις αυτήν το παιδίον το ζων, και κατ' ουδένα τρόπον μη θανατώσης αυτό. Η δε άλλη είπε, Μήτε ιδικόν μου ας ήναι, μήτε ιδικόν σου διαιρέσατε αυτό. **27** Τότε αποκριθείς ο βασιλεύς, είπε, Δότε εις αυτήν το παιδίον το ζων, και κατ' ουδένα τρόπον μη θανατώσητε αυτό· αυτή είναι μήτηρ αυτού. **28** Και ήκουσε πας ο Ισραήλ περί της κρίσεως, την οποίαν ο βασιλεύς έκρινε, και εφοβήθησαν τον βασιλέα· διότι είδον ότι σοφία Θεού ήτο εν αυτώ διά να κάμην κρίσιν·

4 Ο δε βασιλεύς Σολομών εβασίλευεν επί πάντα τον Ισραήλ. **2** Και ούτοι ήσαν οι άρχοντες, τους οποίους είχαν· Αζαρίας, ο υιός του Σαδώκ, αulάρχης· **3** Ελιορέφ και Αχιά, οι υιοί του Σεισά, γραμματείς· Ιωσαφάτ, ο υιός του Αχιούδ, υπομνηματογράφος· **4** και Βεναΐας, ο υιός του Ιωδαέ, επί του στρατεύματος και Σαδώκ και Αβιάθαρ, ιερείς· **5** και Αζαρίας, ο υιός του Νάθαν, επί τους σιτάρχας και Ζαβούδ, υιός του Νάθαν, πρώτος αξιωματικός, φίλος του βασιλέως· **6** και Αχισάρ, οικονόμος και Αδωνιράμ, ο υιός του Αβδά, επί των φόρων. **7** Είχε δε ο Σολομών δώδεκα σιτάρχας επί πάντα τον Ισραήλ, και προέβλεπον τας τροφάς εις τον βασιλέα και εις τον οίκον αυτού· ενός μηνός πρόβλεψιν έκαμην έκαστος τον χρόνον. **8** Και ταύτα είναι τα ονόματα αυτών· ο υιός του Ουρ σιτάρχης εν τω όρει Εφραΐμ· **9** ο υιός του Δεκέρ, εν Μακάς και εν Σααλβίμ και Βαιθ-σεμές και Αιλών της Βαιθ-ανάν· **10** ο υιός του Έσεδ, εν Αρουβώθ· υπό τούτον ήτο Σωχώ και πάσα γη Εφέρ· **11** ο υιός του Αβιναάβ, εν πάση τη Νάφαθ-δώρ· ούτος είχε γυναίκα Ταφάθ, την θυγατέρα του Σολομώντος· **12** Βαανά, ο υιός του Αχιλούδ, εν Θαναά και Μεγιδδώ και πάση τη αιθ-σαν, ήτις είναι πλησίον της Σαρθανά υπό την Ιεζραήλ, από Βαιθ-σαν έως Αβέλ-μεολά, έως επέκεινα Ιοκμεάμ· **13** ο υιός του Γεβέρ, εν Ραμώθ-γαλαάδ· ούτος είχε τας κώμας του Ιαερί, υιού Μανασσή, τας εν Γαλαάδ· ούτος είχε και την επαρχίαν Αργόβ, την εν Βασάν, εξήκοντα πόλεις μεγάλας με τείχη και χαλκίνους μοχλούς· **14** Αχιναδάβ, ο υιός του Ιδδώ, εν Μαχαναΐμ· **15** Αχιμάας, εν Νεφθαλί· και ούτος έλαβε διά γυναίκα Βασεμάθ, την θυγατέρα του Σολομώντος· **16** Βαανά, ο υιός του Χουσαΐ, εν Ασιήρ και εν Αλώθ· **17** Ιωσαφάτ, ο υιός του Φαρούα, εν Ισάχαρ· **18** Σιμεΐ, ο υιός του Ηλά, εν Βενιαμίν· **19** Γεβέρ, ο υιός του Ουρεΐ, εν γη Γαλαάδ, τη γη του Σην βασιλέως των Αμορραίων και του Ωγ βασιλέως της Βασάν· και ήτο ο μόνος σιτάρχης εν ταύτη τη γη. **20** Ιούδας και ο Ισραήλ ήσαν πολυάριθμοι ως η άμμος η παρά την θάλασσαν κατά το πλήθος, τρώγοντες και πίνοντες και ευθυμούντες. **21** Και εξουσίαζεν ο Σολομών επί πάντα τα βασίλεια, από του ποταμού έως της γης των Φιλισταιών, και έως των ορίων της Αιγύπτου· και έφερον δώρα και ήσαν δούλοι εις τον Σολομώντα καθ' όλας τας ημέρας της ζωής αυτού. **22** Η δε τροφή του Σολομώντος διά μίαν ημέραν ήτο τριάκοντα κόροι σεμιδάλεως και εξήκοντα κόροι αλεύρου, **23** δέκα βόες σιευτοί και είκοσι βόες νομαδικοί και εκατόν πρόβατα, εκτός ελάφων και αγρίων αιγών και δορκάδων και πτηνών θρεπτών. **24** Διότι εξουσίαζεν επί πάσαν την γην εντεύθεν του ποταμού, από Θαψά έως Γάζης, επί πάντας τους βασιλείς εντεύθεν του ποταμού· και είχαν ειρήνην

πανταχόθεν κύκλω αυτού. **25** Κατώκει δε ο Ιούδας και ο Ισραήλ εν ασφαλεία, έκαστος υπό την άμπελον αυτού και υπό την συκην αυτού, από Δαν έως Βηρ-σαβεέ, πάσας τας ημέρας του Σολομώντος. **26** Και είχαν ο Σολομών τεσσαράκοντα χιλιάδας σταύλους ίππων διά τας αμάξας αυτού και δώδεκα χιλιάδας ιππείς. **27** Και οι σιτάρχαι εκείνοι προεμήθευον τροφάς διά τον βασιλέα Σολομώντα και διά πάντας τους προσερχομένους εις την τράπεζαν του βασιλέως Σολομώντος, έκαστος εις τον μήνα αυτού· δεν άφινον να γίνηται ουδεμία έλλειψις. **28** Έφερον έτι κριθάς και άχυρον διά τους ίππους και τας ημιόδους, εις τον τόπον όπου ήσαν, έκαστος κατά το διωρισμένον εις αυτόν. **29** Και έδωκεν ο Θεός εις τον Σολομώντα σοφίαν και φρόνησιν πολλήν σφόδρα και έκτασιν πνεύματος, ως η άμμος η παρά το χείλος της θαλάσσης. **30** Και υπερέβη η σοφία του Σολομώντος την σοφίαν πάντων των κατοίκων της ανατολής και πάσαν την σοφίαν της Αιγύπτου· **31** διότι ήτο σοφώτερος παρά πάντας τους ανθρώπους, παρά τον Εθάν τον Εζραΐτην και τον Αιτιάν και τον Χαλκόλ και τον Δαρδά, τους υιούς του Μαώλ· και η φήμη αυτού ήτο εις πάντα τα έθνη κύκλω. **32** Και ελάλησε τρισχίλιας παροιμίας· και αι ωδαί αυτού ήσαν χίλιαι και πέντε. **33** Και ελάλησε περί δένδρων, από της κέδρου της εν τω Λιβάνω, μέχρι της υσσώπου της εκφυομένης επί του τοίχου· ελάλησεν έτι περί τετραπόδων και περί πτηνών και περί ερπετών και περί ιχθύων. **34** Και ήρχοντο εκ πάντων των λαών διά να ακούσωσι την σοφίαν του Σολομώντος, παρά πάντων των βασιλέων της γης, όσοι ήκουον την σοφίαν αυτού.

5 Και απέστειλεν ο Χειράμ βασιλεύς της Τύρου τους δούλους αυτού προς τον Σολομώντα, ακούσας ότι έχρισαν αυτόν βασιλέα αντί του πατρός αυτού· διότι ο Χειράμ ηγάπα πάντοτε τον Δαβίδ. **2** Και απέστειλεν ο Σολομών προς τον Χειράμ, λέγων, **3** Συ εξεύρεις ότι Δαβίδ ο πατήρ μου δεν ηδυνήθη να οικοδομήση οίκον εις το όνομα Κυρίου του Θεού αυτού, εξ αιτίας των πολέμων των περικυκλούντων αυτόν πανταχόθεν, εωσού ο Κύριος έβαλε τους εχθρούς αυτού υπό τα ίχνη των ποδών αυτού· **4** αλλά τώρα Κύριος ο Θεός μου έδωκεν εις εμέ ανάπαυσιν πανταχόθεν· δεν υπάρχει ούτε επίβουλος ούτε απάντημα κακόν· **5** και ιδού, εγώ λέγω να οικοδομήσω οίκον εις το όνομα Κυρίου του Θεού μου, καθώς ο Κύριος ελάλησε προς τον Δαβίδ τον πατέρα μου, λέγων, Ο υιός σου, τον οποίον θέλω βάλει αντί σου επί τον θρόνον σου, ούτος θέλει οικοδομήσει τον οίκον εις το όνομά μου· **6** τώρα λοιπόν πρόσταξον να κόψωσιν εις εμέ κέδρους εκ του Λιβάνου· και οι δούλοι μου θέλουσιν είσθαι μετά των δούλων σου· και θέλω δώσει εις σε μισθόν διά τους δούλους σου, κατά πάντα όσα είπας· διότι συ εξεύρεις ότι μεταξύ ημών δεν είναι ουδεΐς ούτως έμπεiros να κόπη ξύλα, ως οι Σιδώνιοι. **7** Και ως ήκουσεν ο Χειράμ τους λόγους του Σολομώντος, έχάρη σφόδρα και είπεν, Ευλογητός Κύριος σήμερον, όστις έδωκεν εις τον Δαβίδ υιόν σοφόν επί τον λαόν τον πολύν τούτον. **8** Και απέστειλεν ο Χειράμ προς τον Σολομώντα, λέγων, Ήκουσα περί όσων εμήνυσας προς εμέ· εγώ θέλω κάμει παν το θέλημά σου διά ξύλα κέδρινα και διά ξύλα πεύκινα· **9** οι δούλοι μου θέλουσι καταβιβάζει αυτά εκ του Λιβάνου εις την θάλασσαν· και εγώ θέλω κάμει να φέρωσιν αυτά εις σχεδιάς διά της θαλάσσης μέχρι του τόπου όντινα μηνύσης προς εμέ, και να λύσωσιν αυτά εκεί· συ δε θέλεις παραλάβει αυτά· θέλεις δε εκπληρώσει και συ το θέλημά μου, δίδων τροφάς διά τον οίκόν μου. **10** Έδιδε λοιπόν ο Χειράμ εις τον Σολομώντα ξύλα κέδρινα και ξύλα πεύκινα, όσα ήθελεν. **11** Ο δε Σολομών έδωκεν εις τον Χειράμ είκοσι χιλιάδας κόρων

αίτου διά τροφήν του οίκου αυτού και είκοσι κόρους ελαίου κοπανιζόμενου· ούτως έδιδεν ο Σολομών εις τον Χειράμ κατ' έτος. **12** Και έδωκεν ο Κύριος εις τον Σολομώντα σοφίαν, καθώς είπε προς αυτόν· και ήτο ειρήνη μεταξύ Χειράμ και Σολομώντος και έκαμον συνθήκην αμφοτέροι. **13** Έκαμε δε ο βασιλεύς Σολομών ανδρολογία εν παντός του Ισραήλ, και ήτο η ανδρολογία τριάκοντα χιλιάδες ανδρών. **14** Και απέστειλεν αυτού εις τον Λιβάνον, δέκα χιλιάδας τον μήνα κατά αλλαγην· ένα μήνα ήσαν εν τω Λιβάνω και δύο μήνας εν τοις οίκοις αυτών· επί δε της ανδρολογίας ήτο ο Αδωνιράμ. **15** Και είχαν ο Σολομών εβδομήκοντα χιλιάδας αχθοφόρων και ογδοήκοντα χιλιάδας λιθοτόμων εν τω όρει· **16** εκτός των επιστατών των διωρισμένων παρά του Σολομώντος, οίτινες ήσαν επί των έργων, τρεις χιλιάδες και τριακόσιοι, επιστατούντες επί τον λαόν τον δουλεύοντα εις τα έργα. **17** Προσέταξε δε ο βασιλεύς, και μετέφεραν λίθους μεγάλους, λίθους εκλεκτούς, λίθους πελεκητούς, διά τα θεμέλια του οίκου. **18** Και επελέκησαν οι οικοδόμοι του Σολομώντος και οι οικοδομοί του Χειράμ και οι Γίβλιοι, και ητοιμάσαν τα ξύλα και τους λίθους, διά να οικοδομήσωσι τον οίκον.

6 Και εν τω τετρακοσιοστώ και ογδοηκοστώ έτει από της εξόδου των υιών Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου, το τέταρτον έτος της βασιλείας του Σολομώντος επί τον Ισραήλ, κατά τον μήνα Ζιφ, όστις είναι ο δεύτερος μην, ήρχισε να οικοδομή τον οίκον του Κυρίου. **2** Και του οίκου, τον οποίον ο βασιλεύς Σολομών ωκοδόμησεν εις τον Κύριον, το μήκος αυτού ήτο εξήκοντα πηχών, και το πλάτος αυτού είκοσι, και το ύψος αυτού τριάκοντα πηχών. **3** Το δε πρόναον, το κατά πρόσωπον του ναού του οίκου, είχε μήκος είκοσι πηχών, κατά το πλάτος του οίκου· και πλάτος δέκα πηχών έμπροσθεν του οίκου. **4** Και έκαμεν εις τον οίκον παράθυρα πλάγια αδιόρατα. **5** Και ωκοδόμησε κολλητά με τον τοίχον του οίκου οικήματα κύκλω, κολλητά με τους τοίχους του οίκου κύκλω, και του ναού και του χρηστηρίου· ούτως έκαμεν οικήματα κύκλω. **6** Του κατωτέρου οικήματος το πλάτος ήτο πέντε πηχών, και του μέσου εξ πηχών το πλάτος, και του τρίτου επτά πηχών το πλάτος· διότι έξωθεν του οίκου έκαμε στενά υποστηρίγματα κύκλω, διά να μη εισέρχωνται αι δοκοί εις τους τοίχους του οίκου. **7** Και ο οίκος, ενώ ωκοδομείτο, ωκοδομήθη με λίθους προητοιμασμένους πριν μετακομισθώσιν εκεί· ώστε ούτε σφύρα ούτε πέλεκυς ουδέν σιδηρούν εργαλείον δεν ηκούσθη εν τω οίκω ενώ ωκοδομείτο. **8** Η θύρα των μέσων οικημάτων ήτο εις την δεξιάν πλευράν του οίκου· και ανέβαινον εις τα οικήματα του μέσου διά κλίμακος ελικοειδούς, και εκ του μέσου εις τα τριώροφα. **9** Ούτως ωκοδόμησε τον οίκον και ετελείωσεν αυτόν· και εστέγασε τον οίκον με οροφάς κοιλωτάς και κοσμήματα εκ κέδρου. **10** Και ωκοδόμησε τα οικήματα κολλητά επ' όλον τον οίκον, πέντε πηχών το ύψος· και συνείχοντο μετά του οίκου διά ξύλων κεδρίνων. **11** Και ήλθεν ο λόγος του Κυρίου προς τον Σολομώντα, λέγων, **12** Περί του οίκου τούτου, τον οποίον συ οικοδομείς, εάν περιπατήσ εις τα διατάγματά μου και εκτελήσ τας κρίσεις μου και φυλάττεις πάσας τας εντολάς μου περιπατών εις αυτάς, τότε θέλω βεβαιώσαι τον λόγον μου μετά σου, τον οποίον έλάλησα προς Δαβίδ τον πατέρα σου· **13** και θέλω κατοικεί εκ μέσω των υιών Ισραήλ, και δεν θέλω εγκαταλίπει τον λαόν μου Ισραήλ. **14** Ούτως ωκοδόμησεν ο Σολομών τον οίκον και συνετέλεσεν αυτόν. **15** Και εσανίδωσε τους τοίχους του οίκου έσωθεν με σανίδας κεδρίνας, από του εδάφους του οίκου έως των τοίχων της στέγης με ξύλον εσκεπάσεν αυτά

έσωθεν· και εσκεπάσε το έδαφος του οίκου με σανίδας πευκίνας. **16** Εσανίδωσεν έτι με σανίδας κεδρίνας είκοσι πήχας εις το ενδότερον του οίκου, από του εδάφους έως των τοίχων· και εσανίδωσεν αυτό έσωθεν διά να ήναι το χρηστήριον, το άγιον των αγίων. **17** Ο δε οίκος, τουτέστι ο ναός ο κατέμπροσθεν, ήτο τεσσαράκοντα πηχών μήκους. **18** Και τα κέδρινα ξύλα του οίκου έσωθεν ήσαν γεγυλιμένα με κάλυκας και ανοικτά άνθη· τα πάντα κέδρινα· δεν εφαιέτο λίθος. **19** Και ητοιμάσε το χρηστήριον εις το ενδότερον του οίκου, διά να θέσει εκεί την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου. **20** Και το χρηστήριον είχε κατά πρόσωπον είκοσι πηχών μήκος και είκοσι πηχών πλάτος και είκοσι πηχών ύψος· και εσκεπάσεν αυτό με καθαρόν χρυσίον· ούτως εσκεπάσε και το θυσιαστήριον με κέδρον. **21** Και εσκεπάσεν ο Σολομών τον οίκον έσωθεν με καθαρόν χρυσίον· και έκαμε χώρισμα με αλύσεις χρυσάς έμπροσθεν του χρηστηρίου και εσκεπάσεν αυτό με χρυσίον. **22** Και όλον τον οίκον εσκεπάσε με χρυσίον, εωσού συνετέλεσεν όλον τον οίκον· εσκεπάσεν έτι με χρυσίον όλον το θυσιαστήριον, το πησίον του χρηστηρίου. **23** Έσωθεν δε του χρηστηρίου έκαμε δύο χερουβείμ εκ ξύλου ελαίας, δέκα πηχών το ύψος. **24** Και ήτο πέντε πήχαι η μία πτέρυξ του χερουβίμ και πέντε πήχαι η άλλη πτέρυξ του χερουβίμ· από του άκρου της μιας πτέρυγος αυτού έως του άκρου της άλλης πτέρυγος αυτού, δέκα πήχαι. **25** Και το άλλο χερουβίμ ήτο δέκα πηχών· του αυτού μέτρου και της αυτής κατασκευής ήσαν αμφοτέρα τα χερουβείμ. **26** Το ύψος του ενός χερουβίμ δέκα πηχών, και ούτω του άλλου χερουβίμ. **27** Και έθεσε τα χερουβείμ εν μέσω του ενδοτάτου οίκου· και είχαν τα χερουβείμ τας πτέρυγας αυτών εξηπλωμένας, ώστε η πτέρυξ του ενός ήγγιζε τον ένα τοίχον· και η πτέρυξ του άλλου χερουβίμ ήγγιζε τον άλλον τοίχον· και αι πτέρυγες αυτών ήγγιζον, η μία την άλλην, εν τω μέσω του οίκου. **28** Και εσκεπάσε τα χερουβείμ με χρυσίον. **29** Και πάντας τους τοίχους του οίκου κύκλω ενέγλυψε με γλυπτά σχήματα χερουβείμ και φοινίκων και ανοικτών ανθέων, έσωθεν και έξωθεν. **30** Και το έδαφος του οίκου εσκεπάσε με χρυσίον, έσωθεν και έξωθεν. **31** Και διά την είσοδον του χρηστηρίου έκαμε θύρας εκ ξύλου ελαίας· το ανώφλιον και οι παραστάται ήσαν εν πεντάγωνον. **32** Και αι δύο θύραι ήσαν εκ ξύλου ελαίας και ενέγλυψεν επ' αυταίς γλυπτά χερουβείμ και φοινίκας και ανοικτά άνθη, και εσκεπάσεν αυτά με χρυσίον, εφραπλώσας το χρυσίον επί τα χερουβείμ και επί τους φοινίκας. **33** Ούτως έκαμε και εις την πύλην του ναού παραστάτας εκ ξύλου ελαίας, εν τετράγωνον. **34** Και αι δύο θύραι ήσαν εκ ξύλου πευκίνου· τα δύο φύλλα της μιας θύρας εδιπλόνοντο, και τα δύο φύλλα της άλλης θύρας εδιπλόνοντο. **35** Και ενέγλυψεν επ' αυτάς χερουβείμ και φοινίκας και ανοικτά άνθη· και εσκεπάσεν αυτά με χρυσίον εφηρμοσμένον επί την ανάγλυφον εργασίαν. **36** Και ωκοδόμησε την εσωτέραν αυλήν με τρεις σειράς πελεκητών λίθων και με μίαν σειράν δοκών κεδρίνων. **37** Εν τω τετάρτω έτει, τον μήνα Ζιφ, ετέθησαν τα θεμέλια του οίκου του Κυρίου· **38** και εν τω ενδεκάτω έτει, τον μήνα Βουλ, όστις είναι ο όγδοος μην, ετελειώθη ο οίκος κατά πάντα τα μέρη αυτού και κατά πάσαν την κατασκευήν αυτού· ούτως εις επτά έτη ωκοδόμησεν αυτόν.

7 Και τον οίκον αυτού ωκοδόμησεν ο Σολομών εις δεκατρία έτη, και ετελείωσεν όλον τον οίκον αυτού. **2** Και ωκοδόμησε τον οίκον του δάσους του Λιβάνου· το μήκος αυτού ήτο εκατόν πηχών, και το πλάτος αυτού πενήκοντα πηχών, και το ύψος αυτού τριάκοντα πηχών, επί τεσσάρων σειρών στύλων κεδρίνων, με δοκούς κεδρίνους επί των στύλων. **3** Και

εστεγάσθη με κέδρον άνωθεν των δοκών, αίτινες επεστηρίζοντο επί τεσσαράκοντα πέντε στύλων, δεκαπέντε εις την σειράν. **4** Και ήσαν παράθυρα εις τρεις σειράς, και ανταπεκρίνετο παράθυρον εις παράθυρον κατά τρεις σειράς. **5** Και πάσαι αι θύραι και οι παραστάται ήσαν τετράγωνοι, με τα παράθυρα και ανταπεκρίνετο παράθυρον εις παράθυρον κατά τρεις σειράς. **6** Και έκαμε την στοά εκ στύλων· το μήκος αυτής πεντήκοντα πηχών, και το πλάτος αυτής τριάκοντα πηχών· και ήτο η στοά κατέμπροσθεν των στύλων του οίκου, ώστε οι στύλοι και αι δοκοί ήσαν κατά πρόσωπον αυτών. **7** Έκαμεν έτι στοάν διά τον θρόνον, όπου έμελλε να κρίνη, την στοάν της κρίσεως και ήτο εστρωμένη με κέδρον εκ του ενός μέρους του εδάφους έως του άλλου. **8** Και ο οίκος αυτού, εις τον οποίον εκάθητο, είχε μίαν άλλην αυλήν έσωθεν της στοάς, ούσαν της αυτής κατασκευής. Ο Σολομών έκαμεν έτι οίκον διά την θυγατέρα του Φαραώ, την οποίαν είχε λάβει, όμοιον με την στοάν ταύτην. **9** Πάντα ταύτα ήσαν εκ λίθων πολυτελών, κατά τα μέτρα των προνιοσμένων λίθων, προνιοσμένων διά πριονίου, έσωθεν και έξωθεν, εκ θεμελίου μέχρι του γέισου, και έξωθεν έως της μεγάλης αυλής. **10** Και το θεμέλιον ήτο εκ λίθων πολυτελών, λίθων μεγάλων, λίθων δέκα πηχών και λίθων οκτώ πηχών. **11** Και επάνωθεν ήσαν λίθοι πολυτελείς, κατά το μέτρον των προνιοσμένων λίθων, και κέδροι. **12** Και η μεγάλη αυλή κυκλοθεν ήτο εκ τριών σειρών λίθων προνιοσμένων και εκ μιας σειράς κεδρίνων δοκών, καθώς η εσωτέρα αυλή του οίκου του Κυρίου και καθώς η στοά του οίκου. **13** Και έστειλεν ο βασιλεύς Σολομών και έλαβε τον Χειράμ εκ της Τύρου. **14** Ούτος ήτο υιός γυναικός χήρας εκ φυλής Νεφθαλί, και ο πατήρ αυτού ανήρ Τύριος, χαλκοργός· και ήτο πλήρης τέχνης και συνέσεως και επιστήμης εις το να εργάζεται παν έργον εν χαλκώ. Και ήλθε προς τον βασιλέα Σολομώντα και έκαμε πάντα τα έργα αυτού. **15** Διότι έχυσε τους δύο χαλκίνους στύλους, δεκαοκτώ πηχών ύψους έκαστον στύλον· γραμμή δε δώδεκα πηχών περιεκύκλωνεν έκαστον αυτών. **16** Και έκαμεν εκ χυτού χαλκού δύο επιθέματα, διά να θέση αυτά επί τας κεφαλάς των στύλων· το ύψος του ενός επιθέματος πέντε πηχών, και το ύψος του άλλου επιθέματος πέντε πηχών· **17** και δικτυα πλεκτά ειργασμένα αλυσιδωτά εκ συρμάτων, διά τα επιθέματα τα επί της κεφαλής των στύλων· επτά διά το εν επίθεμα, και επτά διά το άλλο επίθεμα. **18** Και έκαμε τους στύλους, και δύο σειράς ροδίων κυκλοθεν επί το εν δικτυον, διά να σκεπάση με ρόδια τα επιθέματα τα επί της κεφαλής των στύλων· και έκαμε το αυτό εις το άλλο επίθεμα. **19** Και τα επιθέματα, τα επί της κεφαλής των στύλων εν τη στοά, ήσαν εργασίας κρίνων τεσσάρων πηχών. **20** Και τα επιθέματα τα επί των δύο στύλων είχαν ρόδια και επάνωθεν, πλησίον της κοιλίας, της παρά το δικτυωτόν· και τα ρόδια ήσαν διακόσια κατά σειράν κυκλοθεν εκ' έκαστου επιθέματος. **21** Και έστησε τους στύλους εις την στοάν του ναού· και έστησε τον στύλον τον δεξιόν, και εκάλεσε το όνομα αυτού Ιαχείν· και έστησε τον στύλον τον αριστερόν, και εκάλεσε το όνομα αυτού Βοάς. **22** Και επί την κεφαλήν των στύλων ήτο εργασία κρίνων· ούτως ετελειώθη η κατασκευή των στύλων. **23** Έκαμεν έτι την χυτήν θάλασσαν, δέκα πηχών από χείλους εις χείλος, στρογγύλην κύκλω· και το ύψος αυτής πέντε πηχών· και γραμμή τριάκοντα πηχών περιεζώννυεν αυτήν κύκλω. **24** Και υπό το χείλος αυτής κύκλω ήσαν ανάγλυφα εις σχήμα κολοκύνθης περικυκλούντα αυτήν, δέκα κατά πήχην, περικυκλούντα την θάλασσαν κύκλω· αι δύο σειραί των αναγλύφων ήσαν χυμέναι ομοι με αυτήν. **25**

Ίστατο δε επί δώδεκα βωών· τρεις έβλεπον προς βορράν, και τρεις έβλεπον προς δυσμάς, και τρεις έβλεπον προς νότον, και τρεις έβλεπον προς ανατολάς· και η θάλασσα έκειτο επ' αυτών· και όλα τα οπίσθια αυτών ήσαν προς τα έσω. **26** Και το πάχος αυτής ήτο μιας παλάμης, και το χείλος αυτής κατεσκευασμένον ως χείλος ποτηρίου, ως άνθος κρίνου· έχωρει δε δύο χιλιάδας βάθ. **27** Έκαμεν έτι δέκα βάσεις χαλκίνας· τεσσάρων πηχών το μήκος της μιας βάσεως, και τεσσάρων πηχών το πλάτος αυτής, και τριών πηχών το ύψος αυτής. **28** Η δε εργασία των βάσεων ήτο τοιαύτη· είχαν συγκλείσματα, και τα συγκλείσματα ήσαν εντός των κιονίσκων. **29** Και επί των συγκλειμάτων των εντός των κιονίσκων ήσαν λέοντες, βόες και χερουβείμ· και επί των κιονίσκων ήτο άνωθεν το υποβάσταγμα· υποκάτωθεν δε των λεόντων και βωών ήσαν κροσσοί ανάγλυφοι κρεμάμενοι. **30** Και εκάστη βάση είχε τέσσαρες χαλκίνους τροχούς και άξονας χαλκίνους· και αι τέσσαρες γωνίαί αυτής είχαν ώμους· υπό τον λουτήρα ήσαν οι ώμοι χυτοί, έκαστος απέναντι των κροσσών. **31** Και το στόμα αυτής, έσωθεν της κεφαλίδος και άνωθεν, ήτο μία πήχη· ήτο δε το στόμα αυτής στρογγύλον, κατεσκευασμένον εις το υποβάσταγμα, μία πήχη και ημισεία· και έτι επάνω τούτου του στόματος αυτής ήσαν εγχαράγματα μετά των συγκλειομάτων αυτών, τετράγωνα όντα, συχί στρογγύλα. **32** Και υπό τα συγκλείσματα ήσαν τέσσαρες τροχοί· και οι άξονες των τροχών ηνόνοντο με την βάση· και το ύψος έκαστου τροχού ήτο μιας πήχης και ημισείας. **33** Και η εργασία των τροχών ήτο ως η εργασία του τροχού της αμάξης· οι άξονες αυτών και αι πλήμναι αυτών και πίσωτρα αυτών και αι ακτίνες αυτών ήσαν όλα χυτά. **34** Και ήσαν τέσσαρες ώμοι εις τας τέσσαρες γωνίας έκαστης βάσεως· και οι ώμοι ήσαν συνέχεια της βάσεως. **35** Και εν τη κορυφή της βάσεως ήτο στρογγύλον περιζώμα ημισείας πήχης· το ύψος και εν τη κορυφή της βάσεως τα χείλη αυτής και τα συγκλείσματα αυτής ήσαν εκ της αυτής. **36** Επί δε τας πλάκας των χειλέων αυτής και επί τα συγκλείσματα αυτής, ενεχάραξε χερουβείμ, λέοντας και φοίνικας, κατά αναλογίαν έκαστης, και κροσσούς κύκλω. **37** Κατά τούτον τον τρόπον έκαμε τας δέκα βάσεις· πάσαι είχαν το αυτό χύσιμον, το αυτό μέτρον, το αυτό εγχαράγμα. **38** Έκαμεν έτι δέκα λουτήρας χαλκίνους· έκαστος λουτήρ έχωρει τεσσαράκοντα βάθ· έκαστος λουτήρ ήτο τεσσάρων πηχών· και επ' εκάστην των δέκα βάσεων ήτο εις λουτήρ. **39** Και έθεσε τας βάσεις, πέντε επί το δεξιόν πλάγιον του οίκου και πέντε επί το αριστερόν πλάγιον του οίκου· και έθεσε την θάλασσαν κατά το δεξιόν πλάγιον του οίκου προς ανατολάς απέναντι του νοτίου μέρους. **40** Και έκαμεν ο Χειράμ τους λουτήρας και τα πτυάρια και τας λεκάνας. Ούτως ετελειώσεν ο Χειράμ κάμνων πάντα τα έργα, τα οποία έκαμεν εις τον βασιλέα Σολομώντα διά τον οίκον του Κυρίου· **41** τους δύο στύλους και τας σφαιράς των επιθεμάτων, των επί της κεφαλής των δύο στύλων· και τα δύο δικτυωτά, διά να σκεπάζωσι τας δύο σφαιράς των επιθεμάτων των επί της κεφαλής των στύλων· **42** και τετρακόσια ρόδια διά τα δύο δικτυωτά, δύο σειράς ροδίων δι' έκαστον δικτυωτόν, διά να σκεπάζωσι τας δύο σφαιράς των επιθεμάτων των επί των στύλων· **43** και τας δέκα βάσεις και τους δέκα λουτήρας επί των βάσεων· **44** και την μίαν θάλασσαν, και τους δώδεκα βόας υποκάτω της θαλάσσης· **45** και τους λέβητας και τα πτυάρια και τας λεκάνας· πάντα ταύτα τα σκεύη, τα οποία ο Χειράμ έκαμεν εις τον βασιλέα Σολομώντα διά τον οίκον του Κυρίου, ήσαν εκ χαλκού λαμπρού. **46** Εν τη παιδίδι του Ιορδάνου έχυσεν αυτά ο βασιλεύς, εν γη αργιλλώδει, μεταξύ Σοκχώθ και

Σαρθάν. **47** Και ο Σολομών αφήκε πάντα τα σκεύη αζύγιατα, διότι ήσαν πολλά σφόδρα· το βάρος του χαλκού δεν ηδύνατο λογαριασθή. **48** Και έκαμεν ο Σολομών πάντα τα σκεύη τα του οίκου του Κυρίου, το θυσιαστήριον το χρυσοῦν, και την τράπεζαν την χρυσήν, επί της οποίας ετίθεντο οι άρτοι της προθέσεως, **49** και τας λυχνίας, πέντε εκ δεξιών και πέντε εξ αριστερών, έμπροσθεν του χρηστηρίου, εκ χρυσοῦ καθαρού, και τα άνθη και τους λύχνους και τας λαβίδας εκ χρυσοῦ, **50** και τας φιάλας και τα λυχνοφάλιδα και τας λεκάνας και τους κρατήρας και τα θυμιατήρια εκ χρυσοῦ καθαρού, και τους στρόφιγγας εκ χρυσοῦ, διά τας θύρας του οίκου του εσωτάτου, του αγίου των αγίων, και διά τας θύρας του οίκου του ναοῦ. **51** Και συνετελέσθη άπαν το έργον, το οποίον έκαμεν ο βασιλεύς Σολομών διά τον οίκου του Κυρίου. Και εισέφερον ο Σολομών τα αφιερώματα Δαβίδ του πατρός αυτού· το αργύριον και το χρυσοῦν, και τα σκεύη έβησεν εν τοις θησαυροῖς του οίκου του Κυρίου.

8 Τότε συνήθροισεν ο βασιλεύς Σολομών προς εαυτόν εν Ιερουσαλήμ τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ και πάντας τους αρχηγούς των φυλών, τους οικογενάρχας των υιών Ισραήλ, διά να αναβιβάσωσι την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου εκ της πόλεως Δαβίδ, ήτις είναι η Σιών. **2** Και συνηθροίσθησαν πάντες οι άνδρες Ισραήλ προς τον βασιλέα Σολομώντα εν τη εορτή κατά τον μήνα Εθανείμ, όστις είναι ο έβδομος μην. **3** Και ήλθον πάντες οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ και εσήκωσαν οι ιερείς την κιβωτόν. **4** Και ανεβίβασαν την κιβωτόν του Κυρίου και εν τη σκηνή· οι ιερείς και οι Λευίται ανεβίβασαν αυτά. **5** Και ο βασιλεύς Σολομών και πάσα η συναγωγή του Ισραήλ, οι συναχθέντες προς αυτόν, ήσαν μετ' αυτού έμπροσθεν της κιβωτού, θυσιάζοντες πρόβατα και βόας, όσα δεν ήτο δυνατόν να λογαριασθώσι και να αριθμηθώσι διά το πλήθος. **6** Και εισήγαγον οι ιερείς την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου εις τον τόπον αυτής, εις το χρηστήριον του οίκου, εις τα άγια των αγίων, υποκάτω των πτερύγων των χερουβεϊμ. **7** Διότι τα χερουβεϊμ είχαν εξηπλωμένας τας πτέρυγας επί τον τόπον της κιβωτού, και τα χερουβεϊμ εκάλυπτον την κιβωτόν και τους μοχλους αυτής άνωθεν. **8** Και εξείχον οι μοχλοι, και εμφανοντο τα άκρα των μοχλών εκ του αγίου τόπου έμπροσθεν του χρηστηρίου, εξώθεν όμως δεν εμφανοντο· και είναι εκεί έως της σήμερον. **9** Δεν ήσαν εν τη κιβωτώ ειμή αι δύο λίθιναι πλάκες, τας οποίας ο Μωϋσής έβησεν εκεί εν Χωρήβ, όπου ο Κύριος έκαμε διαθήκην προς τους υιούς Ισραήλ, ότε εξήλθον εκ γης Αιγύπτου. **10** Και ως εξήλθον οι ιερείς εκ του αγιαστηρίου, η νεφέλη ενέπλησε τον οίκου του Κυρίου· **11** και δεν ηδύνατο οι ιερείς να σταθώσι διά να λειτουργήσωσιν, εξ αιτίας της νεφέλης· διότι η δόξα του Κυρίου ενέπλησε τον οίκου του Κυρίου. **12** Τότε ελάλησεν ο Σολομών, Ο Κύριος είπεν ότι θέλει κατοικεί εν γνώφω· **13** ωκοδόμησα εις σε οίκου κατοικήσεως, τόπον διά να κατοικής αιωνίως. **14** Και στρέψας ο βασιλεύς το πρόσωπον αυτού, ευλόγησε πάσαν την συναγωγήν του Ισραήλ· πάσα δε η συναγωγή του Ισραήλ ίστατο. **15** Και είπεν, Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, όστις εξετέλεσε διά της χειρός αυτού εκείνο το οποίον ελάλησε διά του στόματος αυτού προς Δαβίδ τον πατέρα μου, λέγων, **16** Αφ' ης ημέρας εξήγαγον τον λαόν μου τον Ισραήλ εξ Αιγύπτου, δεν εξέλεξα απο πάσων των φυλών του Ισραήλ ουδεμίαν πόλιν διά να οικοδομηθή οίκος, ώστε να ήναι το όνομά μου εκεί· αλλ'· εξέλεξα τον Δαβίδ, διά να ήναι επί τον λαόν μου Ισραήλ. **17** Και ήλθεν εις την

καρδίαν Δαβίδ του πατρός μου να οικοδομήσθ οίκου εις το όνομα Κυρίου του Θεου του Ισραήλ. **18** Αλλ'· ο Κύριος είπε προς Δαβίδ τον πατέρα μου, Επειδή ήλθεν εις την καρδίαν σου να οικοδομήσθ οίκου εις το όνομά μου, καλώς μεν έκαμες ότι συνέλαβες τούτο εν τη καρδία σου· **19** πλην συ δεν θέλεις οικοδομήσει τον οίκου· αλλ'· ο υιός σου, όστις θέλει εξέλθει εκ της σφούρας σου, ούτος θέλει οικοδομήσει τον οίκου εις το όνομά μου. **20** Ο Κύριος λοιπόν εξεπλήρωσε τον λόγον αυτού, τον οποίον ελάλησε· και εγώ ανέστην αντί Δαβίδ του πατρός μου, και εκάθησα επί του θρόνου του Ισραήλ, καθώς ελάλησεν ο Κύριος, και ωκοδόμησα τον οίκου εις το όνομα Κυρίου του Θεου του Ισραήλ. **21** Και διώρισα εκεί τόπον διά την κιβωτόν, εν ή κείται η διαθήκη του Κυρίου, την οποίαν έκαμε προς τους πατέρας ημών, ότε εξήγαγεν αυτούς εκ γης Αιγύπτου. **22** Και σταθείς ο Σολομών έμπροσθεν του θυσιαστηρίου του Κυρίου, ενώπιον πάσης της συναγωγής του Ισραήλ, εξέτεινε τας χείρας αυτού προς τον ουρανόν, **23** και είπε, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, δεν είναι Θεός όμοίος σου εκ τω ουρανώ άνω και επί της γης κάτω, όστις φυλάττει την διαθήκην και το έλεος προς τους δούλους σου τους περιπατούντας ενώπιόν σου εν όλη τη καρδία αυτών· **24** όστις εφύλαξας προς τον δούλον σου Δαβίδ τον πατέρα μου όσα ελάλησας προς αυτόν· και ελάλησας διά του στόματος σου και εξετέλεσας διά της χειρός σου, καθώς την ημέραν ταύτην. **25** Και τώρα, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, φύλαξον προς τον δούλον σου Δαβίδ τον πατέρα μου εκείνο το οποίον υπεσχέθης προς αυτόν, λέγων, Δεν θέλει εκλείψει εις σε ανήρ απ' έμπροσθέν μου καθημένος επί του θρόνου του Ισραήλ, μόνον εάν προσέχωσιν οι υιοί σου εις την οδόν αυτών, διά να περιπατώσιν ενώπιόν μου, καθώς συ περιπάτησας ενώπιόν μου. **26** Τώρα λοιπόν, Θεέ του Ισραήλ, ας αληθεύσθ, δέσμαι, ο λόγος σου, τον οποίον ελάλησας προς τον δούλον σου Δαβίδ τον πατέρα μου. **27** Αλλά θέλει αληθώς κατοικήσει Θεός επί της γης; ιδού, ο ουρανός και ο ουρανός των ουρανών δεν είναι ικανοί να σε χωρέσωσι· πόσον ολιγώτερον ο οίκος ούτος, τον οποίον ωκοδόμησα. **28** Πλην επίβλεψον επί την προσευχήν του δούλου σου και επί την δέησιν αυτού, Κύριε Θεέ μου, ώστε να εισακουσής της κραυγής και της δεήσεως, την οποίαν ο δούλός σου δέεται ενώπιόν σου την σήμερον. **29** διά να ήναι οι οφθαλμοί σου ανεωγμένοι προς τον οίκου τούτου νύκτα και ημέραν, προς τον τόπον περί του οποίου είπας, Το όνομά μου θέλει είσθαι εκεί· διά να εισακουθής της δεήσεως, την οποίαν ο δούλός σου θέλει δέεσθαι εν τω τόπω τούτω. **30** Και επάκουε της δεήσεως του δούλου σου και του λαού σου Ισραήλ, όταν προσευχωνται εν τω τόπω τούτω· και άκουε συ εκ του τόπου της κατοικήσεώς σου, εκ του ουρανού· και ακούων, γίνου ίλεως. **31** Εάν αμαρτήσθ τις άνθρωπος εις τον πλησίον αυτού και ζητήσθ όρκον παρ' αυτού διά να κάμη αυτόν να ορκισθή, και ο όρκος έλθθ έμπροσθεν του θυσιαστηρίου σου εν τω οίκω τούτω, **32** τότε συ επάκουσον εκ του ουρανού και ενέργησον και κρίνον τους δούλους σου, καταδικάζων μεν τον άνομον, ώστε να στρέψης κατά της κεφαλής αυτού την πράξιν αυτού, δικαιώνων δε τον δίκαιον, ώστε να αποδώσθ εις αυτόν κατά την δικαιοσύνην αυτού. **33** Όταν κτηληθή ο λαός σου Ισραήλ έμπροσθεν του εχθρού, διότι ημάρτησαν εις σε, και επιστρέψωσι προς σε και δοξάσωσι το όνομά σου και προσευχηθώσι και δεηθώσιν ενώπιόν σου εν τω οίκω τούτω, **34** τότε συ επάκουσον εκ του ουρανού και συγχώρησον την αμαρτίαν του λαού σου Ισραήλ, και επανάγαγε αυτούς εις την γην, την οποίαν έδωκας εις τους πατέρας αυτών. **35** Όταν ο

ουρανόσ κλεισθή, και δεν γίνηται βροχή, διότι ημάρτησαν εις σε, εάν προσευχηθώσι προς τον τόπον τούτον και δοξάσωσι το όνομά σου και επιστρέψωσιν από των αμαρτιών αυτών, αφού ταπεινώσης αυτούς, **36** τότε συ επάκουσον εκ του ουρανού και συγχώρησον την αμαρτίαν των δούλων σου και του λαού σου Ισραήλ, διδάξας αυτούς την οδόν την αγαθήν, εις την οποίαν πρέπει να περιπατάωσι, και δος βροχήν επί την γην σου, την οποίαν έδωκας εις τον λαόν σου διά κληρονομίαν. **37** Πείνα εάν γείνη εν τη γη, θανατικών εάν γείνη, ανεμοφθορία, ερυσίβη, ακρίς, βρούχος εάν γείνη, ο εχθρός αυτών εάν πολιορκήση αυτούς εν τω τόπω της κατοικίας αυτών, οποιαδήποτε πληγή, οποιαδήποτε νόσος γείνη, **38** πάσαν προσευχήν, πάσαν δέσην γινομένην υπό παντός ανθρώπου, υπό παντός του λαού σου Ισραήλ, όταν γνωρίση έκαστος την πληγήν της καρδιάς αυτού και εκτείνη τας χείρας αυτού προς τον οίκον τούτον, **39** τότε συ επάκουσον εκ του ουρανού, του τόπου της κατοικήσεώς σου, και συχώρησον και ενέργησον και δος εις έκαστον κατά πάσας τας οδούς αυτού, όπως γνωρίζεις την καρδίαν αυτού, διότι συ, μόνος συ, γνωρίζεις τας καρδιάς πάντων των υιών ανθρώπων. **40** διά να σε φοβώνται πάσας τας ημέρας όσας ζώσιν επί προσώπου της γης, την οποίαν έδωκας εις τους πατέρας ημών. **41** Και τον ξένον έτι, όστις δεν είναι εκ του λαού σου Ισραήλ, αλλ' έρχεται από γης μακράς διά το όνομά σου, **42** διότι θέλουσιν ακούσει το όνομά σου το μέγα και την χείρα σου την κραταιάν και τον βραχίονά σου τον εξηπλωμένον, όταν έλθη και προσευχηθή προς τον οίκον τούτον, **43** συ επάκουσον εκ του ουρανού, του τόπου της κατοικήσεώς σου, και ενέργησον κατά πάντα περί όσων ο ξένος σε επικαλεσθή διά να γνωρίσωσι πάντες οι λαοί της γης το όνομά σου, να σε φοβώνται, καθώς ο λαός σου Ισραήλ· και διά να γνωρίσωσιν ότι το όνομά σου εκλήθη επί τον οίκον τούτον, τον οποίον ωκοδόμησα. **44** Όταν ο λαός σου εξέλθη εις πόλεμον εναντίον των εχθρών αυτών, όπου αποστείλης αυτούς, και προσευχηθώσιν εις τον Κύριον, προς την πόλιν, την οποίαν εξέλεξας, και τον οίκον, τον οποίον ωκοδόμησα εις το όνομά σου, **45** τότε επάκουσον εκ του ουρανού της προσευχής αυτών και της δεήσεώς αυτών, και κάμε το δίκαιον αυτών. **46** Όταν αμαρτήσωσιν εις σε, διότι ουδείς άνθρωπος είναι αναμάρτητος, και οργισθής εις αυτούς και παραδώσης αυτούς εις τον εχθρόν, ώστε οι αιχμαλωτισταί να φέρωσιν αυτούς αιχμαλώτους εις την γην του εχθρού, μακράν ή πλησίον, **47** και έλθωσιν εις εαυτούς εν τη γη, όπου εφέρθησαν αιχμαλωτοι, και επιστρέψωσι και δεηθώσι προς σε εν τη γη των αιχμαλωτισάντων αυτούς, λέγοντες, Ημάρτομεν, ηνομήσαμεν, ηδικήσαμεν, **48** και επιστρέψωσι προς σε εξ όλης της καρδιάς αυτών και εξ όλης της ψυχής αυτών, εν τη γη των εχθρών των αιχμαλωτίσαντων αυτούς, και προσευχηθώσι προς σε προς την γην αυτών την οποίαν έδωκας εις τους πατέρας αυτών, την πόλιν την οποίαν εξέλεξας, και τον οίκον τον οποίον ωκοδόμησα εις το όνομά σου, **49** τότε επάκουσον εκ του ουρανού, του τόπου της κατοικήσεώς σου, της προσευχής αυτών και της δεήσεως αυτών και κάμε το δίκαιον αυτών, **50** και συχώρησον εις τον λαόν σου, τον αμαρτήσαντα εις σε, και άφες πάσας τας παραβάσεις αυτών, διά των οποίων έγειναν παραβάται εναντίον σου, και κίνηση εις οικτιρισμόν αυτών τους αιχμαλωτίσαντας αυτούς ώστε να οικτείρωσιν αυτούς. **51** διότι λαός σου και κληρονομία σου είναι, τον οποίον εξήγαγες εξ Αιγύπτου, εκ μέσου του σιδηρού χωνευτηρίου. **52** Ας ήναι λοιπόν οι οφθαλμοί σου ανεωγμένοι εις την δέσην του δούλου σου και εις την δέσην του λαού σου Ισραήλ, διά

να εισακούης αυτούς περί όσων σε επικαλεσθώσι, **53** διότι συ εξεχώρισας αυτούς από πάντων των λαών της γης, διά να ήναι κληρονομία σου, καθώς ελάλησας διά χειρός Μωϋσέως του δούλου σου, ότε εξήγαγες τους πατέρας ημών εξ Αιγύπτου, Δέσποτα Κύριε. **54** Και αφού ετελείωσεν ο Σολομών να κάμνη όλην την προσευχήν και την δέσην ταύτην προς τον Κύριον, εσηκώθη απ' έμπροσθεν του θυσιαστηρίου του Κυρίου, όπου ήτο γονυπετής με τας χείρας αυτού εξηπλωμένας προς τον ουρανό. **55** Και εστάθη και ευλόγησε πάσαν την σύναξιν του Ισραήλ μετά φωνής μεγάλης, λέγων, **56** Ευλογητός Κύριος, όστις έδωκεν ανάπαυσιν εις τον λαόν αυτού Ισραήλ, κατά πάντα όσα υπεσχέθη δεν έπεσεν ουδέ εις εκ πάντων των λόγων των αγαθών, τους οποίους ελάλησε διά χειρός Μωϋσέως του δούλου αυτού. **57** Γένοιτο Κύριος ο Θεός ημών μεθ' ημών, καθώς ήτο μετά των πατέρων ημών να μη αφήση ημάς, μηδέ να εγκαταλείψη ημάς. **58** διά να επικλίνη τας καρδιάς ημών εις εαυτόν ώστε να περιπατώμεν εις πάσας τας οδούς αυτού και να φυλάττωμεν τας εντολάς αυτού και να διατάγματα αυτού και τας κρίσεις αυτού, τα οποία προσέταξεν εις τους πατέρας ημών. **59** Και ούτοι οι λόγοι μου, τους οποίους εδεήθη ενώπιον του Κυρίου, να ήναι ημέραν και νύκτα πλησίον Κυρίου του Θεού ημών, διά να κάμνη το δίκαιον του δούλου αυτού το δίκαιον του λαού αυτού Ισραήλ, κατά την ανάγκην εκάστης ημέρας. **60** διά να γνωρίσωσι πάντες οι λαοί της γης, ότι ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός, ουδεις άλλος. **61** Ας ήναι λοιπόν η καρδιά σας τελεία προς Κύριον τον Θεόν ημών, διά να περιπατήτε εις τα διατάγματα αυτού και να φυλάττητε τας εντολάς αυτού, καθώς εν τη ημέρα ταύτη. **62** Και ο βασιλεύς και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, προσέφεραν θυσίαν ενώπιον του Κυρίου. **63** Και εθυσιάσεν Σολομών τας θυσίας τας ειρηνικάς, τας οποίας προσέφερεν εις τον Κύριον, εικοσιδύο χιλιάδας βόων και εκατόν είκοσι χιλιάδας προβάτων· ούτως εγκαινίασαν τον οίκον του Κυρίου ο βασιλεύς και πάντες οι υιοί Ισραήλ. **64** Την αυτήν ημέραν καθιέρωσεν ο βασιλεύς το μέσον της αυλής της κατά πρόσωπον του οίκου του Κυρίου· διότι εκεί προσέφερε τα ολοκαυτώματα και την εξ αλφίτων προσφοράν και το στέαρ των ειρηνικών προσφορών· επειδή το θυσιαστήριον το χάλκινον, το κατ' έμπροσθεν του Κυρίου, ήτο μικρόν ώστε να χωρέση τα ολοκαυτώματα και την εξ αλφίτων προσφοράν και το στέαρ των ειρηνικών προσφορών. **65** και κατ' εκείνον τον καιρόν έκαμεν Σολομών την εορτήν, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, σύναξις μεγάλη, από της εισόδου Αιμάθ μέχρι του ποταμού Αιγύπτου, ενώπιον Κυρίου του Θεού ημών, επτά ημέρας και επτά ημέρας, δεκατέσσαρας ημέρας. **66** την ογδόην ημέραν απέλυσε τον λαόν· και ευλόγησαν τον βασιλέα και ανεχώρησαν εις τας σκηνάς αυτών, χαίροντες και ευφραίνόμενοι εκ καρδιάς, διά πάντα τα αγαθά όσα ο Κύριος έκαμε προς Δαβίδ τον δούλον αυτού και προς Ισραήλ τον λαόν αυτού.

9 Και αφού ετελείωσεν ο Σολομών, να οικοδομή τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως και πάντα όσα επεθύμει ο Σολομών και ήθελε να κάμνη, **2** εφάνη ο Κύριος εις τον Σολομώντα δευτέραν φοράν, καθώς εφάνη εις αυτόν εν Γαβών. **3** Και είπεν ο Κύριος προς αυτόν, Έκουσα της προσευχής σου και της δεήσεώς σου, την οποίαν εδεήθησιν ενώπιόν μου. Ηγίασα τον οίκον τούτον, τον οποίον ωκοδόμησας, διά να θέσω εκεί το όνομά μου εις τον αιώνα· και θέλουσιν είσθαι οι οφθαλμοί μου και η καρδιά μου εκεί διά παντός. **4** Και συ εάν περιπατήσης ενώπιόν μου, καθώς περιεπάτησε Δαβίδ

ο πατήρ σου, εν ακεραιότητι καρδίας και εν ευθύτητι, ώστε να κάμνη κατά πάντα όσα προσέταξ εις σε, να φυλάττης τα διατάγματά μου και τας κρίσεις μου, **5** τότε θέλω στερεώσει τον θρόνον της βασιλείας σου επί τον Ισραήλ εις τον αιώνα, καθώς υπεσχέθην προς Δαβίδ τον πατέρα σου, λέγων, Δεν θέλει εκλείψει εις σε ανήρ επάνωθεν του θρόνου του Ισραήλ. **6** Εάν ποτέ στραφήτε απ' εμού, σεις ή τα τέκνα σας, και δεν φυλάττης τας εντολάς μου, τα διατάγματά μου, τα οποία έθεσα εμπροσθέν σας, αλλά υπάγητε και λατρεύσητε άλλους θεούς και προσκυνήσητε αυτούς, **7** τότε θέλω εκριζώσει τον Ισραήλ από προσώπου της γης, την οποίαν έδωκα εις αυτούς τον οίκον τούτον, τον οποίον ηγίασα διά το όνομά μου, θέλω απορριψει από προσώπου μου, και ο Ισραήλ θέλει είσθαι εις παροιμίαν και εμπαιγμόν μεταξύ πάντων των λαών. **8** Περί δε του οίκου τούτου, όστις έγινε τόσον υψηλός, πας ο διαβαίνων πλησίον αυτού θέλει μένει έκθαμβος και θέλει κάμνει συριγμόν· και θέλουσι λέγει, Διά τι ο Κύριος έκαμεν ούτως εις την γην ταυτην και εις τον οίκον τούτον; **9** Και θέλουσι αποκριθεσθαι, Επειδή εχρημάτισεν Κύριον τον Θεόν αυτών, όστις εξήγαγε τους πατέρας αυτών εκ γης Αιγύπτου, και προσεκολλήθησαν εις άλλους θεούς και προσεκύνησαν αυτούς και ελάτρευσαν αυτούς, διά τούτο ο Κύριος επέφερεν επ' αυτούς άπαν τούτο το κακόν. **10** Εν δε τω τέλει των είκοσι ετών καθ' α ο Σολομών ωκοδόμησε τους δύο οίκους, τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως, **11** ο δε Χειράμ ο βασιλεύς της Τύρου είχε βοηθήσει τον Σολομόντα με ξύλα κέδρου και με ξύλα πεύκης και με χρυσίον, καθ' όλην την επιθυμίαν αυτού, τότε ο βασιλεύς Σολομών έδωκεν εις τον Χειράμ είκοσι πόλεις εν τη γη της Γαλιλαίας. **12** Και εξήλθεν ο Χειράμ από της Τύρου διά να ίδη τας πόλεις, τας οποίας έδωκεν ο Σολομών εις αυτόν· και δεν ήρσαν εις αυτόν. **13** Και είπε, Τι είναι αι πόλεις αύται, τας οποίας μοι έδωκας, αδελφέ μου; και εκάλεσεν αυτάς γην Καβούλ, έως της ημέρας ταύτης. **14** Και απέστειλεν ο Χειράμ εις τον βασιλέα εκατόν είκοσι τάλαντα χρυσίου. **15** Ούτος δε είναι ο τρόπος του φόρου, τον οποίον επέβαλεν ο βασιλεύς Σολομών, διά να οικοδομηθή τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον εαυτού και την Μιλλώ και το περιτείχισμα της Ιερουσαλήμ και την Ασώρ και την Μεγιδδώ και την Γεζέρ. **16** Διότι Φαραώ ο βασιλεύς Αιγύπτου είχεν αναβή και κυριεύσει την Γεζέρ και κατακαύσει αυτήν εν πυρί, και τους Χανααίους τους κατοικούντας εν τη πόλει είχε φονεύσει και είχε δώσει αυτην δώρον εις την θυγατέρα αυτού, την γυναίκα του Σολομώντος. **17** Και ωκοδόμησεν ο Σολομών την Γεζέρ και την Βαιθ-ωρών την κατωτέρα, **18** και την Βααθάθ, και την Θαδμώρ εν τη ερήμω της γης, **19** και πάσας τας πόλεις των αποθηκών, τας οποίας είχαν ο Σολομών, και τας πόλεις των αμαζών και τας πόλεις των ιππέων και ό, τι επεθύμησεν ο Σολομών να οικοδομηση εν Ιερουσαλήμ και εν τω Λιβάνω και εν πάση τη γη της επικρατείας αυτού. **20** Πάντα δε τον λαόν τον εναπολειφθέντα εκ των Αμορραίων, των Χετταίων, των Φερεζαίων, των Ευαίων και των Ιεβουσαίων, οίντες δεν ήσαν εκ των υιών Ισραήλ, **21** αλλ' εκ των τέκνων εκείνων των εναπολειφθέντων εν τη γη, τους οποίους οι υιοί Ισραήλ δεν ηδυνήθησαν να εξολοθρεύσωσιν, επί τούτους ο Σολομών επέβαλε φόρον έως της ημέρας ταύτης. **22** Εκ δε των υιών Ισραήλ ο Σολομών δεν έκαμεν ουδένα δούλον· διότι ήσαν άνδρες πολεμισταί και θεράποντες αυτού και μεγαιστάνες αυτού και ταξίαρχοι αυτού και άρχοντες των αμαζών αυτού και των ιππέων αυτού. **23** Οι δε αρχηγοί των επιστατούντων

επί τα έργα του Σολομώντος, ήσαν πεντακόσιοι πενήκοντα, εξουσιάζοντες επί τον λαόν τον δουλεύοντα εις τα έργα. **24** Ανέβη δε η θυγάτηρ του Φαραώ εκ της πόλεως Δαβίδ εις τον οίκον αυτής, τον οποίον ο Σολομών ωκοδόμησε δι' αυτήν· τότε ωκοδόμησε την Μιλλώ. **25** Και προσέφερεν ο Σολομών τρίς του ενιαυτού ολοκαυτώματα και ειρηνικάς προσφοράς επί του θθιαστηρίου, τον οποίον ωκοδόμησεν εις τον Κύριον, και εθυμίαζεν επί του όντος εμπροσθεν του Κυρίου· ούτως ετελείωσε τον οίκον. **26** Έκαμε δε στόλον ο βασιλεύς Σολομών εν Εσιών-γάβερ, ήτις είναι πλησίον της Αιλώθ, επί το χείλος της Ερυθράς θαλάσσης, εν τη γη Εδώμ. **27** Και απέστειλεν ο Χειράμ εις τον στόλον εκ των δούλων αυτού ναύτας εμπειρούς της θαλάσσης, μετά των δούλων του Σολομώντος. **28** Και ήλθον εις Οφείρ και έλαβον εκείθεν τετρακόσια και είκοσι τάλαντα χρυσίου και έφεραν προς τον βασιλέα Σολομόντα.

10 Ακούσασα δε η βασίλισσα της Σεβά την περί του ονόματος του Κυρίου φήμην του Σολομώντος, ήλθε διά να δοκιμάση αυτόν δι' αιγιμάτων. **2** Και ήλθεν εις Ιερουσαλήμ μετά συνοδίας μεγάλης σφόδρα, μετά καμήλων πεφορτωμένων αρώματα και χρυσόν πολύν σφόδρα και λίθους πολυτίμους· και ότε ήλθε προς τον Σολομόντα, ελάλησε μετ' αυτού περί πάντων όσα είχαν εν τη καρδιά αυτής. **3** Και εξήγησεν εις αυτήν ο Σολομών πάντα τα ερωτήματα αυτής· δεν εστάθη ουδέν κεκρυμμένον από του βασιλέως, το οποίον δεν εξήγησεν εις αυτήν. **4** Και ιδούσα η βασίλισσα της Σεβά πάσαν την σοφίαν του Σολομώντος και τον οίκον τον οποίον ωκοδόμησε, **5** και τα φαγητά της τραπέζης αυτού και την καθεδρίασιν των δούλων αυτού και την στάσιν των υπουργών αυτού και τον ιματισμόν αυτών και τους οιοχοούς αυτού και την ανάβασιν αυτού, δι' ης ανέβαινε εις τον οίκον του Κυρίου, έγινεν έκθαμβος. **6** Και είπε προς τον βασιλέα, Αληθής ήτο ο λόγος, τον οποίον ήκουσα εν τη γη μου, περί των έργων σου και περί της σοφίας σου. **7** Αλλά δεν επίστευον εις τους λόγους, εωσού ήλθον, και είδον οι οφθαλμοί μου· και ιδού, το ήμισυ δεν απηγγέλη εις εμέ· η σοφία σου και η ευημερία σου υπερβαίνουσι την φήμην την οποίαν ήκουσα. **8** μακάριοι οι άνδρες σου, μακάριοι οι δούλοί σου ούτοι, οι ιστάμενοι πάντοτε ενώπιόν σου, οι ακούοντες την σοφίαν σου. **9** έστω Κύριος ο Θεός σου ευλογημένος, όστις ευηρεστήθη εις σε, διά να σε θέσει επί τον θρόνον του Ισραήλ· επειδή ο Κύριος ηγάπησεν εις τον αιώνα τον Ισραήλ, διά τούτο σε κατέστησε βασιλέα, διά να κάμνη κρίσιν και δικαιοσύνην. **10** Και έδωκεν εις τον βασιλέα εκατόν είκοσι τάλαντα χρυσίου και αρώματα πολλά σφόδρα και λίθους πολυτίμους· δεν ήλθε πλέον τόση αφθονία αρωμάτων, ως εκείνα τα οποία η βασίλισσα της Σεβά έδωκεν εις τον βασιλέα Σολομόντα. **11** Και ο στόλος έτι του Χειράμ, όστις έφερε το χρυσίον από Οφείρ, έφερεν από Οφείρ και μέγα πλήθος ξύλων αλμουγείμ και λίθους τιμίους. **12** Και έκαμεν ο βασιλεύς εκ των ξύλων αλμουγείμ αναβάσεις εις τον οίκον του Κυρίου και εις τον οίκον του βασιλέως, και κιθάρας και ψαλτήρια διά τους μουσικούς· τοιαύτα ξύλα αλμουγείμ δεν είχαν ελθεί ουδέ φανή έως της ημέρας ταύτης. **13** Και έδωκεν ο βασιλεύς Σολομών εις την βασίλισσαν της Σεβά πάντα όσα ηθέλησεν, όσα εξήτησεν, εκτός των όσα έδωκεν εις αυτήν οίκοθεν ο βασιλεύς Σολομών. Και επέστρεψε και ήλθεν εις την γην αυτής, αυτή και οι δούλοι αυτής. **14** Το βάρος δε του χρυσίου, το οποίον ήρχετο εις τον Σολομόντα καθ' έτος, ήτο εξακόσια εξήκοντα εξ τάλαντα χρυσίου, **15** εκτός του συναγομένου εκ των τελωνών και εκ των πραγματειών των εμπόρων και εκ

πάντων των βασιλέων της Αραβίας και εκ των σατραπών της γης. **16** Και έκαμεν ο βασιλεύς Σολομών διακοσίους θυρεούς εκ χρυσίου σφυρηλάτου· εξακόσιοι σίκλοι χρυσίου εξωδεύοντο εις έκαστον θυρεόν· **17** και τριακοσίας ασπίδας εκ χρυσίου σφυρηλάτου· τρεις μναι χρυσίου εξωδεύοντο εις έκαστην ασπίδα· και έθρεσεν αυτάς ο βασιλεύς εν τω οίκω του δάσους του Λιβάνου. **18** Έκαμεν έτι ο βασιλεύς θρόνον μέγαν ελεφαντινον και εσκεπασεν αυτόν με καθαρόν χρυσόν. **19** Είχε δε ο θρόνος εξ βαθμίδας, και η κορυφή του θρόνου ήτο στρογγύλη όπισθεν αυτού, και αγκώνας εντεύθεν και εντεύθεν της καθέδρας και δύο λέοντας ισταμένους εις τα πλάγια των αγκώνων. **20** Επί δε των εξ βαθμίδων, εκεί ίσαντο δώδεκα λέοντες εκάτερωθεν· παρόμοιον δεν κατεσκευάσθη εις ουδέν βασιλείον. **21** Και πάντα τα σκεύη του ποτού του βασιλέως Σολομώντος ήσαν εκ χρυσίου, και πάντα τα σκεύη του οίκου του δάσους του Λιβάνου εκ χρυσίου καθαρού· ουδέν εξ αργυρίου· το αργύριον ελογίζετο εις ουδέν εν ταις ημέραις του Σολομώντος. **22** Διότι είχεν ο βασιλεύς εν τη θαλάσση στόλον της Θαρσείς μετά του στόλου του Χειράμ· άπαξ κατά τριετιάν ήρχετο ο στόλος από Θαρσείς, φέρων χρυσόν και άργυρον, οδόντας ελέφαντος και πιθήκους και παγώνια. **23** Και εμεγαλύνθη ο βασιλεύς Σολομών υπέρ πάντας τους βασιλείς της γης εις πλούτον και εις σοφίαν. **24** Και πάσα η γη εξήγεται το πρόσωπον του Σολομώντος, διά να ακουσσωσ την σοφίαν αυτού, την οποίαν ο Θεός έδωκεν εις την καρδίαν αυτού. **25** Και έφερον έκαστος αυτών το δώρον αυτού, σκεύη αργυρά και σκεύη χρυσά και στολάς και πανοπλίαις και αρώματα, ίππους και ημιόνους, κατ' έτος. **26** Και συνήθροισεν ο Σολομών αμάξας και ιππείς· και είχε χίλιες τετρακοσίας αμάξας και δώδεκα χιλιάδας ίπλών, τους οποίους έθρεσεν εις τας πόλεις των αμαζών και πλησίον του βασιλέως εν Ιερουσαλήμ. **27** Και κατέστησεν ο βασιλεύς εν Ιερουσαλήμ τον άργυρον ως λίθους, και τας κέδρους κατέστησεν ως τας εν τη πεδιάδι συκαμίνους, διά την αφθονίαν. **28** Εγίνετο δε εις τον Σολομώντα εξαγωγή ίππων και λινού νήματος εξ Αιγύπτου· το μεν νήμα ελάμβανον οι έμποροι του βασιλέως εις ωρισμένην τιμήν. **29** Εκάστου δε άμαξα ανέβαινε και εξήρχετο εξ Αιγύπτου διά εξακοσίους σίκλους αργυρούς, και έκαστος ίππος διά εκατόν πενήντα· και ούτω διά πάντας τους βασιλείς των Χετταίων και διά τους βασιλείς της Συρίας η εξαγωγή εγίνετο διά χειρός αυτών.

11 Ηγάπησε δε ο βασιλεύς Σολομών πολλές ξένας γυναίκας, εκτός της θυγατρός του Φαραώ, Μωαβίτιδας, Αμμωνίτιδας, Ιδουμαίας, Σιδωνίας, Χετταίας· **2** εκ των εθνών περί των οποίων ο Κύριος είπε προς τους υιούς Ισραήλ, Δεν θέλετε εισέλθει προς αυτά, ουδέ αυτά θέλουσιν εισέλθει προς εσάς, μήποτε εκκλίνωσι τας καρδίας σας κατόπιν των θεών αυτών· εις αυτά ο Σολομών προσεκολλήθη με έρωτα. **3** Και είχε γυναίκας βασιλίδας επτακοσίας και παλλακας τριακοσίας και αι γυναίκες αυτού εξέκλιναν την καρδίαν αυτού. **4** Διότι ότε εγύηρασεν ο Σολομών, αι γυναίκες αυτού εξέκλιναν την καρδίαν αυτού κατόπιν άλλων θεών· και η καρδιά αυτού δεν ήτο τελεία μετά του Κυρίου του Θεού αυτού, ως η καρδιά Δαβίδ του πατρός αυτού. **5** Και επορεύθη ο Σολομών κατόπιν της Ασάρτης, της θεάς των Σιδωνίων, και κατόπιν του Μελχώμ, του βδελύγματος των Αμμωνιτών. **6** Και έπραξεν ο Σολομών πονηρά ενώπιον του Κυρίου και δεν επορεύθη εντελώς κατόπιν του Κυρίου, ως Δαβίδ ο πατήρ αυτού. **7** Τότε ωκοδόμησεν ο Σολομών υψηλόν τόπον εις τον Χεμώς, το βδέλυγμα του Μωάβ, εν τω όρει τω απέναντι της Ιερουσαλήμ, και εις τον Μολόχ, το βδέλυγμα

των υιών Αμμών. **8** Και ούτως έκαμε δι' όλες τας γυναίκας αυτού τας ξένας, αίτινες εθυμίαζον και εθυσίαζον εις τους θεούς αυτών. **9** Και ωργίσθη ο Κύριος κατά του Σολομώντος επειδή η καρδιά αυτού εξέκλινεν από του Κυρίου του Θεού του Ισραήλ, όστις εφανερώθη δις εις αυτόν, **10** και προσέταξεν εις αυτόν περί του πράγματος τούτου, να μη υπάγη κατόπιν άλλων θεών· δεν εφύλαξεν όμως εκείνο, το οποίον ο Κύριος προσέταξε. **11** Διά τούτο είπεν ο Κύριος εις τον Σολομώντα, Επειδή τούτο ευρέθη εν σοι, και δεν εφύλαξας την διαθήκην μου και τα διατάγματά μου, τα οποία προσέταξα εις σε, θέλω εξάπαντος διαρρήξει την βασιλείαν από σου και δώσει αυτήν εις τον δούλον σου· **12** πλην εν ταις ημέραις σου δεν θέλω κάμει τούτο, χάριν Δαβίδ του πατρός σου· εκ της χειρός του υιού σου θέλω διαρρήξει αυτήν· **13** δεν θέλω όμως διαρρήξει πάσαν την βασιλείαν· μίαν φυλήν θέλω δώσει εις τον υιόν σου, χάριν Δαβίδ του δούλου μου, και χάριν της Ιερουσαλήμ, την οποίαν εξέλεξα. **14** Και εσήκωσεν ο Κύριος αντίπαλον εις τον Σολομώντα, τον Αδάδ τον Ιδουμαίον· ούτός ήτο εκ του σπέρματος των βασιλέων της Ιδουμαίας. **15** Διότι, ότε ήτο ο Δαβίδ εν τη Ιδουμαία και Ιωάβ ο αρχιστράτηγος ανέβη να θάψη τους θανατωθέντας και επάταξε παν αρσενικόν εν τη Ιδουμαία, **16** επειδή εξ μήνας εκάθησεν εκεί ο Ιωάβ μετά παντός του Ισραήλ, εωσού εξωλόθρευσε παν αρσενικόν εκ της Ιδουμαίας, **17** τότε ο Αδάδ έφυγεν, αυτός και μετ' αυτού τινές Ιδουμαίοι εκ των δούλων του πατρός αυτού, διά να υπάγωσιν εις την Αίγυπτον· ήτο δε ο Αδάδ μικρόν παιδίον. **18** Και εσηκώθησεν εκ της Μαδιάμ και ήλθον εις Φαράν· και έλαβον μεθ' εαυτών άνδρας εκ Φαράν και ήλθον εις Αίγυπτον προς τον Φαραώ βασιλέα της Αιγύπτου· όστις έδωκεν εις αυτόν οικίαν και διάταξεν εις αυτόν τροφάς και γην· έδωκεν εις αυτόν. **19** Και εύρηκεν ο Αδάδ μεγάλην χάριν ενώπιον του Φαραώ, ώστε έδωκεν εις αυτόν γυναίκα την αδελφήν της γυναικός αυτού, την αδελφήν της Ταχπενές της βασιλίσσης. **20** Και εγέννησεν εις αυτόν η αδελφή της Ταχπενές του Γενουβάθ τον υιόν αυτού, τον οποίον η Ταχπενές απεγαλάκτισεν εντός του οίκου του Φαραώ· και ήτο ο Γενουβάθ εν τω οίκω του Φαραώ, μεταξύ των υιών του Φαραώ. **21** Και ότε ήκουσεν ο Αδάδ εν Αιγύπτω ότι εκοιμήθη ο Δαβίδ μετά των πατέρων αυτού και ότι απέθανεν Ιωάβ ο αρχιστράτηγος, είπεν ο Αδάδ προς τον Φαραώ, Εξαπόστειλόν με, διά να απέλθω εις την γην μου. **22** Και είπε προς αυτόν ο Φαραώ, Αλλά τι σοι λείπει πλησίον μου, και ιδού, συ ζητείς να απέλθης εις την γην σου; Και απεκρίθη, Ουδέν· αλλ' εξαπόστειλόν με, παρακαλώ. **23** Και εσήκωσεν ο Θεός εις αυτόν και άλλον αντίπαλον, τον Ρεζών, υιόν του Ελιαδά, όστις είχε φύγει από του κυρίου αυτού Αδαδέζερ, βασιλέως της Σωβά· **24** και συναθροίσας εις εαυτόν άνδρας, έγινεν αργηρός συμμορία, ότε επάταξεν ο Δαβίδ τους από Σωβά· και υπήγαγιν εις Δαμασκόν και κατώκησαν εκεί και εβασιλεύσαν εν Δαμασκώ· **25** και ήτο αντίπαλος του Ισραήλ πάσας τας ημέρας του Σολομώντος, εκτός των κακών, τα οποία έκαμεν ο Αδάδ· και επηρέαζε τον Ισραήλ, βασιλεύον επί της Συρίας. **26** Και ο Ιεροβοάμ, υιός του Ναβάτ, Εφραθαίος από Σαρηδά, δούλος του Σολομώντος, του οποίου η μήτηρ υνομάζετο Σερούα, γυνή χήρα, και ούτος εσήκωσε χείρα κατά του βασιλέως. **27** Αυτή δε ήτο η αιτία, διά την οποίαν εσήκωσε χείρα κατά του βασιλέως· ο Σολομών ωκοδόμει την Μιλλώ και έκλεισε το χάλασμα της πόλεως Δαβίδ του πατρός αυτού· **28** και ήτο ο άνθρωπος Ιεροβοάμ δυνατός εν ισχύι· και είδεν ο Σολομών τον νέον ότι ήτο φίλεργος και κατέστησεν αυτόν επιστάτην επί πάντα τα

φορτία του οίκου Ιωσήφ. **29** Και κατ' εκείνον τον καιρόν, ὅτε ο Ιεροβοάμ ἐξήλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, εὗρηκεν αὐτόν καθ' ὁδόν ο προφήτης Ἀχιά ο Σηλωνίτης, ἐνδεδυμένος ἱμάτιον νέον· και ἦσαν οἱ δύο μόνοι ἐν τῇ πεδιάδι. **30** Και ἐπίασεν ο Ἀχιά το νέον ἱμάτιον, το ὁποῖον ἐφόρει, και ἔσχισεν αὐτό εἰς δώδεκα τμήματα· **31** και εἶπε προς τον Ιεροβοάμ, Λάβε εἰς σεαυτὸν δέκα τμήματα· διότι οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ἰσραήλ· Ἴδού, θέλω διαρρήξει ἐν τῇ βασιλείᾳ ἐκ τῆς χειρὸς του Σολομώντος και δώσει τας δέκα φυλάς εἰς σέ· **32** θέλει μένει ὁμως εἰς αὐτόν μία φυλή, χάριν του δούλου μου Δαβὶδ και χάριν τῆς Ἱερουσαλήμ, τῆς πόλεως, τὴν ὁποῖαν ἐξέλεξα ἐκ πασῶν των φυλῶν του Ἰσραήλ· **33** διότι με ἐγκατέλιπον και ἐλάτρευσαν Ἀστάρτην τὴν θεάν των Σιδωνίων, Χεμῶς τον θεόν των Μωαβιτῶν και Μελχώμ τον θεόν των υἰῶν Ἀμμών· και δεν περιεπάτησαν εἰς τας ὁδοὺς μου διὰ να πράττωσι το εὐθές ἐνώπιόν μου, και να φυλάττωσι τα διατάγματα μου και τας κρίσεις μου, ὡς Δαβὶδ ο πατὴρ αὐτοῦ· **34** δεν θέλω ὁμως λάβει πάσαν τὴν βασιλείαν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ θέλω διατηρήσει αὐτόν ἠγεμόνα πάσας τας ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, χάριν Δαβὶδ του δούλου μου, τον ὁποῖον ἐξέλεξα, διότι ἐφύλαττε τας ἐντολάς μου και τα διατάγματά μου· **35** θέλω ὁμως λάβει τὴν βασιλείαν ἐκ τῆς χειρὸς του υἱοῦ αὐτοῦ και δώσει αὐτὴν εἰς σε, τας δέκα φυλάς· **36** εἰς δε τον υἱόν αὐτοῦ θέλω δώσει μίαν φυλήν, διὰ να ἔχη Δαβὶδ ο δούλος μου λύχνον πάντοτε ἐμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλήμ, τῇ πόλει τὴν ὁποῖαν ἐξέλεξα εἰς ἐμαυτόν διὰ να θέσω το ὄνομά μου ἐκεῖ. **37** και σε θέλω λάβει, και θέλεις βασιλεύσει κατὰ πάντα ὅσα ἐ ψυχῇ σου ἐπιθυμῆι και θέλεις εἶσθαι βασιλεὺς ἐπὶ τον Ἰσραήλ· **38** και εἰς εἰσακούσης εἰς πάντα ὅσα σε προστάξω και περιπατῆς εἰς τὰς ὁδοὺς μου και πράττης το εὐθές ἐνώπιόν μου, φυλάττων τα διατάγματά μου και τας ἐντολάς μου, καθὼς ἔκαμε Δαβὶδ ο δούλος μου, τότε θέλω εἶσθαι μετὰ σου και θέλω οικοδομήσει εἰς σε οἶκον ασφαλή, καθὼς ὠκοδόμησα εἰς τον Δαβὶδ, και θέλω δώσει τον Ἰσραήλ εἰς σέ· **39** και θέλω κακουρήσει το σπέρμα του Δαβὶδ διὰ τοῦτο, πλην οὐχὶ διὰ παντός. **40** Ὅθεν ἐξήτησεν ο Σολομών να θανατοῖ τον Ιεροβοάμ. Και σηκώθηκες ο Ιεροβοάμ, ἔφυγεν εἰς Αἴγυπτον προς Σισάκ τον βασιλέα τῆς Αἴγυπτου, και ἦτο ἐν Αἴγυπτω εωσού ἀπέθανεν ο Σολομών. **41** Αἱ δε λοιπαὶ των πράξεων του Σολομώντος και πάντα ὅσα ἔκαμε, και ἡ σοφία αὐτοῦ, δεν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ των πράξεων του Σολομώντος; **42** Αἱ δε ἡμέραι, ὅσας ἐβασίλευσεν ο Σολομών ἐν Ἱερουσαλήμ ἐπὶ πάντα τον Ἰσραήλ, ἦσαν τεσσαράκοντα ἔτη. **43** Και ἐκοιμήθη ο Σολομών μετὰ των πατέρων αὐτοῦ και ἐτάφη ἐν τῇ πόλει Δαβὶδ του πατρὸς αὐτοῦ· και ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Ροβοάμ ο υἱὸς αὐτοῦ.

12 Και ὑπήγεν ο Ροβοάμ εἰς Συχέμ· διότι εἰς Συχέμ ἤρχετο πας ο Ἰσραήλ διὰ να κάμῃ αὐτόν βασιλέα. **2** Και ὡς ἤκουσε τοῦτο Ιεροβοάμ ο υἱὸς του Ναβάτ, ὅστις ἦτο ἔτι ἐν Αἴγυπτῳ, ὅπου εἶχε φύγει ἀπὸ προσώπου του βασιλέως Σολομώντος, ἔμεινεν ἔτι ο Ιεροβοάμ ἐν Αἴγυπτῳ· **3** ἀπέστειλαν ὁμως και ἐκάλεσαν αὐτόν. Τότε ἦλθον ο Ιεροβοάμ και πάσα ἡ συναγωγὴ του Ἰσραήλ και ἐλάλησαν προς τον Ροβοάμ, λέγοντες, **4** Ο πατὴρ σου ἐσκήληρνε τον ζυγὸν ἡμῶν· τώρα λοιπόν τὴν δουλείαν τὴν σκληρὰν του πατρὸς σου και τον ζυγὸν αὐτοῦ τον βαρύν, τον ὁποῖον ἐπέβαλεν ἐφ' ἡμᾶς, ἐλάφρυσον σου, και θέλομεν σε δουλεύει. **5** Ο δε εἶπε προς αὐτούς, Ἀνεχώρησατε ἕως τρεῖς ἡμέρας· ἐπειτα ἐπιστρέψατε προς ἐμέ. Και ἀνεχώρησεν ο λαός. **6** Και συμβουλευθῆ ο βασιλεὺς Ροβοάμ τους πρεσβυτέρους, οἵτινες παρίσταντο ἐνώπιον Σολομώντος του πατρὸς αὐτοῦ ἔτι

ζώντος, λέγων, Τι με συμβουλευετε σεῖς να ἀποκριθῶ προς τον λαόν τούτον; **7** Και ἐλάλησαν προς αὐτόν, λέγοντες, Ἐάν σήμερον γείνης δούλος εἰς τον λαόν τούτον και δουλεύσης αὐτούς και ἀποκριθῆς προς αὐτούς και λαλήσης ἀγαθούς λόγους προς αὐτούς, τότε θέλουσιν εἶσθαι δούλοι σου διὰ παντός. **8** Ἀπέρριψεν ὁμως τὴν συμβουλὴν των πρεσβυτέρων, τὴν ὁποῖαν ἔδωκαν εἰς αὐτόν, και συμβουλευθῆ τους νέους, τους συνανατραφέντας μετ' αὐτοῦ τους πρισταμένους ἐνώπιον αὐτοῦ. **9** Και εἶπε προς αὐτούς, Τι με συμβουλευετε σεῖς να ἀποκριθῶμεν προς τον λαόν τούτον, ὅστις ἐλάλησε προς ἐμέ, λέγων, Ἐλάφρυσον τον ζυγόν, τον ὁποῖον ο πατὴρ σου ἐπέβαλεν ἐφ' ἡμᾶς; **10** Και ἐλάλησαν προς αὐτόν οἱ νέοι, οἱ συνανατραφέντας μετ' αὐτοῦ, λέγοντες, οὕτω θέλεις λαλήσει προς τον λαόν τούτον, ὅστις ἐλάλησε προς σε, λέγων, Ο πατὴρ σου ἐβάρυνε τον ζυγόν ἡμῶν, ἀλλὰ συ ἐλάφρυσον αὐτόν εἰς ἡμᾶς· οὕτω θέλεις λαλήσει προς αὐτούς· Ο μικρὸς μου δάκτυλος θέλει εἶσθαι παχύτερος τῆς σαφύδος του πατρὸς μου· **11** τώρα λοιπόν, ο μεν πατὴρ μου ἐπεφόρτισεν εἰς εσὰς ζυγὸν βαρύν, ἐγὼ δε θέλω κάμει βαρύτερον τον ζυγόν σας· ο πατὴρ μου σας ἐπαίδευσε με μάστιγας, ἀλλ' ἐγὼ θέλω σας παιδεύσει με σκορπίους. **12** Και ἦλθεν ο Ιεροβοάμ και πας ο λαός προς τον Ροβοάμ τὴν τρίτην ἡμέραν, ὡς εἶχε λαλήσει ο βασιλεὺς, λέγων, Ἐπανελάθετε προς ἐμέ τὴν τρίτην ἡμέραν. **13** Και ἀπεκρίθη ο βασιλεὺς προς τον λαόν σκληρῶς και ἐγκατέλιπε τὴν συμβουλὴν των πρεσβυτέρων, τὴν ὁποῖαν ἔδωκαν εἰς αὐτόν· **14** και ἐλάλησε προς αὐτούς κατὰ τὴν συμβουλὴν των νέων, λέγων, Ο πατὴρ μου ἐβάρυνε τον ζυγόν σας, ἀλλ' ἐγὼ θέλω κάμει βαρύτερον τον ζυγόν σας· ο πατὴρ μου σας ἐπαίδευσε με μάστιγας, ἀλλ' ἐγὼ θέλω σας παιδεύσει με σκορπίους. **15** Και δεν εἰσήκουσεν ο βασιλεὺς εἰς τον λαόν· διότι το πράγμα ἔγεινε παρά Κυρίου, διὰ να ἐκτελέση τον λόγον αὐτοῦ, τον ὁποῖον ο Κύριος ἐλάλησε διὰ του Ἀχιά του Σηλωνίτου προς Ιεροβοάμ τον υἱόν του Ναβάτ. **16** Και ἰδὼν πας ο Ἰσραήλ ὅτι ο βασιλεὺς δεν εἰσήκουσεν εἰς αὐτούς, ἀπεκρίθη ο λαός προς τον βασιλέα, λέγων, Τι μέρος ἔχομεν ἡμεῖς ἐν τῷ Δαβίδ; οὐδεμίαν κληρονομίαν ἔχομεν ἐν τῷ υἱῷ του Ἰεσσαί εἰς τὰς σκηνάς σου, Ἰσραήλ· πρόβλεψον τώρα, Δαβὶδ, περὶ του οἴκου σου. Και ἀνεχώρησεν ο Ἰσραήλ εἰς τὰς σκηνάς αὐτοῦ. **17** Περὶ δε των υἰῶν Ἰσραήλ των κατοικούντων ἐν ταις πόλεσιν Ἰούδα, ο Ροβοάμ ἐβασίλευσεν ἐπ' αὐτούς. **18** Και ἀπέστειλεν ο βασιλεὺς Ροβοάμ τον Ἀδωράμ, τον ἐπὶ των φόρων· και ἐλιθοβόλησεν αὐτόν πας ο Ἰσραήλ με λίθους, και ἀπέθανεν. Ὅθεν ἔσπευσεν ο βασιλεὺς Ροβοάμ να ἀναβῆ εἰς τὴν ἄμαξαν, διὰ να φύγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ. **19** Οὕτως ἀπεστάτησεν ο Ἰσραήλ ἀπὸ του οἴκου του Δαβὶδ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. **20** Ὅτε δε ἤκουσε πας ο Ἰσραήλ ὅτι ο Ιεροβοάμ ἐπέστρεψεν, ἀπέστειλαν και ἐκάλεσαν αὐτόν εἰς τὴν συναγωγὴν και ἔκαμον αὐτόν βασιλέα ἐπὶ πάντα τον Ἰσραήλ· δεν ἠκολούθησε τον οἶκον του Δαβὶδ, ἐμὴ ἡ φυλὴ του Ἰούδα μόνη. **21** Και ἐλθὼν ο Ροβοάμ εἰς Ἱερουσαλήμ, συνήθροισεν πάντα τον οἶκον Ἰούδα και τὴν φυλὴν Βενιαμίν, ἐκατόν ογδοήκοντα χιλιάδας ἐκλεκτῶν πολεμιστῶν, διὰ να πολεμήσῃσι κατὰ του οἴκου του Ἰσραήλ, ὅπως ἐπαναφέρῃσι τὴν βασιλείαν εἰς τον Ροβοάμ τον υἱόν του Σολομώντος. **22** Ἐγεινεν ὁμως λόγος Θεοῦ προς τον Σεμαΐαν, ἀνθρώπων του Θεοῦ, λέγων, **23** Λάλησον προς Ροβοάμ, τον υἱόν του Σολομώντος, τον βασιλέα του Ἰούδα, και προς πάντα τον οἶκον Ἰούδα και Βενιαμίν και προς το ἐπίλοιπον του λαοῦ, λέγων, **24** οὕτω λέγει Κύριος· Δεν θέλετε ἀναβῆ οὐδὲ πολεμήσει ἐναντίον των ἀδελφῶν σας των υἰῶν Ἰσραήλ·

επιστρέψατε έκαστος εις τον οίκον αυτού· διότι παρ' εμού έγεινε το πράγμα τούτο. Και υπήκουσαν εις τον λόγον του Κυρίου και επέστρεψαν να υπάγωσι, κατά τον λόγον του Κυρίου. **25** Τότε ωκοδόμησεν ο Ιεροβοάμ την Συχέμ επί του όρους Εφραΐμ, και κατώκησεν εν αυτή· έπειτα εξήλθεν εκείθεν και ωκοδόμησε την Φανουήλ. **26** Και είπεν ο Ιεροβοάμ εν τη καρδιά αυτού. Τώρα θέλει επιστρέψει η βασιλεία εις τον οίκον του Δαβίδ· **27** εάν ο λαός ούτος αναβή διά να προσφέρει θυσίας εν τω οίκω του Κυρίου εν Ιερουσαλήμ, τότε η καρδιά του λαού τούτου θέλει επιστρέψει προς τον κύριον αυτού, τον Ροβοάμ βασιλέα του Ιούδα, και θέλουσι θανατώσει εμέ και επιστρέψει προς Ροβοάμ τον βασιλέα του Ιούδα. **28** Έλαβε λοιπόν ο βασιλεύς βουλήν και έκαμε δύο μόσχους χρυσούς, και είπε προς αυτούς, Φθάνε εις εσάς να αναβαίνετε εις Ιερουσαλήμ· ιδού, οι θεοί σου, Ισραήλ, οίτινες σε ανήγαγον εκ γης Αιγύπτου. **29** Και έθεσε τον ένα εν Βαιβήλ και τον άλλον έθεσεν εν Δαν. **30** Και έγεινε το πράγμα τούτο αιτία αμαρτίας· διότι επορεύετο ο λαός έως εις Δαν, διά να προσκύνη ενώπιον του ενός. **31** Και έκαμεν οίκους επί των υψηλών τόπων και έκαμεν ιερείς εκ των εσχάτων του λαού, οίτινες δεν ήσαν εκ των υιών Λευϊ. **32** Και έκαμεν ο Ιεροβοάμ εορτήν εν τω μηνί τω ογδώ, εν τη δεκάτη πέμπτη ημέρα του μηνός, ως την εορτήν την εν Ιούδα, και ανέβη επί το θυσιαστήριον. Ούτως έκαμεν εν Βαιθίλ, θυσιάζων εις τους μόσχους τους οποίους έκαμε· και κατέστησεν εν Βαιθίλ τους ιερείς των υψηλών τόπων, τους οποίους έκαμε. **33** Και ανέβη επί το θυσιαστήριον το οποίον έκαμεν εν Βαιθίλ, την δεκάτην πέμπτην ημέραν του ογδώου μηνός, εν τω μηνί τον οποίον εφεύρεν από της καρδιάς αυτού· και έκαμεν εορτήν εις τους υιούς Ισραήλ, και ανέβη επί το θυσιαστήριον, διά να θυμιάση.

13 Και ιδού, ήλθεν άνθρωπος του Θεού εξ Ιούδα εις Βαιθίλ με λόγον του Κυρίου· ο δε Ιεροβοάμ ίστατο επί του θυσιαστηρίου, διά να θυμιάση. **2** Και εφώνησε προς το θυσιαστήριον με λόγον του Κυρίου, και είπε, Θυσιαστήριον, θυσιαστήριον, ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, υιός θέλει γεννηθή εις τον οίκον του Δαβίδ, Ιωσίας το όνομα αυτού, και θέλει θυσιάσει επί σε τους ιερείς των υψηλών τόπων, τους θυμιάζοντας επί σε, και οστά ανθρώπων θέλουσι καθαρή επί σε. **3** Και έδωκε σημείον την αυτήν ημέραν, λέγων, Τούτο είναι το σημείον, το οποίον ελάλησεν ο Κύριος· Ιδού, το θυσιαστήριον θέλει διασχιθή, και η στάκτη η επ' αυτού θέλει εκχυθή. **4** Και ότε ήκουσεν ο βασιλεύς Ιεροβοάμ τον λόγον του ανθρώπου του Θεού, τον οποίον εφώνησε προς το θυσιαστήριον εν Βαιθίλ, εξέτεινε την χείρα αυτού από του θυσιαστηρίου, λέγων, Συλλάβετε αυτόν. Και εξηράνθη η χειρ αυτού, την οποίαν εξέτεινεν επ' αυτόν, ώστε δεν ήδυνήθη να επιστρέψει αυτήν προς εαυτόν. **5** Και διεσχίσθη το θυσιαστήριον και εξεχύθη η στάκτη από του θυσιαστηρίου, κατά το σημείον το οποίον έδωκεν ο άνθρωπος του Θεού διά του λόγου του Κυρίου. **6** Και απεκριθή ο βασιλεύς και είπε προς τον άνθρωπον του Θεού, Δείθητι, παρακαλώ, Κυρίου του Θεού σου και προσευχήθητι υπέρ εμού, διά να επιστρέψει η χειρ μου προς εμέ. Και εδεήθη ο άνθρωπος του Θεού προς τον Κύριον, και επέστρεψεν η χειρ του βασιλέως προς αυτόν και αποκατεστάθη ως το πρότερον. **7** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον άνθρωπον του Θεού, Είσελθε μετ' εμού εις τον οίκον και λάβε τροφήν, και θέλω σοι δώσει δώρα. **8** Αλλ' ο άνθρωπος του Θεού είπε προς τον βασιλέα, Το ήμισυ του οίκου σου αν μοι δώσης, δεν θέλω εισέλθει μετά σου· ουδέ θέλω φάγει άρτον ουδέ θέλω πίνει ύδωρ εν τω τόπω τούτω· **9** διότι ούτως είναι προσεταγμένον εις εμέ διά του λόγου

του Κυρίου, λέγοντος, Μη φάγης άρτον και μη πής ύδωρ και μη επιστρέψης διά της οδού, διά της οποίας ήλθες. **10** Και ανεχώρησε δι' άλλης οδού και δεν επέστρεψε διά της οδού, διά της οποίας ήλθεν εις Βαιθίλ. **11** Κατώκει δε εν Βαιθίλ γέρων τις προφήτης· και ήλθον οι υιοί αυτού και διηγήθησαν προς αυτόν πάντα τα έργα, τα οποία έκαμεν ο άνθρωπος του Θεού την ημέραν εκείνην εν Βαιθίλ· διηγήθησαν δε προς τον πατέρα αυτών και τους λόγους, τους οποίους ελάλησε προς τον βασιλέα. **12** Και είπε προς αυτούς ο πατήρ αυτών, Διά τίνος οδού ανεχώρησεν; είχαν δε ιδεί οι υιοί αυτού διά τίνος οδού ανεχώρησεν ο άνθρωπος του Θεού ο ελθών εξ Ιούδα. **13** Και είπε προς τους υιούς αυτού, Ετοιμάσατέ μου την όνον. Και ητοιμασαν εις αυτόν την όνον· και εκάθησεν επ' αυτήν, **14** και υπήγε κατόπιν του ανθρώπου του Θεού και εύρηκεν αυτόν καθήμενον υπό δρύν· και είπε προς αυτόν, συ είσαι ο άνθρωπος του Θεού ο ελθών εξ Ιούδα; Ο δε είπεν, Εγώ. **15** Και είπε προς αυτόν, Ελθέ μετ' εμού εις την οικίαν και φάγε άρτον. **16** Ο δε είπε, Δεν δύναμαι να επιστρέψω μετά σου ουδέ να έλθω μετά σου· ουδέ θέλω φάγει άρτον ουδέ θέλω πίνει ύδωρ μετά σου εν τω τόπω τούτω· **17** διότι ελαλήθη προς εμέ διά του λόγου του Κυρίου, Μη φάγης άρτον μηδέ πής ύδωρ εκεί, μηδέ επιστρέψης υπάγων διά της οδού διά της οποίας ήλθες. **18** Είπε δε προς αυτόν, Και εγώ προφήτης είμαι, καθώς σύ· και άγγελος ελάλησε προς εμέ διά του λόγου του Κυρίου, λέγων, Επιστρέψον αυτόν μετά σου εις την οικίαν σου, διά να φάγη άρτον και να πίνη ύδωρ. Εψεύσθη δε προς αυτόν. **19** Και επέστρεψε μετ' αυτού και έφαγεν άρτον εν τω οίκω αυτού και έπιεν ύδωρ. **20** Και ενώ εκάθητο εις την τράπεζαν, ήλθεν ο λόγος του Κυρίου προς τον προφήτην τον επιστρέψαντα αυτόν· **21** και εφώνησε προς τον άνθρωπον του Θεού τον ελθόντα εξ Ιούδα, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος. Επειδή παρήκουσας της φωνής του Κυρίου και δεν εφύλαξας την εντολήν, την οποίαν Κύριος ο Θεός σου προσέταξεν εις σε, **22** αλλ' επέστρεψας και έφαγες άρτον και έπιες ύδωρ εν τω τόπω, περί του οποίου είπε προς σε, Μη φάγης άρτον μηδέ πής ύδωρ· το σώμα σου δεν θέλει εισέλθει εις τον τάφον των πατέρων σου. **23** Και αφού έφαγεν άρτον και αφού έπιεν, ητοιμασεν εκείνος την όνον εις αυτόν, εις τον προφήτην τον οποίον επέστρεψε. **24** Και ανεχώρησεν· εύρε δε αυτόν λέων καθ' όδόν και εθανάτωσεν αυτόν· και το σώμα αυτού ήτο ερριμμένον εν τη οδώ· η δε όνος ίστατο πλησίον αυτού και ο λέων ίστατο πλησίον του σώματος. **25** Και ιδού, άνδρες διαβαίνοντες είδον το σώμα ερριμμένον εν τη οδώ και τον λέοντα ιστάμενον πλησίον του σώματος και ελθόντες απήγγειλαν τούτο εν τη πόλει, όπου κατώκει ο προφήτης ο γέρων. **26** Και ότε ήκουσεν ο προφήτης ο επιστρέψας αυτόν εκ της οδού, είπεν, Ούτος είναι ο άνθρωπος του Θεού, όστις παρήκουσε της φωνής του Κυρίου· διά τούτο παρέδωκεν αυτόν ο Κύριος εις τον λέοντα, και διεσπάραξεν αυτόν και εθανάτωσεν αυτόν, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε προς αυτόν. **27** Και ελάλησε προς τους υιούς αυτού, λέγων, Στρώσατε εις εμέ την όνον. Και έστρωσαν. **28** Και υπήγε και εύρηκε το σώμα αυτού ερριμμένον εν τη οδώ, και την όνον και τον λέοντα ισταμένους πλησίον του σώματος· ο λέων δεν έφαγε το σώμα ουδέ διεσπάραξε την όνον. **29** Και εσήκωσεν ο προφήτης το σώμα του ανθρώπου του Θεού, και επέθεσεν αυτό επί την όνον, και ανέφερεν αυτόν· και ήλθεν εις την πόλιν ο προφήτης ο γέρων, διά να πενήθη και να θάψη αυτόν. **30** Και έθεσε το σώμα αυτού εν τω τάφω αυτού· και επένθησαν επ' αυτόν, λέγοντες, Θεοι αδελφέ μου

31 Και αφού έθαψαν αυτόν, ελάλησε προς τους υιούς αυτού, λέγων, Αφού αποθάνω, θάψατε και εμέ εν τω τάφω, όπου ετάφη ο άνθρωπος του Θεού· θέσατε τα οστά μου πλησίον των οστέων αυτού· **32** διότι θέλει εξάπαντος εκτελεσθή το πράγμα, το οποίον εφώνησε διά του λόγου του Κυρίου κατά του θυσιαστηρίου εν Βαιθήλ και κατά πάντων των οίκων των υψηλών τόπων, οίτινες είναι εις τας πόλεις της Σαμαρείας. **33** Μετά το πράγμα τούτο δεν επέστρεψεν ο Ιεροβοάμ εκ της οδού αυτού της κακής, αλλ' έκαμε πάλιν εκ των εσχάτων του λαού ιερείς των υψηλών τόπων· οτίσις ήθελε, καθιέρονεν αυτόν, και εγένετο ιερεύς των υψηλών τόπων. **34** Και έγινετο το πράγμα τούτο αιτία αμαρτίας εις τον οίκον του Ιεροβοάμ, ώστε να εξολοθρευθή και να αφανισθή αυτόν από προσώπου της γης.

14 Κατ' εκείνον τον καιρόν ηρρώσθησεν Αβιά ο υιός του Ιεροβοάμ. **2** Και είπεν ο Ιεροβοάμ προς την γυναίκα αυτού, Σηκώθητι, παρακαλώ, και μετασχηματίσθητι, ώστε να μη γνωρίσωσιν ότι είσαι γυνή του Ιεροβοάμ, και ύπαγε εις Σηλώ· ιδού, εκεί είναι Αχιά ο προφήτης, όστις είπε προς εμέ ότι θέλω βασιλεύσει επί τον λαόν τούτον· **3** και λάβε εις την χείρα σου δέκα άρτους και κολλύρια και σταμνίον μέλιτος και ύπαγε προς αυτόν· αυτός θέλει σοι αναγγείλει τι θέλει γείνει εις το παιδίον. **4** Και έκαμεν ούτως η γυνή του Ιεροβοάμ και σηκωθείσα, υπήγεν εις Σηλώ και ήλθεν εις τον οίκον του Αχιά. Ο δε Αχιά δεν ηδύνατο να βλέπη· διότι οι οφθαλμοί αυτού ημβλύωπον εκ του γήρατος αυτού. **5** Είχε δε ειπει ο Κύριος προς τον Αχιά, Ιδού, η γυνή του Ιεροβοάμ έρχεται να ζητήσῃ παρά σου λόγον περί του υιού αυτής, διότι είναι άρρωστος· ούτω και ούτω θέλεις λαλήσει προς αυτήν· διότι, όταν εισέλθη, θέλει προσποιηθή ότι είναι άλλη. **6** Και ως ήκουσεν ο Αχιά τον ήχον των ποδών αυτής, ενώ εισήρχετο εις την θύραν, είπεν, Είσελθε, γυνή του Ιεροβοάμ· διά τι προσποιείσαι ότι είσαι άλλη; αλλ'· εγώ είμαι απόστολος προς σε σκληρών αγγελιών· **7** ύπαγε, ειπέ προς τον Ιεροβοάμ, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ·· Επειδή εγώ σε ύψωσα εκ μέσου του λαού και σε κατέστησα ηγεμόνα επί τον λαόν μου Ισραήλ, **8** και διαρρήξας την βασιλείαν από του οίκου του Δαβίδ, έδωκα αυτήν εις σε, και συ δεν εστάθης καθώς ο δούλος μου Δαβίδ, όστις εφύλαξε τας εντολάς μου και όστις με ηκολούθησεν εξ όλης αυτού της καρδιάς, εις το να κάμνη μόνον το ευθές ενώπιόν μου, **9** αλλ' υπερέβης εις το κακόν πάντας όσοι εστάθισαν πρότεροί σου, διότι υπήγες και έκαμες εις σεαυτόν άλλους θεούς και χωνευτά ειδώλα, διά να με παροργίσης, και με απέρριψας οπίσω της ράχης σου. **10** διά τούτο, ιδού, θέλω φέρει κακόν επί τον οίκον του Ιεροβοάμ, και θέλω εξολοθρευσει τον Ιεροβοάμ τον ουρούντα εις τον τοίχον, τον πεφυλαγμένον και τον αφειμένον εν τω Ισραήλ, και θέλω σαρώσει κατόπιν του οίκου του Ιεροβοάμ, καθώς σαρόνει τις την κόπρον εωσού εκλείψη· **11** όστις εκ του Ιεροβοάμ αποθάνη εν τη πόλει, οι κύνες θέλουσι καταφάγει αυτόν· και όστις αποθάνη εν τω αγρά, τα πετεινά του ουρανού θέλουσι καταφάγει αυτόν· διότι ο Κύριος ελάλησε. **12** Συ λοιπόν σηκωθείσα ύπαγε εις την οικίαν σου· ενώ οι πόδες σου εμβαίνουν εις την πόλιν, το παιδίον θέλει αποθάνει· **13** και θέλει πενήθσει αυτό πας ο Ισραήλ, και θέλουσιν ενταφιάσει αυτό· διότι αυτό μόνον εκ του Ιεροβοάμ θέλει ελθει εις τον τάφον, επειδή εν αυτού ευρέθη τι καλόν ενώπιον Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ, εν τω οίκω του Ιεροβοάμ. **14** Και θέλει αναστήσει ο Κύριος εις εαυτόν βασιλέα επί τον Ισραήλ, όστις θέλει εξολοθρευσει τον οίκον του Ιεροβοάμ την ημέραν εκείνην· αλλά τι; τώρα μάλιστα.

15 Και θέλει πατάξει ο Κύριος τον Ισραήλ, ώστε να κινήται ως κάλαμος εν τω ύδατι, και θέλει εκριζώσει τον Ισραήλ εκ της γης ταύτης της αγαθής, την οποίαν έδωκεν εις τους πατέρας αυτών, και διασκορπίσει αυτούς πέραν του ποταμού· επειδή έκαμον τα άλση αυτών, διά να παροργίσωσι τον Κύριον· **16** και θέλει παραδώσει τον Ισραήλ εξ αιτίας των αμαρτιών του Ιεροβοάμ, όστις ημάρτησε και όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση. **17** Και εσηκώθη η γυνή του Ιεροβοάμ και ανεχώρησε και ήλθεν εις Θερσα· καθώς αυτή επάτησε το κατώφλιον της θύρας του οίκου, απέθανε το παιδίον· **18** και έθαψαν αυτό· και επένθησεν αυτό πας ο Ισραήλ, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε διά του δούλου αυτού Αχιά του προφήτου. **19** Αι δε λοιπαί των πράξεων του Ιεροβοάμ, πως επολέμησε και τίνι τρόπω εβασίλευσεν, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ. **20** Και αι ημέραι, τας οποίας εβασίλευσεν ο Ιεροβοάμ, ήσαν εικοσιδύο έτη· και εκοιμήθη μετά των πατέρων αυτού, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ναδάβ ο υιός αυτού. **21** Ο δε Ροβοάμ ο υιός του Σολομώντος εβασίλευσεν επί τον Ιούδα. Τεσσαράκοντα και ενός έτους ήτο ο Ροβοάμ ότε έγινε βασιλεύς, και εβασίλευσε δεκαεπτά έτη εν Ιερουσαλήμ, τη πόλει την οποίαν ο Κύριος εξέλεξεν εκ πασών των φυλών του Ισραήλ διά να θέση το όνομα αυτού εκεί. Και το όνομα της μητρος αυτού ήτο Νααμά η Αμμωνίτις. **22** Έπραξε δε ο Ιούδας πονηρά ενώπιον του Κυρίου και παρώξυναν αυτόν εις ζηλοτυπίαν με τας αμαρτίας αυτών, τας οποίας ημάρτησαν υπέρ πάντα όσα έπραξαν οι πατέρες αυτών. **23** Διότι και αυτοί οικοδόμησαν εις εαυτούς τόπους υψηλούς, και έκαμον αγάλματα και άλση επί παντός υψηλού λόφου και υποκάτω παντός δένδρου πρασίνου. **24** Ήσαν δε έτι εν τη γη και σοδομίται και έπραττον κατά πάντα τα βδελύγματα των εθνών, τα οποία ο Κύριος εξεδίωξεν απ' έμπροσθεν των υιών Ισραήλ. **25** Και εν τω πέμπτω έτει της βασιλείας του Ροβοάμ, ανέβη Σισάκ ο βασιλεύς της Αιγύπτου εναντίον της Ιερουσαλήμ. **26** Και έλαβε τους θησαυρούς του οίκου του Κυρίου και τους θησαυρούς του οίκου του βασιλέως· τα πάντα έλαβεν· έλαβεν έτι πάσας τας χρυσάς ασπίδας, τας οποίας έκαμεν ο Σολομών. **27** Και αντί τούτων ο βασιλεύς Ροβοάμ έκαμε χαλκίνας ασπίδας και παρέδωκεν αυτάς εις τας χείρας των αρχόντων των δορυφόρων, οίτινες εφύλαττον την θύραν του οίκου του βασιλέως. **28** Και ότε εισήρχετο ο βασιλεύς εις τον οίκον του Κυρίου, εβάσταζον αυτάς οι δορυφόροι έπειτα επανέφερον αυτάς εις το οίκημα των δορυφόρων. **29** Αι δε λοιπαί των πράξεων του Ροβοάμ και πάντα όσα έκαμε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **30** Ήτο δε πόλεμος αναμέσον Ροβοάμ και Ιεροβοάμ πάσας τας ημέρας. **31** Και εκοιμήθη ο Ροβοάμ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν τη πόλει Δαβίδ. Και το όνομα της μητρος αυτού ήτο Νααμά η Αμμωνίτις. Εβασίλευσε δε αντ' αυτού Αβιάμ ο υιός αυτού.

15 Και εβασίλευσεν ο Αβιάμ επί τον Ιούδα, κατά το δέκατον όγδοον έτος της βασιλείας του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ. **2** Τρία έτη εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ. Και το όνομα της μητρος αυτού ήτο Μααχά, θυγάτηρ του Αβεσσαλώμ. **3** Και περιεπάτησεν εις πάσας τας αμαρτίας του πατρος αυτού, τας οποίας έπραξε προ αυτού· και δεν ήτο η καρδιά αυτού τελεία μετά Κυρίου του Θεού αυτού, καθώς η καρδιά Δαβίδ του πατρος αυτού. **4** Αλλ' όμως, χάριν του Δαβίδ, έδωκεν εις αυτόν Κύριος ο Θεός αυτού λύχνον εν Ιερουσαλήμ, αναστήσας τον υιόν αυτού μετ' αυτόν, και στερεώσας την Ιερουσαλήμ· **5** διότι ο Δαβίδ

έκαμεν το ευθές ενώπιον Κυρίου και δεν εξέκλινε πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού από πάντων όσα προσέταξεν εις αυτόν, εκτός της υποθέσεως Ουρίου του Χετταίου. **6** Ήτο δε πόλεμος αναμέσον Ροβοάμ και Ιεροβοάμ πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού. **7** Αι δε Λοιπαί των πράξεων του Αβιάμ και πάντα όσα έπραξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; Και ήτο πόλεμος αναμέσον Αβιάμ και Ιεροβοάμ. **8** Και εκοιμήθη ο Αβιάμ μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν εν τη πόλει Δαβίδ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ασα ο υιός αυτού. **9** Και εβασίλευσεν ο Ασα επί τον Ιούδαν, κατά το εικοστόν έτος του Ιεροβοάμ βασιλέως του Ισραήλ. **10** Και εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ ήτι τέσσαράκοντα και εν. Το δε όνομα της μητρος αυτού ήτο Μααχά, θυγάτηρ του Αβεσσαλώμ. **11** Και έκαμεν ο Ασα το ευθές ενώπιον Κυρίου, καθώς Δαβίδ ο πατήρ αυτού. **12** Και αφήρησεν εκ της γης τους σοδομίτας και εσήκωσε πάντα τα είδωλα, τα οποία έκαμον οι πατέρες αυτού. **13** Έτι δε και την μητέρα αυτού την Μααχά, και αυτήν απέβαλε του να ήναι βασίλισσα, επειδή έκαμεν είδωλον εις άλσος και κατέκοψεν ο Ασα το είδωλον αυτής και έκασεν αυτό πλησίον του χειμάρρου Κέδρων. **14** Οι υψηλοί όμως τόποι δεν αφηρέθησαν· πλην η καρδιά του Ασα ήτο τελεία μετά του Κυρίου πάσας τας ημέρας αυτού. **15** Και έφερεν εις τον οίκον του Κυρίου τα αφιερώματα του πατρός αυτού και τα εαυτού αφιερώματα, άργυρον και χρυσίον και σκεύη. **16** Ήτο δε πόλεμος αναμέσον Ασα και Βασαά βασιλέως του Ισραήλ πάσας τας ημέρας αυτών. **17** Και ανέβη Βασαά ο βασιλεύς του Ισραήλ εναντίον του Ιούδα και οικοδόμησε την Ραμά, διά να μη αφήνη μηδένα να εξέρχεται μηδέ να εισέρχεται προς Ασα τον βασιλέα του Ιούδα. **18** Τότε έλαβεν ο Ασα άπαν τον άργύριον και το χρυσίον το αναπολιφθέν εν τοις θησαυροίς του οίκου του Κυρίου και εν τοις θησαυροίς του οίκου του βασιλέως, και παρέδωκεν αυτά εις τας χείρας των δούλων αυτού· και απέστειλεν αυτούς ο βασιλεύς Ασα προς τον Βεν-αδάδ, υιόν του Ταβριμίον, υιού του Εσιών, βασιλέα της Συρίας, τον κατοικούντα εν Δαμασκώ, λέγων, **19** Ας γείνη συνθήκη αναμέσον εμού και σου, ως ήτο αναμέσον του πατρός μου και του πατρός σου· ιδού, απέστειλα προς σε δώρον αργυρίου και χρυσίου· ύπαγε, διάλυσον την συνθήκην σου την προς τον Βασαά, βασιλέα του Ισραήλ, διά να αναχωρήση απ' εμού. **20** Και εισήκουσεν ο Βεν-αδάδ εις τον βασιλέα Ασα, και απέστειλε τους αρχηγούς των δυνάμεων αυτού εναντίον των πόλεων του Ισραήλ, και επάταξε την Ιϊών και την Δαν και την Αβέλ-βαϊθ-μααχά, και πάσαν την Χιννερώθ, μετά πάσης της γης Νεφθαλί. **21** Και ως ήκουσεν ο Βασαά, έπαυσε να οικοδομή την Ραμά και εκάθησεν εν Θερσαά. **22** Τότε συνεκάλεσεν ο βασιλεύς Ασα πάντα τον Ιούδαν, χωρίς τίνος εξαίρεσεως και εσήκωσαν τους λίθους της Ραμά και τα ξύλα αυτής, με τα οποία ο Βασαά έκαμε την οικοδομήν· και οικοδόμησεν ο βασιλεύς Ασα με ταύτα την Γεβά του Βενιαμίν και την Μισπά. **23** Αι δε λοιπαί πασών των πράξεων του Ασα και πάντα τα κατορθώματα αυτού και πάντα όσα έπραξε, και αι πόλεις τας οποίας οικοδόμησε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; Εν τω καιρώ δε του γήρατος αυτού ηρρώσθησε τους πόδας αυτού. **24** Και εκοιμήθη ο Ασα μετά των πατέρων αυτού και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν τη πόλει Δαβίδ του πατρός αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωσαφαάτ ο υιός αυτού. **25** Και εβασίλευσε Ναδάβ ο υιός του Ιεροβοάμ επί τον Ισραήλ, το δεύτερον έτος του Ασα βασιλέως του Ιούδα, και εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ δύο έτη. **26** Και έπραξε πονηρά

ενώπιον του Κυρίου και περιεπάτησεν εις την οδόν του πατρός αυτού και εις την αμαρτιαν αυτού, διά της οποίας έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση. **27** Συνώμοσε δε κατ' αυτού Βασαά ο υιός του Αχιά, εκ του οίκου Ισάχαρ· και επάταξεν αυτόν ο Βασαά εν Γιββεθών, ήτις ήτο των Φιλισταιών· διότι ο Ναδάβ και πας ο Ισραήλ επολιόρκουν την Γιββεθών. **28** Ο Βασαά λοιπόν εθανάτωσεν αυτόν κατά το τρίτον έτος του Ασα βασιλέως του Ιούδα, και εβασίλευσεν αντ' αυτού. **29** Και καθώς εβασίλευσεν, επάταξεν όλον τον οίκον του Ιεροβοάμ· δεν αφήκεν εις τον Ιεροβοάμ ουδέν ζων, εωσού εξωλόθρευσεν αυτόν, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε διά του δούλου αυτού Αχιά του Σηλωνίτου, **30** διά τας αμαρτίας του Ιεροβοάμ, τας οποίας ημάρτησε, και διά τας οποίας έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση, και διά τον παροργισμόν με τον οποίον παρώργισε Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. **31** Αι δε λοιπαί των πράξεων του Ναδάβ και πάντα όσα έπραξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **32** Ήτο δε πόλεμος αναμέσον Ασα και Βασαά βασιλέως του Ισραήλ πάσας τας ημέρας αυτών. **33** Κατά το τρίτον έτος του Ασα βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσε Βασαά ο υιός του Αχιά επί πάντα τον Ισραήλ εν Θερσαά· και εβασίλευσεν εικοσιτέσσαρα έτη. **34** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, και περιεπάτησεν εις την οδόν του Ιεροβοάμ και εις την αμαρτιαν αυτού, διά της οποίας έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση.

16 Και ήλθε λόγος Κυρίου προς τον Ιηού, τον υιόν του Ανανί, εναντίον του Βασαά, λέγων, **2** Επειδή, ενώ σε ύψωσα εκ του χώματος, και σε κατέστησα ηγεμόνα επί τον λαόν μου Ισραήλ, συ περιεπάτησας εις την οδόν του Ιεροβοάμ, και έκαμες τον λαόν μου Ισραήλ να αμαρτήση, διά να με παροργίσης διά των αμαρτιών αυτών, **3** ιδού, εγώ εξολοθρεύω κατά κράτος τον Βασαά και τον οίκον αυτού· και θέλω καταστήσει τον οίκόν σου ως τον οίκον του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ· **4** όστις εκ του Βασαά αποθάνη εν τη πόλει, οι κύνες θέλουσι φάγει αυτόν· και όστις εξ αυτού αποθάνη εν τοις αγροίς, τα πετεινά του ουρανού θέλουσι φάγει αυτόν. **5** Αι δε λοιπαί των πράξεων του Βασαά και όσα έπραξε και τα κατορθώματα αυτού δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **6** Και εκοιμήθη ο Βασαά μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν Περαά· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ηλά ο υιός αυτού. **7** Και έτι διά Ιηού του προφήτου, υιού του Ανανί, ήλθεν ο λόγος του Κυρίου κατά του Βασαά και κατά του οίκου αυτού και κατά πασών των κακιών όσας έπραξεν ενώπιον του Κυρίου, παροργίσας αυτόν διά των έργων των χειρών αυτού, ώστε να γείνη καθώς ο οίκος του Ιεροβοάμ· και διότι εθανάτωσεν αυτόν. **8** Κατά το εικοστόν έκτον έτος του Ασα βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσεν ο Ηλά υιός του Βασαά επί τον Ισραήλ εν Φερσαά και εβασίλευσε δύο έτη. **9** Συνώμοσε δε κατ' αυτού ο δούλος αυτού Ζιμβρί, ο αρχηγός του ημίσεως των πολεμικών αμαζών, ενώ ήτο εν Θερσαά πίνων και μεθύων εν τω οίκω του Αρσα, οικούνου του οίκου αυτού εν Θερσαά. **10** Και εισήλθεν ο Ζιμβρί και επάταξεν αυτόν και εθανάτωσεν αυτόν, εις το εικοστόν έβδομον έτος του Ασα βασιλέως του Ιούδα, και εβασίλευσεν αντ' αυτού. **11** Και ως εβασίλευσεν, άμα εκάθησεν επί του θρόνου αυτού, επάταξε πάντα τον οίκον του Βασαά· δεν αφήκεν εις αυτόν ουρούντα προς τοίχον ουδέ συγγενείς αυτού ουδέ φίλους αυτού. **12** Και εξωλόθρευσεν ο Ζιμβρί πάντα τον οίκον του Βασαά, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησεν εναντίον του Βασαά διά Ιηού του προφήτου, **13** διά πάσας τας αμαρτίας του Βασαά και τας αμαρτίας Ηλά του υιού αυτού, τας

οποίας ημάτησαν, και διά των οποίων έκαμον τον Ισραήλ να αμαρτήση, παροργισαντες, Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ διά των ματαιοτήτων αυτών. **14** Αι δε λοιπαί των πράξεων του Ηλά και πάντα όσα έπραξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **15** Κατά το εικοστόν έβδομον έτος του Ασά βασιλέως του Ιουδά, εβασίλευσεν ο Ζιμβρί επτά ημέρας εν Θερσά. Ο δε λαός ήτο στρατοπεδευμένος κατά της Γιββεθών, ήτις ήτο των Φιλισταιών. **16** Και ακούσας ο λαός ο στρατοπεδευμένος ότι έλεγον, Ο Ζιμβρί συνώμοσε και μάλιστα επάταξε τον βασιλέα, άπας ο Ισραήλ έκαμε τον Αμρί, τον αρχηγόν του στρατεύματος, βασιλέα επί τον Ισραήλ την ημέραν εκείνην εν τω στρατοπέδω. **17** Και ανέβη ο Αμρί και άπας ο Ισραήλ μετ' αυτού από Γιββεθών, και επολιόρησαν την Θερσά. **18** Και ως είδεν ο Ζιμβρί ότι εκυριεύθη η πόλις, εισήλθεν εις το παλάτιον του οίκου του βασιλέως και έκαυσεν εφ' αυτον τον οίκον του βασιλέως εν πυρι και απέθανε, **19** διά τας αμαρτίας αυτού, τας οποίας ημάτησε, πράξας πονηρά ενώπιον του Κυρίου, επειδή περιεπάτησεν εις την οδόν του Ιεροβοάμ και εις τας αμαρτίας αυτού, τας οποίας έπραξε, κάμνων τον Ισραήλ να αμαρτήση. **20** Αι δε λοιπαί των πράξεων του Ζιμβρί και η συνωμοσία αυτού, την οποίαν έκαμε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **21** Τότε διηρέθη ο λαός του Ισραήλ εις δύο μέρη· το ήμισυ του λαού ηκολούθησε τον Θιβνί υιόν του Γινάθ, διά να κάμη αυτόν βασιλέα· και το ήμισυ ηκολούθησε τον Αμρί. **22** Ο λαός όμως ο ακολουθήσας τον Αμρί υπερίσχυσε κατά του λαού του ακολουθήσαντος τον Θιβνί υιόν του Γινάθ· και απέθανεν ο Θιβνί, και εβασίλευσεν ο Αμρί. **23** Κατά το τριακοστόν πρώτον έτος του Ασά βασιλέως του Ιουδά, εβασίλευσεν Αμρί επί τον Ισραήλ, και ηβασίλευσε δώδεκα έτη· εξ έτη εβασίλευσεν εν Θερσά. **24** Και ηγόρασε το όρος της Σαμαρείας παρά του Σεμέρ διά δύο τάλαντα αργυρίου, και έκτισε πόλιν επί του όρους και εκάλεσε το όνομα της πόλεως, την οποίαν έκτισε, κατά το όνομα του Σεμέρ, κυρίου του όρους, Σαμαρείαν. **25** Έπραξε δε ο Αμρί πονηρά ενώπιον του Κυρίου και έπραξε χειρότερα παρά πάντας τους προ αυτού· **26** και περιεπάτησεν εις πάσας τας οδούς του Ιεροβοάμ, υιού του Ναβάτ, και εις τας αμαρτίας εκείνου, διά των οποίων έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση, παροργισας Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ διά των ματαιοτήτων αυτών. **27** Αι δε λοιπαί των πράξεων του Αμρί τας οποίας έπραξε και τα κατορθώματα αυτού όσα έκαμε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **28** Και εκοιμήθη ο Αμρί μετά των πατέρων αυτού και ετάφη εν Σαμαρεία· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Αχαάβ ο υιός αυτού. **29** Ο δε Αχαάβ ο υιός του Αμρί εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ κατά το τριακοστόν όδοον έτος του Ασά βασιλέως του Ιουδά· και εβασίλευσεν Αχαάβ ο υιός του Αμρί επί τον Ισραήλ εν Σαμαρεία εικοσιδύο έτη. **30** Και έπραξεν ο Αχαάβ ο υιός του Αμρί πονηρά ενώπιον του Κυρίου, υπέρ πάντας τους προ αυτού. **31** Και ως αν ήτο μικρόν το να περιπατή εις τας αμαρτίας του Ιεροβοάμ, υιού του Ναβάτ, έλαβεν έτι διά γυναίκα Ιεζάβελ, την θυγατέρα του Εθβαάλ, βασιλέως των Σιδωνίων, και υπήγχε και ελάτρευε τον Βάαλ και προσεκύνησεν αυτον. **32** Και ανήγειρε βωμόν εις τον Βάαλ εντός του οίκου του Βάαλ, τον οποίον ωκοδόμησεν εν Σαμαρεία. **33** Και έκαμεν ο Αχαάβ άλσος· και διά να παροργίση Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ, έπραξεν ο Αχαάβ περισσότερον παρά πάντας τους βασιλείς του Ισραήλ, όσοι εστάθησαν προ αυτού. **34** Εν ταις ημεραίς αυτού ωκοδόμησε Χιήλ ο Βαιθηλίτης την Ιεριχώ· έβαλε τα θεμέλια αυτής επί

Αβειρών του πρωτοτόκου αυτού, και έσθησε τας πύλας αυτής επί Σεγούβ του νεωτέρου υιού αυτού, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε διά Ιησού υιού του Ναυή.

17 Και είπεν Ηλίας ο Θεοβίτης, ο εκ των κατοίκων της Γαλααδ, προς τον Αχαάβ, Ζη Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, έμπροσθεν του οποίου παρίσταμαι, δεν θέλει είσθα τα έτη ταύτα δρόσος και βροχή, ειμή διά του λόγου του στόματός μου. **2** Και ήλθεν ο λόγος του Κυρίου προς αυτον, λέγων, **3** Αναχώρησεν εντευθεν και στρέφον προς ανατολάς και κρύφθητι πλησίον του χειμάρρου Χεριθ, του απέναντι του Ιορδάνου. **4** και θέλεις πίνει εκ του χειμάρρου προσέταξα δε τους κόρακας να σε τρέφωσιν εκεί. **5** Και υπήγχε και έκαμε κατά τον λόγον του Κυρίου· διότι υπήγχε και εκάθησε πλησίον του χειμάρρου Χεριθ, του απέναντι του Ιορδάνου. **6** Και οι κόρακες έφερον προς αυτον άρτον και κρέας το πρωϊ, και άρτον και κρέας το εσπέρας· και έπινεν εκ του χειμάρρου. **7** Μετά δε τινάς ημέρας εξηράνθη ο χειμάρρος, επειδή δεν έγεινε βροχή επί της γης. **8** Και ήλθεν ο λόγος του Κυρίου προς αυτον, λέγων, **9** Σηκωθείς ύπαγε εις Σαρεπτά της Σιδώνος και κάθισον εκεί· ιδού, προσέταξα εκεί γυναίκα χήραν να σε τρέφη. **10** Και σηκωθείς υπήγγεν εις Σαρεπτά. Και ως ήλθεν εις την πύλην της πόλεως, ιδού, εκεί γυνή χήρα συνάγουσα ξυλάρια και εφώνησε προς αυτήν και είπε, Φέρε μοι, παρακαλώ, ολίγον ύδωρ εν αγγείω, διά να πλώ. **11** Και ενώ υπήγχε να φέρη αυτό, εφώνησε προς αυτήν και είπε, Φέρε μοι παρακαλώ, κομμάτιον άρτου εν τη χειρί σου. **12** Η δε είπε, Ζη Κύριος ο Θεός σου, δεν έχω ψωμίον, αλλά μόνον μίαν χεριάν αλεύρου εις το πιθάριον και ολίγον έλαιον εις το ρωγίον και ιδού, συνάγχε δύο ξυλάρια, διά να υπάγω και να κάμω αυτό δι' εμαυτήν και διά τον υιόν μου, και να φάγωμεν αυτό και να αποθάνωμεν. **13** Ο δε Ηλίας είπε προς αυτήν, Μη φοβού· ύπαγε, κάμε ως είπας· πλην εξ αυτού κάμε εις εμέ πρώτον μίαν μικράν πήτταν και φέρε εις εμέ, και έπειτα κάμε διά σεαυτήν και διά τον υιόν σου· **14** διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· το πιθάριον του αλεύρου δεν θέλει κενωθή, ουδέ το ρωγίον του ελαίου θέλει ελαττωθή, έως της ημέρας καθ' ην ο Κύριος θέλει δώσει βροχίν επί προσώπου της γης. **15** Η δε υπήγχε και έκαμε κατά τον λόγον του Ηλία· και έτρωγεν αυτή και αυτός και ο οίκος αυτής ημέρας πολλάς. **16** το πιθάριον του αλεύρου δεν εκενώθη, ουδέ το ρωγίον του ελαίου ηλαττώθη, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε διά του Ηλία. **17** Μετά δε τα πράγματα ταύτα, ηρρώστησεν ο υιός της γυναικός, της κυρίας του οίκου· και η αρρωστία αυτού ήτο δυνατή σφόδρα, εωσού δεν έμεινε πνοι εν αυτώ. **18** Και είπε προς τον Ηλιάν, Τι έχεις μετ' εμού, άνθρωπε του Θεού; ήλθες προς εμέ διά να φέρης εις ενθύμισιν τας ανομίας μου και να θανατώσης τον υιόν μου; **19** Ο δε είπε προς αυτήν, Δος μοι τον υιόν σου. Και έλαβεν αυτον εκ του κόλπου αυτής και ανεβίβασεν αυτον εις το υπερών, όπου αυτός εκάθητο, και επαγίασεν αυτον επί την κλίνην αυτού. **20** Και ανεβόησε προς τον Κύριον και είπε, Κύριε Θεέ μου· επέφερες κακόν και εις την χήραν, παρά τη οποία εγώ παροικώ, ώστε να θανατώσης τον υιόν αυτής; **21** Και εξηπλώθη τρίς επί το παιδάριον και ανεβόησε προς τον Κύριον και είπε, Κύριε Θεέ μου, ας επανέλθη, δέομαι, η ψυχή του παιδαρίου τούτου εντός αυτού. **22** Και εισήκουσεν ο Κύριος της φωνής του Ηλία· και επανήλθεν η ψυχή του παιδαρίου εντός αυτού και ανέζησε. **23** Και έλαβεν ο Ηλίας το παιδάριον, και κατεβίβασεν αυτό από του υπερώου εις τον οίκον και έδωκεν αυτό εις την μητέρα αυτού. Και είπεν ο Ηλίας, Βλέπε, Ζη ο υιός σου. **24** Και είπεν

η γυνή προς τον Ηλιάν, Τώρα γνωρίζω εκ τούτου ότι είσαι άνθρωπος του Θεού, και ο λόγος του Κυρίου εν τω στόματί σου είναι αλήθεια.

18 Και μετά πολλές ημέρας ήλθεν ο λόγος του Κυρίου προς τον Ηλιάν κατά το τρίτον έτος, λέγων, Ὑπαγε, φανερώθητι εις τον Αχαάβ· και θέλω δώσει βροχήν επί το πρόσωπον της γης. **2** Και υπήγεν ο Ηλιás να φανερωθή εις τον Αχαάβ. Η δε πείνα επεβάρυνεν εις την Σαμάρειαν. **3** Και εκάλεσεν ο Αχαάβ τον Οβαδία τον οικονόμον. Ο δε Οβαδία εφοβέτο τον Κύριον σφόδρα· **4** διότι, ότε η Ιεζάβελ εξωλόθρευε τους προφήτας του Κυρίου, ο Οβαδία έλαβεν εκατόν προφήτας και έκρυψεν αυτούς ανά πενήκοντα εις σπήλαιον, και διέτρεφεν αυτούς εν άρτω και ύδατι. **5** Και είπεν ο Αχαάβ προς τον Οβαδία, Περιέλαθε εις την γην, εις πάσας τας πηγάς των υδάτων και εις πάντα τους χειμάρρων· ίσως εύρωμεν χόρτον, διά να σώσωμεν την ζωήν των ίππων και των ημιόνων και να μη στερηθώμεν τα κτήνη. **6** Εμέρισαν λοιπόν την γην εις εαυτούς, διά να διέλθωσιν αυτήν· ο μεν Αχαάβ απήλθε διά μιας οδού κατά μόνας, ο δε Οβαδία απήλθε δι' άλλης οδού κατά μόνας. **7** Και ενώ ήτο ο Οβαδία καθ' οδόν ιδού, ο Ηλιás συνήνησεν αυτόν· και εκίπεν εγνωρίσεν αυτόν και έπεσε κατά πρόσωπον αυτού και είπεν, Συ είσαι, κύριέ μου Ηλιás; **8** Ο δε είπε προς αυτόν, Εγώ· ύπαγε, ειπέ προς τον κύριόν σου, Ιδού, ο Ηλιás. **9** Και εκείνος είπε, Τι ημάρτησα, ώστε θέλεις να παραδώσης τον δούλον σου εις την χείρα του Αχαάβ, διά να με θανατώση; **10** Ζη Κύριος ο Θεός σου, δεν είναι έθνος ή βασιλείον, όπου δεν έστειλεν ο κύριός μου να σε ζητώσι και ότε έλεγον, Δεν είναι, αυτός ώρkiζε το βασιλείον και το έθνος, ότι δεν σε εύρηκαν. **11** Και τώρα συ λέγεις, Ὑπαγε, ειπέ προς τον κύριόν σου, Ιδού, ο Ηλιás. **12** Και καθώς εγώ αναχωρήσω από σου, το πνεύμα του Κυρίου θέλει σε φέρει όπου δεν εξεύρω· και όταν υπάγω και αναγγείλω τούτο προς τον Αχαάβ, και δεν σε εύρη, θέλει με θανατώσει. Αλλ' ο δούλός σου φοβούμαι τον Κύριον εκ νεότητός μου. **13** Δεν απηγγέλητι προς τον κύριόν μου τι έκαμα, ότε η Ιεζάβελ εθανάτονε τους προφήτας του Κυρίου, τίνι τρόπω έκρυψα εκατόν άνδρας εκ των προφητών του Κυρίου ανά πενήκοντα εις σπήλαιον, και διέθρεψα αυτούς εν άρτω και ύδατι; **14** Και τώρα συ λέγεις, Ὑπαγε, ειπέ προς τον κύριόν σου, Ιδού, ο Ηλιás· αλλ' αυτός θέλει με θανατώσει. **15** Και είπεν Ηλιás, Ζη ο Κύριος των δυνάμεων, έμπροσθεν του οποίου παρίσταμαι, ότι σήμεραν θέλω εμφανισθή εις αυτόν. **16** Υπήγε λοιπόν ο Οβαδία εις συνάντησιν του Αχαάβ και απήγγειλε προς αυτόν. Και ο Αχαάβ υπήγεν εις συνάντησιν του Ηλία. **17** Και ως είδεν ο Αχαάβ τον Ηλιάν, είπε προς αυτόν ο Αχαάβ, Συ είσαι ο διαταράττων τον Ισραήλ; **18** Ο δε είπε, Δεν διαταράττω εγώ τον Ισραήλ, αλλά συ και ο οίκος του πατρός σου· διότι σεις εγκατελίπετε τας εντολάς του Κυρίου και υπήγες κατόπιν των Βααλείμ· **19** τώρα λοιπόν απόστειλον, συνάθροισον προς εμέ πάντα τον Ισραήλ εις το όρος τον Κάρμηλον, και τους προφήτας του Βάαλ τους τετρακοσίους πενήκοντα, και τους τετρακοσίους προφήτας των αλσών, οιτίνες τρώγουσιν εις την τράπεζαν της Ιεζάβελ. **20** Και απέστειλεν ο Αχαάβ προς πάντας τους υιούς Ισραήλ και συνήθροισε τους προφήτας εις το όρος τον Κάρμηλον. **21** Και προσήλθεν ο Ηλιás προς πάντα τον λαόν και είπεν, Ἔως πότε χωλαίνετε μεταξύ δύο φρονιμάτων; εάν ο Κύριος ήναι Θεός, ακολουθείτε αυτόν· αλλ' εάν ο Βάαλ, ακολουθείτε τούτον. Και ο λαός δεν απεκρίθη προς αυτόν λόγον. **22** Τότε είπεν ο Ηλιás προς τον λαόν, Εγώ μόνος έμεινα προφήτης του Κυρίου· οι

δε προφήται του Βάαλ είναι τετρακόσιοι πενήκοντα άνδρες· **23** ας δώσωσι λοιπόν εις ημάς δύο μόσχους· και ας εκλέξωσι τον ένα μόσχον δι' εαυτούς, και ας διαμελίωσιν αυτόν και ας επιθέσωσιν αυτόν επί των ξύλων και πυρ ας μη βάλωσι και εγώ θέλω ετοιμάσει τον άλλον μόσχον και επιθέσει επί των ξύλων και πυρ δεν θέλω βάλει, **24** και επικαλέσθητε το όνομα των θεών σας, και εγώ θέλω επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου· και ο Θεός, όστις εσακούση διά πυρός, ούτος ας ήναι ο Θεός. Και αποκριθείς πας ο λαός, είπε, Καλός ο λόγος. **25** Και είπεν ο Ηλιás προς τους προφήτας του Βάαλ, Εκλέξατε εις εαυτούς τον ένα μόσχον και ετοιμάσατε αυτόν πρώτοι διότι είσθε πολλοί· και επικαλέσθητε το όνομα των θεών σας, πυρ όμως μη βάλητε. **26** Και έλαβον τον μόσχον τον δοθέντα εις αυτούς και ητοιμάσαν αυτόν, και επεκαλούντο το όνομα του Βάαλ από πρωίας μέχρι μεσημβρίας, λέγοντες, Επάκουσον ημών, Βάαλ· και ουκ ην φωνή και ουκ ην ακρόσiς· και επήδον περί το θυσιαστήριον, το οποίον ωκοδόμησαν. **27** Και περί την μεσημβρίαν ο Ηλιás μυκτηρίζων αυτούς έλεγεν, Επικαλέσθε μετá φωνής μεγάλης διότι θέεις είναι ή συνομιλεί ή ασχολείται ή είναι εις οδοιπορίαν ή ίσως κοιμάται και θέλει εξυπνήσει. **28** Και επεκαλούντο μετá φωνής μεγάλης και κατετέμνοντο κατά την συνήθειαν αυτών με μαχαίρας και με λόγχας, εωσού αίμα εξεχύθη επ' αυτούς. **29** Και αφού παρήλθεν η μεσημβρία, και αυτοί προεφήτευον μέχρι της ώρας της προσφοράς, και ουκ ην φωνή και ουκ ην ακρόσiς· και ουκ ην προσοχή. **30** τότε είπεν ο Ηλιás προς πάντα τον λαόν, Πλησιάσατε προς εμέ. Και πας ο λαός επλησίασε προς αυτόν. Και επιδιώρρωσε το θυσιαστήριον του Κυρίου, το κεκριμινισμένον. **31** Και έλαβεν ο Ηλιás δώδεκα λίθους, κατά τον αριθμόν των φυλών των υιών Ιακώβ, προς τον οποίον ήλθεν ο λόγος του Κυρίου, λέγων, Ισραήλ θέλει είσθαι το όνομά σου· **32** και ωκοδόμησε τους λίθους θυσιαστήριον εις το όνομα του Κυρίου· και έκαμεν αύλακα περί το θυσιαστήριον, χωρούσαν δύο μέτρα σπόρου. **33** Και εστοίβασε τα ξύλα και διεμέλισε τον μόσχον και επέθεσεν αυτόν επί των ξύλων. **34** Και είπε, Γεμίσατε ύδατος τέσσαρας υδρίας και χύσατε επί το ολοκαύτωμα και επί τα ξύλα. Και είπε, Δευτερώσατε· και εδευτέρωσαν. Και είπε, Τριττώσατε· και ετριττώσαν. **35** Και περιέτρεχε το ύδωρ περίξ του θυσιαστηρίου· και η αύλαξ έτι γεμίμεν ύδατος. **36** Και την ώραν της προσφοράς επλησίασεν Ηλιás ο προφήτης και είπε, Κύριε, Θεέ του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ισραήλ, ας γείνη γνωστόν σήμεραν, ότι συ είσαι Θεός εν τω Ισραήλ και εγώ δούλός σου, και κατά τον λαόν σου έκαμα πάντα ταύτα τα πράγματα· **37** επάκουσόν μου, Κύριε, επάκουσόν μου, διά να γνωρίση ο λαός ούτος ότι συ Κύριος είσαι ο Θεός, και συ επέστρεψας την καρδιαν αυτών πίσω. **38** Τότε έπεσε πυρ παρά Κυρίου και κατέφαγε το ολοκαύτωμα και τα ξύλα και τους λίθους και το χύμα, και έγλυψε το ύδωρ το εν τη αύλακι. **39** Και ότε είδε πας ο λαός, έπεσον κατά πρόσωπον αυτών και είπον, Ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός· ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός. **40** Και είπε προς αυτούς ο Ηλιás, Πιάσατε τους προφήτας του Βάαλ· μηδέiς εξ αυτών ας μη διασωθή. Και επίασαν αυτούς· και κατεβίβασεν αυτούς ο Ηλιás εις τον χειμάρρον Κεισών και έσφαξαν αυτούς εκεί. **41** Και είπεν ο Ηλιás προς τον Αχαάβ, Ανάβα, φάγε και πίε· διότι είναι φωνή πλήθους βροχής. **42** Και ανέβη ο Αχαάβ διά να φάγη και να πίνη. Ο δε Ηλιás ανέβη εις την κορυφήν του Καρμήλου και έκυψεν εις την γην και έβαλε το πρόσωπον αυτού αναμέσον των γονάτων αυτού, **43** και είπε προς τον υπηρέτην αυτού, Ανάβα τώρα, βλέψον προς την θάλασσαν. Και ανέβη και έβλεψε και είπε, Δεν είναι ουδέν. Ο δε

είπεν, Ὑπαγε πάλιν, ἕως ἐπτάκις. **44** Και την εβδόμην φοράν εἶπεν, Ἰδοὺ, νέφος μικρόν, ὡς παλάμη ἀνθρώπου, ἀναβαίνει ἐκ τῆς θαλάσσης. Καὶ εἶπεν, Ἀνάβα, εἰπέ πρὸς τον Ἀχαάβ, Ζεῦξον την ἀμαξάν σου, καὶ κατάρβα, διά να μη σε ἐμποδίσει ἡ βροχή. **45** Καὶ ἐν τῷ μεταξύ οὐρανὸς συννεσκότασεν ἐκ νεφρῶν καὶ ἀνέμου, καὶ ἐγένει βροχή μεγάλη. Καὶ ἀνέβη ὁ Ἀχαάβ εἰς την ἀμαξάν αὐτοῦ καὶ ὑπήγεν εἰς Ἰεζραῒλ. **46** Καὶ χεῖρ Κυρίου ἐστάθη ἐπὶ τον Ἠλίαν· καὶ συνένοφιξε την οοφρὴν αὐτοῦ καὶ ἔτρεχεν ἔμπροσθεν του Ἀχαάβ ἕως εἰσόδου τῆς Ἰεζραῒλ.

19 Καὶ ἀπήγγειλεν ὁ Ἀχαάβ πρὸς την Ἰεζάβελ πάντα ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἠλίας, καὶ τίνι τρόπῳ ἐθανάτωσεν ἐν ῥομφαίᾳ πάντας τους προφήτας. **2** Καὶ ἀπέστειλε μηνυτὴν ἡ Ἰεζάβελ πρὸς τον Ἠλίαν, λέγουσα, Οὕτω να κάμωσιν οἱ θεοὶ καὶ οὕτω να προσθέσωσιν, εἴαν αὐρίον περὶ την ὥραν ταύτην δὲν καταστήσω την ζῶήν σου ὡς ἐν τῇ ζωῇ ἐνός ἐξ ἐκείνων. **3** Καὶ φοβηθεὶς, ἐσηκώθη καὶ ἀνεχώρησε διά την ζῶήν αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς Βηρ-σαβεῖ την του Ἰούδα καὶ ἀφήκεν ἐκεῖ τον ὑπηρέτην αὐτοῦ. **4** Αὐτὸς δὲ ὑπήγεν εἰς την ἔρημον μῖα ἡμέρα ὁδόν, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθησεν ὑπὸ τινὰ ἀρκευθον· καὶ ἐπεθύμησε καθ' ἐαυτόν να αποθάνῃ καὶ εἶπεν, Ἀρκεί τῶρα, Κύριε, λάβε την ψυχῇ μου· διότι δὲν εἶμαι ἐγὼ καλῆτερος τῶν πατέρων μου. **5** Καὶ πλαγιάσας ἀπεκοιμήθη ὑποκάτω μῖα ἀρκευθου, καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος ἤγγισεν αὐτόν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Σηκώθητι, φάγε. **6** Καὶ ἀνέβλεψε, καὶ ἰδοὺ, πλησίον τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἄρτος ἐγκρυφίας καὶ ἀγγεῖο ὕδατος. Καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε καὶ πάλιν ἐπλαγιάσας. **7** Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος του Κυρίου ἐκ δευτέρου καὶ ἤγγισεν αὐτόν καὶ εἶπε, Σηκώθητι, φάγε· διότι πολλὴ εἶναι ἡ ὁδὸς ἀπὸ σου. **8** Καὶ σηκωθεὶς, ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ με την δύναμιν τῆς τροφῆς ἐκείνης ὠδοπόρησε τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως Χωρήβ του ὄρους του Θεοῦ. **9** Καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς σπήλαιον καὶ ἔκαμεν ἐκεῖ κατάλυμα καὶ ἰδοὺ, ἦλθε λόγος Κυρίου πρὸς αὐτόν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τὶ κάμνεις ἐνταῦθα, Ἠλία; **10** Ο δὲ εἶπεν, Εὐστάθην εἰς ἄκρον ζηλωτῆς ὑπὲρ Κυρίου του Θεοῦ των δυνάμεων· διότι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐγκατέλιπον την διαθήκην σου, τα θυσιαστήριά σου κατέστρεψαν καὶ τους προφήτας σου ἐθανάτωσαν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐναπελείφθην ἐγὼ μόνος καὶ ζητοῦσι την ζῶήν μου, διά να ἀφαιρέσωσιν αὐτήν. **11** Καὶ εἶπεν, Ἐξέλιθε καὶ στήθην ἐπὶ τὸ ὄρος ἐνώπιον Κυρίου. Καὶ ἰδοὺ, ὁ Κύριος διέβηναι, καὶ ἄνεμος μέγας καὶ δυνατὸς ἐσχίζε τα ὄρη καὶ συνέτριβε τους βράχους ἔμπροσθεν του Κυρίου· ὁ Κύριος δὲν ἦτο ἐν τῷ ἀνέμῳ καὶ μετὰ τον ἄνεμον σεισμὸς· ὁ Κύριος δὲν ἦτο ἐν τῷ σεισμῷ. **12** Καὶ μετὰ τον σεισμόν, πύρ· ὁ Κύριος δὲν ἦτο ἐν τῷ πυρὶ καὶ μετὰ τὸ πυρ, ἦχος λεπτὸ ἀέρος. **13** Καὶ ὡς ἤκουσεν ὁ Ἠλίας, ἐσκέπασε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ με την μηλωτὴν αὐτοῦ καὶ ἐξῆλθε καὶ ἐστάθη εἰς την εἰσὸδον του σπηλαίου. Καὶ ἰδοὺ, φωνὴ πρὸς αὐτόν, λέγουσα, Τὶ κάμνεις ἐνταῦθα, Ἠλία; **14** Καὶ εἶπεν, Εὐστάθην εἰς ἄκρον ζηλωτῆς ὑπὲρ Κυρίου του Θεοῦ των δυνάμεων· διότι οἱ υἱοὶ του Ἰσραὴλ ἐγκατέλιπον την διαθήκην σου, τα θυσιαστήριά σου κατέστρεψαν καὶ τους προφήτας σου ἐθανάτωσαν ἐν ῥομφαίᾳ· καὶ ἐναπελείφθην ἐγὼ μόνος καὶ ζητοῦσι την ζῶήν μου, διά να ἀφαιρέσωσιν αὐτήν. **15** Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν, Ὑπαγε, ἐπίστρεψον εἰς την ὁδὸν σου πρὸς την ἔρημον τῆς Ἀμασκού· καὶ ὅταν ἔλθῃς, χρίσον τον Ἀζαὴλ βασιλεὶ ἀπὶ την Συρίαν· **16** τον δε Ἰηοὺ τον υἱόν του Νιμσί βασιλεὶ χρίσει βασιλεῖ ἀπὶ τον Ἰσραὴλ· καὶ τον Ἐλισσαίε τον υἱόν του Σαφατ, ἀπὸ Ἀβὲλ-μεολά, θέλεις χρίσει προφήτην ἀντὶ σοῦ· **17** καὶ θέλει συμβῆ, ὥστε τον διασωθέντα ἐκ τῆς ῥομφαίας του Ἀζαὴλ, θέλει θανατώσει ὁ Ἰηοὺ· καὶ τον διασωθέντα ἐκ τῆς

ρομφαίας του Ἰηοὺ, θέλει θανατώσει ὁ Ἐλισσαίε. **18** ἀφήκα ὡς εἰς τον Ἰσραὴλ ἐπτά χιλιάδας, πάντα τα γόνατα, ὅσα δὲν ἔκλιναν εἰς τον Βάαλ, καὶ παν στόμα το οποίον δὲν ἠσπάσθη αὐτόν. **19** Καὶ ἀναχωρήσας ἐκεῖθεν, εὗρηκε τον Ἐλισσαίε τον υἱόν του Σαφατ, ἐνὸ ὄργον με δῶδεκα ζεύγη βοῶν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, αὐτὸς ὡν εἰς τὸ δωδέκατον· καὶ ἐπέρασεν ὁ Ἠλίας ἀπὸ πλησίον αὐτοῦ καὶ ἔρριψεν ἐπ' αὐτόν την μηλωτὴν αὐτοῦ. **20** Ο δὲ ἀφήκε τους βόας καὶ ἔτρεξε κατόπιν τον Ἠλία καὶ εἶπεν, Ἀς ἀσπασθῶ, παρακαλῶ, τον πατέρα μου καὶ την μητέρα μου, καὶ τότε θέλω σε ἀκολουθήσει. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ὑπαγε, ἐπίστρεψον· διότι τὶ ἔκαμα εἰς σε; **21** Καὶ ἔστρεψεν ἐξοπίσθεν αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν ἐν ζεύγος βοῶν καὶ ἔσφαξεν αὐτούς, καὶ ἔψησε τὸ κρέας αὐτῶν με τα εργαλεία των βοῶν καὶ ἔδωκεν εἰς τον λαόν, καὶ ἔφαγον. Τότε σηκωθεὶς, ὑπήγε κατόπιν του Ἠλία καὶ ὑπηρέτει αὐτόν.

20 Ο δὲ Βεν-αδάδ βασιλεὺς τῆς Συρίας συνήθροισε πᾶσαν την δύναμιν αὐτοῦ ἦσαν δε μετ' αὐτοῦ τριάκοντα δύο βασιλεῖς καὶ ἵπποι καὶ ἄμαξαι καὶ ἀνέβη καὶ ἐπολιόρκησε την Σαμάρειαν καὶ ἐπολέμει αὐτήν. **2** Καὶ ἀπέστειλε μηνυτὰς πρὸς Ἀχαάβ τον βασιλέα του Ἰσραὴλ εἰς την πόλιν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Οὕτω λέγει ὁ Βεν-αδάδ· **3** τὸ ἀργυρίον σου καὶ τὸ χρυσίον σου εἶναι ἐμοῦ· καὶ οἱ γυναῖκες σου καὶ τα τέκνα σου τα ὡραία εἶναι ἐμοῦ. **4** Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς του Ἰσραὴλ καὶ εἶπε, Κατὰ τον λόγον σου, κύριέ μου βασιλεῦ, σου εἶμαι ἐγὼ καὶ πάντα ὅσα ἔχω. **5** Καὶ ἐπανήλθον οἱ μηνυταὶ καὶ εἶπον, Οὕτως ἀποκρίνεται ὁ Βεν-αδάδ, λέγων· Ἐπειδὴ ἀπέστειλα πρὸς σε, λέγων, Τὸ ἀργυρίον σου καὶ τὸ χρυσίον σου καὶ τὰς γυναῖκάς σου καὶ τα τέκνα σου θέλεις παραδώσει εἰς ἐμέ, **6** αὐρίον βεβαίως περὶ την ὥραν ταύτην θέλω ἀποστειλεί τους δούλους μου πρὸς σε, καὶ θέλουσιν ἐρευνήσει τον οἶκόν σου καὶ τους οἰκούς των δούλων σου· καὶ ὁ, τὶ εἶναι ἐπιθυμητόν εἰς τους οφθαλμούς σου, θέλουσι βάλει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ θέλουσι λάβει αὐτό. **7** Τότε ἐκάλεσεν ὁ βασιλεὺς του Ἰσραὴλ πάντας τους πρεσβυτέρους του τόπου καὶ εἶπε, Στοχασθήτε, παρακαλῶ, καὶ ἰδέτε ὅτι οὗτος κακίαν ζητεῖ· διότι ἀπέστειλε πρὸς ἐμέ διά τὰς γυναῖκάς μου καὶ διά τα τέκνα μου καὶ διά τὸ ἀργυρίον μου καὶ διά τὸ χρυσίον μου, καὶ δὲν ἠρνήθη ὁυδέν εἰς αὐτόν. **8** Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν πάντες οἱ πρεσβύτεροι καὶ πας ὁ λαός, Μη υπακούσης μῆδε συγκατανεύσης. **9** Εἶπε λοιπὸν πρὸς τους μηνυτὰς του Βεν-αδάδ, Εἶπατε πρὸς τον κύριόν μου τον βασιλέα, Πάντα ὅσα ἐμήνυσας πρὸς τον δούλον σου κατ' ἀρχάς, θέλω κάμει τούτο ὁμως τὸ πράγμα δὲν δύναμαι να κάμω. Καὶ οἱ μηνυταὶ ἀνεχώρησαν καὶ ἔφεραν πρὸς αὐτόν την ἀπόκρισιν. **10** Καὶ ἀναπέστειλεν ὁ Βεν-αδάδ πρὸς αὐτόν, λέγων, Οὕτω να κάμωσιν εἰς ἐμέ οἱ θεοὶ καὶ οὕτω να προσθέσωσιν, εἴαν τὸ χῶμα τῆς Σαμαρείας ἀρκέσει διά μίαν χεριάν εἰς πάντα τον λαόν, τον ἀκολουθοῦντά με. **11** Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς του Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν, Εἶπατε πρὸς αὐτόν, Ὅστις περιζώνονται τα ὄπλα, ἀς μὴ μεγαλαυχή ὡς ὁ ἐκδούμενος αὐτὰ. **12** Ὅτε δε ὁ Βεν-αδάδ ἤκουσε τον λόγον τούτου, ἔτυχε πίνων, αὐτός καὶ οἱ βασιλεῖς οἱ μετ' αὐτοῦ εἰς τὰς σκηνάς, καὶ εἶπε πρὸς τους δούλους αὐτοῦ, Παρατάχθητε. Καὶ παρετάχθησαν κατὰ τῆς πόλεως. **13** Καὶ ἰδοὺ, προσήλθε πρὸς τον Ἀχαάβ τον βασιλέα του Ἰσραὴλ προφήτης τις, λέγων, Οὕτω λέγει Κύριος· Βλέπεισ ἅπαν τοὶ πληθὺς τούτου τὸ μέγα; ἰδοὺ, ἐγὼ παραδίδω αὐτό εἰς την χεῖρα σου σύμφωνα καὶ θέλεις γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. **14** Καὶ εἶπεν ὁ Ἀχαάβ, Διὰ τίς; Ο δὲ ἀπεκρίθη, Οὕτω λέγει Κύριος· Διὰ των θεραπόντων των ἀρχόντων των ἐπαρχίων. Τότε εἶπε, Τὶς θέλει συγκροτήσῃ την μάχην; Καὶ ἀπεκρίθη, Συ. **15** Τότε ἠρήθησε

τους θεράποντες των αρχόντων των επαρχιών· και ήσαν διακόσιοι τριάκοντα δύο· και μετ' αὐτούς, ηριθμήσεν ἅπαντα τον λαόν, πάντας τους υἱούς Ἰσραὴλ, ἐπτά χιλιάδας. **16** Και ἐξήλθον περί την μεσημβρίαν. Ὁ δὲ Βεν-αδάδ ἔπινε και ἐμέθυεν εἰς τας σκηνάς, αὐτός και οἱ βασιλεῖς, οἱ τριάκοντα δύο βασιλεῖς οἱ σύμμαχοι αὐτοῦ. **17** Και ἐξήλθον πρῶτοι οἱ θεράποντες των ἀρχόντων των επαρχιών· και ἀπέστειλεν ὁ Βεν-αδάδ να μάθῃ και ἀπήγγειλαν προς αὐτόν, λέγοντες, Ἄνδρες ἐξήλθον ἐκ τῆς Σαμαρείας. **18** Ὁ δὲ εἶπεν, Εἴν ἐξήλθον εἰρηνικῶς, συλλάβετε αὐτούς ζώντας και εἰν ἐξήλθον διὰ πόλεμον, πάλιν ζώντας συλλάβετε αὐτούς. **19** Εξήλθον λοιπὸν ἐκ τῆς πόλεως οὔτοι οἱ θεράποντες των ἀρχόντων των επαρχιών, και το σπάτευμα το οποίον ηκολούθη αὐτούς. **20** Και ἐπάταξεν ἕκαστος τον ἄνθρωπον αὐτοῦ· και οἱ Σύριοι ἐφυγον· και κατεδίωξεν αὐτούς ὁ Ἰσραὴλ· ὁ δὲ Βεν-αδάδ ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας διεσώθη ἐρίππος μετὰ των ἵππείων. **21** Και ἐξήλθεν ὁ βασιλεὺς του Ἰσραὴλ και ἐπάταξε τους ἱππεῖς και τας ἀμάξας, και ἔκαμεν εἰς τους Συριοὺς τραγῆν μεγάλην. **22** Και προσήλθεν ὁ προφήτης προς τον βασιλέα του Ἰσραὴλ και εἶπε προς αὐτόν, Ὑπαγε, ἐνδυναμώθητι και σκέφθητι, και ἰδέ τι θέλεις κάμει· διότι ἐν τῇ ἐπιστροφῇ του ἔτους ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας θέλει ἀναβῆ ἑναντίον σου. **23** Εἶπον δὲ προς αὐτόν οἱ δούλοι του βασιλέως τῆς Συρίας, Ὁ θεὸς αὐτῶν εἶναι θεὸς των βουνῶν· διὰ τοῦτο ὑπερίσχυσαν καθ' ἡμῶν· εἰν δὲ πολεμήσμεν αὐτούς ἐν τῇ πεδιάδι, βεβαίως θέλομεν ὑπερισχῶσαι κατ' αὐτῶν. **24** Κάμει λοιπὸν το πράγμα τοῦτο· ἐκβαλε τους βασιλεῖς, ἕκαστον ἐκ του τόπου αὐτοῦ· και βάλει αντ' αὐτῶν στρατηγούς. **25** συ δὲ συνάθροισον εἰς σαυτὸν σπάτευμα, ὅσον σπάτευμα ἐκ των μετὰ σου ἔπεσε, και ἴππον αντὶ ἵππου και ἀμαξαν αντὶ ἀμαξῆς· και ἀσ πολεμήσμεν αὐτούς ἐν τῇ πεδιάδι, και βεβαίως θέλωμεν ὑπερισχῶσαι κατ' αὐτῶν. Και εἰσηκούσε τῆς φωνῆς αὐτῶν και ἔκαμεν οὕτω. **26** Και ἐν τῇ ἐπιστροφῇ του ἔτους ηριθμήσεν ὁ Βεν-αδάδ τους Συριοὺς και ἀνέβη εἰς Ἀφέκ, διὰ να πολεμήσῃ κατὰ του Ἰσραὴλ. **27** Και οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ηριθμήθησαν, και προπαρασκευασθέντες ἤγηγον εἰς συνάντησιν αὐτῶν· και εστρατοπέδευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπέναντι αὐτῶν, ἀς δύο μικρὰ ποιμνία ἀγῶν· οἱ δὲ Σύριοι ἐγέμισαν τὴν γῆν. **28** Και προσήλθεν ὁ ἄνθρωπος του Θεοῦ και ἐλάλησε προς τον βασιλέα του Ἰσραὴλ, και εἶπεν, Οὔτω λέγει Κύριος· Επειδὴ οἱ Σύριοι εἶπον, Ὁ Κύριος εἶναι θεὸς των βουνῶν, ἀλλ' οὐχὶ θεὸς των κοιλάδων, διὰ τοῦτο θέλω παραδώσει εἰς τὴν χεῖρα σου ἅπαν το μέγα αἶμα τούτου πληθῶς, και θέλετε γνωρίζει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. **29** Και ἦσαν εστρατοπεδευμένοι ἀντικρὺ ἀλλήλων ἐπτά ἡμέρας. Και τὴν ἐβδόμην ἡμέραν συνεκροτήθη ἡ μάχη· και ἐπάταξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τους Συριοὺς εκατόν χιλιάδας πεζῶν ἐν ἡμέρα μιά. **30** Οἱ δὲ ἐναπολειφθέντες ἔφυγον εἰς Ἀφέκ, προς τὴν πόλιν· και ἔπεσε το τοῖχος ἐπὶ εικοσιεπτὰ χιλιάδας ἐκ των ἀνθρώπων των ἐναπολειφθέντων. Και ἔφυγον ὁ Βεν-αδάδ και εἰσήλθον εἰς τὴν πόλιν και ἐκρύφθη ἀπὸ κοιτῶνος εἰς κοιτῶνα. **31** Και εἶπον προς αὐτόν οἱ δούλοι αὐτοῦ, Ἰδοῦ τώρα, ηκούσαμεν ὅτι οἱ βασιλεῖς του οἴκου Ἰσραὴλ εἶναι βασιλεῖς ἐλεήμονες· ἀς βάλωμεν λοιπὸν σάκκους ἐπὶ τὰς οσφύας ἡμῶν και σχοινία ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, και ἀς ἐξέλθωμεν προς τον βασιλέα του Ἰσραὴλ· ἴσως θέλῃ σοι χαρίσει τὴν ζωὴν. **32** Περιεζώσθησαν λοιπὸν σάκκους εἰς τὰς οσφύας αὐτῶν και σχοινία εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, και ἦλθον προς τον βασιλέα του Ἰσραὴλ και εἶπον, Ὁ δούλος σου Βεν-αδάδ λέγει, Ἀς ζήσῃ ἡ ψυχὴ μου, παρακαλῶ. Και εἶπε, Ζῆ ἀκόμη· ἀδελφός μου εἶναι. **33** Και οἱ ἄνδρες ἔλαβον τοῦτο διὰ ἐκόντων οἰωνῶν, και ἔπευσαν να

στερεώσων το ἐξεληθὸν ἐκ του στόματος αὐτοῦ· και εἶπον, Ὁ ἀδελφός σου Βεν-αδάδ. Και εἶπεν, Ὑπάγετε, φέρετε αὐτόν. Ὅτε δὲ ἦλθε προς αὐτόν ὁ Βεν-αδάδ, ἐκεῖνος ἀνεβίβασεν αὐτόν εἰς τὴν ἀμαξαν αὐτοῦ. **34** Και εἶπε προς αὐτόν ὁ Βεν-αδάδ, τας πόλεις, τας οποῖας ἔλαβεν ὁ πατὴρ μου παρὰ του πατρὸς σου, θέλω ἀποδώσει και θέλεις στήσει εἰς σεαυτὸν οχυρώματα ἐν Δαμασκῶ, καθὼς ἐστίσεν ὁ πατὴρ μου ἐν Σαμαρείαι. Και ἐγὼ, εἶπεν ὁ Αχαάβ, θέλω σε ἐξαποστείλει ἐπὶ ταύτῃ τῇ συνθήκῃ. Οὕτως ἔκαμε συνθήκην μετ' αὐτοῦ και ἐξαπέστειλεν αὐτόν. **35** Ἄνθρωπος δὲ τις ἐκ των υἱῶν των προφητῶν εἶπε προς τον πλησίον αὐτοῦ ἐν λόγῳ Κυρίου, Κτύπησόν με, παρακαλῶ. Ἀλλὰ δὲν ἠθέλησεν ὁ ἄνθρωπος να κτυπήσῃ αὐτόν. **36** Και εἶπε προς αὐτόν, Επειδὴ δὲν ὑπῆκουσας τῆς φωνῆς του Κυρίου, ἰδοῦ, καθὼς ἀναχωρήσῃ ἀπ' ἐμοῦ, λέων θέλει σε θανατώσει. Και ὡς ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτοῦ, εὗρηκεν αὐτόν λέων και ἐθανάτωσεν αὐτόν. **37** Ευρών ἔπειτα ἄλλον ἄνθρωπον, εἶπε, Κτύπησόν με, παρακαλῶ. Και ὁ ἄνθρωπος ἐκτύπησεν αὐτόν, και κτυπήσας ἐπλήγῃωσε. **38** Τότε ἀνεχώρησεν ὁ προφήτης και ἐστάθη ἐπὶ τῆς οδοῦ διὰ τον βασιλέα, μεταμετορφωμένος με κάλυμμα ἐπὶ τους οφθαλμούς αὐτοῦ. **39** Και ὡς διέβαιναν ὁ βασιλεὺς αὐτὸς ἐβόησε προς τον βασιλέα, και εἶπεν, Ὁ δούλος σου ἐξήλθεν εἰς το μέσον τῆς μάχης· και ἰδοῦ, ἄνθρωπος στραφεὶς κατὰ μέρος ἔφερε τινὰ προς ἐμέ, και εἶπε, Φύλαττε τον ἄνθρωπον τοῦτον· εἰν ποτὲ φύγη, τότε ἡ ζωὴ σου θέλει εἶσθαι ἀντὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἢ θέλεις πληρώσει ἐν τάλαντον ἀργυρίου. **40** και ἐνὼ ὁ δούλος σου ησχαλεῖτο ἐδῶ και ἐκεῖ, αὐτὸς ἔφυγε. Και εἶπε προς αὐτόν ὁ βασιλεὺς του Ἰσραὴλ, αὐτὴ εἶναι ἡ κρίσις σου· ἀτὸς συ ἀπεφάσισας αὐτήν. **41** Τότε ἔπευσε και ἀφήρесе το κάλυμμα ἀπὸ των οφθαλμῶν αὐτοῦ· και ἐγνωρίσεν αὐτόν ὁ βασιλεὺς του Ἰσραὴλ ὅτι ἦτο ἐκ των προφητῶν. **42** Και εἶπε προς αὐτόν, οὕτω λέγει Κύριος· Επειδὴ συ ἐξαπέστειλας ἀπὸ τῆς χειρὸς σου ἄνθρωπον, τον οποίον ἐγὼ εἶχον ἀποφασίσει εἰς ὄλεθρον, διὰ τοῦτο ἡ ζωὴ σου θέλει εἶσθαι ἀντὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ, και ὁ λαός σου ἀντὶ του λαοῦ αὐτοῦ. **43** Και ἀπήλθεν ὁ βασιλεὺς του Ἰσραὴλ εἰς τον οἶκον αὐτοῦ σκυθρωπός και δυσηρεστημένος· και ἦλθεν εἰς τὴν Σαμαρείαν.

21 Μετὰ δὲ ταῦτα τα πράγματα Ναβουθαὶ ὁ Ἰεζραηλίτης εἶχεν ἀμπελώνια ἐν Ἰεζραὴλ, πλησίον του παλατιοῦ του Αχαάβ βασιλέως τῆς Σαμαρείας. **2** Και ἐλάλησεν ὁ Αχαάβ προς τον Ναβουθαί, λέγων, Ἄος μοι τον ἀμπελώνα σου, διὰ να ἔχω αὐτόν κήπον λαχάνων, ἐπειδὴ εἶναι πλησίον του οἴκου μου· και θέλω σοι δώσει αντ' αὐτοῦ ἀμπελώνα καλῆτερον παρ' αὐτοῦ· ἢ, ἀν ἦναι ἀρεστόν εἰς σε, θέλω σοι δώσει το ἀντίτιμον αὐτοῦ εἰς ἀργύριον. **3** Ὁ δὲ Ναβουθαὶ εἶπε προς τον Αχαάβ, Μη γένοιτό εἰς ἐμέ παρὰ Θεοῦ, να δώσω τὴν κληρονομίαν των πατέρων μου εἰς σε. **4** Και ἦλθεν ὁ Αχαάβ εἰς τον οἶκον αὐτοῦ σκυθρωπός και δυσηρεστημένος διὰ τον λόγον, τον οποίον ἐλάλησε προς αὐτόν Ναβουθαὶ ὁ Ἰεζραηλίτης, εἰπὼν, Δὲν θέλω σοι δώσει τὴν κληρονομίαν των πατέρων μου. Και ἐπλαγιάσεν ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ και ἀπέστρεψε το πρόσωπον αὐτοῦ και δὲν ἔφαγεν ἄρτον. **5** Και ἦλθε προς αὐτόν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ και εἶπε προς αὐτόν, Διὰ τι το πνεῦμά σου εἶναι περίλυπον, ὥστε δὲν τρώγεις ἄρτον; **6** Ὁ δὲ εἶπε προς αὐτήν, Επειδὴ ἐλάλησα προς Ναβουθαί τον Ἰεζραηλίτην, και εἶπα προς αὐτόν, Ἄος μοι τον ἀμπελώνα σου δι' ἀργυρίου· ἢ, ἀν ἀγαπάς, θέλω σοι δώσει ἄλλον ἀμπελώνα ἀντ' αὐτοῦ, και ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, Δὲν θέλω σοι δώσει τον ἀμπελώνα μου. **7** Και εἶπε προς αὐτόν Ἰεζάβελ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, Συ τώρα βασιλεύεις ἐπὶ τον Ἰσραὴλ; σηκώθητι, φάγε ἄρτον, και ἀς ἦναι εὐθῦμος ἡ

καρδία σου· εγώ θέλω σοι δώσει τον αμπελώνα Ναβουθαί του Ιεραλιτίου. **8** Τότε έγραψεν επιστολάς εν ονόματι του Αχαάβ και εσφράγισε διά της σφραγίδος αυτού, και απέστειλε τας επιστολάς προς τους πρεσβυτέρους και προς τους άρχοντας, τους όντας εν τη πόλει αυτού, τους κατοικούντας μετά του Ναβουθαί. **9** Και έγραφεν εν ταις επιστολαίς, λέγουσα, Κηρύξατε νηστείαν και καθίσατε τον Ναβουθαί επί κεφαλής του λαού· **10** και παρακαθίσατε δύο άνδρας κακούς αντικρού αυτού, και ας μαρτυρήσωσι κατ' αυτού, λέγοντες, Συ εβλασφήμησας τον Θεόν και τον βασιλέα· και εκβάλατε αυτόν και λιθοβολήσατε αυτόν, και ας αποθάνη. **11** Και έκαμον οι άνδρες της πόλεως αυτού, οι πρεσβύτεροι και οι άρχοντες οι κατοικούντες εν τη πόλει αυτού, καθώς εμίησε προς αυτούς η Ιεζάβελ, κατά το γεγραμμένον εν ταις επιστολαίς τας οποίας έστειλε προς αυτούς. **12** Εκήρυξαν νηστείαν και εκάθησαν τον Ναβουθαί επί κεφαλής του λαού· **13** και εισήλθον δύο άνδρες κακοί και εκάθισαν αντικρού αυτού· και εμαρτύρησαν οι άνδρες οι κακοί κατ' αυτού, κατά του Ναβουθαί, ενώπιον του λαού, λέγοντες, Ο Ναβουθαί εβλασφήμησε τον Θεόν και τον βασιλέα. Τότε εξέβαλον αυτόν έξω της πόλεως και ελιθοβόλησαν αυτόν με λίθους, και απέθανε. **14** Και απέστειλαν προς την Ιεζάβελ, λέγοντες, Ο Ναβουθαί ελιθοβολήθη και απέθανε. **15** Και ως ήκουσεν η Ιεζάβελ ότι ο Ναβουθαί ελιθοβολήθη και απέθανεν, είπεν η Ιεζάβελ προς τον Αχαάβ, Σηκώθητι, κληρονομήσον τον αμπελώνα Ναβουθαί του Ιεραλιτίου, τον οποίον δεν ήθελε να σοι δώσει δι' αργυρίου· διότι ο Ναβουθαί δεν ζη αλλ' απέθανε. **16** Και ως ήκουσεν ο Αχαάβ ότι ο Ναβουθαί απέθανεν, εσηκώθη ο Αχαάβ να καταβή εις τον αμπελώνα του Ναβουθαί του Ιεραλιτίου, διά να κληρονομήσει αυτόν. **17** Και ήλθεν ο λόγος του Κυρίου προς Ηλιάν τον Θεοσβίτην, λέγων, **18** Σηκώθητι, κατάβα εις συνάντησιν του Αχαάβ, βασιλέως του Ισραήλ, όστις κατοικεί εν Σαμαρεία· ιδού, εν τω αμπελώνι του Ναβουθαί είναι, όπου κατέβη διά να κληρονομήσει αυτόν· **19** και θέλεις λαλήσει προς αυτόν, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος· Εφόνευσας και έτι εκληρονόμησας; και θέλεις λαλήσει προς αυτόν, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος· Εν τω τόπω, όπου οι κύνες έγλειψαν το αίμα του Ναβουθαί, θέλουσι γλείψει οι κύνες το αίμα σου, ναι, σου. **20** Και είπεν ο Αχαάβ προς τον Ηλιάν, Με εύρηκας, εχθρέ μου; Και απεκρίθη, Σε εύρηκα· διότι επώλησας σεαυτόν εις το να πράττης το πονηρόν ενώπιον του Κυρίου. **21** Ιδού, λέγει Κύριος, Εγώ θέλω φέρεи κακόν επί σε, και θέλω σαρώσει κατόπιν σου και εξολοθρεύσει τον Αχαάβ τον ουρούντα προς τον τοίχον και τον πεφυλαγμένον και τον αφειμένον μεταξύ του Ισραήλ· **22** και θέλω καταστήσει τον οίκόν σου ως τον οίκον του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, και ως τον οίκον του Βασαά υιού του Αχιά, διά τον παροργισμόν τον οποίον με παρώργιασας, και έκαμες τον Ισραήλ να αμαρτήση. **23** Και περί της Ιεζάβελ έτι ελάλησεν ο Κύριος, λέγων, Οι κύνες θέλουσι καταφάγει την Ιεζάβελ πλησίον του προτειχίσματος της Ιεζραέλ· **24** όστις εκ του Αχαάβ αποθάνη εν τη πόλει, οι κύνες θέλουσι καταφάγει αυτόν· και όστις αποθάνη εν τω αγρώ, τα πετεινά του ουρανού θέλουσι καταφάγει αυτόν. **25** Ουδείς τώντων δεν εστάθη όμοιος του Αχαάβ, όστις επώλησεν εαυτόν εις το να πράττει πονηρά ενώπιον του Κυρίου, όπως εκίνει αυτόν Ιεζάβελ η γυνή αυτού. **26** Και έπραξε βδελυρά σφόδρα ακολουθών τα είδωλα, κατά πάντα όσα έπραττον οι Αμορραίοι, τους οποίους ο Κύριος εξεδίδωξεν απ' έμπροσθεν των υιών Ισραήλ. **27** Ως δε ήκουσεν ο Αχαάβ τους λόγους τούτους, διέρρηξε τα ιμάτια αυτού και έβαλε σάκκον επί την σάρκα αυτού και ενήστουσε, και εκοίτετο

περιτετυλιγμένος σάκκον και εβάδιζε κεκυφώς. **28** Ήλθε δε ο λόγος του Κυρίου προς Ηλιάν τον Θεοσβίτην, λέγων, **29** Είδες πως εταπεινώθη ο Αχαάβ ενώπιόν μου; επειδή εταπεινώθη ενώπιόν μου, δεν θέλω φέρεи το κακόν εν ταις ημέραις αυτού· εν ταις ημέραις του υιού αυτού θέλω φέρεи το κακόν επί τον οίκον αυτού.

22 Παρήλθον δε τρία έτη άνευ πολέμου αναμέσον της Συρίας και του Ισραήλ. **2** Κατά δε το τρίτον έτος κατέβη Ιωσαφάτ ο βασιλεύς του Ιουδα προς τον βασιλέα του Ισραήλ. **3** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τους δούλους αυτού, Εξεύρετε ότι η Ραμώθ-γαλαάδ είναι ημών, και ημείς σιωπούμεν εις το να λάβωμεν αυτήν εκ της χειρός του βασιλέως της Συρίας; **4** Και είπε προς τον Ιωσαφάτ, Έρχεσαι μετ' εμού διά να πολεμήσωμεν την Ραμώθ-γαλαάδ; Και είπεν ο Ιωσαφάτ προς τον βασιλέα του Ισραήλ, Εγώ είμαι καθώς συ, ο λαός μου καθώς ο λαός σου, οι ίπποι μου καθώς οι ίπποι σου. **5** Και είπεν ο Ιωσαφάτ προς τον βασιλέα του Ισραήλ, Ερώτησόν, παρακαλώ, τον λόγον του Κυρίου σήμερον. **6** Και συνήθροισεν ο βασιλεύς του Ισραήλ τους προφήτας, περίπου τετρακοσίους άνδρας, και είπε προς αυτούς, να υπάγω εναντίον της Ραμώθ-γαλαάδ να πολεμήσω, ή να απέχω; οι δε είπον, Ανάβα, και ο Κύριος θέλει παραδώσει αυτήν εις την χείρα του βασιλέως. **7** Και είπεν ο Ιωσαφάτ, Δεν είναι ενταύθα έτι προφήτης του Κυρίου, διά να ερωτήσωμεν δι' αυτού; **8** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Ιωσαφάτ, Είναι έτι άνθρωπος τις, Μιχαίας, ο υιός του Ιεμλά, διά του οποίου δυνάμεθα να ερωτήσωμεν τον Κύριον· πλην μισώ αυτόν· διότι δεν προφητεύει καλόν περί εμού, αλλά κακόν. Και είπεν ο Ιωσαφάτ, Ας μη λαλή ο βασιλεύς ούτεως. **9** Και εκάλεσεν ο βασιλεύς του Ισραήλ ένα ευνούχον και είπε, Σπεύσον να φέρης Μιχαίαν τον υιόν του Ιεμλά. **10** Ο δε βασιλεύς του Ισραήλ και Ιωσαφάτ ο βασιλεύς του Ιουδα εκάθηντο, έκαστος επί του θρόνου αυτού, ενδεδυμένοι στολάς, εν τόπω ανοικτώ κατά την είσοδον της πόλης της Σαμαρείας· και πάντες οι προφήται προσεφήτησαν έμπροσθεν αυτών. **11** Και Σεδεκίας ο υιός του Χαναανά είχε κάμει εις εαυτόν σιδηρά κέρατα· και είπεν, Ούτω λέγει Κύριος· Διά τούτων θέλεις κερατίσει τους Συρίους, εωσού συντελέσθωσιν αυτούς. **12** Και πάντες οι προφήται προσεφήτησαν ούτω, λέγοντες, Ανάβα εις Ραμώθ-γαλαάδ και ευοδοῦ· διότι ο Κύριος θέλει παραδώσει αυτήν εις την χείρα του βασιλέως. **13** Και ο μνηντήρ, όστις υπήγει να καλέσει τον Μιχαίαν, είπε προς αυτόν, λέγων, Ιδού τώρα, οι λόγοι των προφητών φανερώνουσιν εξ ενός στόματος καλόν περί του βασιλέως· ο λόγος σου λοιπόν ας ήγαι ως ο λόγος ενός εξ εκεινων, και λάλησον το καλόν. **14** Ο δε Μιχαίας είπε, Ζη Κύριος, ό,τι μοι είπη ο Κύριος, τούτο θέλω λαλήσει. **15** Ήλθε λοιπόν προς τον βασιλέα. Και είπεν ο βασιλεύς προς αυτόν, Μιχαία, να υπάγωμεν εις Ραμώθ-γαλαάδ διά να πολεμήσωμεν, ή να απέχωμεν; Ο δε απεκρίθη προς αυτόν, Ανάβα και ευοδού· διότι ο Κύριος θέλει παραδώσει αυτήν εις την χείρα του βασιλέως. **16** Και είπε προς αυτόν ο βασιλεύς, Έως ποσάκεις θέλω σε ορκίσει, να μη λέγης προς εμε παρά την αλήθειαν εν ονόματι Κυρίου; **17** Ο δε είπεν, είδον πάντα τον Ισραήλ διεσπαρμένον επί τα όρη, ως πρόβητα μη έχοντα ποιμένα. Και είπε Κύριος, Ουτόι δεν έχουσι κύριον· ας επιστρέψωσιν έκαστος εις τον οίκον αυτού εν ειρήνι. **18** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Ιωσαφάτ, Δεν σοι είπα έτι δεν θέλει προφητεύσει καλόν περί εμού, αλλά κακόν; **19** Και ο Μιχαίας είπεν, Άκουσον λοιπόν τον λόγον του Κυρίου. Είδον τον Κύριον καθήμενον επί του θρόνου αυτού, και πάσαν την στρατιάν του

ουρανού παρισταμένην περί αυτόν, εκ δεξιῶν αὐτοῦ και ἐξ αριστερῶν αὐτοῦ. **20** Και εἶπε Κύριος, Τις θέλει ἀπατήσῃ τον Ἀχαάβ, ὥστε να αναβῆ και να πέσῃ εν Ραμῶθ-γαλαάδ; Και ο μεν εἶπεν οὕτως, ο δε εἶπεν οὕτως. **21** Και ἐξήλθε το πνεῦμα και εοστάθη ἐνώπιον Κυρίου και εἶπεν, Εγὼ θέλω ἀπατήσῃ αὐτόν. **22** Και εἶπε Κύριος προς αὐτό, Τίνι τρόπω; Και εἶπε, Θέλω ἐξέλθῃ και θέλω εἰσθαι πνεῦμα ψεύδους εν τῷ στόματι πάντων των προφητῶν αὐτοῦ. Και εἶπε Κύριος, Θέλεις ἀπατήσῃ και ἐτί θέλεις κατορθῶσῃ· ἐξελθε και κάμε οὕτω. **23** Τώρα λοιπόν, ἰδοῦ, ο Κύριος ἔβαλε πνεῦμα ψεύδους εν τῷ στόματι πάντων τούτων των προφητῶν σου, και ο Κύριος ἐλάλησε κακόν ἐπί σε. **24** Τότε πλησιάσας Σεδεκίας ο υἱός του Χαναανὰ, ἐρράπισε τον Μιχαϊάν ἐπὶ την σιαγόνα και εἶπε, Διὰ ποίας οδοῦ ἐπέρασε το Πνεῦμα του Κυρίου ἀπ' ἐμοῦ, διὰ να λαλήσῃ προς σε; **25** Και εἶπεν ο Μιχαΐας, Ἰδοῦ, θέλεις ἰδεῖ, καθ' ἣν ἡμέραν θέλεις εἰσερχεσθαι ἀπὸ ταμείου εις ταμείον διὰ να κρυφθῆς. **26** Και εἶπεν ο βασιλεὺς του Ἰσραὴλ, Πιάσατε τον Μιχαϊάν και ἐπαναφέρετε αὐτόν προς Ἀμών τον ἀρχοντα της πόλεως και προς Ἰωὰς τον υἱόν του βασιλέως. **27** και εἶπατε, Οὕτω λέγει ο βασιλεὺς· Βάλετε τούτον εις την φυλακὴν και τρέφετε αὐτόν με ἄρτον θλίψεως και με ὕδωρ θλίψεως, εωσοῦ ἐπιστρέψω εν εἰρήνῃ. **28** Και εἶπεν ο Μιχαΐας, Εὰν τῶνόντι ἐπιστρέψῃς εν εἰρήνῃ, ο Θεός δεν ἐλάλησε δι' ἐμοῦ. Και εἶπεν, Ἀκούσατε σε, πάντες οἱ λαοί. **29** Και ἀνέβη ο βασιλεὺς του Ἰσραὴλ και Ἰωσαφάτ ο βασιλεὺς του Ἰούδα εις Ραμῶθ-γαλαάδ. **30** Και εἶπεν ο βασιλεὺς του Ἰσραὴλ προς τον Ἰωσαφάτ, Εγὼ θέλω μετασηματισθῆ και εἰσελθῆ εις την μάχην· συ δε ἐνδύθητι την στολήν σου. Και μετεσηματίσθη ο βασιλεὺς του Ἰσραὴλ και εἰσήλθεν εις την μάχην. **31** Ο δε βασιλεὺς της Συρίας εἶχε προστάξει τους τριάκοντα δύο ἀμαξάρχας αὐτοῦ, λέγων, Μη πολεμεῖτε μῆτε μικρόν μῆτε μέγαν, ἀλλὰ μόνον τον βασιλέα του Ἰσραὴλ. **32** Και ὡς εἶδον οἱ ἀμαξάρχαι τον Ἰωσαφάτ, τότε αὐτοὶ εἶπον, Βεβαίως οὗτος εἶναι ο βασιλεὺς του Ἰσραὴλ. Και περιστράφησαν διὰ να πολεμήσωσιν αὐτόν· ἀλλ' ο Ἰωσαφάτ ἀνεβόησεν. **33** Ἰδόντες δε οἱ ἀμαξάρχαι ὅτι δεν ἦτο ο βασιλεὺς του Ἰσραὴλ, ἐπέστρεψαν ἀπὸ της καταδιώξεως αὐτοῦ. **34** Ἄνθρωπος δε τις, τοξεύσας ἀσκοπῶς, ἐκτύπησε τον βασιλέα του Ἰσραὴλ μεταξύ των ἀρθρώσεων του θώρακος· ο δε εἶπε προς τον ἠνίοχον αὐτοῦ, Στρέψον την χεῖρα σου και ἐκβάλέ με εκ του στρατεύματος· διότι ἐπληγώθην. **35** Και ἡ μάχη ἐμεγαλύνθη εν τη ἡμέρα ἐκείνῃ· ο δε βασιλεὺς ἴστατο ἐπὶ της ἀμάξης ἀντικρὺ των Συρίων, και προς το ἐσπέρας ἀπέθανε· και το αἶμα ἔρρευεν εκ της πληγῆς εις τον κόλπον της ἀμάξης. **36** Και περὶ την δύσιν του ἡλίου ἐγένεε διακήρυξις εν τῷ στρατοπέδῳ, λέγουσα, Ἐκαστος εις την πόλιν αὐτοῦ και ἕκαστος εις τον τόπον αὐτοῦ. **37** Και ἀπέθανεν ο βασιλεὺς και ἐκοιμήσθη εις Σαμάρειαν· και ἐνεταφίασαν τον βασιλέα εν Σαμαρεία. **38** Και ἐπλυναν την ἀμαξαν εις το ὑδροστάσιον της Σαμαρείας· ἐπλυναν ἐτί και τα ὅπλα αὐτοῦ· και ἐγλείψαν οἱ κύνες το αἶμα αὐτοῦ, κατὰ τον λόγον του Κυρίου, τον ὁποῖον ἐλάλησεν. **39** Αἱ δε λοιπαὶ των πράξεων του Ἀχαάβ και πάντα ὅσα ἔκαμε, και ο ἐλεφάντινος οἶκος τον ὁποῖον ἠκοδόμησε και πάσαι αἱ πόλεις, τας ὁποίας ἐκτίσε, δεν εἶναι γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ των χρονικῶν των βασιλέων του Ἰσραὴλ; **40** Και ἐκοιμήθη ο Ἀχαάβ μετὰ των πατέρων αὐτοῦ, και ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Οχοζίας ο υἱός αὐτοῦ. **41** Ο δε Ἰωσαφάτ ο υἱός του Ἀσά ἐβασίλευσεν ἐπὶ τον Ἰούδα, το τέταρτον ἔτος του Ἀχαάβ βασιλέως του Ἰσραὴλ. **42** Ο Ἰωσαφάτ ἦτο τριάκοντα πέντε ἐτῶν ἡλικίας ὅτε ἐβασίλευσε· και ἐβασίλευσεν εικοσιπέντε ἔτη εν Ἱερουσαλήμ· το δε ὄνομα

της μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἀζουβά, θυγάτηρ του Σιλεϊ. **43** Και περιπάτησεν εις πάσας τας οδοὺς Ἀσά του πατρὸς αὐτοῦ· δεν ἐξέκλινεν ἀπ' αὐτῶν, πράττων το ευθές ἐνώπιον του Κυρίου. Οἱ υψηλοὶ ὅμως τόποι δεν ἀφηρέθησαν· ο λαός ἐθυσίαζεν ἐτί και ἐθυμίαζεν εν τοις υψηλοῖς τόποις. **44** Και εἶχεν εἰρήνην ο Ἰωσαφάτ μετὰ του βασιλέως του Ἰσραὴλ. **45** Αἱ δε λοιπαὶ των πράξεων του Ἰωσαφάτ, και τα κατορθώματα αὐτοῦ ὅσα ἔκαμε, και οὖ πολεμοὶ αὐτοῦ, δεν εἶναι γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ των χρονικῶν των βασιλέων του Ἰούδα; **46** Και το ὑπόλοιπον των σοδομιτῶν, το ἐναπολειφθέν εν ταις ἡμέραις Ἀσά του πατρὸς αὐτοῦ, αὐτὸς ἐξήλειψεν ἀπὸ της γῆς. **47** Τότε δεν ὑπῆρχε βασιλεὺς εν Ἐδῶμ· διοικητῆς ἦτο βασιλεὺς. **48** Ο Ἰωσαφάτ ἔκαμε πλοῖα εν Ἐθαρσεῖ, διὰ να πλεύσωσιν εις Ὀφερ διὰ χρυσοῖον· πλην δεν ὑπῆγον, διότι τα πλοῖα συνετρίφθησαν εν Ἐσιῶν-γάβερ. **49** Τότε εἶπεν Οχοζίας ο υἱός του Ἀχαάβ προς τον Ἰωσαφάτ, Ἄς υπάγωσιν οἱ δούλοι μου μετὰ των δούλων σου εις τα πλοῖα· ο Ἰωσαφάτ ὅμως δεν ἠθέλησε. **50** Και ἐκοιμήθη ο Ἰωσαφάτ μετὰ των πατέρων αὐτοῦ και ἐτάφη μετὰ των πατέρων αὐτοῦ εν τη πόλει Δαβίδ του πατρὸς αὐτοῦ· ἐβασίλευσε δε ἀντ' αὐτοῦ Ἰωρὰμ ο υἱός αὐτοῦ. **51** Οχοζίας ο υἱός του Ἀχαάβ ἐβασίλευσεν ἐπὶ τον Ἰσραὴλ εν Σαμαρεία, το δέκατον ἔβδομον ἔτος του Ἰωσαφάτ βασιλέως του Ἰούδα· και ἐβασίλευσε δύο ἔτη ἐπὶ τον Ἰσραὴλ. **52** Και ἐπράξε τα πονηρὰ ἐνώπιον του Κυρίου, και περιπάτησεν εις την ὁδόν του πατρὸς αὐτοῦ και εις την ὁδόν της μητρὸς αὐτοῦ και εις την ὁδόν του Ἰεροβοάμ υἱοῦ του Ναβάτ, ὅστις ἔκαμε τον Ἰσραὴλ να ἀμαρτήσῃ. **53** διότι ἐλάτρευσε τον Βάαλ και προσεκύνησεν αὐτόν, και παρώργισε Κύριον τον Θεόν του Ἰσραὴλ, κατὰ πάντα ὅσα ἐπράξεν ο πατήρ αὐτοῦ.

Βασιλειῶν Δ'

1 Μετά δε τον θάνατον του Αχαάβ, επανεστάτησεν ο Μωάβ εναντίον του Ισραήλ. **2** Και έπεσεν ο Οχοζίας διά του δρυφράκτου του υπερύου αυτού, το οποίον ήτο εν Σαμαρεία, και ηρρώσθησε· και απέστειλε μηνυτάς, ειτών προς αυτούς, Υπάγετε, ερωτήσατε τον Βέελ-ζεβούλ, τον θεόν της Ακκαρών, αν έχω να αναλάβω από της αρρωστίας ταύτης. **3** Αλλ' ο άγγελος Κυρίου είπε προς Ηλίαν τον Θεοβίτην, Σηκώθητι, ανάβα εις συνάντησιν των μηνυτών του βασιλέως της Σαμαρείας και ειπέ προς αυτούς, Επειδή δεν είναι Θεός εν τω Ισραήλ, διά τούτο υπάγετε να ερωτήσητε τον Βέελ-ζεβούλ, τον θεόν της Ακκαρών; **4** Τώρα λοιπόν ούτω λέγει ο Κύριος Δεν θέλεις καταβή από της κλίνης, εις την οποίαν ανέβης, αλλ' εξάπαντος θέλεις αποθάνει. Και ανεχώρησεν ο Ηλιάς. **5** Και επέστρεψαν οι μηνυταί προς αυτόν· ο δε είπε προς αυτούς, Διά τι επεστρέψατε; **6** Και είπον προς αυτόν, Άνθρωπος τις ανέβη εις συνάντησιν ημών και είπε προς ημάς, Υπάγετε, επιστρέψατε προς τον βασιλέα, όστις σας απέστειλε, και είπατε προς αυτόν, ούτω λέγει Κύριος· Επειδή δεν είναι Θεός εν τω Ισραήλ, διά τούτο στέλλεις να ερωτήσης τον Βέελ-ζεβούλ, τον θεόν της Ακκαρών; δεν θέλεις λοιπόν καταβή από της κλίνης, εις την οποίαν ανέβης, αλλ' εξάπαντος θέλεις αποθάνει. **7** Και είπε προς αυτούς, Οποία ήτο η μορφή του ανθρώπου, όστις ανέβη εις συνάντησίν σας και ελάλησε προς εσάς τους λόγους τούτους; **8** Και απεκρίθησαν προς αυτόν, Άνθρωπος δασύτριχος και περιεζωσμένος την οσφύν αυτού με ζώνην δερματινήν. Και είπεν, Ηλιάς ο Θεοβίτης είναι. **9** Τότε απέστειλεν ο βασιλεύς προς αυτόν πεντηκόνταρχον μετά των πενήκοντα αυτού. Και ανέβη προς αυτόν· και ιδού, εκάθητο επί της κορυφής του όρους. Και είπε προς αυτόν, Άνθρωπε του Θεού, ο βασιλεύς είπε, Κατάβα. **10** Και αποκριθείς ο Ηλιάς είπε προς τον πεντηκόνταρχον, Εάν εγώ ήμαι άνθρωπος του Θεού, ας καταβή πυρ εξ ουρανού και ας καταφάγη σε και τους πενήκοντά σου. Και κατέβη πυρ εκ του ουρανού και κατέφαγεν αυτόν και τους πενήκοντα αυτού. **11** Και απέστειλε προς αυτόν πάλιν άλλον πεντηκόνταρχον μετά των πενήκοντα αυτού. Και ελάλησε και είπε προς αυτόν, Άνθρωπε του Θεού, ούτω λέγει ο βασιλεύς Ταχέως κατάβα. **12** Και αποκριθείς ο Ηλιάς είπε προς αυτούς, Εάν εγώ ήμαι άνθρωπος του Θεού, ας καταβή πυρ εξ ουρανού και ας καταφάγη σε και τους πενήκοντά σου. Και κατέβη πυρ Θεού εξ ουρανού και κατέφαγεν αυτόν και τους πενήκοντα αυτού. **13** Και πάλιν απέστειλε τρίτον πεντηκόνταρχον μετά των πενήκοντα αυτού. Και αναβάς ο τρίτος πεντηκόνταρχος ήλθε και εγονάτισεν έμπροσθεν του Ηλία και παρεκάλεισεν αυτόν και είπε προς αυτόν; Άνθρωπε του Θεού, ας σταθή, δέομαι, αξιοτιμίητος εις τους οφθαλμούς σου η ζωή μου και η ζωή των δούλων σου τούτων των πενήκοντα· **14** ιδού, κατέβη πυρ εξ ουρανού και κατέκαυσε τους δύο πρώτους πεντηκόνταρχους μετά των πενήκοντα αυτών· ας σταθή λοιπόν η ζωή μου αξιοτιμίητος εις τους οφθαλμούς σου. **15** Και είπεν ο άγγελος του Κυρίου προς τον Ηλίαν, Κατάβα μετ' αυτού· μη φοβηθής απ' αυτού. Και εσηκώθη και κατέβη μετ' αυτού προς τον βασιλέα. **16** Και είπε προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος· Επειδή απέστειλας μηνυτάς να ερωτήσωσι τον Βέελ-ζεβούλ, τον θεόν της Ακκαρών, ως εάν δεν ήτο Θεός εν τω Ισραήλ διά να ζητήσης τον λόγον αυτού, διά τούτο δεν θέλεις καταβή από της κλίνης, εις την οποίαν ανέβης, αλλ' εξάπαντος θέλεις αποθάνει. **17** Και απέθανε κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησεν ο Ηλιάς· εβασίλευσε δε αντ' αυτού ο

Ιωράμ, εν τω δευτέρω έτει του Ιωράμ, υιού του Ιωσαφάτ, βασιλέως του Ιούδα· επειδή δεν είχεν υιόν. **18** Αι δε λοιπαί των πράξεων του Οχοζίου, όσας έκαμε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ;

2 Ότε δε έμελλεν ο Κύριος να αναβίβαση τον Ηλίαν εις τον ουρανόν με ανεμοστρόβιλον, ανεχώρησεν ο Ηλιάς μετά του Ελισσαιέ από Ταλγάλων. **2** Και είπεν ο Ηλιάς προς τον Ελισσαιέ, Κάθου ενταύθα, παρακαλώ· διότι ο Κύριος με απέστειλεν έως Βαιθήλ. Και είπεν ο Ελισσαιέ, Ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, δεν θέλω σε αφήσει. Και κατέβησαν εις Βαιθήλ. **3** Και εξήλθον οι υιοί των προφητών οι εν Βαιθήλ προς τον Ελισσαιέ και είπον προς αυτόν, Εξεύρεις ότι ο Κύριος σήμερα λαμβάνει τον κύριόν σου επάνωθεν της κεφαλής σου; Και είπε, Και εγώ εξεξέρω τούτο· σιωπάτε. **4** Και είπεν ο Ηλιάς προς αυτόν, Ελισσαιέ, κάθου ενταύθα, παρακαλώ· διότι ο Κύριος με απέστειλεν εις Ιεριχώ. Ο δε είπε, Ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, δεν θέλω σε αφήσει. Και ήλθον εις Ιεριχώ. **5** Και προσήλθον οι υιοί των προφητών οι εν Ιεριχώ προς τον Ελισσαιέ και είπον προς αυτόν, Εξεύρεις ότι ο Κύριος σήμερα λαμβάνει τον κύριόν σου επάνωθεν της κεφαλής σου; Και είπε, Και εγώ εξεξέρω τούτο· σιωπάτε. **6** Και είπεν ο Ηλιάς προς αυτόν, Κάθου ενταύθα, παρακαλώ· διότι ο Κύριος με απέστειλεν εις τον Ιορδάνην. Ο δε είπε, Ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, δεν θέλω σε αφήσει. Και υπήγαν αμφοτέροι. **7** Και υπήγαν πενήκοντα άνδρες εκ των υιών των προφητών, και εστάθησαν απέναντι μακρόθεν· εκείνοι δε οι δύο εστάθησαν επί του Ιορδάνου. **8** Και έλαβεν ο Ηλιάς την μηλωτήν αυτού και εδίπλωσεν αυτήν και εκτόπησε τα ύδατα, και διηρέθησαν ένθεν και ένθεν, και διέβησαν αμφοτέροι διά ξηράς. **9** Και ότε διέβησαν, είπεν ο Ηλιάς προς τον Ελισσαιέ, Ζήτησον τι να σοι κάμω, πριν αναληφθώ από σου. Και είπεν ο Ελισσαιέ, Διπλασία μερίς του πνεύματός σου ας ήναι, παρακαλώ, επ' εμέ. **10** Ο δε είπε, Σκληρόν πράγμα εξήτησας· πλην εάν με ίδης αναλαμβανόμενον από σου, θέλει γείνει εις σε ούτως· ει δε μη, δεν θέλει γείνει. **11** Και ενώ αυτοί περιεπάτουσν έτι λαλούντες, ιδού, άμαξα πυρός και ίπποι πυρός, και διεχώρισαν αυτούς αμφοτέρους· και ανέβη ο Ηλιάς με ανεμοστρόβιλον εις τον ουρανόν. **12** Ο δε Ελισσαιέ έβλεπε και εβόα, Πάτερ μου, πάτερ μου, άμαξα του Ισραήλ και ιππικοί αυτού. Και δεν είδεν αυτόν πλέον· και επίασε τα ιμάτια αυτού και διέσχισεν αυτά εις δύο τμήματα. **13** Και σηκώσας την μηλωτήν του Ηλία, ήτις έπεσεν επάνωθεν εκείνου, επέστρεψε και εστάθη επί του χείλους του Ιορδάνου. **14** Και λαβών την μηλωτήν του Ηλία, ήτις έπεσεν επάνωθεν εκείνου, εκτόπησε τα ύδατα και είπε, Που είναι Κύριος ο Θεός του Ηλία; Και ως εκτόπησε και αυτός τα ύδατα, διηρέθησαν ένθεν και ένθεν· και διέβη ο Ελισσαιέ. **15** Και ιδόντες αυτόν οι υιοί των προφητών, οι εν Ιεριχώ εκ του απέναντι, είπον, Το πνεύμα του Ηλία επανεπαύθη επί τον Ελισσαιέ. Και ήλθον εις συνάντησιν αυτού και προσεκύνησαν αυτόν έως εδάφους. **16** Και είπον προς αυτόν, Ιδού τώρα, πενήκοντα δυνατοί άνδρες είναι μετά των δούλων σου· ας υπάγωσι, παρακαλούμεν, και ας ζητήσωσι τον κύριόν σου, μήποτε εσήκωσεν αυτόν το πνεύμα του Κυρίου και έρριψεν αυτόν επί τινός όρους ή επί τινός κοιλάδος. Και είπε, Μη αποστείλητε. **17** Αλλ' αφού εβίασαν αυτόν τόσον ώστε ησχύνετο, είπεν, Αποστείλατε. Απέστειλαν λοιπόν πενήκοντα άνδρας και εξήτησαν τρεις ημέρας, πλην δεν εύρηκαν αυτόν. **18** Και ότε επέστρεψαν προς αυτόν, διότι έμεινεν εν Ιεριχώ, είπε προς αυτούς, Δεν σας είπα, Μη υπάγητε; **19** Και είπον οι άνδρες της πόλεως προς τον Ελισσαιέ, Ιδού τώρα, η θέσις της πόλεως

ταύτης είναι καλή, καθώς ο κύριός μου βλέπει τα ύδατα όμως είναι κακά και η γη άγονος. **20** Και είπε, Φερέτε μοι φιάλην καινήν και βάλετε άλας εις αυτήν. Και έφεραν προς αυτόν. **21** Και εξήλθεν εις την πηγήν των υδάτων και έρριψε το άλας εκεί και είπεν, Ούτω λέγει Κύριος Υγίανα τα ύδατα ταύτα δεν θέλει είσθαι πλέον εκ τούτων θάνατος ή ακαρπία. **22** Και ιάθησαν τα ύδατα έως της ημέρας ταύτης, κατά τον λόγον του Ελισσαιέ, τον οποίον ελάλησε. **23** Και ανέβη εκείθεν εις Βαιθήλ· και ενώ αυτός ανέβαινεν εν τη οδώ, εξήλθον εκ της πόλεως παιδία μικρά και ενέπαιζον αυτόν και έλεγον προς αυτόν, Ανάβαινε, φαλακρέ· ανάβαινε, φαλακρέ. **24** ο δε εστράφη οπίσω και ίδων αυτά, καταήραθη αυτα εις το όνομα του Κυρίου. Και εξήλθον εκ του δάσους δύο άρκτοι και διεσπάραξαν εξ αυτών τεσσαράκοντα δύο παιδία. **25** Και υπήγην εκείθεν εις το όρος τον Κάρμηλον· και εκείθεν επέστρεψεν εις Σαμαρείαν.

3 Ο δε Ιωράμ υιός του Αχαάβ βασιλευσεν επί τον Ισραήλ εν Σαμαρεία, το δέκατον όγδοον έτος του Ιωσαφάτ βασιλέως του Ιουδα· και εβασίλευσεν έτη δώδεκα. **2** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, ουχί όμως καθώς ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού· διότι εσήκωσε το άγαλμα του Βάαλ, το οποίον είχε κάμει ο πατήρ αυτού. **3** Πλην ήτο προσκεκολλημένος εις τας αμαρτίας του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση· δεν απεμακρύνθη απ' αυτών. **4** Μηθά δε ο βασιλεύς του Μωάβ είχε ποιμνία, και έδιδεν εις τον βασιλέα του Ισραήλ εκατόν χιλιάδας αρνίων και εκατόν χιλιάδας κριών με τα μαλλία αυτών. **5** Άλλ' αφού απέθανεν ο Αχαάβ, απεστάτηεν ο βασιλεύς του Μωάβ κατά του βασιλέως του Ισραήλ. **6** Και εξήλθεν ο βασιλεύς Ιωράμ εκ της Σαμαρείας κατ' εκείνον τον καιρόν και απηρίθμησε πάντα τον Ισραήλ. **7** Και υπήγχε και απέστειλε προς Ιωσαφάτ τον βασιλέα του Ιούδα, λέγων, Ο βασιλεύς του Μωάβ απεστάτησε κατ' εμού· έρχεσαι μετ' εμού εναντίον του Μωάβ εις πόλεμον; Ο δε είπε, Θέλω αναβή· εγώ είμαι ως συ, ο λαός μου ως ο λαός σου, οι ίπποι μου ως οι ίπποι σου. **8** Και είπε, Διά ποίας οδού θέλομεν αναβή; Ο δε απεκριθη, Διά της οδού της ερήμου Εδώμ. **9** Και υπήγην ο βασιλεύς του Ισραήλ και ο βασιλεύς του Ιούδα και ο βασιλεύς του Εδώμ και περιήλθον οδόν επτά ημερών· και δεν ήτο ύδωρ διά το στρατόεδον και διά τα κτήνη τα ακολουθούντα αυτούς. **10** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ, Ω βεβαίως συνεκάλεσεν ο Κύριος τους τρεις τούτους βασιλείς, διά να παραδώση αυτούς εις την χείρα του Μωάβ. **11** Ο δε Ιωσαφάτ είπε, Δεν είναι εδώ προφήτης του Κυρίου, διά να ερωτήσωμεν τον Κύριον δι' αυτού; Και απεκριθη εις εκ των δούλων του βασιλέως του Ισραήλ, και είπεν, Είναι εδώ Ελισσαιέ ο υιός του Σαφάτ, όστις επέχρην ύδωρ εις τας χείρας του Ηλία. **12** Και είπεν ο Ιωσαφάτ, Λόγος Κυρίου είναι μετ' αυτού. Και κατέβησαν προς αυτόν ο βασιλεύς του Ισραήλ και ο Ιωσαφάτ και ο βασιλεύς του Εδώμ. **13** Και είπεν ο Ελισσαιέ προς τον βασιλέα του Ισραήλ, Τι είναι μεταξύ εμού και σου; ύπαγε προς τους προφήτας του πατρός σου και προς τους προφήτας της μητρός σου. Και είπε προς αυτόν ο βασιλεύς του Ισραήλ, Μή· διότι ο Κύριος συνεκάλεσε τους τρεις τούτους βασιλείς, διά να παραδώση αυτούς εις την χείρα του Μωάβ. **14** Και είπεν ο Ελισσαιέ, Ζη ο Κύριος των δυνάμεων, ενώπιον του οποίου παρίσταμαι, βεβαίως εάν δεν εσεβόμην το πρόσωπον του Ιωσαφάτ βασιλέως του Ιουδα, δεν ήθελον επιβλέψαι προς σε, ουδέ ήθελον σε ιδεί, **15** αλλά τώρα φερέτε μοι ψαλτωδόν. Και ενώ έψαλλεν ο ψαλτωδός, ήλθεν επ' αυτόν η χειρ του Κυρίου. **16** Και είπεν, ούτω λέγει Κύριος· Κάμε την κοιλάδα ταύτην λάκκους· **17** διότι ούτω λέγει Κύριος, Δεν θέλετε ιδεί άνεμον

και δεν θέλετε ιδεί βροχήν· και αύτη η κοιλάς θέλει πλησθή ύδατος, και θέλει πiei, σεις και τα ποιμνία σας και τα κτήνη σας. **18** αλλά τούτο είναι μικρόν πράγμα εις τους οφθαλμούς του Κυρίου· εις την χείρα σας θέλει παραδώσει και τον Μωάβ· **19** και θέλετε πατάξει πάσαν οχυράν πόλιν και πάσαν εκλεκτήν πόλιν, και θέλετε καταβάλει παν δένδρον καλόν, και εμφράζει πάσας τας πηγάς των υδάτων, και αχειρώσει με λίθους πάσαν αγαθήν μερίδα γης. **20** Και το πρωί, ενώ ετελειτο η προσφορά, ιδού, ήλθον ύδατα από της οδού Εδώμ, και επλήσθη η γη υδάτων. **21** Και ότε ήκουσαν πάντες οι Μωαβίται ότι ανέβησαν οι βασιλείς διά να πολεμήσωσιν αυτούς, συνηθροίσθησαν πάντες οι μάχαιραν περιζωνώνμενοι και επάνω, και εστάθησαν επί των συνόρων. **22** Και εξηγέρθησαν το πρωί, και καθώς ανέτειλεν ο ήλιος επί τα ύδατα, είδον οι Μωαβίται εκ του απέναντι τα ύδατα κόκκινα ως αίμα· **23** και είπον, Τούτο είναι αίμα· βεβαίως οι βασιλείς επολέμησαν και εκτυπήθησαν μετ' αλλήλων· τώρα λοιπόν εις τα λάφυρα, Μωάβ. **24** Και ότε ήλθον εις το στρατόεδον του Ισραήλ, εσηκώθησαν οι Ισραηλίται και επάταξαν τον Μωαβίτα, ώστε έφυγον από προσώπου αυτών· και κτυπώντες τους Μωαβίτας εισήλθον εις την γην αυτών. **25** Και κατέστρεψαν τας πόλεις· και εις πάσαν αγαθήν μερίδα γης έρριψαν έκαστος την πέτραν αυτού, και εγέμισαν αυτήν· και πάσας τας πηγάς των υδάτων ενέφραξαν, και παν δένδρον καλόν κατέβαλον· ώστε εν Κιρ-αρασάθ έμειναν οι λίθοι αυτής, και κυκλώσαντες οι σφενδονισταί επάταξαν αυτήν. **26** Και ότε βασιλεύς του Μωάβ είδεν ότι η μάχη υπερίσχυεν εναντίον αυτού, έλαβε μεθ' αυτού επτακοσίους άνδρας ξιφηρεις, διά να διακόψωσι το στρατεύμα, μέχρι του βασιλέως Εδώμ· πλην δεν ηδυνήθησαν. **27** Τότε έλαβε τον πρωτότοκον αυτού υιόν, όστις έμελλε να βασιλεύσῃ αντ' αυτού, και προσέφερεν αυτόν ολοκαύτωμα επί του τείχους· και έγεινεν αγανάκτησις μεγάλη εν τω Ισραήλ· και αναχωρήσαντες απ' αυτού, επέστρεψαν εις την γην αυτών.

4 Γυνή δε τις εκ των γυναικών των υιών των προφητών εβόα προς τον Ελισσαιέ, λέγουσα, Ο δούλός σου ο ανήρ μου απέθανε· και συ εξεύρεις ότι ο δούλός σου εφοβείτο τον Κύριον· και ο δανειστής ήλθε να λάβη τους δύο υιούς μου εις εαυτόν· διά δούλους. **2** Και είπε προς αυτήν ο Ελισσαιέ, Τι να σοι κάμω; φανέρωσόν μοι τι έχεις εν τω οίκω σου; Η δε είπεν, Η δούλη σου δεν έχει ουδέν εν τω οίκω, ειμή ην αγγειον ελαίου. **3** Και είπεν, Ύπαγε, δανείσθητι έξωθεν αγγεία παρά πάντων των γειτόνων σου, αγγεία κενά· δανείσθητι ουχί ολιγά· **4** εισέλθε έπειτα και κλείσον την θύραν όπισθεν σου και όπισθεν των υιών σου, και χύσον εκ του ελαίου εις πάντα τα σκεύη εκείνα, και τα γεμίζόμενα θες κατά μέρος. **5** Ανεχώρησε λοιπόν απ' αυτού και έκλεισε θύραν όπισθεν αυτής και όπισθεν των υιών αυτής· και εκείνοι μεν επλησίαζον εις αυτήν τα αγγεία, αυτή δε ενέχχε. **6** Και αφού εγέμισαν τα αγγεία, είπε προς τον υιόν αυτής, Φέρε μοι και άλλο αγγειον. Ο δε είπε προς αυτήν, Δεν είναι άλλο αγγειον. Και εστάθη το έλαιον. **7** Τότε ήλθε και απήγγειλε προς τον άνθρωπον του Θεού. Και εκείνος είπεν, Ύπαγε, πώλησον το έλαιον και πλήρωσον το χρέος σου και ζήσον με το υπόλοιπον, συ και τα τέκνα σου. **8** Και εν ημέρα τινί διέβαιναν ο Ελισσαιέ εις Σουνάμ, όπου ήτο γυνή τις μεγάλη, και αυτή εκράτησεν αυτόν διά να φάγη άρτον. Και οσάκις διέβαινεν, έστρεφεν εκεί διά να φάγη άρτον. **9** Και είπεν η γυνή προς τον άνδρα αυτής, Ιδού τώρα, γινώριζω ότι είναι άγιος άνθρωπος του Θεού ούτος, όστις πάντοτε διαβαίνει προς ημάς· **10** ας κάμωμεν, παρακαλώ, μικρόν υπερώνον επί του τοίχου· και

ας βάλωμεν εκεί δι' αυτόν κλίνην και τράπεζαν και καθέδραν και λίκνον, διά να στρέφη εκεί, όταν έρχηται προς ημάς. **11** Και εν ημέρα τινί ήλθεν εκεί και έστρεψεν εις το υπερών και εκοιμήθη εκεί. **12** Και είπε προς Γιεζεί τον υπηρέτην αυτού, Κάλεσον την Σουναμίτιν ταύτην. Και ότε εκάλεσεν αυτήν, εστάθη έμπροσθεν αυτού. **13** Και είπε προς αυτόν, Είπέ τώρα προς οφθαλμούς σου. **14** Και είπε, Τί λοιπόν να κάμω δι' αυτήν; Και ο Γιεζεί απεκρίθη, Αληθώς, αυτή δεν έχει τέκνον, και ο άνθρ αυτής είναι γέρον. **15** Και είπε, Κάλεσον αυτήν. Και ότε εκάλεσεν αυτήν, εστάθη εις την θύραν. **16** Και είπε, Το ερχόμενον έτος, κατά τούτον τον καιρόν, θέλεις έχει υιόν εις τας αγκάλας σου. Η δε είπε, Μη, κύριέ μου, άνθρωπε του Θεού, μη ψευθής προς την δούλην σου. **17** Και η γυνή συνέλαβε και εγέννησεν υιόν τον ερχόμενον έτος, κατά τον καιρόν εκείνον τον οποίον είπε προς αυτήν ο Ελισσαιέ. **18** Και ότε εμεγάλωσε το παιδίον, εξήλθεν ημέραν τινά προς τον πατέρα αυτού εις τους θεριστάς. **19** Και είπε προς τον πατέρα αυτού, Την κεφαλήν μου, την κεφαλήν μου. Ο δε είπε προς τον δούλον, Λάβε αυτό προς την μητέρα αυτού. **20** Και λαβών αυτό, έφερεν αυτό προς την μητέρα αυτού, και εκάθησεν επί των γονάτων αυτής μέχρι μεσημβρίας και απέθανε. **21** Και ανέβη και επλαγίασεν αυτό επί της κλίνης του ανθρώπου του Θεού, και έκλεισε την θύραν επάνωθεν αυτού και εξήλθε. **22** Και εκάλεσε τον άνδρα αυτής, λέγουσα, Απόστειλον προς εμέ, παρακαλώ, ένα εκ των δούλων και μίαν εκ των όνων, διά να τρέξω προς τον άνθρωπον του Θεού και να επιστρέψω. **23** Ο δε είπε, Διά τί σου υπάγεις σήμερα προς αυτόν; Δεν είναι νεομηνία ουδέ σάββατον. Η δε είπεν, Ειρήνη. **24** Τότε έστρωσε την όνον και είπε προς τον δούλον αυτής, Σύρε και προχώρει μη παύσης εις εμέ την πορείαν, εκτός εάν σε προστάξω. **25** Και υπήγχε και ήλθε προς τον άνθρωπον του Θεού εις το όρος του Κάρμηλον. Και ως είδεν ο άνθρωπος του Θεού αυτήν μακρόθεν, είπε προς τον Γιεζεί τον υπηρέτην αυτού, Ιδού, η Σουναμίτις εκείνη. **26** Τώρα λοιπόν, τρέξον εις συνάντησιν αυτής και ειπέ προς αυτήν, Καλώς έχεις; καλώς έχει ο ανήρ σου; καλώς έχει το παιδίον; Η δε είπε, Καλώς. **27** Και ότε ήλθε προς τον άνθρωπον του Θεού εις το όρος, επίασε τους πόδας αυτού· ο δε Γιεζεί επλησίασε διά να αποσύρη αυτήν. Ο άνθρωπος όμως του Θεού είπεν, Άφες αυτήν· διότι η ψυχή αυτής είναι κατάπικρος εν αυτή και ο Κύριος έκρυψεν αυτό απ' εμού και δεν μοι εφανέρωσε. **28** Και εκείνη είπε, Μήπως εξήτησα υιόν παρά του κυρίου μου; δεν είπα, Μη με απατάς; **29** Τότε είπε προς τον Γιεζεί, Ζώσθητι την οσφύν σου και λάβε την βακτηριαν μου εις την χείρα σου και ύπαγε· εάν απαντήσης άνθρωπον, μη χαιρετήσης αυτόν και εάν τις σε χαιρετήση, μη αποκρίθης εις αυτόν· και επίθεσ την βακτηριαν μου επί το πρόσωπον του παιδίου. **30** Και η μήτηρ του παιδίου είπε, Ζη Κύριος και ζη η ψυχή σου, δεν θέλω σε αφήσει. Και εσηκώθη και ηκολούθησεν αυτήν. **31** Ο δε Γιεζεί επέρασεν έμπροσθεν αυτών, και επέθεσε την βακτηριαν επί το πρόσωπον του παιδίου· πλην ουδεμία φωνή και ουδεμία ακρόασις. Όθεν επέστρεψεν εις συνάντησιν αυτού και απήγγειλε προς αυτόν, λέγων, Δεν εξύπνησε το παιδίον. **32** Και ότε εισήλθεν ο Ελισσαιέ εις την οικίαν, ιδού, το παιδίον νεκρόν, πλαγισμαμένον επί της κλίνης αυτού. **33** Εισήλθε λοιπόν και έκλεισε την θύραν όπισθεν των δύο αυτών και προσυχηθή εις τον Κύριον. **34** Και ανέβη και επλαγίασεν επί το παιδίον, και επέθεσε το στόμα

αυτού επί το στόμα εκείνου, και τους οφθαλμούς αυτού επί τους οφθαλμούς εκείνου, και τας χείρας αυτού επί τας χείρας εκείνου· και εξηπλώθη επ' αυτό· και εθερμάνθη η σαρξ του παιδίου. **35** Έπειτα εσύρθη, και περιεπάτει εν τω οικηματι· τότε εδω και τότε εκεί· και ανέβη· πάλιν και εξηπλώθη επ' αυτό· και το παιδίον επαρνήσθη· έως επτάκις και ήνοιξε το παιδίον τους οφθαλμούς αυτού. **36** Τότε εφώνησε τον Γιεζεί και είπε, Κάλεσον ταύτην την Σουναμίτιν. Και εκάλεσεν αυτήν· και ότε εισήλθε προς αυτόν, είπε, Λάβε τον υιόν σου. **37** Και εκείνη εισήλθε και έπεσεν εις τους πόδας αυτού και προσεκύνησεν έως εδάφους, και εσήκωσε τον υιόν αυτής και εξήλθεν. **38** Ο δε Ελισσαιέ επέστρεψεν εις Γάλαγα· και ήτο πείνα εν τη γή· και οι υιοί των προφητών εκάθηνον έμπροσθεν αυτού· και είπε προς τον υπηρέτην αυτού, Στήσον τον λέβητα τον μέγαν και ψήσον μαγειρέυμα διά τους υιούς των προφητών. **39** Και εξελθών τις εις τον αγρόν διά να συνάξη χόρτα, εύρηκεν αγριοκολοκύνθην, και εσύναξεν απ' αυτής άγρια κολοκύνθια εωσού εγένεσε το ιμάτιον αυτού, και επιστρέψας, έκοψεν αυτά εις τον λέβητα τον μαγειρέυματος, επειδή δεν εγνωρίζον αυτά. **40** Έπειτα εκένωσαν εις τους ανθρώπους διά να φάγωσι και καθώς έφαγον εκ του μαγειρέυματος, εξεφώνησαν και είπον, Άνθρωπε του Θεού, θάνατος είναι εν τω λέβητι. Και δεν ηδύναντο να φάγωσιν. **41** Ο δε είπε, Φέρετε άλευρον. Και έρριψεν αυτό εις τον λέβητα. Έπειτα είπε, Κένωσον εις τον λάρον, διά να φάγωσι. Και δεν ήτο ουδέν κακόν εν τω λέβητι. **42** Και ήλθεν άνθρωπός τις από Βάαλ-σαλίσά, και έφερεν εις τον άνθρωπον του Θεού άρτον από των πρωτογεννημάτων, είκοσι κρήθινα ψωμία και νουπά αστάχια σίτου, εν τω σάκκω αυτού. Και είπε, Δος εις τον λαόν, διά να φάγωσι. **43** Και ο θεράπων αυτού είπε, Τι ναβάλω τούτο έμπροσθεν εκατόν ανθρώπων; Ο δε είπε, Δος εις τον λαόν, διά να φάγωσι· διότι ούτω λέγει Κύριος· Θέλουσι φάγει και αφήσει υπόλοιπον. **44** Τότε έβαλεν έμπροσθεν αυτών, και έφαγον και αφήκαν υπόλοιπον, κατά τον λόγον του Κυρίου.

5 Ο δε Νεεμάν, ο στρατηγός του βασιλέως της Συρίας, ήτο ανήρ μέγας ενώπιον του κυρίου αυτού και τιμώμενος, επειδή ο Κύριος δι' αυτού έδωκε σωτηρίαν εις την Συρίαν· και ο άνθρωπος ήτο δυνατός εν ισχύϊ, λεπρός όμως. **2** Εξήλθον δε οι Σύριοι κατά τάγματα και έφερον αιχμάλωτων εκ της γης του Ισραήλ μικράν τινά κόρην· και υπηρέτει την γυναίκα του Νεεμάν. **3** Και είπε προς την κυρίαν αυτής, Είθε να ήτο ο κύριός μου έμπροσθεν του προφήτου του εν Σαμαρεία, διότι ήθελεν ιατρεύσει αυτόν από της λέπρας αυτού. **4** Και εισελθών ο Νεεμάν απήγγειλε προς τον κύριον αυτού, λέγων, Ούτω και ούτως ελάλησεν η κόρη η εκ της γης του Ισραήλ. **5** Και είπεν ο βασιλεύς της Συρίας, Ελθέ, ύπαγε, και θέλω στείλει επιστολήν προς τον βασιλέα του Ισραήλ. Και ανεχώρησε και έλαβεν εν τη χειρί αυτού δέκα τάλαντα αργυρίου και εξ χιλιάδας χρυσούς και δέκα αλλαγάς ενδυμάτων· **6** Και έφερε την επιστολήν προς τον βασιλέα του Ισραήλ, λέγουσαν, Και τώρα καθώς έλθη επιστολή αυτή προς σε, ιδού, έστειλα προς σε Νεεμάν τον δούλον μου, διά να ιατρεύσης αυτόν από της λέπρας αυτού. **7** Και καθώς ανέγνωσεν ο βασιλεύς του Ισραήλ την επιστολήν, διέσχισε τα ιμάτια αυτού, και είπε, Θεός είμαι εγώ, διά να θανατώω και να ζωοποιώ, ώστε ούτος στέλλει προς εμέ να ιατρεύσω άνθρωπον από της λέπρας αυτού; γνωρίσατε λοιπόν, παρακαλώ, και ιδέτε ότι ούτος ζητεί πρόφασιν εναντίον μου. **8** Ως δε ήκουσεν ο Ελισσαιέ, ο άνθρωπος του Θεού, ότι ο βασιλεύς του Ισραήλ διέσχισε τα ιμάτια αυτού, απέστειλε προς τον βασιλέα, λέγων,

Διά τι διέσχισας τα ιμάτιά σου; ας έλθω τώρα προς εμέ, και θέλει γνωρίσει ότι είναι προφήτης εν τω Ισραήλ. **9** Τότε ήλθεν ο Νεεμάν μετά των ίππων αυτού και μετά της αμάξης αυτού, και εστάθη εις την θύραν της οικίας του Ελισσαιέ. **10** Και απέστειλε προς αυτόν ο Ελισσαιέ μηνυτήν, λέγων, 'Υπαγε και λούσθητι επτάκις εν τω Ιορδάνη, και θέλει επανέλθει η σαρξ σου εις σε, και θέλεις καθαρισθή. **11** Ο δε Νεεμάν εθμώθη και ανεχώρησε και είπεν, Ιδού, εγώ έλεγον, θέλει βεβαίως εξέλθει προς εμέ και θέλει σταθή και επικαλεσθή το όνομα Κυρίου του Θεού αυτού, και διακινήσει την χείρα αυτού επί τον τόπον και ιατρεύσει τον λεπρόν. **12** Ο Αβανά και ο Φαρφάρ, ποταμοί της Δαμασκού, δεν είναι καλύτεροι υπέρ πάντα τα ύδατα του Ισραήλ; δεν ηδυνάμην να λουσθώ εν αυτοίς και να καθαρισθώ; Και στραφείς, ανεχώρησε μετά θυμού. **13** Επλησίασαν δε οι δούλοι αυτού και ελάλησαν προς αυτόν και είπον- Πάτερ μου, εάν ο προφήτης ήθελε σοι ειπέ μέγα πράγμα, δεν ήθελες κάμει αυτό; πόσω μάλλον τώρα, όταν σοι λέγη, Λούσθητι και καθαρισθή; **14** Τότε κατέβη και εβουθίσθη επτάκις εις τον Ιορδάνην, κατά τον λόγον του ανθρώπου του Θεού και η σαρξ αυτού αποκατέστη ως σαρξ παιδίου μικρού, και εκαθαρίσθη. **15** Και επέστρεψε προς τον άνθρωπον του Θεού, αυτός και πάσα η συνοδία αυτού, και ήλθε και εστάθη έμπροσθεν αυτού· και είπεν, Ιδού, τώρα εγνωρίσα ότι δεν είναι Θεός εν πάση τη γη, ειμή εν τω Ισραήλ· όθεν τώρα δέχθητι, παρακαλώ, δώρον παρά του δούλου σου. **16** Ο δε είπε, Ζη Κύριος, ενώπιον του οποίον παρίσταμαι, δεν θέλω δεχθί. Ο δε εβίαζεν αυτόν να δεχθί, αλλά δεν έστεργε. **17** Και είπεν ο Νεεμάν, Και αν μη, ας δοθή, παρακαλώ, εις τον δούλον σου δύο ημιόνων φορτίον εκ του χώματος τούτου, διότι ο δούλός σου δεν θέλει προσφέρει εις το εξής ολοκαύτωμα ουδέ θυσίαν και άλλους θεούς, χωρά μόνον εν τον Κύριον. **18** περί τούτου του πράγματος ας παραχώρηση ο Κύριος τον δούλον σου, ότι, όταν εισέρχηται ο κύριός μου εις τον οίκον του Ριμμών διά να προσκυνήση εκεί, και στηριζήται επί την χείρα μου, και εγώ κλίνω εμαυτόν εν τω οίκω του Ριμμών, ενώ κλίνω εμαυτόν εν τω οίκω του Ριμμών, ο Κύριος ας συγχωρήση τον δούλον σου περί του πράγματος τούτου. **19** Και είπε προς αυτόν, 'Υπαγε εν ειρήνη. Και ανεχώρησεν απ' αυτού μικρόν τι διάστημα. **20** Είπε δε ο Γιεζεί, ο υπηρέτης του Ελισσαιέ του ανθρώπου του Θεού, Ιδού, εφείσθη ο κύριός μου του Νεεμάν τούτου του Συρίου, ώστε να μη λάβη εκ της χειρός αυτού εκείνο το οποίο εφερε· πλην, Ζη Κύριος, εγώ θέλω τρέξει κατόπιν αυτού και θέλω λάβει τι παρ' αυτού. **21** Και έτρεξεν ο Γιεζεί κατόπιν του Νεεμάν. Και ότε είδεν αυτόν ο Νεεμάν τρέχοντα κατόπιν αυτού, επήδησεν εκ της αμάξης εις συνάντησιν αυτού και είπε, Καλώς έχετε; **22** Ο δε είπε, Καλώς ο κύριός μου με απέστειλε, λέγων, Ιδού, ταύτην την ώραν ήλθον προς εμέ, εκ του όρους Εφραΐμ, δύο νέοι εκ των υιών των προφητών· τους εις αυτούς, παρακαλώ, εν τάλαντον αργυρίου και δύο αλλαγάς ενδυμάτων. **23** Και είπεν ο Νεεμάν, Λάβε ευχαριστως δύο τάλαντα. Και εβίασεν αυτόν, και έδωσε τα δύο τάλαντα του αργυρίου εις δύο θυλάκια, μετά δύο αλλαγών ενδυμάτων· και επέθεσεν αυτά εις δύο εκ των δούλων αυτού, και εβάσταζον αυτά έμπροσθεν αυτού. **24** Και ότε ήλθεν εις Οφίλ, έλαβεν αυτά εκ των χειρών αυτών και εφύλαξεν εν τω οίκω· και απέλυσε τους άνδρας, και ανεχώρησαν. **25** Αυτός δε εισήλθε και εστάθη έμπροσθεν του κυρίου αυτού. Και είπε προς αυτόν ο Ελισσαιέ, Πόθεν, Γιεζεί; Ο δε είπεν, Ο δούλός σου δεν υπήγε πούποτε. **26** Και είπε προς αυτόν, Δεν υπήγεν η καρδιά μου μετά σου, ότε ο άνθρωπος επέστρεψεν από της αμάξης

αυτού εις συνάντησίν σου; είναι καιρός να λάβης αργύριον και να λάβης ιμάτια και ελαιώνας και αμπελώνας και πρόβατα και βόας και δούλους και δούλας; **27** διά τούτο η λέπρα του Νεεμάν θέλει κολληθή εις σε και εις το σπέρμα σου εις τον αιώνα. Και εξήλθεν απ' έμπροσθεν αυτού λελερωμένος ως χιών.

6 Και είπον οι υιοί των προφητών προς τον Ελισσαιέ, Ιδού τώρα, ο τόπος, εις τον οποίον ημείς κατοικούμεν ενώπιόν σου, είναι στενός δι' ημάς· **2** ας υπάγωμεν, παρακαλούμεν, έως του Ιορδάνου, και εκείθεν ας λάβωμεν έκατοσ μίαν δοκόν, και ας κάμωμεν εις εαυτούς εκεί τόπον, διά να κατοικώμεν εκεί. Ο δε είπεν, Υπάγετε. **3** Και είπεν ο εις, Ευαρεστήθητι, παρακαλώ, να έλθης μετά των δούλων σου. Και είπε, Θέλω ελθεί. **4** Και υπήγε μετ' αυτών. Και ελθόντες εις τον Ιορδάνην, έκοπτον τα ξύλα. **5** Ενώ δε ο εις κατέβαλλε την δοκόν, έπεσε το σιδήριον εις το ύδωρ· και εβίβησεν και είπεν, Ω, κύριε· και τούτο ήτο δάνειον. **6** Είπε δε ο άνθρωπος του Θεού, Που έπεσε; Και έδειξε τον τόπον εις αυτόν. Τότε έκοψε σχίζαν ξύλου, και έρριψεν εκεί και το σιδήριον επέπλευσε. **7** Και είπεν, Ανάλαβε προς σεαυτόν. Και εκτείνας την χείρα αυτού, έλαβεν αυτό. **8** Ο δε βασιλεύς της Συρίας επόλεμει εναντίον του Ισραήλ, και συνεβουλεύθη μετά των δούλων αυτού, λέγων, Εις τον δείνα και δείνα τόπον θέλω στρατοπεδεύσει. **9** Και απέστειλεν ο άνθρωπος του Θεού προς τον βασιλέα του Ισραήλ, λέγων, Φυλάχθητι να μη περάσης τον τόπον εκείνον, διότι οι Σύριοι στρατοπεδεύουσιν εκεί. **10** Και απέστειλεν ο βασιλεύς του Ισραήλ εις τον τόπον, τον οποίον είπε προς αυτόν ο άνθρωπος του Θεού και παρήγγειλε περί αυτού· και προσφυλάχθη εκείθεν ουχι άπαξ ουδέ δις. **11** Και εταράχθη η καρδιά του βασιλέως της Συρίας διά το πράγμα τούτο· και συγκαλέσας τους δούλους αυτού, είπε προς αυτούς, Δεν θέλετε με αναγγείλει, τις εξ ημών είναι υπέρ του βασιλέως του Ισραήλ; **12** Και είπεν εις εκ των δούλων αυτού, Ουδείς, κύριέ μου βασιλεύ· αλλ'· ο Ελισσαιέ ο προφήτης, ο εν τω Ισραήλ, αναγγέλλει προς τον βασιλέα του Ισραήλ τους λόγους, τους οποίους λαλείς εν τω ταμείω του κοιτώνός σου. **13** Και είπεν, Υπάγετε και ιδέτε που είναι, διά να στείλω να συλλάβω αυτόν. Και ανήγγειλαν προς αυτόν, λέγοντες, Ιδού, είναι εν Δωθάν. **14** Και απέστειλεν εκεί ίππους και αμάζας και στρατεύματα μέγα, οίτινες, ελθόντες διά νυκτός, περιεκύκλωσαν την πόλιν. **15** Και ότε εξηγήρθη το πρωί ο υπηρέτης του ανθρώπου του Θεού και εξήλθεν, ιδού, στρατεύμα είχε περικυκλωμένην την πόλιν με ίππους και αμάζας. Και είπεν ο υπηρέτης αυτού προς αυτόν, Ω, κύριε, τι θέλομεν κάμει; **16** Ο δε είπε, Μη φοβού· διότι πλειότεροι είναι οι μεθ' ημών παρά τους μετ' αυτών. **17** Και προσυχήθη ο Ελισσαιέ και είπε, Κύριε, Άνοιξον, δέομαι, τους οφθαλμούς αυτού, διά να ιδη. Και ήνοιξεν ο Κύριος τους οφθαλμούς του υπηρέτου, και είδε· και ιδού, το όρος ήτο πλήρες ίππων και αμαζών πυρός περί τον Ελισσαιέ. **18** Και ότε κατέβησαν προς αυτόν οι Σύριοι, προσυχήθη ο Ελισσαιέ προς τον Κύριον και είπε, Πάταξον, δέομαι, τον λαόν τούτον με αορασίαν. Και επάταξεν αυτούς με αορασίαν, κατά τον λόγον του Ελισσαιέ. **19** Και είπε προς αυτούς ο Ελισσαιέ, Δεν είναι αύτη η οδός ουδέ αύτη η πόλις· έλθετε κατόπιν μου, και θέλω σας φέρι προς τον άνθρωπον, τον οποίον ζητείτε. Και έφερην αυτούς εις την Σαμάρειαν. **20** Και ότε ήλθον εις την Σαμάρειαν, είπεν ο Ελισσαιέ, Άνοιξον, Κύριε, τους οφθαλμούς τούτων, διά να βλέπωσι. Και ήνοιξεν ο Κύριος τους οφθαλμούς αυτών, και είδον· και ιδού, ήσαν εκ τω μέσω της Σαμαρείας. **21** Και ως είδεν αυτούς ο βασιλεύς του Ισραήλ, είπε προς τον Ελισσαιέ, Να πατάξω, να πατάξω, πάτερ

μου; **22** Ο δε είπε, Μη πατάξης ήθελες πατάξει εκείνους, τους οποίους ηχηλάτωσας διά της ρομφαίας σου και διά του τόξου σου; θες άρτον και ύδωρ έμπροσθεν αυτών, και ας φάγωσι και ας πίωσι και ας απέλθωσι προς τον κύριον αυτών. **23** Και έθεσεν έμπροσθεν αυτών άφθονον τροφήν· και αφού έφαγον και έπιον, απέστειλεν αυτούς, και ανεχώρησαν προς τον κύριον αυτών. Και δεν ήλθον πλέον τα τάγματα της Συρίας εις την γην του Ισραήλ. **24** Μετά δε ταύτα ο Βεν-αδάδ βασιλεύς της Συρίας συνήθροισεν άπαν το στρατεύμα αυτού, και ανέβη και επολιόρκησε την Σαμαρείαν. **25** Έγεινε δε πείνα μεγάλη εν Σαμαρεία· και ιδού, επολιόρκουα αυτήν, εωσού κεφαλή όνου επωλήθη δι' ογδοήκοντα αργύρια και το τέταρτον ενός κάρβου κόπρου περιστέραν διά πέντε αργύρια. **26** Και ενώ διεβάνεν ο βασιλεύς του Ισραήλ επί του τείχους, γυνή τις εβόησε προς αυτόν, λέγουσα, Σώσον, κύριέ μου βασιλεύ. **27** Ο δε είπεν, Εάν ο Κύριος δεν σε σώσει, πόθεν θέλω σε σώσει εγώ; μη εκ του αλωνίου ή εκ του ληνού; **28** Και είπε προς αυτήν ο βασιλεύς, Τι έχεις; Η δε είπε, Η γυνή αύτη μοι είπε, Δος τον υιόν σου, διά να φάγωμεν αυτόν σήμερα, και αύριον θέλομεν φάγει τον υιόν μου. **29** και εβράσαμεν τον υιόν μου και εφάγωμεν αυτόν· είπον δε προς αυτήν την ακόλουθον ημέραν, Δος τον υιόν σου, διά να φάγωμεν αυτόν· η δε έκρυψε τον υιόν αυτής. **30** Και ως ήκουσεν ο βασιλεύς τους λόγους της γυναικός, διέρρηξε τα μάτια αυτού· και ενώ διεβάνεν επί του τείχους, ο λαός είδε, και ιδού, σάκκος έσωθεν επί της σαρκός αυτού. **31** Και είπεν, Ούτω να κάμη εις εμέ ο Θεός και ούτω να προσθέσει, εάν η κεφαλή του Ελισσαιέ υιού του Σαφατ σταθή επάνω αυτού σήμερα. **32** Ο δε Ελισσαιέ εκάθητο εν τω οίκω αυτού, και οι πρεσβύτεροι εκάθητο μετ' αυτού· και απέστειλεν ο βασιλεύς άνδρα απ' έμπροσθεν αυτού πριν δε έλθη προς αυτόν ο μηνυτής, αυτός είπε προς τους πρεσβυτέρους, Δεν βλέπετε ότι ούτος ο υιός του φονευτού έστειλε να αφαιρέση την κεφαλήν μου; βλέπετε, καθώς έλθη ο μηνυτής, κλείσατε την θύραν και εμποδίσαστε αυτόν προς την θύραν· η φωνή των ποδών του κυρίου αυτού δεν είναι εξόπισθεν αυτού; **33** Και ενώ έτι ελάλει μετ' αυτών, ιδού, κατέβη προς αυτόν ο μηνυτής· και είπεν, Ιδού, παρά Κυρίου είναι το κακόν τούτο· τι πλέον να ελπίσω εις τον Κύριον;

7 Είπε δε ο Ελισσαιέ, Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου· Ούτω λέγει Κύριος Αύριον, περί την ώραν ταύτην, εν μέτρον σεμιδάλεως θέλει πωληθή δι' ένα σίκλον και δύο μέτρα κριθής δι' ένα σίκλον, εν τη πύλη της Σαμαρείας. **2** Και απεκρίθη προς τον άνθρωπον του Θεού ο άρχων, επί του οποίου την χείρα εστηρίζετο ο βασιλεύς, και είπε, Και εάν ο Κύριος ήθελε κάμει παράθωρα εις τον ουρανόν, ηδύνατο το πράγμα τούτο να γείνη; Ο δε είπεν, Ιδού, θέλεις ιδεί με τους οφθαλμούς σου, δεν θέλεις όμως φάγει εξ αυτού. **3** Ήσαν δε τέσσαρες άνδρες λεπροί εν τη εισόδω της πύλης και είπον ο εις προς τον άλλον, Διά τι ημεείς καθήμεθα εδώ εωσού αποθάνωμεν; **4** εάν είπωμεν, να εισέλθωμεν εις την πόλιν, η πείνα είναι εν τη πόλει, και θέλομεν αποθάνει εκεί· εάν δε καθήμεθα εδώ, πάλιν θέλομεν αποθάνει· τώρα λοιπόν έλθετε, και ας πείσωμεν εις το στρατόπεδον των Συρίων· εάν αφήσωσιν ημάς ζώντας, θέλομεν ζήσει· και εάν θανατώσωσιν ημάς, θέλομεν αποθάνει. **5** Και εσηκώθησαν ότε εσοκόταζε, διά να εισέλθωσιν εις το στρατόπεδον των Συρίων· και ότε ήλθον έως του άκρου του στρατοπέδου της Συρίας, ιδού, δεν ήτο άνθρωπος εκεί. **6** Διότι ο Κύριος είχε κάμει να ακουσθή εν τω στρατοπέδω των Συρίων κρότος αμαζών και κρότος ίππων, κρότος μεγάλου

στρατεύματος· και είπον προς αλλήλους, Ιδού, ο βασιλεύς του Ισραήλ εμίσθωσεν εναντίον ημών τους βασιλείς των Χετταίων και τους βασιλείς των Αιγυπτίων, διά να έλθωσιν επ' ημάς. **7** Όθεν σηκωθέντες έφυγον εν τω σκότει, και εγκατέλιπον τας σκηνάς αυτών και τους ίππους αυτών και τους όνους αυτών, το στρατόπεδον όπως ήτο, και έφυγον διά την ζωήν αυτών. **8** Και ότε οι λεπροί ούτοι ήλθον έως του άκρου του στρατοπέδου, εισήλθον εις μίαν σκηνήν και έφαγον και έπιον, και λαβόντες εκείθεν αργύριον και χρυσίον και ιμάτια, υπήγαν και έκρυψαν αυτά· επιστρέψαντες δε εισήλθον εις άλλην σκηνήν, και έλαβον άλλα εκείθεν και υπήγαν και έκρυψαν και ταύτα. **9** Τότε είπον προς αλλήλους, Ημείς δεν κάμομεν καλά· η ημέρα αύτη είναι ημέρα αγαθών αγγελιών, και αν ημείς σιωπώμεν και περιμένωμεν μέχρι του φωτός της αυγής, συμφορά τις θέλει επέλθει επ' ημάς· έλθετε λοιπόν, και ας υπάγωμεν να αναγγειλωμεν ταύτα εις τον οίκον του βασιλέως. **10** Ήλθον λοιπόν και εβόησαν προς τους θυρωρούς της πόλεως· και ανήγγειλαν προς αυτούς, λέγοντες, Ήλθομεν εις το στρατόπεδον των Συρίων, και ιδού, δεν ήτο εκεί άνθρωπος ουδέ φωνή ανθρώπου, ειμή ίπποι δεδεμένοι και όνοι δεδεμένοι και σκηναί καθώς ευρίσκοντο. **11** Και εβόησαν οι θυρωροί και ανήγγειλαν τούτο ένδον εις τον οίκον του βασιλέως. **12** Και σηκωθείς ο βασιλεύς την νύκτα, είπε προς τους δούλους αυτού, Τώρα θέλω φανερώσει προς εσάς τι έκαμον οι Σύριοι εις ημάς· γνωρίσαν ότι είμεθα πεινασμένοι και εξήλθον εκ του στρατοπέδου, διά να κρυφθώσιν εν τοις αγροίς, λέγοντες, Όταν εξέλθωσιν εκ της πόλεως, θέλομεν συλλάβει αυτούς ζώντας, και εις την πόλιν θέλομεν εισέλθει. **13** Αποκριθείς δε εις εκ των δούλων αυτού είπεν, Ας λάβωσι, παρακαλώ, πέντε εκ των υπολειπομένων ίππων, οίτινες απέμειναν εν τη πόλει, ιδού, αυτοί είναι καθώς είπαν το πλήθος του Ισραήλ το εναπολειφθέν εν αυτή· ιδού, είναι καθώς άπαν το πλήθος των Ισραηλιτών οίτινες κατηναλώθησαν· και ας αποστείλωμεν διά να ιδώμεν. **14** Έλαβον λοιπόν δύο ζεύγη ίππων και απέστειλεν ο βασιλεύς όπισω του στρατοπέδου των Συρίων, λέγων, Υπάγετε και ιδέτε. **15** Και υπήγαν όπισω αυτών έως του Ιορδάνου και ιδού, πάσα η οδός πλήρης ιματίων και σκευών, τα οποία οι Σύριοι είχαν ρίψει εκ της βίας αυτών. Και επιστρέψαντες οι μηνυταί ανήγγειλαν τούτο προς τον βασιλέα. **16** Και εξήλθεν ο λαός, και ήρπασαν το στρατόπεδον των Συρίων. Και επωλήθη εν μέτρον σεμιδάλεως δι' ένα σίκλον και δύο μέτρα κριθής δι' ένα σίκλον, κατά τον λόγον του Κυρίου. **17** Και κατέστησεν ο βασιλεύς επί της πύλης τον άρχοντα, επί του οποίου την χείρα εστηρίζετο· και κατεπάτησεν ο λαός αυτόν εν τη πύλη, και απέθανε· καθώς ελάλησεν ο άνθρωπος του Θεού, όστις ελάλησεν ότε ο βασιλεύς κατέβη προς αυτόν. **18** Και, καθώς ελάλησεν ο άνθρωπος του Θεού προς τον βασιλέα, λέγων, Δύο μέτρα κριθής δι' ένα σίκλον και εν μέτρον σεμιδάλεως δι' ένα σίκλον θέλουσιν εισθαι αύριον, περί την ώραν ταύτην, εν τη πύλη της Σαμαρείας, **19** ο δε άρχων απεκρίθη προς τον άνθρωπον του Θεού και είπε, Και αν τώρα ο Κύριος ήθελε κάμει παράθωρα εις τον ουρανόν, ηδύνατο τοιούτον πράγμα να γείνη; και εκείνος είπεν, Ιδού, θέλεις ιδεί τούτο με τους οφθαλμούς σου· αλλά δεν θέλεις φάγει εξ αυτού, **20** ούτω και έγεινεν εις αυτόν· διότι ο λαός κατεπάτησεν αυτόν εν τη πύλη, και απέθανε.

8 Και ελάλησεν ο Ελισσαιέ προς την γυναίκα, της οποίας ανεζωοποίησε τον υιόν, λέγων, Σηκώθητι και ύπαγε, συ και ο οίκός σου, και παροίκησον όπου αν δυνηθής να παροικήσης;

διότι ο Κύριος εκάλεσε την πενίαν, και θέλει μάλιστα επέλθει επί την γην επτά έτη. **2** Και σηκωθείσα η γυνή, έκαμε κατά τον λόγον του ανθρώπου του Θεού· και υπήγεν αυτή και ο οίκος αυτής, και παρώκησεν εν τη γη των Φιλισταιών επτά έτη. **3** Μετά δε το τέλος των επτά ετών, επέστρεψεν η γυνή εκ της γης των Φιλισταιών· και εξήλθε να βοήση προς τον βασιλέα περί της οικίας αυτής και περί των αγρών αυτής. **4** Και ελάλησεν ο βασιλεύς προς τον Γιεζεί, τον υπηρέτην του ανθρώπου του Θεού, λέγων, Διηγθήθι μοι, παρακαλώ, πάντα τα μεγαλεία τα οποία έκαμεν ο Ελισσαιέ. **5** Και ενώ διηγείτο προς τον βασιλέα πως ανεζωοποίησε τον νεκρόν, ιδού, η γυνή, της οποίας τον υιόν είχαν αναζωοποιήσει, εβόησε προς τον βασιλέα περί της οικίας αυτής και περί των αγρών αυτής. Και είπεν ο Γιεζεί, Κύριέ μου βασιλεύ, αυτή είναι η γυνή και ούτος ο υιός αυτής, τον οποίον ανεζωοποίησεν ο Ελισσαιέ. **6** Και ηρώτησεν ο βασιλεύς την γυναίκα, και αυτή διηγήθη το πράγμα προς αυτόν. Τότε έδωκεν εις αυτήν ο βασιλεύς ευνοούχον, λέγων, Επίστρεψον πάντα τα πράγματα αυτής και πάντα τα προϊόντα των αγρών αυτής, αφ' ης ημέρας αφήκε την γην μέχρι του νυν. **7** Ο δε Ελισσαιέ ήλθεν εις Δαμασκόν. Και Βεν-αδάδ ο βασιλεύς της Συρίας ήτο άρρωστος και απήγγειλαν προς αυτόν, λέγοντες, Ο άνθρωπος του Θεού ήλθεν έως εδώ. **8** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Αζαήλ, Λάβε εις την χείρα σου δώρον και ύπαγε εις συνάντησιν του ανθρώπου του Θεού και ερώτησον δι' αυτού τον Κύριον, λέγων, Θέλω αναλάβει εκ της αρρωστίας ταύτης; **9** Και υπήγεν ο Αζαήλ εις συνάντησιν αυτού, λαβών δώρον εις την χείρα αυτού και από παντός αγαθού της Δαμασκού, τεσσαράκοντα καμήλων φορτίον· και ελθών εστάθη έμπροσθεν αυτού και είπεν, Ο υιός σου Βεν-αδάδ, ο βασιλεύς της Συρίας, με απέστειλε προς σε, λέγων, Θέλω αναλάβει εκ της αρρωστίας ταύτης; **10** Και είπε προς αυτόν ο Ελισσαιέ, Ύπαγε, ειπέ προς αυτόν, Ναι, θέλεις αναλάβει πλην ο Κύριος έδειξεν εις εμέ ότι εξαπάντος θέλει αποθάνει. **11** Και έστησε το πρόσωπον αυτού ακίνητον, εωσού ερυθρίασε· και έκλαυσεν ο άνθρωπος του Θεού. **12** Και είπεν ο Αζαήλ, Διά τι κλαίεις, κύριέ μου; Ο δε απεκριθή, Διότι εξεύρω όσα κακά θέλεις κάμει εις τους υιούς Ισραήλ· τα οχυρώματα αυτών θέλεις παραδώσει εις πυρ, και τους νέους αυτών θέλεις αποκτείνει εν ρομφαία, και τα νήπια αυτών θέλεις συντρίψει, και τας εγκυμονούσας αυτών θέλεις διασχίσει. **13** Και είπεν ο Αζαήλ, Αλλά τι είναι ο δούλος σου, ο κύων, ώστε να κάμη το μέγα τούτο πράγμα; Και είπεν ο Ελισσαιέ, Ο Κύριος έδειξεν εις εμέ, ότι συ θέλεις βασιλεύσει επί της Συρίας. **14** Τότε ανεχώρησεν από του Ελισσαιέ και ήλθε προς τον κύριον αυτού· ο δε είπε προς αυτόν, Τι σοι είπεν ο Ελισσαιέ; Και απεκριθή, Μοι είπε, Ναι, θέλεις αναλάβει. **15** Την δε ακόλουθον ημέραν έλαβε το σκέπασμα και εμβάψαι εις ύδωρ, εξήπλωσεν επί του προσώπου αυτού· και απέθανε· και αντ' αυτού εβασίλευσεν ο Αζαήλ. **16** Εν δε τω πέμπτω έτει του Ιωράμ, υιού του Αχαάβ βασιλέως του Ισραήλ, βασιλεύοντος Ιωσαφάτ επί του Ιούδα, εβασίλευσεν Ιωράμ, ο υιός του Ιωσαφάτ βασιλέως του Ιούδα. **17** Τριάκοντα δύο ετών ηλικίας ήτο ότε εβασίλευσεν· εβασίλευσε δε οκτώ έτη εν Ιερουσαλήμ. **18** Και περιεπάτησεν εν τη οδώ των βασιλέων του Ισραήλ, καθώς έπραξεν ο οίκος του Αχαάβ· διότι η θυγάτηρ του Αχαάβ ήτο γυνή αυτού· και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου. **19** ΑΛΛ' ο Κύριος δεν ηθέλησε να εξολοθρευθή τον Ιούδα, χάριν Δαβίδ του δούλου αυτού, καθώς είπε προς αυτόν ότι θέλει δώσει εις αυτόν λύχρον και εις τους υιούς αυτού εις τον αιώνα. **20** Εν ταις ημέραις αυτού απεστάτησεν ο Εδώμ

από της υποταγής του Ιούδα, και κατέστησαν βασιλέα εφ' εαυτών. **21** Όθεν διέβη ο Ιωράμ εις Σαείρ, και πάσαι αι άμαξαι μετ' αυτού· και σηκωθείς διά νυκτός, επάταξε τους Ιδουμαίους τους κύκλω αυτού και τους αμαζάρχας· ο δε λαός έφυγον εις τας σκηνάς αυτών. **22** Πλην ο Εδώμ απεστάτησεν από της υποταγής του Ιούδα, έως της ημέρας ταύτης. Τότε κατά τον αυτόν καιρόν απεστάτησεν η Λιβνά. **23** Αι δε λοιπά πράξεις του Ιωράμ και πάντα όσα έπραξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **24** Και εκοιμήθη ο Ιωράμ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν τη πόλει Δαβίδ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Οχοζίας ο υιός αυτού. **25** Εν τω δωδεκάτω έτει του Ιωράμ, υιού του Αχαάβ βασιλέως του Ισραήλ, εβασίλευσεν Οχοζίας, ο υιός του Ιωράμ βασιλέως του Ιούδα. **26** Εικοσιδύο ετών ηλικίας ήτο ο Οχοζίας ότε εβασίλευσεν· εβασίλευσε δε εν έτος εν Ιερουσαλήμ. Και το όνομα της μητρός αυτού ήτο Γοθολία, θυγάτηρ του Αμρί, βασιλέως του Ισραήλ. **27** Και περιεπάτησεν εν τη οδώ του οίκου του Αχαάβ, και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, καθώς ο οίκος του Αχαάβ· διότι ήτο γαμβρός του οίκου του Αχαάβ. **28** Και υπήγε μετά του Ιωράμ υιού του Αχαάβ εις πόλεμον εναντίον του Αζαήλ βασιλέως της Συρίας εις Ραμώθ-γαλαάδ· και ετραυματίσαν οι Σύριοι τον Ιωράμ. **29** Και επέστρεψεν ο βασιλεύς Ιωράμ διά να ιατρευθής εν Ιεζραέλ από των τραυμάτων, τα οποία οι Σύριοι έκαμον εις αυτόν εν Ραμά, ότε επολέμει εναντίον του Αζαήλ βασιλέως της Συρίας. Οχοζίας δε ο υιός του Ιωράμ, βασιλεύς του Ιούδα, κατέβη διά να ίδη τον Ιωράμ υιόν του Αχαάβ εν Ιεζραέλ, διότι ήτο άρρωστος.

9 Ελισσαιέ δε ο προφήτης εκάλεσεν ένα εκ των υιών των προφητών και είπε προς αυτόν, Περιζύσων την οσφύν σου και λάβε εις την χείρα σου την φιάλην ταύτην του ελαίου και ύπαγε εις Ραμώθ-γαλαάδ· **2** και όταν εισέλθης εκεί, θέλεις ιδεί εκεί τον Ιηού, υιόν του Ιωσαφάτ, υιού του Νιμοσί· και θέλεις εισέλθει και σηκώσθαι αυτόν εκ μέσου των αδελφών αυτού και θέλεις εισαγάγει αυτόν εις το ενδότερον δωμάτιον· **3** και λαβών την φιάλην του ελαίου, θέλεις επιχέει επί την κεφαλήν αυτού και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος Σε έχρισα βασιλέα επί τον Ισραήλ· τότε ανοίξας την θύραν, φύγε και μη μείνης. **4** Και υπήγεν ο νέος, ο νέος ο προφήτης, εις Ραμώθ-γαλαάδ. **5** Και ότε ήλθεν, ιδού, οι άρχοντες του στρατεύματος εκάθητον· και είπεν, Έχω λόγον προς σε, ω άρχων. Και ο Ιηού είπε, Προς τίνα εκ πάντων ημών; Ο δε είπε, προς σε, ω άρχων. **6** Και σηκωθείς εισήλθεν εις τον οίκον· και επέχεε το έλαιον επί την κεφαλήν αυτού και είπε προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Σε έχρισα βασιλέα επί τον λαόν του Κυρίου, επί τον Ισραήλ· **7** και θέλεις πατάξει τον οίκον του Αχαάβ του κυρίου σου, διά να εκδικήσω τα αίματα των δούλων μου των προφητών και τα αίματα πάντων των δούλων του Κυρίου, εκ χειρός της Ιεζάβελ· **8** διότι πας ο οίκος του Αχαάβ θέλει εξολοθρευθή· και θέλω αφανίσει εκ του Αχαάβ τον ουρούντα εις τον τοίχον και τον κεκλεισμένον και τον αφειμένον εν τω Ισραήλ· **9** και θέλω καταστήσει τον οίκον του Αχαάβ ως τον οίκον του Ιεροβοάμ, υιού του Ναβάτ, και ως τον οίκον του Βασάσ, υιού του Αχιά· **10** και την Ιεζάβελ οι κύνες θέλουν καταφάγει εν τω αγρώ της Ιεζραέλ, και δεν θέλει εισθαι ο θάπτων αυτήν. Και ανοίξας την θύραν, έφυγε. **11** Και εξήλθεν ο Ιηού προς τους δούλους του κυρίου αυτού και είπε τις προς αυτόν, Ειρήνη; διά τι ήλθε προς σε ο παράφρων ούτος; Ο δε είπε προς αυτούς, Σεις γνωρίζετε τον άνθρωπον και το λέγειν αυτού. **12** Και είπον, Ψευδές είναι· ειπέ εις ημάς, παρακαλούμεν. Ο δε

είπεν, Ούτω και ούτως ελάλησε προς εμέ, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος σε έχρισα βασιλέα επί τον Ισραήλ. **13** Τότε έσπευσαν, και λαβόντες έκαστος το ιμάτιον αυτού, έβαλον υπ' αυτόν επί του υψηλοτέρου αναβαθμού και εσάλπισαν εν σάλπιγγι, λέγοντες, Εβασίλευσεν ο Ιηού. **14** Και ο Ιηού, ο υιός του Ιωσαφάτ, υιού του Νιμοσί, έκαμε συναμοσίαν κατά του Ιωράμ. Ο δε Ιωράμ εφυλάττετο εν Ραμώθ-γαλαάδ, αυτός και άπας ο Ισραήλ, από προσώπου του Αζαήλ, βασιλέως της Συρίας. **15** Είχε δε επιστρέψει ο βασιλεύς Ιωράμ διά να ιατρευθή εν Ιεζραέλ από των τραυμάτων, τα οποία οι Σύριοι έκαμον εις αυτόν, ότε επολέμει εναντίον του Αζαήλ βασιλέως της Συρίας. Και είπεν ο Ιηού· Εάν ήναι η γνώμη σας, ας μη εξέλθη μηδεις φεύγων εκ της πόλεως, διά να υπάνη να απαγγειλη τούτο εν Ιεζραέλ. **16** Και ιπευόσας ο Ιηού, υπήγγεν εις Ιεζραέλ· διότι ο Ιωράμ εκοίτετο εκεί. Και Οχοζίας ο βασιλεύς του Ιουδά είχε καταβή να ιδη τον Ιωράμ. **17** Ίστατο δε ο σκοπός επί του πύργου εν Ιεζραήλ και, ιδών την συνοδιαν του Ιηού ερχομένου, είπεν, Συνοδιαν βλέπω. Και είπεν ο Ιωράμ· Λάβε επιβάτην και πέμψον εις συνάντησιν αυτών· και ας ερωτήση, Ειρήνη; **18** Υπήγγε λοιπόν επιβάτης ίππου εις συνάντησιν αυτού και είπεν, Ούτω λέγει ο βασιλεύς· Ειρήνη; Και είπεν ο Ιηού, Τι σε μέλει περί ειρήνης; στρέψον οπίσω μου. Και ο σκοπός απήγγειλε, λέγων, Ο μνηνυτής ήλθε μέχρις αυτών και δεν επέστρεψε. **19** Και απέστειλε δευτερον επιβάτην ίππου· όστις, ελθών προς αυτούς, είπεν, Ούτω λέγει ο βασιλεύς· Ειρήνη; Και απεκρίθη ο Ιηού, Τι σε μέλει περί ειρήνης; στρέψον οπίσω μου. **20** Και απήγγειλεν ο σκοπός, λέγων, Ήλθε μέχρις αυτών και δεν επέστρεψεν· η δε πορεία είναι ως η πορεία του Ιηού υιού του Νιμοσί· διότι οδεύει μανιωδώς. **21** Και είπεν ο Ιωράμ, Ζεύξατε. Και έξευξαν την άμαξαν αυτού. Και εξήλθον Ιωράμ ο βασιλεύς του Ισραήλ και Οχοζίας ο βασιλεύς του Ιουδά, έκαστος εν τη αμάξη αυτού, και υπήγγαν εις συνάντησιν του Ιηού, και εύρον αυτόν εν τω αγρώ Ναβουθαί του Ιεζραηλίτου. **22** Και ως είδεν ο Ιωράμ τον Ιηού, είπεν, Ειρήνη, Ιηού; Ο δε απεκρίθη, Τι ειρήνη, ενόσω πληθύνονται αι πορνεΐαι της Ιεζάβελ της μητρός σου και αι μαργείαι αυτής; **23** Και έστρεψε την ημραν τας χείρας αυτού και έφυγε, λέγων προς τον Οχοζίαν, Δόλος, Οχοζία. **24** Και δράξας ο Ιηού το τόξον αυτού, επάταξε τον Ιωράμ μεταξύ των βραχιώνων αυτού· και το βέλος εξήλθε διά της καρδιάς αυτού. Ο δε εκάμφθη εν τη αμάξη αυτού. **25** Και είπεν ο Ιηού προς τον Βιδκάρ, τον στρατηγόν αυτού· Λάβε και ρίψον αυτόν εις την μερίδα του αγρού του Ναβουθαί του Ιεζραηλίτου· διότι ενθυμήθητι, ότε εγώ και συ επορευόμεθα έφιπποι οπίσω Αχαάβ του πατρός αυτού, ότι ο Κύριος επρόφερε κατ' αυτού την απόφασιν ταύτην· **26** Ναι, είδον χθές τα αίματα του Ναβουθαί και τα αίματα των υιών αυτού, λέγει Κύριος· και θέλω κάμει εις σε ανταπόδοσιν εν τη μερίδι ταύτη, λέγει Κύριος· τώρα λοιπόν σήκωσον και ρίψον αυτόν εις την μερίδα ταύτην κατά τον λόγον του Κυρίου. **27** Ο δε Οχοζίας βασιλεύς του Ιουδά, ως είδε τούτο, έφυγε διά της οδού της οικίας του κήπου. Και κατεδίωξεν οπίσω αυτού ο Ιηού και είπε, Πατάξατε και τούτον εν τη αμάξη αυτού. Και έκαμον ούτω, κατά την ανάβασιν Γούρ, πλησίον του Ιβλεάμ. Και έφυγον εις Μειγιδδώ και εκεί απέθανε. **28** Και έφεραν αυτόν οι δούλοι αυτού επί αμάξης εις Ιερουσαλήμ, και έθαψαν αυτόν εν τω τάφω αυτού, μετά των πατέρων αυτού, εν τη πόλει Δαβίδ. **29** Εβασίλευσε δε ο Οχοζίας επί Ιουδά κατά το ενδέκατον έτος του Ιωράμ υιού του Αχαάβ. **30** Και ήλθεν ο Ιηού εις Ιεζραέλ, και ακούσασα η Ιεζάβελ, έβαψε τους οφθαλμούς αυτής και εκαλλώπησε την

κεφαλήν αυτής και διέκυψε διά του παραθύρου. **31** Και, ενώ εισήρχετο εις την πύλην ο Ιηού, είπεν, Ευτύχησεν ο Ζιμβρί, ο φρονεύσας τον κύριον αυτού; **32** Ο δε, υψώσας το πρόσωπον αυτού προς το παραθύρον, είπε, Τις είναι μετ' εμού; τις; Και έκυψαν προς αυτόν δύο τρεις ευνούχοι. **33** Και είπε, Ρίψατε αυτήν κάτω. Και έρριψαν αυτήν κάτω, και ερραντίσθη εκ του αίματος αυτής προς τον τοίχον και προς τους ίππους και κατεπάτησεν αυτήν. **34** Και αφού εισήλθε και έφαγε και έπιεν, είπεν, Υπάγετε να ιδήτε τώρα την κατηραμένην ταύτην, και θάψατε αυτήν· διότι είναι θυγάτηρ βασιλέως. **35** Και υπήγγαν διά να θάψωσιν αυτήν· πλην δεν εύρηκαν εις αυτήν παρά το κρανίον και τους πόδας και τας παλάμας των χειρών. **36** Και επιστρέψαντες απήγγειλαν προς αυτόν. Ο δε είπεν, Ούτος είναι ο λόγος του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε διά του δούλου αυτού Ηλία του Θεοβίτου, λέγων, Εν τη μερίδι της Ιεζραέλ θέλουσι καταφάγει οι κύνες τας σάρκας της Ιεζάβελ· **37** και το πτώμα της Ιεζάβελ θέλει είσθαι ως κοπρία επί προσώπου του αγρού εν τη μερίδι Ιεζραέλ, ώστε να μη είπωσιν, Αύτη είναι η Ιεζάβελ.

10 Είχε δε ο Αχαάβ εβδομήκοντα υιούς εν Σαμαρείαι. Και έγγραφεν ο Ιηού επιστολάς, και απέστειλεν εις την Σαμάρειαν προς τους άρχοντας της Ιεζραέλ, προς τους πρεσβύτερους και προς τους παιδοτρόφους του Αχαάβ, λέγων, **2** Τώρα, καθώς φθάση προς εσάς η επιστολή αύτη, επειδή έχετε τους υιούς του κυρίου σας και έχετε τας αμάξας και τους ίππους και πόλιν οχυράν και όπλα, **3** ιδέτε ποίος είναι ο καλήτερος και αρεστότερος μεταξύ των υιών του κυρίου σας, και καταστήσατε αυτόν επί του θρόνου του πατρός αυτού και πολεμήτε υπέρ του οίκου του κυρίου σας. **4** Εκείνοι όμως εφοβήθησαν σφόδρα και είπον, Ιδού, δύο βασιλείς δεν εστάθησαν κατά πρόσωπον αυτού· και πως ημεΐς θέλομεν σταθή; **5** Και απέστειλαν προς τον Ιηού ο επιστάτης του οίκου και ο επιστάτης της πόλεως και οι πρεσβύτεροι και οι παιδοτρόφοι, λέγοντες, Ημεΐς είμεθα δούλοι σου και θέλομεν κάμει παν ό, τι μας είπης· δεν θέλομεν κάμει ουδένα βασιλέα· κάμει ό, τι είναι αρεστόν εις τους οφθαλμούς σου. **6** Τότε έγγραψε προς αυτούς επιστολήν δευτέραν, λέγων, Εάν ήσθε εμού και εισακούητε της φωνής μου, λάβετε τας κεφαλάς των ανθρώπων, των υιών του κυρίου σας, και έλθετε προς εμέ εις Ιεζραέλ αύριον την ώραν ταύτην· οι δε υιοί του βασιλέως, εβδομήκοντα άνθρωποι, ήσαν μετά των μεγάλων της πόλεως, οίτινες ανέτρεφον αυτούς. **7** Και καθώς έφθασεν η επιστολή προς αυτούς, λαβόντες τους υιούς του βασιλέως, έσφαξαν εβδομήκοντα ανθρώπους και έβαλον τας κεφαλάς αυτών εις καλάθια και έστειλαν προς αυτόν, λέγων, Ήλθεν ο μνηνυτής και ανήγγειλε προς αυτόν, λέγων, Έφεραν τας κεφαλάς των υιών του βασιλέως. Και είπε, Βάλετε αυτάς κατά δύο σωρούς, εν τη εισόδω της πύλης, έως πρωΐ. **9** Και το πρωΐ εξήλθε και σταθείς είπε προς πάντα τον λαόν, Σεις είσθε δικαιο· ιδού, εγώ συνώμωσα εναντίον του κυρίου μου και εθανάτωσα αυτόν· αλλά πάντα τούτους τις επάταξε; **10** γνωρίσατε τώρα, ότι δεν θέλει πέσει εις την γην ουδέν εκ του λόγου του Κυρίου, τον οποίον ελάλησεν ο Κύριος κατά του οίκου του Αχαάβ· διότι εξετέλεσεν ο Κύριος όσα ελάλησε διά του δούλου αυτού Ηλία. **11** Και επάταξεν ο Ιηού πάντας τους εναπολειφθέντας εκ του οίκου του Αχαάβ εν Ιεζραέλ, και πάντας τους μεγάλους αυτού και τους οικειούς αυτού και τους ιερείς αυτού, ώστε δεν αφήκεν εις αυτόν υπολοίπων. **12** Έπειτα σηκωθείς ανεχώρησε και ήλθεν εις Σαμάρειαν. Και εν τη οδώ, ενώ ήτο πλησίον τινός μάνδρας ποιμένων, **13** εύρηκεν ο Ιηού τους αδελφούς του Οχοζίου βασιλέως του Ιουδά και είπε, Τίνες είσθε; Οι

δε είπον, Είμεθα οι αδελφοί του Οχοζίου, και καταβαίνομεν να χαριτηρώσωμεν τους υιούς του βασιλέως και τους υιούς της βασιλίσσης. **14** Και είπε, Συλλάβετε αυτούς ζώντας. Και συνέλαβον αυτούς ζώντας και έσφαξαν αυτούς πλησίον του φρέατος της μάνδρας, τεσσαράκοντα δύο ανθρώπους· δεν αφήκαν ουδέ ένα εξ αυτών. **15** Και αναχωρήσας εκείθεν, εύρηκε τον Ιωναδάβ υιόν του Ρηχάβ, ερχόμενον εις συνάντησιν αυτού· και χωρήτησεν αυτόν και είπε προς αυτόν, Η καρδιά σου είναι ευθεία, καθώς η καρδιά μου μετά της καρδιάς σου; Και απεκριθή ο Ιωναδάβ, Είναι. Εάν ναι, δος την χείρα σου. Και έδωκε την χείρα αυτού· και ανεβίβασεν αυτόν προς εαυτόν επί την άμαξαν. **16** Και είπεν, Ελθέ μετ' εμού και ιδέ τον ζήλον μου υπέρ του Κυρίου. Και επεβίβασαν αυτόν εις την άμαξαν αυτού. **17** Και ότε ήλθεν εις Σαμαρείαν, επάταξε πάντας τους εναπολειφθέντας εκ του Αχαάβ εν Σαμαρεία, εωσού ηφάνισεν αυτόν, κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε προς τον Ηλίαν. **18** Τότε συνήθρισεν ο Ιηού πάντα τον λαόν και είπε προς αυτούς, Ο Αχαάβ εδούλευσε τον Βάαλ ολίγον· ο Ιηού θέλει δουλεύσει αυτόν πολύ. **19** Τώρα λοιπόν καλέσατε προς εμέ πάντας τους προφήτας του Βάαλ, πάντας τους λατρευτάς αυτού και πάντας τους ιερείς αυτού· ας μη λείψη μηδείς· διότι έχω θυσίαν μεγάλην εις τον Βάαλ· πας όστις λείψη, δεν θέλει ζήσει. Πλην ο Ιηού έπραξε τούτο δολίως, επί σκοπών να εξολοθρευθή του λατρευτάς του Βάαλ. **20** Και είπεν ο Ιηού, Κηρύξατε πανήγυριν διά τον Βάαλ. Και εκήρυξαν. **21** Και έπεμψεν ο Ιηού προς πάντα τον Ισραήλ· και ήλθον πάντες οι λατρευταί του Βάαλ· και δεν έμεινεν ουδείς, όστις δεν ήλθε. Και ήλθον εις τον οίκον του Βάαλ· και επλήσθη ο οίκος του Βάαλ, στόμα εις στόμα. **22** Και είπε προς τον ιματιοφύλακα, Εξάγαγε ιμάτια διά πάντας τους λατρευτάς του Βάαλ. Και εξήγγαγε εις αυτούς τα ιμάτια. **23** Και εισήλθεν ο Ιηού και ο Ιωναδάβ ο υιός του Ρηχάβ εις τον οίκον του Βάαλ· και είπε προς τους λατρευτάς του Βάαλ, Ερευνήσατε και ιδέτε να μη ήναι εδώ με σας μηδείς εκ των δούλων του Κυρίου, αλλά μόνον οι λατρευταί του Βάαλ. **24** Και ότε εισήλθον διά να προσφέρωσι θυσίας και ολοκαυτώματα, ο Ιηού διέταξεν έξω ογοδιήκοντα άνδρας και είπεν, Όστις αφήση να διασωθή τις εκ των ανθρώπων, τους οποίους εγώ έφερα εις τας χείρας σας, η ζωή αυτού θέλει είσθαι αντί της ζωής εκείνου. **25** Και ως ετελείωσε προσφέρων το ολοκαύτωμα, είπεν ο Ιηού προς τους δορυφόρους και προς τους ταγματάρχας, Εισέλθετε, πατάξατε αυτούς μηδεις ας μη εξέλθη. Και επάταξαν αυτούς οι δορυφόροι και οι ταγματάρχαι εν στόματι μαχαίρας και έρριψαν έξω· και υπήγαν έως της πόλεως του οίκου του Βάαλ. **26** Και εξέβαλον τα είδωλα του οίκου του Βάαλ και κατέκαυσαν αυτά. **27** Και κατεσύντριψαν το είδωλον του Βάαλ και κατεκρήμνισαν τον οίκον του Βάαλ, και έκαμον αυτόν κοπρώνα έως της ημέρας ταύτης. **28** Ούτως ηφάνισεν ο Ιηού τον Βάαλ εκ του Ισραήλ. **29** Πλην δεν απεμακρύνθη ο Ιηού από των αμαρτιών του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήσει, από των χρυσών μόσχων των εν Βαιθήλ και των εν Δαν. **30** Και είπε Κύριος προς τον Ιηού, Επειδή έπραξας καλώς εκτελέσας το αρεστόν εις τους οφθαλμούς μου, και έκαμες εις τον οίκον του Αχαάβ κατά πάντα όσα ήσαν εν τη καρδιά μου, οι υιοί σου μέχρι της τετάρτης γενεάς θέλουσι καθίσει επί του θρόνου του Ισραήλ. **31** Και δεν επρόσεξεν ο Ιηού να περιπατή εξ όλης της καρδιάς αυτού εν τω νόμω Κυρίου του Θεού του Ισραήλ· δεν απεμακρύνθη από των αμαρτιών του Ιεροβοάμ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήσει. **32** Εν εκείναις ταις ημέραις ήρχισεν ο Κύριος να κολοβώνη τον Ισραήλ· και

επάταξεν αυτούς ο Αζαήλ εις πάντα τα όρια του Ισραήλ. **33** από Ιορδάνου, προς ανατολάς ήλιου, πάσαν την γην Γαλαάδ, τους Γαδίτας και τους Ρουβηνίτας και τους Μανασσίτας από Αροήρ, της επί του χειμάρρου Αρνών, την τε Γαλαάδ και την Βασάν. **34** Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιηού και πάντα όσα έπραξε και πάντα τα κατορθώματα αυτού, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **35** Και εκοιμήθη ο Ιηού μετά των πατέρων αυτού· και έθαψαν αυτόν εν Σαμαρεία. Εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωάχαζ ο υιός αυτού. **36** Και ο καιρός, καθ' ον ο Ιηού εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ εν Σαμαρεία, ήτο εικοσοικτώ έτη.

11 Γοθολία δε, η μήτηρ του Οχοζίου, ιδούσα ότι απέθανεν ο υιός αυτής, εσηκώθη και ηφάνισεν παν τον βασιλικόν σπέρμα. **2** Ιωσαβέε όμως, η θυγάτηρ του βασιλέως Ιωράμ, αδελφή του Οχοζίου, λαβούσα τον Ιωάσ υιόν του Οχοζίου, έκλειψεν αυτόν εκ μέσου των υιών του βασιλέως των θανατουμένων, αυτόν και την τροφόν αυτού, και έβαλεν εν τω ταμείω του κοιτώνος, και έκρυψαν αυτόν από προσώπου της Γοθολίας, και δεν εθανάτωθη. **3** Και ήτο μετ' αυτής εν τω οίκω του Κυρίου κρυπτόμενος εξ έτη. Η δε Γοθολία εβασίλευεν επί της γης. **4** Εν δε τω εβδόμω έτει ο Ιωδαέ απέστειλε και λαβών τους εκατοντάρχους μετά των ταξιάρχων και των δορυφόρων, έφερην αυτούς προς εαυτόν εις τον οίκον του Κυρίου, και έκαμε συνθήκην μετ' αυτών και ώρκισεν αυτούς εν τω οίκω του Κυρίου· και έδειξεν εις αυτούς τον υιόν του βασιλέως. **5** Και προσέταξεν εις αυτούς, λέγων, Τούτο είναι το πράγμα το οποίον θέλετε κάμει το τρίτον από σας, οι εισερχόμενοι το σάββατον, θέλετε φυλάττει την φυλακίην του βασιλικού οίκου. **6** και το τρίτον θέλει είσθαι εν τη πύλῃ Σούρ· και το τρίτον εν τη πύλῃ τη όπισθεν των δορυφόρων· ούτω θέλετε φυλάττει την φυλακίην του οίκου, διά να μη παραβιασθή. **7** και δύο τάγματα από σας, πάντες οι εξερχόμενοι το σάββατον, θέλουσι φυλάττει την φυλακίην του οίκου του Κυρίου περί τον βασιλέα. **8** και θέλετε περικυκλόνει τον βασιλέα κύκλω, έκαστος έχων τα όπλα αυτού εν τη χειρί αυτού· και όστις εισέλθη εις τας τάξεις, ας θανατόνεται· και θέλετε είσθαι μετά του βασιλέως, όταν εξέρχεται και όταν εισέρχεται. **9** Και έκαμον οι εκατόνταρχοι κατά πάντα όσα προσέταξεν Ιωδαέ ο ιερέυς και έλαβον έκαστος του άνδρα αυτού, τους εισερχόμενους το σάββατον, μετά των εξερχομένων το σάββατον, και ήλθον προς Ιωδαέ τον ιερέα. **10** Και έδωκεν ο ιερέυς εις τους εκατοντάρχους τας λόγχας και τας ασπίδας του βασιλέως Δαβίδ, τας εν τω οίκω Κυρίου. **11** Και οι δορυφόροι, έχοντες έκαστος τα όπλα αυτού εν τη χειρί αυτού, παρεστάθησαν περίεψον του βασιλέως, από της δεξιής πλευράς του οίκου έως της αριστεράς, πλησίον του θυσιαστηρίου και του ναού. **12** Τότε εξήγγαγε τον υιόν του βασιλέως και επέθεσεν επ' αυτόν το διάδημα και το μαρτύριον· και έκαμον αυτόν βασιλέα και έχρισαν αυτόν· και κροτήσαντες τας χείρας, είπον, Ζήτω ο βασιλεύς. **13** Και ακούσασα η Γοθολία την φωνήν του λαού συντρέχοντος, ήλθε προς τον λαόν εν τον οίκον του Κυρίου. **14** Και είδε, και ιδού, ο βασιλεύς ίστατο πλησίον του στόλου κατά το έθος, και οι άρχοντες και οι σαλπικταί πλησίον του βασιλέως· και πας ο λαός της γης έχαιρε και εσάλπιζε με σάλπιγγας. Και διέρρηξεν η Γοθολία τα ιμάτια αυτής και εβόησε, Προδοσία, προδοσία. **15** Και προσέταξεν Ιωδαέ ο ιερέυς τους εκατοντάρχους, τους αρχηγούς του στρατεύματος, και είπε προς αυτούς, Εκβάλετε αυτήν έξω των τάξεων· και όστις ακολουθήση αυτήν, θανατώσατε αυτόν εν ρομφαία. Διότι ο ιερέυς είχαν ειπέι, Ας μη θανατωθή εντός του οίκου του Κυρίου.

16 Ούτως έβαλον χείρας επ' αυτήν· και ότε ήλθεν εις την οδόν, διά της οποίας οι ίπποι έρχονται εις τον οίκον του βασιλέως, εθανατώθη εκεί. 17 Και έκαμεν ο Ιωδαέ διαθήκην αναμέσον του Κυρίου και του βασιλέως και του λαού, ότι θέλουσιν είσθαι λαός του Κυρίου· και αναμέσον του βασιλέως και του λαού. 18 Και εισήλθον πας ο λαός της γης εις τον οίκον του Βάαλ και εκρήμνισαν αυτον· τα θυσιαστήρια αυτου και τα ειδωλα αυτου κατεσυντήρισαν ολοτελώς και Ματθάν τον ιερέα του Βάαλ εθανάτωσαν έμπροσθεν των θυσιαστηρίων. Και ο ιερεύς κατέστησεν επιτηρητάς επί τον οίκον του Κυρίου. 19 Και έλαβε τους εκατοντάρχους και τους ταξιάρχους και τους δορυφόρους και πάντα τον λαόν της γης· και κατεβίβασαν τον βασιλέα εκ του οίκου του Κυρίου, και ήλθον εις τον οίκον του βασιλέως διά της οδού της πύλης των δορυφόρων. Και εκάθισεν επί του θρόνου των βασιλέων. 20 Και ευφράνθη πας ο λαός της γης και η πόλις ηούχασε· την δε Γοθολιαν εθανάτωσαν εν μαχαίρα εν τω οίκω του βασιλέως. 21 Επτά ετών ήτο ο Ιωάς ότε εβασίλευσε.

12 Εν τω εβδόμω έτει του Ιηού εβασίλευσεν ο Ιωάς και εβασίλευσε τεσσαράκοντα έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρος αυτου ήτο Σιβιά εκ Βηρ-σαβεέ. 2 Και έπραττεν ο Ιωάς το ευθές ενώπιον του Κυρίου, κατά πάσας τας ημέρας αυτου καθ' ας ώδήγει αυτον Ιωδαέ ο ιερεύς. 3 Οι υψηλοί όμως τόποι δεν αφηρέθησαν· ο λαός εθυσίαζεν έτι και εθυμίαζεν εν τοις υψηλοις τόποις. 4 Και ειπεν ο Ιωάς προς τους ιερείς, Παν το αργύριον των αφιερωμάτων το εισφερόμενον εις τον οίκον του Κυρίου, το αργύριον εκάστου διερχομένου εις τους απαρηθιομένους, το αργύριον εκάστου κατά την εκτίμησιν αυτου, παν το αργύριον το οποίον ήθελεν ελθεί εις την καρδιαν τινός να προσφέρη εις τον οίκον του Κυρίου, 5 οι ιερείς ας λαμβάνωσιν αυτό εις εαυτους, εκάστος παρά του γνωστου αυτου· και ας επισκευάζωσι τα χαλάσματα του οίκου, πανταχού όπου ευρεθή χαλάσμα. 6 Πλην εν τω εικοστώ τρίτω έτει του βασιλέως Ιωάς οι ιερείς δεν είχαν επισκευάσει τα χαλάσματα του οίκου. 7 Οθεν εκάλεσεν ο βασιλεύς Ιωάς τον Ιωδαέ τον ιερέα και τους ιερείς και ειπε προς αυτους, Διά τι δεν επισκευάσατε τα χαλάσματα του οίκου; τώρα λοιπόν μη λαμβάνετε πλέον αργύριον παρά των γνωστών σας, αλλά διδετε αυτο διά τα χαλάσματα του οίκου. 8 Και έστεργξαν οι ιερείς να μη λαμβάνωσι πλέον αργύριον παρά του λαου και να μη επισκευάζωσι τα χαλάσματα του οίκου. 9 Και έλαβεν Ιωδαέ ο ιερεύς εν κιβώτιον και ήνοιξε τρύπαν επί του σκεπάσματος αυτου, και έθεσεν αυτό πλησίον του θυσιαστηριου, εις τα δεξιά της εισόδου του οίκου του Κυρίου· και οι ιερείς, οι φυλάκτοντες την θύραν, έβαλλον εις αυτό παν το αργύριον, το εισφερόμενον εις τον οίκον του Κυρίου. 10 Και ότε έβλεπον ότι ήτο πολύ το αργύριον το εν τω κιβώτιω, ο γραμματεύς του βασιλέως και ο ιερεύς ο μέγας ανέβαινον και έδενον εις σακκία και μετρούν το αργύριον το ευρεθέν εν τω οίκω του Κυρίου. 11 Και έδιδον το αργύριον το μετρηθέν εις τας χείρας εκείνων οιτινες έκαμον το έργον, οιτινες είχαν την επιστασίαν του οίκου του Κυρίου· οι δε εξώδενον αυτό εις τους ξυλουργούς και οικοδόμους, τους δουλεύοντας εν τω οίκω του Κυρίου, 12 και εις τους κτίστας και εις τους λιθοτόμους, διά να αγοράζωσι ξύλα και λίθους λατομητούς, ώστε να επισκευάζωσι τα χαλάσματα του οίκου του Κυρίου, και διά πάντα όσα χρειαίζοντο διά την επισκευήν του οίκου. 13 Πλην εκ του αργυριου τον εισφερομένου εις τον οίκον του Κυρίου δεν κατεσκευάσθησαν διά τον οίκον του Κυρίου φιάλαι αργυραί, λυχνοφάλιδα, λεκάναι, σάλπιγγες,

ουδέν σκεύος χρυσούν ή σκεύος αργυρούν· 14 αλλ' έδιδον αυτό εις τους εργάτας, και επσκευάζον με αυτό τον οίκον του Κυρίου. 15 Και δεν εζήτουν λογαριασμόν παρά των ανθρώπων, εις τους οποίους έδιδον το αργύριον διά να μοιρασθή εις τους εργάτας· διότι ειργάζοντο εν πίστει. 16 Το αργύριον το περί ανομίας και το αργύριον το περί αμαρτίας δεν εφέροντο εις τον οίκον του Κυρίου· ταύτα ήσαν των ιερέων. 17 Τότε ανέβη Αζαήλ ο βασιλεύς της Συρίας και επολέμησεν εναντίον της Γαθ, και εκυρίευσεν αυτήν· έπειτα έστησεν ο Αζαήλ το πρόσωπον αυτου διά να αναβή εναντίον της Ιερουσαλήμ. 18 Και έλαβεν ο Ιωάς βασιλεύς του Ιουδα πάντα τα αφιερώματα όσα Ιωσαφάτ και Ιωράμ και Οχοζίας, οι πατέρες αυτου, βασιλείς του Ιουδα, είχαν αφιερώσει, και τα ίδια αυτου αφιερώματα και παν το χρυσίον το ευρεθέν εν τοις θησαυροις του οίκου του Κυρίου και του οίκου του βασιλέως, και έστειλεν αυτά προς τον Αζαήλ βασιλέα της Συρίας· και ανεχώρησεν από της Ιερουσαλήμ. 19 Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωάς και πάντα όσα έπραξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιουδα; 20 Και σηκωθέντες οι δούλοι αυτου, έκαμον συνωμοσίαν και επάταξαν τον Ιωάς εν τω οίκω Μιλλώ, εν τη καταβάσει Σιλλά. 21 Διότι Ιωζαχαρ ο υιός του Σιμεάθ και Ιωζαβάν ο υιός του Σωμήρ, οι δούλοι αυτου, επάταξαν αυτον, και απέθανε· και έθαψαν αυτον μετά των πατέρων αυτου εν τη πόλει Δαβιδ· εβασίλευσε δε αντ' αυτου Αμασίας ο υιός αυτου.

13 Εν τω εικοστώ τρίτω έτει του Ιωάς, υιου του Οχοζιου, βασιλέως του Ιουδα, εβασίλευσεν Ιωάχαζ, ο υιός του Ιηού, επί Ισραήλ εν Σαμαρεία, δεκαεπτά έτη. 2 Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου και ηκολούθησε τας αμαρτίας του Ιεροβοάμ υιου του Ναβάτ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση· δεν απεμακρύνθη απ' αυτών. 3 Και εξήφη η οργή του Κυρίου κατά του Ισραήλ, και παρέδωκεν αυτους εις την χείρα του Αζαήλ βασιλέως της Συρίας και εις την χείρα του Βεν-αδάδ υιου του Αζαήλ, κατά πάσας τας ημέρας. 4 Και εδεήθη του Κυριου ο Ιωάχαζ, και επήκουσεν αυτου ο Κύριος· διότι είδε την θλίψιν του Ισραήλ, ότι ο βασιλεύς της Συρίας κατέθλιβεν αυτους. 5 Και έδωκεν ο Κύριος εις τον Ισραήλ σωτήρα, και εξήλθον υποκάτωθεν της χειρός των Συρίων· και κατώκησαν οι υιοί Ισραήλ εν τωις σκηνωμάτων αυτών, ως το πρότερον. 6 Πλην δεν απεμακρύνθησαν από των αμαρτιών του οίκου του Ιεροβοάμ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση· εις αυτάς περιεπάτησαν· και έτι διέμενε το άλσος εν Σαμαρεία. 7 Διότι δεν έμεινεν εις τον Ιωάχαζ λαός, ειμή πενήτηκοντα ιππείς και δέκα άμαζαι και δέκα χιλιάδες πεζών· διότι κατέστρεψεν αυτους ο βασιλεύς της Συρίας και κατέστησεν αυτους ως το χύμα το καταπατούμενον. 8 Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωάχαζ και πάντα όσα έπραξε και τα κατορθώματα αυτου, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; 9 Και εκοιμήθη ο Ιωάχαζ μετά των πατέρων αυτου, και έθαψαν αυτον εν Σαμαρεία· εβασίλευσε δε αντ' αυτου Ιωάς ο υιός αυτου. 10 Εν τω τριακοστώ εβδόμω έτει του Ιωάς βασιλέως του Ιουδα, εβασίλευσεν Ιωάς ο υιός του Ιωάχαζ επί Ισραήλ εν Σαμαρεία, δεκαέξ έτη. 11 Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυριου· δεν απεμακρύνθη από πασών των αμαρτιών του Ιεροβοάμ υιου του Ναβάτ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση· εις αυτάς περιεπάτησεν. 12 Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωάς και πάντα όσα έπραξε, τα κατορθώματα αυτου, πως επολέμησε κατά του Αμασιου βασιλέως του Ιουδα, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; 13 Και εκοιμήθη ο Ιωάς μετά των πατέρων αυτου· εκάθησε δε επί

του θρόνου αυτού ο Ιεροβοάμ· και ετάφη ο Ιωάς εν Σαμαρεία μετά των βασιλέων του Ισραήλ. **14** Ο δε Ελισσαιέ ηρρώσθησε την αρρωστίαν αυτού υπό της οποίας απέθανε. Και κατέβη προς αυτόν Ιωάς ο βασιλεύς του Ισραήλ και έκλαυσε επί τω προσώπῳ αυτού και εἶπε, Πάτερ μου, πάτερ μου, ἄμαξα του Ισραήλ και ιπικικόν αυτού. **15** Και εἶπε προς αυτόν ο Ελισσαιέ, Λάβε τόξον και βέλη. Και ἔλαβεν εἰς αὐτόν τόξον και βέλη. **16** Και εἶπε προς τον βασιλέα του Ισραήλ, Επίθεε την χείρα σου επί το τόξον. Και ἐπέθηκε την χείρα αυτού· και ἐπέθηκεν ο Ελισσαιέ τας χείρας αυτού επί τας χείρας του βασιλέως. **17** Και εἶπεν, Ἄνοιξον το παράθυρον κατά ανατολάς. Και ἡνοιξε. Και εἶπεν ο Ελισσαιέ, Τόξευσον. Και ἐτόξευσε. Και εἶπε, το βέλος της σωτηρίας του Κυρίου και το βέλος της σωτηρίας εκ των Συρίων. Και θέλεις πατάξει τους Συρίους εν Αφέκ, εωσόυ συντελέσης αυτούς. **18** Και εἶπε, Λάβε τα βέλη. Και ἔλαβε. Και εἶπε προς τον βασιλέα του Ισραήλ, Πάταξον επί την γην. Και ἐπάταξε τρίς και ἐστάθη. **19** Και ὠργίσθη εἰς αυτόν ο ἄνθρωπος του Θεού και εἶπεν, Ἴπρεπε να πατάξεις πεντάκις ἡ ἐξάκις τότε ἤθελες πατάξει τους Συρίους εωσόυ συντελέσης αυτούς· τώρα ὁμως τρίς θέλεις πατάξει τους Συρίους. **20** Και ἀπέθανεν ο Ελισσαιέ, και ἔθαψαν αὐτόν· το δε ἀκόλουθον ἔτος τάγματα Μωαβιτῶν ἔκαμον εἰσβολὴν εἰς την γην. **21** Και ἐνώ ἔβαπτον ἄνθρωπον τίναν, ἰδοὺ, εἶδον τάγμα και ἐρριψαν τον ἄνθρωπον εἰς τον τάφον του Ελισσαιέ· και καθὼς ο ἄνθρωπος ὑπῆγε και ἤγγισε τα οστά του Ελισσαιέ, ἀνέζησε και ἐστάθη επί τους πόδας αυτού. **22** Ο δε Ἀζαήλ ο βασιλεύς της Συρίας, κατέθλιψε τον Ισραήλ πάσας τας ημέρας του Ιωάχαζ. **23** Και ἠλήρησεν ο Κύριος αυτούς και ὠκείρησεν αυτούς και ἐπέβλεψεν ἐπ' αυτούς, διὰ την διαθήκην αυτού την μετά του Αβραάμ, Ισαάκ, και Ιακώβ· και δεν ηθέλησε να ἐξολοθρεύσῃ αυτούς και δεν ἀπερριψεν αυτούς ἀπό προσώπου αυτού, μέχρι του νυν. **24** Ἀπέθανε δε ο Ἀζαήλ βασιλεύς της Συρίας, και ἐβασίλευσεν ἀντ' αυτού Βεν-αδάδ ο υἱός αυτού. **25** Και ἔλαβε πάλιν Ιωάς ο υἱός του Ιωάχαζ εκ της χειρός του Βεν-αδάδ υἱού του Ἀζαήλ τας πόλεις, τας οποίας ο Ἀζαήλ εἶχε λάβει εκ της χειρός Ιωάχαζ του πατρός αυτού εν τω πολέμῳ. Τρίς ἐπάταξεν αὐτόν ο Ιωάς και ἐπανελάβε τας πόλεις του Ισραήλ.

14 Εν τῷ δευτέρῳ ἔτει του Ιωάς, υἱοῦ του Ιωάχαζ βασιλέως του Ισραήλ, ἐβασίλευσεν Ἀμασίας, ο υἱός του Ιωάς βασιλέως του Ιούδα. **2** Εἰκοσιπέντε ἐτῶν ἠλικίας ἦτο ὅτε ἐβασίλευσε, και ἐβασίλευσεν εικοσιεννέα ἔτη εν Ἱερουσαλήμ. Το δε ὄνομα της μηρῆς αὐτοῦ ἦτο Ἰωαδάν ἐξ Ἱερουσαλήμ. **3** Και ἐπραξε το εὐθές ἐνώπιον Κυρίου, πλην οὐχί ως ο Δαβίδ ο πατήρ αὐτοῦ· ἐπραξε κατά πάντα ὅσα εἶχε πράξει Ιωάς ο πατήρ αὐτοῦ. **4** Οἱ υψιλοὶ ὁμως τόποι δεν ἀφηρεήσαν· ο λαός ἐθυσίαζεν ἐτι και ἐθυμίαζεν ἐπί τους υψιλοὺς τόπους. **5** Ὡς δε ἡ βασιλεία ἐκραταιώθη εν τῷ χειρὶ αὐτοῦ, ἐθανάτωσε τους δούλους αὐτοῦ τους θανατώσαντας τον βασιλέα τον πατέρα αὐτοῦ. **6** Ὁμως τα τέκνα των φονευτῶν δεν ἐθανάτωσε· κατά το γεγραμμένον εν τῷ βιβλίῳ του νόμου του Μωϋσέως, ὅπου προσέταξεν ο Κύριος, λέγων, Οἱ πατέρες δεν θέλουσι θανατόνεσθαι διὰ τα τέκνα, οὐδέ τα τέκνα θέλουσι θανατόνεσθαι διὰ τους πατέρας, ἀλλ' ἕκαστος θέλει θανατόνεσθαι διὰ το εαυτοῦ ἁμάρτημα. **7** Οὗτος ἐθανάτωσεν εκ του Εδώμ δέκα χιλιάδας εν τῇ κοιλάδι του ἄλατος, και ἐκυριεύσε την Σελά διὰ πολέμου και ἐκάλεσε το ὄνομα αὐτῆς Ἰοχεθίλ μέχρι της ἡμέρας ταύτης. **8** Τότε ἀπέστειλεν ο Ἀμασίας μηνυτὰς προς τον Ιωάς, υἱόν του Ιωάχαζ, υἱοῦ του Ἰηοῦ βασιλέως του Ισραήλ, λέγων, Ελθέ, να ἴδωμεν ἀλλήλους προσωπικώς. **9** Και ἀπέστειλεν ο Ιωάς βασιλεύς του

Ισραήλ προς τον Ἀμασίαν βασιλέα του Ιούδα, λέγων, Ἡ ἀκάνθη ἡ εν τῷ λιβάνῳ ἀπέστειλε προς την κέδρον την εν τῷ λιβάνῳ, λέγουσα, Δος την θυγατέρα σου εἰς τον υἱόν μου διὰ γυναίκα· πλην διέβη θηρίον του αγραῦ το εν τῷ λιβάνῳ, και κατεπάτησε την ἀκάνθη· **10** ἐπάταξας τῶντι τον Εδώμ, και ἡ καρδιά σου σε ὕψωσε· χαίρου την δόξαν σου καθήμενος εν τῷ οίκῳ σου· διὰ τῆ ἐμπλέκεσαι εἰς ἀκόδον, διὰ το ὁποῖον ἠθέλες πέσει, συ και ο Ιούδας μετά σου; **11** Ἀλλ' ο Ἀμασίας δεν ὑπήκουσεν. Ἀνέβη λοιπόν ο Ιωάς βασιλεύς του Ισραήλ, και εἶδον ἀλλήλους προσωπικώς, αὐτός και Ἀμασίας ο βασιλεύς του Ιούδα, εν Βαιθ-σεμέε, ἣτις εἶναι του Ιούδα. **12** Και ἐκτυπήθη ο Ιούδας ἐμπροσθεν του Ισραήλ· και ἔφωρον ἕκαστος εἰς τας σκηνὰς αὐτοῦ. **13** Και συνέλαβεν ο Ιωάς ο βασιλεύς του Ισραήλ τον Ἀμασίαν βασιλέα του Ιούδα, υἱόν του Ιωάς υἱοῦ του Οχοζίου, εν Βαιθ-σεμέε· και ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ, κατηδάφισε το τείχος της Ἱερουσαλήμ ἀπό της πύλης Εφραΐμ ἕως της πύλης της γωνίας, τετρακοσίας πῆχας. **14** Και λαβὼν παν το χρυσίον και το ἀργύριον και πάντα τα σκεῦη τα εὐρεθέντα εν τῷ οίκῳ του Κυρίου και εν τῷ οἱσ θασαυροῦ του οἴκου του βασιλέως, και ἀνθρώπους ἐνέχυρα, ἐπέστρεψεν εἰς Σαμάρειαν. **15** Αἱ δε λοιπαὶ πράξεις του Ιωάς, ὅσας ἐπραξε, και τα κατορθώματα αὐτοῦ, και πῶς ἐπολέμησε μετά του Ἀμασίου βασιλέως του Ιούδα, δεν εἶναι γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ των χρονικῶν των βασιλέων του Ισραήλ; **16** Και ἐκοιμήθη ο Ιωάς μετά των πατέρων αὐτοῦ και ἐτάφη εν Σαμαρεία μετά των βασιλέων του Ισραήλ· ἐβασίλευσε δε ἀντ' αὐτοῦ Ἰεροβοάμ ο υἱός αὐτοῦ. **17** Ο δε Ἀμασίας, ο υἱός του Ιωάς, ο βασιλεύς του Ιούδα, ἔζησε μετά τον θάνατον του Ιωάς υἱοῦ του Ιωάχαζ, βασιλέως του Ισραήλ, δεκαπέντε ἔτη. **18** Αἱ δε λοιπαὶ πράξεις του Ἀμασίου δεν εἶναι γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ των χρονικῶν των βασιλέων του Ιούδα; **19** Ἐκαμον δε κατ' αὐτοῦ συνωμοσίαν εν Ἱερουσαλήμ, και ἐφυγεν εἰς Λαχεῖς ἀπέστειλαν ὁμως κατόπιν αὐτοῦ εἰς Λαχεῖς και ἐθανάτωσαν αὐτόν ἐκεῖ. **20** Και ἔφεραν αὐτόν ἐπί ἵππων, και ἐτάφη εν Ἱερουσαλήμ μετά των πατέρων αὐτοῦ, εν τῇ πόλει Δαβίδ. **21** Ἐλαβε δε πας ο λαός του Ιούδα τον Ἀζαρίαν, ὄντα ἠλικίας δεκαεξέτων, και ἔκαμον αὐτόν βασιλέα ἀντὶ του πατρός αὐτοῦ Ἀμασίου. **22** Και ὠκοδόμησε την ἐλάθ και ἐπέστρεψεν αὐτὴν εἰς τον Ιούδα, ἀφοῦ ο βασιλεύς ἐκοιμήθη μετά των πατέρων αὐτοῦ. **23** Εν τῷ δεκάτῳ πέμπτῳ ἔτει του Ἀμασίου, υἱοῦ του Ιωάς, βασιλέως του Ιούδα, ἐβασίλευσεν εν Σαμαρείᾳ ο Ἰεροβοάμ υἱός του Ιωάς, βασιλέως του Ισραήλ, ἔτη τεσσαράκοντα και εν. **24** Και ἐπραξε πονηρὰ ἐνώπιον του Κυρίου· δεν ἀπεμακρόνη ἀπό πασῶν των ἁμαρτιῶν του Ἰεροβοάμ υἱοῦ του Ναβάρ, ὅτις ἔκαμε τον Ισραήλ να ἁμαρτήσῃ. **25** Οὗτος ἀποκατέστησε το ὄριον του Ισραήλ, ἀπό της εἰσόδου της Ἀιμάθ ἕως της θαλάσσης της πεδιάδος, κατά τον λόγον Κυρίου του Θεοῦ του Ισραήλ, τον ὁποῖον ἐλάλησε διὰ το δούλου αὐτοῦ Ἰωνά, υἱοῦ του Ἀμαθὶ, του προφητοῦ, του ἀπό Γαθ-εφέρ. **26** Διότι εἶδεν ο Κύριος την θλίψιν του Ισραήλ πικράν σφόδρα, ὅτι δεν ἦτο οὐδέν κεκλεισμένον και οὐδέν ἀφειμένον, οὐδέ ο βοηθήσων τον Ισραήλ. **27** Και δεν εἶπεν ο Κύριος να ἐξαλείψῃ ὑποκάτωθεν του ουρανοῦ το ὄνομα του Ισραήλ, ἀλλ' ἔσωσεν αὐτοὺς διὰ χειρός του Ἰεροβοάμ υἱοῦ του Ιωάς. **28** Αἱ δε λοιπαὶ πράξεις του Ἰεροβοάμ και πάντα ὅσα ἐπραξε και τα κατορθώματα αὐτοῦ, πῶς ἐπολέμησε και πῶς ἐπανελάβε την Δαμασκόν και την Ἀιμάθ του Ιούδα εἰς τον Ισραήλ, δεν εἶναι γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ των χρονικῶν των βασιλέων του Ισραήλ; **29** Και ἐκοιμήθη ο Ἰεροβοάμ μετά των

πατέρων αυτού, μετά των βασιλέων του Ισραήλ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ζαχαρίας ο υιός αυτού.

15 Εν τω εικοστώ εβδόμω έτει του Ιεροβοάμ βασιλέως του Ισραήλ εβασίλευσεν ο Αζαρίας, υιός του Αμασίου, βασιλέως του Ιούδα. **2** Δεκαέξ ετών ηλικίας ήτο ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε πενήτηκοντα δύο έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Ιεχολία, εξ Ιερουσαλήμ. **3** Και έπραξε το ευθές ενώπιον του Κυρίου, κατά πάντα όσα είχε πράξει Αμασίας ο πατήρ αυτού. **4** Πλην οι υψηλοί τόποι δεν αφηρέθησαν· ο λαός έτι εθυσίαζε και εθυμίαζεν επί τους υψηλούς τόπους. **5** Και επάταξεν ο Κύριος τον βασιλέα, και ήτο λεπρός έως της ημέρας του θανάτου αυτού και κατώκει εν οικία αποκεχωρισμένη. Ήτο δε επί του οίκου Ιωθάμ ο υιός του βασιλέως, κρίνων τον λαόν της γης. **6** Αι δε λοιπαί πράξεις του Αζαρίου και πάντα όσα έπραξε δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **7** Και εκοιμήθη ο Αζαρίας μετά των πατέρων αυτού· και έθαψαν αυτόν μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαβίδ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωθάμ ο υιός αυτού. **8** Εν τω τριακοστώ ογδόω έτει του Αζαρίου βασιλέως του Ιούδα, Ζαχαρίας ο υιός του Ιεροβοάμ εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ εν Σαμαρεία, εξ μήνας. **9** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, ως είχαν πράξει οι πατέρες αυτού· δεν απεμακρύνθη από των αμαρτιών του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση. **10** Και συνώμοσε κατ' αυτού Σαλλούμ ο υιός του Ιαβεί, και επάταξεν αυτόν κατέμπροσθεν του λαού και εθανάτωσεν αυτόν και εβασίλευσεν αντ' αυτού. **11** Αι δε λοιπαί πράξεις του Ζαχαρίου, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ. **12** Ούτος ήτο ο λόγος του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε προς τον Ιηού, λέγων, Οι υιοί σου θέλουσι καθίσει επί του θρόνου του Ισραήλ έως τετάρτης γενεάς. Και έγινε εν ούτως. **13** Εβασίλευσε δε Σαλλούμ ο υιός του Ιαβεί εν τω τριακοστώ εννάτω έτει του Οζίου βασιλέως του Ιούδα, και εβασίλευσεν ενά μήνα εν Σαμαρεία. **14** Και ανέβη Μεναήμ ο υιός του Γαδει από Θερσά, και ήλθεν εις Σαμάρειαν και εκτύπησε τον Σαλλούμ τον υιόν του Ιαβεί εν Σαμαρεία, και εθανάτωσεν αυτόν και εβασίλευσεν αντ' αυτού. **15** Αι δε λοιπαί πράξεις του Σαλλούμ, και η συνωμοσία αυτού την οποίαν έκαμεν, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ. **16** Τότε επάταξεν ο Μεναήμ την Θωφά και πάντας τους εν αυτή και τα όρια αυτής από Θερσά· επειδή δεν ήνοιξαν εις αυτόν, διά τούτο επάταξεν αυτήν· και πάσας τας εν αυτή εγκυμονούσας διέσχισεν. **17** Εν τω τριακοστώ εννάτω έτει του Αζαρίου βασιλέως του Ιούδα, Μεναήμ ο υιός του Γαδει εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ, δέκα έτη εν Σαμαρεία. **18** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου· δεν απεμακρύνθη κατά πάσας τας ημέρας αυτού από των αμαρτιών του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση. **19** Τότε ήλθεν ο Φούλ βασιλεύς της Ασσυρίας εναντίον της γης, και έδωκεν ο Μεναήμ εις τον Φούλ χιλια τάλαντα αργυρίου, διά να ήναι μετ' αυτού η χειρ αυτού εις το να ενιοχύση την βασιλείαν εν τη χηρί αυτού. **20** Και απέσπασεν ο Μεναήμ το αργύριον από του Ισραήλ, από πάντων των δυνατών εις πλούτη, πενήτηκοντα σίκλους αργυρίου αφ' εκάστου, διά να δώση εις τον βασιλέα της Ασσυρίας. Και επέστρεψεν ο βασιλεύς της Ασσυρίας και δεν εστάθη εκεί εν τη γη. **21** Αι δε λοιπαί πράξεις του Μεναήμ και πάντα όσα έπραξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ; **22** Και εκοιμήθη ο Μεναήμ μετά των πατέρων αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Φακείας ο υιός

αυτού. **23** Εν τω πενητηκοστώ έτει του Αζαρίου βασιλέως του Ιούδα, Φακείας ο υιός του Μεναήμ εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ εν Σαμαρεία, δύο έτη. **24** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου· δεν απεμακρύνθη από των αμαρτιών του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση. **25** Και συνώμοσε κατ' αυτού ο Φεκά υιός του Ρεμαλία, ο στρατηγός αυτού, και επάταξεν αυτόν εν Σαμαρεία, εν τω παλατίω του οίκου του βασιλέως, μετά τον Αργόβ και Αριέ, έχων μεθ' εαυτού και πενήτηκοντα άνδρας εκ των Γαλααδιτών· και εθανάτωσεν αυτόν και εβασίλευσεν αντ' αυτού. **26** Αι δε λοιπαί πράξεις του Φακειού και πάντα όσα έπραξεν, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ. **27** Εν τω πενητηκοστώ δευτέρω έτει του Αζαρίου βασιλέως του Ιούδα, Φεκά ο υιός του Ρεμαλία εβασίλευσεν επί τον Ισραήλ εν Σαμαρεία, είκοσι έτη. **28** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου· δεν απεμακρύνθη από των αμαρτιών του Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση. **29** Εν ταις ημέραις του Φεκά βασιλέως του Ισραήλ, ήλθεν ο Θεγλάθ-φελασάρ βασιλεύς της Ασσυρίας, και εκυριεύσε την Ιϊών και την Αβέλ-βαϊθ-μααχά και την Ιανώχ, και την Κεδές και την Ασώρ και την Γαλααδ και την Γαλιλαϊαν, πάσαν την γην Νεφθαλί, και μετώκισεν αυτούς εις Ασσυρίαν. **30** Και έκαμεν Ωσηέ ο υιός του Ηλά συνωμοσίαν κατά του Φεκά υιού του Ρεμαλία, και επάταξεν αυτόν και εθανάτωσεν αυτόν και εβασίλευσεν αντ' αυτού, εν τω εικοστώ έτει του Ιωθάμ υιού του Οζίου. **31** Αι δε λοιπαί πράξεις του Φεκά, και πάντα όσα έπραξεν, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ισραήλ. **32** Εν τω δευτέρω έτει του Φεκά υιού του Ρεμαλία βασιλέως του Ισραήλ, εβασίλευσεν ο Ιωθάμ υιός του Οζίου βασιλέως του Ιούδα. **33** Εικοσιπέντε ετών ηλικίας ήτο ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε δεκαέξ έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Ιερουσα θυγάτηρ του Σαδώκ. **34** Και έπραξε το ευθές ενώπιον Κυρίου· έπραξε κατά πάντα όσα έπραξεν Οζίας ο πατήρ αυτού. **35** Πλην οι υψηλοί τόποι δεν αφηρέθησαν· ο λαός έτι εθυσίαζε και εθυμίαζεν επί τους υψηλούς τόπους. Ούτος ωκοδόμησε την υψηλήν πύλην του οίκου του Κυρίου. **36** Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωθάμ και πάντα όσα έπραξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **37** Εν ταις ημέραις εκείναις ήρχισεν ο Κύριος να εξαποστέλλη κατά του Ιούδα τον Ρεσίν βασιλέα της Συρίας και τον Φεκά υιόν του Ρεμαλία. **38** Ο δε Ιωθάμ εκοιμήθη μετά των πατέρων αυτού, και ετάφη μετ' των πατέρων αυτού εν πόλει Δαβίδ του πατρός αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Άχαζ ο υιός αυτού.

16 Εν τω δεκάτω εβδόμω έτει του Φεκά υιού του Ρεμαλία, εβασίλευσεν ο Άχαζ υιός του Ιωθάμ, βασιλέως του Ιούδα. **2** Είκοσι ετών ηλικίας ήτο ο Άχαζ ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε δεκαέξ έτη εν Ιερουσαλήμ. Δεν έπραξεν όμως το ευθές ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού, ως ο Δαβίδ ο πατήρ αυτού. **3** Αλλά περιεπάτησεν εν τη οδω των βασιλέων του Ισραήλ, και μάλιστα διεβίβασε τον υιόν αυτού διά του πυρός, κατά τα βδελύγματα των εθνών, τα οποία ο Κύριος εξεδίωξεν απ' έμπροσθεν των υιών Ισραήλ. **4** Και εθυσίαζε και εθυμίαζεν επί τους υψηλούς τόπους και επί τους λόφους και υποκάτω παντός πρασίνου δένδρου. **5** Τότε ανέβησαν εις Ιερουσαλήμ διά πόλεμον Ρεσίν, ο βασιλεύς της Συρίας, και Φεκά, ο υιός του Ρεμαλία, βασιλεύς του Ισραήλ· και επολιόρκησαν τον Άχαζ, πλην δεν ηδυνήθησαν να νικήσωσι. **6** Κατ' εκείνον τον καιρόν Ρεσίν ο βασιλεύς της Συρίας αποκατέστησε την Ελάθ υπό την εξουσίαν της Συρίας,

και εδίδωξε τους Ιουδαίους από της Ελάθ και ελθόντες Σύριοι εις την Ελάθ, κατώκισαν εκεί έως της ημέρας ταύτης. **7** Ο δε Άχαζ απέστειλε μηνυτάς προς τον Θεγλάθ-φελασάρ, βασιλέα της Ασσυρίας, λέγων, Εγώ είμαι δούλος σου και υιός σου ανάβα και σώσον με εκ χειρός του βασιλέως της Συρίας και εκ χειρός του βασιλέως του Ισραήλ, οίτινες εσηκώθησαν εναντίον μου. **8** Και έλαβεν ο Άχαζ το αργύριον και το χρυσίον του ευρεθέν εν τω οίκω του Κυρίου και εν τοις θησαυροίς του οίκου του βασιλέως, και απέστειλε δώρον εις τον βασιλέα της Ασσυρίας. **9** Και εισήκουσεν αυτού ο βασιλεύς της Ασσυρίας και ανέβη ο βασιλεύς της Ασσυρίας επί την Δαμασκόν και εκυρίευσεν αυτήν, και μετώκισε τον λαόν αυτής εις Κιρ, τον δε Ρεσίν εθανάτωσε. **10** Και υπήγεν ο βασιλεύς Άχαζ εις την Δαμασκόν, προς συνάντησιν του Θεγλάθ-φελασάρ, βασιλέως της Ασσυρίας, και είδε το θυσιαστήριον το εν Δαμασκώ και έστειλεν ο βασιλεύς Άχαζ προς τον Ουριάν τον ιερέα το ομοίωμα του θυσιαστηρίου και τον τύπον αυτού, καθ' όλην την εργασίαν αυτού. **11** Και κοκοδόμησεν Ουρίας ο ιερέως το θυσιαστήριον, κατά η' πάντα όσα ο βασιλεύς Άχαζ απέστειλεν εκ Δαμασκού. Ούτως έκαμεν Ουρίας ο ιερέυς, εωσού έλθη ο βασιλεύς Άχαζ εκ της Δαμασκού. **12** Και ότε ήλθεν ο βασιλεύς εκ της Δαμασκού, είδεν ο βασιλεύς το θυσιαστήριον και επλησίασεν ο βασιλεύς προς το θυσιαστήριον και έκαμε προσφοράν επ' αυτού. **13** Και έκαυσε το ολοκαύτωμα αυτού και την εξ αλφίτων προσφοράν αυτού, και επέχε την σποδήν αυτού, και ερράντισε το αίμα των ειρηνικών αυτού προσφορών, επί το θυσιαστήριον. **14** Και μετέφερε το χάλκινον θυσιαστήριον, το έμπροσθεν του Κυρίου, από του προσώπου του οίκου, από του μεταξύ του θυσιαστηρίου και του οίκου του Κυρίου, και έθεσεν αυτό κατά το βόρειον πλευρόν του θυσιαστηρίου. **15** Και προσέταξεν ο βασιλεύς Άχαζ τον Ουριάν τον ιερέα, λέγων, Επί το θυσιαστήριον το μέγα πρόσφερε το ολοκαύτωμα το πρωϊνόν και την εσπερινήν εξ αλφίτων προσφοράν και το ολοκαύτωμα του βασιλέως και την εξ αλφίτων προσφοράν αυτού, μετά του ολοκαυτώματος παντός του λαού της γης, και την εξ αλφίτων προσφοράν αυτών και τας σπονδάς αυτών και ράντισον επ' αυτό άπαν το αίμα του ολοκαυτώματος και άπαν το αίμα της θυσίας το δε χάλκινον θυσιαστήριον θέλει είσθαι εις εμέ διά να ερωτώ τον Κύριον. **16** Και έκαμεν Ουρίας ο ιερέυς κατά πάντα όσα προσέταξεν ο βασιλεύς Άχαζ. **17** Και απέκοψεν ο βασιλεύς Άχαζ τα συγκλείσματα των βάσεων, και εσήκωσεν επάνωθεν αυτών τον λουτήρα και κατεβίβασε την θάλασσαν επάνωθεν των χαλκίνων βωών των υποκάτω αυτής, και έθεσεν αυτήν επί βάσιν λιθινήν. **18** Και το στέγασμα του σαββάτου, το οποίον είχαν οικοδομήσει εν τω οίκω, και την είσοδον του βασιλέως την έξω μετετόπισεν από του οίκου του Κυρίου, εξ αιτίας του βασιλέως της Ασσυρίας. **19** Αι δε λοιπαί πράξεις του Άχαζ, όσας έπραξε, δεν είναι γεγραμμένοι εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **20** Και εκοιμήθη ο Άχαζ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαβίδ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Εζεκίας ο υιός αυτού.

17 Εν τω δωδεκάτω έτει του Άχαζ βασιλέως του Ιούδα, εβασίλευσεν Ωσηέ ο υιός του Ηλά εν Σαμαρεία επί τον Ισραήλ, εννέα έτη. **2** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, Πην ουχι ως οι βασιλείς του Ισραήλ οίτινες ήσαν προ αυτού. **3** Επ' αυτών ανέβη Σαλμανασάρ ο βασιλεύς της Ασσυρίας και έγινε Ωσηέ δούλος αυτού και έδιδεν εις αυτόν φόρον. **4** Εύρηκε δε ο βασιλεύς της Ασσυρίας συνωμοσίαν εν τω Ωσηέ· διότι απέστειλε μηνυτάς προς τον Σω, βασιλέα της Αιγύπτου,

και δεν έδωκε φόρον εις τον βασιλέα της Ασσυρίας, ως έκαμεν κατ' έτος· όθεν συνέκλεισεν αυτόν ο βασιλεύς της Ασσυρίας και έδεσεν αυτόν εν φυλακή. **5** Και ανέβη ο βασιλεύς της Ασσυρίας διά πάσης της γής και ανέβη εις την Σαμαρείαν και επολιόρκησεν αυτήν τρία έτη. **6** Εν τω εννάτω έτει του Ωσηέ, ο βασιλεύς της Ασσυρίας εκυρίευσεν την Σαμαρείαν και μετώκισε τον Ισραήλ εις την Ασσυρίαν, και κατώκισεν αυτούς εν Αλά και εν Αβάρ, παρά τον ποταμόν Γωζάν, και εν ταις πόλεσι των Μήδων. **7** Έγχευε δε τούτο, διότι οι υιοί του Ισραήλ ημάρτησαν εις Κύριον τον Θεόν αυτών, όστις ανήγαγεν αυτούς εκ γης Αιγύπτου, υποκάτωθεν της χειρός του Φαραώ βασιλέως της Αιγύπτου, και εσεβάσθησαν άλλω θεούς, **8** και περιπάτησαν εις τα νόμιμα των εθνών, τα οποία εξεδίδωξεν ο Κύριος απέμπροσθεν των υιών Ισραήλ, και τα των βασιλέων του Ισραήλ, τα οποία εθέσπισαν. **9** Και έπραττον οι υιοί του Ισραήλ κρυφίως πράγματα, τα οποία δεν ήσαν ευθέα ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτών, και κοκοδόμησαν εις εαυτούς υψηλούς τόπους εν πάσαις ταις πόλεσιν αυτών, από πύργου φυλάκων έως οχυράς πύλεις. **10** Και ανήγειραν εις εαυτούς αγάλματα και άλση επί πάντα υψηλόν λόφον και υποκάτω παντός δένδρου πρασίνου. **11** Και εκεί εθυμιάζον επί πάντας τους υψηλούς τόπους, καθώς τα έθνη τα οποία ο Κύριος εξεδίδωξεν απέμπροσθεν αυτών και έπραττον πονηρά πράγματα διά να παροργίζωσι τον Κύριον. **12** και ελάτρευσαν τα είδωλα, περί των οποίων ο Κύριος είπε προς αυτούς, Δεν θέλετε κάμει το πράγμα τούτο. **13** Και διεμαρτυρήθη ο Κύριος κατά του Ισραήλ και κατά του Ιούδα, διά χειρός πάντων των προφητών, πάντων των βλεπόντων, λέγων, Επιστρέψατε από των οδών υμών των πονηρών και φυλάττετε τας εντολάς μου, τα διατάγματά μου, κατά πάντα τον νόμον τον οποίον προσέταξα εις τους πατέρας σας και τον οποίον απέστειλα εις εσάς διά μέσου των δούλων μου των προφητών. **14** Πλην αυτοί δεν υπήκουσαν, αλλ' εσκήλησαν τον τράχηλον αυτών, ως τον τράχηλον των πατέρων αυτών, οίτινες δεν έπίστευσαν εις Κύριον τον Θεόν αυτών. **15** Και απέρριψαν τα διατάγματα αυτού και την διαθήκην αυτού, την οποίαν έκαμε μετά των πατέρων αυτών, και τας διαμαρτυρήσεις αυτού, τας οποίας διεμαρτυρήθη εναντίον αυτών και υπήγαν οπίσω της ματαιότητος, και εματαιώθησαν, και οπίσω των εθνών των πέριξ αυτών, περί των οποίων ο Κύριος προσέταξεν αυτούς, να μη πράξωσιν ως εκείνα. **16** Και εγκατέλιπον πάσας τας εντολάς Κυρίου του Θεού αυτών, και έκαμον εις εαυτούς χωνευτά, δύο μόσχους, και έκαμον άλση και προσεκύνησαν πάσαν την στρατιάν του ουρανού και ελάτρευσαν τον Βάαλ. **17** Και διεβίβαζον τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών διά του πυρός, και μετεχειρίζοντο μαντείας και οιωνισμού, και επώλλησαν εαυτούς εις το να πράττωσιν πονηρά ενώπιον του Κυρίου, διά να παροργίζωσιν αυτόν. **18** Διά ταύτα ο Κύριος ωργίσθη σφόδρα κατά του Ισραήλ και απέβαλεν αυτούς από προσώπου αυτού· δεν εναπελείφη, παρά μόνη η φυλή του Ιούδα. **19** Και ο Ιούδας έτι δεν εφύλαξε τας εντολάς Κυρίου του Θεού αυτού, αλλά περιπάτησεν εις τα διατάγματα του Ισραήλ, τα οποία έκαμον. **20** Και απέβαλεν ο Κύριος παν το σπέρμα του Ισραήλ και κατέθλιψεν αυτούς, και παρεδωκεν αυτούς εις την χείρα των διαρπαζόντων, εωσού απέρριψεν αυτούς από προσώπου αυτού. **21** Διότι απεσχίσθη ο Ισραήλ από του οίκου Δαβίδ, και έκαμον βασιλέα τον Ιεροβοάμ υιόν του Ναβάτ και ο Ιεροβοάμ απέσπασε τον Ισραήλ εξόπισθεν του Κυρίου, και έκαμεν αυτούς να αμαρτήσωσιν αμαρτίαν μεγάλην. **22**

Διότι οι υιοί Ισραήλ περιεπάτησαν εν πάσαις ταις αμαρτίαις του Ιεροβοάμ, τας οποίας έπραξε· δεν απεμακρύνθησαν απ' αυτών, **23** εωσού ο Κύριος απέβαλε τον Ισραήλ από πρόσωπου αυτού, καθώς ελάλησε διά χειρός πάντων των δούλων αυτού των προφητών. Και μετωκίσθη ο Ισραήλ από της γης αυτού εις την Ασσυρία, έως της ημέρας ταύτης. **24** Και έφερον ο βασιλεύς της Ασσυρίας ανθρώπους εκ Βαβυλώνας και από Χουθά και από Ανά και από Αιμάθ και από Σεφαρουΐμ, και κατώκισεν εν ταις πόλεσι της Σαμαρείας αντί των υιών Ισραήλ, και εκληρονόμησαν την Σαμάρειαν και κατώκισαν εν ταις πόλεσιν αυτής. **25** Και εν τη αρχή της εκεί κατοικήσεως αυτών, δεν εφοβήθησαν τον Κύριον· και απέστειλεν ο Κύριος τους λέοντας μεταξύ αυτών, και εθανάτωνεν εξ αυτών. **26** Και είπον προς τον βασιλέα της Ασσυρίας, λέγοντες, Τα έθνη, τα οποία μετώκισας και εκάθισας εν ταις πόλεσι της Σαμαρείας, δεν γνωρίζουσι τον νόμον του Θεού της γής· διά τούτο απέστειλε τους λέοντας μεταξύ αυτών, και ιδού, θανατόνουσιν αυτούς, επειδή δεν γνωρίζουσι τον νόμον του Θεού της γης. **27** Τότε ο βασιλεύς της Ασσυρίας προσέταξε, λέγων, Φέρετε εκεί ένα των ιερέων, τους οποίους μετωκίσατε εκείθεν· και ας υπάγωσι και ας κατοικήσωσιν εκεί και ας διδάξη αυτούς τον νόμον του Θεού της γης. **28** Και εις των ιερέων, τους οποίους μετώκισαν εκ της Σαμαρείας, ήλθε και κατώκισεν εν Βαιθήλ, και εδίδασκεν αυτούς πως να φοβώνται τον Κύριον. **29** Έκαστον όμως έθνος έκαμον θεούς εις εαυτούς και έθεσαν εις τους οίκους των υψηλών τόπων, τους οποίους οι Σαμαρείται έκαμον, έκαστον έθνος εν ταις πόλεσιν αυτών, όπου κατώκουν. **30** Και οι άνδρες της Βαβυλώνας έκαμον την Σοκχώθ·βενωθ, οι δε άνδρες της Χουθά έκαμον την Νεργάλ, και οι άνδρες της Αιμάθ έκαμον την Αίκαμ, **31** και οι Αύται έκαμον την Νιβάζ και τον Ταρτάκ, και οι Σεφαρουΐται έκαμον τους υιούς αυτών διά του πυρός εις τον Αδραμμέλεχ και Αναμμέλεχ, θεούς των Σεφαρουΐτών. **32** Ούτως εφοβούnton τον Κύριον· έκαμον δε εις εαυτούς εκ των εσχάτων μεταξύ αυτών ιερείς των υψηλών τόπων, οίτινες εθυσίαζον υπέρ αυτών εν τοις οίκοις των υψηλών τόπων. **33** Εφοβούnton μεν τον Κύριον, ελάτρευον όμως τους ιδίους αυτών θεούς, κατά τον τρόπον των εθνών, όθεν μετωκίσθησαν. **34** Έως της ημέρας ταύτης κάμνουσι κατά τους προτέρους τρόπους δεν φοβούνται τον Κύριον και δεν πράττουσι κατά τα διατάγματα αυτών και κατά τας κρίσεις αυτών και κατά τον νόμον και την εντολήν, την οποίαν προσέταξεν ο Κύριος εις τους υιούς Ιακώβ, τον οποίον υνόμωσεν Ισραήλ· **35** και έκαμε προς αυτούς ο Κύριος διαθήκην και προσέταξεν αυτούς, λέγων, Δεν θέλετε φοβηθή άλλους θεούς, και δεν θέλετε προσκυνήσει αυτούς ουδέ λατρεύσει αυτούς ουδέ θυσιάσει εις αυτούς· **36** αλλά τον Κύριον, όστις σας ανήγαγεν εκ γης Αιγύπτου μετά δυνάμεως μεγάλης και εν βραχίονι εξηπλωμένω, αυτόν θέλετε φοβείσθαι και αυτόν θέλετε προσκυνεί και εις αυτόν θέλετε θυσιάζει, **37** και τα διατάγματα και τας κρίσεις και τον νόμον και την εντολήν, την οποίαν έγραψε διά σας, θέλετε προσέχει να εκτελήτε πάντοτε· άλλους δε θεούς δεν θέλετε φοβηθή· **38** και την διαθήκην, την οποίαν έκαμα προς εσάς, δεν θέλετε λησμονήσει και δεν θέλετε φοβηθή άλλους θεούς· **39** αλλά Κύριον τον Θεόν σας θέλετε φοβείσθαι και αυτός θέλει σας ελευθερώσει εκ χειρός πάντων των εχθρών σας. **40** Πλην δεν υπήκουσαν, αλλ' έκαμον κατά τους προτέρους τρόπους αυτών. **41** Και τα έθνη ταύτα εφοβούnton μεν τον Κύριον, ελάτρευον όμως τα γλυπτά αυτών· και οι υιοί αυτών και των

υιών αυτών οι υιοί, καθώς οι πατέρες αυτών έκαμον, ούτω κάμνουσιν έως της ημέρας ταύτης.

18 Εν δε τω τρίτω έτει του Ωσηέ υιού του Ηλά, βασιλέως του Ισραήλ, εβασίλευσεν Εζεκίας ο υιός του Άχαζ βασιλέως του Ιούδα. **2** Εικοσιέντε ενών ηλικίας ήτο, ότε εβασίλευσεν· εβασίλευσε δε εικοσιεννέα έτη εν Ιερουσαλήμ. Και το όνομα της μητρός αυτού ήτο Αβί, θυγάτηρ του Ζαχαρίου. **3** Και έκαμε το ευθές ενώπιον του Κυρίου, κατά πάντα όσα έκαμε Δαβίδ ο πατήρ αυτού. **4** Αυτός αφήρесе τους υψηλούς τόπους και κατέθραυσε τα αγάλματα και κατέκοψε τα άλση και κατεσύντριψε τον χάλκινον όφιν, τον οποίον έκαμεν ο Μωϋσής· διότι έως των ημερών εκείνων οι υιοί του Ισραήλ εθυμιάζον εις αυτόν· και εκάλεσεν αυτόν Νεουσθάμ. **5** Επί Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ ήλπισε· και δεν εστάθη μετ' αυτόν όμοιος αυτού μεταξύ πάντων των βασιλέων του Ιούδα, αλλ' ουδέ των προ αυτού· **6** διότι προσεκολλήθη εις τον Κύριον· δεν απεμακρύνθη από όπισθεν αυτού, αλλ'· εφύλαξε τας εντολάς αυτού, τας οποίας ο Κύριος προσέταξεν εις τον Μωϋσών. **7** Και ήτο ο Κύριος μετ' αυτού· κατευδοούτο όπου εξήρχετο· και απεστάτησε κατά του βασιλέως της Ασσυρίας και δεν εδούλευσεν εις αυτόν. **8** Αυτός επάταξε τους Φιλισταίους, έως Γάζης και των ορίων αυτής, από πύργου φυλάκων έως οχυράς πόλεως. **9** Εν δε τω τετάρτω έτει του βασιλέως Εζεκίου, τον οποίον ήτο ο έβδομον έτος του Ωσηέ, υιού του Ηλά βασιλέως του Ισραήλ, Σαλμανασάρ ο βασιλεύς της Ασσυρίας ανέβη επί την Σαμάρειαν και επολιόρκει αυτήν. **10** Και εν τω τέλει τριών ενών εκυρίευσαν αυτήν· εν τω έκτω έτει του Εζεκίου, τον οποίον είναι το ενάτον του Ωσηέ βασιλέως του Ισραήλ, εκυριεύθη η Σαμάρεια. **11** Και μετώκισεν ο βασιλεύς της Ασσυρίας τον Ισραήλ εις την Ασσυρίαν, και έθεσεν αυτούς εν Αλά και εν Αβώρ παρά τον ποταμόν Γωζάν και εν ταις πόλεσι των Μήδων· **12** διότι δεν υπήκουσαν της φωνής Κυρίου του Θεού αυτών, αλλά παρέβησαν την διαθήκην αυτού, πάντα όσα προσέταξε Μωϋσής ο δούλος του Κυρίου, και δεν υπήκουσαν ουδέ έκαμον αυτά. **13** Εν δε τω δεκάτω τετάρτω έτει του βασιλέως Εζεκίου, ανέβη Σενναχειρείμ ο βασιλεύς της Ασσυρίας επί πάσας τας οχυράς πόλεις του Ιούδα και εκυρίευσεν αυτάς. **14** Και απέστειλεν ο Εζεκίας βασιλεύς του Ιούδα προς τον βασιλέα της Ασσυρίας εις Λαχείς, λέγων, Ημάρτησα· απόστρεψον απ' εμού ό, τι επιβάλησεν επ' εμέ, θέλω βασιτάσει αυτό. Και επέβαλεν ο βασιλεύς της Ασσυρίας επί τον Εζεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα, τριακόσια τάλαντα αργυρίου και τριάκοντα τάλαντα χρυσίου. **15** Και έδωκεν εις αυτόν ο Εζεκίας άπαν το αργύριον το ευρεθέν εν τω οίκω του Κυρίου και εν τοις θησαυροίς του οίκου του βασιλέως. **16** Κατ' εκείνον τον καιρόν απέκοψεν ο Εζεκίας τας θύρας του ναού του Κυρίου και τους στόλους, τους οποίους Εζεκίας ο βασιλεύς του Ιούδα είχε περισκεπάσει με χρυσίον, και έδωκεν αυτό εις τον βασιλέα της Ασσυρίας. **17** Και απέστειλεν ο βασιλεύς της Ασσυρίας τον Ταρτάν και τον Ραβ·σαρείς, και τον Ραβ·σάκην, από Λαχείς, προς τον βασιλέα Εζεκίαν, μετά δυνάμεως μεγάλης εις Ιερουσαλήμ· οι δε ανέβησαν και ήλθον εις την Ιερουσαλήμ. Και ότε ανέβησαν, ήλθον και εστάθησαν εν τω υδραγωγώ της άνω κολυμβήθρας, ήτις είναι εν τη μεγάλη οδώ του αγρού του γναφέως. **18** Και εβόησαν προς τον βασιλέα, και εξήλθον προς αυτούς Ελιακειμ, ο υιός του Χελκίου, ο οικονομός, και Σομονάς ο γραμματεύς και Ιωάθ, ο υιός του Ασάφ, ο πομπηματογράφος. **19** Και είπε προς αυτούς ο Ραβ·σάκης, Είπατε τώρα προς τον Εζεκίαν, Ούτω λέγει ο βασιλεύς ο μέγας, ο βασιλεύς της Ασσυρίας Ποίον είναι το θάρρος τούτο επί το οποίον θαρρείς; **20** συ λέγεις, πλην

είναι λόγοι χειλέων, Έχως βουλήν και δύναμιν διά πόλεμον· αλλ' επί τίνα θαρρείς, ώστε απεστάτησας εναντίον μου; **21** τώρα ιδού, συ θαρρείς επί την ράβδον του συντετριμμένου εκείνου καλάμου, επί την Αίγυπτον, επί τον οποίον εάν τις επιστηριχθή, θέλει επιπηχθή εις την χείρα αυτού και τρυπήσει αυτήν· τοιούτος είναι Φαραώ ο βασιλεύς της Αιγύπτου προς πάντας τους θαρρούντας επ' αυτόν. **22** Αλλ' εάν είπης προς εμέ, Επί Κύριον τον Θεόν ημών θαρρούμεν· δεν είναι αυτός, του οποίου τους υψηλούς τόπους και τα θυσιαστήρια αφήρησεν ο Εζεκίας, και είπε προς τον Ιούδαν και προς την Ιερουσαλήμ, Έμπροσθεν τούτου του θυσιαστηρίου θέλετε προσκυνήσει εν Ιερουσαλήμ; **23** Τώρα λοιπόν, δος ενέχυρα εις τον κύριόν μου τον βασιλέα της Ασσυρίας, και εγώ θέλω σοι δώσει διοχιλίους ίππους, αν δύνασαι από μέρους σου να δώσεις επιβάτας επ' αυτούς. **24** Πως λοιπόν θέλεις στρέψει οπίσω το πρόσωπον ενός τοπάρχου εκ των ελαχίστων δούλων του κυρίου μου, και ήλπισας επί την Αίγυπτον διάμαξας και διά ιππέας; **25** Και τώρα άνευ του Κυρίου ανέβην εγώ επί τον τόπον τούτον, διά να καταστρέψω αυτόν; Ο Κύριος είπε προς εμέ, Ανάβα επί την γην ταύτην και κατάστρεψον αυτήν. **26** Τότε είπεν Ελιακείμ ο υιός του Χελκίου, και ο Σομνάς και ο Ιωάχ, προς τον Ραβ-σάκην, Αάλησον, παρακαλώ, προς τους δούλους σου εις την Συριακήν γλώσσαν· διότι καταλαμβάνομεν αυτήν· και μη λάλει προς ημάς Ιουδαίσι, εις επήκουσ του λαού επί του τείχους. **27** Αλλ' ο Ραβ-σάκης είπε προς αυτούς, Μήπως ο κύριός μου απέστειλεν εμέ προς τον κύριόν σου ή και προς σε, διά να λαλήσω τους λόγους τούτους; δεν με απέστειλε προς τους άνδρας τους καθημένους επί του τείχους, διά να φάγωσι την κόπρον αυτών και να πώσω το ούρον αυτών με σας; **28** Τότε ο Ραβ-σάκης εστάθη και εφώνησεν Ιουδαίσι μετά φωνής μεγάλης και ελάλησε, λέγων, Ακούσατε τον λόγον του βασιλέως του μεγάλου, του βασιλέως της Ασσυρίας. **29** Ούτω λέγει ο βασιλεύς· Μη σας απατά ο Εζεκίας· διότι δεν θέλει δυνηθή να σας λυτρώση εκ της χειρός αυτού. **30** και μη σας κάμη ο Εζεκίας να θαρρήτε επί τον Κύριον, λέγων, Ο Κύριος βεβαίως θέλει μας λυτρώσει, και η πόλις αυτή δεν θέλει παραδοθή εις την χείρα του βασιλέως της Ασσυρίας. **31** Μη ακούετε του Εζεκίου· διότι ούτω λέγει ο βασιλεύς της Ασσυρίας. Κάμετε συμβιβασμόν μετ' εμού και εξέλθετε προς εμέ· και φάγετε έκαστος από της αμπελου αυτού και έκαστος από της συκής αυτού, και πίετε έκαστος από των υδάτων της δεξαμενής αυτού. **32** εωσού έλθω και σας λάβω εις γην ομοίαν με την γην σας, γην σίτου και οίνου, γην άρτου και αμπελώνων, γην ελαίου και μέλιτος, διά να ζήσητε και να μη αποθάνητε· και μη ακούετε του Εζεκίου, όταν σας απατά, λέγων, Ο Κύριος θέλει μας λυτρώσει. **33** Μήπως ελύτρωσέ τις τωόντι εκ των θεών των εθνών την γην αυτού εκ της χειρός του βασιλέως της Ασσυρίας; **34** που οι θεοί της Αιμάθ και Αρφάδ; που οι θεοί της Σφαρουήμ, της Ενά και της Αυά; μήπως ελύτρωσαν εκ της χειρός μου την Σαμάρειαν; **35** τίνας μεταξύ πάντων των θεών των τόπων ελύτρωσαν την γην αυτών εκ της χειρός μου, ώστε και ο Κύριος να λυτρώση την Ιερουσαλήμ εκ της χειρός μου; **36** Ο δε λαός εσιώπη και δεν απεκρίθη λόγον προς αυτόν· διότι ο βασιλεύς είχε προστάξει, λέγων, Μη αποκριθήτε προς αυτόν. **37** Τότε Ελιακείμ, ο υιός του Χελκίου, ο οικονόμος, και Σομνάς ο γραμματεός και Ιωάχ, ο υιός του Ασάφ, ο υπομηματογράφος, ήλθον προς τον Εζεκιάν με διεσχισμένα ιμάτια και απήγγειλαν προς αυτόν τους λόγους του Ραβ-σάκη.

19 Και ότε ήκουσεν ο βασιλεύς Εζεκίας, διέσχισε τα ιμάτια αυτού και εσκεπάσθη με σάκκον και εισήλθεν εις τον οίκον του Κυρίου. **2** Και απέστειλεν Ελιακείμ τον οικονόμον και Σομνάν τον γραμματέα και τους πρεσβυτέρους των ιερέων, εσκεπασμένους με σάκκους, προς τον προφήτην Ησαΐαν, τον υιόν του Αμώς. **3** Και είπον προς αυτόν, Ούτω λέγει ο Εζεκίας· Ημέρα θλίψεως και ονειδισμού και βλασφημίας η ημέρα αυτή· διότι τα τέκνα ήλθον εις την ακμήν της γέννας, πλην δύναμις δεν είναι εις την τίκτουςαν· **4** είθε να ήκουσε Κύριος ο Θεός σου πάντας τους λόγους του Ραβ-σάκη, τον οποίον ο βασιλεύς της Ασσυρίας ο κύριος αυτού απέστειλε διά να ονειδίση τον ζώντα θεόν, και να υβρίση διά των λόγων, τους οποίους ήκουσε Κύριος ο Θεός σου· διά τούτο ύψωσον δέμηον υπέρ του υπολοίπου του σωζομένου. **5** Και ήλθον προς τον Ησαΐαν οι δούλοι του βασιλέως Εζεκίου. **6** Και είπε προς αυτούς ο Ησαΐας, Ούτω θέλετε ειπέ προς τον κύριόν σας· Ούτω λέγει Κύριος· Μη φοβού από των λόγων τους οποίους ήκουσας, διά των οποίων οι δούλοι του βασιλέως της Ασσυρίας με ωνειδίσαν· **7** ιδού, εγώ θέλω βάλει εις αυτόν τοιούτον πνεύμα, ώστε, ακούσας θόρυβον, θέλει επιστρέψει εις την γην αυτού· και θέλω κάμει αυτόν να πέση διά μαχαίρας εν τη γη αυτού. **8** Ο Ραβ-σάκης λοιπόν επέστρεψε και εύρηκε τον βασιλέα της Ασσυρίας πολεμούντα εναντίον της Ιιβνά· διότι ήκουσεν ότι έφυγεν από Λαχείς. **9** Και ο βασιλεύς, ότε ήκουσε να λέγωσι περί Θιρακά του βασιλέως της Αιθιοπίας, Ιδού, εξήλθε να σε πολεμήση, απέστειλε πάλιν πρέσβεις προς τον Εζεκιάν, λέγων, **10** Ούτω θέλετε ειπέ προς Εζεκιάν, τον βασιλέα του Ιούδα, λέγοντες, Ο Θεός σου, επί τον οποίον θαρρείς, ας μη σε απατά, λέγων, Η Ιερουσαλήμ δεν θέλει παραδοθή εις την χείρα του βασιλέως της Ασσυρίας. **11** ιδού, συ ήκουσας τι έκαστος ο βασιλείς της Ασσυρίας εις πάντας τους τόπους, καταστρέφοντες αυτούς και συ θέλεις λυτρωθή; **12** μήπως οι θεοί των εθνών ελύτρωσαν εκείνους, τους οποίους οι πατέρες μου κατέστρεψαν, την Γωζάν και την Χαρράν και Ρεσέφ και τους υιούς του Εδέν τους εν Τελασσάρ; **13** που ο βασιλεύς της Αιμάθ, και ο βασιλεύς της Αρφάδ, και ο βασιλεύς της πόλεως Σφαρουήμ, Ενά και Αυά; **14** Και λαβών ο Εζεκίας την επιστολήν εκ της χειρός των πρέσβων, ανέγνωσεν αυτήν· και ανέβη ο Εζεκίας εις τον οίκον του Κυρίου και εξετύλιξεν αυτήν ενόπιον του Κυρίου. **15** Και προσηυχήθη ενώπιον του Κυρίου ο Εζεκίας, λέγων, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, ο καθημένως επί των χερουβείμ, συ αυτός είσαι ο Θεός, ο μόνος, πάντων των βασιλείων της γής· συ έκαστος τον ουρανόν και την γήν· **16** κλίνον, Κύριε, το ους σου και άκουσον· άνοιξον, Κύριε, τους οφθαλμούς σου και ιδέ· και άκουσον τους λόγους του Σενναχειρείμ, όστις απέστειλε τούτον διά να ονειδίση τον ζώντα Θεόν· **17** αληθός, Κύριε, οι βασιλείς της Ασσυρίας ηρήμωσαν τα εθνη και τους τόπους αυτών, **18** και έρριψαν εις το πυρ, τους θεούς αυτών· διότι δεν ήσαν θεοί, αλλ' έργον χειρών ανθρώπων, ζύλα και λίθοι· διά τούτο κατέστρεψαν αυτούς. **19** τώρα λοιπόν, Κύριε Θεέ ημών, σώσον ημάς, δέσμοι, εκ της χειρός αυτού· διά να γνωρίσωσι πάντα τα βασίλεια της γης, ότι συ είσαι Κύριος ο Θεός, ο μόνος. **20** Τότε απέστειλεν Ησαΐας ο υιός του Αμώς προς τον Εζεκιάν, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ήκουσα όσα προσηυχήθης εις εμέ κατά του Σενναχειρείμ βασιλέως της Ασσυρίας. **21** Ούτος είναι ο λόγος τον οποίον ο Κύριος ελάλησε περί αυτού· Σε κατεφρόνησε, σε ενέπειξεν παρθένος, η θυγάτηρ της Σιών· οπίσω σου έσεισε κεφαλήν η θυγάτηρ της Ιερουσαλήμ. **22** Τίνα ωνειδίσας και εβλασφήμησας; και κατά τίνας ύψωσας

του Κυρίου, περί του οποίου ο Κύριος είπεν, Εν Ιερουσαλήμ θέλω θέσει το όνομά μου. **5** Και ωκοδόμησε θυσασιτήρια εις πάσαν την στρατιάν του ουρανού, εντός των δύο αυλών του οίκου του Κυρίου. **6** Και διεβίβασε τον υιόν αυτού διά του πυρός, και προεμάντευε καιρούς, και έκαμεν οιωνισμούς, και εούστησεν ανταποκριτάς δαιμονίων και επασιδούς έπραξε πολλά πονηρά ενώπιον του Κυρίου, διά να παροργίση αυτόν. **7** Και έστησε το γλυπτόν του άλσους, το οποίον έκαμεν, εν τω οίκω, περί του οποίου ο Κύριος είπε προς τον Δαβίδ και προς τον Σολομώντα τον υιόν αυτού, Εν τω οίκω τούτω και εν Ιερουσαλήμ, την οποίαν εξέλεξα από πασών των φυλών του Ισραήλ, θέλω θέσει το όνομά μου εις τον αιώνα. **8** και δεν θέλω μετααλεύσει τον πόδα του Ισραήλ από της γης, την οποίαν έδωκα εις τους πατέρας αυτών· εάν μόνον προσέξωσι να κάμνωσι κατά πάντα όσα προσέταξα εις αυτούς, και κατά πάντα τον νόμον τον οποίον ο δούλός μου Μωϋσής προσέταξεν εις αυτούς. **9** Πλην δεν υπήκουσαν· και επλάγησεν αυτούς ο Μανασσής, ώστε να πράττωσι πονηρότερα παρά τα έθνη, τα οποία ο Κύριος ηφάνισεν απ' έμπροσθεν των υιών του Ισραήλ. **10** Και ελάλησε Κύριος διά χειρός των δούλων αυτού των προφητών, λέγων, **11** Επειδή Μανασσής ο βασιλεύς του Ιούδα έπραξε τα βδελύγματα ταύτα, πονηρότερα υπέρ πάντα όσα έπραξαν οι Αμορραίοι οι προ αυτού, και έκαμεν έτι τον Ιούδαν να αμαρτήση διά των ειδώλων αυτού, **12** διά ταύτα ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, εγώ επιφέρω κακόν επί την Ιερουσαλήμ και επί τον Ιούδαν, ώστε παντός ακούοντος περί αυτού θέλουσιν ηχησει αμφότερα τα ότα αυτού. **13** και θέλω εκτείνει επί την Ιερουσαλήμ το οχοίνιον της Σαμαρείας και την στάθμην του οίκου του Αχαάβ και θέλω σπογγίσει την Ιερουσαλήμ, καθώς σπογγίζει τι τραβλίον και σπογγίσας στρέφει άνω κάτω. **14** και θέλω εγκαταλείψει το υπόλοιπον της κληρονομίας μου και παραδώσει αυτούς εις την χείρα των εχθρών αυτών· και θέλουσιν είθαι εις διαρπαγήν και λεηλασίαν εις πάντας τους εχθρούς αυτών. **15** διότι έπραξαν πονηρά ενώπιον μου και με παρώργισαν, απ' ης ημέρας οι πατέρες αυτών εήλθον εξ Αιγύπτου, έως της ημέρας ταύτης. **16** Και αίμα έτι άθών έχυσεν ο Μανασσής πολύ σφόδρα, εωσού ενέπλησε την Ιερουσαλήμ απ' άκρου έως άκρου· εκτός της αμαρτίας αυτού, διά της οποίας έκαμε τον Ιούδαν να αμαρτήση, πράξας πονηρά ενώπιον του Κυρίου. **17** Αι δε λοιπαί πράξεις του Μανασσή και πάντα όσα έκαμε και η αμαρτία αυτού, την οποίαν ημάτησε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **18** Εκοιμήθη δε ο Μανασσής μετά των πατέρων αυτού, και ετάφη εν τω κήπω του οίκου αυτού εν τω κήπω Ουζά· και εβασίλευσεν αντ' αυτού Αμών ο υιός αυτού. **19** Εικοσιδύο ετών ηλικίας ήτο ο Αμών ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε δύο έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Μεσουλλημεθ, θυγάτηρ του Αρούς από Ιοτεβά. **20** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, καθώς έπραξε Μανασσής ο πατήρ αυτού. **21** Και περιεπάτησεν εις πάσας τας οδούς, εις τας οποίας περιεπάτησεν ο πατήρ αυτού και ελάτρευσε τα είδωλα, τα οποία ελάτρευσεν ο πατήρ αυτού, και προσεκύνησεν αυτά. **22** Και εγκατέλιπε Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτού και δεν περιεπάτησεν εις την οδόν του Κυρίου. **23** Και συνώμοσαν οι δούλοι του Αμών εναντίον αυτού· και εθανάτωσαν τον βασιλέα εν τω οίκω αυτού. **24** Ο δε λαός της γης εθανάτωσε πάντας τους συνωμόσαντας κατά του βασιλέως Αμών· και έκαμεν ο λαός της γης Ιωσιάν τον υιόν αυτού βασιλέα αντ' αυτού. **25** Αι δε λοιπαί πράξεις του

Αμών, όσας έπραξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **26** Και έθαψαν αυτόν εν τω τάφω αυτού, εν τω κήπω Ουζά· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωσίας ο υιός αυτού.

22 Οκτώ ετών ηλικίας ήτο ο Ιωσίας ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ έτη τριάκοντα και έν· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Ιεθιδά, θυγάτηρ του Αδαΐου, από Βοσκάθ. **2** Και έπραξε το ευθές ενώπιον του Κυρίου και περιεπάτησεν εις πάσας τας οδούς Δαβίδ του πατρός αυτού, και δεν εξέκλινε δεξιά ή αριστερά. **3** Και εν τω δεκάτω ογδόω έτει του βασιλέως Ιωσία, εξαπέστειλεν ο βασιλεύς τον Σαφάν, υιόν του Αζαλιού υιού του Μεσουλλάμ, τον γραμματέα, εις τον οίκον του Κυρίου, λέγων, **4** Ανάβα προς Χελκίαν τον ιερέα τον μέγαν, και είπέ να απαριθμήση το αργύριον το εισαχθέν εις τον οίκον του Κυρίου, το οποίον οι φυλάττοντες την θύραν εσύναξαν παρά του λαού. **5** και α παραδώσωσιν αυτό εις την χείρα των ποιούντων τα έργα, των επιστατούντων εν τω οίκω του Κυρίου· οι δε ας δώσωσιν αυτό εις τους εργαζομένους τα έργα τα εν τω οίκω του Κυρίου, διά να επισκευάσωσι τα χαλάσματα του οίκου, **6** εις τους ξυλουργούς και οικοδόμους και τοιχοποιούς, και διά να αγοράσωσι ξύλα και λίθους λατομητούς, διά να επισκευάσωσι τον οίκον. **7** πλην δεν εγένετο μετ' αυτών ουδείς λογαριασμός περί του διδομένου εις τας χείρας αυτών αργυρίου, διότι ειργάζοντο εν πίστει. **8** Είπε δε Χελκίας ο ιερέας ο μέγας προς Σαφάν τον γραμματέα, Εύρηκα το βιβλίον του νόμου εν τω οίκω του Κυρίου. Και έδωκεν ο Χελκίας το βιβλίον εις τον Σαφάν, και ανέγνωσεν αυτό. **9** Και ήλθε Σαφάν ο γραμματεύς προς τον βασιλέα και ανέφερε προς τον βασιλέα και είπεν, Οι δούλοι σου εσύναξαν το αργύριον το ευρεθέν εν τω οίκω, και παρέδωκαν αυτό εις την χείρα των ποιούντων τα έργα, των επιστατούντων εις τον οίκον του Κυρίου. **10** Και απήγγειλε Σαφάν ο γραμματεύς προς τον βασιλέα, λέγων, Χελκίας ο ιερέας έδωκεν εις εμέ βιβλίον. Και ανέγνωσεν αυτό ο Σαφάν ενώπιον του βασιλέως. **11** Και ως ήκουσεν ο βασιλεύς τους λόγους του βιβλίου του νόμου, διέσχισε τα μάτια αυτού. **12** Και προσέταξεν ο βασιλεύς Χελκίαν τον ιερέα και Αχιζάμ τον υιόν του Σαφάν και Αχβώρ τον υιόν του Μιχαΐου και Σαφάν τον γραμματέα και Ασαΐαν τον δούλον του βασιλέως, λέγων, **13** Υπάγετε, ερωτήσατε τον Κύριον περί εμού και περί του λαού και περί παντός του Ιούδα, περί των λόγων του βιβλίου τούτου, το οποίον ευρέθη· διότι μεγάλη είναι η οργή του Κυρίου η εξαφθεισα εναντίον ημών, επειδή οι πατέρες ημών δεν υπήκουσαν εις τους λόγους του βιβλίου τούτου, ώστε να πράττωσι κατά πάντα τα γεγραμμένα περί ημών. **14** Τότε Χελκίας ο ιερέας, και Αχιζάμ και Αχβώρ και Σαφάν και Ασαΐας, υπήγαν εις την Όλδαν την προφήτιν, την γυναίκα του Σαλλούμ υιού του Τικβά, υιού του Αράς, του ιματιοφύλακος· κατόκει δε αύτη εν Ιερουσαλήμ, κατά το Μισνέ· και ώμίλησαν μετ' αυτής. **15** Και είπε προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Είπατε προς τον άνθρωπον, όστις σας απέστειλε προς εμέ, **16** Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού εγώ επιφέρω κακά επί τον τόπον τούτον και επί τους κατοίκους αυτού, πάντας τους λόγους του βιβλίου, το οποίον ο βασιλεύς του Ιούδα ανέγνωσε· **17** διότι με εγκατέλιπον και εθυμίασαν εις άλλους θεούς, διά να με παροργίσωσι διά πάντων των έργων των χειρών αυτών· διά τούτο θέλει εκχυθίη ο θυμός μου επί τον τόπον τούτον και δεν θέλει σβεσθή. **18** Προς τον βασιλέα όμως του Ιούδα, όστις σας απέστειλε να ερωτήσητε τον Κύριον, ούτω θέλετε είπει προς αυτόν· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Περί των λόγων

τους οποίους ήκουσας, **19** επειδή η καρδιά σου ηγαλύνθη, και εταπεινώθης ενώπιον του Κυρίου, ότε ήκουσας όσα ελάλησα εναντίον του τόπου τούτου και εναντίον των κατοίκων αυτού, ότι θέλουσι κατασταθή ερήμως και κατάρα, και διέσχισας τα ιμάτια σου και έκλαυσας ενώπιόν μου διά τούτο και εγώ επήκουσα, λέγει Κύριος **20** ιδού λοιπόν, εγώ θέλω σε συνάξει εις τον πατέρα σου, και θέλεις συναχθή εις τον τάφον σου εν ειρήνῃ και δεν θέλουνσι ιδεί οι οφθαλμοί σου πάντα τα κακά, τα οποία εγώ επιφέρω επί τον τόπον τούτον. Και έφεραν απόκρισιν προς τον βασιλέα.

23 Και απέστειλεν ο βασιλεύς, και συνήγαγον προς αυτόν πάντας τους πρεσβυτέρους του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ. **2** Και ανέβη ο βασιλεύς εις τον οίκον του Κυρίου, και πάντες οι άνδρες Ιούδα και πάντες οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ μετ' αυτού, και οι ιερείς και οι προφήται και πας ο λαός, από μικρού έως μεγάλου· και ανέγνωσεν εις επήκουσιν αυτών πάντας τους λόγους του βιβλίου της διαθήκης, το οποίον ευρέθη εν τω οίκω του Κυρίου. **3** Και σταθείς ο βασιλεύς πλησίον του στύλου, έκαμε την διαθήκην ενώπιον του Κυρίου, να περιπατή κατόπιον του Κυρίου και να φυλάττη τα εντολάς αυτού και τα μαρτύρια αυτού και τα διατάγματα αυτού εξ όλης καρδιάς και εξ όλης ψυχής, ώστε να εκτελώσι τους λόγους της διαθήκης ταύτης, τους γεγραμμένους εν τω βιβλίω τούτω. Και πας ο λαός εστάθη εις την διαθήκην. **4** Και προσέταξεν ο βασιλεύς Χελκίαν τον ιερέα τον μέγαν και τους ιερείς της δευτέρας τάξεως και τους φύλακας της πόλης, να εκβάλωσιν εκ του ναού του Κυρίου πάντα τα σκεύη, τα κατεσκευασμένα διά τον Βάαλ και διά το άλσος και διά πάσαν την στρατιάν του ουρανού· και κατέκαυσεν αυτά έξω της Ιερουσαλήμ εν τοις αγροίς Κέδρων, και μετεκόμισαν την στάκτην αυτών εις Βαιθήλ. **5** Και καθήργησε τους ειδωλολάτραις ιερείς, τους οποίους οι βασιλείς του Ιούδα διώρισαν να θυμιάζωσιν εν τοις υψηλοίς τόποις, εν ταις πόλει του Ιούδα και εν τοις πέριξ της Ιερουσαλήμ· και τους θυμιάζοντας εις τον Βάαλ, εις τον ήλιον και εις την σελήνην και εις τα ζώδια και εις πάσαν την στρατιάν του ουρανού. **6** Και εξέβαλε το άλσος εκ του οίκου του Κυρίου, έξω της Ιερουσαλήμ, εις τον χειμαρρον Κέδρων, και κατέκαυσεν αυτό εν τω χειμαρρω Κέδρων και κατελέπτυνεν αυτό εις σκόνην, και έρριψε την σκόνην αυτού επί των μνημάτων των υιών του όχλου. **7** Και κατεκρήμνισε τους οίκους των σοδομιτών, τους εν τω οίκω του Κυρίου, όπου αι γυναίκες ύφαινον παραπετάματα διά το άλσος. **8** Και έφερε πάντας τους ιερείς εκ των πόλεων του Ιούδα, και εβεβήλωσε τους υψηλούς τόπους, εις τους οποίους οι ιερείς εθυμιάζον, από Γεβά έως Βηρ-σαβεέ, και κατεκρήμνισε τους υψηλούς τόπους των πυλών, των εν τη εισόδω της πόλης Ιησού του άρχοντος της πόλεως, τη εξ αριστερών της πόλης της πόλεως. **9** Πλην οι ιερείς των υψηλών τόπων δεν ανέβησαν προς το θυσιαστήριον του Κυρίου εν Ιερουσαλήμ, αλλ' έτρωγον άζυμα μεταξύ των αδελφών αυτών. **10** Και εβεβήλωσεν τον Τοφθέθ, τον εν τη φάραγγι των υιών του Εννόμ· ώστε να μη δύναται μηδείς να διαβιβάση τον υιόν αυτού ή την θυγατέρα αυτού διά του πυρός εις τον Μολόχ. **11** Και αφήρσε τους ίππους, τους οποίους οι βασιλείς του Ιούδα έστήσαν εις τον ήλιον, κατά την είσοδον του οίκου του Κυρίου, πλησίον του οικήματος του Νάθαν-μελέχ του εunuόχου, το οποίον ήτο εν Φαρουρείμ, και κατέκαυσεν εν πυρί τας αμάξας του ηλίου. **12** Και τα θυσιαστήρια τα επί του δώματος του υπερώου του Άχαζ, τα οποία έκαμον οι βασιλείς του Ιούδα, και τα θυσιαστήρια, τα οποία έκαμεν ο Μανασσή εν

ταις δύο αυλαίς του οίκου του Κυρίου, κατέστρεψεν αυτά ο βασιλεύς και κατεκρήμνισεν εκείθεν και έρριψε την σκόνην αυτών εις τον χειμαρρον Κέδρων. **13** Και τους υψηλούς τόπους τους κατά πρόσωπον της Ιερουσαλήμ, τους εν δεξιά του όρους της διαθοράς, τους οποίους οικοδόμησε Σολομών ο βασιλεύς του Ισραήλ διά την Αστάρτην το βδέλυγμα των Σιδωνίων, και διά τον Χεμώς το βδέλυγμα των Μωαβιτών, και διά τον Μελχώμ το βδέλυγμα των υιών Αμμών, εβεβήλωσεν ο βασιλεύς. **14** Και συνέτριψε τα αγάλματα και κατέκοψε τα άλση και εγέμισε τους τόπους αυτών από οστά ανθρώπων. **15** Και το θυσιαστήριον το εν Βαιθήλ και τον υψηλόν τόπον, τον οποίον έκαμεν Ιεροβοάμ ο υιός του Ναβάτ, όστις έκαμε τον Ισραήλ να αμαρτήση, και εκείνο το θυσιαστήριον και τον υψηλόν τόπον κατεχάλασε και κατέκαυσε τον υψηλόν τόπον και ελέπτυνεν αυτά εις σκόνην και το άλσος κατέκαυσεν. **16** Ότε δε ο Ιωσίας εστράφη και είδε τους τάφους τους εκεί εν τω όρει, έστειλε και έλαβε τα οστά εκ των τάφων και κατέκαυσεν αυτά επί του θυσιαστηρίου, και εβεβήλωσεν αυτό κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον εκήρυξεν ο άνθρωπος του Θεού, ο λαλήσας τους λόγους τούτους. **17** Τότε είπε, Τι μνημείον είναι εκείνο το οποίον εγώ βλέπω; Και οι άνδρες της πόλεως είπον προς αυτόν, Ο τάφος του ανθρώπου του Θεού, όστις ήλθεν εξ Ιούδα και εκήρυξε τα πράγματα ταύτα, τα οποία συ έκαμες κατά του θυσιαστηρίου της Βαιθήλ. **18** Και είπεν, Αφήσατε αυτόν· ας μη κινήση μηδείς τα οστά αυτού. Και διέσωσαν τα οστά αυτού, μετά των οστέων του προφήτου του ελθόντος εκ Σαμαρείας. **19** Και πάντας έτι τους οίκους των υψηλών τόπων τους εν ταις πόλει της Σαμαρείας, τους οποίους έκαμον οι βασιλείς του Ισραήλ διά να παροργίσωι τον Κύριον, ο Ιωσίας αφήρσε, και έκαμεν εις αυτούς κατά πάντα τα έργα όσα έκαμεν εις Βαιθήλ. **20** Και εθυσίασεν επί των θυσιαστηρίων πάντας τους ιερείς των υψηλών τόπων τους εκεί, και κατέκαυσεν επ' αυτών τα οστά των ανθρώπων και επέστρεψεν εις Ιερουσαλήμ. **21** Τότε προσέταξεν ο βασιλεύς εις πάντα τον λαόν, λέγων, Κάμετε το πάσχα εις Κύριον τον Θεόν σας, κατά το γεγραμμένον εν τω βιβλίω τούτω της διαθήκης. **22** Βεβαίως δεν έγινε τοιούτον πάσχα από των ημερών των κριτών οίτινες έκρινον τον Ισραήλ, ουδέ εν πάσαις ταις ημέραις των βασιλέων του Ισραήλ και των βασιλέων του Ιούδα, **23** οποίον έγινε προς τον Κύριον εν Ιερουσαλήμ το πάσχα τούτο, κατά το δέκατον όγδοον έτος του βασιλέως Ιωσίου. **24** Αφήρσε έτι ο Ιωσίας και τους ανταποκριτάς των δαιμονίων και τους μάντιεις και τα ζόνα και τα είδωλα και πάντα τα βδελύγματα τα οποία εφαινοντο εν τη γη του Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ, διά να εκτελέση τους λόγους του νόμου τους γεγραμμένους εν τω βιβλίω, το οποίον εύρηκε Χελκίας ο ιερεύς εν τω οίκω του Κυρίου. **25** Και όμοιος αυτού δεν υπήρξε προ αυτού βασιλεύς, όστις επέστρεψεν εις τον Κύριον εξ όλης αυτού της καρδιάς και εξ όλης αυτού της ψυχής και εξ όλης αυτού της δυνάμεως, κατά πάντα τον νόμον του Μωυσέως ουδέ ηγέρθη μετ' αυτόν όμοιος αυτού. **26** Πλην ο Κύριος δεν εστράφη από του θυμού της οργής αυτού της μεγάλης, καθ' ον εξήφηη η οργή αυτού κατά του Ιούδα, εξ αιτίας πάντων των παροργισμών, διά τους οποίων παρώργισεν αυτόν ο Μανασσή. **27** Και είπε Κύριος, Και τον Ιούδαν θέλω εκβάλει απ' έμπροσθέν μου, καθώς εξέβαλον τον Ισραήλ, και θέλω απορρίψει την πόλιν ταύτην, την Ιερουσαλήμ, την οποίαν εξέλεξα, και τον οίκον περί του οποίου είπα, ο όνομά μου θέλει είσθαι εκεί. **28** Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωσίου και πάντα όσα έπραξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω

των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **29** Εν ταις ημέραις αυτού ανέβη ο Φαραώ-νεχαώ, βασιλεύς της Αιγύπτου, κατά του βασιλέως της Ασσυρίας επί τον ποταμόν Ευφράτην. Και υπήγεν ο βασιλεύς Ιωσίας εις απάντησιν αυτού· και εκείνος, ως είδεν αυτόν, εθανάτωσεν αυτόν εν Μειγιδδώ. **30** Και οι δούλοι αυτού επεβίβασαν αυτόν νεκρόν εις άμαξαν από Μειγιδδώ, και έφεραν αυτόν εις Ιερουσαλήμ, και έθαψαν αυτόν εν τω τάφω αυτού. Ο δε λαός της γης έλαβε τον Ιωάχαζ υιόν του Ιωσίου, και έχρισαν αυτόν και έκαμον αυτόν βασιλέα αντί του πατρός αυτού. **31** Εικοσιτριών ετών ηλικίας ήτο ο Ιωάχαζ, ότε εβασίλευσε· και εβασίλευσε τρεις μήνας εν Ιερουσαλήμ. Το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Αμουτάλ, θυγάτηρ του Ιερεμίου από Λιβνά. **32** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, κατά πάντα όσα έπραξαν οι πατέρες αυτού. **33** Και εφυλάκισεν αυτόν ο Φαραώ-νεχαώ εν Ριβλά εν τη γη Αιμάθ, διά να μη βασιλεύη εν Ιερουσαλήμ· και κατεδίκασε την γην εις πρόστιμον εκατόν ταλάντων αργυρίου και ενός ταλάντου χρυσίου. **34** Και έκαμεν ο Φαραώ-νεχαώ τον Ελιακέμ τον υιόν του Ιωσίου βασιλέα αντί Ιωσίου του πατρός αυτού, και μετέλλαξε το όνομα αυτού εις Ιωακείμ· τον δε Ιωάχαζ έλαβε και έφερεν εις Αίγυπτον, και απέθανεν εκεί. **35** Ο δε Ιωακείμ έδωκεν εις τον Φαραώ το αργύριον και το χρυσίον· εφορολόγησεν όμως την γην, διά να δώση το αργύριον κατά την προσταγήν του Φαραώ· ο λαός της γης συνεσίεφερε το αργύριον και το χρυσίον, έκαστος κατά την εκτίμησιν αυτού, διά να δώση εις τον Φαραώ-νεχαώ. **36** Εικοσιπέντε ετών ηλικίας ήτο ο Ιωακείμ, ότε εβασίλευσεν· εβασίλευσε δε ένδεκα έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Ζεβουδά, θυγάτηρ του Φεδαίου από Ρουμά. **37** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, κατά πάντα όσα έπραξαν οι πατέρες αυτού.

24 Εν ταις ημέραις αυτού ανέβη Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας, και ο Ιωακείμ έγεινε δούλος αυτού τρία έτη· έπειτα εστράφη και απεστάτησε κατ' αυτού. **2** Και απέστειλεν ο Κύριος εναντίον αυτού τα τάγματα των Χαλδαιών και τα τάγματα των Συρίων και τα τάγματα των Μωαβιτών και τα τάγματα των υιών Αμμών, και απέστειλεν αυτούς εναντίον του Ιούδα, διά να καταστρέψωσιν αυτόν· κατά τον λόγον του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε διά χειρός των δούλων αυτού των προφητών. **3** Το όντι κατά προσταγήν του Κυρίου έγεινε τούτο εις τον Ιούδα, διά να αποβάλη αυτόν από προσώπου αυτού, διά τας αμαρτίας του Μανασσή, κατά πάντα όσα έπραξε· **4** και έτι διά το αθών αίμα το οποίον έχυσε, διότι εγέμισε την Ιερουσαλήμ αίμα αθών· και δεν ηθέλησεν ο Κύριος να συγχωρήση αυτόν. **5** Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωακείμ και πάντα όσα έπραξε, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων του Ιούδα; **6** Και εκοιμήθη ο Ιωακείμ μετά των πατέρων αυτού, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ιωαχείν ο υιός αυτού. **7** Ο δε βασιλεύς της Αιγύπτου δεν εξήλθε πλέον εκ της γης αυτού· διότι ο βασιλεύς της Βαβυλώνας έλαβεν, από του ποταμού της Αιγύπτου μέχρι του ποταμού Ευφράτου, πάντα όσα ήσαν του βασιλέως της Αιγύπτου. **8** Δεκαοκτώ ετών ηλικίας ήτο ο Ιωαχείν, ότε εβασίλευσε· και εβασίλευσε τρεις μήνας εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Νεουσθά, θυγάτηρ του Ελναθάν εξ Ιερουσαλήμ. **9** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, κατά πάντα όσα έπραξαν ο πατήρ αυτού. **10** Κατ' εκείνον τον καιρόν ανέβησαν οι δούλοι του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνας επί την Ιερουσαλήμ και επολιόρκησαν την πόλιν. **11** Και ήλθε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας κατά της πόλεως,

και οι δούλοι αυτού επολιόρκουν αυτήν. **12** Και εξήλθεν ο Ιωαχείν βασιλεύς του Ιούδα προς τον βασιλέα της Βαβυλώνας, αυτός και η μήτηρ αυτού και οι δούλοι αυτού και οι άρχοντες αυτού και οι ευνούχοι αυτού· και συνέλαβεν αυτόν ο βασιλεύς της Βαβυλώνας, εν τω ογδόω έτει της βασιλείας αυτού. **13** Και εξήγαγεν εκείθεν πάντας τους θησαυρούς του οίκου του Κυρίου και τους θησαυρούς του οίκου του βασιλέως, και κατέκοψε πάντα τα σκεύη τα χρυσά, τα οποία έκαμε Σολομών ο βασιλεύς του Ισραήλ εν τω ναώ, του Κυρίου, καθώς ελάλησεν ο Κύριος. **14** Και μετώκισε πάσαν την Ιερουσαλήμ και πάντας τους άρχοντας και πάντας τους δυνατούς πολεμιστάς, δέκα χιλιάδας αιχμαλώτων, και πάντας τους ζυλοργούς και σιδηροργούς· δεν έμεινεν ειμή το πωχότερον μέρος του λαού της γης. **15** Και μετώκισε τον Ιωαχείν εις την Βαβυλώνα· και την μητέρα του βασιλέως και τας γυναίκας του βασιλέως και τους ευνούχους αυτού και τους δυνατούς της γης έφερεν αιχμαλώτους εξ Ιερουσαλήμ εις την Βαβυλώνα· **16** και πάντας τους πολεμιστάς, επτά χιλιάδας, και τους ζυλοργούς και τους σιδηροργούς, γίλιους, πάντας δυνατούς και επιτηδέους εις πόλεμον· και μετώκισεν αυτούς εις Βαβυλώνα ο βασιλεύς της Βαβυλώνας. **17** Και έκαμεν ο βασιλεύς της Βαβυλώνας βασιλέα, αντ' αυτού, Μαθθανιαν τον αδελφόν του πατρός αυτού, και μετέλλαξε το όνομα αυτού εις Σεδεκίαν. **18** Ενός και είκοσι ετών ηλικίας ήτο ο Σεδεκίας, ότε εβασίλευσεν· εβασίλευσε δε ένδεκα έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Αμουτάλ, θυγάτηρ του Ιερεμίου από Λιβνά. **19** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, κατά πάντα όσα έπραξεν ο Ιωακείμ· **20** διότι εξ οργής του Κυρίου κατά της Ιερουσαλήμ και του Ιούδα, εωσουσού απέρριψεν αυτούς από προσώπου αυτού, έγεινε να αποστατήση ο Σεδεκίας κατά του βασιλέως της Βαβυλώνας.

25 Και εν τω ενάτω έτει της βασιλείας αυτού, τον δέκατον μήνα, την δεκάτην του μηνός, ήλθε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας, αυτός και παν το στράτευμα αυτού, κατά της Ιερουσαλήμ, και εστρατοπέδευσεν εναντίον αυτής· και οκοδόμησαν περιτειχίσματα εναντίον αυτής κύκλω. **2** Και η πόλις επολιορκείτο μέχρι του ενδεκαίτου έτους του βασιλέως Σεδεκίου. **3** Και την ενάτην του τετάρτου μηνός η πέινα υπερίσχυσεν εν τη πόλει, και δεν ήτο άρτος διά τον λαόν του τόπου. **4** Και εξεπορηθή η πόλις, και πάντες οι άνδρες του πολέμου έφυγον την νύκτα, διά της οδού της πύλης της μεταξύ των δύο τειχών, της πλησίον του βασιλικού κήπου· οι δε Χαλδαιοί ήσαν πλησίον της πόλεως κύκλω· και ο βασιλεύς υπήγε κατά την οδόν της πεδιάδος. **5** Το δε στράτευμα των Χαλδαιών κατέδιωξεν οπίσω του βασιλέως, και εφθασαν αυτόν εις τας πεδιάδας της Ιεριχώ· και παν το στράτευμα αυτού διεσκορπίσθη από πλησίον αυτού. **6** Και συνέλαβον τον βασιλέα και ανήγαγον αυτόν προς τον βασιλέα της Βαβυλώνας εις Ριβλά· και επρόφεραν καταδίκην επ' αυτόν. **7** Και έσφαξαν τους υιούς του Σεδεκίου έμπροσθεν των οφθαλμών αυτού, και εξετύφλωσαν τους οφθαλμούς του Σεδεκίου, και δέσαντες αυτόν με δύο χαλκίνας αλύσεις, έφεραν αυτόν εις Βαβυλώνα. **8** Εν δε τω πέμπτω μηνί, την έβδομην του μηνός, του δεκάτου ενάτου έτους του Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως της Βαβυλώνας, ήλθεν επί Ιερουσαλήμ Νεβουζαζαράδαν ο αρχισωματοφύλαξ, ο δούλος του βασιλέως της Βαβυλώνας· **9** και κατέκαυσεν τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως και πάντας τους οίκους της Ιερουσαλήμ, και πάντα μέγαν οίκον κατέκαυσεν εν πυρί. **10** Και παν το στράτευμα των Χαλδαιών, το μετά του αρχισωματοφύλακος, κατεκρήμισε τα τείχη της Ιερουσαλήμ

κύκλω. **11** Το δε υπόλοιπον του λαού, το εναπολειφθέν εν τη πόλει, και τους φυγόντας, οίτινες προσέφυγον προς τον βασιλέα της Βαβυλώνας, και το εναπολειφθέν του πλήθους μετώκισεν ο Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ. **12** Εκ των πτωχών όμως της γης αφήκεν ο αρχισωματοφύλαξ, διά αμπελουργούς και γεωργούς. **13** Και τους στύλους τους χαλκίνους, τους εν τω οίκω του Κυρίου, και τας βάσεις και την χαλκίνην θάλασσαν την εν τω οίκω του Κυρίου, οι Χαλδαίοι κατέκοψαν και μετεκόμισαν τον χαλκόν αυτών εις την Βαβυλώνα. **14** Έλαβον δε και τους λέβητας και τα πτυάρια και τα λυχνοψάλιδα και τα θυματήρια και πάντα τα σκεύη τα χάλκινα, διά των οποίων εγένετο η υπηρεσία. **15** Έλαβε προσέτι ο αρχισωματοφύλαξ και τα πυροδοχεία και τας φιάλας, ό,τι ήτο χρυσοῦν και ό, τι αργυροῦν. **16** τους δύο στύλους, την μίαν θάλασσαν και τας βάσεις, τας οποίας ο Σολομών έκαμε διά τον οίκον του Κυρίου ο χαλκός πάντων τούτων των σκευών ήτο αζύγιστος. **17** Το ύψος του ενός στύλου ήτο δεκαοκτώ πηχών, και το κιονόκρανον το επ' αυτού χάλκινον. Το δε ύψος του κιονοκράνου τριών πηχών και το δικτυωτόν και τα ρόδια επί του κιονοκράνου κύκλω ήσαν πάντα χάλκινα· τα αυτά είχε και ο δεύτερος στύλος μετά του δικτυωτού. **18** Και έλαβεν ο αρχισωματοφύλαξ Σεραΐαν τον πρώτον ιερέα και Σοφονίαν τον δεύτερον ιερέα και τους τρεις θυρωρούς. **19** και εκ της πόλεως έλαβεν ένα ευνούχον, όστις ήτο επιστάτης επί των ανδρών των πολεμιστών, και πέντε άνδρας εκ των παρισταμένων έμπροσθεν του βασιλέως, τους ευρεθέντας εν τη πόλει, και τον γραμματέα τον άρχοντα των στρατευμάτων, όστις έκαμε την στρατολογίαν του λαού της γης, και εξήκοντα άνδρας εκ του λαού της γης, τους ευρεθέντας εν τη πόλει. **20** Και λαβών αυτούς Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ, έφερεν αυτούς προς τον βασιλέα της Βαβυλώνας εις Ριβλά. **21** Και επάταξεν αυτούς ο βασιλεύς της Βαβυλώνας και εθανάτωσεν αυτούς εν Ριβλά, εν τη γη Αιμάθ. Ούτω μετώκισθη ο Ιούδας από της γης αυτού. **22** Περί δε του λαού του εναπολειφθέντος εν τη γη Ιούδα, τους οποίους Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας αφήκεν, επί τούτους κατέστησε Γεδάλιαν τον υιόν του Αχικάμ, υιού του Σαφάν. **23** Ακούσαντες δε πάντες οι άρχοντες των στρατευμάτων, αυτοί και οι άνδρες αυτών, ότι ο βασιλεύς της Βαβυλώνας κατέστησε τον Γεδάλιαν, ήλθον προς τον Γεδάλιαν εις Μισπά, και Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου και Ιωανάν ο υιός του Καρηά και Σεραΐας ο υιός του Τανουμέθ ο Νετωφαθίτης και Ιαζανίας, υιός Μασαχαθίτου τινός, αυτοί και οι άνδρες αυτών. **24** Και ώμοσεν ο Γεδάλιας προς αυτούς και προς τους άνδρας αυτών και ειπέ προς αυτούς, Μη φοβείσθε να ήσθε δούλοι των Χαλδαίων. Κατοικήσατε εν τη γη και δουλεύετε τον βασιλέα της Βαβυλώνας και θέλει είσθαι καλόν εις εσάς. **25** Εν δε τω εβδόμω μηνί, Ισμαήλ ο υιός του Νεθανίου, υιού του Ελισαμά, εκ του βασιλικού σπέρματος, ήλθεν, έχων μεθ' εαυτού δέκα άνδρας, και επάταξεν τον Γεδάλιαν, ώστε απέθανε, και τους Ιουδαίους και Χαλδαίους, τους όντας μετ' αυτού εν Μισπά. **26** Και εσηκώθη πας ο λαός, από μικρού έως μεγάλου, και οι άρχοντες των στρατευμάτων, και ήλθον εις την Αίγυπτον· διότι εφοβήθησαν από προσώπου των Χαλδαίων. **27** Εν δε τω τριακοστώ εβδόμω έτει της μετοικεσίας του Ιωαχείν βασιλέως του Ιούδα, τον δωδέκατον μήνα, την εικοστήν εβδόμην του μηνός, ο Ευείλ-μερωδάχ βασιλεύς της Βαβυλώνας, κατά το έτος καθ' ο εβασίλευσεν, ύψωσεν εκ της φυλακής την κεφαλήν του Ιωαχείν βασιλέως του Ιούδα. **28** και ελάλησεν ευμενώς μετ' αυτού, και έθεσε τον θρόνον αυτού επάνωθεν του θρόνου

των βασιλέων, των μετ' αυτού εν Βαβυλώνι. **29** και ήλλαξε τα ιμάτια της φυλακής αυτού και έτρωγεν άρτον πάντοτε μετ' αυτού πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού. **30** και το σιτηρέσιον αυτού ήτο παντοτεινόν σιτηρέσιον, διδόμενον εις αυτόν παρά του βασιλέως, ημερήσιος χορηγία πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού.

Παραλειπομένων Α΄

1 Αδάμ, Σηθ, Ενώς, **2** Καϊνάν, Μααλαεήλ, Ιάρεδ, **3** Ενώς, Μαθουάλα, Λάμεχ, **4** Νώε, Σημ, Χαμ και Ιάφεθ. **5** υίοι του Ιάφεθ, Γομέρ και Μαγύγ και Μαδαΐ και Ιαυάν και Θουβάλ και Μεσέχ και Θειράς **6** και υίοι του Γομέρ, Ασχενάζ και Ριφάθ και Θωγαρμά· **7** και υίοι του Ιαυάν, Ελεισά και Θαρσεΐς, Κιττεΐμ και Δωδανείμ. **8** Υίοι του Χαμ, Χούς και Μισραΐμ, Φούθ και Χαναάν· **9** και υίοι του Χούς, Σεβά και Αβιλά και Σαρθά και Ρααμά και Σαθβεκά και υίοι του Ρααμά, Σεβά και Δαϊδάν. **10** Και ο Χούς εγέννησε τον Νεβρώδ· ούτος ήρχισε να ήναι ισχυρός επί της γης. **11** Και ο Μισραΐμ εγέννησε τους Λουδεΐμ και τους Αναμείμ και τους Λεαβεΐμ και τους Ναφθουχείμ, **12** και τους Πατρουσεΐμ και τους Χασλουχείμ, εκ των οποίων εξήλθον οι Φιλιισταίοι, και τους Καφθορείμ. **13** Και ο Χαναάν εγέννησε τον Σιδώνα πρωτότοκον αυτού, και τον Χετταΐον, **14** και τον Ιεβουσαΐον και τον Αμορραΐον και τον Γεργεσαΐον, **15** και τον Ευαΐον και τον Αρουκαΐον και τον Ασενναΐον, **16** και τον Αρβάδιον και τον Σαμαραΐον και τον Αμαθαΐον. **17** υίοι του Σημ, Ελάμ και Ασοούρ και Αρφαζάδ και Λούδ και Αράμ· και υίοι Αράμ, Ουζ και Ουλ και Γεθέρ και Μεσέχ. **18** Και ο Αρφαζάδ εγέννησε τον Σαλά, και ο Σαλά εγέννησε τον Έβερ. **19** Και εις τον Έβερ γενενηθήσαν δύο υίοι· το όνομα του ενός, Φαλέγ· διότι εν ταις ημέραις αυτού διεμερίσθη η γή· το δε όνομα του αδελφου αυτού, Ιοκτάν. **20** Και ο Ιοκτάν εγέννησε τον Αλμωδάδ και τον Σαλέφ και τον Ασάρ-μαβέθ και τον Ιαράχ, **21** και τον Αδωράμ και τον Ουζάλ και τον Δικλά, **22** και τον Εβάλ και τον Αβιμαήλ και τον Σεβά **23** και τον Οφείρ, και τον Αβιλά, και τον Ιωβάβ· πάντες ούτοι ήσαν οι υίοι του Ιοκτάν. **24** Σημ, Αρφαζάδ, Σαλά, **25** Έβερ, Φαλέγ, Ραγαύ, **26** Σερουχ, Ναχώρ, Θάρα, **27** Άβραμ, όστις είναι ο Αβραάμ. **28** Υίοι δε του Αβραάμ, Ισαάκ και Ισμαήλ. **29** Αύται είναι αι γενεαί αυτών· Ο πρωτότοκος του Ισμαήλ, Ναβαϊώθ· έπειτα Κηδάρ και Αδβεΐλ και Μιθσάμ, **30** Μισμά και Δουμά, Μασσά, Αδάδ και Θαιμά, **31** Ιετούρ, Ναφίς και Κεδμά· ούτοι ήσαν οι υίοι του Ισμαήλ. **32** Οι δε υίοι της Χεττούρας, θεραπαίνης του Αβραάμ, ούτοι· αύτη εγέννησε τον Ζεμβράν και Ιοζάν και Μαδάν και Μαδιάμ και Ιεσώβ και Σουά· και υίοι του Ιοζάν, Σεβά και Δαιδάν· **33** και υίοι του Μαδιάμ, Γεφά και Εφερ και Ανώχ και Αβεΐδά και Ελδαγά· πάντες ούτοι ήσαν υίοι της Χεττούρας. **34** Και εγέννησεν ο Αβραάμ τον Ισαάκ· υίοι δε του Ισαάκ, ο Ησαύ και ο Ισραήλ. **35** Υίοι του Ησαύ, Ελιφάς, Ραγουήλ και Ιεούς και Ιεγλόμ και Κορέ· **36** υίοι του Ελιφάς, Θαιμάν και Ωμάρ, Σωφάρ και Γοθώμ, Κενέζ και Θαμνά και Αμαλήκ. **37** Υίοι του Ραγουήλ, Ναχάθ, Ζερά, Σομέ και Μοζέ. **38** Και υίοι του Σηείρ, Λωτάν και Σωβάλ και Σεβεγών και Ανά και Δησών και Εσέρ και Δισάν. **39** Και υίοι του Λωτάν, Χορρί και Αιμάμ· αδελφή δε του Λωτάν, Θαμνά· **40** Υίοι του Σωβάλ, Αιλάν και Μαναχάθ και Εβάλ, Σεφώ και Ονάμ· και υίοι του Σεβεγών, Αϊέ και Ανά· **41** υίοι του Ανά, Δησών και υίοι του Δησών, Αμράν και Ασβάν και Ιθράν και Χαρράν. **42** Υίοι του Εσέρ, Βαλαάν και Ζααβάν και Ιακάν· υίοι του Δισάν, Ουζ και Αράν. **43** Ούτοι δε ήσαν οι βασιλείς, οι βασιλεύσαντες εν τη γη Εδώμ, πριν βασιλεύση βασιλεύς επί τους υιούς Ισραήλ· Βελά, ο υίος του Βεώρ· και το όνομα της πόλεως αυτού Δεγναβά. **44** Και απέθανεν ο Βελά, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ιωβάβ, ο υίος του Ζερά, εκ της Βοσόρρας. **45** Και απέθανεν ο Ιωβάβ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Χουσαμ, εκ της γης των Θαιμανιτών. **46** Και απέθανεν ο Χουσαμ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Αδάδ, ο υίος του Βεδάδ,

όστις επάταξε τους Μαδιανίτας εν τη πεδιάδι του Μωάβ· το δε όνομα της πόλεως αυτού Αβίθ. **47** Και απέθανεν ο Αδάδ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Σαμλά, ο εκ Μασρεκάς. **48** Και απέθανεν ο Σαμλά, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Σαούλ, ο από Ρεχωβώθ, της παρά τον ποταμόν. **49** Και απέθανεν ο Σαούλ, και εβασίλευσεν αντ' αυτού Βάαλ-χανάν, ο υίος του Αχβρόρ. **50** Και απέθανεν ο Βάαλ-χανάν, και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο Αδάδ· και το όνομα της πόλεως αυτού ήτο Παΐ· το δε όνομα της γυναικός αυτού Μεεταβεΐλ, θυγάτηρ Ματραΐδ, θυγατρός Μαιζαάβ. **51** Αποθανόντος δε του Αδάδ, εστάθησαν ηγεμόνες Εδώμ, ηγεμών Θαμνά, ηγεμών Αλβά, ηγεμών Ιεθέθ, **52** ηγεμών Ολιβαμά, ηγεμών Ηλάμ, ηγεμών Φινών, **53** ηγεμών Κενέζ, ηγεμών Θαιμά, ηγεμών Μιθσοάρ, **54** ηγεμών Μαγεδήλ, ηγεμών Ιράμ· ούτοι εστάθησαν οι ηγεμόνες Εδώμ.

2 Ούτοι είναι οι υίοι του Ισραήλ· Ρουβήν, Συμεών, Λευΐ και Ιούδας, Ισαάχρ και Ζαβουλών, **2** Δαν, Ιωσήφ και Βενιαμίν, Νεφθαλί, Γαδ, και Ασήρ. **3** Υίοι του Ιούδα, Ηρ και Αυνάν και Σηλά· τρεις γενενηθήσαν εις αυτόν εκ της θυγατρός του Σουά της Χαναανίτιδος. Ήτο δε ο Ηρ, ο πρωτότοκος του Ιούδα, πονηρός ενώπιον του Κυρίου· και εθανάτωσεν αυτόν. **4** Και Θάμαρ, η νύμφη αυτού, εγέννησεν εις αυτόν τον Φαρές και τον Ζαρά. Πάντες οι υίοι του Ιούδα ήσαν πέντε. **5** Υίοι του Φαρές, Εσρών και Αμούλ. **6** Και υίοι του Ζαρά, Ζιμβρί και Εθάν και Αιμάν και Χαλχόλ και Δαρά· πάντες πέντε. **7** Και υίοι του Χαρμί, Αχάρ, ο ταράξας τον Ισραήλ, όστις έκαμε παράβασιν εις το ανάθεμα. **8** Και υίοι του Εθάν, Αζαρίας. **9** Υίοι δε του Εσρών, οι γεννηθέντες εις αυτόν, Ιεραμειήλ και Αράμ και Χάλεβ. **10** Και Αράμ εγέννησε τον Αμμιναδάβ, και Αμμιναδάβ εγέννησε τον Ναασσών, τον άρχοντα των υιών Ιούδα. **11** Και Ναασσών εγέννησε τον Σαλαμά, και Σαλαμά εγέννησε τον Βοόζ, **12** και Βοόζ εγέννησε τον Ωβήδ, και Ωβήδ εγέννησε τον Ιεσσαΐ· **13** και Ιεσσαΐ εγέννησεν Ελιάβ τον πρωτότοκον αυτού και Αβιναδάβ τον δεύτερον και Σαμμά τον τρίτον, **14** Ναθαναήλ τον τέταρτον, Ραδδαΐ τον πέμπτον, **15** Οσέμ τον έκτον, Δαβίδ τον έβδομον. **16** Και αδελφαί αυτών ήσαν Σερουΐα και Αβιγαΐα. Και υίοι της Σερουΐας, Αβισαΐ και Ιωάβ και Ασαήλ, τρεις. **17** Η δε Αβιγαΐα εγέννησεν τον Αμασά· και πατήρ του Αμασά ήτο Ιεθέρ ο Ισμαηλίτης. **18** Και Χάλεβ ο υίος του Εσρών εγέννησεν υιούς εκ της Αζουβά της γυναικός αυτού και εκ της Ιεριώθ και οι υίοι αυτής ήσαν Ιεσέρ και Σωβάβ και Αρδών. **19** Αποθανούσης δε της Αζουβά, ο Χάλεβ έλαβεν εις εαυτόν την Εφράθ, ήτις εγέννησεν εις αυτόν τον Ωρ. **20** Και Ωρ εγέννησε τον Ουρί, και ο Ουρί εγέννησε τον Βεζελεήλ. **21** Και μετά ταύτα εισήλθεν ο Εσρών προς την θυγατέρα του Μαχείρ πατρός του Γαλαάδ· και ούτος έλαβεν αυτήν ηλικίας ων εξήκοντα ετών· και εγέννησεν εις αυτόν τον Σγεούβ. **22** Και Σγεούβ εγέννησε τον Ιαείρ, όστις είχεν εικοσιτρείς πόλεις εν τη γη Γαλαάδ. **23** Και έλαβεν εξ αυτών Γεσοούρ και Αράμ· τας κώμας Ιαείρ, την Καινάθ και τας κώμας αυτής, εξήκοντα πόλεις. Πάσαι αύται ήσαν των υιών του Μαχείρ, πατρός του Γαλαάδ. **24** Και αφού απέθανεν ο Εσρών Χάλεβ-εφραθά, Αβία η γυνή του Εσρών εγέννησεν εις αυτόν Ασχώρ τον πατέρα του Θεκουέ. **25** Και οι υίοι του Ιεραμειήλ, πρωτότοκου του Εσρών, ήσαν Αράμ ο πρωτότοκος, και Βουνά και Ορέν και Οσέμ και Αχιά. **26** Ο Ιεραμειήλ έλαβε και άλλην γυναικα, της οποίας το όνομα ήτο Ατάρα· αύτη ήτο μήτηρ του Ονάμ. **27** Και οι υίοι του Αράμ, πρωτότοκου του Ιεραμειήλ, ήσαν Μαάς και Ιαμείν και Εκέρ. **28** Και οι υίοι του Ονάμ ήσαν Σαμμαΐ και Ιαδαέ. Και οι υίοι του Σαμμαΐ, Ναδάβ και Αβισούρ. **29** Και το όνομα της γυναικός του Αβισούρ ήτο Αβιχαΐλ, και εγέννησεν

εις αυτόν τον Ααβάν και τον Μωλήδ. **30** Και οι υιοί του Ναδάβ ήσαν Σελέδ και Απφαΐμ· απέθανε δε ο Σελέδ άτεκνος. **31** Και οι υιοί του Απφαΐμ, Ιεσεΐ. Και οι υιοί του Ιεσεΐ, Σησάν. Και οι υιοί του Σησάν, Ααλαΐ. **32** Και οι υιοί του Ιαδαΐ, αδελφού του Σαμμαΐ, Ιεθέρ και Ιωνάθαν· απέθανε δε ο Ιεθέρ άτεκνος. **33** Και οι υιοί του Ιωνάθαν, Φαλέθ και Ζαζά· ούτοι ήσαν οι υιοί του Ιεραμείλ. **34** Ο δε Σησάν δεν είχαν υιούς, αλλά θυγατέρας. Και είχαν ο Σησάν δούλον Αιγύπτιον, ονομαζόμενον Ιαραά· **35** και έδωκεν ο Σησάν την θυγατέρα αυτού εις τον Ιαραά, τον δούλον αυτού, εις γυναίκα· και εγέννησεν εις αυτόν τον Ατθαΐ. **36** Και Ατθαΐ εγέννησε τον Νάθαν, και Νάθαν εγέννησε τον Ζαβάδ, **37** και Ζαβάδ εγέννησε τον Εφλάλ, και Εφλάλ εγέννησε τον Ωρήδ, **38** και Ωρήδ εγέννησε τον Ιηού, και Ιηού εγέννησε τον Αζαριάν, **39** και Αζαριás εγέννησε τον Χελής, και Χελής εγέννησε τον Ελεασά, **40** και Ελεασά εγέννησε τον Σισαμαΐ, και Σισαμαΐ εγέννησε τον Σαλλούμ, **41** και Σαλλούμ εγέννησε τον Ιεκαμίαν, και Ιεκαμίας εγέννησε τον Ελισαμά. **42** Οι δε υιοί του Χάλεβ, αδελφού του Ιεραμείλ, ήσαν Μησά ο πρωτότοκος αυτού, όστις ήτο ο πατήρ του Ζίφ· και οι υιοί του Μαρησά, πατρός του Χεβρών. **43** Και οι υιοί του Χεβρών, Κορέ και Θαφουά και Ρεκέμ και Σεμά. **44** Και ο Σεμά εγέννησε τον Ραάμ, πατέρα του Ιορκοάμ· και ο Ρεκέμ εγέννησε τον Σαμμαΐ. **45** Και ο υιός του Σαμμαΐ ήτο Μαών· ο δε Μαών ήτο πατήρ Βαιθ-σοούρ. **46** Και η Γερά, παλλακή του Χάλεβ, εγέννησε τον Χαρράν, και τον Μοσά, και τον Γαζέζ. Και Χαρράν εγέννησε τον Γαζέζ. **47** Και οι υιοί του Ιαδαΐ, Ρεγέμ και Ιωθάμ και Γησάν και Φελέτ και Γεφά και Σαγάφ. **48** Η Μααχά, παλλακή του Χάλεβ, εγέννησε τον Σεβέρ και τον Θιρχανά. **49** Εγέννησεν έτι τον Σαγάφ πατέρα Μαδμαννά, τον Σεβά πατέρα Μαχβηνά και πατέρα Γαβαά· η θυγάτηρ δε του Χάλεβ ήτο η Αχσά. **50** Ούτοι ήσαν οι υιοί του Χάλεβ, υιού του Ωρ, πρωτότοκου της Εφραθά· Σωβάλ ο πατήρ Κιριάθ-ιαρείμ, **51** Σαλμά ο πατήρ Βηθλεέμ, Αρέφ ο πατήρ Βαιθ-γαδέρ. **52** Και εις τον Σωβάλ τον πατέρα Κιριάθ-ιαρείμ έγιναν υιοί, ο Αροέ και Ασεΐ-αμενουχώθ. **53** Και αι συγγένειαι Κιριάθ-ιαρείμ ήσαν οι Ιεθρίται και οι Φουθίται και οι Σουμαθίται και οι Μισραΐται. Εκ τούτων εξήλθον οι Σαραθαΐοι και οι Εσθαωλαΐοι. **54** Οι υιοί του Σαλμά, Βηθλεέμ και οι Νετωφαθίται, Αταρώθ του οίκου Ιωάβ και οι Ζωρίται, το ήμισυ των Μαναχαθιτών, **55** και αι συγγένειαι των γραμματέων, των κατοικούντων εν Ιαβής, οι Θιραθίται, οι Σιμεαθίται και οι Σουχαθίται. Ούτοι είναι οι Κεναΐοι, οι εξεληθόντες εκ του Αιμάθ, πατρός του οίκου Ρηχάβ.

3 Ούτοι δε ήσαν οι υιοί του Δαβίδ, οι γεννηθέντες εις αυτόν εν Χεβρών· ο πρωτότοκος, Αμνών, εκ της Αχινοάμ της Ιεζραηλίτιδος· ο δεύτερος, Δανιήλ, εκ της Αβιγαΐας της Καρμηλίτιδος· **2** ο τρίτος, Αβεσσαλώμ, ο υιός της Μααχά, θυγατήρ του Θαλαμΐ βασιλέως της Γεσοούρ· ο τέταρτος, Αδωνίας, ο υιός της Αγγειθ· **3** ο πέμπτος, Σεφατίας, εκ της Αβιτάλ· ο έκτος, Ιθραάμ, εκ της Αιγλά γυναίκος αυτού. **4** Εξ εγεννήθησαν εις αυτόν εν Χεβρών· και εβασίλευσεν εκεί επτά έτη και οξέ μήνας· εν δε Ιερουσαλήμ εβασίλευσε τριάκοντα τρία έτη. **5** Ούτοι δε εγεννήθησαν εις αυτόν εν Ιερουσαλήμ· Σαμαά και Σωβάβ και Νάθαν και Σολομών, τέσσαρες, εκ της Βηθ-σαβεΐ θυγατρός του Αμμιήλ· **6** και Ιεβάρ, και Ελισαμά και Ελιφαλέτ **7** και Νωγά και Νεφέγ και Ιαφιά **8** και Ελισαμά και Ελιαδά και Ελιφελέτ, εννέα· **9** πάντες υιοί του Δαβίδ, πλην των υιών των παλλακών, και Θάμαρ η αδελφή αυτών. **10** Υιοί δε του Σολομώντος ήτο ο Ροβοάμ, υιός τούτου ο Αβιά, υιός τούτου ο Ασά, υιός τούτου ο Ιωσαφάτ, **11** υιός τούτου ο Ιωράμ, υιός τούτου ο Οχοζίας, υιός τούτου ο Ιωάς, **12** υιός τούτου ο Αμασίας,

υιός τούτου ο Αζαριás, υιός τούτου ο Ιωθάμ, **13** υιός τούτου ο Άχαζ, υιός τούτου ο Εζεκίας, υιός τούτου ο Μανασσής, **14** υιός τούτου ο Αμών, υιός τούτου ο Ιωσίας. **15** Οι υιοί δε του Ιωσίου ήσαν, ο πρωτότοκος αυτού Ιωανάν· ο δεύτερος, Ιωακείμ· ο τρίτος, Σεδεκίας· ο τέταρτος, Σαλλούμ. **16** Και υιοί του Ιωακείμ, Ιεχονίας ο υιός αυτού, Σεδεκίας ο υιός τούτου. **17** Και υιοί του Ιεχονίου, Ασεΐρ, Σαλαθιήλ ο υιός τούτου, **18** και Μαλχιράμ και Φεδαΐας και Σενασάρ, Ιεκαμίας, Ωσαμά και Νεδαβίας. **19** Και υιοί του Φεδαΐα, Ζοροβάβελ και Σιμεΐ· και υιοί του Ζοροβάβελ, Μεσουλλάμ και Ανανίας και Σελωμείθ η αδελφή αυτών· **20** και Ασσουβά και Οήλ και Βαραχίας και Ασαδίας και Ιουσάβ-εσέδ, πέντε. **21** Και υιοί του Ανανία, Φελατίας και Ιεσαΐας· οι υιοί του Ρεφαΐα, οι υιοί του Αρνάν, οι υιοί του Οβαδία, οι υιοί του Σεχανία. **22** Και υιοί του Σεχανία, Σεμαΐας· και υιοί του Σεμαΐα, Χαττούς και Ιγεάλ και Βαρίας και Νεαρίας και Σαφάτ, εξ. **23** Και υιοί του Νεαρία, Ελιωηνάϊ και Εζεκίας και Αζρικάμ· τρεις. **24** Και υιοί του Ελιωηνάϊ, Ωδαΐας και Ελιασειβ και Φελαΐας και Ακκούβ και Ιωανάν και Δαλαΐας και Ανανί, επτά.

4 Υιοί του Ιούδα, Φαρές, Εσρών και Χαρμί και Ωρ και Σωβάλ. **2** Και Ρεαΐα, ο υιός του Σωβάλ, εγέννησε τον Ιαάθ· και Ιαάθ εγέννησε τον Αχουμαΐ και τον Λαάδ. Αύται είναι αι συγγένειαι των Σαραθιτών. **3** Και ούτοι ήσαν οι υιοί του πατρός Ητάμ· Ιεζραήλ και Ιεσμά και Ιεδβάς· και το όνομα της αδελφής αυτών Ασελ-ελφονί· **4** και Φανουήλ ο πατήρ Γεδώρ, και Εσέρ ο πατήρ Χουσά. Ούτοι είναι οι υιοί του Ωρ, πρωτοτόκου Εφραθά, πατρός Βηθλεέμ. **5** Και Ασχώρ ο πατήρ Θεκουέ είχε δύο γυναΐκας, Ελά και Νααρά. **6** Και η μεν Νααρά εγέννησεν εις αυτόν τον Αχουζάμ και τον Εφέρ και τον Θαιμανί και τον Αχασαρπί. Ούτοι ήσαν οι υιοί της Νααρά. **7** Οι δε υιοί της Ελά, Σερέθ και Ιεσοάρ και Εθνάν. **8** Και ο Κως εγέννησε τον Ανοούβ και τον Σωβηβά, και τας συγγενείας του Αχαρήλ, υιού του Αρούμ. **9** Και ο Ιαβής ήτο ενδοξότερος παρά τους αδελφούς αυτού· και η μήτηρ αυτού εκάλεσε το όνομα αυτού Ιαβής, λέγουσα, Επειδή εγέννησα αυτόν εν λύπη. **10** Και επεκαλέσθη ο Ιαβής τον Θεόν του Ισραήλ, λέγων, Είθε μετ' ευλογίας να με ευλογήσης και να εκτείνης τα όριά μου, και η χειρ σου να ήναι μετ' εμού και να με φυλάττης από κακού, ώστε να μη έχω λύπην. Και εχάρισεν ο Θεός εις αυτόν όσα εξήτησε. **11** Και ο Χελούβ, αδελφός του Σουά, εγέννησε τον Μεχεΐρ· ούτος ήτο πατήρ του Εσθών. **12** Και ο Εσθών εγέννησε τον Βαιθ-ραφαΐ και τον Φασέα και τον Θεχιννά, τον πατέρα της πόλεως Νάας· ούτοι είναι οι άνδρες Ρηχά. **13** Και οι υιοί του Κενέζ, Γοθονιήλ και Σεραΐας· και οι υιοί του Γοθονιήλ, Αθάθ. **14** Και ο Μεονοθαΐ εγέννησε τον Οφρά· και ο Σεραΐας εγέννησε τον Ιωάβ, πατέρα της κοιλάδος των τεκτόνων· διότι ήσαν τέκτονες. **15** Και οι υιοί του Χάλεβ, υιού του Ιεφοννή, Ιρού, Ηλά και Ναάμ· και οι υιοί του Ηλά, Κενέζ. **16** Και οι υιοί του Ιαλελεήλ, Ζιφ και Ζιφά, Θηριά και Ασαρεήλ. **17** Και οι υιοί του Εζρά, Ιεθέρ και Μερεδ και Εφέρ και Ιαλών· και η γυνή του Μερεδ εγέννησε τον Μαριάμ και τον Σαμμαΐ και τον Ιεσάβ· τον πατέρα Εσθεμωά. **18** Και η άλλη γυνή αυτού, η Ιουδαΐα, εγέννησε τον Ιερέδ τον πατέρα Γεδώρ, και τον Έβερ τον πατέρα Σωχώ, και τον Ιεκουθιήλ τον πατέρα Ζανωά. Και ούτοι είναι οι υιοί της Βιθίας θυγατρός του Φαραώ, την οποίαν έλαβεν ο Μερεδ. **19** Και οι υιοί της γυναίκος αυτού της Οδίας, αδελφής του Ναχάμ, πατρός Κεειλά του Γαρμίτου και Εσθεμωά του Μααχαθίτου. **20** Και οι υιοί του Σιμών ήσαν Αμνών και Ριννά, Βεν-ανάν και Θιλών. Και οι υιοί του Ιεσεΐ, Ζωχέθ και Βεν-ζωχέθ. **21** Οι υιοί του Σηλά, υιού του Ιούδα, ήσαν Ηρ ο πατήρ Ληχά και Λααδά ο πατήρ Μαρησά, και αι

συγγενείας του οίκου των εργαζομένων την βύσσον, του οίκου του Αορβά, **22** και ο Ιωκείμ και οι άνδρες Χαζηβί και ο Ιωάς και ο Σαράφ, οίτινες εδέσποζον εν Μωάβ, και ο Ιασουβί-λεχέμ. Πλην ταύτα είναι αρχαία πράγματα. **23** Ούτοι ήσαν οι κεραμείς και οι κατοικούντες εν Νεταίμ και Γεδιρά: εκεί κατώκουν μετά του βασιλέως διά τας εργασίας αυτού. **24** Οι υιοί του Συμεών ήσαν Νεμουήλ και Ιαμείν, Ιαρείβ, Ζερά και Σαούλ: **25** Σαλλούμ υιός τούτου, Μισβά υιός τούτου, Μισιά υιός τούτου. **26** Και οι υιοί του Μισμά, Αμουήλ ο υιός αυτού, Ζακχούρ υιός τούτου, Σιμεί υιός τούτου. **27** Και ο Σιμεί εγέννησε δεκαέξι υιούς και εξ θυγατέρας οι αδελφοί αυτού όμως δεν είχαν υιούς πολλούς, ουδέ επληθύνθησαν πάσαι αι συγγενείαι αυτών, καθώς των υιών του Ιούδα. **28** Και κατώκησαν εν Βηρ-σαβεέ και Μωλαδά και Ασάρ-σουάλ, **29** και εν Βαλλά και εν Ασέμ και εν Θωλαδ **30** και εν Βαιθουήλ και εν Ορμά και εν Σικλάγ **31** και εν Βαιθ-μαργαβίθ και εν Ασάρ-σουσίμ και εν Βαιθ-βηρεί και εν Σααραείμ· Αύται ήσαν αι πόλεις αυτών έως της βασιλείας του Δαβίδ. **32** Και αι κόμμαι αυτών ήσαν, Ητάμ και Αείν, Ριμμών και Θοχεν και Ασάν, πέντε πόλεις **33** και πάσαι αι κόμμαι αυτών αι περίξ τούτων των πόλεων, μέχρι Βάαλ. Αύται ήσαν αι κατοικήσεις αυτών και η κατά γενεάς διαίρεσις αυτών. **34** Και Μεσοβάβ και Ιαμλιχ και Ιωσά ο υιός του Αμασία, **35** και Ιωήλ και Ιηού ο υιός του Ιωσιβία, υιού του Σεραία, υιού του Ασιήλ, **36** και Ελιωηνάϊ και Ιαακωβά και Ιεσοχαίας και Ασαίας και Αδιήλ και Ιεσιμιήλ και Βεναίας **37** και Ζιζά ο υιός του Σιφεί, υιού του Αλλόν, υιού του Ιεδαθα, υιού του Σιμρί, υιού του Σεμαία· **38** ούτοι οι κατ' όνομα μνημονευθέντες ήσαν άρχοντες εις τας συγγενείας αυτών· και ο οίκος των πατέρων αυτών ηυξήθη εις πλήθος. **39** Και υπήγαν έως της εισόδου Γεδώρ, προς ανατολάς της κοιλάδος, διά να ζητήσωσι βοσκήν εις τα ποιμνια αυτών· **40** και εύρηκαν βοσκήν παχίαν και καλήν, και η γη ήτο ευρύχωρος και ήσυχος και ειρηνική· διότι οι πρότερον κατοικούντες εκεί ήσαν εκ του Χαμ. **41** Και ούτοι οι γεγραμμένοι κατ' όνομα ήλθον εν ταις ημέραις Εζεκίου του βασιλέως Ιούδα, και επάταξαν τας σκηνάς αυτών και τους εκεί ευρεθέντας Μιναίους, και ηφάνισαν αυτούς έως της ημέρας ταύτης, και κατώκησαν αντ' αυτών· διότι ήτο εκεί βοσκή διά τα ποιμνια αυτών. **42** Και εξ αυτών, εκ των υιών του Συμεών, πεντακόσιοι άνδρες υπήγαν εις το όρος Σηείρ, έχοντες επί κεφαλής αυτών τον Φελατίαν και Νεαρίαν και Ρεφαϊαν και Οζιήλ, υιούς του Ιεσεί· **43** και επάταξαν το υπόλοιπον των Αμαληκίτων το διασωθέν, και κατώκησαν εκεί έως της ημέρας ταύτης.

5 Οι δε υιοί του Ρουβήν πρωτοτόκος του Ισραήλ, διότι ούτος ήτο ο πρωτότοκος επειδή όμως εμίανε την κώτην του πατρός αυτού, τα πρωτοτόκια αυτού εδόθησαν εις τους υιούς του Ιωσήφ, υιού του Ισραήλ· πλην ουχι διά να έχη τα πρωτοτόκια ως προς την γενεαλογίαν· **2** διότι ο Ιούδας υπερίσχυεν υπέρ τους αδελφούς αυτού, ώστε εξ αυτού να εξέλθη ο ηγουμένος τα πρωτοτόκια όμως ήσαν του Ιωσήφ· **3** οι υιοί του Ρουβήν πρωτοτόκος του Ισραήλ ήσαν Ανάχ και Φαλλού, Εσρών και Χαρμί. **4** υιοί του Ιωήλ, Σεμαίας υιός τούτου, Γωγ υιός τούτου, Σιμεί υιός τούτου, **5** Μιχά υιός τούτου, Ρεαία υιός τούτου, Βάαλ υιός τούτου, **6** Βεηρά υιός τούτου, τον οποίον μετώκισεν ο Θελλάθ-φελνασάρ βασιλεύς της Ασσυρίας ούτος ήτο ο αρχηγός των Ρουβηνιτών. **7** Και των αδελφών αυτού κατά τας συγγενείας αυτών, ότε η γενεαλογία των γενεών αυτών απηριθμήθη, οι αρχηγοί ήσαν Ιεϊήλ και Ζαχαρίας, **8** και Βελά ο υιός του Αζάζ, υιού του Σεμά, υιού του

Ιωήλ· ούτος κατώκησεν εν Αροήρ και έως Νεβώ και Βάαλ-μωών· **9** και προς ανατολάς κατώκησεν έως της εισόδου της ερήμου από του Ευφράτου ποταμού· διότι τα κτήνη αυτών είχαν πληθυνθή εν τη γη Γαλαάδ. **10** Και εν ταις ημέραις του Σαούλ έκαμον πόλεμον προς τους Αγαρηνούς, οίτινες έπεσον διά της χειρός αυτών· και κατώκησαν εν ταις σκηνάις αυτών κατ' όλον το ανατολικόν της Γαλαάδ. **11** Και οι υιοί του Γαδ κατώκησαν κατέναντι αυτών, εν τη γη Βασάν έως Σαλλά· **12** Ιωήλ ο αρχηγός και Σαφάμ ο δεύτερος, και Ιαναϊ και Σαφάτ, εν Βασάν. **13** Και οι αδελφοί αυτών εκ του οίκου των πατέρων αυτών ήσαν, Μιχαήλ και Μεσουλλάμ και Σεβά και Ιωράμ και Ιαχάν και Ζιέ και Έβερ, επτά. **14** ούτοι είναι οι υιοί του Αβιχαίλ υιού του Ουρί, υιού του Ιαροά, υιού του Γαλαάδ, υιού του Μιχαήλ, υιού του Ιεισαί, υιού του Ιαδώ, υιού του Βουζ. **15** Αχι ο υιός του Αβδιήλ, υιού του Γουνί, ήτο ο αρχηγός του οίκου των πατέρων αυτών. **16** Και κατώκησαν εν Γαλαάδ, εν Βασάν και εν ταις κώμαις αυτής, και εν πάσι τοις περιχώροις Σαρών, έως των ορίων αυτών. **17** Πάντες ούτοι απηριθμήσαν κατά την γενεαλογίαν αυτών εν ταις ημέραις του Ιωθάμ βασιλέως του Ιούδα, και εν ταις ημέραις του Ιεροβοάμ βασιλέως του Ισραήλ. **18** Οι υιοί του Ρουβήν και οι Γαδίται και το ήμισυ της φυλής του Μανασσή, εκ των δυνατών, άνδρες φέροντες ασπίδα και μάχαιραν και εντείνοντες τόξον και γεγυμνασμένοι εις πόλεμον, ήσαν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες και επακόσιοι εξήκοντα, εξερχόμενοι εις πόλεμον. **19** Και έκαμον πόλεμον προς τους Αγαρηνούς και Ιετουραίους και Ναφισαίους και Νοδαβαίους. **20** Και εβροηθήσαν εναντίον αυτών, και οι Αγαρηνοί παρεδόθησαν εις τας χείρας αυτών και πάντες οι μετ' αυτών· διότι προς τον Θεόν εβόησαν εν τη μάχη, και επήκουσεν αυτών, επειδή ήλπισαν επ' αυτών. **21** Και ηχηλάτισαν τα κτήνη αυτών, τας καμήλους αυτών πεντήκοντα χιλιάδας, και πρόβατα διακοσίας πενήκοντα χιλιάδας, και όνους δύο χιλιάδας, και ψυχάς ανθρώνων εκατόν χιλιάδας. **22** Διότι πολλοί έπεσον τεθανατωμένοι, επειδή ο πόλεμος ήτο εκ Θεού. Και κατώκησαν αντ' αυτών έως της γειτοκεισίας. **23** Και οι υιοί του ημίσεος της φυλής Μανασσή κατώκησαν εν τη γή· ούτοι ηύξησαν από Βασάν έως Βάαλ-ερμών και Σενείρ και έως του όρους Αερμών· **24** Ούτοι δε ήσαν οι αρχηγοί του οίκου των πατέρων αυτών· Εφερ και Ιεσεί και Ελιήλ και Αζριήλ και Ιερεμίας και Οδωΐας και Ιαδιήλ, άνδρες δυνατοί εν ισχύϊ, άνδρες ονομαστοί, αρχηγοί του οίκου των πατέρων αυτών. **25** Και εστάθησαν παραβάται κατά του Θεού των πατέρων αυτών και επόρνευσαν κατόπιν των θεών των λαών της γης, τους οποίους ο Θεός ηφάνισεν απ' έμπροσθεν αυτών. **26** Διά τούτο ο Θεός του Ισραήλ διήγειρε το πνεύμα του Φούλ βασιλέως της Ασσυρίας και το πνεύμα του Θελλάθ-φελνασάρ βασιλέως της Ασσυρίας, και μετώκισεν αυτούς, τους Ρουβηνίτας και τους Γαδίτας και το ήμισυ της φυλής του Μανασσή, και έφερεν αυτούς εις Αλά και εις Αβώρ και εις Αρά και εις τον ποταμόν Γωζάν, έως της ημέρας ταύτης.

6 Οι υιοί του Λευί ήσαν Γηρών, Καθή και Μεραρί. **2** Και οι υιός του Καθή, Αμράμ, Ισαάρ και Χεβρών και Οζιήλ. **3** Και οι υιοί του Αμράμ, Ααρών και Μωϋσής και η Μαριάμ. Οι δε υιοί του Ααρών, Ναδάβ και Αβιούδ, Ελεάζαρ και Ιθάμαρ. **4** Ο Ελεάζαρ εγέννησε τον Φινεές, ο Φινεές εγέννησε τον Αβισσουά, **5** και Αβισσουά εγέννησε τον Βουκκί, και Βουκκί εγέννησε τον Οζί, **6** και Οζί εγέννησε τον Ζεραϊαν, και Ζεραϊας εγέννησε τον Μεραϊώθ, **7** Μεραϊώθ εγέννησε τον Αμαρίαν, και Αμαρίας εγέννησε τον Αχιτώβ, **8** και Αχιτώβ εγέννησε τον Σαδώκ, και

τα περίχωρα αυτής, και την Ιασά και τα περίχωρα αυτής, **79** και την Κεθιμώθ και τα περίχωρα αυτής, και την Μηφαθ και τα περίχωρα αυτής. **80** και εκ της φυλής Γαδ την Ραμώθ εν Γαλαάδ και τα περίχωρα αυτής, και την Μαχαναΐμ και τα περίχωρα αυτής, **81** και την Εοεβών και τα περίχωρα αυτής, και την Ιαζήρ και τα περίχωρα αυτής.

7 Οι δε υιοί του Ισάχαρ ήσαν Θωλά και Φουά, Ιασούβ και Σιμβρών, τέσσαρες. **2** Και οι υιοί του Θωλά, Οζί και Ρεφαΐα και Ιεριήλ και Ιαμαί και Ιεβσάμ και Σεμουήλ, αρχηγοί του οίκου των πατέρων αυτών εις τον Θωλά, δυνατοί εν ισχύϊ εις τας γενεάς αυτών· ο αριθμός αυτών ήτο εν ταις ημέραις του Δαβίδ, εικοσιδύο χιλιάδες και εξακόσιοι. **3** Και οι υιοί του Οζί, Ιζραΐας και οι υιοί του Ιζραΐα, Μιχαήλ και Οβαδία και Ιωήλ και Ιεσία, πέντε, αρχηγοί πάντες. **4** Και μετ' αυτών, κατά τας γενεάς αυτών, κατά τους πατρικούς αυτών οίκους, ήσαν τγάματα παραταττόμενα εις πόλεμον, τριάκοντα εξ χιλιάδες άνδρες· διότι απέκτησαν πολλάς γυναίκας και υιούς. **5** Και οι αδελφοί αυτών, μεταξύ πασών των οικογενειών του Ισάχαρ, δυνατοί εν ισχύϊ, πάντες απαριθμηθέντες κατά τας γενεαλογίας αυτών, ογδοήκοντα επτά χιλιάδες. **6** Οι υιοί του Βενιαμίν, Βελά και Βεχέρ και Ιεδιαήλ, τρεις. **7** Και οι υιοί του Βελά, Εσβών και Οζί και Οζιήλ και Ιεριμώθ και Ιρί, πέντε, αρχηγοί πατρικών οίκων, δυνατοί εν ισχύϊ, απαριθμηθέντες κατά τας γενεαλογίας αυτών, ήσαν εικοσιδύο χιλιάδες και τριάκοντα τέσσαρες. **8** Και οι υιοί του Βεχέρ, Ζεμιρά και Ιωάς και Ελιέζερ και Ελιωηναΐ και Αμρί και Ιεριμώθ και Αβιά και Αναθώθ, και Αλαμέθ· πάντες ούτοι ήσαν οι υιοί του Βεχέρ. **9** Και η γενεαλογική αυτών απαριθμησις, κατά τας γενεάς αυτών, ήτο είκοσι χιλιάδες και διακόσιοι, αρχηγοί των πατρικών αυτών οίκων, δυνατοί εν ισχύϊ. **10** Και οι υιοί του Ιεδιαήλ, Βαλαάν· και οι υιοί του Βαλαάν, Ιεούς και Βενιαμίν και Εχοúd και Χαναανά και Ζηθάν και Θαρσεΐς και Αχισοάρ· **11** πάντες ούτοι οι υιοί του Ιεδιαήλ, αρχηγοί πατριών, δυνατοί εν ισχύϊ, ήσαν δεκαεπτά χιλιάδες και διακόσιοι, δυνάμεινοι να εκστρατεύωσιν εις πόλεμον. **12** Και Σουφίμ και Ουπίμ, υιοί του Ιρ· και υιοί του Αχίρ, Ουσίμ. **13** Οι υιοί του Νεφθαλί, Ιασιήλ και Γουνί και Ιεσέρ και Σαλλούμ, υιοί της Βαλλάς. **14** Οι υιοί του Μανασσή, Ασριήλ, τον οποίον η γυνή αυτού εγέννησεν· η δε παλλακή αυτού η Σύριος εγέννησε τον Μαχειρ πατέρα του Γαλαάδ· **15** και ο Μαχειρ έλαβεν εις γυναίκα την αδελφήν του Ουπίμ και Σουφίμ και το όνομα της αδελφής αυτών ήτο Μασαχά· του δευτέρου δε το όνομα ήτο Σαλπαάδ· και ο Σαλπαάδ εγέννησε θυγατέρας. **16** Και η Μασαχά η γυνή του Μαχειρ εγέννησεν υιόν και εκάλεσε το όνομα αυτού Φαρές· και το όνομα του αδελφού αυτού ήτο Σαρές· και οι υιοί αυτού, Ουλάμ και Ρακέμ. **17** Και οι υιοί του Ουλάμ, Βεδάν. Ούτοι ήσαν οι υιοί του Γαλαάδ, υιοί του Μαχειρ, υιοί του Μανασσή. **18** Και η αδελφή αυτού Αμμολεκέθ εγέννησε τον Ισοúd και τον Αβιέζερ και τον Μασαλά. **19** Και οι υιοί του Σεμιδά ήσαν Αχιάν και Συχέμ και Λιχί και Ανιάμ. **20** Και οι υιοί του Εφραΐμ, Σουθαλά και Βερέδ υιός τούτου, και Ταχάθ υιός τούτου, και Ελεαθά υιός τούτου, και Ταχάθ υιός τούτου, **21** και Ζαβιάδ υιός τούτου, και Σουθαλά υιός τούτου, και Εσέρ και Ελεάδ· εθανάτωσαν δε αυτούς οι άνδρες της Γαθ, οι γεννηθέντες εν τω τόπω, διότι κατέβησαν να λάβωσι τα κτήνη αυτών. **22** Και Εφραΐμ ο πατήρ αυτών επένθησεν ημέρας πολλάς, και ήλθον οι αδελφοί αυτού διά να παρηγορηώσιν αυτόν. **23** Ύστερον εισήλθε προς την γυναίκα αυτού, ήτις συνελάβε και εγέννησεν υιόν· και εκάλεσε το όνομα αυτού Βεριά, επειδή εγεννήθη εν συμφορά συμβάσει εν τω οίκω αυτού. **24** Η δε θυγάτηρ αυτού

ήτο Σεερά, ήτις ωκοδόμησε την Βαιθ-ωρών, την κάτω και την άνω, και την Ουζέν-σεερά. **25** Και Ρεφά ήτο υιός τούτου, και Ρεσέφ και Θελά υιοί τούτου, και Ταχάν υιός τούτου, **26** Λααδάν υιός τούτου, Αμμιούδ υιός τούτου, Ελισαμά υιός τούτου, **27** Ναυή υιός τούτου, Ιησούς υιός τούτου. **28** Αι δε ιδιοκτησίαι αυτών και αι κατοικίαι αυτών ήσαν Βαιθίλ και αι κώμαι αυτής, και κατά ανατολάς Νααράν, και κατά δυσμάς Γέζερ και αι κώμαι αυτής, και Συχέμ και αι κώμαι αυτής, έως Γάζις και των κωμών αυτής. **29** και εις τα όρια των υιών Μανασσή Βαιθ-σαν και αι κώμαι αυτής, Θσανάχ και αι κώμαι αυτής, Μεγιδδώ και αι κώμαι αυτής, Δωρ και αι κώμαι αυτής. Εν ταύταις κατώκησαν οι υιοί Ιωσήφ υιού Ισραήλ. **30** Οι υιοί του Ασήρ, Ιεμνά και Ιεσοουά και Ιεσοουά και Βεριά και Σερά η αδελφή αυτών. **31** Και οι υιοί του Βεριά, Έβερ και Μαλχήλ, όστις είναι ο πατήρ Βιρζαβίθ. **32** Και ο Έβερ εγέννησε τον Ιαφλήτ και τον Σωμήρ και τον Χωθάμ και την Σουά την αδελφήν αυτών. **33** Και οι υιοί του Ιαφλήτ, Φασάχ και Βιμάλ και Ασουάθ· ούτοι είναι οι υιοί του Ιαφλήτ. **34** Και οι υιοί του Σωμήρ, Αχί και Ρωγά, Ιεχουβά και Αράμ. **35** Και οι υιοί Ελέμ του αδελφού αυτού, Σωφά και Ιεμνά και Σελλής και Αμάλ. **36** Οι υιοί του Σωφά, Σουά και Αρνεφέρ και Σωγάλ και Βερί και Ιεμρά, **37** Βοσόρ και Ωδ και Σαμμά και Σιλισά και Ιθράν και Βειρά. **38** Και οι υιοί του Ιεθέρ, Ιεφοννή και Φισπά και Αρά. **39** Και οι υιοί του Ουλλά, Αράχ και Ανιήλ και Ρισιά. **40** Πάντες ούτοι ήσαν οι υιοί του Ασήρ, αρχηγοί πατρικών οίκων, εκλεκτοί, δυνατοί εν ισχύϊ, πρώτοι αρχηγοί. Και ο αριθμός αυτών, κατά την γενεαλογίαν αυτών, όσοι ήσαν άξιοι να παραταχθώσιν εις μάχην, ήτο είκοσιέξ χιλιάδες άνδρες.

8 Ο δε Βενιαμίν εγέννησε Βελά τον πρωτότοκον αυτού, Αοβήλ τον δεύτερον και Ααρά τον τρίτον, **2** Ναού τον τέταρτον και Ραφά τον πέμπτον. **3** Και οι υιοί του Βελά ήσαν, Αδδάρ και Γηρά και Αβιούδ· **4** και Αβισσοά και Νααμάν και Αχωά **5** και Γηρά και Σεφουφάν και Ουράμ. **6** Και ούτοι είναι οι υιοί του Εχοúd, όστινες ήσαν αρχηγοί πατριών εις τους κατοικούντας την Γαβαά και μετοικισθέντας εις Μαναχάθ· **7** και Νααμάν και Αχιά και Γηρά, όστις μετώκισεν αυτούς, και εγέννησε τον Ουζά και τον Αχιούδ. **8** Και ο Σααραΐμ εγέννησεν υιούς εν τη γη Μωάβ, αφού απέβαλε την Ουσίμ και την Βααρά, τας γυναίκας αυτού· **9** και εγέννησεν, εκ της Οδές της γυναικός αυτού, τον Ιωβάβ και τον Σιβιά και τον Μησά και τον Μαλχάμ· **10** και τον Ιεούς και τον Σαχιά και τον Μιρμά· ούτοι ήσαν οι υιοί αυτού, αρχηγοί πατριών. **11** Εκ δε της Ουσίμ είχε γεννήσει τον Αριτάβ και τον Ελφαάλ. **12** Και οι υιοί του Ελφαάλ ήσαν Έβερ και Μισαάμ και Σαμερ, όστις ωκοδόμησε την Ωνώ και την Λωδ και τας κώμας αυτής· **13** και ο Βεριά και ο Σεμά· ούτοι ήσαν αρχηγοί πατριών εις τους κατοικούντας την Αιαλών· ούτοι εξεδίωξαν τους κατοίκους της Γάθ· **14** και Αχιώ, Σασάκ και Ιερεμώθ· **15** και Ζεβαδίας και Αράδ και Αδέρ, **16** και Μιχαήλ και Ιεσπά και Ιωχά υιοί του Βεριά· **17** και Ζεβαδίας και Μεσουλλάμ και Εζεκί και Έβερ· **18** και Ισμεραΐ και Ιεζλιά και Ιωβάβ, υιοί του Ελφαάλ· **19** και Ιακείμ και Ζιχρί και Ζαβδί· **20** και Ελιηναΐ και Ζιλθαΐ και Ελιήλ· **21** και Αδαΐας και Βεραΐα και Σιμράθ, υιοί του Σεμά· **22** και Ιεσοφάν και Έβερ και Ελιήλ· **23** και Αβδών και Ζιχρί και Ανάν· **24** και Ανανίας και Ελάμ και Ανθωθιά· **25** και Ιεφεδία και Φανουήλ υιοί του Σασάκ· **26** και Σαμσεραΐ και Σεαρία και Γοθολία· **27** και Ιαρεσία και Ηλιά και Ζιχρί, υιοί του Ιεροάμ. **28** ούτοι ήσαν αρχηγοί πατριών, αρχηγοί κατά τας γενεάς αυτών. ούτοι κατώκησαν εν Ιερουσαλήμ. **29** Εν δε Γαβαών κατώκησεν ο πατήρ Γαβαών, το δε όνομα της

γυναϊκός αυτού ήτο Μααχά· **30** και ο πρωτότοκος υιός αυτού ήτο Αβδών, έπειτα Σούρ και Κείς και Βάαλ και Νοδάβ **31** και Γεδώρ και Αχιώ και Ζαχέρ **32** και Μικλώθ ο γεννήσας τον Σιμεά. Και ούτοι έτι κατώκησαν μετά των αδελφών αυτών εν Ιερουσαλήμ, κατέναντι των αδελφών αυτών. **33** Και ο Νηρ εγέννησε τον Κεις, και Κείς εγέννησε τον Σαούλ, και Σαούλ εγέννησε τον Ιωνάθαν και τον Μαλχί-σουέ και τον Αβιναδάβ και τον Εο-βαάλ. **34** Και ο υιός του Ιωνάθαν ήτο ο Μεριβ-βαάλ· και ο Μεριβ-βαάλ εγέννησε τον Μιχά. **35** Και οι υιοί του Μιχά ήσαν Φιθών και Μελέχ και Θαρεά και Άχαζ. **36** Και ο Άχαζ εγέννησε τον Ιωαδά· και ο Ιωαδά εγέννησε τον Αλεμέθ και τον Αζμαβέθ και τον Ζιμβρί· και Ζιμβρί εγέννησε τον Μοσά. **37** και Αζμαβέθ εγέννησε τον Βινεά· Ραφά, υιός τούτου· Ελασά, υιός τούτου· Ασήλ, υιός τούτου. **38** Και ο Ασήλ είχαν εξ υιούς, των οποίων τα ονόματα είναι ταύτα· Αζρικάμ, Βοχερού και Ισμαήλ και Σεαρία και Οβαδία και Ανάν· πάντες ούτοι ήσαν οι υιοί του Ασήλ. **39** Και οι υιοί του Ησέκ του αδελφού αυτού ήσαν Ουλάμ ο πρωτότοκος αυτού, Ιεούς ο δεύτερος και Ελιφελέτ ο τρίτος. **40** Και οι υιοί του Ουλάμ ήσαν άνδρες δυνατοί εν ισχύϊ, εντείνοντες τόξον και έχοντες πολλούς υιούς και υιούς υιών, εκατόν πενήκοντα. Πάντες ούτοι ήσαν εκ των υιών Βενιαμίν.

9 Ούτω πας ο Ισραήλ απηριθμήθη κατά γενεαλογίας και ιδού, είναι καταγεγραμμένοι εν τω βιβλίω των βασιλέων του Ισραήλ και Ιούδα. Μετωκίσθησαν δε εις την Βαβυλώνα διά τας ανομίας αυτών. **2** Και οι πρώτοι κάτοικοι οι εν ταις ιδιοκτησίαις αυτών, εν ταις πόλεσιν αυτών, ήσαν οι Ισραηλίται, οι ιερείς, οι Λευίται και οι Νεθινεΐται. **3** Και εν Ιερουσαλήμ κατώκησαν εκ των υιών Ιούδα και εκ των υιών Βενιαμίν και εκ των υιών Εφραΐμ και Μανασσή, **4** Γουθαΐ ο υιός του Αμμιουδ, υιού του Αμρί, υιού του Ιμρί, υιού του Βανί, εκ των υιών του Φαρές υιού του Ιούδα. **5** Και εκ των Σηλωνιτών, Ασαΐας ο πρωτότοκος και οι υιοί αυτού. **6** Και εκ των υιών του Ζερά, Ιεουήλ και οι αδελφοί αυτών, εξακόσιοι ενενήκοντα. **7** Και εκ των υιών Βενιαμίν, Σαλλού ο υιός του Μεσουλλάμ, υιού του Οδουΐα, υιού του Ασενουά, **8** και ο Ιεβνιά υιός του Ιεροάμ, και ο Ηλά υιός του Οζί, υιού του Μιχρί, και ο Μεσουλλάμ υιός του Σεφατία, υιού του Ραγουήλ, υιού του Ιβνιά· **9** και οι αδελφοί αυτών, κατά τας γενεάς αυτών, εννεακόσιοι πενήκοντα εξ. Πάντες ούτοι οι άνδρες ήσαν αρχηγοί πατριών, κατά τους πατρικούς οίκους αυτών. **10** Και εκ των ιερέων, Ιεδαΐας και Ιωϊρεβίβ και Ιαχεΐν **11** και Αζαρίας ο υιός του Χελκία, υιού του Μεσουλλάμ, υιού του Σαδώκ, υιού του Μεραΐώθ, υιού του Αχιτώβ, άρχων του οίκου του Θεού· **12** και Αδαΐας ο υιός του Ιεροάμ, υιού του Πασχώρ, υιού του Μαλχίου, και Μασαΐ ο υιός του Αδιήλ, υιού του Ιαζηρά, υιού του Μεσουλλάμ, υιού του Μεσιλωμιθ, υιού του Ιμμήρ· **13** και οι αδελφοί αυτών, αρχηγοί των πατρικών οίκων αυτών, χίλιοι επτακόσιοι εξήκοντα, δυνατοί εν ισχύϊ, άξιοι διά το έργον της υπηρεσίας του οίκου του Κυρίου. **14** και εκ των Λευιτών, Σεμαΐας ο υιός του Ασοούβ, υιού του Αζρικάμ, υιού του Ασαβία, εκ των υιών Μεραρί· **15** και Βακβακάρ, Ερής και Γαλάλ και Ματθανίας ο υιός του Μιχά, υιού του Ζιχρί, υιού του Ασάφ· **16** και Οβαδία ο υιός του Σεμαΐα, υιού του Γαλάλ, υιού του Ιεδουθού, και Βαραχίας ο υιός του Ασά, υιού του Ελκανά, ο κατοικήσας εν ταις κώμαις των Νετωφαιτιτών. **17** οι δε θυρωροί ήσαν Σαλλούμ και Ακχούβ και Ταλμών και Αχιμάν και οι αδελφοί αυτών· ο Σαλλούμ ήτο ο άρχων· **18** ούτοι μέχρι του νυν ήσαν εν τη πόλν του βασιλέως κατά ανατολάς θυρωροί κατά τα τάγματα των υιών του Λευΐ. **19** Και Σαλλούμ ο υιός του Κωρή, υιού του Εβιασάφ, υιού του Κορέ, και οι αδελφοί

αυτού, εκ του οίκου του πατρός αυτού, οι Κορίται, ήσαν επί το έργον της υπηρεσίας, φύλακες των πυλών της σκηνης· και οι πατέρες αυτών, εν τω στρατοπέδω του Κυρίου, ήσαν φύλακες της εισόδου. **20** Και Φινεές ο υιός του Ελεάζαρ, μετά του οποίου ήτο ο Κύριος, ήτο άρχων επ' αυτους το πρότερον. **21** Ζαχαρίας ο υιός του Μεσελεμΐα ήτο πυλωρός της θύρας της σκηνης του μαρτυρίου. **22** Πάντες ούτοι, οι εκλελεγμένοι διά να ήναι πυλωροί των θυρών, ήσαν διακόσιοι δώδεκα. Ούτοι ήσαν απηριθμημένοι κατά γενεαλογίας εν ταις κώμαις αυτών, τους οποίους ο Δαβίδ και ο Σαμουήλ ο βλέπων είχαν καταστήσει εις το υπούργημα αυτών. **23** Και αυτοί και οι υιοί αυτών είχαν την επιστασίαν των πυλών του οίκου του Κυρίου, του οίκου της σκηνης, διά να φυλάττωσι. **24** προς τους τέσσαρας ανέμους ήσαν οι πυλωροί, προς ανατολάς, προς δυσμάς, προς βορράν και προς νότον. **25** Και οι αδελφοί αυτών, οι εν ταις κώμαις αυτών, έπρεπε να έρχωνται κατά επτά ημέρας εις τους διωρισμένους καιρούς μετά τούτων. **26** Διότι οι Λευίται ούτοι, οι τέσσαρες αρχιπύλωροι, έμενον εις το υπούργημα αυτών και είχαν την επιστασίαν των οικημάτων και των θησαυρών του οίκου του Θεού. **27** Και διενυκτέρευον περίξ του οίκου του Θεού, διότι η φυλακή ήτο επ' αυτους, και αυτοί έπρεπε να ανοίγωσιν αυτόν καθ' εκάστην πρωΐαν. **28** Και τινές εξ αυτών είχαν την επιστασίαν των λειτουργικών σκευών, διότι κατά αριθμόν εισέφερον αυτά και κατά αριθμόν εξέφερον αυτά. **29** Εξ αυτών έτι ήσαν διωρισμένοι επί των άλλων σκευών και επί πάντων των σκευών των ιερών και επί της σπειδάλεως και του οίνου και του ελαίου και του θυμιάματος και των αρωμάτων. **30** Και τινές εκ των υιών των ιερέων κατεσκευάζον το μύρον το αρωματικόν. **31** Και Ματθαΐας, ο εκ των Λευιτών, ο πρωτότοκος Σαλλούμ υιού Κορίτου, είχε την επιστασίαν των τηγανιζομένων πραγμάτων. **32** Και άλλοι εκ των αδελφών αυτών, εκ των υιών των Κααθιτών, ήσαν επί των άρτων της προθέσεως, διά να ετοιμάζωσιν αυτους κατά σάββατον. **33** Και εκ τούτων ήσαν οι ψαλτωδοί, αρχηγοί πατριών των Λευιτών, οτινες έμενον εν ταις οικήμασιν ελεύθεροι· διότι ενησχολούτο εις το έργον τούτου ημέραν και νύκτα. **34** ούτοι ήσαν οι αρχηγοί των πατριών των Λευιτών, κατά τας γενεάς αυτών· ούτοι οι αρχηγοί κατώκουν εν Ιερουσαλήμ. **35** Και εν Γαβαών κατώκησεν ο πατήρ Γαβαών, ο Ιεχιήλ, το δε όνομα της γυναϊκός αυτού ήτο Μααχά· **36** και ο πρωτότοκος αυτού υιός ήτο Αβδών, έπειτα Σούρ και Κείς και Βάαλ και Νηρ και Νοδάβ· **37** και Γεδώρ και Αχιώ και Ζαχαρίας και Μικλώθ· **38** και ο Μικλώθ εγέννησε τον Σιμεάμ. Και ούτοι έτι κατώκησαν μετά των αδελφών αυτών εν Ιερουσαλήμ, αντικρύ των αδελφών αυτών. **39** Και ο Νηρ εγέννησε τον Κεις, και ο Κεις εγέννησε τον Σαούλ, και ο Σαούλ εγέννησε τον Ιωνάθαν και τον Μαλχί-σουέ και τον Αβιναδάβ και τον Εο-βαάλ. **40** Και ο υιός του Ιωνάθαν ήτο ο Μεριβ-βαάλ· και ο Μεριβ-βαάλ εγέννησε τον Μιχά. **41** Και οι υιοί του Μιχά ήσαν Φιθών και Μελέχ και Θαρεά. **42** και Άχαζ ο γεννήσας τον Ιαρά· και Ιαρά εγέννησε τον Αλεμέθ, και τον Αζμαβέθ και τον Ζιμβρί· και Ζιμβρί εγέννησε τον Μοσά. **43** και Μοσά εγέννησε τον Βινεά· και Ρεφαΐα ήτο υιός τούτου. ο Ελαεσά υιός τούτου· Ασήλ υιός τούτου. **44** Ο δε Ασήλ είχαν εξ υιούς, των οποίων τα ονόματα είναι ταύτα· Αζρικάμ, Βοχερού και Ισμαήλ και Σεαρία και Οβαδία και Ανάν· ούτοι ήσαν οι υιοί του Ασήλ.

10 Οι δε Φιλισταιοί επολέμουν κατά του Ισραήλ· και έφυγον οι άνδρες του Ισραήλ από προσώπου των Φιλισταιών και έπεσον πεφονευμένοι εν τω όρει Γελβουέ. **2** Και καταφθάσαντες

οι Φιλισταίοι πίσω του Σαούλ και όπως των υιών αυτού, επέταξαν οι Φιλισταίοι τον Ιωνάθαν και τον Αβιναδάβ και τον Μαλχί-σουέ, τους υιούς του Σαούλ. **3** Εβάρυνε δε η μάχη επί τον Σαούλ, και επέτυχον αυτού οι τοξόται, και επληρώθη υπό των τοξωτών. **4** Και είπεν ο Σαούλ προς τον οπλοφόρον αυτού, Σύρε την ρομφαίαν σου και διαπέρασον με δι' αυτής, διά να μη έλθωσιν αυτοί οι απερίττοι και με εμπαιξώσι· πλην ο οπλοφόρος αυτού δεν ήθελε· διότι φοβείτο σφόδρα. Όθεν έλαβεν ο Σαούλ την ρομφαίαν και έπεσεν επ' αυτήν. **5** Και ως είδεν ο οπλοφόρος αυτού ότι απέθανεν ο Σαούλ, έπεσε και αυτός επί την ρομφαίαν και απέθανεν· **6** ούτως απέθανεν ο Σαούλ και οι τρεις υιοί αυτού και πας ο οίκος αυτού απέθανεν ομού. **7** Και πάντες οι άνδρες Ισραήλ, οι εν τη κοιλάδι, ιδόντες ότι έφευγον και ότι ο Σαούλ και οι υιοί αυτού απέθανον, τότε κατέλιπον τας πόλεις αυτών και έφυγον· και ελθόντες οι Φιλισταίοι κατώκησαν εν αυταίς. **8** Και την επαύριον, ότε ήλθον οι Φιλισταίοι διά να εκδύσωσι τους πεφονευμένους, εύρηκαν τον Σαούλ και τους υιούς αυτού πεπτωκότας εν τώ όρει Γελβουέ. **9** Και εξέδυσαν αυτόν και έλαβον την κεφαλήν αυτού και τα όπλα αυτού και απέστειλαν εις την γην των Φιλισταίων κύκλω, διά να διαδώσωσι την αγγελίαν εις τα είδωλα αυτών και εις τον λαόν. **10** Και ανέθεσαν τα όπλα αυτού εις τον οίκον των θεών αυτών· και εις τον ναόν του Δαγών προσήλωσαν την κεφαλήν αυτού. **11** Ακούσαντες δε πάντες οι κάτοικοι της Ιαβείς-γαλαάδ πάντα όσα έκαμον οι Φιλισταίοι εις τον Σαούλ, **12** ηγέρθησαν πάντες οι δυνατοί άνδρες και εσήκωσαν το σώμα του Σαούλ και τα σώματα των υιών αυτού και έφεραν αυτά εις Ιαβείς, και έθαψαν τα οστά αυτών υπό την δρυν εν Ιαβείς και ενήστεισαν επτά ημέρας. **13** Ούτως απέθανεν ο Σαούλ, διά την ανομίαν αυτού την οποίαν ηνόμισεν εις τον Κύριον, εναντίον του λόγου του Κυρίου, τον οποίον δεν εφύλαξε· και έτσι διότι εξήτησεν άνθρωπον έχοντα πνεύμα μαντείας, διά να ερωτήσει, **14** και δεν ηρώτησε τον Κύριον· διά τούτο εθανάτωσεν αυτόν και έστρεψε την βασιλείαν εις τον Δαβίδ τον υιόν του Ιεσσαί.

11 Τότε συνήχη πας ο Ισραήλ προς τον Δαβίδ εις Χεβρών, λέγοντες, Ιδού, οσούν σου και σαρξ σου είμεθα. **2** Και πρότερον έτι και ότε εβασίλευεν ο Σαούλ, συ ήσο ο εξάγων και εισάγων τον Ισραήλ· και προς σε είπε Κύριος ο Θεός σου, συ θέλεις ποιμάνει τον λαόν μου τον Ισραήλ, και συ θέλεις εισθαι ηγεμών επί τον λαόν μου τον Ισραήλ. **3** Και ήλθον πάντες οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ προς τον βασιλέα εις Χεβρών· και έκαμεν ο Δαβίδ συνθήκην μετ' αυτών εν Χεβρών ενώπιον του Κυρίου· και έχρισαν τον Δαβίδ βασιλέα επί τον Ισραήλ, κατά τον λόγον του Κυρίου τον λαληθέντα διά του Σαμουήλ. **4** Και υπήγον ο Δαβίδ και πας ο Ισραήλ εις Ιερουσαλήμ, ήτις είναι η Ιερούς, όπου ήσαν οι Ιερουσαίοι, οι κατοικούντες την γην. **5** Και οι κάτοικοι της Ιερούς είπον προς τον Δαβίδ, Δεν θέλεις εισέλθει εν ταύτα. Αλλ' ο Δαβίδ εκυρίευσεν το φρούριον Σιών, ήτις είναι η πόλις Δαβίδ. **6** Και είπεν ο Δαβίδ, Όστις πρώτος πατάξει τους Ιερουσαίους, θέλει εισθαι αρχηγός και στρατηγός. Πρώτος δε ανέβη ο Ιωάβ, ο υιός της Σερουϊας, και έγεινεν αρχηγός. **7** Και κατώκησεν ο Δαβίδ εν τω φρουρίω· όθεν ωνόμασαν αυτήν πόλιν Δαβίδ. **8** Και οικοδόμησε την πόλιν κυκλοθεν από Μιλλώ και κύκλω· και επεσκεύασεν ο Ιωάβ το επίλοιπον της πόλεως. **9** Και προεχώρη ο Δαβίδ μεγαλυνόμενος· και ο Κύριος των δυνάμεων ήτο μετ αυτού. **10** Ούτοι δε ήσαν οι αρχηγοί των ισχυρών, τους οποίους είχεν ο Δαβίδ, οίτινες ηγωνίσθησαν μετ' αυτού διά την βασιλείαν αυτού, μετά παντός του Ισραήλ, διά να

κάμωσιν αυτόν βασιλέα, κατά τον λόγον του Κυρίου τον περὶ του Ισραήλ. **11** Και ούτος είναι ο αριθμός των ισχυρών τους οποίους είχεν ο Δαβίδ· Ιασωβεάμ ο υιός του Αχμονί, πρώτος των οπλαρχηγών. Ούτος σείων την λόγχην αυτού εναντίον τριακοσίων, εβανάνωσεν αυτούς εν μιά μάχη. **12** Και μετ' αυτόν Ελεάζαρ ο υιός του Δωδώ ο Αχωχίτης, όστις ήτο εις εκ των τριών ισχυρών. **13** Ούτος ήτο μετά του Δαβίδ εν Φασ-δαμείμ, και οι Φιλισταίοι συνθηροήθησαν εκεί διά πόλεμον, όπου ήτο μερίδιον αγρού πλήρες κριθής· ο δε λαός έφυγεν από προσώπου των Φιλισταίων. **14** Και ούτοι εστηλώθησαν εν τω μέσω του μεριδίου και ηλευθέρωσαν αυτό και επέταξαν τους Φιλισταίους· ο Κύριος έκαμε σωτηριάν μεγάλην. **15** Κατέβησαν έτι τρεις εκ των τριακονθα αρχηγών εις την πέτραν προς τον Δαβίδ, εις το σπήλαιον Οδολλάμ· το δε στρατόπεδον των Φιλισταίων εστρατοπέδευεν εν τη κοιλάδι Ραφαείμ. **16** Και ο Δαβίδ ήτο τότε εν τω οχυρώματι και η φρουρά των Φιλισταίων τότε ο εν Βηθλεέμ. **17** Και επεπόθησεν ο Δαβίδ ύδωρ και είπε, Τις ήθελε μοι δώσει να πίνω ύδωρ εκ του φρέατος της Βηθλεέμ, του εν τη πύλῃ; **18** Και οι τρεις διασχίσαντες το στρατόπεδον των Φιλισταίων, ήντησαν ύδωρ εκ του φρέατος της Βηθλεέμ του εν τη πύλῃ, και λαβόντες έφεραν προς τον Δαβίδ· πλην ο Δαβίδ δεν ηθέλησε να πίν αυτό, αλλ' έκαμεν αυτό σπονδήν εις τον Κύριον, **19** λέγων, Μη γένοιτο εις εμέ παρά του Θεού μου να κάμω τούτο· θέλω πίνει το αίμα των ανδρών τούτων, οίτινες εξέθεσαν την ζωην αυτών εις κίνδυνον· διότι μετά κινδύνου της ζωής αυτών έφεραν αυτό. Διά τούτο δεν ηθέλησε να πίν αυτό· ταύτα έκαμον οι τρεις ισχυροί. **20** Και Αβισαί ο αδελφός του Ιωάβ, ούτος ήτο πρώτος των τριών· και ούτος σείων την λόγχην αυτού εναντίον τριακοσίων, εθανάτωσεν αυτούς και απέκτησεν όνομα μεταζ των τριών. **21** Εκ των τριών, ήτο ενδοξότερος υπέρ τους δύο και έγεινεν αρχηγός αυτών· δεν έφθασεν όμως μέχρι των τριών πρώτων. **22** Βεναΐας ο υιός του Ιωδσε, ο υιός ανδρός δυνατού από Καβσεήλ, όστις έκαμε πολλά ανδραγαθήματα, ούτος επέταξε τους δύο λεοντώδεις άνδρας του Μωάβ· ούτος έτι κατέβη και επέταξε λέοντα εν μέσω του λάκκου εν ημέρα χιόνος. **23** ούτος έτι επέταξε τον άνδρα τον Αιγύπτιον, άνδρα μεγάλο αναστήματος, πεντάπηχον· και εν τη χειρί του Αιγυπτίου ήτο λόγχη ως αντίον υφαντού· κατέβη δε προς αυτόν με ράβδον, και αρπάσας την λόγχην εκ της χειρός του Αιγυπτίου εθανάτωσεν αυτόν διά της ιδίας αυτού λόγχης. **24** ταύτα έκαμε Βεναΐας ο υιός του Ιωδσε, και απέκτησεν όνομα μεταζ των τριών ισχυρών· **25** ιδού, αυτός εστάθη ενδοξότερος των τριακοντα, δεν έφθασεν όμως μέχρι των τριών πρώτων· και κατέστησεν αυτόν ο Δαβίδ επί των δορυφόρων αυτού. **26** Και οι ισχυροί των στρατευμάτων ήσαν Ασαήλ ο αδελφός του Ιωάβ, Ελχανό ο υιός του Δωδώ εκ της Βηθλεέμ, **27** Σαμμώθ ο Αρουρίτης, Χελής ο Φελωνίτης, **28** Ιράς ο υιός του Ικκίς ο Θεκωίτης, Αβιέερ ο Αναθωθίτης, **29** Σίββεχαί ο Χουσαθίτης, Ιλαί ο Αχωχίτης, **30** Μααραί ο Νετωφαθίτης, Χελέδ ο υιός του Βαανά Νετωφαθίτης, **31** Ιθαί ο υιός του Ριβαί εκ της Γαβαά των υιών Βενιαμίν, Βεναΐας ο Πιρθωθίτης, **32** Ουραί εκ των κοιλάδων Γαάς, Αβιήλ ο Αρβαθίτης, **33** Αζμαβέθ ο Βααρουμίτης, Ελιαβά ο Σααλβωνίτης, **34** οι υιοί του Ασήμ του Γιζονίτου, Ιωνάθαν ο υιός του Σαγίη ο Αραρίτης, **35** Αχιάμ υιός του Σαχάρ ο Αραρίτης, Ελιφάλ υιός του Ουρ, **36** Εφέρ ο Μεχηραθίτης, Αχιά ο Φελωνίτης, **37** Εσρά ο Καρμηλίτης, Νααραί ο υιός του Εσβαί, **38** Ιωήλ ο αδελφός του Νάθαν, Μιβάρ ο υιός του Αγηρί, **39** Σελέκ ο Αμμωνίτης, Νααραί ο Βηρωθαίος, ο οπλοφόρος του Ιωάβ υιού της Σερουϊας, **40** Ιράς ο Ιερήτης, Γαρήβ Ιερήτης, **41**

Ουρίας ο Χετταίος, Ζαβάρδ ο υιός του Ααλαί, **42** Αδινά ο υιός του Σιζά του Ρουβηνίτου, άρχων των Ρουβηνιτών, και τριάκοντα μετ' αυτού, **43** Ανάν ο υιός του Μααχά και Ιωσαφάτ ο Μιθνίτης, **44** Οζίας ο Αστερωθίτης, Σαμά και Ιεχιήλ οι υιοί του Χωθάν του Αροηρίτου, **45** Ιεδιαήλ ο υιός του Σιμί και Ιωχά αδελφός αυτού ο Θισίτης, **46** Ελιήλ ο Μααβίτης και Ιεριβαί και Ιωσαυιά, οι υιοί του Ελναά, και Ιεθεμά ο Μωαβίτης, **47** Ελιήλ και Ωβήδ και Ιασιήλ ο Μεσωβαΐτης.

12 Ούτε δε είναι οι ελθόντες προς τον Δαβίδ εις Σικλάγ, ενώ ήτο έτι κεκλεισμένος από προσώπου του Σαούλ υιού του Κεϊ, και ούτοι ήσαν εκ των ισχυρών, βοηθούντες εν πολέμω, **2** ώπλισμένοι τόξα, μεταχειριζόμενοι και την δεξιάν και την αριστεράν εις το να τοξεύωσι λίθους και βέλη διά του τόξου, όντες εκ των αδελφών του Σαούλ, εκ του Βενιαμίν· **3** ο αρχηγός Αχιέζερ, έπειτα Ιωάς, υιοί του Σεμαά του Γαβααθιτου και Ιεζιήλ και Φελέτ, υιοί του Αζμαβέθ και Βεραχά και Ιηού ο Αναθωθίτης· **4** και Ισμαία ο Γαβαωνίτης, ισχυρός μεταξύ των τριάκοντα και επί των τριάκοντα· και Ιερεμίας και Ιααζιήλ και Ιωανάν και Ιωζαβάρδ ο Γεδρωθίτης, **5** Ελουζάι και Ιεριμώθ και Βααλιά και Σεμαρίας και Σεφατίας ο Αρουφίτης· **6** Ελκανά και Ιεσιά και Αζαρεήλ και Ιωεζέρ και Ιασωβεάμ, οι Κορίται, **7** και Ιωηλά και Ζεβεδίας, οι υιοί του Ιεροδά από Γεδώρ. **8** Και εκ των Γαδιτών εχωρήσθησαν τινές και ήλθον προς τον Δαβίδ εις το οχύρωμα εν τη ερήμω, δυνατοί εν ισχύϊ, άνδρες παρατάξεως πολέμου, θυρεοφόροι και λογχοφόροι, και τα πρόσωπα αυτών πρόσωπα λέοντος, εις δε την ταχύτητα ως αι δορκάδες επί των ορέων· **9** Εσέρ ο άρχων, Οβαδία ο δεύτερος, Ελιάβ ο τρίτος, **10** Μισμανά ο τέτατος, Ιερεμίας ο πέμπτος, **11** Αθθαί ο έκτος, Ελιήλ ο έβδομος, **12** Ιωανάν ο όγδοος, Ελζαβάρδ ο έννατος, **13** Ιερεμίας ο δέκατος, Μαχβαναί ο ενδέκατος. **14** Ούτε ήσαν εκ των υιών του Γαδ, αρχηγού του στρατεύματος, εις ο μικρότερος επί εκατόν, και ο μεγαλύτερος επί χιλίους. **15** Ούτε ήσαν οι διαβάντες τον Ιορδάνην εν τω πρώτῳ μηνί, ότε πλημμυρεί επί πάσας τας όχθας αυτού· και διεσκόρπισαν πάντας τους κατοίκους των κοιλάδων προς ανατολάς και προς δυσμάς. **16** Ήλθον έτι εκ των υιών Βενιαμίν και Ιούδα εις το οχύρωμα προς τον Δαβίδ. **17** Και εξήλθεν ο Δαβίδ εις συνάντησιν αυτών και αποκριθείς ειπέ προς αυτούς, Εάν έρχησε προς εμέ εν ειρήνῃ διά να μοι βοηθήσητε, η καρδιά μου θέλει είσθαι ηνωμένη με σας· αλλ' εάν διά να με προδόσητε εις τους εχθρούς μου, ενώ δεν είναι αδικία εις τας χείρας μου, ο Θεός των πατέρων ημών ας ίδη και ας ελεγγή τούτο. **18** Και το Πνεύμα περιεχύθη εις τον Αμασαϊ, τον άρχοντα των τριάκοντα, και ειπέ, Σού είμεθα, Δαβίδ, και μετά σου, υιέ του Ιεσσαί. Ειρήνη, ειρήνη εις σε, και ειρήνη εις τους βοηθούς σου· διότι ο Θεός σου σε βοηθεί. Τότε εδέχθη αυτούς ο Δαβίδ και κατέστησεν αυτούς αρχηγούς των δυνάμεων αυτού. **19** Και εκ του Μανασσή προσεχώρησαν εις τον Δαβίδ, ότε ήλθε μετά των Φιλισταιών εναντίον του Σαούλ διά να πολεμήση, πλην δεν εβοήθησαν αυτούς· διότι οι ηγούμενες των Φιλισταιών συμβουλευθέντες απέπεμψαν αυτόν, λέγοντες, θέλει προσχωρήσει προς τον Σαούλ τον κύριον αυτού με κίνδυνον των κεφαλών ημών. **20** Ενώ επορεύετο εις Σικλάγ, προσχώρησαν εις αυτόν εκ του Μανασσή, Αδνά και Ιωζαβάρδ και Ιεδιαήλ και Μιχαήλ και Ιωζαβάρδ και Ελιού και Σιλθαϊ, αρχηγοί των χιλιάδων του Μανασσή· **21** και ούτοι εβοήθησαν τον Δαβίδ εναντίον των Ιησιτών· διότι ήσαν πάντες δυνατοί εν ισχύϊ και έγειναν αρχηγοί του στρατεύματος. **22** Διότι τότε από ημέρας εις ημέραν ήρχοντο προς τον Δαβίδ διά να βοηθήσωσιν αυτόν, εωσού έγεινε στρατόπεδον μέγα, ως στρατόπεδον Θεού.

23 Ούτε δε είναι οι αριθμοί των αρχηγών των ώπλισμένων διά πόλεμον, των ελθόντων προς τον Δαβίδ εις Χεβρών, διά να στρέψωσιν εις αυτόν την βασιλείαν του Σαούλ, κατά τον λόγον του Κυρίου. **24** Οι υιοί του Ιούδα, θυρεοφόροι και λογχοφόροι, εξ χιλιάδες και οκτακόσιοι, ώπλισμένοι διά πόλεμον. **25** Εκ των υιών Συμεών, δυνατοί εν ισχύϊ, διά πόλεμον, επτά χιλιάδες και εκατόν. **26** Εκ των υιών Λευί, τέσσαρες χιλιάδες και εξακόσιοι. **27** Και ο Ιωδαε ήτο αρχηγός των Ααρωνιτών, και μετ' αυτού ήσαν τρεις χιλιάδες και επτακόσιοι· **28** και Σαδώκ, νέος δυνατός εν ισχύϊ, και εκ του οίκου του πατρός αυτού εικοσιδύο αρχηγοί. **29** Και εκ των υιών Βενιαμίν, αδελφών του Σαούλ, τρεις χιλιάδες· διότι έως τότε το μεγαλύτερον μέρος αυτών υπερησιζετο τον οίκον του Σαούλ. **30** Και εκ των υιών Εφραϊμ, είκοσι χιλιάδες και οκτακόσιοι, δυνατοί εν ισχύϊ, άνδρες ονομαστοί του οίκου των πατέρων αυτών. **31** Και εκ της ημισείας φυλής του Μανασσή, δεκαοκτώ χιλιάδες· οίτινες ωνομάσθησαν κατ' όνομα, διά να έλθωσι να κάμωσι βασιλέα τον Δαβίδ. **32** Και εκ των υιών Ισασάφ, άνδρες συνετοί εις την γνώσιν των καιρών, ώστε να γνωρίζωσι τι έπρεπε να κάμνη ο Ισραήλ· οι αρχηγοί αυτών ήσαν διακόσιοι· και πάντες οι αδελφοί αυτών υπό την διαταγήν αυτών. **33** Εκ του Ζαβουλών, όσοι εξήρχοντο εις πόλεμον, παραταττόμενοι εις μάχην με πάντα τα όπλα του πολέμου, πενήτηκοντα χιλιάδες, μάχιμοι εκ παρατάξεως, ουχί με διπλήν καρδίαν. **34** Και εκ του Νεφθαλί, χίλιοι αρχηγοί, και μετ' αυτών θυρεοφόροι και λογχοφόροι τριάκοντα επτά χιλιάδες. **35** Και εκ των Δανιτών, άνδρες παραταττόμενοι εις πόλεμον, εικοσιοκτώ χιλιάδες και εξακόσιοι. **36** Και εκ του Ασήρ, όσοι εξήρχοντο εις πόλεμον, μάχιμοι εκ παρατάξεως, τεσσαράκοντα χιλιάδες. **37** Και εκ του πέραν του Ιορδάνου, εκ των Ρουβηνιτών και εκ των Γαδιτών και εκ της ημισείας φυλής του Μανασσή, με πάντα τα όπλα του πολέμου διά μάχην, εκατόν είκοσι χιλιάδες. **38** Πάντες ούτοι οι άνδρες οι πολεμισταί, μάχιμοι εκ παρατάξεως, ήλθον με πλήρη καρδίαν εις Χεβρών, διά να κάμωσι τον Δαβίδ βασιλέα επί πάντα τον Ισραήλ· και παν έτι το επίλοιπον του Ισραήλ ήσαν μία καρδιά, διά να κάμωσι τον Δαβίδ βασιλέα. **39** Και ήσαν εκεί μετά του Δαβιδ τρεις ημέρας, τρώγοντες και πίνοντες· διότι οι αδελφοί αυτών είχαν κάμει ετοιμασίαν δι' αυτούς. **40** Προσέτι, οι γειτονεύοντες μετ' αυτών, έως του Ισασάφ, και Ζαβουλών και Νεφθαλί, έφεραν τροφάς επί όνων και επί καμήλων και επί ημιόνων και επί βοών, τροφάς αλεύρου, παλάθας σύκων και σταφίδας και δίνον και έλαιον και βόας και πρόβατα, αφθόνως· διότι ήτο ευφροσύνη εν τω Ισραήλ.

13 Και συνεβουλευθή ο Δαβίδ μετά των χιλιαρχων και εκατοντάρχων, μετά πάντων των αρχηγών. **2** Και ειπεν ο Δαβίδ προς πάσαν την σύναξιν του Ισραήλ, Εάν σας φαίνεται καλόν και ήναι παρά Κυρίου του Θεού ημών, ας αποστείλωμε πανταχού προς τους αδελφούς ημών, τους εναπολειφθέντας εν πάση τη γη του Ισραήλ, και μετ' αυτών προς τους ιερείς και Λευίτας εις τας πόλεις αυτών και τα περίχωρα, διά να συναθώσι προς ημάς· **3** και ας μεταφέρωμεν προς ημάς την κιβωτόν του Θεού ημών· διότι δεν εζητήσαμεν αυτήν επί των ημερών του Σαούλ. **4** Και πάσα η σύναξις ειπόν να κάμωσιν ούτω· διότι το πράγμα ήτο αρεστόν εις τους οφθαλμούς παντός του λαού. **5** Τότε ο Δαβίδ συνήθροισε πάντα τον Ισραήλ, από Σιχώρ της Αιγύπτου έως της εισόδου Αιμαθ, διά να φέρωσι την κιβωτόν του Θεού από Κιριαθ-ιαρείμ. **6** Και ανέβη ο Δαβίδ και πας ο Ισραήλ εις Βααλά, εις Κιριαθ-ιαρείμ του Ιούδα, διά να αναγάγη εκείθεν την κιβωτόν Κυρίου του Θεού, του καθημένου

επί των χερουβεΐμ, όπου το όνομα αυτού επεκλήθη. **7** Και επιβίβασαν την κιβωτόν του Θεού επί νέας αμείξης εκ του οίκου Αβιναδάβ· ώδήγησαν δε την άμαξαν ο Ουζά και Αχιώ. **8** Ο δε Δαβίδ και πας ο Ισραήλ έπαιζον έμπροσθεν του Θεού εν πάση δυνάμει και με άσματα και με κιθάρας και με ψαλτήρια και με τύμπανα και με κύμβαλα και με σάλπιγγας. **9** Και ότε έφθασαν έως του αλωνίου Χειδών, ο Ουζά εξήπλωσε την χείρα αυτού, διά να κρατήση την κιβωτόν· διότι οι βόδες έσεισαν αυτήν. **10** Και εξήφθη ο θυμός του Κυρίου κατά του Ουζά και επάταξεν αυτόν, διότι εξήπλωσε την χείρα αυτού επί την κιβωτόν· και απέθανεν εκεί ενώπιον του Θεού. **11** Και ελυπήθη ο Δαβίδ, ότι ο Κύριος έκαμε χαλασμόν επί τον Ουζά και εκάλεσε τον τόπον τούτον Φαρές-ουζά έως της ημέρας ταύτης. **12** Και εφοβήθη ο Δαβίδ τον Θεόν την ημέραν εκείνην, λέγων, Πως θέλω φέρει προς εμαυτόν την κιβωτόν του Θεού; **13** Και δεν μετεκίνησεν ο Δαβίδ την κιβωτόν προς εαυτόν εις την πόλιν Δαβίδ, αλλ' έστρεψεν αυτήν εις τον οίκον του Οβήδ-εδώμ του Γεθαίου. **14** Και εκάθησεν η κιβωτός του Θεού τρεις μήνας μετά της οικογενείας του Οβήδ-εδώμ εν τω οίκω αυτού. Και ελόγησεν ο Κύριος τον οίκον του Οβήδ-εδώμ και πάντα όσα είχαν.

14 Ο δε Χειράμ βασιλεύς της Τύρου απέστειλε πρέσβεις προς τον Δαβίδ, και ξύλα κέδρινα και κτίστας και ξυλουργούς, διά να οικοδομήσωσιν οίκον εις αυτόν. **2** Και εγνώρισεν ο Δαβίδ, ότι ο Κύριος κατέστησεν αυτόν βασιλέα επί τον Ισραήλ, διότι η βασιλεία αυτού υψώθη εις ύψος, διά τον λαόν αυτού Ισραήλ. **3** Και έλαβεν ο Δαβίδ έτι γυναίκα εις Ιερουσαλήμ· και εγέννησεν έτι ο Δαβίδ υιούς και θυγατέρας. **4** Ταύτα δε είναι τα ονόματα των τέκνων, τα οποία εγεννήθησαν εις αυτόν εν Ιερουσαλήμ: Σαμμουά και Σωβάβ, Νάθαν και Σολομών **5** και Ιεβάρ και Ελισουά και Ελφαλέτ **6** και Νωγά και Νεφέγ και Ιαφιά **7** και Ελισαμά και Βεελιαδά και Ελιφαλέτ. **8** Ακούσαντες δε οι Φιλισταίοι ότι ο Δαβίδ εχρίσθη βασιλεύς επί πάντα τον Ισραήλ, ανέβησαν πάντες οι Φιλισταίοι να ζητήσωσιν τον Δαβίδ. Και ο Δαβίδ ακούσας, εξήλθεν εναντίον αυτών. **9** Και ήλθον οι Φιλισταίοι και διεχύθησαν εις την κοιλάδα Ραφαεΐμ. **10** Και ηρώτησεν ο Δαβίδ τον Θεόν, λέγων, να αναβώ εναντίον των Φιλισταίων; και θέλεις παραδώσει συ αυτούς εις την χείρα μου; Και ο Κύριος απεκρίθη προς αυτόν, Ανάβα· διότι θέλω παραδώσει αυτούς εις την χείρα σου. **11** Και ανέβησαν εις Βάαλ-φερασεΐμ· και εκεί επάταξεν αυτούς ο Δαβίδ. Τότε είπεν ο Δαβίδ, Ο Θεός διέκοψε τους εχθρούς μου διά χειρός μου, καθώς διακόπτονται τα ύδατα διά τούτο εκάλεσαν το όνομα του τόπου εκείνου Βάαλ-φερασεΐμ. **12** Και εκεί κατέλιπον τους Θεούς αυτών· και ο Δαβίδ προσέταξε και κατεκαύθησαν εν πυρί. **13** Οι δε Φιλισταίοι και πάλιν διεχύθησαν εις την κοιλάδα· **14** όθεν πάλιν ηρώτησεν ο Δαβίδ τον Θεόν· και ο Θεός είπε προς αυτόν, Μη αναβής οπίσω αυτών· αλλα στρέψον απ' αυτών και ύπαγε επ' αυτούς απέναντι των συκαμίνων. **15** Και όταν ακούσης θόρυβον διαβάσεως επί των κορυφών των συκαμίνων, τότε θέλεις εξέλθει εις την μάχην· διότι ο Θεός θέλει εξέλθει έμπροσθέν σου, διά να πατάξη το στρατόπεδον των Φιλισταίων. **16** Και έκαμεν ο Δαβίδ καθώς προσέταξεν εις αυτόν ο Θεός και επάταξαν το στρατόπεδον των Φιλισταίων από Γαβαών έως Γεζέρ. **17** Και το όνομα του Δαβίδ εξήλθεν εις πάντα τους τόπους· και ο Κύριος επέφερε τον φόβον αυτού επί πάντα τα έθνη.

15 Και ο Δαβίδ έκαμεν εις εαυτόν οικίας εν τη πόλει Δαβίδ, και ητοιμασε τόπον διά την κιβωτόν του Θεού και έστησε

σκηνήν δι' αυτήν. **2** Τότε είπεν ο Δαβίδ, Δεν πρέπει να σηκώσωι την κιβωτόν του Θεού ειμή ο Λευΐται διότι αυτοίς εξέλεξεν ο Κύριος διά να σηκώσωι την κιβωτόν του Θεού και να λειτουργώσιν εν αυτή διαπαντός. **3** Και συνήθροισεν ο Δαβίδ πάντα τον Ισραήλ εις την Ιερουσαλήμ, διά να αναβιάσωσι την κιβωτόν του Κυρίου εις τον τόπον αυτής, τον οποίον ητοιμασε δι' αυτήν. **4** Και συνήθροισεν ο Δαβίδ τους υιούς του Ααρών και τους Λευΐτας· **5** εκ των υιών Καάθ, Ουριήλ τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού, εκατόν είκοσι· **6** εκ των υιών Μεραρί, Ασαΐαν τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού, διακοσίους είκοσι· **7** εκ των υιών Γηρσώμ, Ιωήλ τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού, εκατόν τριάκοντα· **8** εκ των υιών Ελισαφάν, Σεμαΐαν τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού, διακοσίους· **9** εκ των υιών Χεβρών, Ελιήλ τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού, ογδοήκοντα· **10** εκ των υιών Οζιήλ, Αμμιναδάβ τον αρχηγόν και τους αδελφούς αυτού, εκατόν δώδεκα. **11** Και εκάλεσεν ο Δαβίδ τον Σαδώκ και τον Αβιάθαρ, τους ιερείς, και τους Λευΐτας Ουριήλ, Ασαΐαν, και Ιωήλ, Σεμαΐαν και Ελιήλ και Αμμιναδάβ, **12** και είπε προς αυτούς, σεις οι άρχοντες των πατριών των Λευιτών, αγιάσθητε σεις και οι αδελφοί σας, και αναβιάσατε την κιβωτόν Κυρίου του Θεού του Ισραήλ εις τον τόπον τον οποίον ητοιμασα δι' αυτήν· **13** διότι, επειδή σεις δεν εκάμετε τούτο την αρχήν, Κύριος ο Θεός ημών έκαμε χαλασμόν εν ημίν, καθότι δεν εξητήσαμεν αυτόν κατά το διαταγμένον. **14** Οι ιερείς λοιπόν και οι Λευΐται ηγιασθησαν, διά να αναβιάσωσι την κιβωτόν Κυρίου του Θεού του Ισραήλ. **15** Και εσήκωσαν οι υιοί των Λευιτών την κιβωτόν του Θεού επί ώμων με τους μοχλούς επ' εαυτών, καθώς προσέταξεν ο Μωϋσής κατά τον λόγον του Κυρίου. **16** Και είπεν ο Δαβίδ προς τους αρχηγούς των Λευιτών να στήσωσι τους αδελφούς αυτών τους ψαλτωδούς με όργανα μουσικά, ψαλτήρια και κιθάρας και κύμβαλα, διά να ηχώσιν υψόνοντες φωνήν εν ευφορούση. **17** Και έστησαν οι Λευΐται τον Αιμάν υιόν του Ιωήλ· και εκ των αδελφών αυτού, τον Ασάφ υιόν του Βαραχίου· και εκ των υιών Μεραρί των αδελφών αυτών, τον Εθάν υιόν του Κεισαΐ· **18** και μετ' αυτών, τους δευτερευόντας αδελφούς αυτών, Ζαχαριαν, Βεν και Ιααζιήλ και Σεμιραμώθ και Ιεχιήλ και Ουννί, Ελιάβ και Βεναΐαν και Μασασίαν και Ματταθίαν και Ελιφελεού και Μικνεΐαν και Οβήδ-εδώμ και Ιεϊήλ, τους πωλωρούς. **19** Ούτως οι ψαλτωδοί, Αιμάν, Ασάφ και Εθάν, διωρίσθησαν διά να ηχώσι με κύμβαλα χάλκινα· **20** ο δε Ζαχαρίας και Αζιήλ και Σεμιραμώθ και Ιεχιήλ και Ουννί και Ελιάβ και Μασασίας και Βεναΐας, με ψαλτήρια επί Αλαμώθ· **21** και ο Ματταθίας και Ελιφελεού και Μικνεΐας και Οβήδ-εδώμ και Ιεϊήλ και Αζαζίας, με κιθάρας επί Σεμινθ, διά να ενισχύσωσι τον τόνον. **22** Και ο Χενανίας ήτο πρωτασιδός των Λευιτών, προεδρεύων εις το άδειν, επειδή ήτο συνετός. **23** Ο δε Βαραχίας και Ελκανά ήσαν πωλωροί της κιβωτού. **24** Ο ο Σεβανίας και Ιωσαφάτ και Ναθαναήλ και Αμασαΐ και Ζαχαρίας και Βεναΐας και Ελιέζερ, οι ιερείς, εσάλπιζον με τας σάλπιγγας έμπροσθεν της κιβωτού του Θεού· ο δε Οβήδ-εδώμ και Ιεχιά ήσαν πωλωροί της κιβωτού. **25** Και υπήγαν ο Δαβίδ και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ και οι χιλιάρχοι να αναβιάσωσι την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου εκ του οίκου του Οβήδ-εδώμ εν ευφορούση. **26** Και ότε ο Θεός ενίσχυε τους Λευΐτας τους βαστάζοντας την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου, εθυσίαζον επτά μόσχους και επτά κριούς. **27** Και ο Δαβίδ ήτο ενδεδυμένος στολήν βυσσίνην, και πάντες οι Λευΐται οι βαστάζοντες την κιβωτόν και οι ψαλτωδοί και ο Χενανίας ο πρωτασιδός των ψαλτωδών· και εφόρει ο Δαβίδ εφδρό λινούν.

28 Ούτω πας ο Ισραήλ ανεβίβαζε την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου εν αλαλαγῷ και εν φωνῇ κερατίνης και εν σάλπιγγι και εν κυμβάλοις, ηχούντες εν ψαλτηρίοις και εν κιθάραις. 29 Και ενώ η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου εισήρχετο εις την πόλιν Δαβίδ, Μιχάλ, η θυγάτηρ του Σαούλ, έκυψε διά της θυρίδος και ιδούσα τον βασιλέα Δαβίδ χορεύοντα και παίζοντα, εξουδένωσεν αυτόν εν τη καρδία αυτής.

16 Και έφεραν την κιβωτόν του Θεού και έθεσαν αυτήν εν τω μέσω της σκηνης, την οποίαν έστησε δι' αυτήν ο Δαβίδ και προσέφεραν ολοκαυτώματα και ειρηνικάς προσφοράς ενώπιον του Θεού. 2 Και αφού ετελείωσεν ο Δαβίδ προσφέρων τα ολοκαυτώματα και τας ειρηνικάς προσφοράς, ευλόγησε τον λαόν εν ονόματι Κυρίου. 3 Και διεμοίρασεν εις πάντα άνθρωπον εκ του Ισραήλ, από ανδρός έως γυναικός, εις έκαστον εν ψωμίον και εν τμήμα κρέατος και μίαν φιάλην οίνου. 4 Και διώρισεν εκ των Λευιτών διά να λειτουργώσιν έμπροσθεν της κιβωτού του Κυρίου, και να μνημονεύσιν και να ευχαριστώσιν και να υμνώσι Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. 5 τον Ασάφ πρώτον, και δεύτερον αυτού τον Ζαχαριαν, έπειτα τον Ιεϊήλ και Σεμιραμώθ και Ιεχιήλ και Ματταθίαν και Ελιάβ και Βεναΐαν και Ωβήδ-εδώμ και ο μεν Ιεϊήλ ήχει εν ψαλτηρίοις και κιθάραις, ο δε Ασάφ εν κυμβάλοις. 6 ο Βεναΐας δε και ο Ιααζιήλ, οι ιερείς, εν σάλπιγγι πάντοτε έμπροσθεν της κιβωτού της διαθήκης του Θεού. 7 Τότε πρώτον την ημέραν εκείνην παρέδωκεν ο Δαβίδ εις την χείρα του Ασάφ και των αδελφών αυτού τον ψαλμόν τούτον, διά να δοξολογήση τον Κύριον. 8 Δοξολογείτε τον Κύριον επικαλείσθε το όνομα αυτού· κάμετε γνωστά εις τα έθνη τα έργα αυτού. 9 Ψάλλετε εις αυτόν· ψαλμωδέιτε εις αυτόν· λαλείτε περί πάντων των θαυμασιών αυτού. 10 Καυχάσθε εις τον άγιον αυτού όνομα· ας ευφραίνηται η καρδία των εκζητούντων τον Κύριον. 11 Ζητείτε τον Κύριον και την δύναμιν αυτού· εκζητείτε το πρόσωπον αυτού διαπαντός. 12 Μνημονεύετε των θαυμασιών αυτού τα οποία έκαμε, των τεραστίων αυτού και των κρίσεων τον στόματος αυτού. 13 Σπέρμα Ισραήλ του δούλου αυτού, υιοί Ιακώβ, οι εκλεκτοί αυτού. 14 Αυτός είναι Κύριος ο Θεός ημών· εν πάση τη γη είναι αι κρίσεις αυτού. 15 Μνημονεύετε πάντοτε της διαθήκης αυτού, του λόγου τον οποίον προσέταξεν εις χιλιάς γενεάς. 16 της διαθήκης την οποίαν έκαμε προς τον Αβραάμ, και τον όρκον αυτού προς τον Ισαάκ. 17 Και εβεβαίωσεν αυτόν προς τον Ιακώβ διά νόμον, προς τον Ισραήλ διά διαθήκην αιώνιον. 18 Λέγων, εις σε θέλω δώσει την γην Χαναάν, μερίδα της κληρονομίας σας. 19 Ενώ σεκ ήσθε ολιγοστοί τον αριθμόν, ολίγοι και άπороι εν αυτή, 20 και διήρχοντο από έθνους εις έθνος και από βασιλείου εις άλλον λαόν, 21 δεν αφήκεν άνθρωπον να αδικήση αυτούς· μάλιστα υπέρ αυτών ήλεγξε βασιλείς, 22 λέγων, Μη εγγίσητε τους κεχρισμένους μου, και μη κακοποιήσητε τους προφήτας μου. 23 Ψάλλετε εις τον Κύριον, πάσα η γή· κηρύττετε από ημέρας εις ημέραν την σωτηρίαν αυτού. 24 Αναγγείλατε εις τα έθνη την δόξαν αυτού, εις πάντας τους λαούς τα θαυμάσια αυτού. 25 Διότι μέγας είναι ο Κύριος και αξιόημνος σφόδρα, και είναι φοβερός υπέρ πάντας τους θεούς. 26 Διότι πάντες οι θεοί των εθνών είναι ειδωλα· ο δε Κύριος τους ουρανούς εποίησε. 27 Δόξα και μεγαλοπρέπεια είναι ενώπιον αυτού· ισχύς και αγαλλίασις εν τω τόπω αυτού. 28 Απόδοτε εις τον Κύριον, πατριαί των λαών, απόδοτε εις τον Κύριον δόξαν και κράτος. 29 Απόδοτε εις τον Κύριον την δόξαν τον ονόματος αυτού· λάβετε προσφοράς και έλθετε ενώπιον αυτού· προσκυνήσατε τον Κύριον εν τω μεγαλοπρεπέι αγιαστηρίω αυτού. 30 Φοβείσθε

από προσώπου αυτού, πάσα η γή· η οικουμένη θέλει βεβαίως είσθαι εστερευωμένη, δεν θέλει σαλευθή. 31 Ας ευφραίνωνται οι ουρανοί, και ας αγάλλεται η γή· και ας λέγωσι μεταξύ των εθνών, Ο Κύριος βασιλεύει. 32 Ας ηχή η θάλασσα και το πλήρωμα αυτής· ας χαίρωσιν αι πεδιάδες και πάντα τα εν αυταίς. 33 Τότε θέλουσιν αγάλλεσθαι τα δένδρα του δάσους εν τη παρουσία του Κυρίου· διότι έρχεται διά να κρίνη την γην. 34 Δοξολογείτε τον Κύριον· διότι είναι αγαθός· διότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. 35 Και είπατε, Σώσον ημάς, Θεέ της σωτηρίας ημών, και συνάγαγε ημάς και ελευθέρωσον ημάς εκ των εθνών, διά να δοξολογώμεν το όνομά σου το άγιον, και να καυχώμεθα εις την ανείσιν σου. 36 Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ απ' αιώνος και έως αιώνος. Και πας ο λαός είπεν, Αμήν, και ήνεσε τον Κύριον. 37 Τότε αφήκεν εκεί έμπροσθεν της κιβωτού της διαθήκης του Κυρίου τον Ασάφ και τους αδελφούς αυτού, διά να λειτουργώσιν έμπροσθεν της κιβωτού πάντοτε, κατά το απαιτούμενον εκάστης ημέρας. 38 και τον Ωβήβ-εδώμ και τους αδελφούς αυτού, εξήκοντα οκτώ· και τον Ωβήβ-εδώμ τον υιόν του Ιεδουθού, και τον Ωσά, διά πυλωρούς. 39 και τον Σαδώκ τον ιερέα και τους αδελφούς αυτού τους ιερείς, έμπροσθεν της σκηνης του Κυρίου εν τω υψηλώ τόπω τω εν Γαβαών, 40 διά να προσφέρωσιν ολοκαυτώματα προς τον Κύριον επί του θυσιαστηρίου των ολοκαυτωμάτων πάντοτε πρωί και εσπέρας, και να κάμνωσι κατά πάντα τα γεγραμμένα εν τω νόμω του Κυρίου, τον οποίον προσέταξεν εις τον Ισραήλ. 41 και μετ' αυτών τον Αιμάν και Ιεδουθού και τους λοιπούς τους εκλελεγμένους, οίτινες διωρίσθησαν κατ' όνομα, διά να δοξολογώσι τον Κύριον, διότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. 42 και μετ' αυτών τον Αιμάν και Ιεδουθού, με σάλπιγγας και κύμβαλα, διά εκείνους οίτινες έπρεπε να ηχώσι, και με όργανα μουσικά του Θεού. Οι δε υιοί του Ιεδουθού ήσαν πυλωροί. 43 Και απήλθε πας ο λαός, έκαστος εις την οικίαν αυτού· και επέστρεψεν ο Δαβίδ, διά να ευλογήση τον οίκον αυτού.

17 Αφού δε εκάθησεν ο Δαβίδ εν τω οίκω αυτού, είπεν ο Δαβίδ προς Νάθαν τον προφήτην, Ιδού, εγώ κατοικώ εν οίκω κεδρίνω, ο δε κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου υπό παρατετάματα. 2 Και είπεν ο Νάθαν προς τον Δαβίδ, Κάμε παν το εν τη καρδία σου· διότι ο Θεός είναι μετά σου. 3 Και την νύκτα εκείνην έγεινε λόγος του Θεού προς τον Νάθαν, λέγων, 4 Ύπαγε και επέ προς τον Δαβίδ τον δούλον μου, ούτω λέγει Κύριος· Συ δεν θέλεις οικοδομήσει εις εμέ τον οίκον διά να κατοικώ. 5 Διότι δεν κατώκησα εν οίκω, απ' ης ημέρας ανεβίβασα τον Ισραήλ εξ Αιγύπτου, μέχρι της ημέρας ταύτης· αλλ' ήμην από σκηνης εις σκηνήν και από κατασκήνωματος εις κατασκήνωμα. 6 Πανταχού όπου περιεπάτησα μετά παντός του Ισραήλ, ελάλησα ποτέ προς τινά εκ των κριτών του Ισραήλ, τους οποίους προσέταξα να ποιάνωσι τον λαόν μου, λέγων, Διά τι δεν οικοδομάσητε εις εμέ οίκον κεδρίνω; 7 Τώρα λοιπόν ούτω θέλεις επέι προς τον Δαβίδ τον δούλον μου· Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Εγώ σε έλαβον εκ της μάνδρας, από όπισθεν των προβάτων, διά να ήσαι ηγεμών επί τον λαόν μου τον Ισραήλ. 8 και ήμην μετά σου πανταχού όπου περιεπάτησας, και εξωλόθρευσα πάντας τους εχθρούς σου απ' έμπροσθέν σου, και έκαμα εις σε όνομα, κατά το όνομα των μεγάλων των επί της γης. 9 Και θέλω διορίσει τόπον διά τον λαόν μου τον Ισραήλ, και θέλω φυτεύσει αυτούς, και θέλουσι κατοικεί εν τόπω ιδίω εαυτών και δεν θέλουσι μεταφέρεσθαι πλέον· και οι υιοί της αδικίας δεν θέλουσι καταθλίβει αυτούς πλέον ως το

πρότερον **10** και ως από των ημερών καθ' ας κατέστησα κριτάς επί τον λαόν μου Ισραήλ. Και θέλω ταπεινώσει πάντας τους εχθρούς σου. Αναγγέλλω σοι έτι, ότι ο Κύριος θέλει οικοδομήσει οίκον εις σε. **11** Και αφού πληρωθώσιν αι ημέραι σου, διά να υπάγης μετά των πατέρων σου, θέλω αναστήσει μετά σε το σπέρμα σου, το οποίον θέλει είσθαι εκ των υιών σου, και θέλω στερεώσει την βασιλείαν αυτού. **12** Αυτός θέλει οικοδομήσει εις εμέ οίκον, και θέλω στερεώσει το θρόνον αυτού έως αιώνος. **13** Εγώ θέλω είσθαι εις αυτόν πατήρ, και αυτός θέλει είσθαι εις εμέ υιός και δεν θέλω αφαιρέσει το έλέός μου απ' αυτού, ως αφήρεσα αυτό απ' εκείνον όστις ήτο προ σου. **14** αλλά θέλω στήσει αυτόν εν τω οίκω μου και εν τη βασιλεία μου έως του αιώνος και ο θρόνος αυτού θέλει είσθαι εστερεωμένος εις τον αιώνα. **15** Κατά πάντας τούτους τους λόγους και καθ' όλην ταύτην την όρασιν, ούτως ελάλησεν ο Νάθαν προς τον Δαβίδ. **16** Τότε εισήλθεν ο βασιλεύς Δαβίδ και εκάθησεν ενώπιον του Κυρίου και είπε, Τις είμαι εγώ, Κύριε Θεέ, και τις ο οίκός μου, ώστε με έφερεις μέχρι τούτου; **17** Αλλά και τούτο εστάθη μικρόν εις τους οφθαλμούς σου, Θεέ και ελάλησας περί του οίκου του δούλου σου διά μέλλον μακρόν, και επέβλεψας εις εμέ ως εις άνθρωπον υψηλού βαθμού κατά την κατάστασιν, Κύριε Θεέ. **18** Τι δύναται να είπη πλέον ο Δαβίδ προς σε περί της εις τον δούλον σου τιμής; διότι συ γνωρίζεις τον δούλον σου. **19** Κύριε, χάριν του δούλου σου και κατά την καρδίαν σου έκαμες πάσαν ταύτην την μεγαλωσύνην, διά να κάμης γνωστά πάντα ταύτα τα μεγαλεία. **20** Κύριε, δεν είναι όμοιός σου, ουδέ είναι Θεός εκτός σου κατά πάντα όσα ηκούσαμεν με τα ώτα ημών. **21** Και τι άλλο έθνος επί της γης είναι ως ο λαός σου ο Ισραήλ, τον οποίον ο Θεός ήλθε να εξαγοράση διά λαόν εαυτού, διά να κάμης εις σεαυτόν όνομα μεγαλωσύνης και τρόμου, εκβάλλων τα έθνη απ' έμπροσθεν του λαού σου, τον οποίον ελύτρωσας εξ Αιγύπτου; **22** διότι τον λαόν σου τον Ισραήλ έκαμες λαόν σεαυτού εις τον αιώνα και συ, Κύριε, έγεινεις Θεός αυτών. **23** Και τώρα, Κύριε, ο λόγος, τον οποίον ελάλησας περί του δούλου σου και περί του οίκου αυτού, ας στερεωθή εις τον αιώνα, και κάμω ως ελάλησας. **24** και ας στερεωθή, και ας μεγαλυνηθή το όνομά σου έως αιώνος, ώστε να λέγωσιν, Ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, είναι Θεός εις τον Ισραήλ και ο οίκος Δαβίδ του δούλου σου ας ήναι εστερεωμένος ενώπιόν σου. **25** Διότι συ, Θεέ μου, απεκάλυψας εις τον δούλον σου ότι θέλεις οικοδομήσει οίκον εις αυτόν διά τούτο ο δούλός σου ενεθαρρύνθη να προσεχθή ενώπιόν σου. **26** Και τώρα, Κύριε, συ είσαι ο Θεός, και υπεσχεθής τα αγαθά ταύτα προς τον δούλον σου. **27** Τώρα λοιπόν, ευδόκησον να ευλογήσῃς τον οίκον του δούλου σου, διά να ήναι ενώπιόν σου εις τον αιώνα: διότι συ, Κύριε, ευλόγησας, και θέλει είσθαι ευλογημένος εις τον αιώνα.

18 Μετά δε ταύτα επάταξεν ο Δαβίδ τους Φιλισταίους και κατετρόπωνεν αυτούς, και έλαβε την Γαθ και τας κώμας αυτής εκ χειρός των Φιλισταίων. **2** Και επάταξε τους Μωαβίτας, και έγειναν οι Μωαβίται δούλοι του Δαβίδ υποτελείς. **3** Επάταξεν έτι ο Δαβίδ τον Αδαρέζερ βασιλέα της Σωβά, εν Αιμάθ, ότε επορεύετο να στήση την εξουσίαν αυτού επί τον ποταμόν Ευφράτην. **4** Και έλαβεν ο Δαβίδ εξ αυτού χιλίας αμάζας και επτά χιλιάδας ιππέων και είκοσι χιλιάδας πεζών και ενευροκόπησεν ο Δαβίδ πάντας τους ίππους των αμαζών και εφύλαξεν εξ αυτών εκατόν αμάζας. **5** Και ότε ήλθον οι Σύριοι της Δαμασκού διά να βοηθήσωσι τον Αδαρέζερ βασιλέα της Σωβά, ο Δαβίδ επάταξεν εκ των Συρίων είκοσιδύο χιλιάδας

ανδρών. **6** Και έβαλεν ο Δαβίδ φρουράς εν τη Συρία της Δαμασκού και οι Σύριοι έγειναν δούλοι του Δαβίδ υποτελείς. Και έσωσεν ο Κύριος τον Δαβίδ πανταχού όπου επορεύετο. **7** Και έλαβεν ο Δαβίδ τας ασπίδας τας χρυσάς, αίτινες ήσαν επί τους δούλους του Αδαρέζερ, και έφερον αυτάς εις Ιερουσαλήμ. **8** Και εκ της Τιβάθ και εκ της Χούν, πόλεων του Αδαρέζερ, έλαβεν ο Δαβίδ χαλκόν πολύν σφόδρα, εκ του οποίου ο Σολομών έκαμε την χαλκίνην θάλασσαν και τους στόλους και τα σκεύη τα χάλκινα. **9** Ακούσας δε ο Θεός βασιλεύς της Αιμάθ ότι επάταξεν ο Δαβίδ πάσαν την δύναμιν του Αδαρέζερ βασιλέως της Σωβά, **10** απέστειλεν Αδωράμ τον υιόν αυτού προς τον βασιλέα Δαβίδ, διά να χαιρετήση αυτόν και να ευλογήση αυτόν, ότι κατεπόλεμησεν τον Αδαρέζερ και επάταξεν αυτόν: διότι ο Αδαρέζερ ήτο πολέμιος του Θεού: έφερε δε και παν είδος σκευών χρυσών, αργυρών και χαλκίνων. **11** Και ταύτα αφιέρωσεν ο βασιλεύς Δαβίδ εις τον Κύριον, μετά του αργυρίου και του χρυσίου τα οποία έφερον εκ πάντων των εθνών, εκ του Εδώμ και εκ του Μωάβ και εκ των υιών του Αμμών και εκ των Φιλισταίων και εκ του Αμαλήκ. **12** Και ο Αβισαί ο υιός της Σερουϊας επάταξε τους Ιδουμαίους εν τη κοιλάδι του άλατος, δεκαοκτώ χιλιάδας. **13** Και έβαλε φρουράς εν τη Ιδουμαία: και πάντες οι Ιδουμαίοι έγειναν δούλοι του Δαβίδ. Και έσωσεν ο Κύριος τον Δαβίδ πανταχού όπου επορεύετο. **14** Και εβασίλευσεν ο Δαβίδ επί πάντα τον Ισραήλ, και έκαμεν κρίσιν και δικαιοσύνην εις πάντα τον λαόν αυτού. **15** Και Ιωάβ ο υιός της Σερουϊας ήτο επί του στρατεύματος: Ιωσαφάτ δε ο υιός του Αχιλούδ, υπομνηματογράφος. **16** Και Σαδώκ ο υιός του Αχιτώβ και Αβιμέλεχ ο υιός του Αβιάθαρ, ιερείς: ο δε Σουσα, γραμματεύς. **17** Και Βεναΐας ο υιός του Ιωδαέ ήτο επί των Χεβεθαίων και Φελεθαίων: οι δε υιοί του Δαβίδ, πρώτοι περί τον βασιλέα.

19 Μετά δε ταύτα απέθανεν ο Νάας βασιλεύς των υιών Αμμών, και εβασίλευσεν αντ' αυτού ο υιός αυτού. **2** Και είπεν ο Δαβίδ, Θέλω κάμει έλεος προς Ανούν τον υιόν του Νάας, επειδή ο πατήρ αυτού έκαμεν έλεος προς εμέ. Και απέστειλεν ο Δαβίδ πρόσβεις, διά να παρηγορήση αυτόν περί του πατρός αυτού. Και ήλθον οι δούλοι του Δαβίδ εις την γην των υιών Αμμών προς τον Ανούν, διά να παρηγορήσωσιν αυτόν. **3** Και είπον οι άρχοντες των υιών Αμμών προς τον Ανούν, Νομίζεις ότι ο Δαβίδ τιμών τον πατέρα σου απέστειλε παρηγορητάς προς σε; δεν ήλθον οι δούλοι αυτού προς σε διά να ερευνησωσι και να κατασκοπεύσωσι και να καταστρέψωσι τον τόπον; **4** Και επιάσεν ο Ανούν τους δούλους του Δαβίδ και εξύρισεν αυτούς και απέκοψε το ήμισυ των ιματιών αυτών μέχρι των γλουτών, και απέπεμφεν αυτούς. **5** Υπήγαν δε και απήγγειλαν προς τον Δαβίδ περί των ανδρών. Και απέστειλεν εις συνάντησιν αυτών: επειδή οι άνδρες ήσαν ητιμασμένοι σφόδρα. Και είπεν ο βασιλεύς, Καθήσατε εν Ιεριχώ εωσού αυξηθώσιν οι πάγωνές σας, και επιστρέψατε. **6** Βλέποντες δε οι υιοί Αμμών ότι ήσαν βδελυκτοί εις τον Δαβίδ, έπεμψαν ο Ανούν και οι υιοί Αμμών χιλία τάλαντα αργυρίου, διά να μισθώσωσιν εις εαυτούς αμάζας και ιππέας εκ της Μεσοποταμίας και εκ της Συρίας-μααχά και εκ της Σωβά. **7** Και εμισθώσαν εις εαυτούς τριακόντα δύο χιλιάδας αμάζας και τον βασιλέα της Μααχά μετά του λαού αυτού, ότινες ήλθον και εστρατοπέδευσαν κατέναντι της Μεδεβά. Και συναχθέντες οι υιοί Αμμών εκ των πόλεων αυτών, ήλθον να πολεμήσωσι. **8** Και ότε ήκουσε ταύτα ο Δαβίδ, απέστειλε τον Ιωάβ και άπαν το στρατεύμα των δυνατών. **9** Και εξήλθον οι υιοί Αμμών και παρετάχθησαν

εις πόλεμον κατά την πύλιν της πόλεως· οι δε βασιλείς οι ελθόντες ήσαν καθ' εαυτούς εν τη πεδιάδι. **10** Βλέπων δε ο Ιωάβ ότι η μάχη παρετάχθη εναντίον αυτού έμπροσθεν και όπισθεν, εξέλεξεν εκ πάντων των εκλεκτών του Ισραήλ και παρέταξεν αυτούς εναντίον των Συριών. **11** Το δε υπόλοιπον του λαού έδωκεν εις την χείρα του Αβισαί αδελφού αυτού, και παρετάχθησαν εναντίον των υιών Αμμών. **12** Και είπεν, Εάν οι Σύριοι υπερισχύσωσι κατ' εμού, τότε συ θέλεις με σώσει· εάν δε οι υιοί Αμμών υπερισχύσωσι κατά σου, τότε εγώ θέλω σε σώσει. **13** Ανδρίζου, και ας κραταιωθώμεν υπέρ του λαού ημών και υπέρ των πόλεων του Θεού ημών· ο δε Κύριος ας κάμη το αρεστόν εις τους οφθαλμούς αυτού. **14** Και προσήλθεν ο Ιωάβ και ο λαός ο μετ' αυτού εναντίον των Συριών εις μάχην· οι δε έφυγον απ' έμπροσθεν αυτού. **15** Και ότε είδον οι υιοί Αμμών ότι οι Σύριοι έφυγον, έφυγον και αυτοί απ' έμπροσθεν του Αβισαί του αδελφού αυτού και εισήλθον εις την πόλιν. Και ο Ιωάβ ήλθεν εις Ιερουσαλήμ. **16** Ιδόντες δε οι Σύριοι ότι κατετροπώθησαν έμπροσθεν του Ισραήλ, απέστειλαν μηνυτάς και εξήγαγον τους Συρίους τους πέραν του ποταμού· και Σωφάκ, ο αρχιστράτηγος του Αδαρέζερ, επορευέτο έμπροσθεν αυτών. **17** Και ότε απηγγέλητο προς τον Δαβίδ, συνήθροισε πάντα τον Ισραήλ, και διέβη τον Ιορδάνην και ήλθεν επ' αυτούς και παρετάχθη εναντίον αυτών. Και ότε παρετάχθη ο Δαβίδ εις πόλεμον εναντίον των Συριών, επολέμισαν με αυτών. **18** Και έφυγον οι Σύριοι απ' έμπροσθεν του Ισραήλ· και εξωλόθρευσεν ο Δαβίδ εκ των Συριών επτά χιλιάδας αμαζών και τεσσαράκοντα χιλιάδας πεζών· και Σωφάκ, τον αρχιστράτηγον, εθανάτωσε. **19** Και ιδόντες οι δούλοι του Αδαρέζερ ότι κατετροπώθησαν έμπροσθεν του Ισραήλ, έκαμον ειρήνην μετά του Δαβίδ και έγιναν δούλοι αυτού· και δεν ήθελον πλέον οι Σύριοι να βοηθήσωσι τους υιούς Αμμών.

20 Εν δε τω ακολούθω έτει, καθ' ον καιρόν εκστρατεύουσιν οι βασιλείς, ο Ιωάβ εξέκρινε πάσαν την δύναμιν του στρατεύματος και έφθηρε την γην των υιών Αμμών, και ελθών επολιόρκησε την Ραββά· ο δε Δαβίδ έμεινεν εν Ιερουσαλήμ. Και επάταξεν ο Ιωάβ την Ραββά και κατέστρεψεν αυτήν. **2** Και έλαβεν ο Δαβίδ τον στέφανον του βασιλέως αυτών από της κεφαλής αυτού· και ευρέθη το βάρος αυτού εν τάλαντον χρυσίου και ήσαν επ' αυτού λίθοι πολύτιμοι και ετέθη επί την κεφαλής του Δαβίδ· και λάφυρα της πόλεως εξέφερε πολλά σφόδρα. **3** Και τον λαόν τον εν αυτή εξήγαγε, και έκοψεν αυτούς με πρίονας και με τριβόλους σιδηρούς και με πελέκεις. Και ούτως έκαμεν ο Δαβίδ εις πάσας τας πόλεις των υιών Αμμών. Τότε επέστρεψεν ο Δαβίδ και πας ο λαός εις Ιερουσαλήμ. **4** Μετά δε ταύτα συνεκροτήθη πόλεμος εν Γεζέρ μετά των Φιλισταίων· τότε επάταξεν ο Σιββεχαί ο Χουσαθίτης του Σιφφαί, εκ των τέκνων του Ραφά· και κατετροπώθησαν. **5** Και πάλιν έγινε πόλεμος μετά των Φιλισταίων· και επάταξεν ο Ελχανάν ο υιός του Ιαείρ τον Λααμεί, αδελφόν του Γολιάθ του Γεθθαιού, και το ξύλον της λόγχης αυτού ήτο ως αντίον υφαντού. **6** Και πάλιν έγινε πόλεμος εν Γαθ, όπου ήτο ανήρ υπερμεγέθης, και οι δάκτυλοι αυτού ήσαν εξ και εξ, εικοσιτέσσαρες, και ούτος έτι ήτο εκ της γενεάς του Ραφά. **7** Και ωνειδίσει τον Ισραήλ, και Ιωνάθαν ο υιός του Σαμαά, αδελφού του Δαβίδ, επάταξεν αυτόν. **8** Ουτοι εγεννήθησαν εις τον Ραφά εν Γάθ και έπεσον διά χειρός του Δαβίδ και διά χειρός των δούλων αυτού.

21 Αλλ' ο Σατανάς ηγήρηθ κατά του Ισραήλ, και παρεκίνησε τον Δαβίδ να απαριθμήση τον Ισραήλ. **2** Και είπεν

ο Δαβίδ προς τον Ιωάβ και προς τους άρχοντας του λαού, Υπάγετε, απαριθμήσατε τον Ισραήλ, από Βηρ-αβαέε έως Δαν, και φέρετε προς εμέ, διά να μάθω, τον αριθμόν αυτών. **3** Ο δε Ιωάβ απεκρίθη, Ο Κύριος να προσθήσει επί τον λαόν αυτού εκατονταπλάσιον αφ' ό, τι είναι αλλά, κύριέ μου βασιλεύ, δεν είναι πάντες δούλοι του κυρίου μου; διά τι ο κύριός μου επιθυμεί τούτο; διά τι να γείνη τούτο αμαρτήμα εις τον Ισραήλ; **4** Ο λόγος όμως του βασιλέως υπερισχύσεν επί τον Ιωάβ. Και ανεχώρησεν ο Ιωάβ, και περιελθών άπαντα τον Ισραήλ επέστρεψεν εις Ιερουσαλήμ. **5** Και έδωκεν ο Ιωάβ το κεφάλαιον της απαριθμήσεως του λαού εις τον Δαβίδ. Και πας ο Ισραήλ ήσαν χιλιαί χιλιάδες και εκατόν χιλιάδες ανδρών συρόντων μάχιαιραν· ο δε Ιούδας, τετρακόσια εβδομηκοντα χιλιάδες ανδρών συρόντων μάχιαιραν. **6** τους Λευίτας δε και Βενιαμίτας δεν ηρίθμησε μεταξύ αυτών· διότι ο λόγος του βασιλέως ήτο βδελυκτός εις τον Ιωάβ. **7** Και εφάνη κακόν εις τους οφθαλμούς του Θεού το πράγμα τούτο· όθεν επάταξε τον Ισραήλ. **8** Τότε είπεν ο Δαβίδ προς τον Θεόν, Ημάρτησα σφόδρα, πράξας το πρᾶγμα τούτο· αλλά τώρα, δέομαι, αφαιρέσον την ανομίαν του δούλου σου· διότι εμωράνθησεν σφόδρα. **9** Και ελάλησε Κύριος προς τον Γαθ τον βλέποντα του Δαβίδ, λέγων, **10** Ύπαγε και λάλησον προς τον Δαβίδ, λέγων, ούτω λέγει Κύριος· Τρία πράγματα εγώ προβάλλω εις σέ· έκλεξες εις σεαυτόν εν εκ τούτων, και θέλω σοι κάμει αυτό. **11** Ήλθε λοιπόν ο Γαθ προς τον Δαβίδ και είπε προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος· Έκλεξον εις σεαυτόν, **12** ή τρία έτη πείνης, ή τρεις μήνας να φθειρῆσαι έμπροσθεν των πολεμίων σου και να σε προφθάνη η μάχαιρα των εχθρών σου, ή τρεις ημέρας την ρομφαίαν του Κυρίου και το θανατικόν εν τη γη, και τον άγγελον του Κυρίου εξολοθρευοντα εις πάντα τα όρια του Ισραήλ. Τώρα λοιπόν ιδέ ποίον λόγον θέλω αναφέρει προς τον αποστείλαντά με. **13** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Γαθ, Στενά μοι πανταχόθεν σφόδρα· ας πείσω λοιπόν εις την χείρα του Κυρίου, διότι οι οικτιρμοί αυτού είναι πολλοί σφόδρα· εις χείρα δε ανθρώπου ας μη πέσω. **14** Έδωκε λοιπόν ο Κύριος θανατικόν επί τον Ισραήλ· και έπεσον εκ του Ισραήλ εβδομηκοντα χιλιάδες ανδρών. **15** Και απέστειλεν ο Θεός άγγελον εις Ιερουσαλήμ, διά να εξολοθρευση αυτήν· και ενώ εξωλόθρευεν, είδεν ο Κύριος και μετεμελήθη περί του κακού, και είπε προς τον άγγελον τον εξολοθρευόντα, Αρκεί ήδη· σύρε την χείρα σου. Ίστατο δε ο άγγελος του Κυρίου πλησίον του αλωνίου του Ορνάν του Ιεβουσαιού. **16** Και υψώσας ο Δαβίδ τους οφθαλμούς αυτού, είδε τον άγγελον του Κυρίου ιστάμενον αναμέσον της γης και του ουρανού, έχοντα εν τη χειρί αυτού την ρομφαίαν αυτού γεγυμνωμένην, εκτεταμένην επί Ιερουσαλήμ· και έπεσον ο Δαβίδ και οι πρεσβύτεροι, ενδεδυμένοι σάκκου, κατά πρόσωπον αυτών. **17** Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Θεόν, Δεν είμαι εγώ ο προστάξας να απαριθμήσωσι τον λαόν; εγώ βεβαίως είμαι ο αμαρτήσας και πράξας την κακίαν· ταύτα δε τα πρόβατα τι έπραξαν; επ' εμέ λοιπόν, Κύριε Θεέ μου, και επί τον οίκον του πατρός μου έστω η χειρ σου, και μη επί τον λαόν σου προς αλώλειαν. **18** Τότε ο άγγελος του Κυρίου προσέταξε τον Γαθ να είπη προς τον Δαβίδ, να αναβή ο Δαβίδ και να στήση θυσιαστήριον εις τον Κύριον εν τω αλωνίω του Ορνάν του Ιεβουσαιού. **19** Και ανέβη ο Δαβίδ, κατά τον λόγον του Γαθ, τον οποίον ελάλησεν εν ονόματι Κυρίου. **20** Και στραφείς ο Ορνάν είδε τον άγγελον· και εκρύφθησαν οι τέσσαρες υιοί αυτού μετ' αυτού. Ο δε Ορνάν ηλώνιζε σίτον. **21** Και καθώς ήλθεν ο Δαβίδ προς τον Ορνάν, αναβέβησας ο Ορνάν και ιδών

Μουσί· οι υιοί του Μααλί, Ελεάζαρ και Κείς. **22** Απέθανε δε ο Ελεάζαρ, μη έχων υιούς, αλλά θυγατέρας· και έλαβον αυτάς οι αδελφοί αυτών οι υιοί του Κείς. **23** Οι υιοί του Μουσί, Μααλί και Εδέρ και Ιερεμώθ, τρεις. **24** Ουτοί ήσαν οι υιοί του Λευί, κατά τους οίκους των πατέρων αυτών, αρχηγοί των πατριών, κατά την απαριθμισμόν αυτών, απαριθμηθέντες κατ' όνομα, κατά κεφαλήν, ότινες έκαμον τα έργα της υπηρεσίας του οίκου του Κυρίου, από ηλικίας είκοσι ετών και επάνω. **25** Διότι ο Δαβίδ είπε, Κύριος ο Θεός του Ισραήλ έδωκε ανάπαυσιν εις τον λαόν αυτού, και θέλει κατοικεί εν Ιερουσαλήμ διά παντός. **26** οι δε Λευίται δεν θέλουσι πλέον βαστάζει την σκηνήν και πάντα τα σκευή αυτής διά την υπηρεσίαν αυτής. **27** Όθεν κατά τους τελευταίους λόγους του Δαβίδ, οι υιοί Λευί ήσαν απηριθμημένοι από είκοσι ετών και επάνω. **28** επειδή το έργον αυτών ήτο να παρίστανται εις τους υιούς του Ααρών, εν τη υπηρεσία του οίκου του Κυρίου, επί τας αλάς και επί τα οικήματα και επί τον καθαρισμόν πάντων των αγίων πραγμάτων και εις το να κάμνωσι την υπηρεσίαν του οίκου του Θεού. **29** και διά τους άρτους της προσέσεως και διά την σεμιδαλιν εις τας εξ αλφίτων προσφοράς και διά τα άζυμα λάγανα και διά τας τηγανίτας και διά τα φρυγανωτά και διά παν είδος μέτρου. **30** και διά να ιστανται καθ' εκάστην πρωϊαν και εσπέραν, διά να υμνώσι και να δοξολογώσι τον Κύριον. **31** και διά να προσφέρωσιν εις τον Κύριον πάντα τα ολοκαυτώματα εν τοις σάββασι, εν ταις νεομηνίαις και εν ταις επισήμοις εορταίς, κατά τον αριθμόν, κατά το διατεταγμένον εις αυτούς, πάντοτε ενώπιον του Κυρίου. **32** και διά να φυλάττωσι την φυλακήν της σκηνής του μαρτυρίου και την φυλακήν του αγιαστηρίου και την φυλακήν των υιών του Ααρών των αδελφών αυτών εν τη υπηρεσία του οίκου του Κυρίου.

24 Και αύται ήσαν αι διαίρεσεις των υιών του Ααρών· οι υιοί του Ααρών, Ναδάβ και Αβιούδ, Ελεάζαρ και Ιθάμαρ. **2** Και απέθανον ο Ναδάβ και ο Αβιούδ έμπροσθεν του πατρός αυτών, και δεν είχαν υιούς· όθεν ιεράτευσαν ο Ελεάζαρ και ο Ιθάμαρ. **3** Και διήρρεσεν αυτούς ο Δαβίδ, τον τε Σαδώκ εκ των υιών Ελεάζαρ, και τον Αχιμέλεχ εκ των υιών του Ιθάμαρ, κατά τα χρέη αυτών εις την υπηρεσίαν αυτών. **4** Ευρέθησαν δε πλειότεροι αρχηγοί εκ των υιών Ελεάζαρ, παρά εκ των υιών Ιθάμαρ και διηρέθησαν ούτω· εκ των υιών Ελεάζαρ ήσαν δεκαέξ αρχηγοί οίκου πατέρων· και εκ των υιών Ιθάμαρ οκτώ αρχηγοί του οίκου των πατέρων αυτών. **5** Διήρρεσαν δε αυτούς διά κλήρων, τούτους προς εκείνους· διότι διευθυνταί του αγιαστηρίου και διευθυνταί του οίκου του Θεού ήσαν εκ των υιών Ελεάζαρ και εκ των υιών Ιθάμαρ. **6** Και κατέγραψεν αυτούς Σεμαΐας ο υιός του Ναθαναήλ ο γραμματεύς, ο εκ των Λευιτών, έμπροσθεν του βασιλέως και των αρχόντων και Σαδώκ του ιερέως και Αχιμέλεχ υιού του Αβιάθαρ και έμπροσθεν των αρχηγών των πατριών των ιερέων και Λευιτών, λαμβανομένης μιας πατριας εκ των υιών Ελεάζαρ και μιας εκ του Ιθάμαρ. **7** Ο πρώτος δε κλήρος εξήλθεν εις τον Ιωϊαρειβ, ο δεύτερος εις τον Ιεδαϊαν, **8** ο τρίτος εις τον Χαρήμ, ο τέταρτος εις τον Σεωρήμ, **9** ο πέμπτος εις τον Μαλχίαν, ο έκτος εις τον Μείαμειν, **10** ο έβδομος εις τον Ακκώς, ο όγδοος εις τον Αβιά, **11** ο ένατος εις τον Ιησοών, ο δέκατος εις τον Σεχανίαν, **12** ο ενδέκατος εις τον Ελιασειβ, ο δωδέκατος εις τον Ιακείμ, **13** ο δέκατος τρίτος εις τον Ουφρά, ο δέκατος τέταρτος εις τον Ιεσεβάβ, **14** ο δέκατος πέμπτος εις τον Βιλγά, ο δέκατος έκτος εις τον Ιμμήρ, **15** ο δέκατος έβδομος εις τον Εζείρ, ο δέκατος όγδοος εις τον Αφισής, **16** ο δέκατος ένατος εις τον Πεθαΐα, ο

εικοστός εις τον Ιεζεκιήλ, **17** ο εικοστός πρώτος εις τον Ιαχβίν, ο εικοστός δεύτερος εις τον Γαμούλ, **18** ο εικοστός τρίτος εις τον Δελαϊαν, ο εικοστός τέταρτος εις τον Μααζιαν. **19** Αύται ήσαν αι διατάξεις αυτών εις την υπηρεσίαν αυτών, διά να εισέρχωνται εις τον οίκον του Κυρίου κατά το διατεταγμένον εις αυτούς διά χειρός Ααρών του πατρός αυτών, ως προσέταξεν εις αυτών Κύριος ο Θεός του Ισραήλ. **20** Περί δε των επιλοίπων υιών Λευί· εκ των υιών Ααράμ ήτο ο Σουβαήλ, εκ των υιών Σουβαήλ ο Ιεδαΐας. **21** Περί του Ρεαβιά· εκ των υιών Ρεαβιά ο πρώτος ήτο ο Ιεσία. **22** Εκ των Ισααριτών ο Σελωμώθ· εκ των υιών Σελωμώθ ο Ιαάθ. **23** Οι δε υιοί Χεβρών ήσαν Ιεριάς ο πρώτος, Αμαρίας ο δεύτερος, Ιααζήλ ο τρίτος, Ιεκαμεάμ ο τέταρτος. **24** Εκ των υιών Οζιήλ Μιχά· εκ των υιών του Μιχά Σαμίρ. **25** Ο αδελφός του Μιχά ήτο ο Ιεσία· εκ των υιών Ιεσία ο Ζαχαρίας. **26** Οι υιοί του Μεραρί ήσαν Μααλί και Μουσί· οι υιοί του Ιααζία, Βενώ. **27** Οι υιοί του Μεραρί διά του Ιααζία, Βενώ και Σωάμ και Ζακχούρ και Ιβρί. **28** Εκ του Μααλί ήτο ο Ελεάζαρ, όστις δεν είχαν υιούς. **29** Περί δε του Κείς· οι υιοί του Κείς, ο Ιεραμείλ. **30** Και οι υιοί του Μουσί, Μααλί και Εδέρ και Ιεριμώθ. Ουτοί ήσαν οι υιοί των Λευιτών, κατά τους οίκους των πατριών αυτών. **31** Έρριψαν και ουτοί κλήρους, καθώς οι αδελφοί αυτών οι υιοί του Ααρών, έμπροσθεν του βασιλέως Δαβίδ και του Σαδώκ και του Αχιμέλεχ και των αρχηγών των πατριών των ιερέων και Λευιτών, εξισουμένωσιν των πρώτων πατριών μετά των αδελφών αυτών των νεωτέρων.

25 Ο Δαβίδ λοιπόν και οι άρχοντες του στρατεύματος διήρρεσαν εις την υπηρεσίαν τους υιούς του Ασάφ και του Αιμάν και του Ιεδουθούν, διά να υμνωδώσιν εν κιθάραις, εν ψαλτηρίοις και εν κυμβάλις και ο αριθμός των εργαζομένων κατά την υπηρεσίαν αυτών, ήτο, **2** εκ των υιών Ασάφ, Ζακχούρ και Ιωσήφ και Νεθανίας και Ασαρηλά, υιοί Ασάφ, υπό την οδηγίαν του Ασάφ, του υμνωδούντος, κατά την διάταξιν του βασιλέως. **3** του Ιεδουθούν· οι υιοί του Ιεδουθούν, Γεδαλίας και Σερί και Ιεσαΐας, Σιμεΐ, Ασαβίας και Ματταθίας, εξ, υπό την οδηγίαν του πατρός αυτών Ιεδουθούν, όστις υμνώδει εν κιθάρα, υμνών και δοξολογών τον Κύριον. **4** του Αιμάν· οι υιοί του Αιμάν, Βουκκίας, Ματθανίας, Οζιήλ, Σεβουήλ και Ιεριμώθ, Ανανίας, Ανανί, Ελιαθά, Γιδδαλθι και Ρομαμηθ-έξερ, Ιωσβεκασά, Μαλλωθί, Ωθίρ και Μααζιώθ. **5** πάντες ουτοί ήσαν οι υιοί του Αιμάν του βλέποντος του βασιλέως εις τους λόγους του Θεού, διωρισμένοι εις το να υψώνωσι το κέρας. Έδωκε δε ο Θεός εις τον Αιμάν δεκατέσσαρας υιούς και τρεις θυγατέρας. **6** Πάντες ουτοί υπό την οδηγίαν του πατρός αυτών ήσαν υμνωδούντες εν τω οίκω του Κυρίου, εν κυμβάλις, ψαλτηρίοις και κιθάραις, διά την υπηρεσίαν του οίκου του Θεού, κατά την διάταξιν του βασιλέως προς τον Ασάφ και Ιεδουθούν και Αιμάν. **7** Και έγένινεν ο αριθμός αυτών, μετά των αδελφών αυτών, των δεδιδαγμένων τα άσματα του Κυρίου, διακόσιοι ογδοήκοντα οκτώ, πάντες συνεστοί. **8** Και έρριψαν κλήρους περί της υπηρεσίας, εξ ίσου ο μικρός καθώς ο μεγάλος, ο διάδασκαλος καθώς ο μαθητής. **9** Ο πρώτος δε κλήρος εξήλθε διά τον Ασάφ εις τον Ιωσήφ· ο δεύτερος εις τον Γεδαλιαν· ουτός και οι αδελφοί αυτού και οι υιοί αυτού ήσαν δώδεκα. **10** Ο τρίτος εις τον Ζακχούρ· ουτός, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **11** Ο τέταρτος εις τον Ιερεϊ· ουτός, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **12** Ο πέμπτος εις τον Νεβανιαν· ουτός, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **13** Ο έκτος εις τον Βουκκίαν· ουτός, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **14** Ο έβδομος εις τον Ιεσαρηλά· ουτός, οι υιοί αυτού και οι

οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **15** Ο όγδοος εις τον Ιεσαΐαν· ούτος, οι υιοί αυτού, και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **16** Ο έννατος εις τον Ματθανίαν· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **17** Ο δέκατος εις τον Σιμεΐ ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **18** Ο ενδέκατος εις τον Αζαρεήλ· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **19** Ο δωδέκατος εις τον Ασαβίαν· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **20** Ο δέκατος τρίτος εις τον Σουβαήλ· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **21** Ο δέκατος τέταρτος εις τον Ματθαίαν· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **22** Ο δέκατος πέμπτος εις τον Ιερεμώθ ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **23** Ο δέκατος έκτος εις τον Ανανίαν· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **24** Ο δέκατος έβδομος εις τον Ιωσβεκασά· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **25** Ο δέκατος όγδοος εις τον Ανανί ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **26** Ο δέκατος έννατος εις τον Μαλλωθή· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **27** Ο εικοστός εις τον Ελιαθά· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **28** Ο εικοστός πρώτος εις τον Ωθίρ· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **29** Ο εικοστός δεύτερος εις τον Γιδδαλθί· ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **30** Ο εικοστός τρίτος εις τον Μααζιώθ ούτος, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα. **31** Ο εικοστός τέταρτος εις τον Ρωμαμφί-έξερ· ούτος οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, δώδεκα.

26 Περί δε των διαίρεσεων των πυλωρών· εκ των Κοριτών ήτο Μεσελεμίας ο υιός του Κορέ, εκ των υιών Ασάφ. **2** Και οι υιοί του Μεσελεμίας ήσαν Ζαχαρίας ο πρωτότοκος, Ιεδιαήλ ο δεύτερος, Ζεβαδίας ο τρίτος, Ιαθνιήλ ο τέταρτος, **3** Ελάμ ο πέμπτος, Ιωανάν ο έκτος, Ελιωγηάι ο έβδομος. **4** Οι δε υιοί του Ωβήδ-εδώμ, Σεμαΐα ο πρωτότοκος, Ιωζαβάν ο δεύτερος, Ιωάχ ο τρίτος και Σαχάρ ο τέταρτος και Φουοαναήλ ο πέμπτος, **5** Αμμιήλ ο έκτος, Ισάαχαρ ο έβδομος, Φουουλθαί ο όγδοος· διότι ο Θεός ευλόγησεν αυτόν. **6** Και εις Σεμαΐαν τον υιόν αυτού γεννηθήσαν υιοί, οίτινες εξουσίαζον επί του πατρικού οίκου αυτών· διότι ήσαν δυνατοί εν ισχύϊ. **7** Οι υιοί του Σεμαΐα, Γοθνί και Ραφαήλ και Ωβηδ και Ελζαβάδ, των οποίων οι αδελφοί ήσαν ισχυροί, ο Ελιού, και ο Σεμαχίας. **8** Πάντες ούτοι εκ των υιών του Ωβηδ-εδώμ, αυτοί και οι υιοί αυτών και οι αδελφοί αυτών, ισχυροί και άξιοι διά την υπηρεσίαν, εξήκοντα δύο ήσαν του Ωβηδ-εδώμ. **9** Και ο Μεσελεμίας είχεν υιούς και αδελφούς, ισχυρούς, δεκαοκτώ. **10** Και ο Ωσά, εκ των υιών του Μεραρί, είχαν υιούς Σιμρί τον πρώτον, διότι πρωτότοκος δεν ήτο, ο πατήρ όμως αυτού έκαμεν αυτόν πρώτον. **11** Χελκίαν τον δεύτερον, Τεβαλίαν τον τρίτον, Ζαχαρίαν τον τέταρτον· πάντες οι υιοί και οι αδελφοί του Ωσά ήσαν δεκατρείς. **12** Μεταξύ αυτών έγιναν αι διαίρεσεις των πυλωρών· οι αρχηγοί των δυνατών είχαν τας φυλακάς εξ ίσου με τους αδελφούς αυτών, διά να υπηρετήσωσιν εν τω οίκω του Κυρίου. **13** Και έρριψαν κλήρους εξ ίσου ο μικρός καθώς και ο μεγάλος, κατ' οίκον των πατέρων αυτών, περί εκάστης πύλης. **14** Και έπεσεν ο κλήρος της προς ανατολάς εις τον Σελεμίαν. Τότε έρριψαν κλήρους διά τον Ζαχαρίαν τον υιόν αυτού, σύμβουλον σοφόν· και ο κλήρος αυτού εξήλθε διά την προς βορράν. **15** Εις τον Ωβηδ-εδώμ, διά την προς νότον· και εις τους υιούς αυτού, διά τον οίκον της συνάξεως. **16** Εις τον Σουφίμ και Ωσά, διά την προς δυσμάς, μετά της πύλης Σαλεχέθ, πλησίον της οδοῦ της αναβάσεως, φυλακή απέναντι φυλακίης. **17** Κατά ανατολάς ήσαν εξ Λευΐται, προς βορράν τέσσαρες την ημέραν, προς νότον τέσσαρες την

ημέραν και προς τον οίκον της συνάξεως ανά δύο. **18** Εις Παρβάρ προς δυσμάς τέσσαρες κατά την οδόν της αναβάσεως, και δύο εις Παρβάρ. **19** Αύται είναι αι διαίρεσεις των πυλωρών μεταξύ των υιών Κορέ και μεταξύ των υιών Μεραρί. **20** Και εκ των Λευϊτών ο Αχιά ήτο επί τους θησαυρούς του οίκου του Θεού και επί τους θησαυρούς των αφιερωμάτων. **21** Περί δε των υιών των Λααδάν· οι υιοί του Γηρωωνίτου Λααδάν, αρχηγοί των πατριών των Λααδάν του Γηρωωνίτου ήσαν Ιεχηήλ. **22** Οι υιοί του Ιεχηήλ, Ζαιθάμ και Ιωήλ ο αδελφός αυτού, οίτινες ήσαν επί τους θησαυρούς του οίκου του Κυρίου. **23** Περί δε των Αμραμιτών, Ισααριτών, Χεβρωνιτών και Οζιηλιτών· **24** ο μεν Σεβουήλ ο υιός του Γηρωώμ, υιού του Μωυσέως ήτο επιστάτης επί τους θησαυρούς. **25** Οι δε αδελφοί αυτού εκ του Ελιέξερ, του οποίου ο υιός ήτο ο Ρεαβίας, και Ιεσαΐα ο υιός τούτου, και Ιωράμ ο υιός τούτου, και Ζιχρί ο υιός τούτου, και Σελωμείθ ο υιός τούτου· **26** ο Σελωμείθ ούτος και οι αδελφοί αυτού ήσαν επί πάντας τους θησαυρούς των αφιερωμάτων, τα οποία Δαβίδ ο βασιλεύς και οι άρχοντες των πατριών, οι χιλιάρχοι και οι εκατόνταρχοι, και οι αρχηγοί του στρατεύματος, αφιέρωσαν. **27** Εκ των πολέμων και εκ των λαφύρων έκαμον την αφιέρωσιν, διά να επισκευάζωσιν τον οίκον του Κυρίου. **28** Και παν ό, τι Σαμουήλ ο βλέπων, και Σαούλ ο υιός του Κείς, και Αβενίρ ο υιός του Νηρ, και Ιωάβ ο υιός της Σερουΐας, αφιέρωσαν, παν αφιέρωμα ήτο υπό την χείρα του Σελωμείθ και των αδελφών αυτού. **29** Περί των Ισααριτών· ο Χεωνανίας και οι υιοί αυτού ήσαν διά τας έξω υποθέσεις επί του Ισραήλ, επιστάται και κριταί. **30** Περί δε των Χεβρωνιτών· ο Ασαβίας και οι αδελφοί αυτού, ισχυροί, χίλιοι επτακόσιοι ήσαν έφοροι του Ισραήλ εντεύθεν του Ιορδάνου προς δυσμάς, διά πάσας τας υποθέσεις του Κυρίου και διά την υπηρεσίαν του βασιλέως. **31** Μεταξύ των Χεβρωνιτών ήτο Ιερίας ο αρχηγός, μεταξύ των Χεβρωνιτών κατά τας γενεάς αυτών, κατά τας πατριάς. Εν τω τεσσαρακοστώ έτει της βασιλείας του Δαβίδ εξητάσθησαν και ευρέθησαν μεταξύ αυτών δυνατοί εν ισχύϊ, εν Ιαζήρ Γαλαάδ. **32** Και οι αδελφοί αυτού, ισχυροί, ήσαν δύο χιλιάδες και επτακόσιοι αρχηγοί πατριών, τους οποίους κατέστησε Δαβίδ ο βασιλεύς επί τους Ρουβηνίτας και τους Γαδίτας και το ήμισυ της φυλής Μανασσή, διά παν πράγμα του Θεού και διά τας υποθέσεις του βασιλέως.

27 Οι δε υιοί Ισραήλ κατά την απαριθμησιν αυτών, οι αρχηγοί των πατριών και οι χιλιάρχοι και οι εκατόνταρχοι και οι αξιωματικοί αυτών οι υπηρετούντες τον βασιλέα, καθ' ύλην την τάξιν των διαίρεσεων, αίτινες εισήρχοντο και εξήρχοντο κατά μήνα εις πάντας τους μήνας του ενιαυτού, ήσαν εικοσιτέσσαρες χιλιάδες εις εκάστην διαίρεσιν. **2** Επί της διαίρεσεως της πρώτης, διά τον πρώτον μήνα, ήτο Ιασουβεάμ ο υιός του Ζαβδιήλ· και εν τη διαίρεσει αυτού ήσαν εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **3** Ούτος ήτο εκ των υιών του Φαρές, άρχων πάντων των αρχόντων των στρατευμάτων διά τον πρώτον μήνα. **4** Και επί της διαίρεσεως του δευτέρου μηνός ήτο Δωδαΐ ο Αχωχίτης και της διαίρεσεως αυτού άρχων ο Μικλώθ· εν τη διαίρεσει αυτού ήσαν ομοίως εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **5** Ο τρίτος αρχηγός του στρατεύματος διά τον τρίτον μήνα ήτο Βεναΐα ο υιός του Ιωδαέ, πρώτος αξιωματικός· και εν τη διαίρεσει αυτού ήσαν εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **6** Ούτος είναι ο Βεναΐα ο δυνατός μεταξύ των τριάκοντα και επί των τριάκοντα· και επί της διαίρεσεως αυτού ήτο Αμμιζαβάν ο υιός αυτού. **7** Ο τέταρτος διά τον τέταρτον μήνα Ασαήλ ο αδελφός του Ιωάβ, και μετ' αυτόν Ζεβαδίας ο υιός αυτού· και εν τη διαίρεσει

αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **8** Ο πέμπτος αρχηγός διά τον πέμπτον μήνα Σαμουθ ο Ιεζραΐτης και εν τη διαίρεσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **9** Ο έκτος διά τον έκτον μήνα Ιράς ο υιός του Ικκής ο Θεκωΐτης και εν τη διαίρεσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **10** Ο έβδομος διά τον έβδομον μήνα Χελής ο Φελωνίτης, εκ των υιών Εφραΐμ και εν τη διαίρεσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **11** Ο όγδοος διά τον όγδοον μήνα Σιββεχαΐ ο Χουσαθίτης, εκ των Ζαραϊτών και εν τη διαίρεσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **12** Ο έννατος διά τον έννατον μήνα Αβιέζερ ο Αναθωθίτης, εκ των Βενιαμιτών και εν τη διαίρεσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **13** Ο δέκατος διά τον δέκατον μήνα Μααραΐ ο Νετωφαθίτης, εκ των Ζαραϊτών και εν τη διαίρεσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **14** Ο ενδέκατος διά τον ενδέκατον μήνα Βεναΐας ο Πιραθωνίτης, εκ των υιών Εφραΐμ και εν τη διαίρεσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **15** Ο δωδέκατος διά τον δωδέκατον μήνα Χελδαΐ ο Νετωφαθίτης, εκ του Γοθονιήλ και εν τη διαίρεσει αυτού εικοσιτέσσαρες χιλιάδες. **16** Επί δε των φυλών του Ισραήλ, ο άρχων των Ρουβηνιτών ήτο Ελιέζερ ο υιός του Ζιχρί των Συμμεωνιτών, Σεφατίας ο υιός του Μααχά· **17** των Λευιτών, Ασαβίας ο υιός του Κεμουήλ των Ααρωνιτών, ο Σαδώκ· **18** του Ιούδα, ο Ελιού, εκ των αδελφών του Δαβίδ του Ισάχαρ, Αμρί ο υιός του Μιχαήλ· **19** του Ζαβουλών, Ισμαΐας ο υιός του Οβαδία του Νεφθαλί, Ιεριμώθ ο υιός του Αζιριήλ· **20** των υιών Εφραΐμ, Ιησούς ο υιός του Αζαζιου της ημισείας φυλής Μανασσή, Ιωήλ ο υιός του Φεδαΐα· **21** της ημισείας φυλής Μανασσή εν Γαλαάδ, Ιδδώ ο υιός του Ζαχαρία του Βενιαμίν, Ιασιήλ ο υιός του Αβενήρ· **22** του Δαν, Αζαρεήλ ο υιός του Ιεροάμ. Ούτοι ήσαν οι άρχοντες των φυλών του Ισραήλ. **23** Πλην ο Δαβίδ δεν έλαβε τον αριθμόν αυτών από έικοσι ετών ηλικίας και κάτω· διότι ο Κύριος ειπεν, ότι θέλει πληθύνει τον Ισραήλ ως τα άστρα του ουρανού. **24** Ο Ιωάβ ο υιός της Σερουΐας ήρχισε να αριθμή, πλην δεν ετελείωσε, διότι έπεσε διά τούτο οργή κατά του Ισραήλ· όθεν δεν κατεχωρίσθη ο αριθμός μεταξύ των απαριθμήσεων εν τοις χρονικοίς του βασιλέως Δαβίδ. **25** Επί δε των θησαυρών του βασιλέως ήτο Αζμαβέθ ο υιός του Αδήλ και επί των θησαυρών των αγρών, των πόλεων και των κωμών και των φρουριών, Ιωνάθαν ο υιός του Οζιου· **26** και επί των εργαζομένων το έργον των αγρών διά την γεωργίαν της γης, Εζρί ο υιός του Χελούβ· **27** και επί των αμπελώνων, Σιμεΐ ο Ραμαθαίος και επί του εισοδήματος των αμπελώνων διά τας οινόθηκας, Ζαβδί ο Σιφμίτης· **28** και επί των ελαιών και συκαμίνων των εν τη πεδινή, Βάαλ-ανάν ο Γεδερίτης και επί των ελαιοθηκών, ο Ιωάς· **29** και επί των βοών των βοσκομένων εν Σαρών, Σιτραΐ ο Σαρωνίτης και επί των βοών των εν ταις κοιλάσι, Σαφαΐ ο υιός του Αδλαΐ· **30** και επί των καμήλων, Οβίλ ο Ισμαηλίτης και επί των όνων, Ιεδαΐας ο Μερωνοθίτης· **31** και επί των προβάτων, Ιαζίζ ο Αγαρίτης. Πάντες ούτοι ήσαν επιστάται των υπάρχόντων του βασιλέως Δαβίδ. **32** Ο δε Ιωνάθαν, ο πατράδελφος του Δαβίδ, ήτο σύμβουλος, ανήρ συνετός και γραμματικός και Ιεχιήλ, ο υιός του Αχμονί, ήτο μετά των υιών του βασιλέως· **33** και ο Αχιτόφελ, σύμβουλος του βασιλέως και Χουσαΐ ο Αρχίτης, οικείος του βασιλέως· **34** και μετά τον Αχιτόφελ, Ιωδαΐ ο υιός του Βεναΐα και ο Αβιάθαρ αρχιστράτηγος δε του βασιλέως ο Ιωάβ.

28 Και συνεκάλεσεν ο Δαβίδ πάντας τους άρχοντας του Ισραήλ, τους άρχοντας των φυλών και τους άρχοντας των διαίρεσεων αίτινες υπηρέτουν τον βασιλέα, και τους

χιλιάρχους και τους εκατοντάρχους και τους επιστάτας πάντων των υπάρχόντων και κτημάτων του βασιλέως και των υιών αυτού, μετά των ευνούχων και των ανδρείων, και πάντων των δυνατών εν ισχύϊ, εις Ιερουσαλήμ. **2** Και σταθείς ο βασιλεύς Δαβίδ επί των ποδών αυτού, ειπεν, Ακούσατέ μου, αδελφοί μου και λαέ μου· Εγώ συνέλαβον εν τη καρδία μου να οικοδομήσω οίκον αναπαύσεως διά την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου και διά το υποπόδιον των ποδών του Θεού ημών και έκαμον ετοιμασίαν διά την οικοδομήν. **3** Ο Θεός όμως ειπέ προς εμέ, Συ δεν θέλεις οικοδομήσει οίκον εις το όνομά μου, διότι είσαι ανήρ πολέμων και αίματα έχουσας. **4** Εξέλεξε δε Κύριος ο Θεός του Ισραήλ εμέ εκ παντός του οίκου του πατρός μου, διά να ήμαι βασιλεύς επί τον Ισραήλ εις τον αιώνα· διότι εξέλεξε τον Ιούδαν άρχοντα· εκ δε του οίκου του Ιούδα εξέλεξε τον οίκον του πατρός μου· μεταξύ δε των υιών του πατρός μου εμέ ηυδόκησε να κάμη βασιλεία επί πάντα τον Ισραήλ· **5** και εκ πάντων των υιών μου, διότι ο Κύριος πολλούς υιούς έδωκεν εις εμέ, εξέλεξε Σολομώντα τον υιόν μου, διά να καθίση επί τον θρόνον της βασιλείας του Κυρίου, επί τον Ισραήλ. **6** Και ειπέ προς εμέ, Σολομών ο υιός σου, αυτός θέλει οικοδομήσει τον οίκόν μου και τας αυλάς μου· διότι αυτόν εξέλεξα υιόν εις εμέ, και εγώ θέλω εισθαι πατήρ εις αυτόν· **7** και θέλω στερεώσει την βασιλείαν αυτού έως αιώνος, εάν μένη σταθερός εις το να εκτελή τας εντολάς μου και τας κρίσεις μου, καθώς εν τη ημέρα ταύτη. **8** Τώρα λοιπόν, ενώπιον παντός του Ισραήλ της συναγωγής του Κυρίου και εις επήκοον του Θεού ημών, προς εσάς λέγω, Φυλάττετε και ζητείτε πάσας τας εντολάς Κυρίου του Θεού σας διά να κυριεύητε την γην ταύτην την αγαθήν, και να αφήσητε αυτήν ύστερον από σας κληρονομίαν εις τους υιούς σας διά παντός. **9** Και συ, Σολομών υιέ μου, γνώρισον τον Θεόν του πατρός σου και δούλευε αυτόν εν καρδία τελεία και εν ψυχή θελούση· διότι ο Κύριος εξετάζει πάσας τας καρδίας και εξεύρει πάντας τους λογισμούς των διανοιών· εάν εκζητήσῃ αυτόν, θέλει ευρίσκεσθαι υπό σου· εάν όμως εγκαταλήψῃ αυτόν, θέλει σε απορρίψει διά παντός. **10** Ιδέ τώρα ότι ο Κύριος σε εξέλεξε, διά να οικοδομήσῃς οίκον εις αγιαστήριον· ενδυναμού και εκτέλει. **11** Και έδωκεν ο Δαβίδ εις τον Σολομώντα τον υιόν αυτού το σχέδιον του προνάου και των οίκων αυτού, και των θησαυροφυλακίων αυτού, και των υπερών αυτού και των έσω δωματιών αυτού και του οίκου του ιλαστηρίου, **12** και το σχέδιον πάντων όσα συνέλαβεν εν τω πνεύματι αυτού, των αυλών του οίκου του Κυρίου και πάντων των περίξ οικημάτων, των αποθηκών του οίκου του Θεού και των αποθηκών των αφιερωμάτων· **13** και των διαίρεσεων των ιερών και Λευιτών και παντός του έργου της υπηρεσίας του οίκου του Κυρίου, και πάντων των σκευών της υπηρεσίας του οίκου του Κυρίου. **14** Έδωκε χρυσόν κατά βάρος διά τα χρυσά, διά πάντα τα σκεύη παντός είδους υπηρεσίας και άργυρον κατά βάρος διά πάντα τα σκεύη τα αργυρά, διά πάντα τα σκεύη παντός είδους υπηρεσίας· **15** και το βάρος διά τας χρυσάς λυχνίας και διά τους χρυσούς λύχνους αυτών, κατά βάρος δι' εκάστην λυχνίαν και διά τους λύχνους αυτής, κατά βάρος δι' εκάστην λυχνίαν κατά βάρος, διά την λυχνίαν και διά τους λύχνους αυτής, κατά την χρήσιν εκάστης λυχνίας· **16** και χρυσόν κατά βάρος διά τας τραπέζας των άρτων της προθέσεως, δι' εκάστην τράπεζαν· και άργυρον διά τας τραπέζας τας αργυράς· **17** και χρυσόν καθαρόν διά τας κρέαγρας και διά τας λεκάνας και διά τας φιάλας και διά τους χρυσούς κρατήρας, κατά βάρος δι' έκάστον κρατήρα· κατά βάρος ομοίως

δι' ἕκαστον ἀργυροῦν κρατήρα· **18** καὶ διὰ τὸ θυσιαστήριον του θυμιάματος, κεκαθαρισμένον χρυσίον κατὰ βάρος· καὶ χρυσίον διὰ τὸ σχέδιον τῆς ἀμάξης των χερουβείμ, τὰ ὁποία εξαπλόνουσι τὰς πτέρυγας καὶ σκεπάζουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης του Κυρίου. **19** Τὰ πάντα, εἶπεν, ὁ Κύριος ἐφανέρωσεν, γράψας διὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ πρὸς ἐμὲ πάντα τὰ ἔργα του σχεδίου. **20** Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς Σολομῶντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ, Ἐνδυναμού καὶ ἀνδρήριος καὶ ἐκτέλει μὴ φοβού μηδέ πτοηθῆς· διότι Κύριος ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, θέλει εἶσθαι μετὰ σοῦ· δεν θέλει σε ἀφήσει οὐδέ σε εγκαταλείψει, ἐωσοῦ τελειώσης ἅπαν τὸ ἔργον τῆς υπηρεσίας του οἴκου του Κυρίου. **21** Καὶ ἰδοῦ, αἱ διαιρέσεις των ἱερῶν καὶ Λευιτῶν διὰ πάσαν υπηρεσίαν του οἴκου του Θεοῦ· καὶ θέλουσιν εἶσθαι μετὰ σου, διὰ παν ἔργον, πας ἐπιστήμων, πρόθυμος εἰς παν εἶδος υπηρεσίας, καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ πας ὁ λαός, ἔτοιμοι εἰς πάντα τὰ προστάγματα σου.

29 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ πρὸς πάσαν τὴν σύναξιν, Σολομῶν ὁ υἱός μου, τὸν ὁποῖον μόνον ἐξέλεξεν ὁ Θεός, εἶναι ἐτι νέος καὶ ἀπαλός· τὸ δε ἔργον μέγα· διότι δεν εἶναι διὰ ἄνθρωπον ἡ οἰκοδομή, ἀλλὰ διὰ Κύριον τὸν Θεόν. **2** Ἐγὼ λοιπὸν ἠτοίμασα καθ' ὅλην τὴν δύναμίν μου διὰ τὸν οἶκον του Θεοῦ μου, τὸν χρυσόν διὰ τὰ χρυσὰ καὶ τὸν ἀργυρον διὰ τὰ ἀργυρά καὶ τὸν χαλκὸν διὰ τὰ χάλκινα, τὸν σίδηρον διὰ τὰ σιδηρά καὶ ξύλα διὰ τὰ ξύλινα, ὀνουχίτας λίθους καὶ λίθους ἐνθέσεως, λίθους λαμπρῶν καὶ ποικίλους καὶ παντός εἶδους πολυτίμους λίθους καὶ μάρμαρα ἄσθονα. **3** Καὶ ἐτι διὰ τὸν πόθον μου εἰς τὸν οἶκον του Θεοῦ μου, καὶ ἐκ των ἰδίων μου ὑπαρχόντων ἔδωκα περιπλέον χρυσίον καὶ ἀργύριον διὰ τὸν οἶκον του Θεοῦ μου, ἐκτός παντός ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἠτοίμασα διὰ τὸν οἶκον τὸν ἅγιον· **4** τρεῖς χιλιάδας τάλαντα χρυσοῦ, ἐκ του χρυσοῦ Οφείρ, καὶ ἐπτὰ χιλιάδας τάλαντα κεκαθαρισμένου ἀργυρίου, διὰ νὰ περισκεπάσσοι τοὺς τοίχους των οἴκων· **5** τὸ χρυσίον διὰ τὰ χρυσὰ, καὶ τὸ ἀργύριον διὰ τὰ ἀργυρά, καὶ διὰ πάσαν ἐργασίαν γινομένην διὰ των χειρῶν των τεχνιτῶν. Τὶς λοιπὸν προθυμεῖται νὰ κάμῃ σήμερον προσφοράν εἰς τὸν Κύριον; **6** Τότε οἱ ἄρχοντες των πατριῶν καὶ οἱ ἄρχοντες των φυλῶν του Ἰσραὴλ καὶ οἱ χιλιάρχοι καὶ οἱ ἑκατόνταρχοι καὶ οἱ ἐπίσταται των ἔργων του βασιλέως, ἐπροθυμήθησαν· **7** καὶ ἔδωκαν διὰ τὸ ἔργον του οἴκου του Θεοῦ, χρυσοῦ πεντακισχίλια τάλαντα καὶ δέκα χιλιάδας χρυσῶν, καὶ ἀργυρίου δέκα χιλιάδας τάλαντων, καὶ χαλκοῦ δεκαοκτῶ χιλιάδας τάλαντων, καὶ ἑκατὸν χιλιάδας τάλαντων σιδήρου. **8** Καὶ εἰς ὅσους εὐρέθησαν λίθοι τίμιοι, ἔδωκαν αὐτοὺς εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον του οἴκου του Κυρίου διὰ χειρὸς Ἰεχιήλ του Γηρωσίτου. **9** Ἐχάρη δε ὁ λαός, διότι ἐπροθυμήθησαν, ἐπειδὴ με πλήρη καρδίαν προσέφεραν αυτοπροαιρέτως εἰς τὸν Κύριον· καὶ ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ ἔτι ἐχάρη χαρὰν μεγάλην. **10** Καὶ εὐλόγησεν ὁ Δαβὶδ τὸν Κύριον ἐνώπιον πάσης τῆς συνάξεως καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ, Ἐυλογητός συ, Κύριε ὁ Θεός του Ἰσραὴλ, ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἀπὸ του αἰῶνος καὶ ἕως του αἰῶνος. **11** Σοῦ, Κύριε, εἶναι ἡ μεγαλωσύνη καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ νίκη καὶ ἡ δόξα· διότι σου εἶναι πάντα τὰ ἐν οὐρανῶ καὶ τὰ ἐπὶ γῆς σου ἡ βασιλεία, Κύριε, καὶ συ εἶσαι ὁ υψοῦμενος ὡς κεφαλὴ ὑπεράνω πάντων· **12** καὶ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ δόξα παρά σου ἔρχονται, καὶ συ δεσπόεις των ἀπάντων· καὶ εἰς τὴν χεῖρα σου εἶναι ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ δύναμις καὶ εἰς τὴν χεῖρα σου τὸ νὰ μεγαλύνῃς καὶ νὰ ἰσχυροποιῆς τὰ πάντα. **13** Τώρα λοιπὸν, Θεέ ἡμῶν, ἡμεῖς εὐχαριστούμεν σε καὶ ὑμνοῦμεν τὸ ἔνδοξον ὀνομά σου. **14** Ἀλλὰ τίς εἶμαι ἐγώ, καὶ τίς ὁ λαός μου, ὥστε νὰ δυνηθῶμεν νὰ προσφέρωμεν προθύμως

εἰς σε κατὰ ταῦτα; διότι τὰ πάντα ἔρχονται ἐκ σου καὶ ἐκ των ὧν δίδομεν εἰς σε. **15** Διότι εἴμεθα ξένοι ἐνώπιόν σου καὶ πάροικοι, καθὼς πάντες οἱ πατέρες ἡμῶν· αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς εἶναι ὡς σκία, καὶ μονιμότης δεν ὑπάρχει. **16** Κύριε Θεέ ἡμῶν, ἅπαν τούτο τὸ πλῆθος, τὸ ὁποῖον ἠτοιμάσαμεν διὰ νὰ οἰκοδομήσωμεν οἶκον εἰς σε διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ἐκ τῆς χειρὸς σου ἔρχεται, καὶ σου εἶναι τὰ πάντα. **17** Καὶ γνωρίζω, Θεέ μου, ὅτι συ εἶσαι ὁ δοκιμάζων τὴν καρδίαν καὶ ἀρέσκεσαι εἰς τὴν εὐθύτητα. Ἐγὼ ἐν εὐθύτητι τῆς καρδίας μου προσέφερα πάντα ταῦτα· καὶ τώρα εἶδον μετ' εὐφροσύνης τὸν λαόν σου, τὸν ἐνταῦθα παρόντα, ὅτι αυτοπροαιρέτως προσφέρει εἰς σε. **18** Κύριε Θεέ του Ἀβραάμ, του Ἰσαάκ καὶ του Ἰσραὴλ, τὸν πατέρων ἡμῶν, φύλαττε τούτο διὰ παντός εἰς τὸς διαλογισμοὺς τῆς καρδίας του λαοῦ σου, καὶ κατεύθυνε τὴν καρδίαν αὐτῶν πρὸς σέ· **19** καὶ δος εἰς τὸν Σολομῶντα τὸν υἱὸν μου καρδίαν τελείαν, διὰ νὰ φυλάττῃ τὰς ἐντολάς σου, τὰ μαρτύριά σου καὶ τὰ προστάγματά σου, καὶ νὰ ἐκτελή τὰ πάντα καὶ νὰ κατασκευάσῃ τὴν οἰκοδομήν, τὴν ὁποῖαν προητοίμασα. **20** Καὶ εἶπεν ὁ Δαβὶδ πρὸς πάσαν τὴν σύναξιν, Ἐυλόγησате τώρα Κύριον τὸν Θεόν σας. Καὶ πάσα ἡ σύναξις εὐλόγησε Κύριον τὸν Θεόν των πατέρων αὐτῶν καὶ κύψαντες, προσεκύνησαν τὸν Κύριον καὶ τὸν βασιλέα. **21** Καὶ τὴν ἀκολουθοῦν ἡμέραν εθυσίασαν θυσίας εἰς τὸν Κύριον καὶ προσέφεραν ὀλοκαυτώματα πρὸς τὸν Κύριον, χιλίους μόσχους, χιλίους κριοὺς, χίλια ἀρνία, καὶ τὰς σπονδὰς αὐτῶν καὶ θυσίας ἀφθόνους διὰ πάντα τὸν Ἰσραὴλ· **22** καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον ἐνώπιον του Κυρίου τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἐν χαρᾷ μεγάλη. Καὶ ἐκήρυξαν ἐκ δευτέρου Σολομῶντα τὸν υἱὸν του Δαβὶδ βασιλέα, καὶ ἔχρισαν αὐτὸν εἰς τὸν Κύριον, διὰ νὰ ἴηαι ἄρχων, καὶ τὸν Σαδὸκ διὰ ἱερέα. **23** Τότε ὁ Σολομῶν ἐκάθησεν ἐπὶ τὸ θρόνον του Κυρίου βασιλεύς ἀντὶ Δαβὶδ του πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐνημέρησε· καὶ πας ὁ Ἰσραὴλ ὑπήκουσεν εἰς αὐτόν. **24** Καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ δυνατοὶ καὶ πάντες ἐτι οἱ υἱοὶ του βασιλέως Δαβὶδ ὑπετάχθησαν εἰς Σολομῶντα τὸν βασιλέα. **25** Καὶ ἐμεγάλυνεν ὁ Κύριος εἰς ἄκρον τὸν Σολομῶντα ἔμπροσθεν παντός του Ἰσραὴλ, καὶ ἔθεσεν ἐπ' αὐτὸν μεγαλειότητα βασιλικήν, ὁποία δεν ἐστάθη εἰς οὐδὲνα βασιλέα προ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰσραὴλ. **26** Οὕτω Δαβὶδ ὁ υἱός του Ἰεσσαὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσραὴλ· **27** καὶ ὁ καιρὸς των ὁποῖον ἐβασίλευσεν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἦτο τεσσαράκοντα ἐτη· ἐπτά ἐτη ἐβασίλευσεν ἐν Χεβρών καὶ τριάκοντα τρία ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. **28** Καὶ ἐτελεύτησεν εἰς γῆρας καλόν, πλήρης ἡμερῶν, πλοῦτος καὶ δόξης· καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ Σολομῶν ὁ υἱός αὐτοῦ. **29** Αἱ δε πράξεις του βασιλέως Δαβὶδ, αἱ πρῶται καὶ αἱ τελευταῖαι ἰδοῦ, εἶναι γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ Σαμουὴλ του βλέποντος, καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ Νάθαν του προφήτου, καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ Γαδ του βλέποντος, **30** μετὰ πάσης αὐτοῦ τῆς βασιλείας καὶ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ καὶ των καρῶν, οἷτινες παρήλθον ἐπ' αὐτόν καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς.

Παραλειπομένων Β'

1 Και εκραταιώθη ο Σολομών ο υιός του Δαβίδ εις την βασιλείαν αυτού και Κύριος ο Θεός αυτού ήτο μετ' αυτού, και εμεγάλυνεν αυτόν εις άκρον. **2** Και ελάλησεν ο Σολομών προς πάντα τον Ισραήλ, προς τους χιλιάρχους και εκατοντάρχους και προς τους κριτάς και προς πάντας τους άρχοντας παντός του Ισραήλ, τους αρχηγούς των πατριών. **3** και υπήγαν ο Σολομών και πάσα η σύναξις μετ' αυτού εις τον υψηλόν τόπον τον εν Γαβών· διότι εκεί ήτο η σκηνή του μαρτυρίου του Θεού, την οποίαν Μωϋσής, ο δούλος του Κυρίου, έκαμεν εν τη ερήμω. **4** Ο δε Δαβίδ είχε αναβιβάσει την κιβωτόν του Θεού από Κιριάθ-ιαρείμ εις τον τόπον τον οποίον προητοίμασεν ο Δαβίδ δι' αυτήν· διότι είχε στήσει σκηνήν δι' αυτήν εν Ιερουσαλήμ. **5** Και το χαλκούν θυσιαστήριον, το οποίον έκαμε Βεσελεήλ ο υιός του Ουρί, υιού του Ωρ, ήτο εκεί έμπροσθεν της σκηνής του Κυρίου· και εξεζήτησαν αυτό ο Σολομών και η σύναξις. **6** Και ανέβη ο Σολομών εκεί επί το χαλκούν θυσιαστήριον ενώπιον του Κυρίου, το εν τη σκηνή του μαρτυρίου, και προσέφερεν επ αυτό χίλια ολοκαυτώματα. **7** Κατ' εκείνην την νύκτα εφάνη ο Θεός εις τον Σολομώντα και είπε προς αυτόν, Ζήτησον τι να σοι δώσω. **8** Ο δε Σολομών είπε προς τον Θεόν, Συ έκαμες μέγα έλεος προς Δαβίδ τον πατέρα μου, και με κατέστησας βασιλέα αντ' αυτού. **9** Τώρα, Κύριε Θεέ, ας βρειωθή ο λόγος σου ο προς τον Δαβίδ τον πατέρα μου· διότι συ με έκαμες βασιλέα επί λαόν πολλόν ως το χώμα της γής. **10** δος τώρα εις μέε σοφίαν και σύνεσιν, διά να εξέρχωμαι και να εισέρχωμαι έμπροσθεν του λαού τούτου· διότι τις δύναται να κρίνη τον λαόν σου τούτον τον μέγαν; **11** Και είπεν ο Θεός προς τον Σολομώντα, Επειδή συνέλαβες τούτο εν τη καρδιά σου, και δεν εξήγησας πλούτη, αγαθά και δόξαν ουδέ την ζωήν των μισούντων σε, ουδέ πολυζωΐαν εξήτησας, αλλ' εξήτησας εις σεαυτόν σοφίαν και σύνεσιν, διά να κρίνης τον λαόν μου, επί τον οποίον σε έκαμα βασιλέα. **12** η σοφία και η σύνεσις δίδεται εις σε· και πλούτον και αγαθά και δόξαν θέλω δώσει εις σε, ως δεν έγινεν εις τους βασιλείς τους προ σου, ουδέ εις τους μετά σε θέλουσι γείνει τοιαύτα. **13** Τότε επέστρεψεν ο Σολομών εις Ιερουσαλήμ, από του υψηλού τόπου του εν Γαβών, απ' έμπροσθεν της σκηνής του μαρτυρίου, και εβασίλευεν επί τον Ισραήλ. **14** Και συνήθρισεν ο Σολομών αμάξας και ιππέας· και είχε χιλιάς τετρακοσίας αμάξας και δώδεκα χιλιάδας ιππέων, τους οποίους έθεσεν εις τας πόλεις των αμαζών και πλησίον του βασιλέως εν Ιερουσαλήμ. **15** Και κατέστησεν εν Ιερουσαλήμ ο βασιλεύς του άργυρον και τον χρυσόν ως λίθους, και τας κέδρους κατέστησεν ως τας εν τη πεδιάδι συκαμίνους, διά την αφθονίαν. **16** Εγένετο δε εις τον Σολομώντα εξαγωγή ίππων και λινού νήματος εξ Αιγύπτου· το μεν λινούν νήμα ελάμβανον οι έμποροι του βασιλέως εις ωριομένην τιμήν. **17** Ανεβίβαζον δε και έφερον εξ Αιγύπτου μίαν άμαξαν διά εξακοσίους σίκλους αργυρούς, και έκαστον ίππον διά εκατόν πενήτηκοντα· και ούτω διά πάντας τους βασιλείς των Χετταίων και διά τους βασιλείς της Συρίας η εξαγωγή εγένετο διά χειρός αυτών.

2 Και απεφάσισεν ο Σολομών να οικοδομήση οίκον εις το όνομα του Κυρίου και οίκον βασιλικόν εις εαυτόν, **2** Και ηρίθμησεν ο Σολομών εβδομήκοντα χιλιάδας ανδρών αχθοφόρων, και ογδοήκοντα χιλιάδας λιθοτόμων εν τω όρει, και τρεις χιλιάδας εξακοσίους επιστάτας επ' αυτών. **3** Και απέστειλεν ο Σολομών προς Χουράμ τον βασιλέα της Τύρου,

λέγων, Καθώς έκαμες εις τον Δαβίδ τον πατέρα μου, και έπεμψας προς αυτόν κέδρους διά να οικοδομήση εις εαυτόν οίκον να κατοικήση εν αυτώ, ούτω κάμε και εις εμέ. **4** Ιδού, εγώ οικοδομώ οίκον εις το όνομα Κυρίου του Θεού μου, διά να καθιερώσω τούτον εις αυτόν, διά να προσφέρηται ενώπιον αυτού θυμίαμα ευωδίας και οι παντοτεινοί άρτοι της προθέσεως και τα ολοκαυτώματα τα πρωϊνά και εσπερινά, εν ταις σάββασι και εν ταις νεομηνίαις και εν ταις επισιμίαις εορταίς Κυρίου του Θεού ημών· τούτο είναι χρέος του Ισραήλ εις τον αιώνα. **5** Και ο οίκος τον οποίον οικοδομώ είναι μέγας· διότι μέγας ο Θεός ημών υπέρ πάντας τους θεούς. **6** Αλλά τις δύναται να οικοδομήση εις αυτόν οίκον, ενώ ο ουρανός και ο ουρανός των ουρανών δεν είναι ικανοί να χωρέωσιν αυτόν; Τις δε είμαι εγώ, ώστε να οικοδομήσω οίκον εις αυτόν; ειμή μόνον διά να θυσιάζω ενώπιον αυτού; **7** Τώρα λοιπόν απόστειλον προς εμέ άνδρα σοφόν εις το να εργάζεται εις χρυσόν και εις άργυρον και εις χαλκόν και εις σίδηρον και εις πορφύραν και εις κόκκινον και εις κυανόν, και επισιμίονα εις το εγγλύφειν γλυφάς μετά των σοφών των μετ' εμού εν τη Ιουδαία και εν τη Ιερουσαλήμ, τους οποίους Δαβίδ ο πατήρ μου ητοίμασεν. **8** Απόστειλόν μοι και ξύλα κέδρινα, πεύκινα και ξύλα αλγουμείμ εκ του Λιβάνου· διότι εγώ γνωρίζω ότι οι δούλοι σου εξεόρουσι να κόπτωσι ξύλα εν τω Λιβάνω· και ιδού, οι δούλοι μου θέλουσιν είσθαι μετά των δούλων σου, **9** διά να ετοιμάωσιν εις εμέ ξύλα εν αφθονία· διότι ο οίκος τον οποίον εγώ οικοδομώ θέλει είσθαι μέγας και θαυμαστός. **10** Και ιδού, θέλω δώσει εις τους δούλους σου τους ξυλοτόμους είκοσι χιλιάδας κόρους σίτου κοπανισμένου, και είκοσι χιλιάδας κόρους κριθής, και είκοσι χιλιάδας βαθ οίνου, και είκοσι χιλιάδας βαθ ελαίου. **11** Και απεκρίθη ο Χουράμ ο βασιλεύς της Τύρου δι' επιστολής, την οποίαν έστειλε προς τον Σολομώντα, Επειδή ο Κύριος ηγάπησε τον λαόν αυτού, σε κατέστησε βασιλέα επ' αυτούς. **12** είπεν έτι ο Χουράμ, Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, ο ποιητής του ουρανού και της γης, όστις έδωκεν εις τον Δαβίδ τον βασιλέα υιόν σοφόν, έχοντα φρόνησιν και σύνεσιν, όστις θέλει οικοδομήσει οίκον εις τον Κύριον και οίκον βασιλικόν εις εαυτόν. **13** αποστέλλω λοιπόν τώρα άνθρωπων σοφόν, έχοντα σύνεσιν, του Χουράμ του πατρός μου, **14** υιόν γυναικός εκ των θυγατέρων Δαν και πατρός Τυρίου, επισιμίονα εις το να εργάζεται εις χρυσόν και εις άργυρον, εις χαλκόν, εις σίδηρον, εις λίθους και εις ξύλα, εις πορφύραν, εις κυανόν και εις βύσσον και εις κόκκινον· και εις το εγγλύφειν παν είδος γλυφής, και εφευρίσκειν πάσαν εφεύρεσιν εις ό, τι προβληθή εις αυτόν, μετά των σοφών σου και μετά των σοφών του κυρίου μου Δαβίδ του πατρός σου. **15** τώρα λοιπόν τον σίτον και την κριθήν, το έλαιον και τον οίνον, τα οποία ο κύριός μου είπεν, ας στείλῃ προς τους δούλους αυτού. **16** και ημεΐς έθλομεν κόψει ξύλα εκ του Λιβάνου, κατά πάσαν την χρείαν σου, και θέλομεν φέρει αυτά προς σε με σχεδίας διά θαλάσσης εις Ιόππην· και συ θέλεις αναβιβάσει αυτά εις Ιερουσαλήμ. **17** Και ηρίθμησεν ο Σολομών πάντας τους άνδρας τους ξένους τους εν γη Ισραήλ, μετά τον αριθμόν καθ' ον Δαβίδ ο πατήρ αυτού ηρίθμησεν αυτούς· και ευρέθησεν εκατόν πενήτηκοντα τρεις χιλιάδες και εξακόσιοι. **18** Και εξ αυτών έκαμεν εβδομήκοντα χιλιάδας αχθοφόρων, και ογδοήκοντα χιλιάδας λιθοτόμων εν τω όρει, και τρεις χιλιάδας εξακοσίους εργοδιώκτας επί τον λαόν.

3 Και ήρχισεν ο Σολομών να οικοδομή τον οίκον του Κυρίου εν Ιερουσαλήμ εν τω όρει Μοριά, όπου εφάνη ο Κύριος εις τον Δαβίδ τον πατέρα αυτού, εν τω τόπω τον οποίον ητοίμασεν

ο Δαβίδ εν τω αλωνίω Ορνάν του Ιεβουσαίου. **2** Και ήρξισε να οικοδομή τη δευτέρα του δευτέρου μηνός, εν τω τετάρτω έτει της βασιλείας αυτού. **3** Τούτο δε ήτο το σχέδιον του Σολομώντος διά να οικοδομήσῃ τον οίκον του Θεού· το μήκος εις πήχας, κατά το πρώτον μέτρον, ήτο εξήκοντα πηχών, και το πλάτος είκοσι πηχών, **4** Και το πρόναον, το κατά πρόσωπον του οίκου, είχε μήκος κατά το πλάτος του οίκου είκοσι πηχών, και ύψος εκατόν είκοσι· και εσκέπασεν αυτό έσωθεν με χρυσόν καθαρόν. **5** Και εστέγασε τον οίκον τον μέγαν με ξύλα πεύκινα, τα οποία και εσκέπασε με χρυσόν καθαρόν, και ενέγλυψεν επ' αυτόν φοίνικας και αλύσεις. **6** Και εκόσμησε τον οίκον με λίθους τιμώεις διά ωραιότητα· το δε χρυσόν ήτο χρυσόν Φαρουΐμ. **7** Εσκέπασεν έτι με χρυσόν τον οίκον, τας δοκούς, τους παραστάτας και τους τοίχους αυτού και τας θύρας αυτού· και ενέγλυψε χερουβεΐμ επί των τοίχων. **8** Και έκαμε τον οίκον του αγίου των αγίων, το μήκος αυτού κατά το πλάτος του οίκου, είκοσι πηχών, και το πλάτος αυτού είκοσι πηχών· και εσκέπασεν αυτόν με χρυσόν καθαρόν εξακοσίων ταλάντων. **9** Το βάρος δε των καρφίων ήτο πεντήκοντα σίκλοι χρυσού. Και εσκέπασε τα υπερώα με χρυσόν. **10** Και εν τω οίκω του αγίου των αγίων έκαμε δύο χερουβεΐμ εργασίας γλυπτής και εσκέπασεν αυτά με χρυσόν. **11** Και αι πτέρυγες των χερουβεΐμ είχαν μήκος είκοσι πηχών· η μία πτέρυξ πέντε πηχών, εγγίζουσα τον τοίχον του οίκου· και η άλλη πτέρυξ πέντε πηχών, εγγίζουσα την πτέρυγα του άλλου χερουβ. **12** Και η μία πτέρυξ του άλλου χερουβ πέντε πηχών, εγγίζουσα τον τοίχον του οίκου· και η άλλη πτέρυξ πέντε πηχών, απομένη της πτέρυγος του άλλου χερουβ. **13** Αι πτέρυγες των χερουβεΐμ τούτων εξηπλούντο είκοσι πήχας· και αυτά ίσταντο επί τους πόδας αυτών, τα δε πρόσωπα αυτών έβλεπον προς τον οίκον. **14** Και έκαμε το καταπέτασμα εκ κυανού και πορφύρας και κοκκίνου και βύσσου, και ύφανεν επ' αυτού χερουβεΐμ. **15** Έκαμεν έτι έμπροσθεν του οίκου δύο στύλους τριάκοντα πέντε πηχών το μήκος, και το επίθεμα το επί της κεφαλής εκάστου, πέντε πηχών. **16** Και έκαμεν αλύσεις εν τω χρηστηρίω, και έβαλεν αυτάς επί των κεφαλών των στύλων· και έκαμεν εκατόν ρόδια και έβαλεν αυτά επί των αλύσεων. **17** Και έστησε τους στύλους κατά πρόσωπον του ναού, ένα εκ δεξιών και ένα εξ αριστερών· και εκάλεσε το όνομα του εκ δεξιών Ιαχεΐν και το όνομα του εξ αριστερών Βοάς.

4 Και έκαμε θυσιαστήριον χαλκού, είκοσι πηχών το μήκος αυτού, και είκοσι πηχών το πλάτος αυτού, και δέκα πηχών το ύψος αυτού. **2** Έκαμεν έτι την χυτήν θάλασσαν δέκα πηχών από χείλους εις χείλους, στρογγύλην κύκλω, και το ύψος αυτής πέντε πηχών· και γραμμή τριάκοντα πηχών περιεζώννυεν αυτήν κύκλω. **3** Και υπό το χείλος αυτής ήτο ομοίωμα βούν, περικυκλούντων αυτήν κύκλω, δέκα κατά πηχην, περικυκλόντες την θάλασσαν κύκλω. Αι δύο σειραί των βούν ήσαν χυμέναι ομού με αυτήν. **4** Ίστατο δε επί δώδεκα βούν· τρεις έβλεπον προς βορράν, και τρεις έβλεπον προς δυσμάς, και τρεις έβλεπον προς νότον, και τρεις έβλεπον προς ανατολάς· και η θάλασσα εκείτο επ' αυτών· και όλα τα οπίθια αυτών ήσαν προς τα έσω. **5** Και το πάχος αυτής ήτο μιας παλάμης και το χείλος αυτής κατεσκευασμένον ως χείλος ποτηρίου, ως άνθος κρίνου· έχωρει δε πλήρης ούσα τρεις χιλιάδας βαθ. **6** Έκαμεν έτι δέκα λουτήρας, και έθεσε πέντε εκ δεξιών και πέντε εξ αριστερών, διά να πλύνωσιν εν αυτοίς εκεί έπλυνον όσα ήσαν διά ολοκαύτωσιν· η θάλασσα όμως ήτο διά να νίπτωνται εν αυτή οι ιερείς. **7** Και έκαμε τας χρυσάς λυχνίας

δέκα, κατά το διατεταγμένον περί αυτών, και έθεσεν αυτάς εν τω ναώ, πέντε εκ δεξιών και πέντε εξ αριστερών. **8** Και έκαμε δέκα τραπέζας, και έθεσεν αυτάς εν τω ναώ, πέντε εκ δεξιών και πέντε εξ αριστερών. Και έκαμεν εκατόν χρυσάς λεκάνας. **9** Και έκαμε την αυλήν των ιερέων και την μεγάλην αυλήν, και θύρας διά την αυλήν, και εσκέπασε τας θύρας αυτών με χαλκόν. **10** Και έθεσε την θάλασσαν κατά το δεξιόν πλευρόν προς ανατολάς, απέναντι του μεσημβρινού μέρους. **11** Και έκαμεν ο Χουράμ τους λέβητας και τα πτυάρια και τας λεκάνας και ετελείωσεν ο Χουράμ κάμνον το έργον, το οποίον έκαμεν εις τον βασιλέα Σολομώντα διά τον οίκον του Θεού· **12** τους δύο στύλους, και τας σφαίρας και τα δύο επιθέματα τα επί της κεφαλής των στύλων και τα δύο δικτυωτά διά να σκεπάζωσι τας δύο σφαίρας των επιθεμάτων των επί της κεφαλής των στύλων· **13** και τετρακόσια ρόδια διά τα δύο δικτυωτά, δύο σειράς ροδίων δι' έκαστον δικτυωτόν, διά να σκεπάζωσι τας δύο σφαίρας των επιθεμάτων των επί των στύλων. **14** Έκαμεν έτι τας βάσεις και έκαμε τους λουτήρας επί των βάσεων· **15** την μίαν θάλασσαν και τους δώδεκα βόας υποκάτω αυτής. **16** Και τους λέβητας και τα πτυάρια και τας κρεάγγρας και πάντα τα σκεύη αυτών έκαμε Χουράμ ο πατήρ αυτού εις τον βασιλέα Σολομώντα διά τον οίκον του Κυρίου, εκ λαμπρού χαλκού. **17** Εν τη πεδιάδι του Ιορδάνου έχυσεν αυτά ο βασιλεύς, εν γη αργιλλώδει μεταξύ Σοκώθ και Σαρηθαθά. **18** Ούτως έκαμεν ο Σολομών πάντα ταύτα τα σκεύη εν αφθονία μεγάλη· διότι δεν ηδύνατο να λογαριασθή το βάρος του χαλκού. **19** Και έκαμεν ο Σολομών πάντα τα σκεύη τα του οίκου του Θεού και το θυσιαστήριον του χρυσού και τας τραπέζας, και επ' αυτών ετίθεντο οι άρτοι της προθέσεως· **20** και τας λυχνίας και τους λύχνους αυτών, διά να καίωσι κατά το διατεταγμένον ενώπιον του χρηστηρίου, εκ χρυσίου καθαρού· **21** και τα άνθη και τους λύχνους και τας λαβίδας εκ χρυσίου, και τούτο χρυσίον καθαρόν· **22** και τα λυχνοψάλιδα και τας λεκάνας και τους κρατήρας και τα θυμιατήρια εκ χρυσίου καθαρού, και η εισόδος του οίκου, αι εσώτεραι θύραι αυτού διά το άγιον των αγίων και αι θύραι του οίκου του ναού ήσαν εκ χρυσίου.

5 Και συνετελέσθη άπαν το έργον το οποίον έκαμεν ο Σολομών διά τον οίκον του Κυρίου· και εισέφερεν ο Σολομών τα αφιερώματα Δαβίδ του πατρός αυτού· και το αργύριον και το χρυσόν και πάντα τα σκεύη έθεσεν εν τοις θησαυροίς του οίκου του Θεού. **2** Τότε συνήθροισεν ο Σολομών εις Ιερουσαλήμ τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ και πάντας τους αρχηγούς των φυλών, τους οικογενάρχας των υιών Ισραήλ, διά να αναβιβάσωσι την κιβωτόν της διαθήκης, του Κυρίου εκ της πόλεως Δαβίδ, ήτις είναι η Σιών. **3** Και συνηθροίσθησαν πάντες οι άνδρες Ισραήλ προς τον βασιλέα εν τη εορτή του εβδόμου μηνός. **4** Και ήλθον πάντες οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ· και εσήκωσαν οι Λευΐται την κιβωτόν. **5** Και ανεβίβασαν την κιβωτόν και την σκηνήν του μαρτυρίου και πάντα τα σκεύη τα άγια τα εν τη σκηνή· οι ιερείς και οι Λευΐται ανεβίβασαν αυτά. **6** Και ο βασιλεύς Σολομών και πάσα η συναγωγή του Ισραήλ, οι συναχθέντες προς αυτόν, ήσαν έμπροσθεν της κιβωτού, θυσιάζοντες πρόβατα και βόας, όσα δεν ήτο δυνατόν να λογαριασθώσιν ουδέ να αριθμηθώσι διά το πλήθος. **7** Και εισήγαγον οι ιερείς την κιβωτόν της διαθήκης του Κυρίου εις τον τόπον αυτής, εις το χρηστήριον του οίκου, εις τα άγια των αγίων, υποκάτω των πτερυγών των χερουβεΐμ· **8** διότι τα χερουβεΐμ είχαν εξηπλωμένας τας πτέρυγας επί τον τόπον της κιβωτού, και τα χερουβεΐμ εκάλυπτον την κιβωτόν και

τους μοχλούς αυτής άνωθεν. **9** και εξείχον οι μοχλοί, και εφάνιντο τα άκρα των μοχλών έξω της κιβωτού έμπροσθεν του χρηστηρίου· έξωθεν όμως δεν εφάνιντο. Και είναι εκεί έως της σήμερον. **10** Δεν ήτο εν τη κιβωτώ ειμή αι δύο πλάκες, τας οποίας έθεσεν ο Μωϋσής εκεί εν Χωρήβ, όπου ο Κύριος έκαμε διαθήκην προς τους υιούς Ισραήλ, ότε εξήλθον εξ Αιγύπτου. **11** Και ως εξήλθον οι ιερείς εκ του αγιαστηρίου, διότι πάντες οι ιερείς οι ευρεθέντες ηγιασθησαν, χωρίς να ήναι διατεταγμένοι κατά διαιρέσεις· **12** και οι Λευίται οι ψαλτωδοί, πάντες οι του Αοάφ, του Αιιάμ, του Ιεδουθούν, και οι υιοί αυτών και οι αδελφοί αυτών, ενδεδυμένοι βύσσον, εν κυμβάλους και ψαλτηρίους και κιθάρας, ίσταντο κατά ανατολάς του θουσιαστηρίου, και μετ' αυτών εκατόν είκοσι ιερείς σαλπίζοντες διά σαλπίγγων· **13** τότε, ως ήχησαν οι σαλπικταί και οι ψαλτωδοί ομού μιά φωνή, υμνούντες και δοξολογούντες τον Κύριον, και καθώς ύψωσαν την φωνήν διά σαλπίγγων και κυμβάλων και οργάνων μουσικών, και ύμνον τον Κύριον, λέγοντες, Ότι είναι αγαθός, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού, τότε ο οίκος ενεπλήθη νεφέλης, ο οίκος του Κυρίου, **14** και δεν ηδύναντο οι ιερείς να σταθώσι διά να λειτουργήσωσιν, εξ αιτίας της νεφέλης διότι η δόξα του Κυρίου ενέπλησε τον οίκον του Θεού.

6 Τότε ελάλησεν ο Σολομών, Ο Κύριος είπεν ότι θέλει κατοικεί εν γνώφω· **2** αλλ' εγώ ωκοδόμησα εις σε οίκον κατοικήσεως και τόπον διά να κατοικήσ αιωνίως. **3** Και στρέψας ο βασιλεύς του πρόσωπον αυτού, ευλόγησε πάσαν την συναγωγήν του Ισραήλ· πάσα δε η συναγωγή του Ισραήλ ίστατο. **4** Και είπεν, Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, όστις εξέτελεσε διά των χειρών αυτού εκείνο το οποίον ελάλησε διά του στόματος αυτού προς Δαβίδ τον πατέρα μου, λέγων, **5** Αφ' ης ημέρας εξήγαγον τον λαόν μου εκ γης Αιγύπτου, δεν εξέλεξα από πασών των φυλών του Ισραήλ ουδεμίαν πόλιν, διά να οικοδομηθή οίκος, ώστε να ήναι το όνομά μου εκεί· ουδέ εξέλεξα άνδρα, διά να ήναι κυβερνήτης επί τον λαόν μου Ισραήλ· **6** αλλ' εξέλεξα την Ιερουσαλήμ, διά να ήναι το όνομά μου εκεί· και εξέλεξα τον Δαβίδ, διά να ήναι επί τον λαόν μου Ισραήλ. **7** Και ήλθεν εις την καρδιαν Δαβίδ του πατρός μου να οικοδομήσ η οίκον εις το όνομα Κυρίου του Θεού του Ισραήλ. **8** Αλλ' ο Κύριος είπε προς Δαβίδ τον πατέρα μου, Επειδή ήλθεν εις την καρδιαν σου να οικοδομήσ ης οίκον εις το όνομά μου, καλώς μεν έκαμες ότι συνέλαβες τούτο εν τη καρδιά σου· **9** πλην συ δεν θέλεις οικοδομήσει τον οίκον· αλλ' ο υιός σου, όστις θέλει εξέλθει εκ της σφύρος σου, ούτος θέλει οικοδομήσει τον οίκον εις το όνομά μου. **10** Ο Κύριος λοιπόν επλήρωσε τον λόγον αυτού τον οποίον ελάλησε· και εγώ ανέστην αντί Δαβίδ του πατρός μου και εκάθησα επί τον θρόνον του Ισραήλ, καθώς ελάλησε Κύριος, και ωκοδόμησα τον οίκον εις το όνομα Κυρίου του Θεού του Ισραήλ· **11** και έθεσα εκεί την κιβωτόν, εν ή κείται η διαθήκη του Κυρίου, την οποίαν έκαμε προς τους υιούς Ισραήλ. **12** Και σταθείς ο Σολομών έμπροσθεν του θουσιαστηρίου του Κυρίου, ενόπιον πάσης της συναγωγής του Ισραήλ, εξέτεινε τας χείρας αυτού· **13** διότι ο Σολομών έκαμε βάσιν χαλκίνην, έχουσαν πέντε πηχών μήκος, και πέντε πηχών πλάτος, και τριών πηχών ύψος και έθεσεν αυτήν εν τω μέσω της αυλής και σταθείς επ' αυτής έπεσεν επί τα γόνατα αυτού ενώπιον πάσης της συναγωγής του Ισραήλ και εξέτεινε τας χείρας αυτού προς τον ουρανόν, **14** και είπε, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, δεν είναι Θεός όμοιός σου εν τω ουρανώ και επί της γής· όστις φυλάττει την διαθήκην και το έλεος προς τους δούλους σου,

τους περιπατούντας ενώπιόν σου εν όλη τη καρδιά αυτών· **15** όστις εφύλαξας προς τον δούλον σου Δαβίδ τον πατέρα μου όσα ελάλησας προς αυτόν, και ελάλησας διά του στόματός σου και εξετέλεσας διά της χειρός σου, καθώς την ημέραν ταύτην. **16** Και τώρα, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, φύλαξον προς τον δούλον σου Δαβίδ τον πατέρα μου εκείνο το οποίον υπεσχέθης προς αυτόν, λέγων, Δεν θέλει αληθώς κλείψει εις σε ανήρ απ' έμπροσθέν μου καθήμενος επί τον θρόνον του Ισραήλ, μόνον εάν προσέχωσιν οι υιοί σου εις την οδόν αυτών, διά να περιπατώσιν εις τον νόμον μου, καθώς συ περιεπάτησας ενώπιόν μου. **17** Τώρα λοιπόν, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, ας αληθεύσ η ο λόγος σου, τον οποίον ελάλησας προς τον δούλον σου τον Δαβίδ. **18** Αλλά θέλει αληθώς κατοικήσει Θεός μετά ανθρώπου επί της γης; Ιδού, ο ουρανός, και ο ουρανός των ουρανών, δεν είναι ικανοί να σε χωρέσωσι πόσον ολιγώτερον ο οίκος ούτος, τον οποίον ωκοδόμησα; **19** Πλην επιβλέψον επί την προσευχήν του δούλου σου και επί την δέησιν αυτού, Κύριε Θεέ μου, ώστε να επακούσ ης κραυγής και της δέησεως, την οποίαν ο δούλός σου δέεται ενώπιόν σου· **20** διά να ήναι οι οφθαλμοί σου ανεωγμένοι προς τον οίκον τούτον ημέραν και νύκτα, προς τον τόπον περί του οποίου είπας ότι θέλεις θέσει το όνομά σου εκεί, διά να επακούσ ης της δέησεως την οποίαν ο δούλός σου θέλει δέεσθαι εν τω τόπω τούτω. **21** Και επάκουε των δέησεων του δούλου σου και του λαού σου Ισραήλ, όταν προσεύχωνται εν τω τόπω τούτω και άκουε συ εκ του τόπου της κατοικήσεώς σου, εκ του ουρανού· και ακούων, γίνου ίλεως. **22** Εάν αμαρτήσ η άνθρωπος εις τον πλησίον αυτού και ζητήσ η όρκον παρ' αυτού διά να κάμη αυτόν να ορκισθή, και ο όρκος έλθη έμπροσθεν του θουσιαστηρίου σου εν τω οίκω τούτω, **23** τότε συ επάκουσον εκ του ουρανού και ενέργησον και κρίνον τους δούλους σου, ανταποδίδων μεν εις τον άνομον, ώστε να στρέψ ης κατά της κεφαλής αυτού την πράξιν αυτού, δικαιοών δε τον δίκαιον, ώστε να αποδώσ ης εις αυτόν κατά την δικαιοσύνην αυτού. **24** Και εάν κτυπηθή ο λαός σου Ισραήλ έμπροσθεν του εχθρού, διότι ημάρτησ ης εις σε, και επιστρέψωσι και δοξάσωσι το όνομά σου και προσευχηθώσι και δεηθώσι προς σε εν τω οίκω τούτω, **25** τότε συ επάκουσον εκ του ουρανού και συγχώρησον την αμαρτίαν του λαού σου Ισραήλ, και επανάγαγε αυτούς εις την γην την οποίαν έδωκας εις αυτούς και εις τους πατέρας αυτών. **26** Όταν ο ουρανός κλεισθή και δεν γίνηται βροχή, διότι ημάρτησ ης εις σε, εάν προσευχηθώσι προς τον τόπον τούτον και δοξάσωσι το όνομά σου και επιστρέψωσιν από των αμαρτιών αυτών, αφού ταπεινώσ ης αυτούς, **27** τότε συ επάκουσον εκ του ουρανού και συχώρησον την αμαρτίαν των δούλων σου και του λαού σου Ισραήλ, διδάξας αυτούς την οδόν την αγαθήν εις την οποίαν πρέπει να περιπατώσι και dos βροχήν επί την γην σου, την οποίαν έδωκας εις τον λαόν σου διά κληρονομίαν. **28** Πείνα εάν γείνη εκ τη γη, θανατικόν εάν γείνη, ανεμοφθορία και ερυσίβη, ακρίς και βρούχος εάν γείνη, οι εχθροί αυτών εάν πολιορκήσωσιν αυτούς εν τω τόπω της κατοικίας αυτών, οποιαδήποτε πληγή και οποιαδήποτε νόσος γείνη, **29** πάσαν προσευχήν, πάσαν δέησιν γινομένην υπό παντός ανθρώπου και υπό παντός του λαού σου Ισραήλ, όταν γνωρίσ η έκαστος την πληγήν αυτού και τον πόνον αυτού και εκτείνη τας χείρας αυτού προς τον οίκον τούτον, **30** τότε συ επάκουσον εκ του ουρανού, του τόπου της κατοικήσεώς σου, και συχώρησον και dos εις έκαστον κατά πάσας τας οδούς αυτού, όπως γνωρίζ ης την καρδιαν αυτού, διότι συ, μόνος συ, γνωρίζ ης τας καρδιας των υιών των ανθρώπων· **31** διά να σε

φοβώνται, ώστε να περιπατών εν ταις οδοίς σου πάσας τας ημέρας όσας ζώων επί προσώπου της γης, την οποίαν έδωκας εις τους πατέρας ημών. **32** Και τον ξένον έτι, όστις δεν είναι εκ του λαού σου Ισραήλ, αλλ' έρχεται από γης μακράς διά το όνομά σου το μέγα, και διά την χείρα σου την κραταιάν, και διά τον βραχίονά σου τον εξηπλωμένον, εάν έλθωσι και προσευχηθώσι προς τον οίκον τούτον, **33** τότε συ επάκουσον εκ του ουρανού, εκ του τόπου της κατοικήσεώς σου, και κάμε κατ' πάντα περί όσων ο ξένος σε επικαλεσθή, διά να γνωρίσωσι πάντες οι λαοί της γης το όνομά σου και να σε φοβώνται, καθώς ο λαός σου ο Ισραήλ, και διά να γνωρίσωσιν ότι το όνομά σου εκλήθη επί τον οίκον τούτον, τον οποίον ωκοδόμησα. **34** Όταν ο λαός σου εξέλεθη εις πόλεμον εναντίον των εχθρών αυτών, διά της οδού δι' ης αποστείλης αυτούς, και προσευχηθώσιν εις σε προς την πόλιν ταύτην την οποίαν εξέλεξας, και τον οίκον τον οποίον ωκοδόμησα εις το όνομά σου, **35** τότε επάκουσον εκ του ουρανού της προσευχής αυτών και της δεήσεως αυτών, και κάμε το δίκαιον αυτών. **36** Όταν αμαρτήσωσιν εις σε, διότι ουδέίς άνθρωπος είναι αναμάρτητος, και οργισθής εις αυτούς, και παραδώσης αυτούς έμπροσθεν του εχθρού, και οι αιχμαλωτισταί φέρωσιν αυτούς αιχμαλώτους εις γην μακράν ή πλησίον, **37** και έλθωσιν εις εαυτούς εν τη γη όπου εφέρθησαν αιχμάλωτοι, και επιστρέψωσι και δεηθώσι προς σε εν τη γη της αιχμαλωσίας αυτών, λέγοντες, Ημάρτομεν, ηνομήσαμεν και ηδικήσαμεν. **38** και επιστρέψωσι προς σε εξ όλης της καρδιάς αυτών και εξ όλης της ψυχής αυτών, εν τη γη της αιχμαλωσίας αυτών όπου εφέρθησαν αιχμάλωτοι, και προσευχηθώσι προς την γην αυτών την οποίαν έδωκας εις τους πατέρας αυτών, και την πόλιν την οποίαν εξέλεξας, και προς τον οίκον τον οποίον ωκοδόμησα εις το όνομά σου, **39** τότε επάκουσον εκ του ουρανού, εκ του τόπου της κατοικήσεώς σου, της προσευχής αυτών και των δεήσεων αυτών, και κάμε το δίκαιον αυτών και συγχώρησον εις τον λαόν σου τον αμαρτήσαντα εις σε. **40** Τώρα, Θεέ μου, ας ήναι, δέομαι, ανεωγμένοι οι οφθαλμοί σου και προσεκτικά τα ώτα σου εις την προσευχήν την γινομένην εν τω τόπω τούτω. **41** Και τώρα, ανάστηθι, Κύριε Θεέ, εις την ανάπαυσίν σου, συ και η κιβωτός της δυνάμεώς σου· οι ιερείς σου, Κύριε Θεέ, ας ενδυθώσι σωτηρίαν, και οι όσιοί σου ας ευφρανθώσιν εν αγαθείς. **42** Κύριε Θεέ, μη απορρίψης το πρόσωπον του κεχρισμένου σου. ενθυμήθητι τα ελέη Δαβίδ του δούλου σου.

7 Και αφού ετελείωσεν ο Σολομών προσευχόμενος, κατέβη το πυρ εκ του ουρανού και κατέφαγε τα ολοκαυτώματα και τας θυσίας και δόξα Κυρίου ανέπλησε τον οίκον. **2** Και δεν ήθύναντο οι ιερείς να εισέλθωσιν εις τον οίκον του Κυρίου, διότι δόξα Κυρίου ανέπλησε τον οίκον του Κυρίου. **3** Πάντες δε οι υιοί Ισραήλ, βλέποντες το πυρ καταβαίνον και την δόξαν του Κυρίου επί τον οίκον, έπεσον κατά πρόσωπων επί την γην, επί το λιθόστρωτον, και προσεκύνησαν και εδόξασαν τον Κύριον, λέγοντες, Ότι είναι αγαθός ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **4** Τότε ο βασιλεύς και πας ο λαός προσέφεραν θυσίας ενώπιον του Κυρίου· **5** και εθυσίασεν ο βασιλεύς Σολομών την θυσίαν, εικοσιδύο χιλιάδας βωών και εκατόν είκοσι χιλιάδας προβάτων. Ούτως εγκαινίασαν ο βασιλεύς και πας ο λαός τον οίκον του Θεού. **6** Και ίσαντο οι ιερείς εις τας υπηρεσίας αυτών, και οι Λευΐται μετά των μουσικών οργάνων του Κυρίου, τα οποία Δαβίδ ο βασιλεύς έκαμε διά να δοξάζωσι τον Κύριον, Ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού, έχοντες εν ταις χερσίν αυτών τους ύμνους του Δαβίδ· και εσάλπιζον οι ιερείς κατέναντι αυτών,

και πας ο Ισραήλ ίστατο. **7** Καθιέρωσεν έτι ο Σολομών το μέσον της αυλής, της κατά πρόσωπον του οίκου του Κυρίου· διότι εκεί προσέφερε τα ολοκαυτώματα και το στέαρ των ειρηνικών προσφορών· επειδή το θυσιαστήριον το χάλκινον, το οποίον ο Σολομών έκαμε, δεν ήδύνατο να χωρέη τα ολοκαυτώματα και την εξ αλφίτων προσφοράν και το στέαρ. **8** Και κατ' εκείνον τον καιρόν έκαμεν ο Σολομών την εορτήν επτά ημέρας, και πας ο Ισραήλ μετ' αυτού, σύναξις μεγάλη σφόδρα, από της εισόδου Αιμάθ μέχρι του ποταμού της Αιγύπτου. **9** Και εν τη ογδόη ημέρα έκαμον σύναξιν πάνδημον· διότι έκαμον τον εγκαινιασμόν του θυσιαστηρίου επτά ημέρας, και την εορτήν επτά ημέρας. **10** Και εν τη εικοστή τρίτη ημέρα του εβδόμου μηνός απέλυσε τον λαόν εις τας σκηνάς αυτών, ευφραρισμένους και αγαλλομένους την καρδίαν διά τα αγαθά όσα έκαμεν ο Κύριος προς τον Δαβίδ και προς τον Σολομώντα και προς τον Ισραήλ τον λαόν αυτού. **11** Και ετελείωσεν ο Σολομών τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως· και παν ό, τι ήλθεν εις την καρδίαν του Σολομώντος να κάμη εν τω οίκω του Κυρίου και εν τω οίκω αυτού ευωδόθη. **12** Και εφάνη ο Κύριος εις τον Σολομώντα διά νυκτός, και είπε προς αυτόν, Ήκουσα της προσευχής σου και εξέλεξα τον τόπον τούτον εις εμαυτόν διά οίκον θυσίας. **13** Εάν κλείσω τον ουρανόν και δεν γίνηται βροχή, και εάν προστάξω την ακρίδα να καταφάγη την γην, και εάν αποστείλω θανατικούς μεταζύ του λαού μου, **14** και ο λαός μου, επί τον οποίον εκλήθη το όνομά μου, ταπεινώσωσιν εαυτούς και προσευχηθώσι και εκζητήσωσι το πρόσωπόν μου και επιστρέψωσιν από των οδών αυτών των πονηρών, τότε εγώ θέλω επακούσει εκ του ουρανού και θέλω συγχωρήσει την αμαρτίαν αυτών και θεραπεύσει την γην αυτών. **15** Τώρα οι οφθαλμοί μου θέλουσιν είσθαι ανεωγμένοι και τα ώτα μου προσεκτικά εις την προσευχήν την γινομένην εν τω τόπω τούτω. **16** Διότι τώρα εξέλεξα και ηγίασα τον οίκον τούτον, διά να ήναι το όνομά μου εκεί έως αιώνος· και οι οφθαλμοί μου και η καρδιά μου θέλουσιν είσθαι εκεί πάσας τας ημέρας. **17** Και συ, εάν περιπατήσιν ενώπιόν μου, καθώς περιπάτησε Δαβίδ ο πατήρ σου, και κήνησιν κατ' πάντα όσα προσέταξα εις σε, και φυλάττης τα διατάγματά μου και τας κρίσεις μου, **18** τότε θέλω στερεώσει τον θρόνον της βασιλείας σου, καθώς υπεσχέθην προς Δαβίδ τον πατέρα σου, λέγων, Δεν θέλει εκλείψει εις σε ανήρ ηγεμονεύων επί τον Ισραήλ. **19** Αλλ' εάν σεις αποστρέψητε και εγκαταλείψητε τα διατάγματά μου και τας εντολάς μου, τας οποίας έθεσα έμπροσθέν σας, και υπάγητε και λατρεύσητε άλλους θεούς και προσκυνήσητε αυτούς, **20** τότε θέλω εκριζώσει αυτούς από της γης μου, την οποίαν έδωκα εις αυτούς· και τον οίκον τούτον, τον οποίον ηγίασα διά το όνομά μου, θέλω απορρίψει από πρόσωπο μου και θέλω κάμει αυτόν παροιμίαν και εμπαιγμόν μεταζύ πάντων των λαών. **21** και ο οίκος ούτος, όστις έγεινε τόσον υψηλός, θέλει είσθαι έκστασις εις πάντας τους διαβαίνοντας παρ' αυτόν· και θέλουσι λέγει, Διά τι ο Κύριος έκαμεν ούτως εις την γην ταύτην και εις τον οίκον τούτον; **22** και θέλουσιν αποκρίνεσθαι, Επειδή εγκατέλιπον Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών, όστις εξέηγαγεν αυτούς εξ Αιγύπτου, και προσεκολλήθησαν εις άλλους θεούς και προσεκύνησαν αυτούς και ελάτρευσαν αυτούς· διά τούτο επέφερεν επ' αυτούς άπαν τούτο το κακόν.

8 Εν δε τω τέλει των είκοσι ετών, καθ' α ο Σολομών ωκοδόμησε τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον εαυτού, **2** τας πόλεις τας οποίας ο Χουράμ είχε δώσει εις τον Σολομώντα, ο Σολομών ωκοδόμησεν αυτάς και κατώκισεν εκεί τους

υιούς Ισραήλ. **3** Και υπήγαν ο Σολομών εις Αιμάθ-σωβά και υπερίχυσεν εναντίον αυτής. **4** Και ωκοδόμησε την Θαυδώρ εν τη ερήμω και πάσας τας πόλεις των αποθηκών, τας οποίας ωκοδόμησεν εν Αιμάθ. **5** Ωκοδόμησεν έτι την Βαιθ-ωρών την άνω και την Βαιθ-ωρών την κάτω, πόλεις χωρρωμένες με τείχη, πύλας και μοχλούς. **6** και την Βααλάθ και πάσας τας πόλεις των αποθηκών, τας οποίας είχαν ο Σολομών, και πάσας τας πόλεις των αμαξών και τας πόλεις των υπλών και παν ό, τι επεθύμησεν ο Σολομών να οικοδομήσιν εν Ιερουσαλήμ και εν τω Λιβάνω και εν πάση τη γη της επικρατείας αυτού. **7** Πάντα δε τον λαόν τον ναπολειφθέντα εκ των Χετταίων και των Αμορραίων και των Φερεζαίων και των Ευαίων και των Ιεβουσαίων, οίτινες δεν ήσαν εκ του Ισραήλ, **8** αλλ' εκ των τέκνων εκείνων, των ναπολειφθέντων εν τη γη μετ' αυτούς, τους οποίους οι υιοί Ισραήλ δεν εξωλόθρευσαν, επί τούτους ο Σολομών επέβαλε φόρον έως της ημέρας ταύτης. **9** Εκ δε των υιών Ισραήλ ο Σολομών δεν έκαμε δούλους διά το έργον αυτού, διότι ήσαν άνδρες πολεμισταί, και πρώταρχοι και άρχοντες των αμαξών αυτού και των υπλών αυτού. **10** Εκ τούτων ήσαν οι αρχηγοί των επιστατών, τους οποίους είχαν ο βασιλεύς Σολομών, διακόσιοι πενήκοντα, εξουσιάζοντες επί τον λαόν. **11** Και ανεβίβασεν ο Σολομών την θυγατέρα του Φαραώ εκ της πόλεως Δαβίδ, εις τον οίκον τον οποίον ωκοδόμησε δι' αυτήν· διότι είπεν, Η γυνή μου δεν θέλει κατοικεί εν τω οίκω Δαβίδ του βασιλέως του Ισραήλ, επειδή το μέρος, όπου η κιβωτός του Κυρίου εισήλθεν, είναι άγιον. **12** Τότε προσέφερον ο Σολομών ολοκαυτώματα εις τον Κύριον επί του θυσιαστηρίου του Κυρίου, το οποίον ωκοδόμησε κατ' έμπροσθεν του προνάου, **13** κατά το απαιτούμενον εκάστης ημέρας του να προσφέρωσι κατά τας εντολάς του Μωϋσέως, εν τοις σάββασι και εν ταις νεομηνιάς και εν ταις επισήμοις εορταίς ταις γινομέναις τρίς του ενιαυτού, εν τη εορτή των αζύμων και εν τη εορτή των εβδομάδων και εν τη εορτή των σκηνών. **14** Και κατέστησε, κατά την διάταξιν Δαβίδ του πατρός αυτού, τας διαιρέσεις των ιερών εις την υπηρεσίαν αυτών, και τους Λευίτας τας φυλακάς αυτών διά να μνωσί και να λειτουργώσι κατέναντι των ιερών, κατά το απαιτούμενον εκάστης ημέρας· και τους πυλωρούς κατά τας διαιρέσεις αυτών εις εκάστην πύλην· διότι τοιαύτη ήτο η εντολή Δαβίδ του ανθρώπου του Θεού. **15** Και δεν παρεδρόμησαν από της εντολής του βασιλέως περί των ιερών και Λευιτών εις ουδέν πράγμα ουδέ εις τα περί των θησαυρών. **16** Ήτο δε ετοιμασία δι' άπαν το έργον του Σολομώντος, αφ' ης ημέρας εθεμελιώθη ο οίκος του Κυρίου, εωσού εξετελέσθη. Ούτως ετελειώθη ο οίκος του Κυρίου. **17** Τότε υπήγαν ο Σολομών εις Εσιών-γάβερ και εις Αιλώθ, επί το χείλος της θαλάσσης εν τη γη Εδώμ. **18** Και απέστειλεν ο Χουράμ προς αυτόν, διά χειρής των δούλων αυτού πλοία και δούλους ειδήμονας της θαλάσσης και υπήγαν μετά των δούλων του Σολομώντος εις Οφείρ, και έλαβον εκείθεν τετρακόσια πενήκοντα τάλαντα χρυσίου και έφεραν αυτά προς τον βασιλέα Σολομώντα.

9 Ακούσασα δε η βασίλισσα της Σεβά την φήμην του Σολομώντος, ήλθεν εις Ιερουσαλήμ, διά να δοκιμάσιν τον Σολομώντα δι' ανιγμάτων, έχουσα συνοδίαν μεγάλην σφόδρα και καμήλους φορτωμένας αρώματα και χρυσόν άφθονον και λίθους πολυτίμους, και, ότε ήλθε προς τον Σολομώντα, ελάλησε μετ' αυτού περί πάντων όσα είχαν εν τη καρδιά αυτής. **2** Και εξήγησεν εις αυτήν ο Σολομών πάντα τα ερωτήματα αυτής και δεν εστάθη ουδέν κεκρυμμένον από του Σολομώντος, το οποίον δεν εξήγησεν εις αυτήν. **3** Και ιδούσα η βασίλισσα της

Σεβά την σοφίαν του Σολομώντος και τον οίκον, τον οποίον ωκοδόμησε, **4** και τα φαγητά της τραπέζης αυτού, και την καθεδρίασιν των δούλων αυτού, και την στάσιν των υπουργών αυτού και τον ιματισμόν αυτών, και τους οιοχόους αυτού και τον ιματισμόν αυτών, και την ανάβασιν αυτού δι' ης ανέβαινε εις τον οίκον του Κυρίου, έγεινεν έκθαμβος· **5** και είπε προς τον βασιλέα, Αληθής ο λόγος, τον οποίον ήκουσα εν τη γη μου, περί των έργων σου και περί της σοφίας σου· **6** αλλά δεν επίστευον εις τους λόγους αυτών, εωσού ήλθον και είδον οι οφθαλμοί μου· και ιδού, το ήμισυ του πλήθους της σοφίας σου δεν απηγγέληθι προς εμέ· συ υπερβαίνεις την φήμην την οποίαν ήκουσα· **7** μακάριοι οι άνδρες σου και μακάριοι οι δούλοί σου· ούτοι, οι ισταμένοι πάντοτε ενώπιόν σου και ακούοντες την σοφίαν σου· **8** έστω Κύριος ο Θεός σου ευλογημένος, όστις ευηρεστήθη εις σε, διά να σε θέσιν επί του θρόνου αυτού, να ήσαι βασιλεύς εις Κύριον τον Θεόν σου· επειδή ο Θεός σου ηγάπησεν τον Ισραήλ, ώστε να στερεώσιν αυτούς εις τον αιώνα, διά τούτο σε κατέστησε βασιλέα επ' αυτούς, διά να κάμηνη κρίσιν και δικαιοσύνην. **9** Και έδωκεν εις τον βασιλέα εκατόν είκοσι τάλαντα χρυσίου και αρώματα πολλά σφόδρα και λίθους πολυτίμους και δεν εστάθησαν ποτέ τοιαύτα αρώματα, οποία η βασίλισσα της Σεβά έδωκεν εις τον βασιλέα Σολομώντα. **10** Και οι δούλοι δε του Χουράμ και οι δούλοι του Σολομώντος, οίτινες έφερον χρυσόν από Οφείρ, έφερον και ξύλον αλγουμεμί και λίθους πολυτίμους. **11** Και έκαμεν ο βασιλεύς εκ των ξύλων αλγουμεμί αναβάσεις εις τον οίκον του Κυρίου και εις τον οίκον του βασιλέως, και κιθάρας και ψαλτήρια διά τους μουσικούς· και τοιαύτα δεν εφάνησαν πρότερον εν τη γη Ιούδα. **12** Και έδωκεν ο βασιλεύς Σολομών εις την βασιλίσσαν της Σεβά πάντα όσα ηθέλησεν, όσα εξήγησε, πλείοτερα των όσα έφερε προς τον βασιλέα. Και επέστρεψε και ανεχώρησεν εις την γην αυτής, αυτή και οι δούλοι αυτής. **13** Το βάρος δε του χρυσίου, το οποίον ήρχετο εις τον Σολομώντα κατ' έτος, ήτο εξακόσια εξήκοντα εξ τάλαντα χρυσίου, **14** εκτός του συναγομένου εκ των τελωνών και των εμπόρων και πάντων των βασιλέων της Αραβίας και των σατραπών της γης, οίτινες έφερον χρυσόν και αργύρον προς τον Σολομώντα. **15** Και έκαμεν ο βασιλεύς Σολομών διακοσίους θυρεούς εκ χρυσίου σφυρηλάτου· εξακόσιοι σίκλοι χρυσίου σφυρηλάτου εξωδεύθησαν εις έκαστον θυρέον· **16** και τριακοσίας ασπίδας εκ χρυσίου σφυρηλάτου· τριακόσιοι σίκλοι χρυσίου εξωδεύθησαν εις εκάστην ασπίδα. Και έθεσαν αυτάς ο βασιλεύς εν τω οίκω του δάσους του Λιβάνου. **17** Έκαμεν έτι ο βασιλεύς, θρόνον μέγαν ελεφάντινον και εσκεπάσεν αυτόν με καθαρόν χρυσόν. **18** είχε δε ο θρόνος εξ βαθμιδας και υποπόδιον χρυσούν, συνδεδεμένα με τον θρόνον, και αγκώνας εντεύθεν και εντεύθεν της καθέδρας, και δύο λέοντας ισταμένους εις τα πλάγια των αγκώνων· **19** και δώδεκα λέοντες ίσταντο εκεί, εκατέρωθεν επί των εξ βαθμιδών. Παρόμιον δεν κατεσκευάσθη εις ουδέν βασιλείον. **20** Και πάντα τα σκεύη του ποτου του βασιλέως Σολομώντος ήσαν εκ χρυσίου, και πάντα τα σκεύη του οίκου του δάσους του Λιβάνου εκ χρυσίου καθαρού· ουδέν εξ αργυρίου· το αργύριον ελογίζετο εις ουδέν εν ταις ημέραις του Σολομώντος. **21** Διότι είχε πλοία ο βασιλεύς πορευόμενα εις Θαρσείς μετά των δούλων του Χουράμ· άπαξ κατά τριετίαν ήρχοντο τα πλοία από Θαρσείς, φέροντα χρυσόν και άργυρον, οδόντας ελέφαντος και πιθήκους και παγώνια. **22** Και εμεγαλύνθη ο βασιλεύς Σολομών υπέρ πάντας τους βασιλείς της γης εις πλούτον και εις σοφίαν. **23** Και πάντες οι βασιλείς της γης εξήτηον το πρόσωπον του Σολομώντος, διά

να ακούσωσι την σοφίαν αυτού, την οποίαν ο Θεός έθεσεν εις την καρδίαν αυτού. **24** Και έφερον έκαστος αυτών το δώρον αυτού, σκευή αργυρά και σκευή χρυσά και στολάς, πανοπλίαις και αρώματα, ίππους και ημίονους, κατ' έτος. **25** Και είχεν ο Σολομών τέσσαρας χιλιάδας σταύλους ίππων και αμαξών και δώδεκα χιλιάδας ιππέων, τους οποίους έθεσεν ο βασιλεύς εις τας πόλεις των αμαξών και πλησίον εαυτού εν Ιερουσαλήμ. **26** Και εβασίλευεν επί πάντας τους βασιλείς από του ποταμού έως της γης των Φιλισταίων και των ορίων της Αιγύπτου. **27** Και κατέστησεν ο βασιλεύς τον άργυρον εν Ιερουσαλήμ ως λίθους, και τας κέδρους κατέστησεν ως τας εν τη πεδιάδι συκαμίνους, διά την αφθονίαν. **28** Και έφερον προς τον Σολομώντα ίππους εξ Αιγύπτου και εκ πάντων των τόπων. **29** αι δε λοιπαί πράξεις του Σολομώντος, αι πρώται και αι έσχαται, δεν είναι γεγραμμένοι εν τω βιβλίω Νάθαν του προφήτου και εν τη προφητεία Αχιά του Σηλωνίτου και εν τοις οράμασιν Ιδδώ του βλέποντος, τοις γενομένοις εναντίον Ιεροβοάμ υιού του Ναβάτ· **30** Εβασίλευσε δε ο Σολομός εν Ιερουσαλήμ, επί πάντα τον Ισραήλ, τεσσαράκοντα έτη. **31** Και εκοιμήθη ο Σολομών μετά των πατέρων αυτού· και έθαψαν αυτόν εν τη πόλει Δαβίδ του πατρός αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ροβοάμ ο υιός αυτού.

10 Και υπήγεν ο Ροβοάμ εις Συχέμ· διότι ήρχετο πας ο Ισραήλ εις Συχέμ διά να κάμη αυτόν βασιλέα. **2** Και ως ήκουσε τούτου Ιεροβοάμ ο υιός του Ναβάτ, όστις ήτο εν Αιγύπτω, όπου είχε φύγει από προσώπου Σολομώντος του βασιλέως, έπέστρεψεν ο Ιεροβοάμ εξ Αιγύπτου, **3** διότι απέστειλαν και εκάλεσαν αυτόν. Τότε ήλθον ο Ιεροβοάμ και πας ο Ισραήλ, και ελάλησαν προς τον Ροβοάμ, λέγοντες, **4** Ο πατήρ σου εσκήληρνε τον ζυγόν ημών· τώρα λοιπόν την δουλειάν την σκληράν του πατρός σου και τον ζυγόν αυτού τον βαρύν, τον οποίον επέβαλεν εφ' ημάς, ελάφρωσον συ, και θέλομεν σοι δουλεύει. **5** Ο δε είπε προς αυτούς, Επανελθετε προς εμέ μετά τρεις ημέρας. Και ανεχώρησεν ο λαός. **6** Και συνεβουλευθή ο βασιλεύς Ροβοάμ τους πρεσβυτέρους, οίτινες παρίσταντο ενώπιον Σολομώντος του πατρός αυτού έτι ζώντος, λέγων, Τι με συμβουλευέτε σεις να αποκριθώ προς τον λαόν τούτον; **7** Και ελάλησαν προς αυτόν, λέγοντες, Εάν φερθής ευμενώς προς τον λαόν τούτον και ευαρεστήσης εις αυτούς, και λαλήσης προς αυτούς αγαθούς λόγους, τότε θέλουσιν είσθαι δούλοι σου διά παντός. **8** Απέρριψεν όμως την συμβουλήν των πρεσβυτέρων, την οποίαν έδωκαν εις αυτόν, και συνεβουλευθή τους νέους τους συνανατραφέντας μετ' αυτού, τους παρισταμένους ενώπιον αυτού. **9** Και είπε προς αυτούς, Τι με συμβουλευέτε σεις να αποκριθώμεν προς τον λαόν τούτον, όστις ελάλησε προς εμέ, λέγων, Ελάφρωσον τον ζυγόν τον οποίον ο πατήρ σου επέβαλεν εφ' ημάς; **10** Και ελάλησαν προς αυτόν οι νέοι οι συνανατραφέντες μετ' αυτού, λέγοντες, Ούτω θέλεις λαλήσει προς τον λαόν, όστις ελάλησε προς σε, λέγων, Ο πατήρ σου εβάρυνη τον ζυγόν ημών, αλλά συ ελάφρωσον αυτόν εις ημάς· ούτω θέλεις λαλήσει προς αυτούς· Ο μικρός μου δάκτυλος θέλει είσθαι παχύτερος της οσφύος του πατρός μου· **11** τώρα λοιπόν ο μεν πατήρ μου επεφόρτισεν εις εσάς ζυγόν βαρύν, εγώ δε θέλω κάμει βαρύτερον τον ζυγόν σας· ο πατήρ μου σας παιδεύσει με μάστιγας, εγώ δε θέλω σας παιδεύσει με σκορπίους. **12** Και ήλθον ο Ιεροβοάμ και πας ο λαός προς τον Ροβοάμ την τρίτην ημέραν, ως είχε λαλήσει ο βασιλεύς, λέγων, Επανελθετε προς εμέ την τρίτην ημέραν. **13** Και απεκρίθη ο βασιλεύς προς αυτούς σκληρώς και εγκατέλιπεν ο βασιλεύς Ροβοάμ την

συμβουλήν των πρεσβυτέρων, **14** και ελάλησε προς αυτούς κατά την συμβουλήν των νέων, λέγων, Ο πατήρ μου εβάρυνη τον ζυγόν σας, αλλ' εγώ θέλω κάμει αυτόν βαρύτερον· ο πατήρ μου σας παιδεύσει με μάστιγας, αλλ' εγώ θέλω σας παιδεύσει με σκορπίους. **15** Και δεν εισήκουσεν ο βασιλεύς εις τον λαόν· διότι το πράγμα έγενε παρά του Θεού, διά να εκτελέση ο Κύριος τον λόγον αυτού, τον οποίον ελάλησε διά του Αχιά του Σηλωνίτου προς Ιεροβοάμ τον υιόν του Ναβάτ. **16** Και ιδών πας ο Ισραήλ ότι ο βασιλεύς δεν εισήκουσεν εις αυτούς, απεκρίθη ο λαός προς τον βασιλέα, λέγων, Τι μέρος έχομεν ημείς εις τον Δαβίδ; ουδεμίαν κληρονομίαν έχομεν εις τον υιόν του Ιεσσαί· εις τας σκηνάς σου έκαστος, Ισραήλ· πρόβλεψον τώρα, Δαβίδ, περί του οίκου σου. Και ανεχώρησε πας ο Ισραήλ εις τας σκηνάς αυτού. **17** Περί δε των υιών Ισραήλ των κατοικούντων εν ταις πόλεσιν Ιούδα, ο Ροβοάμ εβασίλευσεν επ' αυτούς. **18** Και απέστειλεν ο βασιλεύς Ροβοάμ τον Αδωράμ, τον επί των φόρων· και έλιθοβόλησαν αυτόν οι υιοί Ισραήλ με λίθους, και απέθανεν. Όθεν έσπευσεν ο βασιλεύς Ροβοάμ να αναβή εις την άμαζαν, διά να φύγη εις Ιερουσαλήμ. **19** Ούτως απεστάτησεν ο Ισραήλ από του οίκου του Δαβίδ, έως της ημέρας ταύτης.

11 Και ελθών ο Ροβοάμ εις Ιερουσαλήμ, συνήθροισε τον οίκον Ιούδα και Βενιαμίν, εκατόν ογδοήκοντα χιλιάδας εκλεκτών πολεμιστών, διά να πολεμήσωσι κατά του Ισραήλ, όπως επαναφέρωσι την βασιλείαν εις τον Ροβοάμ. **2** Έγεινεν όμως λόγος Κυρίου προς τον Σεμαΐαν, άνθρωπον του Θεού, λέγων, **3** Άλλησιν προς Ροβοάμ τον υιόν του Σολομώντος, τον βασιλέα του Ιούδα, και προς πάντα τον Ισραήλ εν Ιούδα και Βενιαμίν, λέγων, **4** Ούτω λέγει Κύριος· Δεν θέλετε αναβή ουδέ πολεμήσει εναντίον των αδελφών σας· επιστρέψατε έκαστος εις τον οίκον αυτού, διότι παρ' εμού έγενε το πράγμα τούτο. Και υπήκουσαν εις τους λόγους του Κυρίου και απεστράφησαν από του να υπάγωσι κατά του Ιεροβοάμ. **5** Και κατώκησεν ο Ροβοάμ εν Ιερουσαλήμ και οικοδόμησε πόλεις οχυράς εν Ιούδα. **6** Και οικοδόμησε την Βηθλεέμ και την Ητάμ και την Θεκουέ **7** και την Βαιθ-σοούρ και την Σοκχώ και την Οδολλάμ **8** και την Γαθ και την Μαρησά και την Ζιφ **9** και την Αδωραΐμ και την Λαχείς και την Αζηκά **10** και την Σαραά και την Αιαλών και την Χεβρών, αίτινες είναι εν Ιούδα και εν Βενιαμίν, πόλεις χωρυσμέναί. **11** Και ωχύρωσε τα φρουρία, και έβαλεν εις αυτά φρουράρχους και αποθήκας τροφών και ελαίου και οίνου. **12** Και εις πάσαν πόλιν έβαλεν ασπίδας και λόγγας, και ωχύρωσεν αυτάς πολύ σφόδρα. Και ήσαν υπ' αυτόν ο Ιούδας και ο Βενιαμίν. **13** Και οι ιερείς και οι Λευΐται οι εν παντί τω Ισραήλ συνήχησαν προς αυτόν, εκ πάντων των ορίων αυτών. **14** Διότι οι Λευΐται εγκατέλιπον τα προάστεια αυτών και τας ιδιοκτησίας αυτών, και ήλθον εις τον Ιούδαν και εις την Ιερουσαλήμ· επειδή ο Ιεροβοάμ και οι υιοί αυτού είχαν αποβάλει αυτούς από του να ιερατεύωσιν εις τον Κύριον. **15** και κατέστησεν εις εαυτών ιερείς διά τους υψηλόους τόπους και διά τους δαίμονας και διά τους μόσχους, τους οποίους έκαμε· **16** και μετ' αυτούς, όσοι εκ πασών των φυλών του Ισραήλ έδωκαν τας καρδίας αυτών εις το να ζητώσι Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ, ήλθον εις Ιερουσαλήμ, διά να θυσιάσωσιν εις Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών. **17** Και κατίσχυσαν την βασιλείαν του Ιούδα και ισχυροποίησαν τον Ροβοάμ τον υιόν του Σολομώντος, τρία έτη· διότι τρία έτη περιεπάτησαν εν τη οδώ του Δαβίδ και του Σολομώντος. **18** Έλαβε δε ο Ροβοάμ εις εαυτον γυναίκα την Μαελέθ, θυγατέρα του Ιεριμώθ υιού του Δαβίδ, και την Αβιχαίλ, θυγατέρα του Ελιαβ υιού του Ιεσσαί· **19**

ήτις ἐγέννησεν εἰς αὐτόν υἱούς, τὸν Ἰεῦς καὶ τὸν Σαμαριανὸν καὶ τὸν Ζαάμ. **20** Καὶ μετ' αὐτὴν ἔλαβε τὴν Μααχά θυγατέρα τοῦ Ἀβερσαλῶμ, ἥτις ἐγέννησεν εἰς αὐτὸν τὸν Ἀβιά καὶ τὸν Ἀτθαΐ καὶ τὸν Ζιζά καὶ τὸν Σελωμείθ. **21** Καὶ ἠγάπησεν ὁ Ροβοάμ τὴν Μααχά θυγατέρα τοῦ Ἀβερσαλῶμ ὑπὲρ πάσας τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰς παλλακὰς αὐτοῦ· διότι ἔλαβε δεκαοκτὼ γυναῖκας καὶ ἐξήκοντα παλλακὰς· καὶ ἐγέννησεν εἰκοσιοκτὲ υἱούς καὶ ἐξήκοντα θυγατέρας. **22** Καὶ κατέστησεν ὁ Ροβοάμ ἀρχόντας τὸν Ἀβιά τὸν υἱὸν τῆς Μααχά, διὰ νὰ ἀρχῆ ἐπὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· διότι ἐστοχάζετο νὰ κάμῃ αὐτὸν βασιλεῖα. **23** καὶ ποιῶν φρονίμως διέσπειρε πάντας τοὺς υἱούς αὐτοῦ εἰς πάντας τοὺς τόπους Ἰούδα καὶ Βενιαμίν, εἰς πάσαν οὐρανὸν πόλιν· καὶ ἐδῶκεν εἰς αὐτούς τροφὰς ἐν ἀφθονίᾳ καὶ ἐξήγησε πολλὰς γυναῖκας.

12 Καὶ καθὼς ἐστερεώθη ἡ βασιλεία τοῦ Ροβοάμ καὶ ἐνεδυναμώθη, ἐγκατέλειπεν τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, καὶ παρὸς τὸν Ἰσραὴλ μετ' αὐτοῦ. **2** Καὶ ἐν τῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Ροβοάμ, Σισάκ ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου ἀνέβη ἐναντίον τῆς Ἰερουσαλὴμ, ἐπειδὴ παρηνόμησεν εἰς τὸν Κύριον, **3** μετὰ χιλίων διακοσίων ἀμαξῶν καὶ ἐξήκοντα χιλιάδων ἰππέων· ὁ δὲ λαὸς ὅστις ἦλθε μετ' αὐτοῦ ἐξ Αἰγύπτου ἦτο ἀναριθμητός, Λίβυες, Τρωγλοδῦται καὶ Αἰθίοπες. **4** Καὶ κριεῦσας τὰς οὐχρὰς πόλεις τὰς ἐν Ἰούδα, ἦλθεν ἕως τῆς Ἰερουσαλὴμ. **5** Τότε Σεμαΐας ὁ προφήτης ἦλθε πρὸς τὸν Ροβοάμ καὶ τοὺς ἀρχόντας τοῦ Ἰούδα, τοὺς συναχθέντας ἐν Ἰερουσαλὴμ διὰ τὸν φόβον τοῦ Σισάκ, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος· Σεις με ἐγκατέλιπετε· διὰ τοῦτο σὰς ἐγκατέλιπον καὶ ἐγὼ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Σισάκ. **6** Καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ ἀρχόντες τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ὁ βασιλεὺς, καὶ ἔλεγον, Δίκαιος ὁ Κύριος. **7** Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ Κύριος ὅτι ἐταπεινώθησαν, ἔγεινε λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Σεμαΐαν, λέγων, Οὗτοι ἐταπεινώθησαν· δὲν θέλω ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, ἀλλὰ θέλω χαρίσει εἰς αὐτούς σωτηρίαν τινὰ· καὶ ὁ θυμὸς μου δὲν θέλει ἐκχυθῆ ἐπὶ τὴν Ἰερουσαλὴμ διὰ χειρὸς τοῦ Σισάκ· **8** ἀλλ' ὁμοίως θέλουσι γίνεαι δούλοι αὐτοῦ, διὰ νὰ γνωρίσωσιν τὴν δουλείαν τὴν ἐμὴν καὶ τὴν δουλείαν τῶν βασιλείων τῆς γῆς. **9** Καὶ ἀνέβη Σισάκ ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου ἐπὶ τὴν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἔλαβε τοὺς θησαυρούς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου καὶ τοὺς θησαυρούς τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως· τὰ πάντα ἔλαβεν· ἔλαβεν ἐπί τοὺς θυρούς τοὺς χρυσοῦς, τοὺς οὐσίους ἔκαμεν ὁ Σολομῶν. **10** Καὶ ἀντ' ἐκείνων ἔκαμεν ὁ βασιλεὺς Ροβοάμ θυρούς χαλκίνοὺς, καὶ παρέδωκεν αὐτούς εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀρχόντων τῶν σωματοφυλάκων, οἵτινες ἐφύλαττον τὴν εἰσόδον τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως. **11** Καὶ ὁπότε εἰσῆρχετο ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου, οἱ σωματοφύλακες ἦρχοντο καὶ ἐλάμβανον αὐτούς, καὶ πάλιν ἔφερον αὐτούς εἰς τὸ οἶκμα τῶν σωματοφυλάκων. **12** Ἐπειδὴ Ἰουδίον ἐταπεινώθη, ἀπεστράφη ἀπ' αὐτοῦ ὁ θυμὸς τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ μὴ ἀφανίσῃ αὐτούς ὀλοκλήρως· διότι ἦσαν ἐπι αγαθὰ πράγματα ἐν τῷ Ἰούδα. **13** Καὶ ἐνεδυναμώθη ὁ βασιλεὺς Ροβοάμ ἐν Ἰερουσαλὴμ καὶ ἐβασίλευσε· διότι ὁ Ροβοάμ ἦτο ἠλικίας τεσσαράκοντα καὶ ἐνὸς ἔτους ὅτε ἐβασίλευσε, καὶ ἐβασίλευσε δεκαεπτὰ ἔτη ἐν Ἰερουσαλὴμ, τὴ πόλει τὴν ὁποῖαν ὁ Κύριος ἐξέλεξε ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, διὰ νὰ θέσῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ. Τῆς δὲ μητρὸς αὐτοῦ τὸ ὄνομα ἦτο Νααμὰ ἡ Ἀμμωνίτις. **14** Καὶ ἔπραξε πονηρά, ἐπειδὴ δὲν προσήλωσε τὴν καρδίαν αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ ἐκζητῇ τὸν Κύριον. **15** Αἱ δὲ πράξεις τοῦ Ροβοάμ, ἀι πρώται καὶ αἱ ἐσχάται, δὲν εἶναι γεγραμμέναι ἐν τῷ βιβλίῳ Σεμαΐου τοῦ προφήτου καὶ Ἰδδώ τοῦ βλέποντος, ἐν ταῖς γενεαλογίαις· Ἦσαν δὲ πάντοτε πόλεμοι μετὰ τοῦ Ροβοάμ καὶ Ἰεροβοάμ. **16** Καὶ ἐκοιμήθη ὁ Ροβοάμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ

καὶ ἐτάφη ἐν πόλει Δαβίδ· ἐβασίλευσε δὲ ἀντ' αὐτοῦ Ἀβιά ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

13 Καὶ ἐβασίλευσεν ὁ Ἀβιά ἐπὶ τὸν Ἰούδα ἐν τῷ δεκάτῳ ὁγδῶ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἰεροβοάμ. **2** Τρία ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἰερουσαλὴμ. Τὸ δὲ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Μιχαΐα, θυγάτηρ τοῦ Οὐριήλ ἀπὸ Γαβαά. Καὶ ἦτο πόλεμος μετὰ τοῦ Ἀβιά καὶ Ἰεροβοάμ. **3** Καὶ παρητάθη ὁ Ἀβιά εἰς μάχην μετὰ στρατεύματα δυνατῶν πολεμιστῶν, τετρακοσίων χιλιάδων ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν· καὶ ὁ Ἰεροβοάμ παρητάθη εἰς μάχην ἐναντίον αὐτοῦ μετὰ οκτακοσίας χιλιάδας ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν, δυνατῶν ἐν ἰσχύϊ. **4** Καὶ σηκωθείς ὁ Ἀβιά ἐπὶ τὸν ὄρος Σεμαραΐμ, τὸ ἐν τῷ ὄρει Ἐφραΐμ, εἶπεν, Ἀκουσατέ μου, Ἰεροβοάμ καὶ παρὸς τὸ Ἰσραὴλ· **5** δὲν πρέπει νὰ γνωρίσητε, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ἔδωκε τὴν βασιλείαν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ διαπαντός εἰς τὸν Δαβίδ, εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς υἱούς αὐτοῦ, μετὰ συνθήκην ἀλάτου· **6** ἀλλ' ὁ Ἰεροβοάμ ὁ υἱὸς τοῦ Ναβάρ, ὁ δούλος τοῦ Σολομῶντος υἱοῦ τοῦ Δαβίδ, ἐσηκώθη καὶ ἐπαυεστάτησεν ἐναντίον τοῦ κυρίου αὐτοῦ· **7** καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ἄνθρωποι μηδαμνοὶ, ἀχρεῖοι, καὶ ἐνεδυναμώθησαν ἐναντίον τοῦ Ροβοάμ υἱοῦ τοῦ Σολομῶντος, ὅτε ἦτο ὁ Ροβοάμ νέος καὶ ἀπαλὸς τὴν καρδίαν καὶ δὲν ᾔδυντο νὰ ἀντισταθῆ εἰς αὐτούς· **8** καὶ τώρα σεις λέγετε νὰ ἀντισταθῆτε εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Κυρίου, τὴν εἰς τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν τοῦ Δαβίδ, διότι εἰσθε πλήθος πολὺ καὶ ἔχετε μετ' ἑαυτῶν χρυσοῦς μόσχους, τοὺς οὐσίους ὁ Ἰεροβοάμ ἔκαμεν εἰς ἐσὰς διὰ Θεοῦ· **9** δὲν ἀπεβάλετε τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου, τοὺς υἱούς τοῦ Ἀαρῶν, καὶ τοὺς Λευΐτας, καὶ ἐκάμετε εἰς ἑαυτοὺς ἱερεῖς κατὰ τὰ ἔθνη τῆς γῆς; παρὸς ὅστις προσέρχεται νὰ ιερωθῆ μετὰ μόσχον βοός καὶ ἐπὶ κριός, γίνεται ἱερεύς εἰς τοὺς μη Θεοῦ· **10** ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Κύριον ἐχομεν Θεὸν ἡμῶν, καὶ δὲν ἐγκατελίπομεν αὐτόν· καὶ οἱ ἱερεῖς, οἱ λειτουργοῦντες εἰς τὸν Κύριον, εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀαρῶν· καὶ οἱ Λευΐται, ἐπὶ τὴν ἐργασίαν· **11** καὶ καιῖοσι πρὸς τὸν Κύριον καθ' ἐκάστην πρωΐαν καὶ καθ' ἐκάστην ἑσπέραν ὀλοκαυτώματα καὶ θυμίαμα εὐώδης καὶ διατέθουσι τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς καθαρὰς καὶ τὴν λυχνίαν τὴν χρυσὴν καὶ τοὺς λύχνους αὐτῆς, διὰ νὰ καίῃ πάσαν ἑσπέραν· διότι ἡμεῖς φυλάττομεν τὴν φυλακὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σεις ὁμοίως ἐγκατελίπετε αὐτόν· **12** καὶ ἰδοῦ, ὁ Θεὸς αὐτός εἶναι μετ' ἡμῶν ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ μετὰ ἡχητικὰς σάλπιγγας, διὰ νὰ ἠχῶσιν ἐναντίον σας. Υἱοὶ Ἰσραὴλ, μὴ πολεμεῖτε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ τῶν πατέρων σας· διότι δὲν θέλετε εὐδοωθῆ. **13** Ὁ δὲ Ἰεροβοάμ ἐστρέψε τὴν ἐνέδραν διὰ νὰ περιέλθῃ ἐκ τῶν ὀπίσθεν αὐτῶν· καὶ ἦσαν κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἰούδα, καὶ ἡ ἐνέδρα ὀπίσθεν αὐτῶν. **14** Καὶ ὅτε περιέβλεψεν ὁ Ἰούδας, ἰδοῦ, ἡ μάχη ἦτο ἐμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν αὐτῶν· καὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Κύριον, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν μετὰ σάλπιγγας. **15** Τότε οἱ ἄνδρες Ἰούδα ἠλάλαξαν· καὶ καθὼς ἠλάλαξαν οἱ ἄνδρες Ἰούδα, ὁ Θεὸς ἐπάταξε τὸν Ἰεροβοάμ καὶ πάντα τὸν Ἰσραὴλ, ἐμπροσθεν τοῦ Ἀβιά καὶ τοῦ Ἰούδα. **16** Καὶ ἐφύγον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμπροσθεν τοῦ Ἰούδα· καὶ παρέδωκεν αὐτούς ὁ Θεὸς εἰς τὴν χεῖρα αὐτῶν. **17** Καὶ ἔκαμον ὁ Ἀβιά καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ εἰς αὐτούς σφαγὴν μεγάλην· καὶ ἔπεσαν τραυματῆται ἐκ τοῦ Ἰσραὴλ πεντακόσιοι χιλιάδες ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν. **18** Καὶ ἐταπεινώθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ δὲ υἱοὶ Ἰούδα ὑπερίσχυσαν, ἐπειδὴ ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν. **19** Καὶ κατεδίωξεν ὁ Ἀβιά ἐξ ὀπίσω τὸν Ἰεροβοάμ, καὶ ἔλαβε παρ' αὐτοῦ πόλεις, τὴν Βαιθὴλ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Ἰεσανὰ καὶ τὰς κώμας αὐτῆς, καὶ τὴν Ἐφραΐν καὶ τὰς κώμας αὐτῆς. **20** Καὶ δὲν ἀνέλαβε πλέον δύναμιν

ωκοδόμησε την Γαβαά και την Μισπά. 7 Κατ' εκείνον δε τον καιρόν Ανανί ο βλέπων ήλθε προς Ασά τον βασιλέα του Ιούδα και είπε προς αυτόν, Επειδή επεστηρίχθης επί τον βασιλέα της Συρίας και δεν επεστηρίχθης επί Κύριον τον Θεόν σου, διά τούτο εξέφυγε το στράτευμα του βασιλέως της Συρίας από της χειρός σου. 8 οι Αιθίοπες και οι Λίβυες δεν ήσαν στράτευμα μέγα, μετά πολυαριθμών αμαζών και ιππέων; επειδή όμως επεστηρίχθης εις τον Κύριον, παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα σου. 9 διότι οι οφθαλμοί του Κυρίου περιτρέχουσι διά πάσης της γης, διά να δειχθή δυνατός υπέρ των εχόντων την καρδιαν αυτών τελείαν προς αυτόν· εις τούτο έπραξας αφρόνως· διά τούτο θέλεις έχει πολέμους εις το εξής. 10 Και ωργίσθη ο Ασά κατά του βλέποντος και έβαλεν αυτόν εις φυλακήν· διότι ηγανάκτησεν εναντίον αυτού διά τούτο. Και κατέθλιψεν ο Ασά τινάς εκ του λαού εν εκείνω τω καιρώ. 11 Και ιδού, αι πράξεις του Ασά, αι πρώται και αι έσχαται, ιδού, είναι γεγραμμένοι εν τω βιβλίω των βασιλέων του Ιούδα και του Ισραήλ. 12 Ηρρώστησε δε ο Ασά τους πόδας αυτού εν τω τριακοστώ εννάτω έτει της βασιλείας αυτού, εωσού η αρρωστία αυτού έγινε μεγίστη· αλλ' ουδέ εν τη αρρωστία αυτού εξεζήτησε τον Κύριον, αλλά τους ιατρούς. 13 Και εκοιμήθη ο Ασά μετά των πατέρων αυτού και απέθανεν εν τω τεσσαρακοστώ πρώτω έτει της βασιλείας αυτού. 14 Και έθαψαν αυτόν εις τον τάφον αυτού, τον οποίον έσκαψε δι' εαυτών εν πόλει Δαβίδ, και έθεσαν αυτόν επί κλίνης πλήρους ευωδίας και διαφόρων αρωμάτων μυρεψικών· και έκαμον εις αυτόν καύσιν μεγάλην σφόδρα.

17 Εβασίλευσε δε αντ' αυτού Ιωσαφάτ ο υιός αυτού και ενεδυναμώθη κατά του Ισραήλ. 2 Και έβαλε δυνάμεις εις πάσας τας οχυράς πόλεις του Ιούδα και κατέστησε φρουράς εν τη γη Ιούδα και εν ταις πόλεσι του Εφραΐμ, τας οποίας είχε κυριεύσει Ασά ο πατήρ αυτού. 3 Και ήτο Κύριος μετά του Ιωσαφάτ, επειδή περιπάτησεν εν ταις οδοίς Δαβίδ του πατρός αυτού ταις πρώταις, και δεν εξεζήτησε τους Βααλείμ· 4 αλλά τον Θεόν του πατρός αυτού εξεζήτησε και εις τας εντολάς αυτού περιπάτησε και ουχί κατά τα έργα του Ισραήλ. 5 Διά τούτο εστερέωσεν ο Κύριος την βασιλείαν εν τη χειρί αυτού· και πας ο Ιούδας έδωκε δώρα εις τον Ιωσαφάτ· και απέκτησε πλούτον και δόξαν πολλήν. 6 Και υψώθη η καρδιά αυτού εις τας οδούς του Κυρίου και έτι αφήρесе τους υψηλούς τόπους και τα άλση από του Ιούδα. 7 Και εν τω τρίτω έτει της βασιλείας αυτού απέστειλε τους άρχοντας αυτού, τον Βεν-αΐλ και τον Οβαδιάν και τον Ζαχαριάν και τον Ναθαναήλ και τον Μιχαϊάν, διά να διδάσκωσιν εν ταις πόλεσι του Ιούδα. 8 και μετ' αυτών τους Λευΐτας, τον Σεμαΐαν και Ναθανιάν και Ζεβαδιάν και Ασαήλ και Σεμιραμώθ και Ιωνάθαν και Αδωνιάν και Τωβιάν και Τωβ-αδωνιάν, τους Λευΐτας και μετ' αυτών Ελισαμά και Ιωράμ, τους ιερείς. 9 και εδίδασκον εν τω Ιούδα, έχοντες μεθ' εαυτών το βιβλίον του νόμου του Κυρίου, και περιήρχοντο εις πάσας τας πόλεις του Ιούδα και εδίδασκον τον λαόν. 10 Και επέπεσε φόβος Κυρίου επί πάσας τας βασιλείας των πέριξ του Ιούδα· όπως και δεν επολέμουν εναντίον του Ιωσαφάτ. 11 Και από των Φιλισταιών έφερον δώρα προς τον Ιωσαφάτ και φόρον αργυρίου· οι Άραβες προσέτι έφερον προς αυτόν ποιμνία κριών επτά χιλιάδας επτακοσίους και τράγων επτά χιλιάδας επτακοσίους. 12 Και προεχώνει ο Ιωσαφάτ μεγαλυνομένους σφόδρα· και ωκοδόμησεν εν Ιούδα φρούρια και πόλεις αποθηκών. 13 Και είχε πολλά έργα εν ταις πόλεσιν Ιούδα και άνδρας πολεμιστάς, δυνατούς εν ισχύϊ, εν Ιερουσαλήμ. 14 Ούτοι δε είναι οι αριθμοί αυτών, κατά τους

οίκους των πατριών αυτών· εκ του Ιούδα, χιλίαρχοι, Αδνά ο αρχηγός, και μετ' αυτού δυνατοί εν ισχύϊ τριακόσαιοι χιλιάδες, 15 Και μετά τούτον Ιωανάν ο αρχηγός, και μετ' αυτού διακόσαιοι ογδοήκοντα χιλιάδες. 16 Και μετά τούτον Αμασίας ο υιός του Ζιχρί, όστις προθύμως προσέφερεν εαυτόν εις τον Κύριον· και μετ' αυτού διακόσαιοι χιλιάδες δυνατοί εν ισχύϊ. 17 Εκ δε του Βενιαμίν, δυνατοί εν ισχύϊ, Ελιαδά και μετ' αυτού τοζόται και ασπιδοφόροι διακόσαιοι χιλιάδες. 18 Και μετά τούτον Ιωζαβάδ, και μετ' αυτού εκατόν ογδοήκοντα χιλιάδες ώπλισμένοι εις πόλεμον. 19 Ούτοι ήσαν οι υπηρετούντες τον βασιλέα, εκτός των όσους έβαλεν ο βασιλεύς εις τας οχυράς πόλεις εν παντί τω Ιούδα.

18 Και είχαν ο Ιωσαφάτ πλούτον και δόξαν πολλήν· και εσυμπενθήρευσε μετά του Αχαάβ. 2 Μετά δε χρόνους κατέβη προς τον Αχαάβ εις την Σαμάρειαν και έσφαξεν ο Αχαάβ πρόβατα και βόας εν αφθονία δι' αυτόν και διά τον λαόν του μετ' αυτού, και κατέπεισεν αυτόν να συναναβή εις Ραμώθ-γαλαάδ. 3 Και είπεν Αχαάβ ο βασιλεύς του Ισραήλ προς Ιωσαφάτ τον βασιλέα του Ιούδα, Έρχεσαι μετ' εμού εις Ραμώθ-γαλαάδ; Ο δε απεκρίθη προς αυτόν, Εγώ είμαι καθώς συ, και ο λαός μου καθώς ο λαός σου· και θέλωμ ενίσθαι μετά σου εν τω πολέμω. 4 Και είπεν ο Ιωσαφάτ προς τον βασιλέα του Ισραήλ, Ερωτήσων σήμεραν, παρακαλώ, τον λόγον του Κυρίου. 5 Και συνήθρισεν ο βασιλεύς του Ισραήλ τους προφήτας, τετρακοσίους άνδρας, και είπε προς αυτούς, να υπάγωμεν εις Ραμώθ-γαλαάδ, διά να πολεμήσωμεν; ή να απέχω; Οι δε είπουν, Ανάβα, και θέλει παραδώσει ο Θεός αυτήν εις την χείρα του βασιλέως. 6 Και είπεν ο Ιωσαφάτ, Δεν είναι ενταύθα έτι προφήτης του Κυρίου, διά να ερωτήσωμεν δι' αυτού; 7 Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Ιωσαφάτ, είναι έτι άνθρωπος τις, διά του οποίου δυνάμεθα να ερωτήσωμεν τον Κύριον· πλην εγώ μισώ αυτόν· διότι δεν προφητεύει καλόν περί εμού αλλά πάντοτε κακόν· είναι ο Μιχαΐας ο υιός του Ιεμλά. Και είπεν ο Ιωσαφάτ, Ας μη λαλή ο βασιλεύς ούτως. 8 Και εκάλεσεν ο βασιλεύς του Ισραήλ ένα ευνοούχον και είπε, Σπεύσον να φέρης Μιχαϊάν τον υιόν του Ιεμλά. 9 Ο δε βασιλεύς του Ισραήλ και Ιωσαφάτ ο βασιλεύς του Ιούδα εκάθηντο, έκαστος επί του θρόνου αυτού, ενδεδυμένοι στολαίς, και εκάθηντο εν τόπω ανοικτώ, κατά την είσοδον της πύλης της Σαμαρείας· και πάντες οι προφίται προεφήτευσον έμπροσθεν αυτών. 10 Και Σεδεκίας ο υιός του Χαναανά είχε κάμει εις εαυτόν κέρατα σιδηρά και είπεν, ούτω λέγει Κύριος· Διά τούτων θέλεις κρατίσει τους Συρίους, εωσού συντελέσης αυτούς. 11 Και πάντες οι προφίται προεφήτευσον ούτω, λέγοντες, Ανάβα εις Ραμώθ-γαλαάδ και εοδοού· διότι ο Κύριος θέλει παραδώσει αυτήν εις την χείρα του βασιλέως. 12 Και ο μνηστής, όστις υπήγε να καλέση τον Μιχαϊάν, είπε προς αυτόν, λέγων, Ιδού, οι λόγοι των προφητών φανερόνουσιν εξ ενός στόματος καλόν περί του βασιλέως· ο λόγος σου λοιπόν ας ήναι, παρακαλώ, ως ενός εξ εκείνων, και λάλησον το καλόν. 13 Ο δε Μιχαΐας είπε, Ζη Κύριος, ό τι μοι είπη ο Θεός μου, τούτο θέλω λαλήσει. 14 Ήλθε λοιπόν προς τον βασιλέα, και είπεν ο βασιλεύς προς αυτόν, Μιχαϊά, να υπάγωμεν εις Ραμώθ-γαλαάδ διά να πολεμήσωμεν; ή να απέχω; Ο δε είπεν, Ανάβητε και ευδοούσθε, διότι θέλουσι παραδοθή εις την χείρα σας. 15 Και είπε προς αυτόν ο βασιλεύς, Έως ποσάκις θέλω σε ορκίζεαι να μη λέγης προς εμέ παρά την αλήθειαν εν ονόματι Κυρίου; 16 Ο δε είπεν· είδον πάντα τον Ισραήλ διεσπαρμένον επί τα όρη, ως πρόβατα μη έχοντα ποιμένα· και είπε Κύριος, Ούτοι δεν έχουσι κύριον· ας επιστρέψωσιν έκαστος εις τον οίκον αυτού εν

ειρήνη. **17** Και είπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Ιωσαφάτ, Δεν σοι είπα ότι δεν θέλει προφητεύσει καλόν περί εμού, αλλά κακόν; **18** Και ο Μιχαΐας είπεν, Ακούσατε λοιπόν τον λόγον του Κυρίου· είδον τον Κύριον καθήμενον επί του θρόνου αυτού και πάσαν την στρατιάν του ουρανού παρισταμένην εκ δεξιών αυτού και εξ αριστερών αυτού. **19** Και είπε ο Κύριος, Τις θέλει απατήσῃ Αχαάβ τον βασιλέα του Ισραήλ, ώστε να αναβῆ και να πέσῃ εν Ραμώθ-γαλαάδ; Και ο μὲν ἐλάλησε λέγων οὕτως, ο δε λέγων οὕτως. **20** Τότε ἐξήλθε το πνεῦμα και ἐστάθη ἐνώπιον Κυρίου και εἶπεν, Εγὼ θέλω ἀπατήσῃ αὐτόν. Και εἶπε Κύριος προς αὐτό, Τίνι τρόπῳ; **21** Και εἶπε, Θέλω ἐξέλθει και θέλω εἰσθαί πνεῦμα ψεύδους εν τῷ στόματι πάντων των προφητῶν αυτού. Και εἶπε Κύριος, Θέλεις ἀπατήσῃ και μάλιστα θέλεις κατορθώσῃ· ἐξέλθε και κάμε οὕτω. **22** Τώρα λοιπόν, ἰδοῦ, ο Κύριος ἐβάλε πνεῦμα ψεύδους εν τῷ στόματι τούτων των προφητῶν σου, και ἐλάλησε Κύριος κακόν ἐπὶ σε. **23** Τότε πλησιάσας Σεδεκίας ο υἱὸς του Χαναανά, ἐρράπισε τον Μιχαΐαν ἐπὶ την σιαγόνα και εἶπε, Διὰ ποίας οδοῦ ἐπέρασε το πνεῦμα του Κυρίου ἀπ' εμοῦ, διὰ να λαλήσῃ προς σε; **24** Και εἶπεν ο Μιχαΐας, Ἰδοῦ, θέλεις ἰδεῖ καθ' ἡν ἡμέραν θέλεις εἰσερχεσθαι ἀπὸ ταμείου εις ταμείον, διὰ να κρυφθῆς. **25** Και εἶπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ, Πιάσατε τον Μιχαΐαν και ἐπαναφέρετε αὐτόν προς Αμὼν τον ἀρχοντα της πόλεως, και προς Ἰωάκ τον υἱόν του βασιλέως, **26** και εἶπατε, Οὕτω λέγει ο βασιλεύς Βάλετε τούτον εις την φυλακὴν και τρέφετε αὐτόν με ἄρτον θλίψεως και με ὕδωρ θλίψεως, εωσού επιστρέψω εν ειρήνῃ. **27** Και εἶπεν ο Μιχαΐας, Ἐάν τῶνόντι επιστρέψῃς εν ειρήνῃ, ο Κύριος δεν ἐλάλησε δι' εμοῦ. Και εἶπεν, Ακούσατε σεις, πάντες οἱ λαοί. **28** Και ἀνέβῃ ο βασιλεύς του Ισραήλ και Ἰωσαφάτ ο βασιλεύς του Ἰούδα εις Ραμώθ-γαλαάδ. **29** Και εἶπεν ο βασιλεύς του Ισραήλ προς τον Ἰωσαφάτ, Εγὼ θέλω μετασηματισθῆ και εἰσέλθει εις την μάχην· συ δε ἐνδύθητι την στολὴν σου. Και μετεσηματισθῆ ο βασιλεύς του Ισραήλ και εἰσήλθον εις την μάχην. **30** Ο δε βασιλεύς της Συρίας εἶχε προστάξει τους ἀρχοντας των ἀμαξῶν αὐτοῦ, λέγων, Μη πολεμεῖτε μίτη μίτρον μίτη μέγαν, ἀλλὰ μόνον τον βασιλέα του Ισραήλ. **31** Και ὡς εἶδον οἱ ἀρχοντες των ἀμαξῶν τον Ἰωσαφάτ, τότε αὐτοὶ εἶπον, Οὗτος εἶναι ο βασιλεύς του Ισραήλ· και περιεκύκλωσαν αὐτόν διὰ να πολεμήσωσιν αὐτόν· ἀλλ' ο Ἰωσαφάτ ἀνεβόησε, και ἐβοήθησεν αὐτόν ο Κύριος και ἀπέστρεψεν αὐτούς ο Θεός ἀπ' αὐτοῦ. **32** Ἰδόντες δε οἱ ἀρχοντες των ἀμαξῶν ὅτι δεν ἦτο ο βασιλεύς του Ισραήλ, ἐπέστρεψαν ἀπὸ της καταδίωξεως αὐτοῦ. **33** Ἄνθρωπος δε τις, τοξέυσας ἀσκόπως, ἐκτύπησε τον βασιλέα του Ισραήλ μεταξύ των ἀρθρώσεων του θώρακος· ο δε εἶπεν προς τον ἡνίοχον, Στρέψον την χεῖρα σου και ἐκβάλέ με εκ του στρατεύματος, διότι ἐπληγώθην. **34** Και ἐμεγαλύνθη ἡ μάχη εν τη ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ο δε βασιλεύς του Ισραήλ ἴστατο ἐπὶ της ἀμαξῆς ἀντικρῦ των Συρίων ἕως ἐσπέρας, και περὶ την δύσιν του ἡλίου ἀπέθανε.

19 Και ἐπέστρεψεν Ἰωσαφάτ ο βασιλεύς του Ἰούδα εις τον οἶκον αὐτοῦ εν ειρήνῃ, εις Ἱερουσαλήμ. **2** Και ἐξήλθεν Ἰηοῦ ο υἱὸς του Ἀνανί, ο βλέπων, εις ἀπάντησιν αὐτοῦ, και εἶπε προς τον βασιλέα Ἰωσαφάτ, Τον ἀσεβῆ βοηθεῖς και τους μισούντας τον Κύριον αγαπάς; διὰ τούτο ὀργὴ παρά του Κυρίου εἶναι ἐπὶ σέ· **3** ὕπνον ἐυρήθησεν εν σοι καλὰ πράγματα, καθότι ἀφῆρας τα ἀλάσι ἀπὸ της γῆς και κατεύθυνας την καρδίαν σου εις το να ἐκζητῆς τον Θεόν. **4** Και κατώκησεν ο Ἰωσαφάτ εν Ἱερουσαλήμ· ἐπειτα ἐξήλθε πάλιν διὰ του λαοῦ ἀπὸ Βηρ-σαβέε ἕως του ὄρους Εφραΐμ, και ἐπέστρεψεν αὐτούς προς Κύριον

τον Θεόν των πατέρων αὐτῶν. **5** Και κατέστησε κριτάς εν τη γῇ, εν πάσαις ταις οχυραῖς πόλεσι του Ἰούδα, εν ἐκάστῃ πόλει. **6** Και εἶπε προς τους κριτάς, Ἰδέτε τι κάμνετε σεις· διότι δεν κρίνετε κρίσιν ἀνθρώπου, ἀλλὰ του Κυρίου, ὅστις εἶναι μεθ' ὑμῶν εν τη κρισολογία· **7** τώρα λοιπόν ας ἴναι ἐφ' ὑμᾶς ο φόβος του Κυρίου· προσέχετε εις τας πράξεις σας· διότι δεν εἶναι ἀδικία παρά Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν οὐδὲ προσωποληψία οὐδὲ δωροδοκία. **8** Και εν Ἱερουσαλήμ ἐτί κατέστησεν ο Ἰωσαφάτ κριτάς εκ των λευϊτῶν και των ἱερέων και εκ των ἀρχηγῶν των πατριῶν του Ισραήλ, διὰ την κρίσιν του Κυρίου και διὰ τας διαφοράς, και προσέτερχον εις Ἱερουσαλήμ. **9** Και προσέταξεν αὐτούς, λέγων, Οὕτω θέλετε κάμνει εν φόβῳ Κυρίου, εν πίστει και εν καρδίᾳ τελεῖα· **10** και οποιαδήποτε διαφορὰ ἔλθῃ προς εσάς εκ των ἀδελφῶν σας, των κατοικοῦντων εν ταις πόλεσιν αὐτῶν, ἀναμέσον αἵματος και αἵματος, ἀναμέσον νόμου και ἐντολῆς, διαταγμάτων και νομίμων, θέλετε νουθετεῖ αὐτούς, διὰ να μη γίνωνται ἐνοχοι εις τον Κύριον, και ἔλθῃ ὀργὴ ἐφ' ὑμᾶς και ἐπὶ τους ἀδελφούς ὑμῶν· οὕτω κάμνετε, και δεν θέλετε γίνεσθαι ἐνοχοι· **11** και ἰδοῦ, Ἀμαρίας ο ἱερεὺς θέλει εἰσθαί ο ἀρχηγός ὑμῶν εν πάσῃ υποθέσει του Κυρίου, και Ζεβαδίας ο υἱὸς του Ισραήλ, ο ἀρχων του οἴκου Ἰούδα, εν πάσῃ υποθέσει του βασιλέως· οἱ δε λευϊταὶ θέλουσιν εἰσθαί ἐπιστάται ἐμπροσθέν σας ἀνδρίζεσθε και πράττετε, και ο Κύριος θέλει εἰσθαί μετὰ του ἀγαθοῦ.

20 Και μετὰ ταῦτα ἦλθον κατὰ του Ἰωσαφάτ οἱ υἱοὶ Μωάβ και οἱ υἱοὶ Ἀμμων, διὰ να πολεμήσωσιν. **2** Και ἦλθον και ἀπήγγειλαν προς τον Ἰωσαφάτ, λέγοντες, Μέγα πλήθος ἔρχεται ἐναντίον σου εκ του πέραν της θαλάσσης, εκ της Συρίας και ἰδοῦ, εἶναι ἐν Ἀσασών-θαμάρ, ἥτις εἶναι Ἐν-γαδδί. **3** Και ἐφοβήθη ο Ἰωσαφάτ και ἐδόθη εις το να ἐκζητῆ τον Κύριον, και ἐκήρυξε νηστεῖαν διὰ παντός του Ἰούδα. **4** Και συνήχθησαν οἱ ἄνδρες Ἰούδα, διὰ να ζητήσωσι βοήθειαν παρά Κυρίου· εκ πασῶν ἑτῶν των πόλεων Ἰούδα ἦλθον διὰ να ζητήσωσι τον Κύριον. **5** Και ἐστάθη ο Ἰωσαφάτ εν τη συναξεί του Ἰούδα και της Ἱερουσαλήμ, εν τῷ οἴκῳ του Κυρίου, κατὰ πρόσωπον της νέας αὐλῆς, **6** και εἶπε, Κύριε Θεέ των πατέρων ἡμῶν, δεν εἶσαι συ ο Θεός ο εν τῷ ουρανῷ; και δεν εἶσαι συ ο κυριεύων ἐπὶ πάντα τα βασίλεια των ἐθνῶν, και δεν εἶναι εν τη χεῖρὶ σου ἡ δύναμις και ἡ ἰσχὺς, και οὐδεὶς δύναται να ἀντισταθῇ εις σε; **7** Δεν εἶσαι συ ο Θεός ἡμῶν, ο ἐκδιώξας τους κατοίκους της γῆς ταύτης ἐμπροσθεν του λαοῦ σου Ἰσραήλ, και δους αὐτὴν εις το σπέρμα του Ἀβραάμ του ἀγαπητοῦ σου εις τον αἰῶνα; **8** Και κατώκησεν εν αὐτῇ και ἠοικοδόμησεν εις σε ἀγιαστήριον εν αὐτῇ διὰ το ὄνομά σου, λέγοντες, **9** Ἐάν, ὅταν ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς κακόν, ρομφαία, κρίσις ἢ θανατικόν ἢ πείνα, σταθῶμεν ἐμπροσθεν του οἴκου τούτου και ἐνώπιόν σου, διότι το ὄνομά σου εἶναι εν τῷ οἴκῳ τούτῳ, και βοήσωμεν προς σε εν τη θλίψει ἡμῶν, τότε θέλεις ἀκούσει και σώσει. **10** Και τώρα, ἰδοῦ, οἱ υἱοὶ Ἀμμων και Μωάβ και οἱ ἀπὸ του ὄρους Σηφεί, προς τους οποίους δεν ἀφῆκας τον Ισραήλ να υπάγῃ, ὅτε ἤρχοντο εκ γῆς Αἰγύπτου, ἀλλ' ἐξέκλιναν ἀπ' αὐτῶν και δεν ἐξωλόθρευσαν αὐτούς, **11** και ἰδοῦ, πῶς ἀνταμιβούσιν ἡμᾶς, ἐρχόμενοι να ἐκβάλωσιν ἡμᾶς ἀπὸ της κληρονομίας σου, την οποίαν ἔδωκας εις ἡμᾶς να κληρονομήσωμεν. **12** Θεέ ἡμῶν, δεν θέλεις κρίνει αὐτούς; διότι δεν υπάρχει εις ἡμᾶς δύναμις διὰ να ἀνισταθῶμεν εις τούτο το μέγα πλήθος, το οποίον ἔρχεται ἐφ' ἡμᾶς, και δεν ἐξεύρομεν τι να κάμωμεν ἀλλ' ἐπὶ σε εἶναι οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν. **13** Και ἴστατο πας ο Ἰούδας ἐνώπιον του Κυρίου με τα βρέφῃ αὐτῶν, τας

γυναίκας αυτών και τους υιούς αυτών. **14** Τότε ήλθε Πνεύμα Κυρίου επί Ιααζήλ τον υιόν του Ζαχαρίου, υιού του Βεναΐα, υιού του Ιεΐήλ, υιού του Μαθθανίου του Λευΐτου, εκ των υιών του Ασαφ, εν τω μέσω της συνάξεως. **15** και εΐπε, Ακούσατε, πας ο Ιούδας και οι κατοικούντες Ιερουσαλήμ, και συ βασιλεύ Ιωσαφάτ· ούτω λέγει Κύριος προς υμάς· Μη φοβείσθε σεις μηδέ πτοηθήτε από προσώπου τούτου του μεγάλου πλήθους· διότι η μάχη δεν είναι υμών, αλλά του Θεού. **16** καταβήτε αύριον εναντίον αυτών· ιδού, αναβαίνουνσι διά της αναβάσεως Σίς και θέλετε ευρεί αυτούς εν τω άκρω του χειμάρρου, έμπροσθεν της ερήμου Ιερουήλ· **17** δεν θέλετε πολεμήσει σεις εν ταύτη τη μάχη· παρουσιάσθητε, στήθε και ιδέτε την μεθ' υμών σωτηρίαν του Κυρίου, Ιούδα και Ιερουσαλήμ· μη φοβείσθε μηδέ πτοηθήτε· αύριον εξέλθετε εναντίον αυτών· και ο Κύριος μεθ' υμών. **18** Και έκυψεν ο Ιωσαφάτ επί πρόσωπον εις την γήν· και πας ο Ιούδας και οι κατοικούντες την Ιερουσαλήμ έπεσον ενώπιον του Κυρίου, προσκυνούντες τον Κύριον. **19** Και εσηκώθησαν οι Λευΐται, εκ των υιών των Κασαθίων και εκ των υιών των Κοριτών, διά να μνημόσωι Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ εν φωνή υψωμένη σφόδρα. **20** Και εξεγερθέντες το πρωΐ εξήλθον προς την έρημον Θεκουέ· και ότε εξήλθον, εστάθη ο Ιωσαφάτ και εΐπεν, Ακούσατέ μου, Ιούδα και οι κατοικούντες την Ιερουσαλήμ· πιστεύσατε εις Κύριον τον Θεόν υμών, και θέλετε στερεωθή πιστεύσατε τους προφήτας αυτού και θέλετε ευοδωθή. **21** Και συμβουλευθείς μετά του λαού, διέταξε ψαλτωδούς διά να ψάλλωσιν εις τον Κύριον και να υμνώσι την μεγαλοπρέπειαν της αγιότητος αυτού, εξελθόντες έμπροσθεν του στρατεύματος, και να λέγωσι, Δοξολογείτε τον Κύριον, διότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. **22** Και ότε ήρχισαν να ψάλλωσιν και να υμνώσιν, ο Κύριος έστησεν ενέδρας εναντίον των υιών Αμμών, Μωάβ και των εκ του όρους Σηείρ, των ελθόντων κατά του Ιούδα· και εκτυπήθησαν. **23** Διότι εσηκώθησαν οι υιοί Αμμών και Μωάβ κατά των κατοίκων του όρους Σηείρ, διά να εξολοθρευώσιν και να εξαλείψωσιν αυτούς· και αφού συνετέλεσαν τους κατοίκους του Σηείρ εβόηθησαν αλλήλους διά να εξολοθρευώσιν. **24** Ελθών δε ο Ιούδας εις την σκοπιάν της ερήμου, ανέβλεψε προς το πλήθος, και ιδού, ήσαν νεκρά σώματα πεπτωκότα κατά γης, και ουδείς διεσώθη. **25** Και ότε ήλθον ο Ιωσαφάτ και ο λαός αυτού διά να λαφυραγωγώσιν αυτούς, εύρηκαν μεταξύ των νεκρών σωμάτων αυτών και πλούτη εν αφθονία και πολύτιμον αποσκευήν, και έλαβον εις αυτούς τούσαύτα, ώστε δεν ήδύναντο να μεταφέρωσιν αυτά· και εστάθησαν τρεις ημέρας λαφυραγωγούντες, διότι τα λάφυρα ήσαν πολλά. **26** Και την τετάρτην ημέραν συνήχησαν εν τη κοιλάδι της Ευλογίας· διότι εκεί ευλόγησαν τον Κύριον· διά τούτο ωνομάσθη το όνομα του τόπου εκείνου Κοιλιάς Ευλογίας έως της ημέρας ταύτης. **27** Τότε πάντες οι άνδρες Ιούδα και της Ιερουσαλήμ και ο Ιωσαφάτ επί κεφαλής αυτών, εκίνησαν διά να επιστρέψωσιν εις Ιερουσαλήμ εν ευφροσύνη· διότι εύφραναν αυτούς ο Κύριος από των εχθρών αυτών. **28** Και ήλθον εις Ιερουσαλήμ εν ψαλτηρίοις και κιθάραις και σάλπιγγι, προς τον οίκον του Κυρίου. **29** Και επέπεσε φόβος Θεού επί πάντα τα βασίλεια των τόπων εκείνων· ότε ήκουσαν έτι ο Κύριος επολέμησεν εναντίον των εχθρών του Ισραήλ. **30** Και ησύχασεν η βασιλεία του Ιωσαφάτ· διότι ο Θεός αυτού έδωκεν εις αυτόν ανάπαυσιν κυκλόθεν. **31** Και εβασίλευσεν ο Ιωσαφάτ επί τον Ιούδα· τριάκοντα πέντε ετών ηλικίας ήτο ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν αυτοσιπέντε έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Αζουβά

θυγάτηρ του Σιλεΐ. **32** Και περιεπάτησεν εν τη οδώ Ασα τον πατρός αυτού και δεν εξέκλινεν απ' αυτής, πράττων το ευθές ενώπιον του Κυρίου. **33** Οι υψηλοί όμως τόποι δεν αφηρέθησαν· διότι ο λαός δεν είχαν έτι κατεθύνει τας καρδίας αυτών προς τον Θεόν των πατέρων αυτών. **34** Αι δε λοιπαι πράξεις του Ιωσαφάτ, αι πρώται και αι έσχαται, ιδού, είναι γεγραμμέναι εν τως λόγοις του Ιηού υιού του Ανανί, οΐτινες κατεγράφησαν εν τω βιβλίω των βασιλέων του Ισραήλ. **35** Μετά δε ταύτα ηνώθη ο Ιωσαφάτ ο βασιλεύς του Ιούδα μετά του Οχοζίου βασιλέως του Ισραήλ, όστις έπραξε λίαν ασεβώς. **36** Ηνώθη δε μετ' αυτού, διά να κάμωσι πλοία, τα οποία να πλεύσωσιν εις Θαρσεΐς και έκαμον τα πλοία εν Εσιών· γάβερ. **37** Τότε Ελιέζερ ο υιός του Δωδανά από Μαρσά προεφίτησεν εναντίον του Ιωσαφάτ, λέγων, Επειδή ηνώθης μετά του Οχοζίου, ο Κύριος έθραυσε τα έργα σου. Και συνετριβήσαν τα πλοία και δεν ηδυνήθησαν να υπάγωσιν εις Θαρσεΐς.

21 Και εκοιμήθη ο Ιωσαφάτ μετά των πατέρων αυτού και ετάφη μετά των πατέρων αυτού εν πόλει Δαβίδ· και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ιωράμ ο υιός αυτού. **2** Και είχεν αδελφούς, υιούς του Ιωσαφάτ, τον Αζαριαν, και Ιεχίλ και Ζαχαριαν και Αζαριαν και Μιχαήλ και Σεφατιαν· πάντες ούτοι ήσαν υιοί του Ιωσαφάτ βασιλέως του Ισραήλ. **3** Και ο πατήρ αυτών έδωκεν εις αυτούς δώρα πολλά αργυρίου και χρυσίου και πολυτίμων πραγμάτων, μετά πόλεων οχυρών εν Ιούδα· την βασιλείαν όμως έδωκεν εις τον Ιωράμ, επειδή ήτο ο πρωτότοκος. **4** Ότε δε ο Ιωράμ υψώθη εις την βασιλείαν του πατρός αυτού και εκραταιώθη, εθανάτωσε πάντας τους αδελφούς αυτού εν ρομφαία και τινάς έτι εκ των αρχόντων του Ισραήλ. **5** Τριάκοντα δύο ετών ηλικίας ήτο ο Ιωράμ ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν οκτώ έτη εν Ιερουσαλήμ. **6** Και περιεπάτησεν εν τη οδώ των βασιλέων του Ισραήλ, καθώς έκαμεν ο οίκος του Αχαάβ· διότι θυγάτηρ του Αχαάβ ήτο η γυνή αυτού· και έπραξε πονηρά ενώπιον Κυρίου. **7** Αλλ' ο Κύριος δεν ηθέλησεν να εξολοθρευή τον οίκον του Δαβίδ, διά την διαθήκην την οποίαν έκαμε προς τον Δαβίδ, και διότι εΐπε να δώση λύχον εις αυτόν και εις τους υιούς αυτού πάντοτε. **8** Εν ταις ημέραις αυτού απεστάτησεν ο Εδώμ από της υποταγής του Ιούδα, και κατέστησεν βασιλέα εφ' εαυτούς. **9** Και διήλθεν ο Ιωράμ μετά των αρχόντων αυτού και πάσαι αι άμαξαι μετ' αυτού· και σηκωθείς διά νυκτός, επάταξε τους Ιδουμαίους τους περικυκλόντας αυτόν και τους άρχοντας των αμαξών. **10** Ούτως απεστάτησεν ο Εδώμ από της υποταγής του Ιούδα έως της ημέρας ταύτης. Τότε κατά τον αυτόν καιρόν απεστάτησε και η Λιβνά από της υποταγής αυτού, επειδή εγκατέλιπε Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτού. **11** Αυτός ωκοδόμησεν έτι υψηλούς τώπους επί τα όρη του Ιούδα, και έκαμε τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ να πορνεύωσι και απελάνησε τον Ιούδα. **12** Και ήλθε προς αυτόν έγγραφον παρά του Ηλία του προφήτου, λέγον, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Δαβίδ του πατρός σου· Επειδή δεν περιεπάτησας εν ταις οδοίς Ιωσαφάτ του πατρός σου και εν ταις οδοίς του Ασα βασιλέως του Ιούδα, **13** αλλά περιεπάτησας εν τη οδώ των βασιλέων του Ισραήλ, και έκαμες τον Ιούδα και τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ να πορνεύωσιν κατά τας πορνεΐας του οίκου του Αχαάβ, έτι δε εθανάτωσας τους αδελφούς σου, τον οίκον του πατρός σου, τους καλητέρους σου, **14** Ιδού, ο Κύριος θέλει πατάξει με πληγήν μεγάλην τον λαόν σου και τα τέκνα σου και τας γυναϊκάς σου και πάντα τα υπάρχοντά σου· **15** και συ θέλεις κτυπηθή με πολλάς αρρωστίας, με αρρωστίαν των εντοσθίων σου, εωσού εξέλθωσι

τα εντόσθια σου εκ της αρρωστίας από ημέρας εις ημέραν. **16** Ο Κύριος έτι διήγειρεν εναντίον του Ιωράμ το πνεύμα των Φιλισταιών και των Αράβων, των πλησιοχώρων των Λιθιόπων. **17** και ανέβησαν κατά του Ιούδα και εφώρμησαν επ' αυτόν και διήρπασαν πάντα τα υπάρχοντα τα ευρεθέντα εν τω οίκω του βασιλέως, και τους υιούς αυτού έτι και τας γυναικάς αυτού- ώστε δεν έμεινεν εις αυτόν άλλος υιός, ειμή Ιωάχαζ, ο νεώτερος των υιών αυτού. **18** Μετά δε πάντα ταύτα επάταξεν αυτόν ο Κύριος εις τα εντόσθια αυτού με αρρωστίαν ανιάτον. **19** και προϊόντος του καιρού, μετά παρέλευσιν δύο ετών, εξήλθον τα εντόσθια αυτού, εκ της αρρωστίας αυτού, και απέθανε με πόνους σκληρούς. Ο δε λαός αυτού δεν έκαμεν εις αυτόν καύσιν, κατά την καυσίν των πατέρων αυτού. **20** Τριάκοντα δύο ετών ηλικίας ήτο ότε εβασίλευσεν- εβασίλευσε δε εν Ιερουσαλήμ οκτώ έτη, και απήλθε χωρίς να ήναι ποθητός- και έθαψαν αυτόν εν πόλει Δαβίδ, πλην ουχί εν τοις τάφοις των βασιλέων.

22 Και έκαμον οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ αντ' αυτού βασιλέα Οχοζίαν τον νεώτερον αυτού υιόν- διότι πάντας τους πρεσβυτέρους εθανάτωσαν τα τάγματα τα επελθόντα μετά των Αράβων εις το στρατόπεδον. Και εβασίλευσεν Οχοζίας ο υιός του Ιωράμ βασιλέως του Ιούδα. **2** Τεσσαράκοντα δύο ετών ηλικίας ήτο ο Οχοζίας ότε εβασίλευσεν, εβασίλευσε δε εν έτος εν Ιερουσαλήμ- το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Γοθολία, θυγάτηρ του Αμρί. **3** Και αυτός περιεπάτησεν εν ταις οδοίς του οίκου Αχαάβ- διότι η μήτηρ αυτού ήτο σύμβουλος αυτού εις το αμαρτάνειν. **4** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, καθώς ο οίκος Αχαάβ- διότι μετά τον θάνατον του πατρός αυτού, αυτοί ήσαν οι σύμβουλοι αυτού διά τον αφανισμόν αυτού. **5** Και διά των συμβουλών αυτών υπήγε μετά του Ιωράμ υιού του Αχαάβ βασιλέως του Ισραήλ, εις πόλεμον εναντίον του Αζαήλ βασιλέως της Συρίας εις Ραμωθ-γαλαάδ- και επάταξαν οι Σύριοι τον Ιωράμ. **6** Και επέστρεψε διά να ιατρευθή εις Ιεζραέλ, εξ αιτίας των πληγών τας οποίας έλαβεν εν Ραμά, ότε επολέμη κατά του Αζαήλ βασιλέως της Συρίας. Και κατέβη Αζαρίας ο υιός του Ιωράμ, ο βασιλεύς του Ιούδα, διά να ιδη Ιωράμ τον υιόν του Αχαάβ εις Ιεζραέλ, επειδή ήτο άρρωστος. **7** Και εστάθη παρά Θεού όλεθρος του Οχοζίου το να έλθη προς τον Ιωράμ- διότι, ότε ήλθεν, εξήλθε μετά του Ιωράμ εναντίον Ιηού του υιού του Νιμσί, τον οποίον έχρισεν ο Κύριος διά να εξολοθρεύση τον οίκον Αχαάβ. **8** Και ότε έκαμνεν ο Ιηού την εκδίκησιν κατά του οίκου Αχαάβ, ευρών τους άρχοντας του Ιούδα και τους υιούς των αδελφών του Οχοζίου, τους υπηρετούντας τον Οχοζίαν, εθανάτωσεν αυτούς. **9** Και εξήτησε τον Οχοζίαν- και συνέλαβον αυτόν κρυπτόμενον εν Σαμαρείαι και έφεραν αυτόν προς τον Ιηού- και εθανάτωσαν αυτόν και έθαψαν αυτόν- διότι είπον, Υιός του Ιωσαφάτ είναι, όστις εξεζήτησε τον Κύριον εξ όλης της καρδιάς αυτού. Και ο οίκος Οχοζίου δεν είχε δύναμιν να κρατήση πλέον την βασιλείαν. **10** Η δε Γοθολία, η μήτηρ του Οχοζίου, ιδούσα ότι ο υιός αυτής απέθανεν, εσηκώθη και εξωλόθρευσεν άπαν το βασιλικόν σπέρμα του οίκου Ιούδα. **11** Ιωσαβεθ όμως, η θυγάτηρ του βασιλέως, λαβούσα τον Ιωάκ υιόν του Οχοζίου, έκλειψεν αυτόν εκ του μέσου των υιών του βασιλέως των θανατουμένων, και έβαλεν αυτόν και την τροφήν αυτού εν τω ταμείω του κοιτώνος. Ούτως η Ιωσαβεθ, η θυγάτηρ του βασιλέως Ιωράμ, η γυνή Ιωδαέ του ιερέως, διότι ήτο αδελφή του Οχοζίου, έκρυψεν αυτόν από προσώπου της Γοθολίας, και δεν εθανάτωσεν αυτόν. **12** Και ήτο μετ'

αυτών κρυπτόμενος εν τω οίκω του Θεού εξ έτη η δε Γοθολία εβασίλευεν επί της γης.

23 Εν δε τω εβδόμω έτει εκραταιώθη ο Ιωδαέ, και λαβών τους εκατοντάρχους, Αζαριάν τον υιόν του Ιεροάμ και Ισμαήλ τον υιόν του Ιωανάν και Αζαριάν τον υιόν του Ωβιήδ και Μαασίαν τον υιόν του Αδαίου και Ελισαφάτ τον υιόν του Ζιχρί, έκαμε συνθήκην μετ' αυτών. **2** Και περιήλθον τον Ιούδα και συνήγαγον τους Λευίτας εκ πασών των πόλεων του Ιούδα και τους αρχηγούς των πατριών του Ισραήλ, και ήλθον εις Ιερουσαλήμ. **3** Και πάσα η νεύαξις έκαμε συνθήκην μετά του βασιλέως εν τω οίκω του Θεού. Και είπε προς αυτούς, Ιδού, ο υιός του βασιλέως θέλει βασιλεύσει, καθώς ελάλησε Κύριος περί των υιών του Δαβίδ. **4** Τούτο είναι το πράγμα, το οποίον θέλετε κάμει- το τρίτον από σας οι εισερχόμενοι το σάββατον, εκ των ιερέων και εκ των Λευιτών, θέλουσι φυλάττει εν ταις πύλαις. **5** Και το τρίτον εν τω οίκω του βασιλέως και το τρίτον εν τη πύλῃ του θεμελίου- άπας δε ο λαός εν ταις αυλαίς του οίκου του Κυρίου. **6** και ουδείς θέλει εισέρχασθαι εις τον ναόν του Κυρίου, ειμή οι ιερείς και όσοι εκ των Λευιτών λειτουργούσιν- αυτοί θέλουσιν εισέρχασθαι, διότι είναι άγιοι- άπας δε ο λαός θέλει φυλάττει την φυλακήν του Κυρίου. **7** και οι Λευίται θέλουσι περικυκλόνει τον βασιλέα κύκλω, έκαστος έχων τα όπλα αυτού εν τη χειρί αυτού- και όστις εισέλθῃ εις τον οίκον, ας θανατόνεται και θέλετε είσθαι μετά του βασιλέως, όταν εισέρχηται και όταν εξέρχηται. **8** Και έκαμον οι Λευίται και πας ο Ιούδας κατά πάντα όσα προσέταξεν Ιωδαέ ο ιερεύς, και έλαβον έκαστος του άνδρα αυτού, τους εισερχομένους το σάββατον, μετά των εξερχομένων το σάββατον- διότι Ιωδαέ ο ιερεύς δεν απέλυε τας τάξεις. **9** Και έδωκεν Ιωδαέ ο ιερεύς εις τους εκατοντάρχους τας λόγχας και τους θυρεούς και τας ασπίδας του βασιλέως Δαβίδ, τας εν τω οίκω του Θεού. **10** Και έστησε πάντα τον λαόν, έκαστον άνδρα έχοντα τα όπλα αυτού εν τη χειρί αυτού, τα από της δεξιάς πλευράς του οίκου έως της αριστεράς πλευράς του οίκου, πλησίον του θυσιαστηρίου και του ναού, κύκλω του βασιλέως. **11** Τότε εξήγαγον τον υιόν του βασιλέως, και επέθεσαν επ' αυτόν το διάδημα και το μαρτύριον, και έκαμον αυτόν βασιλέα. Και έχρισαν αυτόν ο Ιωδαέ και οι υιοί αυτού και είπον, Ζήτω ο βασιλεύς. **12** Και ακούσασα η Γοθολία την φωνήν του λαού τρέχοντας και ευφημούντος τον βασιλέα, ήλθε προς τον λαόν εις τον οίκον του Κυρίου. **13** Και είδε, και ιδού, ο βασιλεύς ίστατο πλησίον του στύλου αυτού εν τη εισόδω, και οι άρχοντες και αι σάλπιγγες πλησίον του βασιλέως και πας ο λαός της γης έχαιρε και εσάλπιζεν εν ταις σάλπιγξι, και οι ψαλτωδοί έψαλλον εν τοις μουσικoίς οργάνοις και όσοι ήσαν επιστήμονες εις το υμνωδείν- τότε διέρρηξεν η Γοθολία τα ιμάτια αυτής και είπε, Προδοσία. Προδοσία. **14** Και εξήγαγεν Ιωδαέ ο ιερεύς τους εκατοντάρχους, τους αρχηγούς του στρατεύματος, και είπε προς αυτούς, Εκβάλετε αυτήν έξω των τάξεων- και όστις ακολουθήση αυτήν, ας θανατόνεται εν μαχαίρα. Διότι ο ιερεύς είχαν ειπει, Μη θανατώσῃτε αυτήν εν τω οίκω του Κυρίου. **15** Και έβαλον χείρας επ' αυτήν- και ότε ήλθεν εις την εισοδον της πύλης των ίππων, την εις τον οίκον του βασιλέως, εθανάτωσαν αυτήν εκεί. **16** Και έκαμεν ο Ιωδαέ διαθήκην αναμέσον εαυτού και παντός του λαού και του βασιλέως, ότι θέλουσιν είσθαι λαός του Κυρίου. **17** Και εισήλθον ο πας ο λαός εις τον οίκον του Βάαλ, και εκηρίμνισαν αυτόν και τα θυσιαστήρια αυτού και τα είδωλα αυτού κατεσύντριψαν- και Ματθάν τον ιερέα του Βάαλ εθανάτωσαν έμπροσθεν των θυσιαστηρίων. **18** Και

έδωκεν ο Ιωδαέ την επιτήρησιν του οίκου του Κυρίου εις τας χείρας των ιερέων των Λευιτών, τους οποίους ο Δαβίδ διήρρεσεν επί του οίκου του Κυρίου, διά να προσφέρωσι ολοκαυτώματα του Κυρίου, ως είναι γραμμένον εν τω νόμω του Μωϋσέως, ευφροσύνη και εν ωδαίς, κατά την διάταξιν του Δαβίδ. **19** Και έστησε τους πλωρούς εν ταις πύλαις του οίκου του Κυρίου, διά να μη εισέρχηται μηδεις ακάθαρτος δι' οποιονδήποτε πράγμα. **20** Και έλαβε τους εκατοντάρχους και τους δυνατούς και τους άρχοντας του λαού και πάντα τον λαόν της γης, και κατεβίβασε τον βασιλέα εκ του οίκου του Κυρίου· και ήλθον διά της υψηλής πύλης εις τον οίκον του βασιλέως και εκάθισαν τον βασιλέα επί του θρόνου της βασιλείας. **21** Και ευφράνθη πας ο λαός της γής· και η πόλις ηούχασε· την δε Γοθολίαν εθανάτωσαν εν μαχαίρα.

24 Επτά ετών ηλικίας ήτο ο Ιωάς ότε εβασίλευσεν· εβασίλευσε δε τεσσαράκοντα έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Σιβιά, εκ Βηρ-σαβεΐ. **2** Και έπραττεν ο Ιωάς το ευθές ενώπιον Κυρίου, πάσας τας ημέρας Ιωδαέ του ιερέως. **3** Και έλαβεν εις αυτόν ο Ιωδαέ δύο γυναίκας, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. **4** Και μετά ταύτα ήλθεν εις την καρδιαν του Ιωάς να ανακαινίση τον οίκον του Κυρίου. **5** Και συναγαών τους ιερείς και τους Λευίτας, είπε προς αυτούς, Εξέλθετε εις τας πόλεις του Ιούδα, και συναγείτε από παντός του Ισραήλ αργύριον προς επισκευήν του οίκου του Θεού σας κατ' έτος, και επισπεύσατε το πράγμα· οι Λευίται όμως δεν επέσπευσαν. **6** Και εκάλεσεν ο βασιλεύς τον Ιωδαέ τον αρχηγόν και είπε προς αυτόν, Διά τι δεν εξήτησας παρά των Λευιτών να εισπράξωσιν εκ του Ιούδα και εκ της Ιερουσαλήμ τον φόρον του Μωϋσέως, του δούλου του Κυρίου, και της συναγωγής του Ισραήλ, διά την σκηνήν του μαρτυρίου; **7** Διότι η Γοθολία, η ασεβής, και οι υιοί αυτής κατέφθειραν τον οίκον του Θεού· και πάντα έτι τα αφιερώματα του οίκου του Κυρίου ανέθηκαν εις τους Βααλείμ. **8** Έκαμον λοιπόν κατά προσταγήν του βασιλέως εν κιβώτιον, και έθεσαν αυτό εν τη πύλῃ του οίκου του Κυρίου έξω. **9** Και διεκήρυξαν εις τον Ιούδαν και εις την Ιερουσαλήμ να εισφέρωσι προς τον Κύριον τον φόρον του Μωϋσέως του δούλου του Θεού, τον επιβληθέντα επί τον Ισραήλ εν τη ερήμω. **10** Και ηυφράνθησαν πάντες οι άρχοντες και πας ο λαός, και εισέφερον και έρριπτον εις το κιβώτιον, εωσού γεμισθή. **11** Ότε δε εφέρετο το κιβώτιον προς τους επιστάτας του βασιλέως διά χειρός των Λευιτών, και ότε αυτοί έβλεπον ότι ήτο πολύ το αργύριον, ήρχετο ο γραμματεύς του βασιλέως και ο επιστάτης του ιερέως του πρώτου, και εξεκένονον το κιβώτιον και φέροντες έθετον αυτό πάλιν εις τον τόπον αυτού. Ούτως έκαμον καθ' ημέραν και συνήγαγον αργύριον πολύ. **12** Και έδιδεν αυτό ο βασιλεύς και ο Ιωδαέ εις τους ποιούντας το έργον της υπηρεσίας του οίκου του Κυρίου, και εμίσθονον κτίστας και ξυλουργούς διά να ανακαινίσωσι τον οίκον του Κυρίου· και σιδηρουργούς έτι και χαλκουργούς, διά να επισκευάσωσι τον οίκον του Κυρίου. **13** Και οι εργαζόμενοι το έργον ειργάζοντο, και διά χειρός αυτών προέβη το έργον της επισκευής· και αποκατέστησαν τον οίκον του Θεού εις την προτέραν αυτού κατάστασιν και εστερέωσαν αυτόν. **14** Και αφού ετελείωσαν, έφεραν το εναπολειφθέν αργύριον έμπροσθεν του βασιλέως και του Ιωδαέ, και εκ τούτου κατεσκευάσαν σκευή διά τον οίκον του Κυρίου, σκευή λειτουργίας και ολοκαυτώσεως και φιάλας και σκευή χρυσά και αργυρά. Και προσέφερον ολοκαυτώματα εν τω οίκω του Κυρίου διά παντός, πάσας τας ημέρας του Ιωδαέ. **15** Εγήρασε δε ο Ιωδαέ και ήτο πλήρης ημερών, και απέθανεν· εκατόν τριάκοντα ετών ηλικίας ήτο ότε απέθανε. **16**

Και έθαψαν αυτόν εν πόλει Δαβίδ, μετά των βασιλέων· επειδή έπραξε καλόν εν τω Ισραήλ και προς τον Θεόν και τον οίκον αυτού. **17** Μετά δε τον θάνατον του Ιωδαέ ήλθον οι άρχοντες του Ιούδα και προσεκύνησαν τον βασιλέα· τότε ο βασιλεύς επήκουσεν αυτών· **18** και εγκατέλιπον τον οίκον Κυρίου του Θεού των πατέρων αυτών, και ελάτρευον τα άλση και τα είδωλα· και ήλθεν οργή κατά του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, διά ταύτην την ανομίαν αυτών. **19** Απέστειλε μεν προς αυτούς προφήτας, διά να επαναφέρωσιν αυτούς εις τον Κύριον, και διεμαρτυρήθησαν εναντίον αυτών· αλλά δεν έδωκαν ακρόασιν. **20** Και περιεχύθη το Πνεύμα του Θεού επί Ζαχαρίαν τον υιόν του Ιωδαέ του ιερέως, και σταθείς επάνωθεν του λαού, είπε προς αυτούς, Ούτω λέγει ο Θεός· Διά τι παραβαίνετε οεις τας εντολάς του Κυρίου; δεν θέλετε βεβαίως ευδοθώη· επειδή οεις εγκατελίπετε τον Κύριον, και αυτός εγκατέλιπεν εσάς. **21** Και συνώμοσαν κατ' αυτού· και ελιθοβόλησαν αυτόν με λίθους διά προσταγής του βασιλέως εν τη αυλή του οίκου του Κυρίου. **22** Και δεν ενεθυμήθη Ιωάς ο βασιλεύς του έλεος, το οποίον έκαμεν εις αυτόν Ιωδαέ ο πατήρ αυτού, αλλ' εθανάτωσε τον υιόν αυτού· ενώ δε απέθνησκειν, είπεν, Ο Κύριος ας ίδη και ας εκζητήσει. **23** Και εν τω τέλει του έτους ανέβη το στρατεύμα της Συρίας εναντίον αυτού· και ήλθον επί τον Ιούδαν και επί την Ιερουσαλήμ, και εξωλόθρευσαν πάντας τους άρχοντας του λαού εκ μέσου του λαού, και έστειλαν πάντα τα λάφυρα αυτών προς τον βασιλέα της Δαμασκού. **24** Αν και το στρατεύμα της Συρίας ήλθε μετ' ολίγων ανδρών, ο Κύριος όμως παρέδωκε στρατεύμα μέγα σφόδρα εις την χείρα αυτών, επειδή εγκατέλιπον Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών· και εξετέλεσαν κρίσιν κατά του Ιωάς. **25** Αφού δε ανεχώρησαν απ' αυτού, αφήσαντες αυτόν εν αρρωστίας μεγάλας, συνώμοσαν εναντίον αυτού οι δούλοι αυτού διά το αίμα των υιών Ιωδαέ του ιερέως, και εθανάτωσαν αυτόν επί της κλίνης αυτού, και απέθανε· και έθαψαν αυτόν εν πόλει Δαβίδ, δεν έθαψαν όμως αυτόν εν τοις τάφοις των βασιλέων. **26** Οι δε συνομόσαντες εναντίον αυτού ήσαν ούτοι Ζαβάν ο υιός της Σιμεάθ της Αμμωνιτίδος και Ιωζαβάν ο υιός της Σιμρίθ της Μωαβιτίδος. **27** Περὶ δε των υιών αυτού και τον πληθους των υπ' αυτού φορτίων, και της επισκευής του οίκου του Θεού, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τοις υπομνήμασι του βιβλίου των βασιλέων. Εβασίλευσε δε αντ' αυτού Αμασίας ο υιός αυτού.

25 Εικοσιπέντε ετών ηλικίας εβασίλευσεν ο Αμασίας, και εβασίλευσεν εικοσιεννέα έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Ιωαδάν, εξ Ιερουσαλήμ. **2** Και έπραξε το ευθές ενώπιον Κυρίου, πλην ουχι εν καρδιά τελεία. **3** Ως δε η βασιλεία εκραταιώθη εις αυτόν, εθανάτωσε τους δούλους αυτού τους φονεύσαντας τον βασιλέα τον πατέρα αυτού· **4** τα τέκνα όμως αυτών δεν εθανάτωσαν, ως είναι γεγραμμένον εν τω νόμω, εν τω βιβλίω του Μωϋσέως, όπου ο Κύριος προσέταξε, λέγων, οι πατέρες δεν θέλουσι θανατόνεσθαι διά τα τέκνα, ουδέ τα τέκνα θέλουσι θανατόνεσθαι διά τους πατέρας· αλλ' έκαστος θέλει θανατόνεσθαι διά το εαυτού αμάρτημα. **5** Και συνήγαγεν ο Αμασίας τον Ιούδαν, και κατέστησεν εξ αυτών χιλιάρχους και εκατοντάρχους, κατ' οίκους πατριών, διά παντός του Ιούδα και Βενιαμίν· και ήρήμισεν αυτούς από είκοσι ετών και επάνω, και εύρηκεν αυτούς τριακοσίας χιλιάδας, εκλεκτούς, εξερχομένους εις πόλεμον, κρατούντας λόγχην και ασπίδα. **6** Εμίσθωσεν έτι εκ του Ισραήλ εκατόν χιλιάδας δυνατών εν ισχύϊ, δι' εκατόν τάλαντα αργυρίου. **7** Ηλθε δε προς αυτόν άνθρωπος του Θεού, λέγων, Βασιλεύ, ας μη έλθῃ

μετά σου το στράτευμα του Ισραήλ· διότι ο Κύριος δεν είναι μετά του Ισραήλ, μετά πάντων των υιών Εφραΐμ· **8** ἀλλ' ἐάν θέλῃς να υπάγῃς, κάμε τούτο· ἐνδυναμώθητι διὰ τον πόλεμον· ο Θεός ὁμως θέλει σε κατατροπώσει ἐμπροσθεν του εχθρού· διότι ο Θεός ἔχει δύναμιν να βοηθήσῃ και να κατατροπώσῃ. **9** Ο δε Αμασίας εἶπε προς τον ἄνθρωπον τον Θεοῦ, Ἀλλά τι θέλομεν κάμει διὰ τα εκατόν τάλαντα, τα οποία ἔδωκα εις το στράτευμα τον Ισραήλ; Και ο ἄνθρωπος του Θεοῦ ἀπεκρίθη, Ο Κύριος εἶναι δυνατός να δώσῃ εις σε πλείοτερα τούτων. **10** Τότε διεχώρισεν αυτοὺς ο Αμασίας, το στράτευμα το ελθόν προς αὐτόν εκ του Εφραΐμ, διὰ να επιστρέψωσιν εις τον τόπον αὐτῶν· και ἐξήφθη σφόδρα ο θυμός αὐτῶν κατά του Ιούδα, και ἐπέστρεψεν εις τον τόπον αὐτῶν με ἑξαψιν θυμού. **11** Ἐνδυναμώθη δε ο Αμασίας και ἐξήγαγε τον λαόν αὐτοῦ και ὑπήγεν εις την κοιλάδα του ἄλατος και ἐπάταξε τους υἱούς Σηεὶρ δέκα χιλιάδας. **12** Και δέκα χιλιάδας ζώντας ηχηματώσιν οι υἱοὶ Ιούδα, και ἔφεραν αυτοὺς εις το ἄκρον του κρημνοῦ και κατεκρήμνισον αυτοὺς ἀπὸ του ἄκρου του κρημνοῦ, ὥστε πάντες διερράγησαν. **13** Οἱ ἄνδρες ὁμως του στρατεύματος, το οποίον ἀπέπεμψεν ο Αμασίας, διὰ να μη υπάγωσι μετ' αὐτοῦ εις πόλεμον, ἐπέπεσον ἐπὶ τας πόλεις του Ιούδα, ἀπὸ Σαμαρείας ἕως Βαιθ-ωρών, και ἐπάταξαν τρεις χιλιάδας ἐξ αὐτῶν και ἔλαβον λάφυρα πολλά. **14** Ἀφοῦ δε ο Αμασίας ἐπέστρεψεν ἀπὸ της σφαγῆς των Ἰδουμαίων, ἔφερε τους θεοὺς των υἱῶν Σηεὶρ και ἔστησεν αυτοὺς εις αὐτὸν Θεοὺς και προσεκύνησεν ἐμπροσθεν αὐτῶν και ἐθυμίασεν εις αυτοὺς. **15** Διὰ τούτου ἐξήφθη ἡ οργὴ του Κυρίου κατά του Αμασίου· και ἀπέτειλε προς αὐτόν προφήτην και εἶπε προς αὐτόν, Διὰ τι ἐξεζήτησας τους θεοὺς του λαοῦ, οἵτινες δεν ἠδυνήθησαν να ἐλευθερώσωσι τον λαόν αὐτῶν εκ της χειρὸς σου; **16** Και ἐνὸς ἑλάτῃ προς αὐτόν, ο βασιλεὺς εἶπε προς αὐτόν, Σύμβουλον σε ἔκαμον του βασιλέως; παύσον διὰ τι να θανατωθῆς; Και ἔπαυσεν ο προφήτης, εἰπὼν, Ἐξεύρω ὅτι ο Θεός ἐβουλεύθη να σε ἐξολοθρεύσῃ, επειδὴ ἔκαμες τούτο και δεν υπήκουσας εις την συμβουλήν μου. **17** Τότε συνβουλευθῆ Αμασίας ο βασιλεὺς του Ιούδα και ἀπέστειλε προς τον Ἰωᾶς υἱόν του Ἰωᾶχαζ, υἱοῦ του Ἰηοῦ, τον βασιλέα του Ισραήλ, λέγων, Ἐλθέ, να ἰδωμεν ἀλλήλους προσωπικῶς. **18** Και ἀπέστειλεν Ἰωᾶς ο βασιλεὺς του Ισραήλ προς τον Αμασιᾶν βασιλέα του Ιούδα, λέγων, Ἡ ἄκανθα ἡ εν τῷ Λιβάνῳ ἀπέστειλε προς την κέδρον την εν τῷ Λιβάνῳ, λέγουσα, Δος την θυγατέρα σου εις τον υἱόν μου διὰ γυναικα· πλην διέβη θηρίον του ἀγροῦ το εν τῷ Λιβάνῳ, και κατεπάτησε την ἄκανθαν. **19** Σὺ λέγεις, ἰδοῦ, ἐπάταξας τον Εδώμ· και ἡ καρδιά σου ἐπλήρθη εις καύχησιν· κάθου τώρα εν τῷ οίκῳ σου· διὰ τι ἐμπλέκεσαι εις κακόν, διὰ το οποίον ἠθέληες πέσει, συ και ο Ιούδας μετὰ σου; **20** Ἄλλ' ο Αμασίας δεν υπήκουσε· διότι εκ Θεοῦ ἦτο τούτο, διὰ να παραδώσῃ τους θεοὺς εις την χεῖρα των εχθρῶν, επειδὴ ἐξεζήτησαν τους θεοὺς του Εδώμ. **21** Ἀνέβη λοιπόν Ἰωᾶς ο βασιλεὺς του Ισραήλ· και εἶδον ἀλλήλους προσωπικῶς, αὐτός και Αμασίας ο βασιλεὺς του Ιούδα, εν Βαιθ-σεμέ, ἥτις εἶναι του Ιούδα. **22** Και ἐκτυπήθη ο Ιούδας ἐμπροσθεν του Ισραήλ, και ἔφυγον ἕκαστος εις τας σκῆνας αὐτοῦ. **23** Και συνέλαβεν Ἰωᾶς ο βασιλεὺς του Ισραήλ Αμασιᾶν τον βασιλέα του Ιούδα, υἱόν του Ἰωᾶς υἱοῦ του Ἰωᾶχαζ, εν Βαιθ-σεμέ, και ἔφεραν αὐτόν εις Ἰερουσαλήμ και κατεδάφισε το τεῖχος της Ἰερουσαλήμ ἀπὸ της πύλης Εφραΐμ ἕως της πύλης της γωνίας, τετρακοσίας πῆχας. **24** Και λαβὼν παν το χρυσίον και το ἀργύριον και πάντα τα σκεῦη τα εὐρεθέντα εν τῷ οίκῳ του Θεοῦ μετὰ του Ωβήδ-εδὼμ, και τους θησαυροὺς του οἴκου του βασιλέως, και ἀνθρώπους

ἐνέχυρα, ἐπέστρεψεν εις Σαμαρείαν. **25** Ἐξῆσε δε Αμασίας ο υἱός του Ἰωᾶς ο βασιλεὺς του Ιούδα, μετὰ τον θάνατον του Ἰωᾶς υἱοῦ του Ἰωᾶχαζ βασιλέως του Ισραήλ, δεκαπέντε ἔτη. **26** Αἱ δε λοιπαὶ πράξεις του Αμασίου, αἱ πρώται και αἱ ἔσχαται, ἰδοῦ, δεν εἶναι γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ των βασιλέων του Ιούδα και του Ισραήλ; **27** Και ὕστερον ἀφοῦ ἐστράφη ο Αμασίας ἀπὸ ὅπισθεν του Κυρίου, ἔκαμον συνωμοσίαν κατ' αὐτοῦ εν Ἰερουσαλήμ· και ἔφυγεν εις Λαχεῖς ἀπέστειλαν ὁμως κατόπιν αὐτοῦ εις Λαχεῖς και ἐθανάτωσαν αὐτόν ἐκεῖ. **28** Και ἔφεραν αὐτόν ἐπὶ ἵππων, και ἔθαψαν αὐτόν μετὰ των πατέρων αὐτοῦ εν πόλει Ιούδα.

26 Ἐλαβε δε πας ο λαός του Ιούδα τον Οζιαν, ὄντα ηλικίας δεκαῆξ ἐτῶν, και ἔκαμον αὐτόν βασιλέα ἀντὶ του πατρὸς αὐτοῦ Αμασίου. **2** Οὗτος ἠκοδόμησε την Αἰλώθ και ἐπέστρεψεν αὐτήν εις τον Ιούδα, ἀφοῦ ο βασιλεὺς ἐκοιμήθη μετὰ των πατέρων αὐτοῦ. **3** Δεκαῆξ ἐτῶν ηλικίας ἦτο ο Οζίας ὅτε ἐβασιλεύσε, και ἐβασιλεύσε πενήντα δύο ἔτη εν Ἰερουσαλήμ· το δε ὄνομα της μητρὸς αὐτοῦ ἦτο Ἰεχολία ἐξ Ἰερουσαλήμ. **4** Και ἐπράξε το ευθές ἐνώπιον Κυρίου, κατά πάντα ὅσα ἐπράξε Αμασίας ο πατὴρ αὐτοῦ. **5** Και ἐξεζήτει τον Θεόν εν ταις ἡμέραις του Ζαχαρίου, του νοήμονος εις τας ὁράσεις του Θεοῦ· και ὅσον καιρὸν ἐξεζήτει τον Κύριον, ευῶδονεν αὐτόν ο Θεός. **6** Και ἐξήλθε και ἐπολέμησεν ἐναντίον των Φιλισταίων, και ἐκρήμνισε το τεῖχος της Γαθ και το τεῖχος της Ιαβνὴ και το τεῖχος της Αζώτου και ἠκοδόμησε πόλεις εν Αζώτῳ και εν Φιλιστᾶις. **7** Και ἐβοήθησεν αὐτόν ο Θεός ἐναντίον των Φιλισταίων και ἐναντίον των Αράβων των κατοικοῦντων εν Γοῦρ-βαάλ, και των Μεουνείμ. **8** Και ἔδωκαν οἱ Αμμωνίται δώρα εις τον Οζιαν· και διεδόθη το ὄνομα αὐτοῦ ἕως της εἰσόδου της Αιγύπτου· διότι ἐκραταιώθη εις ἄκρον. **9** Και ἠκοδόμησεν ο Οζίας πύργους εν Ἰερουσαλήμ, ἐπὶ της πύλης της γωνίας και ἐπὶ της πύλης της φάραγγος και ἐπὶ των γωνιῶν, και χωρῶρσεν αὐτοὺς. **10** ἠκοδόμησεν ἐπὶ πύργους εν τη ἐρήμῳ και ἠνοῖξε πολλά φρέατα· διότι εἶχε κτήνην πολλά και εν τοις χαμηλοῖς τόποις και εν ταις πεδιάσι και γεωργούς και ἀμπελοφυγούς εν τη ορεινῇ και εν τῷ Καρμὴλ· διότι ἡγάπα την γεωργίαν. **11** Και εἶχεν ο Οζίας στράτευμα πολεμιστῶν, ἐξερχομένων εις πόλεμον κατά τάγματα, κατά τον ἀριθμόν της ἀπαριθμήσεως αὐτῶν γενομένων ὑπὸ Ἰεὶήλ του γραμματέως και Μαασία του επιστάτου, ὑπὸ την ὀδηγίαν του Ἀνανίου, ἐνός των στρατηγῶν του βασιλέως. **12** Πας ο ἀριθμός των ἀρχηγῶν των πατριῶν των δυνατῶν εν ἰσχύϊ ἦτο δύο χιλιάδες εξακόσιοι. **13** Και ὑπὸ την ὀδηγίαν αὐτῶν ἦτο δύναμις πολεμικῆ, τριακόσια ἐπτὰ χιλιάδες και πεντακόσιοι, δυνατοὶ και ἀνδρείοι εις τον πόλεμον, διὰ να βοηθῶσι τον βασιλέα ἐναντίον των εχθρῶν. **14** Και ἠτοίμασεν εις αὐτοὺς ο Οζίας, εις ἅπαν το στράτευμα, θυρεούς και λόγχας και περικεφαλαίας και θώρακας και τόξα και σφενδόννας διὰ λίθους. **15** Και ἔκαμεν εν Ἰερουσαλήμ μηχανάς, ἐφευρημένας ὑπὸ μηχανικῶν, διὰ να ἴηται ἐπὶ των πύργων και ἐπὶ των γωνιῶν, ὥστε να ρίπτωσι δι' αὐτῶν βέλη και λίθους μεγάλους· και ἐξήλθε το ὄνομα αὐτοῦ μακρὰν· διότι ἐβοηθεῖτο θαυμασίως, εὐσοῦ ἐκραταιώθη. **16** Ἄλλ' ἀφοῦ ἐκραταιώθη, ἐπλήρθη ἡ καρδιά αὐτοῦ εις διαφθοράν· και ἠσέβησεν εις Κύριον τον Θεόν αὐτοῦ και εἰσήλθεν εις τον ναόν του Κυρίου διὰ να θυμιάσῃ ἐπὶ το θυσιαστήριον του θυμιάματος. **17** Και Ἀζαρίας ο ἱερεὺς εἰσήλθε κατόπιν αὐτοῦ, και μετ' αὐτοῦ ογδοήκοντα ἱερεῖς του Κυρίου, ἄνδρες δυνατοὶ· **18** και ἀντέστησαν εις τον Οζιαν τον βασιλέα και εἶπον προς αὐτόν, Δεν ἀνήκει εις σε, Οζίας, να θυμιάσῃς εις τον Κύριον, ἀλλ' εις τους ἱερεῖς τους υἱούς του Ααρῶν, τους

Θεού και έκλεισε τας θύρας του οίκου του Κυρίου, και έκαμεν εις εαυτόν θυσιαστήρια εν πάση γωνία εν Ιερουσαλήμ. **25** Και εν πάση πόλει του Ιουδα έκαμεν υψηλούς τόπους, διά να θυμιάζη εις άλλους θεούς, και παρώργισε Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτού. **26** Αι δε λοιπαι πράξεις αυτού και πάσαι αιοδοί αυτού, αι πρώται και αι έσχαται, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των βασιλέων του Ιουδα και Ισραήλ. **27** Και εκοιμήθη ο Άχαζ μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν εν τη πόλει, εν Ιερουσαλήμ· δεν έφεραν όμως αυτόν εις τους τάφους των βασιλέων του Ισραήλ· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Εζεκίας ο υιός αυτού.

29 Ο Εζεκίας εβασίλευσεν ηλικίας εικοσιπέντε ετών, και εβασίλευσεν εικοσιεννέα έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρός αυτού ήτο Αβιά, θυγάτηρ του Ζαχαρίου. **2** Και έπραξε το ευθές ενώπιον Κυρίου, κατά πάντα όσα έπραξε Δαβίδ ο πατήρ αυτού. **3** Ούτεν εν τω πρώτω έτει της βασιλείας αυτού, τον πρώτον μήνα, ήνοιξε τας θύρας του οίκου του Κυρίου και επεσκεύασεν αυτάς. **4** Και εισήγαγε τους ιερείς και τους Λευίτας, και συνήγαγεν αυτούς εις την ανατολικήν πλατείαν, **5** και είπε προς αυτούς, Ακούσατέ μου, Λευίται· Αγιάσθητε τώρα, και αγιάσατε τον ναόν Κυρίου του Θεού των πατέρων σας και εκβάλετε την ακαθαρσίαν εκ του αγίου τόπου. **6** Διότι οι πατέρες ημών παρηνόμησαν και έπραξαν πονηρά ενώπιον Κυρίου του Θεού ημών και εγκατέλιπον αυτόν, και απέστρεψαν τα πρόσωπα αυτών από του κατοικητηρίου του Κυρίου και έστρεψαν τα νώτα· **7** και έκλεισαν τας θύρας του προνάου και έσβησαν τους λύχνους και θυμιάμα εν θυμιάζον και ολοκαύτωματα δεν προσέφερον εις τον Θεόν του Ισραήλ εν τω αγίω τόπω. **8** Διά τούτο η οργή του Κυρίου ήλθεν επί τον Ιούδαν και την Ιερουσαλήμ, και παρέδωκεν αυτούς εις διασποράν, εις έκστασιν και εις συριγμόν, καθώς βλέπετε με τους οφθαλμούς σας. **9** Διότι ιδού, οι πατέρες ημών έπεσον διά μαχαίρας και οι υιοί ημών και αι θυγατέρες ημών και αι γυναίκες ημών είναι διά τούτο εις αιχμαλωσίαν. **10** Τώρα λοιπόν έχω εν τη καρδιά μου να κάμω διαθήκην προς τον Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ, διά να αποστρέψη την οργήν του θυμού αυτού απ' ημών. **11** Τέκνα μου, μη πλανάσθε τώρα· διότι ο Κύριος σας εξέλεξε διά να παρίστασθε ενώπιον αυτού, να υπηρετήτε αυτόν και να ήσθε λειτουργοί αυτού και να θυμιάζητε. **12** Τότε εσηκώθησαν οι Λευίται, Μαάθ ο υιός του Αμσαφ και Ιωήλ ο υιός του Αζαρίου, εκ των υιών των Κααθιτών· εκ δε των υιών του Μεραρί, Κείς ο υιός του Αβδί και Αζαρίας ο υιός του Ιαλελειήλ· και εκ των Γηρωσιτών, Ιωάχ ο υιός του Ζιμμά και Εδέν ο υιός του Ιωάχ· **13** και εκ των υιών του Ελισαφάν, Σιμίρ και Ιεϊήλ· και εκ των υιών του Ασάφ, Ζαχαρίας και Μαθθανίας· **14** και εκ των υιών του Αιμάν, Ιεχίήλ και Σιμεΐ· και εκ των υιών του Ιεδουθού, Σεμαΐας και Οζιήλ. **15** Και συνήγαγον τους αδελφούς αυτών και ηγιάσθησαν και ήλθον, ως προσέταξεν ο βασιλεύς διά του λόγου του Κυρίου, να καθαρίσωσι τον οίκον του Κυρίου. **16** Και εισήλθον οι ιερείς εις το ενδότερον του οίκου του Κυρίου, διά να καθαρίσωσιν αυτόν· και εξέβαλον πάσαν την ακαθαρσίαν την ευρεθείσαν εν τω ναώ του Κυρίου, εν τη αυλή του οίκου του Κυρίου· οι δε Λευίται λαβόντες, έφεραν έξω εις τον χείμαρρον Κέδρων. **17** Και ήρχισαν να αγιάζωσι τη πρώτη του μηνός του πρώτου, και τη ογδόη ημέρα του μηνός εισήλθον εις τον πρόναον του Κυρίου. Και ηγίασαν τον οίκον του Κυρίου εν οκτώ ημέραις, και τη δεκάτη έκτη του μηνός του πρώτου ετελείωσαν. **18** Τότε εισήλθον προς Εζεκίαν τον βασιλέα και είπον, Εκαθαρίσαμεν όλον τον οίκον του Κυρίου

και το θυσιαστήριον της ολοκαυτώσεως και πάντα τα σκεύη αυτού και την τράπεζαν της προθέσεως και πάντα τα σκεύη αυτής· **19** και πάντα τα σκεύη, τα οποία εμείναν ο βασιλεύς Άχαζ επί της βασιλείας αυτού, ότε απεστάτησεν, ητοιμάσαμεν και ηγιάσαμεν· και ιδού, είναι έμπροσθεν του θυσιαστηρίου του Κυρίου. **20** Τότε εξηγήρηθ Εζεκίας ο βασιλεύς, και συναγαγών τους άρχοντας της πόλεως, ανέβη προς τον οίκον του Κυρίου. **21** Και έφεραν επτά μόχους και επτά κριούς και επτά κριούνα και επτά τράγους διά προσφοράν περί αμαρτίας υπέρ της βασιλείας και υπέρ του αγιαστηρίου και υπέρ του Ιουδα. Και είπε προς τους ιερείς, τους υιούς Ααρών, να προσφέρωσιν αυτά επί του θυσιαστηρίου του Κυρίου. **22** Και έσφαξαν τους μόσχους και παραλαβόντες οι ιερείς το αίμα, ερράντισαν επί το θυσιαστήριον· ομοίως έσφαξαν τους κριούς και ερράντισαν το αίμα επί το θυσιαστήριον· και έσφαξαν τα αρνία και ερράντισαν το αίμα επί το θυσιαστήριον. **23** Έπειτα προσήγαγον τους τράγους, διά την περί αμαρτίας προσφοράν, έμπροσθεν του βασιλέως και της συνάξεως, οι δε επέθεσαν τας χείρας αυτών επ' αυτούς· **24** και έσφαξαν αυτούς οι ιερείς και ερράντισαν το αίμα αυτών περί αμαρτίας επί το θυσιαστήριον, διά να κάμωσιν εξιλέωσιν υπέρ παντός του Ισραήλ· διότι ο βασιλεύς προσέταξε το ολοκαύτωμα και την περί αμαρτίας προσφοράν υπέρ παντός του Ισραήλ. **25** Και έστησε τους Λευίτας εν τω οίκω του Κυρίου εν κυμβάλις, εν ψαλτηρίαις και εν κιθάραις, κατά το πρόσταγμα του Δαβίδ και Γαδ του βλέποντος του βασιλέως και Νάθαν του προφήτου· διότι το πρόσταγμα ήτο παρά Κυρίου διά των προφητών αυτού. **26** Και εστάθησαν οι Λευίται με τα όργανα του Δαβίδ και οι ιερείς με τας σάλπιγγας. **27** Και είπεν ο Εζεκίας να προσφέρωσι την ολοκαύτωσιν επί του θυσιαστηρίου. Και ότε ήρχισεν η ολοκαύτωσις, ήρχισεν ο ύμνος του Κυρίου, με τας σάλπιγγας και με τα όργανα τα διωρισμένα παρά του Δαβίδ βασιλέως του Ισραήλ. **28** Και προσεκύνη πάσα η σύναξις και έψαλλον οι ψαλτωδοί και οι σαλπικταί εσάλπιζον· όλον τούτο εξηκολούθει εωσού ετελείωσεν η ολοκαύτωσις. **29** Και ως ετελείωσαν προσφέροντες, έκλειναν ο βασιλεύς και πάντες οι ευρεθέντες μετ' αυτού και προσεκύνησαν. **30** Και είπε προς τους Λευίτας Εζεκίας ο βασιλεύς και οι άρχοντες να υμνώσι τον Κύριον με τους λόγους του Δαβίδ και Ασάφ του βλέποντος. Και ύμνησαν εν ευφροσύνη και κύψαντες προσεκύνησαν. **31** Τότε αποκριθείς ο Εζεκίας είπε, Τώρα είσθε καθιερωμένοι εις τον Κύριον· προσέλθετε και προσφέρετε θυσίας και ευχαριστήριους προσφοράς εν τω οίκω του Κυρίου. Και προσέφερον η σύναξις θυσίας και ευχαριστήριους προσφοράς, και πας πρόθυμος την καρδιαν, ολοκαυτώματα. **32** Και έγεινεν ο αριθμός των ολοκαυτωμάτων, τα οποία προσέφερον η σύναξις, εβδομήκοντα μόσχοι, εκατόν κριοί, διακόσια αρνία· πάντα ταύτα ήσαν διά ολοκαύτωσιν προς τον Κύριον. **33** Τα δε αφιερώματα ήσαν εξακόσιοι βόες και τρισχίλια πρόβατα. **34** Οι ιερείς όμως ήσαν ολίγοι και δεν ηδύναντο να εκδέρωσι πάντα τα ολοκαυτώματα· όθεν οι αδελφοί αυτών οι Λευίται εβοήθησαν αυτούς, εωσού η εργασία συνετελέσθη και εωσού ηγιάσθησαν οι ιερείς· διότι οι Λευίται εστάθησαν ευθύτεροι την καρδιαν να να αγασθώσι, παρά οι ιερείς. **35** Έτι δε τα ολοκαυτώματα ήσαν πολλά, μετά των σεσάτων των ειρηνικών προσφορών, και μετά των σπονδών δι' έκαστον ολοκαύτωμα. Ούτως αποκατεστάθη η υπηρεσία του οίκου του Κυρίου. **36** Και ευφράνθη ο Εζεκίας και πας ο λαός, ότι ο Θεός προδιέθεσε τον λαόν· επειδή το πράγμα έγεινεν αιφνιδίως.

30 Και απέστειλεν ο Εζεκίας προς πάντα τον Ισραήλ και Ιούδαν· έγραψεν έτι επιστολάς προς Εφραΐμ και Μανασσή, διά να έλθωσιν εις τον οίκον του Κυρίου εν Ιερουσαλήμ, να κάμωσι πάσχα εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. **2** Διότι συνεβουλευθή ο βασιλεύς και οι άρχοντες αυτού και πάσα η σύναξις εν Ιερουσαλήμ να κάμωσι το πάσχα εν τω δευτέρω μηνί. **3** Επειδή δεν ηδυνήθησαν να κάμωσιν αυτό εν τω καιρώ εκείνω, διότι οι ιερείς δεν ήσαν αρκετά ηγιασμένοι και ο λαός δεν ήτο συνηγμένος εν Ιερουσαλήμ. **4** Και ήρесе το πράγμα εις τον βασιλέα και εις πάναν την σύναξιν. **5** Όθεν απεφάσισαν να διακηρύξωσι διά παντός του Ισραήλ, από Βηθ-σαβεέ έως Δαν, να έλθωσι διά να κάμωσι πάσχα εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ εν Ιερουσαλήμ· διότι από πολλού χρόνου δεν είχαν κάμει κατά το γεγραμμένον. **6** Και υπήγαν οι ταχυδρόμοι μετά των επιστολών παρά του βασιλέως και των αρχόντων αυτού, διά παντός του Ισραήλ και Ιούδα, και κατά την προσταγήν του βασιλέως, λέγοντες, υιοί Ισραήλ, επιστρέψατε προς Κύριον τον Θεόν του Αβραάμ, Ισαάκ και Ισραήλ· και αυτός θέλει επιστρέψει εις τους ναπολεμφθέντας από σας, όσοι διεσώθητε εκ χειρός των βασιλέων της Ασυρίας. **7** και μη γίνεσθε καθώς οι πατέρες σας και καθώς οι αδελφοί σας, οίτινες ησέβησαν εις Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών· και παρέδουκεν αυτούς εις ερήμωσιν, ως βλέπετε. **8** τώρα μη σκληρύνητε τον τράχηλόν σας, καθώς οι πατέρες σας υποτάχθητε εις τον Κύριον και εισέλθετε εις το αγιαστήριον αυτού, το οποίον ηγίασεν εις τον αιώνα· και δουλεύσατε Κύριον τον Θεόν σας, διά να αποστρέψη την έξαψιν του θυμού αυτού αφ' υμών. **9** διότι εάν επιστρέψητε προς τον Κύριον, οι αδελφοί σας και τα τέκνα σας θέλουσιν ευρεί έλεος έμπροσθεν των αιχμαλωτισάντων αυτούς, και θέλουσιν επανέλθει εις την γην ταύτην· διότι οικιτήριον και ελεήμων είναι Κύριος ο Θεός σας και δεν θέλει αποστρέψει το πρόσωπον αυτού από σας, εάν επιστρέψητε προς αυτόν. **10** Και διήλθον οι ταχυδρόμοι από πόλεως εις πόλιν διά της γης του Εφραΐμ και Μανασσή και έως Ζαβουλών· πλην εκείνοι κατεγέλασαν αυτούς και εκμηκτίησαν αυτούς. **11** Τινές όμως εκ του Ασήρ και Μανασσή και Ζαβουλών υπέκλιναν και ήλθον εις Ιερουσαλήμ. **12** Και επί Ιούδαν ήτο χειρ Θεου, ώστε να δώση εις αυτούς καρδιαν μίαν, διά να κάμωσι την προσταγήν του βασιλέως και των αρχόντων, κατά τον Λόγον του Κυρίου. **13** Και συνιχθήσαν εις Ιερουσαλήμ λαός πολύς, διά να κάμωσι την εορτήν των αζύμων εν τω μηνί τω δευτέρω, σύναξις μεγάλη σφόδρα. **14** Και σηκωθέντες, αφήρσαν τα θυσιαστήρια τα εν Ιερουσαλήμ· και πάντα τα θυσιαστήρια του θυμιάματος αφήρσαν και έρριψαν αυτά εις τον χείμαρρον Κέδρων. **15** Και εθυσίασαν το πάσχα τη δεκάτη τετάρτη του δευτέρου μηνός· και εντράπησαν οι ιερείς και οι Λευΐται, και αγιασθέντες εισέφεραν ολοκαυτώματα εις τον οίκον του Κυρίου. **16** Και εστάθισαν εν τω τόπω αυτών, κατά την τάξιν αυτών, κατά τον νόμον Μωυσέως του ανθρώπου του Θεού· και ερράντιζον οι ιερείς το αίμα, λαμβάνοντες εκ της χειρός των Λευϊτών. **17** Διότι ήσαν πολλοί εν τη σύναξει, οι μη αγιασθέντες· διά τούτο έλαβον οι Λευΐται το φορτίον να σφάζωσι τα αρνια του πάσχα διά πάντα τον μη καθαρόν, διά να αγιάσωσιν αυτούς εις τον Κύριον. **18** Επειδή μέγα μέρος εκ του λαού, πολλοί εκ του Εφραΐμ και Μανασσή, Ισάαχαρ και Ζαβουλών δεν είχαν καθαρισθή, αλλ' έτρωγον το πάσχα ουχί κατά το γεγραμμένον· ο Εζεκίας όμως εδεήθη υπέρ αυτών, λέγων, Ο αγαθός Κύριος ας γείνη ίλεως εις πάντα, **19** όστις κατευθύνει την καρδιαν αυτού εις το να εκζητή τον Θεόν, Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτού, και αν δεν εκαθαρίσθη

κατά τον καθαρισμόν του αγιαστηρίου. **20** Και επήκουσεν ο Κύριος του Εζεκίου και συνεχώρησε τον λαόν. **21** Και έκαμον οι υιοί Ισραήλ οι ευρεθέντες εν Ιερουσαλήμ την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας εν ευφροσύνη μεγάλη· και ύμνουν οι Λευΐται και οι ιερείς τον Κύριον καθ' εκάστην ημέραν, τον Κύριον, με όργανα δυνατά. **22** Και ελάλησεν ο Εζεκίας κατά την καρδιαν πάντων των Λευϊτών των εχόντων σύνεσιν αγαθήν περί του Κυρίου· και έτρωγον εν τη εορτή επτά ημέρας, θυσιάζοντες θυσίας ειρηνικάς και δοξολογούντες Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών. **23** Και συνεβουλευθή πάσα η σύναξις να κάμωσιν άλλας επτά ημέρας· και έκαμον άλλας επτά ημέρας ευφροσύνην. **24** Διότι προσέφερον Εζεκίας, ο βασιλεύς του Ιούδα, και εις την σύναξιν χιλίους βόας και επτά χιλιάδας προβάτων· και οι άρχοντες προσέφεραν εις την σύναξιν χιλίους βόας και δέκα χιλιάδας προβάτων· και ηγιασθήσαν πολλοί ιερείς. **25** Και ευφράνθησαν πάσα η σύναξις του Ιούδα και οι ιερείς και οι Λευΐται και πάσα η σύναξις η συνελθούσα εκ του Ισραήλ και οι ξένοι οι ελθόντες εκ της γης του Ισραήλ και οι κατοικούντες εν Ιούδα. **26** Και έγεινε ευφροσύνη μεγάλη εν Ιερουσαλήμ· διότι από των ημερών του Σολομώντος υιού του Δαβίδ βασιλέως του Ισραήλ, δεν έγεινε τοιούτον πράγμα εν Ιερουσαλήμ. **27** Μετά ταύτα σηκωθέντες οι ιερείς οι Λευΐται ηυλόγησαν τον λαόν· και επηκούσθη η φωνή αυτών, και ήλθεν η προσευχή αυτών εις τον ουρανόν, το άγιον κατοικητήριον του Κυρίου.

31 Αφού δε συνετελέσθησαν πάντα ταύτα, πας ο Ισραήλ οι ευρεθέντες εξήλθον εις τας πόλεις του Ιούδα και συνέτριψαν τα αγάλματα και κατέκοψαν τα άλση και εκρήμνισαν τους υψηλούς τόπους και τα θυσιαστήρια από παντός του Ιούδα και Βενιαμίν· το αυτό έκαμον και εις τον Εφραΐμ και Μανασσή, εωσού συνετέλεσαν. Τότε επέστρεψαν πάντες οι υιοί Ισραήλ, έκαστος εις την ιδιοκτησίαν αυτού, εις τας αυτών πόλεις. **2** Και διάταξεν ο Εζεκίας τας διαίρεσεις των ιερέων και των Λευϊτών, κατά τας διαίρεσεις αυτών, έκαστον κατά την υπηρεσίαν αυτού, τους ιερείς και τους Λευΐτας, διά τα ολοκαυτώματα και τας ειρηνικάς προσφοράς, διά να λειτουργήσιν και να δοξολογήσιν και να υμνώσιν εν ταις πύλαις των σκηνωμάτων του Κυρίου. **3** Διέταξε και το μερίδιον του βασιλέως εκ των υπαρχόντων αυτού, διά τας ολοκαυτώσεις, διά τας πρωϊνάς και εσπερινάς ολοκαυτώσεις και διά τας ολοκαυτώσεις των σαββάτων και των νεομηνιών και των επισήμων εορτών, κατά το γεγραμμένον εν τω νόμω του Κυρίου. **4** Είπεν έτι προς τον λαόν τον κατοικούντα εν Ιερουσαλήμ, να διδή την μερίδα των ιερέων και Λευϊτών, διά να ενισχύωνται εν τω νόμω του Κυρίου. **5** Και καθώς εξεδόθη ο λόγος, οι υιοί Ισραήλ έφεραν εν αφθονία απαρχάς σίτου, οίνου και ελαίου και μέλιτος και πάντων των γεννημάτων του αγρού· έφεραν έτι εν αφθονία τα δέκατα παντός πράγματος. **6** Και οι υιοί Ισραήλ και Ιούδα, οι κατοικούντες εν τους πόλεσιν Ιούδα, και αυτοί έφεραν τα δέκατα βοών και προβάτων και τα δέκατα των αγίων πραγμάτων των αφιερουμένων εις Κύριον τον Θεόν αυτών, και έθεσαν κατά σωρούς. **7** Εν τω τρίτω μηνί ήρχισαν να κάμνωσι τους σωρούς και εν τω εβδόμω μηνί ετελείωσαν. **8** και ότε ήλθον ο Εζεκίας και οι άρχοντες και είδον τους σωρούς, ηυλόγησαν τον Κύριον και τον λαόν αυτού τον Ισραήλ. **9** Έπειτα ηρώτησεν ο Εζεκίας τους ιερείς και τους Λευΐτας περί των σωρών. **10** Και απεκρίθη προς αυτόν Αζαρίας, ο πρώτος ιερεύς, εκ του οίκου Σαδώκ, και είπεν, Αφού ήρχισαν να φέρωσι τας προσφοράς εις τον οίκον του

Κυρίου, εφάγομεν εις χορτασμόν, και περιόσσευσε πλήθος· διότι ο Κύριος ηυλόγησε τον λαόν αυτού· και το εναπολειφθέν είναι η μεγάλη αυτή αφθονία. **11** Τότε είπεν ο Εζεκίας να ετοιμάσωσι ταμεία εκ τω οίκω του Κυρίου· και ητοίμασαν, **12** και εισέφεραν εν πίστει τας προσφοράς και τα δέκατα και τα αφιερώματα· επ' αυτών δε ήτο επιστάτης Χωνανίας ο Λευΐτης και μετ' αυτόν Σιμεΐ ο αδελφός αυτού. **13** Ο δε Ιεζιήλ και Αζαζίας και Ναχάθ και Ασαήλ και Ιεριμώθ και Ιωζαβάδ και Ελιήλ και Ιομαχίας και Μαάθ και Βεναΐας ήσαν επιτηρηταί, υπό την οδηγίαν του Χωνανίου και Σιμεΐ του αδελφού αυτού, διά προσταγής Εζεκίου του βασιλέως και Αζαρίου του επιστάτου του οίκου του Θεού. **14** Και Κωρή ο υιός του Ιεμνά του Λευΐτου, ο πυλωρός κατά ανατολάς, ήτο επί των προαιρετικών προσφορών του Θεού, διά να διανέμη τας προσφοράς του Κυρίου και τα αγιώτατα πράγματα. **15** Και μετ' αυτόν Εδέν και Μινιαμείν και Ιησούς και Σεμαΐας, Αμαρίας και Σεχανίας, εν ταις πόλεσι των ιερών εμπειστευμένοι να διανέμωσιν εις τους αδελφούς αυτών κατά τας διαιρέσεις αυτών, εξ ίσου εις τον μεγάλον και εις τον μικρόν, **16** εις πάντα τον εισερχόμενον εις τον οίκον του Κυρίου, το καθημερινόν αυτού μερίδιον, διά την εις τα υπουργήματα αυτών υπηρεσίαν αυτών, κατά τας διαιρέσεις αυτών, εκτός των αρσενικών αυτών, τα οποία απηριθμήθησαν κατά γενεαλογίαν, από τριών ετών ηλικίας και επάνω· **17** η απεριθμησις δε των ιερών και των Λευϊτών έγεινε κατά τον οίκον των πατριών αυτών, από είκοσι ετών ηλικίας και επάνω, κατά τα υπουργήματα αυτών, κατά τας διαιρέσεις αυτών· **18** και εις πάντα τα τέκνα αυτών, τας γυναίκας αυτών και τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών, εις πάσαν την σύναξιν, οίτινες απηριθμήθησαν κατά γενεαλογίαν· διότι εν πίστει ηγιασθησαν εις τα άγια. **19** Περὶ δε των υιών Ααρών των ιερών εν τοις αγροίς των προαστείων των πόλεων αυτών, ήσαν εν εκάστη πόλει άνθρωποι διωρισμένοι κατ' όνομα διά να δίδωσι μερίδια εις πάντα τα αρσενικά μεταξύ των ιερών και εις πάντα τα απεριθμηθέντα μεταξύ των Λευϊτών. **20** Και ούτως έκαμεν ο Εζεκίας καθ' όλον τον Ιούδαν· και έπραξε το καλόν και ευθές και αληθινόν ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού. **21** Και εις παν έργον, το οποίον ήρχισεν εις την υπηρεσίαν του οίκου του Θεού, και εις τον νόμον και εις τα προστάγματα, εκζητών τον Θεόν αυτού, έκαμεν αυτό εξ όλης της καρδιάς αυτού και ευωδοῦτο.

32 Μετά τα πράγματα ταύτα και την αλήθειαν ταύτην, ήλθε Σενναχειρείμ ο βασιλεύς της Ασσυρίας, και εισήλθεν εις τον Ιούδαν και εστρατοπέδευσεν εναντίον των οχυρών πόλεων και είπε να υποτάξη αυτάς εις εαυτόν. **2** Και ιδών ο Εζεκίας, ότι ο Σενναχειρείμ ήλθε και ο σκοπός αυτού ήτο να πολεμήσῃ εναντίον της Ιερουσαλήμ, **3** συνεβουλεύθη μετά των αρχόντων αυτού και μετά των δυνατών αυτού, να εμφράξη τα ύδατα των πηγών των έξω της πόλεως και συνήργησαν μετ' αυτού. **4** Και συνήχηθ' λαός πολυς, και ενέφραξαν πάσας τας πηγάς και τον ποταμόν τον ρόντα διά μέσου της γης, λέγων, Διά τι ελθόντες οι βασιλείς της Ασσυρίας να εύρωσιν ύδωρ πολυ; **5** Ενδυναμωθείς έτι ανωκοδόμησεν όλον το τείχος το κεχαλασμένον και ύψωσεν έως των πύργων, και άλλο τείχος έξω και επεσκέυασε την Μιλλώ της πόλεως Δαβίδ, και έκαμεν όπλα πολλά και θυρεούς. **6** Και έβαλε πολεμάρχους επί τον λαόν, και συνήθροισεν αυτούς προς εαυτόν εις την πλατείαν της πύλης της πόλεως και ελάλησε κατά την καρδίαν αυτών, λέγων, **7** Ενδυναμοῦσθε και ανδρίξεσθε, μη φοβηθήτε μηδέ ποιηθήτε από προσώπου του βασιλέως της Ασσυρίας, και από

προσώπου παντός του πλήθους του μετ' αυτού· διότι πλειότεροι είναι μεθ' ημών παρά μετ' αυτού· **8** μετ' αυτού είναι βραχίονες σάρκινοι μεθ' ημών δε είναι Κύριος ο Θεός ημών, διά να βοηθή ημάς και να μάχηται τας μάχας ημών. Και ενεθαρρύνθη ο λαός εις τους λόγους Εζεκίου του βασιλέως του Ιούδα. **9** Μετά ταύτα απέστειλεν ο Σενναχειρείμ βασιλεύς της Ασσυρίας τους δούλους αυτού εις Ιερουσαλήμ, αυτοί δε, έχων μεθ' εαυτού πάσαν την δύναμιν αυτού, επολιόκηκ' την λαχείς, προς Εζεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα, και προς πάντα τον Ιούδαν τον εν Ιερουσαλήμ, λέγων, **10** Ούτω λέγει Σενναχειρείμ ο βασιλεύς της Ασσυρίας· Εις τι πεποιθότες κάθησθε, πολιορκούμενοι εν Ιερουσαλήμ; **11** Δεν σας πατά ο Εζεκίας διά να σας παραδώσῃ εις θάνατον από πείνης και από δίψης, λέγων, Κύριος ο Θεός ημών θέλει ελευθερώσει ημάς εκ της χειρός του βασιλέως της Ασσυρίας; **12** Αυτός ούτος ο Εζεκίας δεν εσήκωσε τους υψηλούς αυτού τόπους και τα θυσιαστήρια αυτού και είπε προς τον Ιούδαν και προς τον Ιερουσαλήμ, λέγων, Έμπροσθεν ενός μόνον θυσιαστηρίου θέλετε προσκυνεί και επ' αυτό θέλετε θυμάζει; **13** Δεν εξεύρετε τι έπραξα εγώ και οι πατέρες μου εις πάντας τους λαούς της γης; ηδυνήθησαν οι θεοί των εθνών της γης να λυτρώσωσι τους τόπους αυτών εκ της χειρός μου; **14** Τις εκ πάντων των θεών των εθνών εκείνων, τα οποία οι πατέρες μου εξωλόθρευσαν, ηδυνήθη να λυτρώσῃ τον λαόν αυτού εκ της χειρός μου, ώστε να δυνηθῇ ο Θεός υμών να λυτρώσῃ υμάς εκ της χειρός μου; **15** Τώρα λοιπόν ας μη σας πλανά ο Εζεκίας, και ας μη σας πατά ούτως, και μη πιστεύετε αυτόν· διότι ουδείς θεός ουδενός έθνους ή βασιλείας ηδυνήθη να λυτρώσῃ τον λαόν αυτού εκ της χειρός μου και εκ της χειρός των πατέρων μου· πολυ ολιγώτερον ο Θεός σας θέλει σας λυτρώσει εκ της χειρός μου. **16** Και περισσότερα έτι ελάλησαν οι δούλοι αυτού εναντίον Κυρίου του Θεού και εναντίον του δούλου αυτού Εζεκίου. **17** Και επιστολάς έγραψε διά να ονειδίσῃ Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ και να λαλήσῃ κατ' αυτού, λέγων, Καθώς οι θεοί των εθνών της γης δεν ελύτρωσαν τον λαόν αυτών εκ της χειρός μου, ούτω και ο Θεός του Εζεκίου δεν θέλει λυτρώσῃ τον λαόν αυτού εκ της χειρός μου. **18** Τότε εβόησαν Ιουδαϊστί, μετά φωνής μεγάλης, προς τον λαόν της Ιερουσαλήμ τον επί του τείχους, διά να φοβίσωσιν αυτούς και να ταραξώσιν αυτούς, όπως κυριεύσωσι την πόλιν· **19** και ελάλησαν κατά του Θεού της Ιερουσαλήμ, καθώς κατά των θεών των λαών της γης, οίτινες είναι έργα χειρών ανθρωπών. **20** Και προσευχήθη περί τούτων Εζεκίας ο βασιλεύς και Ασαΐας ο προφήτης, ο υιός του Αμώς, και εβόησαν προς τον ουρανόν. **21** Και απέστειλε Κύριος άγγελον, όστις ηφάνισε πάντας τους δυνατούς εν ισχύϊ και τους άρχοντας και τους στρατηγούς εν τω στρατοπέδω του βασιλέως της Ασσυρίας. Και επέστρεψε με κατηχοιμμένον πρόσωπον εις την γην αυτού. Και ότε εισήλθεν εις τον οίκον του θεού αυτού, οι εξελθόντες εκ των σπλάγχχνων αυτού εθανάτωσαν αυτόν εκεί εν μαχαίρα. **22** Και έσωσεν ο Κύριος τον Εζεκίαν και τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ εκ της χειρός Σενναχειρείμ του βασιλέως της Ασσυρίας και εκ της χειρός πάντων, και ησφάλισεν αυτούς κυκλόθεν. **23** Και έφεραν πολλοί δώρα προς τον Κύριον εις Ιερουσαλήμ και πολύτιμα πράγματα προς Εζεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα· και εμεγαλύνθη έκτοτε ενώπιον πάντων των εθνών. **24** Κατ' εκείνας τας ημέρας ηρρώστησεν ο Εζεκίας έως θανάτου· και προσευχήθη εις τον Κύριον· και επήκουσεν αυτού και έδωκεν εις αυτόν σημείον. **25** Πλην δεν ανταπέδωκεν ο Εζεκίας κατά την εις αυτόν ευεργεσίαν· διότι επήρηθη η καρδιά αυτού· όθεν επήλθεν οργή επ' αυτόν

και επί τον Ιούδαν και την Ιερουσαλήμ. **26** Και εταπεινώθη ο Εζεκίας διά την έπαρσιν της καρδιάς αυτού, αυτός και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, και δεν ήλθεν επ' αυτούς η οργή του Κυρίου εν ταις ημέραις του Εζεκίου. **27** Απέκτησε δε ο Εζεκίας πλούτον και δόξαν πολλήν σφόδρα· και έκαμεν εις εαυτόν θησαυρούς αργυρίου και χρυσίου και λίθων πολυτίμων και αρωμάτων και ασπίδων και παντός είδους σκευών επιθυμητών· **28** και αποθήκας διά το εισόδημα του σίτου και του οίνου και του ελαίου· και σταύλους διά παν είδος κτηνών και μάνδρας διά ποίμνια. **29** Και έκαμεν εις εαυτόν πόλεις και απέκτησε πρόβατα και βόας εις πλήθος· διότι ο Θεός έδωκεν εις αυτόν περιουσίαν πολλήν σφόδρα. **30** Έφραξεν έτι αυτός ο Εζεκίας την άνω έξοδον των υδάτων του Γιών, και διηύθυνεν αυτά κάτω προς δυσμάς της πόλεως Δαβίδ. Και ευδωθή ο Εζεκίας εις πάντα τα έργα αυτού. **31** Επί των πρέσβων όμως των αρχόντων της Βαβυλώνας, οίτινες έστειλαν προς αυτόν διά να ερευνησώσι περί του θαύματος του γενομένου εν τη γη, ο Θεός εγκατέλιπεν αυτόν, διά να δοκιμάσι αυτόν, ώστε να γνωρίση πάντα τα εν τη καρδιά αυτού. **32** Αι δε λοιπαί πράξεις του Εζεκίου και τα ελέη αυτού, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τη οράσει Ησαΐου του προφήτου, υιού του Αμώς, εν τω βιβλίω των βασιλέων Ιούδα και Ισραήλ. **33** Και εκοιμήθη ο Εζεκίας μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν εν τω υψηλωτέρω των τάφων των υιών Δαβίδ· και πας ο Ιούδας και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ έκαμον εις αυτόν τιμάς εν τω θανάτω αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Μανασσής ο υιός αυτού.

33 Δώδεκα ετών ηλικίας ήτο ο Μανασσής ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε πενήτηκοντα πέντε έτη εν Ιερουσαλήμ. **2** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, κατά τα βδελύγματα των εθνών, τα οποία εξεδίωξεν ο Κύριος απ' έμπροσθεν των υιών Ισραήλ· **3** και ανωκοδόμησε τους υψηλούς τόπους, τους οποίους Εζεκίας ο πατήρ αυτού κατέστρεψε, και ανήγειρε θυσιαστήρια εις τους Βααλείμ, και έκαμεν άλη και προσεκύνησε πάσαν την στρατιάν του ουρανού και ελάτρευσεν αυτά. **4** Και ωκοδόμησε θυσιαστήρια εν τω οίκω του Κυρίου, περί του οποίου ο Κύριος είπεν, Εν Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι το όνομά μου εις τον αιώνα. **5** Και ωκοδόμησε θυσιαστήρια εις πάσαν την στρατιάν του ουρανού εντός των δύο αυλών του οίκου του Κυρίου. **6** Και αυτός διεβίβασε τους υιούς αυτού διά του πυρός εν τη κοιλάδι του υιού του Εννόμ· και προεμάντευε καιρούς και έκαμνεν οιωνισμούς και μαγείας και εσύστησεν ανταποκριτάς δαιμονίων και επαοιδούς· πολλά πονηρά έπραξεν ενώπιον του Κυρίου, διά να παροργίση αυτόν. **7** Και έστησε το γλυπτόν, την εικόνα την οποίαν έκαμεν, εν τω οίκω του Θεού, περί του οποίου ο Θεός είπε προς τον Δαβίδ και προς τον Σολομώντα τον υιόν αυτού, Εν τω οίκω τούτω και εν Ιερουσαλήμ, την οποίαν εξέλεξα από πασών των φυλών του Ισραήλ, θέλω θέσει το όνομά μου εις τον αιώνα· **8** και δεν θέλω μετασαλεύσει τον πόδα του Ισραήλ από της γης, την οποίαν παρέδωκα εις τους πατέρας σας· εάν μόνον προσέξωσι να κάμνωσι πάντα όσα προσέταξα εις αυτούς, κατά πάντα τον νόμον και τα διατάγματα και τας κρίσεις τας δοθείσας διά του Μωϋσέως. **9** Και επλάνησεν ο Μανασσής τον Ιούδαν και τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, ώστε να πράττωσι πονηρότερα παρά τα έθνη, τα οποία ο Κύριος ηφάνισεν απ' έμπροσθεν των υιών Ισραήλ. **10** Και ελάλησε Κύριος προς τον Μανασσέν και προς τον λαόν αυτού· πλην δεν έδωκαν ακρόασιν. **11** Διά τούτο έφερε κατ' αυτών ο Κύριος τους άρχοντας του στρατεύματος του βασιλέως της Ασσυρίας, και επίασαν τον Μανασσέν μεταξύ των θάμνων

και δέσαντες αυτόν με αλύσεις, έφεραν αυτόν εις Βαβυλώνα. **12** Και ενώ ήτο εν θλίψει, ικέτευσε Κύριον τον Θεόν αυτού και εταπεινώθη σφόδρα ενώπιον του Θεού των πατέρων αυτού, **13** και προσηυχήθη εις αυτόν· τότε πλήσεν αυτόν και επήκουσε της δειήσεως αυτού και επανέφερεν αυτόν εις Ιερουσαλήμ, εις το βασίλειον αυτού. Τότε εγνωρίσεν ο Μανασσής έτι ο Κύριος αυτός είναι ο Θεός. **14** Μετά δε ταύτα ωκοδόμησε τείχος έξω της πόλεως Δαβίδ, προς δυσμάς του Γιών, εν τη κοιλάδι, έως της εισόδου της πύλης της ιχθυϊκής, και περιεκύκλωσε το Οφήλ και ύψωσεν αυτό εις μέγα ύψος, και έβαλε πολεμάρχους εν πάσαις ταις χωρνωμέναις πόλεσι του Ιούδα. **15** Και αφήρεσε τους ξένους θεούς και την εικόνα από του οίκου του Κυρίου και πάντα τα θυσιαστήρια, τα οποία ωκοδόμησεν εν τω όρει του οίκου του Κυρίου και εν Ιερουσαλήμ· και έρριψεν αυτά έξω της πόλεως. **16** Και ανώρθωσε το θυσιαστήριον του Κυρίου και εθυσίασεν επ' αυτού θυσίας ειρηνικαίς και ευχαριστηρίους, και προσέταξε τον Ιούδαν να λατρεύη Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. **17** Ο λαός όμως εθυσίασεν έτι επί τους υψηλούς τόπους, πλην μόνον εις Κύριον τον Θεόν αυτών. **18** Αι δε λοιπαί πράξεις του Μανασσή και η προσευχή αυτού η προς τον Θεόν αυτού και οι λόγοι των βλεπόντων, οίτινες ελάλησαν προς αυτόν εν ονόματι Κυρίου του Θεού Ισραήλ, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τοις χρονικοίς των βασιλέων του Ισραήλ. **19** Και η προσευχή αυτού, και πως εισηκούσθη, και πάσαι αι αμαρτίαι αυτού και η αποστασία αυτού και τα μέρη, όπου ωκοδόμησεν υψηλούς τόπους και έστησε τα άλη και τα γλυπτά, πριν ταπεινωθή, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τοις λόγοις των βλεπόντων. **20** Και εκοιμήθη ο Μανασσής μετά των πατέρων αυτού, και έθαψαν αυτόν εν τω οίκω αυτού· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Αμών ο υιός αυτού. **21** Εικοσιδύο ετών ηλικίας ήτο ο Αμών ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε δύο έτη εν Ιερουσαλήμ. **22** Και έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου, καθώς έπραξε Μανασσής ο πατήρ αυτού· και εθυσίαζεν ο Αμών εις πάντα τα γλυπτά, τα οποία Μανασσής ο πατήρ αυτού έκαμε, και ελάτρευεν αυτά· **23** και δεν εταπεινώθη ενώπιον του Κυρίου, καθώς εταπεινώθη Μανασσής ο πατήρ αυτού· αλλ' αυτός ο Αμών ηνώμισε μάλλον και μάλλον. **24** Και συνώμοσαν οι δούλοι αυτού κατ' αυτού και εθανάτωσαν αυτόν εν τω οίκω αυτού. **25** Ο δε λαός της γης εθανάτωσε πάντας τους συνομωδαντας κατά του βασιλέως Αμών· και έκαμεν ο λαός της γης βασιλέα αντ' αυτού Ιωσίαν τον υιόν αυτού.

34 Οκτώ ετών ηλικίας ήτο ο Ιωσίας ότε εβασίλευσε· και εβασίλευσεν εν Ιερουσαλήμ έτη τριάκοντα και εν. **2** Και έπραξε το ευθέως ενώπιον του Κυρίου, και περιεπάτησεν εν ταις οδοίς Δαβίδ του πατρός αυτού, και δεν εζέκλινε δεξιά η αριστερά. **3** Και εν τω ογδόω έτει της βασιλείας αυτού, νέος ων έτι, ήρχισε να εκζητή τον Θεόν του Δαβίδ του πατρός αυτού· και εν τω δωδεκάτω έτει ήρχισε να καθαρίζη τον Ιούδαν και την Ιερουσαλήμ από των υψηλών τόπων και από των άλσεων και των γλυπτών και των χωνευτών. **4** Και κατέστρεψαν έμπροσθεν αυτού τα θυσιαστήρια των Βααλείμ· και τα είδωλα τα υπεράνω αυτών κατεκρήμνισε· και τα άλη και τα γλυπτά και τα χωνευτά κατεσύντριψε και ελέπτυνεν εις σκόνην και έρριψεν αυτήν επί τα μνήματα των θυσιαζόντων εις αυτά. **5** Και τα οστά των ιερών έκαυσεν επί των θυσιαστηρίων αυτών και εκαθάρισε τον Ιούδαν και την Ιερουσαλήμ. **6** Και έκαμε το αυτό εις τας πόλεις του Μανασσή και Εφραΐμ και Συμεών και μέχρη του Νεφθαλί, κύκλω των ηρημωμένων τόπων αυτών. **7** Και αφού κατέστρεψε τα θυσιαστήρια και τα

άλση και κατελέπυνεν εις σκόνην τα γλυπτά και κατέκοψε πάντα τα είδωλα διά πάσης της γης του Ισραήλ, επέστρεψεν εις Ιερουσαλήμ. **8** Εν δε τω δεκάτω ογδώ έτει της βασιλείας αυτού, αφού εκαθάρισε την γην και τον ναόν, εξαπέστειλε τον Σαφάν υιόν του Αζαίου, και τον Μασαίαν τον άρχοντα της πόλεως, και τον Ιωάχ υιόν του Ιωάχαζ τον υπομνηματογράφον, διά να επισκευάσωσι τον οίκον Κυρίου του Θεού αυτού. **9** Και ελθόντες προς Χελκίαν τον ιερέα τον μέγαν, παρέδωκαν το αργύριον το εισαχθέν εις τον οίκον του Θεού, το οποίον οι Λευΐται οι φυλάττοντες τας θύρας εσύναζαν εκ της χειρός του Μανασσή και Εφραΐμ και εκ παντός του επιλοίπου του Ισραήλ και εκ παντός του Ιούδα και Βενιαμίν· και επέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ. **10** Και έδωκαν αυτά εις την χείρα των ποιούντων τα έργα, των επιστατούντων εν τω οίκω του Κυρίου· οι δε ποιούντες τα έργα, τα οποία ειργάζοντο εν τω οίκω του Κυρίου, παρέδωκαν αυτό διά να επισκευάσωσι και να επιδιορθώσωσι τον οίκον· **11** εις τους τέκτονας και οικοδόμους έδωκαν αυτό, διά ν' αγοράσωσι λίθους πελεκητούς και ξύλα διά δοκούς, και διά να στεγάσωσι τους οίκους τους οποίους κατέστρεψαν οι βασιλείς του Ιούδα. **12** Και ειργάζοντο οι άνδρες το έργον εν πίστει· επιτηρητά δε επ' αυτών ήσαν Ιαάθ και Οβαδίας, οι Λευΐται, εκ των υιών Μεραρί· και Ζαχαρίας και Μεσουλλάμ, εκ των υιών των Κααθιτών, διά να κατεπιγώσι το έργον· και εκ των Λευιτών πάντες οι επιστήμονες μουσικων οργάνων. **13** Ήσαν έτι επί των αχθοφόρων και εργοδιώκται πάντων των εργαζομένων, καθ' οποιαδήποτε υπηρεσίαν· και εκ των Λευιτών ήσαν γραμματεΐς και επιστάται και θυρωροί. **14** Και ενώ εξέφερον το αργύριον το εισαχθέν εις τον οίκον του Κυρίου, εύρηκε Χελκίας ο ιερεύς το βιβλίον του νόμου του Κυρίου, του δοθέντος διά χειρός του Μωϋσέως. **15** Και απεκριθη ο Χελκίας και ειπέ προς Σαφάν τον γραμματέα, εύρηκα βιβλίον του νόμου εν τω οίκω του Κυρίου. Και έδωκεν ο Χελκίας το βιβλίον εις τον Σαφάν. **16** Και ο Σαφάν έφερε το βιβλίον προς τον βασιλέα και έπειτα έδωκε λόγον εις τον βασιλέα, λέγων, Οι δούλοι σου κάμνουσι παν το διορισθέν εις αυτούς· **17** και ήρίθμισαν το αργύριον το ευρεθέν εν τω οίκω του Κυρίου, και παρέδωκαν αυτό εις την χείρα των επιστατών και εις την χείρα των ποιούντων τα έργα. **18** Και απήγγειλε Σαφάν ο γραμματεΐς προς τον βασιλέα, λέγων, Χελκίας ιερεύς έδωκεν εις εμέ βιβλίον. Και ανέγνωσεν αυτό ο Σαφάν ενώπιον του βασιλέως. **19** Και ως ήκουσεν ο βασιλεύς τους λόγους του νόμου, διέσχισε τα ιμάτια αυτού. **20** Και προσέταξεν ο βασιλεύς Χελκίαν και Αχικάμ τον υιόν του Σαφάν και Αβδών τον υιόν του Μιχαία και Σαφάν τον γραμματέα και Ασαϊαν τον δούλον του βασιλέως, λέγων, **21** Υπάγετε, ερωτήσατε τον Κύριον περί εμού και περί των εναπολειφθέντων εν τω Ισραήλ και εν τω Ιούδα, περί των λόγων του βιβλίου του ευρεθέντος· διότι μεγάλη είναι η οργή του Κυρίου ήτις εξεχύθη επ' ημάς, επειδή οι πατέρες ημών δεν εφύλαξαν τον λόγον του Κυρίου, ώστε να πράξωσι κατά πάντα τα γεγραμμένα εν τω βιβλίω τούτω. **22** Τότε υπήγεν ο Χελκίας και οι παρά του βασιλέως προς Όλδαν την προφήτισσαν, την γυναίκα του Σαλλούμ υιού του Τικβά, υιού του Αορά, του ιματιοφύλακος, καθώς δε αυτή εν Ιερουσαλήμ, κατά το Μισνέ και ελάλησαν προς αυτήν κατά ταύτα. **23** Η δε ειπέ προς αυτούς· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Είπατε προς τον άνθρωπον όστις σας απέστειλε προς εμέ, **24** Ούτω λέγει Κύριος Ιδού, εγώ επιφέρω κακά επί τον τόπον τούτον και επί τους κατοίκους αυτού, πάσας τας κατάρας τας γεγραμμένας εν τω βιβλίω, το οποίον ανέγνωσαν

ενώπιον του βασιλέως του Ιούδα· **25** επειδή με εγκατέλιπον και εθυμίασαν εις άλλους θεούς, διά να με παροργίσωσι διά πάντα τα έργα των χειρών αυτών· διά τούτο θέλει εκχυθή ο θυμός μου επί τον τόπον τούτον και δεν θέλει σβεσθή. **26** Προς δε τον βασιλέα του Ιούδα, όστις σας απέστειλε διά να ερωτήσητε τον Κύριον, ούτω θέλετε ειπέι προς αυτόν· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, περί των λόγων τους οποίους ήκουσας· **27** επειδή η καρδιά σου ηπαλύνηται, και εταπεινώθης ενώπιον του Θεού, ότε ήκουσας τους λόγους αυτού εναντίον του τόπου τούτου και εναντίον των κατοίκων αυτού, και εταπεινώθης ενώπιόν μου και διέσχισας τα ιμάτια σου και έκλαυσας ενώπιόν μου, διά τούτο και εγώ επήκουσα, λέγει Κύριος· **28** ιδού, εγώ θέλω σε συνάξει εις τους πατέρας σου, και θέλει συναχθή εις τον τάφον σου εν ειρήνη, και δεν θέλουσιν ιδεί οι οφθαλμοί σου πάντα τα κακά, τα οποία εγώ επιφέρω επί τον τόπον τούτον και επί τους κατοίκους αυτού. Και έφεραν απόκρισιν προς τον βασιλέα. **29** Και απέστειλεν ο βασιλεύς και συνήγαγε πάντας τους πρεσβυτέρους του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ. **30** Και ανέβη ο βασιλεύς εις τον οίκον του Κυρίου, και πάντες οι άνδρες Ιούδα και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ και οι ιερείς και οι Λευΐται και πας ο λαός, από μεγάλου έως μικρού· και ανέγνωσεν εις επήκουσιν αυτών πάντας τους λόγους του βιβλίου της διαθήκης, του ευρεθέντος εν τω οίκω του Κυρίου. **31** Και σταθείς ο βασιλεύς επί του τόπου αυτού, έκαμε την διαθήκην ενώπιον του Κυρίου, να περιπατή κάποιον του Κυρίου και να φυλάττη τας εντολάς αυτού και τα μαρτύρια αυτού και τα διατάγματα αυτού εξ όλης αυτού της καρδίας και εξ όλης αυτού της ψυχής, ώστε να εκτελή τους λόγους της διαθήκης τους γεγραμμένους εν τω βιβλίω τούτω. **32** Και έκαμε πάντας τους ευρεθέντας εν Ιερουσαλήμ και τον Βενιαμίν να σταθώσιν εν τούτω. Και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ έκαμον κατά την διαθήκην του Θεού, του Θεού των πατέρων αυτών. **33** Και αφήρσεν ο Ιωσίας πάντα τα βδελύγματα εκ πάντων των τόπων των υιών Ισραήλ, και έκαμε πάντας τους ευρεθέντας εν τω Ισραήλ να λατρεύωσι Κύριον τον Θεόν αυτών· κατά πάσας τας ημέρας αυτού δεν απεμακρύνθησαν από όπισθεν Κυρίου του Θεού των πατέρων αυτών.

35 Ο Ιωσίας έκαμεν έτι πάσχα προς τον Κύριον εν Ιερουσαλήμ· και εθυσίασεν τον πάσχα την δεκάτην τετάρτην του πρώτου μηνός. **2** Και έστισε τους ιερείς εις τας φυλακάς αυτών και ενίσχυσεν αυτούς εις την υπηρεσίαν του οίκου του Κυρίου· **3** και ειπέ προς τους Λευΐτας τους διδάσκοντας πάντα τον Ισραήλ, τους καθιερωμένους εις τον Κύριον, Θέσατε την κιβωτόν την αγίαν εν τω οίκω, τον οποίον οικοδόμησε Σολομών ο υιός Δαβίδ του βασιλέως του Ισραήλ· δεν θέλετε βαστάζει πλέον αυτήν επ' ώμων· δουλεύετε τώρα Κύριον τον Θεόν σας και τον λαόν αυτού τον Ισραήλ· **4** και ετοιμάσθητε κατά τους οίκους των πατριών σας, κατά τας διαίρέσεις σας, κατά το γεγραμμένον Δαβίδ του βασιλέως του Ισραήλ, και κατά το γεγραμμένον Σολομώντος του υιού αυτού. **5** Και στήτε εν τω αγιαστηρίω κατά τας διαίρέσεις των οίκων των πατριών υπέρ των αδελφών σας των υιών του λαού, και κατά την διαίρεσιν των οίκων των πατριών των Λευιτών. **6** Και θυσιάσατε το πάσχα και αγιάσθητε και ετοιμάσατε αυτό εις τους αδελφούς σας, διά να κάμωσι κατά τον λόγον του Κυρίου, τον δοθέντα διά χειρός του Μωϋσέως. **7** Και προσέφερον ο Ιωσίας εις τον λαόν πρόβατα, αρνία και ερίφια αγίων, τα πάντα διά θυσίας του πάσχα, διά πάντας τους παρευρεθέντας, τριάκοντα χιλιάδας τον αριθμόν, και τρισχιλίους βόας· ταύτα ήσαν εκ

των υπαρχόντων του βασιλέως. **8** Και οι άρχοντες αυτού προσέφεραν αυτοπροαιρέτως εις τον λαόν, εις τους ιερείς, και εις τους Λευίτας. Ο Χελκίας και ο Ζαχαρίας και ο Ιεχιάλ, οι άρχοντες του οίκου του Θεού έδωκαν εις τους ιερείς, διά τας θυσίας του πάσχα, δισχίλια και εξακόσια αρνία και ερίφια, και τριακοσίους βόας. **9** Και ο Χωνανίας και Σεμαΐας και Ναθανιήλ, οι αδελφοί αυτού, και Ασαβίας και Ιεϊήλ και Ιωζαβάν, άρχοντες των Λευιτών, προσέφεραν εις τους Λευίτας, διά θυσίας του πάσχα, πεντακισχίλια αρνία και ερίφια και πεντακοσίους βόας. **10** Και ητοιμάσθη η υπηρεσία, και οι ιερείς εστάθησαν εν τω τόπω αυτών και οι Λευίται εις τας διαιρέσεις αυτών, κατά την προσταγήν του βασιλέως. **11** Και εθυσίασαν το πάσχα και ερράντισαν οι ιερείς το αίμα εις της χειρούστων, και οι Λευίται εξέδειραν τα θύματα. **12** Και διήρσαν τα ολοκαυτώματα, διά να δώσωσιν αυτά κατά τας διαιρέσεις των οίκων των πατριών του λαού, διά να προσφέρωσιν εις τον Κύριον, κατά το γεγραμμένον εν τω βιβλίω του Μωϋσέως και ωσαύτως περί των βοών. **13** Και έψησαν το πάσχα εν πυρί, κατά το διατεταγμένον· τα δε άγια έψησαν εις χύτρας και εις λέβητας και εις κακάβια, και διεμοίρασαν ταχέως μεταξύ παντός του λαού. **14** Και έπειτα ητοιμάσαν εις εαυτούς και εις τους ιερείς· διότι οι ιερείς οι υιοί Ααρών κατεγίνοντο εις το να προσφέρωσι τα ολοκαυτώματα και τα στέατα μέχρι νυκτός· διά τούτο οι Λευίται ητοιμάσαν εις εαυτούς και εις τους ιερείς τους υιούς Ααρών. **15** Και οι ψαλτωδοί οι υιοί του Ασάφ ήσαν εν τω τόπω αυτών, κατά την διαταγήν του Δαβίδ και του Ασάφ και του Αιμάν και του Ιεδουθούν, του βλέποντος του βασιλέως, και οι πυλωροί εφύλαττον εν εκάστη πύλην· δεν ήτο χρεία να απομακρυνθώσιν από της υπηρεσίας αυτών· διότι οι αδελφοί αυτών οι Λευίται ητοιμάσαν δι' αυτούς. **16** Και ητοιμάσθη πάσα η υπηρεσία του Κυρίου την αυτήν ημέραν, διά να κάμωσι το πάσχα και να προσφέρωσιν ολοκαυτώματα επί του θυσιαστηρίου του Κυρίου, κατά την προσταγήν του βασιλέως Ιωσία. **17** Και οι υιοί Ισραήλ οι παρευρεθέντες έκαμον το πάσχα εν τω καιρώ εκείνω και την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας. **18** Και δεν έγεινε πάσχα ως εκείνο εν τω Ισραήλ, από των ημερών Σαμουήλ του προφήτου· ουδέ έκαμον πάντες οι βασιλείς του Ισραήλ ως το πάσχα, το οποίον έκαμεν ο Ιωσίας και οι ιερείς και οι Λευίται και πας ο Ιούδας και ο Ισραήλ· οι παρευρεθέντες, και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ. **19** Εν τω δεκάτω ογδόω έτει της βασιλείας του Ιωσία έγεινε το πάσχα τούτο. **20** Μετά δε ταύτα πάντα, αφού ο Ιωσίας ητοιμάσε τον οίκον, ανέβη Νεχαώ ο βασιλεύς της Αιγύπτου διά να πολεμήση εν Χαρκεμίς επί τον Ευφράτην· και εξήλθεν ο Ιωσίας εναντίον αυτού. **21** Απέστειλε δε μηνυτάς προς αυτόν, λέγων, Τι είναι μεταξύ εμού και σου, βασιλεύ του Ιούδα; δεν έρχομαι σήμερον εναντίον σου, αλλ' εναντίον του οίκου, με τον οποίον έχω πόλεμον· και ο Θεός προστάξεν εις μέν να σπεύσω· άπεχε από του Θεού, όστις είναι μετ' εμού, και να μη σε εξολοθρεύση. **22** Πλην ο Ιωσίας δεν απέστρεψε το πρόσωπον αυτού απ' αυτού· αλλ' μετεσηματίσθη, διά να πολεμήση εναντίον αυτού, και δεν εισήκουσεν εις τους λόγους του Νεχαώ, τους εκ στόματος του Θεού, και ήλθε να πολεμήση εν τη κοιλάδι Μεγιδδώ. **23** Και ετόξευσαν οι τοξόται επί τον βασιλέα Ιωσίαν· και είπεν ο βασιλεύς προς τους δούλους αυτού, Εκβάλετέ με έξω, διότι επληγώθην βαρέως. **24** Και εξέβαλον αυτόν οι δούλοι αυτού εκ της αμάξης, και επεβίβασαν αυτόν εις την δευτέραν αυτού άμαξαν· και έφεραν αυτόν εις Ιερουσαλήμ, και απέθανε· και ετάφη εν τοις τάφοις των πατέρων αυτού. Και πας ο Ιούδας και η Ιερουσαλήμ επένθησαν επί τον Ιωσίαν.

25 Και εθρήνησεν ο Ιερεμίας διά τον Ιωσίαν· και πάντες οι ψάλται και αι ψάλτριαι αναφέρουσιν έως της σήμερον εις τους θρήνους αυτών τον Ιωσίαν, και έκαμον αυτούς νόμιμον εν τω Ισραήλ· και ιδού, είναι γεγραμμένοι εν τοις Θρήνοις. **26** Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωσία και τα ελέη αυτού, κατά το γεγραμμένον εν τω νόμω του Κυρίου, **27** και τα έργα αυτού, τα πρώτα και τα έσχατα, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των βασιλέων του Ισραήλ και του Ιούδα.

36 Και έλαβεν ο λαός της γης τον Ιωάχαζ, υιόν του Ιωσία, και έκαμον αυτόν βασιλέα εν Ιερουσαλήμ, αντί του πατρός αυτού. **2** Εικοσιτριών ετών ηλικίας ήτο ο Ιωάχαζ· ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε τρεις μήνας εν Ιερουσαλήμ. **3** Καθήρσε δε αυτόν ο βασιλεύς της Αιγύπτου εν Ιερουσαλήμ, και κατεδίκασε την γην εις πρόστιμον εκατόν ταλάντων αργυρίου και ενός ταλάντου χρυσίου. **4** Και έκαμεν ο βασιλεύς της Αιγύπτου τον Ελαικέιμ τον αδελφόν του αδελφού βασιλέα επί Ιούδαν και Ιερουσαλήμ, και μετήλλαξε το όνομα αυτού εις Ιωακείμ· τον δε Ιωάχαζ, τον αδελφόν αυτού, έλαβεν ο Νεχαώ και έφερεν αυτόν εις Αίγυπτον. **5** Εικοσιπέντε ετών ηλικίας ήτο ο Ιωακείμ· ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν ένδεκα έτη εν Ιερουσαλήμ· και έπραξε πονηρά ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού. **6** Ανέβη εναντίον αυτού Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας, και έδесен αυτόν με αλύσεις, διά να φέρη αυτόν εις Βαβυλώνα. **7** Και εκ των σκευών του οίκου του Κυρίου έφερεν ο Ναβουχοδονόσορ εις Βαβυλώνα και έθεσεν αυτά εν τω ναώ αυτού εν Βαβυλώνη. **8** Αι δε λοιπαί πράξεις του Ιωακείμ και τα βδελύγματα αυτού όσα έκαμε, και όσα ευρέθησαν εν αυτώ, ιδού, είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των βασιλέων του Ισραήλ και του Ιούδα· και εβασίλευσεν αντ' αυτού Ιωαχείν ο υιός αυτού. **9** Δέκα οκτώ ετών ηλικίας ήτο ο Ιωαχείν· ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσε τρεις μήνας και δέκα ημέρας εν Ιερουσαλήμ· και έπραξε πονηρά ενώπιον Κυρίου. **10** Εν τω τέλει δε του ενιαυτού αποστείλας ο βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ, έφερεν αυτόν εις Βαβυλώνα, μετά των εκλεκτών σκευών του οίκου του Κυρίου· και έκαμε Σεδεκίαν τον αδελφόν αυτού βασιλέα επί τον Ιούδαν και Ιερουσαλήμ. **11** Ενός και είκοσι ετών ηλικίας ήτο ο Σεδεκίας· ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν ένδεκα έτη εν Ιερουσαλήμ. **12** Και έπραξε πονηρά ενώπιον Κυρίου του Θεού αυτού· δεν εταπεινώθη ενώπιον Ιερεμίου του προφήτου, λαλούντος εκ στόματος του Κυρίου. **13** Και έτι απεστάτησεν εναντίον του βασιλέως Ναβουχοδονόσορ, όστις ώρπισεν αυτόν εις τον Θεόν· και εσκήληρνε τον τράχηλον αυτού και επεισμάτωσε την καρδιαν αυτού, ώστε να μη επιστρέψη εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. **14** Πάντες προσέτι οι πρώτοι των ιερέων και ο λαός ηθέτησαν καθ υπερβολήν κατά πάντα τα βδελύγματα των εθνών και εμίαναν τον οίκον του Κυρίου, τον οποίον ηγίασεν εν Ιερουσαλήμ. **15** Και παρήγγειλεν εις αυτούς Κύριος ο Θεός των πατέρων αυτών διά χειρός των απεσταλμένων αυτού, εγειρόμενος πρωί και εξαποστέλλων· διότι εφείδετο του λαού αυτού και του κατοικητηρίου αυτού. **16** Αλλ' αυτοί εχλευάζον τους απεσταλμένους του Θεού και κατεφρόνουν τους λόγους αυτού και έσκηπτον τους προφήτας αυτού, εωσού η οργή του Κυρίου ανέβη κατά του λαού αυτού, ώστε δεν ήτο θεραπεία· **17** διά τούτο έφερεν επ' αυτούς τον βασιλέα των Χαλδαίων, και εθανάτωσε τους νεανίσκους αυτών εν μαχαίρα εντός του οίκου του αγιαστηρίου αυτών, και δεν εφείσθη νέου ή παρθένου, γέροντος ή κεκυφότος· πάντας παρέδωκεν εις την χείρα αυτού. **18** Και πάντα τα σκεύη του οίκου του Θεού, μεγάλα και μικρά, και τους θησαυρούς του

οίκου του Κυρίου και τους θησαυρούς του βασιλέως και των αρχόντων αυτού, τα πάντα έφερεν εις Βαβυλώνα. **19** Και κατέκαυσαν τον οίκον του Θεού και κατέσκαψαν το τείχος της Ιερουσαλήμ, και πάντα τα παλάτια αυτής κατέκαυσαν εν πυρί, και πάντα τα πολύτιμα σκευή αυτής ηφάνισαν· **20** Και τους εκφυγόντας την μάχαιραν μετώκισεν εις Βαβυλώνα, όπου ήσαν δούλοι εις αυτόν και εις τους υιούς αυτού, μέχρι του καιρού της βασιλείας των Περσών· **21** διά να πληρωθή ο λόγος του Κυρίου ο διά στόματος Ιερεμίου, εωσού η γη χαρή τα σάββατα αυτής· διότι πάντα τον καιρόν της ερημώσεως αυτής εφύλαττε σάββατον, εωσού συμπληρωθώσιν εβδομήκοντα έτη. **22** Εν δε τω πρώτω έτει Κύρου του βασιλέως της Περσίας, διά να πληρωθή ο λόγος του Κυρίου ο διά στόματος Ιερεμίου, διήγειρεν ο Κύριος το πνεύμα του Κύρου βασιλέως της Περσίας, και διεκήρυξε διά παντός του βασιλείου αυτού, και μάλιστα εγγράφως, λέγων, **23** Ούτω λέγει Κύρος ο βασιλεύς της Περσίας· πάντα τα βασίλεια της γης έδωκεν εις εμέ Κύριος ο Θεός του ουρανού· και αυτός προσέταξεν εις εμέ να οικοδομήσω εις αυτόν οίκον εν Ιερουσαλήμ, ήτις είναι εν τη Ιουδαία· τις εξ υμών είναι εκ παντός του λαού αυτού; Κύριος ο Θεός αυτού έστω μετ' αυτού, και ας αναβή.

3 Και ότε έφθασαν ο έβδομος μην και οι υιοί Ισραήλ ήσαν εν ταις πόλεσι, συνηθροίσθη ο λαός ως εις άνθρωπος εις Ιερουσαλήμ. **2** Και εσηκώθη Ιησούς, ο υιός του Ιωσεδέκ, και οι αδελφοί αυτού οι ιερείς, και Ζοροβάβελ ο υιός του Σαλαθιήλ και οι αδελφοί αυτού, και οικοδόμησαν το θυσιαστήριον του Θεού του Ισραήλ, διά να προσφέρωσιν ολοκαυτώματα επ' αυτού, κατά το γεγραμμένον εν τω νόμω Μωϋσέως του ανθρώπου του Θεού· **3** και έστησαν το θυσιαστήριον εν τω τόπω αυτού, καίτοι επαπειλούμενοι υπό του λαού των τόπων εκείνων· και προσέφεραν επ' αυτού ολοκαυτώματα προς τον Κύριον, ολοκαυτώματα πρωί και εσπέρας. **4** Και έκαμον την εορτήν των σκηνών, κατά το γεγραμμένον, και τας καθημερινάς ολοκαυτώσεις κατά αριθμόν, ως ήτο διατεταγμένον κατά το καθήκον εκάστης ημέρας. **5** Και μετά ταύτα προσέφεραν τα παντοτεινά ολοκαυτώματα, και των νεομηνιών και πασών των καθηγιασμένων εορτών του Κυρίου και παντός προσφέροντος αυτοπροαίρετον προσφοράν εις τον Κύριον. **6** Από της πρώτης ημέρας του εβδόμου μηνός ήρχισαν να προσφέρωσιν ολοκαυτώματα προς τον Κύριον· πλην τα θεμέλια του ναού του Κυρίου δεν είχαν τεθή έτι. **7** Και έδωκαν αργύριον εις τους λιθοτόμους και εις τους τέκτονας· και τροφάς και ποτά και έλαιον, εις τους Σιδωνίους και εις τους Τυρίους, διά να φέρωσι ξύλα κέδρινα από τον Λιβάνου εις την θάλασσαν της Ιόππης, κατά την εις αυτούς δοθείσαν άδειαν Κύρου του βασιλέως της Περσίας. **8** Και εν τω δευτέρω έτει της επιστροφής αυτών προς τον οίκον του Θεού εν Ιερουσαλήμ, εν μηνί τω δευτέρω, ήρχισαν Ζοροβάβελ ο υιός του Σαλαθιήλ και Ιησούς ο υιός του Ιωσεδέκ και οι λοιποί των αδελφών αυτών, ιερείς και Λευίται, και πάντες οι ελθόντες από της αιχμαλωσίας εις Ιερουσαλήμ· και κατέστησαν τους Λευίτας, από είκοσι ετών ηλικίας και επάνω, διά να επισπεύδωσι το έργον του οίκου του Κυρίου. **9** Και παρεστάθη ο Ιησούς, οι υιοί αυτού και οι αδελφοί αυτού, ο Καδμihήλ και οι υιοί αυτού, υιοί Ιούδα, ως εις άνθρωπος, διά να κατεπίγωσι τους εργαζομένους εν τω οίκω του Θεού· οι υιοί του Ηναδάδ, οι υιοί αυτών και οι αδελφοί αυτών οι Λευίται. **10** Και ότε έθεσαν οι οικοδόμοι τα θεμέλια του ναού του Κυρίου, εστάθησαν οι ιερείς ενδεδυμένοι, μετά σαλπγγων, και οι Λευίται οι υιοί του Ασάφ μετά κυμβάλων, διά να υμνώσι τον Κύριον, κατά την διαταγήν Δαβίδ του βασιλέως του Ισραήλ· **11** και έψαλλον αμοιβαίως υμνούντες και ευχαριστούντες τον Κύριον, Ότι αγαθός, ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού επί τον Ισραήλ. Και πας ο λαός ηλάλαξαν αλαλαγμόν μέγαν, υμνούντες τον Κύριον διά την θεμελίωσιν του οίκου του Κυρίου. **12** Και πολλοί εκ των ιερών και Λευιτών και των αρχηγών των πατριών, γέροντες, οίτινες είχαν ιδεί τον πρότερον οίκον, ενώ ο οίκος ούτος θεμελιούτο ενώπιον των οφθαλμών αυτών, έκλαιον μετά φωνής μεγάλης· πολλοί δε ηλάλαξαν εν φωνή μεγάλη μετ' ευφροσύνης. **13** Και δεν διέκρινεν ο λαός την φωνήν του αλαλαγμού της ευφροσύνης από της φωνής του κλαυθμού του λαού· διότι ο λαός ηλάλαζεν αλαλαγμόν μέγαν, και η βοή ηκούετο έως από μακρόθεν.

4 Οι δε εχθροί του Ιούδα και Βενιαμίν, ακούσαντες ότι οι υιοί της αιχμαλωσίας οικοδομοῦσι τον ναόν εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ, **2** ήλθον προς τον Ζοροβάβελ και προς τους αρχηγούς των πατριών και είπον προς αυτούς, Ας οικοδομήσωμεν με σάς· διότι και ημείς εκζητούμεν τον Θεόν σας, καθώς εις, και εις αυτών θυσιάζομεν από των ημερών του Εσαραδδών βασιλέως της Ασσούρ, όστις ανεβίβασεν ημάς εδώ. **3** Ο Ζοροβάβελ όμως και ο Ιησούς και οι λοιποί των αρχηγών

των πατριών του Ισραήλ, είπον προς αυτούς, Ουδέν κοινόν εις εσάς και εις ημάς, ώστε να οικοδομήσθη οίκον εις τον Θεόν ημών· αλλ' ημείς αυτοί ηνωμένοι θέλομεν οικοδομήσει εις Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ, καθώς προσέταξεν εις ημάς ο βασιλεύς Κύρος, ο βασιλεύς της Περσίας. **4** Τότε ο λαός της γης παρέλυσε τας χείρας του λαού του Ιούδα και ετάραττεν αυτούς εν τη οικοδομή, **5** και εμίσηθον συμβούλους εναντίον αυτών, διά να ματαιώνωσι την βουλήν αυτών, πάσας τας ημέρας Κύρου του βασιλέως της Περσίας και έως της βασιλείας Δαρείου του βασιλέως της Περσίας. **6** Και επί της βασιλείας Ασσουήρου, εν αρχή της βασιλείας αυτού, έγραψαν κατηγορίαν κατά των κατοίκων της Ιουδαίας και Ιερουσαλήμ. **7** Και εν ταις ημέραις του Αρταξέρξου έγραψεν ο Βισλάμ, ο Μιθρεδάθ, ο Ταβελή και οι λοιποί συνέταιροι αυτών προς Αρταξέρξην τον βασιλέα της Περσίας και η επιστολή ήτο γεγραμμένη Συριστί και εξηγημένη Συριστί. **8** Ρεούμ ο έπαρχος και Σαμψαί ο γραμματεῦς, έγραψαν επιστολήν κατά της Ιερουσαλήμ προς Αρταξέρξην τον βασιλέα, κατά τούτον τον τρόπον· **9** Ρεούμ ο έπαρχος και Σαμψαί ο γραμματεῦς και οι λοιποί συνέταιροι αυτών, οι Δειαιοί, οι Αφαρσαχαίοι, οι Ταρφαλαίοι, οι Αφαρσαίοι, οι Αρχεναίοι, οι Βαβυλώνιοι, οι Σουσαναχαίοι, οι Δεαυαίοι, οι Ελαμίται **10** και οι λοιποί εκ των εθνών, τα οποία ο μέγας και ένδοξος Ασεναφάρ μετεκόμισε και κατώκισεν εις τας πόλεις της Σαμαρείας, και οι λοιποί οι πέραν του ποταμού, και τα λοιπά. **11** Τούτο είναι το αντίγραφον της επιστολής, την οποίαν έστειλαν προς αυτόν, προς Αρταξέρξην τον βασιλέα· ο δούλοι σου, οι άνδρες οι πέραν του ποταμού, και τα λοιπά. **12** Γνωστόν έστω εις τον βασιλέα, ότι οι Ιουδαίοι οι αναβάντες από σου προς ημάς, ελθόντες εις Ιερουσαλήμ, οικοδομοῦσι την πόλιν, την αποστάτιδα και πονηράν, και εγείρουσι τον τοίχον και συνάπτουσι τα θεμέλια. **13** Γνωστόν έστω ήδη εις τον βασιλέα, ότι εάν η πόλις αύτη οικοδομηθή και οι τοίχοι εγερθώσι, δεν θέλουσι πληρώσει φόρον, τελώνιον ή διαγωγίον· και θέλει ζημιωθή το εισόδημα των βασιλέων. **14** Επειδή δε τρεφόμεθα από τον παλατιού, και ήτο απρεπές διά ημάς να βλέπωμεν την ατιμίαν του βασιλέως, διά τούτο εστείλαμεν και εγνωστοποιήσαμεν προς τον βασιλέα, **15** διά να γείνη έρευνα εν τω βιβλίω των υπομνημάτων των πατέρων σου· και θέλεις ευρεί εν τω βιβλίω των υπομνημάτων και γνωρίσει, ότι η πόλις αύτη είναι πόλις αποστάτις και ολέθριος εις τους βασιλείς και εις τας επαρχίας, και ότι εκ παλαιού χρόνου εκίνουν επανόστασιν εν τω μέσω αυτής, διά την οποίαν αιτίαν η πόλις αύτη κατηρημώθη. **16** Γνωστοποιούμεν προς τον βασιλέα, ότι εάν η πόλις αύτη ανοικοδομηθή και οι τοίχοι αυτής ανεγερθώσι, δεν θέλεις έχει ουδέν μέρος εις το πέραν του ποταμού. **17** Ο βασιλεύς απεκρίθη προς τον Ρεούμ τον έπαρχον και Σαμψαί τον γραμματέα και τους λοιπούς συνετάιρους αυτών τους κατοικούντας εν Σαμαρεία, και τους άλλους τους πέραν του ποταμού, Ειρήνην, και τα λοιπά. **18** Η επιστολή, την οποίαν εστείλατε προς ημάς, ανεγνώσθη ακριβώς ενώπιόν μου. **19** Και εξεδόθη διαταγή παρ' εμού, και ηρέυνησαν και εύρηκαν ότι η πόλις αύτη εκ παλαιού χρόνου επαναστατεί εναντίον των βασιλέων, και γίνονται εν αυτή στάσεις και συνωμοσίαι· **20** Υπήρξαν έτι ισχυροί βασιλείς επί Ιερουσαλήμ, δεσπόζοντες επί πάντας τους πέραν του ποταμού και επληρόνετο εις αυτούς φόρος, τελώνιον και διαγωγίον. **21** Τώρα λοιπόν προστάξατε να παύσωσι τους ανθρώπους εκείνους, και η πόλις αύτη να μη οικοδομηθή, εωσού εκδοθή διαταγή παρ' εμού. **22** Και προσέξατε να μη αμελήσητε να κάμητε τούτο· διά να μη αυξηθή

το κακόν επί ζημία των βασιλέων. **23** Ότε δε το αντίγραφον της επιστολής του βασιλέως Αρταξέρξου ανεγνώσθη ενώπιον του Ρεούμ και Σαμφαί του γραμματέως και των συνεταίρων αυτών, ανέβησαν μετά σπουδής εις Ιερουσαλήμ προς τους Ιουδαίους, και έπαυσαν αυτούς εν βία και μετά δυνάμεως. **24** Και έπαυσε το έργον του οίκου του Θεού του εν Ιερουσαλήμ, και έμεινε πεπαμμένος μέχρι του δευτέρου έτους της βασιλείας Δαρείου του βασιλέως της Περσίας.

5 Τότε προεφίτευσαν ο προφήτης Αγγαίος και Ζαχαρίας ο υιός του Ιδδώ, προς τους Ιουδαίους και εν Ιουδαία και Ιερουσαλήμ, προφητεύοντες προς αυτούς εν ονόματι του Θεού του Ισραήλ. **2** Και εσηκώθησαν Ζοροβάβελ ο υιός του Σαλαθιήλ και Ιησούς ο υιός του Ιωσεδέκ και ήρχισαν να οικοδομώσι τον οίκον του Θεού τον εν Ιερουσαλήμ· και μετ' αυτών οι προφήται του Θεού βοηθούντες αυτούς. **3** Εν τούτω τω καιρώ πρεσβύτερος των Ιουδαίων ήτο ο οφθαλμός του Θεού αυτών, και ο Σεθάρ-βοσναί και οι συνέταιροι αυτών, είπον προς αυτούς ούτω· Τις προσέταξεν εις εσάς να οικοδομήτε τον οίκον τούτον και να γεείρητε τούτον τον τοίχον; **4** Και τότε είπομεν προς αυτούς ποία είναι τα ονόματα των ανδρών, οίτινες οικοδομούσι την οικοδομήν ταύτην. **5** Αλλ' επί τους πρεσβύτερους των Ιουδαίων ήτο ο οφθαλμός του Θεού αυτών, και δεν ήδύναντο να παύσωσιν αυτούς, εωσού έλθη η υπόθεσις προς τον Δαρείον· και τότε έδωκαν απόκρισιν δι' επιστολής περί τούτου. **6** Αντίγραφον της επιστολής, την οποίαν Ταθναί, ο έπαρχος των εντεύθεν του ποταμού, και ο Σεθάρ-βοσναί και οι συνέταιροι αυτού οι Αφρασαχαιοί οι εντεύθεν του ποταμού, απέστειλαν προς Δαρείον τον βασιλέα. **7** Απέστειλαν επιστολήν προς αυτόν, εν ή ήτο γεγραμμένος ούτως· Εις τον Δαρείον τον βασιλέα, πάσα ειρήνη. **8** Γνωστόν έστω εις τον βασιλέα, ότι υπήγαμεν εις την επαρχίαν της Ιουδαίας προς τον οίκον του μεγάλου Θεού, και αυτός οικοδομείται με λίθους μεγάλους και εντίθενται ξύλα εις τους τοίχους, και το έργον τούτο προχωρεί ταχώς και ευοδοῦται εις τας χείρας αυτών. **9** Και ερωτήσαντες εκείνους τους πρεσβυτέρους, ελαλήσαμεν προς αυτούς ούτω· Τις προσέταξεν εις εσάς να οικοδομήτε τον οίκον τούτον και να γεείρητε τούτον τον τοίχον; **10** Έτι και τα ονόματα αυτών ηρωτήσαμεν, διά να σοι φανερώσωμεν και γράψωμεν προς σε τα ονόματα των ανδρών των επί κεφαλής αυτών. **11** Και απεκρίθησαν προς ημάς ούτω, λέγοντες, Ημείς είμεθα οι δούλοι του Θεού του ουρανού και της γης, και οικοδομούμεν τον οίκον τον προ πολλών ήδη ετών οικοδομηθέντα, τον οποίον βασιλεύς μέγας του Ισραήλ ωκοδόμησε και ανήγειρεν· **12** αφού όμως οι πατέρες ημών παρώργισαν τον Θεόν του ουρανού, παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα του Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως της Βαβυλώνας, του Χαλδαίου, και κατέστρεψε τον οίκον τούτον και μετώκισε τον λαόν εις την Βαβυλώνα. **13** Πλην εν τω πρώτω έτει Κύρου του βασιλέως της Βαβυλώνας, ο βασιλεύς Κύρος έδωκε προσταγήν να οικοδομηθή ούτος ο οίκος του Θεού. **14** Και τα σκεύη έτι τα χρυσά και αργυρά του οίκου του Θεού, τα οποία ο Ναβουχοδονόσορ έλαβεν εκ του ναού του εν Ιερουσαλήμ και έφερεν αυτά εις τον ναόν της Βαβυλώνας, ταῦτα ο Κύρος ο βασιλεύς εσήκωσεν εκ του ναού της Βαβυλώνας, και παρεδόθησαν εις τον ονομαζόμενον Σασαβασάαρ, τον οποίον είχε κάμει παρχον· **15** και είπε προς αυτόν, λάβε τα σκεύη ταῦτα, ύπαγε, φέρε αυτά εις τον ναόν τον εν Ιερουσαλήμ, και ο οίκος του Θεού ας οικοδομηθή εν τω τόπω αυτού. **16** Τότε ελθών ούτος ο Σασαβασάαρ έθεσε τα θεμέλια του οίκου του Θεού, του εν Ιερουσαλήμ· και απ' εκείνου του χρόνου

έως της σήμερον οικοδομείται και δεν ετελείωσε. **17** Τώρα λοιπόν, εάν φαίνεται αρεστόν εις τον βασιλέα, ας γείνη έρευνα εν τω θησαυροφυλακίω του βασιλέως των εν Βαβυλώνι, εάν ήναι αληθινόν ότι εξεδόθη διαταγή παρά Κύρου του βασιλέως να οικοδομηθή ο οίκος ούτος του Θεού εν Ιερουσαλήμ· και ας αποστείλῃ ο βασιλεύς προς ημάς την θέλησιν αυτού περί τούτου.

6 Τότε Δαρείος ο βασιλεύς εξέδωκε διαταγήν, και ηρεύνησαν εν τοις αρχείοις, όπου κείνται οι θησαυροί εν Βαβυλώνι. **2** Και ευρέθη εν Αχμεθά, εν τω παλατίω των εν τη επαρχίαν των Μήδων, εις τόμος, και ήτο εν αυτώ υπόμνημα γεγραμμένον ούτως· **3** Εν τω πρώτω έτει Κύρου του βασιλέως, Κύρος ο βασιλεύς εξέδωκε διαταγήν περί του οίκου του Θεού του εν Ιερουσαλήμ, Ας οικοδομηθή ο οίκος, ο τόπος εις τον οποίον προσφέρονται αι θυσίαι, και ας θεθώσι τα θεμέλια αυτού δυνατά του ύψους αυτού εξήκοντα πήχηι, το πλάτος αυτού εξήκοντα πήχηι· **4** τρεις σειραί μεγάλων λίθων, και μία σειρά ξύλων νέων· και τα αναλώματα ας δοθώσιν εκ του οίκου του βασιλέως· **5** τα χρυσά έτι και τα αργυρά σκεύη του οίκου του Θεού, τα οποία ο Ναβουχοδονόσορ έλαβεν εκ του ναού του εν Ιερουσαλήμ και έφερεν εις Βαβυλώνα, ας αποδοθώσι και ας επανέλθωσιν εις τον ναόν τον εν Ιερουσαλήμ, έκαστον εις τον τόπον αυτού, και ας τεθώσιν εις τον οίκον του Θεού. **6** Τώρα λοιπόν, Ταθναί, έπαρχε των πέραν του ποταμού, Σεθάρ-βοσναί, και οι συνέταιροί σας οι Αφρασαχαιοί, οι πέραν του ποταμού, απομακρύνθητε εκείθεν· **7** αφήσατε το έργον τούτου του οίκου του Θεού· ο έπαρχος των Ιουδαίων και οι πρεσβύτεροι των Ιουδαίων ας οικοδομήσωσι τον οίκον τούτον του Θεού εν τω τόπω αυτού. **8** Εξεδόθη έτι απ' εμού διαταγή, τι θέλετε κάμει εις τους πρεσβυτέρους των Ιουδαίων τούτων, διά την οικοδομήν τούτου του οίκου του Θεού· εκ των υπάρχοντων του βασιλέως, εκ του φόρου των πέραν του ποταμού, θέλουσι δοθή αμέσως αναλώματα εις τους ανθρώπους τούτους, διά να μη εμποδισθώσι. **9** Και ούτινος πράγματος έχουσι χρείαν, και μόσχοι και κριοί και πρόβατα, διά τας ολοκαυτώσεις του Θεού του ουρανού, σίτος, άλας, οίνος και έλαιον, κατά την αίτησιν των ιερέων των εν Ιερουσαλήμ, ας δίδωνται εις αυτούς καθ' ημέραν άνευ ελλείψεως, **10** διά να προσφέρωσι θυσίας εις οσμήν ευωδίας προς τον Θεόν του ουρανού, και να προσεύχωνται υπέρ της ζωής του βασιλέως και των υιών αυτού. **11** Εξεδόθη έτι παρ' εμού διαταγή περί παντός ανθρώπου, όστις παραλλάξῃ τον λόγον τούτον, να αποσπασθή ξύλον εκ της οικίας αυτού και να στηθή και να κρεμασθή επ' αυτό· η δε οικία αυτού ας γείνη διά τούτο κοπρών. **12** Και ο Θεός, όστις κατώκισε το όνομα αυτού εκεί, ας εξολοθρεύσῃ πάντα βασιλέα και λαόν, όστις εκτείνῃ την χείρα αυτού διά να παραλλάξῃ τι, ώστε να καταστρέψῃ τούτον τον οίκον του Θεού τον εν Ιερουσαλήμ. Εγώ ο Δαρείος εξέδωκα την διαταγήν· ας εκτελεσθῇ ταχώς. **13** Τότε ο Ταθναί, ο έπαρχος των εντεύθεν του ποταμού, ο Σεθάρ-βοσναί, και οι συνέταιροι αυτών, κατά τα προσταχθέντα υπό του Δαρείου του βασιλέως, ούτως έκαμον ταχώς. **14** Και οι πρεσβύτεροι των Ιουδαίων ωκοδόμουν και ευωδούντο, κατά την προφητείαν Αγγαίου του προφήτου και Ζαχαρίου υιού του Ιδδώ. Και ωκοδόμησαν και ετελείωσαν, κατά την προσταγήν του Θεού του Ισραήλ, και κατά την προσταγήν του Κύρου και Δαρείου και Αρταξέρξου βασιλέως της Περσίας. **15** Και συνετελέσθη ο οίκος ούτος την τριτην ημέραν του μηνός Αδάρ, εν τω έκτω έτει της βασιλείας Δαρείου του βασιλέως. **16** Και εγκαίνιασαν εν ευφροσύνη οι υιοί του Ισραήλ, οι ιερείς και οι Λευίται, και οι λοιποί εκ

των υιών της αιχμαλωσίας, τον οίκον τούτου του Θεού· **17** και προσέφεραν εις τον εγκαινιασμόν του οίκου τούτου του Θεού εκατόν μόσχους, διακοσίους κριούς, τετρακόσια αρνία· και διά προσφοράν περί αμαρτίας υπέρ παντός του Ισραήλ δώδεκα τράγους, κατά τον αριθμόν των φυλών του Ισραήλ. **18** Και έστησαν τους ιερείς εις τας διαίρεσεις αυτών, και τους Λευίτας εις τα υπουργήματα αυτών, διά την υπηρεσίαν του Θεού την εν Ιερουσαλήμ, κατά το γεγραμμένον εν τω βιβλίω του Μωϋσέως. **19** Και έκαμον το πάσχα οι υιοί της αιχμαλωσίας τη δεκάτη τετάρτη του πρώτου μηνός· **20** διότι οι ιερείς και οι Λευίται εκαθαρίσθησαν ομού· πάντες ήσαν κεκαθαρισμένοι, και έσφαξαν το πάσχα εις πάντας τους υιούς της αιχμαλωσίας, και εις τους αδελφούς αυτών τους ιερείς, και εις εκατούς. **21** Και έφαγον οι υιοί Ισραήλ, οι επιστρέψαντες από της αιχμαλωσίας, και πάντες οι χωρισθέντες προς αυτούς από της ακαθαρσίας των εθνών της γης, διά να εκκλητήσωσι Κύριον τον Θεόν του Ισραήλ. **22** Και έκαμον την εορτήν των αζύμων επτά ημέρας μετ' ευφροσύνης· διότι έφυρναν αυτούς ο Κύριος, και έστρεψε προς αυτούς την καρδίαν του βασιλέως της Ασσυρίας, διά να ενισχύσει τας χείρας αυτών εις το έργον του οίκου του Θεού, του Θεού του Ισραήλ.

7 Μετά δε τα πράγματα ταύτα, επί της βασιλείας Αρταξέρξου βασιλέως της Περσίας, Έσδρας ο υιός του Σεραΐου, υιού του Αζαρία, υιού του Χελκία, **2** υιού του Σαλλούμ, υιού του Σαδώκ, υιού του Αχιτώβ, **3** υιού του Αμαρία, υιού του Αζαρία, υιού του Μεραΐώθ, **4** υιού του Ζεραΐα, υιού του Οζί, υιού του Βουκκί, **5** υιού του Αβισσουά, υιού του Φινεές, υιού του Ελεάζαρ, υιού του Ααρών του ιερέως του πρώτου, **6** ούτος ο Έσδρας ανέβη από της Βαβυλώνας, ων γραμματεύς έμπειρος εις τον νόμον του Μωϋσέως, τον οποίον έδωκε Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· και ο βασιλεύς έχάρισεν εις αυτόν πάντα τα αιτήματα αυτού, κατά την επ' αυτόν χείρα Κυρίου του Θεού αυτού. **7** Ανέβησαν και τινές εκ των υιών Ισραήλ και εκ των ιερέων, και οι Λευίται, και οι ψαλτωδοί και οι πυλωροί και οι Νεθινέμ, εις Ιερουσαλήμ, εν τω εβδόμω έτει Αρταξέρξου του βασιλέως. **8** Και ήλθον εις Ιερουσαλήμ τον πέμπτον μήνα του εβδόμου έτους του βασιλέως. **9** Διότι την πρώτην του πρώτων μηνός ήρchiσεν ούτος να αναβαίνει από της Βαβυλώνας, και την πρώτην του πέμπτου μηνός ήλθεν εις Ιερουσαλήμ, κατά την επ' αυτόν αγαθήν χείρα του Θεού αυτού. **10** Επειδή ο Έσδρας είχαν ετοιμάσει την καρδίαν αυτού εις το να εκζητή τον νόμον του Κυρίου, και να εκτελή και να διδάσκη εις τον Ισραήλ διατάγματα και κρίσεις. **11** Τούτο δε είναι το αντίγραφον της επιστολής, την οποίαν ο βασιλεύς Αρταξέρξης έδωκεν εις τον Έσδραν τον ιερέα, τον γραμματέα, γραμματέα των λόγων των εντολών του Κυρίου και των διαταγμάτων αυτού προς τον Ισραήλ· **12** Αρταξέρξης, βασιλεύς των βασιλέων, προς Έσδραν τον ιερέα, τον γραμματέα του νόμου του Θεού του ουρανού, τον τέλειον, και τα λοιπά. **13** Εξεδόθη παρ' εμού διαταγή, ώστε πάντες οι εκ του λαού του Ισραήλ και των ιερέων αυτού και των Λευιτών, οι εν τω βασιλείω μου, όσοι θέλουσι αυτοπροαιρέτως να αναβώσιν εις Ιερουσαλήμ, να έλθωσι μετά σου. **14** Διότι πέμπεσαι παρά του βασιλέως και των επτά συμβούλων αυτού, διά να επισκεφθής την Ιουδαίαν και Ιερουσαλήμ, κατά τον εν τη χειρί σου νόμον του Θεού σου· **15** και να φέρης το αργύριον και το χρυσίον, το οποίον ο βασιλεύς και οι σύμβουλοι αυτού προσέφεραν αυτοπροαιρέτως εις τον Θεόν του Ισραήλ, του οποίου το κατοικητήριον είναι εν Ιερουσαλήμ, **16** και άπαν το αργύριον και χρυσίον όσον συνάξης καθ' όλην την επαρχίαν

της Βαβυλώνας, μετά των προαιρετικών προσφορών του λαού και των ιερέων, των προσφερόντων αυτοπροαιρέτως διά τον εν Ιερουσαλήμ οίκον του Θεού αυτών· **17** διά ν' αγοράσης ταχέως διά του αργυρίου τούτου μόσχους, κριούς, αρνία, τας εξ αλφίτων προσφοράς αυτών και τας σπονδάς αυτών, και να προσφέρης αυτά επί το θυσιαστήριον του οίκου του Θεού σας, του εν Ιερουσαλήμ. **18** Και παν ό, τι φανή αρεστόν εις σε και εις τους αδελφούς σου να κάμνη διά του υπολοίπου αργυρίου και χρυσίου, τούτο κάμετε, κατά το θέλημα του Θεού σας. **19** Και τα σκευή, τα δοθέντα εις σε διά την υπηρεσίαν του οίκου του Θεού σου, παράδος ενώπιον του Θεού της Ιερουσαλήμ. **20** Και ό, τι περιπλέον χρειασθή διά τον οίκον του Θεού σου, ό, τι συμβή να εξοδεύσης, εξόδευ εκ του βασιλικού θησαυροφυλακίου. **21** Και παρ' εμού, εμού του Αρταξέρξου βασιλέως, εξεδόθη διαταγή εις πάντας τους θησαυροφύλακας τους πέραν του ποταμού, παν ό, τι ζητήση παρ' υμών ο Έσδρας ο ιερεύς, ο γραμματεύς του νόμου του Θεού του ουρανού, να γίνηται πάραυτα, **22** έως εκατόν ταλάντων αργυρίου, και έως εκατόν κόρων σίτου, και έως εκατόν βαθ οίνου, και έως εκατόν βαθ ελαίου, και άλας απροσδιόριστον, **23** Παν ό, τι είναι προστεταγμένον παρά του Θεού του ουρανού, ας γείνη μετά σπουδής διά τον οίκον του Θεού του ουρανού· διά να μη έλθη οργή επί την βασιλείαν του βασιλέως και των υιών αυτού. **24** Έτι γνωστοποιείται εις εσάς, ότι εις ουδένα εκ των ιερέων και Λευιτών, ψαλτωδών, θυρωρών, Νεθινέμ και υπηρετών τούτου του οίκου του Θεού, δεν θέλει είσθαι νόμιμον να επιβληθή φόρος, τελώνιον ή διαγώγιον επ' αυτούς. **25** Και συ, Έσδρα, κατά την εν σοι του Θεού σου σοφίαν, κατάστησον κριτάς και δικαστάς, διά να κρίνωσι πάντα τον λαόν τον πέραν του ποταμού, πάντας τους ειδότας τους νόμους του Θεού σου· και διδάσκετε τους μη ειδότας. **26** Και πας όστις δεν κάμνει τον νόμον του Θεού σου και τον νόμον του βασιλέως, ας εκτελήται ταχέως κρίσις επ' αυτόν, είτε εις θάνατον, είτε εις εξορίαν, ή εις δήμεισιν υπάρχόντων, ή εις φυλακήν. **27** Ευλογητός Κύριος ο Θεός των πατέρων ημών, όστις έδωκε τοιαυτα εις την καρδίαν του βασιλέως, και μετ' αυτού τον οίκον του Κυρίου, τον εν Ιερουσαλήμ· **28** και έκαμε να εύρω έλεος ενώπιον του βασιλέως και των συμβούλων αυτού και πάντων των αρχόντων του βασιλέως των δυνατών. Και εγώ ενισχύθην κατά την επ' εμέ χείρα Κυρίου του Θεού μου, και συνήγαγον εκ του Ισραήλ άρχοντας διά να συναναβώσι μετ' εμού.

8 Ούτοι δε είναι οι αρχηγοί των πατριών αυτών, και η γενεαλογία των συναναβάντων μετ' εμού από της Βαβυλώνας, επί της βασιλείας Αρταξέρξου του βασιλέως. **2** Εκ των υιών Φινεές, Βαρσώμ· εκ των υιών Ιθάμαρ, Δανιήλ· εκ των υιών Δαβίδ, Χαττούς. **3** Εκ των υιών Σεχανία, του εκ των υιών Φαρώς, Ζαχαρίας· και μετ' αυτού ηριθμήθησαν κατά γενεαλογίαν τα αρσενικά εκατόν πεντήκοντα. **4** Εκ των υιών του Φαάθ· μωάβ, Ελιωνάι· ο υιός του Ζεραΐα, και μετ' αυτού τα αρσενικά διακόσιοι. **5** Εκ των υιών Σεχανία, ο υιός του Ιααζιήλ, και μετ' αυτού τα αρσενικά τριακόσιοι. **6** Και εκ των υιών Αδίν, Εβέδ· ο υιός του Ιωνάθαν, και μετ' αυτού τα αρσενικά πενήκοντα. **7** Και εκ των υιών Ελάμ, Ιεσαΐας· ο υιός του Γοθολία, και μετ' αυτού εβδόμηκοντα. **8** Και εκ των υιών Σεφατία, Ζεβαδία· ο υιός του Μιχαήλ, και μετ' αυτού τα αρσενικά ογδοήκοντα. **9** Εκ των υιών Ιωάβ, Οβαδία· ο υιός του Ιεχιήλ, και μετ' αυτού τα αρσενικά διακόσιοι δεκαοκτώ. **10** Και εκ των υιών του Σελωμείθ, ο υιός του Ιωσιφία, και μετ' αυτού τα αρσενικά εκατόν εξήκοντα. **11** Και εκ των

υιών Βηθαΐ, Ζαχαρίας ο υιός του Βηθαΐ, και μετ' αυτού τα αρσενικά εικοσιοκτώ. **12** Και εκ των υιών Αζγάδ, Ιωανάν ο υιός του Ακκατάν, και μετ' αυτού τα αρσενικά εκατόν δέκα. **13** Και εκ των υιών Αδωνικάμ οι τελευταίοι, και ταῦτα τα ονόματα αὐτῶν, Ελιφελέτ, Ιεΐηλ και Σεμαΐας, και μετ' αὐτῶν τα αρσενικά εξήκοντα. **14** Εκ δε των υιών Βιγουαί, Γουθαΐ και Ζαββούδ, και μετ' αὐτῶν τα αρσενικά εβδομήκοντα. **15** Και συνήθροισα αυτούς παρά τον ποταμόν, τον ρέοντα προς Ααβά, και εκεί κατεσηκνώσαμεν τρεις ημέρας και παρετήρησα μεταξύ του λαού και των ιερέων και δεν εὔρηκα εκεί ουδένα εκ των υιών του Λευΐ. **16** Τότε απέστειλα προς τον Ελιέζερ, τον Αριήλ, τον Σεμαΐαν και τον Ελνάθαν και τον Ιαρεΐβ και τον Ελνάθαν και τον Νάθαν και τον Ζαχαρίαν και τον Μεσουλλάμ, τους ἄρχοντας και τον Ιωϊαρίβ, και τον Ελνάθαν, συνετούς. **17** Και ἔδωκα εις αυτούς παραγγελίαν προς τον Ιδδώ τον ἄρχοντα, εν τῷ τόπῳ Κασιφία, και ἔβαλον εις το στόμα αὐτῶν λόγους διά να λαλήσωσιν προς τον Ιδδώ και τους αδελφούς αυτού τους Νεθινεΐμ, εν τῷ τόπῳ Κασιφία, διά να πέμψωσι προς ημάς λειτουργοὺς διά τον οἶκον του Θεοῦ ημῶν. **18** Και κατά την εφ' ημάς αγαθήν χεῖρα του Θεοῦ ημῶν ἔφεραν προς ημάς ἄνδρα συνετόν, εκ των υιών Μααλί, υιοῦ του Λευΐ, υιοῦ Ισραήλ· και τον Σερεβίαν μετὰ των υιών αυτού και των αδελφῶν αυτού, δεκαοκτώ. **19** και τον Ασαβίαν, και μετ' αυτού τον Ιεσαΐαν εκ των υιών Μεραρί, τους αδελφούς αυτού και τους υιούς αὐτῶν, εἴκοσι. **20** και εκ των Νεθινεΐμ, τους οποίους ο Δαβίδ και οι ἄρχοντες διώρισαν διά την υπηρεσίαν των Λευιτῶν, διακοσίους εἴκοσι Νεθινεΐμ πάντες οὔτοι ἴσαν σεσημειωμένοι κατ' ὄνομα. **21** Τότε ἐκήρυξα ἐκεῖ νηστείαν παρά τον ποταμόν Ααβά, ὅπως ταπεινωθέντες ἐνώπιον του Θεοῦ ημῶν, ζητήσωμεν παρ' αὐτοῦ εὐθειαν ὁδόν διά ημάς και διά τα τέκνα ημῶν και διά πάντα τα υπάρχοντα ημῶν. **22** Διότι ἠοχρύνθην να ζητήσω παρά του βασιλέως δύναμιν και ἰπτεῖς διά να βοηθησωσιν ημάς ἐναντίον του εχθροῦ καθ' ὁδόν· ἐπειδή εἰχομεν ἐπιεί προς τον βασιλέα, λέγοντες, Η χεῖρ του Θεοῦ ημῶν εἶναι προς αγαθόν ἐπί πάντας τους ζητούντας αὐτόν· το δε κράτος αὐτοῦ και η ὀργή αὐτοῦ ἐπί πάντας τους ἐγκαταλείποντας αὐτόν. **23** Ἐνηστεύσαμεν λοιπόν και ἰκετεύσαμεν τον Θεόν ημῶν περὶ τούτου· και ἔγεινεν ἴλεως προς ημάς. **24** Τότε ἐχώρισα δώδεκα εκ των ἀρχόντων των ιερέων, τον Σερεβίαν, τον Ασαβίαν και μετ' αὐτῶν δέκα εκ των αδελφῶν αὐτῶν. **25** Και ἐζύγισα εις αὐτούς το ἀργύριον και το χρυσίον και τα σκεύη, την προσφοράν του οἴκου του Θεοῦ ημῶν, την ὁποίαν προσέφεραν ο βασιλεὺς και οι σύμβουλοι αὐτοῦ και οι ἄρχοντες αὐτοῦ και πας ο παρευρεθείς Ισραήλ. **26** ἐζύγισα λοιπόν και παρέδωκα εις την χεῖρα αὐτῶν ἑξακόσια πενήκοντα τάλαντα ἀργυρίου, και σκεύη ἀγυρὰ εκατόν ταλάντων, και εκατόν τάλαντα χρυσίου· **27** και εἴκοσι φιάλας χρυσᾶς, χιλίων δραχμῶν, και δύο σκεύη εκ χαλκοῦ στίλβοντος καλοῦ, πολυτίμου ὡς χρυσίον. **28** Και εἶπον προς αὐτούς, Σεις εἴσθε ἅγιοι εις τον Κύριον, και τα σκεύη ἅγια· και το ἀργύριον και το χρυσίον αυτοπροαίρετος προσφορά εις Κύριον τον Θεόν των πατέρων σας. **29** Προσέχετε και φυλάττετε αὐτά, εἰσωστὸ ζυγίσθητε ἐμπροσθεν των ἀρχόντων των ιερέων και των Λευιτῶν και των ἀρχόντων των πατριῶν του Ισραήλ, εν Ιερουσαλήμ, ἐντὸς των οἰκημάτων του οἴκου του Κυρίου. **30** Και παρέλαβον οι ιερεῖς και οι Λευῖται το βάρος του ἀργυρίου και του χρυσίου και τα σκεύη, διά να φέρωσιν αὐτά εις Ιερουσαλήμ, προς τον οἶκον του Θεοῦ ημῶν. **31** Και ἐσηκώθημεν ἀπό του ποταμοῦ Ααβά την δωδεκάτην του πρώτου μηνός, διά να υπάγωμεν εις Ιερουσαλήμ· και η

χεῖρ του Θεοῦ ημῶν ἴτο εφ' ημάς, και ἠλευθέρωσεν ημάς εκ χειρὸς εχθροῦ και ἐνεδρεύοντος εν τη ὁδῷ. **32** Και ἤλθομεν εις Ιερουσαλήμ· και ἐκαθήσαμεν ἐκεῖ τρεις ημέρας. **33** Την τετάρτην δε ἡμέραν ἐζυγίσθη το ἀργύριον και το χρυσίον και τα σκεύη, εν τῷ οἴκῳ του Θεοῦ ημῶν, και παρεδόθη διά χειρὸς του Μερημῶθ υιοῦ του Ουρία του ιερέως· και μετ' αὐτοῦ ἴτο Ελεάζαρ ο υιός του Φινεές· και μετ' αὐτῶν Ἰωζαβὰδ, ο υιός του Ἰησοῦ, και Νωαβίας ο υιός του Βιννουΐ, οι Λευῖται. **34** κατὰ ἀριθμόν και κατὰ βάρος τα πάντα· και ἅπαν το βάρος ἐγγράφη εν τη ὥρᾳ ἐκείνῃ. **35** Οι υιοὶ της μετοικεσίας, οι ἐλθόντες ἀπό της αἰχμαλωσίας, προσέφεραν ὀλοκαυτώματα προς τον Θεόν του Ισραήλ, δώδεκα μόσχους ὑπὲρ παντός του Ισραήλ, ἐνενηκοντα ἐξ κριοῦς, ἐβδομήκοντα ἐπτὰ ἀρνία, δώδεκα τράγους περὶ ἀμαρτίας, τα πάντα ὀλοκαυτώμα εις τον Κύριον. **36** Και παρέδωκαν τα προστάγματα του βασιλέως εις τους σατράπας του βασιλέως και εις τους ἐπάρχους τους πέραν του ποταμοῦ· και οὔτοι ἐβοήθησαν τον λαόν και τον οἶκον του Θεοῦ.

9 Και ἀφού ἐτελέσθησαν ταῦτα, προσήλθον προς ἐμέ οι ἄρχοντες, λέγοντες, Ο λαός του Ισραήλ και οι ιερεῖς και οι Λευῖται, δεν ἐχώρισθησαν ἀπό του λαοῦ των τόπων τούτων, και πράττουσι κατὰ τα βδελύγματα αὐτῶν, των Χαναανίων, των Χετταίων, των Φερεζαίων, των Ιεβουσαίων, των Ἀμμωνιτῶν, των Μωαβιτῶν, των Αιγυπτίων και των Ἀμορραίων. **2** διότι ἔλαβον εκ των θυγατέρων αὐτῶν εις εαυτούς και εις τους υιούς αὐτῶν· ὥστε το σπέρμα το ἅγιον συνεμίχθη μετὰ του λαοῦ των τόπων· και η χεῖρ των ἀρχόντων και των προσετώτων ἴτο πρώτη εις την παράβασιν ταύτην. **3** Και ὡς ἴκουσα το πρᾶγμα τούτο, διέσχισα το ἰμάτιόν μου και το ἐπένδυμά μου, και ἀνέσπασα τας τρίχας της κεφαλῆς μου και του πώγωνός μου, και ἐκαθήμην ἐκστατικός. **4** Τότε συνήχησαν προς ἐμέ πάντες οι τρέμοντες εις τους λόγους του Θεοῦ του Ισραήλ, διά την παράβασιν των μετοικιθέντων· και ἐκαθήμην ἐκστατικός ἕως της ἐσπερινῆς προσφοράς. **5** Και εν τη ἐσπερινῇ προσφορᾷ ἐσηκώθην ἀπό της ταπεινώσεώς μου, και διασχίσας το ἰμάτιόν μου και το ἐπένδυμά μου, ἐκλίνα ἐπί τα γόνατά μου και ἐξέτεινα τας χεῖρας μου προς Κύριον τον Θεόν μου, **6** και εἶπον, Θεέ μου, αἰσχύνομαι και ἐρυθρίω να ψῶσω το πρόσωπόν μου προς σε, Θεέ μου· διότι αι ανομίαι ημῶν ηυξήθησαν ὑπεράνω της κεφαλῆς, και αι παραβάσεις ημῶν ἐμεγαλύνθησαν ἕως των ουρανῶν. **7** Ἀπό των ἡμερῶν των πατέρων ημῶν ἡμεθα εν παραβάσει μεγάλη μέχρι της ἡμέρας ταύτης· και διά τας ανομίας ημῶν παρεδόθημεν, ημεῖς, οι βασιλεῖς ημῶν, οι ιερεῖς ημῶν, εις την χεῖρα των βασιλέων των τόπων, εις μάχηραν, εις αἰχμαλωσίαν και εις διαρπαγὴν και εις αἰσχύνην προσώπου, ὡς εἶναι την ἡμέραν ταύτην. **8** Και τώρα ὡς εν μιά στιγμῇ ἔγεινεν ἔλεος παρὰ Κυρίου του Θεοῦ ημῶν, ὥστε να διασωθῇ εις ημάς ὑπόλοιπον, και να δοθῇ εις ημάς στερέωσις εν τῷ ἀγίῳ αὐτοῦ τόπῳ, διά να φωτίζη ο Θεός ημῶν τους οφθαλμούς ημῶν, και να δώσῃ εις ημάς μικρὰν ἀναψυχὴν εν τη δουλείᾳ ημῶν. **9** Διότι δούλοι ἡμεθα· και εν τη δουλείᾳ ημῶν δεν ἐγκατέλιπεν ημάς ο Θεός ημῶν, ἀλλ' ηυδόκησε να εὐρωμεν ἔλεος ἐνώπιον των βασιλέων της Περσίας, ὥστε να δώσῃ εις ημάς ἀναψυχὴν, διά να ἀνεγείρωμεν τον οἶκον του Θεοῦ ημῶν και να ἀνορθώσωμεν τας ἐρημώσεις αὐτοῦ, και να δώσῃ εις ημάς περιτέχισμον εν Ἰουδα και εν Ιερουσαλήμ. **10** Ἀλλὰ τώρα, Θεέ ημῶν, τι θέλομεν εἰπεῖ μετὰ ταῦτα; διότι ἐγκατελίπομεν τα προστάγματά σου, **11** τα οποία προσέταξας διά χειρὸς των δούλων σου των προφητῶν, λέγων, Η γη, εις την ὁποίαν

εισέρχασθε διά να κληρονομήσητε αυτήν, είναι γη μεμολυσμένη με τον μολυσμόν των λαών των τόπων, με τα βδελύγματα αυτών, οίτινες εγέμισαν αυτήν, απ' άκρου έως άκρου, από των ακαθαρσιών αυτών. **12** Τώρα λοιπόν τας θυγατέρας σας μη δίδετε εις τους υιούς αυτών, και τας θυγατέρας αυτών μη λαμβάνετε εις τους υιούς σας, και μη ζητείτε ποτέ την ειρήνην αυτών ή την ευτυχίαν αυτών, διά να κραταιωθήτε και να τρώγητε τα αγαθά της γης, και να αφήσητε αυτήν κληρονομίαν εις τους υιούς σας διά παντός. **13** Και μετά πάντα τα επελθόντα εφ' ημάς ένεκα των πράξεων των πονηρών ημών, και της παραβάσεως ημών της μεγάλης, αφού συ, Θεέ ημών, εκρατήθης κάτω της αξίας των ανομιών ημών, και έδωκας εις ημάς ελευθέρωσιν τοιαύτην, **14** πρέπει ημείς να αθετήσωμεν πάλιν τα προστάγματα σου, και να συμπνεθεύσωμεν με τον λαόν των βδελυγμάτων τούτων; δεν ήθελες οργισθή καθ' ημών, εωσού συντελέσης ημάς, ώστε να μη μείνη υπόλοιπον ή σεσωσμένον; **15** Κύριε Θεέ του Ισραήλ, δίκαιος είσαι διότι εμείνανε σεσωσμένοι, ως την ημέραν ταύτην· ιδού, ενώπιόν σου είμεθα με τας παραβάσεις ημών διότι δεν ήτο δυνατόν ένεκα τούτων να σταθώμεν ενώπιόν σου.

10 Ενώ δε ο Έσδρας προσηύχето και εξωμολογείτο, κλαίων και πεπτωκώς έμπροσθεν του οίκου του Θεού, συνήχη προς αυτόν εκ του Ισραήλ σύναξις μεγάλη σφόδρα, άνδρες και γυναίκες και παιδία· διότι έκλαιεν ο λαός κλαυθμόν μέγαν. **2** Και απεκρίθη Σχεναίας ο υιός του Ιεχίηλ, εκ των υιών Ελάμ, και είπε προς τον Έσδραν, Ημείς ηνομήσαμεν εις τον Θεόν ημών και ελάβομεν ξένας γυναίκας εκ των λαών της γής· πλην τώρα είναι ελπίς εις τον Ισραήλ περί τούτου· **3** όθεν ας κάμωμεν τώρα διαθήκην προς τον Θεόν ημών, να αποβάλλωμεν πάσας τας γυναίκας και τα γεννηθέντα εξ αυτών, κατά την συμβουλήν του κυρίου μου και των όσοι τρέμουσιν εις την εντολήν του Θεού ημών· και ας γείνη κατά τον νόμον· **4** εγέρθητε διότι το πράγμα ανήκει εις σέ· και ημείς είμεθα μετά σου· ανδρίζου και πράττε. **5** Τότε εγερθείς ο Έσδρας, ώρκισε τους άρχοντας των ιερέων, των Λευιτών και παντός του Ισραήλ, ότι θέλουσι κάμει κατά τον λόγον τούτον. Και ώρκισθήσαν. **6** Και σηκωθείς ο Έσδρας απ' έμπροσθεν του οίκου του Θεού, υπήγεν εις το οίκημα του Ιωανάν υιού του Ελιασειβ· και ότε ήλθεν εκεί, άρτον δεν έφαγεν και ύδωρ δεν έπιε· διότι ήτο εις πένθος διά την παράβασιν των μετοικισθέντων. **7** Και διεκήρυξαν κατά την Ιουδαϊαν και Ιερουσαλήμ προς πάντας τους υιούς της μετοικεσίας, να συναχθώσιν εις Ιερουσαλήμ· **8** και πας όστις δεν έλθη εντός τριών ημερών, κατά την βουλήν των αρχόντων και πρεσβυτέρων, θέλει γείνει ανάθεμα πάσα η περιουσία αυτού, και αυτός θέλει χωρισθή από της συνάξεως των μετοικισθέντων. **9** Και συνήχθησαν πάντες οι άνδρες Ιούδα και Βενιαμίν εις Ιερουσαλήμ εντός τριών ημερών. Ήτο ο ένατος μην και η εικοστή του μηνός· και πας ο λαός εκάθησεν εν τη πλατεία του οίκου του Θεού, τρέμων διά το πράγμα και διά την μεγάλην βροχήν. **10** Και εγερθείς ο Έσδρας ο ιερεύς, είπε προς αυτούς, Σεις ηνομήσατε και ελάβετε γυναίκας ξένας, διά να επιπροσθέσητε εις την παράβασιν του Ισραήλ· **11** τώρα λοιπόν εξομολογήθητε προς Κύριον τον Θεόν των πατέρων σας και κάμετε το θέλημα αυτού· και χωρίσθητε από των λαών της γης και από των ξένων γυναικούν. **12** Και απεκρίθη πάσα η σύναξις και είπον μετά φωνής μεγάλης, Καθώς ελάλησας προς ημάς, ούτω να κάμωμεν· **13** ο λαός όμως είναι πολύς και ο καιρός πολύ βροχερός, και δεν δυνάμεθα να στεκώμεθα έξω, και το έργον δεν είναι μιας ημέρας ουδέ δύο· διότι είμεθα

πολλοί οι αμαρτήσαντες εις τούτο το πράγμα· **14** ας διορισθώσι τώρα άρχοντες ημών εν όλη τη συνάξει, και ας έλθωσι καθ' ωρισμένους καιρούς πάντες οι λαβόντες ξένας γυναίκας εις τας πόλεις ημών, και μετ' αυτών οι πρεσβύτεροι εκάστης πόλεως και οι κριταί αυτής, εωσού η φλογερά οργή του Θεού ημών διά το πράγμα τούτο αποστραφή αφ' ημών. **15** Διωρίσθησαν λοιπόν εις τούτο Ιωνάθαν ο υιός του Ασαήλ, και Ιααζίας ο υιός του Τιγκβά· ο δε Μεσουλλάμ και ο Σαρββεθαί, οι Λευίται, ήσαν βοηθοί αυτών. **16** Και έκαμον ούτως οι υιοί της μετοικεσίας. Και ο Έσδρας ο ιερεύς και άρχοντές τινές των πατριών, κατά τους πατρικούς οίκους αυτών, και ούτοι πάντες κατ' όνομα, εχωρίσθησαν και εκάθησαν την πρώτην ημέραν του δεκάτου μηνός διά να εξετάσσωσι την υπόθεσιν. **17** Και ετελείωσαν με πάντας τους άνδρας, τους λαβόντας ξένας γυναίκας, έως της πρώτης ημέρας του πρώτου μηνός. **18** Και μεταξύ των υιών των ιερέων ευρέθησαν οι λαβόντες ξένας γυναίκας, εκ των υιών του Ιησού υιού του Ιωσεδέκ και των αδελφών αυτού, ο Μασσίας και ο Ελιέζερ, και ο Ιαρείβ και ο Γεδαλιάς. **19** Και έδωκαν τας χείρας αυτών, ότι θέλουσιν αποβάλει τας γυναίκας αυτών· και ως ένοχοι, προσέφεραν κριόν εκ του ποιμνίου διά την ανομίαν αυτών. **20** Και εκ των υιών του Ιμμήρ, Ανανί και Ζεβαδίας. **21** Και εκ των υιών του Χαρήμ, Μασασίας και Ηλίας και Σεμαΐας και Ιεχίηλ και Οζίας. **22** Και εκ των υιών του Πασχώρ, Ελιωννάϊ, Μασασίας, Ισμαήλ, Ναθαναήλ, Ιωζαβάδ και Ελασά. **23** Εκ δε των Λευιτών, Ιωζαβαδ και Σιμεΐ και Κελαΐας, ούτος είναι ο Κελιτά, Πεθαΐα, Ιούδας και Ελιέζερ. **24** Και εκ των ψαλτωδών, Ελιασειβ· και εκ των θυρωρών, Σαλλούμ και Τελέμ και Ουρεί. **25** Εκ δε του Ισραήλ, εκ των υιών Φαρώς, Ραμίας και Ιεζίας και Μαλχίας και Μιαμείν και Ελεάζαρ και Μαλχίας και Βεναΐας. **26** Και εκ των υιών Ελάμ, Ματθανίας, Ζαχαρίας και Ιεχίηλ και Αβδί και Ιερεμώθ και Ηλιά. **27** Και εκ των υιών Ζατθού, Ελιωννάϊ, Ελιασειβ, Ματθανίας και Ιερεμώθ και Ζαβάν και Αζιζά. **28** Εκ δε των υιών Βηβαΐ, Ιωανάν, Ανανίας, Ζαββαΐ και Αθαΐ. **29** Και εκ των υιών Βανί, Μεσουλλάμ, Μαλλούχ και Αδαΐας, Ιασούβ και Σεάλ και Ραμώθ. **30** Και εκ των υιών Φαθ-μωβά, Αδνά και Χελάλ, Βεναΐας, Μασασίας, Ματθανίας, Βεζελεήλ και Βιννουΐ και Μανασσής. **31** Και εκ των υιών Χαρήμ, Ελιέζερ, Ιεσίας, Μαλχίας, Σεμαΐας και Συμεών, **32** Βενιαμίν, Μαλλούχ και Σεμαρίας. **33** Εκ των υιών Ασοού, Ματθенаΐ, Ματταθά, Ζαβάν, Ελιφελέτ, Ιερεμαΐ, Μανασσής και Σιμεΐ. **34** Εκ των υιών Βανί, Μαδαΐας, Αμράμ και Ουήλ, **35** Βεναΐας, Βεδεΐας, Χελλού, **36** Βανίας, Μερημώθ, Ελιασειβ, **37** Ματθανίας, Ματθенаΐ και Ιασώ **38** και Βανί και Βιννουΐ, Σιμεΐ, **39** και Σελεμίας και Νάθαν και Αδαΐας, **40** Μαχναδεβαΐ, Σασαΐ, Σαραΐ, **41** Αζαρεήλ και Σελεμίας, Σεμαρίας, **42** Σαλλούμ, Αμαρίας και Ιωσήφ. **43** Εκ των υιών Νεβώ, Ιεΐήλ, Ματταθίας, Ζαβάν, Ζεβινά, Ιαδαύ και Ιωήλ και Βεναΐας. **44** Πάντες ούτοι είχαν λάβει ξένας γυναίκας και τινές εξ αυτών γυναίκας, εξ ων ετεκνοποίησαν.

Ἔσδρας Β΄

1 Λόγοι Νεεμία υιού του Αχαλία. Και εν τω μηνί Χισλεύ, εν τω εικοστῷ ἐτεί, ὅτε ἤμην ἐν Σούσις τῆ βασιλευούσῃ, **2** ο Ανανί, εἰς ἐκ τῶν ἀδελφῶν μου, ἦλθεν, αὐτός και τινές ἐκ του Ιούδα, και ηρώτησα αὐτούς περὶ των διασωθέντων Ιουδαίων, οἵτινες ἐναπελείφθησαν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας, και περὶ Ιερουσαλήμ. **3** Και εἶπον πρὸς ἐμέ, Οἱ ὑπόλοιποι, οἱ ἐναπολειφθέντες ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἐκεῖ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, εἶναι ἐν θλίψει μεγάλη, και ονειδισμόν και το εἶχος τῆς Ιερουσαλήμ καθ' ἑρῆμῆ, και αἱ πύλαι αὐτῆς κατεκαύθησαν ἐν πυρὶ. **4** Και ὅτε ἤκουσα τους λόγους τούτους, ἐκάθησα και ἐκλαυσα και ἐπένηθα ἡμέρας και ἐνήστειον, και προσηυχόμην ἐνώπιον του Θεοῦ του ουρανοῦ, **5** και εἶπα, Δέομαι, Κύριε, Θεέ του ουρανοῦ, ο μέγας και φοβερός Θεός, ο φυλάττων τὴν διαθήκην και το ἔλεος πρὸς τους αγαπώντας αὐτόν και τηρούντας τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, **6** ἀς ἦναι τώρα το οὐς σου προσεκτικόν και οἱ οφθαλμοί σου ἀνεωγμένοι, διὰ να ἀκούσης τὴν προσευχὴν του δούλου σου, τὴν ὁποίαν ἤδη προσεύχομαι ἐνώπιόν σου ἡμέραν και νύκτα ὑπὲρ των υἱῶν Ισραὴλ των δούλων σου, και ἐξομολογοῦμαι τὰ ἀμαρτήματα των υἱῶν Ισραὴλ, τὰ ὁποῖα ἠμαρτήσαμεν εἰς σέ· και ἐγώ και οἱ οἰκος του πατρός μου ἠμαρτήσαμεν. **7** Ὅπως διεφθάρημεν ἐνώπιόν σου, και δὲν ἐφυλάξαμεν τὰς ἐντολάς και τὰ διατάγματα και τὰς κρίσεις, τὰς ὁποίας προσέταξας εἰς τον δούλον σου τον Μωϋσῆν. **8** Ἐνθυμῆθητι, δέομαι, τον λόγον, τον ὁποῖον προσέταξας εἰς τον δούλον σου τον Μωϋσῆν, λέγων, Εὐν γείνητε παραβάται, ἐγὼ θέλω σας διασκορπίσει μεταξύ των ἐθνῶν· **9** ἀλλ' εἰάν ἐπιστρέψῃτε πρὸς ἐμέ και φυλάξῃτε τὰς ἐντολάς μου και ἐκτελήτε αὐτάς, και ἀν ἦναι ἀπὸ σας ἀπερριμμένοι ἕως των ἐσχάτων του ουρανοῦ, και ἐκεῖθεν θέλω συναῖξει αὐτούς και θέλω φέρει αὐτούς εἰς τον τόπον, τον ὁποῖον ἐξέλεξα διὰ να κατοικήσω το ὄνομά μου ἐκεῖ. **10** Οὗτοι δὲ εἶναι δούλοι σου και ἄλοός σου, τους ὁποῖους ἐλύτρωσας διὰ τῆς δυνάμεώς σου τῆς μεγάλης και διὰ τῆς χειρὸς σου τῆς κραταιάς. **11** Δέομαι, Κύριε, ἀς ἦναι ἤδη το οὐς σου προσεκτικόν εἰς τὴν προσευχὴν του δούλου σου και εἰς τὴν προσευχὴν των δούλων σου, των θελόντων να φοβῶνται το ὄνομά σου· και εὐδώσω, δέομαι, τον δούλον σου τὴν ἡμέραν ταύτην, και χάρισον εἰς αὐτόν ἔλεος ἐνώπιον του ἀνδρός τούτου. Διότι ἐγὼ ἤμην οἰνοχόος του βασιλέως.

2 Και ἐν τῷ μηνί Νισάν, ἐν τῷ εικοστῷ ἐτεί Ἀρταξέρξου του βασιλέως, ἦτο οἶνος ἐμπροσθεν αὐτοῦ· και λαβόν τον οἶνον, ἔδωκα εἰς τον βασιλέα. Ποτέ δὲ δὲν εἶχον σκυθρωπάσει ἐνώπιον αὐτοῦ. **2** Ὅθεν ο βασιλεύς εἶπε πρὸς ἐμέ, Διὰ τι το πρόσωπόν σου εἶναι σκυθρωπόν, ἐνὼ σὺ ἄρρωστος δὲν εἶσαι; τούτο δὲν εἶναι ἐμὴ λύπη καρδιάς. Τότε ἐφοβήθην πολὺ σφόδρα. **3** Και εἶπα πρὸς τον βασιλέα, Ζήτω ο βασιλεύς εἰς τον αἰῶνα· διὰ τι το πρόσωπόν μου να μὴ ἦναι σκυθρωπόν, ἐνὼ ἡ πόλις, ο τόπος των τάφων των πατέρων μου, κεῖται ἠρημωμένος, και αἱ πύλαι αὐτῆς κατηναλωμένοι ὑπὸ του πυρός; **4** Τότε ο βασιλεύς εἶπε πρὸς ἐμέ, Περὶ τίνος κάμνεις σὺ αἴτησιν; και προσηυχῆθην εἰς τον Θεόν του ουρανοῦ. **5** Και εἶπα πρὸς τον βασιλέα, Εὐν ἦναι ἀρεστόν εἰς τον βασιλέα, και εὐν ο δούλος σου εὕρηκε χάριν ἐνώπιόν σου, να με πέμψῃς εἰς τον Ιούδαν, εἰς τὴν πόλιν των τάφων των πατέρων μου, και να ἀνοικοδομήσω αὐτήν. **6** Και εἶπεν ο βασιλεύς πρὸς ἐμέ, καθήμενης πλησίον αὐτοῦ τῆς βασιλείσεως, Πόσον μακρὰ

θέλει εἶσθαι ἡ πορεία σου; και πότε θέλεις ἐπιστρέψει; και ἐνηρηστήθη ο βασιλεύς και με ἐπέμψε· και ἔδωκα εἰς αὐτόν προθεσίαν. **7** Και εἶπα πρὸς τον βασιλέα, Εὐν ἦναι ἀρεστόν εἰς τον βασιλέα, ἀς μοι δοθῶσιν ἐπιστολαὶ πρὸς τους πέραν του ποταμοῦ ἐπάρχους, διὰ να με συμπαραπέμψωσιν, ἐωσοῦ ἔλθω εἰς τον Ιούδαν· **8** και ἐπιστολὴ πρὸς τον Ἀσάφ τον φύλακα του βασιλικοῦ δάσους, διὰ να μοι δώσῃ ξύλα να κατασκευάσω τὰς πύλας του φρουρίου του ναοῦ και το εἶχος τῆς πόλεως και τον οἶκον, εἰς τον ὁποῖον θέλω εἰσελθεῖ. και ἐχάρισεν ο βασιλεύς εἰς ἐμέ πάντα, κατὰ τὴν ἐπ' ἐμὲ ἀγαθὴν χεῖρα του Θεοῦ μου. **9** Ἦλθον λοιπόν πρὸς τους πέραν του ποταμοῦ ἐπάρχους και ἔδωκα εἰς αὐτούς τὰς ἐπιστολάς του βασιλέως. Εἶχε δὲ ἀποστείλει ο βασιλεύς ἀρχηγούς δυνάμεως και ἰπτεῖς μετ' ἐμοῦ. **10** Ὅτε δὲ Σαναβαλλάτ ο Ὀρωνίτης και Τωβίας ο δούλος, ο Ἀμμωνίτης, ἤκουσαν, ἐλυπήθησαν καθ' ὑπερβολὴν ὅτι ἦλθεν ἄνθρωπος να ζητήσῃ το καλόν των υἱῶν Ισραὴλ. **11** Και ἦλθον εἰς Ιερουσαλήμ και ἤμην ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας. **12** Και ἐσηκώθη ἐν νύκτα, ἐγὼ και ὀλίγοι τινές μετ' ἐμοῦ· και δὲν ἐφανέρωσα τὴν οὐδένα τὴν εἶχε βάλλει ο Θεός μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου να κάμω εἰς τὴν Ιερουσαλήμ· και ἄλλο κτήνος δὲν ἦτο μετ' ἐμοῦ, ἐμὴ το κτήνος ἐπὶ του ὁποῖου ἐκαθήμην. **13** Και ἐξήλθον τὴν νύκτα διὰ τῆς πύλης τῆς φάραγγος, και ἦλθον ἀπέναντι τῆς πηγῆς του δράκοντος και πρὸς τὴν θύραν τῆς κοπρίας, και παρητήρουν τὰ εἶχη τῆς Ιερουσαλήμ, τα ὁποῖα ἦσαν κατακεκρημινόμενα, και τὰς πύλας αὐτῆς κατηναλωμένας ὑπὸ του πυρός. **14** Ἐπειτα διέβην εἰς τὴν πύλην τῆς πηγῆς και εἰς τὴν βασιλικὴν κολυμβήθραν· και δὲν ἦτο τόπος διὰ να περάσῃ το κτήνος το ὑποκάτω μου. **15** Και ἀνέβην τὴν νύκτα διὰ του χειμάρρου· και ἀφου παρητήρησα το εἶχος, ἐστράφην και εἰσήλθον διὰ τῆς πύλης τῆς φάραγγος και ἐπέστρεψα. **16** Οἱ δὲ προστώτες δὲν ἤξευρον πὸς ὑπάγη και τὴν ἔκαμον· οὐδέ εἶχον φανερῶσει ἐτι τούτο οὐτε εἰς τους Ιουδαίους, οὐτε εἰς τους ἱερεῖς, οὐτε εἰς τους προκρίτους, οὐτε εἰς τους προσετώτας, οὐτε εἰς τους λοιπούς τους ἐργαζομένους το ἔργον. **17** Και εἶπα πρὸς αὐτούς, Σεις βλέπετε τὴν δυστυχίαν εἰς τὴν ὁποῖαν εἴμεθα, πὼς ἡ Ιερουσαλήμ κεῖται ἠρημωμένη και αἱ πύλαι αὐτῆς εἶναι κατηναλωμένα ὑπὸ του πυρός· ἐλθετε και ἀς ἀνοικοδομήσωμεν το εἶχος τῆς Ιερουσαλήμ, διὰ να μὴ ἡμεθα πλέον ὄνειδος. **18** Και ἀπήγγειλα πρὸς αὐτούς περὶ τῆς ἐπ' ἐμὲ ἀγαθῆς χειρὸς του Θεοῦ μου, και ἐτι τους λόγους του βασιλέως, τους ὁποῖους εἶπε πρὸς ἐμέ. Οἱ δὲ εἶπον, Ἀς σηκωθῶμεν και ἀς οἰκοδομήσωμεν. Οὕτως ἐνίσχυσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν πρὸς το ἀγαθόν. **19** Ἀλλ' ὅτε ἤκουσαν ο Σαναβαλλάτ ο Ὀρωνίτης και Τωβίας ο δούλος, ο Ἀμμωνίτης, και ο Γησέμ ο Ἄραψ, περιεγέλασαν ἡμᾶς και περιφρόνησαν ἡμᾶς, λέγοντες, Τι εἶναι το πράγμα τούτο το ὁποῖον κάμνετε; θέλετε να ἐπαναστατήσῃτε κατὰ του βασιλέως; **20** Και ἐγὼ ἀπεκρίθην πρὸς αὐτούς και εἶπα πρὸς αὐτούς, Ο Θεός του ουρανοῦ, αὐτός θέλει ἐνοδώσει ἡμᾶς διὰ τούτο ἡμεῖς οἱ δούλοι αὐτοῦ θέλομεν σηκωθῆ και οἰκοδομήσει· σεις ὁμως δὲν ἔχετε μερίδα οὐδέ δικαίωμα οὐδέ μνημόσυνον ἐν Ιερουσαλήμ.

3 Τότε ἐσηκώθη Ἐλιασιβ ο ἱερεὺς ο μέγας, και οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ ἱερεῖς, και ἠκοδόμησαν τὴν πύλην τὴν προβατικὴν· οὗτοι ἠγάσαν αὐτήν και ἐστησαν τὰς θύρας αὐτῆς· και ἠγάσαν αὐτήν ἕως του πύργου Μεά, ἕως του πύργου Ἀνανεήλ. **2** Και εἰς τὰ πλάγια αὐτῶν ἠκοδόμησαν οἱ ἄνδρες τῆς Ιεριχῶ. και εἰς τὰ πλάγια αὐτῶν ἠκοδόμησε Ζακχοῦρ ο υἱός του Ιμρί. **3** Τὴν θύραν δὲ τὴν ἰχθυϊκὴν ἠκοδόμησαν οἱ υἱοὶ του Ἀσενναά, οἵτινες ἐσανίδωσαν αὐτήν και ἐστησαν τὰς θύρας αὐτῆς, τα

κλείθρα αυτής και τους μοχλούς αυτής. **4** Και εις τα πλάγια αυτών επεσκεύασε Μερημώθ ο υιός του Ουρία, υιού του Ακκώς. Και εις τα πλάγια αυτών επεσκεύασε Μεσουλλάμ ο υιός του Βαραχίου, υιού του Μεσηζαβεήλ. Και εις τα πλάγια αυτών επεσκεύασε Σαδώκ ο υιός του Βαανά. **5** Και εις τα πλάγια αυτών επεσκεύασαν οι Θεκωΐται πλην οι πρόκριτοι αυτών δεν υπέβαλον τον τράχηλον αυτών εις το έργον του Κυρίου αυτών. **6** Και την πόλιν την παλαιάν επεσκεύασεν Ιωδαΐ ο υιός του Φασέα, και Μεσουλλάμ ο υιός του Βεσωδιά· ούτοι εσανίδωσαν αυτήν και έστησαν τας θύρας αυτής και τα κλείθρα αυτής και τους μοχλούς αυτής. **7** Και εις τα πλάγια αυτών επεσκεύασε Μελαθίας ο Γαβαωνίτης και Ιαδών ο Μερωνοθίτης, άνδρες της Γαβαών και της Μισπά, υπό τον θρόνον του επάρχου των εντεύθεν του ποταμού. **8** Εις τα πλάγια αυτού επεσκεύασεν Οχιήλ ο υιός του Αραχίου, εκ των χρυσοχών. Και εις τα πλάγια αυτού επεσκεύασεν Ανανίας, ο εκ των μυρεψών· και αφήκαν την Ιερουσαλήμ έως του τείχους του πλατέος. **9** Και εις τα πλάγια αυτών επεσκεύασε Ρεφαΐα ο υιός του Ωρ, ο άρχων του ημίσεος της περιχώρου της Ιερουσαλήμ. **10** Και εις τα πλάγια αυτών επεσκεύασεν Ιεδαΐας ο υιός του Αρουμάφ, και απέναντι της οικίας αυτού. Και εις τα πλάγια αυτού επεσκεύασε Χαττούς ο υιός του Ασαβνία. **11** Μαλχίας ο υιός του Χαρήμ, και Ασουύβ ο υιός του Φαάθ-μωάβ, επεσκεύασαν το άλλο τμήμα και τον πύργον των φούρνων. **12** Και εις τα πλάγια αυτού επεσκεύασε Σαλλούμ ο υιός του Αλλωής, ο άρχων του ημίσεος της περιχώρου της Ιερουσαλήμ, αυτός και αι θυγατέρες αυτού. **13** Την πόλιν της φάραγγος επεσκεύασεν ο Ανούν και οι κάτοικοι της Ζανωά· ούτοι ωκοδόμησαν αυτήν και έστησαν τας θύρας αυτής, τα κλείθρα αυτής και τους μοχλούς αυτής και χίλιας πήχας εις το τείχος έως της πύλης της κοπρίας. **14** Την πόλιν δε της κοπρίας επεσκεύασε Μαλχίας ο υιός του Ρηχάβ, ο άρχων της περιχώρου της Βαιθ-ακκερέμ· ούτος ωκοδόμησεν αυτήν και έστησε τας θύρας αυτής, τα κλείθρα αυτής και τους μοχλούς αυτής. **15** Την πόλιν δε της πηγής επεσκεύασε Σαλλούν ο υιός του Χολ-οζέ, ο άρχων της περιχώρου της Μισπά· ούτος ωκοδόμησεν αυτήν και εσανίδωσεν αυτήν και έστησε τας θύρας αυτής, τα κλείθρα αυτής και τους μοχλούς αυτής, και το τείχος της κολυμβήθρας του Σιλωάμ πλησίον του κήπου του βασιλέως, και έως των βαθμίδων των καταβαινουσών, από της πόλεως Δαβίδ. **16** Κατόπιν αυτού επεσκεύασε Νεεμίας ο υιός του Αζβούκ, ο άρχων του ημίσεος της περιχώρου της Βαιθ-σούρ, έως απέναντι των τάφρων του Δαβίδ και έως της κατασκευασθείσης κολυμβήθρας και έως του οίκου των ισχυρών. **17** Κατόπιν αυτού επεσκεύασαν οι Λευΐται, Ρεούμ ο υιός του Βανί. Εις τα πλάγια αυτού επεσκεύασεν Ασαβίας, ο άρχων του ημίσεος της περιχώρου της Κεειλά, διά το μέρος αυτού. **18** Κατόπιν αυτού επεσκεύασαν οι αδελφοί αυτών, Βαβαΐ ο υιός του Ηναδάδ, ο άρχων του άλλου ημίσεος της περιχώρου της Κεειλά. **19** Και εις τα πλάγια αυτού επεσκεύασεν Εσέρ ο υιός του Ιησού, ο άρχων της Μισπά, άλλο τμήμα απέναντι της αναβάσεως προς την οπλοθήκην της γωνίας. **20** Κατόπιν αυτού Βαρούχ ο υιός του Ζαββαΐ επεσκεύασε μετά ζήλου το άλλο τμήμα, από της γωνίας έως της θύρας του οίκου Ελιασειβ του ιερέως του μεγάλου. **21** Κατόπιν αυτού επεσκεύασε Μερημώθ ο υιός του Ουρίου, υιού του Ακκώς, άλλο τμήμα, από της θύρας του οίκου του Ελιασειβ έως του τέλους του οίκου του Ελιασειβ. **22** Και κατόπιν αυτού επεσκεύασαν οι ιερείς, οι κάτοικοι της περιχώρου. **23** Κατόπιν αυτών επεσκεύασαν ο Βενιαμίν και ο Ασαούβ απέναντι του οίκου αυτών. Κατόπιν αυτών επεσκεύασεν Αζαρίας ο υιός

του Μασαίου, υιού του Ανανίου, πλησίον του οίκου αυτού. **24** Κατόπιν αυτού επεσκεύασε Βιννουΐ ο υιός του Ηναδάδ άλλο τμήμα, από του οίκου του Αζαρίου έως της καμπής, έως μάλιστα της γωνίας. **25** Φαλάλ ο υιός του Ουζαΐ επεσκεύασεν απέναντι της καμπής και του πύργου του εξέχοντος από του υψηλού οίκου του βασιλέως, του πλησίον της αυλής της φυλακής. Κατόπιν αυτού Φεδαΐας ο υιός του Φαρώς. **26** Οι δε Νεθινείμ κατόκουν εν Οφήλ, και επεσκεύασαν έως απέναντι της πύλης των υδάτων προς ανατολάς και του πύργου του εξέχοντος. **27** Κατόπιν αυτών οι Θεκωΐται επεσκεύασαν άλλο τμήμα, απέναντι του μεγάλου πύργου του εξέχοντος και έως του τείχους του Οφήλ. **28** Επάνωθεν της πύλης των ίππων επεσκεύασαν οι ιερείς, έκαστος απέναντι της οικίας αυτού. **29** Κατόπιν αυτών επεσκεύασε Σαδώκ ο υιός του Ιμμήρ, απέναντι της οικίας αυτού. Και κατόπιν αυτού επεσκεύασε Σεμαΐας ο υιός του Σεχανίου, ο φύλαξ της ανατολικής πύλης. **30** Κατόπιν αυτού επεσκεύασεν Ανανίας ο υιός του Σελεμιά, και Ανούν ο έκτος υιός του Σαλάφ, άλλο τμήμα. Κατόπιν αυτού επεσκεύασε Μεσουλλάμ ο υιός του Βαραχίου απέναντι του οικήματος αυτού. **31** Κατόπιν αυτού επεσκεύασε Μαλχίας, υιός χρυσοχού, έως της οικίας των Νεθινείμ και των μεταπρατών, απέναντι της πύλης Μικράδ, και έως της αναβάσεως της γωνίας. **32** Και μεταξύ της αναβάσεως της γωνίας έως της προβατικής πύλης, επεσκεύασαν οι χρυσοχοί και οι μεταπράται.

4 Ότε δε ήκουσεν ο Σαναβαλλάτ ότι ημείς οικοδομούμεν το τείχος, ωργίσθη και ηγανάκτησε πολύ και περιεγέλασε τους Ιουδαίους. **2** Και ελάλησεν ενόπιον των αδελφών αυτού και του στρατεύματος της Σαμαρείας και είπε, Τι κάμνουσιν οι άθλιοι ούτοι Ιουδαίοι; θέλουσιν αφήσει αυτούς; θέλουσι θυσιάσει; θέλουσι τελειώσει εν μιά ημέρα; θέλουσιν αναζωοποιήσει εκ των σωρών του χώματος τους λίθους, και τούτους κεκαυμένους; **3** Πλησίον δε αυτού ήτο Τωβίας ο Αμμωνίτης· και είπε, Και αν κτίσωσιν, αλώπηξ αναβάνουσα θέλει καθαίρεισει το λίθινον αυτών τείχος. **4** Άκουσον, Θεέ ήμών· διότι μυκτηριζόμεθα και στρέφον τον ονειδισμόν αυτών κατά της κεφαλής αυτών και κάμε αυτούς να γείνωσι λάφυρον εν γη αιχμαλωσίας. **5** και μη καλύψη την ανομίαν αυτών, και η αμαρτία αυτών ας μη εξαλειφθή απ' έμπροσθέν σου· διότι προσφεραν ονειδισμούς κατά των οικοδομούντων. **6** Ούτως ανωκοδομήσαμεν το τείχος και άπαν το τείχος συνεδέθη, έως του ημίσεος αυτού· διότι ο λαός είχε καρδίαν εις το εργάζεσθαι. **7** Αλλ' ότε Σαναβαλλάτ και Τωβίας και οι Άραβες και οι Αμμωνίται και οι Αζώτιοι ήκουσαν ότι τα τείχη της Ιερουσαλήμ επισκευάζονται, και ότι τα χαλάσματα ήρχισαν να φράτίζονται, ωργίσθησαν σφόδρα· **8** και συνώμισαν πάντες ομού να έλθωσι να πολεμήσωσιν εναντίον της Ιερουσαλήμ, και να κάμωσιν εις αυτήν βλάβην. **9** Και ημείς προσημίχηθημεν εις τον Θεόν ήμών και εστήσαμεν φυλακάς εναντίον αυτών ήμεραν και νύκτα, φοβούμενοι απ' αυτών. **10** Και είπεν ο Ιούδας, Η δύναμις των εργατών ήττήθησε, και το χόμα είναι πολύ, και ημείς δεν δυνάμεθα να οικοδομήμεν το τείχος. **11** Οι δε εχθροί ήμών είπον, Δεν θέλουσι μάθει ουδέ θέλουσιν ιδεί, εωσού έλθωμεν εις το μέσον αυτών και φονεύσωμεν αυτούς, και καταπαύσωμεν το έργον. **12** Και ελθόντες οι Ιουδαίοι, οι κατοικούντες πλησίον αυτών, είπον προς ημάς δεκάτις, Προσέχετε από πάντων των πόπων, διά των οποίων επιστρέφτε προς ημάς. **13** Όθεν έστησα εις τους χαμηλοτέρους τόπους όπισθεν του τείχους και εις τους υψηλοτέρους τόπους, έστησα τον λαόν κατά συγγενείας, με τας ρομφαίας αυτών, με τας λόγχας αυτών και με τα τόξα αυτών.

14 Και είδον και εσηκώθην και είπα προς τους προκρίτους και προς τους προεστώτας και προς το επίλοιπον του λαού, Μη φοβηθήτε απ' αυτών· ενθυμείσθε τον Κύριον, τον μέγαν και φοβερόν, και πολεμήσατε υπέρ των αδελφών σας, των υιών σας και των θυγατέρων σας, των γυναικίων σας και των οίκων σας. **15** Και ότε οι εχθροί ημών ήκουσαν ότι το πράγμα έγινε εις ημάς, και διεσκέδασεν ο Θεός την βουλήν αυτών, επεστρέψαμεν πάντες ημεείς εις το τείχος, έκαστος εις το έργον αυτού. **16** Και απ' εκείνης της ημέρας το ήμισυ των δούλων μου ειργάζοντο το έργον, και το ήμισυ αυτών εκράτουν τας λόγχας, τους θυρούς και τα τόξα, τεωρακισμένοι και οι άρχοντες ήσαν όπως παντός του οίκου Ιούδα. **17** Οι οικοδομούντες το τείχος και οι αχθοφορούντες και οι φορτιζοντες, έκαστος διά της μιας χειρός αυτού εδούλευεν εις το έργον και διά της άλλης εκράτει το όπλον. **18** Οι δε οικοδόμοι, έκαστος είχε την ρομφαίαν αυτού περιεζωσμένην εις την οσφύν αυτού και ωκοδόμει ο δε σαλπίζων εν τη σάλπιγγι ήτο πλησίον μου. **19** Και είπα προς τους προκρίτους και προς τους προεστώτας και προς το επίλοιπον του λαού, το έργον είναι μέγα και πλατύ· ημείς δε είμεθα διακεχωρισμένοι επί το τείχος, ο εις μακράν του άλλου. **20** εις όντινα λοιπόν τόπον ακούσχητην φωνήν της σάλπιγγος, εκεί δράμετε προς ημάς· ο Θεός ημών θέλει πολεμήσει υπέρ ημών. **21** Ούτως ειργαζόμεθα το έργον· και το ήμισυ αυτών εκράτει τας λόγχας, απ' αρχής της αυγής έως της ανατολής των άστρων. **22** Και κατά τον αυτόν καιρόν είπα προς τον λαόν, Έκαστος μετά του δούλου αυτού ας διανυκτερεύη εν τω μέσω της Ιερουσαλήμ, και ας ήναι την νύκτα φύλακες εις ημάς, και ας εργαζώνται την ημέραν. **23** Και ούτε εγώ, ούτε οι αδελφοί μου, ούτε οι δούλοι μου, ούτε οι άνδρες της προφυλάξεως οι ακολουθούντες με, ουδείς εξ ημών εξεδύετο τα ιμάτια αυτού· μόνον διά να λούηται εξεδύετο έκαστος.

5 'Ητο δε μεγάλη κραυγή του λαού και των γυναικίων αυτών κατά των αδελφών αυτών των Ιουδαίων. **2** Διότι ήσαν τινές λέγοντες, Ημείς, οι υιοί ημών και αι θυγατέρες ημών, είμεθα πολλοί· όθεν α λάβωμεν σίτον, διά να φάγωμεν και να ζήσωμεν. **3** Και ήσαν τινές λέγοντες, Ημείς βάλλομεν ενέχυρον τους αγρούς ημών, τους αμπελώνας ημών και τας οικίας ημών, διά να λάβωμεν σίτον εξ αιτίας της πείνης. **4** 'Ησαν έτι τινές λέγοντες, Ημείς εδανείσθημεν αργύρια διά τους φόρους του βασιλέως επί τους αγρούς και επί τους αμπελώνας ημών· **5** τώρα δε η σαρξ ημών είναι ως η σαρξ των αδελφών ημών, τα τέκνα ημών ως τα τέκνα αυτών· και ιδού, ημείς καθυποβάλλομεν εις δουλειαν τους υιούς ημών και τας θυγατέρας ημών διά να ήναι δούλοι, και τινές εκ των θυγατέρων ημών εφέρθησαν ήδη εις δουλειαν· και δεν είναι ουδέν εις την εξουσίαν ημών, διότι άλλοι έχουσι τους αγρούς και τους αμπελώνας ημών. **6** Και ηγανάκτησα σφόδρα, ακούσας την κραυγήν αυτών και τους λόγους τούτους. **7** Και εσκέφθην κατ' εμαυτόν, και επέπληξα τους προκρίτους και τους προεστώτας και είπα προς αυτούς, Σεις φορολογείτε έκαστος τον αδελφόν αυτού. Και συνεκάλεσα κατ' αυτών συναξήν μεγάλην. **8** Και είπα προς αυτούς, Ημείς κατά την δύναμιν ημών εξηγοράσαμεν τους αδελφούς ημών Ιουδαίους, τους πωληθέντας εις τα έθνη· και σεις αυτοί θέλετε πωλήσει τους αδελφούς σας; ή θέλουσι πωληθή εις ημάς; Εκείνοι δε εσώπων και δεν εύρηκαν απόκρισιν. **9** Και είπα, Δεν είναι καλόν το πράγμα το οποίον σεις κάμνετε· δεν πρέπει να περιπατήη εν τω φόβω του Θεού ημών, διά να μη ονειδίωσιν ημάς τα έθνη, οι εχθροί ημών; **10** και εγώ έτι και οι αδελφοί μου και οι δούλοι μου εδανείσαμεν εις αυτούς χρήματα και σίτον· ας

αφήσωμεν, παρακάμω, την απαίτησιν ταύτην· **11** επιστρέψατε λοιπόν εις αυτούς, ταύτην την ημέραν, τους αγρούς αυτών, τους αμπελώνας αυτών, τους ελαιώνας αυτών και τους οίκους αυτών και το εκατοστόν του αργυρίου και του σίτου, του οίνου και του ελαίου, το οποίον απαιτείτε παρ' αυτών. **12** Τότε είπον, Θέλομεν αποδώσει ταύτα και δεν θέλομεν ζητήσει ουδέν παρ' αυτών· ούτω θέλομεν κάμει, καθώς συ λέγεις. Τότε εκάλεσα τους ιερείς και ήρκισα αυτούς, ότι θέλουσι κάμει κατά τον λόγον τούτον. **13** Εξετίναξα έτι τον κόλπον μου, λέγων, Ούτω να εκπινάξη ο Θεός πάντα άνθρωπον από του οίκου αυτού και από του κόπου αυτού, όστις δεν εκτελέση τον λόγον τούτον, και ούτω να ήναι εκτετιναγμένος και κενός. Και είπον πάσα η συναξίς, Αμήν, και εδόξασαν τον Κύριον. Και έκαμεν ο λαός κατά τον λόγον τούτον. **14** Αφ' ης δε ημέρας προσετάχθη να ήμαι κυβερνήτης αυτών εν τη γη Ιούδα, από του εικοστού έτους έως του τριακοστού δευτέρου έτους Αρταξέρξου του βασιλέως, δώδεκα έτη, εγώ και οι αδελφοί μου δεν εφάγομεν τον άρτον του κυβερνήτου. **15** Οι πρότεροι όμως κυβερνήται, οι προ εμού, κατεβάλλον τον λαόν, και ελάμβανον παρ' αυτών άρτον και οίνον, εκτός τεσσαράκοντα σίκλων αργυρίου· έτι και οι δούλοι αυτών εξουσίαζον τον λαόν· αλλ' εγώ δεν έκαμνον ούτω, φοβούμενος τον Θεόν. **16** Και μάλιστα ενισχύθη εις το έργον τούτου του τείχους, και αγρόν δεν ηγοράσαμεν· και πάντες οι δούλοι μου ήσαν συνηγμένοι εκεί εις το έργον. **17** 'Ησαν έτι εις την τράπεζάν μου εκατόν πεντήκοντα άνδρες εκ των Ιουδαίων και των προεστώτων, και οι ερχόμενοι προς ημάς εκ των εθνών των περίξ ημών. **18** Το δε καθ' ημέραν ετοιμαζόμενον δι' εμέ ήτο εις βους και εξ εκλεκτά πρόβατα· και πτηνά ητοιμάζοντο δι' εμέ, και άπαξ εις δέκα ημέρας αφθονία από παντός είδους οίνου· και άμας δεν ελήψατον τον άρτον του κυβερνήτου· διότι η δουλεία ήτο βαρεία επί τούτου τον λαόν. **19** Μνήσθητί μου, Θεέ μου, επ' αγαθώ, κατά πάντα όσα εγώ έκαμον υπέρ του λαού τούτου.

6 Καθώς δε ήκουσαν ο Σαναβαλλάτ και ο Τωβίας και ο Γησέμ ο Άραψ και οι λοιποί εκ των εχθρών ημών, ότι εγώ ωκοδόμησα το τείχος και δεν έμεινε πλέον χάλασμα εις αυτό, αν και μέχρις εκείνου του καιρού θύρας δεν έστησα επί των πυλών, **2** ο Σαναβαλλάτ και ο Γησέμ απέστειλαν προς εμέ, λέγοντες, Έλθετε, και ας συναχθώμεν ομού εις τινά εκ των κωμών εν τη πεδιάδι Ωνώ. Εβουλεύοντο δε να κάμωσιν εις εμέ κακόν. **3** Και απέστειλα μηνυτάς προς αυτούς, λέγων, Έργον μέγα κάμνω και δεν δύναμαι να καταβώ· διά τι να παύση το έργον, όταν εγώ αφήσας αυτό καταβώ προς εσάς; **4** Και απέστειλαν προς εμέ τετράκις κατά τον τρόπον τούτον· και εγώ απεκρίθην προς αυτούς κατά τον αυτόν τρόπον. **5** Τότε ο Σαναβαλλάτ απέστειλε προς εμέ τον δούλον αυτού κατά τον αυτόν τρόπον, πέμπτην φοράν, με ανοικτήν επιστολήν εις την χείρα αυτού· **6** εν ή ήτο γεγραμμένος, Ηκουσθη μεταξύ των εθνών, και ο Γαμού λέγει, ότι συ και οι Ιουδαίοι βουλευέσθε να επαναστατήσητε· διά τούτο συ οικοδομείς το τείχος, διά να γείνης βασιλεύς αυτών, κατά τους λόγους τούτους· **7** έτι διώρισας προφήτας, να κηρύττωσι περί σου εν Ιερουσαλήμ, λέγοντες, Είναι βασιλεύς εν Ιούδα· και τώρα θέλει απαγγελθή προς τον βασιλέα κατά τους λόγους τούτους· ελθέ λοιπόν τώρα, και ας συμβουλευθώμεν ομού. **8** Τότε απέστειλα προς αυτόν, λέγων, Δεν είναι τοιαύτα πράγματα καθώς συ λέγεις, αλλά συ πλάτεις αυτά εκ της καρδιάς σου. **9** Διότι πάντες ούτοι εφοβέριζον ημάς, λέγοντες, Θέλουσιν εξασθενήσει αι χείρες αυτών από του έργου, και δεν θέλει εκτελεσθή. Τώρα λοιπόν,

Θεέ, κραταίωσεν τας χείρας μου. **10** Και εγώ υπήγα εις την οικίαν του Σεμαΐα, υιού του Δαλαΐα, υιού του Μεεταβείλ, όστις ήτο κεκλεισμένος και είπεν, Ας συνέλθωμεν ομού εις τον οίκον του Θεού, εντός του ναού, και ας κλείσωμεν τας θύρας του ναού· διότι αυτοί έρχονται να σε φονεύσωσι· ναι, την νύκτα έρχονται να σε φονεύσωσιν. **11** Αλλ' εγώ απεκρίθην, Άνθρωπος όποιος εγώ ήθελον φύγει; και τς, όποιος εγώ, ήθελεν εισέλθει εις τον ναόν διά να σώση την ζωήν αυτού; δεν θέλω εισέλθει. **12** Και ιδού, εγνώρισα ότι ο Θεός δεν απέστειλεν αυτόν να προφέρη την προφητείαν ταύτην εναντίον μου· αλλ' ότι ο Τωβίας και ο Σαναβαλλάτ έμισθωσαν αυτόν. **13** Διά τούτο ήτο μεμισθωμένος, διά να φορηθή και να κάμω ούτω και να αμαρτήσω, και να έχωσιν αφορμήν να μακολογήσωσι, διά να με ονειδίσωσι. **14** Μνήσθητι, Θεέ μου, του Τωβία και του Σαναβαλλάτ κατά τα έργα αυτών ταύτα, και έτι της προφητίσσης Νωαδάας και των λοιπών προφητών, οίτινες με εφοβέριζον. **15** Ούτω συνετελέσθη το τέχος κατά την εικοστήν πέμπτην του μηνός Ελουί, εν πενήτηκοντα δύο ημέραις. **16** Και ότε ήγουναν πάντες οι εχθροί ημών, τότε εφοβήθησαν πάντα τα έθνη τα περίξ ημών, και εταπεινώθησαν σφόδρα εις τους οφθαλμούς εαυτών· διότι εγνώρισαν ότι παρά του Θεού ημών έγεινε το έργον τούτο. **17** Προσέτι εν ταις ημέραις εκείναις οι πρόκριτοι του Ιούδα έπεμνον συνεχώς τας επιστολάς αυτών προς τον Τωβίαν, και αι του Τωβία ήρχοντο προς αυτούς. **18** Διότι ήσαν εν τω Ιούδα πολλοί ώρκειμένοι εις αυτόν, επειδή ήτο γαμβρός του Σεχανία, υιού του Αράχ· και Ιωανάν ο υιός αυτού είχε λάβει την θυγατέρα του Μεσουλλάμ, υιού του Βαραχίου. **19** Μάλιστα διηγούνται ενώπιόν μου τας αγαθοεργίας αυτού, και ανέφερον προς αυτόν τους λόγους μου. Και ο Τωβίας έστειλεν επιστολάς διά να με φοβερίξη.

7 Αφού δε το τέχος εκτίσθη, και έσθησα τας θύρας, και διωρίσθησαν οι πυλωροί και οι ψαλτωδοί και οι Λευΐται, **2** προσέταξα περί της Ιερουσαλήμ τον αδελφόν μου Ανανί και τον Ανανίαν τον άρχοντα του φρουρίου· διότι ήτο ως άνθρωπος πιστός και φοβούμενος τον Θεόν, υπέρ πολλούς. **3** Και είπα προς αυτούς, Ας μη ανοίγνται αι πύλαι της Ιερουσαλήμ εωσού θερμάνη ο ήλιος και εκείνων έτι παρόντων, να κλείωνται αι θύραι και να ασφαλιζώνται και φυλακίαι να διοριζώνται εκ των κατοίκων της Ιερουσαλήμ, έκαστος εν τη φυλακή αυτού και έκαστος απέναντι της οικίας αυτού. **4** Και η πόλις ήτο ευρύχωρος και μεγάλη, ο δε λαός ολίγος εν αυτή, και οικίαι δεν ήσαν κωδομημέναι. **5** Και έβαλεν ο Θεός μου εν τη καρδιά μου να συνάξω τους προκρίτους και τους προεστώτας και τον λαόν, διά να αριθμηθώσι κατά γενεαλογίαν. Και εύρηκα βιβλίον της γενεαλογίας εκείνων, οίτινες ανέβησαν κατ' αρχάς και εύρηκα γεγραμμένον εν αυτώ. **6** Ούτοι είναι οι άνθρωποι της επαρχίας, οι αναβάντες εκ της αιχμαλωσίας, εκ των μετοικισθέντων, τους οποίους μετώκισε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας, και επιστρέψαντες εις Ιερουσαλήμ και εις την Ιουδαίαν, έκαστος εις την πόλιν αυτού· **7** οι ελθόντες μετά Ζοροβάβελ, Ιησού, Νεμεία, Αζαρία, Ρααμία, Νααμανί, Μαροδοχαίου, Βισάν, Μισπερέθ, Βιγουαί, Νεούμ, Βαανά. Αριθμός των ανδρών του λαού Ισραήλ· **8** υιοί Φαρώς, διχίλιοι εκατόν εβδομήκοντα δύο. **9** Υιοί Σεφατία, τριακόσιοι εβδομήκοντα δύο. **10** Υιοί Αράχ, εξακόσιοι πενήτηκοντα δύο. **11** Υιοί Φαάθ· μωάβ, εκ των υιών Ιησού και Ιωάβ, διχίλιοι και οκτακόσιοι δεκαοκτώ. **12** Υιοί Ελάμ, χίλιοι διακόσιοι πενήτηκοντα τέσσαρες. **13** Υιοί Ζατθού, οκτακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε. **14** Υιοί Ζακχαί, επτακόσιοι εξήκοντα. **15** Υιοί Βιννουί, εξακόσιοι τεσσαράκοντα

οκτώ. **16** Υιοί Βηβαί, εξακόσιοι εικοσιοκτώ. **17** Υιοί Αζγάδ, διχίλιοι τριακόσιοι εικοσιδύο. **18** Υιοί Αδωνικάμ, εξακόσιοι εξήκοντα επτά. **19** Υιοί Βιγουαί, διχίλιοι εξήκοντα επτά. **20** Υιοί Αδίν, εξακόσιοι πενήτηκοντα πέντε. **21** Υιοί Ατήρ εκ του Εζεκιού, ενενήκοντα οκτώ. **22** Υιοί Ασούμ, τριακόσιοι εικοσιοκτώ. **23** Υιοί Βησαί, τριακόσιοι εικοσιτέσσαρες. **24** Υιοί Αρίφ, εκατόν δώδεκα. **25** Υιοί Γαβαών, ενενήκοντα πέντε. **26** Άνδρες Βηθλεέμ και Νετωφά, εκατόν ογδοήκοντα οκτώ. **27** Άνδρες Αναθώθ, εκατόν εικοσιοκτώ. **28** Άνδρες Βαιθ·ασμαβέθ, τεσσαράκοντα δύο. **29** Άνδρες Κιριάθ·ιαρείμ, Χεφειρά, και Βηρώθ, επτακόσιοι τεσσαράκοντα τρεις. **30** Άνδρες Ραμά και Γαβαά, εξακόσιοι είκοσι και εις. **31** Άνδρες Μιχαήλ, εκατόν εικοσιδύο. **32** Άνδρες Βαιθήλ, και Γαί, εκατόν εικοσιτρείς. **33** Άνδρες της άλλης Νεβώ, πενήτηκοντα δύο. **34** Υιοί του άλλου Ελάμ, χίλιοι διακόσιοι πενήτηκοντα τέσσαρες. **35** Υιοί Χαρήμ, τριακόσιοι είκοσι. **36** Υιοί Ιεριχύ, τριακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε. **37** Υιοί Λωδ, Αδίδ, και Ονώ, επτακόσιοι είκοσι και εις. **38** Υιοί Σενάα, τρισχίλιοι εννεακόσιοι τρίακοντα. **39** Οι ιερείς υιοί Ιεθαΐ, εκ του οίκου Ιησού, εννεακόσιοι εβδομήκοντα τρεις. **40** Υιοί Ιμμήρ, χίλιοι πενήτηκοντα δύο. **41** Υιοί Πασχώρ, χίλιοι διακόσιοι τεσσαράκοντα επτά. **42** Υιοί Χαρήμ, χίλιοι δεκαεπτά. **43** Οι Λευΐται· υιοί Ιησού εκ του Καδμηήλ, εκ των υιών Ωδαιΐα, εβδομήκοντα τέσσαρες. **44** Οι ψαλτωδοί· υιοί Ασάφ, εκατόν τεσσαράκοντα οκτώ. **45** Οι πυλωροί· υιοί Σαλλούμ, υιοί Ατήρ, υιοί Ταλμών, υιοί Ακκούβ, υιοί Ατιτά, υιοί Σωβαί, εκατόν τρίακοντα οκτώ. **46** Οι Νεθινείμ· υιοί Σιχά, υιοί Ασουφά, υιοί Ταββαώθ, **47** υιοί Κηρώς, υιοί Σιαά, υιοί Φαδών, **48** υιοί Λεβανά, υιοί Αγαβά, υιοί Σαλμαί, **49** υιοί Ανάν, υιοί Γιδδήλ, υιοί Γαάρ, **50** υιοί Ρεαΐ, υιοί Ρεσίν, υιοί Νεκωδά, **51** υιοί Γαζάμ, υιοί Ουζά, υιοί Φασεά, **52** υιοί Βησαί, υιοί Μεουνείμ, υιοί Ναφουσεείμ, **53** υιοί Βακβούκ, υιοί Ακουφά, υιοί Αρούρ, **54** υιοί Βασλίθ, υιοί Μείδα, υιοί Αρσά, **55** υιοί Βαρκώς, υιοί Σισάρα, υιοί Θαμά, **56** υιοί Νεσιά, υιοί Ατιφά. **57** Οι υιοί των δούλων του Σολομώντος· υιοί Σωταΐ, υιοί Σωφερέθ, υιοί Φερεΐδα, **58** υιοί Ιααλά, υιοί Δαρκων, υιοί Γιδδήλ, **59** υιοί Σεφατία, υιοί Αττίλ, υιοί Φοχερέθ από Σεβαΐμ, υιοί Αμών. **60** Πάντες οι Νεθινείμ, και οι υιοί των δούλων του Σολομώντος, ήσαν τριακόσιοι ενενήκοντα δύο. **61** Ούτοι δε ήσαν οι αναβάντες από Θελ·μελάχ, Θελ·αρησά, Χερούβ, Αδδών, και Ιμμήρ· δεν ηδύναντο όμως να δείξωσι τον οίκον της πατριάς αυτών και το σπέρμα αυτών, αν ήσαν εκ του Ισραήλ· **62** Υιοί Δαλαΐα, υιοί Τωβία, υιοί Νεκωδά, εξακόσιοι τεσσαράκοντα δύο. **63** Και εκ των ιερέων· υιοί Αβαΐα, υιοί Ακκώς, υιοί Βαρζελλαί, όστις έλαβε γυναίκα εκ των θυγατέρων Βαρζελλαί του Γαλααδίτου και ωνομάσθη κατά το όνομα αυτών. **64** Ούτοι εξέζητησαν την καταγραφήν αυτών μεταξύ των απαρτημθέντων κατά γενεαλογίαν, και δεν ευρέθη όθεν εξεβλήθησαν από της ιερατείας. **65** Και είπε προς αυτούς ο Θιρσαθά, να μη φάγωσιν από των αγιωτάτων πραγμάτων, εωσού αναστηθή ιερεύς μετά Ουρίμ και Θουμμίμ. **66** Πάσα η σύναξις ομού ήσαν τεσσαράκοντα δύο χιλιάδες τριακόσιοι εξήκοντα, **67** εκτός των δούλων αυτών και των θεραπευιδών αυτών, οίτινες ήσαν επτακισχίλιοι τριακόσιοι τρίακοντα επτά· και πλην τούτων διακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε ψαλτωδοί και ψάλτριάι. **68** Οι ίπποι αυτών, επτακόσιοι τρίακοντα έξ· αι ημίονοι αυτών, διακόσιοι τεσσαράκοντα πέντε· **69** αι κάμηλοι, τετρακόσιοι τρίακοντα πέντε· αι όνοι, εξακισχίλιοι επτακόσιοι είκοσι. **70** Και τινές εκ των αρχηγών των πατριών έδωκαν διά το έργον. Ο Θιρσαθά έδωκεν εις το θησαυροφυλάκιον χιλιάς δραχμάς χρυσοί, πενήτηκοντα φιάλας, πεντακοσίους τρίακοντα

ερατικούς χιτώνας. **71** Και τίνες εκ των αρχηγών των πατριών έδωκαν εις το θησαυροφυλάκιον του έργου είκοσι χιλιάδας δραχμάς χρυσίου και δύο χιλιάδας διακοσίας μνας αργυρίου. **72** Και το δοθέν από του επιλόιπου λαού ήτο είκοσι χιλιάδες δραχμαί χρυσίου, και διοχίλιαι μναι αργυρίου, και εξήκοντα επτά ιερατικοί χιτώνες. **73** Ούτως οι ιερείς και οι Λευΐται και οι πυλωροί και οι ψαλιτσοδοί και μέρος εκ του λαού και οι Νεθινεΐται και πας ο Ισραήλ, κατώκησαν εν ταις πόλεσιν αυτών. Και ότε έφθασεν ο έβδομος μην, οι υιοί Ισραήλ ήσαν εν ταις πόλεσιν αυτών.

8 Συνήχθη δε πας ο λαός, ως εις άνθρωπος, εις την πλατείαν την έμπροσθεν της πύλης των υδάτων και είπον προς Έσδραν τον γραμματέα, να φέρη το βιβλίον του νόμου του Μωυσέως, τον οποίον ο Κύριος προσέταξεν εις τον Ισραήλ. **2** Και την πρώτην ημέραν του εβδόμου μηνός εφερεν Έσδρας ο ιερεύς τον νόμον έμπροσθεν της συνάξεως ανδρών τε και γυναικών και πάντων των δυναμένων να εννοώσιν ακούοντες. **3** Και ανέγνωσεν εν αυτώ, εν τη πλατείη τη έμπροσθεν της πύλης των υδάτων, από της αυγής μέχρι της μεσημβρίας, ενώπιον των ανδρών και των γυναικών και των δυναμένων να εννοώσι: και τα ότα παντός του λαού προσείχον εις το βιβλίον του νόμου. **4** Ίστατο δε Έσδρας ο γραμματεΐς επί βήματος ξυλίνου, το οποίον έκαμον επίτηδες και πλησίον αυτού ίστατο Ματταθίας και Σεμιά και Αναΐας και Ουρίας και Χελκίας και Μασασίας, εκ δεξιών αυτού· εξ αριστερών δε αυτού Φεδαΐας και Μισαήλ και Μαλχίας και Ασουμί και Ασβαδανά, Ζαχαρίας και Μεσοουλάμ. **5** Και ήνοιξεν ο Έσδρας το βιβλίον ενώπιον παντός του λαού· διότι ήτο υπεράνω παντός του λαού· και ότε ήνοιξεν αυτό, πας ο λαός ηγέρθη. **6** Και ηυλόγησεν ο Έσδρας τον Κύριον, τον Θεόν τον μέγαν. Και πας ο λαός απεκρίθη, Αμήν, Αμήν, υψώνοντες τας χείρας αυτών· και κύψαντες, προσεκύνησαν τον Κύριον και τα πρόσωπα επί την γην. **7** Ιησοφς δε και Βανί και Σερεβίας, Ιαμείν, Ακκοΐβ, Σαββεθαΐ, Ωδίας, Μασασίας, Κελιτά, Αζαρίας, Ιωζαβάδ, Ανάν, Φελαΐας και οι Λευΐται εξήγουν τον νόμον εις τον λαόν· και ο λαός ίστατο εν τω τόπω αυτού. **8** Και ανέγνωσαν εν τω βιβλίω του νόμου του Θεού ευκρινώς, και έδωκαν την έννοιαν και εξήγησαν τα αναγνωσκόμενα. **9** Και ο Νεεμίας, ούτος είναι ο Θιρασθαΐ, και Έσδρας ο ιερεύς ο γραμματεΐς, και οι Λευΐται οι εξηγούντες εις τον λαόν, είπον προς πάντα τον λαόν, Η ημέρα αυτή είναι αγία εις Κύριον τον Θεόν σας· μη πενθείτε μηδέ κλαίετε. Διότι πας ο λαός έκλαιεν, ως ήκουσαν τους λόγους του νόμου. **10** Και είπε προς αυτούς, Υπάγετε, φάγετε παχάα και πίετε γλυκύσματα, και αποστειλάτε μερίδας προς τους μη έχοντας μηδέν ητοιμασμένον· διότι η ημέρα είναι αγία εις τον Κύριον ημών· και μη λυπεΐσθε· διότι η χαρά του Κυρίου είναι η ισχύς σας. **11** Και κατεσίγησαν οι Λευΐται πάντα τον λαόν, λέγοντες, Ηουχάζετε· διότι η ημέρα είναι αγία· και μη λυπεΐσθε. **12** Και απήλθε πας ο λαός, διά να φάγωσι και να πίωσι και να αποστειλώσι μερίδας και να κάμωσιν ευφροσύνην μεγάλην, διότι ενόησαν τους λόγους τους οποίους εφανέρωσαν εις αυτούς. **13** Και την δευτέραν ημέραν συνήχθησαν οι άρχοντες των πατριών παντός του λαού, οι ιερείς και οι Λευΐται, προς Έσδραν τον γραμματέα, διά να διαδαχθώσι τους λόγους του νόμου. **14** Και εΐρηκαν γεγραμμένον εν τω νόμω, τον οποίον προσέταξεν ο Κύριος διά του Μωυσέως, να κατοικήωσιν οι υιοί Ισραήλ εν σκηναίς εν τη εορτή του εβδόμου μηνός. **15** και να δημοσιεύσωσι και να διακηρύξωσιν εις πάσας τας πόλεις αυτών και εις την Ιερουσαλήμ, λέγοντες, Εξέλθετε εις τον όρος και

φέρετε κλάδους ελαίας και κλάδους αγριελαίας και κλάδους μυρσίνης και κλάδους φοινίκων και κλάδους δασυφύλλων δένδρων, διά να κάμητε σκηνάς, κατά το γεγραμμένον. **16** Και εξελθών ο λαός έφερε, και έκαμον εις εαυτούς σκηνάς, έκαστος επί του δώματος αυτού, και εν ταις αυλαίς αυτών και εν ταις αυλαίς του οίκου του Θεού και εν τη πλατείη της πύλης των υδάτων και εν τη πλατείη της πύλης του Εφραΐμ. **17** Και πάσα η σύναξις των επιστρεψάντων από της αιχμαλωσίας έκαμον σκηνάς, και εκάθησαν εν ταις σκηναίς· διότι από των ημερών Ιησού υιού του Ναυή μέχρι εκείνης της ημέρας, οι υιοί Ισραήλ δεν είχαν κάμει ούτω. Και έγενεον ευφροσύνη μεγάλη σφόδρα. **18** Και καθ' έκαστην ημέραν, από της πρώτης ημέρας μέχρι της τελευταίας ημέρας, ανεγίνωσκεν εν τω βιβλίω του νόμου του Θεού. Και έκαμον εορτήν επτά ημέρας· την δε ογδόην ημέραν πάνδημον σύναξιν, κατά το διατεταγμένον.

9 Και εν τη εικοστή τετάρτη ημέρα τούτου του μηνός συνήχθησαν οι υιοί Ισραήλ με νηστεΐαν και με σάκκους και με χλώμα επ' εαυτούς. **2** Και χωρισθη το σπέρμα του Ισραήλ από πάντων των ξένων· και σταθέντες εξωμολογήθησαν τας αμαρτίας αυτών και τας ανομίας των πατέρων αυτών. **3** Και σταθέντες εν τω τόπω αυτών, ανεγίνωσκον εν τω βιβλίω του νόμου Κυρίου του Θεού αυτών, εν τέταρτον της ημέρας· και εν τέταρτον, εξωμολογούντο και προσεκύνουν Κύριον τον Θεόν αυτών. **4** Τότε εσηκώθη επί το βήμα των Λευιτών Ιησοφς και Βανί, Καδιμιάλ, Σεβανίας, Βουννί, Σερεβίας, Βανί και Χανανί, και ανεβόησαν μετά φωνής μεγάλης προς Κύριον τον Θεόν αυτών. **5** Και οι Λευΐται, Ιησοφς και Καδιμιάλ, Βανί, Ασαβνίας, Σερεβίας, Ωδίας, Σεβανίας και Πεθαΐα, είπον, Σηκώθητε, ευλογήσατε Κύριον τον Θεόν υμών από του αιώνος έως του αιώνος· και ας ήναι, Θεέ, ευλογημένον το ένδοξόν σου όνομα, το υπέρτερον πάσης ευλογίας και αινεσσεως. **6** Συ αυτός είσαι Κύριος· μόνος σου εποίησας τον ουρανόν, τους ουρανοφύλλους των ουρανών, και πάσαν την στρατιάν αυτών, την γην και πάντα τα επ' αυτής, τας θαλάσσας και πάντα τα εν αυταίς, και συ ζωοποιείς πάντα ταύτα· και σε προσκυνούσιν αι στρατιαί των ουρανών. **7** Συ είσαι Κύριος ο Θεός, όστις εξέλεξας τον Άβραμ και εξήγαγες αυτόν από της Ουρ των Χαλδαίων, και έδωκας εις αυτόν το όνομα Αβραάμ· **8** και εΐρηκας την καρδιαν αυτού πιστήν ενώπιόν σου, και έκαμες προς αυτόν διαθήκην, ότι θέλεις δώσει την γην των Χαναναίων, των Χετταίων, των Αμορραίων και των Φερεζαίων και των Ιεβουσαιών και των Γεργεσαιών, ότι θέλεις δώσει αυτήν εις το σπέρμα αυτού· και εξετέλεσας τους λόγους σου· διότι δίκαιος είσαι συ. **9** Και είδες την θλίψιν των πατέρων ημών εν Αιγύπτω, και ήκουσας την κραυγήν αυτών επί την Ερυθράν θάλασσαν· **10** και έδειξας σημεΐα και τέρατα επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού και επί πάντα τον λαόν της γης αυτού· επειδή εγνώρισας ότι υπερηφανεΐθησαν εναντίον αυτών. Και έκαμες εις σεαυτόν όνομα, ως την ημέραν ταύτην. **11** Και δίσσχισας την θάλασσαν ενώπιον αυτών, και διέβησαν διά ξηράς εν μέσω της θαλάσσης· τους δε καταδιώκοντας αυτούς έρριψας εις τα βάθη, ως λίθον εις ύδατα ισχυρά· **12** και ώδήγησας αυτούς την ημέραν διά στόλου νεφέλης, την δε νύκτα διά στόλου πυρός, διά να φωτίζης εις αυτούς την οδόν δι' ης έμελλον να διέλθωσι. **13** Και κατέβης επί το όρος Σινά, και ελάλησας μετ' αυτών εξ ουρανού, και έδωκας εις αυτούς ευθείας κρίσεις και αληθινούς νόμους, διατάγματα και εντολάς αγαθάς· **14** και το άγιόν σου σάββατον έκαμες γνωστόν εις αυτούς, και προσέταξας εις αυτούς εντολάς και διατάγματα και νόμους, διά χειρός Μωυσέως του δούλου

σου. **15** Και άρτον εξ ουρανού έδωκας εις αυτούς εις την πείναν αυτών, και ύδωρ εκ πέτρας εξήγαγες εις αυτούς εις την δίψαν αυτών· και είπας προς αυτούς να εισέλθωσι διά να κληρονομήσωσι την γην, περί ης ύψωσας την χείρα σου ότι θέλεις δώσει αυτήν εις αυτούς. **16** Εκείνοι δε και οι πατέρες ημών υπερηφανεύθησαν και εσκήλησαν τον τράχηλον αυτών και δεν υπήκουσαν εις τας εντολάς σου· **17** και ηρηθήσαν να υπακούσωσι και δεν ενευημήθησαν τα θαυμάσια σου τα οποία έκαμες εις αυτούς· αλλ' εσκήλησαν τον τράχηλον αυτών, και εν τη αποστασία αυτών διώρισαν αρχηγόν διά να επιστρέψωσιν εις την δουλείαν αυτών. Αλλά συ είσαι Θεός συγχωρητικός, ελεήμων και οικτιρμός, μακρόθυμος και πολυέλεος, και δεν εγκατέλιπες αυτούς. **18** Μάλιστα, ότε έκαμον εις εαυτούς χωνευτόν μόσχον και είπον, Ούτος είναι ο Θεός σου όστις σε ανήγαγεν εξ Αιγύπτου, και έπραξαν μεγάλους παροργισμούς· **19** συ όμως, εν τοις οικτιρμοίς σου τοις μεγάλοις, δεν εγκατέλιπες αυτούς εν τη ερήμω· ο στόλος της νεφέλης δεν εξέκλινεν απ' αυτών την ημέραν, διά να οδηγή αυτούς εν τη οδώ, ουδέ ο στόλος του πυρός την νύκτα, διά να φωτίζη εις αυτούς και την οδόν δι' ης έμελλον να διέλθωσι. **20** Και έδωκας εις αυτούς το αγαθόν σου πνεύμα, διά να συνετίζη αυτούς· και δεν εστέρησας το μάννα σου από του στόματος αυτών, και ύδωρ έδωκας εις αυτούς εις την δίψαν αυτών. **21** Και τεσσαράκοντα έτη έθρεψας αυτούς εν τη ερήμω· δεν έλειψεν εις αυτούς ουδέν· τα μιάτια αυτών δεν επαλαιώθησαν και οι πόδες αυτών δεν επρήσθησαν. **22** Και έδωκας εις αυτούς βασιλεία και λαούς, και διεμέρισας εις αυτούς διά μερίδας και εκληρονόμησαν την γην του Σιών και την γην του βασιλέως της Εσβεβών και την γην του Αγ βασιλέως της Βασάν. **23** Και τους υιούς αυτών επλήθυνσας ως τα άστρα του ουρανού· και έφερες αυτούς εις την γην, εις την οποίαν είπας προς τους πατέρας αυτών να εισέλθωσι, διά να κληρονομήσωσιν αυτήν. **24** Και εισήλθον οι υιοί αυτών και εκληρονόμησαν την γην· και υπέταξας έμπροσθεν αυτών τους κατοίκους της γης, τους Χαναανίους, και παρέδωκας αυτούς εις τας χείρας αυτών, και τους βασιλείς αυτών και τους λαούς της γης, διά να κάμωσιν εις αυτούς κατά την θέλησιν αυτών. **25** Και εκυρίευσαν πόλεις ισχυράς και γην παχείαν, και εκληρονόμησαν οίκοις πλήρεις πάντων των αγαθών, φρέατα ωρυγμένα, αμπελώνας και ελαιώνας και δένδρα κάρπιμα εν αφθονία· και έφαγον και χορτάσθησαν και επαχύνθησαν και ενετρέφθησαν, εν τη μεγάλη σου αγαθότητι. **26** Και ηπήθησαν και επανεστάτησαν εναντίον σου, και έριψαν τον νόμον σου οπίσω των νώτων αυτών, και τους προφήτας σου εφόνευσαν, οίτινες διεμαρτύροντο εναντίον αυτών διά να επιστρέψωσιν αυτούς προς σε, και έπραξαν μεγάλους παροργισμούς. **27** Διά τούτο παρέδωκας αυτούς εις την χείρα των θλιβόντων αυτών, και κατέθλιψαν αυτούς και εν τω καιρώ της θλίψεως αυτών ανεβήσαν προς σε, και συ εισήκουσας εξ ουρανού· και κατά τους πολλούς οικτιρμούς σου έδωκας σωτήρας εις αυτούς, και έσωσαν αυτούς εκ της χειρός των θλιβόντων αυτών. **28** Αλλ' αφού ανεπαύθησαν, εστράφησαν εις το να πράττωσι πονηρά ενώπιόν σου· όθεν εγκατέλιπες αυτούς εις την χείρα των εχθρών αυτών, και εξουσίασεν αυτούς· ότε όμως επέστρεψαν και ανεβήσαν προς σε, συ εισήκουσας εξ ουρανού· και πολλάκις ηλευθέρωσας αυτούς κατά τους οικτιρμούς σου. **29** Και διεμαρτυρήθησαν εναντίον αυτών, διά να επιστρέψης αυτούς εις τον νόμον σου· πλην αυτοί υπερηφανεύθησαν και δεν υπήκουσαν εις τας εντολάς σου, αλλ' ημάρτησαν εις τας κρίσεις σου, τας οποίας εάν τις εκτελή, θέλει ζήσει δι' αυτών·

και έδωκαν νότον απειθή και εσκήλησαν τον τράχηλον αυτών και δεν ήκουσαν. **30** Και όμως έτη πολλά παρέκτεινας επ' αυτούς, και διεμαρτυρήθης εναντίον αυτών διά του πνευμάτος σου διά των προφητών σου· αλλά δεν έδωκαν ακρόασιν· διά τούτο παρέδωκας αυτούς εις την χείρα των λαών των τόπων. **31** Πλην διά τους πολλούς οικτιρμούς σου δεν συνετέλεσας αυτούς, ουδέ εγκατέλιπες αυτούς· διότι Θεός οικτιρμών και ελεήμων είσαι. **32** Τώρα λοιπόν, Θεέ ημών, ο μέγας, ο ισχυρός και φοβερός Θεός, ο φυλάττων την διαθήκην και το έλεος, ας μη λογισθή μικρά ενώπιόν σου πάσα η θλίψις ήτις εύρηκεν ημάς, τους βασιλείς ημών, τους άρχοντας ημών και τους ιερείς ημών και τους προφήτας ημών και τους πατέρας ημών και πάντα τον λαόν σου, από των ημερών των βασιλέων της Ασσυρίας μέχρι της ημέρας ταύτης. **33** Δίκαιος βεβαίως είσαι εις πάντα τα επελθόντα επ' ημάς· διότι συ μεν αλήθειαν έκαμες, ημείς δε ησθεβήσαμεν. **34** Και οι βασιλείς ημών, οι άρχοντες ημών, οι ιερείς ημών και οι πατέρες ημών, δεν εφύλαξαν τον νόμον σου και δεν έδωκαν προσοχήν εις τας εντολάς σου και εις τα μαρτύριά σου, με τα οποία διεμαρτυρήθης εναντίον αυτών. **35** Διότι αυτοί, εν τη βασιλεία αυτών και εν τη μεγάλη σου αγαθωσύνη την οποίαν έδωκας εις αυτούς, και εν τη γη τη πλατεία και παχεία, την οποίαν έδωκας ενώπιον αυτών, δεν σε εδούλευσαν ουδέ εστράφησαν από των πονηρών έργων αυτών. **36** Ιδού, δούλοι είμεθα την ημέραν ταύτην· και εν τη γη, την οποίαν έδωκας εις τους πατέρας ημών, διά να τρώγωσι τον καρπόν αυτής και τα αγαθά αυτής, ιδού, δούλοι είμεθα επ' αυτής· **37** και αυτή διδει πολλήν αφθονίαν εις τους βασιλείς, τους οποίους επέβαλες επ' ημάς διά τας αμαρτίας ημών· και κατεξουσιάζουσιν επί των σωμάτων ημών και επί των κτηνων ημών κατά την άρσκειαν αυτών· και είμεθα εν θλίψει μεγάλη. **38** Όθεν διά πάντα ταύτα ημείς κάμνομεν διαθήκην πιστήν και γράφομεν αυτήν· και επισφραγίζουσιν αυτήν οι άρχοντες ημών, οι Λευίται ημών και οι ιερείς ημών.

10 Οι δε επισφραγίσαντες ήσαν Νεεμίας ο Θιρσαθά ο υιός του Αχαλία, και Σεδεκίας, **2** Σεραΐας, Αζαρίας, Ιερεμίας, **3** Πασχώρ, Αμαρίας, Μαλχίας, **4** Χαττούς, Σεβανίας, Μαλλούχ, **5** Χαρήμ, Μερημώθ, Οβαδίας, **6** Δανιήλ, Γιννεθών, Βαρούχ, **7** Μεσσουλλάμ, Αβιά, Μειαμείν, **8** Μααζίας, Βιργαΐ, Σεμαΐας· ούτοι ήσαν οι ιερείς. **9** Και οι Λευίται Ιησούς ο υιός του Αμανία, Βιννουΐ εκ των υιών Ηναδάδ, Καδμηίλ· **10** και οι αδελφοί αυτών, Σεβανίας, Ωδίας, Κελιτά, Φελαΐας, Ανάν, **11** Μιχά, Ρεώβ, Ασαβίας, **12** Ζακχούρ, Σερεβίας, Σεβανίας, **13** Ωδίας, Βανί, Βενιουό. **14** Οι άρχοντες του λαού· Φαρώς, Φαάθ-μωάβ, Ελάμ, Ζαθουό, Βανί, **15** Βουννί, Αζγάδ, Βηβαΐ, **16** Αδωνάς, Βιγουαί, Αδίν, **17** Ατήρ, Εκεκίας, Αζούρ, **18** Ωδίας, Ασούμ, Βησαί, **19** Αρίφ, Αναθώθ, Νεβαΐ, **20** Μαγφίας, Μεσουλλάμ, Εζείρ, **21** Μεσηζαβείλ, Σαδώκ, Ιαδδουά, **22** Φελατίας, Ανάν, Αναΐας, **23** Ωσηέ, Ανανίας, Ασοούβ, **24** Αλλωής, Φιλεά, Σωβήκ, **25** Ρεούμ, Ασαβνά, Μαασίας, **26** και Αχιά, Ανάν, Γανάν, **27** Μαλλούχ, Χαρήμ, Βαανά. **28** Και οι υπόλοιποι του λαού, οι ιερείς, οι Λευίται, οι πυλωροί, οι ψαλτωδοί, οι Νεθινείμ, και πάντες οι αποχωρισθέντες από των λαών των τόπων προς τον νόμον του Θεού, αι γυναίκες αυτών, οι υιοί αυτών και αι θυγατέρες αυτών, πας εννοών και έχων σύνεσιν, **29** ηνώθησαν μετά των αδελφών αυτών, των προκριτών αυτών, και εισήλθον εις κατάραν και εις όρκον, να περιπατήσιν εις τον νόμον του Θεού, τον δοθέντα διά χειρός Μωυσέως του δούλου του Θεού, και να φυλάττωσι και να εκτελώσι πάσας τας εντολάς του Κυρίου, του Κυρίου ημών, και τας κρίσεις αυτού και τα διατάγματα

αυτού· **30** και ότι δεν θέλομεν δώσει τας θυγατέρας ημών εις τους λαούς της γης, και τας θυγατέρας αυτών δεν θέλομεν λάβει εις τους υιούς ημών· **31** και, εάν οι λαοί της γης φέρωσιν αγοράσιμα ή οποιασδήποτε τροφάς να πωλήσωσιν εν τη ημέρα του σαββάτου, ότι δεν θέλομεν λάβει ταύτα παρ' αυτών εν σαββάτω και εν ημέρα αγία· και ότι θέλομεν αφήσει το έβδομον εσθρά και την απαίτησιν παντός χρέους. **32** Διετάξαμεν έτι εις εαυτούς να επιφορτισθώμεν να διδόμεν κατ' έτος εν τρίτον του σίκλου διά την υπηρεσίαν του οίκου του Θεού ημών, **33** διά τους άρτους της προθέσεως και διά την παντοτεινήν εξ αλφίτων προσφοράν, και διά την παντοτεινήν ολοκαυτώσιν των σαββάτων, των νεομηνιών, διά τας επισήμους εορτάς και διά τα άγια πράγματα και διά τας περί αμαρτίας προσφοράς, διά να κάμνωμεν εξιλέωσιν υπέρ του Ισραήλ, και διά παν το έργον του οίκου του Θεού ημών. **34** Και ερρίψαμεν κλήρους μεταξύ των ιερέων των Λευιτών και του λαού περί της προσφοράς των ξύλων, διά να φέρωσιν αυτά εις τον οίκον του Θεού ημών, κατά τους οίκους των πατριών ημών, εν ωρισμένοις καιροίς κατ' έτος, διά να καίωσιν επί του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού ημών, κατά το γεγραμμένον εν τω νόμω· **35** και διά να φέρωμεν τα πρωτογεννήματα της γης ημών και τα πρωτογεννήματα των καρπών παντός δένδρου, κατ' έτος, προς τον οίκον του Κυρίου· **36** και τα πρωτότοκα των υιών ημών και των κτηνών ημών, κατά το γεγραμμένον εν τω νόμω, και τα πρωτότοκα των βωμών ημών και των ποιμινιών ημών, να φέρωμεν αυτά εις τον οίκον του Θεού ημών, προς τους ιερείς τους λειτουργούντας εν τω οίκω του Θεού ημών· **37** και να φέρωμεν τας απαρχάς του φυράματος ημών και τας προσφοράς ημών και τους καρπούς παντός δένδρου, οίνου και ελαίου, προς τους ιερείς, εις τα οικήματα του οίκου του Θεού ημών· και τα δέκατα της γης ημών προς τους Λευίτας, και αυτοί οι Λευίται να λαμβάνωσι τα δέκατα εν πάσαις ταις πόλεσι της γεωργίας ημών. **38** Και ο ιερεύς ο υιός του Ααρών θέλει είσθαι μετά των Λευιτών, όταν οι Λευίται λαμβάνωσι τα δέκατα· και οι Λευίται θέλουσιν αναφέρει το δέκατον των δεκάτων εις τον οίκον του Θεού ημών, εις τα οικήματα του οίκου του θησαυρού. **39** Διότι οι υιοί Ισραήλ και οι υιοί Λευι θέλουσι φέρει τας προσφοράς του σίτου, του οίνου και του ελαίου εις τα οικήματα, όπου είναι τα σκεύη του αγιαστηρίου, και οι ιερείς οι λειτουργούντες και οι πλωροί και οι ψαλτωδοί· και δεν θέλομεν εγκαταλείψει τον οίκον του Θεού ημών.

11 Και κατώκησαν οι άρχοντες του λαού εν Ιερουσαλήμ· και το υπόλοιπον του λαού έρριψαν κλήρους, διά να φέρωσιν ένα εκ των δέκα εν κατοικήσει εν Ιερουσαλήμ τη αγία πόλει, τα δε έννεα μέρην να ταις άλλαις πόλεσι. **2** Και ηλόγησεν ο λαός πάντας τους ανθρώπους, όσοι προσέφεραν αυτοπροαιρέτως εαυτούς να κατοικήσωσιν εν Ιερουσαλήμ. **3** Ούτοι δε είναι οι άρχοντες της επαρχίας οι κατοικήσαντες εν Ιερουσαλήμ· εν δε ταις πόλεσι του Ιούδα κατώκησαν έκαστος εν τη ιδιοκτησία αυτου, εν ταις πόλεσιν αυτών, ο Ισραήλ, οι ιερείς και οι Λευίται και οι Νεθινεϊμ και οι υιοί των δούλων του Σολομώντος. **4** Και εν Ιερουσαλήμ κατώκησάν τινές εκ των υιών Ιούδα και εκ των υιών Βενιαμίν· εκ των υιών Ιούδα, Αθαΐας ο υιός του Οζία, υιού Ζαχαρίας, υιού Αμαρίας, υιού Σεφατία, υιού Μααλελεήλ, εκ των υιών Φαρές· **5** και Μαασίας ο υιός του Βαρούχ, υιού Χολ-οζέ, υιού Αζαΐα, υιού Αδαΐα, υιού Ιωϊαριβ, υιού Ζαχαρία, υιού του Σηλωνί· **6** πάντες οι υιοί Φαρές οι κατοικήσαντες εν Ιερουσαλήμ ήσαν τετρακόσιοι εξήκοντα οκτώ άνδρες δυνάμεως. **7** Οι δε υιοί Βενιαμίν είναι

ούτοι· Σαλλού ο υιός του Μεσουλλάμ, υιού Ιωάδ, υιού Φεδαΐα, υιού Κωλαΐα, υιού Μαασία, υιού Ιθιήλ, υιού Ιεσαΐα· **8** και μετ' αυτών, Γαββαεί, Σαλλαΐ, εννεακόσιοι εικοσιοκτώ· **9** και Ιωήλ ο υιός του Ζιχρί ήτο έφορος αυτών· ο δε Ιούδας, ο υιός του Σενουά, δεύτερος επί την πόλιν· **10** Εκ των ιερέων, Ιεδαΐας ο υιός του Ιωϊαριβ, Ιαχεϊν, **11** Σεραΐας ο υιός του Χελκία, υιού Μεσουλλάμ, υιού Σαδούκ, υιού Μεραϊώθ, υιού Αχιτώβ, ο άρχων του οίκου του Θεού. **12** Και οι αδελφοί αυτών οι ποιούντες το έργον του οίκου ήσαν οκτακόσιοι εικοσιδύο· και Αδαΐας ο υιός του Ιεροάμ, υιού Φελαΐα, υιού Αμισί, υιού Ζαχαρία, υιού Πασχώρ, υιού Μαλχία, **13** και οι αδελφοί αυτου, άρχοντες πατριών, διακόσιοι τεσσαράκοντα δύο· και Αμασσαΐ ο υιός του Αζαρεήλ, υιού Ααζάϊ, υιού Μεσιλλεμώθ, υιού Ιμμιήρ, **14** και οι αδελφοί αυτών, άνδρες δυνατοί εν ισχύϊ, εκατόν εικοσιοκτώ· έφορος δε αυτών ήτο Ζαβδιήλ, υιός του Γεδωλεϊμ. **15** Και εκ των Λευιτών, Σεμαΐας ο υιός του Ασσούβ, υιού Αζικκάμ, υιού Ασαβία, υιού Βουννί· **16** και Σαββεθαΐ και Ιωζαβάδ, εκ των άρχόντων των Λευιτών, ήσαν επί των εξωτερικών έργων του οίκου του Θεού. **17** Και Ματθανίας ο υιός του Μιχά, υιού Ζαβδί, υιού Ασαφ, ήτο ο εξάρχων της υμνωδίας εν τη προσευχή· και Βακβουκίας ο δεύτερος μεταξύ των αδελφών αυτου, και Αβδά ο υιός του Σαμμουά, υιού Ταλά, υιού Ιεδουθού. **18** Πάντες οι Λευίται εν τη αγία πόλει ήσαν διακόσιοι ογδοήκοντα τέσσαρες. **19** Οι δε πλωροί, Ακκούβ, Ταλιμών, και οι αδελφοί αυτών οι φυλάττοντες εν ταις πύλαις, ήσαν εκατόν εβδομήκοντα δύο. **20** Και το υπόλοιπον του Ισραήλ, οι ιερείς και Λευίται, ήσαν εν πάσαις ταις πόλεσιν Ιούδα, έκαστος εν τη κληρονομία αυτου. **21** Οι δε Νεθινεϊμ κατώκησαν εν Οφήλ· και ο Σιχά και ο Γισπά ήσαν επί των Νεθινεϊμ. **22** Και ο έφορος των Λευιτών εν Ιερουσαλήμ ήτο Οζί, ο υιός του Βανί, υιού Ασαβία, υιού Ματθανία, υιού Μιχά. Εκ των υιών του Ασαφ, οι ψαλτωδοί ήσαν επί του έργου του οίκου του Θεού. **23** Διότι ήτο προσταγή του βασιλέως περί αυτών, και διατεταγμένον μερίδιον διά τους ψαλτωδούς εκά τα πάσαν ημέραν. **24** Και Πεθαΐα ο υιός του Μεσηζαβεήλ, εκ των υιών του Ζερά υιού του Ιούδα, ήτο επίτροπος του βασιλέως εν πάση υποθέσει περί του λαού. **25** Περί δε των χωρίων, μετά των αγρών αυτών, τινές εκ των υιών Ιούδα κατώκησαν εν Κιριάθ-αρθά και ταις κώμαις αυτης, και εν Δαιβών και ταις κώμαις αυτης, και εν Ιεκαρβεήλ και τοις χωρίοις αυτης, **26** και εν Ιησουά και εν Μωλαδά και εν Βαιθ-φελέτ, **27** και εν Ασαρ-σουά και εν Βηρ-σαβεέ και ταις κώμαις αυτης, **28** και εν Σικλάγ και εν Μεκονά και εν ταις κώμαις αυτης, **29** και εν Εν-ριμμών και εν Σαρεά και εν Ιαρμούθ, **30** Ζανωά, Οδολλάμ και τοις χωρίοις αυτών, Ιαχεϊς και τοις αγροίς αυτης, Αζηκά και ταις κώμαις αυτης. Και κατώκησαν από Βηρ-σαβεέ έως της φάραγγος Εννόμ. **31** Και οι υιοί Βενιαμίν κατώκησαν από Γεβά εν Μιχμάς και Αϊία και Βαιθήλ και ταις κώμαις αυτης, **32** εν Αναθώθ, Νωβ, Ανανία, **33** Ασώρ, Ραμά, Γιτθαΐμ, **34** Αδιδ, Σεβωείμ, Νεβαλλάτ, **35** Λωδ, και Ωνώ, τη φάραγγι των τεκτόνων. **36** Και εκ των Λευιτών κατώκησαν διαίρεσεις εν Ιούδα και Βενιαμίν.

12 Ούτοι δε ήσαν οι ιερείς και οι Λευίται, οι αναβάντες μετά του Ζοροβάβελ υιού του Σαλαθιήλ, και του Ιησού· Σεραΐας, Ιερεμίας, Έσδρας, **2** Αμαρίας, Μαλλούχ, Χαττούς, **3** Σεχανίας, Ρεούμ, Μερμηώθ, **4** Ιδδώ, Γιννεθώ, Αβία, **5** Μιαμείν, Μααδίας, Βιλγά, **6** Σεμαΐας και Ιωϊαριβ, Ιεδαΐας, **7** Σαλλού, Αμώκ, Χελχίας, Ιεδαΐας. Ούτοι ήσαν οι αρχηγοί των ιερέων και των αδελφών αυτών εν ταις ημέραις Ιησού. **8** Οι δε Λευίται, Ιησούς, Βιννουϊ, Καδμηϊήλ, Σερεβίας, Ιούδας και Ματθανίας, ο

επί των ύμνων, αυτός και οι αδελφοί αυτού. **9** Ο δε Βαβουκίας και ο Ουννί, οι αδελφοί αυτών, ήσαν απέναντι αυτών διά τας φυλακάς. **10** Και ο Ιησούς εγέννησε τον Ιωακείμ, Ιωακείμ δε εγέννησε τον Ελιασειβ, Ελιασειβ δε εγέννησε τον Ιωαδά, **11** Ιωαδά δε εγέννησε τον Ιωνάθαν· Ιωνάθαν δε εγέννησε τον Ιαδδουά. **12** Και εν ταις ημέραις του Ιωακείμ, ιερείς, άρχοντες πατριών, ήσαν τον Σεραΐα, ο Μεραΐας του Ιερεμία, ο Ανανίας **13** του Έσδρα, ο Μεσουλλάμ· του Αμαριά, ο Ιωανάν· **14** του Μελιχού, ο Ιωνάθαν· του Σεβανία, ο Ιωσήφ· **15** του Χαρήμ, ο Αδνά· του Μεραΐθ, ο Ελκαΐ· **16** του Ιδδώ, ο Ζαχαρίας του Γιννεθών, ο Μεσουλλάμ· **17** του Αβιά, ο Ζιχρί· του Μινιαμειν, και του Μωαδία, ο Φιλταΐ· **18** του Βιγιά, ο Σαμμουά· του Σεμαΐα, ο Ιωνάθαν· **19** και του Ιωϊαρίβ, ο Μαθνεαθ· του Ιεδαΐα, ο Οζί· **20** του Σαλλαΐ, ο Καλλαΐ· του Αμώκ, ο Εβερ· **21** του Χελκία, ο Ασαβίας· του Ιεδαΐα, ο Ναθαναήλ. **22** Οι Λευΐται εν ταις ημέραις του Ελιασειβ, Ιωαδά και Ιωανάν και Ιαδδουά, ήσαν καταγεγραμμένοι άρχοντες πατριών· και οι ιερείς, επί της βασιλείας Δαρείου του Πέρσου. **23** Οι υιοί του Λευΐ, άρχοντες των πατριών, ήσαν καταγεγραμμένοι εν τω βιβλίω των Χρονικών, μάλιστα έως των ημερών του Ιωανάν υιού του Ελιασειβ. **24** Και οι άρχοντες των Λευΐτών, Ασαβίας, Σερεβίας, και Ιησούς ο υιός του Καδμηήλ, και οι αδελφοί αυτών απέναντι αυτών, διά να αινώσι και να υμνώσι κατά την προσταγήν Δαβίδ του ανθρώπου του Θεού, φυλακή απέναντι φυλακής. **25** Ο Μαθνανίας και Βαβουκίας, Οβαδία, Μεσουλλάμ, Ταλμών, Ακκούβ, ήσαν πυλωροί φυλάττοντες την φυλακήν εν τοις ταμείοις των πυλών. **26** Ουτοί ήσαν εν ταις ημέραις του Ιωακείμ, υιού Ιησού, υιού Ιωσεδέχ, και εν ταις ημέραις Νεεμία του κυβερνήτου και του ιερέως Έσδρα του γραμματέως. **27** Και εν τοις εγκαίνιοις του τείχους της Ιερουσαλήμ, εξήτησαν τους Λευΐτας από πάντων των τόπων αυτών διά να φέρωσιν αυτούς εις Ιερουσαλήμ, να κάμωσι τα εγκαίνια μετ' ευφροσύνης, υμνουύτες και ψάλλοντες εν κυμβάλοις, ψαλτηρίοις και εν κιθάραις. **28** Και συνήχθησαν οι υιοί των ψαλτωδών και από της περιχώρου κυκλοθέν της Ιερουσαλήμ και από των χωρίων Νετωφαθί· **29** και από του οίκου Γιλγάλ και από των αγρών Γεβά και Αζμαβέθ· διότι οι ψαλτωδοί οικοδόμησαν χωρία εις εαυτούς κύκλω της Ιερουσαλήμ. **30** Και εκαθαρίσθησαν οι ιερείς και οι Λευΐται, και εκαθάρισαν τον λαόν και τας πύλας και το τείχος. **31** Τότε ανεβίβασα τους άρχοντας του Ιούδα επί το τείχος και έστησα δύο μεγάλους χορούς αινούντων· ο μιν επορεύετο επί τα δεξιά, επί του τείχους προς την πύλην της κοπρίας· **32** και κατόπιν αυτών επορεύοντο ο Ωσαΐας και το ήμισυ των αρχόντων του Ιούδα, **33** και ο Αζαρίας, ο Έσδρας και ο Μεσουλλάμ, **34** ο Ιούδας και ο Βενιαμίν και ο Σεμαΐας και ο Ιερεμίας· **35** και εκ των υιών των ιερέων μετά σαλπγγων, ο Ζαχαρίας ο υιός του Ιωνάθαν, υιού του Σεμαΐα, υιού του Μαθνανία, υιού του Μιχαΐα, υιού του Ζακχούρ, υιού του Ασάφ· **36** και οι αδελφοί αυτού, Σεμαΐας, και Αζαρεήλ, Μιλαλαΐ, Γιλαλαΐ, Μααΐ, Ναθαναήλ, και Ιούδας, Ανανί, μετά μουσικών οργάνων Δαβίδ του ανθρώπου του Θεού, και Έσδρας ο γραμματεΐς έμπροσθεν αυτών. **37** Και επί την πύλην της πηγής και απέναντι αυτών, ανέβησαν διά των βαθμιδών της πόλεως Δαβίδ εις την ανάβησιν του τείχους, επάνωθεν του οίκου του Δαβίδ, και έως της πύλης των υδάτων προς ανατολάς. **38** Ο δε άλλος χορός των αινούντων επορεύετο εις το απέναντι, και εγώ κατόπιν αυτών, και το ήμισυ του λαού επί του τείχους, επάνωθεν του πύργου των φούρνων και έως του τείχους του πλατέος. **39** Και επάνωθεν της πύλης Εφραΐμ και επάνωθεν

της παλαιάς πύλης, και επάνωθεν της ιχθυϊκής πύλης και του πύργου Ανανηήλ και του πύργου του Μεά και έως της πύλης της προβατικής και εστάθησαν εν τη πύλη της φυλακής. **40** Και εστάθησαν οι δύο χοροί των αινούντων εν τω οίκω του Θεού, και εγώ και το ήμισυ των προεστώτων μετ' εμού· **41** και οι ιερείς, Ελιακείμ, Μασαΐας, Μινιαμειν, Μιχαΐας, Ελιωνάβι, Ζαχαρίας και Ανανίας, μετά σαλπγγων· **42** και Μασαΐας και Σεμοΐας και Ελεάζαρ και Οζί και Ιωανάν και Μαλχίας και Ελάμ και Εσέρ. Και οι ψαλτωδοί ύψωσαν την φωνήν αυτών, μετά του Ιεζραΐα του επιστάτου. **43** Και προσέφεραν εν εκείνη τη ημέρα θυσίας μεγάλας και ευφράνθησαν· διότι ο Θεός εύφρανε αυτούς ευφροσύνην μεγάλην. Και η γυναικες έτι και τα παιδιά ευφράνθησαν· και η ευφροσύνη της Ιερουσαλήμ ηκούσθη έως μακρόθεν. **44** Και εν τη ημέρα εκείνη διωρίσθησαν άνδρες επί των οικημάτων διά τους θησαυρούς, διά τας προσφοράς, διά τας απαρχάς και διά τα δέκατα, διά να συνάγωσιν εν αυτοίς από των αγρών των πόλεων τα νανομισμένα μερίδια διά τους ιερείς και Λευΐτας· διότι ο Ιούδας ευφράνθη εξ αιτίας των ιερέων και εξ αιτίας των Λευΐτών των παρεστώτων. **45** Και οι ψαλτωδοί και οι πυλωροί εφύλαξαν την φυλακήν του Θεού αυτών και την φυλακήν του καθαρισμού, κατά την προσταγήν του Δαβίδ και Σολομώντος του υιού αυτού. **46** Διότι εν ταις ημέραις του Δαβίδ και του Ασάφ ήσαν εξ αρχής πρωτοψάλται και άσματα ανιέσους και ύμνοι προς τον Θεόν. **47** Και πας ο Ισραήλ εν ταις ημέραις του Ζοροβάβελ και εν ταις ημέραις του Νεεμία έδιδον τα τεταγμένα μερίδια των ψαλτωδών και των πυλωρών, κατά πάσαν ημέραν· και ηγιάζον αυτά εις τους Λευΐτας, και οι Λευΐται ηγιάζον εις τους υιούς Ααρών.

13 Εν τη ημέρα εκείνη ανεγνώσθη εν τω βιβλίω του Μωϋσέως εις τα ότα του λαού· και ευρέθη γεγραμμένον εν αυτώ, ότι οι Αμμωνΐται και οι Μωαβΐται δεν έπρεπε να εισέλθωσιν εις την συναγωγήν του Θεού έως αιώνος· **2** διότι δεν προϋπήντησαν τους υιούς Ισραήλ μετά άρτου και μετά ύδατος, αλλ' έμισθωσαν τον Βαλαάμ εναντίον αυτών, διά να καταρασθή αυτούς· πλην ο Θεός ημών έτρεψε την κατάραν εις ευλογίαν. **3** Και ως ήκουσαν τον νόμον, έχώρισαν από του Ισραήλ πάντα αλλογενή. **4** Προ τούτου δε Ελιασειβ ο ιερεύς, όστις είχε την επιστασίαν των οικημάτων του οίκου του Θεού ημών, είχε συγκενείσει μετά του Τωβία· **5** και είχαν ετοιμάσει δι' αυτόν μέγα οίκημα, όπου πρότερον έθετον τας εξ αλφίτων προσφοράς, το λιβάνιον και τα σκεύη και τα δέκατα του σίτου, του οίνου και του ελαίου, το διατεταγμένον των Λευΐτών και των ψαλτωδών και των πυλωρών και τας προσφοράς των ιερέων. **6** Πλην εν πάσι τούτοις εγώ δεν ήμην εν Ιερουσαλήμ· διότι εν τω τριακοστώ δευτέρω έτει Αρταξέρζου του βασιλέως της Βαβυλώνας ήλθον προς τον βασιλέα και μεθ' ημέρας τινάς εξήτησα παρά του βασιλέως, **7** και ήλθον εις Ιερουσαλήμ και έμαθον το κακόν, το οποίον ο Ελιασειβ έκαμε χάριν του Τωβία, ετοιμάσας εις αυτόν οίκημα εν ταις αυλαΐς του οίκου του Θεού. **8** Και δυσηρεστήτην πολύ· και έρριψα έξω του οικήματος πάντα τα σκεύη του οίκου του Τωβία. **9** Και προεταξα, και εκαθάρισαν τα οικήματα· και επανέφερα εκεί τα σκεύη του οίκου του Θεού, τας εξ αλφίτων προσφοράς και το λιβάνιον. **10** Και έμαθον ότι τα μερίδια των Λευΐτών δεν εδοθήσαν εις αυτούς· διότι οι Λευΐται και οι ψαλτωδοί, οι ποιούντες το έργον, εφυγον έκαστος εις τον αγρόν αυτού. **11** Και επέπληξα τους προεστώτας και είπα, Διά τι εγκατελείφθη ο οίκος του Θεού; Και εσύναξα αυτούς και αποκατέστησα αυτούς εις την θέσιν αυτών. **12** Τότε έφερε πας ο Ιούδας εις τας αποθήκας το δέκατον του σίτου και

του οίνου και του ελαίου. **13** Και κατέστησα φύλακας επί των αποθηκών, Σελεμίαν τον ιερέα και Σαδώκ τον γραμματέα και εκ των Λευϊτών· τον Φεδαΐαν· και πλησίον αυτών, Ανάν τον υιόν του Ζακχούρ, υιού του Ματθανία· διότι ελογίζοντο πιστοί· το έργον δε αυτών ήτο να διανέμωσιν εις τους αδελφούς αυτών. **14** Μνήσθητί μου, Θεέ μου, περί τούτου, και μη εξαλείψης τα ελέη μου, τα οποία έκαμα εις τον οίκον του Θεού μου και εις τας τελετάς αυτού. **15** Εν εκείναις ταις ημέραις είδόν τινάς εν Ιούδα ληνοπατούντας εν σαββάτω και εισφέροντας δράγματα και επιφορτίζοντας επί όνου, και οίνου, σταφύλια και σύκα και παν είδος φορτίων, τα οποία έφερον εις Ιερουσαλήμ την ημέραν του σαββάτου· και διεμαρτυρήθην εν τη ημέρα, καθ' ην επώλουν τρόφιμα. **16** Και οι Τύριοι, οι κατοικούντες εν αυτή, έφερον ιχθύας και παν είδος ωνίων και επώλουν εν σαββάτω εις τους υιούς Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ. **17** Και επέπληξα τους προκρίτους του Ιούδα και είπα προς αυτούς, Τι είναι το πράγμα τούτο το κακόν, το οποίον σεις κάμνετε, βεβηλούντες την ημέραν του σαββάτου; **18** Δεν έκαμνον ούτως οι πατέρες σας, και έφερεν ο Θεός ημών πάντα ταύτα τα κακά εφ' ημάς και επί την πόλιν ταύτην; αλλά σεις επαναφέρετε οργήν επί τον Ισραήλ, βεβηλούντες το σάββατον. **19** Διά τούτο, ότε ήρχιζε να συσκοτάζη εις τας πύλας της Ιερουσαλήμ προ του σαββάτου, είπα, και έκλεισαν τας πύλας, και προσέταξα να μη ανοιχθώσιν έως μετά το σάββατον· και κατέστησα επί τας πύλας τινάς εκ των υπηρετών μου, διά να μη εισέλθη φορτίον την ημέραν του σαββάτου. **20** Και διενυκτέρευσαν οι έμποροι και οι πωληταί παντός είδους ωνίων έξω της Ιερουσαλήμ άπαξ και δις. **21** Τότε διεμαρτυρήθην εναντίον αυτών και είπα προς αυτούς, Διά τι διανυκτερεύετε έμπροσθεν του τείχους; εάν δευτερώσητε, θέλω βάλει χείρα επάνω σας. Έκτοτε δεν ήλθον εν σαββάτω. **22** Και είπα προς τους Λευϊτας να καθαρίζωνται και να έρχωνται να φυλάττωσι τας πύλας, διά να αγιάζωσι την ημέραν του σαββάτου. Μνήσθητί μου, Θεέ μου, και περί τούτου, και ελέησόν με κατά το πλήθος του ελέους σου. **23** Προσέτι εν ταις ημέραις εκείναις είδον τους Ιουδαίους τους λαβόντας γυναίκας Αζωτίας, Αμμωνίτιδας και Μωαβίτιδας· **24** και τα τέκνα αυτών λαλούντα ήμισυ Αζωτιστί, και μη εξεύροντα να λαλήσωσιν Ιουδαϊστί αλλά κατά την γλώσσαν διαφόρων λαών. **25** Και επέπληξα αυτούς και κατηράσθην αυτούς, και ερράβδισα τινάς εξ αυτών και ετριχομάδησα αυτούς, και ώρκισα αυτούς εις τον Θεόν, λέγων, Δεν θέλετε δώσει τας θυγατέρας σας εις τους υιούς αυτών, και δεν θέλετε λάβει εκ των θυγατέρων αυτών εις τους υιούς σας ή εις εαυτούς; **26** Δεν ημάρτησεν ούτω Σολομών ο βασιλεύς του Ισραήλ; καίτοι μεταξύ πολλών εθνών δεν υπήρξε βασιλεύς όμοιος αυτού, όστις ήτο αγαπώμενος υπό του Θεού αυτού, και έκαμεν αυτόν ο Θεός βασιλέα επί πάντα τον Ισραήλ· αλλ' όμως και αυτόν αι ξέναι γυναίκες έκαμον να αμαρτήση· **27** θέλωμεν λοιπόν συγκατανεύσει εις εσάς να κάμνητε άπαν τούτο το μέγα κακόν, να γίνησθε παραβάται εναντίον εις τον Θεόν ημών λαμβάνοντες ξένας γυναίκας; **28** Και εις εκ των υιών του Ιωαδά, υιού του Ελιασειβ του ιερέως του μεγάλου, ήτο γαμβρός Σαναβαλλάτ του Ορωνίτου· όθεν απεδίωξα αυτόν απ' έμπροσθέν μου. **29** Μνήσθητι αυτών, Θεέ μου, διότι εβεβήλωσαν την ιερατείαν και την διαθήκην της ιερατείας και των Λευϊτών. **30** Και εκαθάρισα αυτούς από πάντων των ξένων, και διώρισα φυλακάς εκ των ιερέων και των Λευϊτών, έκαστον εις τα έργα αυτού· **31** και διά την προσφοράν των ξύλων εν καιροίς ωρισμένοις, και διά τας απαρχάς, Μνήσθητι μου, Θεέ μου, επ' αγαθώ.

Ἐσθήρ

1 Καί εν ταις ημέραις του Ασσουήρου, ούτος είναι ο Ασσουήρης, ο βασιλευσάν από της Ινδίας έως της Αιθιοπίας, επί εκατόν εικοσιεπτά επαρχιών· **2** εν εκείναις ταις ημέραις, ότε ο βασιλεύς Ασσουήρης εκάθησεν επί τον θρόνον της βασιλείας αυτού, εν Σούσοις τη βασιλευούση, **3** εν τω τρίτω έτει της βασιλείας αυτού, έκαμε συμπόσιον εις πάντας τους άρχοντας αυτού και τους δούλους αυτού· και ήτο ενώπιον αυτού η δύναμις της Περσίας και της Μηδίας, οι ευγενείς και οι άρχοντες των επαρχιών, **4** ότε εδεϊκνυε τα πλούτη της ενδόξου βασιλείας αυτού, και την λαμπρότητα της εξόχου μεγαλειότητος αυτού, ημέρας πολλάς, εκατόν ογδοήκοντα ημέρας. **5** Και αφού πληρώθησαν αι ημέραι αύται, έκαμεν ο βασιλεύς συμπόσιον εις πάντα τον λαόν τον ευρεθέντα εν Σούσοις τη βασιλευούση, από μεγάλου έως μικρού, επτά ημέρας, εν τη αυλή του κήπου του βασιλικού παλατίου· **6** όπου ήσαν παραπετάσματα Λευκά, πράσινα και κυανά, κρεμάμενα διά σχοινίων βυσσίνων και πορφυρών διά κρίκων αργυρών εις στύλους εκ μαρμάρου· κλίνας χρυσαί και αργυραί ήσαν επί λιθόστρωτων εκ πορφυρίτου και κυανού και λευκού και μέλανος μαρμάρου. **7** Εκέρνων δε εις σκευή χρυσαά, ηλλάσσοντο δε τα σκευή διαδοχικώς, και ήτο οίνος βασιλικός εν αφρονία, κατά την μεγαλοπρέπειαν του βασιλέως. **8** Η δε πόσις ήτο κεκανονισμένη· ουδείς εβίαζε· διότι ο βασιλεύς προσέταξεν ούτως εις πάντας τους οικονόμους του παλατίου αυτού, να κάμνωσι κατά την ευχαρίστησιν εκάστου. **9** Και Αστίν έτι η βασιλίσσα έκαμε εις τας γυναίκας συμπόσιον εν τω οίκω τω βασιλικώ του βασιλέως Ασσουήρου. **10** Εν τη εβδόμη δε ημέρα, ότε η καρδιά του βασιλέως ήτο εύθυμος εκ του οίνου, προσέταξε τον Μεουμάν, τον Βηζαθά, τον Αρβωνά, τον Βηγηά και Αβαγηά, τον Ζεθάρ και τον Χαρκάκ, τους επτά ευνοούχους τους υπηρετούντας ενώπιον του βασιλέως Ασσουήρου, **11** να φέρωσι την Αστίν την βασιλίσσαν ενώπιον του βασιλέως, μετά τον βασιλικώ διαδήματός, διά να δείξη το κάλλος αυτής εις τους λαούς και εις τους άρχοντας· διότι ήτο ώραία την όψιν. **12** Η βασιλίσσα όμως Αστίν ηρνήθη να έλθη κατά την προσταγήν του βασιλέως, την διά των ευνοούχων. Όθεν ο βασιλεύς εθυμώθη σφόδρα, και η οργή αυτού εξήφθη εν αυτώ. **13** Τότε έπαιον ο βασιλεύς προς τους σφοδούς, τους γνωρίζοντας τους καιρούς· διότι τιοιούτη ήτο η συνήθεια του βασιλέως προς πάντας τους γνωρίζοντας τον νόμον και την κρίσιν· **14** πλησίον δε αυτού ήτο ο Καρσένα, ο Σεθάρ, ο Αδιαθά, ο Θαρσείς, ο Μερές, ο Μαρσενά και ο Μεμουκάν, οι επτά άρχοντες της Περσίας και της Μηδίας, οίτινες έβλεπον το πρόσωπον του βασιλέως και είχαν την προεδριαν εν τω βασιλείω· **15** Τι αρμόζει να κάμωμεν προς την βασιλίσσαν Αστίν κατά τον νόμον, διότι δεν εξετέλεσε την διά των ευνοούχων προσταγήν του βασιλέως Ασσουήρου; **16** Και απεκρίθη ο Μεμουκάν ενώπιον του βασιλέως και των αρχόντων, Η βασιλίσσα Αστίν δεν ημάρτησε μόνον εις τον βασιλέα, αλλά και εις πάντας τους άρχοντας και εις πάντας τους λαούς τους εν πάσαις ταις επαρχίαις του βασιλέως Ασσουήρου· **17** διότι η πράξις της βασιλίσσης θέλει διαδοθή εις πάσας τας γυναίκας, ώστε θέλουσι καταφρονεί του άνδρα αυτών έμπροσθεν των οφθαλμών αυτών, όταν διαφημισθή ότι ο βασιλεύς Ασσουήρης προσέταξε την βασιλίσσαν Αστίν να φερθή ενώπιον αυτού, και δεν ήλθε· **18** και την σήμερον αι δέσποιναι της Περσίας και της Μηδίας, όσαι ήκουσαν περί της πράξεως της βασιλίσσης, θέλουσι λαλήσει ούτω προς πάντας τους άρχοντας

του βασιλέως· εντεύθεν μεγάλη περιφρόνησις και οργή· **19** εάν λοιπόν ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα, ας εξέλθη παρ' αυτού βασιλική διαταγή, και ας γραφή μεταξύ των νόμων των Περώων και των Μήδων, διά να ήναι αμετάθετος, να μη έλθη πλέον η Αστίν ενώπιον του βασιλέως Ασσουήρου· και ας δώση ο βασιλεύς την βασιλικήν αυτής αξίαν εις άλλην καλητέραν αυτής· **20** και όταν το πρόσταγμα του βασιλέως, το οποίον θέλει κάμει, δημοσιευθή διά πάντος του βασιλείου αυτού, διότι είναι μέγα, πάσαι αι γυναίκες θέλουσι αποδίδει τιμήν εις τους άνδρας αυτών, από μεγάλου έως μικρού. **21** Και ο λόγος ήρσεν εις τον βασιλέα και εις τους άρχοντας· και έκαμεν ο βασιλεύς κατά τον λόγον του Μεμουκάν· **22** και έστειλε γράμματα εις πάσας τας επαρχίας του βασιλέως, εις εκάστην επαρχίαν κατά το γράφειν αυτής, και προς έκαστον λαόν κατά την γλώσσαν αυτού, να ήναι πας ανήρ κύριος εν τη οικία αυτού, και να λαλή κατά την γλώσσαν του λαού αυτού.

2 Μετά τα πράγματα ταύτα, αφού κατεπραυήθη ο θυμός του βασιλέως Ασσουήρου, ενεθυμήθη την Αστίν, και τι είχε κάμει αυτή και τι είχαν αποφασισθή εναντίον αυτής. **2** Και είπον οι δούλοι του βασιλέως, οι υπηρετούντες αυτόν, Ας ζητηθώσι διά τον βασιλέα νέα παρθένου, ώραία την όψιν· **3** και ας διορίση ο βασιλεύς εφόρους εν πάσαις ταις επαρχίαις του βασιλείου αυτού, και να συνάξωσιν εις τα Σούσα την βασιλεύουσαν πάσας τας νέας παρθένους τας ώραίας την όψιν εις τον γυναικώνα, υπό την τήρησιν του Ήγαί ευνοούχου του βασιλέως, του φυλακος των γυναικών· και ας δοθώσιν εις αυτάς τα προς καθαρισμόν αυτών· **4** και η νέα, ήτις αρέση εις τον βασιλέα, ας ήναι βασιλίσσα αντί της Αστίν. Και το πράγμα ήρσεν εις τον βασιλέα, και έκαμεν ούτω. **5** Ήτο δε εν Σούσοις τη βασιλευούση άνθρωπός τις Ιουδαίος, ονομαζόμενος Μαρδοχαίος, υιός του Ιαείρ, υιού του Σιμεϊ, υιού του Κείς, Βενιαμίνης· **6** όστις είχε μετοικισθή από Ιερουσαλήμ μετά των αιχμαλώτων, οίτινες μετωκίσθησαν μετά του Ιεχονία βασιλέως του Ιουδά, τους οποίους μετώκισε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας. **7** Και ούτος ανέτρεφε την Αδασσά, ήτις είναι η Εσθήρ, την θυγατέρα του θείου αυτού· διότι δεν είχαν ούτε πατέρα ούτε μητέρα· και το κοράσιον ήτο ευειδές και ώραίον· το οποίον ο Μαρδοχαίος, ότε ο πατήρ αυτής και η μήτηρ απέθανον, ανέλαβε διά θυγατέρα αυτού. **8** Ότε δε ηκούσθη το πρόσταγμα του βασιλέως και η διαταγή αυτού, και ότε πολλά κοράσια συνήχθησαν εις τα Σούσα την βασιλεύουσαν υπό την τήρησιν του Ήγαί, εφέρθη και η Εσθήρ εις τον οίκον του βασιλέως υπό την τήρησιν του Ήγαί, του φυλακος των γυναικών. **9** Και το κοράσιον ήρσεν εις αυτόν και εύρηκε χάριν ενώπιον αυτού, ώστε έσπευσε να δώση εις αυτήν τα προς καθαρισμόν αυτής και την μερίδα αυτής· έδωκε δε εις αυτήν και τα επτά κοράσια τα διωρισμένα εκ του οίκου του βασιλέως και μετέφερεν αυτήν και τα κοράσια αυτής εις το καλήτερον μέρος του γυναικώνας. **10** Η Εσθήρ δεν εφανέρωσε τον λαόν αυτής ουδέ την συγγένειαν αυτής· διότι ο Μαρδοχαίος είχε προστάξει εις αυτήν να μη φανερωθή. **11** Και καθ' εκάστην ημέραν περιεπάτει ο Μαρδοχαίος έμπροσθεν της αυλής του γυναικώνας, διά να μανθάνη πως είχαν η Εσθήρ και τι έγινεν εις αυτήν. **12** Ότε δε έφθανεν η σειρά εκάστου κορασίου διά να εισέλθη προς τον βασιλέα Ασσουήρην, αφού ήθελε σταθή δώδεκα μήνας κατά το ήθος των γυναικών, διότι ούτω συνεπληρούντο αι ημέραι του καθαρισμού αυτών, εξ μήνας περιηλείφοντο με έλαιον σύμνηνον, και εξ μήνας με αρώματα και με άλλα καθαριστικά των γυναικών· **13** και ούτως εισήρχετο

το κοράσιον προς τον βασιλέα· παν ό, τι έλεγεν, εδίδετο εις αυτήν, διά να λάβη μεθ' εαυτής εκ του γυναικώνας εις τον οίκον του βασιλέως. **14** Το εσπέρας εισήρχετο και το πρωϊ επέστρεφεν εις τον δεύτερον γυναικώνα, υπό την τήρησιν του Σασαγάς, ευνούχου του βασιλέως, όστις εφύλαττε τας παλλακίδας· δεν εισήρχετο πλέον εις τον βασιλέα, ειμη εάν ήθελεν αυτήν ο βασιλεύς, και εκαλείτο ονομασί. **15** Ότε λοιπόν εφθασεν η σειρά διά να εισέλθη προς τον βασιλέα η Εσθήρ, η θυγάτηρ του Αβιχαίλ, θείου του Μαροδοχαίου, την οποίαν έλαβε διά θυγατέρα αυτού, δεν εζήτησεν άλλο παρ' ό, τι διώρισεν ο Ήγαϊ ο ευνούχος του βασιλέως, ο φύλαξ των γυναικών. Και η Εσθήρ εύρισκε χάριν ενώπιον πάντων των βλεπόντων αυτήν. **16** Η Εσθήρ λοιπόν εφέρθη προς τον βασιλέα Ασσουήρην εις τον βασιλικόν αυτού οίκον, τον δέκατον μήνα, ούτος είναι ο μην Τεβέθ, εν τω εβδόμω έτει της βασιλείας αυτού. **17** Και ηγάπησεν ο βασιλεύς την Εσθήρ υπέρ πάσας τας γυναίκας, και εύρηκε χάριν και έλεος ενώπιον αυτού υπέρ πάσας τας παρθένους· και επέθηκε το βασιλικόν διάδημα επί την κεφαλήν αυτής και έκαμεν αυτήν βασιλισσαν αντί της Αστίν. **18** Τότε έκαμεν ο βασιλεύς συμπόσιον μέγα εις πάντας τους άρχοντας αυτού και τους δούλους αυτού, το συμπόσιον της Εσθήρ· και έκαμεν άφρσιν εις τας επαρχίας και έδωκε δώρα κατά την βασιλικήν μεγαλοπρέπειαν. **19** Και ότε αι παρθένoi συνήχθησαν την δευτέραν φοράν, τότε εκάθησεν ο Μαροδοχαίος εν τη βασιλική πύλη. **20** Η Εσθήρ δεν εφανέρωσε την συγγένειαν αυτής ούτε τον λαόν αυτής, καθώς προσέταξεν εις αυτήν ο Μαροδοχαίος· διότι η Εσθήρ έκαμεν την προσταγήν του Μαροδοχαίου, καθώς ότε ανετρέφετο πλησίον αυτού. **21** Εν εκείναις ταις ημέραις, ενώ ο Μαροδοχαίος εκάθητο εν τη βασιλική πύλη, δύο εκ των ευνούχων του βασιλέως, Βιχθάν και Θερές, εκ των φυλαττόντων την είσοδον, ωργίσθησαν και εζήτουν να επιβάλωσι χείρα επί τον βασιλέα Ασσουήρην. **22** Και το πράγμα έγεινε γνωστόν εις τον Μαροδοχαίον, και ανήγγειλεν αυτό προς Εσθήρ την βασιλισσαν· η δε Εσθήρ ειπεν αυτό προς τον βασιλέα εξ ονόματος του Μαροδοχαίου. **23** Και γενομένης εξετάσεως περί του πράγματος, ευρέθη ούτως· όθεν εκρεμάσθησαν αμφοτέροι εις ζύλον· και εγράφη εν τω βιβλίω των χρονικών ενώπιον του βασιλέως.

3 Μετά τα πράγματα ταύτα εμεγάλυνεν ο βασιλεύς Ασσουήρην τον Αμάν, τον υιόν του Αμμεδαθά του Αγαγίτου, και ύψωσεν αυτόν και έθεσε τον θρόνον αυτού υπεράνω πάντων των αρχόντων των περί αυτόν. **2** Και πάντες οι δούλοι του βασιλέως, οι εν τη βασιλική πύλη, έκλινον και προσεκύνουν τον Αμάν· διότι ούτω προσέταξεν ο βασιλεύς περί αυτού. Ο Μαροδοχαίος όμως δεν έκλινε και δεν προσεκύνει αυτόν. **3** Και ειπον οι δούλοι του βασιλέως, οι εν τη βασιλική πύλη, προς τον Μαροδοχαίον, Διά τι συ παραβαίνεις την προσταγήν του βασιλέως; **4** Αφού δε καθ' ημέραν έλεγον προς αυτόν, και εκείνος δεν υπήκουεν εις αυτούς, απήγγειλαν τούτο προς τον Αμάν, διά να ιδώσιν αν οι λόγοι του Μαροδοχαίου ήσαν στερεοί· διότι είχε φανερώσει προς αυτούς ότι ήτο Ιουδαίος. **5** Και ότε ο Αμάν είδεν ότι ο Μαροδοχαίος δεν έκλινε και δεν προσεκύνει αυτόν, ενεπιλήθη θυμού ο Αμάν. **6** Και εστοχάσθη ταπεινόν να βάλη χείρα επί μόνον τον Μαροδοχαίον· διότι είχον φανερώσει προς αυτόν τον λαόν του Μαροδοχαίου· όθεν εζήτηε ο Αμάν να αφανίση πάντας τους Ιουδαίους τους εν παντί τω βασιλείω του Ασσουήρου, τον λαόν του Μαροδοχαίου. **7** Και εν τω πρώτω μηνί, ούτος είναι ο μην Νισάν, εν τω δωδεκάτω έτει του βασιλέως Ασσουήρου, έρριψαν φούρ, ήγουν

κλήρον, ενώπιον του Αμάν, από ημέρας εις ημέραν και από μηνός εις μήνα, μέχρι του δωδεκάτου μηνός, ούτος είναι ο μην Αδάρ. **8** Και ειπεν ο Αμάν προς τον βασιλέα Ασσουήρην, Υπάρχει τις λαός διεσπαρμένος και διακεχωρισμένος μεταξύ των λαών κατά πάσας τας επαρχίας του βασιλείου σου· και οι νόμοι αυτών διάφοροι των νόμων πάντων των λαών, και δεν φυλάττουσι τους νόμους του βασιλέως· όθεν δεν αρμόζει εις τον βασιλέα να υποφέρει αυτούς. **9** Εάν ήναυ αρεστόν εις τον βασιλέα, ας γραφή να εξολοθρευθώσι και εγώ θέλω μετρήσει δέκα χιλιάδας ταλάντων αργυρίου εις τας χείρας των οικονόμων· και να φέρωσιν εις τα θησαυροφυλάκια του βασιλέως. **10** Και εκβαλών ο βασιλεύς το δακτυλίδιον αυτού από της χειρός αυτού, έδωκεν αυτό εις τον Αμάν τον υιόν του Αμμεδαθά του Αγαγίτου, τον εχθρόν των Ιουδαίων, **11** Και ειπεν ο βασιλεύς προς τον Αμάν· το αργύριον δίδεται εις σε, και ο λαός, διά να κάμης εις αυτόν όπως σοι αρέσκει. **12** Και προσεκήθησαν οι γραμματείς του βασιλέως την δεκάτην τρίτην ημέραν του πρώτου μηνός, και εγράφη κατά πάντα όσα προσέταξεν ο Αμάν, προς τους σατράπας του βασιλέως και προς τους διοικητάς τους κατά πάσαν επαρχίαν και προς τους άρχοντας εκάστου λαού πάσης επαρχίας κατά το γράφειν αυτών, και προς έκαστον λαόν κατά την γλώσσαν αυτών· εν ονόματι του βασιλέως Ασσουήρου εγράφη και εσφραγίσθη με το δακτυλίδιον του βασιλέως. **13** Και εστάλησαν γράμματα διά ταχυδρόμων εις πάσας τας επαρχίας του βασιλέως, διά να αφανίσωσι, να φονεύσωσι και να εξολοθρευώσιν πάντας τους Ιουδαίους, νέους και γέροντας, νήπια και γυναίκας, εν μιά ημέρα, την δεκάτην τρίτην του δωδεκάτου μηνός, ούτος είναι ο μην Αδάρ, και να διαρπάσωσι τα υπάρχοντα αυτών. **14** Το αντίγραφον της επιστολής, το προς διάδοσιν του προτάγματος κατά πάσαν επαρχίαν, εδημοσιεύθη προς πάντας τας λαούς, διά να ήναυ έτοιμοι εν εκείνη τη ημέρα. **15** Οι ταχυδρόμοι εξήλθον, σπεύδοντες διά την προσταγήν του βασιλέως, και η διαταγή εξεδόθη εν Σούσις τη βασιλευούση. Ο δε βασιλεύς και ο Αμάν εκάθησαν να συμποσιάσωσιν· η δε πόλις Σούσα ήτο εν αμυχανία.

4 Και μαθών Μαροδοχαίος άπαν το γινόμενον, διέσχισε τα ιμάτια αυτού και ενεδύθη σάκκον εν σποδώ και εξήλθεν εις το μέσον της πόλεως και εβόα μετά βοής μεγάλης και πικράς· **2** και ήλθεν έως έμπροσθεν της βασιλικής πύλης· διότι ουδείς ηδύνατο να εισέλθη εις την βασιλικήν πύλην ενδεδυμένος σάκκον. **3** Και κατά πάσαν επαρχίαν, όπου εφθασεν η προσταγή του βασιλέως και το διάταγμα αυτού, ήτο μέγα πένθος μεταξύ των Ιουδαίων, και νηστεία και θρήνος και ολοθυγμός· πολλοί εκόκτοντο με σάκκον και σποδόν. **4** Εισήλθον δε αι θεράπαινα της Εσθήρ και οι ευνούχοι αυτής, και απήγγειλαν τούτο προς αυτήν. Και εταράχθη σφόδρα η βασιλισσα· και έπεμψεν ιμάτια διά να ενδύσωσι τον Μαροδοχαίον και να εκβάλωσι τον σάκκον αυτού απ' αυτού· και δεν εδέχθη. **5** Τότε εκάλεσεν η Εσθήρ τον Αθάχ, εκ των ευνούχων του βασιλέως, τον οποίον είχε διορίσει εις την υπηρεσίαν αυτής, και προσέταξεν εις αυτόν περί του Μαροδοχαίου, διά να μάθη τι τούτο, και διά τι τούτο. **6** Και εξήλθεν ο Αθάχ προς τον Μαροδοχαίον εις την πλατείαν της πόλεως, την απέναντι της βασιλικής πύλης. **7** Και εφανέρωσε προς αυτόν ο Μαροδοχαίος άπαν το γεγονός εις αυτόν, και το ποσόν του αργυρίου το οποίον ο Αμάν υπεσχέθη να μετρήσει εις τα θησαυροφυλάκια του βασιλέως· διά τους Ιουδαίους· διά να απολέση αυτούς. **8** Και έδωκεν εις αυτόν το αντίγραφον του γράμματος της διαταγής, της εκδοθείσης εν

Σούσιος διά να αφανίσωσιν αυτούς, διά να δείξη αυτό εις την Εσθήρ, και να απαγγείλη προς αυτήν και να παραγγείλη εις αυτήν να εισέλθη προς τον βασιλέα, να παρακαλέσθαι αυτόν και να κάμη αίτησιν προς αυτόν υπέρ του λαού αυτής. **9** Και ήλθεν ο Αθάχ και απήγγειλε προς την Εσθήρ τους λόγους του Μαροδοχαίου. **10** Η δε Εσθήρ ελάλησε προς τον Αθάχ και έδωκεν εις αυτόν προσταγήν προς τον Μαροδοχαίον, **11** Πάντες οι δούλοι του βασιλέως, και ο λαός των επαρχιών του βασιλέως, εξεύρουσιν, ότι όστις, ανήρ ή γυνή, εισέλθη προς τον βασιλέα εις την ενδοτέραν αυλήν άκλήτος, εις νόμος αυτού είναι να θανατώνηται, εκτός εκείνου προς τον οποίον ο βασιλεύς εκτείνει το χρυσούν σκήπτρον διά να ζήση· αλλ' εγώ δεν προσεκλήθην να εισέλθω προς τον βασιλέα ήδη τριάκοντα ημέρας. **12** Και απήγγειλαν προς τον Μαροδοχαίον τους λόγους της Εσθήρ. **13** Τότε ο Μαροδοχαίος παρήγγειλε ν' αποκριθώσι προς την Εσθήρ, Μη στοχάζεσαι εν σεαυτή ότι συ εκ πάντων των Ιουδαίων θέλεις σωθή εν τω οίκω του βασιλέως. **14** Διότι εάν σωθήσθης διόλου εν τω καιρώ τούτω, θέλει ελθεί άλλοθεν αναψυχή και σωτηρία εις τους Ιουδαίους, συ δε και ο οίκος του πατρός σου θέλετε απολεσθή· και τις εξεύρει εάν συ ήλθες εις την βασιλείαν διά τοιούτον καιρόν οποίος ούτος; **15** Τότε προσέταξεν η Εσθήρ να αποκριθώσι προς τον Μαροδοχαίον· **16** Ύπαγε, σύναξον πάντας τους Ιουδαίους τους ευρισκομένους εν Σούσιος, και νηστεύσατε υπέρ μου και μη φάγητε και μη πίητε τρεις ημέρας, νόκτα και ημέραν· και εγώ και αι θεράπαινάι μου θέλομεν νηστεύσει ομοίως· και ούτω θέλω εισέλθει προς τον βασιλέα, το οποίον δεν είναι κατά τον νόμον· και αν απολεσθώ, ας απολεσθώ. **17** Και απελθών ο Μαροδοχαίος έκαμε κατά πάντα όσα προσέταξεν εις αυτόν η Εσθήρ.

5 Την τρίτην δε ημέραν ενδυθείσα η Εσθήρ την βασιλικήν στολήν εστάθη εν τη εσωτέρα αυλή του βασιλικού οίκου, απέναντι του οίκου του βασιλέως και ο βασιλεύς εκάθητο επί του βασιλικού θρόνου αυτού εν τω βασιλικώ οίκω, απέναντι της πύλης του οίκου. **2** Και ως είδεν ο βασιλεύς την Εσθήρ την βασιλίσσαν ισταμένην εν τη αυλή, εύρηκε χάριν ενώπιον αυτού και εξέτεινεν ο βασιλεύς προς την Εσθήρ το χρυσούν σκήπτρον το εν τη χειρί αυτού· και επλησίασεν η Εσθήρ και ήγγισε το άκρον του σκήπτρου. **3** Και είπε προς αυτήν ο βασιλεύς, Τι θέλεις, βασιλίσα Εσθήρ; και τις η αίτησίς σου; και έως του ημίσεος της βασιλείας θέλει δοθή εις σε. **4** Και απεκρίθη η Εσθήρ, Εάν ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα, ας έλθη ο βασιλεύς και ο Αμάν την ημέραν ταύτην εις το συμπόσιον, το οποίον ητοιμάσα δι' αυτόν. **5** Και είπεν ο βασιλεύς, Επιπεύσατε τον Αμάν, διά να κάμη τον λόγον της Εσθήρ. Και ήλθον ο βασιλεύς και ο Αμάν εις το συμπόσιον, το οποίον έκαμεν η Εσθήρ. **6** Και είπεν ο βασιλεύς προς την Εσθήρ επί του συμποσίου του οίνου, Τι το ζήτημά σου; και θέλει δοθή εις σέ· και τις η αίτησίς σου; και έως του ημίσεος της βασιλείας εάν ζητήσης, θέλει γείνει. **7** Τότε αποκριθείσα η Εσθήρ είπε, το ζήτημά μου και η αίτησίς μου είναι· **8** Εάν εύρηκα χάριν ενώπιον του βασιλέως, και εάν ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα να εκτελέση το ζήτημά μου και να κάμη την αίτησίν μου, ας έλθη ο βασιλεύς και ο Αμάν εις το συμπόσιον το οποίον θέλω ετοιμάσει δι' αυτούς και αύριον θέλω κάμει κατά τον λόγον του βασιλέως. **9** Τότε εξήλθεν ο Αμάν την ημέραν εκείνην περιχαρής και εύθυμος την καρδιαν· αλλ' ότε ο Αμάν είδε τον Μαροδοχαίον εν τη πύλη του βασιλέως, ότι δεν εσηκώθη ουδέ εκινήθη δι' αυτόν, ενεπλήσθη ο Αμάν θυμού κατά του Μαροδοχαίου. **10** Αλλ' ο Αμάν εκράτησεν εαυτόν· και εισελθών

εις τον οίκον αυτού έστειλε και εκάλεσε τους φίλους αυτού και Ζερές την γυναίκα αυτού, **11** και διηγίθη προς αυτούς ο Αμάν περί της δόξης του πλούτου αυτού και του πλήθους των τέκνων αυτού, και πόσον ο βασιλεύς εμεγάλυνεν αυτόν, και τίνι τρόπω ύψωσεν αυτόν υπεράνω των αρχόντων και των δούλων του βασιλέως. **12** Και είπεν ο Αμάν, Μάλιστα η βασιλίσα Εσθήρ δεν προσεκάλεσε εις το συμπόσιον το οποίον έκαμεν, ειμή εμέ, μετά του βασιλέως και αύριον έτι είμαι προσκεκλημένος προς αυτήν μετά του βασιλέως· **13** πλην πάντα ταύτα δεν με ωφελούσιν, ενόσω βλέπω τον Μαροδοχαίον τον Ιουδαίον καθήμενον εν τη πύλη του βασιλέως. **14** Και είπε προς αυτόν Ζερές η γυνή αυτού και πάντες οι φίλοι αυτού, Ας κατασκευασθή ζύλον πενήτηκοντα πηχών το ύψος, και το πρωί ειπέ προς τον βασιλέα να κρεμασθή ο Μαροδοχαίος επ' αυτό· τότε ύπαγε περιχαρής μετά του βασιλέως εις το συμπόσιον. Και το πράγμα ήρσεν εις τον Αμάν, και προσέταξε να ετοιμασθή το ζύλον.

6 Εν εκείνη τη νυκτί ο ύπνος έφυγεν από του βασιλέως· και προσέταξε να φέρωσι το βιβλίον των υπομνημάτων των χρονικών· και ανεγινώσκοντο ενώπιον του βασιλέως. **2** Και ευρέθη γεγραμμένον ότι ο Μαροδοχαίος απήγγειλε περί του Βιχθάδ και Θερές, δύο εκ των ευνούχων του βασιλέως, θυρωρών, οίτινες εζήτησαν να επιβάλωσι χείρα επί τον βασιλέα Ασουήρη. **3** Και είπεν ο βασιλεύς, Ποία τιμή και αξιοπρέπεια έγεινεν εις τον Μαροδοχαίον διά τούτο; Και είπεν οι δούλοι του βασιλέως οι υπηρετούντες αυτόν, Δεν έγεινεν ουδέν εις αυτόν. **4** Και είπεν ο βασιλεύς, Τις είναι εν τη αυλή; είχε δε ελθεί ο Αμάν εις την εξωτέραν αυλήν του βασιλικού οίκου, διά να είπη προς τον βασιλέα να κρεμάση τον Μαροδοχαίον εις το ζύλον το οποίον ητοιμάσε δι' αυτόν. **5** Και είπεν προς αυτόν οι δούλοι του βασιλέως, Ιδού, ο Αμάν ίσταται εν τη αυλή. Και είπεν ο βασιλεύς, Ας εισέλθη. **6** Και ότε εισήλθεν ο Αμάν, είπε προς αυτόν ο βασιλεύς, Τι πρέπει να γείνη εις τον άνθρωπον, τον οποίον ευαρεστείται ο βασιλεύς να τιμήση; Ο δε Αμάν εστοχάσθη εν τη καρδιά αυτού, εις ποίον άλλον ο βασιλεύς ήθελεν ευαρεστηθή να κάμη τιμήν, παρά εις εμέ; **7** Απεκρίθη λοιπόν ο Αμάν προς τον βασιλέα, Περί του ανθρώπου, τον οποίον ο βασιλεύς ευαρεστείται να τιμήση, **8** ας φέρωσι την βασιλικήν στολήν, την οποίαν ο βασιλεύς ενδύεται, και τον ίππον επί του οποίου ο βασιλεύς ιππεύει, και να τεθή το βασιλικόν διάδημα επί της κεφαλής αυτού· **9** και η στολή αύτη και ο ίππος ας δοθώσιν εις την χείρα τινός εκ των μεγαλύτερων αρχόντων του βασιλέως, διά να στολήσιν τον άνθρωπον τον οποίον ο βασιλεύς ευαρεστείται να τιμήση και φέρων αυτόν έφιππον διά των οδών της πόλεως ας κηρύττη έμπροσθεν αυτού, ούτω θέλει γίνεσθαι εις τον άνθρωπον, τον οποίον ο βασιλεύς ευαρεστείται να τιμήση. **10** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Αμάν, Σπεύσον, λάβε την στολήν και τον ίππον, ως είπας, και κάμε ούτως εις τον Μαροδοχαίον τον Ιουδαίον τον καθήμενον εν τη βασιλική πύλη ας μη λείψη μηδέν εκ πάντων όσα είπας. **11** Και έλαβεν ο Αμάν την στολήν και τον ίππον, και εστόλισε τον Μαροδοχαίον και έφερεν αυτόν έφιππον διά των οδών της πόλεως, κηρύττων έμπροσθεν αυτού, ούτω θέλει γίνεσθαι εις τον άνθρωπον, τον οποίον ο βασιλεύς ευαρεστείται να τιμήση. **12** Και επανήλθεν ο Μαροδοχαίος εις την πύλην του βασιλέως· ο δε Αμάν έπέσευσε προς τον οίκον αυτού περίλυπος και έχων την κεφαλήν αυτού κεκαλυμμένην. **13** Και διηγίθη ο Αμάν προς Ζερές την γυναίκα αυτού και προς πάντας τους φίλους αυτού παν ό, τι συνέβη εις αυτόν. Και

είπον προς αυτόν οι σοφοί αυτού και Ζερές η γυνή αυτού, Εάν ο Μαροδοχαίος, έμπροσθεν του οποίου ήρχισας να εκπίπτεις, ήναι εκ του σπέρματος των Ιουδαίων, δεν θέλεις κατισχύσει εναντίον αυτού, αλλ' εξάπαντος θέλεις πέσει έμπροσθεν αυτού. **14** Ενώ ελάλουν έτι μετ' αυτού, έφθασαν οι ευνοούχοι του βασιλέως και έσπευσαν να φέρωσι τον Αμάν εις το συμπόσιον, το οποίον ητοίμασεν η Εσθήρ.

7 Ήλθον λοιπόν ο βασιλεύς και ο Αμάν να συμποσιάσωσι μετὰ της Εσθήρ της βασιλίσσης. **2** Και είπε πάλιν ο βασιλεύς προς την Εσθήρ την δευτέραν ημέραν επί του συμποσίου του οίνου, Τι το ζήτημά σου, βασιλίσα Εσθήρ; και θέλει δοθή εις σέ και τις η αίτησίς σου; και έως του ημίσεος της βασιλείας εάν ζητήσης, θέλει γείνει. **3** Τότε απεκρίθη η Εσθήρ η βασιλίσα και είπεν, Εάν εύρηκα χάριν ενώπιόν σου, βασιλεύ, και εάν ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα, η ζωή μου ας μοι δοθή εις το ζήτημά μου και ο λαός μου εις την αίτησίν μου. **4** Διότι επωλήθημεν, εγώ και ο λαός μου, εις απώλειαν, εις σφαγήν και εις όλεθρον· και εάν ηθέλομεν πωληθή ως δούλοι και δούλαι ήθελον σιωπήσει, αν και ο εχθρός δεν ηδύνατο να αναπληρώσει την ζημίαν του βασιλέως. **5** Τότε απεκρίθη ο βασιλεύς Ασσουήρης και είπε προς την Εσθήρ την βασιλίσαν, Τις είναι αυτός και που είναι εκείνος, όστις ετόλμησε να κμή η ύς; **6** Και είπεν η Εσθήρ, Ο εναντίος και εχθρός είναι ούτος ο αχρείος Αμάν. Τότε εταράχθη ο Αμάν ενώπιον του βασιλέως και της βασιλίσσης. **7** Και σηκωθείς ο βασιλεύς από του συμποσίου του οίνου ωργισμένος υπήγεν εις τον κήπον του παλατίου· ο δε Αμάν εστάθη, διά να ζητήση την ζωήν αυτού παρά της Εσθήρ της βασιλίσσης· διότι είδεν ότι κακόν ήτο αποφασισμένον εναντίον αυτού παρά του βασιλέως. **8** Και επέστρεψεν ο βασιλεύς από του κήπου του παλατίου εις τον οίκον του συμποσίου του οίνου· ο δε Αμάν ήτο πεπτωκώς επί της κλίνης εφ' ης ήτο η Εσθήρ. Και είπεν ο βασιλεύς, Θέλει έτι και την βασιλίσαν να βιάσει έμπροσθέν μου εν τω οίκω; Ο λόγος εξήλθεν εκ του στόματος του βασιλέως και εσκέπασαν το πρόσωπον του Αμάν. **9** Και είπεν ο Αρβονά, εις εκ των ευνοούχων, ενώπιον του βασιλέως, Ιδού, και το ξύλον πεντήκοντα πηχών το ύψος, το οποίον ο Αμάν έκαμε διά τον Μαροδοχαίον, τον λαλήσαντα αγαθά ύπερ του βασιλέως, ίσταται εν τη οικία του Αμάν. Και είπεν ο βασιλεύς, Κρεμάσατε αυτόν επ' αυτού. **10** Και εκρέμασαν τον Αμάν επί του ξύλου, το οποίον ητοίμασε διά τον Μαροδοχαίον. Και κατέπαυσεν ο θυμός του βασιλέως.

8 Εν τη ημέρα εκείνη ο βασιλεύς Ασσουήρης έδωκεν εις την Εσθήρ την βασιλίσαν τον οίκον του Αμάν, του εχθρού των Ιουδαίων. Και ήλθεν ο Μαροδοχαίος ενώπιον του βασιλέως· διότι η Εσθήρ εφανέρωσε τι ήτο αυτής. **2** Και εκβαλών ο βασιλεύς το δακτυλίδιον αυτού, το οποίον αφήρσεν από του Αμάν, έδωκεν αυτό εις τον Μαροδοχαίον. Και κατέστησεν η Εσθήρ τον Μαροδοχαίον επί τον οίκον του Αμάν. **3** Και ελάλησε πάλιν η Εσθήρ ενώπιον του βασιλέως, και προσέπεσεν εις τους πόδας αυτού και ικέτευσεν αυτόν μετὰ δακρύων να ακυρώση την κακίαν του Αμάν του Αγαγίτου, και την σκευωρίαν αυτού την οποίαν εσκευώρησε κατά των Ιουδαίων. **4** Και εξέτεινεν ο βασιλεύς το χρυσούν σκήπτρον προς την Εσθήρ. Τότε σηκωθείσα η Εσθήρ εστάθη ενώπιον του βασιλέως, **5** και είπεν, Εάν ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα, και εάν εύρηκα χάριν ενώπιον αυτού, και το πράγμα φαίνηται ορθόν εις τον βασιλέα και αρέσκειται εις εμέ, ας γραφή να ανακαλεσθώσι τα γράμματα τα σκευωρηθέντα υπό του Αμάν του υιού Αμμεδαθά του Αγαγίτου,

τα οποία έγραψε διά να απολεσθώσιν οι Ιουδαίοι οι εν πάσαις ταις επαρχίαις του βασιλέως. **6** Διότι πως δύναμαι να υποφέρω να ίδω το κακόν, το οποίον θέλει ευρεί τον λαόν μου; ή πως δύναμαι να υποφέρω να ίδω τον αφανισμόν της συγγενείας μου; **7** Τότε είπεν ο βασιλεύς Ασσουήρης προς Εσθήρ την βασιλίσαν και προς τον Μαροδοχαίον τον Ιουδαίον, Ιδού, έδωκα εις την Εσθήρ τον οίκον του Αμάν και αυτόν εκρέμασαν επί του ξύλου, διότι εξήπλωσε την χείρα αυτού κατά των Ιουδαίων. **8** Σεις λοιπόν γράψατε υπέρ των Ιουδαίων, όπως φαίνεται εις εσάς καλόν, εν ονόματι του βασιλέως, και σφραγίσατε με το βασιλικόν δακτυλίδιον· διότι το γράμμα το γεγραμμένον εν ονόματι του βασιλέως και εσφραγισμένον με το βασιλικόν δακτυλίδιον, είναι αμετάτρεπτον. **9** Και προσεκλήθησαν οι γραμματείς του βασιλέως εν τω καιρώ εκείνω εν τω τρίτω μηνί, ούτος είναι ο μην Σιβάν, την εικοστήν τρίτην αυτού· και εγγράφη κατά πάντα όσα ο Μαροδοχαίος προσέταξε, προς τους Ιουδαίους και προς τους σατραπας και διοικητάς και άρχοντας των επαρχιών των από Ινδίας έως Αιθιοπίας, εκατόν εικοσιεπτά επαρχιών, εις πάσαν επαρχίαν κατά το γράφειν αυτής και προς πάντα λαόν κατά την γλώσσαν αυτού και προς τους Ιουδαίους κατά το γράφειν αυτών και κατά την γλώσσαν αυτών. **10** Και έγραψεν εν ονόματι του βασιλέως Ασσουήρου και εσφράγισεν αυτό με το βασιλικόν δακτυλίδιον και εξαπέστειλε τα γράμματα διά ταχυδρομών ερίπτων, ιππαζόντων επί ταχυπόδων και γενναίων ημιόνων. **11** Δι' ων επέτρεπεν ο βασιλεύς εις τους Ιουδαίους τους κατά πάσαν πόλιν, να συναχθώσι και να σταθώσιν υπέρ της ζωής αυτών, να απολέσωσι, να φονεύσωσι και να αφανίσωσι πάσαν την δύναμιν του λαού και της επαρχίας των καταθλιβόντων αυτούς, παιδιά και γυναικάς, και τα λάφυρα αυτών να διαρπάσωσιν, **12** εν μιά ημέρα, κατά πάσας τας επαρχίας του βασιλέως Ασσουήρου, τη δεκάτη τρίτη του δωδεκάτου μηνός, ούτος είναι ο μην Αδάρ. **13** Το αντίγραφον της επιστολής, το προς διάδοσιν του προστάγματος κατά πάσαν επαρχίαν, εδημοσιεύθη προς πάντας τους λαούς, διά να ήναι οι Ιουδαίοι έτοιμοι κατ' εκείνην την ημέραν να εκδικηθώσιν εναντίον των εχθρών αυτών. **14** Και εξήλθον οι ταχυδρομοί, ιππάζοντες επί ταχυπόδων ημιόνων, σπεύδοντες και κατεπειγόμενοι υπό της προσταγής του βασιλέως. Και η διαταγή εξεδόθη εν Σούσοις τη βασιλευούση. **15** Ο δε Μαροδοχαίος εξήλθεν απ' έμπροσθεν του βασιλέως εν στολή βασιλική κυανή και λευκή και φορών μέγαν στέφανον χρυσούν και επένδυμα βύσσινον και πορφυρούν· και η πόλις Σούσα έχαιρε και ευφραίνεται. **16** Εις τους Ιουδαίους ήτο φως και αγαλλίασις και χαρά και δόξα. **17** Και εν πάση επαρχία και εν πάση πόλει, όπου ήλθε του βασιλέως το πρόσταγμα και η διαταγή, έγεινεν εις τους Ιουδαίους χαρά και αγαλλίασις, ευχία και ημέρα αγαθή. Και πολλοί εκ των λαών της γης έγειναν Ιουδαίοι διότι ο φόβος των Ιουδαίων επέπεσεν επ' αυτούς.

9 Εν δε τω δωδεκάτω μηνί, ούτος είναι ο μην Αδάρ, τη δεκάτη τρίτη ημέρα του αυτού, ότε το πρόσταγμα του βασιλέως και η διαταγή αυτού ήτο πλησίον να εκτελεσθή, εν τη ημέρα καθ' ην οι εχθροί των Ιουδαίων ήλιπζον να κατακρατήσωσιν αυτών, αν και ετράπη εις το εναντίον, διότι οι Ιουδαίοι κατεκράτησαν των μισούντων αυτούς, **2** συνήχθησαν οι Ιουδαίοι εν ταις πόλεσιν αυτών κατά πάσας τας επαρχίας του βασιλέως Ασσουήρου, διά να επιβάλωσι χείρα επί τους ζητούντας το κακόν αυτών· και ουδείς ηδυνήθη να αντισταθή εις αυτούς, διότι ο φόβος αυτών επέπεσεν επί πάντας τους λαούς. **3** Και πάντες οι άρχοντες των

επαρχιών και οι σατράπαι και οι διοικηταί και οι οικονομοί του βασιλέως εβοήθηον τους Ιουδαίους· διότι ο φόβος του Μαροδοχαίου επέπεσεν επ' αυτούς· **4** επειδή ο Μαροδοχαίος ήτο μέγας εν τω οίκω του βασιλέως και η φήμη αυτού διεδόθη εις πάσας τας επαρχίας· διότι ο άνθρωπος ο Μαροδοχαίος προέβαινε μεγαλυνόμενος. **5** Και επάταξαν οι Ιουδαίοι πάντας τους εχθρούς αυτών με πάταγμα ρομφαίας και σφαγίη και όλεθρον, και έκαμον εις τους μισούντας αυτούς όπως ήθελον. **6** Και εν Σούσοις τη βασιλευούση εφόνευσαν οι Ιουδαίοι και απώλεσαν πεντακοσίους άνδρας. **7** Και τον Φαρσανδαθά και τον Δαλφών και τον Ασπαθά **8** και τον Ποραθά και τον Αδαλία και τον Αριδαθά **9** και τον Φαρμασάτ και τον Αρισάι και τον Αριδαί και τον Βάιζεζαθά, **10** τους δέκα υιούς του Αμάν υιού του Αμμεδαθά, του εχθρού των Ιουδαίων, εφόνευσαν· επί λάφυρα όμως δεν έβαλον την χείρα αυτών. **11** Εν τη ημέρα εκείνη ο αριθμός των φονευθέντων εν Σούσοις τη βασιλευούση εφέρθη ενώπιον του βασιλέως. **12** Και είπεν ο βασιλεύς προς Εσθήρ την βασίλισσαν, Εν Σούσοις τη βασιλευούση εφόνευσαν οι Ιουδαίοι και απώλεσαν πεντακοσίους άνδρας και τους δέκα υιούς του Αμάν· εν ταις λοιπαίς επαρχίαις του βασιλέως τι έκαμον; τώρα τι το ζήτημά σου; και θέλει δοθή εις σέ και τις έτι η αίτησίς σου; και θέλει γείνει. **13** Και είπεν η Εσθήρ, Εάν ήναι αρεστόν εις τον βασιλέα, ας δοθή εις τους Ιουδαίους τους εν Σούσοις, να κάμωσι και αύριον κατά την διαταγήν της ημέρας ταύτης; και τους δέκα υιούς του Αμάν να κρεμάσωσιν επί ξύλων. **14** Και προσέταξεν ο βασιλεύς να γείνη ούτω· και εξεδόθη διαταγή εν Σούσοις και εκρέμασαν τους δέκα υιούς του Αμάν. **15** Και συνήχθησαν οι Ιουδαίοι οι εν Σούσοις και την δεκάτην τετάρτην του μηνός Αδάρ και εφόνευσαν τριακοσίους άνδρας εν Σούσοις· επί λάφυρα όμως δεν έβαλον την χείρα αυτών. **16** Οι δε άλλοι Ιουδαίοι, οι εν ταις επαρχίαις του βασιλέως, συνήχθησαν και εστάθησαν υπέρ της ζωής αυτών, και έλαβον ανάπαυσιν από των εχθρών αυτών και εφόνευσαν εκ των μισούντων αυτούς εβδομήκοντα πέντε χιλιάδας· επί τα λάφυρα όμως δεν έβαλον την χείρα αυτών· **17** την δεκάτην τρίτην ημέραν του μηνός Αδάρ· και την δεκάτην τετάρτην ημέραν του αυτού ανεπαύθησαν και έκαμον ταύτην ημέραν συμποσίου και ευφροσύνης. **18** Οι δε Ιουδαίοι οι εν Σούσοις συνήχθησαν την δεκάτην τρίτην αυτού και την δεκάτην τετάρτην αυτού· την δε δεκάτην πέμπτην του αυτού ανεπαύθησαν και έκαμον ταύτην ημέραν συμποσίου και ευφροσύνης. **19** Διά τούτου οι Ιουδαίοι οι χωρικοί οι κατοικούντες εν ταις ατειχίστοις πόλεσιν έκαμον την δεκάτην τετάρτην ημέραν του μηνός Αδάρ ημέραν ευφροσύνης και συμποσίου και ημέραν αγαθής, και απέστειλλον μερίδας προς αλλήλους. **20** Και έγραψεν ο Μαροδοχαίος τα πράγματα ταύτα και απέστειλεν επιστολάς προς πάντας τους Ιουδαίους τους εν πάσαις ταις επαρχίαις τον βασιλέως Ασσουήρου, τους πλησίον και τους μακράν, **21** προσδιορίζων εις αυτούς να φυλάττωσι την δεκάτην τετάρτην ημέραν του μηνός Αδάρ και την δεκάτην πέμπτην του αυτού καθ' έκατον έτος, **22** ως τας ημέρας καθ' ας οι Ιουδαίοι ανεπαύθησαν από των εχθρών αυτών, και τον μήνα καθ' ον η λύπη αυτών ετράπη εις αυτούς εις χαράν και το πένθος εις ημέραν αγαθής· ώσπερ να κάμνωσιν υπέρ αυτών ημέρας συμποσίου και ευφροσύνης και να αποστέλλωσι μερίδας προς αλλήλους και δώρα προς τους πτωχούς. **23** Και εδέχθησαν οι Ιουδαίοι εκείνο το οποίον ήρχισαν να κάμνωσι και εκείνο το οποίον έγραψεν ο Μαροδοχαίος προς αυτούς· **24** διότι ο Αμάν ο υιός του Αμμεδαθά, ο Αγαγίτης, ο εχθρός πάντων

των Ιουδαίων, εσκευώρησε κατά των Ιουδαίων να απολέση αυτούς, και έρριψε Φούρ, ήγουν κλήρον, διά να αναλώση αυτούς και να αφανίση αυτούς· **25** Ότε όμως ήλθεν αυτή η Εσθήρ ενώπιον του βασιλέως, προσέταξε δι' επιστολών να τραπή κατά της κεφαλής αυτού η κακή αυτού σκευωρία, την οποίαν εσκευώρησε κατά των Ιουδαίων, και εκρέμασαν επί του ξύλου αυτόν και τους υιούς αυτού. **26** Διά τούτο ωνόμασαν τας ημέρας ταύτας Φουρείμ εκ του ονόματος Φούρ. Όθεν διά πάντας τους λόγους της επιστολής ταύτης, και δι' εκείνο το οποίον είδον περί του πράγματος τούτου και το οποίον συνέβη εις αυτούς, **27** διάταξαν οι Ιουδαίοι, και εδέχθησαν εφ' εαυτούς και επί το σπέρμα αυτών και επί πάντας τους προστιθεμένους εις αυτούς, να μη λείψωσι ποτέ από του να φυλάττωσι τας δύο ταύτας ημέρας, κατά το γεγραμμένον περί αυτών και κατά τον καιρόν αυτών εκάστου έτους· **28** και αι ημέραι αύται να μνημονεύωνται και να φυλάττωνται εν πάση γενεά, εκάστη συγγενεία, εκάστη επαρχία, και εκάστη πόλει και αι ημέραι αύται Φουρείμ να μη εκλείψωσιν εκ μέσου των Ιουδαίων, και να μη παύση το μνημόσυνον αυτών από του σπέρματος αυτών. **29** Τότε η Εσθήρ η βασίλισσα, η θυγάτηρ του Αβιχαίλ, και ο Μαροδοχαίος ο Ιουδαίος, έγραψαν εκ δευτέρου μεθ' όλου του κύρους, διά να στερεώσωσι ταύτα τα περί Φουρείμ γεγραμμένα. **30** Και έπεμψεν επιστολάς προς πάντας τους Ιουδαίους, εις τας εκατόν εικοσιεπτά επαρχίας του βασιλείου του Ασσουήρου, με λόγους ειρήνης και αληθείας, **31** διά να στερεώση τας ημέρας ταύτας Φουρείμ εν τοις καιροίς αυτών, καθώς προσδιώρισαν εις αυτούς ο Μαροδοχαίος ο Ιουδαίος και Εσθήρ η βασίλισσα, και καθώς διώρισαν, εφ' εαυτούς και επί το σπέρμα αυτών, την υπόθεσιν των νηστειών και της κραυγής αυτών. **32** Και διά διαταγής της Εσθήρ εκυρώθη η υπόθεσις αύτη των Φουρείμ, και εγράφη εν βιβλίω.

10 Και επέβαλεν ο βασιλεύς Ασσουήρης φόρον επί την γην και τας νήσους της θαλάσσης. **2** Πάσαι δε αι πράξεις της δυνάμεως αυτού και της ισχύος αυτού, και η περιγραφή μεγαλειότητος του Μαροδοχαίου, εις ην ο βασιλεύς προεβίβασεν αυτόν, δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω των χρονικών των βασιλέων της Μηδίας και Περσίας; **3** Διότι ο Μαροδοχαίος ο Ιουδαίος εστάθη δεύτερος μετά τον βασιλέα Ασσουήρην και μέγας μεταξύ των Ιουδαίων και αγαπώμενος υπό του πλήθους των αδελφών αυτού, ζητών του καλόν του λαού αυτού και λαλών ειρήνην περί παντός του σπέρματος αυτού.

Ίώβ

1 Άνθρωπος τις ήτο εν τη γη της Αυσίτιδος ονομαζόμενος Ίώβ· και ο άνθρωπος ούτος ήτο άμειπτος και ευθής και φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού. **2** Και γεννήθησαν εις αυτόν επτά υιοί και τρεις θυγατέρες. **3** Και ήσαν τα κτήνη αυτού επτακισχίλια πρόβατα και τρισχίλια κάμηλοι και πεντακόσια ζεύγη βοών και πεντακόσια όνοι και πλήθος πολύ υπηρετών· και ήτο ο άνθρωπος εκείνος ο μεγαλύτερος πάντων των κατοίκων της Ανατολής. **4** Και υπήγαινον οι υιοί αυτού και έκαμον συμπόσια εν ταις οικίαις αυτών, έκαστος κατά την ημέραν αυτού, και έστελλον και προσεκάλουν τας τρεις αδελφάς αυτών διά να τρώγωσι και να πίνωσι μετ' αυτών. **5** Και ότε ετελείονεν αι ημέραι του συμποσίου, έστελλεν ο Ίώβ και ηγίαζεν αυτούς, και εξεγειρόμενος πρώτ' προσέφερεν ολοκαυτώματα κατά τον αριθμόν πάντων αυτών· διότι έλεγεν ο Ίώβ, Μήπως οι υιοί μου ημάρτησαν και βλασφήμησαν τον Θεόν εν τη καρδια αυτών. Ούτως έκαμεν ο Ίώβ, πάντοτε. **6** Ημέραν δε τινά ήλθον οι υιοί του Θεού διά να παρασταθώσιν ενώπιον του Κυρίου, και μεταξύ αυτών ήλθε και ο Σατανάς. **7** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Πόθεν έρχεσαι; Και ο Σατανάς απεκρίθη προς τον Κύριον και είπε, Περιεθλών την γην και περιπατήσας εν αυτή πάρεμι. **8** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Έβαλες τον νούν σου επί τον δούλον μου Ίώβ, ότι δεν υπάρχει όμοιος αυτού εν τη γη, άνθρωπος άμειπτος και ευθής, φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού; **9** Και απεκρίθη ο Σατανάς προς τον Κύριον και είπε, Μήπως δωρεάν φοβείται ο Ίώβ τον Θεόν; **10** δεν περιέφραξας κυκλόθεν αυτόν και την οικίαν αυτού και πάντα όσα έχει; τα έργα των χειρών αυτού ευλόγησας, και τα κτήνη αυτού πληθύνθησαν επί της γής; **11** πλην τώρα έκτεινον την χείρα σου και έγγισον πάντα όσα έχει, διά να ίδης εάν δεν σε βλασφημής κατά πρόσωπον. **12** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Ιδού, εις την χείρα σου πάντα όσα έχει· μόνον επ' αυτόν μη επιβάλής την χείρα σου. Και εξήλθεν ο Σατανάς απ' έμπροσθεν του Κυρίου. **13** Ημέραν δε τινά οι υιοί αυτού και αι θυγατέρες αυτού έτρωγον και έπινον οίνον εν τη οικία του αδελφού αυτών του πρωτοτόκου. **14** Και ήλθε μνηστής προς τον Ίώβ και είπεν, Οι βόες ηροτρίαζον και αι όνοι έβροσκον πλησίον αυτών· **15** και έπέπεσαν οι Σαβαίοι και ήρπασαν αυτά· και τους δούλους επάταξαν εν στόματι μαχαίρας· και εγώ μόνος διεσώθην διά να σοι απαγγείλω. **16** Ενώ ούτος έτι ελάλει, ήλθε και άλλος και είπε, Πυρ Θεού έπεσεν εξ ουρανού και έκασος τα πρόβατα και τους δούλους και κατέφαγεν αυτούς· και εγώ μόνος διεσώθην διά να σοι απαγγείλω. **17** Ενώ ούτος έτι ελάλει, ήλθε και άλλος και είπεν, Οι Χαλδαίοι έκαμον τρεις λόχους και εφώρμησαν εις τας καμήλους και ήρπασαν αυτά· και τους δούλους επάταξαν εν στόματι μαχαίρας· και εγώ μόνος διεσώθην διά να σοι απαγγείλω. **18** Ενώ ούτος έτι ελάλει, ήλθε και άλλος και είπεν, Οι υιοί σου και αι θυγατέρες σου έτρωγον και έπινον οίνον εν τη οικία του αδελφού αυτών του πρωτοτόκου· **19** και ιδού, ήλθε μέγας άνεμος εκ του πέραν της ερήμου και προσέβαλε τας τέσσαρας γωνίας του οίκου και έπεσεν επί τα παιδιά, και απέθανον· και εγώ μόνος διεσώθην διά να σοι απαγγείλω. **20** Τότε σηκωθείς ο Ίώβ διέσχισε το επένδυμα αυτού και εξύρισε την κεφαλήν αυτού και έπεσεν επί την γην και προσεκύνησε, **21** και είπε, Γυμνός εξήλθον εκ κοιλίας μητρός μου και γυμνός θέλω επιστρέψει εκεί· ο Κύριος έδωκε και ο Κύριος αφήρρεσεν·

είη το όνομα Κυρίου ευλογημένον. **22** Εν πάσι τούτοις δεν ημάρτησεν ο Ίώβ και δεν έδωκεν αφροσύνην εις τον Θεόν.

2 Ημέραν δε τινά ήλθον οι υιοί του Θεού διά να παρασταθώσιν ενώπιον του Κυρίου· και μεταξύ αυτών ήλθε και ο Σατανάς, διά να παρασταθή ενώπιον του Κυρίου. **2** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Πόθεν έρχεσαι; Και ο Σατανάς απεκρίθη προς τον Κύριον και είπε, Περιεθλών την γην και εμπειπατήσας εν αυτή πάρεμι. **3** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Έβαλες τον νούν σου επί τον δούλον μου Ίώβ, ότι δεν υπάρχει όμοιος αυτού εν τη γη, άνθρωπος άμειπτος και ευθής, φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού; και έτι κρατεί την ακεραιότητα αυτού, αν και με παρώξυνας κατ' αυτού, διά να εξολοθρευσω αυτόν άνευ αιτίας. **4** Και απεκρίθη ο Σατανάς προς τον Κύριον και είπε, Δέρμα υπέρ δέρματος, και πάντα όσα έχει ο άνθρωπος θέλει δώσει υπέρ της ζωής αυτού· **5** πλην τώρα έκτεινον την χείρα σου και έγγισον τα οστά αυτού και την σάρκα αυτού, διά να ίδης εάν δεν σε βλασφημής κατά πρόσωπον. **6** Και είπεν ο Κύριος προς τον Σατανάν, Ιδού, αυτός εις την χείρα σου· μόνον την ζωήν αυτού φύλαξον. **7** Τότε εξήλθεν ο Σατανάς απ' έμπροσθεν του Κυρίου και επάταξε τον Ίώβ με έλκος κακόν από του ίχνους των ποδών αυτού έως της κορυφής αυτού. **8** Και έλαβεν εις αυτών όστρακον, διά να ζύηται με αυτό· και εκάθητο εν μέσω της σποδού. **9** Τότε είπε προς αυτόν η γυνή αυτού, Έτι κρατείς την ακεραιότητά σου; Βλασφήμησον τον Θεόν και απόθανε. **10** Ο δε είπε προς αυτήν, Ελάλησας ως λαλεί μία εκ των αφρόνων γυναικών· τα αγαθά μόνον θέλωμε δεχθή εκ του Θεού, και τα κακά δεν θέλωμε δεχθή; Εν πάσι τούτοις δεν ημάρτησεν ο Ίώβ με τα χείλην αυτού. **11** Ακούσαντες δε οι τρεις φίλοι του Ίώβ πάντα ταύτα τα κακά τα επελθόντα επ' αυτόν, ήλθον έκαστος εκ του τόπου αυτού· Ελιφάς ο Θαιμανίτης και Βιλδάδ ο Σαυχίτης και Σωφάρ ο Νααμαθίτης· διότι είχαν συμφωνήσει να έλθωσιν ομού, διά να συλλυπηθώσιν αυτόν και να παρηγορήσωσιν αυτόν. **12** Και ότε εσηκώσαν τους οφθαλμούς αυτών μακρόθεν και δεν εγνώρισαν αυτόν, ύψωσαν την φωνήν αυτών και έκλαυσαν· και διέσχισαν έκαστος το ιμάτιον αυτού και έρριψαν χώμα επί τας κεφαλάς αυτών προς τον ουρανόν. **13** Και εκάθησαν μετ' αυτού κατά της επτά ημέρας και επτά νύκτας, και ουδείς ελάλησε λόγον προς αυτόν, διότι έβλεπον ότι ο πόνος αυτού ήτο μέγας σφόδρα.

3 Μετά ταύτα ήνοιξεν ο Ίώβ το στόμα αυτού, και καταήρθη την ημέραν αυτού. **2** Και ελάλησεν ο Ίώβ και είπεν· **3** Είθε να χαθή η ημέρα καθ' ην γεννήθην, και η νυξ καθ' ην είπον, Εγεννήθη αρσενικόν. **4** Η ημέρα εκείνη να ήναι σκότος· ο Θεός να μη αναζητήση αυτήν άνωθεν, και να μη φέγξη επ' αυτήν φως. **5** Σκότος και σκία θανάτου να αμαυρώσωσιν αυτήν· γνώφος να επικαθηται επ' αυτήν. Να επέλθωσιν επ' αυτήν ως πικροτάτην ημέραν. **6** Την νύκτα εκείνην να κατακρατήση σκότος· να μη συναφθή με τας ημέρας του έτους· να μη εισέλθη εις τον αριθμόν των μηνών. **7** Ιδού, έρμος να ήναι η νυξ εκείνη· φωνή χαρμόσυνος να μη επέλθη επ' αυτήν. **8** Να καταρασθώσιν αυτήν οι καταρώμενοι τας ημέρας, οι έτοιμοι να ανεγείρωσι το πένθος αυτών. **9** Να σκοτισθώσι τα άστρα της εσπέρας αυτής· να προσμένει το φως, και να μη έρχηται· και να μη ίδη τα βλέφαρα της αυγής. **10** διότι δεν έκλεισε τας θύρας της κοιλίας της μητρός μου, και δεν έκρυψε την θλιψίν από των οφθαλμών μου. **11** Διά τι δεν απέθανον από μήτρας; και δεν εξέπνευσα άμα εξήλθον εκ της κοιλίας;

12 Διά τι με υπεδέχθησαν τα γόνατα; ή διά τι οι μαστοί διά να θηλάσω; 13 Διότι τώρα ήθελον κοιμάσθαι και ησυχάζει ήθελον υπνώττει· τότε ήθελον είσθαι εις ανάπαυσιν, 14 μετά βασιλέων και βουλευτών της γης, οικοδομούντων εις εαυτούς ερημώσεις· 15 ή μετά αρχόντων, οίτινες έχουσι χρυσίον, οίτινες εγέμισαν τους οίκους αυτών αργυρίου· 16 ή ως εξάμβλωμα κερυμμένον δεν ήθελον υπάρχει, ως βρέφη μη ιδόντα φως. 17 Εκεί οι ασεβείς παύουσιν από του να ταραττώσει, και εκεί αναπαύονται οι κεκοπιασμένοι· 18 εκεί αναπαύονται ομού οι αιχμάλωτοι· δεν ακούουσι φωνήν καταδυνάστου· 19 εκεί είναι ο μικρός και ο μέγας· και ο δούλος, ελεύθερος του κυρίου αυτού. 20 Διά τι εδόθη φως εις τον δυστυχή, και ζωή εις τον πεπικραμένον την ευχήν, 21 οίτινες ποθούσι τον θάνατον και δεν επιτυγχάνουσιν, αν και ανορύττωσιν αυτόν μάλλον παρά κεκρυμμένους θησαυρούς, 22 οίτινες υπερχαίρουσιν, υπερευφραίνονται, όταν εύρωσι τον τάφον; 23 Διά τι εδόθη φως εις άνθρωπον, του οποίου η οδός είναι κεκρυμμένη, και τον οποίον ο Θεός περιέκλεισε; 24 Διότι προ του φαγητού μου έρχεται ο στεναγμός μου, και οι βρυγμοί μου εκχέονται ως ύδατα. 25 Επειδή εκείνο, το οποίον εφοβούμην, συνέβη εις εμέ, και εκείνο, το οποίον ετρόμαζον, ήλθεν επ' εμέ. 26 Δεν είχαν ειρήνην ουδέ ανάπαυσιν ουδέ ησυχίαν· οργή επήλθεν επ' εμέ.

4 Τότε Ελιφάς ο Θαιμανίτης απεκρίθη και είπεν· 2 Εάν επιχειρισθώμεν να λαλήσωμεν προς σε, θέλεις δυσαρεστηθή; αλλά τις δύναται να κρατηθή από του να ομιλήσῃ; 3 Ιδού, συ ενουθέτησας πολλούς· και χείρας αδυνάτους ενίσχυσας. 4 Οι λόγοι σου υπεστήριξαν τους κλονιζόμενους, και γόνατα κάμπτοντα ενεδυνάμωσας. 5 Τώρα δε ήλθεν επί σε τούτο, και βαρυθυμείς· σε εγγίζει, και ταραττέσαι. 6 Ο φόβος σου δεν είναι το θάρρος σου, και η ευθύτης των οδών σου η ελπίς σου; 7 Ενθυμήθητι, παρακαλώ· τις αθώος ων απώλεσθη; και που εξωλοθρεύθησαν οι ευθείς; 8 Καθώς εγώ είδον, όσοι προηρίαςαν ανομίαν και έσπειραν ασεβείαν, θέριζουσιν αυτάς· 9 εξολοθρεύονται υπό του φυσήματος του Θεού, και από της πνοής των μυκτηρίων αυτού αφανίζονται· 10 ο βρυγμός του λέοντος και η φωνή του αγρίου λέοντος και το γαυρίαμα των σκύμων, εσβέσθησαν· 11 ο λέων απόλλυται δι' έλληψιν θηράματος, και οι σκύμοι της λεαίνας διασκορπίζονται. 12 Και λόγος ήλθεν επ' εμέ κρυφίως, και το ωτίον μου έλαβέ τι παρ' αυτού. 13 Εν μέσσω των στοχασμών διά τα οράματα της νυκτός, ότε βαθύς ύπνος πίπτει επί τους ανθρώπους, 14 Φρίκη συνέλαβέ με και τρόμος, και μεγάλως τα οστά μου συνέσεισε. 15 Και πνεύμα διήλθεν απ' έμπροσθέν μου, αι τρίχες του σώματός μου ανεσηκώθησαν· 16 εστάθη, αλλ'· εγώ δεν διέκρινα την μορφήν αυτού· σχήμα εφάνη έμπροσθεν των οφθαλμών μου· ήκουσα λεπτόν φύσημα και φωνήν λέγουσαν, 17 Ο άνθρωπος θέλει είσθαι δικαιότερος του Θεού; θέλει είσθαι ο άνθρωπος καθαρώτερος του Ποιητού αυτού; 18 Ιδού, αυτός δεν εμπιστεύεται εις τους δούλους αυτού, και εν τοις αγγέλοις αυτού βλέπει ελάττωμα· 19 πόσω μάλλον εις τους κατοικούντας οικίας πηλίας, αίτινες έχουσι το θεμέλιον αυτών εν τω χώματι και αφανίζονται έμπροσθεν του σαρακίου; 20 Από πρωΐ έως εσπέρας φθείρονται χωρίς να νοήση τις, αφανίζονται διά παντός. 21 Το μεγαλείον αυτών το εν αυτοίς δεν παρέρχεται; Αποθνήσκουσιν, αλλ'· ουχί εν σοφία.

5 Κάλεσον τώρα, εάν τις σοι αποκριθή; και προς τίνα των αγίων θέλεις αποβλέψει; 2 Διότι η οργή φονεύει τον άφρονα, και η αγανάκτησις θανατόνει τον μωρόν. 3 Εγώ είδον

τον άφρονα ριζούμενον· αλλ'· ευθύς προείπα καταπραμένην την κατοικίαν αυτού. 4 Οι υιοί αυτού είναι μακράν από της σωτηρίας, και καταπιέζονται έμπροσθεν της πύλης, και ουδείς ο ελευθερών· 5 των οποίων τον θηρισμόν κατατρώγει ο πεινών, και αρπάζει αυτόν εκ των ακανθών και την περιουσίαν αυτών καταπίνει ο διψών. 6 Διότι εκ του χώματος δεν εξέρχεται η θλίψις, ουδέ η λύπη βλαστάνει εκ της γής· 7 αλλ'· ο άνθρωπος γεννάται διά την λύπην, και οι νεοσοοί των αετών διά να πετώσιν υψηλά. 8 Αλλ'· εγώ τον Θεόν θέλω επικαλεσθή, και εν τω Θεώ θέλω εναποθέσει την υπόθεσίν μου· 9 όστις κάμνει μεγαλεία ανεξιχνίαστα, θαυμάσια αναρίθμητα· 10 όστις δίδει βροχήν επί το πρόσωπον της γης, και πέμπει ύδατα επί το πρόσωπον των αγρών· 11 όστις υψώνει τους ταπεινούς, και ανεγείρει εις σωτηρίαν τους τεθλιμμένους· 12 όστις διασκεδάζει τας βουλάς των πανούργων, και δεν δύναται αι χείρες αυτών να εκτελέσωσι την επιχείρησιν αυτών· 13 όστις συλλαμβάνει τους σοφούς εν τη πανουργία αυτών· και η βουλή των δολίων ανατρέπεται· 14 την ημέραν απαντών σκοτός και εν μεσημβρία ψηλαφούς καθώς εν νυκτί. 15 Τον πτωχόν όμως λυτρώει εκ της ρομφαίας, εκ του στόματος αυτών και εκ της χειρός του ισχυρού. 16 Και ο πτωχός έχει ελπίδα, της δε ανομίας το στόμα εμφράττεται. 17 Ιδού, μακάριος ο άνθρωπος, τον οποίον ελέγχει ο Θεός· διά τούτο μη καταφρόνει την παιδείαν του Παντοδυνάμου· 18 διότι αυτούς πληγώνει και επιδένει κτυπά, και αι χείρες αυτού ιατρευούσιν. 19 Εν εξ θλίψεσι θέλει σε ελευθερώσει· και εν τη εβδόμη δεν θέλει σε εγγίσει κακόν. 20 Εν τη πείνῃ θέλει σε λυτρώσει εκ θανάτου· και εν πολέμω εκ χειρός ρομφαίας. 21 Από μάλιστα γλώσσης θέλεις είσθαι πεφυλαγμένος· και δεν θέλεις φοβηθή από του επερχομένου ολέθρου. 22 Τον όλεθρον και την πείναν θέλεις καταγελά· και δεν θέλεις φοβηθή από των θηρίων της γης. 23 Διότι θέλεις έχει συμμαχίαν μετά των λίθων της πεδιάδος και τα θηρία του αγρού θέλουσιν ειρηνεύει μετά σου. 24 Και θέλεις γνωρίσει ότι ειρήνη είναι εν τη σκηνή σου, και θέλεις επισκεφθή την κατοικίαν σου, και δεν θέλει σοι λείπει ουδέν. 25 Και θέλεις γνωρίσει ότι είναι πολύ το σπέρμα σου, και οι έκγονοί σου ως η βοτάνη της γης. 26 Θέλεις ελθει εις τον τάφον εν βαθεί γήρατι, καθώς συσσωρεύεται η θημωνία του σίτου εν τω καιρώ αυτής. 27 Ιδού, τούτο εξιχνίασαμεν, ούτως έχει· άκουσον αυτό και γνώρισον εν σεαυτώ.

6 Ο δε Ιώβ απεκρίθη και είπεν· 2 Είθε να εζυγίζετο τωόντι η λύπη μου, και η συμφορά μου να ετίθετο όλη ομού εν τη πλάστιγγι. 3 Επειδή τώρα ήθελεν είσθαι βαρύτερα υπέρ την άμμον της θαλάσσης· διά τούτο οι λόγοι μου καταπίνονται. 4 Διότι τα βέλη του Παντοδυνάμου είναι εντός μου, των οποίων το φαρμάκιον εκπίνει το πνεύμά μου· οι τρόμοι του Θεού παρατάττονται εναντίον μου. 5 Ογκάται ο άγιος όνος παρά τη χλόη; ή μυκάται ο βους παρά τη φάτνη αυτού; 6 Τρώγεται το άνοστον χωρίς άλατος; ή υπάρχει γεύσις εν τω λευκώματι του ωού; 7 Τα πράγματα, τα οποία η ψυχή μου απεστρέφετο να εγγίση, έγιναν ως το αηδές φαγητόν μου. 8 Είθε να απελάμβανον την αίτησίν μου, και να μοι έδιδεν ο Θεός την επιθυμίαν μου. 9 Και να ήθελεν ευδοκήσει ο Θεός να με αφανίσῃ· να απολύση την χείρα αυτού και να με κόψη. 10 Και θέλει είσθαι έτι η παρηγορία μου, ότι, και αν καταναλωθώ εν τη θλίψει και αι αυτός δεν με λυπηθή, εγώ δεν έκρυψα τους λόγους του Αγίου. 11 Ποία η δύναμίς μου, ώστε να εγκαρτερώ; και ποίον το τέλος μου, ώστε να υποφέρῃ η ψυχή μου; 12 Μήπως η δύναμίς μου είναι δύναμις λίθων;

ή η σαρξ μου χαλκός; **13** Μήπως δεν εξέλιπεν εν εμοί η βοήθειά μου και απεμακρύνθη απ' εμού η σωτηρία; **14** Εις τον τεθλιμμένον έλεος πρέπει παρά του φίλου αυτού· αλλ' αυτός εγκατέλιπε τον φόβον του Παντοδυνάμου. **15** Οι αδελφοί μου εφέρθησαν απατηλώς ως χείμαρρος, ως ρεύμα χειμάρρων παρήλθον· **16** οίτινες θολώνονται εκ του πάγου, εις τους οποίους διαλύεται η χιών· **17** όταν θερμανθώσιν, εκλείπουσιν· όταν γείνη θερμότης, εξαλείφονται από τον τόπου αυτών. **18** Τα ίχνη της πορείας αυτών συστρέφονται καταντών εις το μηδέν και χάνονται· **19** τα πλήθη της Θαιμά εθεώρουν, οι συνοδοιπόροι της Σεβά περιέμενον ανυπόψως· **20** Εψεύσθησαν της ελπίδος αυτών· ήλθον εκεί και ενετραπήσαν. **21** Τώρα και σεις είσθε ως αυτοί· είδτε την πληγήν μου και ετρομάξατε. **22** Μήπως εγώ είπα, Φέρετε προς εμέ; ή, Δότε δώρον εις εμέ από της περιουσίας υμών; **23** ή, Ελευθερώσατέ με εκ της χειρός του εχθρού; ή, Λυτρώσατέ με εκ της χειρός των ισχυρών; **24** Διδάξατέ με, και εγώ θέλω σιωπήσει· και δείξατέ μοι κατά τι έσφαλα. **25** Πόσον ισχυροί είναι οι ορθοί λόγοι· αλλ' ο έλεγχός σας, τι αποδεικνύει; **26** Φαντάζεσθε να ελέγχετε λόγους, ενώ αι ομιλία του απηλπισμένου είναι ως άνεμος; **27** Τρώντι, σεις επιπίπτετε επί τον ορφανόν, και σκάπτετε λάκκον εις τον φίλον σας. **28** Τώρα λοιπόν ευαρεστήθητε να εμβλέψητε εις εμέ, διότι έμπροσθεν υμών κείται αν εγώ ψεύδωμαι. **29** Επιστρέψατε, παρακαλώ· ας μη γείνη αδικία· ναι, επιστρέψατε· πάλιν· η δικαιοσύνη μου είναι εν τούτω. **30** Υπάρχει αδικία εν τη γλώση μου; δεν δύναται ο ουρανίσκος μου να διακρίνη τα διεφθαρμένα;

7 Δεν είναι εκστρατεία ο βίος του ανθρώπου επί της γης; αι ημέραι αυτού ως ημέραι μισθωτού; **2** Καθώς ο δούλος επιποθεί την σκιάν, και καθώς ο μισθωτός αναμένει τον μισθόν αυτού, **3** ούτως εγώ έλαβον διά κληρονομίαν μήνας ματαιότητος, και οδυνηράι νύκτες διωρίσθησαν εις εμέ. **4** Όταν πλαγιάζω, λέγω, Πότε θέλω εγερθί, και θέλει περάσει η νύξ; και είμαι πλήρης ανησυχίας έως της αυγής; **5** Η σαρξ μου είναι περιενδεδυμένη σκώληκας και βώλους χώματος· το δέρμα μου διασχίζεται και ρέει. **6** Αι ημέραι μου είναι ταχύτεραι της κερκίδος του υφαντού, και χάνονται άνευ ελπίδος. **7** Ενθυμήθητι ότι η ζωή μου είναι άνεμος ο οφθαλμός μου δεν θέλει επιστρέψω διά να ίδη αγαθόν. **8** Ο οφθαλμός του βλέποντός με δεν θέλει με ιδεί πλέον· οι οφθαλμοί σου είναι επ' εμέ, και εγώ δεν υπάρχω. **9** Καθώς το νέφος διαλύεται και χάνεται ούτως ο καταβαίνων εις τον τάφον δεν θέλει επαναβή· **(Sheol h7585)** **10** δεν θέλει επιστρέψει πλέον εις τον οίκον αυτού, και ο τόπος αυτού δεν θέλει γνωρίσει αυτόν πλέον. **11** Διά τούτο εγώ δεν θέλω κρατήσει το στόμα μου· θέλω λαλήσει εν τη αγωνία του πνεύματος μου· θέλω θρηνηλογήσει εν τη πικρία της ψυχής μου. **12** Θάλασσα είμαι ή κήτος, ώστε έθεσας επ' εμέ φυλακήν; **13** Όταν λέγω, Η κλίνη μου θέλει με παρηγορήσει, η κοίτη μου θέλει ελαφρώσει το παράπονόν μου, **14** τότε με φοβίζεις με όνειρα και με καταπλήττεις με οράσεις· **15** και η ψυχή μου εκλέγει αγχόνην και θάνατον, παρά τα οστά μου. **16** Αηδίασα· δεν θέλω ζήσει εις τον αιώνα· λείψον απ' εμού· διότι αι ημέραι μου είναι ματαιότης. **17** Τι είναι ο άνθρωπος, ώστε μεγαλύνεις αυτόν, και βάλλεις τον νούν σου επ' αυτόν; **18** Και επισκέπτεσαι αυτόν κατά πάσαν πρωΐαν και δοκιμάζεις αυτόν κατά πάσαν στιγμήν; **19** Έως πότε δεν θέλεις συρθί απ' εμού και δεν θέλεις με αφήσει, έως να καταπίω τον σιέλόν μου; **20** Ημάρτησα· τι δύναμαι να κάμω εις σε, διατηρητά του ανθρώπου; διά τι με έθεσας σημάδιόν σου, και είμαι βάρος εις

εμαυτόν; **21** Και διά τι δεν συγχωρείς την παράβασίν μου και αφαιρείς την ανομίαν μου; διότι μετ' ολίγον θέλω κοιμάσθαι εν τω χώματι· και το πρωΐ θέλεις με ζητήσει, και δεν θέλω υπάρχει.

8 Και απεκρίθη Βιλδάδ ο Σαυχίτης και είπεν· **2** Έως πότε θέλεις λαλεί ταύτα; και οι λόγοι του στόματός σου θέλουσιν είσθαι ως άνεμος σφοδρός; **3** Μήπως ο Θεός ανατρέπει την κρίσιν; ή ο Παντοδύναμος ανατρέπει το δίκαιον; **4** Εάν οι υιοί σου ημάρτησαν εις αυτόν, παρέδωκεν αυτούς εις την χείρα της ανομίας αυτών. **5** Εάν συ ήθελες ζητήσει τον Θεόν πρωΐ, και ήθελες δεηθί του Παντοδυνάμου· **6** εάν ήσο καθαρός και ευθύς, βεβαίως τώρα ήθελεν εγερθί διά σε, και ήθελεν ευτυχεί η κατοικία της δικαιοσύνης σου. **7** Και αν η αρχή σου ήτο μικρά, τα ύστερά σου όμως ήθελον μεγαλυθί σφόδρα. **8** Επειδή ερώτησον, παρακαλώ, περί των προτέρων γενεών, και ερευνήσον ακριβώς περί των πατέρων αυτών· **9** διότι ημείς είμεθα χθεσινοί, και δεν εξεύρομεν ουδέν, επειδή αι ημέραι ημών επί της γης είναι σκιά· **10** δεν θέλουσι σε διδάξει αυτοί, και σοι ειπεί και προφέρει λόγους εκ της καρδίας αυτών; **11** Θάλλει ο πάπυρος άνευ πηλού; αυξάνει ο σχοίνος άνευ ύδατος; **12** Ενώ είναι έτι πράσινος και αθέριστος, ξηραίνεται προ παντός χόρτου. **13** Ούτως είναι αι οδοί πάντων των λησμονούντων τον Θεόν· και η ελπίς του υποκριτού θέλει χαθή· **14** η ελπίς αυτού θέλει κοπή, και το θάρρος αυτού θέλει είσθαι ιστός αράχνης. **15** Θέλει επιστηριχθί επί την οικίαν αυτού, πλην αυτή δεν θέλει σταθί· θέλει κρατήσει αυτήν, πλην δεν θέλει ανορθωθί. **16** Είναι χλωρός έμπροσθεν του ηλίου, και ο κλάδος αυτού απλώνεται εις τον κήπον αυτού. **17** Αι ρίζαι αυτού περιπλέκονται εις τον σωρόν των λίθων, και εκλέγει τον πετρώδη τόπον. **18** Εάν εξαλειφθί από του τόπου αυτού, τότε θέλει αρνηθί αυτόν, λέγων, Δεν σε είδον. **19** Ιδού, αυτή είναι η χαρά της οδοῦ αυτού, και εκ του χώματος άλλο θέλουσι αναβλαστήσει. **20** Ιδού, ο Θεός δεν θέλει απορρίψει τον άμεμπτον, ουδέ θέλει πιάσει την χείρα των κακοποιών· **21** εωσού γεμίση το στόμα σου από γέλωτος, και τα χείλη σου αλαλαγμού. **22** Οι μισούντες σε θέλουσιν ενδυθί αισχύνην· και η κατοικία των ασεβών δεν θέλει υπάρχει.

9 Και απεκρίθη ο Ιώβ και είπεν· **2** Αληθώς εξεύρω ότι ούτως έχει· αλλά πως ο άνθρωπος θέλει δικαιωθί ενώπιον του Θεού; **3** Εάν θελήση να διαδικασθί μετ' αυτού δεν δύναται να αποκριθί προς αυτόν εν εκ χιλίων. **4** Είναι σοφός την καρδίαν και κραταίως την δύναμιν· τις εκοληρύνθη εναντίον αυτού και ευτύχησεν; **5** Αυτός μετακινεί τα όρη, και δεν γνωρίζουσι τις έστρεψεν αυτά εν τη οργή αυτού. **6** Αυτός σείει την γην από του τόπου αυτής, και οι στύλοι αυτής σαλεύονται. **7** Αυτός προτάζει τον ήλιον, και δεν ανατέλλει· και κρύπτει υπό σφραγίδα τα άστρα. **8** Αυτός μόνος εκτείνει τους ουρανούς και πατεί επί τα ύψη της θαλάσσης. **9** Αυτός κάμνει τον Αρκτούρον, τον Ωρίωνα και την Πλειάδα και τα ταμεία του νότου. **10** Αυτός κάμνει μεγαλεία ανεξχνιάστα και θαυμάσια αναρίθμητα. **11** Ιδού, διαβαίνει πλησίον μου, και δεν βλέπω αυτόν· διέρχεται, και δεν εννοώ αυτόν. **12** Ιδού, αφαιρεί τις θέλει εμποδίσει αυτόν; τις θέλει ειπεί προς αυτόν, Τι κάμνεις; **13** Εάν ο Θεός δεν σύρη την οργήν αυτού, οι επηρμένοι βοηθοί καταβάλλονται υποκάτω αυτού. **14** Πόσον ολιγώτερον εγώ ήθελον αποκριθί προς αυτόν, εκλέγων τους προς αυτόν λόγους μου; **15** προς τον οποίον, και αν ήμην δίκαιος, δεν ήθελον αποκριθί, αλλ' ήθελον ζητήσει έλεος παρά του Κριτού μου. **16** Εάν κράξω,

και μοι αποκριθη, δεν ηθελον πιστευσει οτι εισηκουσε της φωνης μου. **17** Διοτι με κατασυντριβει με ανεμοστρόβιλον και πληθύνει τας πληγάς μου αναίτιως. **18** Δεν με αφήνει να αναπνεύσω, αλλά με χορτάζει από πικρίας. **19** Εάν πρόκειται περί δυνάμεως, ιδού, είναι δυνατός και εάν περί κρίσεως, τις θέλει μαρτυρήσει υπέρ εμού; **20** Εάν ήθελον να δικαιώσω εμαυτόν, το στόμα μου ήθελε με καταδικάσει· εάν ήθελον ειπέι, είμαι άμεμπτος, ήθελε με αποδείξει διεφθαρμένον. **21** Και αν ήμην άμεμπτος, δεν ήθελον φροντίσει περί εμαυτού· ήθελον καταφρονήσει την ζωήν μου. **22** Εν τούτο είναι, διά τούτο είπα, αυτού αφανίζει τον άμεμπτον και τον ασεβή. **23** Και αν η μάλιστα αυτού θανατόν ευθεός, γελά όμως εις την δοκιμασίαν των αδών. **24** Η γη παροδόθη εις τας χείρας του ασεβούς· αυτός σκεπάζει τα πρόσωπα των κριτών αυτής αν ουχί αυτός, που και τις είναι; **25** Αι δε ημέραι μου είναι ταχυδρόμου ταχύτεραι· φεύγουσι και δεν βλέπουσι καλόν. **26** Παρήλθον ως πλοία σπεύδοντα· ως αετός πετώμενος επί το θήραμα. **27** Εάν είπω, θέλω λησμονήσει το παράπονόν μου, θέλω παραιτήσει το πένθος μου και παρηγορηθή· **28** τρομάζω διά πάσα τας θλίψεις μου, γνωρίζω ότι δεν θέλεις με αθώωσει. **29** Είμαι ασεβής· διά τι λοιπόν να κοπιάζω εις μάτην; **30** Εάν λουσθώ εν ύδατι χιόνος και επιμελώς αποκαθαρίσω τας χείρας μου· **31** συ όμως θέλεις με βυθίσει εις τον βόρβρονον, ώστε και αυτά μου τα μάτια θέλousi με βδελύττεσθαι. **32** Διοτι δεν είναι άνθρωπος ως εγώ, διά να αποκριθη προς αυτόν, και να έλθωμεν εις κρίσιν ομού. **33** Δεν υπάρχει μεσίτης μεταξύ ημών, διά να βάλη την χείρα αυτού επ' αμοτέρους ημάς. **34** Ας απομακρύνη απ' εμού την ράβδον αυτού, και ο φόβος αυτού ας μη με εκπλήττη· **35** τότε θέλω λαλήσει και δεν θέλω φορηθή αυτόν· διοτι ούτω δεν είμαι εν εμαυτώ.

10 Η ψυχή μου εβάρυνθη την ζωήν μου· θέλω παραδοθή εις το παράπονόν μου· θέλω λαλήσει εν τη πικρία της ψυχής μου. **2** Θέλω ειπέι προς τον Θεόν, μη με καταδικάσης· δείξόν μοι διά τι με δικάζεις. **3** Είναι καλόν εις σε να καταθλίβης, να καταφρονής το έργον των χειρών σου και να ευοδόνης την βουλήν των ασεβών; **4** Σαρκός οφθαλμούς έχεις; ή βλέπεις καθώς βλέπει άνθρωπος; **5** Ανθρώπινος είναι ο βίος σου; ή τα έτη σου ως ημέραι ανθρώπου, **6** ώστε αναζητείς την ανομίαν μου και ανερעυνθης την αμαρτίαν μου; **7** Ενώ εξεούρει ότι δεν ησέβησα· και δεν υπάρχει ο ελευθερών εκ των χειρών σου. **8** Αι χείρες σου με εμόρφωσαν και με έπλασαν όλον κύκλω· και με καταστρέφεις. **9** Ενθυμήθητι, δέομαι, ότι ως πληόν με έκαμες και εις χώμα θέλεις με επιστρέψει. **10** Δεν με ήμελξας ως γάλα και με έπηξας ως τυρόν; **11** Δέρμα και σάρκα με ενέδυσας και με οστά και νεύρα με περιέφραξας. **12** Ζωήν και έλεος εχάριας εις εμέ, και η επίσκεψίς σου εφύλαξε το πνεύμά μου· **13** ταύτα όμως έκρυπτες εν τη καρδιά σου· εξεούρω ότι τούτο ήτο μετά σου. **14** Εάν αμαρτήσω, με παραφυλάττει, και από της ανομίας μου δεν θέλεις με αθώωσει. **15** Εάν σεβήσω, ουαί εις εμέ· και εάν ήμαι δίκαιος, δεν δύναμαι να σηκώσω την κεφαλήν μου· είμαι πλήρης ατιμίας· ιδέ λοιπόν την θλίψιν μου, **16** διοτι αυξάνει. Με κυνηγείς ως άγιος λέων· και επιστρέφων δεικνύσσαι θαυμαστός κατ' εμού. **17** Ανανεόνεις τους μάρτυράς σου εναντίον μου, και πληθύνεις την οργήν σου κατ' εμού· αλλαγαί στρατεύματος γίνονται επ' εμέ. **18** Διά τι λοιπόν με εξήγαγες εκ της μήτρας; είθε να εξέπνεον, και οφθαλμός να μη με έβλεπεν. **19** Ήθελον είσθαι ως μη υπάρξας· ήθελον φερθή εκ της μήτρας εις τον τάφον. **20** Αι ημέραι μου δεν είναι ολίγα; παύσον λοιπόν, και άφες με, διά να αναλάβω ολίγον,

21 πριν υπάγω· όθεν δεν θέλω επιστρέψει, εις γην σκότους και σκιάς θανάτου· **22** γην γνωφεράν, ως το σκότος της σκιάς του θανάτου, όπου τάξις δεν είναι, και το φως είναι ως το σκότος.

11 Και απεκριθη ο Σωφάρ ο Νααμαθίτης και είπε· **2** Δεν δίδεται αποκρίσις εις το πλήθος των λόγων; και ο πολύλογος θέλει δικαιωθή; **3** Αι φλυαρίαί σου θέλουσιν αποστομώσει τους ανθρώπους; και όταν περιγελάς, δεν θέλει σε κατασχύνει τις; **4** Διοτι είπες, Η ομιλία μου είναι καθαρά, και είμαι καθαρός ενώπιόν σου. **5** Αλλ'· είθε να ελάλει ο Θεός και να ήνοιγε τα χείλη αυτού εναντίον σου. **6** Και να σοι εμφανέρονε τα κρύφια της σοφίας, ότι είναι διπλάσια των όσα γνωρίζονται. Έξευρε λοιπόν, ότι ο Θεός απαιτεί από σου ολιγώτερον της ανομίας σου. **7** Δύνασαι να εξιχνιάσης τα βάθη του Θεού; δύνασαι να εξιχνιάσης τον Παντοδύναμον με εντέλειαν; **8** Ταύτα είναι ως τα ύψη του ουρανού· τι δύνασαι να κάμης; είναι βαθύτερα του άδου· τι δύνασαι να γνωρίσης; **(Sheol h7585)** **9** Το μέτρον αυτών είναι μακρότερον της γης, και πλατύτερον της θαλάσσης. **10** Εάν θελήση να χαλάση και να κλείση, ή να συνάξη, τότε τις δύναται να εμποδίση αυτόν; **11** Διοτι αυτός γνωρίζει την ματαιότητα των ανθρώπων, και βλέπει την ασέβειαν· και δεν θέλει εξετάσει; **12** Ο δε μάταιος άνθρωπος υπερφανεύεται, και γεννάται ο άνθρωπος άγιον ονάριον. **13** Εάν συ ετοιμάσης την καρδίαν σου και εκτείνης τας χείρας σου προς αυτόν· **14** εάν την ανομίαν, την εν χερσί σου, απομακρύνης και δεν αφίνης να κατοικήση ασέβεια εν ταις σκηναίς σου· **15** τότε βεβαίως θέλεις υψώσει το πρόσωπόν σου ακηλίδωτον· μάλιστα θέλεις είσθαι σταθερός και δεν θέλεις φοβείσθαι. **16** Διοτι συ θέλεις λησμονήσαι την θλίψιν· θέλεις ενθυμηθή αυτήν ως ύδατα διαρρεύσαντα· **17** και ο καιρός σου θέλει ανατείλει λαμπρότερος της μεσημβρίας· και εάν επέλθη σκότος επί σε, πάλιν θέλεις γείνει ως η αυγή· **18** και θέλεις είσθαι ασφαλής, διοτι υπάρχει ελλιπίς εις σε· να, θέλεις σκάπτει διά την σκηνήν σου και θέλεις κοιμάσθαι εν ασφαλεία· **19** θέλεις πλαγιάζει, και ουδείς θέλει σε τρομάζει· και πολλοί θέλουσιν ικετεύει το πρόσωπόν σου. **20** Των δε ασεβών οι οφθαλμοί θέλουσι μαρανθή, και καταφύγιον θέλει λείψει απ' αυτών, και η ελπίς αυτών θέλει είσθαι να εκπνεύσωσι.

12 Ο δε Ιώβ απεκριθη και είπε· **2** Σεις είσθε αληθώς οι άνθρωποι, και με σας θέλει τελευτήσει η σοφία. **3** Και εγώ έχω σύνεσιν ως και υμείς· δεν είμαι κατώτερος υμών· και τις δεν γνωρίζει τοιαύτα πράγματα; **4** Έγχεινα χλεύη εις τον πλησίον μου, όστις επικαλούμαι τον Θεόν, και μοι αποκρίνεται. Ο δίκαιος και άμεμπτος περιγελάται. **5** Ο κινδυνεύων να ολισθήση με τους πόδας είναι εις τον στοχασμόν του ευτυχούτος ως λύχνος καταπεφρονημένος. **6** Αι σκηναί των ληστών ευτυχούσι, και οι παροργίζοντες τον Θεόν είναι εν ασφαλεία, εις τας χείρας των οποιών ο Θεός φέρει αφθονίαν. **7** Αλλ'· ερώτησον τώρα τα ζώα, και θέλουσι σε διδάξει· και τα πετεινά του ουρανού, και θέλουσι σοι απαγγείλει· **8** ή λάλησον προς την γην, και θέλει σε διδάξει· και οι ιχθύες της θαλάσσης θέλουσι σοι διηγηθή. **9** Τις εκ πάντων τούτων δεν γνωρίζει, ότι η χειρ του Κυρίου έκαμε ταύτα; **10** Εν τη χειρί του οποίου είναι ψυχή πάντων των ζώντων και η πνοή πάσης ανθρωπίνης σαρκός. **11** Το ωτίον δεν διακρίνει τους λόγους; και ο ουρανίσκος λαμβάνει γεύσιν του φαγητού αυτού; **12** Η σοφία είναι μετά των γερόντων, και η σύνεσις εν τη μακρότητι των ημερών. **13** Εν αυτώ είναι η σοφία και η δύναμις· αυτός έχει βουλήν και σύνεσιν. **14** Ιδού, καταστρέφει, και δεν ανοικοδομείται·

κλείει κατά του ανθρώπου, και ουδείς ο ανοίγων. **15** Ιδού, κρατεί τα ύδατα, και ξηραίνονται· πάλιν εξαποστέλλει αυτά, και καταστρέφουσι την γην. **16** Μετ' αυτού είναι η δύναμις και η σοφία· αυτού είναι ο απατώμενος και ο απατών. **17** Παραδίδει λάφυρον τους βουλευτάς και μωραίνει τους κριτάς. **18** Λύει την ζώνην των βασιλέων και περιζώνει την οσφύν αυτών με σχοινίον. **19** Παραδίδει λάφυρον τους άρχοντας και καταστρέφει τους ισχυρούς. **20** Αφαιρεί τον λόγον των δεινών ρητόρων, και σηκώνει την σύνεσιν από των πρεσβυτέρων. **21** Εκχέει καταφρόνησιν επί τους άρχοντας, και λυει την ζώνην των ισχυρών. **22** Αποκαλύπτει εκ του σκότους βαθεία πράγματα, και εξάγει εις φως την σκίαν του θανάτου. **23** Μεγαλύνει τα έθνη και αφανίζει αυτά· πλατύνει τα έθνη και συστέλλει αυτά. **24** Αφαιρεί την καρδίαν από των αρχηγών των λαών της γης, και κάμνει αυτούς να περιπλανώνται εν ερήμω άβάτω· **25** ψηλαφώσιν εν σκότει χωρίς φωτός, και κάμνει αυτούς να παραφέρονται ως ο μεθύων.

13 Ιδού, ταύτα πάντα είδεν ο οφθαλμός μου· το ωτίον μου ήκουσε και ενόησε ταύτα. **2** Καθώς γνωρίζετε σεις, γνωρίζω και εγώ· δεν είμαι κατώτερος υμών. **3** Αλλ' όμως θέλω λαλήσει προς τον Παντοδύναμον, και επιθυμώ να διαλεχθώ μετά του Θεού. **4** Σεις δε είσαθε εφευρετά ψεύδους· είσαθε πάντες ιατροί ανωφελείς. **5** Είθε να εισιωπάτε παντάπαι και τούτο ήθελεν είσθαι εις εσάς σοφία. **6** Ακούσατε τώρα τους λόγους μου, και προσέξατε εις τας δικαιολογίας των χειλέων μου. **7** Θέλετε λαλει άδικα υπέρ του Θεού; και θέλετε προσφέρει δόλια υπέρ αυτού; **8** Θέλετε κάμει προσωποληψίαν υπέρ αυτού; θέλετε δικολογήσει υπέρ του Θεού; **9** Είναι καλόν να σας εξιχνιάση; ή καθώς άνθρωπος περιγελά άνθρωπον, θέλετε περιγελά αυτόν; **10** Εξάπαντος θέλει σας εξελέγξει, εάν κρυφίως προσωποληπτήτε. **11** Το μεγαλείον αυτού δεν θέλει σας τρομάξει, και ο φόβος αυτού πέσει επ' υμάς; **12** τα απομνημονεύματά σας ισοδυναμούσι με κονιορτόν, τα προπύργιά σας με προπύργια χύματος. **13** Λισπώσατε, αφήσατέ με, διά να λαλήσω εγώ, και ας έλθη επ' εμέ ό, τι δήποτε. **14** διά τι πιάνω τας σάρκας μου με τους οδόντας μου και βάλλω την ζώνην μου εις την χείρα μου; **15** Και αν με θανατόνη, εγώ θέλω ελπίζει εις αυτόν· πλην θέλω υπερασπισθή τας οδούς μου ενώπιον αυτού. **16** Αυτόν μάλιστα θέλει είσθαι η σωτηρία μου· διότι δεν θέλει ελθεί ενώπιον αυτού υποκριτής. **17** Ακροάσθητε προσεκτικώς τον λόγον μου, και την παράστασίν μου με τα ώτα σας. **18** Ιδού τώρα, διάεταξα την κρίσιν μου· εξεούρω ότι εγώ θέλω δικαιωθή. **19** Τις είναι εκείνος όστις θέλει αντιδιαλεχθή μετ' εμού, διά να σιωπήσω τώρα και να εκπνεύσω; **20** Μόνον δύο μη κάμης εις εμέ· τότε δεν θέλω κρυφθή από τον προσώπου σου. **21** την χείρα σου απομάκρυνον απ' εμού· και ο φόβος σου ας μη με τρομάξει. **22** Έπειτα κάλεσον, και εγώ θέλω αποκρίθην· ή ας λαλήσω, και αποκρίθητί μοι. **23** Πόσαι είναι αι ανομίαι μου και αι αμαρτίαι μου; φανέρωσόν μοι το έγκλημά μου και την αμαρτίαν μου. **24** Διά τι κρύπτεις το πρόσωπόν σου και με θεωρείς ως εχθρόν σου; **25** Θέλει κατατρίψει φύλλον φερόμενον υπό τον ανέμου; και θέλει κατατρέξει άχυρον ξηρόν; **26** Διότι γράφεις πικρίας εναντίον μου, και αποδίδεις εις εμέ τας ανομίας της νεότητός μου. **27** και βάλλεις τους πόδας μου εις δεσμά, και παραφυλάττεις πάσας τας οδούς μου· σημειώνεις τα ίχνη των ποδών εμού. **28** όστις φθειρείται ως πράγμα σεσηπός, ως ένδυμα σκληροκόβρωντον.

14 Άνθρωπος γεγεννημένος εκ γυναικός είναι ολιγόβιος και πλήρης ταραχής· **2** αναβλαστάνει ως άνθος και κόπτεται· φεύγει ως σκιά και δεν διαμένει. **3** Και επί τοιούτον ανοίγει τους οφθαλμούς σου, και με φέρεις εις κρίσιν μετά σου; **4** Τις δύναται να εξαγάγη καθαρόν από ακαθάρτου; ουδείς. **5** Επειδή αι ημέραι αυτού είναι προσδιωρισμένα, ο αριθμός των μηνών αυτού ευρίσκειται παρά σοι, και συ έθεσας τα όρια αυτού, και δεν δύναται να υπερβή αυτά, **6** απόστρεψον απ' αυτού, διά να ησυχάση, εωσού χαίρων εκπληρώση ως μισθωτός την ημέραν αυτού. **7** Διότι περί του δένδρου, εάν κοπή, είναι ελπίς ότι θέλει αναβλαστήσει, και ότι ο τρυφερός αυτού βλαστός δεν θέλει εκλείψει. **8** Και αν η ρίζα αυτού παλαιωθή εν τη γη και ο κορμός αυτού αποθάνη εν τω χώματι, **9** όμως διά της οσμής του ύδατος θέλει αναβλαστήσει και θέλει εκβάλει κλάδους ως νεόφυτον. **10** Αλλ' ο άνθρωπος αποθνήσκει και παρέρχεται και ο άνθρωπος εκπνέει, και που είναι; **11** Καθώς τα ύδατα εκλείπουν εκ της θαλάσσης και ο ποταμός στειρεύει και ξηραίνεται, **12** ούτως ο άνθρωπος, αφού κοιμηθή, δεν ανίσταται· εωσού οι ουρανοί μη υπάρξωσι, δεν θέλουσιν εξυπνήσει, και δεν θέλουσιν εγερθή εκ του ύπνου αυτών. **13** Είθε να με έκρυπτες εν τω τάφω, να με εσκέπαζες εωσού παρέλθη η οργή σου, να προσδιώριζες εις εμέ προθεσμίαν, και τότε να με ενθυμηθής (Sheol h7585) **14** Εάν αποθάνη ο άνθρωπος, θέλει αναήσει; πάσας τας ημέρας της εκστρατείας μου θέλω περιμένει, εωσού έλθη η απαλλαγής μου. **15** Θέλεις κάλεσει, και εγώ θέλω σοι αποκρίθην· θέλεις επιβλέψει εις το έργον των χειρών σου. **16** Διότι τώρα αριθμείς τα διαβημάτά μου· δεν παραφυλάττεις τας αμαρτίας μου; **17** Η παράβασίς μου είναι επεσφραγισμένη εν βαλαντίω, και επισημειώνεις την ανομίαν μου. **18** Βεβαίως το μεν όρος πίπτον εξουθενούνται, ο δε βράχος μετακινείται από του τόπου αυτού. **19** Τα ύδατα τρώγουσι τας πέτρας· αι πλημμύραι αυτών παρασύρουσι το χύμα της γής· ούτω συ καταστρέφεις την ελπίδα του ανθρώπου, **20** υπεριοχύεις πάντοτε εναντίον αυτού, και αυτός παρέρχεται μεταβάλλεις την όψιν αυτού και αποπέμπεις αυτόν. **21** Οι υιοί αυτού ψυθύνονται, και αυτός δεν εξεούρει· και ταπεινούνται, και αυτός δεν εννοεί ουδέν περί αυτών. **22** Μόνον η σαρξ αυτού επ' αυτού θέλει πονει, και η ψυχή αυτού εν αυτό θέλει πενθει.

15 Τότε απεκρίθη Ελιφάς ο Θαϊμανίτης και είπεν· **2** Έπρεπε σοφός να προφέρη στοχασμούς μάταιους και να γεμίξη την κοιλίαν αυτού από ανατολικού ανέμου; **3** Έπρεπε να φιλονεική διά λόγων ματαίων και ομιλιών ανωφελών; **4** Βεβαίως συ απορρίπτεις τον φόβον και αποκλείεις την δέσιν ενώπιον του Θεού. **5** Διότι το στόμα σου αποδεικνύει την ανομίαν σου, και εξέλεξας την γλώσσαν των πανούργων. **6** Το στόμα σου σε καταδικάζει, και ουχί εγώ· και τα χείλη σου καταμαρτυρούσιν εναντίον σου. **7** Μη πρώτος άνθρωπος εγεννήθης; ή προ των βουνών επλάσθης; **8** Μήπως ήκουσας τας βουλάς του Θεού; και εξήντηλας εις σεαυτόν την σοφίαν; **9** Τι εξεούρεις, και δεν εξεούρησεν; τι εννοείς, και δεν εννοούσιν; **10** Υπάρχουσι και μεταξύ ημών πολλοί και γέροντες, γεννότεροι του πατρός σου. **11** Αι παρηγορίαί του Θεού φαίνονται μικρόν πράγμα εις σε; ή έχεις τι απόκρυφον εν σεαυτώ; **12** Διά τι σε αποπλανά η καρδιά σου; και διά τι παραφέρονται οι οφθαλμοί σου, **13** ώστε στρέφεις το πνεύμά σου κατά του Θεού και αφίνεις να εξέρχωνται τοιούτοι λόγοι εκ του στόματός σου; **14** Τι είναι ο άνθρωπος, ώστε να ήναι καθαρός; και ο γεγεννημένος εκ γυναικός, ώστε να ήναι δίκαιος; **15** Ιδού, εις τους αγίους αυτού δεν εμπιστεύεται· και οι ουρανοί δεν είναι καθαροί

εις τους οφθαλμούς αυτού· **16** πώς μάλλον βδελυρός και ακάθαρτος είναι ο άνθρωπος, ο πίνων ανομίαν ως ύδωρ; **17** Εγώ θέλω σε διδάξει· άκουσόν μου· τούτο βεβαίως είδον και θέλω φανερώσει, **18** το οποίον οι σοφοί ανήγγειλαν παρά των πατέρων αυτών, και δεν έκρυψαν· **19** εις τους οποίους μόνους εδόθη η γη, και ξένος δεν επέρασε διά μέσου αυτών. **20** Ο ασεβής βασανίζεται πάσας τας ημέρας, και αριθμητά έτη είναι πεφυλαγμένα διά τον τύραννον. **21** Ήχος φόβου είναι εις τα ώτα αυτού· εν μέσω ειρήνης θέλει επέλθει επ' αυτόν ο εξολοθρευτής. **22** Δεν πιστεύει ότι θέλει επιστρέψει εκ του σκότους, και περιμένει την μάχαιραν. **23** Περιπλανάται διά άρτον, και που; εξεύρει ότι η ημέρα του σκότους είναι ετοιμή πλησίον αυτού. **24** Ολίψις και στενοχωρία θέλουσι καταπλήττει αυτόν· θέλουσι υπερισχύσει κατ' αυτού, ως βασιλεύς εις μάχην παρεσκευασμένος· **25** διότι εξήλπωσε την χείρα αυτού κατά του Θεού και ηλαζονεύθη κατά του Παντοδυνάμου· **26** ώρμησε κατ' αυτού με τράχηλον επηρμένον, με την πεπυκνωμένην ράχιν των ασπίδων αυτού· **27** διότι εσκέπασε το πρόσωπον αυτού με το πάχος αυτού και υπερεπάχυνε τα πλευρά αυτού· **28** και κατώκησεν εις πόλεις ερήμους, εις οίκους ακατοικήτους, ετοιμούς διά σωρούς. **29** Δεν θέλει πλουτισθή, ουδέ θέλουσι διαμένει τα υπάρχοντα αυτού, ουδέ θέλει εκτανθή η αφθονία αυτών επί την γην. **30** Δεν θέλει χωρισθή εκ του σκότους· φλόξ θέλει ξηράνει τους βλαστούς αυτού, και με την πνοήν του στόματος αυτού θέλει απέλθει. **31** Ας μη πιστεύσει εις την ματαιότητα ο ηπατημένος, διότι ματαιότης θέλει είσθαι η αμοιβή αυτού. **32** Προ του καιρού αυτού θέλει φθαρή, και ο κλάδος αυτού δεν θέλει πρασινίσει. **33** Θέλει αποβάλλει την άωρον σταφυλήν αυτού ως η άμπελος, και θέλει ρίψει το άθος αυτού ως η ελαία. **34** Διότι η σύναξις των υποκριτών θέλει ερημωθή, και πυρ θέλει καταφάγει τας σκηνάς της δωροληψίας. **35** Συλλαμβάνουσι πονηρίαν και γεννώσι ματαιότητα, και η καρδιά αυτών μηχανάται δόλον.

16 Τότε ο Ιώβ απεκρίθη και είπε· **2** Πολλά τοιαύτα ήκουσα· άθλιοι παρηγορητά είσθε πάντες. **3** Έχουσι τέλος αι ματαιολογίαι; ή τι σε ενθαρρύνει εις το να αποκρίνησαι; **4** Και εγώ εδυνάμην να λαλήσω καθώς σείς· εάν η ψυχή σας ήτο εις τον τόπον της ψυχής μου, ηδυνάμην να επισωρεύσω λόγους εναντίον σας, και να κινήσω εναντίον σας την κεφαλήν μου. **5** Ήθελον σας ενισχύσει με το στόμα μου, και η κίνησις των χειλέων μου ήθελε σας ανακουφίσει. **6** Αν λαλώ, ο πόνος μου δεν ανακουφίζεται· και αν σιωπώ, ποία ελάττωσις γίνεται εις εμέ; **7** Άλλα τώρα με υπερεβάρυνεν· ηρήμωσας εσσημεν την συνοδίαν μου. **8** Και αι ρυτίδες με τας οποίας με εσημείωσας, είναι μαρτυρία· και η ιοχνητός μου ανισταμένη εις εμέ, μαρτυρεί επί του προσώπου μου. **9** Με διασπαράττει ο εχθρός μου εν τω θυμώ αυτού και με μισεί· τρίζει τους οδόντας αυτού εναντίον μου· οξύνει τους οφθαλμούς αυτού επ' εμέ. **10** Ανοίγουσι το στόμα αυτών κατ' εμού· με τύπτουσι κατά της σιαγόνης υβριστικώς· συνήχθησαν ομού επ' εμέ. **11** Ο Θεός με παρέδωκεν εις τον άδικον, και με έρριψεν εις χείρας ασεβών. **12** Ήμην εν ησυχία, και με κατεσπάραξε· και πιάσας με από του τραχήλου, με κατεσόντριψε, και με έθεσε σκοπόν αυτού. **13** Οι τοξόται αυτού με περιεκύκλωσαν· διαπερά τα νεφρά μου, και δεν φειδεται· εκχέει την χολήν μου επί την γην. **14** Με συντρίβει με πληγήν επί πληγήν· έδραμεν επ' εμέ ως γίγας. **15** Σάκκον έραραφα επί το δέρμα μου, και εμόλυνα το κέρας μου με χώμα. **16** Το πρόσωπόν μου κατεκάη υπό του κλαυθμού, και σκιά θανάτου είναι επί των βλεφάρων μου· **17** ενώ αδικία δεν

υπάρχει εν ταις χερσί μου, και η προσευχή μου είναι καθαρά. **18** Ω γη, μη σκεπάσης το αίμα μου, και ας μη υπάρχη τόπος διά την κραυγήν μου, **19** και τώρα, ιδού, ο μάρτυς μου είναι εν τω ουρανώ, και η μαρτυρία μου εν τοις υψίστοις. **20** Οι φίλοι μου είναι οι εμπαιζοντές με· ο οφθαλμός μου σταλάζει δάκρυα προς τον Θεόν. **21** Να ήτο δυνατόν να διαδικάζηται τίς προς τον Θεόν, ως άνθρωπος προς τον πλησίον αυτού. **22** Διότι ήλθον τα ηριθμημένα έτη· και θέλω υπάγει την οδόν, οπόθεν δεν θέλω επιστρέψει.

17 Το πνεύμά μου φθείρεται, αι ημέραι μου σβύνονται, οι τάφοι είναι έτοιμοι δι' εμέ. **2** Δεν είναι χλευαστάί πλησίον μου; και δεν διανυκτερεύει ο οφθαλμός μου εν ταις πικρίασι αυτών; **3** Ασφάλισόν με, δέομαι· γενού εις εμέ εγγυητής πλησίον σου· τις ήθελεν εγγυηθή εις εμέ; **4** Διότι συ έκρυψας την καρδίαν αυτών από συνέσεως· διά τούτο δεν θέλεις υψώσει αυτούς. **5** Του λαλούντος με απάτην προς τους φίλους, και οι οφθαλμοί των τέκνων αυτού θέλουσι τήκεσθαι. **6** Και με κατέστησε παροιμίαν των λαών· και ενώπιον αυτών κατεστάθην όνειδος. **7** Και ο οφθαλμός μου εμαράνθη υπό της θλίψεως, και πάντα τα μέλη μου έγειναν ως σκία. **8** Οι ευθείς θέλουσι θαυμάσει εις τούτο, και ο αθώος θέλει διεγερθή κατά του υποκριτού. **9** Ο δε δίκαιος θέλει κρατεί την οδόν αυτού, και ο καθαρός τας χείρας θέλει επαυξήσει την δύναμιν αυτού. **10** Σεις δε πάντες επιστράφητε, και έλθετε τώρα· διότι ουδένα συνेतόν θέλω ευρεί μεταξύ σας. **11** Αι ημέραι μου παρήλθον, εκόπησαν οι σκοποί μου, αι επιθυμιαί της καρδιάς μου. **12** Την νύκτα μετέβαλον εις ημέραν· το φως είναι πλησίον του σκότους. **13** Εάν προσμένω, ο τάφος είναι η κατοικία μου· έστρωσα την κλίνην μου εν τω σκότει. **(Sheol h7585)** **14** Εβόησα προς την φθοράν, Είσαι, πατήρ μου· προς τον σκόληκα, Μήτηρ μου και αδελφή μου είσαι. **15** Και που τώρα η ελπίς μου; και την ελπίδα μου τις θέλει ιδεί; **16** εις το βάθος του άδου θέλει καταβή· βεβαίως θέλει αναπαυθή μετ' εμού εν τω χώματι. **(Sheol h7585)**

18 Και απεκρίθη Βιλδάδ ο Σαυχίτης και είπεν· **2** Έως πότε δεν θέλετε τελειώσει τους λόγους; προσέξατε, και έπειτα θέλομεν λαλήσει. **3** Διά τι λογιζόμεθα ως τετράποδα, και εξαχρειούμεθα έμπροσθέν σας; **4** Ω διασπαράττων την ψυχήν σου εν τω θυμώ σου, διά σε η γη θέλει εγκαταλειφθή; και ο βράχος θέλει μετακινήθη από του τόπου αυτού; **5** Βεβαίως το φως των ασεβών θέλει σβεσθή, και ο σπινθήρ του πυρός αυτών δεν θέλει αναλάμψει· **6** το φως θέλει είσθαι σκότος εν τη σκηνή αυτού, και ο λύχνος αυτού άνωθεν αυτού θέλει σβεσθή· **7** τα βήματα της δυνάμεως αυτού θέλουσι συσταλή, και η βουλή αυτού θέλει κατακρημνίσει αυτόν. **8** Διότι με τους εαυτού πόδας ερρίφη εις δίκτυον, και περιπατεί επί βρόχων. **9** Παγίς θέλει συλλάβει αυτόν από της πτέρυνας ο κλέπτης θέλει υπερισχύσει κατ' αυτού. **10** Η παγίς αυτού είναι κεκρυμμένη εν τη γη, και η ενέδρα αυτού επί της οδοῦ. **11** Τρόμοι θέλουσι φοβίζει αυτόν κυκλόθεν, και θέλουσι καταδιώκει αυτόν κατά πόδας. **12** Η δύναμις αυτού θέλει λιμοκτονήσει, και όλεθρος θέλει είσθαι έτοιμος εις την πλευράν αυτού. **13** Πρωτότοκος θάνατος θέλει καταφάγει το κάλλος του δέρματος αυτού· το κάλλος αυτού θέλει καταφάγει. **14** Το θάρρος αυτού θέλει εκριζωθή από της σκηνής αυτού, και αυτός θέλει συρθή προς τον βασιλέα των τρόμων. **15** Ούτοι θέλουσι κατοικήσει εν τη σκηνή αυτού, ήτις δεν είναι πλέον αυτού· θεϊον θέλει διασπαρή επί την κατοικίαν αυτού. **16** Υποκάτωθεν αι ρίζαι αυτού

θέλουσι ξηρανθή, και επάνωθεν θέλει κοπή ο κλάδος αυτού. **17** Το μνημόσυνον αυτού θέλει εξαλειφθή από της γης, και δεν θέλει υπάρχει πλέον το όνομα αυτού εν ταις πλατείαις. **18** Θέλει εξωσθή από του φωτός εις το σκότος, και θέλει εκβληθή από του κόσμου. **19** Δεν θέλει έχει ούτε υιόν ούτε έγγονον μεταξύ του λαού αυτού, ουδέ υπόλοιπον εν ταις κατοικίαις αυτού. **20** Οι μεταγενέστεροι θέλουσι εκπλαγή διά την ημέραν αυτού, καθώς οι προγενέστεροι έλαβον φρίκην. **21** Βεβαίως τοιαύται είναι αι κατοικίαι του ασεβούς, και ούτος ο τόπος του μη γνωρίζοντος τον Θεόν.

19 Και απεκρίθη ο Ιώβ και είπεν· **2** Έως πότε θέλετε θλίβει την ψυχήν μου, και θέλετε με κατασυντρίβει με λόγους; **3** Δεκάκις ήδη με ωνειδίσατε· δεν αισχύνεσθε να σκληρύνησθε εναντίον μου; **4** Και εάν τώδντι έσφαλα, το σφάλμα μου μένει εν εμοί. **5** Αλλά εάν θέλητε εξάπαντος να μεγαλυνήτε εναντίον μου, και να ρίπτητε κατ' εμού το όνειδός μου, **6** μάθετε τώρα ότι ο Θεός με κατέστρεψε, και με περιεκύκλωσε με το δίκτυον αυτού. **7** Ιδού, φωνάζω, Αδικία· αλλά δεν εισακούομαι· επικαλούμαι, αλλά ουδεμία κρίσις. **8** Έφραξε την οδόν μου, και δεν δύναμαι να περάσω, και έθεσε σκότος εις τας τρίβους μου. **9** Με εξέδουσε την δόξαν μου, και αφήρесе τον στεφανον της κεφαλής μου. **10** Με ηφάνισε πανταχόθεν, και χάνομαι· και εξερρίζωσε την ελπίδα μου ως δένδρον. **11** Και εξήψε κατ' εμού τον θυμόν αυτού, και με στοχάζεται ως εχθρόν αυτού. **12** Τα τάγματα αυτού ήλθον ομού και ητοίμασαν την οδόν αυτών εναντίον μου, και εστρατοπέδευσαν περίε της σκηνης μου. **13** Απεμάκρυνεν απ' εμού τους αδελφούς μου, και ήλλοτριώθησαν όλως απ' εμού οι γνώριμοί μου. **14** Οι πλησίον μου με αφήκαν, και οι γνωστοί μου με ελησιμόνησαν. **15** Οι κατοικούντες εν τω οίκω μου και αι θεράπαιναί μου με στοχάζονται ως ξένον· ξένος κατεστάθη εν εις τους οφθαλμούς αυτών. **16** Καλώ τον υπρέτην μου, και δεν αποκρίνεται· με το στόμα μου ικέτευσα αυτόν. **17** Η πνοή μου έγεινε ξένη εις την γυναίκα μου, και αι παρακλήσεις μου εις τα τέκνα της κοιλίας μου. **18** Και αυτά τα παιδάκια με κατεφρόνησαν· εσηκώθη, και ελάλησαν εναντίον μου. **19** Πάντες οι μυστικοί φίλοι μου με εβδελύχθησαν· και εκείνοι, τους οποίους ηγάπησα, εστράφησαν εναντίον μου. **20** Τα οστά μου εκολλήθησαν εις το δέρμα μου και εις την σάρκα μου και διεσώθη με το δέρμα των οδόντων μου. **21** Ελεήσατέ με, ελεήσατέ με, σεις φίλοι μου· διότι χειρ Θεού με επλήγωσε. **22** Διά τι με κατατρέχετε ως ο Θεός, και δεν εχορτάσθητε από των σαρκών μου; **23** Ω και να εγράφοντο οι λόγοι μου να ενετυπούντο εν βιβλίω· **24** να ενεχαράττοντο επί βράχον διά σιδηράς γραφίδος και μολύβδου διαπαντός· **25** Διότι εξεύρω ότι ζη ο Λυτρωτής μου, και θέλει εγερθή εν τοις εσχάτοις καιροίς επί της γής· **26** και αφού μετά το δέρμα μου το σώμα τούτο φθαρή, πάλιν με την σάρκα μου θέλω ιδή τον Θεόν· **27** τον οποίον αυτός εγώ θέλω ιδεί, και θέλουσι θεωρήσει οι οφθαλμοί μου, και ουχί άλλος· οι νεφροί μου κατατήκονται εν τω κόλπω μου. **28** Αλλά σεις έπρεπε να είπητε, Διά τι κατατρέχομεν αυτόν; επειδή η ρίζα του πράγματος ευρίσκειται εν εμοί. **29** Φοβήθητε την ρομφαίαν· διότι η ρομφαία είναι ο εκδικητής των ανομιών, διά να γνωρίσητε ότι υπάρχει κρίσις.

20 Και απεκρίθη Σωφάρ ο Νααμαθίτης και είπε· **2** Διά τούτο οι στοχασμοί μου με κινούσιν εις το να αποκριθώ, και διά τούτο σπεύδω. **3** Ήκουσα την εις εμέ ονειδιστικήν επίπληξιν, και το πνεύμα της συνέσεως μου με κάνει να αποκριθώ. **4** Δεν γνωρίζεις τούτο παλαιόθεν απ' ότου ο άνθρωπος ετέθη επί της

γης, **5** ότι ο θρίαμβος των ασεβών είναι ολιγοχρόνιος, και η χαρά του υποκριτού στιγμιαία. **6** Και αν το μεγαλείον αυτού αναβή εις τους ουρανοούς και η κεφαλή αυτού φθάση έως των νεφελών, **7** θέλει αφανισθή διαπαντός ως κόπρος αυτού· όσοι έβλεπον αυτόν θέλουσι λέγει, Που εκείνος; **8** Θέλει πετάξει ως ένειρον και δεν θέλει ευρεθή· και, ως όρασις της νυκτός θέλει εξεφανισθή. **9** Και ο οφθαλμός όστις έβλεπεν αυτόν δεν θέλει ιδεί αυτόν πλέον· και ο τόπος αυτού δεν θέλει πλέον γνωρίσει αυτόν. **10** Οι υιοί αυτού θέλουσι ζητήσκει την εύνοιαν των πτωχών, και αι χείρες αυτού θέλουσιν επιστρέψει τα αγαθά αυτών. **11** Τα οστά αυτού γέμουσιν από των αμαρτημάτων της νεότητος αυτού, και θέλουσι κοιμηθή μετ' αυτού εν χώματι. **12** Αν και η κακία ήναι γλυκεία εν τω στόματι αυτού, κρύπτη αυτήν υπό την γλώσσαν αυτού· **13** αν και περιθάλη αυτήν και δεν αφήνη αυτήν, αλλά κρατή αυτήν εν τω μέσω του ουρανίσκου αυτού· **14** όμως η τροφή αυτού θέλει αλλοιωθή εις τα εντόσθια αυτού· χολή ασπίδων θέλει γείνει εν αυτώ. **15** Τα πλούτη όσα κατέπτε, θέλει εξεμέσει ο Θεός· θέλει εκοπασεί αυτά από της κοιλίας αυτού. **16** Φαρμάκιον οσπίδων θέλει θηλάσει· γλώσσα εχίδνης θέλει θανατώσει αυτόν. **17** Δεν θέλει ιδεί τους ποταμούς, τους ρύακας τους ρέοντας μέλι και βούτυρον. **18** Εκείνο, διά το οποίον εκοπίασε, θέλει αποδώσει και δεν θέλει καταπίει αυτό· κατά την απόκτησιν θέλει γείνει η απόδοσις αυτού, και δεν θέλει χαρή. **19** Διότι κατέβλισεν, εγκατέλιπε τους πένθητας· ήρπασεν οικίαν, την οποίαν δεν ωκοδόμησε. **20** Βεβαίως δεν θέλει γνωρίσει ανάπαυσιν εν τη κοιλία αυτού· δεν θέλει διασώσει ουδέν εκ των επιθυμητών αυτού. **21** Δεν θέλει μείνει εις αυτόν ουδέν προς τροφήν· όθεν δεν θέλει ελπίσει επί τα αγαθά αυτού. **22** Εν τη πλήρη αφρονία αυτού θέλει επέλθει επ' αυτόν στενοχωρία· πάσα η δύναμις της ταλαιπωρίας θέλει επιπέσει επ' αυτόν. **23** Ενώ καταγίνεται να εμπλήση την κοιλίαν αυτού, ο Θεός θέλει αποστείλει τον θυμόν της οργής αυτού επ' αυτόν, και θέλει επιβρέξει αυτόν κατ' αυτού ενώ τρώγει. **24** Ενώ φεύγει το όπλον το σιδηρόν, το χάλκινον τόξον θέλει διαπεράσει αυτόν. **25** Το βέλος σύρεται και διαπερά το σώμα, και η αστραπτουσα ακμή εξέρχεται εκ της χολής αυτού. Τρόμοι είναι επ' αυτόν, **26** παν σκότος κρύπτεται εν τοις ταμείοις αυτού· πυρ άσβεστον θέλει κατατρώγει αυτόν· όσοι εναπελείφθησαν εν τη σκηνή αυτού θέλουσι δυστυχεί. **27** Ο ουρανός θέλει ανακαλύψει την ανομίαν αυτού· και η γη θέλει σηκωθή κατ' αυτού. **28** Η περιουσία του οίκου αυτού θέλει αφανισθή· θέλει διαρρεύσει εν τη ημέρα της κατ' αυτού οργής. **29** Αύτη είναι η παρά του Θεού μερίς του ασεβούς ανθρώπου, και η κληρονομία η διωρισμένη εις αυτόν παρά του Θεού.

21 Και απεκρίθη ο Ιώβ και είπεν· **2** Ακούσατε μετά προσοχής την ομιλίαν μου, και τούτο ας ήναι αντί των παρηγοριών σας. **3** Υποφέρετέ με να λαλήσω· και αφού λαλήσω, εμπιάζετε. **4** Μη εις άνθρωπον παραπονούμαι εγώ; διά τι λοιπόν να μη παραχθή το πνεύμά μου; **5** Εμβλέψατε εις εμέ και θαυμάσατε, και βάλετε χείρα επί στόματός. **6** Μόνον να ενθυμηθώ, ταράττομαι, και τρόμος κυριεύει την σάρκα μου. **7** Διά τι οι ασεβείς ζώσι, γηράσκουσι, μάλιστα ακμάζουσιν εις πλούτη; **8** Το σπέρμα αυτών στερεούται έμπροσθεν αυτών μετ' αυτών, και τα έγκονα αυτών έμπροσθεν των οφθαλμών αυτών. **9** Αι οικίαι αυτών είναι ασφαλείς από φόβου· και ράβδος Θεού δεν είναι επ' αυτούς. **10** Ο βους αυτών συλλαμβάνει και δεν αποτυγχάνει· η δάμαλις αυτών τίκτει και δεν αποβάλλει. **11** Απολύουσι τα τέκνα αυτών ως πρόβατα, και τα παιδιά αυτών σκιρτώσι. **12** Λαμβάνουσι το τύμπανον και την κιθάραν και

ευφραίνονται εις τον ήχον του οργάνου. **13** Διάγουσι τας ημέρας αυτών εν αγαθοίς και εν μιά στιγμή καταβαίνουσι εις τον άδην. **(Sheol h7585)** **14** Και λέγουσι προς τον Θεόν, απόστητι αφ' ημών, διότι δεν θέλομεν να γνωρίσωμεν τας οδούς σου· **15** τι είναι ο Παντοδύναμος διά να δουλεύωμεν αυτόν; και τι ωφελούμεθα επικαλούμενοι αυτόν; **16** Ίδου, τα αγαθά αυτών δεν είναι εν τη χειρί αυτών· μακράν απ' εμού η βουλή των ασεβών. **17** Ποσάκις σβύνεται ο λύχνος των ασεβών, και έρχεται η καταστροφή αυτών επ' αυτούς· Ο Θεός διαμοιράζει εις αυτούς ωδίνas εν τη οργή αυτού. **18** Είναι ως άχρυν έμπροσθεν του ανέμου· και ως κονιορτός, τον οποίον αρπάζει ο ανεμοστρόβιλος. **19** Ο Θεός φυλάττει την ποιήνη της ανομίας αυτών διά τους υιούς αυτών· ανταποδίδει εις αυτούς, και θέλουσι γνωρίσει τούτο. **20** Οι οφθαλμοί αυτών θέλουσι ιδεί την καταστροφήν αυτών, και θέλουσι πεί από του θυμού του Παντοδυναμού. **21** Διότι ο ασεβής ποίαν ηδονήν έχει μεθ' εαυτόν εν τω οίκω αυτού, αφού κοπή εις το μέσον ο αριθμός των μηνών αυτού; **22** Θέλει διδάξει τις τον Θεόν γνώσιν; και αυτός κρίνει του υψηλού. **23** Ο μεν αποθνήσκει εν τω άκρω της ευδαιμονίας αυτού, ενώ είναι κατά πάντα ευτυχής και ήσυχος· **24** τα πλευρά αυτού είναι πλήρη πάχους, και τα οστά αυτού ποτίζονται μελόν. **25** Ο δε αποθνήσκει εν πικρία ψυχής, και ποτέ δεν έφαγεν εν ευφροσύνη. **26** Θέλουσι κοίτεσθαι ομού εν τω χώματι, και σκόληκες θέλουσι σκεπάσει αυτούς. **27** Ίδου, γνωρίζω τους διαλογισμούς σας, και τας πονηρίας τας οποίας μηχανάσθε κατ' εμού. **28** Διότι λέγετε, Που ο οίκος του άρχοντος; και που η σκηνή της κατοικήσεως των ασεβών; **29** Δεν ηρωτήσατε τους διαβαίνοντας την οδόν; και τα σημεία αυτών δεν καταλαμβάνετε; **30** Ότι ο ασεβής φυλάττεται εις ημέραν αφανισμού, εις ημέραν οργής φέρεται. **31** Τις θέλει φανερώσει έμπροσθεν αυτού την οδόν αυτού; και τις θέλει ανταποδώσει εις αυτόν ό, τι αυτός έπραξε; **32** και αυτός θέλει φερθή εις τον τάφον, και θέλει διαμένει εν τω μνήματι. **33** Οι βόλοι της κοιλάδος θέλουσι εισθαι γλυκέας εις αυτόν, και πας άνθρωπος θέλει υπάγει κατόπιν αυτού, καθώς αναριθμητοί προπρεύονται αυτού. **34** Πως λοιπόν με παρηγορείτε ματαίως, αφού εις τας αποκρίσεις σας μένει ψεύδος;

22 Και απεκρίθη Ελιφάς ο Θαιμανίτης και είπε· **2** Δύναται άνθρωπος να ωφελήσει τον Θεόν, διότι φρόνιμος ων δύναται να ωφελή εαυτόν; **3** Είναι ευχαρίστησις εις τον Παντοδύναμον, εάν ήσαι δίκαιος; ή κέρδος, εάν καθιστάς αμέμπτους τας οδούς σου; **4** Μήπως φοβούμενός σε θέλει σε ελέγξει και θέλει ελθεί εις κρίσιν μετά σου; **5** Η κακία σου δεν είναι μεγάλη; και αι ανομιαί σου άπειροι; **6** Διότι έλαβες ενέχυρον παρά του αδελφού σου αναίτιως και εστέρησας τους γυμνούς από του ενδύματος αυτών. **7** Δεν επότισας ύδωρ τον διψώντα, και ηρηήσας άρτον εις τον πεινώντα. **8** Ο δε ισχυρός άνθρωπος απελάμβανε την γήν· και ο περιβλεπτος κατώκει εν αυτή. **9** Χήρας απέβαλες αβοηθήτους, και οι βραχίονες των ορφανών συνετρίβησαν υπό σου. **10** Διά τούτο παγίδες σε περιεκύκλωσαν, και φόβος αιφνιδίος σε ταράττει· **11** και σκότος, ώστε δεν βλέπεις και πλημμύρα υδάτων σε σκεπάζει. **12** Δεν είναι ο Θεός εν τοις υψηλοίς του ουρανού; και θεώρησον το ύψος των άστρων, πόσον υψηλά είναι· **13** Και συ λέγεις, Τι γνωρίζει ο Θεός; δύναται να κρίνη διά του γνώφου; **14** Νέφη αποκρύπτουσιν αυτόν, και δεν βλέπει, και τον γύρον του ουρανού διαπορεύεται. **15** Μήπως θέλει εις φυλάξει την παντοτεινήν οδόν, την οποίαν επάτησαν οι άνομοι; **16** Οίτινες αφηρηπάσθησαν άώρως, και το θεμέλιον αυτών κατεπόντισε

χείμαρρος· **17** οίτινες είπον προς τον Θεόν, απόστητι αφ' ημών· και τι θέλει κάμει ο Παντοδύναμος εις αυτούς; **18** Αλλ' αυτός ενέπλησεν αγαθών τους οίκους αυτών· πλην μακράν απ' εμού η βουλή των ασεβών. **19** Οι δίκαιοι βλέπουν και αγάλλονται· και οι αθώοι μκκτηρίζουσιν αυτούς. **20** Η μεν περιουσία ημών δεν ηφανίσθη, το υπόλοιπον όμως αυτών κατατρώγει πυρ. **21** Οικειώθητι λοιπόν μετ' αυτού και έσο εν ειρήνη· ούτω θέλει ελθεί καλόν εις σε. **22** Δέχθητι λοιπόν τον νόμον εκ του στόματος αυτού, και βάλε τους λόγους αυτού εν τη καρδιά σου. **23** Εάν επιστρέψης προς τον Παντοδύναμον, θέλεις ανοικοδομηθή, εκδιώξας την ανομίαν μακράν από των σκηνών σου. **24** Και θέλεις επισωρεύσει το χρυσίον ως χώμα και το χρυσίον του Οφείρ ως τας πέτρας των χειμάρρων. **25** Και ο Παντοδύναμος θέλει εισθαι ο υπερασπιστής σου, και θέλεις έχει πλήθος αργυρίου. **26** Διότι τότε θέλεις ευφραίνεσθε εις τον Παντοδύναμον, και θέλεις ύψώσει το πρόσωπόν σου προς τον Θεόν. **27** Θέλεις δεηθή αυτού, και θέλει σου εισακούσει, και θέλεις αποδώσει τας ευχάς σου. **28** Και ό, τι αποφασίσης, θέλει κατορθώσθαι εις σε· και το φως θέλει φέγγει επί τας οδούς σου. **29** Όταν ταπεινωθή τις, τότε θέλεις ειπέι, Είναι ύψωσις· διότι θέλει σώσει τον κεκυφότα τους οφθαλμούς. **30** Θέλει σώσει και τον μη αθών· ναι, διά της καθαρότητος των χειρών σου θέλει σωθή.

23 Και απεκρίθη ο Ιώβ και είπε· **2** Και την σήμερον το παράπονόν μου είναι πικρόν· η πληγή μου είναι βαρύτερα του στεναγμού μου. **3** Είθε να ήξευρον που να εύρω αυτόν· ήθελον υπάγει έως του θρόνου αυτού· **4** ήθελον εκθέσει κρίσιν ενώπιον αυτού, και ήθελον εμπλήσει το στόμα μου αποδείξων· **5** ήθελον γνωρίσει τους λόγους τους οποίους ήθελε μοι αποκριθή, και ήθελον νοήσει τι ήθελε μοι ειπέι. **6** Μη εν πλήθει δυνάμεως θέλει διαμάχεσθαι μετ' εμού; ουχί· αλλ' ήθελε βάλει εις εμέ προσοχήν. **7** Ετε ηδύνατο ο δίκαιος να διαλεχθή μετ' αυτού· και ήθελον ελευθερωθή διαπαντός από του κριτού μου. **8** Ίδου, υπάγω εμπρός, αλλά δεν είναι· και οπίσω, αλλά δεν βλέπω αυτόν· **9** εις τα αριστερά, όταν εργάζεται, αλλά δεν δύναμαι να ιδω αυτόν. Κρύπτεται εις τα δεξιά, και δεν βλέπω αυτόν. **10** Γνωρίζει όμως την οδόν μου· δεν εδοκίμασε· θέλω εξέλθει ως χρυσίον. **11** Ο πως μου ενέμενεν εις τα βήματα αυτού· εφύλαξα την οδόν αυτού και δεν εξέκλινα· **12** την εντολήν των χειλέων αυτού, και δεν ωπισθοδρόμησα· διετήρησα τους λόγους του στόματος αυτού, μάλλον παρά την αναγκαίαν μου τροφήν. **13** Διότι αυτός είναι εν μιά βουλή· και τις δύναται να αποστρέψη αυτόν; και ό, τι επιθυμεί η ψυχή αυτού, κάμνει. **14** Διότι εκτελεί το ορισθέν εις εμέ· και πολλά τοιαύτα είναι μετ' αυτού. **15** Διά τούτο καταπλήττωμαι από προσώπου αυτού· συλλογίζομαι και φρίττω απ' αυτού· **16** διότι ο Θεός εμαλάκωσε την καρδίαν μου, και ο Παντοδύναμος με κατέπληξεν· **17** επειδή δεν απεκόπην προ του σκότους, και δεν έκρυψε τον γνώφον από του προσώπου μου.

24 Επειδή οι καιροί δεν είναι κεκρυμμένοι από του Παντοδυναμού, διά τι οι γνωρίζοντες αυτόν δεν βλέπουν τας ημέρας αυτού; **2** Μετακινούσιν όρια αρπάζουσι ποίμνια και ποιμαίνουσιν· **3** αφαιρούσι την όνον των ορφανών· λαμβάνουσι τον βουν της χήρας εις ενέχυρον· **4** εξωθούνσι τους ενδεείς από της οδού· οι πτωχοί της γης ομού κρύπτονται. **5** Ίδου, ως άγριοι όνοι εν τη ερήμω, εξέρχονται εις τα έργα αυτών εγειρόμενοι· πρώϊ διά αρπαγήν· η έρημος δίδει τροφήν δι' αυτούς και διά τα τέκνα αυτών. **6** Θερρίζουσιν αγρόν μη όντα εαυτών,

και τραγώσιν άμπελον αδικίας. 7 Κάμνουσι τους γυμνούς να νυκτερεύσιν άνευ ιματίου, και δεν έχουνι σκέπασμα εις το ψύχος. 8 Υγραίνονται εκ των βροχών των ορέων και εναγκαλίζονται τον βράχον, μη έχοντες καταφύγιον. 9 Εκείνοι αρπάζουσι τον ορφανόν από του μαστού, και λαμβάνουσιν ενέχυρον παρά του πτωχού. 10 κάμνουσιν αυτόν να υπάγη γυμνός άνευ ιματίου, και οι βασιάζοντες τα χειρόβολα μένουσι πεινώντες. 11 Οι εκπιέζοντες το έλαιον εντός των τοίχων αυτών και πατούντες τους ληνούς αυτών, διψώσιν. 12 Άνθρωποι στενάζουσιν εκ της πόλεως, και η ψυχή των πεπληγωμένων βοά: αλλ' ο θεός δεν επιθέτει εις αυτούς αφροσύνην. 13 Ούτοι είναι εκ των ανθισταμένων εις το φώς· δεν γνωρίζουσιν τας οδούς αυτού, και δεν μένουσιν εν ταις τρίβις αυτού. 14 Ο φονεύς εγειρόμενος την αυγήν φονεύει τον πτωχόν και τον ενδεή, την δε νύκτα γίνεται ως κλέπτης. 15 Ο οφθαλμός ομοίως του μοιχού παραφυλάττει το νύκτωμα, λέγων, Οφθαλμός δεν θέλει με ιδεί· και καλύπτει το πρόσωπον αυτού. 16 Εν τω σκότει διατριπώσι τας οικίας, τας οποίας την ημέραν εσημείωσαν δι' εαυτούς. Δεν γνωρίζουσι φώς. 17 Διότι η αυγή είναι εις πάντας αυτούς σκιά θανάτου· εάν τις γνωρίση αυτούς, είναι τρόμοι σκιάς θανάτου. 18 Είναι ελαφροί επί το πρόσωπον των υδάτων· η μερίς αυτών είναι κατηραμένη επί της γής· δεν βλέπουσιν την οδόν των αμπελών. 19 Η ξηρασία και η θερμότης αρπάζουσι τα ύδατα της χιόνος, ο δε τάφος τους αμαρτωλούς. (Sheol h7585) 20 Η μήτρα θέλει λησμονήσει αυτούς· ο σκόλιξ θέλει βόσκεισθαι επ' αυτούς· δεν θέλουσιν ελθει πλέον εις ενθύμησιν· και η αδικία θέλει συντριφθή ως ξύλον. 21 Κακοποιούσι την στείραν την άτεκνον· και δεν αγαθοποιούσι την χήραν. 22 και κατακρατούσι τους δυνατούς διά της δυνάμεως αυτών· εγείρονται, και δεν είναι ουδείς ασφαλής εν τη ζωή αυτού. 23 Έδωκε μεν ο θεός εις αυτούς ασφαλείαν και αναπαύονται· όμως οι οφθαλμοί αυτού είναι επί τας οδούς αυτών. 24 Υψόνονται ολίγον καιρόν και δεν υπάρχουν, και καταβάλλονται ως πάντες σηκώνονται εκ του μέσου και αποκόπτονται ως η κεφαλή των ασταχύων. 25 και εάν τώρα δεν ήναι ούτω, τις θέλει με διαψεύσει και εξουθενήσει τους λόγους μου;

25 Και απεκρίθη Βιλδάδ ο Σαυχίτης και είπεν· 2 Εξουσία και φόβος είναι μετ' αυτού· εκτελεί ειρήνην εις τα ύψη αυτού. 3 Υπάρχει αριθμός των στρατευμάτων αυτού; και επί τίνα δεν ανατέλλει το φως αυτού; 4 Πώς λοιπόν δύναται άνθρωπος να δικαιωθή ενώπιον του Θεού; ή πως δύναται να ήναι καθαρός ο γεγεννημένος εκ γυναικός; 5 Ιδού, και αυτή η σελήνη δεν είναι λαμπρά, και οι αστέρες δεν είναι καθαροί ενώπιον αυτού. 6 Πόσον ολιγώτερον ο άνθρωπος, σαπρία; και ο υιός του ανθρώπου, ο σκώλιξ;

26 Και απεκρίθη ο Ιώβ και είπε· 2 Πόσον εβοήθησας τον αδύνατον· έωσπας βραχίονα ανίσχυρον. 3 Πόσον συνεβούλευσας τον άσופן και εντελή σύνεσιν έδειξας. 4 Προς τίνα απήγγειλας τους λόγους; και τίνος πνοή εξήλθεν από σου; 5 Οι νεκροί τρέμουνσιν αυτόν υποκάτωθεν των υδάτων, και οι συγκατοικούντες μετ' αυτών. 6 Γυμνός ο άδής έμπροσθεν αυτού, και η απώλεια δεν έχει σκέπασμα. (Sheol h7585) 7 Εκτείνει τον βορέαν επί το κενόν· κρεμά την γην επί το μηδέν. 8 Δεσμεύει τα ύδατα εις τας νεφέλας αυτού· και η νεφέλη δεν σχίζεται υποκάτω αυτών. 9 Σκεπάζει το πρόσωπον του θρόνου αυτού· εκτείνει το νέφος αυτού επ' αυτόν. 10 Περιεκύκλωσε τα ύδατα με όρια, έως της συντελείας του φωτός και του σκότους. 11 Οι στύλοι του ουρανού τρέμουνσιν και εξίστανται

από της επιτιμήσεως αυτού. 12 Ταράττει την θάλασσαν διά της δυνάμεως αυτού, και διά της συνέσεως αυτού καταδαμάζει την υπερηφανίαν αυτής. 13 Διά του πνεύματος αυτού εκόσμησε τους ουρανούς· η χειρ αυτού εσχημάτισε τον συστρεφόμενον όφιν. 14 Ιδού, ταύτα είναι μέρη των οδών αυτού· αλλά πόσον ελάχιστον πράγμα ακούομεν περί αυτού; την δε βροντήν της δυνάμεως αυτού τις δύναται να εννοήσῃ;

27 Και εξηκολούθησεν ο Ιώβ την παραβολήν αυτού και είπε· 2 Ζη ο θεός, ο αποβαλών την κρίσιν μου, και ο Παντοδύναμος, ο πικράνας την ψυχήν μου, 3 ότι πάντα τον χρόνον ενδώς η πνοή μου είναι εν εμοί και το πνεύμα του θεού εις τους μυκτήράς μου, 4 τα χείλη μου δεν θέλουσι λαλήσει αδικίαν και η γλώσσα μου δεν θέλει μελετήσῃ δόλον. 5 Μη γένοιτο εις εμέ να σας δικαιώσω· έως να εκπνεύσω, δεν θέλω απομακρύνει την ακεραιότητά μου απ' εμού. 6 Έθλω κρατεί την δικαιοσύνην μου και δεν θέλω αφήσει αυτήν· η καρδιά μου δεν θέλει με ελέγξει ενδός ζω. 7 Ο εχθρός μου να ήναι ως ο ασεβής και ο ανιστάμενος κατ' εμού ως ο παράνομος. 8 Διότι τις η ελπίς του υποκριτού, αν και πλεονέκτησεν, όταν ο θεός αποσπά την ψυχήν αυτού; 9 Άραγε θέλει ακούσει ο θεός την κραυγήν αυτού, όταν επέλθη επ' αυτόν συμφορά; 10 Θέλει ευφραίνεσθαι εις τον Παντοδύναμον; θέλει επικαλείσθαι τον θεόν εν παντί καιρώ; 11 Έθλω σας διδάξει τι είναι εν τη χειρί του θεού· ό, τι είναι παρά τω Παντοδυνάμω, δεν θέλω κρύψει αυτό. 12 Ιδού, σεις πάντες είδετε· διά τι λοιπόν είσθε όλως τόσον μάταιοι; 13 Τούτο είναι παρά θεού η μερίς του ασεβούς ανθρώπου, και η κληρονομία των δυναστών, την οποίαν θέλουσι λάβει παρά του Παντοδύναμου. 14 Εάν οι υιοί αυτού πολλαπλασιασθώσιν, είναι διά την ρομφαίαν· και οι έκγονοι αυτού δεν θέλουσι χορταστή άρτον. 15 Οι εναπολειφθέντες αυτού θέλουσι ταφή εν θανάτω· και αι χήραι αυτού δεν θέλουσι κλαύσει. 16 Και αν επισωρεύση αργύριον ως το χώμα και ετοιμάσῃ ιμάτια ως τον πηλόν· 17 δύναται μεν να ετοιμάσῃ, πλην ο δικαίος θέλει ενδύθῃ αυτά· και ο αθώος θέλει διαμοιρασθή το αργύριον. 18 Οικοδομεί τον οίκον αυτού ως το σαράκιον, και ως καλύβην, την οποίαν κάμνει ο αγροφύλαξ. 19 Πλαγιάζει πλούσιος, πλην δεν θέλει συναχθή ανοίγει τους οφθαλμούς αυτού και δεν υπάρχει. 20 Τρόμοι συλλαμβάνουσιν αυτόν ως ύδατα, ανεμοστρόβιλος αρπάζει αυτόν την νύκτα. 21 Σηκώνει αυτόν ανατολικός άνεμος, και υπάγει και αποσπά αυτόν από του τόπου αυτού. 22 Διότι ο θεός θέλει ρίψει κατ' αυτού συμφοράς και δεν θέλει φεισθή από της χειρός αυτού σπεύδει να φύγη. 23 Θέλουσι κροτήσῃ τας χείρας αυτών επ' αυτόν, και θέλουσι συρίζῃ αυτόν από του τόπου αυτών.

28 Βεβαίως είναι τόπος του αργυρίου όθεν εξάγεται, και τόπος του χρυσιού όπου καθαρίζεται· 2 ο σίδηρος λαμβάνεται εκ της γης και ο χαλκός χύνεται εκ της πέτρας. 3 Βάλλει μεν ο άνθρωπος όρια εις το σκότος και ανιχνεύει τα πάντα μέχρι τελειότητος τους λίθους του σκότους και της σκιάς του θανάτου. 4 Χείμαρρος εξορμά εκ του τόπου όπου κατοικεί· ύδατα αδοκίμαστα υπό του ποδός ταύτα ολιγοστεύουσι και αναχωρούσιν από των ανθρώπων. 5 Περί δε της γης, εξ αυτής εξέρχεται ο άρτος και υποκάτωθεν αυτής ανασκάπτεται ως υπό πυρός 6 οι λίθοι αυτής είναι τόπος σαφειρών· και εν αυτή χώμα χρυσιού. 7 Την οδόν εκείνην δεν γνωρίζῃι πτηνόν και οφθαλμός γυπός δεν είδεν αυτήν· 8 τα θηρία δεν επάτησαν αυτήν, ο άγιος λέων δεν επέρασε δι' αυτής. 9 Εκτείνει την χείρα αυτού επί τον σκληρόν βράχον· ανατρέπει τα όρη από

της ρίζης. **10** Εγκόπτει ποταμούς μεταξύ των βράχων· και ο οφθαλμός αυτού ανακαλύπτει παν πολύτιμον. **11** Δεσμεύει των ποταμών την πλημμύραν· και το κεκρυμμένον εκφέρει εις φως. **12** Αλλ' η σοφία πόθεν θέλει ευρεθί; και που είναι ο τόπος της συνένσεως; **13** Ο άνθρωπος δεν γνωρίζει την τιμήν αυτής· και δεν ερϊσκειται εν τη γη των ζώντων. **14** Η άβυσσος λέγει, δεν είναι εν εμοί· και η θάλασσα λέγει, δεν είναι μετ' εμού. **15** Δεν δύναται να δοθή χρυσίον αντ' αυτής· και αργύριον δεν δύναται να ζυγισθή εις ανάλλαγμα αυτής. **16** Δεν δύναται να εκτιμηθή με το χρυσίον του Οφείρ, με τον πολύτιμον όνυχια και σάπφειρον. **17** Το χρυσίον και ο κρύσταλλος δεν δύναται να εξισωθώσι με αυτήν· και ανάλλαγμα αυτής να γείνη με σκεύη καθαρωτάτου χρυσίου. **18** Δεν θέλει μνημνευθί κοράλλιον, ή μαργαρίτα· διότι η τιμή της σοφίας είναι υπερτέρα των πολυτιμών λίθων. **19** Το τοπάζιον της Αιθιοπίας δεν θέλει εξισωθί με αυτήν· δεν θέλει εκτιμηθή με καθαρόν χρυσίον. **20** Πόθεν λοιπόν έρχεται η σοφία; και που είναι ο τόπος της συνένσεως; **21** Είναι βεβαίως κεκρυμμένη από των οφθαλμών πάντων των ζώντων, και εσκεπασμένη από των πτηνών του ουρανού. **22** Η απώλεια και ο θάνατος λέγουσι, Διά των ώτων ημών ηκούσαμεν την φήμην αυτής. **23** Ο Θεός εννοεί την οδόν αυτής, και αυτός γνωρίζει τον τόπον αυτής. **24** Επειδή αυτός θεωρεί έως των περάτων της γης, βλέπει υποκάτω παντός του ουρανού, **25** διά να ζυγίξη το βάρος των ανέμων, και να σταθμίξη τα ύδατα με μέτρον. **26** Ότε έκαμε νόμον διά την βροχήν και οδόν διά την αστραπήν της βροντής, **27** τότε είδε και εφανέρωσεν αυτήν· ητοίμασεν αυτήν και μάλιστα εξιχνίασεν αυτήν. **28** Και είπε προς τον άνθρωπον, Ιδού, ο φόβος του Κυρίου, ούτος είναι η σοφία, και η αποχή από του κακού σύνεσις.

29 Και εξηκολούθησεν ο Ιάβ την παραβολήν αυτού και είπεν· **2** Ω να ήμην ως εις τους περλεθόντας μήνας, ως εν ταις ημέραις ότε ο Θεός με εφύλαττεν· **3** ότε ο λύχνος αυτού εφεγγεν επί της κεφαλής μου, και διά του φωτός αυτού περιπάτου εν τω σκότε· **4** καθώς ήμην εν ταις ημέραις της ακμής μου, ότε η εύνοια του Θεού ήτο επί την σκηνήν μου· **5** ότε ο Παντοδύναμος ήτο μετ' εμού, και τα παιδιά μου κύκλω μου· **6** ότε έπλυνον τα ήβημάτα μου με βούτυρον, και ο βράχος εξέχεε δι' εμέ ποταμούς ελαιού· **7** ότε διά της πόλεως εξιρχόμενη εις την πύλην, ητοίμαζον την καθέδραν μου εν τη πλατεία· **8** Οι νέοι με έβλεπον και εκρύπτοντο· και οι γέροντες γεγυρόμενοι ίσαντο. **9** Οι άρχοντες έπαυον ομιλούντες και έβαλλον χείρα επί το στόμα αυτών. **10** Η φωνή των εγκρίτων εκρατείτο, και η γλώσσα αυτών εκόλλάτο εις τον ουρανίσκον αυτών. **11** Ότε το ωτίον ήκουε και με εμακάριζε, και ο οφθαλμός έβλεπε και εμαρτύρει υπέρ εμού· **12** διότι ηλευθέρουν τον πτωχόν βούντα και τον ορφανόν τον μη έχοντα βοηθόν. **13** Η ευλογία του απολλυμένου ήρχετο επ' εμέ· και την καρδιάν της χήρας εύφρανον. **14** Εφόρουν δικαιοσύνην και ενεδούμην την ευθύτητά μου ως επενδύτην και διάδημα. **15** Ήμην οφθαλμός εις τον τυφλόν και πους εις τον χωλόν εγώ. **16** Ήμην πατήρ εις τους πτωχούς, και την δίκην την οποίαν δεν εγνώριζον εξιχνίαζον. **17** Και συνέντριβον τους κυνόδοντας του αδίκου και απέσπων το θήραμα από των οδόντων αυτού. **18** Τότε έλεγον, θέλω αποθάνει εν τη φωλαία μου και ως την ήμνον θέλω πολλαπλασιάσει τας ημέρας μου. **19** Η ρίζα μου ήτο ανοικτή προς τα ύδατα, και η δρόσος διενυκτέρευεν επί των κλάδων μου. **20** Η δόξα μου ανενεούτο εν εμοί, και το τόζον μου εκρατύνητο εν τη χειρί μου. **21** Με ηκροάζοντο προσέχοντας και

εις την συμβουλήν μου εσιώπων. **22** Μετά τους λόγους μου δεν προσέθετον ουδέν, και η ομιλία μου εστάλαξεν επ' αυτούς. **23** Και με περιέμενον ως την βροχήν· και ήσαν κεχηνότες ως διά την ύψιμον βροχήν. **24** Εγέλων προς αυτούς, και δεν έπίστευον· και την φαιδρότητα του προσώπου μου δεν άφινον να πέση. **25** Εάν ηρσκόκημην εις την οδόν αυτών, εκαθήμην πρώτος, και κατεσκύνην ως βασιλεύς εν τω στρατεύματι, ως ο παρηγορών τους τεθλιμμένους.

30 Αλλά τώρα οι νεώτεροι μου την ηλικίαν με περιγέλωσι, των οποίων τους πατέρας δεν ήθελον καταδεχθί να βάλω μετά των κυνών του ποιμνίου μου. **2** Και εις τι τώντι ηδύνατο να με ωφελήση η δύναμις των χειρών αυτών, εις τους οποίους η ισχύς εξέλιπε; **3** Δι' ένδειαν και πεΐναν ήσαν απομεινωμένοι· έφευγον εις γην άνυδρον, σκοτεινήν, ηφανισμένην και έρημον· **4** έκοπτον μολόχην πλησίον των θάμνων και την ρίζαν των αρκεύθων διά τροφήν αυτών. **5** Ήσαν εκ μέσου δεδιωγμένοι· εφώναζον επ' αυτούς ως κλέπτας. **6** Κατώκουν εν τοις κρημηνοίς των χειμάρρων, ταις τρύπαις της γης και τοις βρόχοις. **7** Μεταξύ των θάμνων ωγκώντο· υποκάτω των ακανθών συνήγοντο· **8** άφρονες και δύσφημοι, εκδεδιωγμένοι εκ της γης. **9** Και τώρα εγώ είμαι το τραγώδιον αυτών, είμαι και η παροιμία αυτών. **10** Με βδελύττονται, απομακρύνονται απ' εμού, και δεν συστελλονται να πτύωσιν εις το πρόσωπόν μου. **11** Επειδή ο Θεός διέλυσε την υπεροχήν μου και με έθλιψεν, απέρριψαν και αυτοί τον χαλινόν έμπροσθέν μου. **12** Εκ δεξιών ανίστανται οι νέοι· απωθούσι τους πόδας μου, και ετοιμάζουσι κατ' εμού τους ολεθρίους οδούς αυτών. **13** Ανατρέπουσι την οδόν μου, επαυξάνουσι την συμφοράν μου, χωρίς να έχωσι βοηθόν. **14** Εκφορμώσιν ως σφοδρά πλημμύρα, επί της ερημώσεώς μου περικυλίονται. **15** Τρόμοι εστράφησαν επ' εμέ· καταδιώκουσι την ψυχήν μου ως άνεμος· και η σωτηρία μου παρέρχεται ως νέφος. **16** Και τώρα η ψυχή μου εξεχύθη εντός μου· ημέραι θλίψεως με κατέλαβον. **17** Την νύκτα τα οστά μου διεπεράσθησαν εν εμοί, και τα νεύρα μου δεν αναπαύονται. **18** Υπό της σφοδράς δυνάμεως ηλλοιώθη το ένδυμά μου· με περισφίγγει ως το περιλαΐμιον του χιτώνος μου. **19** Με έρριψεν εις τον πηλόν, και ωμοιώθην με χώμα και κόνιν. **20** Κράζω προς σε, και δεν με αποκρίνεσαι· ίσταμαι, και με παραβλέπει. **21** Έγεγνε ανελείψμην προς εμέ· διά της κραταϊάς χειρός σου με μαστιγόνεις. **22** Με εσήκωσας επί τον άνεμον· με επιβίβασας και διέλυσας την ουσίαν μου. **23** Εξεύρω μεν ότι θέλεις με φέρι εις θάνατον και τον οίκον τον προσδλωρισμένον εις πάντα ζώντα. **24** Αλλά δεν θέλει εκτείνει χείρα εις τον τάφον, εάν κράζωσι προς αυτόν όταν αφανίξη. **25** Δεν έκλαυσα εγώ διά τον όντα εν ημέραις σκληραΐας, και ελυπήθη η ψυχή μου διά τον πτωχόν; **26** Ενώ περιέμενον το καλόν, τότε ήλθε το κακό· και ενώ ανέμενον το φως, τότε ήλθε το σκότος. **27** Τα εντόσήια μου ανέβρσσαν και δεν ανεπαύθησαν· ημέραι θλίψεως με προέφθασαν. **28** Περιπάτησα μελαγχροίνος ουχί υπό ηλίου· εσηκώθη, εβόησα εν συνάξει. **29** Έγεια αδελφών των δρακόντων και σύντροφος των στρουθοκαμήλων. **30** Το δέρμα μου εμαύρϊσεν επ' εμέ, και τα οστά μου κατεκαύθησαν υπό της φλογώσεως. **31** Η δε κιθάρα μου μετεβλήθη εις πένθος και το όργανόν μου εις φωνήν κλαιόντων.

31 Έκαμον συνθήκην μετά των οφθαλμών μου· και πως να έχω τον στοχασμόν μου επί παρθένον; **2** και τι το μερίδιον παρά Θεού άνωθεν; και η κληρονομία του Παντοδυνάμου εκ των υψηλών; **3** Ουχί αφανιμός διά τον ασεβή; και ταλαιπωρία

διά τους εργάτας της ανομίας; **4** δεν βλέπει αυτός της οδού μου και απαριθμεί πάντα τα βήματά μου; **5** Εάν περιπέτησα με ψεύδος, ή ο πους μου έσπευσεν εις δόλον, **6** ας με ζυγίση διά της στάθμης της δικαιοσύνης και ας γνωρίση ο Θεός την ακεραιότητά μου **7** αν το βήμά μου εξετράπη από της οδού και η καρδιά μου επηκολούθησε τους οφθαλμούς μου, και αν κηλίσ προσεκολληθή εις τας χείρας μου **8** να σπείρω, και άλλος να φάγη και να εκκριθώσωιν οι έκγονοί μου. **9** Αν η καρδιά μου ηπατήθη υπό γυναικός, ή παρεμόνευσα εις την θύραν του πλησίον μου, **10** η γυνή μου να αλέση δι' άλλον, και άλλοι να πέσωιν επ' αυτήν. **11** Διότι μιαρόν ανόμημα τούτο και αμαρτημα κατάδικον **12** διότι είναι πυρ κατατρώγων μέχρις αφανισμού, και ήθελεν εκριζώσαι πάντα τα γεννήματά μου. **13** Αν κατεφρόνησα την κρίσιν του δούλου μου ή της δούλης μου, ότε διεφέροντο προς εμέ, **14** τι θέλω κάμει τότε, όταν εγερθή ο Θεός; και όταν επισκεφθή, τι θέλω αποκριθή προς αυτόν; **15** Ο ποιήσας εμέ εν τη κοιλία, δεν έποίησε και εκείνον; και δεν εμόρφωσεν ημάς ο αυτός εν τη μήτρα; **16** Αν ηρηήθη την επθυμίαν των πτωχών, ή εμάρα των οφθαλμών της χήρας, **17** ή έφαγον μόνος τον άρτον μου, και ο ορφανός δεν έφαγεν εξ αυτού **18** διότι ο μεν εκ νεότητος μου ετρέφετο μετ' εμού, ως μετά πατρός, την δε εκ κοιλίας της μητρός μου ωδήγησα **19** αν είδον τινά απολλύμενον δι' έλλειψιν ενδύματος ή πτωχών χωρίς σκεπάσματος, **20** αν οι νεφοί αυτού δεν με ευλόγησαν και δεν εθερμάνθη με το μαλλίον των προβάτων μου, **21** αν εσήκωσα την χείρα μου κατά του ορφανού, βλέπων ότι υπερίσχουν εν τη πόλη, **22** να πέση ο βραχιών μου εκ του ώμου, και η χειρ μου να συντριφθή εκ του αγκώνος. **23** Διότι ο παρά του Θεού όλεθρος ήτο εις εμέ φρίκη και διά την μεγαλειότητα αυτού δεν ήθελον δυνήθη να ανθέξω. **24** Αν έθεσα εις το χρυσίον την ελπίδα μου, ή είπα προς το καθαρόν χρυσίον, Συ είσαι το θάρρος μου, **25** αν ευφράνθην διότι ο πλούτος μου ήτο μέγας και διότι η χειρ μου εύρηκεν αφθονίαν, **26** αν εθεώρουν τον ήλιον αναλάμποντα ή την σελήνην περιπατούσαν εν τη λαμπρότητι αυτής, **27** και η καρδιά μου εθέληθη κρυφίως, ή με το στόμα μου εφίλησα την χείρα μου, **28** και τούτο ήθελεν είσθαι ανόμημα κατάδικον διότι ήθελον αρνηθή τον Θεόν τον Ύψιστον. **29** Αν εχάρην εις τον αφανισμόν του μισούντός με, ή επεχάρην ότε εύρηκεν αυτόν κακόν **30** διότι ουδέ αφήκα το στόμα μου να αμαρτηση, ευχόμενος κατάραν εις την ψυχήν αυτού **31** αν οι άνθρωποι της σκηνής μου δεν είπον, τις θέλει δείξει άνθρωπον μη χορτασθέντα από των κρεάτων αυτού; **32** Ο ξένος δεν διενυκτέρευεν έξω ήνοιγον την θύραν μου εις τον οδοιπόρον **33** αν εσκέπασα την παράβασίν μου ως ο Αδάμ, κρύπτων την ανομίαν μου εν τω κόλπω μου **34** διότι μήπως εφοβούμην μέγα πλήθος, ή με ετρόμαζεν η καταφρόνησις των οικογενείων, ώστε να σιωπήσω και να μη εκβώ εκ της θύρας; **35** Ω να ήτο τις να με ήκουσεν. Ιδού, ή επιθυμία μου είναι να απεκρίνετο ο Παντοδύναμος εις εμέ, και ο αντιδικός μου να έγγραφε βιβλίον. **36** Βεβαίως ήθελον βαστάσει αυτό επί του ώμου μου, ήθελον περιδέσει αυτό στέφανον επ' εμέ **37** ήθελον φανερώσει προς αυτόν τον αριθμόν των βημάτων μου **38** ως άρχων ήθελον πλησιάσει εις αυτόν. **38** Αν ο αγρός μου καταβόδι εναντίον μου και κλαίωσιν ομοί οι αύλακες αυτού, **39** αν έφαγον τον καρπόν αυτόν χωρίς μισθόν, ή έκαμον να εκβή η ψυχή των γεωργών αυτού, **40** Ας φυτρώσωσι τρίβολοι αντι σίτου και ζιζάνια αντί κριθής. Ετελείωσαν οι λόγοι του Ιώβ.

32 Έπαυσαν δε και οι τρεις ούτοι άνθρωποι αποκρινόμενοι προς τον Ιώβ, διότι ήτο δίκαιος εις τους οφθαλμούς

αυτού. **2** Τότε εξήφηθη ο θυμός του Ελιού, υιού του Βαραχιήλ του Βουζίτου, εκ της συγγενείας του Αράμ κατά του Ιώβ εξήφηθη ο θυμός αυτού, διότι εδικαίονεν εαυτόν μάλλον παρά τον Θεόν. **3** Και κατά των τριών αυτού φίλων εξήφηθη ο θυμός αυτού, διότι δεν εύρηκαν απόκρισιν και κατεδίκασαν τον Ιώβ. **4** Ο δε Ελιού περιέμενε να λαλήση προς τον Ιώβ, διότι εκείνοι ήσαν γεροντότεροι αυτού. **5** Ότε δε ο Ελιού είδεν, ότι δεν ήτο απόκρισις εν τω στόματι των τριών ανδρών, εξήφηθη ο θυμός αυτού. **6** και απεκρίθη ο Ελιού ο υιός του Βαραχιήλ του Βουζίτου και είπεν Εγώ είμαι νέος την ηλικίαν, και σεις γέροντες διά τούτο εφοβήθητε και συνεστάλην να σας φανερώσω την γνώμην μου. **7** Εγώ είπα, Αι ημέραι να λαλήσωσι και το πλήθος των ετών ας διδάξη, σοφίαν. **8** Βεβαίως είναι πνεύμα εν τω ανθρωπω η έμπνευσις όμως του Παντοδυναμού συνετίζει αυτόν. **9** Οι μεγαλύτεροι δεν είναι πάντοτε σοφοί ούτε οι γέροντες νοούσι κρίσιν. **10** Διά τούτο είπα, Ακουσάτέ μου θέλω φανερώσει και εγώ την γνώμην μου. **11** Ιδού, επρόσμενα τους λόγους σας ηκροάσθη τα επιχειρήματά σας, εωσού εξετάσθη τους λόγους. **12** Και σας παρετήρουν, και ιδού, ουδείς εξ υμών ηδυνήθη να καταπέιση τον Ιώβ, αποκρινόμενος εις τους λόγους αυτού **13** διά να μη είπυτε, Ημείς ευρήκαμεν σοφίαν. Ο Θεός θέλει καταβάλει αυτόν, ουχί άνθρωπος. **14** Εκείνος δε δεν διητύθη λόγους προς εμέ και δεν θέλω αποκριθή προς αυτόν κατά τας ομιλίας σας. **15** Εκείνοι ετρόμαζαν, δεν απεκρίθησαν πλέον έχασαν τους λόγους αυτών. **16** Και περιέμενον, επειδή δεν ελάλουν **αλλά** ίσταντο **δεν** απεκρίνοντο πλέον. **17** Ας αποκριθώ και εγώ το μέρος μου ας φανερώσω και εγώ την γνώμην μου. **18** Διότι είμαι πλήρης λόγων το πνεύμα εντός μου δεν αναγκάζει. **19** Ιδού, η κοιλία μου είναι ως οιός όστις δεν ηνοιχθή είναι ετοιμή να σπάση, ως ασκοί γλεύκουσ. **20** Θέλω λαλήσει διά να αναπνεύσω θέλω ανοίξει τα χείλη μου και αποκριθή. **21** Μη γένοιτο να γείνω προσωπολήπτης, μηδέ να κολακεύω άνθρωπον. **22** Διότι δεν εξεύρω να κολακεύω ο Ποιητής μου ήθελε με αναρπάσει ευθύς.

33 Διά τούτο, Ιώβ, άκουσον τώρα τας ομιλίας μου, και ακροάσθητι πάντας τους λόγους μου. **2** Ιδού, τώρα ήνοιξα το στόμα μου η γλώσσα μου λαλεί εν τω στόματί μου. **3** Οι λόγοι μου θέλουσιν είσθαι κατά την ευθύτητα της καρδιάς μου και τα χείλη μου θέλουσι προφέρει γνώσιν καθαράν. **4** Το Πνεύμα του Θεού με έκαμε και η πνοή του Παντοδυναμού με εζωοποίησεν. **5** Εάν δύνασαι, αποκριθήτι μοι παρατάχθητι έμπροσθέν μου στήθι. **6** Ιδού, εγώ είμαι κατά τον λόγον σου από μέρος του Θεού εκ πηλού είμαι και εγώ μεμορφωμένος. **7** Ιδού, ο τρόμος μου δεν θέλει σε ταραξει, ουδέ η χειρ μου θέλει είσθαι βαρεία επί σε. **8** Συ τώντι είπας εις τα ώτα μου, και ήκουσα την φωνήν των λόγων σου, **9** Είμαι καθαρός χωρίς αμαρτίας είμαι αθώς και ανομία δεν υπάρχει εν εμοί **10** ιδού, ευρίσκει φορμάς εναντίον μου με νομίζει εχθρόν αυτού **11** βάλλει τους πόδας μου εν τω ξύλω παραφυλάττει πάσας τας οδούς μου. **12** Ιδού, κατά τούτο δεν είσαι δίκαιος θέλω αποκριθή προς σε, διότι ο Θεός είναι μεγαλύτερος του ανθρώπου. **13** Διά τι αντιμάχεσαι προς αυτόν; διότι δεν δίδει λόγον περί ουδεμαίας των πράξεων αυτού. **14** Διότι ο Θεός λαλεί άπαξ και δις, αλλά ο άνθρωπος δεν προσέχει. **15** Εν ευπνίω, εν οράσει νυκτερινή, ότε βαθύς ύπνος πίπτει επί τους ανθρώπους, ότε υπνώττουσιν επί της κλίνης **16** τότε ανοίγει τα ώτα των ανθρώπων, και επισφραγίζει την προς αυτούς νοουσίαν **17** διά να αποστρέψη τον άνθρωπον από των πράξεων αυτού και να

εκβάλλει την υπερηφανίαν εκ του ανθρώπου. **18** Προλαμβάνει την ψυχήν αυτού από του λάκκου και την ζωήν αυτού από του να διαπερασθή υπό ρομφαίας. **19** Πάλιν, τιμωρείται με πόνους επί της κλίνης αυτού, και το πλήθος των οστέων αυτού με δυνατούς πόνους. **20** ώστε η ζωή αυτού αποστρέφεται τον άρτον και η ψυχή αυτού το επιθυμητόν φαγητόν. **21** η σαρξ αυτού αναλίσκεται, ώστε δεν φαίνεται, και τα οστά αυτού τα αφανή εξέρχονται. **22** η δε ψυχή αυτού πλησιάζει εις τον λάκκον και η ζωή αυτού εις τους φονευτάς. **23** Εάν ήναι μνηστής μετ' αυτού ή ερμηνευτής, εις μεταξύ χιλίων, διά να αναγγείλη προς τον άνθρωπον την ευθύτητα αυτού. **24** τότε θέλει είσθαι ίλιωσ εις αυτόν και θέλει ειπέη, λύτρωσον αυτόν από του να καταβή εις τον λάκκον· ενώ εύρηκα εξήλασμέν. **25** Η σαρξ αυτού θέλει είσθαι ανηθροτέρα νηπιού· θέλει επιστρέψει εις τας ημέρας της νεότητος αυτού. **26** θέλει δεηθή του Θεού και θέλει ευνοήσει προς αυτόν· και θέλει βλέπει το πρόσωπον αυτού εν χαρά· και θέλει αποδώσει εις τον άνθρωπον την δικαιοσύνην αυτού. **27** θέλει βλέπει προς τους ανθρώπους και θέλει λέγει, Ημάρτησα και διέστρεψα το ορθόν, και δεν με ωφέλησεν. **28** αλλ'· αυτός ελύτρωσε την ψυχήν μου από του να υπάγει εις τον λάκκον· και η ζωή μου θέλει ιδεί το φως. **29** Ιδού, πάντα ταύτα εργάζεται ο Θεός δις και τρίς μετά του ανθρώπου, **30** διά να αποστρέψη την ψυχήν αυτού από του λάκκου, ώστε να φωτισθή εν τω φωτί των ζώντων. **31** Πρόσεχε, Ιώβ, άκουσόν μου· σιώπα, και εγώ θέλω λαλήσει. **32** Εάν έχρη τι να είπης, αποκρίθητι μοι· λάλησον, διότι επιθυμώ να δικαιωθής. **33** Ει δε μη, συ άκουσόν μου· σιώπα και θέλω σε διδάξει σοφίαν.

34 Επανελάβε δε ο Ελιού και είπεν· **2** Ακούσατε τους λόγους μου, ω σοφοί και δότε ακρόασιν εις εμέ, οι νοήμονες. **3** Διότι το ωτίον δοκιμάζει τους λόγους, ο δε ουρανίσκος γεύεται το φαγητόν. **4** Ας εκλέξωμεν εις εαυτούς κρίσιν· ας γνωρίσωμεν μεταξύ ημών τι το καλόν. **5** Διότι ο Ιώβ είπεν, Είμαι δίκαιος και ο Θεός αφήρεσε την κρίσιν μου. **6** Ψεύσθη η εις την κρίσιν μου η πληγή μου είναι ανιάτος, άνευ παραβάσεως. **7** Της άνθρωπος ως ο Ιώβ, όστις καταπίνει τον χλευασμόν ως ύδωρ. **8** και υπάγει εν συνοδία μετά των εργατών της ανομίας, και περιπατεί μετά ανθρώπων ασεβών; **9** Διότι είπεν, ουδέν ωφελεί τον άνθρωπον το να ευαρεστή εις τον Θεόν. **10** Διά τούτο άκουσατέ μου, άνδρες συνετοί· μη γένοιτο να υπάρχη εις τον Θεόν αδικία, και εις τον Παντοδύναμον ανομία. **11** Επειδή κατά το έργον του ανθρώπου θέλει αποδώσει εις αυτόν, και θέλει κάμει έκαστον να εύρη κατά την οδόν αυτού. **12** Ναι, βεβαίως ο Θεός δεν θέλει πράξει ασεβώς, ουδέ θέλει διαστρέψει ο Παντοδύναμος την κρίσιν. **13** Τις κατέστησεν αυτόν επιτηρητήν της γης; ή τις διέταξε πάσαν την οικουμένην; **14** Εάν βάλη την καρδιαν αυτού επί τον άνθρωπον, θέλει σύρει εις εαυτόν το πνεύμα αυτού και την πνοήν αυτού. **15** πάσα σαρξ θέλει εκπνεύσει ομού, και ο άνθρωπος θέλει επιστρέψει εις το χώμα. **16** Εάν τώρα έχρη σύνεσιν· άκουσον τούτο· ακροάθητι της φωνής των λόγων μου. **17** Μήπως κυβερνά ο μισών την ευθύτητα; και θέλεις καταδικάσει τον κατ' εσχρήν δίκαιον; **18** όστις λέγει προς βασιλέα, Είσαι ασεβής, προς άρχοντα, Είσθε κακοί; **19** Όστις δεν προσωποληπτει εις άρχοντα ουδέ αποβλέπει εις τον πλούσιον μάλλον παρά εις τον πτωχόν; επειδή πάντες ούτοι είναι έργον των χειρών αυτού. **20** Εν μιά στιγμή θέλουσιν αποθάνει, και το μεσονύκτιον ο λαός θέλει παραχθή και θέλει παρελθει· και ο ισχυρός θέλει αναρπαχθή, ουχί υπό χειρός. **21** Διότι οι οφθαλμοί αυτού είναι επί τας οδούς του ανθρώπου, και βλέπει πάντα τα βήματα αυτού. **22** Δεν είναι σκότος ουδέ

σκιά θανάτου, όπου οι εργάται της ανομίας να κρυφθώσιν. **23** Επειδή δεν θέλει αφήσει πλέον τον άνθρωπον να έλθη εις κρίσιν μετά του Θεού. **24** θέλει συντρίψει αναριθμήτους ισχυρούς και βάλει άλλους αντ' αυτών. **25** διότι γνωρίζει τα έργα αυτών, και ανατρέπει αυτούς την νύκτα, και συντρίβονται. **26** Κτυπά αυτούς ως ασεβείς εν τω τόπω των θεατών. **27** επειδή εξέκλιναν απ' αυτού και δεν εθεώρησαν ουδεμίαν των οδών αυτού. **28** και έκαμον να έλθη προς αυτόν η κραυγή των πτωχών, και ήκουσε την φωνήν των τεθλιμμένων. **29** Και όταν αυτός ίδη ησυχίαν, τις θέλει διαταράξει αυτήν; και όταν κρύπτη το πρόσωπον αυτού, τις δύναται να ιδη αυτόν; είτε επί έθνος είτε επί άνθρωπον ομού. **30** ώστε να μη βασιλεύη υποκριτής, διά να μη παγιδευθή ο λαός. **31** Βεβαίως πρέπει να λέγη τις προς τον Θεόν, Έπαθον, δεν θέλω πλέον πράξει κακώς. **32** ό, τι δεν βλέπω, συ διδάξόν με· εάν έπραξα ανομίαν, δεν θέλω πράξει πλέον. **33** Αλλά μήπως θέλει γείνει κατά τον στοχασμόν σου; είτε συ αποβάλης είτε εκλέξης, αυτός θέλει ανταποδώσει, και ουχί εγώ· λέγε λοιπόν ό, τι εξέρχεται. **34** Άνδρες συνετοί θέλουσιν ειπει προς εμέ, και ο σοφός άνθρωπος όστις με ακούει, **35** Ο Ιώβ δεν ελάλησεν εν γνώσει, και οι λόγοι αυτού δεν ήσαν μετά συνέσεως. **36** Η επιθυμία μου είναι, ο Ιώβ να εξετασθή έως τέλους· επειδή απεκριθή ως οι άνθρωποι οι ασεβείς. **37** Διότι εις την αμαρτίαν αυτού προσθέτει ασέβειαν· καυχάται μεταξύ ημών, και πολλαπλασιάζει τους λόγους αυτού εναντίον του Θεού.

35 Και επανελάβεν ο Ελιού και είπε· **2** Στοχάζεσαι ότι είναι ορθόν τούτο, το οποίον είπας, Είμαι δικαιοτέρος του Θεού; **3** Διότι είπας, Τις ωφέλεια θέλει είσθαι εις σε; Τι κέρδος θέλω λάβει εκ τούτου μάλλον παρά εκ της αμαρτίας μου; **4** Εγώ θέλω αποκριθή προς σε και προς τους φίλους σου μετά σου. **5** Ανάβλεψον εις τους ουρανούς και ιδέ· και θεώρησον τα νέφη, πόσον υψηλότερά σου είναι. **6** Εάν αμαρτάνεις, τι πράττεις κατ' αυτού; ή αν αι παραβάσεις σου πολλαπλασιασώσονται, τι κατορθώνεις κατ' αυτού; **7** Εάν ήσαι δίκαιος, τι θέλεις δώσει εις αυτόν; ή τι θέλει λάβει εκ της χειρός σου; **8** Η ασεβεία σου δύναται να βλάβη άνθρωπον ως σέ· και η δικαιοσύνη σου δύναται να ωφεληθή υιόν ανθρώπου. **9** Εκ του πλήθους των καταθλιβόντων καταβώσονται· κραυγάζουσιν ένενεκν του βραχίονος των ισχυρών. **10** Αλλ' ουδεις λέγει, που είναι ο Θεός ο Ποιητής μου, όστις δίδει άσματα εις την νύκτα, **11** Όστις συνετίζει ημάς υπέρ τα κτήνη της γης, και σοφίζει ημάς υπέρ τα πετεινά του ουρανού; **12** Εκεί βοώσι διά την υπερηφανίαν των πονηρών, δεν θέλει όμως αποκριθή. **13** Ο Θεός βεβαίως δεν θέλει εισακούσει της ματαιολογίας, ουδέ θέλει επιβλέψει ο Παντοδύναμος εις αυτήν. **14** πόσον ολιγώτερον όταν συ λέγης, ότι δεν θέλεις ιδεί αυτόν· η κρίσις όμως είναι ενώπιον αυτού· όθεν έχε το θάρρος σου επ' αυτόν. **15** Αλλά τώρα, επειδή δεν επεσκέφθη εν τω θυμώ αυτού και δεν παρετήρησε μετά μεγάλης αυστηρότητος, **16** διά τούτο ο Ιώβ ανοίγει το στόμα αυτού ματαιώς· επιωρεύει λόγους εν αγνωσία.

36 Και ο Ελιού εξηκολούθησε και είπεν· **2** Υπόμεινόν με ολίγον, και θέλω σε διδάξει· διότι έχω έτι λόγους υπέρ του Θεού. **3** θέλω λάβει τα επιχειρήματά μου μακρόθεν, και θέλω αποδώσει δικαιοσύνην εις τον Ποιητήν μου. **4** διότι οι λόγοι μου επ' αληθείας δεν θέλουσιν είσθαι ψευδείς· πλησίον σου είναι ο τέλειος κατα την γνώσιν. **5** Ιδού, ο Θεός είναι ισχυρός, όμως δεν θέλει αποφρονεί ουδένα· ισχυρός είναι δύναμιν σοφίας. **6** Δεν θέλει ζωοποιήσει τον ασεβή· εις δε τους πτωχούς δίδει το δίκαιον. **7** Δεν αποσύρει τους οφθαλμούς αυτού από

των δικαίων, αλλά και μετά βασιλέων βάλλει αυτού επί θρόνου· μάλιστα καθίει αυτού διαπαντός, και είναι υψωμένος. **8** Και εάν ήθελον εΐσθαι δεδεμένοι με δεσμά και πιαστή με σχοινία θλίψεως, **9** τότε φανερόνει εις αυτούς τα έργα αυτών και τας παραβάσεις αυτών, ότι υπερηύξησαν, **10** και ανοίγει το ωτίον αυτών εις διδασκαλίαν, και από της ανομίας προστάζει να επιστρέψωσι. **11** Εάν υπακούσωσι και δουλεύσωσι, θέλουσι τελειώσει τας ημέρας αυτών εν αγαθοίς και τα έτη αυτών εν ευφροσύναις. **12** Αλλ' εάν δεν υπακούσωσι, θέλουσι διαπεραστή υπό ρομφαίας και θέλουσι τελευτήσει εν αγνωσίαι. **13** Οι δε υποκριταί την καρδίαν επισωρεύουσιν οργήν· δεν θέλουσι βοήθει όταν δέση αυτούς· **14** αυτοί αποθηήσκουσιν εν τη νεότητι, και η ζωή αυτών τελειώνει μεταξύ των ασελγών. **15** Λυτρόνει τον τεθλιμμένον εν τη θλίψει αυτού και ανοίγει τα ώτα αυτών εν συμφορά· **16** και ούτως ήθελε σε εκβάλλει από της στενοχωρίας εις ευρυχωρίαν, όπου δεν υπάρχει στενοχωρία και το παρατιθέμενον επί της τραπέζης σου θέλει εΐσθαι πλήρης πάχους. **17** Αλλά συ εξεπλήρωσας δίκην ασεβούς· δίκη και κρίσις θέλουσι σε καταλάβει. **18** Επειδή υπάρχει θυμός, πρόσεχε μη σε εξαφανίση διά της προσβολής αυτού· τότε ουδέ μέγα λύτρον ήθελε σε λυτρώσει. **19** Θέλει αποβλέψει εις τα πλούτη σου, ούτε εις χρυσίον ούτε εις πάσαν την ισχύν της δυνάμεως; **20** Μη επιπόθει την νύκτα, καθ' ην οι λαοί εκκόπτονται εν τω τόπω αυτών. **21** Πρόσεχε, μη στραφής προς την ανομίαν· διότι συ προέκρινας τούτο μάλλον παρά την θλίψιν. **22** Ιδού, ο Θεός είναι υψωμένος διά της δυνάμεως αυτού· τις διδάσκει ως αυτός; **23** Τις διώρισεν εις αυτόν την οδόν αυτού; ή τις δύναται να είπη, Έπραξας ανομίαν; **24** Ενθυμού να μεγαλήνης το έργον αυτού, το οποίο θεωρούσιν οι άνθρωποι. **25** Πας άνθρωπος βλέπει αυτό· ο άνθρωπος θεωρεί αυτό μακρόθεν. **26** Ιδού, ο Θεός είναι μέγας και ακατανόητος εις ημάς, και ο αριθμός των ετών αυτού ανεξερεύητος. **27** Όταν ανασύρη τας ρανίδας του ύδατος, αυτάί καταχέουσιν εκ των ατμών αυτού βροχήν, **28** την οποίαν να νέφη ραίνουσιν· αφθόνως σταλάζουσιν επί τον άνθρωπον. **29** Δύναται τις έτι να εννοήση τας εφαπλώσεις των νεφελών, τον κρότον της σκηνης αυτού; **30** Ιδού, εφαπλόνει το φως αυτού επ' αυτήν και σκεπάζει τους πυθμένας της θαλάσσης· **31** επειδή δι' αυτών δικάζει τους λαούς και δίδει τροφήν αφθόνως. **32** Εν ταις παλάμαις αυτού κρύπτει την αστραπήν· και προστάζει αυτήν εις ό, τι έχει να απαντήσει. **33** Παραγγέλλει εις αυτήν υπέρ του φίλου αυτού, κατά δε του ασεβούς ετοιμάζει οργήν.

37 Εις τούτο έτι η καρδιά μου τρέμει και εκπηδά από του τόπου αυτής. **2** Ακούσατε προσεκτικώς την τρομεράν φωνήν αυτού και τον ήχον τον εξερχόμενον εκ του στόματος αυτού. **3** Αποστέλλει αυτήν υποκάτω παντός του ουρανού και το φως αυτού επί τα έσχατα της γης. **4** Κατόπιν αυτού βοά φωνή· βροντά με την φωνήν της μεγαλωσύνης αυτού· και δεν θέλει στήσει αυτά, αφού η φωνή αυτού ακουσθή. **5** Ο Θεός δεν βροντά θαυμασίως με την φωνήν αυτού· κάμνει μεγάλα, και δεν υποοομέν. **6** Διότι λέγει προς την χιονά, γίνου επί την γήν· και προς την ψεκάδα και προς τον υετόν της δυνάμεως αυτού. **7** Κατασφραγίζει την χείρα παντός ανθρώπου· διά να γνωρίσωσι πάντες οι άνθρωποι το έργον αυτού. **8** Τότε τα θηρία εισέρχονται εις τα σπήλαια και κατασκηνοῦσιν εν τος τόποις αυτών. **9** Εκ του νότου έρχεται ο ανεμοστρόβιλος, και το ψύχος εκ του βορρά. **10** Εκ του ψυσίματος του Θεού δίδεται πάγος και το πλάτος των υδάτων στερεούται. **11** Πάλιν η γαλήνη διασκεδάζει την νεφέλην· το φως αυτού διασκορπίζει

τα νέφη· **12** και αυτά περιφέρονται κύκλω υπό τας οδηγίας αυτού, διά να κάμνωσι παν ό, τι προστάζει εις αυτά επί το πρόσωπον της οικουμένης· **13** κάμνει αυτά να έρχωνται, ή διά παιδείαν, ή διά την γην αυτού, ή διά έλεος. **14** Ακροάσθητι τούτο, Ιώβ· στάθητι και συλλογίσθητι τα θαυμάσια του Θεού. **15** Εννοείς πως ο Θεός διατάττει αυτά, και κάμνει να λάμπη το φως της νεφέλης αυτού; **16** Εννοείς τα ζυγοσταθμίματα των νεφών, τα θαυμάσια του τελείου κατά την γνώσιν; **17** Διά τι τα ενδύματά σου είναι θερμά, όταν αναπαύη την γην διά του νότου; **18** Εξήπλωσας μετ' αυτού το στερέωμα το δυνατόν ως κάτοπτρον χυτόν; **19** Δίδαξον ημάς τι να είπωμεν προς αυτόν· ημείς δεν δύναμεθα να διατάξωμεν τους λόγους ημών εξ αιτίας του σκότους. **20** Θέλει αναγγελθή προς αυτόν, εάν εγώ λαλώ; εάν λαλήση άνθρωπος, βεβαίως θέλει καταποθή. **21** Τώρα δε οι άνθρωποι δεν δύναται να ατενίσωσιν εις το λαμπρόν φως, το εν τω στερέωματι, αφού ο άνεμος περάση και καθαρίση αυτό, **22** και χρυσαυγής καιρός έλθη από βορρά. Φοβερά δόξα υπάρχει εν τω Θεώ. **23** Τον Παντοδύναμον, δεν δύναμεθα να εννοήσωμεν αυτόν· είναι υπέροχος κατά την δύναμιν και κατά την κρίσιν και κατά το πλήθος της δικαιοσύνης, δεν καταθλίβει. **24** Διά τούτο οι άνθρωποι φοβούνται αυτόν· ουδείς σοφός την καρδίαν δύναται να εννοήση αυτόν.

38 Τότε απεκρίθη ο Κύριος προς τον Ιώβ εκ του ανεμοστρόβιλου και είπε· **2** Τις ούτος, όστις σκοτίζει την βουλήν μου διά λόγων ασυνέτων; **3** Ζώσον ήδη την σοφύν σου ως ανήρ· διότι θέλω σε ερωτήσει, και φανέρωσόν μου. **4** Που ήσο ότε εθεμελιονην την γην; απάγγειλον, εάν έχεις σύνεσιν. **5** Τις έθεσε τα μέτρα αυτής, εάν εξεύρη; ή τις ήπλωσε στάθμην επ' αυτήν; **6** Επί τίνος είναι εστηριγμένα τα θεμέλια αυτής; ή τις έθεσε τον ακρογωνιαίον λίθον αυτής, **7** ότε τα άστρα της αυγής έψαλλον ομοῦ και πάντες οι υιοί του Θεού ηλάλαζον; **8** ή τις συνέκλεισε την θάλασσαν με θύρας, ότε εξορμώσα εξήλθεν εκ μήτρας; **9** ότε περιέβαλον αυτήν με νεφέλην και με ομίλην εσπαργάνωσα αυτήν, **10** και περιώρισα αυτήν διά προστάγματός μου, και έβαλον μοχλούς και πύλας, **11** και είπα, Έως αυτού θέλεις έρχεσθαι και δεν θέλεις υπερβή· και εδώ θέλει συντριβέσθαι η υπερηφάνια των κυμάτων σου; **12** Προσέταξας σου την πρωϊαν επί των ημερών σου; έδειξας εις την αυήν τον τόπον αυτής, **13** διά να πιάση τα έσχατα της γης, ώστε οι κακούργοι να εκτιναχθώσιν απ' αυτής; **14** Αυτή μεταμορφούται ως πηλός σφραγιζόμενος· και τα πάντα παρουσιάζονται ως στολή. **15** Και το φως των ασεβών αφαιρείται απ' αυτών, ο δε βραχιών των υπερηφάνων συντριβεται. **16** Εισήλθες έως των πηγών της θαλάσσης; ή περιεπάτησας εις εσχίνας της αβύσσου; **17** Ηνοιχθισαν εις σε του θανάτου αι πύλαι; ή είδες τας θύρας της σκιάς του θανάτου; **18** Εγνωρίσας το πλάτος της γης; απάγγειλον, εάν ενόησας πάντα ταύτα. **19** Που είναι η οδός της κατοικίας του φωτός; και του σκότους, που είναι ο τόπος αυτού, **20** διά να συλλάβης αυτό εις το όριον αυτού και να γνωρίσης τας τρίβους της οοίας αυτού; **21** Γνωρίζεις αυτό, διότι τότε γεννηθήσ; ή διότι ο αριθμός των ημερών σου είναι πολύς; **22** Εισήλθες εις τους θησαυρούς της χιονος; ή είδες τους θησαυρούς της χαλάζης, **23** τους οποίους φυλάττω διά τον καιρόν της θλίψεως διά την ημέραν της μάχης και τον πολέμου; **24** Διά τίνος οδού διαδίδεται το φως, ή ο ανατολικός άνεμος διαχέεται επί την γην; **25** Τις ήνοιξε ρύκακας διά τας ραγδαίας βροχάς, ή δρόμον διά την αστραπήν της βροντής, **26** διά να φέρη βροχήν επί γην ακατοίκητον, εις έρημον, όπου άνθρωπος δεν

υπάρχει, **27** διά να χορτάση την άβατον και ακατοίκητον, και να αναβλαστήση τον βλαστόν της χλόης; **28** Έχει πατέρα η βροχή; ή τις εγέννησε τας σταγόνας της δρόσου; **29** Από μήτρας τίνος εξέρχεται ο πάγος; και την πάχνην του ουρανού, τις εγέννησε; **30** Τα ύδατα σκληρύνονται ως λίθος, και το πρόσωπον της αβύσσου πηγνύεται. **31** Δύνασαι να δεσμεύσης τας γλυκείας επιρροάς της Πλειάδος ή να λύσης τα δεσμά του Ωριώνος; **32** Δύνασαι να εκβάλης τα Ζώδια εις τον καιρόν αυτών; ή δύνασαι να οδηγήσης τον Αρκτούρον μετά των υιών αυτού; **33** Γνωρίζεις τους νόμους του ουρανού; δύνασαι να διατάξης τας επιρροάς αυτού επί την γην; **34** Δύνασαι να υψώσης την φωνήν σου εις τα νέφη, διά να σε σκεπάση αφροντία υδάτων; **35** Δύνασαι να αποστείλης αστραπάς, ώστε να εξέλθωσι και να είπωσι προς σε, Ιδού, ημείς; **36** Τις έβαλε σοφίαν εντός του ανθρώπου; ή τις έδωκε σύνεσιν εις την καρδίαν αυτού; **37** Τις δύναται να αριθμήση τα νέφη διά σοφίας; ή τις δύναται να κενόνη τα δοχεία του ουρανού, **38** διά να χωνευθή το χώμα εις σύμψηξιν και οι βώλοι να συγκολλώνται; **39** Θέλεις κυνηγήσει θήραμα διά τον λέοντα; ή χορτάσει την όρεξιν των σκύμων, **40** όταν κοίτωνται εν τοις σπηλαιοίς και κάθηνται εις τους κρυπτήρας διά να ενεδρεύωσι; **41** Τις ετοιμάζει εις τον κόρακα την τροφήν αυτού, όταν οι νεοσσοί αυτού κράζωσι προς τον Θεόν, περιπλανώμενοι δι' έλλειψιν τροφής;

39 Γνωρίζεις τον καιρόν του τοκετού των αγρίων αιγών του βράχου; δύνασαι να σημειώσης πότε γεννώσιν αι έλαφοι; **2** Δύνασαι να αριθμήσης τους μήνας τους οποίους πληροΰσιν; ή γνωρίζεις τον καιρόν του τοκετού αυτών; **3** Αυτάι συγκάμπονται, γεννώσι τα παιδιά αυτών, ελευθερόνται από των ωδίνων αυτών. **4** Τα τέκνα αυτών ενδυναμώνται, αυξάνουσιν εν τη παιδιάδι· εξέρχονται και δεν επιστρέφουσι πλέον εις αυτάς. **5** Τις εξαπέστειλεν ελεύθερον τον άγριον όνον; ή τις έλυσε τους δεσμούς αυτού; **6** του οποίου οικίαν έκαμον την έρημον, και την αλμυρίδα κατοικίαν αυτού. **7** Καταγέλα του θορύβου της πόλεως δεν ακούει την κραυγήν του εργοδιώκτου. **8** Κατασκοπεύει τα όρη διά βοσκήν αυτού, και υπάγει ζητών κατόπιν παντός είδους χλόης. **9** Θέλει ευχαριστηθή ο μονόκερως να σε δουλεύη, ή θέλει διανυκτερεύσει εν τη φάτνην σου; **10** Δύνασαι να δέσης τον μονόκερυν με τον δεσμών αυτού προς αρσενίαν; ή θέλει ομαλίζει τας πεδιάδας οπίσω σου; **11** Θέλεις βάλει το θάρρος σου εις αυτόν, διότι η δύναμις αυτού είναι μεγάλη; ή θέλεις αφήσει την εργασίαν σου επ' αυτόν; **12** Θέλεις εμπιστευθή εις αυτόν να σοι φέρη τον σπόρον σου και να συνάξη αυτόν εν τω αλωνίω σου; **13** Έδωκας συ τας ώρας αιτέρυγας εις τους ταύνας; ή πτέρυγας και πτερά εις την στρουθοκάμηλον; **14** ή τις αφίνει τα ωά αυτής εις την γην και θάλπει αυτά επί του χώματος, **15** και λησμονεί ότι ο πους ενδέχεται να συντριψη αυτά, ή το θηρίον του αγρού να καταπατήση αυτά **16** σκληρύνεται κατά των τέκνων αυτής, ως να μη ήσαν αυτής· ματαιώς εκοπίασε, μη φοβουμένη **17** διότι ο Θεός εσπέρησεν αυτήν από σοφίας και δεν εμοίρασεν εις αυτήν σύνεσιν **18** οσάκις σπώνεται όφθιος, καταγέλα του ίππου και του αναβάτου αυτού. **19** Συ έδωκας δύναμιν εις τον ίππον; περιενέδυσας τον τράχηλον αυτού με βροντήν; **20** συ κάμνεις αυτόν να πηδά ως ακρίς; το γαυρίαμα των μυκτήρων αυτού είναι τρομερόν **21** ανασκάπτει εν τη κοιλιάδι και αγάλλεται εις την δύναμιν αυτού· εξέρχεται εις απάντησιν των όπλων **22** καταγελά του φόβου και δεν τρομάζει· ουδέ στρέφει από προσώπου ρομφαίας **23** η φαρέτρα κροταλίζει κατ' αυτού, η εξαστράπτουσα λόγχη και το δόρυ. **24** Καταπίνει την γην

εν αγριότητα και μανία· και δεν πιστεύει ότι ηχεί σάλπιγγ· **25** άμα δε τη φωνή της σάλπιγγος, λέγει, Α, α και μακρόθεν οσφραίνεται την μάχην, την κραυγήν των στρατηγών και τον αλαλαγμόν. **26** Διά της σοφίας σου πετά ο ιέραξ και απλώνει τας πτέρυγας αυτού προς νότον; **27** Εις την προσταγήν σου ανυψούται ο αετός και κάμνει την φωλεάν αυτού εν τοις υψηλοίς; **28** Κατοικεί επί βράχου και διατριβεί, επί αποτόμου βράχου και επί αβάτων τόπων **29** εκείθεν αναζητεί τροφήν· οι οφθαλμοί αυτού σκοπεύουσι μακρόθεν **30** και οι νεοσσοί αυτού αίμα πίνουσι· και όπου πτώματα, εκεί και αυτός.

40 Ο Κύριος απεκρίθη έτι προς τον Ιώβ και είπεν· **2** Ο διαδικαζόμενος προς τον Παντοδύναμον θέλει διδάξει αυτόν; ο ελέγχων τον Θεόν ας αποκριθή προς τούτο. **3** Τότε ο Ιώβ απεκρίθη προς τον Κύριον και είπεν· **4** Ιδού, εγώ είμαι ουτιδανός· τι τόναμαι να αποκριθώ προς σε; θέλω βάλει την χείρα μου επί το στόμα μου· **5** άπαξ ελάλησα και δεν θέλω αποκριθή πλέον· μάλιστα, δics αλλά δεν θέλω επιπροσθέσει. **6** Τότε απεκρίθη ο Κύριος προς τον Ιώβ εκ του ανεμοστροβίλου και είπε· **7** Ζώσον ήδη ως ανήρ την οσφύν σου· εγώ θέλω σε ερωτήσαι, και απάγγελίον μοι. **8** Θέλεις άρα αναίρεισει την κρίσιν μου; θέλεις με καταδικάσει, διά να δικαιωθής; **9** Έχεις βραχίονα ως ο Θεός; ή δύνασαι να βροντάς με φωνήν ως αυτός; **10** Στολίσθητι τώρα μεγαλοπρέπειαν και υπεροχήν· και ενδόθητι δόξαν και ώρασιότητα. **11** Έκχεσε τας φλόγας της οργής σου· και βλέπε πάντα υπερήφανον και ταπεινونه αυτόν. **12** Βλέπε πάντα υπερήφανον· κρήνιζε αυτόν· και καταπάτει τους ασεβείς εν τω τόπω αυτών. **13** Κρύφον αυτούς όμοιο εν τω χώματι· κάλυψον τα πρόσωπα αυτών εν αφανεία. **14** Τότε και εγώ θέλω ομολογήσει προς σε, ότι η δεξιά σου δύναται να σε σώση. **15** Ιδού τώρα, ο Βεεμώθ, τον οποίον έκαμα μετά σου, τρώγει χόρτον ως βους. **16** Ιδού τώρα, η δύναμις αυτού είναι εν τοις νεφροίς αυτού και η ισχύς αυτού εν τω ομφάλω της κοιλίας αυτού. **17** Υψώνει την οσχάν αυτού ως κέδρον· τα νεύρα των μηρών αυτού είναι συμπεπλεγμένα. **18** Τα οστά αυτού είναι χάλκινοι σωλήνες· τα οστά αυτού ως μοχλοί σιδήρου. **19** Τούτο είναι το αριστούργημα του Θεού· ο ποιήσας αυτόν δύναται να πλησιάσει εις αυτόν την ρομφαίαν αυτού. **20** Διότι τα όρη προμηθεύουσιν εις αυτόν την τροφήν, όπου παίζουσι πάντα τα θηρία του αγρού. **21** Πλαγιάζει υποκάτω των σκιερών δένδρων, υπό την σκέπην των καλάμων και εν τοις βάλτοις. **22** Τα σκιερά δένδρα σκεπάζουσι αυτόν με την σκιάν αυτών· αι ιτέαι των ρυάκων περικαλύπτουσι αυτόν. **23** Ιδού, εάν πλημμυρίση ποταμός, δεν σπεύδει να φύγη· έχει θάρρος, και αν ο Ιορδάνης προσβάλλη εις το στόμα αυτού. **24** Δύναται τις φανερά να συλλάβη αυτόν; ή διά παγίδων να διατρυπήση την ρίνα αυτού;

41 Δύνασαι να σύρσης έξω τον Λευιθάαν διά αγκίστρου; ή να περιδέσης την γλώσσαν αυτού με φορβιάν; **2** Δύνασαι να βάλης χαλινόν εις την ρίνα αυτού; ή να τρυπήσης την σιαγόνα αυτού με άκανθαν; **3** Θέλει πληθύνει προς σε ικεσίας; θέλει σοι λαλήσει μετά γλυκύτητος; **4** Θέλει κάμει συνθήκην μετά σου; θέλεις πάρει αυτόν διά δούλον παντοτεινόν; **5** Θέλεις παίζει μετ' αυτού ως μετ' απτηνού; ή θέλεις δέσει αυτόν διά τας θεραπαίννας σου; **6** Θέλουσι κάμει οι φίλοι συμπόσιον εξ αυτού; θέλουσι μοιράσει αυτόν μεταξύ των εμπόρων; **7** Δύνασαι να γεμίσης το δέρμα αυτού με βέλι; ή την κεφαλήν αυτού με αλιευτικά καμάκια; **8** Βάλε την χείρα σου επ' αυτόν· ενθυμήθητι τον πόλεμον· μη κάμης πλέον τούτο. **9** Ιδού, η ελιπίς

να πιάσει τις αυτόν είναι ματαία· δεν ήθελε μάλιστα εκπλαγή εις την θεωρίαν αυτού· **10** Ουδείς είναι τόσον τολμηρός ώστε να γεύρη αυτόν· και τις δύναται να σταθή έμπροσθεν εμού· **11** Τις πρότερον έδωκεν εις εμέ και να ανταποδώσω; τα υποκάτω παντός του ουρανού είναι εμού. **12** Δεν θέλω σιωπήσει τα μέλη αυτού ουδέ την δύναμιν ουδέ την ευάρεστον αυτού συμμετρίαν. **13** Τις να εξιχνιάσει την επιφάνειαν του ενδύματος αυτού; τις να εισέλθη εντός των διπλών σιαγόνων αυτού; **14** Τις δύναται να ανοίξη τας πύλας του προσώπου αυτού; οι οδόντες αυτού κύκλω είναι τρομεροί. **15** Αι ισχυραί ασπίδες αυτού είναι το εγκαύχημα αυτού, συγκεκλεισμένοι ομοί διά σφιγκτού σφραγίσματος. **16** Η μία ενούται μετά της άλλης, ώστε ουδέ αίρη δύναται να περάσει δι' αυτών· **17** είναι προσκεκολλημένα η μία μετά της άλλης· συνέχονται ούτως, ώστε δεν δύνανται να αποσπασθώσιν. **18** Εις τον πταρνισμόν αυτού λάμπει φως, και οι οφθαλμοί αυτού είναι ως τα βλέφαρα της αυγής. **19** Εκ του στόματος αυτού εξέρχονται λαμπάδες καιόμεναι και σπινθήρες πυρός εξακοντίζονται. **20** Εκ των μυκτήρων αυτού εξέρχεται καπνός, ως εξ αγγείου κοχλάζοντος ή λέβητος. **21** Η πνοή αυτού ανάπτει άνθρακας, και φλόξ εξέρχεται εκ του στόματος αυτού· **22** Εν τω τραχήλω αυτού κατοικεί δύναμις, και τρόμος προπορεύεται έμπροσθεν αυτού. **23** Τα στρώματα της σαρκός αυτού είναι συγκεκολλημένα· είναι στερεά επ' αυτόν· δεν δύνανται να σαλευθώσιν. **24** Η καρδιά αυτού είναι στερεά ως λίθος· σκληρά μάλιστα ως η κάτω μυλόπετρα. **25** Ότε ανεγείρεται, φρίττουσιν οι δυνατοί, και εκ του φόβου παραφρονούσιν. **26** Η ρομφαία του συναπαντώντος αυτόν δεν δύναται να ανθέξη· η λόγχη, το δόρυ, ουδέ ο θώραξ. **27** Θεωρεί τον σίδηρον ως άχρυν, τον χαλκόν ως ξύλον σαθρόν. **28** Τα βέλη δεν δύνανται να τρέψωσιν αυτόν εις φυγήν· αι πέτραι της σφενδόνης είναι εις αυτόν ως στυπίον. **29** Τα ακόντια λογίζονται ως στυπίον· γελά εις το σείσμα της λόγχης. **30** Οξεείς λίθοι κóιτονται υποκάτω αυτού· υποστρόνει τα αγκυλωτά σώματα επί πηλού. **31** Κάμνει την άβυσσον ως λέβητα να κοχλάζη· καθιστά την θάλασσαν ως σκεύος μυρεψού. **32** Αφίνει οπίσω την πορείαν φωτεινήν· ήθελέ τις υπολάβει την άβυσσον ως πολιάν. **33** Επί της γης δεν υπάρχει όμοιον αυτού, δεδημιουργημένον ούτως άφοβον. **34** Περιορά πάντα τα υψηλά· είναι βασιλεύς επί πάντας τους υιούς της υπερφανίας.

42 Τότε απεκρίθη ο Ιώβ προς τον Κύριον και είπεν· **2** Εξεύρω ότι δύνασαι τα πάντα, και ουδείς στοχασμός σου δύναται να εμποδισθή. **3** Τις ούτος ο κρύπτων την βουλήν ασυνέτως; Εγώ λοιπόν πρόεφερα εκείνο, το οποίον δεν ενόουν. Πράγματα υπερθαύμαστα δι' εμέ, τα οποία δεν εγνώριζον. **4** Άκουσον, δέομαι· και εγώ θέλω λαλήσει· θέλω σε ερωτήσσει, και συ δίδαξόν με. **5** Ήκουον περί σου με την ακοήν του ωτίου, αλλά τώρα ο οφθαλμός μου σε βλέπει· **6** διά τούτο βδελύττομαι εμαυτόν, και μετανοώ εν χρώματι και σποδώ. **7** Αφού δε ο Κύριος ελάλησε τους λόγους τούτους προς τον Ιώβ, είπεν ο Κύριος προς Ελιφάς τον Θαιμανίτην, Ο θυμός μου εξήφθη κατά σου και κατά των δύο φίλων σου· διότι δεν ελαλήσατε περί εμού το ορθόν ως ο δούλος μου Ιώβ· **8** διά τούτο λάβετε τώρα εις εαυτούς επτά μόσχους και επτά κριούς και υπάγετε προς τον δούλον μου Ιώβ, και προσφέρετε ολοκαύτωμα υπέρ εαυτών· ο δε Ιώβ ο δούλος μου θέλει ικετεύσει υπέρ υμών· διότι θέλω δεχθή το πρόσωπον αυτού· διά να μη πράξω με σας κατά την αφροσύνην σας· διότι δεν ελαλήσατε περί εμού το ορθόν ως ο δούλος μου Ιώβ. **9** Και υπήγον Ελιφάς ο Θαιμανίτης και Βιλδάδ ο Σαυχίτης και Σωφάρ ο Νααμαθίτης, και έκαμον

ως προσέταξεν εις αυτούς ο Κύριος· ο δε Κύριος εδέχθη το πρόσωπον του Ιώβ. **10** Και έστρεψεν ο Κύριος την αιχμαλωσίαν του Ιώβ, αφού προσηυχήθη υπέρ των φίλων αυτού· και έδωκεν ο Κύριος εις τον Ιώβ διπλάσι πάντων των όσα είχε πρότερον. **11** Τότε ήλθον προς αυτόν πάντες οι αδελφοί αυτού και πάσαι αι αδελφαί αυτού και πάντες οι γνωρίζοντες αυτόν πρότερον, και έφαγον άρτον μετ' αυτού εν τω οίκω αυτού· και συνέκλαυσαν με αυτόν και παρηγόρησαν αυτόν περί παντός του κακού, το οποίον ο Κύριος επέφερεν επ' αυτόν· και έδωκαν έκαστος εις αυτόν εν αργύριον και έκαστος εν χρυσούν ενώτιον. **12** Και ευλόγησεν ο Κύριος τα έσχατα του Ιώβ μάλλον παρά τα πρώτα· ώστε απέκτησε δεκατέσσαρας χιλιάδας προβάτων και εξακισχιλίας καμήλους και χίλια ζεύγη βούων και χιλίας όνου. **13** Εγεννήθησαν έτι εις αυτόν επτά υιοί και τρεις θυγατέρες· **14** και εκάλεσε το όνομα της πρώτης Ιεμιμά· και το όνομα της δευτέρας Κεσιά· και το όνομα της τρίτης Κερέν· απούχ· **15** και δεν ευρίσκοντο εφ' όλης της γης γυναίκες ώραιαι ως αι θυγατέρες του Ιώβ· και ο πατήρ αυτών έδωκεν εις αυτάς κληρονομίαν μεταξύ των αδελφών αυτών. **16** Μετά ταύτα έζησεν ο Ιώβ εκατόν τεσσαράκοντα έτη, και είδε τους υιούς αυτού και τους υιούς των υιών αυτού, τετάρτην γενεάν. **17** και ετελεύτησεν ο Ιώβ, γέρων και πλήρης ημερών.

Ψαλμοί

1 Μακάριος ο άνθρωπος, όστις δεν περιπάτησεν εν βουλή ασεβών, και εν οδώ αμαρτωλών δεν εστάθη, και επί καθέδρας χλευαστών δεν εκάθησεν· **2** αλλ' εν τω νόμω του Κυρίου είναι το θέλημα αυτού, και εν τω νόμω αυτού μελετά ημέραν και νύκτα. **3** Και θέλει είσθαι ως δένδρον πεφυτευμένον παρά τους ρύακας των υδάτων, το οποίον δίδει τον καρπόν αυτού εν τω καιρώ αυτού, και το φύλλον αυτού δεν μαραίνεται και πάντα, όσα αν πράττη, θέλουσιν ευδοθῆθαι. **4** Δεν θέλουσιν είσθαι ούτε οι ασεβείς· αλλ' ως το λεπτόν άχυρον, το οποίον εκρίπτει ο άννεμος. **5** Διά τούτο δεν θέλουσιν εγερθῆ οι ασεβείς εν τη κρίσει, ουδέ οι αμαρτωλοί εν τη συνάζει των δικαίων. **6** Διότι γνωρίζει ο Κύριος την οδόν των δικαίων· η δε οδός των ασεβών θέλει απολεσθῆ.

2 Διά τι εφρούραζαν τα ἔθνη και οι λαοί εμελέτησαν μάταια; **2** Παρεστάθησαν οι βασιλείς της γης, και οι άρχοντες συνήχθησαν ομοῦ, κατά του Κυρίου, και κατά του χριστού αυτού, λέγοντες, **3** Ας διασπάσωμεν τους δεσμούς αυτών, και ας απορρίψωμεν απ' ημών τας αλύσεις αυτών. **4** Ο καθήμενος εν ουρανοίς θέλει γελάσει· ο Κύριος θέλει εκμυκτηρίσει αυτούς. **5** Τότε θέλει λαλήσει προς αυτούς εν τη οργῇ αυτού, και εν τω θυμῷ αυτού θέλει συνταράξει αυτούς. **6** Αλλ' εγώ, θέλει ειπεί, έχριστα τον Βασιλέα μου επί Σιών, το όρος το αγίόν μου. **7** Εγώ θέλω αναγγείλει το πρόσταγμα· ο Κύριος είπε προς εμέ, Υιός μου είσαι σύ· εγώ σήμερον σε εγέννησα· **8** Ζήτησον παρ' εμού, και θέλω σοι δώσει τα ἔθνη κληρονομίαν σου, και ιδιοκτησίαν σου τα πέρατα της γῆς· **9** Θέλεις ποιμάνει αυτούς εν ράβδω σιδηρά· ως σκεύος κεραμέως θέλεις συντρίψει αυτούς. **10** Τώρα λοιπόν, βασιλείς, συνετίσθητε· διδάχθητε, κριταί της γης. **11** Δουλεύετε τον Κύριον εν φόβῳ και αγάλλεσθε εν τρόμῳ. **12** Φιλείτε τον Υιόν, μήποτε οργισθῆ, και απολεσθῆτε εκ της οδοῦ, όταν εξαφθῆ ταχέως ο θυμός αυτού. Μακάριοι πάντες οι πεποιθότες επ' αυτόν.

3 «Ψαλμός του Δαβίδ, ότε έφρυγεν απ' έμπροσθεν του υιού αυτού Αβεσσαλώμ.» Κύριε, πόσον επληθύνθησαν οι εχθροί μου πολλοί επανίστανται επ' εμέ· **2** πολλοί λέγουσι περί της ψυχῆς μου, δεν είναι δι' αυτόν σωτηρία εν τω Θεῷ· Διάψαλμα. **3** Αλλά συ, Κύριε, είσαι η ασπίς μου, η δόξα μου και ο υψώνων την κεφαλήν μου. **4** Εκραζα με την φωνήν μου και ο ψόνων τον Κύριον, και εισήκουσέ μου εκ του όρους του αγίου αυτού. Διάψαλμα. **5** Εγώ επλαγίασα και εκοιμήθην· εξηγέρθην· διότι ο Κύριος με υποστηρίζει. **6** Δεν θέλω φοβηθῆ από μυριάδων λαού του αντιπαρατασομένου κατ' εμού κύκλω. **7** Ανάστηθι, Κύριε· σώσον με, Θεέ μου· διότι συ επάταξας πάντας τους εχθρούς μου κατά της σιαγόνας· συνέτριψας τους οδόντας των ασεβών. **8** Του Κυρίου είναι η σωτηρία· επί τον λαόν σου είναι η ευλογία σου. Διάψαλμα.

4 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Όταν επικαλώμαι, εισάκούέ μου Θεέ της δικαιοσύνης μου εν στενοχωρία με επλάτυνας· ελέησόν με και εισάκουσον της προσευχῆς μου. **2** Υιοί ανθρώπων, έως πότε μετατρέπετε την δόξαν μου εις κατασχόνων, αγαπάτε ματαιότητα και ζητείτε ψεύδος; Διάψαλμα. **3** Αλλά μάθετε ότι εξελέξεν ο Κύριος τον όσιον αυτού· ο Κύριος θέλει ακούσει, όταν κράζω προς αυτόν. **4** Οργίξοσθε και μη αμαρτάνετε· λαλείτε εν ταις καρδιάς υμών επί της κλίνης υμών και ησυχάζετε. Διάψαλμα. **5** Ουσιάσατε

θυσίας δικαιοσύνης και ελπίασατε επί τον Κύριον. **6** Πολλοί λέγουσι, Τις θέλει δείξει εις ημάς το αγαθόν; Ύψωσον επ' ημάς το φως του προσώπου σου, Κύριε. **7** Έδωκας μεγαλητέραν ευφροσύνην εις την καρδίαν μου, παρ' όσην απολαμβάνουσιν αυτοί, όταν πληθύνηται ο σίτος αυτών και ο οίνος αυτών. **8** Εν ειρήνῃ θέλω και πλαγιάσει και κοιμηθῆ· διότι συ μόνος, Κύριε, με κατοικίζεις εν ασφαλεία.

5 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγιλώθ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Ακροάσθητι, Κύριε, τους λόγους μου· νόησον τον στεναγμόν μου. **2** Πρόσεσον εις την φωνήν της κραυγῆς μου, Βασιλεύ μου και Θεέ μου· διότι εις σε θέλω προσευχηθῆ. **3** Κύριε, το πρωῖ θέλεις ακούσει την φωνήν μου· το πρωῖ θέλω παρασταθῆ εις σε και θέλω προσδοκά. **4** Διότι δεν είσαι συ Θεός θέλων την ασέβειαν· ο πονηρευόμενος δεν θέλει κατοικεί πλησίον σου. **5** Ουδέ θέλουσι σταθῆ οι άφρονες έμπροσθεν των οφθαλμών σου· μισείς πάντα τους εργάτας της ανομίας. **6** Θέλεις εξολοθρεῦσει τους λαλούντας το ψεύδος· ο Κύριος βδελύττεται τον άνθρωπον τον αιμοβόρον και τον δόλιον. **7** Αλλ' εγώ διά του πλήθους του ελέους σου θέλω εισέλθει εις τον οίκόν σου· θέλω προσκυνῆσι προς τον ναόν της αγιότητός σου μετά φόβου σου. **8** Κύριε, οδήγησόν με εν τη δικαιοσύνῃ σου, ένεκα των εχθρών μου· κατεύθυνον την οδόν σου έμπροσθέν μου. **9** Διότι δεν είναι εν τω στόματι αυτών αλήθεια· η καρδια αυτών είναι πονηρία· τάφος ανευγμένος ο λάρυγξ αυτών· διά της γλώσσης αυτών κολακεύουσι. **10** Καταδικασον αυτούς, Θεέ· ας αποτύχωσι των διαβουλίων αυτών· έξωσον αυτούς διά το πλήθος των παραβάσεων αυτών, διότι απεστάτησαν εναντίον σου. **11** Ας ευφρανῶνται δε πάντες οι ελπίζοντες επί σέ· ας χαίρωσι διαπαντός, διότι συ περισκεπάζεις αυτούς· ας καυχώνται ομοίως επί σε οι αγαπώντες το όνομά σου. **12** Διότι συ, Κύριε, θέλεις ευλογῆσι τον δικαίον· θέλεις περισκεπάσει αυτόν με ευμένειαν, ως με ασπίδα.

6 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ, επί Σεμινίθ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Κύριε, μη με ελέγξης εν τω θυμῷ σου, μηδέ εν τη οργῇ σου παιδεύσης με. **2** Ελέησόν με, Κύριε, διότι είμαι αδύνατος· ιάτρευσον με, Κύριε, διότι εταράχθησαν τα οστά μου. **3** Και η ψυχή μου εταράχθη σφόδρα· αλλά συ, Κύριε, έως πότε; **4** Επιστρέψον, Κύριε· λύτρωσον την ψυχίν μου· σώσον με διά το έλέός σου. **5** Διότι εν τω θανάτῳ δεν υπάρχει ενθύμησις περί σου· εν τω άδη τίς θέλει σε δοξολογήσει; (Sheol h7585) **6** Απέκαμον εν τω στεναγμῷ μου· όλην την νύκτα λούω την κλίην μου με τα δάκρμα μου καταβρέχω την στρωμνήν μου. **7** Ο οφθαλμός μου εμαράνθη εκ της θλίψεως· εγήρασεν εξ αιτίας πάντων των εχθρών μου. **8** Απομακρύνθητε απ' εμού, πάντες οι εργάται της ανομίας, διότι ήκουσεν ο Κύριος την φωνήν του κλαυθμού μου. **9** Ήκουσεν ο Κύριος την δέησίν μου· ο Κύριος εδέχθη την προσευχήν μου. **10** Ας αισχυνθώσι και ας ταραχθώσι σφόδρα πάντες οι εχθροί μου· ας στραφώσιν εις τα οπίσω· ας καταισχυνθώσιν αιφνιδίως.

7 «Σιγαίων του Δαβίδ, το οποίον έψαλλεν εις τον Κύριον, διά τους λόγους Χούς του Βενιαμίτου.» Κύριε ο Θεός μου, επί σε ελπίζω· σώσον με εκ πάντων των διωκόντων με και ελευθέρωσόν με· **2** μήποτε ο εχθρός αρπάση ως λέων την ψυχίν μου και διασπαράξη, χωρίς να υπάρξει ελευθερωτής. **3** Κύριε ο Θεός μου, εάν εγώ έπραξα τούτο, εάν εις τας χείρας μου ήναι ανομία· **4** εάν ανταπέδικα κακόν εις τον ειρηνεύοντα μετ' εμού, ή κατέθλιφα τον αναίτιον διώκοντά με· **5** ας καταδιώξη η εχθρός την ψυχίν μου και ας φθάση αυτήν· και ας καταπατήση

εις την ζωήν μου, και ως καταβάλη την δόξαν μου εις το χόμα. Διάψαλμα. **6** Ανάστηθι, Κύριε, εν τη οργή σου· υψώθητι ένεκα της λύσεως των εχθρών μου· και εγέρθητι δι' εμέ εις την κρίσιν την οποίαν προσέταξας. **7** Και η σύναξις των λαών θέλει σε κυκλώσει· και συ επίστρεψον, να καθήσῃς υπεράνωθεν αυτής εις ύψος. **8** Ο Κύριος θέλει κρίνει τους λαούς. Κρίνόν με, Κύριε, κατά την δικαιοσύνην μου, και κατά την ακεραιότητά μου, την εν εμοί. **9** Ας τελειώση πλέον η κακία των ασεβών· και στερέωσον τον δίκαιον, συ ο Θεός ο δίκαιος, ο εξετάζων καρδιας και νεφρούς. **10** Η ασπίς μου είναι εν τω Θεώ, όστις σώζει τους ευθείς την καρδίαν. **11** Ο Θεός είναι κριτής δίκαιος και Θεός οργιζόμενος καθ' εκάστην ημέραν. **12** Εάν ο ασεβής δεν επιστραφή, θέλει αποβείη την ρομφαίαν αυτού· ενέτεινε το τόξον αυτού και ητοιμάσεν αυτό. **13** και δι' αυτόν ητοιμάσεν όργανα θανάτου· προσήρμοσε τα βέλη αυτού εναντίον των διωκτών. **14** Ιδού, ο ασεβής κοιλοπονεί ανομίαν· συνέλαβε δε πονηρίαν και εγέννησε ψεύδος. **15** Έκασπε λάκκον και έβόθυνεν αυτόν· πλην αυτός θέλει πέσει εις τον βόθρον, τον οποίον έκαμην. **16** Η πονηρία αυτού θέλει επιστρέψει κατά της κεφαλής αυτού, και η καταδυναστεία αυτού θέλει καταβή επί την κορυφήν αυτού. **17** Εγώ θέλω επαινεί τον Κύριον κατά την δικαιοσύνην αυτού, και θέλω ψαλμωδεί εις το όνομα Κυρίου του Υψίστου.

8 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Γιττίθ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Κύριε ο Κύριος ημών, πόσον είναι θαυμαστόν το όνομά σου εν πάση τη γή· όστις έθεσας την δόξαν σου υπεράνω των ουρανών. **2** Εκ στόματος νηπίων και θηλαζόντων ητοιμάσας αίσεις ένεκα των εχθρών σου, διά να καταργήσῃ τον εχθρόν και τον εκδικητήν. **3** Όταν θεωρώ τους ουρανοούς σου, το έργον των δακτύλων σου, την σελήνην και τους αστέρας, τα οποία συ εθεμελίωσας, **4** Τι είναι ο άνθρωπος, ώστε να ενθυμήσαι αυτόν; ή ο υίός του ανθρώπου, ώστε να επισκεπήσαι αυτόν; **5** Συ δε έκαμες αυτόν ολίγον τι κατώτερον των αγγέλων, και με δόξαν και τιμήν εστεφάνωσας αυτόν. **6** Κατέστησας αυτόν κύριον επί τα έργα των χειρών σου· πάντα υπέταξας υποκάτω των ποδών αυτού· **7** πάντα τα πρόβατα και τους βόας, έτι δε και τα ζώα του αγρού. **8** τα πετεινά του ουρανού, και τους ιχθύας της θαλάσσης, πάντα τα διαπορευόμενα τας οδούς των θαλασσών. **9** Κύριε ο Κύριος ημών, πόσον είναι θαυμαστόν το όνομά σου εν πάση τη γη.

9 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Μούθ-λαββέν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Θέλω σε δοξολογήσει, Κύριε, εν όλη καρδιά μου· θέλω διηγηθή πάντα τα θαυμάσιά σου. **2** Θέλω ευφρανθή και χαρή εν σοί· θέλω ψαλμωδήσει εις το όνομά σου, Ύψιστε. **3** Όταν στραφώσιν οι εχθροί μου εις τα οπίσω, πέσωσι και αφανισθώσιν απ' έμπροσθέν σου. **4** Διότι συ έκαμες την κρίσιν μου και την δίκην μου· εκάθησας επί θρόνον κρίνων εν δικαιοσύνη· **5** Επειθήσας τα έθνη· εξάλωθρεςσας τον ασεβή· το όνομα αυτόν εξήλειψας εις τον αιώνα τον αιώνος. **6** Εχθρέ, αι ερημώσεις εξέλιπον διαπαντός· και κατηδάφισας πόλεις· το μνημόσυνον αυτών έχάθη μετ' αυτών. **7** Αλλ' ο Κύριος διαμένει εις τον αιώνα· ητοιμάσε τον θρόνον αυτού διά κρίσιν. **8** Και αυτός θέλει κρίνει την οικουμένην εν δικαιοσύνη· θέλει κρίνει τους λαούς εν ευθύτητι. **9** Και ο Κύριος θέλει είσθαι καταφύγιον εις τον πένθητα, καταφύγιον εν καιρώ θλίψεως. **10** Και θέλουσιν ελπίσει επί σε οι γνωρίζοντες το όνομά σου· διότι δεν εγκατέλιπες τους εκζητούντάς σε, Κύριε. **11** Ψαλμωδείτε εις τον Κύριον, τον κατοικούντα εν Σιών· αναγγεiliate μεταξύ των

λαών τα κατορθώματα αυτού. **12** διότι όταν κάμνη εκζητήσει αιμάτων, ενθυμείται αυτούς· δεν λημονοεί την κραυγήν των ταλαιπωρουμένων. **13** Ελέησόν με, Κύριε· ιδέ την θλίψιν μου την εκ των εχθρών μου, συ ο υψώνων με εκ των πυλών του θανάτου, **14** διά να διηγηθώ πάσας τας ανείσεις σου εν ταις πύλαις της θυγατρός Σιών· εγώ θέλω αγαλλιάσθαι διά την σωτηρίαν σου. **15** Τα έθνη κατεβυθίσθησαν εις τον λάκκον, τον οποίον έκαμην· εν τη παγίδι, την οποίαν έκρυψαν, επίσθη ο πους αυτών. **16** Ο Κύριος γνωρίζεται διά την κρίσιν, την οποίαν κάμνει· ο ασεβής παγιδεύεται εν τω έργω των χειρών αυτού· Ιγαίων· Διάψαλμα. **17** Οι ασεβείς θέλουσιν επιστραφή εις τον άδην· πάντα τα έθνη τα λημονοούτα τον Θεόν. (Sheol **h7585**) **18** Διότι δεν θέλει λημονηθή διαπαντός ο πτωχός· η προσδοκία των πενήτων δεν θέλει απολεσθή διαπαντός. **19** Ανάστηθι, Κύριε· ας μη υπερισχύη άνθρωπος· ας κριθώσι τα έθνη ενώπιόν σου. **20** Κατάστησον, Κύριε, νομοθέτην επ' αυτούς· ας γνωρίσωσι τα έθνη, ότι είναι άνθρωποι. Διάψαλμα.

10 Διά τι, Κύριε, ίστασαι μακρόθεν; κρύπτεσαι εν καιρώ θλίψεως; **2** Εν τη υπερηφάνια του ασεβούς κατακαίεται ο πτωχός· ας πιασθώσιν εν ταις πανουργίαις, τας οποίας διαλογίζονται. **3** Διότι ο ασεβής καυχάται εις τας επιθυμίας της ψυχής αυτού, και ο πλεονέκτης μακαρίζει εαυτόν· καταφρονεί τον Κύριον. **4** Ο ασεβής διά την αλαζονείαν του προσώπου αυτού δεν θέλει εκζητήσει τον Κύριον· πάντες οι διαλογισμοί αυτού είναι ότι δεν υπάρχει Θεός. **5** Αι οδοί αυτού μολύνονται εν παντί καιρώ· αι κρίσεις σου είναι πολύ υψηλά από προσώπου αυτού· φυσά εναντίον πάντων των εχθρών αυτού. **6** Είπεν εν τη καρδιά αυτού, δεν θέλω σαλευηθή από γενεάς εις γενεάν· διότι δεν θέλω πέσει εις δυστυχίαν. **7** Το στόμα αυτού γέμει κατάρας και απάτης και δόλου· υπό την γλώσσαν αυτού είναι κακία και ανομία. **8** Κάθηται εν ενέδρα των προαυλίων, εν αποκρύφους, διά να φονεύση τον αθών· οι οφθαλμοί αυτού παραμνεύουσι τον πένθητα. **9** Ενεδρεύει εν αποκρύφω, ως λέων εν τω σπηλαίω αυτού· ενεδρεύει διά να αρπάξη τον πτωχόν· αρπάζει τον πτωχόν, όταν σύρη αυτόν εν τη παγίδι αυτού. **10** Κύπτει, χαμηλώνει, διά να πέσωσιν οι πτωχοί εις τους όνυχας αυτού. **11** Είπεν εν τη καρδιά αυτού, ελημονήσεν ο Θεός· έκρυψε το πρόσωπον αυτού· δεν θέλει ιδεί ποτέ. **12** Ανάστηθι, Κύριε· Θεέ, ύψωσον την χείρα σου· μη λημονήσῃς τους τεθλιμμένους. **13** Διά τι παρώξυνεν ο ασεβής τον Θεόν; είπεν εν τη καρδιά αυτού, Δεν θέλεις εξετάσει. **14** Είδες διότι συ παρατηρείς την αδικίαν και την ύβριν, διά να ανταποδώσης με την χείρα σου· εις σε αφιερώνεται ο πτωχός εις τον ορφανόν σου είσαι ο βοηθός. **15** Σύντριψον τον βραχίονα του ασεβούς και πονηρού· εξερεύνησον την ασέβειαν αυτού, εωσόυ μη εύρης αυτήν πλέον. **16** Ο Κύριος είναι βασιλεύς εις τον αιώνα του αιώνος· τα έθνη θέλουσιν εξαλειφθή εκ της γης αυτού. **17** Κύριε, εισήκουσας την επιθυμίαν των πενήτων· θέλεις στηριζέ την καρδίαν αυτών, θέλεις κάμει προσεκτικόν το ωτίον σου· **18** διά να κρίνης τον ορφανόν και τον τεταπεινωμένον, ώστε ο άνθρωπος ο γήινος να μη καταδυναστεύη πλέον.

11 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Επί τον Κύριον πέποιθα· πως λέγετε εις την ψυχήν μου, Φεύγε εις το όρος σας, ως πτηνόν; **2** Διότι, ιδού, οι ασεβείς ενέτειναν τόξον· ητοιμάσαν τα βέλη αυτών επί την χορδήν, διά να τοξέσωσιν εν σκότει τους ευθείς την καρδίαν. **3** Εάν τα θεμέλια καταστραφώσιν, ο δίκαιος τι δύναται να κάμνῃ; **4** Ο Κύριος είναι εν τω ναώ τω αγίω αυτού· ο Κύριος εν τω

ουρανώ έχει τον θρόνον αυτού· οι οφθαλμοί αυτού βλέπουν, τα βλέφαρα αυτού εξετάζουν, τους υιούς των ανθρώπων. **5** Ο Κύριος εξετάζει τον δίκαιον· τον δε ασεβή και τον αγαπώντα την αδικίαν μισεί η ψυχή αυτού. **6** Θέλει βρέξει επί τους ασεβείς παγίδας πυρ και θείον και ανεμοζάλη είναι η μερίς του ποτηρίου αυτών. **7** Διότι δίκαιος ων ο Κύριος, αγαπά δικαιοσύνην· το πρόσωπον αυτού βλέπει ευθύτητα.

12 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Σεμινίθ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Σώσον, Κύριε· διότι εξέλιπεν όσιος, διότι έχάθησαν οι φιλαλήθεις μεταξύ των υιών των ανθρώπων. **2** Έκαστος λαλεί ματαιότητα προς τον πλησίον αυτού· με χείλη δόλια λαλούσιν από διπλής καρδιάς. **3** Ας εξολοθρευθή ο Κύριος πάντα τα χείλη τα δόλια, την γλώσσαν την μεγαλορρήμονα. **4** Διότι είπον, θέλομεν υπερισχύσει διά της γλώσσης ημών· τα χείλη ημών είναι ημέτερα· τις θέλει είσθαι κύριος επ' ημάς; **5** Διά την ταλαιπωρίαν των πτωχών, διά τον στεναγμόν των πνήτων, τώρα θέλω εγεργή, λέγει ο Κύριος· θέλω θέσει εν ασφαλεία εκείνον, κατά του οποίου φουά ο ασεβής. **6** Τα λόγια του Κυρίου είναι λόγια καθαρά· αργύριον δεδοκιμασμένον εν πληνίω χωνευτηρίω, κεκαθαρισμένον επταπλασίως. **7** Συ, Κύριε, θέλεις φυλάξει αυτούς· θέλεις διατηρήσει αυτούς από της γενεάς ταύτης εις τον αιώνα. **8** Οι ασεβείς περιπατούσι κύκλω, όταν οι αχρείοι υψωθώσι μεταξύ των υιών των ανθρώπων.

13 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Έως πότε, Κύριε, θέλεις με λησμονεί διαπαντός; έως πότε θέλεις κρύπτει το πρόσωπόν σου απ' εμού; **2** Έως πότε θέλω έχει βουλάς εν τη ψυχή μου, οδύνας καθ' ημέραν εν τη καρδία μου· έως πότε θέλει υψόνεσθαι ο εχθρός μου επ' εμέ; **3** Επίβλεψον· εισάκουσόν μου, Κύριε ο Θεός μου· φώτισον τους οφθαλμούς μου, μήποτε υπνώσω τον ύπνον του θανάτου· **4** Μήποτε είπη ο εχθρός μου, Υπερίσχυσα κατ' αυτού, και οι θλιβοντές με αγαλλιασθήσιν, εάν σαλευθώ. **5** Αλλ'· εγώ ήλπισα επί το έλεός σου· η καρδία μου θέλει αγάλλεσθαι εις την σωτηρίαν σου. **6** Θέλω ψάλλει εις τον Κύριον, διότι με αντήμειψε.

14 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Είπεν ο άφρων εν τη καρδία αυτού, δεν υπάρχει Θεός. Διεφθάρησαν· έγειναν βδελυροί εις τα έργα· δεν υπάρχει πράττων αγαθόν. **2** Ο Κύριος δέκυψεν εξ ουρανού επί τους υιούς των ανθρώπων διά να ίδη εάν ήναι τις έχων σύνεσιν, εκζητών τον Θεόν. **3** Πάντες εξέκλιναν, ομού εξηχειώθησαν· δεν υπάρχει πράττων αγαθόν· δεν υπάρχει ουδέ εις. **4** Δεν έχουσι γνώσιν πάντες οι εργαζόμενοι την ανομίαν, οι κατατρώγοντες τον λαόν μου ως βρώσιν άρτου; τον Κύριον δεν επεκατέστησαν. **5** Εκεί εφοβήθησαν φόβον· διότι ο Θεός είναι εν τη γενεά των δικαίων. **6** Κατησχύνετε την βουλήν του πτωχού, διότι ο Κύριος είναι η καταφυγή αυτού. **7** Τις θέλει δώσει εκ Σιών την σωτηρίαν του Ισραήλ; όταν ο Κύριος επιστρέψη τον λαόν αυτού από της αιχμαλωσίας, θέλει αγάλλεσθαι ο Ιακώβ, θέλει ευφραίνεσθαι ο Ισραήλ.

15 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Κύριε, τις θέλει κατοικήσει εν τη σκηνή σου; τις θέλει κατοικήσει εν τω όρει τω αγίω σου; **2** Ο περιπατών εν ακεραιότητι και εργαζόμενος δικαιοσύνην, και λαλών αλήθειαν εν τη καρδία αυτού· **3** Ο μη καταλαλών διά της γλώσσης αυτού, μηδέ πράττων κακόν εις τον φίλον αυτού, μηδέ δεχόμενος ονειδισμόν κατά του πλησίον αυτού. **4** Εις τους οφθαλμούς αυτού καταφρονείται ο αχρείος· τιμά δε τους φοβουμένους τον Κύριον· ομνύει εις τον πλησίον αυτού

και δεν αθετεί· **5** δεν δίδει το αργύριον αυτού επί τόκω, ουδέ λαμβάνει δώρα κατά του αθώου. Ο πράττων ταύτα δεν θέλει σαλευθή εις τον αιώνα.

16 «Μικτάμ του Δαβίδ.» Φύλαξόν με, Θεέ, διότι επί σε ήλπισα. **2** Συ ψυχή μου, είπας προς τον Κύριον, Συ είσαι ο Κύριός μου· η αγαθότης μου δεν εκτείνεται εις σέ· **3** Αλλ'· εις τους αγίους τους όντας εν τη γη και εις τους εξαιρέτους, εις τους οποίους είναι όλη μου η ευχαρίστησις. **4** Οι πόνοι των τρεχόντων κατόπιν άλλων Θεών θέλουνσι πολλαπλασιασθή· εγώ δεν θέλω προσφέρει τας εξ αίματος σπονδάς αυτών, ουδέ θέλω λάβει εις τα χείλη μου τα ονόματα αυτών. **5** Ο Κύριος είναι η μερίς της κληρονομίας μου και του ποτηρίου μου· συ διαφυλάττεις τον κληρόν μου. **6** Αι μερίδες μου έπεσον εις τόπους τερπνούς· έλαβον ώριαιοτάτην κληρονομίαν. **7** Θέλω ευλογεί τον Κύριον τον νουθετήσαντά με· έτι και εν καιρώ νυκτός με διδάσκουσιν οι νεφροί μου. **8** Ενώπιόν μου είχον τον Κύριον διαπαντός· διότι είναι εκ δεξιών μου, διά να μη σαλευθώ. **9** Διά τούτο ευφράνθη η καρδία μου και ηγαλλίασεν η γλώσσα μου· έτι δε και η σαρξ μου θέλει αναπαυθή επ' ελπίδι. **10** Διότι δεν θέλεις εγκαταλείψει την ψυχήν μου εν τω άδη, ουδέ θέλεις αφήσει τον Οσιόν σου να ίδη διαφθοράν. (Sheol h7585) **11** Εφανέρωσας εις εμέ την οδόν της ζωής· χορτασμός ευφροσύνης είναι το πρόσωπόν σου· τερπνότητες είναι διαπαντός εν τη δεξιά σου.

17 «Προσευχή του Δαβίδ.» Άκουσον, Κύριε, το δίκαιον· πρόσξον εις την δέησίν μου· ακροάσθητι την προσευχήν μου, την γινομένην ουχί με χείλη δόλια. **2** Ας εξέλθη η κρίσις μου παρά του προσώπου σου· οι οφθαλμοί σου ας ίδωσι την ευθύτητα. **3** Ηρεύνησας την καρδίαν μου· επεσκέφθης αυτήν εν καιρώ νυκτός· εδοκίμασάς και δεν ηύρες ουδέν εν εμοί· ο στοχασμός μου δεν είναι διάφορος των λόγων μου. **4** Ως προς τα έργα των ανθρώπων, εγώ διά των λόγων των χειλέων σου εφυλάχθην από των οδών των παρανόμων. **5** Στήριζον τα διαβήματά μου εν ταις οδοίς σου, διά να μη σαλευθώσιν οι πόδες μου. **6** Εγώ σε επεκατέστην, Θεέ, διότι θέλεις μου εισακούσει· Κλίνον εις εμέ το ωτίον σου, άκουσον τους λόγους μου. **7** Θαυμάστωσον τα έλέη σου, συ ο σώζων τους ελπίζοντας επί σε εκ των επανισταμένων κατά της δεξιάς σου. **8** Φύλαξόν με ως κόρην οφθαλμού· κρύψον με υπό την σκιάν των πτερύγων σου. **9** Απ' έμπροσθεν των ασεβών των ταλαιπωρούντων με· οι εχθροί της ψυχής μου με περιεκύκλωσαν. **10** Υπερεπάχυναν το στόμα αυτών λαλεί υπερήφανα. **11** Τώρα περιεκύκλωσαν τα διαβήματα ημών· προσήλωσαν τους οφθαλμούς αυτών διά να κρημνίσωσιν ημάς κατά γής. **12** Ως λέων επιθυμών να κατασπαράξη και ως σκύμνος, καθήμενος εν αποκρύφοις. **13** Ανάστηθι, Κύριε· πρόφθασον αυτόν, υποσκέλισον αυτόν· ελευθέρωσον την ψυχήν μου από του ασεβούς, όστις είναι η ρομφαία σου. **14** Από ανθρώπων, Κύριε, της χειρός σου από ανθρώπων του κόσμου, όιτινες λαμβάνουσιν την μερίδα αυτών εν ταύτη τη ζωή, και των οποίων την κοιλίαν γεμίζεις από των θησαυρών σου· εχόρτασαν τους υιούς, και αφίνουσι τα υπόλοιπα αυτών εις τους εγγόνους αυτών. **15** Εγώ δε εν δικαιοσύνη θέλω ιδεί το πρόσωπόν σου· θέλω χορτασθή από της θεωρίας σου, όταν εξεγερωθώ.

18 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ· δούλου του Κυρίου, όστις ελάλησεν προς τον Κύριον τους λόγους της ωδής ταύτης, καθ' ην ημέραν ηλευθέρωσεν αυτόν ο Κύριος εκ της χειρός πάντων των εχθρών αυτού και εκ της χειρός

του Σαούλ· και είπε, » Θέλω σε αγαπά, Κύριε, η ισχύς μου. 2 Ο Κύριος είναι πέτρα μου και φρούριόν μου και ελευθερωτής μου· Θεός μου, βράχος μου· επ' αυτόν θέλω ελπίζει· η ασπίς μου και το κέρας της σωτηρίας μου· υψηλός πύργος μου. 3 Θέλω επικαλεσθῆ τον αξιύμνητον Κύριον, και εκ των εχθρών μου θέλω σωθῆ. 4 Πόνοι θανάτου με περιεκύκλωσαν, και χείμαρροι ανομίας με κατετρόμαξαν· 5 Πόνοι του ἄδου με περιεκύκλωσαν, παγίδες θανάτου με ἐφθασάν. (Sheol h7585) 6 Εν τη στενοχωρία μου επεκαλέσθη τον Κύριον, και προς τον Θεόν μου ἐβόησα. Ἦκουσεν εκ του ναού αυτού της φωνῆς μου, και η κραυγή μου ἦλθεν ενώπιον αυτού εις τα ὠτα αυτού. 7 Τότε ἐσαλεύθη και ἐντρομος ἔγεινεν η γη, και τα θεμέλια των ὀρέων ἐταράχθησαν και ἐσαλεύθησαν, διότι ὠργίσθη. 8 Καπνός ἀνέβαινεν εκ των μυκτήρων αυτού, και πυρ κατατρώγων εκ του στόματος αυτού· ἀνθρακες ἀνήφθησαν απ' αυτού. 9 Και ἐκλινε τους ουρανοὺς και κατέβη, και γνόφος ὑπὸ τους πόδας αυτού. 10 Και ἐπέβη ἐπὶ χερουβείμ και ἐπετάσθη και ἐπέταξεν ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων. 11 Ἔθεσε το σκότος ἀπόκρυφον τόπον αὐτοῦ ἡ σκιῇ αὐτοῦ, περίεῖ αὐτοῦ ἴσαν ὕδατα σκοτεινά, νέφη πυκνά των ἀέρων. 12 Εκ της λάμπειος της ἐμπροσθεν αὐτοῦ διήλθον τα νέφη αὐτοῦ, χάλαζα και ἀνθρακες πυρός. 13 Και ἐβρόντησεν εν ουρανοῖς ο Κύριος, και ο Ὑψιστος ἔδωκε την φωνὴν αὐτοῦ· χάλαζα και ἀνθρακες πυρός. 14 Και ἀπέστειλε τα βέλη αὐτοῦ και ἐσκόρπισεν αὐτούς και ἀστραπὰς ἐπλήθυνε και συνετάραξεν αὐτούς. 15 Και ἐφάνησαν τα βῆθη των ὑδάτων και ἀνεκαλύφθησαν τα θεμέλια της οἰκουμένης, ἀπὸ της ἐπιτιμῆσώς σου, Κύριε, ἀπὸ του φωσήματος της πνοῆς των μυκτήρων σου. 16 Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους· ἔλαβέ με· εἰκόσσε με ἐξ ὑδάτων πολλῶν. 17 Ἠλευθέρωσέ με εκ του δυνατοῦ ἐχθροῦ μου, και εκ των μισούντων με, διότι ἴσαν ἐκλυότεροί μου. 18 Προέφθασάν με εν τη ἡμέρᾳ της θλίψεώς μου· ἀλλ'· ο Κύριος ἐστάθη το ἀντιστήριγμά μου· 19 και ἐξήγαγέ με εις ευρυχωρίαν· ἠλευθέρωσέ με διότι ἠυδόκησεν εις ἐμέ. 20 Ἀντήμιψέ με ο Κύριος κατὰ την δικαιοσύνην μου· κατὰ την καθαρότητα των χειρῶν μου ἀνταπέδωκεν εις ἐμέ. 21 Διότι ἐφυλάξα τας ὁδοὺς του Κυρίου, και δεν ησέβησα ἐκκλίνας ἀπὸ του Θεοῦ μου. 22 Διότι πάσαι αι κρίσεις αὐτοῦ ἴσαν ἐμπροσθέν μου, και τα διατάγματα αὐτοῦ δεν ἀπεμάκρυνα απ' ἐμοῦ· 23 και ἐστάθην ἀμεμπτος προς αὐτόν, και ἐφυλάχθην ἀπὸ της ἀνομίας μου. 24 Και ἀνταπέδωκεν εις ἐμέ ο Κύριος κατὰ την δικαιοσύνην μου, κατὰ την καθαρότητα των χειρῶν μου ἐμπροσθεν των οφθαλμῶν αὐτοῦ. 25 Μετὰ αὐτοῦ ὅσιος θέλεις εἶσθαι· μετὰ ἀνδρός τελείου τέλειος θέλεις εἶσθαι· 26 μετὰ καθαροῦ, καθαρὸς θέλεις εἶσθαι· και μετὰ διεστραμμένου διεστραμμένως θέλεις φερθῆ. 27 Διότι συ θέλεις σώσει λαόν τεθλιμμένον· οφθαλμούς δε υπερηφάνων θέλεις ταπεινώσει. 28 Διότι συ θέλεις φωτίσει τον λύχνον μου· Κύριος ο Θεός μου θέλει φωτίσει το σκότος μου. 29 Διότι διὰ σου θέλω διασπάσει στρατεύμα, και διὰ του Θεοῦ μου θέλω υπερπηδήσει τείχος. 30 Του Θεοῦ, η ὁδὸς αὐτοῦ εἶναι ἄμωμος· ο λόγος του Κυρίου εἶναι δεδοκιμασμένος· εἶναι ἀσπίς πάντων των ἐλπίζόντων επ' αὐτόν. 31 Διότι τις Θεός πλην του Κυρίου; και τις φρούριον πλην του Θεοῦ ἡμών; 32 Ο Θεός εἶναι ο περικύνων με δύναμιν, και καθιστῶν ἄμωμον την ὁδόν μου. 33 Κάμνει τους πόδας μου ως των ἐλάφων και με στήνει ἐπὶ τους υψηλοὺς τόπους μου. 34 Διδάσκει τας χείρας μου εις πόλεμον, και ἔκαμε τόξον χαλκοῦν τους βραχιόνάς μου. 35 Και ἔδωκα εις ἐμέ την ἀσπίδα της σωτηρίας σου· και η δεξιά σου με ὑπεστήριξε και η ἀγαθότης σου με ἐμεγάλυνεν. 36 Ἐπλάτυνας τα βήματά μου ὑποκάτω μου, και οι πόδες μου δεν

εκλονίσθησαν. 37 Κατεδίωξα τους ἐχθρούς μου και ἐφθασα αὐτούς· και δεν ἐπέστρεψα εὐσού συνετέλεσα αὐτούς. 38 Συνέτριψα αὐτούς και δεν ἠδυνήθησαν να ἀνεγερθῶσιν· ἔπεσον ὑπὸ τους πόδας μου. 39 Και περιέζωσάς με δύναμιν εις πόλεμον· συνέκαμψας ὑποκάτω μου τους ἐπανισταμένους επ' ἐμέ. 40 Και ἔκαμες τους ἐχθρούς μου να τρέψωσιν εις ἐμέ τα νῦτα, και ἐξώλωθθρυσαν τους μισούντάς με. 41 Ἐβόησαν, και ουδεὶς ο σώζων· προς τον Κύριον, και δεν εἰσηκούσεν αὐτών. 42 Και κατελέπτυνα αὐτούς ως κόνιν κατὰ πρόσωπον ἀνέμου· ἀπετίναξα αὐτούς ως τον πλὴν των ὀδῶν. 43 Ἠλευθέρωσάς με εκ των ἀντιλογίων του λαοῦ· κατέστησάς με κεφαλὴν ἐθνῶν· λαός, τον ὁποῖον δεν ἐγνώρισα, ἐδοῦλευσεν εις ἐμέ. 44 Μόλις ἤκουσαν, και ὑπήκουσαν εις ἐμέ· ζῆνοι υπετάχθησαν εις ἐμέ. 45 Ἐξένοι παρελύθησαν και κατετρόμαξαν εκ των ἀποκρύφων τόπων αὐτών. 46 Ζη Κύριος, και ευλογημένον το φρούριόν μου· και ἀς ὑψωθῆ ο Θεός της σωτηρίας μου· 47 ο Θεός ο ἐκδικῶν με και ὑποτάσων λαοὺς ὑποκάτω μου· 48 ὅστις με ἐλευθερόνει εκ των ἐχθρών μου. Να, με ὑψόνει ὑπεράνω των ἐπανισταμένων επ' ἐμέ· ἠλευθέρωσάς με ἀπὸ ἀνδρός ἀδίκου. 49 Διὰ τοῦτο θέλω σε ὑμνεῖ, Κύριε, μεταξύ των ἐθνῶν, και εις το ὄνομά σου θέλω ψάλλει. 50 Αὐτός μεγαλύνει τας σωτηρίας του βασιλέως αὐτοῦ, και κάμνει ἔλεος εις τον κεχρισμένον αὐτοῦ, εις τον Δαβὶδ και εις το σπέρμα αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

19 «Εἰς τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβὶδ.» Οἱ ουρανοὶ διηγούνται την δόξαν του Θεοῦ, και το στερέωμα ἀναγγέλλει το ἔργον των χειρῶν αὐτοῦ. 2 Ἡμέρα προς την ἡμέραν λαλεῖ λόγον, και η νυξ προς την νύκτα ἀναγγέλλει γνῶσιν. 3 Δεν εἶναι λαλιά ουδὲ λόγος, των ὁποίων η φωνὴ δεν ἀκούεται. 4 Εἰς πάσαν την γην ἐξήλθεν ο φθόγγος αὐτών· και ἕως των περάτων της οἰκουμένης οἱ λόγοι αὐτών. Εν αὐτοῖς ἔθεσε σκηνὴν διὰ τον ἦλιον· 5 και οὗτος ἐξέρχεται ως νυμφίος εκ του θαλάμου αὐτοῦ· ἀγάλλεται ως ο ἀνδρεῖος εις το να τρέξῃ το στάδιον· 6 απ' ἄκρου του ουρανοῦ εἶναι η ἐξοδος αὐτοῦ· και το κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου αὐτοῦ· και δεν κρύπτεται ουδέν ἀπὸ της θερμότητος αὐτοῦ. 7 Ο νόμος του Κυρίου εἶναι ἄμωμος, ἐπιστρέφων ψυχὴν· η μαρτυρία του Κυρίου πιστή, σοφίζουσα τον ἀπλοῦν· 8 τα διατάγματα του Κυρίου εὐθεά, ευφραίνοντα καρδίαν· η ἐντολὴ του Κυρίου λαμπρά, φωτίζουσα οφθαλμούς· 9 ο φόβος του Κυρίου καθαρὸς, διαμενῶν εις τον ἀνίαν· αι κρίσεις του Κυρίου ἀληθινά, δίκαιαι εν ταυτῶ· 10 πλέον ἐπιθυμητὰ παρά το χρυσίον, μάλιστα παρά πλῆθος καθαροῦ χρυσίου, και γλυκύτεραι ὑπὲρ το μέλι και τους σταλαγμοὺς της κηρήθρας. 11 Ο δούλος σου μάλιστα νουθετεῖται δι' αὐτών· εις την τήρησιν αὐτῶν η ἀνταμοιβὴ εἶναι μεγάλη. 12 Τις συναισθάνεται τα εαυτοῦ ἀμαρτήματα; καθάρισόν με ἀπὸ των κρυφίων ἀμαρτημάτων. 13 Και ἐτι προφύλαξον τον δούλον σου ἀπὸ υπερηφανιών· ἀς μη με κυριεύσωσι· τότε θέλω εἶσθαι τέλειος, και θέλω καθαρῶθῆ ἀπὸ μεγάλης παρανομίας. 14 Ἀς ἴναι εὐάρεστα τα λόγια του στόματός μου και η μελέτη της καρδίας μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, φρούριόν μου και λυτρωτὰ μου.

20 «Εἰς τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβὶδ.» Ο Κύριος να σου ἀποκούσῃ εν ἡμέρᾳ θλίψεως το ὄνομα του Θεοῦ του Ἰακώβ να σε υπερασπίσῃ. 2 Να σοι ἐξαποστείλῃ βοήθειαν εκ του ἁγιαστηρίου και εκ της Σιών να σε ὑποστηρίξῃ. 3 Να ἐνθυμηθῆ πάσας τας προσφορὰς σου και να προσδεχθῆ το ολοκαύτωμά σου. Διάψαλμα. 4 Να σοι δώσῃ κατὰ την καρδίαν σου και να ἐκπληρώσῃ πάσαν βουλήν σου. 5 Εἰς την σωτηρίαν

σου θέλωμεν χαρή· και εις το όνομα του Θεού ημών θέλωμεν υψώσει τας σημαίας ο Κύριος να εκπληρώση πάντα τα αιτήματά σου. **6** Τώρα εγνωρίσα ότι έσωσεν ο Κύριος τον χριστόν αυτού· θέλει εισακούσει αυτού εκ του ουρανού της αγιότητος αυτού· η σωτηρία της δεξιάς αυτού γίνεται εν δυνάμει. **7** Οι μεν εις αμάξας, οι δε εις ίππους, αλλ' ημείς του όνομα Κυρίου του Θεού ημών θέλωμεν καυχάσθαι· **8** ούτοι συνεκάμφθησαν και έπεσον· ημείς δε ανέστημεν και ανθρωθώθημεν. **9** Κύριε, σώσον τον βασιλέα· και εισάκουσον ημών, καθ' ην ημέραν σε επικαλεσθώμεν.

21 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Κύριε, εν τη δυνάμει σου θέλει ευφραίνεσθαι ο βασιλεύς και πόσον θέλει υπεραγάλλεσθαι εν τη σωτηρία σου. **2** Την επιθυμίαν της καρδιάς αυτού έδωκας εις αυτόν, και της αιτήσεως των χειλέων αυτού δεν εστέρησας αυτόν. Διάψαλμα. **3** Διότι προέφρασας αυτόν εν ευλογίαις αγαθότητος έθεσας επί την κεφαλήν αυτού στέφανον εκ καθαρού χρυσίου. **4** Ζωήν σε εξήτησε, και έδωκας εις αυτόν μακρότητα ημερών εις αιώνα αιώνος. **5** Μεγάλη η δόξα αυτού διά της σωτηρίας σου· τιμήν και μεγαλοπρέπειαν έθεσας επ' αυτόν. **6** Διότι έθεσας αυτόν ευλογίαν εις τον αιώνα· υπερέφρανας αυτόν διά του προσώπου σου. **7** Διότι ο βασιλεύς ελπίζει επί τον Κύριον, και διά του ελέους του Υψίστου δεν θέλει σαλευθί. **8** Η χειρ σου θέλει ευρεί πάντας τους εχθρούς σου· η δεξιά σου θέλει ευρεί τους μισούντάς σε. **9** Θέλεις κάμει αυτούς ως κάμινον πυρός εν τω καιρώ της οργής σου· ο Κύριος θέλει καταπίει αυτούς εν τω θυμώ αυτού· και πυρ θέλει καταφάγει αυτούς. **10** Θέλεις αφανίσει από τής γης τον καρπόν αυτών, και το σπέρμα αυτών από των υιών των ανθρώπων. **11** Διότι εμηχανεύθησαν κακά εναντίον σου· διελογίσθησαν βουλήν, αλλά δεν ίσχυσαν. **12** Διά τούτο θέλεις κάμει αυτούς να τρέψωσι τα νώτα, όταν επί τας χορδάς σου ετοιμάσης τα βέλη σου κατά του προσώπου αυτών. **13** Υψύθητι, Κύριε, εν τη δυνάμει σου· θέλωμεν υμνεί και ψαλμωδεί την δύνάμη σου.

22 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Αγέλεθ Σάχαρ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Θεέ μου, Θεέ μου, διά τι με εγκατέλιπες; διά τι ίστασαι μακράν από της σωτηρίας μου και από των λόγων των στεναγμών μου; **2** Θεέ μου, κράζω την ημέραν, και δεν αποκρίνεσαι· και την νύκτα, και δεν σιωπώ. **3** Συ δε ο Άγιος κατοικείς μεταξύ των επαίνων του Ισραήλ. **4** Επί σε ήλπισαν οι πατέρες ημών· ήλπισαν, και ηλευθέρωσας αυτούς. **5** Προς σε έκραξαν και εσώθησαν· επί σε ήλπισαν και δεν κατησχύνθησαν. **6** Εγώ δε είμαι σκώληξ και ουχί άνθρωπος· όνειδος ανθρώπων και εξουθένημα του λαού. **7** Με εμυκτήρησαν πάντες οι βλέποντές με· ανοίγουν τα χείλη, κινούσι την κεφαλήν, λέγοντες, **8** 'Ηλπισεν επί τον Κύριον· εις ελευθερώσει αυτόν· ας σώση αυτόν, επειδή θέλει αυτόν. **9** Αλλά συ είσαι ο εκσπάζας με εκ τής κοιλίας· η ελπίς μου από των μαστών της μητρός μου. **10** Επί σε ερρίφθην εκ μήτρας εκ κοιλίας της μητρός μου συ είσαι ο Θεός μου. **11** Μη απομακρυνθής απ' εμού· διότι η θλίψις είναι πλησίον· διότι ουδείς ο βοηθών. **12** Ταύροι πολλοί με περιεκύκλωσαν· ταύροι δυνατοί εκ Βασάν με περιεστοίχισαν. **13** 'Ηνοιξαν επ' εμέ το στόμα αυτών, ως λέων αρπάξων και βρυχώμενος. **14** Εξεχύθην ως ύδωρ, και εξηθρωθήσαν πάντα τα οστά μου· η καρδιά μου έγγεινεν ως κηρίον, κατατήκεται εν μέσω των εντοσθίων μου. **15** Η δύναμις μου εξηράνθη ως όστρακον, και η γλώσσα μου εκολλήθη εις τον λάρυγγά μου· και συ με κατεβίβασας εις το χώμα του θανάτου. **16** Διότι κύνες με περιεκύκλωσαν·

σύναις πονηρευομένων με περιέκλεισεν· ετρήθησαν τας χείρας μου και τους πόδας μου. **17** Δύναμαι να αριθμήσω πάντα τα οστά μου· ούτοι με ενατενίζουσι και με παρατηρούσι. **18** Διεμερίθησαν τα ιμάτιά μου εις εαυτούς και επί τον ιματισμόν μου έβαλον κλήρον. **19** Αλλά συ, Κύριε, μη απομακρυνθής συ, η δύναμις μου, σπεύσον εις βοήθειάν μου. **20** Ελευθέρωσον από ρομφαίας την ψυχήν μου την μεμονωμένην μου από δυνάμεως κυνός. **21** Σώσόν με εκ στόματος λέοντος και εισάκουσόν μου, ελευθερώνων με από κεράτων μονοκερώτων. **22** Θέλω διηγείσθαι το όνομά σου προς τους αδελφούς μου· εν μέσω συνάξεως θέλω σε επαινεί. **23** Οι φοβούμενοι τον Κύριον, ανείτε αυτόν· άπαν το σπέρμα Ιακώβ, δοξάσατε αυτόν· και φοβήθητε αυτόν, άπαν το σπέρμα Ισραήλ. **24** Διότι δεν εξουθένωσας και δεν απεστράφη την θλίψιν του θετλιμμένου, και δεν έκρυψε το πρόσωπον αυτού απ' αυτού· και ότε εβόησε προς αυτόν, εισήκουσεν. **25** Από σου θέλει αρχίζει η ανείσις μου εν εκκλησία μεγάλη· θέλω αποδώσει τας ευχάς μου ενώπιον των φοβουμένων αυτόν. **26** Οι θετλιμμένοι θέλουσι φάγει και θέλουσι χορτασθή· θέλουσιν ανείσει τον Κύριον οι εκζητούντες αυτόν· η καρδιά σας θέλει ζη εις τον αιώνα. **27** Θέλουσιν ενθυμηθή και επιστραφή προς τον Κύριον πάντα τα πέρατα της γής· και θέλουσι προσκυνήσει ενώπιόν σου πάσαι αι φυλαί των εθνών. **28** Διότι του Κυρίου είναι η βασιλεία, και αυτός εξουσιάζει τα έθνη. **29** Θέλουσι φάγει και θέλουσι προσκυνήσει πάντες οι παχείς της γής· ενώπιον αυτού θέλουσι κλίνει πάντες οι καταβαίνοντες εις το χώμα· και ουδείς την ζωήν αυτού θέλει δυνηθή να φυλάξη. **30** Οι μεταγενέτεροι θέλουσι δουλεύσει αυτόν· θέλουσιν αναγραφεί εις τον Κύριον ως γενεά αυτού. **31** Θέλουσιν ελθεί και αναγγείλει την δικαιοσύνην αυτού, προς λαόν, όστις μέλλει να γεννηθή· διότι αυτός έκαμε τούτο.

23 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Ο Κύριος είναι ο ποιημήν μου· δεν θέλω στερηθή ουδενός. **2** Εις βοσκάς χλοεράς με ανέταυσεν· εις ύδατα αναπαύσεως με ωδήγησεν. **3** Ηνώρθωσε την ψυχήν μου· με ωδήγησε διά τριβών δικαιοσύνης ένεκεν του ονόματος αυτού. **4** Και εν κοιλάδι σκιάς θανάτου εάν περιπατήσω, δεν θέλω φοβηθή κακόν· διότι συ είσαι μετ' εμού· η ράβδος σου και η βακτηρία σου, αυτά με παρηγορούσιν. **5** Ητοιμάσας έμπροσθέν μου τράπεζαν απέναντι των εχθρών μου· ήλιψα εις ελαίω την κεφαλήν μου· το ποτήριόν μου υπερχειλίζει. **6** Βεβαίως χάρις και έλεος θέλουσι με ακολουθεί πάσας τας ημέρας της ζωής μου· και θέλω κατοικεί εν τω οίκω του Κυρίου εις μακρότητα ημερών.

24 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Του Κυρίου είναι η γη και το πλήρωμα αυτής· η οικουμένη και οι κατοικούντες εν αυτή. **2** Διότι αυτός εθεμελίωσεν αυτήν επί των θαλασσών, και εστερέωσεν αυτήν επί των ποταμών. **3** Τις θέλει αναβή εις το όρος του Κυρίου, και τις θέλει σταθί εν τω τόπω τω αγίω αυτού; **4** Ο αθώς τας χείρας και ο καθαρός την καρδιάν· όστις δεν έδωκεν εις ματαιότητα την ψυχήν αυτού και δεν ώμωσε μετά δολιότητος. **5** Ούτος θέλει λάβει ευλογίαν παρά Κυρίου και δικαιοσύνην παρά του Θεού της σωτηρίας αυτού. **6** Αύτη είναι η γενεά των εκζητούντων αυτόν, των ζητούντων το πρόσωπόν σου, Θεέ του Ιακώβ. Διάψαλμα. **7** Σηκώσατε, πύλαι, τας κεφαλάς σας, και υψώθητε, θύραι αιώνιοι, και θέλει εισέλθει ο Βασιλεύς της δόξης. **8** Τις ούτος ο Βασιλεύς της δόξης; ο Κύριος ο κραταιός και δυνατός, ο Κύριος ο δυνατός εν πολέμω. **9** Σηκώσατε, πύλαι, τας κεφαλάς σας, και υψώθητε, θύραι αιώνιοι, και θέλει εισέλθει ο Βασιλεύς της δόξης. **10** Τις

είναι ούτος ο Βασιλεύς της δόξης; ο Κύριος των δυνάμεων αυτός είναι ο Βασιλεύς της δόξης, Διάψαλμα.

25 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Προς σε, Κύριε, ύψωσα την ψυχήν μου. **2** Θεέ μου, επί σε ήλπισα· ας μη καταισχνθώ, ας μη χαρώσιν επ' εμέ οι εχθροί μου. **3** Βεβαίως πάντες οι προσμενοντές σε δεν θέλουσι καταισχνθή· ας καταισχνθώσιν οι μωροί παραβάται. **4** Δείξον μοι, Κύριε, τας οδούς σου· διδάξόν με τα βήματά σου. **5** Οδηγήσόν με εν τη αληθεία σου και διδάξόν με· διότι συ είσαι ο Θεός της σωτηρίας μου· σε προσμένω όλην την ημέραν. **6** Μνήσθητι, Κύριε, τους οικτιρμούς σου και τα ελέη σου, διότι είναι απ' αιώνος. **7** Τας αμαρτίας της νεότητός μου και τας παραβάσεις μου μη μνησθής· κατά το έλεός σου μνήσθητί μου συ, Κύριε, ένεκεν της αγαθότητός σου. **8** Αγαθός και ευθύς ο Κύριος· διά τούτο θέλει διδάξει τους αμαρτωλούς την οδόν. **9** Θέλει οδηγήσει τους πράους εν κρίσει και θέλει διδάξει τους πράους την οδόν αυτού. **10** Πάσαι αι οδοί του Κυρίου είναι έλεος και αλήθεια εις τους φυλάττοντας την διαθήκην αυτού και τα μαρτύρια αυτού. **11** Ένεκεν του ονόματός σου, Κύριε, συγχώρησον την ανομίαν μου, διότι είναι μεγάλη. **12** Τις είναι ο άνθρωπος ο φοβούμενος τον Κύριον; ανών θέλει διδάξει την οδόν, την οποίαν πρέπει να εκλέξη· **13** Η ψυχή αυτού θέλει κατοικεί εν αγαθοίς, και το σπέρμα αυτού θέλει κληρονομήσει την γην. **14** Το απόρρητον του Κυρίου είναι μετά των φοβουμένων αυτόν και την διαθήκην αυτού θέλει φανερώσει εις αυτούς. **15** Οι οφθαλμοί μου είναι διαπαντός προς τον Κύριον, διότι αυτός θέλει εξαγάγει εκ παγίδος τους πόδας μου. **16** Επίβλεψον επ' εμέ και ελέησόν με, διότι μεμονωμένος και τεθλιμένος είμαι. **17** Αι θλίψεις της καρδιάς μου ηύξησαν· εξαγάγε με εκ των στενοχωριών μου. **18** Ιδέ την θλίψιν μου και τον μόχθον μου, και άρες πάσας τας αμαρτίας μου. **19** Ιδέ τους εχθρούς μου, διότι επληθύνθησαν και μίσος άδικον με εμίσησαν. **20** Φύλαξον την ψυχήν μου και σώσον με· ας μη καταισχνθώ, διότι επί σε ήλπισα. **21** Ακακία και ευθύτης ας με περιφυλάττωσι, διότι σε προσέμεινα. **22** Λύτρωσον, Θεέ, τον Ισραήλ εκ πασών των θλίψεων αυτού.

26 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Κρίνον με, Κύριε· διότι εγώ περιπάτησα εν ακακία μου· και επί τον Κύριον ήλπισα, και δεν θέλω σαλευθί. **2** Εξέτασόν με, Κύριε, και δοκίμασόν με· δοκίμασον τους νεφρούς μου και την καρδίαν μου. **3** Διότι το έλεος σου είναι έμπροσθεν των οφθαλμών μου· και περιπάτησα εν τη αληθεία σου. **4** Δεν εκάθησα μετά ανθρώπων ματαίων· και μετά υποκριτών δεν θέλω υπάγει. **5** Εμίσησα την συναζίν των πονηρευομένων, και μετά ασεβών δεν θέλω καθήσει. **6** Θέλω νίψει εν αθωότητι τας χείρας μου και θέλω περικυκλώσει το θυσιαστήριόν σου, Κύριε· **7** διά να κάμω να αντιχηρήσει φωνή ανέσεως, και διά να διηγηθώ πάντα τα θαυμάσια σου. **8** Κύριε, ηγάπησα την κατοίκησιν του οίκου σου και τον τόπον της σκηνής της δόξης σου. **9** Μη συμπεριλάβής μετά αμαρτωλών την ψυχήν μου και μετά ανδρών αιμάτων την ζωήν μου· **10** εις των οποίων τας χείρας είναι ανομία, και η δεξιά αυτών πλήρης δώρων. **11** Αλλ'· εγώ θέλω περιπατεί εν ακακία μου· λύτρωσόν με και ελέησόν με. **12** Ο πους μου ίσταται εν τη ευθύτητι· εν εκκλησίαις θέλω ευλογεί τον Κύριον.

27 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Ο Κύριος είναι φως μου και σωτηρία μου· τίνα θέλω φοβηθή; ο Κύριος είναι δύναμις της ζωής μου· από τίνος θέλω δειλιάσει; **2** Ότε επλησίασαν επ' εμέ οι πονηρευόμενοι, διά να καταφάγωσιν την σάρκα μου, οι αντίδικοι και οι εχθροί μου, αυτοί προσέκρουσαν και έπεσον.

3 Και αν παραταχθή εναντίον μου στράτευμα, η καρδιά μου δεν θέλει φοβηθή· και αν πόλεμος σηκωθή επ' εμέ, και τότε θέλω ελπίζει. **4** Εν εξήγησα παρά του Κυρίου, τούτο θέλω εκζητεί· το να κατοικώ εν τω οίκω του Κυρίου πάσας τας ημέρας της ζωής μου, να θεωρώ το κάλλος του Κυρίου και να επισκέπτομαι τον ναόν αυτού. **5** Διότι εν ημέρα συμφοράς θέλει με κρύψει εν τη σκηνή αυτού· θέλει με κρύψει εν τω αποκρύφω της σκηνής αυτού· θέλει με υψώσει επί βράχον· **6** και ήδη η κεφαλή μου θέλει υψωθή υπεράνω των εχθρών μου των περικυκλούντων με· και θέλω θυσιάσει εν τη σκηνή αυτού θυσίας αλαλαγμού· θέλω υμνεί και θέλω ψαλμωδεί εις τον Κύριον. **7** Άκουσον, Κύριε, της φωνής μου, όταν κράζω· και ελέησόν με και εισάκουσόν μου. **8** Ζητήσατε το πρόσωπόν μου, είτε περί σου η καρδιά μου. Το πρόσωπόν σου, Κύριε, θέλω ζητήσει. **9** Μη κρύψης απ' εμού το πρόσωπόν σου· μη απορρίψης εν οργή τον δούλον σου· συ εστάθης βοήθειά μου· μη με αφήσης και μη με εγκαταλείψης, Θεέ της σωτηρίας μου. **10** Και αν ο πατήρ μου και η μήτηρ μου με εγκαταλείψωσιν, ο Κύριος όμως θέλει με προσδεχθή. **11** Διδαξόν με, Κύριε, την οδόν σου και οδήγησόν με εν οδώ ευθεία· ένεκεν των εχθρών μου. **12** Μη με παραδώσης εις την επιθυμίαν των εχθρών μου· διότι ηγέρθησαν κατ' εμού μάρτυρες ψευδείς και πνέοντες αδικίαν. **13** Ουαί εάν δεν επίστευον να ιδω τα αγαθά του Κυρίου εν γη ζώντων. **14** Πρόσμενε τον Κύριον· ανδρίζου, και ας κραταιωθή η καρδιά σου· και πρόσμενε τον Κύριον.

28 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Προς σε θέλω κράζει, Κύριε· φρουρίον μου, μη σιωπήσης προς εμέ· μήποτε σιωπήσης προς εμέ, και ομοιωθώ με τους καταβαίνοντας εις τον λάκκον. **2** Άκουσον της φωνής των δεήσεών μου, όταν κράζω προς σε, όταν υψώνω τας χείρας μου προς τον ναόν τον άγιόν σου. **3** Μη με σύρης μετά των ασεβών και μετά των εργαζομένων ανομίαν, οίτινες λαλούντες ειρήνην μετά των πλησίων αυτών, έχουσι κακίαν εν ταις καρδίαις αυτών. **4** Δος εις αυτούς κατά τα έργα αυτών και κατά την πονηρίαν των επιχειρήσεων αυτών· κατά τα έργα των χειρών αυτών· δος εις αυτούς· απόδος εις αυτούς την ανταμοιβήν αυτών. **5** Επειδή δεν προσέχουσιν εις τας πράξεις του Κυρίου και εις τα έργα των χειρών αυτού, θέλει κατακριθύνισι αυτούς και δεν θέλει ανοικοδομήσει αυτούς. **6** Ευλογητός ο Κύριος, διότι ήκουσε της φωνής των δεήσεών μου. **7** Ο Κύριος είναι δύναμις μου και ασπίς μου· επ' αυτόν ήλπισεν η καρδιά μου, και εβροθήθη· διά τούτο ηγαλλίασεν η καρδιά μου, και με τας ωδάς μου θέλω υμνεί αυτόν. **8** Ο Κύριος είναι δύναμις του λαού αυτού· αυτός είναι και υπεράσπισις της σωτηρίας του κεχηρισμένου αυτού. **9** Σώσον τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου· και ποιμάινε αυτούς και ύψωσον αυτούς έως αιώνος.

29 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Απόδοτε εις τον Κύριον, υιοί των δυνατών, απόδοτε εις τον Κύριον δόξαν και κράτος. **2** Απόδοτε εις τον Κύριον την δόξαν του ονόματος αυτού· προσκυνήσατε τον Κύριον εν τω μεγαλοπρεπέι αγιαστηρίω αυτού. **3** Η φωνή του Κυρίου είναι επί των υδάτων· ο Θεός της δόξης βροντά· ο Κύριος είναι επί υδάτων πολλών. **4** Η φωνή του Κυρίου είναι δυνατή η φωνή του Κυρίου είναι μεγαλοπρεπή. **5** Η φωνή του Κυρίου συντρίβει κέδρους και συντρίβει Κύριος τας κέδρους του Λιβάνου· **6** Και κάμνει αυτάς να σκιρτώσιν ως μόσχος τον Λιβανον και το Σιριών ως νέος μονόκερως. **7** Η φωνή του Κυρίου καταδιαίρει τας φλόγας του πυρός. **8** Η φωνή του Κυρίου σείει την έρημον· ο Κύριος σείει την έρημον Κάδης.

9 Η φωνή του Κυρίου κάμνει να κοιλοπονώσιν αι έλαφοι και γυμνώνει τα δάση· εν δε τω ναώ αυτού πας τις κηρύττει την δόξαν αυτού. 10 Ο Κύριος κάθηται επί τον κατακλυσμόν· και κάθηται ο Κύριος Βασιλεύς εις τον αιώνα. 11 Ο Κύριος θέλει δώσει δύναμιν εις τον λαόν αυτού· ο Κύριος θέλει ευλογήσει τον λαόν αυτού εν ειρήνη.

30 «Ψαλμός ωδής εις τον εγκαινιασμόν του οίκου του Δαβίδ.» Θέλω σε μεγαλύνει, Κύριε· διότι συ με ανύψωσας, και δεν εύφρανας τους εχθρούς μου επ' εμέ. 2 Κύριε ο Θεός μου, εβόησα προς σε, και μεθεράπευσας. 3 Κύριε, ανεβίβασας εξ άδου την ψυχήν μου· μ' εφόλαξας την ζωήν, διά να μη καταβώ εις τον λάκκον. (Sheol h7585) 4 Ψαλμωδήσατε εις τον Κύριον, οι όσοι αυτού, και υμνεύτε την μνήμην της αγιwsύνης αυτού. 5 Διότι η οργή αυτού διαρκεί μίαν μόνην στιγμήν· ζωή όμως είναι εν τη ευμενεία αυτού· το εσπέρας δύναται να συγκατοιχήσιν κλυδωνιάς, αλλά το πρωί έρχεται αγαλλίασις. 6 Εγώ δε είπα εν τη ευτυχία μου, δεν θέλω σαλευθί εις τον αιώνα. 7 Κύριε, διά της ευμενείας σου εστερέωσας το όρος μου. Απέκρυψας το πρόσωπόν σου, και εταράχθην. 8 Προς σε, Κύριε, έκραξα· και προς τον Κύριον εδεήθην. 9 Τις ωφέλεια εν τω αίματί μου, εάν καταβώ εις τον λάκκον; μήπως θέλει σε υμνεί ο κοριορτός; θέλει αναγγέλλει την αλήθειάν σου; 10 Άκουσον, Κύριε, και ελέησόν με· Κύριε, γενού βοηθός μου. 11 Μετέβαλες εις εμέ τον θρήνόν μου εις χαράν· έλυσας τον σάκκόν μου και με περιέζωσας ευφροσύνην· 12 διά να ψαλμωδή εις σε η δόξα μου και να μη σιωπά. Κύριε ο Θεός μου, εις τον αιώνα θέλω σε υμνεί.

31 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Επί σε, Κύριε, ήλπισα ας μη καταισχνυθώ εις τον αιώνα· εν τη δικαιοσύνη σου σώσον με. 2 Κλίνον εις εμέ το ωτίον σου· ταχύνον να με ελευθερώσης· γενού εις εμέ ισχυρός βράχος· οίκος καταφυγής, διά να με σώσης. 3 Διότι πέτρα μου και φρούριόν μου είσαι· και ένεκεν του ονόματός σου οδηγησόν με και διάθρεψόν με. 4 Εκβαλέ με εκ της παγίδος, την οποίαν έκρυψαν δι' εμέ· διότι είσαι η δύναμίς μου. 5 Εις τας χείρας σου παραδίδο το πνευμά μου· συ με ελύτρωσας, Κύριε ο Θεός της αληθείας. 6 Εμίσησα τους προσέχοντας εις τας ματαιότητας του ψεύδους· εγώ δε επί τον Κύριον ελπίζω. 7 Θέλω αγάλλεσθαι και ευφραίνεσθαι εις το έλεός σου· διότι είδες την θλίψιν μου, εγνώρισας την ψυχήν μου εν στενοχωρίαίς, 8 και δεν με συνέκλεισας εις την χείρα του εχθρού· έστησας εν ευρυχωρία τους πόδας μου. 9 Ελέησόν με, Κύριε, διότι είμαι εν θλίψει· εμαράνθη από της λύπης· ο οφθαλμός μου, η ψυχή μου και η κοιλιά μου. 10 Διότι εξέλειπεν εν οδότην η ζωή μου και τα έτη μου εν στεναγμοίς ησθένησεν από τάλαιπωρίας μου η δύναμίς μου, και τα οστά μου κατεφθάρησαν. 11 Εις πάντας τους εχθρούς μου έγεναι όνειδος και εις τους γείτονάς μου σφόδρα, και φόβος εις τους γνωστούς μου· οι βλέποντές με έξω έφευγον απ' εμού. 12 Ελησιμονήην από της καρδιάς ως νεκρός· έγεναι ως σκεός συντετριμμένον. 13 Διότι ήκουσα τον ονειδισμόν πολλών· φόβος ήτο πανταχούθεν· ότε συνεβουλευθήσαν κατ' εμού· εμηχανεύθησαν να αφαιρέσωσιν την ζωήν μου. 14 Αλλά εγώ επί σε, Κύριε, ήλπισα· είπα, συ είσαι ο Θεός μου. 15 Εις τας χείρας σου είναι οι καιροί μου· λύτρωσόν με εκ χειρός των εχθρών μου και εκ των καταδικωκτών με. 16 Επίφανον το πρόσωπον σου επί τον δούλον σου· σώσον με εν τω ελέει σου. 17 Κύριε, ας μη καταισχνυθώ, διότι σε επεκαλέσθην· ας καταισχνυθώσιν οι ασεβείς, ας σιωπήσωσιν εν τω άδη. (Sheol

h7585) 18 Άλαλα ας γείνωσι τα χείλη τα δόλια, τα λαλούντα σκληρώ κατά του δικαίου εν υπερηφάνια και καταφρονήσει. 19 Πόσον μεγάλη είναι η αγαθότης σου, την οποίαν εφόλαξας εις τους φοβούμενους σε και ενήγησας εις τους ελπίζοντας επί σε έμπροσθεν των υιών των ανθρώπων. 20 Θέλεις κρύψει αυτούς εν αποκρύφω του προσώπου σου από της αλαζονείας των ανθρώπων· θέλεις κρύψει αυτούς εν σκηνή από της αντιλογίας των γλωσσών. 21 Ευλογητός ο Κύριος, διότι εθαυμάστωσε το έλεος αυτού προς εμέ εν πόλει οχυρά. 22 Εγώ δε είπα εν τη εκπλήξει μου, Απερηρίφθην απ' έμπροσθεν των οφθαλμών σου· πλην συ ήκουσας της φωνής των δεήσεών μου, ότε εβόησα προς σε. 23 Αγαπήσατε τον Κύριον, πάντες οι όσοι αυτού· ο Κύριος φυλάττει τους πιστούς, και ανταποδίδει περισσώς εις τους πράττοντας την υπερηφάνιαν. 24 Ανδρίζεσθε, και ας κραταιωθή η καρδιά σας, πάντες οι ελπίζοντες επί Κύριον.

32 «Ψαλμός του Δαβίδ. Μασχίλ.» Μακάριος εκείνος, του οποίου συνεχωρήθη η παράβασις, του οποίου εσκεπάσθη η αμαρτία. 2 Μακάριος ο άνθρωπος, εις τον οποίον ο Κύριος δεν λογαριάζει ανομίαν και εις τον οποίον το πνεύμα δεν υπάρχει δόλος. 3 Ότε απεισιώπησα, επαλαιώθησαν τα οστά μου εκ του ολολογυμού μου όλην την ημέραν. 4 Επειδή ημέραν και νύκτα εβαρύνθη η χειρ σου επ' εμέ· η υγρότης μου μετεβλήθη εις θερινήν ξηρασίαν. Διάψαλμα. 5 Την αμαρτίαν μου εφανέρωσα προς σε, και την ανομίαν μου δεν έκρυψα· είπα, Εις τον Κύριον θέλω εξομολογηθί τας παραβάσεις μου· και συ συνεχώρησας την ανομίαν της αμαρτίας μου. Διάψαλμα. 6 Διά τούτο πας όστις θέλει προσεχέσθαι προς σε εν καιρώ προσήκοντι· βεβαίως εν κατακλυσμό πολλών υδάτων ταύτα δεν θέλουσιν εγγίξει εις αυτόν. 7 Συ είσαι η σκέπη μου· θέλεις με φυλάττει από θλίψεως· αγαλλίασιν λυτρώσεως θέλεις με περικυκλώνει. Διάψαλμα. 8 Εγώ θέλω σε συνετίσει και θέλω σε διδάξει την οδόν, εις την οποίαν πρέπει να περιπατήσ η θέλω σε συμβουλεύει· επί σε θέλει είσθαι ο οφθαλμός μου. 9 Μη γίνεσθε ως ίππος, ως ήμιονος, εις τα οποία δεν υπάρχει σύνεσις των οποίων το στόμα πρέπει να κρατήται εν κημώ και χαλινώ, άλλως δεν ήθελον πλησιάζει εις σε. 10 Πολλάι αι μάλιστα του ασεβούς· τον δε ελπίζοντα επί Κύριον έλεός θέλει περικυκλώσει. 11 Ευφραίνεσθε εις τον Κύριον και αγάλλεσθε, δίκαιοι και αλαλάζατε, πάντες οι ευθείς την καρδίαν.

33 Αγάλλεσθε, δίκαιοι, εν Κυρίω εις τους ευθείς αρμόζει η αίνεσις. 2 Υμνεύτε τον Κύριον εν κιθάρα· εν ψαλτηρίω δεκαχόρδω ψαλμωδήσατε εις αυτόν. 3 Ψάλλετε εις αυτόν άσμα νέον· καλώς σημαίνετε τα όργανά σας εν αλαλαγμώ. 4 Διότι ευθύς είναι ο λόγος του Κυρίου, και πάντα τα έργα αυτού μετά αληθείας. 5 Αγαπά δίκαιοσύνην και κρίσιν· από του ελέους του Κυρίου είναι πλήρης η γη. 6 Με τον λόγον του Κυρίου έγεναι οι ουρανοί, και διά της πνοής του στόματος αυτού πάσα η στρατιά αυτών. 7 Συνήγαγεν ως σωρόν τα ύδατα της θαλάσσης· έβαλεν εις αποθήκας τας αβύσσους. 8 Ας φοβηθί τον Κύριον πάσα η γή· ας τρομάξωσιν απ' αυτού πάντες οι κάτοικοι της οικουμένης. 9 Διότι αυτός είπε, και έγενειν· αυτός προσέταξε, και εστερέωθη. 10 Ο Κύριος ματαιώνει την βουλήν των εθνών, ανατρέπει τους διαλογισμούς των λαών. 11 Η βουλή του Κυρίου μένει εις τον αιώνα· οι λογισμοί της καρδιάς αυτού εις γενεάν και γενεάν. 12 Μακάριον το έθνος, του οποίου ο Θεός είναι ο Κύριος. Ο λαός, τον οποίον εξέλεξε διά κληρονομίαν αυτού. 13 Ο Κύριος διέκυψεν εξ ουρανού· είδε πάντας τους υιούς των ανθρώπων. 14 Εκ του τόπου της

κατοικήσεως αυτού θεωρεί πάντας τους κατοίκους της γης. **15** Εξ ίσου έπλασε τας καρδίας αυτών· γνωρίζει πάντα τα έργα αυτών. **16** Δεν σώζεται βασιλεύς διά πλήθους στρατεύματος· ο δυνατός δεν ελευθερούται διά της μεγάλης αυτού ανδρείας. **17** Μάταιος ο ίππος προς σωτηριαν· και διά της πολλής αυτού δύναμειος δεν θέλει σώσει. **18** Ιδού, ο οφθαλμός του Κυρίου είναι επί τους φοβουμένους αυτόν· επί τους ελπίζοντας επί το έλεος αυτού. **19** Διά να ελευθέρωση εκ θανάτου την ψυχήν αυτών, και εν καιρώ πείνης να διαφυλάξη αυτούς εις ζωήν. **20** Η ψυχή ημών προσμένει τον Κύριον· αυτοί είναι βοηθός ημών και ασπίς ημών. **21** Διότι εις αυτόν θέλει ευφρανθή η καρδιά ημών, επειδή επί το όνομα αυτού το άγιον ηλπίασμεν. **22** Γένοιτο, Κύριε, το έλεός σου εφ' ημάς, καθώς ηλπίασμεν επί σε.

34 «Ψαλμός του Δαβίδ, ότε μετέβαλε τον τρόπον αυτού έμπροσθεν του Αβιμέλεχ· ούτος δε απέλυσεν αυτόν, και απήλθε.» Θέλω ευλογεί τον Κύριον εν παντί καιρώ· η αίνεσις αυτού θέλει είσθαι διαπαντός εν τω στόματί μου. **2** Εις τον Κύριον θέλει καυχάσθαι η ψυχή μου· οι ταπεινοί θέλουσιν ακούσει, και θέλουσι χαρή. **3** Μεγαλύνατε τον Κύριον μετ' εμού, και ας υψώσωμεν ομού το όνομα αυτού. **4** Εξεζήτησα τον Κύριον, και επήκουσέ μου, και εκ πάντων των φόβων μου με ηλευθέρωσεν. **5** Απέβλεψαν προς αυτόν και ερωτίσθησαν, και τα πρόσωπα αυτών δεν κατησχύνθησαν. **6** Ούτος ο πτωχός έκραξε, και ο Κύριος εισήκουσε, και εκ πασών των θλίψεων αυτού έσωσεν αυτόν. **7** Άγγελος Κυρίου στρατοπεδεύει κύκλω των φοβουμένων αυτόν και ελευθερώνει αυτούς. **8** Εύηθετε και ιδέτε ότι αγαθός ο Κύριος μακάριος ο άνθρωπος ο ελπίζων επ' αυτόν. **9** Φοβήθητε τον Κύριον, οι άγιοι αυτού· διότι δεν υπάρχει στέρησις εις τους φοβουμένους αυτόν. **10** Οι πλούσιοι πτωχεύουσι και πεινώσιν· αλλ' οι εκζητούντες τον Κύριον δεν στερούνται ουδενός αγαθού. **11** Έλθετε, τέκνα, ακούσατέ μου τον φόβον του Κυρίου θέλω σας διδάξει. **12** Τις είναι ο άνθρωπος όστις θέλει ζωήν, αγαπά ημέρας, διά να ίδη καλόν; **13** Φύλαττε την γλώσσασ σου από κακού, και να χείλη σου από του να λαλώσι δόλον. **14** Έκκλινον από του κακού και πράττε το αγαθόν· ζήτη ειρήνην και κυνήγει αυτήν. **15** Οι οφθαλμοί του Κυρίου είναι επί τους δικαίους, και τα ώτα αυτού εις την κραυγήν αυτών. **16** Το πρόσωπον του Κυρίου είναι κατά των πραττόντων κακόν, διά να αφανισή από της γης το μνημόσυνον αυτών. **17** Έκραξαν οι δίκαιοι, και ο Κύριος εισήκουσε, και εκ πασών των θλίψεων αυτών ελευθέρωσεν αυτούς. **18** Ο Κύριος είναι πλησίον των συντετριμμένων την καρδιάν, και σώζει τους ταπεινούς το πνεύμα. **19** Πολλάί αι θλίψεις του δικαίου, αλλ' εκ πασών τούτων θέλει ελευθερώσει αυτόν ο Κύριος. **20** Αυτός φυλάττει πάντα τα οστά αυτού· ουδέν εκ τούτων θέλει συντριφθή. **21** Η κακία θέλει θανατώσει τον αμαρτωλών· και οι μισούντες τον δίκαιον θέλουσιν απολεσθή. **22** Ο Κύριος λυτρώνει την ψυχήν των δούλων αυτού, και δεν θέλουσιν απολεσθή πάντες οι ελπίζοντες επ' αυτόν.

35 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Δίκασον, Κύριε, τους δικαζομένους μετ' εμού· πολέμησον τους πολεμούντάς με. **2** Ανάλαβε όπλον και ασπίδα και ανάστηθι εις βοήθειάν μου. **3** Και δράξον το δόρυ και σύγκλεισον την οδόν των καταδικωκόντων με· επί εις την ψυχήν μου, Εγώ είμαι η σωτηρία σου. **4** Ας αισχυνθώσι και ας εντραπώσιν οι ζητούντες την ψυχήν μου· ας στραφώσιν εις τα οπίσω και ας αισχυνθώσιν οι βουλευόμενοι το κακόν μου. **5** Ας ήναι ως λεπτόν άχυρον κατά πρόσωπον ανέμου, και άγγελος Κυρίου ας διώκη αυτούς. **6** Ας ήναι η οδός αυτών

σκότος και ολίσθημα, και άγγελος Κυρίου ας καταδιώκη αυτούς. **7** Διότι αναιτίως έκρυσαν δι' εμέ την παγίδα αυτών εν λάκκω· αναιτίως έσκαψαν αυτόν διά την ψυχήν μου. **8** Ας έλθη επ' αυτόν όλεθρος απροσδόκητος· και η παγίς αυτού, την οποίαν έκρυσεν, ας συλλάβη αυτόν· ας πέση εις αυτήν εν ολέθρω. **9** Η δε ψυχή μου θέλει αγαλλεσθαι εις τον Κύριον, θέλει χαιρεί εις την σωτηριαν αυτού. **10** Πάντα τα οστά μου θέλουσιν ειπεί, Κύριε, τις όμοίός σου, όστις ελευθερώνει τον πτωχόν από του ισχυροτέρου αυτού, και τον πτωχόν και τον πένητα από του διαρπάζοντος αυτόν; **11** Σηκωθέντες μάρτυρες άδικοι, με ηρώτων περιεπραγμάτων, τα οποία εγώ δεν ήξευρον. **12** Ανταπέδωκαν εις εμέ κακόν αντί καλού· στέρησιν εις την ψυχήν μου. **13** Εγώ δε, ότε αυτοί ήσαν εν θλίψει, ενεδύμην οάκκων· επατεινώσα εν νηστεία την ψυχήν μου· και η προσευχή μου επέστρεφεν εις τον κόλπον μου. **14** Εφερόμην ως προς φίλον, ως προς αδελφόν μου· έκυπτον σκυθρωπάζων, ως ο πενθών διά την μητέρα αυτού. **15** Αλλ' αυτοί έχάρησαν διά την συμφοράν μου και συνήχησαν· συνήχησαν εναντίον μου οι χαμερπείς, και εγώ δεν ήξευρον· με εξέσχισαν και δεν έπαυον. **16** Μετά υποκριτικών χλευαστών εν συμποισίσι έτριζον κατ' εμού τους οδόντας αυτών. **17** Κύριε, πότε θέλεις ιδεί; ελευθέρωσον την ψυχήν μου από του ολέθρου αυτών, την μεμονωμένην μου εκ των λεόντων. **18** Εγώ θέλω σε υμνεί εν μεγάλη συνάξει· μεταξύ πολυαριθμού λαού θέλω σε υμνεί. **19** Ας μη χαρώσιν επ' εμέ οι εχθρευόμενοι με άδίκως οι μισούντές με αναιτίως ας μη νεύωσι με τους οφθαλμούς. **20** Διότι δεν ελάλουν ειρήνην, αλλά εμελέτων δόλους κατά των ησυχάζοντων επί της γής· **21** και επλάτυναν κατ' εμού το στόμα αυτών, λέγοντες, Εύγε, εύγε· είδεν ο οφθαλμός ημών. **22** Είδες, Κύριε· μη σιωπήσης Κύριε, μη απομακρυνθής απ' εμού. **23** Εγέρθητι και εξύπνησον διά την κρίσιν μου, Θεέ μου και Κύριέ μου, διά την δίκην μου. **24** Κρίνόν με, Κύριε ο Θεός μου, κατά την δικαιοσύνην σου, και ας μη χαρώσιν επ' εμέ. **25** Ας μη είπωσιν εν ταις καρδίαις αυτών, Εύγε, ψυχή ημών, μηδέ ας είπωσι, Κατεπίομεν αυτόν. **26** Ας αισχυνθώσι και ας εντραπώσιν ομού οι επιχαρώντες εις το κακόν μου· ας ενδυθώσιν εντροπήν και όνειδος οι μεγαλαυχούντες κατ' εμού. **27** Ας ευφρανθώσι και ας χαρώσιν οι θέλοντες την δικαιοσύνην μου· και διαπαντός ας λέγωσιν, Ας μεγαλυνθώ ο Κύριος, όστις θέλει την ειρήνην του δούλου αυτού. **28** Και η γλώσσα μου θέλει μελετά την δικαιοσύνην σου και τον έπαινον σου όλην την ημέραν.

36 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ, δούλου του Κυρίου.» Του ασεβούς η παρανομία λέγει εν τη καρδιά μου, δεν είναι φόβος Θεού έμπροσθεν των οφθαλμών αυτού. **2** Διότι απατά εαυτόν εις τους οφθαλμούς αυτού περί του ότι θέλει ευρεθή η ανομία αυτού διά να μισηθή. **3** Τα λόγια του στόματος αυτού είναι ανομία και δόλος· δεν ηθέλησε να νοήση διά να πράττη το αγαθόν. **4** Ανομίαν διαλογίζεται επί της κλίνης αυτού· ίσταται εν οδώ ουχί καλή· το κακόν δεν μισεί. **5** Κύριε, έως του ουρανού φθάνει το έλεός σου, η αλήθειά σου έως των νεφελών. **6** Η δικαιοσύνη σου είναι ως τα υψηλά όρη· αι κρίσεις σου άβυσσος μεγάλη· ανθρώπους και κτήνη σώξεις, Κύριε. **7** Πόσον πολύτιμον είναι το έλεός σου, Θεέ. Διά τούτο οι υιοί των ανθρώπων ελπίζουσιν επί την σκιάν των πτερύγων σου. **8** Θέλουσι χορτασθή από του πάχους του οίκου σου, και από του χειμάργου της τρυφής σου θέλεις ποτίσει αυτούς. **9** Διότι μετά σου είναι η πηγή της ζωής εν τω φωτί σου θέλομεν ιδεί φως. **10** Έκτεινον το έλεός σου προς τους γνωρίζοντάς σε, και την δικαιοσύνην σου προς τους ευθείς την καρδιάν.

11 Ας μη ἔλθῃ ἐπ' ἐμέ πους υπερηφανίας· και χειρ ἀσεβῶν
ας μη με σαλεύσῃ. 12 Εκεί ἔπεσον οἱ ἐργάται τῆς ανομίας·
κατεσπρώχθησαν και δεν θέλουσι δυνηθῆ να ανεγερθῶσι.

37 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Μη ἀγανάκτει διά τους
πονηρευομένους, μηδέ ζήλευε τους ἐργάτας τῆς ανομίας.
2 Διότι ως χόρτος ταχέως θέλουσι κοπή, και ως χλωρά βότανη
θέλουσι καταμαρανθῆ. 3 Ἐλπίζε ἐπί Κύριον και πράττε το
αγαθόν· κατοίκει τῆν γῆν και νέμου τῆν ἀλήθειαν· 4 και
ευφραίνου ἐν Κυρίῳ, και θέλει σοι δώσει τα ζητήματα τῆς
καρδίας σου. 5 Ἀνάθες εἰς τον Κύριον τῆν ὁδόν σου και ἔλιπιζε
ἐπ' αὐτόν, και αὐτός θέλει ἐνεργήσει· 6 και θέλει ἐξάξει ως
φως τῆν δικαιοσύνην σου και τῆν κρίσιν σου ως μεσημβρίαν. 7
Ἀναπαύου ἐπί τον Κύριον και πρόσμενε αὐτόν· μη ἀγανάκτει
διά τον κατευδοούμενον ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, διά ἄνθρωπον
πράττοντα παρανομίας. 8 Παύσον ἀπό θυμοῦ και ἄφες τῆν
οργήν· μηδὼλας ἀγανάκτει ὡστε να πράττῃς πονηρά. 9 Διότι οἱ
πονηρευόμενοι θέλουσιν ἐξολοθρευθῆ· οἱ δε προσμένοντες
τον Κύριον, οὔτοι θέλουσι κληρονομήσει τῆν γῆν. 10 Διότι
ἐπί μικρόν και ο ἀσεβής δεν θέλει ὑπάρχει και θέλεις ζητήσει
τον τόπον αὐτοῦ, και δεν θέλει εὐρεθῆ· 11 οἱ πραεῖς ὁμως
θέλουσι κληρονομήσει τῆν γῆν· και θέλουσι κατατρυφά ἐν
πολλῇ εἰρήνῃ. 12 Ο ἀσεβῆς μηχανάται κατά του δικαίου, και
τρίζει κατ' αὐτοῦ τους ὁδόντας αὐτοῦ. 13 Ο Κύριος θέλει
γελάσει ἐπ' αὐτῷ, επειδή βλέπει ὅτι ἐρχεται ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.
14 Οἱ ἀσεβεῖς ἐξέσπασαν ρομφαίαν και ἐνέτειναν το τόξον
αὐτῶν, διά να καταβάλλωσι τον πτωχόν και τον πένθητα, διά να
σφάζωσι τους περιπατούντας ἐν ἐυστήτῃ. 15 Η ρομφαία αὐτῶν
θέλει ἐμβῆ εἰς τῆν καρδίαν αὐτῶν, και τα τόξα αὐτῶν θέλουσι
συντριφθῆ. 16 Κάλλιον το ὀλίγον του δικαίου παρά ο πλούτος
πολλῶν ἀσεβῶν. 17 Διότι οἱ βραχίονες τῶν ἀσεβῶν θέλουσι
συντριφθῆ· τους δε δικαίους ὑποστηρίζει ο Κύριος. 18 Γινώσκει
ο Κύριος τας ἡμέρας τῶν ἀμἐμπτων· και ἡ κληρονομία αὐτῶν
θέλει εἶσθαι εἰς τον αἰῶνα· 19 δεν θέλουσι καταίχυνθῆ ἐν
καιρῷ πονηρῷ· και ἐν ἡμέραις πείνης θέλουσι χορτασθῆ. 20 Οἱ
δε ἀσεβεῖς θέλουσιν ἐξολοθρευθῆ· και οἱ ἐχθροῦ του Κυρίου,
ως το πάχος τῶν ἀρνίων, θέλουσιν ἀναλωθῆ· εἰς καπνόν
θέλουσι διαλυθῆ. 21 Δανεῖζεται ο ἀσεβῆς και δεν ἀποδίδει,
ο δε δίκαιος ἐλεεῖ και δίδει. 22 Διότι οἱ ἐυλογημένοι αὐτοῦ
θέλουσι κληρονομήσει τῆν γῆν· οἱ δε καταπραμένοι αὐτοῦ
θέλουσιν ἐξολοθρευθῆ. 23 Ὅταν ὑπό Κυρίου κατευθύνωνται τα
διαβήματα του ἀνθρώπου, ἡ ὁδός αὐτοῦ εἶναι ἀρεστή εἰς αὐτόν.
24 Ἐάν πέση, δεν θέλει συντριφθῆ· διότι ο Κύριος ὑποστηρίζει
τῆν χεῖρα αὐτοῦ. 25 Νέος ἡμῖν και ἡδῆ ἐγήρασα, και δεν εἶδον
δικαίον ἐγκαταλειμμένον οὐδέ το σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν
ἄρτον. 26 Ὅλην τῆν ἡμέραν ἐλεεῖ και δανεῖζει, και το σπέρμα
αὐτοῦ εἶναι εἰς εὐλογίαν. 27 Ἐκκλινον ἀπό του κακοῦ και
πράττε το αγαθόν, και θέλεις διαμένει εἰς τον αἰῶνα. 28 Διότι ο
Κύριος ἀγαπά κρίσιν, και δεν ἐγκαταλείπει τους οσίους αὐτοῦ·
εἰς τον αἰῶνα θέλουσι διαφυλαχθῆ· το δε σπέρμα τῶν ἀσεβῶν
θέλει ἐξολοθρευθῆ. 29 Οἱ δίκαιοι θέλουσι κληρονομήσει τῆν
γῆν, και ἐπ' αὐτῆς θέλουσι κατοίκει εἰς τον αἰῶνα. 30 Το
στόμα του δικαίου μελετά σοφίαν, και ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλεῖ
κρίσιν. 31 Ο νόμος του Θεοῦ αὐτοῦ εἶναι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· τα
διαβήματα αὐτοῦ δεν θέλουσιν ὀλισθήσει. 32 Κατασκοπεύει ο
ἀμαρτωλός τον δίκαιον και ζητεῖ να θανατώσῃ αὐτόν. 33 Ο
Κύριος δεν θέλει ἀφήσει αὐτόν εἰς τας χεῖρας αὐτοῦ, οὐδέ θέλει
καταδικάσει αὐτόν ὅταν κρίνῃ αὐτόν. 34 Πρόσμενε τον Κύριον
και φύλαττε τῆν ὁδόν αὐτοῦ, και θέλει σε υψώσει διά να
κληρονομήσει τῆν γῆν· ὅταν ἐξολοθρευθῶσιν οἱ ἀσεβεῖς, θέλεις

ιδεῖ. 35 Εἶδον τον ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον και ἐξηπλωμένον
ως τῆν χλωράν δάφνην· 36 ἀλλ' ἠφανίσθη και ἰδοῦ, δεν
ὑπῆρχε· και ἐζήτησα αὐτόν, και δεν εὐρέθη. 37 Παρατήρει τον
ἄκακον και βλέπε τον εὐθύν, ὅτι εἰς τον εἰρηνικόν ἄνθρωπον
θέλει εἶσθαι ἐγκατάλειμμα· 38 οἱ δε παραβάται θέλουσιν ὅλας
ἐξολοθρευθῆ· τῶν ἀσεβῶν το ἐγκατάλειμμα θέλει ἀποκοπή. 39
Τῶν δικαίων ὁμως ἡ σωτηρία εἶναι παρά Κυρίου· αὐτός εἶναι
ἡ δύναμις αὐτῶν ἐν καιρῷ θλίψεως. 40 Και θέλει βοηθήσει
αὐτούς ο Κύριος, και ἐλευθερώσει αὐτούς· θέλει ἐλευθερώσει
αὐτούς ἀπό ἀσεβῶν και σώσει αὐτούς· διότι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

38 «Ψαλμός του Δαβίδ εἰς ἀνάμνησιν.» Κύριε, μη με ἐλέγξης
ἐν τῷ θυμῷ σου, μηδέ ἐν τῇ οργῇ σου παιδεύσης με. 2
Διότι τα βέλη σου ἐνεπήχθησαν εἰς ἐμέ και ἡ χειρ σου καταπιέζει
με. 3 Δεν ὑπάρχει ὑγεία ἐν τῇ σαρκί μου ἐξ αἰτίας τῆς οργῆς σου.
δεν εἶναι εἰρήνη εἰς τα ὀστά μου ἐξ αἰτίας τῆς ἀμαρτίας μου. 4
Διότι αἱ ἀνομία μου ὑπερέβησαν τῆν κεφαλῆν μου· ως φορτίον
βαρῷ ὑπερεβάρουναν ἐπ' ἐμέ. 5 Ἐβρῶμῃσαν και ἐσάπησαν αἱ
πληγαί μου ἐξ αἰτίας τῆς ἀνομιᾶς μου. 6 Ἐταλαιπωρήθη, ἐκ
κρυτῶσθην εἰς ἄκρον ὅλην τῆν ἡμέραν περιπατῶ σκυθρωπός.
7 Διότι τα ἐντόσθια μου γέμουσι φλογώσεως, και δεν ὑπάρχει
υγεία ἐν τῇ σαρκί μου. 8 Ἠοθένησα και καθ' ὑπερβολῆν
κατεκόπη·ν βρυχώμαι ἀπό τῆς ἀδημονίας τῆς καρδίας μου. 9
Κύριε, ἐνώπιόν σου εἶναι πάσα ἡ ἐπιθυμία μου, και ο στεναγμός
μου δεν κρύπτεται ἀπό σου. 10 Η καρδία μου ταραττάται, ἡ
δύναμις μου με ἐγκαταλείπει· και το φως τῶν ὀφθαλμῶν μου,
και αὐτό δεν εἶναι μετ' ἐμοῦ. 11 Οἱ φίλοι μου και οἱ πλησίον
μου στέκουσιν ἀπέναντι τῆς πληγῆς μου, και οἱ πλησιέστεροί
μου στέκουσιν ἀπό μακρόθεν. 12 Και οἱ ζητούντες τῆν ψυχὴν
μου στήνουν εἰς ἐμέ παγίδας· και οἱ ἐκζητούντες το κακόν
μου λαλοῦσι πονηρά, και μελετῶσι δόλους ὅλην τῆν ἡμέραν.
13 Ἀλλ' ἐγώ ως κωφός δεν ἤκουον και ἡμῖν ως ἄφωτος,
μη ἀνοίγων το στόμα αὐτοῦ. 14 Και ἡμῖν ως ἄνθρωπος μη
ακούων και μη ἔχων ἀντιλογίαν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. 15 Διότι
ἐπί σε, Κύριε, ἤλπισα· συ θέλεις μου εἰσακούσει, Κύριε ο Θεός
μου. 16 Επειδή εἶπα, Ἀς μη χαρῶσιν ἐπ' ἐμέ ὅταν ὀλισθήσῃ
ο πους μου, αὐτοῖ μεγαλαυχούσι κατ' ἐμοῦ. 17 Διότι εἶμαι
ἐτοιμος να πέσω, και ο πόνος μου εἶναι πάντοτε ἐμπροσθέν
μου. 18 Επειδή ἐγώ θέλω ἀναγγελλῆ τῆν ἐνομίαν μου, θέλω
λυπεῖσθαι διά τῆν ἀμαρτίαν μου. 19 Ἀλλ' οἱ ἐχθροῦ μου ζῶσιν,
ὑπερισχύουσι· και ἐπληθύνθησαν οἱ μισούντές με ἀδίκως. 20
Και οἱ ἀναποδίδοντες κακόν ἀντί καλοῦ εἶναι ἐναντίοι μου,
επειδή κυνηγῶ το καλόν. 21 Μη με ἐγκαταλίπῃς, Κύριε· Θεέ
μου, μη ἀπομακρυνθῆς ἀπ' ἐμοῦ. 22 Τάχουν εἰς βοήθειάν μου,
Κύριε, ἡ σωτηρία μου.

39 «Εἰς τον πρώτον μουσικόν, τον Ἰεδουθαῖον. Ψαλμός του
Δαβίδ.» Εἶπα, Θέλω προσέχει εἰς τας ὀδοῦς μου, διά
να μη ἀμαρτῶν διά τῆς γλώσσης μου· θέλω φυλάττει το
στόμα μου με χαλινόν, ἐνῶ εἶναι ο ἀσεβῆς ἐμπροσθέν μου.
2 Ἐστάθην ἄφωτος και σιωπηλός εἰσώπησα και ἀπό του να
λέγω καλόν· και ο πόνος μου ἀνεταράχθη. 3 Ἐθερμάνθη ἡ
καρδία μου ἐντός μου· ἐνῶ ἐμελετῶν, ἐξήφθη ἐν ἐμοῖ πύρ·
ἐλάλησα διά τῆς γλώσσης μου και εἶπα, 4 Κάμε γνωστόν
εἰς ἐμέ, Κύριε, το τέλος μου και τον ἀριθμόν των ἡμερῶν
μου, τις εἶναι, διά να γνωρίσω πόσον ἐπί θέλω ζῆσει. 5 Ἰδοῦ,
μέτρον σπιθαμῆς κατέστησας τας ἡμέρας μου, και ο καιρός
τῆς ζωῆς μου εἶναι ως οὐδέν ἐμπροσθέν σου· ἐπ' ἀληθείας πας
ἄνθρωπος, καίτοι στερεός, εἶναι ὅλας ματαιότης. Διάψαλμα. 6
Βεβαίως ο ἄνθρωπος περιπατεῖ ἐν φαντασίᾳ· βεβαίως εἰς μάτην

ταράττεται· θησαυρίζει, και δεν εξεύρει τις θέλει συναξει αυτά. **7** Και τώρα, Κύριε, τι περιμένω; η ελπίς μου είναι επί σε. **8** Από πασών των ανομιών μου λύτρωσόν με· μη με κάμης όνειδος του άφρονος. **9** Έγχεινα άφρονος δεν ήνοιξα το στόμα μου, επειδή συ έκαμες τούτο. **10** Απομάκρυνον απ' εμού την πληγήν σου· από της πάλης της χειρός σου εγώ απέκαμον. **11** Όταν δι' ελέγχων παιδεύης άνθρωπον διά ανομίαν, Κατατρώγεις ως σκόληξ την ώραίότητα αυτού· τω όντι ματαιίτης πας άνθρωπος. Διάψαλμα. **12** Εισάκουσον, Κύριε, της προσευχής μου και δος ακρόασιν εις την κραυγήν μου· μη παρασιωπήσης εις τα δάκρυά μου. Διότι πάροικος είμαι παρά σοι και παρεπίδημος, καθώς πάντες οι πατέρες μου. **13** Παύσαι απ' εμού, διά να αναλάβω δύναμιν, πριν αποδημήσω και δεν υπάρχω πλέον.

40 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»
Περιέμεινα εν υπομονή τον Κύριον, και έκλινε προς εμέ και ήκουσε της κραυγής μου· **2** και με ανεβίβασεν εκ λάκκου ταλαιπωρίας, εκ βορβορώδους πηλού, και έστισεν επί πέτραν τους πόδας μου, εστερέωσε τα βήματά μου· **3** και έβαλεν εν τω στόματί μου άσμα νέον, ύμνον εις τον Θεόν ημών· θέλουσιν ιδεί πολλοί και θέλουσι φοβηθή και θέλουσιν ελπίσει επί Κύριον. **4** Μακάριος ο άνθρωπος, όστις έθεσε τον Κύριον ελπίδα αυτού και δεν αποβλέπει εις τους υπερηφάνους και εις τους κλίνοντας επί ψεύδη. **5** Πολλά έκαμες συ, Κύριε ο Θεός μου, τα θαυμάσιά σου· και τους περί ημών διαλογισμούς σου δεν είναι δυνατόν να εκθέσι τις εις σέ· εάν ήθελον να απαγγέλλω και να ομιλώ περί αυτών, υπερβαίνουσι πάντα αριθμόν. **6** Όσοιαν και προσφοράν δεν ηθέλησας διήνοιξας εν εμοί· όλα· ολοκαύτωμα και προσφοράν περί αμαρτίας δεν εξήτησας. **7** Τότε είπα, Ιδού, έρχομαι· εν τω τόμω του βιβλίου είναι γεγραμμένον περί εμού· **8** χαίρω, Θεέ μου, να εκτελώ το θέλημά σου· και ο νόμος σου είναι εν τω μέσω της καρδιάς μου. **9** Εκήρυξα δικαιοσύνην εν συνάξει μεγάλης ιδού, δεν εμπόδισα τα χείλη μου, Κύριε, συ εξέβρεις. **10** Την δικαιοσύνην σου δεν έκρυψα εντός της καρδιάς μου· την αλήθειάν σου και την σωτηρίαν σου ανήγγειλα· δεν έκρυψα το έλεός σου και την αλήθειάν σου από συνάξεως μεγάλης. **11** Συ, Κύριε, μη απομακρύνης τους οικτιρμούς σου απ' εμού· το έλεός σου και η αλήθειά σου ας με περιφρουρήσι διαπαντός. **12** Διότι με περιεκύκλωσαν αναριθμητα κακά· με κατέφθασαν αι ανομίαι μου, και δεν δύναμαι να θεωρώ αυτάς· επληθύνθησαν υπέρ τας τρίχας της κεφαλής μου· και η καρδιά μου με εγκαταλείπει. **13** Ευδόκησον, Κύριε, να με ελευθερώσης· Κύριε, τάχυνον εις βοήθειάν μου. **14** Ας αισυνηθώσι και αι εκτραπώσιν ομού οι ζητούντες την ψυχήν μου, διά να απολέσωσιν αυτήν· ας στραφώσιν εις τα οπίσω και ας εντραπώσιν οι θέλοντες το σκάφον μου. **15** Ας εξολοθρευθώσι διά μισθόν της αισυνης αυτών οι λέγοντες προς εμέ, εύγε, εύγε. **16** Ας αγάλλωνται και ας ευφραίνωνται εις σε πάντες οι ζητούντες σε· οι αγαπώντες την σωτηρίαν σου ας λέγωσι διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ο Κύριος. **17** Εγώ δε είμαι πτωχός και πένης· αλλ' ο Κύριος φροντίξει περί εμού· η βοήθειά μου και ο ελευθερωτής μου συ είσαι· Θεέ μου, μη βραδύνης.

41 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Μακάριος ο επιβλέπων εις τον πτωχόν· εν ημέρα θλίψεως θέλει ελευθερώσει αυτόν ο Κύριος. **2** Ο Κύριος θέλει φυλάξει αυτόν και διατηρήσει την ζωήν αυτού· μακάριος θέλει είσθαι επί της γής· και δεν θέλεις παραδώσει αυτόν εις την επιθυμίαν των εχθρών αυτού. **3** Ο Κύριος θέλει ενδυναμόνει αυτόν επί της κλίνης της ασθενείας· εν τη αρρωστία αυτού συ θέλεις

στρόνει όλην την κλίνην αυτού. **4** Εγώ είπα, Κύριε, ελεήσόν με· ίασαι την ψυχήν μου, διότι ήμαρτον εις σε. **5** Οι εχθροί μου λέγουσι κακά περί εμού, Πότε θέλει αποθάνει, και θέλει απολεσθή το όνομα αυτού; **6** Και εάν τις έρχηται να με ιδη, ομιλεί ματαιότητα· η καρδιά αυτού συναγει εις εαυτήν ανομίαν· εξελθών έξω, λαλεί αυτήν. **7** Κατ' εμού ψιθυρίζουσιν ομοί· πάντες οι μισούντές με· κατ' εμού διολογίζονται κακά λέγοντες, **8** Πράγμα κακόν εκολλήθη εις αυτόν· και κατάκοιτος ων δεν θέλει πλέον σηκωθή. **9** Και αυτός ο άνθρωπος, μετά του οποίου έζων ειρηνικός, επί τον οποίον ήλπισα, όστις έτρωγε τον άρτον μου, εσήκωσεν επ' εμέ πτέρναν. **10** Αλλά συ, Κύριε, ελεήσόν με και ανάστησόν με, και θέλω ανταποδώσει εις αυτούς. **11** Εκ τούτου γνωρίζω ότι συ με ευνοείς, επειδή δεν θριαμβεύει κατ' εμού ο εχθρός μου. **12** Εμέ δε, συ με εστήριξας εις την ακεραιότητά μου, και με εστερέωσας ενώπιόν σου εις τον αιώνα. **13** Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, απ' αιώνος και έως αιώνος, Αμήν και αμήν.

42 «Εις τον πρώτον μουσικόν, Μασχίλ, διά τους υιούς Κορέ.»
Καθώς επιποθεί η έλαφος τους ρύακας των υδάτων, ούτως η ψυχή μου σε επιποθεί, Θεέ. **2** Διψά η ψυχή μου τον Θεόν, τον Θεόν τον ζώντα· πότε θέλω ελθεί και θέλω φανή ενπνιου του Θεού; **3** Τα δάκρυά μου έγειναν τροφή μου ημέραν και νύκτα, όταν μοι λέγωσι καθ' ημέραν, Που είναι ο Θεός σου; **4** Ταύτα ενεθυμήθην και εξέχεα την ψυχήν μου εντός μου, ότι διέβαινον μετά του πλήθους και περιεπάτου μετ' αυτού έως του οίκου του Θεού, εν φωνή χαράς και ανιέσεως, μετά πλήθους εορτάζοντος. **5** Διά τι είσαι περίλυπος, ψυχή μου; και διά τι ταράττεσαι εντός μου; έλπισον επί τον Θεόν· επειδή έτι θέλω υμνεί αυτόν· το πρόσωπον αυτού είναι σωτηρία. **6** Θεέ μου, η ψυχή μου είναι περίλυπος εντός μου· διά τούτο θέλω σε ενθυμείσθαι εκ γης Ιορδάνου και Ερμωνειμ εκ του όρους Μισάρ. **7** Άβυσσος προσκαλεί άβυσσον εις τον ήχον των καταρρακτών σου· πάντα τα κύματά σου και αι τρικυμιαί σου διήλθον επ' εμέ. **8** Εν τη ημέρα θέλει προστάξει ο Κύριος το έλεος αυτού· εν δε τη νυκτι θέλει είσθαι μετ' εμού η ωδή αυτού, η προσευχή μου προς τον Θεόν της ζωής μου. **9** Θέλω ειπέ προς τον Θεόν, την πέτραν μου, διά τι με ελισμόνησας; **10** τι περιπατώ σκυθρωπός εκ της καταθλίψεως του εχθρού; **11** Οι εχθροί μου ονειδίζοντές με συντριβούσι τα οστά μου, λέγοντές μοι καθ' ημέραν, Που είναι ο Θεός σου; **11** Διά τι είσαι περίλυπος, ψυχή μου; και διά τι ταράττεσαι εντός μου; έλπισον επί τον Θεόν· επειδή έτι θέλω υμνεί αυτόν· αυτός είναι η σωτηρία του προσώπου μου και ο Θεός μου.

43 Κρίνόν με, Θεέ, και δίκασον την δίκην μου κατά έθνους ανοσίου από ανθρώπου απάτης και ανομίας ελευθέρωσόν με· **2** Διότι συ είσαι ο Θεός της δυνάμεώς μου· διά τι με απέβαλες; διά τι περιπατώ σκυθρωπός εκ της καταθλίψεως του εχθρού; **3** Εξαπόστειλον το φως σου και την αλήθειάν σου· αυτά ας με οδηγήσιν· ας με φέρωσιν εις το όρος της αγιότητός σου και εις τα σκηνώματά σου. **4** Τότε θέλω εισέλθει εις το θυσιαστήριον του Θεού, εις τον Θεόν, την ευφροσύνην της αγαλλιάσεώς μου· και θέλω σε δοξολογείν εν κιθάρα, ω Θεέ, ο Θεός μου. **5** Διά τι είσαι περίλυπος, ψυχή μου; και διά τι ταράττεσαι εντός μου; έλπισον επί τον Θεόν· επειδή έτι θέλω υμνεί αυτόν· αυτός είναι η σωτηρία του προσώπου μου και ο Θεός μου.

το όρος Σιών, προς τα πλάγια του βορρά· η πόλις του Βασιλέως του μεγάλου. **3** Ο Θεός εν τοις παλατίοις αυτής γνωρίζεται ως προπύργιον. **4** Διότι, ιδού, οι βασιλείς συνήχθησαν· διήλθον ομού. **5** Αυτοί, ως είδον, εθαύμασαν· εταράχθησαν και μετά σπουδής έφηνον. **6** Τρόμος συνέλαβεν αυτούς εκεί· πόνοι ως τικτούσης. **7** Δι' ανέμου ανατολικού συντρίβεις τα πλοία της θαρσεΐς. **8** Καθώς ηκούσαμεν, ούτω και είδομεν εν τη πόλει του Κυρίου των δυνάμεων, εν τη πόλει του Θεού ημών· ο Θεός θέλει θεμελιώσει αυτήν εις τον αιώνα. Διάψαλμα. **9** Μελετώμεν, Θεέ, το έλεός σου εν μέσω του ναού σου. **10** Κατά το όνομά σου, Θεέ, ούτω και η αίνεσίς σου είναι έως των περάτων της γης· η δεξιά σου είναι πλήρης δικαιοσύνης. **11** Ας ευφρανείται το όρος Σιών, ας αγάλλωνται αι θυγατέρες του Ιούδα διά τας κρίσεις σου. **12** Κυκλώσατε την Σιών και περιέλαθε αυτήν· αριθμήσατε τους πύργους αυτής. **13** Θέσατε την προσοχήν σας εις τα περιτειχίσματα αυτής· περιεργάσθητε τα παλάτια αυτής· διά να διηγήσθε εις γενεάν μεταγενεστέραν. **14** Διότι ούτος ο Θεός είναι ο Θεός ημών εις τον αιώνα του αιώνος· αυτός θέλει οδηγή ημάς μέχρι θανάτου.

49 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός διά τους υιούς Κορέ.»
Ακούσατε αυτά, πάντες οι λαοί· ακροάσθητε, πάντες οι κάτοικοι της οικουμένης· **2** μικροί τε και μεγάλοι, πλούσιοι ομού και πένητες. **3** Το στόμα μου θέλει λαλήσει σοφίαν και η μελέτη της καρδιάς μου είναι σύνεσις. **4** Θέλω κλίνει εις παραβολήν το ωτίον μου· θέλω εκθέσει εν κιθάρα το αιγινιά μου. **5** Διά τι να φοβώμαι εν ημεραίς συμφοράς, όταν με περικυκλώσει η ανομία των ενεδρευόντων με; **6** Οίτινες ελπίζουν εις τα αγαθά αυτών και καυχώνται εις το πλήθος του πλούτου αυτών· **7** ουδείς δύναται ποτέ να εξαγοράσῃ αδελφόν, μηδέ να δώσῃ εις τον Θεόν λύτρον δι' αυτόν· **8** διότι πολύτιμος είναι η απολύτρωσις της ψυχής αυτών, και ανέρητος διαπαντός, **9** ώστε να ζῆ αιωνίως, να μη ἴδῃ διαφθοράν. **10** Διότι βλέπει τους σοφούς αποθνήσκοντας, καθώς και τον άφρονα και τον ανόητον απολλυμένους και καταλείποντας εις άλλους τα αγαθά αυτών. **11** Ο εσωτερικός λογισμός αυτών είναι ότι οι οίκοι αυτών θέλουνσιν υπάρχει εις τον αιώνα, αι κατοικίαι αυτών εις γενεάν και γενεάν· ονομάζουσι τα υποστατικά αυτών με τα ἴδια αυτών ονόματα. **12** Πλην ο άνθρωπος ο εν τιμῇ δεν διαμένει, ωμοιώθη με τα κτήνη τα φθειρόμενα. **13** Αύτη η οδός αυτών είναι μωρία αυτών και όμως οι απόγονοι αυτών ηδύνονται εις τα λόγια αυτών. Διάψαλμα. **14** Ως πρόβατα εβλήθησαν εις τον άδη· θάνατος θέλει ποιμάνει αυτούς· και οι ευθείς θέλουσι κατακυριεύσει αυτούς το πρωί· η δε δύναμις αυτών θέλει παλαιωθῆ εν τω άδη, αφού έκαστος αφήσῃ την κατοικίαν αυτού. (Sheol h7585) **15** Αλλ' ο Θεός θέλει λυτρώσει την ψυχὴν μου εκ χειρός άδου· διότι θέλει με δεχθῆ. Διάψαλμα. (Sheol h7585) **16** Μη φοβού όταν πλουτήσῃ άνθρωπος, όταν αυξήσῃ η δόξα της οικίας αυτού· **17** διότι εν τω θανάτῳ αυτου, δεν θέλει συμπαραλάβει ουδέν, ουδέ θέλει καταβῆ κατόπιν αυτου η δόξα αυτού. **18** Αν και ηυλόγησε την ψυχὴν αυτου εν τη ζωῇ αυτου, και οι άνθρωποι θέλωσι σε επαινεί αγαθοποιούντα σεαυτόν, **19** θέλει υπάγει εις την γενεάν των πατέρων αυτου· εις τον αιώνα δεν θέλουσιν ἰδεῖ φως. **20** Ο άνθρωπος ο εν τιμῇ και μη εννοῶν ωμοιώθη με τα κτήνη τα φθειρόμενα.

50 «Ψαλμός του Ασάφ.» Ο Θεός των θεών, ο Κύριος ἐλάλησε, και ἐκάλεσε την γην, από ανατολῆς ηλίου έως δύσεως αυτού. **2** Εκ της Σιών, ἥτις είναι η εντέλεια της ώραϊότητος,

ἐλαμψεν ο Θεός. **3** Θέλει ελθεῖ ο Θεός ημών και δεν θέλει σιωπήσει· πυρ κατατρώγων θέλει εἰσθαι ἔμπροσθεν αυτου και πέριξ αυτου σφοδρά ανεμοζάλη, **4** θέλει προσκαλέσει τους ουρανοῦς άνωθεν και την γην, διά να κρίνη τον λαόν αυτου. **5** Συναθροίσατέ μοι τους οσίους μου, οίτινες ἔκαμον μετ' εμου συνθήκην επί θυσίας. **6** Και οι ουρανοί θέλουσιν αναγγέλλει την δικαιοσύνην αυτου· διότι ο Θεός, αυτός είναι ο Κριτής, Διάψαλμα. **7** Άκουσον, λαέ μου, και θέλω λαλήσει· Ισραήλ, και θέλω διαμαρτυρήσει κατά σου· Ο Θεός, ο Θεός σου είμαι εγώ. **8** Δεν θέλω σε ελέγξει διά τας θυσίας σου, τα δε ολοκαυτώματά σου είναι διαπαντός ενώπιόν μου. **9** Δεν θέλω δεχθῆ εκ του οίκου σου μόσχον, τράγους εκ των ποιμνίων σου. **10** Διότι εμου είναι πάντα τα θηρία του δάσους, τα κτήνη τα επί χιλίων ορέων. **11** Γνωρίζω πάντα τα πετεινά των ορέων, και τα θηρία του αγρού είναι μετ' εμου. **12** Εάν πεινάσω, δεν θέλω ειπεῖ τούτο προς σέ· διότι εμου είναι η οικουμένη και το πλήρωμα αυτής. **13** Μήπως εγώ θέλω φάγει κρέας ταύρων ἢ πίει αίμα τράγων; **14** Θυσίαιον εις τον Θεόν θυσίαν ανένσεως, και απόδος εις τον Ὑψιστον τας ευχάς σου· **15** και επικαλῶ εμέ εν ημέρα θλίψεως, θέλω σε ελευθερώσει, και θέλεις με δοξάσει. **16** Προς δε τον ασεβῆ εἶπεν ο Θεός· Τι προς σε, να διηγῆσαι τα διατάγματά μου και να αναλαμβάνης την διαθήκην μου εν τω στόματί σου; **17** Σου δε μισεῖς παιδείαν και απορρίπτεις πίσω σου τους λόγους μου. **18** Εάν ἴδῃς κλέπτην, τρέχεις μετ' αυτού· και μετά των μοιχῶν είναι η μερίς σου. **19** Παραδίδεις το στόμα σου εις την κακίαν, και η γλώσσα σου περιπλέκει δολιότητα. **20** Καθήμενος λαλεῖς κατά του αδελφου σου· βάλλεις σκάνδαλον κατά του υιου της μητρός σου. **21** Ταῦτα ἔπραξας, και εσίωπησα· υπέλαβες ότι είμαι τῶ όντι ὁμοίος σου· θέλω σε ελέγξει, και θέλω παραστήσει πάντα ἔμπροσθεν των οφθαλμών σου. **22** Θέσατε λοιπόν τούτο εις τον νούν σας, οι ἠλθμονούντες τον Θεόν, μήποτε σας αρπάσω, και ουδείς ο λυτρώσων. **23** Ο προσφέρων θυσίαν ανένσεως, ούτος με δοξάζει· και εις τον ευθετούντα την οδόν αυτου θέλω δείξει την σωτηρίαν του Θεου.

51 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ, ότε ἦλθε Νάθαν ο προφήτης προς αυτόν, αφού εισηγήθη προς την Βηθσαββεά.» Ελέησόν με, ω Θεέ, κατά το έλεός σου· κατά το πλήθος των οικτιρημών σου εξάλειψον τα ανομήματά μου. **2** Πλύνόν με μάλλον και μάλλον από της ανομίας μου και από της αμαρτίας μου καθάρισόν με. **3** Διότι τα ανομήματά μου εγώ γνωρίζω, και η αμαρτία μου ενώπιόν μου είναι διαπαντός. **4** Εις σε, εις σε μόνον ἤμαρτον και το πονηρόν ενώπιόν σου ἔπραξα· διά να δικαιωθῆς εν τοις λόγοις σου και να ἴσῃαι άμειπτος εις τας κρίσεις σου. **5** Ἰδού, συνελήφθην εν ανομία, και εν αμαρτία με ἐγέννησεν μήτηρ μου. **6** Ἰδού, ηγάπησας ἀλήθειαν εν τη καρδία, και εις τα ενδόμυχα θέλεις με διδάξει σοφίαν. **7** Ράντισόν με με ὕσσωπον, και θέλω εἰσθαι καθαρὸς πλύνόν με, και θέλω εἰσθαι λευκότερος χιόνος. **8** Κάμε με να ακούσω αγαλλίασιν και ευφροσύνην, διά να ευφρανθῶσι τα οστά, τα οποία συνέθλασας. **9** Απόστρεψον το πρόσωπόν σου από των αμαρτιῶν μου και πάσα τας ανομίας μου εξάλειψον. **10** Καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί, Θεέ· και πνεύμα ευθές ανανέωσον εντός μου. **11** Μη με απορρίψης από του προσώπου σου· και το πνεύμα το άγιόν σου μη αφαιρέσῃς απ' εμου. **12** Απόδος μοι την αγαλλίασιν της σωτηρίας σου και με πνεύμα ηγεμονικόν στήριζόν με. **13** Θέλω διδάξει εις τους παραβάτας τας οδοῦς σου· και αμαρτωλοῖ θέλουσιν επιστρέφει εις σε. **14** Ελευθέρωσόν με από αιμάτων, Θεέ, Θεέ της σωτηρίας μου· η γλώσσα μου θέλει

ψάλλει εν αγαλλίασει την δικαιοσύνην σου. **15** Κύριε, άνοιξον τα χείλη μου· και το στόμα μου θέλει αναγγέλει την ανείσιν σου. **16** Διότι δεν θέλεις θυσίαν, άλλως ήθελον προσφέρει· εις ολοκαυτώματα δεν αρέσκεσαι. **17** Θυσίαί του Θεού είναι πνεύμα συντετριμμένον· καρδιάν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην, Θεέ, δεν θέλεις καταφρονήσαι. **18** Ευεργέτησον την Σιών διά της ευνοίας σου· οικοδόμησον τα τείχη της Ιερουσαλήμ. **19** Τότε θέλεις ευαρεστηθή εις θυσίας δικαιοσύνης, εις προσφοράς και ολοκαυτώματα· τότε θέλουσι προσφέρει μόσχους επί το θυσιαστήριόν σου.

52 «Εις τον πρώτον μουσικόν, Μασχίλ του Δαβίδ, ότε ήλθε Δωήκ· ο Ιδουμαίος και ανήγγειλε προς τον Σαούλ, και είπε προς αυτόν. 'ήλθεν ο Δαβίδ εις την οικίαν του Αχμέλεχ.» Τι καυχάσαι εις την καρδίαν, δυνατέ; το έλεος του Θεού διαμένει εις τον αιώνα. **2** Η γλώσσα σου μελετά κακίας· ως ζυράριον ηκονημένον εργαζεται δόλον. **3** Ηγάπησας το κακόν μάλλον παρά το αγαθόν, το ψεύδος παρά να λαλής δικαιοσύνην. Διάψαλμα. **4** Ηγάπησας πάντας τους λόγους του αφανισμού, γλώσσαν δολιάν. **5** Διά τούτο ο Θεός θέλει σε εξολοθρεύσει διαπαντός· θέλει σε αποσπάσει και σε μεταποτίσει εκ της σκηνής σου, και θέλει σε εκριζώσει εκ γης ζώντων. Διάψαλμα. **6** Και οι δίκαιοι θέλουσιν ιδεί και φοβηθή· και θέλουσι γελάσει επ' αυτόν λέγοντες, **7** Ιδού, ο άνθρωπος, όστις δεν έθεσε τον Θεόν δύναμιν αυτού. αλλ' ήλπισεν επί το πλήθος του πλούτου αυτού και επεστηρίζετο επί την πονηρίαν αυτού. **8** Εγώ δε θέλω είσθαι ως ελαία ακμάζουσα εν τω οίκω του Θεού· ελπίζω επί το έλεος του Θεού εις τον αιώνα τον αιώνος. **9** Θέλω σε δοξολογεί πάντοτε, διότι έκαμες ούτω· και θέλω ελπίζει επί το όνομά σου, διότι είναι αγαθόν έμπροσθεν των οσίων σου.

53 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Μαχαλάθ Μασχίλ του Δαβίδ.» Είπεν ο άφρων εν τη καρδιά αυτού, δεν υπάρχει Θεός. Διεφθάρησαν και έγειναν βδελυροί διά την ανομίαν· δεν υπάρχει πράττων αγαθόν. **2** Ο Θεός εξ ουρανού διέκυψεν επί τους υιούς των ανθρωπών, διά να ιδη εάν ήναι τις έχων σύνεσιν, εκζητών τον Θεόν. **3** Πάντες εξέκλιαν· ομού εξηκριώθησαν· δεν υπάρχει πράττων αγαθόν, δεν υπάρχει ουδέ εις. **4** Δεν έχουσι γνώσιν οι εργαζόμενοι την ανομίαν, οι κατατρώγοντες τον λαόν μου ως βρώϊν άρτου; τον Θεόν δεν επεκατέστησαν. **5** Εκεί εφοβήθησαν φόβον, όπου δεν ήτο φόβος, διότι ο Θεός διεσκόρπισε τα οστά των στρατοπεδευόντων κατά σου· κατήσχανα αυτούς, διότι ο Θεός κατεφρόνησεν αυτούς. **6** Τις θέλει δώσει εκ Σιών την σωτηρίαν του Ισραήλ; όταν ο Θεός επιστρέψη τον λαόν αυτού από της αιχμαλωσίας, θέλει αγάλλεσθαι ο Ιακώβ, θέλει ευφρανείσθαι ο Ισραήλ.

54 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ Μασχίλ του Δαβίδ, ότε ήλθον οι Ζιφαίοι και είπον προς τον Σαούλ, Δεν είναι κεκρυμμένος ο Δαβίδ παρ' ημίν;» Θεέ, σώσων με εν τω ονόματί σου και εν τη δυνάμει σου κρίνον με. **2** Θεέ, άκουσον της προσευχής μου· ακροάσθητι των λόγων του στόματός μου. **3** Διότι ξένοι ηγέρθησαν κατ' εμού, και καταδυνάσται ζητούν την ψυχήν μου· δεν έθεσαν τον Θεόν ενώπιον αυτών. Διάψαλμα. **4** Ιδού, ο Θεός με βοηθεί· ο Κύριος είναι μετά των υποστηριζόντων την ψυχήν μου. **5** Θέλει στρέψει το κακόν επί τους εχθρούς μου· εξολόθρευσον αυτούς εν τη αληθεία σου. **6** Αυτοπραϊρέτως θέλω θυσιάσει εις σε· θέλω δοξολογεί το όνομά σου, Κύριε, διότι είναι αγαθόν. **7** Διότι εκ πάσης στενοχωρίας με ελάνθρωσε, και ο οφθαλμός μου είδε την εκδίκησιν επί τους εχθρούς μου.

55 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ Μασχίλ του Δαβίδ.» Δος ακρόασιν, Θεέ, εις την προσευχήν μου, και μη αποσυρθής από της δεήσεώς μου. **2** Πρόσσεξον εις εμέ και εισάκουσόν μου· λυπούμαι εν τη μελέτη μου και ταραττομαι, **3** από της φωνής του εχθρού, από της καταθλίψεως του ασεβούς· διότι ρίπτουσιν επ' εμέ ανομίαι και μετ' οργής με μισούν. **4** Η καρδιά μου καταθλίβεται εντός μου, και φόβος θανάτου έπασεν επ' εμέ. **5** Φόβος και τρόμος ήλθεν επ' εμέ, και φρίκη με εκάλυψε. **6** Και είπα, Τις να μοι έδιδε πτέρυγας ως περιστεράς· ήθελον πετάξει και αναπαυθής. **7** Ιδού, ήθελον απομακρυνθή φεύγων, ήθελον διατριβεί εν τη ερήμω. Διάψαλμα. **8** ήθελον ταχύνει την ψυχήν μου από της ορμής του ανέμου, από της θυέλλης. **9** Καταπόντισον αυτούς, Κύριε· διάιρεσον τας γλώσσας αυτών· διότι είδον καταδυναστείαν και έριδα εν τη γόλνι. **10** Ημέραν και νύκτα περικυκλούνσιν αυτήν περί τα τείχη αυτής· και ανομία και ύβρις είναι εν τω μέσω αυτής· **11** πονηρία εν τω μέσω αυτής και απάτη και δόλος δεν λείπουσιν από των πλατειών αυτής. **12** Επειδή δεν με ανείδουν εχθρός, το όποιον ήθελον υποφέρει· δεν ηγέρθη επ' εμέ ο μισών με· τότε ήθελον κρυφθή απ' αυτού· **13** Αλλά συ, άνθρωπε ομόψυχε, οδηγέ μου και γνωστέ μου· **14** οίτινες συνωμιλούμεν μετά γλυκύτητος, συνεπερουόμεθα εις τον οίκον του Θεού. **15** Ας έλθη θάνατος επ' αυτούς· ας καταβίαις ζώντες εις τον άδην· διότι μεταξύ αυτών, εν ταις κατοικίαις αυτών, είναι κακίαί. (Sheol h7585) **16** Εγώ προς τον Θεόν θέλω κράξει, και ο Κύριος θέλει με σώσει. **17** Εσπέρας και πρωί και μεσημβρίαν θέλω παρακαλεί και φωνάζει· και θέλει ακούσει της φωνής μου. **18** Θέλει λυτρώσει εν ειρήνη την ψυχήν μου από της μάχης της κατ' εμού· διότι πολλοί είναι εναντίον μου. **19** Ο Θεός, ο υπάρχων προ των αιώνων, θέλει εισακούσει και θέλει ταπεινώσει αυτούς· Διάψαλμα· διότι δεν μεταβάλλουσι τρόπον ουδέ φοβούνται τον Θεόν. **20** Έκαστος εκτείνει τας χείρας αυτού επί τους ειρηνεύοντας μετ' αυτού· αθετεί την συνθήκην αυτού. **21** Το στόμα αυτού είναι απαλώτερον βουτύρου, αλλ' εν τη καρδιά αυτού είναι πόλεμος· τα λόγια αυτού είναι μαλακώτερα ελαίου, πλην είναι ξίφη γυμνά. **22** Επίτριψον επί τον Κύριον το φορτίον σου, και αυτός θέλει σε ανακουφίσει· δεν θέλει ποτέ συγχωρήσει να σαλευθή ο δίκαιος. **23** Αλλά συ, Θεέ, θέλεις καταβίβασει αυτούς εις φρέαρ απωλείας· άνδρες αιμάτων και δολιότητος δεν θέλουσι φθάσει εις το ήμισυ των ημερών αυτών· αλλ'· εγώ θέλω ελπίζει επί σε.

56 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Ιωνάθ-ελέμ-ρεχοκίμ, Μικτάμ του Δαβίδ, όποτε εκράτησαν αυτόν οι Φιλισταίοι εν Γαθ.» Ελέησόν με, ω Θεέ, διότι άνθρωπος χάσκει να με καταπή· όλην την ημέραν πολεμών με καταθλίβει. **2** Οι εχθροί μου χάσκουσιν όλην την ημέραν να με καταπίωσι· διότι πολλοί είναι, Ύψιστε, οι πολεμουντές με. **3** Καθ' ην ημέραν φοβηθώ, επί σε θέλω ελπίζει· **4** εν τω Θεώ θέλω ανείσει τον λόγον αυτού· επί τον Θεόν ήλπισα· δεν θέλω φοβηθή· τι να μοι κάμη σαρξ; **5** Καθ' εκάστην μεταπλάττωσαι τα λόγια μου· πάντες οι διαλογισμοί αυτών είναι κατ' εμού εις κακόν. **6** Συνάγονται, κρύπτονται, παραφυλάττουσι τα βήματά μου, πως να πιάσωσι την ψυχήν μου. **7** Θέλουσι λυτρωθή διά της ανομίας; Θεέ, εν τη οργή σου κατακρήμνισον τους λαούς. **8** Συ αριθμείς τας αποπλανήσεις μου· θες τα δάκρυά μου εις την φιαλήν σου· δεν είναι ταύτα εν τω βιβλίω σου; **9** Τότε θέλουσιν επιστρέψει οι εχθροί μου εις τα οπίσω, καθ' ην ημέραν σε επικαλεσθώ· εξεύρω τούτο, διότι ο Θεός είναι υπέρ εμού. **10** Εν τω Θεώ θέλω ανείσει τον λόγον αυτού· εν τω Κυρίω θέλω ανείσει τον λόγον αυτού. **11** Επί τον Θεόν ελπίζω· δεν θέλω φοβηθή· τι να μοι

κάμη άνθρωπος; **12** Επάνω μου, Θεέ, είναι αι προς σε ευχαί μου θέλω σοι αποδώει δοξολογίας. **13** Διότι ελύτρωσας την ψυχήν μου εκ θανάτου, ουχί και τους πόδας μου εξ ολισθήματος, διά να περιπατώ ενώπιον του Θεού εν τω φωτί των ζώντων;

57 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Αλτασχέθ, Μικτάμ του Δαβίδ, ότε έφευγεν από προσώπου του Σαούλ εις το σπήλιον.» Ελέησόν με, ω Θεέ, ελέησόν με· διότι επί σε πέποιθεν η ψυχή μου, και επί την σκιάν των πτερύγων σου θέλω ελπίζει, εωσου παρέλθωσι αι συμφοραί. **2** Θέλω κράζει προς τον Θεόν τον Ύψιστον, προς τον Θεόν τον ευδοκούντα τα πάντα δι' εμέ. **3** Θέλει εξαποστείλει εξ ουρανού και θέλει με σώσει· θέλει καταστήσει όνειδος τον χάσκοντα να με καταπή· Διάψαλμα· ο Θεός θέλει εξαποστείλει το έλεος αυτού και την αλήθειαν αυτού. **4** Η ψυχή μου είναι μεταξύ λεόντων· κοιτομαι μεταξύ φλογερών ανθρώπων, των οποίων οι οδόντες είναι λόγχαι και βέλη και η γλώσσα αυτών ζιφος οξύ. **5** Υψώθητι, Θεέ, επί τους ουρανούς η δόξα σου ας ήναι επ' όλην την γην. **6** Παγίδα ητοιμάσασ εν εις τα βήματά μου· η ψυχή μου εκινδύνευε να πέση· έσκαψαν έμπροσθέν μου λάκκον, ενέπεσαν εις αυτόν. Διάψαλμα. **7** Ετοίμη είναι η καρδιά μου, Θεέ, ετοίμη είναι η καρδιά μου θέλω ψάλλει και ψαλμωδεί. **8** Εξεγέρθητι, δόξα μου· εξεγέρθητι, ψαλτήριον και κιθάρα· θέλω εξεγερθή το πρωί. **9** Εθέλω σε επαινέσει, Κύριε, μεταξύ λαών· θέλω ψαλμωδεί εις σε μεταξύ εθνών. **10** Διότι εμεγαλύνθη έως των ουρανών το έλεός σου, και έως των νεφελών η αληθεία σου. **11** Υψώθητι, Θεέ, επί τους ουρανούς· η δόξα σου ας ήναι επ' όλην την γην.

58 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Αλ-τασχέθ, Μικτάμ του Δαβίδ.» Αληθώς άρα λαλείτε δικαιοσύνην; κρίνετε μετ' ευθύτητος, υιοί των ανθρώπων; **2** Μάλιστα εν τη καρδιά εργάζεσθε αδικίας· διαμοιράζετε την αδικίαν των χειρών σας εν τη γη. **3** Απεξενώθησαν οι ασεβείς εκ μήτρας· επλανήθησαν από κοιλίας οι λαλούντες ψεύδος. **4** Έχουσι φαρμάκιον ως το φαρμάκιον του όφεως· είναι όμοιοι με την κωφήν ασπίδα, ήτις φράττει τα ώτα αυτής· **5** ήτις δεν θέλει να ακούση την φωνήν των γοήτων, των γοητευόντων τώσόν επιδειξίω. **6** Θεέ, στήθησον αυτών τους οδόντας εν τώ στόματι αυτών· Κύριε, κατάθρασον τους κυνόδοντας των λεόντων. **7** Ας διαλυθώσιν ως ύδωρ και ας ρεύσωσι· θέλει εκπέμψει τα βέλη αυτού, εωσου εξολοθρευθώσιν. **8** Ως κοχλίας διαλυόμενος ας παρέλθωσιν· ως εξάμβλωμα γυναικός ας μη ίδωσι τον ήλιον. **9** Πριν αυξηθώσιν αι άκανθαι σας, ώστε να γείνωσι ράμνοι, ζώντας ως εν οργή, θέλει αρπάξει αυτούς εν ανεμοστροβίλω. **10** Ο δικαίος θέλει ευφρανθή, όταν ίδη την εκδίκησιν· τους πόδας αυτού θέλει νίψει εν τω αίματι του ασεβούς. **11** Και έκαστος θέλει λέγει, Επ' αληθείας είναι καρπός διά τον δίκαιον· επ' αληθείας είναι Θεός, κρίνων επί της γης.

59 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Αλ-τασχέθ, Μικτάμ του Δαβίδ, ότε έστειλε ο Σαούλ, και παρεφύλλατον την οικίαν αυτού διά να θανατώσωσιν αυτόν.» Ελευθέρωσόν με εκ των εχθρών μου, Θεέ μου· υπεράσπισόν με από των επανισταμένων επ' εμέ. **2** Ελευθέρωσόν με από των εργαζομένων την ανομίαν και σώσον με από ανδρών αιμάτων. **3** Διότι, ίδου, ενεδρεύουσι την ψυχήν μου· δυνατοί συνήχησαν κατ' εμού ουχί, Κύριε, διά ανομίαν μου ουδέ διά αμαρτίαν μου· **4** χωρίς να υπάρχη εν εμοί ανομία, τρέχουσι και ετοιμάζονται. Εξεγέρθητι εις συνάντησίν μου και ιδέ. **5** Συ λοιπόν, Κύριε ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, εξύπνησον διά να επισκεφθής πάντα τα έθνη. Μη ελείψης μηδένα εκ των δολίων παραβατών. Διάψαλμα. **6**

Επιστρέφουσι το εσπέρας υλακτούσιν ως κύνες και κυκλούσι την πόλιν. **7** Ίδου, αυτοί εκχέουσι λόγους διά του στόματος αυτών· ρομφαίαι είναι εις τα χείλη αυτών· επειδή λέγουσι, Τις ακούει; **8** Αλλά συ, Κύριε, θέλεις γελάσει επ' αυτούς· θέλεις μυκτηρήσει πάντα τα έθνη. **9** Εν τη δυνάμει αυτών επί σε θέλω ελπίζει· διότι συ, Θεέ, είσαι το προπύργιον μου. **10** Ο Θεός του έλεους μου θέλει με προφθάσει· ο Θεός θέλει με κάμει να ίδω την εκδίκησιν επί τους παραφυλάττοντάς με. **11** Μη φονεύσης αυτούς, μήποτε λησμονήση αυτό ο λαός μου· διασκορπίσον αυτούς εν τη δυνάμει σου και ταπεινώσον αυτούς, Κύριε, η ασπίς ημών. **12** Διά την αμαρτίαν του στόματος αυτών, διά τώ λόγους των χειλών αυτών, ας πισθώσιν εν τη υπερηφάνια αυτών· και διά την κατάραν και το ψεύδος, τα οποία λαλούσι. **13** Κατάστρεψον αυτούς, εν οργή κατάστρεψον αυτούς, ώστε να μη υπάρχωσι· και ας γνωρίσωσιν ότι ο Θεός δεσπόζει εν Ιακώβ, έως των περάτων της γης. Διάψαλμα. **14** Ας επιστρέφωσι λοιπόν το εσπέρας, ας υλακτώσιν ως κύνες και ας περικυκλώσιν την πόλιν. **15** Ας περιπαλύνται διά τροφήν· και αν δεν χορτασθώσιν, ας γογγύωσιν. **16** Εγώ δε θέλω ψάλλει την δυνάμιν σου, και το πρωί θέλω υμνολογεί εν αγαλλίασει το έλεός σου· διότι έγεινες προπύργιον μου και καταφύγιον εν τη ημέρα της θλίψεώς μου. **17** Ω δυνάμις μου, σε θέλω ψαλμωδεί· διότι συ, Θεέ, είσαι το προπύργιον μου, ο Θεός του έλεους μου.

60 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Σουσάν-εδούθ, Μικτάμ του Δαβίδ προς διδασκαλίαν, όποτε επολέμησε την Συρίαν της Μεσοποταμίας και την Συρίαν Σωβά, ο δε Ιωάβ έπέστρεψε και επάταξ τον Εδώμ εν τη κοιλάδι του άλατος ώδρεκα χιλιάδας.» Θεέ, απέρριψας ημάς· διασκορπίσας ημάς· ωργίσθης· επιστρέψον εις ημάς. **2** Έσεισας την γήν· διέσχισας αυτήν· ίασαι τα συντρίμματα αυτής, διότι σαλευέται. **3** Έδειξας εις τον λαόν σου πράγματα σκληρά· έπότισας ημάς οίνον παραφροσύνης. **4** Έδωκας εις τους φοβούμενους σε σημαίαν, διά να υψώνηται υπέρ της αληθείας. Διάψαλμα. **5** Διά να ελευθερωθώσιν οι αγαπητοί σου, σώσον διά της δεξιός σου και επάκουσόν μου. **6** Ο Θεός ελάλησεν εν τω αγιαστηρίω αυτού· θέλω χαίρει· θέλω μοιράσει την Συχέμ και την κοιλάδα Σοκχώθ θέλω διαμετρήσει. **7** Εμού είναι ο Γαλαάδ και εμού ο Μανασσής· ο μεν Ερραμί είναι η δυνάμις της κεφαλής μου· ο δε Ιούδας ο νομοθέτης μου· **8** Ο Μωάβ είναι η λεκάνη του νιμηκτόδός μου· επί τον Εδώμ θέλω ρίψει το υπόδημά μου· αλάλαξον επ' εμοί, Παλαιστίνη. **9** Τις θέλει με φέρει εις την περιτετετοιχημένην πόλιν; τις θέλει με οδηγήσει έως Εδώμ; **10** Ουχί συ, Θεέ, ο απορρίψας ημάς; και δεν θέλεις εξέλθει, Θεέ, μετά των στρατευομένων ημών; **11** Βοήθησον ημάς από της θλίψεως· διότι ματαία είναι η παρά των ανθρώπων σωτηρία. **12** Διά του Θεού έθλομεν κάμει ανδραγαθίας, και αυτός θέλει καταπατήσει τους εχθρούς ημών.

61 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ. Ψαλμός του Δαβίδ.» Εισάκουσον, Θεέ, της κραυγής μου· πρόσεξον εις την προσευχήν μου. **2** Από των περάτων της γης προς σε θέλω κράζει, όταν λιποθυμή η καρδιά μου. Οδηγήσόν με εις την πέτραν, ήτις είναι παραπολύ υψηλή δι' εμέ. **3** Διότι συ έγεινες καταφυγή μου, πύργος ισχυρός έμπροσθεν του εχθρού. **4** Εν τη σκηνή σου θέλω παροικεί διαπαντός· θέλω καταφύγει υπό την σκέπην των πτερυγών σου. Διάψαλμα. **5** Διότι συ, Θεέ, εισήκουσας των ευχών μου· έδωκάς μοι την κληρονομίαν των φοβουμένων το όνομά σου. **6** Θέλεις προσθέσει ημέρας εις τας ημέρας του βασιλέως· τα έτη αυτού ας ήναι εις γενεάν και γενεάν. **7** Θέλει διαμένει εις τον αιώνα ενώπιον του Θεού·

κάμε να διαφυλάττωσιν αυτόν το έλεος και η αλήθεια. **8** Ούτω θέλω ψαλμωδεί διαπαντός το όνομά σου, διά να εκπληρω΄ τας ευχάς μου καθ' ημέραν.

62 «Εις τον πρώτον μουσικόν, διά Ιεδουθούν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Επί τον Θεόν βεβαίως αναπαύεται η ψυχή μου· εξ αυτού ηγαλάσσει η σωτηρία μου. **2** Αυτός βεβαίως είναι πέτρα μου και σωτηρία μου· προπύργιον μου· δεν θέλω σαλευθί πολύ. **3** Έως πότε θέλετε επιβουλεύεσθαι εναντίον ανθρώπου; σεις πάντες θέλετε φονευθί· είσθε ως τοίχος κεκλιμένος και φραγμός ετοιμόρροπος. **4** Δεν συμβουλεύονται παρά να ρίψωσι αυτόν από του ύψους αυτού· αγαπώσι το ψεύδος· διά μεν του στόματος αυτών ευλογούσι, διά δε της καρδιάς αυτών καταρώνται. Διάψαλμα. **5** Αλλά συ, ω ψυχή μου, επί τον Θεόν αναπαύου, διότι εξ αυτού κρέμαται η ελπίς μου. **6** Αυτός βεβαίως είναι πέτρα μου και σωτηρία μου· προπύργιον μου· δεν θέλω σαλευθί. **7** Εν τω Θεώ είναι η σωτηρία μου και η δόξα μου· η πέτρα της δυνάμεώς μου, το καταφύγιόν μου, είναι εν τω Θεώ. **8** Ελπίζετε επ' αυτόν εν παντί καιρώ· ανοίγεται, λαοί, ενώπιον αυτού τας καρδιάς σας· ο Θεός είναι καταφύγιον εις ημάς. Διάψαλμα. **9** Οι κοινοί άνθρωποι βεβαίως είναι ματαιότης, οι άρχοντες ψεύδους· εν τη πλάστιγγι πάντες ομοού είναι· ελαφρότεροι αυτής της ματαιότητος. **10** Μη ελπίζετε επί αδικίαν και επί αρπαγήν μη ματαιόνησθε· πλούτος εάν ρήη, μη προσηλόνητε την καρδίαν σας. **11** Άπαξ ελάλησεν ο Θεός, δις ήκουσα τούτο, ότι η δύναμις είναι του Θεού. **12** και σου είναι, Κύριε, το έλεος· διότι συ θέλεις αποδώσει εις έκαστον κατά τα έργα αυτού.

63 «Ψαλμός του Δαβίδ, ότε ευρίσκετο εν τη ερήμω Ιούδα.» Θεέ, συ είσαι ο Θεός μου· από πρωίας σε ζητώ· σε διψά η ψυχή μου, σε ποθεί η σαρξ μου, εν γη ερήμου, ξηρά και ανύδρω· **2** διά να βλέπω την δυνάμιν σου και την δόξαν σου, καθώς σε είδον εν τω αγιαστηρίω. **3** Διότι το έλεός σου είναι καλύτερον παρά την ζωήν· τα χείλη μου θέλουσι σε επαινεί. **4** Ούτω θέλω σε ευλογεί εν τη ζωή μου· εν τω ονόματί σου θέλω υψώνη τας χείρας μου. **5** Ως από πάχους και μυελού θέλει χορτασθή η ψυχή μου και διά χηλέων αγαλλιόσεως θέλει υμνεί το στόμα μου, **6** Όταν σε ενθυμώμαι επί της στρωμνής μου, εις σε μελετώ εν ταις φυλακαίς της νυκτός. **7** Επειδή εστάθης βοήθειά μου· διά τούτο υπό την σκιάν των πεπεργών σου θέλω χαίρει. **8** Προσεκολληθή η ψυχή μου κατόπιν σου· η δεξιά σου με υποστηρίζει. **9** Οι δε ζητούντες την ψυχήν μου, διά να εξολοθρευώσιν αυτήν, θέλουσιν εμβή εις τα κατώτατα μέρη της γής. **10** θέλουσι πέσει διά ρομφαίας· θέλουσιν είσθαι μερίς αλωπέκων. **11** Ο δε βασιλεύς θέλει ευφρανθή επί τον Θεόν· θέλει δοξασθή πας ο ομνών εις αυτόν· διότι θέλει φραχθή το στόμα των λαλούντων ψεύδος.

64 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Άκουσον, Θεέ, της φωνής μου εν τη δείξει μου· από του φόβου του εχθρού φύλαξον την ζωήν μου. **2** Σκέπασόν με από συμβουλίον πονηρών, από φρυάγματος εργαζομένων ανομίας. **3** οίτινες ακονώσιν ως ρομφαίαν την γλώσσαν αυτών· ετοιμάζουσιν ως βέλη λόγους πικρούς, **4** διά να τοξεύωσι κρυφίως τον άμειμπτον· εξαίφνης τοξεύουσιν αυτόν και δεν φοβούνται. **5** Στερεούνται επί πονηρόν πράγματος· μελετώσιν να κρύπτωσι παγίδας, λέγοντες, Τις θέλει ιδεί αυτούς; **6** Ανιχνεύουσιν ανομίας· απέκμονα ανιχνεύοντες επιμελώς έκάστου δε τα εντός και η καρδιά είναι βυθός. **7** Αλλ' ο Θεός θέλει τοξεύσει αυτούς· από αιφνιδίου βέλους θέλουσιν είσθαι αι πληγαί αυτών. **8** Και

οι λόγοι της γλώσσης αυτών θέλουσι πέσει επ' αυτού· θέλουσι φεύγει πάντες οι βλέποντες αυτούς. **9** Και θέλει φοβηθή πας άνθρωπος, και θέλουσι διηγηθή το έργον του Θεού και εννοήσιν τας εργασίας αυτού. **10** Ο δίκαιος θέλει ευφρανθή εις τον Κύριον και θέλει ελπίζει επ' αυτόν· και θέλουσι καυχάσθαι πάντες οι ευθείς την καρδίαν.

65 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός ωδής του Δαβίδ.» Σε προσμένει ύμνος, Θεέ, εν Σιών· και εις σε θέλει αποδοθή η ευχή. **2** Ω ακούων προσευχήν, εις σε θέλει έρχεσθαι πάσα σαρξ. **3** Λόγοι ανομίας υπερίσχυον· κατ' εμού· συ θέλεις καθαρίσει τας παραβάσεις ημών. **4** Μακάριος εκείνος, τον οποίον εξέλεξας και προσέλαβες, διά να κατοική εν ταις αυλαίς σου· θέλομεν χορτασθή από των αγαθών του οίκου σου, του αγίου ναού σου. **5** Διά τρομερών πραγμάτων μετά δικαιοσύνης θέλεις αποκρίνεσθαι προς ημάς, Θεέ της σωτηρίας ημών, η ελπίς σπτερών των περάτων της γης, και των μακράν εν θαλάσση. **6** ο στερεών διά της δυνάμεώς σου τα όρη, ο περιεωσμένος ισχύν· **7** ο κατασιγάων τον ήχον της θαλάσσης, τον ήχον των κυμάτων αυτής και τον θόρυβον των λαών. **8** και αυτοί οι κατοικούντες τα πέρατα φοβούνται τα σημεία σου· χαροποιεί τας αρχάς της αυγής και της εσπέρας. **9** Επισκέπτεσαι την γην και ποτίζει αυτήν· υπερυψώνεις αυτήν· ο ποταμός του Θεού είναι πλήρης υδάτων· ετοιμάζει τον όψον αυτών, επειδή ούτω διέταξας. **10** Τα αυλάκια αυτής ποτίζει· εξομαλίζεις τους βώλους αυτής· απαλύνεις αυτήν διά σταλακτής βροχής· ευλογεί τα βλαστήματα αυτής. **11** Στεφανόνεις το έτος με τα αγαθά σου· και τα ίχνη σου σταλάζουσι πάχος. **12** Σταλάζουσιν αι βοσκαί της ερήμου και οι λόφοι περιζώνονται χαράν. **13** Αι πεδιάδες είναι ενδεδυμένα ποιμίνα και αι κοιλάδες εσκεπασμένα υπό σίτου· αλαλάζουσι και έτι υμνολογούσι.

66 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ωιδή ψαλμού.» Αλαλάξατε εις τον Θεόν, πάσα η γη. **2** Ψάλατε την δόξαν του ονόματος αυτού· κάμετε ένδοξον τον ύμνον αυτού. **3** Είπατε προς τον Θεόν, Πόσον είναι φοβερά τα έργα σου διά το μέγεθος της δυνάμεώς σου, υποκρίνονται υποταγήν εις σε οι εχθροί σου. **4** Πάσα η γη θέλει σε προσκύνει και ψαλμωδεί εις σε· θέλουσι ψαλμωδεί το όνομά σου. Διάψαλμα. **5** Έλθετε και ιδέτε τα έργα του Θεού· είναι φοβερός εις τας πράξεις προς τους υιούς των ανθρώπων. **6** Μετέβαλε την θάλασσαν εις ξηράν· πεζοί διέβησαν διά του ποταμού· εκεί ευφράνθημεν εις αυτόν. **7** Διά της δυνάμεως αυτού δεσπόζει εις τον αιώνα· οι οφθαλμοί αυτού επιβλέπουν επί τα έθνη· η αποστάτας α μη υψώνωσιν εαυτούς. Διάψαλμα. **8** Ευλογείτε, λαοί, τον Θεόν ημών, και κάμετε να ακουσθή η φωνή της αιnéσεως αυτού. **9** όστις διαφυλάττει εν ζωή την ψυχήν ημών και δεν αφήνει να κλονίζονται οι πόδες ημών. **10** Διότι συ ηρεύνησας ημάς, Θεέ· εδοκίμασας ημάς, ως δοκιμάζεται το αργύριον. **11** Ενέβαλες ημάς εις το δίκτυον· έθεσας βαρού φορτίον επί τα νύτα ημών. **12** Επεβίβασας ανθρώπους επί τας κεφαλάς ημών· διήλθομεν διά πυρός και ύδατος· και εξήγαγες ημάς εις αναψυχήν. **13** Θέλω εισέλθει εις τον οίκόν σου με ολοκαυτώματα· θέλω σοι αποδώσει τας ευχάς μου, **14** τας οποίας επρόφεραν τα χείλη μου, και ελάλησε το στόμα μου, εν τη θλίψει μου. **15** Παχέα ολοκαυτώματα κριών θέλω σοι προσφέρει μετά θυμιάματος· θέλω προσφέρει βόας μετά τράγων. Διάψαλμα. **16** Έλθετε, ακούσατε, πάντες οι φοβούμενοι τον Θεόν· και θέλω διηγηθή όσα έκαμεν εις την ψυχήν μου. **17** Προς αυτόν εβόησα διά του στόματός μου, και υψώθη διά της γλώσσης μου. **18** Εάν

αυτήν· ένεκα των εχθρών μου λύτρωσόν με. **19** Σν γνωρίζεις τον ονειδισμόν μου και την αισχύνήν μου και την εντροπήν μου· ενώπιόν σου είναι πάντες οι θλιβόντές με. **20** Ονειδισμός συνέτριψε την καρδίαν μου· και είμαι περίλυπος· περιέμεινα δε συλλυπούμενον, αλλά δεν υπήρξε, και παρηγορητάς, αλλά δεν εύρηκα. **21** Και έδωκαν εις εμέ χολήν διά φαγητόν μου, και εις την δίψαν μου με επότισαν όζος. **22** Ας γείνη η τράπεζα αυτών έμπροσθεν αυτών εις παγίδα και εις ανταπόδοσιν και εις βρόχον. **23** Ας σκοτισθώσιν οι οφθαλμοί αυτών διά να μη βλέπωσι· και την ράχιν αυτών διαπαντός κύτρωσον. **24** Έκχεε επ' αυτούς την οργήν σου· και ο θυμός της αγανακτήσεώς σου ας συλλάβη αυτούς. **25** Ας γείνωσιν έρημα τα παλάτια αυτών· εν τας σκηναίς αυτών ας μη ήναι ο κατοικιών. **26** Διότι εκείνον, τον οποίον συ επάταξας, αυτοί κατεδίωξαν· και λαλούσι περί του πόνου εκείνων, τους οποίους επλήγγωσας. **27** Πρόσθεσ ανομίαν επί την ανομίαν αυτών, και ας μη εισέλθωσιν εις την δικαιοσύνην σου. **28** Ας εξαλειφθώσιν εκ βιβλου ζώντων και μετά των δικαίων ας μη καταγραφθώσιν. **29** Εμέ δε, τον πτωχόν και λελυπημένον, η σωτηρία σου, Θεέ, ας με ψύσω. **30** Θέλω ανείσει το όνομα του Θεού εν ωδή και θέλω μεγαλύνη αυτόν εν ύμνοις. **31** Τούτο βεβαίως θέλει αρέσει εις τον Κύριον, υπέρ μύσχον νέον έχοντα κέρατα και οπλάς. **32** Οι ταπεινοί θέλουσιν ιδεί· θέλουσι ευφρανθή· και η καρδιά υμών των εκζητούντων τον Θεόν θέλει ζήσει. **33** Διότι εισακούει των πενήτων ο Κύριος και τους δεσμούς αυτού δεν καταφρονεί. **34** Ας ανείσωσιν αυτόν οι ουρανοί και η γη, αι θάλασσαί και πάντα τα κινούμενα εν αυταίς. **35** Διότι ο Θεός θέλει σώσει την Σιών, και θέλει οικοδομήσει τας πόλεις του Ιούδα· και θέλουσι κατοικήσει εκεί και θέλουσι κληρονομήσει αυτήν. **36** Και το σπαίρω των δούλων αυτού θέλει κληρονομήσει αυτήν, και οι αγαπώντες το όνομα αυτού θέλουσι κατοικεί εν αυτή.

70 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ, εις ανάμνησιν.» Θεέ, τάχυνον να με ελευθερώσης· τάχυνον, Κύριε, εις βοήθειάν μου. **2** Ας αισχυνθώσιν και αι εντραπώσιν οι ζητούντες την ψυχήν μου· ας στραφώσιν εις τα πίσω και ας εντραπώσιν οι θέλοντες το κακόν μου. **3** Ας στραφώσιν πίσω προς αμοιβήν της αισχύνης αυτών οι λέγοντες, εύγε, εύγε. **4** Ας αγάλλωνται και ας ευφρανώνται εις σε πάντες οι ζητούντές σε· και οι αγαπώντες την σωτηρίαν σου ας λέγωσι διαπαντός, Μεγαλυνητόν ο Θεός. **5** Εγώ δε είμαι πτωχός και πένης· Θεέ, τάχυνον προς εμέ· συ είσαι βοήθειά μου και ελευθερωτής μου· Κύριε, μη βραδύνη.

71 Επί σε, Κύριε, ήλπισα· ας μη καταισχνυθώ ποτέ. **2** Διά την δικαιοσύνην σου λύτρωσόν με και ελευθερώσόν με· Κλίνον προς εμέ το ωτίον σου και σώσον με. **3** Γενού εις εμέ τόπος οχυρός, διά να καταφεύγω πάντοτε· συ διάταξας να με σώσης, διότι πέτρα μου και φρούριόν μου είσαι. **4** Θεέ μου, λύτρωσόν με εκ δυνάμεως ασεβούς, εκ χειρός παρανόμου και αδικού. **5** Διότι συ είσαι η ελπής μου, Κύριε Θεέ· το θάρρος μου εκ νεότητός σου. **6** Επί σε επεστρήχθην εκ της κοιλίας· συ είσαι σκέπη μου εκ των σπλάγχων της μητρός μου· εις σε θέλει είσθαι πάντοτε ο ύμνος μου. **7** Ως τέρας κατεστάθην εις τους πολλούς· αλλά συ είσαι το δυνατόν καταφύγιόν μου. **8** Ας εμπλησθή το στόμα μου από του ύμνου σου, από της δόξης σου, όλην την ημέραν. **9** Μη με απόρριψης εν καιρώ γήρατος· όταν εκλείπη η δύναμίς μου, μη με εγκαταλίπης. **10** Διότι οι εχθροί μου λαλούσι περί εμού· και οι παραφυλάττοντες την ψυχήν μου συμβουλεύονται μοού, **11** Λέγοντες, Ο Θεός εγκατέλιπε

αυτόν· καταδιώξατε και πιάσατε αυτόν, διότι δεν υπάρχει ο σώζων. **12** Θεέ, μη μακρυνθής απ' εμού· Θεέ μου, τάχυνον εις βοήθειάν μου. **13** Ας αισχυνθώσιν, ας εξαλειφθώσιν οι εχθροί της ψυχής μου· ας σκεπαθώσι από ονειδούς και εντροπής οι ζητούντες το κακόν μου. **14** Εγώ δε πάντοτε θέλω ελπίζει, και θέλω προσθέτει επί πάντας τους επαίνους σου. **15** Το στόμα μου θέλει κηρύττει την δικαιοσύνην σου και την σωτηρίαν σου όλην την ημέραν· διότι δεν δύναμαι να απαρτηθώσιν αυτάς. **16** Θέλω περιπατεί εν τη δυνάμει Κυρίου του Θεού· θέλω μνημονεύει την δικαιοσύνην σου, σου μόνου. **17** Θεέ, συ με εδίδαξας εκ νεότητός μου· και μέχρι του νυν εκήρυττον τα θαυμάσιά σου. **18** Μη με εγκαταλίπης μηδέ μέχρι του γήρατος και πολιάς, Θεέ, εωσόυ κηρύξω τον βραχύνον σου εις ταύτην την γενεάν, την δύναμίν σου εις πάντας τους μεταγενεστέρους. **19** Διότι η δικαιοσύνη σου, Θεέ, είναι υπερψωμένη· διότι έκαμες μεγαλεία Θεέ, τις όμοιός σου, **20** όστις έδειξας εις εμέ θλίψεις πολλές και τλαιπωρίας, καιάλην με ανεζωοποίησας και εκ των αβύσσων της γηςάλην ανήγαγές με; **21** Ηύξησας το μεγαλείόν μου και επιστρέψας με παρηγόρησας. **22** Και εγώ, Θεέ μου, θέλω δοξολογεί εν τω οργάνω του ψαλτηρίου σε και την αλήθειάν σου· εις σε θέλω ψαλμωδεί εν κιθάρα, Άγιε του Ισραήλ. **23** Θέλουσιν αγάλλεσθαι τα χείλη μου, όταν εις σε ψαλμωδών· και η ψυχή μου, την οποίαν ελύτρωσας. **24** Έτι δε η γλώσσα μου όλην την ημέραν θέλει μελετά την δικαιοσύνην σου· διότι ενεστράφησαν, διότι κατηχύνθησαν, οι ζητούντες το κακόν μου.

72 «Ψαλμός διά τον Σολομώντα.» Θεέ, dos την κρίσιν σου εις τον βασιλέα και την δικαιοσύνην σου εις τον υιόν του βασιλέως. **2** Διά να κρίνη τον λαόν σου εν δικαιοσύνη και τους πτωχούς σου εν κρίσει. **3** Τα όρη θέλουσι φέρει ειρήνην εις τον λαόν και οι λόφοι δικαιοσύνην. **4** Θέλει κρίνει τους πτωχούς του λαού· θέλει σώσει τους υιούς των πενήτων και συντρίψει τον καταδυναστεύοντα. **5** Θέλουσι σε φοβείσθαι ενόσω διαμένει ο ήλιος και η σελήνη, εις γενεάς γενεών. **6** Θέλει καταβή ως βροχή επί θερισμένον λειβάδιον· ως ρανίδες σταλάζουσαι επί την γην. **7** Εν ταις ημέραις αυτού θέλει ανθεί ο δίκαιος· και αφθονία ειρήνης θέλει είσθαι εωσόυ μη υπάρξη η σελήνη. **8** Και θέλει κατακυριεύει από θαλάσσης έως θαλάσσης και από του ποταμού έως των περάτων της γης. **9** Έμπροσθεν αυτού θέλουσι γονυκλιθώει οι κατοικούντες εν ερήμω, και οι εχθροί αυτού θέλουσι γλειψεί το χώμα. **10** Οι βασιλείς της Θαρσείς και των νήσων θέλουσι προσφέρει προσφοράς· οι βασιλείς της Αραβίας και της Σεβά θέλουσι προσφέρει δώρα. **11** Και θέλουσι προσκυνήσει αυτόν πάντες οι βασιλείς πάντα τα έθνη θέλουσι δουλεύσει αυτόν. **12** Διότι θέλει ελευθερώσει τον πτωχόν κράζοντα και τον πέννητα και τον αβοήθητον. **13** Θέλει ελεήσει τον πτωχόν και τον πέννητα· και τας ψυχάς των πενήτων θέλει σώσει. **14** Εκ δόλου και εξ αδικίας θέλει λυτρώνει τας ψυχάς αυτών· και πολύτιμον θέλει είσθαι το αίμα αυτών εις τους οφθαλμούς αυτού. **15** Και θέλει ζη, και θέλει δοθή εις αυτόν από του χρυσίου της Αραβίας, και θέλει γίνεσθαι πάντοτε προσευχή υπέρ αυτού· όλην την ημέραν θέλουσιν ευλογεί αυτόν. **16** Δράξ σίτου εάν ύπαρχη εν τη γη επί των κορυφών των ορέων, ο καρπός αυτού θέλει σειεσθαι ως ο Λίβανος· και οι κάτοικοι εν τη πόλει θέλουσιν εξανθήσει ως ο χόρτος της γης. **17** Το όνομα αυτού θέλει διαμένει εις τον αιώνα· το όνομα αυτού θέλει διαρκεί ενόσω διαμένει ο ήλιος· και οι άνθρωποι θέλουσιν ευλογείσθαι εν αυτώ· πάντα τα έθνη θέλουσι μακαρίζει αυτόν. **18** Ευλογητός Κύριος ο Θεός, ο Θεός

του Ισραήλ, όστις μόνος κάμνει θαυμάσια· **19** και ευλογημένον το ένδοξον όνομα αυτού εις τον αιώνα· και ας πληρωθή από της δόξης αυτού η πάσα γη. Αμήν, και αμήν. **20** Ετελείωσαν αι προσευχάι του Δαβίδ υιού του Ιεσσαί.

73 «Ψαλμός του Ασάφ.» Αγαθός τώντι είναι ο Θεός εις τον Ισραήλ, εις τους καθαρούς την καρδίαν. **2** Εμού δε, οι πόδες μου σχεδόν εκλονίσθησαν· παρ' ολίγον ωλίσθησαν τα βήματά μου. **3** Διότι εξήλειψα τους μωρούς, βλέπων την ευτυχίαν των ασεβών. **4** Επειδή δεν είναι λύπαι εις τον θάνατον αυτών, αλλ' η δύναμις αυτών είναι στερεά. **5** Δεν είναι εν κόποις, ως οι άλλοι άνθρωποι ουδέ μαστιγόνονται μετά των λοιπών ανθρώπων. **6** Διά τούτο περικυκλώνει αυτούς η υπερηφάνια ως περιδέραιον· η αδικία σκεπάει αυτούς ως ιμάτιον. **7** Οι οφθαλμοί αυτών εξέχουσιν εκ του πάχους εξεπέρασαν τας επιθυμίας της καρδιάς αυτών. **8** Εμπαίζουσι και λαλοΰσιν εν πορνία καταδυναστεϊαν· λαλοΰσιν υπερηφάνως. **9** Θέτουσιν εις τον ουρανόν το στόμα αυτών, και η γλώσσα αυτών διατρέχει την γην. **10** Διά τούτο θέλει στραφή ενταύθα ο λαός αυτού· και ύδατα ποτηρίου πλήρους εκθλίβονται δι' αυτούς. **11** Και λέγουσι, Πως γνωρίζει ταΰτα ο Θεός; και υπάρχει γνώσις εν τω Υψίστω; **12** Ιδού, ούτοι είναι ασεβείς και ευτυχοΰσι διαπαντός· αυξάνουσι τα πλούτη αυτών. **13** Άρα, ματαίως εκαθάρισα την καρδίαν μου και ένιψα εν αθωότητι τας χείρας μου. **14** Διότι εμαστιγώθην όλην την ημέραν και επιμωρήθην πάσαν αυγήν. **15** Αν είπω, Θέλω σμιλεί ούτως· ιδού, εξυβρίζω εις την γενεάν των υιών σου. **16** Και εστοχάσθην να ενοήσω τούτο, πλην μ' εφάνη δύσκολον. **17** Εωσού εισελθών εις το αγιαστήριον του Θεού, ενόησα τα τέλη αυτών. **18** Συ βεβαίως έθεσας αυτούς εις τόπους ολισθηρούς· έρριψας αυτούς εις κρημνόν. **19** Πως διά μιας κατήγησαν εις ερήμωσιν Ηφανίσθησαν, απωλέσθησαν υπό αιφνιδίου ολέθρου. **20** Ως όνειρον εξεγερμένον Κύριε, όταν εγερθής, θέλεις αφανίσει την εικόνα αυτών. **21** Ούτως εκάειτο η καρδιά μου, και τα νεφρά μου εβασανίζοντο. **22** και εγώ ήμην ανόητος και δεν εγνώριζον· κτήνος ήμην ενώπιόν σου. **23** Εγώ όμως είμαι πάντοτε μετά σου· συ με έπιασας από της δεξιάς μου χειρός. **24** Διά της συμβουλής σου θέλεις με οδηγήσει και μετά ταΰτα θέλεις με προσλάβει εν δόξη. **25** Τίνα άλλον έχω εν τω ουρανώ; και επί της γης δεν θέλω άλλον παρά σε. **26** Ητόνησεν η σαρξ μου και η καρδιά μου· αλλ' ο Θεός είναι η δύναμις της καρδιάς μου και η μερίς μου εις τον αιώνα. **27** Διότι, ιδού, όσοι απομακρύνονται από σου, θέλουσιν απολεσθή· συ εξωλόθρευσας πάντας τους εκκλίνοντας από σου. **28** Αλλά δι' εμέ, το να προσκολλώμαι εις τον Θεόν είναι το αγαθόν μου· έθεσα την ελπίδα μου επί Κύριον τον Θεόν, διά να κηρύττω πάντα τα έργα σου.

74 «Μασχίλ του Ασάφ.» Διά τι, Θεέ, απέρριψας ημάς διαπαντός; διά τι καπνίζει η οργή σου εναντίον των προβάτων της βοσκής σου; **2** Μνήσθητι της συναγωγής σου, την οποίαν απέκτησας απ' αρχής την ράβδον της κληρονομίας σου, την οποίαν ελύτρωσας τούτο το όρος Σιών, εν ω κατώκησας. **3** Κίνησον τα βήματά σου προς τας παντοτεινάς ερημώσεις, προς παν κακόν, το οποίον έπραξεν ο εχθρός εν τω αγιαστήριώ. **4** Οι εχθροί σου βρυχώνται εν τω μέσω των συναγωγών σου· έθεσας σημαίας τας σημαίας αυτών. **5** Γνωστών έγεινεν· ως εάν τις σηκώνων πέλεκυν καταφέρει επί πυκνά δένδρα, **6** ούτω τώρα αυτοί συνέτριψαν διά μιας με πελέκει και σφυρία, τα πελεκητά έργα αυτού. **7** Κατέκαυσαν εν πυρί το αγιαστήριον

σου έως εδάφους· εβεβήλωσαν το κατοικητήριον του ονόματός σου. **8** Είπον εν τη καρδιά αυτών, Ας εξολοθρευώμεν αυτούς· ομού· κατέκαυσαν πάσας τας συναγωγάς του Θεού εν τη γη. **9** Τα σημεία ημών δεν βλέπομεν· δεν υπάρχει πλέον προφήτης ουδέ γνωρίζων μεταξύ ημών το έως πότε. **10** Έως πότε, Θεέ, θέλει ονειδίζει ο εναντίος; θέλει βλασφημεί ο εχθρός το όνομά σου διαπαντός; **11** Διά τι αποστρέφεις την χείρα σου, και την δεξιάν σου; έκβαλε αυτήν εκ μέσου του κόλπου σου και αφάνισον αυτούς. **12** Αλλ' ο Θεός είναι εξ αρχής Βασιλεύς μου, εργαζόμενος σωτηρίαν εν μέσω της γης. **13** Συ διεχώρισας διά της δυνάμεώς σου την θάλασσαν· συ συνέτριψας τας κεφαλάς των δρακόνων εν τοις ύδασι. **14** Συ συνέτριψας τας κεφαλάς των Λευιάθαν· έδωκας αυτόν βρώσιν εις τον λαόν, τον κατοικούντα εν ερήμοις. **15** Συ ήνοιξας πηγάς και χειμάρρους· εξήρανας ποταμούς δυνατούς. **16** Σού είναι η ημέρα και σου η νύξ· συ προίμασας το φως και τον ήλιον. **17** Συ έθεσας πάντα τα όρια της γής· συ έκαμες το θέρος και τον χειμώνα. **18** Μνήσθητι τούτου, ότι ο εχθρός ωνείδισε τον Κύριον· και λαός άφρων βλασφημήσας το όνομά σου. **19** Μη παραδώσης εις τα θηρία την ψυχήν της τρυγόνος σου· την σύναξιν των πενήτων σου μη λησμονήσης διαπαντός. **20** Επίβλεπον επί την διαθήκην σου· διότι επιλήσθησαν οι σκοτεινοί της γης τόποι από οίκων καταδυναστείας. **21** Ας μη στραφή ο ταλαίπωρος εις τα όπως κατησχυμένους ο πτωχός και ο πένης· ας επαίνωσι το όνομά σου. **22** Ανάστα, Θεέ· δίκασον την δίκην σου· μνήσθητι του ονειδισμού, τον οποίον εις σε κάμνει ο άφρων όλην την ημέραν. **23** Μη λησμονήσης την φωνήν των εχθρών σου· ο θόρυβος των επανισταμένων κατά σου αυξάνει διαπαντός.

75 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Αλ-τασχέθ. Ψαλμός ωδής του Ασάφ.» Δοξολογούμεν σε, Θεέ, δοξολογούμεν, διότι πλησίον ημών είναι το όνομά σου· κηρύττονται τα θαυμάσιά σου. **2** Όταν λάβω τον ωρισμένον καιρόν, εγώ θέλω κρίνει εν ευθύτητι. **3** Διελύθη η γη και πάντες οι κάτοικοι αυτής· εγώ εστερέωσα τους στύλους αυτής. Διάψαλμα. **4** Είπα προς τους άφρονας, μη γίνεσθε άφρονες· και προς τους ασεβείς, μη υψώνετε κέρας. **5** Μη υψώνετε εις ύψος το κέρας υμών· μη λαλείτε με τράχηλον σκληρόν. **6** Διότι ούτε εξ ανατολών, ούτε εκ δυσμών, ούτε εκ της ερήμου, έρχεται ύψωσις. **7** Αλλ' ο Θεός είναι ο Κριτής· τούτον ταπεινώνει και εκείνον υψώνει. **8** Διότι εν τη χειρί του Κυρίου είναι ποτήριον πλήρες κεράσματος οίνου ακράτου, και εκ τούτου θέλει χύσει· πλην την τρυγίαν αυτού θέλουσι στραγγίσει πάντες οι ασεβείς της γης και θέλουσι πεί. **9** Εγώ δε θέλω κηρύττει διαπαντός, θέλω ψαλμωδεί εις τον Θεόν του Ιακώβ. **10** Και πάντα τα κέρατα των ασεβών θέλω συντρίψει· τα δε κέρατα των δικαίων θέλουσιν υψωθή.

76 Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Νεγινώθ. Ψαλμός ωδής του Ασάφ. Γνωστός είναι εν τη Ιουδαία ο Θεός· εν τω Ισραήλ μέγα το όνομα αυτού. **2** Η δε σκηνή αυτού είναι εν Σαλήμ, και το κατοικητήριον αυτού εν Σιών. **3** Εκεί συνέτριψε τα βέλη του τόξου, την ασπίδα και την ρομφαίαν και τον πόλεμον. Διάψαλμα. **4** Είσασι λαμπρότερος υπέρ τα όρη των αρπακτήρων. **5** Οι θρασκευάρδιοι εγυμνώθησαν· εκοιμήθησαν τον ύπνον αυτών· και ουδείς των ρωμαλέων ανδρών εύρηκε τας χείρας αυτού. **6** Από επιτιμώσεώς σου, Θεέ του Ιακώβ, έπεσον εις βαθύτατον ύπνον και η άμαξα και ο ίππος. **7** Συ είσαι φοβερός και τις δύναται να σταθή έμπροσθέν σου, όταν οργισθής; **8** Εξ ουρανού έκαμες να ακουσθή κρίσις· η γη εφοβήθη και ησύχασεν, **9** ότε εσηκώθη εις κρίσιν ο Θεός, διά να σώση πάντας

τους πράους της γης. Διάψαλα. **10** Βεβαίως ο θυμός του ανθρώπου θέλει καταντήσει εις έπαινον σου· θέλεις χαλινώσει το υπόλοιπον του θυμού. **11** Κάμετε ευχάς και απόδοτε εις Κύριον τον Θεόν σας πάντες οι κύκλω αυτού· ας φέρωσι δώρα εις τον φοβερόν· **12** τον αφαιρούντα το πνεύμα των αρχόντων, τον φοβερόν εις τους βασιλείς της γης.

77 «Εις τον πρώτον μουσικόν, διά Ιεδουθούν. Ψαλμός του Ασάφ.» Η φωνή μου είναι προς τον Θεόν, και εβόησα· η φωνή μου είναι προς τον Θεόν, και έδωκεν εις εμέ ακρόασιν. **2** Εν ημέρα θλίψεώς μου εξεζήτησα τον Κύριον· εξέτεινον την νύκτα τας χείρας μου και δεν έπαυον· η ψυχή μου δεν ήθελε να παρηγορηθί. **3** Ενεθυμήθη τον Θεόν και εταράχθη· διελογίσθη, και ωλιγοψύχησε το πνεύμά μου. Διάψαλα. **4** Εκράτησας τους οφθαλμούς μου εν αργυπνία· εταράχθη και δεν ηδυνάμην να λαλήσω. **5** Διελογίσθη τας αρχαίας ημέρας, τα έτη των αιώνων. **6** Ανακαλώ εις μνήμην την ωδήν μου την νύκτα διαλογίζομαι μετά της καρδιάς μου, και το πνεύμά μου διερευνά· **7** μήποτε ο Κύριος με αποβάλλη αιωνίως, και δεν θέλει είσθαι ευμενής πλέον; **8** ή εξέλιπε διαπαντός το έλεος αυτού; έπαυσε ο λόγος αυτού εις γενεάν και γενεάν; **9** Μήποτε ελησμόνησε να ελεή ο Θεός; μήποτε εν τη οργή αυτού θέλει κλείσει τους οικτιρμούς αυτού; Διάψαλα. **10** Τότε είπα, Αδυναμία μου είναι τούτο· αλλοιούται η δεξιά του Υψίστου; **11** Θέλω μνημονεύει τα έργα του Κυρίου· ναι, θέλω μνημονεύει τα απ' αρχής θαυμάσιά σου· **12** και θέλω μελετά εις πάντα τα έργα σου, και περί των πράξεών σου θέλω διαλογίζεσθαι. **13** Θεέ, εν τω αγιαστηρίω είναι η οδός σου· τις Θεός μέγας, ως ο Θεός; **14** Σου είσαι ο Θεός ο ποιών θαυμάσια· εφανέρωσας μεταξύ των λαών την δύναμίν σου. **15** Ελύτρωσας διά του βραχιόνός σου τον λαόν σου, τους υιούς Ιακώβ και Ιωσήφ. Διάψαλα. **16** Τα ύδατα σε είδον, Θεέ, τα ύδατα σε είδον και εφοβήθησαν· εταράχθησαν και αι άβυσσοι. **17** Πλημμύραν υδάτων έχυσαν αι νεφέλαι· φωνήν έδωκαν οι ουρανοί· και τα βέλη σου διεπέταξαν. **18** Η φωνή της βροντής σου ήτο εν τω ουρανίω τροχώ· ερώτισαν αι αστραπαί την οικουμένην· εσαλεύθη και έντρομος έγενειν η γη. **19** Διά της θαλάσσης είναι η οδός σου και αι τρίβοι σου εν ύδασι πολλοίς, και τα ίχνη σου δεν γνωρίζονται. **20** Οδηγήσας ως πρόβατα τον λαόν σου διά χειρός Μωϋσέως και Ααρών.

78 «Μασχίλ του Ασάφ.» Άκουσον, λαέ μου, τον νόμον μου· κλίνατε τα ώτα σας εις τα λόγια του στόματός μου. **2** Θέλω ανοίξει εν παραβολή το στόμα μου· θέλω προφέρει πράγματα αξιομνημόνευτα, τα απ' αρχής· **3** όσα ηκούσαμεν και εγνωρίσαμεν και οι πατέρες ημών διηγήθησαν εις ημάς. **4** Δεν θέλομεν κρύψει αυτά από των τέκνων αυτών εις την επερχομένην γενεάν, διηγούμενοι τους επαίνους του Κυρίου και την δύναμιν αυτού και τα θαυμάσια αυτού, τα οποία έκαμε. **5** Και έστησε μαρτύριον εν τω Ιακώβ και νόμον έθεσεν εν τω Ισραήλ, τα οποία προσέταξεν εις τους πατέρας ημών, να κάμνωσιν αυτά γνωστά εις τα τέκνα αυτών· **6** διά να γνωρίζη αυτά η γενεά η επερχομένη, οι υιοί οι μέλλοντες να γεννηθώσι και αυτοί, όταν αναστηθώσι, να διηγώνται εις τα τέκνα αυτών· **7** διά να θέσωσιν επί τον Θεόν την ελπίδα αυτών, και να μη λησμονώσι τα έργα του Θεού, αλλά να φυλάττωσι τας εντολάς αυτού· **8** και να μη γείνωσιν, ως οι πατέρες αυτών, γενεά διεστραμμένη και απειθής· γενεά, ήτις δεν εφύλαξεν ευθείαν την καρδίαν αυτής, και δεν εστάθη πιστόν μετά του Θεού το πνεύμα αυτής· **9** ως οι υιοί του Εφραΐμ, οίτινες ώπλισμένοι,

βαστάζοντες τόξα, εστράφησαν οπίσω την ημέραν της μάχης. **10** Δεν εφύλαξαν την διαθήκην του Θεού, και εν τω νόμω αυτού δεν ηθέλησαν να περιπατώσι· **11** και ελησμόνησαν τα έργα αυτού και τα θαυμάσια αυτού, τα οποία έδειξεν εις αυτούς. **12** Έμπροσθεν των πατέρων αυτών έκαμε θαυμάσια, εν τη γη της Αιγύπτου, τη πεδιάδι Τάνεως. **13** Διέσχισε την θάλασσαν και διεπέρασεν αυτούς και έστησε τα ύδατα ως σωρόν· **14** και ώδήγησεν αυτούς την ημέραν εν νεφέλη και όλην την νύκτα εν φωτί πυρός. **15** Διέσχισε πέτρας εν τη ερήμω και επότισεν αυτούς ως εκ μεγάλων αβύσσων· **16** και εξήγαγε ρύακας εκ της πέτρας και κατεβίβασεν ύδατα ως ποταμούς. **17** Αλλ' αυτοί εζηκλούθηον έτι αμαρτάνοντες εις αυτόν, παροξύνοντες τον Ύψιστον εν ανούδρω τόπω· **18** και επείρασαν τον Θεόν εν τη καρδία αυτών, ζητούντες βρώσιν κατά την όρεξιν αυτών· **19** και ελάλησαν κατά του Θεού, λέγοντες, Μήπως δύναται ο Θεός να ετοιμάση τράπεζαν εν τη ερήμω; **20** Ιδού, επάταξε την πέτραν, και έρρευσαν ύδατα και χείμαρροι επλημμύρησαν· μήπως δύναται να δώση και ήρτος; ή να ετοιμάση κρέας εις τον λαόν αυτού; **21** Διά τούτο ήκουσεν ο Κύριος και ωργίσθη· και πυρ εξήφθη κατά του Ιακώβ, έτι δε και οργή ανέβη κατά του Ισραήλ· **22** διότι δεν είπιστευσαν εις τον Θεόν, ουδέ ήλπισαν επί την σωτηρίαν αυτού· **23** ενώ προσέταξε τας νεφέλας από άνωθεν και τας θύρας του ουρανού ήνοιξε, **24** και έβρεξεν εις αυτούς μάννα διά να φάγωσι και σίτον ουρανού έδωκεν εις αυτούς· **25** άρτον αγγέλων έφαγεν ο άνθρωπος· τροφήν έστειλεν εις αυτούς μέχρι χορτασμού. **26** Εοήκωσεν εν τω ουρανίω ανατολικόν άνεμον, και διά της δυνάμεως αυτού επέφερε τον νότον· **27** και έβρεξεν επ' αυτούς κρέας ως το χύμα και πετεινά πτερωτά ως την άμμον της θαλάσσης· **28** και έκαμε να πέσωσιν εις το μέσον του στρατοπέδου αυτών, κύκλω των σκηνών αυτών. **29** Και έφαγον και εχορτάσθησαν σφόδρα· και έφερον εις αυτούς την επιθυμίαν αυτών· **30** δεν είχαν χωρισθή από της επιθυμίας αυτών, έτι ήτο εν τω στόματι αυτών βρώσις αυτών, **31** και οργή του Θεού ανέβη επ' αυτούς, και εφόνευσε τους μεγαλητέρους εξ αυτών και τους εκλεκτούς του Ισραήλ κατέβαλεν. **32** Εν πάσι τούτοις ημάρτησαν έτι και δεν είπιστευσαν εις τα θαυμάσια αυτού. **33** Διά τούτο συνετέλεσεν εν ματαιότητι τας ημέρας αυτών και τα έτη αυτών εν ταραχή. **34** Ότε εθανάτωνεν αυτούς, τότε εξεζήτουν αυτόν, και επέστρεφον και από όρθρου προσέτρεχον εις τον Θεόν· **35** και ενεθυμούντο, ότι ο Θεός ήτο φρούριον αυτών και ο Θεός ο Ύψιστος Λυτρωτής αυτών. **36** Αλλ' εκολάκκευον αυτόν διά του στόματος αυτών και διά της γλώσσης αυτών εψεύδοντο προς αυτόν· **37** Η δε καρδία αυτών δεν ήτο ευθεία μετ' αυτού, και δεν ήσαν πιστοί εις την διαθήκην αυτού. **38** Αυτός όμως οικτίρμων συνεχώρησε την ανομίαν αυτών και δεν ηφάνισεν αυτούς· αλλά πολλάκις ανέστειλε τον θυμόν αυτού, και δεν διήγειρεν όλην την οργήν αυτού· **39** και ενεθυμήθη ότι ήσαν σάρξ· άνεμος παρερχόμενος και μη επιστρέφων. **40** Ποσάκις παρώξυναν αυτόν εν τη ερήμω, παρώργισαν αυτόν εν τη ανύδρω, **41** και εστράφησαν και επείρασαν τον Θεόν, και τον Άγιον του Ισραήλ παρώξυναν. **42** Δεν ενεθυμήθησαν την χείρα αυτού, την ημέραν καθ' ην ελύτρωσεν αυτούς από του εχθρού· **43** πως έδειξεν εν Αιγύπτω τα σημεία αυτού και τα θαυμάσια αυτού εν τη πεδιάδι Τάνεως· **44** και μετέβαλεν εις αίμα τους ποταμούς αυτών και τους ρύακας αυτών, διά να μη πίωσιν. **45** Απέστειλεν επ' αυτούς κυνόμιαν και κατέφαγεν αυτούς, και βατράχους και εφάνισαν αυτούς. **46** Και παρέδωκε τους καρπούς αυτών εις τον βρούχον και τους κόπους αυτών εις

την ακρίδα. **47** Κατηφάνισε διά της χαλάζης τας αμπέλους αυτών και τας συκαμίονους αυτών με πέτρας χαλάζης. **48** και παρέδωκεν εις την χάλαζαν τα κτήνη αυτών και τα ποιμνία αυτών εις τους κεραουούς. **49** Απέστειλεν επ' αυτούς την έξαψιν του θυμού αυτού, την αγανάκτησιν και την οργήν και την θλίψιν, αποστέλλων αυτά δι' αγγέλους κακοποιών. **50** Ήνοιξεν οδόν εις την οργήν αυτού· δεν εφείσθη από του θανάτου την ψυχήν αυτών, και παρέδωκεν εις θανατικών την ζωήν αυτών. **51** και επάταξε παν πρωτότοκον εν Αιγύπτω, την απαρχήν της δυνάμεως αυτών εν ταις σκηναίς του Χάμ. **52** και εσήκωσεν εκείθεν ως πρόβατα τον λαόν αυτού και ώδήγησεν αυτούς ως ποιμνιον εν τη ερήμω. **53** και ώδήγησεν αυτούς εν ασφαλεία, και δεν εδειλίασαν τους δε εχθρούς αυτών εσκέπασεν η θάλασσα. **54** Και εισήγαγεν αυτούς εις το όριον της αγιότητος αυτού, το όρος τούτο, το οποίον απέκτησεν η δεξιά αυτού. **55** και εξεδίωξεν απ' έμπροσθεν αυτών τα έθνη και διεμοίρασεν αυτά κληρονομίαν με σχοινίον, και εν ταις σκηναίς αυτών κατώκισε τας φυλάς του Ισραήλ. **56** Και όμως επείρασαν και παρώργισαν τον Θεόν τον ύψιστον και δεν εφύλαξαν τα μαρτύρια αυτού. **57** αλλ' εστράφησαν και εφέρθησαν απίστως, ως οι πατέρες αυτών· εστράφησαν ως τόξον στρεβλόν. **58** και παρώργισαν αυτόν με τους υψηλούς αυτών τόπους, και με τα γλυπτά αυτών διηγείραν αυτόν εις ζηλοτυπία. **59** Ήκουσεν ο Θεός και υπερωργίσθη και εβδελύχθη σφόδρα τον Ισραήλ. **60** και εγκατέλιπε την σκηνήν του Σηλώ, την σκηνήν όπου κατώκησε μεταξύ των ανθρώπων. **61** και παρέδωκεν εις αιχμαλωσίαν την δύναμιν αυτού και την δόξαν αυτού εις χείρα εχθρού. **62** και παρέδωκεν εις ρομφαίαν τον λαόν αυτού και υπερωργίσθη κατά της κληρονομίας αυτού. **63** τους νέους αυτών κατέφαγε πυρ, και αι παρθέναι αυτών δεν ενυμφεύθησαν. **64** οι ιερείς αυτών έπεσον εν μαχαίρα, και αι χήραι αυτών δεν επένθησαν. **65** Τότε εξηγέρθη ως εξ ύπνου ο Κύριος, ως άνθρωπος δυνατός, βρών από οίνου. **66** και επάταξε τους εχθρούς αυτού εις τα οπίσω· όνειδος αιώνιον έθεσεν επ' αυτούς. **67** Και απέρριψε την σκηνήν Ιωσήφ, και την φυλήν Εφραΐμ δεν εξέλεξε. **68** Αλλ' εξέλεξε την φυλήν Ιούδα, το όρος της Σιών, το οποίον ηγάπησε. **69** Και ηκοδόμησεν ως υψηλά παλάτια το αγιαστήριον αυτού, ως την γην την οποίαν εθεμελίωσεν εις τον αιώνα. **70** Και εξέλεξε Δαβίδ τον δούλον αυτού και ανέλαβεν αυτόν εκ των ποιμνίων των προβάτων. **71** Εξόπισθεν των θηλαζόντων προβάτων έφερεν αυτόν, διά να ποιμαίνει Ιακώβ τον λαόν αυτού και Ισραήλ την κληρονομίαν αυτού. **72** Και εποίμανεν αυτούς κατά την ακακίαν της καρδιάς αυτού· και διά της συνέσεως των χειρών αυτού ώδήγησεν αυτούς.

79 «Ψαλμός του Ασάφ.» Θεέ, ήλθον έθνη εις την κληρονομίαν σου· εμίαναν τον ναόν τον άγιόν σου· κατέστησαν την Ιερουσαλήμ εις σωρούς ερειπίων. **2** Έδωκαν τα πρώτα των δούλων σου βρώσιν εις τα πετεινά του ουρανού, την σάρκα των οσίων σου εις τα θηρία της γης. **3** Εξέχξαν το αίμα αυτών ως ύδωρ κύκλω της Ιερουσαλήμ, και δεν υπήρχεν ο θάπτων. **4** Εγεινάμεν όνειδος εις τους γείτονας ημών, κατάγγελως και χλευασμός εις τους περίξ ημών. **5** Έως πότε, Κύριε; θέλεις οργίζεσθαι διαπαντός; θέλει καίει ως πυρ η ζηλοτυπία σου; **6** Έκχεον την οργήν σου επί τα έθνη τα μη γνωριζόντα σε και επί τα βασίλεια τα μη επικαλοσθέντα το όνομά σου. **7** διότι κατέφαγον τον Ιακώβ, και το κατοικητήριον αυτού ηρήμωσαν. **8** Μη ενθμηθής καθ' ημών τας ανομίας των αρχαίων· ταχέως ως προφθάσων ημάς οι οικτιρμοί σου, διότι εταπεινώθημεν

σφόδρα. **9** Βοήθησον ημάς, Θεέ της σωτηρίας ημών, ένεκεν της δόξης του ονόματός σου· και ελευθέρωσον ημάς και γενού ήλωσ εις τας αμαρτίας ημών, ένεκεν του ονόματός σου. **10** Διά τι να είπωσι τα έθνη, Που είναι ο Θεός αυτών; Ας γνωρισθή εις τα έθνη έμπροσθεν ημών, η εκδικίσις του εκθυθέντος αίματος των δούλων σου. **11** Ας έλθη ενώπιόν σου ο στεναγμός των δεσμών· κατά την μεγαλωσύνην του βραχίονός σου σώσον τους καταδικασμένους εις θάνατον. **12** και απόδος εις τους γείτονας ημών επταπλάσια εις τον κόλπον αυτών τον ονειδισμόν αυτών, με τον οποίον σε ωνεΐδισαν, Κύριε. **13** Ημείς δε ο λαός σου και τα πρόβατα της βοσκής σου θέλομεν σε δοξολογεί εις τον αιώνα· από γενεάς εις γενεάν θέλομεν αναγγέλλει την αίνεσίμ σου.

80 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Σοσανίμ-εδούθ. Ψαλμός του Ασάφ.» Ακροάσθητι, ο ποιμαίνων τον Ισραήλ, συ ο οδηγών ως ποιμνιον τον Ιωσήφ· ο καθήμενος επί των χερουβείμ, εμφανίσθητι. **2** Έμπροσθεν του Εφραΐμ και του Βενιαμίν και του Μανασσή διέγειρον την δύναμίν σου και ελθέ εις σωτηρίαν ημών. **3** Επίστρεψον ημάς, Θεέ, και επίλαμψον το πρόσωπόν σου, και θέλομεν λυτρωθή. **4** Κύριε Θεέ των δυνάμεων, έως πότε θέλεις οργίζεσθαι κατά της προσευχής του λαού σου; **5** Τρέφεις αυτούς με άρτον δακρύων και ποτίζεις αυτούς αφθόνως με δάκρυα. **6** Έκαμες ημάς έριδα εις τους γείτονας ημών· και οι εχθροί ημών γελώσι μεταξύ αλλήλων. **7** Επίστρεψον ημάς, Θεέ των δυνάμεων, και επίλαμψον το πρόσωπον σου, και θέλομεν λυτρωθή. **8** Αμπελον εξ Αιγύπτου μετόκμισα εξεδίωξας έθνη και εφύτευσας αυτήν. **9** Ητοίμασας τόπον έμπροσθεν αυτής και βαθέως εριζώσας αυτήν· και εγέμισε την γην. **10** Εσκεπάσθησαν τα όρη υπό της σκιάς αυτής, και αι αναδενδράδες αυτής ήσαν ως αι υψηλάι κέδροι. **11** Εξέτεινε τα κλήματα αυτής έως θαλάσσης και τους βλαστούς αυτής έως του ποταμού. **12** Διά τι εκρήμινισα τους φραγμούς αυτής, και τρυγώσιν αυτήν πάντες οι διαβαίνοντες την οδόν; **13** Ερημόνει αυτήν ο αγριόχοιρος εκ του δάσους, και το θηρίον του αγρού νέμεται αυτήν. **14** Επίστρεψον, δεόμεθα, Θεέ των δυνάμεων· επιβλεψον εξ ουρανού και ιδέ, και επίσκεψαι την άμπελον ταύτην, **15** και το φυτόν, το οποίον εφύτευσεν η δεξιά σου και τον βλαστόν, τον οποίον εκραταίωσας εις σεαυτόν. **16** Εκαύθη εν πυρί εκόπη· έχάθησαν από επιαιμήσεως του προσώπου σου. **17** Ας ήναι η χειρ σου επί τον άνδρα της δεξιάς σου· επί τον υιόν του ανθρώπου, τον οποίον έκαμες δυνατόν εις σεαυτόν. **18** Και ημείς δεν θέλομεν εκκλίνει από σου· ζωοποίησον ημάς, και το όνομά σου θέλομεν επικαλείσθαι. **19** Επίστρεψον ημάς, Κύριε Θεέ των δυνάμεων· επίλαμψον το πρόσωπόν σου, και θέλομεν λυτρωθή.

81 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Γιτιθ. Ψαλμός του Ασάφ.» Ψάλατε εν ευφροσύνη εις τον Θεόν, την δύναμιν ημών· αλαλάζατε εις τον Θεόν του Ιακώβ. **2** Υψώσατε ψαλμωδίαν και κρούετε τύμπανον, κιθάραν τερπνήν μετά ψαλτηρίου. **3** Σαλπύσατε σάλπιγγα εν νεομηνία, εν καιρώ ωρισμένω, εν τη ημέρα της εορτής ημών. **4** Διότι πρόσταγμα είναι τούτο εις τον Ισραήλ, νόμος του Θεού του Ιακώβ. **5** Εις μαρτύριον διάταξε τούτο εις τον Ιωσήφ, ότε εξήλθε κατά της γης Αιγύπτου· όπου ήκουσα γλώσσαν, την οποίαν δεν εγνωρίζον· **6** απεμάκρυνα από του φορτίου τον ώμον αυτού· αι χείρες αυτού έπαυσαν από κοφίνου. **7** εν καιρώ θλίψεως επεκαλέσθης, και σε ελύτρωσασσι απεκριθήν· από του αποκρύφου τόπου της βροντής· σε εδοκίμασα εν τοις ύδασι της αντιλογίας. Διάψαλμα. **8** Άκουσον,

λαέ μου, και θέλω διαμαρτυρηθή κατά σου Ισραήλ, εάν μου ακούσης, **9** Ας μη ήναι εις σε θεός ξένος, και μη προσκυνήσης θεόν άλλότριον. **10** Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, όστις σε ανήγαγεν εκ γης Αιγύπτου πλάτυνον το στόμα σου, και θέλω γεμίσει αυτό. **11** Αλλά' ο λαός μου δεν ήκουσε της φωνής μου, και ο Ισραήλ δεν επρόσεξεν εις εμέ. **12** Διά τούτο παρέδωκα αυτούς εις τας επιθυμίας της καρδιάς αυτών- και περιεπάτησαν εν ταις βουλαίς αυτών. **13** Είθε να μου ήκουεν ο λαός μου, και ο Ισραήλ να περιεπάτει εις τας οδούς μου. **14** πάραυτα ήθελον καταβάλει τους εχθρούς αυτών, και κατά των θλιβόντων αυτούς ήθελον στρέψει την χείρα μου. **15** Οι μισούντες τον Κύριο ήθελον αποτύχει εναντίον αυτού, ο δε καιρός εκείνων ήθελε διαμένει πάντοτε. **16** και ήθελε θρέψει αυτούς με το πάχος του σίτου, και με μέλι εκ πέτρας ήθελον σε χορτάσει.

82 «Ψαλμός του Ασάφ.» Ο Θεός ίσταται εν τη συνάξει των δυνατών- αναμέσον των θεών θέλει κρίνει. **2** Έως πότε θέλετε κρίνει αδικώς, και θέλετε προσωποληπτει τους ασεβείς; Διάψαλμα. **3** Κρίνατε τον πτωχόν και τον ορφανόν- κάμετε δικαιοσύνην εις τον τεθλιμένον και πένητα. **4** Ελευθερόντε τον πτωχόν και τον πένητα- λυτρώντε αυτόν εκ χειρός των ασεβών. **5** Δεν γνωρίζουσιν, ουδέ νοούσι- περιπατούν εν σκοτει πάντα τα θεμέλια της γης σαλεύονται. **6** Εγώ είπα, θεοί είσθε σεις και υιοί Υψίστου πάντες. **7** Σεις όμως ως άνθρωποι αποθήσκετε, και ως εις των αρχόντων πίπτετε. **8** Ανάστα, Θεέ, κρίνον την γήν- διότι συ θέλεις κατακληρονομήσει πάντα τα έθνη.

83 «Ωδή Ψαλμού του Ασάφ.» Θεέ, μη σιωπήσης μη σιγήσης και μη ησυχάσης, Θεέ. **2** Διότι, ιδού, οι εχθροί σου θορυβούσι, και οι μισούντες σε ύψωσαν κεφαλήν. **3** Κακήν βουλήν έλαβον κατά του λαού σου και συνεβουλευθήσαν κατά των εκλεκτών σου. **4** Είπον, Έλθετε, και ας εξολοθρεύσωμεν αυτούς από του να ήναι έθνος και το όνομα του Ισραήλ ας μη μνημονεύηται πλέον. **5** Διότι εκ συμφώνου συνεβουλευθήσαν ομοί- συνεμάχησαν κατά σου. **6** αι σκηναί του Εδώμ και οι Ισσηλίται- ο Μωάβ και οι Αγαρηνοί. **7** Ο Γεβάλ και ο Αμμών και ο Αμαλήκ- οι Φιλισταίοι μετά των κατοικούντων την Τύρον. **8** Και αυτός ο Ασοούρ ηνώθη μετ' αυτών- εβοήθησαν τους υιούς του Λωτ. Διάψαλμα. **9** Κάμε εις αυτούς ως εις τους Μαδιανίτας, ως εις τον Σισάραν, ως εις τον Ιαβείν εν τω χειμάρρω Κεισών. **10** οίτινες απωλέσθησαν εν Εν-δώρ- έγειναν κόπρος διά την γην. **11** Κάμε τους άρχοντας αυτών ως τον Ωρήβ και τον Ζήβ- και ως τον Ζεβεά και ως τον Σαλμανάν πάντα τους αρχηγούς αυτών. **12** οίτινες είπον, Ας κληρονομήσωμεν εις εαυτούς τα κατοικητήρια του Θεού. **13** Θεέ μου, κάμε αυτούς ως τροχόν, ως άχυρον κατά πρόσωπον ανέμου. **14** Ως το πυρ καίει το δάσος, και ως η φλόξ κατακαίει τα όρη, **15** ούτω καταδίωξον αυτούς με την ανεμοζάλην σου, και με τον ανεμοστρόβιλον σου κατατρόμαξον αυτούς. **16** Γέμισον τα προσώπα αυτών από ατιμίας, και θέλουσι ζητήσει το όνομά σου, Κύριε. **17** Ας καταισχνυνθώσι και ας ταραχθώσι διαπαντός- και ας εντραπώσι και ας απολεσθώσι. **18** και ας γνωρίσωσιν ότι συ, του οποίου το όνομα είναι Κύριος, είσαι ο μόνος Ύψιστος επί πάσαν την γην.

84 «Εις τον πρώτον μουσικόν, επί Γιττίθ. Ψαλμός διά τους υιούς Κορέ.» Πόσον αγαπηταί είναι αι σκηναί σου, Κύριε των δυνάμεων **2** Επιποθεί και μάλιστα λιποθυμεί ψυχή μου διά τας αυλάς του Κυρίου- η καρδια μου και η σαρξ μου αγαλλιώνται διά τον Θεόν τον ζώντα. **3** Ναι, το στρουθίον εύρηκε κατοικίαν,

και η τρυγών φωλεάν εις εαυτήν, όπου θέτει τους νεοσσούς αυτής, τα θυσιαστήριά σου, Κύριε των δυνάμεων, Βασιλεύ μου και Θεέ μου. **4** Μακάριοι οι κατοικούντες εν τω οίκω σου- πάντοτε θέλουσι σε ανείν. Διάψαλμα. **5** Μακάριος ο άνθρωπος, του οποίου η δύναμις είναι εν σοί- εν τη καρδιά των οποίων είναι αι οδοί σου. **6** οίτινες διαβαίνοντες διά της κοιλάδος του κλαυθμόνων καθιστούν αυτήν πηγήν υδάτων- και η βροχή έτι γεμίζει τους λάκκους. **7** Προβαίνουσιν από δυναμει εις δύναμιν- έκαστος αυτών φαίνεται ενώπιον του Θεού εν Σιών. **8** Κύριε, Θεέ των δυνάμεων, εισάκουσον της προσευχής μου- Ακρόασθητι, Θεέ του Ιακώβ. Διάψαλμα. **9** Ιδέ, Θεέ, η ασπίς ημών, και επίβλεψον εις το πρόσωπον του χριστού σου. **10** Διότι καλητέρα είναι μία ημέρα εν ταις αυλαίς σου υπέρ χιλιάδας ήθελον προτιμήσει να ήμαι θυρωρός εν τω οίκω του Θεού μου, παρά να κατοικώ εν ταις σκηναίς της πονηρίας. **11** Διότι ήλιος και ασπίς είναι Κύριος ο Θεός- χάριν και δόξαν θέλει δώσει ο Κύριος- δεν θέλει στερήσει ουδενός αγαθού τους περιπατούντας εν ακακία. **12** Κύριε των δυνάμεων, μακάριος ο άνθρωπος ο ελπίζων επί σε.

85 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός διά τους υιούς Κορέ.» Ευηρεστήθη, Κύριε, εις την γην σου- έφερες από της αιχμαλωσίας τον Ιακώβ. **2** Συνεχώρησας την ανομίαν του λαού σου- εσκέπασας πάσας τας αμαρτίας αυτών. Διάψαλμα. **3** Κατέπαυσας πάσαν την οργήν σου- απέστρεψας από της οργής του θυμού σου. **4** Επίστρεψον ημάς, Θεέ της σωτηρίας ημών, και κατάπαυσον τον καθ' ημών θυμόν σου. **5** Θέλεις είσθαι διαπαντός ωργισμένος εις ημάς; θέλεις επεκτείνει την οργήν σου από γενεάς εις γενεάς; **6** Δεν θέλεις πάλιν ζωοποιήσει ημάς, διά να ευφρανήται ο λαός σου εις σε; **7** Δείξον εις ημάς, Κύριε, το έλεός σου και δος εις ημάς την σωτηρίαν σου. **8** Έθλω ακούσει τι θέλει λαλήσει Κύριος ο Θεός- διότι θέλει λαλήσει ειρήνην προς τον λαόν αυτού και προς τους οσίους αυτού- και ας μη επιστρέψωσιν εις αφροσύνην. **9** Βεβαίως πλησίον των φοβουμένων αυτόν είναι η σωτηρία αυτού, διά να κατοική δόξα εν τη γη ημών. **10** Έλεος και αλήθεια συναπηγήθησαν- δικαιοσύνη και ειρήνη επιλήθησαν. **11** Αλήθεια εκ της γης θέλει αναβλαστήσει- και δικαιοσύνη εξ ουρανού θέλει κύψει. **12** Ο Κύριος βεβαίως θέλει δώσει το αγαθόν- και η γη ημών θέλει δώσει τον καρπόν αυτής. **13** Δικαιοσύνη έμπροσθεν αυτού θέλει προπορεύεσθαι, και θέλει βάλει αυτήν την οδόν των διαβημάτων αυτού.

86 «Προσευχή του Δαβίδ.» Κλίνον, Κύριε, το ωτίον σου- επάκουσόν μου, διότι πτωχός και πένης είμαι εγώ. **2** Φύλαξον την ψυχήν μου, διότι είμαι όσιος συ, Θεέ μου, σώσον τον δούλον σου τον ελπίζοντα επί σε. **3** Ελέησόν με, Κύριε, διότι προς σε κράζω όλην την ημέραν. **4** Εύφρανον την ψυχήν του δούλου σου, διότι προς σε, Κύριε, υψώνω την ψυχήν μου. **5** Διότι συ, Κύριε, είσαι αγαθός και εύσπλαγχνος και πολυέλεος εις πάντας τους επικαλουμένους σε. **6** Ακρόασθητι, Κύριε, της προσευχής μου και πρόσεξον εις την φωνήν των δεήσεών μου. **7** Εν ημέρα θλίψεώς μου θέλω σε επικαλείσθαι, διότι θέλεις μου εισακούει. **8** Δεν είναι όμοιοι σου μεταξύ των θεών, Κύριε- ουδέ έργα όμοια των έργων σου. **9** Πάντα τα έθνη, τα οποία έκαμες, θέλουσιν ελθει και προσκυνήσει ενώπιόν σου, Κύριε, και θέλουσι δοξάσει το όνομά σου. **10** διότι μέγας είσαι και κάμνεις θαυμάσια- συ είσαι Θεός μόνος. **11** Δίδαξόν με, Κύριε, την οδόν σου, και θέλω περιπατέι εν τη αληθεία σου- προσήλونه την καρδιαν μου εις τον φρόβον του ονομάτος σου.

12 Θέλω σε ανεί, Κύριε ο Θεός μου, εν όλη τη καρδιά μου και θέλω δοξάζει το όνομά σου εις τον αιώνα· 13 διότι μέγα επ' εμέ το έλεός σου· και ηλευθέρωσας την ψυχήν μου εξ άδου κατωτάτου. (Sheol h7585) 14 Θεέ, οι υπερήφανοι εσηκώθησαν κατ' εμού, και αι συνάξεις των βιαστών εξήτησαν την ψυχήν μου· και δεν σε έθεσαν ενώπιόν αυτών. 15 Αλλά συ, Κύριε, είσαι Θεός δικτύμων και ελεητών, μακρόθυμος και πολυέλεος και αληθινός. 16 Επίβλεψον επ' εμέ και ελεήσόν με· dos την δύναμίν σου εις τον δούλον σου και σώσον τον υιόν της δούλης σου. 17 Κάμε εις εμέ σημείον εις αγαθόν, διά να ιδώσιν οι μισούντές με και να αισχυνθώσι· διότι συ, Κύριε, με εβοήθησας και με παρηγόρησας.

87 «Ψαλμός ωδής διά τους υιούς Κορέ.» Το θεμέλιον αυτού είναι εις τα όρη τα άγια. 2 Αγαπά ο Κύριος τας πύλας της Σιών υπέρ πάντα τα σκηνώματα του Ιακώβ. 3 Ένδοξα αναλήθησαν περί σου, πόλις του Θεού. Διάψαλμα. 4 Έξλω αναφέρει την Ραάβ και την Βαβυλώνα μεταξύ των γνωριζόντων με· ιδού, η Παλαιστίνη και η Τύρος μετά της Αιθιοπίας ούτος εγεννήθη εκεί. 5 Και περί της Σιών θέλουσιν ειπέι, ούτος και εκείνος εγεννήθη εν αυτή· και αυτός ο Ύψιστος θέλει στερεώσει αυτήν. 6 Ο Κύριος θέλει αριθμήσει, όταν καταγράψη τους λαούς, ότι ούτος εγεννήθη εκεί. Διάψαλμα. 7 Και οι ψάλται καθώς και οι λαληται των οργάνων θέλουσι λέγει, Πάσαι αι πηγαί μου είναι εν σοι.

88 «Ωιδή ψαλμού διά τους υιούς Κορέ, εις τον πρώτον μουσικόν, επί Μαχαλάθ-Λεανώθ, Μασχίλ του Αιμάν του Εζραΐτου.» Κύριε ο Θεός της σωτηρίας μου, ημέραν και νύκτα έκραξα ενώπιόν σου· 2 Ας έλθη ενώπιόν σου η προσευχή μου· κλίνον το ωτίον σου εις την κραυγήν μου· 3 Διότι ενεπλήσθη κακών η ψυχή μου, και η ζωή μου πλησιάζει εις τον άδην. (Sheol h7585) 4 Συγκατηριζμήτην μετά των καταβαινόντων εις τον λάκκον· έγιναι ως άνθρωπος μη έχων δύναμιν· 5 εγκαταλειμμένος μεταξύ των νεκρών, ως οι πεφονευμένοι, κοιτώμενοι εν τω τάφω, τους οποίους δεν ενθυμείσαι πλέον, και οίτινες απεκόπησαν από της χειρός σου. 6 Μ' έβαλες εις τον κατώτατον λάκκον, εις το σκότος, εις τα βάθη. 7 Επ' εμέ επεστηρίχθη ο θυμός σου, και πάντα τα κύματα σου επέφερες επ' εμέ. Διάψαλμα. 8 Εμάκρυνας τους γνωστούς μου απ' εμού· με έκαμες βδέλυγμα προς αυτούς· απεκλείσθη και δεν δύναμαι να εξέλθω. 9 Ο οφθαλμός μου ητόνησεν από της θλίψεως· σε επεκαλέσθη, Κύριε, όλην την ημέραν· ήλπισα προς σε τας χείρας μου. 10 Μήπως εις τους νεκρούς θέλεις κάμει θαυμασία; ή οι τεθνεώτες θέλουσι σηκωθή και θέλουσι σε ανείσει; Διάψαλμα. 11 Μήπως εν τω τάφω θέλουσι διηγείσαι το έλεός σου ή την αλήθειάν σου εν τη φθορά; 12 Μήπως θέλουσι γνωρισθή εν τω σκότει τα θαυμάσιά σου και η δικαιοσύνη σου εν τω τόπω της λήθης. 13 Αλλ'· εγώ προς σε, Κύριε, έκραξα· και το πρωί η προσευχή μου θέλει σε προφθάσει. 14 Διά τι, Κύριε, απορρίπτεις την ψυχήν μου, αποκρύπτεις το πρόσωπόν σου απ' εμού; 15 Είμαι τεθλιμμένος και ψυχομαχών εκ νεότητος· δοκιμάζω τους φόβους σου και ευρίσκομαι εν αμηχανία. 16 Επ' εμέ διήλθον αι οργαί σου· οι τρόμοι σου με εφάνισαν. 17 Ως ύδατα με περιτριγύρισαν όλην την ημέραν· ομού με περιεκύκλωσαν. 18 Απεμάκρυνας απ' εμού τον αγαπητόν και τον φίλον· οι γνωστοί μου είναι αφανείς,

89 «Μασχίλ του Εθάν του Εζραΐτου.» Τα ελέη του Κυρίου εις τον αιώνα θέλω ψάλλει· διά του στόματός μου θέλω

αναγγέλλει την αλήθειάν σου εις γενεάν και γενεάν. 2 Διότι είπα, το έλεός σου θέλει θεμελιωθή εις τον αιώνα· εν τοις ουρανοίς θέλεις στερεώσει την αλήθειάν σου. 3 Έκαμα διαθήκην μετά του εκλεκτού μου· ώμοσα προς Δαβίδ τον δούλον μου· 4 Διαπαντός θέλω στερεώσει το σπέρμα σου, και θέλω οικοδομήσει τον θρόνον σου εις γενεάν και γενεάν. Διάψαλμα. 5 Και οι ουρανοί θέλουσιν υμεί τα θαυμάσιά σου, Κύριε· και η αλήθειά σου θέλει εξυμνείσθαι εν τη συνάξει των αγίων. 6 Διότι τις εν τω ουρανώ δύναται να εξισωθή με τον Κύριον; Τις μεταξύ των υιών των δυνατών δύναται να ομοιωθή με τον Κύριον; 7 Ο Θεός είναι φοβερός σφόδρα εν τη βουλή των αγίων και σεβαστός εν πάσι τοις κύκλω αυτού. 8 Κύριε Θεέ των δυνάμεων, τις όμοίός σου; δυνατός είσαι, Κύριε, και η αλήθειά σου είναι κύκλω σου. 9 Σν δεσπόζεις την έπαρσιν της θαλάσσης· όταν σηκώνονται τα κύματα αυτής, συ ταπεινόνεις αυτά. 10 Σν συνέτριψας την Ραάβ ως τραυματίαν· διά του βραχίονος της δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τους εχθρούς σου. 11 Σού είναι οι ουρανοί και σου η γη την οικουμένην και τον πληρωμα αυτής, συ εθεμελίωσας αυτά. 12 Τον βορράν και τον νότον, συ έκτισας αυτούς· Θαβάρ και Αερμών εις το όνομά σου θέλουσιν αγάλλεσθαι. 13 Έχεις ισχυρόν τον βραχίονα· κραταιά είναι η χειρ σου· υψηλή η δεξιά σου. 14 Η δικαιοσύνη και η κρίσις είναι η βάσις του θρόνου σου· το έλεος και η αλήθεια θέλουσι προπορευέσθαι έμπροσθεν του προσώπου σου. 15 Μακάριος ο λαός ο γίνωσκων αλαλαγμόν· θέλουσι περιπατεί, Κύριε, εν τω φωτί του προσώπου σου. 16 Εις το όνομά σου θέλουσιν αγάλλεσθαι όλην την ημέραν· και εις την δικαιοσύνην σου θέλουσιν υψωθή. 17 Διότι συ είσαι το καύχημα της δυνάμεως αυτών· και διά της ευμενείας σου θέλει υψωθή το κέρας ημών. 18 Διότι ο Κύριος είναι η ασπίς ημών· και ο Άγιος του Ισραήλ ο βασιλεύς ημών. 19 Ελάλησας τότε δι' οράματος προς τον όσιόν σου και είπας· έθεσα βοήθειαν επί τον δυνατόν· ύψωσα εκλεκτόν εκ του λαού· 20 Εύρηκα Δαβίδ τον δούλον μου· με το έλαιον το άγιόν μου έχρισα αυτόν· 21 η χειρ μου θέλει στερεώνει αυτόν· και ο βραχίον μου θέλει ενδυναμώνέ τον. 22 Δεν θέλει υπερισχύσει εχθρός κατ' αυτού· ουδέ υιός ανομίας θέλει ταλαιπωρήσει αυτόν. 23 Και θέλω κατακόψει απ' έμπροσθεν αυτού τους εχθρούς αυτού· και τους μισούντας αυτόν θέλω κατατροπώσει. 24 Η δε αλήθειά μου και το έλεός μου θέλουσιν είσθαι μετ' αυτού· και εν τω ονόματί μου θέλει υψωθή το κέρας αυτού. 25 Και θέλω θέσει την χείρα αυτού επί την θάλασσαν, και επί τους ποταμούς την δεξιάν αυτού. 26 Αυτός θέλει κράξει προς εμέ, Πατήρ μου είσαι, Θεός μου και πέτρα της σωτηρίας μου. 27 Εγώ βεβαίως θέλω κάμει αυτόν πρωτότοκόν μου, Ύψιστον επί τους βασιλείς της γης. 28 Διαπαντός θέλω φυλάττει εις αυτόν το έλεός μου, και η διαθήκη μου θέλει είσθαι στερεά μετ' αυτού. 29 Και θέλω κάμει να διαμείνη το σπέρμα αυτού εις τον αιώνα, και ο θρόνος αυτού ως αι ημέραι του ουρανού. 30 Εάν εγκαταλίπωσιν οι υιοί αυτού τον νόμον μου και εις τας κρίσεις μου δεν περιπατήσωσιν· 31 Εάν παραβώσι τα διατάγματά μου και δεν φυλάξωσι τας εντολάς μου· 32 Τότε θέλω επισκεφή με ράβδον τας παραβάσεις αυτών και με πlying τας παρανομίας αυτών. 33 Το έλεός μου όμως δεν θέλω αφαιρέσει απ' αυτού, ουδέ θέλω ψευστή κατά της αληθείας μου. 34 Δεν θέλω παραβή την διαθήκην μου, ουδέ θέλω αθετησει ό, τι εξήλθεν εκ των χειλέων μου. 35 Άπαξ ώμοσα εις την αγιότητά μου, ότι δεν θέλω ψευστή προς τον Δαβίδ. 36 Το σπέρμα αυτού θέλει διαμείνει εις τον αιώνα και ο θρόνος αυτού ως ο ήλιος, ενώπιόν

μου· **37** Ως η σελήνη θέλει στερεωθή εις τον αιώνα και μάρτυς πιστός εν τω ουρανῷ. **Διάψαλμα.** **38** Αλλά συ απέβαλες και εβδελύχθης, ωργίσθης κατά του χριστού σου· **39** ηκύρωσας την διαθήκην του δούλου σου· εβεβήλωσας το διάδημα αυτού έως της γης. **40** Κατέβαλες πάντας τους φραγμούς αυτού· ηράνισας τα οχυρώματα αυτού· **41** διαρπάζουσιν αυτόν πάντες οι διαβαίνοντες την οδόν· κατεστάθη όνειδος εις τους γείτονας αυτού. **42** Ύψωσας την δεξιάν του εναντίων αυτού· εύφρανας πάντας τους εχθρούς αυτού· **43** ήμβλυνας μάλιστα το κοπτερόν της ρομφαίας αυτού και δεν εστερέωσας αυτόν εν τη μάχη· **44** Έπαυσας την δόξαν αυτού και τον θρόνον αυτού έρριψας κατά γης. **45** Ολιγοστευσας τας ημέρας της νεότητος αυτού· ενέδυσας αυτόν με αισχύνην. **Διάψαλμα.** **46** Έως πότε, Κύριε; θέλεις κρύπτεσθαι διαπαντός; θέλει καίεσθαι ως πυρ η οργή σου; **47** Μνήσθητι πόσον βραχύς είναι ο καιρός μου, εν τίνι ματαιότητι εποίησας πάντας τους υιούς των ανθρώπων. **48** Τις άνθρωπος θέλει ζηήσει και δεν θέλει ιδεί θάνατον; τις θέλει λυτρώσει την ψυχήν αυτού εκ της χειρός του άδου; **Διάψαλμα.** **(Sheol h7585)** **49** Που είναι τα ελέη σου τα αρχαία, Κύριε, τα οποία ώμοσας προς τον Δαβίδ εν τη αληθεία σου; **50** Μνήσθητι, Κύριε, του ονειδισμού των δούλων σου, τον οποίον φέρω εν τω κόλπῳ μου υπό τοσοούτων πολυαριθμων λαών· **51** με τον οποίον ωνειδισαν οι εχθροί σου, Κύριε· με τον οποίον ωνειδισαν τα ίχνη του χριστού σου. **52** Ευλογητός Κύριος εις τον αιώνα. Αμήν, και αμήν.

90 «Προσευχή του Μωϋσέως, του ανθρώπου του Θεού.»
Κύριε, συ έγεινες εις ημάς καταφυγή εις γενεάν και γενεάν. **2** Πριν γεννηθώσι τα όρη, και πλάσης την γην και την οικουμένην, και από του αιώνος έως του αιώνος, συ είσαι ο Θεός. **3** Επαναφέρεις τον άνθρωπον εις τον χούν· και λέγεις, Επιστρέψατε, υιοί των ανθρώπων. **4** Διότι χίλια έτη ενώπιόν σου είναι ως ημέρα η χέξς, ήτις παρήλθε, και ως φυλακή νυκτός. **5** Κατακλύζει αυτούς· είναι ως όνειρον της αυγής, ως χόρτος όστις παρέρχεται· **6** το πρωί ανθεί και παρακαμάζει· το εσπέρας κόπτεται και ξηραίνεται. **7** Διότι εκλείπομεν εν τη οργή σου και εν τω θυμῷ σου ταραττόμεθα. **8** Έθεσας τας ανομίας ημών ενώπιόν σου, τα κρύφια ημών εις το φως του προσώπου σου. **9** Επειδή πάσαι αι ημέραι ημών παρέρχονται εν τη οργή σου· διατρέχομεν τα έτη ημών ως διανόημα. **10** Αι ημέραι της ζωής ημών είναι καθ' εαυτάς εβδομήκοντα έτη, και εάν εν ευρωστία, ογδοήκοντα έτη· πλην και το καλλίτερον μέρος αυτών είναι κόπος και πόνος, διότι ταχέως παρέρχεται και εμείς πετώμεν. **11** Τις γνωρίζει την δύναμιν της οργής σου και του θυμού σου αναλόγως του φόβου σου; **12** Δίδαξον ημάς να μετρώμεν ούτω τας ημέρας ημών, ώστε να προσκολλώμεν τας καρδιάς ημών εις την σοφίαν. **13** Επίστρεψον, Κύριε· έως πότε; και γενού ήλεως εις τους δούλους σου. **14** Χόρτασον ημάς του ελέους σου από πρωΐας, και θέλομεν αγάλλεσθαι και ευφρανέσθαι κατά πάσας τας ημέρας ημών. **15** Εύφρανον ημάς αντι των ημερών, καθ' ας έθλιψας ημάς, των ετών καθ' α είδομεν κακά. **16** Ας γείνη το έργον σου φανερόν εις τους δούλους σου και η δόξα σου εις τους υιούς αυτών· **17** και ας ήναι η λαμπρότης Κυρίου του Θεού ημών επ' ημάς· και το έργον των χειρών ημών στερέονε επ' ημάς· ναι, το έργον των χειρών ημών, στερέονε αυτό.

91 Ο κατοικών υπό την σκέπη του Υψίστου υπό την σκιάν του Παντοκράτορος θέλει διατρίβει. **2** Θέλω λέγει προς τον Κύριον, Συ είσαι καταφυγή μου και φρουρίόν μου· Θεός μου· επ' αυτόν θέλω ελπίζει. **3** Διότι αυτός θέλει σε λυτρώνει

εκ της παγίδος των κυνηγών και εκ θανατηφόρου λοιμού. **4** Με τα περά αυτού θέλει σε σκεπάζει, και υπό τας πτέρυγας αυτού θέλεις είσθαι ασφαλής· η αλήθεια αυτού είναι πανοπλία και ασπίς. **5** Δεν θέλεις φοβείσθαι από φόβου νυκτερινού, την ημέραν από βέλους πετωμένου. **6** Από θανατικού, το οποίον περιπατεί εν σκοτίε· από ολέθρου, όστις ερημόνει εν εκσημβρία· **7** Χιλιάς θέλει πίπτει εξ αριστερών σου και μυριάς εκ δεξιών σου· πλην εις σε δεν θέλει πλησιάζει. **8** Μόνον με τους οφθαλμούς σου θέλεις θεωρεί και θέλεις βλέπει των ασεβών την ανταπόδοσιν. **9** Επειδή συ τον Κύριον, την ελπίδα μου, τον Ύψιστον έκαμες καταφύγιόν σου, **10** δεν θέλει συμβαίνει εις σε κακόν, και μάλιστα δεν θέλει πλησιάζει εις την σκηνήν σου. **11** Διότι θέλει προστάξει εις τους αγγέλους αυτού περί σου, διά να σε διαφυλάττωσιν εν πάσαις ταις οδοίς σου. **12** Θέλουσι σε σηκόνει επί των χειρών αυτών, διά να μη προσκόψης προς λίθον τον πόδα σου. **13** Θέλεις πατήσει επί λέοντα και επί ασπίδα· θέλεις καταπατήσει σκύμον και δράκοντα. **14** Επειδή έθεσεν εις εμέ την αγάπην αυτού, διά τούτο θέλω λυτρώσει αυτόν· θέλω υψώσιν αυτόν, διότι εγνωρίσε το όνομά μου. **15** Θέλει με επικαλείσθαι, και θέλω εισακούει αυτού· μετ' αυτού θέλω είσθαι εν θλίψει· θέλω λυτρώνει αυτόν και θέλω δοξάζει αυτόν. **16** Θέλω χορτάσει αυτόν μακρότητα ημερών και θέλω δείξει εις αυτόν την σωτηρίαν μου.

92 «Ψαλμός ωδής διά την ημέραν του Σαββάτου.» Αγαθόν το να δοξολογή τις τον Κύριον και να ψαλμωδή εις το όνομά σου, Ύψιστε· **2** να αναγγέλλη το πρωί το έλεός σου και την αλήθειάν σου· πaskan νύκτα, **3** με δεκάχορδον όργανον και με ψαλτήριον· με ωδήν και κιθάραν. **4** Διότι με εύφρανας, Κύριε, εν τοις ποιήμασί σου· θέλω αγάλλεσθαι εν τοις έργοις των χειρών σου. **5** Πόσον μεγάλα είναι τα έργα σου, Κύριε· βαθείς είναι οι διαλογισμοί σου· σφόδρα. **6** Ο άνθρωπος ο ανοήτος δεν γνωρίζει, και ο μωρός δεν εννοεί τούτο· **7** ότι οι ασεβείς βλαστάνουσιν ως ο χόρτος, και ανθούσι πάντες οι εργάται της ανομίας, διά να αφανισθώσιν αιωνίως. **8** Αλλά συ, Κύριε, είσαι ύψιστος εις τον αιώνα. **9** Διότι, ιδού, οι εχθροί σου, Κύριε, διότι, ιδού, οι εχθροί σου θέλουσιν εξολοθρευθή· θέλουσι διασκορπισθή πάντες οι εργάται της ανομίας. **10** Αλλά συ θέλεις υψώσει τον μονοκέρωτον το κέρα μου· εγώ θέλω χριστή με νέον έλαιον· **11** και ο οφθαλμός μου θέλει ιδεί την εκδίκησιν των εχθρών μου· τα ώτα μου θέλουσιν ακούσει περί των κακοποιών των επανισταμένων κατ' εμού. **12** Ο δίκαιος ως φρονιζή θέλει ανθει· ως κέδρος του Λιβάνου θέλει αυξάνει. **13** Πεφυτευμένοι εν τω οίκῳ του Κυρίου, θέλουσιν ανθει εν ταις αυλαίς του Θεού ημών· **14** θέλουσι καρποφορεί και εν αυτό τω βαθεί γήρατι, θέλουσιν είσθαι ακμάζοντες και ανθηροί· **15** διά να αναγγέλλωσιν ότι δίκαιος είναι ο Κύριος, το φρουρίόν μου· και δεν υπάρχει αδικία εν αυτό.

93 Ο Κύριος βασιλεύει· μεγαλοπρέπειαν είναι ενδεδυμένος· ενδεδυμένος είναι ο Κύριος δύναμιν και περιεζωσμένος· και την οικουμένην εστερέωσεν, ώστε δεν θέλει σαλευθή. **2** Απ' αρχής είναι εστερεωμένος ο θρόνος σου· από του αιώνος σου είσαι. **3** Ύψωσαν οι ποταμοί, Κύριε, ύψωσαν οι ποταμοί την φωνήν αυτών· οι ποταμοί ύψωσαν τα κύματα αυτών. **4** Ο Κύριος ο εν υψίστοις είναι δυνατώτερος υπέρ τον ήχον πολλών υδάτων, υπέρ τα δυνατά κύματα της θαλάσσης· **5** τα μαρτύριά σου είναι πιστά· σφόδρα· εις τον οίκόν σου ανήκει αγιότης, Κύριε, εις μακρότητα ημερών.

94 Θεέ των εκδικήσεων, Κύριε, Θεέ των εκδικήσεων, εμφάνηθι. 2 Υψώθητι, Κριτά της γής· απόδος ανταπόδοσιν εις τους υπερηφάνους. 3 Έως πότε οι ασεβείς, Κύριε, έως πότε οι ασεβείς θέλουνσι θριαμβεύει; 4 Έως πότε θέλουνσι προφέρει και λαλεί σκληρά; θέλουνσι καυχάσθαι πάντες οι εργατά της ανομίας; 5 Τον λαόν σου, Κύριε, καταθλίβουσι και την κληρονομίαν σου κακοποιούσι. 6 Την χήραν και τον ξένον φρονούσι και θανατόνουνσι τους ορφανούς. 7 Και λέγουσι, δεν θέλει ιδεί ο Κύριος ουδέ θέλει νοήσει ο Θεός του Ιακώβ. 8 Εννοίσατε, οι άφρονες μεταξύ του λαού· και οι μωροί, πότε θέλετε φρονιμεύσει; 9 Ο φυτεύσας το ωτίον, δεν θέλει ακούσει; ο πλάσας τον οφθαλμόν, δεν θέλει ιδεί; 10 Ο σωφρονίζων τα έθνη, δεν θέλει ελέγξει; ο διδάσκων τον άνθρωπον γνώσιν; 11 Ο Κύριος γνωρίζει τους διαλογισμούς των ανθρώπων, ότι είναι μάταιοι. 12 Μακάριος ο άνθρωπος, τον οποίον σωφρονίζεις, Κύριε, και διά του νόμου σου διδάσκεις αυτόν· 13 διά να αναπαύης αυτόν από των ημερών της συμφοράς, εωσού σκαφήθι λάκκος εις τον ασεβή. 14 Διότι δεν θέλει απορρίψει ο Κύριος τον λαόν αυτού, και την κληρονομίαν αυτού δεν θέλει εγκαταλείψει. 15 Επειδή η κρίσις θέλει επιστρέψει εις την δικαιοσύνην, και θέλουνσι ακολουθήσει αυτήν πάντες οι ευθείς την καρδίαν. 16 Τις θέλει σηκωθή υπέρ εμού κατά των πονηρευομένων; τις θέλει παρασταθή υπέρ εμού κατά των εργατών της ανομίας; 17 Εάν ο Κύριος δεν με εβοήθει, παρ' ολίγον ήθελε κατοικήσει ψυχή μου εν τη σιωπή. 18 Ότε έλεγον, ωλίσθησεν ο πους μου, το έλεός σου, Κύριε, με εβοήθει. 19 Εν τω πλήθει των αμηχανιών της καρδιάς μου, αι παρηγορίαί σου εύφραναν την ψυχήν μου. 20 Μήπως έχει μετά σου συκοινωνίαν ο θρόνος της ανομίας, όστις μηχανάται ακίαν αντί νόμου; 21 Αυτοί εφορμάσι κατά της ψυχής του δικαίου και αίμα αθών καταδικάζουσι. 22 Αλλ' ο Κύριος είναι εις εμέ καταφύγιον και ο Θεός μου το φρούριον της ελπίδος μου. 23 Και θέλει επιστρέψει επ' αυτούς την ανομίαν αυτών και εν τη πονηρία αυτών θέλει αφανίσει αυτούς· Κύριος ο Θεός ημών θέλει αφανίσει αυτούς.

95 Δεύτε, ας αγαλλισθώμεν εις τον Κύριον· ας αλαλάξωμεν εις τον φρούριον της σωτηρίας ημών. 2 Ας προφθάσωμεν ενώπιον αυτού μετά δοξολογίας· εν ψαλμοίς ας αλαλάξωμεν εις αυτόν. 3 Διότι Θεός μέγας είναι ο Κύριος, και Βασιλεύς μέγας υπέρ πάντας τους θεούς. 4 Διότι εις αυτού την χείρα είναι τα βάθη της γής· και τα ύψη των ορέων είναι αυτού. 5 Διότι αυτού είναι η θάλασσα, και αυτός έκαμεν αυτήν· και την ξηράν αι χείρες αυτού έπλασαν. 6 Δεύτε, ας προσκυνήσωμεν και ας προσπέσωμεν· ας γονατίσωμεν ενώπιον του Κυρίου, του Ποιητού ημών. 7 Διότι αυτός είναι ο Θεός ημών· και ημείς λαός της βοσκής αυτού και πρόβατα της χειρός αυτού. Σήμερον εάν ακούσητε της φωνής αυτού, 8 μη σκληρήνητε την καρδίαν σας, ως εν τω παροργισμώ, ως εν τη ημέρα του πειρασμού εν τη ερήμω· 9 όπου οι πατέρες σας με πείρασαν, με εδοκίμασαν και είδον τα έργα μου. 10 Τεσσαράκοντα έτη δυσηρεστήθη με την γενεάν εκείνην, και είπα, ούτος είναι λαός πεπλανημένος την καρδίαν, και αυτοί δεν εγνώρισαν τας οδούς μου. 11 Διά τούτο ώμωσα εν τη οργή μου, ότι εις την ανάπαυσίν μου δεν θέλουνσι εισέλθει.

96 Ψάlate εις τον Κύριον άσμα νέον· ψάlate εις τον Κύριον, πάσα η γη. 2 Ψάlate εις τον Κύριον· ευλογείτε το όνομα αυτού κηρύττετε από ημερας εις ημεραν την σωτηριαν αυτού. 3 Αναγγείlate εν τοις έθνεσι την δόξαν αυτού, εν πάσι τοις λαοίς τα θαυμάσια αυτού. 4 Διότι μέγας ο Κύριος και αξιζύμνητος

σφόδρα· είναι φοβερός υπέρ πάντας τους θεούς. 5 Διότι πάντες οι θεοί των εθνών είναι είδωλα· ο δε Κύριος τους ουρανούς εποίησε. 6 Δόξα και μεγαλοπρέπεια είναι ενώπιον αυτού· ισχύς και ωραιότης εν τω αγιαστηρίω αυτού. 7 Απόδοτε εις τον Κύριον, πατριαί των λαών, απόδοτε εις τον Κύριον δόξαν και ισχύν. 8 Απόδοτε εις τον Κύριον την δόξαν τον όνοματου αυτού· λάβετε προσφοράς και εισέλθετε εις τας αυλάς αυτού. 9 Προσκυνήσατε τον Κύριον εν τω μεγαλοπρεπέι αγιαστηρίω αυτού· φοβείσθε από προσώπου αυτού, πάσα η γη. 10 Είπατε εν τοις έθνεσιν, Ο Κύριος βασιλεύει· η οικουμένη θέλει βεβαίως είσθαι εσπερευωμένη· δεν θέλει σαλευθή· αυτός θέλει κρίνει τους λαούς εν ευθύτητι. 11 Ας ευφραίνωνται οι ουρανοί, και ας αγάλλεται η γή· ας ηχή η θάλασσα και το πλήρωμα αυτής. 12 Ας χαίρωσιν αι πεδιάδες και πάντα τα εν αιταίς· τότε θέλουνσι αγάλλεσθαι πάντα τα δένδρα του δάσους· 13 ενώπιον του Κυρίου· διότι έρχεται, διότι έρχεται διά να κρίνη την γήν· θέλει κρίνει την οικουμένην εν δικαιοσύνη και τους λαούς εν τη αληθεία αυτού.

97 Ο Κύριος βασιλεύει· ας αγάλλεται η γή· ας ευφραίνεται το πλήθος των νήσων. 2 Νεφέλη και ομίχλη είναι κύκλω αυτού· δικαιοσύνη και κρίσις η βάση του θρόνου αυτού. 3 Πυρ πορορεύεται έμπροσθεν αυτού και καταφλέγει πανταχόθεν, τους εχθρούς αυτού. 4 Αι αστραπαί αυτού φωτίζουν την οικουμένην· είδεν η γη και εσαλεύθη. 5 Τα όρη διαλύονται ως κηρός από της παρουσίας του Κυρίου, από της παρουσίας του Κυρίου πάσης της γής· 6 Αναγγέλλουσι οι ουρανοί την δικαιοσύνην αυτού, και βλέπουσι πάντες οι λαοί την δόξαν αυτού. 7 Ας αισχυνθώσι πάντες οι λατρευόντες τα γλυπτά, οι καυχώμενοι εις τα είδωλα· προσκυνείτε αυτόν, πάντες οι θεοί. 8 Ήκουσεν η Σιών και ευφράνθη, και εχάρησαν αι θυγατέρες του Ιούδα διά τας κρίσεις σου, Κύριε. 9 Διότι συ, Κύριε, είσαι ύψιστος· επ' όλην την γήν· σφόδρα υπερυψώθης υπέρ πάντας τους θεούς. 10 Οι αγαπώντες τον Κύριον, μιμήσει το κακόν· αυτός φυλάττει τα ψυχάς των οσίων αυτού· ελευθερόνει αυτούς εκ χειρός ασεβών. 11 Φως σπείρεται διά τον δίκαιον και ευφροσύνη διά τους ευθείς την καρδίαν. 12 Ευφραίνεσθε, δίκαιοι, εν Κυρία, και ημενίετε την μήνην της αγιωσύνης αυτού.

98 Ψάlate εις τον Κύριον άσμα νέον· διότι έκαμε θαυμάσια· η δεξιά αυτού και ο βραχίον· ο άγιος αυτού ενήργησαν εις αυτόν σωτηριαν. 2 Ο Κύριος έκαμε γνωστήν την σωτηριαν αυτού· έμπροσθεν των εθνών απεκάλυψε την δικαιοσύνην αυτού. 3 Ενεθυμήθη το έλεος αυτού και την αλήθειαν αυτού προς τον οίκον του Ισραήλ· πάντα τα πέρατα της γης είδον την σωτηριαν του Θεού ημών. 4 Αλαλάξατε εις τον Κύριον, πάσα η γή· ευφραίνεσθε και αγάλλεσθε και ψαλμωδέιτε. 5 Ψαλμωδέιτε τον Κύριον εν κιθάρα· εν κιθάρα και φωνή ψαλμωδίας. 6 Μετά σαλπίνγων και εν φωνή κερατίνης αλαλάξατε ενώπιον του Βασιλέως Κυρίου. 7 Ας ηχή η θάλασσα και το πλήρωμα αυτής· η οικουμένη και οι κατοικούντες εν αυτή. 8 Οι ποταμοί ας κροτώσι χείρας, τα όρη ας αγάλλωνται ομού, 9 ενώπιον του Κυρίου· διότι έρχεται διά να κρίνη την γήν· θέλει κρίνει την οικουμένην εν δικαιοσύνη και τους λαούς εν ευθύτητι.

99 Ο Κύριος βασιλεύει, ας τρέμωσιν οι λαοί· ο καθήμενος επί των χερουβείμ· ας σεισθή η γη. 2 Ο Κύριος είναι μέγας εν Σιών, και επί πάντας τους λαούς είναι υψηλός. 3 Ας δοξολογώσι το όνομά σου το μέγα και φοβερόν, διότι είναι άγιον· 4 και την δύναμιν του βασιλέως, όστις αγαπά την

δικαιοσύνην· συ διώρισας την ευθύτητα, συ έκαμες κρίσιν και δικαιοσύνην εις τον Ιακωβ. 5 Υψούτε Κύριον τον Θεόν ημών και προσκυνείτε εις το υποπόδιον των ποδών αυτού· διότι είναι άγιος. 6 Μωϋσής και Ααρών μεταξύ των ιερέων αυτού, και Σαμουήλ μεταξύ των επικαλουμένων τον όνομα αυτού, επεκαλούντο τον Κύριον, και αυτοός εισήκουεν αυτών. 7 Εν στόλω νεφέλης ελάλει προς αυτοός· εφύλαξε τα μαρτύρια αυτού και τα προστάγματα, τα οποία έδωκεν εις αυτοός. 8 Κύριε Θεέ ημών, συ εισήκουες αυτών· έγεινας εις αυτοός Θεός συγχωρητικός, πλην και εκδικητής διά τας πράξεις αυτών. 9 Υψούτε Κύριον τον Θεόν ημών και προσκυνείτε εις το όρος το άγιον αυτού· διότι άγιος Κύριος ο Θεός ημών.

100 «Ψαλμός δοξολογίας.» Αλαλάξατε εις τον Κύριον, πάσα η γη. 2 Δουλεύσατε εις τον Κύριον εν ευφροσύνη· έλθετε ενώπιον αυτού εν αγαλλίασει. 3 Γνωρίσατε ότι ο Κύριος είναι ο Θεός· αυτοός έκαμεν ημάς, και ουχί ημείς είμεθα λαός αυτού και πρόβατα της βοσκής αυτού. 4 Εισέλθετε εις τας πύλας αυτού εν δοξολογία, εις τας αυλάς αυτού εν ύμνω· δοξολογείτε αυτόν· ευλογείτε το όνομα αυτού. 5 Διότι ο Κύριος είναι αγαθός· εις τον αιώνα μένει το έλεος αυτού, και έως γενεάς και γενεάς η αλήθεια αυτού.

101 Ψαλμός του Δαβίδ. Έλεος και κρίσιν θέλω ψάλλει· εις σε, Κύριε, θέλω ψαλμωδέι. 2 Θέλω είσθαι συνετός εν οδώ αμώμων· τότε θέλεις ελθει προς εμέ; θέλω περιπατεί εν ακεραιότητι της καρδιάς μου εν μέσω του οικου μου. 3 Δεν θέλω βάλλει προ οφθαλμών μου πράγμα πονηρόν· μισώ τους ποιούντας παράνομα· ουδέν τούτων θέλει κολληθή εις εμέ. 4 Η διεστραμμένη καρδιά θέλει αποβληθή απ' εμού· τον πονηρόν δεν θέλω γνωρίζει. 5 Τον καταλαλούντα κρυφίως τον πλησίον αυτού, τούτον θέλω εξολοθρεύει· τον έχοντα υπερήφανον βλέμμα και επιηρμένην καρδιαν, τούτον δεν θέλω υποφέρει. 6 Οι οφθαλμοί μου θέλουσιν είσθαι επί τους πιστούς της γης, διά να συγκατοικώσι μετ' εμού· ο περιπατών εν οδώ αμώμων, ούτος θέλει με υπηρετεί. 7 Δεν θέλει κατοικει εν μέσω του οικου μου ο εργαζόμενος απάτην· ο λαλών ψεύδος δεν θέλει στερεωθή έμπροσθεν των οφθαλμών μου. 8 Κατά πάσαν πρωϊαν θέλω εξολοθρεύει πάντας τους ασεβείς της γης, διά να εκκόψω εκ της πόλεως του Κυρίου πάντας τους εργάτας της ανομίας.

102 «Προσευχή του τεθλιμμένου, όταν αδημονή, και εκχή το παράπονον αυτού ενώπιον του Κυρίου.» Κύριε, εισάκουσον της προσευχής μου, και η κραυγή μου ας έλθη προς σε. 2 Μη κρύψης το πρόσωπόν σου απ' εμού· καθ' ην ημέραν θλίβομαι, κλίνον προς εμέ το ωτίον σου· καθ' ην ημέραν σε επικαλούμαι, ταχέως επάκουέ μου. 3 Διότι εξέλιπον ως καπνός αι ημέραι μου, και τα οστά μου και φρήνάν μου κατεξηράνθησαν. 4 Επιληύθη η καρδιά μου και εξηράνθη η ως χόρτος, ώστε ελησμόνησα να τρώγω τον άρτον μου. 5 Από φωνής του στεναγμού μου εκολληθήσαν τα οστά μου εις το δέρμα μου. 6 Κατεστάθην όμοιος του ερημικού πελεκάνος· έγεινα ως νυκτοκόραξ εν ταις ερήμοις. 7 Αγρυπνώ και είμαι ως στρουθιον μονάζον επί δώματος. 8 Όλην την ημέραν με ονειδίζουσιν οι εχθροί μου· οι μαινόμενοι ομνούσιν κατ' εμού. 9 Διότι έφαγον στάκτην ως άρτον και συνεκέρασα με δάκρυα το ποτόν μου. 10 Εξ αιτίας της οργής σου και της αγανακτισέως σου· διότι σηκώσας με έρριψας κάτω. 11 Αι ημέραι μου παρέρχονται ως σκιά, και εγώ εξηράνθην ως χόρτος. 12 Συ δε, Κύριε, εις τον αιώνα διαμένεις, και το μνημόσυνον σου εις γενεάς και γενεάν.

13 Συ θέλεις σηκωθή, θέλεις σπλαγχνισθή την Σιών· διότι είναι καιρός να ελεήσει αυτήν, διότι ο διωριμένος καιρός έφθασεν. 14 Επειδή οι δούλοι σου αρέσκονται εις τους λίθους αυτής και σπλαγχνίζονται το χώμα αυτής. 15 Τότε τα έθνη θέλουσιν φοβηθή το όνομα του Κυρίου, και πάντες οι βασιλείς της γης την δόξαν σου. 16 Όταν ο Κύριος οικοδομήση την Σιών θέλει φανή εν τη δόξα αυτού. 17 Θέλει επιβλέπει επί την προσευχήν των εγκαταλειμμένων και δεν θέλει καταφρονήσει την δέησιν αυτών. 18 Τούτο θέλει γραφθή διά την γενεάν την επερχομένην· και ο λαός, όστις θέλει δημιουργηθή, θέλει αιεί τον Κύριον. 19 Διότι έκυψεν εκ του ύψους του αγιαστηρίου αυτού, εξ ουρανού επέβλεψεν ο Κύριος επί την γην, 20 διά να ακούση τον στεναγμόν των δεσμιών, διά να λύση τους καταδικασμένους εις θάνατον. 21 διά να κηρύττωσιν εν Σιών το όνομα του Κυρίου και την αίνεσιν αυτού εν Ιερουσαλήμ, 22 όταν συναχθώσιν ομού οι λαοί και αι βασιλείαι, διά να δουλεύσωσι τον Κύριον. 23 Ηδυνάτισεν εν τη οδώ την ισχύν μου· συνέτεμα τας ημέρας μου. 24 Εγώ είπα, μη με αρπάσης, Θεέ μου, εν τω τω ημίσει των ημερών μου· τα έτη σου είναι εις γενεάς γενεών. 25 Κατ' αρχάς συ, Κύριε, την γην εθεμελίωσας, και έργα των χειρών σου είναι οι ουρανοί. 26 Αυτοί θέλουσιν απολεσθή, συ δε διαμένεις· και πάντες ως ιμάτιον θέλουσι παλαιωθή· ως περιένδυμα θέλεις τυλίξει αυτοός, και θέλουσιν αλλαχθή. 27 συ όμως είσαι ο αυτός, και τα έτη σου δεν θέλουσιν εκλείψει. 28 Οι υιοί των δούλων σου θέλουσι κατοικει, και το σπέρμα αυτών θέλει διαμένει ενώπιόν σου.

103 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον· και πάντα τα εντός μου το όνομα το άγιον αυτού. 2 Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον, και μη λημονής πάσας τας ευεργεσίας αυτού. 3 τον συχωρώνοντα πάσας τας ανομίας σου· τον ιατρούνοντα πάσας τας αρρωστίας σου. 4 τον λυτρώνοντα εκ της φθοράς την ζωήν σου· τον στεφανοούντά σε με έλεος και οικτιρμούς. 5 τον χορτάζοντα εν αγαθοίς το γήρας σου· η νεότης σου ανανεούται ως τω αετώ. 6 Ο Κύριος κάμνει δικαιοσύνην και κρίσιν εις πάντας τους αδικουμένους. 7 Εφανέρωσε τας οδούς αυτού εις τον Μωϋσών, τα έργα αυτού εις τους υιούς Ισραήλ. 8 Οικτιρμών και ελεήμων είναι ο Κύριος, μακρόθυμος και πολυέλεος. 9 Δεν θέλει δικολογεί διαπαντός ουδέ θέλει φυλάττει την οργήν αυτού εις τον αιώνα. 10 Δεν έκαμεν εις ημάς κατά τας αμαρτίας ημών, ουδέ ανταπέδωκεν εις ημάς κατά τας ανομίας ημών. 11 Διότι όσον είναι το ύψος του ουρανού υπεράνω της γης, τόσον μέγα είναι το έλεος αυτού προς τους φοβουμένους αυτόν. 12 Όσον απέχει η ανατολή από της δύσεως, τόσον μακρυνεν αφ' ημών τας ανομίας ημών. 13 Καθώς σπλαγχνίζεται ο πατήρ τα τέκνα, ούτως ο Κύριος σπλαγχνίζεται τους φοβουμένους αυτόν. 14 Διότι αυτός γνωρίζει την πλάσιν ημών, ενθυμείται ότι είμεθα χώμα. 15 Του ανθρώπου αι ημέραι είναι ως χόρτος· ως το άνθος του αγρού, ούτως ανθεί. 16 Διότι διέρχεται ο άνεμος επ' αυτού, και δεν υπάρχει πλέον· και ο τόπος αυτού δεν γνωρίζει αυτό πλέον. 17 Το δε έλεος του Κυρίου είναι από τον αιώνος και έως του αιώνος· εις τους φοβουμένους αυτόν· και η δικαιοσύνη αυτού επί τους υιούς των υιών. 18 επί τους φυλάττοντας την διαθήκην αυτού και ενθυμουμένους τας εντολάς αυτού διά να εκπληρώσιν αυτάς. 19 Ο Κύριος ητοιμάσεν τον θρόνον αυτού εν τω ουρανών, και η βασιλεία αυτού δεσπόζει τα πάντα. 20 Ευλογείτε τον Κύριον, άγγελιο αυτού, δυνατοί εν ισχύι, οι εκτελούντες τον λόγον αυτού, οι ακούοντες της φωνής του λόγου αυτού. 21 Ευλογείτε τον Κύριον, πάσαι αι δυνάμεις

αυτού· λειτουργοί αυτού, οι εκτελούντες το θέλημα αυτού. **22** Ευλογείτε τον Κύριον, πάντα τα έργα αυτού εν παντί τόπω της δεσποτείας αυτού. Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον.

104 Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον. Κύριε Θεέ μου, εμεγαλύνθησθε σφόδρα· τιμήν και μεγαλοπρέπειαν είσαι ενδεδυμένος· **2** ο περιτυλιττόμενος το φως ως ιμάτιον, ο εκτείνων τον ουρανόν ως καταπέτασμα· **3** ο στεγάζων με ύδατα τα υπερώα αυτού· ο ποιών τα νέφη άμαξαν αυτού· ο περιπατών επί πτερυγών ανέμων· **4** ο ποιών τους αγγέλους αυτού πνεύματα, τους λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα· **5** ο θεμελιών την γην επί την βάση αυτής, διά να μη σαλευθή εις τον αιώνα του αιώνος. **6** Με την άβυσσον, ως με ιμάτιον, εκάλυψας αυτήν· τα ύδατα εστάθησαν επί των ορέων· **7** από επιτιμώσεώς σου έφυγον· από της φωνής της βροντής σου εσύρθησαν εν βία· **8** ανέβησαν εις τα όρη, κατέβησαν εις τας κοιλάδας, εις τόπον, τον οποίον όδωρίσας δι' αυτά· **9** έθεσας όριον, τον οποίον δεν θέλουσιν υπερβή ουδέ θέλουσιν επιστρέψει διά να σκεπάσωσι την γην. **10** Ο εξαποστέλλων πηγάς εις τας φάραγγας, διά να ρέωσιν αναμέσον των ορέων· **11** ποτίζουσι πάντα τα θηρία του αγρού· οι άγριοι όνοι σβύνουσι την δίψαν αυτών· **12** πλησίον αυτών τα πετεινά του ουρανού κατασκηνούσι, και αναμέσον των κλάδων κελαδούσιν. **13** Ο ποτίζων τα όρη εκ των υπερών αυτού· από του καρπού των έργων σου χορταίνει η γη. **14** Ο αναδίδων χόρτον διά τα κτήνη και βοτάνην προς χρήσιν του ανθρώπου, διά να εξάγη τροφήν εκ της γης, **15** και οίνον ευφραίνοντα την καρδίαν του ανθρώπου, έλαιον διά να λαμπρύνει το πρόσωπον αυτού, και άρτον στηρίζοντα την καρδίαν του ανθρώπου. **16** Εχορτάσθησαν τα δένδρα του Κυρίου· αι κέδροι του Λιβάνου, τας οποίας εφύτευσεν· **17** Όπου τα πετεινά κάμνουσι φωλεάς· αι πεύκαι είναι η κατοικία του πελαργού. **18** Τα όρη τα υψηλά είναι διά τας δορκάδας· αι πέτραι καταφυγή εις τους δασύποδας. **19** Έκαμε την σελήνην διά τους καιρούς· ο ήλιος γνωρίζει την δύσιν αυτού. **20** Φέρεις σκότος, και γίνεται νύξ· εν αυτή περιφέρονται πάντα τα θηρία του δάσους· **21** οι σκύμνοι βρυχώνται διά να αρπάσωσι, και να ζητήσωσι παρά του Θεού την τροφήν αυτών. **22** Ο ήλιος ανατέλλει· συνάγονται και πλαγιάζουσιν εν τους σπηλαιοίς αυτών· **23** εξέρχεται ο άνθρωπος εις το έργον αυτού και εις την εργασίαν αυτού έως εσπέρας. **24** Πόσον μεγάλα είναι τα έργα σου, Κύριε· τα πάντα εν σοφία εποίησας η γη είναι πλήρης των ποιημάτων σου· **25** αυτή η θάλασσα η μεγάλη και ευρύχωρος. Εκεί είναι ερπετά αναριθμητα, ζώα μικρά μετά μεγάλων· **26** εκεί διατρέχουσι τα πλοία· εκεί ο Λευιάνων ούτος, τον οποίον έπλασας διά να παίζη εν αυτή. **27** Πάντα ταύτα επί σε ελίψουσι, διά να δώσης εν καιρώ την τροφήν αυτών. **28** Δίδεις εις αυτά, συνάγουσιν· ανοίγεις την χείρα σου, χορταίνουσιν αγαθά. **29** Αποστρέφεις το πρόσωπόν σου, ταραττονται· σηκώνεις την ποιήν αυτών, αποθνήσκουσι και εις το χώμα αυτών επιστρέφουσιν· **30** εξαποστέλλεις το πνευμά σου, κτίζονται, και ανανεόσεις το πρόσωπον της γης. **31** Η δόξα του Κυρίου έστω εις τον αιώνα· ας ευφραίνεται ο Κύριος εις τα έργα αυτού· **32** ο επιβλέπων επί την γην και κάμων αυτήν να τρέμη· εγγίζει τα όρη, και καπνίζουσι. **33** Θέλω ψάλλει εις τον Κύριον ενόσω ζώ· θέλω ψαλμωδεί εις τον Θεόν μου ενόσω υπάρχω. **34** Η εις αυτόν μελέτη μου θέλει είσθα γλυκεία· εγώ θέλω ευφραίνεσθαι εις τον Κύριον. **35** Ας εκλείψωσιν οι αμαρτωλοί από της γης και οι ασεβείς ας μη υπάρχωσι πλέον. Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον. Αλληλουΐα.

105 Δοξολογείτε τον Κύριον· επικαλείσθε το όνομα αυτού· κάμπε γνωστά εν τοις λαοίς τα έργα αυτού. **2** Ψάλλετε εις αυτόν· ψαλμωδείτε εις αυτόν· λαλείτε περί πάντων των θαυμασίων αυτού. **3** Καυχάσθε εις το άγιον αυτού όνομα· ας ευφραίνεται η καρδιά των εκζητούντων τον Κύριον. **4** Ζητείτε τον Κύριον και την δύναμιν αυτού· εκζητείτε το πρόσωπον αυτού διαπαντός. **5** Μνημονεύετε των θαυμασίων αυτού τα οποία έκαμε των τεραστίων αυτού και των κρίσεων του στόματος αυτού· **6** Σπέρμα Αβραάμ του δούλου αυτού, υιοί Ιακώβ, οι εκλεκτοί αυτού. **7** Αυτός είναι Κύριος ο Θεός ημών· εν πάση τη γη είναι αι κρίσεις αυτού. **8** Μνημονεύετε πάντοτε της διαθήκης αυτού, του λόγου, τον οποίον προσέταξεν εις χιλιάς γενεάς, **9** της διαθήκης, την οποίαν έκαμε προς τον Αβραάμ, και του όρκου αυτού προς τον Ισαάκ· **10** και εβεβαίωσεν αυτόν προς τον Ιακώβ διά νόμου, προς τον Ισραήλ διά διαθήκην αιώνιον, **11** λέγων, Εις σε θέλω δώσει την γην Χαναάν, μερίδα της κληρονομίας σας. **12** Ενώ ήσαν αυτοί ολιγοστοί τον αριθμόν, ολίγοι, και άραιοκοι εν αυτή, **13** και διήρχοντο από έθνος εις έθνος, από βασιλείου εις άλλον λαόν, **14** δεν αφήκεν άνθρωπον να αδικήση αυτούς· μάλιστα υπέρ αυτών ήλεγξε βασιλείς, **15** λέγων, μη εγγίσητε τους κεχρισμένους μου και μη κακοποιήσητε τους προφήτας μου. **16** Και εκάλεσε πείναν επί την γήν· συνέτριψε παν στήριγμα άρτου. **17** Απέστειλεν έμψροσθεν αυτών άνθρωπον, Ιωσήφ τον πωληθέντα ως δούλον· **18** του οποίου τους πόδας έσφριξαν εν δεσμοίς· έβαλον αυτόν εις τα σίδηρα· **19** εωσού έλθη ο λόγος αυτού· ο λόγος του Κυρίου εδοκίμασεν αυτόν. **20** Απέστειλεν ο βασιλεύς και έλυσεν αυτόν· ο άρχων των λαών, και ηλευθέρωσεν αυτόν. **21** Κατέστησεν αυτόν κύριον του οίκου αυτού, και άρχοντα επί πάντων των κτημάτων αυτού· **22** διά να παιδείη τους άρχοντα αυτού κατά την αρεσκίαν αυτού, και να διδάξη σοφίαν τους πρεσβυτέρους αυτού. **23** Τότε ήλθεν ο Ισραήλ εις την Αίγυπτον, και ο Ιακώβ παρώκησεν εν γη Χαμ. **24** Και ο Κύριος ηύξησε σφόδρα τον λαόν αυτού, και εκραταίωσεν αυτόν υπέρ τους εχθρούς αυτού. **25** Εστράφη η καρδιά αυτών εις το να μωσούν τον λαόν αυτού, εις το να δουλεύωσιν εναντίον των δούλων αυτού. **26** Εξαπέστειλε Μωϋσήν τον δούλον αυτού, και Ααρών, τον οποίον εξέλεξεν. **27** Εξετέλεσαν εν μέσω αυτών τους λόγους των σημείων αυτού και τα θαυμάσια αυτού εν γη Χαμ. **28** Εξαπέστειλε σκότος, και εσκοτάσθε· και δεν ηπειθήσαν εις τους λόγους αυτού. **29** Μετέβαλε τα ύδατα αυτών εις αίμα και εθανάτωσε τους ιχθύας αυτών. **30** Η γη αυτών ανέβρυσε βατραχίας, έως των ταμείων των βασιλέων αυτών. **31** Είπε, και ήλθε κυνόμυια, και σκνίπες εις πάντα τα όρια αυτών. **32** Έδωκεν εις αυτούς χάλαζαν αντί βροχής, και πυρ φλογερόν εις την γην αυτών· **33** και επάταξε τας αμπέλους αυτών και τας συκείας αυτών, και συνέτριψε τα δένδρα των ορίων αυτών. **34** Είπε, και ήλθεν ακρίς, και βρούχος αναριθμητος· **35** και κατέφαγε πάντα τον χόρτον εν τη γη αυτών, και κατέφαγε τον καρπόν της γης αυτών. **36** Και επάταξε παν πρωτότοκον εν τη γη αυτών, την απαρχήν πάσης δυνάμεως αυτών. **37** Και εξήγαγεν αυτούς μετά αργυρίου και χρυσίου, και δεν υπήρχεν ασθένεια εν ταις φυλαίς αυτών. **38** Ευφράνθη η Αίγυπτος εις την έξοδον αυτών· διότι ο φόβος αυτών είχαν επιπέσει επ' αυτούς. **39** Εξήπλωσε νεφέλην διά να σκεπάζη αυτούς, και πυρ διά να φέγη την νύκτα. **40** Εξήτησαν, και έφερον ορτύκια· και άρτον ουρανού εχόρτασεν αυτούς. **41** Διήνοιξε την πέτραν, και ανέβλυσαν ύδατα, και διέρρευσαν ποταμοί εν τόποις ανύδρους. **42** Διότι ενεθυμήθη τον λόγον τον άγιον αυτού, τον προς Αβραάμ τον δούλον αυτού. **43** Και

εξήγαγε τον λαόν αυτού εν αγαλλίασει, τους εκλεκτούς αυτού εν χαρά· **44** και έδωκεν εις αυτούς τας γαίας των εθνών, και εκληρονόμησαν τους κόπους των λαών· **45** διά να φυλάττωσι τα διατάγματα αυτού, και να εκτελώσι τους νόμους αυτού. Αλληλουΐα.

106 Αλληλουΐα. Αινείτε τον Κύριον, διότι είναι αγαθός· διότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. **2** Τις δύναται να κηρύξη τα κραταιά έργα του Κυρίου, να κάμη ακουστάς πάσας τας αιनेσίς αυτού; **3** Μακάριοι οι φυλάττοντες κρίσιν, οι πράττοντες δικαιοσύνην εν παντί καιρώ. **4** Μνήσθητί μου, Κύριε, εν τη ευμενεΐα τη προς τον λαόν σου· επισκέφθητί με εν τη σωτηρία σου· **5** διά να βλέπω το καλόν των εκλεκτών σου, διά να ευφραίνωμαι εν τη ευφροσύνη του έθνους σου, διά να καυχώμαι μετά της κληρονομίας σου. **6** Ημαρτήσαμεν μετά των πατέρων ημών· ηνομήσαμεν, ηορηβήσαμεν. **7** Οι πατέρες ημών εν Αιγύπτω δεν ενόησαν τα θαυμάσια σου· δεν ενεθυμήθησαν το πλήθος του ελέους σου, και σε παρώργισαν εν τη θαλάσση, εν τη Ερυθρά θαλάσση. **8** Και όμως έσωσεν αυτούς διά το όνομα αυτού, διά να κάμη γνωστά τα κραταιά έργα αυτού. **9** Και επιτίμησε την Ερυθράν θάλασσαν, και εξηράνθη· και διεβίβασεν αυτούς διά των αβύσσων ως δι' ερήμου· **10** και έσωσεν αυτούς εκ της χειρός του μισούντος αυτούς, και ελύτρωσεν αυτούς εκ της χειρός του εχθρού. **11** Και τα ύδατα κατεκάλυψαν τους εχθρούς αυτών· δεν απελείφθη ουδέ εις εξ αυτών. **12** Τότε επίστευσαν εις τους λόγους αυτού· έψαλαν την αίνεσιν αυτού. **13** Πλην ταχέως ελησιμόνησαν τα έργα αυτού· δεν περιέμειναν την βουλήν αυτού· **14** Αλλ' επεθύμησαν επιθυμίαν εν τη ερήμω, και επείρασαν τον Θεόν εν τη ανύδρω. **15** Και έδωκεν εις αυτούς την αίτησιν αυτών· απέστειλεν όμως εις αυτούς νόσον θανατηφόρον. **16** Εφθόνησαν έτι τον Μωϋσίν εν τω στρατοπέδω και τον Ααρών τον άγιον του Κυρίου. **17** Η γη ήνοιξε και κατέπιε τον Δαθάν, και εκέκασε την συναγωγήν του Αβειρών· **18** και πυρ εξήφηθη εν τη συναγωγή αυτών· η φλόξ κατέκαυσε τους ασεβείς. **19** Κατεσκεύασαν μόσχον εν Χωρήβ, και προσεκύνησαν το χωρευτόν· **20** και μετήλλαξαν την δόξαν αυτών εις ομοίωμα βοός τρώγοντος χόρτον. **21** Ελησιμόνησαν τον Θεόν τον σωτήρα αυτών τον ποιήσαντα μεγαλεία εν Αιγύπτω, **22** θαυμάσια εν τη Χαμ, φοβερά εν τη Ερυθρά θαλάσση. **23** Και είπε να εξολοθρευθή αυτούς, αν ο Μωϋσής ο εκλεκτός αυτού δεν ίστατο εν τη θραύσει ενώπιον αυτού, διά να αποστρέψη την οργήν αυτού, ώστε να μη αφάνιση αυτούς. **24** Κατεφρόνησαν έτι την γην την επιθυμητήν· δεν επίστευσαν εις τον λόγον αυτού· **25** και εγόγγυσαν εν ταις σκηναίς αυτών· δεν εισήκουσαν της φωνής του Κυρίου. **26** Διά τούτου εσήκωσε την χείρα αυτού κατ' αυτών, διά να καταστρέψη αυτούς εν τη ερήμω. **27** και να στρέψη το σπέρμα αυτών μεταξύ των εθνών και να διασκορπίση αυτούς εις τους τόπους. **28** Και προσεκολλήθησαν εις τον Βέελ-φεγώρ, και έφαγον θυσίας νεκρών· **29** και παρώξυναν αυτόν εν τοις έργοις αυτών, ώστε εφώρμησεν επ' αυτούς η πληγή. **30** Αλλά σταθείς ο Φινεές έκαμε κρίσιν· και η πληγή έπαυσε· **31** και ελογίσθη εις αυτόν διά δικαιοσύνην, εις γενεάν και γενεάν έως αιώνος. **32** Και παρώξυναν αυτόν εν τοις ύδασι της αντιλογίας, και έπαθε κακός ο Μωϋσής δι' αυτούς· **33** διότι παρώργισαν το πνεύμα αυτού, ώστε ελάλησεν αστοχάστως διά των χειλών αυτού. **34** Δεν εξωλόθρευσαν τα έθνη τα οποία ο Κύριος προσέταξεν εις αυτούς· **35** αλλ' εσμίχθησαν μετά των εθνών και έμαθον τα έργα αυτών· **36** και ελάτρευσαν τα γλυπτά αυτών, τα οποία έγιναν παγίς εις αυτούς· **37** και εθυσίασαν τους υιούς αυτών

και τας θυγατέρας αυτών εις τα δαιμόνια· **38** Και έχουσιν αίμα αθών, το αίμα των υιών αυτών και των θυγατέρων αυτών τους οποίους εθυσίασαν εις τα γλυπτά της Χαναάν· και εμιάνθη η γη εξ αιμάτων. **39** Και εμολύνθησαν με τα έργα αυτών, και επόρνευσαν με τας πράξεις αυτών. **40** Διά τούτο η οργή του Κυρίου εξήφηθη κατά του λαού αυτού, και εβδελύχθη την κληρονομίαν αυτού, **41** και παρέδωκεν αυτούς εις τας χείρας των εθνών· και εκυρίευσαν αυτούς οι μισούντες αυτούς. **42** Και έθλιψαν αυτούς οι εχθροί αυτών, και εταπεινώθησαν υπό τας χείρας αυτών. **43** Πολλάκις ελύτρωσεν αυτούς, αλλ' αυτοί παρώργισαν αυτόν με τας βουλάς αυτών· διό εταπεινώθησαν διά την ανομίαν αυτών. **44** Πλην επέβλεψεν επί την θλίψιν αυτών, ότε ήκουσε την κραυγήν αυτών· **45** και ενεθυμήθη την προς αυτούς διαθήκην αυτού και μετεμελήθη κατά το πλήθος του ελέους αυτού. **46** Και έκαμεν αυτούς να εύρωσιν έλεος ενώπιον πάντων των αιχμαλωτισάντων αυτούς. **47** Σώσον ημάς, Κύριε ο Θεός ημών, και συναγάγε ημάς από των εθνών, διά να δοξολογώμεν το όνομα σου το άγιον και να καυχώμεθα εις την αίνεσιν σου. **48** Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, από του αιώνος και έως του αιώνος· και ας λέγη πας ο λαός, Αμήν. Αλληλουΐα.

107 Δοξολογείτε τον Κύριον, διότι είναι αγαθός, διότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. **2** Ας λέγωσιν ούτως οι λευτρωμένοι του Κυρίου, τους οποίους ελύτρωσεν εκ χειρός του εχθρού· **3** και συνήγαγεν αυτούς εκ των χωρών, από ανατολής και δύσεως από βορρά και από νότου. **4** Περιεπλανώντο εν τη ερήμω, εν οδώ ανύδρω· ουδέ εύρισκον πόλιν διά κατοίκησιν. **5** Ήσαν πεινώστες και διψώντες· η ψυχή αυτών απέκαμειν εν αυτοίς. **6** Τότε εβόησαν προς τον Κύριον εν τη θλίψει αυτών· και ηλευθέρωσεν αυτούς από των αναγκών αυτών. **7** Και ωδήγησεν αυτούς δι' ευθείας οδού, διά να υπάγωσιν εις πόλιν κατοικίας. **8** Ας υμνολογώσιν εις τον Κύριον τον ελέη αυτού και τα θαυμάσια αυτού τα προς τους υιούς των ανθρώπων· **9** Διότι εχόρτασε ψυχήν διψώσαν, και ψυχήν πεινώσαν· ενέπλησεν από αγαθών. **10** Τους καθημένους εν σκότει και σκιά θανάτου, τους δεδεμένους εν θλίψει και εν σιδήρω· **11** διότι ηρηπίθησαν εις τα λόγια του Θεού και την βουλήν του Υψίστου κατεφρόνησαν· **12** διά τούτο εταπεινωσε την καρδίαν αυτών εν κόπω· έπεσον, και δεν υπήρχεν ο βοηθός. **13** Τότε εβόησαν προς τον Κύριον εν τη θλίψει αυτών, και έσωσεν αυτούς από των αναγκών αυτών· **14** εξήγαγεν αυτούς εκ του σκότους και εκ της σκιάς του θανάτου και τα δεσμά αυτών συνέτριψεν. **15** Ας υμνολογώσιν εις τον Κύριον τα ελέη αυτού και τα θαυμάσια αυτού τα προς τους υιούς των ανθρώπων· **16** διότι συνέτριψε πύλας χαλκίνας και μοχλούς σιδηρούς κατέκοψεν. **17** Οι άφρονες βασιανίζονται διά τας παραβάσεις αυτών και διά τας ανομίας αυτών. **18** Παν φαγητόν βδελύττεται η ψυχή αυτών, και πλησιάζουσιν έως των πυλών του θανάτου. **19** Τότε βοώσι προς τον Κύριον εν τη θλίψει αυτών, και σώζει αυτούς από των αναγκών αυτών· **20** αποστέλλει τον λόγον αυτού και ιατρεύει αυτούς και ελευθερόνει από της φθοράς αυτών. **21** Ας υμνολογώσιν εις τον Κύριον τα ελέη αυτού, και τα θαυμάσια αυτού τα προς τους υιούς των ανθρώπων· **22** και ας θυσιάζωσι θυσίας αιनेσεως και ας κηρύττωσι τα έργα αυτού εν αγαλλίασει. **23** Οι καταβαίνοντες εις την θάλασσαν με πλοία, κάμνοντες εργασιαν εν ύδασι πολλοίς, **24** αυτοί βλέπουσι τα έργα του Κυρίου και τα θαυμάσια αυτού τα γινόμενα εις τα βάθη· **25** Διότι προστάζει, και γεγείρηται άνεμος καταγιδος, και υψώνει

τα κύματα αυτής. **26** Αναβαίνουν εντός των ουρανών και καταβαίνουν εντός των αβύσσων· η ψυχή αυτών τήκεται υπό της συμφοράς. **27** Σείονται και κλονίζονται ως ο μεθύων, και πάσα η σοφία αυτών χάνεται. **28** Τότε κράζουσιν προς τον Κύριον εν τη θλίψει αυτών, και εξάγει αυτούς από των αναγκών αυτών. **29** Κατασιγάει την ανεμοζάλην, και σιωπώσει τα κύματα αυτής. **30** Και ευφραίνονται, διότι ησύχασαν· και οδηγεί αυτούς εις τον επιθυμητόν λιμένα αυτών. **31** Ας υμνολογώσιν εις τον Κύριον τα ελέη αυτού και τα θαυμάσια αυτού τα προς τους υιούς των ανθρώπων· **32** και ας υψώσωσιν αυτόν εν τη συνάξει του λαού, και εν τω συνεδρίω των πρεσβυτέρων ας ανώσωσιν αυτόν. **33** Μεταβάλλει ποταμούς εις έρημον και πηγάς υδάτων εις ξηρασιν· **34** την καρποφόρον γην εις αλμυράν, διά την κακίαν των κατοικούντων εν αυτή. **35** Μεταβάλλει την έρημον εις λίμνας υδάτων και την ξηράν γην εις πηγάς υδάτων. **36** Και εκεί κατοικίζει τους πεινώντας, και συγκροτούσι πόλεις εις κατοίκησιν· **37** και σπείρουσιν αγρούς και φυτεύουσιν αμπελώνας, οίτινες κάμνουσιν καρπούς γεννηίματος. **38** Και ευλογεί αυτούς, και πληθύνονται σφόδρα, και δεν ολιγοστεύει τα κτήνη αυτών. **39** Ολιγοστεύουσιν όμως έπειτα και ταπεινούνται, από της στενοχωρίας, της συμφοράς και του πόνου. **40** Επιχείει καταφρόνησιν επί τους άρχοντας και κάμνει αυτούς να περιπλανώνται εν ερήμω αβάτω. **41** Τον δε πεινήτα υψώνει από της πτωχείας και καθιστά ως ποιμένα τας οικογενείας. **42** Οι ευθείς βλέπουσι και ευφραίνονται· πάσα δε ανομία θέλει εμφράξει το στόμα αυτής. **43** Όστις είναι σοφός ας παρατηρή ταύτα· και θέλουσιν εννοήσει τα ελέη του Κυρίου.

108 «Οιδίη Ψαλμού του Δαβίδ.» Ετοίμη είναι η καρδιά μου, Θεέ· θέλω ψάλλει και θέλω ψαλμωδεί εν τη δόξη μου. **2** Εξεγέρθητι, ψαλτήριον, και κιθάρα· θέλω εξεγεργή το πρωϊ. **3** Θέλω σε επαινέσει, Κύριε, μεταξύ λαών, και θέλω ψαλμωδεί εις σε μεταξύ εθνών· **4** διότι εμεγαλύνθη έως των ουρανών το έλεός σου και έως των νεφελών η αλήθειά σου. **5** Υψώθητι, Θεέ, επί τους ουρανούς· και η δόξα σου ας ήνα επ' όλην την γήν· **6** διά να ελευθερόνωνται οι αγαπητοί σου· σώσον διά της δεξιάς σου και επάκουσόν μου. **7** Ο Θεός ελάλησεν εν τω αγιαστηρίω αυτού· θέλω χαίρει, θέλω μοιράσει την Συχέμ και την κοιλάδα Σοκχώθ θέλω διαμετρήσει· **8** Εμού είναι ο Γαλαάδ, μου ο Μανασσής· ο μιν Εφραΐμ είναι η δύναμις της κεφαλής μου· ο δε Ιούδας ο νομοθέτης μου· **9** Ο Μωάβ είναι η λεκάνη του πλουσίματός μου· επί τον Εδώμ θέλω ρίψει το υπόδημά μου θέλω αλαλάξει επί την Παλαιστίνην. **10** Τις θέλει με φέρει εις την περιτετειχομένην πόλιν; τις θέλει με οδηγήσει έως Εδώμ; **11** ουχί συ, Θεέ, ο απορρίψας ημάς; και δεν θέλεις εξέλθει, Θεέ, μετά των στρατευμάτων ημών; **12** Βοήθησον ημάς από της θλίψεως, διότι ματαία είναι η παρά των ανθρώπων σωτηρία. **13** Διά του Θεού θέλομεν κάμει ανδραγαθίας· και αυτός θέλει καταπατήσει τους εχθρούς ημών.

109 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Εθέ της ανείσεώς μου, μη σιωπήσης· **2** διότι στόμα ασεβούς και στόμα δολίου ηνοιχθήσαν επ' εμέ· ελάλησαν κατ' εμού με γλώσσαν ψευδή· **3** και με λόγους μίσους με περιεκύκλωσαν και με επολέμησαν αναίτιώς. **4** Αντί της αγάπης μου είναι αντίδικοι εις εμέ· εγώ δε προσεύχομαι. **5** Και ανταπέδωκαν εις εμέ κακόν αντί καλού, και μίσος αντί της αγάπης μου. **6** Κατάστησον ασεβή επ' αυτόν· και διάβολος ας στέκη εκ δεξιών αυτού. **7** Όταν κρίνεται, ας εξέλθη καταδικασμένος και η προσευχή αυτού ας γίνη εις αμαρτίαν. **8** Ας γείνωνσι αν ημέραι αυτού

ολίγα· άλλος ας λάβη την επισκοπήν αυτού. **9** Ας γείνωνσι οι υιοί αυτού ορφανοί και η γυνή αυτού χήρα. **10** Και ας περιπλανώνται πάντοτε οι υιοί αυτού και ας γείνωνσι επαίται, και ας ζητώσιν εκ των ερειπίων αυτών. **11** Ας παγιδεύση ο δανειστής πάντα τα υπάρχοντα αυτού· και ας διαρπάσωσιν οι ξένοι τους κόπους αυτού. **12** Ας μη υπάρχη ο ελεών αυτόν, και ας μη ήνη ο οικτείρων τα ορφανά αυτού. **13** Ας εξολοθρευθώσιν οι έκγονοι αυτού· εν τη επερχομένη γενεά ας εξαλειφθή το όνομα αυτών. **14** Ας έλθη εις ενθυμήσιν ενώπιον του Κυρίου η ανομία των πατέρων αυτού· και η αμαρτία της μητρός αυτού ας μη εξαλειφθή· **15** Ας ήνη πάντοτε ενώπιον του Κυρίου, διά να εκκόψη από της γης το μνημόσυον αυτών. **16** Διότι δεν ενεθυμήθη να κόμη έλεος· αλλά κατέτρεξεν άνθρωπον πένητα και πτωχόν, διά να θανατώση τον συντετριμμένον την καρδίαν. **17** Επειδή ηγάπησε κατάραν, ας έλθη επ' αυτόν· επειδή δεν ηθέλησεν ευλογίαν, ας απομακρυνθή απ' αυτού. **18** Επειδή ενεδύθη κατάραν ως ιμάτιον αυτού, ας εισέλη ως ύδωρ εις τα εντόσθια αυτού και ως έλαιον εις τα οστά αυτού· **19** Ας γείνη εις αυτόν ως το ιμάτιον, το οποίον ενδύεται και ως η ζώνη, την οποίαν πάντοτε περιζώννυται. **20** Αυτή ας ήνη των αντιδίκων μου η αμοιβή παρά του Κυρίου, και των λαλούντων κακά κατά της ψυχής μου. **21** Αλλά συ, Κύριε Θεέ, ενέργησον μετ' εμού διά το όνομά σου· επειδή είναι αγαθόν το έλεός σου, λύτρωσόν με. **22** Διότι πτωχός και πένθης είμαι, και η καρδιά μου είναι πεπληγωμένη εντός μου. **23** Παρήλθον ως σκιά, όταν εκκλίνη· εκτινάζομαι ως η ακρίς. **24** Τα γόνάτα μου ητόνησαν από της νηστείας και η σαρξ μου εξέπεσεν από του πάχους αυτής. **25** Και εγώ έγεινα όνειδος εις αυτούς· ότε με είδον, εκίνησαν τας κεφαλάς αυτών. **26** Βοήθησον μοι, Κύριε ο Θεός μου· σώσον με κατά το έλεός σου· **27** και ας γνωρώσωσιν ότι η χερσ σου είναι τούτου· ότι συ, Κύριε, έκαμες αυτό. **28** Αυτοί θέλουσι καταράσθαι, συ δε θέλεις ευλογεί· θέλουσι σηκωθή, πλην θέλουσι καταισχυνθή· ο δε δούλος σου θέλει ευφραίνεσθαι. **29** Ας ενδυθώσιν εντροπήν οι αντίδικοί μου· και ας φορέσωσιν ας επένδυμα την αισχύνην αυτών. **30** Θέλω δοξολογεί σφόδρα τον Κύριον διά του στόματός μου, και εν μέσω πολλών θέλω υμνολογεί αυτόν· **31** Διότι ίσταται εν τη δεξιά του πτωχού, διά να λυτρώνη αυτόν εκ των καταδικαζόντων την ψυχήν αυτού.

110 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Είπεν ο Κύριος προς τον Κυρίδιον μου, Κάθου εκ δεξιών μου, εωσού θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου. **2** Εκ της Σιών θέλει εξαποστείλει ο Κύριος την ράβδον της δυνάμεώς σου· κατακυριεύει εν μέσω των εχθρών σου. **3** Ο λαός σου θέλει είσθαι πρόθυμος εν τη ημέρα της δυνάμεώς σου, εν τω μεγαλοπρεπέι αγιαστηρίω αυτού· οι νέοι σου θέλουσιν είσθαι εις σε ως δρόσος, η εξερχομένη εκ της μήτρας της αυγής. **4** Όμοσεν ο Κύριος και δεν θέλει μεταμεληθή, συ είσαι ιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ. **5** Ο Κύριος ο εκ δεξιών σου θέλει συντρίψει βασιλείς εν τη ημέρα της οργής αυτού. **6** Θέλει κρίνει εν τοις έθνεσι· θέλει ημίσει την γην πτωμάτων· θέλει συντρίψει κεφαλήν δεσποζόντος επί πολλών τόπων. **7** Θέλει πείει εκ του χειμάρρου εν τη οδώ αυτού· διά τούτου θέλει υψώσει κεφαλήν.

111 Αινείτε τον Κύριον. Θέλω εξυμνεί τον Κύριον εν όλη καρδιά, εν βουλή ευθέων και εν συνάξει. **2** Μεγάλα τα έργα του Κυρίου, εξηκριβωμένα υπό πάντων των ηδυνωμένων εις αυτά. **3** Ένδοξον και μεγαλοπρεπές το έργον αυτού, και η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα. **4** Αξιομνημόνευτα έκαμε τα θαυμάσια αυτού· ελεήμων και οικτίρμων είναι ο

Κύριος. 5 Έδωκε τροφήν εις τους φοβούμενους αυτόν· θέλει ενθυμίσθαι διαπαντός την διαθήκην αυτού. 6 Ανήγγειλε προς τον λαόν αυτού την δύναμιν των έργων αυτού, διά να δώση εις αυτούς κληρονομίαν εθνών. 7 Τα έργα των χειρών αυτού είναι αλήθεια και κρίσις· αληθινάί πάσαι αι εντολαί αυτού· 8 εστερεωμένοι εις τον αιώνα τον αιώνας, πεπονημένοι εν αληθεία και ευθύτητι. 9 Απέστειλε λύτρωσιν προς τον λαόν αυτού· διώρισε την διαθήκην αυτού εις τον αιώνα· άγιον και φοβερόν το όνομα αυτού. 10 Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου· πάντες οι πράττοντες αυτάς έχουσι σύνεσιν καλήν· η αίνεσις αυτού μένει εις τον αιώνα.

112 Αινείτε τον Κύριον. Μακάριος ο άνθρωπος ο φοβούμενος τον Κύριον· εις τας εντολάς αυτού ηδύναται σφόδρα. 2 Το σπέρμα αυτού θέλει είσθαι δυνατόν εν τη γή· η γενεά των ευθέων θέλει ευλογηθή· 3 Αγαθά και πλούτη θέλουνσι είσθαι εν τω οίκω αυτού, και η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα. 4 Φως ανατέλλει εν τω σκότει διά τους ευθείς· είναι ελεήμων και οικτίρμων και δίκαιος. 5 Ο καλός άνθρωπος ελεεί και δανείζει· οικονομεί τα πράγματα αυτού εν κρίσει. 6 Βεβαίως δεν θέλει ποτέ κλονισθή εις μνημόσυνον αιώνιον θέλει είσθαι ο δίκαιος. 7 Από κακής φήμης δεν θέλει φοβηθή· η καρδιά αυτού είναι στερεά, ελπίζουσα επί τον Κύριον. 8 Εστηριγμένη είναι η καρδιά αυτού· δεν θέλει φοβηθή, εωσού ίδη την εκδίκησιν επί τους εχθρούς αυτού. 9 Εσκόρπισεν, έδωκεν εις τους πένητας· η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα· το κέρας αυτού θέλει υψωθή εν δόξη. 10 Ο ασεβής θέλει ιδεί και θέλει οργισθή· θέλει τρίξει τους οδόντας αυτού και θέλει αναλυθή· η επιθυμία των ασεβών θέλει απολεσθή.

113 Αινείτε τον Κύριον. Αινείτε, δούλοι του Κυρίου, αινείτε το όνομα του Κυρίου. 2 Είη το όνομα Κυρίου ευλογημένον από του νυν και έως του αιώνος. 3 Από ανατολών ηλίου έως δυσμών αυτού, ας ανιήται το όνομα του Κυρίου. 4 Ο Κύριος είναι υψηλός επί πάντα τα έθνη· επί τους ουρανούς είναι η δόξα αυτού. 5 Τις ως Κύριος ο Θεός ημών; ο κατοικών εν υψηλοίς· 6 Ο συγκαταβαίνων διά να επιβλέπη τα εν τω ουρανώ και τα εν τη γή· 7 ο εγειρών από του χώματος τον πτωχόν και από της κοπριάς ανυψών τον πένητα, 8 διά να καθίστη αυτόν μετά των αρχόντων, μετά των αρχόντων του λαού αυτού· 9 ο κατοικίζων την στείραν εν οίκω, μητέρα ευφραينوμένην εις τέκνα. Αλληλουΐα.

114 Ότε εξήλθεν ο Ισραήλ εξ Αιγύπτου, ο οίκος του Ιακώβ εκ λαού βαρβάρου, 2 Ο Ιούδας έγεινεν άγιος αυτού, ο Ισραήλ δεσποτεία αυτού. 3 Η θάλασσα είδε και έφυγεν· ο Ιορδάνης εστράφη εις τα οπίσω· 4 τα όρη εκκίρτησαν ως κριοί, οι λόφοι ως αρνία. 5 Τι σοι συνέβη, θάλασσα, ότι έφυγες; και συ, Ιορδάνη, ότι εστράφης εις τα οπίσω; 6 τα όρη, ότι εκκίρτησατε ως κριοί; και οι λόφοι, ως αρνία; 7 Τρέμε, γη, από προσώπου του Κυρίου, από προσώπου του Θεού του Ιακώβ· 8 όστις μετέβαλε την πέτραν εις λίμνας υδάτων, τον σκληρόν βράχον εις πηγάς υδάτων.

115 Μη εις ημάς, Κύριε, μη εις ημάς, αλλ' εις το όνομά σου δος δόξαν, διά το έλεός σου, διά την αληθειάν σου. 2 Διά τι να είπωσι τα έθνη, και που είναι ο Θεός αυτών; 3 Αλλ' ο Θεός ημών είναι εν τω ουρανώ· πάντα όσα ηθέλησεν έποιήσε. 4 Τα ειδωλα αυτών είναι αργύριον και χρυσόν, έργα χειρών ανθρώπων· 5 Στόμα έχουσι και δεν λαλούσιν· οφθαλμούς έχουσι και δεν βλέπουσιν· 6 ώτα έχουσι και δεν ακούουσιν·

μυκτήρας έχουσι και δεν οσφραίνονται· 7 Χείρας έχουσι και δεν ψηλαφούσι· πόδας έχουσι και δεν περιπατούσιν· ουδέ ομιλούσι διά του λάρυγγος αυτών. 8 Όμοιοι αυτών ας γείνωσιν οι ποιούντες αυτά, πας ο ελπίζων επ' αυτά. 9 Ο Ισραήλ ήλπισεν επί Κύριον· αυτός είναι βοηθός και ασπίς αυτών. 10 Ο οίκος του Ααρών ήλπισεν επί Κύριον· αυτός είναι βοηθός και ασπίς αυτών. 11 Οι φοβούμετοι τον Κύριον ήλπισαν επί Κύριον· αυτός είναι βοηθός και ασπίς αυτών. 12 Ο Κύριος μας ενευθυμήθη· θέλει ευλογεί, θέλει ευλογεί τον οίκον Ισραήλ· θέλει ευλογεί τον οίκον Ααρών. 13 Θέλει ευλογεί τους φοβούμενους τον Κύριον, τους μικρούς μετά των μεγάλων. 14 Ο Κύριος θέλει αυξήσει υμάς, υμάς και τα τέκνα υμών. 15 Σεις είσθε οι ευλογημένοι του Κυρίου, του ποιήσαντος τον ουρανό και την γην. 16 Οι ουρανοί των ουρανών είναι του Κυρίου, την δε γην έδωκεν εις τους υιούς των ανθρώπων. 17 Οι νεκροί δεν θέλουνσι αινέσει τον Κύριον, ουδέ πάντες οι καταβαίνοντες εις τον τόπον της σιωπής· 18 αλλ' ημείς θέλομεν ευλογεί τον Κύριον, από του νυν και έως του αιώνος. Αλληλουΐα.

116 Χαίρω ότι ο Κύριος εισήκουσε της φωνής μου, των δεήσεών μου· 2 ότι έκλινε το ωτίον αυτού προς εμέ· και ενόσω ζω, θέλω επικαλείσθαι αυτόν. 3 Πόνοι θανάτου με περιεκύκλωσαν, και στενοχωρία του άδου με εύρηκαν· θλίψιν και πόνον απήντησα. (Sheol h7585) 4 Και επεκαλέσθην το όνομα του Κυρίου· ω Κύριε, λύτρωσον την ψυχήν μου. 5 Ελεήμων ο Κύριος και δίκαιος· και εύσπλαγχνος ο Θεός ημών. 6 Ο Κύριος φυλάττει τους απλούς· εταλαιπωρήθην, και με έσωσεν. 7 Επίστρεψεν, ψυχή μου, εις την ανάπαυσίν σου, διότι ο Κύριος σε ευηρέγησε. 8 Διότι ελύτρωσας την ψυχήν μου εκ θανάτου, τους οφθαλμούς μου από δακρύων, τους πόδας μου από ολισθημάτος. 9 Θέλω περιπατεί ενώπιον του Κυρίου εν γη ζώντων. 10 Επίστευσα, διά τούτο έλάλησα· εγώ ήμην σφόδρα τεθλιμμένος· 11 εγώ είπα εν τη εκκλησίη μου, πας άνθρωπος είναι ψεύστης. 12 Τι να ανταποδώσω εις τον Κύριον, διά πάσας τας ευεργεσίας αυτού τας προς εμέ; 13 θέλω λάβει το ποτήριον της σωτηρίας και θέλω επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου. 14 Τας ευχάς μου θέλω αποδώσει εις τον Κύριον, τώρα ενώπιον παντός του λαού αυτού. 15 Πολύτιμος ενώπιον του Κυρίου ο θάνατος των οσίων αυτού. 16 Ναι, Κύριε· διότι είμαι δούλος σου· είμαι δούλός σου, υιός της δούλης σου· συ έλυσας τα δεσμά μου. 17 Εις σε θέλω θυσιάσει θυσίαν ανένσεως και το όνομα του Κυρίου θέλω επικαλεσθή. 18 Τας ευχάς μου θέλω αποδώσει εις τον Κύριον, τώρα έμπροσθεν παντός του λαού αυτού· 19 εν ταις αυλαίς του οίκου του Κυρίου, εν μέσω σου, Ιερουσαλήμ. Αλληλουΐα.

117 Αινείτε τον Κύριον, πάντα τα έθνη· δοξολογείτε αυτόν, πάντες οι λαοί· 2 Διότι το έλεος αυτού είναι μέγα εφ' ημάς και η αλήθεια του Κυρίου μένει εις τον αιώνα. Αλληλουΐα.

118 Δοξολογείτε τον Κύριον, διότι είναι αγαθός, διότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. 2 Ας είπη τώρα ο Ισραήλ, ότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. 3 Ας είπη τώρα ο οίκος Ααρών, ότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. 4 Ας είπωσι τώρα οι φοβούμενοι τον Κύριον, ότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα. 5 Εν θλίψει επεκαλέσθην τον Κύριον· ο Κύριος μου υπήκουσε, δους ευρυχωρίαν. 6 Ο Κύριος είναι υπέρ εμού· δεν θέλω φοβηθή· τι να μοι κάμη άνθρωπος; 7 Ο Κύριος είναι υπέρ εμού υπέρ εμού μεταξύ των βοηθούντων με· και εγώ θέλω ιδεί την εκδίκησιν επί τους εχθρούς μου. 8 Κάλλιον να

ελπίζη τις επί Κύριον, παρά να θαρρή επ' άνθρωπον. **9** Κάλλιον να ελπίζη τις επί Κύριον, παρά να θαρρή επ' άρχοντας. **10** Πάντα τα έθνη με περιεκύκλωσαν· αλλ' εν τω ονόματι τον Κυρίου θέλω κατατροπώσει αυτούς. **11** Με περιεκύκλωσαν, ναι, με περιεκύκλωσαν πανταχούθεν· αλλ' εν τω ονόματι του Κυρίου θέλω κατατροπώσει αυτούς. **12** Με περιεκύκλωσαν ως μέλισσαι· εορέθησαν ως ψωρ ακανθών· διότι εν τω ονόματι του Κυρίου θέλω κατατροπώσει αυτούς. **13** Με ώθησας δυνατά διά να πέσω· αλλ' ο Κύριος με βοήθησε. **14** Δύναμίς μου και ύμνος είναι ο Κύριος, και έγεινεν εις εμέ σωτηρία. **15** Φωνή αγαλλιάσεως και σωτηρίας είναι εν σκηναίς δικαίων· η δεξιά του Κυρίου κάμνει κατορθώματα. **16** Η δεξιά του Κυρίου ψώθη· η δεξιά του Κυρίου κάμνει κατορθώματα. **17** Δεν θέλω αποθάνει αλλά θέλω ζήσει και θέλω διηγεισθαι τα έργα του Κυρίου. **18** Αυστηρώς με επάιδευσεν ο Κύριος, αλλά δεν με παρέδωκεν εις θάνατον. **19** Ανοίξατε εις εμέ τας πύλας της δικαιοσύνης· θέλω εισέλθει εις αυτάς και θέλω δοξολογήσει τον Κύριον. **20** Αύτη είναι η πύλη του Κυρίου· οι δίκαιοι θέλουσιν εισέλθει εις αυτήν. **21** Όθλω σε δοξολογεί, διότι μου επήκουσας και έγεινες εις εμέ σωτηρία. **22** Ο λίθος, τον οποίον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος έγεινε κεφαλή γωνίας· **23** παρά Κυρίου έγεινεν αυτή και είναι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών. **24** Αύτη είναι η ημέρα, την οποίαν έκαμεν ο Κύριος· ας αγαλλιασθώμεν και ας ευφρανθώμεν εν αυτή. **25** Ω Κύριε, σόσον, δέομαι· η Κύριε, ευόδωσον, δέομαι. **26** Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου· σας ευλογήσαμεν εκ του οίκου του Κυρίου. **27** Ο Θεός είναι ο Κύριος και έδειξε φως εις ημάς· φέρετε την θυσιάν δεδεμένην με σχοινία έως των κεράτων του θυσιαστηρίου. **28** Σου είσαι ο Θεός μου, και θέλω σε δοξολογεί· ο Θεός μου, θέλω σε υψώσει. **29** Δοξολογείτε τον Κύριον, διότι είναι αγαθός, διότι το έλεος αυτού μένει εις τον αιώνα.

119 Άλεφ. Μακάριοι οι άωμοι εν οδώ· οι περιπατούντες εν τω νόμω του Κυρίου· **2** Μακάριοι οι φυλάττοντες τα μαρτύρια αυτού, οι εκζητούντες αυτόν εξ όλης καρδιάς· **3** αυτοί βεβαίως δεν πράττουσιν ανομίαν· εν ταις οδοίς αυτού περιπατούσι. **4** συ προσέταξας να φυλάττωνται ακριβώς αι εντολαί σου. **5** Είθε να κατευθύνωνται αι οδοί μου, διά να φυλάττω τα διατάγματά σου· **6** Τότε δεν θέλω αισχυνθή, όταν επιβλέπω εις πάντα τα προστάγματα σου. **7** Θέλω σε δοξολογεί εν ευθύτηι καρδιάς, όταν μάθω τας κρίσεις της δικαιοσύνης σου. **8** Τα διατάγματά σου θέλω φυλάττει· μη με εγκαταλίπης ολοκλήρως. **9** Βεθ. Τίνι τρόπο θέλει καθαρίζει ο νέος την οδόν αυτού; φυλάττων τους λόγους σου. **10** Εξ όλης της καρδιάς μου σε εξέζητησα· μη αφήσης να αποπλανηθώ από των προσταγμάτων σου. **11** Εν τη καρδία μου εφύλαξα τα λόγια σου, διά να μη αμαρτάνω εις σε. **12** Ευλογητός είσαι, Κύριε· διδάξόν με τα διατάγματά σου. **13** Διά των χειλέων μου διηγήθην πάσας τας κρίσεις του στόματός σου. **14** Εν τη οδώ των μαρτυρίων σου ευφράνθην, ως διά πάντα τα πλούτη. **15** Εις τας εντολάς σου θέλω μελετά, και εις τας οδούς σου θέλω ενατενίζει. **16** Εις τα διατάγματα σου θέλω ενερυφά· δεν θέλω λησμονήσει τους λόγους σου. **17** Γίμελ. Αντάμειψον τον δούλον σου· ούτω θέλω ζήσει, και θέλω φυλάξει τον λόγον σου. **18** Άνοιξον τους οφθαλμούς μου, και θέλω βλέπει τα θαυμάσια τα εκ του νόμου σου. **19** Πάροικος είμαι· εγώ εν τη γή· μη κρύψης απ' εμού τα προστάγματά σου. **20** Η ψυχή μου λιποθυμεί εκ του πόθου τον οποίον έχω εις τας κρίσεις σου· άποθαι. **21** Συ επιτίμησας τους επικαταράτους· υπερηφάνους, τους εκκλίνοντας από των προσταγμάτων σου. **22** Σήκωσον απ' εμού το όνειδος και την

καταφρόνησιν· διότι εφύλαξα τα μαρτύρια σου. **23** Άρχοντες τώντι εκάθισαν και ελάλουν εναντίον μου· αλλ' ο δούλος σου εμελέτα εις τα διατάγματά σου. **24** Τα μαρτυρία σου βεβαίως είναι η τρυφή μου και οι σύμβουλοί μου. **25** Δάλεθ. Η ψυχή μου εκολλήθη εις το χώμα· ζωοποίησον με κατά τον λόγον σου. **26** Εφανέρωσα τας οδούς μου, και μου εισήκουσας· διδάξόν με τα διατάγματά σου. **27** Κάμε με να εννοώ την οδόν των εντολών σου, και θέλω μελετά εις τα θαυμάσια σου. **28** Η ψυχή μου τήκεται υπό θλίψεως· στερέωσον με κατά τον λόγον σου. **29** Απομάκρυνον απ' εμού την οδόν του ψεύδους, και χάρισόν μοι τον νόμον σου. **30** Την οδόν της αληθείας εξέλεξα· προ οφθαλμών μου έθεσα τας κρίσεις σου. **31** Προσεκολλήθην εις τα μαρτύρια σου· Κύριε, μη με καταχρήσης. **32** Την οδόν των προσταγμάτων σου θέλω τρέχει, όταν πλατύνης την καρδίαν μου. **33** Ε. Δίδαξόν με, Κύριε, την οδόν των διαταγμάτων σου, και θέλω φυλάττει αυτήν μέχρι τέλους. **34** Συνέντισόν με, και θέλω φυλάττει τον νόμον σου· ναι, θέλω φυλάττει αυτόν εν όλη καρδία. **35** Οδηγήσόν με εις την οδόν των προσταγμάτων σου· διότι ευφραίνομαι εις αυτήν. **36** Κλίνον την καρδίαν μου εις τα μαρτύρια σου και μη εις πλεονεξίαν. **37** Απόστρεψον τους οφθαλμούς μου από του να βλέπωσι ματαιότητα· ζωοποίησον με εν τη οδώ σου. **38** Εκτέλεσον τον λόγον σου προς τον δούλον σου, όστις είναι δεδομένος εις τον φόβον σου. **39** Αφαιρέσον το όνειδος μου, το οποίον φοβούμαι· διότι αι κρίσεις σου είναι αγαθαί. **40** Ιδού, επεθύμησα τας εντολάς σου· ζωοποίησον με διά της δικαιοσύνης σου. **41** Βάου. Και ας έλθη επ εμέ το έλεός σου, Κύριε, και η σωτηρία σου κατά τον λόγον σου. **42** Τότε θέλω αποκριθί προς τον ονειδίζοντά με· διότι ελπίζω επί τον λόγον σου. **43** Και μη αφαιρέσης ολοτελώς από του στόματός μου τον λόγον της αληθείας· διότι ήλπισα επί τας κρίσεις σου. **44** Και θέλω φυλάττει τον νόμον σου διαπαντός, εις τον αιώνα του αιώνος. **45** Και θέλω περιπατεί εν ευρυχωρία· διότι εξεζήτησα τας εντολάς σου. **46** Και θέλω ομιλεί περί των μαρτυρίων σου έμπροσθεν βασιλέων, και δεν θέλω αισχυνθί. **47** Και θέλω εντρυφά εις τα προστάγματά σου, τα οποία ηγάπησα. **48** Και θέλω υψώσει τας χείρας μου προς τα προστάγματά σου, τα οποία ηγάπησα· και θέλω μελετά εις τα διατάγματά σου. **49** Ζάιν. Ενθυμήθητι τον λόγον τον προς τον δούλον σου, εις τον οποίον με επίλιπσας. **50** Αύτη είναι η παρηγορία μου εν τη θλίψει μου, ότι ο λόγος σου με εξωποίησεν. **51** Οι υπερήφανοι με χελεύαζον σφόδρα· αλλ' εγώ από του νόμου σου δεν εξέκλινα. **52** Ενεθυμήθην τας απ' αιώνος κρίσεις σου, Κύριε, και παρηγορήθην. **53** Φρίκη με κατέλαβεν εξ αιτίας των ασεβών, των εγκαταλειπόντων τον νόμον σου. **54** Τα διατάγματά σου υπήρξαν εις εμέ ψαλμωδία εν τω οίκω της παροικίας σου. **55** Ενεθυμήθην εν νυκτί του όνομα του Κυρίου, Κύριε· και εφύλαξα τον νόμον σου. **56** Τούτο έγεινεν εις εμέ, διότι εφύλαξα τας εντολάς σου. **57** Χεθ. Συ, Κύριε, μερίς μου είσαι· είπα να φυλάξω τους λόγους σου. **58** Παρεκάλεσα το πρόσωπόν σου εν όλη καρδία· ελήψόν με κατά τον λόγον σου. **59** Διελογίσθην τας οδούς μου και έστρεψα τους πόδας μου εις τα μαρτύρια σου. **60** Έσπευσα και δεν εβράδυνα να φυλάξω τα προστάγματά σου. **61** Στίφη· ασεβών με περιεκύκλωσαν· αλλ'· εγώ δεν ελησμόνησα τον νόμον σου. **62** Το μεσονύκτιον εγείρομαι διά να σε δοξολογώ· διά τας κρίσεις της δικαιοσύνης σου. **63** Εγώ είμαι μέτοχος πάντων των φοβουμένων σε και φυλαττόντων τας εντολάς σου. **64** Η γη, Κύριε, είναι πλήρης του ελέους σου· διδάξόν με τα διατάγματά σου. **65** Τεθ. Συ, Κύριε, ενηργήτησας τον δούλον σου κατά

τον λόγον σου. **66** Δίδαξόν με φρόνησιν και γνώσιν· διότι επίστευσα εις τα προστάγματά σου. **67** Πριν ταλαιπωρηθώ, εγώ επλανώμην· αλλά τώρα εφύλαξα τον λόγον σου. **68** Σὺ εἶσαι αγαθός και αγαθοποιός· δίδαξόν με τα διατάγματά σου. **69** Οἱ υπερήφανοι ἐπλεξαν κατ' ἐμοῦ ψεύδος· ἀλλ' ἐγὼ ἐν ὄλῃ καρδία θέλω φυλάττει τας ἐντολάς σου. **70** Ἡ καρδία αὐτῶν ἐπήξεν ἐως πάχος· ἀλλ' ἐγὼ ἐντρύφω εἰς τον νόμον σου. **71** Καλόν ἐγένεον εἰς ἐμέ ὅτι ἐταλαιπώρηθην, διὰ να μάθω τα διατάγματά σου. **72** Ο νόμος του στόματός σου εἶναι καλύτερος εἰς ἐμέ, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου και ἀργυρίου. **73** Ἰῶδ. Αἱ χεῖρές σου με ἔκαμαν και με ἐπλάσαν· συνέτισόν με, και θέλω μάθει τα προστάγματά σου. **74** Οἱ φοβούμενοί σε θέλουν με ἰδεῖ και ευφρανθῆ, διότι ἠλπίσα ἐπὶ τον λόγον σου. **75** Γνωρίζω, Κύριε, ὅτι αἱ κρίσεις σου εἶναι δικαιοσύνη, και ὅτι πιστός με ἐταλαιπώρησας. **76** Ἀς με παρηγορήσῃ, δέομαι, τὸ ἐλέός σου, κατὰ τον λόγον σου τον προς τον δούλον σου. **77** Ἀς ἐλθῶσιν ἐπ' ἐμέ οἱ οικτιρῶσι σου, διὰ να ζῶ· διότι ο νόμος σου εἶναι ἡ τρυφή μου. **78** Ἀς αἰσυχνωθῶσιν οἱ υπερήφανοι, διότι ζητοῦσιν ἀδικῶς να με ανατρέψωσιν· ἀλλ' ἐγὼ θέλω μελετᾶ εἰς τας ἐντολάς σου. **79** Ἀς ἐπιστρέψωσιν εἰς ἐμέ οἱ φοβούμενοί σε, και οἱ γνωρίζοντες τα μαρτύριά σου· **80** Ἀς ἦναι ἡ καρδία μου ἀνωμος εἰς τα διατάγματά σου, διὰ να μὴ αἰσυχνωθῶ. **81** Καφ. Λιποθυμεί ἡ ψυχὴ μου διὰ την σωτηρίαν σου· ἐπὶ τον λόγον σου ἐλπίζω. **82** Οἱ οφθαλμοί μου ἀπέκαμον διὰ τον λόγον σου, λέγοντες, Πότε θέλεις με παρηγορήσει; **83** Διότι ἐγένενα ὡς ἀσκός ἐν τῷ καπνῷ· ἀλλὰ τα διατάγματά σου δεν ἐλησμόνησα. **84** Πόσαι εἶναι αἱ ἡμέραι του δούλου σου; πότε θέλεις κάμει κρίσιν ἐναντίον των καταδικνόντων με; **85** Οἱ υπερήφανοι, οἱ ἐναντίοι του νόμου σου, ἔσκαψαν εἰς ἐμέ λάκκους. **86** Πάντα τα προστάγματά σου εἶναι ἀλήθεια· ἀδικῶς με κατατρέχουσι βοήθησόν μοι. **87** Παρ' ὀλίγον με κατέστρεψαν εἰς την γῆν· ἀλλ' ἐγὼ δεν ἐγκατέλιπον τας ἐντολάς σου. **88** Ζωοποίησόν με κατὰ τὸ ἐλέός σου· και θέλω φυλάξει τα μαρτύρια του στόματός σου. **89** Λάμεδ. Εἰς τον αἰῶνα, Κύριε, διαμένει ὁ λόγος σου ἐν τῷ οὐρανῷ· **90** Ἡ ἀλήθειά σου εἶς γενεάν και γενεάν· ἐθεμελίωσας την γῆν, και διαμένει. **91** Κατὰ τὰς διατάξεις σου διαμένουσι ἕως της σήμερον, διότι τα σύμπαντα εἶναι δούλοι σου. **92** Εἴάν ὁ νόμος σου δεν ἦτο ἡ τρυφή μου, τότε ἠθέλον χαθῆ ἐν τῇ θλίψει μου. **93** Εἰς τον αἰῶνα δεν θέλω λησμονήσει τας ἐντολάς σου, διότι ἐν αὐταῖς με ἐζωοποίησας. **94** Σος εἶμαι ἐγὼ· ὥσων με· διότι τας ἐντολάς σου ἐξεζήτησα. **95** Οἱ ἀσεβεῖς με περιέμενον διὰ να με ἀφανίσωσιν· ἀλλ' ἐγὼ θέλω προσέχει εἰς τα μαρτύριά σου. **96** Εἰς πᾶσαν τελειότητα εἶδον ὄριον· ἀλλ' ὁ νόμος σου εἶναι πλατύς σφόδρα. **97** Μεμ. Πόσον ἀγαπῶ τον νόμον σου· ὄλην την ἡμέραν εἶναι μελέτη μου. **98** Διὰ των προσταγμάτων σου με ἔκαμες σοφώτερον των ἐχθρῶν μου, διότι εἶμαι πάντοτε μετ' ἐμοῦ. **99** Εἶμαι συντεωρότερος πάντων των διδασκόντων με· διότι τα μαρτύριά σου εἶναι μελέτη μου. **100** Εἶμαι συντεώτερος των γερόντων· διότι ἐφύλαξα τας ἐντολάς σου. **101** Ἀπὸ πάσης οδοῦ πονηρᾶς ἐκάλυσα τους πόδας μου, διὰ να φυλάξω τον λόγον σου. **102** Ἀπὸ των κρίσεών σου δεν ἐξέκλινα· διότι σὺ με ἐδίδαξας. **103** Πόσον γλυκεῖς εἶναι οἱ λόγοι σου εἰς τον οὐρανίσκον μου· εἶναι ὑπὲρ μέλι εἰς τὸ στόμα μου. **104** Ἐκ των ἐντολῶν σου ἐγένενα συντεός· διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ψεύδους. **105** Νούν. Λύχνος εἰς τους πόδας μου εἶναι ὁ λόγος σου και φως εἰς τας τρίβους μου. **106** Ὡμσα και θέλω ἐμμένει να φυλάττω τας κρίσεις της δικαιοσύνης σου. **107** Ἐταλαιπώρηθην σφόδρα· Κύριε, ζωοποίησόν με κατὰ τον λόγον σου. **108** Πρόσδεξαι, δέομαι, τας

προαιρετικάς προσφοράς του στόματός μου, Κύριε· και δίδαξόν με τας κρίσεις σου. **109** Ἡ ψυχὴ μου εἶναι πάντοτε ἐν κινδύνῳ· τον νόμον σου ὅμως δεν ἐλησμόνησα. **110** Οἱ ἀσεβεῖς ἐστήσαν εἰς ἐμέ παγίδα· ἀλλ' ἐγὼ ἀπὸ των ἐντολῶν σου δεν ἐξέκλινα. **111** Τα μαρτύριά σου ἐκληρονόμησα εἰς τον αἰῶνα· διότι ταῦτα εἶναι ἡ ἀγαλλίασις της καρδίας μου. **112** Ἐκλινα την καρδίαν μου εἰς τὸ να κίμωνα τα διατάγματά σου πάντοτε μέχρι τέλους, **113** Σάμεχ. Ἐμίσησα τους διεστραμμένους στοχαζομένους τον δε νόμον σου ἡγάπησα. **114** Σὺ εἶσαι ἡ σκέπη μου και ἡ ἀσπίς μου· ἐπὶ τον λόγον σου ἐλπίζω. **115** Ἀπομακρύνθητε ἀπ' ἐμοῦ οἱ πονηρεύοντες· διότι θέλω φυλάττει τα προστάγματα του Θεοῦ μου. **116** Ὑποστηρίζε με κατὰ τον λόγον σου και θέλω ζῆ· και μὴ με καταισχύνης εἰς την ἐλπίδα μου. **117** Ὑποστηρίζε με και θέλω σωθῆ· και θέλω προσέχει διαπαντός εἰς τα διατάγματά σου. **118** Σὺ κατεπάτησας πάντας τους ἐκκλίνοντας ἀπὸ των διαταγμάτων σου· διότι ματαία εἶναι ἡ δολιότης αὐτῶν. **119** Ἀποσκυβαλίζεις πάντας τους πονηροῦς της γῆς· διὰ τοῦτο ἡγάπησα τα μαρτύριά σου. **120** Ἐφρίξεν ἡ σαρξ μου ἀπὸ του φόβου σου, και ἀπὸ των κρίσεών σου ἐφοβήθην. **121** Νγάιν. Ἐκαμα κρίσιν και δικαιοσύνην· μὴ με παραδώσης εἰς τους ἀδικούντάς με. **122** Γενού ἐγγυητής του δούλου σου εἰς καλόν· ἀς μὴ με καταθλίψωσιν οἱ υπερήφανοι. **123** Οἱ οφθαλμοί μου ἀπέκαμον διὰ την σωτηρίαν σου και διὰ τον λόγον της δικαιοσύνης σου. **124** Κάμε μετὰ του δούλου σου κατὰ τὸ ἐλέός σου και δίδαξόν με τα διατάγματά σου. **125** Δούλος σου εἶμαι ἐγὼ· συνέτισόν με, και θέλω γνωρίσει τα μαρτύριά σου. **126** Καιρός εἶναι διὰ να ἐνεργήσῃ ὁ Κύριος κήρυξαν τον νόμον σου. **127** Διὰ τοῦτο ἡγάπησα τα προστάγματά σου ὑπὲρ χρυσίον, και ὑπὲρ χρυσίον καθάρων. **128** Διὰ τοῦτο ἐγνωρίσα ὀρθὰς πᾶσας τας ἐντολάς σου περὶ παντὸς πράγματος· και ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ψεύδους. **129** Πε. Θαυμαστά εἶναι τα μαρτύριά σου· διὰ τοῦτο ἐφύλαξεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου. **130** Ἡ φανέρωσις των λόγων σου φωτίζει· συντείζει τους ἀπλοῦς. **131** Ἦνοιξε τὸ στόμα μου και ἀνεστῆνα· διότι ἐπεθύμησα τα προστάγματά σου. **132** Ἐπίβλεπον ἐπ' ἐμέ και ἐλῆσόν με, καθὼς συντείζεις προς τους ἀγαπῶντας τὸ ὄνομά σου. **133** Στερέωσόν τα βήματά μου εἰς τον λόγον σου· και ἀς μὴ με κατακυριεύσῃ μηδεμία ἀνομία. **134** Λύτρωσόν με ἀπὸ καταδυναστείας ἀνθρώπων, και θέλω φυλάττει τας ἐντολάς σου. **135** Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τον δούλον σου, και δίδαξόν με τα διατάγματά σου. **136** Ρύακας ὕδατων κατεβίβασαν οἱ οφθαλμοί μου, επειδὴ δεν φυλάττουσι τον νόμον σου. **137** Τσάδε. Δίκαιοι εἶσαι, Κύριε, και ευθεῖαι αἱ κρίσεις σου. **138** Τα μαρτύριά σου, τα ὁποῖα διέταξας, εἶναι δικαιοσύνη και υπερτάτη ἀλήθεια. **139** Ὁ ζήλος μου με κατέφαγε, διότι ἐλησμόνησαν τους λόγους σου εἰς ἐχθροί μου. **140** Ὁ λόγος σου εἶναι κεκαθαρισμένος σφόδρα· διὰ τοῦτο ὁ δούλος σου ἀγαπᾶ αὐτόν. **141** Μικρός εἶμαι και ἐξουδενωμένος· δεν ἐλησμόνησα ὅμως τας ἐντολάς σου. **142** Ἡ δικαιοσύνη σου εἶναι δικαιοσύνη εἰς τον αἰῶνα, και ὁ νόμος σου ἀλήθεια. **143** Θλίψεις και στενωχωρία με εὗρηκαν· τα προστάγματά σου ὅμως εἶναι ἡ χαρὰ μου. **144** Τα μαρτύριά σου εἶναι δικαιοσύνη εἰς τον αἰῶνα· Συνέτισόν με και θέλω ζῆσει. **145** Κοφ. Ἐκραξα ἐν ὄλῃ καρδίᾳ· ἀκουσόν μου, Κύριε, και θέλω φυλάξει τα διατάγματά σου. **146** Ἐκραξα προς σέ· ὥσων με, και θέλω φυλάξει τα μαρτύριά σου. **147** Προέλαβον την αὐγὴν και ἔκραξα· ἤλπισα ἐπὶ τον λόγον σου. **148** Οἱ οφθαλμοί μου προλαμβάνουσι τας νυκτοφυλακάς, διὰ να μελετῶ εἰς τον λόγον σου. **149** Ἄκουσον της φωνῆς μου κατὰ τὸ ἐλέός σου ζωοποίησόν με, Κύριε, κατὰ την κρίσιν σου. **150** Ἐπλήσασαν οἱ

ακολουθώντας την πονηρίαν· εξέκλιναν από τον νόμο σου. **151** Συ, Κύριε, είσαι πλισίον, και πάντα τα προστάγματά σου είναι αλήθεια. **152** Προ πολλού εγνωρίσα εκ των μαρτυρίων σου, ότι εις τον αιώνα εθεμελίωσας αυτά. **153** Ρες. Ίδέ την θλίψιν μου και ελευθέρωσόν με· διότι δεν ελησμόνησα τον νόμον σου. **154** Δίκασον την δίκην μου και λύτρωσόν με· ζωοποίησόν με κατά τον λόγον σου. **155** Μακράν από ασεβών η σωτηρία· διότι δεν εκζητούσι τα διατάγματά σου. **156** Μεγάλοι οι οικτιρμοί σου, Κύριε· ζωοποίησόν με κατά τας κρίσεις σου. **157** Πολλοί είναι οι καταδιώκόντές με και οι θλίβοντές με· αλλ' από των μαρτυρίων σου δεν εξέκλινα. **158** Ίδον τους παραβάτας και απαράχθην· διότι δεν εφύλαξαν τον λόγον σου. **159** Ίδέ πόσον αγαπώ τας εντολάς σου· Κύριε, ζωοποίησόν με κατά το έλεός σου. **160** Το κεφάλαιον του λόγου σου είναι η αλήθεια· και εις τον αιώνα μένουσι πάσαι αι κρίσεις της δικαιοσύνης σου. **161** Σχιν. Άρχοντες με κατεδίωξαν αναίτιως· αλλ' η καρδιά μου τρέμει από του λόγου σου. **162** Αγάλλομαι εις τον λόγον σου, ως ο ευρίσκων λάφυρα πολλά. **163** Μισώ και βδελύττομαι το ψεύδος· τον νόμον σου αγαπώ. **164** Επτάκις της ημέρας σε αινώ, διά τας κρίσεις της δικαιοσύνης σου. **165** Ειρήνην πολλήν έχουσιν οι αγαπώντες τον νόμον σου· και εις αυτούς δεν υπάρχει πρόσκομμα. **166** Ήλπισα επί την σωτηρίαν σου, Κύριε· και έπραξα τα προστάγματά σου. **167** Εφύλαξεν η ψυχή μου τα μαρτύριά σου· και ηγάπησα αυτά σφόδρα. **168** Εφύλαξα τας εντολάς σου και τα μαρτύριά σου· διότι πάσαι αι οδοί μου είναι ενώπιόν σου. **169** Ταυ. Ας πλησιάση η κραυγή μου ενώπιόν σου, Κύριε· συνέτισόν με κατά τον λόγον σου. **170** Ας έλθη η δέησίς μου ενώπιόν σου· λύτρωσόν με κατά τον λόγον σου. **171** Τα χείλη μου θέλουσι προφέρει ύμνον, όταν με διδάξης τα διατάγματά σου. **172** Η γλώσσα μου θέλει λαλεί τον λόγον σου· διότι πάντα τα προστάγματά σου είναι δικαιοσύνη. **173** Ας ήναι η χειρ σου εις βοήθειάν μου· διότι εξέλεξα τας εντολάς σου. **174** Επεθύμησα την σωτηρίαν σου, Κύριε· και ο νόμος σου είναι τρυφή μου. **175** Ας ζήση η ψυχή μου και θέλει σε αινεί· και αι κρίσεις σου ας με βοηθώσι. **176** Περιεπλανήσθην ως πρόβατον απολωλός· ζήτησον τον δούλον σου· διότι δεν ελησμόνησα τα προστάγματά σου.

120 «Ωδή των Αναβαθμών.» Εν τη θλίψει μου έκραξα προς τον Κύριον, και εισιήκουσέ μου. **2** Κύριε, λύτρωσον την ψυχήν μου από χειλέων ψευδών, από γλώσσης δολίας. **3** Τι θέλει σοι δώσει ή τι θέλει σοι προσθέσει, η δολία γλώσσα; **4** Τα ηκονημένα βέλη του δυνατού, μετά ανθράκων αρκεύθου. **5** Ουαί εις εμέ, διότι παροικώ εν Μεσέχ, κατοικώ εν ταις σκηναίς του Κηδάρ· **6** Πολύν καιρόν κατώκησεν η ψυχή μου μετά των μισούντων την ειρήνην. **7** Εγώ αγαπώ την ειρήνην· αλλ' όταν ομιλώ, αυτοί ετοιμάζονται διά πόλεμον.

121 «Ωδή των Αναβαθμών.» Υψών τους οφθαλμούς μου προς τα όρη· πόθεν θέλει ελθεί η βοήθειά μου; **2** Η βοήθειά μου έρχεται από του Κυρίου, του ποιήσαντος τον ουρανόν και την γην. **3** Δεν θέλει αφήσει να κλονισθή ο πους σου· ουδέ θέλει νυστάξει ο φυλάττων σε. **4** Ίδού, δεν θέλει νυστάξει ουδέ θέλει αποκοιμηθή, ο φυλάττων τον Ισραήλ. **5** Ο Κύριος είναι ο φύλαξ σου· ο Κύριος είναι η σκέπη σου εκ δεξιών σου. **6** Την ημέραν ο ήλιος δεν θέλει σε βλάψει, ουδέ η σελήνη την νύκτα. **7** Ο Κύριος θέλει σε φυλάττει από παντός κακού· θέλει φυλάττει την ψυχήν σου. **8** Ο Κύριος θέλει φυλάττει την έξοδόν σου και την εισοδόν σου, από του νυν και έως του αιώνος.

122 «Ωδή των Αναβαθμών, του Δαβίδ.» Ευφράνθην ότε μοι είπον, Ας υπάγωμεν εις τον οίκον του Κυρίου. **2** Οι πόδες ημών θέλουσιν ίστασθαι εν ταις πύλαις σου, Ιερουσαλήμ· **3** Ιερουσαλήμ, η ωκοδομημένη ως πόλις συνημοσμένη ομοί. **4** Εκεί αναβαίνουσιν αι φυλαί, αι φυλαί του Κυρίου, κατά το διατεταγμένον εις τον Ισραήλ, διά να δοξολογήσωσι το όνομα του Κυρίου. **5** Διότι εκεί ετέθησαν θρόνοι διά κρίσιν, οι θρόνοι του οίκου του Δαβίδ. **6** Ζητείτε την ειρήνην της Ιερουσαλήμ· ας ευτυχώσιν οι αγαπώντές σε. **7** Ας ήναι ειρήνη εις τα τείχη σου, αφθονία εις τα παλάτιά σου. **8** Ένεκεν των αδελφών μου και των πλισίον μου, θέλω λέγει τώρα, Ειρήνη εις σε· **9** Ένεκεν του οίκου Κυρίου του Θεού ημών, θέλω ζητεί το καλόν σου.

123 «Ωδή των Αναβαθμών.» Ύψωσα τους οφθαλμούς μου προς σε τον κατοικούντα εν ουρανοίς. **2** Ίδού, καθώς οι οφθαλμοί των δούλων ατενίζουν εις την χείρα των κυρίων αυτών, καθώς οι οφθαλμοί της δούλης εις την χείρα της κυρίας αυτής, ούτως οι οφθαλμοί ημών προς Κύριον τον Θεόν ημών, εωσού ελεήση ημάς. **3** Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς διότι εχορτάσθημεν σφόδρα από εξουδενώσεως. **4** Καθ' υπερβολήν εχορτάσθη η ψυχή ημών από της ύβρεως των τρυφώντων, από της εξουδενώσεως των υπερηφάνων.

124 «Ωδή των Αναβαθμών, του Δαβίδ.» Αν δεν ήτο ο Κύριος μεθ' ημών, ας είπη τώρα ο Ισραήλ· **2** αν δεν ήτο ο Κύριος μεθ' ημών, ότε εσηκώθησαν άνθρωποι εφ' ημάς, **3** ζώντας ήθελον μας καταπίει τότε, ενώ ο θυμός αυτών εφλέγτο εναντίον ημών· **4** Τότε τα ύδατα ήθελον μας καταποντίσει, ο χειμαρρος ήθελε περάσει επάνωθεν της ψυχής ημών· **5** τότε τα ύδατα τα επηρμένα ήθελον περάσει επάνωθεν της ψυχής ημών. **6** Ευλογητός Κύριος, όστις δεν παρέδωκεν ημάς θήραμα εις τους οδόντας αυτών. **7** Η ψυχή ημών ελυτρώθη ως πτηνόν από της παγίδος των θηρευτών· η παγίς συνετρίβη, και ημείς ελυτρώθημεν. **8** Η βοήθεια ημών είναι εν τω ονόματι του Κυρίου, του ποιήσαντος τον ουρανόν και την γην.

125 «Ωδή των Αναβαθμών.» Οι πεποιθότες επί Κύριον είναι ως το όρος Σιών, το οποίον δεν θέλει σαλευθή· εις τον αιώνα διαμένει. **2** Καθώς η Ιερουσαλήμ κυκλόνεται υπό των ορέων, ούτως ο Κύριος κυκλόνει τον λαόν αυτού από του νυν και έως του αιώνος. **3** Διότι δεν θέλει διαμένει η ράβδος της ασεβείας επί τον κλήρον των δικαίων, διά να μη εκτεινώσιν οι δίκαιοι τας χείρας αυτών εις την ανομίαν. **4** Αγαθοποίησον, Κύριε, τους αγαθούς και τους ευθείς την καρδίαν. **5** Τους δε εκκλίνοντας εις τας σκολιάς οδούς των, ο Κύριος θέλει απαγάγει αυτούς μετά των εργαζομένων την ανομίαν. Ειρήνη επί τον Ισραήλ.

126 «Ωδή των Αναβαθμών.» Ότε ο Κύριος επανέφερε τους αιχμαλώτους της Σιών, ήμεθα ως οι ονειρευόμενοι. **2** Τότε ενεπλήσθη το στόμα ημών από γέλωτος και η γλώσσα ημών από αγαλλιάσεως· τότε έλεγον μεταξύ των εθνών, Μεγαλεία έκαμε δι' αυτούς ο Κύριος. **3** Μεγαλεία έκαμεν ο Κύριος δι' ημάς· ενεπλήσθημεν χαράς. **4** Επίστρεψον, Κύριε, τους αιχμαλώτους ημών, ως τους χειμαρρους εν τω νότω. **5** Οι σπείροντες μετά δακρύων εν αγαλλιάσει θέλουσι θερίσει. **6** Όστις εξέρχεται και κλαίει, βαστάζων σπόρον πολύτιμον, ούτος βεβαίως θέλει επιστρέψει εν αγαλλιάσει, βαστάζων τα χειρόβολα αυτού.

127 «Ωιδιή των Αναβαθμών, του Σολομώντος.» Εάν ο Κύριος δεν οικοδομήσει οίκον, εις μάτην κοπιάζουσιν οι οικοδομούντες αυτόν· εάν ο Κύριος δεν φυλάξη πόλιν, εις μάτην αγρυπνεί ο φυλάττων. **2** Μάταιον είναι εις εσάς να σηκώνησθε πρωί, να πλαγιάζητε αργά, τρώγοντες τον άρτον του κόπου· ο Κύριος βεβαίως δίδει ύπνον εις τον αγαπητόν αυτού. **3** Ιδού, κληρονομία παρά του Κυρίου είναι τα τέκνα μισθός αυτού ο καρπός της κοιλάς. **4** Καθώς είναι τα βέλη εν τη χειρί του δυνατού, ούτως οι υιοί της νεότητος. **5** Μακάριος ο άνθρωπος, όστις εγένισε την βελοθήκην αυτού εκ τούτων· οι τοιοúτοι δεν θέλουσι καταιχυνθή, όταν λαλώσι μετά των εχθρών εν τη πόλι.

128 «Ωιδιή των Αναβαθμών.» Μακάριος πας ο φοβούμενος τον Κύριον, ο περιπατών εν ταις οδοίς αυτού. **2** Διότι θέλεις τρώγει από του κόπου των χειρών σου· μακάριος θέλεις είσθαι, και ευτυχία εις σε. **3** Η γυνή σου θέλει είσθαι ως άμπελος εύκαρπος εις τα πλάγια της οικίας σου· οι υιοί σου ως νεόφυτα ελαιών κύκλω της τραπέζης σου. **4** Ιδού, ούτω θέλει ευλογηθή ο άνθρωπος ο φοβούμενος τον Κύριον. **5** Ο Κύριος θέλει σε ευλογήσει εκ της Σιών, και θέλεις ιδεί το καλόν της Ιερουσαλήμ πάσας τας ημέρας της ζωής σου· **6** και θέλεις ιδεί υιούς των υιών σου· ειρήνη επί τον Ισραήλ.

129 «Ωιδιή των Αναβαθμών.» Πολλάκις με επολέμησαν εκ νεότητός μου, ας είπη τώρα ο Ισραήλ· **2** Πολλάκις με επολέμησαν εκ νεότητός μου· αλλά δεν υπερίσχυσαν εναντίον μου. **3** Οι γεωργοί ηροτρίασαν επί των νώτων μου· έσυραν μακρά τα αυλάκια αυτών. **4** Αλλά δικαίος ο Κύριος κατέκοψε τα σχοινία των ασεβών. **5** Ας αισχυνθώσι και ας στραφώσιν εις τα πίσω πάντες οι μισούντες την Σιών. **6** Ας γείνωσιν ως ο χόρτος των δωματίων, όστις πριν εκριζωθή ξηραίνεται· **7** από του οποίου δεν γεμίζει ο θεριστής την χείρα αυτού, ουδέ ο δένων τα χειρόβολα τον κόλπον αυτού· **8** ώστε οι διαβάται δεν θέλουσιν ειπέι, Ευλογία Κυρίου εφ' υμάς· σας ευλογούμεν εν ονόματι Κυρίου.

130 «Ωιδιή των Αναβαθμών.» Εκ βαθέων έκραξα προς σε, Κύριε. **2** Κύριε, εισάκουσον της φωνής μου· ας ήναι τα ότα σου προσεκτικά εις την φωνήν των δεησών μου. **3** Εάν, Κύριε, παρατηρήσης ανομίας, Κύριε, τις θέλει δυνηθή να σταθή; **4** Παρά σοι όμως είναι συγχώρησις, διά να σε φοβώνται. **5** Προσέμεινα τον Κύριον, προσέμεινεν η ψυχή μου, και ήλπια επί τον λόγον αυτού. **6** Η ψυχή μου προσμένει τον Κύριον, μάλλον παρά τους προσμένοντας την αυγήν, ναι, τους προσμένοντας την αυγήν. **7** Ας ελιπίξοι ο Ισραήλ επί τον Κύριον· διότι παρά τω Κυρίω είναι έλεος, και λύτρωσις πολλή παρ' αυτού· **8** και αυτός θέλει λυτρώσει τον Ισραήλ από πασών των ανομιών αυτού.

131 «Ωιδιή των Αναβαθμών, του Δαβίδ.» Κύριε, δεν υπερηφανεύθη η καρδιά μου ουδέ υψώθησαν οι οφθαλμοί μου· ουδέ περιπατώ εις πράγματα μεγάλα και υψηλότερα υπέρ εμέ. **2** Βεβαίως, υπέταξα και καθήσυχασα την ψυχήν μου, ως το απογεγαλακτισμένον παιδίον πλησίον της μητρός αυτού· η ψυχή μου είναι εν εμοί ως απογεγαλακτισμένον παιδίον. **3** Ας ελιπίξοι ο Ισραήλ επί τον Κύριον, από του νυν και έως του αιώνος.

132 «Ωιδιή των Αναβαθμών.» Ενθυμήθητι, Κύριε, τον Δαβίδ, και πάντας τους αγώνας αυτού· **2** πως ώμοσε προς τον

Κύριον και έκαμεν ευχήν εις τον ισχυρόν Θεόν του Ιακώβ· **3** Δεν θέλω εισέλθει υπό την στέγην του οίκου μου, δεν θέλω αναβή εις την κλίνην της στρωμένης μου, **4** δεν θέλω δώσει ύπνον εις τους οφθαλμούς μου, νυσταγμόν εις τα βλέφαρά μου, **5** εωσού εύρω τόπον διά τον Κύριον, κατοικίαν διά τον ισχυρόν Θεόν του Ιακώβ. **6** Ιδού, ηκούσαμεν περί αυτής εν Εφραθά· ευρήκαμεν αυτήν εις τας πεδιάδας του Ιαάρ. **7** Ας εισέλθωμεν εις τας σκηνάς αυτού· ας προσκυνήσωμεν εις το υποπόδιον των ποδών αυτού. **8** Ανάστηθι, Κύριε, εις την ανάπαυσίν σου, συ και η κιβωτός της δυνάμεώς σου. **9** Οι ιερείς σου ας ενδυθώσι δικαιοσύνην, και οι όσιοί σου ας αγάλλωνται. **10** Ένεκεν Δαβίδ του δούλου σου μη αποστρέψης το πρόσωπον του κεχηρισμένου σου. **11** Ωμοσεν ο Κύριος αλήθειαν προς τον Δαβίδ, δεν θέλει αθετήσει αυτήν, Εκ του καρπού του σώματός σου θέλω θέσει επί τον θρόνον σου. **12** Εάν φυλάξωσιν οι υιοί σου την διαθήκην μου, και τα μαρτύριά μου τα οποία θέλω διδάξει αυτούς, και οι υιοί αυτών θέλουσι καθίσει διαπαντός επί του θρόνου σου. **13** Διότι εξέλεξεν ο Κύριος την Σιών· ευηρηστήθη να κατοική εν αυτή. **14** Αυτή είναι η ανάπαυσίς μου εις τον αιώνα του αιώνος· ενταύθα θέλω κατοικεί, διότι ηγάπησα αυτήν. **15** Θέλω ευλογήσει εν ευλογία τας τροφάς αυτής· τους πτωχούς αυτής θέλω χορτάσει άρτον· **16** και τους ιερείς αυτής θέλω ενδύσει σωτηρίαν· και οι όσιοι αυτής θέλουσιν αγάλλεσθαι εν αγαλλίασι. **17** Εκεί θέλω κάμει να βλαστήση κέρας εις τον Δαβίδ· ητοιμάσα λύχνον διά τον κεχηρισμένον μου. **18** Τους εχθρούς αυτού θέλω ενδύσει αισχύνην· επί δε αυτόν θέλει ανθεί το διάδημα αυτού.

133 «Ωιδιή των Αναβαθμών, του Δαβίδ.» Ιδού, τι καλόν και τι τερπνόν, να συγκατοικώσιν εν ομονοία αδελφοί. **2** Είναι ως το πολύτιμον μύρον επί την κεφαλήν, το καταβαίνον επί τον πάγωνα, τον πάγωνα του Ααρών· το καταβαίνον επί το στόμιον του ενδύματος αυτού· **3** ως η δρόσος του Αερμών, η καταβαίνουσα επί τα όρη της Σιών· διότι εκεί διώρισεν ο Κύριος την ευλογίαν, ζωήν έως του αιώνος.

134 «Ωιδιή των Αναβαθμών.» Ιδού, ευλογείτε τον Κύριον, πάντες οι δούλοι του Κυρίου, οι ιστάμενοι την νύκτα εν τω οίκω του Κυρίου. **2** Υψώσατε τας χείρας σας εις τα άγια και ευλογείτε τον Κύριον. **3** Να σε ευλογήσει ο Κύριος εκ Σιών, ο ποιήσας τον ουρανόν και την γην.

135 Αινείτε τον Κύριον. Αινείτε το όνομα του Κυρίου· αινείτε, δούλοι του Κυρίου, **2** Οι ιστάμενοι εν τω οίκω του Κυρίου, εν ταις αυλαίς του οίκου του Θεού ημών. **3** Αινείτε τον Κύριον, διότι αγαθός ο Κύριος ψαλμωδήσατε εις το όνομα αυτού, διότι είναι τερπνόν. **4** Διότι τον Ιακώβ εξέλεξεν εις εαυτόν ο Κύριος, τον Ισραήλ· τον ισθαυρόν αυτού. **5** Διότι εγώ εγνώρισα ότι μέγας ο Κύριος· και ο Κύριος ημών είναι υπέρ πάντας τους θεούς. **6** Πάντα όσα ηθέλησεν ο Κύριος εποίησεν, εν τω ουρανώ και εν τη γη, εν ταις θαλάσσαις και εν πάσαις ταις αβύσσοις. **7** Αναβιβάζει νεφέλας από των εσχάτων της γής· κάμνει αστραπάς διά βροχήν· εκβάλλει ανέμους εις τον θησαυρόν αυτού. **8** Όστις επάταξε τα πρωτότοκα της Αιγύπτου, από ανθρώπου έως κτήνους· **9** εξαπέστειλε σημεία και τέρατα εις το μέσον σου, Αίγυπτε, επί τον Φαραώ και επί πάντας τους δούλους αυτού. **10** Όστις επάταξεν έθνη μεγάλα και απέκτεινε βασιλείς κρατιούσας· **11** τον Σιών, βασιλέα των Αμορραίων, και τον Ωγ, βασιλέα της Βασάν, και πάσας τας βασιλείας Χαναάν· **12** και έδωκε την γην αυτών κληρονομίαν, κληρονομίαν εις τον Ισραήλ τον λαόν αυτού. **13** Το όνομα

σου, Κύριε, μένει εις τον αιώνα· το μνημόσυνόν σου, Κύριε, εις γενεάν και γενεάν. **14** Διότι θέλει κρίνει ο Κύριος τον λαόν αυτού· και τους δούλους αυτού θέλει ελεήσει. **15** Τα είδωλα των εθνών είναι αργύριον και χρυσίον, έργον χειρών ανθρώπου. **16** Στόμα έχουσι και δεν λαλούσιν· οφθαλμούς έχουσι και δεν βλέπουσιν. **17** Ωτα έχουσι και δεν ακούουσιν· ουδέ είναι πνοή εν τω στόματι αυτών. **18** Όμοιοι αυτών ας γείνωσιν οι ποιούντες αυτά· πας ο ελπίζων επ' αυτά. **19** Οίκος Ισραήλ, ευλογήσατε τον Κύριον· οίκος Ααρών, ευλογήσατε τον Κύριον. **20** οίκος Λευί, ευλογήσατε τον Κύριον· οι φοβούμενοι τον Κύριον, ευλογήσατε τον Κύριον. **21** Ευλογητός ο Κύριος εν Σιών, ο κατοικών εν Ιερουσαλήμ. Αλληλουϊά.

136 Δοξολογείτε τον Κύριον, διότι είναι αγαθός, διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **2** Δοξολογείτε τον Θεόν των Θεών· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **3** Δοξολογείτε τον Κύριον των κυρίων· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **4** Τον μόνον ποιούντα θαυμάσια μεγάλα· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **5** Τον ποιήσαντα τους ουρανούς εν συνέσει· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **6** Τον στερεώσαντα την γην επί των υδάτων· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **7** Τον ποιήσαντα τους φωστήρας τους μεγάλους· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **8** τον ήλιον, διά να εξουσιάζη επί της ημέρας· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **9** την σελήνην και τους αστέρας, διά να εξουσιάζωσιν επί της νυκτός· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **10** Τον πατάξαντα την Αίγυπτον εις τα πρωτότοκα αυτής· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **11** και εξεγαγόντα τον Ισραήλ εκ μέσου αυτής· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **12** Εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι ηπλωμένω· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **13** Τον διαιρέσαντα την Ερυθράν θάλασσαν εις δύο μέρη· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **14** και διαιβόσαντα τον Ισραήλ διά μέσου αυτής· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **15** και καταστρέψαντα τον Φαραώ και το στρατεύμα αυτού εν τη Ερυθρά θαλάσση· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **16** Τον οδηγήσαντα τον λαόν αυτού εν τη ερήμω· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **17** Τον πατάξαντα βασιλείς μεγάλους· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **18** και αποκτείναντα βασιλείς κραταιούς· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **19** τον Σιών, βασιλέα των Αμορραίων· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **20** και τον Ωγ βασιλέα της Βασάν· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **21** και δόντα την γην αυτήν εις κληρονομίαν· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **22** κληρονομίαν εις τον Ισραήλ τον δούλον αυτού· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **23** Τον μνησθέντα ημών εν τη ταπεινώσει ημών· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **24** και λυτρώσαντα ημάς εκ των εχθρών ημών· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **25** Τον διδόντα τροφήν εις πάσαν σάρκα· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού. **26** Δοξολογείτε τον Θεόν του ουρανού· διότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού.

137 Επί των ποταμών Βαβυλώνος, εκεί εκαθήσαμεν και εκλαύσαμεν, ότε ενεθυμήθημεν την Σιών. **2** Επί τας ιτέας εν μέσω αυτής εκρεμάσαμεν τας κιθάρας ημών. **3** Διότι οι αιχμαλωτισάμεντες ημάς εκεί εζήτησαν παρ' ημών λόγους ασμάτων· και οι ερημώσαντες ημάς ύμνον, λέγοντες, Ψάλατε εις ημάς εκ των ωδών της Σιών. **4** Πως να ψάλωμεν την ωδήν του Κυρίου επί ξένης γης; **5** Εάν σε λησμονήσω, Ιερουσαλήμ, ας λησμονήση η δεξιά μου. **6** Ας κολληθή η γλώσσα μου εις τον ουρανόσκον μου, εάν δεν σε ενθυμώμαι· εάν δεν προτάξω την Ιερουσαλήμ εις την αρχήν της ευφροσύνης μου. **7** Μνησθητι,

Κύριε, των υιών Εδώμ, οίτινες την ημέραν της Ιερουσαλήμ έλεγον, Κατεδαφίσατε, κατεδαφίσατε αυτήν έως των θεμελίων αυτής. **8** Θυγάτηρ Βαβυλώνος, η μέλλουσα να ερημωθής, μακάριος όστις σοι ανταποδώση την ανταμοιβήν των όσα έπραξας εις ημάς. **9** Μακάριος όστις πιάσει και ρίψη τα νηπίά σου επί την πέτραν.

138 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Θέλω σε δοξολογήσει εν όλη καρδιά μου· θέλω ψαλμωδήσει εις σε έμπροσθεν των Θεών. **2** Θέλω προσκυνήσει προς τον ναόν τον άγιόν σου· και θέλω δοξολογήσει το όνομά σου διά το έλεός σου και διά την αλήθειάν σου· διότι εμεγάλυνες τον λόγον σου υπερ πάσαν την φήμην σου. **3** Καθ' ην ημέραν έκραξα, μου εισήκουσας· με ενίσχυσας με δύναμιν εν τη ψυχή μου. **4** Θέλουσι σε δοξολογήσει, Κύριε, πάντες οι βασιλείς της γης, όταν ακούωσι τους λόγους του στόματός σου. **5** και θέλουσι ψάλλει εν ταις οδοίς του Κυρίου, ότι μεγάλη η δόξα του Κυρίου. **6** ότι ο Κύριος είναι υψηλός και επιβλέπει επί τον ταπεινόν· τον δε υψηλόφρονα γινώσκει μακρόθεν. **7** Εάν περιπατήσω εν μέσω στενοχωρίας, θέλεις με ζωοποιήσει· θέλεις εκτείνει την χείρα σου κατά της οργής των εχθρών μου· και η δεξιά σου θέλει με σώσει. **8** Ο Κύριος θέλει εκτελέσει τα περί εμού· Κύριε, το έλεός σου μένει εις τον αιώνα· τα έργα των χειρών σου μη παραβλέψης.

139 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.» Κύριε, εδοκίμασάς με και με εγνώρισας. **2** Συ γνωρίζεις το κάθισμά μου και την έγερσίν μου· νοείς τους λογισμούς μου από μακρόθεν. **3** Εξερευνάς το περιπάτημά μου και το πλαγιάσμά μου και πάσας τας οδούς μου γνωρίζεις. **4** Διότι και πριν έλθη ο λόγος εις την γλώσσαν μου, ιδού, Κύριε, γνωρίζεις το παν. **5** Με περικυκλώνεις όπισθεν και έμπροσθεν, και έθεσας επ' εμέ την χείρα σου. **6** Η γνώσις αύτη είναι υπερθάυμαστος εις εμέ· είναι υψηλή· δεν δύναμαι να φθάσω εις αυτήν. **7** Που να υπάγω από του πνεύματός σου; και από του προσώπου σου που να φύγω; **8** Εάν αναβώ εις τον ουρανό, είσαι εκεί· εάν πλαγιάσω εις τον άδην, ιδού, συ. (Sheol h7585) **9** Εάν λάβω τας πτέρυγας της αυγής και κατοικήσω εις τα έσχατα της θαλάσσης, **10** και εκεί θέλει με οδηγήσει η χειρ σου και η δεξιά σου θέλει με κρατεί. **11** Εάν είπω, Αλλά το σκότος θέλει με σκεπάσει, και η νυξ θέλει είσθαι φως περί εμέ. **12** και αυτό το σκότος δεν σκεπάξει ουδέν από σου· και η νυξ λάμπει ως η ημέρα· εις σε το σκότος είναι ως το φως. **13** Διότι συ εμόρφωσας τους νεφρούς μου· με περιετύλιξεν εν τη κοιλία της μητρός μου. **14** Θέλω σε υμνεί, διότι υπερβαίνεις και θαυμασίως επλάσθη· θαυμάσια είναι τα έργα σου· και η ψυχή μου κάλλιστα γνωρίζει τούτο. **15** Δεν εκρύφθησαν τα οστά μου από σου, ενώ επλαττόμην εν τω κρυπτώ και διεμορφονόμην εν τοις κατωτάτοις της γης. **16** Το αδιαμόρφωτον του σώματός μου είδον οι οφθαλμοί σου· και εν τω βιβλίω σου πάντα ταύτα ήσαν γεγραμμένα, ως και αι ημέραι καθ' ας εσχηματίζοντο, και ενώ ουδέν εκ τούτων υπήρχε. **17** πόσον δε πολύτιμοι είναι εις εμέ αι βουλαί σου, Θεέ· πόσον εμεγαλύνθη ο αριθμός αυτών. **18** Εάν ήθελον να απαριθμήσω αυτάς, υπερβαίνουσι την άμμον· εξηπνώ, και έτι είμαι μετά σου. **19** Βεβαίως θέλεις θανατώσει τους ασεβείς, Θεέ· απομακρύνθητε λοιπόν απ' εμού, άνδρες αιματών. **20** Διότι λαλούσι κατά σου ασεβώς οι εχθροί σου λαμβάνουσι το όνομά σου επί ματαίω. **21** Μη δεν μισώ, Κύριε, τους μισούντάς σε; και δεν αγανακτώ κατά των επανισταμένων επί σε; **22** Με τέλειον μίσος μισώ αυτούς· διά εχθρούς έχω αυτούς. **23** Δοκίμασόν με,

Θεέ, και γνώρισον την καρδίαν μου· εξέτασόν με και μάθε τους στοχασμούς μου. **24** και ιδέ, αν υπάρχει εν εμοί οδός ανομίας και οδηγήσόν με εις την οδόν την αιώνιον.

140 «Εις τον πρώτον μουσικόν. Ψαλμός του Δαβίδ.»
Ελευθέρωσόν με, Κύριε, από ανθρώπου πονηρού· λύτρωσόν με από ανθρώπου αδίκου· **2** Οίτινες διαλογίζονται πονηρά εν τη καρδία· όλην την ημέραν παρατάττονται εις πολέμους. **3** Ηκόντησαν την γλώσσαν αυτών ως όφεις· φαρμάκιον ασπίδος είναι υπό τα χεῖλη αυτών. Διάψαλμα. **4** Φύλαξόν με, Κύριε, από χειρών ασεβούς· λύτρωσόν με από ανθρώπου αδίκου· οίτινες εμψιχανεύθησαν να υποσκελίσωσι τα διαβήματά μου. **5** Οι υπερήφανοι έκρυψαν κατ' εμού παγίδα, και με σχοινία ήπλωσαν δίκτυα εις την διάβασίν μου· έστησαν δι' εμέ βρόχια. Διάψαλμα. **6** Είπα προς τον Κύριον, Συ είσαι ο Θεός μου· ακροάσθητι, Κύριε, της φωνής των δεήσεών μου. **7** Κύριε Θεέ, η δύναμις της σωτηρίας μου, συ περισκεπάσασ την κεφαλήν μου εν ημέρα πολέμου. **8** Μη δώσης, Κύριε, εις τον ασεβή τας επιθυμίας αυτού· μη αφήσης να εκτελεσθή ο στοχασμός αυτού, μήποτε υψωθώσι. Διάψαλμα. **9** Η πονηρία των χειλέων των περικυκλούντων με· ας σκεπάση την κεφαλήν αυτών. **10** Άνθρακες πεπυρακτωμένοι· ας πέσωσιν επ' αυτούς· ας ριφώσιν εις το πυρ, εις λάκκους βαθείς, διά να μη γερθώσι πλέον. **11** Άνθρωπος κακόγλωσσος· ας μη στερεωθή επί της γής· η κακία θέλει καταδιώξει τον άδικον άνθρωπον, εωσού απολήση αυτόν. **12** Εξείρω ότι ο Κύριος θέλει κάμει την κρίσιν του τεθλιμένου και την δίκην των πτωχών. **13** Βεβαίως οι δίκαιοι θέλουν δοξολογεί το όνομά σου· οι ευθείς θέλουνσι κατοικεί έμπροσθεν του προσώπου σου.

141 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Κύριε, προς σε έκραξα· σπεύσον προς εμέ· ακροάσθητι της φωνής μου, όταν κράζω προς σε. **2** Ας κατευθυνθή ενώπιόν σου η προσευχή μου ως θυμίαμα· η ύψωσις των χειρών μου· ας γείνη ως θυσία εσπερινή. **3** Βάλε, Κύριε, φυλακήν εις το στόμα μου· φύλαττε την θύραν των χειλέων μου. **4** Μη εκκλίνης την καρδίαν μου εις πράγμα πονηρόν, ώστε να εκτελώ πράξεις ασεβείς μετά ανθρώπων εργαζομένων ανομίαν· μηδέ να φαγόω από των εκλεκτών αυτών φαγητών. **5** Ας με κτυπά ο δίκαιος· τούτο θέλει είσθαι έλεος· και ας με ελέγη· τούτο θέλει είσθαι μύρον· εξαίρετον· δεν θέλει βλάψει την κεφαλήν μου· διότι μάλιστα και θέλω προσεύχεσθαι υπέρ αυτών εν ταις συμφοραίς αυτών. **6** Ότε οι αρχηγοί αυτών περιήρχοντο εις τόπους πετρώδεις, ήκουσαν τα λόγια μου, ότι ήσαν γλυκέα. **7** Τα οστά ήμών διασκορπίζονται εν τω στόματι του τάφου, ως όταν τις κόπη και σχίξη ξύλα επί την γην. (Sheol h7585) **8** Διά τούτο οι οφθαλμοί μου, Κύριε Θεέ, ατενίζουσι προς σέ· επί σε ήλπισα· μη καταστρέψης την ψυχήν μου. **9** Φύλαξόν με από της παγίδος, την οποίαν έστησαν δι' εμέ, και από των βρόχων των εργαζομένων ανομίαν. **10** Ας πέσωσιν ομοί οι ασεβείς εις τα δίκτυα αυτών, ενώ εγώ θέλω περάσει αβλαβής.

142 «Μασχίλ του Δαβίδ· προσευχή ότε ήτο εν τω σπηλαίω.»
Με την φωνήν μου έκραξα προς τον Κύριον· με την φωνήν μου προς τον Κύριον εδεήθην. **2** Θέλω εκχέει ενώπιον αυτού την δέησίν μου· την θλίψιν μου ενώπιον αυτού θέλω απαγγείλει. **3** Ότε το πνευμά μου ήτο κατατεθλιμμένον εν εμοί, τότε συ εγνωρίσας την οδόν μου. Παγίδα έκρυψαν δι' εμέ εν τη οδών την οποίαν περιεπάτουν. **4** Έβλεπον εις τα δεξιά και παρετήρουν, και δεν υπήρχεν ο γνωρίζων με· καταφύγιον έχάθη απ' εμού, δεν υπήρχεν ο εκζητών την ψυχήν μου. **5** Προς σε, Κύριε, έκραξα, και είπα, συ είσαι η καταφυγή

μου, η μερίς μου εν γη ζώντων. **6** Πρόσεξον εις την φωνήν μου, διότι ταλαιπωρούμαι σφόδρα· ελευθέρωσόν με εκ των καταδικώντων με, διότι είναι δυνατώτεροί μου. **7** Εξάγαγε εκ φυλακής την ψυχήν μου, διά να δοξολογή το όνομά σου. Οι δίκαιοι θέλουνσι με περικυκλώσει, όταν με ανταμείψης.

143 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Εισάκουσον, Κύριε, της προσευχής μου· ακροάσθητι των δεήσεών μου· αποκρίθητι προς εμέ κατά την αλήθειάν σου, κατά την δικαιοσύνην σου. **2** Και μη εισέλθης εις κρίσιν μετά του δούλου σου· διότι δεν θέλει δικαιοσυνή ενώπιόν σου ουδεὶς άνθρωπος ζων. **3** Διότι κατεδίωξεν ο εχθρός την ψυχήν μου· επατείνωσεν έως εδάφους την ζωήν με· εκάθησεν εις σκοτεινούς τόπους, ως τους αιωνίους νεκρούς. **4** Διά τούτο το πνευμά μου είναι κατατεθλιμμένον εν εμοί, και η καρδία μου τεταραγμένη εντός μου. **5** Ενθυμούμαι τας αρχαίας ημέρας· διαλογίζομαι πάντα τα έργα σου· μελετώ εις τα ποιήματα των χειρών σου. **6** Εκτείνω προς σε τας χείρας μου· η ψυχή μου σε διψά ως γη άνυδρος. Διάψαλμα. **7** Ταχέως εισάκουσόν μου, Κύριε· το πνευμά μου εκλείπει· μη κρύψης το πρόσωπόν σου απ εμού, και ομοιωθώ μετά των καταβαινόντων εις τον λάκκον. **8** Κάμε με να ακούσω το πρωί το έλεός σου· διότι επί σε έθεσα το θάρρος μου· κάμε με να γνωρίσω την οδόν, εις την οποίαν πρέπει να περιπατώ· διότι προς σε ύψωσα την ψυχήν μου. **9** Ελευθέρωσόν με εκ των εχθρών μου, Κύριε· προς σε κατέφυγον. **10** Διδαξόν με να κάμνω το θέλημά σου· διότι συ είσαι ο Θεός μου· το πνευμά σου το αγαθόν· ας με οδηγήσει εις οδόν ευθείαν. **11** Ένεκεν του ονόματός σου, Κύριε, ζωοποίησόν με· διά την δικαιοσύνην σου· εξάγαγε την ψυχήν μου εκ της στενοχωρίας. **12** Και διά το έλεός σου· εξολόθρευσον τους εχθρούς μου, και αφάνισον πάντας τους θλίβοντας την ψυχήν μου· διότι εγώ είμαι δούλος σου.

144 «Ψαλμός του Δαβίδ.» Ευλογητός ο Κύριος, το φρούριόν μου, ο διδάσκων τας χείρας μου εις πόλεμον, τους δακτύλους μου εις μάχην· **2** το έλεός μου και το οχύρωμά μου, το υψηλόν καταφύγιόν μου και ο ελευθερωτής μου· η ασπίς μου, επί τον οποίον ήλπισα, όστις υποτάσσει τον λαόν μου υπ' εμέ. **3** Κύριε, τι είναι ο άνθρωπος, και γνωρίζεις αυτόν· ή ο υιός του ανθρώπου, και συλλογίζεσαι αυτόν· **4** Ο άνθρωπος ομοιάζει την ματαιότητα· αι ημέραι αυτού είναι ως σκιά παρερχομένη. **5** Κύριε, κλίνον τους ουρανούς σου και κατάβηθι· έγγισσον τα όρη, και θέλουνσι καπνίσαι. **6** Άστραφον αστραπήν, και θέλεις διασκορπίσει αυτούς· ρίψον τα βέλη σου, και θέλεις εξολοθρεύσει αυτούς. **7** Εξαπόστειλον την χείρα σου εξ ύψους· λύτρωσόν με και ελευθέρωσόν με εξ υδάτων πολλών, εκ χειρός των υιών του αλλοτρίου, **8** των οποίων τον στόμα λαλεί ματαιότητα, και η δεξιά αυτών είναι δεξιά ψεύδους. **9** Θεέ, ωδήν νέαν θέλω ψάλλει εις σέ· εν ψαλτηρίω δεκαχόρδω θέλω ψαλμωδέι εις σέ· **10** τον διδόντα σωτηρίαν εις τους βασιλείς· τον λυτρώνοντα Δαβίδ τον δούλον αυτού από ρομφαίας πονηράς. **11** Λύτρωσόν με και ελευθέρωσόν με από χειρός των υιών του αλλοτρίου, των οποίων το στόμα λαλεί ματαιότητα, και η δεξιά αυτών είναι δεξιά ψεύδους· **12** διά να ήναι οι υιοί ήμών ως νεόφυτα, αυξάνοντες εις την νεότητα αυτών· αι θυγατέρες ήμών ως ακρογωνιαίοι λίθοι τετορνευμένοι προς στολισμόν παλατίου· **13** Αι αποθήκαι ήμών πλήρεις, ώστε να δίδωσι παν είδος τροφής· τα πρόβατα ήμών πληθυνόμενα εις χιλιάδας και μυριάδας· εν τοις αγροίς ήμών· **14** οι βόες ήμών πολύτοκοι· να μη υπάρχει μήτε έφοδος εχθρών· μήτε εξόρμησις, μηδέ κραυγή εν ταις πλατείαις ήμών. **15**

Μακάριος ο λαός, όπως ευρίσκεται εν τοιαύτη καταστάσει μακάριος ο λαός, τον οποίον ο Κύριος είναι ο Θεός αυτού.

145 «Αίνεσις του Δαβίδ.» Θέλω σε υψώσει, Θεέ μου, βασιλεύει και θέλω ευλογήει το όνομά σου εις τον αιώνα και εις τον αιώνα. **2** Καθ' εκάστην ημέραν θέλω σε ευλογήει και θέλω αινεί το όνομά σου εις τον αιώνα και εις τον αιώνα. **3** Μέγας ο Κύριος και αξιύμητος σφόδρα και η μεγαλωσύνη αυτού ανεξχνιάστος. **4** Γενεά εις γενεάν θέλει επαινεί τα έργα σου, και τα μεγαλεία σου θέλουσι διηγείσθαι. **5** Θέλω λαλεί περί της ενδόξου μεγαλοπρεπείας της μεγαλειότητός σου και περί των θαυμαστών έργων σου. **6** Και θέλουσι λέγει την δύναμιν των φοβερών σου κατορθωμάτων, και θέλω διηγείσθαι την μεγαλωσύνην σου. **7** Θέλουσι διαδίδει την μνήμην του πλήθους της αγαθότητός σου, και θέλουσιν αλαλάζει την δικαιοσύνην σου. **8** Ελεήμων και οικτιρμών ο Κύριος μακρόθυμος και πολυέλεος. **9** Αγαθός ο Κύριος προς πάντας και οι οικτιρμοί αυτού επί πάντα τα ποιήματα αυτού. **10** Πάντα τα ποιήματά σου, Κύριε, θέλουσι σε αινεί και οι όσίοί σου θέλουσι σε ευλογεί. **11** Την δόξαν της βασιλείας σου θέλουσι κηρύττει και θέλουσι διηγείσθαι το μεγαλείόν σου. **12** διά να γνωστοποιήσωσιν εις τους υιούς των ανθρώπων τα μεγαλεία σου, και την δόξαν της μεγαλοπρεπείας της βασιλείας αυτού. **13** Η βασιλεία σου βασιλεία πάντων των αιώνων, και η δεσποτεία σου εν πάση γενεά και γενεά. **14** Ο Κύριος υποστηρίζει πάντας τους πίπτοντας και ανορθί πάντας τους κεκυρτωμένους. **15** Οι οφθαλμοί πάντων αποβλέπουσι προς σέ και συ δίδεις εις αυτούς την τροφήν αυτών εν καιρώ. **16** Ανοίγεις την χείρα σου και χορταίνεις την επιθυμίαν παντός ζώντος. **17** Δίκαιος ο Κύριος εν πάσαις ταις οδοίς αυτού και αγαθός εν πάσι τοις έργοις αυτού. **18** Ο Κύριος είναι πλησίον πάντων των επικαλουμένων αυτόν πάντων των επικαλουμένων αυτόν εν αληθεία. **19** Εκκληροίη την επιθυμίαν των φοβουμένων αυτόν, και της κραυγής αυτών εισακούει και σώζει αυτούς. **20** Ο Κύριος φυλάττει πάντας τους αγαπώντας αυτόν· θέλει δε εξολοθρεύσει πάντας τους ασεβείς. **21** Το στόμα μου θέλει λαλεί την αίνεσιν του Κυρίου· και πάσα σαρξ ας ευλογή το όνομα το άγιον αυτού εις τον αιώνα και εις τον αιώνα.

146 Αινείτε τον Κύριον. Αίνει, η ψυχή μου, τον Κύριον. **2** Θέλω αινεί τον Κύριον ενόσω ζώ· θέλω ψαλμωδεί εις τον Θεόν μου ενόσω υπάρχω. **3** Μη πεποιθήτε επ' άρχοντας, επί υιόν ανθρώπου, εκ του οποίου δεν είναι σωτηρία. **4** Το πνεύμα αυτού εξέρχεται· αυτός επιστρέφει εις την γην αυτού· εν εκείνη τη ημέρα οι διαλογισμοί αυτού αφανίζονται. **5** Μακάριος εκείνος, του οποίου βοηθός είναι ο Θεός του Ιακώβ του οποίου η ελπίς είναι επί Κύριον τον Θεόν αυτού. **6** τον ποιήσαντα τον ουρανόν και την γην, την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτούς τον φυλάττοντα αλήθειαν εις τον αιώνα· **7** τον ποιούντα κρίσιν εις τους αδικουμένους τον διδόντα τροφήν εις τους πεινώντας. Ο Κύριος ελευθερώνει τους δεσμίους. **8** Ο Κύριος ανοίγει τους οφθαλμούς των τυφλών· ο Κύριος ανορθί τους κεκυρτωμένους· ο Κύριος αγαπά τους δικαίους. **9** ο Κύριος διαφυλάττει τους ζένους· υπερασπίζεται τον ορφανόν και την χήραν, την δε οδόν των αμαρτωλών καταστρέφει. **10** Ο Κύριος θέλει βασιλεύει εις τον αιώνα· ο Θεός σου, Σιών, εις γενεάν και γενεάν. Αλληλουΐα.

147 Αινείτε τον Κύριον· διότι είναι καλόν να ψάλλωμεν εις τον Θεόν ημών· διότι είναι τερπνόν, η αίνεσις πρόπευσα. **2** Ο Κύριος οικοδομεί την Ιερουσαλήμ· θέλει

συνάξει τους διεσπαρμένους του Ισραήλ. **3** Ιατρεύει τους συντετριμένους την καρδίαν και δένει τας πληγάς αυτών. **4** Αριθμεί τα πλήθη των άστρων· Καλεί τα πάντα ονομασί. **5** Μέγας ο Κύριος ημών και μεγάλη η δύναμις αυτού· η σύνεσις αυτού αμέτρητος. **6** Ο Κύριος υψώνει τους πράους, τους δε ασεβείς ταπεινώνει έως εδάφους. **7** Ψάλατε εις τον Κύριον ευχαριστούντες ψαλμωδείτε εις τον Θεόν ημών εν κιθάρα· **8** τον σκεπάζοντα τον ουρανόν με νεφέλας τον ετοιμάζοντα βροχήν διά την γήν· τον αναδιδόντα χόρτον επί των ορέων· **9** τον διδόντα εις τα κτήνη την τροφήν αυτών και εις τους νεοσσούς των κοράκων, οίτινες κράζουσι προς αυτόν. **10** Δεν χάρει εις την δύναμιν του ίππου· δεν ηδύναται εις τους πόδας του ανδρός. **11** Ο Κύριος ηδύναται εις τους φοβουμένους αυτόν, εις τους ελπίζοντας επί το έλεος αυτού. **12** Επαίνει, Ιερουσαλήμ, τον Κύριον· αίνει τον Θεόν σου, Σιών. **13** Διότι ενεδυνάμωσε τους μοχλούς των πυλών σου· ηυλόγησε τους υιούς σου εν μέσω σου. **14** Βάλλει ειρήνην εις τα όρια σου· σε χορταίνει με το πάχος του σίτου. **15** Αποστέλλει το πρόσταγμα αυτού εις την γην, ο λόγος αυτού τρέχει ταχύτητα. **16** Δίδει άγινα ως μαλλίον· διασπείρει την πάχνην ως στάκτην. **17** Ρίπτει τον κρύσταλλον αυτού ως κομμάτια· έμπροσθεν του ψύχους αυτού τις δύναται να σταθή; **18** Αποστέλλει τον λόγον αυτού και διαλύει αυτά· φυσά τον άνεμον αυτού, και τα ύδατα ρέουσιν. **19** Αναγγέλλει τον λόγον αυτού προς τον Ιακώβ, τα διατάγματα αυτού και τας κρίσεις αυτού προς τον Ισραήλ. **20** Δεν έκαμεν ούτως εις ουδέν έθνος ουδέ εγνώρισαν τας κρίσεις αυτού. Αλληλουΐα.

148 Αινείτε τον Κύριον. Αινείτε τον Κύριον εκ των ουρανών· αινείτε αυτόν εν τοις υψίστοις. **2** Αινείτε αυτόν, πάντες οι άγγελοι αυτού· αινείτε αυτόν, πάσαι αι δυνάμεις αυτού. **3** Αινείτε αυτόν, ήλιο και σελήνη· αινείτε αυτόν, πάντα τα άστρα του φωτός. **4** Αινείτε αυτόν, οι ουρανοί των ουρανών, και τα ύδατα τα υπεράνω των ουρανών. **5** Ας ανίωσι το όνομα του Κυρίου· διότι αυτός προσέταξε, και εκτίσθησαν· **6** και εστερέωσαν αυτά εις τον αιώνα και εις τον αιώνα· έθεσε διάταγμα, το οποίον δεν θέλει παρέλθει. **7** Αινείτε τον Κύριον εκ της γης, δράκοντες και πάσαι άβυσσοι· **8** πυρ και χάλαζα, χιών και ατμίς, ανεμοστρόβιλος, ο εκτελών τον λόγον αυτού· **9** τα όρη και πάντα τα βουνά· δένδρα καρποφόρα και πάσαι κέδροι· **10** τα θηρία και πάντα τα κτήνη· ερπετά και πετεινά περτωτά. **11** Βασιλείς της γης και πάντες λαοί· άρχοντες και πάντες κριταί της γής· **12** νέοι τε και παρθένοι, γέροντες μετά νεωτέρων· **13** ας ανίωσι το όνομα του Κυρίου· διότι το όνομα αυτού μόνου είναι υψωμένον· **14** Η δόξα αυτού είναι επί την γην και τον ουρανόν· και αυτός ύψωσε κεράς εις τον λαόν αυτού, ύμνον εις πάντας τους οσίους αυτού, εις τους υιούς Ισραήλ, λαόν όστις είναι πλησίον αυτού. Αλληλουΐα.

149 Αινείτε τον Κύριον. Ψάλατε εις τον Κύριον ωδήν νέαν, την αίνεσιν αυτού εν τη συνάξει των οσίων. **2** Ας ευφραίνεται ο Ισραήλ εις τον Ποιητήν αυτού· οι υιοί της Σιών ας αγάλλωνται εις τον Βασιλέα αυτών. **3** Ας ανίωσι το όνομα αυτού χοροστατούντες· εν τυμπάνω και κιθάρα ας ψαλμωδώνω εις αυτόν. **4** Διότι ο Κύριος ευδοκεί εις τον λαόν αυτού· θέλει δοξάσει τους πράους εν σωτηρία. **5** Οι όσοι θέλουσιν αγάλλεσθαι εν δόξη· θέλουσιν αγάλλεσθαι επί τας κλίνας αυτών. **6** Αι εξυμνήσεις του Θεού θέλουσιν είσθαι εν τω λάργυγι αυτών, και ρομφαία δίστομος εν τη χειρί αυτών· **7** διά να κάμνωσιν εκδίκησιν εις τα έθνη, παιδείαν εις τους λαούς· **8** διά να δέσωσι τους βασιλείς αυτών με αλύσεις και

τους ενδόξους αυτών με δεσμά σιδηρά· **9** διά να κάμωσιν επ' αυτούς την γεγραμμένην κρίσιν. Η δόξα αὐτη θέλει εἶσθαι εἰς πάντας τους οσίουσ αυτού. Αλληλοῦῖα.

150 Αἰνεῖτε τον Κύριον. Αἰνεῖτε τον Θεόν εν τω αγιαστηρίῳ αυτού· αἰνεῖτε αυτόν εν τῳ στερεώματι της δυνάμεωσ αυτού. **2** Αἰνεῖτε αυτόν διά τα μεγαλεία αυτού· αἰνεῖτε αυτόν κατά το πλήθος της μεγαλωσύνης αυτού. **3** Αἰνεῖτε αυτόν εν ἤχῳ σάλπιγγοσ· αἰνεῖτε αυτόν εν ψαλτηρίῳ και κιθάρα. **4** Αἰνεῖτε αυτόν εν τυμπάνῳ και χοροστασίῳ· αἰνεῖτε αυτόν εν χορδαῖσ και οργάνῳ. **5** Αἰνεῖτε αυτόν εν κυμβάλοισ ευήχοισ· αἰνεῖτε αυτόν εν κυμβάλοισ αλααγοῦ. **6** Πάσα πνοή ασ ανή τον Κύριον. Αλληλοῦῖα.

Παροιμίες

1 Παροιμία Σολομώντος, υιού του Δαβίδ, βασιλέως του Ισραήλ, 2 διά να γνωρίση τις σοφίαν και παιδείαν, διά να νόση λόγους φρονήσεως, 3 διά να λάβη διδασκαλίαν συνέσεως, δικαιοσύνης και κρίσεως και ευθύτητος, 4 διά να δώση νόησιν εις τους απλούς, και εις τον νέον μάθησιν και διάγνωσιν. 5 Ο σοφός ακούων θέλει γείνει σοφώτερος, και ο νοήμων θέλει αποκτήσει επιστήμην κυβερνήσεως 6 ώστε να εννοή παροιμίας και σκοτεινόν λόγον, ρήσεις σοφών και ανιγνόμενα αυτών. 7 Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου· οι άφρονες καταφρονούσι την σοφίαν και την διδασκαλίαν. 8 Άκουε, υιέ μου, την διδασκαλίαν του πατρός σου, και μη απορρίψης τον νόμον της μητρός σου. 9 Διότι ταύτα θέλουσιν εΐσθαι στέφανος χαρίτων εις την κορυφήν σου και περιδέραιον περί τον τράχηλόν σου. 10 Υιέ μου, εάν θέλήσωσιν οι αμαρτωλοί να σε δελεάσωσι, μη θελήσης· 11 εάν είπωσιν, Ελθέ μεθ' ημών, ας ενεδρεύσωμεν δι' αίμα, ας επιβουλεύθωμεν αναίτιως τον αδών, 12 Ας καταπίωμεν αυτούς ζώντας, ως ο άδης, και ολοκλήρους ως τους καταβαίνοντας εις τον λάκκον· (Sheol h7585) 13 θέλωμεν ευρεί παν πολύτιμον αγαθόν, θέλωμεν γεμίσει τους οίκους ημών από λαφύρων· 14 θες τον κλήρόν σου μεταξύ ημών, εν βαλάντιον ας ήναι εις πάντας ημάς· 15 υιέ μου, μη περιπατήσης εν οδώ μετ' αυτών· άπεχε τον πόδα σου από των τρίβων αυτών· 16 διότι οι πόδες αυτών τρέχουσιν εις το κακόν, και σπεύδουσιν εις το να χύσωσιν αίμα. 17 Διότι ματαίως εξαπλώνεται δίκτυον έμπροσθεν των οφθαλμών παντός περρωτού. 18 Διότι ούτοι ενεδρεύουσι κατά τον ίδιον αυτών αίματος, επιβουλεύονται τας εαυτών ψυχάς· 19 Τοιαύται είναι αι οδοί παντός πλεονέκτου· η πλεονεξία αφαιρεί την ζωήν των κυριευομένων υπ' αυτής. 20 Η σοφία φωνάζει έξω, εκπέμπει την φωνήν αυτήν εν ταις πλατείαις· 21 Κράζει επί κεφαλής των αγορών, εν ταις εισόδοις των πυλών· απαγγέλλει τους λόγους αυτής διά της πόλεως, λέγουσα, 22 Έως τότε, μωροί, θέλετε αγαπά την μωρίαν, και οι χλευασταί θέλουσιν ηδύνεσθαι εις τους χλευασμούς αυτών, και οι άφρονες θέλουσι μισεί την γνώσιν· 23 Επιστρέψατε προς τους ελέγχους μου· ιδού, εγώ θέλω εκχέει το πνεύμά μου εφ' υμάς, θέλω σας κάμει να νοήσητε τους λόγους μου. 24 Επειδή εγώ έκραζοι, και σεις δεν υπηκούετε· εξέτεινον την χείρα μου, και ουδεις προσείχεν· 25 Αλλά κατεφρονείτε πάσας τας συμβουλάς μου και τους ελέγχους μου δεν εδέχεσθε· 26 διά τούτο και εγώ θέλω επιγέλασει εις τον όλεθρόν σας· θέλω καταχαρή, όταν επέλθη ο φόβος σας. 27 Όταν ο φόβος σας επέλθη ως ερήμωσις και η καταστροφή σας εφορηήσιν ως ανεμοστρόβιλος, όταν η θλίψις και η στενοχωρία έλθωσιν εφ' υμάς· 28 τότε θέλουσι με επικαλεσθή, αλλά δεν θέλω αποκριθή· επιμόνος θέλουσι με εκζητήσει, αλλά δεν θέλουσι με ευρεί. 29 Διότι εμίσησαν την γνώσιν και τον φόβον του Κυρίου δεν εξέλεξαν· 30 δεν ήθέλησαν τας συμβουλάς μου· κατεφρόνησαν πάντας τους ελέγχους μου· 31 διά τούτο θέλουσι φάγει από των καρπών της οδού αυτών και θέλουσι χορτασθή από των κακοβουλιών αυτών. 32 Διότι η αποστασία των μωρών θέλει θανατώσει αυτούς, και η αμεριμνησία των αφρόνων θέλει αφανίσει αυτούς. 33 Όστις όμως ακούει εμού, θέλει κατοικήσει εν ασφαλεία· και θέλει ψυχάζει, μη φοβούμενος κακόν.

2 Υιέ μου, εάν δεχθής τους λόγους μου και ταμειύσης τας εντολάς μου παρά σεαυτώ, 2 ώστε να προσέξη το ωτίον σου

εις την σοφίαν, να κλίνης την καρδίαν σου εις την σύνεσιν· 3 και εάν επικαλεσθής την φρόνησιν, και υψώσης την φωνήν σου εις την σύνεσιν· 4 εάν ζητήσης αυτήν ως αργύριον και εξερευνήσης αυτήν ως κεκρυμμένους θησαυρούς, 5 τότε θέλεις εννοήσει τον φόβον του Κυρίου και θέλεις ευρεί την επίγνωσιν του Θεού. 6 Διότι ο Κύριος δίδει σοφίαν· εκ του στόματος αυτού εξέρχεται γνώσις και σύνεσις. 7 Αποταμειεύε σωτηρίαν εις τους ευθείς· είναι ασπίς εις τους περιπατούντας εν ακεραιότητι, 8 υπερασπίζων τας οδούς της δικαιοσύνης και φυλάττων την οδόν των οσίων αυτού. 9 Τότε θέλεις εννοήσει δικαιοσύνην και κρίσιν και ευθύτητα, πάσαν οδόν αγαθήν. 10 Εάν η σοφία εισέλθη εις την καρδίαν σου και η γνώσις ηδύνην την ψυχήν σου, 11 ορθή βουλή θέλει σε φυλάττει, νόσεις θέλει σε διατηρεί· 12 διά να σε ελευθερόνη από της οδού της πονηράς, από ανθρώπου λαλούντος δόλια, 13 οίτινες εγκαταλείπουσι τας οδούς της ευθύτητος, διά να περιπατώσιν εν ταις οδοίς του σκότους· 14 οίτινες ηδύνονται εις το να κάμνωσι κακόν, χείρουσιν εις τας διαστροφάς της κακίας, 15 των οποίων αι οδοί είναι σκολιαί και αι πορείαι αυτών διαστραμμέναι· 16 διά να σε ελευθερόνη από ξένης γυναικός, από αλλοτριάς κολακευούσης με τους λόγους αυτής, 17 ήτις εγκατέλιπε τον επιστήθιον της νεότητος αυτής και ελημόνησε την διαθήκην του Θεού αυτής, 18 Διότι ο οίκος αυτής καταβίβάσει εις τον θάνατον, και τα βήματα αυτής εις τους νεκρούς· 19 πάντες οι εισερχόμενοι προς αυτήν δεν επιστρέφουσιν ουδε αναλαμβάνουσι τας οδούς της ζωής· 20 διά να περιπατήσιν εν τη οδώ των αγαθών και να φυλάττης τας τρίβους των δικαίων. 21 Διότι οι ευθείς θέλουσι κατοικήσει την γην, και οι τέλειοι θέλουσιν εναπολειφθί εν αυτή. 22 Οι δε ασεβείς θέλουσιν εκκοπή από της γης, και οι παράνομοι θέλουσιν εκριζωθή απ' αυτής.

3 Υιέ μου, μη λησμονής τους νόμους μου, και η καρδιά σου ας φυλάττη τας εντολάς μου. 2 Διότι μακρότητα ημερών και έτη ζωής και ειρήνην θέλουσι προσθέσει εις σε. 3 Έλεος και αλήθεια ας μη σε εγκαταλίπωσι· δέσον αυτάς περί τον τράχηλόν σου· εγχαράζον αυτάς επί την πλάκα της καρδίας σου· 4 ούτω θέλεις ευρεί χάριν και εύνοϊαν ενώπιον Θεού και ανθρώπων. 5 Έλπίζε επί Κύριον εξ όλης σου της καρδίας, και μη επιστηρίζεσαι εις την σύνεσίν σου· 6 εν πάσις ταις οδοίς σου αυτόν γνώριζε, και αυτός θέλει διευθύνει τα διαβήματά σου. 7 Μη φαντάζεσαι σεαυτόν σοφόν· φοβού τον Κύριον και έκκλινον από κακού. 8 Τούτο θέλει εΐσθαι ίασις εις τα νεύρά σου και μυέλωσις εις τα οστά σου. 9 Τίμα τον Κύριον από των υπάρχόντων σου και από των απαρχών πάντων των γεννημάτων σου· 10 και θέλουσιν εμπλησθί αι σιτοθήκαι σου από αφθονίας και οι ληνοί σου θέλουσιν εκχειλίζει από νέου οίνου. 11 Υιέ μου, μη καταφρόνει την παιδείαν του Κυρίου και μη αθύμει ελεγχόμενος υπ' αυτού. 12 Διότι ο Κύριος ελέγχει όντινα αγαπά, καθώς και ο πατήρ τον υιόν, εις τον οποίον ευαρεστείται. 13 Μακάριος ο άνθρωπος, όστις εύρηκε σοφίαν, και ο άνθρωπος, όστις απέκτησε σύνεσιν· 14 Διότι το εμπόριον αυτής είναι καλήτερον παρά το εμπόριον του αργυρίου και το κέρδος αυτής παρά χρυσίον καθαρόν. 15 Είναι τιμωτέρα πολυτίμων λίθων· και πάντα όσα επιθυμής δεν είναι αντάξια αυτής. 16 Μακρότης ημερών είναι εν τη δεξιά αυτής· εν τη αριστερά αυτής, πλούτος και δόξα. 17 Αι οδοί αυτής είναι οδοί τερπναι και πάσαι αι τρίβοι αυτής ειρήνη. 18 Είναι δένδρον ζωής εις τους εναγκαλιζόμενους αυτήν· και μακάριοι οι κρατούντες αυτήν. 19 Διά της σοφίας εθεμελίωσεν ο Κύριος, εστερέωσε τους ουρανούς εν συνέσει. 20 Διά της

γνώσεως αυτού αι άβυσσοι ηνοιχθησαν και τα νεφρα σταλαζουσι δρσσον. **21** Υιέ μου, ας μη απομακρυνθωσι ταυτα από των οφθαλμών σου· φυλάττε ορθήν βουλήν και φρόνησιν· **22** και θέλει εισθαι ζωή εις την ψυχήν σου και χάρις εις τον τράχηλόν σου. **23** Τότε θέλεις περιπατεί ασφαλώς την οδόν σου, και ο πους σου δεν θέλει προσκόψει. **24** Όταν πλαγιάζης, δεν θέλεις τρομάξει· μάλιστα δεν θέλεις πλαγιάζει, και ο ύπνος σου θέλει εισθαι γλυκός. **25** Δεν θέλεις τρομάξει από αιφνιδίου φόβου ουδέ από του ολέθρου των ασεβών, όταν επέλθη· **26** Διότι ο Κύριος θέλει εισθαι η ελπίς σου, και θέλει φυλάξει τον πόδα σου από του να πιασθή. **27** Μη αρνηθής το καλόν προς εκείνον, εις τους οποίους πρέπει, όταν ήναι εν τη χειρί σου να κάμνης αυτό. **28** Μη είπης προς τον πλησίον σου, Ύπαγε και επανάστρεψον και αύριον θέλω σοι δώσει· ενώ έχεις τούτο παρά σεαυτώ. **29** Μη μηχανεύου κακόν κατά του πλησίον σου, ενώ πεποιτώσ κατοικεί μετά σου. **30** Μη μάχου τινά αναίτιώς, εάν δεν έκαμε κακόν εις σε. **31** Μη ζήλευε τον βίαιον άνθρωπον και μη εκλέξης μηδεμίαν εκ των οδών αυτού· **32** διότι ο Κύριος βδελύσσεται τον σκολιόν· το δε απόρητον αυτού φανερώνεται εις τους δικαίους. **33** Κατάρα Κυρίου εν τω οίκω του ασεβούς· ευλογεί δε την κατοικίαν των δικαίων. **34** Βεβαίως αυτός αντιτάσσεται εις τους υπερηφάνους· εις δε τους ταπεινούς δίδει χάριν. **35** Οι σοφοί θέλουσι κληρονομήσει δόξαν· το δε ύψος των αφρόνων θέλει εισθαι η αιτιμία.

4 Ακούσατε, τέκνα, παιδείαν πατρός, και προσέχετε να μάθητε σύνεσιν. **2** Διότι δίδω εις εσάς καλήν διδασκαλίαν· μη εγκαταλίπητε τον νόμον μου. **3** Διότι και εγώ εστάθην υιός του πατρός μου, αγαπητός και μονογενής ενώπιον της μητρός μου· **4** και με εδίδασκε και μοι έλεγεν, Ας κρατή η καρδιά σου τους λόγους μου· φυλάττε τας εντολάς μου και θέλεις ζήσει. **5** Απόκτησον σοφίαν, απόκτησον σύνεσιν· μη λησμονήσης αυτήν, μηδέ εκκλίνης από των λόγων του στόματός μου· **6** μη εγκαταλίπη αυτήν, και θέλει σε περιφυλάξει· αγάπα αυτήν, και θέλει σε διατηρεί. **7** Η σοφία είναι το πρώτιστον· απόκτησον σοφίαν· και υπέρ πάσαν απόκτησίν σου απόκτησον σύνεσιν. **8** Ανάλαβε αυτήν και θέλει σε υψώσει· θέλει σε δοξάσει, όταν εναγκαλισθής αυτήν. **9** Θέλει επιθέσει επί της κεφαλής σου στεφανον χαρίτων· θέλει σοι δώσει διάδημα δόξης. **10** Άκουε, υιέ μου, και δέχθητι τους λόγους μου· και θέλουσι πληθυνθή τα έτη της ζωής σου. **11** Σε διδάσκω την οδόν της σοφίας· σε εμβιβάζω εις τρίβους ευθείας. **12** Όταν περιπατής, τα βήματά σου δεν θέλουσιν εισθαι εστενοχωρημένα· και όταν τρέχης, δεν θέλεις προσκόψει. **13** Δράξον την παιδείαν, μη αφήσης αυτήν· φυλάττε αυτήν, διότι είναι η ζωή σου. **14** Μη εισέλθης εις την τρίβον των ασεβών, και μη υπάγης εις την οδόν των πονηρών. **15** Απόφευγε αυτήν, μη περάσης δι' αυτής, εκκλινον απ' αυτής και διάβα. **16** Διότι αυτοί δεν κοιμώνται, εάν δεν κακοποιήσωσι· και ο ύπνος αυτών αφαιρείται, εάν δεν υποσκελισωσιν. **17** Επειδή τρώγουσιν άρτον ασεβείας· και πίνουσιν οίνον δυναστείας. **18** Η οδός όμως των δικαίων είναι ως το λαμπρόν φως, το φέγγον επί μάλλον και μάλλον, εωσού γείνη τελεία ημέρα. **19** Η οδός των ασεβών είναι ως το σκότος· δεν γνωρίζουσι που προσκόπτουσιν. **20** Υιέ μου, πρόσεχε εις τας ρήσεις μου· κλίνον το ωτίον σου εις τα λόγια μου. **21** Ας μη απομακρυνθώσιν από των οφθαλμών σου· φυλάττε αυτά εν τη καρδιά σου· **22** διότι είναι ζωή εις τους ευρίσκοντας αυτά και ίασις εις πάσαν αυτών την σάρκα. **23** Μετά πάσης φυλάξεως φυλάττε την καρδίαν σου· διότι εκ ταύτης προέρχονται αι εκβάσεις της ζωής. **24** Απόβαλε από σου σκολιότητα στόματος,

και διαστροφήν χειλέων απομάκρυνον από σου. **25** Οι οφθαλμοί σου ας βλέπωσιν ορθά, και τα βλέφαρά σου ας κατευθύνωνται έμπροσθέν σου. **26** Στάθιζε το βάδισμα των ποδών σου, και πάσαι αι οδοί σου θέλουσι κατευθυνθή. **27** Μη εκκλίνης δεξιά ή αριστερά· απόστρεψον τον πόδα σου από κακού.

5 Υιέ μου, πρόσεχε εις την σοφίαν μου, κλίνον το ωτίον σου εις την σύνεσιν μου· **2** διά να τηρής φρόνησιν και τα χείλη σου να φυλάττωσι γνώσιν. **3** Διότι τα χείλη της αλλοτρίας γυναικός στάζουσιν ως κηρήθρα μέλιτος, και ο ουρανίσκος αυτής είναι μαλακώτερος ελαίου· **4** το τέλος όμως αυτής είναι πικρόν ως ασφίνθιον, οξύ ως μάχαιρα δίστομος. **5** Οι πόδες αυτής καταβαίνουσιν εις θάνατον· τα βήματα αυτής καταντώνσιν εις τον άδην. (Sheol h7585) **6** διά να μη γνωρίσης την οδόν της ζωής, αι πορεία αυτής είναι άστατοι και ουχι ευδιάγνωστοι. **7** Ακούσάτέ μου λοιπόν τώρα, τέκνα, και μη αποστραφήτε τους λόγους του στόματός μου. **8** Απομάκρυνον την οδόν σου απ' αυτής, και μη πλησιάσης εις την θύραν του οίκου αυτής, **9** διά να μη δώσης την τιμήν σου εις άλλους και τα έτη σου εις τους ανελεήμονας· **10** διά να μη χορτασθώσι ξένοι από της περιουσίας σου και οι κόποι σου έλθωσιν εις οίκον αλλοτρίου, **11** και συ στεναζής εις τα έσχατά σου, όταν η σαρξ σου και το σώμα σου καταναλωθώσι, **12** και λέγης, Πως εμίσησα την παιδείαν, και η καρδιά μου κατεφρόνησε τους ελέγχους, **13** και δεν υπήκουσα εις την φωνήν των διδασκόντων με, ουδέ έκλινα το ωτίον μου εις τους νουθετούντάς με. **14** Παρ' ολίγον έπεσον εις παν κακόν, εν μέσω της συνάξεως και της συναγωγής. **15** Πίνε ύδατα εκ της δεξαμενης σου και πηγάζοντα εκ του φρεατός σου· **16** Ας εκχένωνται έξω αι πηγαί σου, και τα ρυάκια των υδάτων σου εις τας πλατείας· **17** σου μόνου ας ήναι αυτά, και ουχι ξένων μετά σου· **18** η πηγή σου ας ήναι ευλογημένη· και ευφραίνου μετά της γυναικός της νεότητός σου. **19** Ας ήναι εις σε ως έλαφος ερασίμια και δορκάς κεχαριτωμένη· ας σε ποτίζωσιν οι μαστοί αυτής εν παντί καιρώ· ευφραίνου πάντοτε εις την αγάπην αυτής. **20** Και διά τι, υιέ μου, θέλεις θέλγεσθαι υπό ξένης και θέλεις εναγκαλιζέσθαι κόλπον αλλοτρίας; **21** Διότι του ανθρώπου αι οδοί είναι ενώπιον των οφθαλμών του Κυρίου, και σταθιμίξει πάσας τας πορείας αυτού. **22** Αι ιδίαι αυτού ανομια θέλουσι συλλάβει τον ασεβή, και με τα σχοινία της αμαρτίας αυτού θέλει σφίγγεσθαι. **23** Ουτός θέλει αποθάνει απαίδευτος και εκ του πλήθους της αφροσύνης αυτού θέλει περιπλανάσθαι.

6 Υιέ μου, εάν έγεινας εγγυητής διά τον φίλον σου, εάν έδωκας την χείρα σου εις ξένον, **2** επαγιδεύθης διά των λόγων του στόματός σου, επιάσθης διά των λόγων του στόματός σου· **3** Κάμε λοιπόν τούτο, υιέ μου, και σώζου, επειδή ήλθες εις τας χείρας του φίλου σου· υπαγε, μη αποκάμης, και βίαζε τον φίλον σου. **4** Μη δώσης ύπνον εις τους οφθαλμούς σου, μηδέ νυσταγμόν εις τα βλέφαρά σου· **5** Σώζου, ως δορκάδιον εκ χειρός του κυνηγού και ως πτηνόν εκ χειρός του ιεζυτού. **6** Ύπαγε προς τον μύρμηκα, ω οκνηρέ παρατήρησον τας οδούς αυτού και γίνου σοφός· **7** όστις μη έχων άρχοντα, επιστάτην ή κυβερνήτην, **8** ετοιμάζει την τροφήν αυτού το θερος, συνάγει τας τροφάς αυτού εν τω θερισμώ. **9** Έως πότε θέλεις κοιμάσθαι, οκνηρέ; πότε θέλεις σηκωθεί εκ του ύπνου σου; **10** Ολίγος ύπνος, ολίγος νυσταγμός, ολίγη συμπλοκή των χειρών εις τον ύπνον· **11** Έπειτα η πτωχεία σου έρχεται ως ταχυδρόμος, και η ένδειά σου ως ανήρ ένοπλος. **12** Ο αχρείος άνθρωπος, ο κακότροπος άνθρωπος, περιπατεί με στόμα διεστραμμένον· **13** Κάμνει νεύμα

ήμην πλησίον αυτού δημιουργούσα· και εγώ ήμην καθ' ημέραν η τρυφή αυτού, ευφραϊνομένη πάντοτε ενώπιον αυτού, **31** ευφραϊνομένη εν τη οικουμένη της γης αυτού· και η τρυφή μου ήτο μετά των υιών των ανθρώπων. **32** Τώρα λοιπόν ακούσατέ μου, ω τέκνα· διότι μακάριοι οι φυλάττοντες τας οδούς μου. **33** Ακούσατε παιδείαν και γένησθε σοφοί, και μη αποδοκιμάζετε αυτήν. **34** Μακάριος ο άνθρωπος, όστις μου ακούση, αγρυπνών καθ' ημέραν εν ταις πύλαις μου, περιμένων εις τους παραστάτας των θυρών μου· **35** διότι όστις εύρη εμέ, θέλει ευρεί ζωήν, και θέλει λάβει χάριν παρά Κυρίου. **36** Όστις όμως αμαρτήση εις εμέ, την εαυτού ψυχήν αδικεί· πάντες οι μισούντές με αγαπώσι θάνατον.

9 Η σοφία ωκοδόμησε τον οίκον αυτής, ελατόμησε τους στύλους αυτής επτά· **2** έσφαξε τη σφάγια αυτής, εκέρασε τον οίνον αυτής, και ηγοίασε την τράπεζαν αυτής· **3** απέστειλε τας θεραπαίνας αυτής, κηρύττει επί των υψηλών τόπων της πόλεως, **4** Όστις είναι άφρων, και στραφή εδώ· και, προς τους ενδεείς φρενών, λέγει προς αυτούς, **5** Έλθετε, φάγετε από του άρτου μου, και πίετε από του οίνου τον οποίον εκέρασα· **6** αφήσατε την αφροσύνην και ζήσατε· και κατευθύνθητε εν τη οδώ της συνέσεως, **7** Ο νουθετών χλευαστήν λαμβάνει εις εαυτόν ατιμίαν· και ο έλέγχων τον ασεβή λαμβάνει εις εαυτόν μώνον. **8** Μη έλεγε χλευαστήν, διά να μη σε μισηση· έλεγε σοφόν, και θέλει σε αγαπήσει. **9** Διδε αφορμήν εις τον σοφόν και θέλει γείνει σοφώτερος· διδασκε τον δικαίον και θέλει αυξηθή εις μάθησιν. **10** Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου· και επίγνωσις αγίων φρόνησις. **11** Διότι δι' εμού αι ημέραι σου θέλουσι πολλαπλασιασθή, και έτη ζωής θέλουσι προστεθή εις σε. **12** Εάν γείνης σοφός, θέλεις είσθαι σοφός διά σεαυτόν· και εάν γείνης χλευαστής, συ μόνος θέλεις πάσχει. **13** Γυνή άφρων, θρασεία, ανόητος και μη γνωρίζουσα μηδέν· **14** κάθηται εν τη θύρα της οικίας αυτής επί θρόνου, εν τοις υψηλοίς τόποις της πόλεως, **15** προσκαλούσα τους διαβάτας τους κατευθυνομένους εις την οδόν αυτών· **16** όστις είναι άφρων, και στραφή εδώ· και προς τον ενδεί φρενών, λέγει προς αυτόν, **17** Τα κλοπιμαία ύδατα είναι γλυκέα, και ο κρύφιος άρτος είναι ηδύς. **18** Αλλά αυτός αγνοεί ότι εκεί είναι οι νεκροί, και εις τα βάθη του άδου οι κεκλημένοι αυτής. (Sheel h7585)

10 Παροιμίαί Σολομώντος, Υιός σοφός ευφραίνει πατέρα· υιός δε άφρων είναι λύπη της μητρός αυτού. **2** Οι θησαυροί της ανομίας δεν ωφελούσιν· η δε δικαιοσύνη ελευθερώνει εκ θανάτου. **3** Ο Κύριος δεν θέλει λιμοκτονήσει ψυχήν δικαίου· ανατρέπει δε την περιουσίαν των ασεβών. **4** Η σκηνρά χειρ πτωχεΐαν φέρει· πλουτίζει δε η χειρ του επιμελούς. **5** Ο συνάγων εν τω θέρει είναι υιός συνέσεως· ο δε κοιμώμενος εν τω θερισμώ υιός αισχύνης. **6** Ευλογία επί την κεφαλήν του δικαίου· το στόμα δε των ασεβών αδικία καλύπτει. **7** Η μνήμη του δικαίου είναι μετ' ευλογίας· το δε όνομα των ασεβών σήπεται. **8** Ο σοφός την καρδίαν θέλει δέχεσθαι εντολάς· ο δε μωρός τα χείλη θέλει υποσκελισθή. **9** Ο περιπατών εν ακεραιότητι περιπατεί ασφαλώς· ο δε διαστρέφων τας οδούς αυτού θέλει γνωρισθή. **10** Όστις νεύει διά του οφθαλμού, προξενεί οδύνην· ο δε μωρός τα χείλη θέλει υποσκελισθή. **11** Το στόμα του δικαίου είναι πηγή ζωής· το στόμα δε των ασεβών αδικία καλύπτει. **12** Το μίσος διεγείρει έρίδας· αλλά η αγάπη καλύπτει πάντα τα σφάλματα. **13** Εις τα χείλη του συνετού ευρίσκεται η σοφία· η δε ράβδος είναι διά την ράχιν του ενδεούς φρενών. **14** Οι σοφοί αποταμιεύουσι γνώσιν· το

στόμα δε του προπετούς είναι πλησίον απωλείας. **15** Τα αγαθά του πλουσίου είναι η οχυρά αυτού πόλις· καταστροφή δε των πενήτων πτωχεΐα αυτών. **16** Τα έργα του δικαίου είναι εις ζωήν· το προϊόν του ασεβούς εις αμαρτίαν. **17** Ο φυλάττων την παιδείαν ευρίσκεται εν οδώ ζωής· ο δε εγκαταλείπων τον έλεγχον αποπλανάται. **18** Όστις καλύπτει μίσος υπό χείλη ψευδή, και όστις προφέρει συκοφαντία, είναι άφρων. **19** Εν τη πολυλογία δεν λείπει αμαρτία· αλλά όστις κρατεί τα χείλη αυτού, είναι συνετός. **20** Η γλώσσα του δικαίου αργύριον εκλεκτόν· η καρδιά των ασεβών πράγμα μηδαμίνον. **21** Τα χείλη του δικαίου βόσκουσι πολλούς· οι δε άφρονες αποθνήσκουσι δι' έλλειψιν φρενών. **22** Η ευλογία του Κυρίου πλουτίζει, και λύπη δεν θέλει προστεθή εις αυτήν. **23** Ως γέλως είναι εις τον άφρονα να πράττη κακόν· η δε σοφία είναι ανδρός συνετού. **24** Ο φόβος του ασεβούς θέλει επέλθει επ' αυτόν· η επιθυμία δε των δικαίων θέλει εκπληρωθή. **25** Καθώς παρέρχεται ο ανεμοστρόβιλος, ούτως ο ασεβής δεν υπάρχει· ο δε δίκαιος θέλει είσθαι τεθμελιωμένος εις τον αιώνα. **26** Καθώς το όζος εις τους οδόντας και ο καπνός εις τους οφθαλμούς, ούτως είναι ο σκηνρός εις τους αποστέλλοντας αυτόν. **27** Ο φόβος του Κυρίου προσθέτει ημέρας· τα δε έτη των ασεβών θέλουσιν ελαττωθή. **28** Η προσδοκία των δικαίων θέλει είσθαι ευφροσύνη· η ελπίς όμως των ασεβών θέλει απολεσθή. **29** Η οδός του Κυρίου είναι οχυρώμα εις τον άμεμπτον, όλεσρος δε εις τους εργάτας της ανομίας. **30** Ο δίκαιος εις τον αιώνα δεν θέλει σαλευθή· οι δε ασεβείς δεν θέλουσι κατοικήσει την γην. **31** Το στόμα του δικαίου αναδίδει σοφίαν· η δε ψευδής γλώσσα θέλει εκκοπή. **32** Τα χείλη του δικαίου γνωρίζουσι το ευχαρίστον· το στόμα δε των ασεβών τα διεστραμμένα.

11 Δολία πλαستیγξ βδέλυγμα εις τον Κύριον· δίκαιον δε ζύγιον ευαρέστησις αυτού. **2** Όπου εισέληθ υπερηφάνια, εισέρχεται και κατασχώνη· η δε σοφία είναι μετά των ταπεινών. **3** Η ακεραιότης των υιών θέλουσι οδηγεί αυτούς· η δε υποουλίτης των σκολιών θέλει απολέσει αυτούς. **4** Τα πλούτη δεν ωφελούσιν εν ημέρα οργής· η δε δικαιοσύνη ελευθερώνει εκ θανάτου. **5** Η δικαιοσύνη του ακεραίου θέλει ορθοτομήσει την οδόν αυτού· ο δε ασεβής θέλει πέσει διά της ασεβείας αυτού. **6** Η δικαιοσύνη των ευθέων θέλει ελευθερώσει αυτούς· οι δε παραβάται θέλουσι συλληφθή εν τη κακία αυτών. **7** Όταν ο ασεβής άνθρωπος αποθνήσκη, η ελπίς αυτού απόλλυται· απόλλυται και η προσδοκία των ανόμων. **8** Ο δίκαιος ελευθερώνεται εκ της θλίψεως, αντ' αυτού δε εισέρχεται ο ασεβής. **9** Ο υποκριτής διά το στόματος αφανίζει τον πλησίον αυτού· αλλά· οι δίκαιοι θέλουσιν ελευθερωθή διά της συνέσεως. **10** Εις την ευόδωσιν των δικαίων η πόλις ευφραίνεται· και εις τον όλεθρον των ασεβών αγάλλεται. **11** Διά της ευλογίας των ευθέων υψόνεται πόλις· διά του στόματος δε των ασεβών καταστρέφεται. **12** Ο ενδεί φρενών περιφρονεί τον πλησίον αυτού· ο δε φρόνιμος άνθρωπος σωπά. **13** Ο σπερμολόγος περιέρχεται αποκαλύπτων τα μυστικά· ο δε την ψυχήν πιστός κρύπτει το πράγμα. **14** Όπου δεν είναι κυβέρνησις, ο λαός πίπτει εκ του πλήθους· δε των συμβούλων προέρχεται σωτηρία. **15** Όστις εγγυάται δι' άλλον, θέλει πάθει κακόν· και όστις μισεί την εγγύησιν, είναι ασφαλής. **16** Η εύκοσμος γυνή απολαμβάνει τίμην· οι δε καρτερικοί απολαμβάνουσι πλούτη. **17** Ο ελεήμων άνθρωπος αγαποεί την ψυχήν αυτού· ο δε ανελεήμων θίβει την σάρκα αυτού. **18** Ο ασεβής εργάζεται έργον ψευδές εις δε τον σπείροντα δικαιοσύνην θέλει είσθαι μισθός ασφαλής. **19** Καθώς η δικαιοσύνη τείνει εις ζωήν, ούτως ο σκηνρών το κακόν

τρέχει εις τον θάνατον αυτού. **20** Οι διεστραμμένοι την καρδίαν είναι βδελύγματα εις τον Κύριον· αλλ' οι άμειπτοι την οδόν είναι δεκτοί εις αυτόν. **21** Και χείρ με χείρα εάν συνάπτηται, ο ασεβής δεν θέλει μένει ατιμώρητος· το δε σπέρμα των δικαίων θέλει ελευθερωθή. **22** Ως έρρινον χρυσούν εις χοίρου μύτην, ούτω γυνή ώραία χωρίς φρονήσεως. **23** Η επιθυμία των δικαίων είναι μόνον το καλόν· η προσδοκία δε των ασεβών οργή. **24** Οι μεν σκορπίζουσι, και όμως περισσεύονται· οι δε παρά το δέον φείδονται, και όμως έρχονται εις ένδειαν. **25** Η αγαθοποιός ψυχή θέλει παχυνθή· και όστις ποτίζει, θέλει ποτισθή και αυτός. **26** Όστις κρατεί σίτον, θέλει είσθαι λαοκατάρατος· ευλογία δε θέλει είσθαι επί την κεφαλήν του πωλούντος. **27** Όστις προθυμείται εις το καλόν, θέλει απολαύσει χάριν· αλλ' όστις ζητεί το κακόν, θέλει επέλθει επ' αυτόν. **28** Όστις ελπίζει επί τον πλούτον αυτού, ούτος θέλει πέσει· οι δε δίκαιοι ως βλαστός θέλουσιν ανθήσει. **29** Όστις ταραττει τον οίκον αυτού, θέλει κληρονομήσει άνεμον· και ο άφρων θέλει είσθαι δούλος εις τον φρόνιμον. **30** Ο καρπός του δικαίου είναι δένδρον ζωής· και όστις κερδίζει ψυχάς, είναι σοφός. **31** Αν ο δίκαιος παιδεύεται επί της γης, πολλώ μάλλον ο ασεβής και ο αμαρτωλός.

12 Όστις αγαπά παιδείαν, αγαπά γνώσιν· αλλ' όστις μισεί έλεγχον, είναι άφρων. **2** Ο καλός ευρίσκει χάριν παρά Κυρίου· τον δε μηχανευόμενον κακά θέλει καταδικάσει. **3** Δεν θέλει στερεωθή άνθρωπος διά της ανομίας· η ρίζα δε των δικαίων θέλει μένει ασάλευτος. **4** Η ενάρετος γυνή είναι στέφανος εις τον άνδρα αυτής· η δε προξενούσα αισχύνην είναι ως σαπρία εις τα οστά αυτού. **5** Οι Λογισμοί των δικαίων είναι ευθύτης· αι δε βουλαί των ασεβών δόλος. **6** Οι λόγοι των ασεβών ενεδρεύουσιν αίμα· το δε στόμα των ευθέων θέλει ελευθερώσει αυτούς. **7** Οι ασεβείς καταστρέφονται και δεν υπάρχουν· ο οίκος δε των δικαίων θέλει διαμένει. **8** Ο άνθρωπος εγκωμιάζεται κατά την σύνεσιν αυτού· ο δε διεστραμμένος την καρδίαν θέλει είσθαι εις καταφρόνησιν. **9** Καλύτερος ο άνθρωπος ο μη τιμώμενος και επαρκών εις εαυτόν, παρά ο κενοδοξών και στερούμενος άρτου. **10** Ο δίκαιος επιμελείται την ζωήν του κτήνους αυτού· τα δε σπλάγχνα των ασεβών είναι ανελεήμονα. **11** Ο εργαζόμενος την γην αυτού θέλει χορτασθή άρτον· ο δε ακολουθών τους ματαιόφρονας είναι ενδεής φρενών. **12** Ο ασεβής ζητεί την υπεράσπισιν των κακών· αλλ' η ρίζα του δικαίου αναδίδει. **13** Δι' αμαρτίαν χειλέων παγιδεύεται ο ασεβής· ο δε δίκαιος εξέρχεται εκ στενοχωρίας. **14** Εκ των καρπών του στόματος αυτού ο άνθρωπος θέλει εμπλησθή αγαθών· και η αμοιβή των χειρών του ανθρώπου θέλει επιστρέψει εις αυτόν. **15** Η οδός του άφρονος είναι ορθή εις τους οφθαλμούς αυτού· ο δε ακούων συμβουλάς είναι σοφός. **16** Ο άφρων φανερόνει ευθής την οργήν αυτού· ο δε φρόνιμος σκεπάει το όνειδος αυτού. **17** Ο λαλών αλήθειαν αναγγέλλει το δίκαιον· ο δε ψευδομάρτυς δόλον. **18** Ο φλύαρος είναι ως τραύματα μαχαίρας· η δε γλώσσα των σοφών, ίασις. **19** Τα χείλη της αληθείας θέλουσιν είσθαι σταθερά διαπαντός· η δε ψευδής γλώσσα μόνον στιγμιαία. **20** Δόλος είναι εν τη καρδιά των μηχανευομένων κακά· ευφροσύνη δε εις τους βουλευομένους ειρήνην. **21** Ουδεμία βλάβη θέλει συμβή εις τον δίκαιον· οι δε ασεβείς θέλουσιν εμπλησθή κακών. **22** Ψευδή χείλη βδελύγματα εις τον Κύριον· οι δε ποιούντες αλήθειαν είναι δεκτοί εις αυτόν. **23** Ο φρόνιμος άνθρωπος καλύπτει γνώσιν· η δε καρδιά των αφρόνων διακηρτυτεί μωρίαν. **24** Η χείρ των επιμελών θέλει εξουσιάζει· οι δε οκνηροί θέλουσιν είσθαι υποτελείς. **25** Η λύπη εν τη καρδιά του ανθρώπου ταπεινώνει

αυτήν· ο δε καλός λόγος ευφραίνει αυτήν. **26** Ο δίκαιος υπερέχει τον πλησίον αυτού· η δε οδός των ασεβών πλανά αυτούς. **27** Ο οκνηρός δεν επιτυγχάνει του θηράματος αυτού· τα δε υπάρχοντα του επιμελούς ανθρώπου είναι πολύτιμα. **28** Εν τη οδώ της δικαιοσύνης είναι ζωή· και η πορεία της οδού αυτής δεν φέρει εις θάνατον.

13 Ο σοφός υιός δέχεται την διδασκαλίαν του πατρός· ο δε χλευαστής δεν ακούει έλεγχον. **2** Εκ των καρπών του στόματος αυτού ο άνθρωπος θέλει φάγει αγαθά· η δε ψυχή του ανόμων αδικίαν. **3** Ο φυλάττων το στόμα αυτού διαφυλάττει την ζωήν αυτού· ο δε ανοίγων προπετώς τα χείλη αυτού θέλει απολεσθή. **4** Η ψυχή του οκνηρού επιθυμεί και δεν έχει· η δε ψυχή των επιμελών θέλει χορτασθή. **5** Ο δίκαιος μισεί λόγον ψευδή· ο δε ασεβής καθίσταται δυσώδης και άτιμος. **6** Η δικαιοσύνη φυλάττει τον τέλειον την οδόν· η δε ασέβεια καταστρέφει τον αμαρτωλόν. **7** Υπάρχει άνθρωπος όστις κάμνει τον πλούσιον, και δεν έχει ουδέν· και άλλος όστις κάμνει τον πτωχόν, και έχει πλούτον πολύν. **8** Το λύτρον της ψυχής του ανθρώπου είναι ο πλούτος αυτού· ο δε πτωχός δεν ακούει επίπληξιν. **9** Το φως των δικαίων είναι φαιδρόν· ο δε λύχνος των ασεβών θέλει βρεσθή. **10** Μόνον από της υπερηφανίας προέρχεται η έρις· η δε σοφία είναι μετά των δεχομένων συμβουλάς. **11** Τα εκ ματαιότητος πλούτη θέλουσιν ελαττωθή· ο δε συνάγων με την χείρα αυτού θέλει αυξηνηθή. **12** Η ελπίς αναβαλλομένη ατονίζει την καρδίαν· το δε ποθούμενον, όταν έρχηται, είναι δένδρον ζωής. **13** Ο καταφρονών τον λόγον θέλει αφανισθή· ο δε φοβούμενος την εντολήν, ούτος θέλει ανταμειφθή. **14** Ο νόμος του σοφού είναι πηγή ζωής, απομακρύνων από παγίδων θανάτου. **15** Σύνεσις αγαθή δίδει χάριν· η δε οδός των παρανόμων φέρει εις όλεθρον. **16** Πας φρόνιμος πράττει μετά γνώσεως· ο δε άφρων ανακαλύπτει μωρίαν. **17** Ο κακός μνηυτής πίπτει εις δυστυχίαν· ο δε πιστός πρόσβυς είναι ίασις. **18** Πτωχεία και αισχύνη θέλουσιν είσθαι εις τον αποβάλλοντα την διδασκαλίαν· ο δε φυλάττων τον έλεγχον θέλει τιμηθή. **19** Επιθυμία εκπληρωθείσα ευφραίνει την ψυχήν· εις δε τους άφρονας είναι βδελυρόν να εκκλίνωσιν από του κακού. **20** Ο περιπατών μετά σοφών θέλει είσθαι σοφός· ο δε σύντροφος των αφρόνων θέλει απολεσθή. **21** Κακόν παρακολουθεί τους αμαρτωλούς· εις δε τους δικαίους θέλει ανταποδοθή καλόν. **22** Ο αγαθός αφίνει κληρονομίαν εις υιούς υιών· ο πλούτος δε του αμαρτωλού θησαυρίζεται διά τον δίκαιον. **23** Πολλήν τροφήν δίδει ο αγρός των πτωχών· τινές δε δι' έλλειψιν κρίσεως αφανίζονται. **24** Ο φειδόμενος της ράβδου αυτού μισεί τον υιόν αυτού· αλλ' ο αγαπών αυτόν παιδεύει αυτόν εν καιρώ. **25** Ο δίκαιος τρώγει μέχρι χορτασμού της ψυχής αυτού· η δε κοιλία των ασεβών θέλει στερείσθαι.

14 Αι σοφαί γυναίκες οικοδομούσι τον οίκον αυτών· η δε άφρων κατασκάπτει αυτόν διά των χειρών αυτής. **2** Ο περιπατών εν τη ευθύτητι αυτού φοβείται τον Κύριον· ο δε σκολιός τας οδούς αυτού καταφρονεί αυτόν. **3** Εν στόματι άφρονος είναι η ράβδος της υπερηφανίας· τα δε χείλη των σοφών θέλουσι φυλάττει αυτούς. **4** Όπου δεν είναι βόες, η αποθήκη είναι κενή· η δε αφρονία των γεννημάτων είναι εκ της δυνάμεως του βοός. **5** Ο αληθής μάρτυς δεν θέλει ψεύδεσθαι· ο δε ψευδής μάρτυς εκχέει ψεύδη. **6** Ο χλευαστής ζητεί σοφίαν και δεν ευρίσκει· εις δε τον συνετόν είναι εύκολος η μάθησις. **7** Ύπαγε κατέναντι του άφρονος ανθρώπου και δεν θέλεις ευρεί χείλη συνέσεως. **8** Η σοφία του φρονίμου

είναι να γνωρίζη την οδόν αυτού· η δε μωρία των αφρόνων αποπλάνησις. **9** Οι άφρονες γελώσιν εις την ανομίαν· εν μέσω δε των ευθέων είναι χάρις. **10** Η καρδιά του ανθρώπου γνωρίζει την πικρίαν της ψυχής αυτού· και ξένος δεν συμμετέχει της χαράς αυτής. **11** Η οικία των ασεβών θέλει αφανισθή· η δε σκηνή των ευθέων θέλει ανθεί. **12** Υπάρχει οδός, ήτις φαίνεται ορθή εις τον άνθρωπον, αλλά τα τέλη αυτής φέρουσιν εις θάνατον. **13** Έτι και εις τον γέλτω ποεί η καρδιά· και το τέλος της χαράς είναι λύπη. **14** Ο διεφθαρμένος την καρδίαν θέλει εμπλησθή από των οδών αυτού· ο δε αγαθός άνθρωπος αφ' εαυτού. **15** Ο απλούς πιστεύει εις πάντα λόγον· ο δε φρόνιμος προσέχει εις τα βήματα αυτού. **16** Ο σοφός φοβείται και φεύγει από του κακού· αλλά ο άφρων προχωρεί και θρασύνεται. **17** Ο οξύθυμος πράττει αστοχάστως· και ο κακόβουλος άνθρωπος είναι μισητός. **18** Οι άφρονες κληρονομούσι μωρίαν· οι δε φρόνιμοι στεφανούνται σύνεσιν. **19** Οι κακοί υποκλίνουσιν έμπροσθεν των αγαθών, και οι ασεβείς εις τας πύλας των δικαίων. **20** Ο πτωχός μισείται και υπό του πλούσιου αυτού· του δε πλουσίου οι φίλοι πολλοί. **21** Ο καταφρονών τον πλούσιον αυτού αμαρτάνει· ο δε ελεών τους πτωχούς είναι μακάριος. **22** Δεν πλανώνται οι βουλευόμενοι κακόν· έλεος όμως και αλήθεια θέλει είσθαι εις τους βουλευομένους αγαθόν. **23** Εν παντί κόπω υπάρχει κέρδος· η δε φλυαρία των χειλέων φέρει μόνον εις ένδειαν. **24** Τα πλούτη των σοφών είναι στέφανος εις αυτούς των δε αφρόνων η υπεροχή μωρία. **25** Ο αληθής μάρτυς ελευθερόνι ψυχάς· ο δε δόλιος εκχέει ψεύδη. **26** Εν τω φόβω του Κυρίου είναι ελπίς ισχυρά· και εις τα τέκνα αυτού θέλει υπάρχει καταφύγιον. **27** Ο φόβος του Κυρίου είναι πηγή ζωής, απομακρύνων από παγίδιον θανάτου. **28** Εν τω πλήθει του λαού είναι η δόξα του βασιλέως· εν δε τη ελλείψει του λαού ο αφανισμός του ηγεμονεύοντος. **29** Ο μακρόθυμος έχει μεγάλην φρόνησιν· ο δε οξύθυμος ανεγείρει την αφροσύνην αυτού. **30** Η υγιαίνουσα καρδιά είναι ζωή της σαρκός· ο δε φθόνος σαπρία των οστέων. **31** Ο καταθλίβων τον πένθητα ονειδίζει τον Ποιητήν αυτού· ο δε τιμών αυτόν ελεεί τον πτωχόν. **32** Ο ασεβής εκτινάσσεται εν τη ασεβεία αυτού· ο δε δίκαιος και εν τω θανάτω αυτού έχει ελπίδα. **33** Εν τη καρδιά του συνετού επαναπαύεται σοφία· εν μέσω δε των αφρόνων φανερούται. **34** Η δικαιοσύνη υψώνει έθνος· η δε αμαρτία είναι όνειδος λαών. **35** Εύνοια του βασιλέως είναι προς φρόνιμον δούλον· θυμός δε αυτού προς τον προξενούντα αισχύνην.

15 Η γλυκεία απόκρισις καταπραΰνει θυμόν· αλλ' ο λυπηρός λόγος διεγείρει οργήν. **2** Η γλώσσα των σοφών καλλωπίζει την γνώσιν· το στόμα δε των αφρόνων εξερεύγεται μωρίαν. **3** Οι οφθαλμοί του Κυρίου είναι εν παντί τόπω, παρατηρούντες κακούς και αγαθούς. **4** Η υγιαίνουσα γλώσσα είναι δένδρον ζωής· η δε διεστραμμένη, σύντριψις εις το πνεύμα. **5** Ο άφρων καταφρονεί την διδασκαλίαν του πατρός αυτού· ο δε φυλάττων έλεγχον είναι φρόνιμος. **6** Εν τω οίκω του δικαίου είναι θησαυρός πολύς· εις δε το εισόδημα του ασεβούς διασκορπισμός. **7** Τα χείλη των σοφών διαδίδουσι γνώσιν· αλλ' η καρδιά των αφρόνων δεν είναι ούτως. **8** Η θυσία των ασεβών είναι βδέλυγμα εις τον Κύριον· αλλ' η δέησις των ευθέων ευπρόσδεκτος εις αυτόν. **9** Βδέλυγμα είναι εις τον Κύριον η οδός του ασεβούς· αγαπά δε τον θηρεύοντα την δικαιοσύνην. **10** Η διδασκαλία είναι δυσάρεστος εν τον εγκαταλείποντα την οδόν· ο μιάνων τον έλεγχον θέλει τελευτήσει. **11** Ο άδικος και η απώλεια είναι έμπροσθεν του Κυρίου· πόσω μάλλον αι καρδιαί των υιών των ανθρώπων· (Sheol h7585) **12** Ο χλευαστής

δεν αγαπά τον ελέγχοντα αυτόν, ουδέ θέλει υπάγει προς τους σοφούς. **13** Καρδιά ευφραϊνομένη ιλαρύνει το πρόσωπον· υπό δε της λύπης της καρδιάς καταθλίβεται το πνεύμα. **14** Η καρδιά του συνετού ζητεί γνώσιν· το δε στόμα των αφρόνων βόσκει μωρίαν. **15** Πάσαι αι ημέραι του τεθλιμμένου είναι κακαί· ο δε ευφραϊνομενος την καρδίαν έχει ευωχίαν παντοτεινήν. **16** Καλύτερον το ολίγον εν φόβω Κυρίου, παρά θησαυροί πολλοί· και ταραχή εν αυτοίς. **17** Καλύτερον ξενισμός λαχάνων μετά αγάπης, παρά μίσχος σιτευτός μετά μίσους. **18** Ο θυμώδης άνθρωπος διεγείρει μάχας· ο δε μακρόθυμος καταπαεί έριδας. **19** Η οδός του σκνηρού είναι ως πεφραγμένη από ακάνθας· αλλ' η οδός των ευθέων είναι εξωμαλισμένη. **20** Υίος σοφός ευφραίνει πατέρα· ο δε μωρός άνθρωπος καταφρονεί την μητέρα αυτού. **21** Η μωρία είναι χαρά εις τον ενδειή φρενών· ο δε συνετός άνθρωπος περιπατεί ορθώς. **22** Όπου συμβούλιον δεν υπάρχει, οι σκοποί ματαιώνονται· εν δε τω πλήθει των συμβούλων στερεώνονται. **23** Χαρά εις τον άνθρωπον διά την απόκρισιν του στόματος αυτού, και λόγος εν καιρώ, πόσον καλός είναι. **24** Η οδός της ζωής εις τον συνετόν είναι προς τα άνω, διά να εκκλίνη από του άδου κάτω. (Sheol h7585) **25** Ο Κύριος καταστρέφει τον οίκον των υπερηφάνων· στερεώνει δε το όριον της χήρας. **26** Οι λογιμοί του πονηρού είναι βδέλυγμα εις τον Κύριον· των δε καθαρών οι λόγοι ευάρεστοι. **27** Ο δωρολήπτης ταρτάει τον οίκον αυτού· αλλ' όστις μισεί τα δώρα θέλει ζήσει. **28** Η καρδιά του δικαίου προμετά διά να αποκριθή· το δε στόμα των ασεβών εξερεύγεται κακά. **29** Ο Κύριος είναι μακράν από των ασεβών· εισακούει δε της δειήσεως των δικαίων. **30** Το φως των οφθαλμών ευφραίνει την καρδίαν· και η καλή φήμη παχύνει τα οστά. **31** Το ωτίον, το οποίον ακούει τον έλεγχον της ζωής, διατριβεί μεταξύ των σοφών. **32** Όστις απωθεί την διδασκαλίαν, αποστρέφεται την ψυχήν αυτού· αλλ' όστις ακούει τον έλεγχον, αποκτά σύνεσιν. **33** Ο φόβος του Κυρίου είναι διδασκαλία σοφίας· και η ταπεινώσις προπορεύεται της δόξης.

16 Του ανθρώπου είναι αι προπαρασκευαί της καρδιάς παρά δε του Κυρίου η απόκρισις της γλώσσης. **2** Πάσαι αι οδοί του ανθρώπου φαίνονται ορθαί εις τους οφθαλμούς αυτού· πλην ο Κύριος σταθμίζει τα πνεύματα. **3** Αφιέρωτα τα έργα σου εις τον Κύριον, και αι βουλαί σου θέλουσι στερεωθή. **4** Ο Κύριος έκαμε τα πάντα δι' εαυτόν, έτι και τον ασεβή διά την ημέραν την κακήν. **5** Βδέλυγμα εις τον Κύριον είναι πας υψηλοκάρδιος· και χείρ με χείρα αν συνάπτηται, δεν θέλει μένει ατιμώρητος. **6** Διά χάριτος και αληθείας καθαρίζεται η ανομία· και διά του φόβου του Κυρίου εκκλίνουσιν οι άνθρωποι από του κακού. **7** Όταν ο Κύριος αρέσκηται εις τας οδούς του ανθρώπου, και τους εχθρούς αυτού ειρηνεύει μετ' αυτού. **8** Καλύτερον ολίγον μετά δικαιοσύνης, παρά εισοδήματα μεγάλα μετά αδικίας. **9** Η καρδιά του ανθρώπου βουλεύεται την οδόν αυτού· αλλ' ο Κύριος διευθύνει τα βήματα αυτού. **10** Χρησμός είναι εις τα χείλη του βασιλέως· το στόμα αυτού δεν αφάλλει εν τη κρίσει. **11** Δικαία στάθμη και πλάστιγξ είναι του Κυρίου· πάντα τα ζύγια του σακκίου είναι έργου αυτού. **12** Βδέλυγμα είναι εις τους βασιλείς να πράττωσιν ανομίαν· διότι ο θρόνος στερεώνεται μετά της δικαιοσύνης. **13** Τα δίκαια χείλη είναι ευπρόσδεκτα εις τους βασιλείς, και αγαπώσι τον λαλούντα ορθά. **14** Θυμός βασιλέως είναι άγγελος θανάτου· αλλ' ο σοφός άνθρωπος καταπραΰνει αυτόν. **15** Εις το φως του προσώπου του βασιλέως είναι ζωή· και η εύνοια αυτού είναι ως νέφος οψίμου βροχής. **16** Πόσον καλιτέρα είναι η απόκτησις της σοφίας

παρά το χρυσίον και προκριτωτέρα η απόκτησις της συνείσεως παρά το αργύριον. **17** Η οδός των ευθέων είναι να εκκλίνωσι από του κακού· όστις φυλάττει την οδόν αυτού, διατηρεί την ψυχήν αυτού. **18** Η υπερηφάνια προηγείται του ολέθρου, και υψηλοφροσύνη του πνεύματος προηγείται της πτώσεως. **19** Καλύτερον να ήναι τις ταπεινόφρων μετά των ταπεινών, παρά να μοιράζη λάφυρα μετά των υπερηφάνων. **20** Συνετός εις τα πράγματα θέλει ευρεί καλόν· και ο ελπίζων επί τον Κύριον είναι μακάριος. **21** Ο σοφός την καρδίαν θέλει ονομάζεσθαι φρόνιμος και η γλυκύτης των χειλέων προσθέτει μάθησιν. **22** Η σύνεσις είναι πηγή ζωής εις τον έχοντα αυτήν· η δε παιδεία των αφρόνων χωρίς. **23** Η καρδιά του σοφού συνετίζει το στόμα αυτού, και εις τα χείλη αυτού προσθέτει μάθησιν. **24** Κηρήθρα μέλιτος οι ευάρεστοι λόγοι γλυκύτης εις την ψυχήν και ίασις εις τα οστά. **25** Υπάρχει οδός ήτις φαίνεται ορθή εις τον άνθρωπον, αλλά τα τέλη αυτής είναι οδοί θανάτου. **26** Ο εργαζόμενος εργάζεται δι' εαυτόν· διότι το στόμα αυτού αναγκάζει αυτόν. **27** Ο αχρείος άνθρωπος σκάπτει κακόν· και εις τα χείλη αυτού είναι ως πυρ καϊόν. **28** Ο διεστραμμένος άνθρωπος διασπείρει έριδας και ο ψιθυριστής διαχωρίζει τους στενωτέρους φίλους. **29** Ο βίαιος άνθρωπος αποπλανά τον πλησίον αυτού και φέρει αυτόν εις οδόν ουχί καλήν· **30** Κλείων τους οφθαλμούς αυτού μηχανάται διεστραμμένα· δαγκάνων τα χείλη αυτού εκτελεί το κακόν. **31** Η πολιά είναι στέφανος δόξης, ευρισκομένη εν τη οδώ της δικαιοσύνης. **32** Καλύτερος ο μακρόθυμος παρά τον δυνατόν· και ο εξουσιάζων το πνεύμα αυτού παρά τον εκπορθούντα πόλιν. **33** Ο κλήρος ρίπεται εις την κάλην· όλη όμως η κρίσις αυτού είναι παρά Κυρίου.

17 Καλύτερον ξηρόν ψωμίον και ειρήνην μετ' αυτού, παρά οίκον πλήρη θυμάτων μετά έριδος. **2** Ο φρόνιμος υπηρέτης θέλει εξουσιάζει επί υιού αισχύνης και θέλει συμμοιρασθή την κληρονομίαν μεταξύ αδελφών. **3** Το χωνευτήριον δοκιμάζει τον άργυρον και η κλίμαξ του χρυσού, ο δε Κύριος τας καρδίας. **4** Ο κακοποιός υπακούει εις τα άνομα χείλη· ο ψεύστης δίδει ακρόασιν εις την κακήν γλώσσαν. **5** Όστις περιγελά τον πτωχόν, ονειδίζει τον Ποιητήν αυτού· όστις χαιρεί εις συμφοράς, δεν θέλει μείνει ατιμώρητος. **6** Τέκνα τέκνων είναι ο στέφανος των γερόντων· και η δόξα των τέκνων οι πατέρες αυτών. **7** Χείλη υπερχής δεν αρμόζουσιν εις τον άφροντα· πολύ ολιγότερον χείλη ψεύδους εις τον άρχοντα. **8** Το δώρον είναι ως λίθος πολύτιμος εις τους οφθαλμούς του δωροδοκουμένου· όπου τούτο εμφανισθή, κατορθώνει. **9** Όστις κρύπτει παράβασιν, ζητεί φιλιαν· αλλ' όστις επαναλέγει το πράγμα, χωρίζει τους στενωτέρους φίλους. **10** Περισσότερον τύπτει ο έλεγχος τον φρόνιμον, παρά εκατόν μαστιγώσεις τον άφρονα. **11** Ο κακός ζητεί μόνον στάσεις· διά τούτο άγγελος σκληρός θέλει πεμφθή κατ' αυτού. **12** Ας απαντήση τον άνθρωπον άρκτος στερηθείσα των τέκνων αυτής και ουχί άφρων εν τη μωρία αυτού. **13** Όστις αποδίδει κακόν αντί καλού, κακόν δεν θέλει αναχωρήσει από του οίκου αυτού. **14** Όστις αρχίζει φιλονεικίαν, είναι ως ο εκφράττων ύδατα· όθεν παύσων από της φιλονεικίας πριν εξαφθή. **15** Ο δικαιώνων τον ασεβή και ο καταδικάζων τον δικαϊον, αμώτεροι είναι βδέλυσμα εις τον Κύριον. **16** Τι χρησιμεύουσι τα χρήματα εις την χείρα του άφρονος, διά να αγοράση σοφίαν, αφού δεν έχει γνώσιν; **17** Εν παντί καιρώ αγαπά ο φίλος, και ο αδελφός γεννάται δια καιρών ανάγκης. **18** Άνθρωπος ενδείης φρενών δίδει χείρα και εγγυάται διά τον φίλον αυτού. **19** Ο αγαπών έριδας αγαπά αμαρτήματα· ο υπερψώνων την πύλην αυτού ζητεί όλεθρον. **20** Ο σκολιός

την καρδίαν δεν ευρίσκει καλόν· και ο διεστραμμένος την γλώσσαν αυτού πίπτει εις συμφοράν. **21** Όστις γεννά άφρονα, γεννά αυτόν διά λύπην αυτού· και ο πατήρ του ανοήτου δεν απολαμβάνει χαράν. **22** Η ευφρονομένη καρδιά δίδει ευεξίαν ως ιατρικόν· το δε κατατεθλιμμένον πνεύμα ζηραίνει τα οστά. **23** Ο ασεβής δέχεται δώρον από τον κόλπον, διά να διαστρέψη τας οδούς της κρίσεως. **24** Επί του προσώπου του συνετού είναι σοφία· αλλ' οι οφθαλμοί του άφρονος βλέπουσιν εις τα άκρα της γης. **25** Ο άφρων υιός είναι βαρυθυμία εις τον πατέρα αυτού και πικρία εις την γεννήσασαν αυτόν. **26** Δεν είναι ποτέ καλόν να επιβάλληται ποινή εις τον δίκαιον, να επιβουλεύηται τις τους άρχοντας διά την ευθύτητα αυτών. **27** Ο κρατών τους λόγους αυτού είναι γνωστικός· ο μακρόθυμος άνθρωπος είναι φρόνιμος. **28** Και αυτός ο άφρων, όταν σιωπά λογίζεται σοφός· και ο κλείων τα χείλη αυτού, συνετός.

18 Ο ιδιογνώμων ζητεί κατά την επιθυμίαν αυτού και εναντιώνεται εις παν ό, τι είναι ορθόν. **2** Ο άφρων δεν ηδύνεται εις την σύνεσιν, αλλ' εις ό, τι φαντάζεται η καρδιά αυτού. **3** Όταν έρχηται ο ασεβής, έρχεται και η καταφρόνησις και μετά τον ονειδους, η ατιμία. **4** Οι λόγοι του στόματος του ανθρώπου είναι ύδατα βαθέα· και η πηγή της σοφίας, χείμαρρος αναπηδών. **5** Δεν είναι καλόν να προσωποληπτή τις τον ασεβή, διά να ανατρέπη το δίκαιον εν τη κρίσει. **6** Τα χείλη του άφρονος εμβαίνουν εις έριδας, και το στόμα αυτού προσκαλεί ραπίσματα. **7** Το στόμα του άφρονος είναι ο αφανισμός αυτού, και τα χείλη αυτού παγίς εις την ψυχήν αυτού. **8** Οι λόγοι του ψιθυριστού καταπίνονται ηδέως και καταβαίνουν εις εως των ενδομύχων της κοιλίας. **9** Ο σκληρός εις το έργον αυτού είναι βεβαίως αδελφός του ασώτου. **10** Το όνομα του Κυρίου είναι πύργος οχυρός· ο δικαϊος, καταφεύγων εις αυτόν, είναι εν ασφαλεία. **11** Τα αγαθά του πλουσίου είναι η οχυρά αυτού πόλις, και φαντάζεται αυτά ως υψηλόν τείχος. **12** Προ του αφανισμού υψώνεται η καρδιά του ανθρώπου· και η ταπεινώσις προπορεύεται της δόξης. **13** Το να αποκρίνηται τις πριν ακούση, είναι εις αυτόν αφροσύνη και όνειδος. **14** Το πνεύμα του ανθρώπου θέλει υποστηρίξει την αυθαμίαν αυτού· αλλά το κατατεθλιμμένον πνεύμα τις δύναται να υποφέρει; **15** Η καρδιά του φρονίμου αποκτά σύνεσιν· και το ωτίον των σοφών ζητεί γνώσιν. **16** Το δώρον του ανθρώπου ανοίγει τόπον εις αυτόν, και φέρει αυτόν έμπροσθεν των μεγάλων. **17** Ο πρωτολογών εν τη κρίσει αυτού φαίνεται δικαϊος· αλλ' ο αντίδικος αυτού έρχεται και εξελέγχει αυτόν. **18** Ο κλήρος παύει τας αντιλογίας και αποφασίζει μεταξύ των δυνατών. **19** Αδελφός δυσαιρεσθηθείς υποτάσσεται δυσκολώτερα παρά οχυρά πόλις· αι δε διαφοραί αυτών είναι ως μοχλοί φρουρίου. **20** Εκ των καρπών του στόματος του ανθρώπου θέλει χορτασθή η κοιλία αυτού· από του προϊόντος των χειλέων αυτού θέλει εμπλησθή. **21** Θάνατος και ζωή είναι εις την χείρα της γλώσσης· και οι αγαπήτως αυτήν θέλουσι φάγει τους καρπούς αυτής. **22** Όστις εύρηκε γυναίκα, εύρηκεν αγαθόν και απήλαυσε χάριν παρά Κυρίου. **23** Ο πένης λαλεί μετά ικεσιών· αλλ' ο πλούσιος αποκρίνεται μετά σκληρότητος. **24** Ο άνθρωπος ο έχων φίλους πρέπει να φέρηται φιλικώς και υπάρχει φίλος στενωτέρος αδελφού.

19 Καλύτερος ο πτωχός ο περιπατών εν τη ακεραιότητι αυτού, παρά τον πλούσιον τον διεστραμμένον τα χείλη αυτού και όντα άφρονα. **2** Ψυχή άνευ γνώσεως βεβαίως δεν είναι καλόν· και όστις σπεύδει εις τους πόνους, προσκόπτει. **3** Η αφροσύνη του ανθρώπου διαστρέφει την οδόν αυτού· και

η καρδιά αυτού αγανακτεί κατά του Κυρίου. **4** Ο πλούτος προσθέτει φίλους πολλούς· ο δε πτωχός εγκαταλείπεται υπό τον φίλου αυτού. **5** Ο ψευδής μάρτυς δεν θέλει μείνει ατιμώρητος· και ο λαλών ψεύδη δεν θέλει εκφύγει. **6** Πολλοί κολακεύουν το πρόσωπον του άρχοντος· και πας τις είναι φίλος του διδόντος ανθρώπου. **7** Τον πτωχόν μισούσι πάντες οι αδελφοί αυτού· πόσω μάλλον θέλουν αποφεύγει αυτόν οι φίλοι αυτού· αυτός ακολουθεί φωνάζων· αλλ' εκείνοι δεν αποκρίνονται. **8** Όστις αποκτά σοφίαν, αγαπά την ψυχήν αυτού· όστις φυλάττει φρόνησιν, θέλει ευρεί καλόν. **9** Ο ψευδής μάρτυς δεν θέλει μείνει ατιμώρητος· και ο λαλών ψεύδη θέλει απολεσθή. **10** Η τρυφή δεν αρμόζει εις άφρονα· πολύ ολιγώτερον εις δούλον, να εξουσιάζη επ' αρχόντου. **11** Η φρόνησις του ανθρώπου συστέλλει τον θυμόν αυτού· και είναι δόξα αυτού να παραβλέπη την παράβασιν. **12** Η οργή του βασιλέως είναι ως βρυχηθμός λέοντος· η δε εύνοια αυτού ως δρόσος επί τον χόρτον. **13** Ο άφρων υιός είναι όλεθρος εις τον πατέρα αυτού· και αι έριδες της γυναικός είναι ακατάπαστον στάξιμον. **14** Οίκος και πλούτη κληρονομούνται εκ των πατέρων· αλλ' η φρόνιμος γυνή παρά Κυρίου δίδεται. **15** Η οκνηρία ρίπτει εις βαθόν ύπνον· και η άεργος ψυχή θέλει πεινά. **16** Ο φυλάττων την εντολήν φυλάττει την ψυχήν αυτού· ο δε καταφρονών τας οδούς αυτού θέλει απολεσθή. **17** Ο ελεών πτωχόν δανείζει εις τον Κύριον· και θέλει γείνει εις αυτόν η ανταπόδοσις αυτού. **18** Παίδευε τον υιόν σου ενδώς είναι ελπίς· αλλά μη διεγειρήσῃ την ψυχήν σου, ώστε να θανατώσης αυτόν. **19** Ο οργίλος θέλει λάβει ποιήν· διότι και αν ελευθερώσης αυτόν, πάλιν θέλεις κάμει το αυτό. **20** Άκουε συμβουλήν και δέχου διδασκαλίαν διά να γείνης σοφός εις τα έχοτά σου. **21** Είναι πολλοί λογισμοί εν τη καρδιά του ανθρώπου· η βουλή όμως του Κυρίου, εκεινή θέλει μένει. **22** Τιμή του ανθρώπου είναι η αγαθότης αυτού· και καλύτερος ο πτωχός παρά τον ψεύστην. **23** Ο φόβος του Κυρίου φέρει ζωήν, και ο φοβούμενος αυτόν θέλει πλαγιάζει κεχορασμένοι· κακόν δεν θέλει συναπαντήσει. **24** Ο οκνηρός εμβάπτει την χείρα αυτού εις το τρυβλίον, και δεν θέλει ουδέ εις το στόμα αυτού να επιστρέψη αυτήν. **25** Εάν μαστιγώσης τον χλευαστήν, ο απλούς θέλει γείνει προσεκτικός· και εάν ελέγξῃς τον φρόνιμον, θέλει εννοήσει γνώσιν. **26** Όστις ατιμάζει τον πατέρα και απωθεί την μητέρα, είναι υιός προξενών αισχύνην και όνειδος. **27** Παύσον, υιέ μου, να ακούης διδασκαλίαν παρεκτρέπουσαν από των λόγων της γνώσεως. **28** Ο ασεβής μάρτυς χλευάζει το δίκαιον· και το στόμα των ασεβών καταπίνει ανομίαν. **29** Κρίσεις ετοιμάζονται διά τους χλευαστάς, και ραβδισμοί διά την ράχιν των αφρόνων.

20 Ο οίνος είναι χλευαστής, και τα σίκερα στασιαστικά· και όστις δελεάζεται υπό τούτων, δεν είναι φρόνιμος. **2** Απειλή βασιλέως είναι βρυχηθμός λέοντος· όστις παροξύνει αυτόν, αμαρτάνει εις την ίδιαν αυτού ζωήν. **3** Τιμή είναι εις τον άνθρωπον να παύη από της έριδος· πας δε άφρων εμπλέκεται εις ταύτην. **4** Ο οκνηρός δεν θέλει να αροτριά εξ αιτίας του χειμώδους· διά τούτο θέλει ζητεί εν τω θέρει και δεν θέλει λαμβάνει. **5** Η βουλή εν τη καρδιά του ανθρώπου είναι ως ύδατα βαθέα· αλλ' ο συνετός άνθρωπος θέλει ανασύρει αυτήν. **6** Πολλοί άνθρωποι κηρύττουν εν έκαστος την καλοκαγαθίαν αυτού· αλλά τις θέλει εύρη άνθρωπον πιστόν; **7** Ο δίκαιος περιπατεί εν τη ακεραιότητι αυτού· και τα τέκνα αυτού είναι μακάρια μετ' αυτόν. **8** Βασιλεύς, καθήμιμος επί θρόνου κρίσεως, διασκεδάει παν κακόν διά των οφθαλμών αυτού. **9** Τis δύναται να είπη, Εκαθάρισα την καρδίαν μου, είμαι καθαρός

από των αμαρτιών μου; **10** Ζύγια διάφορα, μέτρα διάφορα, είναι αμόφερα βδέλυγμα εις τον Κύριον. **11** Γνωρίζεται και αυτό το παιδίον εκ των πράξεων αυτού, αν τα έργα αυτού είναι καθαρά, και αν ευθέα. **12** Το ωτίον ακούει και ο οφθαλμός βλέπει· αλλ' ο Κύριος έκαμεν αμόφερα. **13** Μη αγάπα τον ύπνον, διά να μη έλθης εις πτωχείαν· άνοιξον τους οφθαλμούς σου και θέλεις χορτασθή άρτου. **14** Κακόν, κακόν, λέγει ο αγοραστής· αλλ' αφού αναχωρήση, τότε καυχάται. **15** Υπάρχει χρυσίον και πλήθος μαργαριτών· τα χείλη όμως της γνώσεως είναι το πολύτιμον κειμήλιον. **16** Λάβε το ιμάτιον του εγγυωμένου διά ξένον· και λάβε ενέχυρον απ' αυτού, εγγυωμένου περί ξένων πραγμάτων. **17** Ο άρτος του ψεύδους είναι γλυκύς εις τον άνθρωπον· μετά ταύτα όμως το στόμα αυτού θέλει γεμισθή χαλίκων. **18** Οι σκοποί στερεώνονται διά της συμβουλής· και μετά καλήν σκέψιν κάμνε πόλεμον. **19** Ο σπερμολόγος περιερχόμενος αποκαλύπτει τα μυστικά· διά τούτο μη σίγισου μετά του πλατύνοντος τα χείλη αυτού. **20** Ο λύχνος του κακολογούντος τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού θέλει σβεσθή εν βαθει σκότει. **21** Κληρονομία αποκτηθείσα ταχέως την αρχήν, εις το τέλος δεν ευλογείται. **22** Μη είπης, θέλω ανταποδώσει κακόν· ανάμενε τον Κύριον και θέλει σε σώσει. **23** Ζύγια διάφορα είναι βδέλυγμα εις τον Κύριον· και η δολία πλάστιγξ δεν είναι καλόν. **24** Τα διαβήματα του ανθρώπου διευθύνονται υπό του Κυρίου· πας λοιπόν ο άνθρωπος ήθελε γνωρίσει την εαυτού οδόν; **25** Παγίς είναι εις τον άνθρωπον, προπετώς να λαλή· περί ιερών και μετά τας ευχάς να σκέπτηται. **26** Ο σοφός βασιλεύς λικμίζει τους ασεβείς και στρέφει τον τροχόν επ' αυτούς. **27** Λύχνος του Κυρίου είναι το πνεύμα του ανθρώπου, το οποίον διερευνά πάντα τα ενδόμυχα της καρδιάς. **28** Έλεος και αλήθεια διαφυλάττουσι τον βασιλέα· και ο θρόνος αυτού υποστηρίζεται υπό του ελέους. **29** Καύχημα των νέων είναι η δύναμις αυτών· και δόξα των γερόντων η πολιία. **30** Τα μελανίσματα των πληγών Λευκαίνουσι τον κακόν· και τα κτυπήματα τα ενδόμυχα της καρδιάς.

21 Η καρδιά του βασιλέως είναι εν τη χειρί του Κυρίου ως ρεύματα υδάτων· όπου θέλει στρέφει αυτήν. **2** Πάσαι αι οδοί του ανθρώπου φαίνονται ορθαί εις τους οφθαλμούς αυτού· πλην ο Κύριος σταθμίσει τας καρδιάς. **3** Να κάμη τις δικαιοσύνην και κρίσιν είναι απροστότερον εις τον Κύριον παρά θυσίαν. **4** Το επηρμένον όμμα και η αλαζών καρδιά, ο λύχνος των ασεβών, είναι αμαρτία. **5** Οι λογισμοί του επιμελούς φέρουσι βεβαίως εις αφθονίαν· παντός δε προπετούς βεβαίως εις ένδειαν. **6** Το αποκτάν θησαυρούς διά ψευδούς γλώσσης είναι ματαιότης άσφατος των ζητούντων θάνατον. **7** Αι αρπαγαί των ασεβών θέλουσιν εξολοθρεύσει αυτούς· διότι αρνούνται να πράττωσι το δίκαιον. **8** Η οδός του διεφθαρμένου ανθρώπου είναι σκολιά· του δε καθαρού το έργον είναι ευθές. **9** Καλήτερον να κατοική τις εν γωνία δώματος, παρά εν οίκω ευρυχωρω μετά γυναικός φιλέριδος. **10** Η ψυχή του ασεβούς επιθυμεί κακόν· ο πλησίον αυτού δεν ευρίσκει χάριν εις τους οφθαλμούς αυτού. **11** Όταν ο χλευαστής τιμωρήται, ο απλούς γίνεται σοφώτερος· και ο σοφός διδασκόμενος λαμβάνει γνώσιν. **12** Ο δίκαιος συλλογίζεται την οικίαν του ασεβούς, όταν οι ασεβείς κατακρημνίζονται εις την κακίαν αυτών. **13** Όστις εμφράττει τα ότα αυτού εις την κραυγήν του πτωχού, θέλει φωνάξει και αυτός και δεν θέλει εισακουσθή. **14** Δύρον κρύφιον καταπραΰνει θυμόν· και χάρισμα εις τον κόλπον βαλλόμενον, οργήν ισχυράν. **15** Χαρά είναι εις τους δίκαιον να κάμη κρίσιν· όλεθρος δε εις τους εργάτας της ανομίας.

16 Άνθρωπος αποπλανώμενος από την οδού της σύνσεως θέλει κατασκηνώσει εν τη συνάξει των τεθανατωμένων. 17 Ο αγαπών ευθυμιάν θέλει κατασταθή πένθης ο αγαπών οίνον και μύρα δεν θέλει πλουτήσει. 18 Ο ασεβής θέλει είσθαι αντίλυτρον του δικαίου, και των ευθέων ο παραβάτης. 19 Καλύτερον να κατοικήη τις εν ην ερήμω παρά μετά γυναικός φιλέριδος και θυμώδους. 20 Θησαυρός πολύτιμος και μύρα ευρίσκονται εν τω οίκω του σοφού· ο δε άφρων άνθρωπος καταδαπανά αυτά. 21 Ο θηρεύων δικαιοσύνην και έλεος θέλει ευρεί ζωήν, δικαιοσύνην και δόξαν. 22 Ο σοφός εκπορθεί την πόλιν των δυνατών και καταβάλλει το οχύρωμα του θάρρους αυτής. 23 Όστις φυλάττει το στόμα αυτού και την γλώσσαν αυτού, φυλάττει την ψυχήν αυτού από στενοχωριών. 24 Υπερήφανος και αλαζών χλευαστής καλείται, όστις πράττει μετά θυμού αλαζονείας. 25 Αι επιθυμίας του οκνηρού θανατόνουσιν αυτόν· διότι αι χείρες αυτού δεν θέλουσι να εργάζονται. 26 επιθυμεί όλην την ημέραν επιθυμίας ο δε δίκαιος δίδει και δεν φειδεται. 27 Η θυσία των ασεβών είναι βδέλυγμα· πολλώ μάλλον όταν προσφέρωσιν αυτήν μετά πονηρίας. 28 Ο ψευδής μάρτυς θέλει απολεσθή· ο δε άνθρωπος όστις υπακούει θέλει λαλεί πάντοτε. 29 Ο ασεβής άνθρωπος σκληρύνει το πρόσωπον αυτού· αλλ' ο ευθύς κατευθύνει τας οδούς αυτού. 30 Δεν είναι σοφία ούτε σύνεσις ούτε βουλή εναντίον του Κυρίου. 31 Ο ίππος ετοιμάζεται διά την ημέραν της μάχης· η σωτηρία όμως είναι παρά Κυρίου.

22 Προτιμότερον όνομα καλόν παρά πλούτη μεγάλα, χάρις αγαθή παρά αργύριον και χρυσίον. 2 Πλούσιος και πτωχός συναπαντώνται· ο Κύριος είναι ο Ποιητής αμφοτέρων τούτων. 3 Ο φρόνιμος προβλέπει το κακόν και κρύπτεται· οι άφρονες όμως προχωροῦσι και τιμωροῦνται. 4 Η αμοιβή της ταπεινώσεως και του φόβου του Κυρίου είναι πλούτος και δόξα και ζωή. 5 Τρίβηλοι και παγίδες είναι εν τη οδώ του σκολόζα· όστις φυλάττει την ψυχήν αυτού, θέλει είσθαι μακράν απ' αυτών. 6 Δίδαζον το παιδίον εν αρχή της οδού αυτού· και δεν θέλει απομακρυνθή απ' αυτής ουδέ όταν γηράση. 7 Ο πλούσιος εξουσιάζει τους πτωχούς· και ο δανειζόμενος είναι δούλος του δανειζόντος. 8 Ο σπείρων ανομίαν θέλει θερίσει συμφοράς και η ράβδος της ύβρεως αυτού θέλει εκλείψει. 9 Ο έχων όμμα αγαθόν θέλει ευλογηθή· διότι δίδει εκ του άρτου αυτού εις τον πτωχόν. 10 Εκδώξον τον χλευαστήν και θέλει συνεξέλθει η φιλονεικία, και η έρις και η ύβρις θέλουσι παῦσει. 11 Όστις αγαπά την καθαρότητα της καρδιάς, διά την χάριν των χειλέων αυτού ο βασιλεύς θέλει είσθαι φίλος αυτού. 12 Οι οφθαλμοί του Κυρίου περιφρουροῦσι την γνώσιν· ανατρέπει δε τας υποθέσεις του παρανόμου. 13 Ο οκνηρός λέγει, Λέων είναι έξω· εν τω μέσω των πλατειών θέλω φονευθή. 14 Στόμα γυναικός αλλοτριάς είναι λάκκος βαθύς· ο μισούμενος υπό Κυρίου θέλει εμπέσει εις αυτόν. 15 Η ανοησία είναι συνδεδεμένη μετά της καρδίας του παιδιου· η ράβδος της παιδείας θέλει αποχωρήσει αυτήν απ' αυτού. 16 Όστις καταθλίβει τον πτωχόν διά να αυξήση τα πλούτη αυτού, και όστις δίδει εις τον πλούσιον, θέλει ελθει βεβαίως εις ένδειαν. 17 Κλίνον το ωτίον σου και άκουε τους λόγους των σοφών, και προσκόλλησον την καρδίαν σου εις την γνώσιν μου. 18 διότι είναι τερπνοί, εάν φυλάττη αυτούς εν τη καρδία σου· και θέλουσι συναρμώζεσθαι μοῦ επί των χειλέων σου. 19 Διά να ήναι το θάρρος σου επί τον Κύριον, έδίδαξα ταῦτα εις σε την ημέραν ταύτην, μάλιστα εις σε. 20 Δεν έγραψα εις σε πολλάκις διά συμβουλάδων και γνώσεων, 21 διά να σε κάμω να γνωρίσης την βεβαιότητα των λόγων της

αληθείας, ώστε να αποκρίνησαι λόγους αληθείας προς τους εξαποστέλλοντάς σε; 22 Μη γυμνώνης τον πτωχόν, διότι είναι πτωχός· μηδέ κατάθλιβε εις την πόλιν τον δυστυχούντα. 23 διότι ο Κύριος θέλει εκδικάσει την δίκην αυτών· και θέλει γυμνώσει την ψυχήν των γυμνωσάντων αυτούς. 24 Μη κάμνε φιλίαν μετά ανθρώπου θυμώδους· και μετά ανθρώπου οργίλου μη συμπεριπάτει· 25 μήποτε μάθης τας οδούς αυτού, και λάβης παγίδα εις την ψυχήν σου. 26 Μη έσο εκ των διδόντων χείρα, εκ των εγγυωμένων διά χρέη. 27 Εάν δεν έχης πόθεν να πληρώσης, διά τι να πάρωσι την κλίνην σου υποκάτωθέν σου; 28 Μη μετακίνη όρια αρχαία, τα οποία έθεσαν οι πατέρες σου. 29 Είδες άνθρωπον επιτήδειον εις τα έργα αυτού; αυτός θέλει παρασταθή ενώπιον βασιλέων· δεν θέλει παρασταθή ενώπιον ουτιδανών.

23 Όταν καθήσης να φάγης μετά άρχοντος, παρατήρει επιμελώς τα παρατιθέμενα έμπροσθέν σου. 2 και βάλε μάχαιραν εις τον λαιμόν σου, εάν ήσαι αδηφάγος. 3 μη επιθύμει τα εδέσματα αυτού· διότι ταῦτα είναι τροφή δολιότητος. 4 Μη μερίμνα διά να γείνης πλούσιος· άπεχε από της σοφίας σου. 5 θέλεις επιστήσει τους οφθαλμούς σου εις το μη υπάρχον; διότι ο πλούτος κατασκευάζει βεβαίως εις εαυτόν πτέρυγας ως αυτού και πετά προς τον ουρανόν. 6 Μη τρώγε τον άρτον του φθονερού, μηδέ επιθύμει τα εδέσματα αυτού· 7 διότι καθώς φρονει εν τη ψυχήν αυτού, τοιούτος είναι· φάγε και πίε, λέγει προς σέ· αλλ' η καρδιά αυτού δεν είναι μετά σου. 8 Το ψωμίον, το οποίον έφαγες, θέλεις εξεμέσει και θέλεις χάσει τας γλυκείας συνομιλίας σου. 9 Μη λάλει εις τα ώτα του άφρονος· διότι θέλει καταφρονήσει την σοφίαν των λόγων σου. 10 Μη μετακίνη όρια αρχαία· και μη εισέλθης εις τους αγρούς των ορφανών. 11 διότι ο Αυτρωτής αυτών είναι ισχυρός· αυτός θέλει εκδικάσει την δίκην αυτών εναντίον σου. 12 Προσκόλλησον την καρδίαν σου εις την παιδείαν και τα ώτα σου εις τους λόγους της γνώσεως. 13 Μη φείδου να παιδεύης το παιδίον· διότι εάν κτυπήσης αυτό διά της ράβδου, δεν θέλει αποθάνει. 14 συ κτυπών αυτό διά της ράβδου, θέλεις ελευθερώσει την ψυχήν αυτού εκ του άδου. (Sheol h7585) 15 Υιέ μου, εάν η καρδιά σου γείνη σοφή, θέλει ευφραίνεσθαι και η καρδιά εμού. 16 και τα νεφρά μου θέλουσιν αγαλλέσθαι, όταν τα χείλη σου λαλώσιν ορθά. 17 Ας μη ζηλεύη η καρδιά σου τους αμαρτωλούς· αλλ' έσο εν τω φόβω του Κυρίου όλην την ημέραν. 18 διότι βεβαίως είναι αμοιβή, και η ελπίς σου δεν θέλει εκκοπή. 19 Άκουε συ, υιέ μου, και γίνου σοφός, και κατεύθυνε την καρδίαν σου εις την οδόν. 20 Μη έσο μεταξύ οινόποτων, μεταξύ κρεοφάγων ασώτων. 21 διότι ο μέθυσος και ο άσωτος θέλουσι πτωχεύσει· και ο υπνώδης θέλει ενδυθή ράκη. 22 Υπάκουε εις τον πατέρα σου, όστις σε εγέννησε· και μη καταφρόνει την μητέρα σου, όταν γηράση. 23 Αγόραζε την αλήθειαν και μη πώλει· την σοφίαν και την παιδείαν και την σύνεσιν. 24 Ο πατήρ του δικαίου θέλει χαρή σφόδρα· και όστις γεννά σοφόν υιόν, θέλει ευφραίνεσθαι εις αυτόν. 25 Ο πατήρ σου και η μήτηρ σου θέλουσιν ευφραίνεσθαι· μάλιστα εκείνη, ήτις σε εγέννησε, θέλει χαίρει. 26 Υιέ μου, δος την καρδίαν σου εις εμέ, και ας προσέχωσιν οι οφθαλμοί σου εις τας οδούς μου. 27 διότι η πόρνη είναι λάκκος βαθύς· και η αλλοτρία γυνή στενόν φρέαρ. 28 Αυτή προσέτι ενεδρεύει ως ληστής· και πληθύνει τους παραβάτας μεταξύ των ανθρώπων. 29 Εις τίνα είναι υιοί; εις τίνα στεναγμοί; εις τίνα έριδες; εις τίνα ματαιολογία; εις τίνα κτυπήματα άνευ αιτίας; εις τίνα φλόγους οφθαλμών; 30 Εις τους εγχρονίζοντας εν τω οίνω· εις εκείνους οίτινες

διάγουσιν ανιχνεύοντες οινοποσίας. **31** Μη θεώρει τον οίνον ότι κοκκινίζει, ότι δίδει το χρώμα αυτού εις το ποτήριον, ότι καταβαίνει ευαρέστως. **32** Εν τω τέλει αυτού δάκνει ως όφις και κεντρώνει ως βασιλίσκος. **33** οι οφθαλμοί σου θέλουσι κυττάξει αλλοτρίας γυναίκας, και η καρδιά σου θέλει λαλήσει αισχύρα. **34** και θέλεις είσθαι ως κοιμώμενος εν μέσω θαλάσσης, και ως κοιτώμενος επί κορυφής, καρτίου. **35** με έτυπον, θέλεις ειπεί, και δεν επόνεσα με έδειαρον, και δεν ησθάνθην ποτε θέλω εγερεθή, διά να υπάγω να ζητήσω αυτόν πάλιν;

24 Μη ζήλευε τους κακούς ανθρώπους, μηδέ επιθύμει να ήσαι μετ' αυτών. **2** διότι η καρδιά αυτών μελετά καταδυνάστευσιν, και τα χείλη αυτών λαλούσι κακουργίας. **3** Διά της σοφίας οικοδομείται οίκος και διά της συνέσεως στερεώνεται. **4** και διά της γνώσεως τα ταμεία θέλουσι γεμισθή από παντός πολυτίμου και ευφροσύνου πλούτου. **5** Ο σοφός άνθρωπος ισχύει, και ο άνθρωπος ο φρόνιμος αυξάνει δύναμιν. **6** Διότι διά σοφών βουλών θέλεις κάμει τον πόλεμόν σου εκ του πλήθους δε των συμβούλων προέρχεται σωτηρία. **7** Η σοφία είναι παραπολύ υψηλή διά τον άφρονα· δεν θέλει ανοίξει το στόμα αυτού εν τη πύλη. **8** Όστις μελετά να πράξη κακόν, θέλει ονομασθή ανήρ κακεντρεχής. **9** Η μελέτη της αφοσύνης είναι αμαρτία· και ο χλευαστής βδέλυγμα εις τους ανθρώπους. **10** Εάν μικροψυχής εν τη ημέρα της συμφοράς, μικρά είναι η δύναμις σου. **11** Ελευθέρονε τους συρομένους εις θάνατον, και μη αποσύρου από των όντων εις ακμήν σφαγής. **12** Εάν είπης, Ιδού, ημείς δεν εξεθύρον τούτο· δεν γνωρίζει ο σταθίζων τας καρδιάς; και ο φυλάττων την ψυχήν σου και αποδίδων εις έκαστον κατά τα έργα αυτού, δεν εξεύρει; **13** Υιέ μου, φάγε μέλι, διότι είναι καλόν· και κηρήθραν, διότι είναι γλυκεία επί του ουρανίσκον σου. **14** Τοιαύτη θέλει είσθαι εις την ψυχήν σου η γνώσις της σοφίας· όταν εύρης αυτήν, τότε θέλεις λάβει αμοιβήν, και η ελπίς σου δεν θέλει εκκοπή. **15** Μη στήνε παγίδα, ω άνομε, κατά της κατοικίας του δικαίου· μη ταραξής τον τόπον της αναπαύσεως αυτού. **16** διότι ο δίκαιος πίπτει επτάκις και σηκώνεται· αλλ' οι ασεβείς θέλουσι πέσει εις όλεθρον. **17** Εις την πτώσιν του εχθρού σου μη χαρίς και εις το ολίσημα αυτού ας μη ευφραίνεται η καρδιά σου. **18** Μήποτε ο Κύριος ίδη και φανή τούτο κακόν εις τους οφθαλμούς αυτού και μεταστρέψη τον θυμόν αυτού απ' αυτού. **19** Μη αγανάκτει περί των πονηρευόμενων· μη ζήλευε τους ασεβείς. **20** διότι δεν θέλει έχει τέλος αγαθόν ο κακός· ο λύχνος των ασεβών θέλει σβεσθή. **21** Υιέ μου, φοβού τον Κύριον και τον βασιλέα· και μη έχει συγκοινωνίαν μετά στασιαστών. **22** διότι η συμφορά αυτών θέλει έρθει εξαιφνης και τις γνωρίζει αμφοτέρων τας τιμορίας; **23** Ταύτα προσέτι είναι διά τους σοφούς. Η προσωποληψία εν τη κρίσει δεν είναι καλόν. **24** Τον λέγοντα προς τον ασεβή, Είσαι δίκαιος, τούτον οι λαοί θέλουσι καταρασθή και τα έθνη θέλουσι βδελύττεσθαι. **25** αλλ' εις τους ελέγχοντας αυτόν θέλει είσθαι χάρις, και ευλογία αγαθών θέλει ελθεί επ' αυτούς. **26** Όστις αποκρίνεται λόγους ορθούς, είναι ως ο φίλων τα χείλη. **27** Διάταττε το έργον σου έξω και προετοίμαζε αυτό εις σεαυτόν εν τω αγρώ και έπειτα οικοδόμησον τον οίκόν σου. **28** Μη ήσο μάρτυς άδικος κατά του πλησίον σου, μηδέ άπάτα διά των χειλέων σου. **29** Μη είπης, Καθώς έκαμεν εις εμέ, ούτω θέλω κάμει εις αυτόν· θέλω αποδώσει εις τον άνθρωπον κατά το έργον αυτού. **30** Διέβαινον διά του αγρού του σκηνηρού και διά του αμπελώνου του ανθρώπου του ενδεούς φρενών. **31** και ιδού, πανταχού είχαν βλαστήσει άκανθα· κνίδια είχαν σκεπάσει το πρόσωπον

αυτού, και το λιθόφραγμα αυτού ήτο κατακεκρημισμένον. **32** Τότε εγώ θεωρήσας εσυλλογίσθη εν τη καρδιά μου· είδον, και έλαβον διδασκαλίαν. **33** Ολίγος ύπνος, ολίγος νυσταγμός, ολίγη συμπλοκή των χειρών εις τον ύπνον. **34** έπειτα η πτωχεία σου έρχεται ως ταχυδρόμος, και η ένδειά σου ως ανήρ ένοπλος.

25 Και αύται είναι παροιμίας του Σολομώντος, τας οποίας συνέλεξαν οι άνθρωποι του Εζεκίου, βασιλέως του Ιουδα. **2** Δόξα του Θεού είναι να καλύπτη το πράγμα· δόξα δε των βασιλέων να εξιχνιάζωσι το πράγμα. **3** Ο ουρανός κατά το ύψος και η γη κατά το βάθος και η καρδιά των βασιλέων είναι ανεξερεύνητα. **4** Αφαίρεσον την σκωρίαν από του αργύρου, και σκεύος θέλει εξέλθει εις τον χρυσοχόν. **5** αφαιρέσον τους ασεβείς απ' έμπροσθεν του βασιλέως, και ο θρόνος αυτού θέλει στερεωθή εν δικαιοσύνη. **6** Μη αλαζονεύου έμπροσθεν του βασιλέως, και μη ίστασαι εν τω τόπω των μεγάλων. **7** Διότι καλύτερον να σοι είπωσιν, Ανάβα εδώ, παρά να καταβιβασθή επί παρουσία του άρχοντος, τον οποίον είδον οι οφθαλμοί σου. **8** Μη εξέλθης εις έριδα ταχέως· μήποτε εν τω τέλει απορήσης τι να κάμης, όταν ο πλησίον σου σε καταισχύνη. **9** Εκδίκασον την δίκη σου μετά του πλησίον σου και μη ανακάλυπτε το μυστικόν άλλου. **10** Μήποτε ο ακούων σε ονειδίση και η καταισχύνη σου δεν εξαλειφθή. **11** Λόγος λαληθείς πρεπόντως είναι μήλα χρυσά εις ποικίλματα αργυρά. **12** Ως ενώτιον χρυσούν και στολιδion καθαρού χρυσίου, είναι ο σοφός ο ελέγχων ωτίον υπήκοον. **13** Ως το ψύχος της χιόνος εν καιρώ του θερισμού, ούτως είναι ο πιστός πρέσβυς εις τους αποστέλλοντας αυτόν· διότι αναπαύει την ψυχήν των κυρίων αυτού. **14** Ο καυχώμενος εις δώρον ψευδές ομοιάζει σύννεφα και άνεμον χωρίς βροχής. **15** Δι' υπομονής πείθεται ο ηγεμών· και η γλυκεία γλώσσα συντρίβει οστά. **16** Εύρηκας μέλι; φάγε όσον σοι είναι αρκετόν, μήποτε υπερεμπλησθής απ' αυτού και εξεμέσσης αυτό. **17** Σπανίως βάλε τον πόδα σου εις τον οίκον του πλησίον σου, μήποτε σε βαρυνθή και σε μισήση. **18** Ο άνθρωπος, όστις μαρτυρεί κατά του πλησίον αυτού μαρτυρίαν ψευδή, είναι ως ρόπαλον και μάχαιρα και βέλος οξύ. **19** Πίστις προς άπιστον εν ημέρα συμφοράς είναι ως οδόντιον σεσηπός και τους εξηθρωμένους. **20** Ως ο εκδύομενος ιμάτιον εν ημέρα ψύχους και το όζος επί νήτρον, ούτως είναι ο άλλων άσματα εις λελυπημένην καρδίαν. **21** Εάν πεινά ο εχθρός σου,δος εις αυτόν άρτον να φάγη· και εάν διψά, πότισον αυτόν ύδωρ. **22** διότι θέλεις σωρεύσει άνθρακας πυρός επί την κεφαλήν αυτού, και ο Κύριος θέλει σε ανταμείψει. **23** Ο βορράς άνεμος εκδιώκει την βροχήν· το δε ωργισμένον πρόσωπον την υποψιθυρίζουσαν γλώσσαν. **24** Καλύτερον να κατοική τις εν γωνία δώματος, παρά εν οίκω ευρυχώρω μετά γυναικός φιλέριδος. **25** Ως ύδωρ ψυχρόν εις ψυχήν διψώσαν, ούτως είναι αγγελία αγαθαί από μακρηνής γης. **26** Ο δίκαιος σφάλων έμπροσθεν του ασεβούς είναι ως πηγή θολερά και βρύσις διαφθαρείσα. **27** Καθώς δεν είναι καλόν να τρώγη τις πολύ μέλι, ούτω δεν είναι ένδοξον να ζητή την ιδίαν αυτού δόξαν. **28** Όστις δεν κρατεί το πνεύμα αυτού, είναι ως πόλις κατηδαφισμένη και ατείχιτος.

26 Καθώς η χιών εν τω έθρει και καθως η βροχή εν τω θερισμώ, ούτως εις τον άφρονα η τιμή δεν αρμόζει. **2** Ως περιφέρεται το σπρουθιον, ως περιπετά η χελιδών, ούτως η άδικος κατάρα δεν θέλει επιφθάσει. **3** Μάστιξ διά τον ίππον, κημός διά τον όνον, και ράβδος διά την ράχιν των αφρόνων. **4** Μη αποκρίνου εις τον άφρονα κατά την αφροσύνην αυτού, διά να μη γείνης και συ όμοιος αυτού. **5** Αποκρίνου εις τον

άφρονα κατά την αφροσύνην αυτού, διά να μη ήναι σοφός εις τους οφθαλμούς αυτού. **6** Όστις αποστέλλει μήνυμα διά χειρός του άφρονος, αποκόπτει τους πόδας αυτού και πίνει ζημίαν. **7** Ως τα σκέλη του χλωού κρέμονται ανωφελή, ούτως είναι και παροιμία εν τω στόματι των αφρόνων. **8** Ως ο δεσμεύων λίθον εις σφενδόνην, ούτως είναι όστις δίδει τιμήν εις τον άφρονα. **9** Ως η άκανθα ωθουμένη εις την χείρα του μεθύσου, ούτως είναι η παροιμία εν τω στόματι των αφρόνων. **10** Ο δυνάστης μιάινει τα πάντα και μισθώνει τους άφρονας, μισθώνει και τους παραβάτας. **11** Ως ο κύων επιστρέφει εις τον εμετόν αυτού, ούτως ο άφρων επαναλαμβάνει την αφροσύνην αυτού. **12** Είδες άνθρωπον νομίζοντα εαυτόν σοφόν; μάλλον ελπίζει είναι εκ του άφρονος παρά εξ αυτού. **13** Ο οκνηρός λέγει, Λέων είναι εν τη οδώ, λέων εν ταις πλατείαις. **14** Ως η θύρα περιστρέφεται επί τας στρόφιγγας αυτής, ούτως ο οκνηρός επί την κλίνην αυτού. **15** Ο οκνηρός εμβάπτει την χείρα αυτού εις το τρυβλίον και βαρύνεται να επιστρέψη αυτήν εις το στόμα αυτού. **16** Ο οκνηρός νομίζει εαυτόν σοφώτερον παρά επτά σοφούς γνωμόδοτας. **17** Όστις διαβαίνει ανακατόνεται εις έριδα μη ανήκουσαν εις αυτόν, ομοιάζει τον πιάνοντα κύνα από των ωτίων. **18** Ως ο μανιακός όστις ρίπτει φλόγας, βέλη και θάνατον, **19** ούτως είναι ο άνθρωπος, όστις απατά τον πλησίον αυτού και λέγει, δεν έκαμον εγώ παίζων; **20** Όπου δεν είναι ξύλα, το πυρ σβύνεται και όπου δεν είναι ψιθυριστής, η έρις ησυχάζει. **21** Οι άνθρωκες διά την ανθρακίαν και τα ζύλα διά το πυρ, και ο φίλερις άνθρωπος διά να εξάπτη έριδας. **22** Οι λόγιοι του ψιθυριστού καταπίνονται ηδέως, και καταβαίνουσιν εις τα ενδόμυχα της κοιλίας. **23** Τα ένθερμα χείλη μετά πονηράς καρδιάς είναι ως σκωρία αργύρου επικεχρισμένη επί πήλινον αγγείον. **24** Όστις μισεί, υποκρίνεται με τα χείλη αυτού, και μηχανεύεται δόλον εν τη καρδιά αυτού. **25** Όταν ομιλή χαριέντως, μη πίστευε αυτόν· διότι έχει επτά βδελύγματα εν τη καρδιά αυτού. **26** Όστις σκεπάξει το μίσος διά δόλου, η πονηρία αυτού θέλει φανερωθή εν μέσω της συνάξεως. **27** Όστις σκάπτει λάκκον, θέλει πέσει εις αυτόν· και ο λίθος θέλει επιστρέψη επί τον κυλίοντα αυτόν. **28** Η ψευδής γλώσσα μισεί τους υπ' αυτής καταθλιβομένους και το απατηλόν στόμα εργάζεται καταστροφήν.

27 Μη καυχάσαι εις την αύριον ημέραν· διότι δεν εξεύρεις τι θέλει γεννήσει η ημέρα. **2** Ας σε επαινεί άλλος και μη το στόμα σου· ξένος, και μη τα χείλη σου. **3** Βαρός είναι ο λίθος και δυσβάστακτος η άμμος· αλλ' η οργή του άφρονος είναι βαρύτερα των δύο. **4** Ο θυμός είναι σκληρός και η οργή οξεία· αλλά τις δύναται να σταθή έμπροσθεν της ζηλοτυπίας; **5** Ο φανερός έλεγχος είναι καλύτερος παρά κρυπτομένη αγάπη. **6** Πληγαί φίλου είναι πισταί· φιλήματα δε εχθρών πολυάριθμα. **7** Κεχορτασμένη ψυχή αποστρέφεται την κηρήθραν· εις δε την πεινασμένην ψυχήν παν πικρόν φαίνεται γλυκό. **8** Ως το πτηνόν το αποπλανώμενόν από της φωλεάς αυτού, ούτως είναι ο άνθρωπος ο αποπλανώμενος από τον τόπον αυτού. **9** Τα μύρα και τα θυμιάματα ευφραίνουσι την καρδιαν, και η γλυκύτης του φίλου διά της εγκαρδίου συμβουλής. **10** Τον φίλον σου και τον φίλον του πατρός σου μη εγκαταλίπης· εις δε τον οίκον του αδελφού σου μη εισέλθης εν τη ημέρα της συμφοράς σου· διότι καλύτερον είναι γείτων πλησίον παρά αδελφός μακράν. **11** Υιέ μου, γίνου σοφός και εύφραине την καρδιαν μου, διά να έχω τι να αποκρίνωμαι προς τον ονειδίζοντά με. **12** Ο φρόνιμος προβλέπει το κακόν και κρύπτεται· οι άφρονες εξακολουθούσι και τιμωρούνται. **13** Λάβε το ιμάτιον

του εγγυωμένου διά ξένον και λάβε ενέχυρον απ' αυτού, εγγυωμένου περί ξένων πραγμάτων. **14** Ο χειρόμενος το πρωί και ευλογών μετά μεγάλης φωνής τον πλησίον αυτού θέλει λογισθή ως καταρώμενος αυτόν. **15** Ακατάπαυστον στάξιμον εν ημέρα βροχερά, και φίλερις γυνή είναι όμοια· **16** ο κρύπτων αυτήν κρύπτει τον άνεμον· και το μύρον εν τη δεξιά αυτού κρυπτόμενον φωνάζει. **17** Ο σίδηρος ακονίζει τον σίδηρον· και ο άνθρωπος ακονίζει το πρόσωπον του φίλου αυτού. **18** Ο φυλάττων την συκήν θέλει φάγει τον καρπόν αυτής· και ο φυλάττων τον κύριον αυτού θέλει τιμηθή. **19** Καθώς εις το ύδωρ ανταποκρίνεται πρόσωπον εις πρόσωπον, ούτω καρδιά ανθρώπου εις άνθρωπον. **20** Ο άδης και η απώλεια δεν χορταίνουσι· και οι οφθαλμοί του ανθρώπου δεν χορταίνουσιν. **(Sheol h7585)** **21** Ο άργυρος δοκιμάζεται διά του χωνευτηρίου και ο χρυσός διά της καμίνου· ο δε άνθρωπος διά το στόματος των εγκωμιαζόντων αυτόν. **22** Και αν κοπανίσης διά κοπάνου τον άφρονα εν ιδίω μεταξύ σίτου κοπανιζόμενον, η αφροσύνη αυτού δεν θέλει χωρισθή απ' αυτού. **23** Πρόσεχε να γνωρίζης την κατάστασιν των ποιημών σου, και επιμελού καλώς τας αγέλας σου. **24** Διότι ο πλούτος δεν μένει διαπαντός· ουδέ το διάδημα από γενεάς εις γενεάν. **25** Ο χόρτος βλαστάνει και η χλόη αναφαίνεται, και τα χόρτα των ορέων συνάγονται. **26** Τα αρνία είναι διά τα ένδύματά σου, και οι τραγοί διά την πληρωμήν του αγρού. **27** Και θέλεις έχει άφρονον γάλα αιώνν διά την τροφήν σου, διά την τροφήν του οίκου σου και την ζωήν των θεραπειών σου.

28 Οι ασεβείς φεύγουσιν ουδενός διώκοντος· οι δε δίκαιοι έχουσι θάρρος ως λέων. **2** Διά τα αμαρτήματα του τόπου πολλοί είναι οι άρχοντες αυτού· δι' ανθρώπου όμως συνετού και νοήμονος το πολίτευμα αυτού θέλει διαρκεί. **3** Πτωχός άνθρωπος και δυναστεύων πτωχούς είναι ως βροχή κατακλύζουσα, ήτις δεν δίδει άρτον. **4** Όσοι εγκαταλείπουσι τον νόμον, εγκωμιάζουσι τους ασεβείς· αλλ' οι φυλάττοντες τον νόμον αντιμάχονται εις αυτούς. **5** Οι κακοί άνθρωποι δεν θέλουσι νοήσει κρίσιν· αλλ' οι ζητούντες τον Κύριον θέλουσι νοήσει τα πάντα. **6** Καλύτερος ο πτωχός ο περιπατών εν τη ακεραιότητι αυτού, παρά τον διεστραμμένον τας οδούς αυτού, και αν ήναι πλούσιος. **7** Ο φυλάττων τον νόμον είναι υιός συνετός· ο δε φίλος των ασώντων κατασχύνει τον πατέρα αυτού. **8** Ο αυξανών την περιουσίαν αυτού διά τόκου και πλεονεξίας συνάγει αυτήν διά τον ελεούντα τους πτωχούς. **9** Του εκκλίνοντος το ωτίον αυτού από του να ακούη τον νόμον, και αυτή η προσευχή αυτού θέλει είσθαι βδελύγμα. **10** Ο αποπλανών τους ευθείς εις οδόν κακήν αυτός θέλει πέσει εις τον ίδιον αυτού λάκκον· αλλ' οι άμειπτοι θέλουσι κληρονομήσει αγαθά. **11** Ο πλούσιος άνθρωπος νομίζει εαυτόν σοφόν· αλλ' ο συνετός πτωχός εξελέγχει αυτόν. **12** Όταν οι δίκαιοι θριαμβεύωσι, μεγάλη είναι η δόξα· αλλ' όταν οι ασεβείς υψώνωνται, οι άνθρωποι κρύπτονται. **13** Ο κρύπτων τας αμαρτίας αυτού δεν θέλει ευδοθώ· ο δε εξομολογούμενος και παραιτών αυτάς θέλει ελεηθή. **14** Μακάριος ο άνθρωπος ο φοβούμενος πάντοτε· όστις όμως σκληρύνει την καρδιαν αυτού, θέλει πέσει εις συμφοράν. **15** Λέων βρυχώμενος και άρκτος πεινώσα είναι διοικητής ασεβής επί λαόν πεινχρόν. **16** Ο ηγεμών ο στερούμενος συνέσεως πληθύνει τας καταδυναστείας· ο δε μισών την αρπαγήν θέλει μακρύνει τας ημέρας αυτού. **17** Ο άνθρωπος ο έχοχος αίματος ανθρώπου θέλει σπεύσει εις τον λάκκον· ουδείς θέλει κρατήσει αυτόν. **18** Ο περιπατών εν ακεραιότητι θέλει σωθή· ο δε διεστραμμένος εν ταις οδοίς

αυτού θέλει πέσει διά μιας. **19** Ο εργαζόμενος την γην αυτού θέλει χορτασθή άρτον· ο δε ακολουθών τους ματαιόφρονas θέλει εμπλησθή πτωχείας. **20** Ο πιστός άνθρωπος θέλει έχει πολλήν ευλογίαν· αλλ' όστις σπεύδει να πλουτήση, δεν θέλει μείνει ατιμώρητος. **21** Να ήναι τις προσωπολήπτης, δεν είναι καλόν· διότι ο τοιοούτος άνθρωπος δι' εν κομμάτιον άρτον θέλει ανομήσει. **22** Ο έχων πονηρόν οφθαλμόν σπεύδει να πλουτήση, και δεν καταλαμβάνει την ή ένδεια θέλει ελθει επ' αυτόν. **23** Ο ελέγχων άνθρωπον ύστερον θέλει ευρει περισσοτέραν χάριν, παρά τον κολακεύοντα διά της γλώσσης. **24** Ο κλέπτων τον πατέρα αυτού ή την μητέρα αυτού, και λέγων, Τούτο δεν είναι αμαρτία, αυτός είναι σύντροφος του ληστήου. **25** Ο αλαζών την καρδίαν διεγειρεί έριδας· ο δε θαρρών επί Κύριον θέλει παχυνθή. **26** Ο θαρρών επί την ίδιαν αυτού καρδίαν είναι άφρων· αλλ' ο περιπατών εν σοφία, ούτος θέλει σωθή. **27** Όστις δίδει εις τους πτωχούς, δεν θέλει ελθει εις ένδειαν· αλλ' όστις αποστρέφει τους οφθαλμούς αυτού, θέλει έχει πολλές κατάρas. **28** Όταν οι ασεβείς υψώνονται, οι άνθρωποι κρύπτονται· αλλ' εν τη απωλεία εκείνων οι δίκαιοι πληθύνονται.

29 Άνθρωπος όστις ελεγχόμενος σκληρώνει τον τράχηλον, εξάφνησι θέλει αφανισθή και χωρίς ίασεωs. **2** Όταν οι δίκαιοι μεγαλυνθώσιν, ο λαός ευφραίνεται· αλλ' όταν ο ασεβής εξουσιάζη, στενάζει ο λαός. **3** Όστις αγαπά την σοφίαν, ευφραίνει τον πατέρα αυτού· αλλ' όστις συναναστρέφεται με πόρνas, φθείρει την περιουσίαν αυτού. **4** Ο βασιλεύs διά της δικαιοσύνης στερεώνει τον τόπον· αλλ' ο δωρολήπτης καταστρέφει αυτόν. **5** Ο άνθρωπος όστις κολακεύει τον πλησίον αυτού, εκτείνει δίκτυον έμπροσθεν των βημάτων αυτού. **6** Ο κακός άνθρωπος παγιδεύεται εν τη ανομία· αλλ' ο δίκαιος ψάλλει και ευφραίνεται. **7** Ο δίκαιος λαμβάνει γνώσιν της κρίσεωs των πενήτων· ο ασεβής δεν νοεί γνώσιν. **8** Οι χλευασταί άνθρωποι καταφρόνου την πόλιν· αλλ' οι σοφοί αποστρέφουσι την οργήν. **9** Ο σοφός άνθρωπος, διαφερόμενος μετά τον άφρονος ανθρώπου, είτε οργίζεται, είτε γελά, δεν ευρίσκει ανάπαυσιν. **10** Οι άνδρες των αιμάτων μισούσι τον άμειπτον· αλλ' οι ευθείς εκήτουσι την ζήην αυτού. **11** Ο άφρων εκθέτει όλην αυτού την ψυχήν· ο δε σοφός αναχαιτίζει αυτήν εις τα οπίω. **12** Εάν ο διοικητής προσέχη εις λόγους ψευδείs, πάντες οι υπηρέται αυτού γίνονται ασεβείς. **13** Πένησι και δανειστήs συναπαντώνται· ο Κύριος φωτίζει αμφοτέρων τους οφθαλμούς. **14** Βασιλέωs κρίνοντος τους πτωχούς εν αληθεία, ο θρόνος αυτού θέλει στερεωθή διαπαντός. **15** Η ράβδος και ο έλεγχος δίδουσι σοφίαν· παιδίον δε απολελυμένον καταισχύνει την μητέρα αυτού. **16** Όταν οι ασεβείς πληθύνονται, η ανομία περισσεύει· αλλ' οι δίκαιοι θέλουσιν ιδεί την πώσιν αυτών. **17** Παίδευε τον υιόν σου και θέλει φέρει ανάπαυσιν εις σέ· και θέλει φέρει ήδονήν εις την ψυχήν σου. **18** Οπου δεν υπάρχει όρασιs, ο λαός διαφθείρεται· είναι δε μακάριος ο φυλάττων τον νόμον. **19** Ο δούλος διά λόγων δεν θέλει διορθωθή· επειδή καταλαμβάνει μεν, αλλά δεν υπακούει. **20** Είδες άνθρωπον ταχύν εις τους λόγους αυτού; περισσότερα ελπίζει είναι εκ του άφρονος παρά εξ αυτού. **21** Εάν τις ανατρέφη παιδιόθεν τον δούλον αυτού τρυφιλώς, τέλος πάντων θέλει κατασταθή υιός. **22** Ο θυμώδης άνθρωπος εξάπτει έριδα, και ο οργίλος άνθρωπος πληθύνει ανομίας. **23** Η υπερηφάνια του ανθρώπου θέλει ταπεινώσει αυτόν· ο δε ταπεινώφρων απολαμβάνει τιμήν. **24** Ο συμμεριστής του κλέπτου μισεί την εαυτού ψυχήν· ακούει τον όρκον και δεν ομολογεί. **25** Ο φόβος του ανθρώπου στήνει παγίδα· ο δε πεποιθός επί Κύριον θέλει εισθαι εν ασφαλεία.

26 Πολλοί ζητούσι το πρόσωπον του ηγεμόνος· αλλ' η του ανθρώπου κρίσιs είναι παρά Κυρίου. **27** Ο άδικος άνθρωπος είναι βδέλυγμα εις τους δικαίους· και ο ευθύς εις την οδόν αυτού, βδέλυγμα εις τους ασεβείς.

30 Οι λόγοι του Αγούρ, υιού του Ιακαί· τουτέστιν ο χρησμός, τον οποίον ο άνθρωπος ελάλησε προς τον Ιθιήλ, προς τον Ιθιήλ και τον Ούκαλ. **2** Βεβαίωs εγώ είμαι ο αφρονέστερος των ανθρώπων, και φρόνησιs ανθρώπου δεν υπάρχει εν εμοί· **3** και δεν έμαθον την σοφίαν, ούτε εξεύρω την γνώσιν των αγίων. **4** Τις ανέβη εις τον ουρανόν και κατέβη; τις συνήγαγε τον άνεμον εν ταιs χερσίν αυτού; τις εδέσμευσε τα ύδατα εν ιματίω; τις εστερέωσε πάντα τα άκρα της γης; τι το όνομα αυτού; και τι το όνομα του υιού αυτού, εάν εξεύρηs; **5** Πας λόγος Θεού είναι δεδοκιμασμένος· είναι ασπίς εις τους πεποιοθήτασ επ' αυτόν. **6** Μη προσθέσιs εις τους λόγους αυτού· μήποτε σε εξελέγηs, και ευρεθής ψεύστηs. **7** Δού ζήτω παύσού μη αρνηθήs ταύτα εις εμέ πριν αποθάνω. **8** Ματαιότητα και λόγον ψευδή απομάκρυνε απ' εμού· πτωχείαν και πλούτον μη δώσής εις εμέ· τρέφε με με αυτάρκη τροφήν. **9** Μήποτε χορτασθώ και σε αρνηθώ και είπω, Τις είναι ο Κύριος; ή μήποτε ευρεθής πτωχός κλέψω και λάβω το όνομα του Θεού μου επί ματαίω. **10** Μη καταλάλει υπηρέτην προς τον κύριον αυτού· μήποτε σε καταρασθή και ευρεθής ένοχος. **11** Υπάρχει γενεά, ήτις καταράται τον πατέρα αυτήs και δεν ευλογεί την μητέρα αυτήs· **12** Υπάρχει γενεά καθαρά εις τους οφθαλμούς αυτήs, αλλά δεν είναι πεπλυμένη από της ακαθαρσίας αυτήs. **13** Υπάρχει γενεά, της οποίας πόσον υψηλό είναι οι οφθαλμοί· τα βλέφαρα αυτήs επηρμένα. **14** Υπάρχει γενεά, της οποίας οι οδόντες είναι ρομφαίαι και οι μυλόδοντες μάχαιραι, διά να κατατρώγωσι τους πτωχούς της γης και τους ενδεείς εκ μέσου των ανθρώπων. **15** Η βδέλλα έχει δύο θυγατέρας, αίτινες φωνάζουσι, Φέρε, φέρε. Τα τρία ταύτα δεν χορταίνουσι ποτέ, μάλιστα τέσσαρα δεν λέγουσι ποτέ, Αρκεί. **16** Ο άδης, και η στείρα μητέρα· η γη, ήτις δεν χορταίνει από ύδατος, και το πυρ, το οποίον δεν λέγει, Αρκεί. **(Sheol h7585)** **17** Τον οφθαλμόν, όστις εμπαιζει τον πατέρα αυτού και καταφρονεί να υπακούση εις την μητέρα αυτού, οι κόρακες της φάραγγος θέλουσιν εκβάλει και οι νεοσσοί των αετών θέλουσι φάγει. **18** Τα τρία ταύτα είναι θαυμαστά εις εμέ, μάλιστα τέσσαρα δεν εννοώ· **19** Τα ίχνη του αετού εις τον ουρανόν· τα ίχνη του όφεωs επί του βράχου· τα ίχνη του πλοίου εν μέσω της θαλάσσης· και τα ίχνη του ανθρώπου εν τη νεότητι. **20** Τοιαύτη είναι η οδόs της μοιχαλίδος γυναικόs· τρώγει και απογιγίρει το στόμα αυτήs, και λέγει, Δεν έπραξα ανομίαν. **21** Διά τρία η γη ταράττεται, μάλιστα διά τέσσαρα, τα οποία δεν δύναται να υποφέρη· **22** Διά τον δούλον, όταν βασιλεύση· και τον άφρονα, όταν χορτασθή άρτον· **23** Διά την μισητήν γυναίκα, όταν υπανδρευθή· και την δούλην, όταν εκδιώξη την κυρίαν αυτήs. **24** Τα τέσσαρα ταύτα είναι ελάχιστα επί της γης, είναι όμως σοφώτατα· **25** οι μύρμηκες, οίτινες είναι λαός αδύνατος· αλλ' εν τω θέρει ετοιμάζουσι την τροφήν αυτών· **26** οι χοιρογρύλλιοι, οίτινες είναι λαός ανίσχυρος· αλλά κάμνουσι τους οίκους αυτών επί βράχου· **27** αι ακρίδες, αίτινες δεν έχουσι βασιλέα· αλλ' εκβαίνουσι πάσαι ομού κατά τάγματα· **28** ο ασκάλαβος, όστις βαστάζεται εν ταιs χερσίν αυτού, και διατρίβει εν τοιs παλατίοιs των βασιλέων. **29** Τα τρία ταύτα βαθίζουσι καλώs, μάλιστα τέσσαρα περιπατούσιν ευπρεπώς· **30** Ο λέων, όστις είναι ο ισχυρότερος των ζώων, και δεν στρέφει από προσώπου τινός· **31** Ο αλέκτωρ, ο τράγος έτι· και ο βασιλεύs, περικεκυκλωμένος υπό του λαού αυτού. **32**

Εάν έπραξας αφρόνως υψόνων σεαυτόν, και εάν εβουλεύθης κακόν, βάλε χείρα επί στόματος. **33** Διότι όστις κτυπά το γάλα, εκβάλλει βούτυρον· και όστις εκθλίβει την ρίνα, εκβάλλει αίμα· και όστις ερεθίζει οργήν, εξάγει μάχας.

31 Οι λόγοι του βασιλέως Λεμουήλ, ο χρησμός, τον οποίον η μήτηρ αυτού εδίδαξεν αυτόν. **2** Τι, υιέ μου; και τι, τέκνον της κοιλίας μου; και τι, υιέ των ευχών μου; **3** Μη δώσης τας δυνάμεις σου εις τας γυναίκας, μηδέ τας οδούς σου εις τας αφανιστριάς των βασιλέων. **4** Δεν είναι των βασιλέων, Λεμουήλ, δεν είναι των βασιλέων να πίνωσιν οίνον, ουδέ των ηγεμόνων, σίκερα· **5** μήποτε πίνοντες λησμονήσωσι τον νόμον και διαστρέψωσι την κρίσιν τινός τεθλιμμένου. **6** Δίδετε σίκερα εις τους τεθλιμμένους, και οίνον εις τους πεπικραμένους την ψυχήν· **7** διά να πώσι και να λησμονήσωσι την πτωχείαν αυτών και να μη ενθυμώνται πλέον την δυστυχίαν αυτών. **8** Άνοιγε το στόμα σου υπέρ του αφώνου, υπέρ της κρίσεως πάντων των εγκαταλελειμμένων. **9** Άνοιγε το στόμα σου, κρίνε δικαίως, και υπερασπίζου τον πτωχόν και τον ενδεί. **10** Γυναίκα ενάρτερον τις θέλει ευρεί; διότι η τοιαύτη είναι πολύ τιμιωτέρα υπέρ τους μαργαρίτας. **11** Η καρδιά του ανδρός αυτής θαρρεί επ' αυτήν, και δεν θέλει στερείσθαι αφθονίας. **12** Θέλει φέρει εις αυτόν καλόν και ουχί κακόν, πάσας τας ημέρας της ζωής αυτής. **13** Ζητεί μαλλίον και λινάριον και εργάζεται ευχαρίστως με τας χείρας αυτής. **14** Είναι ως τα πλοία των εμπόρων· φέρει την τροφήν αυτής από μακρόθεν. **15** Και εγείρεται ενώ είναι έτι νυξ και δίδει τροφήν εις τον οίκον αυτής, και έργα εις τας θεραπαίνας αυτής. **16** Θεωρεί αγρόν και αγοράζει αυτόν· εκ του καρπού των χειρών αυτής φυτεύει αμπελώνα. **17** Ζώνει την οσφύν αυτής με δύναμιν, και ενισχύει τους βραχιόνας αυτής. **18** Αισθάνεται ότι το εμπόριον αυτής είναι καλόν· ο λύχνος αυτής δεν σβύνεται την νύκτα. **19** Βάλλει τας χείρας αυτής εις το αδράκτιον και κρατεί εν τη χειρί αυτής την ηλακάτην. **20** Ανοίγει την χείρα αυτής εις τους πτωχούς και εκτείνει τας χείρας αυτής προς τους ενδεείς. **21** Δεν φοβείται την χιόνα διά τον οίκον αυτής διότι πας ο οίκος αυτής είναι ενδεδυμένοι διπλά. **22** Κάμνει εις εαυτήν σκεπάσματα· το ένδυμα αυτής είναι βύσσοσ και πορφύρα. **23** Ο ανήρ αυτής γνωρίζεται εν ταις πύλαις, όταν κάθηται μεταξύ των πρεσβυτέρων του τόπου. **24** Κάμνει λεπτόν πανίον και πωλεί και δίδει ζώνας εις τους εμπόρους. **25** Ισχύον και ευπρέπειαν είναι ενδεδυμένη· και ευφραίνεται διά τον μέλλοντα καιρόν. **26** Ανοίγει το στόμα αυτής εν σοφία· και επί της γλώσσης αυτής είναι νόμος ευμενείας. **27** Επαγρυπνεί εις την κυβέρνησιν του οίκου αυτής και άρτον οκνηρίας δεν τρώγει. **28** Τα τέκνα αυτής σηκώνονται και μακαρίζουσιν αυτήν· ο ανήρ αυτής, και επαινεί αυτήν· **29** Πολλαί θυγατέρες εφέρθησαν αξίως, αλλά συ υπερέβης πάσας. **30** Ψευδής είναι η χάρις και μάταιον το κάλλος· η γυνή η φοβουμένη τον Κύριον, αυτή θέλει επαινείσθαι. **31** Δότε εις αυτήν εκ του καρπού των χειρών αυτής· και τα έργα αυτής ας επαινώσιν αυτήν εν ταις πύλαις.

Ἐκκλησιαστής

1 Λόγοι του Εκκλησιαστού, υιού του Δαβίδ, βασιλέως εν Ιερουσαλήμ. **2** Ματαιότης ματαιότητων, εἶπεν ο Εκκλησιαστής· ματαιότης ματαιοτήτων, τα πάντα ματαιότης. **3** Τις ωφέλεια εἰς τον ἄνθρωπον εκ παντός του μόχθου αυτού, τον οποίον μοχθεῖ υπό τον ἥλιον; **4** Γενεά υπάγει, και γενεά ἔρχεται· η δε γη διαμένει εἰς τον αἰώνα. **5** Και ανατέλλει ο ἥλιος, και δύνει ο ἥλιος και σπεύδει προς τον τόπον αυτού, ὅθεν ἀνέτειλεν. **6** Υπάγει προς τον νότον ο ἄνεμος, και επιστρέφει προς τον βορράν· ακαταπαύτως περιστρεφόμενος υπάγει, και επανέρχεται ἐπὶ τους κύκλους αυτού, ο ἄνεμος. **7** Πάντες οἱ ποταμοὶ υπάγουσιν εἰς την θάλασσαν, και η θάλασσα ποτέ δεν γεμίζει· εἰς τον τόπον ὅθεν ρέουσιν οἱ ποταμοί, ἐκεῖ πάλιν επιστρέφουσι, διὰ να υπάγωσι. **8** Πάντα η πράγματα εἶναι εν κόπῳ· δεν δύναται ἄνθρωπος να εκφράσῃ τούτο· ο οφθαλμοὶ δεν χορταίνει βλέπων, και το ὠτίον δεν γεμίζει ἀκούον. **9** Ὅ, τι ἔγεινε, τούτο πάλιν θέλει γείνει· και ὁ, τι συνέβη, τούτο πάλιν θέλει συμβῆ· και δεν εἶναι οὐδέν νέον υπό τον ἥλιον. **10** Υπάρχει πράγμα, περί του οποίου δύναται τις να εἶπῃ, Ἰδέ, τούτο εἶναι νέον; τούτο ἔγεινεν ἡδὴ εἰς τους αἰώνας οἵτινες υπήρξαν προ ημών. **11** Δεν εἶναι μνήμη των προγεγονότων, οὐδέ θέλει εἶσθαι μνήμη των επιγενομένων μετά ταῦτα, εἰς τους μέλλοντας να υπάρξωσιν ἔπειτα. **12** Εγὼ ο Εκκλησιαστής ἐστάθην βασιλεὺς ἐπὶ τον Ἰσραὴλ εν Ιερουσαλήμ. **13** και ἔδωκα την καρδίαν μου εἰς το να εκζητήσω και να ερευνήσω διὰ της σοφίας περί πάντων των γινομένων υπό τον ουρανόν· τον οχληρὸν τούτον περισπασμόν ο Θεὸς ἔδωκεν εἰς τους υἱούς των ανθρώπων, διὰ να μοχθῶσιν εν αὐτῷ. **14** Εἶδον πάντα τα ἔργα τα γινόμενα υπό τον ἥλιον, και ἰδοὺ, τα πάντα ματαιότης και θλίψις πνεύματος. **15** Το στρεβλόν δεν δύναται να γείνη εὐθές, και αἱ ἐλλείψεις δεν δύναται να αριθμηθῶσιν. **16** Εγὼ ελάθησα εν τη καρδίᾳ μου λέγων, Ἰδοὺ, ἐγὼ ἐμεγαλύνθην και ηξηγήθη εἰς σοφίαν υπὲρ πάντας τους υπάξαντας προ ἐμοῦ εν Ιερουσαλήμ, και η καρδίᾳ μου ἀπῆλαυσε πολλήν σοφίαν και γνώσιν. **17** Και ἔδωκα την καρδίαν μου εἰς το να γνωρίσῃ σοφίαν και εἰς το να γνωρίσῃ ανοησίαν και ἀφροσύνην· πλην ἐγνώρισα ὅτι και τούτο εἶναι θλίψις πνεύματος. **18** Διότι εν πολλῇ σοφίᾳ εἶναι πολλὴ λύπη· και ὅστις προσθέτει γνώσιν, προσθέτει πόνον.

2 Εγὼ εἶπα εν τη καρδίᾳ μου, Ελθέ τώρα, να σε δοκιμάσω δι' ευφροσύνης· και εντρυφά εἰς αγαθὰ και ἰδοὺ, και τούτο ματαιότης. **2** Εἶπα περί του γέλωτος, εἶναι μωρία· και περί της χαράς, Τι ωφελεῖ αὐτή; **3** Ἐσκέφθη εν τη καρδίᾳ μου να ευφραίνω την σάρκα μου με οἶνον, ἐνῶ ἐτι η καρδίᾳ μου ηχολεῖτο εἰς την σοφίαν· και να κρατήσω την μωρίαν, εἰς οὗ ἰδω τι εἶναι το αγαθόν εἰς τους υἱούς των ανθρώπων, διὰ να κάμνωσιν αὐτό υπό τον ουρανόν πάσας τας ἡμέρας της ζωῆς αὐτών. **4** Ἐκαμον πράγματα μεγάλα εἰς ἐμαυτὸν· ὠκοδόμησα εἰς ἐμαυτὸν οἰκίαν· ἐφύτευσα δι' ἐμαυτὸν ἀμπελώνας. **5** Ἐκαμον δι' ἐμαυτὸν κήπους και παραδείσους και ἐφύτευσα εν αυτοῖς δένδρα παντός καρπού. **6** Ἐκαμον δι' ἐμαυτὸν δεξαμενάς ὑδάτων, διὰ να ποτίξω ἐξ αὐτών το ἄλσος το κατάφυτον εκ δένδρων. **7** Ἀπέκτησα δούλους και δούλας και εἶχον δούλους οικογενεῖς ἀπέκτησα ἐτι ἀγέλας και ποιμνία περισσότερα υπὲρ πάντας τους υπάξαντας προ ἐμοῦ εν Ιερουσαλήμ. **8** Συνήθροισα εἰς ἐμαυτὸν και ἀργύριον και χρυσίον και εκλεκτά κειμήλια βασιλέων και τόπων· ἀπέκτησα εἰς ἐμαυτὸν ἄδοντας

και ἀδούσας και τα εντρυφήματα των υἱῶν των ανθρώπων, παν εἶδος παλλακίδων. **9** Και ἐμεγαλύνθη και ηξηγήθη υπὲρ πάντας τους υπάξαντας προ ἐμοῦ εν Ιερουσαλήμ· και η σοφία μου ἔμενεν εν ἐμοί. **10** Και παν ὁ, τι ἐξήτησαν οἱ οφθαλμοί μου, δεν ηρνήθη εἰς αυτοὺς· δεν ἐμπόδισα την καρδίαν μου ἀπὸ πάσης ευφροσύνης, διότι η καρδίᾳ μου ευφραίνεται εἰς πάντας τους μόχθους μου· και τούτο ἦτο η μερίς μου εκ παντός του μόχθου μου. **11** Και παρετήρησα ἐγὼ εν πάσι τοῖς ἔργοις μου τα οποία ἔκαμον αἱ χεῖρές μου, και εν παντί τῷ μόχθῳ τον οποίον ἐμόχθησα, και ἰδοὺ, τα πάντα ματαιότης και θλίψις πνεύματος, και οὐδέν ὄφελος υπό τον ἥλιον. **12** Και ἐστράφην ἐγὼ διὰ να παρατηρήσω την σοφίαν και την μωρίαν και την ἀφροσύνην· διότι τι θέλει κάμει ἄνθρωπος ἐλθὼν μετά τον βασιλέα; ὁ, τι ἔκαμον ἡδὴ. **13** Και ἐγὼ εἶδον ὅτι η σοφία υπερέχει της ἀφροσύνης, καθὼς το φως υπερέχει του σκότους. **14** Του σοφοῦ οἱ οφθαλμοὶ εἶναι εν τη κεφαλῇ αὐτοῦ, ο δε ἄφρων περιπατεῖ εν τῷ σκότει· πλην ἐγὼ ἐγνώρισα ἐτι ὅτι εν συνάντημα θέλει συναντήσῃ εἰς πάντας τούτους. **15** Διὰ τούτο εἶπα ἐγὼ εν τη καρδίᾳ μου, Καθὼς συμβαίνει εἰς τον ἄφρονα, οὕτω θέλει συμβῆ και εἰς ἐμέ· διὰ τι λοιπόν ἐγὼ να γείνω σοφώτερος; ὅθεν ἐσυμπέρανα πάλιν εν τη καρδίᾳ μου, ὅτι και τούτο εἶναι ματαιότης. **16** Διότι δεν θέλει μένει διαπαντός η μνήμη του σοφοῦ οὐδέ του ἄφρονος· επειδὴ εν ταις ἐπερχομέναις ἡμέραις τα πάντα θέλουσι πλεῖον λησμονηθῆ. Και πως θέλει ἀποθάνει ο σοφὸς μετά του ἄφρονος; **17** Διὰ τούτο ἐμίσησα την ζωὴν, διότι μοχθηρὰ ἐφάνησαν εἰς ἐμέ τα ἔργα τα γινόμενα υπό τον ἥλιον· επειδὴ τα πάντα ματαιότης και θλίψις πνεύματος. **18** Ἐμίσησα ἐτι ἐγὼ πάντα τον μόχθον μου, τον οποίον εἶχον μοχθήσει υπό τον ἥλιον· διότι ἀφῶν αὐτὸν εἰς τον ἄνθρωπον ὅστις θέλει σταθῆ μετ' ἐμέ. **19** Και τις οἶδεν αν θέλῃ εἶσθαι σοφὸς ἢ ἄφρων; και ὁμως θέλει ἐξουσιάσει ἐπὶ παντός του μόχθου μου, τον οποίον ἐμόχθησα και εἰς τον οποίον ἔδειξα την σοφίαν μου υπό τον ἥλιον· ματαιότης και τούτο. **20** Ὅθεν ἐγὼ στραφεῖς ἀπῆλπισα την καρδίαν μου περί παντός του μόχθου, τον οποίον ἐμόχθησα υπό τον ἥλιον. **21** Διότι εἶναι ἄνθρωπος, του οποίου ο μόχθος ἐστάθην εν σοφία και γνώσει και εν ὀρθότητι· και ὁμως ἀφίνει αὐτὸν εἰς ἄλλον διὰ μερίδα αὐτοῦ, ὅστις δεν ἐκοπίασεν εἰς αὐτόν· και τούτο ματαιότης και κακόν μέγα. **22** Διότι τις ὠφέλεια εἰς τον ἄνθρωπον ἀπὸ παντός του μόχθου αὐτοῦ και ἀπὸ της θλίψεως της καρδίας αὐτοῦ, εἰς τα οποία μοχθεῖ υπό τον ἥλιον; **23** Επειδὴ πάσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ εἶναι πόνος, και οἱ μόχθοι αὐτοῦ λύπη· και την νύκτα ἐτι η καρδίᾳ αὐτοῦ δεν κοιμάται· εἶναι και τούτο ματαιότης. **24** Δεν εἶναι αγαθόν εἰς τον ἄνθρωπον να τρώγῃ και να πίνῃ και να κάμνη την ψυχὴν αὐτοῦ να ἀπολαμβάνῃ καλόν εκ του μόχθου αὐτοῦ; και τούτο εἶδον ἐγὼ, ὅτι εἶναι ἀπὸ της χειρὸς του Θεοῦ. **25** Διότι τι θέλει φάγῃ και τι θέλει εντρυφήσῃ υπὲρ ἐμέ; **26** Επειδὴ ο Θεὸς εἰς τον ἄνθρωπον τον ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ δίδει σοφίαν και γνώσιν και χαράν· εἰς δε τον ἀμαρτωλὸν δίδει περισπασμόν, εἰς το να προσθέτῃ και να ἐπισωρεύῃ, διὰ να δώσῃ αὐτὰ εἰς τον ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ· και τούτο ματαιότης και θλίψις πνεύματος.

3 Χρόνος εἶναι εἰς πάντα, και καιρὸς παντὶ πράγματι υπό τον ουρανόν. **2** Καιρὸς του γεννάσθαι και καιρὸς του αποθνήσκειν· καιρὸς του φυτεῦναι και καιρὸς του ἐκρίζοναι του πεφυτευμένου· **3** καιρὸς του αποκτείνειν και καιρὸς του ιατρεύειν· καιρὸς του καταστρέφειν και καιρὸς του οικοδομεῖν· **4** καιρὸς του κλαίειν και καιρὸς του γελάν· καιρὸς του πενθεῖν και καιρὸς του χορεύειν· **5** καιρὸς του διασκοπίζειν λίθους και

καιρός του συνάγειν λίθους καιρός του εναγκαλιζέσθαι και καιρός του απομακρύνεσθαι από του εναγκαλισμού· **6** καιρός του αποκτήσαι και καιρός του απολέσαι· καιρός του φυλάττειν και καιρός του ρίπτειν· **7** καιρός του σχίζειν και καιρός του ράπτειν· καιρός του σιγάν και καιρός του λαλείν· **8** καιρός του αγαπήσαι και καιρός του μισήσαι· καιρός πολέμου και καιρός ειρήνης· **9** Τις ωφέλεια εις τον εργαζόμενον από όσα αυτός μοιρή; **10** Είδον τον περισπασμόν, τον οποίον έδωκεν ο Θεός εις τους υιούς των ανθρώπων διά να μοχθώσιν εν αυτώ. **11** Τα πάντα έκαμε καλά εν τω καιρώ εκάστου· και τον κόσμον υπέβαλεν εις την διάνοιαν αυτών, χωρίς ο άνθρωπος να δύναται να εξιχνιάσῃ απ' αρχής μέχρι τέλους του έργου, το οποίον ο Θεός έκαμεν. **12** Εγνώρισα ότι δεν είναι άλλο καλόν δι' αυτούς, ειμή να ευφραίνηται τις και να κάμνη καλόν εν τη ζωή αυτού. **13** Και έτι το να τρώγῃ πας άνθρωπος και να πίνη και να απολαμβάνῃ καλόν εκ παντός του μόχθου αυτού, είναι χάρισμα Θεού. **14** Εγνώρισα ότι πάντα όσα έκαμεν ο Θεός, τα αυτά θέλουσιν εΐσθαι διαπαντός· δεν είναι δυνατός να προσθήῃ τις εις αυτά ουδέ να αφαιρέσῃ απ' αυτών· και ο Θεός έκαμε τούτο διά να φοβώνται ενώπιον αυτού. **15** ό, τι έγινεν, ήδη είναι· και ό, τι θέλει γείνει, ήδη έγινε· και ο Θεός ανακαλεί τα παρελθόντα. **16** Και ειδον έτι υπό τον ήλιον τον τόπον της κρίσεως, και εκεί είναι η ανομία· και τον τόπον της δικαιοσύνης, και εκεί η ανομία. **17** Εΐπα εγώ εν τη καρδιά μου, Ο Θεός θέλει κρίνει τον δίκαιον και τον ασεβή· διότι δι' έκαστον πράγμα και επί παντός έργου είναι καιρός εκεί. **18** Εΐπα εγώ εν τη καρδιά μου περί της καταστάσεως των υιών των ανθρώπων, ότι θέλει δοκιμάσει αυτούς ο Θεός, και θέλουσιν ιδεί ότι αυτοί καθ' εαυτούς είναι κτήνη. **19** Διότι το συνάντημα των υιών των ανθρώπων είναι και το συνάντημα του κτήνους· και εν συνάντημα είναι εις αυτούς καθώς αποθνήσκει τούτο, ούτως αποθνήσκει και εκείνος· και η αυτή πνοή είναι εις πάντας· και ο άνθρωπος δεν υπερτερεί κατ' ουδέν το κτήνος· διότι τα πάντα είναι ματαιότης. **20** Τα πάντα καταντώνσιν εις τον αυτών τόπον· τα πάντα έγιναν εκ του χώματος και τα πάντα επιστρέφουσιν εις το χώμα. **21** Τις γνωρίζει το πνεύμα των υιών των ανθρώπων, αν αυτό αναβραΐνη εις τα άνω, και το πνεύμα του κτήνους, αν αυτό καταβραΐνη κάτω εις την γην; **22** Εΐδον λοιπόν ότι δεν είναι καλήτερον, ειμή το να ευφραίνηται ο άνθρωπος εις τα έργα αυτού· διότι αυτή είναι η μερίς αυτού· επειδή τις θέλει φέρει αυτόν διά να ιδῆ το γενησόμενον μετ' αυτόν;

4 Τότε εγώ εστράφην και είδον πάσας τας αδικίας τας γινόμενας υπό τον ήλιον και ιδού, δάκρυα των αδικουμένων, και δεν υπήρχεν εις αυτούς ο παρηγορών· η δε δύναμις ήτο εν τη χειρί των αδικούντων αυτούς· και δεν υπήρχεν εις αυτούς ο παρηγορών. **2** Όθεν εγώ μακάρισα τους τελευταΐσαντας, τους ήδη αποθανόντας, μάλλον παρά τους ζώντας, όσοι ζώσιν έτι. **3** Καλήτερος δε αμφοτέρων είναι, όστις δεν υπήρξεν έτι, όστις δεν είδε τα πονηρά έργα τα γινόμενα υπό τον ήλιον. **4** Προσέτι εγώ εθεώρησα πάντα μόχθον και πάσαν επιτεύξιν έργου, ότι διά τούτο ο άνθρωπος φθονείται υπό του πλησίον αυτού· και τούτο ματαιότης και θλίψις πνεύματος. **5** Ο άφρων περιπλέκει τας χείρας αυτού και τρώγει την εαυτού σάρκα. **6** Καλήτερον μία δραξή πλήρης αναπαύσεως παρά δύο πλήρεις μόχθου και θλίψεως πνεύματος. **7** Πάλιν εστράφην εγώ και είδον ματαιότητα υπό τον ήλιον· **8** υπάρχει τις και δεν έχει δεύτερον· να, δεν έχει ούτε υιόν ούτε αδελφόν· και όμως δεν παύει από παντός του μόχθου αυτού· μάλιστα ο οφθαλμός

αυτού δεν χορταίνει πλούτου και δεν λέγει, διά τίνα εγώ κοπιάζω και στερώ την ψυχήν μου από αγαθών; και τούτο είναι ματαιότης και περισπασμός λυπηρός. **9** Καλήτεροι οι δύο υπέρ τον ένα· επειδή αυτοί έχουσι καλήν αντιμισθίαν εν τω κόπω αυτών. **10** Διότι, εάν πέσωσιν, ο εις θέλει σηκώσει τον σύντροφον αυτού· αλλ' ουαί εις τον ένα, όστις πέση και δεν έχη δεύτερον να σηκώσει αυτόν. **11** Πάλιν, εάν δύο πλαγιασώσιν ομού, τότε θερμαίνονται· ο εις όμως πως θέλει θερμανθή; **12** Και εάν τις υπερισχύη κατά του ενός, οι δύο θέλουσιν αντισταθή εις αυτόν· και το τριπλούν σχοινίον δεν κόπτεται ταχέως. **13** Καλήτερον πτωχόν και σοφόν παιδίον παρά βασιλεύς γέρων και άφρων, όστις δεν είναι πλέον επιδεκτικός νοουσεΐας· **14** διότι το μεν εξέρχεται εκ του οίκου του δουλοῦν διά να βασιλεύσῃ· ο δε και βασιλεύς γεννηθείς καθίσταται πένης. **15** Εΐδον πάντας τους ζώντας τους περιπατούντας υπό τον ήλιον, μετά του υιού, του δευτέρου, όστις θέλει σταθῆ αντ' αυτού. **16** Δεν υπάρχει τέλος εις πάντα τον λαόν, εις πάντας τους προϋπάρξαντας αυτούς· αλλ' ουδέ οι μετὰ ταύτα θέλουσιν ευφρανή εις αυτόν· λοιπόν και τούτο ματαιότης και θλίψις πνεύματος.

5 Φύλαττε τον πόδα σου, όταν υπάγης εις τον οίκον του Θεού· και προθύμω μάλλον να ακούης, παρά να προσφέρῃς θυσίαν αφρόνων, οίτινες δεν αισθάνονται ότι πράττουσι κακώς. **2** Μη σπεύδε διά του στόματός σου, και η καρδιά σου ας μη επιταχύνῃ να προφέρῃ λόγον ενώπιον του Θεού· διότι ο Θεός είναι εν τω ουρανώ, συ δε επί της γῆς· όθεν οι λόγοι σου ας ήναι ολίγοι. **3** Επειδή το μεν όνειρον έρχεται εν τω πλήθει των περισπασμών· η δε φωνή του άφρονος εν τω πλήθει των λόγων. **4** Όταν ευχηθῆς ευχήν εις τον Θεόν, μη βραδύνης να αποδώσῃ αυτήν· διότι δεν ευαρεστεΐται εις τους άφρονας· απόδος ό, τι ηχηθῆς. **5** Κάλλιον να μη ευχηθῆς, παρά ευχηθῆς να μη αποδώσῃ. **6** Μη συγχωρήσῃς εις το στόμα σου να φέρῃ επί σε αμαρτίαν· μηδέ επίσης ενώπιον του αγγέλου, ότι ήτο εξ αγνοΐας· διά τι να οργισθῆῃ ο Θεός εις την φωνήν σου και να αφανίσῃ τα έργα των χειρών σου; **7** Διότι εν τω πλήθει των ονείρων και εν τω πλήθει των λόγων είναι ματαιότητες· συ δε φοβού τον Θεόν. **8** Εάν ιδῆς κατάθλιψιν πένητος και παραβίαισιν κρίσεως και δικαιοσύνης εν τη χώρα, μη θαυμάσῃς διά τούτο· διότι ο επί τον υψηλόν υψηλότερος επιτηρεΐ και επί τούτους υψηλότερος. **9** Η γῆ ωφέλει υπέρ πάντα· και αυτός ο βασιλεύς υπό των αγρών υπηρετεΐται. **10** Ο αγαπών το αργύριον δεν θέλει χορτασθῆ αργυρίου· ουδέ εισοδημάτων ο αγαπών την αφθονίαν· ματαιότης και τούτο. **11** Πληθυνομένων των αγαθών πληθύνονται και οι τρώγοντες αυτά· και τις η ωφέλεια εις τους κυρίους αυτών, ειμή το να θεωρώσιν αυτά διά των οφθαλμών αυτών; **12** Ο ύπνος του εργαζομένου είναι γλυκύς, είτε ολίγον φάγῃ, είτε πολύ· ο δε του πλουσίου χορτασμός δεν αφίνει αυτόν να κοιμάται. **13** Υπάρχει κακόν θλιβερόν, το οποίον είδον υπό τον ήλιον· πλούτος φυλαττόμενος υπό του έχοντος αυτόν προς βλάβην αυτού. **14** Και ο πλούτος εκείνος χάνεται υπό συμφοράς κακής· αυτός δε γεννά υιόν και δεν έχει ουδέν εν τη χειρί αυτού. **15** Καθώς εξήλθεν εκ της κοιλίας της μητρός αυτού, γυμνός θέλει επιστρέφει, υπάγων καθώς ήλθε· και δεν θέλει βαστάζει ουδέν εκ του κόπου αυτού, διά να έχῃ εν τη χειρί αυτού. **16** Και τούτο έτι κακόν θλιβερόν, καθώς ήλθεν, ούτω να υπάγῃ και τις ωφέλεια εις αυτόν· όσα έκοπίασε διά τον άνεμον; **17** Θέλει προσέτι τρώγῃ κατά πάσαν αούτα αυτού τας ημέρας εν σκότει και εν πολλή λύπη και αρρωστία και βασάνω. **18** Ιδού, τι είδον εγώ αγαθόν· είναι καλόν να τρώγῃ τις και να πίνη και να απολαμβάνῃ τα αγαθά όλου του κόσμου

αυτού, τον οποίον κοπιάζει υπό τον ήλιον, κατά τον αριθμόν των ημερών της ζωής αυτού, όσας έδωκεν ο Θεός εις αυτόν· διότι τούτο είναι η μερίς αυτού. **19** Και εις όντινα άνθρωπον ο Θεός δόσας πλούτη και υπάρχοντα, έδωκεν εις αυτόν και εξουσίαν να τρώγη απ' αυτών και να λαμβάνη το μερίδιον αυτού και να ευφραίνεται εις τον κόπον αυτού, τούτο είναι δώρον Θεού· **20** διότι δεν θέλει ενθυμείσθαι πολύ τας ημέρας της ζωής αυτού· επειδή ο Θεός αποκρίνεται εις την καρδίαν αυτού δι' ευφροσύνης.

6 Υπάρχει κακόν, το οποίον είδον υπό τον ήλιον, και τούτο συχνόν μεταξύ των ανθρώπων· **2** Άνθρωπος, εις τον οποίον ο Θεός έδωκε πλούτον και υπάρχοντα και δόξαν, ώστε δεν στερείται η ψυχή αυτού από πάντων όσα ήθελεν επιθυμήσει· πλην ο Θεός δεν έδωκεν εις αυτόν εξουσίαν να τρώγη εξ αυτών, αλλά τρώγει αυτά ξένος και τούτο ματαιότης και είναι νόσος κακή. **3** Εάν άνθρωπος γεννήση εκατόν τέκνα και ζήση πολλά έτη, ώστε αι ημέραι των ετών αυτού να γείνωσι πολλά, και η ψυχή αυτού δεν χορταίνει αγαθού και δεν λάβη και ταφήν, λέγω ότι το εξάμβλωμα είναι καλήτερον παρ' αυτόν. **4** Διότι ήλθεν εν ματαιότητι και θέλει υπάγει εν σκότει, και το όνομα αυτού θέλει σκεπασθή υπό σκότους· **5** Δεν είδεν, ουδέ εγνώρισεν τον ήλιον, έχει όμως περισσότεραν ανάπαισιν παρ' εκείνον, **6** και δισχίλια έτη αν ζήση και καλόν δεν ίδη· δεν υπάγουσι πάντες εις τον αυτόν τόπον; **7** Πας ο μόχθος του ανθρώπου είναι διά το στόμα αυτού; και όμως η ψυχή δεν χορταίνει. **8** Διότι κατά τι υπερβαίνει ο σοφός τον άφρονα; κατά τι ο πτωχός, αν και εξεύρη να περιπατή έμπροσθεν των ζώντων; **9** Κάλλιον είναι να βλέπη τις διά των οφθαλμών, παρά να περιπλανάται με την ψυχήν· και τούτο ματαιότης και θλίψις πνεύματος. **10** ό, τι έγεινεν, έλαβεν ήδη το όνομα αυτού, και εγνωρίσθη ότι ούτος είναι άνθρωπος και δεν δύναται να κριθή μετά του ισχυροτέρου αυτού· **11** Επειδή είναι πολλά πράγματα πληθύνοντα την ματαιότητα, τις ωφέλεια εις τον άνθρωπον; **12** Διότι τις γνωρίζει τι είναι καλόν διά τον άνθρωπον εν τη ζωή, κατά πάσας τας ημέρας της ζωής της ματαιότητος αυτού, τας οποίας διέρχεται ως σκιά; διότι τις θέλει απαγγείλει προς τον άνθρωπον, τι θέλει είσθαι μετ' αυτόν υπό τον ήλιον;

7 Κάλλιον όνομα καλόν παρά πολυτίμον μύρον· και η ημέρα του θανάτου παρά την ημέραν της γεννήσεως. **2** Κάλλιον να υπάγη τις εις οίκον πένθους, παρά να υπάγη εις οίκον συμποσίου· διότι τούτο είναι το τέλος παντός ανθρώπου, και ο ζων θέλει βάλει αυτό εις την καρδίαν αυτού. **3** Κάλλιον η λύπη παρά τον γέλωτα· διότι εκ της σκυθρωπότητος του προσώπου η καρδιά γίνεται φαιδρότερα. **4** Η καρδιά των σοφών είναι εν οίκω πένθους· αλλά η καρδιά των αφρόνων εν οίκω ευφροσύνης. **5** Κάλλιον εις τον άνθρωπον να ακούη επίπληξιν σοφού, παρά να ακούη άσμα αφρόνων· **6** διότι καθώς είναι ο ήχος των ακανθών υποκάτω του λέβητος, ούτως ο γέλωσ του άφρονος και τούτο ματαιότης. **7** Βεβαίως η καταδυναστεία παραλογίζει τον σοφόν· και το δώρον διαφθείρει την καρδίαν. **8** Κάλλιον το τέλος του πράγματος παρά την αρχήν αυτού· καλύτερος ο μακρόθυμος παρά τον υψηλόφρονα. **9** Μη σπεύδε εν τω πνεύματί σου να θυμώνης· διότι ο θυμός αναπαύεται εν τω κόλπω των αφρόνων. **10** Μη είπης, Τις η αιτία, διά την οποίαν αι παρελθούσαι ημέραι ήσαν καλύτεραι παρά ταύτας; διότι δεν ερωτάς φρονίμως περί τούτου. **11** Η σοφία είναι καλή ως η κληρονομία, και ωφέλιμος εις τους βλέποντας τον ήλιον. **12** Διότι η σοφία είναι σκέπη, ως είναι σκέπη το

αργύριον· πλην η υπεροχή της γνώσεως είναι, ότι η σοφία ζωοποιεί τους έχοντας αυτήν. **13** Θεώρει το έργον του Θεού· διότι τις δύναται να κάμη ευθές εκείνο, το οποίον αυτός έκαμε στρεβλόν; **14** Εν ημέρα ευτυχίας ευφραίνου, εν δε ημέρα δυστυχίας σκέπτου· διότι ο Θεός έκαμε το εν αντίστικον του άλλου, διά να μη ευρίσκη ο άνθρωπος μηδέν οπίσω αυτού. **15** Τα πάντα είδον εν ταις ημέραις της ματαιότητός μου· υπάρχει δίκαιος, όστις αφανίζεται εν τη δικαιοσύνη αυτού· και υπάρχει ασεβής, όστις μακροημερεύει εν τη κακία αυτού. **16** Μη γίνου δίκαιος παραπολύ, και μη φρόνει σεαυτόν υπέρμετρα σοφόν· διά τι να αφανισθή; **17** Μη γίνου κακός παραπολύ, και μη έσο άφρων· διά τι να αποθάνης προ του καιρού σου; **18** Είναι καλόν να κρατής τούτο, από δε εκείνου να μη αποσύρης την χείρα σου· διότι ο φοβούμενος τον Θεόν θέλει εκφύγει πάντα ταύτα. **19** Η σοφία ενδυναμώνει τον σοφόν περισσότερο παρά δέκα εξουσιάζοντες, όιτινες είναι εν τη πόλει. **20** Διότι δεν υπάρχει άνθρωπος δίκαιος επί της γης, όστις να πράττη το καλόν και να μη αμαρτάνη. **21** Προσέτι, μη δώσης την προσοχήν σου εις πάντας τους λόγους όσοι λέγονται· μήποτε ακούσης τον δούλον σου καταρώνμένον σε· **22** διότι πολλάκις και η καρδιά σου γνωρίζει ότι και συ παρομοίως κατηράσθης άλλους. **23** Πάντα ταύτα εδοκίμασα διά της σοφίας· είπα, Έθλω γείνει σοφός· αλλά· αυτή απεμακρύνθη απ' εμού. **24** ό, τι είναι πολύ μακράν και εις άκρον βαρύ, τις δύναται να εύρη τούτο; **25** Εγώ περιήλθον εν τη καρδιά μου διά να μάθω και να ανιχνεύσω, και να εκζητήσω σοφίαν και τον λόγον των πραγμάτων, και να γνωρίσω την ασέβειαν της αφροσύνης και την ηλιθιότητα της ανοησίας. **26** Και εύρον ότι πικροτέρα είναι παρά θάνατον η γυνή, της οποίας η καρδιά είναι παγίδες και δίκτυα και αι χείρες αυτής δεσμά· ο αρεστός όντιον του Θεού θέλει εκφύγει απ' αυτής· ο δε αμαρτωλός θέλει συλληφθή εν αυτή. **27** Ιδέ, τούτο εύρηκα, λέγει ο Εκκλησιαστής, εξετάζων εν προς εν, διά να εύρω τον λόγον· **28** τον οποίον έτι η ψυχή μου εκζητεί αλλά δεν ευρίσκω· άνδρα ένα μεταξύ χιλίων εύρηκα· γυναίκα όμως μίαν μεταξύ πασών τούτων δεν εύρηκα. **29** Ιδού, τούτο μόνον εύρηκα· ότι ο Θεός έκαμε τον άνθρωπον ευθύν, αλλά· αυτοί επεζήτησαν λογισμούς πολλούς.

8 Τις είναι ως ο σοφός; και τι γνωρίζει την λύσιν των πραγμάτων; η σοφία του ανθρώπου φαιδρύνει το πρόσωπον αυτού, και η σκληρότης του προσώπου αυτού θέλει μεταβληθή. **2** Εγώ σε συμβουλεύω να φυλάττης την προσταγήν του βασιλέως, και διά τον όρκον του Θεού. **3** Μη σπεύδε να φύγης απ' έμπροσθεν αυτού· μη εμμένης εις πράγμα κακόν· διότι παν ό, τι θελήσῃ, κάμνει. **4** Εν τω λόγω του βασιλέως είναι εξουσία· και τις θέλει είπει προς αυτόν, Τι κάμνεις; **5** Ο φυλάττων την προσταγήν δεν θέλει δοκιμάσει πράγμα κακόν· και η καρδιά του σοφού γνωρίζει τον καιρόν και τον τρόπον. **6** Παντί πράγματι είναι καιρός και τρόπος· όθεν η αθλιότης του ανθρώπου είναι πολλή επ' αυτόν· **7** διότι δεν γνωρίζει τι θέλει συμβή· επειδή τις δύναται να απαγγείλη προς αυτόν πως θέλει ακολουθήσει; **8** Δεν υπάρχει άνθρωπος έχων εξουσίαν επί του πνεύματος, ώστε να εμποδίξη το πνεύμα· ουδέ έχων εξουσίαν επί της ημέρας του θανάτου· και εν τω πολέμω δεν είναι αποφυγή· και η ασέβεια δεν θέλει ελευθερώσει τους έχοντας αυτήν. **9** Πάντα ταύτα είδον, και προσήλωσα τον νούν μου εις παν έργον, το οποίον γίνεται υπό τον ήλιον· είναι καιρός καθ' τον ο άνθρωπος εξουσιάζει άνθρωπον προς βλάβην αυτού. **10** Και ούτως είδον τους ασεβείς ενταφιασθέντας, όιτινες ήλθον και απήλθον από της γης της αγίας και ελησημονήθησαν εν τη

πόλει, όπου είχαν πράξει ούτω και τούτο ματαιότης. **11** Επειδή η κατά του πονηρού έργου απόφασις δεν εκτελείται ταχέως, διά τούτου η καρδιά των υιών των ανθρώπων είναι όλη έκδοτος εις το να πράττη το κακόν. **12** Αν και ο αμαρτωλός πράττη κακόν, εκατοντάκις και μακροημερεύη, εγώ όμως γνωρίζω βεβαίως ότι θέλει είσθαι καλόν εις τους φοβούμενους τον Θεόν, οίτινες φοβούνται από προσώπου αυτού. **13** εις δε τον ασεβή δεν θέλει είσθαι καλόν, και δεν θέλουν μακροημερήν αι ημέραι αυτού, αίτινες παρέρχονται ως σκιά· διότι δεν φοβείται από προσώπου του Θεού. **14** Υπάρχει ματαιότης, ήτις γίνεται επί της γής· ότι είναι, δίκαιοι εις τους οποίους συμβαίνει κατά τα έργα των ασεβών, και είναι ασεβείς εις τους οποίους συμβαίνει κατά τα έργα των δικαίων· είπα ότι και τούτο ματαιότης. **15** Διά τούτου εγώ επήνεσα την ευφροσύνην· διότι ο άνθρωπος δεν έχει καλύτερόν υπό τον ήλιον, ειμή να τρώγη και να πίνη και να ευφραίνεται· και τούτο θέλει μείνει εις αυτόν από του κόπου αυτού εν ταις ημέραις της ζωής αυτού, τας οποίας ο Θεός έδωκεν εις αυτόν υπό τον ήλιον. **16** Αφού έδωκα την καρδιάν μου εις το να γνωρίσω την σοφίαν και να ίδω τον περιπασμόν τον γινόμενον επί της γης, διότι ούτε ημεράν ούτε νύκτα δεν βλέπουν υπνον εις τους οφθαλμούς αυτών· **17** τότε είδον παν το έργον του Θεού, ότι άνθρωπος δεν δύναται να εύρη το έργον το οποίον έγεινεν υπό τον ήλιον· επειδή όσον και αν κοπίσῃ ο άνθρωπος ζητών, βεβαίως δεν θέλει ευρεῖ· έτι δε και ο σοφός εάν είπη να γνωρίσῃ αυτόν, δεν θέλει δινηθήναι να εύρη.

9 Διότι άπαν τούτο εσκέφθην εν τη καρδιά μου, διά να εξηκινάσω άπαν τούτο, ότι οι δίκαιοι και οι σοφοί, και τα έργα αυτών, είναι εν χειρί Θεού· δεν υπάρχει άνθρωπος γνωρίζων, είτε αγάπη θέλει είσθαι είτε μίσος· τα πάντα είναι έμπροσθεν αυτών. **2** Πάντα συμβαίνουν· επίσης εις πάντας· εν συνάντημα είναι εις τον δίκαιον και εις τον ασεβή, εις τον αγαθόν και εις τον καθαρόν και εις τον ακάθαρτον, και εις τον θυσιάζοντα και εις τον μη θυσιάζοντα· ως ο αγαθός, ούτω και ο αμαρτωλός· ο ομνύων ως ο φοβούμενος τον όρκον. **3** Τούτο είναι το κακόν μεταξύ πάντων των γινομένων υπό τον ήλιον, ότι εν συνάντημα είναι εις πάντας· και μάλιστα η καρδιά των υιών των ανθρώπων είναι πλήρης κακίας, και αφροσύνη είναι εν τη καρδιά αυτών ενδώς ζωσί, και μετά ταύτα υπάγουσι προς τους νεκρούς. **4** Διότι εις τον έχοντα κοινωνίαν μεταξύ πάντων των ζώντων είναι ελπίς· επειδή κύων ζων είναι καλύτερος παρά λέοντα νεκρόν. **5** Διότι οι ζώντες γνωρίζουσιν ότι θέλουνσιν αποθάνει· αλλ' οι νεκροί δεν γνωρίζουσιν ουδέν ουδέ έχουσι πλέον απόλαυσιν· επειδή το μνημόσουν αυτών ελησμονήθη. **6** Έτι και η αγάπη αυτών και το μίσος αυτών και ο φθόνος αυτών ήδη εχάθη· και δεν θέλουνσιν έχει πλέον εις τον αιώνα μερίδα εις πάντα όσα γίνονται υπό τον ήλιον. **7** Ύπαγε, φάγε τον άρτον σου εν ευφροσύνη και πίε τον οίνον σου εν ευθύμω καρδιά· διότι ήδη ο Θεός ευαρεστεείται εις τα έργα σου. **8** Εν παντί καιρῷ ας ήναι λευκά τα ιμάτιά σου· και έλαιον ας μη εκλείψῃ από της κεφαλής σου. **9** Χαίρου ζώην μετά της γυναίκός, την οποίαν ηγάπησας, πάσας τας ημέρας της ζωής της ματαιότητός σου, αίτινες σοι εδόθησαν υπό τον ήλιον, πάσας τας ημέρας της ματαιότητός σου· διότι τούτο είναι η μερίς σου εν τη ζωή και εν τω μόχθῳ σου, τον οποίον μοχθήεις υπό τον ήλιον. **10** Πάντα όσα εύρη η χειρ σου να κάμη, κάμη κατά την δύναμίν σου· διότι δεν είναι πράξις ούτε λογισμός ούτε γνώσις ούτε σοφία εν τῷ άδη όπου υπάγεις. **(Sheol h7585)** **11** Επέστρεψα και είδον υπό τον ήλιον, ότι ο δρόμος δεν είναι εις τους ταχύποδας, ουδέ ο

πόλεμος εις τους δυνατούς, αλλ' ουδέ ο άρτος εις τους σοφούς, αλλ' ουδέ τα πλούτη εις τους νοήμονας, αλλ' ουδέ η χάρις εις τους αξίους· διότι καιρός και περίστασις συναντά εις πάντας αυτούς. **12** Διότι ουδέ ο άνθρωπος γνωρίζει τον καιρόν αυτού· καθώς οι ιχθύες οίτινες πιάνονται εν κακῷ δικτύῳ, και καθώς τα πτηνά, τα οποία πιάνονται εν παγίδι, ούτω παγιδεύονται οι υιοί των ανθρώπων εν καιρῷ κακῷ όταν εξαιφνης επέλθῃ επ' αυτούς. **13** Και ταύτην την σοφίαν είδον υπό τον ήλιον, και εφάνη εις εμέ μεγάλη· **14** Ήτο μικρά πόλις και άνδρες εν αυτή ολίγοι· και ήλθε κατ' αυτής βασιλεύς μέγας και επολιόρησεν αυτήν και ωκοδόμησεν εναντίον αυτής προχώματα μεγάλα· **15** αλλ' ευρέθη εν αυτή άνθρωπος πτωχός και σοφός, και αυτός διά της σοφίας αυτού ηλευθέρωσε την πόλιν· πλην ουδείς ενεθυμήθη τον πτωχόν εκείνον άνθρωπον. **16** Τότε εγώ είπα, Η σοφία είναι καλιητέρα παρά την δύναμιν, αν και η σοφία του πτωχού καταφρονήται και οι λόγοι αυτού δεν εισακούονται. **17** Οι λόγοι των σοφών εν ησυχία ακούονται· μάλλον παρά την κραυγήν του εξουσιάζοντος μετά αφρόνων. **18** Η σοφία είναι καλύτερα παρά τα όπλα του πολέμου· εις δε αμαρτωλός αφανίζει μεγάλα καλά.

10 Μυία αποθνήσκουσαι κάμνουσι το μύρον του μυρψιού να βρωμά, να αναβράζῃ· και μικρά αφροσύνη ατιμάζει τον εν υπολήψει επί σοφία και τιμή. **2** Η καρδιά του σοφού είναι εν τη δεξιά αυτού· η δε καρδιά του άφρονος εν τη αριστερά αυτού. **3** Και έτι όταν ο άφρων περιπατή εν τη οδῷ, λείπει σύνεσις αυτού και αναγγέλλει προς πάντας ότι είναι άφρων. **4** Εάν τον πνεύμα του ηγεμόνος εγερθῇ εναντίον σου, μη αφήσις τον τόπον σου· διότι η γλυκύτης καταπαύει αμαρτίας μεγάλας. **5** Είναι κακόν το οποίον είδον υπό τον ήλιον, λάθος, λέγω, προερχόμενον από του εξουσιαστού· **6** ότι ο άφρων βάλλεται εις μεγάλας αξίας, οι δε πλούσιοι κάθηται εν ταπεινῷ τόπῳ. **7** Είδον δούλους εφ' ήπουν και άρχοντας περιπατούντας ως δούλους επί της γης. **8** Όστις σκάπτει λάκκον, θέλει πέσει εις αυτόν· και όστις χαλά φραγμόν, όφεις θέλει δαγκάσει αυτόν. **9** Ο μετακινών λίθους θέλει βλαφθῇ υπ' αυτών· ο σχίζων ξύλα θέλει κινδυνεύσει εν αυτοίς. **10** Εάν ο σίδηρος αμβλυνηθή και δεν ακονισθῇ τιν η κόψην αυτού, πρέπει να προσθέτῃ δύναμιν η σοφία δε είναι ωφέλιμος προς διεύθυνσιν. **11** Εάν ο όφισ δαγκάνῃ χωρίς συριγμόν, πλην και ο συκοφάντης καλύτερος δεν είναι. **12** Οι λόγοι του στόματος του σοφού είναι χάρις· τα δε χείλι του άφρονος θέλουνσιν καταπίει αυτόν. **13** Η αρχή των λόγων του στόματος αυτού είναι αφροσύνη και το τέλος της ομιλίας αυτού κακή μωρία. **14** Ο άφρων προσέτι πληθύνει λήγους, ενώ ο άνθρωπος δεν εξεύρει τι μέλλει γενέσθαι· και τις δύναται να απαγγείλῃ προς αυτόν τι θέλει είσθαι μετ' αυτόν; **15** Ο μόχθος των αφρόνων απαυδίζει αυτούς, επειδή δεν εξεύρουσι να υπάγωνσιν εις την πόλιν. **16** Ουαί εις σε, γη, της οποίας ο βασιλεύς είναι νέος, και οι άρχοντές σου τρώγουσι το πρωί· **17** Μακαρία συ, γη, της οποίας ο βασιλεύς είναι υιός ευγενών, και οι άρχοντές σου τρώγουσιν εν καιρῷ προς ενίσχυσιν και ουχί προς μέθην. **18** Διά την πολλήν οκνηρίαν πίπτει η στέγασις· και διά την αργίαν των χειρών σταλάζει η οικία. **19** Δι' ευθυμίαν κάμνουσι συμπόσια, και ο οίνος ευφραίνει τους ζώντας· το δε αργύριον αποκρίνεται εις πάντα. **20** Μη καταρασθῇς τον βασιλέα μηδέ εν τη διανοία σου· και μη καταρασθῇς τον πλούσιον εν τῷ ταμείῳ του κοιτώνός σου· διότι πτηνόν του ουρανού θέλει φέρει την φωνήν, και το έχον τας πτέρυγας θέλει αναγγείλει το πράγμα.

11 Ρίψον τον άρτον σου επί πρόσωπον των υδάτων· διότι εν ταις πολλαίς ημέραις θέλεις ευρεί αυτόν. **2** Δος μερίδιον εις επτά και έτι εις οκτώ· διότι δεν εξεύρεις τι κακόν θέλει γείνει επί της γης. **3** Εάν τα νέφη ήναι πλήρη, θέλουσι διαχύσει βροχήν επί την γήν· και εάν δένδρον πέση προς τον νότον ή προς τον βορράν, εν τω τόπω όπου πέση το δένδρον, εκεί θέλει μέινει. **4** Όστις παρατηρεί τον άνεμον, δεν θέλει σπείρει· και όστις θεωρεί τα νέφη, δεν θέλει θερίσει. **5** Καθώς δεν γνωρίζεις τις η οδός του ανέμου ουδέ τίνη τρόπον μορφώνονται τα οστά εν τη κοιλία της κυοφορούσης, ούτω δεν γνωρίζεις τα έργα του Θεού, όστις κάμνει τα πάντα. **6** Σπείρε τον σπόρον σου το πρωί, και την εσπέραν ας μη ησυχάση η χειρ σου· διότι δεν εξεύρεις τι θέλει ευδοκιμήσει, τούτο ή εκείνο, ή εάν και τα δύο ήναι επίσης αγαθά. **7** Γλυκύ βέβαια είναι το φως, και ευάρεστον εις τους οφθαλμούς να βλέπωσι τον ήλιον· **8** αλλά και εάν ο άνθρωπος ζήση έτη πολλά και ευφραίνηται εν πάσι τούτοις, ας ενθυμηθή όμως τας ημέρας του σκότους, ότι θέλουσιν είσθαι πολλά. Πάντα τα συμβαίνοντα ματαιότης. **9** Ευφραίνου, νεανίσκε, εν τη νεότητι σου· και η καρδία σου ας σε χαροποιή εν ταις ημέραις της νεότητός σου· και περιπάτει κατά τας επιθυμίας της καρδίας σου και κατά την όρασιν των οφθαλμών σου· πλην έξευρε, ότι διά πάντα ταύτα ο Θεός θέλει σε φέρει εις κρίσιν. **10** Και αφάιρσον τον θυμόν από της καρδίας σου, και απομάκρυνον την πονηρίαν από της σαρκός σου· διότι η νεότης και η παιδική ηλικία είναι ματαιότης.

12 Και ενθυμού τον Πλάστην σου εν ταις ημέραις της νεότητός σου· πριν έλθωσιν αι κακαί ημέραι, και φθάσωσι τα έτη εις τα οποία θέλεις ειπεί, Δεν έχω ευχαρίστησιν εις αυτά· **2** πριν σκοτισθή ο ήλιος και το φως και σελήνη και οι αστέρες, και επανέλθωσι τα νέφη μετά την βροχήν· **3** ότε οι φύλακες της οικίας θέλουσι τρέμει, και οι άνδρες οι ισχυροί θέλουσι κλονίζεσθαι, και αι αλέθουσαι θέλουσι παύσει· διότι ωλιγοστεύθησαν, και αι βλέπουσαι διά των θυρίδων θέλουσιν αμαυρωθή· **4** και αι θύραι θέλουσι κλεισθή εν τη οδώ, ότε θέλει ασθενήσει η φωνή της αλεθούσης, και ο άνθρωπος θέλει εξεγείρεσθαι εις την φωνήν του στρουθίου, και πάσαι αι θυγατέρες του άσματος ατονίσωσιν· **5** ότε θέλουσι φοβείσθαι το ύψος και θέλουσι τρέμει εν τη οδώ· ότε η αμυγδαλέα θέλει ανθήσει και η ακρίς θέλει προξενεί βάρος και η όρεξις θέλει εκλείψει· διότι ο άνθρωπος υπάγει εις τον αιώνιον οίκον αυτού και οι πενθούντες περικυκλούσι τας οδούς· **6** πριν λυθή η αργυρά άλυσος και σπάση ο λύχνος ο χρυσούς ή συντριφθή η υδρία εν τη πηγή ή χαλάση ο τροχός εν τω φρέατι, **7** και επιστρέψη το χώμα εις την γην, καθώς ήτο, και το πνεύμα επιστρέψη εις τον Θεόν, όστις έδωκεν αυτό. **8** Ματαιότης ματαιοτήτων, είπεν ο Εκκλησιαστής· τα πάντα ματαιότης. **9** Και όσον περισσότερο ο Εκκλησιαστής εστάθη σοφός, τόσο περισσότερο εδίδαξε την γνώσιν εις τον λαόν· μάλιστα επρόσεξε και ηρεύνησε και έβαλεν εις τάξιν πολλάς παροιμίας. **10** Ο Εκκλησιαστής εζήτησε να εύρη λόγους ευαρέστους και το γεγραμμένον ήτο ευθύτης και λόγοι αληθείας. **11** Οι λόγοι των σοφών είναι ως βούκεντρα και ως καρφία εμπειηγμένα υπό των διδασκάλων των συναθροισάντων αυτούς· εδόθησαν δε παρά του αυτού ποιμένος. **12** Περιπλέον δε τούτων, μάθε, υιέ μου, ότι το να κάμνη τις πολλά βιβλία δεν έχει τέλος, και η πολλή μελέτη είναι μόχθος εις την σάρκα. **13** Ας ακούσωμεν το τέλος της όλης υποθέσεως· φοβού τον Θεόν και φύλαττε τας εντολάς αυτού, επειδή τούτο είναι το παν του ανθρώπου. **14**

Διότι ο Θεός θέλει φέρει εις κρίσιν παν έργον και παν κρυπτόν, είτε αγαθόν είτε πονηρόν.

καρδία μου, αδελφή μου, νόμφη· έτρωσας την καρδία μου, δι' ενός των οφθαλμών σου, δι' ενός πλοκάμου του τραχήλου σου. **10** Πόσον ώραία είναι η αγάπη σου, αδελφή μου, νόμφη πόσον καλητέρα η αγάπη σου παρά τον οίνον και η οσμή των μύρων σου παρά πάντα τα αρώματα **11** Τα χείλι σου, νόμφη, στάζουν ως κηρήθρα· μέλι και γάλα είναι υπό την γλώσσαν σου· και η οσμή των ιματίων σου ως οσμή του Λιβάνου. **12** Κήπος κεκλεισμένος είναι η αδελφή μου, η νόμφη μου· βρύσις κεκλεισμένη, πηγή εσφραγισμένη. **13** Οι βλαστοί σου είναι παράδεισος ροιδίων, μετά εκλεκτών καρπών· κύπρος μετά νάρδου **14** νάρδος και κρόκος κάλαμος και κιννάμωμον, μετά πάντων των δένδρων του θυμιάματος σμόρνα και αλόη, μετά πάντων των πρωτίστων αρωμάτων **15** Πηγή κήπων, φρέαρ ύδατος ζώντος, και ρύακς από του Λιβάνου. **16** Εγέρθητι, Βορρά· και έρχου, Νότε· πνεύσον εις τον κήπόν μου· διά να εκχυθώσι τα αρώματα αυτού. Ας έλθη ο αγαπητός μου εις τον κήπον αυτού, και ας φάγη τους εξαιρετούς καρπούς αυτού.

5 Ήλθον εις τον κήπόν μου, αδελφή μου, νόμφη· ετρώγησα την σμόρναν μου μετά των αρωμάτων μου· έφαγον την κηρήθραν μου μετά του μέλιτός μου· έπιον τον οίνον μου μετά του γάλακτός μου· Φάγετε, φίλοι· πίετε, ναι, πίετε αφθόνως, αγαπητοί. **2** Εγώ κοιμώμαι, αλλ' η καρδιά μου αρουπνεύ· φωνή του αγαπητού μου· κρούει· Ανοιζόν μοι, αδελφή μου, αγαπητή μου, περιστέρα μου, αμώμητέ μου· διότι η κεφαλή μου εγέμισεν από δρόσου, οι βόστρυχοί μου από ψεκάδων της νυκτός. **3** Εξεδύθην τον χιτώνα μου· πως να ενδυθώ αυτόν; ένιψα τους πόδας μου· πως θέλω μολύνει αυτούς; **4** Ο αγαπητός μου εισήξε την χείρα αυτού διά της τρύπης της θύρας, και τα σπλάγχνα μου εταράχθησαν δι' αυτόν. **5** Εγώ εσηκώθην διά να ανοιζώ εις τον αγαπητόν μου· και αι χείρές μου έσταζον σμόρναν, και οι δάκτυλοί μου σμόρναν σταλακτίν, επί τας λαβάς του μοχλού. **6** Εγώ ήνοιξα εις τον αγαπητόν μου· αλλ' ο αγαπητός μου εσύρθη, έφυγεν· η ψυχή μου ελιποθύμησεν εις τον λόγον αυτού· εζήτησα αυτόν και δεν εύρηκα αυτόν, εφώνησα αυτόν και δεν μοι απεκρίθη. **7** Με εύρηκαν οι φύλακες οι περιερχόμενοι την πόλιν, με εκτύπησαν, με επλήγωσαν· οι φύλακες των τειχών αφήρεσαν απ' εμού το ιμάτιόν μου. **8** Σας ορκίζω, θυγατέρες Ιερουσαλήμ, εάν εύρητε τον αγαπητόν μου, Τι θέλετε ειπέι προς αυτόν; Ότι είμαι τετρωμένη υπό αγάπης. **9** Τι διαφέρει άλλο αγαπητού ο αγαπητός σου, ω ώραία μεταξύ των γυναικών; τι διαφέρει άλλο αγαπητού ο αγαπητός σου, και ώρκισας ημάς ούτως; **10** Ο αγαπητός μου είναι λευκός και ερυθρός, διακρινόμενος μεταξύ μυριάδων· **11** Η κεφαλή αυτού είναι χρυσίον δεδοκιμασμένον, οι πλόκαμοι αυτού κλάδοι φοινίκων, μέλανες ως κόραξ· **12** οι οφθαλμοί αυτού ως περισσότερων επί των ρυάκων των υδάτων, λελουμένοι εν γάλακτι, καθήμενοι ως λίθοι ενθέσεως **13** Αι σιαγόνες αυτού ως πρασιαί αρωμάτων, ως αλώνια φυτών μυρεψικών· τα χείλι αυτού ως κρίνα, στάζοντα σμόρναν σταλακτίν· **14** Αι χείρες αυτού δακτυλίδια χρυσά, πεπληρωμένα με βηρύλλιον· η κοιλία αυτού ελεφάντινον τεχνούρημα, περικεκοσμημένον με σασφεύρους· **15** αι κνήμαι αυτού στύλοι μαρμάρينوι, εστηριγμένοι επί βάσεων καθαρού χρυσίου· το είδος αυτού ως Λίβανος· έξοχος ως κέδροι. **16** Ο ουρανίος αυτού είναι γλυκασμοί· και αυτός όλος επιθυμητός. Ούτος είναι ο αγαπητός μου, και ούτος ο φίλος μου, θυγατέρες Ιερουσαλήμ.

6 Που υπήγεν ο αγαπητός σου, ω ώραία μεταξύ των γυναικών; που εστράφη ο αγαπητός σου; και θέλομεν ζητήσει αυτόν

μετά σου. **2** Ο αγαπητός μου κατέβη εις τον κήπον αυτού, εις τας πρασιας των αρωμάτων, διά να ποιμαίνη εν τοις κήποις και να συναγή κρίνα. **3** Εγώ είμαι του αγαπητού μου, και εμού ο αγαπητός μου· ποιμαίνει μεταξύ των κρίνων. **4** Είσα ώραία, αγαπητή μου, ως Θερσά, εύχαρις ως η Ιερουσαλήμ, τρομερά ως στράτευμα με σημαίας. **5** Απόστρεψον τους οφθαλμούς σου απεναντίον μου, διότι με κατέπληξαν· τα μαλλία σου είναι ως ποίμνιον αγίων καταβαίνοντων από Γαλααδ. **6** Οι οδόντες σου είναι ως ποίμνιον προβάτων, αναβαινόντων από της λούσεως, τα οποία πάντα γεννώσι δίδυμα, και δεν υπάρχει άτεκνον μεταξύ αυτών· **7** αι παρειάι σου ως τμήμα ροιδίου μεταξύ των πλοκάμων σου. **8** Εξήγκοντα βασίλισσαι είναι και ογοδήκοντα παλλακαί, και νεάνιδες αναριθμητοί· **9** μία είναι η περιστέρα μου, η αμώμητός μου· αυτή είναι η μόνη της μητρός αυτής· είναι η εκλεκτή της τεκούσης αυτήν. Είδον αυτήν αι θυγατέρες και εμακάρισαν αυτήν· αι βασίλισσαι και αι παλλακαί, και επήνεσαν αυτήν. **10** Τις αυτή, η προκύπτουσα ως αυγή, ώραία ως η σελήνη, λάμπουσα ως ο ήλιος, τρομερά ως στράτευμα με σημαίας; **11** Κατέβην εις τον κήπον των καρών διά να ίδω την χλόην της κοιλάδος, να ίδω εάν εβλάστησεν η άμπελος και εξήνησαν αι ροΐδιαί. **12** Χωρίς να αισθανθώ, η ψυχή μου με κατέστησεν ως τας αμάξας του Αμινναδιβ. **13** Επιστρεψον, επιστρεψον, ω Σουλαμίτις· επιστρεψον, επιστρεψον, διά να σε θεωρήσωμεν. Τι θέλετε ιδεί εις την Σουλαμίτιν; Ως χορόν δύο στρατοπέδων;

7 Πόσον ώραία είναι τα βήματά σου με τα σανδάλια, θύγατερ του ηγεμόνος το τόννευμα των μηρών σου είναι όμοιον με περιδέριον, έργον χειρών καλλιτέχνου. **2** Ο ομφαλός σου κρατήρ τονρευτός, πλήρης κεκερασμένου οίνου· η κοιλία σου θημωνία σίτου περιπεφραγμένη με κρίνους· **3** οι δύο σου μαστοί ως δύο σκύμνοι δορκάδος δίδυμοι· **4** ο τράχηλός σου ως πύργος ελεφάντινος· οι οφθαλμοί σου ως αι κολυμβήθραι εν Εσεβών, προς την πύλιν Βαθ·ραββίμ· η μήτη σου ως ο πύργος του Λιβάνου, βλέπων προς την Δαμασκόν· **5** Η κεφαλή σου επί σε ως Κάρμηλος, και η κόμη της κεφαλής σου ως πορφύρα· ο βασιλεύς είναι δεδεμένος εις τους πλοκάμους σου. **6** Πόσον ώραία και πόσον επιθυμητή είσαι, αγαπητή, διά τας τρυφάς. **7** Τοúτο το ανάστημά σου μοιάζει με φοίνικα, και οι μαστοί σου με βότρυας. **8** Είπα, θέλω αναβή εις τον φοίνικα, θέλω πιάσει τα βάτια αυτού· και ιδού, οι μαστοί σου θέλουσιν εΐσθαι ως βότρυες της αμπέλου, και η οσμή της ρινός σου ως μήλα· **9** και ο ουρανίος σου ως ο καλός οίνος ρέων ηδέως διά τον αγαπητόν μου, και κάμνων να λαλώσι τα χείλι των κοιωμένων. **10** Εγώ είμαι του αγαπητού μου, και η επιθυμία αυτού είναι προς εμέ. **11** Ελθέ, αγαπητέ μου, ας εξέλθωμεν εις τον αγρόν· ας διανυκτερεύσωμεν εν ταις κώμαις. **12** Ας εξημερωθώμεν εις τους αμπελώνας· ας ιδώμεν εάν εβλάστησεν η άμπελος, εάν ήνοιξε το άνθος της σταφυλής και εξήνηθησαν αι ροΐδιαί· εκεί θέλω ώσμιην την αγάπην μου εις σε. **13** Οι μανδραγόραί έδωκαν δόσην, και εν ταις θύραις ημών είναι παν είδος καρπών αρεστών, νέων και παλαιών, τους οποίους εφύλαξα, αγαπητέ μου, διά σε.

8 Εΐθε να ήσο ως αδελφός μου, θηλάσας τους μαστούς της μητρός μου. Ευρίσκουσα σε έξω ήθελον σε φιλήσει, και δεν ήθελον με καταφρονήσει. **2** Ήθελον σε σύρει και σε εισάξει εις τον οίκον της μητρός μου, διά να με διδάξης ήθελον σε ποτίσει οίνον αρωματικών και χυμόν του ροιδίου μου. **3** Η αριστερά αυτού ήθελεν εΐσθαι υπό την κεφαλήν μου, και η

δεξιά αυτού ήθελε με εναγκαλισθή. **4** Σας ορκίζω, θυγατέρες Ιερουσαλήμ, να μη εξεγείριτε μηδέ να εξυπνήσητε την αγάπην μου, εωσού θελήση. **5** Τις αὐτή η αναβαίνουσα από της ερήμου, επιστηριζομένη ἐπὶ τον αγαπητόν αυτής; Εγώ σε εξύπνησα υπό την μηλέαν· εκεί σε εκοιλοπόνησεν η μήτηρ σου· εκεί σε εγέννησεν η τεκούσά σε. **6** Θέσον με, ως σφραγίδα, ἐπὶ την καρδίαν σου, ως σφραγίδα ἐπὶ τον βραχίονά σου· διότι η αγάπη είναι ισχυρά ως ο θάνατος η ζηλοτυπία σκληρά ως ο ἄδης· αι φλόγες αυτής φλόγες πυρός, ἀνάφλεξις ορμητικωτάτη. **(Sheol h7585)** **7** Ὑδατα πολλά δεν δύνανται να σβέσωσι την αγάπην, οὐδέ ποταμοὶ δύνανται να πνίξωσιν αυτήν· εἴν τις δώση πάντα τα υπάρχοντα του οίκου αυτού διά την αγάπην, παντελώς θέλουσι καταφρονήσει αυτά. **8** Ημεῖς ἔχομεν ἀδελφὴν μικράν, και μαστοὺς δεν ἔχει· τι θέλομεν κάμει εις την ἀδελφὴν ἡμῶν την ἡμέραν καθ' ἡν γείνη λόγος περὶ αυτής; **9** Εἴν ἡναι τείχος, θέλομεν οικοδομήσει ἐπ' αυτήν παλάτιον αργυρούν· και εἴν ἡναι θύρα, θέλομεν περιασφαλίσει αυτήν με σανίδας κεδρίνας. **10** Εγώ εἴμαι τείχος, και οι μαστοὶ μου ως πύργοι· τότε ἡμην εις τους οφθαλμοὺς αυτού ως ευρίσκουσα ειρήνην. **11** Ο Σολομὼν εἶχεν ἀμπελώνα εν Βάαλ-χαμῶν· ἔδωκε τον ἀμπελώνα εις φύλακας ἕκαστος ἔπρεπε να φέρη διά τον καρπὸν αυτού χίλια ἀργύρια. **12** Ο ἀμπελῶν ἐμού εἴναι ἐμπροσθέν μου· τα χίλια ας ἡναι διά σε, Σολομὼν, και διακόσια διά τους φυλάττοντας τον καρπὸν αυτού. **13** Ω συ η καθημένη εν τοις κήποις, οι σύντροφοι προσέχουσιν εις την φωνὴν σου· κάμε με να ακούσω αυτήν. **14** Φεύγε, αγαπητέ μου, και γίνου ὁμοιος με δορκάδα ἢ με σκύμνον ἐλάφου ἐπὶ τα ὄρη των αρωμάτων.

οι εντρυφώντες θέλουν καταβή εις αυτόν. (Sheol h7585) **15** Και ο κοινός άνθρωπος θέλει υποκύψει, και ο δυνατός θέλει ταπεινωθή, και οι οφθαλμοί των υψηλών θέλουν χαμηλωθή. **16** Ο δε Κύριος των δυνάμεων θέλει υψωθή εις κρίσιν, και ο Θεός ο Άγιος θέλει αγιασθή εις δικαιοσύνην. **17** Τότε τα αρνία θέλουν βοσκοθή κατά την συνθήκην αυτών, και ξένοι θέλουν φάγει τους ερήμους τόπους των παχέων. **18** Ουαί εις εκείνους, οίτινες επισύρουσι την ανομίαν διά σχοινίων ματαιότητας και την αμαρτίαν ως διά λωρίων αμάξης **19** οίτινες λέγουσιν, Ας σπύση, ας επιταχύνη το έργον αυτού διά να ιδωμεν και η βουλή του Αγίου του Ισραήλ ας πλησιάσῃ και ας ἔλθῃ, διά να μάθωμεν. **20** Ουαί εις εκείνους, οίτινες λέγουσι το κακόν καλόν και το καλόν κακόν οίτινες θέτουν το σκότος διά φωσ και το φωσ διά σκότος οίτινες θέτουν το πικρόν διά γλυκύ και το γλυκύ διά πικρόν. **21** Ουαί εις τους όσοι είναι σοφοί εις τους οφθαλμούς αυτών και φρόνιμοι ενώπιον εαυτών. **22** Ουαί εις τους όσοι είναι δυνατοί εις το να πίνωσιν οίνον και ισχυροί εις το να σμίγωσι σίκερα **23** οίτινες δικαιούνται τον παρόνομον διά δώρα, και το δίκαιον του δικαίου αφαιρούσιν απ' αυτού. **24** Διά τούτο, ως η γλώσσα του πυρός κατατρώγει την καλάμην και το άχυρον αφανίζεται εν τη φλογί, ούτως η ρίζα αυτών θελει κατασταθή ως σπηδών, και το άνθος αυτών θελει αναβή ως κοριορτός διότι απέρριψαν τον νόμον του Κυρίου των δυνάμεων και κατεφρόνησαν τον λόγον του Αγίου του Ισραήλ. **25** Διά τούτο ο θυμός του Κυρίου εξήφθη εναντίον του λαού αυτού, και εκτείνας την χείρα αυτού εναντίον αυτών επάταξεν αυτούς τα δε όρη έτρεμον, και τα πτώματα αυτών έγιναν ως κοπρία εν μέσω των οδών. Εν πάσι τούτοις ο θυμός αυτού δεν απεστράφη, αλλ' η χειρ αυτού είναι έτι εξηπλωμένη. **26** Και θελει υψώσιν εις τα έθνη σημείον από μακράν, και θελει συρρίξει εις αυτά απ' άκρου της γης και ιδού, ταχέως θέλουν ειλθεί μετά σπουδής **27** ουδείς θελει αποκάμει ουδέ προσκρούσει μεταξύ αυτών ουδείς θελει νυστάξει ουδέ κοιμηθή ουδέ η ζώνη της σοφούς αυτών θέλει λυθή, ουδέ το λωρίον των υποδημάτων αυτών θελει κοπή **28** των οποίων τα βέλη είναι οξέα και πάντα τα τόξα αυτών εντεταμένα οί ονυχες των ίππων αυτών θέλουν νομισθή ως πυροβόλος πέτρα, και οι τροχοί των αμαξών αυτών ως ανεμοστρόβιλος **29** τα βρυχήματα αυτών θέλουν εισθαι ως λέοντος θέλουν βρυχάσθαι ως σκύμνοι λέοντος ναι, θέλουν βρυχάσθαι και θέλουν συναρπάσει το θήραμα και φύγει και ουδείς ο ελευθερών. **30** Και όταν κατ' εκείνην την ημέραν βοήσωσιν εναντίον αυτών ως βοή της θαλάσσης, θέλουν εμβλέψει εις την γην και ιδού, σκότος, λύπη, και το φωσ εσκοτίσθη εν τω ουρανώ αυτής.

6 Κατά το έτος εν ω απέθανεν Οζίας ο βασιλεύς, ειδον τον Κύριον καθήμενον επί θρόνου υψηλού και επηρμένου, και το κράπεδον αυτού εγένισε τον ναόν. **2** Άνωθεν αυτού ίσαντο Σεραφεΐμ ανά εξ πτέρυγας έχοντα έκαστον με τας δύο εκάλυπτε το πρόσωπον αυτού και με τας δύο εκάλυπτε τους πόδας αυτού και με τας δύο επέτα. **3** Και έκραξε το εν προς το άλλο και έλεγεν, Άγιος, άγιος, άγιος ο Κύριος των δυνάμεων πάσα η γη είναι πλήρης της δόξης αυτού. **4** Και οι παραστάται της θύρας εσεισήσαν εκ της φωνής του κράνοντος, και ο οίκος επλήσθη καπνού. **5** Τότε είπα, Ω τάλας εγώ διότι έχάθην επειδή είμαι άνθρωπος ακαθάρτων χειλέων και κατοικώ εν μέσω λαού ακαθάρτων χειλέων επειδή οι οφθαλμοί μου ειδον τον Βασιλέα, τον Κύριον των δυνάμεων. **6** Τότε επέτασε προς εμέ εν εκ των Σεραφεΐμ έχον εν τη χειρί αυτού άνθρακα πυρός, τον οποίον έλαβε διά της λαβίδος από του θυσιαστηρίου. **7** Και

ήγγισεν αυτόν εις το στόμα μου και είπεν, Ιδού, τούτο ήγγισε τα χείλη σου και η ανομία σου εξηλείφθη και η αμαρτία σου εκαθαρίσθη. **8** Και ήκουσα την φωνήν του Κυρίου, λέγοντος, Τίνα θέλω αποστείλει, και τις θελει υπάγει διά ημάς; Τότε είπα, Ιδού, εγώ, αποστείλον με. **9** Και είπεν, Ύπαγε και ειπέ προς τούτον τον λαόν, με την ακοήν θέλετε ακούσει και δεν θέλετε εννοήσει και βλέποντες θέλετε ιδεί και δεν θέλετε καταλάβει **10** επαχύνθη η καρδιά του λαού τούτου, και έγιναν βαρέα τα ώτα αυτών, και έκλεισαν τους οφθαλμούς αυτών, διά να μη βλέπωσι με τους οφθαλμούς αυτών και ακούωσι με τα ώτα αυτών και νοήσωσι με την καρδιαν αυτών και επιστρέψωσι και θεραπευθώσι. **11** Τότε είπα, Κύριε, έως πότε; Και απεκρίθη, Εωσού ερημωθώσιν αι πόλεις, ώστε να μη υπάρχη κατοίκος, και αι οικίαι, ώστε να μη υπάρχη άνθρωπος, και η γη να ερημωθή παντάπασι **12** και απομακρύνη ο Κύριος τους ανθρώπους, και γείνη μεγάλη εγκατάλειψις εν τω μέσω της γης. **13** Έτι όμως θελει μείνει εν αυτή εν δέκατον, και αυτό πάλιν θελει καταφαγώνη καθώς η τερβίνθη και η δρυς, των οποίων ο κορμός μείνει εν αυταις όταν κόπνωνται, ούτω το άγιον σπέρμα θελει εισθαι ο κορμός αυτής.

7 Και εν ταις ημεραίς του Άχαζ, υιού του Ιωάθαμ, υιού του Οζίου, βασιλέως του Ιούδα, Ρεσίν ο βασιλεύς της Συρίας, και Φεκά ο υιός του Ρεμαλία, βασιλεύς του Ισραήλ, ανέβησαν επί την Ιερουσαλήμ διά να πολεμίσωσιν αυτήν αλλά δεν ηδυνήθησαν να εκπολιορκήσωσιν αυτήν. **2** Και ανήγγειλαν προς τον οίκον Δαβίδ λέγοντες, Η Συρία συνεφωνήσε μετά του Εφραΐμ. Και η καρδιά του Άχαζ και η καρδιά του λαού αυτού εκλονίσθη, ως τα δένδρα του δάσους κλονίζονται υπό του ανέμου. **3** Τότε είπεν ο Κύριος προς τον Ησαΐαν, Έξελθε τώρα εις συνάντησιν του Άχαζ, συ και Σεάρ-ιασοούβ ο υιός σου, εις το άκρον του υδραγωγού της άνω κολυμβήθρας κατά την μεγάλην οδόν του αγρού του γναφέως **4** και ειπέ προς αυτον, Πρόσεχε να μένης ήσυχος μη φοβηθής μηδέ μικροψυχής, διά τας δύο ουράς των καπνίζόντων τούτων δαυλών, διά τον άγιον θυμόν του Ρεσίν και της Συρίας, και του υιού του Ρεμαλία. **5** Επειδή η Συρία, ο Εφραΐμ και ο υιός του Ρεμαλία εβουλεύθησαν κακήν βουλήν εναντίον σου, λέγοντες, **6** Ας αναβώμεν εναντίον του Ιούδα και ας στενωχωρήσωμεν αυτον, και ας διαμερισθώμεν αυτον εις εαυτούς, και ας βάλωμεν βασιλέα εν μέσω αυτού, τον υιόν του Ταβεήλ: **7** ούτω λέγει Κύριος ο Θεός: Τούτο δεν θελει σταθή ουδέ θελει γείνει. **8** Διότι η κεφαλή της Συρίας είναι η Δαμασκός, και η κεφαλή της Δαμασκού ο Ρεσίν και εις εξήκοντα πέντε έτη ο Εφραΐμ θελει συντριφθή, ώστε να μη ήναι λαός. **9** Και η κεφαλή του Εφραΐμ είναι η Σαμάρεια, και η κεφαλή της Σαμαρείας ο υιός του Ρεμαλία. Εάν δεν πιστευήτε, δεν θέλετε βεβαίως στερεωθή. **10** Και ελάλησεν έτι ο Κύριος προς τον Άχαζ, λέγων, **11** Ζήτησον σημείον παρά Κυρίου του Θεού σου ζήτησον αυτό ή εις το βάθος ή εις το ύψος άνω. (Sheol h7585) **12** Αλλ' ο Άχαζ είπε, Δεν θέλω ζητήσει ουδέ έλωπειράσει τον Κύριον. **13** Και είπεν ο Ησαΐας, Ακούσατε τώρα, οίκος Δαβίδ μικρόν πράγμα είναι διά σας να βαρύνητε ανθρώπους, και θέλετε βαρύνει έτι και τον Θεόν μου; **14** Διά τούτο ο Κύριος αυτός θελει σας δώσει σημείον ιδού, η παρθένος θελει συλλάβει και γεννήσει υιόν, και θελει καλεσθή το όνομα αυτού Εμμανουήλ. **15** Βούτυρον και μέλι θελει φάγει, εωσού μάθη να απορρίπτῃ το κακόν και να εκλέγῃ το αγαθόν. **16** Διότι πριν μάθῃ το παιδίον να απορρίπτῃ το κακόν και να εκλέγῃ το αγαθόν, η γη, την οποίαν αποστρέψωσι, θελει εγκαταλειφθή υπό των δύο βασιλέων αυτής. **17** Ο Κύριος θελει φέρει επί

σε, και επί τον λαόν σου, και επί τον οίκον του πατρός σου, ημέρας, αίτινες δεν ήλθον αφ' ης ημέρας εχωρήθη από του Ιούδα ο Εφραΐμ, διά του βασιλέως της Ασσυρίας. **18** Και εν εκείνη τη ημέρα θέλει συρίζει ο Κύριος εις τας μίας τας εν τοις εσχάτοις των ποταμών της Αιγύπτου, και εις τας μελίσας τας εν τη γη της Ασσυρίας **19** και θέλουσιν ελθει και αναπαυθή πάσι επί τας ηρημωμένας κοιλάδας και εν ταις τρύπαις των βράχων και επί πάσαν βάλτον και επί παν ώραϊον δένδρον. **20** Εν τη αυτή ημέρα ο Κύριος θέλει ξυρίσει, με το ξυράφιον το μεμισθωμένον από του πέραν του ποταμού, μετά του βασιλέως της Ασσυρίας, την κεφαλήν και τας τρίχας των ποδών και τον πώωνα έτι θέλει αφαιρέσει. **21** Και εν εκείνη τη ημέρα άνθρωπος τρέφωμ μίαν δάμαλιν και δύο πρόβατα. **22** από της αφθονίας του γάλακτος, το οποίον θέλουσι δίδει, βούτυρον θέλει τρώγει διότι βούτυρον και μέλι θέλει τρώγει έκαστος, όστις υπελείφθη εν τω μέσω της γης. **23** Και εν εκείνη τη ημέρα πας τόπος, εν ω ήσαν χίλια άμπελοι χιλίων αργυρίων, θέλει εΐσθαι διά τριβόλους και ακάνθας. **24** Με βέλη και με τόξα θέλουσιν ελθει εκεί διότι πάσα η γη θέλει κατασταθή τριβολοι και άκανθαί. **25** Και παν όρος γεγεωργημένον με δίκελλαν, όπου δεν ήλθε φόβος τριβόλων και ακανθών, θέλει εΐσθαι διά να εξαποστέλλωνται εκεί βόες και διά να καταπατήται υπό προβάτων.

8 Και ειπε Κύριος προς εμέ, λάβε εις σεαυτόν τόμον μέγαν, και γράφωμ εν αυτώ διά γραφίδος ανθρώπου περί του Μαχέρ-σαλάλ-χας-βαζ. **2** Και παρέλαβον εις εμαυτόν πιστούς μάρτυρας, Ουρίαν τον ιερέα και Ζαχαριαν τον υιόν του Ιεβερεχίου. **3** Και προσήλθον προς την προφητίσαν, ήτις συνέλαβε και εγέννησεν υιόν. Και ειπε Κύριος προς εμέ, Κάλεσον το όνομα αυτού Μαχέρ-σαλάλ-χας-βαζ **4** διότι πριν μάθη το παιδίον να προφέρη, Πάτερ μου και μητέρ μου, τα πλούτη της Δαμασκού και τα λάφυρα της Σαμαρείας θέλουσι διαρπαχθή έμπροσθεν του βασιλέως της Ασσυρίας. **5** Και ελάλησεν έτι Κύριος προς εμέ, λέγων, **6** Επειδή ο λαός ούτος απέβαλε τα ύδατα του Σιλωάμ τα ρέοντα ησύχως, και χαίρει εις τον Ρεσίν και εις τον υιόν του Ρεμαλία, **7** διά τούτο, ιδού, ο Κύριος αναβιβάζει επ' αυτούς τα ύδατα του ποταμού, τα δυνατά και τα πολλά, τον βασιλέα της Ασσυρίας και πάσαν την δόξαν αυτού· και θέλει υπερβή πάντα τα αλάκια αυτού και πλημμυρίσει πάσας τας όχθας αυτού **8** και θέλει περάσει διά του Ιούδα, θέλει πλημμυρίσει και υπεραναβή, θέλει φθάσει μέχρι λαιμού και το εξάπλωμα των περύγων αυτού θέλει γεμίσει το πλάτος της γης σου, Εμμανουήλ. **9** Ενώθητε, λαοί, και θέλετε κατακοπή και ακροάσθητε, πάντες οι εν τοις εσχάτοις της γης ζώσθητε, και θέλετε κατακοπή· ζώσθητε, και θέλετε κατακοπή. **10** Βουλευθήτε βουλήν, και θέλει ματαιωθή· λαλήσατε λόγον, και δεν θέλει σταθή διότι μεθ' ημών ο Θεός. **11** Διότι ούτως ελάλησε Κύριος προς εμέ εν χειρί κραταιά, και με εδίδαξε να μη περιπατώ εν τη οδώ του λαού τούτου, λέγων, **12** Μη ειπίητε, Συνομοσία, περί παντός εκείνου, περί του οποίου ο λαός ούτος θέλει ειπεύ, Συνομοσία και τον φόβον αυτού μη φοβηθήτε μηδέ τρομάζητε. **13** Τον Κύριον των δυνάμεων, αυτόν αγιάσατε και αυτός ας ήναι ο φόβος σας και αυτός ας ήναι ο τρόμος σας. **14** Και θέλει εΐσθαι διά αγιαστήριον θέλει εΐσθαι όμως διά πέτραν προσκόμματος και διά βράχον πτώσεως εις τους δύο οίκους του Ισραήλ διά παγίδα και διά βρόχον εις τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ. **15** Και πολλοί θέλουσιν προσκόψει επ' αυτά και πέσει και συντριφθή και παγιδευθή και πιασθή. **16** Δέσον την μαρτυρίαν, σφράγισον τον νόμον μεταξύ των

μαθητών μου. **17** Εγώ δε θέλω περιμείνει τον Κύριον, όστις κρύπτει το πρόσωπον αυτού από του οίκου Ιακώβ, και επ' αυτόν θέλω εΐσθαι πεποιθώς. **18** Ιδού, εγώ και τα παιδιά, τα οποία μοι έδωκεν ο Κύριος, διά σημεία και τεράστια εις τον Ισραήλ παρά του Κυρίου των δυνάμεων, του κατοικούντος εν τω όρει Σιών. **19** Και όταν σας είπωσιν, Ερωτήσατε τους έχοντας πνεύμα ματεΐας και τους νεκρομάντις, τους μορμυρίζοντας και ψιθυρίζοντας, αποκρίθητε, Ο λαός δεν θέλει ερωτήσσει τον Θεόν αυτού; θέλει προστρέξει εις τους νεκρούς περί των ζώντων; **20** Εις τον νόμον και εις την μαρτυρίαν εάν δεν λαλώσι κατά τον λόγον τούτον, βεβαίως δεν είναι φως εν αυτοίς. **21** Και θέλουσι περάσει δι' αυτής της γης σκληρούς βεβαρημένοι και λιμώττοντες και όταν πεινάσωσι θέλουσιν αγανακτεί, και θέλουσιν κακολογεί τον βασιλέα αυτών και τον Θεόν αυτών, και θέλουσιν αναβλέψει εις τα άνω. **22** Έπειτα θέλουσιν εμβλέψει εις την γην και ιδού, ταραχή και σκότος, θάμβωμα αγωνίας και θέλουσιν εξωσθή εις το σκότος.

9 Δεν θέλει εΐσθαι όμως τοιούτον θάμβωμα εις την γην την τεθλιμμένην· εν τοις προτέροις καιροίς εξουθένωσε την γην Ζαβουλών και την γην Νεφθαλείμ· εν δε τοις υστέροις έκαμεν ένδοξα τα μέρη τα προς την οδόν της θαλάσσης, πέραν του Ιορδάνου, την Γαλιλαϊαν των εθνών. **2** Ο λαός ο περιπατών εν τω σκότει είδε φως μέγα εις τους καθημένους εν γη σκιάς θανάτου, φως έλαμψεν επ' αυτούς. **3** Επολλαπλασίασας το έθνος, ηύξησας εις αυτήν την χαράν· χαίρουσιν έμπροσθέν σου κατά την χαράν του θερισμού, καθώς αγάλλονται οι διαμεριζόμενοι τα λάφυρα. **4** Διότι συ συνέτριψας τον ζυγόν του φορτίου αυτού και την ράβδον του ώμου αυτού και την μάστιγα του καταδυναστεύοντος αυτόν, καθώς εν τη ημέρα του Μαδιάμ. **5** Διότι πάσα περικνημής πολεμιστού μαχομένου μετά θορύβου και πάσα στολή κεκυλισμένη εις αίματα θέλει εΐσθαι διά καύσιν και ήλην πυρός. **6** Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς· και η εξουσία θέλει εΐσθαι επί τον ώμον αυτού· και το όνομα αυτού θέλει καλεσθή Θεομωστός, Σύμβουλος, Θεός ισχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αιώνος, Άρχων ειρήνης. **7** Εις την αύξησιν της εξουσίας αυτού και της ειρήνης δεν θέλει εΐσθαι τέλος, επί τον θρόνον του Δαβίδ και επί την βασιλείαν αυτού, διά να διατάξει αυτήν και να στερεώσει αυτήν εν κρίσει και δικαιοσύνη από του νυν και έως αιώνος. **8** Ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θέλει εκτελέσει τούτο. **9** Ο Κύριος απέστειλε λόγον κατά του Ιακώβ και έπεσεν επί τον Ισραήλ. **9** Και πας ο λαός θέλει γνωρίσει τούτο, ο Εφραΐμ και ο κάτοικος της Σαμαρείας, οίτινες λέγουσιν υπερηφάνως και με έπαρσιν καρδιάς, **10** οι πλίνθοι έπεσον, πλην ημείς θέλομεν κτίσει με πελεκητάς πέτρας· αι συκομορέαι εκόπησαν, πλην ημείς θέλομεν αλλάξει αυτάς εις κέδρους. **11** Διά τούτο ο Κύριος θέλει εξεγειρεί τους εχθρούς του Ρεσίν εναντίον αυτού και συνενώσει τους πολεμίους αυτού· **12** τους Συρίους έμπροσθεν και τους Φιλισταίους όπισθεν· και θέλουσι καταφάγει τον Ισραήλ με ανοικτόν στόμα. Εν πάσι τούτοις ο θυμός αυτού όσον απεστράφη, αλλ' η χειρ αυτού είναι έτι εξηπλωμένη. **13** Πλην ο λαός δεν επιστρέφει προς τον πατάξαντα αυτόν, ουδέ εκζητούσι τον Κύριον των δυνάμεων. **14** Διά τούτο ο Κύριος θέλει εκκόψει από του Ισραήλ κεφαλήν και ουράν, κλάδον και σπάρτον, εν μιá ημέρα. **15** Ο πρεσβύτες και ο έντιμος, αυτός είναι η κεφαλή· και ο προφήτης όστις διδάσκει ψευδη, αυτός είναι η ουρά. **16** Διότι οι μακαρίζοντες τον λαόν τούτον πλανώσιν αυτόν· και οι μακαριζόμενοι υπ' αυτών αφανίζονται. **17** Διά τούτο ο Κύριος δεν θέλει ευφρανθή εις τους νεανίσκους

θέλουν αναπαύσθαι ομού, και ο λέων θέλει τρώγει άχυρον καθώς ο βους. **8** Και το θηλάζον παιδίον θέλει παίζει εις την τρύπαν της ασπίδος, και το απογεγαλακτισμένον παιδίον θέλει βάλλει την χείρα αυτού εις την φωλεάν του βασιλίσκου. **9** Δεν θέλουνι κακοποιεί ουδέ φθείρει εν όλω τω αγίω μου όρει· διότι η γη θέλει είσθαι πλήρης της γνώσεως του Κυρίου, καθώς τα ύδατα σκεπάζουσι την θάλασσαν. **10** Και εν εκείνη τη ημέρα προς την ρίζαν του Ιεσσαί, ήτις θέλει ίστασθαι σημαία των λαών, προς αυτόν θέλουνι προστρέξει τα έθνη, και η ανάπαυσις αυτού θέλει είσθαι δόξα. **11** Και εν εκείνη τη ημέρα ο Κύριος θέλει βάλει την χείρα αυτού páλιν δευτέραν φοράν διά να αναλάβη το υπόλοιπον του λαού αυτού, το οποίον θέλει μείνει, από της Ασσυρίας και από της Αιγύπτου και από του Παθρών και από της Αιθιοπίας και από του Ελάμ και από του Σενναάρ και από του Αιμάθ και από των νήσων της θαλάσσης. **12** Και θέλει υψώσει σημαίαν εις τα έθνη, και θέλει συνάξει τους απερριμμένους του Ισραήλ και συναθροίσει τους διεσκορπισμένους του Ιούδα από των τεσσάρων γωνιών της γης. **13** Και ο φθόνος του Εφραΐμ θέλει αφαιρεθί, και οι εχθρούμενοι του Ιούδα θέλουνι αποκοπή· ο Εφραΐμ δεν θέλει φθονεί τον Ιούδαν και ο Ιούδας δεν θέλει θλίβει τον Εφραΐμ. **14** Αλλά θέλουνι ορμήσει επί τα όρια των Φιλισταιών προς την δύσιν· θέλουνι λεηλατήσει και τους υιούς της ανατολής πάντας ομού· θέλουνι βάλει την χείρα αυτού επί τον Εδώμ και Μωάβ· και οι υιοί Αμμών θέλουνι υποταχθή εις αυτούς. **15** Και ο Κύριος θέλει καταξηράνει την γλώσσαν της Αιγυπτιακής θαλάσσης· και διά του βιαίου αυτού ανέμου θέλει σείσει την χείρα αυτού επί τον ποταμόν, και θέλει πατάξει αυτόν εις επτά ρεύματα, και θέλει κάμει να διαβάνωσι με υποδήματα. **16** Και θέλει είσθαι οδός πλατεία εις το υπόλοιπον του λαού αυτού, το οποίον θέλει μείνει, από της Ασσυρίας ως ήτο εις τον Ισραήλ, καθ' ην ημέραν ανέβη εκ γης Αιγύπτου.

12 Και εν εκείνη τη ημέρα θέλεις ειπει, Κύριε, θέλω σε δοξολογήσει· διότι αν και ωργίσθης εναντίον μου, εστράφη ο θυμός σου και με παρηγόρησας. **2** Ιδού, ο Θεός είναι η σωτηρία μου· θέλω θαρρεί και δεν θέλω φοβείσθαι· διότι Κύριος ο Θεός είναι η δύναμις μου και το άσφα· και εστάθη η σωτηρία μου. **3** Και εν ευφροσύνη θέλετε αντλήσει ύδωρ εκ των πηγών της σωτηρίας. **4** Και εν εκείνη τη ημέρα θέλετε ειπει, Δοξολογείτε τον Κύριον, επικαλείσθε το όνομα αυτού, κάμετε γνωστά εις τα έθνη τα έργα αυτού, μνημονεύετε ότι υψώθη το όνομα αυτού. **5** Ψάλλετε εις τον Κύριον· διότι έκαμεν υψηλά· γνωστόν είναι εις πάσαν την γην. **6** Αγάλλου και ευφραίνου, κάτοικε της Σιών· διότι ο Άγιος του Ισραήλ είναι μέγας εν τω μέσω σου.

13 Η κατά Βαβυλώνος όρασις, την οποίαν είδεν Ησαΐας ο υιός του Αμώς. **2** Σηκώσατε σημαίαν επί το όρος το υψηλόν, υψώσατε την φωνήν προς αυτούς, σείσατε την χείρα διά να εισέλθωσι εις τας πύλας των αρχόντων. **3** Εγώ προσέταξα τους διωρισμένους μου, μάλιστα έκραξα τους δυνατούς μου, διά να εκτελέσωσι τον θυμόν μου, τους χαίροντας εις την δόξαν μου. **4** Φωνή πλήθους επί τα όρη ως μέγαλου λαού· θορυβώδης φωνή των βασιλείων των εθνών συνηγμένων· ο Κύριος των δυνάμεων επισκέπεται το στράτευμα της μάχης. **5** Έρχονται από γης μακράς, εκ των περάτων του ουρανού, ο Κύριος και τα όπλα της αγανακτήσεως αυτού, διά να αφανίσωσι πάσαν την γην. **6** Ολολύετε, διότι η ημέρα του Κυρίου επλησίασε· θέλει ελθεί ως όλεθρος από του Παντοδυνάμου. **7** Διά τούτο

πάσαι αι χείρες θέλουνι εκλυθή, και πάσα καρδιά ανθρώπου θέλει διαλυθή. **8** Και θέλουνι τρομάξει· πόνοι και θλίψεις θέλουνι κατακυριεύσει αυτούς· θέλουνι είσθαι εν πόνω, ως τίκτουσα· θέλουνι μείνει εκστακτικοί ο εις προς τον άλλον· τα πρόσωπα αυτών θέλουνι είσθαι πεφλογισμένα. **9** Ιδού, η ημέρα του Κυρίου έρχεται, σκληρά και πλήρης θυμού και οργής φλογεράς, διά να καταστρήγη την γην έρημον· και θέλει εξαλείψει απ' αυτής τους αμαρτωλούς αυτής. **10** Διότι τα άστρα του ουρανού και οι αστερισμοί αυτού δεν θέλουνι δώσει το φως αυτών· ο ήλιος θέλει σκοτισθί εν τη ανατολή αυτού, και η σελήνη δεν θέλει εκπέμψει το φως αυτής. **11** Και θέλω παιδεύσει τον κόσμον διά την κακίαν αυτού και τους ασεβείς διά την ανομίαν αυτών και θέλω παύσει την μεγαλαυχίαν των υπερηφάνων και ταπεινώσει την υψηλοφροσύνην των φοβερών. **12** Θέλω καταστήσει άνθρωπον πολυτιμότερον υπέρ χρυσίου καθαρών· μάλιστα άνθρωπον υπέρ το χρυσίον του Οφείρ. **13** Διά τούτο θέλω ταράξει τους ουρανούς, και η γη θέλει σεισθή από του τόπου αυτής, εν τω θυμώ του Κυρίου των δυνάμεων και εν τη ημέρα της φλογεράς οργής αυτού. **14** Και θέλουνι είσθαι ως δορκάδιον κυνηγούμενον και ως πρόβατον εγκαταλελειμμένον· θέλουνι στρέφεσθαι έκαστος προς τον λαόν αυτού και θέλουνι φεύγει έκαστος εις τον τόπον αυτού. **15** Πας ο ευρεθείς θέλει διαπερασθή· και πάντες οι συνηθροισμένοι θέλουνι πέσει διά μαχαίρας. **16** Και τα τέκνα αυτών θέλουνι συντριφθή έμπροσθεν αυτών· αι οικίαι αυτών θέλουνι λεηλατηθή, και αι γυναίκες αυτών θέλουνι βιασθή. **17** Ιδού, θέλω επεγειρεί τους Μήδους εναντίον αυτών, οίτινες δεν θέλουνι συλλογισθή αργύριον· και εις το χρυσίον, δεν θέλουνι ηδυνθί εις αυτό· **18** αλλά τα τόξα αυτών θέλουνι συντριψί τους νεανίσκους· και δεν θέλουνι ελεήσει τον καρπόν της κοιλίας· ο οφθαλμός αυτών δεν θέλει φεισθή παιδιά. **19** Και η Βαβυλών, η δόξα των βασιλείων, το ένδοξον καύχημα των Χαλδαιών, θέλει είσθαι ως ότε κατέστρεψεν ο Θεός τα Σόδομα και τα Γόμορρα· **20** ουδέποτε θέλει κατοικηθή ουδέ θέλει κατασκηνωθή έως γενεάς και γενεάς· ούτε Άραβες θέλουνι στήσει τας σκηνάς αυτών εκεί, ούτε ποιμένες θέλουνι αναπαύεσθαι εκεί· **21** αλλά θηρία θέλουνι αναπαύεσθαι εκεί· και αι οικίαι αυτών θέλουνι είσθαι πλήρεις ολολυζόντων ζώων· και στρουθοκάμηλοι θέλουνι κατοικεί εκεί και άστυροι θέλουνι χορεύει εκεί· **22** και οι αίλουροι θέλουνι φωνάζει εν ταις ηρημωμέναις οικίαις αυτών και θώες εν τοις παλατίοις της τρυφής· και ο καιρός αυτής πλησιάζει να έλθη, και αι ημέραι αυτής δεν θέλουνι επιμακρυνθή.

14 Διότι ο Κύριος θέλει ελεήσει τον Ιακώβ, και θέλει έτι εκλέξει τον Ισραήλ και καταστήσει αυτούς εν τη γη αυτών· και οι ξένοι θέλουνι ενωθή μετ' αυτών και θέλουνι προσκολληθή εις τον οίκον του Ιακώβ. **2** Και οι λαοί θέλουνι λάβει αυτούς και φέρει αυτούς εις τον τόπον αυτών· και ο οίκος του Ισραήλ θέλει κληρονομήσει αυτούς εν τη γη του Κυρίου διά δούλους και δούλας· και θέλουνι είσθαι αιχμάλωτοι αυτών οι αιχμαλωτίσαντες αυτούς, και θέλουνι γείνει κύριοι των καταθλιβόντων αυτούς. **3** Και καθ' ην ημέραν ο Κύριος θέλει σε αναπαύσει από της θλίψεώς σου και από του φόβου σου και από της σκληράς δουλείας, εις την οποίαν ήσο καταδεδουλευμένος, **4** θέλει μεταχειρισθή την παροιμίαν ταύτην κατά του βασιλέως της Βαβυλώνης, λέγων, Πως επαύθη ο καταδυναστής· πως επαύθη η φορολόγος του χρυσιού. **5** Ο Κύριος συνέτριψε την ράβδον των ασεβών, το σκήπτρον των δυναστών. **6** Ο πατάσσω εν θυμώ τον λαόν με ακατάπαυστον

κτύπημα, ο δεσπόζων εν οργή επί τα έθνη, καταδιώκεται, και ουδεις ο κωλύων. **7** Πάσα η γη αναπαύεται, ησυχάζει εκφωνούσιν άσματα αγαλλιάσεως. **8** Χαίρουν επί σε και αι έλατοι, αι κέδροι του Λιβάνου, λέγουσαι, Αφού συ εκοιμήθης, δενδροτόμος δεν ανέβη επ' ημάς. **9** Ο άδης κάτωθεν εκινήθη διά σε, διά να απαντήση την έλευσίν σου· διά σε εξήγειρε τους νεκρούς, πάντας τους ηγεμόνας της γής· εσήκωσεν εκ των θρόνων αυτών πάντας τους βασιλείς των εθνών. **(Sheol h7585)** **10** Πάντες ούτοι θέλουσιν αποκριθί και ειπέ προς σε, Και συ έγινεις αδύνατος, καθώς ημείς; κατεστάθης όμοιος ημών; **11** Η μεγαλαυχία σου κατηνέχθη εις τον τάφον και ο θόρυβος των μουσικών σου οργάνων· ο σκώληξ είναι εστρωμένος υποκάτω σου και οι σκώληκες σε σκεπάζουσι. **(Sheol h7585)** **12** Πως έπεσε εκ του ουρανού, Εωσφόρε, υιέ της αυγής· συνετρίφθη κατά γης, συ ο καταπατών τα έθνη. **13** Συ δε έλεγες εν τη καρδία σου, Θέλω αναβή εις τον ουρανόν, θέλω υψώσει τον θρόνον μου υπεράνω των άστρων του Θεού· και θέλω καθήσει επί το όρος της συνάξεως, προς τα μέρη του βορρά· **14** Θέλω αναβή επί τα ύψη των νεφελών· θέλω είσθαι όμοιος του Υψίστου. **15** Εις τον άδην όμως θέλεις καταβή, εις τα βάθη του λάκκου. **(Sheol h7585)** **16** Οι βλέπόντές σε θέλουσιν ενατενίσει προς σε, θέλουσι σε παρατηρεί, λέγοντες, ούτος είναι ο άνθρωπος ο ποιών την γην να τρέμη, ο σεΐων τα βασίλεια; **17** Ο ερημόνων την οικουμένην και καταστρέφων τας πόλεις αυτής; ο μη απολύων εις τας οικίας αυτών τους δεσμίους αυτού; **18** Πάντες οι βασιλεις των εθνών, πάντες αναπαύονται εν δόξη, έκαστος εν τη οικία αυτού· **19** συ δε απερρίφθης του τάφου σου ως κλάδος βδελυκτός, ιμάτιον κεκεντημένων, πεφονευμένων εν μαχαίρα, καταβαινόντων εις τας πέτρας του λάκκου· ως πτώμα καταπατόμενον. **20** Δεν έλγεις ενωθή μετ' αυτών εις ενταφιασμόν, διότι ηράνισας την γην σου, εφόνευσας τον λαόν σου· το σπέρμα των κακοποιών ουδέποτε θέλει ονομασθή. **21** Ετοιμάσατε σφαγήν εις τα τέκνα αυτού διά την ανομίαν των πατέρων αυτών, διά να μη σηκωθώσι και κληρονομήσωσι την γην, και γεμίσωσι το πρόσωπον της οικουμένης από πόλεων. **22** Διότι θέλω σηκωθή εναντίον αυτών, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· και θέλω εξαλείψει από της Βαβυλώνος το όνομα και το υπόλοιπον και υιόν και έκγονον, λέγει Κύριος. **23** Και θέλω καταστήσει αυτήν κληρονομίαν εχίνων και λίμνας υδάτων· και θέλω σαρώσει αυτήν με το σάρωθρον της απωλείας, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **24** Όμοσεν ο Κύριος των δυνάμεων, λέγων, Εξάπαντος καθώς εβουλεύθητην, ούτω θέλει γίγναι και καθώς απεφάσισα, ούτω θέλει μείνει, **25** να συντρίψω τον Ασσύριον εν τη γη μου και να καταπατήσω αυτόν επί των ορέων μου· τότε ο ζυγός αυτού θέλει σηκωθή απ' αυτών και το φορτίον αυτού θέλει αφαιρεθί από των ώμων αυτών. **26** Αύτη είναι η βουλή η βεβουλαυμένη καθ' όλης της γής· και αύτη η χειρ η εξηπλωμένη επί πάντα τα έθνη. **27** Διότι ο Κύριος των δυνάμεων απεφάσισε και τις θέλει αναίρесе; και η χειρ αυτού εξηπλώθη και τις θέλει αποστρέψει αυτήν; **28** Εν τω έτει, καθ' ο απέθανεν ο βασιλεύς Άχαζ, έγινεν αύτη η όρασις. **29** Μη χαιρέ, Παλαιστίνη πάσα, διότι συνετρίφθη η ράβδος του πατάξαντός σε· επειδή εκ της ριχής του όφους θέλει εξέλθει βασιλιάκος, και ο καρπός αυτού θέλει είσθαι φλογερός πετώμενος όφης. **30** Και οι πρωτότοκοι του πτωχού θέλουσι τραφή και οι ενδεείς θέλουσιν αναπαύεσθαι εν ασφαλεία· και θέλω θανατώσει την ρίζαν σου με πείναν, και θέλω φονεύσει το υπόλοιπόν σου. **31** Ολόλυξε, πύλη βόα, πόλις· εκάθης, Παλαιστίνη πάσα· διότι έρχεται καπνός από βορρά, και ουδέ εις θέλει λειψί από της

εκστρατεύσεως αυτού εν τοις ωρισμένοις καιροίς. **32** Και τις απόκρισις θέλει δοθί εις τους πρέβεις των εθνών; Ότι ο Κύριος εθεμελίωσε την Σιών, και επ' αυτήν θέλουσιν ελπίζει οι πτωχοί του λαού αυτού.

15 Η κατά Μωάβ όρασις. Επειδή η Αρ Μωάβ επορθήθη την νύκτα και ηφανίσθη· επειδή η Κιρ Μωάβ επορθήθη την νύχτα και ηφανίσθη· **2** ανέβη εις τον οίκον και εις Δαιβών, τους υψηλούς τόπους, διά να κλαύση· ο Μωάβ θέλει ολολύξει διά την Νεβώ, και διά την Μεδεβά· πάσαι αι κεφαλαί θέλουσι φαλακρωθί, παν γένειον θέλει ξυρισθί. **3** Εν ταις οδοίς αυτών θέλουσιν είσθαι περιεζωσμένοι σάκκου·ς επί των δωματων αυτών και εν ταις πλατείαις αυτών πάντες θέλουσιν ολολύξει μετά κλαυθμού μεγάλου. **4** Και η Εσεβών θέλει βοά, και η Ελεαλή· η βοή αυτών θέλει ακουσθί έως Ιασά· διά τούτο οι σπλοφόροι άνδρες του Μωάβ θέλουσιν ολολύξει· η ψυχί αυτών θέλει ολολύξει δι' αυτούς. **5** Η καρδία μου θέλει αναβοήσει διά τον Μωάβ· οι φυγάδες αυτού θέλουσι τρέξει έως Σηγώρ ως τριετής δάμαλις· διότι κλαίοντες θέλουσιν αναβή διά της αναβάσεως της Λουειθ· διότι εν τη οδώ της Οροναίμ θέλουσιν υψώσει φωνήν εξολοθρευμού· **6** διότι τα ύδατα της Νιμρείμ θέλουσιν εκλείψει· διότι ο χόρτος εξηράνθη, η χλόη εξέλιπε, δεν υπάρχει ουδέν χλωρόν· **7** διά τούτο η αφθονία, την οποίαν συνήζαν, και εκείνο το οποίον απεταμίευσαν, θέλει φερθί εις την κοιλάδα των ιτεών. **8** Διότι η φωνή έφθασε κύκλω εις τα όρια του Μωάβ· ο ολολυγμός αυτής έως Εγλαίμ, και ο ολολυγμός αυτής εις Βηρ·αίλει. **9** Διότι τα ύδατα της Δειμών θέλουσι γεμισθί αίματος· διότι θέλω επιφέρει έτι δεινά επί Δειμών, λέοντας επί τον διασωθέντα εκ του Μωάβ και επί τα υπόλοιπα του τόπου.

16 Αποστείλατε το αρνίον προς τον άρχοντα της γης, από Σελά εν τη ερήμω προς το όρος της θυγατρός της Σιών. **2** Διότι ως πτηνόν πλανώμενον, από της φωλεάς αυτού δεδιωγμένον, ούτως αι θυγατέρες του Μωάβ θέλουσιν είσθαι κατά τας διαβάσεις του Αρνών. **3** Βουλεύθη, εκτέλεσεν το δίκαιον· εν τω μέσω της ημέρας κάμε την σιάν σου ως νύκτα· κρύψον τους δικωκομένους μη φανερώσης τον περιπλανώμενον. **4** Οι δεδιωγμένοι μου ας παροικήσωσι παρά σοι, Μωάβ· γενού εις αυτούς σκέπη από προσώπου του πορθητού· διότι ο αρπακτήρ ετελείωσεν, ο πορθητής έπαυσεν, οι καταδυνάσται εξωλοθρεύθησαν από της γης. **5** Και μετά ελέους θέλει συσταθί ο θρόνος, και επ' αυτόν θέλει καθήσει εν αληθεία, εν τη σκηνή του Δαβίδ, ο κρίνων και εκζητών κρίσιν και σπεύδων δικαιοσύνην. **6** Ηκούσαμεν την υπερηφανίαν του Μωάβ, είναι λίαν υπερήφανος· την υψηλοφροσύνην αυτού και την αλαζονείαν αυτού και την μαριαν· αυτού· τα ψεύδη αυτού θέλουσι παιταωθί. **7** Διά τούτο ο Μωάβ θέλει ολολύξει· πάντες θέλουσιν ολολύξει διά τον Μωάβ· θέλετε θρηνολογήσει διά τα θεμέλια της Κιρ·αρσεθ· εκτυπήθησαν βεβαίως. **8** Διότι αι πεδιάδες της Εσεβών είναι ηττημέναι και η άμπελος της Σιβμά· οι κύριοι των εθνών κατεσύντριψαν τα καλύτερα αυτης φυτά, τα οποία ήρχοντο έως της Ιαζήρ, και περιεπλανώοντο διά της ερήμου· οι κλάδοι αυτης ήσαν εξηπλωμένοι, διέβαινον την θάλασσαν. **9** Διά τούτο μετά κλαυθμού της Ιαζήρ θέλω κλαύσει την άμπελον της Σιβμά θέλω σε βρέξει με τα δάκρυά μου, Εσεβών και Ελεαλή· διότι επί τους θερινούς καρπούς σου και επί τον θερισμόν σου επέπεσεν αλαλαγμός. **10** Και αφηρέθη η ευφροσύνη και η αγαλλιάσις από της καρποφόρου πεδιάδος· και εις τους αμπελώνάς σου δεν θέλουσιν είσθαι πλέον άσματα

ουδέ φωναί αγαλλιάσεως· οι ληνοπάται δεν θέλουν πατεί οίνον εν τοις ληνοῖς· ἐγὼ κατέπαυσα τον αλαλαγμόν του τρυγητοῦ. **11** Ὅθεν τα εντόσθια μου θέλουν ηχήσει ως κιθάρα διὰ τον Μωάβ, και τα εσωτερικά μου διὰ την Κιρ-άρες. **12** Και ο Μωάβ, όταν φανή ὅτι ἀπέκαμεν ἐπὶ τους βωμοὺς αὐτοῦ, θέλει εἰσελθεῖ εἰς τον αγιαστήριον αὐτοῦ διὰ να προσευχηθῆ· πλην δεν θέλει ἐπιτύχει. **13** Οὗτος εἶναι ο λόγος, τον οποίον ἔκτοτε ἐλάλησε Κύριος περὶ τον Μωάβ. **14** Τώρα δε ο Κύριος ἐλάλησε λέγων, Εἰς τρία ἔτη, ως εἶναι τα ἔτη του μισθωτοῦ, η δόξα του Μωάβ θέλει καταφρονηθῆ μεθ' ὅλου του μεγάλου πλήθους αὐτοῦ· και το υπόλοιπον θέλει εἶσθαι πολὺ ὀλίγον και ἀδύνατον.

17 Ἡ κατά Δαμασκού ὄρασις. Ἰδοῦ, η Δαμασκός πεπαυμένη τον να ἴναι πόλις, και θέλει εἶσθαι σωρός ερειπίων. **2** Αἱ πόλεις της Αροήρ εγκατελείφθησαν· θέλουν εἶσθαι διὰ τα πόμνια, τα οποία θέλουν αναπαύεσθαι ἐκεῖ, και δεν θέλει εἶσθαι ο φοβίζων. **3** Και θέλει ἐκλείψει ἀπὸ του Εφραΐμ η βοήθεια και το βασιλεῖον ἀπὸ της Δαμασκού, και το υπόλοιπον της Συρίας θέλει γείνει ως η δόξα των υἰῶν του Ἰσραήλ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **4** Και εν τη ἡμέρα ἐκείνη η δόξα του Ἰακώβ θέλει σμικρυνθῆ και το πάχος της σαρκός αὐτοῦ θέλει ἰσχνωθῆ. **5** Και θέλει εἶσθαι, ως όταν ο θεριστὴς συνάγει τον σίτον και θερίζει τα αστάχια διὰ του βραχιόνος αὐτοῦ· και θέλει εἶσθαι ως ο συνάγων αστάχια εν τη κοιλάδι Ραφαεῖμ. **6** Θέλουν ὅμως μείνει εν αὐτῇ ρώγες, ως εν τω τιναγμῷ της ελαιάς, δύο τρεις ελαιαὶ ἐπὶ της κορυφῆς των υψηλοτέρων κλάδων, τέσσαρες πέντε ἐπὶ των μακροτέρων αὐτῆς καρποφόρων κλάδων, λέγει Κύριος ο Θεός του Ἰσραήλ. **7** Εν ἐκείνῃ τη ἡμέρα ο ἄνθρωπος θέλει ἀναβλέψῃ προς τον Ποιητὴν αὐτοῦ και οι οφθαλμοὶ αὐτοῦ θέλουν ἐνατενίσει προς τον Ἅγιον του Ἰσραήλ. **8** Και δεν θέλει ἀναβλέψῃ προς τους βωμοὺς, τον ἔργον των χειρῶν αὐτοῦ, ουδέ θέλει σεβασθῆ ἐκεῖνον το οποίον ἔκαμον ο δάκτυλοι αὐτοῦ, οὔτε τα ἄλση οὔτε τα εἰδῶλα. **9** Εν ἐκείνῃ τη ἡμέρα αἱ οχυραὶ πόλεις αὐτοῦ θέλουν εἶσθαι ως εγκαταλειμμένος κλάδος και ἀκρότατον κλωνάριον, το οποίον ἀφῆκαν ἐξ αἰτίας των υἰῶν του Ἰσραήλ· και θέλει εἶσθαι ἐρήμωσις. **10** Επειδὴ ἐλημονόησας τον Θεόν της σωτηρίας σου και δεν ἐνεθυμήσῃς τον βράχον της δυνάμεώς σου, διὰ τοῦτο θέλει φυτεῖσαι εὐάρεστα φυτὰ, και θέλει κάμει την ἐμφύτευσιν με ξένα βλαστήματα. **11** Την ἡμέραν θέλεις κάμει το φυτόν σου να αὐξηθῆ, και το πρωὶ θέλεις κάμει τον σπόρον σου να ἀνήσῃ πλην το θέρους θέλει διαρπαχθῆ, εν τη ἡμέρα του πόνου και της ἀπηλπισμένης θλίψεως. **12** Ουαί εἰς το πλήθος πολλῶν λαῶν, οἵτινες κἀνουν ταραχὴν ως ην ταραχὴν των θαλασσῶν· και εἰς τον θόρυβον των ἐθνῶν, τα οποία θορυβοῦσιν ως θόρυβον υδάτων πολλῶν. **13** Τα ἔθνη θέλουν θορυβῆσει ως θόρυβον υδάτων πολλῶν· ἀλλ' ο Θεός θέλει ἐλέγξει αὐτὰ, και θέλουν φύγει μακράν και θέλουν ἐκδιωχθῆ, ως το ἄχρυν των βουνῶν ἐμπροσθεν του ἀνέμου και ως κωνιορτὸς ἐμπροσθεν του ἀνεμοστροβίλου. **14** Προς το ἐσπέρας, ἰδοῦ, ταραχὴ και πριν της αὐγῆς δεν ὑπάρχει. Αὕτη εἶναι η μερίς των λεηλατουόντων ἡμᾶς και ο κλήρος των διαρπαζόντων ἡμᾶς.

18 Ουαί, ἡ σκιάζουσα διὰ των περὶ ὄρων, η πέραν των ποταμῶν της Αἰθιοπίας, **2** η ἐξαποστέλλουσα πρέσβεις διὰ θαλάσσης και με πλοία σπάρτινα ἐπὶ των υδάτων. Ὑπάγετε, ταχύδρομοι ἀγγελιαφόροι, προς ἔθνος διηρπαγμένον και κατεσπαργμένον, προς λαόν τρομερόν ἀπὸ της αρχῆς αὐτοῦ

ἕως της σήμερον, ἔθνος μεμετρημένον και καταπεπατημένον, του οποίου την γην διήρπασαν οι ποταμοί. **3** Πάντες οἱ κάτοικοι του κόσμου και οι ἐνοικοῦντες ἐπὶ της γῆς, βλέπετε, όταν ὑψωθῆ σημαία ἐπὶ τα ὄρη· και ἀκούσατε, όταν ἐκπεμφθῆ φωνὴ σάλπιγγος. **4** Διότι οὕτως εἶπε Κύριος προς ἐμέ· θέλω ησυχάζει και θέλω ἐπιβλέψῃ εἰς το κατοικητήριόν μου, ως καύσων λαμπρότερος τον φωτός, ως νεφέλη δρόσον εν τω καύσωνι του θέρους. **5** Διότι πριν του θέρους, όταν το βλάστημα γείνη τέλειον και η αγουρίδα ὠριμάσῃ εκ του ἄνθους, θέλει κόψῃ τους βλαστοὺς διὰ κλαδευτηρίων και τας κληματίδας ἀποκόψας θέλει ἀφαιρέσει. **6** Θέλουν ἐγκαταλειφθῆ ὁμοῦ διὰ τα ὄρνεα των βουνῶν και διὰ τα θηρία της γῆς· και τα ὄρνεα θέλουν περάσει το θέρους ἐπ' αὐτοὺς, και πάντα τα θηρία της γῆς θέλουν διαχειμάσει ἐπ' αὐτοὺς. **7** Εν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ θέλει φερθῆ δῶρον προς τον Κύριον των δυνάμεων εκ λαοῦ διηρπαγμένου και κατεσπαργμένου και εκ λαοῦ τρομεροῦ ἀπὸ της αρχῆς αὐτοῦ ἕως της σήμερον, ἔθνους μεμετρημένου και καταπεπατημένου, του οποίου την γην διήρπασαν οι ποταμοί, εἰς τον τόπον του ὀνόματος του Κυρίου των δυνάμεων, το ὄρος Σιών.

19 Ἡ κατά της Αἰγύπτου ὄρασις. Ἰδοῦ, ο Κύριος ἐπιβαίνει ἐπὶ νεφέλης κούφης και θέλει ἐπέλθῃ ἐπὶ την Αἴγυπτον· και τα εἰδῶλα της Αἰγύπτου θέλουν σεισθῆ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, και η καρδία της Αἰγύπτου θέλει διαλυθῆ εν μέσω αὐτῆς. **2** Και θέλει σηκώσει Αἰγυπτίους κατά Αἰγυπτίων, και θέλουν πολεμήσει ἕκαστος αὐτοῦ τον ἀδελφού αὐτοῦ και ἕκαστος κατὰ του πλησίον αὐτοῦ· πόλις κατὰ πόλεως, βασιλεία κατὰ βασιλείας. **3** Και θέλει ἐκλείψῃ το πνεῦμα της Αἰγύπτου εν μέσω αὐτῆς· και θέλω ἀνατρέψῃ την βουλήν αὐτῆς και θέλουν ἐρωτήσῃ τα εἰδῶλα και τους μάγους και τους ἐγγαστριμύθους και τους μάντιες. **4** Και θέλω παραδώσει τους Αἰγυπτίους εἰς χεῖρα σκληρῶν κυρίων και βασιλεῦς ἄγριος θέλει ἐξουσιάσει αὐτοὺς, λέγει ο Κύριος, ο Κύριος των δυνάμεων. **5** Και τα ὕδατα θέλουν ἐκλείψῃ εκ των θαλασσῶν και ο ποταμὸς θέλει ἀφανισθῆ και καταξηρανθῆ. **6** Και οι ποταμοὶ θέλουν στεριεῦσει· οι ρύακες οι περιπεφραγμένοι θέλουν κενωθῆ και καταξηρανθῆ· ο κάλαμος και ο σπάρτος θέλουν μαρανθῆ. **7** Τα λιβάδια πλησίον των ρυάκων, ἐπὶ των στομιῶν των ρυάκων, και παν το ἐσπαρμένον παρὰ τους ρυάκας θέλει ξηρανθῆ, ἀπορριφθῆ και ἀφανισθῆ. **8** Και οι ἀλιεῖς θέλουν στεναῖζει και πάντες οι ρίπτοντες ἄγκιστρον εἰς τους ρυάκας θέλουν θρηνήσει και οι βάλλοντες δίκτυα ἐπὶ τα ὕδατα θέλουν νεκρωθῆ. **9** Και οι ἐργαζόμενοι εἰς λεπτόν λινάριον και οι πλέκοντες δίκτυα θέλουν ταραχθῆ. **10** Και οι στύλοι αὐτῆς θέλουν συντριφθῆ και πάντες οι κερδαίνοντες ἀπὸ ἰχθυοτροφείων. **11** Βεβαίως οι ἄρχοντες της Τάνεως εἶναι μωροί, η βουλὴ των σοφῶν συμβούλων του Φαραῶ κατεστάθῃ ἄλογος· πως λέγει ἕκαστος προς τον Φαραῶ, Ἐγὼ εἶμαι υἱός σοφῶν, υἱός ἀρχαίων βασιλέων; **12** Που, που, οι σοφοὶ σου; και ας εἰπωσι τώρα προς σε, και ας καταλάβωσι τὴ ἐβουλεύθη ο Κύριος των δυνάμεων κατὰ της Αἰγύπτου. **13** Οι ἄρχοντες της Τάνεως ἐμωράνθησαν, οι ἄρχοντες της Μέμφεως ἐπλανήθησαν· και ἐπλάνησαν την Αἴγυπτον οι ἄρχοντες των φυλῶν αὐτῆς. **14** Ο Κύριος ἐκέρασεν εν τῷ μέσω αὐτῆς πνεῦμα παραφροσύνης και ἐπλάνησαν την Αἴγυπτον εἰς πάντα τα ἔργα αὐτῆς, ως ο μεθῶν πλανάται εν τῷ εμετώ αὐτοῦ. **15** Και δεν θέλει εἶσθαι ἔργον διὰ την Αἴγυπτον, το οποίον η κεφαλὴ ἢ η οὐρὰ, ο κλάδος ἢ ο σπάρτος, να δύναται να κάμῃ. **16** Εν ἐκείνῃ τη ἡμέρα οι Αἰγύπτιοι θέλουν εἶσθαι ως γυναῖκες, και θέλουν

τρομάξει και φοβηθή από της χειρός του Κυρίου των δυνάμεων οσιομένης, την οποίαν οείει επ' αυτούς. **17** Και η γη του Ιούδα θέλει είσθαι φρίκη εις τους Αιγυπτίους πας όστις ενθυμείται αυτήν θέλει φρίττει, διά την βουλήν του Κυρίου των δυνάμεων, την οποίαν απεφάσισεν εναντίον αυτών. **18** Εν εκείνη τη ημέρα πέντε πόλεις θέλουσιν είσθαι εν τη γη της Αιγύπτου λαλούσαι την γλώσσαν της Χαναάν και ομνύουσαι εις τον Κύριον των δυνάμεων· η μία θέλει ονομάζεσθαι η πόλις Αχέρες. **19** Εν εκείνη τη ημέρα θέλει είσθαι εν τω μέσω της γης Αιγύπτου θυσιαστήριον εις τον Κύριον και στήλη κατά το όριον αυτής εις τον Κύριον. **20** Και θέλει είσθαι εν τη γη της Αιγύπτου διά σημείον και μαρτυρία εις τον Κύριον των δυνάμεων· διότι θέλουσι βοά προς τον Κύριον εξ αιτίας των καταθλιβόντων, και θέλει εξαποστείλει προς αυτούς σωτήρα και μέγαν και θέλει σώσει αυτούς. **21** Και θέλει γνωρισθή ο Κύριος εις τους Αιγυπτίους και οι Αιγύπτιοι θέλουσι γνωρίσει τον Κύριον εν εκείνη τη ημέρα και θέλουσι προσφέρει θυσίαν και προσφοράν· και θέλουσιν ευχηθή ευχήν εις τον Κύριον και εκπληρώσει αυτήν. **22** Και θέλει κτυπήσει ο Κύριος την Αίγυπτον· θέλει κτυπήσει και θεραπεύσει αυτήν· και θέλουσιν επιστραφή εις τον Κύριον· και θέλει παρακαλεσθή υπ' αυτών και θέλει ιατρεύσει αυτούς. **23** Εν εκείνη τη ημέρα θέλει είσθαι οδός μεγάλη από της Αιγύπτου προς την Ασσυρίαν· και οι Ασσύριοι θέλουσιν ελθεί εις την Αίγυπτον, και οι Αιγύπτιοι εις την Ασσυρίαν, και οι Αιγύπτιοι μετά των Ασσυρίων θέλουσι δουλεύσει εις τον Κύριον. **24** Εν εκείνη τη ημέρα ο Ισραήλ θέλει είσθαι ο τρίτος μετά του Αιγυπτίου και μετά του Ασσυρίου· ευλογία εν μέσω της γης θέλει είσθαι· **25** διότι ο Κύριος των δυνάμεων θέλει ευλογήσει αυτούς λέγων, Ευλογημένη η Αίγυπτος ο λαός μου και η Ασσυρία το έργον των χειρών μου και ο Ισραήλ η κληρονομία μου.

20 Εν τω έτει καθ' ο ο Ταρτάν ήλθεν εις την Άζωτον, ότε απέστειλεν αυτόν ο Σαργών βασιλεύς της Ασσυρίας και επολέμησε κατά της Άζωτον και εκυρίευσεν αυτήν. **2** κατά τον αυτόν καιρόν ελάλησεν ο Κύριος προς Ησαΐαν τον υιόν του Αμώς, λέγων, Ύπαγε και λύσον τον σάκκον από της οσφύς σου και έκβαλε τα σανδάλια σου από των ποδών σου. Και έκαμεν ούτω, περιπατών γυμνός και ανυπόδητος. **3** Και είπε Κύριος, καθώς ο δούλος του Ησαΐα περιεπάτει γυμνός και ανυπόδητος τρία έτη, διά σημείον και τεράστιον κατά της Αιγύπτου και κατά της Αιθιοπίας, **4** ούτως ο βασιλεύς της Ασσυρίας θέλει απαγάγει τους Αιγυπτίους δεσμίους και τους Αιθίοπας αιχμαλώτους, νέους και γέροντας, γυμνούς και ανυποδήτους, με γυμνά μάλιστα τα οπίσθια αυτών, προς καταισχύνην της Αιγύπτου. **5** Και θέλουσι τρομάξει και εντραπή διά την Αιθιοπίαν, το θάρρος αυτών· και διά την Αίγυπτον, το καύχημα αυτών. **6** Και οι κάτοικοι του τόπου τούτου θέλουσι λέγει εν εκείνη τη ημέρα, Ιδού, τοιούτον είναι το καταφύγιον ημών, εις το οποίον καταφεύγομεν προς βοήθειαν, διά να ελευθερωθώμεν από του βασιλέως της Ασσυρίας· και πως ημεΐς θέλομεν σωθή;

21 Η κατά της ερήμου της θαλάσσης όρασις. Καθώς οι διαβαίνοντες ανεμοστρόβιλοι της μεσημβρίας, ούτως έρχεται από της ερήμου, από γης τρομεράς. **2** Σκληρόν όραμα εφανερώθη εις εμέ· ο καταδυναστεύων καταδυναστεύει και ο πορθών πορθεί. Ανάβηθι, Ελάμ· πολιόρκησον, Μηδιά· έπαυσα πάσας τας καταδυναστεΐας αυτής. **3** Διά τούτο η οσφύς μου είναι πλήρης οδύνης· πόνοι με εκυρίευσαν, ως οι πόνοι της τικτούσης εκυρτώνην εις την ακρόασιν αυτού· συνεταράχθην

εις την θέαν αυτού. **4** Η καρδιά μου κλονίζεται τρόμος με εξέπληξεν· η νύξ της ευφροσύνης μου εις φρίκην μετεβλήθη εν εμοί. **5** Ετοιμάζεται η τράπεζα· φυλάττουσι σκοπιάν, τρώγουσι, πίνουσι· σηκώθητε, στρατάρχει, ετοιμάσατε ασπίδας. **6** Διότι ο Κύριος είπεν ούτω προς εμέ· Ύπαγε, στήσον σκοπευτήν, διά να αναγγέλλη ό, τι βλέπει. **7** Και είδεν αναβάτας δύο ιππείς, αναβάτην όνου και αναβάτην καμήλου· και επρόσεξεν επιμελώς μετά πολλής προσοχής. **8** Και εφώνασεν ως λέων, Ακαταπαύστως, κύριέ μου, ίσταμαι εν τη σκοπία την ημέραν και φυλάττω πάσας τας νύκτας· **9** και ιδού, έρχονται εδώ αναβάται άνδρες δύο ιππείς. Και απεκρίθη και είπεν, Έπεσεν, έπεσεν η Βαβυλών, και πάσαι αι γλυπταί εικόνες των θεών αυτής συνετριφθησαν κατά γης. **10** Αλώνισμά μου και είτε του αλωνίου μου, εφανέρωσα εις εσάς εκείνο, το οποίον ήκουσα παρά του Κυρίου των δυνάμεων, του Θεού του Ισραήλ. **11** Η κατά Δουμά όρασις. Προς εμέ φωνάει από Σηειρ, Φρουρέ, τι περί της νυκτός; φρουρέ, τι περί της νυκτός; **12** Ο φρουρός είπε, Το πρωΐ ήλθεν, έτι και η νύξ αν ήλθειτε να ερωτήσητε, ερωτάτε· επιστρέψατε, έλθετε. **13** Η κατά Αραβίας όρασις. Εν τω δάσει της Αραβίας θέλετε διανυκτερεύσει, συνοδία των Δαιδανιτών. **14** Φέρετε ύδωρ εις συνάντησιν του διψώντος, κάτοικοι της γης Θαιμάν· προΐπαντάτε με άρτους τον φεύγοντα. **15** Διότι φεύγουσιν από προσώπου των ξιφών, από προσώπου του γεγυμνωμένου ξίφους και από προσώπου του εντεταμένου τόξου και από προσώπου της ορμής του πολέμου. **16** Διότι ο Κύριος είπεν ούτω προς εμέ· Εντός ενός έτους, ως είναι τα έτη του μισθωτού, θέλει εκλείψει βεβαίως πάσα η δόξα της Κηδάρ· **17** και το υπόλοιπον του αριθμού των ισχυρών τοξοτών εκ των υιών του Κηδάρ θέλουσιν ελαττωθή· διότι Κύριος ο Θεός του Ισραήλ ελάλησε.

22 Όρασις κατά της κοιλάδος του οράματος. Τι σοι έγεινε τώρα, ότι ανέβης σου πάσα εις τα δώματα; **2** Συ, η πλήρης βοής, πόλις θορύβου, πόλις ευθυμίας· οι πεφονευμένοι σου δεν εφονεύθησαν διά μαχαίρας ουδέ απέθανον εν μάχη. **3** Πάντες οι άρχοντές σου έφυγον ομού· φεύγοντες από του τόξου, εδεσμεύθησαν πάντες οι ευρισκόμενοι εν σοί· οι μακρόθεν καταφυγόντες εδεσμεύθησαν ομού. **4** Διά τούτο είπα, Σύρθητε απ' εμού· θέλω κλαύσει πικρως· μη αγωνίζεσθε να με παρηγορήσητε διά την διαρπαγήν της θυγατρός του λαού μου. **5** Διότι είναι ημέρα ταραχής και καταπατήσεως και αμηχανίας εν τη κοιλάδι του οράματος παρά Κυρίου του Θεού των δυνάμεων, ημέρα καταστροφής των τειχών· και η κραυγή θέλει φθάσει εις τα όρη. **6** Και ο Ελάμ έλαβε την φαρέτραν με αμάξας ανδρών και ιππείς, και ο Κιρ εξεσκέπασε την ασπίδα. **7** Και αι εκλεκταί κοιλάδες σου εγεμίσθησαν αμαζών, και οι ιππείς παρετάχθησαν εν τη πύλη. **8** Και εσηκώθη το κάλυμμα του Ιούδα· και εν τη ημέρα εκείνη ενέβλεψας εις την οπλοθήκην της οικίας του δάσου. **9** Και είδετε ότι αι χαλάστραι της πόλεως του Δαβίδ είναι πολλαί, και συνηθροίσατε τας ύδατα του κάτω υδροστασιού. **10** Και απηριθμήσατε τας οικίας της Ιερουσαλήμ, και διά να οχυρώσητε το τείχος εχαλάσατε τας οικίας. **11** Εκάμετε προς τούτοις μεταξύ των δύο τειχών λάκκον διά το ύδωρ του παλαιού υδροστασιού· αλλά δεν ανεβλέψατε προς τον Ποιητήν τούτων ουδέ εθεωρήσατε προς τον παλαιόθεν κτίσαντα αυτά. **12** Και εν εκείνη τη ημέρα Κύριος ο Θεός των δυνάμεων σας εκάλεσεν εις κλαυθμόν και εις πένθος και εις ζύρισμα και εις ζώσιμον σάκκου· **13** αλλ' ιδού, χαρά και ευθυμία· σφάζουσι βόας και θύουσι πρόβατα, τρώγουσι κρέατα και πίνουσι οίνον, λέγοντες, Ας φάγωμεν και ας πώμεν· διότι

αύριον θέλομεν αποθάνει. **14** Και ανεκαλύφθη εις τα ὄψα μου παρά του Κυρίου των δυνάμεων, βεβαίως αὐτὴ ἡ ανομία σας δεν θέλει καθαρισθῆ εωσὺ αποθάνητε, λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων. **15** Οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων Ὑπαγε, εἰσελθε προς τον θησαυροφυλάκα τούτον, προς τον Σομάν, τον επιστάτην του οίκου, και ειπέ, **16** Τι έχεις ἐδῶ; και ἐδῶ τίνα έχεις, ὥστε να κατασκευάσης ενταῦθα μνημεῖον εις σεαυτόν; κατασκευάσει το μνήμα αὐτοῦ υψηλά και κόπτει εν πέτρα κατοικίαν εις εαυτόν. **17** Ἰδοῦ, ο Κύριος θέλει σε εκβάλει εκβολὴν βιαίαν και θέλει σε περικαλύψει αισχύνην. **18** Θέλει βεβαίως σε στροφογυρίσει και τινάζει βιαίως ως σφαίραν εις τόπον ευρύχωρον· ἐκεῖ θέλεις αποθάνει και ἐκεῖ θέλουσιν εἶσθαι αι ἅμαξαι της δόξης σου, ὡ ἀρχος του οίκου του κυριου σου. **19** Και θέλω σε εξῶσει ἀπὸ της στάσεώς σου και θέλει σε κρημνίσει ἀπὸ του αξιώματός σου. **20** Και εν ἐκείνῃ τη ἡμέρα θέλω καλέσει τον δούλον μου Ελιακεὶμ, τον υἱόν του Χελκίου. **21** Και θέλω ἐνδύσει αὐτόν την στολήν σου και θέλω περιζώσει αὐτόν την ζώνην σου, και την εξουσίαν σου θέλω δώσει εις την χεῖρα αὐτοῦ και θέλει εἶσθαι πατήρ εις τους κατοίκους της Ἱερουσαλήμ και εις τον οἶκον του Ἰούδα. **22** Και θέλω βάλοι ἐπὶ τον ὦμον αὐτοῦ το κλειδίον του οίκου του Δαβὶδ· και θέλει ανοίγει και ουδεὶς θέλει κλείει· και θέλει κλείει και ουδεὶς θέλει ανοίγει. **23** Και θέλω στηρίζει αὐτόν ως πάσσαλον εν τόπω στερεῶ και θέλει εἶσθαι ως θρόνος δόξης του οίκου του πατρός αὐτοῦ. **24** Και ἀπ' αὐτοῦ θέλουσι κρεμάσει πάσαν την δόξαν του οίκου του πατρός αὐτοῦ, τους ἐκγόνους και ἀπογόνους, πάντα τα σκευὴ τα μικρά, ἀπὸ των σκευῶν των ποτηρίων ἕως πάντων των σκευῶν των φιαλῶν. **25** Εν ἐκείνῃ τη ἡμέρα, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, το εστηριγμένον καρφίον εν τῷ στερεῶ τόπῳ θέλει κινήθη και θέλει ἐκβληθῆ και πέσει, και το φορτίον το ἐπ' αὐτοῦ θέλει κρημισθῆ· διότι ο Κύριος ἐλάλησε.

23 Η κατὰ της Τύρου ὄρασις. Ολολύζετε, πλοῖα της Θαρσεῖς διότι ἐξωλοθρεθῆ, ὥστε να μη ὑπάρχη οικία μηδέ εἰσοδος· εκ της γης των Κηττιῶν ἀνηγγέλθη τούτο προς αὐτούς. **2** Σιωπήσατε, κάτοικοι της νήσου· συ, την οποίαν ἐγέμισαν οἱ ἔμποροι της Σιδῶνος, οἱ διαβαίνοντες ἐπὶ της θαλάσσης. **3** Και το εἰσόδημα αὐτῆς εἶναι ο σπόρος του Σιῶρ, το θέρως του ποταμοῦ, φερόμενα διὰ πολλῶν υδάτων· και αὐτὴ ἔγεινε το ἐμπόριον των ἐθνῶν. **4** Αἰσχύνθητι, Σιδῶν· διότι ἡ θάλασσα ἐλάλησε, το οχύρωμα της θαλάσσης, λέγουσα, Δεν κοιλοπονῶ ουδέ γεννῶ ουδέ ἀνατρέφω νέους ουδέ μεγαλῶνα παρθένους. **5** Ὅταν ἀκουσθῆ εν Αἰγύπτῳ, θέλουσι λυπηθῆ ἀκούοντες περὶ της Τύρου. **6** Διέλεθε εις Θαρσεῖς· ολολύζετε, κάτοικοι της νήσου. **7** Αὐτὴ εἶναι ἡ εὐθύνως πόλις σας, της οποίας ἡ ἀρχαιότης εἶναι εκ παλαιῶν ἡμερῶν; οἱ πόδες αὐτῆς θέλουσι φέρει αὐτὴν μακράν διὰ να παροικήση. **8** Τις ἐβουλεύθη τούτο κατὰ της Τύρου, ἥτις διανέμει στέμματα, της οποίας οἱ ἔμποροι εἶναι ἠγεμόνες, της οποίας οἱ πραγματευταὶ εἶναι οἱ ἔνδοξοι της γης; **9** Ο Κύριος των δυνάμεων ἐβουλεύθη τούτο, διὰ να κατασχύνῃ την υπερηφανίαν πάσης δόξης, να ἐξευτελίση πάντα ἔνδοξον της γης. **10** Διαπέρασον την γην σου ως ποταμός, θυγάτηρ της Θαρσεῖς· δύναμις πλέον δεν ὑπάρχει. **11** Εξέτεινε την χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ την θάλασσαν, ἔσεισε βασιλεῖα· ο Κύριος ἔδωκε προσταγήν κατὰ της Χαναάν, διὰ να καταστρέψωσι να οχυρώματα αὐτῆς. **12** Και εἶπε, δεν θέλεις ἀγάλλεσθαι πλέον, παρθένη καταταθλιμμένη, θυγάτηρ της Σιδῶνος· σηκώθητι, πέρασον προς τους Κηττιῶν· ουδέ ἐκεῖ θέλεις ἔχει ἀνάπαυσιν. **13** Ἰδοῦ, ἡ γη των Χαλδαίων·

οὗτος ο λαός δεν ὑπῆρχεν· ο Ασοῦριος θεμελίωσεν αὐτόν διὰ τους κατοικοῦντας την ἔρημον· ἴγειραν τους πύργους αὐτῆς, ὕψωσαν τα παλάτια αὐτῆς· και κατέστησεν αὐτὴν ἐρείπια. **14** Ολολύζετε, πλοῖα της Θαρσεῖς· διότι ἠρημώθη το οχύρωμά σας. **15** Και εν ἐκείνῃ τη ἡμέρα ἡ Τύρος θέλει λησμονηθῆ ἐβδομήκοντα ἔτη, κατὰ τὰς ἡμέρας ἐνός βασιλέως· μετὰ δε τα ἐβδομήκοντα ἔτη θέλει εἶσθαι εν τη Τύρῳ ως ἄσμα της πόρνης. **16** Λάβε κιθάραν, περιέλθε την πόλιν, πόρνη λησμονημένη, παίζε γλυκά, ἄδε πολλά ἄσματα, διὰ να σε ἐνθυμηθῶσι. **17** Και μετὰ τα ἐβδομήκοντα ἔτη, ὁ Κύριος θέλει ἐπισκεφθῆ την Τύρον· και αὐτὴ θέλει πιστρέψει εις το μίσθωμα αὐτῆς, και θέλει πορνεύεσθαι μετὰ πάντων των βασιλείων του κόσμου ἐπὶ προσώπου της γης. **18** Και το ἐμπόριον αὐτῆς και το μίσθωμα αὐτῆς θέλει ἀφιερωθῆ εις τον Κύριον· δεν θέλει θησαυρισθῆ ουδέ ταμειυθῆ· διότι το ἐμπόριον αὐτῆς θέλει εἶσθαι διὰ τους κατοικοῦντας ἐνώπιον του Κυρίου· διὰ να τρώωσιν εις χορτασμόν και να ἔχωσιν ἐνδύματα πολυχρόνια.

24 Ἰδοῦ, ο Κύριος κενώνει την γην και ἐρημόνει αὐτὴν και ἀνατρέπει αὐτὴν και διασκορπίζει τους κατοίκους αὐτῆς. **2** Και θέλει εἶσθαι, ως ο λαός, οὕτως ο ἱερεὺς· ως ο θεράπων, οὕτως ο κύριος αὐτοῦ· ως ἡ θεράπαινα, οὕτως ἡ κυρία αὐτῆς· ως ο αγοραστής, οὕτως ο πωλητής· ως ο δανειστής, οὕτως ο δανειζόμενος· ως ο λαμβάνων τόκον, οὕτως ο πληρώνων τόκον εις αὐτόν. **3** Ολοκλήρως θέλει κενωθῆ ἡ γη και ολοκλήρως θέλει γυμνωθῆ· διότι ο Κύριος ἐλάλησε τον λόγον τούτον. **4** Η γη πενθεῖ, μαραίνεται, ο κόσμος ἀτονεῖ, μαραίνεται, οἱ υψηλοὶ εκ των λαῶν της γης εἶναι ἠττημένοι. **5** Και ἡ γη ἐμολύνθη ὑποκάτω των κατοίκων αὐτῆς· διότι παρέβησαν τους νόμους, ἥλλαξαν το διάταγμα, ἠθέτησαν διαθήκην αἰώνιον. **6** Διὰ τούτο ἡ ἀρὰ κατέφαγε την γην και οἱ κατοικοῦντες εν αὐτῇ ἠρημώθησαν· διὰ τούτο οἱ κάτοικοι της γης κατεκαύθησαν και ολίγοι ἄνθρωποι ἔμειναν. **7** Ο νέος οἶνος πενθεῖ, ἡ ἄμπελος εἶναι εν ἀτονία, πάντες οἱ ευφρανόμενοι την καρδίαν στεναρίζουσι. **8** Η εὐφροσύνη των τυμπάνων παύει· ο θόρυβος των εὐθυμουμένων τελειώνει· παύει της κιθάρας ἡ εὐφροσύνη. **9** Δεν θέλουσι πίνει οἶνον μετὰ ἀσμάτων· το σίκερα θέλει εἶσθαι πικρόν εις τους πίνοντας αὐτό. **10** Η πόλις της ἐρημώσεως ἠφανισθῆ· πάσα οικία ἐκλείσθη, ὥστε να μη εἰσέλθῃ μηδεὶς. **11** Κρανυθῆ εἶναι εν ταις ὁδοῖς διὰ τον οἶνον· πάσα εὐθύνως παρήλθεν· ἡ χαρὰ του τόπου ἔφυγεν. **12** Ἐρημία ἔμεινε εν τη πόλει, και ἡ πύλη ἐκτυπήθη ὑπὸ ἀφανισμού· **13** ὅταν γείνη οὕτως εν μέσω της γης μεταξύ των λαῶν, θέλει εἶσθαι ως τιναγμός ἐλαίας, ως το σφαυρολόγημα ἀφου παύση ο τρυγητός. **14** Οὔτοι θέλουσιν ὑψώσει την φωνὴν αὐτῶν, θέλουσι ψάλλει διὰ την μεγαλειότητα του Κυρίου, θέλουσι μεγαλοφρονεῖ ἀπὸ της θαλάσσης. **15** Διὰ τούτο δοξάσατε τον Κύριον εν ταις κοιλάσι, το ὄνομα Κυρίου του Θεοῦ του Ἰσραὴλ εν ταις νήσοις της θαλάσσης. **16** Ἀπ' ἄρκου της γης ἠκούσαμεν ἄσματα, Δόξα εις τον δίκαιον. Ἀλλ' ἐγὼ εἶπα, Ταλαιπωρία μου, ταλαιπωρία μου· οὐαί εις ἐμέ· οἱ ἀπίστοι ἀπίστως ἔπραξαν· να, οἱ ἀπίστοι πολλά ἀπίστως ἔπραξαν. **17** Φόβος και λάκκος και παγίς εἶναι ἐπὶ σε, κάτοικε της γης. **18** Και ο φεύγων ἀπὸ του ἴχου του φόβου θέλει πέσει εις τον λάκκον· και ο ἀναβαίνων εκ μέσου του λάκκου θέλει πιασθῆ εις την παγίδα· διότι αι θυρίδες ἄνωθεν εἶναι ανοικταί, και τα θεμέλια της γης σεῖονται. **19** Η γη κατεσυντρίφη, ἡ γη ολοκλήρως διελύθη, ἡ γη ἐκινήθη εις υπερβολήν. **20** Η γη θέλει κλονισθῆ ἐδῶ και ἐκεῖ ως ο μεθύων και θέλει μετακινήθῆ ως καλύβη· και ἡ ανομία αὐτῆς θέλει βαρύνει ἐπ' αὐτὴν· και θέλει πέσει και πλέον δεν θέλει

σπικωθή. **21** Και εν εκείνη τη ημέρα ο Κύριος θέλει παιδεύσει το στράτευμα των υψηλών εν τω ύψει και τους βασιλείς της γης επί της γης. **22** Και θέλουσι συναχθή, καθώς συνάγονται οι αιχμάλωτοι εις τον λάκκον, και θέλουσι κλεισθή εν τη φυλακή, και μετά πολλάς ημέρας θέλει γείνει επίσκεψις εις αυτούς. **23** Τότε η σελήνη θέλει εντραπή και ο ήλιος θέλει αισχυνθή, όταν ο Κύριος των δυνάμεων βασιλεύσεν εν τω όρει Σιών και εν Ιερουσαλήμ και δοξασθή ενώπιον των πρεσβυτέρων αυτού.

25 Κύριε, συ είσαι ο Θεός μου· θέλω σε υψώσω, θέλω υμνεί το όνομά σου· διότι έκαμες θαυμάσια· αι απ' αρχής βουλαί σου είναι πίστις και αλήθεια. **2** Διότι συ κατέστησας πόλιν σωρόν· πόλιν χωρωμένην, ερείπιον· τα οχυρώματα των αλλογενών, ώστε να μη ήναι πόλις· ουδέποτε θέλουσιν ανοικοδομηθή. **3** Διά τούτο ο ισχυρός λαός θέλει σε δοξάσει, η πόλις των τρομερών εθνών θέλει σε φοβηθή. **4** Διότι εσθάσης δύναμις εις τον πτωχόν, δύναμις του ενδεούς εν τη στενοχωρία αυτού, καταφύγιον εναντίον της ανεμοζάλης, σκιά εναντίον του καύσωνος, όταν το φύσημα των τρομερών προσβάλη ως ανεμοζάλη κατά τοίχου. **5** Θέλεις καταπάσει τον θόρυβον των αλλογενών, ως τον καύσωνα εν ξηρώ τόπω, τον καύσωνα διά της σκιάς του νέφους· ο θρίαμβος των τρομερών θέλει ταπεινωθή. **6** Και επί του όρους τούτου ο Κύριος των δυνάμεων θέλει κάμει εις πάντας τους λαούς ευωχίαν από παχέων, ευωχίαν από οίνων εν τη τρυγία αυτών, από παχέων μεστών μυελού, από οίνων κεκαθαρισμένων επί της τρυγίας. **7** Και εν τω όρει τούτω θέλει αφανίσει το πρόσωπον του περικαλύμματος του περικαλύπτοντος πάντας τους λαούς και το κάλυμμα το καλύπτον επί πάντα τα έθνη. **8** Θέλει καταπνί τον θάνατον εν νίκη· και Κύριος ο Θεός θέλει σπογγίσει τα δάκρυα από πάντων των προσώπων· και θέλει εξαλείψει το όνειδος του λαού αυτού από πάσης της γής· διότι ο Κύριος ελάλησε. **9** Και εν εκείνη τη ημέρα θέλουσιν ειπεί, Ιδού, ούτος είναι ο Θεός ημών· περιεμείναμεν αυτόν και θέλει σώσει ημάς· ούτος είναι ο Κύριος· περιεμείναμεν αυτόν· θέλομεν χαρή και ευφρανθή εν τη σωτηρία αυτού. **10** Διότι εν τω όρει τούτω η χειρ του Κυρίου θέλει αναπαυθή, και ο Μωάβ θέλει καταπατηθή υποκάτω αυτού, καθώς καταπατείται το άχυρον διά τον κοπρώνα. **11** Και θέλει εξαπλώσει τας χείρας αυτού εν τω μέσω αυτών, καθώς ο κολυμβών εξαπλώνει τας χείρας αυτού διά να κολυμβήσῃ· και θέλει ταπεινώσει την υπερηφανίαν αυτών μετά των πανουργεμάτων των χειρών αυτών. **12** Και τα υψηλά οχυρώματα των τειχών σου θέλουσι ταπεινωθή, κρημνισθή, κατεδαφισθή έως εδάφους.

26 Εν εκείνη τη ημέρα το άσμα τούτο θέλει ψαλή εν γη Ιούδα· Έχομεν πόλιν οχυράν· σωτηρίαν θέλει βάλει ο Θεός αντί τειχών και προτειχισμάτων. **2** Ανοίξατε τας πύλας και θέλει εισέλθει το δικαίον έθνος το φυλάττον την αλήθειαν. **3** Θέλεις φυλάξει εν τελεία ειρήνην το πνεύμα το επί σε επιστηριζόμενον, διότι επί σε θαρρεί. **4** Θαρρείτε επί τον Κύριον πάντοτε· διότι εν Κυρίω τω Θεώ είναι αιώνιος δύναμις. **5** Διότι ταπεινώνει τους κατοικούντας εν υψηλοίς· κρημνίζει την υψηλήν πόλιν· κρημνίζει αυτήν έως εδάφους· καταβάλλει αυτήν έως χματός. **6** Ο πους θέλει καταπατήσει αυτήν, οι πόδες του πτωχού, τα βήματα του ενδεούς. **7** Η οδός του δικαίου είναι η ευθύτης· συ, ευθύτατε, σταθμίζεις την οδόν του δικαίου. **8** Ναι, εν τη οδώ, των κρίσεών σου, Κύριε, σε περιεμείναμεν· ο πόθος της ψυχής ημών είναι εις το όνομά σου και εις την ενθύμησίν σου. **9** Με την ψυχήν μου σε επόθησα την νύκτα· ναι, με το

πνεύμά μου εντός μου σε εξεζήτησα το πρωί· διότι όταν αι κρίσεις σου ήναι εν τη γη, οι κάτοικοι του κόσμου θέλουσι μάθει δικαιοσύνην. **10** Και αν ελεηθή ο ασεβής, δεν θέλει μάθει δικαιοσύνην· εν τη γη της ευθύτητος θέλει πράξει αδικώς και δεν θέλει εμβλέψει εις την μεγαλειότητα του Κυρίου. **11** Η χειρ σου, Κύριε, υψούται, αλλ' αυτοί δεν θέλουσιν ιδεί· θέλουσιν όμως ιδεί και καταισχυρυνθή· ο ζήλος ο υπέρ του λαού σου, μάλιστα το πυρ το κατά των εχθρών σου θέλει καταφάγει αυτούς. **12** Κύριε, ειρήνην θέλεις δώσει εις ημάς· διότι συ έκαμες και πάντα ημών τα έργα διά ημάς. **13** Κύριε ο Θεός ημών, άλλο κύριοι, πλην σου, εξουσίασαν εφ' ημάς· αλλά τώρα διά σου μόνον θέλομεν αναφέρει το όνομά σου. **14** Απέθανον, δεν θέλουσι αναζήσει· ετελεύτησαν, δεν θέλουσιν αναστηθή· διά τούτο επεσκεφέθης και εξωλόθρευσας αυτούς και εξήλειψας παν το μνημόσυνον αυτών. **15** Επλήθυνας το έθνος, Κύριε, επλήθυνας το έθνος· εδοξάσθης· εμάκρυνας αυτό εις πάντα τα έσχατα της γης. **16** Κύριε, εν τη θλίψει προσέτρεξαν προς σέ· εξέχεαν στεναγμόν, ότε η παιδεία σου ήτο επ' αυτούς. **17** Ως έγκυος γυνή, όταν πλησιάση εις την γένναν, κοιλοποιεί, φωνάζουσα εν τοις πόνοις αυτής, ούτως εγείναμεν ενώπιόν σου, Κύριε. **18** Συνελάβομεν, εκοιλοποιήσαμεν, πλην ως να εγεννησαμεν άνεμον· ουδεμίαν ελευθέρωσιν κατωρθώσαμεν εν τη γή· ουδέ έπεσαν οι κάτοικοι του κόσμου. **19** Οι νεκροί σου θέλουσι ζήσει, μετά του νεκρού σώματος μου θέλουσιν αναστηθή· εξεγέρθητε και ψάλλετε, σεις οι κατοικούντες εν τω χώματι· διότι η δρόσος σου είναι ως η δρόσος των χόρτων, και η γη θέλει εκρίψει τους νεκρούς. **20** Ελθέ, λαέ μου, εισέλθε εις τα ταμεία σου και κλείσον τας θύρας σου οπίσω σου· κρύφθητι διά ολίγον καιρόν, εωσού παρέλθῃ η οργή. **21** Διότι, ιδού, ο Κύριος εξέρχεται από τον τόπου αυτού διά να παιδεύσει τους κατοίκους της γης· ένεκεν της ανομίας αυτών· η δε γη θέλει ανακαλύψει τα αίματα αυτής και δεν θέλει σκεπάσει πλέον τους πεφονευμένους αυτής.

27 Εν εκείνη τη ημέρα θέλει παιδεύσει ο Κύριος, διά της μαχαίρας αυτού της σκληράς και μεγάλης και δυνατής, τον Λευιάθαν, τον λοξοβάτην όφιν, ναι, τον Λευιάθαν, τον σκολιόν όφιν· και θέλει αποκτείνει τον δράκοντα τον εν τη θαλάσση. **2** Εν εκείνη τη ημέρα ψάλλετε προς αυτήν, Άμπελος αγαπητή· **3** εγώ ο Κύριος θέλω φυλάττει αυτήν· κατά πάσαν στιγμην θέλω ποτίζει αυτήν· διά να μη βλάβη αυτήν μηδείς, νύκτα και ημέραν θέλω φυλάττει αυτήν· **4** οργή δεν είναι εν εμοί· τις ήθελεν αντιτάξει εναντίον μου τριβόλους και ακάνθας εν τη μάχη· ήθελον περάσει διά μέσου αυτών, ήθελον κατακαύσει ταύτα ομού· **5** ή ας πιασθή από της δυνάμεώς μου, διά να κάμη ειρήνην μετ' εμού· και θέλει κάμει μετ' εμού ειρήνην. **6** Εις τον ερχόμενον θέλει ριζώσει τον Ιακώβ· ο Ισραήλ θέλει ανθήσει και βλαστήσει και γεμίσει το πρόσωπον της οικουμένης από καρπών. **7** Μήπως επάταξεν αυτόν, καθώς επάταξε του πατάξαντας αυτόν· ή εθανάτωθη κατά τον θάνατον των θαναταθέντων υπ' αυτόν; **8** Με μέτρον θέλεις διαμαχήσει μετ' αυτής, όταν αποβάλῃς αυτήν· συμμετρεί τον σφοδρόν αυτού άνεμον εν τη ημέρα του ανατολικού ανέμου. **9** Όθεν με τούτο θέλει καθαρισθή η ανομία του Ιακώβ· και τούτο θέλει είσθαι άπας ο καρπός, να εξαλειφθή η αμαρτία αυτού, όταν κατασυντριφή πάντας τους λίθους των βωμών ως λεπτόν κονιορτόν ασβέστου, και τα άλσχη και τα είδωλα δεν μένωσι πλέον όρθια. **10** Διότι η χωρωμένη πόλις θέλει ερημωθή, η κατοικία θέλει παραιτηθή και εγκαταλειφθή ως έρημος· εκεί θέλει βοσκηθή το μοσχάριον και εκεί θέλει αναπαυθή

και καταφάγει τους κλάδους αυτής. **11** Όταν οι κλάδοι αυτής ξηρανθούν, θέλουν αποκοπή: οι γυναίκες θέλουν ελθεί και κατακαύσει αυτούς διότι είναι λαός ασύνετος· όθεν ο ποιήσας αυτόν δεν θέλει οικτείρει αυτόν και ο πλάσας αυτόν δεν θέλει ελεήσει αυτόν. **12** Και εν εκείνη τη ημέρα ο Κύριος θέλει εκτινάξει από της διώρυγος του ποταμού έως του ρεύματος της Αιγύπτου, και σεις θέλετε συναχθή καθ' ένα έκαστος, σεις υιοί Ισραήλ. **13** Και εν εκείνη τη ημέρα θέλει σαλπιγχθή μεγάλη σάλπιγξ, και θέλουν ελθεί οι καταφθειρόμενοι εν τη γη της Ασσυρίας και οι αποδεδιωγμένοι εν τη γη της Αιγύπτου, και θέλουν λατρεύσει τον Κύριον επί του όρους του αγίου εν Ιερουσαλήμ.

28 Ουαί εις τον στέφανον της υπερηφανίας των μεθύσων του Εφραΐμ, των οποίων η ένδοξος ώραίότης είναι άνθος μαρινόμενον· οίτινες επί της κορυφής των παχειών κοιλάδων κατακυριεύονται υπό του οίνου. **2** Ιδού, ο Κύριος έχει ισχυρόν και δυνατόν όστις ως όθρυβος χαλάζης, ως καταστρεπτικός ανεμοστρόβιλος ως κατακλυσμός ισχυρών υδάτων πλημμυρούντων, θέλει καταρρίψει εις την γην τα πάντα διά της χειρός αυτού. **3** Ο στέφανος της υπερηφανίας των μεθύσων του Εφραΐμ θέλει καταπατηθή υπό του πόδας. **4** Και το άνθος της ένδοξου ώραίότητος αυτού, το επί της κορυφής της παχειάς κοιλάδος, μαρινόμενον θέλει γείνει ως ο πρώϊμος καρπός προ του θέρους· τον οποίον ο ιδών αυτόν, καθώς λάβη εν τη χειρί αυτού, καταπίνει αυτόν. **5** Εν εκείνη τη ημέρα ο Κύριος των δυνάμεων θέλει είσθαι στέφανος δόξης και διάδημα ώραίωτος εις το υπόλοιπον του λαού αυτού, **6** και πνεύμα κρίσεως εις τον καθήμενον διά κρίσιν, και δύναμις εις τους απωθούοντας τον πόλεμον έως των πυλών. **7** Πλην και αυτοί επλανήθησαν υπό οίνου και παρεδρόμησαν υπό σίκερα· ο ιερεύς και ο προφήτης επλανήθησαν υπό σίκερα, κατεπόθησαν υπό οίνου, παρεδρόμησαν υπό σίκερα· πλανώνται εν τη δράσει, προσκόπτουσιν εν τη κρίσει. **8** Διότι πάσαι αι τράπεζαι είναι πλήρεις εμετού και ακαβαρίας, ουδείς τόπος μένει καθαρός. **9** Τίνα θέλει διδάξει την σοφίαν; και τίνα θέλει κάμει να καταλάβη την διδασκαλίαν; αυτοί είναι ως βρέφη απογεγαλακτισμένα, απεσπασμένα από των μαστών. **10** Διότι με διδασκαλίαν επί διδασκαλίαν, με διδασκαλίαν επί διδασκαλίαν, με στίχον επί στίχον, στίχον επί στίχον, ολίγον εδώ, ολίγον εκεί, **11** διότι με χείλη ψελλίζονται και με άλλην γλώσσαν θέλει ομιλεί προς τούτον τον λαόν· **12** προς τον οποίον είπεν, Αύτη είναι η ανάπαυσις, με την οποίαν δύνασθε να αναπαύσητε τον κεκοπιασμένον, και αύτη είναι η άνεσις· αλλ' αυτοί δεν ηθέλησαν να ακούσωσι. **13** Και ο λόγος του Κυρίου θέλει είσθαι προς αυτούς διδασκαλία επί διδασκαλίαν, διδασκαλία επί διδασκαλίαν, στίχος επί στίχον, στίχος επί στίχον, ολίγον εδώ, ολίγον εκεί· διά να περιπατήσωσι και να προσκόπτωσιν εις τα όπισω και να συντριφώσι και να παγιδευώσι και να πιασώσι. **14** Διά τούτο ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, άνθρωποι χλευασταί, οι οδηγούντες τούτον τον λαόν τον εν Ιερουσαλήμ. **15** Επειδή είπετε, Ημείς εκάμομεν συνθήκην μετά του θανάτου και συνεφωνήσαμεν μετά του άδου· όταν η μάλιστα πλημμυρούσα διαβαίνη, δεν θέλει ελθεί εις ημάς διότι εκάμομεν καταφύγιον ημών το ψεύδος και υπό την ψευδοσύνην θέλομεν κρυφθή· **(Sheol h7585)** **16** δια τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, θέτω εν τη Σιών ημελίον, λίθον, λίθον εκλεκτόν, έντιμον ακρωγωνιαόν, θεμέλιον ασφαλές· ο πιστεύων επ' αυτόν δεν θέλει καταισχυρή. **17** Και θέλω βάλοι την κρίσιν εις τον κανόνα και την δικαιοσύνην εις την

στάθμην· και η χάλαζα θέλει εξαφανίσει το καταφύγιον του ψεύδους, και τα ύδατα θέλουν πλημμυρίσει τον κρυψώνα. **18** Και η μετά του θανάτου συνθήκη σας θέλει ακυρωθή, και μετά του άδου συμφωνία σας δεν θέλει σταθή· όταν η πλημμυρούσα μάλιστα διαβαίνη, τότε θέλετε καταπατηθή υπ' αυτής. **(Sheol h7585)** **19** Ευθύς όταν διαβή, θέλει σας πιάσει· διότι καθ' εκάστην πρώϊαν θέλει διαβαίνει ημέραν και νύκτα· και μόνον το να ακούση τις την βοήν, θέλει είσθαι φρίκη. **20** Διότι η κλίνη είναι μικροτέρα παρά ώστε να δύναται τις να εξαπλωθή· και το σκέπασμα στενωτέρον παρά ώστε να δύναται να περιτυλιχθή. **21** Διότι ο Κύριος θέλει σηκώθης ως εν τω όρει Φερασεΐμ, θέλει θυμωθής ως εν τη κοιλάδι του Γαβαών, διά να ενεργήση το έργον αυτού, το παράδοξον έργον αυτού, και να εκτελέση την πράξιν αυτού, την εξαΐσιον πράξιν αυτού. **22** Τώρα λοιπόν μη ήσθε χλευασταί, διά να μη γείνωσι δυνατώτερα τα δεσμά σας· διότι εγώ ήκουσα παρά Κυρίου του Θεού των δυνάμεων συντέλειαν και απόφασιν επί πάσαν την γην. **23** Ακροάσθητε και ακούσατε την φωνήν μου· προσέξατε και ακούσατε τον λόγον αυτού. **24** Ο αρτηριών μήπως όλην την ημέραν αροτριά διά να σπείρη, διανοίγων και βωλοκοπών τον αγρόν αυτού; **25** Αφού εξομαλύνη το πρόσωπον αυτού, δεν διασκορπίζει τον άρακον και διασπείρει το κύμινον και βάλλει τον σίτον εις το καλύτερον μέρος και την κριθήν εις τον διωρισμένον αυτής τόπον και την βρίζαν εις το μέρος αυτού το ανήκον; **26** Διότι ο Θεός αυτού μανθάνει αυτόν να διακρίνη, και διδάσκει αυτόν. **27** Διότι δεν αλωνίζεται ο άρακος διά αλωνιστικού οργάνου, ουδέ αμάξης τροχός περιστρέφεται επί το κύμινον· αλλά διά ράβδου κτυπάται ο άρακος και διά βακτηρίας το κύμινον. **28** Ο δε σίτος του άρτου κατασυντρίβεται· αλλά δεν θέλει διά πάντα αλωνίζεται αυτόν, ουδέ θέλει συντρίψει αυτόν διά του τροχού της αμάξης αυτού, ουδέ θέλει λεπτιύνει αυτόν διά των ονύχων των ίππων αυτού. **29** Και τούτο εξήλθε παρά του Κυρίου των δυνάμεων, του θαυμαστού εν βουλή, του μεγάλου εν συνέσει.

29 Ουαί εις την Αριήλ, την Αριήλ, την πόλιν όπου κατώκησεν ο Δαβίδ· προσθέσατε ενιαυτόν επί ενιαυτόν· ας σφάζωσιν εορταστικάς θυσίας. **2** Αλλ'· εγώ θέλω στενοχωρήσει την Αριήλ, και εκεί θέλει είσθαι βάρος και θλίψις· και εις εμέ θέλει είσθαι ως Αριήλ. **3** Και θέλω στρατοπεδεύσει εναντίον σου κύκλω, και θέλω στήση πολιορκίαν κατά σου με χαράκωμα, και θέλω ανεγείρει φρουρία εναντίον σου. **4** Και θέλεις ριφθή κάτω, θέλεις λαλεί από του εδάφους και η λαλιά σου θέλει είσθαι ταπεινή εκ του χώματος, και η φωνή σου εκ του εδάφους θέλει είσθαι ως του εγαστριμύθου και η λαλιά σου θέλει ψιθυρίζει εκ του χώματος. **5** Το δε πλήθος των εφρών σου θέλει είσθαι ως κοινοτρός και το πλήθος των φοβερών ως άχυρον φερόμενον υπό ανέμου· ναι, τούτο θέλει γείνει αιφνιδίως εν μιά στιγμή. **6** Θέλει γείνει εις σε επίσκεψις παρά του Κυρίου των δυνάμεων, μετά βροντής και μετά σεισμού και φωνής μεγάλης, μετά ανεμοζάλης και ανεμοστροβίλου και φλογής πυρός κατατροβώντος. **7** Και το πλήθος πάντων των εθνών των πολεμούντων εναντίον της Αριήλ, πάντες βεβαίως οι μαχόμενοι εναντίον αυτής και των οχυρωμάτων αυτής και οι στενοχωρούντες αυτήν θέλουν είσθαι ως όνειρον νυκτερινού οράματος. **8** Καθώς μάλιστα ο πεινών ονειρεύεται ότι ιδού, τρώγει· πλην εξεγείρεται και η ψυχή αυτού είναι κενή· ή καθώς ο διψών ονειρεύεται ότι ιδού, πίνει· πλην εξεγείρεται και ιδού, είναι ηρηνημένος και η ψυχή αυτού διψά· ούτω θέλουν είσθαι τα πλήθη πάντων των εθνών των πολεμούντων εναντίον του όρους Σιών. **9** Στήτε και

θαυμάσατε· αναβόησατε και ανακράξατε· ούτοι μεθύουσιν
αλλ' ουχί υπό οίνου· παραφέρονται αλλ' ουχί υπό σίκερα. **10**
Διότι ο Κύριος εξέχεεν εφ' υμάς πνεύμα βαθέος ύπνου και
έκλεισε τους οφθαλμούς υμών· περιέκλυψε τους προφήτας
και τους άρχοντας υμών, τους βλέποντας οράσεις. **11** Και πάσα
όρασις θέλει είσθαι εις εσάς ως λόγια εσφραγισμένου βιβλίου,
το οποίον ήθελον δώσει εις τινά εξεύρυντα να αναγινώσκη,
λέγοντες, Ανάγνωθι τούτο, παρακαλώ· και εκείνος λέγει, Δεν
δύναμαι, διότι είναι εσφραγισμένον· **12** και δίδουσι το βιβλίον
εις μη εξεύρυντα να αναγινώσκη και λέγουσιν, Ανάγνωθι τούτο,
παρακαλώ· και εκείνος λέγει, δεν εξεύρω να αναγινώσκω. **13**
Διά τούτο ο Κύριος λέγει, Επειδή ο λαός ουτος με πλησιάζει
διά του στόματος αυτού και με τιμά διά των χειλέων αυτού,
αλλ' η καρδιά αυτού απέχει μακράν απ' εμού, και με σέβονται,
διδάσκοντες διδασκαλίας, εντάγματα ανθρώπων· **14** διά τούτο,
ιδού, θέλω προσθέσει να κάμω θαυμαστόν έργον μεταξύ τούτου
του λαού, θαυμαστόν έργον και εξαισίον· διότι η σοφία των
σοφών αυτού θέλει χαθή και η σύνεσις των συνετών αυτού
θέλει κρυφθή. **15** Ουαί εις τους σκάπτοντες βαθέως διά να
κρύψωσι την βουλήν αυτών από του Κυρίου, και των οποίων
τα έργα είναι εν τω σκότει, και λέγουσι, Τις βλέπει ημάς; και τις
εξεύρει ημάς; **16** Ω διστραμμένοι, ο κεραμέυς θέλει νομισθή ως
πηλός; το πλάσμα θέλει ειπει περί του πλάσαντος αυτού, ούτος
δεν με έπλασεν; ή το ποιήμα θέλει ειπει περί του ποιήσαντος
αυτού, Ούτος δεν είχε νόησιν; **17** Δεν θέλει είσθαι έτι πολύ
ολίγος καιρός και ο Λίβανος θέλει μεταβληθή εις καρποφόρον
πεδιάδα, και η καρποφόρος πεδιάς θέλει λογισθή ως δάσος;
18 Και εν εκείνη τη ημέρα οι κωφοί θέλουσιν ακούσει τους
λόγους του βιβλίου, και οι οφθαλμοί των τυφλών θέλουσιν
ιδεί, ελευθερωθέντες εκ του σκότους και εκ της ομίχλης. **19**
Και οι πραιοί θέλουσιν επαυξήσει την χαράν αυτών εν Κυρίω,
και οι πτωχοί των ανθρώπων θέλουσιν ευφρανθή διά τον
Άγιον του Ισραήλ. **20** Διότι ο τρομερός εξέλιπε και ο χλευαστής
εξώλοθρευθή και πάντες οι παραφυλάττοντες την ανομίαν
έξηλειφθησαν· **21** οίτινες κάμνουσι τον άνθρωπον πείσιν διά
ένα λόγον, και στήνονσι παγίδα εις τον ελέγχοντα εν τη πύλη,
και με ψεύδος διαστρέφουσι το δίκαιον. **22** Όθεν ο Κύριος
ο λυτρώσας τον Αβραάμ ούτω λέγει περί του οικου Ιακώβ·
ο Ιακώβ δεν θέλει πλέον αιχχυνθή, και το πρόσωπον αυτού
δεν θέλει πλέον χωριάσει. **23** Αλλ' όταν ιδη τα τέκνα αυτού,
το έργον των χειρών μου, εν μέσω αυτού, θέλουσιν αγιάσει
το όνομά μου και θέλουσιν αγιάσει τον Άγιον του Ιακώβ και
θέλουσι φοβείσθαι τον Θεόν του Ισραήλ. **24** Οι δε πλανώμενοι
κατά το πνεύμα θέλουσιν ελθεί εις σύνεσιν, και οι γογγύζοντες
θέλουσι μάθει διδασκαλίαν.

30 Ουαί εις τα αποστατήσαντα τέκνα, λέγει Κύριος, τα οποία
λαμβάνουσι βουλήν, πλην ουχί παρ' εμού· και τα οποία
κάμνουσι συνθήκας, πλην ουχί διά του πνευμάτός μου, διά
να προσθέσωσιν αμαρτίαν εις αμαρτίαν· **2** τα οποία υπάγουσι
διά να καταβώσιν εις Αίγυπτον, και δεν ερωτώσι το στόμα
μου, διά να ενδυναμωθώσι με την δύναμιν του Φαραώ και να
εμπιστευθώσιν εις την σκιάν της Αιγύπτου. **3** Η δε δύναμις
του Φαραώ θέλει είσθαι αισχύνη σας και η πεποιθήσις επί
την σκιάν της Αιγύπτου όνειδος. **4** Διότι οι αρχηγοί αυτού
εστάθησαν εν Τάνει και οι πρέσβεις αυτού ήλθον εις Χανές. **5**
Πάντες ησχύνθησαν διά λαόν, όστις δεν ηδυνήθη να ωφελίση
αυτούς ουδέ να σταθή βοήθεια ή όφελος αλλά καταισχύνη και
μάλιστα όνειδος. **6** Η κατά των ζώων της Μεσημβρίας όρασις.
Εν τη γη της θλίψεως και της στενοχωρίας, όπου ευρίσκονται ο

δυνατός λέων και ο λέων ο γηραλέος, η έχιδνα και ο φλογερός
πτερωτός όφις, εκεί θέλουσι φέρει τα πλούτη αυτών επί ώμων
οναρίων και τους θησαυρούς αυτών επί του κυρτώματος των
καμήλων, προς λαόν όστις δεν θέλει ωφελίσει αυτούς. **7**
Διότι οι Αιγύπτιοι εις μάτην και ανωφελώς θέλουσι βοηθήσει·
όθεν εβόησα περί τούτου, Η δύναμις αυτών είναι να κáθηται
ήσυχοι. **8** Τώρα ύπαγε, γράψον τούτο έμπροσθεν αυτών επί
πινακιδίου, και σημειώσον αυτό εν βιβλίω, διά να σώζηται
εις τον μέλλοντα καιρόν έως αιώνος· **9** ότι ούτος είναι λαός
απειθής, ψευδέις υιοί, υιοί μη θελοντες να ακούσωσι τον
νόμον του Κυρίου· **10** οίτινες λέγουσι προς τους βλέποντας,
Μη βλέπετε· και προς τους προφήτας, Μη προφητεύετε εις
ημάς τα ορθά, λαλείτε προς μηάς κολκευτικά, προφητεύετε
απατηλά· **11** αποσύρθητε από της οδοϋ, εκκλίνατε από της
τριβου, σηκώσατε απ' έμπροσθεν ημών τον Άγιον του Ισραήλ.
12 Όθεν ούτω λέγει ο Άγιος του Ισραήλ· Επειδή καταφρονείτε
τον λόγον τούτον και ελιζίετε επί την απάτην και πονηρίαν
και επιστηρίζεσθε επί ταύτα· **13** διά τούτο η ανομία αύτη
θέλει είσθαι εις εσάς ως χάλασμα ετοιμόροπον, ως κοιλία εις
υψηλόν τοίχον, του οποίου ο συντριμμός έρχεται εξαιφνης
εν μιá στιγμή. **14** Και θέλει συντρίψει αυτό ως σύντριμμα
αγγείου οστρακίνου, κατασυντριβομένου ανηλεώς, ώστε να μη
ευρίσκηται εν τοις θρύμμασιν αυτού όστρακον, διά να λάβη τις
πυρ από της εστίας ή να λάβη ύδωρ εκ του λάκκου. **15** Διότι
ούτω λέγει Κύριος ο Θεός, ο Άγιος του Ισραήλ· Εν τη επιστροφή
και αναπαύσει θέλετε σωθή εν τη ησυχία και πεποιθήσει θέλει
είσθαι η δύναμις σας· αλλά δεν ηθελήσατε· **16** και είπετε, Ουχί·
αλλά θέλομεν φεύγει έφιπποι· διά τούτο θέλετε φεύγει· και,
θέλομεν ιππεύσει επι ταχύποδες· **17** θέλετε φεύγει χίλιοι εν τη
απειλή ενός, και πάντες εν τη απειλή πέντε, εωσοϋ μείνητε
ως στύλος επί κορυφής όρους και ως σημαία επί λόφου. **18**
Και ούτω θέλει προσμείνει ο Κύριος διά να σας ελεήσει, και
ούτω θέλει υψωθή διά να σας οικτειρήσῃ· διότι ο Κύριος είναι
Θεός κρίσεως· μακάριοι πάντες οι προσμένοντες αυτόν. **19**
Διότι ο λαός θέλει κατοικήσει εν Σιών εν Ιερουσαλήμ· δεν
θέλεις κλαύσει πλέον· θέλει βεβαίως σε ελεήσει εν τη φωνή της
κραυγής σου· όταν ακούση αυτήν, θέλει σοι αποκριθή. **20** Και
αν ο Κύριος σας διδη άρτον θλίψεως και ύδωρ στενοχωρίας, οι
διδάσκαλοι σου όμως δεν θέλουσιν αφαιρεθή πλέον, αλλ' οι
οφθαλμοί σου θέλουσι βλέπει τους διδασκάλους σου· **21** και τα
ύδα σου θέλουσιν ακούει λόγον όπισθεν σου, λέγοντα, Αύτη
είναι η οδός, περιπατείτε εν αυτή· όταν στρέφησθε επί τα δεξιά
και όταν στρέφησθε επί τα αριστερά. **22** Και θέλετε αποστραφή
ως μεμιασμένα το επικάλυμμα των αργυρών γλυπτών σας και
τον στολισμόν των χρυσών χωνευτών σας· θέλεις απορρίψει
αυτά ως ράκος ακάθαρτον· θέλεις ειπει προς αυτά, Φεύγετε
από εδώ. **23** Τότε θέλει δώσει βροχήν διά τον σπόρον σου, τον
οποίον ήθελες σπείρει εν τω αγρώ· και άρτον του γεννήματος
της γης, όστις θέλει είσθαι παχύς και άφθονος· εν εκείνη
τη ημέρα τα κτήνη σου θέλουσι βόσκεισθαι εν ευρυχωρίω
νομαίς. **24** Και οι βόες και οι νέαι όνοι, τα οποία εργάζονται
την γην, θέλουσι τρώγει καθαρόν άχυρον λεικιμημένον διά
τον πτυαρίου και ανεμιστηρίου. **25** Και θέλουσιν είσθαι επί
παντός υψηλού όρους και επί παντός υψηλού λόφου, ποταμοί
και ρεύματα υδάτων, εν τη ημέρα της μεγάλης σφαγής, όταν οι
πύργοι καταπίπτωσι. **26** Το δε φως της σεληνης θέλει είσθαι
ως το φως του ηλίου, και το φως του ηλίου θέλει είσθαι
επταπλάσιον ως το φως επτά ημερών, εν τη ημέρα καθ' ην ο

Κύριος επιδίδει το σύντριμμα του λαού αυτού και θεραπεύει την πληγήν του τραυματισμού αυτών. **27** Ιδού, το όνομα του Κυρίου έρχεται μακρόθεν· φλογερός είναι ο θυμός αυτού και το φορτίον βαρύ· τα χείλη αυτού είναι πλήρη αγανακτήσεως και η γλώσσα αυτού ως πυρ κατατρώγον· **28** και η πνοή αυτού ως ρεύμα πλημμυρίζον, φθάνον έως μέσου του τραχήλου, διά να κοσκινίσει τα έθνη εν τω κοσκίνω της μεταιώσεως και θέλει είσθαι εις τας σιαγόνας των λαών χαλινός, όστις θέλει κάμει αυτούς να περιπλανώνται. **29** Εις εσάς θέλει είσθαι άσμα, καθώς εν τη νυκτί πανηγυριζομένης εορτής· και ευφροσύνη καρδιάς, καθώς ότε υπάγουσι μετά αυλών διά να έλθωσιν εις το όρος του Κυρίου, προς τον Ισχυρόν του Ισραήλ. **30** Και θέλει κάμει ο Κύριος να ακουσθή η δόξα της φωνής αυτού, και θέλει δείξει την κατάβασιν του βραχίονος αυτού μετά της αγανακτήσεως του θυμού και της φλογός του κατατρώγοντος πυρός, των εκτιναγμών και της ανεμοζάλης και των λίθων της χαλάζης. **31** Διότι ο Ασσύριος διά της φωνής του Κυρίου θέλει καταβληθή· εν ράβδω θέλει κτυπηθή. **32** Και όθεν διαβή η διωρισμένη ράβδος, την οποίαν ο Κύριος θέλει καταφέρει επ' αυτόν, τύπανα και κιθάρα θέλουσιν είσθαι· και διά πολέμων τρομερών θέλει πολεμήσει κατ' αυτών. **33** Διότι ο Τοφέθ είναι προ καιρού παρεσκευασμένος να, διά τον βασιλέα ητοιμασμένος· αυτός έκαμεν αυτόν βαθύν και πλατύ· η πυρά αυτού είναι πυρ και ζύλα πολλά· η πνοή του Κυρίου ως ρεύμα θείου θέλει εξάψει αυτήν.

31 Ουαί εις τους καταβαίνοντας εις Αίγυπτον διά βοήθειαν και επιστηριζομένους επί ίππους και θαρρούντας επί αμάξας, διότι είναι πολυάριθμοι· και επί ιππείας, διότι είναι πολύ δυνατοί· και δεν αποβλέπουσιν εις τον Άγιον του Ισραήλ και τον Κύριον δεν εκζητούσι. **2** Πλην αυτός είναι σοφός και θέλει επιφέρει κακά και δεν θέλει ανακαλέσει τους λόγους αυτού, αλλά θέλει σηκωθή επί τους οίκους των κακοποιών και επί την βοήθειαν των εργαζομένων την ανομίαν. **3** Οι δε Αιγύπτιοι είναι άνθρωποι και ουχί Θεός· και οι ίπποι αυτών σάρκες και ουχί πνεύμα. Όταν ο Κύριος εκτείνη την χείρα αυτού, και ο βοηθών θέλει προσκόψει και ο βοηθούμενος θέλει πέσει και πάντες ομού θέλουσιν απολεσθή. **4** Διότι ούτως ελάλησε Κύριος προς εμέ· Καθώς ο λέων και ο σκύμος του λέοντος βροχώμενος επί το θήραμα αυτού, αν και συνήχη εναντίον αυτού πλήθος βοσκών, δεν ποιεΐται εις την φωνήν αυτών ουδέ συστέλλεται εις τον θόρυβον αυτών· ούτως ο Κύριος των δυνάμεων θέλει καταβή διά να πολεμήση υπέρ του όρους της Σιών και υπέρ των λόφων αυτής. **5** Ως πτηνά διαπετώμενα επί τους νεοσούς, ούτως ο Κύριος των δυνάμεων θέλει υπερασπισθή την Ιερουσαλήμ, υπερασπιζόμενος και ελευθερόνων αυτήν, διαβαίνων και σώζων αυτήν. **6** Επιστράφητε προς εκείνον, από του οποίου οι υιοί του Ισραήλ όλως απεστάτησαν. **7** Διότι εν εκείνη τη ημέρα πας άνθρωπος θέλει ρίψει τα αργυρά αυτού είδωλα και τα χρυσά αυτού είδωλα, τα οποία αι χείρες σας κατεσκεύασαν εις εσάς αμαρτίαν. **8** Τότε ο Ασσύριος θέλει πέσει εν μαχαίρα ουχί ανδρός· και μάχαιρα ουχί ανθρώπου θέλει καταφάγει αυτόν· και θέλει φεύγει από προσώπου της μαχαίρας, και οι νέοι αυτού θέλουσιν είσθαι διά φόρον. **9** Και από του φόβου θέλει παραδράμει το οχύρωμα αυτού, και οι αρχηγοί αυτού θέλουσιν κατατρομάξει εις την σημαίαν, λέγει Κύριος, του οποίου το πυρ είναι εν Σιών και η κάμινος αυτού εν Ιερουσαλήμ.

32 Ιδού, βασιλεύς θέλει βασιλεύσει εν δικαιοσύνη, και άρχοντες θέλουσιν άρχει εν κρίσει. **2** Και ο άνθρωπος θέλει είσθαι ως σκέπη από του ανέμου και ως καταφύγιον από της τρικυμίας· ως ποταμοί ύδατος εν ζήρā γη, ως σκιά μεγάλου βράχου εν γη διψώση. **3** Και οι οφθαλμοί των βλεπόντων δεν θέλουσιν είσθαι εσοκτισμένοι, και τα ότα των ακουόντων θέλουσιν είσθαι προσεκτικά. **4** Και η καρδιά των θρασέων θέλει καταλάβει σεοφίαν, και η γλώσσα των τραυλιζόντων θέλει επιταχύνει να λαλή καθαρά. **5** Ο αχρείος δεν θέλει ονομάζεσθαι πλέον ελευθέριος, και ο φιλάργυρος δεν θέλει λέγεσθαι μεγαλοπρεπής. **6** Διότι ο αχρείος θέλει λαλεί αχρεία, και η καρδιά αυτού θέλει εργάζεσθαι ανομίαν, διά να εκτελή πονηρίαν και να προφέρη πλάνην εναντίον του Κυρίου, ώστε να στερή την ψυχήν του πεινώτος και να εμποδίζη την πόσιν εις τον διψώντα. **7** Του δε φιλαργύρου τα όπλα είναι άδικα· αυτός βουλεύεται πονηρίας διά να αφανίση τον πτωχόν με λόγους ψευδείς, έτι και όταν ο ενδείξ λαλή δίκαια. **8** Αλλ' ο ελευθέριος βουλεύεται ελευθερία και επί ελευθερία θέλει στηρίζεσθαι αυτός. **9** Σηκώθητε, γυναίκες εύποροι· ακούσατε την φωνήν μου, θυγατέρες αμέριμνοι· ακροάσθητε τους λόγους μου· **10** ημέρας και έτη θέλετε είσθαι τεταραγμένοι, σεις αι αμέριμνοι· διότι ο τρυγητός θέλει χαθή, η συγκομιδή δεν θέλει ελθεί· **11** τρέμετε, αι εύποροι· ταράχθητε, αι αμέριμνοι· ενδύθητε και γυμνώσθαι και περιζώσατε τας οφθούς με σάκκον. **12** Θέλουσι κτυπήσει τα στήθη διά τους ηδονικούς αγρούς, διά τους καρποφόρους αμπελώνας. **13** Άκανθαί και τρίβολοι θέλουσιν βλαστήσει επί την γην του λαού μου· έτι και επί πάσας τας οικίας της χαράς εν τη ευφραينوμένη πόλει. **14** Διότι τα παλάτια θέλουσιν εγκαταλειφθή· το πλήθος της πόλεως θέλει ερημωθή· τα φρούρια και οι πύργοι θέλουσιν κατασταθή έως αιώνος σπήλαια, τρυφή αγρίων όνων, βοσκή ποιμνίων· **15** εωσού το πνεύμα εξ ύψους εκχυθή επ' ημάς και η έρημος γείνη πεδιάς καρποφόρος, η δε καρποφόρος πεδιάς λογισθή ως δάσος. **16** Τότε κρίσις θέλει κατασκηνώσει εν τη έρήμω και δικαιοσύνη θέλει κατοικήσει εν τη καρποφόρω πεδιάδι. **17** Το δε έργον της δικαιοσύνης θέλει είσθαι ειρήνη και το αποτέλεσμα της δικαιοσύνης ησυχία και ασφάλεια εις τον αιώνα. **18** Και ο λαός μου θέλει κατοικήει ειρηνικήν κατοικίαν και οικήματα ασφαλή και ηούχους τόπους ευπορίας, **19** και θέλει πίπτει χάλαζα κατασυντρίβουσα το δάσος, και η πόλις με όλεθρον θέλει ανατραπή. **20** Μακάριοι σεις οι σπειρόντες πλησίον παντός ύδατος, οι εξαποστέλλοντες εκεί τους πόδας του βοός και της όνου.

33 Ουαί εις σε, όστις πορθείς και δεν επορθηθής· και καταδυναστεύεις και δεν κατεδυναστεύθης· όταν παύσῃς πορθών, θέλεις πορθηθή· όταν τελειώσης καταδυναστεύων, θέλεις καταδυναστευθή. **2** Κύριε, ελέησον ημάς· σε προσμένομεν· έσο βραχίων αυτών κατ' εκάστην πρωΐαν και σωτηρία ημών εν καιρώ θλίψεως. **3** Από της φωνής του θορύβου οι λαοί έφυγον· από της ανυψώσεώς σου τα έθνη διεσκορπίσθησαν. **4** Και τα λάφυρά σας θέλουσιν συναχθή, καθώς συνάγουσιν οι βρούχοι· θέλουσιν πηδήσει επ' αυτόν, καθώς η ακρίς πηδά εδω και εκεί. **5** Ο Κύριος υψώθη· διότι κατοικήει εν υψηλοίς· ενέπλησε την Σιών κρίσεως και δικαιοσύνης. **6** Σοφία δε και επιστήμη θέλουσιν είσθαι η στερέωσις των καιρών σου και η σωτήριος δύναμις· ο φόβος του Κυρίου, αυτός είναι ο θησαυρός αυτού. **7** Ιδού, οι ανδρείοι αυτών θέλουσιν βοήσει έξωθεν, και οι πρέσβεις της ειρήνης θέλουσιν κλαύσει πικρώς. **8** Αι οδοί ηρημώθησαν, οι οδοί πόροι έπαυσαν· διέλυσε την συνθηκην,

απέβαλε τας πόλεις, δεν λογίζεται άνθρωπον. **9** Η γη πενθεί, μαραινεται· ο Λίβανος αιχύνεται, κατακόπτεται· ο Σαρών ομοιάζει έρημον· και η Βασάν και ο Κάρμηλος κατετινάχθησαν. **10** Τώρα θέλω σηκωθή, λέγει Κύριος· τώρα θέλω υψωθή, τώρα θέλω μεγαλυνθή. **11** Χνούν θέλετε συλλάβει και άχυρον θέλετε γεννήσει· η πνοή σας ως πυρ θέλει σας καταφάγει. **12** Και οι λαοί θέλουσιν είσθαι ως καύσεις ασβέστου· ως άκανθαi κεκομμέναi θέλουσι καυθή εν πυρί. **13** Οι μακράν, ακούσατε τι έκαμον· και σεις οι πλησίον, γνωρίσατε την δύναμίν μου. **14** Οι αμαρτωλοί εν Σιών θέλουσι τρομάζει· τρόμος θέλει καταλάβει τους υποκριτάς, ώστε θέλουσι λέγει, Τις μεταξύ ημών θέλει κατοικήσει μετά του κατατρώγοντος πυρός; τις μεταξύ ημών θέλει κατοικήσει μετά των αιωνίων καύσεων; **15** Ο περιπατών εν δικαιοσύνη και ο λαλών εν ευθύτητι· ο καταφρονών του κέρδος των δυναστεύσεων, ο σείων τας χείρας αυτού από δωροληψίας, ο εμφράττων τα ότα αυτού διά να μη ακούη περί αίματος, και ο κλείων τους οφθαλμούς αυτού διά να μη ίδη το κακόν· **16** ούτος θέλει κατοικήσει εν τοις υψείοις· οι τόποι της υπεραπίσεως αυτού θέλουσιν είσθαι τα οχυρώματα των βράχων· άρτος θέλει δοθή εις αυτόν· το ύδωρ αυτού θέλει είσθαι βέβαιον· **17** Οι οφθαλμοί σου θέλουσιν ιδεί τον βασιλέα εν τη ωραιότητι αυτού· θέλουσιν ιδεί την γην την μακράν. **18** Η καρδιά σου θέλει μελετά τον παρελθόντα τρόπον, φωνάζουσα, Που είναι ο γραμματέυς; που ο συζητητής; που ο λογιστής των πύργων; **19** Δεν θέλεις ιδεί λαόν άγριον, λαόν βαθείας φωνής, ώστε να μη διακρίνης τραυλιζούσης γλώσσης, ώστε να μη εννοής. **20** Ανάβλεψον εις την Σιών, την πόλιν των εορτών ημών· οι οφθαλμοί σου θέλουσιν ιδεί την Ιερουσαλήμ ήσυχον κατοικίαν, σκηνήν ήτις δεν θέλει καταβιβασθή· οι πάσσαλοι αυτής δεν θέλουσι μετακινήθη εις τον αιώνα και ουδέν εκ των σχοινίων αυτής θέλει κοπή. **21** Αλλ' εκεί ο Κύριος της δόξης θέλει είσθαι εις ημάς τόπος πλατέων ποταμών και ρευμάτων· εκεί δεν θέλει εισέλθει πλοίον διά κωπίων ούτε ναυς μεγαλοπρεπής θέλει περάσει εκείθεν. **22** Διότι ο Κύριος είναι ο κριτής ημών· ο Κύριος είναι ο νομοθέτης ημών· ο Κύριος είναι ο βασιλεύς ημών· αυτός θέλει σώσει ημάς. **23** Τα σχοινία σου εχανυώθησαν· δεν δύνανται να στερεώσωσι το κατάρτιον αυτών, δεν δύνανται να εξαπλώσωσι τα πανία· τότε λεία μεγάλων λαφύρων θέλει διαμερισθή· οι χωλοί θέλουσι διαρπάσει την λείαν. **24** Και ο κάτοικος δεν θέλει λέγει, Ητόνησα· ο λαός ο κατοικών εν αυτή θέλει λάβει άφρσιν ανομίας.

34 Πλησιάσατε, έθνη, διά να ακούσητε· και προσέξατε, λαοί· ας ακούση η γη και το πλήρωμα αυτής· η οικουμένη και πάντα όσα γεννώνται εν αυτή. **2** Διότι ο θυμός του Κυρίου είναι επί πάντα τα έθνη, και η φλογερά οργή αυτού επί πάντα τα στρατεύματα αυτών· κατέστρεψεν αυτά ολοκλήρως· παρέδωκεν αυτά εις σφαγήν. **3** Οι δε πεφονευμένοι αυτών θέλουσι ριφθή έξω, και η δυσωδία αυτών θέλει αναδοθή από των πτωμάτων αυτών· τα δε όρη θέλουσι διαλυθή από του αίματος αυτών. **4** Και πάσα η στρατιά του ουρανού θέλει λυώσει, και οι ουρανοί θέλουσι περιτυλιχθή ως βιβλίον, και πάσα η στρατιά αυτών θέλει πέσει, καθώς πίπτει το φύλλον από της αμπέλου και καθώς πίπτουσι τα φύλλα από της συκής. **5** Διότι η μάχαιρά μου εμεθύσθη εν τω ουρανών· ιδού, επί την Ιδουμαίαν και επί τον λαόν της καταστροφής μου θέλει καταβή διά κρίσιν. **6** Η μάχαιρα του Κυρίου είναι πλήρης αίματος· επαχύνθη με το πάχος, με το αίμα των αρνίων και τράγων, με το πάχος των νεφρών των κριών· διότι ο Κύριος έχει θυσίαν εν Βοσόρρα και

σφαγήν μεγάλην εν τη γη της Ιδουμαίας. **7** Και οι μονόκεροι θέλουσι καταβή μετ' αυτών και οι μόχοι μετ' των ταύρων· και η γη αυτών θέλει μεθυσθή από αίματος, και το χρώμα αυτών θέλει παχυνθή από πάχους. **8** Διότι είναι ημέρα εκδικήσεως του Κυρίου, ενιαυτός ανταποδόσεων διά την κρίσιν της Σιών. **9** Και τα ρεύματα αυτής θέλουσι μεταβληθή εις πίσσαν και το χρώμα αυτής εις θέον, και η γη αυτής θέλει κατασταθή πίσσα καιομένη· **10** ούκτα και ημίαναν δεν θέλει σβεσθή· ο καπνός αυτής θέλει αναβαίνει ακαταπαύστως· από γενεάς εις γενεάν θέλει μένει ηρημωμένη· και δεν θέλει υπάρχει ο διαβαίων δι' αυτής εις αιώνα αιώνος. **11** Αλλ' ο πελεκάν και ο ακανθόχοιρος θέλουσι κληρονομήσει αυτήν· και η γλαύς και ο κόραξ θέλουσι κατοικεί εν αυτή· και ο Κύριος θέλει εξαπλώσει επ' αυτής, σχοινίον ερημώσεως και στάθμην κρημνισμού. **12** Θέλουσι καλέσει εις την βασιλείαν τους μεγιστάνας αυτής· αλλ' ουδείς θέλει είσθαι εκεί· και πάντες οι άρχοντες αυτής θέλουσιν ελθεί εις το μηδέν. **13** Και άκανθαi θέλουσι βλαστήσει εν τοις παλατίοις αυτής, κνίδαι και βάτοι εν τοις οχυρώμασι αυτής· και θέλει είσθαι κατοικία θών, αυλή στρουθοκαμήλων. **14** Και οι λύκοι θέλουσι συναπαντάσθαι εκεί με τους αιλούρους· και ο σάτυρος θέλει φωνάζει προς τον σύντροφον αυτού· ο κόκκυξ έτι θέλει αναπαύσθαι εκεί, ευρίσκων εις εαυτόν τόπον αναπαύσεως. **15** Εκεί θέλει εμφωλεύει ο νυκτοκόραξ και θέλει γεννά και επωάζει και συνάγει τους νεοσοούς υπό την σκιάν αυτού· εκεί θέλουσι συναγεσθαι και οι γύπες, έκατος μετά του συντρόφου αυτού. **16** Ζητήσατε εν τω βιβλίω του Κυρίου και αναγνώσατε· ουδέν εκ τούτων θέλει λείψει, ουδέν θέλει είσθαι χωρίς του συντρόφου αυτού· διότι αυτό το στόμα του Κυρίου προσέταξε, και αυτό το πνεύμα αυτού συνήγαγε ταύτα. **17** Και αυτό έρριψε τον κλήρον περί αυτών, και η χειρ αυτού διεμοίρασεν εις αυτά με στάθμην εκείνην την γην· θέλουσι κληρονομήσει αυτήν εις τον αιώνα· από γενεάς εις γενεάν θέλουσι κατοικεί εν αυτή.

35 Η έρημος και η άνυδρος θέλουσιν ευφρανθή δι' αυτά, και η ερημία θέλει αγαλλιασθή και ανθήσει ως ρόδον. **2** Θέλει ανθήσει εν αφρονία και αγαλλιασθή μάλιστα χαίρουσα και αλαλάζουσα· η δόξα του Λιβάνου θέλει δοθή εις αυτήν, η τιμή του Καρμήλου και Σαρών· οι τόποι ούτοι θέλουσιν ιδεί την δόξαν του Κυρίου και την μεγαλωσύνην του Θεού ημών. **3** Ενισχύσατε τας κεχανυωμένας χείρας· και στερεώσατε τα παραλελυμένα γόνατα. **4** Είπατε προς τους πεφοβισμένους την καρδίαν, Ισχύσατε, μη φοβείσθε· ιδού, ο Θεός σας θέλει ελθεί μετ' εκδικήσεως, ο Θεός μετά ανταποδόσεως αυτός θέλει ελθεί και θέλει σας σώσει. **5** Τότε οι οφθαλμοί των τυφλών θέλουσιν ανοιχθή και τα ότα των κωφών θέλουσιν ακούσει. **6** Τότε ο χωλός θέλει πηδά ως έλαφος και η γλώσσα του μογιλάου θέλει ψάλλει· διότι εν τη ερήμω θέλουσιν αναβλύσει ύδατα και ρεύματα εν τη ερημία. **7** Και η ξηρά γη θέλει κατασταθή λίμνη και η διψώσα γη πηγαί ύδατος· εν τη κατοικία των θών, όπου εκοίτουν, θέλει είσθαι χλόη μετά καλάμων και σπάρτων. **8** Και εκεί θέλει είσθαι λεωφόρος και οδός και θέλει ονομασθή, Οδός αγία· ο ακάθαρτος δεν θέλει περάσει δι' αυτής· αλλ'α θέλει είσθαι δι' αυτούς ο οδεύων και οι μωροί δεν θέλουσι πλανάσθαι. **9** Λέων δεν θέλει είσθαι εκεί και θηρίον αρπακτικόν δεν θέλει αναβή εκεί· δεν θέλει ευρεθή εκεί· αλλ'α οι λελυτρωμένοι θέλουσι περιπατεί εκεί. **10** Και οι λελυτρωμένοι του Κυρίου θέλουσιν επιστρέψει και ελθεί εν αλαλαγμώ εις την Σιών· και ευφροσύνη αιώνιος θέλει είσθαι

επί της κεφαλής αυτών αγαλλιάσιν και υποφροσύνην θέλουσιν απολαύσει· η λύπη δε και ο στεναγμός θέλουσι φύγει.

36 Εν τω δεκάτω τετάρτω έτει του βασιλέως Εζεκίου ανέβη Σενναχειρείμ ο βασιλεύς της Ασσυρίας επί πάσας τας οχυράς πόλεις του Ιούδα και εκυρίευσεν αυτάς. **2** Και απέστειλεν ο βασιλεύς της Ασσυρίας τον Ραβ-σάκην από Λαχείς εις Ιερουσαλήμ, προς τον βασιλέα Εζεκιάν, μετά δυνάμεως μεγάλης. Και εστάθη εν τω υδραγωγώ, της άνω κολυμβήθρας εν τη μεγάλη οδώ του αγρού του γναφρέως. **3** Τότε εξήλθον προς αυτόν Ελιακειμ, ο υιός του Χελκίου, ο οικονόμος, και Σομνάς ο γραμματεύς και Ιωάχ, ο υιός του Ασάφ, ο υπομνηματογράφος. **4** Και είπε προς αυτούς ο Ραβ-σάκης, Είπατε τώρα προς τον Εζεκιάν, Ούτω λέγει ο βασιλεύς ο μέγας, ο βασιλεύς της Ασσυρίας Ποίον είναι το θάρρος, επί το οποίον θαρρείς; **5** Λέγεις, πλην είναι λόγιο χιελών, Έχω βουλήν και δύναμιν διά πόλεμον. Αλλ' επί τίνα θαρρείς ώστε απεστατίσας εναντίον μου; **6** Ιδού, θαρρείς επί την ράβδον του συντετριμμένου εκείνου καλάμου, επί την Αίγυπτον· επί του οποίου εάν τις επιστηριχθή, θέλει εμπιχηθή εις την χείρα αυτού και τρυπήσει αυτήν· τοιούτος είναι ο Φαραώ ο βασιλεύς της Αιγύπτου προς πάντας τους θαρρούντας επ' αυτόν. **7** Αλλ' εάν είπης προς εμέ, Επί Κύριον τον Θεόν ημών θαρρούμεν, δεν είναι αυτός, του οποίου τους υψηλούς τόπους και τα θυσιαστήρια αφήρσεν ο Εζεκίας και είπε προς τον Ιούδαν και προς την Ιερουσαλήμ, Έμπροσθεν τούτου του θυσιαστηρίου θέλετε προσκυνήσει; **8** Τώρα λοιπόν δος ενέχυρα εις τον κύριόν μου τον βασιλέα της Ασσυρίας, και εγώ θέλω σοι δώσει διαχιλίους ίππους, αν δύνασαι από μέρους σου να δώσης επιβάτας επ' αυτούς. **9** Πως λοιπόν θέλεις τρέψει οπίσω το πρόσωπον ενός τοπάρχου εκ των ελαχίστων δούλων του κυρίου μου, και ήλπισας επί την Αίγυπτον διά αμάξας και διά ιππείας; **10** Και τώρα, άνευ του Κυρίου ανέβην εγώ επί τον τόπον τούτον, διά να καταστρέψω αυτόν; ο Κύριος είπε προς εμέ, Ανάβα επί την γην ταύτην και καταστρέψον αυτήν. **11** Τότε είπεν ο Ελιακειμ και ο Σομνάς και ο Ιωάχ προς τον Ραβ-σάκην, Λάλησον, παρακαλώ, προς τους δούλους σου εις την Συριακήν γλώσσαν· διότι καταλαμβάνομεν αυτήν· και μη λάλει προς ημάς Ιουδαίσι εις επίγκοον του λαού του επί του τείχους. **12** Αλλ' ο Ραβ-σάκης είπε, Μήπως ο κύριός μου απέστειλεν εμέ προς τον κύριόν σου και προς σε, διά να λαλήσω τους λόγους τούτους; δεν με απέστειλε προς τους άνδρας τους καθημένους επί του τείχους διά να φάγωσι την κόπρον αυτών και να πίωσι το ούρον αυτών με σας; **13** Τότε ο Ραβ-σάκης εστάθη και εφώνησεν Ιουδαίσι μετά φωνής μεγάλης και είπεν, Ακούσατε τους λόγους του βασιλέως του μεγάλου, του βασιλέως της Ασσυρίας. **14** Ούτω λέγει ο βασιλεύς· Μη σας απατά ο Εζεκίας διότι δεν θέλει δυνηθή να σας λυτρώση. **15** Και μη σας κάμνη ο Εζεκίας να θαρρήτε επί τον Κύριον, λέγων, Ο Κύριος βεβαίως θέλει μας λυτρώσει· η πόλις αυτή δεν θέλει παραδοθή εις την χείρα του βασιλέως της Ασσυρίας. **16** Μη ακούετε του Εζεκίου· διότι ούτω λέγει ο βασιλεύς της Ασσυρίας Κάμετε συμβιβασμόν μετ' εμου και εξέλθετε προς εμέ· και φάγετε έκαστος από της αμπελου αυτού και έκαστος από της συκής αυτού και πίετε έκαστος από των υδάτων της δεξαμενής αυτού. **17** εωσού έλθω και σας λάβω εις γην ομοίαν με την γην σας, γην σίτου και οίνου, γην άρτου και αμπελώνων. **18** Μη σας απατά ο Εζεκίας, λέγων, Ο Κύριος θέλει μας λυτρώσει. Ελυτρώσέ τις εκ των θεών των εθνών την γην αυτού εκ της χειρός του βασιλέως της Ασσυρίας; **19** Που οι θεοί της Αιμάθ και Αρφαάδ; που οι θεοί της Σεφαρούμ;

μήπως ελυτρώσαν εκ της χειρός μου την Σαμάρειαν; **20** Τίνες μεταξύ πάντων των θεών των τόπων τούτων ελυτρώσαν την γην αυτών εκ της χειρός μου, ώστε και ο Κύριος να λυτρώση την Ιερουσαλήμ εκ της χειρός μου; **21** Εκείνοι δε εισώπων και δεν απεκριθήσαν λόγον προς αυτόν· διότι ο βασιλεύς είχε προστάξει, λέγων, Μη αποκριθήτε προς αυτόν. **22** Τότε Ελιακειμ ο υιός του Χελκίου, ο οικονόμος, και Σομνάς ο γραμματεύς, και Ιωάχ ο υιός του Ασάφ, ο υπομνηματογράφος, ήλθον προς τον Εζεκιάν με διεσχισμένα ιμάτια και απήγγειλαν προς αυτόν τους λόγους του Ραβ-σάκη.

37 Και ότε ήκουσεν ο βασιλεύς Εζεκίας, διέσχισε τα ιμάτια αυτού και εσκεπάσθη με σάκκον και εισήλθεν εις τον οίκον του Κυρίου. **2** Και απέστειλεν Ελιακειμ τον οικονόμον και Σομνάν τον γραμματέα και τους πρεσβυτέρους των ιερών εσκεπασμένους με σάκκον, προς τον προφήτην Ησαΐαν, τον υιόν του Αμώς. **3** και είπον προς αυτόν, Ούτω λέγει ο Εζεκίας· Ημέρα θλίψεως και ονειδισμού και βλασφημίας, η ημέρα αυτή· διότι τα τέκνα ήλθον εις την ακμήν της γέννας, πλην δυνάμεις δεν είναι εις την τίκτουςαν. **4** Είθε να ήκουσε Κύριος ο Θεός σου τους λόγους του Ραβ-σάκη, τον οποίον ο βασιλεύς της Ασσυρίας ο κύριος αυτού απέστειλε διά να ονειδίση τον ζώντα Θεόν, και να υβρίση διά των λόγων, τους οποίους ήκουσε Κύριος ο Θεός σου· διά τούτο ύψωσον δέησιν υπέρ του υπολοίπου του σωζομένου. **5** Και ήλθον προς τον Ησαΐαν οι δούλοι του βασιλέως Εζεκίου. **6** Και είπε προς αυτούς ο Ησαΐας, Ούτω θέλετε ειπέι προς τον κύριόν σας· Ούτω λέγει Κύριος· Μη φοβού από των λόγων, τους οποίους ήκουσας, διά των οποίων οι δούλοι του βασιλέως της Ασσυρίας με ωνεΐδισαν. **7** Ιδού, εγώ θέλω βάλει εις αυτόν τοιούτον πνεύμα, ώστε ακούσας θόρυβον θέλει επιστρέψει εις την γην αυτού· και θέλω κάμει αυτόν να πέση διά μαχαίρας εν τη γη αυτού. **8** Ο Ραβ-σάκης λοιπόν επέστρεψε και εύρηκε τον βασιλέα της Ασσυρίας πολεμούντα εναντίον της Λιβνά· διότι ήκουσεν ότι έφυγεν από Λαχείς. **9** Και ο βασιλεύς ήκουσε να λέγωσι περί Θιρακά του βασιλέως της Αιθιοπίας, Εξήλθε να σε πολεμήση. Και ότε ήκουσε τούτο, απέστειλε πρέσβεις προς τον Εζεκιάν, λέγων, **10** Ούτω θέλετε ειπέι προς Εζεκιάν, τον βασιλέα του Ιούδα, λέγοντες, Ο Θεός σου, επί τον οποίον θαρρείς, ας μη σε απατά, λέγων, Η Ιερουσαλήμ δεν θέλει παραδοθή εις την χείρα του βασιλέως της Ασσυρίας. **11** Ιδού, συ ήκουσας τι έκαμον οι βασιλείς της Ασσυρίας εις πάντας τους τόπους, καταστρέφοντες αυτούς και συ θέλεις λυτρωθή; **12** Μήπως οι θεοί των εθνών ελυτρώσαν εκείνους, τους οποίους οι πατέρες μου κατέστρεψαν, την Γωζάν και την Χαρράν και Ρεσέφ και τους υιούς του Εδέν, τους εν Τελασσάρ; **13** Που ο βασιλεύς της Αιμάθ και ο βασιλεύς της Αρφαάδ και ο βασιλεύς της πόλεως Σεφαρούμ, Ενά και Αυά; **14** Και λαβών ο Εζεκίας την επιστολήν εκ της χειρός των πρέσβων ανένγνωσεν αυτήν· και ανέβη ο Εζεκίας εις τον οίκον του Κυρίου και εξετύλιξεν αυτήν ενώπιον του Κυρίου. **15** Και προσυχηθή εις τον Κύριον ο Εζεκίας λέγων, **16** Κύριε των δυνάμεων, Θεέ του Ισραήλ, ο καθήμενος επί των χερουβείμ, συ αυτός είσαι ο Θεός, ο μόνος, πάντων των βασιλείων της γής· συ έκαμες τον ουρανόν και την γην. **17** Κλίνον, Κύριε, το ους σου και άκουσον· άνοιξον, Κύριε, τους οφθαλμούς σου και ιδέ· και άκουσον πάντα τους λόγους του Σενναχειρείμ, όστις απέστειλε τούτον διά να ονειδίση τον ζώντα Θεόν. **18** Αληθώς, Κύριε, οι βασιλείς της Ασσυρίας ηρήμωσαν πάντα τα έθνη και τους τόπους αυτών, **19** και έρριψαν εις το πυρ τους θεούς αυτών· διότι δεν ήσαν θεοί, αλλ' έργον χειρών ανθρώπων, ζύλα

και λιθοι διά τούτο κατέστρεψαν αυτούς. **20** Τώρα λοιπόν, Κύριε Θεέ ημών, ωσόν ημάς εκ της χειρός αυτού διά να γνωρίσωσι πάντα τα βασίλεια της γης, ότι συ είσαι ο Κύριος, ο μόνος. **21** Τότε απέστειλεν Ησαΐας ο υιός του Αμώς προς Εζεκιάν, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ήκουσα όσα προσυχήθης εις με κατά του Σενναχερείμ, βασιλέως της Ασσυρίας. **22** Ούτος είναι ο λόγος, τον οποίον ο Κύριος ελάλησε περί αυτού· Σε κατεφρόνησε, σε ενέπαιξεν η παρθένος, θυγάτηρ της Σιών· οπίσω σου έσεισε κεφαλήν η θυγάτηρ της Ιερουσαλήμ. **23** Τίνα ωνειδίδασ και εβλασφημήσας; και κατά τίνος ύψωσας φωνήν και εσηκώσας υψηλά τους οφθαλμούς σου; κατά του Αγίου του Ισραήλ. **24** Τον Κύριον ωνειδίδασ διά τον δούλων σου και είπας, Με το πλήθος των αμαζών μου ανέβην εγώ εις το ύψος των ορέων, εις τα πλευρά του Λιβάνου και θέλω κόψει τας υψηλάς κέδρους αυτού, τας εκλεκτάς ελάτους αυτού· και θέλω εισέλθει εις το ύψος των άκρων αυτού, εις το δάσος του Καρμήλου αυτού. **25** εγώ ανέσκαψα και έπιον ύδατα· και με το ίχνος των ποδών μου εγύηρανα πάντας τους ποταμούς των πολιορκουμένων. **26** Μη δεν ήκουσας ότι εγώ έκαμον τούτο παλαιόθεν και από ημερών αρχαίων εβουλεύθην αυτό; τώρα δε εξετέλεσα τούτο, ώστε να ήσαι διά να καταστρέφης πόλεις ωχυρωμένας εις ερειπίων σωρούς. **27** διά τούτο οι κάτοικοι αυτών ήσαν μικράς δυνάμεως, ετρόμαξαν και κατασχύνθησαν· ήσαν ως ο χόρτος του αγρού και ως η χλόη, ως ο χόρτος των δωματίων και ως ο σίτος ο καιόμενος πριν καλαμώση. **28** Πλην εγώ εξεύρω την κατοικίαν σου και την έξοδόν σου και την εισοδόν σου και την κατ' εμού λύσαν σου. **29** Επειδή η κατ' εμού λύσσα σου και η αλαζονεία σου ανέβησαν εις τα ύψα μου, διά τούτο θέλω βάλει τον κρίκον μου εις τους μυκτήριάς σου και τον χαλινόν μου εις τα χείλη σου, και θέλω σε επιστρέψει διά της οδού δι' ης ήλθες. **30** Και τούτο θέλει είσθαι εις σε το σημείον· το έτος τούτο θέλετε φάγει ό, τι είναι αυτοφύες· και το δεύτερον έτος, ό,τι εκφύεται από του αυτού· το δε τρίτον έτος, σπειράσει και θερίσαστε και φυτεύσατε αμπελώνας και φάγετε τον καρπόν αυτών. **31** Και το υπόλοιπον εκ του οίκου Ιούδα, το διασωθέν, θέλει ριζώσει páλιν υποκάτωθεν και θέλει δώσει επάνω καρπούς. **32** Διότι εξ Ιερουσαλήμ θέλει εξέλθει το υπόλοιπον και εκ του όρους Σιών το διασωθέν· ο ζήλος του Κυρίου των δυνάμεων θέλει εκτελέσει τούτο. **33** Όθεν ούτω λέγει Κύριος περί του βασιλέως της Ασσυρίας δεν θέλει εισέλθει εις την πόλιν ταύτην, ουδέ θέλει τοξύσει εκεί βέλος, ουδέ θέλει προβάλει κατ' αυτής ασπίδας, ουδέ θέλει υψώσει εναντίον αυτής πρόχωμα. **34** διά της οδού δι' ης ήλθε, δι' αυτής θέλει επιστρέψει και εις την πόλιν ταύτην δεν θέλει εισέλθει, λέγει ο Κύριος. **35** διότι θέλω υπερασπισθή την πόλιν ταύτην, ώστε να σώσω αυτήν, ένεκεν εμού και ένεκεν του δούλου μου Δαβίδ. **36** Τότε εξήλθεν ο άγγελος του Κυρίου και επάταξεν εν τω στρατοπέδω των Ασσυρίων εκατόν ογδοήκοντα πέντε χιλιάδας· και ότε εξηγήρησαν το πρωϊ, ιδού, ήσαν πάντες σώματα νεκρά. **37** Και εσηκώθη και έφυγε και επέστρεψε Σενναχερείμ ο βασιλεύς της Ασσυρίας και κατώκησεν εν Νινευή. **38** Και ενώ προσεκύνει εν τω οίκω Νισράκ του θεού αυτού, Αδραμέλεχ και Σαρσάρ οι υιοί αυτού επάταξαν αυτόν εν μαχαίρα, αυτοί δε έφυγον εις την Αρμενία· εβασίλευσε δε αντ' αυτού Εσαραδδών ο υιός αυτού.

38 Κατ' εκείνας ημέρας ηρώστησεν ο Εζεκίας εις θάνατον· και ήλθε προς αυτόν Ησαΐας ο προφήτης ο υιός του Αμώς και είπε προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος· Διάταξον περί του οίκου σου· επειδή αποθνήσκεις και δεν θέλεις ζήσει. **2**

Τότε έστρεψεν ο Εζεκίας το πρόσωπον αυτού προς τον τοίχον και προσυχήθη εις τον Κύριον, **3** και είπε, Δέομαι, Κύριε, ενθυμήθητι τώρα πως περιεπάτησα ενώπιόν σου εν αληθεία και εν καρδία τελεία και έπραξα το αρεστόν ενώπιόν σου. Και έκλαυσεν ο Εζεκίας κλαυθμόν μέγαν. **4** Τότε έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ησαΐαν λέγων, **5** Ύπαγε και ειπέ προς τον Εζεκιάν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Δαβίδ του πατρός σου· Ήκουσα την προσευχήν σου, ειός του δάκρυά σου· ιδού, θέλω προσθέσει εις τας ημέρας σου δεκαπέντε έτη. **6** και θέλω ελευθερώσει σε και την πόλιν ταύτην εκ της χειρός του βασιλέως της Ασσυρίας και θέλω υπερασπισθή την πόλιν ταύτην· **7** και τούτο θέλει είσθαι εις σε το σημείον παρά Κυρίου ότι θέλει κάμει ο Κύριος το πράγμα τούτο, το οποίον ελάλησεν· **8** ιδού, θέλω στρέψει οπίσω δέκα βαθμούς την σκιάν των βαθμών, τους οποίους κατέβη εις το ηλιακόν ώρολόγιον του Άχαζ. Και εστράφη ο ήλιος δέκα βαθμούς, διά των οποίων είχε καταβή. **9** Ταύτα είναι τα γραφέντα υπό Εζεκιού βασιλέως του Ιούδα, έτε ηρωώστησε και ανέλαβεν εκ της αρρωστίας αυτού· **10** Εγώ είπα, Εν τη μεσημβρία των ημερών μου θέλω υπάγει εις τας πύλας του τάφου· εστερήθην το υπόλοιπον των ετών μου. **(Sheol h7585)** **11** Είπα, δεν θέλω ιδεί πλέον τον Κύριον, τον Κύριον, εν γη ζώντων· δεν θέλω ιδεί πλέον άνθρωπον μετά των κατοίκων του κόσμου. **12** Η ζωή μου έφυγε και μετεποσίθη κατ' εμού ως ποιμένος σκηνή· εκόπη η ζωή μου ως υπό υφαντού· από του σημηνού θέλει με κόψει από πρωϊάς έως εσπέρας θέλεις με τελειώσει. **13** Εστοχαζόμενη έως πρωϊάς, ως λέων θέλει συντρίψει πάντα τα οστά μου· από πρωϊάς έως εσπέρας θέλεις με τελειώσει. **14** Ως γερανός, ως χελιδών, ούτω επέλλιζον· ωδουρόμην ως τρυγών· οι οφθαλμοί μου απέκαμον ατενίζοντες εις τα άνω. Καταθλίβομαι, Κύριε ανακούφισόν με. **15** Τι να είπω; αυτός και είπε προς εμέ και εξετέλεσε· θέλω διάγει πάντα τα έτη μου εν τη πικρία της ψυχής μου. **16** Εν τούτοις, Κύριε, ζώσιν οι άνθρωποι, και εν πάσι τούτοις υπάρχει ζωή του πνευμάτος μου· συ βεβαίως με θεραπεύεις και με αναζωοποιείς. **17** Ιδού, αντ' ειρήνης επήλθεν επ' εμέ μεγάλη πικρία· αλλά συ, δι' αγάπην της ψυχής μου, ελύτρωσας αυτήν από του λάκκου της φθοράς· διότι έρριψας οπίσω των νώτων σου πάσας τας αμαρτίας μου. **18** Διότι ο τάφος δεν θέλει σε υμνήσει· ο θάνατος δεν θέλει σε δοξολογήσει· οι καταβαίνοντες εις τον λάκκον δεν θέλουσιν ελπίζει επί την αληθειάν σου. **(Sheol h7585)** **19** Ο ζων, ο ζων, αυτός θέλει σε υμνεί, καθώς εγώ ταύτην την ημεράν· ο πατήρ θέλει εις τα τέκνα γνωστοποιήσει την αληθειάν σου. **20** Ο Κύριος ήλθε να με σώση· διά τούτο θέλομεν ψάλλει το άσμα μου επί εντεταμένων οργάνων πάσας τας ημέρας της ζωής ημών εν τω οίκω του Κυρίου. **21** Διότι ο Ησαΐας είχαν ειπει, Ας λάβωσι παλάθην σύκων και ας βάλωσιν αυτήν ως έμπλαστρον επί το έλκος και θέλει ιατρευθή. **22** Και ο Εζεκίας είχαν ειπει, Τι είναι το σημείον ότι εγώ θέλω αναβή εις τον οίκον του Κυρίου;

39 Κατ' εκείνον τον καιρόν Μερωδάχ-βαλαδάν, ο υιός του Βαλαδάν, βασιλεύς της Βαβυλώνος, έστειλεν επιστολάς και δώρα προς τον Εζεκιάν, ακούσας ότι ηρώστησε και ανέλαβε. **2** Και εχάρη δι' αυτά ο Εζεκίας και έδειξεν εις αυτούς τον οίκον των πολυτίμων πραγμάτων αυτού, τον άργυρον και τον χρυσόν και τα αρwματα και τα πολύτιμα μύρα και πάσαν την σπλοθήκην αυτού και παν ό, τι ευρίσκετο εν τοις θησαυροίς αυτού· δεν ήτο ουδέν εν τω οίκω αυτού ουδέ υπό πάσαν την εξουσίαν αυτού, το οποίον ο Εζεκίας δεν έδειξεν εις αυτούς. **3** Τότε ήλθεν Ησαΐας ο προφήτης προς τον βασιλέα

την δεξιάν σου, λέγων προς σε, Μη φοβού· εγώ θέλω σε βοηθήσει. **14** Μη φοβού, σκώληξ Ιακώβ, θνητοί του Ισραήλ· εγώ θέλω σε βοηθεί, λέγει ο Κύριος και λυτρωτής σου είναι ο Άγιος του Ισραήλ. **15** Ιδού, εγώ θέλω σε κάμει νέον κοπτερόν αλωνιστήριον ὄργανον οδοντωτόν· θέλεις αλωνίσει τα ὄρη και λεπτύνει αυτά, και θέλεις κάμει τους λόφους ως λεπτὸν ἄχρον. **16** Θέλεις ανεμίσει αυτά και ο άνεμος θέλει σηκώσει αυτά και ο ανεμοστρόβιλος θέλει διασκορπίσει αυτά· συ δε θέλεις ευφρανθή εις τον Κύριον και θέλεις δοξασθή εν τω Αγίω του Ισραήλ. **17** Όταν οι πτωχοί και ενδεείς ζητήσωσιν ὕδωρ και δεν υπάρχουν, η γλώσσα δε αυτών ζηραίνεται υπό δίψης, εγώ ο Κύριος θέλω εισακοῦσαι αυτούς, ο Θεός του Ισραήλ δεν θέλω εγκαταλείψει αυτούς. **18** Θέλω ανοίξει ποταμούς εν υψηλοῖς τόποις και πηγὰς εν μέσω των κοιλάδων· θέλω κάμει την ἔρημον λίμνας ὑδάτων και την ξηρὰν γην πηγὰς ὑδάτων. **19** Εν τη ἔρημῳ θέλω εμψυτεύσει την κέδρον, το δένδρον της σίττης και τον μύρτον και την ελαίαν· εν τη ακατοικήτῳ γη θέλω βάλει την ἔλατον, την πεύκην και τον πύζον ὁμοῦ· **20** διά να ἰδωσι και να γνωρίσωσι και να στοχασθῶσι και να εννοήσωσιν ὁμοῦ, ὅτι η χεῖρ του Κυρίου ἔκαμε τούτο και ο Άγιος του Ισραήλ ἐδημιούργησεν αυτό. **21** Παραστήσατε την δίκην σας, λέγει Κύριος· προφέρετε τα ισχυρά σας επιχειρήματα, λέγει ο βασιλεύς του Ιακώβ. **22** Ας πλησιάσωσι και ας δείξωσιν εις ημὰς τι θέλει συμβή ας αναγγείλωσι τα πρότερα, τι ἴσαν, διά να στοχασθῶμεν αυτά και να γνωρίσωμεν τα ἔσχατα αυτών· ἢ ας αναγγείλωσι προς ημὰς τα μέλλοντα. **23** Αναγγείλατε τα συμβησόμενα εις το μετέπειτα, διά να γνωρίσωμεν ὅτι εἰσθε θεοί· κάμετε ἔτι καλὸν ἢ κάμετε κακόν, διά να θαυμάσωμεν και να ἰδῶμεν ὁμοῦ. **24** Ιδού, σεις εἰσθε ὀλιγότερον παρά το μηδέν, και το ἔργον σας χειρότερον παρά το μηδέν· ὅστις σας εκλέγει, είναι βδέλυγμα. **25** Ἦγειρα ἕνα εκ βορρά και θέλει ἔλθει ἀπ' ανατολῶν ἡλίου θέλει επικαλεῖσθαι το ὄνομά μου και θέλει πατήσει ἐπὶ τους ηγεμόνας ως ἐπὶ πλὸν και ως ο κεραμεῖς καταπατεῖ τον ἄργιλον. **26** Τις ἀνήγγειλε ταῦτα ἀπ' ἀρχῆς, διά να γνωρίσωμεν; και προ του καιροῦ, διά να εἰπώμεν, αὐτὸς είναι ο δίκαιος; ἀλλ' ουδεὶς ο αναγγέλλων· ἀλλ' ουδεὶς ο διακηρύττων· ἀλλ' ουδεὶς ο ακοῦων τους λόγους σας. **27** Εγώ ο πρώτος θέλω εἰπεῖ προς την Σιών, ἰδού, ἰδού, ταῦτα· και θέλω δώσει εις την Ιερουσαλήμ τον ευαγγελιζόμενον. **28** Διότι θεωώρησα και δεν ἴτο ουδεὶς, να, μεταξύ αυτών, ἀλλὰ δεν υπήρχε σύμβουλος δυνάμενος να αποκριθῆ λόγον, ὅτε ηρώτησα αυτούς. **29** Ιδού, πάντες είναι ματαιότητες, τα ἔργα αυτών μηδέν· τα χωνευτὰ αυτών άνεμος και ματαιότης.

42 Ιδού, ο δούλος μου, τον οποίον ὑπεστήριξα· ο εκλεκτός μου, εις τον οποίον η ψυχὴ μου ἐνηρησθήτη· ἔθεσα το πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν· θέλει εξαγγείλει κρίσιν εις τα ἔθνη. **2** Δεν θέλει φωνάξει ουδέ θέλει ανακράξει ουδέ θέλει κάμει την φωνήν αυτού να ακουσθῆ εν ταις ὁδοῖς. **3** Κάλαιμον συντεθλασμένον δεν θέλει συντρίψει και λιναρίον καννίζον δεν θέλει σβύσει· θέλει ἐκφέρει κρίσιν εν ἀληθείᾳ. **4** Δεν θέλει ἐκλίπει ουδέ θέλει μικροψυχήσει, εἰσωσὸ βάλη κρίσιν εν τη γῆ· και αι νῆσοι θέλουσι προσμένει τον νόμον αυτού. **5** Οὕτω λέγει ο Θεός ο Κύριος, ο ποιήσας τους ουρανοῦς και εκτείνας αυτούς· ο στερεώσας την γην και τα γεννώμενα ἐξ αὐτῆς· ο διδοὺς πνοήν εις τον λαόν τον ἐπ' αὐτῆς και πνεῦμα εις τους περιπατούντας ἐπ' αὐτῆς· **6** Εγώ ο Κύριος σε ἐκάλεσα εν δικαιοσύνη, και θέλω κρατεῖ την χεῖρά σου και θέλω σε φυλάττει και θέλω σε καταστήσει διαθήκην του λαοῦ, φως των ἐθνῶν· **7** διά να ανοίξης τους οφθαλμούς των τυφλῶν,

να εκβάλῃς τους δεσμίους εκ των δεσμών, τους καθημένους εν σκότει εκ του οἴκου της φυλακῆς. **8** Εγώ εἶμαι ο Κύριος· τούτο είναι το ὄνομά μου· και δεν θέλω δώσει την δόξαν μου εις ἄλλον ουδέ την ἀίνεσίν μου εις τα γλυπτά. **9** Ιδού, ἦλθον τα ἀπ' ἀρχῆς· και εγώ αναγγέλλω νέα πράγματα· πριν εκφῶσιν, λαλῶ περί αυτών εις εἰσάς. **10** Ψάλλετε εις τον Κύριον ἄσμα νέον, την δόξαν αυτού εκ των ἄρκων της γης, σεις οι καταβαίνοντες εις την θάλασσαν και πάντα τα εν αὐτῇ· αι νῆσοι και οι κατοικούντες αυτάς. **11** Η ἔρημος και αι πόλεις αὐτῆς ας ὑψώσωσι φωνήν, αι κώμαι τας οποίας κατοικεῖ ο Κηδάρ· ας ψάλλωσιν οι κάτοικοι της Σελά, ας ἀλαλάζωσιν εκ των κορυφῶν των ὀρέων. **12** Ας δώσωσι δόξαν εις τον Κύριον και ας αναγγείλωσιν την ἀίνεσιν αὐτοῦ εν ταις νήσοις. **13** Ο Κύριος θέλει ἐξέλθει ως ισχυρός· θέλει διεγείρει ζήλον ως πολεμιστής· θέλει φωνάξει, μάλιστα θέλει βρυχησεί, θέλει ὑπερισχύσει κατά των πολεμίων αὐτοῦ. **14** Ἀπό πολλοῦ εἰσώπησα· θέλω μείνει ἡσυχος· θέλω κρατήσει εμαυτόν; τώρα θέλω φωνάξει ως η τίκτουσα· θέλω καταστρέψει και καταπίει ὁμοῦ. **15** Θέλω ἐρημώσει ὄρη και λόφους και καταξηραίνει πάντα τον χόρτον αυτών· και θέλω καταστήσει τους ποταμούς νήσους και τας λίμνας θέλω ξηρᾶνει. **16** Και θέλω φέρει τους τυφλοῦς δι' ὁδοῦ την οποίαν δεν ἤξευρον, θέλω οδηγήσει αυτούς εις τρίβους τας οποίας δεν ἐγνωρίζον· το σκότος θέλω κάμει φως ἔμπροσθεν αυτών και τα σκοιὰ εὐθῆα. Ταῦτα τα πράγματα θέλω κάμει εις αυτούς και δεν θέλω εγκαταλείψει αὐτούς. **17** Εστράφησαν εις τα ὀπίσω, κατησχύνθησαν οι θαρρούντες ἐπὶ τα γλυπτά, οι λέγοντες προς τα χωνευτὰ, σεις εἰσθε οι θεοί ημῶν. **18** Ακούσατε, κωφοί και ανοίξατε τους οφθαλμούς σας, τυφλοί, διά να ἰδητε. **19** Τις τυφλός, παρά ο δούλος μου; ἢ κωφός, παρά ο μνηστῆς μου, τον οποίον ἀπέστειλα; τις τυφλός, παρά ο τέλειος; και τις τυφλός, παρά ο δούλος του Κυρίου; **20** Βλέπεις πολλὰ ἀλλὰ δεν παρατηρεῖς ανοίγεις τα ὦτα ἀλλὰ δεν ακοῦεις. **21** Ο Κύριος ἐνόησε προς αὐτόν ἔνεκεν της δικαιοσύνης αὐτοῦ· θέλει μεγαλύνει τον νόμον αὐτοῦ και καταστήσει ἐντίμον. **22** Πλην αὐτός είναι λάος διηραγμένος και γεγυμνωμένος· είναι πάντες πεπαγιδευμένοι εν σπληαίοις και κεκρυμμένοι εν ταις φυλακαῖς· είναι ἀφυρον και δεν υπάρχει ο λυτρώων· διάρπαγμα, και ουδεὶς ο λέγων, Ἐπίστρεψον αὐτό. **23** Τις ἀπό σας θέλει δώσει ακρόασιν εις τούτο; θέλει προσέξει και ακοῦσει εις το μετά ταῦτα; **24** Τις παρέδωκε τον Ιακώβ εις διαρπαγῆν και τον Ισραήλ εις λειλατιστάς; ουχί ο Κύριος, αὐτός εις τον οποίον ημαρτήσαμεν; διότι δεν ηθέλησαν να περιπατήσωσιν εν ταις ὁδοῖς αὐτοῦ ουδέ ὑπήκουσαν εις τον νόμον αὐτοῦ. **25** Διά τούτο ἐξέχεεν ἐπ' αὐτόν την σφοδρότητα της οργῆς αὐτοῦ και την ὀρμήν του πολέμου· και συνέφλεξεν αὐτόν πανταχόθεν ἀλλ' αὐτὸς δεν ἐνόησε· και ἔκαυσεν αὐτόν ἀλλ' αὐτὸς δεν ἔβαλε τούτο εν τη καρδίᾳ αὐτοῦ.

43 Και τώρα οὕτω λέγει Κύριος, ο δημιουργός σου, Ιακώβ, και ο πλάστης σου, Ισραήλ· Μη φοβού· διότι εγώ σε ἐλύτρωσα, σε ἐκάλεσα με το ὄνομά σου· ἐμοῦ εἶσαι. **2** Όταν διαβαίνης διά των ὑδάτων, μετά σου θέλω εἶσθαι· και ὅταν διά των ποταμῶν, δεν θέλουσι πλημμυρήσει ἐπὶ σέ· ὅταν περιπατῆς διά του πυρός, δεν θέλεις καῖθι ουδέ θέλει εξαφθῆ η φλόξ ἐπὶ σε. **3** Διότι εγώ εἶμαι Κύριος ο Θεός σου, ο Άγιος του Ισραήλ, ο Σωτήρ σου· διά ἀντιλυτρόν σου ἔδωκα την Αἴγυπτον· ὑπέρ σου την Αἰθιοπίαν και Σεβά. **4** Ἀφότου ἐστάθης πολῦτιμος εις τους οφθαλμούς μου, δεδοξάσθης και ἐγώ σε ἠγάπησα· και θέλω δώσει ἀνθρώπους πολλούς ὑπέρ σου και λαούς ὑπέρ της κεφαλῆς σου. **5** Μη φοβού· διότι εγώ εἶμαι μετά σου· ἀπό

ανατολών θέλω φέρει το σπέρμα σου και από δυσμήν θέλω σε συνάξει. **6** Θέλω ειπεί προς τον βορράν, Δός και προς τον νότον, Μη εμποδίσης φέρε τους υιούς μου από μακράν και τας θυγατέρας μου από των άκρων της γης, **7** πάντας όσοι καλούνται με το όνομά μου· διότι εδημιούργησα αυτούς διά την δόξαν μου, έπλασα αυτούς και έκαμα αυτούς. **8** Εξάγαγε τον λαόν τον τυφλόν και έχοντα οφθαλμούς και τον κωφόν και έχοντα ώτα. **9** Ας συναθροισθούν πάντα τα έθνη και ας συναχθώσιν οι λαοί· τις μεταξύ αυτών ανήγγειλε τούτο και έδειξεν εις ημάς τα πρότερα; ας φέρωσι τους μάρτυρας αυτών και ας δικαιωθώσιν· και ας ακούσωσι και ας είπωσι, Τούτο είναι αληθινόν. **10** Σεις είσθε μάρτυρές μου, λέγει Κύριος, και ο δούλός μου, τον οποίον εξέλεξα, διά να μάητε και να πιστεύσητε εις εμέ και να εννοήσητε ότι εγώ αυτός είμαι· προ εμού άλλος θεός δεν υπήρξεν ουδέ θέλει υπάρχει μετ' εμέ. **11** Εγώ, εγώ είμαι ο Κύριος και εκτός εμού σωτήρ δεν υπάρχει. **12** Εγώ ανήγγειλα και έσωσα και έδειξα· και δεν εστάθη εις εξός ζάνος θεός· σεις δε είσθε μάρτυρές μου, λέγει Κύριος, και εγώ ο θεός. **13** Και πριν γενή η ημέρα, εγώ αυτός ήμην· και δεν υπάρχει ο λυτρόνων εκ της χειρός μου· θέλω κάμει και τις δύναται να εμποδίση αυτό; **14** Ούτω λέγει Κύριος, ο Λυτρωτής σας, ο Άγιος του Ισραήλ· διά σας εξαπέστειλα εις την Βαβυλώνα και κατέβαλον πάντας τους φυγάδας αυτής και τους Χαλδαίους τους εγκαυχωμένους εις τα έθνη. **15** Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Άγιός σας, ο Ποιητής του Ισραήλ, ο Βασιλεύς σας. **16** Ούτω λέγει Κύριος, όστις έκαμεν οδόν εις την θάλασσαν και τρίβον εις τα ισχυρά ύδατα· **17** όστις εξήγαγεν αμάξας και ίππους, στράτευμα και ρωμαλέους πάντα ομού εξήπλώθησαν κάτω, δεν εσηκώθησαν· ηφανίσθησαν, εβεβήθησαν ως στυπίον. **18** Μη ενθυμήσθε τα πρότερα και μη συλλογίζεσθε τα παλαιά. **19** Ιδού, εγώ θέλω κάμει νέον πράγμα· τώρα θέλει ανατείλει· δεν θέλετε γνωρίσει αυτό; θέλω βεβαίως κάμει οδόν εν τη ερήμω, ποταμούς εν τη ανύδρω. **20** Τα θηρία του αγρού θέλουσι με δοξάσει, οι θιές και οι στρουθοκάμηλοι· διότι δίδω ύδατα εις την έρημον, ποταμούς εις την άνυδρον, διά να ποτίσω τον λαόν μου, τον εκλεκτόν μου. **21** Ο λαός, τον οποίον έπλασα εις εμαυτόν, θέλει διηγείσθαι την αίνεσίν μου. **22** Αλλά συ, Ιακώβ, δεν με επεκαλέσθης· αλλά συ, Ισραήλ, εβαρύνθης απ' εμού. **23** Δεν προσέφερες εις εμέ τα αρνία των ολοκαυτωμάτων σου ουδέ με ετίμησας με τας θυσίας σου. Εγώ δεν σε εδούλωσα με προσφοράς ουδέ σε εβάρυνα με θυμίαμα· **24** δεν ηγόρασας με αργυρόν κάλαμον αρωματικόν δι' εμέ, ουδέ με ενέπλησας από του πάχους των θυσιών σου· αλλά με εδούλωσας με τας αμαρτίας σου, με επεβάρυνας με τας ανομίας σου. **25** Εγώ, εγώ είμαι, όστις εξαλείφω τας παραβάσεις σου ένεκεν εμού, και δεν θέλω ενθυμηθή τας αμαρτίας σου. **26** Ενθύμισόν με· ας κριθώμεν ομού· λέγε συ, διά να δικαιωθής. **27** Ο προπάτωρ σου ημάρτησε και οι διδάσκαλοί σου ηνόμησαν εις εμέ. **28** Διά τούτο θέλω καταστήσει βεβήλους τους άρχοντας του αγιαστηρίου, και θέλω παραδώσει τον Ιακώβ εις κατάραν και τον Ισραήλ εις ονειδισμού.

44 Αλλά τώρα άκουσον, δούλέ μου Ιακώβ, και Ισραήλ τον οποίον εξέλεξα. **2** Ούτω λέγει Κύριος, όστις σε έκαμε και σε έπλασεν εκ κοιλίας και θέλει σε βοηθήσει· Μη φοβού, δούλέ μου Ιακώβ, και συ, Ιεσουρούν, τον οποίον εξέλεξα. **3** Διότι θέλω εκχέει ύδωρ επί τον διψώντα και ποταμούς επί την ξηράν· θέλω εκχέει το πνευμά μου επί το σπέρμα σου και την ευλογίαν μου επί τους εκγόνοός σου· **4** και θέλουσι βλαστήσει ως μεταξύ χόρτου, ως ιτέαι παρά τους ρύακας των υδάτων. **5** Ο μεν θέλει

λέγει, Εγώ είμαι του Κυρίου· ο δε θέλει ονομάζεσθαι με το όνομα Ιακώβ· και άλλος θέλει υπογράφεσθαι με την χειρά αυτού εις τον Κύριον και επονομάζεσθαι με το όνομα Ισραήλ. **6** Ούτω λέγει Κύριος ο Βασιλεύς του Ισραήλ και ο Λυτρωτής αυτού, ο Κύριος των δυνάμεων· Εγώ είμαι ο πρώτος και εγώ ο έσχατος· και εκτός εμού δεν υπάρχει θεός. **7** Και τις ως εγώ θέλει κράξει και αναγγείλει και διατάξει εις με, αφού εσύστησεν τον παλιόν λαόν; και τα επερχόμενα εις τα μέλλοντα ας αναγγείλωσι προς αυτούς. **8** Μη φοβείσθε μηδέ τρομάζετε· έκτοτε δεν σε έκαμα να ακούσης και ανήγγειλα τούτο; σεις είσθε μάλιστα μάρτυρές μου· εκτός εμού υπάρχει θεός; βεβαίως δεν υπάρχει βράχος· δεν γνωρίζω ουδένα. **9** Όσοι κατασκευάζουσιν είδωλα, πάντες είναι ματαιότης και τα πολυέραστα αυτών είδωλα δεν ωφελούσι· και αυτοί είναι μάρτυρες αυτών ότι δεν βλέπουσιν ουδέ νοούσι, διά να καταισχυνθώσι. **10** Τις έπλασε θεόν ή έχυσεν είδωλον, το οποίον ουδέν ωφελεί; **11** Ιδού, πάντες οι σύντροφοι αυτού θέλουσιν αισχυνθή· και οι τεχνίται, αυτοί είναι εξ ανθρώπων· ας συναχθώσι πάντες ομού· ας παρασταθώσι· θέλουσι φορηθή, θέλουσιν εντραπή πάντες ομού. **12** Ο χαλκούς κόπτει σίδηρον και εργαζεται εις τους άνθρακας και με τα σφυρία μορφώνει αυτό και κατασκευάζει αυτό με την δύναμιν των βραχιόνων αυτού· μάλιστα πεινά και η δύναμις αυτού αποκάμνει· ύδωρ δεν πίνει και ατονεί. **13** Ο ξυλουργός εξαπλόνει τον κανόνα, σημειώνει αυτό με στάθμην, ομαλύνει αυτό με ροκάνα και σημειώνει αυτό διά του διαβήτου και κάμνει αυτό κατά την ανθρωπίνην μορφήν, κατά ανθρωπίνην ώραίότητα, διά να κατοική εν τη οικία. **14** Κόπτει εις εαυτόν κέδρους και λαμβάνει την κυπάρισσον και την δρυν, τα οποία εκλέγει εις εαυτόν μεταξύ των δένδρων του δάσους· φυτεύει πεύκη και η βροχή αυξάνει αυτήν. **15** Και θέλει είσθαι χρίσιμον εις τον άνθρωπον διά καύσιμον· και εξ αυτού λαμβάνει και θερμαίνεται· προσέτι καίει αυτό και ψήνει άρτον· προσέτι κάμνει αυτό θεόν και προσκυνεί αυτό· κάμνει αυτό είδωλον και γονατίζει έμπροσθεν αυτού. **16** Το ήμισυ αυτού καίει εν πυρί· με το άλλο ήμισυ τρώγει το κρέας ψήνει το ψητόν και χρωταίνεται και θερμαίνεται, λέγων, Ω θερμάνθην, είδον το πυρ· **17** και το εναπολειφθέν αυτού κάμνει θεόν, το γλυπτόν αυτού· γονατίζει έμπροσθεν αυτού και προσκυνεί αυτό και προσεύχεται εις αυτό και λέγει, Λύτρωσόν με, διότι είσαι ο θεός μου. **18** Δεν καταλαμβάνουσιν ουδέ νοούσι· διότι έκλεισε τους οφθαλμούς αυτών διά να μη βλέπωσι, και τας καρδίας αυτών διά να μη νοήσι. **19** Και ουδείς συλλογίζεται εν τη καρδια αυτού ουδέ είναι γνώσις εν αυτώ ουδέ νόησις, ώστε να είπη, Το ήμισυ αυτού έκαυσα εν πυρί· έτι έψησα άρτον επί των ανθράκων αυτού· έψησα κρέας και έφαγον· έπειτα θέλω κάμει το υπόλοιπον αυτού βδέλυγμα; θέλω προσκυνήσει δένδρου κορμόν; **20** Βόσκειται από στάκτης η ηπατημένη καρδια αυτού απελάνυσεν αυτόν, διά να μη δύναται να ελευθερώση την ψυχήν αυτού μηδέ να είπη, Τούτο, τη εν τη δεξιά μου, δεν είναι ψεύδος; **21** Ενθυμού ταύτα, Ιακώβ και Ισραήλ· διότι δούλός μου είσαι· εγώ σε έπλασα· δούλός μου είσαι· Ισραήλ, δεν θέλεις λημονηθή υπ' εμού. **22** Εξήλειψα ως πυκνήν ομίχλην τας παραβάσεις σου, και ως νέφος τας αμαρτίας σου· έπιστρεψον προς εμέ· διότι εγώ σε ελύτρωσα. **23** Ψάλλετε, ουρανοί· διότι ο Κύριος έκαμε τούτο· αλαλάξατε, τα κάτω της γής· εκβάλετε φωνήν αγαλλιάσεως, όρη, δάση και πάντα τα εν αυτοίς δένδρα· διότι ο Κύριος ελύτρωσε τον Ιακώβ και εδοξάσθη εν τω Ισραήλ. **24** Ούτω λέγει ο Κύριος, όστις σε ελύτρωσε και σε έπλασεν εκ κοιλίας· Εγώ είμαι ο Κύριος ο ποιήσας τα πάντα· ο μόνος εκκείνας τους ουρανοός, ο

στερεώσας την γην απ' εμαυτού· **25** ο ματαιώνων τα σημεία των ψευδοδολών και καθιστών παράφρονas τους μάντιες· ο ανατρέπων τους σοφούς και μωραίνων την επιστήμην αυτών· **26** ο στερεόνων τον λόγον του δούλου μου και εκπληρών την βουλήν των μνηυτών μου· ο λέγων προς την Ιερουσαλήμ, Θέλεις κατοικισθή· και προς τας πόλεις του Ιούδα, Θέλετε ανακτισθή και θέλω ανορθώσει τα ερείπια αυτού· **27** ο λέγων προς την άβυσσον, Γενού ξηρά και θέλω ξηράνει τους ποταμούς σου· **28** ο λέγων προς τον Κύρον, Ούτος είναι ο βοσκός μου και θέλει εκπληρώσει πάντα τα θελημάτά μου· και ο λέγων προς την Ιερουσαλήμ, Θέλει ανακτισθή· και προς τον ναόν, Θέλουσι τεθή τα θεμέλιά σου.

45 Ούτω λέγει Κύριος προς τον κεχρισμένον αυτού, τον Κύρον, του οποίου την δεξιάν χείρα εκράτησα, διά να υποτάξω τα έθνη έμπροσθεν αυτού· και θέλω λύσει την σφύην των βασιλέων, διά να ανοίξω τα δίθυρα έμπροσθεν αυτού· και αι πύλαι δεν θέλουσι κλεισθή. **2** Εγώ θέλω υπάγει έμπροσθέν σου και εξομαλύνει τας σκολιάς οδούς· θέλω συντρίψει τας χαλκίνας θύρας και κόψει τους σιδηρούς μοχλούς. **3** Και θέλω σοι δώσει θησαυρούς φυλαττομένους εν σκότει και πλούτη κερυμμένα εν αποκρύφοις· διά να γνωρίσης ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο καλών σε κατ' όνομα, ο Θεός του Ισραήλ. **4** Διά τον Ιακώβ τον δούλον μου και τον Ισραήλ τον εκλεκτόν μου σε εκάλεσα μάλιστα με το όνομά σου, σε επωνόμασα, αν και δεν με εγνωρίσας. **5** Εγώ είμαι ο Κύριος και δεν είναι άλλος· δεν υπάρχει εκτός εμού Θεός· εγώ σε περιέζωσα, αν και δεν με εγνωρίσας, **6** διά να γνωρίσωσιν από ανατολών ηλίου και από δυσμών, ότι εκτός εμού δεν υπάρχει ουδείς· εγώ είμαι ο Κύριος και δεν υπάρχει άλλος. **7** ο κατασκευάσας το φως και ποιήσας το σκότος· ο ποιών ειρήνην και κτίζων κακόν· εγώ ο Κύριος ποιώ πάντα ταύτα. **8** Σταλάξατε δρόσον άνωθεν, ουρανοί, και ας ράνωσιν αι νεφέλαι δικαιοσύνην· ας ανοίξη η γη και ας γεννήση σωτηρίαν και ας βασιστήη δικαιοσύνην ομού· εγώ ο Κύριος έποίησα τούτο. **9** Ουαί εις τον αντιμαχόμενον προς τον Ποιητήν αυτού. Ας αντιμάχεται το όστρακον προς τα όστρακα της γής· ο πηλός θέλει ειπέι προς τον πλάττοντα αυτόν, Τι κάμνεις; ή το έργον σου. Ούτος δεν έχει χείρας; **10** Ουαί εις τον λέγοντα προς τον πατέρα, τι γεννάς; προς την γυναίκα, τι κοιλοπονείς; **11** Ούτω λέγει Κύριος, ο Άγιος του Ισραήλ και ο Πλάστης αυτού· Ερωτάτέ με διά τα μέλλοντα περί των υιών μου και περί του έργου των χειρών μου προστάξατέ με. **12** Εγώ έκτισα την γην και έποίησα άνθρωπον επ' αυτής· εγώ διά των χειρών μου εξέτεινα τους ουρανοούς και έδωκα διαταγας εις πάσαν την στρατιάν αυτών. **13** Εγώ εξήγησα εκεινόν εις δικαιοσύνην και θέλω διευθίνει πάσας τας οδούς αυτού· αυτός θέλει οικοδομήσει την πόλιν μου και θέλει επιστρέψει τους αιχμαλώτους μου, ουχι με λύτρον ουδέ με δώρα, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **14** Ούτω λέγει Κύριος Ο κόπος της Αιγύπτου και το εμπόριον της Αιθιοπίας και των Σαβαίών, ανδρών μεγαλωώμων, θέλουσι περάσει εις σε και σου θέλουσιν εισθαί· όπως σου θέλουσιν ακολοθηεί· με αλύσεις θέλουσι περάσει και θέλουσι σε προσκυνήσει, θέλουσι σε ικετεύσει, λέγοντες, Βεβαίως ο Θεός είναι εν σοι, και δεν υπάρχει ουδείς άλλος Θεός. **15** Τωόντι συ είσαι Θεός κρυπτόμενος, Θεέ του Ισραήλ, ο Σωτήρ. **16** Πάντες ούτοι θέλουσιν αισχυνηθή και εντραπή· οι εργάται των ειδώλων θέλουσι φύγει εν καταίσχυνή πάντες ομού. **17** Ο δε Ισραήλ θέλει σωθή διά του Κυρίου σωτηρίαν αιώνιον· δεν θέλετε αισχυνηθή ουδέ εντραπή αιωνίως. **18** Διότι ούτω λέγει Κύριος, ο ποιήσας τους ουρανοούς· αυτός ο Θεός, ο

πλάσας την γην και ποιήσας αυτήν· όστις αυτός εστερέωσεν αυτήν, έκτισεν αυτήν ουχι ματαιώς· αλλ' έπλασεν αυτήν διά να κατοικηται· Εγώ είμαι ο Κύριος και δεν υπάρχει άλλος. **19** Δεν ελάλησα εν κρυπτώ ουδέ εν σκοτεινώ τόπω της γής· δεν είπα προς το σπέρμα του Ιακώβ, Ζητήσατέ με ματαιώς· εγώ είμαι ο Κύριος, ο λαλών δικαιοσύνην, ο αναγγέλλων ευθύτητα. **20** Συνάχθητε και έλθετε· Πλησιάσατε ομού, οι σεσωσμένοι των εθνών· δεν έχουσι νόησιν, όσοι σηκώνουσι το γλυπτόν ξύλον αυτών και προσεύχονται εις θεόν μη δυνάμενον να σώση. **21** Απαγγείλατε και φέρετε αυτούς πλησίον· μάλιστα, ας συμβουλευθώσιν ομού· τις ανήγγειλε τούτο απ' αρχής; τις εφανέρωσε τούτο εξ εκεινου του καιρού; ουχι εγώ ο Κύριος; και δεν υπάρχει εκτός εμού άλλος Θεός· Θεός δικαίος και Σωτήρ· δεν υπάρχει εκτός εμού. **22** Εις εμέ βλέπατε και σώθητε, πάντα τα πέρατα της γής· διότι εγώ είμαι ο Θεός και δεν υπάρχει άλλος. **23** Όμοσα εις εμαυτόν· ο λόγος εξήλθεν εκ του στόματός μου εν δικαιοσύνη και δεν θέλει επιστραφή, Ότι παν γόνυ θέλει κάμψει εις εμέ, πάσα γλώσσα θέλει ομνύει εις εμέ. **24** Βεβαίως θέλουσιν ειπέι περί εμού, Εν τω Κυρίω είναι η δικαιοσύνη και η δύναμις· εις αυτόν θέλουσι προσέλθει και θέλουσι καταισχυνηθή πάντες οι οργιζόμενοι εναντίον αυτού. **25** Εν τω Κυρίω θέλει δικαιοθής άπαν το σπέρμα του Ισραήλ.

46 Κατεκάμφθη ο Βηλ, έκυψεν ο Νεβώ· τα ειδώλα αυτών επετέθησαν επί ζώνων και κτηνών· αι άμαξαι υμών ήσαν πεφορτισμένα φορτίον κοπιαστικών. **2** Κύπτουσι, κάμπτουσιν ομού· δεν δύνανται να σώσωσι το φορτίον· αλλά και αυτά φέρονται εις αιχμαλωσίας. **3** Ακούσατέ μου, οίκος Ιακώβ· και παν το υπόλοιπον του οίκου Ισραήλ, τους οποίους εσήκωσα από κοιλίας, τους οποίους εβάστασα από μήτρας. **4** και έως του γήρατός σας εγώ αυτός είμαι· και έως των λευκών τριχών εγώ θέλω σας βαστάσει· εγώ σας έκαμα και εγώ θέλω σας σηκώσει· ναί, εγώ θέλω σας βαστάσει και σώσει. **5** Με τίνα θέλετε με εξομοιώσει και θέλετε με εξισώσει και με συγκρίνει και θέλομεν εισθαί όμοιοι; **6** Χύνουσι χρυσιον εκ του βαλαντίου και ζυγίζουσιν αργύριον διά του στατήρος και μισθόνουσι χρυσοχόον και κατασκευάζει αυτό θεόν· έπειτα προσπίπτουσι και προσκυνούσι· **7** σηκώνουσιν αυτόν επ' ώμου· φέρουσιν αυτόν και θέτουσιν αυτόν εις τον τόπον αυτού και ίσταται· δεν θέλει μετασταλέσει εκ του τόπου αυτού· προσεί βρωσι προς αυτόν· αλλά δεν δύνανται να αποκριθή ουδέ να σώση αυτούς από της συμφοράς αυτών. **8** Ενθυμήθητε τούτο και δείχθητε άνθρωποι· ανακαλέσατε αυτό εις τον νούν σας, αποστάται. **9** Ενθυμήθητε τα πρότερα, τα απ' αρχής· διότι εγώ είμαι ο Θεός και δεν υπάρχει άλλος· εγώ είμαι ο Θεός και ουδείς όμοίος μου. **10** όστις απ' αρχής αναγγέλλω το τέλος και από πρότερον τα μη γεγονότα, λέγων, Η βουλή μου θέλει σταθή και θέλω εκτελέσει άπαν το θέλημά μου· **11** όστις κράζω το αρπακτικόν πτηνόν εξ ανατολών, τον άνδρα της βουλής μου από γης μακράν· ναί, ελάλησα και θέλω κάμει να γενίγη εβουλεύθην και θέλω εκτελέσει αυτοί. **12** Ακούσατέ μου, σκληροκάρδιοι, οι μακράν από της δικαιοσύνης. **13** Επλησίασα την δικαιοσύνην μου· δεν θέλει εισθαί μακράν και η σωτηρία μου δεν θέλει βραδύνει· και θέλω δώσει εν Σιών σωτηρίαν εις τον Ισραήλ, την δόξαν μου.

47 Κατάβα και κάθησον επί του χώματος, παρθένε θυγάτηρ της Βαβυλώνας· κάθησον κατά γής· θρόνος πλέον δεν είναι, θυγάτηρ των Χαλδαιών· διότι δεν θέλεις πλέον ονομαστή απαλή και τρυφερά. **2** Πίασον τον χειρόμυλον και άλεθε άλευρον· εκκάλυψον τους πλοκάμους σου, γύμνωσον τους

πόδας, εκκάλυψον τας κνήμας, πέρασον τους ποταμούς. 3 Η γύνωσίς σου θέλει εκκαλυφθή· ναι, η αισχρόν σου θέλει φανή· εκδικήσιν θέλω λάβει και δεν θέλω φεισθή άνθρωπον. 4 Του Λυτρωτού ημών το όνομα είναι, Ο Κύριος των δυνάμεων, ο Άγιος του Ισραήλ. 5 Κάθησον σιωπώσα και είσελθε εις το σκότος, θυγάτηρ των Χαλδαιών· διότι δεν θέλεις πλέον ονομάζεσθαι. Η κυρία των βασιλείων. 6 Ωρπίστην κατά του λαού μου, εμίαντα την κληρονομίαν μου και παράδωκα αυτούς εις την χείρα σου· πλην συ δεν έδειξας εις αυτούς έλεος σφόδρα εβάρυνας τον ζυγόν σου επί τον γέροντα. 7 Και είπας, εις τον αιώνα θέλω είσθαι κυρία· ώστε δεν έβαλες ταύτα εν τη καρδια σου ουδέ ενθυμήθης τα έσχατα αυτών. 8 Τώρα λοιπόν άκουσον τούτο, η παραδεδωμένη εις τας τρυφάς, η κατοικούσα αμερίμνωσ, η λέγουσα εν τη καρδια σου, Εγώ είμαι και εκτός εμού ουδεμία άλλη· δεν θέλω καθήσει χήρα και δεν θέλω γνωρίσει ατέκνωσιν. 9 Τα δύο ταύτα θέλουσι βεβαίως ελθεί επί σε εξάφνης εν μιά ημέρα, ατέκνωσις και χηρεία· θέλουσιν ελθεί επί σε καθ' ολοκληρίαν διά το πλήθος των μαγειών σου, διά την μεγάλην αφανισμόν των γοητευμάτων σου· 10 διότι εθαρρέυθης επί την πονηρίαν σου και είπας, δεν με βλέπει ουδείς. Η σοφία σου και η επιστήμη σου σε απεπλάνησαν· και είπας εν τη καρδια σου, Εγώ είμαι και εκτός εμού ουδεμία άλλη. 11 Διά τούτο θέλει ελθεί κακόν επί σε, χωρίς να εξέρξης πόθεν γεννάται· και συμφορά θέλει πέσει κατά σου, χωρίς να δύνασαι να αποστρέψης αυτήν· και όλεθρος θέλει ελθεί, αιφνιδίως επί σε, χωρίς να εξέρξης. 12 Στήθι τώρα με τας γοητείας σου και με το πλήθος των μαγειών σου, εις τας οποίας ηγωνίσθης εκ νεότητός σου· αν δύνασαι να ωφελήθης, αν δύνασαι να υπερισχύσης. 13 Απέκαμες εν τω πλήθει των βουλών σου. Ας σηκωθώσι τώρα οι ουρανοσκοποί, οι αστρολόγοι, οι μνηολόγοι προγνωστικοί, και ας σε σώσωσιν εκ των περχομένων επί σε. 14 Ιδού, θέλουσιν είσθαι ως άχυρον· πυρ θέλει κατακαύσει αυτούς· δεν θέλουσι δυνηθή να σώσωσιν εαυτούς από της δυνάμεως της φλογός· δεν θέλει μείνει άνθρωξ διά να θερμανθή τις ουδέ πυρ διά να καθήσει έμπροσθεν αυτού. 15 Τοιούτοι θέλουσιν είσθαι εις σε εκείνοι, μετά των οποίων εκ νεότητός σου εκοπίασας, οι έμποροι σου· θέλουσι φύγει περιπλανώμενοι έκαστος εις το μέρος αυτού· ουδείς θέλει σε σώσει.

48 Ακουσατε τούτο, οίκος Ιακώβ· οι κληθέντες με το όνομα του Ισραήλ και εξελθόντες εκ της πηγής του Ιούδα· οι ομνύνοντες εις το όνομα του Κυρίου και αναφέροντες τον Θεόν του Ισραήλ, πλην ουχι εν αληθεία ουδέ εν δικαιοσύνη. 2 Διότι λαμβάνουσι το όνομα αυτών εκ της πόλεως της αγίας και επιστηρίζονται επί τον Θεόν του Ισραήλ· το όνομα αυτού είναι, Ο Κύριος των δυνάμεων. 3 Έκτοτε ανήγγειλα τα απ' αρχής· και εξήλθον εκ του στόματός μου και διεκήρυξα αυτά· έκαμα ταύτα αιφνιδίως και έγειαυαν. 4 Επειδή γνωρίζω ότι είσαι σκληρός, και ο τράχηλός σου είναι νεύρον σιδηρούν και το μέτωπόν σου χάλκινον. 5 Έκτοτε δε ανήγγειλα τούτο προς σε· πριν γείνη διεκήρυξα τούτο εις σε, διά να μη είπης, Το ειδωλόν μου έκαμε ταύτα· και το γλυπτόν μου και το χυτόν μου προσέταξε ταύτα. 6 Ηκουσας· ιδέ πάντα ταύτα· και δεν θέλετε ομολογήσει; από τούδε διακηρύττω προς σε νέα, μάλιστα αποκεκρυμμένα, και τα οποια συ δεν ήξευρες. 7 Τώρα έγειαυαν και ουχι παλαιόθεν, και ουδέ προ της ημέρας ταύτης ήκουσας περί αυτών, διά να μη είπης, Ιδού, εγώ ήξευρον ταύτα. 8 Ούτε ήκουσας ούτε ήξευρες ούτε απ' αρχής ηνοήθησαν τα ώτα σου· διότι ήξευρον έτι βεβαίως ήθελες φερθή απίστως και εκ κοιλίας ωνομάσθης παραβάτης. 9 Ένεκεν του ονόματός μου θέλω μακρύνει τον

θυμόν μου, και διά τον έπαινον μου θέλω βασταχθή προς σε, ώστε να μη σε εξολοθρεύσω. 10 Ιδού, σε εκαθάρισα, πλην ουχι ως άργυρον· σε κατέστησα εκλεκτόν εν τω χωνευτηρίω της θλίψεως. 11 Ένεκεν εμού, ένεκεν εμού θέλω κάμει τούτο· διότι πως ήθελε μολυνθή το όνομά μου; ναι, δεν θέλω δώσει την δόξαν μου εις άλλον. 12 Ακουσόν μου, Ιακώβ, και Ισραήλ τον οποίον εγώ εκάλεσα· εγώ αυτός είμαι· εγώ ο πρώτος, εγώ και ο έσχατος. 13 Και η χειρ μου εθεμελίωσε την γην και η δεξιά μου εμέτρησε με σπιθαμήν τους ουρανούς· όταν καλώ αυτούς, παρίστανται μοι. 14 Συνάχθητε, πάντες σεις, και ακουσατε· τις εκ τούτων ανήγγειλε ταύτα; Ο Κύριος ηγάπησεν αυτόν· όθεν θέλει εκπληρώσει το θέλημα αυτού επί την Βαβυλώνα και ο βραχίον αυτού θέλει είσθαι επί τους Χαλδαιούς. 15 Εγώ, εγώ ελάλησα· ναι, εκάλεσα αυτόν· έφερα αυτόν και εγώ θέλω ευδοώσει την οδόν αυτού. 16 Πλησιάσατε προς εμέ, ακουσατε τούτο· απ' αρχής δεν ελάλησα εν κρυπτώ· αφότου έγειαυε τούτο, εγώ ήμην εκεί και τώρα Κύριος ο Θεός απέστειλεν εμέ και το πνεύμα αυτού. 17 Ούτω λέγει Κύριος, ο Λυτρωτής σου, ο Άγιος του Ισραήλ· Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, ο διδάσκων σε διά την ωφέλειάν σου, ο οδηγών σε διά της οδού δι' ης έπρεπε να υπάγης. 18 Είθε να ήκουες τα προστάγματά μου τότε η ειρήνη σου ήθελεν είσθαι ως ποταμός και η δικαιοσύνη σου ως κύματα θαλάσσης· 19 και το σπέρμα σου ήθελεν είσθαι η άμμος και τα έκγονα της κοιλίας σου ως τα λιθάρια αυτής· το όνομα αυτού δεν ήθελεν αποκοπή ουδέ εξαλειφθή απ' έμπροσθέν μου. 20 Εξέλθετε εκ της Βαβυλώνας, φεύγετε από των Χαλδαιών, μετά φωνής αλαλαγμού αναγγειλατε, διακηρύξατε τούτο, εκφωνήσατε αυτό έως εσχάτου της γης, είπατε, Ο Κύριος ελύτρωσε τον δούλον αυτού Ιακώβ. 21 Και δεν εδίψησαν, ότε ώδηγη αυτούς διά της ερήμου· έκαμε να ρεώσωσι δι' αυτούς ύδατα εκ πέτρας και έσχισε την πέτραν και τα ύδατα έρρευσαν. 22 Ειρήνη δεν είναι εις τους ασεβείς, λέγει Κύριος.

49 Ακουσατέ μου, αι νήσοι· και προσέξατε, λαοί μακρυνοί· Ο Κύριος με εκάλεσεν εκ κοιλίας εκ των σπλάγγων της μητρός μου ανέφερε το όνομά μου. 2 Και έκαμε το στόμα μου ως μάχαιραν οξείαν· υπό την σκιάν της χειρός αυτού με έκρυψε, και με έκαμεν ως βέλος εκλεκτόν, και εν τη φαρέτρα αυτού με έκρυψε, 3 και είπε προς εμέ, Συ είσαι ο δούλός μου, Ισραήλ, εις τον οποίον θέλω δοξασθή. 4 Και εγώ είπα, Ματαιίως εκοπίασα· εις ουδέν και εις μάτην κατηνάλωσα την δύναμίν μου· πλην η κρίσις μου είναι μετά του Κυρίου και το έργον μου μετά του Θεού μου. 5 Τώρα λοιπόν λέγει Κύριος, ο πλάσας με εκ κοιλίας δούλον αυτού, διά να επαναφέρω τον Ιακώβ προς αυτόν και διά να συναχθή προς αυτόν ο Ισραήλ, και θέλω δοξασθή εις τους οφθαλμούς του Κυρίου, και ο Θεός μου θέλει είσθαι η δύναμις μου· 6 και είπε, Μικρόν είναι το να ήσαι δούλός μου διά να ανορθώσης τας φυλάς του Ιακώβ και να επαναφέρης το υπόλοιπον του Ισραήλ· θέλω προσέτι σε δώσει φως εις τα έθνη, διά να ήσαι η σωτηρία μου έως εσχάτου της γης. 7 Ούτω λέγει Κύριος, ο Λυτρωτής του Ισραήλ, ο Άγιος αυτού, προς εκείνον τον οποίον καταφρονεί άνθρωπος, προς εκείνον τον οποίον βδελύττεται έθνος, προς τον δούλον των εξουσιαστών· Βασιλείς θέλουσι σε ιδεί και σηκωθή, ηγεμόνες και θέλουσι σε προσκυνήσει, ένεκεν του Κυρίου, όστις είναι πιστός, του Αγίου του Ισραήλ, όστις σε εξέλεξεν 8 Ούτω λέγει Κύριος· Εν καιρώ δεκτώ επήκουσά σου και εν ημέρα σωτηρίας σε βροθήσασ· και θέλω σε διαφυλάξει και θέλω σε δώσει εις διαθήκην των λαών, διά να ανορθώσης την γην, να κληροδοτήσης κληρονομίας ηρημωμένας· 9 λέγων προς τους δεσμίους, Εξέλθετε· προς

της κεφαλής αυτών· αγαλλίασιν και ευφροσύνην θέλουσιν απολαύσει· η λύπη και ο στεναγμός θέλουσι φύγει. **12** Εγώ, εγώ είμαι ο παρηγορών υμάς. Συ τις είσαι και φοβείσαι από ανθρώπου θνητού και από υιού ανθρώπου, όστις θέλει γείνει ως χόρτος. **13** και ελπισμόνησας Κύριον τον Ποιητήν σου, τον εκτείνασθα τους ουρανούς και θεμελιώσαντα την γήν· και εφεσίβου πάντοτε καθ' ημέραν την οργήν του καταθλιβόντος σε, ως εάν ήτο έτοιμος να καταστρέψη; και που είναι τώρα η οργή του καταθλιβόντος; **14** Ο ηχηλωτισμένος σπεύδει να λυθή και να μη αποθάνη εν τω λάκκω μηδέ να στερηθή τον άρτων αυτού. **15** διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου, ο ταρπίτων την θάλασσαν και ηχοστί τα κύματα αυτής· Κύριος των δυνάμεων του όνομα αυτού. **16** Και έθεσα τους λόγους μου εις το στόμα σου και σε εσκέπασα με την σκιάν της χειρός μου, διά να στερεώσω τους ουρανούς και να θεμελιώσω την γήν· και διά να είπω προς την Σιών, λαός μου είσαι. **17** Εξεγέρθητι, εξεγέρθητι, ανάστηθι, Ιερουσαλήμ, ήτις έπιες εκ της χειρός του Κυρίου του ποτήριου του θυμού αυτού· έπιες, εξεκέκωνσας και αυτήν την τραγίαν του ποτηρίου της ζάλης. **18** Εκ πάντων των υιών, τους οποίους εγέννησε, δεν υπάρχει ο οδηγών αυτήν· ουδέ είναι εκ πάντων των υιών, τους οποίους εξέθρεψεν, ο πιάνωσ αυτήν εκ της χειρός. **19** Τα δύο ταύτα ήλθον επί σέ· τις θέλει σε συλλυπηθή; ερήμωσις και καταστροφή και πείνα και μάχαιρα· διά τίνος να σε παρηγορήσω; **20** Οι υιοί σου απενεκρώθησαν· κίονται απ' άκρου πασών των οδών, ως άγιος ταύρος εν δικτύοις· είναι πλήρεις του θυμού του Κυρίου, της επιτιμήσεως του Θεού σου. **21** Όθεν, άκουε τώρα τούτο, τεθλιμμένη και μεθύουσα, πλην ουχί εξ οίνου· **22** ούτω λέγει ο Κύριός σου, ο Κύριος και ο Θεός σου, ο δικολογών υπέρ του λαού αυτού· Ιδού, έλαβον εκ των χειρών σου το ποτήριον της ζάλης, την τραγίαν του ποτηρίου του θυμού μου· δεν θέλεις πλέον πίνει αυτό του λοιπού. **23** και θέλω βάλει αυτό εις την χείρα των καταθλιβόντων σε, οίτινες είπον προς την ψυχήν σου, Κύψον, διά να περάσωμεν· και συ έβαλες το σώμα σου ως γην και ως οδόν εις τους διαβαίνοντας.

52 Εξεγέρθητι, εξεγέρθητι, ενδύθητι την δύναμίν σου, Σιών· ενδύθητι τα ιμάτια της μεγαλοπρεπείας σου, Ιερουσαλήμ· πόλις αγία· διότι του λοιπού δεν θέλει πλέον εισέλθει εις σε ο απερίτμητος και ακάθαρτος. **2** Εκτινάχθητι από το χώμα σηκώθητι, κάθησον, Ιερουσαλήμ· λύσον τα δεσμά από του τραχήλου σου, αιχμάλωτος θυγάτηρ της Σιών. **3** Διότι ούτω λέγει Κύριος Επωλήθητε διά μηδέν και θέλετε λυτρωθή άνευ αργυρίου. **4** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ο λαός μου κατέβη το πρότερον εις την Αίγυπτον διά να παροικήση εκεί και οι Ασσύριοι αναίτιώς κατέθλιψαν αυτούς. **5** Τώρα λοιπόν, τι έχω να κάμω εδώ, λέγει Κύριος, επειδή ο λαός μου ελήφθη διά μηδέν; οι εξουσιάζοντες επ' αυτού κάμνουσιν εαυτόν να ολολύζη, λέγει Κύριος και το όνομά μου βλασφημείται πάντοτε καθ' ημέραν. **6** Διά τούτο ο λαός μου θέλει γνωρίσει το όνομά μου· διά τούτο θέλει γνωρίσει εν εκείνη τη ημέρα, ότι εγώ είμαι ο λαλών· Ιδού, εγώ. **7** Πόσον ωραίο είναι επί των ορέων οι πόδες του ευαγγελιζομένου, του κηρύττοντος ειρήνην· του ευαγγελιζομένου αγαθά, του κηρύττοντος σωτηρίαν, του λέγοντος προς την Σιών· Ο Θεός σου βασιλεύει. **8** Οι φύλακας του θέλουσιν υψώσεν φωνήν· εν φωνάσι ομού θέλουσιν αλαλάζει· διότι θέλουσιν ιδεί οφθαλμός προς οφθαλμόν, όταν ο Κύριος ανορθώση την Σιών. **9** Αλαλάξατε, ευφράνθητε ομού, ηρημωμένοι τόποι της Ιερουσαλήμ· διότι ο Κύριος παρηγόρησε τον λαόν αυτού, ελύτρωσε την Ιερουσαλήμ. **10** Ο Κύριος

εγύμνωσε τον άγιον βραχίονα αυτού ενώπιον πάντων των εθνών· και πάντα τα πέρατα της γης θέλουσιν ιδεί την σωτηρίαν του Θεού ημών. **11** Σύρθητε, σύρθητε, εξέλθετε εκείθεν, μη εγγίσητε ακάθαρτον· εξέλθετε εκ μέσου αυτής· καθαρίσθητε σεις οι βασταάοντες τα σκεύη του Κυρίου. **12** διότι δεν θέλετε εξέλθει εν βία, ουδέ μετά φυγής θέλετε οδοιπορήσει· διότι ο Κύριος θέλει υπάγει έμπροσθεν σας και ο Θεός του Ισραήλ θέλει εισέει η οπισθοφυλακή σας. **13** Ιδού, ο δούλός μου θέλει ευδοωθή· θέλει υψωθή και δοξασθή και αναβή υψηλά σφόδρα. **14** Καθώς πολλοί έμειναν εκοστατικοί επί σε, τόνον ήτο το πρόσωπον αυτού άδοξον παρά παντός ανθρώπου και το είδος αυτού παρά των υιών των ανθρώπων. **15** Ούτω θέλει ραντίσει πολλά έθνη· οι βασιλείς θέλουσι φράξει το στόμα αυτών επ' αυτόν· διότι θέλουσιν ιδεί εκείνο το οποίον δεν ελαλήθη προς αυτούς και θέλουσι νοήσει εκείνο, το οποίον δεν ήκουσαν.

53 Τις έπίστευσεν εις το κήρυγμα ημών; και ο βραχίον του Κυρίου εις τίνα απεκαλύφθη; **2** διότι ανέβη ενώπιον αυτού ως τρυφερόν φυτόν και ως ρίζα από ξηράς γής· δεν έχει είδος ουδέ κάλλος· και είδομεν αυτόν και δεν είχαν ωραιότητα ώστε να επιθυμώμεν αυτόν. **3** Καταπεφρονήμενος και απεριμμένος υπό των ανθρώπων· άνθρωπος θλίψεως και δόκιμος ασθενείας· και ως άνθρωπος από του οποίου αποστρέφει τις το πρόσωπον, κατεφρονήθη και ως ουδέν ελογίσθημεν αυτόν. **4** Αυτός τώνοντι τας ασθενείας ημών εβάστασε και τας θλίψεις ημών επεφορτίσθη· ημείς δε ενομοίσαμεν αυτόν τετραυματισμένον, πληγωμένον υπό Θεού και τεταλαιπωρημένον. **5** Αλλ'· αυτός ετραυματίσθη διά τας παραβάσεις ημών, εταλαιπωρήθη διά τας ανομίας ημών· η τιμωρία, ήτις έφερε την ειρήνην ημών, ήτο επ' αυτόν· και διά των πληγών αυτού ημείς ιάθημεν. **6** Πάντες ημείς επλανήθημεν ως πρόβατα· εστράφημεν έκαστος εις την οδόν αυτού· και ο Κύριος έθεσεν επ' αυτόν την ανομίαν πάντων ημών. **7** Αυτός ήτο καταθεθλιμμένος και βεβασανισμένος αλλά δεν ήνοιξε το στόμα αυτού· εφέρθη ως αρνίον επί σφαγήν, και ως πρόβατον έμπροσθεν του κείροντος αυτό άφωνον, ούτω δεν ήνοιξε το στόμα αυτού. **8** Από καταθλίψεως και κρίσεως ανηπάχθη· την δε γενεάν αυτού τις θέλει διηγής; διότι εσηκώθη από της γης του ζώντων· διά τας παραβάσεις του λαού μου ετραυματίσθη. **9** Και ο τάφος αυτού διωρίσθη μετά των κακούργων· πλην εις τον θάνατον αυτού εστάθη μετά του πλουσίου· διότι δεν έκαμεν ανομίαν ουδέ ευρέθη δόλος εν τω στόματι αυτού. **10** ΑΛΛ'· ο Κύριος ηθέλησε να βασανίση αυτόν· εταλαιπώρησεν αυτόν. Αφού όμως δώσης την ψυχήν αυτού προσφοράν περί αμαρτίας, θέλει ιδεί έκγονα, θέλει μακρύνει τας ημέρας αυτού, και το θέλημα του Κυρίου θέλει ευδοωθή εν τη χειρί αυτού. **11** Ήξει ιδεί τους καρπούς του πόνου της ψυχής αυτού και θέλει χορτασθή· ο δικαίος δούλός μου θέλει δικαιοσύνη πολλούς διά της επιγνώσεως αυτού· διότι αυτός θέλει βασταάσει τας ανομίας αυτών. **12** Διά τούτο θέλω δώσει εις αυτόν μερίδα μετά των μεγάλων και τους ισχυρούς· θέλει μοιρασθή λάφυρον, διότι παρέδωκε την ψυχήν αυτού εις θάνατον και μετά ανόμων ελογίσθη και αυτός εβάστασε τας αμαρτίας πολλών και θέλει μειστεύσει υπέρ των ανόμων.

54 Ευφράνθητι, στείρα, η μη τίκτουσα· αναβόησον εν αγαλλίασει και τέρπου, η μη ωδίνουσα· διότι πλειότερα είναι τα τέκνα της ηρημωμένης παρά τα τέκνα της εχούσης τον άνδρα, λέγει Κύριος. **2** Πλάτυνον τον τόπον της σκηνης σου και ας εκτείνωσι τα παραπετάσματα των κατοικιών σου· μη φειστής· μακρυνον τα σχοινία σου και στερέωσον τους πασσάλους σου.

3 Διότι θέλεις εκταθή εις τα δεξιά και εις τα αριστερά· και το σπέρμα σου θέλει κληρονομήσει τα έθνη και θέλει κάμει τας ηρημωμένας πόλεις να κατοικισθώσι. 4 Μη φοβού· διότι δεν θέλεις καταισχυνθή· μηδέ εντρέπου· διότι δεν θέλεις αισχυνθή· διότι θέλεις λησμονήσει την αισχύνην της νεότητός σου και δεν θέλεις ενθυμηθή πλέον το όνειδος της χηρείας σου. 5 Διότι ο άνήρ σου είναι ο Ποιητής σου· το όνομα αυτού είναι, Ο Κύριος των δυνάμεων· και ο Λυτρωτής σου είναι ο Άγιος του Ισραήλ· αυτός θέλει ονομασθή, Ο Θεός πάσης της γης. 6 Διότι ο Κύριος σε εκάλεσεν ως γυναίκα εγκαταλειμμένην και τεθλιμμένην το πνεύμα και γυναίκα νεότητος αποβεβλημένην, λέγει ο Θεός σου. 7 Σε εγκατέλιπον διά ολίγον καιρόν· πλην με έλεος μέγα θέλω σε περιουδέξει. 8 Εν θυμώ μικρώ έκρυψα το πρόσωπόν μου από σου διά μίαν στιγμήν· με έλεος όμως αιώνιον θέλω σε ελεήσει, λέγει Κύριος ο Λυτρωτής σου. 9 Διότι τούτο είναι εις εμέ ως τα ύδατα του Νώε· επειδή, καθώς ώμοσα ότι τα ύδατα του Νώε δεν θέλουσιν επέλθει πλέον επί την γην, ούτως ώμοσα ότι δεν θέλω θυμωθή πλέον κατά σου ουδέ σε ελέγξει. 10 Διότι τα όρη θέλουσι μεταποισθή και οι λόφοι μετακινήθη· πλην το έλεός μου δεν θέλει εκλείψει από σου ουδέ η διαθήκη της ειρήνης μου μετακινήθη, λέγει Κύριος ο ελεών σε. 11 Ω τεθλιμμένη, τεταραγμένη, απαρηγόρητος, ιδού, εγώ θέλω στρώσει τους λίθους σου εκ μαρμάρων πορφυρών και θέλω βάλλει τα θεμέλιά σου εκ σαπφείρων. 12 Και θέλω κάμει τας επάλξεις σου εξ αχάτου και τας πόλεις σου εξ ανθράκων και άπαντα τον περιβολόν σου εκ λίθων εκλεκτών. 13 Πάντες δε οι υιοί σου θέλουσιν εΐσθαι διδακτοί του Κυρίου, και θέλει εΐσθαι μεγάλη η ειρήνη των υιών σου. 14 Εν δικαιοσύνη θέλεις στερωθή μακράν από της καταδυναστείας θέλεις εΐσθαι, διότι δεν θέλεις φοβείσθαι· και από του τρόμου, διότι δεν θέλει σε πλησιάσει. 15 Ιδού, βεβαίως θέλουσι συναχθή ομού εναντίον σου, πλην ουχί δι' εμού· Όσοι συναχθώσιν ομού εναντίον σου, ένεκα σου, θέλουσι πέσει. 16 Ιδού, εγώ έκαμον τον χαλκέα, όστις φυσά τους άνθρακας εν τω πυρί και εξαγει το εργαλείον διά το έργον αυτού· και εγώ έκαμον τον πορθητήν διά να καταστρέφη. 17 Ουδέν όπλον κατασκευασθέν εναντίον σου θέλει ευοδωθή και πάσαν γλώσσαν, ήτις ήθελε κινήθη κατά σου, θέλεις νικήσει εν τη κρίσει. Αύτη είναι η κληρονομία των δούλων του Κυρίου· και η δικαιοσύνη αυτών είναι εξ εμού, λέγει ο Κύριος.

55 Ω πάντες οι διψώντες, έλθετε εις τα ύδατα· και οι μη έχοντες αργύριον, έλθετε, αγοράσατε και φάγετε· ναι έλθετε, αγοράσατε οίνον και γάλα άνευ αργυρίου και άνευ αντιτίμου. 2 Διά τι εξοδεύετε αργύρια ουχί εις άρτον; και τον κόπον σας ουχί εις χορτασμόν; ακούσατέ μου μετά προσοχής και θέλετε φάγει αγαθά και η ψυχή σας θέλει ευφρανθή εις το πάχος. 3 Κλίνετε το ώτιόν σας και έλθετε προς εμέ· ακούσατε και η ψυχή σας θέλει ζήσει· και θέλω κάμει προς εσάς αιώνιον διαθήκην, τα ελέη του Δαβίδ τα πιστά. 4 Ιδού, έδωκα αυτόν μαρτύριον εις τους λαούς, άρχοντα και προστάττοντα εις τους λαούς. 5 Ιδού, θέλεις καλέσει έθνος, το οποίον δεν εγνωρίζεις· και έθνη, τα οποία δεν σε εγνωρίζον, θέλουσι τρέξει προς σε, διά Κύριον τον Θεόν σου και διά τον Άγιον του Ισραήλ· διότι σε εδόξασε. 6 Ζητείτε τον Κύριον, ένόςω δύναται να ευρεθή επικαλέσθη αυτόν, ένόςω είναι πλησίον. 7 Ας εγκαταλίπη ο ασεβής την οδόν αυτού και ο άδικος τας βουλάς αυτού· και ας επιστρέψη προς τον Κύριον, και θέλει ελεήσει αυτόν· και προς τον Θεόν ημών, διότι αυτός θέλει συγχωρήσει αφθόνως. 8 Διότι αι βουλαί μου δεν είναι βουλαί υμών ουδέ οδοί υμών αι οδοί

μου, λέγει Κύριος. 9 Αλλ' όσον είναι υψηλοί οι ουρανοί από της γης, ούτως αι οδοί μου είναι υψηλότεραι των οδών υμών και αι βουλαί μου των βουλών υμών. 10 Διότι καθώς καταβαίνει η βροχή και η χιών εκ του ουρανού και δεν επιστρέφει εκεί, αλλά ποτίζει την γην και κάμνει αυτήν να εκφυή και να βλασάνη, διά να δώση σπόρον εις τον σπείροντα και άρτον εν τον εσθιοντα, 11 ούτω θέλει εΐσθαι ο λόγος μου ο εξερχόμενος εκ του στόματός μου· δεν θέλει επιστρέψει εις εμέ κενός, αλλά θέλει εκτελέσει το θέλημά μου και θέλει ευοδωθή εις ό, τι αυτόν αποστέλλω. 12 Διότι θέλετε εξέλθει εν χαρά και οδηγηθή εν ειρήνη· τα όρη και οι λόφοι θέλουσιν αντιχησει έμπροσθεν σας υπό αγαλλιάσεως και πάντα τα δένδρα του αγρού θέλουσιν επικροτήσει τας χείρας. 13 Αντί της ακάνθης θέλει αναβή κυπάρισσος, αντί της κνίδης θέλει αναβή μυρσίνη· και τούτο θέλει εΐσθαι εις τον Κύριον διά όνομα, διά σημείον αιώνιον, το οποίον δεν θέλει εκλείψει.

56 Ούτω λέγει Κύριος Φυλάττετε κρίσιν και κάμνετε δικαιοσύνην· διότι η σωτηρία μου πλησιάζει να έλθη και η δικαιοσύνη μου να αποκαλυφθή. 2 Μακάριος ο άνθρωπος όστις κάμνει τούτο, και ο υιός του ανθρώπου όστις κρατεί αυτό· όστις φυλάττει το σάββατον, ώστε να μη βεβηλώση αυτό, και κρατεί την χείρα αυτού, ώστε να μη πράξη μηδέν κακόν. 3 Ο δε υιός του αλλογενούς, ο προσεθεμισμένος εις τον Κύριον, ας μη είπη, λέγων, Ο Κύριος διόλου θέλει με χωρήσει από του λαού αυτού· μηδέ ο ευνούχος ας λέγη, Ιδού, εγώ είμαι δένδρον ξηρόν. 4 Διότι ούτω λέγει Κύριος εις τους ευνούχους, όσοι φυλάττουσι τα σάββατά μου και εκλέγουσι τα αρέσκοντα εις εμέ και κρατούσι την διαθήκην μου, 5 εις αυτούς μάλιστα θέλω δώσει εν τω οίκω μου και εντός των τειχών μου τόπον και όνομα καλύτερον παρά των υιών και των θυγατέρων· εις αυτούς θέλω δώσει όνομα αιώνιον, το οποίον δεν θέλει εκλείψει. 6 Περί δε των υιών του αλλογενούς, οΐτινες ήβηλον προστεθή εις τον Κύριον, διά να δουλεύωσιν εις αυτόν και να αγαπώσι το όνομα του Κυρίου, διά να ήναι δούλοι αυτού· όσοι φυλάττουσι το σάββατον, ώστε να μη βεβηλώσωσιν αυτό και κρατούσι την διαθήκην μου· 7 και τούτους θέλω φέρει εις το άγιόν μου όρος και θέλω ευφράνει αυτούς εν τω οίκω της προσευχής μου· τα ολοκαυτώματα αυτών και αι θυσίαι αυτών θέλουσιν εΐσθαι δεκταί επί το θυσιαστήριόν μου· διότι ο οίκός μου θέλει ονομάζεσθαι, Οίκος προσευχής διά πάντα τους λαούς. 8 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός ο συνάγων τους διεσκορπισμένους του Ισραήλ· θέλω συνάξει έτι και άλλους εις αυτόν, εκτός των συνηγμένων αυτού. 9 Έλθετε, φάγετε, πάντα τα ζωά του αγρού, πάντα τα θηρία του δάσους. 10 Οι δε φύλακες αυτού είναι τυφλοί· πάντες χωρίς νοήσεως· πάντες κύνες άλαλοι, μη δυναμένοι να υλακτήσωσι· κοιμώμενοι, κοιτόμενοι, αγαπώντες νυσταγμόν· 11 ναι, κύνες αδηφάγοι, οΐτινες δεν γνωρίζουσι χορτασμόν και ποιμένες, οΐτινες δεν γνωρίζουσι σύνεσιν· πάντες είναι εστραμμένοι προς την οδόν αυτών, έκαστος εις το μέρος αυτού, διά το κέρδος αυτών. 12 Έλθετε, λέγουσι, θέλω φέρει οίνον και θέλομεν μεθυσθή με σίκερα· και άυριον θέλει εΐσθαι ως η ημέρα αυτή, πολύ πλέον άφθονος.

57 Ο δίκαιος αποθνήσκει και ουδείς βάλλει τούτο εν τη καρδιά αυτού· και οι άνδρες ελέους συλλέγονται, χωρίς να εννοή τις, αν ο δίκαιος συλλέγεται απ' έμπροσθεν της κακίας. 2 Θέλει εισέλθει εις ειρήνην· οι περιπατούντες εν τη ευθύτηι αυτών, θέλουσιν αναπαύθη εν ταις κλίνας αυτών. 3 Σεΐς δε

οι υιοί της μαγίσσης, σπέρμα μοιχού και πόρνης, πλησιάσατε εδώ. **4** Κατά τίνος εντρυφάτε; κατά τίνος επλατώνετε το στόμα, εξετεινάτε την γλώσσαν; δεν είσθε τέκνα ανομίας, σπέρμα ψεύδους, **5** φλογιζόμενοι με τα είδωλα υπό παν δένδρον πράσινον, σφάζοντες τα τέκνα εν ταις φάραγξιν, υπό τους κρήμους των βράχων; **6** Η μερίς σου είναι μεταξή των χαλίκων των χειμάρρων· ούτοι, ούτοι είναι η κληρονομία σου· και εις αυτούς εξέχεας σπονδάς, προσέφερες προσφοράν εξ αλιφίτων· εις ταύτα θέλω ευαρεστηθή; **7** Επί όρους υψηλού και μετεώρου έβαλες την κλίνην σου· και εκεί ανέβης διά να προσφέρεις θυσίαν. **8** Και πίσω των θυρών και των παραστατών έστησας το μνημόσυνόν σου· διότι εξεσέκπασα σεαυτήν αποστατήσασα απ' εμού και ανέβης· επλάτυνας την κλίνην σου και συνεφώνησας μετ' εκείνων· ηγάπησας την κλίνην αυτών, εξέλεξας τους τόπους. **9** υπήγες μάλιστα προς τον βασιλέα με χρίσματα και ηύξησας τα αρώματά σου και απέστειλας μακράν τους πρόσβεις σου και εταπεινώσας σεαυτήν μέχρις άδου. **(Sheol h7585)** **10** Εκοπιάσας εις το μάκρος της οδού σου· και δεν είπας, εις μάτην κοπιάζω· εύρηκας το ζην διά της χειρός σου και ούά τούτο δεν απέκαμες. **11** Και τίνα εποτήθης ή εφοβήθης, ώστε να ψευσθής και να μη με ενθυμηθής μηδέ να θέσης τούτο εν τη καρδιά σου; δεν είναι, διότι εγώ εσώωψησα, μάλιστα προ πολλού, διά τούτο συ δεν με εφοβήθης; **12** Εγώ θέλω απαγγείλει την δικαιοσύνην σου και τα έργα σου· όμως δεν θέλουσι σε ωφελήσει. **13** Όταν αναβοήσης, ως σε ελευθερώσωσιν οι συνηγμένοι σου· αλλ' ο άνεμος θέλει αφαρπάσει πάντας αυτούς· η ματαιότης θέλει λάβει αυτούς· ο ελπίζων όμως επ' εμέ θέλει κληρονομήσει την γην και αποκτήσσει το άγιόν μου όρος. **14** Και θέλω περίε, Υψώσατε, υψώσατε, ετοιμάσατε την οδόν, εκβάλετε το πρόσωπα από της οδού του λαού μου. **15** Διότι ούτω λέγει ο Ύψιστος και ο Υπέρτατος, ο κατοικών την αιωνιότητα, του οποίου το όνομα είναι Ο Άγιος· Εγώ κατοικώ εν υψηλοίς και εν αγίω τόπω· και μετά του συντετριμμένου την καρδίαν και του ταπεινού το πνεύμα, διά να ζωοποιώ το πνεύμα των ταπεινών και να ζωοποιώ την καρδίαν των συντετριμμένων. **16** Διότι δεν θέλω δικολογεί αιωνίως ουδέ θέλω είσθαι πάντοτε ωργισμένος· επειδή τότε ήθελον εκλείψει απ' έμπροσθέν μου το πνεύμα και αι ψυχάι τας οποίας έκαμον. **17** Διά την ανομίαν της αισχροκερδείας αυτού ωργίσθην και επάταξα αυτόν· έκρυσπα το πρόσωπόν μου και ωργίσθην· αλλά αυτός ηκολούθησε πεισματωδώς την οδόν της καρδιάς αυτού. **18** Είδον τας οδούς αυτού και θέλω ιατρεύσει αυτόν· και θέλω οδηγήσει αυτόν και δώσει πάλιν παρηγορίας εις αυτόν και εις τους θετλιμμένους αυτού. **19** Εγώ δημιουργώ τον καρπόν των χειλέων· ειρήνην, ειρήνην, εις τον μακράν και εις τον πλησίον, λέγει Κύριος· και θέλω ιατρεύσει αυτόν. **20** Οι δε ασεβείς είναι ως η τεταραγμένη θάλασσα, όταν δεν δύναται να ησυχάσει· και τα κύματα αυτής εκρίπτουσι καταπάτημα και ηηλόν. **21** Ειρήνην δεν είναι εις τους ασεβείς, λέγει ο Θεός μου.

58 Αναβόησον δυνατά, μη φεισθής· ύψωσον την φωνήν σου ως σάλπιγγα και ανάγγειλον προς τον λαόν μου τας ανομίας αυτών και προς τον οίκον Ιακώβ τας αμαρτίας αυτών. **2** Με ζητούσιν όμως καθ' ημέραν και επιθυμοῦσι να μανθάνωσι τας οδοῦς μου, ως έθνος το οποίον έκαμε δικαιοσύνην και δεν εγκατέλιπε την κρίσιν του Θεού αυτού· ζητούσι παρ' εμού κρίσεις δικαιοσύνης· επιθυμοῦσι να πλησιάζωσιν εις τον Θεόν. **3** Διά τι ενηστεύσαμεν, λέγουσι, και δεν είδες; εταλαιπωρήσαμεν την ψυχήν ημών και δεν εγνώρισας; Ιδού, εν τη ημέρα της νηστείας σας ευρίσκατε ηδονήν και καταθλίβετε πάντας τους

μισθωτούς σας. **4** Ιδού, νηστεύετε διά δίκας και έριδας και γρονθίζετε ασεβώς· μη νηστεύετε, καθώς την σήμερον, διά να ακουσθή άνωθεν η φωνή σας. **5** Τοιαύτη είναι η νηστεία, την οποίαν εγώ εξέλεξα; να ταλαιπωρή ο άνθρωπος την ψυχήν αυτού μίαν ημέραν; να κλίνη την κεφαλήν αυτού ως σπάρτον και να υποστρήνη σάκκον και στάκτην εις εαυτόν; νηστείαν θέλεις ονομάσει τούτο και ημέραν δεκτήν εις τον Κύριον; **6** Η νηστεία την οποίαν εγώ εξέλεξα, δεν είναι αύτη; και να λύης τους δεσμούς της κακίας, το να διαλύης τα βαρέα φορτία και το να αφίνης ελευθέρους τους καταδεδυναστευμένους και το να συντρίβης πάντα ζυγόν; **7** Δεν είναι το να διαμοιράζης τον άρτον σου εις τον πεινώντα και να εισάγης ην την οικίαν σου τους αστέγους πτωχούς; όταν βλέπης τον γυμνόν, να ενδύης αυτόν, και να μη κρύπτεις σεαυτόν από της σαρκός σου; **8** Τότε το φως σου θέλει εκλάμψει ως η αυγή και η υγεία σου ταχέως θέλει βλαστήσει· και η δικαιοσύνη σου θέλει προπορεύεσθαι έμπροσθέν σου· η δόξα του Κυρίου θέλει είσθαι η οπισθοφυλακή σου. **9** Τότε θέλεις κράζει και ο Κύριος θέλει αποκρίνεσθαι· θέλεις φωνάζει και εκείνος θέλει λέγει, Ιδού, εγώ. Εάν εκβάλης εκ μέσου σου τον ζυγόν, την ανάτασιν του δακτύλου και τους ματαίους λόγους **10** και ανοίγης την ψυχήν σου προς τον πεινώντα και ευχαριστήσης την θετλιμμένην ψυχήν· τότε το φως σου θέλει ανατέλλει εν τω σκότει και το σκότος σου θέλει είσθαι ως μεσημβρία. **11** Και ο Κύριος θέλει σε οδηγήι πάντοτε και χορταίνει την ψυχήν σου εν ανομβρίαις και πάνυνη τα οστά σου· και θέλεις είσθαι ως κήπος ποτιζόμενος και ως πηγή ύδατος, της οποίας τα ύδατα δεν εκλείπουσι. **12** Και οι από σου θέλουσιν οικοδομήσει τας παλαιάς ερημώσεις· θέλεις ανεγείρει τα θεμέλια πολλών γενεών· και θέλεις ονομασθή, Ο επιδιωρθωτής των χαλασμάτων. Ο ανορθωτής των οδών διά τον κατοικισμόν. **13** Εάν αποστρέψης τον πόδα σου από του σαββάτου, από του να κάμνης τα θελήματά σου εν τη αγία μου ημέρα, και ονομάζης το άββατον τρυφήν, αγίαν ημέραν του Κυρίου, έντιμον, και τιμάς αυτό, μη ακολουθών τας οδοῦς σου μηδέ ευρίσκων εν αυτώ το θελήμα σου μηδέ λαλών τους λόγους σου, **14** τότε θέλεις εντρυφά εν Κυρίω· και εγώ θέλω σε ιππεύσει επί τους υψηλούς τόπους της γης και σε θρέψει με την κληρονομίαν του πατρός σου Ιακώβ· διότι το στόμα του Κυρίου ελάλησε.

59 Ιδού, η χειρ του Κυρίου δεν εσμικρύνθη, ώστε να μη δύναται να σώσει, ουδέ το ωτίον αυτού εβάρυνεν, ώστε να μη δύναται να ακούση· **2** αλλ' αι ανομιαί σας έβαλον χωρίσματα μεταξύ υμών και του Θεού υμών, και αι αμαρτίαί σας έκρυσπαν το πρόσωπον αυτού από σας, διά να μη ακούη. **3** Διότι αι χείρες σας είναι μεμολυσμένα από αίματος και οι δάκτυλοί σας από ανομίας· τα χείλη σας ελάλησαν ψεύδη· η γλώσσα σας εμελέτησε κακίαν. **4** Ουδέεις εκήχηται την δικαιοσύνην ουδέ κρίνει εν αληθεία· θαρροῦσιν επί την ματαιότητα και λαλοῦσι ψεύδη· συλλαβάνουσι κακίαν και γεννώσιν ανομίαν. **5** Βασιλίσκον ωά επωάζουσι και ιστόν αράχνης υφαινούσιν· όστις φάγη εκ των ώων αυτών, αποθνήσκει· και αν σπάσης κανέν, εξέρχεται έχιδνα. **6** Τα πανία αυτών δεν θέλουσι χρησιμεῦσει εις ενδύματα, ουδέ θέλουσιν ενδυθή από των έργων αυτών· τα έργα αυτών είναι έργα ανομίας, και το έργον της βίας είναι εν ταις χερσίν αυτών. **7** Οι πόδες αυτών τρέχουσι προς το κακόν και σπεύδουσι να χύσωσιν αίμα αθών· οι διαλογισμοί αυτών είναι διαλογισμοί ανομίας· ερήμωσις και καταστροφή είναι εν ταις οδοίς αυτών. **8** Την οδόν της ειρήνης δεν γνωρίζουσι· και δεν είναι κρίσις εις τα βήματα αυτών· αυτοί εις εαυτούς

διέστρεψαν τας οδούς αυτών· πας ο περιπατών εν αυταίς δεν γνωρίζει ειρήνην. **9** Διά τούτο η κρίσις είναι μακράν αφ' ημών και η δικαιοσύνη δεν μας φθάνει· προσμένομεν φως και ιδού, σκότος λάμπει, και περιπατούμεν εν ζώφω. **10** Ψηλαφώμεν τον τοίχον ως οι τυφλοί, και ψηλαφώμεν ως οι μη έχοντες οφθαλμούς· εν μεσημβρία προσκόπτομεν ως εν νυκτί· είμεθα εν μέσω των αγαθών ως νεκροί. **11** Πάντες βρυχώμεθα ως άρκοι και στεναζόμεν ως τραγόνες· κρίσις προσμένεται αλλά δεν υπάρχει· σωτηρίαν αλλ' είναι μακράν αφ' ημών. **12** Διότι αι παραβάσεις ημών επληθύνθησαν ενώπιόν σου, και αι αμαρτία ημών είναι μάρτυρες καθ' ημών· διότι μεθ' ημών είναι αι παραβάσεις ημών· και τας ανομίας ημών ημείς γνωρίζομεν αυτάς. **13** Παρέβημεν και εφευδοθήμεν προς τον Κύριον και απεμακρυνθήμεν από όπισθεν του Θεού ημών· ελαλήσαμεν άδικα και στασιαστικά· συνελάβομεν και επροφέραμεν εκ της καρδιάς λόγους ψεύδους. **14** Και η κρίσις εστράφη οπίσω και η δικαιοσύνη ίσταται μακράν· διότι η αλήθεια έπεσεν εν τη οδώ και η ευθύτης δεν δύναται να εισχωρήσει. **15** Ναι, εξέλιπεν η αλήθεια· και ο εκκλινών από του κακού γίνεται θήραμα. Και είδε Κύριος και δυσηρεστήθη ότι δεν υπήρχε κρίσις· **16** και είδεν ότι δεν υπήρχεν άνθρωπος, και εθαύμασεν ότι δεν υπήρχεν ο μεσιτεύων· όθεν ο βραχιών αυτού ενήργησεν εις αυτόν σωτηρίαν· και η δικαιοσύνη αυτού, αυτή εβάστασεν αυτόν. **17** Και ενεδύθη δικαιοσύνην ως θώρακα και περιέθηκε την περικεφαλαίαν της σωτηρίας επί την κεφαλήν αυτού· και εφόρεσεν ως ιμάτιον τα ενδύματα της εκδικήσεως και ως επένδυμα περιενεδύθη τον ζήλον. **18** Κατά τα έργα αυτών, ούτω θέλει ανταποδώσει, οργήν εις τους εναντίους αυτού, ανταπόδοσιν εις τους εχθρούς αυτού· θέλει κάμει ανταπόδοσιν και εις τας νήσους. **19** Και θέλουσι φοβηθή το όνομα του Κυρίου από τους δυνάμει και την δόξαν αυτού από ανατολών ηλιού· όταν ο εχθρός επέλθη ως ποταμός, το πνεύμα του Κυρίου θέλει υψώσει σημαίαν εναντίον αυτού. **20** Και ο Αυρωτής θέλει ελθεί εις Σιών και προς τους όσους εκ του Ιακώβ επιστρέφουσιν από της παραβάσεως, λέγει Κύριος. **21** Παρ' εμού δε αυτή είναι η προς αυτούς διαθήκη μου, λέγει Κύριος· το πνεύμά μου το επί σε και οι λόγοι μου, τους οποίους έθεσα εν τω στόματι σου, δεν θέλουσι λείψει από του στόματός σου ούτε από του στόματος του σπέρματός σου ούτε από του στόματος του σπέρματος του σπέρματός σου, από του νυν και έως αιώνος, λέγει Κύριος.

60 Σηκώθητι, φωτίζου· διότι το φως σου ήλθε, και η δόξα του Κυρίου ανέτειλεν επί σε. **2** Διότι ιδού, σκότος θέλει σκεπάσει την γην και ζόφος τα έθνη· επί σε όμως θέλει ανατείλει ο Κύριος και η δόξα αυτού θέλει φανερωθή επί σε. **3** Και τα έθνη θέλουσιν ελθεί εις το φως σου και οι βασιλείς εις την λάμπειν της ανατολής σου. **4** Ύψωσον κύκλω τους οφθαλμούς σου και ιδέ· πάντες ούτοι συναθροίζονται, έρχονται προς σε· οι υιοί σου θέλουσιν ελθεί μακρόθεν και αι θυγατέρες σου θέλουσι τραφή εις τα πλευρά σου. **5** Τότε θέλεις ιδεί και χαρή, και η καρδιά σου θέλει εκπλαγή και πλατυνθή· διότι η αφθονία της θαλάσσης θέλει στραφή προς σε· αι δυνάμεις των εθνών θέλουσιν ελθεί προς σε. **6** Πλήθος καμηλών θέλει σε σκεπάσει, αι δρομάδες του Μαδιάμ και του Γεφά· πάντες οι από Σεβά βέλουσιν ελθεί· χρυσίον και λίβανον θέλουσι φέρει· και θέλουσιν ευαγγελίζεσθαι τους επαίνους του Κυρίου. **7** Πάντα τα πρόβατα του Κηδάρ θέλουσι συνασχή προς σε· οι κριοί του Νεβαϊώθ θέλουσιν είσθαι εις χρήσιν σου· θέλουσι προσφερθή επί το θυσιαστήριόν μου ευπρόσδεκτοι, και εγώ θέλω δοξάσει τον όικον της δόξης μου. **8** Τίνες είναι οι πετώμενοι ως νέφη και ως

περιστερά εις τας θυρίδας αυτών; **9** Αι νήσοι βεβαίως θέλουσι προσηύξειν εμέ και εν πρώτοις τα πλοία της Θαρσείς, διά να φέρωσι μακρόθεν τους υιούς σου, το αργύριον αυτών και το χρυσίον αυτών μετ' αυτών, διά το όνομα Κυρίου του Θεού σου και διά τον Άγιον του Ισραήλ, διότι σε εδόξασε. **10** Και οι υιοί των αλλογενών θέλουσιν ανοικοδομήσει τα τείχη σου, και οι βασιλείς αυτών θέλουσι σε υπηρετήσει· διότι εν τη οργή μου σε έπάταξα, πλην διά την εύνοιάν μου σε ηλέησα. **11** Και αι πύλαι σου θέλουσιν είσθαι πάντοτε ανοικταί· δεν θέλουσι κλεισθή ημέραν και νύκτα, διά να εισάγωσιν εις σε τας δυνάμεις των εθνών και να εισφέρωνται οι βασιλείς αυτών. **12** Διότι το έθνος και η βασιλεία, τα οποία δεν ήθελον σε δουλεύειν, θέλουσιν αφανισθή· και, τα έθνη εκείνα θέλουσιν ολοκληρώως ερημωθή. **13** Η δόξα του Λιβάνου θέλει η ελθεί εις σε, η έλατος, η πεύκη και ο πύξος ομού, διά να στολίσωσι τον τόπον του αγιαστηρίου μου· και θέλω δοξάσει τον τόπον των ποδών μου. **14** Και τα τέκνα των λυπησάντων σε θέλουσιν ελθεί υποκλίνοντα προς σε· και πάντες οι καταφορήσαντες σε θέλουσι προσκυνήσει τα ίχνη των ποδών σου· και θέλουσι σε ονομάζειν. Η πόλις του Κυρίου, Η Σιών του Αγίου του Ισραήλ. **15** Αντί του ότι εγκατελείφθη και εμισήθη, ώστε ουδεις διέβαινε διά μέσου σου, θέλω σε καταστήσει αιώνιον αγαλλίαμα, ευφροσύνην εις γενεάς γενεών. **16** Και θέλεις θηλάσει το γάλα των εθνών και θέλεις θηλάσει τους μαστούς των βασιλέων· και θέλεις γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος είμαι ο Σωτήρ σου και ο Αυρωτής σου, ο Ισχυρός του Ιακώβ. **17** Αντί χαλκού θέλω φέρει χρυσίον και αντί σιδήρου θέλω φέρει αργύριον και αντί ζύλου χαλκόν και αντί λίθων σίδηρον· και θέλω καταστήσει τους αρχηγούς σου ειρήνην και τους επιστάτας σου δικαιοσύνην. **18** Δεν θέλει πλέον ακούεσθαι βία εν τη γη σου, ερήμως και κατατροφή εν τοις ορίοις σου· αλλά θέλεις ονομάζει τα τείχη σου Σωτηρίαν και τας πύλας σου Αίνεσιν. **19** Δεν θέλει είσθαι πλέον εν σοι ο ήλιος φως της ημέρας, ουδέ η σελήνη διά της λάμπειν αυτής θέλει σε φωτίζει· αλλ' ο Κύριος θέλει είσθαι εις σε φως αιώνιον και ο Θεός σου η δόξα σου. **20** Ο ήλιος σου δεν θέλει δύει πλέον ουδέ θέλει λείψει η σελήνη σου· διότι ο Κύριος θέλει είσθαι το αιώνιον σου φως, και αι ημέραι του πένθους σου θέλουσι τελειωθή. **21** Και ο λαός σου θέλουσιν είσθαι πάντες δίκαιοι· θέλουσι κληρονομήσει την γην διαπαντός, ο κλάδος του φυτεύματός μου, το έργον των χειρών μου, διά να δοξάζωμαι. **22** Το ελάχιστον θέλει γείνει χίλια· και το ολιγοστόν ισχυρόν έθνος· εγώ ο Κύριος θέλω επιταχύνει τούτο κατά τον καιρόν αυτού.

61 Πνεύμα Κυρίου του Θεού είναι επ' εμέ· διότι ο Κύριος με έχρισε διά να ευαγγελίζωμαι εις τους πτωχούς· με απέστειλε διά να ιατρεύσω τους συντετριμμένους την καρδίαν, να κηρύξω ελευθερίαν εις τους αιχμαλώτους και άνοιξιν δεσμοτηρίου εις τους δεσμίους. **2** Διά να κηρύξω ενιαυτόν ευπρόσδεκτον του Κυρίου και ημέραν εκδικήσεως του Θεού ημών· διά να παρηγορήσω πάντας τους πενθούντας. **3** Διά να έθεσω εις τους πενθούντας εν Σιών, να δώσω εις αυτούς ώραίοτητα αντί της στάκτης, έλαιον ευφροσύνης αντί του πένθους, στολήν αιnéσεως αντί του πνεύματος της ακηδίας· διά να ονομάζωνται δένδρα δικαιοσύνης, φύτευμα του Κυρίου, εις δόξαν αυτού. **4** Και θέλουσιν ανοικοδομήσει τας παλαιάς ερημώσεις, θέλουσιν ανεγείρει τα αρχαία ερείπια, και θέλουσιν ανακαινίσει τας ερήμους πόλεις, τας ηρημωμένας από γενεάς γενεών. **5** Και αλλογενείς θέλουσιν ίστασθαι και βόσκει τα ποιμίνα σας, και οι υιοί των αλλογενών θέλουσιν είσθαι οι

γεωργοί σας και οι αμπελοργοί σας. **6** Σεις δε ιερείς του Κυρίου θέλετε ονομάζεσθαι: λειτουργούς του Θεού ημών θέλουσι σας λέγει· θέλετε τρώγει τα αγαθά των εθνών και εις την δόξαν αυτών θέλετε καυχάσθαι. **7** Αντί της αισχύνης σας θέλετε έχει διπλάσια· και αντί της εντροπής θέλουσιν έχει αγαλλιασιν εν τη κληρονομία αυτών· όθεν εν τη γη αυτών θέλουσι κληρονομήσει το διπλούν· αιώνιος ευφροσύνη θέλει είσθαι εις αυτούς. **8** Διότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο αγαπών δικαιοσύνην, ο μισών αρπαγήν και αδικίαν· και θέλω ανταποδώσει το έργον αυτών πιστά και θέλω κάμει προς αυτούς διαθήκην αιώνιον. **9** Και το σπέρμα αυτών θέλει φημισθή μεταξύ των εθνών και οι έκγονοι αυτών μεταξύ των λαών· πας ο βλέπων αυτούς θέλει γνωρίζει αυτούς, ότι είναι το σπέρμα, το οποίον ο Κύριος ευλόγησε. **10** Θέλω ευφρανθή τα μέγιστα επί τον Κύριον· η ψυχή μου θέλει αγαλλιασθή εις τον Θεόν μου· διότι με ενέδυσεν ιμάτιον σωτηρίας, με εφόρεσεν επένδυμα δικαιοσύνης, ως νυμφίον ευπρεπισμένον με μίτραν και ως νύμφην κεκοσμημένην με τα πολύτιμα αυτής καλλωπίσματα. **11** Διότι καθώς η γη αναδίδει το βλάστημα αυτής και καθώς ο κήπος εκφθεί τα σπειρόμενα εν αυτώ· ούτω Κύριος ο Θεός θέλει κάμει την δικαιοσύνην και την αίνεσιν να βλαστήσωσιν ενώπιον πάντων των εθνών.

62 Διά την Σιών δεν θέλω σιωπήσει και διά την Ιερουσαλήμ δεν θέλω ησυχάσει, εωσόυ η δικαιοσύνη αυτής εξέζη ως λάμψις και η σωτηρία αυτής ως λαμπάς καιομένη. **2** Και θέλουσιν ιδεί τα έθνη την δικαιοσύνην σου και πάντες οι βασιλείς την δόξαν σου· και θέλεις ονομασθή με νέον όνομα, το οποίον του Κυρίου το στόμα θέλει ονομάσει. **3** Και θέλεις είσθαι στέφανος δόξης εν χειρί Κυρίου και διάδημα βασιλικόν εν τη παλάμη του Θεού σου. **4** Δεν θέλεις πλέον ονομασθή, Εγκαταλελειμμένη· ουδέ η γη σου θέλει πλέον ονομασθή, Ηρημωμένη· αλλά θέλεις ονομασθή, Η ευδοκία μου εν αυτή· και η γη σου, Η νενυμφευμένη· διότι ο Κύριος ηυδόκησεν επί σε, και η γη σου θέλει είσθαι νενυμφευμένη. **5** Διότι καθώς ο νέος νυμφεύεται με παρθένον, ούτως οι υιοί σου θέλουσι συνοικεί μετά σου· και καθώς ο νυμφίος ευφραίνεται εις την νύμφην, ούτως ο Θεός σου θέλει ευφρανθή εις σε. **6** Επί των τειχών σου, Ιερουσαλήμ, κατέστησα φύλακας, οίτινες ποτέ δεν θέλουσι σιωπά· ούτε ημέραν ούτε νύκτα· όσοι ανακαλείτε τον Κύριον, μη φυλάττετε σιωπήν. **7** Και μη δίδετε εις αυτόν ανάπαυσιν, εωσόυ συστήση και εωσόυ κάμη την Ιερουσαλήμ· αίνεσιν επί της γης. **8** Ο Κύριος ώμοσεν επί την δεξιάν αυτού και επί τον βραχίονα της δυνάμεως αυτού, δεν θέλω δώσει πλέον τον σίτόν σου τροφήν εις τους εχθρούς σου· και οι υιοί του αλλογενούς δεν θέλουσι πίνει τον οίνόν σου, διά τον οποίον εμόχησας. **9** αλλ'· οι θερίζοντες θέλουσι τρώγει αυτόν και αινεί τον Κύριον· και οι τρυφώντες θέλουσι πίνει αυτόν εν ταις αλαιαίς της αγιότητός μου. **10** Περάσατε, περάσατε διά των πυλών· ετοιμάσατε την οδόν του λαού· επισκευάσατε, επισκευάσατε την οδόν· εκρίψατε τους λίθους· υψώσατε σημαίαν προς τους λαούς. **11** Ιδού, ο Κύριος διεκήρυξεν ένωξ των άκρων της γης, Είπατε προς την θυγατέρα της Σιών, Ιδού, ο Σωτήρ σου έρχεται· ιδού, ο μισθός σου είναι μετ' αυτού και το έργον αυτού ενώπιον αυτού. **12** Και θέλουσιν ονομάσει αυτούς, Ο Άγιος λαός, Ο λελυτρωμένος του Κυρίου· και συ θέλεις ονομασθή, Επισζητούμενη, πόλις ουκ εγκαταλελειμμένη.

63 Τις ούτος, ο ερχόμενος εξ Εδώμ, με ιμάτια ερυθρά εκ Βοσόρρας· ούτος ο ένδοξος εις την στολήν αυτού, ο περιπατών εν τη μεγαλειότητι της δυνάμεως αυτού· Εγώ,

ο λαλών εν δικαιοσύνη, ο ισχυρός εις το σώζειν. **2** Διά τι είναι ερυθρά η στολή σου και τα ιμάτιά σου όμοια ανθρώπου πατούντος εν ληνώ; **3** Επάτησα μόνος τον ληνόν, και ουδείς εκ των λαών ήτο μετ' εμού· και κατεπάτησα αυτούς εν τω θυμώ μου και κατελάκτισα αυτούς εν τη οργή μου· και το αίμα αυτών εφραντίσθη επί τα ιμάτιά μου και εμόλυνα όλην μου την στολήν. **4** Διότι η ημέρα της εκδικήσεως ήτο εν τη καρδιά μου, και έφθασεν ο ενιαυτός των λελυτρωμένων μου. **5** Και περιέβλεψα και δεν υπήρχεν ο βοηθών· και εθαύμασα ότι δεν υπήρχεν ο υποστηρίζων· όθεν ο βραχίον μου ενήργησε σωτηριάν εις εμέ· και ο θυμός μου, αυτός με υπεστήριξε. **6** Και κατεπάτησα τους λαούς εν τη οργή μου και έμέθυσα αυτούς εκ του θυμού μου και κατεβίβασα εις την γην το αίμα αυτών. **7** Θέλω αναφέρει τους οικτιρισμούς του Κυρίου, τας αίνεσεις του Κυρίου, κατά πάντα όσα ο Κύριος έκαμεν εις ημάς, και την μεγάλην αγαθότητα προς τον οίκον Ισραήλ, την οποίαν έδειξε προς αυτούς κατά τους οικτιρισμούς αυτού και κατά το πλήθος του ελέους αυτού. **8** Διότι είπε, Βεβαίως λαός μου είναι αυτοί, τέκνα τα οποία δεν θέλουσι ψευσθή και υπήρξεν ο Σωτήρ αυτών. **9** Κατά πάσας τας θλίψεις αυτών εθλίβετο, και ο άγγελος της παρουσίας αυτού έσωσεν αυτούς· εν τη αγάπη αυτού και εν τη ευσπλαχνία αυτού αυτός ελύτρωσεν αυτούς· και εσήκωσεν αυτούς και εβάστασεν αυτούς πάσας τας ημέρας του αιώνος. **10** Αυτοί όμως ηπείθησαν και ελύπησαν το άγιον πνεύμα αυτού· διά τούτο εστράφη ώστε να γείνη εχθρός αυτών, αυτός επολέμησεν αυτούς. **11** Τότε ενεθυμήθη τας αρχαίας ημέρας, τον Μωϋσήν, τον λαόν αυτού, λέγων, Που είναι ο αναβιβάσας αυτούς από της θαλάσσης μετά του ποιμένιου του ποιμνίου αυτού;· που ο θέσας το άγιον αυτού πνεύμα εν τω μέσω αυτών; **12** Ο οδηγός αυτούς διά της δεξιάς του Μωϋσέως με τον ένδοξον βραχίονα αυτού, ο διασχίσας τα ύδατα έμπροσθεν αυτών, διά να κάμη εις εαυτόν όνομα αιώνιον; **13** Ο οδηγήσας αυτούς διά της αβύσσου, ως ήππον διά της ερήμου, χωρίς να προσκόψωσι; **14** Το πνεύμα του Κυρίου ανέπαυσεν αυτούς ως κτήνος καταβαίνον εις την κοιλάδα· ούτως ώδήγησας τον λαόν σου, διά να κάμη εις σεαυτόν ένδοξον όνομα. **15** Επύβλεψον εξ ουρανού και ιδέ εκ της κατοικίας της αγιότητός σου και της δόξης σου· που ο ζήλος σου και η δύναμις σου, το πλήθος του ελέους σου και των οικτιρμών σου; απεικείσθησαν εις εμέ; **16** Συ βεβαίως είσαι ο Πατήρ ημών, αν και ο Αβραάμ δεν εξεύρη ημάς και ο Ισραήλ δεν γνωρίζη ημάς· συ, Κύριε, είσαι ο Πατήρ ημών· Λυτρωτής ημών είναι το όνομά σου απ'· αιώνος. **17** Διά τι Κύριε, αφήκας ημάς να αποπλανώμεθα από των οδών σου και να σκληρύνωμεν την καρδιαν ημών, ώστε να μη σε φοβώμεθα;· επιστρέψον ένεκεν των δούλων σου, των φυλών της κληρονομίας σου. **18** Ως πράγμα ελάχιστον κατεκυρίευσαν τον άγιόν σου λαόν· οι εναντίοι ημών κατεπάτησαν το αγιαστήριόν σου. **19** Κατεστάθημεν ως εκείνοι, επί τους οποίους δεν εδέσποσας ποτέ ουδέ επεκλήθη το όνομά σου επ'· αυτούς.

64 Είθε να έσχιζες τους ουρανούς, να κατέβαινες, να διελύοντο τα όρη εν τη παρουσία σου, **2** ως πυρ καίον θάμνους, ως πυρ κάμνον το ύδωρ να κοχλάζη, διά να γείνη το όνομά σου γνωστόν εις τους εναντίους σου, να λάβη τρόμος τα έθνη εν τη παρουσία σου. **3** Ότε έκαμες τρομερά πράγματα, οποία δεν επροσμέμνησεν, κατέβης, και τα όρη διελύθησαν εν τη παρουσία σου. **4** Διότι εκ του αιώνος δεν έμαθον οι άνθρωποι, τα ώτα αυτών δεν ήκουσαν, οι οφθαλμοί αυτών δεν είδον Θεόν εκτός σου, όστις να έκαμε τοιαύτα εις τους επικαλουμένους αυτόν. **5** Έρχεσαι εις συνάντησιν του ευφρανιμένου και

μετ' αυτής, πάντες οι αγαπώντες αυτήν· χαρίτε χαράν μετ' αυτής, πάντες οι πενθούντες δι' αυτήν· **11** διά να θηλάσητε και να χορτασθήτε από των μαστών των παρηγοριών αυτής· διά να εκθηλάσητε και να εντρυφήσητε εις την αφθονίαν της δόξης αυτής. **12** διότι ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εις αυτήν θέλω στρέψει την ειρήνην ως ποταμόν, και την δόξαν των εθνών ως χείμαρρον πλημμυρούντα· τότε θέλετε θηλάσει, θέλετε βσταχθή επί των πλευρών και κολακευθή επί των γονάτων αυτής. **13** Ως παιδίον, το οποίον παρηγορεί η μήτηρ αυτού, ούτως εγώ θέλω σας παρηγορήσει· και θέλετε παρηγορηθή εν τη Ιερουσαλήμ. **14** Και θέλετε ιδεί, και η καρδιά σας θέλει ευφρανθή και τα οστά σας θέλουσιν ανθήσει ως χόρτος και η χειρ του Κυρίου θέλει γνωρισθή προς τους δούλους αυτού, η δε οργή προς τους εχθρούς αυτού. **15** Διότι, ιδού, ο Κύριος θέλει ελθεί εν πυρί, και αι άμαξαι αυτού θέλουσιν είσθαι ως ανεμοστρόβιλος, διά να αποδώση την οργήν αυτού με ορμήν και την επιτίμησιν αυτού με φλόγας πυρός. **16** Διότι εν πυρί Κυρίου και εν τη μαχαίρα αυτού θέλει κριθή πάσα σαρξ, και οι πεφονευμένοι του Κυρίου θέλουσιν είσθαι πολλοί. **17** Οι αγιαζόμενοι και καθαριζόμενοι εν τοις κήποις ο εις κατόπιν του άλλου αναφανδόν, τρώγοντες χοίρειον κρέας και τα βδελύγματα και τον ποντικόν, ούτοι θέλουσι καταναλωθή ομού, λέγει Κύριος. **18** Διότι εγώ εξεούρω τα έργα αυτών και τους διαλογισμούς αυτών· και έρχομαι διά να συναξω πάντα τα έθνη και τας γλώσσας και θέλουσιν ελθεί και ιδεί την δόξαν μου. **19** Και θέλω στήσει σημείον μεταξύ αυτών· και τους σεσωσμένους εξ αυτών θέλω εξαποστείλει εις τα έθνη, εις Θαρσείς, Φούλ και Λούδ, οίτινες σύρουσι τόξον, εις Θουβάλ και Ιαυάν, εις τας νήσους τας μακράν, οίτινες δεν ήκουσαν την φήμην μου ουδέ είδον την δόξαν μου· και θέλουσι κηρύξει την δόξάν μου μεταξύ των εθνών. **20** Και θέλουσι φέρεi πάντα τους αδελφούς σας εκ πάντων των εθνών προσφοράν εις τον Κύριον, επί ίππων και επί αμαξών και επί φορειών και επί ημιόνων και επί ταχυδρόμων ζώων, προς το άγιόν μου όρος, την Ιερουσαλήμ, λέγει Κύριος, καθώς τα τέκνα του Ισραήλ φέρουσι την εξ αλφίτων προσφοράν εν καθαρώ αγγείω προς τον οίκον του Κυρίου. **21** Και προσέτι θέλω λάβει εξ αυτών ιερείς και Λευίτας, λέγει Κύριος. **22** Διότι ως οι νέοι ουρανοί και η νέα γη, τα οποία εγώ θέλω κάμει, θέλουσι διαμένει ενώπιόν μου, λέγει Κύριος, ούτω θέλει διαμένει το σπέρμα σας και το όνομά σας. **23** Και από νέας σεληνης έως άλλης και από σαββάτου έως άλλου θέλει έρχεσθαι πάσα σαρξ διά να προσκυνή ενώπιόν μου, λέγει Κύριος. **24** Και θέλουσιν εξέλθει και ιδεί τα κώλα των ανθρώπων, οίτινες εστάθησαν παραβάται εναντίον μου· διότι ο σκώληξ αυτών δεν θέλει τελευτήσει και το πυρ αυτών δεν θέλει σβεσθή· και θέλουσιν είσθαι βδέλυγμα εις πάσαν σάρκα.

27 οίτινες λέγουσι προς τον ξύλον, Πατήρ μου είσαι· και προς τον λίθον, Συ με εγέννησας· διότι έστρεψαν νώτα προς εμέ και ουχί πρόσωπον· εν τω καιρώ όμως της συμφοράς αυτών θέλουσιν επειεί, Ανάστηθι και σώσον ημάς. **28** Και που είναι οι θεοί σου, τους οποίους έκαμες εις σεαυτόν; ας αναστηθώσιν, εάν δύνανται να σε σώσωσιν εν τω καιρώ της συμφοράς σου· διότι κατά τον αριθμόν των πόλεών σου ήσαν οι θεοί σου, Ιούδα. **29** Διά τι ηθέλετε κριθή μετ' εμού; σεσι πάντες είσθε παραβάται εις εμέ, λέγει Κύριος. **30** Εις μάτην επάταξα τα τέκνα σας· δεν εδέχθησαν διόρθωσιν· η μάχηρά σας κατέφαγε τους προφίτας σας ως λέων εξολοθρεύων. **31** Ω γενεά, ιδέτε τον λόγον του Κυρίου· Εστάθην έρημος εν τω Ισραήλ, ηη σκότους; διά τι λέγει ο λαός μου, Ημείς είμεθα κύριοι· δεν θέλομεν ελθεί πλέον προς σε; **32** Δύναται η κόρη να λησιμονήση τους στολισμούς αυτής, η νύμφη τον καλλωπισμόν αυτής; και όμως ο λαός μου με ελησιμόνησεν ημέρας αναριθμήτους. **33** Διά τι καλλωπίζεις την οδόν σου διά να ζητήσ ηραστάς; εις τρόπον ώστε και ειδήσασ τα οδοούς σου εις τας κακάς. **34** Έτι εις τα κράσπεδά σου ευρέθησαν αίματα πυχών πτωχών αθών· δεν εύρηκα αυτά ανορύττων, αλλ' επί πάντα ταύτα. **35** Και όμως λέγεις, Επειδή είμαι αθώος, βεβαίως ο θυμός αυτού θέλει αποστραφή απ' εμού. Ιδού, εγώ θέλω κριθή μετά σου, διότι λέγεις, Δεν ημάρτησα. **36** Διά τι περιπλανάσαι τόσον διά να αλλάξής την οδόν σου; θέλεις καταισχυνήη και υπό της Αιγύπτου, καθώς κατοχύνηθη υπό της Ασσυρίας. **37** Ναι, θέλεις εξέλθει εντεύθεν με τας χείρας σου επί την κεφαλήν σου· διότι ο Κύριος απέβαλε τας ελπίδας σου και δεν θέλεις ευημερήσει εις αυτάς.

3 Λέγουσιν, Εάν τις αποβάλη την γυναίκα αυτού και αναχωρήσ η από αυτού και γείνη άλλου ανδρός, θέλει επιστρέψει πλέον εκείνος προς αυτήν; η ηη εκείνη δεν θέλει όλως μισθή; συ επόρνευσας μεν μετά πολλών εραστών· έπίστρεψον δε πλέον προς εμέ, λέγει Κύριος. **2** Σήκωσον τους οφθαλμούς σου προς τους υψηλούς τόπους, και ιδέ που δεν εσέλησας. Εν ταις οδοίς εκάθησας δι' αυτούς, ως ο Άραφ εν τη ερήμω, και εμίανας την γην με τας πορνείας σου και με την κακίαν σου. **3** Διά τούτο εκρατήθησαν αι βροχαί, και δεν έγινε βροχή όψιμοι και συ είχες το μέτωπον της πόρνης, απέβαλες πάσαν εντροπήν. **4** Δεν θέλεις κράξει από του νυν προς εμέ, Πάτερ μου, συ είσαι ο οδηγός της νεότητός μου; **5** Θέλει διατηρεί την οργήν αυτού διαπαντός; θέλει φυλάττει αυτήν έως τέλους; ιδού, ελάλησας και έπραξας τα κακά, όσον ηδυνηθείς. **6** Ο Κύριος είπεν έτι προς εμέ εν ταις ημέραις Ιωσίου του βασιλέως, Είδες εκείνα, τα οποία Ισραήλ η αποστάτις έπραξεν; υπήγην επί παν υψηλόν όρος και υποκάτω παντός πρασίνου δένδρου και επόρνευσεν εκεί. **7** Και αφού έπραξε πάντα ταύτα, είπα, Επίστρεψον προς εμέ· και δεν επέστρεψε. Και είδε τούτο Ιούδας η άπιστος αυτής αδελφή. **8** Και είδον ότι ενώ επειδή Ισραήλ η αποστάτις εμοίχευσεν εγώ απέπεμψα αυτήν και έδωκα εις αυτήν το γράμμα του διαχύσιου αυτής, Ιούδας η άπιστος αυτής αδελφή δεν εφοβήθη αλλ' υπήγχε και επόρνευσε και αυτή. **9** Και με την διαφήμισιν της πορνείας αυτής εμίανεν τον τόπον και εμοίχευσε μετά των λίθων και μετά των ξύλων. **10** Και εν πάσι τούτοις Ιούδας η άπιστος αυτής αδελφή δεν επέστρεψε προς εμέ εξ όλης της καρδιάς αυτής αλλά ψευδώς, λέγει Κύριος. **11** Και είπε Κύριος προς εμέ, Ισραήλ η αποστάτις εδικαίωσεν εαυτήν περισσότερον παρά Ιούδας η άπιστος. **12** Έπαγε και διακήρυξον τους λόγους τούτους προς τον βορράν και ειπέ, Επίστρεψον, Ισραήλ η αποστάτις, λέγει Κύριος, και

δεν θέλω κάμει να πέση η οργή μου επ' υμάς· διότι ελείημων είμαι, λέγει Κύριος· δεν θέλω φυλάττει την οργήν διαπαντός. **13** Μόνον γνώρισον την ανομίαν σου, ότι ημάρτησας εις Κύριον τον Θεόν σου, και διήρσας τας οδοούς σου εις τους ξένους υποκάτω παντός πρασίνου δένδρου, και δεν υπηκούσατε εις την φωνήν μου, λέγει Κύριος. **14** Επιστρέψατε, υιοί αποστάται, λέγει Κύριος, αν και εγώ σας απεστρέφην· και θέλω σας λάβει ένα εκ πόλεως και δύο εκ συγγενείας και θέλω σας εισάξει εις την Σιών. **15** και θέλω σας δώσει ποιμένας κατά την καρδίαν μου και θέλουσι σας ποιμάνει εν γνώσει και συνέσει. **16** Και όταν πληθυνθήτε και αυξηνηθήτε επί της γης, εν εκείναις ταις ημέραις, λέγει Κύριος, δεν θέλουσι προφέρει πλέον, Η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου, ουδέ θέλει αναβή επί καρδίαν αυτών, ουδέ θέλουσιν ενθυμηθή αυτήν, ουδέ θέλουσιν επισκεφθή, ουδέ θέλει κατασκευασθή πλέον. **17** Εν εκείνω τω καιρώ θέλουσιν ονομάσει την Ιερουσαλήμ· θρόνον του Κυρίου· και πάντα τα έθνη θέλουσι συναχθή προς αυτήν εν τω ονόματι του Κυρίου, προς την Ιερουσαλήμ· και δεν θέλουσι περιπατήσι πλέον όπως ης της ορέξεως της πορνείας αυτών καρδιάς. **18** Εν εκείναις ταις ημέραις ο οίκος Ιούδα θέλει περιπατήσει μετά του οίκου Ισραήλ, και θέλουσιν ελθεί ομού από της γης του βορρά, εις την γην την οποίαν εκληροδότησα εις τους πατέρας σας. **19** Αλλ' εγώ είπα, Πως θέλω σε κατατάξει μεταξύ των τέκνων και δώσει εις σε γην επιθυμητήν, ένδοξον κληρονομίαν των δυνάμεων των εθνών; Και είπα, Συ θέλεις με κράξει, Πάτερ μου· και δεν θέλεις αποστρέψει από όπισθέν μου. **20** Βεβαίως καθώς γυνή αθετεί εις τον άνδρα αυτής, ούτως ηθετήσατε εις εμέ, οίκος Ισραήλ, λέγει Κύριος. **21** Φωνή ηκούσθη επί των υψηλών τόπων, κλαυθμός και δεήσεις των υιών Ισραήλ· διότι έστρεψαν την οδόν αυτών, ελησιμόνησαν Κύριον τον Θεόν αυτών. **22** Επιστρέψατε, υιοί αποστάται, και θέλω ιατρεύσει τας αποστασίας σας. Ιδού, ημείς ερχόμεθα προς σε· διότι συ είσαι Κύριος ο Θεός ημών. **23** Τώντων εις μάτην ελπίζεται σωτηρία εκ των λόφων και εκ του πλήθους των ορέων· μόνον εν Κυρίω τω Θεώ ημών είναι η σωτηρία του Ισραήλ. **24** Διότι η αισχύνη κατέφαγε τον κόπον των πατέρων ημών εκ της νεότητος ημών· τα ποιμνια αυτών και τας αγέλας αυτών, τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών. **25** Εν τη αισχύνη ημών κατακείμεθα, και η ατιμία ημών καλύπτει ημάς· διότι ημαρτήσαμεν εις Κύριον τον Θεόν ημών, ημείς και οι πατέρες ημών, εκ της νεότητος ημών έως της ημέρας ταύτης, και δεν υπηκούσαμεν εις την φωνήν Κυρίου του Θεου ημών.

4 Εάν επιστρέψης, Ισραήλ, λέγει Κύριος, έπίστρεψον προς εμέ· και εάν εκβάλής τα βδελύγματά σου απ' έμπροσθέν μου, τότε δεν θέλεις μεταποιοθή. **2** Και θέλεις ομοσει, λέγων, Ζη Κύριος, εν αληθεία εν κρίσει και εν δικαιοσύνη και τα έθνη θέλουσιν ευλογείσθαι εν αυτώ και εν αυτώ θέλουσι δοξασθή. **3** Διότι ούτω λέγει Κύριος προς τους άνδρας Ιούδα και προς την Ιερουσαλήμ· Αροτριάσατε τους κεχωρωμένους αγρούς σας και μη σπείρετε μεταξύ ακανθών. **4** Περιτμήθητε εις τον Κύριον και αφαιρέσατε τας ακροβυστίας της καρδιάς σας, άνδρες Ιούδα και κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, μήποτε εξέλθη ο θυμός μου ως πυρ και εξαφθή, και ουδείς θέλει είσθαι ο σβέσων, ένεκεν της κακίας των πράξεών σας. **5** Αναγγείλατε προς τον Ιούδα και κηρύξατε προς την Ιερουσαλήμ· και είπατε και ηχήσατε σάλπιγγα εις την γην· βοήσατε, συναθροίσθητε και είπατε, Συνάχθητε και ας εισέλθωμεν εις τας χωρνωμένας πόλεις. **6** Υψώσατε σημαίαν προς την Σιών· σύρθητε, μη σταθήτε· διότι εγώ θέλω φέρει κακόν από βορρά και συντριμμών μέγαν. **7** Ο λέων ανέβη εκ

του δάσους αυτού και ο εξολοθρευτής των εθνών εσηκώθη· εξήλθεν εκ του τόπου αυτού διά να ερημώση την γην σου· αι πόλεις σου θέλουσι καταστραφή, ώστε δεν θέλει είσθαι ουδείς ο κατοικών. **8** Διά τούτο περιζώσθητε σάκκους, θρηνήσατε και ολολύξατε· διότι ο φλογερός θυμός του Κυρίου δεν εστράφη απ' ημών. **9** Και εν εκείνη τη ημέρα, λέγει Κύριος, η καρδιά του βασιλέως θέλει χαθή και η καρδιά των αρχόντων· και οι ιερεις θέλουσι εκθαμβηθή και οι προφήται θέλουσι εκπλαγί. **10** Τότε είπα, Ω Κύριε Θεέ απατών λοιπόν ηπάτησας τον λαόν τούτον και την Ιερουσαλήμ, λέγων, Ειρήνην θέλετε έχει· ενώ η μάχαιρα έφθασεν έως της ψυχής. **11** Εν εκείνω τω καιρώ θέλουσι ειπεί προς τον λαόν τούτον και προς την Ιερουσαλήμ, Άνεμος καυστικός των υψηλών τόπων της ερήμου φουά προς την θυγατέρα του λαού μου, ουχί διά να ανεμίση ουδέ διά να καθαρίση· **12** άνεμος σφοδρότερος παρά τούτους θέλει ελθεί δι' εμέ· εγώ δε τώρα θέλω εκφέρει κρίσεις εις αυτούς. **13** Ιδού, ως νεφέλη θέλει αναβή, και αι άμαξαι αυτοί θέλουσι είσθαι ως ανεμοστρόβιλος· οι ίπποι αυτού είναι ελαφρότεροι του αετών. Ουαί εις ημάς, διότι έχάθημεν. **14** Ιερουσαλήμ, απόπλυνον την καρδιάν σου από κακίας, διά να σωθής· έως πότε θέλουσι κατοικεί εν σοι οι μάταιοι διαλογισμοί σου; **15** Διότι φωνή αναγγέλλει εκ του Δαν και κηρύττει θλίψιν από του όρους Εφραΐμ. **16** Ενθυμίσατε τούτο εις τα έθνη ιδού, διακηρύξατε εναντίον της Ιερουσαλήμ, ότι πολιορκηταί έρχονται από γης μακράς και εκπέμπουσι την φωνήν αυτών εναντίον των πόλεων Ιούδα. **17** Ως φύλακες αγρού παρετάχθησαν εναντίον αυτής κυκλόθεν· διότι απεστάτησεν εναντίον μου, λέγει Κύριος. **18** Αι οδοί σου και τα επιτηδεύματά σου επροξένησαν εις σε ταύτα· αυτή η κακία σου εστάθη μάλιστα μικρά, ενώ, έφθασεν έως της καρδιάς σου. **19** Τα εντόσθια μου, τα εντόσθια μου· πονώ εις τα βάθη της καρδιάς μου· η καρδιά μου θορυβείται εν εμοί· δεν δύναμαι να σιωπήσω, διότι ήκουσας, ψυχή μου, ήχον σάλπιγγος, αλαλαγμών πολέμου. **20** Συντριμμός επί συντριμμόν διακηρύττεται· διότι πάσα η γη ερημοúται· εξαίφνης αι σκηναι μου ηρημώθησαν και τα παρατεάσματά μου εν μιá στιγμή. **21** Έως πότε θέλω βλέπει την σημαίαν, θέλω ακούει τον ήχον της σάλπιγγος; **22** Διότι ο λαός μου είναι άφρων· δεν με εγνώρισαν· είναι υιοί άφρονες και δεν έχουσι σύνεσιν· είναι σοφοί εις το να κακοποιώσι, να αγαθοποιώσιν όμως δεν εξεύρουσιν. **23** Επέβλεψα επί την γην και ιδού, άμορφος και έρημος· και εις τους ουρανούς και δεν υπήρχε το φως αυτών. **24** Είδον τα όρη και ιδού, έτρεμον και πάντες οι λόφοι κατεσίοντο. **25** Είδον και ιδού, δεν υπήρχεν άνθρωπος και πάντα τα πετεινά του ουρανού είχαν φύγει. **26** Είδον και ιδού, ο Κάρμηλος έρημος και πάσαι αι πόλεις αυτού κατηδαφιμέναι από προσώπου Κυρίου, από του φλογερού θυμού αυτού. **27** Διότι ούτω λέγει Κύριος· πάσα η γη θέλει είσθαι έρημος· συντέλειαν όμως δεν θέλω κάμει. **28** Διά τούτο η γη θέλει πενήθει· και οι ουρανοί άνωθεν θέλουσι συσκοτάσει· διότι εγώ ελάλησα, απεφάσισα και δεν θέλω μετανοήσι ουδέ θέλω επιστρέψι από τούτου. **29** Πάσα η πόλις θέλει φύγει υπό του θορύβου των ιππέων και των τοξοτών θέλουσι ελθει εις τα δάση και αναβή επί τους βράχους· πάσα πόλις θέλει εγκαταλειφθή και δεν θέλει είσθαι άνθρωπος κατοικών εν αυταίς. **30** Και συ, ηφανισμένη, τι θέλεις κάμει; και αν ενδυθής κόκκινον, και αν στολισθής με στολισμούς χρυσούς, και αν διατείνης με στίμμι τους οφθαλμούς σου, εις μάτην θέλεις καλλωπισθή· οι ερασταί σου θέλουσι σε καταφρονήσει, θέλουσι ζητεί την ζωήν σου. **31** Διότι ήκουσα φωνήν ως κοιλοπονούσης, στεναγμόν ως πρωτογεννώσης φωνήν της

θυγατρός Σιών, ήτις θρηνολογεί εαυτήν, εκτείνει τας χείρας αυτής, λέγουσα, Ουαί εις εμέ τώρα, διότι η ψυχή μου εκλείπει ένεκεν των φονευτών.

5 Περιέλθετε εν ταις οδοίς της Ιερουσαλήμ και ιδέτε τώρα και μάθετε και ζητήσατε εν ταις πλατείαις αυτής, εάν δύνασθε να εύρητε άνθρωπον, εάν ύπαρξη ο ποιών κρίσιν, ο ζητών αλήθειαν· και θέλω συγχωρήσι εις αυτήν. **2** Και αν λέγωσι, Ζη ο Κύριος, ψευδώς τώντι ομνούσι. **3** Κύριε, δεν επιβλέπουσιν οι οφθαλμοί σου επί την αλήθειαν; εμαστίγωσας αυτούς και δεν επόνεσαν· κατηνάλωσας αυτούς και πα ηθέλησαν να δεχθώσι διόρθωσιν· εκσκήρυναν τα πρόσωπα αυτών υπέρ τον βράχον· δεν ηθέλησαν να επιστρέψωσι. **4** Τότε εγώ είπα, Ούτοι βεβαίως είναι πτωχοί· είναι άφρονες· διότι δεν γνωρίζουσι την οδόν του Κυρίου, την κρίσιν του Θεού αυτών. **5** Θέλω υπάγει προς τους μεγάλους και θέλω λαλήσει προς αυτούς· διότι αυτοί εγνωρίσαν την οδόν του Κυρίου, την κρίσιν του Θεού αυτών· αλλά και ούτοι πάντες ομοί συνέτριψαν τον ζυγόν, έκοψαν τους δεσμούς. **6** Διά τούτο λέων εκ του δάσους θέλει φρονέσει αυτούς, λύκος της ερήμου θέλει εξολοθρεύσει αυτούς, πάρδαλις θέλει κατασκοπεύσει επί τας πόλεις αυτών· πας όστις εξέληθ εκείθεν, θέλει κατασπαραχθή· διότι επληθύνησαν αι παραβάσεις αυτών, ηυξήθησαν αι αποστασiai αυτών. **7** Πας θέλω συγχωρήσι εις σε διά τούτο; οι υιοί σου με εγκατέλιπον και ώμνουν εις τους μη θεούς· αφού εχόρτασα αυτούς, τότε εμοίχευον και συνεσωρεύοντο εις οίκον πόρνης. **8** Ήσαν ως οι κεχορτασμένοι ίπποι το πρωί· έκαστος εχρημέτιζε κατάοπτην της γυναίκος του πλησίον αυτού. **9** Δεν θέλω κάμει διά ταύτα επισκεψιν; λέγει Κύριος και η ψυχή μου δεν θέλει εκδικηθή εναντίον έθνους τοιούτου; **10** Ανάβητε επί τα τείχη αυτής και κρημνίζετε, πλην μη κάμητε συντέλειαν· αφαιρέσατε τας επάλξεις αυτής, διότι δεν είναι του Κυρίου. **11** Διότι ο οίκος Ισραήλ και ο οίκος Ιούδα εφέρθησαν πολλά άπίστως προς εμέ, λέγει Κύριος. **12** Ηρνήθησαν τον Κύριον και είπον, Δεν είναι αυτός, και δεν θέλει ελθεί κακόν εφ' ημάς, ουδέ θέλομεν ιδεί μάχαιραν ή πείναν. **13** και οι προφήται είναι άνεμοι και ο λόγος δεν ύπαρχει εν αυτοίς· εις αυτούς θέλει γείνει ούτω. **14** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων· Επειδή λαλείτε τον λόγον τούτον, ιδού, εγώ θέλω κάμει του λόγους μου εν τω στόματί σου· πυρ και τον λαόν τούτον ζύλα και θέλει καταφάγει αυτούς. **15** Ιδού, εγώ θέλω φέρει εφ' υμάς έθνος μακρόθεν, οίκος Ισραήλ, λέγει Κύριος· είναι έθνος ισχυρόν, είναι έθνος αρχαίον, έθνος του οποίου δεν γνωρίζεις την γλώσσαν ουδέ καταλαμβάνεις τι λέγουσιν. **16** Η φαρέτρα αυτών είναι ως τάρφος ανωγώνος· είναι πάντες ισχυροί. **17** Και θέλουσι κατατρώγει τον θηρισμόν σου και τον άρτον σου, τον οποίον οι υιοί σου και αι θυγατέρες σου ήβελον τρώγει· θέλουσι κατατρώγει τα ποιμίνα σου και τας αγέλας σου· θέλουσι κατατρώγει τους αμπελώνάς σου και τας συκεάς σου· θέλουσιν εξολοθρεύσει διά της ρομφαίας τας χουράς πόλεις σου, επί τας οποίας συ ήλιπες. **18** Και όμως, εν ταις ημεραίς εκείνας, λέγει Κύριος, δεν θέλω κάμει συντέλειαν εις εσάς. **19** Και όταν είπητε, Διά τι έκαμε Κύριος ο Θεός ημών πάντα ταύτα εις ημάς; τότε θέλεις ειπεί προς αυτούς, Καθώς με εγκατέλιπετε και εδουλεύσατε θεούς ξένους εν τη γη υμών, ούτω θέλετε δουλεύσει ξένους εν γη ουί υμών. **20** Αναγγέiliate τούτο προς τον οίκον Ιακώβ και κηρύξατε αυτό εν Ιούδα, λέγοντες; **21** Ακούσατε τώρα τούτο, λαέ μου και ασύνετοι· οίτινες οφθαλμούς έχετε και δεν βλέπετε· ώτα έχετε και δεν ακούετε. **22** εμέ δεν φοβείσθε; λέγει Κύριος· δεν θέλετε

τρέμει ενώπιόν μου, όστις έθεσα την άμμον όριον της θαλάσσης κατά πρόσταγμα αιώνιον, και δεν θέλει υπερβή αυτό· και τα κύματα αυτής συνταράσσονται, όμως δεν θέλουνι υπερισχύσει και ηχούσιν, όμως δεν θέλουνι υπερβή αυτό; **23** Αλλ' ούτος ο λαός έχει καρδιαν στασιαστικήν και απειθή· απεστάτησαν και απήλθον. **24** Και δεν είπον εν τή καρδιά αυτών, Ας φοβηθώμεν τώρα Κύριον τον Θεόν ημών, όστις διδίδι βροχήν πρώϊμον και όψιμον εν τω καιρώ αυτής· φυλάττει δι' ημάς τας διωρισμένας εβδομάδας του θερισμού. **25** Αι ανομιαί σας απέστρεψαν ταύτα και αι αμαρτρίαί σας εμπόδισαν τον αγαθόν από σας. **26** Διότι ευρέθησαν εν τω λαώ μου ασεβείς έσθησαν ενέδραν, καθώς ο στήνων βρόχια· θέτουσι παιγίδα, συλλαμβάνουσι ανθρώπους. **27** Καθώς το κλωβόν είναι πλήρες πτηνών, ούτως οι οικιοι αυτών είναι πλήρεις δόλου· διά τούτο εμεγαλύνθησαν και επλούτησαν. **28** Επαχύνθησαν, αποστίβουσι· υπερέβησαν μάλιστα τας πράξεις των ασεβών· δεν κρίνουνι την κρίσιν, την κρίσιν του ορφανού, και ευημερούσι· και το δίκαιον των πενήτων δεν κρίνουνι. **29** Δεν θέλω κάμει διά ταύτα επίσκεψιν; λέγει Κύριος· η ψυχή μου δεν θέλει εκδικήθην εναντίον έθνους, τοιούτου; **30** Έκπληξις και φρίκη έγειναν εν τη γη. **31** Οι προφήται προφητεύουσι ψευδώς και οι ιερείς δεσπόζουσι διά μέσου αυτών· και ο λαός μου αγαπά ούτω· και τι θέλετε κάμει εις το μετά ταύτα;

6 Υιοί Βενιαμίν, φύγετε μετά σπουδής εκ μέσου της Ιερουσαλήμ και ηχήσατε σάλπιγγα εν Θεκουέ και υψώσατε σημείον εκ πυρός εν Βαιθ-ακκερέμ· διότι κακόν προκύθη από βορρά και συντριμμός μέγας. **2** Παρωμίασα την θυγατέρα της Σιών με χαρίεσαν και τρυφεράν γυναίκα. **3** Οι ποιμένες και τα ποιμένα αυτών θέλουνι ελθει εις αυτήν· θέλουνι στήσει σκηνάς κύκλω εναντίον αυτής· θέλουνι ποιμαίνει έκαστος εν τω τόπω αυτού. **4** Ετοιμάσατε πόλεμον κατ' αυτής σηκώθητε και ας αναβώμεν εν μεσημβρία. Ουαί εις ημάς, διότι κλίνει η ημέρα, διότι εκτεινόνται αι σκιαί της εσπέρας. **5** Σηκώθητε και ας αναβώμεν διά νυκτός και ας καταστρέψωμεν τα παλάτια αυτής. **6** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων Κατακόψατε δένδρα και υψώσατε περιχαρακάματα εναντίον της Ιερουσαλήμ. Αύτη είναι η πόλις, εφ' ην πρέπει να γείνη επίσκεψις· είναι όλη καταδυναστεία εν μέσω αυτής. **7** Καθώς η πηγή αναβρűει τα ύδατα αυτής, ούτως αυτή αναβρűει την κακίαν αυτής· βία και αρπαγή ακούονται εν αυτή· ενώπιόν μου ακαταπαύστως είναι πόνος και πληγαί. **8** Σωφρονίσθητι, Ιερουσαλήμ, μήποτε αποσπυθή η ψυχή μου από σου· μήποτε σε καταστήσω έρημον, γην ακατοίκητον. **9** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· θέλουνι σταφυλογογήσει ολοτελώς ως άμπελον τα υπόλοιπα του Ισραήλ· επιστρέψον την χείρα σου ως ο τρυγητής εις τα καλάθια. **10** Προς τίνα θέλω λαλήσει και διαμαρτυρηθή, διά να ακούσωσιν; ιδού, το ωτίον αυτών είναι απερίτμητον και δεν δύνανται να ακούσωσιν· ιδού, ο λόγος του Κυρίου είναι προς αυτούς όνειδος· δεν ηδύνονται εις αυτόν. **11** Διά τούτο είμαι πλήρης από θυμού του Κυρίου· απέκαμον κρατών εμαυτών· θέλω εκχέει αυτόν επί τα νήπια έξωθεν και επί την σύνανιν των νέων ομού· διότι και ο ανήρ θέλει πιασθή μετά της γυναίκος και ο ηλικιωμένος μετά του πλήρους ημερών. **12** Και αι οικία αυτών θέλουνι περάσει εις άλλους, οι αγροί και οι γυναίκες ομού, διότι θέλω εκτείνει την χείρα μου επί τους κατοίκους της γης, λέγει Κύριος. **13** Διότι από μικρού αυτών έως μεγάλου αυτών पास τις εδόθη εις την πλεονεξίαν· και από προφήτου έως ιερέως पास τις πράττει ψεύδος. **14** Και ιάτρευσαν το σύντριμμα της θυγατρός του λαού μου επιπολαίως, λέγοντες, Ειρήνη, ειρήνη· και δεν

υπάρχει ειρήνη. **15** Μήπως ησχύνθησαν, ότε έπραξαν βδέλυγμα; μάάλιστα παντελώς δεν ησχύνθησαν ουδέ ηρθυρίασαν· διά τούτο θέλουνι πέσει μεταξύ των πιπτόντων· όταν επισκεφθώ αυτούς, θέλουνι απολεσθή, είπε Κύριος. **16** Ούτω λέγει Κύριος· Στήθε επί τας οδούς και ιδέτε και ερωτήσατε περί των αιωνίων τριβών, που είναι η αγαθή οδός, και περιπατείτε εν αυτή, και θέλετε ευρει ανάπαυσι εις τας ψυχάς σας. Αλλ' αυτοί είπον, δεν θέλομεν περιπατήσει εν αυτή. **17** Και κατέστησα σκοπούς εφ' υμάς, λέγων, Ακούσατε τον ήχον της σάλπιγγος. Αλλ' είπον, δεν θέλομεν ακούσει. **18** Διά τούτο ακούσατε, έθνη, και συ, συναγωγή, γνώρισον τι είναι μεταξύ αυτών. **19** Άκουε, γη· ιδού, εγώ θέλω φέρει κακόν επί τον λαόν τουτον, τον καρπόν των διαλογισμών αυτών, διότι δεν επρόσεξαν εις τους λόγους μου και εις τον νόμον μου, αλλ' απέρριψαν αυτόν. **20** Τι προς εμέ ο φερόμενος λίβανος από Σεβά και το από γης μακράς ευώδες κιννάμωμον; τα ολοκαυτώματά σας δεν είναι δεκτά ουδέ αι θυσιαί σας ευάρεστοι εις εμέ. **21** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εγώ θέλω βάλει προσκόμματά εμπροσθεν του λαού τουτού και οι πατέρες και οι υιοί μου θέλουνι προσκόψει επ' αυτά, ο γείτων και ο φίλος αυτού θέλουνι απολεσθή. **22** Ούτω λέγει ο Κύριος· Ιδού, λαός έρχεται από της γης του βορρά, και έθνος μέγα θέλει εγερθη από των άκρων της γης. **23** Τόξον και λόγχην θέλουνι κρατεί· είναι σκληροί και ανίλειοι· φωνή αυτών εκεί ως θάλασσα, και επιβαίνουσι επί ήππου, παραταταγμένοι ως άνδρες εις πόλεμον εναντίον σου, θυγάτηρ της Σιών. **24** Ηκούσαμεν την φήμην αυτών· αι χείρες ημών παρελύθησαν· στενοχωρία κατέλαβεν ημάς, ωδίνες ως τικτούσης. **25** Μη εξέλθητε εις τον αγρόν και εν οδώ μη περιπατείτε· διότι η ρομφαία του εχθρού είναι τρόμος πανταχόθεν. **26** Θυγάτηρ του λαού μου, περιζώσθητι σάκκον και κυλίσθητι εις στάκτην· πένθος μονογενούς κάμει εις σεαυτήν· θρήνησον πικρώς· διότι ο εξολοθρευτής θέλει ελθει εξαίφνης εφ' ημάς. **27** Σε έθεσα σκοπιάν, φρούριον μεταξύ του λαού μου, διά να γνωρίσης και να εξερευνήσης την οδόν αυτών. **28** Πάντες είναι όλως απειθείς, περιπατούσι κακολογούντες· είναι χαλκός και σιδηρός· πάντες είναι διεφθαρμένοι. **29** Το φουσιτήριο εκαιύθη· ο μολυβδος κατηναλώθη υπό του πυρός· ο χωνευτής διαλύει εις μάτην· διότι οι κακοί δεν εχωρίσθησαν. **30** Αργύριον αποδεδοκιμασμένον θέλουνι ονομάσει αυτούς, διότι ο Κύριος απεδοκίμασεν αυτούς.

7 Ο λόγος ο γενόμενος προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου, λέγων, **2** Στήθι εν τη πύλη του οίκου του Κυρίου και κήρυξον εκεί τον λόγον τουτον και επέ, Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, πάντες οι Ιουδα, οι διά των πυλών τούτων εισερχόμενοι διά να προσκυνήτε τον Κύριον. **3** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Διορθώσατε τας οδούς σας και τας πράξεις σας, και θέλω σας στερεώσει εν τω τόπω τούτω. **4** Μη πεποιθάτε εις λόγους ψευδείς, λέγοντες, Ο ναός του Κυρίου, ο ναός του Κυρίου, ο ναός του Κυρίου είναι ούτος. **5** Διότι εάν αληθώς διορθώσητε τας οδούς σας και τας πράξεις σας· εάν εντελώς εκτελέσητε κρίσιν αναμέσον ανθρώπου και του πλησίον αυτού· **6** εάν δεν καταδυναστεύητε τον ξένον, τον ορφανόν και την χήραν, και δεν χύνητε αίμα αθών εν τω τόπω τούτω μηδέ περιπατήτε όπισω ξένων θεών εις φοβράν σας· **7** τότε θέλω σας κάμει να κατοικήτε εν τω τόπω τούτω, εν τη γη την οποίαν έδωκα εις τους πατέρας σας εις αιώνα αιώνος. **8** Ιδού, σεις πεποιθάτε εις λόγους ψευδείς, εκ των οποίων δεν θέλετε ωφεληθή. **9** Κλέπτετε, φονεύετε και μοιχεύετε και ομνύετε ψευδώς και θυμιάζετε εις τον Βάαλ και περιπατείτε όπισω

άλλων θεών, τους οποίους δεν γνωρίζετε· **10** έπειτα έρχεσθε και ίστασθε ενώπιόν μου εν τω οίκω τούτω, εφ' ον εκλήθη το όνομά μου, και λέγετε, Ηλευθερώθημεν, διά να κάμνητε πάντα ταύτα τα βδελύγματα; **11** Σηπλήαιον ληστών έγεινεν ενώπιόν σας ο οίκος ούτος, εφ' ον εκλήθη το όνομά μου; ιδού, αυτός εγώ είδον ταύτα, λέγει Κύριος. **12** Αλλ' υπάγετε τώρα εις τον τόπον μου τον εν Σηλώ, όπου έθεσα το όνομά μου κατ' αρχάς, και ιδέτε τι έκαμον εις αυτόν διά την κακίαν του λαού μου Ισραήλ. **13** Και τώρα, επειδή επράξατε πάντα ταύτα τα έργα, λέγει Κύριος, και ελάλησα προς εσάς, εγειρόμενος πρωί και λαλών, και δεν ηκούσατε· και σας έκραξα και δεν απεκριθήτε· **14** διά τούτο θέλω κάμει εις τον οίκον, εφ' ον εκλήθη το όνομά μου, εις τον οποίον σεις θαρραίτε, και εις τον τόπον τον οποίον έδωκα εις εσάς και εις τους πατέρας σας, καθώς έκαμα εις την Σηλώ· **15** και θέλω σας απορρίψει από του προσώπου μου, καθώς απέριψα πάντας τους αδελφούς σας, άπαν το σπέρμα του Εφραΐμ. **16** Διά τούτο συ μη προσεύχου υπέρ του λαού τούτου και μη ύψηον φωνήν η' δέησιν υπέρ αυτών μηδέ μεσίτεω προς εμέ· διότι δεν θέλω σου εισακούσει. **17** Δεν βλέπεις τι κάμνουσιν αυτοί εν ταις πόλεσι του Ιούδα και εν ταις οδοίς της Ιερουσαλήμ; **18** Οι υιοί συλλέγουσι ζύλα και οι πατέρες ανάπτουσι το πυρ και αι γυναίκες ζυμούνουσι την ζύμην, διά να κάμωσι πέμματα εις την βασιλίσαν του ουρανού και να κάμωσι, σπονδάς εις άλλους θεούς, διά να με παροξύνωσι. **19** Μήπως εμέ παροξύνουσι; λέγει Κύριος· ουχί εαυτους προς καταισχύνην των προσώπων αυτών; **20** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, η οργή μου και ο θυμός μου εκχέονται επί τον τόπον τούτον, επί άνθρωπον και επί κτήνος και επί τα δένδρα του αγρού και επί τον καρπόν της γής· και θέλει εξαφθή και δεν θέλει σβεσθή. **21** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· προσθέσατε τα ολοκαυτώματά σας εις τας θυσίας σας και φάγετε κρέας. **22** Διότι δεν ελάλησα προς τους πατέρας σας ουδέ έδωκα εις αυτούς εντολάς, καθ' ην ημέραν εξήγαγον αυτούς εκ γης Αιγύπτου, περί ολοκαυτωμάτων και θυσιών· **23** αλλά τον λόγον τούτον προσέταξα εις αυτούς, λέγων, Ακούσατε την φωνήν μου και θέλω είσθαι Θεός σας, και σεις θέλετε είσθαι λαός μου και περιπατείτε εν πάσαις ταις οδοίς, τας οποίας διώρισα εις εσάς, διά να ευημερήτε· **24** πλην δεν ήκουσαν ουδέ έκλιναν το ωτίον αυτών, αλλά περιεπάτησαν εν ταις βουλαίς, εν ταις ορέξει της πονηράς αυτών καρδιάς, και υπήγον εις τα οπίσω και ουχί εις τα εμπρός. **25** Αφ' ης ημέρας εξήλθησιν οι πατέρες σας εκ γης Αιγύπτου έως της ημέρας ταύτης, εξαπέστειλα προς εσάς πάντας τους δούλους μου τους προφήτας, καθ' ημέραν εγειρόμενος πρωί και αποστέλλων· **26** πλην δεν μου υπήκουσαν ουδέ έκλιναν το ωτίον αυτών, αλλ' εκσκήρηναν τον τράχηλον αυτών, έπραξαν χειρότερα των πατέρων αυτών. **27** Διά τούτο θέλεις λαλήσει προς αυτούς πάντα τούτους τους λόγους και δεν θέλουσι σε ακούσει· και θέλεις φωνάζει προς αυτούς και δεν θέλουσι σοι αποκριθή. **28** Θέλεις όμως ειπεί προς αυτούς, Τούτο είναι το έθνος, το οποίον δεν ακούει την φωνήν Κυρίου του Θεού αυτού ουδέ δέχεται παιδείαν· η αλήθεια εξέλιπε και έχάθη από του στόματος αυτών. **29** Κούρευσον την κεφαλήν σου, Ιερουσαλήμ, και απόρριψον τας τρίχας, και ανάλαβε θρήνον επί τους υψηλούς τόπους· διότι ο Κύριος απέριψε και εγκατέλιπε την γενεάν, κατά της οποίας ωργίσθη. **30** Διότι οι υιοί Ιούδα έπραξαν πονηρά ενώπιόν μου, λέγει Κύριος· έθεσαν τα βδελύγματα αυτών εν τω οίκω εφ' ον εκλήθη το όνομά μου, διά να μάνωσιν αυτόν. **31** Και ωκοδόμησαν τους υψηλούς

τόπους του Τοφέθ, όστις είναι εν τη φάραγγι του υιού Εννόμ, διά να καίωσι τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών εν πυρί· το οποίον δεν προσέταξα ουδέ ανέβη επί την καρδίαν μου. **32** Διά τούτο, ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, καθ' ας δεν θέλει ονομάεσθαι πλέον Τοφέθ ουδέ Φάραγγς του υιού Εννόμ, αλλ' η φάραγγς της σφαγής· διότι θέλουσι θάπτει εν Τοφέθ, εεσού να μη υπάρχη τόπος. **33** Και τα πτώματα του λαού τούτου θέλουσιν είσθαι τροφή εις τα πετεινά του ουρανού και εις τα θηρία της γής· και δεν θέλει είσθαι ο εκφοβίζων. **34** Και θέλω παύσει από των πόλεων του Ιούδα και από των οδών της Ιερουσαλήμ την φωνήν της χαράς και την φωνήν της ευφροσύνης, την φωνήν του νυμφίου και την φωνήν της νύμφης· διότι η γη θέλει κατασταθή έρημος.

8 Εν τω καιρώ εκείνω, λέγει Κύριος, θέλουσιν εκρίψει τα οστά των βασιλέων του Ιούδα και τα οστά των αρχόντων αυτού και τα οστά των ιερέων, και τα οστά των προφητών και τα οστά των κατοίκων της Ιερουσαλήμ, από των τάφων αυτών· **2** και θέλουσιν απλώσει αυτά κατέναντι του ηλίου και της σελήνης και κατέναντι πάσης της στρατιάς του ουρανού, τα οποία ηγάπησαν και τα οποία ελάτρευσαν και οπίσω των οποίων περιεπάτησαν και τα οποία εξεζήτησαν και τα οποία προσεκύνησαν· δεν θέλουσι συναχθή ουδέ ταφή· θέλουσιν είσθαι διά κοπρίαν επί του προσώπου της γης. **3** Και ο θάνατος θέλει είσθαι προτιμότερος παρά την ζωήν εις άπαν το υπόλοιπον των εναπολειφθέντων από εκείνης της πονηράς γενεάς, όσοι ήθελον μείνει εν πάσι τοις τόποις, όπου ήθελον εξώσει αυτοίς, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **4** Και θέλεις επειή προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος· Εάν τις πέση, δεν σηκώνεται; εάν τις εκκλίνη, δεν θέλει επιστρέψει; **5** Διά τι ο λαός ούτος της Ιερουσαλήμ εστράφη παντοτεινήν στροφήν; προσηλόνονται εις την απάτην, αρνούνται να πιστρέψωσιν. **6** Ηκροάσθην και ήκουσα, αλλά δεν ελάλησαν εν ευθύτητι· δεν υπάρχουν ουδεις μετανοών από της κακίας αυτού, λέγων, Τι έπραξα; πας τις εστράφη εις την οδόν αυτού, ως ίππος εφορμών εις την μάχην. **7** Και αυτός ο πελαργός εν τω ουρανώ γνωρίζει τους διωρισμένους καιρούς αυτού· και η τρυγών και ο γερανός και η χελιδών φυλάττουσι τον καιρόν της ελευθσεως αυτών· ο δε λαός μου δεν γνωρίζει την κρίση του Κυρίου. **8** Πως λέγετε, Είμεθα σοφοί, και ο νόμος του Κυρίου είναι μεθ' ημών; ιδού, βεβαίως εις μάτην έγεινε τούτο· ο κάλαμος των γραμματέων είναι ψευδής. **9** Οι σοφοί κατησχύνθησαν, επτοήθησαν και συνελήφθησαν, διότι απέριψαν τον λόγον του Κυρίου· και ποία σοφία είναι εν αυτοίς; **10** Διά τούτο θέλω δώσει τας γυναίκας αυτών εις άλλους, τους αγρούς αυτών εις εκείνους οίτινες θέλουσι κληρονομήσει αυτοίς· διότι πας τις από μικρού έως μεγάλου εδόθη εις πλεονεξίαν· από προφήτου έως ιερέως, πας τις πράττει ψεύδος. **11** Διότι ιάτρευσαν το σύντριμμα της θυγατρός του λαού μου επιπολαίως, λέγοντες, Ειρήνη, ειρήνη· και δεν υπάρχει ειρήνη. **12** Μήπως ησχύνθησαν ότι έπραξαν βδελύγματα; μάλιστα ουδόλως δεν ησχύνθησαν ουδέ ηρυθρίασαν· διά τούτο θέλουσι πέσει μεταξύ των πιπτόντων· εν τω καιρώ της επισκέψεως αυτών θέλουσιν απολεσθή, είπει Κύριος. **13** Εξάπαντος θέλω αναλώσει αυτούς, λέγει Κύριος· δεν θέλουσιν είσθαι σταφυλαί εν τη αμπέλω ουδέ σύκα εν τη συκά και το φύλλον θέλει μαρανθή και τα αγαθά, τα οποία έδωκα εις αυτούς, θέλουσι φύγει απ' αυτών. **14** Διά τι καθήμεθα; συνάχθητε και ας εισέλθωμεν εις τας οχυράς πόλεις και ας κατασιωπήσωμεν εκεί, διότι Κύριος ο Θεός ημών κατεσιώπησεν ημάς και επότισεν ημάς ύδωρ χολής, επειδή

ημαρτήσαμεν εις τον Κύριον. **15** Επροσμείναμεν ειρήνην, αλλ' ουδέν αγαθόν· καιρόν θεραπείας, αλλ' ιδού, ταραχή. **16** Το φρύαγμα των ίππων αυτού ηκούσθη από Δάν· πάσα η γη εσεισθη από του ήχου του χρεμετισμού των ρωμαλέων ίππων αυτού· διότι ήλθον και κατέφαγον την γην και το πλήρωμα αυτής την πόλιν και τους κατοικούντας εν αυτή. **17** Διότι, ιδού, εγώ εξαποστέλλω προς εσάς όφεις, βασιλίσκους, οίτινες δεν θέλουνσι γοητεύεσθαι αλλά θέλουνσι σας δαγκάνει, λέγει Κύριος. **18** Ηθέλησα να παρηγορηθώ από της λύπης, αλλ' η καρδιά μου είναι εκλελυμένη εντός μου. **19** Ιδού, φωνή κραυγής της θυγατρός του λαού μου από γης μακράς. Δεν είναι ο Κύριος εν Σιών; ο βασιλεύς αυτής δεν είναι εν αυτή; Διά τι με παρώργισαν με τα γλυπτά αυτών, με ματαιότητας ξένας; **20** Παρήλθεν ο θερισμός, ετελείωσε το θερός, και ημείς δεν εσώθημεν. **21** Διά το σύντριμμα της θυγατρός του λαού μου επληρώθη, είμαι εις πένθος, έκπληξις με κατέλαβε. **22** Δεν είναι βάλαμσον εν Γαλαάδ; δεν είναι εκεί ιατρός; διά τι λοιπόν η θυγάτηρ του λαού μου δεν ανέλαβε την υγείαν αυτής;

9 Είθε να ήτο η κεφαλή μου ύδατα και οι οφθαλμοί μου πηγή δακρύων, διά να κλαίω ημέραν και νύκτα τους πεφονευμένους της θυγατρός του λαού μου. **2** Είθε να είχαν εν τη ερήμω κατάλυμα οδοιπόρων, διά να εγκαταλείψω τον λαόν μου και να απέλθω απ' αυτών· διότι πάντες είναι μοιχοί, άθροισμα απίστων. **3** Ενέτειναν και την γλώσσαν αυτών ως τόξον ψεύδους και ίσχυσαν επί της γης, ουχί υπέρ της αληθείας· διότι προχωρούντων από κακίας εις κακίαν και εμέ δεν γνωρίζουσι, λέγει Κύριος. **4** Φυλάττεσθε έκαστος από του πλησίον αυτού και επ' ουδένα αδελφόν ημ προίπατε· διότι πας αδελφός θέλει πάντοτε υποσκελιίζει και πας πλησίον θέλει περιπατεί εν δολιότητι. **5** Και θέλουσιν απατά έκαστος τον πλησίον αυτού και δεν θέλουνσι λαλει την αλήθειαν· εδίδασαν την γλώσσαν αυτών να λαλή ψεύδη, αποκάμνουσι πράττοντες ανομίαν. **6** Η κατοικία σου είναι εν μέσω δολιότητος· εν τη δολιότητι αρνούνται να με γνωρίσωσι, λέγει Κύριος. **7** Διά τούτου ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ιδού, θέλω βάλει αυτούς εν χωνευτηρία και θέλω δοκιμάσει αυτούς· διότι πως θέλω κάμει ένεκεν της θυγατρός του λαού μου; **8** Η γλώσσα αυτών είναι βέλος εξακοντιζόμενον λαλει δόλια· έκαστος λαλει ειρηνηκά διά του στόματος αυτού προς τον πλησίον αυτού, πλην εν τη καρδιά αυτού στήνη ενέδραν κατ' αυτού. **9** Δεν θέλω επισκεφθή αυτούς διά ταύτα; λέγει Κύριος· η ψυχή μου δεν θέλει εκδικηθή εναντίον έθνους, τοιούτου; **10** Διά τα όρη θέλω αναλάβει κλαυθμόν και θρήνον και διά τας βοσκάς της ερήμου οδυρμών, διότι ηφρανίσθησαν, ώστε δεν υπάρχει άνθρωπος διαβαίνων, ουδέ ακούεται φωνή ποιμνίου· από του πτηνού του ουρανού έως του κτήνους, έφυγον, απήλθον. **11** Και θέλω καταστήσει την Ιερουσαλήμ εις σωρούς, κατοικίαν θύων· και τας πόλεις του Ιούδα θέλω κάμει ερήμωσιν, ώστε να μη ύπαρχη ο κατοικών. **12** Τις είναι ο άνθρωπος ο σοφός, όστις δύναται να εννοήση τούτο; και προς τον οποίον ελάλησε το στόμα του Κυρίου, διά να αναγγείλη αυτό, διά τι η γη εκάθη, ηφρανίσθη ως έρημος, ώστε να μη ύπαρχη ο διαβαίνων; **13** Και είπε Κύριος, διότι εγκατέλιπον τον νόμον μου, τον οποίον έθεσα έμπροσθεν αυτών και δεν υπήκουσαν εις την φωνήν μου και δεν περιπάτησαν εν αυτώ. **14** αλλά περιπάτησαν όπως της ορέξεως της καρδιάς αυτών και όπως των Βααλειμ, τα οποία οι πατέρες αυτών εδίδασαν αυτούς. **15** διά τούτου, ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, εγώ θέλω θρέψει αυτούς, τον λαόν τούτον· με ασψίνθιον και

ύδωρ χολής θέλω ποτίσει αυτούς. **16** και θέλω διασκορπίσει αυτούς εν τοις έθνεσι, τα οποία αυτοί και οι πατέρες αυτών δεν εγνώρισαν· και θέλω αποστείλει την μάχαιραν οπίσω αυτών, εωσού αναλώσω αυτούς. **17** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. Συλλογίσθητε και καλέσατε τας θρηνούσας να έλθωσι· και αποστείλατε διά τας σοφάς να έλθωσι. **18** και ασ σπεύσωσι και ασ αναλάβωσιν οδυρμών περί ημών και ασ καταβιάσωσιν οι οφθαλμοί ημών δάκρυα και τα βλέφαρα ημών ασ ρεύσωσιν ύδατα. **19** Διότι φωνή θρήνου ηκούσθη από Σιών, Πως απωλέσθημεν· κατησχύνθημεν σφόδρα, διότι εγκατέλιπομεν την γην, διότι αι κατοικίαι ημών εξέρριψαν ημάς. **20** Ακούσατε λοιπόν, γυναίκες, τον λόγον του Κυρίου, και ασ δεχθή το ωτίον σας τον λόγον του στόματος αυτού, και διδάξατε τας θυγατέρας σας οδυρμόν και εκάστη την πλησίον αυτής θρήνον. **21** Διότι θάνατος ανέβη διά των θυρίδων ημών, εισήλθεν εις τα παλάτια ημών, διά να εκκόψη τα νήπια από των οδών τους νέους από των πλατειών. **22** Είπέ, Ούτω λέγει Κύριος· Και τα πτώματα των ανθρώπων θέλουσι ριφθή ως κοπρία επί πρόσωπον αγρού και ως δράγμα οπίσω θεριστού, και δεν θέλει ύπαρχει ο συνάγων. **23** Ούτω λέγει Κύριος· Ασ μη καυχάται ο σοφός εις την σοφίαν αυτού, και ασ μη καυχάται ο δυνατός εις την δύναμιν αυτού, ασ μη καυχάται ο πλούσιος εις τον πλούτον αυτού. **24** αλλ' ο καυχώμενος ασ καυχάται εις τούτο, ότι εννοεί και γνωρίζει εμέ, ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο ποιών έλεος, κρίσιν και δικαιοσύνην επί της γής· επειδή εις ταύτα ευαρεστούμαι, λέγει Κύριος. **25** Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω κάμει επισκεψιν επί πάντας τους περιτετημένους μετά των απεριτμητών. **26** επί την Αίγυπτον και επί τον Ιούδαν και επί τον Εδώμ και επί τον υιούς Αμμών και επί τον Μωάβ και επί πάντας τους περικείροντας την κόμην, τους κατοικούντας εν τη ερήμω· διότι πάντα τα έθνη είναι απερίτμητα και πας ο οίκος Ισραήλ απερίτμητος την καρδίαν.

10 Ακούσατε τον λόγον, τον οποίον ο Κύριος λαλει προς εσάς, οίκος Ισραήλ. **2** Ούτω λέγει Κύριος· Μη μανθάνετε την οδόν των εθνών και εις τα σημεία του ουρανού μη πτειθήτε, διότι τα έθνη πτοούνται εις αυτά. **3** Διότι τα νόμιμα των λαών είναι μάταια, διότι κόπτονται ξύλον εκ του δάσους, έργον χειρών τέκτονος με τον πέλεκυν. **4** Καλλωπιζουσιν αυτό με άργυρον και χρυσόν· στερεώνουσιν αυτό με καρφία και με σφύρας, διά να μη κινήται. **5** Είναι όρθια ως φοίνιξ, αλλά δεν λαλούσιν· έχουσι χρείαν να βαστάζωνται, διότι δεν δύνανται να περιπατήσωσι. Μη φοβείσθε αυτά· διότι δεν δύνανται να κατοποισήσωσιν, ουδέ είναι δυνατόν εις αυτά να αγαθοποιήσωσι. **6** Δεν ύπαρχει όμοίος σου, Κύριε· είσαι μέγας και μέγα το όνομά σου εν δύναμει. **7** Τις δεν ήθελε σε φοβείσθαι, Βασιλεύ των εθνών; διότι εις σε ανήκει τούτο, διότι μεταξύ πάντων των σοφών των εθνών και εν πάσι τοις βασιλείοις αυτών δεν ύπαρχει όμοίος σου. **8** Αλλ' είναι παντάπαισι κτηνώδεις και άφρονες· διδασκαλία ματαιότητων είναι το ζύλον. **9** Αργύριον κεχυμένον είναι πλάκας εφέρθη από θαρσοείς και χρυσόν από Ουφαζ, έργον τεχνίτου και χειρών χρυσοχόου· κวานούν και πορφυρούν είναι το ένδυμα αυτών· έργον σοφών πάντα ταύτα. **10** ΑΛΛ' ο Κύριος είναι Θεός αληθινός, είναι Θεός ζων και βασιλεύς αιώνιος· εν τη οργή αυτού η γη θέλει σεισθή και τα έθνη δεν θέλουνσι ανθέξει εις την αγανάκτησιν αυτού. **11** Ούτω θέλετε ειπει προς αυτούς· οι θεοί, οίτινες δεν έκαμον τον ουρανόν και την γην, θέλουσιν αφανισθή από της γης και υποκάωθεν του ουρανού τούτου. **12** Αυτός εποίησε την γην διά της δυνάμεως αυτού,

ανομίαι ημών καταμαρτυρώσιν εναντίον ημών, κάμε όμως διά τό όνομά σου διότι αι αποστασείαι ημών επληθύνθησαν εις σε ημαρτήσαμεν. **8** Ελπίς του Ισραήλ, σωτήρ αυτού εν καιρώ θλίψεως, διά τί ήθελες είσθαι ως πάροικος εν τη γη και ως οδοιπόρος εκκλίνων εις κατάλυμα; **9** Διά τί ήθελες είσθαι ως άνθρωπος εκστατικός, ως ισχυρός μη δυνάμενος να σώση; Αλλά συ, Κύριε, εν μέσω ημών είσαι, και τό όνομά σου εκλήθη επ' ημάς η εγκαταλίπη ημάς. **10** Ούτω λέγει Κύριος προς τον λαόν τούτον· Επειδή ηγάπησαν να πλανώνται και δεν εκράτησαν τους πόδας αυτών, διά τούτο ο Κύριος δεν ηυδόκησεν εις αυτούς τώρα θέλει ενθυμηθή την ανομίαν αυτών και επισκεπή τας αμαρτίας αυτών. **11** Και είπε Κύριος προς εμέ, Μη προσεύχω υπέρ του λαού τούτου διά καλόν. **12** Και εάν νηστεύσωσι, δεν θέλω εισακούσει της κραυγής αυτών· και εάν προσφέρωσιν ολοκαυτώματα και προσφοράν, δεν θέλω ευδοκήσει εις αυτά· αλλά θέλω καταναλώσει αυτούς εν μάχαίρα και εν πείνη και εν λοιμώ. **13** Και είπα, Ω, Κύριε Θεέ, ιδού, οι προφήται λέγουσι προς αυτούς, δεν θέλετε ιδεί μάχαιραν ουδέ θέλει είσθαι πείνα εις εσάς, αλλά θέλω σας δώσει ειρήνην ασφαλή εν τω τόπω τούτω. **14** Και είπε Κύριος προς εμέ, Ψευδή προφητεύουσιν οι προφήται εν τω ονόματί μου· εγώ δεν απέστειλα αυτούς ουδέ προσέταξα εις αυτούς ουδέ ελάλησα προς αυτούς αυτοί προφητεύουσιν εις εσάς όρασι ψευδή και μαντείαν και ματαιότητα και την δολιότητα της καρδιας αυτών. **15** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος περί των προφητών των προφητευόντων εν τω ονόματί μου, ενώ εγώ δεν απέστειλα, αυτούς αλλ' αυτοί λέγουσι, Μάχαιρα και πείνα δεν θέλει είσθαι εν τω τόπω τούτω· εν μάχαίρα και εν πείνη θέλousι συντελεσθή· οι προφήται εκείνοι. **16** Ο δε λαός, εις τους οποίους αυτοί προφητεύουσι, θέλουσιν είσθαι ερριμμένοι εν ταις οδοίς της Ιερουσαλήμ υπό πείνης και μαχαίρας και δεν θέλει είσθαι ο θάπτων αυτούς, τας γυναίκας αυτών και τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών· και θέλω εκχέει επ' αυτούς την κακίαν αυτών. **17** Διά τούτο θέλεις ειπεί προς αυτούς τον λόγον τούτον· Ας χύσωσιν οι οφθαλμοί μου δάκρυα, νόκτα και ημέραν, και ας μη παύσωσι· διότι η παρθένος, η θυγάτηρ του λαού μου, συνετρίφθη σύντριμμα μέγα, πληγήν οδυνηράν σφόδρα. **18** Εάν εξέλθω εις την πεδιάδα, τότε ιδού, οι πεφρονευμένοι εν μάχαίρα· και εάν εισέλθω εις την πόλιν, τότε ιδού, οι νενεκρωμένοι υπό της πείνης, ο δε προφήτης έτι και ο ιερεύς εμπορεύονται επί της γης και δεν αισθάνονται. **19** Απέρριψας παντάπασι τον Ιούδαν; απεστράφη την Σιών η ψυχή σου; Διά τί επάταξας ημάς, και δεν υπάρχει θεραπεία εις ημάς; προσμένομεν ειρήνην, αλλ' ουδέν αγαθόν· και τον καιρόν της θεραπείας, και ιδού, ταραχή. **20** Γνωρίζομεν, Κύριε, την ασβεΐαν ημών, την ανομίαν των πατέρων ημών, ότι ημαρτήσαμεν εις σε. **21** Μη αποστραφής ημάς, διά τό όνομά σου· μη ατιμώσης τον θρόνον της δόξης σου· ενθυμηθήτι, μη διασκεδάσης την διαθήκη σου την προς ημάς. **22** Υπάρχει μεταξύ των ματαιοτήτων των εθνών διδούς βροχήν; ή οι ουρανοί δίδουσι νετούς; δεν είσαι συ αυτός ο δοτήρ, Κύριε Θεέ ημών; διά τούτο θέλομεν σε προσμένει· διότι συ έκαμες πάντα ταύτα.

15 Και είπε Κύριος προς εμέ, Και αν ο Μωϋσής και ο Σαμουήλ ίσαν ενώπιόν μου, η ψυχή μου δεν ήθελεν είσθαι υπέρ του λαού τούτου· αποδιώξων αυτούς απ' έμπροσθέν μου και ας εξέλθωσι. **2** Και εάν είπωσι προς σε, Που θέλομεν εξέλθει; τότε θέλεις ειπεί προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος· Όσοι είναι διά τον θάνατον, εις θάνατον· και όσοι διά την μάχαιραν, εις

μάχαιραν· και όσοι διά την πείαν, εις πείαν· και όσοι διά την αιχμαλωσίαν, εις αιχμαλωσίαν. **3** Και θέλω επιφέρει επ' αυτούς τέσσαρα είδη, λέγει Κύριος την μάχαιραν διά σφαγήν, και τους κύνας διά σπαραγμόν, και τα πετεινά του ουρανού, και τα θηρία της γης, διά να καταφάγωσι και να αφανίσωσι. **4** Και θέλω παραδώσει αυτούς εις διασποράν εν πάσι τοις βασιλείοις της γής· εξ αιτίας του Μανασσή, υιού Εζεκίου βασιλέως του Ιούδα, δι' όσα έπραξεν εν Ιερουσαλήμ. **5** Διότι τις θέλει σε οικτείρει, Ιερουσαλήμ; ή τις θέλει σε συλλυπηθή; ή τις θέλει στραφή διά να ερωτήση, Πως έχεις; **6** Συ με εγκατέλιπες, λέγει Κύριος, υπήγες εις τα οπίσω διά τούτο θέλω εκτείνει την χείρα μου επί σε και θέλω σε αφανίσει· απέκαμον ελεών. **7** Και θέλω εκλικμήσει αυτούς με τό λικμητήριο εν ταις πόλιναις της γής· θέλω ατεκνώσει αυτούς, θέλω αφανίσει τον λαόν μου, διότι δεν επιστρέφουσιν από των οδών αυτών. **8** Αι χήραι αυτών επληθύνθησαν ενώπιόν μου υπέρ την άμμον της θαλάσσης· έφερα επ' αυτούς, επί τας μητέρας των νέων, ληλάτην εν μεσημβρία· επέφερα επ' αυτάς εξαιφνης ταραχάς και τρόμους. **9** Εκείνη, ήτις εγέννησεν επτά, απέκαμα, παρέδωκε το πνεύμα· ο ήλιος αυτής έδυσεν, ενώ, ήτο έτι ημέρα· κατησχύνθη και εταράχθη· το δε υπόλοιπον αυτών θέλω παραδώσει εις την μάχαιραν έμπροσθεν των εχθρών αυτών, λέγει Κύριος. **10** Ουαί εις εμέ, μήτέρ μου, διότι εγέννησας εμέ άνδρα έριδος και άνδρα φιλονεικίας μεθ' όλης της γης. Ούτε ετόκισα ούτε με ετόκισαν· και όμως πας τις εξ αυτών με καταράται. **11** Ο Κύριος λέγει, Βεβαίως το υπόλοιπόν σου θέλει είσθαι καλόν· βεβαίως θέλω μεσιτεύσει υπέρ σου προς τον εχθρόν εν καιρώ συμφοράς και εν καιρώ θλίψεως. **12** Ο σίδηρος θέλει συντρίψει τον σίδηρον του βορρά και τον χαλκόν; **13** Τα υπάρχοντά σου και τους θησαυρούς σου θέλω παραδώσει εις ληλασίαν άνευ ανταλλάγματος, και τούτο διά πάσας τας αμαρτίας σου και κατά πάντα τα όριά σου. **14** Και θέλω σε περάσει μετά των εχθρών σου εις τόπον τον οποίον δεν γνωρίζεις· διότι πυρ εξήφθη εν τω θυμώ μου, το οποίον θέλει εκκαυθή καθ' υμών. **15** Συ, Κύριε, γνωρίζεις ενθυμηθήτι με και είσκέψαι με και εκδικήσον με από των καταδικωόντων με· μη με αρπάξουν εν τη μακροθυμία σου· γνώρισον ότι διά σε υπέφερα ονειδισμόν. **16** Καθώς ευρέθησαν οι λόγοι σου, κατέφαγον αυτούς· και ο λόγος σου ήτο εν εμοί χαρά και αγαλλίασις της καρδιας μου· διότι τό όνομά σου εκλήθη επ' εμέ, Κύριε Θεέ των δυνάμεων. **17** Δεν εκάθησα εν συνεδρίω χλευαστών και συνεφράνθη· εκάθησα όμως εξ αιτίας της χαιρας σου· διότι συ με ανέλησας αδημονίας. **18** Διά τί ο πόνος μου είναι παντοτεινός και η πληγή μου ανιάτος, μη θέλουσα να ιατρευθή; θέλεις είσθαι διόλου εις εμέ ως ψεύστης και ως ύδατα απατηλά; **19** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος· Εάν επιστρέψης, τότε θέλω σε αποκαταστήσει πάλιν, και θέλεις ίστασθαι ενώπιόν μου· και εάν αποχωρίσης το τίμιον από του αχερίου, θέλεις είσθαι ως τό στόμα μου· αυτοί ας επιστρέψωσι προς σε, αλλά συ με επιστρέψης προς αυτούς. **20** Και θέλω σε κάμει προς τούτον τον λαόν οχυρόν χαλκόν· τείχος και θέλουσι σε πολεμήσει, αλλά δεν θέλουσιν υπερικήσει εναντίον σου, διότι εγώ είμαι μετά σου διά να σε σώζω και να σε ελευθερώνω, λέγει Κύριος. **21** Και θέλω σε ελευθερώσει εκ της χειρός των πονηρών και θέλω σε λυτρώσει εκ της χειρός των καταδυναστευόντων.

16 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Μη λάβρης εις σεαυτόν γυναίκα μηδέ να γείνωσιν εις σε υιοί μηδέ θυγατέρες εν τω τόπω τούτω. **3** Διότι ούτω λέγει Κύριος περί των υιών και περί των θυγατέρων των γεννωμένων εν τω

10 Τότε θέλεις συντρίψει την λάγνηον έμπροσθεν των ανδρών των εξελθόντων μετά σου· 11 και θέλεις ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. Ούτω θέλω συντρίψει τον λαόν τούτον και την πόλιν ταύτην, καθώς συντρίβει τις το αγγείον του κεραμέως, το οποίον δεν δύναται να διορθωθεί πλέον· και θέλουσι θάπτη αυτοούς εν Τοφρέθ, εωσού να μη υπάρχει τόπος εις ταφήν. 12 Ούτω θέλω κάμει εις τον τόπον τούτον, λέγει Κύριος, και εις τους κατοίκους αυτού, και θέλω κάμει την πόλιν ταύτην ως την Τοφρέθ· 13 και οι οίκοι της Ιερουσαλήμ και οι οίκοι των βασιλέων του Ιούδα θέλουσι μανθή, καθώς ο τόπος της Τοφρέθ μετά πασών των οικιών, επάτι των δωματίων των οποίων εθυμίασαν προς άπασαν την στρατιάν του ουρανού και έκαμαν σπονδάς εις άλλου θεούς. 14 Τότε ήλθεν ο Ιερεμίας εκ της Τοφρέθ, όπου ο Κύριος απέστειλεν αυτόν διά να προφητεύση και σταθείς εν τη αυλή του οίκου του Κυρίου ειπέ προς πάντα τον λαόν, 15 Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, θέλω φέρει επί την πόλιν ταύτην και επί πάσας τας κώμας αυτής πάντα τα κακά όσα ελάλησα κατ' αυτής· διότι εκκλήρυναν τον τράχηλον αυτών, ώστε να μη ακούσωσι τους λόγους μου.

20 Ο δε Πασχώρ, ο υιός του Ιμηήρ ο ιερεύς, ο και προϊστάμενος εν τω οίκω του Κυρίου, ήκουσε τον Ιερεμίαν προφητεύοντα τους λόγους τούτους. 2 Και επάταξεν ο Πασχώρ Ιερεμίαν τον προφήτην και έβαλεν αυτόν εις το δεσμοτήριον το εν τη άνω πύλη του Βενιαμίν, το εν τω οίκω του Κυρίου. 3 Και την επαύριον εξήγαγεν ο Πασχώρ τον Ιερεμίαν εκ του δεσμοτηρίου. Και ο Ιερεμίας ειπέ προς αυτόν, Ο Κύριος δεν εκάλесе το όνομά σου Πασχώρ, αλλά Μαγόρ-μισσαβίβ. 4 Διότι ούτω λέγει Κύριος Ιδού, θέλω σε κάμει τρόπον εις σεαυτόν και εις πάντας τους φίλους σου· και θέλουσι πέσει διά της μαχαίρας των εχθρών αυτών και οι οφθαλμοί σου θέλουσιν ιδεί τούτο· και θέλω δώσει πάντα τον Ιούδα εις την χείρα του βασιλέως της Βαβυλώνας, και θέλει φέρει αυτούς αιχμαλώτους εις την Βαβυλώνα και θέλει πατάξει αυτούς εν μαχαίρα. 5 Και θέλω δώσει πάσαν την δύναμιν της πόλεως ταύτης και πάντας τους κόπους αυτής και πάντα τα πολύτιμα αυτής και πάντας τους θησαυρούς των βασιλέων Ιούδα θέλω δώσει εις την χείρα των εχθρών αυτών, και θέλουσι ληλατήσιν αυτούς και λάβει αυτούς και φέρει αυτούς εις την Βαβυλώνα. 6 Και συ, Πασχώρ, και πάντες οι κατοικούντες εν τω οίκω σου, θέλετε υπάγει εις αιχμαλωσίαν· και θέλεις ελθεί εις την Βαβυλώνα, και εκεί θέλεις αποθάνει και εκεί θέλεις ταφή, συ και πάντες οι φίλοι σου, εις τους οποίους προφηήτευσας ψευδώς. 7 Κύριε, με εδελέασας και εδελεάσθην· υπερίσχυσας κατ' εμού και κατίχυσας· έγινα χλευασμός όλην την ημέραν· πάντες με εμπαιζουσι. 8 Διότι αφού ήνοιξα στόμα, βová, φωνάζω βίαν και αρπαγήν· όθεν ο λόγος του Κυρίου έγεινεν εις εμέ προς ονειδισμόν και προς χλευασμόν όλην την ημέραν. 9 Και είπα, Δεν θέλω αναφέρει περί αυτού ουδέ θέλω λαλήσει πλέον εν τω ονόματι αυτού· όμως ο λόγος αυτού ήτο εν τη καρδιά μου ως καιόμενον πυρ περικεκλεισμένον εν τοις οστέοις μου, και απέκαμον χαλινόνων εμαυτόν και δεν ηδυνάμην πλέον. 10 Διότι ήκουσα ύβριν παρά πολλών· τρόμος πανταχόθεν· Κατηγορήσατε, λέγουσι, και θέλομεν κατηγορήσει αυτόν. Πάντες οι ειρηνερόντες μετ' εμού παρεφύλαττον το πρόσκομά μου, λέγοντες, 'Ίσως δελεασθή, και θέλομεν υπεριοχύσει εναντίον αυτού και εκδικηθή κατ' αυτού. 11 Αλλ' ο Κύριος είναι μετ' εμού ως ισχυρός πολεμιστής· διά τούτο οι διάκτάί μου θέλουσι προσκόψει και δεν θέλουσιν υπερίσχυσει· θέλουσι καταισχυνήθι σφόδρα· διότι δεν ενόησαν

η αιώνιος αισχύνη αυτών δεν θέλει λησμονηθή. 12 Αλλά, Κύριε των δυνάμεων, ο δοκιμάζων τον δικαίον, ο βλέπων τους νεφρούς και την καρδιαν, ας ιδω την εκδικήσιν σου επ' αυτούς· διότι εις σε εφανέρωσα την κρίσιν μου. 13 Ψάλλετε εις τον Κύριον, ανείτε τον Κύριον· διότι ηλευθέρωσε την ψυχήν του πτωχού εκ χειρός πονηρευομένων. 14 Επικατάρατος η ημέρα, καθ' ην ευγενήθην· η ημέρα καθ' ην η μήτηρ μου με ενέγγησεν, ας μη ήναι ευλογημένη. 15 Επικατάρατος ο άνθρωπος, όστις ευηγγελίαστο προς τον πατέρα μου, λέγων, Εγεννήθη εις σε παιδίον άρσεν, ευφραίνων αυτόν σφόδρα. 16 Και ας ήναι ο άνθρωπος εκείνος ως αι πόλεις, τας οποίας ο Κύριος κατέστρεψε και δεν μετεμελήθη και αις ακούση κραυγήν το πρωτ' αι αλαλαγμών εν μεσημβρία. 17 Διά τι δεν εθανατώθην εκ μητέρας; ή η μήτηρ μου δεν έγεινε τάφος εις εμέ και η μήτρα αυτής δεν με εβάστασεν εις αιώνιον σύλληψιν; 18 Διά τι εξήλθον εκ της μητέρας, διά να βλέπω μόχθον και λύπην και να τελειώσωσιν αι ημέραι μου εν αισχύνη;

21 Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν παρά Κυρίου, ότε απέστειλε προς αυτόν ο βασιλεύς Σεδεκίας τον Πασχώρ υιόν του Μελχίου και τον Σοφονίαν υιόν του Μασαίου τον ιερέα, λέγων, 2 Ερωτήσθον, παρακαλώ, τον Κύριον περί ημών· διότι Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας ήγειρε πόλεμον καθ' ημών· ίσως ο Κύριος ενεργήση εις ημάς κατά πάντα τα θαυμάσια αυτού, ώστε να απέλθη αφ' ημών. 3 Τότε ειπέ προς αυτούς ο Ιερεμίας, Ούτω θέλετε ειπέ προς τον Σεδεκίαν. 4 Ούτω λέγει Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, εγώ στρέφω εις τα πίσω τα όπλα του πολέμου τα εν ταις χερσίν υμών, με τα οποία σεις πολεμείτε κατά του βασιλέως της Βαβυλώνας και των Χαλδαιών, οίτινες σας πολιορκούσιν έξωθεν των τειχών· και θέλω συναξει αυτούς εις το μέσον της πόλεως ταύτης. 5 Και εγώ θέλω πολεμήσει εναντίον σας με χείρα εξηπλωμένη και με βραχίονα κραταιόν και θυμόν και με αγανάκτησιν και με οργήν μεγάλην. 6 Και θέλω πατάξει τους κατοίκους της πόλεως ταύτης και άνθρωπον και κτήνος υπό λοιμού μεγάλο θέλουσιν αποθάνει. 7 Και μετά ταύτα, λέγει Κύριος, θέλω παραδώσει Σεδεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα και τους δούλους αυτού και τον λαόν και τους εναπολειφθέντας εν τη πόλει ταύτη από του λοιμού, από της μαχαίρας και από της πείνης, εις την χείρα του Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως της Βαβυλώνας, και εις την χείρα των εχθρών αυτών και εις την χείρα των ζητούντων την ψυχήν αυτών· και αυτός θέλει πατάξει αυτούς εν στόματι μαχαίρας· δεν θέλει φεισθή αυτούς ουδέ θέλει οικτείρει ουδέ θέλει σπλαγχνισθή αυτούς. 8 Και προς τον λαόν τούτον θέλεις ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος Ιδού, έθεσα ενώπιόν σας την όδόν της ζωής και την όδόν του θανάτου. 9 Όστις κάθηται εν τη πόλει ταύτη, θέλει αποθάνει υπό μαχαίρας και υπό πείνης και υπό λοιμού· αλλ' όστις εξέλθη και προχωρήση προς τους Χαλδαίους οίτινες σας πολιορκούσι, θέλει ζήσει και η ζωή αυτού θέλει εισθαι ως λάφυρον εις αυτόν. 10 Διότι έστησα το πρόσωπόν μου εναντίον της πόλεως ταύτης προς κακόν και ουχί προς καλόν, λέγει Κύριος· θέλει παραδοθή εις την χείρα του βασιλέως της Βαβυλώνας και θέλει κατακαύσει αυτήν εν πυρί. 11 Περί δε του οίκου του βασιλέως του Ιούδα, ειπέ, Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου· 12 οίκος Δαβίδ, ούτω λέγει Κύριος Κρίνετε κρίσιν το πρωτ' αι ελευθερόντε τον γεγυμνωμένον εκ της χείρας του δυνάστου, μήποτε η οργή μου εξέλθη ως πυρ και εκκαυθή, χωρίς να υπάρχη ο σβέσων, εξ αιτίας της κακίας των έργων σας. 13 Ιδού, εγώ είμαι εναντίον εις σε, λέγει Κύριος, την καθημένην εν τη

και ο ιερεύς εμολύνθησαν· ναι, εν τω οίκω μου εύρηκα τας ασεβείας αυτών, λέγει Κύριος. **12** Διά τούτο η οδός αυτών θέλει είσθαι εις αυτούς ως ολίσθημα εν τω σκότει· θέλουσιν ωθηθή και πέσει εν αυτη· διότι θέλω φέρει κακόν επ' αυτούς εν τω ενιαυτώ της επισκέψεως αυτών, λέγει Κύριος. **13** Είδον μεν αφροσύνην εν τοις προφήταις της Σαμαρείας, προεφήτευσαν διά του Βάαλ και επλάνων τον λαόν μου τον Ισραήλ. **14** αλλ' εν τοις προφήταις της Ιερουσαλήμ είδον φρίκη· μοιχεύουσι και περιπατούσιν εν ψεύδει και ενισχύουσι τας χείρας των κακούργων, ώστε ουδείς επιστρέφει από της κακίας αυτού· πάντες ούτοι είναι εις εμέ ως Σόδομα και οι κάτοικοι αυτής ως Γόμορρα. **15** Διά τούτο ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων κατά των προφητών· **16** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Μη ακούετε τους λόγους των προφητών των προφητευόντων εις εσάς· ούτοι σας κάμνουσι ματαίους λαλούντες οράσεις από της καρδίας αυτών, ουχι από στόματος Κυρίου. **17** Λέγουσι πάντοτε προς τους καταφρονούντάς με, Ο Κύριος είπεν, Ειρήνη θέλει είσθαι εις εσάς· και λέγουσι προς πάντα περιπατούντα κατά τας ορέξεις της καρδίας αυτου, Δεν θέλει ελθεί κακόν επ' υμάς. **18** διότι τις παρεστάθη εν τη βουλή του Κυρίου και είδε και ήκουσε τον λόγον αυτου; τις επρόσεξεν εν τον λόγον αυτου και ήκουσεν; **19** Ιδού, ανεμοστρόβιλος παρά Κυρίου εξήλθε με ορμήν, και ανεμοστρόβιλος ορμητικός θέλει εξορμήσει επί την κεφαλήν των ασεβών. **20** Ο θυμός του Κυρίου δεν θέλει αποστρέψει εωσου εκτέλεση και εωσου κάμη τους στοχαμούς της καρδίας αυτου· εν ταις εσχάταις ημέραις θέλετε νοήσει τούτο εντελώς. **21** Δεν απέστειλα τους προφήτας τούτους και αυτοί έτρεξαν· δεν ελάλησα προς αυτούς και αυτοί προεφήτευσαν. **22** αλλ'· εάν ήθελον παρασταθή εν τη βουλή μου, τότε ήθελον κάμει τον λαόν μου να ακούση τους λόγους μου, και ήθελον αποστρέψει αυτούς από της πονηράς οδου αυτών και από της κακίας των έργων αυτών. **23** Θεός εγγύθεν είμαι εγώ, λέγει Κύριος, και ουχι Θεός μακρόθεν; **24** Δύναται τις να κρυφθή εν κρυφίσι τόποις και εγώ να μη ιδω αυτόν; λέγει Κύριος. Δεν πληρώ εγώ τον ουρανόν και την γην; λέγει Κύριος. **25** Ηκουσα τι λέγουσιν οι προφῆται, οι προφητευόντες εν τω ονόματί μου ψεύδος, λέγοντες, Είδον ενύπνιον, είδον ενύπνιον. **26** Έως πότε θέλει είσθαι τούτο εν τη καρδιά των προφητών των προφητευόντων ψεύδος; ναι, προφητεύουσι τας απάτας της καρδίας αυτών· **27** οίτινες στοχάζονται να κάμωσι τον λαόν μου να λησμονήση το όνομά μου, διά των ενυπνίων αυτών τα οποία διηγούνται έκαστος προς τον πλησίον αυτου, καθώς ελησμόνησαν οι πατέρες αυτών το όνομά μου διά τον Βάαλ. **28** Ο προφήτης εις τον οποίον είναι ενύπνιον, ας διηγηθή το ενύπνιον και εκείνος, εις τον οποίον είναι ο λόγος μου, ας αλαλήση τον λόγον μου εν αληθεία. Τι είναι το άχρυν προς τον σίτον; λέγει Κύριος. **29** Δεν είναι ο λόγος μου ως πυρ; λέγει ο Κύριος· και ως σφύρα κατασυντριβουσα τον βράχον; **30** Διά τούτο, ιδού, εγώ είμαι εναντίον των προφητών, λέγει Κύριος, οίτινες κλέπτουσι τους λόγους μου, έκαστος από του πλησίον αυτου. **31** Ιδού, εγώ είμαι εναντίον των προφητών, λέγει Κύριος, οίτινες κινούσι τας γλώσσας αυτών και λέγουσιν, Αυτός λέγει. **32** Ιδού, εγώ είμαι εναντίον των προφητευόντων ενύπνια ψευδή, λέγει Κύριος, οίτινες διηγούνται αυτά και πλανώσι τον λαόν μου με τα ψεύδη αυτών και με την αφροσύνην αυτών· ενώ εγώ δεν απέστειλα αυτούς ουδέ προσέταξα αυτούς· διά τούτο ουδόλωσιν

θέλουσιν ωφελήσει τον λαόν τούτον, λέγει Κύριος. **33** Και εάν ο λαός ούτος ή ο προφήτης ή ο ιερεύς σε ερωτήσωσι, λέγοντες, Τι είναι το φορτίον του Κυρίου; τότε θέλεις ειπει προς αυτούς, Τι το φορτίον; θέλω βεβαίως σας εγκαταλείψει, λέγει Κύριος. **34** Τον δε προφήτην και τον ιερέα και τον λαόν, όστις είπη, Το φορτίον του Κυρίου, εγώ βεβαίως θέλω παιδεύσει τον άνθρωπον εκείνον και τον οίκον αυτου. **35** Ούτω θέλετε ειπει, έκαστος προς τον πλησίον αυτου και έκαστος προς τον αδελφόν αυτου· Τι απεκρίθη ο Κύριος; και, Τι ελάλησεν ο Κύριος; **36** Και φορτίον Κυρίου δεν θέλετε αναφέρει πλέον· επειδή το φορτίον θέλει είσθαι εις έκαστον ο λόγος αυτου· διότι διεστρέψατε τους λόγους του Θεου του ζώντος, του Κυρίου των δυνάμεων, του Θεου ημών. **37** Ούτω θέλεις ειπει προς τον προφήτην· Τι σοι απεκρίθη ο Κύριος; και, Τι ελάλησεν ο Κύριος; **38** Αλλ'· επειδή λέγετε, Το φορτίον του Κυρίου, διά τούτο ούτω λέγει Κύριος· Επειδή λέγετε τον λόγον τούτον, Το φορτίον του Κυρίου, εγώ δε απέστειλα προς εσάς, λέγων, Δεν θέλετε λέγει, Το φορτίον του Κυρίου· **39** διά τούτο, Ιδού, εγώ θέλω σας λησμονήσει παντελώς και θέλω απορρίψει υμάς και την πόλιν την οποίαν έδωκα εις υμάς και εις τους πατέρας υμών, από προσώπου μου· **40** και θέλω φέρει επ' υμάς όνειδος αιώνιον, και κατασχύνην αιώνιον, ήτις δεν θέλει λησμονηθή.

24 Ο Κύριος έδειξεν εις εμέ και ιδού, δύο κάλαθοι σύκων κείμενοι εμπροσθεν του ναου του Κυρίου, αφού ηχηματώτισε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας Ιεχονίαν τον υιόν του Ιωακείμ, βασιλέα του Ιουδα, και τους άρχοντας του Ιουδα και τους Ξυλουργούς και τους χαλκείς εξ Ιερουσαλήμ και έφερεν αυτούς εις την Βαβυλώνα. **2** Ο κάλαθος ο εις είχε σύκα κάλλιστα, ως τα σύκα τα πρώιμα· ο δε κάλαθος άλλος σύκα κάκιστα, τα οποία διά την αχρειότητα δεν ετρώγοντο. **3** Και είπε Κύριος προς εμέ, Τι βλέπεις, Ιερεμία; Και είπα, Σύκα· τά σύκα τα καλά είναι κάλλιστα, τα δε κακά κάκιστα, ώστε δια την αχρειότητα δεν τρώγονται. **4** Πάλιν έγγενε λόγος Κυρίου προς εμέ λέγων, **5** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Καθώς τα καλά ταύτα σύκα, ούτω θέλω επιμεληθή τους αιχμαλωτισθέντας εκ του Ιουδα, τους οποίους εξαπέστειλα εκ του τόπου τούτου εις την γην των Χαλδαιών διά καλόν. **6** Διότι θέλω επιστηρίξει τους οφθαλμούς μου επ' αυτούς διά καλόν, και θέλω αποκαταστήσει αυτούς εν τη γη ταύτη και οικοδομήσει αυτούς και δεν θέλω κατακρηνώσει, και θέλω φυτεύσει αυτούς και εν θέλω εκριζώσει. **7** Και θέλω δώσει εις αυτούς καρδίαν διά να με γνωρίσωσιν, ότι εγώ είμαι ο Κύριος και θέλουσιν είσθαι λαός μου και εγώ θέλω είσθαι Θεός αυτών· διότι θέλουσιν επιτρέψει εις εμέ εξ όλης καρδίας αυτών. **8** Και καθώς τα σύκα τα καλά, τα οποία διά την αχρειότητα δεν τρώγονται, ούτω βεβαίως λέγει Κύριος, Ούτω θέλω παραδώσει Σεδεκίαν τον βασιλέα του Ιουδα και τους μεγιστάνας αυτου και το υπόλοιπον της Ιερουσαλήμ, το εναπολειφθέν εν τη γη ταύτη, και τους κατοικούντας εν τη γη της Αιγύπτου· **9** και θέλω παραδώσει αυτούς εις διασποράν εις πάντα τα βασίλεια της γης προς κακόν, εις όνειδος και εις παροιμίαν, εις λοιδορίαν και εις κατάραν, εν πάσι τοις τόποις όπου θέλω διώξει αυτούς. **10** Και θέλω αποστειλει προς αυτούς την μάχαιραν, την πείναν και τον λοιμόν, εωσου αφανισθώσιν επάνωθεν από της γης, την οποίαν έδωκα εις αυτούς και εις τους πατέρας αυτών.

25 Ο λόγος ο γενόμενος προς τον Ιερεμίαν περί παντός του λαου του Ιουδα εν τω τετάρτω έτει του Ιωακείμ υιου του Ιωσιού, βασιλέως του Ιουδα, το οποίον ήτο το πρώτον έτος

του Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως της Βαβυλώνας 2 τον οποίον Ιερεμίας ο προφήτης ελάλησε προς πάντα τον λαόν του Ιούδα και προς πάντας τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, λέγων, 3 Από του δεκάτου τρίτου έτους του Ιωσίου· υιού του Αμών, βασιλέως του Ιούδα, έως της ημέρας ταύτης, ήτις είναι το εικοστόν τρίτον έτος, ο λόγος του Κυρίου έγεινε προς εμέ και ελάλησα προς εσάς, εγειρόμενος πρωί και λαλών· και δεν ηκούσατε. 4 Και απέστειλε Κύριος προς εσάς πάντας τους δούλους αυτού τους προφήτας, εγειρόμενος πρωί και αποστέλλων· και δεν ηκούσατε ουδέ εκλίνατε το ωτίον σας διά να ακροασθήτε. 5 Οίτινες είπον, Στράφητε τώρα έκαστος από της οδού αυτού της πονηράς και από της κακίας των έργων σας, και κατοικήσατε επί της γης, την οποίαν ο Κύριος έδωκεν εις εσάς και εις τους πατέρας σας εις τον αιώνα του αιώνος 6 και μη πορευέσθε πίσω άλλων θεών, διά να λατρεύητε και να προσκυνήτε αυτούς, και μη με παροργίζετε με τα έργα των χειρών σας και δεν θέλω σας κάμει κακόν. 7 Αλλά δεν μου ηκούσατε, λέγει Κύριος· διά να με παροργίσετε με τα έργα των χειρών σας προς κακόν σας. 8 Διά τούτο ουτέ λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Επειδή δεν ηκούσατε τους λόγους μου, 9 ιδού, εγώ θέλω αποστείλει και λάβει πάσας τας οικογενείας του βορρά, λέγει Κύριος, και τον Ναβουχοδονόσορ βασιλέα της Βαβυλώνας τον δούλον μου, και θέλω φέρει αυτούς επί την γην ταύτην και επί τους κατοίκους αυτής και επί πάντα ταύτα τα έθνη κύκλω, και θέλω εξολοθρεύσει αυτούς και καταστήσει αυτούς έκπληξιν και ερημώσεις αιωνίους. 10 Και θέλω αφαιρέσει απ' αυτών την φωνήν της χαράς και την φωνήν της ευφροσύνης, την φωνήν του νυμφίου και την φωνήν της νύμφης, τον ήχον των μυλοπετρών και το φως του λύχνου. 11 Και πάσα αύτη η γη θέλει είσθαι εις ερήμωσιν και θάμβος, και τα έθνη ταύτα θέλουσι δουλεύει τον βασιλέα της Βαβυλώνας εβδομηκοντα έτη. 12 Και όταν συμπληρωθώσι τα εβδομηκοντα έτη, θέλω ανταποδώσει επί τον βασιλέα της Βαβυλώνας και επί το έθνος εκείνο, λέγει Κύριος, την ανομίαν αυτών, και επί την γην των Χαλδαίων, και θέλω καταστήσει αυτήν ερήμωσιν αιώνων. 13 Και θέλω φέρει επί την γην εκείνην πάντας τους λόγους μου, τους οποίους ελάλησα κατ' αυτής, άπαν το γεγραμμένον εν τω βιβλίω τούτω, το οποίον ο Ιερεμίας προεφήτευσε κατά πάντων των εθνών. 14 Διότι έθνη πολλά και βασιλείς μεγάλοι θέλουσι καταδουλώσει και αυτούς και θέλω ανταποδώσει εις αυτούς κατά τας πράξεις αυτών και κατά τα έργα των χειρών αυτών. 15 Διότι ουτέ λέγει προς εμέ Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, Λάβε το ποτήριον τούτο του οίνου του θυμού μου εκ της χειρός μου και πότισον εξ αυτού πάντα τα έθνη, προς τα οποία εγώ σε αποστέλλω. 16 και θέλουσι πίνει και θέλουσι ταραχθή και παραφρονήσει εξ αιτίας της μαχαίρας, την οποίαν εγώ θέλω αποστείλει εν μέσω αυτών. 17 Τότε έλαβον το ποτήριον εκ της χειρός του Κυρίου και επότιστα πάντα τα έθνη, προς τα οποία ο Κύριος με απέστειλε· 18 την Ιερουσαλήμ και τας πόλεις του Ιούδα και τους βασιλείς αυτού και τους μεγιστάνας αυτού, διά να καταστήσω αυτούς ερήμωσιν, θάμβος, συριγμόν και κατάραν, καθώς την ημέραν ταύτην· 19 τον Φαραώ βασιλέα της Αιγύπτου και τους δούλους αυτού και τους μεγιστάνας αυτού και άπαντα τον λαόν αυτού, 20 και πάντα τον σύμικτον λαόν και πάντας τους βασιλείς της γης Ουζ και πάντας τους βασιλείς της γης των Φιλισταιών και την Ασκάλωνα και την Γάζαν και την Ακκαρών και το υπόλοιπον της Αζώτου, 21 τον Εδώμ και τον Μωάβ και τους υιούς Αμμών, 22 και πάντας τους βασιλείς της Τύρου και πάντας τους βασιλείς της Σιδώνας και τους

βασιλείς των νήσων των πέραν της θαλάσσης, 23 την Δαιδάν και την Θαιμά και την Βουζ και πάντας τους περικείμενους την κόμην· 24 και πάντας τους βασιλείς της Αραβίας και πάντας τους βασιλείς των συμμίκτων λαών των κατοικούντων εν τη ερήμω, 25 και πάντας τους βασιλείς της Ζιμβρί και πάντας τους βασιλείς της Ελάμ και πάντας τους βασιλείς των Μήδων, 26 και πάντας τους βασιλείς του βορρά τους μακράν και τους εγγύς, ένα μετά τον άλλου, και πάντα τα βασίλεια της οικουμένης, τα επί προσώπου της γής και ο βασιλεύς της Σησάχ θέλει πίνει μετ' αυτούς. 27 Διά τούτο θέλεις ειπει προς αυτούς, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Πίετε και μεθύσατε και εμέσατε και πέσατε και μη σηκωθήτε, εξ αιτίας της μαχαίρας, την οποίαν εγώ θέλω αποστείλει εν μέσω υμών. 28 Και εάν δεν θελήσωσι να λάβωσι το ποτήριον εκ της χειρός σου διά να πώσι, τότε θέλεις ειπει προς αυτούς, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Εξάπαντος θέλετε πίνει. 29 Διότι ιδού, ενώ εγώ επί την πόλιν, επί της οποίας εκλήθη το όνομά μου, αρχίζω να φέρω κακόν, εις θέλετε μείνει λοιπόν ατιμώρητοι; δεν θέλετε μείνει ατιμώρητοι, διότι εγώ θέλω καλέσει μάχαιραν επί πάντας τους κατοίκους της γης, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. 30 Διά τούτο, συ προφήτευσον κατ' αυτών πάντας τους λόγους τούτους και ειπέ προς αυτούς, Ο Κύριος θέλει βρυχήσει εξ ύψους και εκέμψει την φωνήν αυτού από της κατοικίας της αγιότητος αυτού· θέλει βρυχήσει δυνατά επί της κατοικίας αυτού· θέλει βοήσει ως οι ληηματούντες κατά πάντων των κατοίκων της γης. 31 Θόρυβος θέλει φθάσει έως των περάτων της γής· διότι ο Κύριος έχει κρίσιν μετά των εθνών· αυτός διαδικάζεται μετά πάσης σαρκός· θέλει παραδώσει τους ασεβείς εις μάχαιραν, λέγει Κύριος. 32 Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ιδού, κακόν θέλει εξέλθει από έθνους εις έθνος και ανεμοστρόβιλος μέγας θέλει εγερθή εκ των άκρων της γης. 33 Και εν εκείνη τη ημέρα θέλουσι κείτεσθαι τεθανατωμένοι παρά Κυρίου απ' άκρου της γης έως άκρου της γής· δεν θέλουσι θρηνηλογηθή ουδέ συναχθή ουδέ ταφή· θέλουσιν είσθαι διά κοπρίαν επί της επιφανείας της γης. 34 Ολολύξατε, ποιμένες, και αναβοήσατε· και κυλιθήτε εις το χώμα, οι έγκριτοι των ποιμνίου· διότι επληρώθησαν αι ημέραι σας διά την σφαγήν και διά τον σκορπισμόν σας, και θέλετε πέσει ως σκεύος εκλεκτόν. 35 Και θέλει λείψει η φυγή από των ποιμένων και η σωτηρία από των εγκρίτων του ποιμνίου. 36 Φωνή κραυγής των ποιμένων και ολολύγιον των εγκρίτων του ποιμνίου· διότι ο Κύριος ηφάνισε την βοσκήν αυτών. 37 Και αι ειρηνικάι κατοικίαι κατηδαφίσθησαν εξ αιτίας της φλογεράς οργής του Κυρίου. 38 Κατέλιπε το κατοικητήριον αυτού ως ο λέων, διότι η γη αυτών κατεστάθη έρημος εξ αιτίας της αγριότητος του καταδυναστεύοντος και εξ αιτίας του θυμού της οργής αυτού.

26 Εν τη αρχή της βασιλείας του Ιωακείμ υιού του Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα, έγεινε ο λόγος ούτος παρά Κυρίου, λέγων, 2 Ούτω λέγει Κύριος Στήθι εν τη αυλή του οίκου του Κυρίου και λάλησον προς πάσας τας πόλεις του Ιούδα τας ερχομένας διά να προσκυνήσωσιν εν τω οίκω του Κυρίου, πάντας τους λόγους, τους οποίους προσέταξα εις σε να λαλήσης προς αυτούς· μη αφαιρέσης λόγον. 3 Ίσως θέλουσιν ακούσει και επιστρέψει έκαστος από της οδού αυτού της πονηράς και μετανοήσω περί του κακού, το οποίον βουλεύομαι να κάμω εις αυτούς διά την κακίαν των έργων αυτών. 4 Και θέλεις ειπει προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος· Εάν δεν μου ακούσητε, ώστε να περιπατήτε εν τω νόμω μου, τον οποίον

έθεσα έμπροσθέν σας, **5** να υπακούητε εις τους λόγους των δούλων μου των προφητών, τους οποίους απέστειλα προς εσάς εγειρόμενος πρωί και αποστέλλων, πλην σεις δεν ηκούσατε, **6** τότε θέλω καταστήσει τον οίκον τούτον ως την Σηλώ, και την πόλιν ταύτην θέλω καταστήσει κατάραν εις πάντα τα έθνη της γης. **7** Και ήκουσαν οι ιερείς και οι προφήται και πας ο λαός τον Ιερεμίαν, λαλούντα τους λόγους τούτους εν τω οίκω του Κυρίου. **8** Και αφού ο Ιερεμίας έπαυσε λαλών πάντα όσα προσέταξεν εις αυτόν ο Κύριος να λαλήση προς πάντα τον λαόν, οι ιερείς και οι προφήται και πας ο λαός συνέλαβον αυτόν λέγοντες, θέλεις εξάπαντος θανατωθή; **9** Διά τι προεφήτευσας εν ονόματι Κυρίου λέγων, Ο οίκος ούτος θέλει εισθαι ως η Σηλώ και η πόλις αυτή θέλει ερημωθή: ώστε να μη ήναι ο κατοικιών; Και πας ο λαός συνήχη κατά του Ιερεμίου εν τω οίκω του Κυρίου. **10** Και ακούσαντες οι άρχοντες του Ιουδα τα πράγματα ταύτα, ανέβησαν εκ του οίκου του βασιλέως εις τον οίκον του Κυρίου και εκάθησαν εν τη εισόδω της νέας πύλης του Κυρίου. **11** Τότε οι ιερείς και οι προφήται ελάλησαν προς τους άρχοντας και προς πάντα τον λαόν λέγοντες, κρίσις θανάτου πρέπει εις τον άνθρωπον τούτον, διότι προεφήτευσε κατά της πόλεως ταύτης, ως ηκούσατε με τα ώτα σας. **12** Και ελάλησεν ο Ιερεμίας προς πάντας τους άρχοντας και προς πάντα τον λαόν λέγων, Ο Κύριος με απέστειλε διά να προφητεύσω κατά του οίκου τούτου και κατά της πόλεως ταύτης πάντας τους λόγους τους οποίους ηκούσατε. **13** Διά τούτο τώρα διορθώσατε τας οδούς υμών και τας πράξεις υμών και υπακούσατε εις την φωνήν Κυρίου του Θεού υμών: και ο Κύριος θέλει μετανοήσει περί του κακού, το οποίον ελάλησε καθ' υμών. **14** Εγώ δε, ιδού, είμαι εν ταις χερσίν υμών: κάμετε εις μέ, όπως είναι καλόν και όπως αρεστόν εις τους οφθαλμούς υμών. **15** Πλην εξεύρετε μετά βεβαιότητας, ότι εάν με θανατώσητε, αίμα αθών θέλετε βεβαίως φέρει εφ' υμάς και επί την πόλιν ταύτην και επί τους κατοίκους αυτής: διότι τη αληθεία ο Κύριος με απέστειλε προς υμάς, διά να λαλήσω εις τα ώτα υμών πάντας τους λόγους τούτους. **16** Τότε οι άρχοντες και άπας ο λαός είπον προς τους ιερείς και προς τους προφήτας, δεν υπάρχει κρίσις θανάτου εις τον άνθρωπον τούτον: διότι εν τω ονόματι Κυρίου του Θεού ημών ελάλησε προς ημάς. **17** Τότε εσηκώθησαν τινές εκ των πρεσβυτέρων του τόπου και ελάλησαν προς άπασαν την συναγωγήν του λαού, λέγοντες, **18** Ο Μιχαίας ο Μωρασιθίτης προεφήτευσεν εν ταις ημεραίς Εζεκίου βασιλέως του Ιουδα και ελάλησε προς πάντα τον λαόν του Ιουδα λέγων, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Η Σιών θέλει αροτριασθή ως αγρός, και η Ιερουσαλήμ θέλει γείνει σωροί λίθων και το όρος του οίκου ως υψηλοί τόποι δρυμού. **19** Μήπως ο Εζεκίας ο βασιλεύς του Ιουδα και πας ο Ιουδας εθανάτωσαν αυτόν; δεν εφοβήθη τον Κύριον και παρεκάλεσε το πρόσωπον του Κυρίου, και ο Κύριος μετένοιχε περί του κακού, το οποίον ελάλησε κατ' αυτών; Ημείς λοιπόν ηθέλομεν προξενήσει μέγα κακόν κατά των ψυχών ημών. **20** Και προσέτι υπήρξεν άνθρωπος προφητεύων εν ονόματι Κυρίου, Ουρίας ο υιός του Σεμαίου από Κιριάθ-ιαρείμ, και προεφήτευσε κατά της πόλεως ταύτης και κατά της γης ταύτης κατά πάντας τους λόγους του Ιερεμίου. **21** Και ότε ήκουσεν ο βασιλεύς Ιωακείμ και πάντες οι δυνατοί αυτού και πάντες οι άρχοντες τους λόγους αυτού, ο βασιλεύς εζήτηε να θανατώση αυτόν: ακούσας δε ο Ουρίας εφοβήθη και έφυγε και υπήγεν εις την Αίγυπτον. **22** Και απέστειλεν Ιωακείμ ο βασιλεύς άνδρας εις την Αίγυπτον, τον Ελναθάν υιόν του Αχζώρ και άνδρας μετ' αυτού εις την Αίγυπτον: **23**

και εξήγαγον τον Ουρίαν εκ της Αιγύπτου και έφεραν αυτόν προς τον βασιλέα Ιωακείμ, και επάταξεν αυτόν εν μαχαίρα και έρριψε το πτώμα αυτού εις τους τάφους του όχλου. **24** Πλην η χειρ του Αχικάμ υιού του Σαφάν ήτο μετά του Ιερεμιά, διά να μη παραδώσωσιν αυτόν εις την χείρα του λαού ώστε να θανατώσωσιν αυτόν.

27 Εν τη αρχή της βασιλείας του Ιωακείμ υιού του Ιωσίου, βασιλέως του Ιουδα, έγεινεν ο λόγος ούτος προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου, λέγων, **2** Ούτω λέγει Κύριος προς εμέ: Κάμε εις σεαυτών δεσμά και ζυγούς και επίθεσά αυτά επί τον τράχηλόν σου. **3** Και πέμψων αυτά προς τον βασιλέα του Εδώμ και προς τον βασιλέα του Μωάβ και προς τον βασιλέα των υιών Αμμών και προς τον βασιλέα της Τύρου και προς τον βασιλέα της Σιδώνος, διά χειρός των μνητυτών των ερχομένων εις την Ιερουσαλήμ προς τον Σεδεκιαν βασιλέα του Ιουδα. **4** και πρόσταξον αυτούς να είπωσι προς τους κυρίους αυτών, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ: Ούτω θέλετε ειπεί προς τους κυρίους υμών· **5** Εγώ έκαμον την γην, τον άνθρωπον και τα ζώα τα επί προσώπου της γης, διά της δυνάμεώς μου της μεγάλης και διά του βραχίονός μου του εξηπλωμένου· και έδωκα αυτήν εις όντινα ηυδόκησα. **6** Και τώρα εγώ έδωκα πάντας τούτους τους τόπους εις την χείρα του Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως της Βαβυλώνας, του δούλου μου· και αυτά τα θηρία του αγρού έδωκα εις αυτόν διά να υπηρετώσιν αυτόν. **7** Και πάντα τα έθνη θέλουσι δουλεύσει εις αυτόν και εις τον υιόν αυτού και εις τον υιόν του υιού αυτού, εωσού έλθη ο καιρός της γης και αυτού, και έθνη πολλά και βασιλείς μεγάλοι θέλουσι καταδουλώσει αυτόν. **8** Και ο έθνος και το βασίλειον, το οποίον δεν θέλει δουλεύσει εις αυτόν τον Ναβουχοδονόσορ, τον βασιλέα της Βαβυλώνας, και το οποίον δεν θέλει βάλει τον τράχηλον αυτού υπό τον ζυγόν του βασιλέως της Βαβυλώνας, το έθνος εκείνο θέλω τιμωρήσει, λέγει Κύριος, εν μαχαίρα και εν πείνι και εν λοιμώ, εωσού εξολοθρευσω αυτό διά χειρός εκείνου. **9** Και σεις, μη ακούετε τους προφήτας σας μήτε τους μάντιεις σας μήτε τους ενυπνιαστάς σας μήτε τους οιωνοσκόπους σας μήτε τους μάγους σας, οίτινες λαλούσι προς εσάς, λέγοντες, δεν θέλετε δουλεύσει εις τον βασιλέα της Βαβυλώνας. **10** διότι αυτοί προφητεύουσι ψεύδος προς εσάς, διά να σας απομακρύνωσιν από της γης σας, και διά να σας διώξω και να απολεσθήτε. **11** το δε έθνος, το οποίον υποβάλη τον τράχηλον αυτού υπό τον ζυγόν του βασιλέως της Βαβυλώνας και δουλεύση εις αυτόν, εκείνο θέλω αφήσει να μένη ακόμη εν τη γη αυτού, λέγει Κύριος και θέλει εργαζεσθαι αυτήν και κατοικήει εν αυτή. **12** Ελάλησα και προς τον Σεδεκιαν βασιλέα του Ιουδα κατά πάντας τους λόγους τούτους, λέγων, Φέρετε τους τράχηλους σας υπό τον ζυγόν του βασιλέως της Βαβυλώνας και δουλεύσατε εις αυτόν και εις τον λαόν αυτού, και θέλετε ζήσει. **13** Διά τι θέλετε να αποθάνητε, συ και ο λαός σου, εν μαχαίρα, εν πείνι και εν λοιμώ, καθώς ο Κύριος ελάλησε κατά του έθνους, το οποίον δεν δουλεύσει εις τον βασιλέα της Βαβυλώνας; **14** Διά τούτο, μη ακούετε τους λόγους των προφητών, οίτινες λαλούσι προς εσάς, λέγοντες· Δεν θέλετε δουλεύσει εις τον βασιλέα της Βαβυλώνας διότι αυτοί προφητεύουσιν εις εσάς ψεύδος. **15** Διότι εγώ δεν απέστειλα αυτούς, λέγει Κύριος, και αυτοί προφητεύουσι ψεύδος εν τω ονόματι μου· διά να σας διώξω και να απολεσθήτε, σεις και οι προφήται οι προφητεύοντες προς εσάς. **16** Ελάλησα και προς τους ιερείς και προς πάντα τούτον τον λαόν λέγων, Ούτω λέγει Κύριος· Μη ακούετε τους λόγους

των προφητών σας, οίτινες προφητεύουσι προς εσάς, λέγοντες, Ιδού, τα σκεύη του οίκου του Κυρίου θέλουν επανακομισθή εντός ολίγου από της Βαβυλώνας διότι αυτοί προφητεύουσι ψεύδος προς εσάς. **17** Μη ακούετε αυτούς· δουλεύσατε εις τον βασιλέα της Βαβυλώνας και θέλετε ζήσει διά τι η πόλις αυτή να ερημωθή; **18** Εάν δε αυτοί ήναι προφήται και εάν ο λόγος του Κυρίου ήναι μετ' αυτών, ας ικετεύσασιν τώρα τον Κύριον των δυνάμεων, ώστε τα σκεύη τα εναπολειφθέντα εν τω οίκω του Κυρίου και τω οίκω του βασιλέως του Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ να μη υπάγωσιν εις την Βαβυλώνα. **19** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων περί των στύλων και περί της θαλάσσης και περί των βάσεων και περί του υπολοίπου των σκευών των εναπολειφθέντων εν τη πόλει ταύτη, **20** τα οποία Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας δεν έλαβεν, ότε έφερον αιχμάλωτον τον Ιεχονίαν, υιόν του Ιωακείμ βασιλέως του Ιούδα, από Ιερουσαλήμ εις Βαβυλώνα και πάντας τους άρχοντας του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ· **21** μάλιστα ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, περί των σκευών των εναπολειφθέντων εν τω οίκω του Κυρίου και τω οίκω του βασιλέως του Ιούδα και εν Ιερουσαλήμ· **22** αυτά θέλουσι μετακομισθή εις την Βαβυλώνα και θέλουσιν εισθαι εκεί έως της ημέρας καθ' ην θέλω επισκεφθή αυτά; λέγει Κύριος· τότε θέλω επαναφέρει αυτά και αποκαστήσει αυτά εις τον τόπον τούτον.

28 Και εν τω αυτώ έτει, εν τη αρχή της βασιλείας του Σεδεκίου βασιλέως του Ιούδα, εν τω τετάρτω έτει, εν τω πέμπτω μηνί, Ανανίας ο υιός του Αζώρ ο προφήτης, ο από Γαβαών, ελάλησε προς εμέ εν τω οίκω του Κυρίου ενώπιον των ιερέων και παντός του λαού, λέγων, **2** Ούτως είπεν ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, λέγων, Συνέτριψα τον ζυγόν του βασιλέως της Βαβυλώνας. **3** Εν τω διαστήματι δύο ολοκλήρων ετών θέλω επαναφέρει εις τον τόπον τούτον πάντα τα σκεύη του οίκου του Κυρίου, τα οποία Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας έλαβεν εκ του τόπου τούτου και έφερον αυτά εις την Βαβυλώνα· **4** και εις τον τόπον τούτον θέλω επαναφέρει, λέγει Κύριος, Ιεχονίαν τον υιόν του Ιωακείμ τον βασιλέα του Ιούδα και πάντας τους αιχμαλώτους του Ιούδα, οίτινες εφέρθησαν εις την Βαβυλώνα· διότι θέλω συντρίψει τον ζυγόν του βασιλέως της Βαβυλώνας. **5** Και ελάλησεν Ιερεμίας ο προφήτης προς τον προφήτην Ανανίαν ενώπιον των ιερέων και ενώπιον παντός του λαού του παρεστώτος εν τω οίκω του Κυρίου· **6** και είπεν Ιερεμίας ο προφήτης, Αμήν· ο Κύριος να κάμη ούτω ο Κύριος να εκπληρώση τους λόγους σου, τους οποίους συ προφήτευσας, να επαναφέρει από της Βαβυλώνας εις τον τόπον τούτον τα σκεύη του οίκου του Κυρίου και παν ό, τι ηχηλωτίσθη **7** Πλην άκουσον τώρα τον λόγον τούτον, τον οποίον εγώ λαλώ εις τα ώτα σου και εις τα ώτα παντός του λαού· **8** Οι προφήται, οίτινες εστάθησαν προ εμού και προ σου έκπαλαι, προφήτευσαν και κατά πολλών τόπων και κατά μεγάλων βασιλείων, περί πολέμου και περί κακών και περί λοιμού· **9** ο προφήτης, όστις προφητεύει περί ειρήνης, όταν ο λόγος του προφήτου εκπληρωθή, τότε θέλει γνωρισθή ο προφήτης, ότι αληθώς απέστειλεν αυτόν ο Κύριος. **10** Τότε ο Ανανίας ο προφήτης έλαβε τον ζυγόν από του τραχήλου του προφήτου Ιερεμίου και συνέτριψεν αυτόν. **11** Και ελάλησεν ο Ανανίας ενώπιον παντός του λαού, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος κατά τούτον τον τρόπον θέλω συντρίψει τον ζυγόν του Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως της Βαβυλώνας, από του τραχήλου πάντων των εθνών εν τω διαστήματι δύο ολοκλήρων ετών. Και

ο προφήτης Ιερεμίας υπήγει την οδόν αυτού. **12** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς Ιερεμίαν, αφού Ανανίας ο προφήτης συνέτριψε τον ζυγόν από του τραχήλου του προφήτου Ιερεμίου, λέγων, **13** Ύπαγε και ειπέ προς τον Ανανίαν, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος· Συ συνέτριψας τους ζυγούς τους ξυλίνους· αλλ' αντί τούτων θέλεις κάμει ζυγούς σιδηρούς. **14** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ζυγόν σιδηρούν έθεσα επί τον τραχήλον πάντων τούτων των εθνών διά να δουλεύουσιν εις τον Ναβουχοδονόσορ τον βασιλέα της Βαβυλώνας και θέλουσι δουλεύσει εις αυτόν· και αυτά τα θηρία του αγρού έδωκα εις αυτόν. **15** Τότε είπεν Ιερεμίας ο προφήτης προς τον Ανανίαν τον προφήτην, Άκουσον τώρα, Ανανία· δεν σε απέστειλεν ο Κύριος· αλλά συ κάμνεις τον λαόν τούτον να ελιπίη εις ψεύδος. **16** Διά τούτου ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εγώ θέλω σε απορρίψει από προσώπου της γής· εν τούτω τω έτει θέλεις αποθάνει, διότι ελάλησας στασιασμόν κατά του Κυρίου. **17** Και απέθανεν Ανανίας ο προφήτης εν εκείνω τω έτει, τον έβδομον μήνα.

29 Και ούτοι είναι οι λόγοι της επιστολής, την οποίαν Ιερεμίας ο προφήτης έστειλεν από Ιερουσαλήμ προς τους υπολοίπους των πρεσβυτέρων της αιχμαλωσίας και προς τους ιερείς και προς τους προφήτας και προς πάντα τον λαόν, τον οποίον ο Ναβουχοδονόσορ έφερον αιχμάλωτον από Ιερουσαλήμ εις την Βαβυλώνα, **2** αφού Ιεχονίας ο βασιλεύς και η βασίλισσα και οι ευνούχοι, οι άρχοντες του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ και οι ξυλουργοί και οι χαλκείς εξήλθον από Ιερουσαλήμ, **3** διά χειρός Ελασά υιού του Σαφάν και του Γεμαρίου υιού του Χελκίου, τους οποίους Σεδεκίας ο βασιλεύς του Ιούδα απέστειλεν εις την Βαβυλώνα προς Ναβουχοδονόσορ τον βασιλέα της Βαβυλώνας λέγων, **4** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, προς πάντας εκείνους, οίτινες εφέρθησαν αιχμάλωτοι, τους οποίους εγώ έκαμον να φερθώσιν αιχμάλωτοι από Ιερουσαλήμ εις την Βαβυλώνα· **5** οικοδομήσατε οίκους και κατοικήσατε· και φυτεύσατε κήπους και φάγετε τον καρπόν αυτών· **6** λάβετε γυναίκας και γεννήσατε υιούς και θυγατέρας· και λάβετε γυναίκας διά τους υιούς σας και δότε τας θυγατέρας σας εις άνδρας και ας γεννήσωσιν υιούς και θυγατέρας και πληθύνθητε εκεί και μη σμικρυνθήτε· **7** και ζητήσατε την ειρήνην της πόλεως, όπου εγώ σας έκαμον να φερθήτε αιχμάλωτοι, και προσεύχεσθε υπέρ αυτής προς τον Κύριον· διότι εν τη ειρήνη αυτής θέλετε έχει ειρήνην. **8** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ας μη απατώσιν υμάς οι προφήται υμών οι εν μέσω υμών και οι μάντιες υμών, και μη ακούετε τα ενύπνια υμών τα οποία υμείς ονειρεύεσθε· **9** διότι προφητεύουσι ψεύδους προς υμάς επί τω ονομάτι μου· εγώ δεν απέστειλα αυτούς, λέγει Κύριος. **10** Διότι ούτω λέγει Κύριος· Ότι αφού πληρωθώσιν εβδομήκοντα έτη εν Βαβυλώνη, θέλω επισκεφθή υμάς και θέλω εκτελέσει προς υμάς τον λόγον μου τον αγαθόν, να επαναφέρω υμάς εις τον τόπον τούτον. **11** Διότι εγώ γνωρίζω τας βουλάς τας οποίας βουλεύομαι περί υμών, λέγει Κύριος, βουλάς ειρήνης και ουχί κακού, διά να δώσω εις υμάς το προσδοκώμενον τέλος. **12** Τότε θέλετε κράξει προς εμέ και θέλετε υπάγει και προσευχηθή εις εμέ και θέλω σας εισακούσει. **13** Και θέλετε με ζητήσει και ευρεί, όταν με εκζητήσητε εξ όλης της καρδιάς υμών. **14** Και θέλω ευρεθή από σας, λέγει Κύριος· και θέλω αποστρέψει την αιχμαλωσίαν σας και θέλω σας συναξει εκ πάντων των εθνών και εκ πάντων των τόπων όπου σας εδίωξα, λέγει Κύριος· και θέλω σας επαναφέρει εις τον τόπον, όθεν σας έκαμον να φερθήτε αιχμάλωτοι. **15** Επειδή είπετε, Ο Κύριος εσήκωσεν εις

ημάς προφήτας εν Βαβυλώνι, **16** γνωρίσατε, ότι ούτω λέγει Κύριος περί του βασιλέως του καθημένου επί του θρόνου Δαβίδ και περί παντός του λαού του κατοικούντος εν τη πόλει ταύτη και περί των αδελφών σας, των μη εξελθόντων μεθ' υμών εις αιχμαλωσίαν· **17** ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ιδού, θέλω αποστείλει επ' αυτούς την μάχαιραν, την πείναν και τον λοιμόν, και θέλω καταστήσει αυτούς ως τα σύκα τα αχρεία, τα οποία διά την αχρειότητα δεν τρώγονται. **18** Και θέλω καταδιώξει αυτούς εν μαχαίρα, εν πείνη και εν λοιμώ· και θέλω παραδώσει αυτούς εις διασποράν εν πάσι τοις βασιλείοις της γης, ώστε να ήναι κατάρα και θάμβος και συριγμός και ήνοιδος εν πάσι τοις έθνεσιν όπου εδίδωξα αυτούς· **19** διότι δεν ήκουσαν τους λόγους μου, λέγει Κύριος, τους οποίους έστειλα προς αυτούς διά των δούλων μου των προφητών, γειρόμενος πρωϊ και αποστέλλων· και δεν υπηκούσατε, λέγει Κύριος. **20** Ακούσατε λοιπόν τον Λόγον του Κυρίου, πάντες σεις οι αιχμαλωτισθέντες, τους οποίους εξαπέστειλα από Ιερουσαλήμ εις Βαβυλώνα. **21** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, περί του Αχαάβ υιού του Κωλαίου και περί του Σεδεκίου υιού του Μασαίου, οίτινες προφητεύουσι ψευδή προς εσάς εν τω ονόματί μου· Ιδού, θέλω παραδώσει αυτούς εις την χείρα του Ναβουχοδονόσορ, βασιλέως της Βαβυλώνας, και θέλει πατάξει αυτούς ενώπιόν σας. **22** Και εξ αυτών θέλουσι λάβει κατάραν εν πάσι τοις αιχμαλώτοις του Ιουδά τοις εν Βαβυλώνι, λέγοντες, Ο Κύριος να σε κάμη ως τον Σεδεκίαν και ως τον Αχαάβ, τους οποίους ο βασιλεύς της Βαβυλώνας έψησεν εν πυρί· **23** διότι έπραξαν αφροσύνην εν Ισραήλ και εμοίχευον τας γυναίκας των πλησίων αυτών και ελάλουν λόγους ψευδείς εν τω ονόματί μου, τους οποίους δεν προσέταξα εις αυτούς· και εγώ εξεζύρω και είμαι μάρτυς, λέγει Κύριος. **24** Και προς Σεμαϊάν τον Νεαιλαμίτην θέλεις λαλήσει, λέγων, **25** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, λέγων, Επειδή συ απέστειλας επιστολάς εν τω ονόματί σου προς πάντα τον λαόν τον εν Ιερουσαλήμ και προς τον Σοφονίαν τον υιόν του Μασαίου τον ιερέα και προς πάντας τους ιερείς, λέγων, **26** Ο Κύριος σε κατέστησεν ιερέα αντί Ιωδαέ του ιερέως, διά να ήσθε επιστάται εις τον οίκον του Κυρίου επί πάντα άνθρωπον μαινόμενον και προφητεύοντα, διά να βάλλης αυτόν εις φυλακήν και εις δεσμά· **27** τώρα λοιπόν διά τι δεν ήλεγξας Ιερεμίαν τον εξ Αναθώθ, όστις προφητεύει εις εσάς; **28** επειδή αυτός διά τούτο επέστειλε προς ημάς εις την Βαβυλώνα, λέγων, Η αιχμαλωσία αύτη είναι μακρά· οικοδομήσατε οικίας και κατοικήσατε· και φυτεύσατε κήπους και φάγετε τον καρπόν αυτών. **29** Και Σοφονίας ο ιερεύς ανένγνωσε την επιστολήν ταύτην εις επήκοον του Ιερεμίου του προφήτου. **30** Και έγεινε λόγους Κυρίου προς τον Ιερεμίαν, λέγων, **31** Απόστειλον προς πάντας τους αιχμαλώτους, λέγων, Ούτω λέγει Κύριος περί Σεμαΐα του Νεαιλαμίτου. Επειδή ο Σεμαΐας προεφήτευσε προς εσάς και εγώ δεν απέστειλα αυτόν και σας έκαμε να ελπίζητε εις ψεύδος, **32** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος Ιδού, θέλω επισκεφθή Σεμαϊάν τον Νεαιλαμίτην και το σπέρμα αυτού· αυτός δεν θέλει έχει άνθρωπον κατοικούντα μεταξύ του λαού τούτου, ουδέ θέλει ιδεί το καλόν, το οποίον εγώ θέλω κάμει εις τον λαόν μου, λέγει Κύριος διότι ελάλησε στασιασμόν κατά του Κυρίου.

30 Ο λόγος ο γενόμενος προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου, λέγων, **2** Ούτως είπε Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, λέγων, Γράψον εις σεαυτόν εν βιβλίω πάντας τους λόγους, τους οποίους ελάλησα προς σε· **3** διότι, ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν του λαού μου Ισραήλ

και Ιουδα, λέγει Κύριος· και θέλω επιστρέψει αυτούς εις την γην, την οποίαν έδωκα εις τους πατέρας αυτών, και θέλουσι κυριεύσει αυτήν. **4** Και ούτοι είναι οι λόγοι, τους οποίους ελάλησε Κύριος περί του Ισραήλ και περί του Ιουδα. **5** Διότι ούτω λέγει Κύριος Ηκούσαμεν φωνήν τρομεράν, φόβον και ουχί ειρήνην. **6** Ερωτήσατε τώρα και ιδέτε, εάν άφσεν τίκτη· διά τι βλέπω έκαστον άνδρα με τας χείρας αυτού επί την σφόν του, ως τίκτουσαν, και πάντα τα πρόσωπα εστράφησαν εις ωχρίασιν; **7** Ουαί· διότι μεγάλη είναι η ημέρα εκείνη· ομοία αυτής δεν υπήρξε και είναι καιρός της στενοχωρίας του Ιακώβ· πλην θέλει σωθή εξ αυτής. **8** Και εν τη ημέρα εκείνη, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, θέλω συντρίψει τον ζυγόν αυτού από του τραχήλου σου και θέλω διασπάσει τα δεσμά σου και ξένοι δεν θέλουσι πλέον καταδουλώσει αυτόν· **9** αλλά θέλουσι δουλεύει Κύριον τον Θεόν αυτών και Δαβίδ τον βασιλέα αυτών, τον οποίον θέλω αναστήσει εις αυτούς. **10** Συ δε μη φοβού, δούλέ μου Ιακώβ, λέγει Κύριος μηδέ δειλιάσης, Ισραήλ· διότι, ιδού, θέλω σε σώσει από του μακρουνού τόπου και το σπέρμα σου από της γης της αιχμαλωσίας αυτών· και ο Ιακώβ θέλει επιστρέψει και θέλει ησυχάσει και αναπαυθή και δεν θέλει υπάρχει ο εκφοβών. **11** Διότι εγώ είμαι μετά σου, λέγει Κύριος, διά να σε σώσω· και αν κάμω συντέλειαν πάντων των εθνών όπου σε διεσκορπίσα, εις σε όμως δεν θέλω κάμει συντέλειαν, αλλά θέλω σε παιδεύσει εν κρίσει και δεν θέλω όλως σε αθώωσει. **12** Διότι ούτω λέγει Κύριος· Το σύντριμμα σου είναι ανίατον, η πληγή σου αλγεινή. **13** δεν υπάρχει ο κρίνων την κρίσιν σου, ώστε να ανορθωθείς δεν υπάρχουν δια σε φάρμακα θεραπευτικά. **14** Πάντες οι αγαπτηοί σου σε ελησμόνησαν· δεν σε ζητούσι· διότι σε επλήγωσα εν πληγή εχθρού, εν τιμωρία σκληρά, εξ αιτίας του πλήθους των ανομιών σου· αι αμαρτίαι σου επληθύνθησαν. **15** Τι βοάς διά το σύντριμμα σου; ο πόνος σου είναι ανίατος εξ αιτίας του πλήθους των ανομιών σου· αι αμαρτίαι σου επληθύνθησαν· διά τούτο έκαμον ταύτα εις σε. **16** Διά τούτο πάντες οι κατατρωγόντες σε θέλουσι καταφαγωθή· και πάντες οι εναντιοί σου, πάντες μου θέλουσιν υπάγει εις αιχμαλωσίαν· και οι λαφυραγωγιόντες σε θέλουσι γείνει λάφυρον και πάντας τους διαρπαζόντας σε θέλω δώσει εις διαρπαγήν. **17** Διότι θέλω αποκαταστήσει την υγείαν εις σε και θέλω σε ιατρεύσει από των πληγών σου, λέγει Κύριος διότι αυτοί σε ωνόμασαν Απερριμμένην, λέγοντες, Αύτη είναι η Σιών· δεν υπάρχει ο ζητών αυτήν. **18** Ούτω λέγει Κύριος, Ιδού, εγώ θέλω επιστρέψει από της αιχμαλωσίας τας σκηνάς του Ιακώβ και θέλω οικτείρει τας κατοικίας αυτού· και η πόλις θέλει οικοδομηθή επί των ερειπίων αυτής, και ο ναός θέλει αποκατασταθή κατά την διάταξιν αυτού. **19** Και εξ αυτών θέλει εξέρχασθαι ευχαριστία και φωνή αγαλλομένων· και θέλω πολλαπλασιάσει αυτούς και δεν θέλουσι ολιγοστεύσει· και θέλω δοξάσει αυτούς και δεν θέλουσι σμικρυνθή. **20** Και τα τέκνα αυτών θέλουσιν είσθαι ως το πρότερον, και η συναγωγή αυτών θέλει στερεωθή ενώπιόν μου, και θέλω τιμωρήσει πάντας τους καταθλιβόντας αυτούς. **21** Και ο άρχων αυτών θέλει είσθαι εξ αυτών και ο εξουσιαστής αυτών θέλει εξέρχασθαι εκ μέσου αυτών· και θέλω κάμει αυτόν να πλησιάζη και θέλει πλησιάζει εις εμέ· διότι τις είναι ούτος, όστις εγγυάται την καρδίαν αυτού διά να πλησιάζη προς εμέ; λέγει Κύριος. **22** Και θέλετε είσθαι λαός μου και εγώ θέλω είσθαι Θεός υμών. **23** Ιδού, ανεμοστρόβιλος παρά Κυρίου εξήλθε με ορμήν, ανεμοστρόβιλος αφανίζων· θέλει εξορμήσει επί την κεφαλήν των ασεβών. **24** Ο φλογερός θυμός του Κυρίου δεν θέλει

επιστρέφει, εωσού εκτελέσει και εωσού εκπληρωθεί η βουλή της καρδιάς αυτού· εν ταις εσχάταις ημέραις θέλετε νοήσει τούτο.

31 Εν τω αυτώ καιρώ, λέγει Κύριος, θέλω είσθαι ο Θεός πασών των οικογενειών του Ισραήλ και αυτοί θέλουν είσθαι λαός μου. **2** Ούτω λέγει Κύριος Ο λαός ο εναπολειφθείς από της μαχαίρας εύρηκε χάριν εν τη ερήμω· ο Ισραήλ υπήγει να εύρη ανάπαυσιν. **3** Ο Κύριος εφάνη παλαιόθεν εις εμέ, λέγων, Ναι, σε ηγάπησα αγάπησιν η αιώνιον· διά τούτο σε ειλικυσα με έλεος. **4** Πάλιν θέλω σε οικοδομήσθαι και θέλεις οικοδομηθή, παρθένε του Ισραήλ· θέλεις ευπρεπισθή πάλιν με τα τύπανά σου και θέλεις εξέρχεσθαι εις τους χορούς των αγαλλομένων. **5** Θέλεις φυτεύσει πάλιν αμπελώνας επί των ορέων της Σαμαρείας· οι φυτευταί θέλουν φυτεύσει και θέλουνσι τρώγει τον καρπόν. **6** Διότι θέλει είσθαι ημέρα, καθ' ην οι φυλάκες επί του όρουσ Εφραΐμ θέλουν φωνάζει, Σηκώθητε και ας αναβώμεν εις την Σιών προς Κύριον τον Θεόν ημών. **7** Διότι ούτω λέγει Κύριος Ψάλλετε εν αγαλλιάσει διά τον Ιακώβ και αλαλάζατε διά την κεφαλήν των εθνών· κηρύξατε, ανένεσατε και είπατε, Σώσον, Κύριε, τον λαόν σου του υπόλοιπον του Ισραήλ. **8** Ιδού εγώ θέλω φέροι αυτούς εκ της γης του βορρά, και θέλω συνάξει αυτούς από των εσχάτων της γης, και μετ' αυτών τον τυφλόν και τον χωλόν, την έγκυον και την γεννώσαν ομού· συνάθροισμα μέγα θέλει επιστρέψει ενταύθα. **9** Μετά κλαυθμού θέλουνσι ελθεί και μετά δειήσεων θέλω επαναφέρει αυτούς· θέλω οδηγήσει αυτούς παρά ποταμούς υδάτων δι' ευθείας οδού, καθ' ην δεν θέλουνσι προσκοψεί· διότι είμαι πατήρ εις τον Ισραήλ και ο Εφραΐμ είναι ο πρωτότοκός μου. **10** Ακούσατε, έθνη, τον λόγον του Κυρίου, και αναγγείλατε εις τας νήσους τας μακράν και είπατε, Ο διασκοπίας τον Ισραήλ θέλει συνάξει αυτόν και θέλει φυλάξει αυτόν ως ο βοσκός του ποίμνιον αυτού. **11** Διότι ο Κύριος εξηγήρασε τον Ιακώβ και ελύτρωσεν αυτόν εκ χειρός του δυνατωτέρου αυτού. **12** Και θέλουνσι ελθεί και ψάλλει επί του ύψους της Σιών, και θέλουνσι συρρεύσει εις τα αγαθά του Κυρίου, εις σίτον και εις οίνον και εις έλαιον και εις τα γεννήματα των προβάτων και των βοών, και η ψυχή αυτών θέλει είσθαι ως παράδεισος περιποτιζόμενος· και παντελώς δεν θέλουνσι λυπηθή πλέον. **13** Τότε θέλει χαρή η παρθένος εν τω χωρώ, και οι νέοι και οι γέροντες ομού· και θέλω στρέψει το πένθος αυτών εις χαράν και θέλω παρηγορήσει αυτούς και ευφράνει αυτούς μετά την θλίψιν αυτών. **14** Και θέλω χορτάσει την ψυχήν των ιερών από παχύτητος, και ο λαός μου θέλει χορτασθή από των αγαθών μου, λέγει Κύριος. **15** Ούτω λέγει Κύριος Φωνή ηκούσθη εν Ραμά, θρήνος, κλαυθμός, οδυρμός η Ραχήλ, κλαίουσα τα τέκνα αυτής, δεν ήθελε να παρηγορηθή διά τα τέκνα αυτής, διότι δεν υπάρχουν. **16** Ούτω λέγει Κύριος Παύσον την φωνήν σου από κλαυθμού και τους οφθαλμούς σου από δακρύων· διότι το έργον σου θέλει ανταμειφθή. **17** Κύριος και θέλουνσι επιστρέψει εκ της γης του εχθρού. **18** Και είναι ελπεις εις τα εσχάτα σου, λέγει Κύριος, και τα τέκνα σου θέλουνσι επιστρέψει εις τα όρια αυτών. **18** Ήκουσα τωόντι τον Εφραΐμ λέγοντα εν οδυρμοίς, Με παιδεύσατε, και παιδεύθην ως μόχος αδάμαστος· επιστρέφόν με και θέλω επιστρέψει· διότι συ είσαι Κύριος ο Θεός μου· **19** βεβαίως αφού επέστρεψα, μεμενόησα, και αφού ειδικάχηθη, εκτύπησα επί τον μηρόν μου· ησχύθηθη και μάλιστα ηρυθρίασα, διότι εβάστασα το όνειδος της νεότητός μου. **20** Ο Εφραΐμ είναι υιός αγαπητός εις εμέ· παιδίον φίλτατον· διότι αφού ελάλησα

εναντίον αυτού, πάντοτε ενθυμούμαι αυτόν, διά τούτο τα σπλάγχνα μου ηχοοίσι δι' αυτόν· θέλω βεβαίως σπλαγχνισθή αυτόν, λέγει Κύριος. **21** Στήσον σημεία της οδού, κάμε εις σεαυτών σωρούς υψηλούς προσήλωσον την καρδίαν σου εις την λεωφόρον, εις την οδόν δι' ης υπήγες· επιστρέψον, παρθένε του Ισραήλ, επιστρέψον εις αυτάς τας πόλεις σου. **22** Έως πότε θέλεις περιφρέσθαι, θυγατήρ αποστάτρια; διότι ο Κύριος εποίησε νέον πράγμα εν τη γή· Γυνή θέλει περικυκλώσει άνδρα. **23** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Έτι θέλουνσι λέγει τον λόγον τούτον εν τη γη του Ιούδα και εν ταις πόλειςιν αυτού, όταν επιστρέψω την αιχμαλωσίαν αυτών, Ο κύριος να σε ευλογήσῃ, κατοικία δικαιοσύνης, όρος αγιότητος. **24** Και θέλουνσι κατοικήσει εν αυτή ο Ιούδας και πάσαι αι πόλεις αυτού ομού, οι γεωργοί και οι εξερχόμενοι μετά των ποιμνίων· **25** διότι εχόρτασα την εκκελυμένην ψυχήν και ενέπλησα πάσαν τεθλιμμένην ψυχήν. **26** Διά τούτο εξύπνησα και εθεώρησα, και ο ύπνος μου εστάθη γλυκύς εις εμέ. **27** Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω σπείρει τον οίκον Ισραήλ και τον οίκον Ιούδα με σπέρμα ανθρώπων και με σπέρμα κτήνους. **28** Και καθώς εγρηγόρουσ επ' αυτούς διά να εκριζώνω και να κατασκάπτω και να καταδαφίζω και να καταστρέψω και να καταθλίβω, ούτω θέλω γρηγορήσει επ' αυτούς διά να ανοικοδομώ και να φυτεύω, λέγει Κύριος. **29** Εν ταις ημέραις εκείναις δεν θέλουνσι λέγει πλέον, Οι πατέρες έφαγον όμφακα και οι οδόντες των τέκνων ημωδίασαν· **30** αλλ' έκαστος θέλει αποθνήσκει διά την ανομίαν αυτού· πας άνθρωπος, όστις φάγη τον όμφακα, τούτου οι οδόντες θέλουνσι αιμωδιάσει. **31** Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω κάμει προς τον οίκον Ισραήλ και προς τον οίκον Ιούδα διαθήκην νέαν· **32** ουχί κατά την διαθήκην, την οποίαν έκαμον προς τους πατέρας αυτών, καθ' ην ημέραν επίασα αυτούς από της χειρός διά να εξαγάγω αυτούς εκ γης Αιγύπτου· διότι αυτοί παρέβησαν την διαθήκην μου και εγώ απεστράφην αυτούς, λέγει Κύριος. **33** αλλ' αυτή θέλει είσθαι η διαθήκη, την οποίαν θέλω κάμει προς τον οίκον Ισραήλ· μετά τας ημέρας εκείνας, λέγει Κύριος, θέλω θέσει τον νόμον μου εις τα ενδόμυχα αυτών και θέλω γράψει αυτόν εν ταις καρδίαις αυτών· και θέλω είσθαι Θεός αυτών και αυτοί θέλουνσι είσθαι λαός μου. **34** Και δεν θέλουνσι διδάσκει πλέον έκαστος τον πλησίον αυτού και έκαστος τον αδελφόν αυτού, λέγων, Γνωρίσατε τον Κύριον· διότι πάντες ούτοι θέλουνσι με γνωρίζει από μικρού αυτών έως μεγάλου αυτών, λέγει Κύριος· διότι θέλω συγχωρήσει την ανομίαν αυτών και την αμαρτίαν αυτών δεν θέλω ενθυμείσθαι πλέον. **35** Ούτω λέγει Κύριος, ο διδούς τον ήλιον εις φως της ημέρας, τας διατάξεις της σελήνης και των αστέρων εις φως της νυκτός, ο ταράττων την θάλασσαν, και τα κύματα αυτής βομβούσι· Κύριος των δυνάμεων το όνομα αυτού· **36** Εάν αι διατάξεις αυτά εκλείψωσιν απ' έμπροσθέν μου, λέγει Κύριος, τότε και το σπέρμα του Ισραήλ θέλει παύσει από του να ήναι έθνος ενώπιόν μου πάσας τας ημέρας. **37** Ούτω λέγει Κύριος· Εάν ο ουρανός άνω δύναται να μετρηθή και τα θεμέλια της γης κάτω να εξηνιασώσθαι, τότε και εγώ θέλω απορρίψει παν το σπέρμα του Ισραήλ διά πάντα όσα έπραξαν, λέγει Κύριος. **38** Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και η πόλις θέλει οικοδομηθή εις τον Κύριον από του πύργου Ανανειή έως της πύλης της γωνίας. **39** Και σχοινίον διαμετρήσεως θέλει εξέλθει έτι απέναντι αυτής επί τον λόφον Γαρήβ και θέλει περιέλθει έως Γοάθ. **40** Και πάσα η κοιλάς των πτωμάτων και της στάκτης και πάντες οι αγροί έως του χειμάρρου Κέδρων, έως της γωνίας της πύλης των

ίππων προς ανατολάς, θέλουν εἶσθαι ἅγιοι εἰς τον Κύριον
δεν θέλει πλέον εκριζωθῆ οὐδέ καταστροφῆ εἰς τον αἰώνα.

32 Ο λόγος ο γένόμενος προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου εν
τω δεκάτω ἔτει του Σεδεκίου βασιλέως του Ιούδα, το
οποῖον ἦτο το δέκατον ὄγδον ἔτος του Ναβουχοδονόσορ. **2** Καί
τότε το στράτευμα του βασιλέως της Βαβυλώνας ἐπολιόρκει
την Ἱερουσαλήμ· και ο Ιερεμίας ο προφήτης ἦτο κεκλεισμένος
εν τη αὐλῇ της φυλακῆς, της εν τῷ οἴκῳ του βασιλέως του
Ιούδα. **3** Διότι Σεδεκίας ο βασιλεύς του Ιούδα εἶχε κλείσει
αὐτόν, λέγων, Διά τί σου προφητεύεις λέγων, οὕτω λέγει Κύριος,
Ἰδού, ἐγὼ θέλω παραδώσει την πόλιν ταύτην εν τῇ χεῖρᾳ
του βασιλέως της Βαβυλώνας και θέλει κυριεύσει αὐτήν· **4**
και Σεδεκίας ο βασιλεύς του Ιούδα δεν θέλει ἐκφύγει ἐκ της
χειρὸς των Χαλδαίων, ἀλλά θέλει βεβαίως παραδοθῆ εἰς την
χεῖρα του βασιλέως της Βαβυλώνας και θέλει λαλήσει μετ'
αυτοῦ στόμα προς στόμα και ο οφθαλμοὶ αὐτοῦ θέλουν ἰδεῖ
τους οφθαλμοὺς αὐτοῦ· **5** και θέλει φέρει τον Σεδεκίαν εἰς
την Βαβυλώνα και ἐκεῖ θέλει εἶσθαι, ἐωσού ἐπισκεφθῶ αὐτόν,
λέγει Κύριος· και ἐάν πολεμήσῃτε τους Χαλδαίους, δεν θέλετε
εὐδοκιμηῆσαι. **6** Καί εἶπεν ο Ιερεμίας, Ἐγείνε λόγος Κυρίου
προς ἐμέ, λέγων, **7** Ἰδού, Ἀναμεῖλ, ο υἱός του Σαλλούμ του θεοῦ
σου, θέλει ἐλθεῖ προς σε, λέγων, Ἀγόρασον εἰς σεαυτόν τον
αγρόν μου τον εν Αναθῶθ· διότι εἰ σε ἀνήκει το δικαίωμα
εξαγοράς διά να αγοράσῃ αὐτόν. **8** Καί ἦλθε προς ἐμέ Ἀναμεῖλ,
ο υἱός του θεοῦ μου, εἰς την αὐλήν της φυλακῆς, κατά τον
λόγον του Κυρίου, και εἶπε προς ἐμέ, Ἀγόρασον, παρακαλώ,
τον αγρόν μου τον εν Αναθῶθ, τον εν τη γῆ Βενιαμίν· διότι
εἰ σε ἀνήκει το δικαίωμα της κληρονομίας και εἰ σε ἡ
εξαγορά· ἀγόρασον αὐτόν εἰς σεαυτόν. Τότε ἐγνώρισα ὅτι
λόγος Κυρίου ἦτο οὗτος. **9** Και ἠγόρασα παρά του Ἀναμεῖλ,
υἱοῦ του θεοῦ μου, τον αγρόν τον εν Αναθῶθ και ἐζύγισα
προς αὐτόν τα χρήματα, δεκαεπτὰ σίκλους ἀργυρίου. **10** Και
ἔγραψα το συμφωνητικόν και ἐσφραγίσκα και ἔβαλον μάρτυρας
και ἐζύγισα τα χρήματα εν τῇ πλάστῃγι. **11** Καί ἔλαβον
το συμφωνητικόν της αγοράς, το σφραγισμένον κατά τον
νόμον και την συνήθειαν και το ανοικτόν· **12** και ἔδωκα το
συμφωνητικόν της αγοράς εἰς τον Βαρούχ τον υἱόν του Νηρίου
υἱοῦ του Μαασίου, ἔμπροσθεν του Ἀναμεῖλ υἱοῦ του θεοῦ
μου και ἔμπροσθεν των μάρτυρων των υπογραφάντων το
συμφωνητικόν της αγοράς, ἔμπροσθεν πάντων των Ἰουδαίων
των καθημένων εν τῇ αὐλῇ της φυλακῆς. **13** Και προσέταξα τον
Βαρούχ ἔμπροσθεν αὐτῶν, λέγων, **14** οὕτω λέγει ο Κύριος των
δυνάμεων, ο Θεός του Ἰσραὴλ· Λάβε τα συμφωνητικά ταῦτα, το
συμφωνητικόν τοῦτο της αγοράς και το σφραγισμένον και το
συμφωνητικόν τοῦτο το ανοικτόν· και ἔσε αυτά εἰς ἀγγεῖον
πῆλινον, διά να διαμένωσιν ἡμέρας πολλάς. **15** Διότι οὕτω
λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ἰσραὴλ· Οἰκία και
αγροὶ και ἄμπελοι θέλουν ἀποκτηθῆ πάλιν εν ταύτῃ τη γῇ. **16**
Ἀφοῦ δε ἔδωκα το συμφωνητικόν, της αγοράς εἰς τον Βαρούχ
τον υἱόν του Νηρίου προσηυχῆθῃ εἰς τον Κύριον, λέγων, **17**
Ὁ Κύριε Θεέ· Ἰδού, συ ἔκαμες τον ουρανόν και την γῆν εν τη
δυνάμει σου τη μεγάλῃ και εν τῷ βραχίονί σου τῷ ἐξηπλωμένῳ
δεν εἶναι οὐδέν πράγμα δύσκολον εἰς σε. **18** Κάμνεις ἔλεος
εἰς χιλιάδας και ἀναποδίδεις την ἀνομίαν των πατέρων εἰς
τον κόλπον των τέκνων αὐτῶν μετ' αὐτοῦ· ο Θεός ο μέγας,
ο ἰσχυρός, Κύριος των δυνάμεων του ὀνομα αὐτοῦ, **19** μέγας
εν βουλῇ και δυνατός εν ἔργῳι· διότι οἱ οφθαλμοὶ σου εἶναι
ανεωγμένοι ἐπὶ πάσας τας οδοὺς των υἰῶν των ἀνθρώπων,
διά να δώσης εἰς ἕκαστον κατά τας οδοὺς αὐτοῦ και κατά τον

καρπὸν των ἔργων αὐτοῦ· **20** ὅστις ἔκαμες σημεῖα και τέρατα
εν τη γῇ της Αἰγύπτου, γνωστά ἕως της ἡμέρας ταύτης, και εν
Ἰσραὴλ και εν ἀνθρώποις· και ἔκαμες εἰς σεαυτόν ὄνομα, ως
την ἡμέραν ταύτην. **21** και ἐξήγαγες τον λαόν σου τον Ἰσραὴλ
ἐκ της Αἰγύπτου με σημεῖα και με τέρατα και με κραταῖαν χεῖρα
και με βραχίονα ἐξηπλωμένον και με τρόμον μέγαν· **22** και
ἔδωκας εἰς αὐτοὺς την γῆν ταύτην, την ὁποίαν ὠμοσας προς
τους πατέρας αὐτῶν να δώσης εἰς αὐτοὺς, γῆν ρέουσαν γάλα
και μέλι· **23** και εἰσῆλθον και ἐκληρονόμησαν αὐτήν· ἀλλά
δεν ὑπήκουσαν εἰς την φωνὴν σου οὐδέ περιεπάτησαν εν τῷ
νόμῳ σου· δεν ἔκαμον οὐδέν ἐκ πάντων ὅσα προσέταξας εἰς
αὐτοὺς να κάμωσι· διά τοῦτο ἐπέφερες ἐπ' αὐτοὺς ἅπαν τοῦτο
το κακόν. **24** Ἰδού, τα χαρακώματα ἐφθασαν εἰς την πόλιν,
διά να κυριεύσωσιν αὐτήν· και ἡ πόλις ἐδόθη εἰς την χεῖρα
των Χαλδαίων των πολεμούντων κατ' αὐτῆς, ἐξ αἰτίας της
μαχαίρας και της πείνης και του λοιμοῦ· και ὁ, τῇ ἐλλάθῃς,
ἔγεινε· και ἰδού, βλέπεις· **25** και συ εἶπας προς ἐμέ, Κύριε Θεέ,
Ἀγόρασον εἰς σεαυτόν τον αγρόν δι' ἀργυρίου και παράστησον
μάρτυρας· και ἡ πόλις ἐδόθη εἰς την χεῖρα των Χαλδαίων. **26**
Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν, λέγων, **27** Ἰδού, ἐγὼ
εἶμαι Κύριος ο Θεός πάσης σαρκός· εἶναι τὸ πράγμα δύσκολον εἰς
ἐμέ· **28** διά τοῦτο οὕτω λέγει Κύριος Ἰδού, θέλω παραδώσει την
πόλιν ταύτην εἰς την χεῖρα των Χαλδαίων και εἰς την χεῖρα του
Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνας, και θέλει κυριεύσει
αὐτήν· **29** και οἱ Χαλδαῖοι οἱ πολεμούντες κατά της πόλεως
ταύτης θέλουν ελθεῖ και βάλει πυρ εἰς την πόλιν ταύτην και
κατακαύσει αὐτήν και τας οἰκίας, ἐπὶ τα δώματα των ὁποίων
εθυμίζον εἰς τον Βάαλ και ἔκαμον σπονδὰς εἰς ἄλλους θεοὺς,
διά να με παροργίσωσι. **30** Διότι οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ και οἱ υἱοὶ Ἰούδα
κακόν μόνον ἔκαμον ἐνώπιόν μου ἐκ νεότητος αὐτῶν· διότι
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἄλλο δεν ἔκαμον, παρά να με παροργίζωσι διά
των ἔργων των χειρῶν αὐτῶν, λέγει Κύριος. **31** Διότι ἡ πόλις
αὕτη ἐστάθη εἰς ἐμέ ἐρεθισμός της οργῆς μου και του θυμοῦ
μου, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὠκοδόμησαν αὐτήν ἕως της ἡμέρας ταύτης,
διά να ἀπορρίψω αὐτήν ἀπ' ἔμπροσθέν μου, **32** ἔνεκεν πάσης
της κακίας των υἰῶν Ἰσραὴλ και των υἰῶν Ἰούδα, την ὁποίαν
ἔκαμον διά να με παροργίσωσιν, αὐτοὶ, οἱ βασιλεῖς αὐτῶν,
οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, οἱ ἱερεῖς αὐτῶν και οἱ προφῆται αὐτῶν
και οἱ ἄνδρες Ἰούδα και οἱ κάτοικοι της Ἱερουσαλήμ. **33** Και
ἔστρεψαν νῶτα προς ἐμέ και οὐχὶ πρόσωπον· και ἐδίδασκον
αὐτοὺς ἐγειρόμενος πρῶτ' αἰ διδάσκων, πλην δεν ἴκουσαν,
ὥστε να λάβωσιν παιδείαν· **34** ἀλλ' ἔθεσαν τα βδελύγματα αὐτῶν
εν τῷ οἴκῳ, ἐφ' ὃν ἐκλήθη το ὄνομά μου, διά να μιάνωσιν
αὐτόν. **35** Και ὠκοδόμησαν τους ψηλοὺς τόπους του Βάαλ
τους εν τῇ φάραγγι του υἱοῦ Ἐννόμ, διά να διαπεράσωσι τους
υἱοὺς αὐτῶν και τας θυγατέρας αὐτῶν διά του πυρὸς εἰς τον
Μολόχ· το ὁποῖον δεν προσέταξα εἰς αὐτοὺς οὐδέ ἀνέβη ἐπὶ
την καρδίαν μου, να πράξωσι το βδελύγμα τοῦτο, ὥστε να
κάμωσι τον Ἰούδαν να ἀμαρτάνῃ. **36** Και τώρα διά ταῦτα οὕτω
λέγει Κύριος, ο Θεός του Ἰσραὴλ, περὶ της πόλεως ταύτης, περὶ
ἧς υμεῖς λέγετε, θέλει παραδοθῆ εἰς την χεῖρα του βασιλέως
της Βαβυλώνας, διά μαχαίρας και διά πείνης και διά λοιμοῦ·
37 ἰδού, θέλω συναΐξει αὐτοὺς ἐκ πάντων των τόπων, ὅπου
ἐδίωξα αὐτοὺς εν τῇ οργῇ μου και εν τῷ θυμῷ μου και εν
τῇ μεγάλῃ ἀγανακτῆσει μου· και θέλω ἐπιστρέψῃ αὐτοὺς εἰς
τον τόπον τοῦτον και θέλω κατοικήσει αὐτοὺς εν ἀσφαλείᾳ·
38 και θέλουν εἶσθαι λαός μου και ἐγὼ θέλω εἶσθαι Θεός
αὐτῶν· **39** και θέλω δώσει εἰς αὐτοὺς καρδίαν μίαν και ὁδόν
μίαν, διά να με φοβῶνται πάσας τας ἡμέρας, διά το καλόν

αυτών και των τέκνων αυτών μετ' αυτούς. **40** και θέλω κάμει διαθέκην αιώνιον προς αυτούς, ότι δεν θέλω αποστρέψει απ' οπίσω αυτών, διά να αγαθοποιώ αυτούς και θέλω δώσει τον φόβον μου εις τας καρδίας αυτών, διά να μη αποστατήσωσιν απ' εμού. **41** και θέλω ευφραίνεσθαι επ' αυτούς εις το να αγαθοποιώ αυτούς, και θέλω φτεύσει αυτούς εν τη γη ταύτη κατά αλήθειαν, εξ όλης μου της καρδίας και εξ όλης μου της ψυχής. **42** Διότι ούτω λέγει Κύριος Καθώς επέφερα επί τούτον τον λαόν πάντα ταύτα τα μεγάλα κακά, ούτω θέλω επιφέρει επ' αυτούς πάντα τα αγαθά, τα οποία εγώ ελάλησα περί αυτών. **43** Και θέλουνσι αποκτηθή αγροί εν τη γη ταύτη, περί της οποίας σεις λέγετε, Είναι έρημος χωρίς ανθρώπου ή κτήνους παρεδόθη εις την χείρα των Χαλδαιών. **44** Θέλουνσι αγοράζει αγρούς δι' αργυρίου και υπογράφει συμφωνητικά και σφραγίζει και θέλουνσι παριστάνει μάρτυρας, εν τη γη Βενιαμίν και εν τοις πέριξ Ιερουσαλήμ και εν ταις πόλεσι του Ιούδα και εν ταις πόλεσι της ορεινής και εν ταις πόλεσι της πεδινής και εν ταις πόλεσι του νότου· διότι θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν αυτών, λέγει Κύριος.

33 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν εκ δευτέρου, ενώ αυτός ήτο έτι κεκλεισμένος εν τη αυλή της φυλακικής, λέγων, **2** Ούτω λέγει Κύριος ο κτίσας αυτήν, Κύριος ο πλάσας αυτήν διά να στερεώσει αυτήν· Κύριος το όνομα αυτού. **3** Κράζον προς εμέ και θέλω σοι αποκριθή και σοι δείξει μεγάλα και απόκρυφα, τα οποία δεν γνωρίζεις. **4** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ περί των οικιών της πόλεως ταύτης και περί των οικιών των βασιλέων του Ιουδα, αιτίνας θέλουνσι καταστραφή από χαρακωμάτων και από μαχαίρας, **5** των ερχομένων διά να πολεμήσωσι προς τους Χαλδαιούς και διά να εμπλήσωσιν αυτάς με τα πτώματα των ανθρώπων, τους οποίους εγώ θέλω πατάξει εν τη οργή μου και εν τω θυμώ μου και διά πάσας τας κακίας των οποίων έκρυψα το πρόσωπόν μου από της πόλεως ταύτης. **6** Ιδού, εγώ θέλω φέρει εις αυτήν υγιείαν και ίασιν και θέλω ιατρεύσει αυτούς, και θέλω κάμει αυτούς να ίδωσιν αφθονίαν ειρήνης και αληθείας. **7** Και θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν του Ιουδα και την αιχμαλωσίαν του Ισραήλ, και θέλω οικοδομήσει αυτούς ως το πρότερον. **8** και θέλω καθαρίσει αυτούς από πάσης της ανομίας αυτών, με την οποίαν ημάτησαν εις εμέ· και θέλω συγχωρήσει πάσας τας ανομίας αυτών, με τας οποίας ημάτησαν εις εμέ και με τας οποίας απεστάτησαν απ' εμού. **9** Και η πόλις αυτή θέλει είσθαι εις εμέ όνομα ευφροσύνης, αίνεσις και δόξα έμπροσθεν πάντων των εθνών της γης, τα οποία θέλουνσι ακούσει πάντα τα αγαθά, τα οποία εγώ κάμνω εις αυτούς· και θέλουνσι εκπλαγή και τρομάξει διά πάντα τα αγαθά και διά πάσαν την ειρήνην, την οποίαν θέλω κάμει εις αυτήν. **10** Ούτω λέγει Κύριος· Πάλιν θέλει ακουσθή εν τω τόπω τούτω, περί του οποίου σεις λέγετε, Είναι έρημος, χωρίς ανθρώπου και χωρίς κτήνους εν ταις πόλεσι του Ιούδα και εν ταις πλατείαις της Ιερουσαλήμ, αιτίνας είναι έρημοι, χωρίς ανθρώπου και χωρίς κατοίκου και χωρίς κτήνους, **11** η φωνή της χαράς και η φωνή της ευφροσύνης, η φωνή του νυμφίου και η φωνή της νύμφης, φωνή των λεγόντων, Αινείτε τον Κύριον των δυνάμεων, διότι αγαθός ο Κύριος, διότι το έλεος αυτού μένει εις τους αιώνια· και των προσφερόντων ευχαριστηρίους προσφοράς εις τον οίκον του Κυρίου· διότι θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν της γης, ως το πρότερον, λέγει Κύριος. **12** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Πάλιν εν τω τόπω τούτω όστις είναι έρημος, χωρίς ανθρώπου και χωρίς κτήνους, και εν πάσαις ταις πόλεσιν αυτού, θέλουνσι

είσθαι μάνδρα ποιμένων διά να αναπαύσει τα ποιμένα. **13** Εν ταις πόλεσι της ορεινής, εν ταις πόλεσι της πεδινής και εν ταις πόλεσι του νότου και εν τη γη Βενιαμίν και εν τοις πέριξ της Ιερουσαλήμ και εν ταις πόλεσι του Ιούδα θέλουνσι περάσει πάλιν τα ποιμένα υπό την χείρα του αριθμούντος, λέγει Κύριος. **14** Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω εκτελέσει τον αγαθόν εκείνον λόγον, τον οποίον ελάλησα περί του οίκου Ισραήλ και περί του οίκου Ιούδα. **15** Εν ταις ημεραίς εκείναις και εν τω καιρώ εκείνω θέλω αναβλαστήσει εις τον Δαβίδ βλαστόν δικαιοσύνης, και θέλει εκτελέσει κρίσιν και δικαιοσύνην εν τη γη. **16** Εν εκείναις ταις ημεραίς ο Ιούδας θέλει σωθή και η Ιερουσαλήμ θέλει κατοικήσει εν ασφαλεία· και τούτο είναι το όνομα, με το οποίον θέλει ονομασθή, Ο Κύριος η δικαιοσύνη ημών. **17** Διότι ούτω λέγει Κύριος· Δεν θέλει λείψει από του Δαβίδ άνθρωπος καθημένος επί τον θρόνον του οίκου Ισραήλ. **18** ούτε από των ιερέων των Λευιτών θέλει λείψει άνθρωπος ενώπιόν μου, διά να προσφέρει ολοκαυτώματα και να καή προσφοράς εξ αλφίτων και να κάμη θυσίας πάσας τας ημέρας. **19** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν λέγων, **20** Ούτω λέγει Κύριος· Εάν ήναι δυνατόν να καταλύσθε την διαθέκην μου της ημέρας και την διαθέκην μου της νυκτός, ώστε να μη ήναι πλέον ημέρα και νυξ εν τω καιρώ αυτών, **21** τότε θέλει δυνηθή να καταλυθή και η διαθέκη μου η προς τον Δαβίδ τον δούλον μου, ώστε να μη έχη υιόν διά να βασιλεύη επί του θρόνου αυτού, και η προς τους Λευίτας τους ιερείς, τους λειτουργούς μου. **22** Καθώς η στρατιά του ουρανού δεν δύναται να αριθμηθή ουδέ ή άμμος της θαλάσσης να μετρηθή, ούτω θέλω πληθύνει το σπέρμα Δαβίδ του δούλου μου και του Κυρίου Λευίτας τους λειτουργούντας εις εμέ. **23** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν, λέγων, **24** Δεν είδες τι ελάλησεν ο λαός ούτος, λέγων, Τας δύο οικογενείας, τας οποίας ο Κύριος εξέλεξεν, απέρριψεν αυτάς· ούτως αυτοί κατεφρόνησαν τον λαόν μου, ώστε δεν λογίζεται πλέον έθνος εις αυτούς. **25** Ούτω λέγει Κύριος· Εάν δεν έκαμον την διαθέκην μου της ημέρας και της νυκτός, και εάν δεν διάταξα τους νόμους του ουρανού και της γης, **26** τότε θέλω απορρίψει το σπέρμα του Ιακώβ και του Δαβίδ του δούλου μου, ώστε να μη λάβω εκ του σπέρματος αυτού κυβερνήτας επί το σπέρμα του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ· διότι θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν αυτών και θέλω οικτείρει αυτούς.

34 Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν παρά Κυρίου, ότε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας και πάσα η δύναμις αυτού και πάντα τα βασίλεια της γης τα υποκείμενα υπό την χείρα αυτού και πάντες οι λαοί επολέμουν κατά της Ιερουσαλήμ και κατά πασών των πόλεων αυτής, λέγων, **2** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ύπαγε και λάλησον προς τον Σεδεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα και ειπέ προς αυτόν, Ούτω λέγει Κύριος Ιδού, θέλω παραδώσει την πόλιν ταύτην εις την χείρα του βασιλέως της Βαβυλώνας, και θέλει κατακαύσει αυτήν εν πυρί. **3** και συ δεν θέλεις εκφύγει εκ της χειρός αυτού, αλλ'· εξάπαντος θέλεις πιασθή και παραδοθή εις την χείρα αυτού· και οι οφθαλμοί σου θέλουνσι ιδεί τους οφθαλμούς του βασιλέως της Βαβυλώνας, και το στόμα αυτού θέλει λαλήσει εις το στόμα σου, και θέλεις υπάγει εις την Βαβυλώνα. **4** Άκουσον όμως τον λόγον του Κυρίου, Σεδεκία βασιλεύ του Ιούδα· ούτω λέγει Κύριος περί σου· Δεν θέλεις αποθάνει διά μαχαίρας. **5** εν ειρήνη θέλεις αποθάνει, και κατά τας καύσεις τας εις τους πατέρας σου, τους προγενεστέρους βασιλείς, τους υπάρχαντας προ σου, ούτων θέλουνσι κάμει καύσεις εις σέ· και

θέλουσι κλαύσει, λέγοντες, Ουαί, Κύριε· διότι εγώ ελάλησα τον λόγον, λέγει Κύριος. **6** Και ελάλησεν Ιερεμίας ο προφήτης προς Σεδεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα πάντας τους λόγους τούτους εν Ιερουσαλήμ· **7** το δε στράτευμα του βασιλέως της Βαβυλώνας επολέμει κατά της Ιερουσαλήμ και κατά πασών των πόλεων του Ιούδα των αναπολειφθεισών, κατά της Λαχείς και κατά της Αζηκά· διότι αὐταί αναπελείφθησαν εν ταις πόλεσιν Ιούδα, πόλεις οχυραί. **8** Ο λόγος ο γινόμενος προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου, αφού ο βασιλεύς Σεδεκίας έκαμε συνθήκην μετά παντός του λαού του εν Ιερουσαλήμ, διά να κηρύξη εις αυτούς άφεςιν· **9** ώστε να αποπέμψη έκαστος τον δούλον αυτού και έκαστος την δούλην αυτού, Εβραίων ή Εβραίων, ελευθέρους, διά να μη έχη μηδείς δούλον Ιουδαίων αδελφών αυτού· **10** και ήκουσαν πάντες οι άρχοντες και πας ο λαός, οι εισελθόντες εις την συνθήκην, του να αποπέμψωσιν έκαστος τον δούλον αυτού και έκαστος την δούλην αυτού ελευθέρους, ώστε να μη έχωσι πλέον δούλους αυτούς υπήκουσαν λοιπόν και απέπεψαν· **11** μετά ταύτα όμως τους δούλους και τας δούλας, τους οποίους απέπεψαν ελευθέρους, έκαμον να επιστρέψωσι, και καθυπέβαλον αυτούς να ήναι δούλοι και δούλαι· **12** και έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου, λέγων, **13** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Εγώ έκαμον διαθήκην προς τους πατέρας σας, καθ' ην ημέραν εξέγγαγον αυτούς εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας, λέγων, **14** Εν τω τέλει επτά ετών αποπέμψατε έκαστος τον αδελφόν αυτού τον Εβραϊόν, όστις επωλήθη εις σε και σε υπηρέτησεν εξ έτη· τότε θέλεις αποπέμψει αυτόν ελευθερον από σου· αλλ' οι πατέρες σας δεν μου ήκουσαν ουδέ έκλιναν το ωτίον αυτών. **15** Και σεις τώρα είχετε επιστρέψει και κάμει το ευθές ενώπιόν μου, κηρύττοντες έκαστος άφεςιν εις τον πλησίον αυτού· και είχετε κάμει συνθήκην ενώπιόν μου εν τω οίκω, εφ' ον εκλήθη το όνομά μου· **16** αλλ' επεστρέψατε και εμιάνατε το όνομά μου, και εκάμετε έκαστος τον δούλον αυτού και έκαστος την δούλην αυτού να επιστρέψωσι, τους οποίους είχετε αποπέμψει ελευθέρους κατά την θέλησιν αυτών, και καθυπέβατέ αυτούς διά να ήναι εις εσάς δούλοι και δούλαι. **17** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος· Σεις δεν μου ηκούσατε, να κηρύξητε άφεςιν έκαστος εις τον αδελφόν αυτού και έκαστος εις τον πλησίον αυτού· ίδού λοιπόν, λέγει Κύριος, εγώ κηρύττω άφεςιν εναντίον σας εις την μάχαιραν, εις τον λοιμόν και εις την πείναν· και θέλω σας παραδώσει εις διασποράν εν πάσι τοις βασιλείοις της γης. **18** Και θέλω παραδώσει τους ανθρώπους τους αθετήσαντας την διαθήκην μου, οίτινες δεν εξετέλεσαν τους λόγους της διαθήκης, την οποίαν έκαμον ενώπιόν μου, ότε έσχισαν τον μόσχον εις δύο και επέρασαν μεταξύ των τμημάτων αυτού, **19** τους άρχοντας του Ιούδα και τους άρχοντας της Ιερουσαλήμ, τους ευνούχους και τους ιερείς και πάντα τον λαόν του τόπου, οίτινες επέρασαν μεταξύ των τμημάτων του μόσχου· **20** και θέλω παραδώσει αυτούς εις την χείρα των εχθρών αυτών και εις την χείρα των ζητούντων την ψυχήν αυτών· τα δε πώματα αυτών θέλουσιν εισθαι διά τροφήν εις τα πεινιά του ουρανού και εις τα θηρία της γης. **21** Και Σεδεκίαν τον βασιλέα του Ιούδα και τους άρχοντας αυτού θέλω παραδώσει εις την χείρα των εχθρών αυτών και εις την χείρα των ζητούντων την ψυχήν αυτών και εις την χείρα του στρατεύματος του βασιλέως της Βαβυλώνας, οίτινες ανεχώρησαν από εσάς. **22** Ιδού, θέλω προστάξει, λέγει Κύριος, και θέλω επιστρέψει αυτούς εις την πόλιν ταύτην· και θέλουσι πολεμήσει κατ' αυτής και κυριεύσει

αυτήν και κατακάψει αυτήν εν πυρί και θέλω κάμει ερήμωσιν τας πόλεις του Ιούδα, ώστε να μη υπάρχει ο κατοικών.

35 Ο λόγος ο γινόμενος προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου εν ταις ημέραις του Ιωακείμ υιού του Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα, λέγων, **2** Ύπαγε προς τον οίκον των Ρηχαβιτών και λάλησον προς αυτούς και φέρε αυτούς εις τον οίκον του Κυρίου, εις εν των δωματίων, και πότισον αυτούς οίνον. **3** Τότε έλαβον Ιααζανίαν, τον υιόν του Ιερεμίου, υιού του Χαβασινιά, και τους αδελφούς αυτού και πάντας τους υιούς αυτού και πάντα τον οίκον των Ρηχαβιτών, **4** και έφερα αυτούς προς τον οίκον του Κυρίου, εις το δωμάτιον των υιών του Ανάν, υιού του Ιγδαλιού, ανθρωπου του Θεού, το οποίον ήτο πλησίον του δωματίου των αρχόντων του επί του δωματίου του Μαασίου υιού του Σαλλούμ, του φύλακος της αυλής· **5** και έθεσα έμπροσθεν των υιών του οίκου των Ρηχαβιτών αγγεία πλήρη οίνου και ποτήρια, και είπα προς αυτούς, Πίετε οίνον. **6** Και είπον, Δεν θέλομεν πίνει οίνον· διότι Ιωναδάβ, ο υιός του Ρηχάβ, ο πατήρ ημών, προσέταξεν εις ημάς λέγων, Δεν θέλετε πίνει οίνον, σεις και οι υιοί σας, εις τον αιώνα· **7** ουδέ οικίαν θέλετε οικοδομήσει ουδέ σπέρμα θέλετε σπείρει ουδέ αμπελώνα θέλετε φυτεύσει ουδέ θέλετε έχει· αλλ' εν σκηναίς θέλετε κατοικεί· πάσας τας ημέρας σας, διά να ζήσητε πολλάς ημέρας επί της γης, εν ή παροικείτε. **8** Και υπηκούσαμεν εις την φωνήν του Ιωναδάβ, υιού του Ρηχάβ, του πατρός ημών, κατά πάντα όσα προσέταξεν εις ημάς, να μη πίνωμεν οίνον πάσας τας ημέρας ημών, ημείς, αι γυναίκες ημών, οι υιοί ημών και αι θυγατέρες ημών· **9** μηδέ να οικοδομήσωμεν οικίας διά να κατοικώμεν· αλλ' ειχομεν αμπελώνα ή αγρόν ή σπέρμα· **10** αλλά κατοικήσαμεν εν σκηναίς και υπηκούσαμεν και επράξαμεν κατά πάντα όσα προσέταξεν εις ημάς Ιωναδάβ ο πατήρ ημών· **11** ότε όμως Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας ανέβη εις τον τόπον, είπομεν, Έλθετε και τας υπάγωμεν εις Ιερουσαλήμ, εξ αιτίας του στρατεύματος των Χαλδαίων και εξ αιτίας του στρατεύματος των Συρίων· και κατοικήμεν εν Ιερουσαλήμ. **12** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν, λέγων, **13** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ύπαγε και ειπέ προς τους ανθρώπους του Ιούδα και προς τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, Δεν θέλετε λάβει παιδείαν διά να ακούητε τους λόγους μου; λέγει Κύριος. **14** Οι μεν λόγοι του Ιωναδάβ, υιού του Ρηχάβ, όστις προσέταξεν εις τους υιούς αυτού να μη πίνωσιν οίνον, εξετελέσθησαν· και έως της ημέρας ταύτης δεν πίνουσι, διότι υπακούουσιν εις την προσταγήν του πατρός αυτών· εγώ δε ελάλησα προς εσάς, εγειρόμενος πρωϊ και λαλών, πλην δεν μου ηκούσατε. **15** Και απέστειλα προς εσάς πάντας τους δούλους μου τους προφήτας, εγειρόμενος πρωϊ και αποστέλλων, λέγων, Επιστρέψατε ήδη έκαστος από της οδού αυτού της πονηράς και διορθώσατε τας πράξεις υμών και μη υπάγετε οπίσω άλλων θεών διά να λατρεύητε αυτούς, και θέλετε κατοικήσει εν τη γη, την οποίαν έδωκα εις εσάς και εις τους πατέρας σας· αλλα δεν εκλίνατε το ωτίον σας και δεν μου εισηκούσατε. **16** Επειδή οι υιοί του Ιωναδάβ υιού του Ρηχάβ εξετέλεσαν την προσταγήν του πατρός αυτών, την οποίαν προσέταξεν εις αυτούς, ο δε λαός ούτος δεν μου εισήκουσε, **17** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, θέλω φέρει επί τον Ιούδαν και επί πάντας τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ πάντα τα κακά, τα οποία ελάλησα κατ' αυτών, διότι ελάλησα προς αυτούς και δεν ήκουσαν, και έκραξα προς αυτούς και δεν απεκρίθησαν. **18** Και είπεν ο Ιερεμίας προς τον οίκον των Ρηχαβιτών, Ούτω λέγει ο Κύριος

των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Επειδή υπηκούσατε εις την προσταγήν Ιωναδάβ του πατρός σας και εφυλάξατε πλάστας εντολάς αυτού και εκάμετε κατά πάντα όσα προσέταξεν εις εσάς, **19** διά τούτο ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· δεν θέλει λείψει άνθρωπος από του Ιωναδάβ υιού του Ρηχάβ παριστάμενος ενώπιόν μου εις τον αιώνα.

36 Και εν τω τετάρτω έτει του Ιωακείμ, υιού του Ιωσίου βασιλέως του Ιούδα, έγεινεν ο λόγος ούτος προς τον Ιερεμίαν παρά Κυρίου, λέγων, **2** Λάβε εις σεαυτών τόμον βιβλίου και γράψον εν αυτώ πάντας τους λόγους, τους οποίους ελάλησα προς σε κατά του Ισραήλ και κατά του Ιούδα και κατά πάντων των εθνών αφ' ης ημέρας ελάλησα προς σε, από των ημερών του Ιωσίου έως της ημέρας ταύτης· **3** ίσως ακούση ο οίκος Ιούδα πάντα τα κακά, τα οποία εγώ βουλεύομαι να κάμω εις αυτούς, ώστε να επιστρέψωσιν έκατος από της οδού αυτού της πονηράς και να συγχωρήσω την ανομίαν αυτών και την αμαρτίαν αυτών. **4** Και εκάλεσον ο Ιερεμίας τον Βαρούχ τον υιόν του Νηριού, και ο Βαρούχ έγραψεν εκ στόματος του Ιερεμίου πάντας τους λόγους του Κυρίου, τους οποίους ελάλησε προς αυτόν, επί τόμου βιβλίου. **5** Και προσέταξεν ο Ιερεμίας τον Βαρούχ, λέγων, Εγώ είμαι υπό φύλαξιν· δεν δύναμαι να εισέλθω εις τον οίκον του Κυρίου· **6** διά τούτο είσελθε συ και ανάγνωσον εν τω τόμω, τον οποίον έγραψας εκ στόματός μου τους λόγους του Κυρίου, εις τα ώτα του λαού εν τω οίκω του Κυρίου εν ημέρα νηστείας και θέλεις προσέτι αναγνώσει αυτούς εις τα ώτα παντός του Ιούδα, όσοι έρχονται εκ των πόλεων αυτών· **7** ίσως η δέησις αυτών φθάη ενώπιον του Κυρίου και επιστρέψωσιν έκατος από της οδού αυτού της πονηράς· διότι μέγας είναι ο θυμός και η οργή, την οποίαν ο Κύριος ελάλησε κατά του λαού τούτου. **8** Και έκαμεν ο Βαρούχ ο υιός του Νηριού κατά πάντα όσα προσέταξεν εις αυτόν Ιερεμίας ο προφήτης, αναγνώσας εν τω βιβλίω τους λόγους του Κυρίου εν τω οίκω του Κυρίου. **9** Και εν τω πέμπτω έτει του Ιωακείμ, υιού του Ιωσίου βασιλέως του Ιούδα, εν τω εννάτω μηνί, εκήρυξαν νηστείαν ενώπιον του Κυρίου πας ο λαός εν Ιερουσαλήμ και πας ο λαός ο ερχόμενος εκ των πόλεων Ιούδα εις Ιερουσαλήμ. **10** Και ανέγνωσεν ο Βαρούχ εν τω βιβλίω τους λόγους του Ιερεμίου εν τω οίκω του Κυρίου, εν τω δωματίω του Γεμαρίου, υιού του Σαφάν, του γραμματέως, εν τη αυλή τη άνω, εν τη εισόδω της νέας πύλης του οίκου του Κυρίου, εις τα ώτα παντός του λαού. **11** Και ήκουσε Μιχαΐας ο υιός του Γεμαρίου, υιού του Σαφάν, εκ του βιβλίου πάντας τους λόγους του Κυρίου, **12** και κατέβη προς τον οίκον του βασιλέως, εις το δωμάτιον του γραμματέως και ιδού, πάντες οι άρχοντες εκάθητο εκεί, Ελισαμά ο γραμματέως και Δελαΐας ο υιός του Σεμαίου και Ελναθάμ ο υιός του Αχβώρ και Γεμαρίας ο υιός του Σαφάν και Σεδεκίας ο υιός του Ανανίου και πάντες οι άρχοντες. **13** Και ανήγγειλε προς αυτούς ο Μιχαΐας πάντας τους λόγους τους οποίους ήκουσεν, ότε ο Βαρούχ ανεγίνωσκε το βιβλίον εις τα ώτα του λαού. **14** Και απέστειλαν πάντες οι άρχοντες προς τον Βαρούχ Ιουδεί τον υιόν του Νεθανίου, υιού του Σελεμίου, υιού του Χουσεΐ, λέγοντες, Τον τόμον, τον οποίον ανεγνώσας εις τα ώτα του λαού, λάβε αυτόν εις την χείρα σου και ελθέ. Και έλαβεν ο Βαρούχ ο υιός του Νηριού τον τόμον εις την χείρα αυτού και ήλθε προς αυτούς. **15** Και είπον προς αυτόν, Κάθησον τώρα και ανάγνωσον τώρα εις τα ώτα ημών· και ανέγνωσεν ο Βαρούχ εις τα ώτα αυτών. **16** Και ως ήκουσαν πάντας τους λόγους, εξεπλάγησαν προς αλλήλους και είπον προς τον Βαρούχ, Θέλομεν βεβαίως αναγγείλει προς τον

βασιλέα πάντας τους λόγους τούτους. **17** Και ηρώτησαν τον Βαρούχ, λέγοντες, Ειπέ προς ημάς τώρα, πως έγραψας πάντας τους λόγους τούτους εκ του στόματος αυτού; **18** Και είπε προς αυτούς ο Βαρούχ, Από του στόματος αυτού προέφερε προς εμέ πάντας τους λόγους τούτους, και εγώ έγραφον με μελάνην εν τω βιβλίω. **19** Και είπον οι άρχοντες προς τον Βαρούχ, Ύπαγε, κρύφθητι, συ και ο Ιερεμίας· και άνθρωπος ως μη εξεύρη που είσθε. **20** Και εισήλθον προς τον βασιλέα εις την αυλήν· αφήκαν όμως τον τόμον εν τω δωματίω Ελισαμά του γραμματέως και ανήγγειλαν εις τα ώτα του βασιλέως πάντας τους λόγους. **21** Και απέστειλεν ο βασιλεύς του Ιουδεί να λάβη τον τόμον· και έλαβεν εκ του δωματίου Ελισαμά του γραμματέως. Και ανέγνωσεν αυτόν ο Ιουδεί εις τα ώτα του βασιλέως και εις τα ώτα πάντων των αρχόντων των παρεστώτων περί τον βασιλέα. **22** Ο δε βασιλεύς εκάθητο εν τω οίκω τω χειμερινώ, εν τω εννάτω μηνί, και ήτο έμπροσθεν αυτού εστία καίουσα. **23** Και καθώς ο Ιουδεί ανεγίνωσκε τρεις και τέσσαρας σελίδας, εκεινός έκοπτεν αυτό διά του μαχαριδιού του γραμματέως και έρριπτε εις το πυρ το επί της εστίας, εωσού κτηναλώθη άπας ο τόμος εν τω πυρί τω επί της εστίας. **24** Και δεν ετρόμαξαν ουδέ διέσχισαν τα ιμάτια αυτών ο βασιλεύς και πάντες οι δούλοι αυτού οι ακούσαντες πάντας τους λόγους τούτους. **25** Και ενώ, μάλιστα ο Ελναθάμ και ο Δελαΐας και ο Γεμαρίας εμεσίτευον προς τον βασιλέα, να μη καύση τον τόμον, δεν ήκουσεν αυτούς. **26** Και προσέταξεν ο βασιλεύς του Ιεραμειήλ τον υιόν του Αμμέλεχ και τον Σεραΐαν τον υιόν του Αζριήλ και τον Σελεμίαν τον υιόν του Αβδιήλ, να πιάσωσι τον Βαρούχ τον γραμματέα και τον Ιερεμίαν τον προφήτην· πλην ο Κύριος έκρυσεν αυτούς. **27** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν, αφού ο βασιλεύς κατέκαυσεν τον τόμον και τους λόγους, τους οποίους έγραψεν ο Βαρούχ εκ στόματος του Ιερεμίου, λέγων, **28** Λάβε páλιν εις σεαυτών άλλον τόμον και γράψον επ' αυτώ πάντας τους προτέρους λόγους, οίτινες ήσαν εν τω πρώτω τόμω, τον οποίον κατέκαυσεν Ιωακείμ ο βασιλεύς του Ιούδα· **29** και προς τον Ιωακείμ, τον βασιλέα του Ιούδα, θέλεις ειπέι, Ούτω λέγει Κύριος· Συ κατέκαυσας τον τόμον τούτον, λέγων, Διά τι έγραψας εν αυτώ, λέγων, Ο βασιλεύς της Βαβυλώνας θέλει ελθει εξάπαντος και θέλει εξολοθρεύσει την γην ταύτην και κάμει να εκλείψη απ' αυτής άνθρωπος και κτήνος; **30** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος περί του Ιωακείμ του βασιλέως του Ιούδα· δεν θέλει έχει καθήμενον επί του θρόνου του Δαβίδ· και το πτώμα αυτού θέλει εκριφθή την ημέραν εις το καύμα και την νύκτα εις τον παγετόν· **31** και θέλω παιδεύσει αυτόν και το σπέρμα αυτού και τους δούλους αυτού διά την ανομίαν αυτών· και θέλω φέρει επ' αυτούς και επί τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ και επί τους ανθρώπους του Ιούδα πάντα τα κακά, τα οποία έλάλησα προς αυτούς και δεν ήκουσαν. **32** Και έλαβεν ο Ιερεμίας άλλον τόμον και έδωκεν αυτόν εις τον Βαρούχ, τον υιόν του Νηριού, τον γραμματέα, και έγραψεν εν αυτώ εκ στόματος του Ιερεμίου πάντας τους λόγους του βιβλίου, το οποίον κατέκαυσεν εν πυρί Ιωακείμ ο βασιλεύς του Ιούδα· και έτι προσετέθησαν εις αυτούς πολλοί λόγοι παρόμοιοι.

37 Και εβασίλευσε Σεδεκίας ο βασιλεύς, ο υιός του Ιωσίου, αντί Χονίου υιού του Ιωακείμ, τον οποίον Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας κατέστησε βασιλέα εν τη γη Ιούδα. **2** Και δεν ήκουσεν αυτός και οι δούλοι αυτού και ο λαός του τόπου τους λόγους του Κυρίου, τους οποίους ελάλησε διά Ιερεμίου του προφήτου. **3** Και απέστειλεν ο βασιλεύς Σεδεκίας τον Ιεουχάλ υιόν του Σελεμίου και τον

σοφονίαν υἱόν του Μαασίου, τον ιερέα, προς Ιερεμίαν τον προφήτην, λέγων, Δεήθητι, παρακαλώ, υπέρ ημών προς Κύριον τον Θεόν ημών. 4 Ο δε Ιερεμίας εισήρχετο και εξήρχετο μεταξύ του λαού, και δεν είχαν βάλει αυτόν εις φυλακήν. 5 Και εξήλθε το στράτευμα του Φαραώ εκ της Αιγύπτου και ότε οι Χαλδαίοι οι πολιορκούντες την Ιερουσαλήμ ήκουσαν την φήμην αυτών, ανεχώρησαν από Ιερουσαλήμ. 6 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς Ιερεμίαν τον προφήτην, λέγων, 7 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ· Ούτω θέλετε ειπεῖ προς τον βασιλέα του Ιουδα, όστις απέστειλεν υμᾶς προς εμέ διά να με ερωτήσητε· Ιδού, το στράτευμα του Φαραώ το εξελθόν εις βοήθειαν υμών θέλει επιστρέψει εις την γην αυτού, την Αίγυπτον· 8 και οι Χαλδαίοι θέλουσιν επαναστρέψει και πολεμήσει κατά της πόλεως ταύτης και θέλουσι κυριεύσει αυτήν και κατακούσει αυτήν εν πυρί. 9 Ούτω λέγει Κύριος Μη πλανάσθε, λέγοντες, οι Χαλδαίοι εξάπαντος θέλουσιν απέλθει απ' ημών· επειδή δεν θέλουσιν απέλθει. 10 Διότι και αν πατάξητε άπαν το στράτευμα των Χαλδαιών, το οποίον σας πολεμεί, και εναπολειφθώσι πληθυσμένοι τινές μεταξύ αυτών, ούτοι θέλουσι σηκωθή έκαστος εκ της σκηνής αυτού και κατακάουσει την πόλιν ταύτην εν πυρί. 11 Και ότε το στράτευμα των Χαλδαιών απήλθεν από Ιερουσαλήμ διά τον φόβον του στρατεύματος του Φαραώ, 12 τότε εξήλθεν ο Ιερεμίας εξ Ιερουσαλήμ, διά να υπάγη εις την γην Βενιαμίν, ώστε να υπεκφύγη εκείθεν μεταξύ του λαού. 13 Και ότε αυτός ήλθεν εις την πόλιν Βενιαμίν, ο αρχηγός της φρουράς ευρίσκετο εκεί, του οποίου το όνομα ήτο Ιρεΐας υιός του Σελεμίου, υιού του Ανανίου και επίσης τον Ιερεμίαν τον προφήτην, λέγων, Συ προσφεύγεις προς τους Χαλδαίους. 14 Και ειπεν ο Ιερεμίας, Ψεύδος είναι· εγώ δεν προσφεύγω προς τους Χαλδαίους. Πλην δεν ήκουσε αυτόν· και επίσης ο Ιρεΐας τον Ιερεμίαν και έφερον αυτόν προς τους άρχοντας. 15 Και ωργίσθησαν οι άρχοντες κατά του Ιερεμίου και επάταξαν αυτόν και εφυλάκισαν αυτόν εν τη οικία Ιωνάθαν τον γραμματέως, διότι ταύτην είχαν κάμει δεσμοτήριον. 16 Ότε δε ο Ιερεμίας εισήλθεν εις τον λάκκον και εις τας κρύπτας και εκάθησεν ο Ιερεμίας εκεί πολλάς ημέρας, 17 τότε απέστειλε Σεδεκίας ο βασιλεύς και έλαβεν αυτόν, και ηρώτησεν αυτόν ο βασιλεύς κρυφίως εν τη οικία αυτού και ειπεν, Είναι λόγος παρά Κυρίου; Και ο Ιερεμίας ειπεν, είναι και ειπεν, εις την χειρά του βασιλέως της Βαβυλώνας θέλεις παραδοθή. 18 Και ειπεν ο Ιερεμίας προς τον βασιλέα Σεδεκίαν, Τι ημάρτησα εις σε ή εις τους δούλους σου ή εις τον λαόν τούτον, και με εβάλετε εις το δεσμοτήριον; 19 και που είναι οι προφήται σας οι προφητεύσαντες εις εσάς, λέγοντες, Ο βασιλεύς της Βαβυλώνας δεν θέλει ελθει εφ' υμᾶς και επί την γην ταύτην; 20 διά τούτο άκουσον τώρα, παρακαλώ, κύριέ μου βασιλευά και γείνη δεκτηί, παρακαλώ, η δήξης μου ενώπιόν σου· και μη με επαναστρέψης εις την οικίαν Ιωνάθαν τον γραμματέως, διά να μη αποθάνω εκεί. 21 Τότε προσέταξεν ο βασιλεύς Σεδεκίας και εφύλαττον τον Ιερεμίαν εν τη αυλή της φυλακής, και έδιδον εις αυτόν καθ' ημέραν ολίγον άρτον εκ των αρτοποιείων, εωσού εξέλτιπεν όλος ο άρτος της πόλεως. Και έμεινε ο Ιερεμίας εν τη αυλή της φυλακής.

38 Και ήκουσαν Σεφατίας ο υιός του Ματθάν και Γεδαλίαις ο υιός του Πασχώρ και Ιουχαλ ο υιός του Σελεμίου και Πασχώρ ο υιός του Μαλχίου τους λόγους, τους οποίους ο Ιερεμίας ελάλησε προς πάντα τον λαόν, λέγων, 2 Ούτω λέγει Κύριος Όστις κάθηται εν τη πόλει ταύτη, θέλει αποθάνει υπό μαχαίρας, υπό πείνης και υπό λοιμού· αλλ' όστις εξέλθη προς τους Χαλδαίους, θέλει ζήσει· και η ζωή αυτού θέλει είσθαι

ως λάφυρον εις αυτόν, και θέλει ζήσει· 3 ούτω λέγει Κύριος· Η πόλις αύτη θέλει εξάπαντος παραδοθή εις την χειρά του στρατεύματος του βασιλέως της Βαβυλώνας και θέλει κυριεύσει αυτήν. 4 Και ειπον οι άρχοντες προς τον βασιλέα, Ας θανατωθή, παρακαλούμεν, ο άνθρωπος ούτος· διότι εκλύει ούτω τας χειράς των ανδρών των πολεμιστών των εναπολειφθέντων εν τη πόλει ταύτη και τας χειράς παντός του λαού, λαλών προς αυτούς τιοιούτους λόγους· διότι ο άνθρωπος ούτος δεν ζητεί το καλόν του λαού τούτου αλλά το κακόν. 5 Και ειπε Σεδεκίας ο βασιλεύς, Ιδού, εις την χειρά σας είναι· διότι ο βασιλεύς δεν δύναται ουδέν εναντιόν σας. 6 Τότε έλαβον τον Ιερεμίαν, και έρριψαν αυτόν εις τον λάκκον του Μαλχίου υιού του Αμμέλεχ τον εν τη αυλή της φυλακής, και κατεβίβασαν τον Ιερεμίαν διά σχοινίων· και εν τω λάκκω δεν ήτο ύδωρ αλλά βόρβορος, και εχώθη ο Ιερεμίας εις τον βόρβορον. 7 Και ότε ήκουσεν Αβδέ-μέλεχ ο Αιθίοψ, εις των ευνοούχων, ο εν τη οικία του βασιλέως, ότι έβαλον τον Ιερεμίαν εις τον λάκκον, ενώ ο βασιλεύς εκάθητο εν τη πύλη Βενιαμίν, 8 εξήλθεν ο Αβδέ-μέλεχ εκ της οικίας του βασιλέως και ελάλησε προς τον βασιλέα, λέγων, 9 Κύριέ μου βασιλευά, οι άνθρωποι ούτοι έπραξαν κακά εις όσα έκαμον εις τον Ιερεμίαν τον προφήτην, τον οποίον έρριψαν εις τον λάκκον· και αυτός ήθελεν αποθάνει υπό πείνης εν τω τόπω όπου είναι, διότι δεν είναι πλέον άρτος εν τη πόλει. 10 Και προσέταξεν ο βασιλεύς τον Αβδέ-μέλεχ τον Αιθίοπα, λέγων, Λάβε εντεύθεν τρίκοντα ανθρωπους μετά σου και αναβίβασον τον Ιερεμίαν τον προφήτην εκ του λάκκου, πριν αποθάνη. 11 Και έλαβεν ο Αβδέ-μέλεχ τους ανθρωπους μεθ' εαυτού, και εισήλθεν εις την οικίαν του βασιλέως υπό το θησαυροφυλάκιον, και εκείθεν έλαβε παλαιά ράκη και παλαιά σερπητότα αποφορία και κατεβίβασεν αυτά διά σχοινίων εις τον λάκκον προς τον Ιερεμίαν. 12 Και ειπε προς τον Ιερεμίαν Αβδέ-μέλεχ ο Αιθίοψ, Βάλε τώρα τα παλαιά ράκη και τα σερπητότα αποφορία υπό τας μασχάλας σου, υποκάτω των σχοινίων. Και έκαμεν ο Ιερεμίας ούτω. 13 Και έσυραν τον Ιερεμίαν διά των σχοινίων και ανεβίβασαν αυτόν εκ του λάκκου και έμεινε ο Ιερεμίας εν τη αυλή της φυλακής. 14 Και απέστειλε Σεδεκίας ο βασιλεύς και έφερε τον Ιερεμίαν τον προφήτην προς εαυτόν, εις την τρίτην είσοδον την εν τω οίκω του Κυρίου· και ειπεν ο βασιλεύς προς τον Ιερεμίαν, Θέλω να σε ερωτήσω εν πράγμα· μη κρύψης απ' εμού μηδέν. 15 Και ειπεν ο Ιερεμίας προς τον Σεδεκίαν, Εάν φανερώσω τούτο προς σε, δεν θέλεις τώνοντι με θανατώσει; και εάν σε συμβουλευσω, δεν θέλεις με ακούσει; 16 Και ώμωσε κρυφίως Σεδεκίας ο βασιλεύς προς τον Ιερεμίαν, λέγων, Ζη Κύριος, όστις έκαμεν εις ημᾶς την ψυχήν ταύτην, δεν θέλω σε θανατώσει ουδέ θέλω σε δώσει εις την χειρά των ανθρωπων τούτων, οτινες ζητούσι την ψυχήν σου. 17 Και ειπεν ο Ιερεμίας προς τον Σεδεκίαν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των δυναμειων, ο Θεός του Ισραήλ· Εάν τώνοντι εξέλθης προς τους άρχοντας του βασιλέως της Βαβυλώνας, τότε η ψυχή σου θέλει ζήσει και η πόλις αύτη δεν θέλει κατακαυθή εν πυρί, και θέλεις ζήσει συ και ο οίκός σου. 18 αλλ' εάν δεν εξέλθης προς τους άρχοντας του βασιλέως της Βαβυλώνας, τότε η πόλις αύτη θέλει παραδοθή εις την χειρά των Χαλδαιών και θέλουσι κατακάουσει αυτήν εν πυρί και συ δεν θέλεις εκφυγει εκ της χειρός αυτών. 19 Και ειπε Σεδεκίας ο βασιλεύς προς τον Ιερεμίαν, Εγώ φοβούμαι τους Ιουδαίους, οτινες κατέφυγον προς τους Χαλδαίους, μήποτε με παραδώσωσιν εις την χειρά αυτών και με εμπαΐξωσι. 20 Και ειπεν ο Ιερεμίας, δεν θέλουσι σε παραδώσει. Υπάκουσον, παρακαλώ, εις την φωνήν του

Κυρίου, την οποίαν εγώ λαλώ προς σέ και θέλει είσθαι καλόν εις σε και η ψυχή σου θέλει ζήσει. **21** Εάν όμως συ δεν εξέλθης, ούτος είναι ο λόγος, τον οποίον ο Κύριος έδειξεν εις εμέ. **22** Και ιδού, πάσαι αι γυναίκες αι εναπολειφθείσαι εν τη οικία του βασιλέως του Ιούδα θέλουσιν αχθή προς τους άρχοντας του βασιλέως της Βαβυλώνας, και αυτά θέλουσι λέγει, Οι άνδρες οι ειρηνικοί σου σε εδελέασαν και υπερίσχυσαν εναντίον σου· εβυθίσθησαν οι πόδες σου εις τον βόρβορον και αυτοί εσύρθησαν οπίσω· **23** και πάσαι αι γυναϊκές σου και τα τέκνα σου θέλουσιν αχθή προς τους Χαλδαίους· και συ δεν θέλεις εκφύγει εκ της χειρός αυτών, αλλά θέλεις πισθή υπό της χειρός του βασιλέως της Βαβυλώνας και θέλεις κάμει την πόλιν ταύτην να κατακαυθή εν πυρί. **24** Και είπεν ο Σεδεκίας προς τον Ιερεμίαν, Ας μη μάθη μηδείς περί των λόγων τούτων και δεν θέλεις αποθάνει. **25** Και εάν οι άρχοντες ακούσωσιν ότι ώμίλησα μετά σου και έλθωσι προς σε και σοι είπωσιν, Ανάγγειλον προς ημάς τώρα τι ελάλησας προς τον βασιλέα, μη κρύψης αυτό αφ' ημών και δεν θέλωμεν σε θανατώσει· και τι ο βασιλεύς ελάλησεν προς σέ· **26** τότε θέλεις ειπέι προς αυτούς, Εγώ υπέβαλον την δέησίν μου ενώπιον του βασιλέως, διά να μη με επαναστρέψη εις την οικίαν του Ιωνάθαν, ώστε να αποθάνω εκεί. **27** Ήλθον δε πάντες οι άρχοντες προς τον Ιερεμίαν και ηρώτησαν αυτόν· και ανήγγειλε προς αυτούς κατά πάντας τους λόγους εκείνων, τους οποίους προσέταξεν ο βασιλεύς. Και αυτοί έπαυσαν να ομιλώσι μετ' αυτού, διότι δεν ηκούσθη το πράγμα. **28** Και έμεινεν ο Ιερεμίας εν τη αυλή της φυλακής, έως της ημέρας καθ' ην εκυριεύθη η Ιερουσαλήμ· και ήτο εκεί, ότε η Ιερουσαλήμ εκυριεύθη.

39 Εν τω εννάτω έτει του Σεδεκίου βασιλέως του Ιούδα, τον δέκατον μήνα, ήλθε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας και άπαν τον στράτευμα αυτού κατά της Ιερουσαλήμ και επολιόρκουν αυτήν. **2** Εν δε τω ενδεκάτω έτει του Σεδεκίου, τον τέταρτον μήνα, την εννάτην του μηνός, επορήθη η πόλις. **3** Και πάντες οι άρχοντες του βασιλέως της Βαβυλώνας εισήλθον και εκάθησαν εν τη μεσαία πύλη, Νεργάλ-σαρεσέρ, Σαμγάρ-νεβύ, Σαρσχεείμ, Ραβ-σαρείς, Νεργάλ-σαρεσέρ, Ραβ-μαγ και πάντες οι λοιποί άρχοντες του βασιλέως της Βαβυλώνας. **4** Και ως είδεν αυτούς Σεδεκίας ο βασιλεύς του Ιούδα και πάντες οι άνδρες του πολέμου, έφυγον και εξήλθον την νύκτα εκ της πόλεως διά της οδού του κήπου του βασιλέως, διά της πύλης της μεταξύ των δύο τειχών· και εξήλθε διά της οδού της πεδιάδος. **5** Το δε στράτευμα των Χαλδαίων κατεδίωξεν οπίσω αυτών, και έφθασαν τον Σεδεκίαν εις τας πεδιάδας της Ιεριχώ· και συνέλαβον αυτόν και ανήγαγον αυτόν προς τον Ναβουχοδονόσορ βασιλέα της Βαβυλώνας εις Ριβλά, εν γη Αιμάθ, και επρόφερε καταδίκην επ' αυτόν. **6** Και έσφαξεν ο βασιλεύς της Βαβυλώνας τους υιούς του Σεδεκίου εν Ριβλά ενώπιον αυτού, και πάντας τους άρχοντας του Ιούδα έσφαξεν ο βασιλεύς της Βαβυλώνας. **7** Και τους οφθαλμούς του Σεδεκίου εξετύφλωσε και έδεσεν αυτόν με δύο χαλκίνας αλύσεις, διά να φέρη αυτόν εις την Βαβυλώνα. **8** Και την οικίαν του βασιλέως και τας οικίας του λαού κατέκαυσαν οι Χαλδαίοι εν πυρί, και τα τείχη της Ιερουσαλήμ κατηδάφισαν. **9** Το δε υπόλοιπον του λαού το εναπολειφθέν εν τη πόλει και τους προσφυγόντας, οίτινες προσέφυγον εις αυτόν, και το υπόλοιπον του λαού το εναπολειφθέν έφερον αιχμαλώτων εις Βαβυλώνα Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ. **10** Εκ δε του λαού τους πτωχούς τους μη έχοντας μηδέν αφήκεν ο Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ εν τη γη του Ιούδα και έδωκεν εις αυτούς

αμπελώνας και αγρούς εν τω καιρώ εκείνω. **11** Και έδωκε διαταγήν Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας περί του Ιερεμίου εις τον Νεβουζαραδάν τον αρχισωματοφύλακα, λέγων, **12** Λάβε αυτόν και επιμελήθητι αυτού και μη κάμης εις αυτόν κακόν· αλλ' όπως λαλήση προς σε, ούτω κάμει εις αυτόν. **13** Και απέστειλεν ο Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ και ο Νεβουσααζβάν, ο Ραβ-σαρείς και ο Νεργάλ-σαρεσέρ, ο Ραβ-μαγ και πάντες οι άρχοντες του βασιλέως της Βαβυλώνας, **14** απέστειλαν και έλαβον τον Ιερεμίαν εκ της αυλής της φυλακής και παρέδωκαν αυτόν εις τον Γεδαλιαν, υιόν του Αχικάμ υιού του Σαφάν, διά να φέρη αυτόν εις τον οίκον αυτού· και κατώκησε μεταξύ του λαού. **15** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν, ενώ ήτο κεκλεισμένος εν τη αυλή της φυλακής, λέγων, **16** Ύπαγε και λάλησον προς Αβδέ-μέλεχ τον Αιθίοπα, λέγων, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, εγώ θέλω φέρει τους λόγους μου επί την πόλιν ταύτην διά κακόν και ουχί διά καλόν· και θέλουσιν εκτελεσθή ενώπιόν σου την ημέραν εκείνην. **17** Θέλω όμως σε σώσει εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, και δεν θέλεις παραδοθή εις την χείρα των ανθρώπων, των οποίων συ φοβείσαι το πρόσωπον, **18** διότι εξάπαντος θέλω σε σώσει και δεν θέλεις πέσει διά μαχαίρας, αλλ' η ζωή σου θέλει είσθαι ως λάφυρον εις σε, επειδή πέποιθας επ' εμέ, λέγει Κύριος.

40 Ο λόγος ο γενόμενος προς Ιερεμίαν παρά Κυρίου, αφού Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ εξαπέστειλεν αυτόν από Ραμά, ότε είχε λάβει αυτόν δεδεμένον με χειροδέσμα μεταξύ πάντων των μετοικισθέντων από Ιερουσαλήμ και Ιούδα, οίτινες έφερόντο αιχμαλωτοι εις την Βαβυλώνα. **2** Και επίασεν ο αρχισωματοφύλαξ τον Ιερεμίαν και είπε προς αυτόν, Κύριος ο Θεός σου ελάλησε τα κακά ταύτα επί τον τόπον τούτον. **3** Και επέφερον αυτά ο Κύριος και έκαμε καθώς είπεν· επειδή ημαρτήσατε εις τον Κύριον και δεν υπηκούσατε εις την φωνήν αυτού, διά τούτο έγεινε εις εσάς το πράγμα τούτο. **4** Και τώρα ιδού, σε έλυσα σήμερον εκ των χειροδέσμων των επί των χειρών σου· εάν φαίνηται εις σε καλόν να έλθης μετ' εμού εις την Βαβυλώνα, ελθέ, και εγώ θέλω σε περιποιηθή· αλλ' εάν φαίνηται εις σε κακόν να έλθης μετ' εμού εις την Βαβυλώνα, μείνον· ιδού, πας ο τόπος είναι έμπροσθέν σου· όπου σοι φαίνεται καλόν και αρεστόν να υπάγης, εκεί υπαγε. **5** Και επειδή δεν εστρέφετο, Επίστρεψον λοιπόν, είπε, προς τον Γεδαλιαν, υιόν του Αχικάμ υιού του Σαφάν, τον οποίον ο βασιλεύς της Βαβυλώνας κατέστησεν επί τας πόλεις του Ιούδα, και κατοίκησον μετ' αυτού μεταξύ του λαού· ή υπαγε όπου σοι φαίνεται αρεστόν να υπάγης. Και έδωκεν εις αυτόν ο αρχισωματοφύλαξ ζωοτροφίας και δώρα και εξαπέστειλεν αυτόν. **6** Και υπήγεν ο Ιερεμίας προς Γεδαλιαν τον υιόν του Αχικάμ εις Μισπά και κατώκησε μετ' αυτού μεταξύ του λαού του εναπολειφθέντος εν τη γη. **7** Ακούσαντες δε πάντες οι αρχηγοί των στρατευμάτων των εν τω αγρώ, αυτοί και οι άνδρες αυτών, ότι ο βασιλεύς της Βαβυλώνας κατέστησε Γεδαλιαν τον υιόν του Αχικάμ επί την γην και έτι ενεπιστεύθη εις αυτόν άνδρας και γυναίκας και παιδιά και εκ των πτωχών της γης, εκ των μη μετοικισθέντων εις την Βαβυλώνα, **8** ήλθον προς τον Γεδαλιαν εις Μισπά και Ιομαήλ ο υιός του Νεθανίου και Ιωανάν και Ιωνάθαν οι υιοί του Καρηά και Σεραίας ο υιός του Τανουμέθ και οι υιοί του Ιωφή του Νετωφαθίτου και Ιεζανίας υιός Μααχαθίτου τίνος, αυτοί και οι άνδρες αυτών. **9** Και ώμοσε προς αυτούς Γεδαλίας ο υιός του Αχικάμ υιού του Σαφάν και προς τους άνδρας αυτών, λέγων, Μη φοβείσθε

να ήσθε δούλοι των Χαλδαιών κατοικήσατε εν τη γη και δουλεύετε εις τον βασιλέα της Βαβυλώνας και θέλει εΐσθαι καλόν εις εσάς. **10** Εγώ δε, ιδού, θέλω κατοικήσει εν Μισπά, διά να παρίσταμαι ενώπιον των Χαλδαιών, οΐτινες θέλουσιν ελθεί προς ημάς και σεις συνάξατε οΐνον και οπωρικά και έλαιον και βάλατε αυτά εις τα αγγεία σας και κατοικήσατε εν ταις πόλεσιν υμών, τας οποίας κρατείτε. **11** Παρομοίως πάντες οι Ιουδαίοι οι εν Μωάβ και οι μεταξύ των υιών Αμμών και οι εν Εδώμ και οι εν πάσι τοις τόποις, ότε ήκουσαν ότι ο βασιλεύς της Βαβυλώνας αφήκεν υπολοιπον εις τον Ιούδαν και ότι κατέστησεν επ' αυτούς Γεδάλιαν τον υιον του Αχικάμ υιου του Σαφάν, **12** τότε επέστρεψαν πάντες οι Ιουδαίοι εκ πάντων των τόπων όπου ήσαν διεσπαρμένοι και ήλθον εις την γην του Ιούδα, προς τον Γεδάλιαν εις Μισπά, και εσύναξαν οΐνον και οπωρικά πολλά σφόδρα. **13** Ο δε Ιωανάν ο υιος του Καρηά και πάντες οι αρχηγοί των στρατευμάτων των εν τω αγρώ ήλθον προς τον Γεδάλιαν εις Μισπά, **14** και ειπον προς αυτόν, Εξεύρεις τώντι ότι ο Βααλεΐς ο βασιλεύς των υιών Αμμών απέστειλε τον Ισμαήλ τον υιον του Νεθανίου διά να σε φονεύση; Αλλ' ο Γεδάλιας ο υιος του Αχικάμ δεν επίστευσεν εις αυτούς. **15** Τότε Ιωανάν ο υιος του Καρηά ελάλησε κρυφίως προς τον Γεδάλιαν εν Μισπά, λέγων, Ας υπάγω τώρα και ας πατάξω τον Ισμαήλ τον υιον του Νεθανίου και ουδείς θέλει μάθει αυτό διά τι να σε φονεύη και ούτω πάντες οι Ιουδαίοι, οι συνηγμένοι περί σε, να διασκορπισθώσι και το υπόλοιπον του Ιούδα να απολεσθή; **16** Αλλ' ο Γεδάλιας ο υιος του Αχικάμ ειπε προς Ιωανάν τον υιον του Καρηά, Μη κάμης το πράγμα τούτο, διότι ψευδή λέγεις περί του Ισμαήλ.

41 Και εν τω εβδόμω μηνί ο Ισμαήλ ο υιος του Νεθανίου, υιου του Ελισαμά, εκ του βασιλικού σπέρματος και εκ των αρχόντων του βασιλέως, και δέκα άνδρες μετ' αυτού, ήλθον προς τον Γεδάλιαν τον υιον του Αχικάμ εις Μισπά και συνέφεραγον εκεί άρτον εν Μισπά. **2** Και εσηκώθη Ισμαήλ ο υιος του Νεθανίου και οι δέκα άνδρες οι όντες μετ' αυτού και επάταξαν τον Γεδάλιαν τον υιον του Αχικάμ υιου του Σαφάν διά ρομφαΐας και εθανάτωσαν αυτόν, τον οποίον ο βασιλεύς της Βαβυλώνας είχε καταστήσει επί την γην. **3** Και πάντας τους Ιουδαίους τους όντας μετ' αυτού, μετά του Γεδάλιου εν Μισπά, και τους Χαλδαιούς τους ευρεθέντας εκεί, άνδρας πολεμιστάς, επάταξεν ο Ισμαήλ. **4** Και την δευτέραν ημέραν, αφού εθανάτωσε τον Γεδάλιαν, και ουδείς είχε μάθει αυτό, **5** τότε τινές από Συχέμ, από Σηλώ και από Σαμαρειάς, ογδοήκοντα άνδρες, εξυρισμένοι τους πώγωναs και διεσχοισμένοι τα ιμάτια και με εντομάς εις το σώμα, ήρχοντο μετά προσφοράς και λιβανιου εν τη χειρι αυτών, διά να φέρωσιν εις τον οικον του Κυρίου. **6** Και εξήλθεν Ισμαήλ ο υιος του Νεθανίου εις απάντησιν αυτών εκ Μισπά, κλαίων ενώ επορευέτο· και ότε απήνησεν αυτούς, ειπε προς αυτούς, Εισέλθετε προς Γεδάλιαν τον υιον του Αχικάμ. **7** Και ότε ήλθον εις το μέσον της πόλεως, Ισμαήλ ο υιος του Νεθανίου εσφαξεν αυτούς και έρριψεν εις το μέσον του λάκκου, αυτός και οι άνδρες οι μετ' αυτού. **8** Δέκα όμως άνδρες ευρέθησαν μεταξύ αυτών και ειπον προς τον Ισμαήλ, Μη μας θανατώσης, διότι έχομεν θησαυρούς εν τω αγρώ, σίτον και κριθήν και έλαιον και μέλι. Ούτως εκρατήθη και δεν εθανάτωσεν αυτούς μεταξύ των αδελφων αυτών. **9** Ο δε λάκκος, εις τον οποίον ο Ισμαήλ έρριψε πάντα τα πτώματα των ανδρών, τους οποίους επάταξεν εξ αιτίας του Γεδάλιου, ήτο εκείνος, τον οποίον ο βασιλεύς Ασά είχε κάμει υπό φόβου του Βασάα βασιλέως του Ισραήλ· τούτον ο Ισμαήλ

ο υιος του Νεθανίου εγέμισεν από των θανατωθέντων. **10** Και ηχηαλώτισεν ο Ισμαήλ άπαν το υπόλοιπον του λαού το εν Μισπά, τας θυγατέρας του βασιλέως και πάντα τον λαόν τον εναπολειφθέντα εν Μισπά, τον οποίον Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ είχαν εμπιστευθή εις τον Γεδάλιαν τον υιον του Αχικάμ· και ηχηαλώτισεν αυτά ο Ισμαήλ ο υιος του Νεθανίου και ανεχώρησε, διά να περάση προς τους υιούς Αμμών. **11** Και ότε ήκουσεν Ιωανάν ο υιος του Καρηά και πάντες οι αρχηγοί των στρατευμάτων οι μετ' αυτού πάντα τα κακά, τα οποία έκαμεν Ισμαήλ ο υιος του Νεθανίου, **12** έλαβον πάντας τους άνδρας και υπήγαν να πολεμήωσι με τον Ισμαήλ τον υιον του Νεθανίου· και εύρηκαν αυτον πλησίον των πολλών υδάτων των εν Γαβαών. **13** Και ως ειδε πας ο λαός ο μετά του Ισμαήλ Ιωανάν τον υιον του Καρηά και πάντας τους αρχηγούς των στρατευμάτων των μετ' αυτού, εχάρησαν. **14** Και εστράφησαν πας ο λαός, τον οποίον ο Ισμαήλ ηχηαλώτισεν από Μισπά, και επέστρεψαν και υπήγαν μετά του Ιωανάν υιου του Καρηά. **15** Αλλ' ο Ισμαήλ ο υιος του Νεθανίου εξέφυγεν από του Ιωανάν μετά οκτώ ανδρών και υπηγε προς τους υιούς Αμμών. **16** Και έλαβεν ο Ιωανάν ο υιος του Καρηά και πάντες οι αρχηγοί των στρατευμάτων οι μετ' αυτού, άπαν το υπόλοιπον του λαού, το οποίον ηλευθέρωσεν από του Ισμαήλ υιου του Νεθανίου, από Μισπά, αφού επάταξε Γεδάλιαν τον υιον του Αχικάμ, τους δυνατούς άνδρας του πολέμου και τας γυναΐκας και τα παιδια και τους ευνούχους, τους οποίους ηχηαλώτισεν από Γαβαών, **17** και υπήγαν και κατώκησαν εν τη κατοικία του Χιμάμ, τη πλησίον της Βηθλέεμ, διά να υπάγωσι να εισέλθωσιν εις την Αίγυπτον, **18** εξ αιτίας των Χαλδαιών· διότι εφοβήθησαν από αυτούς, επειδή ο Ισμαήλ ο υιος του Νεθανίου επάταξε τον Γεδάλιαν τον υιον του Αχικάμ, τον οποίον ο βασιλεύς της Βαβυλώνας κατέστησεν επί την γην.

42 Και προσήλθον πάντες οι αρχηγοί των στρατευμάτων και Ιωανάν ο υιος του Καρηά και Ιεζάνιος ο υιος του Ωασού και πας ο λαός από μικρού έως μεγάλου, **2** και ειπον προς Ιερεμίαν τον προφήτην, Ας γείνη δεκτή, παρακαλούμεν, η δέησις ημών ενώπιόν σου, και δεΐθητι υπέρ ημών προς Κύριον τον Θεόν σου περί πάντων τούτων των εναπολειφθέντων· διότι εμείναμεν ολίγοι εκ πολλών, καθώς οι οφθαλμοί σου βλέπουσιν ημάς **3** διά να φανερώση εις ημάς Κύριος ο Θεός σου την οδόν εις την οποίαν πρέπει να περιπατήσωμεν και το πράγμα το οποίον πρέπει να κάμωμεν. **4** Και ειπε προς αυτούς Ιερεμίας ο προφήτης, Ηκουσα· ιδού, θέλω δεηθῆ προς Κύριον τον Θεόν υμών κατά τους λόγους υμών, και οποιονδήποτε λόγον ο Κύριος αποκριθῆ περί υμών, θέλω αναγγείλει προς υμάς· δεν θέλω κρύψει ουδέν αφ' υμών. **5** Και αυτοί ειπον προς τον Ιερεμίαν, Ο Κύριος ας ήνα αληθής και πιστός μάρτυς μεταξύ ημών, ότι βεβαίως θέλομεν κάμει κατά πάντας τους λόγους, καθ' ους Κύριος ο Θεός σου σε αποστείλῃ προς ημάς· **6** είτε καλόν και είτε κακόν, θέλομεν υπακούσει εις την φωνήν Κυρίου του Θεού ημών, προς τον οποίον ημείς σε αποστέλλομεν, διά να γείνη καλόν εις ημάς, όταν υπακούσωμεν εις την φωνήν Κυρίου του Θεού ημών. **7** Και μετά δέκα ημέρας έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν. **8** Και εκάλεσε τον Ιωανάν τον υιον του Καρηά και πάντας τους αρχηγούς των στρατευμάτων τους μετ' αυτού και πάντα τον λαόν, από μικρού έως μεγάλου, **9** και ειπε προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, προς τον οποίον με αποστείλατε διά να υποβάλω την δέησιν υμών ενώπιον αυτού· **10** Εάν εξακολουθήτε να κατοικήτε εν τη γη ταύτη, τότε θέλω σας οικοδομήσει και δεν θέλω

σας κατακημίσει, και θέλω σας φυτεύσει και δεν θέλω σας εκριζώσει, διότι μετενόησα διά το κακόν το οποίον έκαμα εις εσάς. **11** Μη φοβηθήτε από του βασιλέως της Βαβυλώνας, από του οποίου τώρα φοβείσθε· μη φοβηθήτε απ' αυτού, λέγει Κύριος, διότι εγώ είμαι μεθ' υμών, διά να σώσω υμάς και να ελευθερώσω υμάς εκ της χειρός αυτού. **12** Και θέλω δώσει οικτιρήσεις εις υμάς, διά να οικτιρήη και να επιστρέψη υμάς εις την γην υμών. **13** Αλλ' εάν σεις λέγητε, δεν θέλομεν κατοικήσει εν τη γη ταύτη, μη υπακούοντες εις την φωνήν Κυρίου του Θεού υμών, **14** λέγοντες, Ουχι! αλλά θέλομεν εισέλθει εις την γην της Αιγύπτου, όπου δεν θέλομεν βλέπει πόλεμον, και ήχον σάλπιγγος δεν θέλομεν ακούει, και από άρτον δεν θέλομεν πεινάσει, και εκεί θέλομεν κατοικήσει· **15** διά τούτο, ακούσατε τώρα τον λόγον του Κυρίου, σεις οι υπόλοιποι του Ιούδα· ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Εάν σεις προσηλώσητε το πρόσωπόν σας εις το να εισέλθητε εις την Αίγυπτον και υπάγητε να παροικήσητε εκεί, **16** τότε η μάχαιρα, την οποίαν σεις φοβείσθε, θέλει σας φθάσει εκεί εν τη γη της Αιγύπτου· και η πείνα, από της οποίας σεις τρομάζετε, θέλει εισθαι προσκεκολλημένη πίσω σας εκεί εν τη Αιγύπτω, και εκεί θέλετε αποθάνει· **17** και πάντες οι άνδρες οι προσηλώσαντες το πρόσωπον αυτών εις το να υπάγωσιν εις την Αίγυπτον διά να παροικήσωσιν εκεί, θέλουσιν αποθάνει εν μαχαίρα, εν πείνι και εν λοιμώ· και ουδείς εξ αυτών θέλει μείνει ή εκφυγει από του κακού, το οποίον εγώ θέλω φέρει επ' αυτούς. **18** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Καθώς ο θυμός μου και η οργή μου εξεχύθησαν επί τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, ούτως η οργή μου θέλει εκχυθή επ' υμάς, όταν εισέλθητε εις την Αίγυπτον· και θέλετε εισθαι εις βδέλυγμα και εις θάμβος και εις κατάραν και εις όνειδος και δεν θέλετε ιδεί πλέον τον τόπον τούτον. **19** Ο Κύριος είπε περί υμών, ω υπόλοιποι του Ιούδα, Μη υπάγητε εις την Αίγυπτον· γνωρίσατε καλώς ότι σήμερον διεμαρτυρήθην εναντίον σας. **20** Διότι σεις εδολιεύθητε εν ταις ψυχαίς υμών, ότε με απεστείλατε προς Κύριον τον Θεόν υμών, λέγοντες, Δεήθητι υπέρ ημών προς Κύριον τον Θεόν ημών· και κατά πάντα όσα λαλήση Κύριος ο Θεός ημών, ούτως απάγγελιλον προς ημάς και θέλομεν κάμει. **21** Και απήγγειλα σήμερον προς εσάς και δεν υπηκούσατε εις την φωνήν Κυρίου του Θεού υμών ουδέ εις πάντα, διά τα οποία με απέστειλε προς εσάς. **22** Τώρα λοιπόν εξεύρετε βεβαίως, ότι θέλετε αποθάνει εν μαχαίρα, και εν πείνι και εν λοιμώ, εν τω τόπω όπου επιθυμείτε να υπάγητε διά να παροικήσητε εκεί.

43 Και ότε έπαυσεν ο Ιερεμίας λαλόν προς πάντα τον λαόν πάντας τους λόγους Κυρίου του Θεού αυτών, διά τους οποίους Κύριος ο Θεός αυτών απέστειλεν αυτόν προς αυτούς, πάντας τους λόγους τούτους, **2** τότε ελάλησεν Αζαρίας ο υιός του Ουαίου και Ιωανάν ο υιός του Καρηά και πάντες οι υπερήφανοι άνδρες, λέγοντες προς τον Ιερεμίαν· Ψεύδεται Κύριος ο Θεός ημών δεν σε απέστειλε να είπης, Μη υπάγητε εις την Αίγυπτον διά να παροικήσητε εκεί· **3** αλλ' ο Βαρούχ ο υιός του Νηριού σε διεγείρει εναντίον ημών, διά να μας παραδώσης εις την χείρα των Χαλδαίων, να μας θανατώσωσι και να μας φέρωσιν αιχμαλώτους εις την Βαβυλώνα. **4** Και δεν υπήκουσεν Ιωανάν ο υιός του Καρηά και πάντες οι αρχηγοί των στρατευμάτων και πας ο λαός εις την φωνήν του Κυρίου, να κατοικήσωσιν εν γη Ιούδα· **5** αλλ' ο Ιωανάν ο υιός του Καρηά και πάντες οι αρχηγοί των στρατευμάτων έλαβον πάντας τους υπολοίπους του Ιούδα, τους επιστρέψαντας εκ πάντων των

εθνών, όπου είχαν διασπαρή, διά να κατοικήσωσιν εν γη Ιούδα, **6** τους άνδρας και τας γυναίκας και τα παιδια και τας θυγατέρας του βασιλέως και πάντα άνθρωπον, τον οποίον Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ είχαν αφήσει μετά του Γεδαλιού υιού του Αχικάμ υιού του Σαφάν, και τον Ιερεμίαν τον προφήτην και τον Βαρούχ τον υιόν του Νηριού· **7** και εισήλθον εις την γην της Αιγύπτου· διότι δεν υπήκουσαν εις την φωνήν του Κυρίου και ήλθον έως Τάφνης. **8** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ιερεμίαν εν Τάφνης, λέγων, **9** Λάβε εις την χείρα σου λίθους μεγάλους και κρύψον αυτούς έμπροσθεν των οφθαλμών των ανδρών των Ιουδαίων εν αργίλλω εν τη κεραμεική καμίνω τη προς την είσοδον της οικίας του Φαραώ, εν Τάφνης· **10** και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, θέλω εξαποστείλει και λάβει τον Ναβουχοδονόσορ τον βασιλέα της Βαβυλώνας, τον δούλον μου, και θέλω θέσει τον θρόνον αυτού επάνω των λίθων τούτων, τους οποίους έκρυψα· και θέλει απλώσει την βασιλικήν αυτού σκηνήν επάνω αυτών. **11** Και θέλει ελθει και θατάξει την γην της Αιγύπτου και παραδώσει τους μεν διά θάνατον, εις θάνατον, τους δε διά αιχμαλωσίαν, εις αιχμαλωσίαν, τους δε διά ρομφαίαν, εις ρομφαίαν. **12** Και θέλω ανάψει πυρ εν ταις οικίαις των θεών της Αιγύπτου, και τας μεν θέλει κατακαύσει τους δε θέλει φέρει εις αιχμαλωσίαν· και θέλει ενδυσθι την γην της Αιγύπτου, καθώς ο ποιμήν ενδύεται το ιμάτιον αυτού, και θέλει εξέλθει εκειθεν εν ειρήνι. **13** Και θέλει συντρίψει τα είδωλα του οίκου του ηλίου, του εν τη γη της Αιγύπτου· και τους οίκους των θεών των Αιγυπτίων θέλει κατακαύσει εν πυρί.

44 Ο λόγος ο γενόμενος προς τον Ιερεμίαν περί πάντων των Ιουδαίων των κατοικούντων εν τη γη της Αιγύπτου, των κατοικούντων εν Μιγδώλ και εν Τάφνης και εν Νωφ και εν τη γη Παθρός, λέγων, **2** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· σεις είδετε πάντα τα κακά τα οποία επέφερα επί την Ιερουσαλήμ και επί πάσας τας πόλεις του Ιούδα, και ιδού, αύται έρημοι την σήμερον και δεν υπάρχει ο κατοικών εν αυταίς, **3** εξ αιτίας της κακίας αυτών, την οποίαν έπραξαν διά να με παροργίσωσιν, υπάγοντες να θυμιάζωσι και να λατρεύωσιν άλλους θεούς, τους οποίους δεν εγνώρισαν αυτοί, σεις, ουδέ οι πατέρες σας. **4** Και απέστειλα προς εσάς πάντας τους δούλους μου τους προφήτας, εγειρόμενος πρωί και αποστέλλων, λέγων, Μη πράττετε το βδελυρόν τούτο πράγμα, το οποίον μισώ. **5** Αλλά δεν ήκουσαν ουδέ έκλιναν το ωτίον αυτών διά να επιστρέψωσιν από της κακίας αυτών, ώστε να μη θυμιάζωσιν εις άλλους θεούς. **6** Διά τούτο εξεχύθη η οργή μου, ουδέ ο θυμός μου και εξεκαύθη εν ταις πόλεσι του Ιούδα και εν ταις πλατείαις της Ιερουσαλήμ· και έγιναν έρημοι, άβατοι, ως την ημέραν ταύτην. **7** Και τώρα ούτω λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Διά τι σεις πράττετε το μέγα τούτο κακόν εναντίον των ψυχών σας, ώστε να αφανίσθητε αφ' υμών άνδρα και γυναίκα, νήπιον και θηλάζον, εκ μέσου του Ιούδα, διά να μη μείνη εις εσάς υπόλοιπον· **8** παροργίζοντές με διά των έργων των χειρών σας, θυμιάζοντες εις άλλους θεούς εν τη γη της Αιγύπτου, όπου ήλθετε να παροικήσητε εκεί, ώστε να αφανίσθητε εαυτούς και να γείνητε κατάρα και όνειδος μεταξύ πάντων των εθνών της γης. **9** Μήπως ελησμονήσατε τας κακίας των πατέρων σας και τας κακίας των βασιλέων του Ιούδα και τας κακίας των γυναικών αυτών και τας κακίας σας και τας κακίας των γυναικών σας, τας οποίας έπραξαν εν τη γη του Ιούδα και εν

ταις πλατείαις της Ιερουσαλήμ; **10** Δεν εταπεινώθησαν έως της ημέρας ταύτης ουδέ εφοβήθησαν ουδέ περιεπάτησαν εν τω νόμω μου και εν τοις διατάγμασι μου, τα οποία έθεσα ενώπιόν σας και ενώπιον των πατέρων σας. **11** Διά τούτο ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, εγώ θέλω στήσει το πρόσωπόν μου εναντίον υμών εις κακόν, και διά να εξολοθρευσω πάντα τον Ιούδα. **12** Και θέλω λάβει τους υπολοίπους του Ιούδα, οίτινες έστησαν το πρόσωπον αυτών εις το να υπάγωσιν εις την γην της Αιγύπτου, διά να παροικήσωσιν εκεί, και θέλουσι καταναλωθή πάντες εν τη γη της Αιγύπτου· θέλουσι πέσει εν μαχαίρα, θέλουσι καταναλωθή εν πείνη από μικρού έως μεγάλου εν μαχαίρα και εν πείνη θέλουσιν αποθάνει· και θέλουσιν είσθαι εις βδελυγμα, εις θάμβος και εις κατάραν και εις όνειδος. **13** Διότι θέλω επισκεφθή τους κατοικούντας εν τη γη της Αιγύπτου, ως επισκέφθη την Ιερουσαλήμ, εν μαχαίρα, εν πείνη και εν λοιμώ. **14** Και ουδείς εκ των υπολοίπων του Ιούδα, των απελθόντων εις την γην της Αιγύπτου διά να παροικήσωσιν εκεί, θέλει εκφύγει ή διασωθή, διά να επιστρέψη εις την γην του Ιούδα, εις την οποίαν αυτοί έχουσι προσηλωμένην την ψυχήν αυτών, διά να επιστρέψωσι να κατοικήσωσιν εκεί· διότι δεν θέλουσιν επιστρέψει, ειμή οι διασεσωσμένοι. **15** Και πάντες οι άνδρες οι γνωρίζοντες ότι αι γυναίκες αυτών εθυμιάζον εις άλλους θεούς, και παρά αι γυναίκες αι παρεστώσαι, σύναξις μεγάλη, και πας ο λαός οι κατοικούντες εν τη γη της Αιγύπτου, εν Παθρών, απεκρίθησαν προς τον Ιερεμίαν, λέγοντες, **16** Περί του λόγου, τον οποίον ελάλησας προς ημάς εν ονόματι Κυρίου, δεν θέλομεν σου ακούσει· **17** αλλά θέλομεν εξάπαντος κάμνει παν πράγμα εξερχόμενον εκ του στόματος ημών, διά να θυμιάζωμεν εις την βασιλίαν του ουρανού και να κάμνωμεν σπονδάς εις αυτήν, καθώς εκάμωμεν, ημείς και οι πατέρες ημών, οι βασιλείς ημών και οι άρχοντες ημών, εν ταις πόλεσι του Ιούδα και εν ταις πλατείαις της Ιερουσαλήμ· και εχορταίνομεν άρτον και διεκείμεθα καλώς και κακόν δεν εβλέπομεν. **18** Αλλ' αφ' ότου επαύσαμεν θυμιάζοντες εις την βασιλίαν του ουρανού και κάμνωμεν σπονδάς εις αυτήν, ώστε εστερήθημεν πάντων και κατηναλώθημεν εν μαχαίρα και εν πείνη. **19** Και ότε ημείς εθυμιάζωμεν εις την βασιλίαν του ουρανού και εκάμωμεν σπονδάς εις αυτήν, μήπως άνευ των ανδρών ημών εκάμωμεν εις αυτήν πέμματα διά να προσκυνώμεν αυτήν και εκάμωμεν εις αυτήν σπονδάς; **20** Και είπεν ο Ιερεμίας προς πάντα τον λαόν, προς άνδρας τε και γυναίκας και προς πάντα τον λαόν, τους αποκριθέντας προς αυτόν ούτω, λέγων, **21** Μήπως το θυμίαμα, το οποίον εθυμιάζετε εν ταις πόλεσι του Ιούδα και εν ταις πλατείαις της Ιερουσαλήμ, σεις και οι πατέρες σας, οι βασιλείς σας και οι άρχοντές σας και ο λαός του τόπου, δεν ενθυμιάθη αυτό ο Κύριος και δεν ανέβη εις την καρδίαν αυτού; **22** Όστε ο Κύριος δεν ηδυνήθη πλέον να υποφέρει, εξ αιτίας της κακίας των έργων σας, εξ αιτίας των βδελυγμάτων, τα οποία επράττετε· όθεν η γη σας κατεστάθη ερήμωσις και θάμβος και κατάρα, άνευ κατοίκου, ως την ημέραν ταύτην. **23** Επειδή εθυμιάζετε και επειδή ημαρτάνετε εις τον Κύριον και δεν υπηκούσατε εις την φωνήν του Κυρίου ουδέ περιεπατήσατε εν τω νόμω αυτού και εν τοις διατάγμασιν αυτού και εν τοις μαρτυριοις αυτού, διά τούτο συνέβη εις εσάς το κακόν τούτο, ως την ημέραν ταύτην. **24** Και είπεν ο Ιερεμίας προς πάντα τον λαόν και προς πάσας τας γυναίκας, Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, πας ο Ιούδας, ο εν τη γη της Αιγύπτου· **25** ούτως ελάλησεν ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός

του Ισραήλ, λέγων, Σεις και αι γυναίκες σας και ελαλήσατε διά του στόματός σας και εξετελέσατε διά της χειρός σας, λέγοντες, Θέλομεν εξάπαντος εκπληρώσει τας ευχάς ημών, τας οποίας ηυχήθημεν, να θυμιάζωμεν εις την βασιλίαν του ουρανού και να κάμνωμεν σπονδάς εις αυτήν· εξάπαντος λοιπόν θέλετε εκπληρώσει τας ευχάς σας και εξάπαντος θέλετε εκτελέσει τας ευχάς σας. **26** Διά τούτο ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, πας ο Ιούδας, οι κατοικούντες εν τη γη της Αιγύπτου· Ιδού, ώμοσα εις το όνομά μου το μέγα, λέγει Κύριος, ότι το όνομά μου δεν θέλει ονομασθή πλέον εν τω στόματι ουδενός ανδρός του Ιούδα, καθ' όλην την γην της Αιγύπτου, ώστε να λέγη, Ζη Κύριος ο Θεός. **27** Ιδού, εγώ θέλω επαγρυπνεί επ' αυτούς εις κακόν και ουχι εις καλόν· και πάντες οι άνδρες του Ιούδα οι εν τη γη της Αιγύπτου θέλουσι καταναλωθή εν μαχαίρα και εν πείνη, εωσού εκλείψωσιν. **28** Οι δε διασεσωσμένοι από της μαχαίρας, ολίγοι τον αριθμόν, θέλουσιν επιστρέψει εκ γης Αιγύπτου εις γην Ιούδα· και πάντες οι υπόλοιποι του Ιούδα, οι απελθόντες εις την γην της Αιγύπτου διά να παροικήσωσιν εκεί, θέλουσι γνωρίσει τίνος λόγος θέλει πληρωθή, ο εμός, ή αυτών. **29** Και τούτο θέλει είσθαι σημείον εις σας, λέγει Κύριος, ότι εγώ θέλω σας τιμωρήσει εν τω τόπω τούτω, διά να γνωρίσητε ότι οι λόγοι μου θέλουσιν εξάπαντος πληρωθή εναντίον σας εις κακόν· **30** ούτω λέγει Κύριος Ιδού, εγώ θέλω παραδώσει τον Φαραώ-ουαφρή, βασιλέα της Αιγύπτου, εις την χείρα των εχθρών αυτου και εις την χείρα των ζητούντων την ψυχήν αυτού, καθώς παρέδωκα τον Σεδεκίαν βασιλέα του Ιούδα εις την χείρα του Ναβουχοδονόσο βασιλέως της Βαβυλώνας, του εχθρου αυτού και ζητούντος την ψυχήν αυτού.

45 Ο λόγος, τον οποίον Ιερεμίας ο προφήτης ελάλησε προς τον Βαρούχ, τον υιόν του Νηριού, ότε έγγραψε τους λόγους τούτους εν βιβλίω εκ στόματος του Ιερεμίου, εν τω τετάρτω έτει του Ιωακείμ υιού του Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα, λέγων, **2** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ περί σου, Βαρούχ· **3** Είπας, Ουαί εις εμέ τώρα διότι ο Κύριος επρόσθεσε πόνον επί την θλίψιν μου· απέκαμον εν τω στεναγμώ μου και ανάπαυσιν δεν ευρίσκω. **4** Ούτω θέλεις επείε προς αυτόν· Ούτω λέγει ο Κύριος Ιδού, εκείνο το οποίον ωκοδόμησα, εγώ θέλω κατεδαφίσει· και εκείνο το οποίον εφύτευσα, εγώ θέλω εκριζώσει, και σύμπασαν την γην αυτήν. **5** Και συ ζητείς εις σεαυτών μεγάλα; μη ζητής· διότι, ιδού, εγώ θέλω φέρει κακά επί πάσαν σάρκα, λέγει Κύριος, αλλά την ζωήν σου θέλω δώσει εις σε ως λάφυρον, εν πάσι τοις τόποις όπου υπάγης.

46 Ο λόγος του Κυρίου ο γενόμενος προς τον Ιερεμίαν τον προφήτην κατά των εθνών. **2** κατά της Αιγύπτου, κατά της δυνάμεως του Φαραώ-νεχαώ βασιλέως της Αιγύπτου, ήτις ήτο παρά τον ποταμόν Ευφράτην εν Χαρκεμιά, την οποίαν επάταξε Ναβουχοδονόσο ο βασιλεύς της Βαβυλώνας εν τω τετάρτω έτει του Ιωακείμ, υιού του Ιωσίου, βασιλέως του Ιούδα. **3** Αναλάβετε ασπίδα και θυρεόν και προσέλθετε εις πόλεμον. **4** Ζευζάτε τους ίππους και ανάβητε, ιππείς, και παραστάθητε με περικεφαλαίας· στίλβώσατε τας λόγχας, ενδύθητε τους θώρακας. **5** Διά τι είδον αυτούς εποπτημένους, τροπομένους εις τα πίσω; οι δε ισχυροί αυτούς συνετρίβησαν και έβρουν μετά σπουδής, χωρίς να βλέπωσιν εις τα πίσω· τρόμος πανταχόθεν, λέγει Κύριος. **6** Ο ταχύς ας μη εκφύγη, και ο ισχυρός ας μη διασωθή· θέλουσι προσκόψει και θέλουσι πέσει προς βορράν, παρά τον ποταμόν Ευφράτην. **7** Τις ούτος, ο αναβαίνων ως πλημμύρα, του οποίου τα ύδατα κυλινδούνται ως ποταμοί; **8** Η Αιγύπτος

αναβαίνει ως πλημμύρα και τα ύδατα αυτής κυλινδούνται ως ποταμοί· και λέγει, Θέλω αναβή θέλω σκεπάσει την γήν· θέλω αφανίσει την πόλιν και τους κατοικούντας εν αυτή. **9** Αναβαίνετε, ἵπποι, και μαίνεσθε, ἄμαξαι· και ας ἐξέλθωσιν οι ισχυροί, οι Αιθίοπες και οι Λίβυες οι κρατούντες την ασπίδα και οι Λύδιοι οι κρατούντες και εντείνοντες τὸ ζόζον. **10** Διότι αὕτη η ἡμέρα εἶναι εἰς Κύριον τον Θεόν των δυνάμεων, ἡμέρα εκδικήσεως, διά να εκδικηθῆ τους εχθρούς αυτού· και ἡ μάχαιρα θέλει καταφάγει αυτούς και θέλει χορτασθῆ και μεθυσθῆ ἀπό του αἵματος αυτών· διότι Κύριος ο Θεός των δυνάμεων ἔχει θυσίαν εν τη γῆ του βορρά, παρά τον ποταμόν Ευφράτην. **11** Ανάβα εἰς Γαλαὰδ και λάβε βάλασμον, παθῆνε, θυγάτηρ της Αιγύπτου· ματαίως θέλεις πληθύνει τα ιατρικά· θεραπεία δεν ὑπάρχει διά σε. **12** Τα ἔθνη ἤκουσαν την αἰσχύνην σου, και η κραυγῆ σου ἐνέπλησε την γήν· διότι ισχυρός προσέκρουσεν ἐπ' ισχυρόν, ἐπὶ το αὐτό ἔπεσον ἀμφοτέροι. **13** Ο λόγος, τον οποίον ἐλάλησεν ο Κύριος προς Ιερεμίαν τον προφήτην, περί της ἐλευσεως του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνας, διά να πατάξῃ την γῆν της Αιγύπτου· **14** Αναγγεῖλατε εν Αιγύπτω και κηρύξατε εν Μιγδὼλ και κηρύξατε εν Νωφ και εν Τάφνης· εἶπατε, Παραστάθητι και ετοιμάσθητι· διότι ἡ μάχαιρα κατέφαγε τους περί σε. **15** Διά τὴ ἐστρώθησαν κατά γῆς οι ἀνδρείοι σου; δεν στέκουσι, διότι ο Κύριος ἀπέσπρωξεν αυτούς. **16** Ἐπλήθυνε τους προσκρούοντας, μάλιστα ἐπίπτεν ο εἰς ἐπὶ τον ἄλλον· και ἔλεγον, Σηκώθητι και ας επαναστρέψωμεν εἰς τον λόζον ἡμῶν και εἰς την γῆν της γεννήσεως ἡμῶν ἀπό προσώπου της ἐξολοθρευτικῆς μαχαίρας. **17** Ἐβόησαν ἐκεῖ, Φαραώ, ο βασιλεύς της Αιγύπτου, ἀπώλεσθη, ἐπέρασε τον διωρισμένον καιρόν. **18** Τω ἐγώ, λέγει ο Βασιλεύς, τον οποίου το ὄνομα εἶναι ο Κύριος των δυνάμεων, Ἐξάπαντος καθώς το θαβώρ εἶναι μεταξὺ των ορέων και καθὼς ο Κάρμηλος πλησίον της θαλάσσης, οὕτω θέλει ελθεῖ ἐκεῖνος. **19** Θυγάτηρ, η κατοικοῦσα εν Αιγύπτω, παρασκευάσθητι εἰς αἰχμαλωσίαν· διότι ἡ Νωφ θέλει αφανισθῆ και ἐρημωθῆ, ὥστε να μη ὑπάρχη ο κατοικῶν. **20** Η Αἴγυπτος εἶναι ως δάμαλις ὠραιότητι, πλην ο ὀλεθρὸς ἔρχεται· ἔρχεται ἀπό βορρά. **21** Και αὐτοί οι μισθωτοὶ αὐτῆς εἶναι εν μέσῳ αὐτῆς ως μύσχοι παχείς· διότι και αὐτοὶ ἐστράφησαν, ἔφυγον ὁμοῦ· δεν ἐστάθησαν, ἐπειδὴ ἡ ἡμέρα της συμφορᾶς αυτών ἦλθεν ἐπ' αὐτούς, ο καιρός της ἐπισκέψεως αυτών. **22** Η φωνὴ αὐτῆς θέλει ἐξέλθει ως ὄφεως· διότι θέλουσι κινήθῃ εν δυνάμει και θέλουσιν ἐπέλθει ἐπ' αὐτήν με πελέκει, ως ζυλοκόποι. **23** Θέλουσι κατακόψει το δάσος αὐτῆς, λέγει Κύριος, αν και ἴηαι ἀμέτρητον· διότι εἶναι κατά το πλήθος ὑπὲρ την ἀκρίδα και ἀναρίθμητοι. **24** Ἐλεῖ καταισχυνθῆ ἡ θυγάτηρ της Αιγύπτου· θέλει παραδοθῆ εἰς την χεῖρα του λαοῦ του βορρά. **25** Ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραὴλ, λέγει, Ἰδοῦ, θέλω τιμωρήσει το πλήθος της Νω και τον Φαραώ και την Αἴγυπτον και τους θεοὺς αὐτῆς και τους βασιλεῖς αὐτῆς, τον Φαραώ αυτόν και τους ἐπ' αὐτόν θαρρούντας. **26** και θέλω παραδώσει αὐτούς εἰς την χεῖρα των ζητούντων την ψυχὴν αυτών και εἰς την χεῖρα του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνας και εἰς την χεῖρα των δούλων αὐτοῦ· και μετὰ ταῦτα θέλει κατοικηθῆ, καθώς εἰς τας πρότερον ἡμέρας, λέγει Κύριος. **27** Συ δε μη φοβηθῆς, δούλέ μου Ἰακώβ, μηδέ δειλιάσης, Ισραὴλ· διότι ἰδοῦ, θέλω σε σώσει ἀπό του μακρυνοῦ τόπου και το σπέρμα σου ἀπό της γῆς της αἰχμαλωσίας αυτών· και ο Ἰακώβ θέλει ἐπιστρέψει και θέλει ησυχάσει και ἀναπαυθῆ και δεν θέλει ὑπάρχει ο εκφοβῶν. **28** Μη φοβηθῆς συ, δούλέ μου Ἰακώβ, λέγει Κύριος· διότι ἐγώ εἶμαι μετὰ σοῦ· διότι και αν κάμω

συντέλειαν πάντων των ἐθνῶν ὅπου σε ἔξωσα, εἰς σε ὁμῶς δεν θέλω κάμει συντέλειαν, ἀλλὰ θέλω σε παιδεύσει εν κρίσει και δεν θέλω ὄλως σε αθωώσει.

47 Ο λόγος του Κυρίου, ο γνόμενος προς Ιερεμίαν τον προφήτην, κατά των Φιλισטיῶν, πρὶν πατάξῃ την Γάζαν ο Φαραώ. **2** Οὕτω λέγει Κύριος· Ἰδοῦ, ὕδατα ἀναβαίνουσιν ἀπό βορρά, και θέλουσιν εἶσθαι χεῖμαρρος πλημμυρῶν, και θέλουσι πλημμυρήσει την γῆν και το πλήρωμα αὐτῆς, την πόλιν και τους κατοικούντας εν αὐτῇ· τότε οι ἄνθρωποι θέλουσιν ἀναβοῆσει και πάντες οι κάτοικοι της γῆς θέλουσιν ὀλολύξει. **3** Ὑπὸ του κρότου των πατημάτων των ὀπλων των ρωμαλέων αὐτοῦ ἵππων, ὑπὸ του σεισμοῦ των ἀμαξῶν αὐτοῦ, ὑπὸ του ἴχου των τροχῶν αὐτοῦ, οι πατέρες δεν θέλουσι στραφῆ προς τα τέκνα διά την ἀτονίαν των χειρῶν, **4** ἐξ αἰτίας της ἡμέρας της ἐπερχομένης διά να ἀπολέσῃ πάντας τους Φιλισטיαίους, να ἐκκόψῃ ἀπὸ της Τύρου και της Σιδῶνος πάντα ἐναπολειφθέντα βοηθόν· διότι ο Κύριος θέλει αφανίσει τους Φιλισטיαίους, το ὑπόλοιπον της νήσου Καφθῶρ. **5** Φαλάκρωμα ἦλθεν ἐπὶ την Γάζαν· η Ἀσκάλων ἀπώλεσθη μετὰ του ὑπολοίπου της κοιλᾶδος αυτών. Ἔως πότε θέλεις κάμνει ἐντομάς εἰς σεαυτήν; **6** Ὡ μάχαιρα του Κυρίου, ἔως πότε δεν θέλεις ησυχάσει; εἰσελθε εἰς την θῆκην σου, ἀναπαύθητι και ἠσυχασον. **7** Πως να ησυχάσης; διότι ο Κύριος ἔδωκεν εἰς αὐτήν παραγγελίαν κατά της Ἀσκάλωνος και κατά της παραθαλασσίου· ἐκεῖ διώρισεν αὐτήν.

48 Κατά του Μωάβ. Οὕτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραὴλ· Ουαί εἰς την Νεβώ· διότι ἀπώλεσθη ἡ Κιριαθαΐμ κατησχύνθη, ἐκυριεύθη ἡ Μιγαβῆ κατησχύνθη και ἐτρόμαξε. **2** δεν θέλει εἶσθαι πλέον καύχημα εἰς τον Μωάβ· εν Ἐσεβῶν κακὸν ἐβουλεύθησαν ἐναντίον αὐτῆς· Ἐλθετε και ας ἐξαλειψωμεν αὐτήν ἀπὸ του να ἴηαι ἔθνος· και συ, Μαδμῆν, θέλεις κατεδαφισθῆ· μάχαιρα θέλει σε καταδιώξει. **3** Φωνὴ κραυγῆς ἀπὸ Οροναΐμ, ληλασία και σύντριμμα μέγα. **4** Ο Μωάβ συνετρίβη· τα παιδία αὐτοῦ ἐξέπεψαν κραυγῆν. **5** Διότι εἰς την ἀνάβασιν της Λουεῖθ θέλει ὑψωθῆ κλαυθμός ἐπὶ κλαυθμόν, ἐπειδὴ εἰς την καταβάσιν του Οροναΐμ ἤκουσαν οι εχθροὶ κραυγῆν συντριμμάτων. **6** Φύγετε, σῶσατε την ζωὴν σας, και γένεσθε ως ἀγριομυρική εν τη ἐρήμῳ. **7** Διότι, ἐπειδὴ ἦλπισας ἐπὶ τα οχυρώματά σου και ἐπὶ τους θησαυρούς σου, και συ αὐτός θέλεις πιασθῆ· και ο Χεμῶς θέλει ἐξέλθει εἰς αἰχμαλωσίαν, οι ιερεῖς αὐτοῦ και οι ἄρχοντες αὐτοῦ ὁμοῦ. **8** και θέλει ελθεῖ ἐπὶ πᾶσαν πόλιν ο ἐξολοθρευτικῆς και πόλις δεν θέλει ἐκφυγεῖ· η κοιλὰς ὅτι θέλει ἀπολεσθῆ και η πεδινὴ θέλει αφανισθῆ, καθώς εἶπε Κύριος. **9** Δότε πτέρυγας εἰς τον Μωάβ, διά να πετάξῃ και να ἐκφυγῆ· διότι αι πόλεις αὐτοῦ θέλουσιν ἐρημωθῆ, χωρὶς να ὑπάρχη ο κατοικῶν εν αὐταῖς. **10** Ἐπικατάρατος ο ποιῶν το ἔργον του Κυρίου ἀμελῶς, εἰς επικατάρατος ο ἀποσῶρον την μάχαιραν αὐτοῦ ἀπὸ αἵματος. **11** Ο Μωάβ ἐστάθη ἀτάραχος ἐκ νεότητος αὐτοῦ και ἀνεπαύετο ἐπὶ την τρυγίαν αὐτοῦ και δεν ἐξεκένωθη ἀπὸ ἀγγείον εἰς ἀγγείον οὐδὲ ὑπῆγεν εἰς αἰχμαλωσίαν· διά τοῦτο ἡ γένυς αὐτοῦ ἔμεινεν εἰς αὐτόν, και ἡ ὁσμὴ αὐτοῦ δεν μετεβλήθη. **12** Διά τοῦτο, ἰδοῦ, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, και θέλω ἀποστελεῖ ἐπ' αὐτόν μεταποπιστάς και θέλουσι μεταποπίσει αὐτόν· και θέλουσιν ἐκκενώσει τα ἀγγεία αὐτοῦ και συντρίψει τους πῖθους αὐτοῦ. **13** και ο Μωάβ θέλει αἰσχυνθῆ διά τον Χεμῶς, καθώς ησχύνθη ο οἶκος Ισραὴλ διά την Βαιθὴλ την ἐλπίδα αυτών. **14** Πως λέγετε, Ἡμεῖς εἴμεθα ισχυροὶ και ἄνδρες δυνατοὶ εἰς πόλεμον;

15 Ο Μωάβ ελεηλατήθη, και επιρρολήθησαν αι πόλεις αυτού, και οι εκλεκτοί νέοι αυτού κατέβησαν εις σφαγήν, λέγει ο Βασιλεύς, του οποίου το όνομα είναι ο Κύριος των δυνάμεων. 16 Η συμφορά του Μωάβ πλησιάζει να έλθη, και η θλίψις αυτού σπεύδει σφόδρα. 17 Πάντες οι κύκλω αυτού, θρηνήσατε αυτόν· και πάντες οι γνωρίζοντες το όνομα αυτού, είπατε, Πως συνετρίβη η δυνατή ράβδος, η ένδοξος βακτηρία. 18 Θυγάτηρ, η κατοικούσα εν Δαιβών, κατάβα από της δόξης και κάθησον εν ανύδρω· διότι ο ληλατής του Μωάβ αναβαίνει επί σε και θέλει αφανίσει τα οχυρώματά σου. 19 Η κατοικούσα εν Αροήρ, στήθι πλησίον της οδοῦ και παρατήρησον· ερώτησον τον φυόντωνα και την διασωζομένην και επίε, Τι έγινεν; 20 Ο Μωάβ κατησχύνθη· διότι συνετρίβη ολόλυξον και βύησον. αναγγείλατε εις Αρνών ότι ο Μωάβ ελεηλατήθη, 21 και κρίσις ήλθεν επί την γην της πεδινής, επί Ωλών και επί Ιαασά και επί Μηφαάθ, 22 και επί Δαιβών και επί Νεβώ και επί Βαιθ-δελβαθαίμ, 23 και επί Κιριαθαίμ και επί Βαιθ-γαμούλ και επί Βαιθ-μεών, 24 και επί Κεριώθ και επί Βοσόρρα και επί πάσας τας πόλεις της γης Μωάβ, τας μακράν και τας εγγύς. 25 Το κέρασ του Μωάβ συνεθλάσθη και ο βραχιών αυτού συνετρίβη, λέγει Κύριος. 26 Μεθύσατε αυτόν· διότι εμεγαλύνθη κατά του Κυρίου· και ο Μωάβ θέλει κυλισθή εις τον εμετόν αυτού και θέλει είσθαι εις γέλωτα και αυτός. 27 Διότι μήπως ο Ισραήλ δεν εστάθη γέλωσ εις σε; μήπως ευρέθη μεταξύ κλεπτών; διότι οσάκις ομιλείς περί αυτού, σκιδτάς υπό χάρος. 28 Κατοικοι του Μωάβ, καταλίπετε τας πόλεις και κατοικήσατε εν πέτρα και γένεσθε ως περιστέρα φωλεύουσα εις τα πλάγια του στόματος του σπηλαίου. 29 Ηκούσαμεν την υπερηφανίαν του Μωάβ, του καθ' υπερβολήν υπερηφάνου· την υψηλοφροσύνην αυτού και την αλαζονείαν αυτού και την υπερηφάνειαν αυτού και την έπαρσιν της καρδιάς αυτού. 30 Εγώ γνωρίζω την μανίαν αυτού, λέγει Κύριος, πλην ουχί ούτω· τα ψεύδη αυτού δεν θέλουσι τελεσφορήσει. 31 Διά τούτο θέλω ολολύξει διά τον Μωάβ και θέλω αναβοήσει διά όλον τον Μωάβ· θέλουσι θρηνολογήσει διά τους άνδρας της Κιρ-έρες. 32 Άμπελε της Σιβμά, θέλω κλαύσει διά σε υπέρ τον κλαυθμόν της Ιαζήρ· τα κλήματά σου διεπέρασαν την θάλασσαν, έφθασαν έως της θαλάσσης της Ιαζήρ· ο ληλατής επέπεσεν επί το θέρος σου και επί τον τρυγητόν σου. 33 Και χαρά και αγαλλίασις εξήλειψθη από της καρποφόρου πεδιάδος και από της γης Μωάβ· και αφήρσα τον οίνον από των ληνών· ουδεις θέλει ληνοπατήσει αλαλάζων· αλαλαγμός δεν θέλει ακουσθή. 34 Διά την κραυγήν της Εσεβών, ήτις έφθασεν έως Ελεαλή και έως Ιαάς, αυτοι έδωκαν την φωνήν αυτών από Σηγώρ έως Οροναίμ ως δάμαλις τριετής· διότι και τα ύδατα του Νιμρείμ θέλουσιν εκλείψει. 35 Και θέλω παύσει εν τω Μωάβ, λέγει Κύριος, τον προσφέροντα ολοκαύτωμα εις τους υψηλούς τόπους και τον θυμιάζοντα εις τους θεούς αυτού. 36 Διά τούτο η καρδιά μου θέλει βομβήσει διά τον Μωάβ ως αυλός και η καρδιά μου θέλει βομβήσει ως αυλός διά τους άνδρας της Κιρ-έρες· διότι τα αποκτηθέντα εις αυτήν αγαθά απωλέσθησαν. 37 Διότι πάσα κεφαλή θέλει είσθαι φαλακρά και πασ πώγων εξυρισμένος· επί πάσας τας χείρας θέλουσιν είσθαι εντομαί και επί την οσφύν σάκκος. 38 Επί πάντα τα δώματα του Μωάβ και επί πάσας τας πλατείας αυτού θρήνος θέλει είσθαι· διότι συνέτριψα τον Μωάβ ως σκευός εν ω δεν υπάρχει χάρις, λέγει Κύριος. 39 Ολολύζατε, λέγοντες, Πως συνετρίβη· πως ο Μωάβ έστρεψε τα νώτα εν καταισχύνη· ούτως ο Μωάβ θέλει είσθαι γέλωσ και φρίκη εις πάντας τους περί αυτόν. 40 Διότι ούτω λέγει Κύριος Ιδού, θέλει πετάξει ως

αετός, και θέλει απλώσει τας πτέρυγας αυτού επί τον Μωάβ. 41 Η Κεριώθ εκυριεΐθη και τα οχυρώματα επιάσθησαν, και αι καρδία των ισχυρών του Μωάβ θέλουσιν είσθαι κατ' εκείνην την ημέραν ως καρδία γυναικός κοιλοπονούσης. 42 Και ο Μωάβ θέλει εξαλειφθή από του να ήναι λαός, διότι εμεγαλύνθη κατά του Κυρίου. 43 Φόβος και λάκκος και παγίς θέλουσιν είσθαι επί σε, κάτοικε του Μωάβ, λέγει Κύριος. 44 Ο εκφυγών από του φόβου θέλει πέσει εις τον λάκκον, και ο αναβάς εκ του λάκκου θέλει πιασθή εν τη παγίδι· διότι θέλω φέρει επ' αυτόν, επί τον Μωάβ, το έτος της επισκέψεωσ αυτών, λέγει Κύριος. 45 Οι φυγόντες εστάθησαν υπό την σκιάν της Εσεβών ητονημένοι· πυρ όμως θέλει εξέλθει εξ Εσεβών και φλόξ εκ μέσου της Σηών, και θέλει καταφάγει το όριον του Μωάβ και την ακρόπολιν των θορυβούντων πολεμιστών. 46 Ουαί εις σε, Μωάβ· ο λαός του Χεμώς απωλέσθη· διότι οι υιοί σου επιάσθησαν αιχμάλωτοι και αι θυγατέρες σου αιχμάλωτοι. 47 Αλλ'· εγώ θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν του Μωάβ εν ταις εσχάταις ημέραις, λέγει Κύριος. Μέχρι τούτου η κρίσις του Μωάβ.

49 Περὶ των υιών Αμμών. Ούτω λέγει Κύριος· Μήπως δεν έχει υιούς ο Ισραήλ; δεν έχει κληρονόμον; διά τι ο Μαλχώμ εκληρονόμησε την Γαδ και ο λαός αυτού κατοικεί εν ταις πόλεσιν εκείνου; 2 Διά τούτο, ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω κάμει να ακουσθή εν Ραββά των υιών Αμμών θόρυβος πολέμου· και θέλει είσθαι σωρός ερειπίων και αι κώμαι αυτής θέλουσι κατακαυθή εν πυρί· τότε ο Ισραήλ θέλει κληρονομήσει τους κληρονομήσαντας αυτόν, λέγει Κύριος. 3 Ολόλυξον, Εσεβών, διότι η Γαί ελεηλατήθη· βοήσατε, αι κώμαι της Ραββά, περιχύσθητε σάκκος· θρηνήσατε και περιδράμετε διά των φραγμών· διότι ο Μαλχώμ θέλει υπάγει εις αιχμαλωσίαν, οι ιερείς αυτού και οι άρχοντες αυτού ομού. 4 Διά τι καυχάσαι εις τας κοιλάδας; η κοιλάς σου διέρρευσε, θυγάτηρ αποστάτρια, ήτις ήλιπζε επί τους θησαυρούς σου, λέγουσα, Τις θέλει ελθει εναντίον μου; 5 Ιδού, εγώ φέρω φόβον επί σε, λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, από πάντων των περιίκων σου· και θέλετε διασκορπισθή έκαστος κατά πρόσωπον αυτού· και δεν θέλει υπάρχει ο συνάζων τον πλανώμενον. 6 Και μετά ταύτα θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν των υιών Αμμών, λέγει Κύριος. 7 Περὶ του Εδώμ. Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· δεν είναι πλέον σοφία εν Θαϊμάν; εχάθη η βουλή από των συνετών; έφυγεν η σοφία αυτών; 8 Φύγετε, στραφήτε, κάμετε τόπους βαθείς διά κατοικίαν, κάτοικοι της Δαιδάν· διότι θέλω φέρει επ' αυτόν τον όλεθρον του Ησαύ, τον καιρόν της επισκέψεωσ αυτού. 9 Εάν ήρχοντο προς σε τρυγηταί, δεν ήθελον αφήσει επιφυλλιάδας; εάν κλέπται διά νυκτός, ήθελον αρπάσει το αρκούν εις αυτούς. 10 Αλλ'· εγώ εγύμνωσα τον Ησαύ, ανεκάλυψα τους κρυψώνας αυτού, και δεν θέλει δυνηθή να κρυφθή· ελεηλατήθη το σπέρμα αυτού και οι αδελφοί αυτού και οι γείτονες αυτού, και αυτός δεν υπάρχει. 11 Άφες τα ορφανά σου· εγώ θέλω ζωογονήσει αυτά· και αι χηραί σου ας ελπίζωσιν επ' εμέ. 12 Διότι ούτω λέγει Κύριος Ιδού, εκείνοι εις τους οποίους δεν προσήκε να πίσωσιν από του πετρίου, τώνοντι έπιον· και συ θέλεις μείνει όλωσ ατιμώρητος; δεν θέλεις μείνει ατιμώρητος αλλ'· εξαπαντος θέλεις πίνει. 13 Διότι ώμοσα εις εμαυτόν, λέγει Κύριος, ότι η Βοσόρρα θέλει είσθαι εις θάμβος, εις όνειδος, εις ερήμωσιν και εις κατάραν· και πάσαι αι πόλεις αυτής θέλουσιν είσθαι έρημοι εις τον αιώνα. 14 Ήκουσα αγγγελίαν παρά Κυρίου και μηνυτής απεστάλη προς τα έθνη, λέγων, Συνάχθητε και έλθετε εναντίον αυτής και σηκώθητε εις πόλεμον. 15 Διότι ιδού, θέλω σε κάμει μικρόν μεταξύ

των εθνών, ευκαταφρόνητον μεταξύ των ανθρώπων. **16** Η τρομερότης σου σε ηπάτησε και η υπερφανία της καρδιάς σου, συ ο κατοικών εν τοις κοιλάμασι των κρημνών, ο κατέχων το ύψος των βουνών· και αν υψώσης την φωλεάν σου ως ο αετός, και εκείθεν θέλω σε καταβίβασει, λέγει Κύριος. **17** Και ο Εδώμ θέλει είσθαι εις θάμβος πας ο διαβαίνων δι' αυτού θέλει εκθαμβηθή και θέλει συρίζει επί πάσαις ταις πληγαίς αυτού. **18** Καθώς κατεστράφησαν τα Σόδομαι και τα Γόμορρα και τα πλησιόχωρα αυτών, λέγει Κύριος, ούτως άνθρωπος δεν θέλει κατοικήσει εκεί ουδέ υιός ανθρώπου θέλει παροικήσει εκεί. **19** Ιδού, θέλει αναβή ως λέων από του φρυάγματος του Ιορδάνου εναντίον της κατοικίας του δυνατού· αλλ'· εγώ ταχέως θέλω εκδιώξει τούτον απ' αυτής· και όστις είναι ο εκλεκτός μου, τούτον θέλω καταστήσει επ' αυτήν· διότι τις όμοιός μου; και τις θέλει αντισταθή εις εμέ; και τις ο ποιμήν εκείνος, όστις θέλει σταθή κατά πρόσωπόν μου; **20** Διά τούτο ακούσατε την βουλήν του Κυρίου, την οποίαν εβουλεύθη κατά του Εδώμ, και τους λογισμούς αυτού, τους οποίους ελογίσθη κατά των κατοικών της Θαιμάν· Εξάπαντος και τα ελάχιστα του ποιμνίου θέλουσι κατασύρει αυτούς· εξάπαντος η κατοικία αυτών θέλει ερημωθή μετ' αυτών. **21** Από του ήχου της αλώσεως αυτών εσειέθη η γή· ο ήχος της φωνής αυτής ηκούσθη εν τη Ερυθρά θαλάσση. **22** Ιδού, θέλει αναβή και πετάξει ως κατός, και θέλει απλώσει τας πτέρυγας αυτού επί Βοσόρραν· και εν τη ημέρα εκείνη η καρδιά των ισχυρών του Εδώμ θέλει είσθαι ως καρδιά γυναικός κοιλοπονούσης. **23** Περί της Δαμασκού. Κατησχύνθη η Αιμάθ και η Αρφαδ· διότι ήκουσαν κακήν αγγελίαν· ανελύθησαν· ταραχή είναι εν τη θαλάσση· δεν δύναται να ησυχάση. **24** Η Δαμασκός παρελύθη, εστράφη εις φυγήν, και τρόμος κατέλαβεν αυτήν· αγωνία και πόνοι εκυρίευσαν αυτήν ως τικτούσης. **25** Πως δεν εναπελείφθη η πόλις η ευκλείς, η πόλις της ευφροσύνης μου. **26** Διά τούτο οι νέοι αυτής θέλουσι πέσει εν ταις πλατείαις αυτής, και πάντες οι άνδρες οι πολεμισταί θέλουσιν απολεσθή· κατ' εκείνην την ημέραν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **27** Και θέλω ανάψει πυρ εν τω τείχει της Δαμασκού και θέλει καταφάγει τα παλάτια του Βεν-αδάδ. **28** Περί της Κηδάρ, και περί των βασιλείων της Ασώρ, τα οποία επάταξε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας. Ούτω λέγει Κύριος· Σηκώθητε, ανάβητε προς την Κηδάρ και ληλατήσατε τους υιούς της ανατολής. **29** Θέλουσι κυριεύσει τας σκηνάς αυτών και τα ποιμίνα αυτών· θέλουσι λάβει εις αυτούς τα παρατάγματα αυτών και πάσαν την αποσκευήν αυτών και τας καμήλους αυτών· και θέλουσι βοήσει προς αυτούς, Τρόμος πανταχόθεν. **30** Φύγετε, υπάγετε μακράν, κάμετε τόπους βαθείς διά κατοικίαν, κάτοικοι της Ασώρ, λέγει Κύριος· διότι Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας εβουλεύθη βουλήν εναντίον σας και ελογίσθη λογισμούς εναντίον σας. **31** Σηκώθητε, ανάβητε εις το ήσυχον έθνος το κατοικούν εν ασφαλεία, λέγει Κύριος· οίτινες δεν έχουσι πύλας ουδέ μοχλούς· αλλά κατοικοῦσι μόνοι. **32** και οι κάμηλοι αυτών θέλουσιν είσθαι ληλασία και το πλήθος των κτηνών αυτών λάφυρον· και θέλω διασκορπίσει αυτούς εις πάντας τους ανέμους, προς τους κατοικούντας εν τοις απάτοις μέρεσι· και θέλω επιφέρει τον όλεθρον αυτών εκ πάντων των περάτων αυτών, λέγει Κύριος. **33** Και η Ασώρ θέλει είσθαι κατοικία θών, έρμος εις τον αιών· δεν θέλει κατοικεί εκεί άνθρωπος και δεν θέλει παροικεί εν αυτή υιός ανθρώπου. **34** Ο λόγος του Κυρίου, ο γενόμενος προς Ιερεμίαν τον προφήτην, κατά της Ελάμ εν τη αρχή της βασιλείας του Σεδεκίου βασιλέως του

Ιουδά, λέγων, **35** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ιδού, θέλω συντριφεί το τόξον της Ελάμ, την αρχήν της δυνάμεως αυτών. **36** Και θέλω φέρει επί την Ελάμ τους τέσσαρας ανέμους εκ των τεσσάρων άκρων του ουρανού, και θέλω διασκορπίσει αυτούς εις πάντας τούτους τους ανέμους· και δεν θέλει είσθαι έθνος, όπου οι δεδιωγμένοι της Ελάμ δεν θέλουσιν ελθεί. **37** Διότι θέλω κατατρομάξει την Ελάμ· έμπροσθεν των εχθρών αυτών και έμπροσθεν των ζητούντων την ψυχήν αυτών· και θέλω επιφέρει κακόν επ' αυτούς, τον θυμόν της οργής μου, λέγει Κύριος· και θέλω αποστείλει την μάχαιραν οπίσω αυτών, εωσού αναλώσω αυτούς. **38** Και θέλω στήσει τον θρόνον μου εν Ελάμ, και θέλω εξολοθρεύσει εκείθεν βασιλέα και μεγιστάνας, λέγει Κύριος. **39** Πλην εν ταις εσχάταις ημέραις θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν της Ελάμ, λέγει Κύριος.

50 Ο λόγος, τον οποίον ελάλησε Κύριος κατά της Βαβυλώνας, κατά της γης των Χαλδαίων, διά Ιερεμίου του προφήτου. **2** Αναγγεiliate εν τοις έθνεσι και κηρύξατε και υψώσατε σημαίαν· κηρύξατε, μη κρύψητε· είπατε, Εκυριεύθη η Βαβυλών, κατησχύνθη ο Βηλ, συνετριβή ο Μερωδάχ· κατησχύνθησαν τα είδωλα αυτής, συνετριβήσαν τα βδελύγματα αυτής. **3** Διότι από βορρά αναβάνει έθνος εναντίον αυτής, το οποίον θέλει καταστήσει την γην αυτής έρημον, και δεν θέλει υπάρχει ο κατοικών εν αυτή· από ανθρώπου έως κτήνους θέλουσι μεταποιοθή, θέλουσι φύγει. **4** Εν ταις ημέραις εκείναις και εν τω καιρώ εκείνω, λέγει Κύριος, θέλουσιν ελθεί οι υιοί Ισραήλ, αυτοί και οι υιοί Ιουδά ομοῦ, βαδίζοντες και κλαίοντες· θέλουσιν υπάγει και ζητήσιν Κύριον τον Θεόν αυτών. **5** Θέλουσιν ερωτήσιν περί της οδοῦ της Σιών με τα πρόσωπα αυτών προς εκεί, λέγοντες, Έλθετε και ας ενωθώμεν μετά του Κυρίου εν διαθήκη αιωνία, ήτις δεν θέλει λησμονηθή. **6** Ο λαός μου έγεινε πρόβατα απολωλότα· οι ποιμένες αυτών παρέτρεψαν αυτούς, περιεπλάνησαν αυτούς εις τα όρη· υπήγαν από όρους εις βουνών, ελησμόνησαν την μάνδραν αυτών. **7** Πάντες οι ευρίσκοντες αυτούς κατέτρωγον αυτούς, και οι εχθροί αυτών είπον, Δεν πταίομεν, διότι ημάρτησαν εις Κύριον, την κατοικίαν της δικαιοσύνης· ναι, εις Κύριον, την ελπίδα των πατέρων αυτών. **8** Φύγετε εκ μέσου της Βαβυλώνας και εξέλθετε εκ της γης των Χαλδαίων και γεινέτε ως κριοί έμπροσθεν ποιμινών. **9** Διότι ιδού, εγώ θέλω γείρει και αναβίβασει επί Βαβυλώνα συναγωγήν εθνών μεγάλων εκ γης βορρά, και θέλουσι παραταχθή εναντίον αυτής· εκείθεν θέλει αλωθή· τα βέλη αυτών θέλουσιν είσθαι ως εμπείρου ισχυρού· δεν θέλουσιν επιστρέψει κενά. **10** Και η Χαλδαία θέλει είσθαι λάφυρον· πάντες οι ληλατούντες αυτήν θέλουσι χορτασθή, λέγει Κύριος. **11** Επειδή ηυφραίνεσθε και εκαυχάθε, φθορείς της κληρονομίας μου, επειδή εσκοιρτάτε ως δάμαλις επί χλόης και εχρεμετίζετε ως ρωμαλέοι ίπποι, **12** η μήτηρ σας κατησχύνθη σφόδρα· η γεννήτριά σας ενετράπη· ιδού, αυτή θέλει είσθαι η εσχάτη των εθνών, έρμος, γη ξηρά και άβατος. **13** Εξ αιτίας της οργής του Κυρίου δεν θέλει κατοικηθή, αλλά θέλει ερημωθή άπασ· πας ο διαβαίνων διά της Βαβυλώνας θέλει εκθαμβηθή και συρίζει επί πάσαις ταις πληγαίς αυτής. **14** Παρατάχθη εναντίον της Βαβυλώνας κύκλω· πάντες οι εντείνοντες τόξον, τοξέυσατε κατ' αυτής, μη φείδεσθε βελών· διότι ημάρτησεν εις Κύριον. **15** Αλαλάξατε επ' αυτή κύκλω· παρέδωκεν εαυτήν· έπεσαν τα θεμέλια αυτής, καταδαφίσθησαν τα τείχη αυτής· διότι τούτο είναι η εκδίκησις του Κυρίου· εκδικήθητε αυτήν· καθώς αυτή έκαμε, κάμετε εις αυτήν. **16** Εκκόψατε από Βαβυλώνας τον σπείροντα και τον κρατούντα δρέπανον εν καιρώ θερισμού· από

προσώπου της εξολοθρευτικής μαχαίρας θέλουν επιστρέψει έκαστος εις τον λαόν αυτού, και θέλουν φύγει έκαστος εις την γην αυτού. **17** Ο Ισραήλ είναι πρόβατον πλανώμενον· λέοντες εκυνήγησαν αυτό· πρώτος ο βασιλεύς της Ασυρίας κατέφαγεν αυτόν· και ύστερον ούτος ο Ναβουχοδονόσορ, ο βασιλεύς της Βαβυλώνας, κατεσύντριψε τα οστά αυτού. **18** Διά τούτου ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· Ιδού, εγώ θέλω τιμωρήσει τον βασιλέα της Βαβυλώνας και την γην αυτού, καθώς ετιμώρησα τον βασιλέα της Ασυρίας. **19** Και θέλω αποκαταστήσει τον Ισραήλ εν τη κατοικία αυτού, και θέλει βόσκεισθαι τον Κάρμηλον και την Βασάν, και η ψυχή αυτού θέλει χορτασθή επί το όρος Εφραΐμ και Γαλαάδ. **20** Εν ταις ημέραις εκείναις και εν τω καιρώ εκείνω, λέγει Κύριος, η ανομία του Ισραήλ θέλει ζητηθή και δεν θέλει υπάρχει, και αι αμαρτίαι του Ιούδα και δεν θέλουν ευρεθή· διότι θέλω συγχωρήσει δόους αφίσω υπόλοιπον. **21** Ανάβα επί την γην των καταδυναστών, επ' αυτήν και επί τους κατοίκους της Φεκδώ· αφάνισον και εξολόθρευσον κατοπιν αυτών, λέγει Κύριος, και κάμε κατά πάντα όσα προσέταξα εις σε. **22** Φωνή πολέμου εν τη γη και σύντριμμα μέγα. **23** Πως συνεθλάσθη και συνετρίβη η σφύρα πάσης της γής· πως έγεινεν η Βαβυλών εις θάμβος μεταξύ των εθνών. **24** Έστησα παγίδα εις σε, μάλιστα και επιάσθης, Βαβυλών, και συ δεν γνώρισας ευρέθη μάλιστα και συνελίφθης, διότι εις τον Κύριον αντεστάθης. **25** Ο Κύριος ήνοιξε την οπλοθήκην αυτού και εξήγαγε το όπλα της οργής αυτού· διότι το έργον τούτου έχει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων εν τη γη των Χαλδαιών. **26** Έλθετε επ' αυτήν από των περάτων· ανοίξτε τας αποθήκας αυτής· καταστήσατε αυτήν ως σωρούς και εξολοθρεύσατε αυτήν· ως μη μείνη εξ αυτής υπόλοιπον. **27** Εξάξατε πάντας τους μόσχους αυτής· α καταβώσιν εις σφαγίν· ουαί εις αυτούς· διότι ήλθεν η ημέρα αυτών, ο καιρός της επισκέψεως αυτών. **28** Φωνή φευγόντων και διασωζομένων από της γης Βαβυλώνας, διά να αναγγελίη εν Σιών την εκδίκησιν Κυρίου του Θεου ημών, την εκδίχησιν του ναού αυτού. **29** Συγκαλέσατε τους τοξότας επί Βαβυλώνα· πάντες οι εντεινόντες τόξον, στρατοπεδεύσατε κατ' αυτής κύκλω· μηδέις εξ αυτής ως μη διασωθή· ανταπόδοτε εις αυτήν κατά το έργον αυτής· κατά πάντα όσα έκαμε, κάμετε εις αυτήν· διότι υπερηφανεύθη κατά του Κυρίου, κατά του Αγίου του Ισραήλ. **30** Διά τούτου οι νέοι αυτής θέλουνι πέσει εν ταις πλατείαις αυτής, και πάντες οι άνδρες αυτής οι πολεμισταί θέλουνι απολεσθή· κατ' εκείνην την ημέραν, λέγει Κύριος. **31** Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, ω επηρμένη, λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων· διότι ήλθεν η ημέρα σου, ο καιρός της επισκέψεώς σου. **32** Και ο επηρμένος θέλει προσκόψει και πέσει, και δεν θέλει υπάρχει ο αναστήσων αυτόν· και θέλω ανάβη πυρ εν ταις πόλεσιν αυτού και ο θέλει καταφάγει πάντα τα πέριξ αυτού. **33** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· οι υιοί Ισραήλ και οι υιοί Ιούδα κατεδυναστεύθησαν ομού· και πάντες οι αιχμαλωτίσαντες αυτούς κατεκράτησαν αυτούς· ηρνήθησαν να απολύσωσιν αυτούς. **34** Πλην ο Λυτρωτής αυτών είναι Ισχυρός· Κύριος των δυνάμεων· το όνομα αυτού· θέλει εξάπαντος διαδικάσει την δίκην αυτών, διά να αναπάση την γη και να ταράξει τους κατοίκους της Βαβυλώνας. **35** Μάχιαιρα επί τους Χαλδαιούς, λέγει Κύριος, και επί τους κατοίκους της Βαβυλώνας και επί τους μεγατόνας αυτής και επί τους σοφούς αυτής. **36** Μάχιαιρα επί τους ψευδοπροφήτας και θέλουνι παραφρονήσει· μάχιαιρα επί τους ισχυρούς αυτής και θέλουνι τρομάξει. **37** Μάχιαιρα επί τους ίππους αυτού και επί τας

αμάξας αυτών και επί πάντα τον σύμμικτον λαόν τον εν μέσω αυτής, και θέλουνι εισθαι ως γυναίκες· μάχιαιρα επί τους θησαυρούς αυτής και θέλουνι διαρπαχθή. **38** Ξηρασία επί τα ύδατα αυτής, και θέλουνι ξηραθή· διότι είναι γη των γλυπτών και εμωράνθησαν εν τοις ειδώλοις αυτών. **39** Διά τούτου θηρία και αίλουροι θέλουνι κατοικήσει εκεί και στρουθοκάμηλοι θέλουνι κατοικήσει εν αυτή και δεν θέλει κατοικήσθι πλέον εις τον αιώνα· και ουδέις θέλει κατασκηνώσει εν αυτή εις γενεάν και γενεάν. **40** Καθώς κατέστρεψεν ο Θεός τα Σόδομα και τα Γόμορρα και τα πλησιόχωρα αυτών, λέγει Κύριος, ούτως άνθρωπος δεν θέλει κατοικήσει εκεί ουδέ υιός ανθρώπου θέλει παροικήσει εν αυτή. **41** Ιδού, λαός θέλει ελθει από βορρά και έθνος μέγα, και βασιλείς πολλοί θέλουνι εγερθή από των εσχάτων της γης. **42** Τόξον και λόγχην θέλουνι κρατεί· είναι σκληροί και ανίλειοι· η φωνή αυτών ηχηί ως θάλασσα, και επιβαίνουσιν επί ίππους, παρατεταγμένοι ως άνδρες εις πόλεμον, εναντίον σου, θυγάτηρ Βαβυλώνας. **43** Ηκούσεν ο βασιλεύς της Βαβυλώνας την φήμην αυτών και αι χείρες αυτού παρελύθησαν· στενωχρία συνέλαβεν αυτόν, ωδίνες ως τικτούσης. **44** Ιδού, θέλει αναβή ως λέων από του φρυάγματος του Ιορδάνου εναντίον της κατοικίας του δυνατού· αλλ'· εγώ ταχέως θέλω εκδιώξει αυτούς απ' αυτής· και όστις είναι ο εκλεκτός σου, τούτον θέλω καταστήσει επ' αυτήν· διότι τις όμοιός μου; και τις θέλει αντισταθή εις με; και τις είναι ο ποιμήν εκείνος, όστις θέλει σταθή κατά πρόσωπόν μου; **45** Διά τούτου ακούσατε την βουλήν του Κυρίου, την οποίαν εβουλεύθη κατά της Βαβυλώνας, και τους λογισμούς αυτού, τους οποίους ελογίσθη κατά της γης των Χαλδαιών· εξάπαντος και τα ελάχιστα του ποιμνίου θέλουνι κατασφύρει αυτούς· εξάπαντος η κατοικία αυτών θέλει ερημωθή μετ' αυτών. **46** Από του ήχου της αλώσεως της Βαβυλώνας εσεισθή η γη, και η κραυγή ηκούσθη εν τοις έθνεσι.

51 Ούτω λέγει Κύριος· Ιδού, εγώ εγειρώ άνεμον φθοροποιών επί την Βαβυλώνα και επί τους κατοίκους αυτής τους υψώσαντας την καρδίαν αυτών κατ' εμού. **2** Και θέλω εξαποστείλει επί την Βαβυλώνα λικμητάς και θέλουνι εκλικμήσει αυτήν και εκκενώσει την γην αυτής· διότι εν τη ημέρα της συμφοράς κυκλοθεν θέλουνι εισθαι εναντίον αυτής. **3** Τοξότης επί τοξότην· ας εντεινή το τόξον αυτού και επί τον πεπολιότα επί τον θώρακα αυτού· και μη φείδεσθε τους νέους αυτής· εξολοθρεύσατε άπαν το στρατεύμα αυτής. **4** Και οι τραυματιαί θέλουνι πέσει εν τη γη των Χαλδαιών και οι κατακεκνητημένοι εν ταις οδοίς αυτής. **5** Διότι ο Ισραήλ δεν εγκατελείφθη ουδέ ο Ιούδας παρά του Θεού αυτού, παρά του Κυρίου των δυνάμεων, αν και η γη αυτών ενεπλήσθη ανομίας εναντίον του Αγίου του Ισραήλ. **6** Φύγετε εκ μέσου της Βαβυλώνας και διασώσατε έκαστος την ψυχήν αυτού· μη απολεσθήτε εν τη ανομία αυτής· διότι είναι καιρός εκδικήσεως του Κυρίου· ανταπόδομα αυτός ανταποδίδει εις αυτήν. **7** Η Βαβυλών εστάθη ποτήριον χρυσούν εν τη χειρί του Κυρίου, μεθούν πάσαν την γήν· από του οίνου αυτής έπιον τα έθνη· διά τούτο τα έθνη παρεφρόνησαν. **8** Έπεσεν εξάφνης η Βαβυλών και συνετρίβη· ολούζετε δι' αυτήν· λάβετε βάλασμον διά τον πόνον αυτής, ίσως ιατρευθή. **9** Μετχειρίσθημεν ιατρικά διά την Βαβυλώνα· αλλά δεν ιατρευθή· εγκαταλείψατε αυτήν, και ας απέλθωμεν έκαστος εις την γην αυτού· διότι η κρίσις αυτής έφθασεν εις τον ουρανόν και υψώθη έως του στερέωματος. **10** Ο Κύριος εφανέρωσε την δικαιοσύνην ημών· έλθετε και ας διηγηθώμεν εν Σιών το έργον Κυρίου του Θεού ημών. **11**

Στιβλώσατε τα βέλη πυκνώσατε τας ασπίδας· ο Κύριος ήγειρε το πνεύμα των βασιλέων των Μήδων· διότι ο σκοπός αυτού είναι εναντίον της Βαβυλώνας, διά να εξολοθρευθή αυτή· επειδή η εκδίκησις του Κυρίου είναι εκδίκησις του ναού αυτού. **12** Υψώσατε σημαίαν επί τα τείχη της Βαβυλώνας, ενδυναμώσατε την φρουράν, στήσατε φυλακάς, ετοιμάσατε ενέδρας· διότι ο Κύριος και εβουλεύθη και θέλει εκτελέσει εκείνο, το οποίον ελάλησεν εναντίον των κατοίκων της Βαβυλώνας. **13** Ω η κατοικούσα επί υδάτων πολλών, η πλήρης θησαυρών, ήλθε το τέλος σου, το πέρας της πλεονεξίας σου. **14** Ο Κύριος των δυνάμεων ώμωσεν εις εαυτόν, λέγων, Εξάπαντος θέλω σε γεμίσει από ανθρώπων ως από ακρίδων, και θέλουσιν εκπέμψαι αλαλαγμόν εναντίον σου. **15** Αυτός εποίησε την γην εν τη δυνάμει αυτού, εστερέωσε την οικουμένην εν τη σοφία αυτού και εξέτεινε τους ουρανούς εν τη συνέσει αυτού. **16** Όταν εκπέμψη την φωνήν αυτού, συνίσταται πλήθος υδάτων εν ουρανοίς, και ανάγει νεφέλας από των άκρων της γής· κάμνει στραπάς διά βροχήν και εξάγει άνεμον εκ των θησαυρών αυτού. **17** Πας άνθρωπος εμωράνην υπό της γνώσεως αυτού· πας χωνευτής κατησχύνθη από των γλυπτών· διότι ψεύδος είναι το χωνευτόν αυτού και πνοή εν αυτώ δεν υπάρχει. **18** Ματαιότης ταύτα, έργον πλάνης· εν καιρώ επισοκέφωσιν αυτών θέλουσιν απολεσθή. **19** Η μερίς του Ιακώβ δεν είναι ως αυτά, διότι αυτός είναι ο πλάσας τα πάντα· και ο Ισραήλ είναι η ράβδος της κληρονομίας αυτού· Κύριος των δυνάμεων το όνομα αυτού. **20** Συ ήσο πέλεκύς μου, όπλα πολέμου, και διά σου συνέτριψα έθνη και διά σου εξωλόθρευσα βασιλεία· **21** και διά σου συνέτριψα ίππον και αναβάτην αυτού, και διά σου συνέτριψα άμαξαν και αναβάτην αυτής· **22** και διά σου συνέτριψα άνδρα και γυναίκα, και διά σου συνέτριψα γέροντα και νέον, και διά σου συνέτριψα νεανίσκον και παρθένον· **23** και διά σου συνέτριψα ποιμένα και ποιμνιον αυτού, και διά σου συνέτριψα γεωργόν και ζεύγος αυτού· και διά σου συνέτριψα στρατηγούς και άρχοντας. **24** Και θέλω ανταποδώσει επί την Βαβυλώνα και επί πάντας τους κατοίκους της Χαλδαίας· πάσαν την κακίαν αυτών, την οποίαν έπραξαν εν Σιών ενώπιόν σας, λέγει Κύριος. **25** Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, όρος φθοροποιόν, λέγει Κύριος, το οποίον φθείρεις πάσαν την γήν· και θέλω εκτείνει την χείρα μου επί σε και θέλω σε κατακυλίσει από των βράχων και σε καταστήσει όρος πυρίκαυστον. **26** Και δεν θέλουσι λάβει από σου λίθον διά γωνίαν ουδέ λίθον διά θεμέλια, αλλά θέλεις είσθαι ερήμωσις αιώνια, λέγει Κύριος. **27** Υψώσατε σημαίαν επί την γην, σαλπίσατε σάλπιγγα εν τοις έθνεσιν, ετοιμάσατε έθνη κατ' αυτής, παραγγείλατε κατ' αυτής, εις τα βασίλεια του Αραράτ, του Μιννί και του Ασχενάς· καταστήσατε επ' αυτήν αρχηγούς· αναβίβάσατε ίππους ως ακρίδας ορθότριχας. **28** Ετοιμάσατε κατ' αυτής έθνη, τους βασιλείς των Μήδων, τους στρατηγούς αυτής και πάντας τους άρχοντας αυτής και πάσαν την γην της επικρατείας αυτής. **29** Και η γη θέλει σεισθή και στενάξει· διότι η βουλή του Κυρίου θέλει εκτελεσθή κατά της Βαβυλώνας, διά να καταστήση την γην της Βαβυλώνας έρημον, άνευ κατοίκου. **30** Οι ισχυροί της Βαβυλώνας εξέλιπον από του να πολεμώσιν, έμειναν εν τοις οχυρώμασιν· η δύναμις αυτών εξέλιπεν· έγιναν ως γυναίκες· έκαυσαν τας κατοικίας αυτής· οι μοχλοί αυτής συνετρίβησαν. **31** Ταχυδρόμος θέλει δράμει εις απάντησιν ταχυδρόμου και μηνυτής εις απάντησιν μηνυτού, διά να αναγγείλωσι προς τον βασιλέα της Βαβυλώνας ότι η πόλις αυτού ηλώθη από των άκρων αυτής, **32** και ότι αι διαβάσεις επιάσθησαν, και κατέκαυσαν εν πυρί τους καλαμώνας, και

οι άνδρες του πολέμου κατετρόμαξαν. **33** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ. Η θυγάτηρ της Βαβυλώνας είναι ως αλώνιον, καιρός είναι να καταπατηθή· έτι ολίγον και θέλει ελθεί ο καιρός του θερισμού αυτής. **34** Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας με κατέφαγε, με συνέτριψε, με κατέστησεν αγγείον άχρηστον, με κατέπιεν ως δράκων, ενέπλησε την κοιλιαν αυτού από των τρυφερών μου, με έζωσεν. **35** Η εις εμέ και εις την σάρκα μου αδικία ως έλθη επί την Βαβυλώνα, θέλει ειπέι η κατοικούσα την Σιών· και το αίμα μου επί τους κατοίκους της Χαλδαίας, θέλει ειπέι η Ιερουσαλήμ. **36** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος Ιδού, εγώ θέλω διαδικάσει την δίκην σου και θέλω εκδικήσει την εκδίκησίν σου, και θέλω καταστήσει την θάλασσαν αυτής ξηράν και θέλω ξηράνει την πηγήν αυτής. **37** Και η Βαβυλών θέλει είσθαι εις σωρούς, κατοικητήριον θώων, θάμβος και συριγμός, άνευ κατοίκου. **38** Θέλουσι βρυχάσθαι ομού ως λέοντες, θέλουσιν ωρούεσθαι ως σκύμνοι λεόντων. **39** Θέλω κάμει αυτούς να θερμανθώσιν εν τοις συμποσίτοις αυτών, και θέλω μεθύσει αυτούς, διά να ευθυμήσωσι και να υπνώσωσιν ύπνον αιώνιον και να μη εξυπνήσωσι, λέγει Κύριος. **40** Θέλω καταβίβάσει αυτούς ως αρνία εις σφαγήν, ως κριούς μετά τράγων. **41** Πως ηλώθη η Σιραάχ και εθηρεύθη το καύχημα πάσης της γής· πως έγεινεν Βαβυλών θάμβος εν τοις έθνεσιν. **42** Η θάλασσα ανέβη επί την Βαβυλώνα· κατεκαλώφη από του πλήθους των κυμάτων αυτής. **43** Αι πόλεις αυτής κατεσάθησαν θάμβος, η άνυδρος και άβατος γη, εν ή δεν κατοικεί ουδεις άνθρωπος ουδέ υίός ανθρώπου διέρχεται δι' αυτής. **44** Και θέλω τιμωρήσει τον Βηλ εν Βαβυλώνι και εκβάλει εκ του στόματος αυτού όσα κατέπιε· και τα έθνη δεν θέλουσι συναχθή πλέον προς αυτόν, και αυτό το τείχος της Βαβυλώνας θέλει πέσει. **45** Λαέ μου, εξέλθετε εκ μέσου αυτής και σώσατε έκαστος την ψυχήν αυτού από της οργής του θυμού του Κυρίου· **46** μήποτε η καρδια σας χανωθή και φοβηθήτε υπό της αγγελίας ήτις θέλει ακουσθή εν τη γή· θέλει δε ελθεί αγγελία το εν έτος, και μετά τούτο η αγγελία το άλλο έτος, και καταδυναστεία εν τη γή, εξουσιαστική εναντίον εξουσιαστού. **47** Διά τούτο, ιδού, έρχονται ημέραι και θέλω κάμει εκδίκησιν επί τα γλυπτά της Βαβυλώνας και πάσα η γη αυτής θέλει καταισχυνηθή και πάντες οι τετραυματισμένοι αυτής θέλουσι πέσει εν τω μέσω αυτής. **48** Τότε οι ουρανοί και η γη και πάντα τα εν αυτοίς θέλουσιν αλαλάξει επί Βαβυλώνα· διότι οι εξολοθρευταί θέλουσιν ελθεί επ' αυτήν από βορρά, λέγει Κύριος. **49** Καθώς η Βαβυλών έκαμε τους τετραυματισμένους του Ισραήλ να πέσωσιν, ούτω και εν Βαβυλώνι θέλουσι πέσει οι τετραυματισμένοι πάσης της γης. **50** Οι εκφυγόντες την μάχαιραν, υπάγετε, μη στέκεσθε· ενθυμήθητε τον Κύριον μακρόθεν, και Ιερουσαλήμ εσ αναβή επί την καρδίαν σας. **51** Κατησύνθημεν, διότι ηκούσαμεν ονειδισμόν· αισχύνθη κατεκάλυψο το πρόσωπον ημών· διότι εισήλθον ξένοι εις το αγιαστήριον του οίκου του Κυρίου. **52** Διά τούτο, ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω κάμει εκδίκησιν επί τα γλυπτά αυτής και καθ' όλην την γην αυτής οι τετραυματισμένοι θέλουσιν οιμώζει. **53** Και αν η Βαβυλών αναβή έως του ουρανού και αν οχυρώσιν το ύψος της δυνάμεως αυτής, θέλουσιν ελθεί παρ' εμού εξολοθρευταί επ' αυτήν, λέγει Κύριος. **54** Φωνή κραυγής έρχεται από Βαβυλώνας και συντριμμός μέγας εκ γης Χαλδαίων, **55** διότι ο Κύριος εξωλόθρευσε την Βαβυλώνα και ηφάνισεν εξ αυτής την μεγάλην φωνήν· τα δε κύματα εκείνων ηχούσιν· ο θόρυβος της φωνής αυτών εξακουείται ως υδάτων πολλών· **56** διότι ο εξολοθρευτής ήλθεν επ' αυτήν, επί

την Βαβυλώνα, και οι δυνατοί αυτής συνελήφθησαν, τα τόξα αυτών συνετριβήσαν· επειδή Κύριος ο Θεός των ανταποδόσεων θέλει εξάπαντος κάμει ανταπόδοσιν. **57** Και θέλω μεθύσει τους ηγεμόνας αυτής και τους σοφούς αυτής, τους στρατηγούς αυτής και τους άρχοντας αυτής και τους δυνατούς αυτής· και θέλουνσι κοιμηθή ύπνον αιώνιον και δεν θέλουνσι εξυπνήσει, λέγει ο Βασιλεύς, του οποίου το όνομα είναι ο Κύριος των δυνάμεων. **58** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· τα πλατέα τείχη της Βαβυλώνας θέλουνσι ολοτελώς κατασκαφή, και αι πόλαι αυτής αι υψηλαί θέλουνσι κατακαή εν πυρί, και όσα οι λαοί εκοπίασαν θέλουνσι είσθαι εις μάτην, και όσα τα έθνη έμόχησαν θέλουνσι είσθαι διά το πυρ. **59** Ο λόγος, τον οποίον Ιερεμίας ο προφήτης προσέταξεν εν τω Σεραΐαν τον υιόν του Νηριού υιού του Μασαίου, ότε επορευέτο μετά του Σεδεκίου βασιλέως του Ιούδα εις Βαβυλώνα, κατά το τέταρτον έτος της βασιλείας αυτού· ήτο δε ο Σεραΐας κοιτωνάρχης. **60** Έγραψε δε ο Ιερεμίας εν ενί βιβλίω πάντα τα κακά, τα οποία έμελλον να έλθωσιν επί την Βαβυλώνα, πάντας τους λόγους τούτους τους γεγραμμένους κατά της Βαβυλώνας. **61** Και είπεν ο Ιερεμίας προς τον Σεραΐαν, Όταν έλθης εις την Βαβυλώνα και ίδης και αναγνώσης πάντας τους λόγους τούτους, **62** τότε θέλεις ειπέ, Κύριε, συ ελάλησας κατά του τόπου τούτου, διά να εξολοθρεύσης αυτόν, ώστε να μη υπάρχη ο κατοικίωσιν εν αυτό, από ανθρώπου έως κτήνους, αλλά να ήναι ερήμωσις αιωνία. **63** Και αφού τελειώσης αναγνώσκων το βιβλίον τούτο, θέλεις δέσει επ' αυτό λίθον και ρίψει αυτό εις το μέσον του Ευφράτου· **64** και θέλεις ειπέ, Ούτω θέλει βυθισθή η Βαβυλών, και δεν θέλει σηκωθή εκ των κακών, τα οποία εγώ θέλω φέρει επ' αυτήν· και οι Βαβυλώνιοι θέλουνσι εξασθενήσει. Μέχρι τούτου είναι οι λόγοι του Ιερεμίου.

52 Ενός και είκοσι ετών ηλικίας ήτο ο Σεδεκίας ότε εβασίλευσε, και εβασίλευσεν ένδεκα έτη εν Ιερουσαλήμ· το δε όνομα της μητρος αυτού ήτο Αμουτάλ, θυγατήρ του Ιερεμίου από Λιβνά. **2** Και έπραξε πονηρά ένώπιον του Κυρίου, κατά πάντα όσα έπραξεν ο Ιωαχειμ. **3** Διότι από του θυμού του Κυρίου του γενομένου κατά Ιερουσαλήμ και Ιούδα, εωσότου απέρριψεν αυτούς από προσώπου αυτού, ο Σεδεκίας απεστάτησε κατά του βασιλέως της Βαβυλώνας. **4** Και εν τω ένάτω έτει της βασιλείας αυτού, τον δέκατον μήνα, την δεκάτην του μηνός, ήλθε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας, αυτός και άπαν το στράτευμα αυτού, επί την Ιερουσαλήμ, και εστρατοπέδευσαν εναντίον αυτής και οικοδόμησαν περιτείχισμα κατ' αυτής κύκλω. **5** Και η πόλις επολιορκείτο μέχρι του ενδεκάτου έτους του βασιλέως Σεδεκίου. **6** Εν τω τετάρτω μηνί, την ενάτην του μηνός, η πείνα εκραταιώθη εν τη πόλει και δεν υπήρχεν άρτος διά τον λαόν του τόπου. **7** Και εξεπορθήθη η πόλις και πάντες οι άνδρες του πολέμου έφυγον και εξήλθον εκ της πόλεως την νύκτα, διά της οδού της πύλης της μεταξύ των δύο τειχών, της πλησίον του βασιλικού κήπου· οι δε Χαλδαίοι ήσαν πλησίον της πόλεως κύκλω, και υπήγον κατά την οδόν της πεδιάδος. **8** Το δε στράτευμα των Χαλδαίων κατεδίωξεν οπίσω του βασιλέως και έφθασαν τον Σεδεκίαν εις τας πεδιάδας της Ιεριχώ· και άπαν το στράτευμα αυτού διεσκορπίσθη από πλησίον αυτού. **9** Και ανυέλαβον τον βασιλέα και ανήγαγον αυτόν προς τον βασιλέα της Βαβυλώνας εις Ριβλά εν τη γη Αιμάθ και πρόφερε καταδικήν επ' αυτόν. **10** Και έσφαζεν ο βασιλεύς της Βαβυλώνας τους υιούς του Σεδεκίου έμπροσθεν των οφθαλμών αυτού· έσφαζεν ότι και πάντας τους άρχοντας Ιούδα εν Ριβλά. **11** Και τους οφθαλμούς του Σεδεκίου εξετύφλωσε,

και έδεσεν αυτόν με δύο χαλκίνας αλύσεις· και έφεραν αυτόν ο βασιλεύς της Βαβυλώνας εις Βαβυλώνα και έβαλεν αυτόν εις οίκον φυλακής έως της ημέρας του θανάτου αυτού. **12** Εν δε τω πέμπτω μηνί, τη δεκάτη του μηνός, του δεκάτου εννάτου έτους του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνας ήλθεν επί Ιερουσαλήμ Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ, ο παριστάμενος ένωπιον του βασιλέως της Βαβυλώνας, **13** και κατέκασε τον οίκον του Κυρίου και τον οίκον του βασιλέως, και πάντας τους οίκους της Ιερουσαλήμ και πάντα μέγαν οίκον κατέκασεν εν πυρί. **14** Και άπαν το στράτευμα των Χαλδαίων, το μετά του αρχισωματοφύλακος, κατεκρήμνισαν πάντα τα τείχη της Ιερουσαλήμ κύκλω. **15** Και εκ των πτωχών του λαού και το υπόλοιπον του λαού το εναπολείφθεν εν τη πόλει και τους φυγόντας, οίτινες προσέφυγον προς τον βασιλέα της Βαβυλώνας, και το εναπολείφθεν του πλήθους, μετώκισε Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ. **16** Εκ των πτωχών όμως της γης αφήκε Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ διά απελοουργούς και διά γεωργούς. **17** Και τους στύλους τους χαλκίνους τους εν τω οίκω του Κυρίου και τας βάσεις και την χαλκίνην θάλασσαν την εν τω οίκω του Κυρίου κατέκοψαν οι Χαλδαίοι, και μετεκόμισαν όλον τον χαλκόν αυτών εις την Βαβυλώνα. **18** Έλαβον δε και τους λέβητας και τα πτυάρια και τα λυχνοψάλιδα και τας λεκάνας και τα θυμιατήρια και πάντα τα σκεύη τα χάλκινα, διά των οποίων έκαμνον την υπηρεσίαν. **19** Έλαβε προσέτι ο αρχισωματοφύλαξ και τους κρατήρας και τα πυροδοχεία, και τας λεκάνας και τους λέβητας και τας λυχνίας και τα θυμιατήρια και τας φιάλας, όσα ήσαν χρυσά και όσα αργυρά· **20** τους δύο στύλους, την μίαν θάλασσαν και τους δώδεκα χαλκίνους μόσχους τους αντί βάσεων, τα οποία έκαμεν ο βασιλεύς Σολομών διά τον οίκον του Κυρίου· ο χαλκός πάντων τούτων των σκευών ήτο αζύγιοςτος. **21** Περί δε των στύλων, το ύψος του ενός στύλου ήτο δεκαοκτώ πηχών, και ζώνη πηχών δώδεκα περιεκύκλωνεν αυτόν, και το πάχος αυτού δακτύλων τεσσάρων· ήτο κενός. **22** Και το κιονόκρανον του επ' αυτού χάλκινον· το δε ύψος του ενός κιονοκράνου πέντε πηχών και το δικτυωτόν και τα ρόδια επί του κιονοκράνου κύκλω, τα πάντα χάλκινα· τα αυτά είχε και ο δεύτερος στύλος μετά των ροδίων. **23** Και ήσαν ενενήκοντα εξ ρόδια κρεμάμενα· πάντα τα ρόδια τα επί του δικτυωτού ήσαν εκατόν κύκλω. **24** Και έλαβεν ο αρχισωματοφύλαξ Σεραΐαν τον πρώτον ιερέα και Σοφονίαν τον δεύτερον ιερέα και τους τρεις θυρωρούς· **25** και εκ της πόλεως έλαβεν ένα εunuόχον, όστις ήτο επιστάτης επί των ανδρών των πολεμιστών, και επτά άνδρας εκ των παρισταμένων έμπροσθεν του βασιλέως, τους ευρεθέντας εν τη πόλει, και τον γραμματέα τον άρχοντα των στρατευμάτων, όστις έκαμεν την στρατολογίαν του λαού της γης, και εξήλκοντα άνδρας εκ του λαού της γης, τους ευρεθέντας εν μέσω της πόλεως. **26** Και λαβών αυτούς Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ έφεραν αυτούς προς τον βασιλέα της Βαβυλώνας εις Ριβλά. **27** Και επάταξεν αυτούς ο βασιλεύς της Βαβυλώνας και εθανάτωσεν αυτούς εν Ριβλά, εν τη γη Αιμάθ. Ούτω μετωκίσθη ο Ιούδας από της γης αυτού. **28** Ουτός είναι ο λαός, τον οποίον μετώκισεν ο Ναβουχοδονόσορ, εν τω εβδόμω έτει, τρεις χιλιάδας και είκοσιτρείς Ιουδαίους· **29** εν τω δεκάτω ογδόω έτει του Ναβουχοδονόσορ μετώκισεν αυτός από Ιερουσαλήμ οκτακοσίας τριάκοντα δύο ψυχάς· **30** εν τω είκοστώ τρίτω έτει του Ναβουχοδονόσορ μετώκισε Νεβουζαραδάν ο αρχισωματοφύλαξ εκ των Ιουδαίων επτακοσίας τεσσαράκοντα πέντε ψυχάς· πάσαι αι ψυχαι τέσσαρες χιλιάδες και εξακόσια.

31 Εν δε τω τριακοστῷ εβδόμῳ ἔτει της μετοικεσίας του Ιωακείμ βασιλέως του Ιούδα, τον δωδέκατον μῆνα, την εικοστήν πέμπτην του μηνός, Ευείλ-μερωδάχ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας, κατά το ἔτος καθ' ὃ βασιλεύσεν, ανύψωσε την κεφαλήν του Ιωακείμ βασιλέως του Ιούδα και εξήγαγεν αυτόν εκ του οίκου της φυλακῆς, **32** και ἐλάλησεν ευμενῶς μετ' αυτού και ἔθεσε τον θρόνον αυτού ἐπάνωθεν του θρόνου των βασιλέων των μετ' αυτού εν Βαβυλώνι. **33** Και ἤλλαξε τα ἰμάτια της φυλακῆς αυτού· και ἔτρωγεν ἄρτον πάντοτε μετ' αυτού πάσας τας ἡμέρας της ζωῆς αυτού. **34** Και το σιτηρέσιον αυτού ἦτο παντοτεινόν σιτηρέσιον διδόμενον εις αυτόν παρά του βασιλέως της Βαβυλώνας, ἡμερήσιος χορηγία μέχρι της ἡμέρας του θανάτου αυτού, πάσας τας ἡμέρας της ζωῆς αυτού.

Θρήνοι

1 Πως εκάθησε μόνη η πόλις η πεπληθυμμένη λαών. Κατέστη ως χήρα η πεπληθυμμένη εν έθνεσιν, η άρχουσα εν ταις επαρχίαις έγεινεν υποτελής. **2** Ακαταπαύτως κλαίει την νύκτα και τα δάκρυα αυτής καταρρέουσιν επί τας σιαγόνας αυτής εκ πάντων των αγαπώντων αυτήν δεν υπάρχει ο παρηγορών αυτήν· πάντες οι φίλοι αυτής εφέρθησαν προς αυτήν άπίστωσ· εχθροί έγειναν εις αυτήν. **3** Ηχηλωτίσθη ο Ιούδας υπό θλίψεως και υπό βαρείας δουλείας· κάθηται εν τοις έθνεσιν· δεν ειρσκει ανάπαυσιν· πάντες οι διώκται αυτού κατέλαβον αυτόν εν μέσω των στενών. **4** Αι οδοί της Σιών πενθούσι, διότι ουδείς έρχεται εις τας εορτάς· πάσαι αι πόλαι αυτής είναι έρημοι· οι ιερείς αυτής αναστενάζουσιν· αι παρθένοι αυτής είναι περιλυπτοι και αυτή πλήρης πικρίας. **5** Οι εναντίοι αυτής έγειναν κεφαλή, οι εχθροί αυτής ευημερούσι· διότι ο Κύριος κατέθλιψεν αυτήν διά το πλήθος των ανομιών αυτής· τα νήπια αυτής επορεύθησαν εις αιχμαλωσίαν έμπροσθεν του εχθρού. **6** Και έφυγεν από της θυγατρός Σιών πάσα η δόξα αυτής· οι άρχοντες αυτής έγειναν ως έλαφοι μη ευρισκουσαι βοσκίην, και εβάδιζον χωρίς δυνάμεως έμπροσθεν του δώκοντος. **7** Ενεθυμήθη η Ιερουσαλήμ εν ταις ημέραις της θλίψεως αυτής και της εξώσεως αυτής πάντα τα επιθυμητά αυτής, τα οποία είχαν από χρόνων αρχαίων, ότε έπεσεν ο λαός αυτής εις την χείρα του εχθρού και δεν υπήρχεν ο βοηθών αυτήν· ειδον αυτήν οι εχθροί, εγέλασαν επί της καταπαύσει αυτής. **8** Αμαρτίαν ημάρτησεν η Ιερουσαλήμ· διά τούτο έγεινεν ως ακάθαρτος· πάντες οι δοξάζοντες αυτήν κατεφρόνησαν αυτήν, διότι ειδον την ασχημοσύνην αυτής· αυτή δε ανεστέναζε και απεστράφη εις τα οπίσω. **9** Η ακαθαρσία αυτής ήτο εις τα κράσπεδα αυτής· δεν ενεθυμήθη τα τέλη αυτής· όθεν εταπεινώθη εξαισίως· δεν υπήρχεν ο παρηγορών αυτήν. **10** Ιδέ, Κύριε, την θλίψιν μου, διότι εμεγαλύνθη ο εχθρός. **11** Ο εχθρός εξήπλωσε την χείρα αυτού επί πάντα τα επιθυμητά αυτής· διότι αυτόν ειδή τα έθνη εισερχόμενα εις το αγιαστήριον αυτής, τα οποία προσέταξας να μη εισέλθωσιν εις την συναγωγήν σου. **12** Πας ο λαός αυτής καταστενάζει, ζητών άρτον· έδωκαν τα επιθυμητά αυτών αντί τροφής, διά να επανέλθη η ψυχή αυτών. **13** Ιδέ, Κύριε, και επίβλεψον· διότι έγεινα εξοθνημένη. **14** Ω, προς υμάς, πάντες οι διαβαίνοντες την οδόν· επιβλέψατε και ιδέτε, αν ήναι πόνος κατά τον πόνον μου, όστις έγεινεν εις εμέ, με τον οποίον με έθλιψεν ο Κύριος εν τη ημέρα της οργής του θυμού αυτού. **15** Εξαπέστειλεν εξ ύψους πυρ επί τα οστά μου και κατεκράτησεν αυτά· ήλπωσε δίκτυον εις τους πόδας μου· με έστρεψεν εις τα οπίσω· με κατέστρεψεν ηφανισμένην, όλην την ημέραν οδυνωμένην. **16** Ο ζυγός των ασεβημάτων μου συνεσφίγχθη διά της χειρός αυτού· περιεπλέχθησαν, ανέβησαν επί τον τράχηλόν μου, κατέλυσεν την δύναμίν μου· ο Κύριος με παρέδωκεν εις χείρας, εξ ων δεν δύναμαι να γερωθώ. **17** Ο Κύριος κατέστρωσε πάντας τους δυνατούς μου εν τω μέσω μου· εκάλεσεν επ' εμέ ωρισμένον καιρόν διά να συντρίψη τους εκλεκτούς μου· ο Κύριος επάτησεν εν ληνώ την παρθένον, την θυγατέρα Ιούδα. **18** Διά ταύτα εγώ θρηνώ· οι οφθαλμοί μου, οι οφθαλμοί μου καταρρέουσιν ύδατα· διότι απεμακρύνθη απ' εμού ο παρηγορητής· ο αναζωοποιών την ψυχήν μου· οι υιοί μου ηφανίσθησαν, διότι υπερίσχυεν ο εχθρός. **19** Η Σιών εκτείνει τας χείρας αυτής, δεν υπάρχει ο παρηγορών αυτήν· ο Κύριος προσέταξε περί του Ιακώβ· οι εχθροί αυτού περιεκύκλωσαν αυτόν· η Ιερουσαλήμ έγεινε μεταξύ αυτών ως

ακάθαρτος. **18** Δίκαιος είναι ο Κύριος· διότι απεστάτησα από του λόγου αυτού. Ακούσατε, παρακαλώ, πάντες οι λαοί, και ιδέτε τον πόνον μου· αι παρθένοι μου και οι νεανίσκοι μου επορεύθησαν εις αιχμαλωσίαν. **19** Εκάλεσα τους αγαπώντάς με, αλλ' αυτοί με ηπάτησαν· οι ιερείς μου και οι πρεσβύτεροί μου εξέπνευσαν εν τη πόλει, διότι εξήγησαν τροφήν υπέρ εαυτών· διά να επανέλθη η ψυχή αυτών. **20** Ιδέ, Κύριε, διότι θλίβουμαι τα εντόσθιά μου ταραττονται, η καρδιά μου αναστρέφεται εντός μου, διότι μεγάλως απεστάτησα· έξωθεν ητέκνωσεν η μάχαιρα· εν τω οίκω ο θάνατος. **21** Ήκουσαν, διότι στενάζω· δεν υπάρχει ο παρηγορών με· πάντες οι εχθροί μου ήκουσαν την συμφοράν μου· εχάρσαν ότι συ έκαμες τούτο· όταν φέρης την ημέραν, την οποίαν εκάλεσας, αυτοί θέλουσι γείνει ως εγώ. **22** Ας έλθη ενώπιόν σου πάσα η κακία αυτών· και κάμε εις αυτούς ως έκαμες εις εμέ· διά πάντα τα αμαρτήματά μου· διότι πολλοί είναι οι στεναγμοί μου και η καρδιά μου εξέλιπε.

2 Πως περιεκάλυψεν ο Κύριος με νέφος την θυγατέρα Σιών εν τη οργή αυτού, κατέρριψεν από του ουρανού εις την γην την δόξαν του Ισραήλ, και δεν ενεθυμήθη εν τη ημέρα της οργής αυτού το υποπόδιον των ποδών αυτού. **2** Ο Κύριος κατεπόντισε πάσας τας κατοικίας του Ιακώβ και δεν εφείσθη· κατέστρεψεν εν τω θυμώ αυτού τα οχυρώματα της θυγατρός Ιούδα· κατηδάφισεν αυτά· εβεβήλωσε το βασίλειον και τους άρχοντας αυτού. **3** Συνέθλασεν εν τη εξάψει του θυμού αυτού παν το κέρας του Ισραήλ· έστρεψεν οπίσω την δεξιάν αυτού απ' έμπροσθεν του εχθρού· και εξήφθη κατά του Ιακώβ ως πυρ φλογερόν, κατατρώγον τα πέριξ. **4** Ενέτεινε το τόξον αυτού ως εχθρός, έστησε την δεξιάν αυτού ως επεαντίος, και εφόνευσεν παν το αρεστόν εις τους οφθαλμούς εν τη σκηνή της θυγατρός Σιών· εξέχευεν ως πυρ τον θυμόν αυτού. **5** Ο Κύριος έγεινεν ως εχθρός, κατεπόντισεν τον Ισραήλ· κατεπόντισε πάντα τα παλάτια αυτού· ηφάνισε τα οχυρώματα αυτού· και επλήθυνεν εις την θυγατέρα Ιούδα το πένθος και την θλίψιν. **6** Και εξέσπασε την σκηνήν αυτού ως καθύβην κήπου· κατηφάνισεν τον τόπον των συναξέων αυτού· ο Κύριος έκαμε να λησμονηθή εν Σιών η εορτή και το σάββατον, και εν τη αγανακτήσει της οργής αυτού απέρριψε βασιλέα και ιερέα. **7** Ο Κύριος απέβαλε το θυσιαστήριον αυτού, εβδελύχθη το αγιαστήριον αυτού· συνεκλείσεν εν τη χειρή του εχθρών τα τείχη των παλατίων αυτής· ηλάλαξαν εν τω οίκω του Κυρίου ως εν ημέρα εορτής. **8** Ο Κύριος εβουλεύθη να αφανίση το τείχος της θυγατρός Σιών· εξέτεινε την στάθμην, δεν απέστρεψε την χείρα αυτού από του να καταποντίζη, και έκαμε να πενήση το περιτείχημα και το τείχος τα πάντα ητόνησαν ομού. **9** Αι πόλαι αυτής ενεπήχθησαν εις την γήν· ηφάνισε και κατεσύντριψε τους μοχλούς αυτής· ο βασιλεύς αυτών και οι άρχοντες αυτής είναι εν τοις έθνεσι· νόμος δεν υπάρχει· ουδέ οι προφήται αυτής ευρισκουσιν όρασιν παρά Κυρίου. **10** Οι πρεσβύτεροι της θυγατρός Σιών, κάθηται κατά γης, σιωπώντες ανεβίβασαν χόμα επί την κεφαλήν αυτών, εξώσθησαν σάκκουσ· αι παρθένοι της Ιερουσαλήμ κατεβίβασαν τας κεφαλάς αυτών προς την γην. **11** Οι οφθαλμοί μου εμαράνθησαν υπό των δακρύων, τα εντόσθιά μου ταραττονται, η χολή μου εξεχύθη εις την γην, διά τον συντριμμόν της θυγατρός του λαού μου, επειδή τα νήπια και τα θηλάζοντα ελιποψύχουν εν ταις πλατείαις της πόλεως. **12** Είπον προς τας μητέρας αυτών, Που είναι σίτος και οίνος; Όποτε ελιποθύμουν εν ταις πλατείαις της πόλεως ως ο τραυματίας, όποτε η ψυχή αυτών εξεχέετο εις τον κόλπον των μητέρων αυτών. **13** Τίνα να λάβω μάρτυρα εις

σε; με τι να σε συγκρίνω, θυγάτηρ της Ιερουσαλήμ; Με ποίον να σε εξομοιώσω διά να σε παρηγορήσω, παρθένε, θυγάτηρ Σιών; Διότι ο συντριμμός σου είναι μέγας ως η θάλασσα· τις δύναται να σε ιατρεύσει; **14** Οι προφήται σου είδον περί σου μάτια και αφροσύνην, και δεν εφάνέρωσαν την ανομίαν σου, διά να αποστρέψω την αιχμαλωσίαν σου· αλλ' είδον περί σου φορτία μάτια και πρόεξαν εξώσωσ. **15** Πάντες οι διαβαίνοντες την οδόν εκρότησαν επί σε χείρας· εσύριξαν και έσεισαν τας κεφαλάς αυτών εις την θυγατέρα της Ιερουσαλήμ, λέγοντες, Αύτη είναι η πόλις, περί της οποίας ελέγετο, Η εντέλεια της ώραιότητος, η χαρά πάσης της γης; **16** Πάντες οι εχθροί του ήνοιξαν επί σε το στόμα αυτών· εσύριξαν και έτριξαν τους οδόντας λέγοντες, Κατεπίομεν αυτήν· αύτη τώντι είναι η ημέρα, την οποίαν περιμένομεν· εύρομεν, είδομεν. **17** Ο Κύριος έκαμεν ό, τι εβουλεύθη· εξεπλήρωσε τον λόγον αυτού, τον οποίον διώρισεν από ημερών αρχαίων· Κατέστρεψε και δεν εφείσθη, και εύφρανεν επί σε τον εχθρόν· ύψωσε το κέρα των εναντίων σου. **18** Η καρδια αυτών εβόησε προς τον Κύριον, Τείχος της θυγατρός Σιών, καταβίβαζε ως χείμαρρον δάκρυα ημέραν και νύκτα· μη δώσης παύσιν εις σεαυτόν· ας μη σιωπήση η κόρη των οφθαλμών σου. **19** Σηκώθητι, βόησον την νύκτα, όταν αρχίζωσιν αι φυλακαί· έκχεον την καρδιαν σου ως ύδωρ έμπροσθεν του προσώπου του Κυρίου· ύψωσον προς αυτόν τας χείρας σου, διά την ζωήν των νηπίων σου, τα οποία λιποθυμοῦσιν από της πείνης επί των άκρων πασών των οδών. **20** Ιδέ, Κύριε, και επίβλεψον, εις τίνα ποτέ έκαμες ούτω; Να φάγωσιν αι γυναίκες τον καρπόν της κοιλίας αυτών, τα νήπια εν τοις σπαργάνοις αυτών; Να φονευθήσιν εν τω αγιαστηρίω του Κυρίου ιερούς και προφήτης; **21** Το παιδίον και ο γέρων κοιτώνται κατά γης εν ται ροοίς· αι παρθέναι μου και οι ναεστικοι μου έπεσον εν μαχαίρα· εφόνευσαν εν τη ημέρα της οργής σου, κατέσφαξας, δεν εφείσθης. **22** Προσεκάλεσας πανταχόθεν, ως εν ημέρα πανηγύρεως, τους τρόμους μου, και ουδείς εσώθη ουδέ υπελείφθη εν τη ημέρα της οργής του Κυρίου· εκείνους, τους οποίους εσπαργάνωσα και ηψήσα, ο εχθρός μου συνετέλεσεν αυτούς.

3 Εγώ είμαι ο άνθρωπος, όστις είδον θλίψιν από της ράβδου του θυμού αυτού. **2** Με ώδήγησε και έφερεν εις σκότος και ουχι εις φως. **3** Να, κατ' εμού εστράφη· κατ' εμού έστρεψε την χείρα αυτού όλην την ημέραν. **4** Επαλαίωσε την σάρκα μου και το δέρμα μου· συνέτριψε τα οστά μου. **5** Οικοδόμησε κατ' εμού και με περιεκύκλωσε χολήν και μόχθον. **6** Με εκάθισεν εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιωνίους. **7** Με περιέφραξε, διά να μη εξέλθω· εβάρυνε τας αλύσεις μου. **8** Έτι και όταν κράζω και αναβώα, αποκλείει την προσευχήν μου. **9** Περιέφραξε με πελεκητούς λίθους τας οδοῦς μου, εστρέβλωσε τας τρίβους μου. **10** Έγεινεν εις εμέ άρκτος ενεδρεύουσα, λέων εν αποκρύφοις. **11** Παρέτρεψε τας οδοῦς μου και με κατεσπάραξε, με κατέστησεν ηφανισμένην. **12** Ενένειτε τον τόξον αυτού και με έστησεν ως σκοπόν εις βέλος. **13** Ενέπηξεν εις τα νεφρά μου τα βέλη της φαρέτρας αυτού. **14** Έγεινα γέλωε εις πάντα τον λάον μου, άσμα αυτών όλην την ημέραν. **15** Με εχώρτασε πικρία· με εμέθυσεν απήνθιον. **16** Και συνέτριψε τους οδόντας μου με χάλικας· με εκάλυψε με σποδόν. **17** Και απέσπρωξα, από ειρήνης την ψυχήν μου· ελησιόμησα το αγαθόν. **18** Και είπα, Απωλώσθη η δύναμίς μου και η ελπίς μου υπό του Κυρίου. **19** Ενθυμήθητι την θλίψίν μου και την έξώσίν μου, το απήνθιον και την χολήν. **20** Η ψυχή μου ενθυμείται ταύτα ακαταπαύστως και είναι τεταπεινωμένη εν εμοί. **21** Τούτο ανακαλώ εις την

καρδιαν μου, όθεν έχω ελπίδα· **22** Έλεος του Κυρίου είναι, ότι δεν συνετέλεσθημεν, επειδή δεν εξέλιπον οι οικτιρμοί αυτού. **23** Ανανεώνονται εν ταις πρωίταις· μεγάλη είναι η πιστότης σου. **24** Ο Κύριος είναι η μερίς μου, είπεν η ψυχή μου· διά τούτου θέλω ελπίζει επ' αυτόν. **25** Αγαθός ο Κύριος εις τους προσμένοντας αυτόν, εις την ψυχήν την εκζητούσαν αυτόν. **26** Καλόν είναι και να ελπίζη τις και να εφησυχάζη εις την σωτηριάν του Κυρίου. **27** Καλόν εις τον άνθρωπον να βαστάζη ζυγόν εν τη νεότητι αυτού. **28** Θέλει κάθισθαι κατά μόνας και σιωπά, επειδή ο Θεός επέβαλε φορτίον επ' αυτόν. **29** Θέλει βάλει το στόμα αυτού εις το χύμα, ίσως ήναι ελπίς. **30** Θέλει δώσει την σιαγόνα εις τον ραπίζοντα αυτόν· θέλει χορτασθή από ονειδισμού. **31** Διότι ο Κύριος δεν απορρίπτει εις τον αιώνα· **32** Αλλ' εάν και θλίψη, θέλει όμως και οικτειρήσει κατά το πλήθος του ελέους αυτού. **33** Διότι δεν θλίβει εκ καρδιάς αυτού ουδέ καταθλίβει τους υιούς των ανθρώπων. **34** Το να καταπατή τις υπό τους πόδας αυτού πάντας τους δεσμίους της γης. **35** Το να διαστρέφη κρίσιν ανθρώπου κατέναντι του προσώπου του Υψίστου· **36** Το να αδική άνθρωπον εν τη δίκη αυτού· ο Κύριος δεν βλέπει ταύτα. **37** Τις λέγει τι και γίνεται, χωρίς να προσταξη αυτό ο Κύριος; **38** Εκ του στόματος του Υψίστου δεν εξέρχονται τα κακά και τα αγαθά; **39** Διά τι ήθελε γογγύσει άνθρωπος ζων, άνθρωπος, διά την ποινήν της αμαρτίας αυτού; **40** Ας ερευνησωμεν τας οδοῦς ημών και ας εξετάσωμεν και ας επιστρέψωμεν εις τον Κύριον. **41** Ας υψώσωμεν τας καρδιάς ημών και τας χείρας προς τον Θεόν τον εν τοις ουρανοίς, λέγοντες, **42** Ημαρτήσαμεν και απεστατήσαμεν· συ δεν μας συνεχώρησας. **43** Περιεκάλυψας με θυμόν και κατεδίωξας ημάς· εφόνευσας, δεν εφείσθης. **44** Εκάλυψας σεαυτόν με νέφος, διά να μη διαβινη η προσευχή ημών. **45** Μας έκαμες σκύβαλον και βδέλυγμα εν μέσω των λαών. **46** Πάντες οι εχθροί ημών ήνοιξαν το στόμα αυτών επ' ημάς. **47** Φόβος και λάκκος ήλθον επ' ημάς, ερήμως και συντριμμός. **48** Ρύακας υδάτων καταβίβαζει ο οφθαλμός μου διά τον συντριμμόν της θυγατρός του λαού μου. **49** Ο οφθαλμός μου σταλάζει και δεν σιωπά, διότι δεν έχει άνεσιν, **50** Εωσού ο Κύριος διακύψη και ίδη εξ ουρανού. **51** Ο οφθαλμός μου καταθλίβει την ψυχήν μου, εκ πασών των θυγατέρων της πόλεώς μου. **52** Οι εχθρευόμενοι με αναίτιως με εκυνήγησαν ακαταπαύστως ως στρουθίον. **53** Έκοψαν την ζωήν μου εν τω λάκκω και έρριψαν λίθον επ' εμένα. **54** Τα ύδατα επλημμύρησαν υπεράνω της κεφαλής μου· είπα, Απερρίφθην. **55** Επεκαλέσθην το όνομά μου, Κύριε, εκ λάκκου κατωτάτου. **56** Έκουσαν την φωνήν μου· μη κλείσης το ωτίον σου εις τον στεναγμόν μου, εις την κραυγήν μου. **57** Επλησίασας καθ' ην ημέραν σε επεκαλέσθη· είπας, Μη φοβού. **58** Εδίκασας, Κύριε, την δίκην της ψυχής μου· ελύτρωσας την ζωήν μου. **59** Είδες, Κύριε, το προσ εμέ άδικον· κρίνον την κρίσιν μου. **60** Είδες πάσας τας εκδικήσεις αυτών, πάντας τους διαλογισμούς αυτών κατ' εμού. **61** Έκουσαν, Κύριε, τον ονειδισμόν αυτών, πάντας τους διαλογισμούς αυτών κατ' εμού. **62** Τους λόγους των επανισταμένων επ' εμέ και τας μελέτας αυτών κατ' εμού όλην την ημέραν. **63** Ιδέ, όταν κάθηνται και όταν σκάνονται· εγώ είμαι το άσμα αυτών. **64** Κάμε, Κύριε, εις αυτούς ανταπόδοσιν κατά τα έργα των χειρών αυτών. **65** Δος εις αυτούς πύρωσιν καρδιάς, την κατάραν· σου επ' αυτούς. **66** Καταδίωξον εν οργή και αφάνισον αυτούς υποκάτωθεν των ουρανών του Κυρίου.

4 Πως ημαυρώθη το χρυσίον, ηλλοιώθη το χρυσίον το καθαρώτατον, οι λίθοι του αγιαστηρίου διεσπάρησαν εις

τα άκρα πασών των οδών. 2 Οι ένδοξοι υιοί της Σιών, οι εκτιμώμενοι ως το καθαρόν χρυσίον, πως ελογίσθησαν ως αγγεία ήλινα, έργον χειρός κεραμείως. 3 Έτι και τα κήτη προσφέρουσι μαστούς και θηλάζουσι τα τέκνα αυτών· η δε θυγάτηρ του λαού μου εσκληρύνθη ως αι στρουθοκάμηλοι εν ερήμω. 4 Η γλώσσα του θηλάζοντος εκολλήθη εις τον ουρανίσκον αυτού υπό της δίψης· τα παιδιά εξήτησαν άρτον και δεν υπάρχει ο κόπτων εις αυτά. 5 Οι τρώγοντες φαγητά τρυφερά κοίτονται εν ταις οδοίς ηφανισμένοι· οι ανατεθραμμένοι εν πορφύρα ενηγκαλίσθησαν την κοπρίαν. 6 Και η ποινή της ανομίας της θυγατρός του λαού μου έγεινε μεγαλιτέρα παρά την ποινήν της αμαρτίας των Σοδόμων, τα οποία κατεστράφησαν ως εν ριπή, και δεν ενήργησαν επ' αυτών χείρες. 7 Οι Ναζηραίοι αυτής ήσαν καθαρώτεροι χιόνος, λευκότεροι γάλακτος, ερυθρότεροι την όψιν υπέρ τους πολυτίμους λίθους, στιλπνοί ως ο σάπφειρος· 8 Η όψις αυτών κατημαυρώθη υπέρ την ασβόλην· δεν εγνωρίζοντο εν ταις οδοίς· το δέρμα αυτών εκολλήθη επί των οστέων αυτών· εξήρανθη, έγεινε ως ξύλον. 9 Ευτυχέστεροι εστάθησαν οι θανατωθέντες υπό της ρομφαίας, παρά οι θανατωθέντες υπό της πείνης· διότι ούτοι κατατήκονται, τετραυματισμένοι δι' έλλειψιν γεννημάτων του αγρού. 10 Αι χείρες των ευσπλάγχων γυναικών έψησαν τα τέκνα αυτών· έγειναν εις αυτάς τροφή εν τω συντριμμίω της θυγατρός του λαού μου. 11 Ο Κύριος συνετέλεσε τον θυμόν αυτού, εξέχεε την φλόγα της οργής αυτού, και εξήψε πυρ εν Σιών, το οποίον κατέφαγε τα θεμέλια αυτής. 12 Δεν επίστευον οι βασιλείς της γης και πάντες οι κατοικούντες την οικουμένην, ότι ήθελεν εισέλθει εχθρός και πολέμιος εις τας πύλας της Ιερουσαλήμ. 13 Τούτο έγεινε διά τας αμαρτίας των προφητών αυτής και τας ανομίας των ιερέων αυτής, οίτινες έχυνον το αίμα των δικαίων εν μέσω αυτής. 14 Περιεπλανήθησαν ως τυφλοί εν ταις οδοίς, εμολύνθησαν εν τω αίματι, ώστε οι άνθρωποι δεν ηδύναντο να εγγίωσι τα ενδύματα αυτών. 15 Απόστητε, ακάθαρτοι, έκραζον προς αυτούς· απόστητε, απόστητε, μη εγγίσητε· ενώ έφευγον και περιεπλανώντο, ελέγετο μεταξύ των εθνών, Δεν θέλουσι παροικεί πλέον μεθ' ημών. 16 Το πρόσωπον του Κυρίου διεμέρισεν αυτούς, δεν θέλει πλέον επιβλέπει επ' αυτούς· πρόσωπον ιερέων δεν εσεβάσθησαν, γέροντας δεν ηλέησαν. 17 Ενώ έτι υπήρχομεν, οι οφθαλμοί ημών απέκαμον, προσμένοντες την ματαίαν βοήθειαν ημών· απεβλέψαμεν κεχηνότες προς έθνος μη δυνάμενον να σώζη. 18 Παραμονεύουσι τα ίχνη ημών, διά να μη περιπατώμεν εν ταις πλατείαις ημών· επλησίασε το τέλος ημών, αι ημέραι ημών επληρώθησαν, διότι ήλθε το τέλος ημών. 19 Οι καταδιώκοντες ημάς έγειναν ελαφρότεροι των αετών του ουρανού· εκυνήγησαν ημάς επί τα όρη, ενήδρευσαν ημάς εν τη ερήμω. 20 Η πνοή των μυκτήρων ημών, ο χριστός του Κυρίου, επιάσθη εν ταις παγίσι αυτών, υπό την σκιάν του οποίου, ελέγομεν, θέλομεν ζη μεταξύ των εθνών. 21 Χαίρε και ευφραίνου, θυγάτηρ Εδώμ, η κατοικούσα εν γη Ούζ· έτι και προς σε θέλει περάσει το ποτήριον· θέλεις μεθυσθή και θέλεις γυμνωθή. 22 Τελειώσεν η ποινή της ανομίας σου, θυγάτηρ Σιών· δεν θέλει σε φέρει πλέον εις αιχμαλωσίαν· θέλει επισκεφθή την ανομίαν σου, θυγάτηρ Εδώμ· θέλει αποκαλύψει τα αμαρτήματά σου.

5 Ενθυμήθητι, Κύριε, τι έγεινεν εις ημάς επίβλεψον, και ιδέ τον ονειδισμόν ημών. 2 Η κληρονομία ημών μετεστράφη εις αλλοτριούς, αι οικία ημών εις ξένους. 3 Εγεινάμεν ορφανοί άνευ πατρός, αι μητέρες ημών ως χήραι. 4 Με αργύριον επίομεν το ύδωρ ημών· τα ζύλα ημών επωλήθησαν εις ημάς. 5 Επί τον

τράχηλον ημών είναι διωγμός· εμοχθήσαμεν, ανάπαυσιν δεν έχομεν. 6 Ηπλώσαμεν χείρα προς τους Αιγυπτίους, προς τους Ασσυρίου, διά να χορτασθώμεν άρτον. 7 Οι πατέρες ημών ημάρτησαν, εκείνοι δεν υπάρχουν· και ημείς φέρομεν τας ανομίας αυτών. 8 Δούλοι εξουσιάζουσιν επ' ημάς· δεν υπάρχει ο λυτρώνων εκ της χειρός αυτών. 9 Φέρομεν τον άρτον ημών μετά κινδύνου της ζωής ημών, απ' έμπροσθεν της ρομφαίας της ερήμου. 10 Το δέρμα ημών ημαυρώθη ως κλίβανος, από της καύσεως της πείνης. 11 Εταπεινώσαν τας γυναίκας εν Σιών, τας παρθένους εν ταις πόλεσιν Ιούδα. 12 Οι άρχοντες εκρεμάσθησαν υπό των χειρών αυτών· τα πρόσωπα των πρεσβυτέρων δεν ετιμήθησαν. 13 Οι νέοι υπεβλήθησαν εις το άλεσμα, και τα παιδιά έπεσον υπό τα ζύλα. 14 Οι πρεσβύτεροι έπαυσαν από των πυλών, οι νέοι από των ασμάτων αυτών. 15 Έπαυσεν η χαρά της καρδιάς ημών, ο χορός ημών εστράφη εις πένθος. 16 Ο στέφανος της κεφαλής ημών έπεσεν· ουαί δε εις ημάς, διότι ημαρτήσαμεν. 17 Διά τούτο εξέλιπεν η καρδιά ημών, διά ταύτα εσκοτονιάσασαν οι οφθαλμοί ημών. 18 Διά τη ηρμωσιον του όρους Σιών, αι αλώπекες περιπατούν εν αυτώ. 19 Συ, Κύριε, κατοικείς εις τον αιώνα· ο θρόνος σου διαμένει εις γενεάν και γενεάν. 20 Διά τι θέλεις μας λησμονήσει διά παντός; θέλεις μας εγκαταλείψει εις μακρότητα ημερών; 21 Επιστρέψον ημάς, Κύριε, προς σε και θέλομεν επιστραφή. Ανανέωσον τας ημέρας ημών ως το πρότερον. 22 Διατί απέρριψας ημάς ολοτελώς, ωργίσθης εναντίον ημών έως σφόδρα;

Ίεζεκιήλ

1 Εν τω τριακοστώ έτει, τω τετάρτω μηνί, τη πέμπτη του μηνός, ενώ ήμην μεταξύ των αιχμαλώτων παρά τον ποταμόν Χεβάρ, ηνοιήθησαν οι ουρανοί και είδον οράματα του Θεού· **2** τη πέμπτη του μηνός του έτους τούτου, του πέμπτου της αιχμαλωσίας του βασιλέως Ιωαχεΐν, **3** έγεινε ρητός λόγος Κυρίου προς τον Ίεζεκιήλ υιόν του Βουζεί του ιερέα, εν τη γη των Χαλδαίων παρά τον ποταμόν Χεβάρ, και εκεί εστάθη η χειρ του Κυρίου επ' αυτών. **4** Και είδον και ιδού, ανεμοστρόβιλος ήρχετο από βορρά, νέφος μέγα και πυρ συστρεφόμενον· περίξ δε τούτου λάμψις και εκ μέσου αυτού εφάινετο ως όψις ηλέκτρο, εκ μέσου του πυρός. **5** Και εκ μέσου αυτού εφάινετο τεσσάρων ζώων ομοίωμα. Και η θέα αυτών ήτο αύτη· είχον ομοίωμα ανθρώπου. **6** Και έκαστον είχε τέσσαρα πρόσωπα και έκαστον αυτών είχε τέσσαρας πτέρυγας. **7** Και οι πόδες αυτών ήσαν πόδες ορθοί, και το ίχνος του ποδός αυτών όμοιον με ίχνος ποδός μόσχου· και εσπινθηροβόλουν ως όψις χαλκού στίλβοντος. **8** Και είχον χείρας ανθρώπου υποκάτωθεν των πτερύγων αυτών, εις τα τέσσαρα αυτών μέρη· και τα τέσσαρα είχον τα πρόσωπα αυτών και τας πτέρυγας αυτών. **9** Αι πτέρυγες αυτών συνείχον η μία μετά της άλλης· δεν εστρέφοντο ενώ εβάδιζον· κατέναντι του προσώπου αυτών επορευόντο έκαστον. **10** Περί δε του ομοιώματος του προσώπου αυτών, τα τέσσαρα είχον πρόσωπον ανθρώπου, και πρόσωπον λέοντος κατά το δεξιόν μέρος· και τα τέσσαρα είχον πρόσωπον βοός κατά το αριστερόν· είχον και αι τέσσαρα πρόσωπον αετού. **11** Και τα πρόσωπα αυτών και αι πτέρυγες αυτών ήσαν διηρημέναι προς τα άνω· δύο έκάστου συνείχοντο η μία μετά της άλλης και δύο εκάλυπτον τα σώματα αυτών. **12** Και επορευόντο έκαστον κατέναντι του προσώπου αυτού· όπου το πνεύμα εφέρετο, εκεί εβάδιζον· ενώ εβάδιζον, δεν εστρέφοντο. **13** Περί δε του ομοιώματος των ζώων, η θέα αυτών ήτο ως καιόμενοι άνθρακες πυρός, ως θέα λαμπάδων· τούτο συνεστρέφετο μεταξύ των ζώων· και ήτο το πυρ λαμπρόν, και αστραπή εξήρχετο από του πυρός. **14** Και τα ζώα έτρεχον και επέστρεφον ως η θέα της αστραπής. **15** Και ως είδον τα ζώα, ιδού, τροχός εις πρό την γην, πλησίον των ζώων εις τα τέσσαρα αυτών πλάγια. **16** Η θέα των τροχών και η εργασία αυτών ήσαν ως όψις θηρύλλου· και αι τέσσαρες είχον το αυτό ομοίωμα· και η θέα αυτών και η εργασία αυτών ήσαν ως εάν ήτο τροχός εν μέσω τροχού. **17** Ότε εβάδιζον, εκινούντο κατά τα τέσσαρα αυτών πλάγια· δεν εστρέφοντο ενώ εβάδιζον. **18** Οι δε κύκλοι αυτών ήσαν τόσοι υψηλοί, ώστε έκαστον όφρον· και οι κύκλοι αυτών πλήρεις οφθαλμών κύκλω των τεσσάρων τούτων. **19** Και ότε τα ζώα επορευόντο, επορευόντο οι τροχοί πλησίον αυτών· και ότε τα ζώα υψόνοντο από της γης, υψόνοντο και οι τροχοί. **20** Όπου ήτο να υπάγη το πνεύμα, εκεί επορευόντο, εκεί το πνεύμα ήτο να υπάγη· και οι τροχοί υψόνοντο απέναντι τούτων, διότι το πνεύμα των ζώων ήτο εν τοις τροχοίς. **21** Ότε εκείνα επορευόντο, επορευόντο και ούτοι· και ότε εκείνα ίσαντο, ίσαντο και ούτοι· ότε δε εκείνα υψόνοντο από της γης, και οι τροχοί υψόνοντο απέναντι αυτών, διότι το πνεύμα των ζώων ήτο εν τοις τροχοίς. **22** Και το ομοίωμα του στερεώματος του επάνωθεν της κεφαλής των ζώων ήτο ως όψις φοβερού κρουστάλλου, εξηπλωμένου υπέρ τας κεφαλάς αυτών. **23** Υποκάτω δε του στερεώματος ήσαν εκτεταμέναί αι πτέρυγες αυτών, η μία προς την άλλην· δύο είχεν έκαστον, με τας οποίας εκάλυπτον τα σώματα αυτών. **24** Και ότε επορευόντο, ήκουον

τον ήχον των πτερύγων αυτών, ως ήχον υδάτων πολλών, ως φωνήν του Παντοδυνάμου, και την φωνήν της λαλιάς ως φωνήν στρατοπέδου· ότε ίσαντο, κατεβίβαζον τας πτέρυγας αυτών. **25** Και ενίγνετο φωνή άνωθεν εκ του στερεώματος του υπέρ την κεφαλήν αυτών· ότε ίσαντο, κατεβίβαζον τας πτέρυγας αυτών. **26** Υπεράνωθεν δε του στερεώματος του υπέρ την κεφαλήν αυτών εφάινετο ομοίωμα θρόνου, ως θέα λίθου σαπφείρου· και επί του ομοιώματος του θρόνου ομοίωμα ως θέα ανθρώπου καθημένου επ' αυτόν άνωθεν. **27** Και είδον ως όψιν ηλέκτρο, ως θεάν πυρός εν αυτώ κύκλω, από της θέας της οσφύος αυτού και επάνω· και από της θέας της οσφύος αυτού και κάτω είδον ως θεάν πυρός, και είχε λάμψιν κύκλω. **28** Ως η θέα του τόξου, του γινομένου εν τη νεφέλη εν ημέρα βροχής, ούτως ήτο η θέα της λάμψεως κύκλω. Αύτη ήτο η θέα του ομοιώματος της δόξης του Κυρίου. Και ότε είδον, έπεσον επί πρόσωπόν μου και ήκουσα φωνήν λαλούντος.

2 Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, στήθη επί τους πόδας σου, και θέλω λαλήσει προς σε. **2** Και καθώς ελάλησε προς εμέ, εισήλθεν εις εμέ το πνεύμα και με έσθησεν επί τους πόδας μου, και ήκουσα τον λαλούντα προς εμέ. **3** Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, εγώ σε εξαποστέλλω προς τους υιούς Ισραήλ, προς έθνη αποστατικά, τα οποία απαστάτησαν απ' εμού· αυτοί και οι πατέρες αυτών εστάθησαν παραβάται εναντίον μου έως ταύτης της σήμερον ημέρας. **4** και είναι υιοί σκληροπρόσωποι και σκληροκάρδιοι. Εγώ σε εξαποστέλλω προς αυτούς, και θέλεις ειπει προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός. **5** Και εάν τε ακούσωσιν, εάν τε απειθίσωσι, διότι είναι οίκος αποστάτης, θέλωσιν όμως γνωρίσει ότι εστάθη προφήτης εν μέσω αυτών. **6** Και συ, υιέ ανθρώπου, μη φοβηθής απ' αυτών και από των λόγων αυτών μη δειλιάσης, διότι είναι άκανθα και σκόλοπες μετά σου, και κατοικεις μεταξύ σκορπιών· μη φοβηθής από των λόγων αυτών και από προσώπων αυτών μη τρομάξης, διότι είναι οίκος αποστάτης. **7** Και θέλεις λαλήσει τους λόγους μου προς αυτούς, εάν τε ακούσωσιν, εάν τε απειθίσωσι· διότι είναι αποστάται. **8** Συ όμως, υιέ ανθρώπου, άκουε τούτο, το οποίον εγώ λαλώ προς σέ· μη γείνης αποστάτης ως ο αποστάτης οίκος· άνοιξον το στόμα σου και φάγε τούτο, το οποίον εγώ δίδω εις σε. **9** Και είδον και ιδού, χειρ εξηπλωμένη προς εμέ, και ιδού, εν αυτή τόμος βιβλίου. **10** Και εξετύλιξεν αυτόν ενώπιόν μου· και ήτο γεγραμμένος έσωθεν και έξωθεν, και εν αυτώ γεγραμμένοι κλαυθμοί και θρηνηδία και ουαί.

3 Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, φάγε τούτο, το οποίον ευρίσκεις· φάγε τούτον τον τόμον και ύπαγε να λαλήσης προς τον οίκον Ισραήλ. **2** Και ήνοιξα το στόμα μου και με εψώμισε τον τόμον εκείνον. **3** Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, ας φάγη η κοιλία σου και ας εμπλησθώσι τα εντόσθιά σου από του τόμου τούτου, τον οποίον εγώ δίδω εις σε. Και έφαγον και έγεινον εν τω στόματί μου ως μέλι υπό της γλυκύτητος. **4** Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, ύπαγε, είσελθε εις τον οίκον του Ισραήλ και λάλησον τους λόγους μου προς αυτούς. **5** Διότι δεν εξαποστέλλεσαι προς λαόν βαθύχειλον και βαρύγλωσσον· αλλά προς τον οίκον Ισραήλ· **6** ουχι προς λαούς πολλούς βαθυχειλούς και βαρυγλώσσους, των οποίων τους λόγους δεν εννοείς. Και προς τούτους εάν σε εξαπέστειλλον, ούτοι ήθελον σου εισακούσει. **7** Ο οίκος όμως Ισραήλ δεν θέλει να σου ακούση· διότι δεν θέλουσι να εισακούωσιν εμού· επειδή πας ο οίκος Ισραήλ είναι σκληρομέτωπος και σκληροκάρδιος. **8** Ιδού, έκαστον το πρόσωπόν σου δυνατόν εναντίον των

προσώπων αυτών και το μέτωπόν σου, δυνατόν εναντίον των μετώπων αυτών. **9** Ως αδάμαντα σκληρότερον χάλικος έκαμον το μέτωπόν σου· μη φοβηθής αυτούς και μη τρομάξης από πρόσωπου αυτών, διότι είναι οίκος αποστάτης. **10** Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, πάντας τους λόγους μου, τους οποίους θέλω λαλήσει προς σε, λάβε εν τη καρδιά σου και άκουσον με τα όσα σου. **11** Και ύπαγε, είσελθε προς τους αιχμαλωτισθέντας, προς τους υιούς του λαού σου, και λάλησον προς αυτούς και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός, εάν τε ακούσωσιν, εάν τε απειθίωσιν. **12** Και με εσήκωσε το πνεύμα, και ήκουσα όπισθέν μου φωνήν μεγάλης συγκινήσεως λεγόντων, Ευλογημένη ή δόξα του Κυρίου εκ του τόπου αυτού. **13** Και ήκουσα τον ήχον των πτερυγών των ζώων, αίτινες συνείχοντο η μία μετά της άλλης, και τον ήχον των τροχών απέναντι τούτων και φωνήν μεγάλης συγκινήσεως. **14** Και με ύψωσε το πνεύμα και με έλαβε και υπήγα εν πικρία και εν αγανακτήσει του πνευμάτός μου· πλην η χειρ του Κυρίου ήτο κραταιά επ' εμέ. **15** Και ήλθον προς τους μετοικισθέντας εις Τελαβιβ, τους κατοικούντας παρά τον ποταμόν Χεβάρ, και εκάθησα όπου εκείνοι εκάθηγτο και παρέμεινα εκεί μεταξύ αυτών επτά ημέρας εκστατικός. **16** Και μετά τας επτά ημέρας έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **17** Υιέ ανθρώπου, σε κατέστησα φύλακα επί τον οίκον Ισραήλ· άκουσον λοιπόν λόγον εκ του στόματός μου και νουθετήσον αυτούς παρ' εμού. **18** Όταν λέγω προς τον άνομον, Εξάπαντος θέλεις θανατωθή, και συ δεν νουθετήσης αυτόν και δεν λαλήσης διά να αποτρέψης τον άνομον από της οδού αυτού της ανόμου, ώστε να σώσης την ζωήν αυτού, εκείνος μεν ο άνομος θέλει αποθάνει εν τη ανομία αυτού· πλην εκ της χειρός σου θέλω ζητήσει το αίμα αυτού. **19** Αλλά εάν συ μεν νουθετήσης τον άνομον, αυτός όμως δεν επιστρέφει από της ανομίας αυτού και από της οδού αυτού της ανόμου, εκείνος μεν θέλει αποθάνει εν τη ανομία αυτού, συ δε ηλευθέρωσας την ψυχήν σου. **20** Πάλιν, εάν ο δικαίος εκτραπή από της δικαιοσύνης αυτού και πράξει ανομίαν, και ειγώ θέσω πρόσκομμα έμπροσθεν αυτού· εκείνος θέλει αποθάνει επειδή δεν έδωκα εις αυτόν νουθεσίαν αυτού· αποθάνει εν τη αμαρτία αυτού, και η δικαιοσύνη αυτού, την οποίαν έκαμε, δεν θέλει μνημονευθή· πλην εκ της χειρός σου θέλω ζητήσει το αίμα αυτού. **21** Εάν όμως συ νουθετήσης τον δικαίον διά να μη αμαρτήση και αυτός δεν αμαρτήση, ο δικαίος θέλει βεβαίως ζήσει, διότι ενουθετήθη και συ ηλευθέρωσας την ψυχήν σου. **22** Και εστάθη εκεί η χειρ του Κυρίου επ' εμέ και είπε προς εμέ, Σηκώθητι, έξελθε εις την πεδιάδα και εκεί θέλω λαλήσει προς σε. **23** Και εσηκώθην και εξήλθον εις την πεδιάδα και ιδού, η δόξα του Κυρίου ίστατο εκεί, ως η δόξα την οποίαν είδον παρά τον ποταμόν Χεβάρ· και έπεσον επί πρόσωπόν μου. **24** Και εισήλθε το πνεύμα εις εμέ και με έστησεν επί τους πόδας μου και με ελάλησε προς εμέ και μοι είπεν, Ύπαγε, κλείσθητι ενός της οικίας σου. **25** Διότι, όσον περί σου, υιέ ανθρώπου, ιδού, θέλουσι βάλλει επί σε δεσμά και θέλουσι σε δέσει με αυτά και δεν θέλεις εξέλθει εις το μέσον αυτών. **26** Και την γλώσσαν σου θέλω κολλήσει προς τον λάρυγγά σου και θήλεις γείνει άλαλος και δεν θέλεις είσθαι προς αυτούς ανήρ ελέγχων, διότι είναι οίκος αποστάτης. **27** Πλην όταν λαλήσω προς σε, θέλω ανοίξει το στόμα σου και θέλεις ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ο ακούων ας ακούη· και ο απειθών ας απειθί· διότι είναι οίκος αποστάτης.

4 Και συ, υιέ ανθρώπου, λάβε εις σεαυτόν κεραμίδα και θες αυτήν έμπροσθέν σου και διάγραψον επ' αυτής πόλιν,

την Ιερουσαλήμ· **2** και στήσον πολιορκίαν εναντίον αυτής και οικοδόμησον προμαχώνας εναντίον αυτής και ύψωσον προχώματα εναντίον αυτής, θες έτι στρατόπεδον εναντίον αυτής και στήσον κριούς κύκλω εναντίον αυτής. **3** Και λάβε εις σεαυτόν πλάκα σιδηράν και θες αυτήν ως τοίχον σιδηρούν μεταξύ σου και της πόλεως, και στήριζον το πρόσωπόν σου εναντίον αυτής και θέλει πολιορκηθή και θέλεις βάλλει πολιορκίαν εναντίον αυτής· τούτο θέλει είσθαι σημείον εις τον οίκον Ισραήλ. **4** Και συ πλαγιάσον επί την αριστεράν σου πλευράν και θες την ανομίαν του οίκου Ισραήλ επ' αυτήν· κατά τον αριθμόν των ημερών, καθ' ας θέλεις πλαγιάσει επ' αυτήν, θέλεις βαστάσει την ανομίαν αυτών. **5** Διότι εγώ επί σε έθεσα τα έτη της ανομίας αυτών κατά τον αριθμόν των ημερών, τριακοσίας ενενήκοντα ημέρας και θέλεις βαστάσει την ανομίαν του οίκου Ισραήλ. **6** Και αφού τελειώσης ταύτας, πλαγιάσον πάλιν επί την πλευράν σου την δεξιάν, και θέλεις βαστάσει την ανομίαν του οίκου Ιούδα τεσσαράκοντα ημέρας· εκάστην μίαν ημέραν προσδιώρισα εις σε αντι ενός έτους. **7** Και θέλεις στηρίζει το πρόσωπόν σου προς την πολιορκίαν της Ιερουσαλήμ και ο βραχίών σου θέλει είσθαι γυμνός και θέλεις προφητεύσει εναντίον αυτής. **8** Και ιδού, θέλω βάλλει επί σε δεσμά, και δεν θέλεις στραφή από της μιας σου πλευράς εις την άλλην, εωσόυ τελειώσης τας ημέρας της πολιορκίας σου. **9** Και συ λάβε εις σεαυτόν σίτον και κριθήν και κυάμους και φακίην και κέγχρον και άρακον, και θες αυτά εις εν αγείον και κάμε εξ αυτών άρτους εις σεαυτόν· κατά τον αριθμόν των ημερών καθ' ας θέλεις πλαγιάσει επί την πλευράν σου, τριακοσίας και ενενήκοντα ημέρας θέλεις τρώγει εκ τούτων. **10** Και το φαγητόν σου, το οποίον θέλεις τρώγει εκ τούτων, θέλει είσθαι με ζύγιον, είκοσι σίκλων την ημέραν· από καιρού έως καιρού θέλεις τρώγει εξ αυτών. **11** Και ύδωρ με μέτρον θέλεις πίνει, το έκτον ενός ίν· από καιρού έως καιρού θέλεις πίνει. **12** Και θέλεις τρώγει αυτούς ως κριθίνους εγκρυφίας, και θέλεις ψήνει αυτούς με κόπρον εξερχομένην από ανθρώπου, έμπροσθεν των οφθαλμών αυτών. **13** Και είπε Κύριος, Ούτω θέλουσι φάγει οι υιοί Ισραήλ τον άρτον αυτών μεμολυσμένον μεταξύ των εθνών, όπου θέλω διασκορπίσει αυτούς. **14** Και εγώ είπα, Α, Κύριε Θεέ· ιδού, ψυχή μου δεν εμολύνθη, επειδή από νεότητός μου έως του νυν δεν έφαγον θνησιμαίον ή θηριάλωτον, ουδέ εισήλθε ποτέ εις το στόμα μου κρέας βδελυκτόν. **15** Και είπε προς εμέ, Ιδέ, έδωκα εις σε κόπρον βοός αντι κόπρου ανθρώπινης, και με ταύτην θέλεις ψήσει τον άρτον σου. **16** Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, ιδού, εγώ θέλω συντριψίει το υποστήριγμα του άρτου εν Ιερουσαλήμ· και θέλουσι τρώγει άρτον με ζύγιον και εν στενοχωρία, και θέλουσι πίνει ύδωρ με μέτρον και εν αγωνία· **17** διά να κατανηώσων ενδεείς άρτου και ύδατος και θέλουσιν εκθαμβείσθαι προς αλλήλους, και θέλουσιν αναλωθή διά τας ανομίας αυτών.

5 Και συ, υιέ ανθρώπου, λάβε εις σεαυτόν μάχαιραν κοπεράν· θέλεις λάβει εις σεαυτόν ζυράφιον κουρέως και θέλεις περάσει αυτό επί την κεφαλήν σου και επί τον πώγωνά σου. Λάβε έπειτα εις σεαυτόν πλάστιγγας ζυγίων και διαίρεσον αυτά. **2** Το τρίτον θέλεις καύσει εν πυρί εν τω μέσω της πόλεως, ενώ αι ημέραι της πολιορκίας συμπληρούνται· και το τρίτον θέλεις λάβει και κατακόψει κύκλω αυτής εν μαχαίρα· και το τρίτον θέλεις διασκορπίσει εις τον αέρα· και εγώ θέλω γυμνώσει μάχαιραν όπισθεν αυτών. **3** Και εκ τούτων θέλεις λάβει έτι ολίγας τινάς και δέσει αυτάς εις τα κράσπεδά σου. **4** Έπειτα λάβε έτι εκ τούτων και ρίψον αυτάς εις το μέσον του πυρός

και κατακαυσον αυτάς εν πυρί· εντεύθεν θέλει εξέλθει πυρ εις πάντα τον οίκον Ισραήλ. **5** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Αύτη είναι η Ιερουσαλήμ· εγώ έθεσα αυτήν εν μέσω των εθνών και των περίξ αυτής τόπων. **6** Αλλ' αυτή μετήλλαξε τας κρίσεις μου εις ανομίαν χειρότερα παρά τα έθνη, και τα διατάγματά μου χειρότερα παρά τους τόπους τους περίξ αυτής· διότι απέρριψαν τας κρίσεις μου και τα διατάγματά μου· δεν περιεπάτησαν εν αυτοίς. **7** Όθεν ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή σεις υπερέβητε τα έθνη τα περίξ υμών και δεν περιεπατήσατε εν τοις διατάγμασί μου και τας κρίσεις μου δεν εξετελέσατε· αλλ' ουδέ κατά τας κρίσεις των εθνών των περίξ υμών επράξατε, **8** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, και εγώ είμαι εναντίον σου και θέλω εκτελέσει κρίσεις εν μέσω σου ενώπιον των εθνών. **9** Και θέλω κάμει εις σε εκείνο το οποίον δεν έκαμον, ουδέ θέλω κάμει ποτέ όμοιον τούτου, διά πάντα τα βδελύγματά σου. **10** Διά τούτο οι πατέρες θέλουσι φάγει τα τέκνα αυτών εν μέσω σου και τα τέκνα θέλουσι φάγει τους πατέρας αυτών· και θέλω εκτελέσει κρίσεις εις σε· άπαν δε το υπόλοιπόν σου θέλω διασκορπίσει εις πάντα άνεμον. **11** Διά τούτο, ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, εξάπαντος, επειδή συ εμίανας τα αγία μου με πάσας τας μιαιράς πράξεις σου και με πάντα τα βδελύγματά σου, και εγώ λοιπόν θέλω σε συντρίψει· και ο οφθαλμός μου δεν θέλει φεισθή, και εγώ δεν θύλω σε ελεήσει. **12** Το τρίτον σου θέλουσι αποθάνει υπό λοιμού και θέλουσι αναλωθή εν μέσω σου υπό πείνης· και το τρίτον θέλουσι πέσει κύκλω σου υπό ρομφαίας· το δε άλλο τρίτον θέλω διασκορπίσει εις πάντα άνεμον και θέλω γυμνώσει μάχιραν όπισθεν αυτών. **13** Και θέλει συντελεσθή ο θυμός μου και θέλω αναπαυσει την οργήν μου επ' αυτοούς και θέλω ευχαριστηθή· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος ελάλησα εν τα ζήλω μου, όταν συντελέσω κατ' αυτών την οργήν μου. **14** Και θέλω σε καταστήσει έρημον και όνειδος μεταξύ των εθνών των κύκλω σου, ενώπιον παντός διαβαίνοντος. **15** Και θέλεις είσθαι όνειδος και παίγνιον, διδασκαλία και θάμβος, εις τα έθνη τα κύκλω σου, όταν εκτελέσω κρίσεις εις σε εν θυμό και εν οργή και μετ' επιτιμησεων οργής· εγώ ο Κύριος ελάλησα. **16** Όταν εξαποστείλω επ' αυτοούς τα κακά βέλη της πείνης τα εξολοθρευτικά, τα οποία θέλω εξαποστείλει διά να σας εξολοθρεώσω, θέλω επαυξήσει έτι την πείναν εις εσάς και θέλω συντρίψει εις εσάς το υποστήριγμα του άρτου. **17** Και θέλω εξαποστείλει εφ' υμάς πείναν και θηρία κακά και θέλουσι σε ορφανίσει, και λοιμός και αίμα θέλουσι περάσει διά σου, και θέλω φέρει ρομφαίαν επί σε· εγώ ο Κύριος ελάλησα.

6 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, στήριζον το πρόσωπόν σου προς τα όρη του Ισραήλ και προφήτευσον εναντίον αυτών, **3** και ειπέ, Ορη του Ισραήλ, ακούσατε τον λόγον Κυρίου του Θεού· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός προς τα όρη και προς τα βουνά, προς τους ρύακας και προς τας κοιλάδας· Ιδού, εγώ, εγώ θέλω φέρει εφ' υμάς ρομφαίαν, και θέλω καταστρέψει τους υψηλούς τόπους σας. **4** Και τα θυσιαστήριά σας θέλουσι αφανισθή και τα ειδωλά σας θέλουσι συντριφθή, και τους τετραυματισμένους σας θέλω καταβάλει έμπροσθεν των ζοάνων σας. **5** Και θέλω στρώσει τα πτώματα των υιών Ισραήλ έμπροσθεν των ζοάνων αυτών, και θέλω διασκορπίσει τα οστά σας κύκλω των θυσιαστηρίων σας. **6** κατά πάσαν κατοικήσιν σας αι πόλεις θέλουσιν ερημωθή, και οι υψηλοί τόποι θέλουσιν αφανισθή, ώστε τα θυσιαστήριά σας να ερημωθώσι και να αφανισθώσι, και τα ζοάνα σας να συντριφθώσι και να εκλείψωσι, και τα ειδωλά σας να

πέσωσι κατακεκομμένα, και τα έργα σας να εξαλειφθώσι. **7** Και οι τετραυματισμένοι θέλουσι πέσει εν μέσω υμών, και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **8** Θέλω όμως αφήσει υπόλοιπον, διά να έχητε τινάς εκφυγόντας την μάχιραν μεταξύ των εθνών, όταν διασκορπισθήτε εις τους τόπους. **9** Και όσοι από σας εκφυγώσι, θέλουσι με ενθυμείσθαι μεταξύ των εθνών, όπου θέλουσι φερθή αιχμαλώτοι, όταν φέρω εις συντριβήν την πορνικήν αυτών καρδιάν ήτις εξέκλιναν απ' εμού, και τους οφθαλμούς αυτών τους εκπορευόντας κατόπιν των ζοάνων αυτών· και θέλουσιν αποστρέφεσθαι εαυτούς δι' όσας κακίας έπραξαν εν πάσι τοις βδελύγμασιν αυτών. **10** Και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος δεν ελάλησα ματαιώς, ότι ήθελον κάμει εις αυτούς τα κακά ταύτα. **11** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Κρότησον με την χείρα σου και κτύπησον με τον πόδα σου και ειπέ, Ουαί διά πάντα τα κακά βδελύγματα του οίκου Ισραήλ· διότι θέλουσι πέσει υπό μαχαίρας, υπό πείνης και υπό λοιμού. **12** Ο μακράν θέλει αποθάνει υπό λοιμού και ο πλησίον θέλει πέσει υπό μαχαίρας, ο δε εναπολειφθείς και ο πολιορκούμενος θέλει αποθάνει υπό πείνης· ούτω θέλω συντελέσει την οργήν μου επ' αυτοούς. **13** Και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν οι τραυματία αυτών κήνται μεταξύ των ζοάνων αυτών κύκλω των θυσιαστηρίων αυτών, επί πάντα υψηλόν λόφον, επί πάσας τας κορυφάς των ορέων και υποκάτω παντός δένδρον πρασίον και υποκάτω πάσης δασυφύλλου δρύος, του τόπου όπου προσέφερον οομήν ευωδιας εις πάντα τα ζοάνα αυτών. **14** Και θέλω εκτείνει την χείρα μου επ' αυτοούς και καταστήσει έρημον την γην, ερημοτέραν μάλιστα παρά την έρημον Διβλαθά, εις πάσας αυτών τας κατοικήσεις· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

7 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Και συ, υιέ ανθρώπου, άκουσον· ούτω λέγει Κύριος ο Θεός προς την γην του Ισραήλ. Τέλος, το τέλος ήλθεν επί τα τέσσαρα άκρα της γης. **3** Το τέλος ήλθε τώρα επί σε και θέλω αποστείλει επί σε την οργήν μου και θέλω σε κρίνει κατά τας οδούς σου και θέλω ανταποδώσει επί σε πάντα τα βδελύγματά σου. **4** Και ο οφθαλμός μου δεν θέλει σε φεισθή και δεν θέλω ελεήσει· αλλά θέλω ανταποδώσει επί σε τας οδούς σου, και θέλουσιν είσθαι εν μέσω σου τα βδελύγματά σου· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **5** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Κακόν, εν κακόν, ιδού, έρχεται· **6** τέλος ήλθε, το τέλος ήλθεν· εξηγγέρθη κατά σου· ιδού, έφθασεν. **7** Η πρωία ήλθεν επί σε, κάτοικε της γής· ο καιρός ήλθεν, η ημέρα της καταστροφής· επλησίασε και ουχί αγαλλίασις των ορέων. **8** Τώρα ευθύς θέλω εκχέει την οργήν μου επί σε και θέλω συντελέσει τον θυμόν μου επί σε· και θέλω σε κρίνει κατά τας οδούς σου και ανταποδώσει επί σε πάντα τα βδελύγματά σου. **9** Και ο οφθαλμός μου δεν θέλει φεισθή και δεν θέλω ελεήσει· κατά τας οδούς σου θέλω σοι ανταποδώσει, και θέλουσιν είσθαι τα βδελύγματά σου εν μέσω σου· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο πατάσων. **10** Ιδού, η ημέρα, ιδού, ήλθεν· η πρωία εφάνη· η ράβδος ήνησθη· η υπερηφάνια εβλάσθη. **11** Η βία ηυζήνηθη εις ράβδον ανομίας· ουδείς εξ αυτών θέλει μείνει ούτε εκ του πλήθους αυτών ούτε εκ των θορυβούντων εξ αυτών· και δεν θέλει υπάρχει ο πενθών δι' αυτοούς. **12** Ο καιρός ήλθεν, η ημέρα επλησίασεν· ας μη χαίρη ο αγοράζων και ας μη θρηνηί ο πωλών, διότι είναι οργή επί παν το πλήθος αυτής. **13** Διότι ο πωλητής δεν θέλει επιστρέψει εις το πωληθέν, αν και ευρίσκηται έτι μεταξύ των ζώντων· επειδή η όρασις η περί παντός του πλήθους αυτών δεν θέλει στραφή οπίσω· και ουδείς θέλει στερεώσει εαυτόν, του οποίου

η ζωή είναι εν τη ανομία αυτού. **14** Εσάλπισαν εν σάλπιγγι και ητοιμάσθησαν τα πάντα· πλην ουδείς υπάγει εις τον πόλεμον, διότι η οργή μου είναι επί παν τον πλήθος αυτής. **15** Η μάχαιρα είναι έξωθεν και ο λοιμός και η πείνα έσωθεν· ο εν τω αγρώ θέλει τελευτήσει εν μαχαίρα, τον δε εν τη πόλει, η πείνα και ο λοιμός θέλουν καταφάγει αυτόν. **16** Και όσοι εξ αυτών εκφύγουν, θέλουν διασωθή και θέλουν ειςθαι επί των ορέων ως αι περιστεράι των κοιλιάδων, θρηνούντες πάντες ούτοι, έκαστος διά τας ανομίας αυτού. **17** Πάσαι αι χείρες θέλουν παραλυθή και πάντα τα γόνατα θέλουν ρεύσει ως ύδωρ. **18** Και θέλουν περιζωσθή σάκκον και φρίκη θέλει καλύψει αυτούς και αισχύνη θέλει ειςθαι επί πάντα τα πρόσωπα και φαλάκρωμα επί πάσας τας κεφαλάς αυτών. **19** Το αργύριον αυτών θέλουν ρίψει εις τας οδούς, και το χρυσίον αυτών θέλει ειςθαι ως ακαθαρσία· το αργύριον αυτών και το χρυσίον αυτών δεν θέλουν δυνηθή να λυτρώσωσιν αυτούς εν τη ημέρα της οργής του Κυρίου· δεν θέλουν χορτάσει τας ψυχάς αυτών και δεν θέλουν γέμισει τας κοιλάς αυτών, διότι έγνενη το πρόσκομμα της ανομίας αυτών. **20** Επειδή την δόξαν του στολισμού αυτών, μετεχειρίσθησαν αυτήν εις υπερηφανίαν και έκαμον εξ αυτής τας εικόνας των βδελυγμάτων αυτών, τα μισητά αυτών· διά τούτου εγώ καθιστώ αυτήν εις αυτούς ακαθαρσίαν. **21** Και θέλω παραδώσει αυτήν εις χείρας αλλοτρίων διάρπαγμα και εις τους ασεβείς της γης λάφυρον, και θέλουν βεβηλώσει αυτήν. **22** Και θέλω αποστρέψει το πρόσωπόν μου απ' αυτών, και θέλουν βεβηλώσει το άδυτόν μου· και οι λεηλάται θέλουν εμβή εις αυτό και βεβηλώσει αυτό. **23** Κάμε άλυσον, διότι η γη είναι πλήρης από κρίσεις αιμάτων και η πόλις πλήρης καταδυναστείας. **24** Διά τούτο θέλω φέρει τους κακίστους των εθνών και θέλουν κληρονομήσει τας οικίας αυτών· και θέλω καταβάλει την έπαρση των ισχυρών· και τα άγια αυτών θέλουν βεβηλωθή. **25** Όλεθρος επέρχεται και θέλουν ζητήσει ειρήνην και δεν θέλει υπάρχει. **26** Συμφορά επί συμφοράν θέλει έρχεσθαι και αγγελία θέλει φθάνει επ' αγγελίαν· τότε θέλουν ζητήσει παρά προφήτου όραση και θέλει χαθή ο νόμος από του ιερέως και η βουλή από των πρεσβυτέρων. **27** Ο βασιλεύς θέλει πενήσει και ο άρχων θέλει ενδυθή αφανισμόν και αι χείρες του λαού της γης θέλουν παραλυθή· κατά τας οδούς αυτών θέλω κάμει εις αυτούς και κατά τας κρίσεις αυτών θέλω κρίνει αυτούς, και θέλουν γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

8 Και εν τω έκτω έτει, τω έκτω μηνί, τη πέμπτη του μηνός, ενώ εγώ εκαθήμην εν τω οίκω μου και οι πρεσβύτεροι του Ιουδά εκάθηnton έμπροσθέν μου, χειρ Κυρίου του Θεού έπεσεν εκεί επ' εμέ. **2** Και είδον και ιδού, ομοίωμα ως θεά πυρός· από της θεάς της οσφύος αυτού και κάτω πυρ, και από της οσφύος αυτού και επάνω ως θεά λάμπηως, ως ύψις ηλέκτρον. **3** Και εξήλωσεν ομοίωμα χειρός, και με έπίασεν από της κόμης της κεφαλής μου και με ύψωσα του πνεύμα μεταξύ της γης και του ουρανού και με έφερε δι' οραμάτων Θεού εις Ιερουσαλήμ, εις την θύραν της εσωτέρας πύλης της βλεπούσης προς βορράν, όπου ίστατο το είδωλον της ζηλοτυπίας, το παροξύνον εις ζηλοτυπίαν. **4** Και ιδού, η δόξα του Θεού του Ισραήλ ήτο εκεί, κατά το όραμα το οποίον είδον εν τη πεδιάδι. **5** Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, ύψωσον τώρα τους οφθαλμούς σου προς την οδόν την προς βορράν. Και ύψωσα τους οφθαλμούς μου προς την οδόν την προς βορράν και ιδού, κατά το βόρειον μέρος εν τη πύλη του θυσιαστηρίου το είδωλον τούτου της ζηλοτυπίας κατά την είσοδον. **6** Τότε είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, βλέπεις ου τι κάμνουν οι ούτοι; τα μεγάλα βδελύγματα, τα οποία ο οίκος

Ισραήλ κάμνει εδώ, διά να απομακρυνθώ από των αγίων μου; πλην στρέφον έτι, θέλεις ιδεί μεγαλύτερα βδελύγματα. **7** Και με έφερον εις την πύλην της αυλής και είδον και ιδού, μία οπή εν τω τοίχω. **8** Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, σκάψον τώρα εν τω τοίχω και έσκαψα εν τω τοίχω και ιδού, μία θύρα. **9** Και είπε προς εμέ, Είσελθε και ιδέ τα πονηρά βδελύγματα, τα οποία ούτοι κάμνουνσιν εδώ. **10** Και εισηλθον και είδον· και ιδού, παν ομοίωμα ερεπών και βδελυκτών ζώων και πάντα τα είδωλα του οίκου Ισραήλ, εξωγραφημένα επί τον τοίχον κύκλω κύκλω. **11** Και ίστατο έμπροσθεν αυτών εβδομήκοντα άνδρες εκ των πρεσβυτέρων του οίκου Ισραήλ· εν μέσω δε αυτών ίστατο Ιααζανίας ο υιός του Σαφάν· και εκράτει έκαστος εν τη χειρί αυτού το θυμιατήριον αυτού· και ανέβαινε πυκνόν νέφος θυμιάματος. **12** Και είπε προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, είδες τι κάμνουνσιν εν τω σκότει οι πρεσβύτεροι του οίκου Ισραήλ, έκαστος εν τω κρυπτώ οικίω των εικόνων αυτού; διότι είπον, Ο Κύριος δεν μας βλέπει· ο Κύριος εγκατέλιπε την γην. **13** Και είπε προς εμέ, Στρέφον έτι· θέλεις ιδεί μεγαλύτερα βδελύγματα, τα οποία ούτοι κάμνουνσιν. **14** Και με έφερον εις τα πρόθυρα της πύλης του οίκου του Κυρίου της προς βορράν, και ιδού, εκεί εκάθηnton γυναίκες θρηνούσαι τον Θαμμούζ. **15** Και είπε προς εμέ, Είδες, υιέ ανθρώπου; Στρέφον έτι· θέλεις ιδεί μεγαλύτερα βδελύγματα παρά ταύτα. **16** Και με εισήγαγεν εις την εσωτέραν αυλήν του οίκου του Κυρίου· και ιδού, εν τη θύρα του ναού του Κυρίου, μεταξύ της στοάς και του θυσιαστηρίου, περίπου είκοσιπέντε άνδρες με τα νότια αυτών προς τον ναόν του Κυρίου και τα πρόσωπα αυτών προς ανατολάς, και προσεκύνουν τον ήλιον κατά ανατολάς. **17** Και είπε προς εμέ, είδες, υιέ ανθρώπου; Μικρόν είναι τούτο εις τον οίκον Ιουδα, να κάμνουν τα βδελύγματα, τα οποία ούτοι κάμνουνσιν ενταύθα; ώστε εγένεονσιν την γην από καταδυναστείας και εξέκλιναν διά να με παροργίσωσι· και ιδού, βάλλουνσιν τον κλάδον εις τους μυκτήρας αυτών. **18** Και εγώ λοιπόν θέλω φερθή μετ' οργής· ο οφθαλμός μου δεν θέλει φεισθή ουδέ θέλω ελεήσει· και όταν κράζωσιν εις τα ώτα μου μετά φωνής μεγάλης, δεν θέλω εισακούσει αυτούς.

9 Και έκραζεν εις τα ώτα μου μετά φωνής μεγάλης· λέγων, Ας πλησιάσωσιν οι τεταγμένοι κατά της πόλεως, έκαστος έχων το όπλον αυτού της εξολοθρεύσεως εν τη χειρί αυτού. **2** Και ιδού, εξ άνδρες ήρχοντο από της οδού της υψηλοτέρας πύλης της βλεπούσης προς βορράν, έκαστος έχων εν τη χειρί αυτού όπλον κατασυντριμμού· και εν τω μέσω αυτών εις άνθρωπος ενδεδυμένος λινά με γραμματέως καλαμαρίον εν τη οσφύί αυτού· και εισελθόντες εστάθησαν πλησίον του χαλκίνου θυσιαστηρίου. **3** Και η δόξα του Θεού του Ισραήλ ανέβη επάνωθεν των χειρουργείμ, επάνωθεν των οποίων ήτο, εις το κατώφλιον του οίκου· και εφώνησε προς τον άνδρα τον ενδεδυμένον τα λινά, τον έχοντα εν τη οσφύί αυτού το καλαμαρίον του γραμματέως· **4** και είπε Κύριος προς αυτόν, Διέλθε διά της πόλεως, διά της Ιερουσαλήμ, και κάμε σημείον επί των μετώπων των ανδρών, των στεναζόντων και βοώντων διά πάντα τα βδελύγματα τα γίνόμενα εν μέσω αυτής. **5** Προς δε τους άλλους είπεν, ακούοντες εμού, Διέλθετε κατόπιν αυτού διά της πόλεως και πατάξτε· ας μη φεισθή ο οφθαλμός σας και μη ελεήσητε· **6** γέροντας, νέους και παρθένους και ήνπια και γυναίκας, φονεύσατε μέχρις εξαλείψεως εις πάντα όμωσ ανθρώπων· εφ' ου είναι το σημείον μη πλησίωσης· και αρχίσατε από του αγιαστηρίου μου. Και ήρχισαν από των ανδρών των πρεσβυτέρων των έμπροσθεν του οίκου. **7** Και είπε

προς αυτούς, Μιάνατε τον οίκον και γεμίσατε τας αυλάς από τραυματιών· εξέλθετε. Και εξήλθον και επάταξαν εν τη πόλει. **8** Ενώ δε ούτοι επάτασσαν αυτούς, εναπολειφθείς εγώ έπεσον επί πρόσωπόν μου και ανεβόησα και είπα, Οίμοι, Κύριε Θεέ· συ εξαλείφεις άπαν το υπόλοιπον του Ισραήλ, εκχέων την οργήν σου επί την Ιερουσαλήμ; **9** Και είπε προς εμέ, Η ανομία του οίκου Ισραήλ και Ιουδα υπερεμεγαλύνθη σφόδρα και η γη είναι πλήρης αιμάτων· και πόλις πλήρης διαφθοράς· διότι λέγουσιν, Ο Κύριος εγκατέλιπε την γην, και, Ο Κύριος δεν βλέπει. **10** Και εγώ λοιπόν δεν θέλει φεισθή ο οφθαλμός μου και δεν θέλω ελθεί· κατά της κεφαλής αυτών θέλω ανταποδώσει τας οδούς αυτών. **11** Και ιδού, ο ανήρ ο ενδεδυμένος τα λινά, ο έχων εν τη οσφύϊ αυτού το καλαμάριον, έφερεν απόκρισιν, λέγων, Έκαμον καθώς προσέταξας εις εμέ.

10 Έπειτα είδον και ιδού, εν τω στερεώματι τω άνωθεν της κεφαλής των χερουβείμ εμφανετο υπεράνω αυτών ως λίθος σάφειρος, κατά την θέαν ομοιώματος θρόνου. **2** Και ελάλησε προς τον άνδρα τον ενδεδυμένον τα λινά και είπεν, Είσελθε μεταξύ των τροχών, υποκάτω των χερουβείμ, και γεμίσον την χείρα σου άνδρακα πυρός εκ μέσου των χερουβείμ και διασκορπίσον αυτούς επί την πόλιν. Και εισήλθεν ενώπιόν μου. **3** Τα δε χερουβείμ ίσταντο εν δεξιόις του οίκου, ότε εισήρχετο ο ανήρ· και η νεφέλη εγέμισε την εσωτέραν αυλήν. **4** Και η δόξα του Κυρίου υψώθη άνωθεν των χερουβείμ κατά το κατώφλιον του οίκου· και ενέπλησε τον οίκον η νεφέλη και η αυλή ενεπλήσθη από της λάμπωσος της δόξης του Κυρίου. **5** Και ο ήχος των πτερυγών των χερουβείμ ηκούετο έως της εξωτέρας αυλής, ως φωνή του Παντοδυνάμου Θεού, όπóταν λαλή. **6** Και ότε προσέταξε τον άνδρα τον ενδεδυμένον τα λινά, λέγων, Λάβε πυρ εκ μέσου των τροχών, εκ μέσου των χερουβείμ, τότε εισήλθε και εστάθη πλησίον των τροχών. **7** Και εν χερούβι εξέτεινε την χείρα αυτού εκ μέσου των χερουβείμ, προς το πυρ το εν τω μέσω των χερουβείμ, και έλαβεν εκ τούτου και έθεσεν εις τας χείρας του ενδεδυμένου τα λινά· ο δε έλαβεν αυτό και εξήλθεν. **8** Εφαινετο δε ομοίωμα χειρός ανθρωπου εις τα χερουβείμ υπό τας πτέρυγας αυτών. **9** Και είδον και ιδού, τέσσαρες τροχοί πλησίον των χερουβείμ, εις τροχός πλησίον ενός χερουβί και εις τροχός πλησίον άλλου χερουβί, και η θέα των τροχών ήτο ως όψις βηρυλλου λίθου. **10** Περί δε της θεάς αυτών, και οι τέσσαρες είχαν το αυτό ομοίωμα, ως εάν ήτο τροχός εν μέσω τροχού. **11** Ενώ εβάδιζον, επορευόντο κατά τα τέσσαρα αυτών πλάγια· δεν εστρέφοντο ενώ εβάδιζον, αλλ' εις όντια τονόον ο πρώτος απευθύνετο, ηκολούθουν αυτόν οι άλλοι· δεν εστρέφοντο ενώ εβάδιζον. **12** Όλον δε το σώμα αυτών και τα νώτα αυτών και αι χείρες αυτών και αι πτέρυγες αυτών και οι τροχοί, οι τέσσαρες αυτών τροχοί, ήσαν κύκλω πλήρεις οφθαλμών. **13** Περί δε των τροχών, όπóτι εκαλούντο, ακούοντας εμού, Γαλγάλ. **14** Και έκαστον είχε τέσσαρα πρόσωπα· το πρόσωπον του ενός πρόσωπον χερουβί, και το πρόσωπον του δευτέρου πρόσωπον ανθρωπου, και του τρίτου πρόσωπον λέοντος, και του τετάρτου πρόσωπον αετού. **15** Και τα χερουβείμ υψώθησαν τούτο είναι το ζών, το όποιον είδον παρά τον ποταμόν Χεβάρ. **16** Και ότε τα χερουβείμ επορευόντο, επορευόντο εν τροχοί πλησίον αυτών και ότε τα χερουβείμ ύψονον τας πτέρυγας αυτών διά να ανυψώσωσιν από της γης, και αυτοί οι τροχοί δεν εξέκλινον από πλησίον αυτών. **17** Ότε δε ίσταντο, και εκείνοι ίσταντο και ότε ανυψούντο, και εκείνοι ανυψούντο μετ' αυτών· διότι το πνεύμα των ζώνων ήτο εν αυτοίς. **18** Και η δόξα του Κυρίου

εξήλθεν από του κατωφλίου του οίκου και εστάθη επί των χερουβείμ. **19** Και τα χερουβείμ ύψωσαν τας πτέρυγας αυτών και ανυψώθησαν από της γης ενώπιόν μου ότε εξήλθον, ήσαν και οι τροχοί πλησίον αυτών· και εστάθησαν εν τη θύρα της ανατολικής πόλης του οίκου του Κυρίου· και η δόξα του Θεού του Ισραήλ ήτο επ' αυτών υπεράνωθεν. **20** Τούτο είναι το ζών, το όποιον είδον υποκάτω του Θεού του Ισραήλ παρά τον ποταμόν Χεβάρ· και εγνώρισα ότι ήσαν χερουβείμ. **21** Έκαστον είχαν άνά τέσσαρα πρόσωπα και έκαστον τέσσαρας πτέρυγας και ομοίωμα χειρών ανθρωπου υπό τας πτέρυγας αυτών. **22** Τα δε πρόσωπα αυτών ήσαν κατά το ομοίωμα, τα αυτά πρόσωπα, τα όποια είδον παρά τον ποταμόν Χεβάρ, η θέα αυτών και αυτά επορευόντο δε έκαστον κατέναντι του προσώπου αυτού.

11 Και με ανέλαβε το πνεύμα και με έφερεν εις την ανατολικήν πόλιν του οίκου του Κυρίου, την βλέπουσαν προς ανατολάς και ιδού, εν τη θύρα της πόλης ηικοσιπέντε άνδρες, και μεταξύ αυτών είδον τον Ιαζαζανίαν υιόν του Αζώρ και τον Φελατίαν υιόν του Βεναΐα, άρχοντας του λαού. **2** Και είπε Κύριος προς εμέ, Υίε ανθρωπου, ούτοι είναι οι άνδρες οι διαλογιζόμενοι αδικίαν και συμβουλευόντες κακήν συμβουλήν εις την πόλιν ταύτην, **3** οι λέγοντες, Δεν είναι πλησίον· ασ κτίσωμεν οικίας αύτη η πόλις είναι ο λέβηθ και ημεις το κρέας. **4** Διά τούτο προφήτευσον εναντίον αυτών, προφήτευσον, υίε ανθρωπου. **5** Και πνεύμα Κυρίου έπεσεν επ' εμέ και μοι είπε, Λάλησον Ούτω λέγει Κύριος κατά τούτον τον τρόπον ελαλήσατε, οίκος Ισραήλ· διότι τα διαβούλια του πνεύματός σας, εγώ εξεύρω αυτά. **6** Επληθύνατε τους πεφονευμένους σας εν τη πόλει ταύτη, και εγεμίσατε τας οδούς αυτής από πεφονευμένων. **7** Όθεν ούτω λέγει Κύριος ο Θεός οι πεφονευμένοι σας, τους όποιους εθέσατε εν μέσω αυτής, ούτοι είναι το κρέας και αύτη η πόλις ο λέβηθ· σας όμως έβλω εκβάλει εκ μέσου αυτής. **8** Την μάχαιραν εφοβήθητε· και μάχαιραν θέλω φέρει εφ' υμάς, λέγει Κύριος ο Θεός. **9** Και θέλω σας εκβάλει εκ μέσου αυτής και θέλω σας παραδώσει εις χείρας αλλοφύλων· και θέλω εκτελέσει εφ' υμάς κρίσεις. **10** Υπό ρομφαίας θέλετε πέσει· εν τοις ορίοις του Ισραήλ θέλω σας κρίνει· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **11** Η πόλις αύτη δεν θέλει είσθαι εις εσάς ο λέβηθ ουδέ σεις θέλετε είσθαι εν μέσω αυτής το κρέας· εν τοις ορίοις του Ισραήλ θέλω σας κρίνει. **12** και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος· διότι δεν περιπατήσατε εν τοις διατάγμασί μου ουδέ εξετελέσατε τας κρίσεις μου, αλλ' επράξατε κατά τας κρίσεις των εθνών των κύκλω υμών. **13** Ενώ δ' εγώ προεφήτευσον, απέθανεν ο Φελατίας ο υιός του Βεναΐα. Τότε έπεσον επί πρόσωπόν μου και ανεβόησα μετά φωνής μεγάλης και είπα, Οίμοι, Κύριε Θεέ· συντέλειαν θέλεις να κάμης συ του υπολοίπου του Ισραήλ; **14** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **15** Υίε ανθρωπου, οι αδελφοί σου, οι αδελφοί σου, οι άνδρες της συγγενείας σου, και σύμπας ο οίκος Ισραήλ, είναι εκείνοι προς τους όποιους είπον οι κατοικούντες την Ιερουσαλήμ, Απομακρύνθητε από του Κυρίου εις ημάς· εδόθη αύτη η γη διά κληρονομίαν. **16** Διά τούτο επέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Αν και απέρριψα αυτούς μακράν μεταξύ των εθνών, αν και διεσκορπίσα αυτούς εις τους τόπους, θέλω είσθαι όμως εις αυτούς ως μικρόν αγιαστήριον, εν τοις τόποις όπου υπάγωσι. **17** Διά τούτο επέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Και θέλω σας συναθροίσαι από των λαών και θέλω σας συναΐξει εκ των τόπων όπου ήσθε διεσκορπισμένοι και θέλω σας δώσει την γην Ισραήλ. **18** Και ελθόντες εκεί θέλουσι σηκώσει απ' αυτής πάντα τα βδελύγματα αυτής και πάντα τα

μαρά αυτής. **19** Και θέλω δώσει εις αυτούς καρδίαν μίαν και πνεύμα νέον θέλω βάλει εν υμίν· και αποσπάσας την λιθίνην καρδίαν από της σαρκός αυτών θέλω δώσει εις αυτούς καρδίαν σαρκίνην, **20** διά να περιπατώσιν εν τοις διατάγμασί μου και να φυλάττωσι τας κρίσεις μου και να εκτελώσιν αυτάς και θέλουνσι είσθαι λαός μου και εγώ θέλω είσθαι Θεός αυτών. **21** Εκείνων δε των οποίων η καρδιά περιπατεί κατά την επιθυμίαν των βδελυγμάτων αυτών και των μιαρών αυτών, τας οδούς τούτων θέλω ανταποδώσει κατά της κεφαλής αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός. **22** Τότε τα χερουβείμ ύψωσαν τας πτέρυγας αυτών και οι τροχοί ανέβαινον πλησίον αυτών· και η δόξα του Θεού του Ισραήλ ήτο επ' αυτών υπεράνωθεν. **23** Και η δόξα του Κυρίου ανέβη εκ μέσου της πόλεως και εστάθη επί το όρος το προς ανατολάς της πόλεως. **24** Και με ανέλαβε το πνεύμα και δι' οράματος με έφερεν εν πνεύματι Θεού εις την γην των Χαλδαιών, προς τους αιχμαλώτους. Τότε το όραμα, το οποίον είδον, απήλθεν απ' εμού. **25** Και ελάλησα προς τους αιχμαλώτους πάντα τα πράγματα όσα έδειξεν ο Κύριος εις εμέ.

12 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, συ κατοικείς εν μέσω οίκου αποστάτου, οίτινες οφθαλμούς έχουσι διά να βλέπωσι, και δεν βλέπουσιν· ώτα έχουσι διά να ακούωσι, και δεν ακούουσι· διότι είναι οίκος αποστάτης. **3** Διά τούτου, συ, υιέ ανθρώπου, ετοιμάσον εις σεαυτόν αποσκευήν μετοικισμού, και μετοικίσθητι την ημέραν ενώπιον αυτών· και θέλεις μετοικισθή από του τόπου σου εις άλλον τόπον ενώπιον αυτών· ίσως προσέξωσιν, αν και ήναι οίκος αποστάτης. **4** Και θέλεις εκφέρει την αποσκευήν σου την ημέραν ενώπιον αυτών, ως αποσκευήν μετοικισμού· και συ θέλεις εξέλθει το εσπέρας ενώπιον αυτών, ως οι εξερχόμενοι εις μετοικισμόν. **5** Ενώπιον αυτών κάμει διόρυγμα εν τω τοίχῳ και εκφέρει δι' αυτού. **6** Ενώπιον αυτών θέλεις σηκώσει αυτήν επ' ώμων, και θέλεις εκφέρει, ενώ σκοτάζει· θέλεις σκεπάσει το πρόσωπόν σου και δεν θέλεις ιδεί την γην· διότι σε έδωκα σημείον εις τον οίκον Ισραήλ. **7** Και έκαμον ως προσετάχθην· έφερα έξω την αποσκευήν μου την ημέραν ως αποσκευήν μετοικισμού, και το εσπέρας έκαμον εις εμαυτόν διόρυγμα εν τω τοίχῳ διά της χειρός εξέφερα αυτήν ενώ εσκοτάζεν, ενώπιον αυτών εσήκωσα αυτήν επ' ώμων. **8** Και το πρωί έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ λέγων, **9** Υιέ ανθρώπου, ο οίκος Ισραήλ, ο οίκος ο αποστάτης, δεν είπε προς σε, Συ τι κάμνεις; **10** ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Το φορτίον τούτο αποβλέπει τον άρχοντα τον εν Ιερουσαλήμ και άπαντα τον οίκον Ισραήλ, οίτινες είναι μεταξύ αυτών. **11** Ειπέ, Εγώ είμαι το σημείον σας· καθώς εγώ έκαμον, ούτω θέλει γείνει εις αυτούς εις μετοικεσίαν και εις αιχμαλωσίαν θέλουνσι υπάγει. **12** Και ο άρχων ο μεταξύ αυτών θέλει φορτωθή επ' ώμων, ενώ σκοτάζει, και θέλει εκφέρει θέλουνσι διορρίζει τον τοίχον διά να εκφέρωσι δι' αυτού· θέλει σκεπάσει το πρόσωπον αυτού, διά να μη ιδή την γην με τους οφθαλμούς αυτού. **13** Θέλω όμως εξαπλώσει το δίκτυόν μου επ' αυτόν, και θέλει πιασθή εις τα βροχία μου· και θέλω φέρει αυτόν εις την Βαβυλώνα, την γην των Χαλδαιών· αλλά δεν θέλει ιδεί αυτήν και εκεί θέλει αποθάνει. **14** Και θέλω διασπείρει εις πάντα άνεμον πάντας τους περι αυτόν διά να βοηθώσιν αυτόν και πάσας τας δυνάμεις αυτού· και θέλω γυμνώσει μάχιραν όπισθεν αυτού. **15** Και θέλουνσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν διασκορπίσω αυτούς μεταξύ των εθνών και διασπείρω αυτούς εις τους τόπους. **16** Θέλω όμως αφήσει ολίγους τινάς εξ αυτών από της ρομφαίας, από της πενήης και από του λοιμού, διά να δηγώνται πάντα

τα βδελύγματα αυτών μεταξύ των εθνών, όπου υπάγωσι· και θέλουνσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **17** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **18** Υιέ ανθρώπου, φάγε τον άρτον σου μετά τρόμου και πίο το ύδωρ σου μετά φρίκης και αγωνίας. **19** Και ειπέ προς τον λαόν της γης, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός περί των κατοίκων της Ιερουσαλήμ και περί της γης του Ισραήλ. Θέλουνσι φάγει τον άρτον αυτών μετά αγωνίας και θέλουνσι πίο το ύδωρ αυτών μετά εκοτάσεως· διότι η γη αυτής θέλει ερημωθή από του πληρώματος αυτής, διά την ανομίαν πάντων των κατοικούντων εν αυτή· **20** και αι πόλεις αι κατοικούμεναι θέλουνσι ερημωθή και η γη θέλει αφανισθή, και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **21** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **22** Υιέ ανθρώπου, τις αύτη η παροιμία, την οποίαν έχετε εν γη Ισραήλ, λέγοντες, Αι ημέραι μακρύνονται και πάσα όρασις εκάθη; **23** Ειπέ διά τούτο προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Θέλω κάμει την παροιμίαν ταύτην να παύση, και πλέον δεν θέλουνσι παροιμιάζεσθαι αυτήν εν τω Ισραήλ· αλλ'· ειπέ προς αυτούς, Πλησιάζουσι αι ημέραι και η εκπλήρωσις αυτής οράσεως. **24** Διότι δεν θέλει είσθαι πλέον ουδεμία όρασις ψευδής ουδέ μάντευμα κολακευτικόν εν μέσω του οίκου Ισραήλ. **25** Διότι εγώ είμαι ο Κύριος· εγώ θέλω λαλήσει και ο λόγος τον οποίον θέλω λαλήσει θέλει εκτελεσθή· δεν θέλει πλέον μακρυνθή· διότι εν ταις ημέραις υμών, οίκος αποστάτης, θέλω λαλήσει λόγον και εκτελέσει αυτόν, λέγει Κύριος ο Θεός. **26** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **27** Υιέ ανθρώπου, ιδού, ο οίκος Ισραήλ λέγουσιν, Η όρασις, την οποίαν ούτος βλέπει, εκτείνεται εις ημέρας πολλάς και προφητεύει περί χρόνων μακρών. **28** Διά τούτο ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ουδείς των λόγων μου θέλει πλέον μακρυνθή αλλ'· ο λόγος τον οποίον ελάλησα θέλει εκτελεσθή, λέγει Κύριος ο Θεός.

13 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, προφήτευσον επί τους προφήτας του Ισραήλ τους προφητεύοντας και ειπέ προς τους προφητεύοντας εξ ιδίας αυτών καρδίας, Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου. **3** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ουαί εις τους προφήτας τους μαρούς, τους περιπατούντας οπίσω του πνεύματος αυτών, και δεν είδον ουδεμίαν όρασιν. **4** Ισραήλ, οι προφήται σου είναι ως αι αλώπεκες εν ταις ερήμοις. **5** Δεν ανέβητε εις τας χαλάστρας ουδέ ανεγείρατε τα περιφράγματα υπέρ του οίκου Ισραήλ, διά να σταθή εν τη μάχη την ημέραν του Κυρίου. **6** Είδον ματαιότητα και μαντείας ψευδείς, αίτινες λέγουσιν, Ο Κύριος λέγει· και ο Κύριος δεν απέστειλεν αυτούς· και έκαμον τους ανθρώπους να ελπίζωσιν ότι ο λόγος αυτών ήθελε πληρωθή. **7** Δεν είδτε οράσεις ματαιίας και ελαλήσατε μαντείας ψευδείς και λέγετε, Ο Κύριος είπεν, ενώ εγώ δεν ελάλησα; **8** Όθεν ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή ελαλήσατε ματαιότητας και είδτε ψεύδη, διά τούτο, ιδού, εγώ είμαι εναντίον σας, λέγει Κύριος ο Θεός. **9** Και η χειρ μου θέλει είσθαι επί τους προφήτας τους βλέποντας ματαιότητας και μαντεύοντας ψεύδη· δεν θέλουνσι είσθαι εν τη βουλή του λαού μου και εν τη καταγραφή του οίκου του Ισραήλ δεν θέλουνσι καταγραφή ουδέ θέλουνσι εισέλθει εις γην Ισραήλ, και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός. **10** Επειδή, ναι, επειδή επλάνησαν τον λαόν μου, λέγοντες, Ειρήνη· και δεν υπάρχει ειρήνη· και ο εις εκτίξει τοίχον και ιδού, οι άλλοι περιήλθον τον αυτόν με ηπλόν αμάλακτον. **11** ειπέ προς τους αλείφοντας με ηπλόν αμάλακτον, ότι θέλει πέσει· θέλει γείνει βροχή κατακλύζουσα· και σεις, λίθοι χαλάζης, θέλετε πέσει κατ' αυτού και άνεμος

θυελλώδης θέλει σχίσει αυτόν. **12** Ίδου, όταν ο τοίχος πέσει, δεν θέλουνσιν ειπέι προς εσάς, Που είναι αλοιφή, με την οποίαν ηλείψατε αυτόν; **13** Διά τούτο, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός θέλω εξάπαντος σχίσει αυτόν εν τη οργή μου δι' ανέμου θυελλώδους και εν τω θυμώ μου θέλει γείνει βροχή κατακλύζουσα και εν τη οργή μου λίθοι φοβεράς χαλάζης, διά να καταστρέψωσιν αυτόν. **14** Και θέλω ανατρέψει τον τοίχον, τον οποίον ηλείψατε με πηλόν αμάλακτον και θέλω καταδαφίσει αυτόν, και θέλουνσιν ανακαλυφθή τα θεμέλια αυτού, και θέλει πέσει και σεις θέλετε συναπολεσθή εν μέσω αυτού, και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **15** Και θέλω συντελέσει τον θυμόν μου επί τον τοίχον και επί τους αλείψαντας αυτόν με πηλόν αμάλακτον, και θέλω ειπέι προς εσάς, Ο τοίχος δεν υπάρχει ουδέ οι αλείψαντες αυτόν, **16** οι προφήται του Ισραήλ, οι προφητεύοντες περί της Ιερουσαλήμ και βλέποντες οράματα ειρήνης περί αυτής, και δεν υπάρχει ειρήνη, λέγει Κύριος ο Θεός. **17** Και συ, υιέ ανθρώπου, στήριζον το πρόσωπόν σου επί τας θυγατέρας του λαού σου, τας προφητεύουσας εξ ιδίας αυτών καρδιάς και προφήτευσον κατ' αυτών, **18** και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ουαί εις εκείνας, αίτινες συρράπτουσι προσκεφάλαια διά πάντα αγκώνα χειρός και κάμνουσι καλύπτρας επί την κεφαλήν πάσης ηλικίας, διά να δελεάζωσι ψυχάς. Τας ψυχάς του λαού μου δελεάζετε και θέλετε σώσει τας εαυτών ψυχάς; **19** Και θέλετε με βεβηλόνη μεταξύ του λαού μου διά μίαν δράκα κριθής και διά κομμάτια άρτου, ώστε να θανατόνητε ψυχάς αίτινες δεν έπρεπε να αποθάνωσι, και να σώζητε ψυχάς αίτινες δεν έπρεπε να ζώσι, ψευδόμεναι προς τον λαόν μου, τον ακούοντα ψεύδη; **20** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ίδου, εγώ είμαι εναντίον εις τα προσκεφάλαια σας, με τα οποία δελεάζετε τας ψυχάς, διά να πετώσι προς εσάς, και θέλω διαρρήξει αυτά από των βραχιόνων σας, και θέλω αφήσει τας ψυχάς να φύγωσι, τας ψυχάς τας οποίας σεις δελεάζετε διά να πετώσι προς εσάς. **21** Και θέλω διαρρήξει τας καλύπτρας σας και ελευθερώσει τον λαόν μου εκ της χειρός σας, και δεν θέλουνσιν είσθαι πλέον εις την χείρα σας διά να δελεάζωνται και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **22** Διότι με τα ψεύδη εθλίψατε την καρδίαν του δικαίου, τον οποίον εγώ δεν ελύπησα· και ενισχύσατε τας χείρας του κακούργου, ώστε να μη επιστρέψη από της οδού αυτού της πονηράς, διά να σώσω την ζωήν αυτού. **23** Διά τούτο δεν θέλετε ιδεί πλέον ματαιότητα και δεν θέλετε μαντεύσει μαντείας· και θέλω ελευθερώσει τον λαόν μου εκ της χειρός σας και θέλετε γνωρίσει έτι εγώ είμαι ο Κύριος.

14 Και ήλθον προς εμέ τίνες εκ των πρεσβυτέρων του Ισραήλ και εκάθησαν έμπροσθέν μου. **2** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **3** Υιέ ανθρώπου, οι άνδρες ούτοι ανεβίβασαν τα είδωλα αυτών εις τας καρδιάς αυτών και έβεσαν το πρόσκομμα της ανομίας αυτών έμπροσθεν του προσώπου αυτών· ήθελον εκζητηθή τώνοντι παρ' αυτών; **4** Διά τούτο λάλησον προς αυτούς και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός εις πάντα άνθρωπον εκ του οίκου Ισραήλ, όστις αναβίβαση τα είδωλα αυτού εις την καρδίαν αυτού και θέση το πρόσκομμα της ανομίας αυτού έμπροσθεν του προσώπου αυτού και έλθη προς τον προφήτην, εγώ ο Κύριος θέλω αποκριθή προς αυτόν ερχόμενον, κατά το πλήθος των ειδώλων αυτού· **5** διά να πιάσω τον οίκον Ισραήλ από της καρδιάς αυτών, επειδή πάντες απηλοτριώθησαν απ' εμού διά των ειδώλων αυτών. **6** Διά τούτο ειπέ προς τον οίκον Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Μετανοήσατε και επιστρέψατε

από των ειδώλων σας και αποστρέψατε τα πρόσωπά σας από πάντων των βδελυγμάτων σας. **7** Διότι εις πάντα άνθρωπον εκ του οίκου Ισραήλ και εκ των ξένων των παροικούντων εν τω Ισραήλ, όστις απαλλοτριώθη απ' εμού και αναβίβαση τα είδωλα αυτού εις την καρδίαν αυτού και θέση το πρόσκομμα της ανομίας αυτού έμπροσθεν του προσώπου αυτού και έλθη προς τον προφήτην διά να ερωτήση αυτόν περί εμού, εγώ ο Κύριος θέλω αποκριθή προς αυτόν περί εμού· **8** και θέλω στήσει το πρόσωπόν μου εναντίον του ανθρώπου εκείνου και θέλω κάμει αυτόν σημείον και παροιμίαν και θέλω εκκόψει αυτόν εκ μέσου του λαού μου· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **9** Και εάν ο προφήτης πλανηθή και λαλήση λόγον, εγώ ο Κύριος επλάνησα τον προφήτην εκείνον· και θέλω εκτείνει την χείρα μου επ' αυτόν και εξολοθρεύσει αυτόν εκ μέσου του λαού μου Ισραήλ. **10** Και θέλουσι λάβει την ποιήν της ανομίας αυτών· η ποιήν του προφήτου θέλει είσθαι ως η ποιήν του ερωτώντος· **11** διά να μη αποπλανάται πλέον ο οίκος Ισραήλ απ' εμού, και να μη μιαινώνται πλέον με πάσας τας παραβάσεις αυτών, αλλά να ήναι λαός μου και εγώ να ήμαι Θεός αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός. **12** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **13** Υιέ ανθρώπου, όταν γη τις αμαρτήση εις εμέ με παράβασιν βαρείαν, τότε θέλω εκτείνει την χείρα μου επ' αυτήν και συντρίψει το υποστήριγμα του άρτου αυτής, και θέλω εξαποστείλει την πειναν εναντίον αυτής και εκκόψει άνθρωπον και κτήνος απ' αυτής· **14** και εάν οι τρεις ούτοι άνδρες, Νώε, Δανιήλ και Ιώβ, ήσαν εν μέσω αυτής, μόνοι ούτοι ήθελον σώσει τας ψυχάς αυτών διά την δικαιοσύνην αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός. **15** Και εάν ήθελον επιφέρει κατά της γης θηρία κακά και έφθειρον αυτήν, ώστε να αφανισθή, ώστε να μη δυνάται τις να περάση δι' αυτής εξ αιτίας των θηρίων, **16** και οι τρεις ούτοι άνδρες ευρισκοντο εν μέσω αυτής, ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν ήθελον σώσει ούτε υιούς ούτε θυγατέρας· μόνοι ούτοι ήθελον σωθή, η δε γη ήθελεν αφανισθή. **17** Η και εάν ήθελον επιφέρει ρομφαίαν επί την γην εκείνην και ειπέι, Ρομφαία, διέλθε διά της γης, ώστε να εκκόψω απ' αυτής άνθρωπον και κτήνος, **18** και οι τρεις ούτοι άνδρες ευρισκοντο εν μέσω αυτής, ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν ήθελον σώσει ούτε υιούς και θυγατέρας· αλλ' αυτοί μόνοι ήθελον σωθή. **19** Η εάν ήθελον επιφέρει θανατικόν επί την γην εκείνην και εκχέει την οργήν μου επ' αυτήν με αίμα, ώστε να εκκόψω απ' αυτής άνθρωπον και κτήνος, **20** και ευρισκοντο εν μέσω αυτής Νώε, Δανιήλ και Ιώβ, ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν ήθελον σώσει ούτε υιόν ούτε θυγατέρα· ούτοι μόνοι ήθελον σώσει τας ψυχάς αυτών διά την δικαιοσύνην αυτών. **21** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Πόσω μάλλον λοιπόν, όταν εξαποστείλω τας τέσσαρας δεινάς κρίσεις μου επί της Ιερουσαλήμ, την ρομφαίαν και την πειναν και τα κακά θηρία και το θανατικόν, ώστε να εκκόψω απ' αυτής άνθρωπον και κτήνος; **22** Πλην ιδού, θέλουσι μένει εν αυτή λείψανα τινά, διασσεωσμένοι τίνες, υιοί και θυγατέρες· ιδού, ούτοι θέλουσιν εξέλθει προς εσάς και θέλετε ιδεί τας οδούς αυτών και τας πράξεις αυτών· και θέλετε παρηγορηθή διά τα κακά, τα οποία επέφερα επί την Ιερουσαλήμ, διά πάντα όσα επέφερα επ' αυτήν. **23** Και ούτοι θέλουσι σας παρηγορήσει, όταν ιδήτε τας οδούς αυτών και τας πράξεις αυτών· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ δεν έκαμον χωρίς αιτίας πάντα όσα έκαμον εν αυτή, λέγει Κύριος ο Θεός.

15 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, τι ήθελεν είσθαι το ξύλον της αμπέλου προς παν άλλο ξύλον, τα κλήματα προς παν ό, τι είναι εν τοις

ζύλοις του δρυμού; **3** Ήθελον λάβει απ' αυτής ζύλον διά να μεταχειρισθώσιν εις εργασίαν; ή ήθελον λάβει απ' αυτής πάσσαλον, διά να κρεμάσωσιν εις αυτόν σκεύος τι; **4** Ιδού, ρίπτεται εις το πυρ διά να καταναλωθή το πυρ κατατρώγει και τα δύο άκρα αυτού και το μέσον αυτού κατακαίεται. θέλει εισθαί χρησίμον εις εργασίαν; **5** Ιδού, ότε ήτο ακέραιον, δεν χρησιμοποιεν εις εργασίαν πόσον ολιγώτερον θέλει εισθαί χρησίμον εις εργασίαν, αφού το πυρ κατέφαγεν αυτό και εκάη; **6** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Καθώς είναι το ζύλον της αμπέλου εν τοις ζύλοις του δρυμού, το οποίον παρέδωκα εις το πυρ διά να καταναλωθή, ούτω θέλω παραδώσει τους κατοικούντας την Ιερουσαλήμ. **7** Και θέλω στήσει το πρόσωπόν μου εναντίον αυτών· εκ του πυρός θέλουσιν εξέλθει και το πυρ θέλει καταφάγει αυτούς· και όταν στήσω το πρόσωπόν μου εναντίον αυτών, θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **8** Και θέλω παραδώσει την γην εις αφανισμόν, διότι έγειναν παραβάται, λέγει Κύριος ο Θεός.

16 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, κάμε την Ιερουσαλήμ να γνωρίση τα βδελύγματα αυτής, **3** και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός προς την Ιερουσαλήμ· Η ρίζα σου και η γέννησίς σου είναι εκ της γης των Χαναανίων· ο πατήρ σου Αμορραίος και η μήτηρ σου Χετταία. **4** Εις δε την γέννησίν σου, καθ' ην ημέραν γεννηθής, ο ομφαλός σου δεν εκόπη και εν ύδατι δεν ελουθήσθης, διά να καθαρισθής, και με άλας δεν ηλατίσθης και εν σπαργάνοις δεν εσπαργανώθης. **5** Οφθαλμός δεν σε εφείσθη, διά να κάμη εις σε τι εκ τούτων, ώστε να σε σπλαγχνισθής· αλλ' ήσο απεριμμένη εις το πρόσωπον της παιδίδος, εν τη αποστοροφή της ψυχής σου, καθ' ην ημέραν γεννηθής. **6** Και ότε διέβην από πλησίον σου και σε είδον κυλιομένην εν τω αίματί σου, είπα προς σε ευρισκομένην εν τω αίματί σου, Ζήτη· ναι, είπα προς σε ευρισκομένην εν τω αίματί σου, Ζήθι. **7** Και σε έκαμον μυριοπλάσιον, ως την χλόην του αγρού, και ηξηήνθης και εμεγαλύνθης και έφθασα εις το άκρον της ώραιότητός· οι μαστοί σου εμορφώθησαν και αι τρίχες σου ανεφύθησαν· ήσο όμως γυμνή και ασκέπαστος. **8** Και ότε διέβην από πλησίον σου και σε είδον, ιδού, η ηλικία σου ήτο ηλικία έρωτος· και απλώσας το κράσπεδόν μου επί σε, εκέπεσα την ασχημοσύνην σου· και ώμοσα προς σε και εισήλθον εις συνήκην μετά σου, λέγει Κύριος ο Θεός, και έγεινες εμού. **9** Και σε έλουσα εν ύδατι και απέπλυνα το αίμα σου από σου και σε έχρισα εν ελαίω. **10** Και σε ενέδυσα κεντητά και σε υπέδησα με σανδάλια υακίνθινα και σε περιέζωσα με βύσσον και σε εφόρεσα μεταξωτά. **11** Και σε εστόλισα με στολιδία και περιέθεσα εις τας χείρας σου βραχιόλια και περιδεκταίον επί τον τράχηλόν σου. **12** Και έβαλον έρρινα εις τους μκτηήρας σου και ενώτια εις τα ώτα σου και στέφανον δόξης επί την κεφαλήν σου. **13** Και εστολίσθης με χρυσίον και αργύριον, και τα ιμάτιά σου ήσαν βύσσιννα και μεταξωτά και κεντητά· σεμιδάλιν και μέλι και έλαιον έτρωγες και έγεινες ώραία σφόδρα και ευημέρησας μέχρι βασιλείας. **14** Και εξήλθεν η φήμη σου μεταξύ των εθνών διά το κάλλος σου· διότι ήτο τέλειον διά του στολισμού μου, τον οποίον έθεσα επί σε, λέγει Κύριος ο Θεός. **15** Συ όμως εθαρρεύθης εις το κάλλος σου, και επορνεύθης διά την φήμην σου και εξέχεας την πορνείαν σου εις πάντα διαβάτην, γινομένη αυτού. **16** Και έλαβες εκ των ιματιών σου και εστόλισας τους υψηλούς σου τόπους με ποικίλα χρώματα και εξεπορνεύθης απ' αυτών· τοιαύτα δεν έγειναν ουδέ θέλουσι γείνει. **17** Και έλαβες τα σκεύη της λαμπρότητός σου, τα εκ του χρυσίου μου και τα εκ του αργυρίου μου, τα οποία έδωκα εις σε, και έκαμες

εις σεαυτήν εικόνας αρσενικών και εξεπορνεύθης με αυτάς· **18** και έλαβες τα κεντητά σου ιμάτια και εσκεπάσας αυτάς· και έθεσας έμπροσθεν αυτών το έλαιόν μου και το θυμίαμά μου. **19** Και τον άρτον μου, τον οποίον έδωκα εις σε, την σεμιδάλιν και το έλαιον και το μέλι, με τα οποία σε έτρεφον, έθεσας και ταύτα έμπροσθεν αυτών εις οσμήν ευωδίας· ούτως έγεινε, λέγει Κύριος ο Θεός. **20** Και έλαβες τους υιούς σου και τας θυγατέρας σου, τας οποίας εγέννησας εις εμέ, και ταύτα εθυσίασας εις αυτάς, διά να αναλωθώσιν εν τω πυρί· μικρόν έργον των πορνεύσεών σου ήτο τούτο, **21** ότι έσφαξας τα τέκνα μου και παρέδωκας αυτά διά να διαβιβάσωσιν αυτά διά του πυρός εις τιμήν αυτών; **22** Και εν πάσι τοις βδελύγμασι σου και ταις πορνείαις σου δεν ενεθυμήθης ταις ημέραις της νεότητός σου, ότε ήσο γυμνή και ασκέπαστος, κυλιομένη εν τω αίματί σου. **23** Και μετά πάσας τας κακίας σου, Ουαί, ουαί εις σε, λέγει Κύριος ο Θεός, **24** έκτισας και εις σεαυτήν οίκημα πορνικόν και έκαμες εις σεαυτήν πορνοστάσιον εν πάση πλατεία. **25** Εις πάσαν αρχήν οδού ωκοδόμησας το πορνοστάσιόν σου και έκαμες το κάλλος σου βδελυκτόν και ήνοιξας τους πόδας σου εις πάντα διαβάτην, και επλήθυνας την πορνείαν σου. **26** Και εξεπορνεύθης με τους Αιγυπτίους τους πλησιοχώρους σου, τους μεγαλοσάρκους και επολλαπλασίασας την πορνείαν σου, διά να με παροργίσης. **27** Ιδού λοιπόν, εξήπλωσα την χείρα μου επί σε, και αφήρεσα τα νευομισμένα σου, και σε παρέδωκα εις την θέλησιν εκειών αιτίνας σε εμίσουν, των θυγατέρων των Φιλισταιών, αιτίνας εντρέπονται διά την οδόν σου την αισχράν. **28** Και εξεπορνεύθης με τους Ασσυρίους, διότι ήσο άπληστος· ναι, εξεπορνεύθης με αυτούς και έτι δεν εχορτάσθης. **29** Και επολλαπλασίασας την πορνείαν σου εν γη Χαναάν μέχρι των Χαλδαιών· και ουδέ ούτως εχορτάσθης. **30** Πόσον διεφθάρη η καρδιά σου, λέγει Κύριος ο Θεός, επειδή πράττεις πάντα ταύτα, έργα της πλέον αναισχύντου πόρνης. **31** Διότι έκτισας το πορνικόν οίκημά σου εν τη αρχή πάσης οδού, και έκαμες το πορνοστάσιόν σου εν πάση πλατεία· και δεν εστάθης ως πόρνη, καθότι κατεφρόνησας μίσθωμα, **32** αλλ' ως γυνή μοιχαλίσ, αντί του ανδρός αυτής δεχομένη ζέχνους. **33** Εις πάσας τας πόρννας δίδουσι μίσθωμα· αλλά συ τα μισθώματά σου δίδεις εις πάντας τους εραστάς σου και διαφθείρεις αυτούς, διά να εισέρχωνται προς σε πανταχόθεν επί τη πορνεία σου. **34** Και γίνεται εις σε το ανάπαλιν των άλλων γυναικών εν ταις πορνείαις σου· διότι δεν σε ακολουθεί ουδείς διά να πράξη πορνείαν· καθότι συ δίδεις μίσθωμα και μίσθωμα δεν δίδεται εις σε, κατ' αυτόν γίνεται εις σε το ανάπαλιν. **35** Διά τούτο, άκουσον, πόρνη, τον λόγον του Κυρίου· **36** ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή εξέχεας τον χαλκόν σου, και η γύμνωσίς σου εξεσκεπάσθη εν ταις πορνείαις σου προς τους εραστάς σου και προς πάντα τα είδωλα των βδελυγμάτων σου, και διά το αίμα των τέκνων σου, τα οποία προσέφερες εις αυτά· **37** διά τούτο ιδού, εγώ συνάγω πάντας τους εραστάς σου, μεθ' ων κατετρώφης, και πάντας όσους ηγάπησας, μετά πάντων των μισηθέντων υπό σου· και θέλω συνάξει αυτούς επί σε πανταχόθεν και θέλω αποκαλύψει την αισχύνην σου εις αυτούς, και θέλουσιν ιδεί όλην την γύμνωσίν σου. **38** Και έθελω σε κρίνει κατά την κρίσιν των μοιχαλιδών και εκχεουσών αίμα· και θέλω σε παραδώσει εις αίμα μετ' οργής και ζηλοτυπίας. **39** Και θέλω σε παραδώσει εις την χείρα αυτών· και θέλουσι κατασκάψει το πορνικόν οίκημά σου και κατεδαφίσει τους υψηλούς τόπους σου θέλουσιν ότι σε εκδύσει τα ιμάτιά σου και αφαιρέσει τους στολισμούς της λαμπρότητός σου και θέλουσι σε αφήσει γυμνήν και ασκέπαστον. **40** Και

δεν θέλει διασωθή. **19** Διά τούτου ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ζω εγώ, βεβαίως τον όρκον μου τον οποίον κατεφρόνησε, και την συνθήκην μου την οποίαν παρέβη, κατά της κεφαλής αυτού θέλω ανταποδώσει αυτά. **20** Και θέλω εξαπλώσει το δικτύον μου επ' αυτόν και θέλει πιασθή εις τα βρόχια μου και θέλω φέρει αυτόν εις Βαβυλώνα, και εκεί θέλω κριθή μετ' αυτού περί της ανομίας αυτού, την οποίαν ηνόμησεν εις εμέ. **21** Και πάντες οι φυγάδες αυτού μετά πάντων των ταγματών αυτού θέλουσι πέσει εν μαχαίρα, και οι εναπολειφθέντες θέλουσι διασκορπισθί εις πάντα άνεμον και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος ελάλησα. **22** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Και θέλω λάβει εγώ εκ του υψηλοτέρου κλάδου της υψηλής κέδρου και φυτεύσει: θέλω κόψει εγώ εκ της κορυφής των νέων αυτού κλώνων ένα τρυφερόν και φυτεύσει επί όρους υψηλού και εξόχου. **23** επί του υψηλού όρους του Ισραήλ θέλω φυτεύσει αυτόν, και θέλει εκφέρει κλάδους και καρποφορήσει και θέλει γείνει κέδρος μεγάλη και υποκάτω αυτής θέλουσι κατασκηνώσκει παν όρνεον και παν πτηνήν υπό την σκίαν των κλάδων αυτής θέλουσι κατασκηνώσκει. **24** Και πάντα τα δένδρα του αγρού θέλουσι γνωρίσει, ότι εγώ ο Κύριος εταπεινώσα το δένδρον το υψηλόν, ύψωσα το δένδρον το ταπεινόν, κατεξήρανα το δένδρον το χλωρόν, και έκαμον το δένδρον το ξηρόν να αναθάλλη. Εγώ ο Κύριος ελάλησα και εξετέλεσα.

18 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Τι εννοείτε σεις, οι παρομοιαζόμενοι την παρομίαν ταύτην περί της γης του Ισραήλ, λέγοντες, Οι πατέρες έφαγον όμψακα και οι οδόντες των τέκνων ημωδίασαν; **3** Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλετε πλέον παρομοιασθή την παρομίαν ταύτην εν τω Ισραήλ. **4** Ιδού, πάσαι αι ψυχαί είναι εμού ως η ψυχή του πατρός, ούτω και η ψυχή του υιού εμού είναι: ψυχή η αμαρτήσασα, αυτή θέλει αποθάνει. **5** Αλλ' όστις είναι δίκαιος και πράττει κρίσιν και δικαιούσνη, **6** δεν τρώγει επί των ορέων και δεν σηκώνει τους οφθαλμούς αυτού προς τα είδωλα του οίκου Ισραήλ, και δεν μιαίνει την γυναίκα του πλησίον αυτού και δεν πλησιάζει εις γυναίκα ούσαν εν τη ακαθαρσία αυτής, **7** και δεν καταδυναστεύει άνθρωπον, επιστρέφει εις τον χρωφειλέτην το ενέχυρον αυτού, δεν αρπάζει βιαίως, δίδει τον άρτον αυτού εις τον πεινώντα και καλύπτει με ιμάτιον τον γυμνόν, **8** δεν δίδει επί τόκω και δεν λαμβάνει προσθήκην, αποστρέφει την χείρα αυτού από αδικίας, κάμνει δικαίαν κρίσιν αναμέσον ανθρώπου και ανθρώπου, **9** περιπατεί εν τοις διατάγμασί μου και φυλάττει τας κρίσεις μου, διά να κάμνη αλήθειαν, ούτος είναι δίκαιος, θέλει βεβαίως ζήσει, λέγει Κύριος ο Θεός. **10** Εάν όμως γεννήση υιόν κλέπτην, χύνοντα αίμα και πράττοντά τι εκ των τοιοούτων, **11** και όστις δεν κάμνει πάντα ταύτα, αλλά και επί των ορέων τρώγει και την γυναίκα του πλησίον αυτού μιαίνει, **12** τον πτωχόν και ενδεή καταδυναστεύει, αρπάζει βιαίως, δεν επιστρέφει το ενέχυρον και σηκώνει τους οφθαλμούς αυτού προς τα είδωλα και πράττει βδελύγματα, **13** δίδει επί τόκω και λαμβάνει προσθήκην, ούτος θέλει ζήσει; δεν θέλει ζήσει πάντα ταύτα τα βδελύγματα έπραξεν· εξάπαντος θέλει θανατωθή: το αίμα αυτού θέλει είσθαι επ' αυτόν. **14** Εάν δε γεννήση υιόν, όστις βλέπων πάντα τα αμαρτήματα του πατρός αυτού, τα οποία έπραξε, προσέχει και δεν πράττει τοιαύτα, **15** δεν τρώγει επί των ορέων και δεν σηκώνει τους οφθαλμούς αυτού προς τα είδωλα του οίκου Ισραήλ και δεν μιαίνει την γυναίκα του πλησίον αυτού, **16** και δεν καταδυναστεύει άνθρωπον, δεν

κατακρατεί το ενέχυρον και δεν αρπάζει βιαίως, δίδει τον άρτον αυτού εις τον πεινώντα και καλύπτει με ιμάτιον τον γυμνόν, **17** αποστρέφει την χείρα αυτού από του πτωχού, τόκον και προσθήκην δεν λαμβάνει, εκτελεί τας κρίσεις μου, περιπατεί εν τοις διατάγμασί μου, ούτος δεν θέλει θανατωθή διά την ανομίαν του πατρός αυτού, εξάπαντος θέλει ζήσει. **18** Ο πατήρ αυτού, επειδή σκληρώς κατεδυναστευσεν, ήρπασε βιαίως τον αδελφόν αυτού και έπραξε μεταξύ του λαού αυτού ό, τι δεν είναι καλόν, ιδού, ούτος θέλει αποθάνει εν τη ανομία αυτού. **19** Σεις όμως λέγετε, Διά τι; ο υιός δεν βασιάζει την ανομίαν του πατρός; Αφού ο υιός έκαμε κρίσιν και δικαιοσύνην, και εφύλαξε πάντα τα διατάγματα μου και εξετέλεσεν αυτά, εξάπαντος θέλει ζήσει. **20** Η ψυχή η αμαρτάνουσα, αυτή θέλει αποθάνει: ο υιός δεν θέλει βαστάσει την ανομίαν του πατρός και ο πατήρ δεν θέλει βαστάσει την ανομίαν του υιού· η δικαιοσύνη του δικαίου θέλει είσθαι επ' αυτόν και η ανομία του άνομου θέλει είσθαι επ' αυτόν. **21** Αλλ' εάν ο άνομος επιστραφή από πασών των αμαρτιών αυτού, τας οποίας έπραξε, και φυλάξη πάντα τα διατάγματα μου και πράξη κρίσιν και δικαιοσύνην, εξάπαντος θέλει ζήσει, δεν θέλει αποθάνει. **22** Πάσαι αι ανομίαι αυτού, τας οποίας έπραξε, δεν θέλουσι μνημονευθή εις αυτόν· εν τη δικαιοσύνη αυτού, την οποίαν έπραξε, θέλει ζήσει. **23** Μήπως εγώ θέλω τώνωτι τον θάνατον του άνομου, λέγει Κύριος ο Θεός, και ουχι το να επιστρέψη από των οδών αυτού και να ζήσει; **24** Όταν όμως ο δίκαιος επιστραφή από της δικαιοσύνης αυτού και πράξη αδικίαν και πράξη κατά πάντα τα βδελύγματα τα οποία ο άνομος πράττει, τότε θέλει ζήσει; Πάσα η δικαιοσύνη αυτού, την οποίαν έκαμε, δεν θέλει μνημονευθή εν τη ανομία αυτού την οποίαν ηνόμησεν και εν τη αμαρτία αυτού, την οποίαν ημάρτησεν, εν αιταίς θέλει αποθάνει. **25** Σεις όμως λέγετε, Η οδός του Κυρίου δεν είναι ευθεία. Ακουσατε τώρα, οίκος Ισραήλ: Η οδός μου δεν είναι ευθεία; ουχι αι οδοί υμών διεστραμμένα; **26** Όταν ο δίκαιος επιστραφή από της δικαιοσύνης αυτού και πράξη αδικίαν και αποθάνη εν αυτή, διά την αδικίαν αυτού την οποίαν έπραξε θέλει αποθάνει. **27** Και όταν ο άνομος επιστραφή από της ανομίας αυτού, την οποίαν έπραξε, και πράξη κρίσιν και δικαιοσύνην, ούτος θέλει φυλάξει ζωσαν την ψυχήν αυτού. **28** Επειδή ευσulloγίσθη και επέστρεψεν από πασών των ανομιών αυτού, τας οποίας έπραξε, θέλει εξάπαντος ζήσει, δεν θέλει αποθάνει. **29** Αλλ' ο οίκος Ισραήλ λέγει, Η οδός του Κυρίου δεν είναι ευθεία: οίκος Ισραήλ, αι οδοί μου δεν είναι ευθείαι; ουχι αι οδοί υμών διεστραμμένα; **30** Διά τούτο, οίκος Ισραήλ, θέλω σας κρίνει, έκαστον κατά τας οδούς αυτού, λέγει Κύριος ο Θεός. Μετανοήσατε και επιστρέψατε από πασών των ανομιών υμών, και δεν θέλει είσθαι εις εσάς η ανομία εις απώλειαν. **31** Απορρίψατε αφ' υμών πάσας τας ανομίας υμών, τας οποίας ηνομήσατε εις εμέ, και κάμειτεις εις αυτούς νέαν καρδίαν και νέον πνεύμα και διά τι να αποθάνητε, οίκος Ισραήλ; **32** Διότι εγώ δεν θέλω τον θάνατον του αποθνήσκοντος, λέγει Κύριος ο Θεός: διά τούτο επιστρέψατε και ζήσατε.

19 Και συ ανάλαβε θρήνον διά τους ηγεμόνας του Ισραήλ, **2** και ειπέ, Τι είναι η μήτηρ σου; Λείαινα· κείται μεταξύ λεόντων, έθρεψε τα βρέφη αυτής εν μέσω σκύμων. **3** Και ανέθρεψεν εν εκ των βρεφών αυτής και έγεινε σκύμνος και έμαθε να αρπάζη το θήραμα· ανθρώπους έτρωγε. **4** Και τα έθνη ήκουσαν περί αυτού· επιάσθη εν τω λάκκω αυτών, και έφεραν αυτόν με αλύσεις εις την γην της Αιγύπτου. **5** Και ιδούσα ότι η ελπίς αυτής εματαιώθη και εκθάη, έλαβεν εν άλλο εκ των βρεφών αυτής και έκαμεν αυτό σκύμνον. **6** Και

αναστρεφόμενον εν μέσω των λεόντων έγεινε σκύμος και έμαθε να αρπάξη θήραμα ανθρώπους έτρωγε. **7** Και εγνώρισε τα παλάτια αυτών και ερήμονε τας πόλεις αυτών· και ήτο ηφανισμένη η γη και το πλήρωμα αυτής από του ήχου του βρυχήματος αυτού. **8** Και τα έθνη παρετάχθησαν εναντίον αυτού κυκλοθέν εκ των επαρχιών και ήπλωσαν κατ' αυτού τα βρόδια αυτών, και επίαση εν τω λάκκω αυτών. **9** Και έβαλον αυτόν με αλύσεις εις κλωβίον και έφεραν αυτόν προς τον βασιλέα της Βαβυλώνας· εν δεσποτηρίω εισήγαγον αυτόν, διά να μη ακουσθή πλέον φωνή αυτού επί τα όρη του Ισραήλ. **10** Η μήτηρ σου, καθ' ομοίωσίν σου, ήτο ως άμπελος πεφυτευμένη πλησίον των υδάτων· έγεινε καρποφόρος και πλήρης κλάδων διά τα πολλά ύδατα. **11** Και έγιναν εις αυτήν ράβδοι ισχυραί διά σκήπτρα των κρατούντων· και ο κορμός αυτής υψώθη εν μέσω των πυκνών κλάδων, και έγεινε περίβλεπτος κατά το ύψος αυτής μεταξύ του πλήθους των βλαστών αυτής. **12** Απεσπάσθη όμως μετά θυμού, ερρίφθη κατά γης, και ανατολικός άννεμος κατεξήρανε τον καρπόν αυτής· αι ισχυράι αυτής ράβδοι συνεθλάσθησαν και εξηράνθησαν· πυρ κατέφαγε αυτάς. **13** Και τώρα είναι πεφυτευμένη εν ερήμω, εν ξηρά και ανύδρω γη. **14** Και εξήλθε πυρ από ράβδου τινός εκ των κλάδων αυτής και κατέφαγε τον καρπόν αυτής, ώστε δεν υπήρχε πλέον εν αυτή ράβδος ισχυρά διά σκήπτρον ηγεμονίας· ούτος είναι ο θρήνος και θέλει είσθαι εις θρήνον.

20 Και εν τω εβδόμω έτει, τω πέμπτω μηνί, τη δεκάτη του μηνός, ήλθον τινές εκ των πρεσβυτέρων του Ισραήλ διά να επερωτήσωσι τον Κύριον, και εκάθησαν έμπροσθέν μου. **2** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **3** Υιέ ανθρώπου, λάλησον προς τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ήλθετε διά να με επερωτήσητε; Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλω επερωτηθή από σας. **4** Έξελει κρίνει αυτούς; υπέ άνθρωπου, θέλεις κρίνει; δείξον εις αυτούς τα βδελύγματα των πατέρων αυτών· **5** και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εν τη ημέρα καθ' ην εξέλεξα τον Ισραήλ και ύψωσα την χείρα μου προς το σπέρμα του οίκου Ιακώβ και εγνωρίσθη εις αυτούς εν Αιγύπτω και ύψωσα την χείρα μου προς αυτούς, λέγων, Εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, **6** εν εκείνη τη ημέρα ύψωσα την χείρα μου προς αυτούς ότι θέλω εξαγάγει αυτούς εκ γης Αιγύπτου εις γην την οποίαν προέβλεψα δι' αυτούς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, ήτις είναι η δόξα πασών των γαιών. **7** Και είπα προς αυτούς, Απορρίψατε έκαστος τα βδελύγματα των οφθαλμών αυτού και μη μαιίνεσθε με τα είδωλα της Αιγύπτου· εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **8** Αυτοί όμως απεσπάτησαν απ' εμού και δεν ηθέλησαν να μου ακούσωσι· δεν απέρριψαν έκαστος τα βδελύγματα των οφθαλμών αυτών και δεν εγκατέλιπον τα είδωλα της Αιγύπτου. Τότε είπα να εκχέω τον θυμόν μου επ' αυτούς, διά να συντελέσω την οργήν μου εναντίον αυτών εν μέσω της γης Αιγύπτου. **9** Πλην ένεκεν του ονόματός μου, διά να μη βεβηλωθή ενώπιον των εθνών, μεταξύ των οποίων ήσαν και έμπροσθεν των οποίων εγνωρίσθη εις αυτούς, έκαμον τούτο, να εξαγάγω αυτούς εκ γης Αιγύπτου. **10** Και εξήγαγον αυτούς εκ γης Αιγύπτου και έφερα αυτούς εις την έρημον· **11** και έδωκα εις αυτούς τα διατάγματά μου και έκαμον εις αυτούς γνωστάς τας κρίσεις μου, τας οποίας κάμνων ο άνθρωπος θέλει ζήσει δι' αυτών. **12** Και τα σάββατά μου έδωκα έτι εις αυτούς, διά να ήναι μεταξύ εμού και αυτών σημείον, ώστε να γνωρίζωσιν ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο αγιάζων αυτούς. **13** Αλλ' ο οίκος Ισραήλ απεσπάτησεν απ' εμού εν

τη ερήμω· εν τοις διατάγμασί μου δεν περιεπάτησαν και τας κρίσεις μου απέρριψαν, τας οποίας κάμνων ο άνθρωπος θέλει ζήσει δι' αυτών· και τα σάββατά μου εβεβήλωσαν σφόδρα· τότε είπα να εκχέω τον θυμόν μου επ' αυτούς εν τη ερήμω, διά να εξολοθρεύσω αυτούς. **14** Πλην έκαμον τούτο ένεκεν του ονόματός μου, διά να μη βεβηλωθή ενώπιον των εθνών, έμπροσθεν των οποίων εξήγαγον αυτούς. **15** Και εγώ ύψωσα ότι προς αυτούς την χείρα μου εν τη ερήμω, ότι δεν θέλω φέρει αυτούς εις την γην, την οποίαν έδωκα εις αυτούς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, ήτις είναι δόξα πασών των γαιών· **16** διότι τας κρίσεις μου απέρριψαν και εν τοις διατάγμασί μου δεν περιεπάτησαν και τα σάββατά μου εβεβήλωσαν· διότι αι καρδίαι αυτών επορευόντο κατόπιν των ειδώλων αυτών. **17** Και εφείσθη ο οφθαλμός μου επ' αυτούς, ώστε να μη εξαλείψω αυτούς, και δεν συνετέλεσα αυτούς εν τη ερήμω. **18** Αλλ' είπα προς τα τέκνα αυτών εν τη ερήμω, Μη περιπατείτε εν τοις διατάγμασι των πατέρων σας και μη φυλάττετε τας κρίσεις αυτών και μη μαιίνεσθε με τα είδωλα αυτών· **19** εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας εν τοις διατάγμασί μου περιπατείτε· και τας κρίσεις μου φυλάττετε και εκτελείτε αυτάς· **20** και αγιάζετε τα σάββατά μου, και αι ήναι μεταξύ εμού και υμών σημείον, ώστε να γνωρίζετε ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας. **21** Τα τέκνα όμως απεσπάτησαν απ' εμού· εν τοις διατάγμασί μου δεν περιεπάτησαν και τας κρίσεις μου δεν εφύλαζαν, ώστε να εκτελώσιν αυτάς, τας οποίας κάμνων ο άνθρωπος θέλει ζήσει δι' αυτών· τα σάββατά μου εβεβήλωσαν· τότε είπα να εκχέω τον θυμόν μου επ' αυτούς, διά να συντελέσω την οργήν μου εναντίον αυτών εν τη ερήμω. **22** Και απέστρεψα την χείρα μου και έκαμον τούτο ένεκεν του ονόματός μου, διά να μη βεβηλωθή ενώπιον των εθνών, έμπροσθεν των οποίων εξήγαγον αυτούς. **23** Ύψωσα έτι εγώ την χείρα μου προς αυτούς εν τη ερήμω, ότι ήθελον διασκορπίσει αυτούς μεταξύ των εθνών και διασπείρει αυτούς εις τους τόπους· **24** διότι τας κρίσεις μου δεν εξετέλεσαν και τα διατάγματά μου απέρριψαν και τα σάββατά μου εβεβήλωσαν, και οι οφθαλμοί αυτών ήσαν κατόπιν των ειδώλων των πατέρων αυτών. **25** Διά τούτο και εγώ έδωκα εις αυτούς διατάγματα ουχί καλά και κρίσεις, διά των οποίων δεν ήθελον ζήσει· **26** και εμίανα αυτούς εις τας προσφοράς αυτών, εις το ότι διεβίβαζον διά του πυρός παν διανοίγον μήτραν, διά να ερημώσω αυτούς, ώστε να γνωρίσωσιν ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **27** Διά τούτο, υπέ άνθρωπου, λάλησον προς τον οίκον Ισραήλ και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός κατά τούτο ότι οι πατέρες σας ύβρισαν εις εμέ, κάμνοντες παράβασιν εναντίον μου. **28** Διότι αφού έφερα αυτούς εις την γην, περί της οποίας ύψωσα την χείρα μου ότι θέλω δώσει αυτήν εις αυτούς, τότε ενέβλεψαν εις πάντα λόπον υψηλόν και εις παν δένδρον κατάσκιον, και εκεί προσέφεραν τας θυσίας αυτών και έστησαν εκεί τας παροργιστικάς προσφοράς αυτών, και έθεσαν εκεί οσμήν ευωδίας αυτών και έκαμον εκεί τας σπονδάς αυτών. **29** Και είπα προς αυτούς, Τι δηλοί ο υψηλός τόπος, εις τον οποίον σεις υπάγετε; και το όνομα αυτού εκλήθη Βαμά, έως της σημερον. **30** Διά τούτο ειπέ προς τον οίκον Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ενώ σεις μαιίνεσθε εν τη οδώ των πατέρων σας και εκπορνεύετε κατόπιν των βδελυγμάτων αυτών· **31** και μαιίνεσθε με πάντα τα είδωλά σας έως της σημερον, προσφέροντες τα δώρα σας, διαβιβάζοντες τους υιούς σας διά του πυρός, και εγώ θέλω επερωτηθή από σας, οίκος Ισραήλ; Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, δεν θέλω επερωτηθή από σας. **32** Και

εκείνο το έπος διαβουλεύεσθε, ουδόλως θέλει γείνει διότι σεις λέγετε, Θέλωμεν είσθαι ως τα έθνη, ως αι οικογένεια των τόπων, εις το να λατρεύωμεν ζύλα και λίθους. **33** Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, εξάπαντος εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι εξηπλωμένω και εν θυμώ εκχεομένω θέλω βασιλεύσει εφ' υμάς. **34** Και θέλω σας εξαγάγει εκ των λαών και θέλω σας συναξει εκ των τόπων, εις τους οποίους είσθε διεσκορπισμένοι, εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι εξηπλωμένω και εν θυμώ εκχεομένω. **35** Και θέλω σας φέρει εις την έρημον των λαών και εκεί θέλω κριθή με σας πρόσωπον προς πρόσωπον. **36** καθώς εκρίθη με τους πατέρας σας εν τη έρημω της γης Αιγύπτου, ούτω θέλω σας κρίνει, λέγει Κύριος ο Θεός. **37** Και θέλω σας περάσει υπό την ράβδον και θέλω σας φέρει εις τους δεσμούς της διαθήκης. **38** Και θέλω εκκαθαρίσει εκ μέσου υμών τους αποστάτας και τους ασεβήσαντας εις εμέ θέλω εκβάλλει αυτούς εκ της γης της παροικίας αυτών και δεν θέλουσιν εισέλθει εις την Ισραήλ, και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **39** Σεις δε, οίκος Ισραήλ, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Υπάγετε, λατρεύετε έκατος τα είδωλα αυτού, και του λοιπού, εάν δεν θέλητε να μου ακούητε· και μη βεβηλόνητε πλέον το όνομά μου το άγιον με τα δώρα σας και με τα είδωλά σας. **40** Διότι επί του όρουσ του αγίου μου, επί του υψηλού όρουσ του Ισραήλ, λέγει Κύριος ο Θεός, εκεί πασ ο οίκουσ του Ισραήλ, πάντες οι εν τη γη θέλουσιν με λατρεύειν· εκεί θέλω δεχθί αυτούσ και εκεί θέλω ζητήσει τας προσφοράσ σας και τας απαρχάσ των δώρων σας με πάντα τα άγια σας. **41** Θέλω σας δεχθί με οσμήν ευωδιάσ, όταν σας εξαγάγω εκ των λαών και σας συναξω εκ των τόπων εις τους οποίουσ διεσκορπίσθητε· και θέλω αγιασθί εις εσάσ ενώπιον των εθνών. **42** Και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν σας φέρω εις την Ισραήλ, εις την περί της οποιασ ύψωσα την χείρα μου ότι θέλω δώσει αυτήν εις τους πατέρας σας. **43** Και εκεί θέλετε ενθυμηθί τας οδοús σας και πάντα τα έργα σας, εις τα οποία εμιάνθητε· και θέλετε αποστραφή αυτοί εαυτούσ έμπροσθεν των οφθαλμών σας, διά πάντα τα κακά σας όσα επράξατε. **44** Και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν κάμω ούτως εις εσάσ ένεκεν του ονομάτουσ μου, ουχί κατά τας πονηράσ οδοús σας ουδέ κατά τα διεφθαρμένα έργα σας, οίκος Ισραήλ, λέγει Κύριος ο Θεός. **45** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **46** Υιέ ανθρώπου, στήριζον το πρόσωπόν σου προς μεσημβρίαν και στάλαζον λόγον προς μεσημβρίαν και προφήτευσον κατά του δάσουσ της μεσημβρινής πεδιάδοσ· **47** και ειπέ προς το δάσοσ της μεσημβρίασ, Άκουσον τον λόγον του Κυρίου· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, εγώ θέλω ανάψει πυρ εν σοι, και θέλει καταφάγει εν σοι παν δένδρον χλωρόν και παν δένδρον ξηρόν· η φλόξ η εξαφθείσα δεν θέλει σβεσθή, και παν πρόσωπον από μεσημβρίασ μέχρι βορρά θέλει καυθή εν αυτώ. **48** Και πάσα σαρξ θέλει ιδεί, ότι εγώ ο Κύριος εξέκαυσα αυτό· δεν θέλει σβεσθή. **49** Και εγώ είπα, Φευ Κύριε Θεέ αυτοί λέγουσι περί εμού, δεν λαλεί ούτοσ παροιμίασ;

21 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, στήριζον το πρόσωπόν σου προς Ιερουσαλήμ και στάλαζον λόγον προς τους αγίουσ τόπουσ και προφήτευσον κατά της γης Ισραήλ. **3** και ειπέ προς την γην Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου και θέλω σύρει την μάχαιράν μου εκ της θήκησ αυτήσ και θέλω εκκόψι από σου τον δίκαιον και τον ασεβή. **4** Και επειδή θέλω εκκόψι από σου τον δίκαιον και τον ασεβή, διά τούτο θέλει εξέλθει η μάχαιρά μου εκ της θήκησ αυτήσ εναντίον πάσης σαρκόσ, από μεσημβρίασ μέχρι βορρά· **5** και θέλουσιν γνωρίσει πάσα σαρξ ότι εγώ ο

Κύριος έσυρα την μάχαιράν μου εκ της θήκησ αυτήσ· δεν θέλει επιστρέψει πλέον. **6** Διά τούτο συ, υιέ ανθρώπου, στέναζον μετά συντριμμού της οσφύουσ σου, και μετά πικρίασ στέναζον ενώπιον αυτών. **7** Και όταν είπωσι προς σε, διά τι στενάζεισ συ; θέλεισ αποκριθί· διά την αγγελίαν, ότι έρχεται· και πάσα καρδιά θέλει λυώσει, και πάσαι αι χείρεσ θέλουσιν παραλυθί, και παν πνεύμα θέλει λιποθυμησει, και πάντα τα γόνατα θέλουσιν ρέουσι ως ύδωρ· ιδού, έρχεται και θέλει γείνει, λέγει Κύριος ο Θεός. **8** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **9** Υιέ ανθρώπου, προφήτευσον και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος· Ειπέ, Ρομφαία, ρομφαία ακονίζεται και μάλιστα στιλβούται· **10** ακονίζεται, διά να κάμη σφαγήν· στιλβούται, διά να αστράπη. Δυναμέθα λοιπόν να ήμεθα εύθυμοι; αυτή είναι η ράβδοσ του υιού μου, η καταφρονούσα παν ζύλον. **11** Και έδωκεν αυτήν να στιλβωθί, διά να κρατήται εν τη χειρί· η ρομφαία αυτή είναι ηκονισμένη και εστιλβωμένη, διά να δοθί εις την χείρα του σφαγέωσ. **12** Βήσον και ολόλυξον, υιέ ανθρώπου· διότι αυτή είναι εναντίον του λαού μου, είναι εναντίον πάντων των αρχόντων του Ισραήλ· τρόμοσ θέλει επιτέσει επί των λαών μου διά την ρομφαίαν· διά τούτο κτύπησον επί τον μηρόν σου. **13** Διότι εξέτασισ είναι· και τι; βεβαίωσ και η καταφρονούσα ράβδοσ δεν θέλει υπάρχη, λέγει Κύριος ο Θεός. **14** Διά τούτο συ, υιέ ανθρώπου, προφήτευσον και κρότησον χείρα επί χείρα και ασ διπλασιασθί η ρομφαία, ασ τριπλασιασθί, η ρομφαία των τετρανυματισμένων· αυτή είναι η ρομφαία των μεγάλων τραυματιών, ήτισ θέλει διαπεράσει έωσ των ενδομύχων αυτών. **15** Επέφερα την κοπήν της ρομφαίασ επί πάσασ τας πύλασ αυτών, διά να λυώση πάσα καρδιά και να πληθυνθί ο όλεθροσ. Ουαί· ητοιμάσθη διά να εξαστράπη, ηκονίσθη διά σφαγήν. **16** Ψοφίγησθι, ρομφαία, επιτέθητι δεξιά, αριστερά, όπου στραφή το πρόσωπόν σου. **17** Και εγώ έτι θέλω κροτήσει χείρα μου επί χείρα μου και θέλω αναπαύσει τον θυμόν μου· εγώ ο Κύριος ελάλησα. **18** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **19** Και συ, υιέ ανθρώπου, διόρισον εις σεαυτόν δύο οδοús, διά να διέλθη η ρομφαία του βασιλέωσ της Βαβυλώνωσ, και αμφοτέρα θέλουσιν εξέρχασθαι από της αυτήσ γήσ· και κάμε τόπον, κάμε αυτόν εν τη αρχή της οδοús της πόλεωσ. **20** Διόρισον οδόν διά να διέλθη η ρομφαία εις την Ραββά των υιών Αμμών και εις την Ιουδαίαν προς την Ιερουσαλήμ την χωρωμένην. **21** Διότι ο βασιλεύσ της Βαβυλώνωσ εσάθη εις τον διαχωρισμόν, εν τη αρχή των δύο οδών, διά να ερωτήση τουσ μάντειεσ ανεκάτωσε τα μαντικά βέλη, ηρώτησε τα γλυπτά, παρετήρησε το ήπαρ. **22** Προς την δεξιάν αυτού έγεινεν ο χρησμόσ διά την Ιερουσαλήμ, διά να στήση τους κριοús, διά να ανοίξη το στόμα επί σφαγήν, να ψύσση την φωνήν μετά αλαλαγμού, να στήση κριοús εναντίον των πυλών, να κάμη προχώματα, να οικοδομήση προμαχώνασ. **23** Πλην τούτο θέλει είσθαι εισ αυτοús ως μαντεία ματαία, εις τους οφθαλμούσ εκείνων, οίτινεσ έκαμον όρκουσ προς αυτοús· αυτοús όμως θέλει ενθυμίσει αυτοús την ανομίαν αυτών, διά να πιασθώσι. **24** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός. Επειδή εκάμετε να έλθη εις ενθύμησιν η ανομία σας, ότε ανεκαλήφθησαν αι παραβάσεισ σας, ώστε να φανερωθώσι τα αμαρτήματά σας εις πάσασ τας πράξεισ σας· επειδή ήλθετε εις ενθύμησιν, θέλετε γείνει χειριάλωτοι. **25** Και συ, βέβηλε ασεβή, ηγεμών του Ισραήλ, του οποίου ήλθεν η ημέρα, ότε η ανομία εφθασεν εις πέρασ, **26** ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Σήκωσον το διάδημα και αφάιρεσον το στέμμα· αυτό δεν θέλει είσθαι τοιούτον· ο ταπεινός θέλει υψωθί και ο υψηλόσ θέλει ταπεινωθί. **27** Θέλω ανατρέψει, ανατρέψει, ανατρέψει αυτό,

και δεν θέλει υπάρχει εωσού έλθω εκείνος, εις ον ανήκει και εις τούτον θέλω δώσει αυτό. **28** Και συ, υιέ ανθρώπου, προφήτευσον και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός περί των υιών Αμμών και περί του ονειδισμού αυτών, και ειπέ, Η ρομφαία, η ρομφαία είναι γεγυμνωμένη, διά την σφαγήν εστιλβωμένη, διά να εξολοθρευθή εξαστραπτουσα, **29** ενώ βλέπουσιν ματαίως οράσεις περί σου, ενώ μαντεύουσιν ψευδός εις σε, διά να σε βάλωσιν επί τον τράχηλον των τετραρματισμένων, των ασεβών, των οποίων η ημέρα ήλθεν, ότε η ανομία αυτών έφθασεν εις πέρας. **30** Επίστρεψον αυτήν εις την θήκην αυτής. Εν τω τόπω όπου εκτίσθη, εν τη γη της γεννήσεώς σου, θέλω σε κρίνει. **31** Και θέλω εκχέει την οργήν μου επί σε εν τω πυρί της οργής μου θέλω εμφανίσει επί σε· και θέλω σε παραδώσει εις χείρας ανδρών αγρίων, τεκταινόντων όλεθρον. **32** Τροφή πυρός θέλεις γείνει· το αίμα σου θέλει είσθαι εν τω μέσω της γης σου· δεν θέλει είσθαι πλέον μνήμη περί σου· διότι εγώ ο Κύριος ελάλησα.

22 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ· λέγων, **2** Και συ, υιέ ανθρώπου, θέλεις κρίνει, θέλεις κρίνει την πόλιν των αιμάτων; και θέλεις παραστήσει εις αυτήν πάντα τα βδελύγματα αυτής; **3** Ειπέ λοιπόν, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ω πόλις εκχέουσα αίματα μέσω εαυτής, διά να έλθω ο καιρός αυτής, και κατασκευάζουσα είδωλα εναντίον εαυτής, διά να μαινιηται, **4** έγεινας ένοχος εν τω αίματί σου, το οποίον εξέχεας, και εμιάνηθης εν τοις ειδώλοις σου, τα οποία κατεσκεύασας, και έκαμες να πλησιάσωσιν αι ημέραι σου, και ήλθες μέχρι των ετών σου· διά τούτο σε κατέστησα όνειδος εις τα έθνη και παίγιον εις πάντα τους τόπους. **5** Οι πλησίον και οι μακράν από σου θέλουσιν εμπαίξει σε, μεμολυσμένη κατά το όνομα, μεγάλη κατά τας συμφοράς. **6** Ιδού, οι άρχοντες του Ισραήλ ήσαν εν σοι, διά να χύνωσιν αίμα, έκαστος κατά την δύναμιν αυτού. **7** Εν σοι κατεφρόνουν πατέρα και μητέρα· εν μέσω σου εφρόντο απατηλώς προς τον ζένον· εν σοι κατεδυνάστευον τον ορφανόν και την χήραν. **8** Τα γιά μου κατεδυνάστευες και τα σάββατά μου εβεβήλωσας. **9** Εν σοι ήσαν άνδρες συκοφάνται διά να χύνωσιν αίμα, και εν σοι έτρωγον επί των ορέων, εν μέσω σου πράττουσιν ανοσιουργίας. **10** Εν σοι εξεσκέπασαν αισχύνην πατρός, εν σοι εταπεινώσων την αποκεχωρισμένην εν τη ακαθαρσία αυτής. **11** Και ο μιν έπραξε βδελυριαν μετά της γυναικός του πλησίον αυτού, ο δε έμειναν ανοσίως την νύμφην αυτού, και άλλος εν σοι εταπεινώσε την αδελφήν αυτού, την θυγατέρα του πατρός αυτού. **12** Εν σοι ελάμβανον δώρα διά να εκχέωσιν αίμα· έλαβες τόκον και προσθήκη και δι' απάτης ησχοκερδήσας από των πλησίον σου, και ελυσμόνησας εμέ, λέγει Κύριος ο Θεός. **13** Ιδού, διά τούτο εκρότησα τας χείρας μου επί τη ασχοκερδεία σου, την οποίαν έπραξας, και επί τω αίματί σου, το οποίον ήτο εν μέσω σου. **14** Θέλει ανθέξει η καρδιά σου; ή θέλουσιν έχει δύναμιν αι χείρές σου, εν ημέραις καθ' ας εγώ θέλω ενεργήσει εναντίον σου; εγώ ο Κύριος ελάλησα και θέλω εκτελέσει. **15** Και θέλω σε διασκορπίσει εν τοις έθνεσι και σε διασπείρει εις τους τόπους και θέλω εξαλείψει από σου την ακαθαρσίαν σου. **16** Και θέλεις βεβηλωθή εν σοι ενώπιον των εθνών, και θέλεις γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **17** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **18** Υιέ ανθρώπου, ο οίκος Ισραήλ έγεινεν εις εμέ σκωρία· πάντες είναι χαλκός και κασσίτερος και σίδηρος και μόλυβδος εν τω μέσω του χωνευτηρίου· είναι σκωρία αργύρου. **19** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή πάντες σε εις εγείνεται σκωρία, ιδού, διά τούτο θέλω σας συνάξει εις το

μέσον της Ιερουσαλήμ· **20** καθώς συναγουσιν εις το μέσον του χωνευτηρίου τον άργυρον και τον χαλκόν και τον σίδηρον και τον μόλυβδον και τον κασσίτερον, διά να φουσησωσι το πυρ επ' αυτά ώστε να διαλύσωσιν αυτά, ούτως εν τω θυμώ μου και εν τη οργή μου θέλω σας συνάξει και θέλω σας βάλει εκεί και διαλύσει. **21** Θέλω εξάπαντος σας συνάξει, και εν τω πυρί της οργής μου θέλω εμφανίσει επ' υμάς και θέλετε διαλυθή εν τω μέσω αυτής. **22** Καθώς ο άργυρος διαλύεται εν μέσω του χωνευτηρίου, ούτω θέλετε διαλυθή εν μέσω αυτής· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος εξέχεα την οργήν μου επ' υμάς. **23** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **24** Υιέ ανθρώπου, ειπέ προς αυτήν· Συ είσαι η γη, ήτις δεν εκαθαρίσθη, και δεν έγεινε βροχή επ' αυτής εν τη ημέρα της οργής. **25** Εν μέσω αυτής είναι συνωμοσία των προφητών αυτής· ως λέοντες ωρυόμενοι, αρπάζοντες το θήραμα, κατατρώγουσι ψυχάς· έλαβον θησαυρούς και πολύτιμα πράγματα· επλήθυναν τας χήρας αυτής εν τω μέσω αυτής. **26** Οι ιερείς αυτής ηθέτησαν τον νόμον μου και εβεβήλωσαν τα άγια μου· μεταξύ αγίου και βεβήλου δεν έκαμον διαφοράν και μεταξύ ακαθάρτου και καθαρού δεν έκαμον διάκρισιν, και έκρυπτον τους οφθαλμούς αυτών από των σαββάτων μου, και εβεβηλούμην εν μέσω αυτών. **27** Οι άρχοντες αυτής είναι εν μέσω αυτής ως λύκοι αρπάζοντες το θήραμα, διά να εκχέωσιν αίμα, διά να αφανίζωσι ψυχάς, διά να αισχοκερδήσωσιν αισχοκερδέειν. **28** Και οι προφηται αυτής περιήλειφον αυτούς με πληθόν αμάλακτον, βλέποντες οράσεις ματαίως και μαντεύοντες προς αυτούς ψευδή, λέγοντες, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· ενώ ο Κύριος δεν ελάλησεν. **29** Ο λαός της γης μετεχειρίζετο απάτην και έκαμαν τροπαγάς και κατεδυνάστευε τον πτωχόν και τον ενδειή και τον ζένον ηπάτα άνευ κρίσεως. **30** Και εξήτησα μεταξύ αυτών άνδρα, όστις να ανεγείρη το περίφραγμα και να σταθή εν τη χαλάστρα ενώπιόν μου υπέρ της γης, διά να μη εξολοθρευσω αυτήν· και δεν εύρηκα. **31** Διά τούτο εξέχεα την οργήν μου επ' αυτούς· κατηνάλωσα αυτούς εν τω πυρί της οργής μου· τας οδούς αυτών ανταπέδωκα επί τας κεφαλάς αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός.

23 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, ήσαν δύο γυναίκες, θυγατέρες της αυτής μητρός· **3** και εξεπορευθήσαν εν Αιγύπτου· εξεπορευθήσαν εν τη νεότητι αυτών· εκεί επέσθθησαν τα στήθη αυτών και εκεί συνεθλίβησαν οι παρθενικοί αυτών μαστοί. **4** Τα δε ονόματα αυτών ήσαν, Οολά η πρεσβυτέρα και Οολιβά η αδελφή αυτής· και αύται έγειναν εμού και εγέννησαν υιούς και θυγατέρας· ήσαν λοιπόν τα ονόματα αυτών Σαμάρεια η Οολά και Ιερουσαλήμ η Οολιβά. **5** Και η Οολά εξεπορευθή, ενσώ ήτο εμού, και παρεφρόνησε διά τους εραστάς αυτής, τους Ασσυρίους τους γείτονας αυτής, **6** ενδεδυμένους κυανά, ταξιάρχους και άρχοντας, πάντας ερασίμους νέους, ιππείς ιππεύοντας επ' ίππων. **7** Και έπραξε τας πορνείας αυτής μετ' αυτών, οίτινες πάντες ήσαν οι εκλεκτοί των Ασσυρίων, και μετά πάντων εκείνων, διά τους οποίους παρεφρόνησεν· εν πάσι τοις ειδώλοις αυτών εμιαίνετο. **8** Και δεν αφήκε την πορνείαν αυτής την εξ Αιγύπτου· διότι μετ' αυτής εκοιμώντο εν τη νεότητι αυτής και ούτοι επέζον τα παρθενικά αυτής στήθη και εξέχεον την πορνείαν αυτών επ' αυτήν. **9** Διά τούτο παρέδωκα αυτήν εις τας χείρας των εραστών αυτής, εις τας χείρας των Ασσυρίων, διά τους οποίους παρεφρόνησεν. **10** Ούτοι ανεκάλυψαν την αισχύνην αυτής· έλαβον τους υιούς αυτής και τας θυγατέρας αυτής και αυτήν εν ρομφαία απέκτειναν, και έγεινε περιβόητος μεταξύ των γυναικών, και

εξετέλεσαν κρίση επ' αυτήν. **11** Ότε δε η αδελφή αυτής Οολιβά είδε τούτο, διεθάρη εν τη παραφροσύνη αυτής υπέρ εκείνην και εν ταις πορνείαις αυτής υπέρ τας πορνείας της αδελφής αυτής. **12** παρεφρόνησε διά τους Ασσυρίους τους γείτονας αυτής, ταξίαρχους και άρχοντας ενδεδυμένους πολυτελών, ιππείς ιππεύοντας εφ' ίππων, πάντας νέους ερασιμούς. **13** Και είδον ότι εμιάνθη μιάν οδόν έχουσιν αμφοτέραι. **14** Προσέθεσεν έτι εις τας εαυτής πορνείας διότι υω είδεν άνδρας εξωγραφημένους επί του τοίχου, εικόνας Χαλδαιών, οίτινες ήσαν εξωγραφημένοι με μίλτον, **15** περιεζωσμένους ζώνας επί τας οσφύς αυτών, φορούντας τιάρας βεβαμμένας επί τας κεφαλάς αυτών, πάντας έχοντας όψιν αρχόντων, ομοίους με τους Βαβυλωνίους της γης των Χαλδαιών, εν ή γεννήθησαν. **16** και ως είδεν αυτούς με τους οφθαλμούς αυτής, παρεφρόνησε δι' αυτούς και εξαπέστειλε προς αυτούς πρέσβεις εις την Χαλδαιάν. **17** Και οι Βαβυλωνίοι ήλθον προς αυτήν εις την κοίτην του έρωτος και εμίαναν αυτήν με την πορνείαν αυτών και εμιάνθη μετ' αυτών και η ψυχή αυτής απεξενώθη απ' αυτών. **18** Και απεκάλυψε τας πορνείας αυτής και εξεσκέπασε την αισχύνην αυτής τότε η ψυχή μου απεξενώθη απ' αυτής, καθώς η ψυχή μου είχεν αποξενωθή από της αδελφής αυτής. **19** Διότι επλήθυνε τας πορνείας αυτής, ανακαλούσα εις μήμηνα τας ημέρας της νεότητος αυτής, ότε επορνεύετο εν γη Αιγύπτου. **20** Και παρεφρόνησε διά τους εραστάς αυτής, των οποίων η σαρκ είναι σαρκ όνων και η ρεύσις αυτών ρεύσις ίππων. **21** Και ενεθυμήθης την ακολασίαν της νεότητός σου, ότε τα στήθη σου επιέζοντο υπό των Αιγυπτίων, διά τους μαστούς της νεότητός σου. **22** Διά τούτο, Οολιβά, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, εγώ θέλω εγειρείε τους εραστάς σου εναντίον σου, αφ' ων η ψυχή σου απεξενώθη, και θέλω φέρει αυτούς εναντίον σου πανταχόθεν. **23** τους Βαβυλωνίους και πάντας τους Χαλδαιούς, Φεκώδ και Σωέ και Κωέ, πάντας τους Ασσυρίους μετ' αυτών οίτινες πάντες είναι εράσμιμοι νέοι, ταξίαρχοι και ηγεμόνες, στρατάρχει και ονομαστοί, πάντες ιππεύοντες εφ' ίππων. **24** Και θέλουσιν ελθει εναντίον σου μετά αρμάτων, μετά μααζών και τροχών και μετά πλήθους λαών, και θέλουσι θέσει κύκλω εναντίον σου θυρούς και ασπίδας και περικεφαλαίας και θέλω θέσει ενώπιον αυτών κρίσιν και θέλουσι σε κρίνει κατά τας κρίσεις αυτών. **25** Και θέλω στήσει τον ζήλον μου εναντίον σου και θέλουσι φερθή προς σε μετ' οργής θέλουσιν εκκόψει την μήτην σου και τα ώτα σου και το υπόλοιπόν σου θέλει πέσει εν μαχαίρα· ούτοι θέλουσι λάβει τους υιούς σου και τας θυγατέρας σου· το δε υπόλοιπόν σου θέλει καταφαγωθή υπό πυρός. **26** Θέλουσιν έτι σε εκδώσει τα ιμάτιά σου και αφαιρέσει τους στολιμούς της λαμπρότητός σου. **27** Και θέλω παύσει από σου την ακολασίαν σου και την πορνείαν σου την εκ γης Αιγύπτου· και δεν θέλεις σηκώσει τους οφθαλμούς σου προς αυτούς, και δεν θέλεις ενθυμηθή πλέον την Αίγυπτον. **28** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, θέλω σε παραδώσει εις την χείρα εκείνων τους οποίους μισείς, εις την χείρα εκείνων αφ' ων απεξενώθη η ψυχή σου. **29** Και θέλουσι φερθή προς σε με μίσος, και θέλουσι λάβει πάντας τους κόπους σου, και θέλουσι σε εγκαταλείψει γυμνήν και ασκέπαστον· και η αισχύνη της πορνείας σου θέλει αποκαλυφθή και η ακολασία σου και αι πορνείαι σου. **30** Ταύτα θέλω κάμει εις σε, επειδή επορνεύθης κατόπιν των εθνών, επειδή εμιάνθης εν τοις ειδώλοις αυτών. **31** Εν τη οδώ της αδελφής σου περιεπάτησας διά τούτο θέλω δώσει εις την χείρα σου το ποτήριον αυτής. **32** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Το ποτήριον της αδελφής σου θέλεις πiei, το

βαθύ και πλατύ· θέλεις είσθαι γέλωσ και παίγνιον· το ποτήριον τούτο χωρεί πολύ. **33** Θέλεις εμπλησθή από μέθης και θλίψεως, με το ποτήριον της εκπλήξεως και του αφανισμού, με το ποτήριον της αδελφής σου Σαμαρείας. **34** Και θέλεις πiei αυτό και στραγγίσει, και θέλεις συντρίψει τα όστρακα αυτού, και θέλεις διασπαράξει τα στήθη σου· διότι εγώ ελάλησα, λέγει Κύριος ο Θεός. **35** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή με ελυσμόνησας και με απέρριψας οπίσω των ώτων σου, βάστασον λοιπόν και συ την ακολασίαν σου και τας πορνείας σου. **36** Και είπε Κύριος προς εμέ· Υιέ ανθρώπου, θέλεις κρίνει την Οολά και την Οολιβά; απάγγειλον λοιπόν προς αυτάς τα βδελύγματα αυτών· **37** ότι εμοιχεύοντο, και είναι αίμα εν ταις χερσίν αυτών, και εμοιχεύοντο μετά των ειδώλων αυτών, και ότι διεβίβαζον χάριν αυτών τα τέκνα αυτών, τα οποία εγέννησαν εις εμέ, διά του πυρός εις κατανάλωσιν. **38** Έπραξαν έτι τούτο εις εμέ· εμίαναν τα άγία μου εν τη αυτή ημέρα και εβεβήλωσαν τα σάββατά μου. **39** Διότι ότε έσφαξαν τα τέκνα αυτών εις τα ειδωλα αυτών, τότε εισήρχοντο την αυτήν ημεραν εις τα άγία μου, διά να βεβηλώωσιν αυτά· και ιδού, ούτως έπραττον εν μέσω του οίκου μου. **40** Και προσέτι ειπέ ότι σεις επέμψατε προς άνδρας, διά να έλθωσι μακρόθεν, προς τους οποίους εστάλη πρέσβυς, και ιδού, ήλθον διά τους οποίους ελούσθης, βάψας τους οφθαλμούς σου και εστολίσθης με στολισμούς. **41** Και εκάθησας επί κλίνης μεγαλοπρεπούς και έμπροσθεν αυτής ήτο τράπεζα πτοισμένη, εφ' ης έθησας το θυμίαμά μου και το έλαιόν μου. **42** Και ήσαν εν αυτή φωναί πλήθους αγαλλομένων και μετά των ανδρών του όχλου εισήγοντο Σαβαίοι εκ της ερήμου, φορούντες βραχιόλια επί τας χείρας αυτών και ωραιούς στεφάνους επί τας κεφαλάς αυτών. **43** Τότε είπα προς την καταγρηάσασαν εν μοιχείαις, Τώρα κάμνουσι πορνείας μετ' αυτής και αυτή μετ' εκείνων **44** και ούτοι εισήρχοντο προς αυτήν, καθώς εισέρχονται προς γυναίκα πόρνην· ούτως εισήρχοντο προς την Οολά και προς την Οολιβά, τας ακολάστους γυναίκας. **45** Διά τούτο άνδρες δίκαιοι, ούτοι θέλουσι κρίνει αυτάς, καιά την κρίσιν των μοιχαλίδων και κατά την κρίσιν των εκχεουσών αίμα· επειδή είναι μοιχαλίδες και αίμα είναι εν ταις χερσίν αυτών. **46** Όθεν ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Θέλω αναβιβάσει επ' αυτάς όχλον και θέλω παραδώσει αυτάς εις ταραχήν και διαρπαγήν. **47** Και ο όχλος θέλει λιθοβολήσει αυτάς με λίθους και κατακόψει αυτάς με τα ξίφη αυτών· θέλουσι φονεύσει τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών και τας οικίας αυτών θέλουσι κατακαύσει εν πυρί. **48** Ούτω θέλω παύσει την ακολασίαν από της γης, διά να μάθωσι πάσαι αι γυναίκες να μη πράττωσι κατά τας ακολασίας σας. **49** Και θέλουσιν ανταποδώσει τας ακολασίας υμών εφ' υμάς, και θέλετε βαστάσει τας αμαρτίας των ειδώλων σας και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός.

24 Και εν τω εννάτω έτει, τω δεκάτω μηνί, τη δεκάτη του μηνός, έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, γράψον εις σεαυτόν το όνομα της ημέρας, αυτής ταύτης της ημέρας διότι ο βασιλεύς της Βαβυλώνας παρετάχθη κατά της Ιερουσαλήμ εν αυτή ταύτη τη ημέρα. **3** Και πρόφερε παραβολήν προς τον αποστάτην οίκον· και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Στήσον τον λέβητα, στήσον, και έτι χύσον ύδωρ εις αυτόν· **4** συναγάγε εις αυτόν τα τμήματα αυτού, παν τμήμα καλόν, τον μηρόν και τον ώμον· γέμισον αυτόν από των εκλεκτών οστέων. **5** Λάβε εκ των εκλεκτών του ποιμνίου και στίβασον έτι τα οστά κάτω αυτού· βράσον αυτά καλώς και ας εψηθώσι και αυτά τα οστά αυτού εν αυτό. **6** Διότι

ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ουαί εις την πόλιν των αιμάτων, εις τον λβήτα, του οποίου η σκωρία είναι εν αυτό και του οποίου η σκωρία δεν εξήλθεν απ' αυτού. Έκβαλε κατά σειράν τα τμήματα αυτής κλήρος ας μη πέση επ' αυτήν. **7** Διότι το αίμα αυτής είναι εν μέσω αυτής επί λειόπετραν εξέθεσεν αυτό δεν έχυσεν αυτό επί την γην, ώστε να σκεπασθή με χύμα. **8** Διά να κάμω να αναβή θυμός εις εκτέλεσιν εκδικήσεως, θέλω εκθέσει το αίμα αυτής επί λειόπετραν, διά να πυρωθή με σκεπασθή. **9** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ουαί εις την πόλιν των αιμάτων και εγώ θέλω μεγαλύνει την πυράν. **10** Επισώρευσον τα ξύλα, άναψον το πυρ, κατανάλωσον τα κρέατα και διάλυσον αυτά, ας καώσει και τα οστά. **11** Τότε στήσον αυτόν κενόν επί τους άνθρακας αυτόν, διά να πυρωθή ο χαλκός αυτού και να καθί και να λυώση εν αυτό η ακαθαρσία αυτού, να καταναλωθή η σκωρία αυτού. **12** Ματαιώς εδοκιμάσθη με κόπους, και η μεγάλη αυτής σκωρία δεν εξήλθεν απ' αυτής, η σκωρία αυτής εν τω πυρί. **13** Εν τη ακαθαρσία σου υπάρχει μιαιρότης· επειδή εγώ σε εκαθάρισα και δεν εκαθαρίσθης, δεν θέλεις πλέον καθαρισθή από της ακαθαρσίας σου, εωσού αναπαύσω τον θυμόν μου επί σε. **14** Εγώ ο Κύριος ελάλησα· θέλει γείνει και θέλω εκτελέσει αυτό· δεν θέλω στραφή οπίσω και δεν θέλω φεισθή και δεν θέλω μεταμελήθῃ κατά τας οδοús σου και κατά τας πράξεις σου θέλουσι σε κρίνει, λέγει Κύριος ο Θεός. **15** Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **16** Υιέ ανθρώπου, ιδού, εγώ θέλω αφαιρέσει από σου διά μιας πληγής το επιθυμημα των οφθαλμών σου· και μη πενήθης και μη κλαύσης και ας μη ρεύσωσι τα δάκρυά σου· **17** κρατήθητι από στεναγμών, μη κάμης πένθος νεκρών, δέσον την τιάραν σου επί την κεφαλήν σου, και βάλε εις τους πόδας σου τα υποδήματά σου, και μη καλύψης τα χείλη σου, και άρτον άνδρών μη φάγης. **18** Και ελάλησα προς τον λαόν το πρωί, και το εσπέρας απέθανεν η γυνή μου· και έκαμον το πρωί ως προσετάχθην. **19** Και είπεν ο λαός προς εμέ, Δεν θέλεις απαγγείλει προς υμάς τι δηλούσιν εις υμάς ταύτα, τα οποία κάμνεις; **20** Και απεκρίθην προς αυτούς, λόγος Κυρίου έγινε προς εμέ λέγων, **21** Ειπέ προς τον οίκον Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, θέλω βεβηλώσει τα άγία μου, το καύχημα της δυνάμεώς σας, τα επιθυμηματα των οφθαλμών σας και τα περιπόθητα των ψυχών σας· και οι υιοί σας και αι θυγατέρες σας, όσους αφήκατε, εν ρομφαία θέλουσι πέσει. **22** Και θέλετε κάμει καθώς εγώ έκαμον· δεν θέλετε καλύψη τα χείλη σου, και άρτον άνδρών δεν θέλετε φάγει. **23** Και αι τιάραι σας θέλουσιν είσθαι επί των κεφαλών σας και τα υποδήματά σας εις τους πόδας σας· δεν θέλετε πενήθῃσι ουδέ κλαύσει· αλλά θέλετε λυώσει διά τας ανομίας σας και θέλετε στενάξει ο εις προς τον άλλον. **24** Και ο Ιεζεκιήλ θέλει είσθαι σημείον εις εσάς· κατά πάντα όσα έκαμε θέλετε κάμει όταν τούτο έλθῃ, τότε θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός. **25** Περί δε σου, υιέ ανθρώπου, εν εκείνη τη ημέρα, όταν αφαιρέσω απ' αυτών την ισχύν αυτών, την χαράν της δόξης αυτών, τα επιθυμηματα των οφθαλμών αυτών και το θάρρος των ψυχών αυτών, τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών, **26** εν τη ημέρα εκείνη ο διασωθείς δεν θέλει ελθει προς σε, διά να αναγγείλῃ ταύτα εις τα ώτα σου; **27** Εν εκείνη τη ημέρα το στόμα σου θέλει ανοιχθή προς τον διασωθέντα και θέλεις λαλήσει και δεν θέλεις είσθαι πλέον άλαλος· και θέλεις είσθαι εις αυτούς σημείον· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

25 Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, στήριζον το πρόσωπόν σου επί τους υιούς Αμμών και

προφήτευσον κατ' αυτών· **3** και επεί προς τους υιούς Αμμών, Ακούσατε τον λόγον Κυρίου του Θεού· ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή επιλέγεις εις τα άγία μου, Εύγε, διότι εβεβηλώθησαν, και εις την γην του Ισραήλ, διότι ηφανίσθη, και εις τον οίκον Ιούδα, διότι υπήγαν εις αιχμαλωσίαν, **4** διά τούτο, ιδού, θέλω σε παραδώσει προς κληρονομίαν εις τους υιούς της ανατολής, και θέλουσι θέσει τας επαυλίνας εν σοι και θα θέλουσι κάμει τας κατασκοπήσεις αυτών εν σοί· ούτοι θέλουσι φάγει τους καρπούς σου και ούτοι θέλουσι πείε το γάλα σου. **5** Και θέλω καταστήσει την Ραββά σταύλον καμήλων και την γην των υιών Αμμών μάνδραν προβάτων· και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **6** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή επεκρότησας χείρας και εκτύπησας με τον πόδα και εν όλη τη περιφρόνησει της καρδιάς σου εχάρης κατά της γης Ισραήλ, **7** διά τούτο, ιδού, θέλω εκτείνει την χείρα μου επί σε και θέλω σε παραδώσει εις διαρπαγήν των εθνών και θέλω σε εκκόψει από των λαών και σε εξαφανίσει από των τόπων· θέλω σε εξολοθρεύσει· και θέλεις γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **8** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή ο Μωάβ και ο Σηείρ λέγουσιν, Ιδού, ο οίκος Ιούδα είναι ως πάντα τα έθνη· **9** διά τούτο, ιδού, θέλω ανοίξει την πλευράν του Μωάβ από των πόλεων, από των πόλεων αυτού, από των άκρων αυτού, την δόξαν της γης, την Βαιθ-ισαιμώθ, Βάαλ-μεών και Κιριαθαΐμ, **10** εις τους υιούς της ανατολής, κατά των υιών Αμμών, και θέλω παραδώσει αυτήν εις κληρονομίαν, διά να μη μνημονεύωνται οι υιοί Αμμών μεταξύ των εθνών. **11** Και θέλω εκτελέσει κρίσεις επί τον Μωάβ· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **12** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή ο Εδώμ έπραξεν εκδικητικώς εις τον οίκον Ιούδα και έβρισε βαρέως και εξεδίκηθη εναντίον αυτών, **13** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· θέλω λοιπόν εκτείνει την χείρα μου επί τον Εδώμ, και θέλω εκκόψει απ' αυτού άνθρωπον και κτήνος και θέλω εξαφανίσει αυτόν από θαιμάν, και θέλουσι πέσει εν ρομφαία έως Δαιδάν. **14** Και θέλω ενεργήσει την εκδικήσίν μου επί τον Εδώμ διά χειρός τον λαού μου Ισραήλ· και θέλουσι κάμει εις τον Εδώμ κατά τον θυμόν μου και κατά την οργήν μου· και θέλουσι γνωρίσει την εκδικήσιν μου, λέγει Κύριος ο Θεός. **15** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή οι Φιλισταίοι εφέρθησαν εκδικητικώς και έκαμον εκδίκησιν περιφρονούντες εκ ψυχής, ώστε να φέρωσιν όλεθρον διά παλαιόν μίσος, **16** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ θέλω εκτείνει την χείρα μου επί τους Φιλισταίους και θέλω εκκόψει τους Κερεθαιούς και εξαφανίσει το υπόλοιπον των λβμένων της θαλάσσης· **17** και θέλω κάμει επ' αυτούς μεγάλην εκδίκησιν εν ελεγμοίς θυμού· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν εκτελέσω την εκδίκησίν μου επ' αυτούς.

26 Και εν τω ενδεκάτω έτει, τη πρώτη του μηνός, έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, επειδή η Τύρος είπε κατά της Ιερουσαλήμ, Εύγε, συνοτριβή η πόλη των λαών· εστράφη προς εμέ· θέλω γεμισθή, διότι ηρημάθη· **3** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, Τύρος, και θέλω επεγειρεί εναντίον σου έθνη πολλά, ως επεγειρεί η θάλασσα τα κύματα αυτής. **4** Και θέλουσι καταστρέψει τα τείχη της Τύρου και κατεδαφίσει τους πύργους αυτής· και θέλω ζύσει το χύμα αυτής απ' αυτής και καταστήσει αυτήν ως λειόπετραν. **5** Θέλει είσθαι διά να εξαπλόνησι δίκτυα εν μέσω της θαλάσσης· διότι εγώ ελάλησα, λέγει Κύριος ο Θεός· και θέλει κατασταθή διαρπαγή των εθνών. **6** Και αι κώμαι αυτής, αι εν τη πεδιάδι, θέλουσιν εξολοθρευθή εν μαχαίρα· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **7** Διότι ούτω

λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, θέλω φέρεται κατά της Τύρου τον Ναβουχοδονόσορ βασιλέα της Βαβυλώνας, βασιλέα βασιλέων, από βορρά, μεθ' ίππων και μετά αρμάτων και μεθ' ιππέων και συναζέως και λαού πολλού. **8** Ούτος θέλει εξολοθρεύσει εν μαχαίρα τας κώμας σου εν τη πεδιάδι· και θέλει γεγείρει προμαχώνας εναντίον σου και θέλει κάμει προχώματα εναντίον σου και υψώσει κατά σου ασπίδας. **9** Και θέλει στήσει τας πολεμικάς μηχανάς αυτού επί τα τείχη σου και με τους πελέκεις αυτού θέλει καταβάλλει τους πύργους σου. **10** Από του πλήθους των ίππων αυτού ο κονιορτός αυτών θέλει σε σκεπάσει· τα τείχη σου θέλουν σεισθή από του ήχου των ιππέων και των τροχών και των αμαξών, όταν εισέρχονται εις τας πύλας σου, καθώς εισέρχονται εις πόλιν εκπορθημένην. **11** Με τας οπλάς των ίππων αυτού θέλει καταπατήσει πάσας τας οδοούς σου· τον λαόν σου θέλει θανατώσει εν μαχαίρα, και οι ισχυροί σου φρουροί θέλουν καταβληθή εις την γην. **12** Και θέλουν διαρπάσει τα πλούτη σου και λαφυραγωγήσει τα εμπορεύματά σου· και θέλουν καταβάλλει τα τείχη σου και κρημνίσει τους οίκους σου τους ώραίους· και θέλουν ρίψει εις το μέσον των υδάτων τους λίθους σου και τα ξύλα σου και το χρώμα σου. **13** Και θέλω παύσει τον θόρυβον των ασμάτων σου, και η φωνή των κιθαρών σου δεν θέλει ακουσθή πλέον. **14** Και θέλω σε καταστήσει ως λειοπέτραν· θέλεις εισθαι διά να εξαπλώνωσι δίκτυα· δεν θέλεις πλέον οικοδομηθή· διότι εγώ ο Κύριος ελάλησα, λέγει Κύριος ο Θεός. **15** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός προς την Τύρον· δεν θέλουν σεισθή αι νήσοι εις τον ήχον της πτώσεώς σου, όταν οι τραυματῆαι σου στενάζωσιν, όταν η σφαγή γίνηται εν μέσω σου; **16** Τότε πάντες οι ηγεμόνες της θαλάσσης θέλουν καταβή από των θρόνων αυτών, και θέλουν εκβῆσαι τας χλαμύδας αυτών και εκδυθή τα κεντητά ιμάτια αυτών· θέλουν ενδυθή τρόμον· κατά γης θέλουν καθήσει και τρέμει κατά πάσαν στιγμὴν και εκπλήττεσθαι διά σε. **17** Και αναλαβόντες θρήνον διά σε θέλουν λέγει προς σε, Πως κατεστράφης, η κατοικουμένη υπό θαλασσοπόρων, η περίφημος πόλις, ήτις ήσο ισχυρά εν θαλάσση, συ και οι κάτοικοί σου, οτινες εδίδον τον τρόμον αυτών εις πάντας τους ενοικούντας εν αυτή. **18** Τώρα αι νήσοι θέλουν τρέμει εν τη ημέρα της πτώσεώς σου, ναι, αι νήσοι αι εν τη θαλάσση θέλουν ταραχθή εν τη αφανεία σου. **19** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Όταν σε καταστήσω πόλιν ηρημωμένην ως τας πόλεις τας μη κατοικουμένας, όταν επιφέρω επί σε την άβυσσον και σε σκεπάσωσιν ύδατα πολλά, **20** όταν σε καταβιβάσω μετά των καταβαινόντων εις λάκκον, προς λαόν αιώνιον, και σε θέσω εις τα κατώτατα της γης, εις τόπους ερήμους απ' αιώνος, μετά των καταβαινόντων εις λάκκον, διά να μη κατοικηθής, και όταν αποκαταστήσω δόξαν εν τη γη των ζώντων, **21** θέλω σε καταστήσει τρόμον και δεν έλεις υπάρχει· και θέλεις ζητηθή και δεν θέλεις ευρεθή πλέον εν τον αιώνα, λέγει Κύριος ο Θεός.

27 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Και συ, υίε ανθρώπου, ανάλαβε θρήνον διά την Τύρον, **3** και ειπέ προς την Τύρον την κειμένην εν τη εισόδω της θαλάσσης, την εμπορευομένην μετά των λαών εν πολλαίς νήσοις, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Τύρος, συ είπας, Εγώ είμαι πλήρης εις το κάλλος. **4** Τα όρια σου είναι εν τη καρδία των θαλασσών, οι οικοδόμοι σου έκαμον πλήρες το κάλλος σου. **5** Έκτισαν πάντα τα πλευρά των πλοίων σου εξ ελάτων από Σενείρ· έλαβον κέδρους εκ του Λιβάνου διά να κάμωσι κατάρτια εις σε. **6** Εκ των δρυών της Βασάν έκαμον τα κωπία σου· έκαμον τα καθίσματα σου

εξ ελέφαντος, εν πύξω από των νήσων των Κητιαίων. **7** Λεπτόν λινόν εξ Αιγύπτου κεντητόν εξήπλωνες εις σεαυτήν διά πανία· κυανούν και πορφυρούν εκ των νήσων Ελεισά ήτο το επισκήνωμά σου. **8** Οι κάτοικοι της Σιδώνος και Αρβάδ ήσαν οι κωπηλάται σου· οι σοφοί σου, Τύρος, οι όντες εν σοι, αυτοί ήσαν οι κυβερνήται των πλοίων σου. **9** Οι πρεσβύτεροι της Γεβάλ και οι σοφοί αυτής ήσαν εν σοι· οι επισκευασταί των χαλασμάτων σου· πάντα τα πλοία της θαλάσσης και οι ναύται αυτών ήσαν εν σοι, διά να εμπορεύωνται το εμπόριόν σου. **10** Πέρσαι και Λύδιοι και Λίβυες ήσαν εν τοις στρατεύμασί σου· οι άνδρες σου οι πολεμισταί· ασπίδας και περικεφαλαίς εκρέμων εις σέ· ούτοι επεδείκνουν την μεγαλοπρέπειάν σου. **11** Οι άνδρες της Αρβάδ μετά του στρατεύματός σου ήσαν κύκλω επί τα τείχη σου, και οι Γαμμαδίται επί τους πύργους σου· εκρέμων τας ασπίδας αυτών επί τα τείχη σου κύκλω· ούτοι συνεπλήρουν το κάλλος σου. **12** Η Θαρσείς εμπορευέτο μετά σου εις πλήθος παντός πλούτου· με άργυρον, σίδηρον, κοσσίτερον και μόλυβδον εμπορευέοντο εν ταις αγοραίς σου. **13** Ιαυάν, Θουβάλ και Μεσέχ ήσαν έμποροι σου· εν τη αγορά σου εμπορευέοντο ψυχάς ανθρώπων και σκευή χαλκίνα. **14** Από δε του οίκου Θωγαρμά εμπορευέοντο εν ταις αγοραίς σου ίππους και ιππέας και ημιόνους. **15** Οι άνδρες της Δαιδάν ήσαν έμποροι σου· πολλών νήσων το εμπόριον ήτο εν τη χειρί σου· έφερον εις σε οδόντας ελεφάντων και έβενον εις ανταλλαγήν. **16** Η Συρία εμπορευέτο μετά σου διά το πλήθος των εργασιών σου· έδιδεν εις τας αγοράς σου σμάραγδον, πορφυράν και κεντητά και βύσσον και κοράλλιον και αγάτην. **17** Ο Ιούδας και η γη Ισραήλ ήσαν έμποροι σου· έδιδον εις την αγοράν σου σίτον του Μιννίθ και στακτήν και μέλι και έλαιον και βάλασμον. **18** Η Δαμασκός εμπορευέτο μετά σου εις το πλήθος των εργασιών σου, εις το πλήθος παντός πλούτου· εις οίνον της Χελβών και εις λευκά όρια. **19** Και Δαν και Ιαυάν και Μωσέλ έδιδον εις τας αγοράς σου σίδηρον ειργασμένον, κασίαν και κάλαμον αρωματικόν· ταύτα ήσαν μεταξύ των πραγματειών σου. **20** Η Δαιδάν εμπορευέτο μετά σου εις πολύτιμα υφάσματα διά αμάζας. **21** Η Αραβία και πάντες οι άρχοντες Κηδάρ ήσαν έμποροι σου, εμπορευόμενοι μετά σου εις αρνία και κριούς και τράγους. **22** Οι έμποροι της Σαβά και Ρααμά ήσαν έμποροι σου, δίδοντες εις τας αγοράς σου παν εξαίρετον άρωμα και πάντα λίθον τίμιον και χρυσίον. **23** Χαρράν και Χαναά και Εδέν, οι έμποροι της Σαβά, ο Ασσούρ και ο Χιλμάδ, εμπορευέοντο μετά σου. **24** Ούτοι ήσαν έμποροι σου εις παν είδος, εις κυανά ενδύματα και κεντητά και εις κιβήτια πλουσιών στολισμάτων, δεδεμένα με σχοινία και κατεσκευασμένα εκ κέδρου, μεταξύ των άλλων σου πραγματειών. **25** Τα πλοία της Θαρσείς υπερείχον εις το εμπόριόν σου, και ήσο πλήρης, και εστάθη ενδοξοτάτη εν τη καρδία των θαλασσών. **26** Οι κωπηλάται σου σε έφερον εις ύδατα πολλά· αλλ' ο άνεμος ο ανατολικός σε συνετήριφεν εν τη καρδία των θαλασσών. **27** Τα πλούτη σου και αι αγοραί σου, το εμπόριόν σου, οι ναύται σου και οι κυβερνητάί σου, οι επισκευασταί των πλοίων σου και οι εμπορευόμενοι το εμπόριόν σου, και πάντες οι άνδρες σου οι πολεμισταί· οι εν σοι και παν το άθροισμά σου· το εν μέσω σου, θέλουν πέσει εν τη καρδία των θαλασσών, την ημέραν της πτώσεώς σου. **28** Τα προάστεια θέλουν σεισθή εις τον ήχον της κραυγής των κυβερνητών σου. **29** Και πάντες οι κωπηλάται, οι ναύται, πάντες οι κυβερνητάι της θαλάσσης, θέλουν καταβή εκ των πλοίων αυτών, θέλουν σταθή επί της γης, **30** και θέλουν κραυγάζει με την φωνήν αυτών επί σε, και θέλουν βοήσει πικρά και ρίπει χρώμα επί τας κεφαλάς αυτών

και κατακυλισθη εν τη σποδῶ. **31** Και θέλουσι φαλακρωθή ολοκληρώς διά σε και περιωσθή σάκκον και κλαύσει διά σε με πικρίαν ψυχῆς, οδυρόμενοι πικρώς. **32** Και εν τω οδυρμῶ αυτών θέλουσιν αναλάβει θρήνον διά σε και θέλουσι θρηνωδῆσαι, λέγοντες περί σου, Τις ως η Τύρος, ως η καταστραφεῖσα εν μέσω της θαλάσσης; **33** Ὅτε αι πραγματεΐαι σου εξήρχοντο εκ των θαλασσῶν, εχόρτατες πολλούς λαούς με το πλήθος του πλούτου σου και του εμπορίου σου επλούτιζες τους βασιλείς της γης. **34** Τώρα συνετρίβης εν ταις θαλάσσαις, εν τω βάθει των υδάτων· το εμπόριόν σου και παν το ἀθροισμά σου ἔπεσον εν μέσω σου. **35** Πάντες οι κάτοικοι των νήσων θέλουσιν εκπλαγή διά σε και οι βασιλείς αυτών θέλουσι κατατρομάξει, θέλουσιν ωχριάσει τα πρόσωπα. **36** Οι ἔμποροι μεταξύ των εθνῶν θέλουσι συρίζει επί σέ· φρίκη θέλεις εἶσθαι και δεν θέλεις υπάρξει ἕως αἰῶνος.

28 Και ἔγινε λόγος Κυρίου προς ἐμέ, λέγων, **2** Υἱέ ἀνθρώπου, ἐπέε προς τον ηγεμόνα της Τύρου, Οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή ψυφῆθη η καρδια σου και εἶπας, Εγὼ εἰμαι θεός, ἐπί της καθέδρας του Θεοῦ κάθηναι, εν τη καρδια των θαλασσῶν· ἐνὼ εἶσαι ἀνθρώπος ἀλλ' οὐχὶ Θεός και ἔκαμες την καρδιαν σου ως καρδιαν Θεοῦ· **3** Ἰδοῦ, συ εἶσαι σοφώτερος του Δαυιήλ· οὐδέν μυστήριον εἶναι κεκρυμμένον ἀπό σου· **4** διά της σοφίας σου και διά της συνέσεώς σου ἔκαμες εἰς σεαυτὸν δύναμιν και ἀπέκτησας εν τοῖς θησαυροῖς σου χρυσίον και ἀργύριον· **5** διά της μεγάλης σοφίας σου ἠύξησας τα πλούτη σου διά του εμπορίου, και η καρδια σου ψυφῆθη διά την δύναμίν σου· **6** διά τούτου, οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή ἔκαμες την καρδιαν σου ως καρδιαν Θεοῦ, **7** Ἰδοῦ, διά τούτου θέλω φέρει ἐναντίον σου ξένους, τους τρομερωτέρους των εθνῶν· και θέλουσιν εκσπάσει τα ξίφη αυτών κατά του κάλλους της σοφίας σου και θέλουσι μολύνει την λαμπρότητά σου. **8** Θέλουσι σε καταβιάσει εἰς τον λάκκον, και θέλεις τελευτήσῃ με τον θάνατον των πεφονευμένων εν τη καρδια των θαλασσῶν. **9** Θέλεις λέγει ἐτι ἐνώπιον του φονευόντός σε, Εγὼ εἰμαι θεός, ἀνθρώπος ὢν και οὐχὶ θεός, εν ταις χερσί του φονευόντός σε; **10** Θάνατον ἀπεριτμήτων θέλεις θανατωθῆ διά χειρὸς των ξένων· διότι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος ο Θεός. **11** Και ἔγινε Λόγος Κυρίου προς ἐμέ, λέγων, **12** Υἱέ ἀνθρώπου, ἀνάλαβε θρήνον ἐπί τον βασιλέα της Τύρου και ἐπέε προς αὐτόν, Οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός· Συ ἐπεσφράγισας τα πάντα, εἶσαι πλήρης σοφίας και τέλειος εἰς κάλλος. **13** Εστάθης εν Εδέμ του παραδείσου του Θεοῦ· ἦσο περιεσκεπασμένος ὑπό παντός λίθου τιμίου, ὑπό σαρδίου, τοπαζίου και ἀδάμαντος, βηρυλλίου, ὄνυχος και ἰάσπεως, σαπφείρου, σμαράγδου και ἀνθρακος και χρυσοῦ· η υπηρεσία των τυμπάνων σου και των αυλῶν σου ἦτο ητοιμασμένη διά σε την ἡμέραν καθ' ἣν ἐκτίσθης. **14** Ἦσο χερουβ κεχρισμένον, διά να ἐπισκιάξης· και ἐγὼ σε ἔστησα ἦσο εν τω ὄρει του αγίου του Θεοῦ· περιεπάτει εν μέσω λίθων πυρίνων. **15** Ἦσο τέλειος εν ταις οδοῖς σου ἀφ' ἣς ἡμέρας ἐκτίσθης, εἰσοῦ ευρέθη ἀδικία εν σοι. **16** Εκ του πλήθους του εμπορίου σου ἐνέπλησαν το μέσον σου ἀπό ἀνομίας και ἡμαρτες· διά τούτου θέλω σε ἀπορρίψῃ ως βέβηλον ἀπό του ὄρους του Θεοῦ, και θέλω σε καταστρέψῃ εν μέσω των πυρίνων λίθων, χερουβ ἐπισκιάζον. **17** Η καρδια σου ψυφῆθη διά το κάλλος σου· ἐφθειρας την σοφίαν σου διά την λαμπρότητά σου· θέλω σε ρίψῃ κατά γῆς· θέλω σε εκθέσει ἐνώπιον των βασιλέων, διά να βλέπωσιν εἰς σε. **18** Εβεβήλωσας τα ἱερά σου διά το πλήθος των αμαρτιῶν σου, διά τας ἀδικίας του εμπορίου σου· διά τούτου θέλω ἐκβάλει πυρ εκ μέσου σου, το ποῖον θέλεις σε καταφάγει

και θέλω σε καταστήσει σποδὸν ἐπί της γης, ἐνώπιον πάντων των βλεπόντων σε. **19** Πάντες οι γνωρίζοντες σε μεταξύ των λαῶν θέλουσιν εκπλαγή διά σέ· φρίκη θέλεις εἶσθαι και δεν θέλεις υπάρξει ἕως αἰῶνος. **20** Και ἔγινε λόγος Κυρίου προς ἐμέ, λέγων, **21** Υἱέ ἀνθρώπου, στήριζον το πρόσωπόν σου ἐπί την Σιδώνα, και προφήτευσον κατ' αὐτῆς· **22** και εἰπέ, Οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ἰδοῦ, ἐγὼ εἰμαι ἐναντίον σου, Σιδῶν· και θέλω δοξασθῆ εν μέσω σου· και θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἰμαι ο Κύριος, ὅταν ἐκτελέσω κρίσεις εἰς αὐτήν και ἀγιασθῶ εν αὐτῇ. **23** Διότι θέλω εξαποστείλει εἰς αὐτήν θανατικὸν και αἷμα εν ταις οδοῖς αὐτῆς· και οι τετραυματισμένοι θέλουσι πέσει εν μέσω αὐτῆς· διά μαχαίρας ἐλθούσας ἐπ' αὐτὴν κυκλόθεν· και θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἰμαι ο Κύριος. **24** Και δεν θέλει εἶσθαι πλέον εν τω οἴκῳ Ἰσραὴλ σκόλοψ πικρίας και ἀκανθα οδύνης εκ πάντων των πέριξ αυτών των καταφρονούντων αὐτούς· και θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἰμαι Κύριος ο Θεός. **25** Οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ὅταν συνάξω τον οἶκον Ἰσραὴλ εκ των λαῶν, μεταξύ των ὀπίων εἶναι διεσκορπισμένοι, και ἀγιασθῶ εν αὐτοῖς ἐνώπιον των εθνῶν, τότε θέλουσι κατοικήσει εν τη γῇ αυτών, την ποῖαν ἐδῶκα εἰς τον δούλον μου τον Ἰακώβ. **26** Και θέλουσι κατοικήσει εν αὐτῇ εν ασφαλεία και θέλουσιν οικοδομήσει οικίας και φυτεύσει ἀμπελώνας· ναι, θέλουσι κατοικήσει εν ασφαλεία, ὅταν ἐκτελέσω κρίσεις ἐπί πάντα τους καταφρονήσαντας αὐτοῦς κυκλόθεν αὐτών· και θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἰμαι Κύριος ο Θεός αυτών.

29 Εν τω δεκάτῳ ἔτει τῷ δεκάτῳ μηνί, τῷ δωδεκάτῳ του μηνός, ἔγινε Λόγος Κυρίου προς ἐμέ, λέγων, **2** Υἱέ ἀνθρώπου, στήριζον το πρόσωπόν σου ἐπί Φαραῶ τον βασιλέα της Αἰγύπτου και προφήτευσον κατ' αὐτοῦ και καθ' ὅλης της Αἰγύπτου· **3** ἀλήθσον και ἐπέε, Οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ἰδοῦ, ἐγὼ εἰμαι ἐναντίον σου, Φαραῶ βασιλεὺς Αἰγύπτου, μεγάλη δράκων, κοιτόμενος εν μέσω των ποταμῶν αὐτοῦ· ὅτις εἶπας, Ο ποταμός μου εἶναι ἐμοῦ και ἐγὼ ἔκαμον αὐτόν δι' ἐμαυτόν. **4** Και θέλω βάλοι ἀγκίστρα εἰς τας σιαγόνας σου, και θέλω προσκολληῖσει τους ἰχθύας του ποταμοῦ σου εἰς τα λέπη σου, και θέλω σε ἀνασύρει εκ μέσου των ποταμῶν σου· και πάντες οι ἰχθύες των ποταμῶν σου θέλουσι προσκολληθῆ εἰς τα λέπη σου. **5** Και θέλω σε ἐκρίψει εν τη ἐρήμῳ, σε και πάντας τους ἰχθύας των ποταμῶν σου· θέλεις πέσει ἐπί πρόσωπον της πεδιάδος· δεν θέλεις συναχθῆ οὐδέ περισταλθῆ εἰς τα θηρία της γης και εἰς τα πετεινά του ουρανοῦ· σε παρέδωκα εἰς βρώσιν· **6** και πάντες οι κατοικοῦντες την Αἴγυπτον θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἰμαι ο Κύριος· διότι ἐστάθισαν ῥάβδος καλαμίνης εἰς τον οἶκον Ἰσραὴλ. **7** Ὅτε σε ἐπίασαν με την χεῖρα, συνετρίβης και ἐτρόπησας ὅλον τον ὄμον αὐτών· και ὅτε ἐστηρίχθισαν ἐπί σε, συνεθλάσθης και συνέκαμφς πάσας τας οσφύας αυτών. **8** Διά τούτου οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ἰδοῦ, θέλω φέρει ρομφαίαν ἐπί σε και θέλω ἐκκόψῃ ἀπό σου ἀνθρώπων και κτήνων. **9** Και η γῆ της Αἰγύπτου θέλεις εἶσθαι θάμβος και ἐρημία· και θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἰμαι ο Κύριος· διότι εἶπεν, Ο ποταμός εἶναι ἐμοῦ και ἐγὼ ἔκαμον αὐτόν. **10** Διά τούτου ἰδοῦ, ἐγὼ εἰμαι ἐναντίον σου και ἐναντίον των ποταμῶν σου· και θέλω κάμει την γῆν της Αἰγύπτου ὅλως ἐρημον και θάμβος, ἀπό Μιγδῶλ μέχρι Συήνης και μέχρι των ὀρίων της Αἰθιοπίας. **11** Ποὺς ἀνθρώπου δεν θέλει διέλθει δι' αὐτῆς οὐδέ ποὺς κτήνων θέλει διέλθει δι' αὐτῆς οὐδέ θέλει κατοικήθῃ τεσσαράκοντα ἔτη. **12** Και θέλω κάμει την γῆν της Αἰγύπτου θάμβος, εν μέσω των ηρημωμένων τόπων, και αι πόλεις αὐτῆς εν μέσω των πόλεων των ηρημωμένων θέλουσιν εἶσθαι θάμβος τεσσαράκοντα ἔτη·

και θέλω διασπείρει τους Αιγυπτίους μεταξύ των εθνών και διασκορπίσει αυτούς εις τους τόπους. **13** Πλην ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εν τω τέλει των τεσσαράκοντα ετών θέλω συνάξει τους Αιγυπτίους εκ των λαών, εις τους οποίους ήσαν διασκορπισμένοι· **14** και θέλω επαναγάγει τους αιχμαλώτους της Αιγύπτου και επιστρέψει αυτούς εις την γην Παθρών, εις την γην της καταγωγής αυτών· και θέλουν εισθαι εκεί βασιλείου ποταπόν. **15** Θέλει είσθαι το ποταπώτερον των βασιλείων· και δεν θέλει υψωθή πλέον επί τα έθνη· διότι θέλω ελαττώσει αυτούς, διά να μη δεσποζώσιν επί τα έθνη. **16** Και δεν θέλει είσθαι πλέον το θάρρος του οίκου Ισραήλ, αναμνήσκον την ανομίαν αυτών, αποβλεπόντων οπίσω αυτών· και θέλουν γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός. **17** Και εν τω εικοστώ εβδόμω έτει, τω πρώτω μηνί, τη πρώτη του μηνός, έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **18** Υιέ ανθρώπου, Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας εδούλευσε το στράτευμα αυτού δουλείαν μεγάλην κατά της Τύρου· πάσα κεφαλή εφαιλακρώθη και πας ώμος εξεδάρθη· τίθρον όμως διά την Τύρον δεν έλαβεν ούτε αυτού ούτε το στράτευμα αυτού· διά την δουλείαν, την οποίαν εδούλευσε κατ' αυτής· **19** διά τούτου ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ δίδω την γην της Αιγύπτου εις τον Ναβουχοδονόσορ βασιλέα της Βαβυλώνας· και θέλει σηκώσει το πλήθος αυτής και θέλει λεηλατήσει την λεηλασίαν αυτής και λαφυραγήσει τα λάφυρα αυτής· και τούτο θέλει είσθαι ο μισθός εις το στράτευμα αυτού. **20** Έδωκα εις αυτόν την γην της Αιγύπτου διά τον κόπον αυτού, με τον οποίον εδούλευσε κατ' αυτής, επειδή ηγωνίσθησαν δι' εμέ, λέγει Κύριος ο Θεός. **21** Εν εκείνη τη ημέρα θέλω κάμει να βλαστήση το κέρας του οίκου Ισραήλ, και θέλω σε κάμει να ανοίξεις στόμα εν μέσω αυτών· και θέλουν γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

30 Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, προφήτευσον και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός. Ολολύξετε, Ουαί, διά την ημέραν. **3** Διότι πλησίον είναι η ημέρα, να, η ημέρα του Κυρίου είναι πλησίον, ημέρα νεφώδης ο καιρός των εθνών θέλει είσθαι. **4** Και η μάχαιρα θέλει ελθεί, επί την Αίγυπτον και μέγας τρόμος θέλει είσθαι εν τη Αιθιοπία, όταν οι τετραυματισμένοι πέσωσιν εν Αιγύπτω, και θέλουν λάβει το πλήθος αυτής και θέλουν καταστρέψει τα θεμέλια αυτής. **5** Αιθίοπες και Λίβυες και Λύδιοι και πάντες οι σύμμικτοι λαοί, και ο Χούβ και οι υιοί της συμάχου γης, θέλουν πέσει μετ' αυτών εν μαχαίρα. **6** Ούτω λέγει Κύριος· Θέλουν πέσει και οι υποστηρίζοντες την Αίγυπτον, και η υπερηφανία της δυνάμεως αυτής θέλει καταβληθή· από Μιγδώλ μέχρι Συήνης θέλουν πέσει εν αυτή διά μαχαίρας, λέγει Κύριος ο Θεός. **7** Και θέλουν αφανισθαι εν μέσω των φηναγμένων τόπων, και αι πόλεις αυτής θέλουν εισθαι εν μέσω των ηρημαμένων πόλεων. **8** Και θέλουν γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν βάλω πυρ εις την Αίγυπτον και συντριφώσι πάντες οι βοηθόντες αυτήν. **9** Εν εκείνη τη ημέρα θέλουν εξέλθει απ' αυτούς αι πλοίοι, διά να εκπλήξωσι τους αμερίμους Αιθίοπας και τρόμος μέγας θέλει επέλθει επ' αυτούς, καθώς εν τη ημέρα της Αιγύπτου· διότι, ιδού, έρχεται. **10** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Και θέλω απολέσει το πλήθος της Αιγύπτου· διά χειρός του Ναβουχοδονόσορ βασιλέως της Βαβυλώνας. **11** Αυτός και ο λαός αυτού μετ' αυτού, οι τρομερώτεροι των εθνών, θέλουν φερθή διά να αφανίσωι την γην· και θέλουν εκσπάσει τας ρομφαίας αυτών κατά της Αιγύπτου και γεμίσει την γην από τετραυματισμένων. **12** Και θέλω ξηράνει τους

ποταμούς και παραδώσει την γην εις χείρας κακών, και θέλω αφανίσει την γην και το πλήρωμα αυτής· διά χειρός των ξένων· εγώ ο Κύριος ελάλησα. **13** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Και θέλω καταστρέψει τα ξόανα και εξαλείψει τα είδωλα από Νωφ, και δεν θέλει υπάρχει πλέον άρχων εκ της γης της Αιγύπτου, και θέλω εμβάλει φόβον εις την γην της Αιγύπτου. **14** Και θέλω αφανίσει την Παθρών και βάλει πυρ εις την Τάνιν και εκτελέσει κρίσεις εν Νω. **15** Και θέλω εκχύει τον θυμόν μου επί Σιν την ισχύν της Αιγύπτου, και θέλω εκκόψει το πλήθος της Νω. **16** Και θέλω βάλει πυρ εις την Αίγυπτον· η Σιν θέλει λάβει μέγαν τρόμον και η Νω θέλει διασπαραχθή και η Νωφ θέλει είσθαι καθ' ημέραν εν αγωνία. **17** Οι νεανίσκοι της Αβήν και της Πι-βεσέθ θέλουν πέσει εν μαχαίρα, και αύται θέλουν υπάγει εις αιχμαλωσίαν. **18** Και εν Τάφνης η ημέρα θέλει συσκοτάσει, όταν συντριψώ εκεί τα σκήπτρα της Αιγύπτου· και η έπαρσις της δυνάμεως αυτής θέλει παύσει εν αυτή· ταύτην δε, νέφος θέλει σκεπάσει αυτήν, και αι θυγατέρες αυτής θέλουν υπάγει εις αιχμαλωσίαν. **19** Και θέλω εκτελέσει κρίσεις επί την Αίγυπτον· και θέλουν γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **20** Και εν τω ενδεκάτω έτει, τω πρώτω μηνί, τη εβδόμη του μηνός, έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ λέγων, **21** Υιέ ανθρώπου, συνέθλασα τον βραχίονα του Φαραώ βασιλέως της Αιγύπτου· και ιδού, δεν θέλει επιδεθή προς θεραπείαν, ώστε να περιτυλίξωσιν αυτόν με επδέσματα· διά να δοθι εις αυτόν δύναμις να κρατή μάχαιραν. **22** Διά τούτου ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ είμαι εναντίον του Φαραώ βασιλέως της Αιγύπτου και θέλω συνθλάσει τους βραχίονας αυτού, τον δυνατόν και τον συντεθλασμένον· και θέλω κάμει την μάχαιραν να εκπέσει από της χειρός αυτού. **23** Και θέλω διασπείρει τους Αιγυπτίους μεταξύ των εθνών και διασκορπίσει αυτούς εις τους τόπους. **24** Και θέλω ενισχύσει τους βραχίονας του βασιλέως της Βαβυλώνας και θέλω δώσει την ρομφαίαν μου εις την χείρα αυτού, τους δε βραχίονας του Φαραώ θέλω συνθλάσει και θέλει στενάξει έμπροσθεν αυτού με στεναγμούς τετραυματισμένου. **25** Τους βραχίονας όμως του βασιλέως της Βαβυλώνας θέλω ενισχύσει, οι δε βραχίονες του Φαραώ θέλουν πέσει· και θέλουν γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν δώσω την ρομφαίαν μου εις την χείρα του βασιλέως της Βαβυλώνας και θέλει εκτείνει αυτήν επί την γην της Αιγύπτου. **26** Και θέλω διασπείρει τους Αιγυπτίους μεταξύ των εθνών και διασκορπίσει αυτούς εις τους τόπους· και θέλουν γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

31 Και εν τω ενδεκάτω έτει, τω τρίτω μηνί, τη πρώτη του μηνός, έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, ειπέ προς τον Φαραώ βασιλέα της Αιγύπτου και προς το πλήθος αυτού· Με ποίον ωμοίωθης εν τη μεγαλειότητί σου; **3** Ιδού, ο Ασσύριος ήτο κέδρος εν το Λιβάνω με κλάδους ωραίους, και πυκνός την σκιάν και υψηλός το μέγεθος, και η κορυφή αυτού ήτο εν μέσω κλάδων πυκνών. **4** Τα ύδατα ήύξησαν αυτόν, η άβυσσος ύψωσεν αυτόν με τους ποταμούς αυτής· τους ρέοντας κύκλω των φυτών αυτού, και εξέθεπε τους ρύακας αυτής εις πάντα τα δένδρα του αγρού. **5** Όθεν το ύψος αυτού ανέβη υπεράνω πάντων των δένδρων του αγρού· και οι κλώνιοι αυτού επλήθυναν και οι κλάδοι αυτού εξετάνθησαν· διά το πλήθος των υδάτων, ενώ εβλάτανε. **6** Πάντα τα πετεινά του ουρανού εφώλην εν τοις κλώνιοις αυτού, και πάντα τα ζώα του αγρού εγέννην υπό τους κλάδους αυτού· υπό δε την σκιάν αυτού κατώκουν πάντα τα μεγάλα έθνη. **7** Ότι λοιπόν ωραίος κατά το μέγεθος αυτού και κατά την έκτασιν των κλάδων αυτού, διότι αι ρίζαι αυτού ήσαν πλησίον

υδάτων πολλών. **8** Αι κέδροι εν τω παραδείσω του Θεου δεν ηδύναντο να κρύψωσιν αυτόν· αι έλατοι δεν εξισούντο με τους κλώνους αυτού, και αι κάστανοι δεν εξισούντο με τους κλάδους αυτού· ουδέν δένδρον εν τω παραδείσω του Θεού ωμοιάζεν αυτόν κατά την ωραιότητα αυτού. **9** Έκαμον αυτόν ωραίον κατά το πλήθος των κλάδων αυτού, ώστε πάντα τα δένδρα της Εδέμ, τα εν τω παραδείσω του Θεού, εξήλευον αυτόν. **10** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή ύψωσας σεαυτόν υψηλά, και επειδή εσήκωσε την κορυφήν αυτού μεταξύ των πυκνών κλώνων και η καρδιά αυτού επήρθη εις το ύψος αυτού, **11** διά τούτο παρέδωκα αυτόν εις την χείρα του δυνάστου των εθνών, όστις θέλει φερθή αξίως προς αυτόν· απέβαλον αυτόν διά την ασέβειαν αυτού. **12** Και ξένοι, οι τρομερότεροι των εθνών, έκοψαν αυτόν και εγκατέλιπον αυτόν· οι κλάδοι αυτού έπεσον επί τα όρη και εν πάσαις ταις φάραγχι και οι κλώνοι αυτού συνετρίφθησαν υπό πάντων των ποταμών της γης, και πάντες οι λαοί της γης κατέβησαν από της σκιάς αυτού και εγκατέλιπον αυτόν. **13** Επί του πτώματος αυτού θέλουσιν επικαθήσθαι πάντα τα πετεινά του ουρανού και επί τους κλάδους αυτού θέλουσιν είσθαι πάντα τα ζώα του αγρού· **14** διά να μη ψωφή εν τω ύψει αυτού ουδέν εκ των δένδρων των υδάτων μηδέ να σηκώσωσι την κορυφήν αυτών μεταξύ των πυκνών κλάδων, και εκ πάντων των πινόντων ύδωρ, ουδέν εκ τούτων να μη στέκηται εν τω ύψει αυτού· διότι πάντα παρεδόθησαν εις τον θάνατον, εις τα κατώτατα της γης, εν μέσω των υιών των ανθρώπων, μετά των καταβαινόντων εις λάκκον. **15** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Καθ' ην ημέραν κατέβη εις τον άδην, έκαμον να γείνη πένθος· εσκεπάσα την άβυσσον δι' αυτόν και εμπόδισα τους ποταμούς αυτής και τα μεγάλα ύδατα εκρατήθησαν· και έκαμον να πενήθησιν ο Λιβάνος δι' αυτόν και πάντα τα δένδρα του αγρού εμαράνθησαν δι' αυτόν. **(Sheol h7585)** **16** Έκαμον τα έθνη να σεισθώσιν εις τον ήχον της πώσεως αυτού, ότε κατεβίβασα αυτόν εις τον άδην μετά των καταβαινόντων εις λάκκον· και πάντα τα δένδρα της Εδέμ, τα εκλεκτά και τα καλά του Λιβάνου, πάντα τα πίνοντα ύδωρ, παρηγορήθησαν εν τοις κατωτάτοις της γης. **(Sheol h7585)** **17** Και αυτοί ότι κατέβησαν εις τον άδην μετ' αυτού, προς τους θεανατωμένους εν μαχαίρα· και όσοι ήσαν ο βραχίων αυτού, οι κατοικούντες υπό την σκιάν αυτού εν μέσω των εθνών. **(Sheol h7585)** **18** Με ποίον ωμοιώθης ούτως εν τη δόξη και εν τη μεγαλειότητι, μεταξύ των δένδρων της Εδέμ; θέλεις όμως καταβιβασθή μετά των δένδρων της Εδέμ εις τα κατώτατα της γης; θέλεις κοιτέσθαι εν μέσω των απεριτμητών μετά των θεανατωμένων εν μαχαίρα· ούτος είναι ο Φαραώ και άπαν το πλήθος αυτού, λέγει Κύριος ο Θεός.

32 Και εν τω δωδεκάτω έτει, τω δωδεκάτω μηνί, τη πρώτη του μηνός, έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, ανάλαβε θρήνον επί τον Φαραώ βασιλέα της Αιγύπτου και επέε προς αυτόν, Ωμοιώθης με σκύμον λέοντος μεταξύ των εθνών και είσαι ως δράκων εν ταις θαλάσσαις και εφώρμησας εις τους ποταμούς σου και ετάραττες τα ύδατα με τους πόδας σου και κατεπάτεις τους ποταμούς αυτών. **3** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· διά τούτο θέλω εξαπλώσει το δίκτυόν μου επί σε με άθροισμα πολλών λαών, και θέλουσι σε ανασύρει εν τη σαγήνη μου. **4** Και θέλω σε εγκαταλείψει εν τη γη, θέλω σε εκρίψει επί το πρόσωπον της πεδιάδος, και θέλω επικαθίσει επί σε πάντα τα πετεινά του ουρανού και χορτάσει από σου τα θηρία πάσης της γης. **5** Και θέλω εκθέσει τας σάρκας σου επί τα όρη, και εμπλήσει τας κοιλάδας από των σωρών του πτώματός

σου. **6** Και την γην, όπου πλέεις, θέλω ποτίσει με το αίμα σου έως των ορέων· και οι ποταμοί θέλουσιν εμπλησθή από σου. **7** Και όταν σε αποσβέσω, θέλω περικαλύψει τον ουρανό και συσκοτάσει τους αστέρας αυτού· θέλω περικαλύψει εν νεφέλη τον ήλιον και σελήνην δεν θέλει φέγγει το φως αυτής. **8** Πάντας τους λαμπρούς φωστήρας του ουρανού θέλω συσκοτάσει επί σε, και θέλω επιβάλει σκότος επί την γην σου, λέγει Κύριος ο Θεός. **9** Και θέλω κάμει να φρίξει η καρδιά πολλών λαών, όταν φέρω τον συντριμμόν σου μεταξύ των εθνών, εις τόπους τους οποίους δεν εγνώρισας. **10** Και θέλω κάμει πολλούς λαούς να εκπλαγώσι διά σε και οι βασιλείς αυτών θέλουσι φρίξει σφόδρα διά σε, όταν διασεύσει την ρομφαίαν μου ενώπιον αυτών· και θέλουσι τρέμει κατά πάσαν στιγμήν, έκακωτο διά την ζωήν αυτού, εν τη ημέρα της πώσεώς σου. **11** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Η ρομφαία του βασιλέως της Βαβυλώνας θέλει ελθεί επί σε. **12** Εν μαχαίραις ισχυρών θέλω καταβάλλει το πλήθος σου· πάντες ούτοι είναι οι τρομερότεροι των εθνών· και θέλουσι πορθήσει την έπαρσιν της Αιγύπτου και άπαν το πλήθος αυτής θέλει καταστραφή. **13** Και θέλω εξαφανίσει πάντα τα κτήνη αυτής από πλησίον υδάτων πολλών, και δεν θέλει πλέον ταράξει αυτά τους ανθρώπου και ίχνος κτήνους δεν θέλει ταράξει αυτά. **14** Τότε θέλω ηουχάσει τα ύδατα αυτών και κάμει τους ποταμούς αυτών να ρέωσιν ως έλαιον, λέγει Κύριος ο Θεός. **15** Όταν κάμω την γην της Αιγύπτου θάμβος, και ερημωθή η γη από του πληρώματος αυτής, όταν πατάξω πάντας τους κατοικούντας εν αυτή, τότε θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **16** Ούτος είναι ο θρήνος, με τον οποίον θέλουσι θρηνήσει αυτήν· αι θυγατέρες των εθνών θέλουσι θρηνήσει αυτήν· θέλουσι θρηνήσει διά την Αίγυπτον και δι' άπαν το πλήθος αυτής, λέγει Κύριος ο Θεός. **17** Και εν τω δωδεκάτω έτει τη δεκάτη πέμπτη του μηνός, έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **18** Υιέ ανθρώπου, θρήνησον διά το πλήθος της Αιγύπτου και καταβίβασον αυτούς, αυτήν και τας θυγατέρας των ισχυρών εθνών, εις τα κατώτατα της γης, μετά των καταβαινόντων εις λάκκον. **19** Τίνος είσαι ωραιότερα; κατάβηθι και κοίτου μετά των απεριτμητών. **20** Θέλουσι πέσει εν μέσω των θεανατωμένων εν μαχαίρα· εις την μάχαιραν παρεδόθη αυτή· σύρετε αυτήν και πάντα τα πλήθη αυτής. **21** Οι ισχυρότεροι μεταξύ των δυνατών θέλουσι λαλήσει προς αυτόν εκ μέσου του άδου μετά των βοηθούντων αυτόν· κατέβησαν, κοίτονται απερίτμητοι, θεανατωμένοι εν μαχαίρα. **(Sheol h7585)** **22** Εκεί είναι ο Ασοούρ και άπαν το άθροισμα αυτού· οι τάφοι αυτού είναι κύκλω αυτού· πάντες ούτοι θεανατωμένοι, πεπτωκότες εν μαχαίρα. **23** Διότι οι τάφοι αυτού είναι θετειμένοι εις τα βάθη του λάκκου και το άθροισμα αυτού κύκλω του τάφου αυτού· πάντες ούτοι θεανατωμένοι, πεπτωκότες εν μαχαίρα, οίτινες διέδιδον τρόπον εις την γην των ζώντων. **24** Εκεί είναι ο Ελάμ και άπαν το πλήθος αυτού κύκλω του τάφου αυτού· πάντες ούτοι θεανατωμένοι, πεπτωκότες εν μαχαίρα, καταβάντες απερίτμητοι εις τα κατώτατα της γης, οίτινες διέδιδον τον τρόπον αυτών εις την γην των ζώντων· και έλαβον την καταισχύνην αυτών μετά των καταβαινόντων εις λάκκον. **25** Έθεσαν εις αυτόν κλίνην μετά παντός του πλήθους αυτού εν μέσω των θεανατωμένων· οι τάφοι αυτού είναι κύκλω αυτού· πάντες ούτοι απερίτμητοι, θεανατωμένοι εν μαχαίρα, αν και διεδόθη ο τρόμος αυτών εις την γην των ζώντων· και έλαβον την καταισχύνην αυτών μετά των καταβαινόντων εις λάκκον· ετέθη εν μέσω των θεανατωμένων. **26** Εκεί είναι ο Μεσέχ, ο Θουβάλ και άπαν το πλήθος αυτού· οι τάφοι αυτού είναι

κύκλω αυτού· πάντες οὔτοι ἀπερίτμητοι, θεανατωμένοι ἐν μαχαίρα, ἀν καὶ διέδωκαν τὸν τρόπον αὐτῶν εἰς τὴν γῆν τῶν ζῶντων. **27** Πλὴν δὲν κοίτονται μετὰ τῶν πεσόντων ἰσχυρῶν ἐκ τῶν ἀπεριτμήτων, οἵτινες κατέβησαν εἰς τὸν ἀδην μετὰ τῶν πολεμικῶν αὐτῶν ὄπλων· καὶ ἔθεσαν τὰς μαχαίρας αὐτῶν ὑπὸ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν· ἀλλ' αἱ ἀνομίαι αὐτῶν θέλουσιν εἰσθαί ἐπί τὰ οὐτά αὐτῶν, ἀν καὶ ἦσαν τρόμος τῶν ἰσχυρῶν ἐν τῇ γῆ τῶν ζῶντων. (Sheel h7585) **28** Ναι, σὺ θέλεις συντριφθῆ ἔν μέσω τῶν ἀπεριτμήτων, καὶ θέλεις κοίτεσθαι μετὰ τῶν θεανατωμένων ἐν μαχαίρα. **29** Εκεί εἶναι ὁ Ἐδῶμ, οἱ βασιλεῖς αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἠγεμόνες αὐτοῦ, οἵτινες μετὰ τῆς δυνάμεως αὐτῶν ἐτέθησαν μεταξύ τῶν θεανατωμένων ἐν μαχαίρα· οὔτοι θέλουσι κοίτεσθαι μετὰ τῶν ἀπεριτμήτων καὶ μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. **30** Εκεί εἶναι οἱ ἠγεμόνες τοῦ βορρά, πάντες οὔτοι, καὶ πάντες οἱ Σιδώνιοι, οἵτινες κατέβησαν μετὰ τῶν θεανατωμένων, ἐν τῷ τρόμῳ αὐτῶν, καθησυχμμένοι ἐν τῇ δυνάμει αὐτῶν· καὶ κοίτονται ἀπερίτμητοι μετὰ τῶν θεανατωμένων ἐν μαχαίρα, καὶ ἔλαβον τὴν καταισχύνην αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. **31** Ὁ Φαραῶ θέλει ἰδεῖ αὐτούς καὶ παρηγορηθῆ δι' ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτοῦ, ὁ Φαραῶ καὶ ἅπαν τὸ στράτευμα αὐτοῦ, οἱ θεανατωμένοι ἐν μαχαίρα, λέγει Κύριος ὁ Θεός. **32** Διότι ἔδωκα τὸν τρόπον μου εἰς τὴν γῆν τῶν ζῶντων· καὶ θέλει κοίτεσθαι ἐν μέσω τῶν ἀπεριτμήτων μετὰ τῶν θεανατωμένων ἐν μαχαίρα· ὁ Φαραῶ καὶ ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτοῦ, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

33 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, **2** Υἱὲ ἀνθρώπου, ἀλήθισον πρὸς τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου καὶ εἰπέ πρὸς αὐτούς· Ὅταν ἐπιφέρῃ τὴν ρομφαίαν ἐπὶ γῆν τινὰ καὶ ὁ λαός τῆς γῆς λάβῃ ἀνθρώπων τινὰ ἐκ μέσου αὐτοῦ καὶ θέσωσιν αὐτὸν φύλακα εἰς εαυτούς, **3** καὶ αὐτός, ἰδὼν τὴν ρομφαίαν ἐπερχομένην ἐπὶ τὴν γῆν, σαλπῆσον ἐν σάλπιγγι καὶ σημάνῃ εἰς τὸν λαόν, **4** τότε ὅτις ἀκούσῃ τὴν φωνήν τῆς σάλπιγγος καὶ δὲν φυλαχθῆ, εἰάν ἡ ρομφαία ἐλθοῦσα καταλάβῃ αὐτόν, τὸ αἷμα αὐτοῦ θέλει εἰσθαί ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. **5** Ἦκουσε τὴν φωνήν τῆς σάλπιγγος καὶ δὲν ἐφυλάχθη τὸ αἷμα αὐτοῦ θέλει εἰσθαί ἐπ' αὐτόν. Ὅστις ὁμως φυλαχθῆ, θέλει διασώσει τὴν ζωὴν αὐτοῦ. **6** Ἀλλ' εἰάν ὁ φύλαξ, ἰδὼν τὴν ρομφαίαν ἐπερχομένην, δὲν σαλπῆσον ἐν τῇ σάλπιγγι καὶ ὁ λαός δὲν φυλαχθῆ, ἡ δὲ ρομφαία ἐλθοῦσα καταλάβῃ τινὰ ἐξ αὐτῶν, οὗτος μὲν κατελήφθη διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ, πλὴν τὸ αἷμα αὐτοῦ θέλω ἐκζητήσαι ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ φύλακος. **7** Καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, ἐγὼ σε ἔθεσα φύλακα ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ· ἀκούσον λοιπὸν λόγον ἐκ τοῦ στόματός μου, καὶ νουθέτησον αὐτούς παρ' ἐμοῦ· **8** Ὅταν λέγω εἰς τὸν ἄνομον, Ἄνομε, θέλεις ἐξάπαντος θανατωθῆ· καὶ σὺ δὲν λαλήσης διὰ νὰ ἀποτρέψῃς τὸν ἄνομον ἀπὸ τῆς οδοῦ αὐτοῦ, ἐκεῖνος μὲν ὁ ἄνομος θέλει ἀποθάνει ἐν τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ, πλὴν ἐκ τῆς χειρὸς σου θέλω ἐκζητήσαι τὸ αἷμα αὐτοῦ. **9** Ἄλλ' εἰάν σὺ ἀποτρέψῃς τὸν ἄνομον ἀπὸ τῆς οδοῦ αὐτοῦ διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἀπ' αὐτῆς, καὶ δὲν ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τῆς οδοῦ αὐτοῦ, ἐκεῖνος μὲν θέλει ἀποθάνει ἐν τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ, σὺ δὲ ἠλευθήρως τὴν ψυχὴν σου. **10** Διὰ τούτου, σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπέ πρὸς τὸν οἶκον Ἰσραὴλ· Οὕτω σεις ἐλαλήσατε, λέγοντες, Εἴαν αἱ παραβάσεις ἡμῶν καὶ αἱ ἀμαρτίαι ἡμῶν ἦναι ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ἀπολεσμένοι δι' αὐτάς, πῶς θέλομεν ζῆσαι; **11** Εἰπέ πρὸς αὐτούς· Ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, δὲν θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ἀλλὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ ἀσεβὴς ἀπὸ τῆς οδοῦ αὐτοῦ καὶ νὰ ζῇ· ἐπιστρέψατε, ἐπιστρέψατε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν· διὰ τί νὰ ἀποθάνητε, οἶκος Ἰσραὴλ; **12** Διὰ τούτου σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπέ πρὸς τοὺς υἱοὺς

τοῦ λαοῦ σου, Ἡ δικαιοσύνη τοῦ δικαίου δὲν θέλει ἐλευθερώσει αὐτόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς παραβάσεως αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀσεβὴς δὲν θέλει πέσει διὰ τὴν ἀσεβείαν αὐτοῦ, καθ' ἣν ἡμέραν ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀσεβείας αὐτοῦ, καὶ ὁ δίκαιος δὲν θέλει δυνηθῆ νὰ ζῆσῃ διὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καθ' ἣν ἡμέραν ἀμαρτίσῃ. **13** Ὅταν εἶπω πρὸς τὸν δίκαιον ὅτι θέλει ἐξάπαντος ζῆσαι, καὶ αὐτός θαρρῶν εἰς τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ πράξῃ ἀδικίαν, ἅπασα ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ δὲν θέλει μνημονευσθῆ· καὶ ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ τὴν ὁποίαν ἔπραξεν, ἐν αὐτῇ θέλει ἀποθάνει. **14** Καὶ ὅταν λέγω πρὸς τὸν ἀσεβῆ, Εξάπαντος θέλεις ἀποθάνει, ὁ δὲ ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ πράξῃ κρίσιν καὶ δικαιοσύνην, **15** ἀποδώσει τὸ ἐνέχυρον ὁ ἀσεβὴς, ἐπιστρέψῃ τὸ ἠρπαγμένον, περιπατῆ ἐν τοῖς διατάγμασι τῆς ζωῆς μὴ πράττων ἀδικίαν, θέλει ἐξάπαντος ζῆσαι, δὲν θέλει ἀποθάνει· **16** πάσαι αἱ ἀμαρτίαι αὐτοῦ, τὰς οποίας ἠμάρτησε, δὲν θέλουσι πλέον μνημονευσθῆ εἰς αὐτόν· ἔκαμε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην· θέλει ἐξάπαντος ζῆσαι. **17** Οἱ υἱοὶ ὁμως τοῦ λαοῦ σου λέγουσιν, Ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου δὲν εἶναι εὐθεῖα. Ἀλλὰ τούτων αὐτῶν ἡ ὁδὸς δὲν εἶναι εὐθεῖα. **18** Ὅταν ὁ δίκαιος ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ καὶ πράξῃ ἀδικίαν, διὰ τούτου μάλιστα θέλει ἀποθάνει. **19** Καὶ ὅταν ὁ ἄνομος ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ καὶ πράξῃ κρίσιν καὶ δικαιοσύνην, αὐτός θέλει ζῆσαι διὰ τούτου. **20** Σεις ὁμως λέγετε, Ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου δὲν εἶναι εὐθεῖα· οἶκος Ἰσραὴλ, θέλω σας κρίνει ἕκαστον κατὰ τὰς οδοὺς αὐτοῦ. **21** Καὶ ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς ἀιχαλωσίας ἡμῶν, τῷ δεκάτῳ μηνί, τῇ πέμπτῃ τοῦ μηνός, ἦλθε πρὸς ἐμέ διασεσωσμένοις τὶς ἐξ Ἰερουσαλήμ, λέγων, Ἡλῶθη ἡ πόλις. **22** Καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἐστάθη ἐπ' ἐμέ τὸ εσπέρας πρὶν ἔλθῃ ὁ διασεσωσμένος, καὶ ἦνοιξε τὸ στόμα μου εὐσῶς ἦλθε πρὸς ἐμέ τὸ πρωὶ· καὶ ἀνοιχέντο τὸ στόματός μου δὲν εἰσιώπησα πλέον. **23** Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς ἐμέ, λέγων, **24** Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ κατοικοῦντες ἐκεῖνας τὰς ἐρημώσεις ἐν τῇ γῆ Ἰσραὴλ λαλοῦσι, λέγοντες, Εἰς ἦτο ὁ Αβραάμ καὶ ἐκληρονόμησε τὴν γῆν· ἡμεῖς δὲ εἴμεθα πολλοὶ· εἰς ἡμᾶς ἐδόθη ἡ γῆ διὰ κληρονομίαν. **25** Διὰ τούτου εἰπέ πρὸς αὐτούς, Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός σας τρώγετε κρέας ἐν αἵματι καὶ σηκόνετε τοὺς ὀφθαλμούς σας πρὸς τὰ εἰδωλά σας καὶ χύνετε αἷμα, καὶ θέλετε κληρονομήσει τὴν γῆν; **26** Σεις στηρίζεσθε ἐπὶ τὴν ρομφαίαν σας, ἐργάζεσθε βδελύγματα καὶ μαινίετε ἕκαστος τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ θέλετε κληρονομήσει τὴν γῆν; **27** Εἰπέ οὕτω πρὸς αὐτούς· Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ζῶ ἐγώ, οἱ ἐν ταῖς ἐρημώσεσι θέλουσιν ἐξάπαντος πέσει ἐν μαχαίρα, καὶ τὸν ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς πεδιᾶδος, θέλω παραδώσει αὐτόν εἰς τὰ θηρία διὰ νὰ καταφάγωσιν αὐτόν, οἱ δὲ ἐν τοῖς φρουρίοις καὶ ἐν τοῖς σπηλαίοις θέλουσιν ἀποθάνει ὑπὸ θανατικοῦ. **28** Διότι θέλω παραδώσει εἰς ὀλεθρον καὶ ἐρημωσιν τὴν γῆν, καὶ ἡ ἔπαρσις τῆς δυνάμεως αὐτῆς θέλει καταβλήθῃ, καὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραὴλ θέλουσιν ἐρημωθῆ, ὥστε νὰ μὴ υπάρχῃ ὁ διαβασίνων. **29** Καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος, ὅταν παραδώσω εἰς ὀλεθρον καὶ ἐρημωσιν τὴν γῆν, διὰ πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν τὰ οποία ἔπραξαν. **30** Καὶ σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου λαλοῦσιν ἐναντίον σου παρά τὰ τεῖχη καὶ ἐν ταῖς θύραις τῶν οἰκῶν, καὶ λαλοῦσι πρὸς ἀλλήλους, ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγοντες, Ἐλθετε λοιπὸν καὶ ἀκούσατε τὶς ὁ λόγος ὁ εξερχόμενος παρά Κυρίου. **31** Καὶ ἔρχονται πρὸς σε, καθὼς συνάγεται ὁ λαός, καὶ κἀθηται ἔμπροσθέν σου ὁ λαός μου καὶ ἀκούουσι τοὺς λόγους σου, ἀλλὰ δὲν κἀμνοῦσιν αὐτούς· διότι ἐν τῷ στόματι αὐτῶν δεικνύουσι πολλὴν ἀγάπην, ἡ καρδιά ὁμως αὐτῶν υπάγει κατόπι τῆς ἀσχοκερδείας αὐτῶν.

32 Και ιδού, συ είσαι προς αυτούς ως ερωτικών άσμα ανθρώπου ηδυφώνου και παίζοντος όργανα καλώς, διότι ακούουσι τους λόγους σου αλλά δεν κάμνουσιν αυτούς. 33 Πλην όταν έλθη τούτο, και ιδού, έρχεται, τότε θέλουσι γνωρίσει ότι εστάθη προφήτης εν μέσω αυτών.

34 Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 2 Υιέ ανθρώπου, προφήτευσον επί τους ποιμένας του Ισραήλ· προφήτευσον και ειπέ προς αυτούς, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός προς τους ποιμένας Ουαί εις τους ποιμένας του Ισραήλ, οίτινες βόσκουσιν εαυτούς· οι ποιμένες δεν βόσκουσι τα ποιμνία· 3 Σεις τρώγετε το πάχος και ενδύεσθε το μαλλίον, σφάζετε τα παχέα· δεν βόσκετε τα ποιμνία. 4 Δεν ενισχύσατε το ασθενές και δεν ιατρεύσατε το κακώς έχον και δεν εκάμετε επίδεσμα εις το συντετριμμένον και δεν επαναφέρατε το πεπληγμένον και δεν εκζητήσατε το απολωλός αλλά εν βία και εν σκληρότητι εδεσπόζετε επ' αυτά. 5 Και διεσκορπίσθησαν, επειδή δεν υπήρχε ποιμήν, και έγιναν κατάβρωμα εις πάντα τα θηρία του αγρού και διεσκορπίσθησαν. 6 Τα πρόβατά μου περιεπλανώντο επί παν όρος και επί πάντα λόφον υψηλόν, και επί παν το πρόσωπον της γης ήσαν διεσκορπισμένα τα πρόβατά μου, και δεν υπήρχεν ο ερευνητής ο υδρά ο ζήτην. 7 Διά τούτο, ακούσατε, ποιμένες, τον λόγον του Κυρίου· 8 Ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, εξάπαντος, επειδή τα πρόβατά μου έγιναν λάφυρον και τα πρόβατά μου έγιναν κατάβρωμα πάντων των θηρίων του αγρού δι' έλλειψιν ποιμένος, και δεν εξήτησαν οι ποιμένες μου τα πρόβατά μου αλλά' οι ποιμένες εβόσκησαν εαυτούς και δεν εβόσκησαν τα πρόβατά μου, 9 διά τούτο, ακούσατε, ποιμένες, τον λόγον του Κυρίου· 10 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, εγώ είμαι εναντίον των ποιμένων, και θέλω εκζητήσει τα πρόβατά μου εκ της χειρός αυτών και θέλω παύσει αυτούς από του να ποιμαίνωσι τα πρόβατα· και δεν θέλουσι πλέον βόσκει εαυτούς οι ποιμένες, διότι θέλω ελευθερώσει εκ του στόματος αυτών τα πρόβατά μου και δεν θέλουσιν εισθαι κατάβρωμα εις αυτούς. 11 Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, εγώ, εγώ θέλω και αναζητήσει τα πρόβατά μου και επισκεφθή αυτά. 12 Καθώς ο ποιμήν επισκέπτεται το ποιμνιον αυτού, καθ' ην ημέραν ευρίσκεται εν μέσω των προβάτων αυτού διεσκορπισμένον, ούτω θέλω επισκεφθή τα πρόβατά μου και θέλω ελευθερώσει αυτά εκ πάντων των τόπων, όπου ήσαν διεσκορπισμένα, εν ημέρα νεφώδει και ζοφερά. 13 Και θέλω εξαγάγει αυτά εκ των λαών και συναΐξει αυτά εκ των τόπων και φέρει αυτά εις την γην αυτών και βοσκήσει αυτά επί τα όρη του Ισραήλ, πλησίον των ποταμών και επί πάντα τα κατοικούμενα της γης. 14 Θέλω βοσκήσει αυτά εν αγαθή νομή, και η μάνδρα αυτών θέλει εισθαι επί των υψηλών ορέων του Ισραήλ· εκεί θέλουσιν αναπαύεσθαι εν μάνδρα καλή, και θέλουσι βόσκεσθαι εν παχεία νομή επί των ορέων του Ισραήλ. 15 Εγώ θέλω βοσκήσει τα πρόβατά μου και εγώ θέλω αναπαύσει αυτά, λέγει Κύριος ο Θεός. 16 Θέλω εκζητήσει το απολωλός και επαναφέρει το πεπληγμένον και επίδεισο το συντετριμμένον και ενισχύσει το ασθενές· το παχύ όμως και το ισχυρόν θέλω καταστρέψει· εν δικαιοσύνη θέλω βοσκήσει αυτά. 17 Και περί υμών, ποιμνίον μου, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, εγώ θέλω κρίνει αναμέσον προβάτου και πρόβατου, αναμέσον κρών και τράγων. 18 Μικρόν είναι εις εσάς, ότι εβόσκησατε την καλήν βοσκήν, το δε επίλοιπον της βοσκής σας κατεπατείτε με τους πόδας σας· και ότι επίνετε καθαρόν ύδωρ, το δε επίλοιπον εταράττετε με τους πόδας σας· 19 τα δε πρόβατά μου εβόσκον το καταπεπατημένον με τους πόδας σας και έπινον το νετραγμένον με τους πόδας σας. 20

Διά τούτο ούτω λέγει προς αυτά Κύριος ο Θεός Ιδού, εγώ, εγώ θέλω η κρίνει αναμέσον προβάτου παχέος και αναμέσον προβάτου ισχνού. 21 Επειδή απωθείτε με πλευρά και με ώμους και κερατίζετε διά των κεράτων σας πάντα τα ασθενή, εωσού διεσκορπίσατε αυτά εις τα έξω, 22 διά τούτο θέλω σώσει τα πρόβατά μου και δεν θέλουσιν εισθαι πλέον λάφυρον· και θέλω κρίνει αναμέσον προβάτου και πρόβατου. 23 Και θέλω καταστήσει επ' αυτά ένα ποιμένα και θέλει ποιμαίνει αυτά, τον δούλον μου Δαβίδ· αυτός θέλει ποιμαίνει αυτά και αυτός θέλει εισθαι ποιμήν αυτών. 24 Και εγώ ο Κύριος θέλω εισθαι Θεός αυτών και ο δούλός μου Δαβίδ άρχων εν μέσω αυτών· εγώ ο Κύριος ελάλησα. 25 Και θέλω κάμει προς αυτά διαθήκην ειρήνης και θέλω αφανίσει από της γης τα πονηρά θηρία· και θέλουσι κατοικήσει ασφαλώς εν τη ερήμω και κοιμάσθαι εν τοις δρυμοίς. 26 Και θέλω καταστήσει ευλογίαν αυτά και τα περίξ του όρους μου, και θέλω καταβιβάζει την βροχίν εν τω καιρώ αυτής βροχής ευλογίας θέλει εισθαι. 27 Και τα δένδρα του αγρού θέλουσιν αποδίδει τον καρπόν αυτών και η γη θέλει διδει το προϊόν αυτής και θέλουσιν εισθαι ασφαλείς εν τη γη αυτών· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν συντριψω τα δεσμά του ζυγού αυτών και ελευθερώσω αυτούς εκ της χειρός των καταδουλωσάντων αυτούς. 28 Και δεν θέλουσιν εισθαι πλέον λάφυρον εις τα έθνη, και τα θηρία της γης δεν θέλουσι κατατρώγει αυτούς αλλά θέλουσι κατοική ασφαλώς και δεν θέλει υπάρχει ο εκφοβών. 29 Και θέλω αναστήσει εις αυτούς φυτόν ονομαστόν, και δεν θέλουσι πλέον φθειρέσθαι υπό πείνης εν τη γη και δεν θέλουσι φέρει πλέον την ύβριν των εθνών. 30 Και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ Κύριος ο Θεός αυτών είμαι μετ' αυτών και αυτοί, ο οίκος Ισραήλ, λαός μου, λέγει Κύριος ο Θεός. 31 Και σεις, πρόβατά μου, τα πρόβατα της βοσκής μου, σεις εισθε άνθρωποι, και εγώ ο Θεός σας, λέγει Κύριος ο Θεός.

35 Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, 2 Υιέ ανθρώπου, στήριζον το πρόσωπόν σου επί το όρος Σηείρ και προφήτευσον επ' αυτό· 3 και ειπέ προς αυτό, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, όρος Σηείρ, εγώ είμαι εναντίον σου· και θέλω εκτείνει την χείρα μου κατά σου, και θέλω σε παραδώσει εις όλεθρον και ερήμωσιν. 4 Θέλω αφανίσει τας πόλεις σου και συ θέλεις εισθαι ερήμωσιν, και θέλεις γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. 5 Επειδή εφύλαξας παλαιόν μίσος και παρέδωκας τους υιούς Ισραήλ εις χείρα ρομφαίας εν τω καιρώ της θλίψεως αυτών, ότε η ανομία αυτών έφθασεν εις το άκρον, 6 διά τούτο, ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, θέλω σε παραδώσει εις αίμα και αίμα θέλει σε καταδίωκει· επειδή δεν εμίσησας το αίμα, αίμα λοιπόν θέλει σε καταδίωκει· 7 και θέλω παραδώσει εις παντελή ερήμωσιν το όρος Σηείρ και θέλω εξαλείψει απ' αυτού τον διαβαίνοντα και τον επιστρέφοντα. 8 Και θέλω γεμίσει τα όρη αυτού από των τεθανατωμένων αυτού· εν τοις όρεσί σου και εν ταις φάραγξι σου και εν πάσι τοις ποταμοίς σου θέλουσι πέσει οι τεθανατωμένοι εν μαχαίρα. 9 Θέλω σε καταστήσει ερημίαν αιώνιον, και οι πόλεις σου δεν θέλουσι κατοικήθη και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. 10 Επειδή είπας, τα δύο ταύτα έθνη και οι δύο ούτοι τόποι θέλουσιν εισθαι εμού και ημείς θέλομεν κληρονομήσει αυτά, αν και ο Κύριος εστάθη εκεί, 11 διά τούτο, ζω εγώ, λέγει Κύριος ο Θεός, θέλω κάμει κατά τον θυμόν σου και εις τον φθόνον σου, τον όπλιον εξετέλεσας διά το προς αυτούς μίσός σου, και θέλω γνωσθή εις αυτούς όταν σε κρίνω. 12 Και θέλεις γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος ήκουσα πάσας τας βλασφημίας σου, τας οποίας επρόφερες κατά των ορέων

του Ισραήλ, λέγων, αυτά ηρημώθησαν, εις ημάς εδόθησαν διά τροφήν. **13** Και με το στόμα υμών εμεγαλορρημονήσατε κατ' εμού και επληθύνετε τους λόγους υμών κατ' εμού· εγώ ήκουσα. **14** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Όταν πάσα η γη ευφραίνεται, έρρημον θέλω καταστήσει σε. **15** Καθώς ευφράνθησιν επί την κληρονομίαν τον οίκον Ισραήλ διότι ηφανίσθη, ούτω θέλω κάμει εις σε· θέλεισιν ερημωθίη, όρος Σηείρ και πας ο Εδώμ, πας αυτός και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

36 Και συ, υιέ ανθρώπου, προφήτευσον επί τα όρη Ισραήλ και ειπέ, όρη του Ισραήλ, ακούσατε τον λόγον του Κυρίου **2** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή ο εχθρός είπεν εναντίον σας, Εύγε, οι αιώνιοι υψηλοί τόποι έγειναν κληρονομία ημών, **3** διά τούτο προφήτευσον και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή ηρημώσαν και κατέπιον εσάς κυκλόθεν, διά να γείνητε κληρονομία εις το υπόλοιπον των εθνών, και κατεστάθητε λάλημα της γλώσσης και όνειδος των λαών· **4** διά τούτο, όρη του Ισραήλ, ακούσατε τον λόγον Κυρίου του Θεού· Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός προς τα όρη και προς τα βουνά, προς τους χειμάρρους και προς τας φάραγγας και προς τους ηρημωμένους και ηφανισμένους τόπους και προς τας εγκαταλελειμμένας πόλεις, αίτινες έγειναν λάφυρον και εμπαιγμός εις το υπόλοιπον των περίε εθνών· **5** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εξάπαντος εν τω πυρί του ζήλου μου ελάλησα κατά του υπολοίπου των εθνών και κατά παντός του Εδώμ, οίτινες έκαμον την γην μου κληρονομίαν αυτών εν χαρά όλης της καρδιάς αυτών και εν περιφρονήσει ψυχής, διά να εκθέσωσιν αυτήν εις λάφυρον. **6** Διά τούτο προφήτευσον επί την γην Ισραήλ, και ειπέ προς τα όρη και προς τα βουνά, προς τους χειμάρρους και προς τας φάραγγας, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ ελάλησα εν τω ζήλω μου και εν τω θυμώ μου, διότι εβαστάσατε την ύβριν των εθνών· **7** διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εγώ ύψωσα την χείρα μου· εξάπαντος τα έθνη τα περίε υμών, αυτά θέλουσι βαστάσει την αισχύνην αυτών. **8** Σεις δε, όρη του Ισραήλ, θέλετε εκβλαστήσει τους κλάδους σας και θέλετε δώσει τον καρπόν σας εις τον λαόν μου Ισραήλ, διότι πλησιάζουσι να έλθωσι. **9** Διότι ιδού, εγώ επιβλέπω εφ' υμάς και θέλω στραφή προς υμάς, και θέλετε αροτριασθή και σπαρθή. **10** Και θέλω πληθύνει εφ' υμών ανθρώπους, άπαντα τον οίκον Ισραήλ, άπαντα αυτόν· και αι πόλεις θέλουσι κατοικηθή και αι ερημώσεις θέλουσιν οικοδομηθή. **11** Και θέλω πληθύνει εφ' υμών ανθρώπους και κτήνη και θέλουσιν αυξηθή και καρποφορήσει· και θέλω σας κατοικήσει ως ήσθε πρότερον και αγαθοποιήσιν μάλλον παρά τας αρχάς σας και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **12** Και θέλω κάμει να περιπατήσιν εφ' υμών άνθρωποι, ο λαός μου Ισραήλ· και θέλουσι σας κληρονομήσει, και θέλετε είσθαι κληρονομία αυτών, και του λοιπού δεν θέλετε πλέον ατεκνώσει αυτούς. **13** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Επειδή είπον προς εσάς, Συ είσαι γη κατατρώγουσα ανθρώπους και ατεκνώουσα τους λαούς σου, **14** διά τούτο δεν θέλεις πλέον κατατρώγει ανθρώπους ουδέ ατεκνώσει πλέον τους λαούς σου, λέγει Κύριος ο Θεός. **15** Και δεν θέλω πλέον κάμει να ακουσθής εν σοι η ύβρις των εθνών, και δεν θέλεις φέρει πλέον τον ονειδισμόν των λαών, και δεν θέλεις κάμει πλέον τους λαούς σου να ατεκνωθώσι, λέγει Κύριος ο Θεός. **16** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **17** Υιέ ανθρώπου, ότε ο οίκος Ισραήλ κατώκησαν εν τη γη αυτών, εμίαναν αυτήν διά της οδού αυτών και διά των πράξεων αυτών· η οδός αυτών ήτο έμπροσθέν μου ως ακαθαρσία αποκεχωρισμένης. **18** Διά τούτο εξέχεα τον θυμόν

μου επ' αυτούς, διά το αίμα, το οποίον έχυσαν επί την γην, και διά τα ειδώλα αυτών, με τα οποία εμόλυναν αυτήν· **19** και διέσπειρα αυτούς μεταξύ των εθνών και ήσαν διεσκορπισμένοι εν τοις τόποις· κατά την οδόν αυτών και κατά τα έργα αυτών έκρινα αυτούς. **20** Και ότε εισήλθον εις τα έθνη, όπου ήλθον, εβεβήλωσαν το όνομά μου το άγιον, ενώ ελέγετο περί αυτών, Ούτοι είναι ο λαός του Κυρίου και εκ της γης αυτού εξήλθον. **21** Εσπλαγχνίσθην όμως ένεκεν του αγίου ονόματός μου, το οποίον ο οίκος Ισραήλ εβεβήλωσε μεταξύ των εθνών εις τα οποία ήλθον. **22** Διά τούτο ειπέ προς τον οίκον Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εγώ δεν κάμνω τούτο ένεκεν υμών, οίκος Ισραήλ, αλλ' ένεκεν του αγίου ονόματός μου, το οποίον εβεβηλώσατε μεταξύ των εθνών, εις τα οποία ήλθετε. **23** Και θέλω αγιάσει το όνομά μου το μέγα, το βεβηλωθέν μεταξύ των εθνών, το οποίον εβεβηλώσατε εν μέσω αυτών· και θέλουσι γνωρίσει τα έθνη ότι εγώ είμαι ο Κύριος, λέγει Κύριος ο Θεός, όταν αγιασθώ εν υμίν έμπροσθεν των οφθαλμών αυτών. **24** Διότι θέλω σας λάβει εκ μέσου των εθνών και θέλω σας συναΐξει εκ πάντων των τόπων και σας φέρει εις την γην υμών. **25** Και θέλω ράνει εφ' υμών καθαρόν ύδωρ και θέλετε καθαρισθή από πασών των ακαθαρσιών σας και από πάντων των ειδώλων σας θέλω σας καθαρίσει. **26** Και θέλω δώσει εις εσάς καρδίαν νέαν, και πνεύμα νέον θέλω εμβάλει εν υμίν, και αποσπάσας την λιθίνην καρδίαν από της σαρκός σας θέλω δώσει εις εσάς καρδίαν σαρκίνην. **27** Και θέλω εμβάλει εν υμίν το Πνεύμα μου και σας κάμει να περιπατήτε εν τοις διατάγμασί μου και να φυλάττητε τας κρίσεις μου και να εκτελήτε αυτάς. **28** Και θέλετε κατοικήσει εν τη γη, την οποίαν έδωκα εις τους πατέρας σας· και θέλετε είσθαι λαός μου και εγώ θέλω είσθαι Θεός σας. **29** Και θέλω σας σώσει από πασών των ακαθαρσιών σας και θέλω ανακαλέσει τον σίτον και πληθύνει αυτόν, και δεν θέλω πλέον επιφέρει εις εσάς πείναν. **30** Και θέλω πληθύνει τον καρπόν των δένδρων και τα γεννήματα του αγρού, διά να μη λάβητε πλέον ονειδισμόν πείνης μεταξύ των εθνών. **31** Και θέλετε ενθυμηθή τας οδούς υμών τας πονηράς και τα έργα υμών τα μη αγαθά, και θέλετε αποστραφή αυτοί εαυτούς έμπροσθεν των οφθαλμών σας διά τας ανομίας σας και διά τα βδελύγματά σας. **32** Εγώ δεν κάμνω ταύτα ένεκεν υμών, λέγει Κύριος ο Θεός, ας ήναι γνωστόν εις εσάς· αισχύνθητε και εντράπητε διά τας οδούς σας, οίκος Ισραήλ. **33** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Καθ' ην ημέραν σας καθαρίσω από πασών των ανομιών σας, θέλω κάμει έτι να κατοικηθώσιν αι πόλεις, και θέλουσιν οικοδομηθή αι ερημώσεις. **34** Και η γη η ηφανισμένη θέλει γεωργηθή, αντί να κήται ηφανισμένη ενώπιον παντός διαβαίνοντος. **35** Και θέλουσι λέγει, Η γη αύτη, ήτις ήτο ηφανισμένη, κατεστάθη ως ο παράδεισος της Εδέμ, και αι πόλεις αι ηρημωμένα και ηφανισμένα και κατηδαρισμένα ωχυρώθησαν, κατοικήθησαν. **36** Και τα έθνη τα εναπολειφθέντα κύκλω υμών θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος ωκοδόμησα τα κατηδαρισμένα και εφύτευσα τα ηφανισμένα· εγώ ο Κύριος ελάλησα, και θέλω εκτελέσει. **37** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Και τούτο θέλει ζητηθή παρ' εμού εκ του οίκου Ισραήλ να κάμω εις αυτούς, να πληθύνω αυτούς με ανθρώπους ως ποιμνιον προβάτων. **38** Ως το άγιον ποιμνιον, ως το ποιμνιον της Ιερουσαλήμ εν ταις επισήμοις εορταίς αυτής, ούτως αι πόλεις αι ηρημωμένα θέλουσι γείνει πλήρεις ποιμνίων ανθρώπων· και θέλουσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

37 Χείρ Κυρίου εστάθη ἐπ' ἐμέ και με εξήγαγεν ο Κύριος διά πνεύματος και με έθεσεν εν μέσω παιδίδος και αυτη ήτο πλήρης οστέων. **2** Και με έκαμε να διέλθω πλησίον αυτών κύκλω και ιδού, ήσαν πολλά σφόδρα επί το πρόσωπον της παιδίδος και ιδού, ήσαν κατάξηρα. **3** Και ειπέ προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, δύνανται τα οστά ταύτα να αναζήσῃσι; Και ειπα, Κύριε Θεέ, ου εξέρχεται. **4** Και ειπέ προς εμέ, Προφήτευσον επί τα οστά ταύτα και ειπέ προς αυτά, Τα οστά τα ξηρά, ακουσατε τον λόγον του Κυρίου· **5** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός προς τα οστά ταύτα· Ιδού, εγώ θέλω εμβάλει εις εσάς πνεύμα και θέλετε αναζήσαι· **6** και θέλω βάλει ἐσ' υμάς νεύρα και αναγάγει σάρκα ἐσ' υμάς και περισκεπάσει υμάς με δέρμα, και θέλω εμβάλει εις εσάς πνεύμα και θέλετε αναζήσαι και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **7** Και προεφήτευσα, ως προσετάχην· και καθώς προεφήτευσα, έγινε εν ήχος, και ιδού, σεισμός, και τα οστά συνήλθον ομού, οστούν μετά του οστού αυτού. **8** Και είδον και ιδού, νεύρα και σάρκες ανεφύησαν ἐπ' αυτά και δέρμα περισκέπασεν αυτά επάνω πνεύμα όμως δεν ήτο εν αυτοίς. **9** Και ειπέ προς εμέ, προφήτευσον επί το πνεύμα, προφήτευσον, υιέ ανθρώπου, και ειπέ προς το πνεύμα, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ελθέ, πνεύμα, εκ των τεσσάρων ανέμων και εμφύσησον επί τους πεφονεμένους τούτους και ας αναζήσωσι. **10** Και προεφήτευσα, ως προσετάχην· και το πνεύμα εισήλθεν εις αυτους και ανεζήσαν και εστάθησαν επί τους πόδας αυτών, στράτευμα μέγα σφόδρα. **11** Και ειπέ προς εμέ, Υιέ ανθρώπου, τα οστά ταύτα είναι πας ο οίκος Ισραήλ· ιδού, ουτοι λέγουσι, τα οστά ημών εξηράνθησαν και η ελπίς ημών εχάθη· ημείς ηφανίσθημεν. **12** Διά τούτο προφήτευσον και ειπέ προς αυτους, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, λαέ μου, εγώ ανοίγω τους τάφους σας και θέλω σας αναβιβάσει εκ των τάφων σας, θέλω σας φέρι εις την γην του Ισραήλ. **13** Και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν, λαέ μου, ανοίξω τους τάφους σας και σας αναβιβάσω εκ των τάφων σας. **14** Και θέλω δώσει το πνεύμά μου εις εσάς και θέλετε αναζήσαι και θέλω σας θέσει εν τη γη υμών, και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος ελάλησα και εξετέλεσα, λέγει Κύριος. **15** Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **16** Και συ, υιέ ανθρώπου, λάβε εις σεαυτόν ράβδον μίαν και γράψον ἐπ' αυτήν περί του Ιούδα και περί των υιών Ισραήλ των συνακολούθων αυτού· λάβε και άλλην ράβδον και γράψον ἐπ' αυτήν περί του Ιωσήφ, της ράβδου του Εφραΐμ, και παντός του οίκου Ισραήλ των συνακολούθων αυτού. **17** Και σύναφον αυτάς εις σεαυτόν μίαν προς μίαν εις ράβδον μίαν και θέλousι γείνει μία εν τη χειρί σου. **18** Και όταν οι υιοί του λαού σου είπωσι προς σε, λέγοντες, Δεν θέλεις απαγγείλει εις ημάς τι δηλούσιν εις σε ταύτα; **19** ειπέ προς αυτους, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ θέλω λάβει την ράβδον του Ιωσήφ, την εν τη χειρί του Εφραΐμ, και των φυλών του Ισραήλ των συνακολούθων αυτού, και θέλω βάλει εκείνας μετά ταύτης, της ράβδου του Ιούδα, και κάμει αυτάς μίαν ράβδον, και θέλousιν είσθαι μία εν τη χειρί μου. **20** Και αι ράβδοι, επί τας οποίας έγγραφας, θέλousιν είσθαι εν τη χειρί σου ενώπιον αυτών. **21** Και ειπέ προς αυτους, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ θέλω λάβει τους υιούς Ισραήλ εκ μέσου των εθνών όπου υπήγον, και θέλω συναξει αυτους πανταχόθεν και φέρι αυτους εις την γην αυτών. **22** Και θέλω κάμει αυτους εν έθνος εν τη γη, επί των ορέων του Ισραήλ· και εις βασιλεύς θέλει είσθαι βασιλεύς επί πάντας αυτους· και δεν θέλousιν είσθαι πλέον δύο έθνη και δεν θέλousιν είσθαι του λοιπού διηρημένοι πλέον εις δύο βασίλεια· **23** και δεν θέλousι μαινεσθαι πλέον εν τοις

ειδώλοις αυτών ουδέ εν τοις βδελύγμασιν αυτών ουδέ εν πάσαις ταις παραβάσειν αυτών· αλλά θέλω σώσει αυτους εκ πασών των κατοικήσεων αυτών, εν αις ημάρτησαν, και θέλω καθαρίσει αυτους και θέλousιν είσθαι λαός μου και εγώ θέλω είσθαι Θεός αυτών. **24** Και Δαβίδ ο δούλός μου θέλει είσθαι βασιλεύς ἐπ' αυτους και θέλει είσθαι επί πάντας αυτους εις ποιμήν· και θέλousιν περιπατεει εν ταις κρίσει μού και θέλousι φυλάττει τα διατάγματα μου και εκτελεί αυτά. **25** Και θέλousι κατοικει εν τη γη, την οποίαν έδωκα εις τον δούλον μου τον Ιακώβ, όπου κατώκησαν οι πατέρες σας και εν αυτη θέλousι κατοικει, αυτοί και τα τέκνα αυτών και τα τέκνα των τέκνων αυτών, έως αιώνος· και Δαβίδ ο δούλός μου θέλει είσθαι άρχων αυτών εις τον αιώνα. **26** Και θέλω κάμει προς αυτους διαθήκην ειρήνης αυτη θέλει είσθαι διαθήκη αιώνιος προς αυτους· και θέλω στηρίξει αυτους και πληθύνει αυτους, και θέλω θέσει το αγιαστήριόν μου εν μέσω αυτών εις τον αιώνα. **27** Και η σκηνή μου θέλει είσθαι εν μέσω αυτών, και θέλω είσθαι Θεός αυτών και αυτοί θέλousιν είσθαι λαός μου. **28** Και θέλousι γνωρίσει τα έθνη ότι εγώ ο Κύριος είμαι ο αγιάζων τον Ισραήλ, όταν το αγιαστήριόν μου ήναι εν μέσω αυτών εις τον αιώνα.

38 Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **2** Υιέ ανθρώπου, στηρίξον το πρόσωπόν σου επί Γωγ, την γην του Μαγώγ, του ηγεμόνος της Ρως, Μεσέχ και Θουβάλ, και προφήτευσον κατ' αυτού, **3** και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, Γωγ, ηγεμών της Ρως, Μεσέχ και Θουβάλ· **4** και θέλω σε περιστρέψει και βάλει άγκιστρα εις τας σιαγόνας σου, και θέλω εκβάλει σε και πάσαν την δύναμίν σου, ίππους και ιππέας, πάντας τούτους εντελώς ώπλισμένους, μέγα άθροισμα μετά θυρεών και ασπίδων, πάντας τούτους μεταχειριζόμενους μαχαίρας. **5** Πέρσας, Αιθίопας και Λίβυας μετ' αυτών· πάντας τούτους μετ' ασπίδων και περικεφαλαίων· **6** τον Γομέρ και πάντα τα τάγματα αυτού, τον οίκον Θωγαρμά από των εσχάτων του βορρά και πάντα τα τάγματα αυτού και πολλούς λαούς μετά σου. **7** Ετοιμάσθητι και ετοιμάσθαι σεαυτόν, συ και παν το άθροισμά σου το συναθροισθέν εις σε, και έσο φύλαξ εις αυτους. **8** μετά πολλάς ημέρας θέλει γείνει επίσκεψις εις σε· εν τοις εσχάτοις χρόνις θέλεις ελθεί εις την γην, ήτις ηλευθερώθη εκ της μαχαίρας και συνήχθη εκ πολλών λαών εναντίον των ορέων του Ισραήλ, τα οποία κατεστάθησαν έρημα διαπαντός· αυτός όμως μετεφέρθη εκ μέσου των λαών, και θέλousι κατοικήσει πάντες ασφαλώς. **9** Και θέλεις αναβή και ελθεί ως ανεμοζάλη· θέλεις είσθαι ως νέφος, διά να σκεπάσης την γην, συ και πάντα τα τάγματα σου και πολός λαός μετά σου. **10** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Και εν εκείνη τη ημέρα θέλousιν αναβή πράγματα επί την καρδίαν σου και θέλεις βουλευθή βουλάς πονηράς· **11** και θέλεις ειπέ, Θελω αναβή εις γην πόλεων ατειχίστων· θέλω ελθεί προς ησυχάζοντας, κατοικούντας εν ασφαλεία, πάντας τούτους κατοικούντας πόλεις ατειχίστους και μη εχούσας μοχλους και πύλας· **12** διά να ληλατήσης ληλασίαν και να λαφυραγωγήσης λάφυρον, διά να επαναστρέψης την χείρα σου επί ερημώσεις κατοικισθείσας και επί λαόν συνηγμένον εκ των εθνών αποκτίσαντα κτήνη και αγαθά, κατοικούντα εν μέσω της γης. **13** Σεβά και Δαιδάν και οι έμποροι της Θαρσείας, μετά πάντων των σκύμων αυτής, θέλousιν ειπέ προς σε, Ηλθες να ληλατήσης ληλασίαν; συνήθροισας το πλήθος σου διά να λαφυραγωγήσης λάφυρον; διά να αρπάσης αργύριον και χρυσίον, διά να λάβης κτήνη και αγαθά, διά να κάμης λείαν μεγάλην; **14** Διά τούτο, υιέ ανθρώπου, προφήτευσον και

επέ προς τον Γωγ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εν εκείνη τη ημέρα, ότε ο λαός μου Ισραήλ θέλει κατοικεί εν ασφαλεία, συ δεν θέλεις μάθει τούτο; **15** Και θέλεις ελθεί εκ του τόπου σου, εκ των εσχάτων του βορρά, συ και πολλοί λαοί μετά σου, άπαντες αναβάται ίππων, πλήθος μέγα και δύναμις πολλή· **16** και θέλεις αναβή εναντίον του λαού μου Ισραήλ ως νέφος, διά να σκεπάσης την γήν· τούτο θέλεις είσθαι εν ταις εσχάταις ημεραίς και θέλω σε φέρει εναντίον της γης μου, διά να με γνωρίσωσι τα έθνη, όταν αγιασθώ εν σοι, Γωγ, ενώπιον αυτών. **17** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Συ είσαι εκείνος, περί του οποίου ελάλησα εν ταις αρχαίαις ημεραίς, διά των δούλων μου των προφητών του Ισραήλ, οίτινες προεφήτευσαν εν εκείναις ταις ημεραίς διά πολλών ετών, ότι έμελλον να σε φέρω εναντίον αυτών; **18** Αλλ' εν εκείνη τη ημέρα, εν τη ημέρα καθ' ην ο Γωγ έλθη εναντίον της γης Ισραήλ, η οργή μου θέλει αναβή επί το πρόσωπόν μου, λέγει Κύριος ο Θεός. **19** Διότι εν τω ζήλω μου, εν τω πυρί της οργής μου ελάλησα, Εξάπαντος εν τη ημέρα εκείνη θέλει είσθαι σεισμός μέγας εν γη Ισραήλ· **20** και οι ιχθύες της θάλασσης και τα πετεινά του ουρανού και τα θηρία του αγρού και πάντα τα ερπετά τα έρποντα επί της γης και πάντες οι άνθρωποι οι επί του προσώπου της γης θέλουνσι οσειθί από της παρουσίας μου· και τα όρη θέλουνσι ανατραπή και οι πύργοι θέλουνσι πέσει και παν τείχος θέλει κατεδαφισθή. **21** Και θέλω καλέσει εναντίον αυτού μάχαιραν κατά πάντα τα όρη μου, λέγει Κύριος ο Θεός· η μάχαιρα εκάστου ανθρώπου θέλει είσθαι κατά του αδελφού αυτού. **22** Και θέλω ελθεί εις κρίσιν εναντίον αυτού εν λοιμώ και εν αίματι· και θέλω βρέξει επ' αυτόν και επί τα τάγματα αυτού και επί τον πολύν λαόν τον μετ' αυτού βροχήν κατακλυσμού και λίθους χαλάζης, πυρ και θύον. **23** Και θέλω μεγαλυνθή και αγιασθή, και θέλω γνωρισθή ενώπιον πολλών εθνών και θέλουνσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

39 Και συ, υιέ ανθρώπου, προφήτευσον κατά του Γωγ και ειπέ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, Γωγ, ηγεμών της Ρως, Μεσέχ και Θουβάλ· **2** και θέλω σε περιστρέψει και σε περιπλανήσει, και θέλω σε αναβιάσει εκ των εσχάτων του βορρά και φέρει επί τα όρη του Ισραήλ· **3** και θέλω εκτινάξει το τόξον σου από της αριστεράς σου χειρός και κάμει τα βέλη σου να εκπέσωσιν από της δεξιάς σου χειρός. **4** Θέλεις πέσει επί των ορέων του Ισραήλ, συ και πάντα τα τάγματα σου και οι λαοί οι μετά σου· θέλω σε δώσει εις τα περωτά όρνεα παντός είδους και εις τα θηρία του αγρού, εις κατάβρωμα· **5** θέλεις πέσει επί του προσώπου του αγρού· διότι εγώ ελάλησα, λέγει Κύριος ο Θεός. **6** Και θέλω αποστείλει πυρ επί τον Μαγύ και μεταξί των κατοικούντων εν ασφαλεία, τας νήσους και θέλουνσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος. **6** Και θέλω κάμει το όνομά μου το άγιον γνωστόν εν μέσω του λαού μου Ισραήλ. **7** Και δεν θέλω αφήσει να βεβηλώσωσι πλέον το όνομά μου το άγιον· και θέλουνσι γνωρίσει τα έθνη, ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο Άγιος εν Ισραήλ· **8** Ιδού, ήλθε και έγεινε, λέγει Κύριος ο Θεός· αύτη είναι η ημέρα, περί της οποίας ελάλησα. **9** Και οι κατοικούντες τας πόλεις του Ισραήλ θέλουνσι εξέλθει και θέλουνσι βάλει εις το πυρ και καύσει τα όπλα και τας ασπίδας και τους θυρεούς, τα τόξα και τα βέλη και τα ακόντια και τας λόγχας και θέλουνσι καίει με αυτά πυρ επτά έτη· **10** και δεν θέλουνσι λάβει ζύλα εκ του αγρού ουδέ θέλουνσι κόψει εκ των δρυμών, διότι θέλουνσι καίει πυρ εκ των όπλων· και θέλουνσι λεηλατήσει τους λεηλατήσαντας αυτούς και λαφυραγωγήσει τους λαφυραγωγήσαντας αυτούς, λέγει Κύριος ο Θεός. **11** Και

εν εκείνη τη ημέρα θέλω δώσει εις τον Γωγ τόπον ταφής εκεί εν Ισραήλ, την φάραγγα των διαβατών, προς ανατολάς της θαλάσσης και αυτή θέλει κλείει την οδόν των διαβαινόντων· και εκεί θέλουνσι χώσει τον Γωγ και άπαν το πλήθος αυτού· και θέλουνσι ονομάσει αυτήν, Η φάραγξ του Αμών-γwg. **12** Και ο οίκος Ισραήλ θέλει χόνει αυτούς επτά μήνας, διά να καθαρίσωσι την γην. **13** Και άπας ο λαός της γης θέλει χόνει αυτούς· και θέλει είσθαι εις αυτούς ονομαστή η ημέρα καθ' ην εδοξάσθην, λέγει Κύριος ο Θεός. **14** Και θέλουνσι διαχωρίσει άνδρας, οίτινες περιερχόμενοι ακαταπαύτως την γην θέλουνσι θάπτει με την βοήθειαν των διαβατών τους μείναντας επί του προσώπου της γης, διά να καθαρίσωσιν αυτήν· μετά το τέλος των επτά μηνών θέλουνσι κάμει ακριβή αναζήτησιν. **15** Και εκ των διαβατών των διαβαινόντων την γην, όταν τις ίδη οστούν ανθρώπου, τότε θέλει στήνει σημείον πλησίον αυτού, εωσού οι ενταφιασται θάψωσιν αυτό εν τη φάραγγι του Αμών-γwg. **16** Και της πόλεως δε το όνομα θέλει είσθαι Αμωνά. Ούτω θέλουνσι καθαρίσει την γην. **17** Και συ, υιέ ανθρώπου, ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Ειπέ προς τα όρνεα παντός είδους και προς πάντα τα θηρία του αγρού, συνάχθητε και έλθετε· συναθροίσθητε πανταχόθεν εις την θυσίαν μου, την οποίαν εγώ εθυσίασα διά σας, θυσίαν μεγάλην επί των ορέων του Ισραήλ, διά να φάγητε σάρκα και να πihε αίμα. **18** Θέλετε φάγει την σάρκα των ισχυρών και πihε το αίμα των αρχόντων της γης, των κριών, των αρνίων και των τράγων και των μόσχων, πάντων σιτευτών της Βασάν· **19** και θέλετε φάγει πάχος εις χορτασμόν και πihε αίμα εις μέθην εκ της θυσίας μου την οποίαν εθυσίασα διά σας· **20** και θέλετε χορτασθή επί της τραπέζης μου, από ίππων και αναβατών, από ισχυρών και από παντός άνδρός πολεμιστού, λέγει Κύριος ο Θεός. **21** Και θέλω θέσει την δόξαν μου μεταξύ των εθνών, και πάντα τα έθνη θέλουνσι ιδεί την κρίσιν μου την οποίαν εξετέλεσα και την χείρα μου, την οποίαν επέβαλον επ' αυτά. **22** Και θέλει γνωρίσει ο οίκος Ισραήλ ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός αυτών, από της ημεράς ταύτης και εις το εξής. **23** Και τα έθνη θέλουνσι γνωρίσει ότι ο οίκος Ισραήλ ηχημαλώσθη διά την ανομίαν αυτών· επειδή εστάθησαν παραβάται προς εμέ, διά τούτο έκρυσπα το πρόσωπόν μου απ' αυτών και παρέδωκα αυτούς εις την χείρα των εχθρών αυτών· και έπεσον πάντες εν μαχαίρα. **24** Κατά τας ακαθαρσίας αυτών και κατά τας παραβάσεις αυτών έπραξα εις αυτούς, και έκρυσπα απ' αυτών το πρόσωπόν μου. **25** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Τώρα θέλω επιστρέψει την αιχμαλωσίαν του Ιακώβ και ελειήσει άπαντα τον οίκον Ισραήλ, και θέλω είσθαι ζηλότυπος διά το όνομά μου το άγιον, **26** και θέλουνσι βατάσει την αισχύνην αυτών και πάσας τας παραβάσεις αυτών, διά των οποίων έγειναν παραβάται προς εμέ, ότε κατώκουν ασφαλώς εν τη γη αυτών και δεν υπήρχεν ο εκφοβός. **27** Όταν επαναφέρω αυτούς εκ των λαών και συνάξω αυτούς εκ των τόπων των εχθρών αυτών και αγιασθώ εν αυτοίς ενώπιον εθνών πολλών, **28** τότε θέλουνσι γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός αυτών, όταν, αφού κάμω αυτούς να φερθώσιν εις αιχμαλωσίαν μεταξύ των εθνών, συνάξω αυτούς εις την γην αυτών και δεν αφήσω εξ αυτών πλέον εκεί ούλοισπον· **29** και δεν θέλω κρύψει πλέον το πρόσωπόν μου απ' αυτών, διότι εξέχεα το πνεύμά μου επί τον οίκον Ισραήλ, λέγει Κύριος ο Θεός.

40 Εν τω εικοστά πέμπτω έτει της αιχμαλωσίας ημών, εν τη αρχή του έτους, τη δεκάτη του μηνός, τω δεκάτω τετάρτω έτει μετά την άλωση της πόλεως, εν τη αυτή ημέρα χειρ Κυρίου εστάθη επ' εμέ και με έφερην εκεί. **2** Δι' οραμάτων

του Θεού με έφεραν εις γην Ισραήλ και με έθεσαν επί όρουσ υψηλοτάτου, εφ' ου ήτο προς μεσημβρίαν ως οικοδομή πόλεως. **3** Και με έφεραν εκεί και ιδού, άνθρωπος του οποίου η θεά ήτο ως θεά χαλκού, και είχαν εν τη χειρί αυτού νήμα λινούν και μέτρον καλάμινον, και αυτός ίστατο εν τη πύλῃ. **4** Και ο άνθρωπος είπε προς με, Υιέ ανθρώπου, ιδέ με τους οφθαλμούς σου και άκουσον με τα ώτα σου και θέσος την καρδίαν σου επί πάντα όσα εγώ σοι δείξω· διότι, διά να σοι δείξω ταύτα, εισήχθης ενταύθα· απαγγείλουν πάντα όσα βλέπεις προς τον οίκον Ισραήλ. **5** Και ιδού, περίβολος έξωθεν του οίκου κύκλω, και εν τη χειρί του ανθρώπου μέτρον καλάμινον εξ πηχών και μιας παλάμης και μεμέτρησε το πλάτος του οικοδομήματος, ένα κάλαμον, και το ύψος, ένα κάλαμον. **6** Τότε ήλθε προς την πύλην την βλέπουσαν κατά ανατολάς, και ανέβη τας βαθμίδας αυτής και μεμέτρησε το κατώφλιον της πύλης, πλάτος ενός καλάμου, και το ανώφλιον, πλάτος ενός καλάμου. **7** Και έκάστων οίκημα ήτο μακρόν ένα κάλαμον και πλατύ ένα κάλαμον· και μεταξύ των οικημάτων ήσαν πέντε πήχαι· και το κατώφλιον της πύλης πλῆθυνεν της στοάς της προς την πύλην την έσωθεν ήτο ενός καλάμου. **8** Τότε μεμέτρησε την στοάν της πύλης της έσωθεν και ήτο ενός καλάμου. **9** Έπειτα μεμέτρησε την στοάν της πύλης, οκτώ πήχας, και τα μέτωπα αυτής, δύο πήχας η στοά δε της πύλης ήτο έσωθεν. **10** Και τα οικήματα της πύλης προς ανατολάς ήσαν τρία εντεύθεν και τρία εκείθεν· και τα τρία ενός μέτρου, και τα μέτωπα είχαν εν μέτρον, εντεύθεν και εκείθεν. **11** Και μεμέτρησε το πλάτος της εισόδου της πύλης, δέκα πήχας, και το μήκος της πύλης, δεκατρείς πήχας. **12** Ήτο δε έμπροσθεν των οικημάτων διάστημα μία πήχη εντεύθεν και διάστημα μία πήχη εκείθεν· και τα οικήματα ήσαν εξ πηχών εντεύθεν και εξ πηχών εκείθεν. **13** Έπειτα μεμέτρησε την πύλην από της στέγης του ενός οικήματος μέχρι της στέγης του άλλου· το πλάτος ήτο εικοσιπέντε πηχών και θύρα απέναντι θύρας. **14** Και έκαμε τα μέτωπα εξήκοντα πηχών μέχρι του μετώπου της αυλής κύκλω κύκλω του πωλώνος. **15** Και από του προσώπου της πύλης της εισόδου έως του προσώπου της στοάς της εσωτέρας πύλης ήσαν πενήκοντα πήχαι. **16** Και ήσαν παράθυρα αδιόρατα εις τα οικήματα και εις τα μέτωπα αυτών έσωθεν της πύλης κύκλω κύκλω, και ωσαύτως εις τας στοάς ήσαν παράθυρα και έσωθεν κύκλω κύκλω, εφ' εκάστου δε μετώπου φοίνικες. **17** Και με έφεραν εις την εξωτέραν αυλήν και ιδού, θάλαμοι και λιθόστρωτον κατεσκευασμένον εν τη αυλή κύκλω κύκλω· τριάκοντα θάλαμοι επί του λιθοστρώτου. **18** Και το λιθόστρωτον το επί τα πλάγια των πυλών, κατά το μήκος των πυλών, ήτο το κατώτερον λιθόστρωτον. **19** Και μεμέτρησε το πλάτος από του προσώπου της κατωτέρας πύλης μέχρι του προσώπου της εσωτέρας αυλής έξωθεν, εκατόν πήχας προς ανατολάς και προς βορράν. **20** Και την πύλην της εξωτέρας αυλής την βλέπουσαν προς βορράν μεμέτρησε, το μήκος αυτής και το πλάτος αυτής. **21** Και τα οικήματα αυτής ήσαν τρία εντεύθεν και τρία εκείθεν, και τα μέτωπα αυτής και τα τόξα αυτής ήσαν κατά το μέτρον της πρώτης πύλης, το μήκος αυτής πενήκοντα πηχών και το πλάτος αυτής εικοσιπέντε πηχών. **22** Και τα παράθυρα αυτών και τα τόξα αυτών και οι φοίνικες αυτών ήσαν κατά το μέτρον της πύλης της βλεπούσης προς ανατολάς και ανέβαινον προς αυτήν δι' επτά βαθμίδων· και τα τόξα αυτής ήσαν έμπροσθεν αυτών. **23** Και η πύλη της εσωτέρας αυλής ήτο απέναντι της πύλης της προς βορράν και προς ανατολάς και μεμέτρησαν από πύλης εις πύλην, εκατόν πήχας. **24** Και με έφερε προς νότον, και ιδού,

πύλη βλέπουσα προς νότον· και μεμέτρησε τα μέτωπα αυτής και τα τόξα αυτής, κατά τα αυτά μέτρα. **25** Και ήσαν παράθυρα εις αυτήν και εις τα τόξα αυτής κύκλω κύκλω, ως τα παράθυρα εκείνα· το μήκος πενήκοντα πηχών και το πλάτος εικοσιπέντε πηχών. **26** Και η ανάβασις αυτής ήτο επτά βαθμίδες και τα τόξα αυτής ήσαν έμπροσθεν αυτών· και είχε φοίνικας, ένα εντεύθεν και ένα εκείθεν, επί των μετώπων αυτής. **27** Και ήτο πύλη εις την εσωτέραν αυλήν προς νότον· και μεμέτρησαν από πύλης εις πύλην, προς νότον, εκατόν πήχας. **28** Και με έφεραν εις την εσωτέραν αυλήν διά της νοτίου πύλης· και μεμέτρησε την νότιον πύλην κατά τα αυτά μέτρα. **29** Και τα οικήματα αυτής και τα μέτωπα αυτής και τα τόξα αυτής κατά τα αυτά μέτρα· και ήσαν παράθυρα εις αυτήν και εις τα τόξα αυτής κύκλω κύκλω· πενήκοντα πηχών το μήκος και εικοσιπέντε πηχών το πλάτος. **30** Και τα τόξα κύκλω κύκλω ήσαν εικοσιπέντε πηχών το μήκος και πέντε πηχών το πλάτος. **31** Και τα τόξα αυτής ήσαν προς την εξωτέραν αυλήν, και φοίνικες επί των μετώπων αυτής, και οκτώ βαθμίδες η ανάβασις αυτής. **32** Και με έφεραν εις την εσωτέραν πύλην προς ανατολάς, και μεμέτρησε την πύλην κατά τα αυτά μέτρα. **33** Και τα οικήματα αυτής και τα μέτωπα αυτής και τα τόξα αυτής ήσαν κατά τα αυτά μέτρα· και ήσαν παράθυρα εις αυτήν και εις τα τόξα αυτής κύκλω κύκλω, πενήκοντα πηχών το μήκος και εικοσιπέντε πηχών το πλάτος. **34** Και τα τόξα αυτής ήσαν προς την εξωτέραν αυλήν, και φοίνικες επί των μετώπων αυτής, εντεύθεν και εκείθεν, και οκτώ βαθμίδες η ανάβασις αυτής. **35** Και με έφεραν εις την βόρειον πύλην και μεμέτρησαν αυτήν κατά τα αυτά μέτρα· **36** τα οικήματα αυτής, τα μέτωπα αυτής και τα τόξα αυτής και τα παράθυρα αυτής κύκλω κύκλω· το μήκος πενήκοντα πηχών και το πλάτος εικοσιπέντε πηχών. **37** Και τα μέτωπα αυτής ήσαν προς την εξωτέραν αυλήν, και φοίνικες επί των μετώπων αυτής, εντεύθεν και εκείθεν, και οκτώ βαθμίδες η ανάβασις αυτής. **38** Και οι θάλαμοι και οι εισοδοι αυτής ήσαν πλησίον των μετώπων των πυλών, όπου έπλυνον το ολοκαύτωμα. **39** Και εν τη στοά της πύλης ήσαν δύο τράπεζαι εντεύθεν και δύο τράπεζαι εκείθεν, διά να σφάζωσιν επ' αυτόν το ολοκαύτωμα και την περί αμαρτίας προσφοράν και την περί ανομίας προσφοράν. **40** Και εις το έξω πλάγιον, καθώς ανέβαινε τις προς την είσοδον της βορείου πύλης, ήσαν δύο τράπεζαι, και εις το άλλο πλάγιον, το προς την στοάν της πύλης, δύο τράπεζαι. **41** Τέσσαρες τράπεζαι ήσαν εντεύθεν και τέσσαρες τράπεζαι εκείθεν παρα τα πλάγια της πύλης· οκτώ τράπεζαι, εφ' ων έσφαζον τα θύματα. **42** Και αι τέσσαρες τράπεζαι του ολοκαυτώματος ήσαν εκ λίθου πελεκητού, μιας πήχης και ημίσεος το μήκος και μιας πήχης και ημίσεος το πλάτος και μιας πήχης το ύψος· και επ' αυτών έθετον τα εργαλεία, δι' ων έσφαζον το ολοκαύτωμα και την θυσιαν. **43** Και έσωθεν ήσαν άγκιστρα, μιας παλάμης το πλάτος, προσηλωμένα κύκλω κύκλω· επί δε των τραpezών έθετον το κρέας των προσφορών. **44** Και έξωθεν της πύλης της εσωτέρας ήσαν οι θάλαμοι των μουσικών, εν τη εσωτέρα αυλή τη επί τα πλάγια της βορείου πύλης· και τα πρόσωπα αυτών ήσαν προς νότον, εν επί το πλάγιον της ανατολικής πύλης βλέπον προς βορράν. **45** Και είπε προς με, Ο θάλαμος ούτος ο βλέπων προς νότον είναι διά τους ιερείς τους φυλάττοντας την φυλακήν του οίκου, **46** ο δε θάλαμος ο βλέπων προς βορράν είναι διά τους ιερείς τους φυλάττοντας την φυλακήν του θυσιαστηρίου· ούτοι είναι οι υιοί Σαδώκ, μεταξύ των υιών Λευί, οίτινες προσέρχονται εις τον Κύριον, διά να λειτουργήσιν εις αυτόν. **47** Και μεμέτρησε

την αυλήν, μήκος εκατόν πηχών και πλάτος εκατόν πηχών, εις τετράγωνον· και το θυσιαστήριον ήτο έμπροσθεν του οίκου. **48** Και με έφερεν εις την στοάν του οίκου και μεέτρησεν έκαστον μέτωπον της στοάς, πέντε πηχών εντεύθεν και πέντε πηχών εκείθεν· και το πλάτος της πύλης τριών πηχών εντεύθεν και τριών πηχών εκείθεν. **49** Το μήκος της στοάς ήτο είκοσι πηχών και το πλάτος ένδεκα πηχών· και με έφερε διά των βαθμίδων, δι' ων ανέβαινον εις αυτήν· και ήσαν στόλοι παρά τα μέτωπα, εις εντεύθεν και εις εκείθεν.

41 Έπειτα με έφερεν εις τον ναόν και μεέτρησε τα μέτωπα, εξ πήχας το πλάτος εντεύθεν και εξ πήχας το πλάτος εκείθεν, το πλάτος της σκηνης. **2** Και το πλάτος της εισόδου ήτο δέκα πηχών· και τα πλευρά της θύρας πέντε πηχών εντεύθεν και πέντε πηχών εκείθεν· και μεέτρησε το μήκος αυτού, τεσσαράκοντα πήχας, και το πλάτος είκοσι πήχας. **3** Και εισήλθεν εις το εσωτερον και μεέτρησε το μέτωπον της θύρας, δύο πήχας, και την θύραν, εξ πήχας, και το πλάτος της θύρας, επτά πήχας. **4** Έπειτα μεέτρησε το μήκος τούτου, είκοσι πήχας, και το πλάτος είκοσι πήχας, έμπροσθεν του ναού· και ειπε προς εμέ, τούτο είναι το άγιον των αγίων. **5** Και μεέτρησε τον τοίχον του οίκου, εξ πήχας και το πλάτος εκάστου των εις τα πλάγια οικημάτων, τέσσαρας πήχας, κύκλω κύκλω του οίκου κύκλω. **6** Και τα πλάγια οικήματα ήσαν ανά τρία, οίκημα επί οικήματος, και τριάκοντα κατά τάξιν· και εισεχώρουν εις τον τοίχον του ναού, εκτισμένον κύκλω κύκλω διά τα πλάγια οικήματα, διά να κρατώνται στερεά, χωρίς να επιστηρίζωνται όμως επί τον τοίχον του οίκου. **7** Και ο οίκος πλατύνυτο, και ήτο κλίμαξ ελικοειδής αναβαίνουσα εις τα πλάγια οικήματα· διότι η ελικοειδής κλίμαξ του οίκου ανέβαινε προς τα άνω κύκλω κύκλω του οίκου· όθεν ο οίκος εγίνετο πλατύτερος προς τα άνω, και ούτως ηύξανεν από του κατωτάτου πατώματος έως του ανωτάτου διά των μέσων. **8** Και είδον το ύψος του οίκου κύκλω κύκλω· τα θεμέλια των πλαγίων οικημάτων ήσαν εις ολόκληρος κάλαμος εξ πηχών διάστημα. **9** Το πλάτος του τοίχου διά τα έξωθεν πλάγια οικήματα ήτο πέντε πηχών· και το εναπολειφθέν κενόν ήτο ο τόπος των έσωθεν πλαγίων οικημάτων. **10** Και μεταξύ των θαλάμων ήτο διάστημα είκοσι πηχών κύκλω κύκλω, περί τον οίκον. **11** Και αι θύραι των πλαγίων οικημάτων ήσαν προς το μέρος το εναπολειφθέν μία θύρα προς βορράν και μία θύρα προς νότον· και το πλάτος του εναπολειφθέντος μέρους ήτο πέντε πηχών κύκλω κύκλω. **12** Η δε οικοδομή η κατά πρόσωπον του κεχωρισμένου μέρους, προς το δυτικόν πλάγιον, ήτο εβδομήκοντα πηχών το πλάτος και ο τοίχος της οικοδομής, πέντε πηχών το πάχος κύκλω κύκλω· το δε μήκος αυτής ενενήκοντα πηχών. **13** Και μεέτρησε τον τοίχον, εξ εκατόν πηχών το μήκος και το κεχωρισμένον μέρος και την οικοδομήν και τους τοίχους αυτής, εκατόν πηχών το μήκος. **14** και το πλάτος του προσώπου του οίκου και του κεχωρισμένου μέρους προς ανατολάς, εκατόν πηχών. **15** Και μεέτρησε το μήκος της οικοδομής της κατά πρόσωπον του κεχωρισμένου μέρους όπισθεν αυτού, και τας στοάς αυτού εντεύθεν και εκείθεν, εκατόν πηχών, και τον ενδότερον ναόν και τα πρόθυρα της αυλής. **16** τους παραστάτας της θύρας και τα αόρατα παράθυρα και τας στοάς κύκλω κατά τα τρία αυτών πατώματα, κατά πρόσωπον της θύρας, εστρωμένα με ξύλον κύκλω κύκλω· και το έδαφος έως των παραθύρων και τα παράθυρα ήσαν εσκεπασμένα. **17** έως επάνωθεν της θύρας και έως του εσωτέρου οίκου και έξωθεν και δι' όλου του τοίχου κύκλω έσωθεν και έξωθεν, κατά τα μέτρα. **18**

Και ήτο ειργασμένον με χερουβείμ και με φοίνικας, ώστε φοινίξ ήτο μεταξύ χερουβ και χερουβ, και έκαστον χερουβ είχε δύο πρόσωπα· **19** και πρόσωπον ανθρώπου προς τον φοίνικα εντεύθεν και πρόσωπον λέοντος προς τον φοίνικα εκείθεν· ούτως ήτο ειργασμένον δι' όλου του οίκου κύκλω κύκλω. **20** Από του εδάφους έως επάνωθεν της θύρας ήσαν ειργασμένα χερουβείμ και φοίνικες και εις τον τοίχον του ναού. **21** Οι παραστάται του ναού ήσαν τετράγωνοι και το πρόσωπον του αγιαστήριου, η θέα του ενός ως η θέα του άλλου. **22** Το ξύλινον θυσιαστήριον ήτο τριών πηχών το ύψος, το δε μήκος αυτού δύο πηχών· και τα κέρατα αυτού και το μήκος αυτού και οι τοίχοι αυτού ήσαν εκ ξύλου· και ειπε προς εμέ, Αύτη είναι η τράπεζα η ενώπιον του Κυρίου. **23** Και ο ναός και το αγιαστήριον είχαν δύο θυρώματα. **24** Και τα θυρώματα είχαν δύο φύλλα έκαστον, δύο στρεφόμενα φύλλα· δύο εις το εν θύρωμα και δύο φύλλα εις το άλλο. **25** Και ήσαν ειργασμένα επ' αυτών, επί των θυρωμάτων του ναού, χερουβείμ και φοίνικες, καθώς ήσαν ειργασμένα επί των τοίχων· και ήσαν δοκοί ξύλιναί επί το πρόσωπον της στοάς έξωθεν. **26** Και ήσαν παράθυρα αδιόρατα και φοίνικες εντεύθεν και εκείθεν εις τα πλάγια της στοάς και επί τα πλάγια οικήματα του οίκου και δοκοί ξύλιναί.

42 Και με εξήγαγεν εις την αυλήν την εξωτέραν κατά την οδόν την προς βορράν· και με έφερεν εις τον θάλαμον τον απέναντι του κεχωρισμένου μέρους κατά τον κατά πρόσωπον της οικοδομής, προς βορράν. **2** κατά πρόσωπον του μήκους, το οποίον ήτο εκατόν πηχών, ήτο η βόρειος θύρα, το δε πλάτος πενήτηκοντα πηχών. **3** Απέναντι των είκοσι πηχών, αίτινες ήσαν διά την εσωτέραν αυλήν, και απέναντι του λιθοστρώτου του διά την εξωτέραν αυλήν, ήτο στοά αντικρυ στοάς τριπλή. **4** Και κατά πρόσωπον των θαλάμων ήτο περίπατος δέκα πηχών το πλάτος, και προς τα έσω οδός μιας πήχης· και αι θύραι αυτών ήσαν προς βορράν. **5** Οι δε ανώτατοι θάλαμοι ήσαν στενώτεροι, επειδή αι κάτω στοαί και αι μεσαίαι της οικοδομής εξείχον μάλλον παρά εκείνους. **6** Διότι ούτοι ήσαν εις τρία πατώματα, δεν είχαν όμως στόλους ως τους στόλους των αυλών· διά τούτο η οικοδομή εστενούτο μάλλον παρά το κατώτατον και το μεσαίον από της γης. **7** Και ο τοίχος ο έξωθεν απέναντι των θαλάμων, προς την εξωτέραν αυλήν· κατά πρόσωπον των θαλάμων, είχε μήκος πενήτηκοντα πηχών. **8** Διότι το μήκος των θαλάμων των εν η εξωτέρα αυλή ήτο πενήτηκοντα πηχών· και ιδού, κατά πρόσωπον του ναού ήσαν εκατόν πήχη. **9** Κάτωθεν δε των θαλάμων τούτων ήτο η είσοδος κατά ανατολάς, καθώς υπάγει τις προς αυτούς από της αυλής της εξωτέρας. **10** Οι θάλαμοι ήσαν εις το πάχος του τοίχου της αυλής προς ανατολάς, κατά πρόσωπον του κεχωρισμένου μέρους και κατά πρόσωπον της οικοδομής. **11** Και η οδός η κατά πρόσωπον αυτών ήτο κατά την θέαν των θαλάμων των προς βορράν· είχαν ίσον μήκος με εκείνους, ίσον πλάτος με εκείνους και πάσαι αι έξοδοι αυτών ήσαν και κατά τας διατάξεις εκείνων και κατά τας θύρας εκείνων. **12** Και κατά τας θύρας των θαλάμων των προς νότον ήτο θύρα εις την αρχήν της οδού, της οδού κατ' ευθείαν απέναντι του τοίχου προς ανατολάς, καθώς εμβαίνει τις προς αυτά. **13** Και ειπε προς εμέ, Οι βόρειοι θάλαμοι και οι νότιοι θάλαμοι οι κατά πρόσωπον του κεχωρισμένου μέρους, ούτοι είναι θάλαμοι άγιοι, όπου οι ιερείς οι πλησιάζοντες εις τον Κύριον θέλουσι τρώγει τα αγιώτατα· εκεί θέλουσι θέτει τα αγιώτατα και την προσφοράν την εξ αλιφτών και την περί αμαρτίας προσφοράν και την περί ανομίας προσφοράν, διότι ο τόπος είναι άγιος. **14** Όταν οι ιερείς εισέρχωνται

εκεί, δεν θέλουνι εξέρχασθαι από του αγίου τόπου εις την αυλήν την εξωτέραν, ἀλλ' ἐκεῖ θέλουνι αποθεῖται τα ἐνδύματα αὐτῶν, με τα οποία λειτουργοῦσι, διότι εἶναι ἅγια· καὶ θέλουνι ἐνδύεσθαι ἄλλα ἐνδύματα, καὶ τότε θέλουνι πλησιάζει εἰς ὁ, τι εἶναι του λαοῦ. **15** Ἀφοῦ δε ἐτελειώσῃ τα μέτρα του ἔσωθεν οἴκου, με ἐξήγαγε πρὸς την πόλιν την βλέπουσαν κατὰ ανατολάς καὶ ἐμέτρησεν αὐτὸν κύκλω κύκλω. **16** Ἐμέτρησε την ανατολικήν πλευράν με το καλάμινον μέτρον, πεντακοσίους καλάμους, με το καλάμινον μέτρον κύκλω. **17** Ἐμέτρησε την βόρειον πλευράν, πεντακοσίους καλάμους, με το καλάμινον μέτρον κύκλω. **18** Ἐμέτρησε την νότιον πλευράν, πεντακοσίους καλάμους, με το καλάμινον μέτρον. **19** Ἐστράφη ἔπειτα πρὸς την δυτικὴν πλευράν καὶ ἐμέτρησε πεντακοσίους καλάμους με το καλάμινον μέτρον. **20** Ἐμέτρησεν αὐτὸν κατὰ τὰς τέσσαρας πλευράς· εἶχε τοῖχον κύκλω κύκλω, πεντακοσίων καλάμων το μήκος καὶ πεντακοσίων το πλάτος, διὰ νὰ κάμην χώρισμα μεταξύ του αγίου καὶ του βεβήλου τόπου.

43 Καὶ με ἔφερον εἰς την πόλιν, την πόλιν την βλέπουσαν κατὰ ανατολάς. **2** Καὶ ἰδοῦ, ἡ δόξα του Θεοῦ του Ἰσραὴλ ἤρχετο ἀπὸ της οδοῦ της ανατολῆς· καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν· καὶ ἡ γῆ ἐλαμπεν ἀπὸ της δόξης αὐτοῦ. **3** Καὶ ἡ θεὰ την οποίαν εἶδον ἦτο κατὰ την θέαν, κατὰ την θέαν την οποίαν εἶδον, ὅτε ἦλθον νὰ χαλάσω την πόλιν· καὶ αὐτὴ ἦσαν κατὰ την θέαν, την οποίαν εἶδον παρὰ τον ποταμὸν Χεβάρ· καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπόν μου. **4** Καὶ ἡ δόξα του Κυρίου εἰσῆλθεν εἰς τον οἶκον διὰ της οδοῦ της πόλης της βλέπουσης κατὰ ανατολάς. **5** Καὶ με ἐσήκωσε το πνεῦμα καὶ με ἔφερον εἰς την αυλήν την ἐσωτέραν· καὶ ἰδοῦ, ο οἶκος ἦτο πλήρης της δόξης του Κυρίου. **6** Καὶ ἤκουσα φωνὴν λαλοῦντος πρὸς ἐμέ· ἐκ του οἴκου· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἴστατο πλησίον μου. **7** Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, τον τόπον του θρόνου μου καὶ τον τόπον του ἰχνους των ποδῶν μου, ὅπου θέλω κατοικεῖ ἐν μέσῳ των υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τον αἰῶνα, καὶ το ὄνομά μου το ἄγιον, δὲν θέλει πλῆον βεβηλώσει ο οἶκος Ἰσραὴλ, οὔτε αὐτοὶ οὔτε οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, με τὰς πορνείας αὐτῶν οὐδὲ με τὰ πτώματα των βασιλέων αὐτῶν οὐδὲ με τους υψηλοὺς αὐτῶν τόπους. **8** Θέτοντες τὰ κατώφλια αὐτῶν πλησίον των κατωφλίων μου καὶ τους παραστάτας αὐτῶν πλησίον των παραστατῶν μου, ὥστε δὲν ἦτο παρὰ ο τοίχος μεταξύ ἐμοῦ καὶ αὐτῶν, ἐβεβήλουν οὗτω το ὄνομά μου το ἄγιον με τὰ βδελύγματα αὐτῶν, τὰ οποία ἐπραττον· διὰ τοῦτο ἠνάλωσα αὐτοὺς ἐν τῷ θυμῷ μου. **9** Τώρα ἀς ἀπομακρύνωσιν ἀπ' ἐμοῦ τὰς πορνείας αὐτῶν καὶ τὰ πτώματα των βασιλέων αὐτῶν, καὶ θέλω κατοικεῖ ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τον αἰῶνα. **10** Σὺ, υἱὲ ἀνθρώπου, δεῖξον τον οἶκον τοῦτον εἰς τον οἶκον Ἰσραὴλ, διὰ νὰ ἐντραπῶσι διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν· καὶ ἀς μετρήσωσι το σχέδιον. **11** Καὶ εἰάν ἐντραπῶσι διὰ πάντα ὅσα ἐπραξαν, δεῖξον εἰς αὐτοὺς την μορφήν του οἴκου καὶ την διάταξιν αὐτοῦ καὶ τὰς ἐξόδους αὐτοῦ καὶ τὰς εἰσόδους αὐτοῦ καὶ πᾶσαν την μορφήν αὐτοῦ καὶ πᾶσας τὰς διατάξεις αὐτοῦ καὶ πᾶσαν την μορφήν αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ νόμον αὐτοῦ, καὶ διάγραφον αὐτὸν ἐνώπιον αὐτῶν, διὰ νὰ φυλάξωσιν ὅλην την μορφήν αὐτοῦ καὶ πᾶσας τὰς διατάξεις αὐτοῦ καὶ νὰ ἐκτελῶσιν αὐτάς. **12** Οὗτος εἶναι ο νόμος του οἴκου· ἐπὶ της κορυφῆς του ὄρους, ὅλον το ὄριον αὐτοῦ κύκλω κύκλω θέλει εἶσθαι ἀγιωτάτων. Ἰδοῦ, οὗτος εἶναι ο νόμος του οἴκου. **13** Καὶ ταῦτα εἶναι τὰ μέτρα του θουσιαστηρίου εἰς πῆχας· ἡ πῆχη εἶναι μία πῆχη κοινὴ καὶ παλάμη· το μεν κοίλωμα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι μία πῆχη καὶ το πλάτος μία πῆχη, το δε γέισωμα αὐτοῦ εἰς τὰ χεῖλη αὐτοῦ

κύκλω μία σπιθαμὴ· καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι το ἀνώτερον μέρος του θουσιαστηρίου. **14** Ἀπὸ δε του κοιλώματος του πρὸς την γῆν ἕως της κατωτέρας οφρῦδος θέλει εἶσθαι δύο πῆχαι καὶ το πλάτος μία πῆχη· καὶ ἀπὸ της οφρῦδος της μικροτέρας ἕως της οφρῦδος της μεγαλιτέρας, τέσσαρες πῆχαι, καὶ το πλάτος μία πῆχη. **15** Καὶ το θουσιαστήριον θέλει εἶσθαι τεσσαρῶν πηχῶν το ὕψος ἀπὸ δε του θουσιαστηρίου καὶ ἐπάνω θέλουνι εἶσθαι τέσσαρα κέρατα. **16** Καὶ το θουσιαστήριον θέλει εἶσθαι δώδεκα πηχῶν το μήκος καὶ δώδεκα το πλάτος, τετράγωνον εἰς τὰς τέσσαρας πλευράς αὐτοῦ. **17** Καὶ ἡ οφρῦς θέλει εἶσθαι δεκατεσσαρῶν πηχῶν το μήκος καὶ δεκατεσσαρῶν το πλάτος εἰς τὰς τέσσαρας πλευράς αὐτῆς· καὶ το γέισωμα κύκλω αὐτῆς μισὴ πῆχη· καὶ το κοίλωμα αὐτῆς κύκλω μία πῆχη· καὶ αὐτὴ βασιμίδες αὐτῆς θέλουνι βλέπει πρὸς ανατολάς. **18** Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, οὗτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Αὐταὶ εἶναι αὐτὰς διατάξεις του θουσιαστηρίου καθ' ἡν ἡμέραν κατασκευάσωσιν αὐτό, διὰ νὰ προσφέρωσιν ἐπ' αὐτοῦ ὀλοκαύτωμα καὶ νὰ ραντίζωσιν ἐπ' αὐτό αἶμα. **19** Καὶ θέλεις δώσει εἰς τους ἱερεῖς τους Λευῖτας, τους ὄντας ἐκ του σπέρματος Σαδὸκ, τους πλησιάζοντάς με διὰ νὰ λειτουργῶσιν εἰς ἐμέ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, μόσχον βοός διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας. **20** Καὶ θέλεις λάβει ἀπὸ του αἵματος αὐτοῦ καὶ βάλει ἐπὶ τὰ τέσσαρα κέρατα αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας της οφρῦδος καὶ ἐπὶ το γέισωμα κύκλω· καὶ θέλεις καθαρίσει αὐτό καὶ κάμει ἐξιλέωσιν περὶ αὐτοῦ. **21** Καὶ θέλεις λάβει τὸν μόσχον του διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, καὶ θέλουνι καύσει αὐτὸν ἐν τῷ διωρισμένῳ τόπῳ του οἴκου ἔξω του θουσιαστηρίου. **22** Καὶ την δευτέραν ἡμέραν θέλεις προσφέρει τράγον ἐξ αἰγῶν ἄμωμον διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, καὶ θέλουνι καθαρίσει το θουσιαστήριον, ὡς ἐκαθάρισαν διὰ του μόσχου. **23** Ἀφοῦ τελειώσῃς καθαρίζον αὐτό, θέλεις προσφέρει μόσχον βοός ἄμωμον καὶ κριὸν ἐκ του ποιμνίου ἄμωμον. **24** Καὶ θέλεις προσφέρει αὐτὰ ἐνώπιον του Κυρίου, καὶ οἱ ἱερεῖς θέλουνι ρίψι ὄλας ἐπ' αὐτὰ καὶ θέλουνι ὀλοκαυτώσει αὐτὰ ὀλοκαύτωμα εἰς τον Κύριον. **25** Ἐπτὰ ἡμέρας θέλεις ετοιμάζει καθ' ἑκάστην τράγον διὰ προσφορὰν περὶ ἁμαρτίας, καὶ θέλουνι ετοιμάζει μόσχον βοός καὶ κριὸν ἐκ του ποιμνίου, ἀμώμους. **26** Ἐπτὰ ἡμέρας θέλουνι κάμνει ἐξιλέωσιν περὶ του θουσιαστηρίου καὶ καθαρίζει αὐτό· καὶ αὐτοὶ θέλουνι καθιερωθῆ. **27** Καὶ ἀφοῦ συμπληρωθῶσιν αὐτὰς ἡμέραι, ἀπὸ της ογδόης ἡμέρας καὶ ἐφεξῆς θέλουνι προσφέρει οἱ ἱερεῖς τὰ ὀλοκαυτώματά σας ἐπὶ του θουσιαστηρίου καὶ τὰς ἐιρηνικὰς προσφορὰς σας καὶ ἐγὼ θέλω σας δεχθῆ, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

44 Καὶ με ἐπέστρεψε κατὰ την ὁδὸν της ἐξωτέρας πόλης του θουσιαστηρίου της βλέπουσης κατὰ ανατολάς καὶ αὐτὴ ἦτο κεκλεισμένη. **2** Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Ἡ πόλις αὐτὴ θέλει εἶσθαι κεκλεισμένη, δὲν θέλει ἀνοιχθῆ, καὶ ὁ ἄνθρωπος δὲν θέλει εἰσελθεῖ δι' αὐτῆς· διότι Κύριος ὁ Θεός του Ἰσραὴλ εἰσῆλθε δι' αὐτῆς, διὰ τοῦτο θέλει εἶσθαι κεκλεισμένη. **3** Αὕτη θέλει εἶσθαι διὰ τον ἄρχοντα· ὁ ἄρχων, οὗτος θέλει καθῆσθαι ἐν αὐτῇ διὰ νὰ φάγῃ ἄρτον ἐνώπιον του Κυρίου· θέλει εἰσελθεῖ διὰ της οδοῦ της στοᾶς της πόλης ταύτης καὶ διὰ της αὐτῆς οδοῦ θέλει ἐξέλθει. **4** Καὶ με ἔφερε κατὰ την ὁδὸν της βορείου πόλης κατέναντι του οἴκου· καὶ εἶδον καὶ ἰδοῦ, ο οἶκος του Κυρίου ἦτο πλήρης της δόξης του Κυρίου· καὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπόν μου. **5** Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς ἐμέ, Υἱὲ ἀνθρώπου, πρόσεξον ἐν τη καρδίᾳ σου καὶ ἰδέ με τους οφθαλμούς σου καὶ ἀκούσων με· τὰ ἅσα σου πάντα ὅσα ἐγὼ λαλῶ πρὸς σε περὶ πᾶσων των διατάξεων του οἴκου του Κυρίου καὶ περὶ πάντων των νόμων αὐτοῦ· καὶ παρατήρησον καλῶς την εἰσόδον του οἴκου, μετὰ

πασών των εξόδων του αγιαστηρίου. **6** Και θέλεις ειπεί προς τους απειθείς, προς τον οίκον Ισραήλ, Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Οίκος Ισραήλ, αρκέσθητε εις πάντα τα βδελύγματα υμών, **7** ότι εισήξατε αλλογενείς, απεριτμήτους την καρδίαν και απεριτμήτους την σάρκα, διά να ήναι εν τω αγιαστηρίω μου, να βεβηλώσωσιν αυτό, τον οίκον μου, όταν προσφέρητε τον άρτον μου, το πάχος και το αίμα, ενώ παραβαίνουσι την διαθήκην μου εξ αιτίας πάντων των βδελυγμάτων σας. **8** Και δεν εφυλάξατε σεις την φυλακίην των αγίων μου, αλλά κατεστήσατε επί του αγιαστηρίου μου φύλακας της φυλακίης μου αντί υμών. **9** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Ουδείς αλλογενής απεριτμήτος την καρδίαν και απεριτμήτους την σάρκα θέλει εισέρχεται εις το αγιαστήριόν μου, εκ πάντων των αλλογενών των μεταξύ των υιών Ισραήλ. **10** αλλ' οι Λευΐται, οίτινες απεστάτησαν απ' εμού ότε ο Ισραήλ απεπλανάτο, αποπλανηθέντες απ' εμού κατόπιν των ειδώλων αυτών, και θέλουσι βαστάσει την ανομίαν αυτών. **11** Και θέλουσιν είσθαι λειτουργοί εν τω αγιαστηρίω μου, επιστατούντες επί των πυλών του οίκου και φυλάττοντες τον οίκον αυτοί θέλουσι είσθαι εις τον λαόν τα ολοκαυτώματα και τας θυσίας, και αυτοί θέλουσιν ίστασθαι ενώπιον αυτών διά να υπηρετών εις αυτούς. **12** Διότι υπηρετούν εις αυτούς έμπροσθεν των ειδώλων αυτών και ήσαν πρόσκομμα ανομίας εις τον οίκον Ισραήλ· διά τούτο εγώ ύψωσα την χείρα μου εναντίον αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός, και θέλουσι βαστάσει την ανομίαν αυτών. **13** Και δεν θέλουσι με πλησιάζει διά να ιερατεύωσιν εις εμέ και δεν θέλουσι πλησιάζει εις ουδέν από των αγίων μου, εις τα άγια των αγίων· αλλά θέλουσι βαστάσει την αισχύνην αυτών και τα βδελύγματα αυτών, τα οποία έπραξαν. **14** Και θέλω καταστήσει αυτούς φύλακας της φυλακίης του οίκου διά πάσαν την υπηρεσίαν αυτού και διά πάντα όσα θέλουσι γίνεσθαι εν αυτώ. **15** Οι δε ιερείς οι Λευΐται, οι υιοί Σαδώκ, οι φυλάξαντες την φυλακίην του αγιαστηρίου μου, ότε οι υιοί Ισραήλ απεπλανώντο απ' εμού, ούτοι θέλουσι με πλησιάζει διά να λειτουργώσιν εις εμέ, και θέλουσιν ίστασθαι ενώπιόν μου διά να προσφέρωσιν εις εμέ το πάχος και το αίμα, λέγει Κύριος ο Θεός. **16** Ούτοι θέλουσιν εισέρχεται εις το αγιαστήριόν μου και ούτοι θέλουσι πλησιάζει εις την τράπεζάν μου, διά να λειτουργώσιν εις εμέ και θέλουσι φυλάττει την φυλακίην μου. **17** Και όταν εισέρχωνται εις τας πύλας της εσωτέρας αυλής, θέλουσιν ενδύεσθαι λινά ιμάτια· και δεν θέλει είσθαι μαλλίον επ' αυτών, ενώ λειτουργούσιν εις τας πύλας της εσωτέρας αυλής και ένδον. **18** Θέλουσιν έχει τιάρας λινάς επί τας κεφαλάς αυτών και θέλουσιν έχει λινά περισκελί επί τας οσφύας αυτών· δεν θέλουσι περιζώννυσθαι ουδέν προξενούν ιδρώτα. **19** Και όταν εξέρχωνται εις την αυλήν την εξωτέραν, εις την αυλήν την εξωτέραν προς τον λαόν, θέλουσιν εκδύεσθαι τα ενδύματα αυτών, με τα οποία ελειτούργουν, και θέτει αυτά εις τους αγίους θαλάμους, και θέλουσιν ενδύεσθαι άλλα ενδύματα· και δεν θέλουσιν αγιάζει τον λαόν με τα ενδύματα αυτών. **20** Και δεν θέλουσι ξυρίζει τας κεφαλάς αυτών και δεν θέλουσιν αφίνει την κόμην αυτών να αυξάνηται· μόνον θέλουσι κορρεύει τας κεφαλάς αυτών. **21** Και οίνον δεν θέλει πίνει ουδεις ιερεύς, όταν εισέρχηται εις την εσωτέραν αυλήν. **22** Και χίραν και αποβεβημένην δεν θέλουσι λαμβάνει εις εαυτούς διά γυναίκα· αλλά θέλουσι λαμβάνει παρθένον εκ του σπέρματος του οίκου Ισραήλ ή χίραν χηρεύουσαν ιερέως. **23** Και θέλουσι διδάσκει τον λαόν μου την διαφοράν μεταξύ αγίου και βεβήλου, και θέλουσι κάμνει αυτούς να διακρίνωσι μεταξύ ακαθάρτου και καθαρού.

24 Και εν ταις αμφισβητήσεσιν ούτοι θέλουσιν ίστασθαι διά να κρίνωσι· κατά τας κρίσεις μου θέλουσι κρίνει αυτάς και θέλουσι φυλάττει τα νόμιμά μου και τα διατάγματά μου εν πάσαις ταις εορταίς μου· και θέλουσιν αγιάζει τα σάββατά μου. **25** Και δεν θέλουσιν εισέρχεται εις νεκρόν ανθρώπου διά να μianθώσιν· ειμή διά πατέρα ή διά μητέρα ή διά υιόν ή διά θυγατέρα, δι' αδελφόν ή διά αδελφήν μη υπανδρευθείσαν, διά τούτους θέλουσι μianείσθαι. **26** Αφού δε ο δμιασμένος καθαρισθή, θέλουσιν αριθμεί εις αυτόν επτά ημέρας. **27** Και την ημέραν, καθ' ην εισέρχεται εις το αγιαστήριον, εις την αυλήν την εσωτέραν, διά να λειτουργήσιν εν τω αγιαστηρίω, θέλει προσφέρει την περί αμαρτίας προσφοράν αυτού, λέγει Κύριος ο Θεός. **28** Και τούτο θέλει είσθαι εις αυτούς διά κληρονομίαν· εγώ είμαι η κληρονομία αυτών· και ιδιοκτησίαν δεν θέλετε δίδει εις αυτούς εν τω Ισραήλ· εγώ είμαι η ιδιοκτησία αυτών. **29** Θέλουσι τρώγει την εξ αλφίτων προσφοράν και την περί αμαρτίας προσφοράν και την περί ανομίας προσφοράν· και την αφιέρωμα μεταξύ του Ισραήλ θέλει είσθαι αυτών. **30** Και αι απαρχαί πάντων των πρωτογεννημάτων και πάσα υφουμένη προσφορά πάντων εκ παντός είδους των υφουμένων προσφορών σας θέλουσιν είσθαι των ιερέων· και την απαρχήν της ζύμης σας θέλετε δίδει εις τον ιερέα, διά να επαναπαύη ευλογίαν εις τους οίκους σας. **31** Οι ιερείς δεν θέλουσι τρώγει ουδέν θνησιμαίον ή θηριάλωτον, είτε πτηνόν είτε κτήνος.

45 Και όταν κληρόνητε την γην εις κληρονομίαν, θέλετε χωρίσει μερίδα εις τον Κύριον, μερίδα αγίαν εκ της γής· το μήκος θέλει είσθαι μήκος εικοσιπέντε χιλιάδων καλάμων και το πλάτος δέκα χιλιάδων· τούτο θέλει είσθαι άγιον κατά πάντα τα όρια αυτού κύκλω. **2** Εκ τούτου θέλουσιν είσθαι διά το αγιαστήριον πεντακόσαιο κατά μήκος με πεντακοσίας κατά πλάτος, τετράγωνον κύκλω, και πενήκοντα πήχη κύκλω διά τα προστεια αυτού. **3** Κατά τούτο λοιπόν το μέτρον θέλεις τρέσει μήκος εικοσιπέντε χιλιάδων και πλάτος δέκα χιλιάδων, και εν τούτω θέλει είσθαι το αγιαστήριον, το άγιον των αγίων. **4** Τούτο θέλει είσθαι εκ της γης, αγία μερίς διά τους ιερείς, τους λειτουργούντας εν τω αγιαστηρίω, τους πλησιάζοντας διά να λειτουργώσιν εις τον Κύριον· και θέλει είσθαι εις αυτούς τόπος διά οικίας και τόπος άγιος διά το αγιαστήριον. **5** Και εικοσιπέντε χιλιάδας μήκους και δέκα χιλιάδας πλάτους θέλουσιν έχει οι Λευΐται δι' εαυτούς, οι υπηρεταί του οίκου, διά ιδιοκτησίαν μετά είκοσι θαλάμων. **6** Και θέλετε δώσει διά ιδιοκτησίαν της πόλεως πέντε χιλιάδας πλάτους και εικοσιπέντε χιλιάδας μήκους πλησίον της αγίας μερίδος· τούτο θέλει είσθαι δι' άπαντα τον οίκον Ισραήλ· **7** και διά τον άρχοντα θέλει είσθαι μερίς εντεύθεν και εκείθεν της αγίας μερίδος και της ιδιοκτησίας της πόλεως, κατά πρόσωπον της αγίας μερίδος και κατά πρόσωπον της ιδιοκτησίας της πόλεως, από του δυτικού προς δυσμάς και από του ανατολικού προς ανατολάς· και το μήκος θέλει είσθαι πλησίον μιας εκάστης των μεριδών, από του δυτικού οριου προς το ανατολικόν όριον. **8** Εις γην θέλει είσθαι εις αυτόν η ιδιοκτησία, εν τω Ισραήλ· και οι άρχοντές μου δεν θέλουσι πλέον καταβλίβει τον λαόν μου· το υπόλοιπον δε της γης θέλουσι δώσει εις τον οίκον Ισραήλ κατά τας φυλάς αυτών. **9** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Αρκει εις εσάς, άρχοντες του Ισραήλ· απομακρύνετε την βίαν και αρπαγήν και κάμνετε κρίσιν και δικαιοσύνην· σηκώσατε τας καταδυναστείας σας από του λαού μου, λέγει Κύριος ο Θεός. **10** Δικαίαν πλάστιγγα θέλετε έχει και δίκαιον εφά και δίκαιον βαθ. **11** Το εφά και το βαθ θέλουσιν είσθαι του αυτού μέτρου,

ώστε το βαθ να περιλαμβάνει το δέκατον του χομόρ και το εφά το δέκατον του χομόρ· το μέτρον αυτού θέλει εΐσθαι κατά το χομόρ. **12** Και ο σίκλος θέλει εΐσθαι είκοσι γερά· είκοσι σίκλοι, εικοσιπέντε σίκλοι, δεκαπέντε σίκλοι, θέλει εΐσθαι η μνα σας. **13** Η υψουμένη προσφορά, την οποίαν θέλετε προσφέρει, είναι αυτή· Το έκτον του εφά ενός χομόρ σίτου· και θέλετε δίδει το έκτον του εφά ενός χομόρ κριθής. **14** Περί δε του διατάγματος του ελαιού, ενός βαθ ελαιού, θέλετε προσφέρει το δέκατον του βαθ διά εν κορ, το οποίον είναι εν χομόρ εκ δέκα βάθ· διότι δέκα βαθ είναι εν χομόρ. **15** Και εκ του ποιμνίου εν πρόβατον από των διακοσίων, από των παχειών βοσκών του Ισραήλ, διά προσφοράν εξ αλφίτων και διά ολοκαύτωμα και διά ειρηνικάς προσφοράς, διά να κάμνη εξιλέωσιν υπέρ αυτών, λέγει Κύριος ο Θεός. **16** Πας ο λαός της γης θέλει δίδει ταύτην την υψουμένην προσφοράν εις τον άρχοντα εν τω Ισραήλ. **17** Εις δε τον άρχοντα ανήκει να δίδη τα ολοκαυτώματα και τας εξ αλφίτων προσφοράς και τας σπονδάς, εν ταις εορταίς και εν ταις νεομηνίαις και εν τοις σάββασι κατά πάσας τας πανηγύρεις του οίκου Ισραήλ· αυτοί θέλει ετοιμάζει την περί αμαρτίας προσφοράν και την εξ αλφίτων προσφοράν και το ολοκαύτωμα και τας ειρηνικάς προσφοράς, διά να κάμνη εξιλέωσιν υπέρ του οίκου Ισραήλ. **18** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εν τω πρώτω μηνί, τη πρώτη του μηνός, θέλεις λαμβάνει μόσχον βοός άμωμον και θέλεις καθαρίζει το αγιαστήριον. **19** και ο ιερεύς θέλει λαμβάνει από του αίματος της περί αμαρτίας προσφοράς και θέλει θέτει επί τους παραστάτας του οίκου και επί τας τέσσαρας γωνίας της οφρύος του θυσιαστηρίου και επί τους παραστάτας της πύλης της εσωτέρας αυλής. **20** Και ούτω θέλεις κάμνει τη εβδόμη του μηνός υπέρ παντός αμαρτάνοντος εξ αγνοίας και υπέρ του απλού· ούτω θέλετε κάμνει εξιλέωσιν υπέρ του οίκου. **21** Εν τω πρώτω μηνί, τη δεκάτη τετάρτη ημέρα του μηνός, θέλει εΐσθαι εις εσάς το πάσχα, εορτή επτά ημερών· άζυμα θέλουσι τρώγει. **22** Και κατ' εκείνην την ημέραν ο άρχων θέλει ετοιμάζει υπέρ εαυτού και υπέρ παντός του λαού της γης μόσχον διά προσφοράν περί αμαρτίας. **23** Και εν ταις επτά ημέραις της εορτής θέλει κάμνει ολοκαυτώματα εις τον Κύριον, επτά μόσχους και επτά κριούς άμώμους καθ' ημέραν εν ταις επτά ημέραις, και τράγον εξ αιγών καθ' ημέραν διά προσφοράν περί αμαρτίας. **24** Και θέλει ετοιμάζει προσφοράν εξ αλφίτων ενός εφά διά τον μόσχον και ενός εφά διά τον κριόν και ενός ιν ελαιού εις το εφά. **25** Εν τω εβδόμω μηνί, τη δεκάτη πέμπτη ημέρα του μηνός, θέλει κάμνει εν τη εορτή κατά τα αυτά επτά ημέρας, κατά την προσφοράν την περί αμαρτίας, κατά τα ολοκαυτώματα και κατά την εξ αλφίτων προσφοράν και κατά το έλαιον.

46 Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Η πύλη εσωτέρας αυλής, η βλέπουσα προς ανατολάς, θέλει εΐσθαι κεκλεισμένη τας εξ εργασίμους ημέρας· την δε ημέραν του σαββάτου θέλει ανοίγεσθαι και την ημέραν της νεομηνίας θέλει ανοίγεσθαι. **2** και ο άρχων θέλει εισέλθει διά της οδοῦ της στοάς της πύλης της έξωθεν και θέλει ίστασθαι πλησίον του παραστάτου της πύλης, και οι ιερείς θέλουσιν ετοιμάζει το ολοκαύτωμα αυτού και τας ειρηνικάς προσφοράς αυτού, και αυτοί θέλει προσκυνήσει επί το κάθωφλον της πύλης τότε θέλει εξέλθει· η πύλη όμως δεν θέλει κλεισθή έως εσπέρας. **3** Ο λαός της γης θέλει προσκυνεί ωσαύτως εις την είσοδον της πύλης ταύτης ενώπιον του Κυρίου εν τοις σάββασι και εν ταις νεομηνίαις. **4** Το δε ολοκαύτωμα, το οποίον ο άρχων θέλει προσφέρει εις τον Κύριον την ημέραν του σαββάτου, θέλει εΐσθαι εξ αρνία

άμωμα, και κριός άμωμος. **5** Και η εξ αλφίτων προσφορά θέλει εΐσθαι εν εφά δι' ένα κριόν· η δε εξ αλφίτων προσφορά διά τα αρνία, όσον προαιρείται να δώση· και εν ιν ελαιού δι' εν εφά. **6** Και την ημέραν της νεομηνίας θέλει εΐσθαι μόσχος βοός άμωμος και εξ αρνία και κριός άμωμα θέλουσιν εΐσθαι. **7** Και θέλει ετοιμάζει προσφοράν εξ αλφίτων, εν εφά διά τον μόσχον και εν εφά διά τον κριόν· διά δε τα αρνία, όσον είναι ικανή η χειρ αυτού· και εν ιν ελαιού δι' εν εφά. **8** Και όταν ο άρχων εισέρχηται, θέλει εισέρχεσθαι διά της οδοῦ της στοάς της πύλης ταύτης και θέλει εξέρχεσθαι διά της οδοῦ της αυτής. **9** Όταν όμως ο λαός της γης έρχηται ενώπιον του Κυρίου εν ταις επισήμοις εορταίς, ο εισερχόμενος διά της οδοῦ της βορείου πύλης διά να προσκυνήσει θέλει εξέρχεσθαι διά της οδοῦ της νοτίου πύλης· και ο εισερχόμενος διά της οδοῦ της νοτίου πύλης θέλει εξέρχεσθαι διά της οδοῦ της βορείου πύλης· δεν θέλει επιστρέφει διά της οδοῦ της πύλης, δι' ης εισήλθεν, αλλά θέλει εξέρχεσθαι διά της απέναντι. **10** Και ο άρχων εν τω μέσω αυτών εισερχόμενος θέλει εισέρχεσθαι, και εξερχόμενος θέλει εξέρχεσθαι. **11** Και εν ταις εορταίς και εν ταις πανηγύρεσιν η εξ αλφίτων προσφορά θέλει εΐσθαι εν εφά διά τον μόσχον και εν εφά διά τον κριόν, διά δε τα αρνία, όσον προαιρείται να δώση· και εν ιν ελαιού δι' εν εφά. **12** Όταν δε ο άρχων ετοιμάζει αυτοπροαιρέτων ολοκαύτωμα ή προσφοράς ειρηνικάς αυτοπροαιρέτους εις τον Κύριον, τότε θέλουσιν ανοίγει εις αυτόν την πύλην την βλέπουσαν κατά ανατολάς, και θέλει ετοιμάζει το ολοκαύτωμα αυτού και τας ειρηνικάς προσφοράς αυτού, καθώς κάμνει εν τη ημέρα του σαββάτου· τότε θέλει εξέρχεσθαι, και μετά την εξέλευσιν αυτού θέλουσι κλειει την πύλην. **13** Θέλεις δε ετοιμάζει καθ' ημέραν ολοκαύτωμα εις τον Κύριον εξ αρνίου ενιαυσίου άμώμου καθ' εκάστην πρωΐαν θέλεις ετοιμάζει αυτό. **14** Και θέλεις ετοιμάζει δι' αυτό προσφοράν εξ αλφίτων καθ' εκάστην πρωΐαν, το έκτον του εφά και έλαιον το τρίτον του ιν, διά να αναμιγνύης αυτό μετά της σεμιδάλεως προσφοράν εξ αλφίτων εις τον Κύριον διά παντός κατά πρόσταγμα αιώνων. **15** Και θέλουσιν ετοιμάζει το αρνιον και την εξ αλφίτων προσφοράν και το έλαιον καθ' εκάστην πρωΐαν, ολοκαύτωμα παντοτεινόν. **16** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Εάν ο άρχων δώση δώρον εις τινά εκ των υιών αυτού, τοῦτο θέλει εΐσθαι κληρονομία αυτού· των υιών αυτού είναι· ιδιοκτησία αυτών θέλει εΐσθαι εν κληρονομία. **17** Αλλ' εάν δώση δώρον εκ της κληρονομίας αυτού εις τινά εκ των δούλων αυτού τότε θέλει εΐσθαι αυτού έως του έτους της αφέσεως· μετά τούτο θέλει επιστρέφει εις τον άρχοντα· διότι η κληρονομία αυτού είναι των υιών αυτού· αυτών θέλει εΐσθαι. **18** Ο δε άρχων δεν θέλει λαμβάνει εκ της κληρονομίας του λαού, εκβάλλον αυτούς διά καταδυναστείας εκ της ιδιοκτησίας αυτών· εκ της ιδιοκτησίας αυτού θέλει κληροδοτήσει τους υιούς αυτού, διά να μη διασκορπίζεται ο λαός μου έκαστος εκ της ιδιοκτησίας αυτού. **19** Έπειτα με έφερε διά της εισόδου της εις τα πλάγια της πύλης προς τους αγίους θαλάμους των ιερέων τους βλέποντας προς βορράν· και ιδού, εκεί τόπος εις το ενδότερον προς δυσμάς. **20** Και είπε προς με, ούτος είναι ο τόπος, όπου οι ιερείς θέλουσιν βράζει την περί ανομίας προσφοράν και την περί αμαρτίας προσφοράν, όπου θέλουσι ψήνει την εξ αλφίτων προσφοράν, διά να μη εκφέρωσιν αυτά εις την αυλήν την εξωτέραν, διά να αγιάσωσι τον λαόν. **21** Και με εξήγαγεν εις την αυλήν την εξωτέραν και με περιέφερον εις τας τέσσαρας γωνίας της αυλής· και ιδού, αυλή εν εκάστη γωνία της αυλής. **22** κατά τας τέσσαρας γωνίας της αυλής ήσαν

αυλαί ηνωμένοι, τεσσαράκοντα πηχών το μήκος και τριάκοντα το πλάτος· αι τέσσαρες αὐταὶ γωνίαι ἴσαν του αὐτοῦ μέτρου. **23** Καὶ ἴηο σειρά οικοδομῶν κύκλω αὐτῶν, κύκλω των τεσσάρων αὐτῶν· καὶ ἴσαν μαγειρεία κατεσκευασμένα υποκάτω των σειρῶν κύκλω. **24** Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Ταῦτα εἶναι τα οικήματα των μαγειρῶν, ὅπου οὐ υπηρεταὶ του οἴκου θέλουσι βράζει τας θυσίας του λαοῦ.

47 Καὶ με ἐπέστρεψεν εἰς την θύραν του οἴκου· καὶ ἰδοῦ, ὕδατα ἐξερχόμενα κάτωθεν ἀπὸ του κατωφλίου του οἴκου πρὸς ανατολάς· διότι το μέτῳ των οἴκου ἴηο πρὸς ανατολάς, καὶ τα ὕδατα κατέβαινον κάτωθεν ἀπὸ του δεξιῦ πλαιγίου του οἴκου, κατὰ το νότιον του θυσιαστηρίου. **2** Καὶ με ἐξήγαγε διὰ της οδοῦ της πύλης της πρὸς βορρᾶν καὶ με ἔφερε κύκλω διὰ της ἐξώθεν οδοῦ πρὸς την πύλην την ἐξωτέραν, διὰ της οδοῦ της βλεπούσης πρὸς ανατολάς καὶ ἰδοῦ, τα ὕδατα ἔρρου ἀπὸ του δεξιῦ πλαιγίου. **3** Καὶ ο ἄνθρωπος, ὅστις εἶχε το μέτρον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ἐξελθὼν πρὸς ανατολάς ἐμέτρησε χιλίας πήχας καὶ με διεβίβασε διὰ των ὑδάτων· τα ὕδατα ἴσαν ἕως των ἀστραγάλων. **4** Καὶ ἐμέτρησε χιλίας καὶ με διεβίβασε διὰ των ὑδάτων· τα ὕδατα ἴσαν ἕως των γονάτων. Πάλιν ἐμέτρησε χιλίας καὶ με διεβίβασε τα ὕδατα ἴσαν ἕως της ὀσφύος. **5** Ἐπειτα ἐμέτρησε χιλίας· καὶ ἴηο ποταμός, τον οποίον δεν ἠδυνάμην να διαβῶ, διότι τα ὕδατα ἴσαν ὑψωμένα, ὕδατα κολυμβήματος, ποταμός ἀδιάβατος. **6** Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, Εἶδες, υἱὲ ἀνθρώπου; Τότε με ἔφερε καὶ με ἐπέστρεψεν εἰς το χεῖλος του ποταμοῦ. **7** Καὶ ὅτε ἐπέστρεψα, ἰδοῦ, κατὰ το χεῖλος του ποταμοῦ δένδρα πολλὰ σφόδρα, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν. **8** Καὶ εἶπε πρὸς ἐμέ, τα ὕδατα ταῦτα ἐξέρχονται πρὸς την ανατολικήν γην καὶ καταβαίνουσιν εἰς την πεδινὴν καὶ εἰσέρχονται εἰς την θάλασσαν· καὶ ὅταν ἐκχυθῶσιν εἰς την θάλασσαν, τα ὕδατα αὐτῆς θέλουσιν ἰαθῆ. **9** Καὶ παν ἔμψυχον ἔρπον, εἰς ὅσα μέρη ἦελον ἐπέλθει οὗτοι οἱ ποταμοί, θέλει ζῆ καὶ θέλει εἶσθαι ἐκεῖ πλήθος ἰχθύων πολὺ σφόδρα, ἐπειδὴ τα ὕδατα ταῦτα ἔρχονται ἐκεῖ· διότι θέλουσιν ἰαθῆ καὶ θέλουσι ζῆ τα πάντα, ὅπου ο ποταμός ἔρχεται. **10** Καὶ οἱ ἀλιεῖς θέλουσιν ἴστασθαι ἐπ' αὐτήν ἀπὸ Ἐν-γαδδί ἕως Ἐν-ελαίμ· ἐκεῖ θέλουσιν ξεπαλῶναι τα δίκτυα· οἱ ἰχθύες αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι κατὰ τα εἶδη αὐτῶν ἕως οἱ ἰχθύες της μεγάλης θαλάσσης, πολλοὶ σφόδρα. **11** Οἱ ἐλῶδες ὅμως τόποι αὐτῆς καὶ οἱ βαλτώδεις αὐτῆς δεν θέλουσιν ἰαθῆ· θέλουσιν εἶσθαι διωρισμένοι διὰ ἄλας. **12** Πλησίον δε του ποταμοῦ ἐπὶ του χεῖλους αὐτοῦ, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, θέλουσιν αὐξάνεσθαι δένδρα παντός εἶδους διὰ τροφήν, των οποίων τα φύλλα δεν θέλουσι μαραίνεσθαι καὶ ο καρπὸς αὐτῶν δεν θέλει ἐκλείψει· νέος καρπὸς θέλει γεννάσθαι καθ' ἕκαστον μῆνα, διότι τα ὕδατα αὐτοῦ ἐξέρχονται ἀπὸ του ἁγιαστηρίου· καὶ ο καρπὸς αὐτῶν θέλει εἶσθαι διὰ τροφήν καὶ το φύλλον αὐτῶν διὰ ἰατρείαν. **13** Οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός· ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι τα ὄρια, διὰ των οποίων θέλετε κληρονομήσει την γην κατὰ τας δώδεκα φυλάς του Ἰσραὴλ· ο Ἰωσήφ θέλει ἔχει δύο μερίδας. **14** Σεις δε θέλετε κληρονομήσει αὐτήν, ἕκαστος καθὼς ο ἀδελφός αὐτοῦ· περὶ της ποιοῦς ὕψωσα την χεῖρά μου ὅτι θέλω δώσει αὐτήν εἰς τους πατέρας σας καὶ η γῆ αὐτῆ θέλει κληρωθῆ εἰς εσάς εἰς κληρονομίαν. **15** Καὶ τοῦτο θέλει εἶσθαι το ὄριον της γῆς πρὸς το βόρειον πλάγιον, ἀπὸ της θαλάσσης της μεγάλης, κατὰ την ὁδὸν της Ἐθλῶν, καθὼς ὑπάγει τις εἰς Σεδὰδ, **16** Αἰμάθ, Βηρωθά, Σιβραῖμ, ἴησι εἶναι ἀναμέσον του ὀρίου της Δαμασκου καὶ του ὀρίου της Αἰμάθ, Ἀσάρ-αττιχῶν, ἡ πλησίον των ὀρίων της Αὐράν. **17** Καὶ το ὄριον ἀπὸ της θαλάσσης θέλει εἶσθαι Ἀσάρ-ενάν, το ὄριον της Δαμασκου, καὶ

το βόρειον το κατὰ βορρᾶν, καὶ το ὄριον της Αἰμάθ. Καὶ τοῦτο εἶναι το βόρειον πλευρόν. **18** Το δε ανατολικόν πλευρόν θέλετε μετρήσει ἀπὸ Αὐράν καὶ ἀπὸ Δαμασκου καὶ ἀπὸ Γαλαὰδ καὶ ἀπὸ της γῆς του Ἰσραὴλ κατὰ τον Ἰορδάνην, ἀπὸ του ὀρίου του πρὸς την θάλασσαν την ανατολικήν. Καὶ τοῦτο εἶναι το ανατολικόν πλευρόν. **19** Το δε μεσημβρινόν πλευρόν πρὸς νότον, ἀπὸ Θαμάρ ἕως των ὑδάτων της Μεριβά Κάδης, κατὰ την ἔκτασιν του χειμάρρου ἕως της μεγάλης θαλάσσης. Καὶ τοῦτο εἶναι το νότιον πλευρόν πρὸς μεσημβρίαν. **20** Το δε δυτικόν πλευρόν θέλει εἶσθαι ἡ μεγάλη θάλασσα ἀπὸ του ὀρίου, εὐσοῦ ἔλθη τις κατέναντι της Αἰμάθ. Τοῦτο εἶναι το δυτικόν πλευρόν. **21** Οὕτω θέλετε διαίρεσει την γην ταύτην μεταξὺ σας κατὰ τας φυλάς του Ἰσραὴλ. **22** Καὶ θέλετε κληρώσει αὐτὴν εἰς εαυτοὺς διὰ κληρονομίαν, μετὰ των ξένων των παροικούντων μεταξὺ σας, ὅσοι γεννήσωσιν υἱούς ἐν μέσω σας· καὶ θέλουσιν εἶσθαι εἰς εσάς ὡς αὐτόχθονες μεταξὺ των υἱῶν Ἰσραὴλ· θέλουσιν ἔχει μεθ' ὑμῶν κληρονομίαν μετὰ των φυλῶν Ἰσραὴλ. **23** Καὶ εἰς την τινὰ φυλὴν παροικίη ο ξένος, ἐκεῖ θέλετε δώσει εἰς αὐτόν την κληρονομίαν αὐτοῦ, λέγει Κύριος ο Θεός.

48 Ταῦτα δε εἶναι τα ὀνόματα των φυλῶν ἀπὸ του βορείου ἄκρου, κατὰ την ὁδὸν της Ἐθλῶν, καθὼς ὑπάγει τις εἰς Αἰμάθ, Ἀσάρ-ενάν, το ὄριον της Δαμασκου πρὸς βορρᾶν, κατὰ το μέρος της Αἰμάθ· καὶ ταῦτα εἶναι το ανατολικόν αὐτοῦ πλευρόν καὶ το δυτικόν· του Δαν, ἐν μεριδίον. **2** Καὶ πλησίον του ὀρίου του Δαν, ἀπὸ του ανατολικοῦ πλευροῦ ἕως του δυτικοῦ πλευροῦ, του Ἀσῆρ, ἐν. **3** Καὶ πλησίον του ὀρίου του Ἀσῆρ, ἀπὸ του ανατολικοῦ πλευροῦ ἕως του δυτικοῦ πλευροῦ, του Νεφθαλί, ἐν. **4** Καὶ πλησίον του ὀρίου του Νεφθαλί, ἀπὸ του ανατολικοῦ πλευροῦ ἕως του δυτικοῦ πλευροῦ, του Μανασσή, ἐν. **5** Καὶ πλησίον του ὀρίου του Μανασσή, ἀπὸ του ανατολικοῦ πλευροῦ ἕως του δυτικοῦ πλευροῦ, του Εφραῖμ, ἐν. **6** Καὶ πλησίον του ὀρίου του Εφραῖμ, ἀπὸ του ανατολικοῦ πλευροῦ ἕως του δυτικοῦ πλευροῦ, του Ρουβὴν, ἐν. **7** Καὶ πλησίον του ὀρίου του Ρουβὴν, ἀπὸ του ανατολικοῦ πλευροῦ ἕως του δυτικοῦ πλευροῦ, του Ἰούδα, ἐν. **8** Καὶ πλησίον του ὀρίου του Ἰούδα, ἀπὸ του ανατολικοῦ πλευροῦ ἕως του δυτικοῦ πλευροῦ, θέλει εἶσθαι το μεριδίον, το οποίον θέλετε ἀφιερῶσει ἀπὸ εἰκοσιπέντε χιλιάδων καλῶμων εἰς πλάτος, κατὰ δε το μήκος ἐν των ἄλλων μεριδίον, ἀπὸ του ανατολικοῦ πλευροῦ ἕως του δυτικοῦ πλευροῦ· καὶ το ἁγιαστήριον θέλει εἶσθαι ἐν μέσω αὐτοῦ. **9** Ἡ μερίς, την οποίαν θέλετε ἀφιερῶσει εἰς τον Κύριον, θέλει εἶσθαι ἀπὸ εἰκοσιπέντε χιλιάδων κατὰ μήκος καὶ δέκα χιλιάδων κατὰ πλάτος. **10** Καὶ δι' αὐτούς, διὰ τους ἱερεῖς, θέλει εἶσθαι αὐτῆ ἡ ἀγία μερίς, πρὸς βορρᾶν εἰκοσιπέντε χιλιάδων κατὰ μήκος καὶ πρὸς δυσμάς δέκα χιλιάδων κατὰ πλάτος καὶ πρὸς ανατολάς δέκα χιλιάδων κατὰ πλάτος καὶ πρὸς νότον εἰκοσιπέντε χιλιάδων κατὰ μήκος· καὶ το ἁγιαστήριον του Κυρίου θέλει εἶσθαι ἐν μέσω αὐτοῦ. **11** Αὐτῆ θέλει εἶσθαι διὰ του ἱερείου τους καθιερωθέντας, ἐκ των υἱῶν Σαδώκ, τους φυλάξαντας την φυλακὴν μου, τους μη ἀποπλανηθέντας εἰς την ἀποπλάνησιν των υἱῶν Ἰσραὴλ, καθὼς ἀπεπλανήθησαν οἱ Λευῖται. **12** Καὶ αὐτῆ ἡ ἀφιερωθεῖσα μερίς της γῆς θέλει εἶσθαι εἰς αὐτούς ἀγιωτάτη, πλησίον του ὀρίου των Λευιτῶν. **13** Καὶ πλησίον του ὀρίου των ἱερέων θέλουσιν ἔχει οἱ Λευῖται εἰκοσιπέντε χιλιάδας κατὰ μήκος καὶ δέκα χιλιάδας κατὰ πλάτος ὅλον το μήκος θέλει εἶσθαι εἰκοσιπέντε χιλιάδων καὶ το πλάτος δέκα χιλιάδων. **14** Καὶ δεν θέλουσι πωλήσει ἐξ αὐτοῦ οὐδὲ θέλουσιν ἀλλάξει οὐδὲ θέλουσιν ἀπαλλοτριῶσει τα πρωτογεννήματα της γῆς· διότι εἶναι ἅγιον εἰς τον Κύριον. **15**

Αι δε πέντε χιλιάδες αι περισεύουσαι εις το πλάτος απέναντι των εικοσιπέντε χιλιάδων θέλουσιν εἶσθαι τόπος βέβηλος διά την πόλιν, προς κατοίκησιν και διά προάστεια· και η πόλις θέλει εἶσθαι εν μέσω αυτού. **16** Και ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι τα μέτρα αὐτῆς· το βόρειον πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσiai και το μεσημβρινόν πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσiai και κατά το ανατολικόν πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσiai και το δυτικόν πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσiai. **17** Και τα προάστεια της πόλεως θέλουσιν εἶσθαι προς βορράν διακόσiai πενήκοντα και προς νότον διακόσiai πενήκοντα και προς ανατολάς διακόσiai πενήκοντα και προς δυσμάς διακόσiai πενήκοντα. **18** Και το ἐπιλοιπον κατά μήκος το συνεχόμενον μετά της αγίας μερίδος, δέκα χιλιάδες προς ανατολάς και δέκα χιλιάδες προς δυσμάς, και θέλει συνεχέσθαι μετά της αγίας μερίδος, και τα γεννήματα αὐτοῦ θέλουσιν εἶσθαι διά τροφήν των υπηρετούντων την πόλιν. **19** Και οι υπηρετούντες την πόλιν θέλουσιν υπηρετεῖ αὐτήν εκ πασών των φυλών του Ισραήλ. **20** Ἀπαν το αφιέρωμα θέλει εἶσθαι εικοσιπέντε χιλιάδων μετά εικοσιπέντε χιλιάδων τετράγωνον θέλετε αφιερώσει την αγίαν μερίδα, μετά της ιδιοκτησίας της πόλεως. **21** Και το υπόλοιπον θέλει εἶσθαι διά τον ἄρχοντα, εντεύθεν και εντεύθεν της αγίας μερίδος, και της ιδιοκτησίας της πόλεως, απέναντι των εικοσιπέντε χιλιάδων του αφιερώματος κατά το ανατολικόν ὄριον, και προς δυσμάς απέναντι των εικοσιπέντε χιλιάδων κατά το δυτικόν ὄριον, πλησίον των μερίδων του ἄρχοντος. Οὕτω θέλει εἶσθαι αγία μερίς και το αγιαστήριον του οἴκου εν μέσω αὐτοῦ. **22** Και εκ της ιδιοκτησίας των Λευϊτών και εκ της ιδιοκτησίας της πόλεως, αἵτινες εἶναι εν μέσω του ανήκοντος εις τον ἄρχοντα, μεταξύ του ορίου του Ιούδα και του ορίου του Βενιαμίν, τοῦτο θέλει εἶσθαι του ἄρχοντος. **23** Περί δε των ἐπιλοιπων φυλών, ἀπό του ανατολικού πλευρού ἕως του δυτικού πλευρού, του Βενιαμίν, εν μερίδιον. **24** Και πλησίον του ορίου του Βενιαμίν, ἀπό του ανατολικού πλευρού ἕως του δυτικού πλευρού, του Συμεών, εν. **25** Και πλησίον του ορίου του Συμεών, ἀπό του ανατολικού πλευρού ἕως του δυτικού πλευρού, του Ισάχαρ, εν. **26** Και πλησίον του ορίου του Ισάχαρ, ἀπό του ανατολικού πλευρού ἕως του δυτικού πλευρού, του Ζαβουλών, εν. **27** Και πλησίον του ορίου του Ζαβουλών, ἀπό του ανατολικού πλευρού ἕως του δυτικού πλευρού, του Γαδ, εν. **28** Και πλησίον του ορίου του Γαδ κατά το μεσημβρινόν πλευρόν προς νότον, το ὄριον θέλει εἶσθαι ἀπό Θαμάρ ἕως των υδάτων της Μεριβά Κάδης, κατά τον χεῖμαρρον ἕως της μεγάλης θαλάσσης. **29** Αὕτη εἶναι η γη, την οποίαν θέλετε κληρώσει εις τας φυλάς του Ισραήλ διά κληρονομίαν, και αὐται εἶναι αι μερίδες αὐτών, λέγει Κύριος ο Θεός. **30** Και αὕτη εἶναι η ἔκτασις της πόλεως η προς βορράν, τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσiai μέτρα. **31** Και αι πύλαι της πόλεως θέλουσιν εἶσθαι κατά τα ονόματα των φυλών Ισραήλ· τρεις πύλαι προς βορράν· η πύλη του Ρουβήν μία, η πύλη του Ιούδα μία, πύλη του Λευϊ μία. **32** Και κατά το ανατολικόν πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσiai μέτρα· και τρεις πύλαι· και η πύλη του Ιωσήφ μία, η πύλη του Βενιαμίν μία, η πύλη του Δαν μία. **33** Και κατά το μεσημβρινόν πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσiai μέτρα, και τρεις πύλαι· η πύλη του Συμεών μία, η πύλη του Ισάχαρ μία, η πύλη του Ζαβουλών μία. **34** Κατά το δυτικόν πλευρόν τέσσαρες χιλιάδες και πεντακόσiai· αι πύλαι αὐτών τρεῖς· η πύλη του Γαδ μία, η πύλη του Ασήρ μία, η πύλη του Νεφθαλί μία. **35** Η περιφέρεια

ἡτο δεκαοκτώ χιλιάδων μέτρων. Και το ὄνομα της πόλεως ἀπ' ἐκείνης της ημέρας θέλει εἶσθαι, Ο Κύριος ἐκεῖ.

Δανιήλ

1 Εν τω τρίτω έτει της βασιλείας του Ιωακείμ, βασιλέως του Ιούδα, ήλθε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς της Βαβυλώνας εις Ιερουσαλήμ και εκπολιόρκησεν αυτήν. **2** Και παρέδωκε Κύριος εις την χείρα αυτού τον Ιωακείμ, βασιλέα του Ιούδα, και μέρος των σκευών του οίκου του Θεού· και έφερην αυτά εις γην Σενναάρ, εις τον οίκον του θεού αυτού· και εισήγαγε τα σκεύη εις το θησαυροφυλάκιον του θεού αυτού. **3** Και είπεν ο βασιλεύς προς τον Ασφενάζ τον αρχιευνούχον αυτού, να φέρη εκ των υιών Ισραήλ και εκ του σπέρματος του βασιλικού και εκ των αρχόντων **4** νεανίσκους μη έχοντας μηδένα μύμον και ωραίους την όψιν και νοήμονας εν πάση σοφία και ειδήμονας πάσης γνώσεως και έχοντας φρόνησιν και δυναμένους να ίστανται εν τω παλατίω του βασιλέως και να διδάσκη αυτούς τα γράμματα και την γλώσσαν των Χαλδαιών. **5** Και διέταξεν εις αυτούς ο βασιλεύς καθημερινήν μερίδα από των βασιλικών εδεσμάτων και από του οίνου, τον οποίον αυτός έπινε· και αφού ανατραφώσι τρία έτη, να ίστανται μετά ταύτα ενώπιον του βασιλέως. **6** Και μεταξύ τούτων ήσαν, εκ των υιών Ιούδα, Δανιήλ, Ανανίας, Μισαήλ και Αζαρία· **7** εις τους οποίους ο αρχιευνούχος επέθηκεν ονόματα· και τον μεν Δανιήλ ωνόμασε Βαλτασάσαρ· τον δε Ανανιάν Σεδράχ· τον δε Μισαήλ Μισάχ· και τον Αζαριάν Αβδέ-νεγώ. **8** Αλλ' ο Δανιήλ έβαλεν εν τη καρδία αυτού να μη μιανθή από των εδεσμάτων του βασιλέως ουδέ από του οίνου τον οποίον εκείνος έπινε· διά τούτο παρεκάλεσε τον αρχιευνούχον να μη μιανθή. **9** Και έκαμεν ο Θεός τον Δανιήλ να εύρη χάριν και έλεος ενώπιον του αρχιευνούχου. **10** Και είπεν ο αρχιευνούχος προς τον Δανιήλ, Εγώ φοβούμαι τον κύριόν μου τον βασιλέα, όστις διέταξε το φαγητόν σας και το ποτόν σας, μήποτε ιδή τα πρόσωπά σας σκυθρωπότερα παρά των νεανίσκων των συνομηλικών σας, και ενοχοποιήσχη την κεφαλήν μου εις τον βασιλέα. **11** Και είπεν ο Δανιήλ προς τον Αμελσάρ, τον οποίον ο αρχιευνούχος κατέστησεν επί τον Δανιήλ, τον Ανανιάν, τον Μισαήλ και τον Αζαριάν, **12** Δοκίμασον, παρακαλώ, τους δούλους σου δέκα ημέρας· και ας δοθώσιν εις ημάς όσπρια να τρώωμεν και ύδωρ να πίνωμεν· **13** έπειτα ας θεωρηθώσι τα πρόσωπα ημών ενώπιόν σου και το πρόσωπον των νεανίσκων, όιτινες τρώγουσιν από των εδεσμάτων του βασιλέως και όπως ίδης, κάμε με τους δούλους σου. **14** Και εισήκουσεν αυτών εις τούτο το πράγμα και εδοκίμασεν αυτούς δέκα ημέρας. **15** Και μετά το τέλος των δέκα ημερών τα πρόσωπα αυτών εφάνησαν ωραιότερα και παχύτερα εις την σάρκα παρά πάντων των νεανίσκων, όιτινες έτρωγον τα εδεσμάτα του βασιλέως. **16** Και αφήρει ο Αμελσάρ το φαγητόν αυτών και τον οίνον τον οποίον έπρεπε να πίνωσι και έδιδεν εις αυτούς όσπρια. **17** Και εις τους τέσσαρας τούτους νεανίσκους έδωκεν ο Θεός γνώσιν και σύνεσιν εις πάσαν μάθησιν και σοφίαν, και κατέστησε τον Δανιήλ νοήμονα εις πάσαν όρασιν και ένύπνιον. **18** Και εν τω τέλει των ημερών, ότε ο βασιλεύς είπε να εισάξωσιν αυτούς, ο αρχιευνούχος εισήξεν αυτούς ενώπιον του Ναβουχοδονόσορ. **19** Και ελάλησε μετ' αυτών ο βασιλεύς· και δεν ευρέθη μεταξύ πάντων αυτών όμοιος του Δανιήλ, του Ανανία, του Μισαήλ και του Αζαρία, και ίσταντο ενώπιον του βασιλέως. **20** Και εν πάση υποθέσει σοφίας και νοήσεως, περί τής οποίας ο βασιλεύς ηρώτησεν αυτούς, εύρηκεν αυτούς δεκαπλάσιως καλητέρους παρά πάντας τους μάγους και εσαιοιδούς, όσοι ήσαν εν παντί τω βασιλείω

αυτού. **21** Και διέμενον ο Δανιήλ ούτως έως του πρώτου έτους Κύρου του βασιλέως.

2 Και εν τω δευτέρω έτει της βασιλείας του Ναβουχοδονόσορ, ο Ναβουχοδονόσορ ενυπνιάσχη ενύπνια, και εταράχθη το πνεύμα αυτού και ο ύπνος αυτού έφυγεν απ' αυτού. **2** Και είπεν ο βασιλεύς να καλέσωσι τους μάγους και τους εσαιοιδούς και τους γόητας και τους Χαλδαιούς, διά να φανερώσωσι προς τον βασιλέα τα ένύπνια αυτού. Ήλθον λοιπόν και εστάθησαν έμπροσθεν του βασιλέως. **3** Και είπε προς αυτούς ο βασιλεύς, Ενυπνιασθήν ένύπνιον και το πνεύμά μου εταράχθη εις τω να γνωρίσω το ένύπνιον. **4** Και ελάλησαν οι Χαλδαιοί προς τον βασιλέα Συριστί, λέγοντες, Βασιλεύ, ζήθι εις τον αιώνα· ειπέ το ένύπνιον προς τους δούλους σου και ημείς θέλωμεν φανερώσει την ερμηνείαν. **5** Ο βασιλεύς απεκρίθη και είπε προς τους Χαλδαιούς, το πράγμα διέφυγεν απ' εμού· εάν δεν κάμητε γνωστόν εις εμέ το ένύπνιον και την ερμηνείαν αυτού, θέλετε καταμελισθή και αι οικία σας θέλωσι γείνει κοπρώνες· **6** αλλ' εάν φανερώσητε το ένύπνιον και την ερμηνείαν αυτού, θέλετε λάβει παρ' εμού δώρα και αμοιβάς και τιμήν μεγάλην· το ένύπνιον λοιπόν και την ερμηνείαν αυτού φανερώσατε εις εμέ. **7** Απεκρίθησαν εκ δευτέρου και είπον, Ας είπη ο βασιλεύς το ένύπνιον προς τους δούλους αυτού, και ημείς θέλωμεν φανερώσει την ερμηνείαν αυτού. **8** Ο βασιλεύς απεκρίθη και είπε, Επ' αληθείας καταλαμβάνω ότι σεις θέλετε να εξαγοράζητε τον καιρόν, βλέποντες ότι διέφυγεν απ' εμού το πράγμα. **9** Αλλ' εάν δεν κάμητε γνωστόν εις εμέ το ένύπνιον, αύτη μόνη η απόφασις είναι διά σας· διότι συνεβουλεύθητε να είπητε ψευδεϊς και διεφθαρμένους λόγους έμπροσθέν μου, εωσού παρέλθη ο καιρός· είπατέ μοι λοιπόν το ένύπνιον και θέλω γνωρίσει ότι δύνασθε να φανερώσητε εις εμέ και την ερμηνείαν αυτού. **10** Απεκρίθησαν οι Χαλδαιοί έμπροσθεν του βασιλέως και είπον, δεν υπάρχει άνθρωπος επί της γης δυνάμενος να φανερώση το πράγμα του βασιλέως· καθώς δεν υπάρχει ουδεϊς βασιλεύς, άρχων ή διοικητής, όστις να ζητή τοιαύτα πράγματα παρά μάγου ή εσαιοιδού ή Χαλδαίου· **11** και το πράγμα το οποίον ο βασιλεύς ζητεί είναι μέγα, και δεν είναι άλλος δυνάμενος να φανερώση αυτό έμπροσθεν του βασιλέως, εκτός των θεών, των οποίων η κατοικία δεν είναι μετά σαρκός. **12** Διά τούτο εθυμάθη ο βασιλεύς και ωργισθήν σφόδρα και είπε να απολέσωσι πάντας τους σοφούς της Βαβυλώνας. **13** Και εξήλθεν η απόφασις και οι σοφοί εθανατόνοντο· εξήτησαν δε και τον Δανιήλ και τους συντρόφους αυτού, διά να θανατώσωσιν αυτούς. **14** Και απεκρίθη ο Δανιήλ μετά φρονήσεως και σοφίας προς τον Αριώχ τον αρχισωματοφύλακα του βασιλέως, όστις εξήλεε διά να θανατώση τους σοφούς της Βαβυλώνας. **15** απεκρίθη και είπε προς τον Αριώχ, τον άρχοντα του βασιλέως, Διά τι η βίαία αύτη απόφασις παρά του βασιλέως; Και ο Αριώχ εφανέρωσε το πράγμα προς τον Δανιήλ. **16** Και εισήλθεν ο Δανιήλ και παρεκάλεσε τον βασιλέα να δώση καιρόν εις αυτόν και ήθελε φανερώσει την ερμηνείαν προς τον βασιλέα. **17** Και υπήγεν ο Δανιήλ εις τον οίκον αυτού και εγνωστοποίησε το πράγμα προς τον Ανανιάν, προς τον Μισαήλ και προς τον Αζαριάν, τους συντρόφους αυτού, **18** διά να ζητήσωσιν έλεος παρά του Θεού του ουρανού περί του μυστηρίου τούτου, ώστε να μη απολεσθή ο Δανιήλ και οι σύντροφοι αυτού μετά των επιλοπίων σοφών της Βαβυλώνας. **19** Και το μυστήριον απεκαλύφη προς τον Δανιήλ δι' οράματος της νυκτός. Τότε ευλόγησεν ο Δανιήλ τον Θεόν του ουρανού. **20** Και ελάλησεν ο Δανιήλ και είπεν, Είη το όνομα του Θεού ευλογημένον από

του αιώνος και έως του αιώνος· διότι αυτού είναι η σοφία και η δύναμις· **21** και αυτός μεταβάλλει τους καιρούς και τους χρόνους· καθαιρεί βασιλείς και καθιστά βασιλείς· δίδει σοφίαν εις τους σοφούς και γνώσιν εις τους συνετούς· **22** Αυτός αποκαλύπτει τα βαθέα και τα κεκρυμμένα· γνωρίζει τα εν τω σκότει και το φως κατοικεί μετ' αυτού· **23** Σε, Θεέ των πατέρων μου, ευχαριστώ και σε δοξολογώ, όστις μοι έδωκας σοφίαν και δύναμιν, και έκαμες γνωστόν εις εμέ ό, τι εδειήθην παρά σου· Διότι συ έκαμες γνωστήν εις ημάς του βασιλέως την υπόθεσιν· **24** Υπήγγε λοιπόν ο Δανιήλ προς τον Αριώχ, τον οποίον ο βασιλεύς διάταξε να απολέση τους σοφούς της Βαβυλώνος υπήγγε και είπε προς αυτόν ούτω· Μη απολέσης τους σοφούς της Βαβυλώνος· είσαξόν με ενώπιον του βασιλέως και εγώ θέλω φανερώσει την ερμηνείαν προς τον βασιλέα· **25** Και εισήγγεν ο Αριώχ μετά σπουδής τον Δανιήλ ενώπιον του βασιλέως και είπε προς αυτόν ούτως, Εύρηκα άνδρα εκ των υιών της αιχμαλωσίας του Ιουδα, όστις θέλει φανερώσει την ερμηνείαν εις τον βασιλέα· **26** Απεκρίθη ο βασιλεύς και είπε προς τον Δανιήλ, του οποίου το όνομα ήτο Βαλτασάσαρ, Είσαι ικανός να φανερώσης προς εμέ το ενύπνιον το οποίον είδον και την ερμηνείαν αυτού; **27** Απεκρίθη ο Δανιήλ ενώπιον του βασιλέως και είπε, Το μυστήριον, περί του οποίου ο βασιλεύς επερωτά, δεν δύναται σοφοί, επαίδοί, μάγοι, μάντιες, να φανερώσωσι προς τον βασιλέα· **28** αλλ' είναι Θεός εν τω ουρανώ, όστις αποκαλύπτει μυστήρια και κάμνει γνωστόν εις τον βασιλέα Ναβουχοδονόσορ, τι μέλλει γενέσθαι εν ταις εσχάταις ημέραις· Το ενύπνιόν σου και αι οράσεις της κεφαλής σου επί της κλίνης σου είναι αύται· **29** βασιλεύ, οι διαλογισμοί σου ανέβησαν εις τον νούν σου επί της κλίνης σου, περί του τι μέλλει γενέσθαι μετά ταύτα· και ο αποκαλύπτων μυστήρια έκαμε γνωστόν εις σε τι μέλλει γενέσθαι· **30** Πλην όσον το κατ' εμέ, το μυστήριον τούτου δεν απεκαλύφθη προς εμέ διά σοφίας, την οποίαν έχω εγώ μάλλον παρά πάντας τους ζώντας, αλλά διά να φανερωθή η ερμηνεία προς τον βασιλέα και διά να γνωρίσης τους διαλογισμούς της καρδιάς σου· **31** Συ, βασιλεύ, εθεώρεις και ίδου, εικών μεγάλη· εξάισιος ήτο εκείνη η εικών και υπέροχος η λάμψις αυτής, ισταμένης ενώπιόν σου, και η μορφή αυτής φοβερά· **32** Η κεφαλή της εικόνας εκείνης ήτο εκ χρυσού καθαρού, το στήθος αυτής και οι βραχίονες αυτής εξ αργύρου, η κοιλία αυτής και οι μηροί αυτής εκ χαλκού, **33** αι κνήμαι αυτής εκ σιδήρου, οι πόδες αυτής μέρος μεν εκ σιδήρου, μέρος δε εκ πηλού· **34** Εθεώρεις εωσού απεκόπη λίθος άνευ χειρών, και εκτύπησε την εικόνα επί τους πόδας αυτής τους εκ σιδήρου και πηλού και κατεσύντριψεν αυτούς· **35** Τότε ο σίδηρος, ο πηλός, ο χαλκός, ο άργυρος και ο χρυσός κατεσυντρίφησαν ομού και έγειναν ως λεπτόν άχυρον αλωνιών θερινωύ· και ο άνεμος εσήκωσεν αυτά και ουδέεις τόπος ευρέθη αυτών· ο δε λίθος ο κτυπήσας την εικόνα έγεινεν όρος μέγα και εγέμισεν όλην την γην· **36** Τούτο είναι το ενύπνιον· και την ερμηνείαν αυτού θέλομεν ειπέ ενώπιον του βασιλέως· **37** Συ, βασιλεύ, είσαι βασιλεύς βασιλέων· διότι ο Θεός του ουρανού έδωκεν εις σε βασιλείαν, δύναμιν και ισχύν και δόξαν· **38** Και πάντα τόπον, όπου κατοικούσιν οι υιοί των ανθρώπων, τα θηρία του αγρού και τα πετεινά του ουρανού, έδωκεν εις την χείρα σου και σε κατέστησε κύριον επί πάντων τούτων· συ είσαι η κεφαλή εκείνη η χρυσή· **39** Και μετά σε θέλει αναστηθή άλλη βασιλεία κατωτέρα σου και τρίτη άλλη βασιλεία εκ χαλκού, ήτις θέλει κυριεύσει επί πάσης της γης· **40** Και τετάρτη βασιλεία θέλει σταθή ισχυρά ως ο

σίδηρος· καθώς ο σίδηρος κατακόπτει και καταλεπτύνει τα πάντα· μάλιστα καθώς ο σίδηρος ο συντριβών τα πάντα, ούτω θέλει κατακόπτει και κατασυντριβεί· **41** Περί δε του ότι είδες τους πόδας και τους δακτύλους, μέρος μεν εκ πηλού κεραμέως, μέρος δε εκ σιδήρου, θέλει είσθαι βασιλεία διηρημένη· πλην θέλει μένει τι εν αυτη εκ της δυνάμεως του σιδήρου, καθώς είδες τον σίδηρον διακεκολλημένον μετά αργιλλώδους πηλού· **42** Και καθώς οι δάκτυλοι των ποδών ήσαν μέρος εκ σιδήρου και μέρος εκ πηλού, ούτως η βασιλεία θέλει είσθαι κατά μέρος ισχυρά και κατά μέρος ευθραυστος· **43** Και καθώς είδες τον σίδηρον αναμειγμένον μετά τον αργιλλώδους πηλού, ούτω θέλοσιν αναμειχθή διά σπέρματος ανθρώπων· πλην δεν θέλοσιν είσθαι κεκολλημένοι ο εις μετά του άλλου, καθώς ο σίδηρος δεν μιγνύεται μετ' του πηλού· **44** Και εν ταις ημέραις των βασιλέων εκείνων, θέλει αναστήσει ο Θεός του ουρανού βασιλείαν, ήτις εις τον αιώνα δεν θέλει φθαρή· και η βασιλεία αύτη δεν θέλει περάσει εις άλλον λαόν· θέλει κατασυντρίψει και συντελέσει πάσας ταύτας τα βασιλείας, αύτη δε θέλει διαμένει εις τους αιώνας, **45** καθώς είδες ότι απεκόπη λίθος εκ του όρους άνευ χειρών και κατεσύντριψε τον σίδηρον, τον χαλκόν, τον πηλόν, τον άργυρον και τον χρυσόν· ο Θεός ο μέγας έκαμε γνωστόν εις τον βασιλέα ό, τι θέλει γείνει μετά ταύτα· και αληθινόν είναι το ενύπνιον και πιστή η ερμηνεία αυτού· **46** Τότε ο βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ έπεσεν επί πρόσωπον και προσεκύνησε τον Δανιήλ και προσέταξε να προσφέρωσιν εις αυτόν προσφοράν και θυμιάματα· **47** Και αποκριθείς ο βασιλεύς προς τον Δανιήλ, ειπεν, Επ' αληθείας, ο Θεός σας, αυτός είναι Θεός θεών και Κύριος των βασιλέων και όστις αποκαλύπτει μυστήρια· διότι ηδυνήθης να αποκαλύψης το μυστήριον τούτο· **48** Τότε ο βασιλεύς εμεγάλυνε τον Δανιήλ και δώρα μεγάλη και πολλά έδωκεν εις αυτόν και κατέστησεν αυτόν κύριον επί πάσης της επαρχίας της Βαβυλώνος και αρχιδιοικητήν επί πάντας τους σοφούς της Βαβυλώνος· **49** Και εξήτησεν ο Δανιήλ παρά του βασιλέως και κατέστησε τον Σεδράχ, τον Μισάχ και τον Αβδέ·νεγώ επί τας υποθέσεις της επαρχίας της Βαβυλώνος· ο δε Δανιήλ ευρίσκετο εν τη αυλή του βασιλέως·

3 Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς έκαμεν εικόνα χρυσήν, το ύψος αυτής εξήκοντα πηχών και το πλάτος αυτής εξ πηχών· και έστησεν αυτην εν τη πεδιάδι Δουρα, εν τη επαρχία της Βαβυλώνος· **2** Και απέστειλε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς να συνάξη τους σατραπάς, τους διοικητάς και τους τοπάρχας, τους κριτάς, τους θησαυροφύλακας, τους συμβούλους, τους νομοδιδασκάλους και πάντας τους άρχοντας των επαρχιών, διά να έλθωσιν εις τα εγκαίνια της εικόνας, την οποίαν έστησε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς· **3** Και οι σατραπάι, οι διοικηταί και οι τοπάρχαι, οι κριταί, οι θησαυροφύλακες, οι σύμβουλοι, οι νομοδιδάσκαλοι και πάντες οι άρχοντες των επαρχιών συνήχθησαν εις τα εγκαίνια της εικόνας, την οποίαν έστησε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς· και εορτάησαν έμπροσθεν της εικόνας, την οποίαν έστησεν ο Ναβουχοδονόσορ· **4** Και κήρυξ εβόα μεγαλοφώνως, εις εσάς προστάττεται, λαοί, έθνη και γλώσσαι, **5** καθ' ην ώραν ακούσητε τον ήχον της σάλπιγγος, της σύριγγος, της κιθάρας, της σαμβύκης, του ψαλτηρίου, της συμφωνίας και παντός είδους μουσικής, πεσόντες προσκυνήσατε την εικόνα την χρυσήν, την οποίαν έστησε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς· **6** και όστις δεν πέσει και προσκυνήσει, την αυτην ώραν θέλει ριφθή εις το μέσον της καμίνου του πυρός της καιομένης· **7** Διά τούτο ότε ήκουσαν πάντες οι λαοί τον ήχον της σάλπιγγος, της σύριγγος, της

κιθάρας, της σαμβύκης, του ψαλτηρίου και παντός είδους μουσικής, πίπτοντες πάντες οι λαοί, τα έθνη και αι γλώσσαι προσεκύνουν την εικόνα την χρυσήν, την οποίαν έστησε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς. **8** Χαλδαίοι δε τινές προσήλθον τότε και διέβαλον τους Ιουδαίους. **9** και είπον λέγοντες προς τον βασιλέα Ναβουχοδονόσορ, Βασιλεύ, ζήθι εις τον αιώνα. **10** Συ, βασιλεύ, εξέδωκας πρόσταγμα, πας άνθρωπος, όστις ακούση τον ήχον της σάλπιγγος, της σύριγγος, της κιθάρας, της σαμβύκης, του ψαλτηρίου και της συμφωνίας και παντός είδους μουσικής, να πέση και να προσκυνήση την εικόνα την χρυσήν. **11** και όστις δεν πέση και προσκυνήση, να ριφθή εις το μέσον της καμίνου του πυρός της καιομένης. **12** Είναι άνδρες τινές Ιουδαίοι, τους οποίους κατέστησας επί τας υποθέσεις της επαρχίας της Βαβυλώνας, ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδέ-νεγώ. ούτοι οι άνθρωποι, βασιλεύ, δεν σε εσεβάσθησαν. τους θεούς σου δεν λατρεύουσι και την εικόνα την χρυσήν, την οποίαν έστησας, δεν προσκυνούσι. **13** Τότε ο Ναβουχοδονόσορ μετά θυμού και οργής προσέταξε να φέρωσι τον Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ. Και έφεραν τους ανθρώπους τούτους ενώπιον του βασιλέως. **14** Και αποκριθείς ο Ναβουχοδονόσορ είπε προς αυτούς, Τωόντι, Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, τους θεούς μου δεν λατρεύετε και την εικόνα την χρυσήν, την οποίαν έστησα, δεν προσκυνείτε; **15** τώρα λοιπόν εάν ήσθε έτοιμοι, οπόταν ακούσητε τον ήχον της σάλπιγγος, της σύριγγος, της κιθάρας, της σαμβύκης, του ψαλτηρίου και της συμφωνίας και παντός είδους μουσικής, να πέσητε και να προσκυνήσητε την εικόνα την οποίαν έκαμα, καλώς εάν όμως δεν προσκυνήσητε, θέλετε ριφθή την αυτήν ώραν εις το μέσον της καμίνου του πυρός της καιομένης; και τις είναι εκείνος ο Θεός, όστις θέλει σας ελευθερώσει εκ των χειρών μου; **16** Απεκρίθησαν ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδέ-νεγώ και είπον προς τον βασιλέα, Ναβουχοδονόσορ, ημείς δεν έχομεν χρείαν να σοι αποκριθώμεν περί του πράγματος τούτου. **17** Εάν ήναι ούτως, ο Θεός ημών, τον οποίον ημείς λατρεύομεν, είναι δυνατός να μας ελευθερώση εκ της καμίνου του πυρός της καιομένης και εκ της χειρός σου, βασιλεύ, θέλει μας ελευθερώσει. **18** Αλλά και εν ουχί, ας ήναι γνωστόν εις σε, βασιλεύ, ότι τους θεούς σου δεν λατρεύομεν και την εικόνα την χρυσήν, την οποίαν έστησας, δεν προσκυνούμεν. **19** Τότε ο Ναβουχοδονόσορ επλήσθη θυμού και η όψις του προσώπου αυτού ηλλοιώθη κατά του Σεδράχ, του Μισάχ και του Αβδέ-νεγώ και λαλήσας προσέταξε να εκκαύσωσι την κάμινον επταπλασίως μάλλον παρ' όσον εφαινέτο καιομένη. **20** Και προσέταξε τους δυνατωτέρους άνδρας του στρατεύματος αυτού να δέσωσι τον Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, και να ρίψωσι αυτούς εις την κάμινον του πυρός την καιομένην. **21** Τότε οι άνδρες εκείνοι εδέθησαν μετά των σαλβαρίων αυτών, των τιαρών αυτών και των περικνημίδων αυτών και των άλλων ενδυμάτων αυτών και ερρίφθησαν εις το μέσον της καμίνου του πυρός της καιομένης. **22** Επειδή δε η προσταγή του βασιλέως ήτο κατεπεύγουσα και η κάμινος εξεκαύθη εις υπερβολήν, η φλόξ του πυρός εθανάτωσε τους άνδρας εκείνους, όιτινες εσήκωσαν τον Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ. **23** Ούτοι οι τρεις άνδρες, ο Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, έπεσον δεμένοι εις το μέσον της καμίνου του πυρός της καιομένης. **24** Ο δε Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς εξεπλήγη και σηκωθείς μετά σπουδής ελάλησε και είπε προς τους μεγιστάνας αυτού, δεν ερρίψαμεν τρεις άνδρας δεδεμένους εις το μέσον του πυρός; οι δε απεκρίθησαν και είπον προς τον βασιλέα, Αληθώς, βασιλεύ. **25** Και αποκριθείς είπεν, Ιδού, εγώ βλέπω τέσσαρας άνδρας

λελυμένους, περιπατούντας εν μέσω του πυρός, και βλάβη δεν είναι εις αυτούς, και η όψις του τετάρτου είναι ομοία με Υιόν Θεού. **26** Τότε πλησιάσας ο Ναβουχοδονόσορ εις το στόμα της καμίνου του πυρός της καιομένης ελάλησε και είπε, Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, δούλοι του Θεού του Υψίστου, εξέλθετε και έλθετε. Τότε ο Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ εξήλθον εκ μέσου του πυρός. **27** Και συναχθέντες οι σατράπαι, οι διοικηται και οι τοπάρχαι και οι μεγιστάνες του βασιλέως είδον τους άνδρας τούτους, ότι επί των σωμάτων αυτών του πυρ δεν ίσχυσε και θριξ της κεφαλής αυτών δεν εκήη και τα σαλβάρια αυτών δεν παρήλλαξαν ουδέ οσμή πυρός επέρασαν επ' αυτούς. **28** Τότε ελάλησεν ο Ναβουχοδονόσορ και είπεν, Ευλογητός ο Θεός του Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, όστις απέτειλε τον άγγελον αυτού και ηλευθέρωσε τους δούλους αυτού, όιτινες ήλπισαν επ' αυτών και παρήκουσαν τον λόγον του βασιλέως και παρεδωκαν τα σώματα αυτών, διά να μη λατρεύωσι μηδέ να προσκυνήσωσιν άλλον θεόν εκτός του Θεού αυτών. **29** Διά τούτο εκδίδω πρόσταγμα, ότι πας λαός, έθνος και γλώσσα, ήτις λαλήση κακόν εναντίον του Θεού του Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ, θέλει καταμελισθή, και αι οικίαι αυτών θέλουσι γείνει κοπρώνες διότι άλλος Θεός δεν είναι δυνάμενος να ελευθερώση ούτω. **30** Τότε ο βασιλεύς προεβίβασε τον Σεδράχ, Μισάχ και Αβδέ-νεγώ εις την επαρχίαν της Βαβυλώνας.

4 Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς, προς πάντας τους λαούς, έθνη και γλώσσας τους κατοικούντας επί πάσης της γής; Ειρήνη ας πληθυνθή εις εσάς. **2** Τα σημεία και τα θαυμάσια, τα οποία έκαμεν εις εμέ ο Θεός ο Υψίστος, ήρσεν ενώπιόν μου να αναγγελίω. **3** Πόσον είναι μεγάλα τα σημεία αυτού; και πόσον ισχυρά τα θαυμάσια αυτού; η βασιλεία αυτού είναι βασιλεία αιώνιος και η εξουσία αυτού εις γενεάν και γενεάν. **4** Εγώ ο Ναβουχοδονόσορ ήμην αναπαυόμενος εν τω οίκω μου και ακμάζων εν τω παλατίω μου. **5** Είδον ενύπνιον, το οποίον με κατέπληξε, και οι διαλογισμοί μου επί της κλίνης μου και αι οράσεις της κεφαλής μου με ετάραξαν. **6** Διά τούτο εξέδωκα πρόσταγμα να εισαχθώσιν ενώπιόν μου πάντες οι σοφοί της Βαβυλώνας, διά να φανερώσωσιν εις εμέ την ερμηνείαν του ενυπνίου. **7** Τότε εισήλθον οι μάγοι, οι επασιδοί, οι Χαλδαίοι και οι μάντιες και εγώ είπα το ενύπνιον έμπροσθεν αυτών, αλλά δεν μου εφανέρωσαν την ερμηνείαν αυτού. **8** Ύστερον δε ήλθεν ο Δανιήλ ενώπιόν μου, του οποίου το όνομα ήτο Βαλτασάσαρ κατά το όνομα του Θεού μου, και εις τον οποίον είναι το πνεύμα των αγίων θεών. και έμπροσθεν τούτου είπα το ενύπνιον, λέγων, **9** Βαλτασάσαρ, άρχων των μάγων, επειδή εγνωρίσα ότι το πνεύμα των αγίων θεών είναι εν σοι, και ουδέν κρυπτόν είναι δύσκολον εις σε, ειπέ τας οράσεις του ενυπνίου μου, το οποίον είδον, και την ερμηνείαν αυτού. **10** Ιδού αι οράσεις της κεφαλής μου επί της κλίνης μου. Έβλεπον και ιδού, δένδρον εν μέσω της γης και το ύψος αυτού μέγα. **11** Το δένδρον εμεγαλύνθη και ενεδυναμώθη και το ύψος αυτού εφθάνεν έως του ουρανού, και η θέα αυτού έως των περάτων πάσης της γης. **12** Τα φύλλα αυτού ήσαν ώραία και ο καρπός αυτού πολός και εν αυτώ ήτο τροφή πάντων. υπό την σκιάν αυτού ανεπαύοντο τα θηρία του αγρού, και εν τοις κλάδοις αυτού κατεσκίνην τα πετεινά του ουρανού, και εξ αυτού ετρέφετο πάσα σαρξ. **13** Είδον εν ταις οράσει της κεφαλής μου επί της κλίνης μου και ιδού, φύλαξ και άγιος κατέβη εκ του ουρανού, **14** και εφώνησε μεγαλοφώνως και είπεν ούτω. Κόψατε το δένδρον και αποκόψατε τους κλάδους αυτού. εκτινάξατε τα φύλλα αυτού και διασκορπίσατε τον καρπόν αυτού. ας φύγωσι

τα θηρία υποκάτωθεν αυτού και τα πετεινά από των κλάδων αυτού. **15** το στέλεχος όμως των ριζών αυτού αφήσατε εν τη γη, και τούτο με δεσμόν σιδηρούν και χαλκούν, εν τω τρυφερώ χόρτω του αγρού· και θέλει βρέχεσθαι με την δρόσον του ουρανού και η μερίς αυτού θέλει είσθαι μετά των θηρίων εν τω χόρτω της γης. **16** η καρδιά αυτού θέλει μεταβληθή εκ της ανθρωπίνης και θέλει δοθή εις αυτόν καρδιά θηρίου· και επτά καιροί θέλουσι παρέλθαι επ' αυτόν. **17** Το πράγμα τούτο είναι διά προστάγματος των φυλάκων και η υπόθεσις διά του λόγου των αγίων· ώστε να γνωρίσωσιν οι ζώντες, ότι ο Ύψιστος είναι Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων, και εις όντινα θέλει δίδει αυτήν, και το εξουθένημα των ανθρώπων καθιστά επ' αυτήν. **18** Τούτο το ενύπνιον είδον εγώ ο Ναβουχοδονόσορ ο βασιλεύς και συ, Βαλτασάσαρ, ειπέ την ερμηνείαν αυτού· διότι πάντες οι σοφοί του βασιλείου μου δεν είναι ικανοί να φανερώσωσι προς εμέ την ερμηνείαν· συ δε είσαι ικανός· διότι το πνεύμα των αγίων θεών είναι εν σοι. **19** Τότε ο Δανιήλ, του οποίου το όνομα ήτο Βαλτασάσαρ, έμεινεν εκοκτασίος έως μιας ώρας, και οι διαλογισμοί αυτού έταρτην τον αυτόν. Ο βασιλεύς ελάλησε και είπε, Βαλτασάσαρ, ας μη σε ταράττη το ενύπνιον ή η ερμηνεία αυτού. Ο Βαλτασάσαρ απεκρίθη και είπε, Κύριέ μου, το ενύπνιον ας επέλθη επί τους μισούντάς σε και η ερμηνεία αυτού επί τους εχθρούς σου. **20** Το δένδρον, το οποίον είδες, το αυξηθέν και ενδυναμωθέν, του οποίου το ύψος έφθασεν έως του ουρανού και η θέα αυτού επί πάσαν την γην, **21** και τα φύλλα αυτού ήσαν ώραία και ο καρπός αυτού πολύς, και τροφή πάντων ήτο εν αυτώ, και υποκάτω αυτού κατώκουν τα θηρία του αγρού, εν δε τοις κλάδοις αυτού κατεσκίνουν τα πετεινά του ουρανού, **22** συ είσαι το δένδρον τούτο, βασιλεύ, όστις εμεγαλύνθησ και ενεδυναμώθησ και η μεγαλωσύνη σου υψώθη και έφθασεν έως του ουρανού και η εξουσία σου έως των περάτων της γης. **23** Περί δε του ότι είδεν ο βασιλεύς φύλακα και άγιον καταβαίνοντα εκ του ουρανού και λέγοντα, Κόψατε το δένδρον και καταστρέψατε αυτό· μόνον το στέλεχος των ριζών αυτού αφήσατε εν τη γη, και τούτο με δεσμόν σιδηρούν και χαλκούν, εν τω τρυφερώ χόρτω του αγρού· και ας βρέχηται υπό της δρόσου του ουρανού και μετά των θηρίων του αγρού ας ήναι η μερίς αυτού, εωσού παρέλθωσιν επτά καιροί επ' αυτό. **24** αυτή είναι η ερμηνεία, βασιλεύ, και αυτή η απόφασις του Υψίστου, ήτις έφθασεν επί τον κύριόν μου τον βασιλέα· **25** και θέλεις διωχθή εκ των ανθρώπων και μετά των θηρίων του αγρού θέλει είσθαι η κατοικία σου, και θέλεις τρώγει χόρτον ως οι βόες και υπό της δρόσου του ουρανού θέλεις βρέχεσθαι και επτά καιροί θέλουσι παρέλθαι επί σε, εωσού γνωρίσης ότι ο Ύψιστος είναι Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων και εις όντινα θέλει, δίδει αυτήν. **26** Περί δε του ότι προσετάχθη να αφήσωσι το στέλεχος των ριζών του δένδρου το βασιλείον σου θέλει στερεωθή εν σοι, αφού γνωρίσης την ουράνιον εξουσίαν. **27** Διά τούτο, βασιλεύ, ας γείνη δεκτή η συμβουλή μου προς σε, και έκοψον τας αμαρτίας σου διά δικαιοσύνης και τας ανομίας σου διά οικτιρημών πενήτων· ίσως και διαρκέση η ευημερία σου. **28** Πάντα ταύτα ήλθον επί τον Ναβουχοδονόσορ τον βασιλέα. **29** Εν τω τέλει δώδεκα μηνών, ενώ περιεπάτει επί του βασιλικού παλατίου της Βαβυλώνας, **30** ελάλησεν ο βασιλεύς και είπε, Δεν είναι αυτή η Βαβυλών η μεγάλη, την οποίαν εγώ ωκοδόμησα διά καθέδραν του βασιλείου με την ισχύν της δυνάμεώς μου και εις τιμήν της δόξης μου; **31** Ο λόγος ήτο έτι εν τω στόματι του βασιλέως και έγεινε φωνή εξ ουρανού λέγουσα, Προς σε αναγγέλλεται, Ναβουχοδονόσορ βασιλεύ· η

βασιλεία παρήλθεν από σου· **32** και θέλεις εκδιωχθή εκ των ανθρώπων και μετά των θηρίων του αγρού θέλει είσθαι η κατοικία σου· χόρτον ως οι βόες θέλεις τρώγει, και επτά καιροί θέλουσι παρέλθαι επί σε, εωσού γνωρίσης ότι ο Ύψιστος είναι Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων, και εις όντινα θέλει, δίδει αυτήν. **33** Εν αυτή τη ώρα ο λόγος εξετελέσθη επί τον Ναβουχοδονόσορ και εξεδιώχθη εκ των ανθρώπων και χόρτον ως οι βόες έτρωγε και υπό της δρόσου του ουρανού το σώμα αυτού εβρέχετο, εωσού αι τρίχες αυτού ηξηθήσαν ως αετών πτερά και οι όνυχες αυτού ως ορνέων. **34** Και εν τέλει των ημερών, εγώ ο Ναβουχοδονόσορ εσήκωσα τους οφθαλμούς μου προς τον ουρανόν και αι φρένες μου επέστρεψαν εις εμέ και ευλόγησα τον Ύψιστον και ήνεσα και εδόξασα τον ζώντα εις τον αιώνα, του οποίου η εξουσία είναι εξουσία αιώνιος και η βασιλεία αυτού εις γενεάν και γενεάν, **35** και πάντες οι κάτοικοι της γης λογιόνται ενόπιον αυτού ως ουδέν, και κατά την θέλησιν αυτού πράττει εις το στρατεύμα του ουρανού και εις τους κατοίκους της γης, και δεν υπάρχει ο εμποδίζων την χείρα αυτού ή ο λέγων προς αυτόν, Τι έκαμες; **36** Εν τω αυτόω καιρώ αι φρένες μου επέστρεψαν εις εμέ· και προς δόξαν της βασιλείας μου επανήλθεν εις εμέ η λαμπρότης μου και η μορφή μου και οι αυλικοί μου και οι μεισιτάνές μου με εζήτουν, και εστερεώθην εν τη βασιλεία μου και μεγαλειότης περισσοτέρα προσετέθη εις εμέ. **37** Τώρα εγώ ο Ναβουχοδονόσορ ανώ και υπερυψώ και δοξάζω τον βασιλέα του ουρανού, διότι πάντα τα έργα αυτού είναι αλήθεια και αι οδοί αυτού κρίσις, και τους περιπατούντας εν τη υπερηφάνια δύναται να ταπεινώση.

5 Βαλτάσαρ ο βασιλεύς έκαμε συμπόσιον μέγα εις χιλίους εκ των μεισιτάνων αυτού και έπινεν οίνον ενώπιον των χιλίων. **2** Και εν τη γεύσει του οίνου προσέταξεν ο Βαλτάσαρ να φέρωσι τα σκεύη τα χρυσά και τα αργυρά, τα οποία Ναβουχοδονόσορ ο πατήρ αυτού αφήρεσεν εκ του ναού του εν Ιερουσαλήμ, διά να πίνωσιν εν αυτοίς ο βασιλεύς και οι μεισιτάνές αυτού, αι γυναίκες αυτού και αι παλλακαί αυτού. **3** Και εφέρθησαν τα σκεύη τα χρυσά, τα οποία αφηρέθησαν εκ του ναού του οίκου του Θεού του εν Ιερουσαλήμ· και έπινον εν αυτοίς ο βασιλεύς και οι μεισιτάνες αυτού, αι γυναίκες αυτού και αι παλλακαί αυτού. **4** Έπινον οίνον και ήνεσαν τους θεούς τους χρυσοούς και αργυρούς, τους χαλκούς, τους σιδηρούς, τους ζυλίνους και τους λιθίνους. **5** Εν αυτή τη ώρα εζηήθηον δάκτυλοι χειρός ανθρώπου και έγραψαν κατέναντι της λυχνίας επί το κονίαμα του τοίχου του παλατίου του βασιλέως και ο βασιλεύς έβλεπε την παλάμην της χειρός, ήτις έγραψε. **6** Τότε η όψις του βασιλέως ηλλοιώθη και οι διαλογισμοί αυτού συνετάραττον αυτόν, ώστε οι σύνδεσμοι της σοφούς αυτού διελύοντο και τα γόνατα αυτού συνεκρούοντο. **7** Και εβόησεν ο βασιλεύς μεγαλοφώνως να εισάξωσι τους επασιδούς, τους Χαλδαίους και τους μάντεις. Τότε ο βασιλεύς ελάλησε και είπε προς τους σοφούς της Βαβυλώνας, Όστις αναγνώση την γραφήν ταύτην και μοι δείξη την ερμηνείαν αυτής, θέλει ενδυσθή πορφύραν, και η άλυσος η χρυσή θέλει τεθή περί τον τράχηλον αυτού και θέλει είσθαι ο τρίτος άρχων του βασιλείου. **8** Τότε εισήλθον πάντες οι σοφοί του βασιλέως πλην δεν ήδύνατο να αναγνώσωσι την γραφήν ουδέ την ερμηνείαν αυτής να φανερώσωσι προς τον βασιλέα. **9** Και ο βασιλεύς Βαλτάσαρ εταράχθη μεγάλως και ηλλοιώθη εν αυτώ η όψις αυτού και οι μεισιτάνές αυτού συνεταράχθησαν. **10** Η βασίλισσα εκ των λόγων του βασιλέως και των μεισιτάνων αυτού εισήλθεν εις τον οίκον του συμποσίου· και ελάλησεν η βασίλισσα και είπε,

Βασιλεύ, ζήθεις τον αιώνα· μη σε ταράττωσιν οι διαλογισμοί σου και η όψις σου ας μη αλλοιούται. **11** Υπάρχει άνθρωπος εν τω βασιλείω σου, εις τον οποίον είναι το πνεύμα των αγίων θεών· και εν ταις ημέραις του πατρός σου φως και σύνεσις και σοφία, ως η σοφία των θεών, ευρέθησαν εν αυτώ, τον οποίον ο βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ ο πατήρ σου, ο βασιλεύς ο πατήρ σου, κατέστησεν άρχοντα των μάγων, των παισίδων, των Χαλδαίων και των μάντεων. **12** Διότι πνεύμα έξοχον και γνώσις και σύνεσις, ερμηνεία ενυπνίων και εξήγησις αινιγμάτων και λύσις αποριών, ευρέθησαν εν αυτώ τω Δανιήλ, τον οποίον ο βασιλεύς μετωνόμασε Βαλτασάσαρ· τώρα λοιπόν ας προσκληθί ο Δανιήλ, και θέλει δείξει την ερμηνείαν. **13** Τότε εισήχηθ ο Δανιήλ έμπροσθεν του βασιλέως. Και ο βασιλεύς ελάλησε και είπε προς τον Δανιήλ, Συ είσαι ο Δανιήλ εκείνος, όστις είσαι εκ των υιών της αιχμαλωσίας του Ιούδα, τους οποίους έφερον εκ της Ιουδαίας ο βασιλεύς ο πατήρ μου; **14** Ήκουσα τωόντι περί σου, ότι το πνεύμα των θεών είναι εν σοι και φως και σύνεσις και σοφία έξοχος ευρέθησαν εν σοι. **15** Και τώρα εισήλθον έμπροσθεν μου οι σοφοί και οι επαίδοι, διά να αναγνώσωσι την γραφήν ταύτην και να φανερώσωσιν εις εμέ την ερμηνείαν αυτής, πλην δεν ηδυνήθησαν να δείξωσι του πράγματος την ερμηνείαν. **16** Και εγώ ήκουσα περί σου, ότι δύνασαι να ερμηνεύης και να λύσης απορίας· τώρα λοιπόν, εάν δυνηθής να αναγνώσῃς την γραφήν και να φανερώσῃς προς εμέ την ερμηνείαν αυτής θέλεις ενδύθῃ πορφύραν και η άλυσος η χρυσή θέλει τεθή περί τον τράχηλόν σου και θέλεις είσθαι ο τρίτος άρχων του βασιλείου. **17** Τότε ο Δανιήλ απεκρίθη και είπεν έμπροσθεν του βασιλέως, Τα δώρα σου ας ήναι εν σοι και δος εις άλλον τας αμοιβάς σου· εγώ δε θέλω αναγνώσει την γραφήν εις τον βασιλέα και θέλω φανερώσει την ερμηνείαν προς αυτόν. **18** Βασιλεύ, ο Θεός ο ύψιστος έδωκεν εις τον Ναβουχοδονόσορ τον πατέρα σου βασιλείαν και μεγαλειότητα και δόξαν και τιμήν. **19** Και διά την μεγαλειότητα, την οποίαν έδωκεν εις αυτόν, πάντες οι λαοί, έθνη και γλώσσαι έτρεμον και εφοβούντο έμπροσθεν αυτου· όντινα ήθελεν εφόνευε και όντινα ήθελεν εφύλαττε ζώντα και όντινα ήθελεν ύψωνε και όντινα ήθελεν εταπεινόνεν· **20** αλλ' ότε η καρδιά αυτου επήρθη και ο νους αυτου εσκληρύνθη εν τη υπερηφάνια, κατεβίβάσθη από του βασιλικού θρόνου αυτου και αφηρέθη η δόξα αυτου απ' αυτου· **21** και εξεδιάχθη εκ των υιών των ανθρώπων, και η καρδιά αυτου έγεινεν ως των θηρίων και η κατοικία αυτου ήτο μετά των αγρίων όνων· με χόρτον ως οι βόες ετρέφετο και το σώμα αυτου εβρέχετο υπό της δρόσου του ουρανού· εωσού εγνώρισεν ότι ο Θεός ο ύψιστος είναι Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων και όντινα θέλει, στήνει επ' αυτήν. **22** Και συ ο υιός αυτου, ο Βαλτάσαρ, δεν εταπεινώσας την καρδίαν σου, ενώ εγνώρισες πάντα ταύτα· **23** αλλ' ύψώθεις εναντίον του Κυρίου του ουρανού· και τα σκεύη του οικου αυτου έφεραν έμπροσθέν σου, και επίνετε οίνον εξ αυτών και συ και οι μεγιστάνές σου, αι γυναίκες σου και αι παλλακαί σου· και εδοξολόγησας τους θεούς τους αργυρούς και τους χρυσοούς, τους χαλκούς, τους σιδηρούς, τους ζυλίνους και τους λιθίνους, οίτινες δεν βλέπωσιν ουδέ ακούουσιν ουδέ νοούσι· τον δε Θεόν, εις του οποίου την χείρα είναι η πνοή σου και εις την εξουσίαν αυτου πάσαι αι οδοί σου, δεν εδόξασας. **24** Διά τούτο εστάλη απ' έμπροσθεν αυτου η παλάμη της χειρός και ενεχαράχθη η γραφή αύτη. **25** Και αύτη είναι η γραφή ήτις ενεχαράχθη· Μενέ, Μενέ, Θεκέλ, Ο υ φ α ρ σ ί ν. **26** Αύτη είναι η ερμηνεία του πράγματος· Μενέ, εμέτρησεν ο Θεός την βασιλείαν σου και

ετελείωσεν αυτήν· **27** Θεκέλ, εξυγίσθησεν εν τη πλάστιγγι και ερεθής ελλιπής· **28** Φερές, διηρέθη η βασιλεία σου και εδόθη εις τους Μήδους και Πέρσας. **29** Τότε προσέταξεν ο Βαλτάσαρ και ενέδυσαν τον Δανιήλ την πορφύραν, και περιέθησαν την άλυσον την χρυσήν περί τον τράχηλον αυτου, και διεκίηρξαν περί αυτου, να ήναι ο τρίτος άρχων του βασιλείου. **30** Την αυτήν νύκτα εφρονέθη ο Βαλτάσαρ ο βασιλεύς των Χαλδαίων. **31** Και Δαρείος ο Μήδους έλαβε την βασιλείαν, τον περίπου ετών εξήκοντα δύο.

6 Αρεστόν εφάνη εις τον Δαρείον να καταστήση επί του βασιλείου εκατόν είκοσι σατράπας, διά να ήναι επ' όλου του βασιλείου· **2** και επ' αυτους τρεις πρόεδρους, εις των οποίων ήτο ο Δανιήλ, διά ν' αποδίδωσι λόγον εις αυτους οι σατράπαι ουτοί, και ο βασιλεύς να μη ζημιώνηται. **3** Τότε ο Δανιήλ ουτος προετιμήθη υπέρ τους πρόεδρους και σατράπας, διότι πνεύμα έξοχον ήτο εν αυτώ· και ο βασιλεύς εστοχάσθη να καταστήση αυτόν επ' όλου του βασιλείου. **4** Οι δε πρόεδροι και οι σατράπαι εξήτουν να εύρωσι πρόφασιν κατά του Δανιήλ εκ των υποθέσεων της βασιλείας· πλην δεν ηδύναντο να εύρωσιν ουδεμίαν πρόφασιν ουδέ αμαρτήμα· διότι ήτο πιστός, και δεν ευρέθη εν αυτώ ουδέν σφάλμα ουδέ αμαρτήμα. **5** Και είπον οι άνθρωποι ουτοί, δεν θέλομεν ευρεί πρόφασιν κατά του Δανιήλ τούτου, εκτός εάν εύρωμέν τι εναντίον αυτου εκ του νόμου του Θεου αυτου. **6** Τότε οι πρόεδροι και οι σατράπαι ουτοί συνήχθησαν εις τον βασιλέα και είπον ούτω προς αυτόν· Βασιλεύ Δαρείε, ζήθεις τον αιώνα. **7** Πάντες οι πρόεδροι του βασιλείου, οι διοικηταί και οι σατράπαι, οι αυλικοί και οι τοπάρχαι, συνεβουλευθήσαν να εκδοθή βασιλικόν ψήφισμα και να στηριχθή απαγόρευσις, ότι όστις κάμη αίτησίιν τινά παρ' οποιουδήποτε Θεου ή ανθρώπου, έως τριάκοντα ημερών, εκτός παρά σου, βασιλεύ, ουτος να ριφθή εις τον λάκκον των λεόντων· **8** τώρα λοιπόν, βασιλεύ, κάμη την απαγόρευσιν και υπόγραψον το ψήφισμα, διά να μη αλλαχθή, κατά τον νόμον των Μήδων και Περσών, όστις δεν ακουρούται. **9** Όθεν ο βασιλεύς Δαρείος υπέγραψε την γραφήν και την απαγόρευσιν. **10** Και ο Δανιήλ, καθώς έμαθεν ότι υπεγράφη η γραφή, εισήλθεν εις τον οίκον αυτου· και έχων τας θυρίδας του κοιτώνος αυτου ανευγμένως προς την Ιερουσαλήμ, έπιπτεν επί τα γόνατα αυτου τρίς της ημέρας, προσευχόμενος και δοξολογών ενώπιον του Θεου αυτου, καθώς έκαμνε πρότερον. **11** Τότε οι άνθρωποι εκείνοι συνήχθησαν και εύρηκαν τον Δανιήλ κάμνοντα αίτησιν και ικετεύοντα ενώπιον του Θεου αυτου. **12** Όθεν προσελάθησεν ελάλησαν έμπροσθεν του βασιλέως περί της βασιλικής απαγορεύσεως λέγοντες, Δεν υπέγραψας απόφασιν, ότι πας άνθρωπος, όστις κάμη αίτησιν παρ' οποιουδήποτε Θεου ή ανθρώπου, έως τριάκοντα ημερών, εκτός παρά σου, βασιλεύ, θέλει ριφθή εις τον λάκκον των λεόντων; Ο βασιλεύς απεκρίθη και είπεν, Αληθινός είναι ο λόγος, κατά τον νόμον των Μήδων και Περσών, όστις δεν ακουρούται. **13** Τότε απεκρίθησαν και είπον έμπροσθεν του βασιλέως, Ο Δανιήλ εκείνος, ο εκ των υιών της αιχμαλωσίας του Ιούδα, δεν σε σέβεται, βασιλεύ, ουδέ την απόφασιν την οποίαν υπέγραψας, αλλά κάμνει την δέσπιν αυτου τρίς της ημέρας. **14** Τότε ο βασιλεύς, ως ήκουσε τους λόγους, ελυπήθη πολύ επ' αυτώ και εφρόντιζεν εγκραδίως περί του Δανιήλ να ελευθερώσῃ αυτόν, και ηγωνίζετο μέχρι της δύσεως του ηλίου διά να λυτρώσῃ αυτόν. **15** Τότε οι άνθρωποι εκείνοι συνήχθησαν εις τον βασιλέα και είπον προς αυτόν, Έξευρε, βασιλεύ, ότι ο νόμος των Μήδων και Περσών είναι, ουδεμία απαγόρευσις ουτε διαταγή, την οποίαν ο βασιλεύς

κάμη, να ακουρούται. **16** Τότε ο βασιλεύς προσέταξε και έφεραν τον Δανιήλ και έρριψαν αυτόν εις τον λάκκον των λεόντων. Ελάλησε δε ο βασιλεύς και είπε προς τον Δανιήλ, Ο Θεός σου, τον οποίον συ λατρεύεις ακαταπαύστως, αυτός θέλει σε ελευθερώσει. **17** Και εφέρθη εις λίθος και επετέθη επί το στόμα του λάκκου, και ο βασιλεύς εσφράγισεν αυτόν διά της ίδιας αυτού σφραγίδος και διά της σφραγίδος των μεριστάνων αυτού, διά να μη αλλοιωθή μηδέν περι το Δανιήλ. **18** Τότε ο βασιλεύς υπήγγεν εις το παλάτιον αυτού και διενυκτέρευσε νηστικός και δεν εφέρθησαν έμπροσθεν αυτού όργανα μουσικά, και ο ύπνος αυτού έφυγεν απ' αυτού. **19** Εξηγήρθη δε ο βασιλεύς πολλά ενωρίς το πρωί και υπήγε μετά σπουδής εις τον λάκκον των λεόντων. **20** Και ότε ήλθεν εις τον λάκκον, εφώνησε μετά φωνής κλαυθμηράς προς τον Δανιήλ· και ελάλησε ο βασιλεύς και είπε προς τον Δανιήλ, Δανιήλ, δούλε του Θεού του ζώντος, ο Θεός σου, τον οποίον συ λατρεύεις ακαταπαύστως, ηδυνήθη να σε ελευθερώη εκ των λεόντων; **21** Τότε ελάλησεν ο Δανιήλ προς τον βασιλέα, Βασιλεύ, ζήη εις τον αιώνα. **22** Ο Θεός μου απέστειλε τον άγγελον αυτού και έφραξε τα στόματα των λεόντων και δεν με έβλαψαν, διότι αθώοτης ευρέθη εν εμοί ενώπιον αυτού, και έτι ενώπιόν σου, βασιλεύ, πταίσμα δεν έπραξα. **23** Τότε ο βασιλεύς μεγάλως εχάρη επ' αυτό και προσέταξε να αναβιβάσωσι τον Δανιήλ εκ του λάκκου. Και ανεβιβάσθη ο Δανιήλ εκ του λάκκου και ουδεμία βλάβη ηυρέθη εν αυτώ, διότι είχε πίστιν εις τον Θεόν αυτού. **24** Τότε ο βασιλεύς προσέταξε και έφεραν τους ανθρώπους εκείνους, οίτινες διέβαλον τον Δανιήλ, και έρριψαν εις τον λάκκον των λεόντων αυτούς, τα τέκνα αυτών και τας γυναίκας αυτών· και πριν φθάσωσιν εις το βάθος του λάκκου, οι λέοντες συνήρπασαν αυτούς και κατεσύντριψαν πάντα τα οστά αυτών. **25** Τότε έγγραψε Δαρείος ο βασιλεύς προς πάντας τους λαούς, έθνη και γλώσσας, τους κατοικούντας επί πάσης της γης, Ειρήνη ας πληθυνθή εις εοάς. **26** Διαταγή εξεδόθη παρ' εμού, εν όλω τω κράτει της βασιλείας μου, να τρέμωσιν οι άνθρωποι και να φοβώνται ενώπιον του Θεού του Δανιήλ· διότι αυτός είναι Θεός ζων και διαμένων εις τον αιώνα, και η βασιλεία αυτού δεν θέλει φθαρή και η εξουσία αυτού θέλει είσθαι μέχρι τέλους. **27** αυτός ο ελευθερωτής και σωτήρ και ποιών σημεία και τεράστια εν τω ουρανών και επί της γης, όστις ηλευθέρωσε τον Δανιήλ εκ της δυνάμεως των λεόντων. **28** Και ευημέρησεν αυτός ο Δανιήλ εν τη βασιλεία του Δαρείου και εν τη βασιλεία Κύρου του Πέρσου.

7 Εν τω πρώτω έτει του Βαλτάσαρ βασιλέως της Βαβυλώνας ο Δανιήλ είδεν ενύπνιον και οράσεις της κεφαλής αυτού επί της κλίνης αυτού· τότε έγγραψε το ενύπνιον και διηγήθη το κεφάλαιον των λόγων. **2** Ο Δανιήλ ελάλησε και είπεν, Εγώ εθεώρουν εν τω οράματί μου την νύκτα και ιδού οι τέσσαρες άνεμοι του ουρανού συνεώρμησαν επί την θάλασσαν την μεγάλην. **3** Και τέσσαρα θηρία μεγάλα ανέβησαν εκ της θαλάσσης, διαφέροντα απ' αλλήλων. **4** Το πρώτον ήτο ως λέων και είχε πτέρυγας αετού· εθεώρουν εωσού απεσπάζθησαν αι πτέρυγες αυτού, και εσηκώθη από της γης και εστάθη επί τους πόδας ως άνθρωπος, και καρδιά ανθρώπου εδόθη εις αυτό. **5** Και ιδού, έπειτα θηρίον δεύτερον όμοιον με άρκτον, και εσηκώθη κατά το εν πλάγιον, και είχε τρεις πλευράς εν τω στόματι αυτού μεταξύ των οδόντων αυτού· και έλεγον ούτω προς αυτό· Σηκώθητι, κατάφαγε σάρκα πολλάς. **6** Μετά τούτου εθεώρουν και ιδού, έτερον ως λεοπάρδαλις, έχον επί τα νώτα αυτού τέσσαρας πτέρυγας πτηνού· το θηρίον είχαν έτι

τέσσαρας κεφαλάς· και εδόθη εξουσία εις αυτό. **7** Μετά τούτο είδον εν τοις οράμασι της νυκτός και ιδού, θηρίον τέταρτον, τρομερόν και καταπληκτικόν και ισχυρόν σφόδρα· και είχε μεγάλους σιδηρούς οδόντας· κατέτρωγε και κατεσύντριβε και κατεπάτει το υπόλοιπον με τους πόδας αυτού· και αυτό ήτο διάφορον πάντων των θηρίων των προ αυτού· και είχε δέκα κέρατα. **8** Παρετήρουν τα κέρατα και ιδού, έτερον μικρόν κέρας ανέβη μεταξύ αυτών, έμπροσθεν του οποίου τρία εκ των πρώτων κεράτων εξερριζώθησαν· και ιδού, εν τω κέρατι τούτω ήσαν οφθαλμοί ως οφθαλμοί ανθρώπου και στόμα λαλούν πράγματα μεγάλα. **9** Εθεώρουν έως ότου οι θρόνοι ετέθησαν και ο Παλαιός των ημερών εκάθησε, του οποίου το ένδομα ήτο λευκόν ως χιών και αι τρίχες της κεφαλής αυτού ως μαλλίον καθαρόν· ο θρόνος αυτού ήτο ως φλόξ πυρός, οι τροχοί αυτού ως πυρ καταφλέγον. **10** Ποταμός πυρός εξήρχετο και διεχέετο απ' έμπροσθεν αυτού· χίλιαι χιλιάδες υπηρέτουν εις αυτόν και μύριαι μυριάδες παρίσταντο ενώπιον αυτού· το κριτήριον εκάθησε και τα βιβλία ανεώχθησαν. **11** Εθεώρουν τότε εξ αιτίας της φωνής των μεγάλων λόγων, του οποίου το κέρας ελάλει, εθεώρουν εωσού εθανατώθη το θηρίον και το σώμα αυτού απωλέσθη και εδόθη εις καύσιν πυρός. **12** Περι δε των λοιπών θηρίων, η εξουσία αυτών αφηρέθη· πλην παράτασις ζωής εδόθη εις αυτά έως καιρού και χρόνου. **13** Είδον εν οράματι νυκτός και ιδού, ως Υιός ανθρώπου ήρχετο μετά των νεφελών του ουρανού και έφθασεν έως του Παλαιού των ημερών και εισήγαγον αυτόν ενώπιον αυτού. **14** Και εις αυτόν εδόθη η εξουσία και η δόξα και η βασιλεία, διά να λατρεύωσιν αυτόν πάντες οι λαοί, τα έθνη και αι γλώσσαι· η εξουσία αυτού είναι εξουσία αιώνιος, ήτις δεν θέλει παρέλθει, και η βασιλεία αυτού, ήτις δεν θέλει φθαρή. **15** Έφριξε το πνεύμα εμού του Δανιήλ εντός του σώματός μου και αι οράσεις της κεφαλής μου με ετάραττον. **16** Επλησίασα εις ένα των παρισταμένων και εζήτηον να μάθω παρ' αυτού την αλήθειαν πάντων τούτων. Και ελάλησε προς εμέ και μοι εφανέρωσε την ερμηνείαν των πραγμάτων. **17** Ταύτα τα μεγάλα θηρία, τα οποία είναι τέσσαρα, είναι τέσσαρες βασιλείς, οίτινες θέλουσιν εγερθή εκ της γης. **18** Αλλ' οι άγιοι του Υψίστου θέλουσιν παραλάβει την βασιλείαν και θέλουσιν έχει το βασίλειον εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος. **19** Τότε ήθελον να μάθω την αλήθειαν περί του τετάρτου θηρίου, του οποίου ήτο διάφορον από πάντων των άλλων, καθ' υπερβολήν τρομερόν, του οποίου οι οδόντες ήσαν σιδηροί και οι όνυχες αυτού χάλκινοι· κατέτρωγε, κατεσύντριβε και κατεπάτει το υπόλοιπον με τους πόδας αυτού· **20** και περί των δέκα κεράτων, τα οποία ήσαν εν τη κεφαλή αυτού και περί του άλλου, το οποίον ανέβη και έμπροσθεν του οποίου έπεσον τρία· περί του κέρατος λέγω εκείνου, το οποίον είχαν οφθαλμούς και στόμα λαλούν μεγάλα πράγματα, του οποίου η όψις ήτο ρωμαλεωτέρα παρά των συντρόφων αυτού. **21** Εθεώρουν, και το κέρας εκείνο έκαμνε πόλεμον μετά των αγίων και υπερίσχυε κατ' αυτών· **22** εωσού ήλθεν ο Παλαιός των ημερών και εδόθη η κρίσις εις τους αγίους του Υψίστου· και ο καιρός έφθασε και οι άγιοι έλαβον την βασιλείαν. **23** Και εκείνος είπε, το θηρίον το τέταρτον θέλει είσθαι η τετάρτη βασιλεία επί της γης, ήτις θέλει διαφέρει από πασών των βασιλειών, και θέλει καταπάτησει πάσαν την γην και θέλει καταπατήσσει αυτήν και κατασυντρίψει αυτήν. **24** Και τα δέκα κέρατα είναι δέκα βασιλείς, οίτινες θέλουσιν εγερθή εκ της βασιλείας ταύτης· και κατοπίν αυτών άλλος θέλει εγερθή· και αυτός θέλει διαφέρει των πρώτων και ήξει

υποτάξει τρεις βασιλείς. **25** Και θέλει λαλήσει λόγους εναντίον του Υψίστου, και θέλει κατατρέχει τους αγίους του Υψίστου, και θέλει διανοηθή να μεταβάλλη καιρούς και νόμους και θέλουνσι δοθή εις την χείρα αυτού μέχρι καιρού και καιρών και ημίσεος καιρού. **26** Κριτήριο όμως θέλει καθήσει, και θέλει αφαιρεθή η εξουσία αυτού, διά να φθαρή και να αφανισθή έως τέλος. **27** Και η βασιλεία και η εξουσία και η μεγαλοσύνη των βασιλευντων των υποκάτω παντός του ουρανού θέλει δοθή εις τον λαόν των αγίων του Υψίστου, του οποίου η βασιλεία είναι βασιλεία αιώνιος, και πάσαι αι εξουσίαι θέλουνσι λατρεύσει και υπακούσει εις αυτόν. **28** Έως ενταύθα είναι το τέλος του πράγματος. Όσον δι' εμέ τον Δανιήλ, οι διαλογισμοί μου πολύ με ετάραττον και ο ήψις μου ηλλοιώθη εν εμοί: πλην συνετήρησα το πράγμα εν τη καρδία μου.

8 Εν τω τρίτω έτει της βασιλείας του βασιλέως Βαλτάσαρ όρασις εφάνη εις εμέ, εις εμέ τον Δανιήλ, μετά την εις εμέ φανείσαν πρότερον. **2** Και είδον εν τη όρασει και ότε είδον, ήμην εν Σούσις τη βασιλευούση τη εν τη επαρχία Ελάμ και είδον εν τη όρασει και εγώ ήμην πλησίον του ποταμού Ουλαΐ. **3** Και εσήκωσα τους οφθαλμούς μου και είδον και ιδού, ίστατο έμπροσθεν του ποταμού κριός εις έχων κέρατα: και τα κέρατα ήσαν υψηλά, το εν όμως υψηλότερον του άλλου και το υψηλότερον εξεφύτρωσεν ύστερον. **4** Είδον τον κριόν κερατίζοντα προς δύσιν και προς βορράν και προς νότον: και ουδέν θηρίον ηδύνατο να σταθή έμπροσθεν αυτού και δεν υπήρχεν ο ελευθερών εκ της χειρός αυτού: αλλ' έκανε κατά την θέλησιν αυτού και εμεγαλύνθη. **5** Εννύ δε εγώ εσκεπτόμην, ιδού, τράγος ήρχετο από της δύσεως επί πρόσωπον πάσης της γης και δεν ήγγιζε το έδαφος και ο τράγος είχε κέρας περιβλεπτον μεταξύ των οφθαλμών αυτού. **6** Και ήλθεν έως του κριού του έχοντος τα δύο κέρατα, τον οποίον είδον ιστάμενον έμπροσθεν του ποταμού, και έδραμε προς αυτόν εν τη ορμή της δυνάμεως αυτού. **7** Και είδον αυτόν ότε επλησίασεν εις τον κριόν και εξηγγιώθη κατ' αυτού και εκτύπησε τον κριόν και συνέτριψε τα δύο κέρατα αυτού: και δεν ήτο δύναμις εν τω κριώ να σταθή έμπροσθεν αυτού, αλλ' έρριψεν αυτόν κατά γης και κατεπάτησεν αυτόν: και δεν υπήρχεν ο ελευθερών τον κριόν εκ της χειρός αυτού. **8** Διά τούτο ο τράγος εμεγαλύνθη σφόδρα: και ότε ενεδυναμώθη, συνετρίβη το κέρασ το μέγα και αντ' αυτού ανέβησαν τέσσαρα άλλα περιβλεπτα προς τους τέσσαρας ανέμους του ουρανού. **9** Και εκ του ενός εξ αυτών εξήλθεν εν κέρασ μικρόν, το οποίον εμεγαλύνθη καθ' υπερβολήν προς τον νότον και προς την ανατολήν και προς την γην της δόξης: **10** και εμεγαλύνθη έως του στρατευμάτος του ουρανού: και έρριψεν εις την γην μέρος εκ της στρατιάς και εκ των αστέρων και κατεπάτησεν αυτά: **11** μάλιστα εμεγαλύνθη έως κατά του άρχοντος του στρατευμάτος: και αφήρσεν απ' αυτού την παντοτεινήν θυσίαν, και το άγιον κατοικητήριον αυτού κατεβλήθη: **12** και το στρατεύμα παρεδόθη εις αυτόν μετά της παντοτεινής θυσίας εξ αιτίας της παραβάσεως, και έρριψε κατά γης την αλήθειαν: και έπραξε και ευωδώθη. **13** Τότε ήκουσα αγίου τινός λαλούντος και άλλος άγιος έλεγε προς τον δείνα λαλούντα, Έως πότε θέλει διαρκει όρασις η περί της παντοτεινής θυσίας και της παραβάσεως, ήτις φέρει την ερήμωσιν, και το αγιαστήριον και το στρατεύμα παραδίδονται εις καταπάτησιν; **14** Και είπε προς εμέ, Έως δύο χιλιάδων και τριακοσίων ημερονυκτίων: τότε το αγιαστήριον θέλει καθαρισθή. **15** Και ότε εγώ ο Δανιήλ είδον την όρασιν και εξήτουν την έννοιαν, τότε ιδού, εστάθη έμπροσθέν μου ως

θέα ανθρώπου: **16** και ήκουσα φωνήν ανθρώπου εν μέσω του Ουλαΐ, ήτις έκραξε και είπε, Ταβριήλ, κάμε τον άνθρωπον τούτον να εννοήση την όρασιν. **17** Και ήλθε πλησίον όπου ιστάμην: και ότε ήλθεν, ετρόμαξα και έπεσον επί πρόσωπόν μου: ο δε είπε προς εμέ, Εννόησον, υιέ ανθρώπου: διότι η όρασις είναι διά τους εσχάτους καιρούς. **18** Και ενώ ελάλει προς εμέ, εγώ ήμην βεβητισμένος εις βαθύν ύπνου με το πρόσωπόν μου επί την γήν: πλην με ήγγισε και με έκαμε να σταθώ όρθιος. **19** Και είπεν, Ιδού, εγώ θέλω σε κάμει να γνωρίσης τι θέλει συμβή εν τοις εσχάτοις της οργής: διότι εν τω ωρισμένω καιρώ θέλει είσθαι το τέλος. **20** Ο κριός, τον οποίον είδες, ο έχων τα δύο κέρατα, είναι οι βασιλείς της Μηδιάς και της Περσίας. **21** Και ο τριχωτός τράγος είναι ο βασιλεύς της Ελλάδος και το κέρασ το μέγα, το μεταξύ των οφθαλμών αυτού, αυτός είναι ο πρώτος βασιλεύς. **22** Το δε ότι συνετρίβη και ανέβησαν τέσσαρα αντ' αυτού, δηλοί ότι τέσσαρα βασιλεία θέλουνσιν εγερθή εκ του έθνους τούτου: πλην ουχι κατά την δύναμιν αυτού. **23** Και εν τοις εσχάτοις καιροίς της βασιλείας αυτών, όταν αι ανομιαί φθάσωσιν εις το πλήρες, θέλει εγερθή βασιλεύς σκληροπρόσωπος και συνετός εις πανουργίας. **24** Και η δύναμις αυτού θέλει είσθαι ισχυρά, ουχι όμως εξ ιδίας αυτού δυνάμεως και θέλει αφανίζει εξαισίως και θέλει ευοδούσθαι και κατορθώνει και θέλει αφανίζει τους ισχυρούς και τον λαόν τον άγιον. **25** Και διά της πανουργίας αυτού θέλει κάμει να ευοδούται η απάτη εν τη χειρί αυτού: και θέλει μεγαλυνηθή εν τη καρδία αυτού και εν ειρήνη θέλει αφανίζει πολλούς: και θέλει σηκωθή κατά του Άρχοντος των αρχόντων: πλην θέλει συντριφθή άνευ χειρός. **26** Και η ρηθείσα όρασις περί των ημερονυκτίων είναι αληθής: συ λοιπόν σφράγισον την όρασιν, διότι είναι διά ημέρας πολλάς. **27** Και εγώ ο Δανιήλ ελιποθύμησα και ήμην ασθενής ημέρας τινάς μετά ταύτα εσηκώθην και έκαμον τα έργα του βασιλέως: εθαύμαζον δε διά την όρασιν και δεν υπήρχεν ο εννοών.

9 Εν τω πρώτω έτει του Δαρείου, του υιού του Ασουήρου, εκ του σπέρματος των Μήδων, όστις εβασίλευσεν επί το βασιλείον των Χαλδαιών, **2** εν τω πρώτω έτει της βασιλείας αυτού, εγώ ο Δανιήλ ενόησα εν τοις βιβλίοις τον αριθμόν των ετών, περί των οποίων ο λόγος του Κυρίου έγεινε προς Ιερεμίαν τον προφήτην, ότι ήθελον συμπληρωθή εβδομηκοντα έτη εις τας ερημώσεις της Ιερουσαλήμ. **3** Και έστρεψα το πρόσωπόν μου προς Κύριον τον Θεόν, διά να κάμω προσευχήν και δεήσεις εν νηστεία και σάκκω και οποδώ: **4** και εδεήθην προς Κύριον τον Θεόν μου και εξωμολογήθην και είπον, Ω Κύριε, ο μέγας και φοβερός Θεός, ο φυλάττων την διαθήκην και το έλεος προς τους αγαπώντας αυτόν και τηρούντας τας εντολάς αυτού: **5** ημαρτήσαμεν και ηνομήσαμεν και ησεβήσαμεν και απεστατήσαμεν και εξεκλίναμεν από των εντολών σου και από των κρίσεών σου. **6** Και δεν υπηκούσαμεν εις τους δούλους σου τους προφήτας, οίτινες ελάλουν εν τω ονόματι σου προς τους βασιλείς ημών, τους άρχοντας ημών και τους πατέρας ημών, και προς πάντα τον λαόν της γης. **7** Εις σε, Κύριε, είναι η δικαιοσύνη, εις ημάς δε η αισχύνη του προσώπου, ως εν τη ημέρα ταύτη, εις τους άνδρας του Ιουδα και εις τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ και εις πάντα τον Ισραήλ, τους εγγύς και τους μακράν, κατά πάντας τους τόπους όπου εδίδωσας αυτούς, διά την παράβασιν αυτών, την οποίαν παρέβησαν εις σε. **8** Κύριε, εις ημάς είναι η αισχύνη του προσώπου, εις τους βασιλείς ημών, τους άρχοντας ημών και εις τους πατέρας ημών, οίτινες ημαρτήσαμεν εις σε. **9** Εις Κύριον τον Θεόν ημών είναι οι

οικτιρμίοι και αι αφέρεις διότι απεστατήσαμεν απ' αυτού, **10** και δεν υπηκούσαμεν εις την φωνήν Κυρίου του Θεού ημών, να περιπατώμεν εν τοις νόμοις αυτού, τους οποίους έθεσεν ενώπιον ημών διά των δούλων αυτού των προφητών. **11** Και πας ο Ισραήλ παρέβη τον νόμον σου και εξέκλινε διά να μη υπακούη εις την φωνήν σου· διά τούτο εξεχύθη εφ' ημάς η κατάρα και ο όρκος ο γεγραμμένος εν τω νόμω του Μωϋσέως, δούλου του Θεού· διότι ημαρτήσαμεν εις αυτόν. **12** Και εβεβαίωσε τους λόγους αυτού, τους οποίους ελάλησεν εναντίον ημών και εναντίον των κριτών ημών, οίτινες μας έκρινον, φέρων εφ' ημάς κακόν μέγα· διότι δεν έγεινεν υποκάτω παντός του ουρανού, ως έγεινεν εν Ιερουσαλήμ. **13** Ως είναι γεγραμμένος εν τω νόμω Μωϋσέως, άπαν το κακόν τούτο ήλθεν εφ' ημάς πλην δεν εδεήθημεν ενώπιον Κυρίου του Θεού ημών, διά να επιστρέψωμεν από των ανομιών ημών και να προσέξωμεν εις την αλήθειάν σου. **14** διά τούτο ο Κύριος εγρηγόρησεν επί το κακόν και έφερεν αυτό εφ' ημάς· διότι δίκαιοι είναι Κύριος ο Θεός ημών εν πάσι ταις έργοις αυτού, όσα πράττει· επειδή ημείς δεν υπηκούσαμεν εις την φωνήν αυτού. **15** Και τώρα, Κύριε ο Θεός ημών, όστις εξήγαγες τον λαόν σου εκ γης Αιγύπτου εν χειρί κραταιά και έκαμες εις σεαυτόν όνομα, ως εν τη ημέρα ταύτη, ημαρτήσαμεν, ησεβήσαμεν. **16** Κύριε, κατά πάσας τας δικαιοσύνας σου ας αποστραφή, δέομαι, ο θυμός σου και η οργή σου από της πόλεως σου Ιερουσαλήμ, του όρους του αγίου σου· διότι διά τας αμαρτίας ημών και διά τας ανομίας των πατέρων ημών η Ιερουσαλήμ και ο λαός σου κατεστάθημεν όνειδος εις πάντας τους περίξ ημών. **17** Τώρα λοιπόν εισάκουσον, Θεέ ημών, την προσευχήν του δούλου σου και τας δεήσεις αυτού, και επίλαψον το πρόσωπόν σου, ένεκεν του Κυρίου, επί το ηρημωμένον αγιαστήριόν σου. **18** Κλίνων, Θεέ μου, το ωτίον σου και άκουσον· άνοιξον τους οφθαλμούς σου και ιδέ τας ερημώσεις ημών και την πόλιν, επί την οποίαν εκλήθη το όνομά σου· διότι ημείς δεν προσφέρομεν τας ικεσίας ημών ενώπιόν σου διά τας δικαιοσύνας ημών, αλλά διά τους πολλούς οικτιρμούς σου. **19** Κύριε, εισάκουσον· Κύριε, συγχώρησον· Κύριε, ακροάσθητι και κάμε· μη χρονίσης, ένεκέν σου, Θεέ μου· διότι το όνομά σου εκλήθη επί την πόλιν σου και επί τον λαόν σου. **20** Και ενώ εγώ ελάλουν έτι και προσπηχόμεν και εξωμολογούμεν την αμαρτίαν μου και την αμαρτίαν του λαού μου Ισραήλ, και προσέφερον την ικεσίαν μου ενώπιον Κυρίου του Θεού μου περί του όρους του αγίου του Θεού μου, **21** και ενώ εγώ ελάλουν έτι εν τη προσευχή, ο ανήρ Γαβριήλ, τον οποίον είδον εν τη όρασει κατ' αρχάς, πετών ταχέως με ήγγισε περί την ώραν της εσπερινής θυσίας. **22** και με συνέτισε και ελάλησε μετ' εμού και είπε, Δανιήλ, τώρα εξήλθον διά να σε κάμω να λάβης σύνεσιν. **23** Εν τη αρχή των ικεσιών σου εξήλθεν η προσταγή και εγώ ήλθον να δείξω τούτο εις σέ· διότι είσαι σφόδρα αγαπητός· διά τούτο εννόησον τον λόγον και κατάλαβε την οπτασίαν. **24** Εβδομήκοντα εβδομάδες διωρίσθησαν επί τον λαόν σου και επί την πόλιν την αγίαν σου, διά να συντελεσθή η παράβασις και να τελειώσωσιν αι αμαρτίαι, και να γινή η εξιλέωσις περί της ανομίας και να εισαχθή δικαιοσύνη αιώνιος και να σφραγισθή όρασις και προφητεία και να χρισθή ο Άγιος των αγίων. **25** Γνώρισον λοιπόν και κατάλαβε ότι από της εξελεύσεως της προσταγής του να ανοικοδομηθή η Ιερουσαλήμ έως του Χριστού του ηγουμένου θέλουσιν είσθαι εβδομάδες επτά και εβδομάδες εξήκοντα δύο· θέλει οικοδομηθή πάλιν η πλατεία και το τείχος, μάλιστα εν καιροίς στενοχωρίας. **26** Και μετά τας εξήκοντα

δύο εβδομάδας θέλει εκκοπή ο Χριστός, πλην ουχι δι' εαυτόν και ο λαός του ηγουμένου, όστις θέλει ελθεί, θέλει αφανίσει την πόλιν και το αγιαστήριον· και το τέλος αυτής θέλει ελθεί μετά κατακλυσμού, και έως του τέλους του πολέμου είναι διωρισμένοι αφανισμοί. **27** Και θέλει στερεώσει την διαθήκην εις πολλούς εν μια εβδομάδι· και εν τω ημίσει της εβδομάδος θέλει παύσει η θυσία και η προσφορά, και επί το πτερυγιόν του Ιερού θέλει είσθαι το βδέλυγμα της ερημώσεως, και έως της συντελείας του καιρού θέλει δοθή διορία επί την ερήμωσιν.

10 Εν τω τρίτω έτει του Κύρου, βασιλέως της Περσίας, απεκαλύφθη λόγος εις τον Δανιήλ, του οποίου το όνομα εκλήθη Βαλτασάσαρ· και ο λόγος ήτο αληθινός και η δύναμις των λεγομένων μεγάλη· και κατέλαβε τον λόγον και εννόησε την οπτασίαν. **2** Εν ταις ημέραις εκείναις εγώ ο Δανιήλ ήμην πενθών τρεις ολοκλήρους εβδομάδας. **3** Άρτον επιθυμητόν δεν έφαγον και κρέας και οίους δεν εισήλθεν εις το στόμα μου ουδέ ήλειψα εμαυτόν παντελώς, μέχρι συμπληρώσεως τριών ολοκλήρων εβδομάδων. **4** Και την εικοστήν τετάρτην ημέραν του πρώτου μηνός, ενώ ήμην παρά την όχθην του μεγάλου ποταμού, όστις είναι ο Τίγρις, **5** εσήκωσα τους οφθαλμούς μου και είδον και ιδού, εις άνθρωπος ενδεδυμένος λιβά και αι οσφύρες αυτού ήσαν περιεζωμένες με χρυσίον καθαρόν του Ουφάζ, **6** το δε σώμα αυτού ήτο ως βηρύλλιον, και το πρόσωπον αυτού ως θέα αστραπής, και οι οφθαλμοί αυτού ως λαμπάδες πυρός, και οι βραχίονες αυτού και οι πόδες αυτού ως όψις χαλκού στίλβοντος, και η φωνή των λόγων αυτού ως φωνή όχλου. **7** Και μόνος εγώ ο Δανιήλ είδον την όρασιν· οι δε άνδρες οι όντες μετ' εμού δεν είδον την όρασιν· αλλά τρόμος μέγας επέπεσεν επ' αυτούς και έφυγον διά να κρυφθώσιν. **8** Εγώ λοιπόν έμεινα μόνος και είδον την όρασιν την μεγάλην ταύτην, και δεν απέμεινεν ισχύς εν εμοί· και η ακμή μου μετεστράφη εν εμοί εις μαρασμόν και δεν έμεινεν ισχύς εν εμοί. **9** Ήκουσα όμως την φωνήν των λόγων αυτού· και ενώ ήκουον την φωνήν των λόγων αυτού, εγώ ήμην βεβυθισμένος εις βαθύν ύπνον επί πρόσωπόν μου και το πρόσωπόν μου επί την γην. **10** Και ιδού, χειρ με ήγγισε και με ήγειρεν επί τα γόνατά μου και τας παλάμας των χειρών μου. **11** Και είπε προς εμέ, Δανιήλ, ανήρ σφόδρα αγαπητέ, εννόησον τους λόγους, τους οποίους εγώ λαλώ προς σε, και στήθι ορθός· διότι προς σε απεστάλην τώρα. Και ότε ελάλησε προς εμέ τον λόγον τούτον, εσηκώθην έντρομος. **12** Και είπε προς εμέ, Μη φοβού, Δανιήλ· διότι από της πρώτης ημέρας, κατ' ην έδωκας την καρδίαν σου εις το να εννοήσας και κακοχηήσας ενώπιον του Θεού σου, εισηκούσθησαν οι λόγοι σου και εγώ ήλθον εις τους λόγους σου. **13** Πλην ο άρχων της βασιλείας της Περσίας ανθίστατο εις εμέ εικοσιμίαν ημέραν· αλλ' ιδού, ο Μιχαήλ, εις των πρώτων αρχόντων, ήλθε διά να μοι βοηθήση και εγώ έμεινα εκεί πλησίον των βασιλέων της Περσίας. **14** Και ήλθον να σε κάμω να καταλάβης τι θέλει συμβή εις τον λαόν σου εν ταις εσχάταις ημέραις· διότι ή όρασις είναι έτι διά πολλās ημέρας. **15** Και ενώ ελάλει τοιούτους λόγους προς εμέ, έβαλον το πρόσωπόν μου προς την γην και έγεινα άφρωνος. **16** Και ιδού, ως θέα υιού ανθρώπου ήγγισε τα χείλι μου· τότε ήνοιξα το στόμα μου και ελάλησα και είπον προς τον ιστάμενον έμπροσθέν μου, Κύριε μου, εξ αιτίας της όρασεως συνεστράφησαν τα εντόσθια μου εν εμοί και δεν έμεινεν ισχύς εν εμοί. **17** Και πως δύναται ο δούλος τούτου του κυρίου μου να λαλήση μετά του κυρίου μου τούτου; εν εμοί βεβαίως από του νυν δεν υπάρχει ουδεμία ισχύς αλλ' ουδέ πνοή έμεινεν εν εμοί. **18** Και με ήγγισε πάλιν ως

θέα ανθρώπου και με ενίσχυσε, **19** και είπε, Μη φοβού, ανήρ σφόδρα αγαπητέ· ειρήνη εις σέ ανδρίζου και ίσχυε. Και ενώ ελάλει προς εμέ, ενισχύθη και είπον, Ας λαλήση ο κύριός μου· διότι με ενίσχυσας. **20** Και είπεν, Εξέρυεις διά τι ήλθον προς σε; τώρα δε θέλω επιστρέψει να πολεμήσω μετά του άρχοντος της Περσίας· και όταν εξέλθω, ιδού, ο άρχων της Ελλάδος θέλει ελθεί. **21** Πλην θέλω σοι αναγγείλει το γεγραμμένον εν τη γραφή της αληθείας· και δεν είναι ουδείς ο αγωνιζόμενος μετ' εμού υπέρ τούτων, ειμή Μιχαήλ ο άρχων υμών.

11 Και εγώ εν τω πρώτω έτει Δαρείου του Μήδου ιστάμην διά να κραταιώσω και να ενδυναμώσω αυτόν. **2** Και τώρα θέλω σοι αναγγείλει την αλήθειαν. Ιδού, ότι τρεις βασιλείς θέλουσιν εγερθή εν τη Περσία· και ο τέταρτος θέλει είσθαι πολύ πλουσιώτερος παρά πάντας· και αφού κραταιωθή εν τω πλούτῳ αυτού, θέλει διεγείρει το παν εναντίον του βασιλείου της Ελλάδος. **3** Και θέλει σηκωθή βασιλεύς δυνατός και θέλει εξουσιάζει εν δυνάμει μεγάλη και κάμει κατά την θέλησιν αυτού. **4** Και καθώς σταθή, θέλει συντριφθή η βασιλεία αυτού και θέλει διαιρεθή εις τους τέσσαρας ανέμους του ουρανού· πλην ουχί εις τους απογόνους αυτού, ουδέ κατά την εξουσίαν αυτού, με την οποίαν εξουσίασε· διότι η βασιλεία αυτού θέλει εκριζωθή και διαμερισθή εις άλλους, εκτός τούτων. **5** Και ο βασιλεύς του νότου θέλει ισχύσει, και εις εκ των αρχόντων αυτού· και θέλει ισχύσει υπέρ αυτόν και θέλει εξουσιάζει η εξουσία αυτού θέλει είσθαι εξουσία μεγάλη. **6** Και μετά έτη θέλουσι συζευχή και η θυγάτηρ του βασιλέως του νότου θέλει ελθεί προς τον βασιλέα του βορρά, διά να κάμη συμφιλίωσιν· πλην αυτή δεν θέλει αναχαιτίσει την δύναμιν του βραχίονος ουδέ το σπέρμα αυτού θέλει σταθή· αλλά θέλει παραδοθή αυτή και οι φέροντες αυτήν και το γεννηθέν εξ αυτής και ο ενισχύων αυτήν εν καιροίς. **7** Εκ του βλαστού όμως των ριζών αυτής θέλει σηκωθή τις αντ' αυτού, και ελθών μετά δυνάμεως θέλει εισέλθει εις τα οχυρώματα του βασιλέως του βορρά και θέλει ενεργήσῃ εναντίον αυτών και υπερισχύσει· **8** και προσέτι θέλει φέρει αιχμαλώτους εις την Αίγυπτον τους θεούς αυτών, μετά των χωνευτών αυτών, μετά των πολυτίμων σκευών αυτών, των αργυρών και των χρυσών· και αυτός θέλει σταθή έτη τινά υπέρ τον βασιλέα του βορρά. **9** Εκείνος δε θέλει εισέλθει εις το βασίλειον του βασιλέως του νότου, πλην θέλει επιστρέψει εις την γην αυτού. **10** Οι δε υιοί αυτού θέλουσιν εγερθή εις πόλεμον και συναΐξει πλήθος δυνάμεων πολλών· και εις εξ αυτών θέλει ελθεί εν ορμή και πλημμυρήσει και διαβρή· και θέλει επανέλθει και εγερθή εις μάχην έως του οχυρώματος αυτού. **11** Και ο βασιλεύς του νότου θέλει εξαγριωθή και θέλει εξέλθει και πολεμήσει μετ' αυτού, μετά του βασιλέως του βορρά· όστις θέλει παρατάξει πλήθος πολύ· το πλήθος όμως θέλει παραδοθή εις την χείρα αυτού. **12** Και αφού πατάξει το πλήθος, η καρδιά αυτού θέλει υψωθή· και θέλει καταβάλει μυριάδας, πλην δεν θέλει κραταιωθή. **13** Και ο βασιλεύς του βορρά θέλει επιστρέψει και θέλει παρατάξει πλήθος περισσότερον παρά το πρώτον, και θέλει ελθεί εν ορμή εν τω τέλει των ωρισμένων ετών μετά δυνάμεως μεγάλης και μετά πλούτου πολλού. **14** Και εν τοις καιροίς εκείνους πολλοί θέλουσι σηκωθή εναντίον του βασιλέως του νότου· και οι λυμενές εκ του λαού σου θέλουσιν επαρθή διά να εκπληρωώσιν όρασιν· πλην θέλουσι πέσει. **15** Και ο βασιλεύς του βορρά θέλει ελθεί και υψώσει πρόχωμα και κυριεύσει τας οχυράς πόλεις· και οι βραχίονες του νότου δεν θέλουσιν αντισταθή ουδέ το πλήθος των εκλεκτών αυτού, και δεν θέλει είσθαι δύναμις προς αντίστασιν. **16** Και ο ερχόμενος

εναντίον αυτού θέλει κάμει κατά την θέλησιν αυτού και δεν θέλει είσθαι ο ανθιτάμενος εις αυτόν· και θέλει σταθή εν τη γη της δόξης, ήτις θέλει αναλωθή υπό των χειρών αυτού. **17** Και θέλει στηρίξει το πρόσωπον αυτού εις το να εισέλθῃ μετά της δυνάμεως παντός του βασιλείου αυτού, και ευθύτης θέλει είσθαι μετ' αυτού· και θέλει ενεργήσει· και θέλει δώσει εις αυτόν θυγατέρα γυναικών, διαφθήσῃ εν αυτή· πλην αυτή δεν θέλει σταθή ουδέ θέλει είσθαι υπέρ αυτού. **18** Έπειτα θέλει στρέψει το πρόσωπον αυτού προς τας νήσους και θέλει κυριεύσει πολλάς· αλλά ηγεμών τις θέλει παύσει το εξ αυτού όνειδος εκτός τούτου· θέλει επιστρέψει το όνειδος αυτού επ' αυτόν. **19** Τότε θέλει στρέψει το πρόσωπον αυτού προς τα οχυρώματα της γης αυτού· πλην θέλει προσκόψει και πέσει και δεν θέλει ευρεθή. **20** Και αντ' αυτού θέλει σηκωθή τύραννος, όστις θέλει κάμει να παρέλθῃ η δόξα του βασιλείου· πλην εν ολίγαις ημέραις θέλει αφανισθῇ και ουχί εν οργή ουδέ εν μάχῃ. **21** Και αντ' αυτού θέλει σηκωθή εξουθενήμενος τις, εις τον οποίον δεν θέλουσι δώσει τιμήν βασιλικήν· αλλά θέλει ελθεί ειρηνικός και κυριεύσει το βασίλειον εν κολακείαις. **22** Και οι βραχίονες του κατακλύζοντος θέλουσι κατακλυσθή έμπροσθεν αυτού και θέλουσι συντριφθή, και αυτός έτι ο άρχων της διαθήκης. **23** Και μετά την συμμαχίαν την μετ' αυτού θέλει φέρεσθαι δολίως· διότι θέλει αναβή και υπερισχύσει μετά ολίγον λαού. **24** Θέλει ελθεί μάλιστα ειρηνικός επί τους παχύτερους τόπους της επαρχίας, και θέλει κάμει ό, τι δεν έκαμον οι πατέρες αυτού ουδέ οι πατέρες των πατέρων αυτού· θέλει διαμοιράσει μεταξύ αυτών διάρπαγμα και λάφυρα και πλούτη, και θέλει μηχανευθῇ τας μηχανάς αυτού κατά των οχυρωμάτων και τούτο μέχρι καιρού. **25** Και θέλει διεγείρει την δύναμιν αυτού και την καρδίαν αυτού εναντίον του βασιλέως του νότου μετά δυνάμεως μεγάλης· και ο βασιλεύς του νότου θέλει εγερθή εις πόλεμον μετά δυνάμεως μεγάλης και ισχυράς σφόδρα· πλην δεν θέλει δυνηθῇ να σταθή, διότι θέλουσι μηχανευθῇ μηχανάς κατ' αυτού. **26** Και οι τρώγοντες τα εδέσματα αυτού θέλουσι συντρίψει αυτόν, και το στρατεύμα αυτού θέλει πλημμυρήσει, και πολλοί θέλουσι πέσει πεφονευμένοι. **27** Αι δε καρδίαι αμφοτέρων τούτων των βασιλέων θέλουσιν είσθαι εν τη πονηρία και θέλουσι λαλει ψεύδη εν τη αυτή τραπέζῃ· αλλά τούτο δεν θέλει ευδοκιμήσει, επειδή έτι το τέλος θέλει είσθαι εν τω ωρισμένῳ καιρῷ. **28** Τότε θέλει επιστρέψει εις την γην αυτού μετά μεγάλο πλούτον· και η καρδιά αυτού θέλει είσθαι εναντίον της διαθήκης της αγίας· και θέλει ενεργήσει και θέλει επιστρέψει εις την γην αυτού. **29** Εν τω ωρισμένῳ καιρῷ θέλει επιστρέψει και ελθεί προς τον νότον· πλην η εσχάτη φορά δεν θέλει είσθαι ως η πρώτη, **30** διότι τα πλοία των Κηττιαίων θέλουσιν ελθεί εναντίον αυτού, και θέλει ταπεινωθή και επιστρέψει και θυμωθή εναντίον της διαθήκης της αγίας· και θέλει ενεργήσει και επιστρέψει και θέλει συνεννοηθή μετά των εγκαταλιπόντων την διαθήκην την αγίαν. **31** Και βραχίονες θέλουσιν εγερθή εξ αυτού, και θέλουσι βεβηλώσει το γαιαστήριον της δυνάμεως και αφαιρέσει την παντοτεινήν θυσίαν και στήσι το βδέλυγμα της ερημώσεως. **32** Και τους ανομούντας εις την διαθήκην θέλει διαφθήρει εν κολακείαις· ο λαός όμως, όστις γνωρίζει τον Θεόν αυτού, θέλει ισχύσει και κατορθώσει. **33** Και οι συνετοί του λαού θέλουσι διδάξει πολλούς· πλην θέλουσι πέσει διά ρομφαίας και διά φλογός, δι' αιχμαλωσίας και διά λαφυραγωγίας, πολλών ημερών. **34** Και όταν πέσωσι, θέλουσι βοηθηθῇ μικράν βοήθειαν· πολλοί όμως θέλουσι προστεθή εις αυτούς εν κολακείαις. **35** Και εκ των

συνετών θέλουσι πέσει, διά να δοκιμασθώσι και να καθαρισθώσι και να λευκανθώσιν, έως του εσχάτου καιρού· διότι και τούτο θέλει γείνει εν τω ωρισμένω καιρώ. **36** Και ο βασιλεύς θέλει κάμει κατά την θέλησιν αυτού, και θέλει υψωθή και μεγαλυνηθή υπεράνω παντός Θεού, και θέλει μεγαλορρημονήσει κατά του Θεού των θεών, και θέλει ευημερεί, εωσού συντελεσθή η οργή· διότι το ωρισμένον θέλει γείνει. **37** Και δεν θέλει φροντίζει περί των θεών των πατέρων αυτού ουδέ περί επιθυμίας γυναικών ουδέ θέλει φροντίζει περί ουδενός θεού, διότι θέλει μεγαλυνηθή υπεράνω πάντων. **38** Τον δε θεόν Μαουζείμ θέλει δοξάσει επί του τόπου αυτού· και θεόν, τον οποίον οι πατέρες αυτού δεν εγνώρισαν, θέλει τιμήσει με χρυσόν και άργυρον και με πολυτίμους λίθους και με πράγματα επιθυμητά. **39** Ούτω θέλει κάμει εις τα οχυρώματα Μαουζείμ μετά θεού αλλοτρίου· όσοι γνωρίσωσιν αυτόν, εις αυτούς θέλει πληθύνει δόξαν και θέλει κάμει αυτούς να εξουσιάσωσιν επί πολλών, και την γην θέλει διαμοιράσει με τιμήν. **40** Και εν τω εσχάτω καιρώ ο βασιλεύς του νότου θέλει συγκερατισθή μετ' αυτού· και ο βασιλεύς του βορρά θέλει ελθεί εναντίον αυτού ως ανεμοστρόβιλος, μετά αμαξών και μετά ιππέων και μετά πολλών πλοίων· και θέλει ελθεί εις τους τόπους και θέλει πλημμυρήσει και διαβή· **41** θέλει εισέλθει έτι εις την γην της δόξης και πολλοί τόποι θέλουσι καταστροφή· ούτοι όμως θέλουσι διασωθή εκ της χειρός αυτού, ο Εδώμ και ο Μωάβ και οι πρώτοι των υιών Αμμών. **42** Και θέλει εκτείνει την χείρα αυτού επί τους τόπους και η γη της Αιγύπτου δεν θέλει εκφύγει. **43** Και θέλει κυριεύσει τους θησαυρούς του χρυσίου και του αργυρίου και πάντα τα επιθυμητά της Αιγύπτου· και οι Λίβυες και οι Αιθίοπες θέλουσιν είσθαι κατόπιν των βημάτων αυτού. **44** Πλην αγγελία εκ τής ανατολής και εκ του βορρά θέλουσι ταραξεί αυτόν· διά τούτο θέλει εκβή μετά θυμού μεγάλου, διά να αφανίση και να εξολοθρεύση πολλούς. **45** Και θέλει στήσει τας σκηνάς της βασιλικής αυτού κατοικήσεως μεταξύ των θαλασσών επί του ενδόξου όρους της αγιότητος· πλην θέλει ελθεί εις το τέλος αυτού και δεν θέλει υπάρχει ο βοηθών αυτόν.

12 Και εν τω καιρώ εκείνω θέλει εγερθή Μιχαήλ, ο άρχων ο μέγας, ο ιστάμενος υπέρ των υιών του λαού σου· και θέλει είσθαι καιρός θλίψεως, οποία ποτέ δεν έγινεν αφού υπήρξεν έθνος, μέχρις εκείνου του καιρού· και εν τω καιρώ εκείνω θέλει διασωθή ο λαός σου, πας όστις ευρεθή γεγραμμένος εν τω βιβλίω. **2** Και πολλοί εκ των κοιμωμένων εν τω χώματι της γης θέλουσιν εξεγερθή, οι μεν εις αιώνιον ζωήν, οι δε εις ονειδισμόν και εις κατασχύνην αιώνιον. **3** Και οι συνετοί θέλουσιν εκλάμψει ως η λαμπρότης του στερεώματος· και οι επιστρέφοντες πολλούς εις δικαιοσύνην ως οι αστέρες, εις τους αιώνας των αιώνων. **4** Και συ, Δανιήλ, έγκλεισον τους λόγους και σφράγισον το βιβλίον, έως του εσχάτου καιρού· τότε πολλοί θέλουσι περιτρέχει και η γνώσις θέλει πληθυνθή. **5** Και εγώ ο Δανιήλ εθεώρησα και ιδού, ίσταντο δύο άλλοι, εις εντεύθεν επί του χείλους του ποταμού και εις εκείθεν επί του χείλους του ποταμού. **6** Και είπεν ο εις προς τον άνδρα τον ενδεδυμένον λινά, όστις ήτο επάνωθεν των υδάτων του ποταμού, Έως πότε θέλει είσθαι το τέλος των θαυμασιών τούτων; **7** Και ήκουσα τον άνδρα τον ενδεδυμένον λινά, όστις ήτο επάνωθεν των υδάτων του ποταμού, ότε ύψωσε την δεξιάν αυτού και την αριστεράν αυτού εις τον ουρανόν και ώμοσεν εις τον ζώντα εις τον αιώνα, ότι θέλει είσθαι εις καιρόν, καιρούς και ήμισυ καιρού· και όταν συντελεσθή ο δισκορπισμός της δυνάμεως του αγίου λαού, πάντα ταύτα θέλουσιν εκπληρωθή. **8** Και εγώ

ήκουσα, αλλά δεν ενόησα· τότε είπον, Κύριέ μου, ποίον το τέλος τούτων; **9** Και είπε, Έγχαγε, Δανιήλ· διότι οι λόγοι είναι κεκλεισμένοι και εσφραγισμένοι έως του εσχάτου καιρού. **10** Πολλοί θέλουσι καθαρισθή και λευκανθή και δοκιμασθή· και οι ασεβείς θέλουσιν ασεβεί· και ουδείς εκ των ασεβών θέλει νοήσει· αλλ' οι συνετοί θέλουσι νοήσει. **11** Και από του καιρού, καθ' ον η παντοτεινή θυσία αφαιρεθή και το βδέλυγμα της ερημώσεως στηθή, θέλουσιν είσθαι ημέραι χίλια διακόσια και ενενήκοντα. **12** Μακάριος όστις υπομείνη και φθάση εις ημέρας χιλίας τριακοσίας και τριάκοντα πέντε. **13** Αλλά συ ύπαγε, έως του τέλους και θέλεις αναπαυθή και θέλεις σταθή εν τω κλήρω σου εις το τέλος των ημερών.

Ώσηέ'

1 Ο λόγος του Κυρίου ο γενόμενος προς Ώσηέ τον υιόν του Βηηρί, εν ταις ημέραις Οζίου, Ιωάθαμ, Άχαζ και Εζεκιού, βασιλέων του Ιουδά, και εν ταις ημέραις Ιεροβοάμ, υιού του Ιωάς, βασιλέως του Ισραήλ. **2** Αρχή του λόγου του Κυρίου διά του Ώσηέ. Και είπε Κύριος προς τον Ώσηέ, Ύπαγε, λάβε εις σεαυτών γυναίκα πορνείας και τέκνα πορνείας· διότι η γη κατεπόρνευσε, εκκλίνασα από όπισθεν του Κυρίου. **3** Και υπήγχε και έλαβε την Γόμερ, θυγατέρα του Δεβηλαΐμ· και συνέλαβε και εγέννησεν εις αυτών υιόν. **4** Και είπε Κύριος προς αυτών, Κάλεσον το όνομα αυτού Ιεζραέλ· διότι έτι ολίγον και θέλω εκδικήσει το αίμα του Ιεζραέλ επί τον οίκον Ιηού, και θέλω καταπαύσει την βασιλείαν του οίκου Ισραήλ. **5** Και εν τη ημέρα εκείνη θέλω συντρίψει τον τόξον του Ισραήλ εν τη κοιλάδι του Ιεζραέλ. **6** Και συνέλαβεν έτι και εγέννησε θυγατέρα. Και είπε προς αυτών, Κάλεσον το όνομα αυτής Λό-ρουχαμιά· διότι δεν θέλω ελειήσει πλέον τον οίκον Ισραήλ αλλά θέλω σηκώσει αυτούς διόλου. **7** Τον δε οίκον Ιουδα θέλω ελειήσει και θέλω σώσει αυτούς διά Κυρίου του Θεού αυτών, και δεν θέλω σώσει αυτούς διά τόξου ουδέ διά ρομφαίας ουδέ διά πολέμου, διά ίππων ουδέ διά ιππέων. **8** Και αφού απεγαλάκτισε την Λό-ρουχαμιά, συνέλαβε και εγέννησεν υιόν. **9** Και είπε Κύριος, Κάλεσον το όνομα αυτού Λό-αμμί· διότι σεις δεν είσθε λαός μου και εγώ δεν θέλω είσθαι υμών. **10** Ο αριθμός όμως των υιών Ισραήλ θέλει είσθαι ως η άμμος της θαλάσσης, ήτις δεν δύναται να μετρηθή ουδέ να εξαριθμηθή και εν τω τόπω όπου ελέγθη προς αυτούς, δεν είσθε λαός μου, εκει θέλει λεχθή προς αυτούς, Υιοί του Θεού του ζώντος. **11** Τότε θέλουσι συναχθή ομού οι υιοί Ιουδα και οι υιοί Ισραήλ, και θέλουσι καταστήσει εις εαυτούς αρχηγόν ένα, και θέλουσιν αναβή εκ της γής· διότι μεγάλη θέλει είσθαι η ημέρα του Ιεζραέλ.

2 Είπατε προς τους αδελφούς σας, Αμμί, και προς τας αδελφάς σας, Ρουχαμιά. **2** Κρίθητε μετά της μητρός σας, κρίθητε· διότι αυτή δεν είναι γυνή μου και εγώ δεν είμαι ανήρ αυτής· ας αφαιρέσω λοιπόν τας πορνείας αυτής απ' έμπροσθεν αυτής και τας μοιχείας αυτής εκ μέσου των μαστών αυτής. **3** μήποτε εκδύσας γυμνώσω αυτήν και αποκαταστήσω αυτήν καθώς εν τη ημέρα της γεννήσεως αυτής, και θέσω αυτήν ως έρημον και καταστήσω αυτήν ως γην άνυδρον και θανατώσω αυτήν εν δίψη. **4** Και δεν θέλω ελειήσει τα τέκνα αυτής επειδή είναι τέκνα πορνείας. **5** Διότι η μήτηρ αυτών επόρνευσε· η συλλαβούσα αυτά έπραξεν αισχύνη· διότι είπε, θέλω υπάγει κατόπιν των εραστών μου, οίτινες μοι δίδουσι τον άρτον μου και το ύδωρ μου, το μαλλίον μου και το λινάριόν μου, το έλαιόν μου και τα ποτά μου. **6** Διά τούτο, ίδου, εγώ θέλω φράξει την οδόν σου με ακάνθας και οικοδομήσει φραγμόν, διά να μη εύρη τας οδούς αυτής. **7** Και θέλει τρέξει κατόπιν των εραστών αυτής και δεν θέλει φθάσει αυτούς, και θέλει ζητήσει αυτούς και δεν θέλει ευρεί· τότε θέλει ειπέι, θέλω υπάγει και επιστρέψει προς τον πρώτόν μου άνδρα· διότι καλίτερον ήτο τότε εις μέε παρά τώρα. **8** Και αυτή δεν εγνωρίζεν ότι εγώ έδωκα εις αυτήν τον σίτον και τον οίνον και το έλαιον, και επλήθυνα το αργύριον εις αυτήν και το χρυσίον, με τα οποία κατεσκεύασαν τον Βάαλ. **9** Διά τούτο θέλω επιστρέψει και λάβει τον σίτόν μου εν τω καιρώ αυτού και τον οίνόν μου εν τω διωρισμένω καιρώ αυτού, και θέλω αφαιρέσει το μαλλίον μου και το λινάριόν μου, τα οποία είχε διά να σκεπάζι την γύμνωσιν αυτής. **10** Και

τώρα θέλω αποκαλύψει την ακαθαρσίαν αυτής έμπροσθεν των εραστών αυτής, και ουδείς θέλει λυτρώσει αυτήν εκ της χειρός μου. **11** Και θέλω καταπαύσει πάσαν την ευφροσύνην αυτής, τας εορτάς αυτής, τας νεομηνίας αυτής και τα σάββατα αυτής και πάσας τας πανηγύρεις αυτής. **12** Και θέλω αφανίσει τας αμπελούς αυτής και τας συκάς αυτής, περί των οποίων είπε, Μισθώματά μου είναι ταύτα, τα οποία μοι έδωκαν οι ερασταί μου· και θέλω καταστήσει αυτάς δάσος, και τα θηρία του αγρού θέλουσι κατατρώγει αυτάς. **13** Και θέλω επισκεφθή επ' αυτήν τας ημέρας των Βααλείμ, καθ' ας εθυμιάζεν εις αυτούς και εστολιζέτο με τα ενωτία αυτής και τα περιδέραια αυτής και επορευέτο κατόπιν των εραστών αυτής, εμέ δε ελησμόνησε, λέγει Κύριος. **14** Διά τούτο, ίδου, εγώ θέλω ερελκώσει αυτήν και θέλω φέρει αυτήν εις την έρημον και θέλω λαλήσει προς την καρδίαν αυτής. **15** Και εκειθεν θέλω δώσει εις αυτήν τους αμπελώνας αυτής και την κοιλάδα του Αχώρ διά θύραν ελπίδος· και θέλει ψάλλει εκει ως εν ταις ημέραις της νεότητος αυτής και ως εν τη ημέρα της αναβάσεως αυτής από γης Αιγύπτου. **16** Και εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, θέλει με καλέσει, Ο ανήρ μου· και δεν θέλει με καλέσει πλέον, Ο Βάαλ μου. **17** διότι θέλω αφαιρέσει τα ονόματα των Βααλείμ από του στόματος αυτής και δεν θέλουσιν αναφέρεσθαι πλέον τα ονόματα αυτών. **18** Και εν τη ημέρα εκείνη θέλω κάμει διαθήκην υπέρ αυτών προς τα θηρία του αγρού και προς τα πετεινά του ουρανού και τα ερπετά της γής· τόξον δε και ρομφαίαν και πόλεμον θέλω συντρίψει εκ της γης και θέλω κατοικήσει αυτούς εν ασφαλεία. **19** Και θέλω σε μνηστευθή εις εμαυτόν εις τον αιώνα· και θέλω σε μνηστευθή εις εμαυτόν εν δικαιοσύνη και εν κρίσει και εν ελέει και εν οικτιρμοίς. **20** και θέλω σε μνηστευθή εις εμαυτόν εν πίστει· και θέλεις γνωρίσει τον Κύριον. **21** Και εν εκείνη τη ημέρα θέλω αποκριθή, λέγει Κύριος, θέλω αποκριθή προς τους ουρανούς, και αυτοί θέλουσιν αποκριθή προς την γην· **22** και η γη θέλει αποκριθή προς τον σίτον και τον οίνον και το έλαιον· και ταύτα θέλουσιν αποκριθή προς τον Ιεζραέλ. **23** Και θέλω σπείρει αυτήν δι' εμαυτόν επί της γής· και θέλω ελειήσει την ουκ ηλεημένην· και θέλω ειπέι προς τον ου λαόν μου, Λαός μου είσται· και αυτοί θέλουσιν επειεί, Θεός μου είσται.

3 Και είπε Κύριος προς εμέ, Ύπαγε έτι, αγάπησον γυναίκα, ήτις καιίτο αγαπωμένη υπό του φίλου αυτής είναι μοιχαλίσ, κατά την αγάπην του Κυρίου προς τους υιούς Ισραήλ, οίτινες όμως επιβλέπουσιν εις θεούς αλλοτρίους και αγαπώσι φιάλας οίνου. **2** Και εμισθώσα αυτήν εις εμαυτόν διά δεκαπέντε αργύρια και εν χομόρ κριθής και ήμισυ χομόρ κριθής. **3** Και είπα προς αυτήν, Θέλεις καθήσει δι' εμέ πολλάς ημέρας· δεν θέλεις πορνείουσι και δεν θέλεις είσθαι δι' άλλον· και εγώ ομοίως θέλω είσθαι διά σε. **4** Διότι οι υιοί Ισραήλ θέλουσι καθήσει πολλάς ημέρας χωρίς βασιλέως και χωρίς άρχοντος και χωρίς θυσίας και χωρίς αγάλματος και χωρίς εφοδ και θεραφείμ. **5** Μετά ταύτα θέλουσιν επιστρέψει οι υιοί Ισραήλ και θέλουσι ζητήσει Κύριον τον Θεόν αυτών και Δαβίδ τον βασιλέα αυτών· και θέλουσι φοβείσθαι τον Κύριον και την αγαθότητα αυτού εν ταις εσχάταις ημέραις.

4 Ακούσατε τον λόγον του Κυρίου, υιοί Ισραήλ· διότι ο Κύριος έχει κρίσιν μετά των κατοίκων της γης, επειδή δεν υπάρχει αλήθεια ουδέ έλεος ουδέ γνώσις Θεού επί της γης. **2** Επιπορκία και ψεύδος και φόνος και κλοπή και μοιχεία επλημύρησαν, και αίματα εγγίζουσιν επί αίματα. **3** Διά τούτο θέλει πενήθισι η γη, και πας ο κατοίκων εν αυτή θέλει λιποψυχήσει, μετά

των θηρίων του αγρού και μετά των πετεινών του ουρανού· έτι και οι ιχθύες της θαλάσσης θέλουσιν εκλείψει. **4** Πλην ας μη αντιλέγη μηδείς μηδ' ας ελέγχη τον άλλον· διότι ο λαός σου είναι ως οι αντιλέγοντες εις τον ιερέα. **5** Διά τούτο θέλεις ολισθήσει την ημέραν, και μετά σου θέλει ολισθήσει και ο προφήτης την νύκτα, και θέλω αφανίσω την μητέρα σου. **6** Ο λαός μου ηφανίσθη δι' έλλειψιν γνώσεως επειδή συ απέρριψα την γνώσιν και εγώ απέρριψα σε από του να ιερατεύης εις εμέ· επειδή ελησμόνησας τον νόμον του Θεού σου, και εγώ θέλω λημονήσῃ τα τέκνα σου. **7** Καθώς επλήθυναν, ούτως ημάρτησαν εις εμέ· την δόξαν αυτών εις ατιμίαν θέλω μεταβάλει. **8** Τρώγουσι τας αμαρτίας του λαού μου και έχουσι προσηλωμένην την ψυχὴν αυτών εις την ανομίαν αυτών. **9** Διά τούτο θέλει εἶσθαι, καθώς ο λαός, ούτω και ο ιερεύς και θέλω επισκεφθῆ ἐπ' αυτούς τας οδοὺς αυτών και ανταποδώσει εις αυτούς τας πράξεις αυτών. **10** Διότι θέλουσι τρώγει και δεν θέλουσι χορτάζεσθαι, θέλουσι πορνεύει και δεν θέλουσι πληθύνεσθαι· επειδή εγκατέλιπον το να λατρεύω τον Κύριον. **11** Πορνεία και οίκος και μέθη αφαιρούσι την καρδίαν. **12** Ο λαός μου ερωτά τα ξύλα αυτού, και η ράβδος αυτού αποκρίνεται προς αυτόν· διότι το πνεύμα της πορνείας επλάνησεν αυτούς και επόρνευσαν εκκλίνοντες από του Θεού αυτών. **13** Θυσιάζουσιν ἐπὶ τας κορυφάς των ορέων και θυμιάζουσιν ἐπὶ τους λόφους, υπό τας δρας και λεύκας και τερεβίνθους, διότι η σκιά αυτών είναι κακή διά τούτο αι θυγατέρες σας θέλουσι πορνεύσει και αι νύμφαι σας θέλουσι μοιχεύσει. **14** Δεν θέλω τιμωρήσει τας θυγατέρας σας όταν πορνεύσωσιν ουδέ τας νύμφας σας όταν μοιχεύωσιν, διότι αυτοί αποχωρίζονται μετά των πορνών και θυσιάζουσι μετά των ασελών· διά τούτο ο λαός ο ασύνετος θέλει κατακρημνισθῆ. **15** Εάν συ, Ισραήλ, πορνεύης, τουλάχιστον ας μη ανομήσῃ ο Ιούδας· μη υπάγετε λοιπόν εις Γάλαγα μηδ' αναβαίνετε εις Βαιθ-αυέν μηδέ ομνύετε, Ζη ο Κύριος. **16** Διότι ο Ισραήλ απεσκίρτησεν ως δάμαλις αποσκιρτώσα· τώρα θέλει βοσκήσει αυτούς ο Κύριος ως αρνία εν τόπω πλατεί. **17** Ο Εφραΐμ προσεκολλήθη εις τα ειδώλα· αφήσαντε αυτόν. **18** Το ποτόν αυτού ωζύνει· ούτως εδόθησαν εις την πορνείαν· οι υπερασπισταί αυτής ω της αισχύνης, αγαπώσι το Δότε. **19** Ο άνεμος θέλει συσφίγξει αυτήν εν ταις πτέρυξιν αυτού, και θέλουσι καταισχυρηθῆ διά τας θυσίας αυτών.

5 Ακούσατε τούτο, ιερείς, και προσέξατε, οίκος Ισραήλ, και δότε ακρόασιν, οίκος βασιλέως διότι προς εσάς είναι κρίσις επειδή εστάθητε παγίς ἐπὶ Μισπά και δίκτυον ηπλωμένον ἐπὶ το Θαβώρ. **2** Και οι αγρεύοντες έκαμον βαθειαν σφαγὴν· αλλ' εγώ θέλω παιδεύσει πάντας αυτούς. **3** Εγώ εγνωρίσα τον Εφραΐμ, και ο Ισραήλ δεν είναι κεκρυμμένος ἀπ' εμού· διότι τώρα πορνεύεις, Εφραΐμ, και εμιάνθη ο Ισραήλ. **4** Δεν αφίνουσιν αυτούς αι πράξεις αυτών να επιστρέψωσιν εις τον Θεόν αυτών· διότι το πνεύμα της πορνείας είναι εν μέσω αυτών και δεν εγνωρίσαν τον Κύριον. **5** Και η υπερηφανία του Ισραήλ μαρτυρεῖ κατά πρόσωπον αυτού· διά τούτο ο Ισραήλ και ο Εφραΐμ θέλουσι πέσει εν τη ανομία αυτών· ο Ιούδας έτι θέλει πέσει μετ' αυτών. **6** Μετά των ποιμνίων αυτών και μετά των αγελών αυτών θέλουσιν υπάγει διά να ζητήσω τον Κύριον· αλλὰ δεν θέλουσιν ευρεῖ· απεμακρύνθη ἀπ' αυτών. **7** Εφέρθησαν απίστως προς τον Κύριον· διότι εγέννησαν τέκνα αλλότρια· τώρα δε εις μὴν θέλει καταφάγει αυτούς και τας κληρονομίας αυτών. **8** Σαλπίσσατε κερατίνην εν Γαβαά, σάλπιγγα εν Ραμά· ηχησάτε δυνατά εν Βαιθ-αυέν-

κατόπιν σου, Βενιαμίν. **9** Ο Εφραΐμ θέλει εἶσθαι ηρημωμένους εν τη ημέρα του ελέγχου· μεταξύ των φυλών του Ισραήλ εγνωστοποίησα το βεβαίως γενησόμενον· **10** οι άρχοντες Ιούδα έγειναν ως οι μεταποπίζοντες όρια· ἐπ' αυτούς θέλω εκχύσει ως ύδατα την οργήν μου. **11** Κατεδυναστεύθη ο Εφραΐμ, συντετριβη εν τη κρίσει διότι εκουσίως υπήγε κατόπιν προστάγματος· **12** διά τούτο εγώ θέλω εἶσθαι ως σαράκιον εις τον Εφραΐμ και ως σκόληξ εις τον οίκον Ιούδα. **13** Και εἶδεν ο Εφραΐμ την νόσον αυτού και ο Ιούδας το έλκος αυτού, και υπήγεν ο Εφραΐμ προς τον Ασούριον και απέστειλε προς τον βασιλέα Ιαρειβ'· αλλ' ούτος δεν ηδυνήθη να σας ιατρεύσῃ ουδέ να σας απαλλάξῃ από του έλκους σας. **14** Διότι εγώ θέλω εἶσθαι ως λέων εις τον Εφραΐμ και ως σκύμνος λέοντος εις τον οίκον Ιούδα· εγώ, εγώ θέλω διασπαράξει και αναχωρήσει· θέλω λάβει, και δεν θέλει υπάρχει ο ελευθερών. **15** Θέλω υπάγει, θέλω επιστρέψει εις τον τόπον μου, εωσού γνωρίσω το έγκλημα αυτών και ζητήσω το πρόσωπόν μου· εν τη θλίψει αυτών θέλουσιν ορθρίσει προς εμέ.

6 Έλθετε και ας επιστρέψωμεν προς τον Κύριον· διότι αυτός διεσπάραξε, και θέλει μας ιατρεύσει· επάταξε, και θέλει περιδέσει την πληγήν ημών. **2** Θέλει αναζωοποιήσει ημάς μετά δύο ημεράς· εν τη τρίτη ημέρα θέλει μας αναστήσει, και θέλομεν ζη ενώπιον αυτού. **3** Τότε θέλομεν γνωρίσει και θέλομεν εξακολουθει να γνωρίζωμεν τον Κύριον· η έξοδος αυτού είναι προδιατεταγμένη ως η αυγή· και θέλει ελθει προς ημάς ως νετός, ως βροχή όψιμος και πρώϊμος ἐπὶ την γην. **4** Τι να κάμω εις σε, Εφραΐμ; τι να κάμω εις σε, Ιούδα; διότι η καλωσύνη σας είναι ως νεφέλη πρωϊκή και ως δρόσος εωθινή ήτις παρέρχεται. **5** Διά τούτο κατέκοψα αυτούς διά των προφητών· εφόνευσα αυτούς διά των λόγων του στόματός μου· και αι κρίσεις σου θέλουσιν εξέλθει ως φως. **6** Διότι έλεος θέλω και ουχι θυσιάν· και επίγνωσιν Θεού· μάλλον παρά ολοκαυτώματα. **7** Αυτοί όμως ως ο Αδάμ παρέβησαν την διαθήκην· εν τούτω εφέρθησαν απίστως προς εμέ. **8** Η Γαλαάδ είναι πόλις εργαζομένων ανομίαν, ενεδρεύουσα αίμα. **9** Και ως στήφη ληστών παραμονεύοντα άνθρωπων, ούτως ο σύλλογος των ιερέων φονεύουσιν εν τη οδώ μέχρι Συχέμ· διότι έπραξαν αισχρά. **10** Εν τω οίκω Ισραήλ εἶδον φρίκην· εκεί είναι η πορνεία του Εφραΐμ· ο Ισραήλ εμιάνθη. **11** Και διά σε, Ιούδα, διωρίσθη θηρισμός, όταν εγώ επιστρέψω την αιχμαλωσίαν του λαού μου.

7 Ενώ ιάτρευον τον Ισραήλ, απεκαλύφθη τότε η ανομία του Εφραΐμ και η κακία της Σαμαρείας· διότι έπραξαν ψεύδος· και ο κλέπτης εισέρχεται, ο ληστής γυμνώνει έξωθεν. **2** Και αυτοί δεν λέγουσιν εν τη καρδία αυτών, ότι ενθυμούμαι πάσαν την ανομίαν αυτών· τώρα περιεκύκλωσαν αυτούς αι πράξεις αυτών· έμπροσθεν του προσώπου μου έγειναν. **3** Εν τη κακία αυτών εύρψαν τον βασιλέα και εν ταις ψεύδεσιν αυτών τους άρχοντας. **4** Πάντες είναι μοιχοί, ως ο κλίβανος ο πεπυρωμένος υπό του αρτοποιού· όστις, αφού ζυμώση το φύραμα, παύει του να θερμαίνῃ αυτόν, εωσού γείνη η ζύμωσις. **5** Εν τη ημέρα του βασιλέως ημών, οι άρχοντες ησθένησαν υπό της φλογώσεως του οίνου, και αυτοίς εξήπλωσε την χείρα αυτού προς τους αχρείους. **6** Διότι ενασχολούσι την καρδίαν αυτών φλεγωμένην ως κλίβανον εν ταις ενέδραις αυτών· ο αρτοποιός αυτών κοιμάται όλην την νύκτα· την δε αυγήν αυτή καίει ως πυρ φλογίζον. **7** Πάντες ούτοι εθερμάνθησαν ως κλίβανος και κατέφαγον τους κριτάς αυτών· πάντες οι βασιλείς αυτών

έπεσον· δεν υπάρχει μεταξύ αυτών ο επικαλούμενός με. **8** Ο Εφραΐμ, αυτός συνεμίγη μετά των λαών· ο Εφραΐμ είναι ως εγκρυφίας όστις δεν εστράφη. **9** Ξένοι κατέφαγον την δύναμιν αυτού και αυτός δεν γνωρίζει τούτο· και λευκαί τρίχες ανεφύησαν σποράδην εν αυτώ και αυτός δεν γνωρίζει τούτο. **10** Και η υπερηφάνια του Ισραήλ μαρτυρεί κατά πρόσωπον αυτού· και δεν επιστρέφουσι προς Κύριον τον Θεόν αυτών ουδέ εκζητούν αυτών διά πάντα ταύτα. **11** Και ο Εφραΐμ είναι ως περισσότερά δελεαζόμενη, μη έχουσα σύνεσιν· επικαλούνται την Αίγυπτον, υπάγουσιν εις την Ασσυρίαν. **12** Όταν υπάγωσι, θέλω εξαπλώσει επ' αυτούς το δίκτυόν μου· θέλω καταβίβασει αυτούς καθώς τα πετεινά του ουρανού· θέλω παιδεύσει αυτούς καθώς εκηρύχθη εν τη συναγωγή αυτών. **13** Ουαί εις αυτούς, διότι απεσκήρτησαν απ' εμού· όλεθρος εις αυτούς, διότι ησέβησαν εις εμέ· ενώ εγώ εξηγόρασα αυτούς, αυτοί ελάλησαν κατ' εμού ψεύδη. **14** Και δεν με επεκαλέσθησαν εν τη καρδία αυτών, αλλά ωλόλυζον επί τας κλίνας αυτών· βασανίζονται διά σίτον και οίνον και στασιάζουσιν εναντίον μου. **15** Και εγώ επιάιδεσσα αυτούς ενώ ενίαχουσα τους βραχίονα αυτών, αυτοί όμως διελογίζοντο πονηρά εναντίον μου. **16** Επιστρέφουσιν, ουχί εις τον Υψιστον· έγειναν ως τόξον στρεβλόν· οι άρχοντες αυτών θέλουσι πέσει εν ρομφαία διά την αυθάδειαν της γλώσσης αυτών· τούτο θέλει είσθαι το όνειδος αυτών εν τη γη της Αιγύπτου.

8 Σάλπισον ταύτα με το στόμα σου· θέλεις ορμήσει ως αετός εναντίον του οίκου του Κυρίου, διότι παρεβήσαν την διαθήκην μου και ησέβησαν εις τον νόμον μου. **2** Ο Ισραήλ θέλει κράζει προς εμέ, Θεέ μου, σε γνωρίζομεν. **3** Ο Ισραήλ απέρριψε το αγαθόν· ο εχθρός θέλει καταδιώξει αυτόν. **4** Αυτοί κατέστησαν βασιλείς, πλην ουχί παρ' εμού· έκαμον άρχοντες, πλην χωρίς να έχω είδησιν· εκ του αργυρίου αυτών και εκ του χρυσίου αυτών έκαμον εις εαυτούς είδωλα, διά να εξολοθρευθώσιν. **5** Απέρριψεν αυτούς ο μόσχος σου, Σαμάρεια· ο θυμός μου εξήφθη εναντίον αυτών· έως πότε δεν θέλουσι δυνηθή να καθαρισθώσι; **6** Και τούτο βεβαίως έγεινεν υπό του Ισραήλ· ο τεχνίτης έκαμεν αυτό· όθεν αυτό δεν είναι Θεός ο μόσχος λοιπόν της Σαμαρείας θέλει γείνει συντρίμματα. **7** Επειδή έσπειραν άνεμον, διά τούτο θέλουσι θερίσει ανεμοστρόβιλον· δεν έχει κάλαμον· ο βλαστός δεν θέλει δώσει άλευρον· και αν δώση, ξένοι θέλουσι καταπίει αυτό. **8** Κατεπόθη ο Ισραήλ· τώρα έγειναν μεταξύ των εθνών ως σκεύος εν ω δεν υπάρχει χάρις. **9** Διότι αφ' εαυτών ανέβησαν εις τους Ασσυρίους, ως όναγρος μονάζων καθ' εαυτών· ο Εφραΐμ εμίσθωσαν εραστάς, ως άναγρος αν και εμίσθωσαν εραστάς μεταξύ των εθνών, τώρα θέλω συνάξει αυτούς και θέλουσι λυπηθή μετ' ολίγον διά το φορτίον του βασιλέως των αρχόντων. **11** Επειδή ο Εφραΐμ επλήθυνε τα θυσιαστήρια διά να αμαρτάνη, θέλουσι γείνει εις αυτόν θυσιαστήρια του αμαρτανίου. **12** Έγραψα προς αυτόν τα μεγαλεία του νόμου μου· πλην ελογίσθησαν ως αλλότριον πράγμα. **13** Εν ταις θυσίαις, τας οποίας προσφέρουσιν εις εμέ, θυσιάζουσι κρέας και τρώγουσιν· ο Κύριος δεν δέχεται αυτάς· τώρα θέλει ενθυμηθή την ανομίαν αυτών και επισκεφθή τας αμαρτίας αυτών· αυτοί θέλουσιν επιστρέψει εις την Αίγυπτον. **14** Διότι ο Ισραήλ ελησμόνησε τον Ποιητήν αυτού και οικοδομεί ναούς, και ο Ιούδας επλήθυνεν χωρωμένους πόλεις· αλλά θέλω εξαποστειλεί πυρ επί τας πόλεις αυτού και θέλει καταφάγει τα παλάτια αυτών.

9 Μη χαιρέ, Ισραήλ, μηδέ ευφραίνου ως οι λαοί· διότι επόρνευσας εκκλιώνων από του Θεού σου· ηγάπησας μισθώματα επί παν αλώνιον σίτου. **2** Το αλώνιον και ο ληνός δεν θέλουσι θρέψει αυτούς, και ο οίνος θέλει εκλείψει απ' αυτών. **3** Δεν θέλουσι κατοικήσει εν τη γη του Κυρίου· αλλ' ο Εφραΐμ θέλει επιστρέψει προς την Αίγυπτον, και θέλουσι φάγει ακάθαρτα εν τη Ασσυρία. **4** Δεν θέλουσι προσφέρει σπονδάς οίνου εις τον Κύριον, ουδέ θέλουσιν είσθαι αρεστοί εις αυτόν· αι θυσείαι αυτών θέλουσιν είσθαι εις αυτούς ως άρτος πενθούτων· πάντες οι τρώγοντες αυτάς θέλουσι μιανθή· διότι άρτος αυτών υπέρ της ψυχής αυτών δεν θέλει εισέλθει εις τον οίκον του Κυρίου. **5** Τι θέλετε κάμει εν ημέρα πανηγύρεως και εν ημέρα εορτής του Κυρίου; **6** Διότι, ιδού, έφωγον διά την ταλαιπωρίαν· η Αίγυπτος θέλει συνάξει αυτούς, η Μέμφις θέλει θάψει αυτούς· τα δι' αργυρίου επιθυμητά αυτών, κνίδαι θέλουσι κληρονομήσει αυτά· άκανθαι θέλουσιν είσθαι εν ταις σκηναίς αυτών. **7** Ήλθον αι ημέραι της επισκέψεως, αι ημέραι της ανταποδόσεως ήλθον· ο Ισραήλ θέλει γνωρίσει τούτο· προφίτης είναι άφρων, ο άνθρωπος ο πνευματέμφορος μαινόμενος, διά το πλήθος της ανομίας σου και του μεγάλου κατά σου μίσους. **8** Ο φρουρός του Εφραΐμ ήτο ο μετά του Θεού μου, ο δε προφίτης έγεινε παγίς ιξευτού εις πάσας τας οδούς αυτού και μίσος εν τω οίκω του Θεού αυτού. **9** Διεφθάρησαν βαθέως ως εν ταις ημέραις της Γαβαά· διά τούτο θέλει ενθυμηθή την ανομίαν αυτών, θέλει επισκεφθή τας αμαρτίας αυτών. **10** Εύρηκα τον Ισραήλ ως σταφυλήν εν ερήμω· είδον τους πατέρας σας ως τα πρωτογέννητα της συκής εν τη αρχή αυτής· αλλ' αυτοί υπήγον προς τον Βέελ· φεγώρ και αφιερώθησαν εις την αισχύνην· και έγειναν βδελυκτοί, καθώς το αντικείμενον της αγάπης αυτών. **11** Περί δε του Εφραΐμ, ως πτηνόν θέλει πετάξει η δόξα αυτών, από της γέννας και από της μήτρας και από της συλλήψεως· **12** αλλά και αν εκθρέψωσι τα τέκνα αυτών, θέλω ατεκνώσει αυτούς, ώστε να μη μείνη άνθρωπος, διότι ουαί έτι εις αυτούς, όταν συρθώ απ' αυτών. **13** Ο Εφραΐμ με εφαινετο ως η Τύρος, πεφυτευμένος εν τόπω τεπρω· πλην ο Εφραΐμ θέλει εκφέρει τα τέκνα αυτού διά τον φονέα. **14** Δος εις αυτούς, Κύριε· τι θέλεις δώσει; dos εις αυτούς μήτραν αποβάλλουσαν και μαστούς ξηρούς. **15** Πάσα η κακία αυτών είναι εν Γαλλάλοις· διότι εκεί εμίσησα αυτούς· διά την κακίαν των πράξεων αυτών θέλω εξώσει αυτούς από του οίκου μου· δεν θέλω αγαπά πλέον αυτούς· πάντες οι άρχοντες αυτών είναι αποστάται. **16** Επατάχηθι ο Εφραΐμ· η ρίζα αυτών εξηράνθη· καρπόν δεν θέλουσι κάμει· ότι και αν γεννήσωσι, θέλω θανατώσει τα επιθυμητά της μήτρας αυτών. **17** Ο Θεός μου θέλει απορρίψει αυτούς, διότι δεν εισήκουσαν αυτόν· και θέλουσιν είσθαι πλανώμενοι μεταξύ των εθνών.

10 Ο Ισραήλ είναι άμπελος ευκληματούσα· εκαρποφόρησεν αφθόνως· κατά το πλήθος των καρπών αυτού επλήθυνε τα θυσιαστήρια· κατά την αγαθότητα της γης αυτού ελάμπρυνε τα αγάλματα. **2** Η καρδία αυτών είναι μεμερισμένη· τώρα θέλουσι τιμωρηθή αυτός θέλει κατασκάψει τα θυσιαστήρια αυτών, θέλει φθειρεί τα αγάλματα αυτών. **3** Διότι τώρα θέλουσιν ειπεί, Ημείς δεν έχομεν βασιλέα, διότι δεν εφοβήθημεν τον Κύριον· και ο βασιλεύς τι ήθελε μας κάμει; **4** Ελάλησαν λόγους, ομνύοντες ψευδώς, ενώ έκαμον συνθήκην· όθεν η καταδίκη θέλει εκβασιστήσει ως το κώινον εν ταις αυλάξι του αγρού. **5** Οι κάτοικοι της Σαμαρείας θέλουσι κατατρομάξει διά τον μόσχον της Βαιθ·αυέν· διότι ο λαός αυτού θέλει πενθήσει δι' αυτόν και οι ειδωλοθύται αυτού, οι χαιρόντες εις αυτόν,

διά την δόξαν αυτού, διότι μετωκίσθη απ' αυτού. **6** Αυτός ότι θέλει φερθή εις την Ασσυρίαν, δώρον προς τον βασιλέα Ιαρείβ- αισχύνη θέλει καταλάβει τον Εφραΐμ, και ο Ισραήλ θέλει εντραπή διά την βουλήν αυτού. **7** Αφανίζεται η Σαμάρεια και ο βασιλεύς αυτής ως αρρός επί πρόσωπον ύδατος. **8** Και οι βωμοί της Αυέν, η αμαρτία του Ισραήλ, θέλουσι καταστροφή άκανως και τριβόλοι θέλουσι βλαστήσει επί τα θυσιαστήρια αυτών- και θέλουσιν ειπεί προς τα όρη, Καλύψατέ μας και προς τους λόφους, Πέσατε εφ' ημάς. **9** Ισραήλ, ημάρτησας από των ημερών της Γαβαά- εκεί εστάθησαν- η εν Γαβαά κατά των υιών της ανομίας μάχη δεν έφθασεν εις αυτούς. **10** Κατά την βουλήν μου βεβαίως θέλω παιδεύσει αυτούς και οι λαοί θέλουσι συναχθή εναντίον αυτών, όταν φέρωνται εις αιχμαλωσίαν διά τας δύο ανομίας αυτών. **11** Ο Εφραΐμ είναι μεν δάμαλις δεδιδαγμένη και αγαπώσα να αλωνίζη- πλην εγώ θέλω περάσει ζυγόν επί τον ώριον αυτής τράχηλον- θέλω υποζεύξει τον Εφραΐμ- ο Ιούδας θέλει αροτριά, ο Ιακώβ θέλει βλοκοπέει εις εαυτόν. **12** Σπείρατε δι' εαυτούς εν δικαιοσύνη, θερίσατε εν ελέει- ανοίξατε την αφειμένην σας γήν- διότι είναι καιρός να εκζητήσητε τον Κύριον, εωσού έλθη και επιστάλαξη δικαιοσύνην εφ' υμάς. **13** Ηροτριάσατε ασέβειαν, θερίσατε ανομίαν, εφάγετε καρπόν ψεύδους διότι ήλιπιας εις την οδόν σου, εις το πλήθος των ισχυρών σου. **14** Διά τούτο απώλεια θέλει εγεργήη μεταξύ των λαών σου, και πάντα τα φρούριά σου θέλουσιν εκπορθηθή, καθώς ο Σαλμάν έξεπόρθησε την Βαιθ-αρβέλ εν τη ημέρα της μάχης η μήτηρ κατεσυντρίβη επί τα τέκνα. **15** Ούτω θέλει κάμει εις σάς η Βαιθίλ ένεκεν της εσχάτης ανομίας σας- πρωί θέλει αφανισθή ολοτελώς ο βασιλεύς του Ισραήλ.

11 Ότε ο Ισραήλ ήτο νήπιον, τότε εγώ ηγάπησα αυτόν και εξ Αιγύπτου εκάλεσα τον υιόν μου. **2** Όσον εκάλουν αυτούς, τόσον αυτοί ανεχώρουν απ' έμπροσθεν αυτών- εθυσίαζον εις τους Βααλείμ και εθυμιάζον εις τα γλυπτά. **3** Εγώ εδίδαξα έτι τον Εφραΐμ να περιπατή, πιάνων αυτόν από των βραχιόνων αυτού- αλλά δεν εγνωρίσαν ότι ίάτρευον αυτούς. **4** Έσυρα αυτούς με σχοινία ανθρώπου, με δεσμούς αγάπης- και ήμην εις αυτούς ως οι αφαιρούντες τον ζυγόν επάνωθεν των σεαγόνων αυτών, και έθεσα τροφήν έμπροσθεν αυτών. **5** Δεν θέλει επιστρέψει εις την γην της Αιγύπτου, αλλ' ο Ασσύριος θέλει είσθαι βασιλεύς αυτού, διότι δεν ηθέλησαν να επιστραφώσι. **6** Και η ρομφαία θέλει επιπέσει επί τας πόλεις αυτού και θέλει αναλώσει τους ισχυρούς αυτού και καταφάγει, ένεκα των διαβουλιών αυτών. **7** Και ο λαός μου είναι προσκεκολλημένος εις την αποστασίαν την κατ' εμού- αν και εκαλέσθησαν προς τον Ύψιστον, ουδέεις όμως ύψωσεν αυτόν. **8** Πως θέλω σε παραδώσει, Εφραΐμ; πως θέλω σε εγκαταλίπει, Ισραήλ; πως θέλω σε κάμει ως Αδαμά; πως θέλω σε θέσει ως Σεβωείμ; η καρδιά μου μετεστράφη εντός μου, τα σπλάγγνα μου συνεκίνηθησαν. **9** Δεν θέλω εκτελέσει την εξάψην του θυμού μου, δεν θέλω επιστρέψει εις εξολοθρευμόν του Εφραΐμ- διότι εγώ είμαι Θεός και ουχί άνθρωπος, Άγιος εν τω μέσω σου- και δεν θέλω εισέλθει εν θυμό. **10** Κατόπιν του Κυρίου θέλουσι περιπατεί- ως λέων θέλει βρυχάσθαι- όταν αυτός βρυχηθή, τότε θέλουσι σπεύσει εκστατικά τα τέκνα από της δύσεως. **11** Θέλουσι σπεύσει εκστατικά ως πτηνόν από της Αιγύπτου και ως περσιτέρα από της γης της Ασσυρίας, και έβάλω αποκαταστήσει αυτούς εν τοις οίκοις αυτών, λέγει Κύριος. **12** Ο Εφραΐμ με περιεκύκλωσε με ψεύδη, και ο οίκος Ισραήλ με απάτην- αλλ' ο Ιούδας έτι έχει εξουσίαν μετά του Θεού και είναι πιστός μετά των αγίων.

12 Ο Εφραΐμ βόσκειται άνεμον και κυνηγεί τον ανατολικόν άνεμον- καθ' ημέραν πληθύνει ψεύδη και όλεθρον κάμνουσι δε συνθήκην μετά των Ασσυρίων και φέρουσιν έλαιον εις την Αίγυπτον. **2** Ο Κύριος έχει έτι κρίσιν μετά του Ιούδα, και θέλει επισκεφή τον Ιακώβ κατά τας οδούς αυτού- κατά τας πράξεις αυτού θέλει ανταποδώσει εις αυτόν. **3** Εν τη κοιλία επτέρησεν τον αδελφόν αυτού και εν τη ανδρική ηλικία αυτού ενίσχυσε προς τον Θεόν. **4** Ναι, ενίσχυσε μετά αγγέλου και υπερίσχυσεν- έκλαυσε και εδειθή αυτού- εν Βαιθίλ εύρηκεν αυτόν, και εκεί ελάλησε προς ημάς. **5** ναι, Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Κύριος είναι το μνημόσυνον αυτού. **6** Διά τούτο σου έπιστρέψον προς τον Θεόν σου- φύλατε έλεος και κρίσιν και έλπικε επί τον Θεόν σου διά παντός. **7** Ο Εφραΐμ είναι έμπορος ζύγια απάτης είναι εν τη χειρί αυτού- αγαπά να αδική. **8** Και ο Εφραΐμ ειπέ, Βεβαίως εγώ επλούτησα, απέκτησα υπάρχοντα εις εμαυτόν- εν πάσι τοις κόποις μου δεν θέλει ευρεθή εν εμοί ανομία, ήτις να λογίζεται αμαρτία. **9** Εγώ δε είμαι Κύριος ο Θεός σου εκ γης Αιγύπτου, έβλω σε κατοικίσει έτι εν σκηνάις ως εν ημέραις επισήμου εορτής. **10** Ελάλησα έτι διά προφητών και οράσεις επλήθυνα εγώ, και παρέστησα ομοιώσεις διά χειρός των προφητών. **11** Εν Γαλαάδ τάχα υπήρξεν ανομία; εν Γαλγαλούς μάλιστα εστάθησαν ματαιότης- θυσιάζουσι ταύρους, και τα θυσιαστήρια αυτών είναι ως σωροί εν ταις αύλαξι των αγρών. **12** Ο δε Ιακώβ έφυγεν εις την γην της Συρίας και ο Ισραήλ εδούλευσε διά γυναίκα και διά γυναίκα εφύλαξε πρόβατα. **13** Και διά προφήτου ανεβίβασεν ο Κύριος τον Ισραήλ εξ Αιγύπτου και διά προφήτου διεφυλάχθη. **14** Ο Εφραΐμ παρώζυεν αυτόν πικρότατα- διά τούτο θέλει εκχέει το αίμα αυτού επ' αυτόν και τον ονειδιισμόν αυτού ο Κύριος αυτού θέλει επιστρέψει επ' αυτόν.

13 Ότε ο Εφραΐμ ελάλει εν τρώμα, αυτός υψώθη εν τω Ισραήλ- ότε δε ημάρτησε περί του Βάαλ, τότε ετελεύτησε. **2** Και τώρα αμαρτάνουσιν επί μάλλον και μάλλον και έκαμον εις εαυτούς χωνευτά εκ του αργυρίου αυτών, είδωλα κατά την φαντασίαν αυτών, πάντα ταύτα έργον τεχνιτών- αυτοί λέγουσι περί αυτών, οι άνθρωποι οι θυσιάζοντες ας φιλήσωσι τους δόσους. **3** Διά τούτο θέλουσιν είσθαι ως νεφέλη πρωινή και ως δρόσος εωθινή διαβαίνουσα, ως λεπτόν άχρουν εκφυσόμενον εκ του αλωνίου και ως καπνός εκ της καπνοδόχου. **4** Αλλ' εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σου εκ γης Αιγύπτου- και άλλον θεόν πλην εμού δεν θέλεις γνωρίσει- διότι δεν υπάρχει άλλος σωτήρ εκτός εμού. **5** Εγώ σε εγνωρίσα εν τη ερήμω, εν γη ανύδρω. **6** Κατά τας βοσκάς αυτών, ούτως εχορτάσθησαν- εχορτάσθησαν, και υψώθη η καρδιά αυτών- διά τούτο με ελησημόνησαν. **7** Όθεν θέλω είσθαι εις αυτούς ως λέων- ως πάρδαλις εν οδώ θέλω παραμονεύει αυτούς. **8** Θέλω απαντήσει αυτούς ως άρκτος στερηθείσα των τέκνων αυτής, και θέλω διασπαράξει το περίφραγμα της καρδιάς αυτών και καταφάγει αυτούς εκεί ως λέων- θηριον άγριον θέλει διασπαράξει αυτούς. **9** Απωλέσθης, Ισραήλ- πλην εν εμοί είναι η βοήθειά σου. **10** Που είναι ο βασιλεύς σου; που; ας σε σώση τώρα εν πάσαις σου ταις πόλεσι- και που οι κριταί σου, περί των οποίων είπας, Δος μοι βασιλέα και άρχοντα; **11** Σοι έδωκα βασιλέα εν τω θυμό μου και αφήρεσα αυτόν εν τη οργή μου. **12** Η ανομία του Εφραΐμ είναι περιδεδεμένη η αμαρτία αυτού αποτεταραγμένη. **13** Πόνου τικτούσης θέλουσιν ελθει επ' αυτόν- είναι υιός ασύνετος διότι δεν είναι καιρός να στέκηται εν τω ανοίγματι της μήτρας. **14** Εκ χειρός άδου θέλω ελευθερώσει αυτούς, εκ θανάτου θέλω σώσει αυτούς. Που είναι, θάνατε, ο όλεθρός σου; που, άδη, η φθορά

σου; η μεταμέλεια θέλει κρύπτεσθαι από των οφθαλμών μου. (Sheol h7585) **15** Αν και ούτος εστάθη καρποφόρος μεταξύ των αδελφών αυτού, ανατολικός άνεμος όμως θέλει ελθεί, ο άνεμος του Κυρίου θέλει αναβή από της ερήμου, και αι βρύσεις αυτού θέλουσιν εκλείψει και θέλει καταξηρανή η πηγή αυτού· ούτος θέλει αφαρπάσει τον θησαυρόν πάντων των επιθυμητών αυτού σκευών. **16** Η Σαμάρεια θέλει αφανισθή, διότι απεστάτησε κατά του Θεού αυτής· θέλουσι πέσει εν ρομφαία· τα θηλάζοντα νήπια αυτών θέλουσι συντριφθή, και αι εγκυμονούσαι αυτών θέλουσι διασχισθή.

14 Ισραήλ, επίστρεψον προς Κύριον τον Θεόν σου, διότι έπεσας διά της ανομίας σου. **2** Λάβετε μεθ' εαυτών λόγους και επιστρέψατε προς τον Κύριον· είπατε προς αυτόν, Αφαίρεσον πάσαν ανομίαν ημών και δέχθητι ημάς ευμενώς, και θέλομεν αποδώσει τον καρπόν των χειλέων ημών· **3** ο Ασσούρ δεν θέλει μας σώσει· δεν θέλομεν αναβή εφ' ίππους· και δεν θέλομεν ειπέι πλέον προς το έργον των χειρών ημών, Είσθε θεοί ημών· διότι εν σοι θέλει ελεηθή ο ορφανός. **4** Θέλω ιατρεύσει την αποστασίαν αυτών, θέλω αγαπήσει αυτούς εγκαρδίως· διότι ο θυμός μου απεστράφη απ' αυτού. **5** Θέλω είσθαι ως δρόσος εις τον Ισραήλ· ως κρίνον θέλει ανθήσει και θέλει εκτείνει τας ρίζας αυτού ως δένδρον του Λιβάνου. **6** Οι κλάδοι αυτού θέλουσιν εξαπλωθή και η δόξα αυτού θέλει είσθαι ως ελαίας και η οσμή αυτού ως του Λιβάνου. **7** Θέλουσιν επιστρέψει και καθήσει υπό την σκιάν αυτού· θέλουσιν αναζήσει ως σίτος και ανθήσει ως άμπελος· η μνήμη αυτού θέλει είσθαι ως οίνος Λιβάνου. **8** Ο Εφραΐμ θέλει ειπέι, Τι έχω να κάμω πλέον μετά των ειδώλων; Εγώ ήκουσα και θέλω παραφυλάξει αυτόν· εγώ είμαι εις αυτόν ως ελάτη ευθαλής· απ' εμού ο καρπός σου θέλει προέλθει. **9** Τις είναι σοφός και θέλει εννοήσει ταύτα, συνετός και θέλει γνωρίσει αυτά; διότι ευθείαι είναι αι οδοί του Κυρίου, και οι δίκαιοι θέλουσι περιπατεί εν αυταίς· οι δε παραβάται θέλουσι πέσει εν αυταίς.

Ίωήλ'

1 Ο λόγος του Κυρίου ο γενόμενος προς Ίωήλ τον υιόν του Φαθουήλ. **2** Ακούσατε τούτο, οι πρεσβύτεροι, και δότε ακρόασιν, πάντες οι κατοικούντες την γήν· έγινε τούτο εν ταις ημέραις υμών ή εν ταις ημέραις των πατέρων υμών; **3** Διηγήθητε προς τα τέκνα σας περί τούτου και τα τέκνα σας προς τα τέκνα αυτών και τα τέκνα αυτών προς άλλην γενεάν. **4** ό, τι αφήκεν η κάμπη, κατέφαγεν η ακρίς και ό, τι αφήκεν η ακρίς, κατέφαγεν ο βρούχος και ό, τι αφήκεν ο βρούχος, κατέφαγεν η ερυσίβη. **5** Ανανήψατε, μέθυσσοι, και κλαύσατε, και ολολύξατε, πάντες οι οινοπόται, διά τον νέον οίνον· διότι αφηρέθη από του στόματός σας. **6** Επειδή έθνος ανέβη επί την γην μου, ισχυρόν και αναρίθμητον, του οποίου οι οδόντες είναι οδόντες λέοντος, και έχει μυλόδοντα σκύμνον. **7** Έθεσε την άμπελόν μου εις αφανισμόν και τα συκάς μου εις θραυσίνδωλος εξελέπισεν αυτήν και απέρριψε· τα κλήματα αυτής έμειναν λευκά. **8** Θρήνησον ως νύμφη περιεζωσμένη σάκκον διά τον άνδρα της νεότητος αυτής. **9** Η προσφορά και η σπονδή αφηρέθη από του οίκου του Κυρίου· πενθούσιν οι ιερείς, οι λειτουργοί του Κυρίου. **10** Ηρημώθη η πεδιάς, πενθεί η γή· διότι ηφανίσθη ο σίτος, εξηράνθη ο νέος οίνος, εξέλιπε το έλαιον. **11** Αισχύνθητε, γεωργοί· ολολύξατε, αμπελοουργοί, διά τον σίτον και διά την κριθήν· διότι ο θερισμός του αγρού απωλέσθη. **12** Η άμπελος εξηράνθη και η συκή εξέλιπε· η ροιδιά και ο φοίνιξ και η μηλιά, πάντα τα δένδρα του αγρού εξηράνθησαν, ώστε εξέλιπε η χαρά από των υιών των ανθρώπων. **13** Περιζώθητε και θρηνείτε, ιερείς· ολολύζετε, λειτουργοί του θυσιαστηρίου· έλθετε, διανυκτερεύσατε εν σάκκω, λειτουργοί του Θεού μου· διότι η προσφορά και η σπονδή επαύθη από του οίκου του Θεού σας. **14** Αγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε σύναξιν επίσημον, συνάξατε τους πρεσβυτέρους, πάντας σας και κατοίκους του τόπου, εις τον οίκον Κυρίου του Θεού σας και βοήσατε προς τον Κύριον, **15** Οίμοι διά την ημέραν εκείνην· διότι η ημέρα του Κυρίου επλησίασε και θέλει ελθει ως όλεθρος από του Παντοδυνάμου. **16** Δεν αφηρέθησαν αι τροφαί απ' έμπροσθεν των οφθαλμών ημών, η ευφροσύνη και η χαρά από του οίκου του Θεού ημών; **17** Οι σπόροι φθειρόνται υπό τους βάλους αυτών, αι αιτιθήκαι ηρημώθησαν, αι αποθήκαι χαλασθήσαν· διότι ο σίτος εξηράνθη. **18** Πως στενάζουσι τα κτήνη· αδημονούσιν αι αγέλαι των βοών, διότι δεν έχουσι βοσκήν· ναι, τα ποίμνια των προβάτων ηφανίσθησαν. **19** Κύριε, προς σε θέλω βοήσει· διότι το πυρ κατηνάλωσε τας βοσκάς της ερήμου και η φλόξ κατέκαυσε πάντα τα δένδρα του αγρού. **20** Τα κτήνη έτι της πεδιάδος χάσκουσι προς σε· διότι εξηράνθησαν οι ρυάκες των υδάτων και πυρ κατέφαγε τας βοσκάς της ερήμου.

2 Σαλπίατε σάλπιγγα εν Σιών, και αλαλάξατε εν τω όρει του αγίω μου· ας τρομάξωσι πάντες οι κατοικούντες την γήν· διότι έρχεται η ημέρα του Κυρίου, διότι είναι εγγύς. **2** Ημέρα σκότους και γνόφου, ημέρα νεφέλης και ομίχλης· ως αυγή εξαπλούται επί τα όρη λαός πολύς και ισχυρός· όμοιοι αυτού δεν εστάθη απ' αιώνος ουδέ μετ' αυτών θέλει σταθί πλέον ποτέ εις γενεάς γενεών. **3** Πυρ κατατρώγει έμπροσθεν αυτού και φλόξ κατακαίει όπισθεν αυτού· η γη είναι ως ο παράδεισος της Εδέμ έμπροσθεν αυτού, και όπισθεν αυτού πεδιάς ηφανισμένη· και βεβαίως δεν θέλει εκφύγει απ' αυτού ουδέν. **4** Η θέα αυτών είναι ως θέα ίππων, και ως ιππείς,

ούτω θέλουσι τρέχει. **5** Ως κρότος αμαξών θέλουσι ηηδά επί τας κορυφάς των ορέων, ως ήχος φλογός πυρός, ήτις κατατρώγει την καλάμην, ως ισχυρός λαός παρατεταγμένος εις μάχην. **6** Ενώπιον αυτού οι λαοί θέλουσι κατατρομάξει· πάντα τα πρόσωπα θέλουσιν αποσβολωθή. **7** Θέλουσι τρέξει ως μαχηταί, ως άνδρες πολεμισταί θέλουσιν αναβή το τείχος, και θέλουσιν υπάγει έκαστος εις την οδόν αυτού και δεν θέλουσι χαλάσει τας τάξεις αυτών. **8** Και δεν θέλουσι σπρώξει ο εις τον άλλον· θέλουσι περιπατεί έκαστος εις την οδόν αυτού, και πίπτοντες επί τα βέλη δεν θέλουσι πληγωθή. **9** Θέλουσι περιτρέχει εν τη πόλει, θέλουσι δράμει επί το τείχος, θέλουσιν αναβαίνει επί τας οικίας, θέλουσιν εμβαίνει διά των θυρίδων ως κλέπτης. **10** Η γη θέλει σεισθή έμπροσθεν αυτών, οι ουρανοί θέλουσι τρέμει, ο ήλιος και η σελήνη θέλουσι συσκοτάσει, και τα άστρα θέλουσι σύρει οπίσω το φέγγος αυτών. **11** Και ο Κύριος θέλει εκπέμψει την φωνήν αυτού έμπροσθεν του στρατεύματος αυτού· διότι το στρατόπεδον αυτού είναι μέγα σφόδρα, διότι ο εκτελών τον λόγον αυτού είναι ισχυρός, διότι η ημέρα του Κυρίου είναι μεγάλη και τρομερά σφόδρα και τις δύναται να υποφέρει αυτήν; **12** Και τώρα διά τούτο, λέγει Κύριος, επιστρέψατε προς εμέ εξ όλης της καρδίας υμών και εν νηστεία και εν κλαυθμώ και εν πένθει. **13** Και διαρρήξατε την καρδιαν σας και μη τα ιμάτια σας και επιστρέψατε προς Κύριον τον Θεόν σας· διότι είναι ελείψμων και οκτίρμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και μεταμελούμενος διά το κακόν. **14** Τις οίδεν, αν θέλη επιστρέψει και μεταμεληθή και αφήσει ευλογίαν κατόπιν αυτού, προσφοράν και σπονδήν εις Κύριον τον Θεόν υμών; **15** Σαλπίατε σάλπιγγα εν Σιών, αγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε σύναξιν επίσημον. **16** Συναθροίσατε τον λαόν, αγιάσατε την σύναξιν, συνάξατε τους πρεσβυτέρους, συναθροίσατε τα νήπια και τα θηλάζοντα μαστούς· ας εξέλθη ο νυμφίος εκ του κοιτώνος αυτού και η νύμφη εκ του θαλάμου αυτής. **17** Ας κλαύσωσιν οι ιερείς, οι λειτουργοί του Κυρίου, μεταξύ της στοάς και του θυσιαστηρίου, και ας είπωσι, Φείσαι, Κύριε, του λαού σου και μη δώσης την κληρονομίαν σου εις έθνοδος, ώστε να κυριεύσωσιν αυτούς τα έθνη· διά τι να είπωσι μεταξύ των λαών, Που είναι ο Θεός αυτών; **18** Και ο Κύριος θέλει ζηλοτυπήσει διά την γην αυτού και θέλει φεισθή του λαού αυτού. **19** Ναι, ο Κύριος θέλει αποκριθή και επειεί προς τον λαόν αυτού, ίδου, εγώ θέλω εξαποστείλει προς υμάς τον σίτον και τον οίνον και το έλαιον και θέλετε εμπλησθή απ' αυτών, και δεν θέλω σας κάμει πλέον όνειδος μεταξύ των εθνών. **20** Αλλά θέλω απομακρύνει από σας τον εκ του βορρά πολέμιον, και θέλω εξώσει αυτόν εις γην άνυδρον και έρημον, με το πρόσωπον αυτού προς την ανατολικήν θάλασσαν, το δε όπισθεν αυτού μέρος προς την θάλασσαν την δυτικήν, και η δυσωδία αυτού θέλει αναβή και η κακή οσμή αυτού θέλει υψωθή, διότι έπραξε μεγάλα. **21** Μη φοβού, γή· χαιρε και ευφραίνου· διότι ο Κύριος θέλει κάμει μεγαλεία. **22** Μη τρομάζετε, κτήνη της πεδιάδος· διότι αι βοσκαί της ερήμου βλασάνουσι, διότι το δένδρον φέρει τον καρπόν αυτού, η συκή και η άμπελος εκδίδουσι την δύναμιν αυτών. **23** Και, τα τέκνα της Σιών, χαιρετε και ευφραίνεσθε εις Κύριον τον Θεόν σας· διότι έδωκεν εις εσάς την πρώϊμον βροχήν εγκαίρως και θέλει βρέξει εις εσάς βροχήν πρώϊμον και όψιμον ως πρότερον. **24** Και τα αλώνια θέλουσι γεμισθή από σίτου και οι ληνοί θέλουσιν υπερεκχειλίσει από οίνου και ελαίου. **25** Και θέλω αναπληρώσει εις εσάς τα έτη, τα οποία κατέφαγεν η ακρίς, ο βρούχος και η ερυσίβη και η κάμπη, το στρατεύμα μου το

μέγα, το οποίον εξαπέστειλα εναντίον σας. **26** Και θέλετε φάγει αφθύνως και χορτασθή και αινέσει το όνομα Κυρίου του Θεού σας όστις έκαμε θαυμάσια με σας· και ο λαός μου δεν θέλει καταισχνυθή εις τον αιώνα. **27** Και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι εν μέσω του Ισραήλ και εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας και δεν είναι άλλος ουδείς· και ο λαός μου δεν θέλει καταισχνυθή εις τον αιώνα. **28** Και μετά ταύτα θέλω εκχέει το πνεύμά μου επί πάναν σάρκα· και θέλουσι προφητεύσει οι υιοί σας και αι θυγατέρες σας· οι πρεσβύτεροί σας θέλουσιν ενυπνιασθή ενύπνια, οι νεανίσκοί σας θέλουσιν ιδεί οράσεις. **29** Και έτι επί τους δούλους μου και επί τας δούλας μου εν ταις ημέραις εκείναις θέλω εκχέει το πνεύμά μου. **30** Και θέλω δείξει τέρατα εν τοις ουρανοίς και επί της γης, αίμα και πυρ και ατμίδα καπνού. **31** Ο ήλιος θέλει μετασραφή εις σκότος και η σελήνη εις αίμα, πριν έλθη η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και επιφανής. **32** Και πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου, θέλει σωθή· διότι εν τω όρει Σιών και εν Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι σωτηρία, καθώς είπεν ο Κύριος, και εις τους υπολοίπους τους οποίους ο Κύριος θέλει προσκαλέσει.

3 Διότι, ιδού, εν ταις ημέραις εκείναις και εν τω καιρώ εκείνω, όταν επιστρέψω τους αιχμαλώτους του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, **2** θέλω συνάξει έτι πάντα τα έθνη και θέλω καταβιβάσει αυτά εις την κοιλάδα του Ιωσαφάτ, και θέλω κριθή μετ' αυτών εκεί υπέρ του λαού μου και της κληρονομίας μου Ισραήλ, τον οποίον διέσπειραν μεταξύ των εθνών και διεμοιράσθησαν την γην μου· **3** και έρριψαν κλήρους διά τον λαόν μου· και έδωκαν παιδίον διά πόρνην και επώλουν κοράσιον διά οίνον και έπινον. **4** Και έτι τι έχετε σεις να κάμητε μετ' εμού, Τύρε και Σιδών και πάντα τα όρια της Παλαιστίνης; θέλετε μοι ανταποδώσει ανταπόδομα; εάν σεις ανταποδώσητε εις εμέ, χωρίς αργοπορίας ταχέως θέλω επιστρέψει το ανταπόδομά σας επί την κεφαλήν σας. **5** Διότι ελάβετε το αργύριόν μου και το χρυσίον μου, και τα εκλεκτά μου αγαθά εφέρετε εις τους ναούς σας. **6** Τους δε υιούς Ιούδα και τους υιούς Ιερουσαλήμ επωλήσατε εις τους υιούς των Ελλήνων, διά να απομακρύνητε αυτούς από των ορίων αυτών. **7** Ιδού, εγώ θέλω εγειρεί αυτούς από του τόπου όπου επωλήσατε αυτούς, και θέλω επιστρέψει το ανταπόδομά σας επί την κεφαλήν σας. **8** Και θέλω πωλήσει τους υιούς σας και τας θυγατέρας σας εις την χείρα των υιών Ιούδα, και θέλουσι πωλήσει αυτούς εις τους Σαβαίους, εις έθνος μακράν απέχον· διότι ο Κύριος ελάλησε. **9** Κηρύξατε τούτο εν τοις έθνεσιν, αγιάσατε πόλεμον, διεγείρατε τους μαχητάς, ας πλησιάσωσιν, ας αναβάνωσι πάντες οι άνδρες του πολέμου. **10** σφρηλατήσατε τα υνία σας εις ρομφαίας και τα δρέπανά σας εις λόγχα· ο αδύνατος ας λέγη, Εγώ είμαι δυνατός. **11** Συναθροίσθητε και έλθετε κυκλόθεν, πάντα τα έθνη, και συνάχητε ομού· εκεί θέλει καταστρέψει ο Κύριος τους ισχυρούς σου. **12** Ας εγερθώσι και ας αναβώσι τα έθνη εις την κοιλάδα του Ιωσαφάτ· διότι εκεί θέλω καθήσει διά να κρίνω πάντα τα έθνη τα κυκλόθεν. **13** Βάλετε δρέπανον, διότι ο θερισμός είναι ώριμος· έλθετε, κατάβητε· διότι ο ληνός είναι πλήρης, τα υπολήνια υπερεκχειλίζουσιν· επειδή η κακία αυτών είναι μεγάλη. **14** Πλήθη, πλήθη εις την κοιλάδα της δίκης· διότι εγγύς είναι η ημέρα του Κυρίου εις την κοιλάδα της δίκης. **15** Ο ήλιος και σελήνη θέλουσι συσκοτάσει και οι αστέρες θέλουσι σύρει οπίσω το φέγγος αυτών. **16** Ο δε Κύριος θέλει βρυχήσει εκ Σιών και εκπέμψει την φωνήν αυτού εξ Ιερουσαλήμ· και οι ουρανοί και η γη θέλουσι σεισθή· αλλ' ο Κύριος θέλει είσθαι το καταφύγιον

του λαού αυτού και η ισχύς των υιών Ισραήλ. **17** Ούτω θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός σας, ο κατοικών εν Σιών, τω όρει τω αγίω μου· τότε η Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι αγία και αλλογενείς δεν θέλουσι διέλθει δι' αυτής πλέον. **18** Και εν τη ημέρα εκείνη τα όρη θέλουσι σταλάξει γλεύκος και οι λόφοι θέλουσι ρέει γάλα και πάντες οι ριάκες του Ιούδα θέλουσι ρέει ύδατα και πηγή θέλει εξέλθει εκ του οίκου του Κυρίου και θέλει ποτίζει την φάραγγα του Σιττείμ. **19** Η Αίγυπτος θέλει είσθαι ηρημωμένη και ο Εδώμ θέλει είσθαι έρημος άβατος διά τας εις τους υιούς Ιούδα αδικίας, διότι έχυσαν αίμα αθών εν τη γη αυτών. **20** Η δε Ιουδαία θέλει κατοικείσθαι εις τον αιώνα και η Ιερουσαλήμ εις γενεάς γενεών. **21** Και θέλω καθαρίσει το αίμα αυτών, το οποίον δεν εκαθάρισα· διότι ο Κύριος κατοικεί εν Σιών.

Ἀμώς

1 Οι λόγοι του Ἀμώς, ὅστις ἦτο ἐκ των βοσκῶν τῆς Θεκουῆ, τοὺς οὐοῖους εἶδε περὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ἡμέραις Ὀζίου βασιλέως του Ἰούδα, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰεροβοάμ, υἱοῦ του Ἰωᾶς βασιλέως του Ἰσραὴλ, δύο ἔτη προ τοῦ σεισμοῦ. **2** Καὶ εἶπεν, Ὁ Κύριος θέλει βρυχῆσαι ἐκ Σιών καὶ θέλει ἐκπέμψῃ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐξ Ἱερουσαλήμ· καὶ αἱ κατοικίαι των ποιμένων θέλουσι πενήθῃσι, καὶ ἡ κορυφή του Καρμίλου θέλει ξηρανθῆ. **3** Οὕτω λέγει Κύριος διὰ τὰς τρεῖς παραβάσεις τῆς Δαμασκού καὶ διὰ τὰς τέσσαρας δὲν θέλω ἀποστρέψῃ τὴν τιμωρίαν αὐτῆς, διότι ἠλώνισαν τὴν Γαλαὰδ με τριβόλους σιδηρούς. **4** ἀλλὰ θέλω ἐξαποστείλει πυρ εἰς τὸν οἶκον Ἀζαὴλ καὶ θέλει καταφάγει τα παλάτια του Βεν-αδάδ. **5** Καὶ θέλω συντριψῆ τους μοχλοὺς τῆς Δαμασκού καὶ ἐξολοθρεύσει τὸν κάτοικον ἀπὸ τῆς πεδιάδος Ἀβέν καὶ τὸν κρατούντα το σκήπτρον ἀπὸ τοῦ οἴκου Εδέν, καὶ ὁ λαὸς τῆς Συρίας θέλει φερθῆ ἀιχμάλωτος εἰς Κιρ, λέγει Κύριος. **6** Οὕτω λέγει Κύριος Διὰ τὰς τρεῖς παραβάσεις τῆς Γάζης καὶ διὰ τὰς τέσσαρας δὲν θέλω ἀποστρέψῃ τὴν τιμωρίαν αὐτῆς· διότι ἠγαλῶντισαν τὸν λαόν μου ἀιχμαλωσίαν τελείαν, διὰ να παραδώσωσιν αὐτοὺς εἰς τὸν Εδὼμ. **7** ἀλλὰ θέλω ἐξαποστείλει πυρ εἰς τὸ τείχος τῆς Γάζης καὶ θέλει καταφάγει τα παλάτια αὐτῆς. **8** Καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τὸν κάτοικον ἀπὸ τῆς Αζώτου καὶ τὸν κρατούντα το σκήπτρον ἀπὸ τῆς Ασκάλωνος, καὶ θέλω στρέψῃ τὴν χεῖρα μου ἐναντίον τῆς Ακκαρῶν καὶ το ὑπόλοιπον των Φιλισταίων θέλει ἀπολεσθῆ, λέγει Κύριος ὁ Θεός. **9** Οὕτω λέγει Κύριος Διὰ τὰς τρεῖς παραβάσεις τῆς Τύρου καὶ διὰ τὰς τέσσαρας δὲν θέλω ἀποστρέψῃ τὴν τιμωρίαν αὐτῆς· διότι παρέδωκαν τὸν λαόν μου εἰς ἀιχμαλωσίαν τελείαν εἰς τὸν Εδὼμ καὶ δὲν ἐνεθυμήθησαν τὴν ἀδελφικὴν συνθήκην. **10** ἀλλὰ θέλω ἐξαποστείλει πυρ εἰς τὸ τείχος τῆς Τύρου καὶ θέλει καταφάγει τα παλάτια αὐτῆς. **11** Οὕτω λέγει Κύριος Διὰ τὰς τρεῖς παραβάσεις του Εδὼμ καὶ διὰ τὰς τέσσαρας δὲν θέλω ἀποστρέψῃ τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ, διότι κατεδίωξε τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ ἐν ρομφαίᾳ καὶ ἠθέτησε τὴν εὐσπλαγχνίαν αὐτοῦ, καὶ ὁ θυμὸς αὐτοῦ κατεσπάραττεν ἀκαταπαύστως καὶ ἐφύλαττε τὴν ὀργὴν αὐτοῦ παντοτείνᾳ. **12** ἀλλὰ θέλω ἐξαποστείλει πυρ ἐπὶ Θαϊμάν καὶ θέλει καταφάγει τα παλάτια τῆς Βοσόρρας. **13** Οὕτω λέγει Κύριος Διὰ τὰς τρεῖς παραβάσεις των υἱῶν Ἀμμὼν καὶ διὰ τὰς τέσσαρας δὲν θέλω ἀποστρέψῃ τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ, διότι δῖεσχίζον τὰς ἐγκυμονοῦσας τῆς Γαλαὰδ, διὰ να πλατύνωσι το ὄριον αὐτῶν. **14** ἀλλὰ θέλω ἀνάψῃ πυρ εἰς τὸ τείχος τῆς Ραββὰ καὶ θέλει καταφάγει τα παλάτια αὐτῆς, μετὰ κραυγῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς μάχης, μετὰ ἀνεμοστροβίλου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς θυέλλης. **15** Καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν θέλει ὑπάγει εἰς ἀιχμαλωσίαν, αὐτὸς καὶ οἱ ἀρχόντες αὐτοῦ ομοῦ, λέγει Κύριος.

2 Οὕτω λέγει Κύριος Διὰ τὰς τρεῖς παραβάσεις του Μωάβ καὶ διὰ τὰς τέσσαρας δὲν θέλω ἀποστρέψῃ τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ· διότι κατέκαυσε τὰ οστά του βασιλέως του Εδὼμ μέχρι κονίας. **2** ἀλλὰ θέλω ἐξαποστείλει πυρ ἐπὶ τὸν Μωάβ καὶ θέλει καταφάγει τα παλάτια τῆς Κιριώθ· καὶ ὁ Μωάβ θέλει ἀποθάνῃ μετὰ θορύβου, μετὰ κραυγῆς, μετ' ἵχου σάλπιγγος. **3** Καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τὸν κριθὴν ἐκ μέσου αὐτοῦ, καὶ θέλω ἀποκτείνει πάντα τοὺς ἀρχόντας αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, λέγει Κύριος. **4** Οὕτω λέγει Κύριος Διὰ τὰς τρεῖς παραβάσεις του Ἰούδα καὶ διὰ τὰς τέσσαρας δὲν θέλω ἀποστρέψῃ τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ, διότι κατεφρόνησαν τὸν νόμον του Κυρίου καὶ δὲν ἐφύλαξαν τὰ προστάγματα αὐτοῦ καὶ ἐπλάνησαν αὐτοὺς τὰ

μάτια αὐτῶν, κατόπιν των οὐοίων περιπάτησαν οἱ πατέρες αὐτῶν. **5** ἀλλὰ θέλω ἐξαποστείλει πυρ ἐπὶ τὸν Ἰούδα καὶ θέλει καταφάγει τα παλάτια τῆς Ἱερουσαλήμ. **6** Οὕτω λέγει Κύριος· Διὰ τὰς τρεῖς παραβάσεις του Ἰσραὴλ καὶ διὰ τὰς τέσσαρας δὲν θέλω ἀποστρέψῃ τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ διότι ἐπώλησαν τὸν δίκαιον δι' ἀργύριον καὶ τὸν πένητα διὰ ζεύγους ὑποδημάτων. **7** οἷτινες ποθοῦσι να βλέπωσι τὴν κόνιν τῆς γῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν των πτωχῶν καὶ ἐκκλίνουσι τὴν ὁδὸν των πενήτων· καὶ υἱὸς καὶ πατὴρ αὐτοῦ ὑπάγουσι πρὸς τὴν αὐτὴν παιδίσκην, διὰ να βεβηλῶνωσι τὸ ὄνομα το ἁγίου μου. **8** καὶ πλαγιάζουσι πλησίον παντὸς θυσιαστηρίου ἐπὶ ἐνδυμάτων ἐνεχυριασμένων, καὶ πίνουσιν ἐν τῷ οἴκῳ των θεῶν αὐτῶν τὸν οἶνον των καταδυναστευομένων. **9** Ἄλλ' ἐγὼ ἐξωλόθρευσα τὸν Ἀμορραῖον ἀπ' ἐμπροσθεν αὐτῶν, τοῦ οὐοίου το ὕψος ἦτο ὡς το ὕψος των κέδρων καὶ αὐτὸς ἰσχυρὸς ὡς αὶ δρῦς· καὶ ἠφάνισα τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἐπάνωθεν καὶ τὰς ρίζας αὐτοῦ ὑποκάτωθεν. **10** Καὶ ἐγὼ σας ἀνεβίβασα ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ σας περιέφερον τεσσαράκοντα ἔτη διὰ τῆς ἐρήμου, διὰ να κληρονομήσητε τὴν γῆν του Ἀμορραίου. **11** Καὶ ἀνέστησα ἐκ των υἱῶν σας διὰ προφήτας καὶ ἐκ των νεανίσκων σας διὰ Ναζηραίου. Δὲν εἶναι οὕτως, υἱοὶ Ἰσραὴλ; λέγει Κύριος. **12** Σεις δὲ ἐποτιζετε τοὺς Ναζηραίουσιν οἶνον καὶ προσετάζετε τοὺς προφήτας λέγοντες, Μὴ προφητεύσητε. **13** Ἰδοῦ, ἐγὼ θέλω καταθλίψῃ υμάς ἐν τῷ τόπῳ υμῶν, καθὼς καταθλίβεται ἡ ἄμαξα ἡ πλήρης δραγματίων. **14** Καὶ ἡ φυγὴ θέλει χαθῆ ἀπὸ του θροῦνα καὶ ὁ ἀνδρεῖος δὲν θέλει στερεώσει τὴν ἰσχὴν αὐτοῦ καὶ ὁ ἰσχυρὸς δὲν θέλει διασώσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, **15** καὶ ὁ τοξότης δὲν θέλει δυναθῆ να σταθῆ· καὶ ὁ ταχύπους να ἐκφύγῃ καὶ ὁ ὑπεύς να σώση τὴν ζωὴν αὐτοῦ, **16** καὶ ὁ μεταξὺ των δυνατῶν γενναιοκάρδιος γυμνὸς θέλει φύγει ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος.

3 Ἀκούσατε τὸν λόγον τούτον, τὸν οὐοῖον ἐλάλησεν ὁ Κύριος ἐναντίον σας, υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἐναντίον παντὸς του γένους, το οὐοῖον ἀνεβίβασα ἐκ γῆς Αἰγύπτου λέγων, **2** Ἐσὰς μόνον ἐγνώρισα ἐκ πάντων των γενῶν τῆς γῆς διὰ τούτου θέλω σας τιμωρήσει διὰ πάσας τὰς ανομίας σας. **3** Δύνανται δύο να περιπατήσωσιν ὁμοῦ, εἴν δὲν ἦναι σύμφωνοι; **4** θέλει βρυχῆσαι ὁ λέων ἐν τῷ δρυμῷ, εἴν δὲν ἐχῆ θήραν; θέλει ἐκπέμψῃ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ὁ σκύμνος ἀπὸ τῆς κατοικίας αὐτοῦ, ἀν δὲν ἐπιάσῃ τι; **5** Δύναται πτηνὸν να πέσει εἰς παγίδα ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου δὲν εἶναι βρόχος δι' αὐτό; ἤθελε σηκωθῆ παγὶς ἐκ τῆς γῆς, χωρὶς να πιασθῆ τι; **6** Δύναται να ηχήση σάλπιγξ ἐν πόλει καὶ ὁ λαὸς να μὴ πτοηθῆ; δύναται να γείνη συμφορὰ ἐν πόλει καὶ ὁ Κύριος να μὴ ἔκαμιν αὐτήν; **7** Βεβαίως Κύριος ὁ Θεός δὲν θέλει κάμει οὐδέν, χωρὶς να ἀποκαλύψῃ το ἀπόκρυφον αὐτοῦ εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς προφήτας. **8** Ὁ λέων ἐβρύχησε· τις δὲν θέλει φοβηθῆ; Κύριος ὁ Θεός ἐλάλησε· τις δὲν θέλει προφητεύσει; **9** Κηρύξατε πρὸς τὰ παλάτια τῆς Αζώτου καὶ πρὸς τὰ παλάτια τῆς γῆς τῆς Αἰγύπτου καὶ εἶπατε, Ἐπύλαθτε ἐπὶ τὰ ὄρη τῆς Σαμαρείας καὶ ἰδέτε τοὺς μεγάλους θορύβους ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ τὰς καταδυναστείας ἐν μέσῳ αὐτῆς, **10** διότι δὲν ἐξεύρουσι να πράττωσι το ὀρθόν, λέγει Κύριος, οἱ ἠθσαυρίζοντες ἀδικίαν καὶ ἀρπαγὴν ἐν τοῖς παλατίοις αὐτῶν. **11** Διὰ τούτου οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἐχθρὸς θέλει περικυκλώσει τὴν γῆν σου καὶ θέλει καταβάλει τὴν ἰσχὴν σου ἀπὸ σου καὶ τα παλάτια σου θέλουσι διαρπαγῆ. **12** Οὕτω λέγει Κύριος· Καθὼς ὁ ποιμὴν ἀποσπά ἀπὸ του στόματος του λέοντος δύο σκέλη ἢ λοβὸν ωτίου, οὕτω θέλουσιν ἀποσπασθῆ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οἱ κατοικοῦντες ἐν Σαμαρείᾳ ἀπὸ τῆς γωνίας τῆς κλίνης καὶ ἐν Δαμασκῷ ἀπὸ τῆς στρωμνῆς. **13** Ἀκούσατε

και διαμαρτυρήθηκε προς τον οίκον Ιακώβ, λέγει Κύριος ο Θεός, ο Θεός των δυνάμεων, **14** ότι καθ' ην ημέραν επισκεφθή τας παραβάσεις του Ισραήλ επ' αυτόν, θέλω επισκεφθή και τα θυσιαστήρια της Βαιθίλ, και τα κέρατα του θυσιαστηρίου θέλουσιν εκκοπή και πέσει κατά γης. **15** Και θέλω πατάξει τον χειμερινόν οίκον μετά του θερινού οίκου, και οι οίκοι οι ελεφαντινοί θέλουσιν απολεσθή και οι οίκοι οι μεγάλοι θέλουσιν αφανισθή, λέγει Κύριος.

4 Ακούσατε τον λόγον τούτον, δαμάλις της Βασάν, αι εν τω όρει της Σαμαρείας, αι καταδυναστεύουσαι τους πτωχούς, αι καταθλίβουσαι τους πένιτας, αι λέγουσαι προς τους κυρίους αυτών, Φέρετε και ασ πίνωμεν. **2** Κύριος ο Θεός ώμοσεν εις την αγιότητα αυτού ότι ιδού, ημέραι έρχονται εις υμάς, καθ' ασ θέλουσι σας πιάσει με άγκιστρα και τους απογόνους σας με καμάκια αλιευτικά. **3** Και θέλετε εξέλθει από τας χαλάστρας εκάστη απ' ευθείας ενόπιον αυτής, και θέλετε απορριψει πάντα τα του παλατιού, λέγει Κύριος. **4** Έλθετε εις Βαιθίλ και ασεβήσατε· εν Γαλγάλις πληθύνετε την ασέβειαν· και φέρετε τας θυσίας σας κατά πάσαν πρωΐαν, τα δέκατά σας κατά πάσαν τριετιάν. **5** Και προσφέρετε εις θυσίαν ευχαριστίας άρτον ένζυμον, και κηρύξατε τας αυτοπροαιρέτους προσφοράς αναγγεΐλατε αυτάς· διότι ούτως αγαπάτε, υιοί Ισραήλ, λέγει Κύριος ο Θεός. **6** Και εγώ ότι σας έδωκα πείναν εν πάσαις ταις πόλεσιν υμών και έλλειψιν άρτου εν πάσι τοις τόποις υμών, και δεν επεστρέψατε προς εμέ, λέγει Κύριος. **7** Και εγώ προσέτι εκράτησα την βροχήν από σας, ότε έμενον τρεις μήνες έτι έως του θερού και έβρεξα επί μίαν πόλιν και επί άλλην πόλιν δεν έβρεξα· μία μερίς εβράχη και η μερίς, επί την οποίαν δεν έβρεξεν εξηράνθη. **8** Ούτω δύο τρεις πόλεις υπήγαν περιπλανώμεναι εις μίαν πόλιν να πίνωσιν ύδωρ και δεν εχορτάσθησαν, και δεν επεστρέψατε προς εμέ, λέγει Κύριος. **9** Σας επάταξα με ανεμοφοροΐαν και ερυσίβην· τον πληθος των κήπων σας και των αμπελώνων σας και των συκεώνων σας και των ελαιώνων σας κατέφαγεν η κάμψη, και δεν επεστρέψατε προς εμέ, λέγει Κύριος. **10** Εξαπέστειλα εφ' ημάς θανατικόν κατά τον τρόπον της Αιγύπτου· τους νεανίσκους σας εθανάτωσα εν ρομφαΐα, αιχμαλωτίσας και τους ίππους σας· και ανεβίβασα την δυσωδιάν των στρατοπέδων σας έως των μυκτηρών σας, και δεν επεστρέψατε προς εμέ, λέγει Κύριος. **11** Σας κατέστρεψα, καθώς ο Θεός κατέστρεψε τα Σόδομα και τα Γόμορρα, και εγείνετε ως δαυλός απεσπασμένος από της πυρκαΐας, και δεν επεστρέψατε προς εμέ, λέγει Κύριος. **12** Διά τούτου ούτω θέλω κάμει εις σε, Ισραήλ· όθεν, επειδή θέλω κάμει τούτο εις σε, ετοιμάσθητε να απαντήσης τον Θεόν σου, Ισραήλ. **13** Διότι ιδού, ο μορφών τα όρη και κατασκευάζων τον άνεμον και απαγγέλλων προς τον άνθρωπον τις είναι ο στοχασμός αυτού, ο ποιών την αυγήν σκότος και επιβαινών επί τα ύψη της γης, Κύριος ο Θεός των δυνάμεων είναι το όνομα αυτού.

5 Ακούσατε τον λόγον τούτον, τον θρήνον τον οποίον εγώ αναλαμβάνω εναντίον σας, οίκος Ισραήλ. **2** Επεσε δεν θέλει σηκωθή πλέον η παρθένος του Ισραήλ· είναι ερριμμένη επί της γης αυτής· δεν υπάρχει ο ανιστών αυτήν. **3** Διότι ούτω λέγει Κύριος ο Θεός Η πόλις, εξ ης εξήρχοντο χίλιοι, θέλει μείνει με εκατόν· και εξ ης εξήρχοντο εκατόν, θέλει μείνει με δέκα εν τω οίκω Ισραήλ. **4** Διότι ούτω λέγει Κύριος προς τον οίκον του Ισραήλ· Εκζητησάτέ με και θέλετε ζήσει. **5** Και μη εκζητείτε την Βαιθίλ και μη εισέρχεσθε εις Γάλαγα και μη διαβαίνετε εις Βηρ-σαβεέ· διότι τα Γάλαγα θέλουσιν υπάγει

εξάπαντος εις αιχμαλωσίαν και η Βαιθίλ θέλει καταγήςει εις το μηδέν. **6** Εκζητήσατε τον Κύριον και θέλετε ζήσει, μήπως εφορμήση ως πυρ επί τον οίκον Ιωσήφ και καταφάγη αυτόν και δεν υπάρχει ο σβύνων την Βαιθίλ. **7** Σεις, οι μεταστρέφοντες την κρίσιν εις αφίνθιον και απορριπτοντες κατά γης την δικαιοσύνην, **8** εκζητήσατε τον ποιούντα την Πλειάδα και τον Ωρίωνα και μετατρέποντα την σκιάν του θανάτου εις αυγήν και σκοτίζοντα την ημέραν εις νύκτα, τον προσκαλούντα τα ύδατα της θαλάσσης και εκχέοντα αυτά επί το πρόσωπον της γής· Κύριος είναι το όνομα αυτού. **9** τον εγείροντα αφανισμόν κατά του ισχυρού και επάγωντα αφανισμόν εις τα οχυρώματα. **10** Μισούσι τον ελέγχοντα εν τη πόλι και βδελύττονται τον λαλούντα εν ευθύτητι. **11** Όθεν, επειδή καταθλίβετε τον πτωχόν και λαμβάνετε απ' αυτού φόρον σίτου, αν και οικοδομήσατε οίκους λαξευτούς, δεν θέλετε όμως κατοικήσει εν αυτοίς· αν και εφυτεύσατε αμπελώνας επιθυμητούς, δεν θέλετε όμως πεί τον οίνον αυτών. **12** Διότι γνωρίζω τας πολλάς ασεβείας σας και τας ισχυράς αμαρτίας σας οΐτινες καταθλίβετε τον δίκαιον, δωροδοκείσθε και καταδυναστεύετε τους πτωχούς εν τη πόλι. **13** Διά τούτο ο συνेतός θέλει σιωπά εν τω καιρώ εκεινω· διότι είναι καιρός κακός. **14** Εκζητήσατε το καλόν και ουχι το κακόν, διά να ζήσητε· και ούτω Κύριος ο Θεός των δυνάμεων θέλει είσθαι μεθ' υμών, καθώς είπετε. **15** Μισείτε το κακόν και αγαπάτε το καλόν και αποκαταστήσατε την κρίσιν εν τη πόλι· ίσως ο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων ελεήσει το υπόλοιπον του Ιωσήφ. **16** Διά τούτο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Κύριος, λέγει ούτως Οδουρμός εν πάσαις ταις πλατειáis και εν πάσαις ταις οδοίς θέλουσι λέγει, Ουαΐ, ουαΐ και θέλουσι κράζει τον γεωργόν εις πένθος και τους επιτηδείους θηρνωδούς εις οδουρμόν. **17** Και εν πάσαις ταις αμπέλιος οδουρμός· διότι θέλω περάσει διά μέσου σου, λέγει Κύριος. **18** Ουαΐ εις τους επιθυμούντας την ημέραν του Κυρίου· προς τι θέλει είσθαι αύτη διά σας; η ημέρα του Κυρίου είναι σκότος και ουχι φως. **19** Είναι ως εάν έφευγεν άνθρωπος απ' έμπροσθεν λέοντος και άρκτος απήντα αυτόν, η ως εάν εισήρχετο εις οίκον και επιστηρίζαντα την χείρα αυτού εις τον τοίχον, εδάγκανεν αυτόν όφις. **20** Δεν θέλει είσθαι σκότος η ημέρα του Κυρίου και ουχι φως; μάλιστα ζόφος και φέγγος μη έχουσα; **21** Εμίσησα, απεστράφην τας εορτάς σας, και δεν θέλω οσφρανθή εν ταις πανηγύρεσιν υμών. **22** Εάν μοι προσφέρητε τα ολοκαυτώματα και τας θυσίας σας, δεν θέλω δεχθή αυτάς και δεν θέλω επιβλέψει εις τας ειρηνικάς θυσίας των σιευτών σας. **23** Αφαιρέσον απ' εμού τον ήχον των ωδών σου, και το άσμα των οργάνων σου δεν θέλω ακούσει. **24** ΑΛΛ' η κρίσις ασ καταρρήη ως ύδωρ και η δικαιοσύνη ως αένναος χείμαρρος. **25** Μήποτε θυσίας και προσφοράς προσεφέρετε εις εμέ, οίκος Ισραήλ, τεσσαράκοντα έτη εν τη ερήμω; **26** Μάλιστα ανελάβετε την σκινην του Μολόχ σας και τον Χιούν, τον αστέρα του θεου σας, τα είδωλα υμών, τα οποία εκάμετε εις αυτούς. **27** Διά τούτο θέλω σας μετοικίσει επέκεινα της Δαμασκού, λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων είναι το όνομα αυτού.

6 Ουαΐ εις τους αμεριμνούντας εν Σιών και πεποιθότας επί το όρος της Σαμαρείας, τα διαφημιζόμενα ως έξοχα μεταξύ των εθνών και εις τα οποία ήλθεν ο οίκος Ισραήλ. **2** Διάβητε εις Χαλνέ και ιδέτε· και εκείθεν διέλθετε εις Αιμάθ την μεγάλην· έπειτα καταβήτε εις την Γαθ των Φιλισταιών· είναι αύται καλύτερα παρά τα βασίλεια ταύτα; το όριον αυτών μεγαλότερον παρά το όριόν σας; **3** Οΐτινες θέτετε μακράν την κακήν ημέραν και φέρετε πλησίον την καθέδραν της αρπαγής·

4 οΐτινες πλαγιάζετε επί κλίνας ελεφαντίνας και εξαπλόνεσθε επί τας στρωμάδας και τρώγετε τα αρνία εκ του ποιμνίου και τους μίσχους εκ μέσου της αγέλης, 5 οΐτινες ψάλλετε εν τη φωνή της λύρας, εφευρίσκετε εις εαυτούς όργανα μουσικής καθώς ο Δαβίδ, 6 οΐτινες πίνετε τον οίνον με φιάλας και χρίσθε με τα εξαίρετα μύρα· διά δε τον συντριμμών του Ιωσήφ δεν θλιβέσθε. 7 Διά τούτο τώρα ούτοι θέλουσιν υπάγει εις αιχμαλωσίαν μετά των πρώτων αιχμαλωτισησομένων, και η αγαλλίασις των εξηπλωμένων εν τω συμποσίω θέλει αφαιρεθῆ. 8 Κύριος ο Θεός ώμοσεν εις εαυτόν, Κύριος ο Θεός των δυνάμεων λέγει, Εγώ βδελύττωμαι την έπαρσιν του Ιακώβ και εμίσησα τα παλάτια αυτού· διά τούτο θέλω παραδώσει την πόλιν και το πλήρωμα αυτής. 9 Και δέκα άνθρωποι εάν εναπολειφθώσιν εν μιά οικία, θέλουσιν αποθάνει. 10 Και ο σηκόνων έκαστον αυτών θεΐος ή ο καιών αυτόν, διά να εκβάλη τα οστά εκ του οίκου, θέλει επειέ προς τον ευρισκόμενον εις τα ενδότερα της οικίας, Είναι τις έτι μετά σου; Και αυτός θέλει κειριέ, Ουχί. Τότε θέλει κειριέ, Σιώπα· διότι δεν είναι πλέον καρπός να αναφέρωμεν το όνομα του Κυρίου. 11 Διότι ιδού, ο Κύριος προστάττει και θέλει πατάξει τον οίκον τον μέγαν με συντριμμούς και τον οίκον τον μικρόν με διαρρήξεις. 12 Δύναται να τρέξωσιν οι ίπποι επί βράχον; δύναται τις να αροτριάση εκεί με βόας; σεις όμως μετεστρέψατε την κρίσιν εις χολήν και τον καρπών της δικαιοσύνης εις αφίνθιον· 13 σεις οι ευφραϊνόμενοι εις μηθαιμιά, οι λέγοντες, Δεν απεκτήσαμεν εις εαυτούς δόξαν διά της δυνάμεως ημών; 14 Αλλ' ιδού, εγώ θέλω επαναστήσει έθνος εναντίον σας, οίκος Ισραήλ, λέγει Κύριος ο Θεός των δυνάμεων· και θέλουσι σας καταθλιψει από εισόδου Αιμάθ έως του ποταμού της ερήμου.

7 Ούτως έδειξεν εις εμέ Κύριος ο Θεός και ιδού, εμόρφωσεν ακρίδας εν τη αρχή της βλαστήσεως του δευτέρου χόρτου, και ιδού, ήτο ο δεύτερος χόρτος μετά τον θερσιμόν του βασιλεύς. 2 Και ότε ετελειώσαν να τρώγωσι τον χόρτον της γης, τότε είπα, Κύριε Θεέ, γενούο ίλωος, δέομαι· τις θέλει αναστήσει τον Ιακώβ; διότι είναι ολιγοστός. 3 Ο Κύριος μετεμελήθη εις τούτο· δεν θέλει γείνει, λέγει Κύριος. 4 Ούτως έδειξεν εις εμέ Κύριος ο Θεός και ιδού, Κύριος ο Θεός καλεί εις δίκην διά πυρός και το πυρ κατέφαγε την άβυσσον την μεγάλην και κατέφαγε μέρος της γης. 5 Τότε είπα, Κύριε Θεέ, πάσον, δέομαι· τις θέλει αναστήσει τον Ιακώβ; διότι είναι ολιγοστός. 6 Ο Κύριος μετεμελήθη εις τούτο· Και τούτο δεν θέλει γείνει, λέγει Κύριος ο Θεός. 7 Ούτως έδειξεν εις εμέ, και ιδού, ο Κύριος ίστατο επί τοίχου εκτισμένου με στάθμην, έχων εν τη χειρί αυτού στάθμην. 8 Και είπε Κύριος προς εμέ, Τι βλέπεις συ, Αμώς; Και είπα, Στάθμην. Τότε είπεν ο Κύριος, Ιδού, εγώ θέλω βάλει στάθμην εις το μέσον του λαού μου Ισραήλ· δεν θέλω πλέον παρατρέξει αυτόν του λοιπού. 9 Και οι βωμοί του Ισαάκ θέλουσιν ερημωθή και τα αγιαστήρια του Ισραήλ θέλουσιν αφανισθή· και θέλω σηκωθή εναντίον του οίκου Ιεροβοάμ εν ρομφαία. 10 Τότε ο Αμασίας ο ιερεύς της Βαιθίλ εξαπέστειλε προς Ιεροβοάμ τον βασιλέα του Ισραήλ, λέγων, Ο Αμώς συνώμοσεν εναντίον σου εν μέσω του οίκου Ισραήλ· ο τόπος δεν δύναται να υποφέρη πάντας τους λόγους αυτού· 11 διότι ούτω λέγει ο Αμώς· Ο Ιεροβοάμ θέλει τελευτήσει διά ρομφαίας, ο δε Ισραήλ βεβαίως θέλει φερθή αιχμάλωτος εκ της γης αυτού. 12 Τότε είπεν ο Αμασίας προς τον Αμώς, Ω συ ο βλέπων, ύπαγε, φύγε εις την γην Ιούδα και εκεί τρώγε άρτον και εκεί προφήτευσ· 13 εν δε τη Βαιθίλ μη προφητεύσης πλέον, διότι είναι αγιαστήριον του βασιλεύς και είναι οίκος

του βασιλείου. 14 Και απεκρίθη ο Αμώς και είπε προς τον Αμασίαν, δεν ήμην εγώ προφήτης ουδέ υιός προφήτου εγώ, αλλ' ήμην βοσκός και συνάζων σκυάκινα· 15 και ο Κύριος με έλαβεν από όπισθεν του ποιμνίου και είπε Κύριος προς εμέ, Ύπαγε, προφήτευσον εις τον λαόν μου Ισραήλ. 16 Τώρα λοιπόν άκουε τον λόγον του Κυρίου. Συ λέγεις, Μη προφήτευσ κατά του Ισραήλ και μη στάλαζε λόγον κατά του οίκου Ισαάκ. 17 Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος· Η γυνή σου θέλει είσθαι πόρνη εν τη πόλει, και οι υιοί σου και αι θυγατέρες σου θέλουσι πέσει διά ρομφαίας, και η γη σου θέλει μερισθῆ διά σχοινίου, και συ θέλεις τελευτήσει εν γη ακαθάρτω· ο δε Ισραήλ βεβαίως θέλει φερθή αιχμάλωτος εκ της γης αυτού.

8 Ούτως έδειξεν εις εμέ Κύριος ο Θεός και ιδού, κάνιστρον καρπού θερινού. 2 Και είπε, Τι βλέπεις συ, Αμώς; Και είπα, Κάνιστρον καρπού θερινού. Τότε είπε Κύριος προς εμέ, Ήλθε το τέλος επί τον λαόν μου Ισραήλ· δεν θέλω πλέον παρατρέξει αυτόν του λοιπού. 3 Και τα άσματα του ναού θέλουσιν είσθαι ολολυγμοί εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος ο Θεός πολλά πτώματα θέλουσιν είσθαι εν παντί τόπω· θέλουσιν εκρίψει αυτά εν σιωπή. 4 Ακούσατε τούτο, οι ροφούντες τους πένιτας και οι αφανίζοντες τους πτωχούς του τόπου, 5 λέγοντες, Πότε θέλει παρέλθει ο μην, διά να πωλήσωμεν γεννήματα; και το σάββατον, διά να ανοιζώμεν σίτον, σμικρύνοντες το εφά και μεγαλύνοντες τον σίκλον και νοθεύοντες τα ζύγια της απάτης; 6 διά να αγοράσωμεν τους πτωχούς με αργύριον και τον πένητα διά ζεύγος υποδημάτων, και να πωλήσωμεν τα σκύβαλα του σίτου; 7 Ο Κύριος ώμοσεν εις την δόξαν του Ιακώβ, λέγων, Βεβαίως δεν θέλω λησμονήσει ποτέ ουδέεν εκ των έργων αυτών. 8 Η γη δεν θέλει ταραχθή διά τούτο και πενήσει πας ο κατοικών εν αυτή; και δεν θέλει υπερεκχειλίσει όλη ως ποταμός και δεν θέλει απορριφθή και καταποντισθή ως υπό του ποταμού της Αιγύπτου; 9 Και εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος ο Θεός, θέλω κάμει τον ήλιον να δυση εν καιρώ μεσημβρίας και θέλω συσκοτάσει την γην εν φωτεινή ημέρα. 10 Και θέλω μεταστρέψει τας εορτάς σας εις πένθος και πάντα τα άσματα σας εις θρήνον, και θέλω αναβιβάσει σάκκον επί πάσαν οσφύν και φαλάκρωμα επί πάσαν κεφαλήν, και θέλω καταστήσει αυτόν ως τον πενθούντα υιόν μονογενή και το τέλος αυτού θέλει είσθαι ως ημέρα πικρίας. 11 Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος ο Θεός, και θέλω εξαποστείλει πείναν επί την γήν· ουχί πείναν άρτου ουδέ δίψαν ύδατος, αλλ' ακροάσεως των λόγων του Κυρίου. 12 Και θέλουσι περιπλανάσθαι από θαλάσσης έως θαλάσσης, και από βορρά έως ανατολής θέλουσι περιτρέξει, ζητούντες τον λόγον του Κυρίου, και δεν θέλουσιν ευρεί. 13 Εν τη ημέρα εκείνη θέλουσι λιποθυμήσει αι ώραιαι παρθένου και οι νεανίσκοι υπό δίψης, 14 οι ομνύνοντες εις την αμαρτίαν της Σαμαρείας και οι λέγοντες, Ζη ο Θεός σου, Δαν, και, Ζη η οδός της Βηρσαβέε, και θέλουσι πέσει και δεν θέλουσι σηκωθή πλέον.

9 Είδον τον Κύριον ιστάμενον επί του θυσιαστηρίου, και είπε, Πάταξον το ανώφλιον της πύλης, διά να σεισθώσι τα προπύλαια, και συντριψον αυτά κατά της κεφαλής πάντων τούτων· τους δε υπολοίπους αυτών θέλω θανατώσει εν ρομφαία· ουδεΐς εξ αυτών φεύγων θέλει διαφύγει και ουδεΐς εξ αυτών σωζόμενος θέλει διασωθῆ. 2 Εάν σκάψωσιν έως άδου, εκείθεν η χειρ μου θέλει ανασπάσει αυτούς· και εάν αναβώσιν εις τον ουρανόν, εκείθεν θέλω καταξει αυτούς. (Sheol h7585) 3 Και εάν κρυφθώσιν εν τη κορυφή του Καρμήλου, εκείθεν θέλω

εξερευνήσει και συλλάβει αυτούς και εάν κρυφθώσιν από των οφθαλμών μου εις τα βάθη της θαλάσσης, εκεί θέλω προστάξει τον δράκοντα και θέλει δαγκάσει αυτούς. **4** Και εάν υπάγωσιν εις αιχμαλωσίαν έμπροσθεν των εχθρών αυτών, εκείθεν θέλω προστάξει την μάχιραν και θέλει θανατώσει αυτούς και θέλω στήσει τους οφθαλμούς μου επ' αυτούς διά κακόν και ουχί διά καλόν. **5** Διότι Κύριος ο Θεός των δυνάμεων είναι, όστις εγγίζει την γην και τήκεται, και πάντες οι κατοικούντες εν αυτή θέλουσι πενήθει: και θέλει υπερεκχειλίσει όλη ως ποταμός και θέλει καταποντισθή ως υπό του ποταμού της Αιγύπτου. **6** Αυτός είναι ο οικοδομών τα υπερώα αυτού εν τω ουρανώ και θεμελιών τον θόλον αυτού επί της γης, ο προσκαλών τα ύδατα της θαλάσσης και εκχέων αυτά επί το πρόσωπον της γής· Κύριος το όνομα αυτού. **7** Δεν είσθε εις εμέ ως υιοί Αιθίοπων, σεις υιοί Ισραήλ; λέγει Κύριος· δεν ανεβίβασα τον Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου και τους Φιλισταίους από Καφθόρ και τους Συρίους από Κιρ; **8** Ιδού, οι οφθαλμοί Κυρίου του Θεού είναι επί το βασίλειον το αμαρτωλών, και θέλω αφανίσει αυτό από προσώπου της γής· πλην ότι δεν θέλω αφανίσει ολοτελώς τον οίκον Ιακώβ, λέγει Κύριος. **9** Διότι ιδού, εγώ θέλω προστάξει και θέλω λικμήσει τον οίκον Ισραήλ μεταξύ πάντων των εθνών, καθώς λικμάται ο σίτος εν τω κοσκίνω, και δεν θέλει πέσει κόκκος επί την γην. **10** Υπό ρομφαίας θέλουσιν αποθάνει πάντες οι αμαρτωλοί του λαού μου, οι λέγοντες, Δεν θέλει μας εγγίσει ουδέ μας καταφθάσει το κακόν. **11** Εν τη ημέρα εκείνη θέλω αναστήσει την σκηνήν του Δαβίδ την πεπτωκυίαν, και θέλω φράξει τας χαλάστρας αυτής, και θέλω ανεγείρει τα ερείπια αυτής, και θέλω ανοικοδομήσει αυτήν ως εν ταις αρχαίαις ημέραις. **12** Διά να κληρονομήσωσι το υπόλοιπον του Εδώμ και πάντα τα έθνη, επί τα οποία καλείται το όνομά μου, λέγει Κύριος, ο ποιών ταύτα. **13** Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και ο αροτρεύς θέλει φθάσει τον θεριστήν και ο ληνοβάτης τον σπείροντα τον σπόρον, και τα όρη θέλουσι σταλάξει γλεύκος και πάντες οι βουνοί θέλουσι ρέει αγαθά. **14** Και θέλω επιστρέψει τους αιχμαλώτους του λαού μου Ισραήλ, και θέλουσιν ανοικοδομήσει τας πόλεις τας ηρημωμένας και κατοικήσει και θέλουσι φυτεύσει αμπελώνας και πίνει τον οίνον αυτών, και θέλουσι κάμει κήπους και φάγει τον καρπόν αυτών. **15** Και θέλω φυτεύσει αυτούς επί την γην αυτών, και δεν θέλουσιν εκσπασθή πλέον από της γης αυτών, την οποίαν έδωκα εις αυτούς, λέγει Κύριος ο Θεός σου.

1 Ὁρασις Αβδιού. Οὕτω λέγει Κύριος ο Θεός περί του Εδώμ· Ηκούσαμεν ἀγγελίαν παρά Κυρίου και μηνυτῆς ἀπεστάλη προς τα ἔθνη, Εγέρθητε και ἀς ἐγερθώμεν ἐναντίον αὐτοῦ εις πόλεμον. **2** Ἴδού, σε κατέστησα μικρόν μεταξύ των ἐθνών· εἶσαι καταπεφρονημένος σφόδρα. **3** Ἡ υπερηφάνια της καρδίας σου ἠπάτησε σε τον κατοικούντα ἐν τοῖς κοιλώμασι των κρημνῶν, του οποίου ἡ κατοικία εἶναι υψηλή, ὅστις λέγει ἐν τη καρδία αὐτοῦ, Τις θέλει με καταβιβάσει εις την γην; **4** Εἰάν μετεωρισθῆς ὡς αετός και εἰάν θέσης την φωλεάν σου ἀναμέσον των ἀστρων, και ἐκεῖθεν θέλω σε καταβιβάσει, λέγει Κύριος. **5** Εἰάν κλέπτει ἤρχοντο προς σε, εἰάν λησταί διά νυκτός -πως ἐξηλείφθη- δεν ἤθελον ἀρπάσει το ἀρκούν εις αὐτούς; εἰάν τρυγηταί ἤρχοντο προς σε, δεν ἤθελον ἀφήσει ἐπιφυλλίδας; **6** Πως ἐξηρευνήθη ο Ησαύ ἀπεκαλύφθησαν οἱ κρυψώνες αὐτοῦ. **7** Πάντες οἱ ἄνδρες της συμμαχίας σου σε συνώδευσαν ἕως του ὀρίου σου· οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες ἦσαν ἐν εἰρήνῃ μετά σου, σε ἠπάτησαν και υπερίσχυσαν ἐναντίον σου· οἱ τρώγοντες τον ἄρτον σου ἔβαλον ἐνέδραν ὑποκάτω σου· δεν ὑπάρχει σύνεσις ἐν αὐτῷ. **8** Ἐν τη ἡμέρα ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, δεν θέλω ἀπολέσει και τους σοφοῦς ἀπό του Εδώμ και την σύνεσιν ἀπό του ὄρους του Ησαύ; **9** Και οἱ μαχηταί σου, θαιμάν, θέλουσι πτοηθῆ, διά να ἐκκοπή ἐν σφαγῇ πας ἄνθρωπος ἐκ του ὄρους του Ησαύ. **10** Διά την ἀδικίαν την προς τον ἀδελφόν σου Ἰακώβ θέλει σε καλύψει αἰσχύνῃ και θέλεις ἐκκοπή διαπαντός. **11** Ἐν τη ἡμέρα καθ' ἣν ἴστασο ἀπέναντι, τη ἡμέρα καθ' ἣν οἱ ἀλλογενεῖς ἔφεραν ἐις αἰχμαλωσίαν το στράτευμα αὐτοῦ και οἱ ἀλλότριοι εἰσήλθον ἐις τας πύλας αὐτοῦ και ἔβαλον κλήρους ἐπὶ την Ἱερουσαλήμ, ἔσο και συ ὡς ἐις αὐτῶν. **12** Δεν ἔπρεπεν ὁμως να ἐπιβλέπῃς ἐις την ἡμέραν του ἀδελφοῦ σου, ἐις την ἡμέραν της ἀποξενώσεως αὐτοῦ, οὐδέ να ἐπιχαίρῃς κατὰ των υἱῶν του Ἰούδα ἐν τη ἡμέρα του ἀφανισμοῦ αὐτῶν, οὐδέ να μεγαλορρημονῆς ἐν τη ἡμέρα της θλίψεως αὐτῶν. **13** Δεν ἔπρεπε να εἰσέλθῃς ἐις την πόλιν του λαοῦ μου ἐν τη ἡμέρα της συμφοράς αὐτῶν, οὐδέ να θεωρῆς και συ την θλίψιν αὐτῶν ἐν τη ἡμέρα της συμφοράς αὐτῶν, οὐδέ να ἐπιβάλῃς χεῖρα ἐπὶ την περιουσίαν αὐτῶν ἐν τη ἡμέρα της συμφοράς αὐτῶν, **14** οὐδέ ἔπρεπε να σταθῆς ἐπὶ τας διεξόδους, διά να ἀποκλείῃς τους διασωζομένους αὐτοῦ οὐδέ να παραδώσῃς τους υπολοίπους αὐτοῦ ἐν τη ἡμέρα της θλίψεως αὐτῶν **15** διότι ἐγγύς εἶναι ἡ ἡμέρα του Κυρίου ἐπὶ πάντα τα ἔθνη· καθὼς ἔκαμες θέλει γείνει ἐις σέ· ἡ ἀνταπόδοσίς σου θέλει στρέψῃ ἐπὶ την κεφαλὴν σου. **16** Διότι καθὼς σεῖς ἐπίετε ἐπὶ το ὄρος το ἅγιόν μου, οὕτω θέλουσι πίνει διαπαντός πάντα τα ἔθνη· ναι, θέλουσι πίνει και θέλουσιν ἐκροφεῖ και θέλουσιν εἶσθαι ὡς οἱ μη ὑπάρχοντες **17** Ἐπὶ δε του ὄρους Σιών θέλει εἶσθαι σωτηρία και θέλει εἶσθαι ἅγιον· και ο οἶκος Ἰακώβ θέλει κατακληρονομήσει τας κληρονομίας αὐτῶν· **18** και ο οἶκος Ἰακώβ θέλει εἶσθαι πυρ και ο οἶκος Ἰωσήφ φλόξ, ο δε οἶκος Ησαύ ὡς καλάμη· και θέλουσιν ἐξαφθῆ κατ' αὐτῶν και καταφάγει αὐτούς· και δεν θέλει εἶσθαι ὑπόλοιπον του οἴκου Ησαύ· διότι Κύριος ἐλάλησε. **19** Και οἱ της μεσημβρίας θέλουσι κατακληρονομήσει το ὄρος του Ησαύ και οἱ της πεδινῆς τους Φιλισταίους· και θέλουσι κατακληρονομήσει τους ἀγρούς του Εφραΐμ και τους ἀγρούς της Σαμαρείας, ο δε Βενιαμὴν την Γαλαάδ, **20** και το αἰχμαλωτισθέν τούτο στράτευμα των υἱῶν Ἰσραὴλ την γην ἐκείνην των Χανααίων ἕως Σαρεπτά, και οἱ αἰχμαλωτισθέντες της Ἱερουσαλήμ, οἱ ἐν Σεφαράδ, θέλουσι κατακληρονομήσει τας πόλεις του νότου· **21** και θέλουσιν

Ίωνᾶς'

1 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς Ἰωνάν τον υιόν του Αμαθί, λέγων, **2** Σηκώθητι, ὕπαγε εἰς Νινευή, την πόλιν την μεγάλην, και κήρυξον κατ' αὐτῆς διότι ἡ ἀσέβεια αὐτῶν ἀνέβη ἐνώπιόν μου. **3** Και ἐσηκώθη ο Ἰωνᾶς διά να φύγη εἰς Ἐθαρσεῖς ἀπό προσώπου Κυρίου και κατέβη εἰς Ἰόππην· και εὗρηκε πλοῖον πορευόμενον εἰς Ἐθαρσεῖς, και ἔδωκε τον ναύλον αὐτοῦ και ἐπέβη εἰς αὐτό, διά να υπάγη μετ' αὐτῶν εἰς Ἐθαρσεῖς ἀπό προσώπου Κυρίου. **4** Ἀλλ' ο Κύριος ἐξήγειρεν ἀνεμον μέγαν ἐπί την θάλασσαν, και ἔγεινε κλύδων μέγας ἐν τη θαλάσσῃ και το πλοῖον ἐκινδύνευε να συντριφθῆ. **5** Και ἐφοβήθησαν οἱ ναῦται και ἀνεβόησαν ἕκαστος προς τον θεόν αὐτοῦ και ἕκαμον ἐκβολήν των ἐν τῷ πλοίῳ σκευῶν εἰς την θάλασσαν, διά να ἐλαφρωθῇ απ' αὐτῶν· ο δε Ἰωνᾶς κατέβη εἰς το κοιλῶμα του πλοῖου και ἐπλησίασε και ἐκοιμᾶτο βαθέως. **6** Και ἐπλησίασε προς αὐτόν ο πλοῖάρχος και εἶπε προς αὐτόν, Τι κοιμάσαι σὺ; σηκώθητι, επικαλού τον Θεόν σου, ἴσως ο Θεός μας ἐνθυμηθῆ και δὲν χαθώμεν. **7** Και εἶπον ἕκαστος προς τον πλησίον αὐτοῦ, Ἐλθετε και ας ρίψωμεν κλήρους, διά να γνωρίσωμεν τίνας ἐνεκεν το κακόν τούτο εἶναι ἐφ' ἡμᾶς. Και ἔρριψαν κλήρους και ἔπεσαν ο κλήρος ἐπί τον Ἰωνάν. **8** Τότε εἶπον προς αὐτόν, Εἰπέ τώρα προς ἡμᾶς, τίνας ἐνεκεν το κακόν τούτο ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς; Τι εἶναι το ἔργον σου; και πόθεν ἔρχεσαι; τις ο τόπος σου; και ἐκ τίνας λαοῦ εἶσαι; **9** Ο δε εἶπε προς αὐτούς, Ἐγὼ εἶμαι Ἐβραῖός και σέβομαι Κύριον τον Θεόν του ουρανοῦ, ὅστις ἐποίησε την θάλασσαν και την ξηράν. **10** Τότε ἐφοβήθησαν οἱ ἄνθρωποι φόβον μέγαν και εἶπον προς αὐτόν, Τι εἶναι τούτο, το οποίον ἔκαμες; διότι ἐγνωρίσαν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι ἐφευγεν ἀπό προσώπου Κυρίου, επειδή εἶχεν ἀναγγεῖλει τούτο προς αὐτούς. **11** Και εἶπον προς αὐτόν, Τι να σε κάμωμεν, διά να ἠσυχάσῃ ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν; διότι ἡ θάλασσα ἐκλυδωνίζεται τοῦ μάλλον. **12** Και εἶπε προς αὐτούς, Σηκώσατέ με και ρίπατέ με εἰς την θάλασσαν, και ἡ θάλασσα θέλει ἠσυχάσει ἀφ' ὑμῶν· διότι ἐγὼ γνωρίζω, ὅτι ἐξ αἰτίας ἐμοῦ ἔγεινε ο μέγας οὔτος κλύδων ἐφ' ὑμᾶς. **13** Οἱ ἄνθρωποι ὅμως ἐκωπηλάτουν δυνατὰ διά να ἐπιστρέψωσι προς την ξηράν· ἀλλὰ δὲν εδύναντο, διότι ἡ θάλασσα ἐκλυδωνίζεται ἐπί το μάλλον κατ' αὐτῶν. **14** Ὅθεν ἀνεβόησαν προς τον Κύριον και εἶπον, Δέομεθα, Κύριε, δέομεθα, ἀς μὴ χαθώμεν διά την ζωὴν του ἀνθρώπου τούτου και μὴ επιβάλλῃς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα ἀθῶν· διότι σὺ, Κύριε, ἔκαμες ὡς ἠθέλες. **15** Και ἐσήκωσαν τον Ἰωνάν και ἔρριψαν αὐτόν εἰς την θάλασσαν και ἡ θάλασσα ἐστάθη ἀπό του θυμοῦ αὐτῆς. **16** Τότε οἱ ἄνθρωποι ἐφοβήθησαν τον Κύριον φόβον μέγαν και προσέφεραν θυσίαν εἰς τον Κύριον και ἕκαμον εὐχάς. **17** Και διέταξε Κύριος μέγα κήτους να καταπίη τον Ἰωνάν. Και ἦτο ο Ἰωνᾶς ἐν τη κοιλίᾳ του κήτους τρεῖς ἡμέρας και τρεῖς νύκτας.

2 Και προσηυχήθη Ἰωνᾶς προς Κύριον τον Θεόν αὐτοῦ ἐκ της κοιλίας του κήτους, **2** Και εἶπεν, Εβόησα ἐν τη θλίψει μου προς τον Κύριον, και εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας ἀδοῦ ἐβόησα, και ἦκουσας της φωνῆς μου. (Sheol h7585) **3** Διότι με ἔρριψας εἰς τα βάθη, εἰς την καρδίαν της θαλάσσης, και ρεύματα με περιεκύκλωσαν· πάσαι αἱ τρικυμῖαι σου και τα κύματα σου διήλθον ἐπάνωθέν μου. **4** Και ἐγὼ εἶπα, Ἀπερρίφθην ἀπ' ἐμπροσθεν των οφθαλμῶν σου· ὅμως θέλω ἐπιβλέψει πάλιν εἰς τον ναόν τον ἁγίον σου. **5** Τα ὕδατα με περιεκύκλωσαν ἕως της ψυχῆς, ἡ ἀβυσσος με περιέκλεισε, τα φύκια περιετυλίχθησαν περί την κεφαλὴν μου. **6** Κατέβην εἰς τα ἔσχατα των ορέων· οἱ

μοχλοὶ της γῆς εἶναι ἐπάνωθέν μου διαπαντός· ἀλλ' ἀνέβη ἡ ζωὴ μου ἀπό της φθοράς, Κύριε Θεέ μου· **7** Ἐνὼ ἦτο ἐκλείπουσα ἐν ἐμοὶ ἡ ψυχὴ μου, ἐνεθυμήθην τον Κύριον· και ἡ προσευχὴ μου εἰσήλθε προς σε, εἰς τον ναόν τον ἁγίον σου. **8** Οἱ φυλάττοντες ματαιότητος ψεύδους ἐγκαταλείπουσι το ἔλεος αὐτῶν. **9** Ἀλλ' ἐγὼ θέλω θυσιάσει προς σε μετὰ φωνῆς ἀινέσεως θέλω ἀποδώσει ὅσα ηχηρήθην· ἡ σωτηρία εἶναι παρά του Κυρίου. **10** Και προσέταξεν ο Κύριος το κήτος και ἐξήγησε τον Ἰωνάν ἐπί την ξηράν.

3 Και ἔγεινε λόγος Κυρίου προς Ἰωνάν ἐκ δευτέρου, λέγων, **2** Σηκώθητι, ὕπαγε εἰς Νινευή, την πόλιν την μεγάλην, και κήρυξον προς αὐτήν το κήρυγμα, το οποίον ἐγὼ λαλῶ προς σε. **3** Και ἐσηκώθη ο Ἰωνᾶς και ὑπήγεν εἰς Νινευή κατὰ τον Λόγον του Κυρίου. Ἡ δε Νινευὴ ἦτο πόλις μεγάλη σφόδρα, οδοῦ τριῶν ἡμερῶν· **4** Και ἦρχισεν ο Ἰωνᾶς να διέρχηται εἰς την πόλιν ὁδὸν μίας ἡμέρας και ἐκήρυξε και εἶπεν, Ἐτι τεσσαράκοντα ἡμέραι και ἡ Νινευὴ θέλει καταστραφῆ. **5** Και οἱ ἄνδρες της Νινευὴ ἐπίστευσαν εἰς τον Θεόν και ἐκήρυξαν νηστείαν και ἐνεδύθησαν σάκκους ἀπό μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν· **6** διότι ο λόγος εἶχε φθάσει προς τον βασιλεῖα της Νινευὴ και ἐσηκώθη ἀπό του θρόνου αὐτοῦ και ἀφῆρσε την στολήν αὐτοῦ ἐπάνωθεν ἐαυτοῦ και ἐσκεπασθή με σάκκου και ἐκάθησεν ἐπί σποδοῦ. **7** Και διεκηρύχθη και ἐγνωστοποιήθη ἐν τη Νινευὴ διά ψηφίσματος του βασιλέως και των μεγαϊστάνων αὐτοῦ και ἐλαλήθη, οἱ ἄνθρωποι και τα κτήνη, οἱ βόες και τα πρόβατα, να μὴ γευθῶσι μὴδὲ, μὴδὲ να βοσκήσωσι, μὴδὲ ὕδωρ να πίνωσιν· **8** Ἀλλ' ἄνθρωπος και κτήνος να σκεπασθῶσι με σάκκου και να φωνάζωσιν ἰσχυρῶς προς τον Θεόν· και ας ἐπιστρέψωσιν ἕκαστος ἀπό της οδοῦ αὐτοῦ της πονηρίας και ἀπό της ἀδικίας, ἣτις εἶναι ἐν ταις χερσίν αὐτῶν. **9** Τις ἐξεύρει ἀν ἐπιστρέψῃ και μεταμεληθῆ ο Θεός και ἐπιστρέψῃ ἀπό της οργῆς του θυμοῦ αὐτοῦ και δὲν ἀπολεσθῶμεν; **10** Και εἶδεν ο Θεός τα ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἐπέστρεψαν ἀπό της οδοῦ αὐτῶν της πονηρίας· και μετεμελήθη ο Θεός περί του κακοῦ, το οποίον εἶπε να κάμη εἰς αὐτούς· και δὲν ἔκαμεν αὐτό.

4 Και ἐλυπήθη ο Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην και ἠγανάκτησε. **2** Και προσηυχήθη προς τον Κύριον και εἶπεν, Ω Κύριε, δὲν ἦτο οὔτος ο λόγος μου, ἐνὼ ἔτι ἦμιον ἐν τη πατριδί μου; διά τούτο προέλαβον να φύγω εἰς Ἐθαρσεῖς· διότι ἐγνωρίζον ὅτι σὺ εἶσαι Θεός ἐλεήμων και οἰκτίρμων, μακρόθυμος και πολυέλεος και μετανοὸν διά το κακόν. **3** Και τώρα, Κύριε, λάβε, δέομαί σου, την ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ· διότι εἶναι κάλλιον εἰς ἐμέ να ἀποθάνω παρά να ζῶ. **4** Και εἶπε Κύριος, Εἶναι καλόν να ἀγανακτήσῃ; **5** Και ἐξήλθεν Ἰωνᾶς ἀπό της πόλεως και ἐκάθησε κατὰ το ἀνατολικόν μέρος της πόλεως, και ἐκεῖ ἔκαμεν εἰς ἐαυτόν καλύβην και ἐκάθητο ὑποκάτω αὐτῆς ἐν τη σκιά, εὐσοῦ ἴδη τι ἐμέλλε να γείνη εἰς την πόλιν. **6** Και διέταξε Κύριος ο Θεός κολοκύνθην και ἔκαμε να ἀναβῆ ἐπάνωθεν του Ἰωνά, διά να ἦναι σκιά ὑπεράνω της κεφαλῆς αὐτοῦ, διά να ἀνακουφίσῃ αὐτόν ἀπό της θλίψεως αὐτοῦ. Και ἐχάρη ο Ἰωνᾶς διά την κολοκύνθην χαρὰν μεγάλην. **7** Και διέταξεν ο Θεός σκώληκα, ὅτε ἐχάραξεν ἡ αυγὴ της ἐπαύριον και ἐπάταξε την κολοκύνθην και ἐξηράνηθ. **8** Και καθὼς ἀνέτειλεν ο ἥλιος, διέταξεν ο Θεός ἀνεμον ἀνατολικόν καυστικόν· και προσέβαλεν ο ἥλιος ἐπί την κεφαλὴν του Ἰωνά, ὥστε ὀλιγοψύχησε· και ἐζήτησεν ἐν τη ψυχῇ αὐτοῦ να ἀποθάνῃ, και εἶπεν, Εἶναι κάλλιον εἰς ἐμέ να ἀποθάνω παρά να ζῶ. **9** Και εἶπεν ο Θεός προς τον Ἰωνάν, εἶναι καλόν να ἀγανακτήσῃς διά την κολοκύνθη;· Και εἶπε, Καλόν εἶναι

να αγανακτώ έως θανάτου. **10** Και είπε Κύριος, Σὺ ἐλυπήθης ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἐκοπίασας, ἀλλ' οὐδέ ἐκαμες αὐτήν νὰ ἀυξήσῃ, ἥτις ἐγεννήθη ἐν μίᾳ νυκτί καὶ ἐν μίᾳ νυκτί ἐχάθη. **11** Καὶ ἐγὼ δὲν ἔπρεπε νὰ λυπηθῶ ὑπὲρ τῆς Νινευί, τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἐν ἣ ὑπάρχουσι πλείοτεροι τῶν δώδεκα μυριάδων ἀνθρώπων, οἵτινες δὲν διακρίνουσι τὴν δεξιάν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλά;

Μιχαίας

1 Ο λόγος του Κυρίου ο γενόμενος προς Μιχαϊάν τον Μωρασθίτην εν ταις ημέραις Ιωάθαμ, Άχαζ και Εζεκιού, βασιλέων του Ιούδα, τον οποίον είδε περί Σαμαρείας και Ιερουσαλήμ. **2** Ακούσατε, πάντες οι λαοί πρόσεχε, γη, και το πλήρωμα αυτής, και ας ήναι Κύριος ο Θεός μάρτυς εις εσάς, ο Κύριος εκ του ναού του αγίου αυτού. **3** Διότι ιδού, ο Κύριος εξέρχεται εκ του τόπου αυτού και θέλει καταβή και πατήσσει επί τα ύψη της γης. **4** Και τα όρη θέλουσιν αναλύσει υποκάτω αυτού και αι κοιλάδες θέλουσι διασχισθή ως κηρός από προσώπου πυρός και ως ύδατα καταφερόμενα εις κατήφορον. **5** Διά την ασέβειαν του Ιακώβ είναι άπαν τούτο και διά τας αμαρτίας του οίκου Ισραήλ. Τις είναι η ασέβεια του Ιακώβ; ουχί η Σαμάρεια; και τίνες οι υψηλοί τόποι του Ιούδα; ουχί η Ιερουσαλήμ; **6** Διά τούτο θέλω καταστήσει την Σαμάρειαν εις σωρούς λίθων αγρού, όπου φυτεύεται αμπελών, και θέλω κατακυλίσει τους λίθους αυτής εις την κοιλάδα και ανακαλύψει τα θεμέλια αυτής. **7** Και πάντα τα γλυπτά αυτής θέλουσι κατακοπή, και πάντα τα μισθώματα αυτής θέλουσι κατακαή εν πυρί, και πάντα τα είδωλα αυτής θέλω εξαφανίσει: διότι από μισθού πορνείας συνήγαγεν αυτά και εις μισθόν πορνείας θέλουσιν επιστρέφει. **8** Διά τούτο θέλω θρηνήσει και ολολύξει, θέλω υπάγει εκδεδυμένος και γυμνός, θέλω κάμει θρήνον ως θώνων και πένθος ως στρουθοκαμήλων. **9** Διότι η πληγή αυτής είναι ανίατος, διότι ήλθεν έως του Ιούδα, έφθασεν έως της πύλης του λαού μου, έως της Ιερουσαλήμ. **10** Μη αναγγείλιτε τούτο εις Γαθ, μη πενήθισιτε πένθος εν Βηθ-αφρά κυλιθήσεται εις την κόνιν. **11** Διάβηθι, η κάτοικος της Σαφίρ, έχουσα γυμνήν την αισχύνην σου η κάτοικος της Σαανάν ας μη εξέλθη- το πένθος της Βαιθ-εζήλ θέλει λάβει από σας την αρχήν αυτού. **12** Διότι η κάτοικος της Μαρώθ ελυπήθη διά τα αγαθά αυτής, επειδή κατέβη κακόν από του Κυρίου εις την πύλην της Ιερουσαλήμ. **13** Κάτοικε της Λαχείς, ζεύζον την άμαξαν εις τον ταχύν ίππον- σου, η αρχή της αμαρτίας εις την θυγατέρα της Σιών- διότι αι ασέβειαι του Ισραήλ εν σοι ευρέθησαν. **14** Διά τούτο θέλεις δώσει έγγραφον ελευθερώσεως εις την Μορέσεθ-γάθ- οι οίκοι του Αχζιβ θέλουσι ματαιώσει τας ελπίδας των βασιλέων του Ισραήλ. **15** Θέλω έτι φέρε κληρονόμους εις σε, κάτοικε της Μαρησά- θέλει ελθεί έως Οδολλάμ, της δόξης του Ισραήλ. **16** Φαλακρώθητι και κείρον την κεφαλήν σου διά τα τέκνα σου τα τρυφερά- πλάτυνον την φαλακρότητά σου ως αετός, διότι ηγμαλωτίσθησαν από σου.

2 Ουαί εις τους διαλογιζόμενους ανομίαν και μηχανευόμενους κακόν εν ταις κλίναις αυτών- μόλις φέγγει η αυγή και πράττουσιν αυτό, διότι είναι εν τη δυνάμει της χειρός αυτών. **2** Και επιθυμοῦσιν αγρούς και λαμβάνουσι διά της βίας, και οίκους και αρπάζουσιν αυτούς- ούτω διαρπάζουσιν άνθρωπον και τον οίκον αυτού, ναι, άνθρωπον και την κληρονομίαν αυτού. **3** Διά τούτο ούτω λέγει Κύριος Ιδού, εναντίον του γένους τούτου εγώ βουλεύομαι κακόν, εκ του οποίου δεν θέλετε ελευθερώσει τους τραχήλους σας ουδέ θέλετε περιπατεί υπερηφάνως, διότι ο καιρός ούτος είναι κακός. **4** Εν τη ημέρα εκείνη θέλει ληφθή παροιμία εναντίον σας, και θέλει θρηνήσει ο θρηνών με θρήνον και ειπεί, Διόλον ηφανίσθημεν- ηλλοίωσε την μερίδα του λαού μου- πως απεμάκρυνεν αυτήν απ' εμού- αντί να αποδώση, διεμέρισε τους αγρούς ημών. **5** Διά τούτο ου δεν θέλεις έχει τινά βάλλουσα σχοινίον διά κλήρον, εν τη

συνάξει του Κυρίου. **6** Μη προφητεύετε, οι προφητεύοντες- δεν θέλουσι προφητεύσει εις αυτούς η αισχύνη αυτών δεν θέλει απομακρυνθή. **7** Ω ου, ο καλούμενος οίκος Ιακώβ, εσμικρύνθη το πνεύμα του Κυρίου; είναι τοιαύτα τα επιτηδεύματα αυτού; οι λόγοι μου δεν κάμνουσι καλόν εις τον ορθώς περιπατούντα; **8** Και πρότερον ο λαός μου επανέστη ως εχθρός το επένδυμα μετά των χιτώνος αρπάξτε από των διαβαινόντων αφοβώς, των επιστρεφόντων από του πολέμου. **9** Τας γυναίκα του λαού μου εξώσατε από των τερπνών αυτών οίκων- από των τέκνων αυτών αφηρέσατε την δόξαν μου διαπαντός. **10** Σηκώθητε και αναχωρήσατε, διότι αυτή δεν είναι η ανάπαυσίς σας επειδή ειμάνθη, θέλει σας αφανίσει, μάλιστα εν σκληρώ αφανισμώ. **11** Εάν τις περιπατά κατά το πνεύμα αυτού και λαλή ψευδή, λέγων, θέλω προφητεύσει εις σε περί οίνου και σίκερα, ούτος βεβαίως θέλει είσθαι ο προφήτης του λαού τούτου. **12** Θέλω βεβαίως σε συνάξει όλον Ιακώβ- θέλω βεβαίως συλλέξει το υπόλοιπον του Ισραήλ- θέλω θέσει αυτούς ομού ως πρόβατα της Βοσόρρας, ως ποιμνιον εν μέσω της μάνδρας αυτών- μέγαν θόρυβον θέλουσι κάμει εκ του πλήθους των ανθρώπων. **13** Ο διαρρηγνύων ανέβη έμπροσθεν αυτών- διέρρηξαν και διέβησαν διά της πύλης και εξήλθον δι' αυτής- και ο βασιλεύς αυτών θέλει διαβή έμπροσθεν αυτών και ο Κύριος επί κεφαλής αυτών.

3 Και είπα, Ακούσατε τώρα, αρχηγοί του Ιακώβ και άρχοντες του οίκου Ισραήλ- δεν ανήκει εις εσάς να γνωρίζετε την κρίσιν; **2** Οι μισούντες το καλόν και αγαπώντες το κακόν, οι αποσπώντες το δέρμα αυτών επάνωθεν αυτών και την σάρκα αυτών από των οστών αυτών, **3** οι κατατρώγοντες έτι την σάρκα του λαού μου και εκδείροντες το δέρμα αυτών επάνωθεν αυτών και συντριβόντες τα οστά αυτών και κατακόπτοντες αυτά ως διά χύτραν και ως κρέας εν μέσω λέβητος. **4** Τότε θέλουσι βοήσει προς τον Κύριον, πλην δεν θέλει εισακούσει αυτούς- θέλει μάλιστα κρύψει το πρόσωπον αυτού απ' αυτών εν τω καιρώ εκείνω, διότι εφέρθησαν κακώς εις τας πράξεις αυτών. **5** Ούτω λέγει Κύριος περί των προφητών, οίτινες πλανώσι τον λαόν μου, οίτινες δαγκάνοντες διά των οδόντων αυτών φωνάζουσιν, Ειρήνη- και εάν τις δεν βάλλη τι εις το στόμα αυτών, κηρύττουσιν εναντίον αυτού πόλεμον. **6** Διά τούτο νυξ θέλει είσθαι εις εσάς αντί οράσεως και σκότος εις εσάς αντί μαντείας και ο ήλιος θέλει δύσει επί τους προφήτας και η ημέρα θέλει συσκοτάσει επ' αυτούς. **7** Τότε θέλουσι καταισχυνηθί οι βλέποντες και θέλουσιν εντραπή οι μάντιες και θέλουσι σκεπάσει τα χιλήν αυτών πάντες ούτοι, διότι δεν είναι απόκρισις Θεού. **8** Αλλ' εγώ βεβαίως είμαι πλήρης δυνάμεως διά του πνεύματος του Κυρίου και κρίσεως και ισχύος, διά να απαγγείλω εις τον Ιακώβ την παράβασιν αυτού και εις τον Ισραήλ την αμαρτίαν αυτού. **9** Ακούσατε λοιπόν τούτο, αρχηγοί του οίκου Ιακώβ και άρχοντες του οίκου Ισραήλ, οι βδελυττόμενοι την κρίσιν και διαστρέφοντες πάσαν ευθύτητα, **10** οι οικοδομούντες την Σιών εν αίματι και την Ιερουσαλήμ εν ανομία. **11** Οι άρχοντες αυτής κρίνουσι με δώρα και οι ιερείς αυτής διδάσκουσιν επί μισθώ και οι προφήται αυτής μαντεύουσιν επί αργυρίω και επαναπαύονται επί τον Κύριον, λέγοντες, Δεν είναι ο Κύριος εν μέσω ημών; κακόν δεν θέλει ελθεί επ' ημάς. **12** Διά τούτο η Σιών εξ αιτίας σας θέλει αροτριασθή ως αγρός, και η Ιερουσαλήμ θέλει γείνει σωροί λίθων, και το όρος του οίκου ως υψηλοί τόποι δρυμού.

4 Και εν ταις εσχάταις ημέραις το όρος του οίκου του Κυρίου θέλει στηριχθή επί της κορυφής των ορέων και υψωθή

υπεράνω των βουνών, και λαοί θέλουνι συρρέει εις αυτό. **2** Και ἔθνη πολλά θέλουσιν υπάγει και ειπεῖ, Ἐλθετε και ας αναβώμεν εις το ὄρος του Κυρίου και εις τον οἶκον του Θεοῦ του Ιακώβ· και θέλει διδάξει ἡμᾶς τας οδοὺς αὐτοῦ, και θέλομεν περιπατήσῃ ἐν ταῖς τρίβουσιν αὐτοῦ· διότι ἐκ Σιών θέλει ἐξέλθει νόμος και λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ. **3** Και θέλει κρίνει ἀναμέσον λαῶν πολλῶν και θέλει ἐλέγξει ἔθνη ἰσχυρά, ἕως εἰς μακρὰν· και θέλουσιν σφρηλατῆσαι τας μαχαίρας αὐτῶν διά ὑνία και τας λόγχας αὐτῶν διά δρέπανα· δεν θέλει σηκῶσει μάχαιραν ἔθνος ἐναντίον ἔθνους οὐδέ θέλουσι μάθει πλέον τον πόλεμον. **4** Και θέλουσι κάθησθαι ἕκαστος ὑπὸ την ἄμπελον αὐτοῦ και τὸ ὑπὸ την συκην αὐτοῦ, και δεν θέλει ὑπάρχει ο ἐκφροβῶν· διότι τὸ στόμα του Κυρίου των δυνάμεων ἐλάλησε. **5** Διότι πάντες οἱ λαοὶ θέλουσι περιπατεῖ ἕκαστος ἐν τῷ ὀνόματι του Θεοῦ αὐτοῦ· ἡμεῖς δε θέλομεν περιπατεῖ ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου του Θεοῦ ἡμῶν εις τον αἰῶνα και εις τον αἰῶνα. **6** Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, θέλω συνάξει την χωλαίνουσαν και θέλω εἰσδεχθῆ την ἐξωσχῆθή και ἐκείνην, την ὁποῖαν ἐθλίψα. **7** Και θέλω κάμει την χωλαίνουσαν ὑπόλοιπον και την ἀποβεβλημένην ἔθνος ἰσχυρόν, και ο Κύριος θέλει βασιλεύει ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῷ ὄρει Σιών, ἀπὸ του νυν και ἕως του αἰῶνος. **8** Και συ, πύργε του ποιμνίου, οχυρῶμα της θυγατρὸς Σιών, εις σε θέλει ελθεῖ ἡ πρώτη ἐξουσία· ναι, θέλει ελθεῖ τὸ βασιλεῖον εις την θυγατέρα της Ἱερουσαλήμ. **9** Διὰ τὸ τώρα κραυγάζεις δυνατὰ; δεν εἶναι βασιλεύει ἐν σοι; ἡφανίσθη ο σύμβουλος σου, ὥστε σε κατέλαβον ὠδίνες ὡς τικτούσης; **10** Κοιλοπόνει και αγωνίζου, θυγάτηρ Σιών, ὡς ἡ τίκτουσα, διότι τώρα θέλεις ἐξέλθει ἐκ της πόλεως και θέλεις κατοικήσει ἐν ἀγρῷ και θέλεις υπάγει ἕως της Βαβυλώνας ἐκεῖ θέλεις ἐλευθερωθῆ, ἐκεῖ θέλει σε ἐξαγοράσει ο Κύριος ἐκ της χειρὸς των ἐχθρῶν σου. **11** Τώρα δε συνήχησαν ἐναντίον σου ἔθνη πολλά λέγοντα, Ἀς μιανθῆ και ας ἐπιβλέπη ο οφθαλμὸς ἡμῶν ἐπὶ την Σιών. **12** Ἄλλ' αὐτοὶ δεν γνωρίζουσι τους λογισμοὺς του Κυρίου οὐδέ ἐννοοῦσι την βουλήν αὐτοῦ, ὅτι συνήγαγεν αὐτοὺς ὡς δράγματα ἀλωνίου. **13** Σηκώθητι και ἀλώνιζε, θυγάτηρ Σιών, διότι θέλω κάμει τὸ κέρας σου σιδηρόν και τας ὀπλὰς σου θέλω κάμει χαλκὰς, και θέλεις κατασυντρίψει λαοὺς πολλοὺς και θέλω ἀφιερῶσει τα διαρπάγματα αὐτῶν εις τον Κύριον και την περιουσίαν αὐτῶν εις τον Κύριον πάσης της γῆς.

5 Συναθροίσθητι τώρα εις τάγματα, θυγάτηρ ταγμάτων· ἔθεσε πολιορκίαν ἐναντίον ἡμῶν· θέλουσι πατάξει τον κριτὴν του Ἰσραὴλ ἐν ράβδῳ κατὰ της σιαγόνης. **2** Και συ, Βηθλεὲμ Ἐφραθὰ, ἡ μικρὰ ὥστε να ἴσαι μεταξύ των χιλιᾶδων του Ἰούδα, ἐκ σου θέλει ἐξέλθει εις ἐμὲ ἀνὴρ διὰ να ἴηαι ἠγούμενος ἐν τῷ Ἰσραὴλ· του ὁποῖου αἱ ἐξοδοὶ εἶναι ἀπ' ἀρχῆς, ἀπὸ ἡμερῶν αἰῶνος. **3** Διὰ τοῦτο θέλει ἀφήσει αὐτοὺς, ἕως του καιροῦ καθ' ὃν ἡ τίκτουσα θέλει γεννήσῃ· τότε το ὑπόλοιπον των ἀδελφῶν αὐτοῦ θέλει ἐπιστρέψει εις τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. **4** Και θέλει σταθῆ και ποιμάνει ἐν τῇ ἰσχύϊ του Κυρίου, ἐν τῇ μεγαλειότητι του ὀνόματος Κυρίου του Θεοῦ αὐτοῦ; και θέλουσι κατοικήσει· διότι τώρα θέλει μεγαλυνθῆ ἕως των ἄκρων της γῆς. **5** Και οὗτος θέλει εἶσθαι εἰρήνην. Ὅταν ο Ἀσσύριος ἔλθῃ εις την γῆν ἡμῶν και ὅταν πατήσῃ εις τα παλάτια ἡμῶν, τότε θέλομεν ἐπεγεῖρει κατ' αὐτοῦ ἐπτά ποιμένας και οκτὼ ἄρχοντας ἀνθρώπων. **6** και θέλουσι ποιμάνει την γῆν της Ἀσσυρίας ἐν ρομφαία και την γῆν του Νεβρώδ ἐν ταῖς εἰσόδουσιν αὐτοῦ; και θέλει ἐλευθερώσει ἡμᾶς ἐκ του Ἀσσυρίου, ὅταν ἔλθῃ εις την γῆν ἡμῶν και ὅταν πατήσῃ ἐν τοῖς ὀρίοις ἡμῶν. **7** Και το ὑπόλοιπον του Ιακώβ θέλει εἶσθαι ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν ὡς

δρόσος ἀπὸ Κυρίου, ὡς ρανίδες ἐπὶ χόρτου, ὅστις δεν προσμένει παρὰ ἀνθρώπου οὐδέ ἐλπίζει ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων. **8** Και το ὑπόλοιπον του Ιακώβ θέλει εἶσθαι μεταξύ ἐθνῶν, ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν, ὡς λέων μεταξύ κτηνῶν του δρυμοῦ, ὡς σκύμος μεταξύ ποιμνίων προβάτων, ὅστις διαβαίνων καταπατεῖ και διασπαράττει και δεν ὑπάρχει ο ἐλευθερῶν. **9** Ἡ χεὶρ σου θέλει ὑψωθῆ ἐπὶ τους ἐναντίους σου, και πάντες οἱ ἐχθροὶ σου θέλουσιν ἐκκοπή. **10** Και ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, θέλω ἐξολοθρεύσει τους ἵππους σου ἐκ μέσου σου, και θέλω ἀπολέσει τας ἀμάξας σου. **11** Και θέλω ἐξολοθρεύσει τας πόλεις της γῆς σου, και κατεδαφίσει πάντα τα οχυρώματά σου. **12** Και θέλω ἐξολοθρεύσει τας μαγείας ἀπὸ της χειρὸς σου, και δεν θέλεις ἔχει πλέον μάντις. **13** Και θέλω ἐξολοθρεύσει τα γλυπτά σου και τα εἰδωλά σου ἐκ μέσου σου, και δεν θέλεις λατρεύσει πλέον το ἔργον των χειρῶν σου. **14** Και θέλω ἀνασπάσει τα ἄλση σου ἐκ μέσου σου, και θέλω ἀφανίσει τας πόλεις σου. **15** Και θέλω κάμει ἐκδίκησιν μετὰ θυμοῦ και μετ' ὀργῆς ἐπὶ τα ἔθνη, τα ὁποῖα δεν μου εἰσήκουσαν.

6 Ακούσατε τώρα ὃ, τι λέγει ο Κύριος Σηκώθητι, διαδικάσθητι ἔμπροσθεν των ὀρέων, και ας ἀκούσωσιν οἱ βουνοὶ την φωνήν σου. **2** Ακούσατε, ὄρη, την κρίσιν του Κυρίου, και σεῖς, τα ἰσχυρά θεμέλια της γῆς διότι ο Κύριος ἔχει κρίσιν μετὰ του λαοῦ αὐτοῦ και θέλει διαδικασθῆ μετὰ του Ἰσραὴλ. **3** Λαέ μου, τι σοι ἕκαμα; και εις τι σε παρηνώχησα; μαρτύρησον κατ' ἐμοῦ. **4** Διότι σε ἀνεβίβασα ἐκ γῆς Αἰγύπτου και σε ἐλύτρωσα ἐξ οἴκου δουλείας και ἐξαπέστειλα ἔμπροσθέν σου τον Μωϋσῆν, τον Ἀαρὼν και την Μαριάμ. **5** Λαέ μου, ἐνθυμήθητι τώρα ἐβουλεύθη Βαλαὰκ ο βασιλεὺς του Μωάβ και τι ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν Βαλαάμ ο του Βεώρ ἀπὸ Σιττεῖμ ἕως Γαλαῶν, διὰ να γνωρίσῃτε την δικαιοσύνην του Κυρίου. **6** Με τι θέλω ελθεῖ ἐνώπιον του Κυρίου, να προσκυνήσω ἐνώπιον του ὑψίστου Θεοῦ; θέλω ἐλθεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ με ὀλοκαυτώματα, με μόσχους ἐναντίους; **7** Θέλει ἐναρσετηθῆ ο Κύριος; θέλω δώσει τον πρωτότοκόν μου διὰ την παράβασίν μου, τον καρπὸν της κοιλίας μου διὰ την ἀμαρτίαν της ψυχῆς μου; **8** Αὐτὸς σοι ἔδειξεν, ἄνθρωπε, τι το καλόν και τι ζητεῖ ο Κύριος παρὰ σου, εἰμὴ να πράττης τὸ δίκαιον και να ἀγαπᾷς ἔλεος και να περιπατῆς ταπεινῶς μετὰ του Θεοῦ σου; **9** Ἡ φωνὴ του Κυρίου κράζει πρὸς την πόλιν, και ἡ σοφία θέλει φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου· ἀκούσατε την ράβδον και τις διώρισεν αὐτήν. **10** Υπάρχουσιν ἐτι οἱ ἠθησαυροὶ της ἀσεβείας ἐν τῷ οἴκῳ του ἀσεβοῦς και το ἐλλιπὲς μέτρον τὸ βδελυκτόν; **11** να δικαιοῦσω αὐτοὺς με τας ἀσεβεῖς πλάστιγγας και με το σακκίον των δολίων ζυγίων; **12** Διότι οἱ πλούσιοι αὐτῆς εἶναι πλήρεις ἀδικίας, και οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἐλάλησαν ψεῦδη, και ἡ γλώσσα αὐτῶν εἶναι ἀπατηλὴ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. **13** Και ἐγὼ λοιπὸν πατάξας θέλω σε ἀδυνατίσει, θέλω σε ἐρημώσει ἐξ αἰτίας των ἀμαρτιῶν σου. **14** Σὺ θέλεις τρώγει και δεν θέλεις χορτάζεσθαι, και ἡ πενία σου θέλει εἶσθαι ἐν μέσῳ σου και θέλεις φύγει ἀλλὰ δεν θέλεις διασώσει, και ὃ, τι δέσωσας, θέλω παραδώσει εις την ρομφαίαν. **15** Σὺ θέλεις σπεῖρει και δεν θέλεις θερίσει· σὺ θέλεις πῖσει ελαιὰς και δεν θέλεις ἀλειφθῆ με ἔλαιον, και γλεῖκος και δεν θέλεις πῖει οἶνον. **16** Διότι ἐφυλάχθησαν τα διατάγματα του Ἀμρί και πάντα τα ἔργα του οἴκου του Αχαάβ και ἐπορευθήτε ἐν ταῖς βουλαῖς αὐτῶν διὰ να σε παραδώσω εις ἀφανισμόν και τους κατοίκους αὐτῆς εις συριγμόν και θέλετε βαστάσει τὸ ὄνειδος του λαοῦ μου.

7 Ουαί εις εμέ, διότι είμαι ως επικαρπολογία θέρους, ως επιφυλλίς τρυγητούδεν υπάρχει βότρυς διά να φάγη τις η ψυχή μου επεθύμησε τας απαρχάς των καρπών. **2** Ο όσιος απωλέσθη εκ της γης και ο ευθύς δεν υπάρχει μεταξύ των ανθρώπων πάντες ενεδρεύουσι διά αίμα κυνηγούσιν έκαστος τον αδελφόν αυτού. **3** Εις το να κακοποιώσιν ετοιμάζουσι τας χείρας αυτών ο άρχων απαιτεί και ο κριτής κρίνει επί μισθώ και ο μεγάλος προφέρει την πονηράν αυτού επιθυμίαν, την οποίαν συμπεριστεφόμενοι εκπληρούσιν. **4** Ο καλύτερος αυτών είναι ως άκανθα· ο ευθύς οξύτερος φραγμού ακανθώδους· η ημέρα των φυλάκων σου, η επίσκεψίς σου έφθασε· τώρα θέλει είσθαι η αμηχανία αυτών. **5** Μη εμπιστεύεσθε εις φίλον, μη θαρρείτε εις οικείον· φύλαττε τας θύρας του στόματός σου από της συγκαυευδούσης εν τω κόλπω σου· **6** διότι ο υιός περιφρονεί τον πατέρα, η θυγάτηρ επανίσταται κατά της μητρός αυτής, η νύμφη κατά της πενθεράς αυτής· οι εχθροί του ανθρώπου είναι οι άνθρωποι της εαυτού οικίας. **7** Εγώ δε θέλω επιβλέψει επί Κύριον· θέλω προσμείνει τον Θεόν της σωτηρίας μου· ο Θεός μου θέλει μου εισακούσει. **8** Μη ευφραίνου εις εμέ, η εχθρά μου· αν και έπεσα, θέλω σηκωθή· αν και εκάθησα εν σκότει, ο Κύριος θέλει είσθαι φως εις εμέ. **9** Θέλω υποφέρει την οργήν του Κυρίου, διότι ημάτησα εις αυτόν, εωσού διαδικάση την δίκην μου και κάμη την κρίσιν μου· θέλει με εξάξει εις το φως, θέλω ιδεί την δικαιοσύνην αυτού. **10** Και θέλει ιδεί η εχθρά μου, και αισχύνη θέλει περικαλύψει αυτήν, ήτις λέγει προς εμέ, Που είναι Κύριος ο Θεός σου; οι οφθαλμοί μου θέλουσιν ιδεί αυτήν· τώρα θέλει είσθαι εις καταπάτημα ως ο πηλός των οδών. **11** Καθ' ην ημέραν τα τείχη σου μέλλουσι να κτισθώσι, την ημέραν εκείνην θέλει διαδοθή εις μακράν το πρόσταγμα. **12** Την ημέραν εκείνην θέλουσιν ελθεί έως εις σε από της Ασσυρίας και των πόλεων της Αιγύπτου και από της Αιγύπτου έως του ποταμού και από θαλάσσης έως θαλάσσης και από όρους έως όρους. **13** Και η γη θέλει ερημωθή εξ αιτίας των κατοικούντων αυτήν, διά τον καρπόν των πράξεων αυτών. **14** Ποίμαινε τον λαόν σου εν τη ράβδω σου, το ποιόνιον της κληρονομίας σου, το οποίον κατοικεί μεμονωμένον εν τω δάσει, εν μέσω του Καρμήλου· ας νέμονται την Βασάν και την Γαλαάδ καθώς εν ταις αρχαίαις ημέραις. **15** Καθώς εν ταις ημέραις της εξόδου σου εκ γης Αιγύπτου θέλω δείξει εις αυτόν θαυμάσια. **16** Τα έθνη θέλουσιν ιδεί και θέλουσι καταισχυνή διά πάσαν την ισχύν αυτών· θέλουσιν επιθέσει την χείρα επί το στόμα, τα ώτα αυτών θέλουσι κωφωθή. **17** Θέλουσι γλείφει το χώμα ως όφεις, ως τα ερπετά της γης θέλουσι σύρεσθαι από των τρυπών αυτών· θέλουσιν εκπλαγή εις Κύριον τον Θεόν ημών και θέλουσι φοβηθή από σου. **18** Τις Θεός όμοιός σου, συγχρών ανομίαν και παραβλέπων την παράβασιν του υπολοίπου της κληρονομίας αυτού; δεν φυλάττει την οργήν αυτού διαπαντός, διότι αυτός αρέσκειται εις το έλεος. **19** Θέλει επιστρέψει, θέλει ευσπλαγχνισθή ημάς, θέλει καταστρέψει τας ανομίας ημών· και θέλεις ρίπει πάσας τας αμαρτίας αυτών εις τα βάθη της θαλάσσης. **20** Θέλεις εκτελέσει αλήθειαν εις τον Ιακώβ, έλεος εις τον Αβραάμ, καθώς ώμοσας εις τους πατέρας ημών από των αρχαίων ημερών.

Ναούμ

1 Η κατά της Νινευή προφητεία: βιβλίου της οράσεως Ναούμ του Ελκοσαίου. **2** Ζηλότυπος είναι ο Θεός και εκδικείται ο Κύριος ο Κύριος εκδικείται και οργίζεται· ο Κύριος θέλει εκδικηθή τους εναντίους αυτού και φυλάττει οργίον κατά των εχθρών αυτού. **3** Ο Κύριος είναι μακρόθυμος και μέγας την ισχύν, και ουδόλως θέλει αθώωσει τον ασεβή· η οδός του Κυρίου είναι μετά ανεμοστροβίλου και θυέλλης, και νεφέλαι ο κοινορτός των ποδών αυτού. **4** Επιτιμά την θάλασσαν και ξηραίνει αυτήν και καταξηραίνει πάντας τους ποταμούς· μαραίνεται η Βασάν και ο Κάρμηλος και το άνθος του Λιβάνου μαραίνεται. **5** Τα όρη σείονται απ' αυτού και οι λόφοι διαλύονται, η δε γη τρέμει από της παρουσίας αυτού, ναι, η οικουμένη, και πάντες οι κατοικούντες εν αυτή. **6** Τις δύναται να ανθέξη ενώπιον της αγαπητικής σου αυτού; και τις δύναται να σταθή εις την έξαψιν της οργής αυτού; ο θυμός αυτού εκχέεται ως πυρ και οι βράχοι συντριβονται έμπροσθεν αυτού. **7** Ο Κύριος είναι αγαθός, οχύρωμα εν ημέρα θλίψεως, και γνωρίζει τους ελπίζοντας επ' αυτόν. **8** Πλην με πλημμύραν κατακλύζουσαν θέλει κάμει συντέλειαν του τόπου αυτής, και σκότος θέλει καταδιώξει τους εχθρούς αυτού. **9** Τι βουλεύεσθε κατά του Κυρίου; αυτός θέλει κάμει συντέλειαν· θλίψις δεν θέλει επέλθει εκ δευτέρου. **10** Διότι ενώ συμπεριπλέκονται ως άκανθαι και μεθούσιν ως μεθυστάί, θέλουσι καταναλωθή ως κατάξηρον άχυρον. **11** Από σου εξήλθε διαλογιζόμενος πονηρά κατά του Κυρίου, σύμβουλος πονηρός. **12** Ούτω λέγει Κύριος· Αν και ήναι εν τη ακμή αυτών και έτι πολλοί, θέλουσιν όμως κουρευθή, όταν αυτός διαβή· αν και σε κατέθλιψα, δεν θέλω σε καταθλίψει πλέον. **13** Διότι τώρα θέλω συντρίψει τον ζυγόν αυτού από σου και θέλω διαρρήξει τους δεσμούς σου. **14** Και ο Κύριος έδωκε προσταγήν περί σου, ότι δεν θέλει σπαρθή πλέον εκ του ονόματός σου· από του οίκου του και θέλω σου θέλω εκκόψει τα γλυπτά και τα χωνευτά· θέλω κάμει αυτόν τάφον σου, διότι είσαι βδελυκτός. **15** Ίδου, επί των ορέων οι πόδες του ευαγγελιζομένου, του κηρύττοντος ειρήνην. Εόρταξε, Ιούδα, τας επισήμους εορτάς σου, απόδος τας ευχάς σου, διότι ο εξολοθρευτής δεν θέλει διαβή πλέον διά σου· ολοτελής απεκόπη.

2 Ο κατασυντρίβων ανέβη έμπροσθεν του προσώπου σου· φυλάττε το οχύρωμα, σκόπευσον την οδόν, ενίσχυσον τας σσφύς, ενδυναμάωσον την ισχύν σου σφόδρα. **2** Επειδή ο Κύριος απέστρεψε την δόξαν του Ιακώβ καθώς την δόξαν του Ισραήλ· διότι οι τινακταί εξετίναξαν αυτούς και διέφθειραν τα κλίματα αυτών. **3** Η ασπίς των ισχυρών αυτού είναι κοκκινοβαφής, οι άνδρες δυνάμειως ενδεδυμένοι ερυθρά· αι άμαξαι θέλουσι κινεΐσθαι με σίδηρον λάμποντα εν τη ημέρα της ετοιμασίας αυτού, και τα ελατίνα δόρατα θέλουσι σεισθή τρημερά. **4** Αι άμαξαι θέλουσι θορυβείσθαι εν ταις οδοίς, θέλουσι συγκρούεσθαι η μία μετά της άλλης εν ταις πλατείαις· η θεά αυτών θέλει είσθαι ως λαμπάδες, θέλουσι τρέχει ως αστραπαί. **5** Θέλει ενθυμηθή τους ανδρείους αυτού· αλλά θέλουσι κατολισθήσει εν τη οδώ αυτών· θέλουσι σπεύσει εις τα τέχη αυτής και ο συνασπισμός θέλει ετοιμασθή. **6** Αι πύλαι των ποταμών θέλουσιν ανοιχθή και τα παλάτια θέλουσι διαλυθή. **7** Και η καθεστώσα θέλει γυμνωθή, θέλει μετοικισθή, και αι δούλαι αυτής θέλουσιν αναδίδει στεναγμούς ως η φωνή των περιστερών, τύπτουσαι τα στήθη αυτών. **8** Και η Νινευή

είναι παλιόθεν ως λίμνη υδάτων· ταύτα όμως θέλουσι φύγει. Στήτε, στήτε, θέλουσι φωνάζει· και ουδείς ο βλέπων οπίσω. **9** Λαφυραγωγάτε το αργύριον, λαφυραγωγάτε το χρυσίον· διότι δεν είναι τέλος των θησαυρών αυτής· είναι πλήθος παντός σκεύους επιθυμητού. **10** Εξεκωνώθη και εξετινάχθη και ηρημώθη και η καρδια διαλύεται και τα γόνατα κλονίζονται και οι ώδινες είναι εις πάσας τας σσφύς, τα δε πρόσωπα πάντων είναι απηροβολωμένα. **11** Που είναι το κατοικητήριον των λεόντων και η βοσκή των σκύμνων, όπου ο λέων, ο γηραιός λέων, περιπάτει και ο σκύμνος του λέοντος, και δεν υπήρχεν ο εκφοβών; **12** Ο λέων διεσπάραττεν ικανά διά τους σκύμνους αυτού και απέπνιγε διά τας λεαίνας αυτού, και εγέμιζε τα σπήλαια αυτού από θηράματος και τα κατοικητήρια αυτού από αρπαγής. **13** Ίδου, εγώ είμαι εναντίον σου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και θέλω καύσει τας άμαξας σου μέχρι καπνού και η ρομφαία θέλει καταφάγει τους σκύμνους σου, και θέλω εξολοθρεύσει το θήραμά σου εκ της γης, και δεν θέλει ακουσθή πλέον η φωνή των πρέσβεών σου.

3 Ουαί εις την πόλιν των αιμάτων· όλη είναι πλήρης ψεύδους και αρπαγής το θήραμα δεν απολείπει. **2** Φωνή μαστίγων ακούεται και φωνή θορύβου τροχών και ίππων ορμώντων και αρμάτων αναπηδώντων, **3** σπῆπῶς αναβαινόντος και ρομφαίας στιλβούσης και λόγχης εξαστραπτούσης, και πλήθος τραυματιζομένων και μέγας αριθμός πτωμάτων, και δεν είναι τέλος των πτωμάτων· προσκόπτουσι εις τα πτώματα αυτών· **4** από του πλήθους των πορειών της θελκτικής πόρνης, της εμπείρου εις γοητείας, ήτις πωλεί έθνη διά των πορειών αυτής και φυλάς διά των γοητειών αυτής. **5** Ίδου, εγώ είμαι εναντίον σου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· και θέλω ανασηκώσει τα κράσπεδά σου επί το πρόσωπόν σου, και θέλω δείξει εις τα έθνη την ανοχήν σου και εις τα βασίλεια την ατιμίαν σου. **6** Και θέλω ρίψει βδελυράν ακαθαρσίαν επί σε και θέλω σε καταισχύνει και θέλω σε καταστήσει εις θέαμα. **7** Και πάντες οι βλέποντές σε θέλουσι φεύγει από σου και θέλουσι λέγει, Η Νινευή ηρημώθη· τις θέλει συλλυπηθή αυτήν; πόθεν θέλω ζητήσει παρηγορητάς διά σε; **8** είσαι καλητέρα της Νω Αμμών, της κειμένης μεταξύ των ποταμών, της περικυκλουμένης από υδάτων, της οσίας προμαχών ήτο η θάλασσα και Αίγυπτος αυτής το πέλαγος; **9** Η Αιθιοπία ήτο η ισχύς αυτής και η Αίγυπτος και άλλοι απέραντοι· η Φούθ και οι Λίβυες ήσαν οι βοηθοί σου. **10** Αλλά και αυτή μετωκίσθη, υπήγεν εις αιχμαλωσίαν, τα δε νήπια αυτής συνετρίφθησαν επί των άκρων πασών των οδών· και έρριψαν κλήρους επί τους ενδόξους αυτής άνδρας, και πάντες οι μεγιστάνες αυτής εδέθησαν με αλύσεις. **11** Και συ θέλεις μεθυσθή, θέλεις μένει αφανής και συ θέλεις ζητήσει δύναμιν εναντίον του εχθρού. **12** Πάντα τα οχυρώματά σου θέλουσιν είσθαι ως σκαί με τα πρωτοφανή σύκα αυτών· εάν σεισθώσι, θέλουσι βεβαίως πέσει εις το στόμα του τρώγοντος. **13** Ίδου, ο λαός σου είναι γυναίκες εν μέσω σου· αι πύλαι της γης σου θέλουσιν είσθαι όλως ανεωγμένα εις τους εχθρούς σου το πυρ θέλει καταφάγει τους μοχλούς σου. **14** Ανάστυρον εις σεαυτόν ύδωρ διά την πολιορκίαν, ενδυναμάωσον τα οχυρώματά σου· είσελθε εις τον πηλόν και πάτησον την άργιλλον, επισκεάσον την κεραμικήν κάμινον· **15** εκεί θέλει σε καταφάγει το πύρ· η ρομφαία θέλει σε εξολοθρεύσει, θέλει σε καταφάγει ως βρούχος πληθύνου ως βρούχος, πληθύνου ως ακρίς. **16** Επλήθυνας τους εμπόρους σου υπέρ τα άστρα του ουρανού· ο βρούχος εξηπλώθη και εξεπέταξεν. **17** Οι μεγιστάνές σου είναι ως ακρίδες και οι σατράπαι σου ως μεγάλοι ακρίδες, αίτινες επικάθηναν επί

τους φραγμούς εν ημέρα ψύχους· αλλ' όταν ο ήλιος ανατείλη, φεύγουσι και ο τόπος αυτών δεν γνωρίζεται που ήσαν. **18** Οι ποιμένες σου ενύσταξαν, βασιλεύ της Ασσυρίας· οι δυνατοί σου απεκοιμήθησαν· ο λαός σου εσκορπίσθη επί τα όρη και δεν υπάρχει ο συνάγων. **19** Δεν είναι ίασις εις το σύντριμμά σου· η πληγή σου είναι χαλεπή· πάντες οι ακούοντες την αγγελίαν σου θέλουσι κροτήσαι χείρας επί σέ· διότι επί τίνα δεν επήλθε πάντοτε η κακία σου;

Άμβακούμ

1 Η όρασις, την οποίαν είδεν Αββακούμ ο προφήτης. **2** Έως πότε, Κύριε, θέλω κράζει, και δεν θέλεις εισακούει; θέλω βοά προς σε, Αδικία: και δεν θέλεις σώζει; **3** Διά τι με κάμνεις να βλέπω ανομίαν και να θεωρώ ταλαιπωρίαν και αρπαγήν και αδικίαν έμπροσθέν μου; και υπάρχουν διεγείροντες έριδα και φιλονεικίαν. **4** Διά τούτο ο νόμος είναι αργός, και δεν εξέρχεται κρίσις τελεία: επειδή ο ασεβής καταδυναστεύει τον δίκαιον, διά τούτο εξέρχεται κρίσις διεστραμμένη. **5** Ιδέτε μεταξύ των εθνών και επιβλέψατε και θαυμάσατε μεγάλους, διότι εγώ θέλω πράξει έργον εν ταις ημέραις σας, το οποίον δεν θέλετε πιστεύσει, εάν τις διηγηθή αυτό. **6** Διότι, Ιδού, εγώ εξεγείρω τους Χαλδαιούς, το έθνος το πικρόν και ορμητικόν, το οποίον θέλει διέλθει το πλάτος του τόπου, διά να κληρονομήση κατοικίας ουχί εαυτού. **7** Είναι φοβερό και τρομερό η κρίσις αυτοίς και η εξουσία αυτών θέλει προέρχασαι εξ αυτών. **8** Και οι ίπποι αυτών είναι ταχύτεροι παρδάλων και οξύτεροι λύκων της εσπέρας και οι ιππείς αυτών θέλουσι διαχυθή και οι ιππείς αυτών θέλουσιν ελθεί από μακρόθεν: θέλουσι πετάξει ως αετός σπεύδων εις βρώσιν, **9** πάντες θέλουσιν ελθεί επί αρπαγή: η όψις των προσώπων αυτών είναι ως ο ανατολικός άνεμος, και θέλουσι συνάξει τους αιχμαλώτους ως άμμο. **10** Και θέλουσι περιπαίζει τους βασιλείς, και οι άρχοντες θέλουσιν είσθαι παίγιον εις αυτούς: θέλουσιν εμπαίζει παν οχύρωμα διότι θέλουσιν επισωρεύσει χώμα και θέλουσι κυριεύσει αυτό. **11** Τότε το πνεύμα αυτού θέλει αλλοιωθή, και θέλει υπερβή παν όριον και θέλει ασεβεί, αποδίδων την ισχύν αυτού ταύτην εις τον θεόν αυτού. **12** Δεν είσαι συ απ' αιώνος, Κύριε Θεέ μου, ο Άγιός μου; δεν θέλομεν αποθάνει. Συ, Κύριε, διέταξας αυτούς διά κρίσιν: και συ, Ισχυρέ, κατέστησας αυτούς εις παιδείαν ημών. **13** Οι οφθαλμοί σου είναι καθαρώτεροι παρά ώστε να βλέπει τα πονηρά, και δεν δύνασαι να επιβλέπης εις την ανομίαν: διά τι επιβλέπεις εις τους παρανόμους και σιωπάς, όταν ο ασεβής καταπίνη τον δικαιότερον εαυτού, **14** και κάμνεις τους ανθρώπους ως τους ιχθύας της θαλάσσης, ως τα ερπετά, τα μη έχοντα άρχοντα εφ' εαυτών; **15** Ανασύρουσι πάντας διά του αγκίστρου, έλκουσιν αυτούς εις το δίκτυον αυτών και συνάγουσιν αυτούς εις την σαγήνην αυτών: διά τούτο ευφραίνονται και χαίρουσι. **16** Διά τούτο θυσιάζουσιν εις το δίκτυον αυτών και καίουσι θυμίαμα εις την σαγήνην αυτών: διότι δι' αυτών η μερίς αυτών είναι παχεία και το φαγητόν αυτών εκλεκτόν. **17** Μη διά τούτο θέλουσι πάντοτε εκκένονει το δίκτυον αυτών; και δεν θέλουσι φείδεσθαι φονεύοντες πάντοτε τα έθνη;

2 Επί της σκοπιάς μου θέλω σταθή και θέλω στηλωθή επί του πύργου, και θέλω αποσκοπέυει διά να ιδώ τι θέλει λαλήσει προς εμέ και τι θέλω αποκριθή προς τον ελέγχοντά με. **2** Και απεκρίθη προς εμέ ο Κύριος και είπε, Γράψον την όρασις και έκθεσον αυτήν επί πινακιδίων, ώστε τρέχων να αναγινώσκη τις αυτήν. **3** διότι η όρασις μένει έτι εις ωρισμένον καιρόν, αλλ' εις το τέλος θέλει λαλήσει και δεν θέλει ψευσθή: αν και αργοπορή, πρόσμεινον αυτήν: διότι βεβαίως θέλει ελθει, δεν θέλει βραδύνει. **4** Ιδού, η ψυχή αυτού επήρηθη, δεν είναι ευθεία εν αυτώ: ο δε δίκαιος θέλει ζήσει διά της πίστεως αυτού. **5** Και μάάλιστα είναι προπετής εξ αιτίας του οίνου, ανήρ αλαζών, ουδέ ησυχάζει: όστις πλατώνει την ψυχήν αυτού ως άδης και είναι ως ο θάνατος και δεν χορταίνει, αλλά συνάγει εις εαυτόν

πάντα τα έθνη και συλλαμβάνει εις εαυτόν πάντας τους λαούς. **(Sheol h7585)** **6** Δεν θέλουσι λάβει πάντες ούτοι παραβολήν κατ' αυτού και παροιμίαν εμπαικτικήν εναντίον αυτού; και ειπεί, Ουαί εις τον πληθύνοντα το μη εαυτού: έως πότε; και εις τον επιβαρύνοντα εαυτόν με παχύν πηλόν. **7** Δεν θέλουσι σηκωθή εξαίφνης οι δάκνοντές σε και εξεγερθή οι ταλαιπωρούντές σε και θέλεις είσθαι προς αυτούς εις διαρπαγήν; **8** Επειδή ου ελαφυραγωγήσας έθνη πολλά, άπαν το υπόλοιπον των λαών θέλουσι σε λαφυραγωγήσει, εξ αιτίας των αιμάτων των ανθρώπων και της αδικίας της γης, της πόλεως και πάντων των κατοικούντων εν αυτή. **9** Ουαί εις τον πλεονεκτούντα πλεονεξίαν κακήν διά τον οίκον αυτού, διά να θέση την φωλεάν αυτού υψηλά, διά να ελευθερωθή εκ χειρός του κακού. **10** Εβουλεύθησι αισχύνην εις τον οίκόν σου, εξολοθρεύων πολλούς λαούς, και ημάρτησας κατά της ψυχής σου. **11** Διότι ο λίθος από του τοίχου θέλει βοήσει και τα Ξυλόδεματα θέλουσιν αποκριθή προς αυτόν. **12** Ουαί εις τον οικοδομούντα πόλιν εν αίμασι και θεμελιούντα πόλιν εν αδικίας. **13** Ιδού, δεν είναι τούτο παρά τον Κυριον των δυνάμεων, να μοχλώσιν οι λαοί διά το ούρ και τα έθνη να αποκάμνωσι διά την ματαιότητα; **14** Διότι η γη θέλει είσθαι πλήρης της γνώσεως της δόξης του Κυρίου, καθώς τα ύδατα σκεπάσουσι την θάλασσαν. **15** Ουαί εις τον ποτιζοντα τον πλησίον αυτού, εις σε όστις προσφέρεις την φιλήν σου και προσέτι μεθύεις αυτόν, διά να θεωρήσι την γύμνωσιν αυτών. **16** Ενεπλήσθησι αισχύνην αντί δόξης πύε και συ, και ως ανακαλυφθή η ακροβυστία σου: το ποτήριον της δεξιάς του Κυρίου θέλει στραφή προς σε, και εμετός ατιμίας θέλει είσθαι επί την δόξαν σου. **17** Διότι η προς τον Λίβανον αδικία σου θέλει σε καλύψει, και η φθορά των θηρίων η καταποτήσασα αυτά θέλει σε ποιήσει, εξ αιτίας των αιμάτων των ανθρώπων και της αδικίας της γης, της πόλεως και πάντων των κατοικούντων εν αυτή. **18** Τις η ωφέλεια του γλυπτού, ότι ο μορφωτής αυτού έγλυψεν αυτό; του χωνευτού και του διδασκάλου του ψεύδους, ότι ο κατασκευάσας θαρρεί εις το έργον αυτού, ώστε να κάμνη είδωλα άφωνα; **19** Ουαί εις τον λέγοντα προς το ξύλον, Εξεγείρω: εις τον άφρονον λίθον, Σηκώθητι: αυτό θέλει διδάξει; Ιδού, αυτό είναι περισκεπασμένον με χρυσόν και άργυρον, και δεν είναι πνοή παντελώς εν αυτώ. **20** Αλλ' ο Κύριος είναι εν τω ναώ τω αγίω αυτού: σιώπα ενώπιον αυτού, πάσα η γη.

3 Προσευχή Αββακούμ του προφήτου επί Σιγιωνώθ. **2** Κύριε, ήκουσα την ακοήν σου και εφοβήθην: Κύριε, ζωοποιεί το έργον σου εν μέσω των ετών: Εν μέσω των ετών γνωστοποιεί, αυτό: εν τη οργή σου μνησθητι ελέους. **3** Ο Θεός ήλθεν από Θαιμάν και ο Άγιος από του όρους Φαράν: Διάψαλμα. εκάλυψεν ουρανούς η δόξα αυτού, και της ανένσεως αυτού ήτο πλήρης η γή: **4** Και η λάμψις αυτού ήτο ως το φώς ακτίνες εξήρχοντο εκ της χειρός αυτού, και εκεί ήτο ο κρυψών της ισχύος αυτού. **5** Έμπροσθεν αυτού ποταπορεύετο ο θάνατος, και αστραπάι εξήρχοντο υπό τους πόδας αυτού. **6** Εστάθη και διεμέτρησε την γήν: επέβλεψε και διέλυσε τα έθνη και τα όρη τα αιώνια συνετριβήσαν, οι αιώνιοι βουνοί εταπεινώθησαν: αι οδοί αυτού είναι αιώνιοι. **7** Είδον τας σκηνάς της Αιθιοπίας εν θλίψει: ετρόμαξαν τα παραπετάσματα της γης Μαδιάμ. **8** Μήπως ωργίσθη ο Κύριος κατά των ποταμών; μήπως ήτο ο θυμός σου κατά των ποταμών; ή η οργή σου κατά της θαλάσσης, ώστε επέβης επί τους ίππους σου και επί τας αμάξας σου προς σωτηρίαν; **9** Εούρθη έξω το τόξον σου, καθώς μεθ' όρκου ανήγγειλας εις τας φυλάς. Διάψαλμα. Συ δίσσχισας την γην εις

ποταμούς. **10** Σε είδον τα όρη και ετρόμαξαν. Κατακλυσμός υδάτων επήλθεν· η άβυσσος ανέπεμψε την φωνήν αυτής, ανύψωσε τας χείρας αυτής. **11** Ο ήλιος και η σελήνη εστάθησαν εν τω κατοικητηρίω αυτών· εν τω φωτί των βελών σου περιεπάτουν, εν τη λάμψει της αστραπτούσης λόγχης σου. **12** Εν αγανακτήσει διήλθες την γην, εν θυμώ κατεπάτησας τα έθνη. **13** Εξήλθες εις σωτηρίαν του λαού σου, εις σωτηρίαν του χριστού σου· επάταξας τον αρχηγόν του οίκου των ασεβών, απεκάλυψας τα θεμέλια έως βάθους, Διάψαλμα. **14** Διεπέρασας με τας λόγχας αυτού την κεφαλήν των στραταρχών αυτού· εφώρμησας ως ανεμοστρόβιλος διά να μη διασκορπίσωσιν· η αγαλλίασις αυτών ήτο ως εάν έμελλον κρυφίως να καταφάγωσι τον πτωχόν. **15** Διέβης διά της θαλάσσης μετά των ίππων σου, διά σωρών υδάτων πολλών. **16** Έκουσα, και τα εντόσθιά μου συνεταράχθησαν· τα χείλη μου έτρεμον εις την φωνήν· η σαθρότης εισήλθεν εις τα οστά μου, και υποκάτω μου έλαβον τρόμον· πλην εν τη ημέρα της θλίψεως θέλω αναπαυθή, όταν αναβή κατά του λαού ο μέλλων να εκπορθήση αυτόν. **17** Αν και η συκή δεν θέλει βλαστήσει, μηδέ θέλει είσθαι καρπός εν ταις αμπέλοις· ο κόπος της ελαίας θέλει ματαιωθή, και οι αγροί δεν θέλουσι δώσει τροφήν· το ποίμνιον θέλει εξολοθρευθή από της μάνδρας, και δεν θέλουσιν είσθαι βόδες εν τοις σταύλοις. **18** Εγώ όμως θέλω ευφραίνεσθαι εις τον Κύριον, θέλω χαίρει εις τον Θεόν της σωτηρίας μου. **19** Κύριος ο Θεός είναι η δύναμίς μου, και θέλει κάμει τους πόδας μου ως των ελάφων· και θέλει με κάμει να περιπατώ επί τους υψηλούς τόπους μου. Εις τον πρώτον μουσικόν επί Νεγινώθ.

Σοφονίας

1 Ο λόγος του Κυρίου, ο γενόμενος προς Σοφονίαν τον υιόν του Χουσεΐ, υιού του Γεδαλίου, υιού του Αμαρίου υιού του Ιζκίου, εν ταις ημέραις Ιωσίου, υιού του Αμιάν βασιλέως του Ιούδα. **2** Θέλω αφανίσει παντελώς τα πάντα από προσώπου της γης, λέγει Κύριος. **3** Θέλω αφανίσει άνθρωπον και κτήνος θέλω αφανίσει τα πετεινά του ουρανού και τους ιχθύας της θαλάσσης και τα προσκόμματα μετά των ασεβών και θέλω εξολοθρεύσει τον άνθρωπον από προσώπου της γης, λέγει Κύριος. **4** Και θέλω εκτείνειν την χείρα μου επί τον Ιούδαν και επί πάντας τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, και θέλω εξολοθρεύσει το υπόλοιπον του Βάαλ από του τόπου τούτου και το όνομα των ειδωλοθυτών μετά των ιερέων, **5** και τους προσκυνώντας επί των δωματίων την στρατιάν του ουρανού και τους προσκυνώντας και ομνύοντας εις τον Κύριον και τους ομνύοντας εις τον Μαλχόμ, **6** και τους εκκλίνοντας από όπισθεν του Κυρίου και τους μη ζητούντας τον Κύριον μηδέ εξερευνώντας αυτόν. **7** Σιώπα ενώπιον Κυρίου του Θεού, διότι εγγύς είναι η ημέρα του Κυρίου· διότι ο Κύριος ητοίμασε θυσίαν, διώρισε τους κεκλημένους αυτού. **8** Και εν τη ημέρα της θυσίας του Κυρίου θέλω εκδικηθή τους άρχοντας και τα τέκνα του βασιλέως και πάντας τους ενδεδυμένους ενδύματα αλλότρια. **9** Εν εκείνη τη ημέρα θέλω εκδικηθή και πάντας τους υπερπηδώντας τα κατώφλια, τους γεμίζοντας τους οίκους των κυρίων αυτών εξ αρπαγής και δόλου. **10** Και εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, θέλει είσθαι όθρομβος κραυγής από της ιχθυϊκής πύλης και ολολυγμός από της πύλης της δευτέρας και συντριμμός μέγας από των λόφων. **11** Ολολύξατε, οι κάτοικοι της Μακτές, διότι εξωλοθρεύθη πας ο λαός ο εμπορικός· κατεκόπησαν πάντες οι φέροντες αργύριον. **12** Και εν τω καιρώ εκείνω θέλω εξερευνήσει την Ιερουσαλήμ με λύχνους και εκδικηθή προς άνδρας τους αναπαυομένους επί την τρυγίαν αυτών, τους λέγοντας εν τη καρδία αυτών, Ο Κύριος δεν θέλει αγαθοποιήσει ουδέ θέλει κακοποιήσει. **13** Διά τούτο τα αγαθά αυτών θέλουσιν είσθαι εις διαρπαγήν και οι οίκοι αυτών εις αφανισμόν, και θέλουσιν οικοδομήσει οικίας και δεν θέλουσι κατοικήσει, και θέλουσι φυτεύσει αμπελώνας και δεν θέλουσι πίνει τον οίνον αυτών. **14** Εγγύς είναι η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη, εγγύς, και σπεύδει σφόδρα· φωνή της ημέρας του Κυρίου· πικρώς θέλει φωνάξει εκεί ο ισχυρός. **15** Ημέρα οργής η ημέρα εκείνη, ημέρα θλίψεως και στενοχωρίας, ημέρα ερημώσεως και αφανισμού, ημέρα σκότους και γνώφου, ημέρα νεφέλης και ομίχλης, **16** ημέρα σάλπιγγος και αλαλαγμού κατά των οχυρών πόλεων και κατά των υψηλών πύργων. **17** Και θέλω καταθλίψει τους ανθρώπους και θέλουσι περιπατεί ως τυφλοί, διότι ημάρτησαν εις τον Κύριον· και το αίμα αυτών θέλει διαχυθή ως κόνις και αι σάρκες αυτών ως κόπρος. **18** Αλλ' ουδέ το αργύριον αυτών ουδέ το χρυσίον αυτών θέλει δυνηθή να λυτρώσει αυτούς εν τη ημέρα της οργής του Κυρίου, και πάσα η γη θέλει καταναλωθή υπό του πυρός του ζήλου αυτού· διότι θέλει κάμει συντέλειαν, μάλιστα ταχείαν, επί πάντας τους κατοικούντας την γην.

2 Συνάχθητε και συναθροίσθητε, το έθνος το μη επιθυμητόν, **2** πριν το ψήφισμα γεννήσῃ το αποτέλεσμα αυτού και η ημέρα παρέλθῃ ως χνούς, πριν επέλθῃ ἐφ' υμάς η έξαψις του Κυρίου, πριν επέλθῃ ἐφ' υμάς η ημέρα του θυμού του Κυρίου. **3** Ζητείτε τον Κύριον, πάντες οι πραιεΐς της γης, οι εκτελέσαντες

τας κρίσεις αυτού· ζητείτε δικαιοσύνην, ζητείτε πραότητα, ίσως σκεπασθήτε εν τη ημέρα της οργής του Κυρίου. **4** Διότι η Γάζα θέλει εγκαταλειφθή και η Ασκάλων θέλει ερημωθή· θέλουσιν εκδώξει την Άζωτον εν καιρώ μεσημβρίας και η Ακκαρών θέλει εκριζωθή. **5** Ουαί εις τους κατοίκους των παραλίων της θαλάσσης, εις το έθνος των Χερεθαίων· ο λόγος του Κυρίου είναι εναντίον σας, Χαναάν, γη των Φιλισταίων, και θέλω σε αφανίσει, ώστε να μη υπάρχει ο κατοικίων. **6** Και το παράλιον της θαλάσσης θέλει είσθαι κατοικία και σπήλαια ποιμένων και μάνδρα ποιμνίων. **7** Και το παράλιον τούτο θέλει είσθαι διά το υπόλοιπον του οίκου Ιούδα· εκεί θέλουσι βόσκει· εν τοις οίκοις της Ασκάλωνος θέλουσι καταλύει το εσπέρας· διότι Κύριος ο Θεός αυτών θέλει επισκεψή αυτούς και αποστρέψει την αιχμαλωσίαν αυτών. **8** Ήκουσα τους ονειδισμούς του Μωάβ και τας ύβρεις των υιών Αμμών, διά των οποίων ωνειδίζον τον λαόν μου και εμεγαλύνοντο κατά των ορίων αυτού. **9** Διά τούτο, Ζω εγώ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, εξάπαντος ο Μωάβ θέλει είσθαι ως τα Σδόμα και οι υιοί Αμμών ως τα Γόμορρα, τόπος κνίδων και αλυκαί και παντοτεινή ερήμωσις το υπόλοιπον του λαού μου θέλει λαφυραγωγήσει αυτούς και το υπόλοιπον του έθνους μου θάλει κατακληρονομήσει αυτούς. **10** Τούτο θέλει γείνει εις αυτούς διά την υπερηφανίαν αυτών, διότι ωνειδισαν και εμεγαλύνθησαν κατά του λαού του Κυρίου των δυνάμεων. **11** Ο Κύριος θέλει είσθαι τρομερός εναντίον αυτών, διότι θέλει εξολοθρεύσει πάντας τους θεούς της γής· και θέλουσι προσκυνήσει αυτόν, έκαστος εκ του τόπου αυτού, πάσαι αι νήσοι των εθνών. **12** Και σεις, Αιθίοπες, θέλετε διαπερασθή διά της ρομφαίας μου. **13** Και θέλει εκτείνειν την χείρα αυτού κατά τους βορρά και αφανίσει την Ασσυρίαν, και θέλει καταστήσει την Νινευή εις αφανισμόν, τόπον άνυδρον ως η έρημος. **14** Και ποιμνία θέλουσι βόσκεσθαι εν μέσω αυτής, πάντα τα ζώα των εθνών· και ο πελεκάν και ο ακανθόχοιρος θέλουσι κατοικήει εν τοις ανωφλίοις αυτής· η φωνή αυτών θέλει ηχησει εις τα παράθυρα· ερήμωσις θέλει είσθαι εν ταις πύλαις, διότι θέλει γυμνωθή από των κεδρίνων έργων. **15** Αύτη είναι η ευφραυνόμενη πόλις, η κατοικοῦσα αμερίμνωσ, η λέγουσα εν τη καρδία αυτής, Εγώ είμαι και δεν είναι άλλη εκτός εμού. Πως κατεστάθῃ έρημος, κατάλυμα θηρίων· πας ο διαβαίνων δι' αυτής θέλει συρξίζει και κινήσει την χείρα αυτού.

3 Ουαί η παραδεδειγματισμένη και μεμολυσμένη· η πόλις η καταθλίβουσα **2** Δεν υπήκουσεν εις την φωνήν· δεν εδέχθη διόρθωσιν· δεν ήλπισεν επί τον Κύριον· δεν επλησίασεν εις τον Θεόν αυτής. **3** Οι άρχοντες αυτής είναι εν αυτή λέοντες ωρυόμενοι· οι κριταί αυτής λύκοι της εσπέρας· δεν αφίνουσιν ουδέν διά το πρωϊ. **4** Οι προφήται αυτής είναι προπετεΐς, άνθρωποι δόλιοι· οι ιερείς αυτής εβεβήλωσαν το αγιαστήριον, ηθέτησαν τον νόμον. **5** Ο Κύριος είναι δικαίος εν μέσω αυτής· δεν θέλει κάμει αδικίαν· κατά πάσαν πρωίαν φέρει την κρίσιν αυτού εις φως, δεν απολείπει· αλλ' ο διεφθαρμένος δεν γνωρίζει αισχύνην. **6** Εξωλόθρευσα έθνη· οι πύργοι αυτών είναι ηρημωμένοι· ηρημωσα τας οδοῦς αυτών, ώστε να μη υπάρχει διαβαίνων· αι πόλεις αυτών ηφανίσθησαν, ώστε δεν υπάρχει ουδείς κατοικίων. **7** Είπα, Βεβαίως ήθελες με φοβηθή, ήθελες δεχθῃ παιδείαν, και η κατοικία αυτής δεν ήθελεν εξολοθρευθῃ, όσον και αν ετιμώρουν αυτήν· πλην αυτοί έσπευσαν να διαφθείρωσι πάσας τας πράξεις αυτών. **8** Διά τούτο προσμένετε με, λέγει Κύριος, μέχρι της ημέρας καθ' ην εγειρόμαι προς ληηλασίαν· διότι η απόφασίς μου είναι

να συνάξω τα έθνη, να συναθροίσω τα βασίλεια, να εκχέω επ' αυτά την αγανάκτησίν μου, όλην την έξαψιν της οργής μου· επειδή πάσα η γη θέλει καταναλωθή υπό του πυρός του ζήλου μου. **9** Διότι τότε θέλω αποκαταστήσει εις τους λαούς γλώσσαν καθαράν, διά να επικαλώνται πάντες το όνομα του Κυρίου, να δουλεύωσιν αυτόν υπό ένα ζυγόν. **10** Από του πέραν των ποταμών της Αιθιοπίας οι ικέται μου, η θυγάτηρ των διεσπαρμένων μου, θέλουσι φέρει την προσφοράν μου. **11** Εν τη ημέρα εκείνη δεν θέλεις αισχύνεσθαι διά πάσας τας πράξεις σου, δι' ων ηνόμησας εναντίον μου· διότι τότε θέλω αφαιρέσει εκ μέσου σου τους καυχωμένους εις την μεγαλοπρέπειάν σου, και δεν θέλεις πλέον μεγαλαυχεί κατά του όρους του αγίου μου. **12** Και θέλω αφήσει εν μέσω σου λαόν τεθλιμμένον και πτωχόν, και ούτοι θέλουσιν ελπίζει επί το όνομα του Κυρίου. **13** Το υπόλοιπον του Ισραήλ δεν θέλει πράξει ανομίαν ουδέ λαλήσει ψεύδη, ουδέ θέλει ευρεθή εν τω στόματι αυτών γλώσσα δολία· διότι αυτοί θέλουσι βόσκει και πλαγιάζει, και δεν θέλει υπάρχει ο εκφοβών. **14** Ψάλλε, θύγατερ Σιών· αλαλάξατε, Ισραήλ· τέρπου και ευφραίνου εξ όλης καρδιάς, θύγατερ Ιερουσαλήμ. **15** Αφήρσεν ο Κύριος τας κρίσεις σου, απέστρεψε τον εχθρόν σου· βασιλεύς του Ισραήλ είναι ο Κύριος εν μέσω σου· δεν θέλεις πλέον ιδεί κακόν. **16** Εν τη ημέρα εκείνη θέλει λεχθή προς την Ιερουσαλήμ, Μη φοβού· Σιών, ας μη εκλύωνται αι χείρές σου. **17** Κύριος ο Θεός σου, ο εν μέσω σου, ο δυνατός, θέλει σε σώσει, θέλει ευφρανθή επί σε εν χαρά, θέλει αναπαύεσθαι εις την αγάπην αυτού, θέλει ευφραίνεσθαι εις σε εν άσμασι. **18** Θέλω συνάξει τους λελυπημένους διά τας επισήμους εορτάς, τους όντας από σου, εις τους οποίους ήτο βάρος ο ονειδισμός. **19** Ιδού, εν τω καιρώ εκείνω θέλω αφανίσει πάντας τους καταθλίβοντάς σε· και θέλω σώσει την χωλαίνουσαν και συνάξει την εξωσμένην· και θέλω καταστήσει αυτούς έπαινον και δόξαν εν παντί τόπω της αισχύνης αυτών. **20** Εν τω καιρώ εκείνω θέλω σας φέρει και εν τω καιρώ εκείνω θέλω σας συνάξει· διότι θέλω σας κάμει ονομαστός και επαινετός μεταξύ πάντων των λαών της γης, όταν εγώ αποστρέψω την αιχμαλωσίαν σας έμπροσθεν των οφθαλμών σας, λέγει Κύριος.

Ἀγγαῖος

1 Ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει Δαρείου τοῦ βασιλέως, ἐν τῷ ἕκτῳ μηνί, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου δι' Ἀγγαίου τοῦ προφήτου πρὸς Ζοροβάβελ, τὸν υἱὸν τοῦ Σαλαθιήλ, τὸν διοικητὴν τοῦ Ιούδα, καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσεδέκ, τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, λέγων, **2** Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, λέγων, Ὁ λαὸς οὗτος λέγουσιν, Ὁ καιρὸς δὲν ἦλθεν, ὁ καιρὸς νὰ οικοδομηθῇ ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου. **3** Καὶ ἔγεινε λόγος Κυρίου δι' Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων, **4** Εἶναι καιρὸς εἰς εσάς, νὰ κατοικήτε σεις ἐν τοῖς φαντωτοῖς οἰκοῖς σας, ὁ δε οἶκος οὗτος νὰ ἴναι ἔρημος; **5** Τώρα λοιπὸν οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, Συλλογισθήτε τὰς οδοὺς σας. **6** Ἐσπεύρατε πολὺ καὶ εἰσωδεύσατε ὀλίγον, τρώγετε καὶ δὲν χορταίνετε, πίνετε καὶ δὲν ευχαριστεῖσθε, ἐνδύεσθε καὶ δὲν θερμαίνεσθε, καὶ ὁ μισθοδοτούμενος μισθοδοτεῖται διὰ βαλάντιον τερτυπημένον. **7** Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, Συλλογισθήτε τὰς οδοὺς σας. **8** Ἀνάβητε εἰς τὸ ὄρος καὶ φέρετε ξύλα καὶ οικοδομήσατε τὸν οἶκον, καὶ θέλω εὐαρεστηθῆ εἰς αὐτόν καὶ θέλω ἐνδοξασθῆ, λέγει Κύριος. **9** Ἐπεβλέψατε εἰς πολὺ, καὶ ἰδοὺ, ἔγεινε ὀλίγον· καὶ φέρετε τοῦτο εἰς τὸν οἶκον καὶ ἐγὼ ἀπεφύσησα αὐτό. Διὰ τὴν λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Ἐξ αἰτίας τοῦ οἴκου μου, ὅστις εἶναι ἔρημος, ἐνῶ σεις τρέχετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. **10** Διὰ τοῦτο ὁ οὐρανὸς ἀπέκλεισεν ἀπὸ σας τὴν δρόσον αὐτοῦ καὶ ἡ γῆ ἀπέκλεισε τὸν καρπὸν αὐτῆς, **11** καὶ ἐκάλεσα ἀνομβρίαν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐπὶ τὰ ὄρη, ἐπὶ τὸν σίτον καὶ ἐπὶ τὸν γλεῦκος καὶ ἐπὶ τὸ ἔλαιον καὶ ἐφ' ὅσα ἐκφέρει ἡ γῆ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐπὶ πάντα τοὺς κόπους τῶν χειρῶν αὐτῶν. **12** Καὶ ὑπήκουσε Ζοροβάβελ ὁ υἱὸς τοῦ Σαλαθιήλ καὶ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσεδέκ, ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ παν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ, εἰς τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν καὶ εἰς τοὺς λόγους Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, καθὼς ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν· καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. **13** Καὶ ἐλάλησεν Ἀγγαῖος ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Κυρίου κατὰ τὴν ἀγγελίαν τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν λαόν, λέγων, Ἐγὼ εἶμαι με σας, λέγει Κύριος. **14** Καὶ διήγειρεν ὁ Κύριος τὸ πνεῦμα τοῦ Ζοροβάβελ υἱοῦ τοῦ Σαλαθιήλ, τοῦ διοικητοῦ τοῦ Ιούδα, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἰησοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰωσεδέκ, τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, καὶ τὸ πνεῦμα παντῶν τοῦ υπολοίπου τοῦ λαοῦ, καὶ ἦλθον καὶ ἐργάζοντο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου τῶν δυνάμεων, τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, **15** ἐν τῇ εικοστῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ τοῦ ἕκτου μηνός, ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει Δαρείου τοῦ βασιλέως.

2 Ἐν τῷ εβδόμῳ μηνί, τῇ εικοστῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, ἔγεινε λόγος Κυρίου δι' Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων, **2** Λάλησον τώρα πρὸς Ζοροβάβελ τὸν υἱὸν τοῦ Σαλαθιήλ, τὸν διοικητὴν τοῦ Ιούδα, καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσεδέκ, τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ πρὸς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ λαοῦ, λέγων, **3** Τίς μεταξὺ σας ἔμεινε, ὅστις εἶδε τὸν οἶκον τοῦτον ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ δόξῃ; καὶ ὁποῖον τώρα σεις βλέπετε αὐτόν; δὲν εἶναι εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σας ὡς οὐδὲν, συγκρινόμενος πρὸς ἐκεῖνον; **4** Πλὴν ἐνδυναμού τώρα, Ζοροβάβελ, λέγει Κύριος, καὶ ἐνδυναμού, Ἰησοῦ, υἱὸς τοῦ Ἰωσεδέκ, ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ ἐνδυναμού, πας ὁ λαὸς τοῦ τόπου, λέγει Κύριος, καὶ ἐργάζεσθε· διότι ἐγὼ εἶμαι με σας, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. **5** Κατὰ τὸν λόγον τῆς πρὸς εσάς διαθήκης μου, ὅτε ἐξήλθετε ἐξ Αἰγύπτου, τὸ πνεῦμά μου θέλει μένει μεταξύ σας· μὴ φοβεῖσθε. **6** Διότι οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐτι ἀπάξ μετ' ὀλίγον ἐγὼ θέλω σείσει τὸν οὐρανόν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν

καὶ τὴν ξηράν. **7** Καὶ θέλω σείσει πάντα τὰ ἔθνη, καὶ θέλει ελθεῖ ὁ ἐκλεκτός πάντων τῶν ἐθνῶν, καὶ θέλω ἐμπλήσει τὸν οἶκον τοῦτον δόξης, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. **8** Ἐμοῦ εἶναι τὸ ἀργύριον καὶ ἐμοῦ τὸ χρυσίον, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. **9** Ἡ δόξα τοῦ εσχάτου τοῦτου οἴκου θέλει εἰσθαι μεγαλητέρα τῆς τοῦ πρώτου, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· καὶ ἐν τῷ τόπῳ τοῦτῳ θέλω δώσει εἰρήνην, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. **10** Ἐν τῇ εικοστῇ τετάρτῃ τοῦ ἐννάτου μηνός, ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ Δαρείου, ἔγεινε λόγος Κυρίου δι' Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων, **11** Οὕτω λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων· Ἐρώτησον τώρα τοὺς ἱερεῖς περὶ τοῦ νόμου, λέγων, **12** Εἰάν λάβῃ τις κρέας ἅγιον ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦ ἄκρου αὐτοῦ ἐγγίση ἄρτον ἢ μαγεῖρμα ἢ ἰόνιον ἢ ἔλαιον ἢ παν φαγητόν, θέλει αγιασθῆ; Καὶ οἱ ἱερεῖς ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον, Οὐχί. **13** Καὶ εἶπεν ὁ Ἀγγαῖος, Εἰάν ἀκάθαρτος ἀπὸ νεκροῦ σώματος ἐγγίση τι ἐξ αὐτῶν, θέλει μιανθῆ; Καὶ οἱ ἱερεῖς ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον, Θέλει μιανθῆ. **14** Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀγγαῖος καὶ εἶπεν, Οὕτως εἶναι ὁ λαὸς οὗτος καὶ οὕτω τὸ ἔθνος τοῦτο ἐνώπιόν μου, λέγει ὁ Κύριος, καὶ οὕτω παν ἔργον τῶν χειρῶν αὐτῶν· καὶ ὁ, τὴν προσφέρουσιν ἐκεῖ, εἶναι μεμιασμένον. **15** Καὶ τώρα λοιπὸν συλλογισθήτε· ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα, πρὶν τεθῆ λίθος ἐπὶ λίθον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου, **16** πρὶν γείνωσι ταῦτα, ἐπορευέτό τις εἰς σωρὸν εἴκοσι μέτρων καὶ ἴσαν δέκα· ἐπορευέτο εἰς τὸν ληνὸν διὰ νὰ ἐξαντλήσῃ πενήκοντα μέτρα ἀπὸ τοῦ ληνοῦ, καὶ ἴσαν εἴκοσι. **17** Σας ἐπάταξα με ἀνεμοφορίαν καὶ με ἐρυσίβην καὶ με χάλαζαν ἐν πάσι τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σας· πλὴν σεις δὲν ἐπιστρέψατε πρὸς ἐμὲ, λέγει Κύριος. **18** Συλλογισθήτε τώρα ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα, ἀπὸ τῆς εικοστῆς τετάρτης ἡμέρας τοῦ ἐννάτου μηνός ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐμεμειώθη ὁ ναὸς τοῦ Κυρίου, συλλογισθήτε. **19** Εἶναι ὁ σπόρος ἔτι ἐν τῇ αποθήκῃ; ἔτι καὶ ἡ ἄμπελος καὶ ἡ συκὴ καὶ ἡ ροῖδία καὶ ἡ ἐλαία δὲν ἐκαρποφόρησαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης θέλω εὐλογῆσαι αὐτά. **20** Καὶ ἔγεινε πάλιν λόγος Κυρίου πρὸς τὸν Ἀγγαῖον τῇ εικοστῇ τετάρτῃ τοῦ μηνός λέγων, **21** Λάλησον πρὸς Ζοροβάβελ, τὸν διοικητὴν τοῦ Ιούδα, λέγων, Ἐγὼ σείω τὸν οὐρανόν καὶ τὴν γῆν· **22** καὶ θέλω καταστρέψῃ τὸν θρόνον τῶν βασιλείων καὶ θέλω ἐξολοθρεύσει τὸ κράτος τῶν βασιλείων τῶν ἐθνῶν· καὶ θέλω καταστρέψῃ ἀμάξας καὶ τοὺς ἀναβάτας αὐτῶν, καὶ οἱ ἵπποι καὶ οἱ ἀναβάται αὐτῶν θέλουσι πέσει, ἕκαστος διὰ τῆς ρομφαίας τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. **23** Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, θέλω λάβῃ σε, Ζοροβάβελ, τὸν δούλον μου, τὸν υἱὸν τοῦ Σαλαθιήλ, λέγει Κύριος, καὶ θέλω σε θέσει ὡς σφραγίδα, διότι σε ἐξέλεξα, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.

Ζαχαρίας

1 Εν τω ογδῶ μηνί, τῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ Δαρείου, ἔγεινε λόγος Κυρίου προς Ζαχαρίαν, τον υἱόν του Βαραχίου υἱοῦ του Ἰδῶ, τον προφήτην, λέγων, **2** Ο Κύριος ωργίσθη μεγάλην ἐπί τους πατέρας σας. **3** Διά τούτο εἶπέ προς αὐτούς, Οὐτὸς λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Επιστρέψατε προς ἐμέ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, καὶ θέλω επιστρέψαι προς εσάς, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **4** Μὴ γίνεσθε ὡς οἱ πατέρες σας, προς τους οποίους οἱ πρότεροι προφῆται ἐκράζαν λέγοντες, Οὐτὸς λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. Επιστρέψατε τώρα ἀπὸ των ὁδῶν υμῶν των πονηρῶν καὶ των πράξεων υμῶν των πονηρῶν· καὶ δὲν υπήκουσαν καὶ δὲν ἔδωκαν προσοχήν εἰς ἐμέ, λέγει Κύριος. **5** Οἱ πατέρες σας πονοῦν, καὶ οἱ προφῆται μὴπως θέλουσι ζῆσαι εἰς τον αἰῶνα; **6** Ἀλλ' οἱ λόγοι μου καὶ τὰ διατάγματα μου, τὰ οποία προσέταξα εἰς τους δούλους μου του πρώφητας, δὲν ἔφθασαν εἰς τους πατέρας σας; καὶ αυτοὶ ἐστράφησαν καὶ εἶπον, Καθὼς ο Κύριος των δυνάμεων ἐβουλεύθη νὰ κάμῃ εἰς ἡμᾶς, κατὰ τὰς ὁδοὺς ἡμῶν καὶ κατὰ τὰς πράξεις ἡμῶν, οὕτως ἔκαμεν εἰς ἡμᾶς. **7** Ἐν τῇ εικοστή τετάρτῃ ἡμέρᾳ τον ἐνδεκάτου μηνός, ὅστις εἶναι ο μὴν Σαβᾶτ, ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τοῦ Δαρείου, ἔγεινε λόγος Κυρίου προς Ζαχαρίαν τον υἱόν του Βαραχίου υἱοῦ του Ἰδῶ τον προφήτην, λέγων, **8** Εἶδον την νύκτα καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος ἰπεύων ἐφ' ἵππου κοκκίνου καὶ οὗτος ἴστατο μεταξύ των μυρσινῶν, αἵτινες ἦσαν ἐν κοιλώματι· καὶ ὅπισθεν αὐτοῦ, ἵπποι κοκκίνοι, ποικίλοι καὶ λευκοί. **9** Καὶ εἶπα, Κύριέ μου, τί εἶναι οὗτοι; καὶ εἶπε προς ἐμέ ο ἄγγελος ο λαλῶν μετ' ἐμοῦ, Ἐγὼ θέλω σοι δεῖξει τί εἶναι ταῦτα. **10** Καὶ ο ἄνθρωπος ο ἰστάμενος μεταξύ των μυρσινῶν ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν, Οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι, τους οποίους ο Κύριος ἐξπέστειλε νὰ περιοδεύσωσι την γῆν. **11** Καὶ ἀπεκρίθησαν προς τον ἄγγελον του Κυρίου τον ἰστάμενον μεταξύ των μυρσινῶν καὶ εἶπον, Ἡμεῖς περιουδεύσαμεν την γῆν καὶ ἰδοὺ, πάσα γῆ κἀθηται καὶ ἠουζᾷζει. **12** Καὶ ο ἄγγελος του Κυρίου ἀπεκρίθη καὶ εἶπε, Κύριε των δυνάμεων, ἕως πότε δὲν θέλεις σπλαγχνισθῆ σου την Ἱερουσαλήμ καὶ τὰς πόλεις του Ἰούδα κατὰ των οποίων ἠγανάκτησας τὰ ἐβδομήκοντα ταῦτα ἔτη; **13** Καὶ ο Κύριος ἀπεκρίθη προς τον ἄγγελον τον λαλοῦντα μετ' ἐμοῦ λόγους καλοῦς λόγους παρηγορητικούς. **14** Καὶ εἶπε προς ἐμέ ο ἄγγελος ο λαλῶν μετ' ἐμοῦ, Φώνησον, λέγων, Οὕτως λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Εἶμαι ζηλότυπος διὰ την Ἱερουσαλήμ καὶ διὰ την Σιών ἐν ζηλοτυπία μεγάλῃ. **15** καὶ εἶμαι σφόδρα ὠργισμένος κατὰ των ἐθνῶν των ἀμεριμνούντων· διότι ἐνῶ ἐγὼ ὠργίσθη ὀλίγον, αὐτὰ ἐπεβοήθησαν το κακόν. **16** Διά τούτο οὕτω λέγει Κύριος· Ἐγὼ ἐπέστειλα εἰς την Ἱερουσαλήμ ἐν οἰκτιρμοῖς ο οἴκος μου θέλει ανοικοδομηθῆ ἐν αὐτῇ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, καὶ σχοινίον θέλει ἐκτανθῆ ἐπὶ την Ἱερουσαλήμ. **17** Φώνησον ἔτι λέγων, Οὕτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Αἱ πόλεις μου ὅτι θέλουσι πλημμυρῆσαι ἀπὸ ἀγαθῶν καὶ ο Κύριος θέλει παρηγορῆσαι ἔτι την Σιών καὶ θέλει ἐκλέξει πάλιν την Ἱερουσαλήμ. **18** Καὶ ὕψωσα τους οφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ, τέσσαρα κέρατα· **19** καὶ εἶπα προς τον ἄγγελον τον λαλοῦντα μετ' ἐμοῦ, Τί εἶναι ταῦτα; Ὁ δε ἀπεκρίθη προς ἐμέ, Ταῦτα εἶναι τὰ κέρατα, τὰ οποία διεσκορπίσαν τον Ἰούδαν, τον Ἰσραὴλ καὶ την Ἱερουσαλήμ. **20** Καὶ ο Κύριος ἐδείξεν εἰς ἐμέ τέσσαρας τέκτονας· **21** καὶ εἶπα, Τί ἔρχονται οὗτοι νὰ κάμωσι; Καὶ ἀπεκρίθη λέγων, ταῦτα εἶναι τὰ κέρατα τὰ οποία διεσκορπίσαν τον Ἰούδαν, ὥστε οὐδεὶς ἐσῆκωσε την κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ οὗτοι ἦλθον διὰ νὰ φοβίσωσιν αὐτά, διὰ νὰ

ἐκτινάξωσι τὰ κέρατα των ἐθνῶν, τὰ οποία ἐσῆκωσαν το κέραν ἐναντίον της γῆς του Ἰούδα διὰ νὰ διασκορπίσωσιν αὐτήν.

2 Καὶ ὕψωσα τους οφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ, ἀνήρ καὶ σχοινίον μετρικόν ἐν τῇ χεῖρὶ αὐτοῦ· **2** καὶ εἶπα, Που υπάγεις σου; Ὁ δε εἶπε προς ἐμέ, νὰ μετρήσω την Ἱερουσαλήμ, διὰ νὰ ἰδῶ ποῖον το πλάτος αὐτῆς καὶ ποῖον το μήκος αὐτῆς. **3** Καὶ ἰδοὺ, ο ἄγγελος ο λαλῶν μετ' ἐμοῦ ἐξῆλθε, καὶ ἕτερος ἄγγελος ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν αὐτοῦ· **4** καὶ εἶπε προς αὐτόν, Δράμε, λάλησον προς τον νεανίαν τούτον, λέγων, Ἡ Ἱερουσαλήμ θέλει κατοικηθῆ ἀτειχίστως ἐξ αἰτίας του πλείθους των ἐν αὐτῇ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν· **5** διότι ἐγὼ, λέγει Κύριος, θέλω εἶσθαι εἰς αὐτὴν τείχος πυρός κύκλω καὶ θέλω εἶσθαι προς δόξαν ἐν μέσω αὐτῆς. **6** ὦ, φεύγετε ἀπὸ της γῆς του βορρά, λέγει Κύριος· διότι σας διεσκορπίσα προς τους τέσσαρας ἀνέμους του ουρανοῦ, λέγει Κύριος. **7** Ὡ, διασώθητι, Σιών, ἡ κατοικοῦσα μετὰ της θυγατρὸς της Βαβυλώνας. **8** Διότι οὕτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Μετὰ την δόξαν με ἀπέστειλε προς τὰ ἔθνη, τὰ οποία σας ἐληλάτησαν· διότι ὅστις ἐγγίζει εσάς, ἐγγίζει την κόρην του οφθαλμοῦ αὐτοῦ. **9** Διότι, ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω σείσει την χεῖρά μου ἐπ' αὐτά καὶ θέλουσιν εἶσθαι λάφυρον εἰς τους δουλεύοντάς αὐτά· καὶ θέλετε γνωρῖσαι ὅτι ο Κύριος των δυνάμεων με ἀπέστειλε. **10** Τέρπου καὶ ἐκατοικίον, θυγατερ Σιών· διότι ἰδοὺ, ἐγὼ ἔρχομαι καὶ θέλω κατοικῆσαι ἐν μέσω σου, λέγει Κύριος. **11** Καὶ ἔθνη πολλὰ θέλουσιν ἐνωθῆ μετὰ του Κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ θέλουσιν εἶσθαι λαός μου, καὶ θέλω κατοικῆσαι ἐν μέσω σου, καὶ θέλει, γνωρῖσαι ὅτι ο Κύριος των δυνάμεων με ἐξαπέστειλε προς σε. **12** Καὶ ο Κύριος θέλει κατακληρονομηθῆ τον Ἰούδαν διὰ μερίδα αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ τῇ ἀγία καὶ θέλει ἐκλέξει πάλιν την Ἱερουσαλήμ. **13** Σιώπα, πάσα σαρξ, ἐνώπιον του Κυρίου· διότι ἐξηγέρθη ἀπὸ της κατοικίας της ἀγιότητος αὐτοῦ.

3 Καὶ μοι ἔδειξε τον Ἰησοῦν, τον ἱερέα τον μέγαν, ἰστάμενον ἔμπροσθεν του ἀγγέλου του Κυρίου, καὶ ο διάβολος ἴστατο ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ διὰ νὰ ἀνισταθῆ εἰς αὐτόν. **2** Καὶ εἶπε Κύριος προς τον διάβολον, Θέλει σε ἐπιτιμῆσαι ο Κύριος, διάβολε· ναι, θέλει σε ἐπιτιμῆσαι ο Κύριος, ὅστις ἐξέλεξε την Ἱερουσαλήμ· δὲν εἶναι οὗτος δαυλός ἀπεσπασμένος ἀπὸ πυρός; **3** Ὁ δε Ἰησοῦς ἦτο ἐνδεδυμένος ἱμάτια ρυπαρά καὶ ἴστατο ἐνώπιον του ἀγγέλου. **4** Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε προς τους ἰσταμένους ἐνώπιον αὐτοῦ, λέγων, Αφαιρέσατε τὰ ἱμάτια τὰ ρυπαρά ἀπ' αὐτοῦ· καὶ προς αὐτόν εἶπεν, Ἰδοὺ, ἀφῆρεσα ἀπὸ σου την ἀνομίαν σου καὶ θέλω σε ἐνδύσει ἱμάτια λαμπρά· **5** καὶ εἶπα, Ἀς ἐπιθέσωσι μίτραν καθαρὰν ἐπὶ την κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέθεσαν την μίτραν την καθαρὰν ἐπὶ την κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν ἱμάτια· ὁ δε ἄγγελος του Κυρίου παρίστατο. **6** Καὶ διεμαρτυρήθη ο ἄγγελος του Κυρίου προς τον Ἰησοῦν, λέγων, **7** Οὕτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ἐάν περιπατήσης ἐν ταις ὁδοῖς μου καὶ εἰς φυλάξης τὰς ἐντολάς μου, τότε σου θέλεις κρίνει ἔτι τον οἶκόν μου καὶ θέλεις φυλάττει ἔτι τὰς αὐλάς μου καὶ θέλω σοι δώσει νὰ περιπατήσῃ μεταξύ των ἐνταῦθα ἰσταμένων. **8** Ἄκουε τώρα, Ἰησοῦ ο ἱερεῦς ο μέγας, σου καὶ οἱ ἐταῖροί σου οὐ καθήμενοι ἐνώπιόν σου, ἐπειδὴ αὐτοὶ εἶναι ἄνθρωποι θαυμάσιοι· διότι ἰδοὺ ἐγὼ θέλω φέρεῖ ἐξέω τον δούλον μου τον Βλαστόν. **9** Διότι ἰδοὺ, ο λίθος, τον οποίον ἔθεσα ἔμπροσθεν του Ἰησοῦ, ἐπὶ τον ἕνα τούτον λίθον εἶναι ἐπτὰ οφθαλμοὶ ἰδοῦ, ἐγὼ θέλω ἐγαράξει το ἐγαράγμα αὐτοῦ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, καὶ θέλω ἐξαλείψαι την ἀνομίαν της γῆς ἐκείνης ἐν μίᾳ ἡμέρᾳ. **10** Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, θέλετε

προσκαλέσει έκαστος τον πλησίον αυτού υπό την άμπελον αυτού και υπό την συκήν αυτού.

4 Και επέστρεψεν ο άγγελος ο λαλών μετ' εμού και με εξήγγειρεν ως άνθρωπον εξεγειρόμενον από του ύπνου αυτού, **2** και είπε προς εμέ, Τι βλέπεις συ; Και είπα, Εθεώρησα και ιδού, λυχνία όλη χρυσή και δοχείον επί της κορυφής αυτής, και οι επτά λύχνοι αυτής επ' αυτής και επτά σωλήνες εις τους λυχνους τους επί της κορυφής αυτής, **3** και δύο ελαίαι επάνωθεν αυτής, μία εκ δεξιών του δοχείου και μία εξ αριστερών αυτής. **4** Και απεκρίθη και είπα προς τον άγγελον τον λαλούντα μετ' εμού, λέγων, Τι είναι ταύτα, κύριέ μου; **5** Και απεκρίθη ο άγγελος ο λαλών μετ' εμού και είπε προς εμέ, Δεν γνωρίζεις τι είναι ταύτα; Και είπα, Ουχί, κύριέ μου. **6** Και απεκρίθη και είπε προς εμέ, λέγων, Ούτος είναι ο λόγος του Κυρίου προς τον Ζοροβάβελ, λέγων, Ουχί διά δυνάμεως ουδενή διά ισχύος αλλά διά του Πνευμάτός μου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **7** Τις είσαι συ, το όρος το μέγα, έμπροσθεν του Ζοροβάβελ; πεδιάς και θέλει εκφέρει τον ακρογωνιαίον λίθον εν αλαλαγμώ, Χάρις, χάρις εις αυτόν **8** Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **9** Αι χείρες του Ζοροβάβελ έθεσαν το θεμέλιον του οίκου τούτου και αι χείρες αυτού θέλουσι τελειώσει αυτόν και θέλεις γνωρίσει ότι ο Κύριος των δυνάμεων με απέστειλε προς εσάς. **10** Διότι τις κατεφρόνησε την ημέραν των μικρών πραγμάτων; θέλουσι βεβαίως χαρή και θέλουσιν ιδεί τον κασιδιέρην λίθον εν τη χειρί του Ζοροβάβελ οι επτά εκείνοι οφθαλμοί του Κυρίου, οι περιτρέχοντες διά πάσης της γης. **11** Τότε απεκρίθη και είπα προς αυτόν, Τι είναι αι δύο αύται ελαίαι επί τα δεξιά της λυχνίας και επί τα αριστερά αυτής; **12** Και απεκρίθη εκ δευτέρου και είπα προς αυτόν, Τι είναι οι δύο κλάδοι των ελαιών, οίτινες διά των δύο χρυσών σωλήνων εκκενώνουσιν εξ εαυτών το έλαιον εις την χρυσήν λυχνίαν; **13** Και είπε προς εμέ λέγων, Δεν γνωρίζεις τι είναι ταύτα; Και είπα, Ουχί, κύριέ μου. **14** Τότε είπεν, Ούτοι είναι οι δύο κεχρισμένοι, οι παριστάμενοι πλησίον του Κυρίου πάσης της γης.

5 Και πάλιν ύψωσα τους οφθαλμούς μου και είδον και ιδού, τόμος πετώμενος. **2** Και είπε προς εμέ, Τι βλέπεις συ; Και απεκρίθη, Βλέπω τόμον πετώμενον, το μήκος αυτού είκοσι πηχών και το πλάτος αυτού δέκα πηχών. **3** Και είπε προς εμέ, Αύτη είναι η κατάρα η εξερχομένη επί το πρόσωπον πάσης της γης; διότι πας όστις κλέπτει θέλει εξολοθρευθή, ως γράφεται εν αυτώ εντεύθεν· και πας όστις ομνύει θέλει εξολοθρευθή, ως γράφεται εν αυτώ εκείθεν. **4** Θέλω εκφέρει αυτήν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και θέλει εισέλθει εις τον οίκον του κλέπτου και εις τον οίκον του ομνύοντος εις το όνομά μου ψευδώς και θέλει διαμείνει εν μέσω του οίκου αυτού, και θέλει εξολοθρεύσει αυτόν και τα ζύζα αυτού και τους λίθους αυτού. **5** Και ο άγγελος ο λαλών μετ' εμού εξήλθε και είπε προς εμέ, Ύψωσον τώρα τους οφθαλμούς σου και ιδέ τι είναι τούτο το εξερχόμενον. **6** Και είπα, Τι είναι τούτο; Ο δε είπε, τούτο το οποίον εξέρχεται είναι εφά· και είπε, Τούτο είναι η παράστασις αυτών καθ' όλην την γην. **7** Και ιδού, εσηκόνετο τάλαντον μολύβδου· και ιδού, μία γυνή εκάθητο εν τω μέσω του εφά. **8** Και είπεν, Αύτη είναι η ασέβεια. Και έρριψεν αυτήν εις το μέσον του εφά, και έρριψε το μολύβδιον ζύγιον εις το στόμα αυτού. **9** Τότε ύψωσα τους οφθαλμούς μου και είδον και ιδού, εξήρχοντο δύο γυναίκες και άνεμος ήτο εν ταις πτέρυξιν αυτών, διότι αύται είχαν πτέρυγας ως πτέρυγας πελαργού· και εσήκωσαν το εφά αναμέσον της γης και του ουρανού. **10** Και

είπα προς τον άγγελον τον λαλούντα μετ' εμού, Που φέρουσιν αύται το εφά; **11** Και είπε προς εμέ, Διά να οικοδομήσωσι δι' αυτό οίκον εν τη γη Σενναάρ· και θέλει στηριχθή και θέλει τεθή εκεί επί την βάσιν αυτού.

6 Και πάλιν ύψωσα τους οφθαλμούς μου και είδον και ιδού, τέσσαρες άμαξαι εξήρχοντο εκ του μέσου δύο ορέων και τα όρη ήσαν όρη χάλκινα. **2** Εν τη άμάξη τη πρώτη ήσαν ίπποι κόκκινοι, και εν τη άμάξη τη δευτέρα ίπποι μέλανες, **3** και εν τη άμάξη τη τρίτη ίπποι λευκοί, και εν τη άμάξη τη τετάρτη ίπποι ποικίλοι ψαροί. **4** Και απεκρίθη και είπα προς τον άγγελον τον λαλούντα μετ' εμού, Τι είναι ταύτα, κύριέ μου; **5** Και απεκρίθη ο άγγελος και είπε προς εμέ, Ταύτα είναι οι τέσσαρες άνεμοι του ουρανού, οίτινες εξέρχονται εκ της στάσεως αυτών ενώπιον του Κυρίου πάσης της γης. **6** οι ίπποι οι μέλανες οι εν τη μιá εξέρχονται προς την γην του βορρά, και οι λευκοί εξέρχονται κατόπιν αυτών, και οι ποικίλοι εξέρχονται προς την γην του νότου. **7** Και οι ψαροί εξήλθον και εξήτησαν να υπάγωσι διά να περιέλθωσι την γην. Και είπεν, Υπάγετε, περιέλθετε την γην. Και περιήλθον την γην. **8** Και έκραξε προς εμέ και ελάλησε προς εμέ, λέγων, Ιδέ, οι εξερχόμενοι προς την γην του βορρά ανέπασαν το πνεύμά μου εν τη γη του βορρά. **9** Και έγινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, **10** Λάβε εκ των ανδρών της αιχμαλωσίας, εκ του Χελδαί, εκ του Τωβία και εκ του Ιεδαία, των ελθόντων εκ Βαβυλώνας, και ελθέ την αυτήν εκείνην ημέραν και εισέλθε εις τον οίκον του Ιωσίου, υιού του Σοφονίου· **11** και λάβε αργυρίον και χρυσίον και κάμε στεφάνους· και επίθεσ επί την κεφαλήν του Ιησού, υιού του Ιωσεδέκ, του ιερέως του μεγάλου, **12** και λάλησον προς αυτόν, λέγων, Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, λέγων, Ιδού, ο ανήρ, του οποίου το όνομα είναι ο Βλαστός· και θέλει βλαστήσει εκ του τόπου αυτού και θέλει οικοδομήσει τον ναόν του Κυρίου. **13** Να, αυτός θέλει οικοδομήσει τον ναόν του Κυρίου, και αυτός θέλει λάβει την δόξαν και θέλει καθήσει και διοικήσει επί του θρόνου αυτού και θέλει εισθαι ιερεύς επί του θρόνου αυτού, και βουλή ειρήνης θέλει εισθαι μεταξύ των δύο τούτων. **14** Και στεφάνοι θέλουσιν εισθαι διά τον Ελέμ και διά τον Τωβίαν και διά τον Ιεδαϊαν και διά τον Ειν τον υιόν του Σοφονίου προς μνημόσουν εν τω ναώ του Κυρίου. **15** Και οι μακράν θέλουσιν ελθει και οικοδομήσει εν τω ναώ του Κυρίου· και θέλετε γνωρίσει ότι ο Κύριος των δυνάμεων με απέστειλε προς εσάς και τούτο θέλει γείνει, εάν υπακούσητε ακριβώς εις την φωνήν Κυρίου του Θεού σας.

7 Και εν τω τετάρτω έτει του βασιλέως Δαρείου έγινε λόγος Κυρίου προς τον Ζαχαρίαν τη τετάρτη του εννάτου μηνός, του Χισλεύ· **2** και εξαπέστειλαν εις τον οίκον του Θεού τον Ζαρσεέρ και τον Ρεγέμ-μέλεχ και τους ανθρώπους αυτών, διά να εξιλιώσωσι το πρόσωπον του Κυρίου, **3** να αλήθωσι προς τους ιερείς τους εν τω οίκω του Κυρίου των δυνάμεων και προς τους προφήτας, λέγοντες, Να κλαύσω εν τω μηνί τω πέμπτω αποχωρισθείς, καθώς ήδη έκαμον τοσαύτα έτη; **4** Και έγινε λόγος του Κυρίου των δυνάμεων προς εμέ, λέγων, **5** Άλλησον προς πάντα τον λαόν της γης και προς τους ιερείς, λέγων, και επνεθείτε εν τω πέμπτω και εν τω εβδόμω μηνί τα εβδομήκοντα εκείνα έτη, ενηστεύετε τώνοντι δι' εμέ; δι' εμέ; **6** Και ότε ετρώγετε και ότε επίνετε, δεν ετρώγετε και επίνετε δι' εαυτούς; **7** δεν είναι ούτοι οι λόγοι, τους οποίους ο Κύριος ελάλησε διά των προτέρων προφητών, ότε η Ιερουσαλήμ ήτο κατοικημένη και εν ευημερία και αι πόλεις αυτής κύκλω εν

αυτή, ότε κατοικείτο το μεσημβρινόν και η πεδινή; **8** Και έγεινε λόγος Κυρίου προς τον Ζαχαριαν, λέγων, **9** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, λέγων, Κρίνετε κρίσιν αληθείας και κάμνετε έλεος και οικτιρμόν, έκατος προς τον αδελφόν αυτού, **10** και μη καταδυναστεύετε την χήραν και τον ορφανόν, τον ξένον και τον πένητα, και μηδείς από σας αμύ βουλεύηται κακόν κατά του αδελφού αυτού εν τη καρδιά αυτού. **11** Αλλ' ηρνήθησαν να προσέξωσι και έστρεψαν νώτα απειθή και εβάρυναν τα ώτα αυτών διά να μη ακούσωσι. **12** Ναι, αυτοί έκαμον τας καρδίας αυτών αδάμαντα, ώστε να μη ακούσωσι τον νόμον και τους λόγους, τους οποίους ο Κύριος των δυνάμεων εξαπέστειλεν εν τω πνεύματι αυτού διά των προτέρων προφητών· διά τούτο ήλθεν οργή μεγάλη παρά του Κυρίου των δυνάμεων. **13** Όθεν καθώς αυτός έκραξε και αυτοί δεν εισήκουον, ούτως αυτοί έκραζαν και εγώ δεν εισήκουον, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· **14** αλλά διεσκόρπισα αυτούς ως δι' ανεμοστροβίλου εις πάντα τα έθνη, τα οποία δεν γινώριζον. Και ο τόπος ηρημάθη κατόπιν αυτών, ώστε δεν υπήρχεν ο διαβαίνων ουδέ ο επιστρέφων· και έβασαν την γην την επιθυμητήν εις ερήμωσιν.

8 Και έγεινε λόγος του Κυρίου των δυνάμεων, λέγων, **2** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· είμαι ζηλότυπος διά την Σιών εν ζηλοτυπία μεγάλη και είμαι ζηλότυπος δι' αυτήν εν οργή μεγάλη. **3** Ούτω λέγει Κύριος Επέστρεψα εις την Σιών και θέλω κατοικήσει εν μέσω της Ιερουσαλήμ· και η Ιερουσαλήμ θέλει ονομασθή πόλις αληθείας, και το όρος του Κυρίου των δυνάμεων όρος άγιον. **4** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Έτι θέλουσι καθήσει προβύττεροι και προβύττεροι εν ταις πλατεΐαις της Ιερουσαλήμ, και έκατος με την ράβδον αυτού εν τη χειρί αυτού από του πλήθους των ημερών. **5** Και αι πλατεΐαι της πόλεως θέλουσιν είσθαι πλήρεις παιδιών και κορασιών παιζόντων εν ταις πλατεΐαις αυτής. **6** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Εάν φανή θαυμαστόν εις τους οφθαλμούς του υπολοίπου του λαού τούτου εν ταις ημέραις εκειναις, μήπως θέλει φανή θαυμαστόν και εις τους οφθαλμούς μου; λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **7** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ιδού, εγώ θέλω σώσει τον λαόν μου από της γης της ανατολής και από της γης της δύσεως του ηλίου, **8** και θέλω φέρει αυτούς και θέλουσι κατοικήσει εν μέσω της Ιερουσαλήμ· και θέλουσιν είσθαι λαός μου και εγώ θέλω είσθαι Θεός αυτών εν αληθεία και δικαιοσύνη. **9** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Ενισχύσατε τας χείρας σας, σεις οι ακούοντες εν ταις ημέραις ταύταις τους λόγους τούτους διά στόματος των προφητών, οίτινες ήσαν εν τη ημέρα καθ' ην εθεμελιώθη ο οίκος του Κυρίου των δυνάμεων, διά να οικοδομηθή ο ναός. **10** Διότι προ των ημερών εκεινών δεν ήτο μισθός διά τον άνθρωπον ουδέ μισθός διά το κτήνος ουδέ ειρήνη εις τον εξερχόμενον ή εισερχόμενον εξ αιτίας της θλίψεως, διότι εξαπέστειλα πάντας τους ανθρώπους έκαστον κατά του πλησίον αυτού. **11** Αλλά τώρα, εγώ δεν θέλω φέρεσθαι προς το υπόλοιπον του λαού τούτου καθώς εν ταις αρχαΐαις ημέραις, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **12** Διότι ο σπόρος θέλει είσθαι της ειρήνης· η άμπελος θέλει δώσει τον καρπόν αυτής και η γη θέλει δώσει τα γεννήματα αυτής και οι ουρανοί θέλουσι δώσει την δρόσον αυτών, και θέλω πληροδοτήσιν εις το υπόλοιπον του λαού τούτου πάντα ταυτα. **13** Και καθώς ήσθε κατάρα μεταξύ των εθνών, οίκος Ιούδα και οίκος Ισραήλ, ούτω θέλω σας διασώσει και θέλετε είσθαι ευλογία· μη φοβείσθε· ας ενισχύωνται αι χείρες σας. **14** Διότι ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Καθ' ον τρόπον εστοχάσθην να σας τιμωρήσω, ότε οι πατέρες

σας με παρωργισαν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και δεν μετενόησα, **15** ούτω πάλιν εβουλεύθη εν ταις ημέραις ταύταις να αγαθοποιήσω την Ιερουσαλήμ και τον οίκον του Ιούδα· μη φοβείσθε. **16** Ούτοι είναι οι λόγοι, τους οποίους θέλετε κάμει· λαλείτε έκατος την αλήθειαν προς τον πλησίον αυτού· αλήθειαν και κρίσιν ειρήνης κρίνετε εν ταις πύλαις σας. **17** Και μη βουλεύεσθε κακόν εν ταις καρδίαις σας έκατος κατά του πλησίον αυτού και όρκον ψευδή μη αγαπάτε· διότι πάντα ταύτα είναι εκείνα, τα οποία μισώ, λέγει Κύριος. **18** Και έγεινε λόγος του Κυρίου των δυνάμεων προς εμέ, λέγων, **19** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Η νηστεΐα του τετάρτου μηνός και η νηστεΐα του πέμπτου και η νηστεΐα της εβδομάδος και η νηστεΐα του δεκάτου θέλουσιν είσθαι εις τον οίκον Ιούδα εν χαρά και εν ευφροσύνη και εν ευθύμοις εορταΐς· όθεν αγαπάτε την αλήθειαν και την ειρήνην. **20** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Έτι θέλουσιν ελθει λαοί και οι κατοικούντες πόλις πολλάς· **21** και οι κάτοικοι της μιας θέλουσιν υπάγει εις την άλλην, λέγοντες, Ας υπάγωμεν σπεύδοντες διά να εξλιεώσωμεν το πρόσωπον του Κυρίου και να εκζητήσωμεν τον Κύριον των δυνάμεων· θέλω υπάγει και εγώ. **22** Και λαοί πολλοί και έθνη ισχυρά θέλουσιν ελθει διά να εκζητήσωσι τον Κύριον των δυνάμεων εν Ιερουσαλήμ και να εξλιεώσωσι το πρόσωπον του Κυρίου. **23** Ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· Εν ταις ημέραις εκειναις δέκα άνδρες εκ πάσων των γλωσσών των εθνών θέλουσι πίσσει σφικτά, ναι, θέλουσι πίσσει σφικτά το κράσπεδον ενός Ιουδαίου, λέγοντες· θέλομεν υπάγει με σάς· διότι ηκούσαμεν ότι ο Θεός είναι με σας.

9 Το φορτίον του λόγου του Κυρίου κατά της γης Αδράχ και της Δαμασκού, της αναπαύσεως αυτού· διότι του Κυρίου είναι το να εφορά τους ανθρώπους και πάσα τας φυλάς του Ισραήλ· **2** ότι και κατά της Αιμάθ, ήτις είναι όμορος αυτής, κατά της Τύρου και Σιδώνος, αν και ήνα σοφαί σφόδρα. **3** Και η Τύρος ωκοδόμησεν εις εαυτήν οχύρωμα και επεσώρυσεν αργύριον ως χώμα και χρυσίον ως πηλόν των οδών. **4** Ιδού, ο Κύριος θέλει σκυλεύσει αυτήν και θέλει πατάξει εν τη θαλάσση την δύναμιν αυτής, και αυτή θέλει καταναλωθή εν πυρί. **5** Θέλει ιδεί η Ασκάλων και φοβηθή, και η Γάζα και θέλει λυπηθή σφόδρα, και η Ακκαρών, διότι η προσδοκία αυτής θέλει ματαιωθή· και θέλει απολεσθή ο βασιλεύς εκ της Γάζης και η Ασκάλων δεν θέλει κατοικείσθαι. **6** Και αλλογενής θέλει καθήσει εν τη Αζώτω, και θέλω καθαιρέσει την υπερφανίαν των Φιλισταίων. **7** Και θέλω αφαιρέσει το αίμα αυτών από του στόματος αυτών και τα βδελύγματα αυτών από του μέσου των οδώντων αυτών· και ο εναπολεφθείς θέλει είσθαι και αυτός διά τον Θεόν ημών, και θέλει είσθαι ως χιλίαρχος εις τον Ιούδαν· και Ακκαρών θέλει είσθαι ως ο Ιεβουσαίος. **8** Και θέλω στρατοπεδεύσει κύκλω του οίκου μου εναντίον στρατεύματος, εναντίον διαβαίνοντος και εναντίον επιστρέφοντος· και καταδυναστεύων δεν θέλει περάσει πλέον επ' αυτούς· διότι τώρα είδον με τους οφθαλμούς μου. **9** Χαΐρε σφόδρα, θύγατερ Σιών· αλάλαζε, θύγατερ Ιερουσαλήμ· ιδού, ο βασιλεύς σου έρχεται προς σέ· αυτός είναι δικαίος και σώζων· πραύς και καθήμενος επί όνου και επί πώλου υιού υποζυγίου. **10** Και θέλω εξολοθρεύσει την άμαξαν από του Ερραΐμ και τον ίππον από της Ιερουσαλήμ και θέλει εξολοθρευθή το τόξον του πολεμικόν, και αυτός θέλει λαλήσει ειρήνην προς τα έθνη, και η εξουσία αυτού θέλει είσθαι από θαλάσσης έως θαλάσσης και από ποταμού έως των περάτων της γης. **11** Και περί σου, διά το αίμα της διαθήκης σου εγώ εξήγαγον τους δεσμίους σου εκ

λάκκου ανύδρου. **12** Επιστρέψατε εις το οχύρωμα, δέσμοι της ελπίδος έτι και σημερον κηρύττω ότι θέλω ανταποδώσει διπλά εις σε. **13** Διότι ενέτεινα τον Ιουδαν δι' εμαυτόν ως τόξον· ισχυρώς ενέτεινα τον Εφραΐμ και εξήγειρα τα τέκνα σου, Σιών, κατά των τέκνων σου, Ελλάς· και σε έκαμον ως ρομφαίαν μαχητού. **14** Και ο Κύριος θέλει φανή επ' αυτούς και το βέλος αυτού θέλει εξέλθει και αστραπή· και Κύριος ο Θεός θέλει σαλπίζει εν σάλπιγγι και θέλει κινηθή με ανεμοστροβίλους του νότου. **15** Ο Κύριος των δυνάμεων θέλει υπερασπισθαι αυτούς και θέλουσι καταναλώσει τους εναντίους και καταβάλλει με λίθους σφενδόνης και θέλουσι πείει και θορυβήσει ως από ούσου· και θέλουσι εμπλησθή ως φιάλη και ως αι γωνίαι του θουσιαστηρίου. **16** Και Κύριος ο Θεός αυτών θέλει σώσει αυτούς εν τη ημέρα εκείνη, ως το ποίμνιον του λαού αυτού, επειδή ως λίθοι διαδήματος θέλουσι υψωθή επί την γην αυτού. **17** Διότι πόση είναι η αγαθότης αυτού και πόση η ωραιότης αυτού· ο σίτος θέλει κάμει ευθύμους τους νεανίσκους και το γλεύκος τας παρθένους.

10 Ζητείτε παρά του Κυρίου υετόν εν τω καιρώ της οψίμου βροχής· και ο Κύριος θέλει κάμει αστραπάς και θέλει δώσει εις αυτούς βροχάς όμβρου, εις έκαστον βοτάνην εν τω αγρώ. **2** Διότι τα είδωλα ελάλησαν ματαιότητα και οι μάντεις είδον οράσεις ψευδείς και ελάλησαν ενύπνια μάταια· παρηγόρουν ματαιώς· διά τούτο μετεποτίσθησαν ως ποίμνιον· εταράχθησαν, διότι δεν υπήρχε ποιμήν. **3** Ο θυμός μου εξήφθη κατά των ποιμένων και θέλω τιμωρήσει τους τράγους· διότι ο Κύριος των δυνάμεων επεσκέφη το ποίμνιον αυτού, τον οίκον Ιουδα, και έκαμεν αυτούς ως ίππον αυτού ένδοξον εν μάχη. **4** Απ' αυτού εξήλθεν η γωνία, απ' αυτού ο πάσσαλος, απ' αυτού το πολεμικόν τόξον, απ' αυτού πας ηγεμών ομού. **5** Και θέλουσι εισθαι ως ισχυροί, καταπατούντες τους πολεμίους εν τω πληώ των οδών, εν τη μάχη· και θέλουσι πολεμήσει, διότι ο Κύριος είναι μετ' αυτών, και οι αναβάται των ίππων θέλουσι καταισχυνηθή. **6** Και θέλω ενισχύσει τον οίκον Ιουδα και τον οίκον Ιωσήφ θέλω σώσει, και θέλω επαναφέρει αυτούς, διότι ηλέησα αυτούς· και θέλουσι εισθαι ως εάν δεν είχαν αποβάλλει αυτούς· διότι εγώ είμαι Κύριος ο Θεός αυτών και θέλω εισακούσει αυτών. **7** Και η Εφραΐμη αι θέλουσι εισθαι ως ισχυρός και η καρδια αυτών θέλει χαρή· η καρδια αυτών θέλει ευφρανθή εις τον Κύριον. **8** Θέλω συρίζει εις αυτούς και θέλω συνάζει αυτούς· διότι εγώ ελύτρωσα αυτούς· και θέλουσι πληθυνθή καθώς ποτέ επληθύνθησαν. **9** Και θέλω σπείρει αυτούς μεταξύ των λαών· και θέλουσι με ενθυμηθή εν απομακρυσμένοις τόποις· και θέλουσι ζήσει μετά των τέκνων αυτών και θέλουσι επιστρέψει. **10** Και θέλω επαναφέρει αυτούς εκ γης Αιγύπτου και συνάζει αυτούς εκ της Ασυρίας· και θέλω φέρει αυτούς εις την γην Γαλαάδ και εις τον Λίβανον, και δεν θέλει εξαρκέσει εις αυτούς. **11** Και θέλει περάσει διά της θαλάσσης εν θλίψει και θέλει πατάξει τα κύματα εν τη θαλάσση και πάντα τα βάθη του ποταμού θέλουσι ξηρανθή, και η υπερηφάνια της Ασυρίας θέλει καταβληθή και το σκήπτρον της Αιγύπτου θέλει αφαιρεθή. **12** Και θέλω ενισχύσει αυτούς εις τον Κύριον, και θέλουσι περιπατεί εν τω ονόματι αυτού, λέγει Κύριος.

11 Άνοιξον, Λίβανε, τας θύρας σου και ας καταφάγη πυρ τας κέδρους σου. **2** Ολόλυξον, ελάτη, διότι έπεσεν κέδρος· διότι οι μεγιστάνες ηφανίσθησαν· ολόλυξατε, δρυς της Βασάν, διότι

το δάσος το απρόσιτον κατεκόπη. **3** Φωνή ακούεται ποιμένων θρηνούντων, διότι η δόξα αυτών ηφάνισθη· φωνή βρυχωμένων σκύμων, διότι το φρύαγμα του Ιορδάνου εταπεινώθη. **4** Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός μου· Ποίμαινε το ποίμνιον της σφαγής, **5** το οποίον οι αγοράσαντες αυτό σφάζουσιν ατιμωρήτως· οι δε πωλούντες αυτό λέγουσιν, Ευλογητός ο Κύριος, διότι επλούτησα, και αυτοί οι ποιμένες αυτού δεν φειδόνται αυτού. **6** Διά τούτο δεν θέλω φεισθή πλέον των κατοίκων του τόπου, λέγει Κύριος, αλλ' ίδου, εγώ θέλω παραδώσει τους ανθρώπους έκαστον εις την χείρα του πλησίον αυτού και εις την χείρα του βασιλέως αυτού, και θέλουσι κατακόψει την γην και δεν θέλω ελευθερώσει αυτούς εκ της χειρός αυτών. **7** Και εποίμανα το ποίμνιον της σφαγής, το όντως τεταλαιπωρημένον ποίμνιον. Και έλαβον εις εμαυτόν δύο ράβδους, την μίαν εκάλεσα Κάλλος και την άλλην εκάλεσα Δεσμούς, και εποίμανα το ποίμνιον. **8** Και εξωλόθρευσα τρεις ποιμένας εν ενί μηνί· και η ψυχή μου εβαρύνθη αυτούς και η ψυχή δε αυτών απεστράφη εμέ. **9** Τότε είπα, Δεν θέλω σας ποιμαίνει· το αποθνήσκον ας αποθνήσκη και το απολωλός ας απολλύται και τα αναπολείόμενα ας τρώγωσιν έκαστον την σάρκα του πλησίον αυτού. **10** Και έλαβον την ράβδον μου, το Κάλλος, και κατέκοψα αυτήν, διά να ακυρώσω την διαθήκην μου, την οποίαν έκαμον προς πάντας τους λαούς τούτους, **11** και ηκυρώθη εν τη ημέρα εκείνη· και ούτω το ποίμνιον το τεταλαιπωρημένον, το οποίον απέβλεπεν εις εμέ, εγνωρίσεν ότι ούτος ήτο ο λόγος του Κυρίου. **12** Και είπα προς αυτούς, Εάν σας φαίνηται καλόν, δότε μοι τον μισθόν μου· ει δε μη, αρνήθητε αυτόν. Και έστησαν τον μισθόν μου τριάκοντα αργύρια. **13** Και είπε Κύριος προς εμέ, Ρίψον αυτά εις τον κεραμέα, την έντιμον τιμήν, με την οποίαν ετιμήθην υπ' αυτών. Και έλαβον τα τριάκοντα αργύρια και έρριψα αυτά εν τω οίκω του Κυρίου εις τον κεραμέα. **14** Και κατέκοψα την άλλην μου ράβδον, τους Δεσμούς, διά να ακυρώσω την αδελφότητα μεταξύ Ιουδα και Ισραήλ. **15** Και είπε Κύριος προς εμέ, Λάβε εις σεαυτόν έτι τα εργαλεία ποιμένος ασυνέτου. **16** Διότι ίδου, εγώ θέλω αναστήσει ποιμένα επί την γην, όστις δεν θέλει επισκέπτεσθαι τα απολωλότα, δεν θέλει ζητεί το διεσκορπισμένον και δεν θέλει ιατρεύει το συντετριμμένον ουδέ θέλει ποιμαίνει το υγιές· αλλά θέλει τρώγει την σάρκα του παχέος και κατακόπτει τους όνυχας αυτών. **17** Ουαί εις τον μάταιον ποιμένα, τον εγκαταλείποντα το ποίμνιον· ρομφαία θέλει ελθει επί τον βραχίονα αυτού και επί τον δεξιόν οφθαλμόν αυτού· ο βραχίον αυτού θέλει ολοτελώς ξηρανθή και ο δεξιός οφθαλμός αυτού ολοκληρώς αμαυρωθή.

12 Το φορτίον του λόγου του Κυρίου περί του Ισραήλ. Ούτω λέγει Κύριος, ο εκτείνων τους ουρανοούς και θεμελιών την γην και μορφώνων το πνεύμα του ανθρώπου εντός αυτού· **2** Ίδου, εγώ καθιστώ την Ιερουσαλήμ ποτήριον ζάλης εις πάντας τους λαούς κύκλω, και επί τον Ιουδαν έτι θέλει εισθαι· τούτο εν τη πολιορκία τη κατά της Ιερουσαλήμ. **3** Και εν τη ημέρα εκείνη θέλω καταστήσει την Ιερουσαλήμ προς πάντας τους λαούς λίθον καταβαρύνοντα· πάντες όσοι επιφορτισθώσιν αυτόν θέλουσι κατασυντριφθή, όταν πάντα τα έθνη της γης συναχθώσιν εναντίον αυτής. **4** Εν τη ημέρα εκείνη, λέγει Κύριος, θέλω πατάξει πάντα ίππον εν εκστάσει και τον αναβάτην αυτού εν παραφροσύνη, και θέλω ανοίξει τους οφθαλμούς μου επί τον οίκον Ιουδα και θέλω πατάξει εν αποτυφλώσει πάντα ίππον των λαών. **5** Και οι άρχοντες του Ιουδα θέλουσι ειπεί εν τη καρδια αυτών, Στήριγμα είναι εις

εμέ οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ διά του Κυρίου των δυνάμεων του Θεού αυτών. **6** Εν τη ημέρα εκείνη θέλω καταστήσει τους άρχοντας του Ιούδα ως εστίαν πυρός εις ζύλα και ως λαμπάδα πυρός εις χειρόβολον, και θέλουν καταφάγει πάντας τους λαούς κύκλω, εκ δεξιών και εξ αριστερών και η Ιερουσαλήμ θέλει κατοικηθή πάλιν εν τω τόπω αυτής, εν Ιερουσαλήμ. **7** Και ο Κύριος θέλει σώσει πρώτον τας σκηνάς του Ιούδα, διά να μη μεγαλυνται η δόξα του οίκου του Δαβίδ και η δόξα των κατοίκων της Ιερουσαλήμ κατά του Ιούδα. **8** Εν τη ημέρα εκείνη ο Κύριος θέλει υπερασπισθή τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ και ο αδώνατος μεταξύ αυτών εν τη ημέρα εκείνη θέλει είσθαι ως ο Δαβίδ και ο οίκος του Δαβίδ ως Θεός, ως άγγελος Κυρίου, ενόπιον αυτών. **9** Και εν τη ημέρα εκείνη θέλω ζητήσει να εξολοθρεύσω πάντα τα έθνη τα ερχόμενα κατά της Ιερουσαλήμ. **10** Και θέλω εκχέει επί τον οίκον Δαβίδ και επί τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ πνεύμα χάριτος και ικεσιών και θέλουν επιβλέψει προς εμέ, τον οποίον εξεκέντησαν, και θέλουν πενήθσει δι' αυτόν ως πενθεί τις διά τον μονογενή αυτού, και θέλουν λυπηθή δι' αυτόν, ως ο λυπούμενος διά τον πρωτότοκον αυτού. **11** Εν τη ημέρα εκείνη θέλει είσθαι πένθος μέγα εν Ιερουσαλήμ ως το πένθος της Αδαδριμμών εν τη πεδιάδι Μεγιδδών. **12** Και θέλει πενήθσει η γη, πάσα οικογένεια καθ' εαυτήν· η οικογένεια του οίκου Δαβίδ καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, η οικογένεια του οίκου Νάθαν καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, **13** η οικογένεια του οίκου Λευΐ καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, η οικογένεια Σιμεΐ καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς, **14** πάσαι αι εναπολειφθείσαι οικογένειαι, εκάστη οικογένεια καθ' εαυτήν και αι γυναίκες αυτών καθ' εαυτάς.

13 Εν τη ημέρα εκείνη θέλει είσθαι πηγή ανεωγμένη εις τον οίκον Δαβίδ και εις τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ διά την αμαρτίαν και διά την ακαθαρσίαν. **2** Και εν τη ημέρα εκείνη, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, θέλω εξολοθρεύσει τα ονόματα των ειδώλων από της γης και δεν θέλει πλέον είσθαι ενθύμησις αυτών, και έτι θέλω αφαιρέσει τους προφήτας και το πνεύμα το ακάθαρτον από της γης. **3** Και εάν τις προφητεύη έτι, τότε ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού οι γεννησάντες αυτόν θέλουν ειπέι προς αυτόν, δεν θέλεις ζήσει· διότι ψεύδη λαλείς εν τω ονόματι του Κυρίου. Και ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού οι γεννησάντες αυτόν θέλουν διατραυματίσει αυτόν, όταν προφητεύη. **4** Και εν τη ημέρα εκείνη οι προφήται θέλουν καταισχυνηθή, έκαστος εκ της οράσεως αυτού, όταν προφητεύη, και δεν θέλουν ενδύεσθαι ένδυμα τρίχινον διά να απατώσι. **5** Και θέλει ειπέι, Εγώ δεν είμαι προφήτης· είμαι άνθρωπος γεωργός· διότι άνθρωπος με έμίσθωσεν εκ νεότητός μου. **6** Και εάν τις είπη προς αυτόν, Τι είναι αι πληγαί αύται εν μέσω των χειρών σου; θέλει αποκριθή, Εκείναι, τας οποίας πληγήωθην εν τω οίκω των φίλων μου. **7** Ρομφαία, εξύπνησον κατά του ποιμένου μου και κατά του ανδρός του συνεταιρού μου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· πάταξον τον ποιμένα και τα πρόβατα θέλουν διασκορπισθή· θέλω όμως στρέψει την χείρα μου επί τους μικρούς. **8** Και εν πάση τη γη, λέγει Κύριος, δύο μέρη θέλουν εξολοθρευθή εν αυτή και εκλείψει, το δε τρίτον θέλει εναπολειφθή εν αυτή. **9** Και θέλω πέρσει το τρίτον διά πυρός και θέλω καθαρίσει αυτούς ως καθαρίζεται το αργύριον, και θέλω δοκιμάσει αυτούς ως δοκιμάζεται το χρυσίον· αυτοί θέλουν επικαλεσθή το όνομά μου και εγώ θέλω εισακούσει

αυτούς· θέλω ειπέι, ούτος είναι λαός μου· και αυτοί θέλουν ειπέι, Ο Κύριος είναι ο Θεός μου.

14 Ιδού, η ημέρα του Κυρίου έρχεται και το λάφυρόν σου θέλει διαμερισθην εν τω μέσω σου. **2** Και θέλω συναξει πάντα τα έθνη κατά της Ιερουσαλήμ εις μάχην· και θέλει αλωθή η πόλις και αι οικίαι θέλουν λεηλατηθή και αι γυναίκες θέλουν βιασθή, και το ήμισυ της πόλεως θέλει εξέλθει εις αιχμαλωσίαν, το δε υπόλοιπον του λαού δεν θέλει εξολοθρευθή εκ της πόλεως. **3** Και ο Κύριος θέλει εξέλθει και θέλει πολεμήσει κατά των εθνών εκείνων, ως ότε επολέμησεν εν τη ημέρα της μάχης. **4** Και οι πόδες αυτού θέλουν σταθή κατά την ημέραν εκείνην επί του όρους των ελαιών, του απέναντι της Ιερουσαλήμ εξ ανατολών· και το όρος των ελαιών θέλει σχισθή κατά το μέσον αυτού προς ανατολάς και προς δυσμάς και θέλει γείνει κοιλάς μεγάλη σφόδρα· και το ήμισυ του όρους θέλει συρθή προς βόρραν και το ήμισυ αυτού προς νότον. **5** Και θέλετε καταφύγει εις την κοιλάδα των ορέων μου· διότι η κοιλάς των ορέων θέλει φθάνει έως εις Ασάλ· και θέλετε φύγει, καθώς εφύγετε απ' έμπροσθεν του σεισμού εν ταις ημέραις Οζίου του βασιλέως του Ιούδα· και Κύριος ο Θεός μου θέλει ελθει και μετά σου πάντες οι άγιοι. **6** Και εν εκείνη τη ημέρα το φως δεν θέλει είσθαι λαμπρόν ουδέ συνεσκοτασμένον· **7** αλλά θέλει είσθαι μία ημέρα, ήτις είναι γνωστή εις τον Κύριον, ούτε ημέρα ούτε νύξ· και προς την εσπέραν θέλει είσθαι φως. **8** Και εν τη ημέρα εκείνη ύδατα ζώντα θέλουν εξέλθει εξ Ιερουσαλήμ, το ήμισυ αυτών προς την θάλασσαν την ανατολικήν και το ήμισυ αυτών προς την θάλασσαν την δυτικήν· εν θέρει και εν χειμῶνι θέλει είσθαι ούτω. **9** Και ο Κύριος θέλει είσθαι βασιλεύς εφ' όλην την γήν· εν τη ημέρα εκείνη θέλει είσθαι Κύριος εις και το όνομα αυτού εν. **10** Πας ο τόπος θέλει μεταβληθή εις πεδιάδα, από Γαβαά έως Ριμμών, κατά νότον της Ιερουσαλήμ· και αύτη θέλει υψωθή και κατοικηθή εν τω τόπω αυτής, από της πύλης του Βενιαμίν έως του τόπου της προίτης πύλης, έως της πύλης των γωνιών και του πύργου Αναναήλ, μέχρι των ληνών του βασιλέως. **11** Και θέλουν κατοικήσει εν αυτή, και δεν θέλει είσθαι πλέον αφανισμός και η Ιερουσαλήμ θέλει κάθησθαι εν ασφαλεία. **12** Και αύτη θέλει είσθαι η πληγή, με την οποίαν ο Κύριος θέλει πληγώσει πάντας τους λαούς τους στρατεύσαντας κατά της Ιερουσαλήμ· η σαρξ αυτών θέλει τήκεσθαι ενώ ίστανται επί τους πόδας αυτών, και οι οφθαλμοί αυτών θέλουν διαλυθή εν ταις ποδαίς αυτών, και η γλώσσα αυτών θέλει διαλυθή εν τω στόματι αυτών. **13** Και εν τη ημέρα εκείνη ταραχή του Κυρίου μεγάλη θέλει είσθαι μεταξύ αυτών, και θέλουν πιάνει έκαστος την χείρα του πλησίον αυτού και η χειρ αυτού θέλει εγείρεσθαι κατά της χειρός του πλησίον αυτού. **14** Και ο Ιούδας έτι θέλει πολεμήσει εν Ιερουσαλήμ· και ο πλούτος πάντων των εθνών κύκλω θέλει συναχθή, χρυσίον και αργύριον και ιμάτια, εις πλήθος μέγα. **15** Και η πληγή του ίππου, του ημιόνου, της καμήλου και του όνου και πάντων των κτηνών, τα οποία θέλουν είσθαι εν τοις στρατοπέδοις εκείνοις, τοιαύτη θέλει είσθαι ως η πληγή αύτη. **16** Και πας όστις υπολειφθή εκ πάντων των εθνών, των ελθόντων κατά της Ιερουσαλήμ, θέλει αναβαίνει κατ' έτος διά να προσκυνή τον Βασιλέα· τον Κύριον των δυνάμεων, και να εορτάζη την εορτήν της σκηνοπηγίας. **17** Και όσοι εκ των οικογενειών της γης δεν αναβών εις Ιερουσαλήμ, διά να προσκυνήσωσι τον Βασιλέα, τον Κύριον των δυνάμεων, εις αυτούς δεν θέλει είσθαι βροχή. **18** Και εάν η οικογένεια της Αιγύπτου δεν αναβή και δεν έλθι, επί τους οποίους δεν είναι βροχή, εις αυτούς θέλει

είσθαι η πληγή, ην ο Κύριος θέλει πληγώσει τα έθνη τα μη αναβαίνοντα διά να εορτάσωσι την εορτήν της σκηνοπηγίας. **19** Αύτη θέλει είσθαι η ποινή της Αιγύπτου και η ποινή πάντων των εθνών των μη θελόντων να αναβώσι διά να εορτάσωσι την εορτήν της σκηνοπηγίας. **20** Εν τη ημέρα εκείνη θέλει είσθαι επί τους κώδωνας των ίππων, ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ· και οι λέβητες εν τω οίκω του Κυρίου θέλουσιν είσθαι ως αι φιάλαι έμπροσθεν του θυσιαστηρίου. **21** Και πας λέβης εν Ιερουσαλήμ και εν Ιούδα θέλει είσθαι αγιασμός εις τον Κύριον των δυνάμεων· και πάντες οι θυσιάζοντες θέλουσιν ελθεί και λάβει εξ αυτών και εψηήσει εν αυτοίς και εν τη ημέρα εκείνη δεν θέλει είσθαι πλέον Χαναναίος εν τω οίκω του Κυρίου των δυνάμεων.

Μαλαχίας

1 Το φορτίον του λόγου του Κυρίου διά χειρός Μαλαχίου προς Ισραήλ. **2** Εγώ σας ηγάπησα, λέγει Κύριος και σεις είπατε, Εις τι μας ηγάπησας; δεν ήτο ο Ησαύ αδελφός του Ιακώβ; λέγει Κύριος πλην ηγάπησα τον Ιακώβ, **3** τον δε Ησαύ εμίσησα και κατέστησα τα όρη αυτού ερήμωσιν και την κληρονομίαν αυτού κατοικίας ερήμου. **4** Και εάν ο Εδώμ είπη, Ημείς εταλαιπωρήθημεν, πλην θέλομεν οικοδομήσει εκ νέου τους ηρημωμένους τόπους, ούτω λέγει ο Κύριος των δυνάμεων Αυτοί θέλουσιν οικοδομήσει αλλ' εγώ θέλω καταστρέψει και θέλουσιν ονομασθή, Όριον ανομίας, και, Ο λαός κατά του οποίου ο Κύριος ηγανάκτησε διαπαντός. **5** Και οι οφθαλμοί σας θέλουσιν ιδεί και σεις θέλετε ειπεί, Ήμεγαλύνθη ο Κύριος από του ορίου του Ισραήλ. **6** Ο υιός τιμά τον πατέρα και ο δούλος τον κύριον αυτού αν λοιπόν εγώ ήμαι πατήρ, που είναι η τιμή μου; και αν κύριος εγώ, που ο φόβος σας; λέγει ο Κύριος των δυνάμεων προς εσάς, ιερείς, οίτινες καταφρονείτε το όνομά μου, και λέγετε, Εις τι κατεφρονήσαμεν το όνομά σου; **7** Προσφέρετε άρτον μεμισμένον επί του θυσιαστηρίου μου και είπατε, Εις τι σε εμίαναμεν; Εις το ότι λέγετε, Η τράπεζα του Κυρίου είναι ασηκαταφρόνητος. **8** Και αν προσφέρητε τυφλόν εις θυσίαν, δεν είναι κακόν; και αν προσφέρητε χωλόν ή άρρωστον, δεν είναι κακόν; πρόσφερε τώρα τούτο εις τον αρχηγόν σου· θέλει άρα γε ευαρεστηθή εις σε ή υποδεχθή το πρόσωπόν σου; λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **9** Και τώρα λοιπόν δεήθητε του Θεού διά να ελεήσει ημάς· εξ αιτίας σας έγινε τούτο· θέλει άρα γε υποδεχθή τα πρόσωπά σας; λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **10** Τις είναι και μεταξύ σας, όστις ήθελε κλείσει τας θύρας, διά να μη ανάπτητε πυρ επί το θυσιαστήριόν μου ματαιώς; δεν έχω ευχαρίστησιν εις εσάς, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και δεν θέλω δεχθή προσφοράν εκ της χειρός σας. **11** Διότι από ανατολών ηλίου έως δυσμών αυτού το όνομά μου θέλει εισθαι μέγα μεταξύ των εθνών, και εν παντί τόπω θέλει προσφέρεσθαι θυμίαμα εις το όνομά μου και θυσία καθαρά· διότι μέγα θέλει εισθαι το όνομά μου μεταξύ των εθνών, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **12** Σεις όμως εβεβηλώσατε αυτό, λέγοντες, Η τράπεζα του Κυρίου είναι μεμισμένη, και τα επιτιθέμενα επ' αυτήν, το φαγητόν αυτής, ασηκαταφρόνητον. **13** Σεις είπατε έτι, Ιδού, οποία ενόχλησις και κατεφρονήσατε αυτήν, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· και εφέρατε το ηρπαγμένον και το χωλόν και το άρρωστον, ναι, τοιαύτην προσφοράν εφέρατε· ήηελον δεχθή αυτήν εκ της χειρός σας; λέγει Κύριος. **14** Όθεν επικατάρατος ο απατεών, όστις έχει εν τω ποιμνίω αυτού άρσεν και κάμνει ευχήν και θυσιάζει εις τον Κύριον πράγμα διεφθαρμένον· διότι εγώ είμαι βασιλεύς μέγας, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, και το όνομά μου είναι τρομερόν εν τοις έθνεσι.

2 Και τώρα εις εσάς γίνεται η εντολή αύτη, ιερείς. **2** Εάν δεν ακούσητε και εάν δεν βάλητε τούτο εις την καρδίαν, διά να δώσητε δόξαν εις το όνομά μου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, τότε θέλω εξαποστείλει την κατάραν επ' υμάς και θέλω επικαταρασθή τας ευλογίας σας ναι, μάλιστα και κατηράσθην αυτάς, διότι δεν βάλλατε τούτο εις την καρδίαν σας. **3** Ιδού, εγώ θέλω απορρίψει τα σπέρματά σας και θέλω σκορπίσει κόπρον επί τα πρόσωπά σας, την κόπρον των εορτών σας και θέλει σας σηκώσει μεθ' εαυτής. **4** Και θέλετε γνωρίσει ότι εγώ εξαπέστειλα την εντολήν ταύτην προς εσάς, διά να ήναι

η διαθήκη μου μετά του Λευί, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **5** Η της ζωής και της ειρήνης διαθήκη μου ήτο μετ' αυτού· και έδωκα αυτάς εις αυτόν διά τον φόβον, τον οποίον με εφοβείτο και ευλαβείτο το όνομά μου. **6** Ο νόμος της αληθείας ήτο εν τω στόματι αυτού και ανομία δεν ευρέθη εν τοις χείλεσιν αυτού· περιεπάτησε μετ' εμού εν ειρήνη και ευθύτητι και πολλούς επέστρεψε από ανομίας. **7** Επειδή τα χείλη του ιερέως θέλουσι φυλάττει γνώσιν, και εκ του στόματος αυτού θέλουσι ζητήσει νόμον· διότι αυτός είναι άγγελος του Κυρίου των δυνάμεων. **8** Αλλά σεις εξακλίνατε από της οδού· εκάμετε πολλούς να προσκόπτωσιν εις τον νόμον· διεφθειράτε την διαθήκην του Λευί, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **9** Διά τούτο και εγώ σας κατέστησα καταφρονητούς και εξουδενωμένους εις πάντα τον λαόν, καθότι δεν εφυλάξατε τας οδούς μου αλλ' ήσθε προσωπολήπται εις τον νόμον. **10** Δεν είναι εις ο πατήρ πάντων ημών; δεν έπλασεν ημάς εις Θεός; διά τι δολιευόμεθα έκαστος κατά του αδελφού αυτού, βεβηλούντες την διαθήκην των πατέρων ημών; **11** Ο Ιούδας εφέρεθ δολίως και επράχθη βδέλυγμα εν Ισραήλ και εν Ιερουσαλήμ· διότι εβεβήλωσεν ο Ιούδας το άγιον του Κυρίου, το οποίον ηγάπησε, και ενυμφεύθη θυγατέρα θεού αλλοτρίου. **12** Ο Κύριος θέλει εξολοθρεύσει εκ των σκηνωμάτων του Ιακώβ τον άνθρωπον τον πράττοντα τούτο, τον σκοπόν και τον αποκρινόμενον και τον προσφέροντα προσφοράν εις τον Κύριον των δυνάμεων. **13** Εκάμετε ότι και τούτο· εκαλύπτετε το θυσιαστήριον του Κυρίου με δάκρυα, με κλαυθμόν και με στεναγμούς· όθεν δεν αποβλέπει πλέον εις την προσφοράν και δεν δέχεται αυτήν με ευαρέστησιν εκ της χειρός σας. **14** Και λέγετε, Διά τι; Διότι ο Κύριος εστάθη μάρτυς μεταξύ σου και της γυναικός της νεότητός σου, προς την οποίαν συ εφέρεθ δολίως· ενώ αυτή είναι η σύζυγός σου και η γυνή της συνθηκής σου. **15** Και δεν έκαιμεν ο Θεός ένα; και όμως αυτός είχεν υπεροχίν πνεύματος. Και διά τι τον ένα; διά να ζητήσει σπέρμα θεϊόν. Διά τούτο προσέχετε εις το πνεύμά σας, και ας μη φέρηται μηδείς άπίστωσ προς την γυναίκα της νεότητός αυτού. **16** Διότι ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, λέγει ότι μισεί τον αποβάλλοντα αυτήν και τον καλύπτοντα την βίαν με το ένδυμα αυτού, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· διά τούτο προσέχετε εις το πνεύμά σας και μη φέρεσθε δολίως. **17** Κατεβαρύνετε τον Κύριον με τους λόγους σας και λέγετε, με τι κατεβαρύναμεν αυτόν; Με το να λέγητε, πας όστις πράττει κακόν είναι ευάρεστος ενώπιον του Κυρίου, και αυτός ευδοκεί εις αυτούς. Που είναι ο Θεός της κρίσεως;

3 Ιδού, εγώ αποστέλλω τον άγγελόν μου και θέλει κατασκευάσει την οδόν έμπροσθέν μου· και ο Κύριος, τον οποίον σεις ζητείτε, εξαίφνης θέλει ελθεί εις τον ναόν αυτού, ναι, ο άγγελος της διαθήκης, τον οποίον σεις θέλετε· ιδού, έρχεται, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **2** Αλλά τις δύναται να υπομείνη την ημέραν της ελεύσεως αυτού; και τις δύναται να σταθή εις την παρουσίαν αυτού; διότι αυτός είναι ως πυρ χωνευτού και ως σμίγμα γναφών. **3** Και θέλει καθήσει ως ο χωνεύων και καθαρίζων το αργύριον, και θέλει καθαρίσει τους υιούς του Λευί και θέλει στραγγίσει αυτούς ως το χρυσίον και το αργύριον, και θέλουσι προσφέρει εις τον Κύριον προσφοράν εν δικαιοσύνη. **4** Τότε η προσφορά του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ θέλει εισθαι αρεστή εις τον Κύριον καθών εν ταις ημέραις ταις αρχαίαις και καθών εν τούις προλαβούσιν έτεσι. **5** Και θέλω πλησιάσει προς εσάς διά κρίσιν· και θέλω εισθαι μάρτυς σπεύδων εναντίον των μάγων και εναντίον των μοιχευόντων και εναντίον των επιόρκων και εναντίον των αποστερούντων

τον μισθόν του μισθωτού, των καταδυναστευόντων την χήραν και τον ορφανόν, και των αδικούντων τον ξένον και των μη φοβουμένων με, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **6** Διότι εγώ είμαι ο Κύριος· δεν αλλοιούμαι· διά τούτο σεις, οι υιοί του Ιακώβ, δεν απωλέσθητε. **7** Εκ των ημερών των πατέρων σας απεχωρίσθητε από των διαταγμάτων μου και δεν εφυλάξατε αυτά. Επιστρέψατε προς εμέ και θέλω επιστρέψει προς εσάς, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων· πλην είπετε, Τίνι τρόπω θέλομεν επιστρέψει; **8** Μήπως θέλει κλέπτει ο άνθρωπος τον Θεόν; σεις όμως με εκλέπτετε· και λέγετε, Εις τι σε εκλέψαμεν; εις τα δέκατα και εις τας προσφοράς. **9** Σεις είσθε κατηραμένοι με κατάραν· διότι σεις με εκλέψατε, ναι, σεις, όλον το έθνος. **10** Φέρετε πάντα τα δέκατα εις την αποθήκην, διά να ήναι τροφή εις τον οίκόν μου· και δοκιμάσατέ με τώρα εις τούτο, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, εάν δεν σας ανοίξω τους καταρράκτας του ουρανού και εκχέω την ευλογίαν εις εσάς, ώστε να μη αρκή τόπος δι' αυτήν. **11** Και θέλω επιτιμήσει υπέρ υμών τον καταφθειρόντα, και δεν θέλει φθείρει τους καρπούς της γης σας· ουδέ η άμπελός σας θέλει απορρίψει προ καιρού τον καρπόν αυτής εν τω αγρώ, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **12** Και θέλουσι σας μακαρίζει πάντα τα έθνη· διότι σεις θέλετε είσθαι γη επιθυμητή, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **13** Οι λόγοι σας ήσαν σκληροί εναντίον μου, λέγει ο Κύριος· και είπετε, Τι ελαλήσαμεν εναντίον σου; **14** Σεις είπετε, Μάταιον είναι να δουλεύη τις τον Θεόν· και, Τις η ωφέλεια ότι εφυλάξαμεν τα διατάγματα αυτού και ότι περιεπατήσαμεν πενθούντες ενώπιον του Κυρίου των δυνάμεων; **15** Και τώρα ημείς μακαρίζομεν τους υπερηφάνους ναι, οι εργαζόμενοι την ανομίαν υψώθησαν, ναι, οι πειράζοντες τον Θεόν, και αυτοί εσώθησαν. **16** Τότε οι φοβούμενοι τον Κύριον ελάλουν προς αλλήλους· και ο Κύριος προσείχε και ήκουε και εγράφη βιβλίον ενθυμήσεως ενώπιον αυτού περί των φοβουμένων τον Κύριον και των ευλαβουμένων το όνομα αυτού· **17** και θέλουσιν είσθαι εμού, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, εν τη ημέρα εκείνη, όταν εγώ ετοιμάσω τα πολύτιμά μου· και θέλω σπλαγχνισθή αυτούς, καθώς σπλαγχνίζεται άνθρωπος τον υιόν αυτού, όστις δουλεύει αυτόν. **18** Τότε θέλετε επιστρέψει και διακρίνει μεταξύ δικαίου και ασεβούς, μεταξύ του δουλεύοντος τον Θεόν και του μη δουλεύοντος αυτόν.

4 Διότι, ιδού, έρχεται ημέρα, ήτις θέλει καίει ως κλίβανος· και πάντες οι υπερήφανοι και πάντες οι πράττοντες ασέβειαν θέλουσιν είσθαι άχρον· και η ημέρα η ερχομένη θέλει κατακαύσει αυτούς, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ώστε δεν θέλει αφήσει εις αυτούς ρίζαν και κλάδον. **2** Εις εσάς όμως τους φοβουμένους το όνομά μου θέλει ανατείλει ο ήλιος της δικαιοσύνης με ίασιν εν ταις πτέρυξιν αυτού· και θέλετε εξέλθει, και σκιρτήσει ως μοσχάρια της φάτνης. **3** Και θέλετε καταπατήσει τους ασεβείς· διότι αυτοί θέλουσιν είσθαι σποδός υπό τα ίχνη των ποδών σας, καθ' ην ημέραν εγώ κάμω τούτο, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων. **4** Ευθυμείσθε τον νόμον του Μωϋσέως του δούλου μου, τον οποίον προσέταξα εις αυτόν εν Χωρήβ διά πάντα τον Ισραήλ, τα διατάγματα και τας κρίσεις. **5** Ιδού, εγώ θέλω αποστείλει προς εσάς Ηλίαν τον προφήτην, πριν έλθη η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και επιφανής· **6** και αυτός θέλει επιστρέψει την καρδίαν των πατέρων προς τα τέκνα και την καρδίαν των τέκνων προς τους πατέρας αυτών, μήποτε έλθω και πατάξω την γην με ανάθεμα.

NEW TESTAMENT

Ο δε Ιησούς ἔλεγε· Πάτερ, συγχώρησον αὐτούς· διότι δεν ἐξεύρουσι τι πράττουσι.
Διαμεριζόμενοι δε τὰ ἰμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλήρον.
Κατὰ Λουκᾶν 23:34

Κατα Ματθαιον

1 Βίβλος της γενεαλογίας του Ιησού Χριστού, υιού του Δαβίδ, υιού του Αβραάμ. **2** Ο Αβραάμ ἐγέννησε τον Ισαάκ, Ισαάκ δε ἐγέννησε τον Ιακώβ, Ιακώβ δε ἐγέννησε τον Ιούδαν και τους αδελφούς αυτού, **3** Ιούδας δε ἐγέννησε τον Φαρές και τον Ζαρά εκ της Θάμαρ, Φαρές δε ἐγέννησε τον Εσρώμ, Εσρώμ δε ἐγέννησε τον Αράμ, **4** Αράμ δε ἐγέννησε τον Αμιναδάβ, Αμιναδάβ δε ἐγέννησε τον Ναασσών, Ναασσών δε ἐγέννησε τον Σαλμών, **5** Σαλμών δε ἐγέννησε τον Βοόζ εκ της Ραχάβ, Βοόζ δε ἐγέννησε τον Ωβιήδ εκ της Ρούθ, Ωβιήδ δε ἐγέννησε τον Ιεσσαί, **6** Ιεσσαί δε ἐγέννησε τον Δαβίδ τον βασιλέα. Δαβίδ δε ο βασιλεύς ἐγέννησε τον Σολομώντα εκ της γυναικός του Ουρίου, **7** Σολομών δε ἐγέννησε τον Ροβοάμ, Ροβοάμ δε ἐγέννησε τον Αβιά, Αβιά δε ἐγέννησε τον Ασά, **8** Ασά δε ἐγέννησε τον Ιωσαφάτ, Ιωσαφάτ δε ἐγέννησε τον Ιωράμ, Ιωράμ δε ἐγέννησε τον Οζΐαν, **9** Οζΐας δε ἐγέννησε τον Ιωάθαμ, Ιωάθαμ δε ἐγέννησε τον Άχαζ, Άχαζ δε ἐγέννησε τον Εζεκιάν, **10** Εζεκιίας δε ἐγέννησε τον Μανασσή, Μανασσής δε ἐγέννησε τον Αμών, Αμών δε ἐγέννησε τον Ιωσιάν, **11** Ιωσιάν δε ἐγέννησε τον Ιεχονίαν και τους αδελφούς αυτού επί της μετοικεσίας Βαβυλώνας. **12** Μετά δε την μετοικεσίαν Βαβυλώνας Ιεχονίας ἐγέννησε τον Σαλαθιήλ, Σαλαθιήλ δε ἐγέννησε τον Ζοροβάβελ, **13** Ζοροβάβελ δε ἐγέννησε τον Αβιούδ, Αβιούδ δε ἐγέννησε τον Ελιακειμ, Ελιακειμ δε ἐγέννησε τον Αζώρ, **14** Αζώρ δε ἐγέννησε τον Σαδώκ, Σαδώκ δε ἐγέννησε τον Αχειμ, Αχειμ δε ἐγέννησε τον Ελιούδ, **15** Ελιούδ δε ἐγέννησε τον Ελεάζαρ, Ελεάζαρ δε ἐγέννησε τον Ματθάν, Ματθάν δε ἐγέννησε τον Ιακώβ, **16** Ιακώβ δε ἐγέννησε τον Ιωσήφ τον άνδρα της Μαρίας, εξ ης γεννηθήη Ιησούς ο λεγόμενος Χριστός. **17** Πάσαι λοιπόν αι γενεαί από Αβραάμ έως Δαβίδ είναι γενεαί δεκατέσσαρες, και από Δαβίδ έως της μετοικεσίας Βαβυλώνας γενεαί δεκατέσσαρες, και από της μετοικεσίας Βαβυλώνας έως του Χριστού γενεαί δεκατέσσαρες. **18** Του δε Ιησού Χριστού η γέννησις ούτως ήτο. Αφού ηραβωνίσθη η μήτηρ αυτού Μαρία μετά του Ιωσήφ, πριν συνέλθωσιν, ευρέθη εν γαστρί έχουσα εκ Πνεύματος Αγίου. **19** Ιωσήφ δε ο ανήρ αυτής, δίκαιος ων και μη θέλων να θεατρήσῃ αυτήν, ηθέλησε να απολύσῃ αυτήν κρυφίως. **20** Ενὼ δε αὐτός διελογίσθη ταῦτα, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη κατ' ὄναρ εἰς αὐτόν, λέγων· Ιωσήφ, υἱὸς τοῦ Δαβίδ, μὴ φοβηθῆς να παραλάβῃς Μαρίας την γυναίκα σου· διότι το εν αὐτῇ γεννηθὲν εἶναι εκ Πνεύματος Αγίου. **21** Θέλει δε γεννήσῃ υἱόν και θέλεις καλέσει το ὄνομα αὐτοῦ Ιησοῦν· διότι αὐτός θέλει σώσει τον λαόν αὐτοῦ από τῶν αμαρτιῶν αὐτῶν. **22** Τοῦτο δε ὅλον ἐγένετο διὰ να πληρωθῇ το ρηθὲν υπό του Κυρίου διὰ του προφήτου, λέγοντος· **23** Ἰδοὺ, ἡ παρθένος θέλει συλλάβῃ και θέλει γεννήσῃ υἱόν, και θέλουσι καλέσει το ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, το οποίον μεθερμηνεύμενον εἶναι, Μεθ' ἡμῶν ο Θεός. **24** Εξεγερθεὶς δε ο Ιωσήφ από του ὕπνου ἔκαμεν ως προσέταξεν αὐτόν ο ἄγγελος Κυρίου και παρέλαβε την γυναίκα αὐτοῦ, **25** και δεν ἐγνωρίζεν αὐτήν, εωσού ἐγέννησε τον υἱόν αὐτῆς τον πρωτότοκον και ἐκάλεσε το ὄνομα αὐτοῦ Ιησοῦν.

2 Αφού δε γεννηθήη ο Ιησούς εν Βηθλέεμ της Ιουδαίας επί των ημερῶν Ηρώδου του βασιλέως, ἰδοὺ, μάγοι από ανατολῶν ἦλθον εἰς Ἱεροσόλυμα, λέγοντες· **2** Που εἶναι ο γεννηθεὶς βασιλεύς των Ἰουδαίων; διότι εἶδομεν τον αστέρα αὐτοῦ εν τη ανατολή και ἦλθομεν διὰ να προσκυνήσωμεν αὐτόν. **3** Ακούσας

δε Ηρώδης ο βασιλεύς, ἐταράχθη και πάσα η Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ, **4** και συνάξας πάντας τους αρχιερεὶς και γραμματεῖς του λαοῦ, ἠρώτα να μάθῃ παρ' αὐτῶν που ο Χριστὸς γεννάται. **5** Εκείνοι δε εἶπον προς αὐτόν· Εν Βηθλέεμ της Ἰουδαίας· διότι οὕτως εἶναι γεγραμμένον διὰ του προφήτου· **6** Και συ, Βηθλέεμ, γη Ἰούδα, δεν εἶσαι οὐδόλως ἐλαχίστη μεταξύ των ἡγεμόνων του Ἰούδα· διότι εκ σου θέλει ἐξέλθῃ ἡγοούμενος, ὅστις θέλει ποιᾶναι τον λαόν μου τον Ἰσραήλ. **7** Τότε ο Ηρώδης κατέσας κρυφίως τους μάγους ἐξηκρίβωσε παρ' αὐτῶν τον καιρόν του φαινομένου αστέρος, **8** και πέμπας αὐτούς εἰς Βηθλέεμ, εἶπε· Πορευθέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περί του παιδίου, αφού δε εὔρητε, ἀπαγγεilate μοι, διὰ να ἔλθω και ἐγὼ να προσκυνήσω αὐτό. **9** Εκείνοι δε ἀκούσαντες του βασιλέως ἀνεχώρησαν· και ἰδοὺ, ο αστήρ τον οποίον εἶδον εν τη ανατολή προπορευέτο αὐτῶν, εωσού ἐλθὼν ἐστάθη ἐπάνω ὅπου ἦτο το παιδίον. **10** Ἰδόντες δε τον αστέρα ἐχάρησαν χαράν μεγάλην σφόδρα, **11** και ἐλθόντες εἰς την οικίαν εὔρον το παιδίον μετὰ Μαρίας της μητρός αὐτοῦ, και πεσόντες προσεκύνησαν αὐτό, και ἀνοίξαντες τους θησαυρούς αὐτῶν προσέφεραν εἰς αὐτό δῶρα, χρυσόν και λίβανον και σμύρναν· **12** και ἀποκαλυφθέντες θεόθεν κατ' ὄναρ να μη επιστρέψωσι προς τον Ηρώδην, δι' ἄλλης οδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς την χώραν αὐτῶν. **13** Αφού δε αὐτοὶ ἀνεχώρησαν, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ εἰς τον Ιωσήφ, λέγων· Εγερθεὶς παράλαβε το παιδίον και την μητέρα αὐτοῦ και φεύγε εἰς Αἴγυπτον, και ἔσο ἐκεῖ εωσού εἶπω σοι· διότι μέλλει ο Ηρώδης να ζητήσῃ το παιδίον, διὰ να ἀπολέσῃ αὐτό. **14** Ο δε εγερθεὶς παρέλαβε το παιδίον και την μητέρα αὐτοῦ διὰ νυκτός και ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, **15** και ἦτο ἐκεῖ ἕως της τελευτίας της του Ηρώδου, διὰ να πληρωθῇ το ρηθὲν υπό του Κυρίου διὰ του προφήτου λέγοντος· Εξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τον υἱόν μου. **16** Τότε ο Ηρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη υπό των μάγων, ἐθυμώθη σφόδρα και ἀποστείλας ἐφόνευσεν πάντας τους παῖδας τους εν Βηθλέεμ και εν πάσι τοῖς ὄριοις αὐτῆς από δύο ἐτῶν και κατωτέρω κατὰ τον καιρόν, τον οποίον ἐξηκρίβωσε παρὰ των μάγων. **17** Τότε ἐπληρώθη το ρηθὲν υπό Ἱερεμίου του προφήτου, λέγοντος· **18** Φωνή ηκούσθη εν Ραμά, θρήνος και κλαυθμός και ὀδυρμός πολὺς· ἡ Ραχὴλ ἔκλαιε τα τέκνα αὐτῆς, και δεν ἤθελε να παρηγορηθῇ, διότι δεν ὑπάρχουσι. **19** Τελευτήσαντος δε του Ηρώδου ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ εἰς τον Ιωσήφ εν Αἰγύπτῳ, **20** λέγων· Εγερθεὶς παράλαβε το παιδίον και την μητέρα αὐτοῦ και ὑπάγε εἰς γην Ἰσραήλ· διότι ἀπέθανον οἱ ζήοντες την ψυχὴν του παιδίου. **21** Ο δε εγερθεὶς παρέλαβε το παιδίον και την μητέρα αὐτοῦ και ἦλθεν εἰς γην Ἰσραήλ. **22** Ακούσας δε ὅτι ο Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ της Ἰουδαίας ἀντὶ Ηρώδου του πατρὸς αὐτοῦ, εφοβήθη να υπάγῃ ἐκεῖ· ἀποκαλυφθεὶς δε θεόθεν κατ' ὄναρ ἀνεχώρησεν εἰς τα μέρη της Γαλιλαίας, **23** και ἐλθὼν κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, διὰ να πληρωθῇ το ρηθὲν διὰ των προφητῶν· ὅτι Ναζωραῖος θέλει ὀνομασθῇ.

3 Εν ἐκείναις δε ταις ἡμέραις ἐρχεται Ἰωάννης ο βαπτιστής, κηρύττων εν τη ἐρήμῳ της Ἰουδαίας **2** και λέγων· Μετανοεῖτε· διότι ἐπλησίασεν ἡ βασιλεία των ουρανῶν. **3** Διότι οὗτος εἶναι ο ρηθεὶς υπό Ησαίου του προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος εν τη ἐρήμῳ, ετοιμάσατε την ὁδόν του Κυρίου, ευθείας κάμετε τας τρίβους αὐτοῦ. **4** Αὐτός δε ο Ἰωάννης εἶχε το ἔνδυμα αὐτοῦ από τριχῶν καμήλου και ζώνην δερματίνην περί την ὀσφύν αὐτοῦ, η δε τροφή αὐτοῦ ἦτο ἀκρίδες και μέλι ἄγριον. **5** Τότε ἐξήρχετο προς αὐτόν ἡ Ἱεροσόλυμα και πάσα ἡ Ἰουδαία και πάντα τα περὶχωρα του Ἰορδάνου, **6** και ἐβαπτίζοντο εν τῷ Ἰορδάνῳ

υπ' αυτού, εξομολογούμενοι τα αμαρτία τους. **7** Ίδών δε πολλούς εκ των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων ερχομένους εις το βάπτισμα αυτού, είπε προς αυτούς· Γεννήματα εχιδνών, τις έδειξεν εις εσάς να φύγητε από της μελλούσης οργής; **8** Κάμετε λοιπόν καρπούς αξίους της μετανοίας, **9** και μη φαντασθήτε να λέγητε καθ' εαυτούς, Πατέρα έχομεν τον Αβραάμ· διότι σας λέγω ότι δύναται ο Θεός εκ των λίθων τούτων να αναστήση τέκνα εις τον Αβραάμ. **10** Ήδη δε και η αζίνη κείται προς την ρίζαν των δένδρων· παν λοιπόν δένδρον μη κάμνον καρπόν καλόν εκκόπτεται και εις πυρ βάλλεται. **11** Εγώ μεν σας βαπτίζω εν ύδατι εις μετάνοιαν· ο δε οπίσω μου ερχόμενος είναι ισχυρότερός μου, τον οποίον δεν είμαι άξιος να βαστάσω τα υποδήματα· αυτός θέλει σας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω και πυρί. **12** Όστις κρατεί το πτυάριον εν τη χειρί αυτού και θέλει διακαθαρίσει το αλώνιον αυτού και θέλει συνάξει τον σίτον αυτού εις την αποθήκην, το δε άχυρον θέλει κατακαύσει εν πυρί ασβέστω. **13** Τότε έρχεται ο Ιησούς από της Γαλιλαίας εις τον Ιορδάνην προς τον Ιωάννην διά να βαπτισθή υπ' αυτού. **14** Ο δε Ιωάννης εκώλυεν αυτόν, λέγων, Εγώ χρείαν έχω να βαπτισθώ υπό σου, και συ έρχεσαι προς εμέ; **15** Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Άφες τώρα· διότι ούτως είναι πρόπον εις ημάς να εκπληρώσωμεν πσσαν δικαιοσύνην. Τότε αφίνει αυτόν. **16** Και βαπτισθείς ο Ιησούς ανέβη ευθύς από του ύδατος και ίδού, ηνοιχθησαν εις αυτόν οι ουρανοί, και είδε το Πνεύμα του Θεού καταβαίνον ως περιστέραν και ερχόμενον επ' αυτόν· **17** και ίδού φωνή εκ των ουρανών, λέγουσα· Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήτην.

4 Τότε ο Ιησούς εφέρθη υπό του Πνεύματος εις την έρημον διά να πειρασθή υπό του διαβόλου, **2** και νηστεύσας ημέρας τεσσαράκοντα και νύκτας τεσσαράκοντα, ύστερον επείνασε. **3** Και ελθών προς αυτόν ο πειράζων είπεν· Εάν ήσαι Υιός του Θεού, είπέ να γείνωσιν άρτοι οι λίθοι ούτοι. **4** Ο δε αποκριθείς έειπεν· Είναι γεγραμμένον, Με άρτον μόνον δεν θέλει ζήσει ο άνθρωπος, αλλά με πάντα λόγον εξερχόμενον διά στόματος Θεού. **5** Τότε παραλαμβάνει αυτόν ο διάβολος εις την αγίαν πόλιν και στήνει αυτόν επί το πτερύγιον του ιερού **6** και λέγει προς αυτόν, Εάν ήσαι Υιός του Θεού, ρίψον σεαυτόν κάτω· διότι είναι γεγραμμένον, Ότι θέλει προστάξει εις τους αγγέλους αυτού περί σου, και θέλουσι σε σηκύναι επί των χειρών αυτών, διά να μη προσκόψης προς λίθον τον πόδα σου. **7** Είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Πάλιν είναι γεγραμμένον, δεν θέλεις πειράσει Κύριον τον Θεόν σου. **8** Πάλιν παραλαμβάνει αυτόν ο διάβολος εις όρος πολύ υψηλό, και δεικνύει εις αυτόν πάντα τα βασίλεια του κόσμου και την δόξαν αυτών, **9** και λέγει προς αυτόν· Ταύτα πάντα θέλω σοι δώσει, εάν πεσών προσκυνήσης με. **10** Τότε ο Ιησούς λέγει προς αυτόν· Ύπαγε, Σατανά· διότι είναι γεγραμμένον, Κύριον τον Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει και αυτόν μόνον θέλεις λατρεύσει. **11** Τότε αφίνει αυτόν ο διάβολος, και ίδού, άγγελοι προσήλθον και υπηρετούν αυτόν. **12** Ακούσας δε ο Ιησούς ότι ο Ιωάννης παρεδόθη, ανεχώρησεν εις την Γαλιλαίαν. **13** Και αφήσας την Ναζαρέτ ήλθε και κατώκησεν εις Καπερναούμ την παραθαλασσίαν εν τοις ορίοις Ζαβουλών και Νεφθαλείμ. **14** Διά να πληρωθή το ρηθέν διά Ησαΐου του προφήτου λέγοντος· **15** Γη Ζαβουλών και γη Νεφθαλείμ, κατά την οδόν της θαλάσσης, πέραν του Ιορδάνου, Γαλιλαία των εθνών. **16** Ο λαός ο καθήμενος εν σκότει είδε φως μέγα, και εις τους καθημένους εν τόπω και σκιά θανάτου φως ανέτειλεν εις αυτούς. **17** Από τότε ήρχισεν ο Ιησούς να κηρύττη και να λέγη· Μετανοείτε διότι πλησίασεν

η βασιλεία των ουρανών. **18** Περιπατών δε ο Ιησούς παρά την θάλασσαν της Γαλιλαίας, είδε δύο αδελφούς, Σίμωνα τον λεγόμενον Πέτρον και Ανδρέαν τον αδελφόν αυτού, ρίπτοντας δίκτυον εις την θάλασσαν· διότι ήσαν αλιείς· **19** και λέγει προς αυτούς· Έλθετε οπίσω μου και θέλω σας κάμει αλιείς ανθρώπων. **20** Οι δε αφήσαντες ευθύς τα δίκτυα, ηκολούθησαν αυτόν. **21** Και προχωρήσας εκείθεν είδεν άλλους δύο αδελφούς, Ιάκωβον τον του Ζεβεδαίου και Ιωάννην τον αδελφόν αυτού, εν τω πλοίω μετά Ζεβεδαίου του πατρός αυτών επισκευάζοντας τα δίκτυα αυτών, και εκάλεσεν αυτούς. **22** Οι δε αφήσαντες ευθύς το πλοίον και τον πατέρα αυτών, ηκολούθησαν αυτόν. **23** Και περιήρχετο ο Ιησούς όλην την Γαλιλαίαν, διδάσκων εν ταις συναγωγαίς αυτόν και κηρύττων το ευαγγέλιον της βασιλείας και θεραπεύων πάσαν νόσον και πάσαν ασθένειαν μεταξύ του λαού. **24** Και διήλθεν η φήμη αυτού εις όλην την Συρίαν, και έφερον προς αυτόν πάντας τους κακώς έχοντας υπό διαφόρων νοσημάτων και βασάνων συνεχόμενους και διαμονιζόμενους και σεληνιαζόμενους και παραλυτικούς, και εθεράπευσεν αυτούς· **25** και ηκολούθησαν αυτόν όχλοι πολλοί από της Γαλιλαίας και Δεκαπόλεως και Ιεροσολύμων και Ιουδαίας και από πέραν του Ιορδάνου.

5 Ίδών δε τους όχλους, ανέβη εις το όρος και αφού εκάθησε, προσήλθον προς αυτόν οι μαθηταί αυτού, **2** και ανοίξας το στόμα αυτού έδίδασκεν αυτούς, λέγων. **3** Μακάριοι οι πτωχοί τω πνεύματι, διότι αυτών είναι η βασιλεία των ουρανών. **4** Μακάριοι οι πενθούντες, διότι αυτοί θέλουσι παρηγορηθή. **5** Μακάριοι οι πραείς, διότι αυτοί θέλουσι κληρονομήσει την γην. **6** Μακάριοι οι πεινώντες και διψώντες την δικαιοσύνην, διότι αυτοί θέλουσι χορτασθή. **7** Μακάριοι οι ελεήμονες, διότι αυτοί θέλουσιν ελεηθή. **8** Μακάριοι οι καθαροί την καρδίαν, διότι αυτοί θέλουσιν ιδεί τον Θεόν. **9** Μακάριοι οι ειρηνοποιοί, διότι αυτοί θέλουσιν ονομασθή υιοί Θεού. **10** Μακάριοι οι δεδιωγμένοι ένεκεν δικαιοσύνης, διότι αυτών είναι η βασιλεία των ουρανών. **11** Μακάριοι είσθε, όταν σας ονειδίσωσι και διώξωσι και είπωσιν εναντίον σας πάντα κακόν λόγον ψευδόμενοι ένεκεν εμού. **12** Χαίρετε και αγαλλιιάσθε, διότι ο μισθός σας είναι πολύς εν τοις ουρανοίς· επειδή ούτως εδίδξαν τους προφήτας τους προ υμών. **13** Σεις είσθε το άλας της γής· εάν δε το άλας διαφθαρή, με τι θέλει αλατισθή; εις ουδέν πλέον χρησιμεύει ειμή να ριφθή έξω και να καταπατήται υπό των ανθρώπων. **14** Σεις είσθε το φως του κόσμου· πόλις κειμένη επάνω όρους δεν δύναται να κρυφθή· **15** ουδέ ανάπτουσι λύχον και θέτουσιν αυτόν υπό τον μόδιον, αλλ' επί τον λυχνοστάτην, και φέγγει εις πάντας τους εν τη οικία. **16** Ούτως και λάμπη το φως σας έμπροσθεν των ανθρώπων, διά να ιδωσι τα καλά σας έργα και δοξάσωσι τον Πατέρα σας τον εν τοις ουρανοίς. **17** Μη νομίσητε ότι ήλθον να καταλύσω τον νόμον ή τους προφήτας· δεν ήλθον να καταλύσω, αλλά να εκπληρώσω. **18** Διότι αληθώς σας λέγω, έως αν παρέλθω ο ουρανός και η γη, ίωτα εν ή μία κεραία δεν θέλει παρέλθει από του νόμου, εωσού εκπληρωθώσι πάντα. **19** Όστις λοιπόν αθετήση μίαν των εντολών τούτων των ελαχίστων και διδάξη ούτω τους ανθρώπους, ελάχιστος θέλει ονομασθή εν τη βασιλεία των ουρανών· όστις δε εκτελέση και διδάξη, ούτος μέγας θέλει ονομασθή εν τη βασιλεία των ουρανών. **20** Επειδή σας λέγω ότι εάν μη περισσέυη η δικαιοσύνη σας πλείοτερον της των γραμματέων και Φαρισαίων, δεν θέλετε εισέλθει εις την βασιλείαν των ουρανών. **21** Ηκούσατε ότι ερρήθη εις τους αρχαίους, Μη φονεύσης· όστις δε φονεύση, θέλει εισθαι ένοχος

εις την κρίσιν. **22** Εγώ όμως σας λέγω ότι πας ο οργιζόμενος αναιτιώς κατά του αδελφού αυτού θέλει είσθαι ένοχος εις την κρίσιν· και όστις είπη προς τον αδελφόν αυτού Ρακά, θέλει είσθαι ένοχος εις το συνέδριον· όστις δε είπη Μωρέ, θέλει είσθαι ένοχος εις την γένναν του πυρός. **(Geenna g1067)** **23** Εάν λοιπόν προσφέρης το δώρον σου εις το θυσιαστήριον και εκεί ενθυμηθής ότι ο αδελφός σου έχει τι κατά σου, **24** άφες εκεί το δώρον σου έμπροσθεν του θυσιαστηρίου, και ύπαγε πρώτον φιλιώθητι με τον αδελφόν σου, και τότε ελθών πρόσφερε το δώρον σου. **25** Ειρήνευσον με τον αντιδικόν σου ταχέως, ενόσω είσαι καθ' οδόν μετ' αυτού, μήποτε σε παραδώση ο αντίδικος εις τον κριτήν και ο κριτής σε παραδώσει εις τον υπηρέτην, και ριφθής εις φυλακήν· **26** αληθώς σου λέγω, δεν θέλεις εξέλθει εκειθεν, εωσόυ αποδώσης το έσχατον λεπτόν. **27** Ηκούσατε ότι ερρέθη εις τους αρχαίους, μη μοιχεύσης. **28** Εγώ όμως σας λέγω ότι πας ο βλέπων γυναίκα διά να επιθυμήση αυτήν ήδη εμοίχευσεν αυτήν εν τη καρδιά αυτού. **29** Εάν ο οφθαλμός σου ο δεξιός σε σκανδαλίξη, έκβαλε αυτόν και ρίψον από σου· διότι σε συμφέρει να χαθίεν εν των μελών σου και να μη ριφή όλον το σώμα σου εις την γένναν. **(Geenna g1067)** **30** Και εάν η δεξιά σου χειρ σε σκανδαλίξη, έκκοψον αυτήν και ρίψον από σου· διότι σε συμφέρει να χαθίεν εν των μελών σου, και να μη ριφή όλον το σώμα σου εις την γένναν. **(Geenna g1067)** **31** Ερρέθη προς τούτους ότι όστις χωρισθή την γυναίκα αυτού, ως όσση εις αυτήν διαζύγιον. **32** Εγώ όμως σας λέγω ότι όστις χωρισθή την γυναίκα αυτού παρεκτός λόγου πορνείας, κάμνει αυτήν να μοιχευήται, και όστις λάβη γυναίκα κεχωρισμένην, γίνεται μοιχός. **33** Πάλιν ηκούσατε ότι ερρέθη εις τους αρχαίους, Μη επιορκήσης, αλλά εκπλήρωσον εις τον Κύριον τους όρκους σου. **34** Εγώ όμως σας λέγω να μη ομόσητε μηδόλως· μήτε εις τον ουρανόν, διότι είναι θρόνος του Θεού· **35** μήτε εις την γην, διότι είναι υποπόδιον των ποδών αυτού· μήτε εις τα Ιεροσόλυμα, διότι είναι πόλις του μεγάλου βασιλέως· **36** μήτε εις την κεφαλήν σου να ομόδω, διότι δεν δύνασαι μίαν τρίχα να κάμης λευκήν ή μέλαιναν. **37** Αλλ'· ως ήναι ο λόγος σας Ναι ναι, Ου, ου· το δε πλειότερον τούτων είναι εκ του πονηρού. **38** Ηκούσατε ότι ερρέθη, Οφθαλμόν αντί οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος. **39** Εγώ όμως σας λέγω να μη αντισταθήτε προς τον πονηρόν· αλλ'· όστις σε ραπίση εις την δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον εις αυτόν και την άλλην· **40** και εις τον θέλοντα να κριθή μετά σου και να λάβη τον χιτώνα σου, άφες εις αυτόν και το ιμάτιον· **41** και αν σε αγγαρεύση τις μίλιον εν, ύπαγε μετ' αυτού δύο. **42** Εις τον ζητούντα παρά σου δίδε και τον θέλοντα να δανεισθή από σου μη αποστραφής. **43** Ηκούσατε ότι ερρέθη, θέλεις αγαπά τον πλησίον σου και μίσει τον εχθρόν σου. **44** Εγώ όμως σας λέγω, Αγαπάτε, Ευχαρήτε σας, ευλογείτε εκείνους, οίτινες σας καταρώνται, ευεργετείτε εκείνους, οίτινες σας μισούσι, και προσεύχεσθε υπέρ εκείνων, οίτινες σας βλάπτουσι και σας κατατρέχουσι, **45** διά να γείνητε υιοί του Πατρός σας του εν τοις ουρανοίς, διότι αυτός ανατέλλει τον ήλιον αυτού επί πονηρούς και αγαθούς και βρέχει επί δικαίους και αδικούς. **46** Διότι εάν αγαπήσητε τους αγαπώντάς σας, ποίον μισθόν έχετε; και οι τελώναι δεν κάμνουσι το αυτό; **47** και εάν απασθήτε τους αδελφούς σας μόνον, τι περισσότερο κάμνετε; και οι τελώναι δεν κάμνουσιν ούτως; **48** εστέ λοιπόν σεις τέλειοι, καθώς ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς είναι τέλειος.

6 Προσέχετε να μη κάμνητε την ελεημοσύνην σας έμπροσθεν των ανθρώπων διά να βλέψηθε υπ' αυτών· ει δε μη, δεν έχετε μισθόν πλησίον του Πατρός σας του εν τοις ουρανοίς. **2**

Όταν λοιπόν κάμνης ελεημοσύνην, μη σαλπίσσης έμπροσθεν σου, καθώς κάμνουσιν οι υποκριταί εν ταις συναγωγαίς και εν ταις οδοίς, διά να δοξασθώσιν υπό των ανθρώπων· αληθώς σας λέγω, έχουσιν ήδη τον μισθόν αυτών. **3** Όταν δε συ κάμνης ελεημοσύνην, ας μη γνωρίση η αριστερά σου τι κάμνει η δεξιά σου, **4** διά να ήναι η ελεημοσύνη σου εν τω κρυπτώ, και ο Πατήρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτώ αυτός θέλει σοι ανταποδώσει εν τω φανερώ. **5** Και όταν προσεύχησαι, μη έσο ως οι υποκριταί, διότι αγαπώσι να προσεύχωνται ιστάμενοι εν ταις συναγωγαίς και εν ταις γωνίαις των πλατειών, διά να φανώσιν εις τους ανθρώπους· αληθώς σας λέγω ότι έχουσιν ήδη τον μισθόν αυτών. **6** Συ όμως, όταν προσεύχησαι, εισελθε εις τον ταμείον σου, και κλείσας την θύραν σου προσεχθήθητι εις τον Πατέρα σου τον εν τω κρυπτώ, και ο Πατήρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτώ θέλει σοι ανταποδώσει εν τω φανερώ. **7** Όταν δε προσεύχησθε, μη βαττολογήσητε ως οι εθνικοί· διότι νομίζουσιν ότι με την πολυλογίαν αυτών θέλουσιν εισακουσθή. **8** Μη ομοιωθήτε λοιπόν με αυτούς· διότι εξέρει ο Πατήρ σας τίνων έχετε χρέιαν, πριν σεις ζητήσητε παρ' αυτού. **9** Ούτω λοιπόν προσεύχεσθε σεις· Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς· αγιασθήτω το όνομά σου· **10** ελθέτω η βασιλεία σου· γενηθήτω το θέλημά σου, ως εν ουρανών, και επί της γής· **11** τον άρτον ημών τον επιούσιον δος εις ημάς σήμερον· **12** και συγχώρησον εις ημάς τας αμαρτίας ημών, καθώς και ημείς συγχωρούμεν εις τους αμαρτάνοντας εις ημάς· **13** και μη φέρης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ελευθέρωσον ημάς από του πονηρού. Διότι σου είναι η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα εις τους αιώνας αμην. **14** Διότι εάν συχωρήσητε εις τους ανθρώπους τα πταίσματα αυτών, θέλει συχωρήσει και εις εας· ο Πατήρ σας ο ουράνιος· **15** εάν όμως δεν συχωρήσητε εις τους ανθρώπους τα πταίσματα αυτών, ουδέ ο Πατήρ σας θέλει συχωρήσει τα πταίσματά σας. **16** Και όταν νηστεύητε, μη γίνεσθε ως οι υποκριταί σκυθρωποί· διότι αφανίζουν τα πρόσωπα αυτών, διά να φανώσιν εις τους ανθρώπους ότι νηστεύουσιν· αληθώς σας λέγω, ότι έχουσιν ήδη τον μισθόν αυτών. **17** Συ όμως όταν νηστεύης, άλειψον την κεφαλήν σου και νύχον το πρόσωπόν σου, **18** διά να μη φανής εις τους ανθρώπους ότι νηστεύεις, αλλ' εις τον Πατέρα σου τον εν τω κρυπτώ, και ο Πατήρ σου ο βλέπων εν τω κρυπτώ θέλει σοι ανταποδώσει εν τω φανερώ. **19** Μη θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς επί της γης, όπου σκώληξ και σκωρία αφανίζει και όπου κλέπται διατρυπούσι και κλέπτουσιν. **20** Αλλά θησαυρίζετε εις εαυτούς θησαυρούς εν ουρανών, όπου ουτε σκώληξ ουτε σκωρία αφανίζει και όπου κλέπται δεν διατρυπούσιν ουδέ κλέπτουσιν· **21** επειδή όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θέλει είσθαι και η καρδιά σας. **22** Ο λύχνος του σώματος είναι ο οφθαλμός· εάν λοιπόν ο οφθαλμός σου ήναι καθαρός, όλον το σώμα σου θέλει είσθαι φωτεινόν· **23** εάν όμως ο οφθαλμός σου ήναι πονηρός, όλον το σώμα σου θέλει είσθαι σκοτεινόν. Εάν λοιπόν το φως το εν σοι ήναι σκότος, το σκότος πόσον; **24** Ουδείς δύναται δύο κυρίους να δουλεύη· διότι ή τον ένα θέλει μιμήσει και τον άλλον θέλει αγαπήσει, ή εις τον ένα θέλει προσκολληθή και τον άλλον θέλει καταφρονήσει. Δεν δύνασθε να δουλεύητε Θεόν και μαμμονά. **25** Διά τούτο σας λέγω, μη μεριμνάτε περί της ζωής σας τι να φάγητε και τι να πίνητε, μηδέ περί του σώματός σας τι να ενδυθήτε· δεν είναι η ζωή τιμώτερον της τροφής και το σώμα του ενδύματος; **26** Εμβλέψατε εις τα πετεινά του ουρανού, ότι δεν σπείρουσιν ουδέ θερίζουσιν ουδέ συνάγουσιν εις αποθήκας, και ο Πατήρ σας ο ουράνιος τρέφει αυτά· σεις δεν είσθε πολύ

ανώτεροι αυτών; **27** Αλλά τις από σας μεριμνών δύναται να προσθήκη μίαν πήχην εις το ανάστημα αυτού; **28** Και περι ενδύματος τι μεριμνάτε; Παρατηρήσατε τα κρίνα του αγρού πως αυξάνουσι· δεν κοπιάζουσιν ουδέ κλώθουσι. **29** Σας λέγω όμως ότι ουδέ ο Σολομών εν πάση τη δόξη αυτού ενεδύθη ως εν τούτων. **30** Αλλ' εάν τον χόρτον του αγρού, όστις σήμερον υπάρχει και αύριον ρίπτεται εις κλίβανον, ο Θεός ενδύη ούτω, δεν θέλει ενδύσει πολλώ μάλλον εσάς, ολιγόπιοι; **31** Μη μεριμνήσητε λοιπόν λέγοντες, Τι να φάγωμεν ή τι να πώμεν ή τι να ενδυθώμεν; **32** Διότι πάντα ταύτα ζητούνσι οι εθνικοί· επειδή εξεύρει ο Πατήρ σας ο ουράνιος ότι έχετε χρείαν πάντων τούτων. **33** Αλλά ζητείτε πρώτον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα πάντα θέλουσι σας προστεθή. **34** Μη μεριμνήσητε λοιπόν περί της αύριον· διότι η αύριον θέλει μεριμνήσει τα εαυτής· αρκετόν είναι εις την ημέραν το κακόν αυτής.

7 Μη κρίνετε, διά να μη κριθήτε· **2** διότι με οποίαν κρίσιν κρίνετε θέλετε κριθή, και με οποίον μέτρον μετρείτε θέλει αντιμετρηθή εις εσάς. **3** Και διά τι βλέπεις το ξυλάριον το εν τω οφθαλμώ του αδελφού σου, την δε δοκόν την εν τω οφθαλμώ σου δεν παρατηρείς; **4** Η πως θέλεις ειπεί προς τον αδελφόν σου, Άφες να εκβάλω το ξυλάριον από του οφθαλμού σου, ενώ η δοκός είναι εν τω οφθαλμώ σου; **5** Υποκριτά, έκβαλε πρώτον την δοκόν εκ του οφθαλμού σου, και τότε θέλεις ιδεί καθαρώς διά να εκβάλης το ξυλάριον εκ του οφθαλμού του αδελφού σου. **6** Μη δώσπτε το άγιον εις τους κύνας μηδέ ρίψπτε τους μαργαρίτας σας έμπροσθεν των χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν αυτούς με τους πόδας αυτών και στραφέντες σας διαοχίσωσιν. **7** Αιτείτε, και θέλει σας δοθή· ζητείτε, και θέλετε ευρεί, κρούετε, και θέλει σας ανοιχθή. **8** Διότι πας ο αιτών λαμβάνει και ο ζητών ευρίσκει και εις τον κρούοντα θέλει ανοιχθή. **9** Η τις άνθρωπος είναι από σας, όστις εάν ο υιός αυτού ζητήσπ άρτον, μήπως θέλει δώσει εις αυτόν λίθον; **10** και εάν ζητήσπ οψάριον, μήπως θέλει δώσει εις αυτόν όφιν; **11** εάν λοιπόν σεις, πονηροί όντες, εξεύρητε να διδπτε καλώς δόσεις εις τα τέκνα σας, πόσω μάλλον ο Πατήρ σας ο εν τοις ουρανοίς θέλει δώσει αγαθά εις τους ζητούντας παρ' αυτού; **12** Λοιπόν πάντα όσα αν θέλητε να κάμνωσιν εις εσάς οι άνθρωποι, ούτω και οι σεις κάμνετε εις αυτούς· διότι ούτος είναι ο νόμος και οι προφηταί. **13** Εισέλθετε διά της στενής πύλης· διότι πλατεία είναι η πύλη και ευρύχωρος η οδός η φέρουσα εις την απώλειαν, και πολλοί είναι οι εισερχόμενοι δι' αυτής. **14** Επειδή στενή είναι η πύλη και τεθλιμμένη η οδός η φέρουσα εις την ζωήν, και ολίγοι είναι οι ευρίσκοντες αυτήν. **15** Προσέχετε δε από των ψευδοπροφητών, όιτινες έρχονται προς εσάς με ενδύματα προβάτων, έσωθεν όμως είναι λύκοι άρπαγες. **16** Από των καρπών αυτών θέλετε γνωρίσει αυτούς. Μήποτε συνάγουσιν από ακανθών σταφύλια ή από τριβόλων σύκα; **17** ούτω παν δένδρον καλόν κάμνει καλούς καρπούς, το δε σαπρόν δένδρον κάμνει κακούς καρπούς. **18** Δεν δύναται δένδρον καλόν να κάμνη καρπούς κακούς, ουδέ δένδρον σαπρόν να κάμνη καρπούς καλούς. **19** Παν δένδρον μη κάμνον καρπών καλόν εκκόπτεται και εις πυρ βάλλεται. **20** Άρα από των καρπών αυτών θέλετε γνωρίσει αυτούς. **21** Δεν θέλει εισέλθει εις την βασιλείαν των ουρανών πας ο λέγων προς εμέ, Κύριε, Κύριε, αλλ' ο πράττων το θέλημα του Πατρός μου του εν τοις ουρανοίς. **22** Πολλοί θέλουσιν ειπεί προς εμέ εν εκείνη τη ημέρα, Κύριε, Κύριε, δεν προεφητεύσαμεν εν τω ονόματί σου, και εν τω ονόματί σου εξεβάλομεν δαιμόνια, και εν τω ονόματί

σου εκάμομεν θαύματα πολλά; **23** Και τότε θέλω ομολογήσει προς αυτούς ότι ποτέ δεν σας εγνώρισα· φεύγετε απ' εμού οι εργαζόμενοι την ανομίαν. **24** Πας λοιπόν όστις ακούει τους λόγους μου τούτους και κάμνει αυτούς, θέλω ομοιώσει αυτόν με άνδρα φρόνιμον, όστις ωκοδόμησε την οικίαν αυτού επί την πέτραν· **25** και κατέβη η βροχή και ήλθον οι ποταμοί και έπνευσαν οι άνεμοι και προσέβαλον εις την οικίαν εκείνην, και δεν έπεσε· διότι ήτο τεθεμελιωμένη επί την πέτραν. **26** Και πας ο ακούων τους λόγους μου τούτους και μη κάμνων αυτούς θέλει ομοιωθή με άνδρα μωρόν, όστις ωκοδόμησε την οικίαν αυτού επί την άμμον· **27** και κατέβη η βροχή και ήλθον οι ποταμοί και έπνευσαν οι άνεμοι και προσέβαλον εις την οικίαν εκείνην, και έπεσε, και ήτο η πτώσις αυτής μεγάλη. **28** Ότε δε ετελείωσεν ο Ιησούς τους λόγους τούτους, εξεπλήττοντο οι όχλοι διά την διδαχήν αυτού· **29** διότι εδίδασκεν αυτούς ως έχων εξουσίαν, και ουχί ως οι γραμματείς.

8 Ότε δε κατέβη από του όρους, ηκολούθησαν αυτόν όχλοι πολλοί. **2** Και ιδού, λεπρός ελθών προσεκύνει αυτόν, λέγων· Κύριε, εάν θέλης, δύνασαι να με καθαρίσης. **3** Και εκτείνας την χείρα ο Ιησούς ήγγισεν αυτόν, λέγων· Θέλω, καθαρίσθητι. Και εθούς εκαθαρίσθη η λέπρα αυτού. **4** Και λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Πρόσχε μη είπης τούτο εις μηδένα, αλλ' ύπαγε, δείξον σεαυτόν εις τον ιερέα και πρόσφερε το δώρον, το οποίον προσέταξεν ο Μωϋσής διά μαρτυρίαν εις αυτούς. **5** Ότε δε εισήλθεν ο Ιησούς εις Καπερναούμ, προσήλθε προς αυτόν εκατόνταρχος παρακαλών αυτόν· **6** και λέγων· Κύριε, ο δούλός μου κείται εν τη οικία παραλυτικός, δεινώς βασανιζόμενος. **7** Και λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Εγώ ελθών θέλω θεραπεύσει αυτόν. **8** Και αποκριθείς ο εκατόνταρχος είπε· Κύριε, δεν είμαι άξιος να εισέλθης υπό την στέγην μου· αλλά μόνον ειπέ λόγον, και θέλει ιαρευθή ο δούλός μου. **9** Διότι και εγώ είμαι άνθρωπος υπό εξουσίαν, έχων υπ' εμαυτόν στρατιώτας, και λέγω προς τούτον, Άπαγε, και υπάγει, και προς άλλον, Έρχου, και έρχεται, και προς τον δούλον μου, Κάμνε τούτο, και κάμνει. **10** Ακούσας δε ο Ιησούς εθαύμασε και είπε προς τους ακολουθούντας· Αληθώς σας λέγω, ουδέ εν τω Ισραήλ εύρον τοσαύτην πίστιν. **11** Σας λέγω δε ότι πολλοί θέλουσιν ελθει από ανατολών και δυσμών και θέλουσι καθήσει μετά του Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ εν τη βασιλεία των ουρανών, **12** οι δε υιοί της βασιλείας θέλουσιν εκβληή εις το σκότος το εξώτερον· εκεί θέλει εισθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων. **13** Και είπεν ο Ιησούς προς τον εκατόνταρχον, Άπαγε, και ως επίστευσας, ας γείνη εις σε. Και ιατρεύθη ο δούλος αυτού εν τη ώρα εκείνη. **14** Και ελθών ο Ιησούς εις την οικίαν του Πέτρον, είδε την πενθεράν αυτού κατκόικτον και πάσχουσαν πυρετόν· **15** και επίσης την χείρα αυτής, και αφήκεν αυτήν ο πυρετός, και εσηκώθη και υπηρέτει αυτούς. **16** Και ότε έγεινεν εσπέρα, έφεραν προς αυτόν δαιμονιζόμενους πολλούς, και εξέβαλε τα πνεύματα με λόγον και πάντας τους κακώς έχοντας εθεράπευσε, **17** διά να πληρωθή το ρηθέν διά Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος· Αυτός τας ασθενείας ημών έλαβε και τας νόσους εβάστασεν. **18** Ιδών δε ο Ιησούς πολλούς όχλους περί εαυτόν, προσέταξε να αναχωρήσωσιν εις το πέραν. **19** Και πλησιάσας εις γραμματεύς είπε προς αυτόν, Διδάσκαλε, θέλω σοι ακολουθήσει όπου αν υπάγης. **20** Και λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Αι αλώπεκες έχουσι φωλεάς και τα πετεινά του ουρανού καταίκας, ο δε Υιός του ανθρώπου δεν έχει που να κλίνη την κεφαλήν. **21** Άλλος δε εκ των μαθητών αυτού είπε προς αυτόν· Κύριε, συγχώρησόν μοι να υπάγω πρώτον και να θάψω

τον πατέρα μου. **22** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτόν· Ακολουθήθαι μοι και άφες τους νεκρούς να θάψωσι τους εαυτών νεκρούς. **23** Και ότε εισήλθεν εις το πλοίον, ηκολούθησαν αυτόν οι μαθηταί αυτού. **24** Και ιδού, τρικυμία μεγάλη έγένειεν εν τη θαλάσση, ώστε το πλοίον εσκεπάζετο υπό των κυμάτων· αυτός δε εκοιμάτο. **25** Και προσελθόντες οι μαθηταί αυτού εξύπνισαν αυτόν, λέγοντες· Κύριε, σύσσον ημάς, χανόμεθα. **26** Και λέγει προς αυτούς· Διά τι είσθε δειλοί, ολιγόπιστοι; Τότε σηκωθείς επιτίμησε τους ανέμους και την θάλασσαν, και έγενε γαλήνη μεγάλη. **27** Οι δε άνθρωποι εθαύμασαν, λέγοντες· Οποίος είναι ούτος, ότι και οι άνεμοι και η θάλασσα υπακούουσιν εις αυτόν; **28** Και ότε ήλθεν εις το πέραν εις την χώραν των Γεργεσηνων, υπήντησαν αυτόν δύο δαιμονιζόμενοι εξερχόμενοι εκ των μνημείων, άγριοι καθ' υπερβολήν, ώστε ουδείς ηδύνατο να περάση διά της οδού εκείνης. **29** Και ιδού, έκραξαν λέγοντες· Τι είναι μεταξύ ημών και σου, Ιησού, Υιέ του Θεού; ήλθες εδώ προ καιρού να μας βασανίσης; **30** 'Ητο δε μακράν απ' αυτών αγέλη χοίρων πολλών βοσκομένη. **31** Και οι δαίμονες παρεκάλουν αυτόν, λέγοντες· Εάν μας εκβάλης, επίτρεψον εις ημάς να απέλθωμεν εις την αγέλην των χοίρων. **32** Και είπε προς αυτούς· Υπάγετε. Και εκείνοι εξελθόντες υπήγαν εις την αγέλην των χοίρων· και ιδού, ώρμησε πάσα η αγέλη των χοίρων κατά των κρημνών εις την θάλασσαν και απέθανον εν τοις ύδασι. **33** Οι δε βόσκοντες έφωρον και ελθόντες εις την πόλιν, απήγγειλαν πάντα και τα των δαιμονιζομένων. **34** Και ιδού, πάσα η πόλις εξήλθεν εις συνάντησιν του Ιησού, και ιδόντες αυτόν παρεκάλεσαν να μεταβή από των ορίων αυτών.

9 Και εμβάς εις το πλοίον, διεπέρασε και ήλθεν εις την εαυτού πόλιν. **2** Και ιδού, έφερον προς αυτόν παραλυτικόν κείμενον επί κλίνης και ιδών ο Ιησούς την πίστιν αυτών, είπε προς τον παραλυτικόν· Θάρρει, τέκνον· συγκεχωρημένα είναι εις σε αι αμαρτίαι σου. **3** Και ιδού, τινές εκ των γραμματέων είπον καθ' εαυτούς· Ούτος βλασφημεί. **4** Και ιδών ο Ιησούς τους διαλογισμούς αυτών, είπε· Διά τι σεις διαλογίζεσθε πονηρά εν ταις καρδιαίς σας; **5** Διότι τι είναι ευκολώτερον, να είπω, Συγκεχωρημένα είναι αι αμαρτίαι σου, ή να είπω, Εγέρθητι και περιπάτει; **6** Αλλά διά να γνωρίσητε ότι εξουσίαν έχει ο Υιός του ανθρώπου επί της γης να συγχωρή αμαρτίας, τότε λέγει προς τον παραλυτικόν· Εγερθείς σήκωσον την κλίνην σου και ύπαγε εις τον οίκόν σου. **7** Και εγερθείς ανεχώρησεν εις τον οίκον αυτού. **8** Ιδόντες δε οι όχλοι, εθαύμασαν και εδόξασαν τον Θεόν, όστις έδωκε τοιαύτην εξουσίαν εις τους ανθρώπους. **9** Και διαβαίνων ο Ιησούς εκείθεν είδεν άνθρωπον καθημένον εις το τελώνιον, Ματθαίον λεγόμενον, και λέγει προς αυτόν· Ακολουθή μοι. Και σηκωθείς ηκολούθησεν αυτόν. **10** Και ενώ εκάθητο εις την τράπεζαν εν τη οικία, ιδού, πολλοί τελώναι και αμαρτωλοί ελθόντες συνεκάθηντο μετά του Ιησού και των μαθητών αυτού. **11** Και ιδόντες οι Φαρισαίοι είπον προς τους μαθητάς αυτού· Διά τι ο Διδάσκαλός σας τρώγει μετά των τελωνών και αμαρτωλών; **12** Ο δε Ιησούς ακούσας είπε προς αυτούς· Δεν έχουσι χρείαν ιατρού οι υγιαίνοντες, αλλ' οι πάσχοντες. **13** Υπάγετε δε και μάθετε τι είναι, Έλεον θέλω και ουχι θυσιά. Διότι δεν ήλθον διά να καλέσω δικαίους αλλά αμαρτωλούς εις μετάνοιαν. **14** Τότε έρχονται προς αυτόν οι μαθηταί του Ιωάννου, λέγοντες· Διά τι ημείς και οι Φαρισαίοι νηστεύομεν πολλά, οι δε μαθηταί σου δεν νηστεύουσι; **15** Και είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Μήπως δύναται οι υιοί του νυμφώνος να πενθώσιν, ενόσω είναι μετ' αυτών ο νυμφίος; θέλουσιν όμως ελθει ημέραι, όταν αφαιρεθή απ' αυτών ο

νυμφίος, και τότε θέλουσι νηστεύσει. **16** Και ουδείς βάλλει επίρραμμα αγνάφου πανίου επί ιμάτιον παλαιόν· διότι αφαιρεί το αναπλήρωμα αυτού από του ιματίου, και γίνεται σχίσμα χειρότερον. **17** Ουδέ βάλλουσιν οίνον νέον εις ασκούς παλαιούς· ει δε μη, σχίζονται οι ασκοί, και ο οίνος εκχέεται και οι ασκοί φθείρονται· αλλά βάλλουσιν οίνον νέον εις ασκούς νέους, και αμφοτέρα διατηρούνται. **18** Ενώ αυτός ελάλει ταύτα προς αυτούς, ιδού, άρχων τις ελθών προσέκύνει αυτόν, λέγων· ότι η θυγατήρ μου ετελεύτησε προ ολίγου· αλλά ελθέ και βάλε την χείρα σου επ' αυτήν και θέλει ζήσει. **19** Και σηκωθείς ο Ιησούς ηκολούθησεν αυτόν και οι μαθηταί αυτού. **20** Και ιδού, γυνή αιμορροούσα δώδεκα έτη, πλησίασα οπισθεν ήγγισε το άκρον του ιματίου αυτού· **21** διότι έλεγε καθ' εαυτήν, Εάν μόνον εγγίσω το ιμάτιον αυτού, θέλω σωθή. **22** Ο δε Ιησούς επιστραφείς και ιδών αυτήν είπε· Θάρρει, θυγατερ· η πίστις σου σε έσωσε. Και εσώθη η γυνή από της ώρας εκείνης. **23** Και ελθών ο Ιησούς εις την οικίαν του άρχοντος και ιδών τους αυλητάς και τον όχλον θορυβουόμενον, **24** λέγει προς αυτούς· Αναχωρείτε· διότι δεν απέθανε το κοράσιον, αλλά κοιμάται. Και κατεγέλων αυτόν. **25** Ότε δε εξεβλήθη ο όχλος, εισελθών επίασε την χείρα αυτής, και εσηκώθη το κοράσιον. **26** Και διεδόθη η φήμη αύτη εις όλην την γην εκείνην. **27** Και ενώ ανεχώρει εκείθεν ο Ιησούς, ηκολούθησαν αυτόν δύο τυφλοί, κράζοντες και λέγοντες· Ελέησον ημάς, υιέ του Δαβίδ. **28** Και ότε εισήλθεν εις την οικίαν, επλησίασαν εις αυτόν οι τυφλοί, και λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Πιστεύετε ότι δύναμαι να κάμω τούτο; Λέγουσι προς αυτόν· Ναι, Κύριε. **29** Τότε ήγγισε τους οφθαλμούς αυτών, λέγων· Κατά την πίστιν σας ας γείνη εις εσάς. **30** Και ηνοιχθησαν αυτών οι οφθαλμοί· προσέταξε δε αυτούς εντόνας ο Ιησούς, λέγων· Προσεγείτε, ας μη εξεύρη τούτο μηδείς. **31** Αλλ' εκείνοι εξελθόντες διεφήμισαν αυτόν εν όλη τη γη εκείνη. **32** Ενώ δε αυτοί εξήρχοντο, ιδού, έφεραν προς αυτόν άνθρωπον κωφόν δαιμονιζόμενον· **33** και αφού εξεβλήθη το δαιμόνιον, ελάλησεν ο κωφός, και εθαύμασαν οι όχλοι, λέγοντες· ότι ποτέ δεν εφάνη τοιοῦτον εν τω Ισραήλ. **34** Οι δε Φαρισαίοι έλεγον· Διά του άρχοντος των δαιμονίων εκβάλλει τα δαιμόνια. **35** Και περιήρχετο ο Ιησούς τας πόλεις πάσας και τας κώμας, διδάσκων εν ταις συναγωγαίς αυτών και κηρύττων το ευαγγέλιον της βασιλείας και θεραπεύων πάσαν νόσον και πάσαν ασθένειαν εν τω λαώ. **36** Ιδών δε τους όχλους, εσπλαγχνίσθη δι' αυτούς, διότι ήσαν εκκελυμένοι και εσκορπισμένοι ως πρόβατα μη έχοντα ποιμένα. **37** Τότε λέγει προς τους μαθητάς αυτού· Ο μεν θερισμός πολὺς, οι δε εργαταί ολίγοι· **38** παρακαλέσατε λοιπόν τον κύριον του θερισμού, διά να αποστείλῃ εργατάς εις τον θερισμόν αυτού.

10 Και προσκαλέσας τους δώδεκα μαθητάς αυτού, έδωκεν εις αυτούς εξουσίαν κατά πνευμάτων ακαθάρτων, ώστε να εκβάλλωσιν αυτά και να θεραπεύωσι πάσαν νόσον και πάσαν ασθένειαν. **2** Τα δε ονόματα των δώδεκα αποστόλων είναι ταύτα· πρώτος Σίμων ο λεγόμενος Πέτρος και Ανδρέας ο αδελφός αυτού, Ιάκωβος ο του Ζεβεδαίου και Ιωάννης ο αδελφός αυτού, **3** Φίλιππος και Βαρθολομαίος, Θωμάς και Ματθαίος ο τελώνης, Ιάκωβος ο του Αλφαίου και Λεββαίος ο επονομασθείς Θαδδαίος, **4** Σίμων ο Κανανίτης και ο Ιουδάς ο Ισκαριώτης, όστις και παρέδωκεν αυτόν. **5** Τούτους τους δώδεκα απέστειλεν ο Ιησούς και παρήγγειλεν εις αυτούς, λέγων· Εις οδόν εθνών μη υπάγητε, και εις πόλιν Σαμαρειτών μη εισέλθητε· **6** υπάγετε δε μάλλον προς τα πρόβατα τα απολωλότα του οίκου Ισραήλ. **7** Και υπάγοντες κηρύττετε, λέγοντες

ότι πλησίασεν η βασιλεία των ουρανών. **8** Ασθενούντας θεραπεύετε, λεπρούς καθαρίζετε, νεκρούς εγείρετε, δαιμόνια εκβάλλετε· δωρεάν λάβετε, δωρεάν δότε. **9** Μη έχετε χρυσόν μηδέ άργυρον μηδέ χαλκόν εις τας ζώνας σας, **10** μη σακκίον διά την οδόν μηδέ δύο χιτώνας μηδέ υποδήματα μηδέ ράβδον· διότι ο εργάτης είναι άξιος της τροφής της αυτου. **11** Εις οποιαν δε πόλιν ή κώμην εισέλθητε, εξετάσατε τις είναι άξιος εν αυτή, και εκεί μείνετε εωσου εξέλθαιτε. **12** Εισερχόμενοι δε εις την οικίαν χαιρετήσατε αυτήν. **13** Και εάν μεν η οικία ήναι αξία, ας έλθη η ειρήνη σας επ' αυτήν· αλλ' εάν δεν ήναι αξία, η ειρήνη σας ας επιστρέψη εις εσάς. **14** Και όστις δεν σας δεχθή μηδέ ακούση τους λόγους σας, εξερχόμενοι της οικίας ή της πόλεως εκείνης εκτινάξατε τον κοινοτρόν των ποδών σας. **15** Αληθώς σας λέγω, Ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εν ημέρα κρίσεως εις την γην των Σοδόμων και Γομόρρων παρά εις την πόλιν εκείνην. **16** Ιδού, εγώ σας αποστέλλω ως πρόβατα εν μέσω λύκων· γίνεσθε λοιπόν φρόνιμοι ως οι όφεις και απλοί ως αι περιστέραί. **17** Προσέχετε δε από των ανθρώπων· διότι θέλουσι σας παραδώσει εις συνέδρια και εν ταις συναγωγαίς αυτών θέλουσι σας μαστιγώσει· **18** και έτι ενώπιον ηγεμόνων και βασιλέων θέλετε φερθή ένεκεν εμου προς μαρτυρίαν εις αυτούς και εις τα έθνη. **19** Όταν δε σας παραδώσω, μη μεριμνήσητε πως ή τι θέλετε λαλήσει· διότι θέλει σας δοθη εν εκείνη τή ώρα τι πρέπει να λαλήσητε. **20** Επειδή σεις δεν είσθε οι λαλούντες, αλλα το Πνεύμα του Πατρός σας, το οποίον λαλει εν υμίν. **21** Θέλει δε παραδώσει αδελφός αδελφόν εις θάνατον και πατήρ τέκνον, και θέλουσιν επαναστή τέκνα κατά γονέων και θέλουσι θανατώσει αυτούς· **22** και θέλετε είσθαι μισούμενοι υπό πάντων διά το όνομά μου· ο δε υπομείνας έως τέλους, ούτος θέλει σωθή. **23** Όταν δε σας δικάσωεν εν τη πόλει ταύτη, φυγείτε εις την άλλην· διότι αληθώς σας λέγω, δεν θέλετε τελειώσει τας πόλεις του Ισραήλ, εωσου έλθη ο Υιός του ανθρώπου. **24** Δεν είναι μαθητής ανώτερος του διδασκάλου ουδέ δούλος ανώτερος του κυρίου αυτου. **25** Αρκετόν είναι εις τον μαθητήν να γείνη ως ο διδάσκαλος αυτου, και ο δούλος ως ο κύριος αυτου. Εάν τον οικοδεσπότην ωνόμασαν Βεελζεβούλ, πόσω μάλλον τους οικιακούς αυτου; **26** Μη φοβηθήτε λοιπόν αυτούς· διότι δεν είναι ουδέν κεκαλυμμένον, το οποίον δεν θέλει ανακαλυφθή, και κρυπτόν, το οποίον δεν θέλει γνωσθί. **27** ό, τι σας λέγω εν τω σκότει, είπατε εν τω φωτί, και ό, τι ακούετε εις το ωτίον, κηρύξατε επί των δωματίων. **28** Και μη φοβηθήτε από των αποκτεινόντων το σώμα, την δε ψυχήν μη δυνάμενων να αποκτεινώνσι· φοβήθητε δε μάλλον τον δυνάμενον και ψυχήν και σώμα να απολέση εν τη γεέννη. **(Geenna g1067)** **29** Δύο στρουθία δεν πωλούνται δι' εν ασάριον; και εν εξ αυτών δεν θέλει πέσει επί την γην άνευ του θελήματος του Πατρός σας. **30** Υμύν δε και αι τρίχες της κεφαλής είναι πάσαι αριθμημέναι. **31** Μη φοβηθήτε λοιπόν πολλών στρουθίων διαφέρετε σεις. **32** Πας λοιπόν όστις με ομολογήση έμπροσθεν των ανθρώπων, θέλω ομολογήσει και εγώ αυτον έμπροσθεν του Πατρός μου του εν ουρανοίς. **33** Όστις δε με αρνηθή έμπροσθεν των ανθρώπων, θέλω αρνηθή αυτον και εγώ έμπροσθεν του Πατρός μου του εν ουρανοίς. **34** Μη νομίσητε ότι ήλθον να βάλω ειρήνην επί την γήν· δεν ήλθον να βάλω ειρήνην, αλλα μάχαιραν. **35** Διότι ήλθον να διαχωρίσω άνθρωπον κατά του πατρός αυτου και θυγατέρα κατά της μητρός αυτης και νύμφην κατά της πενθεράς αυτης. **36** και εχθροί του ανθρώπου θέλουσιν είσθαι οι οικιακοί αυτου. **37** Όστις αγαπά πατέρα ή μητέρα υπέρ εμέ, δεν είναι άξιος εμου· και όστις αγαπά υιόν ή θυγατέρα

υπέρ εμέ, δεν είναι άξιος εμου· **38** και όστις δεν λαμβάνει τον σταυρόν αυτου και ακολουθεί όπως μου, δεν είναι άξιος εμου. **39** Όστις εύρη την ζωήν αυτου θέλει απολέσει αυτήν, και όστις απολέση την ζωήν αυτου δι' εμέ θέλει ευρεί αυτήν. **40** Όστις δέχεται εσάς εμέ δέχεται, και όστις δέχεται εμέ δέχεται τον αποστείλαντά με. **41** Ο δεχόμενος προφήτην εις όνομα προφήτου μισθόν προφήτου θέλει λάβει, και ο δεχόμενος δίκαιον εις όνομα δικαίου, μισθόν δικαίου θέλει λάβει. **42** Και όστις ποτίση ένα των μικρών τούτων ποτήριον μόνον ψυχρού ύδατος εις όνομα μαθητου, αληθώς σας λέγω, δεν θέλει χάσει τον μισθόν αυτου.

11 Και ότε ετελειώσω ο Ιησούς διατάττων εις τους δώδεκα μαθητάς αυτου, μετέβη εκείθεν διά να διδάσκη και να κηρύττη εν ταις πόλεσιν αυτών. **2** Ο δε Ιωάννης, ακούσας εν τω δεσμοτηρίω τα έργα του Χριστου, έπεμψε δύο των μαθητών αυτου, **3** και είπε προς αυτον· Συ είσαι ο ερχόμενος, ή άλλον προσδοκώμεν; **4** Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτούς· Υπάγετε και απαγγείλατε προς τον Ιωάννην όσα ακούετε και βλέπετε· **5** τυφλοί αναβλέπουσι και χωλοί περιπατούσι, λεπροί καθαρίζονται και κωφοί ακούουσι, νεκροί εγείρονται και πτωχοί ευαγγελίζονται· **6** και μακάριος είναι όστις δεν σκανδαλισθή εν εμοί. **7** Ενώ δε ούτοι ανεχώρουν, ήρχισεν ο Ιησούς να λέγη προς τους όχλους περί του Ιωάννου· Τι εξήλθε εις την έρημον να ιδητε; κάλαμον υπό ανέμου σαλευόμενον; **8** Αλλα τι εξήλθετε να ιδητε; άνθρωπον ενδεδυμένον μαλακά ιμάτια; ιδού, οι τα μαλακά φορούντες εν τοις οίκοις των βασιλέων ευρίσκονται. **9** Αλλα τι εξήλθετε να ιδητε; προφήτην; ναι, σας λέγω, και περισσότερον προφήτου. **10** Διότι ούτος είναι, περί του οποίου είναι γεγραμμένον· Ιδού, εγώ αποστέλλω τον άγγελόν μου προ προσώπου σου, όστις θέλει κατασκευάσει την οδόν σου έμπροσθέν σου. **11** Αληθώς σας λέγω, μεταξύ των γεννηθέντων υπό γυναικών δεν ηγέρθη μεγαλύτερος Ιωάννου του βαπτιστου· πλην ο μικρότερος εν τη βασιλεία των ουρανών είναι μεγαλύτερος αυτου. **12** Από δε των ημερών Ιωάννου του βαπτιστου έως του νυν η βασιλεία των ουρανών βιάζεται, και οι βιασταί αρπάζουσιν αυτήν. **13** Διότι πάντες οι προφήται και ο νόμος έως Ιωάννου προεφήτευσαν. **14** Και αν θέλητε να δεχθήτε τούτο, αυτός είναι ο Ηλιás, όστις έμελλε να έλθη. **15** Ο έχων ύδα διά να ακούη ας ακούη. **16** Αλλα με τι να ομοιώσω την γενεάν ταύτην; είναι ομοία με παιδάρια καθήμενα εν ταις αγοραίς και φωνάζοντα προς τους συντρόφους αυτών, **17** και λέγοντα· Αυλόν σας επαίξαμεν, και δεν εχορευσατε, σας εθρηνώδησαμεν, και δεν εκλαύσατε. **18** Διότι ήλθεν ο Ιωάννης μήτε τρώνων μήτε πίνων, και λέγουσι· Δαιμόνιον έχει. **19** Ηλθεν ο Υιός του ανθρώπου τρώνων και πίνων, και λέγουσιν· Ιδού, άνθρωπος φάγος και οινοπότης, φιλος τελωνών και αμαρτωλών. Και εδικαιώθη η σοφία από των τέκνων αυτης. **20** Τότε ήρχισε να ονειδίξη τας πόλεις εν αις έγειναν τα πλειότερα θαύματα αυτου, διότι δεν μετενόησαν· **21** Ουαί εις σε, Χοραζίν, ουαί εις σε, Βηθσαϊδάν· διότι εάν τα θαύματα τα γενόμενα εν υμίν εγίνοντο εν τη Τύρω και Σιδώνι προ πολλού ήηλον μετανοήσει εν σάκκω και σποδώ. **22** Πλην σας λέγω εις την Τύρον και Σιδώνα ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εν ημέρα κρίσεως παρά εις εσάς. **23** Και συ, Καπερναούμ, η υψωθείσα έως του ουρανου, θέλεις καταβιβασθί έως άδου· διότι εάν τα θαύματα τα γενόμενα εν σοι εγίνοντο εν Σοδόμοις, ήηλον μείνει μέχρι της σημερον. **(Hadēs g86)** **24** Πλην σας λέγω, ότι εις την γην των Σοδόμων ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εν ημέρα κρίσεως παρά εις σε. **25** Εν εκείνω τω καιρώ αποκριθείς

ο Ιησούς είπε: Δοξάζω σε, Πάτερ, κύριε του ουρανού και της γης, ότι απέκρυψας ταύτα από σοφών και συνετών και απεκάλυψας αυτά εις νηπία· **26** να, ω Πάτερ, διότι ούτως έγεινεν αρεστόν έμπροσθέν σου. **27** Πάντα παρεδόθησαν εις εμέ από του Πατρός μου· και ουδείς γινώσκει τον Υιόν ει μη ο Πατήρ· ουδέ τον Πατέρα γινώσκει τις ειμή ο Υιός και εις όντια θέλει ο Υιός να αποκαλύψη αυτόν. **28** Έλθετε προς με, πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, και εγώ θέλω σας αναπαύσει. **29** Άρατε τον ζυγόν μου εφ' υμάς και μάθετε απ' εμού, διότι πρᾶος είμαι και ταπεινός την καρδίαν, και θέλετε ευρεί ανάπαυσιν εν ταις ψυχαίς υμών· **30** διότι ο ζυγός μου είναι καλός και το φορτίον μου ελαφρόν.

12 Εν εκείνω τω καιρώ επορεύετο ο Ιησούς διά των σπαρτών εν σαββάτω· οι δε μαθηταί αυτού επείνασαν και ήρχισαν να ανασπῶσιν αστάχυα και να τρώγωσιν. **2** Οι δε Φαρισαίοι ιδόντες είπον προς αυτόν· Ιδού, οι μαθηταί σου πράττουσιν ό, τι δεν συγχωρείται να πράττηται το σάββατον. **3** Ο δε είπε προς αυτούς· Δεν ανεγνώσατε τι έπραξεν ο Δαβίδ ότε επείνασεν αυτός και οι μετ' αυτού; **4** πως εισήλθεν εις τον οίκον του Θεού και έφαγε τους άρτους της προθέσεως, τους οποίους δεν ήτο συγκεχωρημένον εις αυτόν να φάγη, ούτε εις τους μετ' αυτού, ειμή εις τους ιερείς μόνους; **5** Η δεν ανεγνώσατε εν τω νόμω ότι εν τοις σάββασι οι ιερείς βεβηλόνοσι το σάββατον εν τω ιερῷ και είναι αθῶοι; **6** Σας λέγω δε ότι εδώ είναι μεγαλύτερος του ιερού. **7** Εάν όμως εγνωρίζετε τι είναι Έλεον θέλω και ουχι θυσίαν, δεν ηθέλετε καταδικάσει τους αθῶους. **8** Διότι ο Υιός του ανθρώπου είναι κύριος και του σαββάτου. **9** Και μεταβάς εκείθεν ήλθεν εις την συναγωγήν αυτών. **10** Και ιδού, ήτο άνθρωπος έχων την χείρα ξηράν· και ηρώτησαν αυτόν λέγοντες· Συγχωρείται τάχα να θεραπεύη τις εν τω σαββάτω; διά να κατηγορηώσιν αυτόν. **11** Ο δε είπε προς αυτούς· Τις άνθρωπος από σας θέλει εισθαι, όστις έχων πρόβατον εν, εάν τούτο πέση εν τω σαββάτω εις λάκκον, δεν θέλει πιάσει και σηκώσει αυτό; **12** πόσον λοιπόν διαφέρει άνθρωπος προβάτου; ώστε συγχωρείται εν τω σαββάτω να αγαθοποιή τις. **13** Τότε λέγει προς τον άνθρωπον· Έκτεινον την χείρα σου· και εξέτεινε, και αποκατεστάθη υγιής ως η άλλη. **14** Οι δε Φαρισαίοι εξελθόντες συνεβουλεύθησαν κατ' αυτού, διά να απολέσωσιν αυτόν. **15** Αλλ' ο Ιησούς νοήσας ανεχώρησεν εκείθεν· και ηκολούθησαν αυτόν όχλοι πολλοί, και εθεράπευσεν αυτούς πάντας. **16** Και παρήγγειλεν εις αυτούς αυστηρώς διά να μη φανερώσωσιν αυτόν, **17** διά να πληρωθή το ρηθέν διά Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος· **18** Ιδού, ο δούλός μου, τον οποίον εξέλεξα, ο αγαπητός μου, εις τον οποίον η ψυχή μου ευηρεστήθη· θέλω θέσει το Πνεύμα μου επ' αυτόν, και θέλει εξαγγείλει κρίσιν εις τα έθνη· **19** δεν θέλει αντιλογήσει ουδέ κραυγάσει, ουδέ θέλει ακούσει τις την φωνήν αυτού εν ταις πλατείαις. **20** Κάλαμον συντρεμιμένον δεν θέλει θλάσει και λινάριον καπνίζον δεν θέλει σβέσει, εωσού εκφέρη εις νίκην την κρίσιν· **21** και εν τω ονόματι αυτού θέλουσιν ελπίσαι τα έθνη. **22** Τότε εφέρθη προς αυτόν δαιμονιζόμενος τυφλός και κωφός, και εθεράπευσεν αυτόν, ώστε ο τυφλός και κωφός και ελάλει και έβλεπε. **23** Και εξεπλήττοντο πάντες οι όχλοι και έλεγον· Μήπως είναι ούτος ο υιός του Δαβίδ; **24** Οι δε Φαρισαίοι ακούσαντες είπον· Ουτός δεν εκβάλλει τα δαιμόνια ειμή διά του Βεελζεβούλ, του άρχοντος των δαιμονίων. **25** Νοήσας δε ο Ιησούς τους διαλογισμούς αυτών, είπε προς αυτούς· Πάσα βασιλεία διαιρεθείσα καθ' εαυτής ερημοῦται, και πάσα πόλις ή οικία διαιρεθείσα καθ' εαυτής δεν θέλει σταθή. **26** Και αν

ο Σατανάς τον Σατανάν εκβάλλη, διηρέθη καθ' εαυτού· πως λοιπόν θέλει σταθή ή βασιλεία αυτού; **27** Και αν εγώ διά του Βεελζεβούλ εκβάλλω τα δαιμόνια, οι υιοί σας διά τίνος εκβάλλουσι; διά τούτο αυτοί θέλουσιν είσθαι κριταί σας. **28** Αλλ' εάν εγώ διά Πνεύματος Θεού εκβάλλω τα δαιμόνια, άρα έφθασεν εις εσάς ή βασιλεία του Θεού. **29** Η πως δύναται τις να εισέλθη εις την οικίαν του δυνατού και να διαρπάσῃ τα σκεύη αυτού, εάν πρώτον δεν δέση τον δυνατον; και τότε θέλει διαρπάσει την οικίαν αυτού. **30** Όστις δεν είναι μετ' εμού είναι κατ' εμού, και όστις δεν συνάγει μετ' εμού σκορπίζει. **31** Διά τούτο σας λέγω, Πάσα αμαρτία και βλασφημία θέλει συγχωρηθή εις τους ανθρώπους, η κατά του Πνεύματος όμως βλασφημία δεν θέλει συγχωρηθή εις τους ανθρώπους· **32** και όστις είπη λόγον κατά του Υιού του ανθρώπου, θέλει συγχωρηθή εις αυτόν· όστις όμως είπη κατά του Πνεύματος του Αγίου, δεν θέλει συγχωρηθή εις αυτόν ούτε εν τούτω τω αιώνι ούτε εν τω μέλλοντι. **(αιθñ g165)** **33** Η κάμετε το δένδρον καλόν, και τον καρπόν αυτού καλόν, ή κάμετε το δένδρον σαπρόν, και τον καρπόν αυτού σαπρόν· διότι εκ του καρπού γνωρίζεται το δένδρον. **34** Γεννήματα εχιδνών, πως δύνασθε να λαλήτε καλά όντες πονηροί; διότι εκ του περισσεύματος της καρδιας λαλεί το στόμα. **35** Ο καλός άνθρωπος εκ του καλού θησαυρου της καρδιας εκβάλλει τα καλά, και ο πονηρός άνθρωπος εκ του πονηρού θησαυρου εκβάλλει πονηρά. **36** Σας λέγω δε ότι διά πάντα λόγον αργόν, τον οποίον ήθελον λαλήσει οι άνθρωποι, θέλουσιν αποδώσει λόγον δι' αυτόν εν ημέρα κρίσεως. **37** Διότι εκ των λόγων σου θέλεις δικαιωθή, και εκ των λόγων σου θέλεις καταδικασθή. **38** Τότε απεκριθήσαν τίνες των γραμματέων και Φαρισαίων, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν να ιδώμεν σημείον από σου. **39** Εκείνος δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Γενεά πονηρά και μοιχαλίσ σημείον ζητεί, και σημείον δεν θέλει δοθή εις αυτήν ειμή το σημείον Ιωνά του προφήτου. **40** Διότι ως ο Ιωνάς ήτο εν τη κοιλία του κήτους τρεις ημέρας και τρεις νύκτας, ούτω θέλει εισθαι ο Υιός του ανθρώπου εν τη καρδία της γης τρεις ημέρας και τρεις νύκτας. **41** Άνδρες Νινευίται θέλουσιν αναστηθή εν τη κρίσει μετά της γενεάς ταύτης και θέλουσιν κατακρίνει αυτήν, διότι μετενόησαν εις το κήρυγμα του Ιωνά, και ιδού, πλειότερον του Ιωνά είναι εδώ. **42** Η βασιλίσα του νότου θέλει σηκωθή εν τη κρίσει μετά της γενεάς ταύτης και θέλει κατακρίνει αυτήν, διότι ήλθεν εκ των περάτων της γης διά να ακούση την σοφίαν του Σολομώντος, και ιδού, πλειότερον του Σολομώντος είναι εδώ. **43** Όταν δε το ακάθαρτον πνεύμα εξέλθη από του ανθρώπου, διέρχεται δι' ανύδρων τόπων και ζητεί ανάπαυσιν και δεν ευρίσκει. **44** Τότε λέγει· Ας επιστρέψω εις τον οίκόν μου, όθεν εξήλθον· και ελθόν ευρίσκει αυτόν κενόν, σεσαρωμένον και εστολισμένον. **45** Τότε υπάγει και παραλαμβάνει μεθ' εαυτού επτά άλλα πνεύματα πονηρότερα εαυτού, και εισελθόντα κατοικούσιν εκεί, και γίνονται τα έσχατα του ανθρώπου εκείνου χειρότερα των πρώτων. Ούτω θέλει είσθαι και εις την γενεάν ταύτην την πονηράν. **46** Ενώ δε αυτός ελάλει έτι προς τους όχλους, ιδού, η μήτηρ και οι αδελφοί αυτού ίσταντο έξω, ζητούντες να λαλήσωσι προς αυτόν. **47** Είπε δε τις προς αυτόν· Ιδού, η μήτηρ σου και οι αδελφοί σου ίστανται έξω, ζητούντες να λαλήσωσι προς σε. **48** Ο δε αποκριθείς προς τον ειπόντα τούτο προς αυτόν είπε· Τις είναι η μήτηρ μου και τίνες είναι οι αδελφοί μου; **49** Και εκτείνας την χείρα αυτού προς τους μαθητάς αυτού είπεν· Ιδού η μήτηρ μου και οι αδελφοί μου. **50** Διότι όστις κάμη

το θέλημα του Πατρός μου του εν ουρανοίς, αυτός μου είναι αδελφός και αδελφή και μήτηρ.

13 Εν εκείνη δε τη ημέρα εξελθών ο Ιησούς από της οικίας εκάθητο πλησίον της θαλάσσης· **2** και συνήχθησαν προς αυτόν όχλοι πολλοί, ώστε εμβάς εις το πλοίον εκάθητο, και πας ο όχλος ίστατο επί τον αιγιαλόν· **3** Και ελάλησε προς αυτούς πολλά διά παραβολών, λέγων· Ιδού, εξήλθεν ο σπείρων διά να σπείρη· **4** Και ενώ έσπειρεν, άλλα μεν έπesson παρά την οδόν, και ήλθον τα πετεινά και κατέφαγον αυτά· **5** άλλα δε έπesson επί τα πετρώδη, όπου δεν είχαν γην πολλήν, και ευθύς ανεφύησαν, επειδή δεν είχαν βάθος γης, **6** και ότε ανέτειλεν ο ήλιος εκαυματίσθησαν και επειδή δεν είχαν ρίζαν εξηράνθησαν· **7** άλλα δε έπesson επί τας ακάνθας, και ανέβησαν αι άκανθαι και απέπνιξαν αυτά· **8** άλλα δε έπesson επί την γην την καλήν και έδιδον καρπόν το μεν εκατόν, το δε εξήκοντα, το δε τριάκοντα· **9** Ο έχων ώτα δια να ακούη, ακούη· **10** Και προσελθόντες οι μαθηταί, είπον προς αυτόν· Διά τι λαλείς προς αυτούς διά παραβολών; **11** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· Διότι εις εσάς εδόθη να γνωρίσητε τα μυστήρια της βασιλείας των ουρανών, εις εκείνους όμως δεν εδόθη· **12** Διότι όστις έχει, έτι θέλει δοθής εις αυτόν και θέλει περισσευθής· όστις όμως δεν έχει, και ό, τι έχει θέλει αφαιρεθής απ' αυτού· **13** Διά τούτο λαλώ προς αυτούς διά παραβολών, διότι βλέποντες δεν βλέπousι και ακούοντες δεν ακούουσιν ουδέ νοούσι· **14** Και εκπληρούται επ' αυτών η προφητεία του Ησαΐου η λέγουσα· Με την ακοήν θέλετε ακούσει και δεν θέλετε εννοήσει, και βλέποντες θέλετε ιδεί και δεν θέλετε καταλάβει· **15** διότι επαχύνθη η καρδιά του λαού τούτου, και με τα ώτα βαρέως ήκουσαν και τους οφθαλμούς αυτών έκλεισαν μήποτε ιδώσι με τους οφθαλμούς και ακούσωσι με τα ώτα και νοήσωσι με την καρδιαν και επιστρέψωσι, και ιατρεύσω αυτούς· **16** Υμών δε οι οφθαλμοί είναι μακάριοι, διότι βλέπousι, και τα ώτα σας, διότι ακούουσιν· **17** Επειδή αληθώς σας λέγω ότι πολλοί προφηταί και δίκαιοι επεθύμησαν να ιδώσιν όσα βλέπετε, και δεν είδον, και να ακούσωσιν όσα ακούετε, και δεν ήκουσαν· **18** Σεις λοιπόν ακούσατε την παραβολήν του σπείροντος· **19** Παντός ακούοντος τον λόγον της βασιλείας και μη νοούντος, έρχεται ο πονηρός και αρπάζει το εσπαρμένον εν τη καρδιά αυτού· ούτος είναι ο σπαρθείς παρά την οδόν· **20** Ο δε επί τα πετρώδη σπαρθείς, ούτος είναι ο ακούων τον λόγον και ευθύς μετά χαράς δεχόμενος αυτόν· **21** δεν έχει όμως ρίζαν εν εαυτώ, αλλ' είναι πρόσκαιρος, όταν δε γείνη θλίψις ή διωγμός διά τον λόγον, ευθύς σκανδαλίζεται· **22** Ο δε εις τας ακάνθας σπαρθείς, ούτος είναι ο ακούων τον λόγον, έπειτα η μέριμνα του αιώνος τούτου και η απάτη του πλούτου συμπνίγει τον λόγον, και γίνεται άκαρπος· **(αϊθν g165)** **23** Ο δε σπαρθείς επί την γην την καλήν, ούτος είναι ο ακούων τον λόγον και νοών· όστις και καρποφορεί και κάμνει ο μεν εκατόν, ο δε εξήκοντα, ο δε τριάκοντα· **24** Άλλην παραβολήν παρέθηκεν εις αυτούς, λέγων· Ωμοιώθη η βασιλεία των ουρανών με άνθρωπον, όστις έσπειρε καλόν σπόρον εν τω αγρώ αυτού· **25** αλλ' ενώ εκοιμώντο οι άνθρωποι, ήλθεν ο εχθρός αυτού και έσπειρε ζιζάνια ανά μέσον του σίτου και ανεχώρησεν· **26** Οτε δε εβλάστησεν ο χόρτος και έκαμε καρπόν, τότε εφάνησαν και τα ζιζάνια· **27** Προσελθόντες δε οι δούλοι του οικοδεσπότη είπον προς αυτόν· Κύριε, καλόν σπόρον δεν έσπειρας εν τω αγρώ σου; πόθεν λοιπόν έχει τα ζιζάνια; **28** Ο δε είπε προς αυτούς· Εχθρός άνθρωπος έκαμε τούτο· οι δε δούλοι είπον προς αυτόν· Θέλεις λοιπόν να υπάγωμεν και να συλλέξωμεν αυτά; **29** Ο δε είπεν

Ουχι, μήποτε συλλέγοντες τα ζιζάνια εκριζώσητε μετ' αυτών τον σίτον· **30** αφήσατε να συναυξάνωσιν αμφοτέρα μέχρι του θερισμού, και εν τω καιρώ του θερισμού θέλω ειπέ προς τους θεριστάς· Συλλέξατε πρώτων τα ζιζάνια και δέσατε αυτά εις δέσμας διά να κατακαύσητε αυτά, τον δε σίτον συνάξατε εις την αποθήκην μου· **31** Άλλην παραβολήν παρέθηκεν εις αυτούς, λέγων· Ομοία είναι η βασιλεία των ουρανών με κόκκον σινάπεως, τον οποίον λαβών άνθρωπος έσπειρεν εν τω αγρώ αυτού· **32** το οποίον είναι μεν μικρότερον πάντων των σπερμάτων, όταν όμως αυξηθής είναι μεγαλύτερον των λαχάνων και γίνεται δένδρον, ώστε έρχονται τα πετεινά του ουρανού και κατασκηνούσιν εν τοις κλάδοις αυτού· **33** Άλλην παραβολήν ειπέ προς αυτούς· Ομοία είναι η βασιλεία των ουρανών με προζύμιον, το οποίον λαβούσα γυνή ενέκρυψεν εις τρία μέτρα αλεύρου, εωσού έγεινεν όλον ένζυμον· **34** Ταύτα πάντα ελάλησεν ο Ιησούς διά παραβολών προς τους όχλους και χωρίς παραβολής δεν ελάλει προς αυτούς, **35** διά να πληρωθί το ρηθέν διά τον προφήτου, λέγοντος· Θέλω ανοίξει εν παραβολή το στόμα μου, θέλω απαγγείλει πράγματα κεκρυμμένα από καταβολής κόσμου· **36** Τότε αφήσας τους όχλους ήλθεν εις την οικίαν ο Ιησούς· Και προσήλθον προς αυτόν οι μαθηταί αυτού, λέγοντες· Εξηγήσον εις ημάς την παραβολήν των ζιζανίων του αγρού· **37** Ο δε αποκριθείς είπέ προς αυτούς· Ο σπείρων τον καλόν σπόρον είναι ο Υίός του ανθρώπου· **38** ο δε αγρός είναι ο κόσμος· ο δε καλός σπόρος, ούτοι είναι οι υιοί της βασιλείας τα δε ζιζάνια είναι οι υιοί του πονηρού· **39** ο δε εχθρός, όστις έσπειρεν αυτά, είναι ο διάβολος· ο δε θερισμός είναι η συντέλεια του αιώνος· οι δε θερισταί είναι οι άγγελοι· **(αϊθν g165)** **40** Καθώς λοιπόν συλλέγονται τα ζιζάνια και κατακαίονται εν πυρί, ούτω θέλousι είσθαι εν τη συντελεία του αιώνος τούτου· **(αϊθν g165)** **41** Θέλει αποστείλει ο Υίός του ανθρώπου τους άγγέλους αυτού, και θέλουσι συλλέξει εκ της βασιλείας αυτού πάντα τα σκάνδαλα και τους πράττοντας την ανομίαν, **42** και θέλουσι ρίψει αυτούς εις την κάμινον του πυρός· εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων· **43** Τότε οι δίκαιοι θέλουσιν εκλαμφει ως ο ήλιος εν τη βασιλεία του Πατρός αυτών· Ο έχων ώτα διά να ακούη ας ακούη· **44** Πάλιν ομοία είναι η βασιλεία των ουρανών με θησαυρόν κεκρυμμένον εν τω αγρώ, τον οποίον ευρών άνθρωπος έκρυψε, και από της χαράς αυτού υπάγει και πωλεί πάντα όσα έχει και αγοράζει τον αγρόν εκείνον· **45** Πάλιν ομοία είναι η βασιλεία των ουρανών με άνθρωπον έμπορον ζητούντα καλούς μαργαρίτας· **46** όστις ευρών ένα πολύτιμον μαργαρίτην, υπήγει και επώλησε πάντα όσα είχε και ηγόρασεν αυτόν· **47** Πάλιν ομοία είναι η βασιλεία των ουρανών με δίκτυον, το οποίον ερρίφη εις την θάλασσαν και συνηγαγεν από παντός είδους· **48** το οποίον, αφού γεμίσητι, ανεβίβασεν επί τον αιγιαλόν και καθήσαντες συνέλεξαν τα καλά εις αγγεία, τα δε αχρεία έρριψαν έξω· **49** Ούτω θέλει είσθαι εν τη συντελεία του αιώνος· θέλουσιν εξέλθει οι άγγελοι και θέλουσιν αποχωρίσει τους πονηρούς εκ μέσου των δικαίων, **(αϊθν g165)** **50** και θέλουσι ρίψει αυτούς εις την κάμινον του πυρός· εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων· **51** λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Ενοήσατε ταύτα πάντα; Λέγουσι προς αυτόν· Ναι, Κύριε· **52** Ο δε είπέ προς αυτούς· Διά τούτο πας γραμματεύς, μαθητευθείς εις τα περί της βασιλείας των ουρανών, είναι όμοιος με άνθρωπον οικοδεσπότην, όστις εκβάλλει εκ του θησαυρού αυτού νέα και παλαιά· **53** Και αφού ετελείωσεν ο Ιησούς τας παραβολάς ταύτας, ανεχώρησεν εκείθεν· **54**

Δεν απεστάλην ειμή εις τα πρόβατα τα απολωλότα του οίκου Ισραήλ. **25** Η δε ελθούσα προσεκύνει αυτόν, λέγουσα: Κύριε, βοήθει μοι. **26** Ο δε αποκριθείς είπε: Δεν είναι καλόν να λάβη τις τον άρτον των τέκνων και να ρίψη εις τα κυνάρια. **27** Η δε είπε: Ναι, Κύριε: αλλά και τα κυνάρια τρώγουσιν από των ψιχίων των πιπτόντων από της τραπέζης των κυρίων αυτών. **28** Τότε αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτήν: Ω γύναι, μεγάλη σου η πίστις: ας γείνη εις σε ως θέλεις. Και ιατρεύθη η θυγάτηρ αυτής από της ώρας εκείνης. **29** Και μεταβάς εκείθεν ο Ιησούς, ήλθε παρά την θάλασσαν της Γαλιλαίας, και αναβάς εις το όρος εκάθητο εκεί. **30** Και ήλθον προς αυτόν όχλοι πολλοί έχοντες μεθ' αυτών χωλούς, τυφλούς, κωφούς, κουλλούς και άλλους πολλούς: και έρριψαν αυτούς εις τους πόδας του Ιησού, και εθεράπευσεν αυτούς. **31** ώστε οι όχλοι εθαύμασαν βλέποντες κωφούς λαλούντας, κουλλούς υγιείς, χωλούς περιπατούντας και τυφλούς βλέποντας: και εδόξασαν τον Θεόν του Ισραήλ. **32** Ο δε Ιησούς, προσκαλέσας τους μαθητάς αυτού, είπε: Σπλαγχνίζομαι διά τον όχλον, διότι τρεις ήδη ημέρας μένουσι πλησίον μου και δεν έχουσι τι να φάωσι: και να απολύσω αυτούς νήστεις δεν θέλω, μήποτε αποκάμωσι καθ' οδόν. **33** Και λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί αυτού: Πόθεν εις ημάς εν τη ερημία άρτοι τόσοι, ώστε να χορτάσωμεν τόσον όχλον; **34** Και λέγει προς αυτούς ο Ιησούς: Πόσους άρτους έχετε; οι δε είπον: Επτά, και ολίγα ψαφάρια. **35** Και προσέταξε τους όχλους να καθίσωσιν επί την γην. **36** Και λαβών τους επτά άρτους και τα οψάρια, αφού ευχαρίστησεν, έκοψε και έδωκεν εις τους μαθητάς αυτού, οι δε μαθηταί εις τον όχλον. **37** Και έφαγον πάντες και εχορτάσθησαν, και εσήκωσαν το περίσσευμα των κλασμάτων επτά σπυρίδας πλήρεις. **38** οι δε τρώγοντες ήσαν τετρακισχίλιον άνδρες εκτός γυναικών και παιδίων. **39** Αφού δε απέλυσε τους όχλους, εισήλθεν εις το πλοίον και ήλθεν εις τα όρια Μαγδαλά.

16 Και προσελθόντες οι Φαρισαίοι και οι Σαδδουκαίοι, πειράζοντες αυτόν εξήτησαν να δείξη εις αυτούς σημείον εκ του ουρανού. **2** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς: Όταν γείνη εσπέρα, λέγετε: Καλωσύνη: διότι κοκκινίζει ο ουρανός. **3** και το πρωί: Σήμερον χειμών: διότι κοκκινίζει οκυθρωπάζων ο ουρανός. Υποκριταί, το μεν πρόσωπον του ουρανού εξεζυρετε να διακρίνητε, τα δε σημεία των καιρών δεν δύνασθε; **4** Γενεά πονηρά και μοιχαλίστη σημείον ζητεί, και σημείον δεν θέλει δοθή εις αυτήν ειμή το σημείον Ιωνά του προφήτου. Και αφήσας αυτούς ανεχώρησε. **5** Και ελθόντες οι μαθηταί αυτού εις το πέραν, ελησμόνησαν να λάβωσιν άρτους. **6** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς: Βλέπετε και προσέχετε από της ζύμης των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων. **7** Και εκείνοι διελογίζοντο εν εαυτοίς, λέγοντες ότι άρτους δεν ελάβομεν. **8** Νοήσας δε ο Ιησούς, είπε προς αυτούς: Τι διαλογίζεσθε εν εαυτοίς, ολιγόπιστοι, ότι άρτους δεν ελάβετε; **9** έτι δεν καταλαμβάνετε, ουδέ ενθυμείσθε τους πέντε άρτους των πεντακισχιλίων και πόσους κοφίνους ελάβετε; **10** ουδέ τους επτά άρτους των τετρακισχιλίων και πόσας σπυρίδας ελάβετε; **11** πως δεν καταλαμβάνετε ότι περί άρτου δεν σας είπον να προσέχητε από της ζύμης των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων; **12** Τότε ενόησαν, ότι δεν είπε να προσέχωσιν από της ζύμης του άρτου, αλλ' από της διδαχής των Φαρισαίων και Σαδδουκαίων. **13** Ότε δε ήλθεν ο Ιησούς εις τα μέρη της Καισαρείας της Φιλιππου, ηρώτα τους μαθητάς αυτού, λέγων: Τίνα με λέγουσιν οι άνθρωποι ότι είμαι εγώ ο Υιός του ανθρώπου; **14** Οι δε είπον: Άλλοι μεν Ιωάννην τον Βαπτιστήν, άλλοι δε Ηλίαν και άλλοι Ιερεμιάν ή ένα των

προφητών. **15** λέγει προς αυτούς: Αλλά σεις τίνα με λέγετε ότι είμαι; **16** Και αποκριθείς ο Σίμων Πέτρος είπε: Συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού του ζώντος. **17** Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτόν: Μακάριος είσαι, Σίμων, υιέ του Ιωνά, διότι σαρξ και αίμα δεν σοι απέκάλυψε τούτο, αλλ' ο Πατήρ μου ο εν τοις ουρανοίς. **18** Και εγώ δε σοι λέγω ότι συ είσαι Πέτρος, και επί ταύτης της πέτρας θέλω οικοδομήσει την εκκλησίαν μου, και πύλαι άδου δεν θέλουσιν ισχύσει καθ' αυτής. **(Hadēs g86)** **19** Και θέλω σοι δώσει τα κλειδιά της βασιλείας των ουρανών, και ό, τι εάν δέσης επί της γης, θέλει είσθαι δεδεμένον εν τοις ουρανοίς, και ό, τι εάν λύσης επί της γης, θέλει είσθαι λυμένον εν τοις ουρανοίς. **20** Τότε παρήγγειλεν εις τους μαθητάς αυτού να μη είπωσι προς μηδένα ότι αυτός είναι Ιησούς ο Χριστός. **21** Από τότε ήρχισεν ο Ιησούς να δεικνύη εις τους μαθητάς αυτού ότι πρέπει να υπάγη εις Ιεροσόλυμα και να πάθη πολλά από των πρεσβυτέρων και αρχιερέων και γραμματέων, και να θανατωθή, και την τρίτην ημέραν να αναστηθή. **22** Και παραβάλων αυτόν ο Πέτρος κατ' ιδίαν ήρχισεν να επιτιμά αυτόν, λέγων: Γενού ίλεως εις σεαυτόν, Κύριε: δεν θέλει γείνη τούτο εις σε. **23** Εκείνος δε στραφείς είπε προς τον Πέτρον: Ύπαγε οπίσω μου, Σατανά: σκάνδαλόν μου είσαι: διότι δεν φρονείς τα του Θεού, αλλά τα των ανθρώπων. **24** Τότε ο Ιησούς είπε προς τους μαθητάς αυτού: Εάν τις θέλη να έλθη οπίσω μου, ας απαρνηθή εαυτόν και ας σηκώση τον σταυρόν αυτού και ας με ακολουθή. **25** Διότι όστις θέλει να σώση την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν: και όστις απολέση την ζωήν αυτού ένεκεν εμού, θέλει ευρεί αυτήν. **26** Επειδή τι ωφελείται άνθρωπος εάν τον κόσμον όλον κερδήση, την δε ψυχήν αυτού ζημιωθή; ή τι θέλει δώσει άνθρωπος εις ανταλλάγην της ψυχής αυτού; **27** Διότι μέλλει ο Υιός του ανθρώπου να έλθη εν τη δόξη του Πατρός αυτού μετά των αγγέλων αυτού, και τότε θέλει αποδώσει εις έκαστον κατά την πράξιν αυτού. **28** Αληθώς σας λέγω, είναι τινές των εδώ ισταμένων, οίτινες δεν θέλουσι γευθή θάνατον, εωσού ιδωσι τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον εν τη βασιλεία αυτού.

17 Και μεθ' ημέρας εξ παραλαμβάνει Ιησούς τον Πέτρον και Ιάκωβον και Ιωάννην τον αδελφόν αυτού και αναβιβάζει αυτούς εις όρος υψηλόν κατ' ιδίαν. **2** και μετεμορφώθη έμπροσθεν αυτών, και έλαμψε το πρόσωπον αυτού ως ο ήλιος, τα δε ιμάτια αυτού έγειναν λευκά ως το φως. **3** Και ιδού, εφάνησαν εις αυτούς Μωϋσής και Ηλίας συλλαλούντες μετ' αυτού. **4** Αποκριθείς δε ο Πέτρος είπε προς τον Ιησούν: Κύριε, καλόν είναι να ήμεθα εδώ: εάν θέλεις, ας κάμωμεν εδώ τρεις σκηνάς, διά σε μίαν και διά τον Μωϋσήν μίαν και μίαν διά τον Ηλίαν. **5** Ενώ αυτός ελάλει έτι, ιδού, νεφέλη φωτεινή επεσκίασεν αυτούς, και ιδού, φωνή εκ της νεφέλης λέγουσα: Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήτην: αυτός ακούετε. **6** Και ακούσαντες οι μαθηταί έπεσον κατά πρόσωπον αυτών και εφοβήθησαν σφόδρα. **7** Και προσελθόν ο Ιησούς επίασεν αυτούς και είπεν: Εγέρθητε και μη φοβείσθε. **8** Υψώσαντες δε τους οφθαλμούς αυτών, δεν είδον ουδένα ειμή τον Ιησούν μόνον. **9** Και ενώ κατέβαινον από του όρους, παρήγγειλεν εις αυτούς ο Ιησούς, λέγων: Μη είπητε προς μηδένα το όραμα, εωσού ο Υιός του ανθρώπου αναστηθή εκ νεκρών. **10** Και ηρώτησεν αυτόν οι μαθηταί αυτού, λέγοντες: Διά τι λοιπόν λέγουσιν οι γραμματείς ότι πρέπει να έλθη ο Ηλίας πρώτον; **11** Ο δε Ιησούς αποκριθείς είπε προς αυτούς: Ο Ηλίας μεν έρχεται πρώτον και θέλει αποκαταστήσει πάντα: **12** σας λέγω όμως ότι ήλθεν ήδη ο Ηλίας, και δεν γνώρισαν

πολλοί, και εθεράπευσεν αυτούς εκεί. **3** Και ήλθον προς αυτόν οι Φαρισαίοι, πειράζοντες αυτόν και λέγοντες προς αυτόν: Συγχωρείται εις τον άνθρωπον να χωρισθή την γυναίκα αυτού διά πάσαν αιτίαν; **4** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς: Δεν ανεγνώσατε ότι ο πλάσας απ' αρχής άρσεν και ήθηλυ έπλασεν αυτούς **5** και είπεν, Ένεκεν τούτου θέλει αφήσει άνθρωπος τον πατέρα και την μητέρα και θέλει προσκολληθή εις την γυναίκα αυτού, και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν; **6** Όστε δεν είναι πλέον δύο, αλλά μία σαρξ. Εκείνο λοιπόν το οποίον ο Θεός συνέξευξεν, άνθρωπος ας μη χωρίζη. **7** Λέγουσι προς αυτόν: Διά τι λοιπόν ο Μωϋσής προσέταξε να δώση έγγραφον διαζυγίου και να χωρισθή αυτήν; **8** Λέγει προς αυτούς: Διότι ο Μωϋσής διά την σκληροκαρδίαν σας συνεχώρησεν εις σας να χωρίζησθε τας γυναίκας σας απ' αρχής όμως δεν έγεινεν ούτω. **9** Σας λέγω δε ότι όστις χωρισθή την γυναίκα αυτού εκτός δια πορνείαν και νυμφευθή άλλην, γίνεται μοιχός και όστις νυμφευθή γυναίκα κεχωρισμένην, γίνεται μοιχός. **10** Λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί αυτού: Εάν ούτως έχη η υποχρέωσις του ανδρός προς την γυναίκα, δεν συμφέρει να νυμφευθή. **11** Ο δε είπε προς αυτούς: Δεν δύνανται πάντες να δεχθώσι τον λόγον τούτον, αλλ' εις όσους είναι δεδομένον. **12** Διότι είναι ευνοούχοι, όιτινες εκ κοιλίας μητρός εγεννήθησαν ούτω, και είναι ευνοούχοι, όιτινες ευνοούχισθαι υπό των ανθρώπων, και είναι ευνοούχοι, όιτινες ευνοούχισαν αυτούς διά την βασιλείαν των ουρανών. Όστις δύναται να δεχθή τούτο, ας δεχθή. **13** Τότε εφέρθησαν προς αυτόν παιδία, διά να επιθέση τας χείρας επ' αυτά και να ευχηθή: οι δε μαθηταί επέπληξαν αυτά. **14** Πλην ο Ιησούς είπεν: Αφήσατε τα παιδία και μη εμποδίζετε αυτά να έλθωσι προς εμέ διότι των τοιούτων είναι η βασιλεία των ουρανών. **15** Και αφού επέθηκεν επ' αυτά τας χείρας, ανεχώρησεν εκείθεν. **16** Και ιδού, προσελθών τις είπε προς αυτόν: Διδάσκαλε αγαθέ, τι καλόν να πράξω διά να έχω ζωήν αιώνιον; (αἰῶνιος g166) **17** Ο δε είπε προς αυτόν: Τι με λέγεις αγαθόν; ουδείς αγαθός ειμή εις, ο Θεός. Αλλ' εάν θέλης να εισέλθης εις την ζωήν, φύλαξον τας εντολάς. **18** Λέγει προς αυτόν Ποιάς; Και ο Ιησούς είπε: Το μη φονεύσης, μη μοιχεύσης, μη κλέψης, μη ψευδομαρτυρήσης, **19** τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα, και θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. **20** Λέγει προς αυτόν ο νεανίσκος: Πάντα ταύτα εφύλαξα εκ νεότητός μου: τι μοι λείπει έτι; **21** Είπε προς αυτόν ο Ιησούς: Εάν θέλης να ήσαι τέλειος, ύπαγε, πώλησον τα υπάρχοντά σου καιδος εις πτωχούς, και θέλεις έχη θησαυρόν εν ουρανώ, και ελθέ, ακολούθει μοι. **22** Ακούσας δε ο νεανίσκος τον λόγον, ανεχώρησε λυπούμενος διότι είχε κτήματα πολλά. **23** Και ο Ιησούς είπε προς τους μαθητάς αυτού: Αληθώς σας λέγω ότι δυσκόλως θέλει εισέλθει πλούσιος εις την βασιλείαν των ουρανών. **24** Και πάλιν σας λέγω, Ευκολώτερον είναι να περάση κάμηλος διά τρυπήματος βελόνης παρά πλούσιος να εισέλθη εις την βασιλείαν του Θεού. **25** Ακούσαντες δε οι μαθηταί αυτού εξαπλήττοντο σφόδρα, λέγοντες: Τις λοιπόν δύναται να σωθή; **26** Εμβλέψας δε ο Ιησούς, είπε προς αυτούς: Παρά ανθρώπους τούτο αδύνατον είναι, παρά τω Θεώ όμως τα πάντα είναι δυνατά. **27** Τότε αποκριθείς ο Πέτρος, είπε προς αυτόν: Ιδού, ημείς αφήκαμεν πάντα και σοι ηκολούθησαμεν: τι λοιπόν θέλει είσθαι εις ημάς; **28** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτούς: Αληθώς σας λέγω ότι σεις οι ακολουθήσαντές μοι, εν τη παλιγγενεσία, όταν καθήση ο Υιός του ανθρώπου επί του θρόνου της δόξης αυτού, θέλετε καθήσει και σεις επί δώδεκα θρόνους κρίνοντας τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ. **29** Και πας όστις αφήκεν οικίας

ή αδελφούς ή αδελφάς ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή τέκνα ή αγρούς ένεκεν του ονόματός μου, εκατονταπλάσια θέλει λάβει και ζωήν αιώνιον θέλει κληρονομήσει. (αἰῶνιος g166) **30** Πολλοί όμως πρώτοι θέλουσιν είσθαι έσχατοι και έσχατοι πρώτοι.

20 Διότι η βασιλεία των ουρανών είναι μομία με άνθρωπον οικοδοεσπότην, όστις εξήλθεν άμα τω πρωϊ διά να μισθώση εργάτας διά τον αμπελώνα αυτού. **2** Αφού δε συνεφώνησε μετά των εργατών προς εν δηνάριον την ημέραν, απέστειλεν αυτούς εις τον αμπελώνα αυτού. **3** Και εξελθών περί την τρίτην ώραν, είδεν άλλους ισταμένους εν τη αγορά άργούς, **4** και προς εκείνους είπεν: Υπάγετε και σεις εις τον αμπελώνα, και ό, τι είναι δίκαιον θέλω σας δώσει. Και εκείνοι υπήγον. **5** Πάλιν εξελθών περί την έκτην και ενάτην ώραν, έκαμεν ωσαύτως. **6** Περί δε την ενδεκάτην ώραν εξελθών εύρεν άλλους ισταμένους άργούς, και λέγει προς αυτούς: Διά τι ίστασθε εδώ όλην την ημέραν άργοί; **7** Λέγουσι προς αυτόν: Διότι ουδείς έμισθώσεν ημάς. Λέγει προς αυτούς: Υπάγετε και σεις εις τον αμπελώνα, και ό, τι είναι δίκαιον θέλετε λάβει. **8** Αφού δε έγεινεν εσπέρα, λέγει ο κύριος του αμπελώνος προς τον επιτρόπον αυτού: Κάλεσον τους εργάτας και απόδος εις αυτούς τον μισθόν, αρχίσας από των εσχάτων έως των πρώτων. **9** Και ελθόντες οι περί την ενδεκάτην ώραν μισθωθέντες, έλαβον ανά εν δηνάριον. **10** Ελθόντες δε οι πρώτοι, ενόμισαν ότι θέλουσι λάβει πλειότερα, έλαβον όμως και αυτοί ανά εν δηνάριον. **11** Και λαβόντες εγόγγυζον κατά του οικοδοεσπότου, **12** λέγοντες ότι, Ουτοι οι έσχατοι μίαν ώραν έκαμον, και έκαμες αυτούς ίσους με ημάς, όιτινες βαστάσαμεν το βάρος της ημέρας και τον καύσωνα. **13** Ο δε αποκριθείς είπε προς ένα εξ αυτών: Φίλε, δεν σε αδικώ: δεν συνεφώνησας εν δηνάριον μετ' εμού; **14** λάβε το σον και ύπαγε: θέλω δε να δώσω εις τούτον τον έσχατον ως και εις σε. **15** Η δεν έχω την εξουσίαν να κάμω ό, τι θέλω εις τα εμά; ή ο οφθαλμός σου είναι πονηρός διότι εγώ είμαι αγαθός; **16** Ούτω θέλουσιν είσθαι οι έσχατοι πρώτοι και οι πρώτοι έσχατοι: διότι πολλοί είναι οι κεκλημένοι, ολίγοι δε οι εκλεκτοί. **17** Και αναβαίνων ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα, παρέλαβε τους δώδεκα μαθητάς κατ' ιδίαν εν τη οδώ και είπε προς αυτούς. **18** Ιδού, αναβαίνομεν εις Ιεροσόλυμα, και ο Υιός του ανθρώπου θέλει παραδοθή εις τους αρχιερείς και γραμματείς και θέλουσι καταδικάσει αυτόν εις θάνατον, **19** και θέλουσι παραδώσει αυτόν εις τα έθνη διά να εμπαιξώσι και μαστιγώσωσι και σταυρώσωσι, και τη τρίτη ημέρα θέλει αναστηθή. **20** Τότε προσήλθε προς αυτόν η μητηρ των υιών του Ζεβεδάου μετά των υιών αυτής, προσκυνούσα και ζητούσα τι παρ' αυτού. **21** Ο δε είπε προς αυτήν: Τι θέλω; Λέγει προς αυτόν: Ειπέ να καθήσωσιν ούτοι οι δύο υιοί μου εις εκ δεξιών σου και εις εξ αριστερών εν τη βασιλεία σου. **22** Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπε: Δεν εξεύρετε τι ζητείτε. Δύνασθε να πίντε το ποτήριον, το οποίον εγώ μέλλω να πίνω, και να βαπτισθήτε το βάπτισμα, το οποίον εγώ βαπτίζομαι; Λέγουσι προς αυτόν: Δυνάμεθα. **23** Και λέγει προς αυτούς οι δύο ποτήριόν μου θέλετε πίνει; και το βάπτισμα το οποίον εγώ βαπτίζομαι θέλετε βαπτισθή: το να καθήσητε όμως εκ δεξιών μου και εξ αριστερών μου δεν είναι εμού να δώσω, ειμή εις όσους είναι ητοιμασμένον υπό του Πατρός μου. **24** Και ακούσαντες οι δέκα ηγανάκτησαν περί των δύο αδελφών. **25** Ο δε Ιησούς προσκαλέσας αυτούς, είπεν: Εξεύρετε ότι οι άρχοντες των εθνών κατακυριεύουσιν αυτά και οι μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αυτά. **26** Ούτως όμως δεν θέλει είσθαι εν υμίν, αλλ' όστις θέλει να γείνη μέγας εν υμίν, ας ήναι υπηρέτης υμών, **27** και όστις θέλει να ήναι

με άνθρωπων βασιλέα, όστις έκαμε γάμους εις τον υιόν αυτού· **3** και απέστειλε τους δούλους αυτού να καλέσωσι τους προσκεκλημένους εις τους γάμους, και δεν ήθελον να έλθωσι. **4** Πάλιν απέστειλεν άλλους δούλους, λέγων· Είπατε προς τους προσκεκλημένους· Ιδού, το γεύμα μου ητοιμάσα, οι ταύροι μου και τα θρεπτά είναι εσφαγμένα και πάντα είναι έτοιμα· έλθετε εις τους γάμους. **5** Εκείνοι όμως αμελήσαντες απήλθον, ο μιν εις τον αγρόν αυτού, ο δε εις το εμπόριον αυτού· **6** οι δε λοιποί πιάσαντες τους δούλους αυτού ύβρισαν και εφόνευσαν. **7** Ακούσας δε ο βασιλεύς ωργίσθη, και πέμψας τα στρατεύματα αυτού απώλεσε τους φρονείς εκείνους και την πόλιν αυτών κατέκαυσε. **8** Τότε λέγει προς τους δούλους αυτού· Ο μιν γάμος είναι έτοιμος, οι δε προσκεκλημένοι δεν ήσαν άξιοι· **9** υπάγετε λοιπόν εις τας διεξόδους των οδών, και όσους αν εύρητε καλέσατε εις τους γάμους. **10** Και εξελθόντες οι δούλοι εκείνοι εις τας οδούς, συνήγαγον πάντας όσους εύρον, κακούς τε και καλούς· και γεμίσθη ο γάμος από ανακεκλιμένων. **11** Εισελθών δε ο βασιλεύς διά να θεωρήση τους ανακεκλιμένους, ειδεν εκεί άνθρωπον μη ενδεδυμένον ένδυμα γάμου, **12** και λέγει προς αυτόν· Φίλε, πως εισήλθες ενταύθα μη έχων ένδυμα γάμου; Ο δε απεστομώθη. **13** Τότε ειπεν ο βασιλεύς προς τους υπηρέτας· Δέσαντες αυτού πόδας και χείρας, σηκώσατε αυτόν και ρίψατε εις το σκότος το εξώτερον· εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων. **14** Διότι πολλοί είναι οι κεκλημένοι, ολίγοι δε οι εκλεκτοί. **15** Τότε υπήγον οι Φαρισαίοι και συνεβουλευθήσαν πως να παγιδύσωσιν αυτόν εν λόγω. **16** Και αποστέλλουσι προς αυτόν τους μαθητάς αυτών μετά των Ηρωδιανών, λέγοντες· Διδάσκαλε, εξευρόμεν ότι αληθής είσαι και την οδόν του Θεού εν αληθεία διδάσκεις και δεν σε μέλει περί ουδενός· διότι δεν βλέπειεις εις πρόσωπον ανθρώπων· **17** ειπέ λοιπόν προς ημάς, Τι σοι φαίνεται; είναι συγκεχωρημένον να δώσωμεν δασμόν εις τον Καίσαρα ή ουχι; **18** Γνωρίσας δε ο Ιησούς την πονηρίαν αυτών, ειπέ· Τι με πειράζετε, υποκριταί; **19** δείξατέ μοι το νόμισμα του δασμού· οι δε έφεραν προς αυτόν δηνάριον. **20** Και λέγει προς αυτούς· Τίνος είναι η εικών αύτη και η επιγραφή; **21** Λέγουσι προς αυτόν· Του Καίσαρος. Τότε λέγει προς αυτούς· Απόδοτε λοιπόν τα του Καίσαρος εις τον Καίσαρα και τα του Θεού εις τον Θεόν. **22** Και ακούσαντες θαύμασαν, και αφήσαντες αυτόν ανεχώρησαν. **23** Εν εκείνη την ημέρα προσήλθον προς αυτόν Σαδδουκαίοι, οι λέγοντες ότι δεν είναι ανάστασις, και ηρώτησαν αυτόν, λέγοντες· **24** Διδάσκαλε, ο Μωϋσής ειπεν, Εάν τις αποθήνη μη έχων τέκνα, θέλει νυμφευθή ο αδελφός αυτού την γυναίκα αυτού και θέλει αναστήσει σπέρμα εις τον αδελφόν αυτού. **25** Ήσαν δε παρ' ημίν επτά αδελφοί· και ο πρώτος αφού ενυμφεύθη ετελεύτησε, και μη έχων τέκνον, αφήκε την γυναίκα αυτού εις τον αδελφόν αυτού· **26** ομοίως και ο δεύτερος, και ο τρίτος, έως των επτά. **27** Ύστερον δε πάντων απέθανε και η γυνή. **28** Εν τη αναστάσει λοιπόν τίνος των επτά θέλει είσθαι γυνή; διότι πάντες έλαβον αυτήν. **29** Αποκριθείς δε ο Ιησούς, ειπέ προς αυτούς· Πλανάσθε μη γυωρίζοντες τας γραφάς μηδέ την δύναμιν του Θεού. **30** Διότι εν τη αναστάσει ούτε νυμφευονται ούτε νυμφευοσιν, αλλ' είναι ως άγγελοι του ούτου εν ουρανών. **31** Περί δε της αναστάσεως των νεκρών δεν ανεγνώσατε το ρηθέν προς εσάς υπό του Θεού, λέγοντος· **32** Εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ; δεν είναι ο Θεός Θεός νεκρών, αλλά ζώντων. **33** Και ακούσαντες οι όχλοι, εξεπλήττοντο διά την διδαχήν αυτού. **34** Οι δε Φαρισαίοι, ακούσαντες ότι απεστόμωσε τους Σαδδουκαίους, συνήχθησαν

ομού. **35** Και εις εξ αυτών, νομικός, ηρώτησε πειράζων αυτόν και λέγων· **36** Διδάσκαλε, ποια εντολή είναι μεγάλη εν τω νόμω; **37** Και ο Ιησούς ειπέ προς αυτόν· Θέλεις αγαπά Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της διανοίας σου. **38** Αύτη είναι πρώτη και μεγάλη εντολή. **39** Δευτέρα δε ομοία αυτής· Θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. **40** Εν ταύταις ταις δύο εντολαίς όλος ο νόμος και οι προφηταί κρέμναιται. **41** Και ενώ ήσαν συνηγμένοι οι Φαρισαίοι, ηρώτησεν αυτούς ο Ιησούς, **42** λέγων· Τι σας φαίνεται περί του Χριστού; τίνος υιός είναι; Λέγουσι προς αυτόν· Του Δαβίδ. **43** Λέγει προς αυτούς· Πως λοιπόν ο Δαβίδ διά Πνεύματος ονομάζει αυτόν Κύριον, λέγων, **44** Είπεν ο Κύριος προς τον Κύριόν μου, Κάθου εκ δεξιών μου εωσού θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου; **45** Εάν λοιπόν ο Δαβίδ ονομάζει αυτόν Κύριον, πως είναι υιός αυτού; **46** Και ουδείς ηδύνατο να αποκριθή προς αυτόν λόγον· ουδ' ετόλμησέ τις απ' εκείνης της ημέρας να ερωτήση πλέον αυτόν.

23 Τότε ο Ιησούς ελάλησε προς τους όχλους και προς τους μαθητάς αυτού, **2** λέγων· Επί της καθέδρας του Μωϋσέως εκάθησαν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι. **3** Πάντα λοιπόν όσα αν είπωσι προς εσάς να φυλάττητε, φυλάττετε και πράττετε, κατά δε τα έργα αυτών μη πράττετε· επειδή λέγουσι και δεν πράττουσι. **4** Διότι δένουσι φορτία βαρέα και δυσβάστακτα και επιθέτουσιν επί τους ώμους των ανθρώπων, δεν θέλουσιν όμως ουδέ διά του δακτύλου αυτών να κινήσωσιν αυτά. **5** Πράττουσι δε πάντα τα έργα αυτών διά να βλέπωνται υπό των ανθρώπων. Και πλατυνοσιν τα φυλακτήρια αυτών και μεγαλύνοσιν τα κράσπεδα των ιματίων αυτών, **6** και αγαπάσι τον πρώτον τόπον εν τοις δείπνοις και τας πρωτοκαθεδρίας εν ταις συναγωγαίς **7** και τους ασπασμούς εν ταις αγοραίς και να ονομάζονται υπό των ανθρώπων Ραββί, Ραββί· **8** σεις όμως μη ονομασθήτε Ραββί· διότι εις είναι ο καθηγητής σας, ο Χριστός· πάντες δε σεις αδελφοί είσθε. **9** Και πατέρα σας μη ονομάσητε επί της γης· διότι εις είναι ο Πατήρ σας, ο εν τοις ουρανοίς. **10** Μηδέ ονομασθήτε καθηγηταί· διότι εις είναι ο καθηγητής σας, ο Χριστός. **11** Ο δε μεγαλύτερος από σας θέλει είσθαι υπηρέτης σας. **12** Όστις δε υψώση εαυτόν θέλει ταπεινωθή, και όστις ταπεινώση εαυτόν θέλει υψωθή. **13** Αλλ' ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι κατατρύγετε τας οικίας των χηρών και τούτο επι προφάσις ότι κάμνετε μακράς προσευχάς· διά τούτο θέλετε λάβει μεγαλύτεραν καταδίκην. **14** Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι κλείετε την βασιλείαν των ουρανών έμπροσθεν των ανθρώπων· επειδή σεις δεν εισέρχεσθε ουδέ εις, εισερχομένους αφίνετε να εισέλθωσιν. **15** Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι περιέρχεσθε την θάλασσαν και την ξηράν διά να κάμψη ένα προσήλυτον, και όταν γείνη, κάμνετε αυτόν υιόν της γεέννης διπλότερον υμών. (Geenna u1067) **16** Ουαί εις εσάς, οδηγοί τυφλοί, οι λέγοντες· Όστις ομόση εν τω ναώ είναι ουδέν, όστις όμως ομόση εν τω χρυσώ του ναού, υποχρεούται. **17** Μωροί και τυφλοί· διότι τις είναι μεγαλύτερος, ο χρυσός ή ο ναός ο αγιάζων τον χρυσόν; **18** Καί· Όστις ομόση εν τω θυσιαστηρίω, είναι ουδέν, όστις όμως ομόση εν τω δώρω τω επάνω αυτού, υποχρεούται. **19** Μωροί και τυφλοί· διότι τι είναι μεγαλύτερον, το δώρον ή το θυσιαστήριον το αγιάζων το δώρον; **20** Ομόσας λοιπόν εν τω θυσιαστηρίω ομνύει εν αυτώ και εν πάσι τοις επάνω αυτού· **21** και ο ομόσας εν τω ναώ ομνύει εν αυτώ και εν τω κατοικούντι αυτόν. **22** Και ο ομόσας εν τω ουρανών, ομνύει εν τω θρόνω του Θεού και

εν τω καθημένω επάνω αυτού. **23** Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι αποδεκατίζετε το ηδύσομον και το άνηθον και το κύμινον, και αφήκατε τα βαρύτερα του νόμου, την κρίσιν και τον έλεον και την πίστιν· ταύτα έπρεπε να πράττητε και εκείνα να μη αφήνιητε. **24** Οδηγοί τυφλοί, οΐτινες διυλιζέτε τον κώνωπα, την δε κάμηλον καταπιίνετε. **25** Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριταί, διότι καθαρίζετε το έξωθεν του ποτηρίου και του πινακίου, έσωθεν όμως γέμουσιν εξ αρπαγής και ακρασίας. **26** Φαρισαίε τυφλέ, καθαρίσον πρώτον το εντός του ποτηρίου και του πινακίου, διά να γείνη και το εκτός αυτών καθαρόν. **27** Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριταί, διότι ομοιάζετε με τάφους ασβεστωμένους, οΐτινες έξωθεν μεν φαίνονται ωραίοι, έσωθεν όμως γέμουσιν οστέων νεκρών και πάσης ακαθαρσίας. **28** Ούτω και σεις έξωθεν μεν φαίνεσθε εις τους ανθρώπους δίκαιοι, έσωθεν όμως είσθε πλήρεις υποκρισεως και ανομίας. **29** Ουαί εις εσάς, γραμματείς και Φαρισαίοι υποκριταί διότι οικοδομείτε τους τάφους των προφητών και στολιζάτε τα μνημεία των δικαίων, **30** και λέγετε: Εάν ήμεθα εν ταις ημέραις των πατέρων ημών, δεν ηθέλομεν είσθαι συγκοινωνοί αυτών εν τω αίματι των προφητών. **31** Ωστε μαρτυρείτε εις εαυτούς ότι είσθε υιοί των φονευσάντων τους προφήτας. **32** Αναπληρώσατε και σεις το μέτρον των πατέρων σας. **33** Όφεις, γεννήματα εχιδνών· πως θέλετε φύγει από της καταδίκης της γενένης· **(Geenna g1067)** **34** Διά τούτο ιδού, εγώ αποστέλλω προς εσάς προφήτας και σοφούς και γραμματείς, και εξ αυτών θέλετε θανατώσει και σταυρώσει, και εξ αυτών θέλετε μαστιγώσει εν ταις συναγωγαίς σας και διώξει από πόλεως εις πόλιν, **35** διά να έλθη επ' υμάς παν αίμα δίκαιον εκχυνόμενον επί της γης από του αίματος Άβελ του δικαίου έως του αίματος Ζαχαρίου υιού Βαραχίου, τον οποίον εφονεύσατε μεταξύ του ναού και του θουσιαστηρίου. **36** Αληθώς σας λέγω, Πάντα ταύτα θέλουσιν ελθει επί την γενεάν ταύτην. **37** Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύουσα τους προφήτας και λιθοβολούσα τους απεσταλμένους προς σέ· ποσάκις ηθέλησα να συνάξω τα τέκνα σου καθ' ον τρόπον συνάγει η όρνις τα ορνιθία εαυτής υπό τας πτέρυγας, και δεν ηηελήσατε. **38** Ιδού, αφίνεται εις εσάς ο οίκος σας έρημος. **39** Διότι σας λέγω, δεν θέλετε με ιδεί εις το εξής, εωσού είπητε, Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

24 Και εξελθών ο Ιησούς ανεχώρει από του ιερού· και προσήλθον οι μαθηταί αυτού διά να επιδείξωσιν εις αυτόν τας οικοδομάς του ιερού. **20** δε Ιησούς είπε προς αυτούς· Δεν βλέπετε πάντα ταύτα; αληθώς σας λέγω, δεν θέλει αφεθή εδώ λίθος επί λίθον, όστις δεν θέλει κατακρημνισθή. **3** Και ενώ εκάθητο επί του όρους των Ελαιών, προσήλθον προς αυτόν οι μαθηταί κατ' ιδίαν, λέγοντες· Ειπέ προς ημάς πότε θέλουσι γείνη ταύτα, και τι το σημείον της παρουσίας σου και της συντελείας του αιώνος; **(aiōn g165)** **4** Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Βλέπετε η σας πλανήσις. **5** Διότι πολλοί θέλουσιν ελθει επί τω ονόματί μου, λέγοντες, Εγώ είμαι ο Χριστός, και πολλούς θέλουσι πλανήσει. **6** Θέλετε δε ακούσει πολέμους και φήμας πολέμων· προσέχετε μη ταραχθήτε· επειδή πάντα ταύτα πρέπει να γείνωσιν, αλλά δεν είναι έτι το τέλος. **7** Διότι θέλει εγερθή έθνος επί έθνος και βασιλεία επί βασιλείαν, και θέλουσι γείνη πείναι και λοιμοί και σεισμοί κατά τόπους· **8** πάντα δε ταύτα είναι αρχή ωδίνων. **9** Τότε θέλουσι σας παραδώσει εις θλίψιν και θέλουσι σας θανατώσει, και θέλετε είσθαι μισούμενοι υπό πάντων των εθνών διά το όνομά μου. **10** Και τότε θέλουσι σκανδαλισθή πολλοί και θέλουσι παραδώσει

αλλήλους και θέλουσι μισήσει αλλήλους. **11** Και πολλοί ψευδοπροφήται θέλουσιν εγερθή και πλανήσει πολλούς, **12** και επειδή θέλει πληθυνθή η ανομία, η αγάπη των πολλών θέλει ψυχρανθή. **13** Ο δε υπομείνας έως τέλους, ούτος θέλει σωθή. **14** Και θέλει κηρυχθή τούτο το ευαγγέλιον της βασιλείας εν όλη τη οικουμένη προς μαρτυρίαν εις πάντα τα έθνη, και τότε θέλει ελθει το τέλος. **15** Όταν λοιπόν ιδητε το βδέλυγμα της ερημώσεως, το λαληθέν διά τον προφήτον Δανιήλ, ιστάμενον εν τω τόπω τω αγίω· -ο αναγινώσκων· ας εννοή- **16** τότε οι εν τη Ιουδαία ας φεύγωσιν επί τα όρη· **17** όστις ευρεθή επί του δώματος, ας μη καταρή διά να λάβη τι εκ της οικίας αυτού· **18** και όστις ευρεθή εν τω αγρώ, ας μη επιστρέψη πίσω διά να λάβη τα ιμάτια αυτού. **19** Ουαί δε εις τας εγκυμονούσας και τας θηλαζούσας εν εκείναις ταις ημέραις. **20** Προσεύχεσθε δε διά να μη γείνη η φυγή υμών εν χειμώνι μηδέ εν σαββάτω. **21** Διότι τότε θέλει είσθαι θλίψις μεγάλη, οποία δεν έγινε εν απ' αρχής κόσμου έως του νυν, ουδέ θέλει γείνη. **22** Και αν δεν συντεμένοντο αι ημέραι εκείναι, δεν ήθελε σωθή ουδεμία σάρξ· διά τους εκλεκτούς όμως θέλουσιν συντημηθαι αι ημέραι εκείναι. **23** Τότε εάν τις είπη προς υμάς· Ιδού εδώ είναι ο Χριστός ή εδώ, μη πιστεύσητε· **24** διότι θέλουσιν εγερθή ψευδοχριστοί και ψευδοπροφήται και θέλουσι δείξει σημεία μεγάλα και τέρατα, ώστε να πλανήσωσιν, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς. **25** Ιδού, προείπα προς υμάς. **26** Εάν λοιπόν είπωσι προς υμάς, Ιδού, εν τη ερήμω είναι, μη εξέλθητε, Ιδού, εν ταις ταμείοις, μη πιστεύσητε· **27** διότι καθώς η αστραπή εξέρχεται από ανατολών και φαίνεται έως δυσμών, ούτω θέλει είσθαι και η παρουσία του Υιού του ανθρώπου. **28** Διότι όπου είναι το πτώμα, εκεί θέλουσι συναχθή οι αετοί. **29** Ευθις δε μετά την θλίψιν των ημερών εκείνων ο ήλιος θέλει εκκοισθή και η σελήνη δεν θέλει δώσει το φέγγος ατικής, και οι αστέρες θέλουσι πέσει από του ουρανού και αι δυνάμεις των ουρανών θέλουσι σαλευθή. **30** Και τότε θέλει φανή το σημείον του Υιού του ανθρώπου εν τω ουρανώ, και τότε θέλουσι θρηνήσει πάσαι αι φυλαί της γης και θέλουσιν ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον επί των νεφελών του ουρανού μετά δυνάμειωσ και δόξης πολλής. **31** Και θέλει αποστείλει τους αγγέλους αυτού μετά σάλπιγγος φωνής μεγάλης, και θέλουσι συνάξει τους εκλεκτούς αυτού εκ των τεσσάρων ανέμων απ' άκρων ουρανών έως άκρων αυτών. **32** Από δε της συκής μάθετε την παραβολήν· Όταν ο κλάδος αυτής γείνη ήδη απαλός και εκβλαστάνη τα φύλλα, γνωρίζετε ότι πλησιάζει το θερος· **33** ούτω και σεις, όταν ιδητε πάντα ταύτα, εξεζύρετε ότι πλησίον είναι επί τας θύρας. **34** Αληθώς σας λέγω, δεν θέλει παρέλθει η γενεά αύτη, εωσού γείνωσι πάντα ταύτα. **35** Ο ουρανός και η γη θέλουσι παρέλθει, οι δε λόγοι μου δεν θέλουσι παρέλθει. **36** Περί δε της ημέρας εκείνης και της ώρας ουδείς γνώσκει, ουδέ οι άγγελοι των ουρανών, ειμή ο Πατήρ μου μόνος· **37** και καθώς αι ημέραι του Νώε, ούτω θέλει είσθαι και η παρουσία του Υιού του ανθρώπου. **38** Διότι καθώς εν ταις ημέραις ταις προ του κατακλισμού ήσαν τρώγοντες και πίνοντες, νυμφεύόμενοι και νυμφεύοντες, έως της ημέρας καθ' ην ο Νώε εισήλθεν εις την κιβωτόν, **39** και δεν ενόησαν, εωσού ήλθεν ο κατακλισμός και εσήκωσε πάντας, ούτω θέλει είσθαι και η παρουσία του Υιού του ανθρώπου. **40** Τότε δύο θέλουσιν είσθαι εν τω αγρώ· ο εις παραλαμβάνεται και ο εις αφίνεται· **41** δύο γυναίκες θέλουσιν αλέθει εν τω μύλω, μία παραλαμβάνεται και μία αφίνεται. **42** Αγρυπνεΐτε λοιπόν, διότι δεν εξεζύρετε ποία ώρα έρχεται ο Κύριος υμών. **43** Τούτο δε γινώσκετε ότι εάν ήζυρεν ο οικοδεσπότης εν ποία

φυλακή της νυκτός έρχεται ο κλέπτης, ήθελεν αγρυπνήσει και δεν ήθελεν αφήσει να διορυχθή η οικία αυτού. **44** Διά τούτο και σεις γίνεσθε έτοιμοι, διότι καθ' ην ώραν δεν στοχάζεσθε, έρχεται ο Υιός του ανθρώπου. **45** Τις λοιπόν είναι ο πιστός και φρόνιμος δούλος, τον οποίον ο κύριος αυτού κατέτισεν επί των υπηρετών αυτού, διά να δίδη εις αυτούς την τροφήν εν καιρώ; **46** Μακάριος ο δούλος εκείνος, τον οποίον όταν έλθη ο κύριος αυτού θέλει ευρεί πράττοντα ούτως. **47** Αληθώς σας λέγω ότι θέλει καταστήσει αυτόν επί πάντων των υπάρχόντων αυτού. **48** Εάν δε είπη ο κακός εκείνος δούλος εν τη καρδία αυτού, Βραδύνει να έλθη ο κύριός μου, **49** και αρχίση να δέρη τους συνδούλους, να τρώγη δε και να πίνη μετά των μεθύοντων, **50** θέλει ελθεί ο κύριος του δούλου εκείνου καθ' ην ημέραν δεν προσμένει και καθ' ην ώραν δεν εξεύρει, **51** και θέλει αποχωρήσει αυτόν, και το μέρος αυτού θέλει θέσει μετά των υποκριτών· εκεί θέλει εισθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων.

25 Τότε θέλει ομοιωθή η βασιλεία των ουρανών με δέκα παρθένους, αίτινες λαβούσαι τας λαμπάδας αυτών εξήλθον εις απάντησιν του νυμφίου. **2** Πέντε δε εξ αυτών ήσαν φρόνιμοι και πέντε μωραί. **3** Αίτινες μωραί, λαβούσαι τας λαμπάδας αυτών, δεν έλαβον μεθ' εαυτών έλαιον· **4** αι φρόνιμοι όμως έλαβον έλαιον εν τοις αγγείοις αυτών μετά των λαμπάδων αυτών. **5** Και επειδή ο νυμφίος εβράδυνεν, ενύσταζαν πάσαι και εκοιμώντο. **6** Εν τω μέσω δε της νυκτός έγινε κραυγή· Ιδού, ο νυμφίος έρχεται, εξέλθετε εις απάντησιν αυτού. **7** Τότε εσηκώθησαν πάσαι αι παρθένοι εκείναι και ητοιμασαν τας λαμπάδας αυτών. **8** Και αι μωραί είπον προς τας φρονίμους· Δότε εις ημάς εκ του ελαίου σας, διότι αι λαμπάδες ημών σβύνονται. **9** Απεκρίθησαν δε αι φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε δεν αρκέει εις ημάς και εις εσάς· όθεν υπάγετε κάλλιον προς τους πωλούντας και αγοράσατε εις εαυτάς. **10** Ενώ δε απήρχοντο διά να αγοράσωσι, ήλθεν ο νυμφίος και αι έτοιμοι εισήλθον μετ' αυτού εις τους γάμους, και εκλείθη η θύρα. **11** Ύστερον δε έρχονται και αι λοιπαί παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, άνοιξον εις ημάς. **12** Ο δε αποκριθείς είπεν· Αληθώς σας λέγω, δεν σας γνωρίζω. **13** Αγρυπνείτε λοιπόν, διότι δεν εξεύρετε την ημέραν ουδέ την ώραν, καθ' ην ο Υιός του ανθρώπου έρχεται. **14** Διότι θέλει ελθεί ο υ άνθρωπος, όστις αποδιώκων εκάλεσε τους δούλους αυτού και παρέδωκεν εις αυτούς τα υπάρχοντα αυτού, **15** και εις άλλον μεν έδωκε πέντε τάλαντα, εις άλλον δε δύο, εις άλλον δε εν, εις έκαστον κατά την ιδίαν αυτού ικανότητα, και απεδίμησεν ευθύς. **16** Υπήγε δε ο λαβών να πέντε τάλαντα και εργαζόμενος δι' αυτών εκάμεν άλλα πέντε τάλαντα. **17** Οσαύτως και ο τα δύο εκέρδησε και αυτός άλλα δύο. **18** Ο δε λαβών το εν υπήγε και έσκαψεν εις την γην και έκρυψε το αργύριον του κυρίου αυτού. **19** Μετά δε καιρόν πολύν έρχεται ο κύριος των δούλων εκείνων και θεωρεί λογαριασμόν μετ' αυτών. **20** Και ελθών ο λαβών τα πέντε τάλαντα, προσέφερεν άλλα πέντε τάλαντα, λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντα μοι παρέδωκας· Ιδού, άλλα πέντε τάλαντα εκέρδησα επ' αυτοίς. **21** Και είπε προς αυτόν ο κύριος αυτού· Εύγε, δούλε αγαθέ και πιστέ· εις τα ολίγα εστάθης πιστός, επί πολλών θέλω σε καταστήσει· εισέλθε εις την χαράν του κυρίου σου. **22** Προσελθών δε και ο λαβών τα δύο τάλαντα είπε· Κύριε, δύο τάλαντα μοι παρέδωκας· Ιδού, άλλα δύο τάλαντα εκέρδησα επ' αυτοίς. **23** Είπε προς αυτόν ο κύριος αυτού· Εύγε, δούλε αγαθέ και πιστέ· εις τα ολίγα εστάθης πιστός, επί πολλών θέλω σε καταστήσει· εισέλθε εις την χαράν του κυρίου σου.

24 Προσελθών δε και ο λαβών το εν τάλαντον, είπε· Κύριε, σε ε γνώρισα ότι είσαι σκληρός άνθρωπος, θερίζων όπου δεν έσπειρας και συνάγων όθεν δεν διεσκορπίσας· **25** και φοβηθείς υπήγα και έκρυψα το τάλαντόν σου εν τη γή· Ιδού, έχεις το σον. **26** Αποκριθείς δε ο κύριος αυτού, είπε προς αυτόν· Πονηρέ δούλε και σκηνρέ· ήξευρες ότι θερίζω όπου δεν έσπειρα και συνάγω όθεν δεν διεσκορπίσας· **27** έπρεπε λοιπόν να βάλης το αργύριόν μου εις τους τραπεζίτας, και ελθών εγώ ήθελον λάβει το εμόν μετά τόκου. **28** Λάβετε λοιπόν απ' αυτού το τάλαντον, και δότε εις τον έχοντα τα δέκα τάλαντα. **29** Διότι εις πάντα τον έχοντα θέλει δοθή και περισσευθή, από δε του μη έχοντος και εκείνο το οποίον έχει θέλει αφαιρεθή απ' αυτού. **30** Και τον αχρείον δούλον ρίψατε εις το σκάφος των εξώτερων· εκεί θέλει εισθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων. **31** Όταν δε έλθη ο Υιός του ανθρώπου εν τη δόξη αυτού και πάντες οι άγιοι άγγελοι μετ' αυτού, τότε θέλει καθήσει επί του θρόνου της δόξης αυτού, **32** και θέλουσι συναχθή έμπροσθεν αυτού πάντα τα έθνη, και θέλει χωρίσει αυτούς απ' αλλήλων, καθώς ο ποιμην χωρίζει τα πρόβατα από των εριφίων, **33** και θέλει στήσει τα μεν πρόβατα εκ δεξιών αυτού, τα δε ερίφια εξ αριστερών. **34** Τότε ο Βασιλεύς θέλει ειπει προς τους εκ δεξιών αυτού· Έλθετε οι ευλογημένοι του Πατρός μου, κληρονομήσατε την ητοιμασμένην εις εσάς βασιλείαν από καταβολής κόσμου. **35** Διότι επείνασα, και μοι εδώκατε να φάγω, εδίψησα, και με εποτίσατε, ξένος ήμην, και με φιλοξενήσατε, **36** γυμνός, και με ενεδύσατε, ησθένησα, και με επεσκεφέθητε, εν φυλακή ήμην, και ήλθετε προς εμέ. **37** Τότε θέλουσιν αποκριθή προς αυτόν οι δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε είδομεν πεινώντα και εθρέψαμεν, ή διψώντα και εποτίσαμεν; **38** πότε δε σε είδομεν ξένον και φιλοξενήσαμεν, ή γυμνόν και ενεδύσαμεν; **39** πότε δε σε είδομεν ασθενή ή εν φυλακή και ήλθομεν προς σε; **40** Και αποκριθείς ο Βασιλεύς θέλει ειπει προς αυτούς· Αληθώς σας λέγω, καθ' όσον εκάμετε εις ένα τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων, εις εμέ εκάμετε. **41** Τότε θέλει ειπει και προς τους εξ αριστερών· Υπάγετε απ' εμού οι καταραμένοι εις το πυρ το αιώνιον, το ητοιμασμένον διά τον διάβολον και τους αγγέλους αυτού. **(αϊθίνιος g166)** **42** Διότι επείνασα, και δεν μοι εδώκατε να φάγω, εδίψησα, και δεν με εποτίσατε, **43** ξένος ήμην, και δεν με φιλοξενήσατε, γυμνός, και δεν με ενεδύσατε, ασθενής και εν φυλακή, και δεν με επεσκεφέθητε. **44** Τότε θέλουσιν αποκριθή προς αυτόν και αυτοί, λέγοντες· Κύριε, πότε σε είδομεν πεινώντα ή διψώντα ή ξένον ή γυμνόν ή ασθενή ή εν φυλακή, και δεν σε υπηρετήσαμεν; **45** Τότε θέλει αποκριθή προς αυτούς, λέγων· Αληθώς σας λέγω, καθ' όσον δεν εκάμετε εις ένα τούτων των ελαχίστων, ουδέ εις εμέ εκάμετε. **46** Και θέλουσιν απέλθει ούτοι μεν εις κόλασιν αιώνιον, οι δε δίκαιοι εις ζωήν αιώνιον. **(αϊθίνιος g166)**

26 Και ότε ετελείωσεν ο Ιησούς πάντας τους λόγους τούτους, είπε προς τους μαθητάς αυτού· **2** Εξεύρετε ότι μετά δύο ημεράς γίνεται το πάσχα, και ο Υιός του ανθρώπου παραδίδεται διά να σταυρωθή. **3** Τότε συνήχθησαν οι αρχιερείς και οι γραμματείς και οι πρεσβύτεροι του λαού εις την αυλήν του αρχιερέως του λεγομένου Καϊάφα, **4** και συνεβουλευθήσαν να συλλάβωσι τον Ιησούν με δόλον και να θανατώσωσιν. **5** Έλεγον δε· μη εν τη εορτή, διά να μη γείνη θόρυβος εν τω λαώ. **6** Ότε δε ο Ιησούς ήτο εν Βηθανία εν τη οικία Σίμωνος του λεπρού, **7** προσήλθε προς αυτόν γυνή έχουσα αλάβαστρον μύρου βαρυτίμου, και κατέχεεν αυτό επί την κεφαλήν αυτού, ενώ εκάθητο εις την τράπεζαν. **8** Ιδόντες δε οι μαθηταί αυτού,

ηγανάκτησαν λέγοντες: Εις τι η απώλεια αυτή; **9** διότι ηδύνατο τούτο το μύρον να πωληθῆ με πολλήν τιμὴν και να δοθῆ εις τους πτωχοῦς. **10** Νοήσας δε ο Ιησούς, εἶπε προς αυτοὺς: Διὰ τι ενοχλεῖτε την γυναῖκα; διότι ἔργον καλὸν ἔπραξεν εις ἐμεῖ. **11** Διότι τους πτωχοῦς πάντοτε ἔχετε μεθ' εαυτῶν, ἐμὲ ὁμως πάντοτε δεν ἔχετε. **12** Επειδὴ χύσασα αὐτὴ το μύρον τούτο ἐπὶ του σώματός μου, ἔκαμε τούτῳ διὰ τον εναγγελισμόν μου. **13** Αληθῶς σας λέγω, ὅπου εἴναι κηρυχθῆ το εναγγέλιον τούτο εν ὅλω τῷ κόσμῳ, θέλει λαληθῆ και τούτο, το ὁποῖον ἔπραξεν αὐτὴ, εις μνημόσυνον αὐτῆς. **14** Τότε ὑπῆγεν εις των δώδεκα, ο λεγόμενος Ιούδας Ισκαριώτης, προς τους αρχιερεῖς **15** και εἶπε: Τι θέλετε να μοι δώσητε, και ἐγὼ θέλω σας παραδώσει αὐτόν; Και ἐκεῖνὸν ἔδωκαν εις αὐτὸν τριάκοντα ἀργύρια. **16** Και ἀπὸ τότε ἐζήτει ευκαιρίαν διὰ να παραδώσῃ αὐτόν. **17** Την δε πρώτην των αζύμων προσήλθον οι μαθηταὶ προς τον Ιησοῦν, λέγοντες προς αὐτόν: Που θέλεις να σοι ετοιμάσωμεν διὰ να φάγης το πάσχα; **18** Και ἐκεῖνὸς εἶπεν: Υπάγετε εις την πόλιν προς τον δεινα και εἰπάτε προς αὐτόν: Ο Διδάσκαλος λέγει, Ο καιρὸς μου πλησίασεν· εν τη οἰκίᾳ σου θέλω κάμει το πάσχα μετὰ των μαθητῶν μου. **19** Και ἔκαμον οι μαθηταὶ καθὼς παρήγγειλεν εις αυτοὺς ο Ιησούς, και ητοιμάσαν το πάσχα. **20** Ὅτε δε ἔγεινεν ἑσπέρα, ἐκάθητο εις την τράπεζαν μετὰ των δώδεκα. **21** Και ἐνὸς ἔτρωγον, εἶπεν: Αληθῶς σας λέγω ὅτι εις ἐξ υμῶν θέλει με παραδώσει. **22** Και λυπούμενοι σφόδρα, ἤρχισαν να λέγωσι προς αὐτόν ἕκαστος αὐτῶν: Μήπως ἐγὼ εἶμαι, Κύριε; **23** Ο δε ἀποκριθεὶς εἶπεν: Ο ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ εν τῷ πινάκι την χεῖρα, οὗτος θέλει με παραδώσει. **24** Ο μεν Υἱὸς του ἀνθρώπου υπάγει, καθὼς εἶναι γεγραμμένον περὶ αὐτοῦ: οὐαὶ δε εις τον ἀνθρώπων ἐκεῖνον, διὰ τούτο ὁποῖο ο Υἱὸς του ἀνθρώπου παραδίδεται: καλὸν ἦτο εις τον ἀνθρώπων ἐκεῖνον, αν δεν ἠθέλε γεννηθῆ. **25** Αποκριθεὶς δε ο Ιούδας, ὅστις παρέδιδεν αὐτόν, εἶπε: Μήπως ἐγὼ εἶμαι, Ραββί; Λέγει προς αὐτόν: Συ εἶπας. **26** Και ἐνὸς ἔτρωγον, λαβὼν ο Ιησούς τον ἄρτον και ευλογησας ἔκοψε και ἔδιδεν εις τους μαθητάς και εἶπε: Λάβετε, φάγετε: τούτο εἶναι το σώμα μου. **27** και λαβὼν το ποτήριον και ευχαριστήσας, ἔδωκεν εις αυτοὺς, λέγων: Πιετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. **28** διότι τούτο εἶναι το αἷμα μου το της καινῆς διαθήκης, το υπὲρ πολλῶν ἐκχυνόμενον εις ἄφεσιν αμαρτιῶν. **29** Σας λέγω δε ὅτι δεν θέλω πῖει εις το ἐξῆς εκ τούτου του γεννήματος της ἀμπέλου ἕως της ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν πῖνω αὐτό νέον μεθ' υμῶν εν τη βασιλείᾳ του Πατρὸς μου. **30** Και ἀφοῦ ὕμνησαν, ἐξῆλθον εις το ὄρος των ελαιῶν. **31** Τότε λέγει προς αυτοὺς ο Ιησούς: Πάντες υμεῖς θέλετε σκανδαλισθῆ εν ἐμοὶ την νύκτα ταύτην· διότι εἶναι γεγραμμένον, Θέλω πατάξει τον ποιμένα, και θέλουσι διασκορπισθῆ τα πρόβατα της ποιμνῆς. **32** ἀφοῦ δε ἀναστηθῆ, θέλω υπάγει πρότερον υμῶν εις την Γαλιλαίαν. **33** Αποκριθεὶς δε ο Πέτρος, εἶπε προς αὐτόν: Και αν πάντες σκανδαλισθῶσιν εν σοι, ἐγὼ ποτέ δεν θέλω σκανδαλισθῆ. **34** Εἶπε προς αὐτόν ο Ιησούς: Αληθῶς σοι λέγω ὅτι ταύτην την νύκτα, πριν φωνάξῃ ο ἀλέκτωρ, τρίς θέλεις με ἀπαρνηθῆ. **35** Λέγει προς αὐτόν ο Πέτρος: Και αν γείνῃ χρεία να ἀποθάνω μετὰ σου, δεν θέλω σε ἀπαρνηθῆ. Ὁμοίως εἶπον και πάντες οι μαθηταὶ. **36** Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ο Ιησούς εις χωρίον λεγόμενον Γεθσημανὴ και λέγει προς τους μαθητάς: Καθήσατε αὐτοῦ, ἐωσοῦ υπάγω και προσευχηθῶ ἐκεῖ. **37** Και παραλαβὼν τον Πέτρον και τους δύο υιοὺς του Ζεβεδαίου, ἤρχισε να λυπῆται και να ἀδημονῆ. **38** Τότε λέγει προς αυτοὺς: Περίλυπος εἶναι η ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ἐδῶ και ἀγρυπνεῖτε μετ' ἐμοῦ. **39** Και προχωρήσας ὀλίγον ἔπεσεν ἐπὶ

πρόσωπον αὐτοῦ, προσευχόμενος και λέγων: Πάτερ μου, εἴναι ἴναι δυνατόν, ἀς παρέλθῃ ἀπ' ἐμοῦ το ποτήριον τούτο: πλην ουχὶ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς συ. **40** Και ἔρχεται προς τους μαθητάς και ευρίσκει αυτοὺς κοιμωμένους, και λέγει προς τον Πέτρον: Οὕτω δεν ηδυνήθητε μίαν ὥραν να ἀγρυπνήσητε μετ' ἐμοῦ; **41** ἀγρυπνεῖτε και προσεύχεσθε, διὰ να μη εισέλθητε εις πειρασμόν. Το μεν πνεῦμα πρόθυμον, η δε σὰρξ ἀσθενῆ. **42** Πάλιν εκ δευτέρου ὑπῆγε και προσευχήθη, λέγων: Πάτερ μου, εἴναι ἴναι δυνατόν τούτο το ποτήριον να παρέλθῃ ἀπ' ἐμοῦ χωρὶς να πῖω αὐτό, γεννηθῆτω το θέλημά σου. **43** Και ἐλθὼν ευρίσκει αυτοὺς πάλιν κοιμωμένους διότι οι οφθαλμοὶ αὐτῶν ἦσαν βεβαρημένοι. **44** Και ἀφήσας αυτοὺς ὑπῆγε πάλιν και προσευχήθη εκ τρίτου, ἐπιτῶν τον αὐτὸν λόγον. **45** Τότε ἔρχεται προς τους μαθητάς αὐτοῦ και λέγει προς αυτοὺς: Κοιμάσθε το λοιπόν και ἀναπαύεσθε· ἰδοῦ, ἐπλησίασεν η ὥρα και ο Υἱὸς του ἀνθρώπου παραδίδεται εις χεῖρας ἀμαρτωλῶν. **46** Εγέρθητε, ἀς υπάγωμεν· ἰδοῦ, ἐπλησίασεν ο παραδίδων με. **47** Και ἐνὸς αὐτὸς ἐλάλει ἐτι, ἰδοῦ, ο Ιούδας εις των δώδεκα ἦλθε, και μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολλὸς μετὰ μαχαίρων και ξυλῶν παρά των αρχιερέων και πρεσβυτέρων του λαοῦ. **48** Ο δε παραδίδων αὐτόν ἔδωκεν εις αυτοὺς σημεῖον, λέγων: Ὅντινα φιλήσω, αὐτὸς εἶναι· πιάσατε αὐτόν. **49** Και εὐθὺς πλησίασας προς τον Ιησοῦν, εἶπε: Χαῖρε, Ραββί, και κατεφίλησεν αὐτόν. **50** Ο δε Ιησούς εἶπε προς αὐτόν: Φίλε, διὰ τι ἦλθες; Τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τον Ιησοῦν και ἐπίασαν αὐτόν. **51** Και ἰδοῦ, εις των μετὰ του Ιησοῦ ἐκτείνας την χεῖρα ἔσυρε την μάχαιραν αὐτοῦ, και κτυπήσας τον δούλον του αρχιερέως ἀπέκοψε το ωτίον αὐτοῦ. **52** Τότε λέγει προς αὐτόν ο Ιησούς: Εἰστρεψον την μάχαιράν σου εις τον τόπον αὐτῆς· διότι πάντες ὅσοι πιάσωσι μάχαιραν ἀπὸ μάχαιρας θέλουσι ἀπολεσθῆ. **53** Η νομίζεις ὅτι δεν δύναμαι ἤδη να παρακαλέσω τον Πατέρα μου, και θέλει στήσῃ με πλησίον μου περισσοτέρους παρά δώδεκα λεγεώνας ἀγγέλων; **54** πῶς λοιπόν θέλουσι πληρωθῆ ἢ γραφαὶ ὅτι οὕτω πρέπει να γείνῃ; **55** Εν ἐκείνῃ τη ὥρᾳ εἶπεν ο Ιησούς προς τους ὄχλους: Ὡς ἐπὶ ληστήν ἐξήλθετε μετὰ μαχαίρων και ξυλῶν να με συλλάβητε; καθ' ἡμέραν ἐκαθήμεν πλησίον υμῶν διδάσκων εν τῷ ἱερῷ, και δεν με ἐπίασατε. **56** Τούτο δε ὅλον ἔγεινε διὰ να πληρωθῶσιν αι γραφαὶ των προφητῶν. Τότε οι μαθηταὶ πάντες ἀφήσαντες αὐτόν ἔφυγον. **57** Οι δε πιάσαντες τον Ιησοῦν ἔφεραν προς Καϊάφαν τον αρχιερέα, ὅπου συνήχησαν οι γραμματεῖς και οι πρεσβύτεροι. **58** Ο δε Πέτρος ἠκολούθει αὐτόν ἀπὸ μακριθὲν ἕως της αὐλῆς του αρχιερέως, και εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ των υπηρετῶν διὰ να ἴδῃ το τέλος. **59** Οι δε αρχιερεῖς και οι πρεσβύτεροι και το συνέδριον ὅλον ἐζήτησαν ψευδομαρτυρίαν κατὰ του Ιησοῦ, διὰ να θανατωσῶσιν αὐτόν, **60** και δεν εὑρον· και πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, δεν εὑρον. Ὑστερον δε προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες, **61** εἶπον: Οὗτος εἶπε, Δύναμαι να χαλάσω τον ναόν του Θεοῦ και διὰ τριῶν ἡμερῶν να οικοδομήσω αὐτόν. **62** Και σηκωθείς ο αρχιερεὺς εἶπε προς αὐτόν: Δεν ἀποκρίνεσαι; τι μαρτυροῦσιν οὔτοι κατὰ σου; **63** Ο δε Ιησούς ἐσιώπη. Και ἀποκριθεὶς ο αρχιερεὺς εἶπε προς αὐτόν: Σε ορκίζω εις τον Θεόν του ζῶντα να εἰπῆς προς ἡμᾶς αν συ ἦσαι ο Χριστὸς ο Υἱὸς του Θεοῦ. **64** Λέγει προς αὐτόν ο Ιησούς: Συ εἶπας πλην σας λέγω, Εἰς το ἐξῆς θέλετε ἰδεῖ τον Υἱόν του ἀνθρώπου καθήμενον εκ δεξιῶν της δυνάμεως και ἐρχόμενον ἐπὶ των νεφελῶν του ουρανοῦ. **65** Τότε ο αρχιερεὺς διέσχισε τα ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων ὅτι ἐβλασφήμησε· τι χρεῖαν ἔχομεν πλέον μαρτύρων; ἰδοῦ, τώρα ηκούσατε την βλασφημίαν

αυτού· **66** Τι σας φαίνεται; Και εκείνοι αποκρίθentes είπον· Ένοχος θανάτου είναι. **67** Τότε ενέπυσαν εις το πρόσωπον αυτού και εγρόνησαν αυτόν, άλλοι δε ερράπισαν, **68** λέγοντες· Προφήτευσον εις ημάς, Χριστέ, τις είναι όστις σε εκτύπησεν; **69** Ο δε Πέτρος εκάθητο έξω εν τη αυλή και προσήλθε προς αυτόν μία δούλη, λέγουσα· Και συ ήσο μετά Ιησού του Γαλιλαίου. **70** Ο δε ηρνήθη έμπροσθεν πάντων, λέγων· Δεν εξεθύρω τι λέγεις. **71** Και ότε εξήλθεν εις τον πυλώνα, είδεν αυτόν άλλη και λέγει προς τους εκεί, Και ούτος ήτο μετά Ιησού του Ναζωραίου. **72** Και πάλιν ηρνήθη μεθ' όρκου ότι δεν γνωρίζω τον άνθρωπον. **73** Μετ' ολίγων δε προσελθόντες οι εστώτες, είπον προς τον Πέτρον· Αληθώς και συ εις αυτόν είσαι· διότι η λαλιά σου σε κάμνει φανερόν. **74** Τότε ήρχισε να καταναθεματίζει και να ομνύη ότι δεν γνωρίζω τον άνθρωπον. Και ευθύς εφώναζεν ο αλέκτωρ. **75** Και ενεθυμήθη ο Πέτρος τον λόγον του Ιησού, όστις είχαν ειπέ προς αυτόν ότι πριν φωνάξη ο αλέκτωρ, τρίς θέλεις με απαρνηθή· και εξελθών έξω έκλαυσε πικρώς.

27 Ότε δε έγεινε πρωί, συνβουλευθήσαν πάντες οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του λαού κατά του Ιησού διά να θανατώσωσιν αυτόν· **2** και δέσαντες αυτόν, έφεραν και παρέδωκαν αυτόν εις τον Πόντιον Πιλάτον τον ηγεμόνα. **3** Τότε ιδών Ιούδας ο παραδόσας αυτόν ότι κατεδικάσθη, μεταμεληθείς επέστρεψε τα τριάκοντα αργύρια εις τους πρεσβυτέρους, **4** λέγων· Ήμαρτον παραδόσας αίμα αθών. Οι δε είπον· Τι προς ημάς; συ όψει. **5** Και ρίψας τα αργύρια εν τω ναώ, ανεχώρησε και απελθών εκρεμάσθη. **6** Οι δε αρχιερείς, λαβόντες τα αργύρια, είπον· Δεν είναι συγκεχωρημένον να βάλωμεν αυτά εις το θησαυροφυλάκιον, διότι είναι τιμή αίματος. **7** Και συμβουλευθέντες ηγόρασαν με αυτά τον αγρόν του κεραμέως, διά να ενταφιάζονται εκεί οι ξένοι. **8** Διά τούτο ονομάσθη ο αγρός εκείνος· Αγρός αίματος έως της σήμερον. **9** Τότε επληρώθη το ρηθέν διά Ιερεμίου του προφήτου, λέγοντος· Και έλαβον τα τριάκοντα αργύρια, την τιμήν του εκτιμηθέντος, τον οποίον εξείμησαν από των υιών Ισραήλ, **10** και έδωκαν αυτά εις τον αγρόν του κεραμέως, καθώς μοι παρήγγειλεν ο Κύριος. **11** Ο δε Ιησούς εστάθη έμπροσθεν του ηγεμόνος και ηρώτησεν αυτόν ο ηγεμών, λέγων· Συ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων; Ο δε Ιησούς είπε προς αυτόν· Συ λέγεις. **12** Και ενώ εκατηγορείτο υπό των αρχιερέων και των πρεσβυτέρων, ουδέν απεκρίθη. **13** Τότε λέγει προς αυτόν ο Πιλάτος· Δεν ακούεις πόσα σου καταμαρτυρούσι; **14** Και δεν απεκρίθη προς αυτόν ουδέ προς ένα λόγον, ώστε ο ηγεμών εθαύμαζε πολύ. **15** Κατά δε την εορτήν εσυνείθιζεν ο ηγεμών να απολύη εις τον όχλον ένα δέσμιον, όντινα ήθελον. **16** Και είχαν τότε δέσμιον περιβόητον λεγόμενον Βαραββάν. **17** Ενών λοιπόν ήσαν συνηγμένοι, είπε προς αυτούς ο Πιλάτος· Τίνα θέλετε να σας απολύσω; τον Βαραββάν ή τον Ιησούν τον λεγόμενον Χριστόν; **18** Επειδή ήξευρον ότι διά φθόνου παρέδωκαν αυτόν. **19** Ενώ δε εκάθητο επί τον βήματος, απέστειλε προς αυτόν η γυνή αυτού, λέγουσα· Άπεχε του δικαίου εκείνου· διότι πολλά έπαθον σήμερον κατ' όναρ δι' αυτόν. **20** Οι δε αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι έπεισαν τους όχλους να ζητήσωσι τον Βαραββάν, τον δε Ιησούν να απολέσωσι. **21** Και αποκρίθεις ο ηγεμών είπε προς αυτούς· Τίνα θέλετε από των δύο να σας απολύσω; οι δε είπον· Τον Βαραββάν. **22** Λέγει προς αυτούς ο Πιλάτος· Τι λοιπόν να κάμω τον Ιησούν τον λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσι προς αυτόν πάντες· Σταυρωθήτω. **23** Ο δε ηγεμών είπε· Και τι κακόν έπραξεν; Οι δε περισσότερον έκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω. **24** Και ιδών ο Πιλάτος ότι

ουδέν ωφελεί, αλλά μάλλον θόρυβος γίνεται, λαβών ύδωρ ένιψε τας χείρας αυτού έμπροσθεν του όχλου, λέγων· Αθώς είμαι από του αίματος του δικαίου τούτου· υμείς όψεσθε. **25** Και αποκρίθεις πας ο λαός είπε· το αίμα αυτού ασ ήναι εφ' ημάς και επί τα τέκνα ημών. **26** Τότε απέλυσεν εις αυτούς τον Βαραββάν, τον δε Ιησούν μαστιγώσας παρέδωκε διά να σταυρωθή. **27** Τότε οι στρατιώται του ηγεμόνος, παραλαβόντες τον Ιησούν εις το πραιτώριον, συνήθησαν επ' αυτόν όλον το τάγμα των στρατιωτών· **28** και εκδύσαντες αυτόν ενέδυσαν αυτόν χλαμύδα κοκκίνην, **29** και πλέξαντες στέφανον εξ ακανθών, έθεσαν επί την κεφαλήν αυτού και κάλαμον εις την δεξιάν αυτού, και γονυπετήσαντες έμπροσθεν αυτού, ενέπειζον αυτόν, λέγοντες· Χαίρε, ο βασιλεύς των Ιουδαίων. **30** και εμπτύσαντες εις αυτόν έλαβον τον κάλαμον και έτυπτον εις την κεφαλήν αυτού. **31** Και αφού ενέπειζαν αυτόν, εξέδυσαν αυτόν την χλαμύδα και ενέδυσαν αυτόν τα ιμάτια αυτού, και έφεραν αυτόν διά να σταυρώσωσιν. **32** Ενώ δε εξήρχοντο, ηγγών άνθρωπον Κυρηναίον, ονομαζόμενον Σίμωνα· τούτον υπάγευσαν διά να σηκώση τον σταυρόν αυτού. **33** Και ότε ήλθον εις τόπον λεγόμενον Γολγοθά, όστις λέγεται Κρανίου τόπος, **34** έδωκαν εις αυτόν να πίνη όξος μεμιγμένον μετά χολής και γευθείς δεν ήθελε να πίνη. **35** Αφού δε εσταύρωσαν αυτόν διεμερίσθησαν τα ιμάτια αυτού, βάλλοντες κλήρον, διά να πληρωθή το ρηθέν υπό του προφήτου, Διεμερίσθησαν τα ιμάτια μου εις εαυτούς και επί τον ιματιόμην μου έβαλον κλήρον. **36** Και καθήμενοι εφύλαττον αυτόν εκεί. **37** Και έθεσαν επάνωθεν της κεφαλής αυτού την κατηγορίαν αυτού γεγραμμένην· Ούτος εστιν Ιησούς ο βασιλεύς των Ιουδαίων. **38** Τότε εσταυρώθησαν μετ' αυτού δύο λησται, εις εκ δεξιών και εις εκ αριστερών. **39** Οι δε διαβαίνοντες εβλασφημουν αυτόν, κινούντες τας κεφαλάς αυτών **40** και λέγοντες· Ο χαλών τον ναόν και διά τριών ημερών οικοδομών, σώσον σεαυτόν· αν ήσαι Υιός του Θεού, κατάβα από του σταυρού. **41** Ομοίως δε και οι αρχιερείς εμπαιζόντες μετά των γραμματέων και πρεσβυτέρων, έλεγον, **42** Άλλους έσωσεν, εαυτόν δεν δύναται να σώση· αν ήναι βασιλεύς του Ισραήλ, α καταβή τώρα από του σταυρού και θέλομεν πιστεύσει εις αυτόν· **43** πέποιθεν επί τον Θεόν, ας σώση τώρα αυτόν, εάν θέλη αυτόν· επειδή είπεν ότι Θεού Υιός είμαι. **44** Το αυτό δε και οι λησται οι συσταυρωθέντες μετ' αυτού ωνείδιζον εις αυτόν. **45** Από δε έκτης ώρας σκότος έγενεν· εφ' όλην την γην έως ώρας εννάτης· **46** περί δε την εννάτην ώρα ανεβόησαν ο Ιησούς μετά φωνής μεγάλης, λέγων· Ηλί, Ηλί, λαμιά σαβαχθανί; τούτέστι, Θεέ μου, Θεέ μου, διά τι με εγκατέλιπες; **47** Και τινές των εκεί εστώτων ακούσαντες, έλεγον ότι τον Ηλίαν φωνάζει όυτος. **48** Και ευθύς έδραμεν εις εξ αυτών και λαβών σπόγγον και γεμίσας όξου· και περιθέσας εις κάλαμον επότιξεν αυτόν. **49** Οι δε λοιποί έλεγον· Άφες, ας ιδωμεν αν έρχηται ο Ηλίας να σώση αυτόν. **50** Ο δε Ιησούς πάλιν κράξας μετά φωνής μεγάλης, αφήκε το πνεύμα. **51** Και ιδού, το καταπέτασμα του ναού εσχίσθη εις δύο από άνωθεν έως κάτω, και η γη εσεισθη και αι πέτραται εσχίσθησαν, **52** και τα μνημεία ηνοιχθησαν και πολλά σώματα των κεκοιμημένων αγίων ανεστήσαν, **53** και εξελθόντες εκ των μνημείων μετά την ανάστασιν αυτού εισήλθον εις την αγίαν πόλιν και ενεφανίσθησαν εις πολλούς. **54** Ο δε εκατόνταρχος και οι μετ' αυτού φυλάττοντες τον Ιησούν, ιδόντες τον σεισμόν και τα γενόμενα, εφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· Αληθώς Θεού Υιός ήτο όυτος. **55** Ήσαν δε εκεί γυναικες πολλάι από μακρόθεν θεωρούσαι, αίτινες ηκολούθησαν τον Ιησούν από

της Γαλιλαίας υπηρετούσαι αυτόν· **56** μεταξύ των οποίων ήτο Μαρία η Μαγδαληνή, και Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου και Ιωσή, και η μήτηρ των υιών Ζεβεδαίου. **57** Ὅτε δε ἐγένεεν εσπέρα, ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Αριμαθαίας, τὸ ὄνομα Ἰωσήφ, ὅστις και αὐτὸς ἐμαθήτευσεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· **58** οὗτος ἐλθὼν πρὸς τὸν Πιλάτον, ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ο Πιλάτος προσέταξε νὰ ἀποδοθῆ τὸ σῶμα. **59** Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ, ἐτύλιξεν αὐτὸ με σινδὸνα καθαρὰν, **60** καὶ ἔθεσεν αὐτὸ ἐν τῷ νέῳ αὐτοῦ μνημείῳ, τὸ ὁποῖον ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν εἰς τὴν θύραν τοῦ μνημείου ἀνεχώρησεν. **61** Ἦτο δε ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ και ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου. **62** Καὶ τῇ ἐπαύριον, ἣτις εἶναι μετὰ τὴν παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς και οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τὸν Πιλάτον **63** λέγοντες· Κύριε, ἐνεθυμήθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἐτι ζῶν, Μετὰ τρεῖς ἡμέρας θέλω ἀναστῆθῆ. **64** Πρόσταξον λοιπὸν νὰ ασφαλισθῆ ὁ τάφος ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐλθόντες διὰ νυκτὸς κλέψωσιν αὐτὸν και εἰπῶσι πρὸς τὸν λαόν, Ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν· και θέλει εἰσθαι ἡ ἐσχάτη πλάνη χειροτέρα τῆς πρώτης. **65** Εἶπε δε πρὸς αὐτοῦς ὁ Πιλάτος· Ἐχετε φύλακας ὑπάγετε, ασφαλίσατε καθὼς ἐξεύρετε. **66** Οἱ δε ὑπήγον και ἠσφάλισαν τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον και ἐπιστήσαντες τοὺς φύλακας.

28 Αφοῦ δε ἐπέρασε τὸ σάββατον, περὶ τα χαράγματα τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ και ἡ ἄλλη Μαρία, διὰ νὰ θεωρήσωσι τὸν τάφον. **2** Καὶ ἰδοῦ ἐγένεεν σεισμὸς μέγας· διότι ἄγγελος Κυρίου καταβάς ἐξ οὐρανοῦ ἦλθε και ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας και ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. **3** Ἦτο δε ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ἀστραπή και τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιῶν. **4** Καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐταράχθησαν οἱ φύλακες και ἐγέναν ὡς νεκροί. **5** Ἀποκριθεὶς δε ὁ ἄγγελος εἶπε πρὸς τὰς γυναῖκας· μὴ φοβεῖσθε σεῖς· διότι ἐξεύρω ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε· **6** δὲν εἶναι ἐδῶ· διότι ἀνέστη, καθὼς εἶπεν. Ἐλθετε, ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἐκεῖτο ὁ Κύριος. **7** Καὶ ὑπάγετε ταχέως και εἶπατε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ὅτι ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν, και ἰδοῦ, ὑπάγει πρότερον ὑμῶν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ θέλετε ἰδεῖ αὐτὸν· ἰδοῦ, σας εἶπον. **8** Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχέως ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου και χαρὰς μεγάλης ἔδραμον νὰ ἀπαγγείλωσι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. **9** Ἐνῶ δε ἤρχοντο νὰ ἀπαγγείλωσι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἰδοῦ, ὁ Ἰησοῦς ἀπῆντησεν αὐτὰς, λέγων· Χαίρετε. Καὶ ἐκεῖναι προσελθοῦσαι ἐπίασαν τοὺς πόδας αὐτοῦ και προσεκύνησαν αὐτόν. **10** Τότε λέγει πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· και ἐκεῖ θέλουσι με ἰδεῖ. **11** Ἐνῶ δε αὐταὶ ἀπῆρχοντο, ἰδοῦ, τινὲς τῶν φυλάκων ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς πάντα τὰ γενόμενα, **12** και συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων και συμβουλευθέντες ἔδωκαν εἰς τοὺς στρατιώτας ἀργῦρια ἰκανά, **13** λέγοντες· Εἶπατε ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐλθόντες διὰ νυκτὸς ἐκλεψαν αὐτόν, ἐνῶ ἡμεῖς κοιμώμεθα. **14** Καὶ εἰάν ἀκουσθῆ τούτο ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς θέλομεν πείσει αὐτόν και ἐσὰς θέλομεν κάμει ἀμερίμους. **15** Ἐκεῖνοι δε λαβόντες τὰ ἀργῦρια, ἐπραξαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ τοὺς Ἰουδαίους μέχρι τῆς σήμερον. **16** Οἱ δε ἔνδεκα μαθηταὶ ὑπήγον εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος ὅπου παρήγγειλεν εἰς αὐτοῦς ὁ Ἰησοῦς. **17** Καὶ ἰδόντες αὐτόν προσεκύνησαν αὐτόν, τινὲς δε ἐδίστασαν. **18** Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησε πρὸς αὐτοῦς, λέγων· Ἐδόθη εἰς ἐμὲ πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ και ἐπὶ γῆς. **19**

Πορευθέντες λοιπὸν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς και τοῦ Υἱοῦ και τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, **20** διδάσκοντες αὐτοὺς νὰ φυλάττωσι πάντα ὅσα παρήγγειλα εἰς ἐσὰς· και ἰδοῦ, ἐγὼ εἶμαι μεθ' ὑμῶν πᾶσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν. (αἰῶν **g165**)

Κατα Μαρκον

1 Αρχή του ευαγγελίου του Ιησού Χριστού, Υιού του Θεού.
2 Καθώς είναι γεγραμμένον εν τοις προφήταις· Ιδού, εγώ αποστέλλω τον άγγελόν μου προ προσώπου σου, όστις θέλει κατασκευάσει την οδόν σου έμπροσθέν σου· **3** Φωνή βοώντος εν τη ερήμω, ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου, ευθείας κάμετε τας τρίβους αυτού. **4** Ήτο ο Ιωάννης βαπτίζων εν τη ερήμω και κηρύττων βάπτισμα μετανοίας εις άφεςιν αμαρτιών. **5** Και εξήρχοντο προς αυτόν όλος ο τόπος της Ιουδαίας και οι Ιεροσολυμίται, και εβαπτίζοντο πάντες εν τω Ιορδάνη ποταμώ υπ' αυτού, εξομολογούμενοι τας αμαρτίας αυτών. **6** Ήτο δε ο Ιωάννης ενδεδυμένος τρίχας καμήλου και έχων ζώνην δερματίνην περί την οσφύν αυτού, και τρώγων ακριδας και μέλι άγριον. **7** Και εκήρτυτε, λέγων· Έρχεται ο ισχυρότερός μου όπίσω μου, του οποίου δεν είμαι άξιος σκύψας να λύσω το λωρίον των υποδημάτων αυτού. **8** Εγώ μεν σας εβάπτισα εν ύδατι, αυτός δε θέλει σας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω. **9** Και εν εκείναις ταις ημέραις ήλθεν ο Ιησούς από Ναζαρέτ της Γαλιλαίας και εβαπτίσθη υπό Ιωάννου εις τον Ιορδάνην. **10** Και ευθύς ενώ ανέβαινεν από του ύδατος, είδε τους ουρανούς σχιζόμενους και το Πνεύμα καταβαίνον ως περιστεράν επ' αυτόν· **11** και φωνή έγένεεν εκ των ουρανοών· Συ είσαι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήθην. **12** Και ευθύς το Πνεύμα εκβάλλει αυτόν εις την έρημον· **13** και ήτο εκεί εν τη ερήμω ημέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος υπό του Σατανά, και ήτο μετά των θηρίων, και οι άγγελοι υπηρετούν αυτόν. **14** Αφού δε παρεδόθη ο Ιωάννης, ήλθεν ο Ιησούς εις την Γαλιλαίαν κηρύττων το ευαγγέλιον της βασιλείας του Θεού **15** και λέγων ότι πληρώθη ο καιρός και επλησίασεν η βασιλεία του Θεού· μετανοείτε και πιστεύετε εις το ευαγγέλιον. **16** Περιπατών δε παρά την θάλασσαν της Γαλιλαίας, είδε τον Σίμωνα και Ανδρέαν τον αδελφόν αυτού, ριπτόντας δίκτυον εις την θάλασσαν· διότι ήσαν αλιείς· **17** και είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Έλθετε όπίσω μου, και θέλω σας κάμει να γείνητε αλιείς ανθρώπων. **18** Και ευθύς αφήσαντες τα δίκτυα αυτών, ηκολούθησαν αυτόν. **19** Και προχωρήσας εκείθεν ολίγον, είδεν Ιάκωβον τον του Ζεβεδαιού και Ιωάννην τον αδελφόν αυτού, και αυτούς εν τω πλοίω επισκευάζοντας τα δίκτυα, **20** και ευθύς εκάλεσεν αυτούς. Και αφήσαντες τον πατέρα αυτών Ζεβεδάιον εν τω πλοίω μετά των μισθωτών, υπήγον όπίσω αυτού. **21** Και εισέρχονται εις Καπερναούμ· και ευθύς εν τω σαββάτω εισελθών ο Ιησούς εις την συναγωγήν εδίδασκε. **22** Και εξεπλήττοντο διά την διδασχάν αυτου· διότι εδίδασκεν αυτούς ως έχων εξουσίαν, και όχι ως οι γραμματείς. **23** Και ήτο εν τη συναγωγή αυτών άνθρωποι έχων πνεύμα ακάθαρτον, και ανέκραξε, **24** λέγων· Φευ, τι είναι μεταξύ ημών και σου, Ιησού Ναζαρηνή; ήλθες να μας απολέσης; σε γνωρίζω τις είσαι, ο Άγιος του Θεού. **25** Και επιτίμησεν αυτό ο Ιησούς, λέγων· Σιώπα και έξελθε εξ αυτού. **26** Και το πνεύμα το ακάθαρτον, αφού εσπάραξεν αυτόν και έκραξε μετά φωνής μεγάλης, εξήλθεν εξ αυτού. **27** Και πάντες εξεπλάγησαν, ώστε συνεζήτουν προς αλλήλους, λέγοντες· Τι είναι τούτο; τις αύτη η νέα διδαχή, διότι μετά εξουσίας προστάζει και τα ακάθαρτα πνεύματα, και υπακούουσιν εις αυτόν; **28** Εξήλθε δε η φήμη αυτού ευθύς εις όλην την περιχώρον της Γαλιλαίας. **29** Και ευθύς εξελθόντες εκ της συναγωγής, ήλθον εις την οικίαν Σίμωνος και Ανδρέου μετά του Ιακώβου και Ιωάννου. **30** Η δε πενθερά του Σίμωνος ήτο κατάκοιτος πάσχουσα πυρετόν. Και ευθύς ελάλησεν προς

αυτόν περί αυτής. **31** Και πλησίασας ήγειρεν αυτήν πιάσας την χείρα αυτής, και αφήκεν αυτήν ο πυρετός ευθύς, και υπηρέτει αυτούς. **32** Αφού δε έγένεεν εσπέρα, ότε έδυσεν ο ήλιος, έφεραν προς αυτόν πάντας τους πάσχοντας και τους δαιμονιοζόμενους· **33** και η πόλις όλη ήτο συνηγμένη έμπροσθεν της θύρας· **34** και θεράπευσε πολλούς πάσχοντας διαφόρους αρρωστίας, και δαιμόνια πολλά εξέβαλε, και δεν άφινε τα δαιμόνια να λαλώσιν, επειδή εγνωρίον αυτόν. **35** Και το πρωί ενώ ήτο όρθρος βαθύς, σηκωθείς εξήλθε· και υπήγειν εις έρημον τόπον και εκεί προσήύχето. **36** Και έδραμον κατοπιν αυτού ο Σίμων και οι μετ' αυτού, **37** και ευρόντες αυτόν λέγουσι προς αυτόν ότι πάντες σε ζητοῦσι. **38** Και λέγει προς αυτούς· Ας υπάγωμεν εις τας πλησίον κωμοπόλεις, διά να κηρύξω και εκεί επειδή διά τούτο εξήλθον. **39** Και εκήρτυτεν εν ταις συναγωγαίς αυτών εις όλην την Γαλιλαίαν και εξέβαλλε τα δαιμόνια. **40** Και έρχεται προς αυτόν Λεπρός παρακαλών αυτόν και γονυπετών έμπροσθεν αυτού και λέγων προς αυτόν ότι, εάν θέλεις, δύνασαι να με καθαρίσης. **41** Ο δε Ιησούς σπλαγχνισθείς, εξέτενε την χείρα και ήγγισεν αυτόν και λέγει προς αυτόν· Θέλω, καθαρίσθητι. **42** Και ως είπε τούτο, ευθύς έφυγεν απ' αυτού η λέπρα, και εκαθαρίσθη. **43** Και προστάξας αυτόν εντόνως, ευθύς απέτειμψεν αυτόν· **44** και λέγει προς αυτόν· Πρόσεχε μη είπης προς μηδένα μηδέν, αλλ' ύπαγε, δείξον σεαυτόν εις τον ιερέα και πρόσφερε περί του καθαρισμού σου οσα προσέταξεν ο Μωϋσής διά μαρτυρίαν εις αυτούς. **45** Αλλ' εκείνος εξελθών ήρχισε να κηρύττει πολλά και να διαφημιζή τον λόγον, ώστε πλέον δεν ηδύνατο αυτός να εισέλθη φανερά εις πόλιν, αλλ' ήτο έξω εν ερήμοις τόποις και ήρχοντο προς αυτόν πανταχόθεν.

2 Και μεθ' ημέρας πάλιν εισήλθεν εις Καπερναούμ και ηκούσθη ότι είναι εις οίκον. **2** Και ευθύς συνήχθησαν πολλοί, ώστε δεν εχώρουν πλέον αυτούς ουδέ τα πρόθυρα· και εκήρτυτεν εις αυτούς τον λόγον. **3** Και έρχονται προς αυτόν φέροντες παραλυτικόν, βασταζόμενον υπό τεσσάρων· **4** και μη δυνάμενοι να πλησιάσωσιν εις αυτόν εξ αιτίας του όχλου, έχάλασαν την στέγην όπου ήτο, και διατρυπήσαντες καταβίβασον τον κράββατον, επ' ου κατέκειτο ο παραλυτικός. **5** Ιδών δε ο Ιησούς την πίστιν αυτών, λέγει προς τον παραλυτικόν· Τέκνον, συγκεχωρημέναι είναι εις σε αι αμαρτία σου. **6** Ήσαν δε τινές των γραμματέων εκεί καθήμενοι και διαλογιζόμενοι εν ταις καρδίαις αυτών· **7** Διά τι ούτος λαλεί τοιαύτας βλασφημίας; τις δύναται να συχωρή αμαρτίας ειμή εις, ο Θεός; **8** Και ευθύς νοήσας ο Ιησούς διά του πνεύματος αυτού ότι ούτω διαλογίζονται καθ' εαυτούς, είπε προς αυτούς· Διά τι διαλογίζεσθε ταύτα εν ταις καρδίαις σας; **9** τι είναι ευκολότερον, να είπω προς τον παραλυτικόν, Συγκεχωρημένα είναι αι αμαρτία σου, ή να είπω, Σηκώθητι και έπαρε τον κράββατόν σου και περιπάτει; **10** αλλά διά να γνωρίσητε ότι έξουσίαν έχει ο Υιός του ανθρωπού επί της γης να συχωρή αμαρτίας λέγει προς τον παραλυτικόν· **11** Προς σε λέγω, Σηκώθητι και έπαρε τον κράββατόν σου και ύπαγε εις τον οίκόν σου. **12** Και ηγήρθη ευθύς και σηκώσας τον κράββατον, εξήλθεν ενώπιον πάντων, ώστε εξεπλήττοντο πάντες και εδόξαζον τον Θεόν, λέγοντες ότι ουδέποτε είδομεν τοιαύτα. **13** Και εξήλθε πάλιν παρά την θάλασσαν· και πας ο όχλος ήρχετο προς αυτόν, και εδίδασκεν αυτούς. **14** Και διαβαίνων είδε Λευί τον του Αλφαιού καθήμενον εις το τελώνιον, και λέγει προς αυτόν· Ακολουθεί με. Και σηκωθείς ηκολούθησεν αυτόν. **15** Και ενώ εκάθητο εις την τράπεζαν εν τη οικία αυτού, συνεκάθητον

και πολλοί τελώναι και αμαρτωλοί μετά του Ιησού και των μαθητών αυτού· διότι ήσαν πολλοί, και ηκολούθησαν αυτόν. **16** Οι δε γραμματεῖς και Φαρισαῖοι, ἰδόντες αυτόν τρώγοντα μετά των τελωνῶν και αμαρτωλῶν, ἔλεγον προς τους μαθητάς αυτού· Διά τί μετά των τελωνῶν και αμαρτωλῶν τρώγει και πίνει; **17** Και ἀκούσας ο Ιησούς, λέγει προς αυτούς· Δεν ἔχουσι χρεῖαν ἰατροῦ οἱ υγιαίνοντες, ἀλλ' οἱ πάσχοντες· δεν ἦλθον διά να καλέσω δικαίους ἀλλά αμαρτωλοῦς εἰς μετάνοιαν. **18** Οἱ μαθηταί δε του Ἰωάννου και οἱ των Φαρισαίων ἐνήστευον. Και ἔρχονται και λέγουσι προς αυτόν· Διά τί οἱ μαθηταί του Ἰωάννου και οἱ των Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δε μαθηταί σου δεν νηστεύουσι; **19** Και εἶπε προς αυτούς ο Ιησούς· Μήπως δύνανται οἱ υἱοὶ του νυμφῶνος, ἐνδῶ ο νυμφῶνος εἶναι μετ' αὐτῶν, να νηστεύωσιν; ὅσον καιρὸν ἔχουσι του νυμφῶνος μετ' εαυτῶν, δεν δύνανται να νηστεύωσι· **20** θέλουσιν ὁμως ελθεῖ ἡμέραι, ὅταν αφαιρηθῇ απ' αὐτῶν ο νυμφῶς, και τότε θέλουσι νηστεύσει ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. **21** Και ουδεὶς ράπτει ἐπίρραμμα ἀγνάφου πανίου ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δε μη, το ἀναπλήρωμα αὐτοῦ το νέον αφαιρεῖ ἀπὸ του παλαιοῦ, και γίνεταί σχίσμα χειρότερον. **22** Και ουδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκὸς παλαιούς· εἰ δε μη, ο οἶνος ο νέος διασχιζέται τους ἀσκούς, και ο οἶνος ἐκχέεται και οἱ ἀσκοὶ φθειρόνται· ἀλλά πρέπει οἶνος νέος να βάλληται εἰς ἀσκὸς νέους. **23** Και ὅτε δέβαιναν ἐν σαββάτῳ διά των σπαρτῶν, οἱ μαθηταί αὐτοῦ, ἐνῶ ὠδευον, ἤρχισαν να ἀνασπῶσι τα ἀσάχρυα. **24** Και οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον προς αυτόν· Ἰδοὺ, διά τί πράττουσιν ἐν τοῖς σάββασις ἐκεῖνο, το ὁποῖον δεν συγχωρεῖται; **25** Και αὐτός ἔλεγε προς αὐτούς· Ποτέ δεν ἀνεγνώσατε τὴν ἐπράξεν ο Δαβὶδ, ὅτε ἔλαβε χρεῖαν και ἐπέπασεν αὐτός και οἱ μετ' αὐτοῦ; **26** πῶς εἰσῆλθεν εἰς τον οἶκον του Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ του ἀρχιερέως, και ἔφαγε τους ἄρτους της προθέσεως, τους ὁποῖους δεν εἶναι συγκεχωρημένον ἐμῇ εἰς τους ἱερεῖς να φάγωσι, και ἔδωκε και εἰς τους ὄντας μετ' αὐτοῦ; **27** Και ἔλεγε προς αὐτούς· το σάββατον ἐγένετο διά τον ἄνθρωπον, οὐχί ο ἄνθρωπος διά το σάββατον. **28** ὥστε ο Υἱός του ἀνθρώπου κύριος εἶναι και του σαββάτου.

3 Και εἰσῆλθε πάλιν εἰς την συναγωγὴν· και ἴτο ἐκεῖ ἄνθρωπος ἔχων ξηραμμένην την χεῖρα. **2** Και παρετήρουν αὐτόν ἀν ἐν τῷ σαββάτῳ θέλει θεραπεύσει αὐτόν, διά να κατηγορηθῶσιν αὐτόν. **3** Και λέγει προς τον ἄνθρωπον τον ἔχοντα ξηραμμένην την χεῖρα· Σηκώθητι εἰς το μέσον. **4** Και λέγει προς αὐτοῦ· εἶναι συγκεχωρημένον ἐν σαββάτῳ να ἀγαθοποιήσῃ τις ἢ να κακοποιήσῃ; να ὠσῆ ψυχὴν ἢ να θανατώσῃ; οἱ δε εἰσώπων. **5** Και περιβλέψας αὐτούς μετ' ὀργῆς, λυπούμενος διά την πῶρσιν της καρδιάς αὐτῶν, λέγει προς τον ἄνθρωπον· Ἐκτεινον την χεῖρα σου. Και ἐξέτεινε, και ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ υγιής ὡς ἡ ἄλλη. **6** Και ἐξεθρόντες οἱ Φαρισαῖοι συμβουλευθῆσαν εὐθύς μετά των Ἡρωδιανῶν κατ' αὐτοῦ, διά να ἀπολέσωσιν αὐτόν. **7** Και ο Ιησούς ἀνεχώρησε μετά των μαθητῶν αὐτοῦ προς την θάλασσαν· και ηκολούθησαν αὐτόν πολλοὶ πλῆθος ἀπὸ της Γαλιλαίας και ἀπὸ της Ἰουδαίας **8** και ἀπὸ Ἱεροσολύμων και ἀπὸ της Ἰδουμαίας και ἀπὸ πέραν του Ἰορδάνου και οἱ περὶ Τύρον και Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκούσαντες ὅσα ἐπράττειν, ἦλθον προς αὐτόν. **9** Και εἶπε προς τους μαθητάς αὐτοῦ να μὴν πληθύνωσιν αὐτοῦ ἐν πλοιαρίῳ ἐξ αἰτίας του ὄχλου, διά να μη συνθλιβῶσιν αὐτόν· **10** διότι ἐθεράπευσε πολλούς, ὥστε ἐπίπτον ἐπ' αὐτόν διά να ἐγγίσωσιν αὐτόν ὅσοι εἶχον ἀρρωστίας· **11** και τα πνεύματα τα ἀκάθαρτα, ὅτε ἐθεώρουν αὐτόν, προσέπιπτον εἰς αὐτόν και ἐκράζον,

λέγοντα ὅτι συ εἶσαι ο Υἱός του Θεοῦ. **12** Και πολλὰ ἐπετίμα αὐτὰ διά να μη φανερώσωσιν αὐτόν. **13** Και ἀναβαίνει εἰς το ὄρος και προσκαλεῖ ὄσους αὐτός ἠθέλε, και ὑπήγον προς αὐτόν. **14** Και ἐξέλεξε δώδεκα, διά να ἦναι μετ' αὐτοῦ και διά να ἀποστέλλῃ αὐτούς να κηρύττωσι **15** και να ἔχωσιν ἐξουσίαν να θεραπεύωσι τὰς νόσους και να ἐκβάλλωσι τὰ δαιμόνια· **16** Σίμωνα, τον ὁποῖον ἐπωνόμασε Πέτρον, **17** και Ἰάκωβον τον του Ζεβεδαίου και Ἰωάννην τον ἀδελφόν του Ἰακώβου· και ἐπωνόμασεν αὐτούς Βοανεργές, το ὁποῖον σημαίνει Υἱοὶ βροντῆς· **18** και Ἀνδρέαν και Φίλιππον και Βαρθολομαῖον και Ματθαῖον και Θωμάν και Ἰάκωβον τον του Ἀλφαίου και Θαδδαῖον και Σίμωνα τον Κανανεὶν **19** και Ἰούδαν τον Ἰσκαριώτην, ὅστις και παρέδωκεν αὐτόν. **20** Και ἔρχονται εἰς οἶκον τινὰ· και συναθροίζεται πάλιν ὄχλος, ὥστε αὐτοὶ δεν ἠδύναντο μηδέ να φάγωσιν ἄρτον. **21** Και ὅτε ἤκουσαν οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ, ἐξήλθον διά να πιάσωσιν αὐτόν· διότι ἔλεγον ὅτι εἶναι ἐξω εαυτοῦ. **22** Και οἱ γραμματεῖς, οἵτινες κατέβησαν ἀπὸ Ἱεροσολύμων, ἔλεγον ὅτι ἔχει Βεελζεβούλ, και ὅτι διά του ἄρχοντος των δαιμονίων ἐκβάλλει τα δαιμόνια. **23** Και προσκαλέσας αὐτούς, ἔλεγε προς αὐτούς διά παραβολῶν· Πῶς δύνανται Σατανάς να ἐκβάλλῃ Σατανάν; **24** και εἰάν βασιλεία διαιρεθῇ κατ' εαυτῆς, ἡ βασιλεία ἐκείνη δεν δύνανται να σταθῇ; **25** και εἰάν οἰκία διαιρεθῇ κατ' εαυτῆς, ἡ οἰκία ἐκείνη δεν δύνανται να σταθῇ. **26** Και ἀν ο Σατανάς ἐσηκώη κατ' εαυτοῦ και διηρέθῃ, δεν δύνανται να σταθῇ, ἀλλ' ἔχει τέλος. **27** Ουδεὶς δύνανται να ἀρπάσῃ τα σκεύη του δυνατοῦ, εἰσελθὼν εἰς την οἰκίαν αὐτοῦ, εἰάν πρῶτον δεν δέσῃ τον δυνατόν, και τότε θέλει διαρπάσει την οἰκίαν αὐτοῦ. **28** Ἀληθῶς σας λέγω ὅτι πάντα τα αμαρτήματα θέλουσι συγχωρηθῆ εἰς τους υἱούς των ἀνθρώπων και αἱ βλασφημίαι, ὅσας βλασφημῆσωσιν· **29** ὅστις ὁμως βλασφημῆσῃ εἰς το Πνεῦμα το Ἅγιον, δεν ἔχει συγχώρησιν εἰς τον αἰῶνα, ἀλλ' εἶναι ἐνοχος αἰωνίου καταδίκης (αἰὸν **g165**, αἰὸνιος **g166**) **30** διότι ἔλεγον, Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει. **31** Ἐρχονται λοιπόν οἱ ἀδελφοί και ἡ μήτηρ αὐτοῦ, και σταθέντες ἔξω ἀπέστειλαν προς αὐτόν και ἐκράζον αὐτόν. **32** Και ἐκάθητο ὄχλος περὶ αὐτόν· εἶπον δε προς αὐτόν· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου και οἱ ἀδελφοί σου ἔξω σε ζητοῦσι. **33** Και ἀπεκρίθη προς αὐτούς, λέγων· Τις εἶναι ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου; **34** Και περιβλέψας κύκλω προς τους καθημένους περὶ αὐτόν, λέγει· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου και οἱ ἀδελφοί μου· **35** διότι ὅστις κάμῃ το θέλημα του Θεοῦ, οὗτος εἶναι ἀδελφός μου και ἀδελφῆ μου και μήτηρ.

4 Και πάλιν ἤρχισεν να διδάσκῃ πλησίον της θαλάσσης και συνήχθη προς αὐτόν ὄχλος πολλός, ὥστε εἰσελθὼν εἰς το πλοῖον ἐκάθητο εἰς την θάλασσαν· και πᾶς ο ὄχλος ἴτο ἐπὶ της γῆς πλησίον της θαλάσσης. **2** Και ἐδίδασκεν αὐτούς διά παραβολῶν πολλὰ, και ἔλεγε προς αὐτούς ἐν τη διδαχῇ αὐτοῦ· **3** Ἀκούετε· ἰδοὺ, ἐξήλθον ο σπεῖρων διά να σπεῖρῃ. **4** Και ἐνῶ ἐσπεῖρεν, ἄλλο μὲν ἔπεσε παρά την ὁδόν, και ἦλθον τα πετεινά του ουρανοῦ και κατέφαγον αὐτό. **5** Ἄλλο δε ἔπεσεν ἐπὶ το πετρῶδες, ὅπου δεν εἶχε γῆν παλλήν, και εὐθύς ἀνεφύη, διότι δεν εἶχε βάθος γῆς, **6** και ὅτε ἀνέτειλεν ο ἥλιος ἐκαυματίσθη, και ἐπειδὴ δεν εἶχε ρίζαν ἐξηράνθη. **7** Και ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας, και ἀνέβησαν αἱ ἀκάνθαι και συνέπνιξαν αὐτό, και καρπὸν δεν ἔδωκε· **8** και ἄλλο ἔπεσεν εἰς την γῆν την καλήν και ἐδίδο καρπὸν ἀναβαίνοντα και αὐξανόντα, και ἔδωκεν ἐν τριάκοντα και ἐν ἐξήκοντα και ἐν εκατόν. **9** Και ἔλεγε προς αὐτούς· Ὁ ἔχων ὠτα διά να ἀκούῃ, ἀς ἀκούῃ. **10** Ὅτε δε ἔμεινε καταμόνας, ἠρώτησαν αὐτόν οἱ περὶ αὐτόν μετά

των δώδεκα περί της παραβολής. **11** Και έλεγε προς αυτούς: Εις εσάς εδόθη να γνωρίσητε το μυστήριον της βασιλείας του Θεού· εις εκείνους δε τους έξω διά παραβολών τα πάντα γίνονται, **12** διά να βλέπωσι βλέποντες και να μη ίδωσι, και να ακούωσιν ακούντες και να μη νοήσωσι, μήποτε επιστρέψωσι και συγχωρηθών εις αυτούς τα αμαρτήματα. **13** Και λέγει προς αυτούς: Δεν εξεύρετε την παραβολήν ταύτην, και πως θέλετε γνωρίσει πάσας τας παραβολάς; **14** Ο σπείρων τον λόγον σπείρει. **15** Οι δε παρά την οδόν είναι ούτοι, εις τους οποίους σπείρεται ο λόγος, και όταν ακούωσιν, ευθύς έρχεται ο Σατανάς, και αφαιρεί τον λόγον τον εσπαρμένον εν ταις καρδίαις αυτών. **16** Και ομοίως οι επί τα πετρώδη σπειρόμενοι είναι ούτοι, οίτινες όταν ακούωσι τον λόγον, ευθύς μετά χαράς δέχονται αυτόν, **17** δεν έχουσιν όμως ρίζαν εν εαυτοίς, αλλ' είναι πρόσκαιροι· έπειτα όταν γείνη θλίψις ή διωγμός διά τον λόγον, ευθύς σκανδαλίζονται. **18** Και οι εις τας ακάνθας σπειρόμενοι είναι ούτοι, οίτινες ακούουσι τον λόγον, **19** και αι μέριμναι του αιώνως τούτου και η απάτη του πλούτου και αι επιθυμιαί των άλλων πραγμάτων εισερχόμεναι συμπνίγουσι τον λόγον, και γίνεται άκαρπος. (αιθν g165) **20** Και οι εις την γην την καλήν σπαρέντες είναι ούτοι, οίτινες ακούουσι τον λόγον και παραδέχονται και καρποφορούσιν εν τριάκοντα και εν εξήκοντα και εν εκατόν. **21** Και έλεγε προς αυτούς: Μήπως ο λύχνος έρχεται διά να τεθή υπό τον μόνδιον ή υπό την κλίνην; ουχί διά να τεθή επί τον λυχνοστάτην; **22** διότι δεν είναι τι κρυπτόν, το οποίον δεν θέλει φανερωθή, ουδ' έγεινε τι απόκρυφον, το οποίον δεν θέλει ελθεί εις το φανερόν. **23** Όστις έχει ώτα διά να ακούη, ας ακούη. **24** Και έλεγε προς αυτούς: Προσέχετε τι ακούετε. Με οποίον μέτρον μετρείτε, θέλει μετρηθή εις εσάς, και θέλει γίνει προσθήκη εις εσάς τους ακούοντας. **25** Διότι όστις έχει, θέλει δοθή εις αυτόν· και όστις δεν έχει, και εκείνο το οποίον έχει θέλει αφαιρεθή απ' αυτού. **26** Και έλεγεν· Ούτως είναι η βασιλεία του Θεού, ως εάν άνθρωπος ρίψη τον σπόρον επί της γης, **27** και κοιμάται και σηκώνηται νύκτα και ημέραν, και ο σπόρος βλαστάνη και αυξάνη καθώς αυτός δεν εξεύρει. **28** Διότι αφ' εαυτής η γη καρποφορεί, πρώτον χόρτον, έπειτα αστάχουν, έπειτα πλήρη σίτον εν τω ασταχύω. **29** Όταν δε ωριμάση ο καρπός, ευθύς αποστέλλει το δρέπανον, διότι ήλθεν ο θερισμός. **30** Έτι έλεγε· Με τι να ομοιωσωμεν την βασιλείαν του Θεού; ή με ποίαν παραβολήν να παραβάλωμεν αυτήν; **31** Είναι ομοία με κόκκον σινάπεως, όστις, όταν σπαρή επί της γης, είναι μικρότερος πάντων των σπερμάτων των επί της γής· **32** αφού δε σπαρή, αναβαίνει και γίνεται μεγαλότερος πάντων των λαχάνων και κάμνει κλίδους μεγάλους, ώστε υπό την σκιάν αυτού δύνανται τα πτεεινά του ουρανού να κατασκηνώσι. **33** Και διά τούτων πολλών παραβολών ελάλει προς αυτούς τον λόγον, καθώς ηδύνατο να ακούωσι, **34** χωρίς δε παραβολής δεν ελάλει προς αυτούς· κατ' ιδίαν όμως εξήγει πάντα εις τους μαθητάς αυτού. **35** Και λέγει προς αυτούς εν εκείνη τη ημέρα, ότε έγεινεν εσπέρα· Ας διέλθωμεν εις το πέραν. **36** Και αφήσαντες τον όχλον, παραλαμβάνουσιν αυτόν ως ήτο εν τω πλοίω και άλλα δε πλοιάρια ήσαν μετ' αυτού. **37** Και γίνεται μέγας ανεμοστρόβιλος και τα κοίματα εισέβαλλον εις το πλοίον, ώστε αυτό ήδη γεμίζετο. **38** Και αυτός ήτο επί της πρύμνης κοιμώμενος επί το προσκεφάλαιον· και εξυπνούσιν αυτόν και λέγουσι προς αυτόν· Διδάσκαλε, δεν σε μέλει ότι χανόμεθα; **39** Και σηκωθείς επετίμησε τον άνεμον και είπε προς την θάλασσαν· Σιώπα, ησυχασον. Και έπαυσεν ο άνεμος,

και έγεινε γαλήνη μεγάλη. **40** Και είπε προς αυτούς· Διά τι είσθε ούτω δειλοί; πως δεν έχετε πίστιν; **41** Και εφοβήθησαν φόβον μέγαν και έλεγον προς αλλήλους· Τις λοιπόν είναι ούτος, ότι και ο άνεμος και η θάλασσα υπακούουσιν εις αυτόν;

5 Και ήλθον εις το πέραν της θαλάσσης εις την χώραν των Γαδαρηνών. **2** Και ως εξήλθεν εκ του πλοίου, ευθύς απήντησεν αυτόν εκ των μνημείων άνθρωπος έχων πνεύμα ακάθαρτον, **3** όστις είχε την κατοικίαν εν τοις μνημείοις, και ουδείς ηδύνατο να δέση αυτόν ουδέ με αλύσει, **4** διότι πολλάκις είχε δεθή με ποδόδεσμα και με αλύσει, και διεσπάσθησαν υπ' αυτού αι αλύσει και τα ποδόδεσμα συνετρίφθησαν, και ουδείς ίσχυε να δαμάση αυτόν· **5** και διά παντός νύκτα και ημέραν ήτο εν τοις όρεσι και εν τοις μνημείοις, κράζων και κατακόπτων εαυτόν με λίθους. **6** Ιδών δε τον Ιησούν από μακρόθεν, έδραμε και προσεκύνησεν αυτόν, **7** και κράζας μετά φωνής μεγάλης είπε· Τι είναι μεταξυ εμου και σου, Ιησού. Υιέ του Θεού του υψίστου; ορκίζω σε εις τον Θεόν, μη με βασανίσης. **8** Διότι έλεγε προς αυτόν· Έξελθε από του ανθρώπου το πνεύμα το ακάθαρτον. **9** Και ηρώτησεν αυτόν· Τι είναι το όνομά σου; Και απεκρίθη λέγων· Λεγεών είναι το όνομά μου, διότι πολλοί είμεθα. **10** Και παρεκάλεi αυτόν πολλά να μη αποστείλη αυτούς έξω της χώρας. **11** Ήτο δε εκεί προς τα όρη αγέλη μεγάλη χοίρων βοσκομένη. **12** και παρεκάλεσαν αυτόν πάντες οι δαίμονες, λέγοντες· Πέμψον ημάς εις τους χοίρους, διά να εισέλθωμεν εις αυτούς. **13** Και ο Ιησούς ευθύς επέτρεψεν εις αυτούς. Και εξελθόντα τα πνεύματα τα ακάθαρτα εισήλθον εις τους χοίρους· και ώρμησεν η αγέλη κατά τον κρημόν εις την θάλασσαν· ήσαν δε έως δύο χιλιάδες και επνίγοντο εν τη θαλάσση. **14** Οι δε βόσκοντες τους χοίρους έφυγον και ανήγγειλαν εις την πόλιν και εις τους αγρούς· και εξήλθον διά να ίδωσι τι είναι το γεγονός. **15** Και έρχονται προς τον Ιησούν, και θεωρούσιν τον δαιμονιζόμενον, όστις είχε τον λεγεώνα, καθήμενον και ενδεδυμένον και σφωρονούντα, και εφοβήθησαν. **16** Και διηγήθησαν προς αυτούς οι ιδόντες πως έγεινε το πράγμα εις τον δαιμονιζόμενον, και περί των χοίρων. **17** Και ήρχισαν να παρακαλώσιν αυτόν να αναχωρήση από των ορίων αυτών. **18** Και ότε εισήλθεν εις το πλοίον, παρεκάλεi αυτόν ο δαιμονιζόμενος να ήσθι μετ' αυτού. **19** Πλην ο Ιησούς δεν αφήκεν αυτόν, αλλά λέγει προς αυτόν· Ύπαγε εις τον οίκόν σου προς τους οικείους σου και ανάγγειλον προς αυτούς όσα ο Κύριος σοι έκαμε και σε ηλέησε. **20** Και ανεχώρησε και ήρχισε να κηρύττη εν τη Δεκαπόλει όσα έκαμεν εις αυτόν ο Ιησούς, και πάντες εθαύμαζον. **21** Και αφού ο Ιησούς διεπέρασε πάλιν εν τω πλοίω εις το πέραν, συνήχηθη προς αυτόν όχλος πολύς, και ήτο πλησίον της θαλάσσης. **22** Και ιδού, έρχεται εις των αρχισυναγώγων, ονόματι Ιάειρος, και ιδών αυτόν πίπτει προς τους πόδας αυτού. **23** και παρεκάλεi αυτόν πολλά, λέγων ότι το θυγάτριόν μου πνέει τα λείσθια· να έλθης και να βάλης τας χείρας σου επ' αυτήν, διά να σωθή και θέλει ζήσει. **24** Και υπήγγε μετ' αυτού· και ηκολούθει αυτόν όχλος πολύς, και συνέθλιβον αυτόν. **25** Και γυνή τις, έχουσα ρύσιν αίματος δώδεκα έτη. **26** και πολλά παθούσα υπό πολλών ιατρών και δαπανήσασα πάσαν την περιουσίαν αυτής και μηδέν ωφεληθείσα, αλλά μάλλον εις το χείρον ελθούσα, **27** ακούσασα περί του Ιησού, ήλθε μεταξυ του όχλου όπισθεν και ήγγισε το ιμάτιον αυτού· **28** διότι έλεγεν ότι και αν τα ιμάτια αυτού εγγίσω, θέλω σωθή. **29** Και ευθύς εξηράνθη η πηγή του αίματος αυτής, και ησθάνθη εν τω σώματι αυτής ότι ιατρεύθη από της μαστίγος. **30** Και ευθύς ο Ιησούς, νοήσας εν εαυτώ την δύναμιν την εξελθούσαν απ'

αυτού, στραφείς εν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε· Τις ἴγγισε τα μᾶτιά μου; **31** Και ἔλεγον πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτόν· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλιβοντά σε, και λέγεις τις μου ἴγγισε; **32** Και περιέβλεπε διὰ νὰ ἴδῃ τὴν πράξασαν τοῦτο. **33** Ἡ δε γυνὴ, φορηθεῖσα και τρέμουσα, ἐπειδὴ ἤξευρε τι ἔγεινε ἐπ' αὐτήν, ἦλθε και προσέπεσεν εἰς αὐτόν και εἶπε πρὸς αὐτὸν πάσαν τὴν ἀλήθειαν. **34** Ὁ δε εἶπε πρὸς αὐτήν· Θύγατερ, ἡ πίστις σου σε ἔσωσεν· ὑπάγε εἰς εἰρήνην και ἔσο υγιᾶς ἀπὸ τῆς μάστιγος σου. **35** Ἐνὼ αὐτὸς ἐλάλει ἐτι, ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγοντες ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· τι πλέον ἐνοχλεῖς τὸν Διδάσκαλον; **36** Ὁ δε Ἰησοῦς, εὐθὺς ὅτε ἤκουσε τὸν λόγον λαλούμενον, λέγει πρὸς τὸν ἀρχισυναγῶγον· Μη φοβῶ, μόνον πίστευε. **37** Και δὲν ἀρῆκεν οὐδένα νὰ ἀκολουθήσῃ αὐτὸν ἐιμὴ τὸν Πέτρον και Ἰάκωβον και Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου. **38** Και ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου και βλέπει θόρυβον, κλαίοντας και ἀλαλάζοντας πολλὰ. **39** και εἰσελθὼν λέγει πρὸς αὐτούς· Τι θορυβεῖσθε και κλαίετε; τὸ παιδίον δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμάται. **40** Και κατεγέλωτο αὐτοῦ. Ὁ δε, ἀφὸ ἐξέβαλεν ἅπαντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου και τὴν μητέρα και τοὺς μεθ' αὐτοῦ και εἰσέρχεται ὅπου ἐκεῖτο τὸ παιδίον, **41** και πιάσας τὴν χεῖρα τοῦ παιδίου, λέγει πρὸς αὐτήν· Ταλιθά, κούμι· τὸ ὁποῖον μεθερμηνεύμενον εἶναι, Κοράσιον, σοι λέγω, σηκώθητι. **42** Και εὐθὺς ἐσηκώθη τὸ κοράσιον και περιεπάτει· διότι ἦτο ἐτὼν δώδεκα. Και ἐξεπλάγησαν με ἐκπληξιν μεγάλην. **43** Και παρήγγειλεν εἰς αὐτούς πολλὰ νὰ μὴ μᾶθῃ μηδεὶς τοῦτο και εἶπε νὰ δοθῇ εἰς αὐτήν νὰ φάγῃ.

6 Και ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν και ἦλθεν εἰς τὴν πατριδα αὐτοῦ και ἀκολουθοῦσιν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **2** Και ὅτε ἦλθε τὸ σάββατον, ἤρχισε νὰ διδάσκη ἐν τῇ συναγωγῇ και πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήττοντο και ἔλεγον· Πόθεν εἰς τούτον ταῦτα; και τις ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα εἰς αὐτόν, ὥστε και θαύματα τοιαῦτα γίνονται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ; **3** δὲν εἶναι οὗτος ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ τοῦ Ἰακώβου και Ἰωσή και Ἰούδα και Σίμωνος; και δὲν εἶναι ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐνταῦθα παρ' ἡμῖν; Και ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. **4** Ἐλεγε δε πρὸς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς ὅτι δὲν εἶναι προφήτης ἀνευ τιμῆς ἐιμὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ και μεταξύ τῶν συγγενῶν και ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. **5** Και δὲν ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδὲν θαῦμα νὰ κάμῃ, ἐιμὴ ὅτι ἐπὶ ολίγους ἀρρώστους ἐπιθέσας τὰς χεῖρας ἐθεράπευσεν αὐτούς· **6** και ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. Και περιήρχετο τὰς κώμας κύκλω διδάσκων. **7** Και προσκαλέσας τοὺς δώδεκα, ἤρχισε νὰ ἀποστέλλῃ αὐτούς δύο, και ἐδίδεν εἰς αὐτούς ἐξουσίαν κατὰ τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων, **8** και παρήγγειλεν εἰς αὐτούς νὰ μὴ βαστάζωσι μηδὲν εἰς τὴν ὁδὸν ἐιμὴ ράβδον μόνον, μη σακκίον, μη ἄρτον, μη χαλκὸν εἰς τὴν ζώνην, **9** ἀλλὰ νὰ ἴναι ὑποδεδεμένοι σανδάλια και νὰ μὴ ἐνδύωνται δύο χιτῶνας. **10** Και ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Ὅπου εἴναι εἰσελθῆτε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε εὐσού ἐξέλθητε ἐκεῖθεν. **11** Και ὅσοι δὲν σας δεχθῶσι μηδὲ σας ἀκούσωσιν, ἐξερχόμενοι ἐκεῖθεν ἐκτινάξατε τὸν κοριορτόν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν σας διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτούς. Ἀληθὺς σας λέγω, ἐλαφροτέρα θέλει εἶσθαι ἡ τιμωρία εἰς τὰ Σόδομα ἢ Γόμορρα ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρά εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην. **12** Και ἐξελθόντες ἐκήρυττον νὰ μετανοήσωσι, **13** και ἐξέβαλλον πολλὰ δαιμόνια και ἠλείφον πολλοὺς ἀρρώστους με ἔλαιον και ἐθεράπευσον. **14** Και ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης· διότι φανερόν ἔγεινε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· και ἔλεγε ὅτι Ἰωάννης ὁ Βαπτιστῆς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, και διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. **15** Ἄλλοι ἔλεγον ὅτι ὁ Ἠλίας εἶναι· ἄλλοι δε ἔλεγον ὅτι προφήτης εἶναι ἡ

ὡς εἰς τῶν προφητῶν. **16** Ἀκούσας δε ὁ Ἡρώδης εἶπεν ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Ἰωάννης, τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· αὐτὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. **17** Διότι αὐτὸς ὁ Ἡρώδης ἀπέστειλε και ἐπιάσε τὸν Ἰωάννην και ἔδεσεν αὐτόν ἐν τῇ φυλακῇ διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐπειδὴ εἶχε λάβει αὐτήν εἰς γυναῖκα. **18** Διότι ὁ Ἰωάννης ἔλεγε πρὸς τὸν Ἡρώδην ὅτι δὲν σοι εἶναι συγκεχωρημένον νὰ ἔχῃς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. **19** Ἡ δε Ἡρωδιάς ἐμίσει αὐτόν και ἠθέλε νὰ θανατώσῃ αὐτόν, και δὲν ἠδύνατο. **20** Διότι ὁ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, γνωρίζων αὐτόν ἄνδρα δίκαιον και ἅγιον, και διεφύλαττεν αὐτόν και ἔκαμνε πολλὰ ἀκούων αὐτοῦ και εὐχαρίστας ἤκουεν αὐτοῦ. **21** Και ὅτε ἦλθεν ἀρμόδιος ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ Ἡρώδης ἔκαμνε ἐν τοῖς γενεθλίοις αὐτοῦ δεῖπνον εἰς τοὺς μεριστάνας αὐτοῦ και εἰς τοὺς χιλιάρχους και τοὺς πρώτους τῆς Γαλιλαίας, **22** και εἰσῆλθεν ἡ θυγάτηρ αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος και ἐχόρευσε και ἤρρεσεν εἰς τὸν Ἡρώδην και τοὺς συγκαθημένους, εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ κοράσιον· Ζήτησόν με ὅ, τι ἀν θέλῃς, και θέλω σοι δώσει. **23** Και ὡμοσε πρὸς αὐτήν ὅτι θέλω σοι δώσει ὅ, τι με ζητήσῃς, ἔως τὸ ἡμίσεος τῆς βασιλείας μου. **24** Ἡ δε ἐξελθούσα εἶπε πρὸς τὴν μητέρα αὐτῆς· Τι νὰ ζητήσω; Ἡ δε εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. **25** Και εὐθὺς εἰσελθούσα μετὰ σπουδῆς εἰς τὸν βασιλεῖα, ἐζήτησε λέγουσα· Θέλω νὰ μοι δώσῃς πάραυτα ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. **26** Και ὁ βασιλεὺς, ἀν και ἐλυπήθη πολὺ, διὰ τοὺς ὅρκους ὡμωσ και τοὺς συγκαθημένους δὲν ἠθέλησε νὰ ἀπορρίψῃ τὴν αἴτησιν αὐτῆς. **27** Και εὐθὺς ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς δῆμιον, προσέταξε νὰ φερθῇ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ. Ὁ δε ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτόν ἐν τῇ φυλακῇ **28** και ἔφερε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι και ἔδωκεν αὐτήν εἰς τὸ κοράσιον, και τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτήν εἰς τὴν μητέρα αὐτῆς. **29** Και ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦλθον και ἐσήκωσαν τὸ πτώμα αὐτοῦ και ἔθεσαν αὐτό ἐν μνημείῳ. **30** Και συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν και ἀπήγγειλαν πρὸς αὐτόν πάντα, και ὅσα ἐπράξαν και ὅσα ἐδίδαξαν. **31** Και εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐλθετε εἰς αὐτὸ κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον και ἀναπαύεσθε ὀλίγον· διότι ἦσαν πολλοὶ οἱ ἐρχόμενοι και οἱ ὑπάγοντες, και οὐδὲ νὰ φάγωσιν ἠκαίρουν· **32** και ὑπήγον εἰς ἔρημον τόπον με τὸ πλοῖον κατ' ἰδίαν. **33** Και εἶδον αὐτούς ὑπάγοντας οἱ ὄχλοι, και πολλοὶ ἐγνώρισαν αὐτόν και συνέδραμον ἐκεῖ πεζοὶ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων και φθάσαντες πρὸ αὐτῶν συνήχθησαν πλησίον αὐτοῦ. **34** Ἐξελθὼν δε ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολὺν ὄχλον και ἐσπλαγχνίσθη δι' αὐτούς, ἐπειδὴ ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα, και ἤρχισε νὰ διδάσκη αὐτούς πολλὰ. **35** Και ἐπειδὴ εἶχεν ἤδη παρέλθει ὥρα πολλή, προσελθόντες πρὸς αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγουσιν ὅτι ἔρημος εἶναι ὁ τόπος και παρήλθεν ἡδὴ πολλὴ ὥρα· **36** ἀπόλυσον αὐτούς, διὰ νὰ υπάγωσιν εἰς τοὺς περὶ ἄγρους και κώμας και ἀγοράσωσιν εἰς αὐτούς ἄρτους· διότι δὲν ἔχουσι τι νὰ φάγωσιν. **37** Ὁ δε ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς· Δότε σεις εἰς αὐτούς νὰ φάγωσι. Και λέγουσι πρὸς αὐτόν· Νὰ υπάγωμεν νὰ αγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων ἄρτους και νὰ δώσωμεν εἰς αὐτούς νὰ φάγωσιν; **38** Ὁ δε λέγει πρὸς αὐτούς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; υπάγετε και ἴδετε. Και ἀφὸ εἶδον, λέγουσι· Πέντε, και δύο οψάρια. **39** Και προσέταξεν αὐτούς νὰ καθίσωσι πάντας ἐπὶ τοῦ χλωροῦ χόρτου συμπόσια συμπόσια. **40** Και ἐκάθησαν πρᾶσαι ἀνά ἑκατόν και ἀνά πεντήκοντα. **41** Και λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους και τὰ δύο οψάρια, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἠυλόγησε και κατέκοψε τοὺς ἄρτους και ἐδίδεν εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ διὰ νὰ βάλωσιν ἔμπροσθεν αὐτῶν, και

τα δύο σφάρια εμοίρασαν εις πάντας. **42** Και έφαγον πάντες και εχορτάσθησαν. **43** Και εσήκωσαν από των κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις και από των σφαρίων. **44** Ήσαν δε οι φαγόντες τους άρτους έως πεντακιοχίλιοι άνδρες. **45** Και ευθύς ηνάγκασε τους μαθητάς αυτού να εμβώσιν εις το πλοίον και να προϋπάγωνιν εις το πέραν προς Βηθσαϊδάν, εωσού αυτός απολύση τον όχλον· **46** και απολύσας αυτούς, υπήγεν εις το όρος να προσευχηθή. **47** Και ότε έγεινε εσπέρα, το πλοίον ήτο εν τω μέσω της θαλάσσης και αυτός μόνος επί της γης. **48** Και είδεν αυτούς βασανιζομένους εις το να κωπηλατώσι· διότι ήτο ο άνεμος εναντίος εις αυτούς· και περί την τετάρτην φυλακίαν της νυκτός έρχεται προς αυτούς περιπατών επί της θαλάσσης, και ήθελε να περάση αυτούς. **49** Οι δε ιδόντες αυτόν περιπατούντα επί της θαλάσσης ενόμισαν ότι είναι φάντασμα και ανέκραξαν· **50** διότι πάντες είδον αυτόν και εταράχθησαν. Και ευθύς ελάλησε μετ' αυτών και λέγει προς αυτούς· Θαρσείτε, εγώ είμαι, μη φοβείσθε. **51** Και ανέβη προς αυτούς εις το πλοίον, και έπαυσεν ο άνεμος και εξεπλήττοντο καθ' εαυτούς λίαν καθ' υπερβολήν και εθαύμαζον. **52** Διότι δεν ενόησαν εκ των άρτων, επειδή η καρδιά αυτών ήτο πεπωρωμένη. **53** Και διαπεράσαντες ήλθον εις την γην Γεννησαρέτ και ελιμενίσθησαν. **54** Και ότε εξήλθον εκ του πλοίου, ευθύς γνωρίσαντες αυτόν, **55** έδραμον εις πάντα τα περιχώρα εκείνα και ήρχισαν να περιφέρωσιν επί των κραββάτων τους αρρώστους, όπου ήκουον ότι είναι εκεί. **56** Και όπου εισήρχετο εις κώμας ή πόλεις ή αγρούς, έβητον εις τας αγοράς τους ασθενείς και παρεκάλουν αυτόν να εγγίσωσι καν το κράσπεδον του ιματίου αυτού· και όσοι ήγγιζον αυτόν, εθεραπεύοντο.

7 Και συνάγονται προς αυτόν οι Φαρισαιοί και τινές των γραμματέων, ελθόντες από Ιεροσολύμων· **2** και ιδόντες τινάς των μαθητών αυτού τρώγοντας άρτους με χείρας μεμολυσμένας, τουτέστιν ανίπτους, εμέμφθησαν αυτούς· **3** διότι οι Φαρισαιοί και πάντες οι Ιουδαίοι, εάν δεν νίψωσι μέχρι του ακμώνος τας χείρας, δεν τρώγουσι, κρατούντες την παράδοσιν των πρεσβυτέρων· **4** και επιστρέψαντες από της αγοράς, εάν δεν νιφθώσι, δεν τρώγουσιν· είναι και άλλα πολλά, τα οποία παρέλαβον να φυλάττωσι, πλύματα ποτηρίων και ζεστών και σκευών χαλκίνων και κλινών· **5** έπειτα ερωτώσιν αυτόν οι Φαρισαιοί και οι γραμματέες· Διατί οι μαθηταί σου δεν περιπατούσι κατά την παράδοσιν των πρεσβυτέρων, αλλά με χείρας ανίπτους τρώγουσι τον άρτον; **6** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς· ότι καλώς προσεφίτηυσεν ο Ησαΐας περί υμών των υποκριτών, ως είναι γεγραμμένον· Ούτος ο λαός διά των χειλών μου τιμά, η δε καρδιά αυτών μακράν απέχει απ' εμού. **7** Εις μάτην δε με σέβονται, διδάσκοντες διδασκαλίας εντάλματα ανθρώπων. **8** Διότι αφήσαντες την εντολήν του Θεού, κρατείτε την παράδοσιν των ανθρώπων, πλύματα ζεστών και ποτηρίων, και άλλα παρόμοια τοιαύτα πολλά κάμνετε. **9** Και έλεγε προς αυτούς· Καλώς αθετείτε την εντολήν του Θεού, διά να φυλάττητε την παράδοσιν σας. **10** Διότι ο Μωυσής είπε· Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου. και· Ο κακολογών πατέρα ή μητέρα εξάπαντος να θανατώνηται· **11** σεις όμως λέγετε· Εάν άνθρωπος είπη προς τον πατέρα ή προς την μητέρα, Κορβάν, τουτέστι δώρον, είναι ό, τι ήθελες ωφεληθή εξ εμού, αρκεί, **12** και δεν αφινετε πλέον αυτόν να κάμη ουδέν εις τον πατέρα αυτού ή εις την μητέρα αυτού, **13** ακυρούντες τον λόγον του Θεού χάριν της παραδόσεώς σας, την οποίαν παρεδώκατε· και κάμνετε παρόμοια τοιαύτα πολλά. **14** Και προσκαλέσας πάντα τον όχλον, έλεγε προς αυτούς· Ακουτέ με μου

πάντες και νοείτε. **15** Δεν είναι ουδέν εισερχόμενον έξωθεν του ανθρώπου εις αυτόν, το οποίον δύναται να μολύνη αυτόν, αλλά τα εξερχόμενα απ' αυτού, εκείνα είναι τα μολύνοντα τον άνθρωπον. **16** Ο έχων ώτα διά να ακούη, ας ακούη. **17** Και ότε εισήλθεν εις οίκον από του όχλου, πρώτων αυτόν οι μαθηταί αυτού περί της παραβολής. **18** Και λέγει προς αυτούς· Ούτω και σεις ασύνετοι είσθε; δεν καταλαμβάνετε ότι παν το έξωθεν εισερχόμενον εις τον άνθρωπον δεν δύναται να μολύνη αυτόν; **19** διότι δεν εισέρχεται εις την καρδίαν αυτού, αλλ' εις την κοιλίαν, και εξέρχεται εις τον αφεδρόνα, καθαρίζον πάντα τα φαγητά. **20** Έλεγε δε ότι το εξερχόμενον εκ του ανθρώπου, εκείνο μολύνει τον άνθρωπον. **21** Διότι έσωθεν εκ της καρδίας των ανθρώπων εξέρχονται οι διαλογισμοί οι κακοί, μοιχείαι, πορνείαι, φόνοι, **22** κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαί, δόλος, ασέλγεια, βλέμμα πονηρόν· βλασφημία, υπερηφανία, αφροσύνη· **23** πάντα ταύτα τα πονηρά έσωθεν εξέρχονται και μολύνουσι τον άνθρωπον. **24** Και σηκωθείς εκείθεν υπήγεν εις τα μεθόρια Τύρου και Σιδώνος. Και εισελθών εις την οικίαν, δεν ήθελε να μάθη τουτο μηδεί, δεν ηδυνήθη όμως να κρυφθή. **25** Διότι ακούσασα περί αυτού γυνή τις, της οποίας το θυγάτριον είχε πνεύμα ακάθαρτον, ήλθε και προσέπεσεν εις τους πόδας αυτού· **26** ήτο δε η γυνή Ελληνίς, Συροφοίνισσα το γένος· και παρεκάλει αυτόν να εκβάλη το δαιμόνιον εκ της θυγατρός αυτής. **27** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτήν· Αφες πρώτον να χορτασθώσι τα τέκνα· διότι δεν είναι καλόν να λάβη τις τον άρτον των τέκνων και να ρίψη εις τα κυνάρια. **28** Η δε απεκρίθη και λέγει προς αυτόν· Ναι, Κύριε· αλλά και τα κυνάρια υποκάτω της τραπέζης τρώγουσιν από των ψιχίων των παιδιών. **29** Και είπε προς αυτήν· Διά τούτον τον λόγον υπαγε· εξήλθε το δαιμόνιον από της θυγατρός σου. **30** Και ότε υπήγεν εις τον οίκον αυτής, εύρεν ότι το δαιμόνιον εξήλθε και την θυγατέρα κειμένην επί της κλίνης. **31** Και πάλιν εξελθών εκ των ορίων Τύρου και Σιδώνος ήλθε προς την θάλασσαν της Γαλιλαίας ανά μέσον των ορίων της Δεκαπόλεως. **32** Και φέρουσι προς αυτόν κωφόν μογιλάλον και παρακαλούσιν αυτόν να επιθέσθι την χείρα επ' αυτόν. **33** Και παραλαβών αυτόν κατ' ιδίαν από του όχλου έβαλε τους δακτύλους αυτού εις τα ώτα αυτού, και πτύσας ήγγισε την γλώσσαν αυτού, **34** και αναβλέψας εις τον ουρανόν, εοτέναξε και λέγει προς αυτόν· Εφφαθά, τουτέστιν Ανοίχθητι. **35** Και ευθύς ηνοιχθησαν τα ώτα αυτού και ελύθη ο δεσμός της γλώσσης αυτού, και ελάλει ορθώς. **36** Και παρήγγειλεν εις αυτούς να μη είπωσι τούτο εις μηδένα· πλην όσον αυτός παρήγγελλεν εις αυτούς, τόσοον περισσότερον εκείνοι εκήρυττον. **37** Και εξεπλήττοντο καθ' υπερβολήν, λέγοντες· Καλώς έπραξε τα πάντα και τους κωφούς κάμνει να ακούωσι και τους αλάλους να λαλώσι.

8 Εν εκείναις ταις ημέραις, επειδή ήτο πάμπολος όχλος και δεν είχαν τι να φάγωσι, προσκαλέσας ο Ιησούς τους μαθητάς αυτού λέγει προς αυτούς· **2** Σπλαγχνίζομαι διά τον όχλον, ότι τρεις ήδη ημέρας μένουσι πλησίον μου και δεν έχουσι τι να φάγωσι· **3** και εάν απολύσω αυτούς νήστεις εις τους οίκους αυτών, θέλουσιν αποκάμει καθ' οδόν· διότι τινές εξ αυτών ήλθον μακρόθεν. **4** Και απεκρίθησαν προς αυτόν οι μαθηταί αυτού· Πόθεν θέλει τις δυνηθή να χορτάση τούτους από άρτων εδώ επί της ερημίας; **5** Και ηρώτησεν αυτούς· Πόσους άρτους έχετε; Οι δε είπον· Επτά. **6** Και προσέταξε τον όχλον να καθίσωσιν επί της γης· και λαβών εις τους επτά άρτους, αφού ευχαρίστησεν, έκοψε και έδιδεν εις τους μαθητάς αυτού διά να βάλωσιν έμπροσθεν του όχλου· και έβαλον. **7** Είχον και ολίγα

οψαράκια· και ευλογήσας είπε να βάλωσι και αυτά. **8** Ἐφαγον δε και εχορτάθησαν, και εσώκωσαν περισσεύματα κλασμάτων επτά σπυρίδας. **9** Ἦσαν δε οι φαγόντες ως τετρακισχίλιοι και απέλυσεν αυτούς. **10** Και ευθύς εμβάς εις το πλοῖον μετά των μαθητῶν αυτού, ἦλθεν εις τα μέρη Δαλμανουθά. **11** Και εξήλθον οι Φαρισαῖοι και ἴηρχισαι να κάμνωσιν ερωτήσεις προς αυτόν, και εζήτησαν παρ' αυτού σημεῖον από του ουρανοῦ, περιάζοντες αυτόν. **12** Τότε αναστενάζας εκ καρδίας αυτού, λέγει· Διά τι η γενεά αὕτη σημεῖον ζητεῖ; αληθώς σας λέγω, δεν θέλει δοθῆι εις την γενεάν ταύτην σημεῖον. **13** Και αφήσας αυτούς εισήλθε πάλιν εις το πλοῖον και ἀπῆλθεν εις το πέραν. **14** Ελησμώνησαν δε να λάβωσιν ἄρτους και δεν εἶχον μεθ' εαυτῶν εν τω πλοῖω εἰμῆ ἕνα ἄρτον. **15** Και παρήγγελλεν εις αυτούς, λέγων· Βλέπετε, προσέχετε από της ζύμης των Φαρισαίων και της ζύμης του Ἡρώδου. **16** Και διελογίζοντο προς ἀλλήλους, λέγοντες ότι ἄρτους δεν ἔχομεν. **17** Νοήσας δε ο Ἰησοῦς, λέγει προς αυτούς· Τι διαλογίζεσθε ότι δεν ἔχετε ἄρτους; ἐτι δεν νοεῖτε οὐδέ καταλαμβάνετε; ἐτι πεπωρωμένη ἔχετε την καρδίαν σας; **18** οφθαλμοῦ ἔχοντες δεν βλέπετε, και ὠτα ἔχοντες δεν ἀκούετε; και δεν ενθυμείσθε; **19** ὅτε ἔκοψα τους πέντε ἄρτους εις τους πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων εσηκώσατε; Λέγουσι προς αυτόν· δώδεκα. **20** Και ὅτε τους επτά εις τους τετρακισχιλίους, πόσας σπυρίδας πλήρεις κλασμάτων εσηκώσατε; Οι δε εἶπον· Επτά. **21** Και ἔλεγε προς αυτούς· Πως δεν καταλαμβάνετε; **22** Και ἔρχεται εις Βηθσαϊδάν. Και φέρουσι προς αυτόν τυφλόν και παρακαλοῦσιν αυτόν να εγγίσῃ αυτόν. **23** Και πιάσας την χεῖρα του τυφλοῦ, ἔφερεν αυτόν ἔξω της κώμης και πτώσας εις τα ὄμματα αυτού, ἐπέθεσεν ἐπ' αὐτὸν τας χεῖρας και ηρώτα αυτόν αν βλέπει τι. **24** Και ἀναβλέψας ἔλεγε· Βλέπω τους ἀνθρώπους, ὁ, τι ως δένδρα βλέπω περιπατούντας. **25** Ἐπειτα πάλιν ἐπέθεσε τας χεῖρας ἐπί τους οφθαλμούς αυτού και ἔκαμεν αυτόν να ἀναβλέψῃ, και ἀποκατεστάθη η ὄρασις αυτού, και εἶδε καθαρώς ἅπαντας. **26** Και ἀπέστειλεν αυτόν εις τον οἶκον αυτού, λέγων· Μηδέ εις την κώμην εισέλθῃς μηδέ εἴπῃς τούτο εις τίνα εν τῇ κώμῃ. **27** Και εξήλθεν ο Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ μαθητῆαυτοῦ εις τας κώμας της Καισαρείας Φιλίππου· και καθ' ὁδὸν ηρώτα τους μαθητῆαυτοῦ, λέγων προς αυτούς· Τίνα με λέγουσιν οι ἄνθρωποι ότι εἶμαι; **28** Οι δε ἀπεκρίθησαν· Ἰωάννην τον Βαπτιστῆν, και ἄλλοι τον Ἡλίαν, ἄλλοι δε ἕνα των προφητῶν. **29** Και αὐτὸς λέγει προς αυτούς· Ἀλλὰ σεις τίνα με λέγετε ότι εἶμαι; Και ἀποκριθεῖς ο Πέτρος, λέγει προς αυτόν· Σὺ εἶσαι ο Χριστός. **30** Και παρήγγειλεν αὐστηρῶς εις αυτούς να μη λέγωσιν εις μηδένα περί αυτού. **31** Και ἴηρχισε να διδάσκῃ αυτούς ότι πρέπει ο Υἱὸς του ἀνθρώπου να πάθῃ πολλά, και να καταφρονηθῆ από των πρεσβυτέρων και ἀρχιερέων και γραμματέων, και να θανατωθῆ, και μετά τρεις ἡμέρας να ἀναστήθῃ. **32** και ἐλάλει τον λόγον παρηρησία. Και παραλαβὼν αυτόν ο Πέτρος καθ' ἰδίαν, ἴηρχισε να ἐπιτιμᾷ αυτόν. **33** Ο δε ἐπιστραφεὶς και ἰδὼν τους μαθητῆαυτοῦ, ἐπετίμησε τον Πέτρον λέγων· Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανά· διότι δεν φρονεῖς τα του Θεοῦ, ἀλλὰ τα των ἀνθρώπων. **34** Και προσκαλέσας τον ὄχλον μετά των μαθητῶν αυτού, εἶπε προς αυτούς· Ὅστις θέλει να ἔλθῃ ὀπίσω μου, ἀς ἀπαρνηθῆ εαυτὸν και ἀς σηκώσῃ τον σταυρόν αυτού, και ἀς με ἀκολουθῆ. **35** Διότι ὅστις θέλει να σώσῃ την ζωὴν αυτού, θέλει ἀπολέσει αὐτήν· και ὅστις ἀπολέσῃ την ζωὴν αυτού ἔνεκεν ἐμοῦ και του ευαγγελίου, οὗτος θέλει σώσει αὐτήν. **36** Επειδὴ τι θέλει ὠφελῆσει τον ἀνθρώπον, εἰάν κερδήσῃ τον κόσμον ὅλον και ζημιωθῆι την ψυχὴν αὐτοῦ; **37** Η τι θέλει δώσει ο

ἄνθρωπος εις ἀνταλλαγὴν της ψυχῆς αὐτοῦ; **38** Διότι ὅστις ἀιχουνηθῆ δι' ἐμέ και διὰ τους λόγους μου εν τη γενεά ταύτη τη μοιχαλίδι και ἀμαρτωλώ, και ο Υἱὸς του ἀνθρώπου θέλει ἀιχουνηθῆ δι' αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ εν τη δόξῃ του Πατρὸς αὐτοῦ μετά των ἀγγέλων.

9 Και ἔλεγε προς αυτούς· Αληθώς, σας λέγω ότι εἶναι τινές των ἐδῶ ἱσταμένων, οἵτινες δεν θέλουσι γευθῆ θάνατον, εωσὺ ἰδῶσι την βασιλείαν του Θεοῦ ἐλθούσαν μετά δυνάμεως. **2** Και μεθ' ἡμέρας ἐξ παραλαμβάνει ο Ἰησοῦς τον Πέτρον και τον Ἰάκωβον και τον Ἰωάννην και ἀναβιβάζει αὐτοὺς εις ὄρος ὑψηλόν καθ' ἰδίαν μόνους και μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· **3** και τα ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένιναν στιλπνά, λευκά λίαν ως χιών, ὁποῖα λευκαντῆς ἐπὶ της γῆς δεν δύνανται να λευκάνῃ. **4** Και ἐφάνη εις αὐτοὺς ο Ἡλίας μετά του Μωϋσέως, και ἦσαν συλλαλοῦντες μετά του Ἰησοῦ. **5** Και ἀποκριθεῖς ο Πέτρος λέγει προς τον Ἰησοῦν· Ραββί, καλόν εἶναι να ἦμεθα ἐδῶ· και ἀς κάμωμεν τρεις σκηνάς, διὰ σε μίαν και διὰ τον Μωϋσῆν μίαν και διὰ τον Ἡλίαν μίαν. **6** Διότι δεν ἤξευρε τι να εἴπῃ· επειδὴ ἦσαν πεφοβισμένοι. **7** Και νεφέλη ἐπεσκίασεν αὐτοὺς, και ἦλθε φωνὴ εκ της νεφέλης, λέγουσα· Οὗτος εἶναι ο Υἱὸς μου ο ἀγαπητός· αὐτὸ ἀκούετε. **8** Και ἐξαίφνης περιβλέψαντες, δεν εἶδον πλέον οὐδένα, ἀλλὰ τον Ἰησοῦν μόνον μεθ' εαυτῶν. **9** Ἐνὼ δε κατέβαινον ἀπὸ του ὄρους, παρήγγειλεν εις αὐτοὺς να μη διηγηθῶσιν εις μηδένα ὅσα εἶδον, εἰμῆ ὅταν ο Υἱὸς του ἀνθρώπου ἀναστήθῃ εκ νεκρῶν. **10** Και ἐφύλαξαν τον λόγον εν εαυτοῖς, συζητῶντες προς ἀλλήλους τι εἶναι το να ἀναστήθῃ εκ νεκρῶν. **11** Και ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες, Διά τι λέγουσιν οι γραμματεῖς ότι πρέπει να ἔλθῃ ο Ἡλίας πρώτον; **12** Ο δε ἀποκριθεὶς εἶπε προς αὐτοὺς· Ο Ἡλίας μεν ἐλθὼν πρώτον ἀποκαθιστά πάντα· και ότι εἶναι γεγραμμένον περί του Υιοῦ του ἀνθρώπου ότι πρέπει να πάθῃ πολλά και να ἐξουδενωθῆ· **13** σας λέγω ὁμως ότι και ο Ἡλίας ἦλθε, και ἔπραξαν εις αὐτόν ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς εἶναι γεγραμμένον περί αὐτοῦ. **14** Και ὅτε ἦλθε προς τους μαθητῆαυτοῦ, εἶδε περί αὐτοὺς ὄχλον πολὺν και γραμματεῖς κάμνοντας συζητήσεις μετ' αὐτῶν. **15** Και ευθύς πας ο ὄχλος ἰδὼν αὐτόν ἐγένειεν ἔκθαμβος και προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν. **16** Και ἠρώτησε τους γραμματεῖς· Τι συζητεῖτε μετ' αὐτόν; **17** Και ἀποκριθεὶς εκ του ὄχλου, εἶπε· Διδάσκαλε, ἔφερα προς σε τον υἱόν μου, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον. **18** Και ὅπου πιάσῃ αὐτόν σπαράττει αὐτόν, και ἀφρίζει και τρίζει τους ὀδόντας αὐτοῦ και ζηραίνεται· και εἶπον προς τους μαθητῆαυτοῦ να ἐκβάλωσιν αὐτό, ἀλλὰ δεν ἠδυνήθησαν. **19** Εκείνος δε ἀποκριθεὶς προς αὐτόν, λέγει· Ὁ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε θέλω εἶσθαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε θέλω ὑπομένει ὑμᾶς; φέρετε αὐτόν προς ἐμέ. **20** Και ἔφεραν αὐτόν προς αὐτόν. Και ως εἶδεν αὐτόν, ευθύς το πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν, και πεσὼν ἐπὶ της γῆς ἐκυλιετο ἀφρίζων. **21** Και ἠρώτησε τον πατέρα αὐτοῦ· Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφὸς τούτου ἐγένειεν εις αὐτόν; Ο δε εἶπε· Παιδίθε. **22** Και πολλῶκις αὐτόν και εις πυρ ἔριψεν και εις ὕδατα, διὰ να ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἰάν δύνασαι τι, βοήθησον ἡμᾶς, σπλαγχνισθεῖς ἐφ' ἡμᾶς. **23** Ο δε Ἰησοῦς εἶπε προς αὐτόν· Το εἰάν δύνασαι να πιστεῦσῃς, πάντα εἶναι δυνατὰ εις τον πιστεύοντα. **24** Και ευθύς κράξας ο πατήρ του παιδίου μετά δακρῶν, ἔλεγε· Πιστεύω, Κύριε· βοήθει εις την ἐπιστίαν μου. **25** Ἰδὼν δε ο Ἰησοῦς ότι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε το πνεῦμα το ἀκάθαρτον, λέγων προς αὐτό το πνεῦμα το ἄλαλον και κωφόν, ἐγὼ σε προστάζω, ἔξελθε ἀπ' αὐτοῦ και μη εισέλθῃς πλέον εις αὐτόν. **26** Και το πνεῦμα κράξαν και πολλὰ σπαράζαν αὐτόν, ἐξήλθε, και ἐγένειεν ως νεκρός, ὥστε πολλοὶ

έλεγον ότι απέθανεν. **27** Ο δε Ιησούς πιάσας αυτόν από της χειρός ήγειρεν αυτόν, και εσηκώθη. **28** Και ότε εισήλθεν εις οίκον, οι μαθηταί αυτού ηρώτων αυτόν καθ' ιδίαν, Διά τι ημείς δεν ηδυνήθημεν να εκβάλωμεν αυτό; **29** Και είπε προς αυτούς: Τούτο το γένος δεν δύναται να εξέλθῃ δι' ουδενός άλλου τρόπου ειμή διά προσευχής και νηστείας. **30** Και εξελθόντες εκείθεν διέβρινον διά της Γαλιλαίας, και δεν ήθελε να μάθῃ τούτο ουδείς. **31** Διότι εδίδασκε τους μαθητάς αυτού και έλεγε προς αυτούς ότι ο Υιός του ανθρωπου παραδίδεται εις χείρας ανθρωπων, και θέλουσι θανατώσει αυτόν, και θανατωθείς την τρίτην ημέραν θέλει αναστηθῆ. **32** Εκείνοι όμως δεν ηγούον τον λόγον και εφοβούοντο να ερωτήσωσιν αυτόν. **33** Και ήλθεν εις Καπερναούμ: και ότε εισήλθεν εις την οικίαν, ηρώτα αυτούς: Τι διελογίζεσθε καθ' οδόν προς αλλήλους; **34** Οι δε εισώπων· διότι καθ' οδόν διελέχθησαν προς αλλήλους τις είναι μεγαλήτερος. **35** Και καθήσας εκάλεσε τους δώδεκα και λέγει προς αυτούς: Όστις θέλει να ήναι πρώτος, θέλει είσθαι πάντων έσχατος και πάντων υπηρέτης. **36** Και λαβών παιδίον έστρεψεν αυτό εν τω μέσω αυτών, και εναγκαλιωθείς αυτό είπε προς αυτούς: **37** Όστις δεχθῆ εν των τοιούτων παιδιών εις το όνομά μου, εμε δέχεται: και όστις δεχθῆ εμέ, δεν δέχεται εμέ, αλλά τον αποστειλαντά με. **38** Απεκριθῆ δε προς αυτόν ο Ιωάννης, λέγων: Διδάσκαλε, είδομέν τινά εκβάλλοντα δαιμόνια εις το όνομά σου, όστις δεν ακολουθεί ημάς, και ημποδιεσμεν αυτόν, διότι δεν ακολουθεί ημάς. **39** Ο δε Ιησούς είπε: Μη εμποδίζετε αυτόν· διότι δεν είναι ουδείς όστις θέλει κάμει θαύμα εις το όνομά μου και θέλει δυναθῆ ενυθός να με κακολογήσῃ. **40** Επειδή όστις δεν είναι καθ' ημών, είναι υπέρ ημών. **41** Διότι όστις σας ποτίσῃ ποτήριον ύδατος εις το όνομά μου, επειδή είσητε του Χριστού, αληθώς σας λέγω, δεν θέλει χάσει τον μισθόν αυτού. **42** Και όστις σκανδαλίση ένα των μικρών των πιστευόντων εις εμέ, συμφέρει εις αυτόν καλήτερον να περιτεθῆ μύλου πέτρα περί τον τράχηλον αυτού και να ριφθῆ εις την θάλασσαν. **43** Και εάν σε σκανδαλίξῃ η χειρ σου, απόκοψον αυτήν· καλήτερόν σοι είναι να εισέλθῃς εις την ζωὴν κουλλός, παρά έχων τας δύο χείρας να απέλθῃς εις την γέενναν, εις το πυρ το άσβεστον. **(Geenna g1067)** **44** όπου ο σκώληξ αυτών δεν τελευτά και το πυρ δεν σβύνεται. **45** Και εάν ο πους σου σε σκανδαλίξῃ, απόκοψον αυτόν· καλήτερόν σοι είναι να εισέλθῃς εις την ζωὴν χωλός, παρά έχων τους δύο πόδας να ριφθῆς εις την γέενναν, εις το πυρ το άσβεστον. **(Geenna g1067)** **46** όπου ο σκώληξ αυτών δεν τελευτά και το πυρ δεν σβύνεται. **47** Και εάν ο οφθαλμός σου σε σκανδαλίξῃ, έκβαλε αυτόν· καλήτερόν σοι είναι να εισέλθῃς μονόφθαλμος εις την βασιλείαν του Θεού, παρά έχων δύο οφθαλμούς να ριφθῆς εις την γέενναν του πυρός. **(Geenna g1067)** **48** όπου ο σκώληξ αυτών δεν τελευτά και το πυρ δεν σβύνεται. **49** Διότι πας τις με πυρ θέλει αλατιθῆ, παρά πάσα θυσία με άλας θέλει αλατιθῆ. **50** Καλόν το άλας· αλλ' εάν το άλας γείνη ανάλατον, με τι θέλετε αρτύσει αυτό; έχετε άλας εν εαυτοίς και ειρηνεύετε εν αλληλίοις.

10 Και σηκωθείς εκείθεν έρχεται εις τα όρια της Ιουδαίας διά του πέραν του Ιορδάνου, και συνέρχονται πάλιν όχλοι προς αυτόν, και ως εουσενιθίε, πάλιν εδίδασκεν αυτούς. **2** Και προσελθόντες οι Φαρισαίοι, ηρώτησαν αυτόν αν συγχωρήται εις άνδρα να χωρισθῇ την γυναίκα αυτού, πειράζοντες αυτόν. **3** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτούς: τι προσέταξεν εις εσάς ο Μωϋσής; **4** Οι δε είπον· Ο Μωϋσής συνεχώρησε να γράψῃ έγγραφον διαζυγίου και να χωρισθῇ αυτήν. **5** Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτούς: Διά την σκληροκαρδίαν σας έγγραψεν

εις εσάς την εντολήν ταύτην· **6** απ' αρχῆς όμως της κτίσεως άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς ο Θεός· **7** ένεκεν τούτου θέλει αφήσῃ άνθρωπος τον πατέρα αυτού και την μητέρα, και θέλει προσκολληθῆ εις την γυναίκα αυτού, **8** και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μιαν. Όστε δεν είναι πλέον δύο, αλλά μία σάρξ· **9** εκείνο λοιπόν, το οποίο ο Θεός συνέζευξεν, άνθρωπος ας μη χωρίζῃ. **10** Και εν τη οικία πάλιν οι μαθηταί αυτού ηρώτησαν αυτόν περί του αυτού, **11** και λέγει προς αυτούς: Όστις χωρισθῇ την γυναίκα αυτού και νυμφευθῇ άλλην, πράττει μοιχείαν εις αυτήν· **12** και εάν γυνή χωρισθῇ τον άνδρα αυτής και συζευχῆ με άλλον, μοιχεύεται. **13** Και έφεραν προς αυτόν παιδια, διά να εγγίσῃ αυτά· οι δε μαθηταί επέπληττον τους φέροντας. **14** Ιδών δε ο Ιησούς ηνανάκτισε και είπε προς αυτούς: Αφήσατε τα παιδια να έρχωνται προς εμέ, και μη εμποδίζετε αυτά· διότι των τοιούτων είναι η βασιλεία του Θεού. **15** Αληθώς σας λέγω, Όστις δεν δεχθῆ την βασιλείαν του Θεού ως παιδίον, δεν θέλει εισέλθει εις αυτήν. **16** Και εναγκαλισθείς αυτά, έβητε τας χείρας επ' αυτά και ηυλόγει αυτά. **17** Ενώ δε εξήρχετο εις την οδόν, εδραμέ τις και γουνοπηθίσας έμπροσθεν αυτού, ηρώτα αυτόν· Διδάσκαλε αγαθέ, τι να κάμω διά να κληρονομήσω ζωὴν αιώνιον; **(aiōnios g166)** **18** Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Τι με λέγεις αγαθόν; Ουδείς αγαθός ειμή εις, ο Θεός. **19** Τας εντολάς εξεύρεις· Μη μοιχεύσης, Μη φονεύσης, Μη κλέψῃς, Μη ψευδομαρτυρήσης, Μη αποστερήσης, Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα. **20** Ο δε αποκριθείς είπε προς αυτόν· Διδάσκαλε, ταύτα πάντα εφύλαξα εκ νεότητός μου. **21** Και ο Ιησούς εμβλέψας εις αυτόν, ηγάπησεν αυτόν και είπε προς αυτόν· Εν σοι λείπει ύπαγε, πώλησον όσα έχεις και δος εις τους πτωχούς, και θέλεις έχει ηθασυρόν εν ουρανώ, και ελθέ, ακολουθεί μοι, σηκώσῃς τον σταυρόν. **22** Εκείνος όμως σκυθρωπάσας διά τον λόγον, ανεχώρησε λυπούμενος· διότι είχε κτήματα πολλά. **23** Και περιβλέψας ο Ιησούς, λέγει προς τους μαθητάς αυτού· Πόσον δυσκόλως θέλουσιν εισέλθει εις την βασιλείαν του Θεού οι έχοντες τα χρήματα. **24** Οι δε μαθηταί εξεπλήττοντο διά τους λόγους αυτού. Και ο Ιησούς πάλιν αποκριθείς λέγει προς αυτούς· Τέκνα, πόσον δύσκολον είναι να εισέλθωσιν εις την βασιλείαν του Θεού οι έχοντες το θάρρος αυτών εις τα χρήματα. **25** Ευκολώτερον είναι κάμηλος να περάσῃ διά της τρύπης της βελόνης παρά πλούσιος να εισέλθῃ εις την βασιλείαν του Θεού. **26** Εκείνοι δε σφόδρα εξεπλήττοντο, λέγοντες προς εαυτούς· Και τις δύναται να σωθῆ; **27** Εμβλέψας δε εις αυτούς ο Ιησούς, λέγει· Παρά ανθρώπους είναι αδύνατον, αλλ' ουχί παρά τω Θεώ· διότι τα πάντα είναι δυνατά παρά τω Θεώ. **28** Και ήρχισεν ο Πέτρος να λέγῃ προς αυτόν· Ιδού, ημείς αφήκαμεν πάντα και σε ηκολουθήσαμεν. **29** Αποκριθείς δε ο Ιησούς είπεν· Αληθώς σας λέγω, δεν είναι ουδείς όστις, αφήσας οικία ή αδελφούς ή αδελφάς ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή τέκνα ή αγρούς ένεκεν εμού και του ευαγγελίου, **30** δεν θέλει λάβει εκατονταπλασίονα τώρα εν τω καιρώ τούτω, οικίας και αδελφούς και αδελφάς και μητέρας και τέκνα και αγρούς μετά διωγμών, και εν τω ερχομένω αιώνι ζωὴν αιώνιον. **(aiōn g165, aiōnios g166)** **31** Πολλοί όμως πρώτοι θέλουσιν είσθαι έσχατοι και οι έσχατοι πρώτοι. **32** Ήσαν δε εν τη οδῷ αναβαίνοντες εις Ιεροσόλυμα· και ο Ιησούς προπορευέτο αυτών, και εθαύμαζον και ακολουθούοντες εφοβούοντο. Και παραλαβών πάλιν τους δώδεκα, ήρχισε να λέγῃ προς αυτούς τα μέλλοντα να συμβώσιν εις αυτόν, **33** ότι ιδού, αναβαίνομεν εις Ιεροσόλυμα και ο Υιός του ανθρωπου θέλει παραδοθῆ εις τους αρχιερείς και εις τους γραμματείς, και θέλουσι καταδικάσει αυτόν εις θάνατον και

θέλουσι παραδώσει αυτόν εις τα ἔθνη, **34** και θέλουσιν εμπαίξει αυτόν και μαστιγώσει αυτόν και θέλουσιν εμπτόσει εις αυτόν και θανατώσει αυτόν, και την τρίτην ἡμέραν θέλει αναστηθῆ. **35** Τότε ἔρχονται προς αυτόν ο Ἰάκωβος και Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ του Ζεβεδαίου, λέγοντες Διδάσκαλε, θέλομεν να κάμης εις ἡμᾶς ὅ, τι ζητήσωμεν. **36** Ο δε εἶπε προς αυτοὺς· Τι θέλετε να κάμω εις εσάς; **37** Οἱ δε εἶπον προς αυτόν· Δός εις ἡμᾶς να καθίσωμεν εις εκ δεξιῶν σου και εις ἐξ ἀριστερῶν σου εν τῇ δόξῃ σου. **38** Ο δε Ἰησοὺς εἶπε προς αυτοὺς· Δεν ἐξεύρετε τι ζητεῖτε. Δύνασθε να πῆτε το ποτήριον, το οποίον ἐγὼ πίνω, και να βαπτισθῆτε το βάπτισμα, το οποίον ἐγὼ βαπτίζομαι; **39** Οἱ δε εἶπον προς αυτόν· Δυνάμεθα. Ο δε Ἰησοὺς εἶπε προς αυτοὺς· το μεν ποτήριον, το οποίον ἐγὼ πίνω, θέλετε πῖε, και το βάπτισμα το οποίον ἐγὼ βαπτίζομαι, θέλετε βαπτισθῆ. **40** το να καθίσσητε ὅμως εκ δεξιῶν μου και ἐξ ἀριστερῶν μου δεν εἶναι ἐμοῦ να δώσω, ἀλλ' εις ὅσους εἶναι προημισμένοι. **41** Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρχισαν να ἀγανακτῶσι περὶ Ἰακώβου και Ἰωάννου. **42** Ο δε Ἰησοὺς προσκάλεσας αυτοὺς, λέγει προς αυτοὺς· Ἐξεύρετε ὅτι οἱ νομιζόμενοι ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτά και οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτά· **43** οὕτως ὅμως δεν θέλει εἶσθαι ἐν υμῖν, ἀλλ' ὅστις θέλει να γείνη μέγας ἐν υμῖν, θέλει εἶσθαι ὑπηρέτης υμῶν, **44** και ὅστις ἐξ υμῶν θέλει να γείνη πρῶτος, θέλει εἶσθαι δούλος πάντων· **45** διότι ο Ὑἱὸς του ἀνθρώπου δεν ἦλθε διὰ να ὑπηρετήθῃ, ἀλλὰ διὰ να ὑπηρετήσῃ και να δώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν. **46** Καὶ ἔρχονται εις Ἰεριχώ. Καὶ ἐνὸς ἐξήρχετο ἀπὸ τῆς Ἰεριχώ αὐτός και οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ και ὄχλος ἰκανός, ο υἱὸς του Τιμαίου Βαρτίμαῖος ο τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν ζητών. **47** Καὶ ἀκούσας ὅτι εἶναι Ἰησοὺς ο Ναζωραῖος, ἤρχισε να κράζῃ και να λέγῃ· Υἱὸς του Δαβὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με. **48** Καὶ ἐπέπληττον αὐτόν πολλοὶ διὰ να σιωπήσῃ· ἀλλ' ἐκεῖνος πολλὰ μᾶλλον ἐκράζεν· Υἱὸς του Δαβὶδ, ἐλέησόν με. **49** Καὶ σταθεῖς ο Ἰησοὺς, εἶπε να κραχθῆ· και κράζουσι τον τυφλόν, λέγοντες προς αὐτόν· Θάρσει, σηκώθητι· σε κράζει. **50** Καὶ ἐκεῖνος ἀπορρίψας το ἱμάτιον αὐτοῦ, ἐσηκώθη και ἦλθε προς τον Ἰησοῦν. **51** Καὶ ἀποκριθεὶς λέγει προς αὐτόν ο Ἰησοῦς· Τι θέλεις να σοι κάμω; Καὶ ο τυφλὸς εἶπε προς αὐτόν· Ραββουνί, να ἀναβλέψω. **52** Ο δε Ἰησοὺς εἶπε προς αὐτόν· Ὑπαγε, ἡ πίστις σου σε ἔσωσε. Καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψε και ἠκολούθει τον Ἰησοῦν ἐν τῇ ὁδῷ.

11 Καὶ ὅτε πλησιάζουσιν εις Ἰερουσαλήμ εις Βηθφαγὴ και Βηθανίαν προς το ὄρος των Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο των μαθητῶν αὐτοῦ **2** και λέγει προς αυτοὺς· Υπάγετε εις τὴν κώμην τὴν κατέναντι υμῶν, και εὐθὺς εἰσερχόμενοι εις αὐτὴν θέλετε εὐρεῖ πωλᾶριον δεδεμένον, ἐπὶ τοῦ οποίου οὐδὲς ἀνθρώπου ἐκάθησε· λύσατε αὐτό και φέρετε. **3** Καὶ εἰάν τις εἶπῃ προς εσάς Διὰ τι κάμνετε τούτου; εἶπατε ὅτι ο Κύριος ἔχει χρεῖαν αὐτοῦ, και εὐθὺς θέλει ἀποστείλει αὐτό ἐδῶ. **4** Καὶ ἠπήγον και εὔρον το πωλᾶριον δεδεμένον προς τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τῆς διόδου, και λῦουσιν αὐτό. **5** Καὶ τινές των ἐκεῖ ἰσταμένον ἔλεγον προς αυτοὺς· Τι κάμνετε λύοντες το πωλᾶριον; **6** Οἱ δε εἶπον προς αυτοὺς καθὼς παρήγγειλεν ο Ἰησοὺς, και ἀφῆκαν αὐτοὺς. **7** Καὶ ἔφεραν το πωλᾶριον προς τον Ἰησοῦν και ἔβαλον ἐπ' αὐτοῦ τα ἱμάτια αὐτῶν, και ἐκάθησεν ἐπ' αὐτοῦ. **8** Πολλοὶ δε ἔστρωσαν τα ἱμάτια αὐτῶν εις τὴν ὁδόν, ἄλλοι δε ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ των δένδρων και ἔστρωνον εις τὴν ὁδόν. **9** Καὶ οἱ ποροπεμπόμενοι και οἱ ἀκολουθοῦντες ἐκράζον, λέγοντες· Ὡσαννά, εὐλογημένος ο ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. **10** Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου του πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ· Ὡσαννά ἐν τοῖς υψίστοις. **11** Καὶ εἰσῆλθεν ο Ἰησοὺς

εις Ἰεροσόλυμα και εις το ἱερόν· και ἀφου περιέβλεψε πάντα, ἐπειδὴ ἡ ὥρα ἦτο ἤδη προς ἑσπέραν, ἐξήλθεν εις Βηθανίαν μετὰ των δώδεκα. **12** Καὶ τῇ ἐπαύριον, ἀφου ἐξήλθον ἀπὸ Βηθανίας, ἐπεΐνασθε· **13** και ἰδὼν μακρόθεν συκὴν ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν ἐν τυχόν εὐρί τι ἐν αὐτῇ· και ἐλθὼν ἐπ' αὐτὴν οὐδὲν εὔρεν ἐνὶ ἡμῇ φύλλα· διότι δεν ἦτο καιρὸς σύκων. **14** Καὶ ἀποκριθεὶς ο Ἰησοὺς εἶπε προς αὐτὴν· Μηδεὶς πλέων εις τον αἰῶνα να μὴ φάγῃ καρπὸν ἀπὸ σου. Καὶ ἤκουον τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **(αἰθὼν g165)** **15** Καὶ ἔρχονται εις Ἰεροσόλυμα· και εἰσελθὼν ο Ἰησοὺς εις το ἱερόν, ἤρχισε να ἐκβάλλῃ τους πωλούντας και ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, και τας τραπέζας των ἀργυραμοιβῶν και τα καθίσματα των πωλούντων παρῆς τετραστέρας ἀνέτρεψε, **16** και δεν ἄφινε να περάσῃ τις σκεὺς διὰ του ἱεροῦ. **17** και ἐδίδασκε, λέγων προς αυτοὺς· Δεν εἶναι γεγραμμένον, ὅτι Ὁ οἶκός μου θέλει ὀνομαζεσθαι οἶκος προσευχῆς διὰ πάντα τα ἔθνη; σεις δε ἐκάμετε αὐτόν σπήλαιον ληστῶν. **18** Καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς και οἱ ἀρχιερεῖς και ἐζήτησαν πως να ἀπολέσωσιν αὐτόν· διότι ἐφοβόντο αὐτόν, ἐπειδὴ ἡσ ὄχλος ἐξεπλήττετο εις τὴν διδασχὴν αὐτοῦ. **19** Καὶ ὅτε ἐγένειεν ἑσπέρα, ἐξήρχετο ἔξω τῆς πόλεως. **20** Καὶ το πρῶτ' διαβαίνοντας εἶδον τὴν συκὴν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν. **21** Καὶ ἐνθυμηθεὶς ο Πέτρος, λέγει προς αὐτόν· Ραββί, ἴδε, ἡ συκὴ, τὴν οποίαν κατηράσθης, ἐξηράνθη. **22** Καὶ ἀποκριθεὶς ο Ἰησοὺς, λέγει προς αυτοὺς· Ἐχετε πίστιν Θεοῦ. **23** Διότι ἀληθῶς σας λέγω ὅτι ὅστις εἶπῃ προς το ὄρος τούτου, Σηκώθητε και ῥιφθητε εις τὴν θάλασσαν, και δεν διαστάξῃ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐκεῖνα τα οποία λέγει γίνονται, θέλει γείνει εις αὐτόν ὅ, τι εἶπῃ. **24** Διὰ τούτου σας λέγω, Πάντα ὅσα προσευχόμενοι ζητεῖτε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, και θέλει γείνει εις εσάς. **25** Καὶ ὅταν ἴστασθε προσευχόμενοι, συγχωρεῖτε ἐάν ἐχητέ τὸ κατά ἴνας, διὰ να συγχωρήσῃ εις εσάς και ο Πατὴρ σας ο ἐν τοῖς οὐρανοῖς τα ἀμαρτήματά σας. **26** Ἀλλ' εἰάν σεις δεν συγχωρήτε, οὐδέ ο Πατὴρ σας ο ἐν τοῖς οὐρανοῖς θέλει συγχωρήσῃ τα ἀμαρτήματά σας. **27** Καὶ ἔρχονται πάλιν εις Ἰεροσόλυμα· και ἐνὸς περιεπάει ἐν τῷ ἱερῷ, ἔρχονται προς αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς και οἱ γραμματεῖς και οἱ πρεσβύτεροι **28** και λέγουσι προς αὐτόν· Ἐν ποῖα ἐξουσία πράττετε ταῦτα; και τις σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην, διὰ να πράττης ταῦτα; **29** Ο δε Ἰησοὺς ἀποκριθεὶς εἶπε προς αυτοὺς· θέλω σας ἐρωτήσῃ και ἐγὼ ἕνα λόγον, και ἀποκριθῆτέ μοι, και θέλω σας εἶπει ἐν ποῖα ἐξουσία πράττω ταῦτα. **30** Το βάπτισμα του Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦτο ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκριθῆτέ μοι. **31** Καὶ διελογίζοντο καθ' ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ἐάν εἶπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, θέλει εἰπεῖ· Διὰ τι λοιπὸν δεν ἐπιστεύσατε εις αὐτόν; **32** Ἀλλ' εἰάν εἶπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων; ἐφοβούντο τον λαόν· διότι πάντες εἶχον τον Ἰωάννην ὅτι ἦτο τῶντων προφήτης. **33** Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσι προς τον Ἰησοῦν· Δεν ἐξεύρομεν. Καὶ ο Ἰησοὺς ἀποκριθεὶς λέγει προς αυτοὺς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω προς ὑμᾶς ἐν ποῖα ἐξουσία πράττω ταῦτα.

12 Καὶ ἤρχισε να λέγῃ προς αυτοὺς διὰ παραβολῶν· Ἀνθρώπος τις ἐφύτευσε ἀμπελῶνα και περιέβαλεν εις αὐτόν φραγμόν και ἔσκαψεν ὑψηλὸν και ἠκοδόμησε πύργον, και ἐμίσθωσεν αὐτόν εις γεωργούς και ἀπεδήμησε. **2** Καὶ ἐν τῷ καιρῷ των καρπῶν ἀπέστειλε προς τους γεωργούς δούλον, διὰ να λάβῃ παρὰ των γεωργῶν ἀπὸ του καρποῦ του ἀμπελώνος. **3** Εκείνους δε πιάσαντες αὐτὸν ἔδειραν και ἀπέπεμψαν κενόν. **4** Καὶ πάλιν ἀπέστειλε προς αὐτούς ἄλλον δούλον· και ἐκεῖνον λιθοβολήσαντες, ἐπλήγωσαν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ και ἀπέπεμψαν ἠτιμωμένον. **5** Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον· και ἐκεῖνον ἐφόνευσαν, και πολλοὺς ἄλλους, τους μεν

έδειραν, τους δε εφόνευσαν. **6** Έτι λοιπόν έχων ένα υιόν, αγαπητόν αυτού, απέστειλε και αυτόν προς αυτούς έχατον, λέγων ότι θέλουσιν εντραπή τον υιόν μου. **7** Εκείνοι δε οι γεωργοί είπον προς αλλήλους ότι ούτος είναι ο κληρονόμος έλθετε, ας φονεύσωμεν αυτόν, και θέλει είσθαι ημών η κληρονομία. **8** Και πίσσαντες αυτόν εφόνευσαν και έρριψαν έξω του αμπελώνου. **9** Τι λοιπόν θέλει κάμει ο κύριος του αμπελώνου; θέλει ελθεί και απολέσει τους γεωργούς και θέλει δώσει τον αμπελώνα εις άλλους. **10** Ουδέ την γραφήν ταύτην δεν ανεγνώσατε, Ο λίθος, τον οποίον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος έγεινε κεφαλή γωνίας. **11** παρά Κύριου έγεινεν αύτη και είναι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών. **12** Και εξήτουν να πιάσωσιν αυτόν και εφοβήθησαν τον όχλον· επειδή ενόησαν ότι πρως αυτούς είπε την παραβολήν· και αφήσαντες αυτόν ανεχώρησαν. **13** Και αποστέλλουσι προς αυτόν τινάς των Φαρισαίων και των Ηρωδιανών, διά να παγιδέωσαιν αυτόν εις λόγον. **14** Και εκείνοι ελθόντες, λέγουσι προς αυτόν· Διδάσκαλε, εξεύρομεν ότι είσαι αληθής και δεν σε μέλει περί ουδενός· διότι δεν βλέπεις εις πρόσωπον ανθρώπων, αλλ' επ' αληθείας την οδόν του Θεού διδάσκεις. Είναι συγκεχωρημένον να δώσωμεν δασμόν εις τον Καίσαρα, ή ουχι; να δώσωμεν ή να μη δώσωμεν; **15** Ο δε γνωρίσας την υπόκρισιν αυτών, είπε προς αυτούς· τι με πειράζετε; φερέτε μοι δηνάριον διά να ίδω. **16** Και εκείνοι έφεραν. Και λέγει προς αυτούς· Τίνος είναι η εικών αύτη και η επιγραφή; οι δε είπον προς αυτόν· Του Καίσαρος. **17** Και αποκριθείς ο Ιησούς είπε προς αυτούς· Απόδοτε τα του Καίσαρος εις τον Καίσαρα και τα του Θεού εις τον Θεόν. Και εθαύμασαν δι' αυτόν. **18** Και έρχονται προς αυτόν Σαδδουκαίοι, οίτινες λέγουσιν ότι δεν είναι ανάστασις, και ηρώτησαν αυτόν, λέγοντες· **19** Διδάσκαλε, ο Μωϋσής μας έγραψεν ότι εάν αποθάνη τινός ο αδελφός και αφήση γυναίκα και τέκνα δεν αφήση, να λάβη ο αδελφός αυτού την γυναίκα αυτού και να εξαναστήση σπέρμα εις τον αδελφόν αυτού. **20** Ήσαν λοιπόν επτά αδελφοί. Και ο πρώτος έλαβε γυναίκα, και αποθνήσκων δεν αφήκε σπέρμα· **21** και έλαβεν αυτήν ο δεύτερος και απέθανε, και ουδέ αυτός αφήκε σπέρμα· και ο τρίτος ωσαύτως. **22** Και έλαβον αυτήν οι επτά, και δεν αφήκαν σπέρμα. Τελευταία πάντων απέθανε και η γυνή. **23** Εν τη αναστάσει λοιπόν, όταν αναστηθώσι, τίνος αυτών θέλει είσθαι γυνή; διότι και οι επτά έλαβον αυτήν γυναίκα. **24** Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτούς· Δεν πλανάσθε διά τούτο, μη γνωρίζοντες τας γραφάς μηδέ την δύναμιν του Θεού; **25** Διότι όταν αναστηθώσιν εκ νεκρών ουτε νυμφεύουσιν ουτε νυμφεύονται, αλλ' είναι ως άγγελοι οι εν τοις ουρανοίς. **26** Περί δε των νεκρών ότι ανίστανται, δεν ανεγνώσατε εν τη βίβλω του Μωϋσέως, πως είπε προς αυτόν ο Θεός επί της βάτου, λέγων, Εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ; **27** Δεν είναι ο Θεός νεκρών, αλλά Θεός ζώντων· σεις λοιπόν πλανάσθε πολύ. **28** Και προσελθών εις των γραμματέων, όστις ήκουσεν αυτούς συζητούντας, γνωρίζων ότι καλώς απεκρίθη προς αυτούς, ηρώτησεν αυτόν· Ποία εντολή είναι πρώτη πασών; **29** Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτόν ότι πρώτη πασών των εντολών είναι· Άκουε Ισραήλ, Κύριος ο Θεός ημών είναι εις Κύριος. **30** και θέλεις αγαπά Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου, και εξ όλης της ψυχής σου, και εξ όλης της διανοίας σου, και εξ όλης της δυνάμεώς σου· αύτη είναι η πρώτη εντολή. **31** Και δευτέρα ομοία, αύτη· Θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. Μεγαλητέρα τούτων άλλη εντολή δεν είναι. **32** Και είπε προς αυτόν ο γραμματεύς

Καλώς, Διδάσκαλε, αληθώς είπας ότι είναι εις Θεός, και δεν είναι άλλος εκτός αυτού. **33** και το να αγαπά τις αυτόν εξ όλης της καρδιάς και εξ όλης της συνέσεως και εξ όλης της ψυχής και εξ όλης της δυνάμεως, και το να αγαπά τον πλησίον ως εαυτόν, είναι πλειότερον πάντων των ολοκαυτωμάτων και των θυσιών. **34** Και ο Ιησούς, ιδών αυτόν ότι φρονίμως απεκρίθη, είπε προς αυτόν· Δεν είσαι μακράν από της βασιλείας του Θεού. Και ουδεις πλέον ετόλμα να ερωτήη αυτόν. **35** Και αποκριθείς ο Ιησούς, έλεγε διδάσκων εν τω ιερώ· Πως λέγουσιν οι γραμματείς ότι ο Χριστός είναι υιός του Δαβίδ; **36** Διότι αυτός ο Δαβίδ είπε διά του Πνεύματος του Αγίου· Είπεν ο Κύριος προς τον Κύριόν μου, Κάθου εκ δεξιών μου, εωσόυ θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου. **37** Αυτός λοιπόν ο Δαβίδ λέγει αυτόν Κύριον· και πόθεν είναι υιός αυτού; Και ο πολυς όχλος ήκουεν αυτόν ευχαρίστως. **38** Και έλεγε προς αυτούς εν τη διδαχή αυτού· Προσέχετε από των γραμματέων, οίτινες θέλουσι να περιπατώσιν εστολισμένοι και αγαπώσι τους ασπασμούς εν ταις αγοραίς. **39** και πρωτοκαθεδρίας εν ταις συναγωγαίς και τους πρώτους τόπους εν τοις δειπνοίς. **40** Οίτινες κατατρώγουσι τας οικίας των χηρών, και τούτο επί προφάσει ότι κάμνουσι μακράς προσευχάς· ούτοι θέλουσι λάβει μεγαλητέραν καταδίκην. **41** Και καθήσας ο Ιησούς απέναντι του γαζοφυλακίου, εθεώρει πως ο όχλος έβαλλε χαλκόν εις το γαζοφυλάκιον. Και πολλοί πλούσιοι έβαλλον πολλά. **42** και ελθούσα μία χήρα πτωχή έβαλε δύο λεπτά, τούτστιν, ένα κοδράντην. **43** Και προσκαλέσας τους μαθητάς αυτού, λέγει προς αυτούς· Αληθώς σας λέγω ότι η χήρα αύτη η πτωχή έβαλε περισσότερον πάντων, όσοι έβαλον εις το γαζοφυλάκιον· **44** διότι πάντες εκ του περισσεύοντος εις αυτούς έβαλον· αύτη όμως εκ του υπερημίοντος αυτής έβαλε πάντα όσα είχεν, όλην την περιουσίαν αυτής.

13 Και ενώ εξήρχετο εκ του ιερού, λέγει προς αυτόν εις των μαθητών αυτού· Διδάσκαλε, ιδε οποίοι λίθοι και οποία οικοδομαί. **2** Και ο Ιησούς αποκριθείς είπε προς αυτόν· Βλέπεις ταύτας τας μεγάλας οικοδομάς; δεν θέλει αφεθή λίθος επί λίθον, όστις να μη κατακρημισθή. **3** Και ενώ εκάθητο εις το όρος των Ελαιών κατέναντι του ιερού, ηρώτων αυτόν κατ' ιδίαν ο Πέτρος και Ιάκωβος και Ιωάννης και Ανδρέας. **4** Είπε προς ημάς πότε θέλουσι γείνει ταύτα, και τι το σημείον όταν ταύτα πάντα μέλλωσι να συντελεσθώσιν; **5** Ο δε Ιησούς αποκριθείς προς αυτούς, ήρχισε να λέγη· Βλέπετε μη σας πλανήση τις. **6** Διότι πολλοί θέλουσιν ελθεί εν τω ονόματί μου, λέγοντες ότι εγώ είμαι, και πολλούς θέλουσι πλανήσει. **7** Όταν δε ακούσητε πολέμους και φήμας πολέμων, μη ταράττεσθε· διότι πρέπει να γείνωσι ταύτα, αλλά δεν είναι έτι το τέλος. **8** Διότι θέλει εγερθή έθνος επί έθνος και βασιλεία επί βασιλείαν, και θέλουσι γείνει σεισμοί κατά τόπους και θέλουσι γείνει πείναι και ταραχαί. Ταύτα είναι αρχαί ωδίνων. **9** Σεις δε προσέχετε εις εαυτούς. Διότι θέλουσι σας παραδώσει εις συνέδρια, και εις συναγωγάς θέλετε δαρθή, και ενώπιον ηγεμόνων και βασιλέων θέλετε σταθή ένεκεν ημού προς μαρτυρίαν εις αυτούς. **10** και πρέπει πρώτον να κρηυθή το ευαγγέλιον εις πάντα τα έθνη. **11** Όταν δε σας φέρωσι διά να σας παραδώσωσι, μη προμεριμνάτε τι θέλετε λαλήσει, μηδέ μελετάτε, αλλ' ό, τι δοθή εις εσάς εν εκείνη τη ώρα, τούτο λαλείτε· διότι δεν είσθε σεις οι λαλούντες, αλλά το Πνεύμα του Άγιου. **12** Θέλει δε παραδώσει αδελφός αδελφόν εις θάνατον και πατήρ τέκνον, και θέλουσιν επαναστή τέκνα επί γονείς και θέλουσι θανατώσει αυτούς. **13** Και θέλετε είσθαι μισούμενοι υπό πάντων διά το όνομά μου·

ο δε υπομείνας έως τέλους, ούτος θέλει σωθῆ. **14** Όταν δε ἴδητε το βδέλυγμα της εριμώσεως, το λαληθέν υπό Δανιήλ του προφήτου, ἰστάμενον ὅπου δεν πρέπει –ο αναγινώσκων ας εννοή– τότε οι εν τη Ιουδαία ας φεύγωσιν εις τα ὄρη. **15** και ο επί του δώματος ας μη καταβῆ εις την οικίαν, μηδ' ας εισέλθῃ διά να λάβῃ τι εκ της οικίας αυτού, **16** και ὅστις εἶναι εις τον ἀγρόν, ας μη επιστρέψῃ εις τα ὀπίσω διά να λάβῃ το ἱμάτιον αυτού. **17** Ουαί δε εις τας εγκλημανοῦσας και τας θηλαζούσας εν εκείναις ταις ἡμέραις. **18** Προσεύχεσθε δε διά να μη γείνη η φυγή ὑμῶν εν χειμῶνι. **19** Διότι αι ἡμέραι εκείναι θέλουσιν εἶσθαι θλίψις τοιαύτη, ὅποια δεν ἔγεινεν απ' ἀρχῆς της κτίσεως, την ὁποίαν ἐκτίσεν ο Θεός ἐως του νυν, οὐδὲ θέλει γείνει. **20** Καί εἰς τὸν Κύριον ἰδέτε ἡθελε συντέμει τας ἡμέρας εκείνας, δεν ἠθελε σωθῆ οὐδεμία σὰρξ· ἀλλὰ διά τους εκλεκτούς, τους ὁποίους ἐξέλεξε, συνέτεμε τας ἡμέρας. **21** Καί τότε εἰς τὴν εἰπή προς ὑμᾶς, Ἰδοὺ, ἐδῶ εἶναι ο Χριστός, ἡ, Ἰδοὺ, ἐκεῖ, μη πιστεύσητε. **22** Διότι θέλουσιν ἐγερεθῆ ψευδοχριστοὶ και ψευδοπροφήται και θέλουσι δεῖξει σημεῖα και τέρατα, και ἀποπλανῶσιν, εἰ δυνατόν, και τους εκλεκτούς. **23** Σεις ὁμῶς προσέχετε· ἰδοὺ, σας προεῖπον πάντα. **24** Ἀλλ' εν εκείναις ταις ἡμέραις, μετὰ την θλίψιν εκείνην, ο ἥλιος θέλει σκοτισθῆ και ἡ σελήνη δεν θέλει δώσει το φῶγός αὐτῆς **25** και οὐ αστέρες του ουρανοῦ θέλουσι πίπτει και αι δυνάμεις αἰ εν τοις ουρανοῖς ἀθροῦσι σαλευθῆ. **26** Καί τότε θέλουσιν ἰδεῖ τον Υἱόν του ἀνθρώπου ἐρχόμενον εν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς και δόξης. **27** Καί τότε θέλει ἀποστείλει τους ἀγγέλους αὐτοῦ και συναῖξει τους εκλεκτούς αὐτοῦ εκ των τεσσάρων ἀνέμων, απ' ἀκροῦ της γῆς ἕως ἀκροῦ του ουρανοῦ. **28** Ἀπὸ δε της σκυῆς μάθετε την παραβολήν. Ὅταν ο κλάδος αὐτῆς γείνη ἡδὴ ἀπαλῶς και ἐκβλαστάνῃ τα φύλλα, ἐξεύρετε ὅτι πλησίον εἶναι το θέρος. **29** οὕτω και σεις, ὅταν ἴδητε ταῦτα γίνόμενα, ἐξεύρετε ὅτι πλησίον εἶναι ἐπὶ τας θύρας. **30** Ἀληθῶς σας λέγω ὅτι δεν θέλει παρέλθῃ η γενεά αὕτη, εἰσὸς γείνῃσιν πάντα ταῦτα. **31** Ο ουρανός και ἡ γῆ θέλουσι παρέλθῃ, οὐ δε λόγοι μου δεν θέλουσι ἀρῆσθαι. **32** Περὶ δε τῆς ἡμέρας εκείνης και της ὥρας οὐδεὶς γινώσκει, οὐδὲ οἱ ἀγγελοὶ οὐ εν ουρανῶν, οὐδὲ ο Υἱός, εἰμὶ ο Πατήρ. **33** Προσεύχεται, ἀγρυπνεῖτε και προσεύχεσθε· διότι δεν ἐξεύρετε πότε εἶναι ο καιρός. **34** Επειδὴ τοῦτο θέλει εἶσθαι ὡς ἄνθρωπος ἀποδημῶν, ὅστις ἀνήκε την οικίαν αὐτοῦ και ἔδωκεν εις τους δούλους αὐτοῦ την ἐξουσίαν και εις ἕκαστον το ἔργον αὐτοῦ και εις τον θυρωρὸν προσέταξε να ἀγρυπνῆ. **35** Ἀγρυπνεῖτε λοιπόν· διότι δεν ἐξεύρετε πότε ἔρχεται ο κύριος της οικίας, την ἐσπέραν ἢ το μεσονύκτιον ἢ ὅταν φωνάξῃ ο ἀλέκτωρ ἢ το πρωί. **36** μήποτε ελθῶν ἐξαίφνης, σας εὕρη κοιμωμένους. **37** Καί ὅσα λέγω προς εἰσάς προς πάντας λέγω· Ἀγρυπνεῖτε.

14 Μετὰ δε δύο ἡμέρας ἦτο το πάσχα και τα ἄζυμα. Καί ἐξήτουν οι ἀρχιερεῖς και οι γραμματεῖς πῶς να συλλάβωσιν αὐτὸν με δόλον και να θανατώσωσιν. **2** Ἐλεγον δε, Μη εν τη εορτῇ, μήποτε γείνη θόρυβος του λαοῦ. **3** Καί ἐνῶ αὐτός ἦτο εν Βηθανίᾳ εν τη οικήᾳ Σίμωνος του λεπροῦ, και ἐκάθητο εις την τράπεζαν, ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου καθαρὰς πολυτίμου, και συντρίψασα το ἀλάβαστρον, ἔχυσε το μύρον ἐπὶ της κεφαλῆς αὐτοῦ. **4** Ἦσαν δε τινὲς ἀγανακτοῦντες καθ' ἑαυτοῦς και λέγοντες· Διὰ τί ἔγεινεν ἡ ἀπώλεια αὕτη του μύρου; **5** διότι ἠδύνατο τοῦτο να πωληθῆ ὑπὲρ τριακόσια δηνάρια και να δοθῶσιν εις τους πτωχοὺς και ὠργίζοντο καθ' αὐτῆς. **6** Ἀλλ' ο Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀφήσατε αὐτήν· διὰ τί ἐνοχλεῖτε αὐτήν; καλὸν ἔργον ἔπραξεν εις ἐμὲ.

7 Διότι τους πτωχοὺς πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, και ὅταν θέλητε, δύνασθε να ευεργετήσητε αὐτούς· ἐμὲ ὁμῶς πάντοτε δεν ἔχετε. **8** ὅ, τι ἠδύνατο αὕτη ἔπραξε· προέλαβε να αλείψῃ με μύρον το σῶμα μου διὰ τον ενταφιασμόν. **9** Ἀληθῶς σας λέγω, Ὅπου αν κηρυχθῆ το ευαγγέλιον τοῦτο εις ὅλον τον κόσμον, και ἐκεῖνο το ὁποῖον ἔπραξεν αὕτη θέλει λαληθῆ εις μνημόσυνον αὐτῆς. **10** Τότε ο Ἰούδας ο Ἰσκαριώτης, εις των δώδεκα, ὑπήγγε προς τους ἀρχιερεῖς, διά να παραδώσῃ αὐτὸν εις αὐτούς. **11** Ἐκεῖνοι δε ἀκούσαντες ἐχάρησαν και ὑπεσχέθησαν να δώσωσιν εις αὐτὸν ἀργύρια· και ἐζήτηε πῶς να παραδώσῃ αὐτὸν εν ευκαίρῃ. **12** Καί τη πρώτη ἡμέρα των ἀζύμων, ὅτε εὐθυσίαζον το πάσχα, λέγουσι προς αὐτὸν οὐ μαθηταὶ αὐτοῦ· Που θέλεις να υπάγωμεν και να ετοιμάσωμεν διά να φάγησῃ το πάσχα; **13** Καί ἀποστέλλει δύο των μαθητῶν αὐτοῦ και λέγει προς αὐτούς· Υπάγετε εις την πόλιν, και θέλει σας ἀπαντήσῃ ἄνθρωπος βασιτάων σταμνίων ὕδατος ἀκολουθήσατε αὐτόν, **14** και ὅπου εισέλθῃ, εἰπάτε προς τον οἰκοδεσπότην ὅτι ο Διδάσκαλος λέγει· Που εἶναι το κατάλυμα, ὅπου θέλω φάγησῃ το πάσχα μετὰ των μαθητῶν μου; **15** Καί αὐτός θέλει σας δεῖξει ἀνώγειον μέγα ἐστρωμένον ἑτοιμον· ἐκεῖ ετοιμάσατε εις ἡμᾶς. **16** Καί ἐξῆλθον οι μαθηταὶ αὐτοῦ και ἦλθον εις την πόλιν, και εὗρον καθῶς εἶπε προς αὐτούς, και ἠτοίμασαν το πάσχα. **17** Καί ὅτε ἔγεινεν ἐσπέρα, ἔρχεται μετὰ των δώδεκα· **18** και ἐνῶ ἐκάθητο εις την τράπεζαν και ἔτρωγον, εἶπεν ο Ἰησοῦς· Ἀληθῶς σας λέγω ὅτι εις ἐξ ὑμῶν θέλει με παραδώσει, ὅστις τρώγει μετ' ἐμοῦ. **19** Οἱ δε ἤρχισαν να λυπῶνται και να λέγωσι προς αὐτόν εις ἕκαστος· Μήπως ἐγώ; και ἄλλος· Μήπως ἐγώ; **20** δε ἀποκριθεῖς εἶπε προς αὐτούς· Εἰς εκ των δώδεκα, ο ἐμβάπτων μετ' ἐμοῦ εἶναι το πινάκιον την χειρά. **21** Ο μεν Υἱός του ἀνθρώπου υπάγει, καθῶς εἶναι γεγραμμένον περὶ αὐτοῦ· οὐαί δε εις τον ἄνθρωπον ἐκείνον, διὰ του ὁποῖου ο Υἱός του ἀνθρώπου παραδίδεται· καλὸν ἦτο εις τον ἄνθρωπον ἐκείνον, αν δεν ἠθελε γεννηθῆ. **22** Καί ἐνῶ ἔτρωγον, λαβὼν ο Ἰησοῦς ἄρτον ευλογησάς ἔκοψε και ἔδωκεν εις αὐτούς και εἶπε· λαβετε, φάγετε· τοῦτο εἶναι το σῶμα μου. **23** Καί λαβὼν το πτηρίον, ευχαριστήσας και ἔδωκεν εις αὐτούς, και ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες. **24** Καί εἶπε προς αὐτούς· Τοῦτο εἶναι το αἷμα μου το της καινῆς διαθήκης, το περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον. **25** Ἀληθῶς σας λέγω ὅτι δεν θέλω πῖναι πλέον εκ του γεννήματος της ἀμπέλου ἕως της ἡμέρας εκείνης, ὅταν πίνω αὐτὸ νέον εν τη βασιλείᾳ του Θεοῦ. **26** Καί ἀφοῦ ὕμνησαν, ἐξῆλθον εις το ὄρος των ελαιῶν, **27** Καί λέγει προς αὐτούς ο Ἰησοῦς ὅτι πάντες θέλετε σκανδαλισθῆ εν ἐμοῖ την νύκτα ταύτην· διότι εἶναι γεγραμμένον, θέλω πατάξει τον ποιμένα και θέλουσι διασκορπισθῆ τα πρόβατα· **28** ἀφοῦ ὁμῶς ἀναστηθῶ, θέλω υπάγει πρότερον ὑμῶν εις την Γαλιλαίαν. **29** Ο δε Πέτρος εἶπε προς αὐτόν· Καί ἐάν πάντες σκανδαλισθῶσιν, ἐγὼ ὁμῶς ουχί. **30** Καί λέγει προς αὐτόν ο Ἰησοῦς· Ἀληθῶς σοι λέγω ὅτι σήμερον την νύκτα ταύτην, πριν ο ἀλέκτωρ φωνάξῃ δις, τρίς θέλεις με ἀπαρνηθῆ. **31** Ο δε ἔτι μάλλον ἔλεγεν· Ἐάν γείνη χρεία να συναποθάνω μετὰ σου, δεν θέλω σε ἀπαρνηθῆ. Ὡσαύτως δε και πάντες ἔλεγον. **32** Καί ἔρχονται εις χωρίον ὀνομαζόμενον Γεθσημανή, και λέγει προς τους μαθητὰς αὐτοῦ· Καθῆσατε ἐδῶ, εἰσὸς προσευχηθῶ. **33** και παραλαμβάνει τον Πέτρον και τον Ἰάκωβον και Ἰωάννην μεθ' ἑαυτοῦ, και ἤρχισε να ἐκθαμβῆται και να ἀδημονῆ. **34** Καί λέγει προς αὐτούς· Περίλυπος εἶναι ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ἐδῶ και ἀγρυπνεῖτε. **35** Καί προχωρήσας ὀλίγον, ἔπεσεν ἐπὶ της γῆς και προσήυχετο να παρέλθῃ αν ἦναι δυνατόν αὐτ' αὐτοῦ ἡ ὥρα ἐκείνη, **36** και

έλεγεν· Αββά ο Πατήρ, πάντα είναι δυνατά εις σέ· απομάκρυνον απ' εμού το πότηριον τούτο. Ουχί όμως ό, τι θέλω εγώ, αλλ' ό, τι συ. **37** Και έρχεται και ευρίσκει αυτούς κοιμωμένους και λέγει προς τον Πέτρον· Σίμων, κοιμάσαι; δεν ηδυνήθης μίαν ώραν να αγρυπνήσης; **38** αγρυπνεΐτε και προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε εις πειρασμόν· το μεν πνεύμα πρόθυμον, η δε σαρξ ασθενής. **39** Και πάλιν υπήγε και προσηυχήθη, ειπών τον αυτόν λόγον. **40** Και επιστρέψας εύρεν αυτούς πάλιν κοιμωμένους· διότι οι οφθαλμοί αυτών ήσαν βεβαρημένοι και δεν ήξευρον τι να αποκριθώσι προς αυτόν. **41** Και έρχεται την τρίτην φοράν και λέγει προς αυτούς· Κοιμάσθε το λοιπόν και αναπαύεσθε. Αρκεί ήλθεν η ώρα· ιδού, παραδίδεται ο Υιός του άνθρώπου εις τας χείρας των αμαρτωλών. **42** Εγέρθητε, υπάγωμεν· ιδού, ο παραδίδων με επλησίασε. **43** Και ευθύς, ενώ ελάλει έτι, έρχεται ο Ιούδας, εις εκ των δώδεκα, και μετ' αυτού όχλος πολύς μετά μαχαιρών και ξίλων, παρά των αρχιερέων και των γραμματέων και των πρεσβυτέρων. **44** Ο δε παραδίδων αυτόν είχε δώσει εις αυτούς σημεΐον, λέγων· Όντινα φιλήσω, αυτός είναι· πιάσατε αυτόν και φέρετε ασφαλών. **45** Και ότε ήλθεν, ευθύς πλησίασας εις αυτόν λέγει· Ραββί, Ραββί, και κατεφίλησεν αυτόν. **46** Και εκείνοι επέβαλον επ' αυτόν τας χείρας αυτών και επίασαν αυτόν. **47** Εις δε τις των παρευώτων σύρας την μάχαιραν, εκτύπησε τον δούλον του αρχιερέως και απέκοψε το ωτίον αυτού. **48** Και αποκριθείς ο Ιησούς ειπέ προς αυτούς· Ως επί ληστήν εξήλθετε μετά μαχαιρών και ξίλων να με συλλάβητε; **49** καθ' ημέραν ήμην πλησίον υμών εν τω ιερώ διδάσκων, και δεν με επιδάσατε, πλην τούτο έγεινε διά να πληρωθώσιν αι γραφαί. **50** Και αφήσαντες αυτόν πάντες έφυγον. **51** Και εις τις νεανίσκος ηκολούθει αυτόν, περιτετυλιγμένος σινδόνα εις το γυμνόν σώμα αυτού και πιάνοσιν αυτόν οι νεανίκοι. **52** Ο δε αφήσας την σινδόνα, έφυγεν απ' αυτών γυμνός. **53** Και έφεραν τον Ιησούν προς τον αρχιερέα· και συνέρχονται προς αυτόν πάντες οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι και οι γραμματείς. **54** Και ο Πέτρος από μακρόθεν ηκολούθησεν αυτόν έως ένδον της αυλής του αρχιερέως, και συνεκάθητο μετά των υπηρετών και εθερμαινέτο εις το πυρ. **55** Οι δε αρχιερείς και όλοι το συνέδριον εξήτουν κατά του Ιησού μαρτυρίαν, διά να θανατώσωσιν αυτόν, και δεν εύρισκον. **56** Διότι πολλοί εψευδομαρτύρουν κατ' αυτού, αλλ' αι μαρτυρία δεν ήσαν σύμφωνοι. **57** Και τινές σηκωθέντες εψευδομαρτύρουν κατ' αυτού, λέγοντες **58** ότι Ημεΐς ηκούσαμεν αυτον λέγοντα, ότι Εγώ θέλω χαλάσει τον ναόν τούτον τον χειροποιήτην και διά τριών ημερών άλλον αχειροποιήτην θέλω οικοδομήσει. **59** Πλην ουδέ ούτως ήτο σύμφωνος μαρτυρία αυτών. **60** Και σηκωθείς ο αρχιερεύς εις το μέσον, ηρώτησε τον Ιησούν, λέγων· Δεν αποκρίνεσαι ουδέν; τι μαρτυρούσιν ούτοι κατά σου; **61** Ο δε εσιώπα και δεν απεκρίθη ουδέν. Πάλιν ο αρχιερεύς ηρώτα αυτόν, λέγων προς αυτόν· Συ είσαι ο Χριστός ο Υιός του Ευλογητού; **62** Ο δε Ιησούς ειπεν· Εγώ είμαι· και θέλετε ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου καθήμενον εκ δεξιών της δυνάμεως και ερχόμενον μετά των νεφελών του ουρανού. **63** Τότε ο αρχιερεύς, διασχίσας τα ιμάτια αυτού, λέγει· Τι χρειαίν εχομεν πλέον μαρτύρων; **64** ηκούσατε την βλασφημίαν· τι σας φαίνεται; Οι δε πάντες κατέκριναν αυτόν ότι είναι ένοχος θανάτου. **65** Και ήρχισάν τινές να εμπύωνσιν εις αυτόν και να περικαλύπτωσι το πρόσωπον αυτού και να γρονθίζωσιν αυτόν και να λέγωσι προς αυτόν· Προφήτευσον· και οι υπηρεταί έτυπτον αυτόν με ραπίσματα. **66** Και ενώ ήτο ο Πέτρος εν τη αυλή κάτω, έρχεται μία των θεραπεινίδων του αρχιερέως, **67** και ότε είδε τον Πέτρον θερμαινόμενον,

εμβλέψασα εις αυτόν, λέγει· Και συ έσο μετά του Ναζαρηνού Ιησού. **68** Ο δε ηρνήθη, λέγων· Δεν εξεύρω ουδέ καταλαμβάνω τι συ λέγεις. Και εξήλθεν έξω εις το προαύλιον, και ο αλέκτωρ εφώναξε. **69** Και η θεράπεινα ιδούσα αυτόν πάλιν, ήρχισε να λέγη προς τους παρευώτας ότι ούτος εξ αυτών είναι. **70** Ο δε πάλιν ηρνήετο. Και μετ' ολίγον πάλιν οι παρευώτες έλεγον προς τον Πέτρον· Αληθώς εξ αυτών είσαι· διότι Γαλιλαίως είσαι και η λαλιά σου ομοιάζει. **71** Εκείνος δε ήρχισε να αναθεματίζει και να ομνύη ότι δεν εξεύρω τον άνθρωπον τούτον, τον οποίον λέγετε. **72** Και ο αλέκτωρ εφώναξεν εκ δευτέρου. Και ενεθυμήθη ο Πέτρος τον λόγον, τον οποίον ειπέ προς αυτόν ο Ιησούς, ότι Πριν ο αλέκτωρ φωνάξη δις, θέλεις με αρνηθή τρίς. Και ήρχισε να κλαίη πικρώς.

15 Και ευθύς το πρωΐ συνεβουλευθήσαν οι αρχιερείς μετά των πρεσβυτέρων και γραμματέων και όλοι το συνέδριον, και δέσαντες τον Ιησούν έφεραν και παρέδωκαν εις τον Πιλάτον. **2** Και ηρώτησεν αυτόν ο Πιλάτος· Συ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων; Ο δε αποκριθείς ειπέ προς αυτόν· Συ λέγεις. **3** Και κατηγορούν αυτόν οι αρχιερείς πολλά. **4** Ο δε Πιλάτος πάλιν ηρώτησεν αυτόν, λέγων· Δεν αποκρίνεσαι ουδέν; ιδε πόσα σου καταμαρτυρούσιν. **5** Ο δε Ιησούς έτι δεν απεκρίθη ουδέν, ώστε ο Πιλάτος εθαύμαζε. **6** Κατά δε την εορτήν απέλυεν εις αυτούς ένα δέσμιον, όντινα εξήτουν· **7** ήτο δε ο λεγόμενος Βαραββάς δεδεμένος μετά των συνωμοτών, οίτινες εν τη στάσει έπραξαν φόνον. **8** Και αναβοήσας ο όχλος, ήρχισε να ζητή να κάμη καθώς πάντοτε έκαμνεν εις αυτούς. **9** Ο δε Πιλάτος απεκρίθη προς αυτούς, λέγων· θέλετε να σας απολύσω τον βασιλέα των Ιουδαίων; **10** Επειδή ήξευρεν ότι διά φθόνον παρέδωκαν αυτόν οι αρχιερείς. **11** Οι αρχιερείς όμως διήγειραν τον όχλον να ζητήσωσι να απολύση εις αυτούς μάλλον τον Βαραββάν. **12** Και ο Πιλάτος αποκριθείς πάλιν, ειπέ προς αυτούς· Τι λοιπόν θέλετε να κάμη τούτον, τον οποίον λέγετε βασιλέα των Ιουδαίων; **13** Οι δε πάλιν έκραξαν· Σταύρωσον αυτόν. **14** Ο δε Πιλάτος έλεγε προς αυτούς· Και τι κακόν έπραξεν; οι δε περισσότερον έκραξαν· Σταύρωσον αυτόν. **15** Ο Πιλάτος λοιπόν, θέλων να κάμη εις τον όχλον το αρεστόν, απέλυσεν εις αυτούς τον Βαραββάν και παρέδωκε τον Ιησούν, αφού εμαστίγωσεν αυτόν, διά να σταυρωθή. **16** Οι δε στρατιώται έφεραν αυτόν ένδον της αυλής, το οποίον είναι το πραιτώριον, και συγκαλούσιν όλον το τάγμα των στρατιωτών. **17** και ενδύουσιν αυτόν πορφύραν και πλέξαντες ακάνθινον στέφανον, βάλλουσι περί την κεφαλήν αυτού, **18** και ήρχισαν να χαιρετώσιν αυτόν, λέγοντες· Χαίρε, βασιλεύ των Ιουδαίων· **19** και έτυπτον την κεφαλήν αυτού με κάλαμον και ενέπτυν εις αυτόν, και γονυπετούντες προσκύνουσιν αυτόν. **20** Και αφού ενέπαιξαν αυτόν, εξέδυσαν αυτόν την πορφύραν και ενέδυσαν αυτόν τα ιμάτια αυτού και έφεραν αυτόν έξω, διά να σταυρώσωσιν αυτόν. **21** Και αγκαρεύουσι τινά Σίμωνα Κυρηνάιον διαβαίνοντα, ενώ ήρχετο από του αγρού, τον πατέρα του Αλεξάνδρου και Ρούφου, διά να σηκώσει τον σταυρόν αυτού. **22** Και φέρουσιν αυτόν εις τον τόπον Γολγοθά, το οποίον μεθερμηνεύομενον είναι, Κρανίου τόπος. **23** Και έδιδον εις αυτόν να πίνη οίνον μεμιγμένον με σμύρναν· αλλ' εκείνος δεν έλαβε. **24** Και αφού εσταύρωσαν αυτόν, διεμερίζοντα τα ιμάτια αυτού, βάλλοντες κλήρον επ' αυτά τι έκαστος να λάβη. **25** Ήτο δε ώρα τρίτη και εσταύρωσαν αυτόν. **26** Και η επιγραφή της κατηγορίας αυτού ήτο επιγεγραμμένη, Ο βασιλεύς των Ιουδαίων. **27** Και μετ' αυτού σταυρόνουσι δύο ληστές, ένα εκ δεξιών και ένα εξ αριστερών αυτού. **28** Και πληρώθη

η γραφή η λέγουσα· Και μετά ανόμων ελογίσθη. **29** Και οι διαβαίνοντες εβλασφήμουν αυτόν, κινούντες τας κεφαλάς αυτών και λέγοντες· Ουά, ο χαλών τον ναόν και διά τριών ημερών οικοδομών, **30** σώσον σεαυτόν και κατάβα από του σταυρού. **31** Ομοίως δε και οι αρχιερείς, εμπαιζόντες προς αλλήλους μετά των γραμματέων, έλεγον· Άλλους έσωσεν, εαυτόν δεν δύναται να σώση. **32** Ο Χριστός ο βασιλεύς του Ισραήλ ως καταβή τώρα από του σταυρού, διά να ιδωμεν και πιστεώσωμεν. Και οι συνεσταυρωμένοι μετ' αυτού ωνειδίζον αυτόν. **33** Ότε δε ήλθεν η έκτη ώρα, σκότος έγινε εν εφ' όλην την γην έως ώρας εννάτης. **34** και την ώραν την εννάτην έβόησεν ο Ιησούς μετά φωνής μεγάλης, λέγων· Ελωϊ, Ελωϊ, λαμά σαβαχθανί; το οποίον μεθερμηνούμενον είναι, Θεέ μου, Θεέ μου, διά τι με εγκατέλιπες; **35** Και τινές των παρεστώτων ακούσαντες, έλεγον· Ιδού, τον Ηλίαν φωνάζει. **36** Δραμών δε εις και γεμίσας σπόγγον από όζους και περιθέσας αυτόν εις κάλαμον, επότιζεν αυτόν, λέγων· Αφήσατε, ας ιδωμεν αν έρχηται ο Ηλίας να καταβιβάση αυτόν. **37** Ο δε Ιησούς, εκβαλών φωνήν μεγάλην, εξέπνευσε. **38** Και το καταπέτασμα του ναού εσχίσθη εις δύο από άνωθεν έως κάτω. **39** Ιδών δε ο εκατόνταρχος ο παριστάμενος απέναντι αυτού ότι ούτω κράζας εξέπνευσεν, ειπεν· Αληθώς ο άνθρωπος ούτος ήτο Υιός Θεού. **40** Ήσαν δε και γυναίκες από μακρόθεν θεωρούσαι, μεταξύ των οποίων ήτο και Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου του μικρού και του Ιωσή, και η Σαλώμη, **41** αίτινες και ότε ήτο εν τη Γαλιλαία ηκολούθουν αυτόν και υπηρέτουν αυτόν, και άλλαι πολλάί, αίτινες συνανέβησαν μετ' αυτού εις Ιεροσόλυμα. **42** Και ότε έγινε η ήδη εσπέρα, διότι ήτο παρασκευή, τούτέστι προσάβατον, **43** ήλθεν Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας, έντιμος βουλευτής, όστις και αυτός περιέμενε την βασιλείαν του Θεού, και τολμήσας εισήλθε προς τον Πιλάτον και εζήτησε το σώμα του Ιησού. **44** Ο δε Πιλάτος εθαύμασεν αν ήδη απέθανε· και προσκαλέσας τον εκατόνταρχον, ηρώτησεν αυτόν αν προ πολλού απέθανε· **45** και μαθών παρά του εκατοντάρχου, εχάρισε το σώμα εις τον Ιωσήφ. **46** Και ούτος, αγοράσας σινδόνα και καταβιβάσας αυτόν, εντύλιξε με την σινδόνα και έθεσεν αυτόν εν μνημείω, το οποίον ήτο λελατομημένον εκ πέτρας, και προσεκύλισε λίθον επί την θύραν του μνημείου. **47** Η δε Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η μήτηρ του Ιωσή έβλεπον που τίθεται.

16 Και αφού επέρασε το σάββατον, Μαρία η Μαγδαληνή και Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου και η Σαλώμη ηγόρασαν αρώματα, διά να έλθωσι και αλείψωσιν αυτόν. **2** Και πολλά πρωί της πρώτης ημέρας της εβδομάδος έρχονται εις το μνημείον, ότε ανέτειλεν ο ήλιος. **3** Και έλεγον προς εαυτάς· Τις θέλει αποκυλίσει εις ημάς τον λίθον εκ της θύρας του μνημείου; **4** Και αναβλέψασαι θεωρούσιν ότι ο λίθος ήτο αποκεκυλισμένος· διότι ήτο μέγας σφόδρα. **5** Και εισελθούσαι εις το μνημείον είδον νεανίσκον καθήμενον εις τα δεξιά, ενδεδυμένον στολήν λευκήν, και ετρόμαξαν. **6** Ο δε λέγει προς αυτάς· Μη τρομάζετε· Ιησούν ζητείτε τον Ναζαρηνόν τον εσταυρωμένον· ανήστη, δεν είναι εδώ· ιδού ο τόπος, όπου έθεσαν αυτόν. **7** Αλλ' υπάγετε, είπατε προς τους μαθητάς αυτού και προς τον Πέτρον ότι υπάγει πρότερον υμών εις την Γαλιλαίαν· εκεί θέλετε ιδεί αυτόν, καθώς ειπέ προς εσάς. **8** Και εξελθούσαι ταχέως, έφυγον από του μνημείου· είχε δε αυτάς τρόμος και έκστασις, και δεν είπον ουδέν προς ουδένα· διότι εφοβούντο. **9** (note: **The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.**) Αφού δε ανήστη το πρωί της πρώτης της

εβδομάδος, εφάνη πρώτον εις την Μαρίαν την Μαγδαληνήν, εξ ης είχαν εκβάλει επτά δαιμόνια. **10** Εκείνη υπήγε και απήγγειλε προς εκείνους, ότινες είχαν σταθή μετ' αυτού, ενώ επένθουν και έκλαιον. **11** Και εκείνοι, ακούσαντες ότι ζη και εθεάθη υπ' αυτής, δεν έπίστευσαν. **12** Μετά δε ταύτα εφανερώθη εν άλλη μορφή εις δύο εξ αυτών, ενώ περιεπάτουν και επορευόντο εις τον αγρόν. **13** Και εκείνοι υπήγαν και απήγγειλαν προς τους λοιπούς· αλλ' ουδέ εις εκείνους έπίστευσαν. **14** Ύστερον εφάνη εις τους ένδεκα, ενώ εκάθητο εις την τράπεζαν, και ωνειδίσει την απιστίαν αυτών και σκληροκαρδίαν, διότι δεν έπίστευσαν εις τους ιδόντας αυτόν αναστάνα. **15** Και ειπέ προς αυτούς· Υπάγετε εις όλον τον κόσμον και κηρύζετε το ευαγγέλιον εις όλην την κτίϊν. **16** Όστις πιστεύση και βαπτισθή θέλει σωθή, όστις όμως απιστήση θέλει κατακριθή. **17** Σημεία δε εις τους πιστεύσαντας θέλουσι παρακολουθεί ταύτα, Εν τω ονόματί μου θέλουσιν εκβάλλει δαιμόνια· θέλουσι λαλεί νέας γλώσσας· **18** όφεις θέλουσι πιάνει· και εάν θανάσιμόν τι πίωσι, δεν θέλει βλάψει αυτούς· επί αρρώστων θέλουσιν επιθέσει τας χείρας, και θέλουσιν ιατρεύσασθαι. **19** Ο μεν λοιπόν Κύριος, αφού ελάλησεν προς αυτούς, ανελήφθη εις τον ουρανόν και εκάθισεν εκ δεξιών του Θεού. **20** Εκείνοι δε εξελθόντες εκήρυξαν πανταχού, συνεργούντος του Κυρίου και βεβαιούντος το κήρυγμα διά των επακολουθούντων θαυμάτων. Αμήν.

Κατα Λουκαν

1 Επειδή πολλοί επεχείρησαν να συντάξωσι διήγησιν περί των μετά πληροφορίας βεβαιωμένων εις ημάς πραγμάτων, **2** καθώς παρέδωκαν εις ημάς οι απ' αρχής γενόμενοι αυτόπται και υπηρέται του λόγου, **3** εφάνη και εις εμέ εύλογον, όστις διηρύνησα πάντα εξ αρχής ακριβώς, να σοι γράψω κατά σειράν περί τούτων, κράτιστε Θεόφιλε, **4** διά να γνωρίσης την βεβαιότητα των πραγμάτων, περί των οποίων κατηχήθης. **5** Υπήρξεν επί των ημερών Ηρώδου, του βασιλέως της Ιουδαίας, ιερεύς τις το όνομα Ζαχαρίας εκ της εφημερίας Αβιά, και η γυνή αυτού ήτο εκ των θυγατέρων του Ααρών, και το όνομα αυτής Ελισάβετ. **6** Ήσαν δε αμφοτέροι δίκαιοι ενώπιον του Θεού, περιπατούντες εν πάσαις ταις εντολαίς και τοις δικαιώμασι του Κυρίου άμειμπτοι. **7** Και δεν είχαν τέκνον, καθότι η Ελισάβετ ήτο στείρα, και αμφοτέροι ήσαν προβεβηκότες εις την ηλικίαν αυτού. **8** Ενώ δε ιεράτευεν αυτός εν τη τάξει της εφημερίας αυτού ενώπιον του Θεού, **9** κατά το έθος της ιερατείας έπεσεν εις αυτόν ο κλήρος να θυμιάση εισελθών εις τον ναόν του Κυρίου. **10** και παν το πλήθος του λαού προσήυχετο έξω εν τη ώρα του θυμιάματος. **11** Εφάνη δε εις αυτόν άγγελος Κυρίου, ιστάμενος εκ δεξιών του θυσιαστηρίου του θυμιάματος. **12** και ο Ζαχαρίας ιδών εταράχθη, και φόβος επέπεσεν επ' αυτόν. **13** Είπε δε προς αυτόν ο άγγελος· Μη φοβού, Ζαχαρία· διότι εισηκούσθη η δέησίς σου, και η γυνή σου Ελισάβετ θέλει γεννήσει υιόν εις σε, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιωάννην. **14** και θέλει είσθαι εις σε χαρά και αγαλλίασι, και πολλοί θέλουσι χαρή διά την γέννησιν αυτού. **15** Διότι θέλει είσθαι μέγας ενώπιον του Κυρίου, και οίνον και σίκερα δεν θέλει πίνει, και θέλει πληρωθή Πνεύματος Αγίου έτι εκ κοιλίας της μητρός αυτού, **16** και πολλούς των υιών Ισραήλ θέλει επιστρέψει εις Κύριον τον Θεόν αυτών. **17** Και αυτός θέλει ελθει προ προσώπου αυτού εν πνεύματι και δυνάμει Ηλίου, διά να επιστρέψη τας καρδιας των πατέρων εις τα τέκνα και τους απειθείς εις την φρόνησιν των δικαίων, διά να ετοιμάση εις τον Κύριον λαόν προδιατεθειμένον. **18** Και είπεν ο Ζαχαρίας προς τον άγγελον· Πώς θέλω γνωρίσει τούτο; διότι εγώ είμαι γέρων, και η γυνή μου προβεβηκυία εις την ηλικίαν αυτής. **19** Και αποκριθείς ο άγγελος, είπε προς αυτόν· Εγώ είμαι Γαβριήλ ο παριστάμενος ενώπιον του Θεού, και απεστάλην διά να λαλήσω προς σε και να σε ευαγγελίσω ταύτα. **20** Και ιδού, θέλεις είσθαι σιωπών και μη δυνάμενος να λαλήσης έως της ημέρας, καθ' ην θέλουσι γείνει ταύτα, διότι δεν είστευσας εις τους λόγους μου, οίτινες θέλουσιν εκπληρωθή εις τον καιρόν αυτών. **21** Και ο λαός περιέμενε τον Ζαχαρίαν, και εθαύμαζον ότι εβράδυνεν εν τω ναώ. **22** Ότε δε εξήλθε, δεν ηδύνατο να λαλήση προς αυτούς και ενόησαν ότι οπτασίαν είδεν εν τω ναώ και αυτός έκαμνεν εις αυτούς νεύματα και διέμενε κωφός. **23** Και αφού ετελείωσαν αι ημέραι της λειτουργίας αυτού, απήλθεν εις τον οίκον αυτού. **24** Μετά δε ταύτας τας ημέρας συνέλαβεν Ελισάβετ η γυνή αυτού, και έκρυπεν αυτην πέντε μήνας, λέγουσα **25** ότι ούτως έκαμνεν εις εμέ ο Κύριος εν ταις ημέραις, καθ' ας επέβλεψε να αφαιρέση το όνειδος μου μεταξύ των ανθρώπων. **26** Εν δε τω μηνί τω έκτω απεστάλη ο άγγελος Γαβριήλ υπό του Θεού εις πόλιν της Γαλιλαίας ονομαζομένην Ναζαρέτ, **27** προς παρθένον ηραβωνισμένην με άνδρα ονομαζόμενον Ιωσήφ, εξ οίκου Δαβίδ, και το όνομα της παρθένου Μαριάμ. **28** Και εισελθών ο άγγελος προς αυτην, είπε· Χαίρε, κεχαριτωμένη· ο Κύριος μετά σου· ευλογημένη συ εν γυναιξίν. **29** Εκείνη δε ιδούσα

διεταράχθη διά τον λόγον αυτού, και διελογίζετο ποίος τάχα ήτο ο ασπασμός ούτος. **30** Και είπεν ο άγγελος προς αυτην· Μη φοβού, Μαριάμ· διότι εύρες χάριν παρά τω Θεώ. **31** Και ιδού, θέλεις συλλάβει εν γαστρί και θέλεις γεννήσει υιόν και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιησουν. **32** Ούτος θέλει είσθαι μέγας και Υιός Υψίστου θέλει ονομασθή, και θέλει δώσει εις αυτόν Κύριος ο Θεός τον θρόνον Δαβίδ του πατρός αυτού, **33** και θέλει βασιλεύσει επί τον οίκον του Ιακώβ εις τους αιώνας, και της βασιλείας αυτού δεν θέλει είσθαι τέλος. (αιθν g165) **34** Είπε δε η Μαριάμ προς τον άγγελον. Πως θέλει είσθαι τούτο, επειδή άνδρα δεν γνωρίζω; **35** Και αποκριθείς ο άγγελος είπε προς αυτην· Πνεύμα Άγιον θέλει επέλθει επί σε, και δύναμις του Υψίστου θέλει σε επισκιάσει διά τούτο και το γεννώμενον εκ σου άγιον θέλει ονομασθή Υιός Θεού. **36** και ιδού, Ελισάβετ η συγγενής σου και αυτη συνέλαβεν υιόν εις το γήρας αυτής, και ούτος είναι μην έκτος εις αυτην την καλουμένην στείραν· **37** διότι ουδέν πράγμα θέλει είσθαι αδύνατον παρά τω Θεώ. **38** Είπε δε η Μαριάμ· Ιδού, η δούλη του Κυρίου· γενόητο εις εμέ κατά τον λόγον σου. Και ανεχώρησεν απ' αυτής ο άγγελος. **39** Σηκωθείσα δε η Μαριάμ εν ταις ημέραις ταύταις, υπήγε μετά σπουδής εις την ορεινήν εις πόλιν Ιούδα, **40** και εισήλθεν εις τον οίκον Ζαχαρίου και ησπάσθη την Ελισάβετ. **41** Και ως ήκουσεν η Ελισάβετ τον ασπασμόν της Μαρίας, εσκίρτησε το βρέφος εν τη κοιλία αυτής· και επλήσθη Πνεύματος Αγίου η Ελισάβετ **42** και ανεμώνησε μετά φωνής μεγάλης και είπεν· Ευλογημένη συ εν γυναιξί και ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου. **43** Και πόθεν μοι τούτο, να έλθη η μήτηρ του Κυρίου μου προς με; **44** Διότι ιδού, καθώς ήλθεν η φωνή του ασπασμού σου εις τα ώτα μου, εσκίρτησεν εν αγαλλίασει το βρέφος εν τη κοιλία μου. **45** Και μακαρία η πιστεύσασα, διότι θέλει γείνει εκπλήρωσις των λαληθέντων προς αυτην παρά Κυρίου. **46** Και είπεν η Μαριάμ· Μεγαλύνει η ψυχή μου τον Κύριον **47** και ηγαλλίασε το πνεύμά μου εις τον Θεόν τον Σωτήρά μου, **48** διότι επέβλεψεν επί την ταπεινώσιν της δούλης αυτού. Επειδή ιδού, από του νυν θέλουσι με μακαρίζει πάσαι αι γενεαί· **49** διότι έκαμνεν εις εμέ μεγαλεία ο δυνάτος και άγιον το όνομα αυτού, **50** και το έλεος αυτού εις γενεάς γενεών επί τους φοβουμένους αυτόν. **51** Ενιργήσσε κραταιώς διά του βραχίονος αυτού· διεσκόρπισε τους υπερηφάνους κατά τα διανοήματα της καρδιας αυτών. **52** Εκρήμισε δυνάστας από θρόνων και ύψωσε ταπεινούς, **53** πεινώντας ενέπληρωσεν από αγαθά και πλουτούντας εξαπέστειλε κενούς. **54** Εβοήθησεν Ισραήλ τον δούλον αυτού, ενθυμηθείς το έλεος αυτού, **55** Καθώς ελάλησε προς τους πατέρας ημών, προς τον Αβραάμ και προς το σπέρμα αυτού εις τον αιώνα. (αιθν g165) **56** Έμεινε δε η Μαριάμ μετ' αυτής ως τρεις μήνας και υπέστρεψεν εις τον οίκον αυτής. **57** Εις δε την Ελισάβετ συνεπληρώθη ο καιρός του να γεννήση, και εγέννησεν υιόν. **58** Και ήκουσαν οι γείτονες και οι συγγενείς αυτής ότι εμεγάλυνεν ο Κύριος το έλεος αυτού προς αυτην, και συνέχαιρον αυτην. **59** Και εν τη ογδόη ημέρα, ήλθον διά να περιτέμωσι το παιδίον, και ωνόμαζον αυτό κατά το όνομα του πατρός αυτού Ζαχαρίαν. **60** Και αποκριθείσα η μήτηρ αυτού, είπεν· Ουχί, αλλ' Ιωάννης θέλει ονομασθή. **61** Και είπον προς αυτην ότι ουδείς υπάρχει εν τη συγγενεία σου, όστις καλείται με το όνομα τούτο. **62** Ηρώτων δε διά νευμάτων τον πατέρα αυτού τι όνομα ήθελε να δοθή εις αυτό. **63** Και ζητήσας πινακίδιον έγγραφε, λέγων· Ιωάννης είναι το όνομα αυτού· και εθαύμασαν πάντες. **64** Ηνοίχηθ δε το στόμα αυτού· πάραυτα και η γλώσσα αυτού, και ελάλει ευλογών τον

Θεόν. **65** Και έπεσε φόβος επί πάντας τους γείτονας αυτών, και καθ' ὅλην την ορεινήν της Ιουδαίας διελαλούντο πάντα τα πράγματα ταύτα, **66** και πάντες οι ακούσαντες έβαλον αυτά εν τη καρδιά αυτών, λέγοντες: Τι άρα θέλει εΐσθαι το παιδίον τούτου; και χειρ Κυρίου ήτο μετ' αυτού. **67** Και Ζαχαρίας ο πατήρ αυτού επλήσθη Πνεύματος Αγίου και προεφήτευσε, λέγων· **68** Ευλογητός Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, διότι επεσκέφθη και έκαμε λύτρωσιν εις τον λαόν αυτού, **69** και ανήγειρεν εις ημάς κέρας σωτηρίας εν τω οίκω Δαβίδ του δούλου αυτού, **70** καθώς ελάλησε διά στόματος των αγίων, των απ' αιώνος προφητών αυτού, **(αιθν g165)** **71** σωτηριάν εκ των εχθρών ημών και εκ της χειρός πάντων των μισούντων ημάς, **72** διά να εκπληρωση το έλεος αυτού προς τους πατέρας ημών και να ενθυμηθή την αγίαν διαθήκην αυτού, **73** τον όρκον, τον οποίον ώμοσε προς Αβραάμ τον πατέρα ημών, ότι θέλει δώσει εις ημάς **74** να ελευθερωθώμεν εκ της χειρός των εχθρών ημών και να λατρεύωμεν αυτόν αφόβως **75** εν οσιότητι και δικαιοσύνη ενώπιον αυτού πάσας τας ημέρας της ζωής ημών. **76** Και συ, παιδίον, προφήτης του Υψίστου θέλεις ονομασθί. Διότι θέλεις προπορευθί προ προσώπου του Κυρίου εις το να ετοιμάσης τας οδούς αυτού, **77** εις το να δώσης γνώσιν σωτηρίας εις τον λαόν αυτού διά της αφέσεως των αμαρτιών αυτών **78** διά σπλάγγνα ελέους του Θεού ημών με τα οποία επεσκέφθη ημάς ανατολή εξ ύψους, **79** διά να φωτίσης τους καθημένους εν σκότει και σκιά θανάτου, ώστε να κατευθύνη τους πόδας ημών εις οδόν ειρήνης. **80** Το δε παιδίον ηύξανε και εδυναμούτο κατά το πνεύμα, και ήτο εν ταις ερήμοις έως της ημέρας καθ' ην έμελλε να αναδειχθί προς τον Ισραήλ.

2 Εν εκειναις δε ταις ημεραις εξήλθε διάταγμα παρά του Καίσαρος Αυγουστου να απογραφί πάσα η οικουμένη. **2** Αύτη η απογραφί έγεινε πρώτη, ότε ηγεμόνυε της Συρίας ο Κυρήνιος. **3** Και ήρχοντο πάντες να απογραφώνται, έκαστος εις την εαυτού πόλιν. **4** Ανέβη δε και Ιωσήφ από της Γαλιλαίας εκ της πόλεως Ναζαρέτ εις την Ιουδαίαν εις την πόλιν του Δαβίδ, ήτις καλεΐται Βηθλεέμ, επειδή αυτός ήτο εκ του οίκου και της πατριάς του Δαβίδ, **5** διά να απογραφί μετά της Μαριάμ της ηρραβωνισμένης με αυτόν εις γυναΐκα, ήτις ήτο έγκυος. **6** Και ενώ ήσαν εκεί, επληρώθησαν αι ημέραι του να γενήσθι· **7** και εγέννησε τον υιόν αυτής τον πρωτότοκον, και εσπαργάνωσεν αυτόν και κατέκλιεν αυτόν εν τη φάτνη, διότι δεν ήτο τόπος δι' αυτούς εν τω καταλύματι. **8** Και ποιμένες ήσαν κατά το αυτό μέρος διανυκτερεύοντες εν τοις αγροΐς και φυλάττοντες φυλακάς της νυκτός επί το ποιμίνον αυτών. **9** Και ιδού, άγγελος Κυρίου εξαίφνης εφάνη εις αυτούς, και δόξα Κυρίου έλαμψε περί αυτούς, και εφοβήθησαν φόβον μέγαν. **10** Και ειπε προς αυτούς ο άγγελος Μη φοβείσθε· διότι ιδού, ευαγγελίζομαι εις εσάς χαράν μεγάλην, ήτις θέλει εΐσθαι εις πάντα τον λαόν, **11** διότι σημερον εγεννήθη εις εσάς εν πόλει Δαβίδ σωτήρ, όστις είναι Χριστός Κύριος. **12** Και τούτο θέλει εΐσθαι το σημεΐον εις εσάς· θέλετε ευρεΐ βρέφος εσπαργανωμένον, κείμενον εν τη φάτνη. **13** Και εξαίφνης μετά του αγγέλου εφάνη πλήθος στρατιάς ουρανίου υμνούντων τον Θεόν και λεγόντων· **14** Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία. **15** Και καθώς οι άγγελοι ανεχώρησαν απ' αυτών εις τον ουρανόν, οι άνθρωποι οι ποιμένες ειπόν προς αλληλους, Ας υπάγωμεν λοιπόν έως Βηθλεέμ και ας ίδωμεν το πράγμα τούτο το γεγονός, το οποίον ο Κύριος εφανέρωσεν εις ημάς. **16** Και ήλθον μετά σπουδής και εύρον την τε Μαριάμ και τον Ιωσήφ και τον βρέφος κείμενον εν τη φάτνη. **17** Και ιδόντες, διεκήρυξαν τον

λόγον τον λαληθέντα προς αυτούς περί του παιδιου τούτου· **18** και πάντες οι ακούσαντες εθαύμασαν περί των λαληθέντων υπό των ποιμένων προς αυτούς. **19** Η δε Μαριάμ εφύλαττε πάντας τους λόγους τούτους, διαλογιζομένη περί αυτών εν τη καρδιά αυτής. **20** Και υπέστρεψαν οι ποιμένες, δοξάζοντες και υμνούντες τον Θεόν διά πάντα όσα ήκουσαν και είδον, καθώς ελαλήθησαν προς αυτούς. **21** Και ότε επληρώθησαν αι οκτώ ημέραι διά να περιτέμωσι το παιδίον, εκλήθη το όνομα αυτού Ιησούς, το ονομασθέν υπό του αγγέλου πριν συλληφθί εν τη κοιλία. **22** Και ότε επληρώθησαν αι ημέραι του καθαρισμού αυτής κατά τον νόμον του Μωυσέως, ανεβίβασαν αυτόν εις Ιερουσόλυμα διά να παραστήσωσιν εις τον Κύριον, **23** καθώς είναι γεγραμμένον εν τω νόμω του Κυρίου, ότι παν αρσενικόν διανοίγον μήτραν θέλει κληθί άγιον εις τον Κύριον, **24** και διά να προσφέρωσι θυσίαν κατά το ειρημένον εν τω νόμω του Κυρίου, ζεύγος τρυγόνων ή δύο νεοσσούς περιστερών. **25** Και ιδού, ήτο άνθρωπος τις εν Ιερουσαλήμ, ονομαζόμενος Συμεών, και ο άνθρωπος ούτος ήτο δίκαιος και ευλαβής, προσμένων την παρηγορίαν του Ισραήλ, και Πνεύμα Άγιον ήτο επ' αυτόν· **26** και ήτο εις αυτόν αποκεκαλυμμένον υπό του Πνεύματος του Αγίου ότι δεν θέλει ιδεί θάνατον, πριν ιδη τον Χριστόν του Κυρίου. **27** Και ήλθε διά του Πνεύματος εις το ιερόν· και ότε οι γονείς εισέφεραν το παιδίον Ιησούν διά να κάμωσι περί αυτού κατά την συνήθειαν του νόμου, **28** αυτός εδέχθη αυτό εις τας αγκάλας αυτού και ευλόγησε τον Θεόν και ειπέ· **29** Νυν απολύεις τον δούλον σου, δέσποτα, κατά το ρήμα σου, εν ειρήνη· **30** διότι είδον οι οφθαλμοί μου το σωτηριόν σου, **31** το οποίον ητοιμάσας ενώπιον πάντων των λαών, **32** φως εις φωτισμόν των εθνών και δόξαν του λαού σου Ισραήλ. **33** Και ο Ιωσήφ και η μήτηρ αυτού εθαύμαζον διά τα ιεροσολίματα περί αυτού. **34** Και ευλόγησεν αυτούς ο Συμεών, και ειπέ προς Μαριάμ την μητέρα αυτού· Ιδού, ούτος κείται εις πτώσιν και ανάστασιν πολλών εν τω Ισραήλ και εις σημεΐον αντιλεγόμενον. **35** Και σου δε αυτής την ψυχήν ρομφαία θέλει διαπεράσει, διά να ανακαλυφθώσιν οι διαλογισμοί πολλών καρδιών. **36** Και υπήρχε τις Άννα προφήτις, θυγάτηρ Φανουήλ, εκ της φυλής Ασήρ· αύτη ήτο πολύ προβηβηκία εις ηλικίαν, ήτις έζησε μετά του ανδρός αυτής επτά έτη από της παρθενίας αυτής, **37** και αύτη ήτο χήρα ως ετών ογδοήκοντα τεσσάρων, ήτις δεν απεμακρύνετο από του ιερού, νύκτα και ημεραν λατρεύουσα τον Θεόν εν ηστεΐαις και προσευχαΐς· **38** και αύτη φθάσασα εν αυτή τη ώρα, εδοξολόγει τον Κύριον και ελάλει περί αυτού προς πάντας τους προσμένοντας λύτρωσιν εν Ιερουσαλήμ. **39** Και αφού ετελείωσαν πάντα τα κατά τον νόμον του Κυρίου, υπέστρεψαν εις την Γαλιλαίαν, εις την πόλιν αυτών Ναζαρέτ. **40** Το δε παιδίον ηύξανε και εδυναμούτο κατά το πνεύμα πληρούμενον σοφίας, και χάρις Θεού ήτο επ' αυτό. **41** Επορεύοντο δε οι γονείς αυτού κατ' έτος εις Ιερουσαλήμ εν τη εορτή του πάσχα. **42** Και ότε έγεινεν ετών δώδεκα, αφού ανέβησαν εις Ιερουσόλυμα κατά το έθος της εορτής· **43** και ετελείωσαν τας ημέρας, ενώ αυτοί υπέστρεφον, το παιδίον ο Ιησούς έμεινεν οπίσω εν Ιερουσαλήμ, και δεν ενόησεν ο Ιωσήφ και η μήτηρ αυτού. **44** Νομίσαντες δε ότι αυτός ήτο εν τη συνοδεία, ήλθον μιας ημέρας οδόν και ανεζήτουν αυτόν μεταξύ των συγγενών και των γνωρίμων. **45** Και μη ευρόντες αυτόν, υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ ζητούντες αυτόν. **46** Και μετά τρεις ημέρας εύρον αυτόν εν τω ιερώ καθημένον εν μέσω των διδασκάλων και ακούοντα αυτόν και ερωτώντα αυτούς. **47** Εξίσταντο δε πάντες οι ακούοντες αυτόν διά την σύνεσιν και τας αποκρίσεις αυτού. **48** Και ιδόντες αυτόν

εξεπλάγησαν, και είπε προς αυτόν η μήτηρ αυτού· Τέκνον, διά τι έπραξας εις ημάς ούτως; ιδού, ο πατήρ σου και εγώ καταλυούμενοι σε εξητούμεν. **49** Και είπε προς αυτούς· Διά τι με εξητείτε; δεν ηξεύρετε ότι πρέπει να ήμαι εις τα του Πατρός μου; **50** Και αυτοί δεν ενόησαν τον λόγον, τον οποίον ελάλησε προς αυτούς. **51** Και κατέβη μετ' αυτών και ήλθεν εις Ναζαρέτ, και ήτο υποτασσόμενος εις αυτούς. Η δε μήτηρ αυτού εφύλαττε πάντας τους λόγους τούτους εν τη καρδιά αυτής. **52** Και ο Ιησούς προέκοπτεν εις σοφίαν και ηλικίαν και χάριν παρά Θεού και ανθρώπων.

3 Εν δε τω δεκάτω πέμπτω έτει της ηγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ότε ο Πόντιος Πιλάτος ηγεμόνευε της Ιουδαίας, και τετράρχης της Γαλιλαίας ήτο ο Ηρώδης, Φίλιππος δε ο αδελφός αυτού τετράρχης της Ιτουραίας και της Τραχωνιτίδος χώρας, και ο Λουσιανός τετράρχης της Αβιλινης, **2** επί αρχιερέων Άννα και Καϊάφα, έγενε λόγος Θεού προς Ιωάννην, τον υιόν του Ζαχαρίου, εν τη ερήμω, **3** και ήλθεν εις πάσαν την περιχώρων του Ιορδάνου, κηρύττων βάπτισμα μετανοίας εις άφρασιν αμαρτιών, **4** ως είναι γεγραμμένον εν τω βιβλίω των λόγων Ησαΐου του προφήτου, λέγοντος· Φωνή βοώντος εν τη ερήμω, ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου, ευθείας κάμετε τας τρίβους αυτού. **5** πάσα φάραγξ θέλει γεμισθή και παν όρος και βουνός θέλει ταπεινωθή, και τα σκολιά θέλουσι γείνει ευθέα και αι τραχείαι οδοί ομαλαί, **6** και πάσα σαρξ θέλει ιδεί το σωτήριον του Θεού. **7** Έλεγε δε προς τους όχλους τους εξερχομένους διά να βαπτισθώσιν υπ' αυτού· Γεννήματα εχιδνών, τις έδειξεν εις εσάς να φύγητε από της μελλούσης οργής; **8** Κάμετε λοιπόν καρπούς αξίους της μετανοίας, και μη αρχίσητε να λέγητε καθ' εαυτούς, Πατέρα έχομεν τον Αβραάμ· διότι σας λέγω ότι δύναται ο Θεός εκ των λίθων τούτων να αναστή η τέκνα εις τον Αβραάμ. **9** Ήδη δε και η αξίνη κείται προς την ρίζαν των δένδρων· παν λοιπόν δένδρον μη κάμνον καρπών καλόν εκκόπεται και εις πυρ βάλλεται. **10** Και ηρώτων αυτών οι όχλοι, λέγοντες· Τι λοιπόν θέλομεν κάμει; **11** Αποκριθείς δε λέγει προς αυτούς· Ο έχων δύο χιτώνας ας μεταδώση εις τον μη έχοντα, και ο έχων τροφάς ας κάμη ομοίως. **12** Ήλθον δε και τελώναι διά να βαπτισθώσι, και είπον προς αυτόν· Διδάσκαλε, τι θέλομεν κάμει; **13** Ο δε είπε προς αυτούς· Μη εισπράττετε μηδέν περισσότερο παρά το διατεταγμένον εις εσάς. **14** Ηρώτων δε αυτόν και στρατιωτικοί, λέγοντες· Και ημείς τι θέλομεν κάμει; Και είπε προς αυτούς· Μη βιάσητε μηδένα μηδέ συκοφαντήσητε, και αρκείσθε εις τα σιτηρέσιά σας. **15** Ενώ δε επρόσμενον ο λαός, και διελογίζοντο πάντες εν ταις καρδιάς αυτών περί του Ιωάννου, μήποτε αυτός είναι ο Χριστός, **16** απεκρίθη ο Ιωάννης προς πάντας, λέγων· Εγώ μεν σας βαπτίζω εν ύδατι· έρχεται όμως ο ισχυρότερός μου, του οποίου δεν είμαι άξιος να λύσω το λωρίον των υποδημάτων αυτού· αυτός θέλει σας βαπτίσει εν Πνεύματι Αγίω και πυρί. **17** Του οποίου το πτύδιον είναι εν τη χειρί αυτού και θέλει διακαθαρίσει το αλώνιον αυτού, και θέλει συνάξει τον σίτον εις την αποθήκην αυτού, το δε άχυρον θέλει κατακαύσει εν πυρί ασβέσω. **18** Και άλλα πολλά προτρέπων ευηγγελίζετο τον λαόν. **19** Ο δε Ηρώδης ο τετράρχης, ελεγχόμενος υπ' αυτού περί της Ηρωδιάδος, της γυναικός Φιλιππου του αδελφού αυτού, και περί πάντων των κακών όσα έπραξεν ο Ηρώδης, **20** προσέθεσε και τούτο επί πάσι και κατέκλεισε τον Ιωάννην εν τη φυλακή. **21** Αφού δε εβαπτίσθη πας ο λαός, βαπτισθέντος και του Ιησού και προσευχομένου, ηνοιχθη ο ουρανός **22** και κατέβη το Πνεύμα το Άγιον εν σωματική μορφή ως περιστέρα

επ' αυτόν, και έγενε φωνή εκ του ουρανού, λέγουσα· Συ είσαι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις σε ευηρεστήθη. **23** Και αυτός ο Ιησούς ήρχιζε να ήναι ως τριάκοντα ετών, ων καθώς ενομιζετο, υιός Ιωσήφ, του Ηλί, **24** του Ματθάτ, του Λευϊ, του Μελχι, του Ιαννά, του Ιωσήφ, **25** του Ματταθίου, του Αμών, του Ναούμ, του Εολί, του Ναγγαί, **26** του Μαάθ, του Ματταθίου, του Σεμεΐ, του Ιωσήφ, του Ιούδα, **27** του Ιωαννά, του Ρησά, του Ζοροβάβελ, του Σαλαθιήλ, του Νηρί, **28** του Μελχι, του Αδδϊ, του Κωσάμ, του Ελμωδάμ, του Ηρ, **29** του Ιωσή, του Ελιέζερ, του Ιωρείμ, του Ματθάτ, του Λευϊ, **30** του Συμεών, του Ιούδα, του Ιωσήφ, του Ιωνάν, του Ελιακειμή, **31** του Μελεά, του Μαϊνάν, του Ματταθά, του Ναθάν, του Δαβίδ, **32** του Ιεσσαί, του Οβήδ, του Βοός, του Σαλμών, του Ναασών, **33** του Αμιναδάβ, του Αράμ, του Εσρώμ, του Φαρές, του Ιούδα, **34** του Ιακώβ, του Ισαάκ, του Αβραάμ, του Θάρα, του Ναχώρ, **35** του Σερούχ, του Ραγαύ, του Φαλέκ, του Έβερ, του Σαλά, **36** του Καϊνάν, του Αραραξίδ, του Σημ, του Νώε, του Λάμεχ, **37** του Μαθουσαλα, του Ενώχ, του Ιαρέδ, του Μαλελειήλ, του Καϊνάν, **38** του Ενώσ, του Σηθ, του Αδάμ, του Θεού.

4 Ο δε Ιησούς, πλήρης Πνεύματος Αγίου, υπέστρεψεν από τον Ιορδάνην και εφέρετο διά του Πνεύματος εις την έρημον, **2** πειραζόμενος υπό του διαβόλου ημέρας τεσσαράκοντα, και δεν έφαγεν ουδέν τας ημέρας εκείνας· αφού δε αύται ετελείωσαν, ύστερον επείνασε. **3** Και είπε προς αυτόν ο διάβολος· Εάν είσαι Υιός του Θεού, επεί προς τον λίθον τούτον να γείνη άρτος. **4** Και απεκρίθη ο Ιησούς προς αυτόν, λέγων· είναι γεγραμμένον ότι με άρτον μόνον δεν έλκει ζήση ο άνθρωπος, αλλά με πάντα λόγον Θεού. **5** Και αναβιβάσας αυτόν ο διάβολος εις όρος υψηλόν, έδειξεν εις αυτόν πάντα τα βασίλεια της οικουμένης εν μία στιγμή χρόνου, **6** και είπε προς αυτόν ο διάβολος· εις σε θέλω δώσει άπασαν την εξουσίαν ταύτην και την δόξαν αυτών, διότι εις εμέ είναι παραδεδομένη, και εις όντινα θέλω δίδω αυτήν. **7** Συ λοιπόν εάν προσκυνήσης ενώπιόν μου, σου θελουσιν είσθαι πάντα. **8** Και αποκριθείς προς αυτόν, είπεν ο Ιησούς· Ύπαγε οπίσω μου, Σατανά· διότι είναι γεγραμμένον, θέλεις προσκυνήσει Κύριον τον Θεόν σου και αυτόν μόνον θέλεις λατρεύσει. **9** Και έφερεν αυτόν εις Ιερουσαλήμ και έστησεν αυτόν επί το περύγιον του ιερού και είπε προς αυτόν· Εάν είσαι ο Υιός του Θεού, ρίψον σεαυτόν εντεύθεν κάτω· **10** διότι είναι γεγραμμένον ότι εις τους αγγέλους αυτού θέλει προστάξει περί σου, διά να σε διαφυλάξωσι, **11** και ότι θέλουσι σε σηκόνει επί των χειρών αυτών, διά να μη προσκόησιν προς λίθον τον πόδα σου. **12** Και αποκριθείς είπε προς αυτόν ο Ιησούς ότι είναι ειρημένον, δεν θέλει πειράσει Κύριον τον Θεόν σου. **13** Και αφού ετελείωσε πάντα πειρασμόν ο διάβολος, απεμακρύνθη απ' αυτού μέχρι καιρού. **14** Και ο Ιησούς υπέστρεψεν εν τη δυνάμει του Πνεύματος εις την Γαλιλαίαν· και εξήλθε φήμη περί αυτού καθ' όλην την περιχώρων. **15** Και αυτός εδίδασκεν εν ταις συναγωγαίς αυτών, δοξαζόμενος υπό πάντων. **16** Και ήλθεν εις την Ναζαρέτ, όπου ήτο αναθεραμμένος, και εισήλθε κατά την συνήθειαν αυτού εις την συναγωγήν εν τη ημέρα του σαββάτου και εσηκώθη να αναγνώση. **17** Και εδόθη εις αυτόν το βιβλίον Ησαΐου του προφήτου, και ανοίξας το βιβλίον εύρε τον τόπον, όπου ήτο γεγραμμένον· **18** Πνεύμα Κυρίου είναι επ' εμέ, διά τούτο με έχρισε· με απέστειλε διά να ευαγγελίζωμαι προς τους πτωχούς, διά να ιατρεύσω τους συστεριμμένους την καρδίαν, να κηρύξω προς τους αιχμαλώτους ελευθερίαν και προς τους τυφλούς ανάβλεψιν, να αποστείλω τους συντεθλασμένους εν ελευθερία, **19** διά να κηρύξω ευπρόσδεκτον Κυρίου ενιαυτόν.

20 Και κλείσας το βιβλίον, απέδωκεν εις τον υπηρέτην και εκάθησε· πάντων δε οι οφθαλμοί των εν τη συναγωγή ήσαν ατενίζοντες εις αυτόν. 21 Και ήρχισε να λέγη προς αυτούς ότι σήμερον πληρώθη η γραφή αύτη εις τα ώτα υμών. 22 Και πάντες εμαρτύρουν εις αυτόν και θαυμάζον διά τους λόγους της χάριτος τους εξερχομένους εκ του στόματος αυτού και έλεγον· Δεν είναι ούτος ο υιός του Ιωσήφ; 23 Και είπε προς αυτούς· Βεβαίως θέλετε με επειέ την παραβολήν ταύτην· Ιατρέ, θεράπευσον σεαυτόν· όσα ηκούσαμεν ότι έγειναν εν τη Καπερναούμ, κάμε και εδώ εν τη πατριδί σου. 24 Είπε δέ· Αληθώς σας λέγω ότι ουδείς προφήτης είναι δεκτός εν τη πατριδί αυτού. 25 Και επ' αληθείας σας λέγω, Πολλαί χήραι ήσαν εν τω Ισραήλ επί των ημερών Ηλίου, ότε εκλείσθη ο ουρανός επί έτη τρία και μήνας εξ, καθ' ον καιρόν έγεινε πείνα μεγάλη εφ' όλην την γην, 26 και προς ουδεμίαν αυτών επέμφθη ο Ηλίας, ειμή εις Σαρπετά της Σιδώνος προς γυναίκα χήραν. 27 Και πολλοί λεπροί ήσαν επί Ελισαίου του προφήτου εν τω Ισραήλ, και ουδείς αυτών εκαθαρίσθη, ειμή Νεεμάν ο Σύρος. 28 Και επλήσθησαν πάντες θυμού εν τη συναγωγή, ακούοντες ταύτα, 29 και σηκωθέντες εξέβαλον αυτόν έξω της πόλεως και έφεραν αυτόν έως της οφρύος του όρους, επί του οποίου η πόλις αυτών ήτο οικοδομημένη, διά να κατακρημνίσωσιν αυτόν· 30 αυτός όμως περάσας διά μέσου αυτών επορευέτο. 31 Και κατέβη εις Καπερναούμ, πόλιν της Γαλιλαίας, και εδίδασκεν αυτούς εν τοις σάββασι· 32 και εξεπλήττοτο διά την διδαχήν αυτού, διότι ο λόγος αυτού ήτο μετά εξουσίας. 33 Και εν τη συναγωγή ήτο άνθρωπος έχων πνεύμα δαιμονίου ακαθάρτου, και ανέκραξε μετά φωνής μεγάλης, 34 λέγων· Φευ, τι είναι μεταξού υμών και σου, Ιησού Ναζαρητέ; ήλθες να απολέσῃς ημάς; Σε γνωρίζω τις είσαι, ο Άγιος του Θεού. 35 Και επετίμησεν αυτό ο Ιησούς, λέγων· Σιώπα και έξελθε εξ αυτού. Και το δαιμόνιον έρριψεν αυτόν εις το μέσον και εξήλθεν απ' αυτού, χωρίς να βλάβη αυτόν παντελώς. 36 Και εξεπλάγησαν πάντες και συνελάλουν προς αλλήλους, λέγοντες· Τις είναι ο λόγος ούτος, ότι μετά εξουσίας και δυνάμεως προστάζει τα ακάθαρτα πνεύματα, και εξέρχονται; 37 και διεδίδετο φήμη περί αυτού εις πάντα τόπον της περιχώρου. 38 Σηκωθείς δε εκ της συναγωγής, εισήλθεν εις την οικίαν του Σίμωνος. Η πενθερά δε του Σίμωνος εκρατείτο υπό πυρετού μεγάλου, και παρεκάλεσαν αυτόν περί αυτής. 39 Και σταθείς επάνω αυτής επετίμησε τον πυρετόν, και αφήκεν αυτήν και παρευθείς σηκωθείσα υπηρέτει αυτούς. 40 Ενώ δε έδυνεν ο ήλιος, πάντες όσοι είχαν ασθενούντας υπό διαφόρων νόσων έφεραν αυτούς προς αυτόν· εκείνος δε επιθέσας τας χείρας εις ένα έκαστον αυτών θεράπευσεν αυτούς. 41 Εξήρχοντο δε και δαιμόνια από πολλών, κράζοντα και λέγοντα ότι Σεν είσαι ο Χριστός ο Υιός του Θεού. Και επιτιμών αυτά δεν άφινε να λαλώσιν, επειδή εγνωρίζον αυτόν ότι είναι ο Χριστός. 42 Και ότε έγεινεν ημέρα, εξελθών υπήγεν εις έρημον τόπον και οι όχλοι εξήτουν αυτόν, και ήλθον έως αυτού και εκράτουν αυτόν διά να μη αναχωρήσῃ απ' αυτών. 43 Ο δε είπε προς αυτούς ότι· Και εις τας άλλας πόλεις πρέπει να ευαγγελίσω την βασιλείαν του Θεού· επειδή εις τούτο είμαι απεσταλμένος. 44 Και εκήρυττεν εν ταις συναγωγαίς της Γαλιλαίας.

5 Ενώ δε ο όχλος συνέθλιβεν αυτόν διά να ακούη τον λόγον του Θεού, αυτός ίστατο πλησίον της λίμνης Γεννησαρέτ, 2 και είδε δύο πλοία ιστάμενα παρά την λίμνην· οι δε αλιείς αποβάντες απ' αυτών εξέπλυναν τα δίκτυα. 3 Εμβάς δε εις εν των πλοίων, το οποίον ήτο του Σίμωνος, παρεκάλεσεν

αυτόν να απομακρύνη αυτό ολίγον από της γης, και καθήσας εδίδασκεν εκ του πλοίου τους όχλους. 4 Καθώς δε έπαυσε λαλών, είπε προς τον Σίμωνα· Επανάγαγε το πλοίον εις τα βαθέα και ρίψατε τα δίκτυα υμών διά να ψαρευθήτε. 5 Και αποκριθείς ο Σίμων, είπε προς αυτόν· Διδάσκαλε, δι' όλης της νυκτός κοπιάσαντες δεν επίασαμεν ουδέν· αλλ' όμως επί τω λόγω σου θέλω ρίψει το δίκτυον. 6 Και αφού έκαμον τούτο, συνέκλεισαν πλήθος πολύ ιχθύων και διεσχίζετο το δίκτυον αυτών. 7 Και έκαμον νεύμα εις τους συντρόφους τους εν τω άλλω πλοίω, διά να έλθωσι να βοηθήσωσιν αυτούς· και ήλθον και εγέμισαν αμφοτέρα τα πλοία, ώστε εβυθίζοντο. 8 Ιδών δε ο Σίμων Πέτρος, προσέπεσε προς τα γόνατα του Ιησού, λέγων· Έξελθε απ' εμού, διότι είμαι άνθρωπος αμαρτωλός, Κύριε. 9 Επειδή έκπληξις κατέλαβεν αυτόν και πάντας τους μετ' αυτού διά την άγραν των ιχθύων, την οποίαν συνέλαβον, 10 ομοίως δε και τον Ιάκωβον και Ιωάννην, τους υιούς του Ζεβεδαίου, οίτινες ήσαν σύντροφοι του Σίμωνος. Και είπε προς τον Σίμωνα ο Ιησούς· Μη φοβού· από του νυν ανθρώπους θέλεις αγρευέι. 11 Και αφού έφεραν τα πλοία επί την γην, αφήσαντες άπαντα ηκολούθησαν αυτόν. 12 Και ενώ ήτο εν μία των πόλεων ιδού, άνθρωπος πλήρης λέπρας και ιδών τον Ιησούν, έπεσε κατά πρόσωπον και παρεκάλεσεν αυτόν, λέγων· Κύριε, εάν θέλης, δύνασαι να με καθαρίσης. 13 Και εκτείνας την χείρα, ήγγισεν αυτόν και είπε· Ήλω, καθαρίσθητι. Και ευθύς η λέπρα έφυγεν απ' αυτού. 14 Και αυτός παρήγγειλεν αυτόν να μη είπη τούτο προς μηδένα, αλλ' ύπαγε, λέγει, και δείξον σεαυτόν εις τον ιερέα και πρόσφερε περί του καθαρισμού σου, καθώς προσέταξεν ο Μωϋσής, διά μαρτυρίαν εις αυτούς. 15 Αλλ' έτι μάλλον διήρχετο η φήμη περί αυτού, και συνηθοίζοντο όχλοι πολλοί, διά να ακούωσι και να θεραπεύωνται υπ' αυτού από των ασθeneιών αυτών· 16 αυτός δε απεσύρετο εις τας ερήμους και προσήχετο. 17 Και εν μία των ημερών, ενώ αυτός εδίδασκεν, εκάθηντο Φαρισαίοι και νομοδιδάσκαλοι, οίτινες είχαν ελθεί εκ πάσης κώμης της Γαλιλαίας και Ιουδαίας και Ιερουσαλήμ· και δύναμεις Κυρίου ήτο εις το να ιατρεύη αυτούς. 18 Και ιδού, άνδρες φέροντες επί κλίνης άνθρωπον, όστις ήτο παραλυτικός, και εξήτουν να φέρωσιν αυτόν έσω και να θέσωσιν ενώπιον αυτού· 19 και μη ευρόντες διά ποίας εισόδου να φέρωσιν αυτόν έσω εξ αιτίας του όγλου, ανέβησαν επί το δώμα και διά των κεραμιδιών κατεβίβασαν αυτόν μετά του κλινιδίου εις το μέσον έμπροσθεν του Ιησού. 20 Και ιδών την πίστιν αυτών, είπε προς αυτόν· Άνθρωπε, συγκεχωρημένοι είναι εις σε αι αμαρτίαι σου. 21 Και ήρχισαν να διαλογίζωνται οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι, λέγοντες· Τις είναι ούτος, όστις λαλεί βλασφημίας; τις δύναται να συγχωρή αμαρτίας ειμή μόνος ο Θεός; 22 Νοήσας δε ο Ιησούς τους διαλογισμούς αυτών, απεκριθή και είπε προς αυτούς· Τι διαλογίζεσθε εν ταις καρδιαίς σας; 23 τι είναι ευκολώτερον, να είπω, Συγκεχωρημένα είναι εις σε αι αμαρτία σου, ή να είπω, Σηκώθητι και περιπάτει; 24 αλλά διά να γνωρίσητε ότι εξουσίαν έχει ο Υιός του ανθρώπου επί της γης να συγχωρή αμαρτίας, είπε προς τον παραλυτικόν· Προς σε λέγω, Σηκώθητι και σήκωσον το κλινιδίον σου και ύπαγε εις τον οίκόν σου. 25 Και παρευθείς εγερθείς ενώπιον αυτών, εσήκωσε το κλινίδιον εφ' ου κατέκειτο και ανεχώρησεν εις τον οίκον αυτού, δοξάζων τον Θεόν. 26 Και έκστασις κατέλαβεν άπαντας και εδοξάζον τον Θεόν, και επλήσθησαν φόβου, λέγοντες ότι είδομεν παράδοξα σήμερον. 27 Και μετά ταύτα εξήλθε και είδε τελώνην τινά Λευί το όνομα, καθήμενον εις το τελώνιον, και είπε προς αυτόν· Ακολούθει μοι. 28 Και

αφήσας άπαντα, εσηκώθη και ηκολούθησεν αυτόν. **29** Και έκαμεν εις αυτόν ο Λευΐς υποδοχην μεγάλην εν τη οικία αυτού, και ήτο πλήθος πολύ τελωνών και άλλων, οίτινες εκάθηντο μετ' αυτών εις την τράπεζαν. **30** Και εγόγγυζον οι γραμματείς αυτών και οι Φαρισαίοι προς τους μαθητάς αυτού, λέγοντες: Διά τι μετά τελωνών και αμαρτωλών τρώγεται και πίνετε; **31** Και αποκριθείς ο Ιησούς, ειπέ προς αυτούς: Δεν έχουσι χρεία ιατρού οι υγιαίνοντες, αλλ' οι πάσχοντες. **32** Δεν ήλθον διά να καλέσω δικαίους, αλλά αμαρτωλούς εις μετάνοιαν. **33** Οι δε ειπον προς αυτόν: Διά τι οι μαθηταί του Ιωάννου νηστεύουσι συχνά και κάμνουσι δεήσεις, ομοίως και οι των Φαρισαίων, οι δε ιδικοί σου τρώγουσι και πίνουσιν; **34** Ο δε ειπέ προς αυτούς: Μήπως δύνασθε να κάμητε τους υιούς του νυμφώνος να νηστεύωσιν, ενόσω είναι μετ' αυτών ο νυμφίος; **35** θέλουσιν όμως ελθει ημέραι, όταν αφαιρεθή απ' αυτών ο νυμφίος τότε θέλουσι νηστεύει εν εκείναις ταις ημέραις. **36** Έλεγε δε και παραβολήν προς αυτούς, ότι ουδείς βάλλει επίρραμμα ιματίου νέου επί ιμάτιον παλαιόν ει δε μη, και το νεόν σχίζει και με το παλαιόν δεν συμφωνεί το επίρραμμα το από του νέου. **37** Και ουδείς βάλλει οίνον νέον εις ασκούς παλαιούς ει δε μη, ο νέος οίνος θέλει σχίσει τους ασκούς, και αυτός θέλει εκχυθή και οι ασκοί θέλουσι φθαρή **38** αλλά πρέπει να βάλληται ο νέος οίνος εις ασκούς νέους, και αμρότερα διατηρούνται. **39** Και ουδαίς αφού πίνει οίνον παλαιόν, θέλει ευθής νέον: διότι λέγει Ο παλαιός είναι καλύτερος.

6 Κατά θεο το δευτερόπρωτον σάββατον διέβαιναν αυτός διά των σπατών και οι μαθηταί αυτού ανέσπων τα σάχρα και έτρωγον, τρίβοντες με τας χείρας. **2** Τινές δε των Φαρισαίων ειπον προς αυτούς: Διά τι πράττετε ό, τι δεν συγχωρείται να πράττηται εν τοις σάββασι; **3** Και αποκριθείς προς αυτούς, ειπεν ο Ιησούς: Ουδέ τούτο δεν ανενώσατε, το οποίο έπραξεν ο Δαβίδ, όποτε επείνασεν αυτός και οι μετ' αυτού όντες; **4** πως εισήλθεν εις τον οίκον του Θεου και έλαβε τους άρτους της προθέσεως και έφαγε και έδωκε και εις τους μετ' αυτού, τους οποίους δεν είναι συγκεχωρημένον να φάγωσιν ειμή μόνοι οι ιερείς; **5** Και έλεγε προς αυτούς ότι ο Υιός του ανθρώπου κύριος είναι και του σαββάτου. **6** Και πάλιν εν άλλω σαββάτω εισήλθεν εις την συναγωγήν και εδίδασκε και ήτο εκεί άνθρωπος, του οποίου η δεξιά χειρ ήτο ξηρά. **7** Παρατήρουν δε αυτόν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι, αν εν τω σαββάτω θέλη θεραπεύσει, διά να εύρωσι κατηγορίαν κατ' αυτού. **8** Αυτός όμως εγνωρίζε τους διαλογισμούς αυτών και ειπέ προς τον άνθρωπον τον έχοντα ξηράν την χειρά: Σηκώθητι και στήθι εις το μέσον. Και εκείνος σηκωθείς εστάθη. **9** Ειπέ λοιπόν ο Ιησούς προς αυτούς: Θέλω σας ερωτήσι τι είναι συγκεχωρημένον, να αγαθοποιήσι τις εν τοις σάββασιν ή να κακοποιήσι; να σώσι ψυχήν ή να απολέσι; **10** Και περιβέψας πάντας αυτούς, ειπέ προς τον άνθρωπον: Έκτεινον την χειρά σου. Ο δε έκαμεν ούτω, και αποκατεστάθη η χειρ αυτού υγιής ως η άλλη. **11** Αυτοί δε επλήσθησαν μανίας και συνωμίλουν προς αλλήλους τι να κάμωσιν εις τον Ιησούν. **12** Εν εκείναις δε ταις ημέραις εξήλθεν εις το όρος να προσευχηθή, και διενυκτέρευεν εν τη προσευχή του Θεού. **13** Και ότε έγινεν ημέρα, έκραξε τους μαθητάς αυτού και εξέλεξεν εξ αυτών δώδεκα, τους οποίους και ωνόμασεν αποστόλους, **14** τον Σίμωνα, τον οποίον και ωνόμασε Πέτρον, και Ανδρέαν τον αδελφόν αυτού, Ιάκωβον και Ιωάννην, Φίλιππον και Βαρθολομαίον, **15** Ματθαίον και Θωμάν, Ιάκωβον τον του Αλφαιού και Σίμωνα τον καλούμενον Ζηλωτήν, **16** Ιούδαν τον αδελφόν Ιακώβου, και Ιούδαν τον

Ισκαριώτην, όστις και έγινε προδότης, **17** και καταβάς μετ' αυτών εστάθη επί τόπου πεδινού, και παρήσαν όχλος μαθητών αυτού και πλήθος πολύ του λαού από πάσης της Ιουδαίας και Ιερουσαλήμ και της παραλίας Τύρου και Σιδώνος, οίτινες ήλθον διά να ακούσωσιν αυτόν και να ιατρευθώσιν από των νόσων αυτών, **18** και οι εννοχάμενοι υπό πνευμάτων ακαθάρτων, και εθεραπεύοντο. **19** Και παρ' ο όχλος εξήτη εν γιγίζη αυτόν, διότι δύναμις εξήρχετο παρ' αυτού και ή ίατρευε πάντας. **20** Και αυτός σηκώσας τους οφθαλμούς αυτού εις τους μαθητάς αυτού, έλεγε: Μακάριοι σεις οι πτωχοί, διότι υμετέρα είναι η βασιλεία του Θεού. **21** Μακάριοι οι πεινώντες τώρα, διότι θέλετε χορτασθή. Μακάριοι οι κλαίοντες τώρα, διότι έθελτε γελάσει. **22** Μακάριοι είσθε, όταν σας μιηθήσιν οι άνθρωποι, και όταν σας αφορίσωσι και ονειδίσωσι και εκβάλωσι το όνομά σας ως κακόν ένεκεν του Υιού του ανθρώπου. **23** Χαίρετε εν εκείνη τη ημέρα και σκιρτήσατε: διότι ιδού, ο μιθός σας είναι πολύς εν τω ουρανώ: επειδή ούτως έπραττον εις τους προφήτας οι πατέρες αυτών. **24** Πλην ουαί εις εσάς τους πλουσίους, διότι απηλούσατε την παρηγορίαν σας. **25** Ουαί εις εσάς, οι κεχορτασμένοι, διότι θέλετε πεινάσει. Ουαί εις εσάς, οι γελώντες τώρα, διότι θέλετε πενήσει και κλαύσει. **26** Ουαί εις εσάς, όταν πάντες οι άνθρωποι σας ευφημίσωσι: διότι ούτως έπραττον εις τους ψευδοπροφήτας οι πατέρες αυτών. **27** Αλλά προς εσάς τους ακούοντας λέγω: Αγαπάτε τους εχθρούς σας, αγαθοποιείτε εκείνους, οίτινες σας μισούσιν, **28** ευλογείτε εκείνους, οίτινες σας καταρώνται, και προσεύχεσθε υπέρ εκείνων, οίτινες σας βλάπτουσιν. **29** Εις τον τύπτοντά σε επί την σιαγόνα πρόσφερε και την άλλην, και από του αφαιρούντος το ιμάτιόν σου μη εμπόδισης και τον χιτώνα. **30** Εις πάντα δε τον ζητούντα παρά σου δίδε, και από του αφαιρουίντος τα σα μη απαιτεί. **31** Και καθώς θέλετε να πράττωσιν εις εσάς οι άνθρωποι, και σεις πράττετε ομοίως εις αυτούς. **32** Και εάν αγαπάτε τους αγαπώντάς σας, ποία χάρις χρεωστέεται εις εσάς; διότι και οι αμαρτωλοί αγαπώσι τους αγαπώντας αυτούς. **33** Και εάν αγαθοποιήτε τους αγαθοποιούντάς σας, ποία χάρις χρεωστέεται εις εσάς; διότι και οι αμαρτωλοί το αυτό πράττουσι. **34** Και εάν δανείζητε εις εκείνους, παρ' ων ελπίζετε πάλιν να λάβητε, ποία χάρις χρεωστέεται εις εσάς; διότι και οι αμαρτωλοί εις αμαρτωλούς δανείζουσι διά να λάβωσι πάλιν τα ίσα. **35** Πλην αγαπάτε τους εχθρούς σας και αγαθοποιείτε και δανείζετε, μηδεμίαν απολαβήν ελπίζοντες, και θέλει είσθαι ο μιθός σας πολύς, και θέλετε είσθαι υιοί του Υψίστου: διότι αυτός είναι αγαθός προς τους αχαρίστους και κακοούς. **36** Γίνεσθε λοιπόν οικτίρμονες, καθώς και ο Πατήρ σας είναι οικτίρμων. **37** Και μη κρίνετε, και δεν θέλετε κριθί: μη καταδικάζετε, και δεν θέλετε καταδικασθή: συγχωρείτε, και θέλετε συγχωρηθή. **38** Δίδετε, και θέλει δοθί εις εσάς: μέτρον καλόν, πεπιεσμένον και συγκεκαθισμένον και υπερεκχυόμενον θέλουσι δώσει εις τον κόλπον σας. Διότι με το αυτό μέτρον, με το οποίον μετρείτε, θέλει αντιμετρηθί εις εσάς. **39** Ειπέ δε παραβολήν προς αυτούς, Μήπως δύναται τυφλός να οδηγή τυφλόν; δεν θέλουσι πέσει αμρότεροι εις βόθρον; **40** Δεν είναι μαθητής ανώτερος του διδασκάλου αυτού: πας δε τετελειοποιημένος θέλει είσθαι ως ο διδάσκαλος αυτού. **41** Και διά τι βλέπει το ξυλάριον το εν τω οφθαλμώ του αδελφού σου, την δε δοκόν την εν τω ιδίω σου οφθαλμώ δεν παρατηρείς; **42** ή πως δύνασαι να λέγης προς τον αδελφόν σου: Αδελφέ, άφες να εκβάλω το ξυλάριον το εν τω οφθαλμώ σου, ενώ συ δεν βλέπεις την δοκόν την εν τω οφθαλμώ σου; Υποκριτά, έκβαλε πρώτον την δοκόν εκ του

οφθαλμού σου, και τότε θέλεις ιδεί καθαρώς διά να εκβάλης το ξυλάριον το εν τω οφθαλμώ του αδελφού σου. **43** Διότι δεν είναι δένδρον καλόν, το οποίον κάμνει καρπόν σαπρόν, ουδέ δένδρον σαπρόν, το οποίον κάμνει καρπόν καλόν· **44** επειδή έκαστον δένδρον εκ του καρπού αυτού γνωρίζεται. Διότι δεν συνάγουσιν εξ ακανθών σύκα, ουδέ τρυγώσιν εκ βάτου σταφύλια. **45** Ο αγαθός άνθρωπος εκ του αγαθού θησαυρού της καρδιάς αυτού εκφέρει το αγαθόν, και ο κακός άνθρωπος εκ του κακού θησαυρού της καρδιάς αυτού εκφέρει το κακόν· διότι εκ του περισσεύματος της καρδιάς λαλεί το στόμα αυτού. **46** Διά τι δε με κρίζετε, Κύριε, Κύριε, και δεν πράττετε όσα λέγω; **47** Πας όστις έρχεται προς εμέ και ακουθε τους λόγους μου και κάμνει αυτούς, θέλω σας δείξει με ποιόν είναι όμοιος· **48** είναι όμοιος με άνθρωπον οικοδομούντα οικίαν, όστις έσκαψε και εβάθυνε και έβαλε θεμέλιον επί την πέτραν· ότε δε έγενε πλημμύρα, προσέβαλεν ο ποταμός κατά της οικίας εκείνης και δεν ηδυνήθη να σαλεύση αυτήν· διότι ήτο τεθεμελιωμένη επί την πέτραν. **49** Όστις όμως ακουθή και δεν κάμη, είναι όμοιος με άνθρωπον οικοδομήσαντα οικίαν επί την γην χωρίς θεμέλιον· κατά της οποίας προσέβαλεν ο ποταμός, και ευθύς έπεσε, και έγενεν ο κρημισμός της οικίας εκείνης μέγας.

7 Αφού δε ετελείωσε πάντας τους λόγους αυτού εις τας ακoάς του λαού, εισήλθεν εις Καπερναούμ. **2** Εκατοντάχρου δε τινός δούλος, όστις ήτο πολύτιμος εις αυτόν, κακώς έχων έμελλε να αποθάνη. **3** Και ακούσας περί του Ιησού, απέστειλε προς αυτόν πρεσβυτέρους των Ιουδαίων, παρακαλών αυτόν να έλθω να διασώση τον δούλον αυτού. **4** Οι δε ελθόντες προς τον Ιησούν, παρεκάλουν αυτόν επιμόνωσ, λέγοντες ότι είναι άξιος εκείνος, εις τον οποίον θέλεις κάμει τούτο· **5** διότι αγαπά το έθνος υμών, και την συναγωγήν αυτός ωκοδόμησεν εις ημάς. **6** Ο δε Ιησούς επορεύετο μετ' αυτών. Ενώ δε απείχεν ήδη ου μακράν από της οικίας, έπεμφε προς αυτόν ο εκατόνταρχος φίλος, λέγων προς αυτόν· Κύριε, μη ενοχλείσαι· διότι δεν είμαι άξιος να εισέλθω υπό την στέγην μου· **7** όθεν ουδέ εμαυτόν έκρινα άξιον να έλθω προς σε· αλλά ειπέ λόγον, και θέλει ιατρευθή ο δούλός μου. **8** Διότι και εγώ είμαι άνθρωπος υποκείμενος εις εξουσίαν, έχων υπ' εμαυτόν στρατιώτας, και λέγω προς τούτον, Ύπαγε, και υπάγει; και προς άλλον, Έρχου, και έρχεται, και προς τον δούλον μου, Κάμε τούτο, και κάμνει. **9** Ακούσας δε ταύτα ο Ιησούς εθαύμασεν αυτόν, και στραφείς προς τον όχλον τον ακολουθούντα αυτόν, ειπέ· Σας λέγω, Ουδέ εν τω Ισραήλ εύρον τοςαύτην πίστιν. **10** Και υποστρέψαντες οι απεσταλμένοι εις τον οίκον, εύρον τον ασθενή δούλον υγιαίνοντα. **11** Την δε ακόλουθον ημέραν επορεύετο ο Ιησούς εις πόλιν ονομαζομένην Ναϊν· και συνεπορεύετον μετ' αυτού ικανοί εκ των μαθητών αυτού και όχλος πολύς. **12** Ως δε επλησίασεν εις την ύπλην της πόλεως, ιδού, εφέρετο έξω νεκρός υιός μονογενής της μητρός αυτού, και αύτη ήτο χήρα, και όχλος πολύς της πόλεως ήτο μετ' αυτής. **13** Και ιδών αυτήν ο Κύριος, εσπλαγχνίσθη δι' αυτήν και ειπέ προς αυτήν· Μη κλαίε· **14** και πλησίασας ήγγισε το νεκροκράββατον, οι δε βασταζόντες εστάθισαν, και ειπέ· Νεανίσκε, προς σε λέγω, σηκώθητι. **15** Και ανεκάθησεν ο νεκρός και ήρχισε να λαλή, και έδωκεν αυτόν εις την μητέρα αυτού. **16** Κατέλαβε δε άπαντας φόβος και εδόξαζον τον Θεόν, λέγοντες ότι προφήτης μέγας ηγήρθη εν ημίν, και ότι επεσκέφθη ο Θεός τον λαόν αυτού. **17** Και εξήλθεν ο λόγος ούτος περί αυτού εν όλη τη Ιουδαία και εν πάσι τοις περιχώροις. **18** Και απήγγειλαν προς τον Ιωάννην οι μαθηταί αυτού περί πάντων τούτων. **19**

Και προσκαλέσας ο Ιωάννης δύο τινάς των μαθητών αυτού, έπεμφε προς τον Ιησούν, λέγων· Συ είσαι ο ερχόμενος, ή άλλον προσδοκώμεν; **20** Και ελθόντες προς αυτόν οι άνθρωποι, ειπον· Ιωάννης ο Βαπτιστής απέστειλεν ημάς προς σε, λέγων· Συ είσαι ο ερχόμενος, ή άλλον προσδοκώμεν; **21** Εν αυτή δε τη ώρα εθεράπευσε πολλούς από νόσων και μαστίγων και πνευματών πονηρών, και εις τυφλούς πολλούς έχάρισε το βλέπειν. **22** Και αποκριθείς ο Ιησούς, ειπέ προς αυτούς· Υπάγετε και απαγγείλατε προς τον Ιωάννην όσα είδετε και ηκουσατε· ότι τυφλοί αναβλέπουσι, χωλοί περιπατούσι, λεπροί καθαρίζονται, κωφοί ακούουσι, νεκροί εγείρονται, πτωχοί εαγγελίζονται· **23** και μακάριος είναι όστις δεν σκανδαλισθή εν εμοί. **24** Αφού δε ανεχώρησεν οι απεσταλμένοι του Ιωάννου, ήρχισεν να λέγη προς τους όχλους περί του Ιωάννου· Τι εξήλθετε εις την έρημον να ιδητε; κάλαμον υπό ανέμου σαλευόμενος; **25** Αλλά τι εξήλθετε να ιδητε; άνθρωπον ενδεδυμένον μαλακά ιμάτια; ιδού, οι λαμπρώς ενδεδυμένοι και τρυφώντες ευρίσκονται εν τοις βασιλικοίς παλατιοίς. **26** Αλλά τι εξήλθετε να ιδητε; προφήτην; Να, σας λέγω, και περισσότερον προφήτου. **27** Ούτος είναι, περί του οποίου είναι γεγραμμένον, Ιδού, εγώ αποστέλλω τον άγγελόν μου προ προσώπου σου, Όστις θέλει κατασκευάσει την οδόν σου έμπροσθέν σου. **28** Διότι σας λέγω, μεταξύ των γεννηθέντων εκ γυναικών ουδείς προφήτης είναι μεγαλύτερος Ιωάννου του βαπτιστού· πλην ο μικρότερος εν τη βασιλεία του Θεού είναι μεγαλύτερος αυτού. **29** Και πας ο λαός ακούσας και οι τελώναι εδικαίωσαν τον Θεόν, βαπτισθέντες το βάπτισμα του Ιωάννου. **30** Οι δε Φαρισαίοι και οι νομικοί ηθέτησαν εις εαυτούς την βουλήν του Θεού, μη βαπτισθέντες υπ' αυτού. **31** Και ειπεν ο Κύριος· Με τι λοιπόν να ομοιωσω τους ανθρώπους της γενεάς ταύτης; και με τι είναι όμοιοι; **32** Είναι όμοιοι με παιδία καθήμενα εν τη αγορά και φωνάζοντα προς άλλα και λέγοντα· Αυλόν σας επαίζαμεν, και δεν εχορευσατε· σας εθρηνωθήσαμεν, και δεν εκλαύσατε. **33** Διότι ήλθεν Ιωάννης ο Βαπτιστής μήτε άρτον τρώγων μήτε οίνον πίνων, και λέγετε· Δαιμόνιον έχει. **34** Ηλθεν ο Υιός του ανθρώπου τρώγων και πίνων, και λέγετε· Ιδού άνθρωπος φάγος και οινοπότης, φίλος τελωνών και αμαρτωλών. **35** Και εδικαιώθη η σοφία από πάντων των τέκνων αυτής. **36** Παρεκάλει δε αυτόν εις εκ των Φαρισαίων να φάγη μετ' αυτού· και εισελθών εις την οικίαν του Φαρισαίου, εκάθησεν εις την τράπεζαν. **37** Και ιδού, γυνή τις εν τη πόλει, ήτις ήτο αμαρτωλή, μαθούσα ότι κάθηται εις την τράπεζαν εν τη οικία του Φαρισαίου, έφερεν αλάβαστρον μύρου **38** και σταθείσα πλησίον των ποδών αυτού οπίσω κλαίουσα, ήρχισε να βρέχη τους πόδας αυτού με τα δάκρυα και εσπόγγιζε με τας τρίχας της κεφαλής αυτής και κατεφίλει τους πόδας αυτού και ήλειφε με το μύρον. **39** Ιδών δε ο Φαρισαίος ο καλέσας αυτόν, ειπέ καθ' εαυτόν λέγων· Ούτος, εάν ήτο προφήτης, ήθελε γνωρίζει τις και οποία είναι η γυνή, ήτις εγγίζει αυτόν, ότι είναι αμαρτωλή. **40** Και αποκριθείς ο Ιησούς, ειπέ προς αυτόν· Σίμων, έχω να σοι είπω τι. Ο δε λέγει· Διδάσκαλε, ειπέ. **41** Είχε τις δανειστάς δύο χρωφειλάτας· ο εις εχρεώσται δηνάρια πεντακόσια, ο δε άλλος πεντήκοντα. **42** Και επειδή δεν είχαν να αποδώσωσιν, έχάρισεν αυτά εις αμφοτέρους. Τις λοιπόν εξ αυτών, ειπέ, θέλει αγαπήσει αυτόν περισσότερον; **43** Αποκριθείς δε ο Σίμων, ειπέ· Νομίζω ότι εκείνος, εις τον οποίον έχαρισε το περισσότερον. Ο δε ειπέ προς αυτόν· Ορθώς έκρινας. **44** Και στραφείς προς την γυναίκα, ειπέ προς τον Σίμωνα· Βλέπεις ταύτην την γυναίκα; Εισήλθον εις την οικίαν σου, ύδωρ διά τους πόδας μου δεν

έδωκας αυτή δε με τα δάκρυα έβρεξε τους πόδας μου και με τας τρίχας της κεφαλής αυτής εσπόγγισε. **45** Φίλημα δεν μοι έδωκας αυτή δε, αφ' ης εισήλθον, δεν έπαυσε καταφιλούσα τους πόδας μου. **46** Με έλαιον την κεφαλήν μου δεν ήλειψας αυτή δε με μύρον ήλειψε τους πόδας μου. **47** Διά τούτο σοι λέγω, συγκεχωρημένα είναι αι αμαρτίαι αυτής αι πολλαί, διότι ηγάπησε πολύ ες όντινα δε συχωρεΐται ολίγον, ολίγον αγαπά. **48** Και ειπε προς αυτήν· Συγκεχωρημένα είναι αι αμαρτίαι σου. **49** Και ήρχισαν οι συγκαθήμενοι εις την τράπεζαν να λέγωσι καθ' εαυτούς· Τις είναι ούτος, όστις και αμαρτίας συχωρεΐ; **50** Είπε δε προς την γυναίκα· Η πίστις σου σε έσωσεν· ύπαγε εις ειρήνην.

8 Και μετά ταύτα διήρχετο αυτός πάσαν πόλιν και κώμην, κηρύττων και ευαγγελιζόμενος την βασιλείαν του Θεού, και οι δώδεκα ήσαν μετ' αυτού, **2** και γυναίκες τινές, αίτινες ήσαν θεηραπευμένα από πνευμάτων πονηρών και ασθενιών, Μαρία η καλουμένη Μαγδαληνή, εκ της οποίας είχαν εκβή επτά δαιμόνια, **3** και Ιωάννα η γυνή του Χουζά, επιτρόπου του Ηρώδου, και Σουσάννα και άλλαι πολλαί, αίτινες δικήνουν αυτόν από των υπάρχόντων αυτών. **4** Επειδή δε συνέτρεχεν όχλος πολύς και ήρχοντο προς αυτόν από πάσης πόλεως, ειπε διά παραβολής· **5** Εξήλθεν ο σπείρων, διά να σπείρη τον σπόρον αυτού. Και ενώ έσπειρεν, άλλο μεν έπεσε παρά την οδόν και κατεπατήθη, και τα πετεινά του ουρανού κατέφαγον αυτό· **6** άλλο δε έπεσεν επί την πέτραν και αναφώνεν εξηράνθη, διότι δεν είχαν ικμάδα· **7** και άλλο έπεσεν εις το μέσον των ακανθών, και συμπτρώσσασι αι άκανθαι απέπνισαν αυτό· **8** και άλλο έπεσεν επί την γην την αγαθήν, και αναφώνεν έκαμε καρπών εκατονταπλασίονα. Ταύτα λέγων, εφώναζεν· Ο έχων ώτα διά να ακούη, ας ακούη. **9** Ηρώτων δε αυτόν οι μαθηταί αυτού, λέγοντες· Τι σημαίνει η παραβολή αυτή; **10** Ο δε ειπεν· Εις εσάς εδόθη να γνωρίσητε τα μυστήρια της βασιλείας του Θεού, εις δε τους λοιπούς δια παραβολών, διά να μη βλέπωσιν ενώ βλέπουσι και να μη καταλαμβάνωσιν ενώ ακούουσιν. **11** Αυτή δε είναι η παραβολή· Ο σπόρος είναι ο λόγος του Θεού· **12** οι δε σπειρόμενοι παρά την οδόν είναι οι ακούοντες, έπειτα έρχεται ο διάβολος και αφαιρεί τον λόγον από της καρδιάς αυτών, διά να μη πιστεύσωσι και σωθώσιν. **13** Οι δε επί της πέτρας είναι εκείνοι οίτινες, όταν ακούωσιν, μετά χαράς δέχονται τον λόγον, και ούτοι ρίζαν δεν έχουσιν, οίτινες προς καιρόν πιστεύουσι και εν καιρώ πειρασμού αποστατούσι. **14** Το δε πεσόν εις τας ακάνθας, ούτοι είναι εκείνοι οίτινες ήκουσαν, και υπό μεριμνών και πλούτου και ήδωνών του βίου υπάγουσι και συμπνίγονται και δεν τηλεσφορούσι. **15** Το δε εις την καλήν γην, ούτοι είναι εκείνοι, οίτινες ακούσαντες τον λόγον, κρατούσιν εν καρδιά καλή και αγαθή και καρποφορούσιν εν υπομονή. **16** Ουδείς δε λύχνον ανάψας, σκεπάζει αυτόν με σκέυος και θέτει υποκάτω κλίνης, αλλά θέτει επί του λυχνοστάτου, διά να βλέπωσι το φως οι εισερχόμενοι. **17** Διότι δεν υπάρχει κρυπτόν, το οποίον δεν θέλει γείνει φανερόν; ουδέ απόκρυφον, το οποίον δεν θέλει γείνει γνωστόν και ελθει εις το φανερόν. **18** Προσέχετε λοιπόν πως ακούετε· διότι όστις έχει, θέλει δοθη εις αυτόν, και όστις δεν έχει, και εκείνο το οποίον νομίζει ότι έχει θέλει αφαιρεθή απ' αυτού. **19** Ήλθον δε προς αυτόν η μήτηρ και οι αδελφοί αυτού και δεν ήδύνατο διά τον όχλον να πλησιάσωσιν αυτόν. **20** Και απηγγέλλη προς αυτόν υπό τινών λεγόντων· Η μήτηρ σου και οι αδελφοί σου ιστανται έξω θέλοντες να σε ιδώσιν. **21** Ο δε αποκριθείς ειπε προς αυτούς· Μήτηρ μου και αδελφοί μου είναι ούτοι, οι ακούοντες τον λόγον του Θεού και πράττοντες

αυτόν. **22** Και εν μία των ημερών εισήλθεν εις πλοίον αυτός και οι μαθηταί αυτού, και ειπε προς αυτούς· Ας διεθλωμεν εις το πέραν της λίμνης και εσηκώθησαν. **23** Ενώ δε έπλεον, απεκοιμήθη. Και κατέβη ανεμοστρόβιλος εις την λίμνην, και εγεμίζετο το πλοίον και εκινδύνευον. **24** Προσελθόντες δε εξύπνησαν αυτόν, λέγοντες· Επιστάτα, Επιστάτα, χανόμεθα. Ο δε σηκωθείς επετίμησε τον άνεμον και την ταραχήν του ύδατος, και έπαυσαν, και έγινε γαλήνη. **25** Ειπε δε προς αυτούς, που είναι η πίστις σας; Και φοβηθέντες εθαύμασαν, λέγοντες προς αλλήλους· Τις λοιπόν είναι ούτος, ότι και τους ανέμους προστάζει και το ύδωρ, και υπακούουσιν εις αυτόν; **26** Και κατέπευσαν εις την χώραν των Γαδαρηνών, ήτις είναι αντιπέραν της Γαλιλαίας. **27** Και καθώς εξήλθεν επί την γην, υπήντησεν αυτόν άνθρωπος τις εκ της πόλεως, όστις είχε δαιμόνια από χρόνων πολλών, και ιμάτιον δεν ενεδύετο και εν οικία δεν έμενεν, αλλ' εν τοις μνήμασιν. **28** Ιδών δε τον Ιησούν, ανέκραξε και προσέπεσεν εις αυτόν και μετά φωνής μεγάλης ειπε· Τι είναι μεταξύ εμου και σου, Ιησού, Υιέ του Θεού του Υψίστου; δέομαι σου, μη με βασανίσης. **29** Διότι προσέταξεν εις το πνεύμα το ακάθαρτον να εξέλθη από του ανθρώπου. Επειδή προ πολλών χρόνων είχε συναρπάσει αυτόν, και εδεσμεύετο με αλύσεις και εφυλάττετο με ποδόδεσμα και διασπών τα δεσμά, εφέρετο υπό του δαίμονος εις τας ερήμους. **30** Και πρώτιστα αυτόν ο Ιησούς, λέγων· Τι είναι το όνομά σου; Ο δε ειπε· Λεγεών· διότι δαιμόνια πολλα εισήλθον εις αυτόν· **31** και παρεκάλουν αυτόν να μη προστάξη αυτά να απέλθωσιν εις την άβυσσον. **(Abyssos g12)** **32** Ήτο δε εκεί αγέλη χοίρων πολλών βοσκομένων εν τω όρει και παρεκάλουν αυτόν να επιτρέψη εις αυτά να εισέλθωσιν εις εκείνον και επέτρεψεν εις αυτά. **33** Εξελεθόνα δε τα δαιμόνια από του ανθρώπου, εισήλθον εις τους χοίρους, και ώρμησεν η αγέλη κατά του κρημινού εις την λίμνην και απεπνίγη. **34** Ιδόντες δε οι βοσκοί το γενόμενον έφυγον, και απελθόντες απήγγειλαν εις την πόλιν και εις τους αγρούς. **35** Και εξήλθον διά να ιδώσι το γεγονός, και ήλθον προς τον Ιησούν και εύρον τον άνθρωπον, εκ του οποίου είχαν εξέλθει τα δαιμόνια, καθήμενον παρά τους πόδας του Ιησού, ενδεδυμένον και σωφρονονύνα και εφοβήθησαν. **36** Διηγήθησαν δε προς αυτούς και οι ιδόντες πως εσώθη ο δαιμονιζόμενος. **37** Και άπαν το πλήθος της περιχώρου των Γαδαρηνών παρεκάλεσαν αυτόν να αναχωρήση απ' αυτών, διότι κατείχοντο υπό μεγάλο φόβου, αυτός δε εμβάς εις το πλοίον υπέστρεψε. **38** Ο δε άνθρωπος, εκ του οποίου είχαν εξέλθει τα δαιμόνια, παρεκάλει αυτόν να ήναι μετ' αυτού· ο Ιησούς όμως απέλυσεν αυτόν, λέγων. **39** Επιστρέψον εις τον οίκόν σου και διηγού όσα έκαμεν εις σε ο Θεός και ανεχώρησε κηρύττων καθ' όλην την πόλιν όσα έκαμεν εις αυτόν ο Ιησούς. **40** Ότε δε ήσπαστρεψεν ο Ιησούς, υπεδέχθη αυτόν ο όχλος διότι πάντες ήσαν περιμένοντες αυτόν. **41** Και ιδού, ήλθεν άνθρωπος ονομαζόμενος Ιάειρος, όστις ήτο άρχων της συναγωγής και πεσών εις τους πόδας του Ιησού, παρεκάλει αυτόν να εισέλθη εις τον οίκον αυτού, **42** διότι είχε θυγατέρα μονογενη ής ετών δώδεκα, και αυτή απέθνησεν. Ενώ δε πορεύετο, οι όχλοι συνέθλιβον αυτόν. **43** Και γυνή τις έχουσα ρύσιν αίματος δώδεκα έτη, ήτις δαπανήσασα εις ιατρούς όλον τον βίον αυτής δεν ήδυνήθη να θεραπευθή υπ' ουδενός, **44** πλησιάσασα όπισθεν ήγγισε το άκρον του ιματίου αυτού, και παρευθής εστάθη η ρύσις του αίματος αυτής. **45** Και ειπεν ο Ιησούς· Τις μου ήγγισε; και ενώ ηρνούντο πάντες, ειπεν ο Πέτρος και οι μετ' αυτού· Επιστάτα, οι όχλοι σε συμπιέζουσι

και σε συνθλίβουσι, και λέγεις: Τις μου ήγγισεν; **46** Ο δε Ιησούς είπε: Μου ήγγισέ τις διότι εγώ ενόησα ότι εξήλθε δύναμις απ' εμού. **47** Ίδουσα δε η γυνή ότι δεν εκρύφθη, ήλθε τρέμουσα και προσπεσούσα εις αυτόν, απήγγειλε προς αυτόν ενώπιον παντός του λαού διά ποίαν αιτίαν ήγγισεν αυτόν, και ότι παρευθής ιατρεύθη. **48** Ο δε είπε προς αυτήν: Θάρρει, θυγάτερ, η πίστις σου σε έσωσεν· ύπαγε εις ειρήνην. **49** Ενώ δε ελάλει έτι, έρχεται τις παρά τον αρχισυναγώγου, λέγων προς αυτόν ότι απέθανεν η θυγάτηρ σου· μη ενόχλει τον Διδάσκαλον. **50** Ο δε Ιησούς ακούσας απεκρίθη προς αυτόν, λέγων: Μη φοβού· μόνον πίστευε, και θέλει σωθή. **51** Και ότε εισήλθεν εις την οικίαν, δεν αφήκεν ουδένα να εισέλθη ειμή τον Πέτρον και Ιάκωβον και Ιωάννην και τον πατέρα της κόρης και την μητέρα. **52** Έκλειον δε πάντες και εθρίνουν αυτήν. Ο δε είπε: Μη κλαίετε· δεν απέθανεν, αλλά κοιμάται. **53** Και κατεγέλων αυτόν, εξεζύροντες ότι απέθανεν. **54** Αλλ' αυτός εκβαλών έξω πάντας και πιάσας την χείρα αυτής, εφώναξε λέγων: Κοράσιον, σηκώθητι. **55** Και υπέστρεψε το πνεύμα αυτής, και ανέστη παρευθής, και προσέταξε να δοθί εις αυτήν να φάγη. **56** Και εξεπλάγησαν οι γονείς αυτής. Ο δε παρήγγειλεν εις αυτούς να μη είπωσιν εις μηδένα το γεγονός.

9 Συγκαλέσας δε τους δώδεκα μαθητάς αυτού, έδωκεν εις αυτούς δύναμιν και εξουσίαν κατά πάντων των δαιμονίων και να θεραπεύωσι νόσους· **2** και απέστειλεν αυτούς διά να κηρύττωσι την βασιλείαν του Θεού και να ιατρεύωσι τους ασθενούντας, **3** και είπε προς αυτούς: Μη βαστάετε μηδέν εις την οδόν, μήτε ράβδους μήτε σακκίον μήτε άρτον μήτε αργύριον μήτε να έχητε ανά δύο χιτώνας. **4** Και εις ήντινα οικίαν εισέλθητε, εκεί μένετε και εκείθεν εξέρχθε. **5** Και όσοι δεν σας δεχθώσιν, εξερχόμενοι από της πόλεως εκείνης αποτινάξτε και τον κονιορτόν από των ποδών σας διά μαρτυριαν κατ' αυτών. **6** Εξερχόμενοι δε διήρχοντο από κώμης εις κώμην, κηρύττοντες το ευαγγέλιον και θεραπεύοντες πανταχού. **7** Ήκουσε δε Ηρώδης ο τετράρχης πάντα τα γινόμενα υπ' αυτού, και ήτο εν απορία, διότι ελέγετο υπό τινών ότι ο Ιωάννης ανέστη εκ νεκρών· **8** υπό τινών δε ότι ο Ηλίας εφάνη, υπ' άλλων δε, ότι ανέστη εις των αρχαίων προφητών. **9** Και είπεν ο Ηρώδης: Τον Ιωάννην εγώ απεκεφάλισα· τις δε είναι ούτος, περί του οποίου εγώ ακούω τοιαύτα; και εξήτει να ιδη αυτόν. **10** Και υποστρέψαντες οι απόστολοι, διηγήθησαν προς αυτόν όσα έπραξαν. Και παραλαβών αυτούς απεσύρθη κατ' ιδίαν εις τόπον έρημον πόλεώς τινός ονομαζομένης Βηθσαϊδά. **11** Οι δε όχλοι νοήσαντες ηκολούθησαν αυτόν, και δεχθείς αυτούς ελάλει προς αυτούς περί της βασιλείας του Θεού, και τους έχοντας χρείαν θεραπείας ιάτρυνεν. **12** Η δε ημέρα ήρχισε να κλίνη και προσελθόντες οι δώδεκα, είπον προς αυτόν: Απόλυσον τον όχλον, διά να υπάγωσιν εις τας πέριξ κώμας και τους αγρούς και να καταλύσωσι και να εύρωσι τροφάς, διότι εδώ είμεθα εν ερήμω τόπω. **13** Και είπε προς αυτούς: Δότε σεις εις αυτούς να φάγωσιν. Οι δε είπον: Ημείς δεν έχομεν πλειότερον παρά πέντε άρτους και δύο ιχθύας, εκτός εάν υπάγωμεν ημείς και αγοράσωμεν τροφάς δι' όλον τον λαόν τούτον· **14** διότι ήσαν ως πεντακισχιλιοι άνδρες· και είπε προς τους μαθητάς αυτού: Καθίσατε αυτούς κατά θροίσματα ανά πενήκοντα. **15** Και έπραξαν ούτω, και εκάθησαν άπαντας. **16** Λαβών δε τους πέντε άρτους και τους δύο ιχθύας, ανέβλεψεν εις τον ουρανόν και ευλόγησεν αυτούς και κατέκοψε, και έδιδεν εις τους μαθητάς διά να βάλλωσιν έμπροσθεν του όχλου. **17** Και έφαγον και εχορτάσθησαν πάντες, και εσηκώθη το περισσεύαν

εις αυτούς εκ των κλασμάτων δώδεκα κοφίνια. **18** Και ενώ αυτός προσήυχετο καταμόνας, ήσαν μετ' αυτού οι μαθηταί, και ηρώτησεν αυτούς λέγων: Τίνα με λέγουσιν οι όχλοι ότι είμαι; **19** Οι δε αποκριθέντες είπον: Ιωάννην τον Βαπτιστήν, άλλοι δε Ηλίαν, άλλοι δε ότι ανέστη τις των αρχαίων προφητών. **20** Είπε δε προς αυτούς: Σεις δε τίνα με λέγετε ότι είμαι; και αποκριθείς ο Πέτρος είπε: Τον Χριστόν του Θεού. **21** Ο δε προσέταξεν αυτούς σφοδρός και παρήγγειλε να μη είπωσιν εις μηδένα τούτο, **22** ειπών ότι πρέπει ο Υιός του ανθρώπου να πάθη πολλά και να καταφρονηθή από των πρεσβυτέρων και αρχιερέων και γραμματέων, και να θανατωθή και τη τρίτη ημέρα να αναστηθή. **23** Έλεγε δε προς πάντας: Εάν τις θέλη να έλθη οπίσω μου, ας απαρνηθή εαυτόν και ας σηκώση τον σταυρόν αυτού καθ' ημέραν και ας με ακολουθή. **24** Διότι όστις θέλει να σώση την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν· και όστις απολέση την ζωήν αυτού ένεκεν μου, ούτος θέλει σώσει αυτήν. **25** Επειδή τι ωφελείται ο άνθρωπος, εάν κερδήση τον κόσμον όλον, εαυτόν δε απολέσει ή ζημιωθεί; **26** Διότι όστις επαισχυνθή δι' εμέ και τους λόγους μου, διά τούτον ο Υιός του ανθρώπου θέλει επαισχυνθή, όταν έλθη εν τη δόξη αυτού και του Πατρός και των αγίων αγγέλων. **27** Λέγω δε προς εσάς αληθώς, Είναι τινές των εδώ ισταμένων, οίτινες δεν θέλουσι γευθή θάνατον, εωσού ιδωσι την βασιλείαν του Θεού. **28** Μετά δε τους λόγους τούτους παρήλθον έως οκτώ ημέραι, και παραλαβών τον Πέτρον και Ιωάννην και Ιάκωβον, ανέβη εις το όρος διά να προσευχηθή. **29** Και ενώ προσήυχετο, ηλιοιώθη η όψις του προσώπου αυτού και τα ιμάτια αυτού έγειναν λευκά εξαστράπτοντα. **30** και ιδού, άνδρες δύο συνελάουον μετ' αυτού, οίτινες ήσαν Μωϋσής και Ηλίας, **31** οίτινες φανέντες εν δόξη, έλεγον τον θάνατον αυτού, τον οποίον έμελλε να εκπληρώσεν εν Ιερουσαλήμ. **32** Ο δε Πέτρος και οι μετ' αυτού ήσαν βεβαρημένοι υπό του ύπνου· και ότε εξύπνησαν, είδον την δόξαν αυτού και τους δύο άνδρας τους ισταμένους μετ' αυτού. **33** Και ενώ αυτοί εχωρίζοντο απ' αυτού, είπεν ο Πέτρος προς τον Ιησούν: Επιστάτα, καλόν είναι να ήμεθα εδώ· και ας κάμωμεν τρεις σκηνάς, μίαν διά σε και διά τον Μωϋσήν μίαν και μίαν διά τον Ηλίαν, μη εξεζύρων τι λέγει. **34** Ενώ δε αυτός έλεγε ταύτα, ήλθε νεφέλη και επεσκίασεν αυτούς· και εφοβήθησαν ότε εισήλθον εις την νεφέλην· **35** και έγεινε φωνή εκ της νεφέλης, λέγουσα: Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός· αυτόν ακούετε. **36** Και αφού έγεινεν η φωνή, ευρέθη ο Ιησούς μόνος και αυτοί εσιώπησαν και προς ουδένα είπον εν εκείναις ταις ημέραις ουδέν εξ όσων είδον. **37** Την δε ακόλουθον ημέραν, ότε κατέβησαν από του όρους, υπήντησεν αυτόν όχλος πολύς. **38** Και ιδού, άνθρωπός τις εκ του όχλου ανέκραξε, λέγων: Διδάσκαλε, δέομαί σου, επίβλεψον επί τον υιόν μου, διότι μονογενής μου είναι· **39** και ιδού, δαιμόνιον πιάνει αυτόν, και εξαίφνης κράζει και σπαράττει αυτόν μετά αφρού, και μόλις αναχωρεί απ' αυτού, συντρίβον αυτόν· **40** και παρεκάλεσα τους μαθητάς σου διά να εκβάλωσιν αυτό, και δεν ηδυνήθησαν. **41** Αποκριθείς δε ο Ιησούς, είπεν: Ω γενεά άπιστος και διεστραμμένη, έως ποτε θέλω είσθαι μεθ' υμών και θέλω υπομένει υμάς; φέρε τον υιόν σου εδώ. **42** Και ενώ αυτός έτι προσήρχετο, έρριψεν αυτόν κάτω του δαιμόνιον και κατεσπάραξεν· ο δε Ιησούς επιτίμησε το πνεύμα το ακάθαρτον και ιάτρυνσε το παιδίον και απέδωκεν αυτό εις τον πατέρα αυτού. **43** Εξεπλήττοντο δε πάντες επί την μεγαλειότητα του Θεού. Και ενώ πάντες θαύμαζον διά πάντα όσα έκαμεν ο Ιησούς, είπε προς τους μαθητάς αυτού: **44** Βάλετε σεις εις τα ώτα

σας τους λόγους τούτους· διότι ο Υιός του ανθρώπου μέλλει να παραδοθή εις χείρας ανθρώπων. **45** Εκείνοι όμως δεν ενδύνουν τον λόγον τούτον, και ήτο αποκεκρυμμένος απ' αυτών, διά να μη νοήσωσιν αυτόν, και εφοβούνται να ερωτήσωσιν αυτόν περί του λόγου τούτου. **46** Εισηγήθη δε εις αυτούς διαλογισμός, τις τάχα εξ αυτών ήτο μεγαλύτερος. **47** Ο δε Ιησούς, ιδών τον διαλογισμόν της καρδιάς αυτών, επίσης παιδίον και έστησεν αυτόν πλησίον αυτού. **48** και είπε προς αυτούς· 'Όστις δεχθή τούτο το παιδίον εις το όνομά μου, εμέ δέχεται, και όστις δεχθή εμέ, δέχεται τον αποστείλαντά με· διότι ο υπάρχουν μικρότερος μεταξύ πάντων υμών ούτος θέλει είσθαι μέγας. **49** Αποκριθείς δε ο Ιωάννης, είπεν· Επιστάτα, είδομεν τινά εκβάλλοντα τα δαιμόνια εν τω ονόματί σου, και ημποδιάμεν αυτόν, διότι δεν ακολουθει μεθ' ημών. **50** Και είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Μη εμποδίζετε· διότι όστις δεν είναι καθ' ημών, είναι υπέρ ημών. **51** Και ότε συνεπληρούντο αι ημέραι διά να αναληφθή, τότε αυτός έκαμε στερεάν απόφασιν να υπάγη εις Ιερουσαλήμ. **52** Και απέστειλεν έμπροσθεν αυτού ημνυτάς, όιτινες πορευθέντες εισήλθον εις κώμην Σαμαρειτών, διά να κήμωσιν ετοιμασίαν εις αυτόν. **53** Και δεν εδέχθησαν αυτόν, διότι εφαινότο ότι επορευέτο εις Ιερουσαλήμ. **54** Ιδόντες δε οι μαθηταί αυτού Ιάκωβος και Ιωάννης, είπον· Κύριε, θέλεις να είπωμεν να καταβή πυρ από του ουρανού και να αφανίση αυτούς, καθώς και ο Ηλιάς έκαμε; **55** Στραφείς δε επέβηλξεν αυτούς και είπε· δεν εξεύρετε ποίου πνεύματος είσθε σεις; **56** διότι ο Υιός του ανθρώπου δεν ήλθε να απολέση ψυχάς ανθρώπων, αλλά να σώση. Και υπήγον εις άλλην κώμην. **57** Ενώ δε επορευόντο, είπε τις προς αυτόν καθ' οδόν· Θέλω σε ακολουθήσει όπου αν υπάγης, Κύριε. **58** Και είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Αι αλώπεκες έχουσι φωλεάς και τα πετεινά του ουρανού κατοικίας, ο δε Υιός του ανθρώπου δεν έχει που να κλίνη την κεφαλήν. **59** Είπε δε προς άλλον· Ακολουθεί μοι. Ο δε είπε· Κύριε, συγχώρησόν μοι να υπάγω πρώτον να θάψω τον πατέρα μου. **60** Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Άφες τους νεκρούς να θάψωσι τους εαυτών νεκρούς· συ δε απελθών κήρυττε την βασιλείαν του Θεού. **61** Είπε δε και άλλος· Θέλω σε ακολουθήσει, Κύριε· πρώτον όμως συγχώρησόν μοι να αποχαιρετήσω τους εις τον οίκόν μου. **62** Και είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Ουδέεις βαλών την χείρα αυτού επί άρτρον και βλέπων εις τα πίσω είναι αρμόδιος διά την βασιλείαν του Θεού.

10 Μετά δε ταύτα διώρισεν ο Κύριος και άλλους εβδομήκοντα, και απέστειλεν αυτούς ανά δύο έμπροσθεν αυτού εις πάσαν πόλιν και τόπον, όπου έμελλεν αυτός να υπάγη. **2** Έλεγε λοιπόν προς αυτούς· Ο μεν θερισμός είναι πολός, οι δε εργάται ολίγοι· παρακαλέσατε λοιπόν τον Κύριον του θερισμού να αποστείλη εργάτας εις τον θερισμόν αυτού. **3** Υπάγετε· ιδού, εγώ σας αποστέλλω ως αρνία εν μέσω λύκων. **4** Μη βαστάζετε βαλάντιον, μη σακκίον, μηδέ υποδήματα, και μηδέναι χαιρετήσητε κατά την οδόν. **5** Εις ήντινα δε οικίαν εισέρχησθε, πρώτον λέγετε· Ειρήνη εις τον οίκον τούτον. **6** Και εάν μεν ήναι εκεί υιός ειρήνης, θέλει αναπαυθή επ' αυτόν η ειρήνη σας· ει δε μη, θέλει επιστρέψει εις εσάς. **7** Εν αυτή δε τη οικία μένετε τρώγοντες και πίνοντες τα παρ' αυτών διδόμενα· διότι ο εργάτης είναι άξιος του μισθού αυτού· μη μεταβαίνετε εξ οικίας εις οικίαν. **8** Και εις ήντινα πόλιν εισέρχησθε και σας δέχωνται, τρώγετε τα παρατιθέμενα εις εσάς, **9** και θεραπεύετε τους εν αυτή ασθενείς και λέγετε προς αυτούς· Επλησίασεν εις εσάς η βασιλεία του Θεού. **10** Εις ήντινα όμως πόλιν εισέρχησθε και δεν σας δέχωνται, εξελθόντες εις τας πλατείας αυτής,

είπατε· **11** Και τον κονιορτόν, όστις εκολλήθη εις ημάς εκ της πόλεώς σας, εκτινάσσομεν εις εσάς· πλην τούτο γινώσκατε, ότι επλησίασεν εις εσάς η βασιλεία του Θεού. **12** Σας λέγω δε ότι εν τη ημέρα εκείνη ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εις τα Σόδομα παρά εις την πόλιν εκείνην. **13** Ουαί εις σε, Χοραζίν, ουαί εις σε, Βηθσαϊδά· διότι εάν εν τη Τύρω και Σιδών ήθελον γείνει τα θαύματα τα γαθόμενα εν τω μέσω υμών, προ πολλού ήθελον μετανοήσει καθήμενοι εν σάκκω και σποδώ. **14** Πλην εις την Τύρον και Σιδώνα ελαφροτέρα θέλει είσθαι η τιμωρία εν τη κρίσει παρά εις εσάς. **15** Και συ, Καπερναούμ, ήτις υψώθης έως του ουρανού, θέλεις καταβιβασθή έως άδου. **(Hadēs g86)** **16** Όστις ακούει εσάς εμέ ακούει, και όστις αθετεί εσάς εμέ αθετεί, ο δε αθετών εμέ αθετεί τον αποστείλαντά με. **17** Υπέστρεψαν δε οι εβδομήκοντα μετά χαράς, λέγοντες· Κύριε, και τα δαιμόνια υποτάσσονται εις ημάς εν τω ονόματί σου. **18** Είπε δε προς αυτούς· Θεωρούν τον Σατανάν ως αστραπήν εκ του ουρανού πεσόντα. **19** Ιδού, δίδω εις εσάς την εξουσίαν να πατήτε επάνω όφρων και σκορπίων και επί πάσαν την δύναμιν του εχθρού, και ουδέν θέλει σας βλάψει. **20** Πλην εις τούτο μη χαιρέτε, ότι τα πνεύματα υποτάσσονται εις εσάς· αλλά χαιρέτε μάλλον ότι τα ονόματά σας εγράφησαν εν τοις ουρανοίς. **21** Εν αυτή τη ώρα ηγαλλιάσθη κατά το πνεύμα ο Ιησούς και είπεν· Ευχαριστώ σοι, Πάτερ, Κύριε του ουρανού και της γης, ότι απέκρυψας ταύτα από σοφών και συνειτών και απεκαλύφας αυτά εις νηπια· ναι, ω Πάτερ, διότι ούτως έγεινεν αρεστόν έμπροσθέν σου. **22** Πάντα παρεδόθησαν εις εμέ υπό του Πατρός μου· και ουδέεις γινώσκει τις είναι ο Υιός, ειμή ο Πατήρ, και τις είναι ο Πατήρ, ειμή ο Υιός και εις όντινα θέλη ο Υιός να αποκαλύψη αυτόν. **23** Και στραφείς προς τους μαθητάς, είπε κατ' ιδίαν· Μακάριοι οι οφθαλμοί οι βλέποντες όσα βλέπετε. **24** Διότι σας λέγω ότι πολλοί προφήται και βασιλείς επεθύμησαν να ίδωσιν όσα σεις βλέπετε, και δεν είδον, και να ακούσωσιν όσα ακούετε, και δεν ήκουσαν. **25** Και ιδού, νομικός τις εσηκώθη πειράζων αυτόν και λέγων· Διδάσκαλε, τι πράξεις θέλω κληρονομήσει ζωήν αιώνιον; **(aiōnios g166)** **26** Ο δε είπε προς αυτόν· Εν τω νόμω τι είναι γεγραμμένον; πως αναγινώσκεις; **27** Ο δε αποκριθείς είπε· Θέλει αγαπά Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της δυνάμεώς σου και εξ όλης της διανοίας σου, και τον πλησίον σου ως σεαυτόν. **28** Είπε δε προς αυτόν· Ορθώς απεκήρην· τούτο κάμνε και θέλεις ζήσει. **29** Αλλ' εκείνος, θέλων να δικαιώσῃ εαυτόν, είπε προς τον Ιησούν· Και τις είναι ο πλησίον μου; **30** Και αποκριθείς ο Ιησούς είπεν· Άνθρωπος τις κατέβαιναν από Ιερουσαλήμ εις Ιεριχώ και περιέπεσεν εις ληστάς· όιτινες και γυμνώσαντες αυτόν και καταπληγώσαντες, ανεχώρησαν αφήσαντες αυτόν ημιθανή. **31** Κατά συγκυρίαν δε ιερεύς τις κατέβαινε δι' εκείνης της οδού, και ιδών αυτόν επέρασεν από το άλλο μέρος. **32** Ομοίως δε και Λευΐτης, φθάσας εις τον τόπον, ελθών και ιδών επέρασεν από το άλλο μέρος. **33** Σαμαρείτης δε τις οδοιπορών ήλθεν εις τον τόπον όπου ήτο, και ιδών αυτόν εσπλαγχνίσθη, **34** και πλησίασας έδεσε τας πληγάς αυτού επιχών έλαιον και οίνον, και επιβίβασας αυτόν επί το κτήνον αυτού, έφερεν αυτόν εις ξενοδοχείον και επεμελήθη αυτού· **35** και την επαύριον, ότε εξήρχετο, εκβαλών δύο δηνάρια έδωκεν εις τον ξενοδόχον και είπε προς αυτόν· Επιμελήθητι αυτού, και ό, τι συ δαπανήσης περιπλέον, εγώ όταν επανέλθω θέλω σοι αποδώσει. **36** Τις λοιπόν εκ των τριών τούτων σοι φαίνεται ότι έγεινε πλησίον του εμπροσόντος εις τους ληστάς; **37** Ο δε είπεν· Ο ποιήσας το

έλεος εις αυτόν· Είπε λοιπόν προς αυτόν ο Ιησούς· Ὑπάγε και συ, κάμνε ομοίως. **38** Ἐνὼ δε ἀπῆρχοντο, αὐτὸς εἰσιήλθεν εἰς κώμην τινά· και γυνή τις ονομαζομένη Μάρθα υπεδέχθη αὐτὸν εἰς τον οἶκον αὐτῆς. **39** Και αὐτὴ εἶχεν ἀδελφὴν καλουμένην Μαρίαν, ἣτις και καθήσασα παρά τους πόδας του Ιησού, ἦκουε τον λόγον αὐτοῦ. **40** Η δε Μάρθα ἐνησχολεῖτο εἰς πολλὴν ὑπηρεσίαν· και ἐλθοῦσα ἐμπροσθεν αὐτοῦ εἶπε· Κύριε, δεν σε μέλει ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου με ἀφῆκε μόνην να ὑπηρετῶ; εἶπε λοιπόν προς αὐτὴν να μοι βοηθήσῃ. **41** Ἀποκριθεὶς δε ο Ιησούς, εἶπε προς αὐτὴν· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς και αγωνίζεσαι περὶ πολλὰ· **42** πλὴν ἐνὸς εἶναι χρεια· ἡ Μαρία ὁμως ἐξέλεξε την αγαθὴν μερίδα, ἣτις δεν θέλει ἀφαιρεθῆ ἀπ' αὐτῆς.

11 Και ἐνὼ αὐτὸς προσηύχето ἐν τόπω τινί, καθὼς ἔπαυσε, εἶπε τις των μαθητῶν αὐτοῦ προς αὐτόν· Κύριε, διδάξον ημᾶς να προσευχώμεθα, καθὼς και ο Ιωάννης ἐδίδαξε τους μαθητὰς αὐτοῦ. **2** Εἶπε δε προς αὐτούς· Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· Πάτερ ἡμῶν ο ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῶ, και ἐπὶ τῆς γῆς· **3** τον ἄρτον ἡμῶν τον ἐπιούσιον δίδε εἰς ημᾶς καθ' ἡμέραν· **4** και συγχώρησον εἰς ημᾶς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, διότι και ημεῖς συγχωρούμεν εἰς πάντα ἀμαρτάνοντα εἰς ημᾶς· και μη φέρῃς ημᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλ' ἐλευθερώσον ημᾶς ἀπό του πονηροῦ. **5** Και εἶπε προς αὐτούς· Εἴν τις ἐξ υμῶν ἐχῆ φίλον, και υπάγη προς αὐτόν τὸ μεσονύκτιον και εἶπη προς αὐτόν· Φίλε, δάνεισόν μοι τρεῖς ἄρτους, **6** επειδὴ ἦλθε φίλος μου προς ἐμέ ἐξ οδοπορίας, και δεν ἔχω τι να βάλω ἐμπροσθεν αὐτοῦ. **7** Και ἐκείνος ἀποκριθεὶς ἔσωθεν εἶπη· Μη με ἐνόχλει· ἡ θύρα εἶναι ἤδη κεκλεισμένη και τα παιδιὰ μου εἶναι μετ' ἐμοῦ εἰς την κλίνην· δεν δύναμαι να σηκωθῶ και να σοι δώσω. **8** Σας λέγω· Και ἀν δεν σηκωθῆ και δώση εἰς αὐτόν, διότι εἶναι φίλος αὐτοῦ, τουλάχιστον διά την ἀναίδειαν αὐτοῦ θέλει σηκωθῆ και δώσει εἰς αὐτόν ὅσα χρειάζεται. **9** Και ἐγὼ σας λέγω· Αἰτεῖτε και θέλει σας δοθῆ· ζητεῖτε και θέλετε εὐρεῖ, κρούετε και θέλει σας ἀνοιχθῆ. **10** Διότι πας ο αἰτῶν λαμβάνει, και ο ζητῶν εὐρίσκει, και εἰς τον κρούοντα θέλει ἀνοιχθῆ. **11** Και εἴν τις ἐξ υμῶν ἦναι πατήρ, και ο υἱὸς αὐτοῦ ζητῆσῃ ἄρτον, μήπως θέλει δώσει εἰς αὐτόν λίθον; και εἴν οψάριον, μήπως ἀντὶ οψαρίου θέλει δώσει εἰς αὐτόν ὄφιν; **12** ἢ και ἀν ζητῆσῃ ὄλον, μήπως θέλει δώσει εἰς αὐτόν σκορπίον; **13** εἴν λοιπὸν σας, πονηροὶ ὄντες, ἐξέδρετε να διδῆτε καλὰς δόσεις εἰς τὰ τέκνα σας, πόσω μάλλον ο Πατήρ ο οὐράνιος θέλει δώσει Πνεῦμα Ἅγιον εἰς τους αἰτοῦντας παρ' αὐτοῦ; **14** Και ἐξέβαλλε δαιμόνιον, και αὐτὸ ἦτο κωφόν· ἀφοῦ δε ἐξήλθε τὸ δαιμόνιον, ἐλάλησεν ο κωφὸς και ἐθαύμασαν ο ὄχλοι. **15** Τινὲς ὁμως ἐξ αὐτῶν εἶπον· Διά του Βεελζεβούλ του ἄρχοντος των δαιμονίων ἐκβάλλει τα δαιμόνια. **16** Ἄλλοι δε πειράζοντες ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἐξ οὐρανοῦ. **17** Πλὴν αὐτὸς νοήσας τους διαλογισμούς αὐτῶν, εἶπε προς αὐτούς· Πάσα βασιλεία διαιρεθεῖσα καθ' εαυτῆς ἐρημοῦται, και οἶκος διαιρεθεὶς καθ' εαυτοῦ πίπτει. **18** Εἴν λοιπὸν και ο Σατανὰς διηρέθη καθ' εαυτοῦ, πῶς θέλει ἐσταθῆ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, επειδὴ λέγετε ὅτι ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια διά του Βεελζεβούλ. **19** Ἀλλ' εἴν ἐγὼ διά του Βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ σας διά τίνος ἐκβάλλουσι; διά τούτο αὐτοὶ θέλουσιν εἰσβαῖ κριταί σας. **20** Ἀλλ' εἴν διά του δακτύλου του Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἀρὰ ἐφθασεν εἰς ἐσὰς ἡ βασιλεία του Θεοῦ. **21** Ὅταν ο ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάττει την εαυτοῦ ἀσπλιν, και υπάρχοντα αὐτοῦ εἶναι ἐν εἰρήνῃ· **22** ὅταν ὁμως ο ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθῶν νικήσῃ αὐτόν, ἀφαιρεῖ την πανοπλίαν αὐτοῦ, εἰς την

οποίαν ἐθάρρει, και διαμοιράζει τα λάφυρα αὐτοῦ. **23** Ὅστις δεν εἶναι μετ' ἐμοῦ εἶναι κατ' ἐμοῦ, και ὅστις δεν συνάγει μετ' ἐμοῦ σκορπίζει. **24** Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπό του ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων και ζητεῖ ἀνάπαυσιν, και μη εὐρίσκον λέγει· ἄς υποστρέψω εἰς τον οἶκον μου ὅθεν ἐξήλθον· **25** και ἐλθόν εὐρίσκει αὐτόν σεσαρωμένον και ἐστολισμένον. **26** Τότε υπάγει και παραλαμβάνει ἐπὶ ἄλλα πνεύματα πονηρότερα εαυτοῦ, και εἰσελθόντα κατοικοῦσιν ἐκεῖ, και γίνονται τὰ ἐσχάτα του ἀνθρώπου ἐκείνου χειρότερα των πρώτων. **27** Και ἐνὼ αὐτὸς ἔλεγε ταῦτα, γυνὴ τις ἐκ του ὄχλου υψώσασα φωνὴν, εἶπε προς αὐτόν· Μακαρία ἡ κοιλία ἣτις σε ἐβάστασε, και οἱ μαστοὶ, τους οποίους ἐθήλασας. **28** Αὐτὸς δε εἶπε· Μακάριοι μάλλον ο ἀκούοντες τον λόγον του Θεοῦ και φυλάττοντες αὐτόν. **29** Και ἐνὼ οἱ ὄχλοι συνηθροίζοντο, ἦρχισε να λέγῃ· Ἡ γενεὰ αὕτη εἶναι πονηρὰ· σημεῖον ζητεῖ, και σημεῖον δεν θέλει δοθῆ εἰς αὐτὴν ἐμὴ τὸ σημεῖον Ἰωάν του προφήτου. **30** Διότι καθὼς ο Ἰωάννης ἔγεινε σημεῖον εἰς τους Νινευίτας, οὕτω θέλει εἶσθαι και ο Υἱὸς του ἀνθρώπου εἰς την γενεάν ταύτην. **31** Ἡ βασιλεία σου νῦν θέλει σηκωθῆ ἐν τη κρίσει μετὰ των ἀνθρώπων της γενεὰς ταύτης και θέλει κατακρίνει αὐτούς, διότι ἦλθεν ἐκ των περάτων της γῆς διά να ἀκούσῃ την σοφίαν του Σολομώντος, και ἰδοῦ, πλείοτερον του Σολομώντος εἶναι ἐδῶ. **32** Οἱ ἄνδρες της Νινευεὶ θέλουσιν ἀναστήθῃ ἐν τη κρίσει μετὰ της γενεὰς ταύτης και θέλουσι κατακρίνει αὐτὴν, διότι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα του Ἰωάν, και ἰδοῦ, πλείοτερον του Ἰωάν εἶναι ἐδῶ. **33** Ουδεὶς δε λύχνον ἀνάψας θέτει εἰς τόπον ἀπόκρυφον οὐδέ ὑπὸ τον μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τον λυχνοστάτην, διά να βλέψωσι τὸ φως οἱ εἰσερχόμενοι. **34** Ο λύχνος του σώματος εἶναι ο οφθαλμὸς· ὅταν λοιπὸν ο οφθαλμὸς σου ἦναι καθαρὸς, και ὄλον τὸ σῶμα σου εἶναι φωτεινόν· ἀλλ' ὅταν ἦναι πονηρὸς, και τὸ σῶμα σου εἶναι σκοτεινόν. **35** Πρόσεχε λοιπὸν μήποτε τὸ φως τὸ ἐν σοι ἦναι σκότος. **36** Εἴν λοιπὸν ὄλον τὸ σῶμα σου ἦναι φωτεινόν, μη ἔχον τι μέρος σκοτεινόν, θέλει εἶσθαι φωτεινόν ὄλον, καθὼς ὅταν ο λύχνος σε φωτίξῃ διά της λάμπσης. **37** Και ἀφοῦ ἐλάλῃς ταῦτα, Φαρισαῖοίς της παρεκλείῃ αὐτόν να γευματίσῃ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· εἰσελθῶν δε ἐκάθησεν εἰς την τράπεζαν. **38** Ο δε Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν ὅτι δεν ἐνίφθη πρώτον πρὶν του γεύματος. **39** Και ο Κύριος εἶπε προς αὐτόν· Τώρα σεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἐξῶθεν του ποτηρίου και του πινακίου καθαρίζετε, τὸ δε εσωτερικόν σας γέμει ἀρπαγῆς και πονηρίας. **40** Ἄφρονες, ἐκεῖνος ὅστις ἔκαμε τὸ ἐξῶθεν δεν ἔκαμε και τὸ ἐσωθεν; **41** Πλὴν δότε ἐλεημοσύνην τα υπάρχοντα υμῶν, και ἰδοῦ, τὰ πάντα εἶναι καθαρὰ εἰς ἐσὰς. **42** Ἀλλ' οὐαὶ εἰς ἐσὰς τους Φαρισαῖους, διότι ἀποδεκατίζετε τὸ ἡδύοσμον και τὸ πῆγανον και παν λάχανον, και παραβλέπετε την κρίσιν και την ἀγάπην του Θεοῦ· ταῦτα ἔπρεπε να κάμῃτε και ἐκεῖνα να μη ἀφήσητε. **43** Οὐαὶ εἰς ἐσὰς τους Φαρισαῖους, διότι ἀγαπάτε την πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταις συναγωγαῖς και τους ἀσπασιμούς ἐν ταις αγοραῖς. **44** Οὐαὶ εἰς ἐσὰς, γραμματεῖς και Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι εἰσθε ὡς τὰ μνημεῖα, τὰ οποία δεν φαίνονται, και οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω δεν γνωρίζουσιν. **45** Ἀποκριθεὶς δε τις των νομικῶν, λέγει προς αὐτόν· Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων και ημᾶς ὑβρίζεις. **46** Ο δε εἶπε· Και εἰς ἐσὰς τους νομικούς οὐαὶ, διότι φορτίζετε τους ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, και σεῖς με ἓνα των δακτύλων σας δεν ἐγγίζετε τὰ φορτία. **47** Οὐαὶ εἰς ἐσὰς, διότι οικοδομεῖτε τὰ μνημεῖα των προφητῶν, οἱ δε πατέρες σας ἐφόνευσαν αὐτούς. **48** Ἄρα μαρτυρεῖτε και συμφωνεῖτε εἰς τὰ ἔργα των πατέρων σας, διότι αὐτοὶ μεν ἐφόνευσαν αὐτούς, σεῖς δε οικοδομεῖτε τα

μνημεία αυτών. **49** Διά τούτο και η σοφία του Θεού εἶπε· ἔθλω ἀποστείλει εἰς αὐτούς προφήτας και ἀποστόλους, και ἐξ αὐτῶν θέλουσι φονεῦσαι και ἐκδιώξει, **50** διά να ἐκζητηθῆ το αἷμα πάντων των προφητῶν, το ἐκχυνόμενον ἀπό της ἀρχῆς του κόσμου, ἀπό της γενεάς ταύτης, **51** ἀπό του αἵματος του Ἄβελ ἕως του αἵματος Ζαχαρίου του φονευθέντος μεταξύ του ὑποσιαστήριου και του ναοῦ· ναι, σας λέγω, θέλει ἐκζητηθῆ ὅσα της γενεάς ταύτης. **52** Οὐαί εἰς εἰσάς τους νομικούς, διότι ἀφηρέσατε το κλειδίον της γνώσεως· σεις δεν εἰσήλθετε και τους εἰσερχομένους ἤμποδίσατε. **53** Ἐνὼ δε αὐτὸς ἔλεγε ταῦτα πρὸς αὐτούς, ἤρχισαν οἱ γραμματεῖς και οἱ Φαρισαῖοι να διεγείρουν αὐτὸν ὁδόρα και να βιάζωνιν αὐτὸν να ὀμλήσῃ, ἐρωτώντες περὶ πολλῶν, **54** ἐνεδρευόντες αὐτὸν και ζητούντες να ἀρπάσωσί τι ἀπό του στόματος αὐτοῦ, διά να κατηγορήσωσιν αὐτόν.

12 Ἐν τῷ μεταξύ ἀφου συνηθροίσθησαν αἱ μυριάδες του ὄχλου, ὥστε κατεπάτουν ἀλλήλους, ἤρχισε να λέγῃ πρὸς τους μαθητάς αὐτοῦ πρῶτον· Προσέχετε εἰς εαυτούς ἀπό της ζύμης των Φαρισαίων, ἣτις εἶναι ὑπόκρισις. **2** Ἀλλὰ δεν εἶναι οὐδὲν κεκαλυμμένον, το ὁποῖον δεν θέλει ἀνακαλυφθῆ, και κρυπτόν, το ὁποῖον δεν θέλει γνωρισθῆ. **3** ὅθεν ὅσα εἶπετε ἐν τῷ σκότει ἐν τῷ φωτὶ θέλουσιν ἀκουσθῆ, και ὁ, τι ἐλαλήσατε πρὸς το ὠτίον ἐν τοῖς ταμείοις θέλει κηρυχθῆ ἐπὶ των δωματίων. **4** Λέγω δε πρὸς εἰσάς τους φίλους μου· Μη φοβηθῆτε ἀπό των αποκτεινόντων το σῶμα και μετὰ ταῦτα μη δυναμένων περισσώτερον τι να πράξωσι. **5** Θέλω δε σας δεῖξῃ ποῖον να φοβηθῆτε· Φοβήθητε ἐκεῖνον, ὅστις ἀφου ἀποκτείνῃ, ἔχει ἐξουσίαν να ρίψῃ εἰς τὴν γέενναν· ναι, σας λέγω, τούτον φοβήθητε. **(Geenna g1067)** **6** Δεν πωλοῦνται πέντε στρουθία διά δύο ἀσάρια; και ἐν ἐξ αὐτῶν δεν εἶναι λεληθμονημένον ἐνώπιον του Θεοῦ; **7** ἀλλὰ και αἱ τρίχες της κεφαλῆς ὑμῶν εἶναι πάσαι ἠριθμημέναι. Μη φοβέσθε λοιπόν· ἀπό πολλῶν στρουθίων διαφέρετε. **8** Σας λέγω δέ· Πας ὅστις με ὁμολογήσῃ ἔμπροσθεν των ἀνθρώπων, και ὁ Υἱὸς του ἀνθρώπου θέλει ὁμολογήσῃ αὐτόν ἔμπροσθεν των ἀγγέλων του Θεοῦ. **9** ὅστις δε με ἀρνήσῃ ἐνώπιον των ἀνθρώπων, και ὁ Υἱὸς του ἀνθρώπου θέλει ἀρνήσῃ αὐτόν ἐνώπιον των ἀγγέλων του Θεοῦ. **10** Καὶ πας ὅστις θέλει εἰπεῖ λόγον κατὰ του Υἱοῦ του ἀνθρώπου, θέλει συγχωρηθῆ εἰς αὐτόν· ὅστις ὅμως βλασφημῆσῃ κατὰ του Ἁγίου Πνεύματος, εἰς αὐτόν δεν θέλει συγχωρηθῆ. **11** Ὅταν δε σας φέρωσιν εἰς τὰς συναγωγὰς και τὰς ἀρχὰς και τὰς ἐξουσίας, μη μεριμνᾶτε πῶς ἢ τι να ἀπολογηθῆτε, ἢ τι να εἰπῆτε· **12** διότι το Ἅγιον Πνεῦμα θέλει σας διδάξῃ ἐν αὐτῇ τῇ ᾠρᾷ τι πρέπει να εἰπῆτε. **13** Εἶπε δε τις πρὸς αὐτόν ἐκ του ὄχλου· Διδάσκαλε, εἰπέ πρὸς τον ἀδελφόν μου να μοιρασθῆ μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν. **14** Ὁ δε εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἄνθρωπε, τις με κατέστησε δικαστὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς; **15** Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Προσέχετε και φυλάττεσθε ἀπό της πλεονεξίας· διότι ἐάν τις ἔχῃ περισσά, ἡ ζωὴ αὐτοῦ δεν συνίσταται ἐκ των ὑπαρχόντων αὐτοῦ. **16** Εἶπε δε πρὸς αὐτούς παραβολὴν, λέγων· Ἀνθρώπων τινὸς πλουσίου ἠυτύχησαν τα χωράφια· **17** Καὶ διελογίζετο ἐν εαυτῷ λέγων· Τὶ να κάμω, διότι δεν ἔχω που να συνάξω τους καρπούς μου; **18** Καὶ εἶπε· Τούτο θέλω κάμει· θέλω χαλάσαι τὰς ἀποθῆκας μου και θέλω οἰκοδομήσαι μεγαλητέρας και συνάξει ἐκεῖ πάντα τα γεννήματά μου και τα αγαθά μου, **19** και θέλω εἰπεῖ πρὸς τὴν ψυχὴν μου· Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ αγαθά ἐναποτεταμειυμένα δι' ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, ευφραίνου. **20** Εἶπε δε πρὸς αὐτόν ὁ Θεός· Ἄφρον, ταύτην τὴν νύκτα τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπό σου· ὅσα

δε ἠτοίμασας, τίνος θέλουσιν εἶσθαι; **21** Οὕτω θέλει εἶσθαι ὅστις θησαυρίζει εἰς εαυτόν και δεν πλουτεῖ εἰς Θεόν. **22** Εἶπε δε πρὸς τους μαθητάς αὐτοῦ· Διά τούτο λέγω πρὸς εἰσάς, Μη μεριμνᾶτε διά τὴν ζωὴν σας, τι να φάγητε, μηδὲ διά το σῶμα, τι να ἐνδυσθῆτε. **23** Ἡ ζωὴ εἶναι τιμώτερον της τροφῆς και το σῶμα του ἐνδύματος. **24** Παρατηρήσατε τους κόρακας, ὅτι δεν σπεύρουν οὐδὲ θερίζουσιν, οἵτινες δεν ἔχουσιν ταμείον οὐδὲ ἀποθήκην, και ὁ Θεὸς τρέφει αὐτούς· πῶσω μάλλον σεις διαφέρετε των πτηνῶν. **25** Καὶ τις ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται να προσθήσῃ εἰς το ἀνάστημα αὐτοῦ μίαν πῆχυν; **26** Ἐάν λοιπόν οὐδὲ το ἐλάχιστον δύνασθε, τι μεριμνᾶτε περὶ των λοιπῶν; **27** Παρατηρήσατε τα κρίνα πῶς ἀεζάνουν· δεν κοπιᾶζουσιν οὐδὲ κλάθουσιν· σας λέγω ὅμως, οὐδὲ ὁ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ ἐνεδύθη ὡς ἐν τούτων. **28** Ἀλλ' ἐάν τον χόρτον, ὅστις σήμερον εἶναι ἐν τῷ ἀγρῷ και αὔριον ρίπτεται εἰς κλίβανον, ὁ Θεὸς ἐνθὺ οὕτω, πῶσω μάλλον εἰσάς, ολιγόπιστοι. **29** Καὶ σεις μη ζητεῖτε τι να φάγητε ἢ τι να πίητε, και μη ἴσθε μετέωροι· **30** διότι ταῦτα πάντα ζητοῦσι τα ἔθνη του κόσμου ὡμῶν δε ὁ Πατὴρ ἐξεύρει ὅτι ἔχετε χρῆσιν τούτων· **31** πᾶν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν του Θεοῦ, και ταῦτα πάντα θέλουσι σας προστεθῆ. **32** Μη φοβού, μικρὸν ποίμνιον· διότι ὁ Πατὴρ σας ἠυδόκησε να σας δώσῃ τὴν βασιλείαν. **33** Πωλήσατε τα ὑπάρχοντά σας και δότε ἐλεημοσύνην. Κάμετε εἰς εαυτούς βαλάντια τα ὁποῖα δεν παλαιουταίν, θησαυρότε ἐν τοῖς οὐρανοῖς ὅστις δεν ἐκλείπει, ὅπου κλέπτῃς δεν πλησιάζει οὐδὲ ὁ σκώληξ διαφθείρει· **34** διότι ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σας, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι και ἡ καρδία σας. **35** Ἄς ἦναι αἱ οσφύς σας περιεζωσμένοι και οἱ λύχνοι καιόμενοι· **36** και σεις ὅμοιοι με ἀνθρώπους, οἵτινες προσμένουν το κύριον αὐτῶν, πότε θέλει ὁπιστρέψῃ ἐκ των γάμων, διά να ἀνοίξωσιν εὐθύς εἰς αὐτόν ὅταν ἔλθῃ και κρούσῃ. **37** Μακάριοι οἱ δούλοι ἐκεῖνοι, τους οποίους ἐλθὼν ὁ κύριος θέλει εὐρεῖ ἀγρυπνοῦντας. Ἀληθῶς σας λέγω, ὅτι θέλει περιζωσθῆ και καθίσει αὐτούς εἰς τὴν τράπεζαν, και ἐλθὼν εἰς το μέσον θέλει ὑπηρετῆσαι αὐτούς. **38** Καὶ ἐάν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ και ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ και εὐρῆ οὕτω, μακάριοι εἶναι οἱ δούλοι ἐκεῖνοι. **39** Τούτο δε γινώσκετε, ὅτι ἐάν ἤξευρεν ὁ οἰκοδεσπότης ποῖαν ᾠραν ὁ κλέπτῃς ἔρχεται, ἤθελεν ἀγρυπνήσει και δεν ἤθελεν ἀφήσει να διορυχθῆ ὁ οἶκος αὐτοῦ. **40** Καὶ σεις λοιπόν γίνεσθε ἔτοιμοι· διότι καθ' ἣν ᾠραν δεν στοχάζεσθε, ἔρχεται ὁ Υἱὸς του ἀνθρώπου. **41** Εἶπε δε πρὸς αὐτόν ὁ Πέτρος Κύριε, πρὸς ἡμᾶς λέγεις τὴν παραβολὴν ταύτην ἢ και πρὸς πάντας; **42** Καὶ ὁ Κύριος εἶπε· Τις λοιπόν εἶναι ὁ πιστὸς οἰκονόμος και φρόνιμος, τον ὁποῖον θέλει καταστήσει ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ των ὑπηρετῶν αὐτοῦ, διά να δίδῃ ἐν καιρῷ τὴν διωρισμένην τροφήν; **43** Μακάριος ὁ δούλος ἐκεῖνος, τον ὁποῖον ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ θέλει εὐρεῖ πράττοντα οὕτως. **44** Ἀληθῶς σας λέγω, ὅτι θέλει καταστήσει αὐτόν ἐπὶ πάντων των ὑπαρχόντων αὐτοῦ. **45** Ἐάν δε εἴπῃ ὁ δούλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Βραδύνει να ἔλθῃ ὁ κύριός μου· και ἀρχίσῃ να δέρῃ τους δούλους και τὰς δούλας, και να τρώγῃ και να πίνῃ και να μεθύῃ, **46** θέλει ἐλθεῖ ὁ κύριος του δούλου ἐκεῖνου, καθ' ἣν ἡμέραν δεν προσμένει και καθ' ἣν ᾠραν δεν ἐξεύρει, και θέλει ἀποχωρῆσαι αὐτόν, και το μέρος αὐτοῦ θέλει θέσει μετὰ των ἀπίστων. **47** Ἐκεῖνος δε ὁ δούλος, ὅστις γνωρίσας το θέλημα του κυρίου αὐτοῦ δεν ἠτοίμασεν οὐδὲ ἔκαμε κατὰ το θέλημα αὐτοῦ, θέλει δαρθῆ πολὺ· **48** ὅστις ὅμως μη γνωρίσας ἐπράξεν ἄζια δαρμῶν, θέλει δαρθῆ ολίγον· εἰς πάντα δε, εἰς τους ὁποῖον ἐδόθη πολὺ, πολὺ θέλει ζητηθῆ παρ' αὐτοῦ, και εἰς ὅντινα ἐνεπιστεύθη πολὺ, περισσότερον

θέλουσιν απαιτήσει παρ' αυτού. **49** Πυρ ήλθον να βάλω εις την γην, και τι θέλω, εάν ήδη ανήφθη; **50** Βάπτισμα δε έχω να βαπτισθώ, και πως στενοχωρούμαι εωσού εκτελεσθή. **51** Νομίζετε ότι ήλθον να δώσω ειρήνην εν τη γη; ουχι, σας λέγω, αλλά διαχωρισμόν. **52** Διότι από του νυν θέλουσιν είσθαι πέντε εν οίκω ενί διακεχωρισμένοι, οι τρεις κατά των δύο και οι δύο κατά των τριών. **53** Θέλει διαχωρισθή πατήρ κατά υιού και υιός κατά πατρός, μήτηρ κατά θυγατρός και θυγάτηρ κατά μητρός, πενθερά κατά της νύμφης αυτής και νύμφη κατά της πενθεράς αυτής. **54** Έλεγε και προς τους όχλους: Όταν ιδητε την νεφέλην ανυψουμένην από δυσμών, ευθύς λέγετε, βροχή έρχεται, και γίνεται ούτω. **55** και όταν νότον πνέοντα, λέγετε ότι καούσων θέλει είσθαι, και γίνεται. **56** Υποκριταί, το πρόσωπον της γης και του ουρανού εξεύρετε να διακρίνητε, τον δε καιρόν τούτον πως δεν διακρίνετε; **57** Διά τι δε και απ' εαυτών δεν κρίνετε το δίκαιον; **58** Ενώ λοιπόν υπάγεις μετά του αντιδίκου σου προς τον άρχοντα, προσπάθησον καθ' οδόν να απαλλαχθής απ' αυτού, μήποτε σε σύρη προς τον κριτήν, και ο κριτής σε παραδώσει εις τον υπηρέτην, και ο υπηρέτης σε βάλη εις φυλακήν. **59** Σοι λέγω, δεν θέλεις εξέλθει εκειθεν, εωσού αποδώσης και το έσχατον λεπτόν.

13 Κατ' εκείνον δε τον καιρόν ήλθον τινές, απαγγέλλοντες προς αυτόν περί των Γαλιλαίων, των οποίων το αίμα ο Πιλάτος έμιξε με τας θυσίας αυτών. **2** Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς αυτούς: Νομίζετε ότι οι Γαλιλαίοι ούτοι ήσαν αμαρτωλοί υπέρ πάντας τους Γαλιλαίους, διότι έπαθον τοιαύτα; **3** Ουχι, σας λέγω, αλλ' εάν δεν μετανοήτε, πάντες ομοίως θέλετε απολεσθή. **4** Η εκείνοι οι δεκαοκτώ, επί τους οποίους έπεσον ο πόρος εν τω Σιλωάμ και εθανάτωσεν αυτούς, νομίζετε ότι ούτοι ήσαν αμαρτωλοί υπέρ πάντας τους ανθρώπους τους κατοικούντας εν Ιερουσαλήμ; **5** Ουχι, σας λέγω, αλλ' εάν δεν μετανοήτε, πάντες ομοίως θέλετε απολεσθή. **6** Έλεγε δε ταύτην την παραβολήν· Είχε τις συκην πεφυτευμένην εν τω αμπελώνι αυτού, και ήλθε ζητών καρπόν εν αυτή και δεν ευρε. **7** Και είπε προς τον αμπελοργόν· Ιδού, τρία έτη έρχομαι ζητών καρπόν εν τη συκί ταύτη και δεν ευρίσκω· έκκοψον αυτήν· διά τι καταργεί και την γην; **8** Ο δε αποκριθείς λέγει προς αυτόν· Κύριε, άφες αυτήν και τούτο το έτος, έως ότου σκάψω περί αυτήν και βάλω κοπρίαν. **9** και εάν μεν κάμη καρπόν, καλώς ει δε μη, θέλεις εκκόψει αυτήν μετά ταύτα. **10** Εδίδασκε δε εν μία των συναγωγών το σάββατον. **11** Και ιδού, γυνή τις είχε πνεύμα ασθενείας δεκαοκτώ έτη και ήτο συγκύπτουσα και δεν ηδύνατο παντελώς να ανακύψει. **12** Ιδών δε αυτήν ο Ιησούς, εφώναξε και είπε προς αυτήν· Γύναι, ηλευθερωμένη είσαι από της ασθενείας σου. **13** και έθεσεν επ' αυτήν τας χείρας και παρευθός ανωρθώθη και εδόξαζε τον Θεόν. **14** Αποκριθείς δε ο αρχισυναγωγος, αγανακτών ότι εις το σάββατον εθεράπευσεν ο Ιησούς, έλεγε προς τον όχλον· Εξ ημεράι είναι, εις τας οποίας πρέπει να εργάζησθε· εν ταύταις λοιπόν ερχόμενοι θεραπεύεσθε, και μη τη ημέρα του σαββάτου. **15** Απεκρίθη λοιπόν προς αυτόν ο Κύριος και είπεν· Υποκριτά, δεν λυει έκαστος υμών εν τω σαββάτω τον βουνου αυτού ή τον όνον από της φάτνης και φέρων ποτίζει; **16** αυτή δε, ούσα θυγάτηρ του Αβραάμ, την οποίαν ο Σατανάς έδεσεν, ιδού, δεκαοκτώ έτη, δεν έπρεπε να λυθή από του δεσμού τούτου τη ημέρα του σαββάτου; **17** Και ενώ, αυτός έλεγε ταύτα, κατασηνούντο πάντες οι εναντίοι αυτού, και πας ο όχλος έχαιρε δι' όλα τα ένδοξα έργα τα γινόμενα υπ' αυτού. **18** Έλεγε δε· Με τι είναι ομοία η βασιλεία του Θεού, και με τι να ομοιώσω αυτήν; **19** Είναι ομοία με κόκκον

σινάπεως, τον οποίον λαβών άνθρωπος έρριψεν εις τον κήπον αυτού· και ηύξησε και έγεινε δένδρον μέγα, και τα πετεινά του ουρανού κατεσκήνωσαν εν τοις κλάδοις αυτού. **20** Και πάλιν είπε· Με τι να ομοιώσω την βασιλείαν του Θεού; **21** Είναι ομοία με προζύμιον, το οποίον λαβούσα γυνή ενέκρυψεν εις τρία μέτρα αλευρώσ, εωσού ανέβη όλον το φύραμα. **22** Και διήρχετο τας πόλεις και κώμας διδάσκων και οδοιπορών εις Ιερουσαλήμ. **23** Είπε δε τις προς αυτόν· Κύριε, ολίγοι άρα είναι οι σωζόμενοι; Ο δε είπε προς αυτούς· **24** Αγωνίζεσθε να εισέλθητε διά της στενής πύλης· διότι πολλοί, σας λέγω, θέλουσι ζητήσει να εισέλθωσι και δεν θέλουσι δυνηθή. **25** Αφού σηκωθή ο οικοδοεσπότης και αποκλείη την θύραν, λέγοντες· Κύριε, Κύριε, άνοιξον εις ημάς· και εκείνος αποκριθείς σας είπη, δεν σας εξεύρω· πόθεν είσθε; **26** τότε θέλετε αρχίσει να λέγητε· Εφάγομεν έμπροσθέν σου και επίομεν, και εν ταις πλατείαις ημών εδίδαξας. **27** Και θέλει ειπεί· Σας λέγω, δεν σας εξεύρω· πόθεν είσθε· φύγετε απ' εμού πάντες οι εργάται της αδικίας. **28** Εκεί θέλει είσθαι ο κλαυθμός και ο τριγμός των οδόντων, όταν ιδητε τον Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ και πάντας τους προφήτας εν τη βασιλεία του Θεού, εαυτούς δε εκβαλλομένους έξω. **29** Και θέλουσιν ελθει από ανατολών και δυσμών και από βορρά και νότου και θέλουσι καθήσει εν τη βασιλεία του Θεού. **30** Και ιδού, είναι έσχατοι, οίτινες θέλουσιν είσθαι πρώτοι, και είναι πρώτοι, οίτινες θέλουσιν είσθαι έσχατοι. **31** Κατ' εκείνην την ημέραν προσήλθον τινές Φαρισαίοι, λέγοντες προς αυτόν· Έξελθε και αναχώρησον εντεύθεν, διότι ο Ηρώδης θέλει να σε θανατώση. **32** Και είπε προς αυτούς· Υπάγετε και είπατε προς την αλώπεκα ταύτην· Ιδού, εκβάλλω δαιμόνια και κάμνω θεραπείας σήμερον και αύριον, και την τρίτην ημέραν τελειούμαι. **33** Πλιν πρέπει εγώ σήμερον και αύριον και την εφεξής ημέραν να υπάγω· διότι δεν είναι δυνατόν προφήτης να απολεσθή έξω της Ιερουσαλήμ. **34** Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεούσα τους προφήτας και λιθοβολούσα τους απεσταλμένους προς αυτήν, ποσάκις ηθέλησα να συναΐξω τα τέκνα σου καθ' ον τρόπον η όρνις τα ορνίθια εαυτής υπό τας πτέρυγας, και δεν ηθελήσατε. **35** Ιδού, σας αφίνεται ο οίκος σας έρημος· αληθώς δε σας λέγω ότι δεν θέλετε με ιδεί, εωσού έλθη ο καιρός ότε θέλετε ειπεί· Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

14 Και ότε ήλθεν αυτός εις τον οίκον τινός των αρχόντων των Φαρισαίων το σάββατον διά να φάγη άρτον, εκείνοι παρετήρουν αυτόν. **2** Και ιδού, άνθρωπος τις υδρωπικός ήτο έμπροσθεν αυτού. **3** Και αποκριθείς ο Ιησούς, είπε προς τους νομικούς και Φαρισαίους, λέγων· Είναι τάχα συγκεχωρημένον να θεραπεύη τις εν τω σαββάτω; **4** Οι δε εσιώπησαν. Και πιάσας ιάτρευσεν αυτόν και απέλυσε. **5** Και αποκριθείς προς αυτούς είπε· Τίνος υμών ο όνος ή ο βους θέλει πέσει εις φρέαρ, και δεν θέλει ευθύς ανασύρει αυτόν εν τη ημέρα του σαββάτου; **6** Και δεν ηδυνήθησαν να αποκριθώσιν εις αυτόν προς ταύτα. **7** Είπε δε παραβολήν προς τους κεκλημένους, επειδή παρετήρει πως εξέλεγον τας πρωτοκαθεδρίας, λέγων προς αυτούς. **8** Όταν προσκληθής υπό τινός εις γάμους, μη καθήςεις εις τον πρώτον τόπον, μήποτε είναι προσκεκλημένος υπ' αυτού εντιμότερος σου, **9** και ελθών εκείνος, όστις εκάλεσε σε και αυτόν, σοι είπη· Δος τόπον εις τούτον· και τότε αρχίσις με αισχύνην να λαμβάνης τον έσχατον τόπον. **10** Αλλ' όταν προσκληθής, υπάγε και κάθησον εις τον έσχατον τόπον, διά να σοι είπη όταν έλθη εκείνος, όστις σε εκάλεσε· Φίλε, ανάβα

ανωτέρω τότε θέλεις έχει δόξαν ενώπιον των συγκαθημένων μετά σου. **11** Διότι πας ο υψών εαυτόν θέλει ταπεινωθή και ο ταπεινών εαυτόν θέλει υψωθή. **12** Έλεγε δε και προς εκείνον, όστις προσεκάλεσεν αυτόν. Όταν κάμνης γεύμα ή δείπνον, μη προσκάλει τους φίλους σου μηδέ τους αδελφούς σου μηδέ τους συγγενείς σου μηδέ γείτονα πλουσίους, μήποτε και αυτοί σε αντικαλέσωσι, και γείνεις εις αναπαύδοσις. **13** Αλλ' όταν κάμνης υποδοχήν, προσκάλει πτωχούς, βεβλαμμένους, χωλούς, τυφλούς, **14** και θέλεις εισθα μακάριος, διότι δεν έχουσι να σοι ανταποδώσωσιν· επειδή η ανταπόδοσις θέλει γείνεις εις σε εν τη αναστάσει των δικαίων. **15** Ακούσας δε ταύτα εις των συγκαθημένων, είπε προς αυτόν· Μακάριος όστις φάγη άρτον εν τη βασιλεία του Θεού. **16** Ο δε είπε προς αυτόν· Άνθρωπος τις έκαμε δείπνον μέγα και εκάλεσε πολλούς. **17** και απέστειλε τον δούλον αυτού τη ώρα του δείπνου διά να ειπή προς τους κεκλημένους· Έρχεσθε, επειδή πάντα είναι ήδη έτοιμα. **18** Και ήρχισαν πάντες με μίαν γνώμην να παραιτώνται. Ο πρώτος ειπε προς αυτόν· Αγρόν ηγόρασα, και έχω ανάγκην να εξέλθω και να ιδω αυτόν· παρακαλώ σε, έχε με παρητημένον. **19** Και άλλος ειπεν· Ηγόρασα πέντε ζεύγη βοών, και υπάγω να δοκιμάσω αυτά· παρακαλώ σε, έχε με παρητημένον. **20** και άλλος ειπε· Γυναίκα ενυμφεύθη, και διά τούτο δεν δύναμαι να έλθω. **21** Και ελθών ο δούλος εκείνος, απήγγειλε προς τον κύριον αυτού ταύτα. Τότε οργισθείς ο οικοδεσπότης, ειπε προς τον δούλον αυτού· Έξελθε ταχέως εις τας πλατείας και τας οδούς της πόλεως, και εισάγαγε εδώ τους πτωχούς και βεβλαμμένους και χωλούς και τυφλούς. **22** Και ειπεν ο δούλος· Κύριε, έγεινεν ως προσέταξας, και είναι έτι τόπος. **23** Και ειπεν ο κύριος προς τον δούλον· Έξελθε εις τας οδούς και φραγμούς και ανάγκασον να εισέλθωσι, διά να γεμισθή ο οίκός μου. **24** Διότι σας λέγω ότι ουδείς των ανδρών εκείνων των κεκλημένων θέλει γευθή του δείπνου μου. **25** Ήρχοντο δε μετ' αυτού όχλοι πολλοί. Και στραφείς ειπε προς αυτούς· **26** Εάν τις έρχηται προς εμέ και δεν μισή τον πατέρα αυτού και την μητέρα και την γυναίκα και τα τέκνα και τους αδελφούς και τας αδελφάς, έτι δε και την εαυτού ζωήν, δεν δύναται να ήναι μαθητής μου. **27** Και όστις δεν βαστάζει τον σταυρόν αυτού και έρχεται οπίσω μου, δεν δύναται να ήναι μαθητής μου. **28** Διότι τις εξ υμών, θέλων να οικοδομήση πύργον, δεν κάθηται πρώτον και λογαριάζει την δαπάνην, αν έχη τα αναγκαία διά να τελειώση αυτόν; **29** μήποτε αφού βάλη θεμέλιον και δεν δύναται να τελειώση αυτόν, αρχίσωσι πάντες οι βλέποντες να εμπαίζωσιν αυτόν, **30** λέγοντες· Ότι ούτος ο άνθρωπος ήρχισε να οικοδομή και δεν ηδυνήθη να τελειώση. **31** Η τις βασιλεύς υπάγων να πολεμήση άλλον βασιλέα δεν κάθηται πρότερον και σκέπτεται εάν ήναι δυνατός με δέκα χιλιάδας να απαντήσιν τον ερχόμενον κατ' αυτού με είκοσι χιλιάδας; **32** Ει δε μη, ενώ αυτός είναι έτι μακράν, αποστέλλει πρέσβεις και ζητεί ειρήνην. **33** Ούτω λοιπόν πας όστις εξ υμών δεν απαρνείται πάντα τα εαυτού υπάρχοντα, δεν δύναται να ήναι μαθητής μου. **34** Καλόν το άλας αλλ' εάν το άλας διαφθαρή, με τι θέλει αρτυθή; **35** δεν είναι πλέον χρήσιμον ούτε διά την γην ούτε διά την κοπρίαν· έξω ρίπτουσιν αυτό. Ο έχων ώτα διά να ακούη ας ακούη.

15 Επλησίαζον δε εις αυτόν πάντες οι τελώναι και οι αμαρτωλοί, διά να ακούωσιν αυτόν. **2** Και διεγογγύζον οι Φαρισαίοι και οι γραμματείς, λέγοντες ότι ούτος αμαρτωλούς δεχεται και συντρώνγει μετ' αυτών. **3** Ειπε δε προς αυτούς την παραβολήν ταύτην, λέγων· **4** Τίς άνθρωπος εξ υμών εάν έχη εκατόν πρόβατα και χάση εν εξ αυτών, δεν αφήνει τα

ενενήκοντα ενένε εν τη ερήμω και υπάγει ζητών το απολωλός, εωσού εύρη αυτό; **5** Και ευρών αυτό, βάλλει επί τους ώμους αυτού χαίρων. **6** Και ελθών εις τον οίκον, συγκαλεί τους φίλους και τους γείτονας, λέγων προς αυτούς· Συγχαρήτέ μοι, διότι εύρον το πρόβατόν μου το απολωλός. **7** Σας λέγω ότι ούτω θέλει εισθα χαρά εν τω ουρανών διά ένα αμαρτωλών μετανοούντα μάλλον παρά διά ενενήκοντα ενένε δικαίους, οίτινες δεν έχουσι χρεια μετανοίας. **8** Η τις γυνή έχουσα δέκα δραχμάς, εάν χάση δραχμήν μίαν, δεν ανάπτει λύχνον και σαρόνει την οικίαν και ζητεί επιμελώς, έως ότου εύρη αυτήν; **9** και αφού εύρη, συγκαλεί τας φίλας και τας γείτονας, λέγουσα· Συγχαρήτέ μοι, διότι εύρον την δραχμήν την ποίαν έχασα. **10** Ούτω, σας λέγω, χαρά γίνεται ενώπιον των αγγέλων του Θεού διά ένα αμαρτωλών μετανοούντα. **11** Ειπε δε· Άνθρωπος τις είχε δύο υιούς. **12** Και ειπεν ο νεώτερος αυτών προς τον πατέρα· Πάτερ,δος μοι το ανήκον μέρος της περιουσίας. Και διεμοίρασεν εις αυτούς τα υπάρχοντα αυτού. **13** Και μετ' ολίγας ημέρας συνάξας πάντα ο νεώτερος υιός, απεδίηκον εις χώρα μακράν και εκεί διεσκόρπισε την περιουσίαν αυτού ζων ασώτως. **14** Αφού δε εδαπάνησεν πάντα, έγεινε πείνα μεγάλη εν τη χώρα εκείνη, και αυτός ήρχισε να στερήται. **15** Τότε υπήγε και προσεκολλήθη εις ένα των πολιτών της χώρας εκείνης, όστις έπεμψεν αυτόν εις τους αγρούς αυτού διά να βόσκη χοίρους. **16** Και επεθύμει να γεμισή την κοιλίαν αυτού από των ζυλοκεράτων, τα οποία έτρωνον οι χοίροι, και ουδείς έδιδεν εις αυτόν. **17** Ελθών δε εις εαυτόν, ειπε· Πόσοι μισθωτοί του πατρός μου περισσεύουσιν άρτον, και εγω χάνομαι υπό της πείνης. **18** Σηκωθείς θέλω υπάγει προς τον πατέρα μου και θέλω ειπέ προς αυτόν· Πάτερ, ήμαρτον εις τον ουρανών και ενώπιόν σου. **19** και δεν είμαι πλέον άξιος να ονομασθώ υιός σου· κάμε με ως ένα των μισθωτών σου. **20** Και σηκωθείς ήλθε προς τον πατέρα αυτού. Ενώ, δε απείχεν έτι μακράν, είδεν αυτόν ο πατήρ αυτού και εσπλαγγισθή, και δραμών επέπεσεν επί τον τράχηλον αυτού και κατεφιλήσεν αυτόν. **21** Ειπε δε προς αυτόν ο υιός· Πάτερ, ήμαρτον εις τον ουρανών και ενώπιόν σου, και δεν είμαι πλέον άξιος να ονομασθώ υιός σου. **22** Και ο πατήρ ειπε προς τους δούλους αυτού· Φέρετε έξω την στολήν την πρώτην και ενδύσατε αυτόν, και δότε δακτυλίδιον εις την χείρα αυτού και υποδήματα εις τους πόδας, **23** και φέροντες τον μόσχον τον σιτευτόν σφάζατε, και φαγόντες ας ευφρανθώμεν, **24** διότι ούτος ο υιός μου νεκρός ήτο και ανέζησε, και απολωλός ήτο και ευρέθη. Και ήρχισαν να ευφραίνωνται. **25** Ήτο δε ο πρεσβύτερος αυτού υιός εν τω αγρώ και καθώς ερχόμενος επλησίασεν εις την οικίαν, ήκουσε συμφωνίαν και χορούς, **26** και προσκαλέσας ένα των δούλων, ηρώτα τι είναι ταύτα. **27** Ο δε ειπε προς αυτόν ότι ο αδελφός σου ήλθε· και έσφαξεν ο πατήρ σου τον μόσχον τον σιτευτόν, διότι απήλαυσεν αυτόν υγιαίνοντα. **28** Και ωργισθή και δεν ήθελε να εισέλθη. Εξήλθε λοιπόν ο πατήρ αυτού και παρεκάλει αυτόν. **29** Ο δε αποκριθείς ειπε προς τον πατέρα· Ίδου, τόσα έτη σε δουλεύω, και ποτέ εντολήν σου δεν παρέβην, και εις εμέ ουδέ ερίφιον έδωκάς ποτέ διά να ευφρανθώ μετά των φίλων μου. **30** Ότε δε ο υιός σου ούτος, ο καταφαγών σου τον βίον μετά πορών, ήλθεν, έσφαξας δι' αυτόν τον μόσχον τον σιτευτόν. **31** Ο δε ειπε προς αυτόν· Τέκνον, συ πάντοτε μετ' εμού είσαι, και πάντα τα εμά σα είναι· **32** έπρεπε δε να ευφρανθώμεν και να χαρώμεν, διότι ο αδελφός σου ούτος νεκρός ήτο και ανέζησε, και απολωλός ήτο και ευρέθη.

16 Ἐλεγε δε και προς τους μαθητάς αυτού· Ἦτο ἀνθρώπος τις πλούσιος, ὅστις εἶχεν οἰκονόμον, και οὗτος κατηγορήθη προς αὐτόν ὡς διασκορπιζών τα υπάρχοντα αὐτοῦ. **2** Και κράζας αὐτόν, εἶπε προς αὐτόν· Τι εἶναι τούτο το ὁποῖον ακοῶ περι σου; δος τον λογαριασμόν της οικονομίας σου· διότι δεν θέλεις δυνηθῆ πλέον να ἦσαι οἰκονόμος. **3** Εἶπε δε καθ' ἑαυτὸν ο οἰκονόμος· Τι να κάμω, επειδὴ ο κύριός μου αφαιρεῖ απ' ἐμοῦ την οικονομίαν; να σκάπτω δεν δύναμαι, να ζητῶ εντρέπομαι. **4** ἐνόησα τι πρέπει να κάμω, διά να με δεχθῶσιν εις τους οἴκους αὐτῶν, ὅταν αποβληθῶ της οικονομίας. **5** Και προσκαλέσας ἕνα ἕκαστον των χρεωφειλιετῶν του κυρίου αὐτοῦ, εἶπε προς τον πρώτον· Πόσον χρεωστεῖς εις τον κύριόν μου; **6** Ο δε εἶπεν· Ἐκατόν μέτρα ελαίου. Και εἶπε προς αὐτόν· Λάβε το ἔγγραφόν σου και καθήσας ταχέως γράψον πενήτηκοντα. **7** Ἐπειτα εἶπε προς ἄλλον· Συ δε πόσον χρεωστεῖς; Ο δε εἶπεν· Ἐκατόν μόδια σίτου. Και λέγει προς αὐτόν· Λάβε το ἔγγραφόν σου και γράψον ογδοήκοντα. **8** Και ἐπῆνεσεν ο κύριος τον ἀδικον οἰκονόμον, ὅτι φρονιμῶς ἐπράξε· διότι οἱ υἱοὶ του αἰώνου τούτου εἶναι φρονιμώτεροι εις την αὐτῶν γενεάν παρά τους υἱοὺς του φωτός. **(αἰῶν γ165)** **9** Και ἐγὼ σας λέγω· Κάμετε εις εαυτοὺς φίλους εκ του μαμωνά της αδικίας, διά να σας δεχθῶσιν εις τας αἰωνίους σκηνάς, ὅταν ἐκλείψητε. **(αἰῶνιος γ166)** **10** Ο εν τῷ ελαχίστῳ πιστός και εν τῷ πολλῷ πιστός εἶναι, και ο εν τῷ ελαχίστῳ ἀδικος και εν τῷ πολλῷ ἀδικος εἶναι. **11** Εὰν λοιπόν εις τον ἀδικον μαμωνά δεν ἐπάρῃ πιστοί, τον αληθινόν πλούτον τις θέλει σας ἐμπιστευθῆ; **12** Και εὰν εις το ξένον δεν ἐφάνητε πιστοί, τις θέλει σας δώσει το ἰδικόν σας; **13** Ουδεὶς δούλος δύναται να δουλεῖη δύο κυρίους διότι ἢ τον ἕνα θέλει μισῆσει και τον ἄλλον θέλει ἀγαπήσει· ἢ εις τον ἕνα θέλει προσκολληθῆ και τον ἄλλον θέλει καταφρονήσει. Δεν δύνασθε να δουλεῖτε θεόν και μαμωνά. **14** Ἦκουον δε ταῦτα πάντα και οἱ Φαρισαῖοι, φιλάργυροι ὄντες, και περιεγέλων αὐτόν. **15** Και εἶπε προς αὐτούς· Σεις εἴσθε οἱ δικαιοῦντες εαυτοὺς ἐνώπιον των ἀνθρώπων, ο θεός ὁμως γνωρίζει τας καρδιάς σας· διότι ἐκεῖνο, το ὁποῖον μεταξύ των ἀνθρώπων εἶναι ὑψηλόν, βδελύγμα εἶναι ἐνώπιον του θεοῦ. **16** Ο νόμος και οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννου ὑπῆρχον· ἀπό τότε ἡ βασιλεία του θεοῦ ἐυαγγελίζεται, και πας τις βιάζεται να εἰσελθῆ εις αὐτήν. **17** Ἐυκολώτερον δε εἶναι ο ουρανός και ἡ γῆ να παρέλθωσι παρά μία κεραία του νόμου να πέσῃ. **18** Πας ὅστις χωρίζεται την γυναῖκα αὐτοῦ και νυμφεύεται ἄλλην, μοιχεύει, και πας ὅστις νυμφεύεται κερωρισμένην ἀπό ἀνδρός, μοιχεύει. **19** Ἦτο δε ἀνθρώπος τις πλούσιος και ἐνεδύετο πορφύραν και στολήν βυσσίνην, ευφραίνόμενος καθ' ἡμέραν μεγαλοπρεπῶς. **20** Ἦτο δε πτωχός τις ονομαζόμενος Λάζαρος, ὅστις ἔκειτο πεπληγμένος πλησίον της πύλης αὐτοῦ. **21** και ἐπεθύμει να χορτασθῆ ἀπό των ψυχίων των πιπτόνων ἀπό της τραπέζης του πλουσίου· ἀλλά και οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἔγλειφον τας πληγὰς αὐτοῦ. **22** Ἀπέθανε δε ο πτωχός και ἐφέρθη ὑπό των ἀγγέλων εις τον κόλπον του Αβραάμ· ἀπέθανε δε και ο πλούσιος και ἐτάφη. **23** και εν τῷ αἰῶνι ὑψώσας τους οφθαλμούς αὐτοῦ, ἐνόησε εν βασιάνῳ, βλέπει τον Αβραάμ ἀπό μακρόθεν και τον Λάζαρον εν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. **(Hadēs γ86)** **24** Και αὐτός φωνάζας εἶπε· Πάτερ Αβραάμ, ἐλείψον με και πέμψον τον Λάζαρον, διά να βῆσῃ το ἄκρον του δακτύλου αὐτοῦ εις ὕδωρ και να καταδροσίσῃ την γλῶσσαν μου, διότι βασανίζομαι εν τῇ φλογί ταύτῃ. **25** εἶπε δε ο Αβραάμ· Τέκνον, ἐνθυμήθητι ὅτι ἀπέλαβες συ τα αγαθά σου εν τῇ ζωῇ σου, και ο Λάζαρος ὁμοίως τα κακά· τώρα οὗτος μεν παρηγορεῖται, συ δε βασανίζεσαι· **26**

και ἐκτός τούτων πάντων, μεταξύ ἡμῶν και ὑμῶν χάσμα μέγα εἶναι ἐστηριγμένον, ὥστε οἱ θελόντες να διαβῶσιν ἐντεῦθεν προς εἶσά να μη δύναται, μηδέ οἱ ἐκεῖθεν να διαπερῶσι προς ὑμᾶς. **27** Εἶπε δέ παρακαλῶ σε λοιπόν, πάτερ, να πέμψῃς αὐτόν εις τον οἶκον του πατρός μου. **28** διότι ἔχω πέντε ἀδελφούς διά να μαρτυρήσῃ εις αὐτούς, ὥστε να μη ἔλθωσι και αὐτοὶ εις τον τόπον τούτον της βασάνου. **29** Λέγει προς αὐτόν ο Αβραάμ, Ἐχουσι τον Μωϋσῆν και τους προφῆτας ας ακούωσιν αὐτούς. **30** Ο δε εἶπεν· Ουχί, πάτερ Αβραάμ, ἀλλ' εὰν τις ἀπό νεκρῶν υπάγῃ προς αὐτούς, θέλουσι μετανοήσει. **31** Εἶπε δε προς αὐτόν· Εὰν τον Μωϋσῆν και τους προφῆτας δεν ακούωσιν, ουδέ εὰν τις ἀναστηθῆ εκ νεκρῶν θέλουσι πεισθῆ.

17 Εἶπε δε προς τους μαθητάς· Ἀδύνατον εἶναι να μη ἔλθωσι τα σκάνδαλα· πλην οὐαί εις ἐκεῖνον, διά του ὁποίου ἐρχονται. **2** Συμφέρει εις αὐτόν να κρεμασθῆ περί τον τράχηλον αὐτοῦ μύλου πέτρα και να ριφθῆ εις την θάλασσαν, παρά να σκανδαλίσῃ ἕνα των μικρῶν τούτων. **3** Προσέχετε εις εαυτούς. Εὰν δε ο ἀδελφός σου ἀμαρτήσῃ εις σε, ἐπίπληξον αὐτόν· και εὰν μετανοήσῃ, συγχώρησον αὐτόν. **4** και εὰν ἐπτάκις της ἡμέρας ἀμαρτήσῃ εις σε, και ἐπτάκις της ἡμέρας ἐπιστρέψῃ προς σε λέγων· Μετανόω, θέλεις συγχωρήσει αὐτόν. **5** Και εἶπον οἱ ἀπόστολοι προς τον Κύριον· Ἀύξησον εις ἡμᾶς την πίστιν. **6** Ο δε Κύριος εἶπεν· Εὰν ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἠθέλετε εἰπεῖ εις την συκάμινον ταύτην, Ἐκρίζωθητι και φυτεῦθητι εις την θάλασσαν· και ἠθέλεε σας υπακούσει. **7** Τις δε ἀπό σας ἔχων δούλον ἀροτριώντα ἢ ποιμαίνοντα, θέλει εἰπεῖ προς αὐτόν, εὐθὺς ἀφοῦ ἔλθῃ εκ του ἀγροῦ· Ὑπάγε, κάθησον να φάγῃς, **8** και δεν θέλει εἰπεῖ προς αὐτόν· Ἐτοιμάσον τι να δειπνήσω, και περιζωσθεὶς ὑπηρετεῖ με, ἐωσού φάγω και πῖω, και μετὰ ταῦτα θέλεις φάγῃς και πῖε συ; **9** Μήπως γνωρίζῃ χάριν εις τον δούλον ἐκεῖνον, διότι ἔκαμε τα διαταχθέντα εις αὐτόν; δεν μοι φαίνεται. **10** Οὕτω και σεις, ὅταν κάμητε πάντα τα διαταχθέντα εις εἶσάς, λέγετε ὅτι δούλοι ἀχρεῖοι εἴμεθα, επειδὴ ἐκάμαμεν ὃ, τι ἐχρεωσοῦμεν να κάμωμεν. **11** Και ὅτε αὐτός ἐπορεύετο εις την Ἱερουσαλήμ, διέβαινε διά μέσου της Σαμαρείας και Γαλιλαίας. **12** Και ἐνῶ εἰσήρχετο εις τινὰ κώμην, ἀπήνησαν αὐτόν δέκα ἀνθρώποι λεπροί, οἵτινες ἐστάθησαν μακρόθεν, **13** και αὐτοὶ ὕψωσαν φωνήν, λέγοντες Ἰησοῦ, Ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. **14** Και ἰδὼν εἶπε προς αὐτούς Ὑπάγετε και δειξάτε εαυτούς εις τους ἱερεῖς. Και ἐνῶ, ἐπορεύοντο, ἐκαθαρίσθησαν. **15** Εἰς δε ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰατρεύθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τον θεόν, **16** και ἔπεσε κατά πρόσωπον εις τους πόδας αὐτοῦ, ευχαριστῶν αὐτόν· και αὐτός ἦτο Σαμαρείτης. **17** Ἀποκριθεὶς εἶπε· Δεν ἐκαθαρίσθησαν οἱ δέκα; οἱ δε ἐννέα πῶς εἶναι; **18** Δεν εὐρέθησαν ἄλλοι να ὑποστρέψωσι διά να δοξάσωσι τον θεόν ἐμῆ ἢ ἀλλογενῆς οὗτος; **19** Και εἶπε προς αὐτόν· Σηκωθεὶς ὑπάγε· ἡ πίστις σου σε ἔσωσεν. **20** Ἐρωτηθεὶς δε ὑπό των Φαρισαίων, πότε ἐρχεται ἡ βασιλεία του θεοῦ, ἀπεκρίθη προς αὐτούς και εἶπε· Δεν ἐρχεται ἡ βασιλεία του θεοῦ οὕτως ὥστε να παρατηρηταί· **21** ουδέ θέλουσιν εἰπεῖ· Ἰδοῦ, ἐδῶ εἶναι, ἢ Ἰδοῦ ἐκεῖ· διότι ἰδοῦ, ἡ βασιλεία του θεοῦ εἶναι ἐντός ὑμῶν. **22** Εἶπε δε προς τους μαθητάς· θέλουσιν ελθεῖ ἡμέρα, ὅτε θέλετε ἐπιθυμήσει να ἰδητε μίαν των ἡμερῶν του Υἱοῦ του ἀνθρώπου, και δεν θέλετε ἰδεῖ. **23** και θέλουσι σας εἰπεῖ· Ἰδοῦ, ἐδῶ εἶναι, ἢ Ἰδοῦ ἐκεῖ· μη ὑπάγητε μηδ' ἀκολουθήσητε. **24** Διότι ὡς ἡ ἀστρατὴ ἡ ἀστράπτουσα εκ της ὑπ' οὐρανόφωτος εἶναι την ὑπ' οὐρανόν, οὕτω θέλει εἶσθαι και ο Υἱός του ἀνθρώπου εν τῇ ἡμέρα αὐτοῦ. **25** Πρώτον ὁμως πρέπει αὐτός να πάθῃ

πολλά και να καταφρονηθή από της γενεάς ταύτης. **26** Και καθώς έγινεν εν ταις ημέραις του Νώε, ούτω θέλει εΐσθαι και εν ταις ημέραις του Υιού του ανθρώπου. **27** Έτρωγον, έπινον, ενύμφεον, ενυμφεύοντο, μέχρι της ημέρας καθ' ην ο Νώε εισήλθεν εις την κιβωτόν, και ήλθεν ο κατακλυσμός και απώλεσεν άπαντας. **28** Ομοίως και καθώς έγινεν εν ταις ημέραις του Λώτ: έτρωγον, έπινον, ηγγράζον, επώλουν, εφύτευον, οικοδόμουν. **29** καθ' ην δε ημεραν εξήλθεν ο Λωτ από Σοδόμων, έβρεξε πυρ και θεϊον απ' ουρανού και απώλεσεν άπαντας. **30** Οσαύτως θέλει εΐσθαι καθ' ην ημεραν ο Υιός του ανθρώπου θέλει φανερωθή. **31** Κατ' εκείνην την ημεραν όστις ευρεθή επί του δώματος και τα σκεύη αυτού εν τη οικία, ας μη καταβή διά να λάβη αυτά, και όστις εν τω αγρώ ομοίως ας μη επιστρέψη εις τα σπίαω. **32** Ενθυμείσθε την γυναίκα του Λωτ. **33** Όστις ζητήση να σώση την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν, και όστις απολέση αυτήν, θέλει διαφυλάξει αυτήν. **34** Σας λέγω, Εν τη νυκτί εκείνη θέλουσιν εΐσθαι δύο επί μιας κλίνης, ο εις παραλαμβάνεται και ο άλλος αφίνεται: **35** δύο γυναίκες θέλουσιν αλέθει ομού, η μία παραλαμβάνεται και η άλλη αφίνεται: **36** δύο θέλουσιν εΐσθαι εν τω αγρώ, ο εις παραλαμβάνεται και ο άλλος αφίνεται. **37** Και αποκριθέντες λέγουσι προς αυτόν: Που, Κύριε; Ο δε εΐπε προς αυτούς: Όπου είναι το σώμα, εκεί θέλουσι συναχθή οι αετοί.

18 Έλεγε δε και παραβολήν προς αυτούς περί του ότι πρέπει πάντοτε να προσεύχονται και να μη αποκάμνωσι, **2** λέγων· Κριτής τις ήτο εν τινί πόλει, όστις τον Θεόν δεν εφοβείτο και άνθρωπον δεν εντρέπετο. **3** Ήτο δε χήρα τις εν εκείνη τη πόλει και ήρχετο προς αυτόν, λέγουσα· Εκδικισόν με από του αντιδίκου μου. **4** Και μέχρι τινός δεν ηθέλησε· μετά δε ταύτα εΐπε καθ' εαυτόν· Αν και τον Θεόν δεν φοβώμαι και άνθρωπον δεν εντρέπωμαι, **5** τουλάχιστον επειδή με ενοχλεί η χήρα αύτη, ας εκδικίσω αυτήν, διά να μη ήρχηται πάντοτε και με βασανίζει. **6** Και ειπεν ο Κύριος· Ακούσατε τι λέγει ο άδικος κριτής· **7** ο δε Θεός δεν θέλει κάμει την εκδίκησιν των εκλεκτών αυτού των βωόντων προς αυτόν ημεραν και νύκτα, αν και μακροθυμή δι' αυτούς; **8** σας λέγω ότι θέλει κάμει την εκδίκησιν αυτών ταχέως. Πλην ο Υιός του ανθρώπου, όταν έλθη, άρα γε θέλει ευρεΐ την πίστιν επί της γης; **9** Εΐπε δε και προς τινάς, τους θαρρούντας εις εαυτούς ότι είναι δίκαιοι και καταφρονούντας τους λοιπούς, την παραβολήν ταύτην· **10** Άνθρωποι δύο ανέβησαν εις το ιερόν διά να προσευχηθώσιν, ο εις Φαρισαίος και ο άλλος τελώνης. **11** Ο Φαρισαίος σταθείς προσηύχετο καθ' εαυτόν ταύτα· Ευχαριστώ σοι, Θεέ, ότι δεν είμαι καθώς οι λοιποί άνθρωποι, άρπαγες, άδικοι, μοιχοί, ή και καθώς ούτος ο τελώνης. **12** νηστεύω δις της εβδομάδος, αποδεκατίζω πάντα όσα έχω. **13** Και ο τελώνης μακρόθεν ιστάμενος, δεν ήθελεν ουδέ τους οφθαλμούς να ψύσση εις τον ουρανόν, αλλ' έτύπεν εις το στήθος αυτού, λέγων· Ο Θεός, ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ. **14** Σας λέγω, Κατέβη ούτος εις τον οίκον αυτού δεδικαιωμένος μάλλον παρά εκείνος· διότι πας ο ψύων αυτών θέλει ταπεινωθή, ο δε ταπεινών αυτών θέλει υψωθή. **15** Έφερον δε προς αυτόν και τα βρέφη, διά να εγγιζή αυτά· ιδόντες δε οι μαθηταί, επέπληξαν αυτούς. **16** Ο Ιησούς όμως προσκαλέσας αυτά, ειπεν· Αφήσατε τα παιδιά να έρχωνται προς εμέ, και μη εμποδίζετε αυτά· διότι τω τον τοιούτων είναι η βασιλεία του Θεού. **17** Αληθώς σας λέγω, Όστις δεν δεχθή την βασιλείαν του Θεού ως παιδιον, δεν θέλει εισέλθει εις αυτήν. **18** Και άρχων τις ηρώτησεν αυτόν λέγων· Διδάσκαλε αγαθέ, τι να πράξω διά να κληρονομήσω ζωήν αιώνιον; (αιθιονος g166)

19 Και ο Ιησούς εΐπε προς αυτόν· Τι με λέγεις αγαθόν; ουδείξ αγαθός ειμή εις ο Θεός. **20** Τας εντολάς εξεύρεις· Μη μοιχεύσης, Μη φονεύσης, Μη κλέψης, Μη ψευδομαρτυρήσης, Τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου. **21** Ο δε εΐπε· Ταύτα πάντα εφύλαξα εκ νεότητός μου. **22** Ακούσας δε ταύτα ο Ιησούς, εΐπε προς αυτόν· Έτι εν σοι λείπει· πάντα όσα έχεις πώλησον και διαμοίρασον εις πτωχούς, και θέλεις εΐσθαι ηθασάρον εν ουρανών, και ελθέ, ακολουθή μοι. **23** Ο δε ακούσας ταύτα έγεινε περιλυπος· διότι ήτο πλούσιος σφόδρα. **24** Ιδών δε αυτόν ο Ιησούς περιλυπον γενόμενον, εΐπε· Πως δυσκόλως θέλουσιν εισέλθει εις την βασιλείαν του Θεού οι έχοντες τα χρήματα· **25** διότι ευκολώτερον είναι να περάση κάμηλος διά τρύπην βελόνης, παρά πλούσιος να εισέλθη εις την βασιλείαν του Θεού. **26** Εΐπον δε οι ακούσαντες· Και τις δύναται να σωθή; **27** Ο δε εΐπε· Τα αδύνατα παρά ανθρώποις είναι δυνατά παρά τω Θεώ. **28** Εΐπε δε ο Πέτρος· Ιδού, ημεΐ αφήκαμεν πάντα και σε ηκολουθήσαμεν. **29** Ο δε εΐπε προς αυτούς· Αληθώς σας λέγω ότι δεν είναι ουδείξ, όστις αφήκεν οικίαν ή γονεΐς ή αδελφούς ή γυναίκα ή τέκνα έννοκος της βασιλείας του Θεού, **30** όστις δεν θέλει απολαύσει πολλαπλάσια εν τω καιρώ τούτω και εν τω ερχομένω αιώνι ζωήν αιώνιον. (αιθον g165, αιθιονος g166) **31** Παραλαβών δε τους δώδεκα, εΐπε προς αυτούς· Ιδού, αναβαίνομεν εις Ιεροσόλυμα, και θέλουσιν εκτελεσθή πάντα τα γεγραμμένα διά των προφητών εις τον Υιόν του ανθρώπου. **32** Διότι θέλει παραδοθή εις τα έθνη και θέλει εμπαιχθή και υβρισθή και εμπτυσθή, **33** και μαστιγώσαντες θέλουσι θανατώσει αυτόν, και τη τρίτη ημέρα θέλει αναστηθή. **34** Και αυτοί δεν ενόησαν ουδέν εκ τούτων, και ήτο ο λόγος ούτος κεκρυμμένος απ' αυτών, και δεν ενούθη τα λεγόμενα. **35** Ότε δε επλησίαζεν εις την Ιεριχώ, τυφλός τις εκάθητο παρά την οδόν ζητών· **36** ακούσας δε όχλον διαβαίνοντα, ηρώτα τι είναι τούτο. **37** Απήγγειλαν δε προς αυτόν ότι Ιησούς ο Ναζωραίος διαβαίνει. **38** Και εφώναξε λέγων· Ιησού, υιέ του Δαβίδ, ελέησόν με. **39** Και οι προπορευόμενοι επέπληττον αυτόν διά να σιωπήση· αλλ' αυτός πολλά μάλλον έκραζεν· Υιέ του Δαβίδ, ελέησόν με. **40** Σταθείς δε ο Ιησούς, προσέταξε να φερθή προς αυτόν. Και αφού επλησίασεν, ηρώτησεν αυτόν **41** λέγων· Τι θέλεις να σοι κάμω; Ο δε εΐπε· Κύριε, να αναβλέψω. **42** Και ο Ιησούς εΐπε προς αυτόν· Αναβλέψον· η πίστις σου σε έσωσε. **43** Και παρευθύς ανέβλεψε και ηκολούθει αυτόν δοξάζων τον Θεόν· και πας ο λαός ιδών ήνεσε τον Θεόν.

19 Και εισελθών διήρχετο την Ιεριχώ· **2** και ιδού, άνθρωπος ονομαζόμενος Ζακχαΐος, όστις ήτο αρχιτελώνης, και ούτος ήτο πλούσιος, **3** και εξήτει να ιδη τον Ιησούν τις είναι, και δεν ηδύνατο διά τον όχλον, διότι ήτο μικρός το ανάστημα. **4** και δραμών εμπρός ανέβη επί συκομορέαν διά να ιδη αυτόν· επειδή δι' εκείνης της οδού έμελλε να περάση. **5** Και ως ήλθεν εις τον τόπον ο Ιησούς, αναβλέψας ειδεν αυτόν και εΐπε προς αυτόν· Ζακχαΐε, κατάβα ταχέως· διότι σήμερον πρέπει να μείνω εν τω οίκω σου. **6** Και κατέβη ταχέως και υπεδέχθη αυτόν μετά χαράς. **7** Και ιδόντες άπαντες εγγυγύζον, λέγοντες ότι εις αμαρτωλών άνθρωπον εισήλθε να καταλύση. **8** Σταθείς δε ο Ζακχαΐος, εΐπε προς τον Κύριον· Ιδού, τα ημίση των υπαρχόντων μου, Κύριε, δίδω εις τους πτωχούς, και εάν εσυκοφάντησά τινά εις τι, αποδίδω τετραπλούν. **9** Εΐπε δε προς αυτόν ο Ιησούς ότι, Σήμερον έγεινε σωτηρία εις τον οίκον τούτον, καθότι και αυτός υιός του Αβραάμ είναι. **10** Διότι ο Υιός του ανθρώπου ήλθε να ζητήση και να σώση το απολωλός. **11** Και ενώ αυτοί ήκουον ταύτα, προσθέσας εΐπε παραβολήν, διότι ήτο πλησίον

της Ιερουσαλήμ και αυτοί ενόμιζον ότι η βασιλεία του Θεού έμελλεν ευθύς να φανή· **12** Είπε λοιπόν· Άνθρωπος τις ευγενής υπήγεν εις χώραν μακράν διά να λάβη εις εαυτόν βασιλείαν και να υποστρέψη. **13** Και καλέσας δέκα δούλους εαυτού, έδωκεν εις αυτούς δέκα μνας και είπε προς αυτούς· Πραγματευθήτε εωσού έλθω. **14** Οι συμπολίται αυτού όμως εμίσησαν αυτόν και απέστειλαν κατόπιν αυτού πρέσβεις, λέγοντες· Δεν θέλομεν τούτον να βασιλεύσῃ ἐφ' ἡμᾶς. **15** Και αφού υπέστρεψε λαβών την βασιλείαν, είπε να προσκληθῶσι προς αυτόν οι δούλοι εκείνοι, εις τους οποίους έδωκε το αργύριον, διά να μάθῃ τι εκέρδησεν έκαστος. **16** Και ήλθεν ο πρώτος, λέγων· Κύριε, ἡ μνα σου εκέρδησε δέκα μνας. **17** Και είπε προς αυτόν· Εὐγε, αγαθέ δούλε· επειδή τίς το ελάχιστον εφάνη πιστός, ἔχε εξουσίαν επάνω δέκα πόλεων. **18** Και ήλθεν ο δεύτερος, λέγων· Κύριε, ἡ μνα σου έκαμε πέντε μνας. **19** Είπε δε και προς τούτον· Και συ γενοῦ εξουσιαστής επάνω πέντε πόλεων. **20** Ἦλθε και άλλος, λέγων· Κύριε, ιδού ἡ μνα σου, την οποίαν εἶχον πεφυλαγμένην ἐν μανηλίῳ. **21** Διότι σε εφοβούμην, επειδή εἶσαι ἄνθρωπος αυστηρός· λαμβάνεις ὄ, τι δεν κατέβαλες, και θερίζεις ὄ, τι δεν έσπειρας. **22** Και λέγει προς αυτόν· Εκ του στόματός σου θέλω σε κρίνει, πονηρῆ δούλε· ἤξευρες ὅτι ἐγώ εἶμαι ἄνθρωπος αυστηρός, λαμβάνων ὄ, τι δεν κατέβαλον, και θερίζων ὄ, τι δεν έσπειρα· **23** διά τι λοιπόν δεν έδωκας το αργύριόν μου εις την τράπεζαν, ὥστε εἶνε πλοῦτος ἡθελον συναξει αυτό μετά του τόκου; **24** Και είπε προς τους παρεστώτας· Αφαιρέσατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνάν και δότε εις τον ἔχοντα τας δέκα μνας. **25** Και είπον προς αυτόν· Κύριε, ἔχει δέκα μνας. **26** Διότι σας λέγω ὅτι εις πάντα τον ἔχοντα θέλει δοθῆ, ἀπό δε του μη ἔχοντος και ὄ, τι ἔχει θέλει αφαιρεθῆ ἀπ' αὐτοῦ. **27** Πλην τους εχθρούς μου εκείνους, οἵτινες δε με ἠθέλησαν να βασιλεύσω ἐπ' αὐτοῦς, φέρετε ἐδῶ και κατασφάζετε ἔμπροσθέν μου. **28** Και ειπών ταῦτα, προεχώρει αναβαίνων εις Ιεροσόλυμα. **29** Και ως επλησίασεν εις Βηθθαγάη και Βηθανίαν, προς το ὄρος το καλούμενον Ελαιών, απέστειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, **30** ἐπιπών· Υπάγετε εις την κατέναντι κώμην, εις την οποίαν εμβαίνοντες θέλετε ευρεῖ πωλᾶριον δεδεμένον, ἐπί του οὐοίου ουδεὶς ἄνθρωπος ἐκάθησέ ποτε· λύσατε αὐτό και φέρετε. **31** Και εἰάν τις σας ἐρωτήσῃ, Διά τι λύτετε αὐτό οὕτω θέλετε εἰπεῖ προς αὐτόν, Ὅτι ὁ Κύριος ἔχει χρειαίν αὐτοῦ. **32** Υπήγαν δε οι απεσταλμένοι και εύρον καθῶς εἶπε προς αὐτούς· **33** και ἐνώ ἔλυον το πωλᾶριον, είπον προς αὐτούς οι κύριοι αὐτοῦ· Διά τι λύτετε το πωλᾶριον; **34** Οι δε είπον· Ὁ Κύριος ἔχει χρειαίν αὐτοῦ, **35** και ἔφεραν αὐτό προς τον Ἰησοῦν· και ρίψαντες ἐπί το πωλᾶριον τα μᾶτια αὐτῶν, επεκάθισαν τον Ἰησοῦν. **36** Εὐνὼ δε ἐπορευέτο, υπέστρωνον τα μᾶτια αὐτῶν εις την οδόν. **37** Και ὅτε επλησίαζεν ἤδη εις την κατάβασιν του ὄρους των Ελαιῶν, ἤρχισαν ἄπαν το πλῆθος των μαθητῶν ἡαίροντες να μνωσί τον Θεόν μεγαλοφῶνως διά πάντα τα θαύματα, τα οποία εἶδον, **38** λέγοντες· Ευλογημένος ο ἐρχόμενος Βασιλεὺς ἐν ὀνόματι του Κυρίου· εἰρήνην ἐν οὐρανῷ, και δόξα ἐν ψύσῳ. **39** Και τινές των Φαρισαίων ἀπό του ὄχλου είπον προς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐπίπληξον τους μαθητὰς σου. **40** Και ἀποκριθεὶς εἶπε προς αὐτούς· Σας λέγω ὅτι ἐάν οὔτοι σιωπήσῃσιν, οι λίθοι θέλουσι φωνάζει. **41** Και ὅτε επλησίασεν, ιδὼν την πόλιν ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτήν, **42** λέγων, Εἶθε να ἐγνωρίζες και συ, τουλάχιστον ἐν τη ἡμέρα σου ταῦτη, τα προς εἰρήνην σου ἀποβλέποντα· ἀλλὰ τῶρα ἐκρύφθησαν ἀπό των οφθαλμῶν σου· **43** διότι θέλουσιν ἐλθεῖ ἡμέραι ἐπὶ σε και οι ἐχθροί σου θέλουσι κάμει χαρακίωμα περὶ σε, και θέλουσι σε περικυκλώσει και θέλουσι σε

στενοχωρήσει πανταχόθεν, **44** και θέλουσι κατεδαφίσει σε και τα τέκνα σου ἐν σοι, και δεν θέλουσιν ἀφήσει ἐν σοι λίθον ἐπὶ λίθον, διότι δεν ἐγνωρίσας τον καιρόν της ἐπισκέψεώς σου. **45** Και εἰσελθὼν εις το ἱερόν, ἤρχισε να εκβάλλῃ τους πωλοῦντας ἐν αὐτῷ και ἀγοράζοντας, **46** λέγων προς αὐτούς· Εἶναι γεγραμμένον, Ὁ οἶκός μου εἶναι οἶκος προσευχῆς· σεις δε ἐκάμετε αὐτόν σπήλαιον ληστῶν. **47** Και ἐδίδασκε καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ οι δε ἀρχιερεὶς και οι γραμματεῖς και οι πρώτοι του λαοῦ ἐζήτουν να ἀπολέσωσιν αὐτόν. **48** Και δεν εύρισκον το τι να πράξωσι· διότι πας ο λαός ἦτο προσηλωμένος εις το να ακοῦῃ αὐτόν.

20 Και ἐν μίᾳ των ἡμερῶν ἐκείνων, ἐνὼ αὐτὸς ἐδίδασκε τον λαόν ἐν τῷ ἱερῷ, και ευηγγελίζετο, ἤλθον ἐξαίφνης οι ἀρχιερεὶς και οι γραμματεῖς μετὰ των πρεσβυτέρων· **2** και είπον προς αὐτόν, λέγοντες· Εἰπέ προς ἡμᾶς ἐν ποία ἐξουσία πράττει ταῦτα, ἡ τίς εἶναι ὅστις σοι ἔδωκε την ἐξουσίαν ταύτην; **3** Ἀποκριθεὶς δε εἶπε προς αὐτούς· Ἐθλω σας ἐρωτήσῃ και ἐγὼ ἓνα λόγον, και εἰπάτέ μοι· **4** το βάπτισμα του Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦτο ἡ ἐξ ἀνθρώπων; **5** Οι δε εὐσπλογίσθησαν καθ' εαυτοῦς λέγοντες, ὅτι· Εἰάν εἰπῶμεν, Εξ οὐρανοῦ, θέλει εἰπεῖ, Διά τι λοιπόν δεν ἐπιστεῦσατε εις αὐτόν; **6** Εἰάν δε εἰπῶμεν, Εξ ἀνθρώπων, πας ο λαός θέλει μας λιθοβολήσῃ· επειδή εἶναι πεπεισμένοι ὅτι ὁ Ἰωάννης εἶναι προφήτης. **7** Και ἀπεκρίθησαν ὅτι δεν ἐξεύρουσι πόθεν ἦτο. **8** Και ο Ἰησοῦς εἶπε προς αὐτούς· Οὐδέ ἐγὼ σας λέγω ἐν ποία ἐξουσία πράττω ταῦτα. **9** Ἦρχισε δε να λέγῃ προς τον λαόν την παραβολήν ταύτην· Ἄνθρωπος τις ἐφύτευσεν ἀμπελώνα, και ἐμίσθωσεν αὐτὸν εις γεωργούς, και ἀπεδήμησε πολὺν καιρόν. **10** Και ἐν τῷ καιρῷ των καρπῶν ἀπέστειλε προς τους γεωργούς δούλον διά να δώσωσιν εις αὐτόν ἀπό του καρποῦ του ἀμπελώνος· οι γεωργοὶ ὁμως δείραντες αὐτόν ἐξαπέστειλαν κενόν· **11** Και πάλιν ἐπέμφεν ἄλλον δούλον. Πλην αὐτοὶ δείραντες και ἐκείνον και ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν. **12** Και πάλιν ἐπέμφε τρίτον. Ἀλλ' ἐκείνοι και τούτον πληγώσαντες ἀπεδίωξαν. **13** Εἶπε δε ο κύριος του ἀμπελώνος· Τι να κάμω; ἀς πέμψω τον υἱόν μου τον ἀγαπητόν· ἰσως ιδόντες τούτον θέλουσιν ἐντραπεῖ. **14** Πλην ιδόντες αὐτόν οι γεωργοὶ, διελογίζοντο καθ' εαυτοῦς λέγοντες· Οὗτος εἶναι ο κληρονόμος· ἔλθετε ἀς φονεύσωμεν αὐτόν, διά να γείνη ἡμῶν ἡ κληρονομία. **15** Και ἐκβαλόντες αὐτόν ἐξῶ του ἀμπελώνος, ἐφόνευσαν· Τι λοιπόν θέλει κάμει εις αὐτούς ο κύριος του ἀμπελώνος; **16** Θέλει ἐλθεῖ και ἀπολέσει τους γεωργούς τούτους, και θέλει δώσει τον ἀμπελώνα εις ἄλλους. Ἀκούσαντες δε είπον· Μη γένοιτο. **17** Ὁ δε ἐμβλέψας εις αὐτούς εἶπε· Τι λοιπόν εἶναι τούτο το γεγραμμένον, Ὁ λίθος, τον οποίον ἀποδοκίμασαν οι οικοδομοῦντες, οὗτος ἐγένεε κεφαλὴ γωνίας; **18** Πας ὅστις πέσῃ ἐπὶ τον λίθον ἐκείνον θέλει συντριφῆ· εις ὄντινα δε ἐπιπέσῃ, θέλει κατασυντρίψῃ αὐτόν. **19** Και ἐζήτησαν οι ἀρχιερεὶς και οι γραμματεῖς να βάλωσιν ἐπ' αὐτόν τας χεῖρας ἐν αὐτῇ τη ὥρα, πλην ἐφοβήθησαν τον λαόν· διότι ἠνόησαν ὅτι προς αὐτόν εἶπε την παραβολήν ταύτην. **20** Και παραφιλιάξαντες ἀπέστειλαν ἐνεδρευτάς, υποκρινομένους ὅτι εἶναι δίκαιοι, ἐπὶ σκοπῷ να πιάσωσιν αὐτόν ἀπό λόγου, διά να παραδώσωσιν αὐτόν εις την ἀρχήν και εις την ἐξουσίαν του ηγεμόνος. **21** Και ἠρώτησαν αὐτόν λέγοντες· Διδάσκαλε, ἐξεύρομεν ὅτι ὀρθῶς ὁμιλεῖς και διδάσκεις και δεν βλέπεις εις πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας την οδόν του Θεοῦ διδάσκεις· **22** εἶναι συγκεχωρημένοι εἰς ἡμᾶς να δώσωμεν φόρον εις τον Καίσαρα ἢ οὐχί; **23** Ἐννοήσας δε την πανουργίαν αὐτῶν, εἶπε προς αὐτούς· Τι με πειράζετε; **24** δεῖξατέ μοι δηνάριον·

τίνος εικόνα έχει και επιγραφή; Και αποκριθέντες είπον· Του Καίσαρος. **25** Ο δε είπε προς αυτούς· Απόδοτε λοιπόν τα του Καίσαρος εις τον Καίσαρα και τα του Θεού εις τον Θεόν. **26** Και δεν ηδυνήθησαν να πιάσωιν αυτόν από λόγου έμπροσθεν του λαού, και θαυμάσαντες διά την απόκρισιν αυτού εσιώπησαν. **27** Προσελθόντες δε τινές των Σαδδουκαίων, οίτινες αρνούνται ότι είναι ανάστασις, ηρώτησαν αυτόν, **28** λέγοντες· Διδάσκαλε, ο Μωϋσής μας έγραψεν· Εάν τινός ο αδελφός αποθάνη έχων γυναίκα, και ούτος αποθάνη άτεκνος, να λάβη ο αδελφός αυτού την γυναίκα και να εξαναστήση σπέρμα εις τον αδελφόν αυτού. **29** Ήσαν λοιπόν επτά αδελφοί και ο πρώτος λαβών γυναίκα, απέθανεν άτεκνος. **30** και έλαβεν ο δεύτερος την γυναίκα, και ούτος απέθανεν άτεκνος. **31** και ο τρίτος έλαβεν αυτήν ωσαύτως δε και οι επτά· και δεν αφήκαν τέκνα, και απέθανον. **32** Ύστερον δε πάντων απέθανε και η γυνή. **33** Εν τη αναστάσει λοιπόν τίνος αυτών γίνεται γυνή; διότι και οι επτά έλαβον αυτήν γυναίκα. **34** Και ο Ιησούς αποκριθείς είπε προς αυτούς· ο υιός του αιώνος τούτου νυμφεύουσι και νυμφεύονται· **(αϊθν g165)** **35** οι δε καταξιοθέντες να απολαύσωσιν εκείνον τον αιώνα και την εκ νεκρών αναστασιν ούτε νυμφεύουσιν ούτε νυμφεύονται· **(αϊθν g165)** **36** διότι ούτε να αποθάνωσι πλέον δύνανται· επειδή είναι ισάγγελοι και είναι υιοί του Θεού, όντες υιοί της αναστάσεως. **37** Ότι δε εγειρόνται οι νεκροί, και ο Μωϋσής εφανέρωσεν επί της βάτου, ότε λέγει Κύριον τον Θεόν του Αβραάμ και τον Θεόν του Ισαάκ και τον Θεόν του Ιακώβ. **38** Ο δε Θεός δεν είναι νεκρών, αλλά ζώντων· διότι πάντες ζώσι εν αυτό. **39** Αποκριθέντες δε τινές των γραμματέων είπον· Διδάσκαλε, καλώς είπας. **40** Και δεν ετόλμων πλέον να ερωτώσιν αυτόν ουδέν. **41** Είπε δε προς αυτούς· Πως λέγουσι τον Χριστόν ότι είναι υιός του Δαβίδ; **42** Και αυτός ο Δαβίδ λέγει εν τη βίβλω των ψαλμών· Είπεν ο Κύριος προς τον Κύριόν μου, κάθου εκ δεξιών μου, **43** εωσού θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου. **44** Ο Δαβίδ λοιπόν ονομάζει αυτόν Κύριον· και πως είναι υιός αυτού; **45** Και ενώ ήκουε πας ο λαός, είπε προς τους μαθητάς αυτού· **46** Προσέχετε από των γραμματέων, οίτινες θέλουσι να περιπατώσιν εστολισμένοι και αγαπώσιν ασπασμούς εν ταις αγοραίς και πρωτοκαθεδρίας εν ταις συναγωγαίς και τους πρώτους τόπους εν τοις δείπνοις, **47** οίτινες κατατρώγουσι τας οικίας των χηρών, και τούτο επί προφάσει ότι κάμνουσι μακράς προσευχάς· ούτοι θέλουσι λάβει μεγαλύτεραν καταδίκην.

21 Αναβλέψας δε είδε τους πλουσίους, τους βάλλοντας τα δώρα αυτών εις το γαζοφυλάκιον· **2** είδε δε και χιρην τινά πτωχόν, βάλλουσαν εκεί δύο λεπτά, **3** και είπεν· Αληθής σας λέγω ότι η πτωχή αυτή χιρά έβρασε περισσότερο των πάντων· **4** διότι άπαντες ούτοι εκ του περιουσεύματος αυτών έβαλον εις τα δώρα του Θεού, αυτή όμως εκ του υστερήματος αυτής έβαλεν όλην την περιουσίαν όσην είχε. **5** Και ενώ τινές έλεγον περί του ιερού ότι είναι εστολισμένον με λίθους ωραίους και αφιερώματα, είπε· **6** Ταύτα, τα οποία θεωρείτε, θέλουσιν ελθεί ημέραι, εις τας οποίας δεν θέλει αφεθή λίθος επί λίθον, όστις δεν θέλει κατακρημνισθή. **7** Ηρώτησαν δε αυτόν, λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε λοιπόν θέλουσι γείνει ταύτα και τι το σημείον, όταν μέλλωσι ταύτα να γείνωσιν; **8** Ο δε είπε· Βλέπετε μη πλανηθήτε· διότι πολλοί θέλουσιν ελθεί εν τω ονόματί μου, λέγοντες ότι Εγώ είμαι και ο καιρός επληρώσαε. Μη υπάγητε λοιπόν οπίσω αυτών. **9** Όταν δε ακούσητε πολέμους και ακαταστασίας, μη φοβηθήτε· διότι πρέπει ταύτα να γείνωσι πρώτον, αλλά δεν είναι ευθύς το

τέλος. **10** Τότε έλεγε προς αυτούς· θέλει εγερθή έθνος επί έθνος και βασιλεία επί βασιλείαν, **11** και θέλουσι γείνει κατά τόπους σεισμοί μεγάλοι και πείναι και λοιμοί, και θέλουσιν είσθαι φόβητρα και σημεία μεγάλα από του ουρανού. **12** Προ δε τούτων πάντων θέλουσιν επιβάλει εφ' υμάς τας χείρας αυτών, και θέλουσι σας καταδιώξει, παραδίδοντες εις συναγωγάς και φυλακάς, φερομένους έμπροσθεν βασιλέων και ηγεμόνων ένεκεν του ονοματός μου· **13** και τούτο θέλει αποβή εις εσάς προς μαρτυρίαν. **14** Βάλετε λοιπόν εις τας καρδίας σας να μη προμελετάτε τι να απολογηθήτε· **15** διότι εγώ θέλω σας δώσει στόμα και σοφίαν, εις την οποίαν δεν θέλουσι δυνηθή να αντιλογήσωσιν ουδέ να αντισταθώσι πάντες οι εναντίοι σας. **16** Θέλετε δε παραδοθή και υπό γονέων και αδελφών και συγγενών και φίλων, και θέλουσι θανατώσει τινάς εξ υμών, **17** και θέλετε είσθαι μισούμενοι υπό πάντων διά το όνομά μου· **18** πλην θριξ εκ της κεφαλής σας δεν θέλει χαθή· **19** διά της υπομονής σας αποκτήσατε τας ψυχάς σας. **20** Όταν δε ίδητε την Ιερουσαλήμ περικυκλουμένην υπό στρατοπέδων, τότε γνωρίζατε ότι επλησίασεν η ερήμωσις αυτής. **21** Τότε οι όντες εν τη Ιουδαία ας φεύγωσιν εις τα όρη, και οι εν μέσω αυτής ας αναχωρώσιν έξω, και οι εν τοις αγροίς ας μη εμβαίνωσιν εις αυτήν, **22** διότι ημέραι εκδικήσεως είναι αύται, διά να πληρωθώσι πάντα τα γεγραμμένα. **23** Ουαί δε εις τας εγκυμονούσας και τας θηλαζούσας εν εκείναις ταις ημέραις· διότι θέλει είσθαι μεγάλη στενοχωρία επί της γης και οργή κατά του λαού τούτου, **24** και θέλουσι πέσει εν στόματι μαχαίρας και θέλουσι φερθή αιχμάλωτοι εις πάντα τα έθνη, και η Ιερουσαλήμ θέλει είσθαι πατουμένη υπό εθνών, εωσού εκπληρωθώσιν οι καιροί των εθνών. **25** Και θέλουσιν είσθαι σημεία εν τω ηλίω και τη σελήνι και τοις άστροις, και επί της γης στενοχωρία εθνών εν απορία, και θέλει ηχεί η θάλασσα και τα κύματα, **26** οι άνθρωποι θέλουσιν αποψυχεί εκ του φόβου και προσδοκίας των επερχομένων δεινών εις την οικουμένην· διότι αι δυνάμεις των ουρανών θέλουσι σαλευθή. **27** Και τότε θέλουσιν ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον εν νεφέλη μετά δυνάμεως και δόξης πολλής. **28** Όταν δε ταύτα αρχίσωσι να γίνωνται, ανακύψατε και σηκώσατε τας κεφαλάς σας, διότι πλησιάζει η απολύτρωσις σας. **29** Και είπε προς αυτούς παραβολήν· Ίδτε την συκήν και πάντα τα δένδρα. **30** Όταν ήδη ανοίξωσι, βλέποντες γνωρίζετε αφ' εαυτών ότι ήδη το έθνος είναι πλησίον. **31** Ούτω και σεις, όταν ίδητε ταύτα γινόμενα, εξεθύρετε ότι είναι πλησίον η βασιλεία του Θεού. **32** Αληθώς σας λέγω ότι δεν θέλει παρέλθει η γενεά αυτή, εωσού γείνωσι πάντα ταύτα. **33** Ο ουρανός και η γη θέλουσι παρέλθει, οι δε λόγοι μου δεν θέλουσι παρέλθει. **34** Προσέχετε δε εις εαυτούς μήποτε βαρυνθώσι αι καρδίας αι από κραιπάλης και μέθης και μεριμνών βιωτικών, και επέλθη αφινίδιος εφ' υμάς η ημέρα εκείνη· **35** διότι ως παγίς θέλει επέλθει επί πάντας τους καθημένους επί πρόσωπον πάσης της γης. **36** Αγρυπνείτε λοιπόν δεδόμενοι εν παντί καιρώ, διά να καταξιοθήτε να εκφύγητε πάντα ταύτα τα μέλλοντα να γείνωσι και να σταθήτε έμπροσθεν του Υιού του ανθρώπου. **37** Και τας μεν ημέρας εδίδασκεν εν τω ιερώ, τας δε νύκτας εξερχόμενος διενυκτέρευεν εις το όρος το ονομαζόμενον Ελαιών· **38** και πας ο λαός από του όρθρου συνήρχετο προς αυτόν εν τω ιερώ διά να ακούη αυτόν.

22 Επλησίαζε δε η εορτή των αζύμων, λεγομένη Πάσχα. **2** Και εξήτουν οι αρχιερείς και οι γραμματείς το πως να θανατώσωσιν αυτόν διότι φοβούντο τον λαόν. **3** Εισήλθε δε

ο Σατανάς εις τον Ιούδαν τον επονομαζόμενον Ισκαριώτην, όντα εκ του αριθμού των δώδεκα, **4** και υπήγει και συναλλάσσει μετά των αρχιερέων και των στρατηγών το πως να παραδώσει αυτόν εις αυτούς. **5** Και εκάρησαν και συνεφώνησαν να δώσωσιν εις αυτόν αργύριον· **6** και έδωκεν υπόσχασιν και εζήτει ευκαρίαν να παραδώσει αυτόν εις αυτούς χωρίς θορύβου. **7** Ήλθε δε ημέρα των αζύμων, καθ' ην έπρεπε να θυσιάσωσι το πάσχα, **8** και απέστειλε τον Πέτρον και Ιωάννην, ειπών· Υπάγετε και ετοιμάσατε εις ημάς το πάσχα, διά να φάγωμεν. **9** Οι δε είπον προς αυτόν· Που θέλεις να ετοιμάσωμεν; **10** Ο δε είπε προς αυτούς· Ιδού, όταν εισέλθητε εις την πόλιν, θέλει σας συναπαντήσει άνθρωπος βαστάζων σταμνιον ύδατος· ακολουθήσατε αυτόν εις την οικίαν όπου εισέρχηται. **11** Και θέλετε ειπέ προς τον οικοδοσότην της οικίας· Ο Διδάσκαλος σοι λέγει, Που είναι το κατάλυμα, όπου θέλω φάγει το πάσχα μετά των μαθητών μου; **12** και εκείνος θέλει σας δείξει ανώγειον μέγα εστρωμένον· εκεί ετοιμάσατε. **13** Αφού δε υπήγον, εύρον καθός είπε προς αυτούς, και ητοιμάσαντο το πάσχα. **14** Και ότε ήλθεν η ώρα, εκάθησεν εις την τράπεζαν, και οι δώδεκα απόστολοι μετ' αυτού. **15** Και είπε προς αυτούς· Πολύ επεθύμησα να φάγω το πάσχα τούτο με σας προ του να πάθω· **16** διότι σας λέγω, ότι δεν θέλω φάγει πλέον εξ αυτού, εωσού εκπληρωθή εν τη βασιλεία του Θεού. **17** Και λαβών το ποτήριον, ευχαριστήσας και είπε· Λάβετε τούτο και διαμοιράσατε εις αλλήλους· **18** διότι σας λέγω ότι δεν θέλω πείσι από του γεννήματος της αμπέλου, εωσού έλθη η βασιλεία του Θεού. **19** Και λαβών άρτον, ευχαριστήσας έκοψε και έδωκεν εις αυτούς, λέγων· Τούτο είναι το σώμα μου το υπέρ υμών διδόμενον· τούτο κάμνετε εις την ιδικήν μου ανάνηψιν. **20** Οσαύτως και το ποτήριον, αφού εδέπνησαν, λέγων· Τούτο το ποτήριον είναι η καινή διαθήκη εν τω αίματί μου, το υπέρ υμών εκχυνόμενον. **21** Πλην ιδού, η χειρ εκείνου όστις με παραδίδει, είναι μετ' εμού επί της τραπέζης. **22** Και ο μεν Υιός του ανθρώπου υπάγει κατά το ωρισμένον· πλην ουαί εις τον άνθρωπον εκείνον, δι' ου παραδίδεται. **23** Και αυτοί ήρχισαν να συζητώσι προς αλλήλους το ποιος τάχα ήτο εξ αυτών, όστις έμελλε να κάμη τούτο. **24** Έγεινε δε και φιλονεικία μεταξύ αυτών, περί του τις εξ αυτών νομίζεται ότι είναι μεγαλύτερος. **25** Ο δε είπε προς αυτούς· οι βασιλείς των εθνών κυριεύουσιν αυτά, και οι εξουσιάζοντες αυτά ονομάζονται ευεργέται. **26** Σεις όμως ουχί ούτως, αλλ' ο μεγαλύτερος μεταξύ σας ως γείνη ως ο μικρότερος, και ο προϊστάμενος ως ο υπηρετών. **27** Διότι τις είναι μεγαλύτερος, ο καθήμενος εις την τράπεζαν ή ο υπηρετών; ουχί ο καθήμενος; αλλ' εγώ είμαι εν μέσω υμών ως ο υπηρετών. **28** Σεις δε είσθε οι διαμείναντες μετ' εμού εν τοις πειρασμοίς μου· **29** όθεν εγώ ετοιμάζω εις εσάς βασιλείαν, ως ο Πατήρ μου ητοιμάσεν εις εμέ, **30** διά να τρώγητε και να πίνητε επί της τραπέζης μου εν τη βασιλεία μου, και να καθήσητε επί θρόνων, κρίνοντας τας δώδεκα φυλάς του Ισραήλ. **31** Είπε δε ο Κύριος Σίμων, Σίμων, ιδού, ο Σατανάς σας εζήτησε διά να σας κοσκινήσῃ ως τον σίτον· **32** πλην εγώ εδεήθην περί σου διά να μη εκλείψῃ η πίστις σου· και συ, όταν ποτέ επιστρέψῃς, στήριζον τους αδελφούς σου. **33** Ο δε είπε προς αυτόν· Κύριε, έτοιμος είμαι μετά σου να υπάγω και εις φυλακήν και εις θάνατον. **34** Ο δε είπε· Σοι λέγω, Πέτρε, δεν θέλει φωνάξει σήμερον ο αλέκτωρ, πριν απαρνηθής τρίς ότι δεν με γνωρίζεις. **35** Και είπε προς αυτούς· Ότε σας απέστειλα χωρίς βαλαντίου και σακκίου και υποδημάτων, μήπως εστερήθητέ τινός; οι δε είπον· Ουδενός. **36** Είπε λοιπόν προς αυτούς· Αλλά τώρα όστις έχει βαλάντιον

ας λάβῃ αυτό μετ' εαυτού, ομοίως και σακκίον, και όστις δεν έχει ας πωλήσῃ το ιμάτιον αυτού και ας αγοράσῃ μάχαιραν. **37** Διότι σας λέγω ότι έτι τούτο το γεγραμμένον πρέπει να εκτελεσθή εις εμέ, το, Και μετά ανόμων ελογίσθη. Διότι τα περί εμού γεγραμμένα λαμβάνουσι τέλος. **38** Οι δε είπον· Κύριε, ιδού, ήδη δύο μάχαιραι. Ο δε είπε προς αυτούς· Ικανόν είναι. **39** Και εξελθών υπήγει κατά την συνήθειαν εις το όρος των Ελαιών· ηκολούθησαν δε αυτόν και οι μαθηταί αυτού. **40** Αφού δε ήλθεν εις τον τόπον, είπε προς αυτούς· Προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε εις πειρασμόν. **41** Και αυτός εχωρίσθη απ' αυτών ως λίθου βολήν, και γονατίσας προσήυχετο, **42** λέγων· Πάτερ, εάν θέλῃς να απομακρύνῃς το ποτήριον τούτο απ' εμού· πλην ουχί το θέλημά μου, αλλα το σον ας γείνη. **43** Εφάνη δε εις αυτόν άγγελος απ' ουρανού ενισχύων αυτόν. **44** Και ελθών εις αγωνίαν, προσήυχετο θερμότερον, έγεινε δε ο ιδρώς αυτού ως θρόμβοι αίματος καταβαίνοντες εις την γην. **45** Και σηκωθείς από της προσευχής, ήλθε προς τους μαθητάς αυτού και εύρεν αυτούς κοιμώμενος από της λύπης, **46** και είπε προς αυτούς· Τι κοιμάσθε; σηκώθητε και προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε εις πειρασμόν. **47** Ενώ δε αυτός ελάλει έτι, ιδού όχλος, και ο λεγόμενος Ιούδας, εις των δώδεκα, ήρχετο προ αυτών και επλησίασεν εις τον Ιησούν, διά να φιλήσῃ αυτόν. **48** Ο δε Ιησούς είπε προς αυτόν· Ιούδα, με φίλημα παραδίδεις τον Υιόν του ανθρώπου; **49** Ιδόντες δε οι περί αυτόν τι έμελλε να γείνη, είπον προς αυτόν· Κύριε, να κτυπήσωμεν με την μάχαιραν; **50** Και εκτύπησεν εις εξ αυτών τον δούλον του αρχιερέως και απέκοψεν αυτού το ωτίον το δεξιόν. **51** Αποκριθείς δε ο Ιησούς, είπεν· Αφήσατε έώς τούτου· και πιάσας το ωτίον αυτού ιάτρευσεν αυτόν. **52** Είπε δε ο Ιησούς προς τους ελθόντας επ' αυτόν αρχιερείς και στρατηγούς του ιερού και πρεσβυτέρους. Ως επί ληστήν εξήλθετε μετά μαχαιρών και ξύλων; **53** καθ' ήμεραν ήμην μετ' υμών εν τω ιερώ και δεν ηπλώσατε τας χείρας επ' εμέ. Αλλ' αυτή είναι η ώρα σας και η εξουσία του σκότους. **54** Συλλαβόντες δε αυτόν, έφεραν και εισήγαγον αυτόν εις τον οίκον του αρχιερέως. Ο δε Πέτρος ηκολούθει μακρόθεν. **55** Αφού δε ανάφαντες πυρ εν τω μέσω της αυλής συνεκάθησαν, εκάθητο ο Πέτρος εν μέσω αυτών. **56** Ιδούσα δε αυτόν μία τις δούλη καθήμενον προς το φως και ενατενίσασα εις αυτόν, είπε· Και ούτος ήτο μετ' αυτού. **57** Ο δε ηρηνήθη, λέγων· Γύνα, δεν γνωρίζω αυτόν. **58** Και μετ' ολίγον άλλος τις ιδών αυτόν, είπε· Και συ εξ αυτών είσαι. Ο δε Πέτρος είπεν· Άνθρωπε, δεν είμαι. **59** Και αφού επέρασεν ως μία ώρα, άλλος τις διίσχυριζετο, λέγων· Επ' αληθείας και ούτος μετ' αυτού ήτο· διότι Γαλιλαίος είναι. **60** Είπε δε ο Πέτρος· Άνθρωπε, δεν εξεώρω τι λέγεις. Και παρευθύς, ενώ αυτός ελάλει έτι, εφώναζεν ο αλέκτωρ. **61** Και στραφείς ο Κύριος ενέβλεψεν εις τον Πέτρον, και ενευθυμήθη ο Πέτρος τον λόγον του Κυρίου, ότι είπε προς αυτόν ότι πριν φωνάξῃ ο αλέκτωρ, θέλεις με απαρνηθῆ τρίς. **62** Και εξελθών έξω ο Πέτρος έκλαυσε πικρώς. **63** Και οι άνδρες οι κρατούντες τον Ιησούν ενέπαιζον αυτόν δέροντες, **64** και περικαλύψαντες αυτόν ερράπιζον το πρόσωπον αυτού και ηρώτων αυτόν, λέγοντες· Προφήτευσον τις είναι όστις σε εκτύπησε; **65** Και άλλα πολλά βλασφημούντες έλεγον εις αυτόν. **66** Και καθός έγεινεν ημέρα, συνήχθη το πρεσβύτεριον του λαού, αρχιερείς τε και γραμματείς, και ανεβίβασαν αυτόν εις το συνέδριον αυτών, λέγοντες· **67** Συ είσαι ο Χριστός; επεί προς ημάς είπε δε προς αυτούς. Εάν σας είπω, δεν θέλετε πιστεύσει, **68** εάν δε και ερωτήσω, δεν θέλετε μοι αποκριθῆ ουδέ θέλετε με απολύσει· **69** από του νυν θέλει είσθαι ο Υιός του ανθρώπου καθήμενος εκ

δεξιών της δυνάμεως του Θεού. **70** Είπον δε πάντες· Συ λοιπόν είσαι ο Υιός του Θεού; Ο δε είπε προς αυτούς· Σεις λέγετε ότι εγώ είμαι. **71** Οι δε είπον· Τι χρειάν έχομεν πλέον μαρτυρίας; διότι ημεῖς αυτοί ηκούσαμεν από του στόματος αυτού.

23 Τότε εσηκώθη άπαν το πλήθος αυτών και έφεραν αυτόν προς τον Πιλάτον. **2** Και ήρχισαν να κατηγορώσιν αυτόν, λέγοντες· Τούτον εύρομεν διαστρέφοντα το έθνος και εμποδίζοντα το να διδωσι φόρους εις τον Καίσαρα, λέγοντα αυτόν ότι είναι Χριστός βασιλεύς. **3** Ο δε Πιλάτος ηρώτησεν αυτόν, λέγων· Συ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων; Ο δε αποκριθείς προς αυτόν, είπε· Συ λέγεις. **4** Και ο Πιλάτος είπε προς τους αρχιερείς και τους όχλους· Ουδέν έγκλημα ευρίσκω εν τω ανθρώπω τούτω. **5** Οι δε επέμενον λέγοντες ότι Ταράττει τον λαόν, διδάσκων καθ' όλην την Ιουδαίαν, αρχίσας από της Γαλιλαίας έως εδών. **6** Ο δε Πιλάτος ακούσας Γαλιλαίαν ηρώτησεν αν ο άνθρωπος ήναι Γαλιλαίος, **7** και μαθών ότι είναι εκ της επικρατείας του Ηρώδου, έπεμψεν αυτόν προς τον Ηρώδη, όστις ήτο και αυτός εν Ιεροσολύμοις εν ταύταις ταις ημέραις. **8** Ο δε Ηρώδης, ιδών τον Ιησούν, εχάρη πολύ· διότι ήθελε προ πολλού να ιδη αυτόν, επειδή ήκουε πολλά περί αυτού και ήλπιζε να ιδη τι θαύμα γινόμενον υπ' αυτού. **9** Ηρώτα δε αυτόν με λόγους πολλούς· πλην αυτές δεν απεκρίθη προς αυτόν ουδέν. **10** Ίσταντο δε οι αρχιερείς και οι γραμματείς, κατηγορούντες αυτόν εντόνως. **11** Αφού δε ο Ηρώδης μετά των στρατευμάτων αυτού εξουθένησεν αυτόν και ενέπειξεν, ενέδυσεν αυτόν λαμπρόν ιμάτιον και έπεμψεν αυτόν πάλιν προς τον Πιλάτον. **12** Εν αυτή δε τη ημέρα ο Πιλάτος και ο Ηρώδης έγειναν φίλοι μετ' αλλήλων· διότι πρότερον ήσαν εις έχθραν προς αλλήλους. **13** Ο δε Πιλάτος, συγκαλέσας τους αρχιερείς και τους άρχοντας και τον λαόν, **14** είπε προς αυτούς· Εφέρατε προς εμέ τον άνθρωπον τούτον ως στασιάζοντα τον λαόν, και ιδού, εγώ ενώπιόν σας ανακρίνας δεν εύρον εν τω ανθρώπω τούτω ουδέν έγκλημα εκ όσων κατηγορείτε κατ' αυτού, **15** αλλ' ουδέ ο Ηρώδης, διότι σας έπεμψα προς αυτόν και ιδού, ουδέν άξιον θανάτου είναι πεπραγμένον υπ' αυτού. **16** Αφού λοιπόν παιδεύσω αυτόν, θέλω απολύσει. **17** Έπρεπε δε αναγκαιώς να απολήι εις αυτούς ένα εν τη εορτή. **18** Πάντες δε ομού ανέκραξαν, λέγοντες· Σήκωσον τούτον, απολύσον δε εις ημάς τον Βαραββάν· **19** όστις διά στάσιν τινά γενομένην εν τη πόλει και διά φόνον ήτο βεβλημένος εις φυλακήν. **20** Πάλιν λοιπόν ο Πιλάτος ελάλησε προς αυτούς, θέλων να απολύση τον Ιησούν. **21** Οι δε εφώναζον, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αυτόν. **22** Ο δε και τρίτην φοράν είπε προς αυτούς· Και τι κακόν έπραξεν ούτος; ουδεμίαν αιτίαν θανάτου εύρον εν αυτώ· αφού λοιπόν παιδεύσω αυτόν, θέλω απολύσει. **23** Αλλ' εκείνοι επέμενον, με φωνάς μεγάλας ζητούντες να σταυρωθή, και αι φωναί αυτών και των αρχιερέων υπερίσχυον. **24** Και ο Πιλάτος απεφάσισε να γείνη το ζήτημα αυτών, **25** και απέλυσεν εις αυτούς τον διά στάσιν και φόνον βεβλημένον εις την φυλακήν, τον οποίον εζήτουν, τον δε Ιησούν παρέδωκεν εις το θέλημα αυτών. **26** Και καθώς έφεραν αυτόν έξω, επίασαν Σίμωνα τινά Κυρηνάιον, ερχόμενον από του αγρού, και έθεσαν επάνω αυτού τον σταυρόν, διά να φέρη αυτόν όπισθεν του Ιησού. **27** Ηκολούθει δε αυτόν πολύ πλήθος του λαού και γυναικών, αίτινες και ωδύροντο και εθρήνηον αυτόν. **28** Στραφείς δε προς αυτόν ο Ιησούς, είπε· Θυγατέρες της Ιερουσαλήμ, μη κλαίετε δι' εμέ, αλλά δι' εαυτάς κλαίετε και διά τα τέκνα σας. **29** Διότι ιδού, έρχονται ημέραι καθ' ας θέλουσιν ειπεί· Μακάριαι αι στείραι και αι κοιλίαι, αίτινες δεν εγέννησαν, και οι μαστοί, αίτινες δεν

εθήλασαν. **30** Τότε θέλουσιν αρχίσει να λέγωσιν εις τα όρη, Πέσετε εφ' ημάς, και εις τα βουνά, Σκεπάσατε ημάς· **31** διότι εάν εις το υγρόν ζύλον πράττωσι ταύτα, τι θέλει γείνει εις το ξηρόν; **32** Εφέροντο δε και άλλοι δύο μετ' αυτού, οίτινες ήσαν κακούργοι διά να θανατωθώσι. **33** Και ότε ήλθον εις τον τόπον τον ονομαζόμενον Κρανίον, εκεί εσταύρωσαν αυτόν και τους κακούργους, τον μεν εκ δεξιών, τον δε εξ αριστερών. **34** Ο δε Ιησούς έλεγε· Πάτερ, συγχώρησον αυτούς· διότι δεν εξεύρουσι τι πράττωσι. Διαμεριζόμενοι δε τα ιμάτια αυτού, έβαλον κλήρον. **35** Και ίστατο ο λαός θεωρών. Ενέπειζον δε και οι άρχοντες μετ' αυτών, λέγοντες· Άλλους έσωσον, ας σώση αυτόν, εάν ούτος ήναι ο Χριστός ο εκλεκτός του Θεού. **36** Ενέπειζον δε αυτόν και οι στρατιώται, πλησιάζοντες και προσφέροντες όζος εις αυτόν **37** και λέγοντες· Εάν συ ήσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων, σώσον σεαυτόν. **38** Ήτο δε και επιγραφή γεγραμμένη επάνωθεν αυτού με γράμματα Ελληνικά και Ρωμαϊκά και Εβραϊκά· Ούτος εστίν ο Βασιλεύς των Ιουδαίων. **39** Εις δε των κρεμασθέντων κακούργων εβλασφήμη αυτόν, λέγων· Εάν συ ήσαι ο Χριστός, σώσον σεαυτόν και ημάς. **40** Αποκριθείς δε ο άλλος, επέπληττεν αυτόν, λέγων· Ουδέ τον Θεόν δεν φοβείσαι συ, όστις είσαι εν τη αυτή καταδίκη; **41** και ημεῖς μεν δικαίως· διότι άξια των όσα επράξαμεν απολαμβάνομεν· ούτος όμως ουδέν άτοπον έπραξε. **42** Και έλεγε προς τον Ιησούν· Μνήσθητι μου, Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία σου. **43** Και είπε προς αυτόν ο Ιησούς· Αληθώς σου λέγω, σήμερον θέλεις είσθαι μετ' εμού εν τω παραδείσω. **44** Ήτο δε ως έκτη ώρα και έγεινε σκότος εφ' όλην την γην έως ώρας εννάτης, **45** και εσκοτίσθη ο ήλιος και εσχίσθη εις το μέσον το καταπέτασμα του ναού· **46** και φωνάσας με φωνήν μεγάλην ο Ιησούς είπε· Πάτερ, εις χείρας σου παραδίδω το πνεύμά μου· και ταύτα ειπών εζέπνευσεν. **47** Ιδών δε ο εκατόνταρχος το γερόμενον, εδόξασε τον Θεόν, λέγων· Όντως ο άνθρωπος ούτος ήτο δίκαιος. **48** Και πάντες οι όχλοι οι συνελθόντες εις την θεωρίαν ταύτην, βλέποντες τα γερόμενα, υπέστρεφον τύπτοντες τα στήθη αυτών. **49** Ίσταντο δε μακρόθεν πάντες οι γνωστοί αυτού, και αι γυναίκες αίτινες συνηκολούθησαν αυτόν από της Γαλιλαίας, και έβλεπον ταύτα. **50** Και ιδού, ανήρ τις Ιωσήφ το όνομα, όστις ήτο βουλευτής, ανήρ αγαθός και δίκαιος, **51** ούτος δεν ήτο σύμφωνος με την βουλήν και την πράξιν αυτών, από Αρμαθαίας πόλεως των Ιουδαίων, όστις και αυτός περιέμενε την βασιλείαν του Θεού, **52** ούτος ελθών προς τον Πιλάτον, εζήτησε το σώμα του Ιησού, **53** και καταβίβάσας αυτό ετύλιξεν αυτό με σινδώνα και έθεσεν αυτό εν μνημείω λελατομημένω· όπου ουδείξ έτι είχαν ενταφιασθή. **54** Και ήτο ημέρα παρασκευή, και εξημέρονε σάββατον. **55** Ηκολούθησαν δε και γυναίκες, αίτινες είχαν ελθεί μετ' αυτού από της Γαλιλαίας, και είδον το μνημείον και πως ετέθη το σώμα αυτού. **56** Και αφού υπέστρεψαν ητοίμασαν αρώματα και μύρα. Και το μεν σάββατον ησύχασαν κατά την εντολήν.

24 Την δε πρώτην ημέραν της εβδομάδος, ενώ ήτο όρθρος βαθύς, ήλθον εις το μνήμα φέρουσαι τα οποία ητοίμασαν αρώματα, και άλλαι τινές μετ' αυτών. **2** Εύρον δε τον λίθον αποκεκυλισμένον από του μνημείου, **3** και εισελθούσαι δεν εύρον το σώμα του Κυρίου Ιησού. **4** Και ενώ ήσαν εν απορία περί τούτου, ιδού, δύο άνδρες εστάθησαν έμπροσθεν αυτών με ιμάτια ασπράττοντα. **5** Καθώς δε αύται εφοβήθησαν και έκλινον το πρόσωπον εις την γην, είπον προς αυτάς· Τι ζητείτε τον ζώντα μετά των νεκρών; **6** δεν είναι εδώ, αλλ' ανέστη· ενθυμήθητε πως ελάλησε προς εσάς, ενώ ήτο έτι εν τη Γαλιλαία,

7 λέγων ότι πρέπει ο Υιός του ανθρώπου να παραδοθή εις χείρας ανθρώπων αμαρτωλών και να σταυρωθή και την τρίτην ημέραν να αναστηθή. 8 Και ενευμήθησαν τους λόγους αυτού. 9 Και αφού υπέστρεψαν από του μνημείου, απήγγειλαν ταύτα πάντα προς τους ένδεκα και πάντας τους λοιπούς. 10 Ήσαν δε η Μαγδαληνή Μαρία και Ιωάννα και Μαρία η μήτηρ του Ιακώβου και αι λοιπαί μετ' αυτών, αίτινες έλεγον ταύτα προς τους αποστόλους. 11 Και οι λόγοι αυτών εφάνησαν ενώπιον αυτών ως φλυαρία, και δεν επίστευον εις αυτάς. 12 Ο δε Πέτρος σηκωθείς έδραμεν εις το μνημείον, και παρακύψας βλέπει τα σάβανα κείμενα μόνα, και ανεχώρησε, θαυμάζων καθ' εαυτόν το γεγονός. 13 Και ιδού, δύο εξ αυτών επορεύοντο εν αυτή τη ημέρα εις κώμην ονομαζομένην Εμμαούς, απέχουσαν εξήκοντα στάδια από Ιερουσαλήμ. 14 Και αυτοί ωμίλουν προς αλλήλους περί πάντων των συμβεβηκότων τούτων. 15 Και ενώ ωμίλουν και συνδιελέγοντο, πλησιάσας και αυτός ο Ιησούς επορεύετο μετ' αυτών. 16 αλλ' οι οφθαλμοί αυτών εκρατούντο διά να μη γνωρίσωσιν αυτόν. 17 Είπε δε προς αυτούς Τίνες είναι οι λόγοι ούτοι, τους οποίους συνομιλείτε προς αλλήλους περιπατούντες, και είσθε σκυθρωποί; 18 Αποκριθείς δε ο εις, ονομαζόμενος Κλεόπας, είπε προς αυτόν· Συ μόνος παροικείς εν Ιερουσαλήμ και δεν έμαθες τα γεγόμενα εν αυτή εν ταις ημέραις ταύταις; 19 Και είπε προς αυτούς Ποία; Οι δε είπον προς αυτόν· Τα περί Ιησού του Ναζωραίου, όστις εστάθη ανήρ προφήτης δυνατός εν έργω και λόγω ενώπιον του Θεου και παντός του λαού, 20 και πως παρέδωκαν αυτόν οι αρχιερείς και οι άρχοντες ημών εις καταδίκην θανάτου και εσταύρωσαν αυτόν. 21 Ημείς δε ηλπίζομεν ότι αυτός είναι ο μέλλων να λυτρώση τον Ισραήλ· αλλά και προς τούτοις πάσι τρίτη ημέρα είναι σήμερον αύτη, αφού έγειναν ταύτα. 22 Αλλά και γυναίκες τινές εξ ημών εξέπληξαν ημάς, αίτινες υπήγον την αυγήν εις το μνημείον, 23 και μη ευρούσαι το σώμα αυτού, ήλθον λέγουσαι ότι είδον και οπτασίαν αγγέλων, οίτινες λέγουσιν ότι αυτός ζη. 24 Και τινές των υμετέρων υπήγον εις το μνημείον και εύρον ούτω, καθώς και αι γυναίκες είπον, αυτόν όμως δεν είδον. 25 Και αυτός είπε προς αυτούς· Ω ανόητοι και βραδείς την καρδίαν εις το να πιστεύητε εις πάντα όσα ελάλησαν οι προφήται· 26 δεν έπρεπε να πάθη ταύτα ο Χριστός και να εισέλθη εις την δόξαν αυτού; 27 Και αρχίσας από Μωϋσέως και από πάντων των προφητών, διημήνευεν εις αυτούς τα περί εαυτού γεγραμμένα εν πάσαις ταις γραφαίς. 28 Και επλησίασαν εις την κώμην όπου επορεύοντο, και αυτός προσεποικίετο ότι υπάγει μακρότερα· 29 και παρεβίασαν αυτόν, λέγοντες· Μείνον μεθ' ημών, διότι πλησιάζει η εσπέρα και έκλινεν η ημέρα. Και εισήλθε διά να μείνη μετ' αυτών. 30 Και αφού εκάθησε μετ' αυτών εις την τράπεζαν, λαβών τον άρτον ευλόγησε και κόψας έδιδεν εις αυτούς. 31 Αυτών δε διηνοίχθησαν οι οφθαλμοί, και εγνώρισαν αυτόν. Και αυτός έγεινεν άφαντος απ' αυτών. 32 Και είπον προς αλλήλους· Δεν εκαιέτο εν υμίν η καρδιά ημών, ότε ελάλει προς ημάς καθ' οδόν και μας εξήγει τας γραφάς; 33 Και σηκωθέντες τη αυτή ώρα υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ, και εύρον συνηθροισμένους τους ένδεκα και τους μετ' αυτών, 34 οίτινες έλεγον ότι όντως ανέστη ο Κύριος και εφάνη εις τον Σίμωνα. 35 Και αυτοί διηγούνται τα εν τη οδώ και πως εγνώρισθη εις αυτούς, ενώ έκοπτε τον άρτον. 36 Ενώ δε ελάλουν ταύτα, αυτός ο Ιησούς εστάθη εν μέσω αυτών και λέγει προς αυτούς· Ειρήνη υμίν. 37 Εκείνοι δε εκπλαγέντες και έμφοβοι γενόμενοι ενόμιζον ότι έβλεπον πνεύμα. 38 Και είπε προς αυτούς· Διά τι είσθε τεταραγμένοι;

και διά τι αναβαίνουνσιν εις τας καρδίας σας διαλογισμοί; 39 ίδετε τας χείρας μου και τους πόδας μου, ότι αυτός εγώ είμαι· ψηλαφήσατέ με και ίδετε, διότι πνεύμα σάρκα και οστέα δεν έχει, καθώς εμέ θεωρείτε έχοντα. 40 Και τούτο ειπών, έδειξεν εις αυτούς τας χείρας και τους πόδας. 41 Ενώ δε αυτοί ήπίστουν έτι από της χαράς και θαύμαζον, είπε προς αυτούς· Έχετε τι φαγώσιμον ενταύθα; 42 Οι δε έδωκαν εις αυτόν μέρος οπτού ιχθύος και από κηρήθραν μέλιτος. 43 Και λαβών ενώπιον αυτών έφαγεν. 44 Είπε δε προς αυτούς· Ούτοι είναι οι λόγοι, τους οποίους ελάλησα προς υμάς ότε ήμην έτι μεθ' υμών, ότι πρέπει να πληρωθώσι πάντα τα γεγραμμένα εν τω νόμω του Μωϋσέως και προφήταις και ψαλμοίς περί εμού. 45 Τότε διηνοιξεν αυτόν τον νοούν, διά να καταλάβωσι τάς γραφάς· 46 και είπε προς αυτούς ότι ούτως είναι γεγραμμένον και ούτως έπρεπε να πάθη ο Χριστός και να αναστηθή εκ νεκρών τη τρίτη ημέρα, 47 και να κηρυχθή εν τω ονόματι αυτού μετάνοια και άφεσις αμαρτιών εις πάντα τα έθνην, γινομένης αρχής από Ιερουσαλήμ. 48 Σεις δε είσθε μάρτυρες τούτων. 49 Και ιδού, εγώ αποστέλλω την επαγγελίαν του Πατρός μου εφ' υμάς· σεις δε καθήσατε εν τη πόλει Ιερουσαλήμ εωσού ενδυθήτε δύναμιν εξ ύψους. 50 Και έφερεν αυτούς έξω έως εις Βηθανίαν, και υψώσας τας χείρας αυτού ευλόγησεν αυτούς. 51 Και ενώ ευλόγει αυτούς, απεχωρίσθη απ' αυτών και ανεφέρετο εις τον ουρανόν. 52 Και αυτοί προσκυνήσαντες αυτόν, υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ μετά χαράς μεγάλης, 53 και ήσαν διαπαντός εν τω ιερώ, αινούντες και ευλογούντες τον Θεόν. Αμήν.

Κατα Ιωαννην

1 Εν αρχή ήτο ο Λόγος, και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ, και Θεός ήτο ο Λόγος. **2** Ούτος ήτο εν αρχή παρά τω Θεώ. **3** Πάντα δι' αυτού έγιναν, και χωρίς αυτού δεν έγινεν ουδέ εν, το οποίον έγινεν. **4** Εν αυτό ήτο ζωή, και η ζωή ήτο το φως των ανθρώπων. **5** Και το φως εν τη σκοτία φέγγει και η σκοτία δεν κατέλαβεν αυτό. **6** Υπήρξεν άνθρωπος απεσταλμένος παρά Θεού, ονομαζόμενος Ιωάννης. **7** Ούτος ήλθεν εις μαρτυρίαν, διά να μαρτυρήσῃ περί του φωτός, διά να πιστεύσωσι πάντες δι' αυτού. **8** Δεν ήτο εκείνος το φως, αλλά διά να μαρτυρήσῃ περί του φωτός. **9** Ήτο το φως το αληθινόν, το οποίον φωτίζει πάντα άνθρωπον ερχόμενον εις τον κόσμον. **10** Ήτο εν τω κόσμω, και ο κόσμος έγινε δι' αυτού, και ο κόσμος δεν εγνώρισεν αυτόν. **11** Εις τα ίδια ήλθε, και οι ίδιοι δεν εδέχθησαν αυτόν. **12** Όσοι δε εδέχθησαν αυτόν, εις αυτούς έδωκεν εξουσίαν να γείνωσι τέκνα Θεού, εις τους πιστεύοντας εις το όνομα αυτού. **13** Οίτινες ουχι εξ αιμάτων ουδέ εκ θελήματος σαρκός ουδέ εκ θελήματος ανδρός, αλλ' εκ Θεού γεννήθησαν. **14** Και ο Λόγος έγινε σαρξ και κατώκησε μεταξύ ημών, και είδομεν την δόξαν αυτού, δόξαν ως μονογενοῦς παρά του Πατρός, πλήρης χάριτος και αληθείας. **15** Ο Ιωάννης μαρτυρεί περί αυτού και φωνάζει, λέγων· Ούτος ήτο περί ου είπον, Ο οπίσω μου ερχόμενος είναι ανώτερος μου, διότι ήτο πρότερός μου. **16** Και πάντες ημείς ελάβομεν εκ του πληρώματος αυτού και χάριν αντί χάριτος. **17** Διότι και ο νόμος εδόθη διά του Μωυσέως· η δε χάρις και αλήθεια έγινε διά Ιησού Χριστού. **18** Ουδεις είδε ποτέ τον Θεόν· ο μονογενής Υιός, ο ων εις τον κόλπον του Πατρός, εκείνος εφανέρωσεν αυτόν. **19** Και αύτη είναι η μαρτυρία του Ιωάννου, ότε απέστειλαν οι Ιουδαίοι εξ Ιεροσολύμων ιερεις και Λευίτας διά να ερωτήσωσιν αυτόν· Συ τις είσαι; **20** Και ώμολόγησε και δεν ηρηγήθη και ώμολόγησε ότι δεν είμαι εγώ ο Χριστός. **21** Και ηρώτησαν αυτόν· Τι λοιπόν; Ηλίяс είσαι συ; και λέγει, δεν είμαι. Ο προφήτης είσαι συ; και απεκρίθη, Ουχι. **22** Είπον λοιπόν προς αυτόν· Τις είσαι; διά να δώσωμεν απόκρισιν εις τους αποστειλαντας ημάς· τι λέγεις περί σεαυτού; **23** Απεκρίθη· Εγώ είμαι φωνή βοώντος εν τη ερήμω, ευθύνατε την οδόν του Κυρίου, καθώς είπεν Ησαΐας ο προφήτης. **24** Οι δε απεσταλμένοι ήσαν εκ των Φαρισαίων. **25** Και ηρώτησαν αυτόν και είπον προς αυτόν· Διά τι λοιπόν βαπτίζεις, εάν συ δεν είσαι ο Χριστός ούτε ο Ηλίяс ούτε ο προφήτης; **26** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιωάννης λέγων· Εγώ βαπτίζω εν ύδατι· εν μέσω δε υμών ίσταται εκείνος, τον οποίον σεις δεν γνωρίζετε. **27** Αυτός είναι ο οπίσω μου ερχόμενος, όστις είναι ανώτερός μου, του οποίου εγώ δεν είμαι άξιος να λύσω το λωρίον του υποδήματός αυτού. **28** Ταύτα έγιναν εν Βηθαβαρά πέραν του Ιορδάνου, όπου ήτο ο Ιωάννης βαπτίζων. **29** Τη επαύριον βλέπει ο Ιωάννης τον Ιησούν ερχόμενον προς αυτόν και λέγει· Ιδού, ο Αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου. **30** Ούτος είναι περί ου εγώ είπον· Οπίσω μου έρχεται ανήρ, όστις είναι ανώτερός μου, διότι ήτο πρότερός μου. **31** Και εγώ δεν εγνώριζον αυτόν, αλλά διά να φανερωθή εις τον Ισραήλ, διά τούτο ήλθον εγώ βαπτίζων εν τω ύδατι. **32** Και εμαρτύρησεν ο Ιωάννης, λέγων ότι είδον το Πνεύμα καταβαίνον ως περιστεράν εξ ουρανού και έμεινεν επ' αυτόν. **33** Και εγώ δεν εγνώριζον αυτόν· αλλ' ο έμφυς με διά να βαπτίζω εν ύδατι εκείνος μου είπεν· εις όντινα ίδης το Πνεύμα καταβαίνον και μένον επ' αυτόν, ούτος είναι ο βαπτίζων εν Πνεύματι Αγίω. **34** Και εγώ είδον και εμαρτύρησα, ότι ούτος είναι ο Υιός του Θεού. **35** Τη επαύριον

πάλιν ίστατο ο Ιωάννης και δύο εκ των μαθητών αυτού, **36** και εμβλέψας εις τον Ιησούν περιπατούντα, λέγει· Ιδού, ο Αμνός του Θεού. **37** Και ήκουσαν αυτόν οι δύο μαθηταί λαλούντα και ηκολούθησαν τον Ιησούν. **38** Στραφείς δε ο Ιησούς και ιδών αυτούς ακολουθούντας, λέγει προς αυτούς· Τι ζητείτε; Οι δε είπον προς αυτόν, Ραββί, το οποίον ερμηνευόμενον λέγεται, Διδάσκαλε, που μένεις; **39** Λέγει προς αυτούς· Έλθετε και ίδετε, ήλθον και είδον που μένει, και έμειναν παρ' αυτώ την ημέραν εκείνην· η δε ώρα ήτο ως δεκάτη. **40** Ήτο Ανδρέας ο αδελφός του Σίμωνος Πέτρου εις εκ των δύο, οίτινες ήκουσαν περί αυτού παρά του Ιωάννου και ηκολούθησαν αυτόν. **41** Ούτος πρώτος ευρίσκει τον εαυτού αδελφόν Σίμωνα και λέγει προς αυτόν· Ευρίκαμεν τον Μεσσίαν, το οποίον μεθερμηνευόμενον είναι ο Χριστός. **42** Και έφερεν αυτόν προς τον Ιησούν. Εμβλέψας δε εις αυτόν ο Ιησούς είπε· Συ είσαι Σίμων, ο υιός του Ιωνά· συ θέλεις ονομασθή Κηφάς, το οποίον ερμηνεύεται Πέτρος. **43** Τη επαύριον ηθέλησεν ο Ιησούς να εξέλθῃ εις την Γαλιλαίαν· και ευρίσκει τον Φίλιππον και λέγει προς αυτόν· Ακολούθησέ μοι. **44** Ήτο δε ο Φίλιππος από Βηθσαϊδά, εκ της πόλεως Ανδρέου και Πέτρου. **45** Ευρίσκει Φίλιππον τον Ναθαναήλ και λέγει προς αυτόν· Εκείνον τον οποίον έγγραφεν ο Μωυσής εν τω νόμω και οι προφηταί ευρίκαμεν, Ιησούν τον υιόν του Ιωσήφ τον από Ναζαρέτ. **46** Και είπε προς αυτόν ο Ναθαναήλ· Εκ Ναζαρέτ δύναται να ιδεθῃ τι αγαθόν; Λέγει προς αυτόν ο Φίλιππος, Έρχου και ίδε. **47** Είδεν ο Ιησούς τον Ναθαναήλ ερχόμενον προς αυτόν και λέγει περί αυτού· Ιδού, αληθώς Ισραηλίτης, εις τον οποίον δόλος δεν υπάρχει. **48** Λέγει προς αυτόν ο Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Πριν ο Φίλιππος σε φωνάξῃ, όντα υποκάτω της συκιάς, είδόν σε. **49** Απεκρίθη ο Ναθαναήλ και λέγει προς αυτόν· Ραββί, συ είσαι ο Υιός του Θεού, συ είσαι ο βασιλεύς του Ισραήλ. **50** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Επειδή σοι είπον· είδόν σε υποκάτω της συκιάς, πιστεύεις; μεγαλήτερα τούτων θέλεις ιδεί. **51** Και λέγει προς αυτόν· Αληθώς, αληθώς σας λέγω· από του νυν θέλετε ιδεί τον ουρανόν ανεωγμένον και τους αγέλους του Θεού αναβαίνοντας και καταβαίνοντας επί τον Υιόν του ανθρώπου.

2 Και την τρίτην ημέραν έγινε γάμος εν Κανά της Γαλιλαίας, και ήτο η μήτηρ του Ιησού εκεί. **2** Προσεκλήθη δε και ο Ιησούς και οι μαθηταί αυτού εις τον γάμον. **3** Και επειδή έλειψεν ο οίνος, λέγει η μήτηρ του Ιησού προς αυτόν· Οίνον δεν έχουσι. **4** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Τι είναι μεταξύ εμού και σου, γύναι; δεν ήλθεν έτι η ώρα μου. **5** Λέγει η μήτηρ αυτού προς τους υπηρέτας· ό, τι σας λέγει, κάμετε. **6** Ήσαν δε εκεί υδρία λίθινα εξ κείμενα κατά το έθος του καθαρισμού των Ιουδαίων, χωρούσαι εκάστη δύο ή τρία μέτρα. **7** Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Γεμίσατε τας υδρίας ύδατος. Και εγέμισαν αυτάς έως άνω. **8** Και λέγει προς αυτούς· Αντλήσατε τώρα και φέρετε προς τον αρχιτρίκλινον. Και έφεραν. **9** Καθώς δε ο αρχιτρίκλινος εγεύθη το ύδωρ εις οίνον μεταβλημένον και δεν ήξευρε πόθεν είναι, οι υπηρέται όμως ήξευρον οι αντλήσαντες το ύδωρ φωνάζει τον νυμφίον ο αρχιτρίκλινος **10** και λέγει προς αυτόν· Πας άνθρωπος πρώτον τον καλόν οίνον βάλλει, και αφού πίσω πολύ, τότε τον κατώτερον· συ εφύλαξάν τον καλόν οίνον έως τώρα. **11** Ταύτην την αρχήν των θαυμάτων έκαμεν ο Ιησούς εν Κανά της Γαλιλαίας και εφανέρωσε την δόξαν αυτού, και έπίστευσαν εις αυτόν οι μαθηταί αυτού. **12** Μετά τούτο κατέβη εις Καπερναούμ αυτός και η μήτηρ αυτού και οι αδελφοί αυτού και οι μαθηταί αυτού,

και εκεί έμειναν ουχ πολλές ημέρας. **13** Επλησίαζε δε το πάσχα των Ιουδαίων, και ανέβη εις Ιεροσόλυμα ο Ιησούς. **14** Και εύρεν εν τω ιερών, τους πωλούντας βόας και πρόβατα και περιστεράς, και τους αργυραμοιβούς καθημένους. **15** Και ποιήσας μάστιγα εκ σχοινίων, έδιωξε πάντας εκ του ιερού και τα πρόβατα και τους βόας, και τα νομίματα των αργυραμοιβών έχυσε και τας τραπέζας ανέτρεψε, **16** και προς τους πωλούντας τας περιστεράς είπε: Σηκώσατε ταύτα εντεύθεν· μη κάμνετε τον οίκον του Πατρός μου οίκον εμπορίου. **17** Τότε ενεθυμήθησαν οι μαθηταί αυτού ότι είναι γεγραμμένον, Ο ζήλος του οίκου σου με κατέφαγεν. **18** Απεκρίθησαν λοιπόν οι Ιουδαίοι και είπον προς αυτόν· Τι σημείον δεικνύεις εις ημάς, διότι κάμνεις ταύτα; **19** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτούς· Χαλάσατε τον ναόν τούτον, και διά τριών ημερών θέλω εγειρεί αυτόν. **20** Και οι Ιουδαίοι είπον· Εις τεσσαράκοντα και εξ έτη ωκοδομήθη ο ναός ούτος, και συ θέλεις εγειρεί αυτόν εις τρεις ημέρας; **21** Εκείνος όμως έλεγε περί του ναού του σώματος αυτού. **22** Ότε λοιπόν ήγέρθη εκ νεκρών, ενεθυμήθησαν οι μαθηταί αυτού ότι του έλεγε προς αυτούς, και έπίστευσαν εις την γραφήν και εις τον λόγον, τον οποίον είπεν ο Ιησούς. **23** Και ενώ ήτο εν Ιεροσολύμοις κατά την εορτήν του πάσχα, πολλοί έπίστευσαν εις το όνομα αυτού, βλέποντες αυτού τα θαύματα, τα οποία έκαμνεν. **24** Αυτός δε ο Ιησούς δεν ενεπιστεύετο εις αυτούς, διότι εγνωρίζε πάντα, **25** και διότι δεν είχε χρεία διά να μαρτυρήση τις περί του ανθρώπου· επειδή αυτός εγνωρίζε τι ήτο εντός του ανθρώπου.

3 Ήτο δε άνθρωπος τις εκ των Φαρισαίων, Νικόδημος ονομαζόμενος, άρχων των Ιουδαίων. **2** Ούτος ήλθε προς τον Ιησουν διά νυκτός και είπε προς αυτόν· Ραββί, εξεύρομεν ότι από Θεού ήλθες διδάσκαλος· διότι ουδείς δύναται να κάμνη τα σημεία ταύτα, τα οποία συ κάμνεις, εάν δεν ήναι ο Θεός μετ' αυτού. **3** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή άνωθεν, δεν δύναται να ιδη την βασιλειάν του Θεού. **4** Λέγει προς αυτόν ο Νικόδημος· Πως δύναται άνθρωπος να γεννηθή γέροντων; μήποτε δύναται να εισέλθη δευτέραν φοράν εις την κοιλίαν της μητρός αυτού και να γεννηθή; **5** Απεκρίθη ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή εξ ύδατος και Πνεύματος, δεν δύναται να εισέλθη εις την βασιλειάν του Θεού. **6** Το γεγεννημένον εκ της σαρκός είναι σαρξ και το γεγεννημένον εκ του Πνεύματος είναι πνεύμα. **7** Μη θαυμάσης ότι σοι είπον, Πρέπει να γεννηθήτε άνωθεν. **8** Ο άνεμος όπου θέλει πνέει, και την φωνήν αυτού ακούεις, αλλά δεν εξεύρεις πόθεν έρχεται και που υπάγει· ούτως είναι πας, όστις εγεννήθη εκ του Πνεύματος. **9** Απεκρίθη ο Νικόδημος και είπε προς αυτόν· Πως δύναται να γείνωσι ταύτα; **10** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Συ είσαι ο διδάσκαλος του Ισραήλ και ταύτα δεν εξεύρεις; **11** Αληθώς, αληθώς σοι λέγω ότι εκείνο το οποίον εξεύρομεν λαλούμεν και εκείνο το οποίον είδομεν μαρτυρούμεν, και την μαρτυρίαν ημών δεν δέχσεθε. **12** Εάν τα επίγια σας είπον και δεν πιστεύητε, πως, εάν σας είπω τα επουράνια, θέλετε πιστεύσει; **13** Και ουδείς ανέβη εις τον ουρανόν ειμή ο καταβάς εκ του ουρανού, ο Υιός του ανθρώπου, ο ων εν τω ουρανών. **14** Και καθώς ο Μωϋσής ύψωσε τον όφιν εν τη ερήμω, ούτω πρέπει να πισωθή ο Υιός του ανθρώπου, **15** διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον. (αιθίνος g166) **16** Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν

αιώνιον. (αιθίνος g166) **17** Επειδή δεν απέστειλεν ο Θεός τον Υιόν αυτού εις τον κόσμον διά να κρίνη τον κόσμον, αλλά διά να σωθή ο κόσμος δι' αυτού. **18** Όστις πιστεύει εις αυτόν δεν κρίνεται, όστις όμως δεν πιστεύει είναι ήδη κεκριμένος, διότι δεν έπίστευσεν εις το όνομα του μονογενούς Υιού του Θεού. **19** Και αύτη είναι η κρίσις, ότι το φως ήλθεν εις τον κόσμον, και οι άνθρωποι ηγάπησαν το σκότος μάλλον παρά το φως· διότι ήσαν πονηρά τα έργα αυτών. **20** Επειδή πας, όστις πράττει φαύλα, μισεί το φως και δεν έρχεται εις το φως, διά να μη ελεγχθώσι τα έργα αυτού. **21** όστις όμως πράττει την αλήθειαν, έρχεται εις το φως, διά να φανερωθώσι τα έργα αυτού ότι επράχθησαν κατά Θεόν. **22** Μετά ταύτα ήλθεν ο Ιησούς και οι μαθηταί αυτού εις την γην της Ιουδαίας, και εκεί διέτριβε μετ' αυτών και εβάπτιζεν. **23** Ήτο δε και ο Ιωάννης βαπτίζων εν Αινών πλησίον του Σαλείμ, διότι ήσαν εκεί ύδατα πολλά, και ήρχοντο και εβαπτίζοντο. **24** Επειδή ο Ιωάννης δεν ήτο έτι βεβλημένος εις την φυλακήν. **25** Έγεινε λοιπόν συζήτησις περί καθαρισμού παρά των μαθητών του Ιωάννου με Ιουδαίους τινάς. **26** Και ήλθον προς τον Ιωάννην και είπον προς αυτόν· Ραββί, εκείνος όστις ήτο μετά σου πέραν του Ιορδάνου, εις τον οποίον συ εμαρτύρησας, ιδού, ούτος βαπτίζει και πάντες έρχονται προς αυτόν. **27** Απεκρίθη ο Ιωάννης και είπε· Δεν δύναται ο άνθρωπος να λαμβάνη ουδέν, εάν δεν ήναι δεδομένον εις αυτόν εκ του ουρανού. **28** Εις αυτού είσθε μάρτυρες μου ότι είπον· Δεν είμαι εγώ ο Χριστός, αλλ' ότι είμαι απεσταλμένος έμπροσθεν εκεινού. **29** Όστις έχει την νύμφην είναι νυμφίος· ο δε φίλος του νυμφίου, ο ιστάμενος και ακούων αυτόν, χαίρει καθ' υπερβολήν διά την φωνήν του νυμφίου. Αύτη λοιπόν η χαρά η ιδική μου επληρώθη. **30** Εκείνος πρέπει να αυξάνη, εγώ δε να ελαττώνωμαι. **31** Ο ερχόμενος άνωθεν είναι υπεράνω πάντων. Ο ων εκ της γης εκ της γης είναι και εκ της γης λαλεί· ο ερχόμενος εκ του ουρανού είναι υπεράνω πάντων, **32** και εκείνο το οποίον είδε και ήκουσε, τούτο μαρτυρεί, και ουδείς δέχεται την μαρτυρίαν αυτού. **33** Όστις δεχθή την μαρτυρίαν αυτού επεσφράγισεν ότι ο Θεός είναι αληθής. **34** Διότι εκεινος, τον οποίον απέστειλεν ο Θεός, τους λόγους του Θεού λαλεί· επειδή ο Θεός δεν δίδει εις αυτόν το Πνεύμα με μέτρον. **35** Ο Πατήρ αγαπά τον Υιόν και πάντα έδωκεν εις την χείρα αυτού. **36** Όστις πιστεύει εις τον Υιόν έχει ζωήν αιώνιον· όστις όμως απειθεί εις τον Υιόν δεν θέλει ιδεί ζωήν, αλλ' η οργή του Θεού μένει επάνω αυτού. (αιθίνος g166)

4 Καθώς λοιπόν έμαθεν ο Κύριος ότι ήκουσαν οι Φαρισαίοι ότι ο Ιησούς πλειότερους μαθητάς κάμνει και βαπτίζει παρά ο Ιωάννης· **2** αν και ο Ιησούς αυτός δεν εβάπτιζεν, αλλ' οι μαθηταί αυτού· **3** αφήκε την Ιουδαίαν και απήλθε πάλιν εις την Γαλιλαίαν. **4** Έπρεπε δε να περάση διά της Σαμαρείας. **5** Έρχεται λοιπόν εις πόλιν της Σαμαρείας λεγομένην Σιχάρ, πλησίον του αγρού, τον οποίον έδωκεν ο Ιακώβ εις τον Ιωσήφ τον υιόν αυτού. **6** Ήτο δε εκεί πηγή του Ιακώβ. Ο Ιησούς λοιπόν κεκοπιакώς εκ της οδοπορίας εκάθητο ούτως εις την πηγήν. Ωρα ήτο περίπου έκτη. **7** Έρχεται γυνή τις εκ της Σαμαρείας, διά να αντλήση ύδωρ. Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Δος μοι να πίνω. **8** Διότι οι μαθηταί αυτού είχαν υπάγει εις την πόλιν, διά να αγοράσωσι τροφάς. **9** Λέγει λοιπόν προς αυτόν η γυνή η Σαμαρείτις· Πως συ, Ιουδαίος και ζητείς να πίνη παρ' εμού, ήτις είμαι γυνή Σαμαρείτις; Διότι δεν συγκοινωνούσιν οι Ιουδαίοι με τους Σαμαρείτας. **10** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτήν· Εάν ήξευρες την δωρεάν του Θεού, και τις είναι

ο λέγων σοι, Δος μοι να πίνω, συ ήθελες ζητήσει παρ' αυτού, και ήθελε σοι δώσει ύδωρ ζω. **11** Λέγει προς αυτόν η γυνή Κύριε, ούτε άντλημα έχεις, και το φρέαρ είναι βαθύ· πόθεν λοιπόν έχεις το ύδωρ το ζων; **12** μήπως συ είσαι μεγαλύτερος του πατρός ημών Ιακώβ, όστις έδωκεν εις ημάς το φρέαρ, και αυτός έπιεν εξ αυτού και οι υιοί αυτού και τα θρέματα αυτού; **13** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτήν· Πας όστις πίνει εκ του ύδατος τούτου θέλει διψήσει πάλιν· **14** όστις όμως πih εκ του ύδατος, το οποίον εγώ θέλω δώσει εις αυτόν, δεν θέλει διψήσει εις τον αιώνα, αλλά το ύδωρ, το οποίον θέλω δώσει εις αυτόν, θέλει γείνει εν αυτό πηγής ύδατος αναβλύζοντας εις ζωήν αιώνιον. (aiōn g165, aiōnios g166) **15** Λέγει προς αυτόν η γυνή· Κύριε,δος μοι τούτο το ύδωρ, διά να μη διψώ μηδέ να έρχωμαι εδω να αντλώ. **16** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Ύπαγε, κάλεσον τον άνδρα σου και ελθέ εδω. **17** Απεκρίθη η γυνή και είπε· Δεν έχω άνδρα. Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Καλώς είπας ότι δεν έχω άνδρα· **18** διότι πέντε άνδρας έλαβες, και εκείνος, τον οποίον έχεις τώρα, δεν είναι ανήρ σου· τούτο αληθές είπας. **19** Λέγει προς αυτόν η γυνή· Κύριε, βλέπω ότι συ είσαι προφήτης. **20** Οι πατέρες ημών εις τούτο το όρος προσεκύνησαν, και σεις λέγετε ότι εν τοις Ιεροσολύμοις είναι ο τόπος όπου πρέπει να προσκυνώμεν. **21** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Γύναι, πίστευσόν μοι ότι έρχεται ώρα, ότε ούτε εις το όρος τούτο ούτε εις τα Ιεροσόλυμα θέλετε προσκυνήσει τον Πατέρα. **22** Σεις προσκυνείτε εκείνο το οποίον δεν εξεύρετε, ημείς προσκυνούμεν εκείνο το οποίον εξεύρομεν, διότι η σωτηρία είναι εκ των Ιουδαίων. **23** Πλην έρχεται ώρα, και ήδη είναι, ότε οι αληθινοί προσκυνηταί θέλουσι προσκυνήσει τον Πατέρα εν πνεύματι και αληθεία· διότι ο Πατήρ τούτουός ζητεί τους προσκυνόντας αυτόν. **24** Ο Θεός είναι Πνεύμα, και οι προσκυνούντες αυτόν εν πνεύματι και αληθεία πρέπει να προσκυνώσι. **25** Λέγει προς αυτόν η γυνή· Εξεύρω ότι έρχεται ο Μεσσίας, ο λεγόμενος Χριστός· όταν έλθη εκείνος, θέλει αναγγείλει εις ημάς πάντα. **26** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Εγώ είμαι, ο λαλών σοι. **27** Και επάνω εις τούτο ήλθον οι μαθηταί αυτού και εθαύμασαν ότι ελάλει μετά γυναικός· ουδείς όμως είπε, Τι ζητείς; ή Τι λαλείς μετ' αυτής; **28** Αφίκε λοιπόν η γυνή την υδρίαν αυτής και υπήγεν εις την πόλιν και λέγει προς τους ανθρώπους· **29** Έλθετε να ιδητε άνθρωπον, όστις μοι είπε πάντα όσα έπραξα· μήπως ούτος είναι ο Χριστός; **30** Εξήλθον λοιπόν εκ της πόλεως και ήρχοντο προς αυτόν. **31** Εν δε τα μεταξύ οι μαθηταί παρεκάλουν αυτόν λέγοντες· Ραββί, φάγε. **32** Ο δε είπε προς αυτούς· Εγώ έχω φαγητόν να φάγω, το οποίον σεις δεν εξεύρετε. **33** Έλεγον λοιπόν οι μαθηταί προς αλληλους· Μήπως τις έφερε προς αυτόν να φάγη; **34** Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Το εμόν φαγητόν είναι να πράττω το θέλημα του πέμπαντός με και να τελειώσω το έργον αυτού. **35** Δεν λέγετε σεις ότι τέσσαρες μίνες είναι έτι και ο θερισμός έρχεται; Ιδού, σας λέγω, υψώσατε τους οφθαλμούς σας και ιδετε τα χωράφια, ότι είναι ήδη λευκά προς θερισμόν. **36** Και ο θερίζων λαμβάνει μισθόν και συνάγει καρπόν εις ζωήν αιώνιον, διά να χαίρη ομού και ο σπείρων και ο θερίζων. (aiōnios g166) **37** Διότι κατά τούτο αληθεύει ο λόγος, ότι άλλος είναι ο σπείρων και άλλος ο θερίζων. **38** Εγώ σας απέστειλα να θερίζετε εκείνο, εις το οποίον σεις δεν εκοπιάσατε· άλλοι εκοπίασαν, και σεις εισήλθετε εις τον κόπον αυτών. **39** Εξ εκείνης δε της πόλεως πολλοί των Σαμαρειτών έπίστευσαν εις αυτόν διά τον λόγον της γυναικός, μαρτυρούσης ότι μοι είπε πάντα όσα έπραξα. **40** Καθώς λοιπόν ήλθον προς αυτόν

οι Σαμαρείται, παρεκάλουν αυτόν να μείνη παρ' αυτοίς και έμεινεν εκεί δύο ημέρας. **41** Και πολύ πλειότεροι έπίστευσαν διά τον λόγον αυτού, **42** και προς την γυναίκα έλεγον, ότι δεν πιστεύομεν πλέον διά τον λόγον σου· επειδή ημείς ηκούσαμεν, και γνωρίζομεν ότι ούτος είναι αληθώς ο Σωτήρ του κόσμου, ο Χριστός. **43** Μετά δε τας δύο ημέρας εξήλθεν εκείθεν και υπήγεν εις την Γαλιλαίαν. **44** Διότι αυτός ο Ιησούς εμαρτύρησεν ότι προφήτης εν τη πατριδι αυτού δεν έχει τιμήν. **45** Ότε λοιπόν ήλθεν εις την Γαλιλαίαν, εδέχθησαν αυτόν οι Γαλιλαίοι, ιδόντες πάντα όσα έκαμεν εν Ιεροσολύμοις κατά την εορτήν· διότι και αυτοί ήλθον εις την εορτήν. **46** Ήλθε λοιπόν ο Ιησούς πάλιν εις την Κανά της Γαλιλαίας, όπου έκαμε το ύδωρ οίνου. Και ήτο τις βασιλικός άνθρωπος, του οποίου ο υιός ησθένη εν Καπερναούμ· **47** ούτος ακούσας ότι ο Ιησούς ήλθεν εκ της Ιουδαίας εις την Γαλιλαίαν, υπήγε προς αυτόν και παρεκάλει αυτόν να καταβή και να ιατρεύση τον υιόν αυτού· διότι έμελλε να αποθάνη. **48** Είπε λοιπόν ο Ιησούς προς αυτόν· Εάν δεν ιδητε σημεία και τέρατα, δεν θέλετε πιστεύειν. **49** Λέγει προς αυτόν ο βασιλικός· Κύριε, ακούσα πριν αποθάνη το παιδίον μου. **50** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Ύπαγε, ο υιός σου ζη. Και έπίστευσεν ο άνθρωπος εις τον λόγον, τον οποίον είπε προς αυτόν ο Ιησούς, και ανεχώρει. **51** Ενώ δε ούτος ήδη κατέβαινεν, απήντησαν αυτόν οι δούλοι αυτού και απήγγειλαν λέγοντες ότι ο υιός σου ζη. **52** Ηρώτησε λοιπόν αυτούς την ώραν, καθ' ην έγεινε καλήτερα. Και είπον προς αυτόν ότι Χθες την εβδόμην ώραν αφήκεν αυτόν ο πυρετός. **53** Ενόησε λοιπόν ο πατήρ ότι έγεινε τούτο κατ' εκείνην την ώραν, καθ' ην ο Ιησούς είπε προς αυτόν ότι Ο υιός σου ζή και έπίστευσεν αυτός και όλη η οικία αυτού. **54** Τούτο πάλιν δεύτερον θαύμα έκαμεν ο Ιησούς, αφού ήλθεν εκ της Ιουδαίας εις την Γαλιλαίαν.

5 Μετά ταύτα ήτο εορτή των Ιουδαίων, και ανέβη ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα. **2** Είναι δε εν τοις Ιεροσολύμοις πλησίον της προβατικής πύλης κολυμβήθρα, η επονομαζομένη Εβραϊστί Βηθεσδά, έχουσα πέντε στοάς. **3** Εν ταύταις κατέκειτο πλήθος πολύ των ασθενοούντων, τυφλών, χωλών, ξηρών, οίτινες περιέμενον την κίνησιν του ύδατος. **4** Διότι άγγελος κατέβαινε κατά καιρόν εις την κολυμβήθραν και ετάραττε το ύδωρ· όστις λοιπόν εισήρχετο πρώτος μετά την ταραχήν του ύδατος, εγίνετο υγιής από οποιανδήποτε νόσον έπασχεν. **5** Ήτο δε εκεί άνθρωπός τις τριάκοντα οκτώ έτη πάσχων ασθένειαν. **6** Τούτον ιδών ο Ιησούς κατακειμένον, και εξεύρων ότι πολύν ήδη καιρόν πάσχει, λέγει προς αυτόν· Θέλεις να γείνης υγιής; **7** Απεκρίθη προς αυτόν ο ασθενών· Κύριε, άνθρωπον δεν έχω, διά να με βάλλη εις την κολυμβήθραν, όταν ταραχθή το ύδωρ· ενώ δε έρχομαι εγώ, άλλος προ εμού καταβαίνει. **8** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Εγέρθητι, σήκωσον τον κράββατόν σου και περιπάτει. **9** Και ευθής έγεινεν ο άνθρωπος υγιής και εσήκωσε τον κράββατον αυτού, και περιεπάτει. Ήτο δε σάββατον εκείνην την ημέραν. **10** Έλεγον λοιπόν οι Ιουδαίοι προς τον θεραπευμένον· Σάββατον είναι· Δεν σοι είναι συγκεχωρημένον να σηκώσης τον κράββατον. **11** Απεκρίθη προς αυτούς· Ο ιατρεύσας με, εκείνος μοι είπε· Σήκωσον τον κράββατόν σου, και περιπάτει. **12** Ηρώτησαν λοιπόν αυτόν· Τις είναι ο άνθρωπος, όστις σοι είπε, Σήκωσον τον κράββατόν σου και περιπάτει; **13** Ο δε ιατρευθείς δεν ήξευρε τις είναι· διότι ο Ιησούς υπεξήλθεν, επειδή ήτο όχλος πολύς εν τω τόπω. **14** Μετά ταύτα ευρίσκει αυτόν ο Ιησούς εν τω ιερώ και είπε προς αυτόν· Ιδού, έγεινης υγιής· μηκέτι αμάρτανε, διά να μη σοι γείνη τι χειρότερον. **15** Υπήγε λοιπόν ο άνθρωπος και ανήγγειλε

προς τους Ιουδαίους ότι ο Ιησούς είναι ο ιατρεύσας αυτόν. **16** Και διά τούτο κατέρεχον τον Ιησούν οι Ιουδαίοι και εζήτουν να θανατώσωσιν αυτόν, διότι έκαμνε ταύτα εν σαββάτω. **17** Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτούς: Ο Πατήρ μου εργάζεται έως τώρα, και εγώ εργάζομαι. **18** Διά τούτο λοιπόν μάλλον εζήτουν οι Ιουδαίοι να θανατώσωσιν αυτόν, διότι ουχί μόνον παρέβαινε το σάββατον, αλλά και Πατέρα εαυτού έλεγε τον Θεόν, ίσον με τον Θεόν κάμνων εαυτόν. **19** Απεκρίθη λοιπόν ο Ιησούς και είπε προς αυτούς: Αληθώς, αληθώς σας λέγω, δεν δύναται ο Υιός να πράττη ουδέν αφ' εαυτού, εάν δεν βλέπει τον Πατέρα πράττοντα τούτο· επειδή όσα εκείνος πράττει, ταύτα και ο Υιός πράττει ομοίως. **20** Διότι ο Πατήρ αγαπά τον Υιόν και δεικνύει εις αυτόν πάντα όσα αυτός πράττει, και μεγαλύτερα τούτων έργα θέλει δείξει εις αυτόν, διά να θαυμάζητε σεις. **21** Επειδή καθώς ο Πατήρ εγειρεί τους νεκρούς και ζωοποιεί, ούτω και ο Υιός ούστινας θέλει ζωοποιεί. **22** Επειδή ουδέ κρίνει ο Πατήρ ουδένα, αλλ' εις τον Υιόν έδωκε πάσαν την κρίσιν, **23** διά να τιμωσι πάντες τον Υιόν καθώς τιμωσι τον Πατέρα. Ο μη τιμών τον Υιόν δεν τιμά τον Πατέρα τον πέμψαντα αυτόν. **24** Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι ο ακούων τον λόγον μου και πιστεύων εις τον πέμψαντά με έχει ζωήν αιώνιον, και εις κρίσιν δεν έρχεται, αλλά μετέβη εκ του θανάτου εις την ζωήν. (αἰῶνιος g166) **25** Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι έρχεται ώρα, και ήδη είναι, ότε οι νεκροί θέλουσιν ακούσει την φωνήν του Υιού του Θεού, και οι ακούσαντες θέλουν ζήσει. **26** Διότι καθώς ο Πατήρ έχει ζωήν εν εαυτώ, ούτως έδωκε και εις τον Υιόν να έχει ζωήν εν εαυτώ. **27** και εξουσίαν έδωκεν εις αυτόν να κάμνη και κρίσιν, διότι είναι Υιός ανθρώπου. **28** Μη θαυμάζετε τούτο· διότι έρχεται ώρα, καθ' ην πάντες οι εν τοις μνημείοις θέλουσιν ακούσει την φωνήν αυτού. **29** και ο θέλων ενζέλθει οι πράξαντες τα αγαθά εις ανάστασιν ζωής, οι δε πράξαντες τα φαύλα εις ανάστασιν κρίσεως. **30** Δεν δύναμαι εγώ να κάμνω απ' εμαυτού ουδέν. Καθώς ακούω κρίνω, και η κρίσις η εμή δικαία είναι· διότι δεν ζητώ το θέλημα το εμόν, αλλά το θέλημα του πέμψαντός με Πατρός. **31** Εάν εγώ μαρτυρώ περί εμαυτού, η μαρτυρία μου δεν είναι αληθής. **32** Άλλος είναι ο μαρτυρών περί εμού, και εξεύρω ότι είναι αληθής η μαρτυρία, την οποίαν μαρτυρεί περί εμού. **33** Σεις απεστείλατε προς τον Ιωάννην, και μαρτύρησεν εις την αλήθειαν· **34** εγώ δε παρά ανθρώπου δεν λαμβάνω την μαρτυρίαν, αλλά λέγω ταύτα διά να σωθήτε σεις. **35** Εκείνος ήτο ο λύχνος ο καιόμενος και φέγγων, και σεις ήβλησάτε να αγαλλιασθήτε προς ώραν εις το φως αυτού. **36** Αλλ' εγώ έχω την μαρτυρίαν μεγαλητέραν της του Ιωάννου· διότι τα έργα, τα οποία μοι έδωκεν ο Πατήρ διά να τελειώσω αυτά, αυτά τα έργα, τα οποία εγώ πράττω, μαρτυρούσι περί εμού ότι ο Πατήρ με απέστειλε· **37** και ο πέμψας με Πατήρ, αυτός εμαρτύρησε περί εμού. Ούτε φωνήν αυτού ηκούσατε πρώτος ούτε όψιν αυτού είδατε. **38** Και τον λόγον αυτού δεν έχετε μένοντα εν εαυτοίς, διότι σεις δεν πιστεύετε εις τούτον, τον οποίον εκείνος απέστειλεν. **39** Ερευνάτε τας γραφάς, διότι σεις νομίζετε ότι εν αυταίς έχετε ζωήν αιώνιον· και εκείνοι είναι αι μαρτυρούσαι περί εμού· (αἰῶνιος g166) **40** πλιν δεν ήθελετε να έλθητε προς εμέ, διά να έχητε ζωήν. **41** Δόξαν παρά ανθρώπων δεν λαμβάνω· **42** αλλά σας εγνώρισα ότι την αγάπην του Θεού δεν έχετε εν εαυτοίς· **43** εγώ ήλθον εν τω ονόματι του Πατρός μου, και δεν με δέχεσθε· εάν άλλος έλθη εν τω ονόματι εαυτού, εκείνον θέλετε δεχθή. **44** Πως δύνασθε σεις να πιστεύσητε, οίτινες λαμβάνετε δόξαν ο εις παρά του άλλου, και δεν ζητείτε την δόξαν την παρά του μόνου Θεού; **45** Μη νομίζετε ότι εγώ θέλω

σας κατηγορήσει προς τον Πατέρα· υπάρχει ο κατηγορός σας ο Μωϋσής, εις τον οποίον σεις ηπίσαστε. **46** Διότι εάν επιστεύετε εις τον Μωϋσήν, ηθέλετε πιστεύσει εις εμέ· επειδή περί εμού εκείνος έγραψεν. **47** Εάν δε εις τα γεγραμμένα εκείνου δεν πιστεύητε, πως θέλετε πιστεύσει εις τους ιδικούς μου λόγους;

6 Μετά ταύτα ανεχώρησεν ο Ιησούς πέραν της θαλάσσης της Γαλιλαίας της Τιβεριάδος· **2** και ηκολούθει αυτόν όχλος πολύς, διότι έβλεπον τα θαύματα αυτού, τα οποία έκαμνεν επί των ασθενοούντων. **3** Ανέβη δε εις το όρος ο Ιησούς και εκεί εκάθητο μετά των μαθητών αυτού. **4** Επλησίαζε δε το πάσχα, η εορτή των Ιουδαίων. **5** Υψώσας λοιπόν ο Ιησούς τους οφθαλμούς και ιδών ότι πολύς όχλος έρχεται προς αυτόν, λέγει προς τον Φίλιππον· Πόθεν θέλομεν αγοράσει άρτους, διά να φάγωσιν ούτοι; **6** Έλεγε δε τούτο δοκιμάζων αυτόν· διότι αυτός ήγερσε τι έμελλε να κάμη. **7** Απεκρίθη προς αυτόν ο Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων άρτοι δεν αρκοΐσιν εις αυτούς, διά να λάβη ολίγον τι έκαστος αυτών. **8** Λέγει προς αυτόν εις εκ των μαθητών αυτού, Ανδρέας ο αδελφός Σίμωνος Πέτρου· **9** Εδώ είναι εν παιδάριον, το οποίον έχει πέντε άρτους κριθίνων και δύο οψάρια· αλλά ταύτα τι είναι εις τοσούτους; **10** Είπε δε ο Ιησούς· Κάμετε τους ανθρώπους να καθίσωσιν· ήτο δε χόρτος πολύς εν τω τόπω. Εκάθησαν λοιπόν οι άνδρες τον αριθμόν έως πεντακισχίλιοι. **11** Και έλαβεν ο Ιησούς τους άρτους και ευχαριστήσας διεμοίρασεν εις τους μαθητάς, οι δε μαθηταί εις τους καθημένους· ομοίως και εκ των οψαρίων όσον ήθελον. **12** Αφού δε εχορτάσθησαν, λέγει προς τους μαθητάς αυτούς· Συνάξατε τα περισσεύσαντα κλάσματα, διά να μη χαθή τίποτε. **13** Εσύναξαν λοιπόν και εγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων εκ των πέντε άρτων των κριθίνων, τα οποία περιπίσσευσαν εις τους φαγόντας. **14** Οι άνθρωποι λοιπόν, ιδόντες το θαύμα, το οποίον έκαμεν ο Ιησούς, έλεγον ότι Ούτος είναι αληθώς ο προφήτης ο μέλλων να έλθη εις τον κόσμον. **15** Ο Ιησούς λοιπόν γνωρίσας ότι μέλλουσι να έλθωσι και να αρπάσωσιν αυτόν, διά να κάμωσιν αυτόν βασιλέα, ανεχώρησε πάλιν εις το όρος αυτός μόνος. **16** Καθώς δε έγεινεν εσπέρα, κατέβησαν οι μαθηταί αυτού εις την θάλασσαν, **17** και εμβάντες εις το πλοίον, ήρχοντο πέραν της θαλάσσης εις Καπερναούμ. Και είχαν ήδη γίνει σκότος και ο Ιησούς δεν είχαν ελθει προς αυτούς, **18** και η θάλασσα υψόνετο, επειδή έπνεε δυνατός άνεμος. **19** Αφού λοιπόν εκωπηλάτησαν ως εικοσιπέντε ή τριάκοντα στάδια βλέπουσι τον Ιησούν περιπατούντα επί της θαλάσσης και πλησιάζοντα εις το πλοίον, και εφοβήθησαν. **20** Εκείνος δε λέγει προς αυτούς· Εγώ είμαι· μη φοβείσθε. **21** Ήθειλον λοιπόν να λάβωσιν αυτόν εις το πλοίον, και παρευθός το πλοίον έφθασεν εις την γην, εις την οποίαν υπήγαινον. **22** Τη επαύριον ο όχλος ο ιστάμενος πέραν της θαλάσσης ότε είδεν ότι πλοίαριον άλλο δεν ήτο εκεί· ειμή εν, εκείνο εις το οποίον εισήλθον οι μαθηταί αυτού, και ότι ο Ιησούς δεν εισήλθε μετά των μαθητών αυτού εις το πλοίαριον, αλλά μόνοι οι μαθηταί αυτού ανεχώρησαν· **23** ήλθον δε άλλα πλοίαρια εκ της Τιβεριάδος πλησίον του τόπου, όπου έφαγον τον άρτον, αφού ο Κύριος ευχαρίστησεν· **24** ότε λοιπόν είδεν ο όχλος ότι ο Ιησούς δεν είναι εκεί, ουδέ οι μαθηταί αυτού, εισήλθον και αυτοί εις τα πλοία και ήλθον εις Καπερναούμ ζητούντες τον Ιησούν. **25** Και ευρόντες αυτόν πέραν της θαλάσσης, είπον προς αυτόν· Ραββί, πότε ήλθες εδώ; **26** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς και είπεν· Αληθώς, αληθώς σας λέγω, με ζητείτε, ουχί διότι είδατε θαύματα, αλλά διότι εφάγετε εκ των άρτων και εχορτάσθητε. **27** Εργάζεσθε μη διά την τροφήν την φθειρομένην, αλλά διά

την τροφήν των μένωντων εις ζωὴν αἰώνιον, την οποίαν ο Υἱός του ἀνθρώπου θέλει σας δώσει διότι τούτον ἐσφράγησεν ο Πατὴρ ὁ Θεός. (αἰθῆνος g166) 28 Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτόν· Τι να κάμωμεν, διὰ να ἐργαζώμεθα τα ἔργα του Θεοῦ; 29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς και εἶπε πρὸς αὐτούς· Τούτο εἶναι τὸ ἔργον του Θεοῦ, να πιστεύσητε εις τούτον, τον οποίον ἐκεῖνος ἀπέστειλε. 30 Τότε εἶπον πρὸς αὐτόν· Τι σημείον λοιπὸν κάμνεις συ, διὰ να ἴδωμεν και πιστεῦσωμεν εις σε; τι ἐργάζεσαι; 31 οἱ πατέρες ἡμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἄρτον ἐκ του οὐρανοῦ ἔδωκεν εις αὐτούς να φάγωσιν. 32 Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σας λέγω, δεν ἔδωκεν εις εσάς τον ἄρτον ἐκ του οὐρανοῦ ὁ Μωϋσῆς, ἀλλ' ὁ Πατὴρ μου σας δίδει τον ἄρτον ἐκ του οὐρανοῦ τον ἀληθινόν. 33 Διότι ὁ ἄρτος του Θεοῦ εἶναι ὁ καταβαίνων ἐκ του οὐρανοῦ και δίδων ζωὴν εις τον κόσμον. 34 Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτόν· Κύριε, πάντοτε δος εις ἡμᾶς τον ἄρτον τούτον. 35 Και εἶπε πρὸς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Εγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὅστις ἐρχεται πρὸς ἐμέ, δεν θέλει πεινάσει, και ὅστις πιστεύει εις ἐμέ, δεν θέλει διψήσει πώποτε. 36 Πλην σας εἶπον ὅτι και με εἶδετε και δεν πιστεύετε. 37 Παν ὅ, τι μοι δίδει ὁ Πατὴρ, πρὸς ἐμέ θέλει ελθεῖ, και τον ἐρχόμενον πρὸς ἐμέ δεν θέλω ἐκβάλλει ἐξω· 38 διότι κατέβην ἐκ του οὐρανοῦ, οὐχὶ διὰ να κάμω τὸ θέλημα το ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα του πέμψαντός με. 39 Τούτο δε εἶναι τὸ θέλημα του πέμψαντός με Πατρός, παν ὅ, τι μοι ἔδωκε να μη ἀπολέσω οὐδὲν ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ να ἀναστήσω αὐτό ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 40 Και τούτο εἶναι τὸ θέλημα του πέμψαντός με, πας ὅστις βλέπει τον Υἱόν και πιστεύει εις αὐτόν να ἔχη ζωὴν αἰώνιον, και ἐγὼ θέλω ἀναστήσει αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. (αἰθῆνος g166) 41 Εγγύγγυζον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι εἶπεν, Εγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ του οὐρανοῦ, 42 και ἔλεγον· δεν εἶναι οὗτος Ἰησοῦς ὁ υἱός του Ἰωσήφ, του οποίου ἡμεῖς γνωρίζομεν τον πατέρα και την μητέρα; πῶς λοιπὸν λέγει οὗτος ὅτι ἐκ του οὐρανοῦ κατέβην; 43 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς και εἶπε πρὸς αὐτούς· Μη γογγύζετε μεταξύ σας. 44 Οὐδεὶς δύναται να ἔλθῃ πρὸς ἐμέ, εἴαν δεν ἐλκύσῃ αὐτόν ὁ Πατὴρ ὁ πέμψας με, και ἐγὼ θέλω ἀναστήσει αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. 45 Εἶναι γεγραμμένον ἐν τοις προφηταῖς· Και πάντες θέλουσιν εἰσθαι διδασκτοῦ του Θεοῦ. Πας λοιπὸν, ὅστις ἀκούσῃ παρὰ του Πατρὸς και μάθῃ, ἐρχεται πρὸς ἐμέ· 46 οὐχὶ ὅτι εἶδε τις τον Πατέρα, ἐμὴ ἐκεῖνος ὅστις εἶναι παρὰ του Θεοῦ, οὗτος εἶδε τον Πατέρα. 47 Ἀληθῶς ἀληθῶς, σας λέγω, Ὁ πιστεύων εις ἐμέ ἔχει ζωὴν αἰώνιον. (αἰθῆνος g166) 48 Εγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. 49 Οἱ πατέρες σας ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ και ἀπέθανον· 50 οὗτος εἶναι ὁ ἄρτος ὁ καταβαίνων ἐκ του οὐρανοῦ, διὰ να φάγῃ τις ἐξ αὐτοῦ και να μη ἀποθάνῃ. 51 Εγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ καταβάς ἐκ του οὐρανοῦ. Εἴαν τις φάγῃ ἐκ τούτου του ἄρτου, θέλει ζῆσει εις τον αἰῶνα. Και ὁ ἄρτος δε τον οποίον ἐγὼ θέλω δώσει, εἶναι ἡ σὰρξ μου την οποίαν ἐγὼ θέλω δώσει ὑπὲρ τῆς ζωῆς του κόσμου. (αἰθῆνος g165) 52 Εμάχοντο λοιπὸν πρὸς ἀλλήλους Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς δύναται οὗτος να δώσῃ εις ἡμᾶς να φάγωμεν την σάρκα αὐτοῦ; 53 Εἶπε λοιπὸν εἰς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Ἀληθῶς, ἀληθῶς σας λέγω, Εἴαν δεν φάγῃτε την σάρκα του υἱοῦ του ἀνθρώπου και πῖνετε τὸ αἷμα αὐτοῦ, δεν ἔχετε ζωὴν ἐν εαυτοῖς. 54 Ὅστις τρώγει την σάρκα μου και πίνει τὸ αἷμα μου, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, και ἐγὼ θέλω ἀναστήσει αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. (αἰθῆνος g166) 55 Διότι ἡ σὰρξ μου ἀληθῶς εἶναι τροφή, και τὸ αἷμα μου ἀληθῶς εἶναι πόσις. 56 Ὅστις τρώγει την σάρκα μου και πίνει τὸ αἷμα μου ἐν ἐμοὶ μένει, και ἐγὼ ἐν αὐτῷ. 57 Καθὼς με ἀπέστειλεν

ὁ ζῶν Πατὴρ και ἐγὼ ζῶ διὰ τον Πατέρα, οὕτω και ὅστις με τρώγει θέλει ζῆσει και ἐκεῖνος δι' ἐμέ. 58 Οὗτος εἶναι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ του οὐρανοῦ, οὐχὶ καθὼς οἱ πατέρες σας ἔφαγον τὸ μάννα και ἀπέθανον· ὅστις τρώγει τούτον τον ἄρτον θέλει ζῆσει εις τον αἰῶνα. (αἰθῆνος g165) 59 Ταῦτα εἶπεν ἐν τῇ συναγωγῇ, διδάσκων ἐν Καπερναοῦμ. 60 Πολλοὶ λοιπὸν ἐκ των μαθητῶν αὐτοῦ ἀκούσαντες, εἶπον· Σκληρὸς εἶναι οὗτος ὁ λόγος· τις δύναται να ἀκούῃ αὐτόν; 61 Νολήσας δε ὁ Ἰησοῦς ἐν εαυτῷ ὅτι γογγύζουσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τούτο σας σκανδαλίζει; 62 εἴαν λοιπὸν θεωρήτε τον Υἱόν του ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦτο τὸ πρότερον; 63 τὸ πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο τὸ οποίον ζωοποιεῖ, ἡ σὰρξ δεν ωφελεῖ οὐδὲν· οἱ λόγοι, τους οποίους ἐγὼ λαλῶ πρὸς εσάς, πνεῦμα εἶναι και ζωὴ εἶναι. 64 Πλην εἶναι τινές ἀπὸ σας, οἵτινες δεν πιστεύουσι. Διότι ἤξευρεν ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἶναι οἱ μη πιστεύοντες και τις εἶναι οἱ μέλλων να παραδώσῃ αὐτόν. 65 Και ἔλεγε· Διὰ τούτου σας εἶπον ὅτι οὐδεὶς δύναται να ἔλθῃ πρὸς ἐμέ, εἴαν δεν εἶναι δεδομένος εις αὐτόν ἐκ του Πατρὸς μου. 66 Ἐκτοτε πολλοὶ των μαθητῶν αὐτοῦ ἐσφράφησαν εις τα ὀπίσω και δεν περιεπάτουν πλέον μετ' αὐτοῦ. 67 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τους δώδεκα· Μήπως και σεις θέλετε να ἀπάγητε; 68 Ἀπεκρίθη λοιπὸν πρὸς αὐτόν ὁ Σίμων Πέτρος Κύριε, πρὸς τίνα θέλομεν ὑπάγει; λόγους ζωῆς αἰωνίου ἔχεις. (αἰθῆνος g166) 69 και ἡμεῖς ἐπιστεῦσαμεν και ἐγνωρίσαμεν ὅτι συ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱός του Θεοῦ του ζώντος. 70 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Δεν ἐξελέξα ἐγὼ εσάς τους δώδεκα και εις ἀπὸ σας εἶναι διάβολος; 71 Ἐλεγε δε τον Ἰούδαν του Σίμωνος τον Ἰσκαριώτην· διότι οὗτος, εις ὧν ἐκ των δώδεκα, ἐμέλλε να παραδώσῃ αὐτόν.

7 Και περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· διότι δεν ἠθέλε να περιπατῇ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ἐπειδὴ οἱ Ἰουδαῖοι ἐζήτουν να θανατώσωσιν αὐτόν. 2 Ἐπλησίαζε δε ἡ εορτὴ των Ἰουδαίων· ἡ σκηνοπηγία. 3 Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτόν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν και ὑπάγε εις την Ἰουδαίαν, διὰ να ἴδωσι και οἱ μαθηταὶ σου τα ἔργα σου, τα οποία κάμνεις· 4 διότι οὐδεὶς πράττει τι κρυφίως και ζητεῖ αὐτὸς να ἦναι φανερός. Εἴαν πράττης ταῦτα, φανέρωσον σεαυτὸν εις τον κόσμον. 5 Διότι οὐδὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εις αὐτόν. 6 Λέγει λοιπὸν πρὸς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Ὁ καιρὸς ὁ ἰδικὸς μου δεν ἦλθεν ἐτι, ὁ δε καιρὸς ὁ ἰδικὸς σας εἶναι πάντοτε ἔτοιμος. 7 Δεν δύναται ὁ κόσμος να μισῇ εσάς· ἐμὲ ὅμως μισεῖ, διότι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ ὅτι τα ἔργα αὐτοῦ εἶναι πονηρὰ. 8 Σεις ἀνάβητε εις την εορτὴν ταύτην· ἐγὼ δεν ἀναβαίνω ἐτι εις την εορτὴν ταύτην, διότι ὁ καιρὸς μου δεν ἐπληρώθη ἐτι. 9 Και ἀφοῦ εἶπε ταῦτα πρὸς αὐτούς, ἔμεινε ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. 10 Αφοῦ δε ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε και αὐτὸς ἀνέβη εις την εορτὴν, οὐχὶ φανερώς ἀλλὰ κρυφίως πῶς. 11 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν ἐζήτουν αὐτόν ἐν τῇ εορτῇ και ἔλεγον· Που εἶναι ἐκεῖνος; 12 Και ἦτο πολὺς γογγυσμὸς περὶ αὐτοῦ μεταξύ των ὄχλων. Ἄλλοι μεν ἔλεγον ὅτι εἶναι καλὸς ἄλλοι δε ἔλεγον, Οὐχὶ, ἀλλὰ πλανᾷ τον ὄχλον. 13 Οὐδεὶς ὅμως ἐλάλει παρρησία περὶ αὐτοῦ διὰ τον φόβον των Ἰουδαίων. 14 Και ἐνὸς ἡ εορτῇ ἦτο ἡδὴ περὶ τα μέσα, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εις τὸ ἱερόν και ἐδίδασκε. 15 Και εθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς οὗτος ἐξεύρει γράμματα, ἐνὸς δεν ἔμαθεν; 16 Ἀπεκρίθη πρὸς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς και εἶπεν· Ἡ ἰδικὴ μου διδασχὴ δεν εἶναι ἐμου, ἀλλὰ του πέμψαντός με. 17 Εἴαν τις θέλῃ να κάμῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ, θέλει γνωρίσει περὶ τῆς διδασχῆς, ἀν ἦναι ἐκ του Θεοῦ ἢ ἀν ἐγὼ λαλῶ ἀπ' ἐμαυτοῦ. 18 Ὅστις λαλεῖ ἀπ' ἐαυτοῦ, ζητεῖ την δόξαν την ἰδικὴν αὐτοῦ, ὅστις ὅμως ζητεῖ την δόξαν του πέμψαντος

αυτόν, ούτος είναι αληθής, και αδικία εν αὐτῷ δεν ὑπάρχει. **19** Ο Μωϋσῆς δεν σας ἔδωκε τον νόμον; και ουδεὶς ἀπὸ σας εκπληροῖ τον νόμον. Διὰ τι ζητεῖτε να μη θανατώσητε; **20** Απεκρίθη ὁ ὄχλος και εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις· τις ζητεῖ να σε θανατώσι; **21** Απεκρίθη ὁ Ἰησοῦς και εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐν ἔργον ἕκαμον, και πάντες θαυμάζετε. **22** Διὰ τοῦτο ὁ Μωϋσῆς σας ἔδωκε την περιτομήν, οὐχὶ ὅτι εἶναι εκ του Μωϋσέως, ἀλλ' εκ των πατέρων, και εν σαββάτω περιτέμνεται ἄνθρωπον. **23** Εἴαν λαμβάνη ἄνθρωπος περιτομήν εν σαββάτῳ, διὰ να μη λυθῆ ὁ νόμος του Μωϋσέως, οργίζσαθε κατ' ἐμοῦ διότι ἕκαμον ὁλόκληρον ἄνθρωπον υγιή εν σαββάτῳ; **24** Μη κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ την δικαίαν κρίσιν κρίνατε. **25** Ἐλεγον λοιπὸν τινές εκ των ἱεροσολυμιτῶν· Δεν εἶναι οὗτος, τον οποίον ἤρτουσι να θανατώσωσι; **26** Και ἰδοῦ, παρρησία λαλεῖ, και δεν λέγουσι πρὸς αὐτὸν οὐδέν. Μήπως τῶνόντι ἐγνώρισαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτος εἶναι ἀληθῶς ὁ Χριστός; **27** Ἀλλὰ τούτον ἐξεύρομεν πόθεν εἶναι ὁ δε Χριστός ὅταν ἔρχεται, ουδεὶς γινώσκει πόθεν εἶναι. **28** Εφώνηξε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων εν τῷ ἱερῷ, και εἶπε· Και ἐμὲ ἐξεύρετε και πόθεν εἶμαι ἐξεύρετε· και ἀπ' ἐμαυτοῦ δεν ἦλθον, ἀλλ' εἶναι ἀληθινός ὁ πέμψας με, τον οποίον σεῖς δεν ἐξεύρετε. **29** ἐγὼ ὅμως ἐξεύρω αὐτόν, διότι παρ' αὐτοῦ εἶμαι και ἐκεῖνος με ἀπέστειλεν. **30** Εζήτουν λοιπὸν να πιάσωσιν αὐτόν, και ουδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν την χεῖρα, διότι δεν εἶχεν ελθεῖ ἐτι ἡ ὥρα αὐτοῦ. **31** Πολλοὶ δε εκ του ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν και ἔλεγον ὅτι ὁ Χριστός ὅταν ἔλθῃ, μήπως θέλει κάμει θαύματα πλειότερα τούτων, τα οποία οὗτος ἕκαμεν; **32** Ἦκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τον ὄχλον ὅτι ἐγόγγυζε ταῦτα περὶ αὐτοῦ, και ἀπέστειλαν οἱ Φαρισαῖοι και οἱ ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας διὰ να πιάσωσιν αὐτόν. **33** Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Ἐτι ὀλίγον καιρὸν εἶμαι μεθ' ὑμῶν, και ὑπάγω πρὸς τον πέμψαντά με. **34** Θέλετε με ζητήσει και δεν θέλετε με ευρεῖ· και ὅπου εἶμαι ἐγὼ, σεῖς δεν δύνασθε να ἔλθῃτε. **35** Εἶπον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἀλλήλους· Που μέλλει οὗτος να ὑπάγῃ, ὥστε ημεῖς δεν θέλομεν ευρεῖ αὐτόν; Μήπως μέλλει να ὑπάγῃ εἰς τους διεσπαρμένους μεταξὺ των Ἑλλήνων και να διδάσκῃ τους Ἕλληνας; **36** Τις εἶναι οὗτος ὁ λόγος τον οποίον εἶπε, θέλετε με ζητήσει και δεν θέλετε με ευρεῖ, και, ὅπου εἶμαι ἐγὼ, σεῖς δεν δύνασθε να ἔλθῃτε; **37** Κατὰ δε την τελευταίαν ἡμέραν την μεγάλῃν της εορτῆς ἴστατο ὁ Ἰησοῦς και ἔκραζε λέγων· Εἴαν τις διψᾷ, ἀς ἔρχῃται πρὸς ἐμὲ και ἀς πίνη. **38** Ὅστις πιστεῦει εἰς ἐμὲ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ὕδατος ζώντος θέλουσι ρεῦσαι εκ της κοιλίας αὐτοῦ. **39** Τοῦτο δε εἶπε περὶ του Πνεύματος, το οποίον ἐμελλον να λαμβάνωσιν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· διότι δεν ἦτο ἐτι δεδομένον Πνεῦμα Ἅγιον, ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς ἐτι δεν ἐδοξάσθη. **40** Πολλοὶ λοιπὸν εκ του ὄχλου ἀκούσαντες τον λόγον, ἔλεγον· Οὗτος εἶναι ἀληθῶς ὁ προφήτης. **41** Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτος εἶναι ὁ Χριστός. Ἄλλοι δε ἔλεγον· Μη γαρ εκ της Γαλιλαίας ἔρχεται ὁ Χριστός; **42** Δεν εἶπεν ἡ γραφή ὅτι εκ του σπέρματος του Δαβὶδ και ἀπὸ της κόμης Βηθλεέμ, ὅπου ἦτο ὁ Δαβὶδ, ἔρχεται ὁ Χριστός; **43** Σχίσμα λοιπὸν ἐγένεε μεταξύ του ὄχλου δι' αὐτόν. **44** Τινές δε ἐξ αὐτῶν ἠθέλον να πιάσωσιν αὐτόν, ἀλλ' ουδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τας χεῖρας. **45** Ἦλθον λοιπὸν οἱ ὑπηρέται πρὸς τους ἀρχιερεῖς και Φαρισαίους, και ἐκεῖνοι εἶπον πρὸς αὐτούς· Διὰ τι δεν ἐφέρετε αὐτόν; **46** Απεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε ἐλάλησεν ἄνθρωπος οὕτω, καθὼς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. **47** Απεκρίθησαν λοιπὸν πρὸς αὐτούς οἱ Φαρισαῖοι· Μήπως και σεῖς ἐπλανήθητε; **48** Μήπως τις εκ των ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν ἢ εκ των Φαρισαίων; **49** Ἄλλ' ὁ ὄχλος οὗτος, ὅστις δεν γνωρίζει τον νόμον, εἶναι

ἐπικατάρατοι. **50** Λέγει ὁ Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ελθὼν πρὸς αὐτόν διὰ νυκτός, εἰς ὧν ἐξ αὐτῶν. **51** Μήπως ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τον ἄνθρωπον, εἴαν δεν ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον και μάθῃ τι πράττει; **52** Απεκρίθησαν και εἶπον πρὸς αὐτόν· Μήπως και συ εκ της Γαλιλαίας εἶσαι; ἐρεῖνησον και ἴδε ὅτι προφήτης εκ της Γαλιλαίας δεν ἠγέρθη. **53** Και ὑπήγεν ἕκαστος εἰς τον οἶκον αὐτοῦ.

8 Ὁ δε Ἰησοῦς ὑπήγεν εἰς τὸ ὄρος των Ελαιῶν. **2** Και την αὐγὴν ἦλθε πάλιν εἰς τὸ ἱερὸν, και πας ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν· και καθῆσθε ἐδίδασκεν αὐτούς. **3** Φέρουσι δε πρὸς αὐτόν οἱ γραμματεῖς και οἱ Φαρισαῖοι γυναικα συλληφθεῖσαν ἐπὶ μοιχείᾳ, και στήσαντες αὐτὴν εν τῷ μέσῳ, **4** λέγουσι πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, αὐτὴ ἡ γυνὴ συνελήφθη ἐπ' αυτοφώρῳ μοιχευομένη. **5** Εν δε τῷ νόμῳ ὁ Μωϋσῆς προσέταξεν ἡμᾶς να λιθοβολῶνται οἱ τιοῦται· συ λοιπὸν τι λέγεις; **6** Ἐλεγον δε τούτο δοκιμάζοντες αὐτόν, διὰ να ἔχωσι ἵνα κατηγορώσιν αὐτόν. Ὁ δε Ἰησοῦς κύψας κάτω, ἔγραψε διὰ του δακτύλου εἰς την γῆν. **7** Και ἐπειδὴ ἐπέμενον ἐρωτώντες αὐτόν, ἀνακύψας εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅστις ἀπὸ σας εἶναι ἀναμάρτητος, πρώτος ἀσπίψῃ τον λίθον ἐπ' αὐτὴν. **8** Και πάλιν κύψας κάτω ἔγραφεν εἰς την γῆν. **9** Εκείνοι δε ἀκούσαντες, και ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχομένοι, ἐξήρχοντο εἰς ἕκαστος, ἀρχισαντες ἀπὸ των πρεσβυτέρων ἕως των εσχάτων· και ἔμεινε μόνος ὁ Ἰησοῦς και ἡ γυνὴ ἱσταμένη εν τῷ μέσῳ. **10** Ἀνακύψας δε ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτὴν· Γύναι, που εἶναι ἐκεῖνοι οἱ κατηγοροὶ σου; δεν σε κατεδίκασεν ουδεὶς; **11** Και ἐκείνη εἶπεν· Ουδεὶς, Κύριε. Και ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὴν· Οὐδὲ ἐγὼ σε καταδικάζω ὑπάγε, και εἰς τὴν ἐξῆς μη ἀμάρτανε. **12** Πάλιν λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε πρὸς αὐτούς λέγων· Ἐγὼ εἶμαι τὸ φῶς του κόσμου· ὅστις ἀκολουθεῖ ἐμὲ δεν θέλει περιπατήσει εἰς τὸ σκότος, ἀλλὰ θέλει ἔχει τὸ φῶς της ζωῆς. **13** Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτόν οἱ Φαρισαῖοι· Συ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς ἡ μαρτυρία σου δεν εἶναι ἀληθῆς. **14** Απεκρίθη ὁ Ἰησοῦς και εἶπε πρὸς αὐτούς· Και ἀν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου εἶναι ἀληθῆς, διότι ἐξεύρω πόθεν ἦλθον και που ὑπάγω· σεῖς ὅμως δεν ἐξεύρετε πόθεν ἐρχομαι και που ὑπάγω. **15** Σεῖς κατὰ την σάρκα κρίνετε· ἐγὼ δεν κρίνω οὐδένα. **16** Ἀλλὰ και εἴαν ἐγὼ κρίνω, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ εἶναι ἀληθῆς, διότι μόνος δεν εἶμαι, ἀλλ' ἐγὼ και ὁ Πατήρ ὁ πέμψας με. **17** Και εν τῷ νόμῳ δε ὑμῶν εἶναι γεγραμμένον ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία εἶναι ἀληθινή. **18** Ἐγὼ εἶμαι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ, και ὁ πέμψας με Πατὴρ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. **19** Ἐλεγον λοιπὸν πρὸς αὐτόν· Που εἶναι ὁ Πατὴρ σου; Απεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε ἐμὲ ἐξεύρετε οὔτε τον Πατέρα μου· εἴαν ἤξεύρετε τους ἐμὲ, ἠθέλετε ἐξεῦρει και τον Πατέρα μου. **20** Τούτους τους λόγους ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς εν τῷ θησαυροφυλακίῳ, διδάσκων εν τῷ ἱερῷ, και ουδεὶς ἐπίασεν αὐτόν, διότι δεν εἶχεν ελθεῖ ἐτι ἡ ὥρα αὐτοῦ. **21** Εἶπε λοιπὸν πάλιν πρὸς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω και θέλετε με ζητήσει, και θέλετε αποθάνει εν τη ἀμαρτία ὑμῶν· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, σεῖς δεν δύνασθε να ἔλθῃτε. **22** Ἐλεγον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι· Μήπως θέλει θανατώσει εαυτόν, και διὰ τούτο λέγει, Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, σεῖς δεν δύνασθε να ἔλθῃτε; **23** Και εἶπε πρὸς αὐτούς· Σεῖς εἴσθε εκ των κάτω, ἐγὼ εἶμαι εκ των ἄνω· σεῖς εἴσθε εκ του κόσμου τούτου, ἐγὼ δεν εἶμαι εκ του κόσμου τούτου. **24** Σας εἶπον λοιπὸν ὅτι θέλετε αποθάνει εν ταις ἀμαρτίας ὑμῶν· διότι εἴαν δεν πιστεῦσητε ὅτι ἐγὼ εἶμαι, θέλετε αποθάνει εν ταις ἀμαρτίαις ὑμῶν. **25** Ἐλεγον λοιπὸν πρὸς αὐτόν· Συ τις εἶσαι; και εἶπε πρὸς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Ὁ, τι σας λέγω ἀπ' ἀρχῆς. **26** Πολλὰ ἔχω να λέγω και να κρίνω περὶ ὑμῶν· ἀλλ' ὁ πέμψας με εἶναι ἀληθῆς, και ἐγὼ

όσα ήκουσα παρ' αυτού, ταύτα λέγω εις τον κόσμον. 27 δεν ενόησαν ότι έλεγε προς αυτούς περί του Πατρός. 28 Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Όταν υψώσητε τον Υιόν του ανθρώπου, τότε θέλετε γνωρίσει ότι εγώ είμαι, και απ' εμαυτού δεν κάμνω ουδέν, αλλά καθώς με έδιδάξεν ο Πατήρ μου, ταύτα λαλώ. 29 Και ο πέμψας με είναι μετ' εμού· δεν με αφήκεν ο Πατήρ μόνον, διότι πολλοί πάντοτε τα αρεστά εις αυτόν. 30 Ενώ ελάλει ταύτα, πολλοί επίστευσαν εις αυτόν. 31 Έλεγε λοιπόν ο Ιησούς προς τους Ιουδαίους τους πιστεύσαντας εις αυτόν· Εάν σεις μείνιτε εν τω λόγω τω εμώ, είθετε αληθώς μαθηταί μου, 32 και θέλετε γνωρίσει την αλήθειαν, και η αλήθεια θέλει σας ελευθερώσει. 33 Απεκρίθησαν προς αυτόν· Σπέρμα του Αβραάμ είμεθα, και δεν εγενίμεν δούλοι εις ουδένα· πώποτε· πως συ λέγεις ότι θέλετε γενίει ελεύθεροι; 34 Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι πας όστις πράττει την αμαρτίαν δούλος είναι της αμαρτίας. 35 Ο δε δούλος δεν μένει πάντοτε εν τη οικία· ο υιός μένει πάντοτε. (αιθñ g165) 36 Εάν λοιπόν ο Υιός σας ελευθερώση, όντως ελεύθεροι θέλετε είσθαι. 37 Εξεύρω ότι είσθε σπέρμα του Αβραάμ· αλλά ζητείτε να με θανατώσητε, διότι ο λόγος ο εμός δεν χωρεί εις εσάς. 38 Εγώ λαλώ ό, τι είδον πλησίον του Πατρός μου· και σεις ομοίως κάμνετε ό, τι είδετε πλησίον του πατρός σας. 39 Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Ο πατήρ ημών είναι ο Αβραάμ. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Εάν ήσθε τέκνα του Αβραάμ, τα έργα του Αβραάμ ηθέλετε κάμνει. 40 Τώρα δε ζητείτε να με θανατώσητε, άνθρωπον όστις σας ελάλησα την αλήθειαν, την οποίαν ήκουσα παρά του Θεού· τούτο ο Αβραάμ δεν έκαμε. 41 Σεις κάμνετε τα έργα του πατρός σας. Είπον λοιπόν προς αυτόν· Ημείς δεν εγεννήθημεν εκ πορνείας· ένα Πατέρα έχομεν, τον Θεόν. 42 Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Εάν ο Θεός ήτο Πατήρ σας, ηθέλετε αγαπά έμέ· διότι εγώ εκ του Θεού εξήλθον και έρχομαι· επειδή δεν ήλθον απ' εμαυτού, αλλ' εκείνος με απέστειλε. 43 Διά τι δεν γνωρίζετε την λαλιάν μου; διότι δεν δύνασθε να ακούητε τον λόγον μου. 44 Σεις είσθε εκ πατρός του διαβόλου και τας επιθυμίας του πατρός σας θέλετε να πράττιητε. Εκείνος ήτο απ' αρχής ανθρωποκτόνος και δεν μένει εν τη αληθεια, διότι αλήθεια δεν υπάρχει εν αυτώ· όταν λαλή τω ψεύδος, εκ των ιδίων λαλεί, διότι είναι ψεύστης και ο πατήρ αυτού του ψεύδους. 45 Εγώ δε διότι λέγω την αλήθειαν, δεν με πιστεύετε. 46 Τις από σας με ελέγχει περί αμαρτίας; εάν δε αλήθειαν λέγω, διά τι σεις δεν με πιστεύετε; 47 Όστις είναι εκ του Θεού, τους λόγους του Θεού ακούει· διά τούτο σεις δεν ακούετε, διότι εκ του Θεού δεν είσθε. 48 Απεκρίθησαν λοιπόν οι Ιουδαίοι και είπον προς αυτόν· Δεν λέγομεν ημείς καλώς ότι Σαμαρείτης είσαι συ και δαιμόνιον έχεις; 49 Απεκρίθη ο Ιησούς· Εγώ δαιμόνιον δεν έχω, αλλά τιμώ τον Πατέρα μου, και σεις με ατιμάζετε. 50 Και εγώ δεν ζητώ την δόξαν μου· υπάρχει ο ζητών και κρίνων. 51 Αληθώς, αληθώς σας λέγω· Εάν τις φυλάξη τον λόγον μου, θάνατον δεν θέλει ιδεί εις τον αιώνα. (αιθñ g165) 52 Είπον λοιπόν προς αυτόν οι Ιουδαίοι· Τώρα κατελάβομεν ότι δαιμόνιον έχεις. Ο Αβραάμ απέθανε και οι προφηταί, και συ λέγεις· Εάν τις φυλάξη τον λόγον μου, δεν θέλει γενηθί θάνατον εις τον αιώνα. (αιθñ g165) 53 Μήπως συ είσαι μεγαλύτερος του πατρός ημών Αβραάμ, όστις απέθανε; και οι προφηταί απέθανον· συ τίνα κάμνεις σεαυτόν; 54 Απεκρίθη ο Ιησούς· Εάν εγώ δοξάζω εμαυτόν, η δόξα μου είναι ουδέν· ο Πατήρ μου είναι όστις με δοξάζει, τον οποίον σεις λέγετε ότι είναι Θεός σας. 55 Και δεν εγνωρίσατε αυτόν· εγώ όμως γνωρίζω αυτόν· και εάν είπω ότι δεν γνωρίζω αυτόν,

θέλω είσθαι όμοίός σας ψεύστης· αλλά γνωρίζω αυτόν και τον λόγον αυτού φυλάττω. 56 Ο Αβραάμ ο πατήρ σας είχαν αγαλλίασιν να ιδη την ημέραν την εμήν και είδε και εκάρη. 57 Είπον λοιπόν οι Ιουδαίοι προς αυτόν· Πεντήκοντα έτη δεν έχεις έτι, και είδες τον Αβραάμ; 58 Είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω· Πριν γενίη ο Αβραάμ, εγώ είμαι. 59 Εσήκωσαν λοιπόν λίθους διά να ρίψωσι κατ' αυτού· πλην ο Ιησούς εκρύβη και εξήλθεν εκ του ιερού περάσας διά μέσον αυτών, και ούτως ανεχώρησε.

9 Και ενώ ανεχώρει, είδεν άνθρωπον τυφλόν εκ γενετής. 2 Και ηρώτησαν αυτόν οι μαθηταί αυτού, λέγοντες· Ραββί, τις ήμαρτεν, ούτος ή οι γονείς αυτού, ώστε να γεννηθί τυφλός; 3 Απεκρίθη ο Ιησούς· Ούτε ούτος ήμαρτεν ούτε οι γονείς αυτού, αλλά διά να φανερωθώσι τα έργα του Θεού εν αυτώ. 4 Εγώ πρέπει να εργαζομαι τα έργα του πέμψαντός με, εωσού είναι ημέρα· έρχεται νυξ· ότε ουδείς δύναται να εργαζήται. 5 Ενόςω είμαι εν τω κόσμω, είμαι φως του κόσμου. 6 Αφού είπε ταύτα, έπτυσσε χαμαί και έκαμε πηλόν εκ του πτύσματος και επέχρισε τον πηλόν επί τους οφθαλμούς του τυφλού 7 και είπε προς αυτόν· Ύπαγε, νίφθητι εις την κολυμβήθραν του Σιλωάμ, το οποίον ερμηνεύεται απεσταλμένος. Υπήγε λοιπόν και ενίφθη, και ήλθε βλέπων. 8 Οι δε γείτονες και όσοι έβλεπον αυτόν πρότερον ότι ήτο τυφλός έλεγον δεν είναι ούτος, όστις εκάθητο και εξήτει; 9 Άλλοι έλεγον ότι ούτος είναι· άλλοι δε ότι όμοιος αυτού είναι. Εκείνος έλεγεν ότι εγώ είμαι. 10 Έλεγον λοιπόν προς αυτόν· Πως ηνοιχθησαν οι οφθαλμοί σου; 11 Απεκρίθη εκείνος και είπεν· Άνθρωπος λεγόμενος Ιησούς έκαμε πηλόν και επέχρισε τους οφθαλμούς μου και μοι είπεν· Ύπαγε εις την κολυμβήθραν του Σιλωάμ και νίφθητι· αφού δε υπήγα και ενίφθη, ανέβλεψα. 12 Είπον λοιπόν προς αυτόν· Που είναι εκείνος; λέγει· Δεν εξεύρω. 13 Φέρουσιν αυτόν τον ποτέ τυφλόν προς τους Φαρισαίους. 14 Ήτο δε σάββατος, ότε έκαμε τον πηλόν ο Ιησούς και ήνοιξε τους οφθαλμούς αυτού. 15 Πάλιν λοιπόν ηρώτων αυτόν και οι Φαρισαίοι πως ανέβλεψε. Και εκείνος είπε προς αυτούς· Πηλόν έβαλεν επί τους οφθαλμούς μου, και ενίφθη, και βλέπω. 16 Έλεγον λοιπόν τινές εκ των Φαρισαίων· Ούτος ο άνθρωπος δεν είναι παρά του Θεού, διότι δεν φυλάττει το σάββατον. Άλλοι έλεγον· Πως δύναται άνθρωπος αμαρτωλώς να κάμνη τιαύτα θαύματα; Και ήτο σχίσμα μεταξύ αυτών. 17 Λέγουσι πάλιν προς τον τυφλόν· Συ τι λέγεις περί αυτού, επειδή ήνοιξε τους οφθαλμούς σου; Και εκείνος είπεν ότι προφήτης είναι. 18 Δεν επίστευσαν λοιπόν οι Ιουδαίοι περί αυτού· ότι ήτο τυφλός και ανέβλεψεν, έως ότου εφώναζαν τους γονείς αυτού του αναβλέψαντος 19 και ηρώτησαν αυτούς, λέγοντες· Ούτος είναι ο υιός σας, τον οποίον σεις λέγετε ότι εγεννήθη τυφλός; πως λοιπόν βλέπει τώρα; 20 Απεκρίθησαν προς αυτούς οι γονείς αυτού και είπον· Εξεύρομεν ότι ούτος είναι ο υιός ημών και ότι εγεννήθη τυφλός· 21 Πως δε βλέπει τώρα δεν εξεύρομεν, ή τις ήνοιξε τους οφθαλμούς αυτού· ημείς δεν εξεύρομεν· αυτός ηλικίαν έχει, αυτόν ερωτήσατε, αυτός περί εαυτού θέλει λαλήσει. 22 Ταύτα είπον οι γονείς αυτού, διότι εφοβούντο τους Ιουδαίους· επειδή ήδη είχαν συμφωνήσει οι Ιουδαίοι, εάν τις ομολογήση αυτόν Χριστόν, να γενίη αποσυναγώγος. 23 Διά τούτο οι γονείς αυτού είπον ότι ηλικίαν έχει, αυτόν ερωτήσατε. 24 Εφώναζαν λοιπόν εκ δευτέρου τον άνθρωπον, όστις ήτο τυφλός, και είπον προς αυτόν· Δόξασον τον Θεόν· ημείς εξεύρομεν ότι ο άνθρωπος ούτος είναι αμαρτωλός. 25 Απεκρίθη λοιπόν εκείνος και είπεν· Αν ήναι αμαρτωλός δεν εξεύρω· εν εξεύρω, ότι ήμην

τυφλός και τώρα βλέπω. **26** Είπον δε προς αυτόν πάλιν· τι σοι έκαμε; πως ήνοιξε τους οφθαλμούς σου; **27** Απεκρίθη προς αυτούς· Σας είπον ήδη, και δεν ηκούσατε· διά τι πάλιν θέλετε να ακούητε; μήπως και σεις θέλετε να γείνητε μαθηταί αυτού; **28** Ελοιδόρησαν λοιπόν αυτόν και είπον· Συ είσαι μαθητής εκείνου· ημείς δε του Μωϋσέως είμεθα μαθηταί. **29** Ημείς εξεϋρομεν ότι προς τον Μωϋσήν ελάλησεν ο Θεός· τούτου όμως δεν εξεϋρομεν πόθεν είναι. **30** Απεκρίθη ο άνθρωπος και είπε προς αυτούς· Εν τούτω μάλιστα είναι το θαυμαστόν, ότι σεις δεν εξεϋρετε πόθεν είναι, και ήνοιξέ μου τους οφθαλμούς. **31** Εξεϋρομεν δε ότι αμαρτωλός ο Θεός δεν ακούει, αλλ' εάν τις ήναι θεοσεβής και κάμνην το θέλημα αυτού, τούτου ακούει. **32** Εκ του αιώνος δεν ηκούσθη ότι ήνοιξέ τις οφθαλμούς γεγεννημένου τυφλού. **(αἰθῆ γ165)** **33** Εάν ούτος δεν ήτο παρά Θεού, δεν ηδύνατο να κάμνη ουδέν. **34** Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Συ εγεννήθης ὅλος εν αμαρτίαις, και συ διδάσκεις ημάς; και εξέβαλον αυτόν έξω. **35** Ήκουσεν ο Ιησούς ότι εξέβαλον αυτόν έξω, και ευρών αυτόν είπε προς αυτόν· Συ πιστεύεις εις τον Υἱόν του Θεού; **36** Απεκρίθη εκείνος και είπε· Τις είναι, Κύριε, διά να πιστεύσω εις αυτόν; **37** Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν· Και είδες αυτόν και ο λαλῶν μετά σου εκείνος είναι. **38** Ο δε είπε· Πιστεύω, Κύριε· και προσεκύνησεν αυτόν. **39** Και είπεν ο Ιησούς· Εγώ διά κρίσιν ήλθον εις τον κόσμον τούτον, διά να βλέπωσιν οι μη βλέποντες και να γείνωσιν τυφλοί οι βλέποντες. **40** Και ήκουσαν ταῦτα ὅσοι εκ των Φαρισαίων ήσαν μετ' αυτού, και είπον προς αυτόν· Μήπως και ημείς είμεθα τυφλοί; **41** Είπε προς αυτούς ο Ιησούς· Εάν ήθεε τυφλοί, δεν ηθέλετε έχει αμαρτιαν· τώρα όμως λέγετε ότι βλέπομεν· η αμαρτία σας λοιπόν μένει.

10 Αληθώς, αληθώς σας λέγω, ὅστις δεν εισέρχεται διά της θύρας εις την αυλήν των προβάτων, αλλά αναβαίνει αλλαθόνεν, εκείνος είναι κλέπτης και ληστής· **2** ὅστις όμως εισέρχεται διά της θύρας, είναι ποιμὴν των προβάτων. **3** Εις τούτον ο θυρωρῶς ανοίγει, και τα πρόβατα την φωνήν αυτού ακούουσι, και τα εαυτού πρόβατα κράζει κατ' ὄνομα και εξάγει αυτά. **4** Και όταν εκβάλῃ τα εαυτού πρόβατα, υπάγει ἐμπροσθεν αυτών, και τα πρόβατα ακολουθοῦσιν αυτόν, διότι γνωρίζουσι την φωνήν αυτού. **5** Ξένον όμως δεν θέλουσιν ακολουθήσει, αλλ' θέλουσι φύγει απ' αυτού, διότι δεν γνωρίζουσι την φωνήν των ξένων. **6** Ταῦτην την παραβολήν είπε προς αυτούς ο Ιησούς· εκείνοι όμως δεν ενόησαν τι ήσαν ταῦτα, τα οποία ελάλει προς αυτούς. **7** Είπε λοιπόν πάλιν προς αυτούς ο Ιησούς· Αληθώς, αληθώς σας λέγω· ότι εγώ είμαι η θύρα των προβάτων. **8** Πάντες ὅσοι ήλθον προ εμοῦ κλέπται είναι και λησταί· αλλά δεν ήκουσαν αυτούς τα πρόβατα. **9** Εγώ είμαι η θύρα· δι' εμοῦ εάν τις εισέλθῃ, θέλει σωθῆ και θέλει εισέλθει και εξέλθει και θέλει ευρεῖ βοσκήν. **10** Ο κλέπτης δεν έρχεται, ειμή διά να κλέψῃ και θύσῃ και απολέσῃ· εγώ ήλθον διά να έχωσι ζωήν και να έχωσιν αυτήν εν αφθονία. **11** Εγώ είμαι ο ποιμὴν ο καλός. Ο ποιμὴν ο καλός την ψυχὴν αυτού βάλλει υπέρ των προβάτων· **12** ο δε μισθωτός και μη ὢν ποιμὴν, του οποίου δεν είναι τα πρόβατα ιδικά του, θεωρεῖ τον λύκον ερχόμενον και αφρίζει τα πρόβατα και φεύγει· και ο λύκος αρπάζει αυτά και σκορπίζει τα πρόβατα. **13** Ο δε μισθωτός φεύγει, διότι είναι μισθωτός και δεν μέλει αυτόν περί των προβάτων. **14** Εγώ είμαι ο ποιμὴν ο καλός, και γνωρίζω τα εμά και γνωρίζομαι υπό των εμών, **15** καθώς με γνωρίζει ο Πατήρ και εγώ γνωρίζω τον Πατέρα, και την ψυχὴν μου βάλλω υπέρ των προβάτων. **16** Και άλλα πρόβατα έχω, τα οποία δεν είναι εκ της αυλής ταύτης· και εκείνα πρέπει να συνάξω, και θέλουσιν ακούσει

την φωνήν μου, και θέλει γείνει μία ποιμὴν, εις ποιμὴν. **17** Διά τούτο ο Πατήρ με αγαπά, διότι εγώ βάλλω την ψυχὴν μου, διά να λάβω αυτήν πάλιν. **18** Ουδείς αφαιρεῖ αυτήν απ' εμοῦ, αλλ'· εγώ βάλλω αυτήν απ' εμαυτοῦ· εξουσίαν έχω να βάλω αυτήν, και εξουσίαν έχω πάλιν να λάβω αυτήν· ταῦτην την εντολήν έλαβον παρά του Πατρός μου. **19** Σχίσμα λοιπόν έγενε πάλιν μεταξὺ των Ιουδαίων διά τους λόγους τούτους. **20** Και έλεγον πολλοί εξ αυτών· Δαιμόνιον έχει και είναι μαινόμενος· τι ακούετε αυτόν; **21** Άλλοι έλεγον· Οὔτοι οι λόγοι δεν είναι δαιμονιζόμενοι· μήπως δύναται δαιμόνιον να ανοίγῃ οφθαλμούς τυφλῶν; **22** Έγενιναν δε τα εγκαίνια εν Ιεροσολύμοις, και ήτο χειμῶν. **23** και ο Ιησούς περιεπάτει εν τω ιερῶ εν τη σοά του Σολομῶντος. **24** Περιεκύκλωσαν λοιπόν αυτόν οι Ιουδαίοι και έλεγον προς αυτόν· Έως πότε κρατείς εν αμφιβολία την ψυχὴν ημών; εάν συ ήσαι ο Χριστός, ειπέ προς ημάς παρησια. **25** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Σας είπον, και δεν πιστεύετε. Τα έργα, τα οποία εγώ κάμνω εν τω ὀνόματι του Πατρός μου, ταῦτα μαρτυροῦσι περί εμοῦ· **26** αλλά σεις δεν πιστεύετε· διότι δεν είσθε εκ των προβάτων των εμών, καθώς σας είπον. **27** Τα πρόβατα τα εμά ακούουσι την φωνήν μου, και εγώ γνωρίζω αυτά, και με ακολουθοῦσι. **28** Και εγώ δίδω εις αυτά ζωήν αιώνιον, και δεν θέλουσιν απολεσθῆ εις τον αιῶνα, και ουδείς θέλει αρπάσει αυτά εκ της χειρός μου. **(αἰθῆ γ165, αἰθῆνιος γ166)** **29** Ο Πατήρ μου, ὅστις μοι έδωκεν αυτά, είναι μεγαλύτερος πάντων, και ουδείς δύναται να αρπάσῃ εκ της χειρός του Πατρός μου. **30** Εγώ και ο Πατήρ εν είμεθα. **31** Επίασαν λοιπόν πάλιν οι Ιουδαίοι λίθους, διά να λιθοβολήσωσιν αυτόν. **32** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Πολλά καλά έργα έδειξα εις εσάς εκ του Πατρός μου· διά ποῖον έργον εξ αυτών με λιθοβολείτε; **33** Απεκρίθησαν προς αυτόν οι Ιουδαίοι, λέγοντες· Περί καλοῦ έργου δεν σε λιθοβολοῦμεν, αλλά περί βλασφημίας, και διότι συ άνθρωπος ὢν κάμνεις σεαυτὸν Θεόν. **34** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Δεν είναι γεγραμμένον εν τω νόμῳ υμῶν, Εγώ είπα, θεοί είσθε; **35** Εάν εκείνος είπε θεούς, προς τους οποίους έγενειν ο λόγος του Θεού, και δεν δύναται να αναιρεθῆ η γραφή, **36** εκείνον, τον οποίον ο Πατήρ ηγίασε και απέστειλεν εις τον κόσμον, σεις λέγετε· ότι βλασφημεί, διότι είπον, Υἱός του Θεού είμαι; **37** Εάν δεν κάμνω τα έργα του Πατρός μου, μη πιστεύετε εις εμέ· **38** αλλ'· εάν κάμνω, αν και εις εμέ δεν πιστεύητε, πιστεύσατε εις τα έργα, διά να γνωρίσητε και πιστεύσητε· ότι ο Πατήρ είναι εν εμοῖ και εγώ εν αὐτῷ. **39** Εζήτουν λοιπόν πάλιν να πιάσωσιν αυτόν· και εξέφυγεν εκ της χειρός αυτών. **40** Και υπήγε πάλιν πέραν του Ιορδάνου, εις τον τόπον όπου εβάπτιζε κατ' αρχάς ο Ιωάννης, και έμεινεν εκεί. **41** Και πολλοί ήλθον προς αυτόν και έλεγον· ότι ο Ιωάννης μεν ουδέν θαῦμα έκαμε, πάντα όμως ὅσα είπεν ο Ιωάννης περί τούτου, ήσαν αληθινά. **42** Και εκεί επίστευσαν πολλοί εις αυτόν.

11 Ήτο δε τις ασθενης Λάζαρος από Βηθανίας, εκ της καμῆς της Μαρίας και Μάρθας της αδελφῆς αυτής. **2** Η δε Μαρία ήτο η αλειψασα τον Κύριον με μύρον και οπογίασα τους πόδας αυτού με τας τρίχας αυτής, της οποίας ο αδελφός Λάζαρος ησθένει. **3** Απέστειλαν λοιπόν αι αδελφαί προς αυτόν, λέγουσαι· Κύριε, ιδού, εκείνος τον οποίον αγαπάς, ασθενεῖ. **4** Και ακούσας ο Ιησούς είπεν· Αὐτή η ασθένεια δεν είναι προς θάνατον, αλλ'· υπέρ της δόξης του Θεού, διά να δοξασθῆ ο Υἱός του Θεού δι' αυτής. **5** Ηγάπα δε ο Ιησούς την Μάρθαν και την αδελφὴν αυτής και τον Λάζαρον. **6** Καθώς λοιπόν ηκουσεν· ότι ασθενεῖ, τότε μεν έμεινε δύο ημέρας εν τω τόπῳ

όπου ήτο 7 έπειτα μετά τούτο λέγει προς τους μαθητάς· Ας υπάγωμεν εις την Ιουδαίαν πάλιν. 8 Λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί· Ραββί, τώρα εξήτουν να σε λιθοβολήσωσιν οι Ιουδαίοι, και πάλιν υπάγεις εκεί; 9 Απεκρίθη ο Ιησούς· Δεν είναι δώδεκα αι ώραι της ημέρας; εάν τις περιπατή εν τη ημέρα, δεν προσκόπτει, διότι βλέπει το φως του κόσμου τούτου· 10 εάν τις όμως περιπατή εν τη νυκτί, προσκόπτει, διότι το φως δεν είναι εν αυτόν. 11 Ταύτα είπε, και μετά τούτο λέγει προς αυτούς· Λάζαρος ο φίλος ημών εκοιμήθη· αλλά υπάγω διά να εξυπνήσω αυτόν. 12 Είπον λοιπόν οι μαθηταί αυτού· Κύριε, αν εκοιμήθη, θέλει σωθή. 13 Αλλ' ο Ιησούς έλεγει ειπέε περί του θανάτου αυτού· εκείνοι όμως εννόμισαν ότι λέγει περί της κοιμήσεως του ύπνου. 14 Τότε λοιπόν είπε προς αυτούς ο Ιησούς παρηρησία· Ο Λάζαρος απέθανε. 15 Και χαιρώ διά σας, διά να πιστεύσητε, διότι δεν ήμην εκεί· αλλ' ας υπάγωμεν προς αυτόν. 16 Είπε δε ο Θωμάς, ο λεγόμενος Δίδυμος προς τους συμμαθητάς· Ας υπάγωμεν και ημείς, διά να αποθάνωμεν μετ' αυτού. 17 Ελθών λοιπόν ο Ιησούς εύρεν αυτόν τέσσαρας ημέρας έχοντα ήδη εν τω μνημείω. 18 Ήτο δε η Βηθανία πλησίον των Ιεροσολύμων, απέχουσα ως δεκαπέντε στάδια. 19 Και πολλοί εκ των Ιουδαίων είχαν ελθεί προς την Μάρθαν και Μαρίαν, διά να παρηγορηώσωσιν αυτάς περί του αδελφού αυτών. 20 Η Μάρθα λοιπόν, καθώς ήκουσεν ότι ο Ιησούς έρχεται, υπήντησεν αυτόν· η δε Μαρία εκάθητο εν τω οίκω. 21 Είπε λοιπόν η Μάρθα προς τον Ιησούν· Κύριε, εάν ήσο εδώ, ο αδελφός μου δεν ήθελεν αποθάνει. 22 Πλην και τώρα εξεύρω ότι όσα ζητήσης παρά του Θεού, θέλει σοι δώσει ο Θεός. 23 Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Ο αδελφός σου θέλει αναστηθή. 24 Λέγει προς αυτόν η Μάρθα· Εξεύρω ότι θέλει αναστηθή εν τη αναστάσει εν τη εσχάτη ημέρα. 25 Είπε προς αυτήν ο Ιησούς· Εγώ είμαι η ανάστασις και η ζωή· ο πιστεύων εις εμέ, και αν αποθάνη, θέλει ζήσκει· 26 και πας όστις ζη και πιστεύει εις εμέ δεν θέλει αποθάνει εις τον αιώνα. Πιστεύεις τούτο; (αϊθη g165) 27 Λέγει προς αυτόν· Ναι, Κύριε, εγώ είπιστευσα ότι συ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, ο ερχόμενος εις τον κόσμον. 28 Και αφού είπε ταύτα, υπήγε και εφώνασε Μαρίαν την αδελφήν αυτής κρυφίως και είπεν· Ο Διδάσκαλος ήλθε και σε κράζει. 29 Εκείνη, καθώς ήκουσε, σηκώνεται ταχέως και έρχεται προς αυτόν. 30 Δεν είχε δε ελθεί ο Ιησούς έτι εις την κώμην, αλλ' ήτο εν τω τόπω, όπου υπήντησεν αυτόν η Μάρθα. 31 Οι Ιουδαίοι λοιπόν, οι όντες μετ' αυτής εν τη οικία και παρηγορούντες αυτήν, ιδόντες την Μαρίαν ότι εσηκώθη ταχέως και εξήλθεν, ηκολούθησαν αυτήν, λέγοντες ότι υπάγει εις το μνημείον, διά να κλαύσει εκεί. 32 Η Μαρία λοιπόν καθώς ήλθεν όπου ήτο ο Ιησούς, ιδούσα αυτόν έπεσεν εις τους πόδας αυτού, λέγουσα προς αυτόν· Κύριε, εάν ήσο εδώ, ο αδελφός μου δεν ήθελεν αποθάνει. 33 Ο δε Ιησούς, καθώς είδεν αυτόν κλαίονσα και τους ελθόντας μετ' αυτής Ιουδαίους κλαίοντας, εστέναξεν εν τη ψυχή αυτού και εταράχθη, 34 και είπε· Που εβάλατε αυτόν; Λέγουσι προς αυτόν· Κύριε, ελθέ και ίδε. 35 Εδάκρυσεν ο Ιησούς. 36 Έλεγον λοιπόν οι Ιουδαίοι· Ιδέ πόσον ηγάπα αυτόν. 37 Τινές δε εξ αυτών είπον· Δεν ηδύνατο ούτος, όστις ήνοιξε τους οφθαλμούς του τυφλού, να κάμη ώστε και ούτος να μη αποθάνη; 38 Ο Ιησούς λοιπόν, πάλιν στενάζων εν εαυτώ, έρχεται εις το μνημείον· ήτο δε σπήλαιον, και έκειτο λίθος επ' αυτού. 39 Λέγει ο Ιησούς· Σηκώσατε τον λίθον. Λέγει προς αυτόν η αδελφή του αποθανόντος η Μάρθα· Κύριε, όζει ήδη· διότι είναι τεσσάρων ημερών. 40 Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Δεν σοι είπον ότι εάν πιστεύσης, θέλεις ιδεί την δόξαν

του Θεού; 41 Εσήκωσαν λοιπόν τον λίθον, όπου έκειτο ο αποθανών. Ο δε Ιησούς, υψώσας τους οφθαλμούς άνω, είπε· Πάτερ, ευχαριστώ σοι ότι μου ήκουσας. 42 Και εγώ εγνωρίζον ότι πάντοτε μου ακούεις· αλλά διά τον όχλον τον περιστώτα είπον τούτο, διά να πιστεύσωσιν ότι συ με απέστειλας. 43 Και ταύτα ειπών, μετά φωνής μεγάλης εκραύγασε· Λάζαρε, ελθέ έξω. 44 Και εξήλθεν ο τεθνηκώς, δεδεμένος τους πόδας και τας χείρας με τα σάβανα, και το πρόσωπον αυτού ήτο περιδεδεμένον με σουδάριον. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Λύσατε αυτόν και αφήσατε να υπάγη. 45 Πολλοί λοιπόν εκ των Ιουδαίων, οίτινες είχαν ελθεί εις την Μαρίαν και είδον όσα έκαμεν ο Ιησούς, είπιστευσαν εις αυτόν. 46 Τινές δε εξ αυτών απήλθον προς τους Φαρισαίους και είπον προς αυτούς όσα έκαμεν ο Ιησούς. 47 Συνεκρότησαν λοιπόν συνέδριον οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι και έλεγον· Τι κάμνομεν, διότι ούτος ο άνθρωπος πολλά θαύματα κάμνει. 48 Εάν αφήσωμεν αυτόν ούτω, πάντες θέλουσι πιστεύσει εις αυτόν, και θέλουσιν ελθεί οι Ρωμαίοι και αφανίσει και τον τόπον ημών και το έθνος. 49 Εις δε τις εξ αυτών, ο Καϊάφας, όστις ήτο αρχιερεύς του ενιαυτού εκείνου, είπε προς αυτούς· Σεις δεν εξεύρετε τίποτε, 50 ουδέ συλλογιζεσθε ότι μας συμφέρει να αποθάνη εις άνθρωπος υπέρ του λαού και να μη απολεσθή όλοιο το έθνος. 51 Τούτο δε αφ' εαυτού δεν είπεν, αλλ' αρχιερεύς ων του ενιαυτού εκείνου προεφήτευσεν ότι έμελλεν ο Ιησούς να αποθάνη υπέρ του έθνους, 52 και ουχί μόνον υπέρ του έθνους, αλλά και διά να συνάξη εις εν τα τέκνα του Θεού τα διεσκορπισμένα. 53 Απ' εκείνης λοιπόν της ημέρας συνεβουλευθήσαν, διά να θανατώσωσιν αυτόν. 54 Όθεν ο Ιησούς δεν περιεπάτει πλέον παρηρησία μεταξύ των Ιουδαίων, αλλ' ανεχώρησεν εκείθεν εις τον τόπον πλησίον της ερήμου, 55 και ελθών εις Βεθαθαϊν, και εκεί διέτριβε μετά των μαθητών αυτού. 56 Επλησίαζε δε το πάσχα των Ιουδαίων, και πολλοί ανέβησαν εκ του τόπου εκείνου εις Ιεροσόλυμα προ του πάσχα, διά να καθαρίσωσιν εαυτούς. 57 Εξήτουν λοιπόν τον Ιησούν και έλεγον προς αλληλους ιστάμενοι εν τω ιερώ· Τι σας φαίνεται ότι δεν θέλει ελθεί εις την εορτήν; 57 Είχον δε δώσει προσταγήν και οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι, εάν τις μάθη που είναι, να μηνύση, διά να πιάσωσιν αυτόν.

12 Ο Ιησούς λοιπόν προ εξ ημερών του πάσχα ήλθεν εις Βηθανίαν, όπου ήτο ο Λάζαρος ο αποθανών, τον οποίον ανέστησεν εκ νεκρών. 2 Και έκαμαν εις αυτόν δείπνον εκεί, και η Μάρθα υπηρέτει· ο δε Λάζαρος ήτο εις εκ των συγκαθημένων μετ' αυτού. 3 Τότε η Μαρία, λαβούσα μίαν λίτραν μύρου νάρδου καθαράς πολυτίμου, ήλπιψε τους πόδας του Ιησού και με τας τρίχας αυτής εσπόγγησε τους πόδας αυτού· η δε οικία επλήσθη εκ της οσμής του μύρου. 4 Λέγει λοιπόν εις εκ των μαθητών αυτού, ο Ιούδας Σίμωνος ο Ισκαριώτης, όστις έμελλε να παραδώσει αυτόν· 5 Διά τι τούτο το μύρον δεν επωλήθη τριακόσια δηνάρια και εδόθη εις τους πτωχούς; 6 Είπε δε τούτο ουχί διότι έμελεν αυτόν περί των πτωχών, αλλά διότι ήτο κλέπτης και είχε το γλωσσόκομον και εβάσταζε τα βαλλόμενα εις αυτό. 7 Είπε λοιπόν ο Ιησούς· Άφες αυτήν, εις την ημέραν του ενταφιασμού μου εφύλαξεν αυτό. 8 Διότι τους πτωχούς πάντοτε έχετε μεθ' εαυτών, εμέ όμως πάντοτε δεν έχετε. 9 Έμαθε δε όχλος πολύς εκ των Ιουδαίων ότι είναι εκεί, και ήλθον ουχί διά τον Ιησούν μόνον, αλλά διά να ιδώσι και τον Λάζαρον, τον οποίον ανέστησεν εκ νεκρών. 10 Συνεβουλευθήσαν δε οι αρχιερείς, διά να θανατώσωσι και τον Λάζαρον, 11 διότι πολλοί εκ των Ιουδαίων δι' αυτόν υπήγαιον

και επίστευον εις τον Ιησούν. **12** Η επαύριον όχλος πολύς ο ελθών εις την εορτήν, ακούσαντες ότι έρχεται ο Ιησούς εις Ιεροσόλυμα, **13** έλαβον τα βαΐα των φοινίκων και εξήλθον εις υπάντησιν αυτού και έκραζον· Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, ο βασιλεύς του Ισραήλ. **14** Ευρών δε ο Ιησούς ονάριον, εκάθησεν επ' αυτό, καθώς είναι γεγραμμένον· **15** Μη φοβού, θύγατερ Σιών· ιδού, ο βασιλεύς σου έρχεται καθημένος επί πώλου όνου. **16** Ταύτα όμως δεν ενόησαν οι μαθηταί αυτού κατ' αρχάς, αλλ' ότε εδοξάσθη ο Ιησούς, τότε ενεθυμήθησαν ότι ταύτα ήσαν γεγραμμένα δι' αυτόν, και ταύτα έκαμον εις αυτόν. **17** Εμαρτύρει λοιπόν ο όχλος, ο ων μετ' αυτού ότε εφώναζε τον Λάζαρον εκ του μνημείου και ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών. **18** Διά τούτο και υπήντησεν αυτόν ο όχλος, διότι ήκουσεν ότι έκαμε το θαύμα τούτου. **19** Οι Φαρισαίοι λοιπόν είπον προς αλλήλους· Βλέπετε ότι δεν ωφελείτε ουδέν; ιδού, ο κόσμος οπίσω αυτού υπήγεν. **20** Ήσαν δε τινές Έλληνες μεταξύ των αναβαινόντων διά να προσκινήσων εν τη εορτή. **21** Ούτοι λοιπόν ήλθον προς τον Φίλιππον τον από Βηθσαϊδά της Γαλιλαίας, και παρεκάλουν αυτόν, λέγοντες· Κύριε, θέλομεν να ιδώμεν τον Ιησούν. **22** Έρχεται ο Φίλιππος και λέγει προς τον Ανδρέαν, καιάλιν ο Ανδρέας και ο Φίλιππος λέγουσι προς τον Ιησούν. **23** Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτούς λέγων· Ήλθεν η ώρα διά να δοξασθή ο Υιός του ανθρώπου. **24** Αληθώς, αληθώς σας λέγω, Εάν ο κόκκος του σίτου δεν πέσει εις την γην και αποθάνη, αυτός μόνος μένει· εάν όμως αποθάνη, πολύν καρπόν φέρει. **25** Όστις αγαπά την ψυχήν αυτού, θέλει απολέση αυτήν, και όστις μισεί την ψυχήν αυτού εν τω κόσμω τούτω, εις ζωήν αιώνιον θέλει φυλάξει αυτήν. **(αϊθόνς g166)** **26** Εάν εμέ υπηρετή και, εμέ ας ακολουθή, και όπου είμαι εγώ, εκεί θέλει είσθαι και ο υπηρετής ο εμός και εάν τις εμέ υπηρετή, θέλει τιμήσει αυτόν ο Πατήρ. **27** Τώρα η ψυχή μου είναι τεταραγμένη και τι να είπω; Πάτερ, σώσον με εκ της ώρας ταύτης. Αλλά διά τούτου ήλθον εις την ώραν ταύτην. **28** Πάτερ, δόξασον σου το όνομα. Ήλθε λοιπόν φωνή εκ του ουρανού· και εδόξασα καιάλιν θέλω δοξάσει. **29** Ο όχλος λοιπόν ο παρεστώς και ακούσας έλεγεν ότι έγεινε βροντή· άλλοι έλεγον· Άγγελος ελάλησε προς αυτόν. **30** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπεν· Η φωνή αυτή δεν έγεινε δι' εμέ, αλλά διά σας. **31** Τώρα είναι κρίσις του κόσμου τούτου, τώρα ο άρχων του κόσμου τούτου θέλει εκβληθή έξω. **32** Και εγώ εάν υψωθώ εκ της γης, θέλω ελκύσει πάντας προς εμαυτόν. **33** Τούτο δε έλεγε, δεικνύων με ποίον θάνατον έμελλε να αποθάνη. **34** Απεκρίθη προς αυτόν ο όχλος· Ημείς ηκούσαμεν εκ του νόμου Ότι ο Χριστός μένει εις τον αιώνα, και πως συ λέγεις Ότι πρέπει να υψωθή ο Υιός του ανθρώπου; τις είναι ούτος ο Υιός του ανθρώπου; **(αϊθόν g165)** **35** Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Έτι ολίγον καιρόν το φως είναι μεθ' υμών· περιπατείτε ενδω έχετε το φως, διά να μη σας καταφθάση το σκότος· και όστις περιπατεί εν τω σκότει δεν εξεύρει που υπάγει. **36** Ενδω έχετε το φως, πιστεύετε εις το φως, διά να γείνητε υιοί του φωτός. Ταύτα ελάλησεν ο Ιησούς, και απεβήν εκρούθη απ' αυτών. **37** Αλλ' ενώ έκαμε τόσα θαύματα έμπροσθεν αυτών, δεν επίστευον εις αυτόν· **38** διά να πληρωθή ο λόγος του προφήτου Ησαΐου, τον οποίον είπε· Κύριε, τις επίστευσεν εις το κήρυγμα ημών; και ο βραχίων του Κυρίου εις τίνα απεκαλύφθη; **39** Διά τούτο δεν ηδύνατο να πιστεύωσι διότιάλιν είπεν ο Ησαΐας· **40** Ετύφλωσε τους οφθαλμούς αυτών και εσκλήρυνε την καρδιάν αυτών, διά να μη ιδωσι με τους οφθαλμούς και νοήσωσι με την καρδιάν και

επιστρέψωσι, και ιατρεύσω αυτούς. **41** Ταύτα είπεν ο Ησαΐας, ότε είδε την δόξαν αυτού και ελάλησε περί αυτού. **42** Αλλ' όμως και εκ των αρχόντων πολλοί επίστευσαν εις αυτόν, πλην διά τους Φαρισαίους δεν ώμολόγουν, διά να μη γείνωσιν αποσυνάγωγοι. **43** Διότι ηγάπησαν την δόξαν των ανθρώπων μάλλον παρά την δόξαν του Θεού. **44** Ο δε Ιησούς έκραξε και είπεν· Ο πιστεύων εις εμέ δεν πιστεύει εις εμέ, αλλ' εις τον πέμψαντά με, **45** και ο θεωρών εμέ θεωρεί τον πέμψαντά με. **46** Εγώ ήλθον φως εις τον κόσμον, διά να μη μείνη εν τω σκότει πας ο πιστεύων εις εμέ. **47** Και εάν τις ακούση τους λόγους μου και δεν πιστεύση, εγώ δεν κρίνω αυτόν· διότι δεν ήλθον διά να κρίνω τον κόσμον, αλλά διά να σώσω τον κόσμον. **48** Ο αθετών εμέ και μη δεχόμενος τους λόγους μου, έχει τον κρίνοντά αυτόν· ο λόγος, τον οποίον ελάλησα, εκείνος θέλει κρίνει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα· **49** διότι εγώ απ' εμαυτού δεν ελάλησα, αλλ'· ο πέμψας με Πατήρ αυτός μοι έδωκεν εντολήν τι να είπω και τι να λαλήσω· **50** και εξεύρω ότι η εντολή αυτού είναι ζωή αιώνιος. Όσα λοιπόν λαλώ εγώ, καθώς μοι είπεν ο Πατήρ, ούτω λαλώ. **(αϊθόνς g166)**

13 Προ δε της εορτής του πάσχα εξεύρων ο Ιησούς ότι ήλθεν η ώρα αυτού διά να μεταβή εκ του κόσμου τούτου προς τον Πατέρα, αγαπήσας τους ιδικούς του τους εν τω κόσμω, μέχρι τέλους ηγάπησεν αυτούς. **2** Και αφού έγεινε δείπνος, ο δε διάβολος είχεν ήδη βάσει εις την καρδιάν του Ιούδα Σίμωνος του Ισκαριώτου να παραδώση αυτόν, **3** εξεύρων ο Ιησούς ότι πάντα έδωκεν εις αυτόν ο Πατήρ εις τας χείρας, και ότι από του Θεού εξήλθε και προς τον Θεόν υπάγει, **4** εγειρείται εκ του δείπνου και εκδύεται τα ιμάτια αυτού, και λαβών προσόψιον διεζώσθη· **5** έπειτα βάλλει ύδωρ εις τον νιπήρα, και ήρχισε να νίπη τους πόδας των μαθητών και να σπογγίζη με το προσόψιον, με το οποίον ήτο διεζωσμένος. **6** Έρχεται λοιπόν προς τον Σίμωνα Πέτρον, και λέγει προς αυτόν εκείνος· Κύριε, συ μου νίπτεις τους πόδας; **7** Απεκρίθη ο Ιησούς και είπε προς αυτόν· Εκείνο, το οποίον εγώ κάμνω, συ δεν εξεύρεις τώρα, θέλεις όμως γνωρίσει μετά ταύτα. **8** Λέγει προς αυτόν ο Πέτρος· Δεν θέλεις νίψει τους πόδας μου εις τον αιώνα. Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Εάν δεν σε νίψω, δεν έχεις μέρος μετ' εμού. **(αϊθόν g165)** **9** Λέγει προς αυτόν ο Σίμων Πέτρος· Κύριε, μη τους πόδας μου μόνον, αλλά και τας χείρας και την κεφαλήν. **10** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Ο λελουμένος δεν έχει χρείαν ειμή τους πόδας να νιφή, αλλ' είναι όλος καθαρός και σεις είσθε καθαροί, αλλ' ουχι πάντες. **11** Διότι ήξυρην εκείνον, όστις έμελλε να παραδώση αυτόν· διά τούτο είπε· Δεν είσθε πάντες καθαροί. **12** Αφού λοιπόν ένιψε τους πόδας αυτών και έλαβε τα ιμάτια αυτού, καθήσαςάλιν είπε προς αυτούς· Εξεύρετε τι έκαμον εις εσάς; **13** Σεις με φωνάζετε, Ο Διδάσκαλος και ο Κύριος, και καλώς λέγετε, διότι είμαι. **14** Εάν λοιπόν εγώ, ο Κύριος και ο Διδάσκαλος, σας ένιψα τους πόδας, και σεις χρωστείτε να νίπητε τους πόδας αλλήλων. **15** Διότι παράδειγμα έδωκα εις εσάς, διά να κάμνητε και σεις, καθώς εγώ έκαμον εις εσάς. **16** Αληθώς, αληθώς σας λέγω, δεν είναι δούλος ανώτερος του κυρίου αυτού, ουδέ απόστολος ανώτερος του πέμψαντος αυτόν. **17** Εάν εξεύρητε ταύτα, μακάριοι είσθε εάν κάμνητε αυτά. **18** Δεν λέγω τούτο περί πάντων υμών· εγώ εξεύρω ποίους εξέλεξα· αλλά διά να πληρωθή η γραφή· Ο τρώγων μετ' εμού τον άρτον εσήκωσεν επ' εμέ την πτέρναν αυτού. **19** Από του νυν σας λέγω τούτο πριν γείνη, διά να πιστεύητε όταν γείνη, ότι εγώ είμαι. **20** Αληθώς, αληθώς σας λέγω, όστις δέχεται όντινα πέμψω, εμέ δέχεται,

και οστις δέχεται, εμέ δέχεται τον πέμψαντά με. **21** Αφού είπε ταύτα ο Ιησούς, εταράχθη την ψυχήν και εμαρτύρησε και εἶπεν Αληθώς, αληθώς σας λέγω ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν θέλει με παραδώσει. **22** Ἐβλεπον λοιπόν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταί, ἀποροῦντες περὶ τίνος λέγει. **23** Ἐκάθητο δε κεκλιμένος εἰς τον κόλπον του Ιησοῦ εἰς των μαθητῶν αὐτοῦ, τον οποίον ηγάπα ο Ιησοῦς. **24** Νεῦει λοιπόν προς τούτον ο Σίμων Πέτρος διά να ερωτήσῃ τί εἶναι ἐκεῖνος, περὶ του οποίου λέγει. **25** Καί πεσὼν ἐκεῖνος ἐπὶ το στήθος του Ιησοῦ, λέγει προς αὐτόν· Κύριε, τίς εἶναι; **26** Ἀποκρίνεται ο Ιησοῦς· Ἐκεῖνος εἶναι, εἰς τον οποίον ἐγὼ βάψας το ψωμίον θέλω δώσει. Καί ἐμβάψας το ψωμίον δίδει εἰς τον Ιούδαν Σίμωνος τον Ισκαριώτην. **27** Καί μετὰ το ψωμίον τότε εἰσηλθεν εἰς ἐκεῖνον ο Σατανᾶς. Λέγει λοιπόν προς αὐτόν ο Ιησοῦς ὅ, τι κάμνεις, κάμε ταχύτερον. **28** Τούτο ὅμως ουδεὶς των καθημένων ἐνόησε προς τι εἶπε προς αὐτόν. **29** Διότι τινές ἐνόμιζον, ἐπειδὴ ο Ιούδας εἶχε το γλωσσόκομον, ὅτι λέγει προς αὐτόν ο Ιησοῦς, Ἀγόρασον ὅσων ἔχομεν χρεῖαν διαίτην εορτήν, ἢ να δώσῃ τί εἰς τους πτωχοῦς. **30** Ἀβάρων λοιπὸν ἐκεῖνος το ψωμίον, ἐξήλθεν εὐθύς· ἦτο δε νυξ. **31** Ὅτε λοιπὸν ἐξήλθε, λέγει ο Ιησοῦς· Τώρα ἐδοξάσθη ο Υἱός του ἀνθρώπου, και ο Θεός ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. **32** Εἴάν ο Θεός ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, και ο Θεός θέλει δοξάσει αὐτόν ἐν εαυτῷ και εὐθὺς θέλει δοξάσει αὐτόν. **33** Τεκνία, ἐτί ολίγον εἶμαι μεθ' ὑμῶν. Θέλετε με ζητήσῃ, και καθὼς εἶπον προς τους Ιουδαίους ὅτι ὅπου υπάγω εγώ, σεις δεν δύνασθε να ἐλθθητε, και προς ἐσάς λέγω τώρα. **34** Ἐντολήν καινήν σας δίδω, Να αγαπάτε ἀλλήλους, καθὼς ἐγὼ σας ηγάπησα και σεις να αγαπάτε ἀλλήλους. **35** Ἐκ τούτου θέλουσι γνωρίσει πάντες ὅτι εἴσθε μαθηταί μου, ἐάν ἐχητε ἀγάπην προς ἀλλήλους. **36** Λέγει προς αὐτόν ο Σίμων Πέτρος Κύριε, που υπάγεις; Ἀπεκρίθη εἰς αὐτόν ο Ιησοῦς· Ὅπου υπάγω, δεν δύνασαι τώρα να με ἀκολουθήσῃς, ὕστερον ὅμως θέλεις με ἀκολουθήσῃ. **37** Λέγει προς αὐτόν ο Πέτρος Κύριε, διατί δεν δύναμαι να σε ἀκολουθήσω τώρα; την ψυχήν μου θέλω βάλλει υπέρ σου. **38** Ἀπεκρίθη προς αὐτόν ο Ιησοῦς· Την ψυχήν σου θέλεις βάλλει υπέρ μου; ἀληθώς, ἀληθώς σοι λέγω, δεν θέλει φωνάζει ο ἀλέκτωρ, εωσὺ με ἀπαρνηθῆς τρίς.

14 Ἀς μη ταράττηται ἡ καρδιά σας πιστεῦετε εἰς τον Θεόν, και εἰς ἐμέ πιστεῦετε. **2** Ἐν τῇ οἰκίᾳ του Πατρὸς μου εἶναι πολλὰ οἰκίματα· εἰ δε μη, ἠθέλον σας εἰπεῖ υπάγω να σας ετοιμάσω τόπον. **3** και ἀφού υπάγω και σας ετοιμάσω τόπον, πάλιν ἐρχομαι και θέλω σας παραλάβει προς ἑμαυτόν, διά να εἴσθε και σεις, ὅπου εἶμαι ἐγὼ. **4** και ὅπου ἐγὼ υπάγω ἐξεύρετε, και την ὁδὸν ἐξεύρετε. **5** Λέγει προς αὐτόν ο Θωμάς Κύριε, δεν ἐξεύρομεν που υπάγετε; και πως δύναμεθα να ἐξεύρωμεν την ὁδόν; **6** Λέγει προς αὐτόν ο Ιησοῦς· Ἐγὼ εἶμαι ἡ ὁδός και ἡ ἀλήθεια και ἡ ζωή· ουδεὶς ἐρχεται προς τον Πατέρα, εἰμὴ δι' ἐμοῦ. **7** Ἐάν ἐγνωρίζετε ἐμέ, και τον Πατέρα μου ἠθέλετε γνωρίσει. και ἀπό του νυν γνωρίζετε αὐτόν και εἶδετε αὐτόν. **8** Λέγει προς αὐτόν ο Φίλιππος Κύριε, δεῖξον εἰς ἡμᾶς τον Πατέρα και ἀρκεῖ εἰς ἡμᾶς. **9** Λέγει προς αὐτόν ο Ιησοῦς· Τόσον καιρὸν εἶμαι μεθ' ὑμῶν, και δεν με ἐγνώρισας, Φίλιππε; ὅστις εἶδεν ἐμέ εἶδε τον Πατέρα· και πως συ λέγεις, Δεῖξον εἰς ἡμᾶς τον Πατέρα; **10** Δεν πιστεῦεις ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἐν τῷ Πατρὶ και ο Πατήρ εἶναι ἐν ἐμοί; τους λόγους, τους οποίους ἐγὼ λαλῶ προς ὑμᾶς, ἀπ' ἑμαυτοῦ δεν λαλῶ· ἀλλ' ο Πατήρ ο μόνων ἐν ἐμοί αὐτὸς ἐκτελεῖ τα ἐργα. **11** Πιστεῦτέ μοι ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἐν τῷ Πατρὶ και ο Πατήρ εἶναι ἐν ἐμοί· εἰ δε μη, διά τα ἐργα αὐτὰ πιστεῦτέ μοι. **12** Ἀληθώς, ἀληθώς σας λέγω, ὅστις πιστεῦει εἰς ἐμέ, τα ἐργα τα οποία κάμνω και ἐκεῖνος θέλει κάμει, και μεγαλιότερα τούτων

θέλει κάμει, διότι ἐγὼ υπάγω προς τον Πατέρα μου, **13** και ὅ, τι ἀνζητήσῃτε ἐν τῷ ὀνόματί μου, θέλω κάμει τούτο, διά να δοξασθῇ ο Πατήρ ἐν τῷ Υἱῷ. **14** Ἐάν ζητήσῃτε τι ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ θέλω κάμει αὐτό. **15** Εἴάν με αγαπάτε, τας ἐντολάς μου φυλάσσετε. **16** και ἐγὼ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα, και θέλει σας δώσει ἄλλον Παράκλητον, διά να μείνη μεθ' ὑμῶν εἰς τον αἰῶνα, (αἰὼν ἡ 165) **17** το Πνεῦμα της ἀληθείας, το οποίον ο κόσμος δεν δύναται να λάβῃ, διότι δεν βλέπει αὐτό ουδέ γνωρίζει αὐτό· σεις ὅμως γνωρίζετε αὐτό, διότι μείνει μεθ' ὑμῶν και ἐν ὑμῖν θέλει εἶσθαι. **18** Δεν θέλω σας ἀφήσει ὀρφανούς· ἐρχομαι προς ἐσάς. **19** Ἐτι ολίγον και ο κόσμος πλέον δεν με βλέπει, σεις ὅμως με βλέπετε, διότι ἐγὼ ζω και εἰς θέλατε ζῆ. **20** Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ σεις θέλετε γνωρίσει, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἐν τῷ Πατρὶ μου και σεις ἐν ἐμοί και ἐγὼ ἐν ὑμῖν. **21** Ὅ ἔχων τας ἐντολάς μου και φυλάττων αὐτάς, ἐκεῖνος εἶναι ο ἀγαπῶν με· ο δε ἀγαπῶν με θέλει ἀγαπηθῇ ὑπό του Πατρὸς μου, και ἐγὼ θέλω ἀγαπήσει αὐτόν και θέλω φανερώσει ἑμαυτόν εἰς αὐτόν. **22** Λέγει προς αὐτόν ο Ιούδας, οὐχὶ ο Ισκαριώτης Κύριε, τί συμβαίνει ὅτι μέλλεις να φανερώσῃς σεαυτόν εἰς ἡμᾶς και οὐχὶ εἰς τον κόσμον; **23** Ἀπεκρίθη ο Ιησοῦς και εἶπε προς αὐτόν· Εἴάν τις με αγαπά, τον λόγον μου θέλει φυλάξει, και ο Πατήρ μου θέλει ἀγαπήσει αὐτόν, και προς αὐτόν θέλωμεν ελθεῖ και ἐν αὐτῷ θέλωμεν κατοικήσει. **24** Ὁ μη ἀγαπῶν με τους λόγους μου δεν φυλάττει· και ο λόγος, τον οποίον ἀκούετε, δεν εἶναι ἰδικός μου, ἀλλὰ του πέμψαντός με Πατρὸς. **25** Ταῦτα ἐλάλησα προς ἐσάς ἐνὸς ευρισκομαι μεθ' ὑμῶν· **26** ο δε Παράκλητος, το Πνεῦμα το Ἅγιον, το οποίον θέλει πέμψῃ ο Πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος θέλει σας διδάξει πάντα και θέλει σας πνευθυμίσει πάντα ὅσα εἶπον προς ἐσάς. **27** Εἰρήνην ἀφίνω εἰς ἐσάς, εἰρήνην την ἐμὴν δίδω εἰς ἐσάς· οὐχὶ καθὼς ο κόσμος δίδει, σας δίδω ἐγὼ. Ἀς μη ταράττηται ἡ καρδιά σας μηδέ ας δειλιά. **28** Ἦκούσατε ὅτι ἐγὼ σας εἶπον, Ὑπάγω και ἐρχομαι προς ἐσάς. Εἴάν με ἠγαπάτε, ἠθέλετε χαρὴ ὅτι εἶπον, Ὑπάγω προς τον Πατέρα· διότι ο Πατήρ μου εἶναι μεγαλιότερός μου· **29** και τώρα σας εἶπον πρὶν γείνη, διά να πιστεῦσῃτε ὅταν γείνη. **30** Δεν θέλω πλέον λαλήσει πολλά μεθ' ὑμῶν· διότι ὄραται ο ἄρχων του κόσμου τούτου· και δεν ἔχει ουδέν ἐν ἐμοί. **31** Ἀλλὰ διά να γνωρίσῃ ο κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τον Πατέρα, και καθὼς με προσέταξεν ο Πατήρ, οὕτω κάμνω. Ἐγέρθητε, ας υπάγωμεν ἐντεῦθεν.

15 Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀμπελὸς ἡ ἀληθινή, και ο Πατήρ μου εἶναι ο γεωργός. **2** Παν κλήμα ἐν ἐμοί μη φέρον καρπὸν, ἐκκόπεται αὐτό, και παν το φέρον καρπὸν, καθαρίζει αὐτό, διά να φέρῃ πλείοτερον καρπὸν. **3** Τώρα σεις εἴσθε καθαροί διά τον λόγον τον οποίον ἐλάλησα προς ἐσάς. **4** Μείνατε ἐν ἐμοί, και ἐγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς το κλήμα δεν δύναται να φέρῃ καρπὸν ἀπ' ἑαυτοῦ, ἐάν δεν μείνη ἐν τῇ ἀμπελῷ, οὕτως ουδέ σεις, ἐάν δεν μείνητε ἐν ἐμοί. **5** Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀμπελὸς, σεις τα κλήματα. Ὁ μόνων ἐν ἐμοί και ἐγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, διότι χωρὶς ἐμοῦ δεν δύνασθε να κάμητε ουδέν. **6** Εἴάν τις δεν μείνη ἐν ἐμοί, ρίπτεται ἐξω ὡς το κλήμα και ζηραίνεται, και συνάγουσιν αὐτά και ρίπτουσιν εἰς το πυρ, και καίονται. **7** Εἴάν μείνητε ἐν ἐμοί και οἱ λόγοι μου μείνωσιν ἐν ὑμῖν, θέλετε ζητεῖ ὅ, τι ἀνθέλητε, και θέλει γείνη εἰς ἐσάς. **8** Ἐν τούτῳ δοξάζεται ο Πατήρ μου, ὅτι να φέρητε καρπὸν πολύν· και οὕτω θέλετε εἶσθαι μαθηταί μου. **9** Καθὼς ἐμε ἠγάπησεν ο Πατήρ, και ἐγὼ ἠγάπησα ἐσάς· μένατε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου. **10** Εἴάν τας ἐντολάς μου φυλάσσετε, θέλετε μείνει ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ ἐφύλαξα τας ἐντολάς του Πατρὸς μου και

μένω εν τη αγάπη αυτού. **11** Ταύτα ελάλησα προς εσάς διά να μείνη εν υμίν η χαρά μου και η χαρά υμών να ήναι πλήρης. **12** Αύτη είναι η εντολή μου, να αγαπάτε αλλήλους, καθώς σας ηγάπησα. **13** Μεγαλιτέραν ταύτης αγάπην δεν έχει ουδείς, του να βάλη τις την ψυχήν αυτού υπέρ των φίλων αυτού. **14** Σεις είσθε φίλοι μου, εάν κάμνητε όσα εγώ σας παραγγέλλω. **15** Δεν σας λέγω πλέον δούλους, διότι ο δούλος δεν εξεύρει τι κάμνει ο κύριος αυτού· εσάς δε είπον φίλους, διότι πάντα όσα ήκουσα παρά του Πατρός μου, εμφανέρωσα εις εσάς. **16** Σεις δεν εξελέξατε εμέ, αλλ' εγώ εξέλεξα εσάς, και σας διάταξα διά να υπάγητε σεις και να κάμνητε καρπόν, και ο καρπός σας να μένη, ώστε, ό,τι αν ζητήσητε παρά του Πατρός εν τω ονόματί μου, να σας δώση αυτό. **17** Ταύτα σας παραγγέλλω, να αγαπάτε αλλήλους. **18** Εάν ο κόσμος σας μισή, εξεύρετε ότι εμέ πρότερον υμών εμίσησεν. **19** Εάν ήσθε εκ του κόσμου, ο κόσμος ήθελεν αγαπά το ιδικόν του· επειδή όμως δεν είσθε εκ του κόσμου, αλλ' εγώ σας εξέλεξα εκ του κόσμου, διά τούτο σας μισεί ο κόσμος. **20** Ενθυμείσθε τον λόγον, τον οποίον εγώ είπον προς εσάς· Δεν είναι δούλος μεγαλιτέρος του κυρίου αυτού. Εάν εμέ εδίωξαν, και σας θέλουσι διώξει· εάν τον λόγον μου εφύλαξαν, και τον υμέτερον θέλουσι φυλάξει. **21** Αλλά ταύτα πάντα θέλουσι κάμει εις εσάς διά το όνομά μου, διότι δεν εξεύρουσι τον πέμψαντά με. **22** Εάν δεν ήλθον και ελάλησα προς αυτούς, αμαρτίαν δεν ήθελον έχει· τώρα όμως δεν έχουσι πρόφασιν περί της αμαρτίας αυτών. **23** Ο μισών εμέ και τον Πατέρα μου μισεί. **24** Εάν δεν έκαμον μεταξύ αυτών τα έργα, τα οποία ουδείς άλλος έκαμεν, αμαρτίαν δεν ήθελον έχει· αλλά τώρα και είδον και εμίσησαν και εμέ και τον Πατέρα μου. **25** Αλλά τούτο έγεινε διά να πληρωθή ο λόγος, ο γεγραμμένος εν τω νόμω αυτών, Ότι εμίσησάν με δωρεάν. **26** Όταν όμως έλθη ο Παράκλητος, τον οποίον εγώ θέλω πέμψει προς εσάς παρά του Πατρός, το Πνεύμα της αληθείας, το οποίον εκπορεύεται παρά του Πατρός, εκείνος θέλει μαρτυρήσει περί εμού. **27** Αλλά και σεις μαρτυρείτε, διότι απ' αρχής μετ' εμού είσθε.

16 Ταύτα ελάλησα προς εσάς διά να μη σκανδαλισθήτε. **2** Θέλουσι σας κάμει αποσυναγώγους μάλιστα έρχεται ώρα, καθ' ην σας όστις σας θανατώση θέλει νομίσει ότι προσφέρει λατρείαν εις τον Θεόν. **3** Και ταύτα θέλουσι σας κάμει, διότι δεν εγνωρίσαν τον Πατέρα ουδέ εμέ. **4** Αλλά ταύτα είπον προς εσάς διά να ενθυμήσθε αυτά, όταν έλθη η ώρα, ότι εγώ είπον προς εσάς. Δεν είπον δε ταύτα προς εσάς εξ αρχής, διότι ήμην μεθ' υμών. **5** Τώρα δε υπάγω προς τον πέμψαντά με, και ουδείς εξ υμών με ερωτά· Που υπάγει; **6** Αλλ' επειδή ελάλησα προς εσάς ταύτα, η λύπη εγέμισεν την καρδίαν σας. **7** Εγώ όμως την αλήθειαν σας λέγω· συμφέρι εις εσάς να απέλθω εγώ. Διότι εάν δεν απέλθω, ο Παράκλητος δεν θέλει ελθει προς εσάς· αλλ' αφού απέλθω, θέλω πέμψει αυτόν προς εσάς. **8** και ελθών εκείνος θέλει ελέγξει τον κόσμον περί αμαρτίας και περί δικαιοσύνης και περί κρίσεως. **9** περί αμαρτίας μεν, διότι δεν πιστεύουσιν εις εμέ. **10** περί δικαιοσύνης δε, διότι υπάγω προς τον Πατέρα μου και πλέον δεν με βλέπετε. **11** περί δε κρίσεως, διότι ο άρχων του κόσμου τούτου εκρίθη. **12** Έτι πολλά έχω να είπω προς εσάς, δεν δύνασθε όμως τώρα να βασιτάζητε αυτά. **13** Όταν δε έλθη εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει σας οδηγήσει εις πάσαν την αλήθειαν· διότι δεν θέλει λαλήσει απ' εαυτού, αλλ' όσα αν ακούση θέλει λαλήσει, και θέλει σας αναγγείλει τα μέλλοντα. **14** Εκείνος θέλει δοξάσει εμέ, διότι εκ του εμού θέλει λάβει και αναγγείλει προς εσάς. **15** Πάντα όσα έχει ο Πατήρ, εμού είναι· διά τούτο είπον ότι εκ του εμού

θέλει λάβει και αναγγείλει προς εσάς. **16** Ολίγον έτι και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεί, διότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα. **17** Τότε τινές εκ των μαθητών αυτού είπον προς αλλήλους· Τι είναι τούτο, το οποίον μας λέγει, Ολίγον και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεί, και, Ότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα; **18** Έλεγον λοιπόν· Τούτο τι είναι, το οποίον λέγει το ολίγον; Δεν εξεύρομεν τι λαλεί. **19** Ενόησε λοιπόν ο Ιησούς ότι ήθελον να ερωτησωσιν αυτόν, και είπε προς αυτούς· Περί τούτου συζητείτε μετ' αλλήλων ότι είπον, Ολίγον και δεν με βλέπετε, και πάλιν ολίγον και θέλετε με ιδεί; **20** Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι σεις θέλετε κλάυσει και θρηνήσει, ο δε κόσμος θέλει χαρή και σεις θέλετε λυπηθή, η λύπη σας όμως θέλει μεταβληθή εις χαράν. **21** Η γυνή όταν γεννά, λύπην έχει, διότι ήλθεν ώρα αυτής αφού όμως γεννήσθη το παιδίον, δεν ενθυμείται πλέον την θλίψιν, διά την χαράν ότι εγεννήθη άνθρωπος εις τον κόσμον. **22** Και σεις λοιπόν τώρα μεν έχετε λύπην· πάλιν όμως θέλω σας ιδεί, και θέλει χαρή η καρδιά σας, και την χαράν σας ουδείς αφαιρεί από σας. **23** Και εν εκείνη τη ημέρα δεν θέλετε ζητήσει παρ' εμού ουδέν. Αληθώς, αληθώς σας λέγω ότι όσα αν αιτήσητε παρά του Πατρός εν τω ονόματί μου, θέλει σας δώσει. **24** Έως τώρα δεν ητήσατε ουδέν εν τω ονόματί μου· αιτείτε και θέλετε λαμβάνει, διά να ήναι πλήρης η χαρά σας. **25** Ταύτα διά παροιμιών ελάλησα προς εσάς· αλλ' έρχεται ώρα, ότε δεν θέλω σας λαλήσει πλέον διά παροιμιών, αλλά παρηρησία θέλω σας αναγγείλει περί του Πατρός. **26** Εν εκείνη τη ημέρα θέλετε ζητήσει εν τω ονόματί μου· και δεν σας λέγω ότι εγώ θέλω παρακαλέσει τον Πατέρα περί υμών· **27** διότι αυτός ο Πατήρ σας αγαπά, επειδή σεις ηγαπήσατε εμέ και επιστεύσατε ότι εγώ παρά του Θεού εξήλθον. **28** Εξήλθον παρά του Πατρός και ήλθον εις τον κόσμον· πάλιν αφίνω τον κόσμον και υπάγω προς τον Πατέρα. **29** Λέγουσι προς αυτόν οι μαθηταί αυτού· Ιδού, τώρα παρηρησία λαλείς και, ουδεμίαν παροιμίαν λέγεις. **30** Τώρα γνωρίζομεν ότι εξεύρει πάντα και δεν έχεις χρείαν να σε ερωτά τις. Εκ τούτου πιστεύομεν ότι από Θεού εξήλθες. **31** Απεκρίθη προς αυτούς ο Ιησούς· Τώρα πιστεύετε; **32** Ιδού, έρχεται ώρα, και ήδη ήλθε, να σκορπισθήτε έκαστος εις τα ίδια και να αφήσητε εμέ· μόνον· αλλά δεν είμαι μόνος, διότι ο Πατήρ είναι μετ' εμού. **33** Ταύτα ελάλησα προς εσάς, διά να έχητε ειρήνην εν εμού. Εν τω κόσμω θέλετε έχει θλίψιν· αλλά θαρσαίτε, εγώ ενίκησα τον κόσμον.

17 Ταύτα ελάλησεν ο Ιησούς, και ύψωσε τους οφθαλμούς αυτού εις τον ουρανόν και είπε· Πάτερ, ήλθεν η ώρα· δόξασον τον Υιόν σου, διά να σε δοξάση και ο Υιός σου, **2** καθώς έδωκας εις αυτόν εξουσίαν πάσης σαρκός, διά να δώση ζωήν αιώνιον εις πάντας όσους έδωκας εις αυτόν. (αἰῶνιος γ166) **3** Αύτη δε είναι η αιώνιος ζωή, το να γνωρίζωσι σε τον μόνον αληθινόν Θεόν και τον οποίον απέστειλας Ιησούν Χριστόν. (αἰῶνιος γ166) **4** Εγώ σε εδόξασα επί της γης, το έργον ετελείωσα, το οποίον μοι έδωκας διά να κάμω. **5** και τώρα δόξασόν με συ, Πάτερ, πλησίον σου με την δόξαν, την οποίαν είχαν παρά σοι πριν γείνη ο κόσμος. **6** Εφανέρωσα το όνομά σου εις τους ανθρώπους, τους οποίους μοι έδωκας εκ του κόσμου. Ιδικοί σου ήσαν και εις εμέ έδωκας αυτούς, και τον λόγον σου εφύλαξαν. **7** Τώρα εγνωρίσαν ότι πάντα όσα μοι έδωκας παρά σου είναι. **8** διότι τους λόγους, τους οποίους μοι έδωκας, έδωκα εις αυτούς, και αυτοί εδέχθησαν και εγνωρίσαν αληθώς ότι παρά σου εξήλθον, και επίστευσαν ότι συ με απέστειλας. **9** Εγώ περί αυτών παρακαλώ· δεν παρακαλώ περί του κόσμου, αλλά περί

εκείνων, τους οποίους μοι έδωκας, διότι ιδικοί σου είναι. **10** Και τα εμά πάντα σα είναι και τα σα εμά, και εδοξάσθην εν αυτοίς. **11** Και δεν είμαι πλέον εν τω κόσμω, αλλ' ούτοι είναι εν τω κόσμω, και εγώ έρχομαι προς σε. Πάτερ άγιε, φύλαξον αυτούς εν τω ονόματί σου, τους οποίους μοι έδωκας, διά να ήναι εν καθώς ημείς. **12** Ότε ήμην μετ' αυτών εν τω κόσμω, εγώ επιλάττων αυτούς εν τω ονόματί σου· εκείνους τους οποίους μοι έδωκας φύλαξα, και ουδείς εξ αυτών απωλέσθη ειμή ο υιός της απωλείας, διά να πληρωθή η γραφή. **13** Τώρα δε έρχομαι προς σε, και ταύτα λαλώ εν τω κόσμω διά να έχωσι την χαράν μου πλήρη εν εαυτοίς. **14** Εγώ έδωκα εις αυτούς τον λόγον σου, και ο κόσμος εμίσησεν αυτούς, διότι δεν είναι εκ του κόσμου, καθώς εγώ δεν είμαι εκ του κόσμου. **15** Δεν παρακαλώ να σηκώσης αυτούς εκ του κόσμου, αλλά να φυλάξης αυτούς εκ του πονηρού. **16** Εκ του κόσμου δεν είναι, καθώς εγώ δεν είμαι εκ του κόσμου. **17** Αγιάσον αυτούς εν τη αληθεία σου· ο λόγος ο ιδικός σου είναι αλήθεια. **18** Καθώς εμέ απέστειλας εις τον κόσμον, και εγώ απέστειλα αυτούς εις τον κόσμον. **19** και υπέρ αυτών εγώ αγιάξω εμαυτόν, διά να ήναι και αυτοί ηγιασμένοι εν τη αληθεία. **20** Και δεν παρακαλώ μόνον περί τούτων, αλλά και περί των πιστευσόντων εις εμέ διά του λόγου αυτών. **21** διά να ήναι πάντες εν, καθώς συ, Πάτερ, είσαι εν εμοί και εγώ εν σοι, να ήναι και αυτοι εν ημίν εν, διά να πιστεύση ο κόσμος ότι συ με απέστειλας. **22** Και γίνω την δόξαν την οποίαν μοι έδωκας έδωκα εις αυτούς, διά να ήναι εν καθώς ημείς είμεθα εν, **23** εγώ εν αυτοίς και συ εν εμοί, διά να ήναι τετελειωμένοι εις εν, και να γνωρίζη ο κόσμος ότι συ με απέστειλας και ηγάπησας αυτούς καθώς εμέ ηγάπησας. **24** Πάτερ, εκείνους τους οποίους μοι έδωκας, θέλω, όπου είμαι εγώ, να ήναι και εκείνοι μετ' εμού, διά να θεωρώσι την δόξαν μου, την οποίαν μοι έδωκας, διότι με ηγάπησας προ καταβολής κόσμου. **25** Πάτερ δίκαιε, και ο κόσμος δεν σε εγνώρισεν, εγώ δε σε εγνώρισα, και ούτοι εγνώρισαν ότι συ με απέστειλας. **26** Και εφανέρωσα εις αυτούς το όνομά σου και θέλω φανερώσει, διά να ήναι η αγάπη, με την οποίαν με ηγάπησας, εν αυτοίς, και εγώ εν αυτοίς.

18 Αφού είπε ταύτα ο Ιησούς, εξήλθε μετά των μαθητών αυτού πέραν του χειμάρρου των Κέδρων, όπου ήτο κήπος, εις τον οποίον εισήλθεν αυτός και οι μαθηταί αυτού. **2** Ήξυρε δε τον τόπον και Ιούδας ο παραδίδων αυτόν· διότι πολλάκις συνήλθεν εκεί ο Ιησούς μετά των μαθητών αυτού. **3** Ο Ιούδας λοιπόν, λαβών το τάγμα και εκ των αρχιερέων και Φαρισαίων υπηρέτας, έρχεται εκεί μετά φανών και λαμπάδων και όπλων. **4** Ο δε Ιησούς, εξεύρων πάντα τα ερχόμενα επ' αυτόν, εξήλθε και είπε προς αυτούς: Τίνα ζητείτε; **5** Απεκρίθησαν προς αυτόν Ιησούν τον Ναζωραϊόν. Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς: Εγώ είμαι. Ίστατο δε μετ' αυτών και Ιούδας ο παραδίδων αυτόν. **6** Καθώς λοιπόν είπε προς αυτούς ότι εγώ είμαι, απεσύρθησαν εις τα οπίσω και έπεσον χαμαί. **7** Πάλιν λοιπόν ηρώτησεν αυτούς Τίνα ζητείτε; Οι δε είπον· Ιησούν τον Ναζωραϊόν. **8** Απεκρίθη ο Ιησούς: Σας είπον ότι εγώ είμαι. Εάν λοιπόν εμέ ζητήτε, αφήσατε τούτους να υπάγωσι. **9** διά να πληρωθή ο λόγος, τον οποίον είπεν, Ότι εξ εκείνων τους οποίους μοι έδωκας, δεν απώλεσα ουδένα. **10** Τότε ο Σίμων Πέτρος έχων μάχαιραν έσυρε αυτήν και εκτόπησε τον δούλον του αρχιερέως και απέκοψεν αυτού το ωτίον το δεξιόν· ήτο δε το όνομα του δούλου Μάλχος. **11** Είπε λοιπόν ο Ιησούς προς τον Πέτρον· Βάλε την μάχαιράν σου εις την θήκην· το ποτήριον, το οποίον μοι έδωκεν ο Πατήρ, δεν θέλω πείν αυτό; **12** Το τάγμα λοιπόν και ο χιλιάρχος και οι υπηρέται των Ιουδαίων συνέλαβον τον

Ιησούν και έδεσαν αυτόν, **13** και έφεραν αυτόν εις τον Άνναν πρώτον· διότι ήτο πενήθερός του Καϊάφα, όστις ήτο αρχιερεύς του ενιαυτού εκείνου. **14** Ήτο δε ο Καϊάφας ο συμβουλευσας τους Ιουδαίους ότι συμφέρει να απολεσθή εις άνθρωπος υπέρ του λαού. **15** Ηκολούθη δε τον Ιησούν ο Σίμων Πέτρος και ο άλλος μαθητής. Ο δε μαθητής εκείνος ήτο γνωστός εις τον αρχιερέα και εισήλθε μετά του Ιησού εις την αυλήν του αρχιερέως. **16** Ο δε Πέτρος ίστατο έξω πλησίον της θύρας. Εξήλθε λοιπόν ο μαθητής ο άλλος, όστις ήτο γνωστός εις τον αρχιερέα, και ώμίλησεν εις την θυρωρόν, και εισήγαγε τον Πέτρον. **17** Λέγει λοιπόν η δούλη η θυρωρός προς τον Πέτρον· Μήπως και συ είσαι εκ των μαθητών του ανθρώπου τούτου; Λέγει εκείνος· Δεν είμαι. **18** Ίστατο δε οι δούλοι και οι υπηρέται, οίτινες είχαν κάμει ανθρακιάν, διότι ήτο ψύχος, και εθερμαίνοντο· και μετ' αυτών ίστατο ο Πέτρος και εθερμαίνεται. **19** Ο αρχιερεύς λοιπόν ηρώτησε τον Ιησούν περί των μαθητών αυτού και περί της διδαχής αυτού. **20** Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Εγώ παρησία ελάλησα εις τον κόσμον· εγώ πάντοτε εδίδαξα εν τη συναγωγά και εν τω ιερω, όπου οι Ιουδαίοι συνέρχονται πάντοτε, και εν κρυπτω δεν ελάλησα ουδέν. **21** Τι με ερωτάς; ερώτησον τους ακούσαντας, τι ελάλησα προς αυτούς· ιδού, ούτοι εξεύρουσιν όσα είπον εγώ. **22** Ότε δε είπε ταύτα, εις των υπηρετών ιστάμενος πλησίον έδωκε ράπισμα εις τον Ιησούν, ειπών· Ούτως αποκρίνεσαι προς τον αρχιερέα; **23** Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Εάν κακώς ελάλησα, μαρτύρησον περί του κακού· εάν δε καλώς, τι με δέριεις; **24** Είχε δε αποστείλει αυτόν ο Άννας δεδεμένον προς Καϊάφαν τον αρχιερέα. **25** Ο δε Σίμων Πέτρος ίστατο και εθερμαίνεται· είπον λοιπόν προς αυτόν· Μήπως και συ εκ των μαθητών αυτού είσαι; Ηρνήθη εκείνος και είπε· Δεν είμαι. **26** Λέγει εις εκ των δούλων του αρχιερέως, όστις ήτο συγγενής εκείνου, του οποίου ο Πέτρος απέκοψε το ωτίον· Δεν σε είδον εγώ εν τω κήπω μετ' αυτού; **27** Πάλιν λοιπόν ηρνήθη ο Πέτρος, και ευθύς εφώναζεν ο αλέκτωρ. **28** Φέρουσι λοιπόν τον Ιησούν από του Καϊάφα εις το πραιτώριον, διά να μη μιανθώσιν, αλλά διά να φάγωσι το πάσχα. **29** Εξήλθε λοιπόν ο Πιλάτος προς αυτούς και είπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατά του ανθρώπου τούτου; **30** Απεκρίθησαν και είπον προς αυτόν· Εάν ούτος δεν ήτο κακοποιός, δεν ηθέλωμεν σοι παραδώσει αυτόν. **31** Είπε λοιπόν προς αυτούς ο Πιλάτος· Λάβετε αυτόν σεις και κατά τον νόμον σας κρίνατε αυτόν. Είπον δε προς αυτόν οι Ιουδαίοι· Ημείς δεν έχουμε εξουσίαν να θανατώσωμεν ουδένα. **32** Διά να πληρωθή ο λόγος του Ιησού, τον οποίον είπε, δεικνύων με ποίον θάνατον έμελλε να αποθάνη. **33** Εισήλθε πάλιν εις το πραιτώριον ο Πιλάτος και εφώναξε τον Ιησούν και είπε προς αυτόν· Συ είσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων; **34** Απεκρίθη προς αυτόν ο Ιησούς· Αφ' εαυτού λέγεις συ τούτο, ή άλλοι σοι είπον περί εμού; **35** Απεκρίθη ο Πιλάτος· Μήπως εγώ είμαι Ιουδαίος; το έθνος το ιδικόν σου και οι αρχιερείς σε παρέδωκαν εις εμέ· τι έκαμες; **36** Απεκρίθη ο Ιησούς· Η βασιλεία η εμή δεν είναι εκ του κόσμου τούτου· εάν η βασιλεία η εμή ήτο εκ του κόσμου τούτου, οι υπηρέται μου ήθελον αγωνίζεσθαι, διά να μη παραδωθώ εις τους Ιουδαίους· τώρα δε η βασιλεία η εμή δεν είναι εντεύθεν. **37** Και ο Πιλάτος είπε προς αυτόν· Λοιπόν βασιλεύς είσαι συ; Απεκρίθη ο Ιησούς· Συ λέγεις ότι βασιλεύς είμαι εγώ. Εγώ διά τούτο εγεννήθην και διά τούτο ήλθον εις τον κόσμον, διά να μαρτυρήσω εις την αλήθειαν. **38** Πας όστις είναι εκ της αληθείας ακούει την φωνήν μου. **38** Λέγει προς αυτόν ο Πιλάτος· Τι είναι αλήθεια; Και τούτο ειπών,

πάλιν εξήλθε προς τους Ιουδαίους και λέγει προς αυτούς: Εγώ δεν ευρίσκω ουδέν ἔγκλημα ἐν αὐτῷ. **39** εἶναι δὲ συνήθεια εἰς ἐσάς να σας ἀπολύσω ἕνα ἐν τῷ πάσχα· θέλετε λοιπὸν να σας ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ιουδαίων; **40** Πάλιν λοιπὸν ἐκραύγασαν πάντες, λέγοντες· Μη τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββάν. Ἦτο δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

19 Τότε λοιπὸν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἑμασίτωσε. **2** Καὶ οἱ στρατιῶται, πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἔθεσαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν ἱμάτιον πορφυροῦν. **3** καὶ ἔλεγον· Χαίρε βασιλεῦ τῶν Ιουδαίων· καὶ ἐδίδον εἰς αὐτὸν ραπίσματα. **4** Εξήλθε δὲ πάλιν ἕξ ὁ Πιλάτος καὶ λέγει πρὸς αὐτοῦς· Ἰδοὺ, σας φέρω αὐτὸν ἔξω, διὰ να γνωρίσητε ὅτι ουδέν ἔγκλημα ευρίσκω ἐν αὐτῷ. **5** Εξήλθε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον, καὶ λέγει πρὸς αὐτοῦς ὁ Πιλάτος· Ἰδὲ ὁ ἀνθρώπος. **6** Ὅτε δὲ εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ υπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει πρὸς αὐτοῦς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν σεις καὶ σταυρώσατε· διότι ἐγὼ δεν ευρίσκω ἐν αὐτῷ ἔγκλημα. **7** Ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτὸν οἱ Ιουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν πρέπει να αποθάνῃ, διότι ἕκαμεν αὐτόν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ. **8** Ὅτε δὲ ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μάλλον εφοβήθη, **9** καὶ εἰσήλθε πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ λέγει πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Πόθεν εἶσαι σὺ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν δεν ἔδωκεν εἰς αὐτόν. **10** Λέγει λοιπὸν πρὸς αὐτόν ὁ Πιλάτος· Πρὸς ἐμὲ δεν λαλεῖς; δεν ἐξεύρεις ὅτι ἐξουσίαν ἔχω να σε σταυρώω καὶ ἐξουσίαν ἔχω να σε ἀπολύω; **11** Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Δεν εἶχες ουδεμίαν ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ, ἐάν δεν σοὶ ἦτο δεδομένον ἀνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδίδων με εἰς σε ἔχει μεγαλητέραν ἀρτιάν. **12** Ἐκτοσε εἰρῆται ὁ Πιλάτος να ἀπολύσῃ αὐτόν· οἱ Ιουδαῖοι ὅμως ἔκραζον, λέγοντες· Εἴάν τοῦτον ἀπολύσης, δεν εἶσαι φίλος τοῦ Καίσαρος. Πας ὅστις κάμνει αὐτόν βασιλέα ἀντιλέγει εἰς τὸν Καίσαρα. **13** Ὁ Πιλάτος λοιπὸν, ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἔφερεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὸν βῆματός εἰς τὸν τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Εβραϊστὶ δὲ Γαβαθθᾶ. **14** Ἦτο δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα καὶ ὥρα περίπου ἕκτη καὶ λέγει πρὸς τοὺς Ιουδαίους· Ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σας. **15** Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· Ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει πρὸς αὐτοῦς ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλέα σας να σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· Δεν ἔχομεν βασιλέα ἐμῆ Καίσαρα. **16** Τότε λοιπὸν παρέδωκεν αὐτόν εἰς αὐτοῦς διὰ να σταυρωθῇ. Καὶ παρέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον· **17** καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, ἐξήλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὅστις λέγεται Εβραϊστὶ Γολγοθᾶ, **18** ὅπου ἐσταύρωσαν αὐτόν καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δεν τὸν Ἰησοῦν. **19** Ἐγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος καὶ ἔθεσεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦτο δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ Βασιλεὺς τῶν Ιουδαίων. **20** Καὶ τοῦτον τὸν τίτλον ἀνέγνωσαν πολλοὶ τῶν Ιουδαίων, διότι ἦτο πλησίον τῆς πόλεως ὁ τόπος, ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς καὶ ἦτο γεγραμμένον Εβραϊστὶ, Ἑλληνιστὶ, Ρωμαϊστὶ. **21** Ἐλεγον λοιπὸν πρὸς τὸν Πιλάτον οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ιουδαίων· Μη γράφῃ, Ὁ βασιλεὺς τῶν Ιουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε, Βασιλεὺς εἶμαι τῶν Ιουδαίων. **22** Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Ὁ γέγραφα, γέγραφα. **23** Οἱ στρατιῶται λοιπὸν, ἀφού ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τα ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἕκαμον τέσσαρα μερίδια, εἰς ἕκαστον στρατιώτην ἐν μερίδιον, καὶ τὸν χιτῶνα ἦτο δεν ὁ χιτῶν ἄρραφος, ἀπὸ ἀνωθεν ὅλος υφαντός. **24** Εἶπεν λοιπὸν πρὸς ἀλλήλους· Ἄς μη σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλ' ἄς ρίψωμεν λαχὸν περὶ αὐτοῦ τίνας θέλει εἶσθαι· διὰ να πληρωθῇ ἡ γραφὴ ἡ

λέγουσα· Διεμερίσθησαν τα ἱμάτια μου εἰς εαυτοῦς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλήρον· οἱ μεν λοιπὸν στρατιῶται ταῦτα ἕκαμον. **25** Ἰσαντο δὲ πλησίον εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ γυνὴ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. **26** Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν, ὡς εἶδε τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παριστάμενον, τὸν ὁποῖον ἠγάπα, λέγει πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ· Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου. **27** Ἐπειτα λέγει πρὸς τὸν μαθητὴν· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. **28** Μετὰ τοῦτου γινώσκων ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη ἐτελέσθησαν διὰ να πληρωθῇ ἡ γραφὴ, λέγει· Διψῶ. **29** Ἐκεῖτο δὲ ἐκεῖ ἀγγεῖον πλήρες ὀξόους καὶ ἐκεῖνοι γεμίσαντες σπῶγον ἀπὸ ὀξόους καὶ περιθέσαντες εἰς ὑσώπων προσέφεραν εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ. **30** Ὅτε λοιπὸν ἔλαβε τὸ ὀξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε, Τετέλεστα· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα. **31** Οἱ δὲ Ιουδαῖοι, διὰ να μη μείνωσιν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τα ὄματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπειδὴ ἦτο παρασκευὴ· διότι ἦτο μεγάλη ἐκείνη ἡ ἡμέρα τοῦ σαββάτου· παρεκάλεσαν τὸν Πιλάτον διὰ να συνθλασθῶσιν αὐτὴν τα σκέλη, καὶ να σηκωθῶσιν. **32** Ἦλθον λοιπὸν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μεν πρώτου συνέθλασαν τα σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος μετ' αὐτοῦ. **33** εἰς δεν τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτόν ἤδη τεθνηκότα, δεν συνέθλασαν αὐτοῦ τα σκέλη, **34** ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν ἐκέντησε με λόγχην τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, καὶ εὐθὺς ἐξήλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. **35** Καὶ ὁ ἰδὼν μαρτυρεῖ, καὶ ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖνος ἐξεύρει ὅτι ἀλήθεια λέγει, διὰ να πιστεῦσητε σεις. **36** Διότι ἐγέναν ταῦτα, διὰ να πληρωθῇ ἡ γραφὴ, Ὅστούν αὐτοῦ δεν θέλει συντριφθῇ. **37** Καὶ πάλιν ἄλλη γραφὴ λέγει· Θέλουσιν ἐπιβλέψῃ εἰς ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἐξεκέντησαν. **38** Μετὰ δὲ ταῦτα Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὅστις ἦτο μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος ὅμως διὰ τὸν φόβον τῶν Ιουδαίων, παρεκάλεσε τὸν Πιλάτον να σηκώσῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ὁ Πιλάτος ἔδωκεν ἄδειαν. Ἦλθε λοιπὸν καὶ ἐσήκωσε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. **39** Ἦλθε δὲ καὶ ὁ Νικόδημος, ὅστις εἶχεν ἐλθεῖ πρὸς τὸν Ἰησοῦν διὰ νυκτός κατ' ἀρχάς, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλοῆς ἕως ἑκατὸν λίτρας. **40** Ἐλαβον λοιπὸν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδεσαν αὐτὸ με σάβανα μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς εἶναι συνήθεια εἰς τοὺς Ιουδαίους να ἐνταφιάζωσιν. **41** Ἦτο δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον νέον, εἰς τὸ ὁποῖον ουδεὶς ἐτι εἶχε τεθῆ. **42** Ἐκεῖ λοιπὸν ἔθεσαν τὸν Ἰησοῦν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ιουδαίων, διότι ἦτο πλησίον τὸ μνημεῖον.

20 Τὴν δὲ πρώτην τῆς εβδομάδος Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον τὸ πρῶτ, ἐνῶ ἐτι ἦτο σκότος, καὶ βλέπει τὸν λίθον σηκωμένον ἐκ τοῦ μνημείου. **2** Τρέχει λοιπὸν καὶ ἔρχεται πρὸς τὸν Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει πρὸς αὐτοῦς· Εσῆκῶσαν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ δεν ἐξεύρομεν που ἔθεσαν αὐτόν. **3** Εξήλθε λοιπὸν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. **4** Ἐτρεχον δεν οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέτρεξε ταχύτερον τοῦ Πέτρον καὶ ἦλθε πρώτος εἰς τὸ μνημεῖον, **5** καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τα σάβανα, δεν εἰσήλθεν ὅμως. **6** Ἐρχεται λοιπὸν ὁ Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτόν, καὶ εἰσήλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τα σάβανα κείμενα, **7** καὶ τὸ σουδάριον, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, κείμενον οὐχὶ ὁμοῦ με τα σάβανα, ἀλλὰ χωριστὰ τετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον. **8** Τότε λοιπὸν εἰσήλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρώτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσε· **9** διότι δεν ἐνόουν ἐτι τὴν γραφὴν

ότι πρέπει αυτός να αναστηθή εκ νεκρών. **10** Ανεχώρησαν λοιπόν πάλιν εις τα ίδια οι μαθηταί. **11** Η δε Μαρία ίστατο πλησίον του μνημείου κλαίουσα έξω. Ενώ λοιπόν έκλαιεν, έκυψεν εις το μνημειόν· **12** και βλέπει δύο αγγέλους με λευκά ιμάτια καθήμενούς, ένα προς την κεφαλήν και ένα προς τους πόδας, εκεί όπου έκειτο το σώμα του Ιησού. **13** Και λέγουσι προς αυτήν εκείνοι· Γύναι, τι κλαίεις; Λέγει προς αυτούς· Διότι εσήκωσαν τον Κύριόν μου, και δεν εξεύρω που έθεσαν αυτόν. **14** Και αφού είπε ταύτα, εστράφη εις τα οπίσω και θεωρεί τον Ιησούν ιστάμενον, και δεν ήξευρεν ότι είναι ο Ιησούς. **15** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Γύναι, τι κλαίεις; τίνα ζητείς; Εκείνη νομίζουσα ότι είναι ο κηπουρός, λέγει προς αυτόν· Κύριε, εάν συ εσήκωσας αυτόν, επέμ μοι που έθεσας αυτόν, και εγώ θέλω σηκώσαι αυτόν. **16** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Μαρία. Εκείνη στραφεύσα λέγει προς αυτόν· Ραββουνί, το οποίον λέγεται, Διδάσκαλε. **17** Λέγει προς αυτήν ο Ιησούς· Μη μου άπτου· διότι δεν ανέβην έτι προς τον Πατέρα μου. Αλλ' ύπαγε προς τους αδελφούς μου και ειπέ προς αυτούς· Αναβαίνω προς τον Πατέρα μου και Πατέρα σας και Θεόν μου και Θεόν σας. **18** Έρχεται Μαρία η Μαγδαληνή και απαγγέλλει προς τους μαθητάς ότι είδε τον Κύριον και ότι είπε ταύτα προς αυτήν. **19** Το εσπέρας λοιπόν της ημέρας εκείνης της πρώτης της εβδομάδος, ενώ αι θύραι ήσαν κεκλεισμέναι, όπου οι μαθηταί ήσαν συνηγμένοι διά τον φόβον των Ιουδαίων, ήλθεν ο Ιησούς και εστάθη εις το μέσον, και λέγει προς αυτούς· Ειρήνη υμίν. **20** Και τούτο ειπών έδειξεν εις αυτούς τας χείρας και την πλευράν αυτού. Εχάρησαν λοιπόν οι μαθηταί ιδόντες τον Κύριον. **21** Είπε δε πάλιν προς αυτούς ο Ιησούς· Ειρήνη υμίν· καθώς με απέστειλεν ο Πατήρ, και εγώ πέμπω εσάς. **22** Και τούτο ειπών, ενεφύσησε και λέγει προς αυτούς· Λάβετε Πνεύμα Άγιον. **23** Αν τινών συγχωρήση τας αμαρτίας, είναι συγχωρημέναι εις αυτούς, αν τινών κρατήτε, είναι κεκρατημέναι. **24** Θωμάς δε, εις εκ των δώδεκα, ο λεγόμενος Δίδυμος, δεν ήτο μετ' αυτών ότε ήλθεν ο Ιησούς. **25** Έλεγον λοιπόν προς αυτόν οι άλλοι μαθηταί· Είδομεν τον Κύριον. Ο δε είπε προς αυτούς· Εάν δεν ίδω εν ταις χερσίν αυτού τον τύπον των ήλων και βάλω τον δάκτυλόν μου εις τον τύπον των ήλων, και βάλω την χείρα μου εις την πλευράν αυτού, δεν θέλω πιστεύσει. **26** Και μετ' ημέρας οκτώ πάλιν ήσαν έσω οι μαθηταί αυτού και Θωμάς μετ' αυτών. Έρχεται ο Ιησούς, ενώ αι θύραι ήσαν κεκλεισμέναι, και εστάθη εις το μέσον και είπεν· Ειρήνη υμίν. **27** Έπειτα λέγει προς τον Θωμά· Φέρε τον δάκτυλόν σου εδώ και ίδε τας χείρας μου, και φέρε την χείρα σου και βάλε εις την πλευράν μου, και μη γίνου άπιστος αλλά πιστός. **28** Και απεκρίθη ο Θωμάς και είπε προς αυτόν· Ο Κύριός μου και ο Θεός μου. **29** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Επειδή με είδες, Θωμά, έπίστευσας· μακάριοι όσοι δεν είδον και έπίστευσαν. **30** Και άλλα πολλά θαύματα έκαμεν ο Ιησούς ενώπιον των μαθητών αυτού, τα οποία δεν είναι γεγραμμένα εν τω βιβλίω τούτω· **31** ταύτα δε εγράφησαν διά να πιστεύσητε ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός ο Υιός του Θεού, και πιστεύοντες να έχητε ζωήν εν τω ονόματι αυτού.

21 Μετά ταύτα εφανέρωσεν εαυτόν πάλιν ο Ιησούς εις τους μαθητάς επί της θαλάσσης της Τιβεριάδος· εφανέρωσε δε ούτως. **2** Ήσαν ομού Σίμων Πέτρος και Θωμάς ο λεγόμενος Δίδυμος και Ναθαναήλ ο από Κανά της Γαλιλαίας, και οι υιοί του Ζεβεδάιου και άλλοι δύο εκ των μαθητών αυτού. **3** Λέγει προς αυτούς Σίμων Πέτρος· Υπάγω να αλιεύσω. Λέγουσι προς αυτόν· Ερχόμεθα και ημείς μετá σου. Εξήλθον και ανέβησαν εις το πλοίον ευθύς, και κατ' εκείνην την νύκτα δεν επέασαν

ουδέν. **4** Αφού δε έγένειεν ήδη πρωί, εστάθη ο Ιησούς εις τον αιγιαλόν· δεν γνωρίζον όμως οι μαθηταί ότι είναι ο Ιησούς. **5** Λέγει λοιπόν προς αυτούς ο Ιησούς· Παιδιά, μήπως έχετε τι προσφάγιον; Απεκρίθησαν προς αυτόν· Ουχί. **6** Ο δε είπε προς αυτούς· Ρίψατε το δίκτυον εις τα δεξιά μέρη του πλοίου και θέλετε ευρεί. Έρριψαν λοιπόν και δεν ηδυνήθησαν πλέον να σύρωσιν αυτό από τον πληθήσασ των ιχθύων. **7** Λέγει λοιπόν προς τον Πέτρον ο μαθητής εκείνος, τον οποίον ηγάπα ο Ιησούς· Ο Κύριος είναι. Ο δε Σίμων Πέτρος, ακούσας ότι είναι ο Κύριος, εξώσθη το επένδυμα· διότι ήτο γυμνός· και έρριψεν εαυτόν εις την θάλασσαν. **8** Οι δε άλλοι μαθηταί ήλθον με το πλοίριον· διότι δεν ήσαν μακράν από της γης, αλλ' έως διακοσίας πήχας· σφόντες το δίκτυον των ιχθύων. **9** Καθώς λοιπόν απέβησαν εις την γην, βλέπουσιν ανθρακιάν κειμένην και οψάριον επικείμενον και άρτον. **10** Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Φέρετε από των οψαριών, τα οποία επέασατε τώρα. **11** Ανέβη Σίμων Πέτρος και έσυρε το δίκτυον επί της γης, γέμον ιχθύων μεγάλων εκατόν πεντήκοντα τριών· και ενώ ήσαν τόσοι, δεν εσχίσθη το δίκτυον. **12** Λέγει προς αυτούς ο Ιησούς· Έλθετε, γευματίσατε. Ουδείς όμως των μαθητών ετόλμα να εξετάση αυτόν, Συ τις είσαι, εξεύροντες ότι είναι ο Κύριος. **13** Έρχεται λοιπόν ο Ιησούς και λαμβάνει τον άρτον και δίδει εις αυτούς, και το οψάριον ομοίως. **14** Αύτη ήτο ήδη τρίτη φορά, καθ' ην ο Ιησούς εφανέρωθη εις τους μαθητάς αυτού, αφού ηγήθη εκ νεκρών. **15** Αφού λοιπόν γευματίσασαν, λέγει προς τον Σίμωνα Πέτρον ο Ιησούς· Σίμων Ιωνά, αγαπάς με περισσότερο τούτων; Λέγει προς αυτόν· Ναι, Κύριε, συ εξεύρεις ότι σε αγαπώ. Λέγει προς αυτόν· Βόσκε τα αρνία μου. **16** Λέγει προς αυτόν πάλιν· δευτέραν φοράν· Σίμων Ιωνά, αγαπάς με; Λέγει προς αυτόν· Ναι, Κύριε, συ εξεύρεις ότι σε αγαπώ. Λέγει προς αυτόν· Ποίμαινα τα πρόβατά μου. **17** Λέγει προς αυτόν την τρίτην φοράν· Σίμων Ιωνά, αγαπάς με; Ελυπήθη ο Πέτρος ότι είπε προς αυτόν την τρίτην φοράν· Αγαπάς με; και είπε προς αυτόν· Κύριε, συ εξεύρεις τα πάντα, συ γνωρίζεις ότι σε αγαπώ. Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Βόσκε τα πρόβατά μου. **18** Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, ότε ήσω νεώτερος, εξώννυες σεαυτόν και περιεπάτεις όπου ήθελες· αφού όμως γηράσης, θέλεις εκτείνει τας χείρας σου, και άλλος θέλει σε ζώσει, και θέλει σε φέροι όπου δεν θέλεις. **19** Είπε δε τούτο δεικνύων με ποίον θάνατον μέλλει να δοξάση τον Θεόν. Και τούτο ειπών λέγει προς αυτόν· Ακολούθει μοι. **20** Στραφεύεις δε ο Πέτρος, βλέπει ακολουθούντα τον μαθητήν, τον οποίον ηγάπα ο Ιησούς, όστις και ανέπεσεν εν τω δείπνω επί το στήθος αυτού και είπε· Κύριε, τις είναι ο παραδίδων σε; **21** Τούτον ιδών ο Πέτρος λέγει προς τον Ιησούν· Κύριε, ούτος δε τι; **22** Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς· Εάν αυτόν θέλω να μένη εωσού έλθω, τι προς σε; συ ακολούθει μοι. **23** Διεδόθη λοιπόν ο λόγος ούτος εις τους αδελφούς ότι ο μαθητής εκείνος δεν αποθνήσκει· ο Ιησούς όμως δεν είπε προς αυτόν ότι δεν αποθνήσκει, αλλ' εάν θέλω αυτόν να μένη εωσού έλθω, τι προς σε; **24** Ούτος είναι ο μαθητής ο μαρτυρών περί τούτων και γράψας ταύτα, και εξεύρομεν ότι είναι αληθής η μαρτυρία αυτού. **25** Είναι δε και άλλα πολλά όσα έκαμεν ο Ιησούς, τα οποία εάν γραφθώσι καθ' εν, ουδ' αυτός ο κόσμος νομίζω θέλει χωρήσει τα γραφόμενα βιβλία. Αμήν.

Πραξεις

1 Τον μεν πρώτον λόγον έκαμον, ω Θεόφιλε, περί πάντων όσα ήρχισεν ο Ιησούς να κάμνη και να διδάσκη, **2** μέχρι της ημέρας καθ' ην ανελήφθη, αφού διά Πνεύματος Αγίου έδωκεν εντολάς εις τους αποστόλους, τους οποίους εξέλεξεν· **3** εις τους οποίους και εφανέρωσεν αυτών ζώντα μετά του πάθος αυτού διά πολλών τεκμηρίων, εμφανιζόμενος εις αυτούς τεσσαράκοντα ημέρας και λέγων τα περί της βασιλείας του Θεού. **4** Και συνερχόμενος μετ' αυτών, παρήγγειλε να μη απομακρυνθώσιν από Ιερουσαλήμ, αλλά να περιμένωσι την επαγγελίαν του Πατρός, την οποίαν ήκουσατε, είτε, παρ' εμού. **5** Διότι ο μεν Ιωάννης εβάπτισεν εν ύδατι, σεις όμως θέλετε βαπτισθή εν Πνεύματι Αγίω ουχί μετά πολλάς ταύτας ημέρας. **6** Εκείνοι λοιπόν συνελθόντες ηρώτων αυτόν, λέγοντες· Κύριε, τάχα εν τω καιρώ τούτω αποκατιστάνεις την βασιλείαν εις τον Ισραήλ; **7** Είπε δε προς αυτούς· Δεν ανήκει εις εσάς να γνωρίζετε τους χρόνους ή τους καιρούς, τους οποίους ο Πατήρ έθεσεν εν τη ίδια αυτού εξουσία, **8** αλλά θέλετε λάβει δύναμιν, όταν επέλθη το Άγιον Πνεύμα εφ' υμάς, και θέλετε είσθαι εις εμέ μάρτυρες και εν Ιερουσαλήμ και εν πάση τη Ιουδαία και Σαμαρεία και εις εσχάτου της γης. **9** Και αφού είπε ταύτα, βλέπόντων αυτών ανελήφθη, και νεφέλη υπέλαβεν αυτόν από των οφθαλμών αυτών. **10** Και ενώ ήσαν ατενίζοντες εις τον ουρανόν ότε αυτός ανέβαινεν, ιδού, άνδρες δύο με ιμάτια λευκά εστάθησαν πλησίον αυτών, **11** οίτινες και είπον· Άνδρες Γαλιλαίοι, τι ίστασθε εμβλέποντες εις τον ουρανόν; ούτος ο Ιησούς, όστις ανελήφθη εφ' υμών εις τον ουρανόν, θέλει ελθεί ούτω καθ' ον τρόπον είδετε αυτόν πορευόμενον εις τον ουρανόν. **12** Τότε υπέστρεψαν εις Ιερουσαλήμ από του όρους του καλουμένου Ελαιώνος, το οποίον είναι πλησίον της Ιερουσαλήμ, απέχον οδόν σαββάτου. **13** Και ότε εισήλθον, ανέβησαν εις το ανώγειον, όπου είχον το κατάλυμα, ο Πέτρος και Ιάκωβος και Ιωάννης και Ανδρέας, Φίλιππος και Θωμάς, Βαρθολομαίος και Ματθαίος, Ιάκωβος Αλφαιού και Σίμων ο Ζηλωτής και Ιούδας Ιακώβου. **14** Ούτοι πάντες ενέμενον ομοθυμαδόν εις την προσευχήν και την δέσιν μετά των γυναικών και Μαρίας της μητρός του Ιησού και μετά των αδελφών αυτού. **15** Και τις ημέρας ταύταις σηκωθείς ο Πέτρος εις το μέσον των μαθητών, είπεν ήτο δε ο αριθμός των εκεί παρόντων ως εκατόν είκοσιν· **16** Άνδρες αδελφοί, έπρεπε να πληρωθή η γραφή αύτη, την οποίαν προείπε το Πνεύμα το Άγιον διά στόματος του Δαβίδ περί του Ιούδα, όστις έγενειν οδηγός εις τους συλλαβόντας τον Ιησούν, **17** διότι ήτο συνηριθμημένος με ημάς και έλαβε την μερίδα της διακονίας ταύτης. **18** Ούτος λοιπόν απέκτησεν αγρόν εκ του μισθού της αδικίας, και πεσών πρόμυτα εσχίσθη εις το μέσον, και εξεχύθησαν όλα τα εντόσθια αυτού· **19** και έγενει γνωστόν εις πάντας τους κατοικούντας την Ιερουσαλήμ, ώστε ο αγρός εκείνος ωνομάσθη εν τη ίδια αυτών διαλέκτω Ακελδαμά, τούτέστιν, αγρός αίματος. **20** Διότι είναι γεγραμμένον εν τω βιβλίω των Ψαλμών· Ας γείνη η κατοικία αυτού έρημος και ας μη ήναι ο κατοικών εν αυτή και, Άλλος ας λάβη την επισκοπήν αυτού. **21** Πρέπει λοιπόν εκ των ανδρών, οίτινες συνήλθον μεθ' ημών καθ' όλον τον καιρόν, καθ' ον εισήλθε και εξήλθε προς ημάς ο Κύριος Ιησούς, **22** αρχίσας από του βαπτίσματος του Ιωάννου έως της ημέρας καθ' ην ανελήφθη απ' ημών, εις εκ τούτων να γείνη μεθ' ημών μάρτυς της αναστάσεως αυτού. **23** Και έστησαν δύο, Ιωσήφ τον καλούμενον Βαρσαβάν, όστις επωνομάσθη Ιούστος, και Ματθίαν. **24** Και προσευχηθέντες

είπον· Συ, Κύριε, καρδιονώστα πάντων, ανάδειξον εκ των δύο τούτων ένα, όντινα εξέλεξας, **25** διά να λάβη την μερίδα της διακονίας ταύτης και αποστολής, εκ της οποίας εξέπεσεν ο Ιούδας διά να απέλθη εις τον τόπον αυτού. **26** Και έδωκαν τους κλήρους αυτών, και έπεσεν ο κλήρος εις τον Ματθίαν, και συγκατεψηφίσθη μετά των ένδεκα αποστόλων.

2 Και ότε ήλθεν η ημέρα της Πεντηκοστής, ήσαν άπαντες ομοθυμαδόν εν τω αυτώ τόπω. **2** Και εξαίφνης έγενειν ήχος εκ του ουρανού ως ανέμου βιαίως φερομένου, και εγένμισεν όλον τον οίκον όπου ήσαν καθήμενοι· **3** και εφάνησαν εις αυτούς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ως πυρός, και εκάθησεν επί ένα έκαστον αυτών, **4** και επλήθησαν άπαντες Πνεύματος Αγίου, και ήρχισαν να λαλώσι ξένας γλώσσας, καθώς το Πνεύμα έδιδεν εις αυτούς να λαλώσιν. **5** Ήσαν δε κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ Ιουδαίοι, άνδρες ευλαβείς από παντός έθνους των υπό τον ουρανόν· **6** και καθώς έγενειν η φωνή αύτη, συνήλθε το πλήθος και συνεταράχθη, διότι ήκουον αυτούς εις έκαστος λαλούντας με την ίδιαν αυτού διάλεκτον. **7** Εξεπλήττοντο δε πάντες και εθαύμαζον, λέγοντες προς αλλήλους· Ιδού, πάντες ούτοι οι λαλούντες δεν είναι Γαλιλαίοι; **8** Και πως ημείς ακούομεν έκαστος εν τη ίδια ημών διαλέκτω, εν ή γεγεννήθημεν; **9** Πάρθοι και Μήδοι και Ελαμίται και οι κατοικούντες την Μεσοποταμίαν, την Ιουδαίαν τε και Καπαδοκίαν, τον Πόντον και την Ασίαν, **10** την Φρυγίαν τε και την Παμφυλίαν, την Αίγυπτον και τα μέρη της Λιβύης της κατά την Κυρήνην και οι παρεπιδημούντες Ρωμαίοι, Ιουδαίοι τε και προσήλυτοι, **11** Κρήτες και Άραβες, ακούομεν αυτούς λαλούντας εν ταις γλώσσαις ημών τα μεγαλεία του Θεού. **12** Εθαύμαζον δε πάντες και ηπόρουν, άλλος προς άλλον λέγοντες· Τι σημαίνει τούτο; **13** Άλλοι δε χλευάζοντες έλεγον ότι είναι μεστοί από γλυκύν οίνον. **14** Σταθείς δε ο Πέτρος μετά των ένδεκα, ύψωσε την φωνήν αυτού και ελάλησε προς αυτούς· Άνδρες Ιουδαίαι και πάντες οι κατοικούντες την Ιερουσαλήμ, τούτο ας ήναι γνωστόν εις εσάς και ακούσατε τους λόγους μου. **15** Διότι ούτοι δεν είναι μεθυσμένοι, καθώς σεις νομίζετε· διότι είναι τρίτη ώρα της ημέρας· **16** αλλά τούτο είναι το ρηθέν διά του προφήτου Ιωήλ· **17** Και εν ταις εσχάταις ημέραις, λέγει ο Θεός, θέλω εκχέει από του Πνεύματός μου επί πάσαν σάρκα, και θέλousi προφητεύσει οι υιοί σας και αι θυγατέρες σας, και οι νεανίσκοι σας θέλousιν ιδεί οράσεις, και οι πρεσβύτεροι σας θέλousιν ενυπνιασθή ενύπνια· **18** και έτι επί τους δούλους μου και επί τας δούλας μου εν ταις ημέραις εκείναις θέλω εκχέει από του Πνεύματός μου, και θέλousi προφητεύσει· **19** και θέλω δείξει τέρατα εν τω ουρανώ άνω και σημεία επί της γης κάτω, αίμα και πυρ και ατμίδα καννού· **20** ο ήλιος θέλει μεταστραφί εις σκότος και η σελήνη εις αίμα, πριν έλθη η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και σπιφανής. **21** Και πας όστις αν επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου, θέλει σωθή. **22** Άνδρες Ισραηλίται, ακούσατε τους λόγους τούτους· τον Ιησούν τον Ναζωραϊόν, άνδρα αποδεδειγμένον προς εσάς από του Θεού διά θαυμάτων και τεραστίων και σημείων, τα οποια ο Θεός έκαμε δι' αυτού εν μέσω υμών, καθώς και σεις εξεύρετε, **23** τούτον λαβόντες παραδεδομένον κατά την ωρισμένην βουλήν και πρόγνωσην του Θεού, διά χειρών ανόμων σταυρώσαντες εθανατώσατε· **24** τον οποίον ο Θεός ανέστησε, λύσας τας ωδίνας του θανάτου, διότι δεν ήτο δυνατόν να κρατηθεί υπ' αυτού. **25** Επειδή ο Δαβίδ λέγει περί αυτού· Έβλεπον τον Κύριον ενώπιόν μου διαπαντός, διότι είναι εκ δεξιών μου διά να μη σαλευθώ. **26** Διά τούτο ευφράνθη η καρδιά μου

και ηγαλλίασεν η γλώσσα μου· έτι δε και η σαρξ μου θέλει αναπαυθῆ ἐπ' ἐλπίδι. **27** Διότι δεν θέλεις εγκαταλείψῃ την ψυχὴν μου ἐν τῷ ἀδῆ οὐδὲ θέλεις ἀφήσῃ τον ὀσίόν σου να ἰδῆ διαφθοράν. **(Hadēs g86)** **28** Εφανέρωσας εἰς ἐμέ οδοὺς ζωῆς, θέλεις με χορτάσει ἀπὸ ευφροσύνης διὰ του προσώπου σου. **29** Ἄνδρες ἀδελφοί, δύναμαι να σας εἶπω μετὰ παρρησίας περὶ του πατριάρχου Δαβὶδ ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη, καὶ το μνήμα αὐτοῦ εἶναι παρ' ἡμῖν μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης. **30** Επειδὴ λοιπὸν ἦτο προφήτης καὶ ἤξευρεν ὅτι μεθ' ὅρκου ὡμοσε πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός, ὅτι ἐκ του καρποῦ τῆς σφύρας αὐτοῦ θέλει ἀναστήσει κατὰ σάρκα τον Χριστόν διὰ να καθίσῃ αὐτόν ἐπὶ του θρόνου αὐτοῦ, **31** προΐδων ἐλάλησεν περὶ τῆς ἀναστάσεως του Χριστοῦ ὅτι δεν ἐγκατελείψῃ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῷ ἀδῆ οὐδὲ ἡ σαρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν. **(Hadēs g86)** **32** Τούτον τον Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεός, του οποίου πάντες ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες. **33** Ἀφοῦ λοιπὸν υψώθη διὰ τῆς δεξιᾶς του Θεοῦ καὶ ἔλαβε παρά του Πατρός την ἐπαγγελίαν του Ἁγίου Πνεύματος, ἐξέχεε τούτο, του οποίου τώρα σεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε. **34** Διότι ὁ Δαβὶδ δεν ἀνέβη εἰς τους οὐρανοὺς, λέγει ὁμως αὐτός, Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τον Κύριόν μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, **35** ἐωσοῦ θέσω τους ἐχθρούς σου υποπόδιον των ποδῶν σου. **36** Βεβαίως λοιπὸν ἀς ἐξεύρῃ πας ὁ οἶκος του Ἰσραὴλ ὅτι ὁ Θεός Κύριον καὶ Χριστόν ἔκαμεν αὐτόν τούτον τον Ἰησοῦν, τον οποίον σεῖς ἐσταυρώσατε. **37** Αφοῦ δε ἤκουσαν ταῦτα, ἦλθεν εἰς κατάνυξιν ἡ καρδιά αὐτῶν, καὶ εἶπον πρὸς τον Πέτρον καὶ τους λοιπούς ἀποστόλους· Τι πρέπει να κάμωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί; **38** Καὶ ὁ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτούς· Μετανοήσατε, καὶ ἀς βαπτισθῆ ἕκαστος ὑμῶν εἰς τὸ ὄνομα του Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ θέλετε λάβῃ την δωρεάν του Ἁγίου Πνεύματος. **39** Διότι πρὸς εσάς εἶναι ἡ ἐπαγγελία καὶ πρὸς τα τέκνα σας καὶ πρὸς πάντας τους εἰς μακράν, ὅσους ἀν προσκαλέσῃ Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν. **40** Καὶ με ἄλλους πολλοὺς λόγους διεμαρτύρητο καὶ προέτρπε, λέγων, Σώθητε ἀπὸ τῆς διστραμμένης ταύτης γενεάς. **41** Εκείνιοι λοιπὸν μετὰ χαρᾶς δεχθέντες τον λόγον αὐτοῦ ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετέθησαν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἑως τρεῖς χιλιάδες ψυχᾶι. **42** Καὶ ἐνεμνον ἐν τῇ διδαχῇ των ἀποστόλων καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ ἐν τῇ κλάσει του ἄρτου καὶ ἐν ταις προσευχαῖς. **43** Κατέλαβε δε πάσαν ψυχὴν φόβος, καὶ πολλὰ τεράστια καὶ σημεῖα ἐγίνοντο διὰ των ἀποστόλων. **44** Καὶ πάντες οἱ πιστεύοντες ἦσαν ὁμοῦ καὶ εἶχον τὰ πάντα κοινά, **45** καὶ τα κτήματα καὶ τὰ υπάρχοντα αὐτῶν ἐπώλουν καὶ διεμοίραζον αὐτὰ εἰς πάντα, καθ' ἕν ἕκαστος εἶχε χρεῖαν. **46** Καὶ καθ' ἡμέραν ἐμμένοντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κόπτοντες τον ἄρτον κατ' οἴκους, μετελάμβανον την τροφήν ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀπλότῃ καρδίᾳ, **47** δοξολογούντες τον Θεόν καὶ εὐρίσκοντες χάριν ἐνώπιον ὄλου του λαοῦ. Ὁ δε Κύριος προσέθετε καθ' ἡμέραν εἰς την ἐκκλησίαν τους σωζομένους.

3 Ἀνέβαινον δε ὁμοῦ ὁ Πέτρος καὶ Ἰωάννης εἰς τὸ ἱερόν κατὰ την ὥραν τῆς προσευχῆς την ἐννάτην. **2** Καὶ ἀνθρώπος τις χωλὸς ὑπάρχων ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ἐβαστάζετο, τον οποίον ἔθετον καθ' ἡμέραν πρὸς την θύραν του ἱεροῦ την λεγομένην Ὠραῖαν, διὰ να ζητῆ ἐλεημοσύνην παρὰ των εἰσερχομένων εἰς τὸ ἱερόν. **3** Οὗτος ἰδὼν τον Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας να εἰσελθῶσιν εἰς τὸ ἱερόν, εἰρῆται να λάβῃ ἐλεημοσύνην. **4** Ἀτενίσας δε εἰς αὐτόν ὁ Πέτρος μετὰ του Ἰωάννου, εἶπε· Βλέψον εἰς ἡμᾶς. **5** Καὶ ἐκείνιος ἐβλεπεν αὐτούς μετὰ προσοχῆς, προσμένον να λάβῃ τι παρ' αὐτῶν. **6** Ὁ δε Πέτρος εἶπεν· Ἀργύριον καὶ χρυσοῖον ἐγὼ δεν ἔχω· ἀλλ' ὄ, τι ἔχω, τούτο σοι δίδω· ἐν τῷ ὀνόματι του Ἰησοῦ Χριστοῦ

του Ναζωραίου σηκώθητι καὶ περιπάτει. **7** Καὶ πιάσας αὐτόν ἀπὸ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἐσήκωσε· καὶ παρευθὺς εὐτερεύθησαν αὶ βάσεις καὶ τὰ σφυρά των ποδῶν αὐτοῦ, **8** καὶ ἀναπηδήσας ἐστάθη ὀρθίος καὶ περιπάτει, καὶ εἰσήλθε μετ' αὐτῶν εἰς τὸ ἱερόν περιπατῶν καὶ πηδῶν καὶ δοξάζων τον Θεόν. **9** Καὶ εἶδεν αὐτόν πας ὁ λαὸς περιπατοῦντα καὶ δοξάζοντα τον Θεόν. **10** καὶ ἐγνωρίζον αὐτόν ὅτι οὗτος ἦτο ὁ καθήμενος διὰ ἐλεημοσύνην εἰς την Ὠραῖαν πόλιν του ἱεροῦ, καὶ ἐπλήθησεν ἀπὸ θάμβους καὶ ἐκστάσεως διὰ το γεγονός εἰς αὐτόν. **11** Καὶ ἐνὸς ὁ ἱατρευθεὶς χωλὸς ἐκράτει τον Πέτρον καὶ Ἰωάννην, συνέδραμε πρὸς αὐτούς πας ὁ λαὸς εἰς την στοάν την λεγομένην Σολομῶντος ἐκθαμβοί. **12** Ἰδὼν δε ὁ Πέτρος, ἀπεκρίθη πρὸς τον λαόν· Ἄνδρες Ἰσραηλίται, τι θαυμάζετε διὰ τούτο, ἢ τι ἀτενίζετε εἰς ἡμᾶς, ὡς εἰν ἐκάμομεν ἀπὸ ἰδίας ἡμῶν δυνάμεως ἢ εὐσεβείας να περιπατῆ αὐτός; **13** Ὁ Θεός του Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεός των πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασε τον Υἱόν αὐτοῦ Ἰησοῦν, τον οποίον σεῖς παρεδώκατε καὶ ἠρνήθητε αὐτόν ἐνώπιον του Πιλάτου, ἐνὸς ἐκείνιος ἐκρίνε να ἀπολύσῃ αὐτόν. **14** Σεῖς ὅμως τον ἄγιον καὶ δίκαιον ἠρνήθητε, καὶ ἐζητήσατε ἀνδρα φωνέα να χαρισθῆ εἰς ἐσάς, **15** τον δε ἀρχηγόν τῆς ζωῆς ἐθανάτωσατε, τον οποίον ὁ Θεός ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν, του οποίου ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες. **16** Καὶ διὰ τῆς εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ πίστεως τούτου, τον οποίον θεωρεῖτε καὶ γνωρίζετε, τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐτερεύσε, καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν την τελείαν ταύτην υγείαν ἐνώπιον πάντων ὑμῶν. **17** Καὶ τώρα, ἀδελφοί, ἐξεύρω ὅτι ἐπράξατε κατὰ ἀγνοίαν, καθὼς καὶ οἱ ἄρχοντές σας. **18** Ὁ δε Θεός ὅσα προεῖπε διὰ στόματος πάντων των προφητῶν αὐτοῦ ὅτι ὁ Χριστὸς ἐμέλλε να πάθῃ, ἐξεπλήρωσεν οὕτω. **19** Μετανοήσατε λοιπὸν καὶ ἐπιστρέψατε, διὰ να ἐξαλειφθῶσιν αὶ ἀμαρτίαι σας, διὰ να ἔλθωσι καιροὶ καιροὶ ἀναψυχῆς ἀπὸ τῆς παρουσίας του Κυρίου, **20** καὶ ἀποστείλῃ τον προκεκηρυγμένον εἰς ἐσάς Ἰησοῦν Χριστόν, **21** τον οποίον πρέπει να δεχθῆ ὁ οὐρανὸς μέχρι των καιρῶν τῆς ἀποκαταστάσεως πάντων, ὅσα ἐλάλησεν ὁ Θεός ἀπ' αἰῶνος διὰ στόματος πάντων των ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν. **(αἰθῆ g165)** **22** Διότι ὁ Μωϋσῆς εἶπε πρὸς τους πατέρας· Ὅτι Κύριος ὁ Θεός σας θέλει ἀναστήσει εἰς ἐσάς προφήτην ἐκ των ἀδελφῶν σας ὡς ἐμέ· αὐτοῦ θέλετε ἀκούει κατὰ πάντα ὅσα να λαλήσῃ πρὸς ἐσάς. **23** Καὶ πάσα ψυχὴ, ἣτις δεν ἀκούσῃ του προφήτου ἐκείνου, θέλει ἐξολοθρευθῆ ἐκ του λαοῦ. **24** Καὶ πάντες δε οἱ προφήται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ των καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, προανήγγειλαν καὶ τας ἡμέρας ταύτας. **25** Σεῖς εἶσθε υἱοὶ των προφητῶν καὶ τῆς διαθήκης, την οποίαν ἔκαμεν ὁ Θεός πρὸς τους πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς τον Ἀβραάμ· Καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου θέλουσιν εὐλογηθῆ πάσαι αὶ φυλαὶ τῆς γῆς. **26** Πρὸς ἐσάς πρώτον ὁ Θεός ἀναστήσας τον Υἱόν αὐτοῦ Ἰησοῦν ἀπέστειλεν αὐτόν διὰ να σας εὐλογῆ ὅταν ἐπιστρέφῃτε ἕκαστος ἀπὸ των πονηριῶν ὑμῶν.

4 Ἐνὸς δε αὐτοὶ ἐλάλουν πρὸς τον λαόν, ἦλθον ἐπ' αὐτούς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς του ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, **2** ἀναγκάτοντες διότι ἐδίδασκον τον λαόν καὶ ἐκήρυττον διὰ του Ἰησοῦ την ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν· **3** καὶ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτούς τας χεῖρας καὶ ἔθεσαν ὑπὸ φύλαξιν ἕως τῆς αὔριου, διότι ἦτο ἤδη ἐσπέρα. **4** Πολλοὶ δε των ακουσάντων τον λόγον ἐπίστευσαν, καὶ ἐγένειν ὁ ἀριθμὸς των ἀνδρῶν ὡς πέντε χιλιάδες. **5** Καὶ τῆ ἐπαύριον συνήχθησαν εἰς την Ἱερουσαλήμ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς, **6** καὶ Ἄννας ὁ ἀρχιερεὺς καὶ Καϊάφας καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ. **7** Καὶ στήσαντες αὐτούς εἰς τὸ μέσον, ἠρώτων· Διὰ ποίας δυνάμεως ἢ διὰ ποίου ὀνόματος ἐπράξατε

τούτου σεις; **8** Τότε ο Πέτρος, πλησθείς Πνεύματος Αγίου, είπε προς αυτούς: Ἄρχοντες του λαού και πρεσβύτεροι του Ισραήλ, **9** εἴν ἡμεῖς ανακρινώμεθα σήμερον διά ευεργεσίαν προς ἄνθρωπον ασθενοῦντα, διά ποίας δυνάμεως οὗτος ἰατρεύθη, **10** ας ἦναι γνωστόν εἰς πάντα υμᾶς και εἰς πάντα τον λαόν του Ισραήλ, ὅτι διά του ονόματος του Ἰησοῦ Χριστοῦ του Ναζωραίου, τον οποίον σεις εσταυρώσατε, τον οποίον ο Θεός ἀνέστηεν εκ νεκρῶν, διά τούτου παρίσταται οὗτος ἐνώπιον υμῶν υγιής. **11** Οὗτος εἶναι ο λίθος ο εξουθενηθείς ἐφ' υμῶν των οικοδομούντων, ὅστις ἐγένει κεφαλὴ γωνίας. **12** Και δεν υπάρχει δι' ουδενός ἄλλου ἡ σωτηρία: διότι οὔτε ὄνομα ἄλλο εἶναι ὑπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ των ἀνθρώπων, διά του οποίου πρέπει να σωθῶμεν. **13** Θεωροῦντες δε την παρρησίαν του Πέτρου και Ἰωάννου, και πληροφορηθέντες ὅτι εἶναι ἄνθρωποι ἀγράμματοι και ἰδιώται, εθαύμαζον και ἀνεγνώριζον αὐτούς ὅτι ἦσαν μετά του Ἰησοῦ. **14** βλέποντες δε τον ἄνθρωπον τον τεθεραπευμένον ἰσάμενον μετ' αὐτῶν, δεν εἶχον ουδέν να ἀντεῖπωσι. **15** Προστάξαντες δε αὐτούς να μη λαλώσιν ἔξω του συνεδρίου, συνεβουλευθῆσαν προς ἀλλήλους, **16** λέγοντες: Τι θέλομεν κάμει εἰς τους ἀνθρώπους τούτους; ἐπειδή ὅτι μεν ἐγένει δι' αὐτῶν γνωστόν θαῦμα, εἶναι φανερόν εἰς πάντας τους κατοικοῦντας την Ἱερουσαλήμ, και δεν δυνάμεθα να ἀρνηθῶμεν τούτο. **17** ἀλλά διά να μη διαδοθῆ περισσότερον εἰς τον λαόν, ας ἀπειλήσωμεν αὐτούς ἀσπιηρῶς να μη λαλώσιν πλέον εν τῷ ὀνόματι τούτῳ προς μηδένα ἄνθρωπον. **18** Και καλέσαντες αὐτούς, παρήγγειλαν εἰς αὐτούς να μη λαλώσι καθόλου μηδέ να διδάσκωσιν εν τῷ ὀνόματι του Ἰησοῦ. **19** Ο δε Πέτρος και Ἰωάννης ἀποκριθέντες προς αὐτούς, εἶπον: Ἀν ἦναι δίκαιον ἐνώπιον του Θεοῦ να ἀκούωμεν ἐσάς μάλλον παρά τον Θεόν, κρίνατε. **20** Διότι ἡμεῖς δεν δυνάμεθα να μη λαλώμεν ὅσα εἶδομεν και ἠκούσαμεν. **21** Οι δε, πάλιν ἀπειλήσαντες αὐτούς ἀπέλυσαν, μη εὐρίσκοντες το πως να τιμωρήσωσιν αὐτούς, διά τον λαόν, διότι πάντες ἐδόξαζον τον Θεόν διά τὸ γεγονός. **22** Ἐπειδή ὁ ἄνθρωπος, εἰς τον οποίον ἐγένει το θαῦμα τούτο της θεραπειᾶς, ἦτο περισσότερον των τεσσαράκοντα ἐτῶν. **23** Και ἀφού ἀπελύθησαν, ἦλθον προς τους οικείους και ἀπήγγειλαν ὅσα εἶπον προς αὐτούς οἱ ἀρχιερεῖς και οἱ πρεσβύτεροι. **24** Οἱ δε ἀκούσαντες, ὁμοθυμαδόν ὕψωσαν την φωνήν προς τον Θεόν και εἶπον: Δέσποτα, συ εἶσαι ο Θεός, ὅστις ἐκάμες τον ουρανόν και την γην και την θάλασσαν και πάντα τα εν αὐτοῖς, **25** ὅστις εἶπας διά στόματος Δαβίδ του δούλου σου: Διά τι ἐφρούραξαν τα ἔθνη και οἱ λαοὶ ἐμελέτησαν μάταια; **26** παρεστάθησαν ο βασιλεῖς της γης και οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ὁμοῦ κατά του Κυρίου και κατά του Χριστοῦ αὐτοῦ. **27** Διότι συνήχθησαν ἐπ' ἀληθείας ἐναντίον του αγίου Παιδός σου Ἰησοῦ, τον οποίον ἐχρίσας, και ο Ἡρώδης και ο Πόντιος Πιλάτος μετά των ἐθνῶν και των λαῶν του Ισραήλ, **28** διά να κάμωσιν ὅσα ἡ χειρ σου και ἡ βουλή σου προώρῃσεν να γείνωσι. **29** και τώρα, Κύριε, βλέψον εἰς τας ἀπειλάς αὐτῶν και δος εἰς τους δούλους σου να λαλώσι τον λόγον σου μετά πάσης παρρησίας, **30** ἐκτείνων την χεῖρα σου εἰς θεραπείαν και γινομένου σημεῖον και τεραστίων διά του ονόματος του αγίου Παιδός σου Ἰησοῦ. **31** Μετά δε την δέησιν αὐτῶν ἐσεῖσθη ο τόπος ὅπου ἦσαν συνηγμένοι, και ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Αγίου και ἐλάλουν τον λόγον του Θεοῦ μετά παρρησίας. **32** Του δε πλήθους των πιστευσάντων ἡ καρδία και ἡ ψυχὴ ἦτο μία, και οὐδὲ εἰς ἐλέγεν ὅτι εἶναι αὐτοῦ τι εκ των ὑπαρχόντων αὐτοῦ ἀλλ' εἶχον τα πάντα κοινά. **33** Και μετά δυνάμεως μεγάλης ἀπέδιδον οἱ ἀπόστολοι την μαρτυρίαν

της ἀναστάσεως του Κυρίου Ἰησοῦ, και χάρις μεγάλη ἦτο ἐπὶ πάντας αὐτούς. **34** Ἐπειδὴ οὐδὲ ἦτο τις μεταξύ αὐτῶν ἐνδείξις: διότι ὅσοι ἦσαν κτήτορες ἀγρῶν ἢ οἰκιῶν, πωλοῦντες ἔφερον τας τιμάς των πωλουμένων. **35** και ἔθετον εἰς τους πόδας των ἀποστόλων· και διαιμοιράζετο εἰς ἕκαστον κατά την χρείαν την οποίαν εἶχε. **36** Και ο Ἰωσὴφ, ο ἐπονομασθείς ὑπὸ των ἀποστόλων Βαρνάβας, το οποίον μεθερμηνευόμενον εἶναι υἱός παρηγορίας Λευΐτης, Κύπριος το γένος, **37** ἔχων ἀγρόν ἐπώλησε και ἔφερε τα χρήματα και ἔθεσεν εἰς τους πόδας των ἀποστόλων.

5 Ἄνθρωπος δε τις Ἀνανίας το ὄνομα μετά της γυναίκος αὐτοῦ Σαπφείρης ἐπώλησε κτήμα **2** και ἐκράτησεν ἀπὸ της τιμῆς, εν γνώσει και της γυναίκος αὐτοῦ, και φέρων μέρος τι ἔθεσεν εἰς τους πόδας των ἀποστόλων. **3** Εἶπε δε ο Πέτρος Ἀνανία, διά τι ἐγέμισεν ο Σατανὰς την καρδίαν σου, ὥστε να ψευσθῆς εἰς το Πνεῦμα το Ἅγιον και να κρατήσῃς ἀπὸ της τιμῆς του ἀγροῦ; **4** Ἐνὼ ἔμενε, δεν ἦτο σου; και ἀφού ἐπωλήθη, δεν ἦτο εν τη ἐξουσία σου; διά τι ἔβαλες εν τη καρδίᾳ σου το πρᾶγμα τούτο; δεν εψεύσθης εἰς ἀνθρώπους, ἀλλ' εἰς τον Θεόν. **5** Ἐνὼ δε ἦκουεν ο Ἀνανίας τους λόγους τούτους, ἔπεσε και ἐξεψύχησεν, και ἐπέπεσε φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τους ἀκούοντας ταῦτα. **6** Σηκωθέντες δε οἱ νεώτεροι, ἐτύλιξαν αὐτόν και ἐκβαλόντες ἔθαψαν. **7** Μετά δε περίπου τρεῖς ὥρας εἰσήλθεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, μη ἐξεύρουσα το γεγονός. **8** Και ἀπεκρίθη προς αὐτήν ο Πέτρος: Εἰπέ μοι, διά τούτον ἐπωλήσατε τον ἀγρόν; Και ἐκείνη εἶπε: Ναι, διά τούτον. **9** Και ο Πέτρος εἶπε προς αὐτήν: Διά τι συνεφωνήσατε να πειράζητε το Πνεῦμα του Κυρίου; ἰδοῦ, εἰς την θύραν οἱ πόδες των θαψάντων τον ἄνδρα σου και θέλουσιν ἐκβάλει και σε. **10** Και ἔπεσε παρευθύς εἰς τους πόδας αὐτοῦ και ἐξεψύχησεν· εἰσελθόντες δε οἱ νεανίσκοι, εὔρον αὐτήν νεκράν και ἐκβαλόντες ἔθαψαν πλησίον του ἀνδρός αὐτῆς. **11** Και ἐπέπεσε φόβος μέγας ἐφ' ὅλην την ἐκκλησίαν και ἐπὶ πάντας τους ἀκούοντας ταῦτα. **12** Πολλά δε σημεῖα και τέρατα ἐγίνοντο εν τῷ λαῷ διά των χειρῶν των ἀποστόλων· και ἦσαν ὁμοθυμαδόν ἅπαντες εν τη στοά του Σολομῶντος. **13** Εκ δε των λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα να προσκολληθῆ εἰς αὐτούς, ο λαὸς ὅμως ἐμεγάλυνεν αὐτούς. **14** και προστίθεντο μάλλον πιστεύοντες εἰς τον Κύριον, πλήθην ἀνδρῶν τε και γυναικῶν, **15** ὥστε ἔφερον ἔξω εἰς τας πλατείας τους ασθενεῖς και ἔθετον ἐπὶ κλινῶν και κραββάτων, διά να ἐπισκιάσῃ καν ἡ σκιά του Πέτρου ἐρχομένου τινὰ ἐξ αὐτῶν. **16** Συνήρχετο δε και το πλήθος των πέριξ πόλεων εἰς Ἱερουσαλήμ φέροντες ασθενεῖς και ἐνοχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες. **17** Και σηκωθείς ο ἀρχιερεὺς και πάντες οἱ μετ' αὐτοῦ, οἵτινες ἦσαν αἵρεσις των Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλου. **18** και ἐπέβαλον τας χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τους ἀποστόλους, και ἔβαλον αὐτούς εἰς δημοσίαν φυλακὴν. **19** Ἄγγελος ὁμως Κυρίου διά της νυκτός ἤνοιξε τας θύρας της φυλακῆς, και ἐκβαλὼν αὐτούς εἶπεν. **20** Ὑπάγετε, και σταθέντες λαλεῖτε εν τῷ ἱερῷ προς τον λαόν πάντας τους λόγους της ζωῆς ταύτης. **21** Και ἀκούσαντες εἰσήλθον την αυγὴν εἰς το ἱερόν και ἐδίδασκον. Ἐλθὼν δε ο ἀρχιερεὺς και οἱ μετ' αὐτοῦ, συνεκάλεσαν το συνέδριον και ὅλην την γερούσιαν των υἱῶν του Ισραήλ και ἔστειλαν εἰς το δεσμοτῆριον, διά να φέρωσιν αὐτούς. **22** Οἱ δε ὑπηρέται ἐλθόντες δεν εὔρον αὐτούς εν τη φυλακῇ, και ἐπιστρέψαντες ἀπήγγειλαν, **23** λέγοντες ὅτι το μεν δεσμοτῆριον εὔρομεν κεκλεισμένον μετά πάσης ασφαλείας, και τους φύλακας ἰσταμένους ἔξω ἔμπροσθεν των θυρῶν, ἀνοιχτάς δε οὐδένα εὔρομεν ἔσω. **24** Ὡς δε

ήκουσαν τους λόγους τούτους και ο ιερέυς και ο στρατηγός του ιερού και οι αρχιερείς, ήσαν εν απορία περί αυτών εις τι έμελλε να καταντήση τούτο. **25** Και ελθόν τις απήγγειλε προς αυτούς, λέγων ότι ιδού, οι άνθρωποι, τους οποίους εβάλατε εις την φυλακήν, ίστανται εν τω ιερώ και διδάσκουσι τον λαόν. **26** Τότε υπήγεν ο στρατηγός μετά των υπηρετών και έφεραν αυτούς, ουχί μετά βίας· διότι εφοβούντο τον λαόν, μη λιθοβοληθώσι. **27** Και άφός έφεραν αυτούς, έστησαν εν τω συνεδρίω. Και ηρώτησεν αυτούς ο αρχιερέυς **28** λέγων· Δεν σας παρηγγελαμεν ρητώς να μη διδάσκητε εν τω ονόματι τούτω; και ιδού, εγεμίσατε την Ιερουσαλήμ από της διδαχής σας, και θέλετε να φέριτε εφ' ημάς το αίμα του ανθρώπου τούτου. **29** Αποκριθείς δε ο Πέτρος και οι απόστολοι, είπον· Πρέπει να πειθαρχώμεν εις τον Θεόν μάλλον παρά εις τους ανθρώπους. **30** Ο Θεός των πατέρων ημών ανέστησε τον Ιησούν, τον οποίον σεις εθανάτωσατε κρεμάσαντες επί ζύλου· **31** τούτον ο Θεός ύψωσε διά της δεξιάς αυτού Αρχηγόν και Σωτήρα, διά να δώση μετάνοιαν εις τον Ισραήλ και άφαιση αμαρτιών. **32** Και ημείς είμαθα μάρτυρες αυτού περί των λόγων τούτων, και το Πνεύμα δε το Άγιον, το οποίον έδωκεν ο Θεός εις τους πειθαρχούντας εις αυτόν. **33** Οι δε ακούσαντες έτριζον τους οδόντας και εβουλεύοντο να θανατώσωσιν αυτούς. **34** Σηκωθείς δε εν τω συνεδρίω Φαρισαίός τις Γαμαλιήλ το όνομα, νομοδιδάσκαλος τιμώμενος υπό παντός του λαού, προσέταξε να εκβάλωσι τους αποστόλους δι' ολίγην ώραν, **35** και είπε προς αυτούς· Άνδρες Ισραηλίται, προσέχετε εις εαυτούς περί των ανθρώπων τούτων τι μέλλετε να πράξητε. **36** Διότι προ τούτων των ημερών εσηκώθη ο Θεοδός, λέγων εαυτόν ότι είναι μέγας τις, εις τον οποίον προσεκολληθή αριθμός ανδρών έως τετρακοσίων· όστις εφονεύθη, και πάντες όσοι επείθοντο εις αυτόν διευλύθησαν και κατήντησαν εις ουδέν. **37** Μετά τούτον εσηκώθη Ιούδας ο Γαλιλαίος εν ταις ημέραις της απογραφής και έσυρην οπίω αυτού αρκετόν λαόν· και εκείνος απωλέσθη, και πάντες όσοι επείθοντο εις αυτόν διεσκορπίσθησαν. **38** Και τώρα σας λέγω, απέχετε από των ανθρώπων τούτων και αφήσατε αυτούς· διότι εάν ή βουλή αυτή ή το έργον τούτο ήναι εξ ανθρώπων, θέλει μταιιωθή· **39** εάν όμως ήναι εκ Θεού, δεν δύνασθε να μταιιώσητε αυτό, και προσέχετε μήπως ευρεθήτε και Θεομάχοι. Και επείσθησαν εις αυτόν, **40** και προσκαλέσαντες τους αποστόλους, έδειραν και παρήγγειλαν να μη λαλώσιν εν τω ονόματι του Ιησού, και απέλυσαν αυτούς. **41** Εκείνοι λοιπόν ανεχώρουν από προσώπου του συνεδρίου, χαίροντες ότι υπέρ του ονόματος αυτού ηξιώθησαν να ατιμασθώσι. **42** Και πάσαν ημέραν εν τω ιερώ και κατ' οίκον δεν έπαυον διδάσκοντες και ευαγγελιζόμενοι τον Ιησούν Χριστόν.

6 Εν δε ταις ημέραις ταύταις, ότε πληθύνοντο οι μαθηταί, έγεινε γογγυσμός των Ελληνιστών κατά των Εβραίων, ότι αι χήραι αυτών παρεβλέποντο εν τη καθημερινή διακονία. **2** Τότε οι δώδεκα, προσκαλέσαντες το πλήθος των μαθητών, είπον· Δεν είναι πρόπον να αφήσωμεν ημείς τον λόγον του Θεού και να διακονώμεν εις τραπέζας. **3** Σκέφθητε λοιπόν, αδελφοί, να εκλέξητε εξ υμών επτά άνδρας μαρτυρουμένους, πλήρεις Πνεύματος Αγίου και σοφίας, τους οποίους ας καταστήσωμεν επί της χρείας ταύτης· **4** ημείς δε θέλωμεν εμμένει εν τη προσευχή και τη διακονία του λόγου. **5** Και ήρθεσεν ο λόγος ενώπιον παντός του πλήθους· και εξέλεξαν τον Στέφανον, άνδρα πλήρη πίστεως και Πνεύματος Αγίου, και Φίλιππον και Πρόχορον και Νικάνορα και Τίμωνα και Παρμενάν και Νικόλαον, προσήλυτον Αντιοχεά, **6** τους οποίους έστησαν

ενώπιον των αποστόλων και προσευχηθέντες επέθεσαν επ' αυτούς τας χείρας. **7** Και ο λόγος του Θεού ηύξανε, και επληθύνετο ο αριθμός των μαθητών εν Ιερουσαλήμ σφόδρα, και πολύ πλήθος των ιερέων υπήκουον εις την πίστιν. **8** Ο δε Στέφανος, πλήρης πίστεως και δυνάμειος, έκαμεν τέρατα και σημεία μεγάλα εν τω λαώ. **9** Και εσηκώθησάν τινές των εκ της συναγωγής της λεγομένης Ιλιβερτινών και Κυρηναίων και Αλεξανδρέων και των από Κιλικίας και Ασίας, φιλονεικούντες με τον Στέφανον, **10** και δεν ηδύναντο να αντισταθώσιν εις την σοφίαν και εις το πνεύμα, με το οποίον ελάλει. **11** Τότε έβαλον κρυφίως ανθρώπους, λέγοντας ότι ηκούσαμεν αυτόν λαλούντα λόγια βλάσφημα κατά του Μωϋσέως και του Θεού· **12** και διήγειραν τον λαόν και τους πρεσβυτέρους και τους γραμματείς, και επελθόντες ήρπασαν αυτόν και έφεραν εις το συνέδριον, **13** και έστησαν μάρτυρας ψευδείς, λέγοντας· Ο άνθρωπος ούτος δεν παύει λαλών λόγια βλάσφημα κατά του αγίου τούτου τόπου και του νόμου· **14** διότι ηκούσαμεν αυτόν λέγοντα, ότι Ιησούς ο Ναζωραίος ούτος θέλει καταλύσει τον τόπον τούτον και αλλάξει τα έθιμα, τα οποία παρέδωκεν εις ημάς ο Μωϋσής. **15** Και ατείναντες εις αυτόν πάντες οι καθήμενοι εν τω συνεδρίω, είδον το πρόσωπον αυτού ως πρόσωπον αγγέλου.

7 Είπε δε ο αρχιερέυς Τωόντι ούτως έχουσι ταύτα; **2** Ο δε είπεν· Άνδρες αδελφοί και πατέρες, ακούσατε. Ο Θεός της δόξης εφάνη εις τον πατέρα ημών Αβραάμ ότε ήτο εν τη Μεσοποταμία, πριν κατοικήση εν Χαρράν, **3** και είπε προς αυτόν· Έξέλθε εκ της γης σου και εκ της συγγενείας σου, και ελθέ εις γην, την οποίαν θέλω σοι δείξει. **4** Τότε εξελθών εκ της γης των Χαλδαιών κατώκησεν εν Χαρράν· και εκείθεν μετά τον θάνατον του πατρός αυτού μετώκισεν αυτόν εις την γην ταύτην, εις την οποίαν σεις κατοικείτε τώρα· **5** και δεν έδωκεν εις αυτόν κληρονομίαν εν αυτή ουδέ βήμα ποδός, υπεσχέθη δε ότι θέλει δώσει αυτήν κτήμα εις αυτήν και εις το σπέρμα αυτού μετ' αυτόν, ενώ δεν είχε τέκνον. **6** Ελάλησε δε προς αυτόν ο Θεός ούτως, ότι το σπέρμα αυτού θέλει είσθαι πάροικον εν γη ξένη, και θέλουσι δουλώσει αυτό και καταθλίψει τετρακόσια έτη· **7** και το έθνος, εις το οποίον θέλουσι δουλωθή, εγώ θέλω κρίνει, είπεν ο Θεός· και μετά ταύτα θέλουσιν εξέλθει και έλθουσι με λατρεύουσι εν τω τόπω τούτω. **8** Και έδωκεν εις αυτόν διαθήκην περιτομής· και ούτως εγέννησε τον Ισαάκ και περιέτεμεν αυτόν τη ογδόη ημέρα, και ο Ισαάκ εγέννησε τον Ιακώβ, και ο Ιακώβ τους δώδεκα πατριάρχας. **9** Και οι πατριάρχαι, φθονήσαντες τον Ιωσήφ, έπώλησαν εις την Αίγυπτον. Ο Θεός όμως ήτο μετ' αυτού, **10** και ηλευθέρωσεν αυτόν εκ πασών των θλίψεων αυτού και έδωκεν εις αυτόν χάριν και σοφίαν ενώπιον Φαραώ του βασιλέως της Αιγύπτου, όστις κατέστησεν αυτόν κυβερνήτην επί της Αιγύπτου και όλου του οίκου αυτού. **11** Ηλθε δε πείνα εφ' όλην την γην της Αιγύπτου και Χαναάν και θλίψις μεγάλη, και δεν εύρισκον τροφάς οι πατέρες ημών. **12** Ακούσας δε ο Ιακώβ ότι υπήρχε σίτος εν Αιγύπτω, εξάπεστειλε πρόωτην φοράν τους πατέρας ημών· **13** και εν τη δευτέρα ανενωρίσθη ο Ιωσήφ εις τους αδελφούς αυτού, και εφανέρωθη εις τον Φαραώ το γένος του Ιωσήφ. **14** Αποστείλας δε ο Ιωσήφ, εκάλεσε προς εαυτόν τον πατέρα αυτόν Ιακώβ και πάσαν την συγγένειαν αυτού εβδομήκοντα πέντε ψυχάς. **15** Και ο Ιακώβ εις Αίγυπτον και ετελεύτησεν εκεί αυτός και οι πατέρες ημών, **16** και μετεκομίσθησαν εις Συχέμ και ετέθησαν εν τω μνήματι, το οποίον ηγόρασεν ο Αβραάμ με τιμήν αργυρίου παρά των

ιών του Εμμώρ πατρός του Συχέμ. **17** Καθώς δε πλησίαζεν ο καιρός της επαγγελίας, την οποίαν ώμοσεν ο Θεός προς τον Αβραάμ, ηύξησεν ο λαός και πληθύνθη εν Αιγύπτω, **18** εωσού επηκώθη βασιλεύς άλλος, όστις δεν ήξευρε τον Ιωσήφ. **19** Ούτος δολιευθείς το γένος ημών, κατέθλιψε τους πατέρας ημών, ώστε να κάμη να ρίπνυνται τα βρέφη αυτών, διά να μη ζωογονώνται. **20** εν τούτω τω καιρώ εγεννήθη ο Μωϋσής, και είχε θεϊόν κάλλος, όστις ανετράφη τρεις μήνας εν τω οίκω του πατρός αυτού. **21** Αφού δε ερρίφθη, ανέλαβεν αυτόν η θυγάτηρ του Φαραώ και ανέθρεψεν αυτόν διά να ήναι υιός αυτής. **22** Και εδιδάχθη ο Μωϋσής πάσαν την σοφίαν των Αιγυπτίων και ήτο δυνατός εν λόγοις και εν έργοις. **23** Ενώ δε ετελείεον το τεσσαρακοστόν έτος της ηλικίας αυτού, ήλθεν εις την καρδίαν αυτού να επισκεφθή τους αδελφούς αυτού, τους υιούς Ισραήλ. **24** Και ιδών τινά αδικούμενον, υπερησπίσθη αυτόν και έκαμεν εκδίκησιν υπέρ του καταθλιβομένου, πατάξας τον Αιγύπτιον. **25** Ενόμιζε δε ότι οι αδελφοί αυτού ήθελον νοήσει ότι ο Θεός διά της χειρός αυτού δίδει εις αυτούς σωτηρίαν· εκείνοι όμως δεν ενόησαν. **26** Την δε ακόλουθον ημεραν εφάνη εις αυτούς, ενώ εμάχοντο, και παρεκίνησεν αυτούς εις ειρήνην, ειπών· Άνθρωποι, αδελφοί είθε σεις διά τι αδικείτε αλλήλους; **27** Ο δε αδικών τον πλησίον απέσπρωξεν αυτόν, ειπών· Τις σε κατέστησεν άρχοντα και δικαστήν εφ' ημάς; **28** Μήπως θέλεις συ να με φουέσης, καθ' ον τρόπον εφόνευσας χθές τον Αιγύπτιον; **29** Τότε ο Μωϋσής έφωγε διά τον λόγον τούτον και έγεινε πάροικος εν γη Μαδιάμ, όπου εγέννησε δύο υιούς. **30** Και αφού συνεπληρώθησαν τεσσαράκοντα έτη, εφάνη εις αυτόν άγγελος Κυρίου εν τη ερήμω του όρους Σινά εν μέσω φλογός καιομένης βάτου. **31** Ο δε Μωϋσής ιδών εθαύμασε διά το όραμα· και ενώ πλησίαζε διά να παρατηρήση, ήλθε φωνή Κυρίου προς αυτόν· **32** Εγώ είμαι ο Θεός των πατέρων σου, ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ. Έντρομος δε γενόμενος ο Μωϋσής, δεν ετόλμα να παρατηρήση. **33** Και είπε προς αυτόν ο Κύριος· Λύσον το υπόδημα των ποδών σου· διότι ο τόπος, επί του οποίου ίστασαι, είναι γη αγία. **34** Είδον, ειδον την ταλαιπωρίαν του λαού μου του εν Αιγύπτω και ήκουσα τον στεναγμόν αυτών και κατέβην διά να ελευθερώσω αυτούς και τώρα ελθέ, θέλω σε αποστείλει εις Αίγυπτον. **35** Τούτον τον Μωϋσήν τον οποίον ηρνήθησαν ειπόντες· Τις σε κατέστησεν άρχοντα και δικαστήν; τούτον ο Θεός απέστειλεν αρχηγόν και λυτρωτήν διά χειρός του αγγέλου του φανέντος εις αυτόν εν τη βάτω. **36** Ούτος εξήγαγεν αυτούς, αφού έκαμε τέρατα και σημεία εν γη Αιγύπτου και εν τη Ερυθρά θαλάσση και εν τη ερήμω τεσσαράκοντα έτη. **37** Ούτος είναι ο Μωϋσής, όστις είπε προς τους υιούς του Ισραήλ· προφήτην εκ των αδελφών σας θέλει σας αναστήσει Κύριος ο Θεός σας, ως εμέ· αυτού θέλετε ακούσει. **38** Ούτος είναι όστις εν τη εκκλησία εν τη ερήμω εστάθη μετά τον αγγέλου του λαλούντος προς αυτόν εν τω όρει Σινά και μετά των πατέρων ημών, και παρέλαβε λόγια ζωοποιά διά να δώση εις ημάς. **39** Εις τον οποίον οι πατέρες ημών δεν ήθελισαν να υπακούσωσιν, αλλ' απέβαλον και εστράφησαν εν ταις καρδίαις αυτών εις Αίγυπτον **40** ειπόντες προς τον Ααρών· Κάμε εις ημάς θεούς, οίτινες θέλουσι προπορεύεσθαι ημών· διότι ούτος ο Μωϋσής, όστις εξήγαγεν ημάς εξ Αιγύπτου, δεν εξεύρομεν τι συνέβη εις αυτόν. **41** Και κατεσκεύασαν μύσχον εν ταις ημέραις εκείναις και προσέφεραν θυσίαν εις το είδωλον και ευφραίνοντο εις τα έργα των χειρών αυτών. **42** Όθεν εστράφη ο Θεός και παρέδωκεν αυτούς εις το να λατρεύσωσι την στρατιάν του ουρανού,

καθώς είναι γεγραμμένον εν τω βιβλίω των προφητών. Μήπως προσεφέρατε εις εμέ σφάγια και θυσίας τεσσαράκοντα έτη εν τη ερήμω, οίκος Ισραήλ; **43** Μάλιστα ανελάβετε την σκηνήν του Μολόχ και το άστρον του Θεού σας Ρεμφάν, τους τύπους, τους οποίους εκάμετε διά να προσκυνήτε αυτούς· διά τούτο θέλω σας μετοικίσει επέκεινα της Βαβυλώνας. **44** Η σκηνή του μαρτυρίου ήτο μετά των πατέρων ημών εν τη ερήμω, καθώς διάταξεν εκείνος, όστις ελάλει προς τον Μωϋσήν, να κατασκευάση αυτήν κατά τον τύπον τον οποίον είχαν ιδεί· **45** την οποίαν και παραλαβόντες οι πατέρες ημών, έφεραν μετά του Ιησού εις την κατακτηθείσαν γην των εθνών, τα οποία ο Θεός έξωσεν απ' έμπροσθεν των πατέρων ημών, έως των ημερών του Δαβίδ· **46** όστις εύρε χάριν ενώπιον του Θεού και ηχηρήθη να εύρη κατοικίαν διά τον Θεόν του Ιακώβ. **47** Ο Σολομών δε ωκοδόμησεν εις αυτόν οίκον. **48** Αλλ' ο Ύψιστος δεν κατοικεί εν χειροποίητοις ναοίς, καθώς ο προφήτης λέγει· **49** Ο ουρανός είναι θρόνος μου, η δε γη υποπόδιον των ποδών μου· ποιόν οίκον θέλετε οικοδομήσει δι' εμέ, λέγει Κύριος, ή ποιός ο τόπος της αναπαύσεώς μου; **50** Η χερμ μου δεν έκαμε ταύτα πάντα; **51** Σκληροτράχηλοι και απερίτμητοι την καρδίαν και τα ώτα, σεις πάντοτε αντιφέρεσθε κατά του Πνεύματος του Αγίου· καθώς οι πατέρες σας, ούτω και σεις. **52** Τίνα των προφητών δεν εδίδωξαν οι πατέρες σας; μάλιστα εφόνευσαν εκείνους, οίτινες προκατήγγειλαν περί της ελευσεως του δικαίου, του οποίου σεις εγειναιτε τώρα προδοτά και φωνεΐς· **53** οίτινες ελάβετε τον νόμον εκ διαταγών αγγέλων και δεν εφυλάξατε. **54** Ακούοντες δε ταύτα, κατεκόπνοντο τας καρδίας αυτών και έτρίζον τους οδόντας κατ' αυτού. **55** Ο δε Στέφανος, πλήρης ων Πνεύματος Αγίου, ατενίσας εις τον ουρανόν, είδε την δόξαν του Θεού και τον Ιησούν ιστάμενον εκ δεξιών του Θεού **56** και είπεν· Ιδού, θεωρώ τους ουρανούς ανευγμένους και τον Υιόν του ανθρώπου ιστάμενον εκ δεξιών του Θεού. **57** Τότε φωνάζαντες μετά φωνής μεγάλης, έφραξαν τα ώτα αυτών και ώρμησαν ομοθυμαδόν επ' αυτών, **58** και εκβαλόντες έξω της πόλεως ελιθοβόλουν. Και οι μάρτυρες απέθεσαν τα ιμάτια αυτών εις τους πόδας νεανίου τινός ονομαζόμενου Σαύλου. **59** Και ελιθοβόλουν τον Στέφανον, επικαλούμενον και λέγοντα· Κύριε Ιησού, δέξαι το πνευμά μου. **60** Και γονατίσας εφώναξε μετά φωνής μεγάλης· Κύριε, μη λογαριάσθεις εις αυτούς την αμαρτίαν ταύτην. Και τούτο ειπών εκοιμήθη.

8 Ο δε Σαύλος ήτο σύμφωνος εις τον φόνον αυτού. Και έγεινεν εν εκείνη τη ημέρα διωγμός μέγας κατά της εκκλησίας της εν Ιεροσολύμοις και πάντες διεσπάρθησαν εις τους τόπους της Ιουδαίας και Σαμαρείας, πλην των αποστόλων. **2** Έφεραν δε τον Στέφανον εις τον τάφον άνδρες ευλαβείς και έκαμον θρήνον μέγαν επ' αυτόν. **3** Ο δε Σαύλος εκακοποιεί την εκκλησίαν, εμφανίων εις πάσαν οικίαν και σύρων άνδρας και γυναίκας, παρέδιδεν εις την φυλακήν. **4** Οι μεν λοιπόν διασπαρέντες διήλθον ευαγγελιζόμενοι τον λόγον. **5** Ο δε Φίλιππος, καταβάς εις την πόλιν της Σαμαρείας, εκήρυττεν εις αυτούς τον Χριστόν. **6** Και οι όχλοι προσείχον ομοθυμαδόν εις τα λεγόμενα υπό του Φιλίππου, ακούοντας και βλέποντες τα θαύματα, τα οποία έκαμνε. **7** Διότι εκ πολλών εχόντων πνεύματα ακάθαρτα εξήρχοντο αυτά φωνάζοντα μετά μεγάλης φωνής, και πολλοί παραλυτικοί και χωλοί εθεραπεύθησαν, **8** και έγεινε χαρά μεγάλη εν εκείνη τη πόλει. **9** Άνθρωπος δε τις Σίμων ονομαζόμενος προϋπήρχεν εν τη πόλει, κάμνων μαγείας και εκπλήττων τον λαόν της Σαμαρείας, λέγων εαυτόν ότι είναι μέγας τις. **10** εις τον οποίον έδιδον προσοχήν πάντες

από μικρού έως μεγάλο, λέγοντες: Ούτος είναι η δύναμις του Θεού η μεγάλη. **11** Ἐδίδον δε προσοχήν εἰς αὐτόν, διότι εἶχεν εκπλήξει αὐτοὺς πολὺν καιρὸν με τὰς μαγείας. **12** Ὅτε ὁμως ἐπίστευσαν εἰς τὸν Φίλιππον εὐαγγελιζόμενον τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ονόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. **13** Ὁ δε Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσε, καὶ βαπτισθεὶς ἔμενε πάντοτε μετὰ τοῦ Φιλίππου, καὶ θεωρῶν σημεῖα καὶ θαύματα μεγάλα γινόμενα ἐξεπλήττετο. **14** Αὐκούσαντες δε οἱ ἀπόστολοι οἱ ἐν Ἱερουσολύμοις ὅτι ἡ Σαμάρεια ἐδέχθη τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην. **15** Οἵτινες καταβάνας προσηυχήθησαν περὶ αὐτῶν διὰ τὸ λάβωσι Πνεῦμα Ἅγιον. **16** Διότι δὲν εἶχεν ἐτι ἐπισέει ἐπ' οὐδένα ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον ἵσαν βεβαπτισμένους εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. **17** Τότε ἐπέθετον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτοῦς, καὶ ἐλάμβανον Πνεῦμα Ἅγιον. **18** Ἴδων δε ὁ Σίμων ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδεται τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, προσέφερεν εἰς αὐτοὺς χρῆματα, **19** λέγων· Δότε καὶ εἰς ἐμὴν ἐξουσίαν ταύτην, ὥστε εἶναι ὅντινα ἐπιθέσω τὰς χεῖρας να λαμβάνη Πνεῦμα Ἅγιον. **20** Καὶ ὁ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτόν· τὸ ἀργύριόν σου ἅς ἴηαι μετὰ σου εἰς ἀπώλειαν, διότι ἐνόμισας ὅτι ἡ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ ἀποκατάται διὰ χρημάτων. **21** Συ δὲν ἔχεις μερίδα οὐδὲ κλήρον ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· διότι ἡ καρδιά σου δὲν εἶναι εὐθεία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. **22** Μετανόησον λοιπὸν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης καὶ δεήθητι τοῦ Θεοῦ, ἵσως συχωρηθῇ εἰς σε ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου. **23** ἐπειδὴ σε βλέπω ὅτι εἶσαι εἰς χολὴν πικρίας καὶ δεσμόν ἀδικίας. **24** Αποκριθεὶς δε ὁ Σίμων, εἶπε· Δεήθητε σεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, διὰ να μὴ ἔλθῃ ἐπ' ἐμὴ μὴδὲν ἐξ ὧν εἶπετε. **25** Εκείνους λοιπόν, ἀφού ἐμαρτύρησαν καὶ ἐλάλησαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, κηρύττοντες τὸ εὐαγγέλιον καὶ ἐν πολλὰς κώμας τῶν Σαμαρειτῶν. **26** Ἄγγελος δε Κυρίου ἐλάλησε πρὸς τὸν Φίλιππον, λέγων· Σηκώθητι καὶ ὑπάγε πρὸς μεσημβρίαν εἰς τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Γάζαν· αὐτὴ εἶναι ἔριμος. **27** Καὶ σηκωθείς ὑπήγε. Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος Αἰθίοψ εὐνοῦχος, ἄρχων τῆς Κανθόκης τῆς βασιλείσεως τῶν Αἰθίοπων, ὅστις ἦτο ἐπὶ πάντων τῶν θησαυρῶν αὐτῆς, οὗτος εἶχεν ἐλθεῖ διὰ να προσκυνῆσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, **28** καὶ ὑπέστρεψε καὶ καθήμενος ἐπὶ τῆς ἀμάξης αὐτοῦ, ἀνεγίνωσκε τὸν προφήτην Ἠσαΐαν. **29** εἶπε δε τὸ Πνεῦμα πρὸς τὸν Φίλιππον· Πλησίασον καὶ προσκολληθήθι εἰς τὴν ἅμαξαν ταύτην. **30** Καὶ ὁ Φίλιππος ἔδραμε πλησίον καὶ ἤκουσεν αὐτόν ἀναγινώσκοντα τὸν προφήτην Ἠσαΐαν καὶ εἶπεν· Ἄραγε γίνωσκεις α ἀναγινώσκεις; **31** Ὁ δε εἶπε· Καὶ πως ἤθελον δυνηθῆ, εἴν δὲν με οδηγήσῃ τις; Καὶ παρεκάλεσε τὸν Φίλιππον να ἀναβῇ καὶ να καθῆσθαι μετ' αὐτοῦ. **32** Τὸ δε χωρίον τῆς γραφῆς, τὸ ὁποῖον ἀνεγίνωσκεν, ἦτο τοῦτο. Εφέρθη ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγῆν· καὶ ὡς ἀρνίον ἐμπροσθεν τοῦ κείροντος αὐτὸ ἄφρονον, οὕτω δὲν ανοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ. **33** ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἀφηρέθη ἡ κρίσις αὐτοῦ· τὴν δε γενεάν αὐτοῦ τις θέλει διηγῆθῃ; διότι σηκόνεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ. **34** Αποκριθεὶς δε ὁ εὐνοῦχος πρὸς τὸν Φίλιππον, εἶπε· Παρακαλῶ σε, περὶ τίνοσ λέγει τοῦτο ὁ προφήτης; περὶ αὐτοῦ περὶ ἄλλου τινός; **35** Καὶ ἀνοίξας ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ ἀρχίσας ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης, εὐηγγελίσαστο εἰς αὐτόν τὸν Ἰησοῦν. **36** Καὶ καθὼς ἐξηκολούθουν τὴν ὁδὸν, ἦλθον εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ λέγει ὁ εὐνοῦχος Ἰδοὺ ὕδωρ· τι με ἐμποδίζει να βαπτισθῶ; **37** Καὶ ὁ Φίλιππος εἶπεν· Εἴν πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, δύνασαι. Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπε· Πιστεύω ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ. **38** Καὶ προσέταξε να σταθῇ

ἡ ἅμαξα, καὶ κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὁ Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος, καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. **39** Ὅτε δε ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, Πνεῦμα Κυρίου ἦρπασε τὸν Φίλιππον, καὶ δὲν εἶδεν αὐτόν πλέον ὁ εὐνοῦχος· ἀλλ' ἐπορεύετο τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων. **40** Ὁ δε Φίλιππος ἐυρέθη εἰς Ἄζωτον, καὶ διερχόμενος ἐκήρυττεν εἰς πάσας τὰς πόλεις, εὐωσοῦ ἦλθεν εἰς Καισάρειαν.

9 Ὁ δε Σαῦλος πνέων ἐτι ἀπειλήν καὶ φρόνον κατὰ τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ἦλθε πρὸς τὸν ἀρχιερέα **2** καὶ ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ ἐπιστολάς εἰς Δαμασκόν πρὸς τὰς συναγωγάς, ὅπως εἴν εὐρὴ τινὰς ἐκ τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, φέρη δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλήμ. **3** ἐνὸν δε πορευόμενος ἐπλησίαζεν εἰς τὴν Δαμασκόν, ἐξαίφνης ἤστραψε περὶ αὐτόν φως ἀπὸ τοῦ ουρανοῦ, **4** καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν πρὸς αὐτόν· Σαοῦλ, Σαοῦλ, τι με διώκεις; **5** Καὶ εἶπε· Τις εἶσαι, Κύριε; Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰησοῦς, τὸν ὁποῖον συ διώκεις· σκληρὸν σοι εἶναι να λακτίξεις πρὸς κέντρα. **6** Ὁ δε τρέμων καὶ ἐκθαμβὸς γεγόμενος, εἶπε· Κύριε, τι θέλεις να κάμω; Καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτόν· Σηκώθητι καὶ εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ θέλει σοι λαληθῆ τι πρέπει να κάμης. **7** Οἱ δε ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτόν ἴσαντο ἄφρωνοι, ἀκούοντες μεν τὴν φωνήν, μὴδὲνα ὁμως βλέποντες. **8** Ἐσηκώθη δε ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἔχων ἀνεωγμένους τοὺς οφθαλμούς αὐτοῦ δὲν ἔβλεπεν οὐδένα· καὶ χειραγωγούντες αὐτόν εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν. **9** Καὶ ἦτο τρεῖς ἡμέρας χωρὶς να βλέπῃ, καὶ δὲν ἔφαγεν οὐδὲ ἐπίεν. **10** Ἦτο δε τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ Ἀνανίας ὀνομαζόμενος, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος δι' ὀράματος Ἀνανία· Ὁ δε εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγὼ, Κύριε. **11** Καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτόν· Σηκώθης ὑπάγε εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ὀνομαζομένην Ἐυθείαν καὶ κτήσησθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἰούδα τινὰ Σαῦλον ὀνομαζόμενον Ταρσέα· διότι ἰδοὺ, προσεύχεται, **12** καὶ εἶδε δι' ὀράματος ἄνθρωπον Ἀνανίαν ὀνομαζόμενον ὅτι εἰσήλθε καὶ ἔθεσεν ἐπ' αὐτόν τὴν χεῖρα, διὰ να ἀναβλέψῃ. **13** ἀπεκρίθη δε ὁ Ἀνανίας Κύριε, ἤκουσα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρός τούτου, ὅσα κακὰ ἐπίκει εἰς τοὺς ἀγίους σου ἐν Ἱερουσαλήμ· **14** καὶ ἐδῶ ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν ἀρχιερέων να δέσῃ πάντας τοὺς επικαλουμένους τὸ ὄνομά σου. **15** εἶπε δε πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος· Ὑπάγε, διότι οὗτος εἶναι σκευὸς ἐκλογῆς εἰς ἐμὴ, διὰ να βασιλεύσῃ τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασιλέων καὶ τῶν υἰῶν Ἰσραὴλ. **16** ἐπειδὴ ἐγὼ θέλω δεῖξει εἰς αὐτόν ὅσα πρέπει να πάθῃ ὑπὲρ τοῦ ονόματος μου. **17** Ὑπήγε δε ὁ Ἀνανίας καὶ εἰσήλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπιθέσας ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας εἶπε· Σαοῦλ ἀδελφέ, ὁ Κύριος με ἀπέστειλεν, ὁ Ἰησοῦς ὅστις ἐφάνη εἰς σε ἐν τῇ ὁδῷ καθ' ἣν ἦρχου, διὰ να ἀναβλέψῃς σου να πλησθῆς Πνεύματος Ἁγίου. **18** Καὶ εὐθὺς ἔπεσον ἀπὸ τῶν οφθαλμῶν αὐτοῦ ὡς λέπη, καὶ ἀνέβλεψεν εὐθὺς, καὶ σηκωθείς ἐβαπτίσθη. **19** Καὶ λαβὼν τροφήν ἐδυναμώθη. Διέτριψε δε ὁ Σαῦλος ἡμέρας τινὰς μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν, **20** καὶ εὐθὺς ἐκήρυττεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς τὸν Χριστόν ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ. **21** ἐξεπλήττοντο δε πάντες οἱ ἀκούοντες καὶ ἔλεγον· Δὲν εἶναι οὗτος, ὅστις ἐξωλόθρευεν ἐν Ἱερουσαλήμ τοὺς επικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο καὶ ἐδῶ διὰ τοῦτο εἶχεν ἐλθεῖ διὰ να φέρῃ αὐτοὺς δεδεμένους πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς; **22** Ὁ δε Σαῦλος μάλλον ἐνεδυναμούτο καὶ συνέχεε τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ, ἀποδεικνύων ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Χριστός. **23** Καὶ ἀφού παρήλθον ἡμέραι ἰκαναί, συνεβελεύθησαν οἱ Ἰουδαῖοι να θανατώσωσιν αὐτόν. **24** ἐγνωστοποίηθη δε εἰς τὸν Σαῦλον ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν. Καὶ παρεφύλαττον τὰς πύλας ἡμέραν καὶ νύκτα, διὰ να θανατώσωσιν αὐτόν. **25** λαβόντες δε αὐτόν οἱ μαθηταί,

διά νυκτός κατεβίβασαν διά του τείχους κρεμάσαντες εντός σπυρίδος. **26** Και ελθόν ο Σαύλος εις Ιερουσαλήμ προσπάθει να προσκολληθή εις τους μαθητάς πλην πάντες εφοβούντο αυτόν, μη πιστεύοντες ότι είναι μαθητής. **27** Ο Βαρνάβας δε παραλαβών αυτόν έφερε προς τους αποστόλους, και διηγίθη προς αυτούς πως είδε τον Κύριον εν τη οδώ και ότι ελάλησε προς αυτόν, και ενώ εν Δαμασκώ, εκήρυξε μετά παρηρησίας εν τω ονόματι του Ιησού. **28** Και ήτο μετ' αυτόν εν Ιερουσαλήμ εισερχόμενος και εξερχόμενος και μετά παρηρησίας κηρύττων εν τω ονόματι του Κυρίου Ιησού. **29** και ελάλει και επιλονείκει μετά των Ελληνιστών· εκείνοι δε κατεγίνοντο εις το να θανατώσωσιν αυτόν. **30** Μαθόντες δε οι αδελφοί, κατεβίβασαν αυτόν εις Καισαρεία και εξαπέστειλαν αυτόν εις Ταρσόν. **31** Αι μεν λοιπόν εκκλησΐαι καθ' όλην την Ιουδαΐαν και Γαλιλαΐαν και Σαμαρείαν είχαν ειρήνην, οικοδομούμεναι και περιπατούσαι εν τω φόβω του Κυρίου, και διά της παρηγορίας του Αγίου Πνεύματος πληθύνοντο. **32** Ο δε Πέτρος, διερχόμενος διά πάντων, κατέβη και προς τους αγίους τους κατοικούντας την Λύδδαν. **33** Και εύρε άνθρωπον τινά Ανέναν το όνομα, όστις ήτο παραλυτικός, από ετών οκτώ κατακείμενος επί κραββάτου. **34** Και είπε προς αυτόν ο Πέτρος Ανένε, σε ιατρεύει Ιησούς ο Χριστός σηκώθητι και στρώσον την κλίνην σου. Και ευθύς εσηκώθη. **35** Και είδον αυτόν πάντες οι κατοικούντες την Λύδδαν και τον Σάρωνα, οίτινες επέστρεψαν εις τον Κύριον. **36** Και εν Ιόπη ήτο τις μαθήτρια ονόματι Ταβιθά, ήτις διερμηνηουμένη λέγεται Δορκάς· αύτη ήτο πλήρης αγαθών έργων και ελεημοσυνών, τας οποίας έκαμνε· **37** κατ' εκείνας δε τας ημέρας συνέβη ασθενήσασα να αποθάνη· και λούσαντες αυτήν έθεσαν εις ανώγειον. **38** Και επειδή η Λύδδα ήτο πλησίον της Ιόππης, ακούσαντες οι μαθηταί ότι ο Πέτρος είναι εν αυτή, απέστειλαν προς αυτόν δύο άνδρας, παρακαλούντες να μη βραδύνη να περάση έως εις αυτούς. **39** Και σηκωθείς ο Πέτρος, υπήγε μετ' αυτών· τον οποίον ελθόντα ανεβίβασαν εις το ανώγειον, και παρεστάθησαν ενώπιον αυτού πάσαι αι χήραι, κλάουσαι και διεκνύουσαι χιτώνας και ιμάτια, όσα η Δορκάς κειράζετο ότε ήτο μετ' αυτών. **40** Ο δε Πέτρος, εκβαλών έξω πάντας, εγονάτισε και προσηυχίθη και στραφείς προς το σώμα, είπε· Ταβιθά, ανάστηθι. Η δε ήνοιξε τους οφθαλμούς αυτής και ιδούσα τον Πέτρον ανεκάθισεν. **41** Ο δε έδωκε χείρα εις αυτήν και εσήκωσεν αυτήν, και φωνάζας τους αγίους και τας χήρας παρέστησεν αυτήν ζώσαν. **42** Έγεινε δε τούτο γνωστόν καθ' όλην την Ιόππην, και πολλοί έπίστευσαν εις τον Κύριον. **43** Και ο Πέτρος έμεινεν ικανάς ημέρας εν Ιόπη παρά τινί Σίμωνι βυρσοδέψη.

10 Ήτο δε τις άνθρωπος εν Καισαρεία ονόματι Κορνήλιος, εκατόνταρχος εκ του τάγματος του λεγομένου Ιταλικού, **2** ευσεβής και φοβούμενος τον Θεόν μετά παντός του οίκου αυτού, όστις και έκαμνεν ελεημοσύνας εις τον λαόν πολλάς και εδέετο του Θεού διαπαντός· **3** ούτος είδε φανερά δι' οράματος περί την εννάτην ώραν της ημέρας άγγελον του Θεού, ότι εισήλθε προς αυτόν και είπε προς αυτόν· Κορνήλιε. **4** Ο δε ατενίσας εις αυτόν και έμφοβος γενόμενος, είπε· Τι είναι, Κύριε; Και είπε προς αυτόν· Αι προσευχαί σου και αι ελεημοσύναι σου ανέβησαν εις μνημόσυνόν σου ενώπιον του Θεού. **5** Και τώρα πέμψον εις Ιόππην ανθρωπους και προσκαλέσον τον Σίμωνα, όστις επονομάζεται Πέτρος· **6** ούτος ξενίζεται παρά τινί Σίμωνι βυρσοδέψη, έχοντι οικίαν πλησίον της θαλάσσης. Ούτος θέλει σοι λαλήσει τι πρέπει να κάμνης. **7** Καθώς δε ανεχώρησεν ο άγγελος ο λαλών προς τον Κορνήλιον, εφώνασε

δύο εκ των υπηρετών αυτού και ένα στρατιώτην ευσεβή εκ των διαμενόντων πάντοτε πλησίον αυτού, **8** και διηγίθεις προς αυτούς τα πάντα, απέστειλεν αυτούς εις την Ιόππην. **9** Τη δε επαύριον, ενώ εκείνοι ώδοιπόρουν και επλησίαζον εις την πόλιν, ανέβη ο Πέτρος εις το δώμα διά να προσευχηθή περί την έκτην ώραν. **10** Και πεινάσας ήθελε να φάγη· ενώ δε ητοίμαζον, επήλθεν επ' αυτόν έκστασις, **11** και θεωρεί τον ουρανόν ανευγμένον και καταβήσων επ' αυτόν σκεύος τι ως σινδόνα μεγάλην, το οποίον ήτο δεδεμένον από των τεσσάρων άκρων και κατεβιβάζετο επί την γην, **12** εντός του οποίου υπήρχον πάντα τα τετράποδα της γης και τα θηρία και τα ερπετά και τα πετεινά του ουρανού. **13** Και έγεινε φωνή προς αυτόν· Σηκωθείς, Πέτρε, σφάζε και φάγε· **14** Ο δε Πέτρος είπε· Μη γένοιτο, Κύριε· διότι ουδέποτε έφαγον ουδέν βέβηλον ή ακάθαρτον. **15** Και πάλιν εκ δευτέρου έγεινε φωνή προς αυτόν· Όσα ο Θεός εκαθάρισε, συ μη λέγε βέβηλα. **16** Έγεινε δε τούτο τρίς, και πάλιν ανελήφθη το σκεύος εις τον ουρανόν. **17** Ενώ δε ο Πέτρος ήτο εν απορία καθ' εαυτόν τι εσήμαινε το όραμα, το οποίον είδεν, ιδού, οι άνθρωποι οι απεσταλμένοι παρά του Κορνηλίου ερωτήσαντες και μαθόντες την οικίαν του Σίμωνος έφθασαν εις την πόλιν, **18** και φωνάζαντες ηρώτων αν ο Σίμων ο επονομαζόμενος Πέτρος ξενίζεται ενταύθα. **19** Και ενώ ο Πέτρος διελογίζετο περί του οράματος, είπε προς αυτόν το Πνεύμα· Ιδού, τρεις άνθρωποι σε ζητούν· **20** σηκωθείς λοιπόν κατάβηθι και ύπαγε μετ' αυτών, μηδόλως διατάζων, διότι εγώ απέστειλα αυτούς. **21** Καταβάς δε ο Πέτρος προς τους ανθρωπους τους απεσταλμένους προς αυτόν από του Κορνηλίου, είπεν· Ιδού, εγώ είμαι εκείνος τον οποίον ζητείτε· τις η αιτία διά την οποίαν ήλθετε; **22** Οι δε είπον· Κορνήλιος ο εκατόνταρχος, ανήρ δικαίος και φοβούμενος τον Θεόν και μαρτυρούμενος υπό όλου του έθνους των Ιουδαίων, διατάχθη θεόθεν υπό αγίου αγγέλου να σε προσκαλέση εις τον οίκον αυτού και να ακούση λόγους παρά σου. **23** Προσκαλέσας λοιπόν αυτούς έσω, φιλοξένησε. Τη δε επαύριον εξήλθεν ο Πέτρος μετ' αυτών, και τινές των αδελφών των από της Ιόππης υπήγον μετ' αυτών, **24** και τη επαύριον εισήλθον εις την Καισαρεία. Ο δε Κορνήλιος περιέμενεν αυτούς, συγκαλέσας τους συγγενείς αυτού και τους οικείους φίλους. **25** Ως δε εισήλθεν ο Πέτρος, ελθών ο Κορνήλιος εις συνάντησιν αυτού, έπεσεν εις τους πόδας αυτού και προσεκύνησεν. **26** Αλλ' ο Πέτρος εσήκωσεν αυτόν, λέγων· Σηκώθητι· και εγώ αυτός άνθρωπος είμαι. **27** Και συνομιλών μετ' αυτού εισήλθε και ευρίσκει συνηγμένους πολλούς, **28** και είπε προς αυτούς· Σεις εξεύρετε ότι είναι ασυγχώρητον εις άνθρωπον Ιουδαϊον να συνασπρέφηται ή να πλησιάζη εις αλλόφυλον· ο Θεός όμως έδειξεν εις εμέ να μη λέγω μηδένα άνθρωπον βέβηλον ή ακάθαρτον· **29** όθεν και προσκληθείς ήλθον χωρίς αντιλογίας. Ερωτώ λοιπόν διά τίνα λόγον με προσεκαλέσατε; **30** Και ο Κορνήλιος είπε· Από τεσσάρων ημερών ήμην νηστεύων μέχρι της ώρας ταύτης, και την εννάτην ώραν προσηυχόμεν εν τω οίκω μου· και ιδού, εστάθη ενώπιόν μου ανήρ με ενδύματα λαμπρά, **31** και λέγει· Κορνήλιε, εισηκούσθη η προσευχή σου και αι ελεημοσύναι σου εμνημονεύθησαν ενώπιον του Θεού. **32** Πέμψον λοιπόν εις Ιόππην και προσκάλεσον τον Σίμωνα, όστις επονομάζεται Πέτρος· ούτος ξενίζεται εν τη οικία Σίμωνος του βυρσοδέψου πλησίον της θαλάσσης· όστις ελθών θέλει σοι λαλήσει. **33** Ευθύς λοιπόν έπέμψα προς σε, και συ έκαμες καλά ότι ήλθεσ. Τώρα λοιπόν ημεΐς πάντες παριστάμεθα ενώπιον του Θεού, διά να ακούσωμεν πάντα όσα προσετάχθησαν εις σε υπό του Θεού.

34 Τότε ο Πέτρος ανοίξας το στόμα εἶπεν· Ἐπ’ ἀληθείας γνωρίζω ὅτι δεν εἶναι προσωπολήπτης ο Θεός, **35** ἀλλ’ ἐν παντί ἔθνει, ὅστις φοβείται αὐτόν καὶ ἐργάζεται δικαιοσύνην, εἶναι δεκτός εἰς αὐτόν. **36** Τον λόγον, τον οποίον ἀπέστειλε πρὸς τοὺς υἱούς Ισραὴλ εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗτος εἶναι ὁ Κύριος πάντων· **37** τον λόγον τούτον σεις ἐξεύρετε, ὅστις ἐκηρύχθη καθ’ ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, ἀρχίας ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βάπτισμα, τὸ οποίον ἐκήρυξεν ὁ Ἰωάννης, **38** πῶς ὁ Θεός ἐχρῖσε τον Ἰησοῦν τον ἀπὸ Ναζαρέτ με Πνεῦμα Ἅγιον καὶ με δύναμιν, ὅστις διήλθεν ευεργετῶν καὶ θεραπεύων πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ του διαβόλου, διότι ὁ Θεός ἴτο μετ’ αὐτοῦ· **39** καὶ ημεῖς ἐίμεθα μάρτυρες πάντων ὅσα ἔκαμε καὶ ἐν τῇ γῆ των Ἰουδαίων καὶ ἐν Ἰερουσαλήμ· τον οποίον ἐφόνευσαν κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου. **40** Τούτον ὁ Θεός ἀνέστησεν τὴν τρίτην ἡμέραν καὶ ἔκαμιν αὐτόν να ἐμφανισθῆ· **41** οὐχὶ εἰς πάντα τον λαόν, ἀλλ’ εἰς μάρτυρας τοὺς προδιωρισμένους ὑπὸ του Θεοῦ, εἰς ἡμᾶς, οἵτινες συναράγομεν καὶ συνεπίομεν μετ’ αὐτοῦ, ἀφοῦ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· **42** καὶ παρηγγεῖλεν εἰς ἡμᾶς να κηρύξωμεν πρὸς τον λαόν καὶ να μαρτυρήσωμεν ὅτι αὐτός εἶναι ὁ ὠρισμένος ὑπὸ του Θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν. **43** Εἰς τούτον πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν, ὅτι διὰ του ὀνόματος αὐτοῦ θέλει λάβει ἄφεσιν ἁμαρτιῶν πας ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν. **44** Ἐνὼ ἔτι ἐλάλει ὁ Πέτρος τοὺς λόγους τούτους, ἐπήλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τον λόγον. **45** Καὶ ἐξεπλάγησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοί, ὅσοι ἦλθον μετὰ του Πέτρου, ὅτι ἡ δωρεὰ του Ἁγίου Πνεύματος ἐξεχύθη καὶ ἐπὶ τα ἔθνη· **46** διότι ἴκουν αὐτοὺς λαλούοντας γλώσσας καὶ μεγαλύνοντας τον Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος· **47** Μήπως δύναιται τις να ἐμποδίση τὸ ὕδωρ, ὥστε να μὴ βαπτισθῶσιν οὗτοί, οἵτινες ἔλαβον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καθὼς καὶ ἡμεῖς; **48** Καὶ προσέταξεν αὐτοὺς να βαπτισθῶσιν εἰς τὸ ὄνομα του Κυρίου. Τότε παρεκάλεσαν αὐτόν να διαμείνη ἡμέρας τινάς.

11 Ἦκουσαν δε οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοί οἱ ὄντες ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὅτι καὶ τα ἔθνη ἐδέχθησαν τον λόγον του Θεοῦ. **2** Καὶ ὅτε ἀνέβη ὁ Πέτρος εἰς Ἱερουσόλυμα, ἐφιλονεῖκουν μετ’ αὐτοῦ οἱ ἐκ περιτομῆς, **3** λέγοντες ὅτι Εἰσήλθες πρὸς ἀνθρώπους ἀπεριτμητοὺς καὶ συνέφαρες μετ’ αὐτῶν. **4** Ὁ δε Πέτρος ἤρχισεν καὶ ἐξέθετε πρὸς αὐτοὺς τα γεγόμενα κατὰ σειράν, λέγων· **5** Εγὼ ἦμην προσευχόμενος ἐν τῇ πόλει Ἰόππῃ, καὶ εἶδον ὄραμα ἐν ἐκστάσει, σκευός τι καταβαίνον ὡς σινδὼνα μεγάλῃν, ἥτις δεδεμένη ἀπὸ των τεσσάρων ἄκρων κατεβιβάζετο ἐκ του οὐρανοῦ καὶ ἦλθε μέχρις ἐμοῦ· **6** εἰς τὴν ὁποῖαν ἀτενίσας παρετήρουν καὶ εἶδον τα τετράποδα τῆς γῆς καὶ τα θηρία καὶ τα ἔρπετα καὶ τα πετεινά του οὐρανοῦ. **7** Καὶ ἴησασ φωνῆν λέγουσαν πρὸς ἐμέ· Σηκῶθεῖς, Πέτρε, σφάρον καὶ φάγε. **8** Καὶ εἶπον· Μὴ γένοιτο, Κύριε, διότι οὐδὲν βέβηλον ἢ ἀκάθαρτον εἰσήλθε ποτὲ εἰς τὸ στόμα μου. **9** Καὶ ἡ φωνή μοι ἀπεκρίθη ἐκ δευτέρου ἐκ του οὐρανοῦ· Ὅσα ὁ Θεός καθαρίσει, συ μὴ λέγε βέβηλα. **10** Ἐγένει δε τούτο τρίς, καὶ πάλιν ἀνεσύρθησαν ἅπαντα εἰς τον οὐρανόν. **11** Καὶ ἰδοῦ, τῇ αὐτῇ ὥρᾳ τρεῖς ἄνθρωποι ἐφθασαν εἰς τὴν οἰκίαν, ἐν ἣ ἡμην, ἀπεσταλμένοι πρὸς ἐμέ ἀπὸ Καισαρείας. **12** Εἶπε δε πρὸς ἐμέ τὸ Πνεῦμα να υπάγω μετ’ αὐτῶν, μηδὼλος δισταζών. Ἦλθον δε μετ’ ἐμοῦ καὶ οἱ ἐξ οὔτοι ἀδελφοί, καὶ εἰσήλθομεν εἰς τον οἶκον του ἀνθρώπου, **13** καὶ ἀπήγγειλε πρὸς ἡμᾶς πῶς εἶδε τον ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὅτι ἐστάθη καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἀπόστειλον ἀνθρώπους εἰς Ἰόππην καὶ προσκάλεισον τον Σίμωνα τον ἐπονομαζόμενον Πέτρον, **14** ὅστις θέλει λαλήσει πρὸς σε λόγους, δι’ ὧν θέλεις σωθῆ συ καὶ πας ὁ οἶκός σου. **15** Καὶ

ἐνὼ ἤρχισα να λαλώ, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπήλθεν ἐπ’ αὐτοὺς καθὼς καὶ ἐπ’ ἡμᾶς κατ’ ἀρχάς. **16** Τότε εὐθυμήθη τον λόγον του Κυρίου, ὅτι ἔλεγεν· Ἰωάννης μεν ἐβάπτισεν ἐν ὕδατι, σεις ὅμως θέλετε βαπτισθῆ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. **17** Ἐάν λοιπόν ὁ Θεός ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἴσην δωρεάν ὡς καὶ εἰς ἡμᾶς, διότι ἐπίστευσαν εἰς τον Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ τις ἤμην ὥστε να δυνθῶ να ἐμποδίω τον Θεόν; **18** Ἀκούσαντες δε ταῦτα ἠούχασαν καὶ ἐδόξαζον τον Θεόν, λέγοντες· Καὶ εἰς τα ἔθνη λοιπόν ἔδωκεν ὁ Θεός τὴν μετάνοιαν εἰς ζωήν. **19** Οἱ μεν λοιπόν διασκορπισθέντες ἐκ του διωγμοῦ του γεγομένου διὰ τον Στέφανον, ἐπέρασαν ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, εἰς μηδένᾳ κηρτόντες τον λόγον, εἰμὴ μόνον εἰς Ἰουδαίους. **20** Ἦσαν δε τινὲς ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τον Κύριον Ἰησοῦν. **21** Καὶ ἴτο χειρ Κυρίου μετ’ αὐτῶν, καὶ πολύ πλήθος πιστεύσαντες ἐπέστρεψαν εἰς τον Κύριον. **22** Ἠκούσθη δε ὁ λόγος περὶ αὐτῶν εἰς τὰ ὡτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱερουσόλυμοις, καὶ ἐξαπέστειλαν τον Βαρνάβαν, διὰ να περᾷσθῃ εἰς Ἀντιοχείας· **23** ὅστις ἐλθὼν καὶ ἰδὼν τὴν χάριν του Θεοῦ, ἐχάρη καὶ παρεκίνη πάντας να ἐμμένωσιν ἐν σταθερότητι καρδίας εἰς τον Κύριον, **24** ἐπειδὴ ἴτο ἀνὴρ ἀγαθός καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη εἰς τον Κύριον πλήθος ἱκανόν. **25** Τότε ἐξήλθεν εἰς Ταρσόν ὁ Βαρνάβας, διὰ να ἀναζητήσῃ τον Σαῦλον, **26** καὶ ευρὼν αὐτόν, ἔφερον αὐτόν εἰς Ἀντιόχειαν. Καὶ συνελθόντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐν ὀλόκληρον ἔτος ἐδίδαξαν πλήθος ἱκανόν, καὶ πρώτον ἐν Ἀντιοχείᾳ ὠνομάσθησαν οἱ μαθηταὶ Χριστιανοί. **27** Ἐν ἐκεῖναις δε ταῖς ἡμέραις κατέβησαν ἀπὸ Ἱερουσόλυμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν· **28** σηκωθεὶς δε εἰς εὖαυτόν ὀνομάτι Ἄγαθος, ἐφανέρωσεν διὰ του Πνεύματος ὅτι ἐμελλε να γείνη μεγάλη πείνα καθ’ ὅλην τὴν οἰκουμένην· ἴτις καὶ ἐγένει ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. **29** Ὅθεν οἱ μαθηταὶ ἀπεφάσιον, ἕκατος αὐτῶν κατὰ τὴν εαυτοῦ κατάστασιν, να πέμψωσι βοήθειαν πρὸς τοὺς ἀδελφούς τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· **30** τὸ οποίον καὶ ἔκαμον ἀποστείλαντες αὐτὴν πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

12 Κατ’ ἐκεῖνον δε τον καιρόν ἐπεχείρησεν Ἠρώδης ὁ βασιλεὺς να κακοποιήσῃ τινάς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. **2** Εφόνευσεν δε διὰ μαχαίρας Ἰάκωβον τον ἀδελφόν του Ἰωάννου. **3** Καὶ ἰδὼν ὅτι ἴτο ἀρεστόν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, προσέθεσεν να συλλάβῃ καὶ τον Πέτρον· ἦσαν δε αἱ ἡμέραι των ἀζύμων· **4** τον οποίον καὶ πιάσας ἔβαλεν εἰς φυλακὴν, παραδώσας αὐτόν εἰς τέσσαρας τετράδας στρατιωτῶν διὰ να φυλάττωσιν αὐτόν, θέλων μετὰ τὸ πάσχα να παραστήσῃ αὐτόν εἰς τον λαόν. **5** Ὁ μεν λοιπόν Πέτρος ἐφυλάττετο ἐν τῇ φυλακῇ ἐγένειτο δε ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀκατάπαυτος προσευχὴ πρὸς τον Θεόν ὑπὲρ αὐτοῦ. **6** Ὅτε δε ἐμελλεν ὁ Ἠρώδης να παραστήσῃ αὐτόν, τὴν νύκτα ἐκεῖνην ὁ Πέτρος ἐκοιμάτο μεταξύ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος με δύο ἀλύσεις, καὶ φύλακες ἐμπροσθεν τῆς θύρας ἐφύλαττον τὸ δεσμοτήριον. **7** Καὶ ἰδοῦ, ἄγγελος Κυρίου ἦλθεν ἐξαίφνης καὶ φως ἐλαμψεν ἐν τῷ οἰκίματι· κτύπησεν δε τὴν πλευράν του Πέτρου ἐξύπνησεν αὐτόν, λέγων· Σηκώθητι ταχέως. Καὶ ἔπεσον αἱ ἀλύσεις αὐτοῦ ἐκ των χειρῶν. **8** Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περιζώσθητι καὶ ὑπόδησον τα σανδάλια σου. Καὶ ἔκαμιν οὕτω. Καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· Φόρεσον τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολουθήθει μοι. **9** Καὶ ἐξελθὼν ἤκολούθει αὐτόν, καὶ δεν ἤξευρεν ὅτι τὸ γινόμενον διὰ του ἀγγέλου ἴτο ἀληθινόν, ἀλλ’ ἐνόμιζεν ὅτι βλέπει ὄραμα. **10** Ἀφοῦ δε ἐπέρασαν πρώτην καὶ δευτέραν φρουράν, ἦλθον εἰς τὴν

πύλην την σιδηράν την φέρουσαν εις την πόλιν, ήτις αφ' εαυτής ηνοιχθή εις αυτούς, και εξελθόντες διεπέρασαν οδόν μίαν, και ευθύς ο άγγελος ανεχώρησεν απ' αυτού. **11** Και ο Πέτρος συνελθών εις εαυτόν, ειπέ· Τώρα γνωρίζω αληθώς ότι Κύριος εξαπέστειλε τον άγγελον αυτού και με ηλευθέρωσεν εκ της χειρός του Ηρώδου και όλης της ελπίδος του λαού των Ιουδαίων. **12** Και αφού εκέκρωθη, ήλθεν εις την οικίαν Μαρίας της μητρός του Ιωάννου του επονομαζομένου Μάρκου, όπου ήσαν ικανοί συνηθροισμένοι και προσευχόμενοι. **13** Ότε δε ο Πέτρος έκρουσε την θύραν του προαυλίου, προσήλθε Θεράπεινα ονομαζομένη Ρόδη, διά να ακούση, **14** και γνωρίσασα την φωνήν του Πέτρου από της χαράς δεν ήνοιξε την πύλην, αλλ' έτρεξε και απήγγειλεν ότι ο Πέτρος ίσταται έμπροσθεν της πύλης. **15** Οι δε ειπόν προς αυτήν· Παραφρονείς. Εκείνη όμως διίσχυρίζετο ότι ούτως έχει. Οι δε έλεγον· Ο άγγελος αυτού είναι. **16** Ο δε Πέτρος επέμνε κρούων. Και ανοιξαντες ειδον αυτόν και εξεπλάγησαν. **17** Και σείσας εις αυτούς την χείρα διά να σιωπήσωσι, διηγήθη προς αυτούς πως ο Κύριος εξήγαγεν αυτόν εκ της φυλακής, και ειπεν· Απαγγείλατε ταύτα προς τον Ιάκωβον και τους αδελφούς. Και εξελθών υπήγεν εις άλλον τόπον. **18** Αφού δε εξημέρωσεν, ήτο ταραχή ουκ ολίγη μεταξύ των στρατιωτών τι άρα έγεινεν ο Πέτρος. **19** Ο δε Ηρώδης, αφού εξήτησεν αυτόν και δεν εύρεν, ανακρίνας τους φύλακας προσέταξε να θανατωθώσι, και καταβάς από της Ιουδαίας εις την Καισάρειαν, διέτριβεν εκεί. **20** Ήτο δε ο Ηρώδης σφόδρα ωργισμένος κατά των Τυρίων και Σιδωνίων· ήλθον δε προς αυτόν ομοθυμαδόν, και πείσαντες τον Βλάστον τον επί του κοιτώνος του βασιλέως, εξήτουν ειρήνην, διότι ο τόπος αυτόν ετρέφετο από του βασιλικού. **21** Και εν ημέρα ωρισμένη ενδυθείς ο Ηρώδης βασιλικήν στολήν και καθήσας επί του θρόνου, εδημηγόρει προς αυτούς. **22** Ο δε λαός επεφώνει Θεού φωνή και ουχί ανθρώπου. **23** Και παρευθύς επάταξεν αυτόν άγγελος Κυρίου, διότι δεν έδωκε την δόξαν εις τον Θεόν, και γενόμενος σκωληκόβρωτος εξεψύχησεν. **24** Ο δε λόγος του Θεού ήζανε και επληθύνετο. **25** Ο δε Βαρνάβας και ο Σαύλος υπέστρεψαν εξ Ιερουσαλήμ αφού εξεπλήρωσαν την διακονίαν αυτών, παραλαβόντες μεθ' εαυτών και τον Ιωάννην τον επονομασθέντα Μάρκον.

13 Ήσαν δε εν Αντιοχεια εν τη υπάρχουση εκκλησία προφήται τίνες και διδάσκαλοι, ο Βαρνάβας και Συμεών ο καλούμενος Νίγερ, και Λούκιος ο Κυρηναίος, και Μαναήν ο συνανατραφείς μετά του Ηρώδου του τετάρχου, και ο Σαύλος. **2** Και ενώ υπηρέτουν εις τον Κύριον και ενήστουν, ειπέ το Πνεύμα το Άγιον· Χωρίσατε εις εμέ τον Βαρνάβαν και τον Σαύλον διά το έργον, εις το οποίον προσεκάλεσα αυτούς. **3** Τότε αφού ενήστεισαν και προσευχήθησαν και επέθεσαν τας χείρας επ' αυτούς, απέστειλαν. **4** Ούτοι λοιπόν πεμφθέντες υπό του Πνεύματος του Αγίου, κατέβησαν εις την Σελεύκειαν και εκείθεν απέπλευσαν εις την Κύπρον, **5** και ότε ήλθον εις την Σαλαμίνα, εκήρυττον τον λόγον του Θεού εν ταις συναγωγαις των Ιουδαίων· είχαν δε και τον Ιωάννην υπηρέτην. **6** Και αφού διήλθον την νήσον μέχρι της Πάφου, εύρον τινά μάγον ψευδοπροφήτην Ιουδαίου ονομαζόμενον Βαρισηούν, **7** όστις ήτο μετά του ανθυπάτου Σεργίου Παύλου, ανδρός συνετού. Ούτος προσκαλέσας τον Βαρνάβαν και Σαύλον, εξήτησε να ακούση τον λόγον του Θεού· **8** ανθίστατο δε εις αυτούς Ελύμας ο μάγος, διότι ούτω μεθερμηνεύεται το όνομα αυτού, ζητών να αποτρέψη τον ανθύπατον από της πίστεως. **9** Πλην ο Σαύλος, ο και Παύλος, πλησθείς Πνεύματος Αγίου και ατενίσας εις αυτόν,

10 ειπεν· Ω πλήρης παντός δόλου και πάσης ραδιουργίας, ιετό του διαβόλου, εχθρέ πάσης δικαιοσύνης, δεν θέλεις παύσει διαστρέφωνας τας ευθείας οδούς του Κυρίου; **11** Και τώρα ιδού, χειρ του Κυρίου είναι κατά σου, και θέλεις είσθαι τυφλός, μη βλέπων τον ήλιον μέχρι καιρού. Και παρευθύς επέπεσεν επ' αυτόν αμαυρώσας και σκότος, και περιστρεφόμενος εξήτει χειραγωγός. **12** Τότε ιδών ο ανθύπατος το γεγονός επίστευσεν, εκπληττόμενος εις την διδαχήν του Κυρίου. **13** Αποπλεύσαντες δε από της Πάφου ο Παύλος και οι περί αυτόν ήλθον εις την Πέργην της Παμφυλίας· ο δε Ιωάννης, χωρισθείς απ' αυτών, υπέστρεψεν εις τα Ιερουσόλυμα. **14** Αυτοί δε περάσαντες από της Πέργης, έφθασαν εις Αντιοχεια της Πισιδίας, και εισελθόντες εις την συναγωγήν την ημέρα του σαββάτου εκάθησαν. **15** Και μετά την ανάγνωσιν του νόμου και των προφητών απέστειλαν εις αυτούς οι αρχισυναγωγοι, λέγοντες· Άνδρες αδελφοί, εάν έχητε λόγον τινά προτροπής εις τον λαόν, λέγετε. **16** Σηκωθείς δε ο Παύλος και σείσας την χείρα, ειπεν· Άνδρες Ισραηλίται και οι φοβούμενοι τον Θεόν, ακούσατε. **17** Ο Θεός του λαού τούτου Ισραήλ εξέλεξε τον πατέρα μου και ύψωσε τον λαόν παροικούντα εν γη Αιγύπτου, και μετά βραχίονος υψηλού εξήγαγεν αυτούς εξ αυτής, **18** και έως τεσσαράκοντα έτη υπέφερε τους τρόπους αυτών εν τη ερήμω, **19** και αφού κατέστρεψεν επτά έθνη εν γη Χαναάν, διεμέρισεν εις αυτούς κατά κλήρον την γην αυτών. **20** Και μετά ταύτα ως τετρακόσια και πενήκοντα περίπου έτη έδωκεν εις αυτούς κριτάς έως Σαμουήλ του προφήτου. **21** Και έπειτα εξήτησαν βασιλέα, και έδωκεν εις αυτούς ο Θεός τον Σαούλ, υιόν του Κις, άνδρα εκ της φυλής Βενιαμίν, τεσσαράκοντα έτη· **22** και μεταστήσας αυτόν, ανέστησεν εις αυτούς βασιλέα τον Δαβίδ, περί του οποίου και ειπέ μαρτυρήσας· Εύρον Δαβίδ τον του Ιεσσαί, άνδρα κατά την καρδίαν μου, όστις θέλει κάμει πάντα τα θελήματά μου. **23** Από του σπέρματος τούτου ο Θεός κατά την επαγγελίαν αυτού ανέστησεν εις τον Ισραήλ σωτήρα τον Ιησούν, **24** αφού ο Ιωάννης προ της ελευθώσεως αυτού προεκήρυξε βάπτισμα μετανοίας εις πάντα τον λαόν του Ισραήλ. **25** Και ενώ ο Ιωάννης ετελείονε τον δρόμον αυτού, έλεγε· Τίνα με στοχάζεσθε ότι είμαι; δεν είμαι εγώ, αλλ'· ιδού, έρχεται μετ' εμέ εκείνος, του οποίου δεν είμαι άξιος να λύσω το υπόδημα των ποδών. **26** Άνδρες αδελφοί, υιοί του γένους του Αβραάμ και οι εν υμίν φοβούμενοι τον Θεόν, προς εσάς απεστάλη ο λόγος της σωτηρίας ταύτης. **27** Διότι οι κατοικούντες εν Ιερουσαλήμ και οι άρχοντες αυτών, μη γνωρίζαντες τούτον μηδέ τας ρήσεις των προφητών, τας αναγινωσκομένας κατά παν σαββάτον, επλήρωσαν αυτάς κρίναντες τούτον, **28** και μη ευρόντες μηδεμίαν αιτίαν θανάτου, εξήτησαν παρά του Πιλάτου να θανατωθή. **29** Αφού δε ετελείωσαν πάντα τα περί αυτού γεγραμμένα, καταβίβασαντε αυτόν από του ζύλου έθεσαν εις μηχανήματα. **30** Ο Θεός όμως ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών· **31** όστις εφάνη επί πολλάς ημέρας εις τους μετ' αυτού αναβάντας από της Γαλιλαίας εις Ιερουσαλήμ, οίτινες είναι μάρτυρες αυτού προς τον λαόν. **32** Και ημείς ευαγγελιζόμεθα προς εσάς την γενομένην εις τους πατέρας επαγγελίαν, **33** ότι ταύτην ο Θεός εξεπλήρωσεν εις ημάς τα τέκνα αυτών, αναστήσας τον Ιησούν, ως είναι γεγραμμένον και εν τω ψαλμώ τω δευτέρω· Υιός μου είσαι συ, εγώ σήμερον σε εγέννησα. **34** Ότι δε ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών, μη μέλλοντα πλέον να υποστρέψη εις την διαφθοράν, λέγει ούτως, ότι θέλω σας δώσει τα ελεή του Δαβίδ τα πιστά. **35** Διό τούτο και εν άλλω ψαλμώ λέγει· Δεν θέλεις αφήσει τον όσιόν σου να ίδη διαφθοράν.

36 Διότι ο μεν Δαβίδ, αφού υπηρέτησε την βουλήν του Θεού εν τη γενεά αυτού, εκοιμήθη και προσετέθη εις τους πατέρας αυτού και είδε διαφθοράν· **37** εκείνος όμως, τον οποίον ο Θεός ανέστησε, δεν είδε διαφθοράν. **38** Έστω λοιπόν γνωστόν εις εσάς, άνδρες αδελφοί, ότι διά τούτου κηρύττεται προς εσάς άφεςεις αμαρτιών. **39** Και από πάντων, αφ' όσων δεν ηδυνήθητε διά του νόμου του Μωυσέως να δικαιωθήτε, διά τούτων πια ο πιστεύων δικαιούται. **40** Βλέπετε λοιπόν μη επέλθη εφ' υμάς το λαληθέν υπό των προφητών· **41** Ίδετε, οι καταφρονηταί, και θαυμάσατε και αφανίσθητε, διότι έργον εγώ εργαζομαι εν ταις ημέραις υμών, έργον, εις το οποίον δεν θέλετε πιστεύσει, εάν τις διηγηθί εις εσάς. **42** Ενώ δε εξήρχοντο εκ της συναγωγής των Ιουδαίων, παρεκάλουν τα έθνη να κηρυχθώσιν εις αυτούς οι λόγοι ούτοι το ακόλουθον σάββατον. **43** Και αφού ελύθη η συναγωγή, πολλοί εκ των Ιουδαίων και των ευσεβών προσηλύτων ηκολούθησαν τον Παύλον και τον Βαρνάβαν, οίτινες λαλούντες προς αυτούς, έπειθον αυτούς να εμμένωσιν εις την χάριν του Θεού. **44** το δε ερχόμενον σάββατον σχεδόν όλη η πόλις συνήχθη διά να ακούσωσι τον λόγον του Θεού. **45** Ίδόντες δε οι Ιουδαίοι τα πλήθη, επλήσθησαν φθόνου και ηναντιούνται εις τα υπό του Παύλου λεγόμενα, αντιλέγοντες και βλασφημούντες. **46** Ο Παύλος δε και ο Βαρνάβας, λαλούντες μετά παρρησίας, είπον· Εις εσάς πρώτων ήτο αναγκαίον να λαληθί ο λόγος του Θεού· αλλ' επειδή απορρίπτετε αυτόν και δεν κρίνετε εαυτούς αξίους της αιωνίου ζωής, ίδού, στρεφόμεθα εις τα έθνη· **(αϊθίνος g166)** **47** διότι ούτω προσέταξεν ημάς ο Κύριος, λέγων· Σε έθεσα φως των εθνών, διά να ήσαι προς σωτηρίαν έως εσχάτου της γης. **48** Και οι εθνικοί ακούσαντες έχαιρον και εδοξάζον τον λόγον του Κυρίου, και είστευσαν όσοι ήσαν ωρισμένοι διά την αιώνιον ζωήν· **(αϊθίνος g166)** **49** και ο λόγος του Κυρίου διεδίδετο δι' όλου του τόπου. **50** Οι δε Ιουδαίοι παρεκίνησαν τας ευλαβείς και επισήμους γυναίκας και τους πρώτους της πόλεως και διήγειραν διωγμόν κατά του Παύλου και του Βαρνάβα, και εξέβαλον αυτούς από των ορίων αυτών. **51** Εκείνοι δε εκτινάξαν τον κοινοτόρν των ποδών αυτών επ' αυτούς, ήλθον εις το Ικόνιον. **52** Και οι μαθηταί επληρούντο χαράς και Πνεύματος Αγίου.

14 Εν δε τω Ικονίω εισελθόντες ομού εις την συναγωγήν των Ιουδαίων, ελάλησαν ούτως ώστε είστευσε πολύ πλήθος Ιουδαίων τε και Ελλήνων. **2** Όσοι δε Ιουδαίοι δεν είπειθοντο παρώξιναν και διέστρεψαν τας ψυχάς των εθνικών κατά των αδελφών. **3** Ικανόν λοιπόν καιρόν διέτριψαν λαλούντες μετά παρρησίας περί του Κυρίου, όστις εμαρτύρει εις τον λόγον της χάριτος αυτού, και είδιδε να γίνονται σημεία και τέρατα διά των χειρών αυτών. **4** Εσχίσθη δε το πλήθος της πόλεως, και οι μεν ήσαν μετά των Ιουδαίων, οι δε μετά των αποστόλων. **5** Και ότε ώρμησαν οι εθνικοί και οι Ιουδαίοι μετά των αρχόντων αυτών εις το να υβρίσωσι και να λιθοβολήσωσιν αυτούς, **6** εννοήσαντες καταφέρουν εις τας πόλεις της Λυκαονίας Λύστραν και Δέρβην και τα περίχωρα, **7** και εκεί εκήρτυον το ευαγγέλιον. **8** Εν δε τοις Λύστροις εκάθητο ανήρ τις αδύνατος τους πόδας, χωλός υπάρχων εκ κοιλίας μηρός αυτού, όστις ποτέ δεν είχε περιπατήσει. **9** Ούτος ήκουε τον Παύλον λαλούντα· όστις ατενίσας εις αυτόν και ιδών ότι έχει πίστιν διά να σωθί, **10** είπε μετά μεγάλης φωνής· Σηκώθητι επί τους πόδας σου ορθός. Και επίδηα και περιεπάτει. **11** Οι δε όχλοι, ιδόντες τούτο το οποίον έκαμεν ο Παύλος, ύψωσαν την φωνήν αυτών, λέγοντες Λυκαονιστί· Οι θεοί ομοιωθέντες με ανθρωπούς

κατέβησαν προς ημάς. **12** Και ωνόμαζον τον μεν Βαρνάβαν Δία, τον δε Παύλον Ερμίν, επειδή αυτός ήτο ο αρχηγός του λόγου. **13** Και ο ιερεύς του Διός, του όντος έμπροσθεν της πόλεως αυτών, έφερε ταύρους και στέμματα εις τας πύλας μετά του όχλου και ήθελε να προσφέρη θυσίαν. **14** Ακούσαντες δε οι απόστολοι Βαρνάβας και Παύλος, διέσχισαν τα ιμάτια αυτών και επήδησαν εις το μέσον του όχλου, κράζοντες **15** και λέγοντες· Άνδρες, τι κάμνετε ταύτα; και ημείς είμεθα άνθρωποι ομοιοπαθείς με σας, κηρύττοντες προς εσάς να επιστρέψητε από τούτων των ματαίων προς τον Θεόν τον ζώντα, όστις έκαμε τον ουρανόν και την γην και την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς· **16** όστις εν ταις παρελθούσαις γενεαίς αφήκε πάντα τα έθνη να περιπατώσιν εν ταις οδοίς αυτών. **17** καίτοι δεν αφήκεν αμαρτύρητον εαυτόν αγαθαποίων, δίδων εις ημάς ουρανόθεν βροχάς και καιρούς καρποφόρους, γεμίζων τροφής και ευφροσύνης τας καρδιάς ημών. **18** Και ταύτα λέγοντες μόλις εμπόδιαν τους όχλους, ώστε να μη προσφέρωσι θυσίαν εις αυτούς. **19** Εν τούτω δε ήλθον Ιουδαίοι εξ Αντιοχείας και Ικονίου, και πείσαντες τους όχλους και λιθοβολήσαντες τον Παύλον, έσυραν έξω της πόλεως, νομίσαντες ότι απέθανεν. **20** Ότε δε περιεκύκλωσαν αυτόν οι μαθηταί, σηκωθείς εισήλθεν εις την πόλιν και τη επαύριον εξήλθε μετά του Βαρνάβα εις Δέρβην. **21** Και αφού εκήρτυξαν το ευαγγέλιον εν τη πόλει εκείνη και εμαθήτευσαν ικανούς, υπέστρεψαν εις την Λύστραν και Ικόνιον και Αντιόχειαν, **22** επιστηρίζοντες τας ψυχάς των μαθητών, προτρέποντες να εμμένωσιν εις την πίστιν, και διδάσκοντες ότι διά πολλών θλίψεων πρέπει να εισέλθωμεν εις την βασιλείαν του Θεού. **23** Και αφού εχειροτόνησαν εις αυτούς πρεσβυτέρους κατά πάσαν εκκλησίαν, προσευχηθέντες με νηστείας, αφιέρωσαν αυτούς εις τον Κύριον, εις τον οποίον είχαν πιστεύσει. **24** Και διελθόντες την Πισιδίαν ήλθον εις Παμφυλίαν, **25** και κηρύξαντες τον λόγον εν Πέργη, κατέβησαν εις Αττάλειαν, **26** και εκείθεν απέπλευσαν εις Αντιόχειαν, όθεν ήσαν παραδεδομένοι εις την χάριν του Θεού διά το έργον, το οποίον εξετέλεσαν. **27** Ελθόντες δε και συνάξαντες την εκκλησίαν, ανήγγειλαν όσα έκαμεν ο Θεός δι' αυτών, και ότι ήνοιξεν εις τα έθνη θύραν πίστεως. **28** Και διέτριβον εκεί ουκ ολίγον καιρόν μετά των μαθητών.

15 Και τινές κατελθόντες από της Ιουδαίας εδίδασκον τους αδελφούς, ότι εάν δεν περιτέμνησθε κατά το έθος του Μωυσέως, δεν δύνασθε να σωθήτε. **2** Γενομένης λοιπόν αντιστάσεως και συζητήσεως ουκ ολίγης υπό του Παύλου και Βαρνάβα προς αυτούς, ενέκριναν να αναβή ο Παύλος και ο Βαρνάβας και τινές άλλοι εξ αυτών προς τους αποστόλους και πρεσβυτέρους εις Ιερουσαλήμ περί του ζητήματος τούτου. **3** Εκείνοι λοιπόν προπεμφθέντες υπό της εκκλησίας, διήρχοντο την Φοινίκην και Σαμάρειαν, εκδιηγούμενοι την επιστροφήν των εθνών, και επροξένουν χαράν μεγάλην εις πάντας τους αδελφούς. **4** Ότε δε ήλθον εις Ιερουσαλήμ, υπεδέχθησαν υπό της εκκλησίας και των αποστόλων και των πρεσβυτέρων, και ανήγγειλαν όσα ο Θεός έκαμε δι' αυτών. **5** Εσηκώθησαν δε τινές των από της αιρέσεως των Φαρισαίων, οίτινες είχαν πιστεύσει, και έλεγον ότι πρέπει να περιτέμνωμεν αυτούς και να παραγγέλλωμεν να φυλάττωσι τον νόμον του Μωυσέως. **6** Και συνήχθησαν οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι, διά να σκεφθώσι περί του πράγματος τούτου. **7** Μετά δε πολλήν συζήτησιν σηκωθείς ο Πέτρος, είπε προς αυτούς· Άνδρες αδελφοί, σεις εξεύρετε ότι απ' αρχής ο Θεός εξέλεξε μεταξύ ημών διά του στόματός μου να ακούσωσι τα έθνη τον λόγον του ευαγγελίου

και να πιστεώσωσι. **8** Και ο καρδιογνώστης Θεός έδωκεν εις αυτούς μαρτυρίαν, χάριτας εις αυτούς το Πνεύμα το Άγιον καθώς και εις ημάς, **9** και δεν έκαμεν ουδεμίαν διάκρισιν μεταξύ ημών και αυτών, καθαρίας τας καρδιας αυτών διά της πίστεως. **10** Τώρα λοιπόν διά τι πειράζετε τον Θεόν, επιβάλλοντες ζυγόν εις τον τράχηλον των μαθητών, τον οποίον ούτε οι πατέρες ημών ούτε ημείς δεν ηδυνήθημεν να βαστάσωμεν; **11** Αλλά διά της χάριτος του Κυρίου Ιησού Χριστού πιστεύομεν ότι θέλομεν σωθή καθ' ον τρόπον και εκείνοι. **12** Εσιώπησε δε παν το πλήθος και ήκουον τον Βαρνάβαν και τον Παύλον εξιστορούντας όσα σημεία και τέρατα έκαμεν ο Θεός δι' αυτών μεταξύ των εθνών. **13** Και αφού αυτοί εσιώπησαν, απεκρίθη ο Ιάκωβος, λέγων· Άνδρες αδελφοί, ακούσατέ μου. **14** Ο Συμεών εφανέρωσε τίνι τρόπον κατ' αρχάς ο Θεός επισκέφθη τα έθνη ώστε να λάβη εξ αυτών λαόν διά το όνομα αυτού. **15** Και με τούτο συμφωνούσιν οι λόγοι των προφητών, καθώς είναι γεγραμμένον· **16** Μετά ταύτα θέλω επιστρέψει και θέλω ανοικοδομήσει την σκηνήν του Δαβίδ την πεπτωκυίαν, και τα κατηρατισμένα αυτής θέλω ανοικοδομήσει και θέλω ανορθώσει αυτήν, **17** διά να εκζητήσωσι τον Κύριον οι λοιποί των ανθρώπων, και πάντα τα έθνη, επί τα οποία καλείται το όνομά μου, λέγει Κύριος ο ποιών ταύτα πάντα. **18** Απ' αιώνος είναι γνωστά εις τον Θεόν πάντα τα έργα αυτού. (αιθñ g165) **19** Όθεν εγώ κρίνω να μη παρενοχλούμεν τους από των εθνών επιστρέφοντας εις τον Θεόν, **20** αλλά να γράφωμεν προς αυτούς να απέχωνιν από των μισμάτων των ειδώλων και από της πορνείας και του πνικτού και του αίματος. **21** Διότι ο Μωϋσής από γενεάς αρχαίας έχει εν πάση πόλει τους κηρύττοντας αυτόν εν ταις συναγωγαίς, αναγνωσκόμενος κατά παν σαββατον. **22** Τότε εφάνη εύλογον εις τους αποστόλους και εις τους πρεσβύτερους μεθ' όλης της εκκλησίας να εκλέξωσιν εξ αυτών άνδρας και να πέμψωσιν εις Αντιόχειαν μετά του Παύλου και Βαρνάβα, Ιουδαν τον επονομαζόμενον Βαρσαβάν και Σίλαν, άνδρας προσετώτας μεταξύ των αδελφών, **23** και έγραψαν διά χειρός αυτών ταύτα· Οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι και οι αδελφοί προς τους εξ εθνών αδελφούς τους κατά την Αντιόχειαν και Συρίαν και Κιλικίαν, χαιρείν. **24** Επειδή ηκούσαμεν ότι τινές εξ ημών εξελθόντες σας ετάραξαν με λόγους και διαστρέφουσι τας ψυχάς σας, λέγοντες να περιτέμνησθε και να φυλάττητε τον νόμον, εις τους οποίους ημείς δεν παρηγγείλαμεν τούτο, **25** εφάνη εύλογον εις ημάς, συνελθόντας ομοθυμαδόν, να εκλέξωμεν άνδρας και να πέμψωμεν προς εσάς μετά των αγαπητών ημών Βαρνάβα και Παύλου, **26** ανθρώπων οίτινες παρέδωκαν τας ψυχάς αυτών υπέρ του ονόματος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **27** Απεστείλαμεν λοιπόν τον Ιούδαν και τον Σίλαν διά να σας απαγγείλωσι και αυτοί διά στόματος τα αυτά. **28** Διότι εφάνη εύλογον εις το Άγιον Πνεύμα και εις ημάς να μη επιβάλλωμεν εις εσάς μηδέν πλείοτερον βάρος εκτός των αναγκαίων τούτων, **29** να απέχητε από ειδωλοθύτων και αίματος και πνικτού και πορνείας από των οποίων φυλάττοντες εαυτούς θέλετε πράξει καλώς. Έρρωσθε. **30** Ούτοι μεν λοιπόν απολυθέντες ήλθον εις Αντιόχειαν, και συνάξαντες το πλήθος ενεχειρήσαν την επιστολήν. **31** Αναγνώσαντες δε αυτήν, εχάρησαν διά την γενομένην παρηγορίαν. **32** Ο Ιούδας δε και ο Σίλας, όντες και αυτοί προφήται, παρηγόρησαν τους αδελφούς διά λόγων πολλών και επιοτήριζαν αυτούς. **33** Και αφού διέτριψαν εκεί καιρόν τινά, απεστάλησαν εν ειρήνη από των αδελφών προς τους αποστόλους. **34** Εις τον Σίλαν όμως εφάνη εύλογον να μείνη έτι αυτού. **35** Ο δε Παύλος και

Βαρνάβας διέτριβον εν Αντιοχεία, διδάσκοντες και κηρύττοντες μετά και άλλων πολλών τον λόγον του Κυρίου. **36** Μετά δε τινάς ημέρας είπεν ο Παύλος προς τον Βαρνάβαν· Ας επιστρέψωμεν τώρα και ας επισκεφθώμεν τους αδελφούς ημών κατά πάσαν πόλιν, εν αις εκηρύξαμεν τον λόγον του Κυρίου, πως έχουσι. **37** Και ο μεν Βαρνάβας εστοχάσθη να συμπαραλάβη τον Ιωάννην τον λεγόμενον Μάρκον· **38** ο Παύλος όμως έκρινεν άξιον, τον αποχωρισθέντα από αυτών από της Παμφυλίας και μη συνακολουθήσαντα αυτούς εις το έργον, τούτον να μη συμπαραλάβωσι. **39** Συνέβη λοιπόν ερεθισμός, ώστε απεχωρίσθησαν απ' αλλήλων, και ο μεν Βαρνάβας, παραλαβών τον Μάρκον, έπέλευσεν εις Κύπρον. **40** Ο δε Παύλος, εκλέξας τον Σίλαν, εξήλθε, παραδοθείς υπό των αδελφών εις την χάριν του Θεού. **41** Και διήρχετο την Συρίαν και Κιλικίαν, επιστηρίζων τας εκκλησίας.

16 Κατήνησε δε εις Δέρβην και Λύστραν. Και ιδού, ήτο εκεί μαθητής τις ονόματι Τιμόθεος, υιός γυναικός τινός Ιουδαίας πιστής, πατρός δε Έλληνας, **2** όστις είχε καλήν μαρτυρίαν υπό των εν Λύστροις και Ικονίω αδελφών. **3** Τούτον ηθέλησεν ο Παύλος να εξέλθη μεθ' εαυτού, και λαβών αυτόν περίεμε διά τους Ιουδαίους τους όντας εν τοις τόποις εκείνις· επειδή εγνωρίζον πάντες τον πατέρα αυτού ότι ήτο Έλλην. **4** Ως δε διήρχοντο τας πόλεις, παρέδιδον εις αυτούς διαταγάς να φυλάττωσι τα δόγματα τα εγκεκριμένα υπό των αποστόλων και των πρεσβυτέρων των εν Ιερουσαλήμ. **5** Αι μεν λοιπόν εκκλησίαι εστερεώον εις την πίστιν και ηυζάνοντο τον αριθμόν καθ' ήμεραν. **6** Διεθρόντες δε την Φρυγίαν και την γην της Γαλατίας, επειδή εμποδίσθησαν υπό του Αγίου Πνεύματος να κηρύξωσι τον λόγον εν τη Ασία, **7** ήλθον κατά την Μυσίαν· εις εδοκίμαζον να υπάγωσι προς την Βιθυνίαν· πλην δεν αφήκεν αυτούς το Πνεύμα. **8** Περάσαντες δε την Μυσίαν κατέβησαν εις Τρωάδα. **9** Και όραμα εφάνη διά νυκτός εις τον Παύλον. Ανήτη της Μακεδών ίστατο, παρακαλών αυτόν και λέγων· Διάβα εις Μακεδονίαν και βοήθησον ημάς. **10** Και ως είδε το όραμα, ευθύς εξητήσαμεν να υπάγωμεν εις την Μακεδονίαν, συμπεραίνοντες ότι ο Κύριος προσκαλεί ημάς, διά να κηρύξωμεν το ευαγγέλιον προς αυτούς. **11** Αποπλεύσαντες λοιπόν από της Τρωάδος, επεράσαμεν κατ' ευθείαν εις Σαμοθράκην και την ακόλουθον ήμεραν εις Νεάπολιν **12** και εκείθεν εις Φιλίππους, ήτις είναι πρώτη πόλις του μέρους εκείνου της Μακεδονίας, αποικία Ρωμαϊκή. Και διετρίβομεν εν τη πόλει ταύτη ημέρας τινάς· **13** και τη ημέρα του σαββάτου εξήλθομεν έξω της πόλεως πλησίον του ποταμού, όπου ευσυνειθίζετο να γίνηται προσευχή, και καθήσαντες ελαλούμεν προς τας εκεί συνηθούσας γυναίκας, **14** και γυνή τις Λυδία το όνομα, πωλήτρια πορφύρας εκ πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τον Θεόν, ήκουε, της οποίας ο Κύριος διηνοιξε την καρδίαν διά να προσέχη εις τα λαλούμενα υπό του Παύλου. **15** Αφού δε βαπτίσθη αυτή και ο οίκος αυτής, παρεκάλεσε λέγουσα· Εάν με κρινάτε ότι είμαι πιστή εις τον Κύριον, εισέλθετε εις τον οίκόν μου και μείνατε· και μας εβίασεν. **16** Ενώ δε επορευόμεθα εις την προσευχήν, απήντησεν ημάς δούλη τις έχουσα πνεύμα πύθανος, ήτις έδιδε πολυ κέρδος εις τους κυρίους αυτής μαντευομένη. **17** Αυτή ακολούθησασα τον Παύλον και ημάς έκραζε, λέγουσα· Ούτοι οι άνθρωποι είναι δούλοι του Θεού του Υψίστου, οίτινες κηρύττουσι προς ημάς οδόν σωτηρίας. **18** Τούτο δε έκαμεν επί πολλάς ημέρας, Βαρυνθείς δε ο Παύλος και στραφείς, είπε προς το πνεύμα, Προστάζω σε εν τω ονόματι του Ιησού Χριστού να εξέλθης απ' αυτής. Και εξήλθε την αυτήν ώραν. **19** Ιδόντες δε οι κύριοι

αυτής ότι εξήλθεν η ελπίς του κέρδους αυτών, πιάσαντες τον Παύλον και τον Σίλαν, έσυραν εις την αγοράν προς τους άρχοντας, **20** και φέροντες αυτούς προς τους στρατηγούς, είπον· Ούτοι οι άνθρωποι εκταράττουσι την πόλιν ημών, Ιουδαίοι όντες, **21** και διδάσκουσιν έθιμα, τα οποία δεν είναι εις ημάς συγκεχωρημένον να παραδεχόμεθα μηδέ να πράττωμεν, Ρωμαίοι όντες. **22** Και συνεφώρμησεν ο όχλος κατ' αυτών. Και οι στρατηγói διασχίσαντες αυτών τα όμάτια, προσέτατον να ραβδίζωσιν αυτούς, **23** και αφού έδωκαν εις αυτούς πολλούς ραβδισμούς, έβαλον εις φυλακήν, παραγγείλαντες τον δεσμοφύλακα να φυλάττη αυτούς ασφαλώς. **24** όστις λαβών ταυτην παραγγελίαν, έβαλεν αυτούς εις την εσωτέραν φυλακήν και συνέκλεισε τους πόδας αυτών εις το ζύλον. **25** Κατά δε το μεσονύκτιον ο Παύλος και ο Σίλας προσευχόμενοι ύμνουν τον Θεόν· και ηκροάζοντο αυτούς οι δέσμοι. **26** Και εξαίφνης έγεινε σεισμός μέγας, ώστε εσαλεύθησαν τα θεμέλια του δεσμοτηριού, και παρευθής ηνοιχθησαν πάσαι αι θύραι και έλύθησαν πάντων τα δεσμά. **27** Εξυπνήσας δε ο δεσμοφύλαξ και ιδών ανευγμένας τας θύρας της φυλακής, έσυρε μάχαιραν και έμελλε να θανατώση εαυτόν, νομίζων ότι έφυγον οι δέσμοι. **28** Πλην ο Παύλος έκραξε μετά φωνής μεγάλης, λέγων· Μη πράξης μηδέν κακόν εις σεαυτόν· διότι πάντες είμεθα εδώ. **29** Ζητήσας δε φάτα εισεπήδησε, και έντρομος γενόμενος έπεσεν έμπροσθεν του Παύλου και του Σίλα, **30** και εκβαλών αυτούς έξω, είπε· Κύριοι, τι πρέπει να κάμω διά να σωθώ; **31** Οι δε είπον· Πίστευσον εις τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, και θέλεις σωθή, συ και ο οίκός σου. **32** Και ελάλησαν προς αυτόν τον λόγον του Κυρίου και προς πάντας τους εν τη οικία αυτού. **33** Και παραλαβών αυτούς εν εκείνη τη ώρα της νυκτός, έλουσε τας πληγάς αυτών και εβαπτίσθη ευθής αυτός και πάντες οι αυτού, **34** και αναβίβάσας αυτούς εις τον οίκον αυτού παρέθηκε τράπεζαν, και ευφράνθη πανοικί πιστεύσας εις το Θεόν. **35** Αφού δε έγεινεν ημέρα, έστειλαν οι στρατηγói τους ραβδούχους, λέγοντες· Απόλυσον τους ανθρώπους εκείνους. **36** Και ο δεσμοφύλαξ απήγγειλε τους λόγους τούτους προς τον Παύλον, λέγων ότι οι στρατηγói έστειλαν διά να απολυθήτε· τώρα λοιπόν εξέλθετε και υπάγετε εν ειρήνη. **37** Αλλ' ο Παύλος είπε προς αυτούς· Αφού έδειραν ημάς δημοσία χωρίς να καταδικασθώμεν, ανθρώπους Ρωμαίους όντας, έβαλον εις φυλακήν· και τώρα μας εκβάλλουσι κρυφίως; ουχι βεβαίως, αλλ' αυτοί ες έλθωσι και ες μας εκβάλωσιν. **38** Ανήγγειλαν δε προς τους στρατηγούς οι ραβδούχοι τους λόγους τούτους και εφοβήθησαν ακούσαντες ότι είναι Ρωμαίοι, **39** και ελθόντες παρεκάλεσαν αυτούς, και αφού εξέβαλον, παρεκάλουν αυτούς να εξέλθωσιν εκ της πόλεως. **40** Οι δε εξέλθόντες εκ της φυλακής, υπήγον εις τον οίκον της Λυδίας, και ιδόντες τους αδελφούς, παρηγόρησαν αυτούς και ανεχώρησαν.

17 Διοδεύσαστες δε την Αμφίπολιν και Απολλωνίαν, ήλθαν εις Θεσσαλονίκην, όπου ήτο η συναγωγή των Ιουδαίων. **2** Και κατά την συνήθειάν του ο Παύλος εισήλθε προς αυτούς, και τρία σάββατα διελέγετο μετ' αυτών από των γραφών, **3** εξηγών και αποδεικνύων ότι έπρεπε να πάθη ο Χριστός και να αναστηθή εκ νεκρών και ότι ούτος είναι ο Χριστός Ιησούς, τον οποίον εγώ σας κηρύττω. **4** Και τίνες εξ αυτών επείσθησαν και ηνώθησαν μετά του Παύλου και του Σίλα, και εκ των θεοσεβών Ελληνών πολύ πλήθος και εκ των πρώτων γυναικών ουκ ολίγα. **5** Φθονήσαντες δε οι μη πειθόμενοι Ιουδαίοι και λαβόντες μεθ' εαυτών κακούς τινάς ανθρώπους εκ των χυδαίων και οχλαγωγήσαντες, εθορούβουν την πόλιν και

εφορμήσαντες εις την οικίαν του Ιάσονος, εξήτουν αυτούς διά να φέρωσιν εις τον δήμον· **6** μη ευρόντες δε αυτούς, έσυραν τον Ιάσονα και τινάς αδελφούς επί τους πολιτάρχας, βοώντες ότι οι αναστατώσαντες την οικουμένην, ούτοι ήλθον και εδώ, **7** τους οποίους υπεδέχθη ο Ιάσων· και πάντες ούτοι πράττουσιν εναντίον των προσταγμάτων του Καίσαρος, λέγοντες ότι είναι βασιλεύς άλλος, ο Ιησούς. **8** Ετάραξαν δε τον όχλον και τους πολιτάρχας ακούοντας ταύτα, **9** και λαβόντες εγγύησιν παρά του Ιάσονος και των λοιπών, απέλυσαν αυτούς. **10** Οι δε αδελφοί ευθής διά της νυκτός εξέπεμψαν τον τε Παύλον και τον Σίλαν εις Βέροιαν, οίτινες ελθόντες υπήγον εις την συναγωγήν των Ιουδαίων. **11** Ούτοι δε ήσαν ευγενέστεροι παρά τους εν Θεσσαλονίκη, καθότι εδέχθησαν τον λόγον μετά πάσης προθυμίας, εξετάζοντες καθ' ημέραν τας γραφάς αν ούτως έχωσι ταύτα. **12** Πολλοί μεν λοιπόν εξ αυτών επίστευσαν, και εκ των επισήμων Ελληνίδων γυναικών και εκ των ανδρών ουκ ολίγοι. **13** Ως δε έμαθον οι από της Θεσσαλονίκης Ιουδαίοι ότι και εν τη Βεροία εκηρύχθη υπό του Παύλου ο λόγος του Θεού, ήλθον και εκεί και ετάραττον τους όλους. **14** Και ευθής τότε οι αδελφοί εξαπέστειλαν τον Παύλον να υπάγη έως εις την θάλασσαν· ο Σίλας δε και ο Τιμόθεος έμειναν εκεί. **15** Οι δε συνοδεύοντες τον Παύλον έφεραν αυτόν έως Αθηνών, και αφού έλαβον παραγγελίαν προς τον Σίλαν και Τιμόθεον να έλθωσι προς αυτόν όσον τάχιστα, ανεχώρησαν. **16** Ενώ δε περιέμενε αυτούς ο Παύλος εν ταις Αθήναις, το πνεύμα αυτού παρωξύνετο εν αυτό, επειδή έβλεπε την πόλιν γέμουσαν ειδώλων. **17** Διελέγετο λοιπόν εν τη συναγωγή μετά των Ιουδαίων και μετά των θεοσεβών και εν τη αγορά καθ' εκάστην ημέραν μετά των τυχόντων. **18** Τίνες δε των Επικουρίων και των Στωϊκών φιλοσόφων συνήρχοντο εις λόγους μετ' αυτού, και οι μεν έλεγον· Τι θέλει τάχα ο σπερμολόγος ούτος να είπη; οι δέ· Ξένων θεών κήρυξ φαίνεται ότι είναι· διότι εκήρυττε προς αυτούς τον Ιησούν και την ανάστασιν. **19** Και πιάσαντες αυτόν έφεραν εις τον Άρειον Πάγον, λέγοντες· Δυνάμεθα να μάθωμεν τις αύτη η νέα διδαχή, ήτις κηρύττεται υπό σου; **20** διότι φέρεις εις τας ακoάς ημών παραδόξα τινα· θέλομεν λοιπόν να μάθωμεν τις σημαίνουσι ταύτα. **21** Πάντες δε οι Αθηναίοι και οι επιδημούντες ξένοι εις ουδέν άλλο ηυκαίρουν παρά εις το να λέγωσι και να ακούωσι τι νωτέρουν. **22** Σταθείς δε ο Παύλος εν μέσω του Αρειού Πάγου, είπεν· Άνδρες Αθηναίοι, κατά πάντα σας βλέπω εις άκρον θεολάτρας. **23** Διότι είναι βωμολοχη και ανεθεωρούν τα σεβάσματα σας, εύρον και ενωμόν, εις τον οποίον είναι επιγεγραμμένον, Αγνωστω Θεώ. Εκείνον λοιπόν, τον οποίον αγνοούντες λατρεύετε, τούτον εγώ κηρύττω προς εσάς. **24** Ο Θεός, όστις έκαμε τον κόσμον και πάντα τα εν αυτό, ούτος Κύριος ων του ουρανού και της γης, δεν κατοικεί εν χειροποιήτοις ναοίς, **25** ουδέ λατρεύεται υπό χειρών ανθρώπων ες έχων χρείαν τίνος, επειδή αυτός δίδει εις πάντας ζωήν και πνοήν και τα πάντα· **26** και έκαμεν εξ ενός αίματος παν έθνος ανθρωπών, διά να κατοικώσιν εφ' όλου του προσώπου της γης, και διώρισε τους προδιατεταγμένους καιρούς και τα ορθόεσια της κατοικίας αυτών, **27** διά να ζητώσι τον Κύριον, ίσως δυνηθώσι να ψηλαφηώσιν αυτόν και να εύρωσιν, αν και δεν είναι μακράν από ενός εκάστου ημών. **28** Διότι εν αυτό ζώμεν και κινούμεθα και υπάρχομεν, καθώς και τίνες των ποιητών σας είπον· Διότι και γένος είμεθα τούτου. **29** Γένος λοιπόν όντες του Θεού, δεν πρέπει να νομίζωμεν τον Θεόν ότι είναι όμοιος με χρυσόν ή άργυρον ή λίθον, κεχαραγμένα διά τέχνης και χρεώσιαν ανθρώπου. **30** Τους καιρούς λοιπόν της

αγνοίας παραβλέψας ο Θεός, τώρα παραγγέλλει εις πάντας τους ανθρώπους πανταχού να μετανοήσῃ, **31** διότι προδιώρισεν ημέραν εν ἣ ἔμελλει να κρίνῃ την οικουμένην εν δικαιοσύνη, διά ανδρός τον οποίον διώρισε, και ἔδωκεν εις πάντας βεβαίωσιν περί τούτου, αναστήσας αυτόν εκ νεκρών. **32** Ακούσαντες δε αναστασιν νεκρών, οι μεν ἐχλεύαζον, δε εἶπον· Περί τούτου ἔλομεν σε ακούσει πάλιν. **33** Και οὕτως ο Παύλος ἐξήλθεν εκ μέσου αυτών. **34** Τινές δε ἄνδρες προσεκολληθήσαν εις αυτόν και ἐπίστευσαν, μεταξύ των οποίων ἦτο και Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης και γυνὴ τις ονόματι Δάμαρις και ἄλλοι μετ' αυτών.

18 Μετά δε ταῦτα αναχωρήσας ο Παύλος εκ των Αθηνών, ἦλθεν εις Κόρινθον· **2** και ευρών τινὰ Ιουδαίον ονόματι Ακύλαν, γεγεννημένον εν Πόντῳ, νεωστὶ ἐλθόντα από της Ιταλίας, και Πρίσκιλλαν την γυναίκα αυτού, διότι ο Κλαύδιος εἶχε διατάξει να αναχωρήσῃσιν πάντες οι Ιουδαῖοι εκ της Ρώμης, προσήλθε προς αυτούς, **3** και επειδὴ ἦτο ὁμοτέχνος, ἔμενε παρ' αυτοίς και εἰργάζετο· διότι ἦσαν σκηνοποιοὶ την τέχνην. **4** Διελέγετο δε εν τη συναγωγῇ κατά παν σάββατον και ἐπιθειεν Ιουδαίους και Ἑλληνας. **5** Ὅτε δε κατέβησαν από της Μακεδονίας ο τε Σίλας και ο Τιμόθεος, ο Παύλος συνεσφιγγετο κατά το πνεῦμα διαμαρτυρούμενος προς τους Ιουδαίους ὅτι ο Ιησοῦς εἶναι ο Χριστός. **6** Και επειδὴ αὐτοὶ ἠναντιοῦντο και ἐβλασφήμουν, ἐκτινάξας τα ἱμάτια αυτού εἶπε προς αυτούς· το αἷμα σας ἐπὶ την κεφαλὴν σας· ἐγὼ εἶμαι καθαρός από του νυν θέλω υπάγει εις τα ἔθνη. **7** Και μεταβάς ἐκεῖθεν ἦλθεν εις την οικίαν τινός ονομαζομένου Ιούστου, ὁστις ἐσέβετο τον Θεόν, τον οποίον η οικία συνείχετο με την συναγωγὴν. **8** Κρίσπος δε ο αρχισυνάγωγος ἐπίστευσεν εις τον Κύριον μεθ' ὅλου του οἴκου αυτού, και πολλοὶ των Κορινθίων ἀκούοντες ἐπίστευσαν και βαπτίζοντο. **9** Και ο Κύριος εἶπεν εν νυκτὶ προς τον Παῦλον δι' ὀράματος· Μη φοβῶ, ἀλλὰ ομιλεῖ και μη σιωπήσῃς, **10** διότι ἐγὼ εἶμαι μετὰ σου, και ουδεὶς θέλει ἐπιβάλεϊ χεῖρα ἐπὶ σε διά να σε κακοποιήσῃ, διότι ἐγὼ λαὸν πολὺν εν τῇ πόλει ταύτῃ. **11** Και ἐκάθησεν ἐκεῖ εν ἔτος και μήνας ἐξ, διδάσκων μεταξύ αυτών τον λόγον του Θεοῦ. **12** Ὅτε δε ο Γαλλίων ἦτο ἀνθύπατος της Αχαΐας, οι Ιουδαῖοι ἐσηκώθησαν ὁμοθυμαδόν κατά τον Παῦλον και ἔφεραν αυτόν εις το δικαστήριον, **13** λέγοντες ὅτι οὗτος πείθει τους ανθρώπους να λατρεύσιν τον Θεόν παρά τον νόμον. **14** Και ὅτε ἔμελλεν ο Παύλος να ανοιξῇ το στόμα, εἶπεν ο Γαλλίων προς τους Ιουδαίους· Εὰν μεν ἦτο τι ἀδικημα ἢ ραδιουργημα πονηρόν, ὦ Ιουδαῖοι, ευλόγως ἤθελον σας υποφέρει· **15** εὰν δε ἦναι ζήτημα περί λέξεων και ονομάτων και του νόμου υμών, θεωρήσατε σεῖς· διότι ἐγὼ κριτὴς τούτων δεν θέλω να γείνω. **16** Και ἀπέδωξεν αυτούς από του δικαστηρίου. **17** Πιάσαντες δε πάντες οι Ἑλληνες Σωσθένην τον αρχισυνάγωγον, ἔτυπτον ἐμπροσθεν του δικαστηρίου· και παντελώς δεν ἔμελε τον Γαλλίωνα περί τούτων. **18** Ο δε Παύλος, αφού προσέμεινεν ἐτι ημέρας ικανάς, αποχαιρετήσας τους ἀδελφούς, ἐξέπλευσεν εις την Συρίαν, και μετ' αυτού η Πρίσκιλλα και ο Ακύλας, αφού ἐξύρισε την κεφαλὴν εν Κεγχρεαῖς· διότι εἶχεν ευχήν. **19** Και κατήντησεν εις Ἐφεσον, και ἀφήκεν ἐκεῖνος αυτού, αυτός δε εἰσελθὼν εις την συναγωγὴν, συνδιελέχθη μετὰ των Ιουδαίων. **20** Και παρακαλούμενος υπ' αυτών να μείνῃ πλεῖστονον καιρόν παρ' αυτοίς, δεν συγκατένευσεν, **21** ἀλλὰ ἀπεχειρήθησεν αυτούς εἰπών· Πρέπει ἐξάπαντος να κάμω την ερχομένην εορτὴν εις Ιεροσόλυμα, θέλω δε επιστρέφει πάλιν προς εσάς, του Θεοῦ θέλοντος. Και ἀπέπλευσεν από της Εφέσου, **22** και αποβὰς

εις Καισάρειαν, ἀνέβη εις Ιερουσαλήμ, και χαιρετήσας την εκκλησίαν κατέβη εις Αντιόχειαν, **23** και διατρίψας καιρόν τινὰ, ἐξήλθε και διήρχετο κατά σειράν την γην της Γαλατίας και την Φρυγίαν, επιστηρίζων πάντας τους μαθητάς. **24** Ιουδαῖος δε τις ονόματι Απολλῶς, Αλεξανδρεὺς το γένος, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εις Ἐφεσον, ὁστις ἦτο δυνατός εν ταις γραφαῖς. **25** Οὗτος ἦτο κατηχημένος την ὁδὸν του Κυρίου, και ζέων κατά το πνεῦμα, ἐλάλει και ἐδίδασκεν ακριβῶς τα περί του Κυρίου, γινώσκων μόνον το βάπτισμα του Ιωάννου. **26** Και οὗτος ἤρχισε να λαλή μετὰ παρρησίας εν τη συναγωγῇ. Ακούσαντες δε αυτόν ο Ακύλας και Πρίσκιλλα, παρέλαβον αυτόν και ἐξέθεσαν εις αυτόν ακριβέστερα την ὁδὸν του Θεοῦ. **27** Επειδὴ δε ἤθελε να περάσῃ εις την Αχαΐαν, οι ἀδελφοὶ ἔγραψαν προς τους μαθητάς, προτρέποντες να δεχθῶσιν αυτόν· ὁστις ἐλθὼν, ὠφέλησε πολὺ τους πιστεύσαντας διά της χάριτος. **28** διότι ἐντόνως ἐξήλεγχε τους Ιουδαίους, δημοσία αποδεικνύων διά των γραφῶν ὅτι ο Ιησοῦς εἶναι ο Χριστός.

19 Εὖν δε ο Απολλῶς ἦτο εν Κόρινθῳ, ο Παύλος αφού ἐπέρασε τα ἀνωτερικά μέρη ἦλθεν εις Εφεσον· και ευρών τινὰ μαθητάς, **2** εἶπε προς αυτούς· Ελάβετε Πνεῦμα Ἅγιον αφού ἐπίστευσατε; οι δε εἶπον προς αυτόν· Ἄλλ' ουδὲ αν υπάρχη Πνεῦμα Ἅγιον κρούομασιν. **3** Και εἶπε προς αυτούς· Εἰς τι λοιπὸν ἐβαπτίσθητε; Οι δε εἶπον· Εἰς το βάπτισμα του Ιωάννου. **4** Και εἶπεν ο Παύλος· Ο Ιωάννης μεν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, λέγων προς τον λαόν να πιστεύσωσιν εις τον ἐρχόμενον μετ' αυτών, τουτέστιν εις τον Χριστόν Ιησοῦν. **5** Ακούσαντες δε ἐβαπτίσθησαν εις το ὄνομα του Κυρίου Ιησοῦ. **6** Και αφού ο Παύλος ἐπέθηκεν ἐπ' αυτών τας χεῖρας, ἦλθε το Πνεῦμα το Ἅγιον ἐπ' αυτούς, και ἐλάλουν γλώσσας και προεφίτευν. **7** Ἦσαν δε πάντες οὔτοι ἄνδρες ἕως δώδεκα. **8** Και εἰσελθὼν εις την συναγωγὴν ἐλάλει μετὰ παρρησίας, διαλεγόμενος τρεις μήνας και πείθων εις τα περί της βασιλείας του Θεοῦ. **9** Επειδὴ ὁμως τινές ἐσκληρύνοντο και δεν ἐπίθειοντο, κακολογούντες την ὁδὸν του Κυρίου ἐνώπιον του πλήθους, απομακρυνθεῖς ἀπ' αυτών, ἀπεχώρισε τους μαθητάς, διαλεγόμενος καθ' ἡμέραν εν τῷ σχολείῳ τινός, ὁστις ἐλέγετο Τύραννος. **10** Ἐγένετο δε τούτο ἐπὶ δύο ἔτη, ὥστε πάντες οι κατοικοῦντες την Ἀσίαν ἤκουσαν τον λόγον του Κυρίου Ιησοῦ, Ιουδαῖοί τε και Ἕλληνες. **11** Και ο Θεός ἐκαμε ἐπὶ των χειρῶν του Παύλου θαύματα μεγάλα, **12** ὥστε και αὐτὸς ασθενεῖς ἐφέροντο από του σώματος αυτού μανδύλια ἢ περιζώματα και ἐφευγον ἀπ' αυτών αι ασθένειαι, και τα πνεύματα τα πονηρὰ ἐξήρχοντο ἀπ' αυτών. **13** Και τινές από των περιερχομένων ἐξορκιστῶν Ιουδαίων ἐπεχείρησαν να προφέρωσιν ἐπὶ τους ἐχοντας τα πνεύματα τα πονηρὰ το ὄνομα του Κυρίου Ιησοῦ, λέγοντες· Σας ορκίζομεν εις τον Ιησοῦν, τον οποίον ο Παύλος κηρύττει. **14** Και οι πράττοντες τούτο ἦσαν ἐπτά τινές υἱοὶ Ιουδαίου ἀρχιερέως ονομαζομένου Σκευά. **15** Αποκριθέν δε το πνεῦμα το πονηρόν, εἶπε· Τον Ιησοῦν γνωρίζω και τον Παῦλον ἐξεύρω· σεῖς δε τίνες εἶσθε; **16** Και πηδύσας ἐπ' αυτούς ο ἄνθρωπος, εις τον οποίον ἦτο το πνεῦμα το πονηρόν, και νικήσας αυτούς, ἴσχυσε κατ' αυτών, ὥστε γυμνοὶ και τετραυματισμένοι ἐφύγον εκ του οἴκου ἐκεῖνου. **17** Και τούτο ἐγένετο γνωστόν εις πάντας, Ιουδαίους τε και Ἕλληνας, τους κατοικοῦντας την Ἐφεσον, και ἐπέπεσε φόβος ἐπὶ πάντας αυτούς, και ἐμεγαλύνετο το ὄνομα του Κυρίου Ιησοῦ. **18** και πολλοὶ των πιστευσάντων ἤρχοντο ἐξομολογούμενοι και φανερόντες τας πράξεις αυτών. **19** Πολλοὶ δε και ἐξ ἐκεῖνων, οἵτινες ἔκαμον τας μαγείας, φέροντες τα βιβλία αυτών κατέκαιον ἐνώπιον πάντων

και αριθμησαντες τας τιμας αυτων, ευρον πεντήκοντα χιλιάδας αργυρίου. **20** Ούτω κραταιώς ηύξανε και ισχυεν ο λόγος του Κυρίου. **21** Ως δε ετελέσθησαν ταύτα, ο Παύλος απεφάσισεν εν εαυτώ, αφού διέληθ την Μακεδονίαν και Αχαΐαν, να υπάγη εις την Ιερουσαλήμ, ειπών ότι αφού υπάγω εκεί, πρέπει να ιδω και την Ρώμην. **22** Και αποστείλας εις την Μακεδονίαν δύο των υπηρετούντων αυτόν, Τιμόθεον και Έραστον, αυτός έμεινε καιρόν τινά εν τη Ασία. **23** Έγχεινε δε κατ' εκείνον τον καιρόν παραχή ουκ ολίγη περί ταύτης της οδού. **24** Διότι αργυροκόπος τις ονόματι Δημήτριος, κατασκευάζων ναούς αργυρούς της Αρτέμιδος, επροξένη εις τους τεχνίτας ουκ ολίγον κέρδος. **25** τους ποίους συναθροίσας και τους εργαζόμενους τα τοιαύτα, ειπεν· Άνδρες, εξεύρετε ότι εκ ταύτης της εργασίας προέρχεται η ευπορία ημών, **26** και θεωρείτε και ακούετε ότι πολύν λαόν ου μόνον της Εφέσου, αλλά σχεδόν πάσης της Ασίας ο Παύλος ούτος έπεισε και μετέβαλε, λέγων ότι δεν είναι θεοί οι διά χειρών κατασκευαζόμενοι. **27** Και ου μόνον η τέχνη ημών αύτη κινούσεται να εξουδενωθή, αλλά και το ιερών της μεγάλης θεάς Αρτέμιδος να λογισθή εις ουδέν, και μέλλει μάλιστα να καταστραφή η μεγαλειότης αυτής, την οποίαν όλη η Ασία και η οικουμένη σέβεται. **28** Ακούσαντες δε και εμπλησθέντες θυμού, έκραζον λέγοντες· Μεγάλη η Άρτεμις των Εφesiών. **29** Και η πόλις όλη επλήσθη παραχής, και ώρμησαν ομοθυμαδόν εις το θέατρον, αφού συνήρπασαν τον Γάϊον και Αρίσταρχον τους Μακεδόνας, συνοδοιπόρους του Παύλου. **30** Ενώ δε ο Παύλος ήθελε να εισέλθ η εις τον δήμον, οι μαθηταί δεν άφινον αυτόν, **31** τινές δε και εκ των Ασιαρχών, όντες φίλοι αυτού, έστειλαν προς αυτόν και παρεκάλουν να μη εκτεθή εις το θέατρον. **32** Άλλοι μεν λοιπόν έκραζον άλλο τι και άλλοι άλλο· διότι η συναξίς ήτο συγκεχυμένη, και οι πλειότεροι δεν ήξευρον διά τι είχαν συναχθί. **33** Εκ δε του όχλου προήγαγον τον Αλέξανδρον, διά να λαλήση, επειδή οι Ιουδαίοι επρόβαλον αυτόν· και ο Αλέξανδρος σείσας την χείρα ήθελε να απολογηθή προς τον δήμον. **34** Αφού δε εγνώρισαν ότι είναι Ιουδαίος, έγεινε μία φωνη εκ πάντων των κραζόντων, έως δύο ώρας· Μεγάλη η Άρτεμις των Εφesiών. **35** Καθησυχάσας δε ο γραμματεύς τον όχλον, λέγει· Άνδρες Εφέσιοι, και τις άνθρωπος είναι όστις δεν εξεύρει ότι η πόλις των Εφesiών είναι λάτρις της μεγάλης θεάς Αρτέμιδος και του Διοπετούς αγάλματος; **36** Επειδή λοιπόν ταύτα είναι αναντίρρητα, πρέπει σεις να ησυχάζητε και να μη πράττητε μηδέν προπετές. **37** Διότι εφέρετε τους άνδρας τούτους, οίτινες ουτε ιερόσουλοι είναι ουτε την θεάν σας βλασφημούσιν. **38** Εάν μεν λοιπόν ο Δημήτριος και οι συντεχνίται αυτού έχωσι διαφοράν μετά τινός, υπάρχουνσι δικάσιμοι ημέραι και υπάρχουνσιν ανθύπατοι, ας εγκαλέσωσιν αλλήλους. **39** Εάν δε ζητήτε τι περί άλλων πραγμάτων, εν τη νομίμω συνελεύσει θεσαι διαλυθή. **40** Διότι κινδυνεύομεν να κατηγορηθώμεν ως θασιασταί διά την σημερινήν παραχήν, χωρίς να υπάρχη μηδεμία αιτία, διά της οποίας θέλομεν δυνηθή να δικαιολογηώμεν τον θόρυβον τούτον. **41** Και ειπών ταύτα, απέλυσε την συνέλευσιν.

20 Αφού δε έπαυσεν ο θόρυβος, προσκαλέσας ο Παύλος τους μαθητάς και ασπασθείς, εξήλθε διά να υπάγη εις την Μακεδονίαν. **2** Και διαπεράσας τα μέρη εκείνα και προτρέψας αυτούς διά λόγων πολλών, ήλθεν εις την Ελλάδα· **3** και αφού διέτριψε τρεις μήνας, επειδή έγεινε κατ' αυτού επιβουλή υπό των Ιουδαίων, ενώ έμελλε να αποπέμψ η εις την Συρίαν, ενεκρίθη να επιστρέψ η διά της Μακεδονίας. **4** Συνηκολούθει δε αυτόν μέχρι της Ασίας Σώπατρος ο Βεροιαίος και εκ των

Θεσσαλονικέων Αρίσταρχος και Σκοούνδος και Γάϊος ο εκ Δέρβης και ο Τιμόθεος, Ασιανοί δε ο Τυχικός και ο Τρόφιμος. **5** Ούτοι ελθόντες πρότεροι περιέμενον ημάς εις την Τρωάδα· **6** ημείς δε εξεπλεύσαμεν από Φιλίππων μετά τας ημέρας των αζύμων και εις πέντε ημέρας ήλθομεν προς αυτούς εις την Τρωάδα, όπου διετριψαμεν ημέρας επτά. **7** Και τη πρώτη ημέρα της εβδομάδος ενώ οι μαθηταί ήσαν συνηγμένοι διά την κλάσιν του άρτου, ο Παύλος διελέγεται προς αυτούς, μέλλων να αναχωρήση τη επαύριον, και παρέτεινε τον λόγον μέχρι μεσονυκτίου. **8** Ήσαν δε λαμπάδες ικαναί εις το ανάγειον, όπου ήσαν συνηγμένοι. **9** Και νεανίας τις ονόματι Εύτυχος, καθημέρον επί του παραθύρου, κατεφέρετο εις ύπνον βαθύν, ενώ ο Παύλος διελέγεται εκτεταμένως, και κυριευθείς υπό του ύπνου έπεσε κάτω από του τρίτου πατώματος και εσήκωσαν αυτόν νεκρόν. **10** Καταβάς δε ο Παύλος, έπεσεν επ' αυτόν και εναγκαλιωθείς ειπέ· Μη θορυβείσθε· διότι η ψυχή αυτού είναι εν αυτώ. **11** Αφού δε ανέβη και έκοψεν άρτον και ευεθύη και ώμίλησεν ικανώς μέχρι της αυγής· μετά ταύτα ανεχώρησε. **12** Τον δε νέον έφεραν ζώντα και παρηγορήσαν καθ' υπερβολήν. **13** Ημείς δε καταβάντες πρότεροι εις το πλοίον, απεπλεύσαμεν εις την Άσσον, μέλλοντες να αναλάβωμεν εκείθεν τον Παύλον· επειδή ούτως ειχε διατάξει, μέλλων αυτός να υπάγη πεζός. **14** Και καθώς συνήτησεν ημάς εις την Άσσον, αναλαβόντες αυτόν ήλθομεν εις Μιτυλήνην· **15** και εκείθεν αποπελυσάμεν κατηντήσαμεν την επισούσαν αντικρύ Χίου· την δε άλλην εφθάσαμεν εις Σάμον, και μείναντες εν τω Τρωγυλλίω την ακόλουθον ημέραν ήλθομεν εις Μίλητον. **16** Διότι ο Παύλος έκρινε να παραπλεύση την Έφεσον, διά να μη συμβή εις αυτόν να χρονοτριβήση εν τη Ασία· διότι έσπευδεν, αν ήτο δυνατός εις αυτόν, να ευρεθή την ημέραν της Πεντηκοστής εις Ιεροσόλυμα. **17** Επέμψας δε από της Μιλήτους εις Έφεσον, προσεκάλεσε τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας. **18** Και ότε ήλθον προς αυτόν, ειπέ προς αυτούς· Σεις εξεύρετε, από της πρώτης ημέρας αφ' ης επάτησα εις την Ασίαν, πως επέρασα μεθ' υμών όλον τον χρόνον, **19** δουλεύων τον Κύριον μετ' πάσης ταπεινοφροσύνης και μετ' άλλων δακρύων και πειρασμών, οίτινες μοι συνέβησαν εν ταις επιβουλαίς των Ιουδαίων, **20** ότι δεν υπέκρυψα ουδέν των συμφερόντων, ώστε να μη αναγγείλω αυτό προς εσάς και να σας διδάξω δημοσία και κατ' οίκους, **21** διαμαρτυρούμενος προς Ιουδαίους τε και Έλληνας την εις τον Θεόν μετάνοιαν και την πίστιν την εις τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν. **22** Και τώρα ιδού, εγώ δεδεμένος τω πνεύματι υπάγω εις Ιερουσαλήμ, μη γνωρίζων τα μέλλοντα να συμβώσιν εις εμέ εν αυτή, **23** πλην ότι το Πνεύμα το Άγιον μαρτυρεί εν πάση πόλει λέγον, ότι δεσμά και θλίψεις με περιμένουσι. **24** Δεν φροντίζω όμως περί ουδενός τούτων ουδέ έχω πολύτιμον την ζωήν μου, ως το να τελειώσω τον δρόμον μου μετ' χάρακ και την διακονίαν, την οποίαν έλαβον παρά του Κυρίου Ιησού, να διακηρύξω το ευαγγέλιον της χάριτος του Θεού. **25** Και τώρα ιδού, εγώ εξεύρω ότι πλέον δεν θέλετε ιδεί το πρόσωπόν μου σεις πάντες, μεταξύ των οποίων διήλθον κηρύττων την βασιλείαν του Θεού. **26** Όθεν μαρτύρομαι προς εσάς εν τη σημερινη ημέρα, ότι εγώ είμαι καθαρός από του αίματος πάντων· **27** διότι δεν συνεστάλην να αναγγείλω προς εσάς πάσαν την βουλήν του Θεού. **28** Προσέχετε λοιπόν εις εαυτούς και εις όλον το ποιμνιον, εις το οποίον το Πνεύμα το Άγιον σας έθεσεν επισκόπους, διά να ποιμαίνητε την εκκλησίαν του Θεού, την οποίαν απέκτησε διά του ιδίου αυτού αίματος. **29** Διότι εγώ εξεύρω τούτο, ότι μετά την αναχωρήσιν μου θέλωσιν

εισέλθει εις εσάς λύκοι βαρείς μη φειδόμενοι του ποιμνίου **30** και εξ ἡμῶν αὐτῶν θέλουσι σηκωθῆ ἄνθρωποι λαλούντες διεστραμμένα, διὰ να αποσῶσι τους μαθητάς ὀπίσω αὐτῶν. **31** Διὰ τούτου ἀγρυπνεῖτε, ἐνθυμούμενοι ὅτι τρία ἔτη νύκτα και ἡμέραν δεν ἔπαυσα νοθετών μετὰ δακρῶν ἕνα ἕκαστον. **32** Και τῶρα, ἀδελφοί, σας ἀφιερῶ ἐἰς τον Θεόν και ἐἰς τον λόγον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ὅστις δύναται να ἐποικοδομήση και να δώσῃ ἐἰς εσάς κληρονομίαν μετὰξυ πάντων των ἠγιασμένων. **33** Ἀργύριον ἢ χρυσίον ἢ ἱμάτιον οὐδενός ἐπεθύμησα. **34** σεις δε αὐτοί ἐξεύρετε ὅτι ἐἰς τας χρεῖας μου και ἐἰς τους ὄντας μετ' ἐμοῦ αἱ χεῖρες αὐταὶ ὑπηρέτησαν. **35** Κατὰ πάντα υπέδειξα ἐἰς εσάς ὅτι οὕτω κοπιᾶζόντες πρέπει να βοηθήτε τους ἀσθενεῖς και να ἐνθυμήσῃτε τους λόγους τῆς Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτός εἶπε· Μακάριον εἶναι να διδῇ τις μάλλον παρά να λαμβάνῃ. **36** Και ἀφού εἶπε ταῦτα, γονατίσας προσηυχῆθη μετὰ πάντων αὐτῶν. **37** Ἐγένετο δε πολύς κλαυθμός πάντων, και πεινόντες ἐπὶ τον τράχηλον του Παύλου κατεφέλιον αὐτόν, **38** ὑπερλυπούμενοι μάλιστα διὰ τον λόγον τον ὁποῖον εἶπεν, ὅτι δεν θέλουσιν ἰδεῖ πλὴν του πρόσωπον αὐτοῦ. Και προέπεμπον αὐτόν ἐἰς το πλοῖον.

21 Καθὼς δε ἀποσπασθέντες ἀπ' αὐτῶν ἀπεπλεύσαμεν, ἦλθομεν κατ' εὐθείαν ἐἰς την Κων, την δε ἀκόλουθον ἡμέραν ἐἰς την Ρόδον, και ἐκεῖθεν ἐἰς Πάταρα. **2** Και ευρόντες πλοῖον μέλλον να περάσῃ εἰς Φοινίκην, ἐπέβημεν ἐἰς αὐτό και ἀπεπλεύσαμεν. **3** Και ἀφού ἀνδερκρίναμεν μακρόθεν την Κύπρον και ἀφήκαμεν αὐτὴν ἀριστερά, ἐπλέομεν ἐἰς Συρίαν, και κατέβημεν ἐἰς Τύρον· διότι ἐκεῖ ἐμέλλε το πλοῖον να ἐκβάλλῃ το φορτίον αὐτοῦ. **4** Και ευρόντες τους μαθητάς, ἐμείναμεν αὐτοῦ ἐπτὰ ἡμέρας· οἵτινες ἔλεγον πρὸς τον Παῦλον διὰ του Πνεύματος να μη ἀναβῆ ἐἰς Ἱερουσαλήμ. **5** Ἀφού δε ἐτελειώσαμεν τὰς ἡμέρας ἐκείνας, ἐξεληθόντες ἐπορευόμεθα και πρόπεμπον προς πάντας σὺν γυναίξί και τέκνοις ἐως ἕξω τῆς πόλεως, και γονατίσαστες ἐπὶ τον αἰγιαλόν προσηυχῆθημεν, **6** και ἀσπασθέντες ἀλλήλους ἐπέβημεν ἐἰς το πλοῖον, ἐκείνοι δε υπέστρεψαν ἐἰς τὰ ἴδια. **7** Και ἡμεῖς τελειώσαντες τον πλουν ἀπὸ Τύρου κατηντήσαμεν ἐἰς Πτολεμαῖδα, και ἀσπασθέντες τους ἀδελφούς ἐμείναμεν παρ' αὐτοῖς μίαν ἡμέραν. **8** Τῆ δε ἐπαύριον, ο Παύλος και οἰ περὶ αὐτόν ἀναχωρήσαντες, ἦλθομεν εἰς Καισάρειαν και εἰσελθόντες ἐἰς τον οἶκον Φιλίππου του Ευαγγελιστοῦ, του ὄντος ἐκ των ἐπτὰ, ἐμείναμεν παρ' αὐτῶ. **9** Εἶχε δε οὗτος τέσσαρας θυγατέρας παρθένους, αἰτίνας προεφῆτεον. **10** Και ἐνὼ διετρίβομεν ἐκεῖ ἡμέρας πολλὰς, κατέβῃ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης τις ὀνόματι Ἰαθάβος, **11** και ἔλθων πρὸς ἡμᾶς, ἔλαβε την ζώνην του Παύλου και δέσασ τας χεῖρας εαυτοῦ και τους πόδας εἶπε· Ταῦτα λέγει το Πνεῦμα το Ἅγιον· Τον ἄνδρα, του ὁποίου εἶναι ἡ ζώνη αὐτή, οὕτω θέλουσι δέσει ἐν Ἱερουσαλήμ οἱ Ἰουδαῖοι και θέλουσι παραδώσει ἐἰς τας χεῖρας των ἐθνῶν. **12** Και ὡς ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλούμεν αὐτόν και ἡμεῖς και οἰ ἐντόπιοι να μη ἀναβῆ ἐἰς Ἱερουσαλήμ. **13** Ο Παῦλος ὅμως ἀπεκρίθη· Τι κάμνετε, κλαίνοντες και καταθλιβόντες την καρδίαν μου; ἐπειδὴ ἐγὼ οὐχὶ μόνον να δεθῶ, ἀλλὰ και να αποθάνω ἐἰς Ἱερουσαλήμ εἶμαι ἕτοιμος υπὲρ του ὀνόματος του Κυρίου Ἰησοῦ. **14** Και ἐπειδὴ δεν ἐπιθέτο, ησυχάσαμεν ἐπιπόντες Ἀς γείνηται το θέλημα του Κυρίου. **15** Μετὰ δε τὰς ἡμέρας ταύτας ἐτοιμάσαντες την ἀποσκευήν ἡμῶν, ἀνεβαίνομεν ἐἰς Ἱερουσαλήμ· **16** ἦλθον δε μεθ' ἡμῶν και τινές των μαθητῶν ἐκ τῆς Καισαρείας, φέροντες Μνάσωνά τινὰ Κύπριον, παλαιόν μαθητήν, παρά τω ὁποίῳ ἐμέλλομεν να ζηνισθῶμεν. **17** Και ἀφού ἦλθομεν ἐἰς Ἱεροσόλυμα, μετὰ χαρὰς

ἐδέχθησαν ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί. **18** Την δε ἀκόλουθον ἡμέραν ὑπήγεν ο Παῦλος μεθ' ἡμῶν πρὸς τον Ἰάκωβον, και ἦλθον πάντες οἱ πρεσβύτεροι. **19** Και ἀσπασθεῖς αὐτούς, διηγείτο καθ' ἕνα ἕκαστον ὅσα ἐκάμεν ο Θεός μετὰξυ των ἐθνῶν διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ. **20** Ἐκείνοι δε ἀκούσαντες ἐδόξαζον τον Κύριον, και εἶπον πρὸς αὐτόν· Βλέπεις, ἀδελφέ, πόσα μυριάδες εἶναι ἐκ των Ἰουδαίων οἵτινες ἐπίστευσαν, και πάντες εἶναι ζηλωταὶ του νόμου. **21** Ἐμαθον δε περὶ σου ὅτι διδάσκεις πάντας τους μετὰξυ των ἐθνῶν Ἰουδαίους να ἀποστατήσωσιν ἀπὸ του Μωϋσέως, λέγων να μη περιτέμνῃσιν τὰ τέκνα αὐτῶν μηδέ να περιπατοῦσι κατὰ τὰ ἔθιμα. **22** Τι εἶναι λοιπόν; μέλλει βεβαίως να συναχθῆ πλήθος· διότι θέλουσιν ἀκούσει ὅτι ἦλθες. **23** Κάμε λοιπόν τούτο, το ὁποῖον σοι λέγομεν· Ευρίσκομαι παρ' ἡμῖν τέσσαρες ἄνδρες, οἵτινες ἔχουσιν εὐχὴν ἐφ' εαυτῶν· **24** παράλαβε τούτους και καθαρῖσθη μετ' αὐτῶν και δαπάνησον δι' αὐτούς διὰ να ξυρισθῶσι την κεφαλὴν, και να γνωρίσωσι πάντες ὅτι δεν ὑπάρχει οὐδὲν ἐκ των ὅσα ἔμαθον περὶ σου, ἀλλ' ἀκολουθεῖς και συ φυλάττων τον νόμον. **25** Περὶ δε των ἐθνῶν, τα ὁποῖα ἐπίστευσαν, ἡμεῖς ἐγράψαμεν, ἀποφασίσαντες να μη φυλάττωσι μηδὲν τοιοῦτον, παρά μόνον να ἀπέχῳσιν ἀπὸ του εἰδωλοθύτου και του αἵματος και πνικτοῦ και πορνείας. **26** Τότε ο Παῦλος παραλαβὼν τους ἄνδρας, την ἀκόλουθον ἡμέραν καθαρῖσθεῖς μετ' αὐτῶν ἐεισήλθεν ἐἰς το ἱερόν, διαγγέλλων πότε ἐκπληρῶνται αἱ ἡμέραι του καθαρῖσμοῦ, ὅτε θέλει γείνει προσφορὰ υπὲρ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν. **27** Ὡς δε ἐμέλλον αἰ ἐπτά ἡμέραι να συντελεσθῶσιν, οἰ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι ἰδόντες αὐτόν ἐν τω ἱερῷ, ἐτάραξαν πάντα τον ὄχλον και ἔβαλον τας χεῖρας ἐπ' αὐτόν, **28** κράζοντες Ἄνδρες Ἰσραηλίται, βοηθεῖτε· οὗτος εἶναι ο ἄνθρωπος, ὅστις διδάσκει πάντας πανταχοῦ ἐναντιον του λαοῦ και του νόμου και του τόπου τούτου· πρὸς τοούτους δε εἰσήγαγε και Ἐλλήνας ἐἰς το ἱερόν και ἐβεβήλωσε τον ἅγιον τούτον τόπον· **29** διότι εἶχον ἰδεῖ προλαβόντως Τρόφιμον τον Εφῆσιον μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει, τον ὁποῖον ἐνόμιζον ὅτι ο Παῦλος εἰσήγαγεν ἐἰς το ἱερόν. **30** Και ἐκινήθη ἡ πόλις ὅλη και ἐγένετο συρροή του λαοῦ, και πιάσαντες τον Παῦλον ἐσύρον αὐτόν ἕξω του ἱεροῦ, και εὐθὺς ἐκλείσθησαν αἱ θύραι. **31** Ἐνὼ δε ἐζήτουν να θανατώσωσιν αὐτόν, ἀνέβῃ ἡ φήμη ἐἰς τον χιλιάρχον του τάγματος, ὅτι ὅλη ἡ Ἱερουσαλήμ εἶναι τεταραμμένη· **32** ὅστις παραλαβὼν εὐθὺς στρατιώτας και εκατοντάρχους, ἔδραμε κάτω πρὸς αὐτούς. Οἰ δε ἰδόντες τον χιλιάρχον και τους στρατιώτας, ἔπαυσαν να τῶπῳσι τον Παῦλον. **33** Τότε πλησιάσας ο χιλιάρχος, ἐπίσασ αὐτόν και προσέταξε να δεθῇ με δύο ἀλύσεις, και ἠρώτα τις ἦτο και τι εἶχε πράξει. **34** Και ἐφώναζον μετὰξυ του ὄχλου ἄλλο ἄλλο τι και ἄλλο ἄλλο· μη δυνάμενος δε διὰ τον θόρυβον να μάη το βέβαιον, προσέταξε να φερθῆ ἐν τῷ φρουρίῳ. **35** Ὅτε δε ἐφθασεν ἐἰς τὰς βαθμίδας, συνέβῃ να βαστάζηται ἀπὸ των στρατιωτῶν διὰ την βίαν του ὄχλου· **36** ἐπειδὴ το πλῆθος του λαοῦ ἠκολούθει, κράζον· Σῆκωσον αὐτόν. **37** Ἐνὼ δε ἐμέλλεν ο Παῦλος να εἰσαχθῆ ἐἰς το φρούριον, λέγει πρὸς τον χιλιάρχον· Μοι εἶναι συγκεχωρημένον να σοι εἴπω τι; Ο δε εἶπεν· Ἐξεύρεις Ἑλληνικά; **38** δεν εἶσαι σὺ τάχα ο Αἰγύπτιος, ο πρὸ των ἡμερῶν τούτων διεγεῖρας εἰς ἀποστασίαν και ἐκβαλῶν ἐἰς την ἔρημον τους τετρακισχιλίους ἄνδρας φρονεῖς; **39** Και ο Παῦλος εἶπεν· Εγὼ εἶμαι ἄνθρωπος Ἰουδαῖος ἐκ τῆς Ταρσοῦ, πολίτης ἐπισήμου πόλεως τῆς Κιλικίας και σε παρακαλῶ,δος μοι την ἀδειαν να λαλήσω πρὸς τον λαόν. **40** Και ἀφού ἔδωκεν ἐἰς αὐτόν την ἀδειαν, ο Παῦλος, σταθεῖς ἐπὶ των βαθμίδων, ἔσεισε την χεῖρα

εις τον λαόν· και γενομένης σιωπής μεγάλης, ἐλάλησεν εις την Εβραϊκὴν διάλεκτον, λέγων·

22 Ἄνδρες ἀδελφοί και πατέρες, ἀκούσατέ με ἀπολογούμενον τώρα προς εἰς. **2** Ἀκούσαντες δε ὅτι ἐλάλει προς αὐτοὺς εις την Εβραϊκὴν διάλεκτον, ἔδειξαν περισσώτερον ἠσυχίαν. Και εἶπεν· **3** Ἐγὼ μὲν εἶμαι ἄνθρωπος Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δε ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρά τους πόδας του Γαμαλιήλ, πεπαιδευμένος κατὰ την ἀκρίβειαν του πατροπαράδοτου νόμου, ζηλωτῆς ὡν του Θεοῦ, καθὼς πάντες σεις εἴσθε σήμερον· **4** ὅστις κατέτρεξα μέχρι θανάτου ταύτην την ὁδόν, δεσμεύων και παραδίδων εις φυλακὰς ἀνδρας τε και γυναίκας, **5** καθὼς και ο ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ εις ἐμέ και ὅλον το πρεσβυτέριον· παρά των οποίων και ἐπιστολάς λαβὼν προς τους ἀδελφούς, ἐπορευόμην εις Δαμασκόν διὰ να φέρω δεδεμένους εις Ἰερουσαλήμ και τους ἐκεῖ ὄντας, διὰ να τιμωρηθῶσι. **6** Ἐνὼ δε ὀδοιπορῶν ἐπλησίαζον εις την Δαμασκόν, περὶ την μεσημβρίαν ἐξαίφνης ἔστραψε περὶ ἐμέ φως πολὺ ἐκ του οὐρανοῦ, **7** και ἔπεσον εις το ἔδαφος και ἤκουσα φωνὴν λέγουσαν προς ἐμέ· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τι με διώκεις; **8** Ἐγὼ δε ἀπεκρίθην· Τις εἶσαι, Κύριε; Και εἶπε προς ἐμέ· Ἐγὼ εἶμαι Ἰησοῦς ο Ναζωραῖος, τον οποίον συ διώκεις. **9** Οἱ ὄντες δε μετ' ἐμοῦ τὸ μὲν φως εἶδον και κατεφοβήθησαν, την φωνὴν ὅμως του λαλούντος προς ἐμέ δεν ἤκουσαν. **10** Και εἶπον· Τι να κάμω, Κύριε; Και ο Κύριος εἶπε προς ἐμέ· Σηκωθείς ὑπάγε εις Δαμασκόν, και ἐκεῖ θέλει σοι λαληθῆ περὶ πάντων ὅσα εἶναι διωρισμένα να κάμης. **11** Και επειδὴ ἐκ τῆς λαμπρότητος του φωτός ἐκείνου δεν ἔβλεπον, χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν ὄντων μετ' ἐμοῦ ἤλθον εις Δαμασκόν. **12** Ἀνανίας δε τις, ἄνθρωπος ευσεβῆς κατὰ τον νόμον, μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων των ἐκεῖ κατοικούντων Ἰουδαίων, **13** ἦλθε προς ἐμέ και σταθεῖς ἐπάνω μου μοι, εἶπε· Σαοὺλ ἀδελφέ, ἀνάβλεψον. Και ἐγὼ τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εις αὐτόν. **14** Ο δε εἶπεν· Ὁ Θεός του πατέρων ἡμῶν σε διώρισε να γνωρίσης το θέλημα αὐτοῦ και να ἴδῃς τον δίκαιον και να ἀκουήσῃς φωνὴν ἐκ του στόματος αὐτοῦ, **15** διότι θέλεις εἶσθαι μάρτυς περὶ αὐτοῦ προς πάντας τους ἀνθρώπους των ὅσα εἶδες και ἤκουσας. **16** Και τώρα τι βραδύνεις; σηκωθείς βαπτίσθητι και ἀπολούσθητι ἀπὸ των ἀμαρτιῶν σου, επικαλεσθεῖς τὸ ὄνομα του Κυρίου. **17** Ἀφοῦ δε ὑπέστρεψα εις Ἰερουσαλήμ, ἐνὼ προσηυχόμην ἐν τῷ ἱερῷ, ἦλθον εις ἔκστασιν **18** και εἶδον αὐτόν λέγοντα προς ἐμέ· Σπεύσον και ἐξέλθε ταχέως ἐξ Ἰερουσαλήμ, διότι δεν θέλουσι παραδεχθῆ την περὶ ἐμοῦ μαρτυρίαν σου. **19** Και ἐγὼ εἶπον· Κύριε, αυτοὶ ἐξεύρουνσι ὅτι ἐγὼ ἐφυλάκιζον και ἔδερον ἐν ταις συναγωγαῖς τους πιστεύοντας εις σέ· **20** και ὅτε ἐχύνετο το αἷμα Στεφάνου του μάρτυρός σου, και ἐγὼ ἦμην παρὼν και συνεφώνουν εις τον φόνον αὐτοῦ και ἐφύλαττον τα ἱμάτια των φονευόντων αὐτόν. **21** Και εἶπε προς ἐμέ· Ὑπάγε, διότι ἐγὼ θέλω σε ἐξαποστείλει εις ἔθνη μακράν. **22** Και μέχρι τούτου του λόγου ἤκουον αὐτόν· τότε δε ὑψώσαν την φωνὴν αὐτόν, λέγοντες Σήκωσον ἀπὸ τῆς γῆς τον τοιοῦτον· διότι δεν πρέπει να ζῇ. **23** Και επειδὴ αὐτοὶ ἐκραύαζον και ἐτίναζον τα ἱμάτια και ἔρριπτον κονιορτόν εις τον αέρα, **24** ο χιλιάρχος προσέταξε να φερθῆ εις το φρούριον, παραγγείλας να ξετασθῆ διὰ μαστίγων, διὰ να γνωρίσῃ διὰ ποῖαν αἰτίαν ἐφάναζον οὕτω κατ' αὐτοῦ. **25** Και καθὼς ἐξῆπλωσαν αὐτόν δεδεμένον με τα λωρία, ο Παῦλος εἶπε προς τον παρεστώτα ἐκατόνταρχον· Εἶναι τάχα νόμιμον εις εἰσὸς ἄνθρωπον Ρωμαῖόν και ἀκατάκριτον να μαστιγόνητε; **26** Ἀκούσας δε ο ἐκατόνταρχος, ὑπήγε και ἀπήγγειλε προς τον χιλιάρχον, λέγων· Βλέπε τι μέλλεις να

κάμης· διότι ο ἄνθρωπος οὗτος εἶναι Ρωμαῖος. **27** Προσελθὼν δε ο χιλιάρχος, εἶπε προς αὐτόν· Λέγε μοι, συ Ρωμαῖος εἶσαι; Ο δε εἶπε· Ναι. **28** Και ἀπεκρίθη ο χιλιάρχος· Ἐγὼ διὰ πολλῶν χρημάτων ἀπέκτησα ταύτην την πολιτογράφησιν. Ο δε Παῦλος εἶπεν· Ἀλλ' ἐγὼ και ἐγεννήθην Ρωμαῖος. **29** Εὐθύς λοιπὸν ἀπεσῦρθησαν ἀπ' αὐτοῦ οί μέλλοντες να βασανίσωσιν αὐτόν. Και ο χιλιάρχος ἐτι ἐφοβήθη γνωρίσας ὅτι εἶναι Ρωμαῖος, και διότι εἶχε δεσεία αὐτόν. **30** Τῇ δε επαύριον θέλων να μάθῃ το βέβαιον, περὶ τίνος κατηγορεῖται παρά των Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτόν ἀπὸ των δεσμών, και προσέταξε να ἐλθῶσιν οἱ ἀρχιερεῖς και ὅλον το συνέδριον αὐτῶν και καταβιβάσας τον Παῦλον, ἔστησεν ἔμπροσθεν αὐτῶν.

23 Ἀτενίσας δε ο Παῦλος εις το συνέδριον, εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ ἔζησα ἐνώπιον του Θεοῦ μετὰ πάσης καλῆς συνειδήσεως μέχρι ταύτης τῆς ἡμέρας. **2** Ο δε ἀρχιερεὺς Ἀνανίας προσέταξε τους παρεστώτας πλῆσιον αὐτοῦ να κτυπήσωσι το στόμα αὐτοῦ. **3** Τότε ο Παῦλος εἶπε προς αὐτόν· Ὁ Θεός μέλλει να σε κτυπήσῃ, τοῖχε ἀσβεστωμένε· και συ κάθησαι να με κρίνης κατὰ τον νόμον, και παρανομῶν προστάξεις να με κτυπώσιν; **4** Οἱ δε παρεστώτες εἶπον· Τον ἀρχιερέα του Θεοῦ λοιδορεῖς; **5** Και ο Παῦλος εἶπε· Δεν ἤξευρον, ἀδελφοί, ὅτι εἶναι ἀρχιερεῖς· διότι εἶναι γεγραμμένον· Ἀρχοντα του λαοῦ σου δεν θέλεις κακολογήσει. **6** Ἐννοήσας δε ο Παῦλος ὅτι το ἐν μέρος εἶναι Σαδδουκαίων, το δε ἄλλο Φαρισαίων, ἔκραξεν ἐν τῷ συνεδρίῳ· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ εἶμαι Φαρισαῖος, υἱός Φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος και ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι. **7** Και ὅτε ἐλάλησα τούτο, ἔγεινε διαίρεσις των Φαρισαίων και των Σαδδουκαίων, και διηρέθη το πλῆθος. **8** Διότι οἱ μὲν Σαδδουκαῖοι λέγουσιν ὅτι δεν εἶναι ἀνάστασις οὐδὲ ἄγγελος οὐδὲ πνεῦμα, οἱ δε Φαρισαῖοι ὁμολογοῦσιν ἀμφοτέρα. **9** Και ἔγεινε κραυγὴ μεγάλη, και σηκωθέντες οἱ γραμματεῖς του μέρους των Φαρισαίων διεμάχοντο, λέγοντες· Οὐδὲν κακὸν ἐυρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· ἀν δε ἐλάλησε προς αὐτόν πνεῦμα ἢ ἄγγελος, ἀς μὴ θεομακάμεν. **10** Και επειδὴ ἔγεινε μεγάλη διαίρεσις, φοβηθεῖς ο χιλιάρχος μὴ διασπαραχθῆ ο Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, προσέταξε να καταβῆ το στράτευμα και να ἀρπάσῃ αὐτόν ἐκ μέσου αὐτῶν και να φέρῃ εις το φρούριον. **11** Τῇ δε ἐρχομένῃ νύκτα ἐπιφανείς εις αὐτόν ο Κύριος, εἶπε· Θάρρει, Παῦλε, διότι καθὼς ἐμαρτύρησας τα περὶ ἐμοῦ εις Ἰερουσαλήμ, οὕτω πρέπει να μαρτυρήσῃς και εις Ρώμην. **12** Και ὅτε ἔγεινεν ἡμέρα, τινές των Ἰουδαίων συνομώσαντες ἀνεθεμάτισαν εαυτοὺς, λέγοντες μίτε να φάγωσι μίτε να πίωσιν, εἰσὸς φονεύσωσι τον Παῦλον· **13** ἦσαν δε πλείοτεροι των τεσσαράκοντα οἱ πράξαντες την συνωμοσίαν ταύτην· **14** οἵτινες ἐλθόντες προς τους ἀρχιερεῖς και τους πρεσβυτέρους, εἶπον· Με ἀνάθεμα ἀνεθεμάτισαμεν εαυτοὺς, να μὴ γευθῶμεν μηδὲν εἰσὸς φονεύσωμεν τον Παῦλον. **15** Τώρα λοιπὸν σεις μετὰ του συνεδρίου μηνύσατε προς τον χιλιάρχον, να καταβιβάσῃ αὐτόν αὐριον προς εἰς, ὡς μέλλοντας να μάθητε ἀκριβέστερον τα περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δε, πρὶν αὐτὸς πλῆσιον, εἴμεθα ἔτοιμοι να φονεῶμεν αὐτόν. **16** Ἀκούσας δε την ἐνέδραν ο υἱός τῆς ἀδελφῆς του Παύλου, ὑπήγε και εἰσελθὼν εις το φρούριον ἀπήγγειλε προς τον Παῦλον. **17** Και ο Παῦλος προσκαλέσας ἕνα των ἐκατοντάρχων, εἶπε· Φέρε τον νέον τούτον προς τον χιλιάρχον· διότι ἔχει τι να ἀπαγγεῖλῃ προς αὐτόν. **18** Εκείνος λοιπὸν παραλαβὼν αὐτόν, ἔφερε προς τον χιλιάρχον και λέγει· Ὁ δέσμιος Παῦλος με ἔκραξε και με παρεκάλεσε να φέρω τον νέον τούτον προς σε, διότι ἔχει τι να σοι λαλήσῃ. **19** Πιάσας δε αὐτόν ἀπὸ τῆς χειρὸς ο

χιλιάρχος και αποσυρθείς κατ' ἴδιαν, ηρώτησε, Τι είναι εκείνο, το οποίο ἔχεις να μοι απαγγείλῃς; **20** Ο δε εἶπεν ὅτι οἱ Ιουδαῖοι συνεφώνησαν να σε παρακαλέσωσι να καταβίβασθαι αὐρίον τον Παῦλον εἰς το συνέδριον, ὡς θέλοντες να μάθωσι τι ακριβέστερον περὶ αὐτοῦ. **21** Συ λοιπόν μη πεισθῆς εἰς αὐτούς, διότι ἐνεδρεύουσιν ἀντὸν πλείοτερον των τεσσαράκοντα ἄνδρες ἐξ αὐτῶν, οἵτινες ἀνεθέμισαν αὐτοῦς μήτη να φάγωσι μήτη να πῶσιν, εωσοῦ φρονέσωσιν αὐτόν· καὶ τώρα εἶναι ἔτοιμοι, προσμένοντες την παρά σου υπόσχεσιν. **22** Ο χιλιάρχος λοιπόν ἀπέλυσε τον νέον, παραγγείλας, Να μη εἴπῃς εἰς μηδένα ὅτι ἐφανέρωσας ταῦτα εἰς ἐμέ. **23** Καὶ προσκαλέσας δύο τινάς των εκατοντάρχων, εἶπεν· Ετοιμάσατε διακοσίους στρατιώτας διὰ να υπάγωσιν ἕως Καισαρείας, καὶ ἐβδόμηκοντα ἱππεῖς καὶ διακοσίους λοχχοφόρους, ἀπὸ τρίτης ὥρας της νυκτός, **24** ετοιμάσατε καὶ ζῶα, διὰ να ἐπικαθίσωσι τον Παῦλον καὶ φέρωσιν ασφαλῶς προς Φίλικα τον ηγεμόνα· **25** καὶ ἔγραψεν ἐπιστολήν περιέχουσαν τον τύπον τούτον· **26** Κλαύδιος Λυσίας προς τον κράτιστον ηγεμόνα Φίλικα, χαιρεῖν. **27** Τον ἄνδρα τούτον, συλληφθέντα ὑπὸ των Ιουδαίων καὶ μέλλοντα να φωνεῦθῃ ὑπ' αὐτῶν, ἐπελθὼν μετὰ του στρατεύματος ἔσωσα αὐτόν, μαθὼν ὅτι εἶναι Ρωμαῖος. **28** Θέλων δε να μάθω αἰτίαν, διὰ την οποίαν ἐκατηγόρουσιν αὐτόν, κατεβίβασα αὐτόν εἰς το συνέδριον αὐτῶν· **29** καὶ εὔρον αὐτόν ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων του νόμου αὐτῶν, μη ἔχοντα ὅμως μηδὲν ἐγκλημα ἄξιον θανάτου ἢ δεσμών. **30** Καὶ ἐπειδὴ ἐμνηθῆν προς ἐμέ ὅτι μέλλει να γείνη εἰς τον ἄνθρωπον ἐπιβουλὴ ὑπὸ των Ιουδαίων, εὐθὺς ἐπέμφθαι αὐτόν προς σε, παραγγείλας καὶ εἰς τους κατηγόρους να εἴπωσιν ἐνώπιον σου τα κατ' αὐτοῦ. Ὑγίαινε. **31** Οἱ μεν λοιπὸν στρατιώται κατὰ την δοθεῖσαν εἰς αὐτὸν προσταγὴν ἀναλαβόντες τον Παῦλον, ἔφεραν διὰ της νυκτός εἰς την Ἀντιπατρίδα, **32** την δε ἐπαύριον, ἀφήσαντες τους ἱππεῖς να υπάγωσι μετ' αὐτοῦ, ὑπέστρεψαν εἰς το φρούριον· **33** οἵτινες εἰσελθόντες εἰς την Καισάρειαν καὶ γεχειρίσαντες την ἐπιστολήν των ηγεμόνα, παρέστειλαν καὶ τον Παῦλον εἰς αὐτόν. **34** Ο δε ηγεμὸν, ἀφοῦ ἀνέγνωσε την ἐπιστολήν καὶ ηρώτησεν ἐκ ποίας ἐπαρχίας εἶναι καὶ ἵκουσεν ὅτι εἶναι ἀπὸ Κιλικίας, **35** ἔθελω σε ακροασθῆν, εἶπεν, ὅταν καὶ οἱ κατηγόροί σου ἔλθωσι· καὶ προσέταξε να φυλάττηται ἐν τῷ πραιτωρίῳ του Ἡρώδου.

24 Μετὰ δε πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ των πρεσβυτέρων καὶ μετὰ τινός Τερτύλλου ρήτορος, οἵτινες ἐνεφανίσθησαν εἰς τον ηγεμόνα κατὰ του Παύλου. **2** Προσκληθέντος δε αὐτοῦ, ἤρχισε να κατηγορή ὁ Τέρτυλλος, λέγων· Ἐπειδὴ ἀπολαβόνμεν διὰ σου πολλὴν ἠσυχίαν καὶ γίνονται εἰς το ἔθνος τοῦτο λαμπρά πράγματα διὰ της προνοίας σου, **3** κατὰ πάντα καὶ πανταχοῦ ευγνωμονοῦμεν, κράτιστε Φίλιξε, μετὰ πάσης ευχαριστίας. **4** Ἀλλὰ διὰ να μη σε ἀπασχολῶ περισσότερον, παρακαλῶ να ἀκουσῆς ἡμᾶς συντόμως με την ἐπιείκειαν σου. **5** Ἐπειδὴ εὔρομεν τον ἄνθρωπον τούτον ὅτι εἶναι φθοροποιός καὶ διεγείρει στάσιν μεταξύ ὅλων των κατὰ την οἰκουμένην Ιουδαίων, καὶ εἶναι πρωτοστάτης της ἀιρέσεως των Ναζωραίων, **6** ὅστις καὶ τον ναόν ἐδοκίμασε να βεβηλώσῃ, τον οποίον καὶ ἐκρατήσαμεν καὶ κατὰ τον ἡμέτερον νόμον ἠεληθήσαμεν να κρίνωμεν. **7** Ἐλθὼν ὅμως Λυσίας ὁ χιλιάρχος ἀπέσπασεν αὐτόν μετὰ πολλῆς βίας ἐκ των χειρῶν ἡμῶν, **8** προστάξας τους κατηγόρους αὐτοῦ να ἔλθωσιν ἐνώπιόν σου· παρά του οποίου θέλεις δυνηθῆ ἐξετάσας αὐτός να μάθῃς περὶ πάντων τούτων, περὶ των οποίων ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτόν. **9** Συνημολόγησαν δε καὶ οἱ Ιουδαῖοι, λέγοντες ὅτι ταῦτα οὕτως

ἔχουσι. **10** Τότε ὁ Παῦλος, ἀφοῦ ὁ ηγεμὸν ἐνευθεν εἰς αὐτόν να ομιλήσῃ, ἀπεκρίθη· Ἐπειδὴ σε γνωρίζω ὅτι ἐκ πολλῶν ἐτῶν εἶσαι κριτῆς εἰς το ἔθνος τοῦτο, ἀπολογούμαι περὶ ἐμαυτοῦ προθυμότερον, **11** διότι δύνασαι να πληροφορηθῆς ὅτι δεν εἶναι πλείοτεροι των δώδεκα ἡμερῶν ἀφοῦ ἐγὼ ἀνέβην διὰ να προσκυνήσω ἐν Ἱερουσαλήμ· **12** καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὔρον ἐμέ διαλεγόμενον μετὰ τινός ἢ οχλαγωγούντα, οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς οὔτε ἐν τῇ πόλει· **13** οὐδὲ δύνανται να φέρωσιν ἀποδείξεις περὶ ὅσων με κατηγοροῦσι τώρα. **14** Ομολογῶ δε τούτου εἰς σε, ὅτι κατὰ την ὁδόν, την οποίαν οὗτοι λέγουσιν ἀίρεισιν, οὕτω λατρεύω τον Θεόν των πατέρων μου, πιστεύων εἰς πάντα τα γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς προφήταις, **15** ἐλπὶδα ἔχων ἐν τον Θεόν, την οποίαν καὶ αὐτοὶ οὔτοι προσμένουσιν, ὅτι μέλλει να γείνη ἀνάστασις νεκρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδίκων· **16** εἰς τούτο δε ἐγὼ σπουδάζω, εἰς το να ἔχω ἀπαιστον συνειδήσιν προς τον Θεόν καὶ προς τους ἀνθρώπους διαπαντός. **17** Μετὰ πολλά δε ἔτη ἦλθον διὰ να κάμω εἰς το ἔθνος μου ἐλεημοσύνην καὶ προσφοράς· **18** ἐν τῷ μεταξύ δε τούτων Ιουδαῖοί τινές ἐκ της Ἀσίας εὔρον με κεκαθαρισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐχὶ μετὰ ὄχλου οὐδὲ μετὰ θορύβου, **19** οἵτινες ἐπρεπε να παρασταθῶσιν ἐνώπιόν σου καὶ να με κατηγορήσωσιν, ἐάν εἶχόν τι κατ' ἐμοῦ. **20** Ἡ αὐτοὶ οὔτοι ἀς εἴπωσιν ἐάν εὔρον ἐν ἐμοὶ τὴ ἀδικίαν, ὅτε παρεστάθην ἐνώπιον του συνεδρίου, **21** ἐκτός ἐάν ἦναι περὶ ταύτης της μίας φωνῆς, την οποίαν ἐφώναζα ἰστάμενος μεταξύ αὐτῶν, ὅτι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ἀπὸ σας. **22** Ἀκούσας δε ταῦτα ὁ Φίλιξε ἀνεβале την κρίσιν αὐτῶν, ἐπειδὴ ἤξευρεν ἀκριβέστερα τα περὶ της ὁδοῦ ταύτης, καὶ εἶπεν· Ὄταν Λυσίας ὁ χιλιάρχος καταβῆ, θέλω ἀποφασίσαι περὶ της διαφορᾶς σας, **23** καὶ διέταξε τον ἐκατόνταρχον να φυλάττηται ὁ Παῦλος καὶ να ἐχῇ ἄνεσιν καὶ να μη ἐμποδίζωσι μηδένα ἐκ των οικειῶν αὐτοῦ να ὑπηρετῆ ἢ να ἐρχηται προς αὐτόν. **24** Μετὰ δε ἡμέρας τινάς ἐλθὼν ὁ Φίλιξε μετὰ της Δρουσίλλης της γυναίκας αὐτοῦ, ἥτις ἦτο Ιουδαία, μετεκάλεσε τον Παῦλον καὶ ἤκουσε παρ' αὐτοῦ περὶ της εἰς Ἱερουσλήμ πίστεως. **25** Ἐνὼ δε αὐτός ὡμίλει περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ περὶ της μελλούσης κρίσεως, ὁ Φίλιξε γενόμενος ἔμφοβος ἀπεκρίθη· Κατὰ το παρόν ὑπάγε, καὶ ὅταν λάβω καιρόν θέλω σε μετακαλέσει, **26** ἐν τούτῳ δε καὶ ἠλπίζεν ὅτι θέλουσι δοθῆ εἰς αὐτόν χρήματα ὑπὸ του Παύλου, διὰ να ἀπολύσῃ αὐτόν· ὅθεν καὶ συχνότερα μετακαλῶν αὐτόν ὡμίλει μετ' αὐτοῦ. **27** Μετὰ δε την συμπλήρωσιν δύο ἐτῶν ὁ Φίλιξε ἔλαβε διάδοχον τον Πόρκιον Φίστον· καὶ θέλων να κάμῃ χάριν εἰς τους Ιουδαίους ὁ Φίλιξε, ἀφῆκε τον Παῦλον δεδεμένον.

25 Ὁ Φήστος λοιπόν, ἀφοῦ ἦλθεν εἰς την ἐπαρχίαν, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ της Καισαρείας. **2** Ἐνεφανίσθησαν δε εἰς αὐτόν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρότοι των Ιουδαίων κατὰ του Παύλου καὶ παρεκάλουν αὐτόν, **3** ζητοῦντες χάριν κατ' αὐτοῦ, να μεταφέρῃ αὐτόν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐνεδρεύοντες να φρονέσωσιν αὐτόν καθ' ὁδόν. **4** Ὁ δε Φήστος ἀπεκρίθη ὅτι ὁ Παῦλος φυλάττηται ἐν Καισαρείαι, καὶ ὅτι αὐτός ταχέως μέλλει να ἀναχωρήσῃ ἐκεῖσε. **5** Ὅθεν οἱ δυνατοὶ μεταξύ σας, εἶπεν, ἀς καταβῶσι μετ' ἐμοῦ, καὶ ἐάν ὑπάρχῃ τι ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ, ἀς κατηγορήσωσιν αὐτόν. **6** Καὶ ἀφοῦ διέτριψε μεταξύ αὐτῶν ὑπὲρ τὰς δέκα ἡμέρας, κατέβη εἰς Καισάρειαν, καὶ τῷ ἐπαύριον καθῆσας ἐπὶ του βήματος, προσέταξε να φερθῇ ὁ Παῦλος. **7** Καὶ ἀφοῦ ἦλθε, παρεστάθησαν οἱ καταβάντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων Ιουδαῖοι, ἐπιφέροντες κατὰ του Παύλου πολλὰς καὶ βαρεῖας κατηγορίας, τὰς οποίας δεν ἠδύνατο να ἀποδείξωσιν· **8** ἀπολογούμενον ἐκεῖνον ὅτι οὔτε εἰς τον νόμον

των Ιουδαίων ούτε εις το ιερόν ούτε εις τον Καίσαρα έπραξα τι αμάρτημα. **9** Ο δε Φήστος, θέλων να κάμη χάριν εις τους Ιουδαίους, αποκριθείς προς τον Παύλον είπε: Θέλεις να αναβής εις Ιεροσόλυμα και εκεί να κριθής περί τούτων ενώπιόν μου; **10** Και ο Παύλος είπε: Επί του βήματος του Καίσαρος παρίσταμαι, όπου πρέπει να κριθώ. Δεν ηδέκησα κατ' ουδέν τους Ιουδαίους, καθώς και συ γνωρίζεις κάλλιστα: **11** διότι εάν αδικώ και έπραξα τι άξιον θανάτου, δεν φεύγω τον θάνατον· αλλ' εάν δεν υπάρχει ουδέν εξ όσων ούτοι με κατηγορούσιν, ουδείς δύνάται να με χαρίσει εις αυτούς τον Καίσαρα επικαλούμαι. **12** Τότε ο Φήστος, συνομιλήσας μετά του συμβουλίου, απεκρίθη: Τον Καίσαρα επικαλείσαι, προς τον Καίσαρα θέλεις υπάγει. **13** Και αφού παρήλθον ημέραι τινές, Αργίππας ο βασιλεύς και η Βερνίκη ήλθον εις Καισάρειαν διά να χαιρετήσωσι τον Φήστον. **14** Ενώ δε διέτριβον εκεί ημέρας πολλάς, ο Φήστος ανέφερε προς τον βασιλέα τα περί του Παύλου, λέγων: Είναι τις άνθρωπος αφημένος εδώ δέσμιος υπό του Φήλικος, **15** περί του οποίου, ότε υπήγα εις Ιεροσόλυμα, οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι των Ιουδαίων ενεγρανίσθησαν εις εμέ, ζητούντες καταδικήν εναντίον αυτού. **16** προς τους οποίους απεκρίθη ότι δεν είναι συνήθεια εις τους Ρωμαίους να παραδίδωσι κατά χάριν ουδένα άνθρωπον εις θάνατον, πριν ο κατηγορούμενος έχη τους κατηγορούς κατά πρόσωπον και λάβη καιρόν απολογίας περί του εγκλήματος. **17** Αφού λοιπόν αυτοί συνήλθον εδώ, χωρίς να κάμη μηδεμίαν αναβολήν την ακόλουθον ημέραν καθήσας επί του βήματος, προσέταξα να φερθή ο άνθρωπος. **18** περί του οποίου οι κατήγοροι παρασταθέντες δεν επέφεραν ουδεμίαν κατηγορίαν εξ όσων εγώ υπενόουν, **19** αλλ' είχαν κατ' αυτού ζητήματα τινά περί της ίδιας ανών δεισδαιμονίας και περί τινός Ιησού αποθανόντος, τον οποίον ο Παύλος έλεγεν ότι ζη. **20** Απορών δε εγώ εις την περί τούτου ζήτησιν, έλεγον αν θέλη να υπάγη εις Ιερουσαλήμ και εκεί να κριθή περί τούτων. **21** Αλλ' επειδή ο Παύλος επεκαλέσθη να φυλαχθή εις την κρίσιν τον Σεβαστού, προσέταξα να φυλάττηται, εωσού πέμψω αυτόν προς τον Καίσαρα. **22** Ο δε Αργίππας είπε προς τον Φήστον: Ήθελον και εγώ να ακούσω τον άνθρωπον. Και εκείνος· Αύριον, είπε, θέλεις ακούσει αυτόν. **23** Την επαύριον λοιπόν, ότε ήλθεν ο Αργίππας και η Βερνίκη μετά μεγάλης πομπής και εισήλθον εις το ακροατήριον μετά των χιλιάρχων και των εξόχων ανδρών της πόλεως, προσέταξεν ο Φήστος, και εφέρθη ο Παύλος. **24** Τότε λέγει ο Φήστος Αργίππα βασιλεύδι και πάντες οι συμπαρευρισκόμενοι μεθ' ημών, θεωρείτε τούτον, περί του οποίου όλον το πλήθος των Ιουδαίων με ώμίλησαν και εν Ιεροσόλυμοις και εδώ, καταβώντες ότι αυτός δεν πρέπει πλέον να ζη. **25** Εγώ δε επειδή εύρον ότι δεν έπραξεν ουδέν άξιον θανάτου, και αυτός ούτος επεκαλέσθη τον Σεβαστόν, απεφάσισα να πέμψω αυτόν. **26** Περί του οποίου δεν έχω ουδέν βέβαιον να γράψω προς τον κύριόν μου· όθεν έφερα αυτόν ενώπιόν σας, και μάλιστα ενώπιον σου, βασιλεύδι Αργίππα, διά να έχω τι να γράψω, αφού γείνη η ανάκρισις. **27** Διότι μοι φαίνεται άλογον, πέμπτω δέσμιον, να μη φανερώσω και τα κατ' αυτού εγκλήματα.

26 Ο δε Αργίππας είπε προς τον Παύλον. Έχεις την άδειαν να ομιλήσης υπέρ σεαυτού. Τότε ο Παύλος εκτείνας την χείρα, απελογείτο· **2** Μακάριον νομίζω εμαυτόν, βασιλεύδι Αργίππα, μέλλον να απολογώμαι ενώπιόν σου σύμφωνα περί πάντων εις όσα εγκαλούμαι υπό των Ιουδαίων, **3** μάλιστα επειδή γνωρίζεις πάντα τα παρά τοις Ιουδαίοις έθιμα και ζητήματα· όθεν δέομαι σου να με ακούσης μετά μακροθυμίας. **4**

Την εκ νεότητος λοιπόν ζωήν μου, την οποίαν απ' αρχής έζησα μεταξύ του έθνους μου εν Ιεροσόλυμοις, εξεύρουσι πάντες οι Ιουδαίοι, **5** επειδή με γνωρίζουσιν εξ αρχής, εάν θέλωσι να μαρτυρήσωσιν, ότι κατά την ακριβεστάτην αίρεσιν της θρησκείας ημών έζησα Φαρισαίος. **6** Και τώρα παρίσταμαι κρινόμενος διά την ελπίδα της επαγγελίας της γενομένης υπό του Θεού προς τους πατέρας ημών, **7** εις την οποίαν το δωδεκάφυλον ημών γένος, λατρεύον εκτενώς τον Θεόν νύκτα και ημέραν, ελπίζει να καταντήση περί ταύτης της ελπίδος εγκαλούμαι, βασιλεύδι Αργίππα, υπό των Ιουδαίων. **8** Τι άπίστευτον κρίνεται εις εσάς, ότι ο Θεός ανιστά νεκρούς; **9** Εγώ μεν εστοχάσθηκα κατ' εμαυτόν ότι έπρεπε να πράξω πολλά εναντία εις το όνομα του Ιησού του Ναζωραίου· **10** το οποίον και έπραξα εν Ιεροσόλυμοις, και πολλούς των αγίων εγώ κατέκλεισα εις φυλακάς, λαβών την εξουσίαν παρά των αρχιερέων, και ότε εφονεύοντο έδωκα ψήφον κατ' αυτών. **11** Και εν πάσαις ταις συναγωγαίς πολλάκις τιμωρών αυτούς ηνάγκαζον να βλαφρώσωσι, και καθ' υπερβολήν μαινόμενος εναντίον αυτών κατεδίωκον έως και εις τας έξω πόλεις. **12** Εν τούτοις δε, ότε ηρχόμην εις την Δαμασκόν μετ' εξουσίας και επιτροπής της παρά των αρχιερέων, **13** εν τω μέσω της ημέρας είδον καθ' οδόν, βασιλεύδι, φως ουρανόθεν υπερβαίνον την λαμπρότητα του ηλίου, το οποίον έλαμψε περί εμέ και τους οδηγούντας μετ' εμού· **14** και ενώ κατεπέσομεν πάντες εις την γην, ήκουσα φωνήν λαλούσαν προς με και λέγουσαν εις την Εβραϊκήν διάλεκτον· Σαούλ Σαούλ, τι με διώκει; σκληρόν σοι είναι να λακτίζης προς κέντρα. **15** Εγώ δε είπον· Τις είσαι, Κύριε; Και εκείνος είπε· Εγώ είμαι ο Ιησούς, τον οποίον συ διώκεις. **16** Αλλά σηκώθητι και στήθι επί τους πόδας σου· επειδή διά τούτο εφάνην εις σε, διά να σε καταστήσω υπηρέτην και μάρτυρα και όσον είδες και περί όσων θέλω φανερωθή εις σε, **17** εκλέγων σε εκ του λαού και των εθνών, εις τα οποία τώρα σε αποστέλλω. **18** διά να ανοίξης τους οφθαλμούς αυτών, ώστε να επιστρέψωσιν από του σκότους εις το φως και από της εξουσίας του Σατανά προς τον Θεόν, διά να λάβωσιν άφεςιν αμαρτιών και κληρονομίαν μεταξύ των ηγιασμένων διά της εις εμέ πίστεως. **19** Όθεν, βασιλεύδι Αργίππα, δεν έγεινα απειθής εις την ουράνιον οπτασίαν, **20** αλλ' εκήρυκτον πρώτον εις τους εν Δαμασκώ και Ιεροσόλυμοις και εις πάσαν την γην της Ιουδαίας, και έπειτα εις τα έθνη, να μετανώσιν και να επιστρέψωσιν εις τον Θεόν, πράττοντες έργα άξια της μετανοίας. **21** Διά ταύτα οι Ιουδαίοι συλλαβόντες με εν τω ιερώ, ετεχείρουν να με φονεύσωσιν. **22** Αζιωθείς όμως της βοηθείας της παρά του Θεού, ίσταμαι έως της ημέρας ταύτης μαρτυρών προς μικρόν τε και μεγάλον, μη λέγων μηδέν εκτός των όσα εάλθησαν οι προφήται και ο Μωϋσής ότι έμελλον να γείνωσιν, **23** ότι ο Χριστός έμελλε να πάθη, ότι πρώτος αναστάς εκ νεκρών μέλλει να κηρύξη φως εις τον λαόν και εις τα έθνη. **24** Ενώ δε αυτός απελογείτο ταύτα, ο Φήστος είπε με μεγάλην φωνήν· Μαίνεσαι, Παύλε, τα πολλά γράμματα σε καταφέρουσιν εις μανίαν. **25** Ο δε, Δεν μαινομαι, είπε, κράτιστε Φήστε, αλλά προσφέρω λόγους αληθείας και νοός υγιαίνοντος. **26** Διότι έχη γνώσιν περί τούτων ο βασιλεύς, προς τον οποίον και λαλώ μετά παρησίας· επειδή είμαι πεπεισμένος ότι δεν λανθάνει αυτόν ουδέν τούτων, διότι τούτο δεν είναι πεπραγμένον εν γωνία. **27** Πιστεύεις, βασιλεύδι Αργίππα, εις τους προφήτας; εξεύρω ότι πιστεύεις. **28** Και ο Αργίππας είπε προς τον Παύλον· Παρ' ολίγον με πείθεις να γείνω Χριστιανός. **29** Και ο Παύλος είπε· Ήθελον εύχεσθαι προς τον Θεόν, ουχί μόνον συ, αλλά και πάντες οι

σήμερον ακουόντες με, να γείνωσι και παρ' ολίγων και παρά πολύ τοιούτοι οποιος και εγώ είμαι, παρεκτός των δεσμών τούτων. **30** Και αφού αυτός είπε ταύτα, εσηκώθη ο βασιλεύς και ο ηγεμών και η Βερνίκη και οι συγκαθήμενοι μετ' αυτών, **31** και αναχωρήσαντες ελάλουν προς αλλήλους, λέγοντες ότι ουδέν άξιον θανάτου ή δεσμών πράττει ο άνθρωπος ούτος. **32** Ο δε Αργίππας είπε προς τον Φήστον· Ο άνθρωπος ούτος ηδύνατο να απολυθή, εάν δεν είχαν επικαλεσθή τον Καίσαρα.

27 Αφού δε απεφασίσθη να αποπλεύσωμεν εις την Ιταλίαν, παρέδωκαν τον Παύλον και τινάς άλλους δεσμούς εις εκατόνταρχον Ιούλιον ονομαζόμενον, εκ του τάγματος του Σεβαστού λεγομένου. **2** Και αφού επέβημεν εις πλοίον Αδραμυτηνόν, εσηκώθημεν μέλλοντες να παραπλεύσωμεν τους κατά την Ασίαν τόπους, έχοντες μεθ' ημών Αρίσταρχον τον Μακεδόνα τον εκ Θεσσαλονίκης· **3** και την άλλην ημέραν εφθάσαμεν εις Σιδώνα· και ο Ιούλιος φιλανθρώπως φερόμενος προς τον Παύλον επέτρεψεν εις αυτόν να υπάγη προς τους φίλους αυτού και να λάβη περίθαλψιν. **4** Και εκείθεν σηκωθέντες υπεπλεύσαμεν την Κύπρον, επειδή ήσαν εναντίοι οι άνεμοι, **5** και διαπλεύσαντες το πέλαγος της Κιλικίας και Παμφυλίας, ήλθομεν εις τα Μύρα της Λυκίας. **6** Και εκεί ευρών ο εκατόνταρχος πλοίον Αλεξανδρινόν, το οποίον έπλεεν εις την Ιταλίαν, επεβίβασεν ημάς εις αυτό· **7** βραδυπλοούντες δε ικανάς ημέρας και μόλις φθάσαντες εις την Κνίδον, επειδή δεν μας άφινεν ο άνεμος, υπεπλεύσαμεν την Κρήτην κατά την Σαλμώνην, **8** και μόλις παραπλεύσαντες αυτήν, ήλθομεν εις τόπον τινά ονομαζόμενον Καλούς Λιμένας, πλησίον του οποίου ήτο η πόλις Λαοασία. **9** Επειδή δε παρήλθον ικανός καιρός και ο πλούς ήτο ήδη επικίνδυνος, διότι και η νηστεία είχαν ήδη παρέλθει, συνεβούλευεν ο Παύλος, **10** λέγων προς αυτούς· Άνδρες, βλέπω ότι ο πλούς μέλλει να γείνη με κακοπάθειαν και πολλήν ζημίαν ουχί μόνον του φορτίου και του πλοίου, αλλά και των ψυχών ημών. **11** Αλλ' ο εκατόνταρχος επέθετο μάλλον εις τον κυβερνήτην και εις τον ναύκληρον παρά εις τα υπό του Παύλου λεγόμενα. **12** Και επειδή ο λιμήν δεν ήτο επιτήδειος εις παραχειμασίαν, οι πλειότεροι εγνυμοδότησαν να σηκωώσι και εκείθεν, ώστε φθάσαντες αν ηδύνατο εις Φοίνικα, λιμένα της Κρήτης βλέποντα προς τον λιβα άνεμον και προς τον χώρον, να παραχειμάσωσιν εκεί. **13** Και ότε έπνευσεν ολίγον νότος, νομίσαντες ότι επέτυχον του σκοπού, ανέσυραν την άγκυραν και παρέπλεον πλησίον την Κρήτην. **14** Πλην μετ' ολίγον προσέβαλε κατ' αυτής άνεμος τυφωνικός ο λεγόμενος Ευροκλύδων. **15** Και επειδή το πλοίον συνηρπάσθη και δεν ηδύνατο να αντήξη προς τον άνεμον, αφεθέντες εφερόμεθα. **16** Και τρέξαντες υπό νησιδίον τινά ονομαζόμενον Κλαύδην, μόλις ηδυνήθημεν να βάλωμεν εις την εξουσίαν μας την λέμβον, **17** την οποίαν αφού ανέλαβον μετεχειρίζοντο βοηθήματα, ζώνοντες υποκάτωθεν το πλοίον· και φοβούμενοι μη εκπέσωσιν εις την Σύρτιν, κατεβίβασαν τα πανία και εφέροντο ούτως. **18** Και επειδή εχειμαζόμεθα σφοδρός, την ακόλουθον ημέραν έκαμνον χύσιν, **19** και την τρίτην με τα ίδιας ημών χείρας ερρίψαμεν τα σκεύη του πλοίου· **20** και επειδή διά πολλών ημερών δεν εφαινότο ούτε ήλιος ούτε άστρα, και χειμών βαρύς επέκειτο, πάσα ελπής σωτηρίας αφιρείτο πλέον αφ' ημών. **21** Μετά δε πολυήμερον ασίταν σταθείς ο Παύλος εν τω μέσω αυτών, είπεν· Έρπεπεν, ω άνδρες, να υποκαούσητε και να μη σηκωθήτε από την Κρήτης και ούτως ηθέλομεν αποφύγει την κακοπάθειαν ταύτην και την ζημίαν. **22** Αλλά και ήδη σας παραινώ να έχητε θάρρος· διότι εξ υμών ουδεμία ψυχή

δεν θέλει χαθή, ειμή μόνον το πλοίον. **23** Διότι την νύκτα ταύτην εφάνη εις εμέ άγγελος του Θεού, του οποίου είμαι, τον οποίον και λατρεύω, **24** λέγων· μη φοβού, Παύλε· πρέπει να παρασταθής ενώπιον του Καίσαρος· και ιδού, ο Θεός σοι εχάρισε πάντας τους πλέοντας μετά σου. **25** Διά τούτο θαρρείτε, άνδρες· διότι πιστεύη εις τον Θεόν ότι ούτω θέλει γείνη, καθ' ον τρόπον ελαλήθη προς εμέ. **26** Πρέπει δε να πέσωμεν εις νήσον τινά. **27** Ότε δε ήλθεν η δεκάτη τετάρτη νυξ, ενώ παρεφερόμεθα εν τη Αδριατική θαλάσση, περί το μέσον της νυκτός εσυμπεράινον οι ναύται ότι πλησιάζουσιν εις τόπον τινά. **28** Και ρίψαντες την βολίδα εύρον είκοσι οργυιάς, και αφού προχώρησαν ολίγον διάστημα, ρίψαντες και πάλην την βολίδα εύρον οργυιάς δεκαπέντε· **29** και φοβούμενοι μήπως πέσωμεν έξω εις τραχείς τόπους, ρίψαντες τέσσαρας ακύρας από της πρύμνης, ηύχοντο να γείνη ημέρα. **30** Επειδή δε οι ναύται εξήτουν να φύγωσιν εκ του πλοίου και κατεβίβασαν την λέμβον εις την θάλασσαν, επί προφάσει ότι έμελλον να εκτεινώσιν ακύρας εκ της πύρας, **31** ο Παύλος είπε προς τον εκατόνταρχον και προς τους στρατώτας· Εάν ούτοι δεν μείνωσιν εν τω πλοίω, σεις δεν δύνασθε να σωθήτε. **32** Τότε οι στρατιώται απέκοψαν τα σχοινία της λέμβου και αφήκαν αυτήν να πέση έξω. **33** Έως δε να εξημερώση, ο Παύλος παρεκάλει πάντας να λάβωσιν τροφήν τινά, λέγων· Δεκατέσσαρας ημέρας σήμερον προσδοκώτες διαμενέτε νηστικοί, και δεν εφάγετε ουδέν. **34** Διά τούτο σας παρακαλώ να λάβητε τροφήν· διότι τούτο είναι αναγκαίον προς την σωτηρίαν σας επειδή ουδενός από σας δεν θέλει πέσει θριξ εκ της κεφαλής. **35** Αφού δε είπε ταύτα και έλαβεν άρτον, ευχαρίστησε τον Θεόν ενώπιον πάντων και κόψας ήρξισεν να τρώγη. **36** Λαβόντες δε πάντες θάρρος, έλαβον και αυτοί τροφήν· **37** ήμεθα δε εν τω πλοίω ψυχαί όλα διακόσια εβδομηκοντα εξ. **38** Αφού δε χορτάσθησαν από τροφής ελάφρυνον το πλοίον, ρίπτοντες τον σίτον εις την θάλασσαν. **39** Και ότε έγινεν ημέρα, δεν εγνωρίζον την γην, παρητήρουν όμως κόλπον τινά έχοντα αιγιαλόν, εις τον οποίον εβουλεύθησαν, αν ηδύνατο, να εξώσωσιν το πλοίον. **40** Και κόψαντες τας ακύρας, αφήκαν το πλοίον εις την θάλασσαν, λύσαντες ενταυτώ τους δεσμούς των πηδαλιών, και υψώσαντες τον αρτέμονα προς τον άνεμον, κατηυθύνοντο εις τον αιγιαλόν. **41** Περιπεσόντες δε εις τόπον, όπου συνήρχοντο δύο θάλασσαι, έρριψαν έξω το πλοίον, και η μεν πύρα εκάθησε και έμεινεν ασάλευτος, η δε πρύμνη διελύετο υπό της βίας των κυμάτων. **42** Εβουλεύθησαν δε οι στρατιώται να θανατώσωσι τους δεσμούς, διά να μη φύγη μηδείς κολυμβήσας. **43** Αλλ' ο εκατόνταρχος, θέλων να διασώση τον Παύλον, εμπόδισεν αυτούς από του σκοπού και προσέταξεν, όσοι ηδύνατο να κολυμβώσι να ριφθώσι πρώτοι και να εκβώσιν εις την γην, **44** οι δε λοιποί άλλοι μεν επί σανίδων, άλλοι δε επί τινών λειψάνων του πλοίου, και ούτω διεσώθησαν πάντες εις την γην.

28 Και αφού διεσώθησαν, τότε εγνωρίσαν ότι η νήσος ονομάζεται Μελίτη. **2** Οι δε βάρβαροι έδειξαν εις ημάς ου την τυχούσαν φιλανθρωπίαν· διότι ανάψαντες πυράν, υπεδέχθησαν πάντας ημάς διά την επικειμένην βροχήν και διά το ψύχος. **3** Ότε δε ο Παύλος, συσσωρεύσας πλήθος φρυγάνων, έβαλεν επί την πυράν, έχιδα εξελθούσα εκ της θερμότητος προσεκολλήθη εις την χείρα αυτού. **4** Ως δε είδον οι βάρβαροι το θηρίον κρεμόμενον εκ της χειρός αυτού, έλεγον προς αλλήλους· Βεβαίως φωνεύς είναι ο άνθρωπος ούτος, τον οποίον διασωθέντα εκ της θαλάσσης η θεία δίκη δεν αφήκε να ζη. **5** Και αυτός μεν απετίναξε το θηρίον εις το

πυρ και δεν έπαθεν ουδέν κακόν· 6 εκείνοι δε επρόσμενον ότι έμελλε να πρησθή ή εξαίφνης να πέση κάτω νεκρός. Αφού όμως επρόσμενον πολλήν ώραν και έβλεπον ότι ουδέν κακόν εγίνετο εις αυτόν, μεταβαλόντες στοχασμόν έλεγον ότι είναι Θεός. 7 Εις τα περίξ δε του τόπου εκείνου ήσαν κτήματα του πρώτου της νήσου ονομαζομένου Ποπλίου, όστις αναδεχθείς ημάς, εξένισε φιλοφρόνως τρεις ημέρας. 8 Συνέβη δε να ήναι κατάκειτος ο πατήρ του Ποπλίου, πάσχων πυρετόν και δυσεντεριάν· προς τον οποίον εισελθών ο Παύλος και προσευχηθείς, επέθεσεν επ' αυτόν τας χείρας και ίατρευσεν αυτόν. 9 Τούτου λοιπόν γενομένου και οι λοιποί, όσοι είχαν ασθεनेίας εν τη νήσω, προσήρχοντο και εθεραπεύοντο· 10 οίτινες και με τιμάς πολλές ετίμησαν ημάς και ότε εμελλομεν να αναχωρήσωμεν, εφωδίασαν με τα χρειώδη. 11 Μετά δε τρεις μήνας απεπλεύσαμεν επί πλοίου Αλεξανδρινού, με σημαίαν των Διοσκούρων, το οποίον είχε παραχειμάσει εν τη νήσω, 12 και φθάσαντες εις τας Συρακούσας, εμείναμεν τρεις ημέρας· 13 εκείθεν δε περιπλεύσαντες κατηντήσαμεν εις Ρήγιον, και μετά μίαν ημέραν, πνεύσαντος νότου, την δευτέραν ημέραν ήλθομεν εις Ποτιόλους· 14 όπου ευρόντες αδελφούς, παρεκαλέσθημεν να μείνωμεν παρ' αυτοίς επτά ημέρας, και ούτως ήλθομεν εις την Ρώμην. 15 Εκείθεν δε ακούσαντες οι αδελφοί τα περί ημών, εξήλθον εις απάντησιν ημών έως του Αππίου Φόρου και των Τριών Ταβερνών, τους οποίους ιδών ο Παύλος, ηυχάριστησε τον Θεόν και έλαβε θάρρος. 16 Ότε δε ήλθομεν εις Ρώμην, ο εκατόνταρχος παρέδωκε τους δεσμίους εις τον στρατοπεδάρχη· εις τον Παύλον όμως συνεχωρήθη να μένη καθ' εαυτόν μετά του στρατιώτου, όστις εφύλαττεν αυτόν. 17 Μετά δε τρεις ημέρας συνεκάλεσεν ο Παύλος τους όντας των Ιουδαίων πρώτους· και αφού συνήλθον, έλεγε προς αυτούς· Άνδρες αδελφοί, εγώ ουδέν εναντίον πράξας εις τον λαόν ή εις τα έθιμα τα πατρώα, παρεδόθην εξ Ιεροσολύμων δέσμιος εις τας χείρας των Ρωμαίων· 18 οίτινες αφού με ανέκριναν, ήθελον να με απολύσωσι, διότι ουδεμία αιτία θανάτου υπήρχεν εν εμοί. 19 Επειδή δε αντέλεγον οι Ιουδαίοι, ηναγκάσθη να επικαλεσθώ τον Καίσαρα, ουχι ως έχων να κατηγορήσω κατά τι το έθνος μου. 20 Διά ταύτην λοιπόν την αιτίαν σας εκάλεσα, διά να σας ίδω και ομιλήσω· διότι ένεκα της ελπίδος του Ισραήλ φορώ ταύτην την άλυσιν. 21 Οι δε είπον προς αυτόν· Ημείς ούτε γράμματα ελάβομεν περί σου από της Ιουδαίας, ούτε ελθών τις εκ των αδελφών απήγγειλεν ή ελάλησέ τι κακόν περί σου. 22 Επιθυμούμεν δε να ακούσωμεν παρά σου τι φρονείς διότι περί της αιρέσεως ταύτης είναι γνωστόν εις ημάς ότι πανταχού αντιλέγεται. 23 Και αφού διώρισαν εις αυτόν ημέραν, ήλθον προς αυτόν πολλοί εις το κατάλυμα, εις τους οποίους εξέθεσε διά μαρτυριών την βασιλείαν του Θεού και έπειθεν αυτούς εις τα περί του Ιησού από τε του νόμου του Μωϋσέως και των προφητών από πρωί έως εσπέρας. 24 Και άλλοι μεν επείθοντο εις τα λεγόμενα, άλλοι δε ηπίστουν. 25 Ασύμφωνοι δε όντες προς αλλήλους ανεχώρουν, αφού ο Παύλος είπεν ένα λόγον, ότι καλώς ελάλησε το Πνεύμα το Άγιον προς τους πατέρας ημών διά Ησαΐου του προφήτου, 26 λέγον· Ύπαγε προς τον λαόν τούτον και ειπέ· Με την ακοήν θέλετε ακούσει και δεν θέλετε εννοήσει, και βλέποντες θέλετε ιδεί και δεν θέλετε καταλάβει· 27 διότι επαχύνθη η καρδιά του λαού τούτου, και με τα ώτα βαρέως ήκουσαν και τους οφθαλμούς αυτών έκλεισαν, μήποτε ίδωσι με τους οφθαλμούς και ακούσωσι με τα ώτα και νοήσωσι με την καρδίαν και επιστρέψωσι, και ίατρεύσω αυτούς. 28 Γνωστόν λοιπόν έστω

εις εσάς ότι εις τα έθνη απεστάλη το σωτήριον του Θεού, αυτοί και θέλουσιν ακούσει. 29 Και αφού είπε ταύτα ανεχώρησαν οι Ιουδαίοι έχοντες πολλήν συζήτησιν προς αλλήλους. 30 Έμεινε δε ο Παύλος δύο ολόκληρα έτη εν ιδιαίτερα μισωτή οικία και εδέχετο πάντας τους ερχομένους προς αυτόν, 31 κηρύττων την βασιλείαν του Θεού και διδάσκων μετά πάσης παρρησίας ακωλύτως τα περί του Κυρίου Ιησού Χριστού.

Προς Ρωμαίους

1 Παύλος, δούλος Ιησού Χριστού, προσκεκλημένος απόστολος, κευχωρισμένος διά του ευαγγελίου του Θεού, **2** το οποίον προϋπεσχήθη διά των προφητών αυτού εν ταις αγίαις γραφαίς, **3** περί του Υιού αυτού, όστις εγεννήθη εκ σπέρματος Δαβίδ κατά σάρκα, **4** και απεδείχθη Υιός Θεού εν δυνάμει κατά το πνεύμα της αγιωσύνης διά της εκ νεκρών αναστάσεως, Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών, **5** διά του οποίου ελάβομεν χάριν και αποστολήν εις υποχώρη πίστεως πάντων των εθνών υπέρ του ονόματος αυτού, **6** μεταξύ των οποίων είσθε και σεις προσκεκλημένοι του Ιησού Χριστού, **7** προς πάντας τους όντας εν Ρώμη αγαπητούς του Θεού, προσκεκλημένους αγίους, χάρις είη υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **8** Πρώτον μεν ευχαριστώ τον Θεόν μου διά Ιησού Χριστού υπέρ πάντων υμών, διότι η πίστις σας κηρύττεται εν όλω τω κόσμω. **9** Επειδή μάρτυς μου είναι ο Θεός, τον οποίον λατρεύω διά του πνευμάτός μου εν τω ευαγγελίω του Υιού αυτού, ότι αδιαλείπτως σας ενθυμούμαι, **10** δέομενος πάντοτε εν ταις προσευχαίς μου να αξιωθώ ήδη ποτέ διά του θελήματος του Θεού να έλθω προς εσάς. **11** Διότι επιποθώ να σας ίδω, διά να σας μεταδώσω χάρισμά τι πνευματικόν προς στήριξιν υμών, **12** τούτο δε είναι, το να συμπαραηορηθώ μεταξύ σας διά της κοινής πίστεως υμών τε και εμού. **13** Δεν θέλω δε να αγνοήτε, αδελφοί, ότι πολλάκις εμελέτησα να έλθω προς εσάς, εμποδίσθην όμως μέχρι τούδε, διά να απολαύσω καρπόν τινά και μεταξύ σας, καθώς και μεταξύ των λοιπών εθνών. **14** Χρεώστης είμαι προς Ελληνάς τε και βαρβάρους, σοφούς τε και ασόφους. **15** ούτω πρόθυμος είμαι το κατ' εμέ να κηρύξω το ευαγγέλιον και προς εσάς τους εν Ρώμη. **16** Διότι δεν αισχύνομαι το ευαγγέλιον του Χριστού· επειδή είναι δύναμις Θεού προς σωτηρίαν εις πάντα τον πιστευόντα Ιουδαίων τε, πρώτων και Έλληνην. **17** Διότι δι' αυτού αποκαλύπτεται η δικαιοσύνη του Θεού εκ πίστεως εις πίστιν, καθώς είναι γεγραμμένον· Ο δε δίκαιος θέλει ζήσει εκ πίστεως. **18** Διότι οργή Θεού αποκαλύπτεται απ' ουρανού επί πάσαν ασέβειαν και αδικίαν ανθρώπων, οίτινες κατακρατούσι την αλήθειαν εν αδικία. **19** Επειδή ό, τι δύναται να γνωρισθή περί Θεού είναι φανερόν εν αυτοίς, διότι ο Θεός εφανέρωσε τούτο προς αυτούς. **20** Επειδή τα άορα αυτού βλέπονται φανερώς από κτίσεις κόσμου νοούμενα διά των ποιημάτων, η τε αϊδιος αυτού δύναμις και η θεϊότης, ώστε αυτοί είναι αναπολόγητοι. (αϊδιος g126) **21** Διότι γνωρίσαντες τον Θεόν, δεν εδόξασαν ως Θεόν ουδέ ευχαρίστησαν, αλλ' εματαιώθησαν εν τοις διαλογισμοίς αυτών, και εσκοτίσθη η ασύνετος αυτών καρδιά· **22** λέγοντες ότι είναι σοφοί εμωράνθησαν, **23** και ήλλαξαν την δόξαν του αφάρτου Θεού εις ομοίωμα εικόνας φαρτού ανθρώπου και πετεινών και τετραπόδων και ερπετών. **24** Διά τούτο και παρέδωκεν αυτούς ο Θεός διά των επιθυμιών των καρδιών αυτών εις ακαθαρσίαν, ώστε να ατιμάζονται τα σώματα αυτών μεταξύ αυτών. **25** Οίτινες μετήλλαξαν την αλήθειαν του Θεού εις το ψεύδος, και εσεβάσθησαν και ελάτρευσαν την κτίσιν μάλλον παρά τον κτίσαντα, όστις είναι ευλογητός εις τους αιώνας αμήν. (αϊών g165) **26** Διά τούτο παρέδωκεν αυτούς ο Θεός εις πάθη ατιμίας· διότι και αι γυναίκες αυτών μετήλλαξαν την φυσικήν χρήσιν εις την παρά φύσιν· **27** ομοίως δε και οι άνδρες, αφήσαντες την φυσικήν χρήσιν της γυναικός, εξεκαύθησαν εις την επιθυμίαν αυτών προς αλλήλους, πράττοντες την ασχημοσύνην άρσενας εις

άρσενας και απολαμβάνοντες εις εαυτούς την πρόπουσαν αντιμισθίαν της πλάνης αυτών. **28** Και καθώς απεδοκίμασαν το να έχωσιν επίγνωσιν του Θεού, παρέδωκεν αυτούς ο Θεός εις αδόκιμον νούν, ώστε να πράττωσι τα μη πρόποντα, **29** πλήρεις όντες πάσης αδικίας, πορνείας, πονηρίας, πλεονεξίας, κακίας, γέμοντες φθόνου, φόνου, έριδος, δόλου, κακοηθείας· **30** ψιθυριστάι, κατάλαλοι, μισόθεοι, υβριστάι, υπερήφανοι, αλαζόνες, εφευρέται κακών, απειθείς εις τους γονείς, **31** ασύνετοι, παραβάται συνθηκών, άσπλαγχοι, αδιάλλακτοι, ανελεήμονες· **32** οίτινες ενώ γνωρίζουσι την δικαιοσύνην του Θεού, ότι οι πράττοντες τα τοιαύτα είναι άξιοι θανάτου, ουχί μόνον πράττουσιν αυτά, αλλά και συνευδοκούσιν εις τους πράττοντας.

2 Διά τούτο αναπολόγητος είσαι, ω άνθρωπε, πας όστις κρίνει· διότι εις ό, τι κρίνει τον άλλον, σεαυτόν κατακρίνει· επειδή τα αυτά πράττει εις σου ο κρίνων. **2** Εξεύρομεν δε ότι η κρίσις του Θεού είναι κατά αλήθειαν εναντίον των πραττόντων τα τοιαύτα. **3** Και νομίζεις τούτο, ω άνθρωπε, συ ο κρίνων τους πράττοντας τα τοιαύτα και πράττων αυτά, ότι θέλεις εκφύγει την κρίσιν του Θεού; **4** Η καταφρονείς τον πλούτον της χρηστότητος αυτού και της υπομονής και της μακροθυμίας, αγνοών ότι η χρηστότης του Θεού σε φέρει εις μετάνοιαν; **5** διά δε την σκληρότητά σου και αμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις εις σεαυτόν οργήν εν τη ημέρα της οργής και της αποκαλύψεως της δικαιοκρισίας του Θεού, **6** όστις θέλει αποδώσει εις έκαστον κατά τα έργα αυτού, **7** εις μεν τους ζητούντας δι' υπομονής έργου αγαθού, δόξαν και τιμήν και αφαρσίαν ζωήν αιώνιον, (αϊώνιος g166) **8** εις δε τους φιλονεικούς και απειθούσιν μεν εις την αλήθειαν, πειθομένους δε εις την αδικίαν θέλει είσθαι θυμός και οργή, **9** θλίψις και στενοχωρία επί πάσαν ψυχήν ανθρώπου του εργαζομένου του κακών, Ιουδαίου τε πρώτον και Ελληνος· **10** δόξα δε και τιμή και ειρήνη εις πάντα τον εργαζόμενον το αγαθόν, Ιουδαίων τε πρώτων και Ελληνα· **11** επειδή δεν είναι προσωποληψία παρά τω Θεώ. **12** Διότι όσοι ημάτησαν χωρίς νόμου, θέλουσι και απολεσθή χωρίς νόμου· και όσοι ημάτησαν υπό νόμον, θέλουσι κριθή διά νόμου. **13** Διότι δεν είναι δίκαιοι παρά τω Θεώ οι ακροατάι του νόμου, αλλ' οι εκτελεσταί του νόμου θέλουσι δικαιωθή. **14** Επειδή όταν οι εθνικοί οι μη έχοντες νόμον πράττωσιν εκ φύσεως τα του νόμου, ούτοι νόμον μη έχοντες είναι νόμος εις εαυτούς, **15** οίτινες δεικνύουσι το έργον του νόμου γεγραμμένον εν ταις καρδίαις αυτών, έχοντες συμμαρτυρούσαν την συνείδησιν αυτών και τους λογισμούς κατηγορούντας ή και απολογουμένους μεταξύ αλλήλων, **16** εν τη ημέρα ότε θέλει κρίνει ο Θεός τα κρυπτά των ανθρώπων διά του Ιησού Χριστού κατά το ευαγγέλιόν μου. **17** Ιδού, συ επονομάζεσαι Ιουδαίος και επαναπαύεσαι εις τον νόμον και καυχάσαι εις τον Θεόν, **18** και γνωρίζεις το θέλημα αυτού και διακρίνεις τα διαφέροντα, διδασκόμενος υπό του νόμου, **19** και έχεις πεποιθήσιν εις σεαυτόν ότι είσαι οδηγός τυφλών, φως των εν σκότει, **20** παιδεύτης αφρόνων, διδάσκαλος νηπίων, έχων τον τύπον της γνώσεως και της αληθείας εν τω νόμω. **21** Ο διδάσκων λοιπόν άλλον σεαυτόν δεν διδάσκει; ο κηρύττων να μη κλέπτωσι κλέπτεις; **22** ο λέγων να μη μοιχεύωσι μοιχεύεις; ο βδελυττόμενος τα είδωλα ιεροσυλείς; **23** ο καυχόμενος εις τον νόμον, ατιμάζει τον Θεόν διά της παραβάσεως του νόμου; **24** Διότι το όνομα του Θεού εξ αιτίας σας βλασφημείται μεταξύ των εθνών, καθώς είναι γεγραμμένον. **25** Επειδή ωφελεί μεν η περιτομή, εάν εκτελής τον νόμον· εάν όμως ήσαι παραβάτης του

νόμου, η περιτομή σου έγεινε ακροβυστία. **26** Εάν λοιπόν ο απερίτμητος φυλάττει τα διατάγματα του νόμου, η ακροβυστία αυτού δεν θέλει λογισθή αντί περιτομής; **27** και ο εκ φύσεως απερίτμητος, εκτελών τον νόμον, θέλει κρίνει σε όστις, έχων το γράμμα του νόμου και την περιτομήν, είσαι παραβάτης του νόμου. **28** Διότι Ιουδαίος δεν είναι ο εν τω φανερώ Ιουδαίος, ουδέ περιτομή η εν τω φανερώ η γινομένη εν σαρκί, **29** αλλ' Ιουδαίος είναι ο εν τω κρυπτώ Ιουδαίος, και περιτομή η της καρδιάς κατά πνεύμα, ουχί κατά γράμμα, του οποίου ο έπαινος είναι ουχί εξ ανθρώπων, αλλ' εκ του Θεού.

3 Τις λοιπόν η υπεροχή του Ιουδαίου, ή τις η ωφέλεια της περιτομής; **2** Πολλή κατά πάντα τρόπον. Πρώτον μεν διότι εις τους Ιουδαίους ενεπιστεύθησαν τα λόγια του Θεού. **3** Επειδή αν τίνες δεν είπιστευσαν, α τ εκ τουτου; μήπως η απιστία αυτών θέλει καταργήσει την πίστιν του Θεού; **4** Μη γένοιτο. Αλλ' έστω ο Θεός αληθής, πας δε άνθρωπος ψεύστης, καθώς είναι γεγραμμένον· Διά να δικαιωθής εν τοις λόγοις σου και να νικήσης, όταν κρίνησαι. **5** Εάν δε η αδικία ημών δεικνύη την δικαιοσύνην του Θεού, τι θέλομεν ειπέι; μήπως είναι άδικος ο Θεός ο επιφέρων την οργήν; ως άνθρωπος λαλώ. **6** Μη γένοιτο επειδή πως θέλει κρίνει ο Θεός τον κόσμον; **7** Διότι εάν η αλήθεια του Θεού περίσσευσε προς δόξαν αυτού διά του εμού ψεύσματος, διά τι πλέον εγώ κρίνομαι ως αμαρτωλός, **8** και καθώς βλασφημούμεθα και καθώς κηρύττουσί τίνες, ότι ημείς λέγομεν, Διά τι να μη πράττωμεν τα κακά, διά να έλθωσι τα αγαθά; των οποίων η κατάκρισις είναι δικαία. **9** Τι λοιπόν; υπερέχομεν των εθνικών; Ουχί βεβαίως διότι προεξηλέξαμεν Ιουδαίους τε και Έλληνας, ότι είναι πάντες υπό αμαρτίαν, **10** καθώς είναι γεγραμμένον· Ότι δεν υπάρχει δικαίος ουδέ εις, **11** δεν υπάρχει τις έχων σύνεισιν· δεν υπάρχει τις εκζητών τον Θεόν. **12** Πάντες εξέκλιναν, ομού εξηχειρώθησαν· δεν υπάρχει ο πράττων αγαθόν, δεν υπάρχει ουδέ εις. **13** Τάφος ανεώνημος είναι ο λάρυγξ αυτών, με τας γλώσσας αυτών ελάλουν δόλια· φαρμάκιον ασπίδων είναι υπό τα χείλη αυτών· **14** των οποίων το στόμα γέμει κατάρας και πικρίας· **15** οι πόδες αυτών είναι ταχείς εις το να χύσωσιν αίμα· **16** ερήμωσις και τλαιπωρία εν ταις οδοίς αυτών, **17** και οδόν ειρήνης δεν εγνωρίσαν. **18** Δεν είναι φόβος Θεού έμπροσθεν των οφθαλμών αυτών. **19** Εξεύρομεν δε ότι όσα λέγει ο νόμος λαλει προς τους υπό τον νόμον, διά να εμφραχθή παν στόμα και να γείνη πας ο κόσμος υπόδικος εις τον Θεόν, **20** διότι εξ έργων νόμου δεν θέλει δικαιωθή ουδεμία σαρξ ενώπιον αυτού· επειδή διά του νόμου γίνεται η γνώρισις της αμαρτίας. **21** Τώρα δε χωρίς νόμου η δικαιοσύνη του Θεού εφανερώθη, μαρτυρούμένη υπό του νόμου και των προφητών, **22** δικαιοσύνη δε του Θεού διά πίστεως Ιησού Χριστού εις πάντας και επί πάντας τους πιστεύοντας· διότι δεν υπάρχει διαφορά· **23** επειδή πάντες ήμαρτον και υστερούνται της δόξης του Θεού, **24** δικαιούνται δε δωρεάν με την χάριν αυτού διά της απολυτρόσεως της εν Χριστώ Ιησού, **25** τον οποίον ο Θεός πρόθετο μέσον εξλιείσεως διά της πίστεως εν τω αίματι αυτού, προς φανέρωσιν της δικαιοσύνης αυτού διά την άφεσιν των προγενομένων αμαρτημάτων διά της μακροθυμίας του Θεού, **26** προς φανέρωσιν της δικαιοσύνης αυτού εν τω παρόντι καιρώ, διά να ήναι αυτός δικαίος και να δικαιή τον πιστεύοντα εις τον Ιησούν. **27** Που λοιπόν η καύχησις; Εκλείσθη έξω. Διά ποίου νόμου; των έργων; Ουχί, αλλά διά του νόμου της πίστεως. **28** Συμπεραίνομεν λοιπόν ότι ο άνθρωπος δικαιούται διά της πίστεως χωρίς των έργων του νόμου. **29** Ή των Ιουδαίων μόνον είναι ο Θεός; Ουχί δε

και των εθνών; Ναι, και των εθνών, **30** επειδή εις είναι ο Θεός όστις θέλει δικαιώσει την περιτομήν εκ πίστεως και την ακροβυστίαν διά της πίστεως. **31** Νόμον λοιπόν καταργούμεν διά της πίστεως; μη γένοιτο, αλλά νόμον συνιστώμεν.

4 Τι λοιπόν θέλομεν ειπέι ότι απήλαυσε Αβραάμ ο πατήρ ημών κατά σάρκα; **2** Διότι εάν ο Αβραάμ εδικαιώθη εκ των έργων, έχει καύχημα, αλλ' ουχί ενώπιον του Θεού. **3** Επειδή τι λέγει η γραφή; Και είπιστευσε Αβραάμ εις τον Θεόν, και ελογίσθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην. **4** Εις δε τον εργαζόμενον ο μισθός δεν λογίζεται ως χάρις, αλλ' ως χρέος· **5** εις τον μη εργαζόμενον όμως, πιστεύοντα δε εις τον δικαιούοντα τον ασεβή, η πίστις αυτού λογίζεται εις δικαιοσύνην, **6** καθώς και ο Δαβίδ λέγει τον μακαρισμόν του ανθρώπου, εις τον οποίον ο Θεός λογίζεται δικαιοσύνην, χωρίς έργων· **7** Μακάριοι εκείνοι, των οποίων συνεχωρήθησαν αν ανομιαί και των οποίων εσεκπέδησαν αι αμαρτίαι· **8** μακάριος ο άνθρωπος, εις τον οποίον ο Κύριος δεν θέλει λογίεσθαι αμαρτίαν. **9** Ούτος λοιπόν ο μακαρισμός γίνεται διά τους περιτετημένους ή και διά τους απερίτμητους; διότι λέγομεν ότι η πίστις ελογίσθη εις τον Αβραάμ εις δικαιοσύνην. **10** Πως λοιπόν ελογίσθη; ότε ήτο εν περιτομή ή εν ακροβυστία; Ουχί εν περιτομή αλλ' εν ακροβυστία· **11** και έλαβε το σημείον της περιτομής, σφραγίδα της δικαιοσύνης της εκ πίστεως της εν τη ακροβυστία, διά να ήναι αυτός πατήρ πάντων των πιστευόντων ενώ υπάρχουσιν εν τη ακροβυστία, διά να λογισθή και εις αυτούς η δικαιοσύνη, **12** και πατήρ της περιτομής, ουχί μόνον εις τους περιτετημένους, αλλά και εις τους περιπατούντας εις τα ίχνη της πίστεως του πατρός ημών Αβραάμ της εν τη ακροβυστία. **13** Επειδή η επαγγελία προς τον Αβραάμ ή προς το σπέρμα αυτού, ότι έμελλε να ήναι κληρονόμος του κόσμου, δεν έγεινε διά του νόμου, αλλά διά της δικαιοσύνης της εκ πίστεως. **14** Διότι εάν ήναι κληρονόμοι οι εκ του νόμου, η πίστις εματαιώθη και κατηργήθη η επαγγελία· **15** επειδή ο νόμος επιφέρει οργήν· διότι όπου δεν υπάρχει νόμος, ουδέ παράβασις υπάρχει. **16** Διά τούτο εκ πίστεως η κληρονομία, διά να ήναι κατά χάριν, ώστε η επαγγελία να ήναι βεβαία εις άπαν το σπέρμα, ουχί μόνον το εκ του νόμου, αλλά και το εκ της πίστεως του Αβραάμ, όστις είναι πατήρ πάντων ημών, **17** καθώς είναι γεγραμμένον, ότι πατέρα πολλών εθνών σε κατέστησα, ενώπιον του Θεού εις τον οποίον είπιστευσε, τον ζωοποιούντος τους νεκρούς και καλούντος τα μη όντα ως όντα· **18** όστις καιίτοι μη έχων ελπίδα είπιστευσε επ' ελπίδι, ότι έμελλε να γείνη πατήρ πολλών εθνών κατά το λαληθέν· Ούτω θέλει είσθαι το σπέρμα σου· **19** και μη ασθενήσας κατά την πίστιν δεν εσυλλογίσθη το σώμα αυτού ότι ήτο ήδη νεκρωμένον, εκατονταετής περίπου ων, και την νέκρωσιν της μήτρας της Σάρρας· **20** ουδέ εδίστασεν εις την επαγγελίαν του Θεού διά της απιστίας, αλλ' ενεδυναμώθη εις την πίστιν, δοξάσας τον Θεόν, **21** και πεποιθώς ότι εκείνο, του οποίον υπεσχέθη, είναι δυνατός και να εκτελέση. **22** Διά τούτο και ελογίσθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην. **23** Δεν εγράφη δε δι' αυτόν μόνον, ότι ελογίσθη εις αυτόν, **24** αλλά και δι' ημάς, εις τους οποίους μέλλει να λογισθή, τους πιστεύοντας εις τον αναστήσαντα εκ νεκρών Ιησούν τον Κύριον ημών, **25** όστις παρεδόθη διά τας αμαρτίας ημών και ανέστη διά την δικαιοσύνην ημών.

5 Δικαιωθέντες λοιπόν εκ πίστεως, έχομεν ειρήνην προς τον Θεόν διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **2** διά του οποίου ελάβομεν και την είσοδον διά της πίστεως εις την

χάριν ταύτην, εις την οποίαν ιστάμεθα και καυχώμεθα εις την ελπίδα της δόξης του Θεού. **3** Και ουχί μόνον τούτου, αλλά και καυχώμεθα εις τας θλίψεις, γινώσκοντες ότι θλίψις εργάζεται υπομονήν, **4** η δε υπομονή δοκιμήν, η δε δοκιμή ελπίδα, **5** η δε ελπίς δεν καταιοχύνει, διότι αγάπη του Θεού είναι εκκεχυμένη εν ταις καρδίαις ημών διά Πνεύματος Αγίου του δοθέντος εις ημάς. **6** Επειδή ο Χριστός, ότε ήμεθα έτι ασθενείς, απέθανε κατά τον ωρισμένον καιρόν υπέρ των ασεβών. **7** Διότι μόλις υπέρ δικαίου θέλει αποθάνει τις· επειδή υπέρ του αγαθού ίσως και τολμά τις να αποθάνη· **8** αλλ' ο Θεός δεικνύει την εαυτού αγάπην εις ημάς, διότι ενώ ημείς ήμεθα έτι αμαρτωλοί, ο Χριστός απέθανεν υπέρ ημών. **9** Πολλά μάλλον λοιπόν αφού edικαιώθημεν τώρα διά του αίματος αυτού, θέλομεν σωθή από της οργής δι' αυτού. **10** Διότι εάν εχθροί όντες εφιλιώθημεν με τον Θεόν διά του θανάτου του Υιού αυτού, πολλώ, μάλλον φιλιωθέντες θέλομεν σωθή διά της ζωής αυτού· **11** και ουχί μόνον τούτου, αλλά και καυχώμενοι εις τον Θεόν διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, διά του οποίου ελάβομεν τώρα την φιλίωσιν. **12** Διά τούτου καθώς δι' ενός ανθρώπου η αμαρτία εισήλθεν εις τον κόσμον και διά της αμαρτίας ο θάνατος, και ούτω διήλθεν ο θάνατος εις πάντας ανθρώπους, επειδή πάντες ήμαρτον· **13** διότι μέχρι του νόμου ήτο εν τω κόσμω η αμαρτία, αμαρτία όμως δεν λογίζεται όταν δεν ήναι νόμος· **14** αλλ' εβασίλευσεν ο θάνατος από Αδάμ μέχρι Μωϋσέως και επί τους μη αμαρτήσαντας κατά την ομοιότητα της παραβάσεως του Αδάμ, όστις είναι τύπος του μέλλοντος. **15** Πλην δεν είναι καθώς το αμάρτημα, ούτω και το χάρισμα· διότι αν διά το αμάρτημα του ενός απέθανον οι πολλοί, πολύ περισσότερον η χάρις του Θεού και η δωρεά διά της χάριτος του ενός ανθρώπου Ιησού Χριστού επείσευσεν εις τους πολλούς. **16** Και η δωρεά δεν είναι καθώς η δι' ενός αμαρτήσαντος γενομένη κατάκρισις· διότι η κρίσις εκ του ενός έγεινεν εις κατάκρισιν των πολλών, το δε χάρισμα εκ πολλών αμαρτημάτων έγεινεν εις δικαίωσιν. **17** Διότι αν και διά το αμάρτημα του ενός ο θάνατος εβασίλευσε διά του ενός, πολύ περισσότερον οι λαμβάνοντες την αφθονίαν της χάριτος και της δωρεάς της δικαιοσύνης θέλουσι βασιλεύσει εν ζωή διά του ενός Ιησού Χριστού. **18** Καθώς λοιπόν δι' ενός αμαρτήματος ήλθε κατάκρισις εις πάντας ανθρώπους, ούτω και διά μιας δικαιοσύνης ήλθεν εις πάντας ανθρώπους δικαίωσις εις ζωήν. **19** Διότι καθώς διά της παρακοής του ενός ανθρώπου οι πολλοί κατεστάθησαν αμαρτωλοί, ούτω και διά της υπακοής του ενός οι πολλοί θέλουσι κατασταθή δίκαιοι. **20** Πареισήλθε δε ο νόμος διά να περισέυση το αμάρτημα. Και όπου επείσευσεν η αμαρτία, υπερεπείσευσεν η χάρις, **21** ίνα καθώς εβασίλευσεν η αμαρτία διά του θανάτου, ούτω και η χάρις βασιλεύση διά της δικαιοσύνης εις ζωήν αιώνιον διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. (αϊθίνιος g166)

6 Τι λοιπόν θέλομεν ειπεί; θέλομεν επιμένει εν τη αμαρτία, διά να περισέυση η χάρις; **2** Μη γένοιτο· ημείς, οίτινες απεθάνομεν κατά την αμαρτίαν, πως θέλομεν ζήσκει πλέον εν αυτή; **3** Η αγνοείτε ότι όσοι εβαπτίσθημεν εις Χριστόν Ιησούν, εις τον θάνατον αυτού εβαπτίσθημεν; **4** Συνετάφημεν λοιπόν μετ' αυτού διά του βαπτίσματος εις τον θάνατον, ίνα καθώς ο Χριστός ανέστη εκ νεκρών διά της δόξης του Πατρός, ούτω και ημείς περιπατήσωμεν εις νέαν ζωήν. **5** Διότι εάν εγεινάμεν σύμφυτοι με αυτόν κατά την ομοιότητα του θανάτου αυτού, θέλομεν είσθαι και κατά την ομοιότητα της αναστάσεως, **6** τούτου γινώσκοντες, ότι ο παλαιός ημών άνθρωπος συνεσταυρώθη, διά να καταργηθή το σώμα της

αμαρτίας, ώστε να μη ήμεθα πλέον δούλοι της αμαρτίας· **7** διότι ο αποθανών ηλευθερώθη από της αμαρτίας. **8** Εάν δε απεθάνομεν μετά του Χριστού, πιστεύομεν ότι και θέλομεν συζήσει μετ' αυτού, **9** γινώσκοντες ότι ο Χριστός αναστάς εκ νεκρών δεν αποθνήσκει πλέον, θάνατος αυτόν δεν κυριεύει πλέον. **10** Διότι καθ' ο απέθανεν, απέθανεν άπας διά την αμαρτίαν, αλλά καθ' ο ζη, ζη εις τον Θεόν. **11** Ούτω και σεις φρονείτε εαυτούς ότι είσθε νεκροί μεν κατά την αμαρτίαν, ζώντες δε εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. **12** Ας μη βασιλεύη λοιπόν η αμαρτία εν τω θνητώ υμών σώματι, ώστε κατά τας επιθυμίας αυτού να υπακούητε εις αυτήν, **13** μηδέ παριστάνετε τα μέλη σας όπλα αδικίας εις την αμαρτίαν, αλλά παραστήσατε εαυτούς εις τον Θεόν ως ζώντας εκ νεκρών, και τα μέλη σας όπλα δικαιοσύνης εις τον Θεόν. **14** Διότι η αμαρτία δεν θέλει σας κυριεύσει· επειδή δεν είσθε υπό νόμον, αλλ' υπό χάριν. **15** Τι λοιπόν; θέλομεν αμαρτήσκει διότι δεν είμεθα υπό νόμον, αλλ' υπό χάριν; μη γένοιτο. **16** Δεν εξεύρετε ότι εις όντια παριστάνετε εαυτούς δούλους προς υπακοήν, είσθε δούλοι εκείνου εν του οποίου υπακούετε, η της αμαρτίας προς θάνατον ή της υπακοής προς δικαιοσύνην; **17** Χάρις όμως εις τον Θεόν, διότι υπήρχετε δούλοι της αμαρτίας, πλην υπηκούσατε εκ καρδίας εις τον τύπον της διδαχής, εις τον οποίον παρεδόθητε, **18** ελευθερωθέντες δε από της αμαρτίας, εδουλώθητε εις την δικαιοσύνην· **19** ανθρωπίνως λέγω διά την ασθένειαν της σαρκός σας. Διότι καθώς παρεστήσατε τα μέλη σας δούλα εις την ακαθαρσίαν και εις την ανομίαν προς την ανομίαν, ούτω τώρα παραστήσατε τα μέλη σας δούλα εις την δικαιοσύνην προς αγιασμόν. **20** Διότι ότε υπήρχετε δούλοι της αμαρτίας, υπήρχετε ελεύθεροι από της δικαιοσύνης. **21** Τίνα λοιπόν καρπόν είχετε τότε εξ εκείνων των έργων, διά τα οποία τώρα αισχύνεσθε; διότι το τέλος εκείνων είναι θάνατος. **22** Αλλά τώρα ελευθερωθέντες από της αμαρτίας και δουλωθέντες εις τον Θεόν, έχετε τον καρπόν σας εις αγιασμόν, το δε τέλος ζωήν αιώνιον. (αϊθίνιος g166) **23** Διότι ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος, το δε χάρισμα του Θεού ζωή αιώνιος διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. (αϊθίνιος g166)

7 Η αγνοείτε, αδελφοί, διότι λαλώ προς γινώσκοντας τον νόμον, ότι ο νόμος έχει κυριότητα επί του ανθρώπου επ' όσον χρόνον ζη; **2** Διότι η ύπανδρος γυνή είναι δεδεμένη διά του νόμου με τον άνδρα ζώντα· εάν δε αποθάνη ο άνήρ, απαλλάττεται από του νόμου του άνδρός. **3** Άρα λοιπόν εάν ζώντος του άνδρός συζευχθή με άλλον άνδρα, θέλει είσθαι μοιχαλίς· εάν όμως αποθάνη ο άνήρ, είναι ελευθερά από του νόμου, ώστε να μη ήναι μοιχαλίς εάν συζευχθή με άλλον άνδρα. **4** Λοιπόν, αδελφοί μου, και σεις εθανατώθητε ως προς τον νόμον διά του σώματος του Χριστού, διά να συζευχθήτε με άλλον, τον αναστάντα εκ νεκρών, διά να καρποφορήσωμεν εις τον Θεόν. **5** Διότι ότε ήμεθα εν τη σαρκί, τα πάθη των αμαρτιών τα διά του νόμου ενεργούντο εν ταις μέλεισιν ημών, διά να καρποφορήσωμεν εις τον θάνατον· **6** τώρα όμως απηλλάχθημεν από του νόμου, αποθανόντος εκείνου, υπό του οποίου εκρατούμεθα, διά να δουλεύωμεν κατά το νέον πνεύμα και ουχί κατά το παλαιόν γράμμα. **7** Τι λοιπόν θέλομεν ειπεί; ο νόμος είναι αμαρτία; Μη γένοιτο. Αλλά την αμαρτίαν δεν εγνώρισα, ειμή διά του νόμου· διότι και την επιθυμίαν δεν ήβελον γνωρίσει, εάν ο νόμος δεν έλεγε· Μη επιθυμήσκει. **8** Αφορμήν δε λαβούσα η αμαρτία διά της εντολής, εγέννησεν εν εμοί πάσαν επιθυμίαν· διότι χωρίς του νόμου η αμαρτία είναι νεκρά. **9** Και εγώ έζων ποτέ χωρίς νόμου· αλλ' ότε ήλθεν η

εντολή, ανέζησεν αμαρτία, εγώ δε απέθανον· **10** και η εντολή, ήτις εδόθη προς ζωήν, αυτή ευρεθή εν εμοί προς θάνατον. **11** Διότι η αμαρτία, λαβούσα αφορμήν διά της εντολής, με εξηπάτησε και δι' αυτής με εθανάτωσεν. **12** Όστε ο μεν νόμος είναι άγιος, και η εντολή αγία και δικαία και αγαθή. **13** το αγαθόν λοιπόν έγγεινεν εις εμέ θάνατος; μη γένοιτο. Αλλ' η αμαρτία, διά να φανεή αμαρτία, προξενούσα εις εμέ θάνατον διά του αγαθού, ώστε να γείνη καθ' υπερβολήν αμαρτωλός αμαρτία διά της εντολής. **14** Διότι εξεύρομεν ότι ο νόμος είναι πνευματικός· εγώ δε είμαι σαρκικός, πεπωλημένος υπό την αμαρτίαν. **15** Διότι εκείνο, το οποίον πράττω, δεν γνωρίζω· επειδή εκείνο το οποίον θέλω τούτο δεν πράττω, αλλ' εκείνο το οποίον μισώ τούτο πράττω. **16** Εάν δε εκείνο το οποίον δεν θέλω τούτο πράττω, συμφωνώ με τον νόμον, ότι είναι καλός. **17** Τώρα δε δεν πράττω πλέον τούτο εγώ, αλλ' η αμαρτία η κατοικούσα εν εμοί. **18** Διότι εξεύρω ότι δεν κατοικεί εν εμοί, τούτέστιν εν τη σαρκί μου, αγαθόν· επειδή το θέλειν πάρεστιν εις εμέ, το πράττειν όμως το καλόν δεν ευρίσκω· **19** διότι δεν πράττω το αγαθόν, το οποίον θέλω· αλλά το κακόν, το οποίον δεν θέλω, τούτο πράττω. **20** Εάν δε εγώ πράττω εκείνο το οποίον δεν θέλω, δεν εργάζομαι αυτό πλέον εγώ, αλλ' η αμαρτία η κατοικούσα εν εμοί. **21** Ευρίσκω λοιπόν τον νόμον τούτον ότι, ενώ εγώ θέλω να πράττω το καλόν, πάρεστιν εις εμέ το κακόν· **22** διότι ηδύνομαι μεν εις τον νόμον του Θεού κατά τον εσωτερικόν άνθρωπον, **23** βλέπω όμως εν τοις μέλεσί μου άλλον νόμον αντιμαχόμενον εις τον νόμον του νοός μου, και αιχμαλωτίζοντά με εις τον νόμον της αμαρτίας, τον όντα εν τοις μέλεσί μου. **24** Ταλαίπωρος άνθρωπος εγώ· τις θέλει με ελευθερώσει από του σώματος του θανάτου τούτου; **25** Ευχαριστώ εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. Άρα λοιπόν αυτός εγώ με τον νόμν μεν δουλεύω εις τον νόμον του Θεού, με την σάρκα δε εις τον νόμον της αμαρτίας.

8 Δεν είναι τώρα λοιπόν ουδεμία κατάκρισις εις τους εν Χριστώ, Ιησού, τους μη περιπατούντας κατά την σάρκα, αλλά κατά το πνεύμα. **2** Διότι ο νόμος του Πνεύματος της ζωής εν Χριστώ Ιησού με ηλευθέρωσεν από του νόμου της αμαρτίας και του θανάτου. **3** Επειδή το αδύνατον εις τον νόμον, καθότι ήτο ανίσχυρος διά της σαρκός, ο Θεός πέμψας εν εαυτού Υιόν με ομοίωμα σαρκός αμαρτίας και περί αμαρτίας, κατέκρινε την αμαρτίαν εν τη σαρκί, **4** διά να πληρωθή η δικαιοσύνη του νόμου εις ημάς τους μη περιπατούντας κατά την σάρκα, αλλά κατά το πνεύμα· **5** διότι οι ζώντες κατά την σάρκα τα της σαρκός φρονούσιν, οι δε κατά το πνεύμα τα του πνεύματος. **6** Επειδή το φρόνημα της σαρκός είναι θάνατος, το δε φρόνημα του πνεύματος ζωή και ειρήνη· **7** διότι το φρόνημα της σαρκός είναι έχθρα εις τον Θεόν· επειδή εις τον νόμον του Θεού δεν υποτάσσεται· αλλ' ουδέ δύναται· **8** όσοι δε είναι της σαρκός δεν δύναται να αρέσωσιν εις τον Θεόν. **9** Σεις όμως δεν είσθε της σαρκός, αλλά του πνεύματος, εάν το Πνεύμα του Θεού κατοική εν υμίν. Αλλ' εάν τις δεν έχη το Πνεύμα του Χριστού, ούτος δεν είναι αυτού. **10** Εάν δε ο Χριστός ήγαι εν υμίν, το μεν σώμα είναι νεκρόν διά την αμαρτίαν, το δε πνεύμα ζωή διά την δικαιοσύνην. **11** Εάν δε κατοική εν υμίν το Πνεύμα του αναστήσαντος τον Ιησούν εκ νεκρών, ο αναστήσας τον Χριστόν εκ νεκρών θέλει ζωοποιήσει και τα θνητά σώματα υμών διά του Πνεύματος αυτού του κατοικούντος εν υμίν. **12** Άρα λοιπόν, αδελφοί, είμεθα χρεώσται ουχί εις την σάρκα, ώστε να ζώμεν κατά σάρκα· **13** διότι εάν ζήτε κατά την σάρκα, μέλλετε να αποθάνητε· αλλ' εάν διά του Πνεύματος θανατόνητε τας πράξεις

του σώματος, θέλετε ζήσει. **14** Επειδή όσοι διοικούνται υπό του Πνεύματος του Θεού, ούτοι είναι υιοί του Θεού. **15** Διότι δεν ελάβετε πνεύμα δουλείας, διά να φοβήσθε πάλιν, αλλ' ελάβετε πνεύμα υιοθεσίας, διά του οποίου κράζομεν· Αββά, ο Πατήρ. **16** Αυτό το Πνεύμα συμμαρτυρεί με το πνεύμα ημών ότι είμεθα τέκνα Θεού. **17** Εάν δε τέκνα και κληρονόμοι, κληρονόμοι μεν Θεού, συγκληρονόμοι δε Χριστού, εάν συμπάσχωμεν, διά να γείνωμεν και συμμετοχοί της δόξης αυτού. **18** Επειδή φρονώ ότι τα παθήματα του παρόντος καιρού δεν είναι άξια να συγκριθώσι με την δόξαν την μέλλουσαν να αποκαλυφθή εις ημάς. **19** Διότι η μεγάλη προσδοκία της κτίσεως προσμένει την φανέρωσιν των υιών του Θεού. **20** Επειδή η κτίσις υπετάχθη εις την ματαιότητα, ουχί εκουσίως, αλλά διά τον υποτάξαντα αυτήν, **21** επ' ελπίδι ότι και αυτή η κτίσις θέλει ελευθερωθή από της δουλείας της φθοράς και μεταβή εις την ελευθερίαν της δόξης των τέκνων του Θεού. **22** Επειδή εξεύρομεν ότι πάσα η κτίσις συστενάζει και συναγωνιά έως του νύν· **23** και ουχί μόνον αυτή, αλλά και αυτοί οπίσθως έχομεν την απαρχήν του Πνεύματος, και ημείς αυτοί στενάζομεν εν εαυτοίς περιμένοντες την υιοθεσίαν, την απολύτρωσιν του σώματος ημών. **24** Διότι με την ελπίδα εσώθημεν· ελπίς δε ήτις βλέπεται δεν είναι ελπίς· διότι εκείνο, το οποίον βλέπει τις, διά τι και ελπίζει; **25** Εάν δε ελπίζομεν εκείνο, το οποίον δεν βλέπομεν, διά της υπομονής περιμένομεν αυτό. **26** Οσαύτως δε και το Πνεύμα συμβοηθεί εις τας ασθενείας ημών· επειδή το τι να προσευχηθώμεν ως πρέπει δεν εξεύρομεν, αλλ' αυτό το Πνεύμα ικετεύει υπέρ ημών διά στεναγμών αλαλήτων· **27** ο δε ερευνών τας καρδίας εξεύρει τι είναι το φρόνημα του Πνεύματος, ότι κατά Θεόν ικετεύει υπέρ των αγίων. **28** Εξεύρομεν δε ότι πάντα συνεργούσι προς το αγαθόν εις τους αγαπώντας τον Θεόν, εις τους κεκλημένους κατά τον προορισμόν αυτού· **29** διότι όσους προεγνώρισε, τούτους και προώρισε συμμόρφους της εικόνας του Υιού αυτού, διά να ήγαι αυτός πρωτότοκος μεταξύ πολλών αδελφών· **30** όσους δε προώρισε, τούτους και εκάλεσε, και όσους εκάλεσε, τούτους και εδικαίωσε, και όσους εδικαίωσε, τούτους και εδόξασε. **31** Τι λοιπόν θέλομεν επειεί προς ταύτα; Εάν ο Θεός ήγαι υπέρ ημών, τις θέλει είσθαι καθ' ημών; **32** Επειδή όστις τον ίδιον εαυτού Υιόν δεν εφείσθη, αλλά παρέδωκεν αυτόν υπέρ πάντων ημών, πως και μετ' αυτού δεν θέλει χαρίσει εις ημάς τα πάντα; **33** Τις θέλει εγκαλέσει τους εκλεκτούς του Θεού; Θεός είναι ο δικαίων· **34** τις θέλει είσθαι ο κατακρίνων; Χριστός ο αποθανών, μάλλον δε και αναστάς, όστις και είναι εν τη δεξιά του Θεού, όστις και μεσιτεύει υπέρ ημών. **35** Τις θέλει μας χωρίσει από της αγάπης του Χριστού; θλίψις ή στενοχωρία ή διωγμός ή πείνα ή γυμνότης ή κίνδυνος ή μάχαιρα; **36** Καθώς είναι γεγραμμένον, Ότι ένεκα σου θανατούμεθα όλην την ημέραν. Ελογίσθημεν ως πρόβατα σφαγής. **37** Αλλ' εις πάντα ταύτα υπερνικώμεν διά του αγαπήσαντος ημάς. **38** Επειδή είμαι πεπεισμένος ότι ούτε θάνατος ούτε ζωή ούτε άγγελοι ούτε αρχαί ούτε δυνάμεις ούτε παρόντα ούτε μέλλοντα **39** ούτε ύψωμα ούτε βάθος ούτε άλλη τις κτίσις θέλει δυνηθή να χωρίση ημάς από της αγάπης του Θεού της εν Χριστώ Ιησού του Κυρίω ημών.

9 Αλήθειαν λέγω εν Χριστώ, δεν ψευδομαι, έχων συμμαρτυρούσαν με μετ' την συνειδήσιν μου εν Πνεύματι Αγίω, **2** ότι έχω λύπην μεγάλην και αδιάλειπτον οδύνην εν τη καρδία μου. **3** Διότι ηυχόμην αυτός εγώ να ήμαι ανάθεμα από του Χριστού υπέρ των αδελφών μου, των κατά σάρκα συγγενών μου, **4** ότινις είναι Ισραηλίται, των οποίων είναι

η υιοθεσία και η δόξα και αι διαθήκαι και η νομοθεσία και η λατρεία και αι επαγγελίαι, 5 των οποίων είναι οι πατέρες, και εκ των οποίων εγεννήθη ο Χριστός το κατά σάρκα, ο ων επί πάντων Θεός ευλογητός εις τους αιώνας· αμήν. (αϊθν g165) 6 Αλλά δεν είναι δυνατόν ότι εξέπεσον ο λόγος του Θεού. Διότι πάντες οι εκ του Ισραήλ δεν είναι ουτοί Ισραήλ, 7 ουδέ διότι είναι σπέρμα του Αβραάμ, διά τούτο είναι πάντες τέκνα, αλλ' εν τω Ισαάκ θέλει κληθῆ εἰς εσπέρμα. 8 Τούτεστι, τα τέκνα της σαρκός ταῦτα δεν είναι τέκνα Θεού, ἀλλά τα τέκνα της επαγγελίας λογίζονται διά σπέρμα. 9 Διότι ο λόγος της επαγγελίας είναι οὗτος· Κατά τον καιρόν τούτον θέλω ελθεῖ και η Σάρρα θέλει υἱόν. 10 Καὶ οὐχὶ μόνον τούτο, ἀλλά και η Ρεβέκκα, ὅτε συνέλαβε δύο ἐξ ενός ἀνδρός, Ισαάκ του πατρός ἡμῶν· 11 διότι πριν ἐτι γεννηθῶσι τα παιδία, και πριν πράξωσι τι αγαθόν ἢ κακόν, διά να μένη ο κατ' εκλογίην προορισμός του Θεού, οὐχὶ εκ των ἔργων, ἀλλ' εκ του καλοῦντος, 12 ἐρρέθη προς αὐτήν ὅτι ο μεγαλύτερος θέλει δουλεύσει εις τον μικρότερον, 13 καθώς είναι γεγραμμένον· Τον Ιακώβ ἠγάπησα, τον δε Ησαὺ ἐμίσησα. 14 Τι λοιπὸν θέλομεν εἰπεῖ; Μήπως είναι ἀδικία εις τον Θεόν; μη γένοιτο. 15 Διότι προς τον Μωϋσῆν λέγει· θέλω ελεῖσθι ὄντινα ελεώ, και θέλω οικτειρήσει ὄντινα οικτειρω. 16 Ἄρα λοιπὸν δεν είναι του θελοντος ουδέ του τρέχοντος, ἀλλά του ελεούντος Θεού. 17 Διότι η γραφή λέγει προς τον Φαραώ ὅτι δι' αὐτό τούτο σε ἐξήγηρα, διά να δείξω εν σοι την δύναμίν μου, και διά να διαγγελθῶ το ὄνομά μου εν πάση τη γῆ. 18 Ἄρα λοιπὸν ὄντινα θέλει ελεεί και ὄντινα θέλει σκληρύνει. 19 Θέλεις λοιπὸν μοι εἰπεῖ· Διά τι πλέον μέμφεται; εις το θέλημα αὐτοῦ τις ἐναντιούται; 20 Αλλά μάλιστα συ, ὁ ἄνθρωπε, τις εἶσαι, ὅστις ἀνταποκρίνεσαι προς τον Θεόν; Μήπως το πλάσμα θέλει εἰπεῖ προς τον κλάσσαντα, Διά τι με ἔκαμες οὕτως; 21 Η δεν ἔχει ἐξουσίαν ον περασμένον του πηλοῦ, ἀπό του αὐτοῦ μίγματος να κάμη ἄλλο μεν σκεῦος εις τιμὴν, ἄλλο δε εις ἀτιμίαν; 22 Τι δε, αν ο Θεός, θέλων να δείξῃ την οργὴν αὐτοῦ και να κάμη γνωστήν την δύναμιν αὐτοῦ, ὑπέφερε μετὰ πολλῆς μακροθυμίας σκεῦη οργῆς κατεσκευασμένα εις ἀπώλειαν, 23 και διά να γνωστοποιήσῃ τον πλοῦτον της δόξης αὐτοῦ ἐπί σκεῦη ἐλέους, τα οποία προητοιμάσεν εις δόξαν, 24 ἡμᾶς τους οποίους ἐκάλεσεν οὐχὶ μόνον εκ των Ιουδαίων ἀλλά και εκ των ἐθνῶν; 25 Καθὼς και εν τῷ Οσηέ λέγει· θέλω καλέσει λαόν μου τον ου λαόν μου, και ἠγαπημένην την οὐκ ἠγαπημένην· 26 και εν τῷ τόπῳ, ὅπου ἐρρέθη προς αὐτούς, δεν εἶσθε λαός μου, ἐκεῖ θέλοσι καλεσθῆ υἱοὶ Θεοῦ ζώντος. 27 Ο δε Ησαΐας κράζει ὑπὲρ του Ισραήλ· Αν και ο αριθμὸς των υἱῶν Ισραήλ ἦναι ὡς η ἄμμος της θαλάσσης, το ὑπόλοιπον αὐτῶν θέλει σωθῆ· 28 διότι θέλει τελειώσει και συντέμει λογαριασμόν μετὰ δικαιοσύνης, ἐπειδὴ συντετημένον λογαριασμόν θέλει κάμει ο Κύριος ἐπὶ της γῆς. 29 Καὶ καθὼς προεῖπεν ο Ησαΐας· Εὰν ο Κύριος Σαβαώθ δεν ἠθέλεν ἀφῆσει εἰς ἡμᾶς σπέρμα, ὡς τα Σόδομα ἠθέλομεν γείνει και με τα Γόμορρα ἠθέλομεν ομοιωθῆ. 30 Τι λοιπὸν θέλομεν εἰπεῖ; Ὅτι τα ἔθνη τα μη ζητούντα δικαιοσύνην ἐφθασαν εις δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δε την εκ πίστεως, 31 ο δε Ισραήλ ζητῶν νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης δεν ἐφθασε. 32 Διά τι; Ἐπειδὴ δεν εἰσῆκει αὐτὴν εκ πίστεως, ἀλλ' ὡς εκ των ἔργων του νόμου· διότι προσέκοψαν εις τον λίθον του προσκόμματος, 33 καθώς είναι γεγραμμένον· Ἰδοῦ, θέτω εν Σιών λίθον προσκόμματος και πέτραν σκανδάλου, και πας ο πιστεύων ἐπ' αὐτόν δεν θέλει καταισχυθῆ.

10 Ἀδελφοί, η επιθυμία της καρδίας μου και η δέησις η προς τον Θεόν ὑπὲρ του Ισραήλ είναι διά την σωτηρίαν αὐτῶν· 2 διότι μαρτυρῶ περὶ αὐτῶν ὅτι ἔχουσι ζῆλον Θεοῦ, ἀλλ' οὐχὶ κατ' ἐπίγνωσιν. 3 Ἐπειδὴ μη γνωρίζοντες την δικαιοσύνην του Θεοῦ, και ζητούντες να συστήσωσι την ἰδίαν αὐτῶν δικαιοσύνην, δεν υπετάχθησαν εις την δικαιοσύνην του Θεοῦ. 4 Ἐπειδὴ το τέλος του νόμου είναι ο Χριστός· προς δικαιοσύνην εἰς πάντα τον πιστευόντα. 5 Διότι ο Μωϋσῆς γράφει την δικαιοσύνην την εκ του νόμου, λέγων ὅτι ο ἄνθρωπος ο κάμνων ταῦτα θέλει ζῆσει δι' αὐτῶν· 6 η εκ πίστεως ὁμως δικαιοσύνη λέγει οὕτω· Μη εἴπῃς εν τη καρδία σου, Τις θέλει ἀναβῆ εις τον ουρανόν; τούτεστι διά να καταβιβασθῇ τον Χριστόν. 7 ἢ, Τις θέλει καταβῆ εις την ἄβυσσον; τούτεστι διά να ἀναβιβασθῇ τον Χριστόν εκ νεκρῶν. (Abyssoς g12) 8 Αλλά τι λέγει; Πλησίον σου είναι ο λόγος, εν τῷ στόματί σου και εν τη καρδία σου· τούτεστιν ο Λόγος της πίστεως, τον οποίον κηρύττομεν. 9 Ὅτι εὰν ὁμολογήσῃς διά του στόματός σου τον Κύριον Ἰησοῦν, και πιστεύσῃς εν τη καρδίᾳ σου ὅτι ο Θεός ἀνέστησεν αὐτόν εκ νεκρῶν, θέλεις σωθῆ· 10 διότι με την καρδίαν πιστεύει τις προς δικαιοσύνην, και με το στόμα γίνεται ὁμολογία προς σωτηρίαν. 11 Διότι λέγει η γραφή· Πας ο πιστεύων ἐπ' αὐτόν δεν θέλει καταισχυθῆ. 12 Ἐπειδὴ δεν είναι διάφορα Ἰουδαίου τε και Ἑλληνος· διότι ο αὐτός Κύριος είναι πάντων, πλούσιος προς πάντας τους επικαλουμένους αὐτόν· 13 διότι Πας ὅστις ἐπικαλεσθῆ το ὄνομα του Κυρίου θέλει σωθῆ. 14 Πως λοιπὸν θέλουσιν επικαλεσθῆ ἐκεῖνον, εις τον οποίον δεν ἐπίστευσαν; και πως θέλουσι πιστεῦσει εις ἐκεῖνον, περὶ του οποίου δεν ἤκουσαν; και πως θέλουσιν ἀκούσει χωρὶς να ὑπάρχη ο κηρύττων; 15 Καὶ πως θέλουσι κηρύξῃ, εὰν δεν ἀποσταλάσῃ; Καθὼς είναι γεγραμμένον· Πόσον ωραῖοι οὐ πόδες των ευαγγελιζομένων ἐιρήνην, των ευαγγελιζομένων τα αγαθά. 16 Αλλά δεν ὑπήκουσαν πάντες εις το ευαγγέλιον. Διότι ο Ησαΐας λέγει· Κύριε, τις ἐπίστευσεν εις το κήρυγμα ἡμῶν; 17 Ἄρα η πίστις είναι ἐξ ἀκοῆς, η δε ἀκοή διά του λόγου του Θεοῦ. 18 Λέγω ὁμως, Μη δεν ἤκουσαν; Μάλιστα είναι πᾶσαν την γῆν ἐξήλθεν ο φθόγγος αὐτῶν, και εις τα πέρατα της οἰκουμένης οὐ λόγοι αὐτῶν. 19 Αλλά λέγω, Μη δεν ἐγνώρισεν ο Ισραήλ; Πρώτος ο Μωϋσῆς λέγει· Εγὼ θέλω σας παροξύνει εις ζηλοτυπίαν με τους μη ἔθνος, θέλω σας παροργίσει με ἔθνος ἀσύνετον. 20 Ο δε Ησαΐας ἀποτολμά και λέγει· Εὐρέθην παρά των μη ζητούντων με, ἐφανερῶσθη εις τους μη ἐρωτώντας περὶ ἐμοῦ. 21 Προς δε τον Ισραήλ λέγει· Ὅλην την ἡμέραν ἐξέτεινα τας χεῖρας μου προς λαόν ἀπειθούντα και ἀντιλέγοντα.

11 Λέγω λοιπὸν, Μήπως ἀπέρριψεν ο Θεός τον λαόν αὐτοῦ; Μη γένοιτο· διότι και ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἶμαι, εκ σπέρματος Αβραάμ, εκ φυλῆς Βενιαμίν. 2 Δεν ἀπέρριψεν ο Θεός τον λαόν αὐτοῦ, τον οποίον προεγνώρισεν. Η δεν ἐξεύρετε τι λέγει η γραφή περὶ του Ηλία; πως ομιλεῖ προς τον Θεόν κατά του Ισραήλ, λέγων· Κύριε, τους προφήτας σου ἐθανάτωσαν και τα θυσιαστήρια σου κατέκαψαν, και ἐγὼ ἐναπελείφην μόνος, και ζητοῦσι την ψυχὴν μου. 4 Αλλά τι ἀποκρίνεται προς αὐτόν ο Θεός; Ἀφήκα εις ἐμαυτόν ἐπτὰ χιλιάδας ἀνδρῶν, οἵτινες δεν ἐκλιναν γόνυ εις τον Βάαλ. 5 Οὕτω λοιπὸν και ἐπὶ του παρόντος καιροῦ ἀπέμεινε κατάλοιπὸν τι κατ' εκλογίην χάριτος. 6 Εὰν δε κατά χάριν, δεν είναι πλέον ἐξ ἔργων· ἐπειδὴ τότε η χάρις δεν γίνεται πλέον χάρις. Εὰν δε ἐξ ἔργων, δεν είναι πλέον χάρις· ἐπειδὴ το ἔργον δεν είναι πλέον ἔργον. 7 Τι λοιπὸν; Ο Ισραήλ δεν ἐπέτυχεν ἐκεῖνο το οποίον ζητεῖ, οὐκ ἐκλεκτοὶ ὁμως ἐπέτυχον· οὐ δε λοιποὶ ἐτυφλώθησαν, 8 καθώς είναι

γεγραμμένον· Ἐδωκεν εἰς αὐτοῦς ὁ Θεὸς πνεῦμα νουσταγμοῦ, ὀφθαλμοὺς διὰ να μη βλέπωσι καὶ ὠτα διὰ να μη ἀκοῦωσιν, ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. **9** Καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει· Ἀς γείνη ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς βρόχον καὶ εἰς σκάνδαλον καὶ εἰς ἀναπόδομα εἰς αὐτοῦς. **10** ἄς σκοτισθῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν διὰ να μη βλέπωσι, καὶ τὸν νότον αὐτῶν διαπαντός κύρτωσον. **11** Λέγω λοιπόν, Μήπως ἐπάταις διὰ να πέσωσι; Μη γένοιτο· ἀλλὰ διὰ τῆς πτώσεως αὐτῶν ἐγένειεν ἡ σωτηρία εἰς τὰ ἔθνη, διὰ να κινήσῃ αὐτοῦς εἰς ζηλοτυπίαν. **12** Καὶ εἰάν ἡ πῶσις αὐτῶν ἦναι πλοῦτος τοῦ κόσμου καὶ ἐλάττωσις αὐτῶν πλοῦτος τῶν ἐθνῶν, πόσω μάλλον το πλῆρωμα αὐτῶν; **13** Διότι πρὸς εἰσὰς τὰ ἔθνη λέγω, Εφ' ὅσον με εἶμαι ἐγὼ ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, τὴν διακονίαν μου δοξάζω, **14** ἰσως κινήσῃ εἰς ζηλοτυπίαν αὐτοῦς, οἵτινες εἶναι σαρξ μου καὶ σῶσω τινὰς ἐξ αὐτῶν. **15** Διότι εἰάν ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν ἦναι φιλίωσις τοῦ κόσμου, τι θέλει εἶσθαι ἡ πρόσληψις αὐτῶν ἐμὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν; **16** Καὶ εἰάν ἡ ζύμη ἦναι ἀγία, εἶναι καὶ το φύραμα· καὶ εἰάν ἡ ρίζα ἦναι ἀγία, εἶναι καὶ οἱ κλάδοι. **17** Ἄλλ' εἰάν τινὲς τῶν κλάδων ἀπεκόπησαν, συ δε ἀγριελαία οὐσα ἐνεκεντρίσθης μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἐγένειες συγκοινωνός τῆς ρίζης καὶ τῆς παχύτητος τῆς ἐλαίας, **18** μη κατακαυχᾶσαι ἐναντίον τῶν κλάδων· εἰάν δε κατακαυχᾶσαι, συ δεν βυστάζεις τὴν ρίζαν, ἀλλ' ἡ ρίζα σε. **19** Θέλεις εἰπεῖ λοιπόν· Ἀπεκόπησαν οἱ κλάδοι, διὰ να ἐγκεντρίσθω ἐγὼ. **20** Καλῶς διὰ τὴν ἀπιστίαν ἀπεκόπησαν, συ δε διὰ τῆς πίστεως ἵστασαι· μη ὑψηλοφρονεῖ, ἀλλὰ φοβοῦ· **21** διότι εἰάν ὁ Θεὸς δεν ἐφείσθη τοὺς φυσικοὺς κλάδους, πρόσεχε μήπως δεν φεισθῆ μηδέ σε. **22** Ἰδέ λοιπόν τὴν χρηστότητα καὶ τὴν αὐστηρότητα τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ μεν τοὺς πεσόντας τὴν αὐστηρότητα, ἐπὶ σε δε τὴν χρηστότητα, εἰάν ἐπιμείνῃς καὶ τὴν χρηστότητα· διότι ἄλλως καὶ συ θέλεις ἀποσπῆ. **23** Καὶ ἐκεῖνοι δε, εἰάν δεν ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν ἀπιστίαν, θέλουσιν ἐγκεντρίσθῃ· διότι δυνατός εἶναι ὁ Θεὸς πάλιν να ἐγκεντρίσῃ αὐτοῦς. **24** Ἐπειδὴ εἰάν συ ἀπεκόπησ ἀπὸ τῆς φυσικῆς ἀγριελαίας καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιελαίαν, πόσω μάλλον οὗτοι οἱ φυσικοὶ θέλουσιν ἐγκεντρίσθῃ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἐλαίαν. **25** Διότι δεν θέλω να ἀγνοῖτε, ἀδελφοί, το μυστήριον τοῦτο, διὰ να μη ὑψηλοφρονήτε, ὅτι τύφλωσις κατὰ μέρος ἐγένειεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, ἐωσὺ εἰσέλθῃ το πλῆρωμα τῶν ἐθνῶν, **26** καὶ οὕτω πας ὁ Ἰσραὴλ θέλει σωθῆ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Θέλει ελθεῖ ἐκ Σιών ὁ λυτρωτής καὶ θέλει ἀποστρέψῃ τὰς ἀσεβείας ἀπὸ τοῦ Ἰακώβ· **27** Καὶ αὕτη εἶναι ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη πρὸς αὐτοῦς, Ὅταν ἀφαιρέσω τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. **28** Κατὰ μεν το εὐαγγέλιον, εἶναι ἐχθροὶ διὰ σας, κατὰ δε τὴν ἐκλογὴν ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας. **29** Διότι ἀνεπίδεκτα μεταμελείας εἶναι τὰ χαρίσματα καὶ ἡ πρόσκλησις τοῦ Θεοῦ. **30** Διότι καθὼς καὶ οἱς ἠπειθήσατε ποτὲ εἰς τὸν Θεόν, τῶρα ὁμως ἠλεῖθητε ἐν τῇ ἀπειθείᾳ τούτων, **31** οὕτω καὶ οὗτοι ἠπειθήσαν τῶρα ἐν τῷ υμετέρῳ ἐλέει, διὰ να ἐλεηθῶσι καὶ αὐτοί· **32** διότι ὁ Θεὸς συνέκλεισε τοὺς πάντας εἰς τὴν ἀπειθειαν, διὰ να ἐλεήσῃ τοὺς πάντας. (ελεῖσθ **g1653**) **33** Ὁ βάθος πλοῦτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ. Πόσον ἀνεξερευνήτοι εἶναι αἱ κρίσεις αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ. **34** Διότι τῆς ἐγνωρίσε τὸν νοῦν τοῦ Κυρίου; ἢ τίς ἐγένει σύμβουλος αὐτοῦ; **35** ἢ τίς ἐδῶκε τι πρῶτος εἰς αὐτόν, διὰ να γείνη εἰς αὐτόν ἀναπόδοσις; **36** Ἐπειδὴ ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτόν εἶναι τὰ πάντα. Αὐτῷ, ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. (αἰθ **g165**)

12 Σας παρακαλῶ λοιπόν, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρῶν τοῦ Θεοῦ, να παραστήσητε τὰ σώματα σας ἠθυσίαν ζώσαν, ἀγίαν, εὐάρεστον εἰς τὸν Θεόν, ἡτις εἶναι ἡ λογικὴ σας

λατρεία, **2** καὶ μη συμμορφώσθε με τὸν αἰῶνα τούτον, ἀλλὰ μεταμορφώσθε διὰ τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ νοῦς σας, ὥστε να δοκιμάζητε τι εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀγαθόν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον. (αἰθ **g165**) **3** Διότι λέγω διὰ τῆς χάριτος τῆς εἰς ἐμέ δοθείσης πρὸς πάντα ὅτις εἶναι μεταξύ σας, να μη φρονῆ ὑψηλότερα παρ' ὅ, τι πρέπει να φρονῆ, ἀλλὰ να φρονῆ ὥστε να ἀμφρονῆ, κατὰ τὸ μέτρον τῆς πίστεως, το ὁποῖον ὁ Θεὸς ἐμοίρασεν εἰς ἕκαστον. **4** Διότι καθὼς ἔχομεν ἐν ἐνὶ σώματι μέλη πολλά, πάντα δε τὰ μέλη δεν ἔχουσι τὸ αὐτὸ ἔργον, **5** οὕτω καὶ ἡμεῖς οἱ πολλοὶ ἐν σώμα εἴμεθα ἐν Χριστῷ, ὁ δε καθεὶς μέλη ἀλλήλων. **6** Ἐχοντες δε χαρίσματα διάφορα κατὰ τὴν δοθείσαν εἰς ἡμᾶς χάριν, εἶτε προφητεῖαν, ἀς προφητεῦσῶμεν κατὰ τὴν ἀναλογία τῆς πίστεως, **7** εἶτε διακονίαν, ἀς καταγινώμεθα εἰς τὴν διακονίαν, εἶτε διδάσκει τις, ἀς καταγίνηται εἰς τὴν διδασκαλίαν, **8** εἶτε προτρέπει τις, εἰς τὴν προτροπὴν· ὁ μεταδίδων, ἀς μεταδίδῃ ἐν ἀπλότητι, ὁ προϊστάμενος ἀς προϊσταται μετ' ἐπιμελείας, ὁ ἐλεῶν ἀς ἐλεῖ ἐν ἰσότητι. **9** Ἡ ἀγάπη ἀς ἦναι ἀνυπόκριτος. Ἀποστρέψθε το πονηρὸν, προσκολλᾶσθε εἰς τὸ ἀγαθόν, **10** γίνεσθε πρὸς ἀλλήλους φιλόστοργοι διὰ τῆς φιλαδελφίας, προλαμβάνοντες να τιμάτε ἀλλήλους, **11** εἰς τὴν σπουδὴν ὁκνοῖ, κατὰ τὸ πνεῦμα ζέοντες, τὸν Κύριον δουλεύοντες, **12** εἰς τὴν ἐλπίδα χαίροντες, εἰς τὴν θλίψιν υπομένοντες, εἰς τὴν προσευχὴν προσκατερούντες, **13** οἱ τὰς χρεῖας τῶν ἀγίων μεταδίδοντες, τὴν φιλοξενίαν ἀκολουθῶντες. **14** Ἐυλογεῖτε τοὺς καταδιώκοντας σας, εὐλογεῖτε καὶ μη καταράσθε. **15** Χαίρετε μετὰ χαιρόντων καὶ κλαίετε μετὰ κλαιόντων. **16** Ἐχετε πρὸς ἀλλήλους τὸ αὐτὸ φρόνημα. Μη ὑψηλοφρονεῖτε, ἀλλὰ συγκαταβαίνετε εἰς τοὺς ταπεινοὺς. Μη φαντάζεσθε ἐαυτοῦς φρόνιμος. **17** Εἰς μὴδεν μη ἀναποδίδτε κακὸν ἀντὶ κακοῦ· προνοεῖτε τὰ καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων· **18** εἰ δυνατόν, ὅσον το ἀφ' ὑμῶν εἰρηνεύετε μετὰ πάντων ἀνθρώπων. **19** Μη ἐκδικήτε ἐαυτοῦς, ἀγαπητοί, ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ· διότι εἶναι γεγραμμένον· εἰς ἐμέ ἀνήκει ἡ ἐκδίκησις, ἐγὼ θέλω κάμε ἀναπόδοσιν, λέγει Κύριος. **20** Εἰάν λοιπόν πρῶτος ὁ ἐχθρὸς σου, τρέφε αὐτόν, εἰάν διψᾷ, πότιζε αὐτόν· διότι πρᾶττων τοῦτο θέλει σωρεύσει ἄνθρωκας πυρὸς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. **21** Μη νικάσαι ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα διὰ τοῦ ἀγαθοῦ το κακόν.

13 Πᾶσα ψυχὴ ἀς υποτάσσηται εἰς τὰς ἀνωτέρας ἐξουσίας. Διότι δεν ὑπάρχει ἐξουσία ἐμὴ ἀπὸ Θεοῦ· αἱ δε οὐσα ἐξουσία ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἶναι τεταγμένα. **2** Ὅστε ὁ ἐναντιούμενος εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐναντιοῦται εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Θεοῦ· οἱ δε ἐναντιούμενοι θέλουσι λάβει εἰς ἐαυτοὺς καταδίκην. **3** Διότι οἱ ἄρχοντες δεν εἶναι φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ τῶν κακῶν. Θέλεις δε να μη φοβῆσαι τὴν ἐξουσίαν; πράττε το καλόν, καὶ θέλεις ἔχει ἔπαινον παρ' αὐτῆς; **4** Ἐπειδὴ ὁ ἀρχὼν εἶναι τοῦ Θεοῦ ὑπηρέτης εἰς σε πρὸς το καλόν. Εἰάν ὁμως πράττης το κακόν, φοβοῦ διότι δεν φορεῖ ματαίως τὴν μάχαιραν· ἐπειδὴ το Θεοῦ ὑπηρέτης εἶναι, ἐκδικεῖ αὐτόν διὰ να ἐκτελή τὴν ὀργὴν κατὰ τοῦ πράττοντος το κακόν. **5** Διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη να υποτάσσησθε οὐχὶ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. **6** Ἐπειδὴ διὰ τοῦτο πληρόντε καὶ φόρους· διότι ὑπηρεταὶ τοῦ Θεοῦ εἶναι εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐνασχολούμενοι. **7** Ἀπόδοτε λοιπόν εἰς πάντας τὰ οφειλόμενα, εἰς ὄντινα οφείλετε τὸν φόρον τὸν φόρον, εἰς ὄντινα τὸν δασμὸν τὸν δασμὸν, εἰς ὄντινα τὸν φόβον τὸν φόβον, εἰς ὄντινα τὴν τιμὴν τὴν τιμὴν. **8** Εἰς μὴδεν μη οφείλετε μὴδὲν ἐμὴ το να ἀγαπάτε ἀλλήλους· διότι ὁ ἀγαθὸν τὸν ἄλλον ἐκπληροῖ τὸν νόμον. **9** Ἐπειδὴ το,

Μη μοιχεύσης, μη φονεύσης, μη κλέψης, μη ψευδομαρτυρήσης, μη επιθυμήσης, και πᾶσα ἄλλη εντολή, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ συμπεριλαμβάνεται, ἐν τῷ Ἐλείς ἀγαπᾶ τον πλησίον σου ὡς σεαυτόν. **10** Ἡ ἀγάπη κακόν δεν κάμνει εἰς τον πλησίον· εἶναι λοιπόν εκπλήρωσις του νόμου ἡ ἀγάπη. **11** Καὶ μάλιστα, ἐξεύροντες τον καιρόν, ὅτι εἶναι ἡδη ὥρα να ἐγερθῶμεν ἐκ του ὑπνου· διότι εἶναι πλησιέστερα εἰς ἡμᾶς ἡ σωτηρία παρ' ὅτε ἐπιστεύσαμεν. **12** Ἡ νυξ προεχώρησεν, ἡ δε ἡμέρα ἐπιησίασεν· ἀς ἀπορρίψωμεν λοιπόν τα ἔργα του σκότους καὶ ἀς ἐνδυσθῶμεν τα ὄπλα του φωτός. **13** Ἀς περιπατήσωμεν εὐοχημόνως ὡς ἐν ἡμέρα, μη εἰς συμπόσια καὶ μέθας, μη εἰς κοίτας καὶ ἀσελγείας, μη εἰς ἔριδα καὶ φθόνον. **14** ἀλλ' ἐνδύθητε τον Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ μη φροντίζετε περὶ της σαρκός εἰς το να ἐκτελήτε τας ἐπιθυμίας αὐτῆς.

14 Τον δε ἀσθενούντα κατὰ την πίστιν προσδέχεσθε, οὐχὶ εἰς φιλονεικίας διαλογισμῶν. **2** Ἄλλος μὲν πιστεύει ὅτι δυνατόναι να τρώγῃ πάντα, ὁ δε ἀσθενῶν τρώγῃ λάχανα. **3** Ὁ τρώγων ἀς μη καταφρονῇ τον μη τρώγοντα, καὶ ὁ μη τρώγων ἀς μη κρίνῃ τον τρώγοντα· διότι ὁ Θεὸς προσεδέχθη αὐτόν. **4** Σὺ τις εἶσαι ὅστις κρίνεις ξένον δούλον; εἰς τον ἴδιον αὐτοῦ κύριον ἴσταται ἡ πίστις· θέλει ὁμοῦς σταθῆ, διότι ὁ Θεὸς εἶναι δυνατός να στήσῃ αὐτόν. **5** Ἄλλος μὲν κρίνει ἡμᾶς ἡμέραν ἀγιωτέραν παρὰ ἄλλην ἡμέραν, ἄλλος δε κρίνει ἴσην πᾶσαν ἡμέραν. Ἀς ἴναι ἕκαστος πεπληροφορημένος εἰς τον ἴδιον αὐτοῦ νοῦν. **6** Ὁ παρατηρῶν την ἡμέραν παρατηρεῖ αὐτὴν διὰ τον Κύριον, καὶ ὁ μη παρατηρῶν την ἡμέραν διὰ τον Κύριον δεν παρατηρεῖ αὐτὴν. Ὁ τρώγων διὰ τον Κύριον τρώγῃ· διότι εὐχαριστεῖ εἰς τον Θεόν. Καὶ ὁ μη τρώγων διὰ τον Κύριον δεν τρώγῃ, καὶ εὐχαριστεῖ εἰς τον Θεόν. **7** Διότι οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ζῆ δι' εαυτόν καὶ οὐδεὶς ἀποθνήσκει δι' εαυτόν. **8** Ἐπειδὴ εἴν τε ζῶμεν, διὰ τον Κύριον ζῶμεν· εἴν τε ἀποθνήσκωμεν, διὰ τον Κύριον ἀποθνήσκομεν. Εἴν τε λοιπόν ζῶμεν, εἴν τε ἀποθνήσκωμεν, του Κυρίου εἴμεθα. **9** Ἐπειδὴ διὰ τούτου ὁ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησε, διὰ να ἴναι Κύριος καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων. **10** Σὺ δε διὰ τι κρίνεις τον ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ διὰ τι ἐξουθενεῖς τον ἀδελφόν σου; ἐπειδὴ πάντες ἡμεῖς θέλομεν παρασταθῆναι εἰς το βῆμα του Χριστοῦ. **11** Διότι εἶναι γεγραμμένον· Ζω ἐγώ, λέγει Κύριος, ὅτι εἰς ἐμέ θέλει κάμψῃ παν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα θέλει δοξολογήσῃ τον Θεόν. **12** Ἄρα λοιπόν ἕκαστος ἡμῶν περὶ εαυτοῦ θέλει δώσει λόγον εἰς τον Θεόν. **13** Λοιπόν ἀς μη κρίνωμεν πλέον ἀλλήλους, ἀλλὰ τούτου κρίνατε μάλλον, το να μη βάλλητε πρόσκομμα εἰς τον ἀδελφόν ἢ σκάνδαλον. **14** Ἐξέρου καὶ εἶμαι πεπεισμένος ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ ὅτι οὐδὲν ὑπάρχει ἀκάθαρτον ἀφ' ἑαυτοῦ ἐμὴ εἰς τον ὅστις στοχάζεται τι ὅτι εἶναι ἀκάθαρτον, εἰς ἐκεῖνον εἶναι ἀκάθαρτον. **15** Εἴν ὁμοῦς ὁ ἀδελφός σου λυπητὴ διὰ φαγητόν, δεν περιπατεῖς πλέον κατὰ ἀγάπην· μη φέρε εἰς ἀπόλειαν με το φαγητόν σου ἐκεῖνον, ὑπὲρ του οποῖου ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν. **16** Ἀς μη βλασφημῆται λοιπόν το ἀγαθόν σας. **17** Διότι ἡ βασιλεία του Θεοῦ δεν εἶναι βρώσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. **18** ἐπειδὴ ὁ δουλεύων ἐν τούτοις τον Χριστόν εὐαρεστεῖ εἰς τον Θεόν καὶ εὐδοκίμει παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. **19** Ἄρα λοιπόν ἀς ζητῶμεν τα προς την εἰρήνην καὶ τα προς την οἰκοδομὴν ἀλλήλων. **20** Μη κατάστρεφε το ἔργον του Θεοῦ διὰ φαγητόν. Πάντα με εἶναι καθάρα, κακόν ὁμοῦς εἶναι εἰς τον ἄνθρωπον ὅστις τρώγῃ με σκάνδαλον. **21** Καλόν εἶναι το να μη φάγῃς κρέας μηδέ να πῆς οἶνον μηδέ να πράξῃς τι, εἰς το οποῖον ὁ ἀδελφός σου προσκόπεται ἢ σκανδαλίζεται ἢ ἀσθενεῖ. **22** Σὺ πίστιν ἔχεις;

ἔχε αὐτὴν ἐντὸς σου ἐνώπιον του Θεοῦ μακάριος ὅστις δεν κατακρίνει εαυτόν εἰς ἐκεῖνον, το οποῖον ἀποδέχεται. **23** Ὅστις ὁμοῦς ἀμφιβάλλει, κατακρίνεται, εἴν φάγῃ, διότι δεν τρώγῃ ἐκ πίστεως καὶ παν ὅ, τι δεν γίνεται ἐκ πίστεως, εἶναι ἀμαρτία.

15 Ὀφειλομεν δε ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ να βασιτάζωμεν τα ἀσθενήματα των ἀδυνάτων, καὶ να μη ἀρέσκωμεν εἰς εαυτούς. **2** Ἄλλ' ἕκαστος ἡμῶν ἀς ἀρέσκη εἰς τον πλησίον διὰ το καλόν προς οἰκοδομὴν. **3** ἐπειδὴ καὶ ὁ Χριστὸς δεν ἤρρεσεν εἰς εαυτόν, ἀλλὰ καθὼς εἶναι γεγραμμένον, Ὁι ονειδιζόμενοι των ονειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. **4** Διότι ὅσα προεγράφησαν, διὰ την διδασκαλίαν ἡμῶν προεγράφησαν, διὰ να ἔχωμεν την ἐλπίδα διὰ της υπομονῆς καὶ της παρηγορίας των γραφῶν. **5** Ὁ δε Θεὸς της υπομονῆς καὶ της παρηγορίας εἶθε να σας δώσει να φρονήτε το αὐτό ἐν ἀλλήλους κατὰ Χριστόν Ἰησοῦν, **6** διὰ να δοξάζητε ὁμοθυμαδόν ἐν ἐνὶ στόματι τον Θεόν καὶ Πατέρα του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **7** Διὰ τούτου προσδέχεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσεδέχθη ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ. **8** Λέγω δε ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἔγεινε διάκονος της περιτομῆς ὑπὲρ της ἀληθείας του Θεοῦ, διὰ να βεβαιώσει τας προς τους πατέρας ἐπαγγελίας, **9** καὶ διὰ να δοξάσῃ τα ἔθνη τον Θεόν διὰ το ἔλεος αὐτοῦ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Διὰ τούτου θέλω σε ὑμνεῖ μεταξὺ των ἐθνῶν· καὶ εἰς το ὄνομα σου θέλω ψάλλει. **10** Καὶ πάλιν λέγει· Εὐφράνθητε, ἔθνη, μετὰ του λαοῦ αὐτοῦ. **11** Καὶ πάλιν· Αἰνεῖτε τον Κύριον, πάντα τα ἔθνη, καὶ δοξολογεῖτε αὐτόν πάντες οἱ λαοί. **12** Καὶ πάλιν ὁ Ἡσαΐας λέγει· Θέλει εἶσθαι ἡ ρίζα του Ἰεσσαί, Καὶ ὁ ἀνιστάμενος διὰ να βασιλεύῃ ἐπὶ τα ἔθνη· εἰς αὐτόν τα ἔθνη θέλουσιν ἐλπίσει. **13** Ὁ δε Θεὸς της ἐλπίδος εἶθε να σας ἐμπλήσῃ πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης διὰ της πίστεως, ὥστε να περισσεύητε εἰς την ἐλπίδα διὰ της δυνάμεως του Πνεύματος του Ἁγίου. **14** Εἶμαι δε, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ πεπεισμένος διὰ σας, ὅτι καὶ σεις εἶθετε πλήρεις ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως, δυνάμει καὶ ἀλλήλους να νουθετήτε. **15** Σας ἔγραψα ὁμοῦς, ἀδελφοί, τολμηρότερον ὀπωσοῦν, ὡς υπεθυμιζῶν υμᾶς, διὰ την χάριν την δοθείσαν εἰς ἐμέ ὑπὸ του Θεοῦ. **16** εἰς το να ἴμαι ὑπὲρ της του Ἰησοῦ Χριστοῦ προς τα ἔθνη, ἱεροῦργῶν του ευαγγελίου του Θεοῦ, διὰ να γείνη ἡ προσφορά των ἐθνῶν εὐπρόδεκτος, ἡγιασμένη διὰ του Πνεύματος του Ἁγίου. **17** Ἐχω λοιπόν καυχῆσθαι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τα προς τον Θεόν. **18** διότι δεν θέλω τολμησεῖ να εἶπω τι ἐξ ἐκεῖνων, τα οποία δεν ἔκαμεν ὁ Χριστὸς δι' ἐμοῦ προς ὑπακοήν των ἐθνῶν λόγῳ καὶ ἔργῳ, **19** με δυνάμιν σημεῖων καὶ τεράτων, με δυνάμιν του Πνεύματος του Θεοῦ, ὥστε ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλω μέχρι της Ἰλλυρίας ἐξεπλήρωσα το κήρυγμα του ευαγγελίου του Χριστοῦ. **20** οὕτω δε ἐφιλοτιμήθη να κηρύττω το ευαγγέλιον, οὐχὶ ὅπου ὠνομάσθη ὁ Χριστὸς, διὰ να μη οἰκοδομῶ ἐπὶ ξένου θεμελίου. **21** ἀλλὰ καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐκεῖνοι προς τους οποιούς δεν ἀνηγγέλθη περὶ αὐτοῦ θέλουσιν ἰδεῖ, καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες δεν ἤκουσαν θέλουσιν νοήσει. **22** Διὰ τούτου καὶ ἐμποδιζόμεν πολλὰ εἰς να ἔλθω προς εσάς. **23** τώρα ὁμοῦς μη ἔχω πλέον τόπον ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις, ἐπιποθῶν δε ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν να ἔλθω προς εσάς, **24** ὅταν υπάγω εἰς την Ἰσπανίαν, θέλω ελθεῖ προς εσάς· διότι ἐλπίζω διαβαίνειν να σας ἰδῶ καὶ να προπεμφθῶ ἐκεῖ ἀπὸ σας, ἀφου πρώτον ὀπωσοῦν σας χορτασθῶ. **25** τώρα δε υπάγω εἰς Ἱερουσαλὴμ, εκπληρῶν την διακονίαν εἰς τους αγίους. **26** Διότι ἐυηρεστήθησαν ἡ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα να κάμωσι τινὰ βοήθειαν εἰς τους πτωχοῦς των αγίων των ἐν Ἱερουσαλὴμ. **27** Εὐηρεστήθησαν τῶντοντι, καὶ εἶναι ὀφειλέται αὐτῶν. Διότι εἴν τα ἔθνη ἔγειναν συγκοινωνοὶ αὐτῶν εἰς τα

πνευματικά, χρεωστούσι να υπηρετήσωσιν αυτούς και εις τα σωματικά. **28** Αφού λοιπόν εκτελέσω τούτο και επισφραγίσω εις αυτούς τον καρπόν τούτον, θέλω περάσει δι' υμών εις την Ισπανίαν. **29** Εξεύρω δε ότι ερχόμενος προς εσάς, θέλω ελθεί με αφθονίαν της ευλογίας του ευαγγελίου του Χριστού. **30** Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και διά της αγάπης του Πνεύματος, να συναγωνισθήτε μετ' εμού, προσευχόμενοι υπέρ εμού προς τον Θεόν, **31** διά να ελευθερωθώ από των εν τη Ιουδαία απειθούτων, και διά να γείνη ευπρόσδεκτος εις τους αγίους η εις την Ιερουσαλήμ διακονία μου, **32** διά να έλθω μετά χαράς προς εσάς διά θελήματος του Θεού και να συναπαυθώ με σας. **33** Ο δε Θεός της ειρήνης εΐη μετά πάντων υμών· αμήν.

16 Συνιστώ δε εις εσάς Φοίβην την αδελφήν ημών, ήτις είναι διάκονος της εκκλησίας της εν Κεγχραείς, **2** διά να δεχθήτε αυτήν εν Κυρίω αξίως των αγίων και να παρασταθήτε εις αυτήν εις ό, τι πράγμα έχει χρείαν υμών· διότι και αύτη εστάθη προστάτις πολλών και εμού αυτού. **3** Ασπάσθητε την Πρίσκιλλαν και τον Ακύλαν, τους συνεργούς μου εν Χριστώ Ιησού, **4** οΐτινες υπέρ της ζωής μου υπέβαλον υπό την μάχαιραν τον τράχηλον αυτών, τους οποίους ουχί εγώ μόνος ευχαριστώ, αλλά και πάσαι αι εκκλησίαι των εθνών. **5** Ασπάσθητε και την κατ' οίκον αυτών εκκλησίαν. Ασπάσθητε Επαίνετον τον αγαπητόν μου, όστις είναι απαρχή της Αχαΐας εις τον Χριστόν. **6** Ασπάσθητε την Μαριάμ, ήτις πολλά εκοΐασε δι' ημάς. **7** Ασπάσθητε τον Ανδρόνικον και Ιουνίαν, τους συγγενείς μου και συναιχμαλώτους μου, οΐτινες είναι επίσημοι μεταξύ των αποστόλων, οΐτινες και προ εμού ήσαν εις τον Χριστόν. **8** Ασπάσθητε τον Αμπλιάν τον αγαπητόν μου εν Κυρίω. **9** Ασπάσθητε τον Ουρβανόν τον συνεργόν ημών εν Χριστώ, και τον Στάχυν τον αγαπητόν μου. **10** Ασπάσθητε τον Απελλήν τον δοκιμασμένον εν Χριστώ. Ασπάσθητε τους εκ της οικογενείας του Αριστοβούλου. **11** Ασπάσθητε τον Ηρωδίωνα τον συγγενή μου. Ασπάσθητε τους εκ της οικογενείας του Ναρκίσσου, τους όντας εν Κυρίω. **12** Ασπάσθητε την Τρύφαιναν και την Τρυφώσαν, αίτινες κοπιάζουσιν εν Κυρίω. Ασπάσθητε Περίδα την αγαπητήν, ήτις πολλά εκοΐασεν εν Κυρίω. **13** Ασπάσθητε τον Ρούφον, τον εκλεκτόν εν Κυρίω, και την μητέρα αυτού και εμού. **14** Ασπάσθητε τον Ασύγκριτον, τον Φλέγοντα, τον Ερμάν, τον Πατρόβαν, τον Ερμήν και τους μετ' αυτών αδελφούς. **15** Ασπάσθητε τον Φιλόλογον και την Ιουλίαν, τον Νηρέα και την αδελφήν αυτού, και τον Ολυμπάν και πάντας τους αγίους τους μετ' αυτών. **16** Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγίω. Σας ασπάζονται αι εκκλησίαι του Χριστού. **17** Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, να προσέχητε τους ποιούντας τας διχοστασίας και τα σκάνδαλα εναντίον της διδαχής, την οποίαν σεις εμάθετε, και απομακρύνεσθε απ' αυτών. **18** Διότι οι τοιοῦτοι δεν δουλεύουσι τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, αλλά την εαυτών κοιλίαν, και διά λόγων καλών και κολακευτικών εξαπατώσι τας καρδίας των ακάκων· **19** διότι η υπακοή σας διεφημίσθη εις πάντας. Όσον λοιπόν διά σας χαίρω· θέλω δε να ήσθε σοφοί μεν εις το αγαθόν, απλοί δε εις το κακόν. **20** Ο δε Θεός της ειρήνης ταχέως θέλει συντρίψει τον Σατανάν υπό τους πόδας σας. Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εΐη μεθ' υμών. Αμήν. **21** Σας ασπάζονται ο Τιμόθεος ο συνεργός μου, και Λούκιος και Ιάσων και Σωσίπατρος οι συγγενείς μου. **22** Σας ασπάζομαι εν Κυρίω εγώ ο Τέρτιος, ο γράψας την επιστολήν. **23** Σας ασπάζεται ο Γάϊος ο φιλοξενών εμέ και την εκκλησίαν όλην. Σας ασπάζεται Έραστος ο οικονόμος της πόλεως και Κουάρτος

ο αδελφός. **24** Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εΐη μετά πάντων υμών· αμήν. **25** Εις δε τον δυνάμενον να σας στηρίξη κατά το ευαγγέλιόν μου και το κήρυγμα του Ιησού Χριστού, κατά την αποκάλυψιν του μυστηρίου του σεσιωπημένου μεν από χρόνων αιωνίων, (αϊθνιος g166) **26** φανερωθέντος δε τώρα διά προφητικών γραφών κατ' επιταγήν του αιωνίου Θεού και γνωρισθέντος εις πάντα τα έθνη προς υπακοήν πίστεως, (αϊθνιος g166) **27** εις τον μόνον σοφόν Θεόν έστω η δόξα διά Ιησού Χριστού εις τους αιώνας· αμήν. (αϊθν g165)

Προς Κορινθίους Α΄

1 Παύλος, προσκεκλημένος απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού, και Σωσθένης ο αδελφός, **2** προς την εκκλησίαν του Θεού την ούσαν εν Κορίνθω, τους ηγιασμένους εν Χριστώ Ιησού, τους προσκεκλημένους αγίους, μετά πάντων των επικαλουμένων εν παντί τόπω το όνομα Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών, αυτών τε και ημών· **3** χάρις εἴη υμῖν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **4** Ευχαριστώ πάντοτε εις τον Θεόν μου διά σας, διά την χάριν του Θεού την δοθείσαν εις εσάς διά του Ιησού Χριστού· **5** ότι κατά πάντα επλουτίσθητε δι' αυτού, κατά πάντα λόγον και πάσαν γνώσιν, **6** καθώς η μαρτυρία του Χριστού εστηρίχθη μεταξύ σας, **7** ώστε δεν μένετε οπίσω εις ουδέν χάρισμα, προσμένοντες την αποκάλυψιν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού· **8** όστις και θέλει σας στηρίξει έως τέλους αμέμπτους εν τη ημέρα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **9** Πιστός ο Θεός, διά του οποίου προσεκληθήτε εις το να ήσθε συγκοινωνοί του Υιού αυτού Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών. **10** Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, διά του ονόματος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, να λέγητε πάντες το αυτό, και να μη ήναι σχίσματα μεταξύ σας, αλλά να ήσθε εντελώς ηνωμένοι έχοντες το αυτό πνεύμα και την αυτήν γνώμιν. **11** Διότι εφανερώθη εις εμέ παρά των εκ της οικογενείας της Χλόης, περί υμών, αδελφοί μου, ότι είναι έριδες μεταξύ σας· **12** λέγω δε τούτου, διότι έκαστος από σας λέγει· Εγώ μεν είμαι του Παύλου, εγώ δε του Απολλώ, εγώ δε του Κηφά, εγώ δε του Χριστού. **13** Διεμερίσθη ο Χριστός; μήπως ο Παύλος εσταυρώθη διά σας; ή εις το όνομα του Παύλου εβαπτίσθητε; **14** Ευχαριστώ εις τον Θεόν ότι ουδένα από σας εβάπτισα, ειμή Κρίσπον και Γάϊον, **15** διά να μη είπη τις ότι εις το όνομά μου εβάπτισα. **16** Εβάπτισα δε και τον οίκον του Στεφανά· εκτός τούτων δεν εξεύρω εάν εβάπτισα άλλον τινά. **17** Διότι δεν με απέστειλεν ο Χριστός διά να βαπτίζω, αλλά διά να κηρύττω το ευαγγέλιον, ουχί εν σοφία λόγου, διά να μη ματαιώθω ο σταυρός του Χριστού. **18** Διότι ο λόγος του σταυρού εις μεν τους απολλυμένους είναι μωρία, εις ημάς δε τους σωζομένους είναι δύναμις Θεού. **19** Επειδή είναι γεγραμμένον· Θέλω απολέσει την σοφίαν των σοφών, και θέλω αθετήσει την ύψειν των συνετών. **20** Που ο σοφός; που ο γραμματεύς; που ο συζητητής του αιώνος τούτου; δεν εμφώρηνεν ο Θεός την σοφίαν του κόσμου τούτου; (αιθñ g165) **21** Διότι επειδή εν τη σοφία του Θεού ο κόσμος δεν εγνώρισε τον Θεόν διά της σοφίας, ηυδόκησεν ο Θεός διά της μωρίας του κηρύγματος να σώση τους πιστεύοντας. **22** Επειδή και οι Ιουδαίοι σημίον αιτούσι και οι Έλληνες σοφίαν ζητούσιν, **23** ημεῖς δε κηρύττομεν Χριστόν εσταυρωμένον, εις μεν τους Ιουδαίους σκάνδαλον, εις δε τους Έλληνας μωρίαν, **24** εις αυτούς όμως τους προσκεκλημένους, Ιουδαίους τε και Έλληνας, Χριστόν Θεού δύναμιν και Θεού σοφίαν· **25** διότι το μωρόν του Θεού είναι σοφώτερον των ανθρώπων, και το ασθενές του Θεού είναι ισχυρότερον των ανθρώπων. **26** Επειδή βλέπετε την πρόσκλησιν σας, αδελφοί, ότι είσθε ου πολλοί σοφοί κατά σάρκα, ου πολλοί δυνατοί, ου πολλοί ευγενείς. **27** Αλλά τα μωρά του κόσμου εξέλεξεν ο Θεός διά να καταιοχύνη τους σοφούς, και τα ασθενή του κόσμου εξέλεξεν ο Θεός διά να καταιοχύνη τα ισχυρά, **28** και τα αγηνή του κόσμου και τα εξουθενημένα εξέλεξεν ο Θεός, και τα μη όντα, διά να καταργήση τα όντα, **29** διά να μη καυχηθί ουδεμία σαρξ ενώπιον αυτού. **30** Αλλά σεις είσθε εξ αυτού εν Χριστώ Ιησού, όστις εγενήθη εις ημάς σοφία από Θεού,

δικαιοσύνη τε και αγιασμός και απολύτρωσις· **31** ώστε, καθώς είναι γεγραμμένον, Ο καυχώμενος εν Κυρίω ας καυχάται.

2 Και εγώ, αδελφοί, ότε ήλθον προς εσάς, ήλθον ουχί με υπεροχήν λόγου ή σοφίας κηρύττων εις εσάς την μαρτυρίαν του Θεού. **2** Διότι απεφάσινα να μη εξεύρω μεταξύ σας άλλο τι ειμή Ιησούν Χριστόν, και τούτον εσταυρωμένον. **3** Και εγώ ήλθον προς εσάς με ασθένειαν και με φόβον και με τρόπον πολύν, **4** και ο λόγος μου και το κήρυγμά μου δεν εγίνοντο με καταπειστικούς λόγους ανθρωπίνης σοφίας, αλλά με απόδειξιν Πνεύματος και δυνάμεως, **5** διά να ήναι ή πίστις σας ουχί διά της σοφίας των ανθρώπων, αλλά διά της δυνάμεως του Θεού. **6** Λαλούμεν δε σοφίαν μεταξύ των τελείων, σοφίαν όμως ουχί του αιώνος τούτου, ουδέ των αρχόντων του αιώνος τούτου, των φθειρομένων· (αιθñ g165) **7** αλλά λαλούμεν σοφίαν Θεού μυστηριώδη, την αποκεκρυμμένην, την οποίαν προύρισεν ο Θεός προ των αιώνων εις δόξαν ημών, (αιθñ g165) **8** την οποίαν ουδείς των αρχόντων του αιώνος τούτου εγνώρισε· διότι αν ήθελον γνωρίσει, δεν ήθελον σταυρώσει τον Κύριον της δόξης· (αιθñ g165) **9** αλλά καθώς είναι γεγραμμένον, Εκείνα τα οποία οφθαλμός δεν είδε και ωτίον δεν ήκουσε και εις καρδίαν ανθρώπου δεν ανέβησαν, τα οποία ο Θεός ητοίμασεν εις τους αγαπώντας αυτόν. **10** Εις ημάς δε ο Θεός απεκάλυψεν αυτά διά του Πνεύματος αυτού· επειδή το Πνεύμα ερευνά τα πάντα και τα βάθη του Θεού. **11** Διότι τις των ανθρώπων γινώσκει τα του ανθρώπου, ειμή το πνεύμα του ανθρώπου το εν αυτό; Ούτω και τα του Θεού ουδείς γινώσκει ειμή το Πνεύμα του Θεού. **12** Αλλά' ημεῖς δεν ελάβομεν το πνεύμα του κόσμου, αλλά το πνεύμα το εκ του Θεού, διά να γνωρίσωμεν τα υπό του Θεού χαρισθέντα εις ημάς. **13** Τα οποία και λαλούμεν ουχί με διδακτούς λόγους ανθρωπίνης σοφίας, αλλά με διδακτούς του Πνεύματος του Αγίου, συγκρίνοντες τα πνευματικά προς τα πνευματικά. **14** Ο φυσικός όμως άνθρωπος δεν δέχεται τα του Πνεύματος του Θεού· διότι είναι μωρία εις αυτόν, και δεν δύναται να γνωρίση αυτά, διότι πνευματικώς ανακρίνονται. **15** Ο δε πνευματικός ανακρίνει μεν πάντα, αυτός δε υπ' ουδενός ανακρίνεται. **16** Διότι τις εγνώρισε τον νούν του Κυρίου, ώστε να διδάξη αυτόν; ημεῖς όμως έχομεν νούν Χριστού.

3 Και εγώ, αδελφοί, δεν ηδυνήθηνα να λαλήσω προς εσάς ως προς πνευματικούς, αλλά' ως προς σαρκικούς, ως προς νήπια εν Χριστώ. **2** Γάλα σας επότσια και ουχί στερεάν τροφήν· διότι δεν ηδύνασθε έτι να δεχθήτε αυτήν. Αλλά' ουδέ τώρα δύνασθε έτι· **3** επειδή έτι σαρκικοί είσθε. Διότι ενώ είναι μεταξύ σας φθόνος και έρις και διχόνοιαι, δεν είσθε σαρκικοί και περιπατείτε κατά άνθρωπον; **4** Διότι όταν λέγη τις, Εγώ μεν είμαι του Παύλου, άλλος δε, Εγώ του Απολλώ· δεν είσθε σαρκικοί; **5** Τις λοιπόν είναι ο Παύλος, και τις ο Απολλώς, παρά υπηρέται, διά των οποίων επιστεύσατε και, όπως ο Κύριος έδωκεν εις έκαστον; **6** Εγώ εφύτευσα, ο Απολλώς επότισεν, αλλά' ο Θεός ηρύξησεν· **7** ώστε ούτε ο φυτεύων είναι τι ούτε ο ποτίζων, αλλά' ο Θεός ο αεζάνων. **8** Ο φυτεύων δε και ο ποτίζων είναι έν· και έκαστος θέλει λάβει τον εαυτού μισθόν κατά τον κόπον αυτού. **9** Διότι του Θεού είεμβα συνεργοί· σεις είσθε του Θεού άργος, του Θεού οικοδομή. **10** Εγώ κατά την χάριν του Θεού την δοθείσαν εις εμέ ως σοφός αρχιτέκτων θεμέλιον έθεσα, άλλος δε εποικοδομεί· έκαστος όμως ας βλέπη πως εποικοδομεί· **11** διότι θεμέλιον άλλο ουδείς δύναται να θέση παρά το θεθέν, το οποίον είναι ο Ιησούς Χριστός. **12** Εάν δε τις εποικοδομή επί το θεμέλιον τούτο χρυσόν, άργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα,

χόρτον, καλάμην· **13** εκάστου το έργον θέλει φανερωθή· διότι η ημέρα θέλει φανερώσει αυτό, επειδή διά πυρός ανακαλύπτεται και το πυρ θέλει δοκιμάσει το έργον εκάστου οποίον είναι. **14** Εάν το έργον τινός, το οποίον επωκοδόμησε μένη, θέλει λάβει μισθόν· **15** εάν το έργον τινός κατακαή, θέλει ζημιωθή, αυτός όμως θέλει σωθή, πλην ούτως ως διά πυρός. **16** Δεν εξεύρετε ότι είσθε ναός Θεού και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί εν υμίν; **17** Εάν τις φθείρη τον ναόν του Θεού, τούτον θέλει φθείρει ο Θεός· διότι ο ναός του Θεού είναι άγιος, όστις είσθε σεις. **18** Μηδείας μη εξαπατά εαυτόν· εάν τις μεταξύ σας νομίζη ότι είναι σοφός εν τω κόσμω τούτω, ας γείνη μωρός διά να γείνη σοφός. (αϊθν g165) **19** Διότι η σοφία του κόσμου τούτου είναι μωρία παρά τω Θεώ. Επειδή είναι γεγραμμένον· Όστις συλλαμβάνει τους σοφούς εν τη πανουργία αυτών· **20** και πάλιν· Ο Κύριος γινώσκει τους διαλογισμούς των σοφών, ότι είναι μάταιοι. **21** Όστε μηδείας μη καυχάται εις ανθρώπους· διότι τα πάντα είναι υμών, **22** είτε Παύλος είτε Απολλώς είτε Κηθάς είτε κόσμος είτε ζωή είτε θάνατος είτε παρόντα είτε μέλλοντα, τα πάντα είναι υμών, **23** σεις δε του Χριστού, ο δε Χριστός του Θεού.

4 Ούτως ας μας θεωρή πας άνθρωπος ως υπηρέτας του Χριστού και οικονόμους των μυστηρίων του Θεού. **2** Το δε επίλοιπον ζητείται μεταξύ των οικονόμων, να ευρεθή έκαστος πιστός. **3** Εις εμέ δε ελάχιστον είναι να ανακριθώ υφ' υμών ή υπό ανθρωπίνης κρίσεως· αλλ' ουδέ ανακρίνω εμαυτόν. **4** Διότι η συνειδήσίς μου δεν με ελέγχει εις ουδέν· πλην με τούτο δεν είμαι δεικνυόμενος· αλλ' ο ανακρίνων με είναι ο Κύριος. **5** Όστε μη κρίνετε μηδέν προ καιρού, έως αν έλθη ο Κύριος, όστις και θέλει φέρει εις το φως τα κρυπτά του σκότους και θέλει φανερώσει τας βουλάς των καρδιών, και τότε ο έπαινος θέλει γείνει εις έκαστον από του Θεού. **6** Ταύτα δε, αδελφοί, μετάφερα παραδειγματικούς εις εμαυτόν και εις τον Απολλώ διά σας, διά να μάθητε διά τον παραδείγματος ημών να μη φρονήτε υπέρ ό, τι είναι γεγραμμένον, διά να μη επαίρησθε εις υπέρ του ενός κατά του άλλου. **7** Διότι τις σε διακρίνει από του άλλου; και τι έχεις, του οποίου δεν έλαβες, εάν δε και έλαβες, τι καυχάσαι ως μη λαβών; **8** Τώρα είσθε κεχορησμένοι, τώρα επλουτήσατε, εβασίλευσατε χωρίς ημών· και είθε να εβασιλεύητε, διά να συμβασιλεύωμεν και ημείς με σας. **9** Διότι νομίζω ότι ο Θεός απέδειξεν ημάς τους αποστόλους εσχάτους ως καταδικασμένους εις θάνατον· διότι εγεινάμεν θέατρον εις τον κόσμον, και εις αγγέλους και εις ανθρώπους. **10** Ημείς μωροί διά τον Χριστόν, σεις δε φρόνιμοι εν Χριστώ· ημείς ασθενείς, σεις δε ισχυροί· σεις ένδοξοι, ημείς δε άτιμοι. **11** Έως της παρουσίας ώρας και πεινώμεν και διψώμεν και γυμνητεύομεν και ραπιζόμεθα και περιπλανώμεθα **12** και κοπιώμεν, εργαζόμενοι με τας ίδιās ημών χείρας· λιοδορούμενοι ευλογούμεν, δικώκομενοι υποφέρομεν, **13** βλασφημούμενοι παρακαλούμεν· ως περικαθάματα του κόσμου εγεινάμεν, σκύβαλον πάντων ως της σήμερον. **14** Δεν γράφω ταύτα προς εντροπήν σας, αλλ' ως τέκνα μου αγαπητά νουθετώ. **15** Διότι εάν έχητε μυρίους παιδαγωγούς εν Χριστώ, δεν έχετε όμως πολλούς πατέρας· επειδή εγώ σας εγέννησα εν Χριστώ Ιησού διά του ευαγγελίου. **16** Σας παρακαλώ, λοιπόν, γίνεσθε μιμηταί μου. **17** Διά τούτο σας έπεμψα τον Τιμόθεον, όστις είναι τέκνον μου αγαπητόν και πιστόν εν Κυρίω, όστις θέλει σας ενθυμίσει τας οδούς μου τας εν Χριστώ, καθώς διδάσκει πανταχού εν πάση εκκλησία. **18** Τινές όμως εφυσιώθησαν, ως εάν εγώ δεν έμελλον να έλθω προς εσάς· **19** πλην θέλω ελθεί ταχέως προς

εσάς, εάν ο Κύριος θελήσει, και θέλω γνωρίσει ουχί τον λόγον των πεφυσιωμένων, αλλά την δύναμιν· **20** διότι η βασιλεία του Θεού δεν είναι εν λόγω, αλλ' εν δυνάμει. **21** Τι θέλετε; με ράβδον να έλθω προς εσάς, ή με αγάπην και με πνεύμα πραότητος;

5 Γενικώς ακούεται ότι είναι μεταξύ σας πορνεία, και τοιαύτη πορνεία, ήτις ουδέ μεταξύ των εθνών ονομάζεται, ώστε να έχη τις την γυναίκα του πατρός αυτού. **2** Και σεις είσθε πεφυσιωμένοι, και δεν επενθήσατε μάλλον, διά να εκβληθή εκ μέσου υμών ο πράξας το έργον τούτο. **3** Διότι εγώ ως απών κατά το σώμα, παρών όμως κατά το πνεύμα, έκρινα ήδη ως παρών τον ούτω πράξαντα τούτο, **4** εν τω ονόματι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού αφού συναχθήτε σεις και το εμόν πνεύμα με την δύναμιν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού **5** να παραδώσητε τον τοιούτον εις τον Σατανάν προς όλεθρον της σαρκός, διά να σωθή το πνεύμα αυτού εν τη ημέρα του Κυρίου Ιησού. **6** Δεν είναι καλόν το καύχημά σας. Δεν εξεύρετε ότι ολίγη ζύμη κάμνει όλον το φύραμα ένζυμον; **7** Καθαρίσθητε λοιπόν από της παλαιάς ζύμης, διά να ήσθε νέον φύραμα, καθώς είσθε άζυμοι. Διότι το πάσχα ημών εθυσιάσθη υπέρ ημών, ο Χριστός· **8** ώστε ας εορτάζωμεν ουχί με ζύμη παλαιάν, ουδέ με ζύμη κακίας και πορνείας, αλλά με άζυμα ειλικρινείας και αληθείας. **9** Σας έγγραφα εν τη επιστολή να μη συναναστρέφησθε με πόρνους, **10** και ουχί διόλου με τους πόρνους του κόσμου τούτου ή με τους πλεονέκτας ή άρπαγας ή ειδωλολάτραις· επειδή τότε πρέπει να εξέλθητε από του κόσμου. **11** Αλλά τώρα σας έγγραφα να μη συναναστρέφησθε, εάν τις αδελφός ονομαζόμενος ήναι πόρνος ή πλεονέκτης ή ειδωλολάτρης ή λοιδόρος ή μέθυσος ή άρπαξ· με τον τοιούτον μηδέ να συντρώγητε. **12** Διότι τι με μέλει να κρίνω και τους έξω; δεν κρίνετε σεις τους έσω; **13** Τους δε έξω ο Θεός θέλει κρίνει. Όθεν εκβάλετε τον κακόν εκ μέσου υμών.

6 Τομά τις από σας, όταν έχη διαφοράν προς τον άλλον, να κρίνεται ενώπιον των αδικών και ουχί ενώπιον των αγίων; **2** Δεν εξεύρετε ότι οι άγιοι θέλουσι κρίνει τον κόσμον; και εάν ο κόσμος κρίνεται από σας, ανάστις είσθε να κρίνητε ελάχιστα πράγματα; **3** Δεν εξεύρετε ότι αγέλους θέλωμεν κρίνει; πόσω μάλλον βιωτικά; **4** Βιωτικάς λοιπόν κρίσεις εάν έχητε, τους εξουθενημένους εν τη εκκλησία τούτους καθίζετε κριτάς. **5** Προς εντροπήν σας λέγω τούτο. Ούτω δεν υπάρχει μεταξύ σας ουδέ εις σοφός, όστις θέλει δυνηθή να κρίνη ανά μέσον του αδελφού αυτού, **6** αλλά αδελφός κρίνεται με αδελφόν, και τούτο ενώπιον απίστων; **7** Τώρα λοιπόν είναι διόλου ελάττωμα εις εσάς ότι έχετε κρίσεις μεταξύ σας. Διά τι μάλλον δεν αδικείσθε; διά τι μάλλον δεν αποστερείσθε; **8** Αλλά σεις αδικείτε και αποστερείτε, και μάλιστα αδελφούς. **9** Η δεν εξεύρετε ότι οι άδικοι δεν θέλουσι κληρονομήσει την βασιλείαν του Θεού; Μη πλανάσθε· ούτε πόρνοι ούτε ειδωλολάτραι ούτε μοιχοί ούτε μαλακοί ούτε αρενοκοίται **10** ούτε κλέπται ούτε πλεονέκται ούτε μέθυστοι ούτε λοιδόροι ούτε άρπαγες θέλουσι κληρονομήσει την βασιλείαν του Θεού. **11** Και τοιοῦτοι υπήρχετέ τινες· αλλά απελούσθητε, αλλά ηγιασθητε, αλλ' εδικαιώθητε διά του ονόματος του Κυρίου Ιησού και διά του Πνεύματος του Θεού ημών. **12** Πάντα είναι εις την εξουσίαν μου, πλην πάντα δεν συμφέρουσι· πάντα είναι εις την εξουσίαν μου, αλλ' εγώ δεν θέλω εξουσιασθή υπ' ουδενός. **13** Τα φαγητά είναι διά την κοιλίαν και η κοιλία διά τα φαγητά· πλην ο Θεός και ταύτην και ταύτα θέλει καταργήσει· το δε σώμα δεν είναι διά την πορνείαν, αλλά διά τον Κύριον, και ο Κύριος διά το

σώμα. **14** ο δε Θεός και τον Κύριον ανέστησε και ημάς θέλει αναστήσει διά της δυνάμεως αυτού. **15** Δεν εξεύρετε ότι τα σώματά σας είναι μέλη του Χριστού; να λάβω λοιπόν τα μέλη του Χριστού και να κάμω αυτά μέλη πόρνης; Μη γένοιτο. **16** Η δεν εξεύρετε ότι ο προσκολλώμενος με την πόρνη είναι εν σώμα; διότι θέλουσιν είσσαι, λέγει, οι δύο εις σάρκα μίαν. **17** όστις όμως προσκολλάται με τον Κύριον είναι εν πνεύμα. **18** Φεύγετε την πορνείαν. Παν αμάρτημα, το οποίον ήθελε πράξει ο άνθρωπος, είναι εκτός του σώματος ο πορνεύων όμως αμαρτάνει εις το ίδιον αυτού σώμα. **19** Η δεν εξεύρετε ότι το σώμα σας είναι ναός του Αγίου Πνεύματος του εν υμίν, το οποίον έχετε από Θεού, και δεν είσθε κύριοι αυτών; **20** Διότι ηγοράσθητε διά τιμής· δοξάσατε λοιπόν τον Θεόν διά του σώματός σας και διά του πνεύματός σας, τα οποία είναι του Θεού.

7 Περί δε των όσων μοι εγράψατε, καλόν είναι εις τον άνθρωπον να μη εγγίση εις γυναίκα· **2** διά τας πορνείας όμως ας έχη έκαστος την εαυτού γυναίκα, και εκάστη ας έχη τον εαυτής άνδρα. **3** Ο ανήρ ας αποδίδη εις την γυναίκα την φοιλομένην εύνοϊαν· ομοίως η και η γυνή εις τον άνδρα. **4** Η γυνή δεν εξουσιάζει το εαυτής σώμα, αλλ' ο ανήρ· ομοίως δε και ο ανήρ δεν εξουσιάζει το εαυτού σώμα, αλλ' η γυνή. **5** Μη αποστερείτε αλλήλους, εκτός εάν ήναι τι εκ συμφώνου προς καιρόν, διά να καταγίνησθε εις την νηστεϊαν και εις την προσευχήν· και πάλιν συνέρχεσθε επί το αυτό, διά να μη σας πειράξη ο Σατανάς διά την ακράτειαν σας. **6** Λέγω δε τούτο κατά συγγνώμην, ουχί κατά προσταγήν. **7** Διότι θέλω πάντας τους ανθρώπους να ήναι καθώς και εμαυτόν· αλλ' έκαστος έχει ιδιαίτερον χάρισμα εκ Θεού, άλλος μεν ούτως, άλλος δε ούτως. **8** Λέγω δε προς τους αγάμους και προς τας χήρας, καλόν είναι εις αυτούς εάν μείνουν καθώς και εγώ. **9** Αλλ' εάν δεν εγκρατεύονται, ας νυμφευθώσι· διότι καλύτερον είναι να νυμφευθώσι παρά να εξάπίστωνται. **10** Εις δε τους νευμφευμένους παραγγέλλω, ουχί εγώ αλλ' ο Κύριος, να μη χωρισθί η γυνή από του ανδρός αυτής· **11** αλλ' εάν και χωρισθή, ας μένη άγαμος ή ας συνδιαλλαγί με τον άνδρα· και ο ανήρ να μη αφήνι την εαυτού γυναίκα. **12** Προς δε τους λοιπούς εγώ λέγω, ουχί ο Κύριος· Εάν τις αδελφός έχη γυναίκα άπιστον, και αυτή συγκατανεύη να συνοικίη μετ' αυτού, ας μη αφήνι αυτήν· **13** και γυνή ήτις έχει άνδρα άπιστον, και αυτός συγκατανεύει να συνοικίη μετ' αυτής, ας μη αφήνι αυτόν. **14** Διότι ο ανήρ ο άπιστος ηγιασθή διά της γυναίκος, και η γυνή η άπιστος ηγιασθή διά του ανδρός· επειδή άλλως τα τέκνα σας ήθελον είσθαι ακάθαρτα, αλλά τώρα είναι άγια. **15** Εάν δε ο άπιστος χωρίζηται, ας χωρισθή. Ο αδελφός όμως ή αδελφή δεν είναι δεδουλωμένοι εις τα τοιαύτα· ο Θεός όμως προσεκάλεσεν ημάς εις ειρήνην. **16** Διότι τι εξεύρει, γύναι, αν μέλλης να σώσης τον άνδρα; ή τι εξεύρει, άνερ, αν μέλλης να σώσης την γυναίκα; **17** Αλλά καθώς ο Θεός εμοίρασεν εις έκαστον, και καθώς ο Κύριος προσεκάλεσεν έκαστον, ούτως ας περιπατή. Και ούτω διατάττω εις πάσας τας εκκλησίας. **18** Προσεκλήθη τις εις την πίστιν περιτετημένος; Ας μη καλύπτει την περιτομήν. Προσεκλήθη τις απερίτμητος; Ας μη περιτέμνηται. **19** Η περιτομή είναι ουδέν, και η ακροβυστία είναι ουδέν, αλλ' η τήρησις των εντολών του Θεού. **20** Έκαστος εν τη κλήσει, καθ' ην εκλήθη, εν ταύτη ας μένη. **21** Εκλήθης δούλος; μη σε μέλη· αλλ' εάν δύνασαι να γείνης ελεύθερος, μεταχειρίσου τούτο καλύτερα. **22** Διότι όστις δούλος εκλήθη εις τον Κύριον, είναι απελεύθερος του Κυρίου· ομοίως και όστις ελεύθερος εκλήθη, δούλος είναι

του Χριστού. **23** Διά τιμής ηγοράσθητε· μη γίνεσθε δούλοι ανθρώπων. **24** Έκαστος, αδελφοί, εις ό, τι εκλήθη, εν τούτω ας μένη παρά τω Θεώ. **25** Περί δε των παρθένων προσταγήν του Κυρίου δεν έχω· αλλά γνώμην δίδω ως ηλεημένος υπό του Κυρίου να ήμαι πιστός. **26** Τούτο λοιπόν νομίζω ότι είναι καλόν διά την παρουσίαν ανάγκην, ότι καλόν είναι εις τον άνθρωπον να ήναι ούτως. **27** Είσαι δεδμεμένος με γυναίκα; μη ζήτη λύσιν. Είσαι λελυμένος από γυναίκα; μη ζήτη γυναίκα. **28** Πλην και εάν νυμφευθή, δεν ημάρτησας και εάν η παρθένος νυμφευθή, δεν ημάρτησεν· αλλ' οι τοιοούτοι θέλουσιν έχει θλίψιν εν τη σαρκί· εγώ δε σας φείδομαι. **29** Λέγω δε τούτο, αδελφοί, ότι ο επίλοιπος καιρός είναι σύντομος, ώστε και οι έχοντες γυναίκα να ήναι ως μη έχοντες, **30** και οι κλαίοντες ως μη κλαίοντες, και οι χαίροντες ως μη χαίροντες, και οι αγοράζοντες ως μη έχοντες κατοχήν, **31** και οι μεταχειριζόμενοι τον κόσμον τούτον ως μηδόλως μεταχειριζόμενοι· διότι το σχήμα του κόσμου τούτου παρέρχεται. **32** Θέλω δε να ήσθε αμέριμνοι. Ο άγαμος μεριμνά τα του Κυρίου, πως να αρέσι εις τον Κύριον· **33** ο δε νευμφευμένος μεριμνά τα του κόσμου, πως να αρέσι εις την γυναίκα. **34** Διαφέρει η γυνή και η παρθένος. Η άγαμος μεριμνά τα του Κυρίου, διά να ήναι άγία και το σώμα και το πνεύμα· η δε νευμφευμένη μεριμνά τα του κόσμου, πως να αρέσι εις τον άνδρα. **35** Λέγω δε τούτο διά το συμφέρον υμών αυτών, ουχί διά να βάλω εις εσάς παγίδα, αλλά διά το σωμωπρέπε, και διά να ήσθε προσκεκολλημένοι εις τον Κύριον χωρίς περισπασμού. **36** Αλλ' εάν τις νομίζη ότι ασχημονεί προς την παρθένον αυτού, αν παρήλθεν η ακμή αυτής, και πρέπει να γείνη ούτως, ας κάμη ό, τι θέλει· δεν αμαρτάνει· ας υπανδρεύονται. **37** Όστις όμως στέκει στερεός εν τη καρδιά, μη έχων ανάγκην, έχει όμως εξουσίαν περί του ίδιου αυτού θελήματος, και απεφάσισε τούτο εν τη καρδιά αυτού, να φυλάττι την εαυτού παρθένον, πράττει καλώς. **38** Ωστε και όστις υπανδρεύει πράττει καλώς, αλλ' ο μη υπανδρεύων πράττει καλύτερα. **39** Η γυνή είναι δεδμεμένη διά του νόμου· εφ' όσον καιρόν ζι ο ανήρ αυτής· εάν δε ο ανήρ αυτής αποθάνη, είναι ελευθέρα να υπανδρευθή με όντινα θέλει, μόνον να γίνηται τούτο εν Κυρίω. **40** Μακαριώτερα όμως είναι εάν μείνη ούτω, κατά την εμήν γνώμην· νομίζω δε ότι και εγώ έχω Πνεύμα Θεού.

8 Περί δε των ειδωλοθύτων, εξεύρομεν ότι πάντες έχομεν γνώσιν, η γνώσις όμως φυσιοί, η δε αγάπη οικοδομεί. **2** Και εάν τις νομίζη ότι εξεύρει τι, δεν έμαθεν έτι ουδέν καθώς πρέπει να μάθη. **3** αλλ' εάν τις αγαπά τον Θεόν, ούτος γνωρίζεται υπ' αυτού. **4** Περί της βρώσεως λοιπόν των ειδωλοθύτων, εξεύρομεν ότι το είδωλον είναι ουδέν εν τω κόσμω, και ότι δεν υπάρχει ουδείς άλλος Θεός εμής εις. **5** Διότι αν και ήναι λεγόμενοι θεοί είτε εν τω ουρανώ είτε επί της γης, καθώς και είναι θεοί πολλοί και κύριοι πολλοί, **6** αλλ' εις ημάς είναι εις Θεός ο Πατήρ, εξ ου τα πάντα και ημείς εις αυτόν, και εις Κύριος Ιησούς Χριστός, δι' ου τα πάντα και ημείς δι' αυτού. **7** Αλλά δεν είναι εις πάντας η γνώσις ατύχη· τίνες δε διά την συνειδησιν του ειδώλου έως σημερον τρώουσι το ειδωλόθυτον ως ειδωλόθυτον, και η συνειδησις αυτών ασθενής ούσα μολύνεται. **8** το φαγητόν όμως δεν συνιστά ημάς εις τον Θεόν· διότι ούτε εάν φάγωμεν περισσεύομεν, ούτε εάν δεν φάγωμεν ελαττούμεθα. **9** Πλην προσέχετε μήπως αύτη η εξουσία σας γείνη πρόσκομμα εις τους ασθενείς. **10** Διότι εάν τις ίδη σε, τον έχοντα γνώσιν, ότι κάθησαι εις τράπεζαν εντός ναού ειδώλων, δεν θέλει ενθαρρυνθή η συνειδησις αυτού, ασθενούντος, εις το να τρώγη τα ειδωλόθυτα; **11** Και διά

την γνώσιν σου θέλει απολεσθή ο ασθενής αδελφός, διά τον οποίον ο Χριστός απέθανεν. **12** Αμαρτάνοντες δε ούτως εις τους αδελφούς και προσβάλλοντες την ασθενή συνείδησιν αυτών, εις τον Χριστόν αμαρτάνετε. **13** Διά τούτο, εάν τω φαγητόν σκανδαλίζη τον αδελφόν μου, δεν θέλω φάγει κρέας εις τον αιώνα, διά να μη σκανδαλίω τον αδελφόν μου. (αιθν g165)

9 Δεν είμαι απόστολος; δεν είμαι ελεύθερος; δεν είδον τον Ιησούν Χριστόν τον Κύριον ημών; δεν είσθε σεις το έργον μου εν Κυρίω; **2** Αν δεν ήμαι εις άλλους απόστολος, αλλ' εις εσάς τουλάχιστον είμαι· διότι η σφραγίς της αποστολής μου σεις είσθε εν Κυρίω. **3** Η απολογία μου εις τους ανακρίνοντάς με είναι αυτή· **4** μη δεν έχομεν εξουσίαν να φάγωμεν και να πίνωμεν; **5** μη δεν έχομεν εξουσίαν να συμπεριφέρωμεν αδελφήν γυναίκα, ως και οι λοιποί απόστολοι και οι αδελφοί του Κυρίου ο Κηφάς; **6** ή μόνος εγώ και ο Βαρνάβας δεν έχομεν εξουσίαν να μη εργαζόμεθα; **7** Τις ποτέ εκστρατεύει με ίδια αυτού έξοδα; Τις φοιτείτε αμπελώνας και δεν τρώγει εκ του καρπού αυτού; ή τις ποιμαίνει ποίμνιον και δεν τρώγει εκ του γάλακτος του ποιμνίου; **8** Μήπως κατά άνθρωπον λαλώ ταύτα; ή δεν λέγει ταύτα και ο νόμος; **9** διότι εν τω νόμω του Μωϋσέως είναι γεγραμμένον· Δεν θέλεις εμφράξει το στόμα βούς αλωνίζοντα. Μήπως μέλει τον Θεόν περί των βώων; **10** ή δι' ημάς βεβαίως λέγει τούτο; διότι δι' ημάς εγράφη, ότι ο αροτριών με ελπίδα πρέπει να αροτριά, και ο αλωνίζων με ελπίδα να μετέχη της ελπίδος αυτού. **11** Εάν ημείς εσπείραμεν εις εσάς τα πνευματικά, μέγα είναι εάν ημείς θερίσωμεν τα σαρκικά σας; **12** Εάν άλλοι μετέχωσι της εφ' υμάς εξουσίας, δεν πρέπει μάλλον ημείς; Αλλά δεν μετεχειρίσθημεν την εξουσίαν ταύτην, αλλ' υποφέρομεν πάντα, διά να μη προξενήσωμεν εμπόδιόν τι εις το ευαγγέλιον του Χριστού. **13** Δεν εξεούρετε ότι οι εργαζόμενοι τα ιερά εκ του ιερού τρώγουσιν, ο ενασχολούμενοι εις το θυσιαστήριον μετά του θυσιαστηρίου λαμβάνουσι μερίδιον; **14** Ούτω και ο Κύριος διάταξεν, οι κηρύττοντες το ευαγγέλιον να ζώσιν εκ του ευαγγελίου. **15** Πλην εγώ ουδέν τούτων μετεχειρίσθη. Ουδέ έγγραφα ταύτα διά να γείνη ούτως εις εμέ· διότι καλόν είναι εις εμέ να αποθάνω μάλλον παρά να ματαιώση τις το καύχημά μου. **16** Διότι εάν κηρύττω το ευαγγέλιον, δεν είναι εις εμέ καύχημα· επειδή ανάγκη επίκειται εις εμέ· ουαί δε είναι εις εμέ εάν δεν κηρύττω· **17** επειδή εάν κάμνω τούτο εκουσίως, έχω μισθόν· εάν δε ακουσίως, είμαι εμπιστευμένος οικονομία. **18** Τις λοιπόν είναι ο μισθός μου; το να κάμω αδάπανον το ευαγγέλιον του Χριστού διά της κηρύξεώς μου, ώστε να μη κάμνω κατάχρησιν της εξουσίας μου εν τω ευαγγελίω. **19** Διότι ελεύθερος ων πάντων εις πάντα εδούλωσα εμαυτόν, διά να κερδήσω τους πλειότερους. **20** και έγεινα εις τους Ιουδαίους ως Ιουδαίος, διά να κερδήσω τους Ιουδαίους· εις τους υπό νόμον ως υπό νόμον, διά να κερδήσω τους υπό νόμον· **21** εις τους άνομους ως άνομος, μη ων άνομος εις τον Θεόν, αλλ' έννομος εις τον Χριστόν, διά να κερδήσω άνομους· **22** έγεινα εις τους ασθενείς ως ασθενής, διά να κερδήσω τους ασθενείς· εις πάντας έγεινα τα πάντα, διά να σώσω παντί τρόπω τινάς. **23** Κάμνω δε τούτο διά το ευαγγέλιον, διά να γείνω συγκοινωνός αυτού. **24** Δεν εξεούρετε ότι οι τρέχοντες εν τω σταδίω πάντες μεν τρέχουσιν, εις όμως λαμβάνει το βραβείον; ούτω τρέχετε, ώστε να λάβητε αυτό. **25** Πας δε ο αγωνιζόμενος εις πάντα εγκρατεύεται, εκείνοι μεν διά να λάβωσι φθαρτόν στέφανον, ημείς δε άφθαρτον. **26** Εγώ λοιπόν ούτω τρέχω, ουχί ως αβεβαίως, ούτω πυγμαχώς,

ουχί ως κτυπών τον αέρα, **27** αλλά δαμάζω το σώμα μου και δουλαγωγώ, μήπως εις άλλους κηρύξας εγώ γείνω αδόκιμος.

10 Δεν θέλω δε να αγνοήτε, αδελφοί, ότι οι πατέρες ημών ήσαν πάντες υπό την νεφέλην, και πάντες διά της θαλάσσης διήλθον, **2** και πάντες εις τον Μωϋσήν εβαπτίσθησαν εν τη νεφέλη και εν τη θαλάσση, **3** και πάντες την αυτήν πνευματικήν βρώσιν έφαγον, **4** και πάντες το αυτό πνευματικόν ποτόν έπιον· διότι έπινον από πνευματικής πέτρας ακολουθούσης, η δε πέτρα ήτο ο Χριστός· **5** αλλά δεν ευηρεστήθη ο Θεός εις τους πλειότερους εξ αυτών· διότι κατεστρώθησαν εν τη ερήμω. **6** Ταύτα δε έγειναν παραδείγματα ημών, διά να μη ήμεθα ημείς επιθυμητά κακών, καθώς και εκείνοι επεθύμησαν. **7** Μηδέ γίνεσθε ειδωλολάτραι, καθώς τινές εξ αυτών, ως είναι γεγραμμένον· Εκάθησεν ο λαός διά να φάγη και να πίνη, και εσηκόθησαν να παίζωσι. **8** Μηδέ ας πορνεύωμεν, καθώς τινές αυτών επόρνευσαν και έπεσον εν μία ημέρα εικοσιτρείς χιλιάδες. **9** Μηδέ ας πειράζωμεν τον Χριστόν, καθώς και τινές αυτών επείρασαν και απωλέσθησαν υπό των όφρων. **10** Μηδέ γογγύζετε, καθώς και τινές αυτών εγόγγυσαν, και απωλέσθησαν υπό του εξολοθρευτού. **11** Ταύτα δε πάντα γίνονται εις εκείνους παραδείγματα, και εγράφησαν προς νουθεσίαν ημών, εις τους οποίους τα τέλη των αιώνων έφθασαν. (αιθν g165) **12** Όστε ο νομιζών ότι ίσταται ας βλέπη μη πέση. **13** Πειρασμός δεν σας κατέλαβεν ειμή ανθρώπινος· πιστός όμως είναι ο Θεός, όστις δεν θέλει σας αφήσει να πειρασθήτε υπέρ την δύναμίν σας, αλλά μετά του πειρασμού θέλει κάμει και την έβρασιν, ώστε να δύνασθε να υποφέριτε. **14** Διά τούτο, αγαπητοί μου, φεύγετε από της ειδωλολατρείας. **15** Λέγω ως προς φρονίμους· κρίνατε σεις τούτο το ποίον λέγω· **16** Το ποτήριον της ευλογίας, το ποίον ευλογούμεν, δεν είναι κοινωνία του αίματος του Χριστού; Ο άρτος, τον οποίον κόπτομεν, δεν είναι κοινωνία του σώματος του Χριστού; **17** διότι εις άρτος, εν σώμα είμεθα οι πολλοί· επειδή πάντες εκ του ενός άρτου μετέχομεν. **18** Βλέπετε τον Ισραήλ κατά σάρκα· οι τρώγοντες τας θυσίας δεν είναι κοιωνοί του θυσιαστηρίου; **19** Τι λοιπόν λέγω; ότι το ειδωλον είναι τι; ή ότι το ειδωλόθυτον είναι τι; ουχί· **20** αλλ' ότι εκείνα, τα οποία θυσιάζουσι τα έθνη, εις τα δαιμόνια θυσιάζουσι και ουχί εις τον Θεόν· και δεν θέλω σεις να γίνησθε κοιωνοί των δαιμονίων. **21** Δεν δύνασθε να πίνητε το ποτήριον του Κυρίου και το ποτήριον των δαιμονίων· δεν δύνασθε να ήσθε μέτοχοι της τραπέζης του Κυρίου και της τραπέζης των δαιμονίων. **22** Η τον Κύριον θέλομεν να διεγείρωμεν εις ζηλοτυπίαν; μήπως είμεθα ισχυρότεροι αυτού; **23** Πάντα είναι εις την εξουσίαν μου αλλά πάντα δεν συμφέρουσι· πάντα είναι εις την εξουσίαν μου, αλλά πάντα δεν οικοδομοῦσι. **24** Μηδείας ζητή το εαυτού συμφέρον, αλλ' έκαστος τα του άλλου. **25** Παν το παλούμενον εν τω μακελλίω τρώγεται, μηδέν εξετάζοντες διά την συνείδησιν· **26** διότι του Κυρίου είναι η γη και το πλήρωμα αυτής. **27** Και εάν τις των άπίστων σας προσκαλή και θέλετε να υπάγητε, τρώγεται ό, τι βάλλεται έμπροσθέν σας, μηδέν εξετάζοντες διά την συνείδησιν. **28** Εάν δε τις σας είπη, Τούτο είναι ειδωλόθυτον, μη τρώγεται δι' εκείνον τον φανερώσαντα και διά την συνείδησιν· διότι του Κυρίου είναι η γη και το πλήρωμα αυτής. **29** Συνείδησιν δε λέγω ουχί την ιδικήν σου, αλλά την του άλλου. Επειδή διά τι η ελευθερία μου κρίνεται υπό άλλης συνείδησεως; **30** Και εάν εγώ μετ' ευχαριστίας μετέχω, διά τι βλασφημούμαι δι' εκείνο, διά το ποίον εγώ ευχαριστώ; **31** Είτε λοιπόν τρώγεται είτε πίνετε είτε πράττετέ τι,

πάντα πράττετε εις δόξαν Θεού. **32** Μη γίνεσθε πρόσκομμα μίτε εις Ιουδαίους μίτε εις Έλληνας μίτε εις την εκκλησίαν του Θεού, **33** καθώς και εγώ κατά πάντα αρέσκω εις πάντας, μη ζητών το ιδιόν μου συμφέρον, αλλά το των πολλών, διά να σωθώσι

11 Μιμηταί μου γίνεσθε, καθώς και εγώ του Χριστού. **2** Σας επαινώ δε, αδελφοί, ότι εις πάντα με ενθυμείσθε, και κρατείτε τας παραδόσεις, καθώς παρέδωκα εις εσάς. **3** Ήλω δε να εξεύρητε, ότι η κεφαλή παντός ανδρός είναι ο Χριστός, κεφαλή δε της γυναικός ο ανήρ, κεφαλή δε του Χριστού ο Θεός. **4** Πας ανήρ προσευχόμενος ή προφητεύων, εάν έχη κεκαλυμμένην την κεφαλήν, καταισχύει την κεφαλήν αυτού. **5** Πάσα δε γυνή προσευχομένη ή προφητεύουσα με την κεφαλήν ασκεπή καταισχύει την κεφαλήν εαυτής· διότι εν και το γυνή είναι με την εξυρισμένην. **6** Επειδή αν δεν καλύπτηται η γυνή, ας κουρευση και τα μαλλία αυτής· αλλ' εάν ήναι αισχρόν εις γυναίκα να κουρευή τα μαλλία αυτής ή να ξυρίζηται, ας καλύπτηται. **7** Διότι ο μεν ανήρ δεν χρεωστέι να καλύπτη την κεφαλήν αυτού, επειδή είναι εικόν και δόξα του Θεού· η δε γυνή είναι δόξα του ανδρός. **8** Διότι ο ανήρ δεν είναι εκ της γυναικός, αλλ' η γυνή εκ του ανδρός. **9** Επειδή δεν εκτίσθη ο ανήρ διά την γυναίκα, αλλ' η γυνή διά τον άνδρα. **10** Διά τούτο η γυνή χρεωστέι να έχη εξουσίαν επί της κεφαλής αυτής διά τους αγγέλους. **11** Πλην ούτε ο ανήρ χωρίς της γυναικός ούτε η γυνή χωρίς του ανδρός υπάρχει εν Κυρίω. **12** Διότι καθώς η γυνή είναι εκ του ανδρός, ούτω και ο ανήρ είναι διά της γυναικός, τα πάντα δε εκ του Θεού. **13** Κρίνατε σεις καθ' εαυτούς είναι πρέπον γυνή να προσεύχηται εις τον Θεόν ασκεπής; **14** Η ουδέ αυτή η φύσις δεν σας διδάσκει, ότι ανήρ μεν εάν έχη κόμην είναι εις αυτόν ατιμία, **15** γυνή δε εάν έχη κόμην, είναι δόξα εις αυτήν; διότι η κόμη εδόθη εις αυτόν αντί καλύμματος. **16** Εάν τις όμως φαίνεται ότι είναι φιλόνηκος, ημείς τοιαύτην συνήθειαν δεν έχομεν, ουδέ αι εκκλησίαι του Θεού. **17** Ενώ δε παραγγέλλω τούτο, δεν επαινώ ότι συνέρχεσθε ουχί διά το καλότερον αλλά διά το χειρότερον. **18** Διότι πρώτον μεν όταν συνέρχησθε εις την εκκλησίαν, ακούω ότι υπάρχουν οσχίσματα μεταξύ σας, και μέρος τι πιστεύω. **19** διότι είναι ανάγκη να υπάρχουν και αιρέσεις μεταξύ σας, διά να γείνωσι φανεροί μεταξύ σας οι δόκιμοι. **20** Όταν λοιπόν συνέρχησθε επί το αυτό, τούτο δεν είναι να φάγητε Κυριακόν δείπνον· **21** διότι έκαστος λαμβάνει προ του άλλου το ίδιον εαυτού δείπνον εν τω καιρώ του τρώγειν, και άλλος μεν πεινά, άλλος δε μεθύει. **22** Μη δεν έχετε οικίας διά να τρώγητε και να πίνητε; ή την εκκλησίαν του Θεού καταφρονείτε, και καταισχύετε τους μη έχοντας; τι να σας είπω; να σας επαίνεσω εις τούτο; δεν σας επαινώ. **23** Διότι εγώ παρέλαβον από του Κυρίου εκείνο, το οποίον και παρέδωκα εις εσάς, ότι ο Κύριος Ιησούς εν τη νυκτί καθ' ην παρεδίδοτο έλαβεν άρτον, **24** και ευχαριστήσας έκοψε και είπε· λάβετε, φάγετε· τούτο είναι το σώμα μου το υπέρ υμών κλωμενον· τούτο κάμνετε εις την ανάμνησίν μου. **25** Ομοίως και το ποτήριον, αφού εδείπνησε, λέγων· Τούτο το ποτήριον είναι η καινή διαθήκη εν τω αίματί μου· τούτο κάμνετε, οσάκις πίνετε, εις την ανάμνησίν μου. **26** Διότι οσάκις αν τρώγητε τον άρτον τούτον και πίνητε το ποτήριον τούτο, τον θάνατον του Κυρίου καταγγέλλετε, μέχρι της ελεεύσεως αυτού. **27** Όστε όστις τρώγη τον άρτον τούτον ή πίνη το ποτήριον του Κυρίου αναξίως, ένοχος θέλει είσθαι του σώματος και αίματος του Κυρίου. **28** Ας δοκιμάξη δε εαυτόν ο άνθρωπος, και ούτως ας τρώγη εκ του άρτου και ας πίνη εκ του ποτηρίου· **29** διότι

ο τρώγων και πίνων αναξίως τρώγει και πίνει κατάκρισιν εις εαυτόν, μη διακρίνων το σώμα του Κυρίου. **30** Διά τούτο υπάρχουνι μεταξύ σας πολλοί ασθενείς και άρρωστοι, και αποθνήσκουσιν ικανοί. **31** Διότι εάν διεκρίνομεν εαυτούς, δεν ηθέλομεν κρίνεσθαι. **32** αλλ' όταν κρινώμεθα, παιδευόμεθα υπό του Κυρίου, διά να μη κατακριθώμεν μετά του κόσμου. **33** Όστε αδελφοί μου, όταν συνέρχησθε διά να φάγητε, περιμένετε αλλήλους. **34** εάν δε τις πεινά, ας τρώγη εν τη οικία αυτού, διά να μη συνέρχησθε προς κατάκρισιν. Τα δε λοιπά, όταν έλθω, θέλω διατάξει.

12 Περί δε των πνευματικών, αδελφοί, δεν θέλω να αγνοήτε. **2** Εξεύρετε ότι ήσθε εθνικοί, συρόμενοι όπως εούρεσθε προς τα είδωλα τα άφωνα. **3** Διά τούτο σας γνωστοποιώ ότι ουδείς λαλών διά Πνεύματος Θεού λέγει ανάθεμα τον Ιησούν, και ουδείς δύναται να είπη Κύριον Ιησούν, ειμή διά Πνεύματος Αγίου. **4** Είναι δε διαιρέσεις χαρισμάτων, το Πνεύμα όμως το αυτό· **5** είναι και διαιρέσεις διακονιών, ο Κύριος όμως ο αυτός· **6** είναι και διαιρέσεις ενεργημάτων, ο Θεός όμως είναι ο αυτός, ο ενεργών τα πάντα εν πάσι. **7** Δίδεται δε εις έκαστον η φανέρωσις του Πνεύματος προς το συμφέρον. **8** Διότι εις άλλον μεν δίδεται διά του Πνεύματος λόγος σοφίας, εις άλλον δε λόγος γνώσεως κατά το αυτό Πνεύμα, **9** εις άλλον δε πίστις διά του αυτού Πνεύματος, εις άλλον δε χαρίσματα ιαμάτων διά του αυτού Πνεύματος, **10** εις άλλον δε ενέργειαι θαυμάτων, εις άλλον δε προφητεία, εις άλλον δε διακρίσεις πνευμάτων, εις άλλον δε είδη γλωσσών, εις άλλον δε ερμηνεία γλωσσών. **11** Πάντα δε ταύτα ενεργεί το εν και το αυτό Πνεύμα, διανεμόν ιδία εις έκαστον καθώς θέλει. **12** Διότι καθώς το σώμα είναι εν και έχει μέλη πολλά, πάντα δε τα μέλη του σώματος του ενός, πολλά όντα, είναι εν σώμα, ούτω και ο Χριστός· **13** διότι ημείς πάντες διά του ενός Πνεύματος εβαπτίσθημεν εις εν σώμα, εις Ιουδαίοι είτε Έλληνες, είτε δούλοι είτε ελεύθεροι, και πάντες εις εν Πνεύμα εποιήσθημεν. **14** Διότι το σώμα δεν είναι εν μέλος, αλλά πολλά. **15** Εάν είπη ο πους, Επειδή δεν είμαι χειρ, δεν είμαι εκ του σώματος, διά τούτο τάχα δεν είναι εκ του σώματος; **16** Και εάν είπη το ωτίον, Επειδή δεν είμαι οφθαλμός, δεν είμαι εκ του σώματος, διά τούτο δεν είναι τάχα εκ του σώματος; **17** Εάν όλον το σώμα ήναι οφθαλμός, που η ακοή; Εάν όλον ακοή, που η όσφρησις; **18** Αλλά τώρα ο Θεός έθεσε τα μέλη εν έκαστον αυτών εις το σώμα καθώς ηθέλησεν. **19** Εάν όμως πάντα ήσαν εν μέλος, που το σώμα; **20** Αλλά τώρα είναι μεν πολλά μέλη, εν όμως σώμα. **21** Και δεν δύναται ο οφθαλμός να είπη προς την χειρά· Δεν έχω χρείαν σου· ή πάλιν η κεφαλή προς τους πόδας· Δεν έχω χρείαν υμών. **22** Αλλά πολύ περισσότερον τα μέλη του σώματος, τα οποία φαίνονται ότι είναι ασθενέστερα, ταύτα είναι αναγκαία, **23** και εκείνα τα οποία νομιζόμεν ότι είναι τα ατιμότερα του σώματος, εις ταύτα αποδίδομεν τιμήν περισσοτέραν, και τα άσχημα ημών έχουσι περισσότεράν ευσημοσύνην· **24** τα δε εσοχήμονα ημών δεν έχουσι χρείαν. Αλλ' ο Θεός συνεκέρσσε το σώμα, δώσας περισσοτέραν τιμήν εις το ευτελέστερον, **25** διά να μη ήναι οσχίσμα εν τω σώματι, αλλά να φροντίζωσι τα μέλη το αυτό υπέρ αλλήλων. **26** Και είτε πάσχει εν μέλος, πάντα τα μέλη συμπάσχουσιν· είτε τιμάται εν μέλος, πάντα τα μέλη συχαίρουσι. **27** Και σεις είσθε σώμα Χριστού και μέλη κατά μέρος. **28** Και άλλους μεν έθεσεν ο Θεός εν τη εκκλησία πρώτον αποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, έπειτα θαύματα, έπειτα χαρίσματα ιαμάτων, βοηθείας, κυβερνήσεις, είδη γλωσσών. **29** Μη πάντες είναι απόστολοι; μη πάντες

προφήται; μη πάντες διδάσκαλοι; μη πάντες ενεργοίσι θαύματα; 30 μη πάντες έχουσι χαρίσματα ιαμάτων; μη πάντες λαλούσι γλώσσας; μη πάντες διερμηνεύουσι; 31 Ζητείτε δε μετά ζήλου τα καλλίτερα χαρίσματα. Και έτι πολύ υπερέχουσιν οδόν σας δεικνύου.

13 Εάν λαλώ τας γλώσσας των ανθρώπων και των αγγέλων, αγάπην δε μη έχω, έγείνα χαλκός ηχών ή κύμβαλον αλαλάζον. 2 Και εάν έχω προφητείαν και εξεύρω πάντα τα μυστήρια και πάσαν την γνώσιν, και εάν έχω πάσαν την πίστιν, ώστε να μετατοπίζω όρη, αγάπην δε μη έχω, είμαι ουδέν. 3 Και εάν πάντα τα υπάρχοντά μου διανείμω, και εάν παραδώσω το σώμα μου διά να καυθώ, αγάπην δε μη έχω, ουδέν ωφελούμαι. 4 Η αγάπη μακροθυμεί, αγαθοποιεί, η αγάπη δεν φθονεί, η αγάπη δεν αυθαδιάζει, δεν επαίρεται, 5 δεν ασχημονεί, δεν ζητεί τα εαυτής, δεν παροξύνεται, δεν διαλογίζεται το κακόν, 6 δεν χαίρει εις την αδικίαν, συχαίρει δε εις την αλήθειαν· 7 πάντα ανέχεται, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει. 8 Η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει· τα άλλα όμως, είτε προφητεΐαι είναι, θέλουσι καταργηθή· είτε γλώσσαί, θέλουσι παύσει· είτε γνώσις, θέλει καταργηθή. 9 Διότι κατά μέρος γινώσκομεν και κατά μέρος προφητεύομεν· 10 όταν όμως έλθω το τέλειον, τότε το κατά μέρος θέλει καταργηθή. 11 Ότε ήμην νήπιος, ως νήπιος ελάουν, ως νήπιος εφρόνου, ως νήπιος εσυλλογιζόμην· ότε όμως έγείνα ανήρ, κατήργησα τα του νηπίου. 12 Διότι τώρα βλέπομεν διά κατοπτρου αινηματώδως, τότε δε πρόσωπον προς πρόσωπον· τώρα γνωρίζω κατά μέρος, τότε δε θέλω γνωρίσει καθώς και εγνωρίσθην. 13 Τώρα δε μένει πίστις, ελπίς, αγάπη, τα τρία ταύτα. μεγαλητέρα δε τούτων είναι η αγάπη.

14 Ακολουθείτε την αγάπην και ζητείτε μετά ζήλου τα πνευματικά, μάλλον δε το να προφητεύητε. 2 Διότι ο λαλών γλώσσαν αγνώριστον δεν λαλεί προς ανθρώπους, αλλά προς τον Θεόν· διότι ουδείς ακούει αυτόν, αλλά με το πνεύμα αυτού λαλεί μυστήρια· 3 ο δε προφητεύων λαλεί προς ανθρώπους εις οικοδομήν και προτροπήν και παρηγορίαν. 4 Ο λαλών γλώσσαν αγνώριστον εαυτών οικοδομεί, ο δε προφητεύων την εκκλησίαν οικοδομεί. 5 Θέλω δε πάντες να λαλήτε γλώσσας, μάλλον δε να προφητεύητε· διότι ο προφητεύων είναι μεγαλητερος παρά ο λαλών γλώσσας, εκτός εάν διερμηνεύη, διά να λάβη οικοδομήν η εκκλησία. 6 Και τώρα, αδελφοί, εάν έλθω προς εσάς λαλών γλώσσας, τι θέλω σας ωφελήσει, εάν δεν σας λαλήσω ή με αποκάλυψιν ή με γνώσιν ή με προφητείαν ή με διδαχήν; 7 Και τα άψυχα, όσα δίδουσι φωνήν, είτε αυλός είτε κιθάρα, εάν δεν δώσωσι διακεκριμένους τους φθόγγους, πως θέλει γνωρισθή το αυλούμενον ή το κιθαριζόμενον; 8 Διότι εάν η σάλπιγξ δώσει φωνήν ασαφή, τι θέλει ετοιμασθή εις πόλεμον; 9 Ούτω και σεις, εάν δεν δώσητε διά της γλώσσης φωνήν ευκατάληπτον, πως θέλει γνωρισθή το λαλούμενον; διότι θέλετε λαλεί εις τον αέρα. 10 Τόσα είδη φωνών είναι τυχόν εν τω κόσμω, και ουδέν εξ αυτών είναι ασήμαντον. 11 Εάν λοιπόν δεν γνωρίσω την σημασίαν της φωνής, θέλω είσθαι προς τον λαλούντα βάρβαρος και ο λαλών βάρβαρος προς εμέ. 12 Ούτω και σεις, επειδή είσθε ζηλωταί πνευματικών, ζητείτε να περισυύητε εν αυτοίς προς την οικοδομήν της εκκλησίας. 13 Διά τούτο ο λαλών γλώσσαν αγνώριστον σας προσεύχεται διά να γείνη ικανός να διερμηνεύη, 14 διότι εάν προσεύχωμαι με γλώσσαν αγνώριστον, το πνεύμά μου προσεύχεται, αλλ' ο νούς μου είναι ακαρποφόρητος. 15 Τι πρέπει λοιπόν; Θέλω προσευχηθή με το πνεύμα, θέλω δε

προσευχηθή και με τον νούν. Θέλω ψάλλει με το πνεύμα, θέλω δε ψάλλει και με τον νούν. 16 Διότι εάν δοξολογήσης με το πνεύμα, εκείνος όστις έχει τάξιν ιδιώτου πως θέλει ειπεί το αμήν εις την ευχαριστίαν σου, μη εξεύρων τι λέγεις; 17 Διότι συ μεν καλώς ευχαριστείς, ο άλλος όμως δεν οικοδομείται. 18 Ευχαριστώ εις τον Θεόν μου ότι λαλώ πλειότερας γλώσσας παρά πάντα υμάς· 19 πλην εν τη εκκλησία πέντε λόγους προτιμώ να λαλήσω διά του νούς μου, διά να κατηχήσω και άλλους, παρά μυρίους λόγους με γλώσσαν αγνώριστον. 20 Αδελφοί, μη γίνεσθε παιδία κατά τας φρένας, αλλά γίνεσθε νήπια μεν εις την κακίαν, τέλειοι όμως εις τας φρένας. 21 Εν τω νόμω είναι γεγραμμένον ότι δι' ετερογλώσσων και διά ξένων χειλέων θέλω λαλήσει προς τον λαόν τούτον, και ουδέ ούτω θέλουσι με εισακούσει, λέγει Κύριος. 22 Όστε αι γλώσσαί είναι διά σημείον ουχί προς τους πιστεύοντας, αλλά προς τους άπίστους· η προφητεία όμως είναι ουχί προς τους άπίστους, αλλά προς τους πιστεύοντας. 23 Εάν λοιπόν συνέλθη η εκκλησία όλη επί το αυτό και λαλώσι πάντες γλώσσας αγνώριστους, εισέλθωσι δε ιδιώται ή άπιστοι, δεν θέλουσιν ειπεί ότι είσθε μαϊνομένοι; 24 Αλλ' εάν πάντες προφητεύωσιν, εισέλθω δε τις άπιστος η ιδιώτης, ελέγχεται υπό πάντων, ανακρίνεται υπό πάντων, 25 και ούτω τα κρυπτά της καρδιάς αυτού γίνονται φανερά· και ούτω πεσών κατά πρόσωπον θέλει προσκυνήσει τον Θεόν, κηρύττων ότι ο Θεός είναι τώνων εν μέσω υμών. 26 Τι πρέπει λοιπόν, αδελφοί; Όταν συνέρχησθε, έκατος υμών ψαλμόν έχει, διδαχήν έχει, γλώσσαν έχει, αποκάλυψιν έχει, ερμηνείαν έχει· πάντα σας γίνονται προς οικοδομήν. 27 Εάν τις λαλή γλώσσαν αγνώριστον, σας κάμωσι τούτο ανά δύο ή το περισσότερον ανά τρεις και εκ διαδοχής, και εις σας διερμηνεύη. 28 αλλ' εάν δεν ήναι διερμηνευτής, και σιωπη εν τη εκκλησία, σας λαλή δε προς εαυτών και προς τον Θεόν. 29 Προφήται δε σας λαλώσι δύο ή τρεις, και οι άλλοι σας διακρίνωσιν. 30 εάν δε έλθω αποκάλυψις εις άλλον καθήμενον, ο πρώτος σας σιωπά. 31 Διότι δύνασθε ο εις μετά τον άλλον να προφητεύητε πάντες, διά να μαθηάωσι πάντες και πάντες να παρηγορώνται. 32 και τα πνεύματα των προφητών υποτάσσονται εις τους προφήτας. 33 διότι ο Θεός δεν είναι ακαταστασίας, αλλ' ειρήνης. Καθώς εν πάσαις ταις εκκλησίαις των αγίων. 34 Αι γυναϊκές σας σας σιωπώσιν εν ταις εκκλησίαις· διότι δεν είναι συγκεχωρημένον εις αυτάς να λαλώσιν, αλλά να υποτάσσωνται, καθώς και ο νόμος λέγει. 35 Αλλ' εάν θέλωσι να μάθωσι τι, σας ερωτώσιν εν τω οικώ τους άνδρας αυτών· διότι αισχρόν είναι εις γυναϊκάς να λαλώσιν εν εκκλησία. 36 Μήπως από σας εξήλθεν ο λόγος του Θεού, ή εις σας μόνους κατήντησεν; 37 Εάν τις νομίζει ότι είναι προφήτης ή πνευματικός, σας μάθη εκείνα τα οποία γράφω προς εσάς, ότι είναι εντολία του Κυρίου. 38 αλλ' εάν τις αγνοή, σας αγνοή. 39 Όστε, αδελφοί, ζητείτε μετά ζήλου το προφητεύειν, και το λαλείν γλώσσας μη εμποδίζετε. 40 πάντα σας γίνονται ευσημόνως και κατά τάξιν.

15 Σας φανερόνω δε, αδελφοί, το ευαγγέλιον, το οποίον εκήρυξα προς εσάς, το οποίον και παρελάβετε, εις το οποίον και ίστασθε, 2 διά του οποίου και σώζεσθε, τίνι τρόπω σας εκήρυξα αυτό, αν φυλάττητε αυτό, εκτός εάν επιστεύσατε ματαίως. 3 Διότι παρέδωκα εις εσάς εν πρώτοις εκείνο, το οποίον και παρελάβον, ότι ο Χριστός απέθανε διά τας αμαρτίας ημών κατά τας γραφάς, 4 και ότι έτάφη, και ότι ανέστη την τρίτην ημέραν κατά τας γραφάς, 5 και ότι εφάνη εις τον Κηφάν, έπειτα εις τους δώδεκα· 6 μετά ταύτα εφάνη εις πεντακοσίους και επέκεινα αδελφούς διά μιας, εκ των οποίων

οι πλείοτες μου μένουσιν ἕως τώρα, τινές δε κα ἐκοιμήθησαν· 7 ἔπειτα ἐφάνη εἰς τὸν Ἰάκωβον, ἔπειτα εἰς πάντας τοὺς ἀποστόλους· 8 τελευταῖον δε πάντων ἐφάνη καὶ εἰς ἐμέ ὡς εἰς ἔκτρωμα. 9 Διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὅστις δὲν εἶμαι ἀξίος νὰ ὀνομάζωμαι ἀπόστολος, διότι κατεδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ· 10 ἀλλὰ χάριτι Θεοῦ εἶμαι ὅτι εἶμαι καὶ ἡ εἰς ἐμέ χάρις αὐτοῦ δὲν ἐγένετο μάταια, ἀλλὰ περισσότερο ἀπὸ πάντων ἐκοπίασα, πλην οὐχὶ ἐγὼ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ μετ' ἐμοῦ. 11 Εἴτε λοιπὸν ἐγὼ εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύττομεν καὶ οὕτως ἐπιστεῖσατε. 12 Εἰάν δε ὁ Χριστὸς κηρύττηται ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, πῶς τινές μεταξὺ σας λέγουσιν ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν δὲν εἶναι; 13 Καὶ εἰάν ἀνάστασις νεκρῶν δὲν ἴηαι, οὐδ' ὁ Χριστὸς ἀνέστη; 14 καὶ ἀν ὁ Χριστὸς δὲν ἀνέστη, μάταιον ἄρα εἶναι ὁ κήρυγμα ἡμῶν, μάταια δε καὶ ἡ πίστις σας. 15 Εὐρισκόμεθα δε καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ, διότι ἐμαρτυρήσαμεν περὶ τοῦ Θεοῦ ὅτι ἀνέστησε τὸν Χριστόν, τὸν ὁποῖον δὲν ἀνέστησεν, εἰάν καθ' ὑπόθεσιν δὲν ἀνασταίνωνται νεκροί. 16 Διότι εἰάν δὲν ἀνασταίνωνται νεκροί, οὐδ' ὁ Χριστὸς ἀνέστη; 17 ἀλλ' εἰάν ὁ Χριστὸς δὲν ἀνέστη, μάταια ἡ πίστις σας ἐπὶ εἴθε ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν. 18 Ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπωλέθησαν. 19 Εἰάν ἐν ταύτῃ τῇ ζωῇ μόνον ἐλπίζωμεν εἰς τὸν Χριστόν, εἴμεθα ἐλειονότεροι πάντων τῶν ἀνθρώπων. 20 Ἀλλὰ τώρα ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἐγένετο ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων. 21 Διότι ἐπειδὴ ὁ θάνατος ἦλθε δι' ἀνθρώπου, οὕτω καὶ δι' ἀνθρώπου ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. 22 Επειδὴ καθὼς πάντες ἀποθνήσκουσιν ἐν τῷ Ἀδὰμ, οὕτω καὶ πάντες θέλουσι ζῶοποιηθῆ ἐν τῷ Χριστῷ. 23 Ἐκάστος ὅμως κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ τάξιν· ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ ἀπαρχή, ἔπειτα ὅσοι εἶναι τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ· 24 Ὑστερον θέλει εἶσθαι τὸ τέλος, ὅταν παραδόσῃ τὴν βασιλείαν εἰς τὸν Θεόν καὶ Πατέρα, ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. 25 Διότι πρέπει νὰ βασιλεύῃ ἐωσού θῆσῃ πάντας τοὺς ἐχθρούς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. 26 Ἐσχάτος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος· 27 διότι πάντα υπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δε εἴπῃ ὅτι πάντα εἶναι ὑποταγμένα, φανερόν ὅτι ἐξαιρεῖται ὁ ὑποτάξας αὐτὸν τὰ πάντα. 28 Ὅταν δε ὑποταχθῶσιν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς θέλει ὑποταχθῆ εἰς τὸν ὑποτάξαντα εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, διὰ νὰ ἴηαι ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πάσιν. 29 Επειδὴ τὶ θέλουσι κάμει οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, εἰάν τῶνόντι οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνωνται, διὰ τὶ καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; 30 διὰ τὶ καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; 31 Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, μα τὴν εἰς ἐσὰς καύχησίν μου, τὴν ὁποίαν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. 32 Εἰάν κατὰ ἄνθρωπον ἐπολέμησα με θηρία ἐν Ἐφέσῳ, τὶ τὸ ὄφελος εἰς ἐμέ; ἀν οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνωνται, ἀς φάγωμεν καὶ ἀς πῶμεν, διότι αὐριοῦ ἀποθνήσκομεν. 33 Μῆ πλανᾶσθε· Φθεῖρουσι τὰ καλὰ ἦθη καὶ κακά συναναστροφαί. 34 Συνέλθετε εἰς εαυτοῦς κατὰ τὸ δίκαιον καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· διότι τινές ἔχουσιν ἀγνωσίαν Θεοῦ· πρὸς ἐντροπὴν σας λέγω τοῦτο. 35 Ἀλλὰ θέλει τις εἰπεῖ· Πῶς ἀνασταίνονται οἱ νεκροί; καὶ με ποῖον σῶμα ἔρχονται; 36 Ἄφρον, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σὺ σπείρεις, δὲν ζωογονεῖται εἰάν δὲν ἀποθνήῃ· 37 καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σπείρεις, δὲν σπείρεις τὸ σῶμα τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ γείνη, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, σίτου τυχόν ἢ τίνος τῶν λοιπῶν. 38 Ὁ δε Θεὸς δίδει εἰς αὐτὸ σῶμα καθὼς ἠθέλησε, καὶ εἰς ἕκαστον τῶν σπερμάτων τὸ ἰδιαίτερον αὐτοῦ σῶμα. 39 Πᾶσα σαρξ δὲν εἶναι ἡ αὐτὴ σαρξ, ἀλλὰ ἄλλη μεν σαρξ τῶν ἀνθρώπων, ἄλλη δε σαρξ τῶν κτηνῶν, ἄλλη δε τῶν ἰχθύων καὶ ἄλλη τῶν πτηνῶν. 40 Εἶναι καὶ σῶματα

επουραῖνα καὶ σῶματα ἐπίγεια· πλην ἄλλη μεν ἡ δόξα τῶν επουραῖνων, ἄλλη δε ἡ τῶν ἐπιγείων. 41 Ἄλλη δόξα εἶναι τοῦ ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα τῆς σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα τῶν ἀστέρων· διότι ἀστὴρ διαφέρει ἀστέρος κατὰ τὴν δόξαν. 42 Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν. Σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἀνίσταται ἐν ἀφθαρσίᾳ· 43 σπείρεται ἐν αἰμίᾳ, ἀνίσταται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἀνίσταται ἐν δυνάμει· 44 σπείρεται σῶμα ζωϊκόν, ἀνίσταται σῶμα πνευματικόν. Εἶναι σῶμα ζωϊκόν, καὶ εἶναι σῶμα πνευματικόν. 45 Οὕτως εἶναι καὶ γεγραμμένον· Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ ἐγένετο ἐν ψυχῇ ζῶσαν· ὁ ἐσχάτος Ἀδὰμ ἐν πνεύμα ζῶοποιούν. 46 Πλην οὐχὶ πρῶτον τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ζωϊκόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν. 47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος εἶναι ἐκ τῆς γῆς χοϊκός, ὁ δευτέρος ἄνθρωπος ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ. 48 Ὅποιός ὁ χοϊκός, τοιοῦτος καὶ οἱ χοϊκοί, καὶ ὁποῖός ὁ επουραῖνός, τοιοῦτος καὶ οἱ επουραῖνοι· 49 καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, θέλομεν φορέσει καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ επουραῖνου. 50 Τοῦτο δε λέγω, ἀδελφοί, ὅτι σαρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ δὲν δύναται νὰ κληρονομήσωσιν, οὐδὲ ἡ φθορὰ κληρονομῆ τὴν ἀφθαρσίαν. 51 Ἴδου, μυστήριον λέγω πρὸς ἐσὰς πάντες μεν δὲν θέλομεν κοιμηθῆ, πάντες ὅμως θέλομεν μεταμορφωθῆ, 52 ἐν μιᾷ στιγμῇ, ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· διότι θέλει σαλπῖσει, καὶ οἱ νεκροὶ θέλουσιν ἀναστήθῃ ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς θέλομεν μεταμορφωθῆ. 53 Διότι πρέπει τὸ φθαρτὸν τοῦτο νὰ ἐνδύθῃ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο νὰ ἐνδύθῃ ἀθανασίαν. 54 Ὅταν δε τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύθῃ ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύθῃ ἀθανασίαν, τότε θέλει γείνει ὁ Λόγος ὁ γεγραμμένος· Κατεπόθη ὁ θάνατος ἐν νίκῃ. 55 Που, θάνατε, τὸ κέντρον σου; που, ἄδη, ἡ νίκη σου; (Hadēs g86) 56 τὸ δε κέντρον τοῦ θανάτου εἶναι ἡ ἀμαρτία, καὶ ἡ δύναμις τῆς ἀμαρτίας ὁ νόμος. 57 Ἀλλὰ χάρις εἰς τὸν Θεόν, ὅστις δίδει εἰς ἡμᾶς τὴν νίκην διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 58 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, γίνεσθε στερεοί, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες πάντοτε εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου, γινώσκοντες ὅτι ὁ κόπος σας δὲν εἶναι μάταιος ἐν Κυρίῳ.

16 Περὶ δε τῆς συνεισφοράς τῆς ὑπὲρ τῶν ἀγίων, καθὼς διέταξα εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Γαλατίας, οὕτω κάμετε καὶ σεις. 2 Κατὰ τὴν πρώτην τῆς ἐβδομάδος ἕκαστος ὑμῶν ἀς ἐναποθέτῃ παρ' ἐαυτοῦ θησαυρίζων ὁ, τι ἀν εὐκαιρίᾳ, ὥστε ὅταν ἔλθω νὰ με συνάγωνται τότε συνεισφοραί. 3 Καὶ ὅταν ἔλθω, ὁποῖους ἐγκρίνητε, δι' ἐπιστολῶν τούτους θέλω πέμψει διὰ νὰ φέρωσιν τὴν δωρεάν σας εἰς Ἱερουσαλήμ· 4 καὶ εἰάν ἴηαι ἀξίον νὰ υπάγω καὶ ἐγὼ, θέλουσιν ελθεῖ μετ' ἐμοῦ. 5 Θέλω δε ελθεῖ πρὸς ἐσὰς, ἀφοῦ διέλωθαι τὴν Μακεδονίαν· διότι τὴν Μακεδονίαν διέρχομαι· 6 καὶ ἰῶως θέλω παραμείναι πλησίον σας, ἢ καὶ παραχειμάσει, διὰ νὰ με προπέμψητε σεις ὅπου ἀν υπάγω. 7 Διότι δὲν θέλω νὰ σας ἰδῶ τώρα ἐν παρόδῳ, ἀλλ' ἐλπίζω νὰ μείνω πλησίον σας καιρὸν τινά, εἰάν ὁ Κύριος συγχωρήσῃ τοῦτο. 8 Θέλω δε μείνει ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς πεντηκοστής· 9 διότι ἠνοῖχθη εἰς ἐμέ θύρα μεγάλη καὶ ἐνεργητικὴ, καὶ εἶναι πολλοὶ ἐναντίοι. 10 Καὶ εἰάν ἔλθῃ ὁ Τιμόθεος, προσέχετε νὰ ἴηαι ἀφοβος μεταξὺ σας διότι τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου ἐργάζεται καθὼς καὶ ἐγὼ· 11 μηδεὶς λοιπὸν ἀς μὴ ἐξουθενήσῃ αὐτόν. Προπέμψατε δε αὐτόν ἐν εἰρήνῃ, διὰ νὰ ἔλθῃ πρὸς ἐμέ διότι προσμένω αὐτόν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. 12 Περὶ δε τοῦ ἀδελφοῦ Ἀπολλῶ, παρεκάλεσα αὐτόν πολλὰ νὰ ἔλθῃ πρὸς ἐσὰς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ δὲν ἠθέλε παντάπασιν νὰ ἔλθῃ τώρα, θέλει ὅμως ελθεῖ ὅταν εὐκαιρήσῃ. 13 Ἀγρυπνεῖτε, στέκεσθε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, ἐνδυναμούσθε. 14 Πάντα τὰ ἔργα ὑμῶν ἀς γίνωνται ἐν ἀγάπῃ. 15 Σας παρακαλῶ δε, ἀδελφοί· ἐξεύρετε τὴν οἰκίαν

του Στεφανά, ότι είναι απαρχή της Αχαΐας και αφιέρωσαν
εαυτούς εις την διακονίαν των αγίων· **16** να υποτάσσησθε
και σεις εις τους τοιούτους και εις πάντα τον συνεργούντα
και κοπιώντα. **17** Χαίρω δε διά την έλευσιν του Στεφανά
και Φουρτουνάτου και Αχαΐκού, διότι την έλλειψίν σας ούτοι
ανεπλήρωσαν· **18** επειδή ανέπαυσαν το ιδικόν μου πνεύμα και
το ιδικόν σας. Τιμάτε λοιπόν τους τοιούτους. **19** Σας ασπάζονται
αι εκκλησίαι της Ασίας. Σας ασπάζονται πολλά εν Κυρίω ο
Ακύλας και η Πρίσκιλλα μετά της κατ' οίκον αυτών εκκλησίας.
20 Σας ασπάζονται οι αδελφοί πάντες. Ασπάσθητε αλλήλους
εν φιλήματι αγίω. **21** Ο ασπασμός εγράφη με την χείρα εμού
του Παύλου. **22** Όστις δεν αγαπά τον Κύριον Ιησούν Χριστόν,
ας ήναι ανάθεμα. Μαράν αθά. **23** Η χάρις του Κυρίου Ιησού
Χριστού είη μεθ' υμών. **24** Η αγάπη μου μετά πάντων υμών εν
Χριστώ Ιησού· αμήν.

Προς Κορινθίους Β'

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού, και Τιμόθεος ο αδελφός, προς την εκκλησίαν του Θεού την ούσαν εν Κορίνθω μετά πάντων των αγίων των όντων εν όλη τη Αχαΐα· **2** χάρις υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **3** Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο Πατήρ των οικτιρμών και Θεός πάσης παρηγορίας, **4** ο παρηγορών ημάς εν πάση τη θλίψει ημών, διά να δυνάμεθα ημείς να παρηγορώμεν τους εν πάση θλίψει διά της παρηγορίας, με την οποίαν παρηγορούμεθα ημείς αυτοί υπό του Θεού· **5** διότι καθώς περισσεύουσι τα παθήματα του Χριστού εις ημάς, ούτω διά του Χριστού περισσεύει και η παρηγορία ημών. **6** Και είτε θλιβόμεθα, θλιβόμεθα υπέρ της παρηγορίας σας και σωτηρίας της ενεργουμένης διά της υπομονής των αυτών παθημάτων, τα οποία και ημείς πάσχομεν είτε παρηγορούμεθα, παρηγορούμεθα υπέρ της παρηγορίας σας και σωτηρίας και η ελπίς, την οποίαν έχομεν, είναι βεβαία υπέρ υμών· **7** επειδή εξεύρομεν ότι καθώς είσθε κοινωνοί των παθημάτων, ούτω και της παρηγορίας. **8** Διότι δεν θέλομεν να αγνοήτε, αδελφοί, περί της θλίψεως ημών, ήτις συνέβη εις ημάς εν τη Ασία, ότι καθ' υπερβολήν στενοχωρήθημεν υπέρ δύναμιν, ώστε απηλπίσθημεν και του ζήν· **9** αλλ' ημείς αυτοί εν εαυτοίς, ελάβομεν την απόφασιν του θανάτου, διά να μη έχομεν την πεποίθησιν εις εαυτούς, αλλ' εις τον Θεόν τον εγειρόντα τους νεκρούς· **10** όστις ηλευθέρωσεν ημάς εκ τούτου του μεγάλου θανάτου και ελευθερώνει, εις τον όποιον ελπίζομεν ότι και έτι θέλει ελευθερώσει, **11** ενός και σεις συνεργείτε υπέρ ημών διά της δειξσεως, διά να γείνη εκ πολλών προσώπων ευχαριστία υπέρ ημών διά το δοθέν εις ημάς χάρισμα διά πολλών. **12** Διότι το καύχημα ημών είναι τούτο, η μαρτυρία της συνειδήσεως ημών, ότι εν απλότητι και ειλικρινεία Θεού, ουχι εν σοφία σαρκική, αλλ' εν χάριτι Θεού επιπολιτεύθημεν εν τω κόσμω, περισσότερον δε προς εσάς. **13** Διότι δεν σας γράφομεν άλλο, παρ' εκείνα τα οποία αναγινώσκετε ή και γνωρίζετε, ελπίζω δε ότι και έως τέλους θέλετε γνωρίσει. **14** Καθώς και μας γνωρίσατε κατά μέρος, ότι είμεθα καύχημα εις εσάς, καθώς σεις εις ημάς, εν τη ημέρα του Κυρίου Ιησού. **15** Και με ταύτην την πεποίθησιν ήθελον να έλθω προς εσάς πρότερον, διά να έχητε δευτέραν χάριν, **16** και έτι υμών να διαβώ εις Μακεδονίαν, και πάλιν από Μακεδονίας να έλθω προς εσάς και από σας να προπεμφθώ εις την Ιουδαίαν. **17** Τούτο λοιπόν βουλευόμενος μήπως τάχα μετεχειρίσθην ελαφρότητα; ή όσα βουλεύομαι, κατά σάρκα βουλεύομαι, διά να ήναι εις εμέ το να ναι, και το ου ου; **18** Αλλ' όμως πιστός ο Θεός ός ό το λόγος ημών ο λαληθείς προς εσάς δεν έγενει ναι και ου. **19** Διότι ο Υίός του Θεού Ιησούς Χριστός ο κηρυχθείς μεταξύ σας δι' ημών, δι' εμού και του Σιλουανού και του Τιμοθέου, δεν έγενει ναι και ου, αλλά ναι έγενειν εν αυτώ. **20** Διότι πάσαι αι επαγγελίαι του Θεού είναι εν αυτώ, το ναι και εν αυτώ το αμην, προς δόξαν του Θεού δι' ημών. **21** Ο δε βεβαιών ημάς μεθ' υμών εις Χριστόν και ο χρίσας ημάς είναι ο Θεός, **22** όστις και εσφράγισεν ημάς και έδωκε τον αρραβώνα του Πνεύματος εν ταις καρδίαις ημών. **23** Εγώ δε μάρτυρα τον Θεόν επικαλούμαι εις την ψυχήν μου, ότι φειδόμενος υμών δεν ήλθον έτι εις Κόρινθον. **24** Ουχι διότι έχομεν εξουσίαν επί της πίστεώς σας, αλλ' είμεθα συνεργοί της χαράς σας επειδή εν τη πίστει στέκεσθε.

2 Απεφάσισα δε τούτο καθ' εμαυτόν, το να μη έλθω πάλιν προς εσάς με λύπην. **2** Διότι εάν εγώ σας λυπόω, και τις είναι ο ευφραίνων εμέ ειμή ο λυπούμενος υπ' εμού; **3** Και έγγραφα προς εσάς τούτο αυτό, ώστε όταν έλθω να μη έχω λύπην απ' εκείνων, αφ' ων έπρεπε να έχω χαράν, έχων πεποιθθην εις πάντας υμάς ότι η χαρά μου είναι πάντων υμών. **4** Διότι εκ πολλής θλίψεως και στενοχωρίας καρδιας έγγραφα προς εσάς μετά πολλών δακρύων, ουχι διά να λυπηθήτε, αλλά διά να γνωρίσητε την αγάπην, ην έχω περισσοτέρως εις εσάς. **5** Αλλ' εάν τις ελύπησε, δεν ελύπησεν εμέ, ειμή κατά μέρος, διά να μη επιβαρύνω πάντας υμάς. **6** Αρκέτον είναι εις τον τοιούτον απτή η επίπληξις ή υπό των πλειοτέρων· **7** ώστε το εναντίον πρέπει μάλλον να συγχωρήσητε αυτόν, και να παρηγορήσητε, διά να μη καταποθή ο τοιούτος υπό της υπερβαλλούσης λύπης. **8** Διά τούτο σας παρακαλώ να βεβαιώσητε προς αυτόν την αγάπην σας. **9** Επειδή διά τούτο και έγγραφα, διά να γνωρίσω την δοκιμασίαν σας, αν ήσθε κατά πάντα υπήκοοι· **10** εις όντινα δε συγχωρείτε τι, συγχωρώ και εγώ διότι εάν εγώ συνεχώρησά τι, εις όντινα συνεχώρησα, διά σας έκαμνον τούτο ενώπιον του Χριστού, **11** διά να μη υπερισχύη καθ' ημών ο Σατανάς διότι δεν αγνοούμεν τα διανοήματα αυτού. **12** Ότε δε ήλθον εις την Τρωάδα διά να κηρύξω το ευαγγέλιον του Χριστού, και ηνοιχθη εις εμέ θύρα εν Κυρίω, **13** δεν έλαβον άνεσιν εις το πνευμά μου, διότι δεν εύρον Τίτον τον αδελφόν μου, αλλ' αποχειρήσασ αυτούς εξήλθον εις Μακεδονίαν. **14** Πλην χάρις εις τον Θεόν, όστις πάντοτε κάμνει ημάς να θριαμβεύωμεν διά του Χριστού και φανερόνι εν παντί τόπω δι' ημών την οσμίν της γνώσεως αυτού· **15** διότι του Χριστού ευωδία είμεθα προς τον Θεόν εις τους σωζόμενους και εις τους απολλυμένους· **16** εις τούτους μεν οσμί θανάτου διά θάνατον, εις εκείνους δε οσμί ζωής διά ζωήν. Και προς ταύτα τις είναι ικανός; **17** Διότι ημείς καθώς οι πολλοί δεν κατηλεύομεν τον λόγον του Θεού, αλλ' ως από ειλικρινείας, αλλ' ως από Θεού κατενώπιον του Θεού λαλούμεν εν Χριστώ.

3 Αρχίζομεν πάλιν να συνιστώμεν εαυτούς; ή μήπως έχομεν χρείαν, καθώς τινές, συστατικών επιστολών προς εσάς ή συστατικών από σας; **2** Σεις είσθε η επιστολή ημών, εγγεγραμμένη εν ταις καρδίαις ημών, γνωσκομένη και αναγνωσκομένη υπό πάντων ανθρώπων, **3** και φανερόνισθε ότι είσθε επιστολή Χριστού, γενομένη διά της διακονίας ημών, εγγεγραμμένη ουχι με μελάνην, αλλά με το Πνεύμα του Θεού του ζώντος, ουχι εις πλάκας λιθίνας, αλλ' εις πλάκας σαρκίνας της καρδιάς. **4** Τοιαύτην δε πεποίθησιν έχομεν διά του Χριστού προς τον Θεόν. **5** Ουχι διότι είμεθα ικανοί αφ' εαυτών να νοησώμεν τι ως εξ ημών αυτών, αλλ' ικανότης ημών είναι εκ του Θεού, **6** όστις και έκαμεν ημάς ικανούς να ήμεθα διάκονοι της καινής διαθήκης, ουχι του γράμματος, αλλά του πνεύματος διότι το γράμμα θανατόνει, το δε πνεύμα ζωοποιεί. **7** Αλλ' εάν ή διακονία του θανάτου ή εν γράμμασιν εντετυπωμένη εις λίθους έγενειν ένδοξος, ώστε ο υιοί Ισραήλ δεν ήδύναντο να ενατενίσωσιν εις το πρόσωπον του Μωυσέως διά την δόξαν του προσώπου αυτού την μέλλουσαν να καταργηθή, **8** πως η διακονία του Πνεύματος δεν θέλει είσθαι μάλλον ένδοξος; **9** διότι αν η διακονία της κατακρίσεως ήναι δόξα, πολλώ μάλλον η διακονία της δικαιούσης υπερέχει κατά την δόξαν. **10** Διότι ουδέ εδοξάσθη εν τούτω τω μέρει το δεδοξασμένον ένεκεν της υπερβαλλούσης δόξης. **11** Επειδή εάν το μέλλον να καταργηθή ήτο ένδοξον, πολλώ μάλλον το μένον είναι ένδοξον. **12** Έχοντες λοιπόν τοιαύτην ελπίδα πολλήν

παρρησίαν μεταχειριζόμεθα, **13** και ουχί καθώς ο Μωϋσής έβαλε κάλυμμα επί το πρόσωπον αυτού διά να μη ατενίσωσιν οι υιοί Ισραήλ εις το τέλος του μέλλοντος να καταργηθή. **14** Αλλ' ετυφλώθησαν αι διάνοιαι αυτών. Διότι έως της σήμερον το αυτό κάλυμμα μένει εν τη αναγνώσει της παλαιάς διαθήκης, μη ανακαλυπτόμενον, επειδή καταργείται διά του Χριστού, **15** αλλ' έως σήμερον, όταν αναγινώσκεται ο Μωϋσής, κάλυμμα κείται επί της καρδίας αυτών· **16** όταν όμως επιστρέψη προς τον Κύριον, θέλει αφαιρεθή το κάλυμμα. **17** Ο δε Κύριος είναι το Πνεύμα· και όπου είναι το Πνεύμα του Κυρίου, εκεί ελευθερία. **18** Ημείς δε πάντες βλέποντες ως εν κατόπτρω την δόξαν του Κυρίου με ανακεκαλυμμένον πρόσωπον, μεταμορφούμεθα εις την αυτήν εικόνα από δόξης εις δόξαν, καθώς από του Πνεύματος του Κυρίου.

4 Διά τούτο, έχοντες την διακονίαν ταύτην, καθώς ηλείθημεν, δεν αποκάμνομεν, **2** αλλ' απηνήθημεν τα κρυπτά της αισχύνης, μη περιπατούντες εν πανουργία μηδέ δολόνοντες τον λόγον του Θεού, αλλά με την φανέρωσιν της αληθείας συνιστώντες εαυτούς προς πάσαν συνείδησιν ανθρώπων ενώπιον του Θεού. **3** Εάν δε και ήναι το ευαγγέλιον ημών κεκαλυμμένον, εις τους απολλυμένους είναι κεκαλυμμένον, **4** των οποίων απίστων όντων ο Θεός του κόσμου τούτου ετύφλωσε τον νούν, διά να μη επιλάμψη εις αυτούς ο φωτισμός του ευαγγελίου της δόξης του Χριστού, όστις είναι εικών του Θεού. **(αϊθñ g165)** **5** Διότι ημείς δεν κηρύττομεν εαυτούς, αλλά τον Χριστόν Ιησούν τον Κύριον, εαυτούς δε δούλους υμών διά τον Ιησού. **6** Διότι ο Θεός ο επών να λάμψη φως εκ του σκότους, είναι όστις έλαμψεν εν ταις καρδιαίς ημών προς φωτισμόν της γνώσεως της δόξης του Θεού διά του προσώπου του Ιησού Χριστού. **7** Έχομεν δε τον θησαυρόν τούτον εις οστράκινα σκεύη, διά να ήναι η υπερβολή της δυνάμεως του Θεού και ουχί εξ ημών, **8** κατά πάντα θλιβόμενοι αλλ' ουχί στενοχωρούμενοι, απορούμενοι αλλ' ουχί απελπιζόμενοι, **9** διωκόμενοι αλλ' ουχί εγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι αλλ' ουχί απολλύμενοι, **10** πάντοτε την νέκρωσιν του Κυρίου Ιησού περιφέροντες εν τω σώματι, διά να φανερωθή εν τω σώματι ημών και η ζωή του Ιησού. **11** Διότι ημείς οι ζώντες παραδίδόμεθα πάντοτε εις τον θάνατον διά τον Ιησούν, διά να φανερωθή και η ζωή του Ιησού εν τη θνητή ημών σαρκί. **12** Όστε ο μεν θάνατος ενεργείται εν ημίν, η δε ζωή εν υμίν. **13** Έχοντες δε το αυτό πνεύμα της πίστεως κατά το γεγραμμένον, Επίστευσα, διό ελάλησα, και ημείς πιστεύομεν, διό και λαλούμεν, **14** εξεύροντες ότι ο αναστήσας τον Κύριον Ιησούν θέλει αναστήσει και ημάς διά του Ιησού και παραστήσει μεθ' υμών. **15** Διότι τα πάντα είναι διά σας, ώστε η χάρις, πλεονάσασα διά την ευχαριστίαν των πλειοτέρων, να περισσέυση εις την δόξαν του Θεού. **16** Διά τούτο δεν αποκάμνομεν, αλλ' εάν και ο εξωτερικός ημών άνθρωπος φθείρηται, ο εσωτερικός όμως ανανεύεται καθ' εκάστην ημέραν. **17** Διότι η προσωρινή ελαφρά θλίψις ημών εργάζεται εις ημάς καθ' υπερβολήν εις υπερβολήν αιώνιον βάρος δόξης, **(αϊθñios g166)** **18** επειδή ημείς δεν ενατενίζομεν εις τα βλεπόμενα, αλλ' εις τα μη βλεπόμενα· διότι τα βλεπόμενα είναι πρόσκαιρα, τα δε μη βλεπόμενα αιώνια. **(αϊθñios g166)**

5 Διότι εξεύρομεν ότι εάν η επίγειος οικία του σκηνώματος ημών χαλασθή, έχομεν εκ του Θεού οικοδομήν, οικίαν αχειροποίητον, αιώνιον εν τοις ουρανοίς. **(αϊθñios g166)** **2** Επειδή εν τούτω στενάζομεν, επιποθούντες να επενδυθώμεν το κατοικητήριον ημών του ουράνιου, **3** αν και ενδυθέντες αυτό

δεν θέλωμεν ευρεθή γυμνοί. **4** Διότι όσοι είμεθα εν τούτω τω σκηνώματι στενάζομεν υπό το βάρος αυτού· επειδή θέλωμεν ουχί να εκδυθώμεν, αλλά να επενδυθώμεν, διά να καταποθή το θνητόν υπό της ζωής. **5** Εκείνος δε, όστις έπλασεν ημάς δι' αυτό τούτο, είναι ο Θεός, όστις και έδωκεν εις ημάς τον αρραβώνα του Πνεύματος. **6** Έχοντες λοιπόν το θάρρος πάντοτε και εξεύροντες ότι ενόσω ενδημούμεν εν τω σώματι αποδημούμεν από του Κυρίου· **7** διότι περιπατούμεν διά πίστeweς, ουχί διά της όψεως· **8** θαρρούμεν δε και επιθυμούμεν μάλλον να αποδημήσωμεν από του σώματος και να ενδημήσωμεν προς τον Κύριον. **9** Όθεν και φιλοτιμούμεθα, είτε ενδημούντες είτε αποδημούντες, να ήμεθα ευάρεστοι εις αυτόν. **10** Διότι πρέπει πάντες να εμφανισθώμεν έμπροσθεν του βήματος του Χριστού, διά να ανταμειφθή έκαστος κατά τα πεπραγμένα διά του σώματος καθ' α' έπραξεν, είτε αγαθόν είτε κακόν. **11** Εξεύροντες λοιπόν τον φόβον του Κυρίου, τους μεν ανθρώπους καταπείθομεν, εις τον Θεόν δε είμεθα φανεροί, ελπίζω δε ότι και εις τας συνειδήσεις σας είμεθα φανεροί. **12** Διότι δεν συνιστώμεν πλέον εαυτούς εις εσάς, αλλά σας διδομεν αφορμήν καυχήματος υπέρ ημών, διά να έχητε λόγον προς τους καυχώμενους με το πρόσωπον και ουχί με την καρδίαν. **13** Διότι είτε έξω εαυτών είμεθα, διά τον Θεόν είμεθα, είτε έμφρονες είμεθα, διά σας είμεθα. **14** Επειδή η αγάπη του Χριστού συσφίγγει ημάς, διότι κρίνομεν τούτο, ότι εάν εις απέθανεν υπέρ πάντων, άρα οι πάντες απέθανον· **15** και απέθανεν υπέρ πάντων, διά να μη ζώσι πλέον δι' εαυτούς οι ζώντες, αλλά διά τον αποθανόντα και αναστάντα υπέρ αυτών. **16** Όστε ημείς από του νυν δεν γνωρίζομεν ουδένα κατά σάρκα· αν δε και εγνωρίσαμεν κατά σάρκα τον Χριστόν, αλλά τώρα πλέον δεν γνωρίζομεν. **17** Όθεν εάν τις ήναι εν Χριστώ είναι νέον κτίσμα· τα αρχαία παρήλθον, ιδού, τα πάντα έγειναν νέα. **18** Τα δε πάντα είναι εκ του Θεού, όστις διήλλαξεν ημάς προς εαυτόν διά του Ιησού Χριστού και έδωκεν εις ημάς την διακονίαν της διαλλαγής, **19** δηλονότι ο Θεός ήτο εν τω Χριστώ διαλλάσων τον κόσμον προς εαυτόν, μη λογαριάζων εις αυτούς τα παίσματα αυτών, και ενεισπευέθη εις ημάς τον λόγον της διαλλαγής. **20** Υπέρ του Χριστού λοιπόν είμεθα πρέσβεις, ως εάν σας παρεκάλει ο Θεός δι' ημών· δεόμεθα λοιπόν υπέρ του Χριστού, διαλλάγητε προς τον Θεόν· **21** διότι τον μη γνωρίσαντα αμαρτίαν έκαμεν υπέρ ημών αμαρτίαν, διά να γείνωμεν ημείς δικαιοσύνη του Θεού δι' αυτού.

6 Όντες δε συνεργοί αυτού, παρακαλούμεν ενταυτώ να μη δεχθήτε την χάριν του Θεού ματαιώς· **2** διότι λέγει· Εν καιρώ δεκτώσ' επήκουσά σου και εν ημέρα σωτηρίας σε βροθήσασ'· ιδού, τώρα καιρός επρόσδεκτος, ιδού, τώρα ημέρα σωτηρίας· **3** μη δίδοντες μηδέν πρόσκομμα κατ' ουδέν, διά να μη προσαφθή μώμος εις την διακονίαν, **4** αλλά εν παντί συνιστώντες εαυτούς ως υπηρέται Θεού, εν υπομονή πολλή, εν θλίψεσιν, εν ανάγκαις, εν στενοχωρίαίς, **5** εν ραβδιμοίς, εν φυλακαίς, εν ακαταστασίαις, εν κόποις, εν αγρυπνίαις, εν ηρηστέαίς, **6** εν καθαρότητι, εν γνώσει, εν μακροθυμία, εν χρηστότητι, εν Πνεύματι Αγίω, εν αγάπη ανυποκρίτω, **7** εν λόγω αληθείας, εν δυνάμει Θεού, διά των όπλων της δικαιοσύνης των δεξιών και αριστερών, **8** διά δόξης και ατιμίας, διά δυσφημίας και ευφημίας, ως πλάνοι όμως αληθείς, **9** ως αγνοούμενοι αλλά καλώς γνωριζόμενοι, ως αποθηήσκοντες αλλά ιδού, ζώμεν, ως παιδευόμενοι αλλά μη θανατούμενοι, **10** ως λυπούμενοι πάντοτε όμως χαίροντες, ως πτωχοί πολλούς όμως πλουτίζοντες, ως μηδέν έχοντες και τα πάντα κατέχοντες.

11 Το στόμα ημών ηνοιχθή προς εσάς, Κορίνθιοι, η καρδιά ημών πλατύνθη· **12** δεν έχετε στενοχωρίαν εν ημίν, αλλ' έχετε στενοχωρίαν εν τοις σπλάγχνοις υμών· **13** την αυτήν λοιπόν αντιμισθίαν αποδίδοντες, ως προς τέκνα λαλώ, πλατύνθητε και σεις· **14** Μη ομοζυγείτε με τους άπίστους· διότι τίνα μετοχήν έχει η δικαιοσύνη με την ανομίαν; τίνα δε κοινωνίαν το φως προς το σκότος; **15** Τίνα δε συμφωνίαν ο Χριστός με τον Βελίαλ; ή τίνα μερίδα ο πιστός με τον άπιστον; **16** Τίνα δε συμβίβασιν ο ναός του Θεού με τα είδωλα; διότι σεις είσθε ναός Θεού ζώντος, καθώς είπεν ο Θεός ότι θέλω κατοικείν εν αυτοίς και περιπατεί, και θέλω είσθαι Θεός αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαός μου· **17** Διά τούτο. Εξέλθετε εκ μέσου αυτών και αποχωρίσθητε, λέγει Κύριος, και μη εγγίθητε ακάθαρτον, και εγώ θέλω σας δεχθή, **18** και θέλω είσθαι Πατήρ σας, και σεις θέλετε είσθαι υιοί μου και θυγατέρες, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

7 Έχοντες λοιπόν, αγαπητοί, ταύτας τας επαγγελίας, ως καθάρισωμεν εαυτούς από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος, εκπληρούντες αγιωσύνην εν φόβω Θεού· **2** Δέχθητε ημάς εν υμίν· ουδένα ηδικήσαμεν, ουδένα εφθείραμεν, εις ουδένα εστάθημεν πλεονέκται· **3** Δεν λέγω τούτο προς κατάκρισίν σας· διότι προεπίον ότι είσθε εν ταις καρδιαίς ημών, ώστε να συναποθάνωμεν και να συζώμεν· **4** Πολλήν παρηρησίαν έχω προς εσάς, πολλήν καύχησιν έχω διά σας· είμαι πλήρης παρηγορίας, έχω υπερπερισσεύουσαν την χαράν εις όλην την θλίψιν ημών· **5** Διότι αφού ήλθομεν εις Μακεδονίαν ουδεμίαν άνεσιν έλαβεν η σαρξ ημών, αλλά κατά πάντα εθλιβόμεθα· έξωθεν μάχαι, έσωθεν φόβος· **6** Αλλ' ο Θεός ο παρηγορών τους ταπεινούς παρηγόρησεν ημάς διά της παρουσίας του Τίτου· **7** και ουχί μόνον διά της παρουσίας αυτού, αλλά και διά της παρηγορίας, την οποίαν παρηγορήθη διά σας, αναγγέλλων προς ημάς τον μέγαν πόθον σας, τον οδυρμόν σας, τον ζήλον σας υπέρ εμού, ώστε περισσότερον εχάρην, **8** διότι εάν και σας ελύπησα διά της επιστολής, δεν μετανόω, αν και μετενόουν· επειδή βλέπω ότι η επιστολή εκείνη, αν και προς ώραν, σας ελύπησε· **9** Τώρα χαίρω, ουχί ότι ελυπήθητε, αλλ' ότι ελυπήθητε προς μετάνοιαν· διότι ελυπήθητε κατά Θεόν, διά να μη ζημιωθήτε εξ ημών εις ουδέν· **10** Διότι η κατά Θεόν λύπη γεννά μετάνοιαν προς σωτηρίαν αμεταμέλητον· η λύπη όμως του κόσμου γεννά θάνατον· **11** Διότι ιδού, αυτό τούτο, το ότι ελυπήθητε κατά Θεόν, πόσην σπουδήν εγέννησεν εις εσάς, αλλά απολογία, αλλά αγανάκτησιν, αλλά φόβον, αλλά πόθον, αλλά ζήλον, αλλ' εκδίκησιν· Κατά πάντα απεδείξατε εαυτούς ότι είσθε καθαροί εις τούτο το πράγμα· **12** Λοιπόν, αν και σας έγραψα, δεν έκαμον τούτο διά τον αδικήσαντα, ουδέ διά τον αδικηθέντα, αλλά διά να φανερωθή προς εσάς η σπουδή ημών, την οποίαν έχομεν διά σας ενώπιον του Θεού· **13** Διά τούτο παρηγορήθημεν διά την παρηγορίαν σας, και έτι περισσότερον εχάρημεν διά την χαράν του Τίτου, ότι αναπαύθη το πνεύμα αυτού παρά πάντων υμών· **14** διότι εάν εκαυχθήθητι η προς αυτόν διά σας, δεν κατασχόνθη, αλλά καθώς σας ελαλήσαμεν πάντα εν αληθεία, ούτω και η καύχησις ημών η προς τον Τίτον έγινεν αλήθεια· **15** Και η αγάπη αυτού αυξάνει περισσότερον προς εσάς, όταν ενθυμείται την υπακοήν πάντων υμών, πως μετά φόβου και τρόμου εδέχθητε αυτόν· **16** Χαίρω λοιπόν ότι κατά πάντα έχω θάρρος εις εσάς·

8 Γνωστοποιούμεν δε εις εσάς, αδελφοί, την χάριν του Θεού την δεδομένην εις τας εκκλησίας της Μακεδονίας, **2** ότι η περισσειά της χαράς αυτών, ενώ εδοκίμαζον μεγάλην θλίψιν, και η βαθεία πτωχεία αυτών ανέδειξαν εκ περισσού τον

πλούτον της ελευθερότητος αυτών· **3** διότι υπήρξαν κατά δύναμιν, μαρτυρώ τούτο, και υπέρ δύναμιν αυτοπροαίρετοι, **4** παρακαλούντες ημάς μετά πολλής παρακλήσεως να δεχθώμεν την χάριν και την κοινωνίαν της διακονίας της εις τους αγίους, **5** και ουχί μόνον καθώς ηλπίσαμεν, αλλ' εαυτούς έδωκαν πρώτον εις τον Κύριον και εις ημάς διά θελήματος του Θεού, **6** ώστε παρακαλέσαμεν τον Τίτον, καθώς ήρχισεν, ούτω και να τελειώσιν προς εσάς και την χάριν ταύτην· **7** Καθώς λοιπόν περισσεύετε εν παντί, εν πίστει και λόγω και γνώσει και πάση σπουδή και της προς ημάς αγάπης σας, ούτω σπουδάσατε να περισσεύσητε και εν ταύτη τη χάριτι· **8** Δεν λέγω τούτο κατ' επιταγήν, αλλά διά να δοκιμάσω διά της σπουδής των άλλων και την ηρησισότητα της αγάπης σας· **9** διότι εξεζύρετε την χάριν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ότι πλούσιος ων επώχευσε διά σας, διά να πλουτήσητε σεις με την πτωχείαν εκείνου· **10** Και εις τούτο γνώμην δίδω· διότι τούτο συμφέρει εις εσάς, οίτινες ηρχίσατε από πέρυσιν ουχί μόνον το να κάμψη, αλλά και το να θέλητε· **11** τώρα δε τελειώσατε και το να κάμψη, ώστε καθώς ηρχίσθη η προθυμία του θέλαιν, ούτω να υπάρχη και το τελειώσαι αφ' όσα έχετε· **12** Διότι εάν προυπάρχη η προθυμία, είναι τις ευπρόσδεκτος καθ' όσα έχει, ουχί καθ' όσα δεν έχει· **13** Επειδή δεν θέλω να ήναι εις άλλους άνεσις, εις εσάς δε στενοχωρία· **14** αλλά να γείνη εν ισότητι, ώστε εν τω παρόντι καιρού το περισσεμά σας να αναπληρώση την στέρησιν εκείνων, διά να χρησιμεύση και το περισσευμα εκείνων εις την στέρησίν σας, ώστε να γείνη ισότης, **15** καθώς είναι γεγραμμένον· Όστις είχε συναίξει πολύ δεν ελάμβανε πλειότερον, και όστις ολίγον δεν ελάμβανεν ολιγώτερον· **16** Χάρις δε εις τον Θεόν τον δίδοντα εις την καρδίαν του Τίτου την αυτήν σπουδήν διά σας, **17** διότι την μεν προτροπήν εδέχθη, προθυμότερος δε ων ανεχώρησε προς εσάς αυτοπροαίρετος· **18** Επέψαμεν δε μετ' αυτού τον αδελφόν, του οποίου ο εν τω ευαγγελίω έπαινος γίνεται κατά πάσας τας εκκλησίας· **19** και ουχί μόνον τούτο, αλλά και εψηφίσθη υπό των εκκλησιών συνοδοιπόρος ημών μετά της δωρεάς ταύτης της διακονουμένης υφ' ημών προς την δόξαν αυτού του Κυρίου και προς ένδειξιν της προθυμίας σας· **20** φοβούμενοι τούτο, μη προσάψη τις εις ημάς μώνον εν τη αφθονία ταύτη τη διακονουμένη υφ' ημών, **21** προνοούντες τα καλά ουχί μόνον ενώπιον του Κυρίου, αλλά και ενώπιον των ανθρώπων· **22** Επέψαμεν δε μετ' αυτών τον αδελφόν ημών, τον οποίον πολλάκις εδοκίμασαμεν εν πολλοίς ότι είναι πρόθυμος, τώρα δε πολύ προθυμότερος διά την πολλήν πεποιθήσιν την προς εσάς· **23** Όσον μεν περί Τίτου, είναι κοινωνός εμού και εις εσάς συνεργός· όσον δε περί των αδελφών ημών, είναι απόστολοι των εκκλησιών, δόξα Χριστού· **24** Την ένδειξιν λοιπόν της αγάπης σας και της καυχίσεως ημών την οποίαν έχομεν διά σας, δείξατε προς αυτούς και ενώπιον των εκκλησιών·

9 Διότι περί της διακονίας της εις τους αγίους περιττόν είναι εις εμέ να σας γράφω· **2** Επειδή εξεζύρω την προθυμίαν σας, την οποίαν καυώμαι περί υμών προς τους Μακεδόνας, ότι η Αχαΐα ητοιμάσθη από πέρυσιν· και ο ζήλος σας διήγειρε πολλούς· **3** Έπεψα δε τους αδελφούς, διά να μη ματαιωθή ως προς τούτο η διά σας καύχησις ημών· διά να ήσθε, καθώς έλεγον, ητοιμασμένοι, **4** μήπως, εάν έλθωσι μετ' εμού Μακεδόνες και σας εύρωσιν ανετοιμούς, κατασχυνθώμεν ημείς, διά να μη λέγωμεν σεις, εις την πεποιθήσιν ταύτην της καυχίσεως· **5** Αναγκαίον λοιπόν εστοχάσθη να παρακαλέσω τους αδελφούς να έλθωσι πρότερον εις εσάς και να προετοιμάσωσι την

προϋποσθεύσαν ελεημοσύνην σας, ώστε να ήναι ετοιμία αύτη, ούτως ως ελεημοσύνη και ουχί ως πλεονεξία. **6** Τούτο δε λέγω, ότι ο σπείρων με φειδωλίαν και με φειδωλίαν θέλει θερίσει, και ο σπείρων με αφθονίαν και με αφθονίαν θέλει θερίσει. **7** Έκαστος κατά την προαίρεσιν της καρδιάς αυτού, ουχί με λύπην ή εξ ανάγκης· διότι τον ιλαρόν δότην αγαπά ο Θεός. **8** Δυνατός δε είναι ο Θεός να περισσέυση πάσαν χάριν εις εσάς, ώστε έχοντες πάντοτε εν παντί πάσαν αυτάρκειαν να περισσεύητε εις παν έργον αγαθόν, **9** καθώς είναι γεγραμμένον· Εσκόρπισεν, έδωκεν εις τους πένητας· η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα. **(αϊθν g165)** **10** Ο δε χορηγών σπόρον εις τον σπείροντα και άρτον προς τροφήν είθε να χορηγήσει και να πληθήνη τον σπόρον σας και να αυξηση τα γεννήματα της δικαιοσύνης σας. **11** Πλουτιζόμενοι κατά πάντα εις πάσαν ελευθεριότητα, ήτις εργάζεται δι' ημών ευχαριστίαν εις τον Θεόν. **12** Διότι η διακονία της υπηρεσίας ταύτης ουχί μόνον προσαναπληροί σας στερήσεις των αγίων, αλλά και περισσεύει διά πολλών ευχαριστιών προς τον Θεόν. **13** επειδή δοκιμάζοντες την διακονίαν ταύτην δοξάζουσι τον Θεόν διά την υποταγήν της εις το ευαγγέλιον του Χριστού ομολογίας σας και διά την ελευθεριότητα της προς αυτούς και προς πάντας μεταδόσεως, **14** και διά της υπέρ υμών δεήσεως αυτών, οίτινες σας επιποθοῦσι διά την προς εσάς υπερβάλλουσαν χάριν του Θεού. **15** Χάρις δε εις τον Θεόν διά την ανεκδιήγητον αυτού δωρεάν.

10 Αυτός δε εγώ ο Παύλος σας παρακαλώ διά της πραότητος και επεικειάς του Χριστού, όστις παρών μεν είμαι ταπεινός μεταξί σας, απάν δε λαμβάνω θάρρος προς εσάς. **2** σας παρακαλώ δε όταν έλθω, να μη λάβω θάρρος με την πεποιθησιν εκείνην, με την οποίαν στοχαζόμαι να τολμησω εναντίον τινών, οίτινες θεωροῦσιν ημάς ως κατά σάρκα περιπατούντας. **3** Διότι αν και περιπατώμεν εν σαρκί, δεν πολεμούμεν όμως κατά σάρκα· **4** διότι τα όπλα του πολέμου ημών δεν είναι σαρκικά, αλλά δυνατά συν Θεού προς καθάρσεισιν οχυρωμάτων· **5** επειδή καθαιρούμεν λογισμούς και παν ύψωμα επαιρόμενον εναντίον της γνώσεως του Θεού, και αιχμαλωτίζομεν παν νόημα εις την υπακοήν του Χριστού, **6** και είμεθα έτοιμοι να εκδικήσωμεν πάσαν παρακοήν, όταν γείνη πλήρης η υπακοή σας. **7** Τα κατά πρόσωπον βλέπετε. Εάν τις έχη πεποιθησιν εις εαυτόν ότι είναι του Χριστού, ασ συλλογίζηται τούτο πάλιν αφ' εαυτού, ότι καθώς αυτός είναι του Χριστού, ούτω και ημείς είμεθα του Χριστού. **8** Διότι εάν και περισσότερόν τι καυχηθώ διά την εξουσίαν ημών, την οποίαν έδωκεν εις ημάς ο Κύριος εις οικοδομήν και ουχί εις καθαίρεισιν σας, δεν θέλω αισχυνηθί, **9** διά να μη φανώ ότι θέλω να σας εκφοβίζω διά των επιστολών. **10** Διότι αι μεν επιστολαί, λέγει τις, είναι βαρείαι και ισχυραί, η δε παρουσία του σώματος ασθενής και ο λόγος εξουθενημένος. **11** Τούτο ας παρατηρή ο τοιοῦτος, ότι οποίοι είμεθα εις τον λόγον διά των επιστολών απόντες, τοιούτοι και παρόντες εις το έργον. **12** Διότι δεν τολμούμεν να συναριθμήσωμεν ή να συγκρίνωμεν εαυτούς προς τινάς εκ των συνιστώτων εαυτούς· **αλλ'** αυτοί καθ' εαυτούς μετρούντες εαυτούς και προς εαυτούς συγκρίνοντες εαυτούς ανοηταίνουσιν. **13** **Αλλ'** ημείς δεν θέλομεν καυχηθί εις τα άμετρα, αλλά κατά το μέτρον του κανόνος, το οποίον εμοίρασεν εις ημάς ο Θεός, μέτρον ώστε να φθάσωμεν έως και εις εσάς. **14** Διότι δεν υπερεκτείνωμεν εαυτούς ως μη φθάσαντες εις εσάς, επειδή έως και εις εσάς εφθάσαμεν διά του ευαγγελίου του Χριστού, **15** και δεν καυχώμεθα εις τα άμετρα εις ξένους κόπους, **αλλ'** έχομεν ελπίδα, ότι αυξανομένης της πίστέως σας, θέλομεν

μεγαλυθηί εις εσάς εκ περισσού κατά τον κανόνα ημών, **16** ώστε να κηρύζωμεν το ευαγγέλιον και εις τους επείκεινα υμών τόπους, ουχί να καυχηθώμεν εις τα εν αλλοτρίω κανόνι έτοιμα. **17** **Αλλ'** όστις καυχάται, εν Κυρίω ας καυχάται· **18** διότι δεν είναι δόκιμος όστις συνιστά αυτός εαυτόν, **αλλ'** εκείνος τον οποίον ο Κύριος συνιστά.

11 Είθε να υποφέρητε ολίγον τι την αφροσύνην μου· **αλλά** και υποφέρετέ με. **2** Διότι είμαι ζηλότυπος προς εσάς κατά ζηλοτυπίαν Θεού· επειδή σας ηρραβώνισα με ένα άνδρα, διά να σας παραστήσω παρθένον αγνήν εις τον Χριστόν. **3** φοβούμαι όμως μήπως, καθώς ο όφις εξηπάτησε την Εύαν διά της πανουργίας αυτού, διαφθαρή ούτως ο νους σας, εκπεσών από της απλότητος της εις τον Χριστόν. **4** Διότι εάν ο ερχόμενος κηρύττει προς εσάς άλλον Ιησούν, τον οποίον ημείς δεν εκηρύξαμεν, ή λαμβάνητε άλλο πνεύμα, το οποίον δεν ελάβετε, ή άλλο ευαγγέλιον, το οποίον δεν εδέχθητε, καλώς θέλετε υποφέρει αυτόν. **5** **Αλλά** στοχαζομαι ότι δεν είμαι εις ουδέν κατώτερος των πρωτίτων αποστόλων. **6** Εάν δε και ήμαι ιδιώτης κατά τον λόγον, **αλλ'** ουχί κατά την γνώσιν, **αλλ'** εν παντί τρόπω εμφανερώθημεν κατά πάντα εις εσάς. **7** **Η** έπραξα αμαρτίαν ταπεινώνων εμαυτόν διά να ψυθώητε σεις, διότι σας εκήρυξα δωρεάν το ευαγγέλιον του Θεού; **8** **Άλλα** εκκλησίας εγύμνωσα λαβών τα αναγκαία διά την υπηρεσίαν σας, **9** και ότε ήμην παρών εις εσάς και εστερήθην, δεν κατεβάρυνα ουδένα· διότι την στερήσίν μου προσανεπήλρωσαν οι αδελφοί ελθόντες από Μακεδονίας και κατά πάντα εφύλαξα εμαυτόν και θέλω φυλάξει αβαρή προς εσάς. **10** Είναι αλήθεια του Χριστου εν εμοί ότι η καύχησις αύτη δεν θέλει αποκλεισθί εις εμέ εν τοις τόποις της Αχαΐας. **11** Διά τι· διότι δεν σας αγαπώ; ο Θεός γινώσκει. **12** ό, τι δε κάμνω, τούτο και θέλω κάμνει, διά να εκκόψω την αφορμήν των θελώντων αφορμήν, ίνα ευρεθώσιν εις εκείνο, διά το οποίον καυχώνται, τοιούτοι καθώς και ημείς. **13** Διότι οι τοιούτοι είναι ψευδαπόστολοι, εργατάι δόλιοι, μετασηχηματιζόμενοι εις αποστόλους Χριστού. **14** Και ουδέν θαυμαστόν· διότι αυτός ο Σατανάς μετασηχηματίζεται εις άγγελον φωτός. **15** Δεν είναι λοιπόν μέγα αν και οι διάκονοι αυτού μετασηχηματίζονται εις διακόνους δικαιοσύνης, των οποίων το τέλος θέλει είσθαι κατά τα έργα αυτών. **16** Πάλιν λέγω, Μηδείς ας μη με στοχασθί ότι είμαι άφρων· ει δε μη, δέχθητέ με καν ως άφρωνα, διά να καυχηθώ και εγώ ολίγον τι. **17** ό, τι λαλώ, εις τούτο το θάρρος της καυχίσεως, δεν λαλώ κατά τον Κύριον, **αλλ'** ως άφρων. **18** Επειδή πολλοί καυχώνται κατά την σάρκα, θέλω καυχηθί και εγώ. **19** Διότι σεις ευχαρίστως υποφέρετε τους άφρονας, όντες πρόνιοι· **20** επειδή υποφέρετε, εάν τις σας καταδουλόνη, εάν τις σας κατατρώγη, εάν τις λαμβάνη τα υμών, εάν τις επαίρηται, εάν τις σας κτυπά εις το πρόσωπον. **21** Κατά ατιμίαν λέγω, ως να ήμεθα ημείς ασθενείς. **Αλλ'** εις ό, τι τολμά τις, αφρόνως ομιλώ, τολμώ και εγώ. **22** Εβραίοι είναι; και εγώ· Ισραηλίται είναι; και εγώ· σπέρμα Αβραάμ είναι; και εγώ· **23** υπηρέται του Χριστού είναι; παραφρονών λαλώ, πλείετον εγώ· εις κόπους περισσότερον, εις πηγάς καθ' υπερβολήν, εις φυλακάς περισσότερον, εις θανάτους πολλάκις. **24** Υπό των Ιουδαίων πεντάκις έλαβον πληγάς τεσσαράκοντα παρά μίαν, **25** τρίς ερραβδίσθην, άπαξ ελιθοβολήθην, τρίς εναυάγησα, εν ημερονύκτιον εν τω βυθώ έκαμον. **26** εις οδοπορίας πολλάκις, εις κινδύνους ποταμών, κινδύνους λιστών, κινδύνους εκ του γένους, κινδύνους εξ εθνών, κινδύνους εν πόλει, κινδύνους εν ερημίαι, κινδύνους εν θαλάσση, κινδύνους εν ψευδαδέλφοις.

27 εν κόπω και μόχθω, εν αγρυπνίαις πολλάκις, εν πείνη και δίψη, εν νηστείαις πολλάκις, εν ψύχει και γυμνότητι: **28** εκτός των εξωτερικών ο καθ' ημέραν επικείμενος εις εμέ αγών, η μέριμνα πασών των εκκλησιών. **29** Τις ασθενεί, και δεν ασθενώ; τις σκανδαλίζεται, και εγώ δεν φλέγομαι; **30** Εάν πρέπη να καυχώμαι, θέλω καυχηθῆ εις τα της ασθενείας μου. **31** Ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο ων ευλογητός εις τους αιώνας, γνωρίζει ότι δεν ψεύδομαι. **(αϊθῆ g165)** **32** Εν Δαμασκῷ ο εθνάρχης του βασιλέως Αρέτα εφρούρει την πόλιν των Δαμασκηνών, θέλων να με πιάσῃ, **33** και διά θυρίδος ἀπὸ τοῦ τείχους κατεβίβασθην εν κοφίνῳ και ἐξέφυγον τας χείρας αὐτοῦ.

12 Να καυχώμαι βέβαια δεν μοι συμφέρει· διότι θέλω ελθεῖς εις οπτασίας και αποκαλύψεις Κυρίου. **2** Γνωρίζω ἄνθρωπον εν Χριστῷ προ ἐτῶν δεκατεσσάρων, εἴτε εντός του σώματος δεν ἐξεύρω, εἴτε εκτός του σώματος δεν ἐξεύρω, ο Θεός ἐξεύρει· ὅτι ηρπάγη ο τοιοῦτος ἐως τρίτου ουρανοῦ. **3** Και γνωρίζω τον τοιοῦτον ἄνθρωπον, εἴτε εντός του σώματος εἴτε εκτός του σώματος δεν ἐξεύρω, ο Θεός ἐξεύρει, **4** ὅτι ηρπάγη εις τον παράδεισον και ἤκουσεν ἀνεκλάλητα λόγια, τα οποία δεν συγχωρεῖται εις ἄνθρωπον να λαλήσῃ. **5** Ὑπὲρ του τοιοῦτου θέλω καυχηθῆ, ὑπὲρ δε εμαυτοῦ δεν θέλω καυχηθῆ εἰμὴ εις τας ασθενείας μου. **6** Διότι εἰάν θελήσω να καυχηθῶ, δεν θέλω εἶσθαι ἄφρων, ἐπειδὴ ἀλήθειαν θέλω εἰπεῖ· συστέλλομαι ὅμως μη στοχασθῆ τις εις εμέ ἀνώτερόν τι ἀφ' ὅ, τι με βλέπει ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. **7** Και διά να μη υπεραιρώμαι διά την υπερβολήν των ἀποκαλύψεων, μοι ἐδόθη σκόλοψ εις την σάρκα, ἄγγελος Σατάν διά να με ραπίξῃ, διά να μη υπεραιρώμαι. **8** Περὶ τούτου τρίς παρεκάλεσα τον Κύριον διά να ἀπομακρυνθῆ ἀπ' ἐμοῦ· **9** και μοι εἶπεν· Ἀρκεῖ εις σε ἡ χάρις μου· διότι ἡ δύναμίς μου εν ἀδυναμίᾳ δεικνύεται τελεία. Με ἄκραν λοιπόν ευχαρίστησιν θέλω καυχηθῆ μάλλον εις τας ἀδυναμίας μου, διά να κατοικήσῃ εν ἐμοί ἡ δύναμις του Χριστοῦ. **10** Ὅθεν εὐαρεστοῦμαι εις τας ἀδυναμίας, εις τας ὕβρεις, εις τας ἀνάγκας, εις τους διωγμούς, εις τας στενοχωρίας, ὑπὲρ του Χριστοῦ· διότι ὅταν ἡμαὶ ἀδύνατος, τότε εἶμαι δυνατός. **11** Ἐγείνα ἄφρων καυχώμενος σεῖς με ἠναγκάσατε. Διότι ἔπρεπεν ἐγὼ να συνιστώμαι ἀπὸ σας· ἐπειδὴ εις οὐδὲν ὑπῆρξα κατώτερος των πρωτίστων ἀποστόλων, ἀν και ἡμαὶ μηδέν. **12** Τα μεν σημεία του ἀποστόλου ἐνηργήθησαν μεταξύ σας εν πάσῃ υπομονῇ, διά θαυμάτων και τεραστίων και δυνάμεων. **13** Διότι κατὰ τι ἐμείνατε κατώτεροι των λοιπῶν ἐκκλησιῶν, εἰμὴ ὅτι αὐτός ἐγὼ δεν σας κατεβάρυνα; συγχωρήσατέ μοι την ἀδικίαν ταύτην. **14** Ἰδοῦ, τρίτην φοράν εἶμαι ἔτοιμος να ἔλθω προς εσάς, και δεν θέλω σας καταβαρύνει· διότι δεν ζητῶ τα υμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς. Διότι δεν χρεωστοῦσι τα τέκνα να θησαυρίζωσι διά τους γονεῖς, ἀλλ' οἱ γονεῖς διά τα τέκνα. **15** Ἐγὼ δε με ἄκραν χαράν θέλω δαπανῆσαι και ὅλως δαπανηθῆ ὑπὲρ των ψυχῶν σας, ἀν και ἐνὼ σας ἀγαπῶ περισσότερο, ἀγαπῶμαι ὀλιγώτερον. **16** Ἐστω ὅμως, ἐγὼ δεν σας κατεβάρυνα, ἀλλὰ πανουργος ὢν, σας ἐπίασα με δόλον. **17** Μήπως διά τινός ἐξ ἐκείνων, τους οποιούς ἔστειλα προς εσάς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ἀπὸ σας; **18** Παρεκάλεσα τον Τίτον, και μετ' αὐτοῦ ἀπέστειλα τον ἀδελφόν· μήπως ο Τίτος ἐπλεονέκτησέ τι ἀπὸ σας; οὐχί με το αὐτὸ πνεῦμα περιεπατήσαμεν; οὐχί εις τα αὐτὰ ἵχνη; **19** Πάλιν νομίζετε ὅτι ἀπολογούμεθα προς εσάς; ἐνώπιον του Θεοῦ λαλούμεν εν Χριστῷ· πράττομεν δε τα πάντα, ἀγαπητοί, διά την οἰκοδομήν σας. **20** Διότι φοβοῦμαι μήπως ἐλθὼν δεν σας εὔρω οποιούς θέλω, και ἐγὼ εὐρεθῶ εις εσάς οποιόν δεν θέλετε, μήπως

ἦναι μεταξύ σας ἐρίδες, ζηλοτυπία, θυμοί, μάχα, καταλαλαία, ψιθυρισμοί, ἀλαζονεῖαι, ἀκαταστασίαι, **21** μήπως πάλιν ὅταν ἔλθω προς εσάς, με ταπεινώσῃ ο Θεός μου και πενήθω πολλούς των προαμαρτησάντων και μη μετανοησάντων διά την ἀκαθαρσίαν και πορνείαν και ἀσελγίαν, την οποιάν ἐπραξαν.

13 Τρίτην ταύτην φοράν ἔρχομαι προς εσάς ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων και τριῶν θέλει βεβαιουθῆαι πας λόγος. **2** Προεῖπον και προλέγω, ὡς παρών την δευτέραν φοράν, και τώρα πάντα γράφω προς τους προαμαρτήσαντας και τους λοιπούς πάντας, ὅτι εἰάν ἔλθω πάλιν, δεν θέλω φεισθῆ· **3** ἐπειδὴ ζητεῖτε δοκιμὴν του δι' ἐμοῦ λαλούντος Χριστοῦ, ὅστις δεν εἶναι ασθενής προς εσάς, ἀλλ' εἶναι δυνατός μεταξύ σας. **4** Διότι ἀν ἐσταυρωθῆ ἐξ ασθενείας, ζη ὅμως ἐκ δυνάμεως Θεοῦ. διότι και ἡμεῖς ασθενούμεν εν αὐτῷ, πλην ἐκ δυνάμεως Θεοῦ θέλομεν ζῆσαι μετ' αὐτοῦ εις εσάς. **5** Ἐαυτοῦς ἐξετάζετε ἀ ἦσθε εν τῇ πίστει, εαυτοῦς δοκιμάζετε. Ἡ δεν γνωρίζετε εαυτοῦς ὅτι ο Ιησοῦς Χριστός εἶναι εν υμῖν; εκτός εἰάν ἦσθε ἀδόκιμοι κατὰ τι. **6** Ἐλπίζω δε ὅτι θέλετε γνωρίσει ὅτι ἡμεῖς δεν εἴμεθα ἀδόκιμοι. **7** Εὐχομαι δε εις τον Θεόν να μη πράξῃτε μηδέν κακόν, οὐχί διά να φανώμεν ἡμεῖς δόκιμοι, ἀλλὰ διά να πράττῃτε σεῖς το καλόν, ἡμεῖς δε ἀς ἡμεθα ὡς ἀδόκιμοι. **8** Διότι δεν δυνάμεθα να πράξωμέν τι κατὰ της ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ της ἀληθείας. **9** Ἐπειδὴ χαίρομεν ὅταν ἡμεῖς ασθενώμεν, σεῖς δε ἦσθε δυνατοί· τούτο μάλιστα και εὐχόμεθα, την τελειοποίησιν σας. **10** Διά τούτου ταῦτα γράφω ἀπὼν, διά να μη φερθῶ ἀποτόμως παρὼν κατὰ την ἐξουσίαν, την οποιάν μοι ἔδωκεν ο Κύριος προς οἰκοδομήν και οὐχί προς καθαίρεσιν. **11** Λοιπὸν ἀδελφοί, χαίρετε, τελειοποιεῖσθε, παραμυθεῖσθε, φρονεῖτε το αὐτό, εἰρηνεύετε· και ο Θεός της ἀγάπης και της εἰρήνης θέλει εἶσθαι μεθ' ὑμῶν. **12** Ἀσπάσθητε ἀλλήλους εν φιλήματι ἀγίῳ. **13** Σας ἀσπάζονται πάντες οἱ ἅγιοι. **14** Ἡ χάρις του Κυρίου Ιησοῦ Χριστοῦ και ἡ ἀγάπη του Θεοῦ και ἡ κοινωνία του Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Προς Γαλατας

1 Παύλος απόστολος ουχί από ανθρώπων, ουδέ δι' ανθρώπου, αλλά διά Ιησού Χριστού και Θεού Πατρός του αναστήσαντος αυτόν εκ νεκρών, **2** και πάντες οι μετ' εμού αδελφοί, προς τας εκκλησίας της Γαλατίας. **3** χάρις εἴη υμῖν και ειρήνη από Θεού Πατρός και Κυρίου ἡμῶν Ιησού Χριστού, **4** ὅστις ἔδωκεν εαυτὸν διά τας αμαρτίας ἡμῶν, διά να ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς εκ του παρόντος πονηροῦ αἰῶνος κατά το θέλημα του Θεοῦ και Πατρός ἡμῶν, (αιθῆ g165) **5** εις τον ὁποῖον ἔστω ἡ δόξα εις τους αἰῶνας των αἰῶνων· ἀμήν. (αιθῆ g165) **6** Θαναμάζω ότι τόσοσ ταχέως μεταφέρεσθε από ἐκεῖνον, ὅστις σας ἐκάλεσε διά της χάριτος του Χριστοῦ, εις ἄλλο ευαγγέλιον, **7** το ὁποῖον δεν εἶναι ἄλλο, ἀλλ' ὑπάρχουσι τινές, οι ὁποῖοι σας ταραττοῦσι και θέλουσι να μετατρέψωσι το ευαγγέλιον του Χριστοῦ. **8** Ἀλλά και εἴν ἡμεῖς ἰ ἀγγελος ἐξ ουρανοῦ σας κηρύττει ἄλλο ευαγγέλιον παρά ἐκεῖνον, το ὁποῖον σας ἐκηρύξαμεν, ἀς ἴναι ἀνάθεμα. **9** Καθώς προεῖπομεν, και τώρα πάλιν λέγω· Εἴν τις σας κηρύττει ἄλλο ευαγγέλιον παρά ἐκεῖνον, το ὁποῖον παρελάβετε, ἀς ἴναι ἀνάθεμα. **10** Διότι τώρα ἀνθρώπους πείθω ἢ τον Θεόν; ἢ ζητῶ να ἀρέσκω εις ἀνθρώπους; διότι εἴν ἀκόμη ἴησκον εις ἀνθρώπους, δεν ἴηθελον εἴσθαι δούλους Χριστοῦ. **11** Ἀλλά σας γνωστοποιῶ, ἀδελφοί, ότι το ευαγγέλιον το κηρυχθέν υπ' εμοῦ δεν εἶναι ἀνθρώπινον· **12** διότι ουδ' ἐγὼ παρέλαβον αὐτὸ παρά ἀνθρώπου οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλά δι' ἀποκαλύψεως Ιησού Χριστοῦ. **13** Διότι ἠκούσατε την ποτέ διαγωγὴν μου εν τῷ Ιουδαίῳ, ότι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον την ἐκκλησίαν του Θεοῦ και ἐκακοποιῶν αὐτήν, **14** και προέκοπτον εις τον Ιουδαϊσμόν υπέρ πολλοῦς συνηλικιωτάς εν τῷ γένει μου, περισσότεροσ ζηλωτῆς ὑπάρχων των πατρικῶν μου παραδόσεων. **15** Ὅτε δε ἠυδοκῆσεν ο Θεός, ο προσδιορίσας με εκ κοιλίας μητρός μου και καλέσας διά της χάριτος αὐτοῦ, **16** να ἀποκαλύψῃ τον Υἱόν αὐτοῦ εν ἐμοί, διά να κηρύττω αὐτόν μεταξύ των ἐθνῶν, εὐθύσ δεν συνεβολεύθην σάρκα και αἷμα, **17** ουδέ ἀνέβην εις Ἱεροσόλυμα προς τους προ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλ' ἀπῆλθον εις Ἀραβίαν και πάλιν ὑπέστρεψα εις Δαμασκόν. **18** Ἐπειτα μετὰ ἑτῆ τρία ἀνέβην εις Ἱεροσόλυμα, διά να γνωρίσω προσωπικῶσ τον Πέτρον, και ἔμεινα παρ' αὐτῷ ἡμέρας δεκαέντε· **19** ἄλλον δε τῶν ἀποστόλων δεν εἶδον, εἰμῖ Ἰάκωβον τον ἀδελφόν του Κυρίου. **20** Ὅσα δε σας γράφω, ἰδοῦ, ἐνώπιον του Θεοῦ ὁμολογῶ ότι δεν ψεύδομαι. **21** Ἐπειτα ἦλθον εις τους τόπους της Συρίας και της Κιλικίας. **22** Καὶ ἤμην προσωπικῶσ ἀγνοοῦμενος εις τας ἐκκλησίας της Ιουδαίας τας εν Χριστῷ· **23** ἴηκον δε μόνον ότι ο ποτέ διώκων ἡμᾶς, τώρα κηρύττει την πίστιν, την ὁποῖαν ποτέ κατεπολέμει, **24** και ἐδοξάζων τον Θεόν δι' ἐμέ.

2 Ἐπειτα μετὰ δεκατέσσαρα ἑτῆ πάλιν ἀνέβην εις Ἱεροσόλυμα μετὰ του Βαρνάβα, συμπααραβῶν και τον Τίτον· **2** ἀνέβην δε κατά ἀποκάλυψιν· και παρέστησα προς αὐτούς το ευαγγέλιον, το ὁποῖον κηρύττω μεταξύ των ἐθνῶν, κατ' ἰδίαν δε προς τους ἐπισημότερους, μήπως τρέχω ἢ ἔτρεξα εις μάτην. **3** Ἀλλ' ουδέ ο Τίτος ο μετ' εμοῦ, Ἐλληνων, ἠναγκάσθη να περιτμηθῇ, **4** ἀλλά διά τους παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἴτινες παρεισῆλθον διά να κατασκοπεύσωσι την ἐλευθερίαν ἡμῶν, την ὁποῖαν ἔχομεν εν Χριστῷ Ιησού, διά να μας καταδουλώσωσιν· **5** εις τους ὁποῖους ουδέ προς ὦραν υπεχωρήσαμεν ὑποτασσόμενοι, διά να διαμεῖνῃ εις εσᾶς ἡ ἀλήθεια του ευαγγελίου. **6** Περί δε των νομιζομένων ότι εἶναι τι, ὁποῖοι ποτέ και ἀν ἴσαν, ουδόλως

φροντίζω· ο Θεός δεν βλέπει εις πρόσωπον ἀνθρώπου· διότι εις ἐμέ οι ἐπισημότεροι δεν προσέθεσαν ουδέν περισσότεροσ, **7** ἀλλά το ἐναντίον, ἀφού εἶδον ότι ἐνεπιστεύθη να κηρύττω το ευαγγέλιον προς τους ἀπεριτμητούς καθὼσ ο Πέτρος προς τους περιτετμημένους· **8** διότι ο ἐνεργήσας εις τον Πέτρον, ὥστε να ἀποσταλῇ προς τους περιτετμημένους, ἐνήργησε και εις ἐμέ, προς τους ἐθνικούς· **9** και ἀφού ἐγνωρίσαν την χάριν την δοθεῖσαν εις ἐμέ Ἰάκωβος και Κηφᾶς και Ἰωάννης, οι θεωρούμενοι ότι εἶναι στύλοι, δεξιάς ἔδωκαν κοινωνίας εις ἐμέ και εις τον Βαρνάβαν, διά να υπάγωμεν ἡμεῖς μεν εις τα ἔθνη, αὐτοί δε εις τους τους περιτετμημένους· **10** μόνον μας παρηγγείλαν να ἐνθυμώμεθα τους πτωχοῦς, το ὁποῖον και ἐσπούδασα αὐτό τουτό να κάμω. **11** Ὅτε δε ἦλθεν ο Πέτρος εις την Ἀντιόχειαν, ἠναντιώθη εν αὐτόν κατά πρόσωπον, διότι ἦτο ἀξιόμειπος. **12** Ἐπειδῆ πριν ἔλθωσι τινές ἀπό του Ἰακώβου, συνέτρωγε με τους ἐθνικούς· ὅτε δε ἦλθον, συνεστέλλετο και ἀπεχώριζεν εαυτόν, φοβούμενος τους εκ περιτομῆς. **13** Καὶ μετ' αὐτοῦ συνυπεκρίθησαν και οι λοιποὶ Ἰουδαῖοι, ὥστε και ο Βαρνάβας συμπαρσούρησ εις την ὑπόκρισιν αὐτῶν. **14** Ἀλλ' ὅτε ἐγὼ εἶδον ότι δεν ὀρθοδοῦσι προς την ἀλήθειαν του ευαγγελίου, εἶπον προς τον Πέτρον ἐμπροσθεν πάντων· Εἴν συ Ἰουδαῖος ὢν ζῆσ ἐθνικῶσ και ουχί Ἰουδαϊκῶσ, διά τι ἀναγκάζεις τους ἐθνικούς να ἰουδαίζωσιν; **15** Ἡμεῖς εκ γεννήσεως Ἰουδαῖοι ὄντες και ουχί εκ των ἐθνῶν ἀμαρτωλοὶ, **16** ἐξέφυρτον ότι δεν δικαιούται ἀνθρώπος ἐξ ἔργων νόμου εἰμῖ διά πίστεως Ιησού Χριστοῦ, και ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν εις τον Ἰησοῦν Χριστόν, διά να δικαιωθῶμεν εκ πίστεως Χριστοῦ και ουχί ἐξ ἔργων νόμου, διότι δεν θέλει δικαιωθῆ ἐξ ἔργων νόμου ουδεὶς ἀνθρώπος. **17** Ἀλλ' εἴν ζητούντες να δικαιωθῶμεν εις τον Χριστόν ἐυρέθημεν και ἡμεῖς ἀμαρτωλοὶ, ἄρα ο Χριστός ἀμαρτίας εἶναι διάκονος· Μη γένοιτο. **18** Διότι εἴν ὅσα κατέστρεψα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην δεικνύω ἐμαυτόν. **19** Διότι ἐγὼ διά του νόμου ἀπέθανον εις τον νόμον, διά να ζήσω εις τον Θεόν. **20** Μετὰ του Χριστοῦ συνεσταυρώθη· ζῶ δεν ουχί πλέον ἐγὼ, ἀλλ' ο Χριστός ζῆ εν ἐμοί· καθ' ο δε τώρα ζω εν σαρκί, ἔω, ἄλλ' ο Χριστός ζῆ εν ἐμοί· καθ' ο δε τώρα ζω εν σαρκί, ἔω, ἄλλ' ο Χριστός ζῆ εν ἐμοί του Θεοῦ, ὅτις με ἠγάπησε και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ ἐμοῦ. **21** Δεν ἀθετῶ την χάριν του Θεοῦ· διότι ἀν ἡ δικαιοσύσι γίνηται διά του νόμου, ἄρα ο Χριστός εις μάτην ἀπέθανε.

3 Ὁ ἀνόητοι Γαλάται, τις σας ἐβάσκανεν, ὥστε να μη πείθησθε εις την ἀλήθειαν σεῖς, ἐμπροσθεν εις τους οφθαλμούς των ὁποῖων ο Ιησοῦς Χριστός, διεγράφη ἐσταυρωμένος μεταξύ σας; **2** Τοῦτο μόνον θέλω να μάθω ἀπό σας· Εξ ἔργων νόμου ἐλάβετε το Πνεῦμα, ἢ ἐξ ἀκοῆς της πίστεως; **3** τόσοσ ἀνόητοι εἴσθε; ἀφού ἠρχίσαστε με το Πνεῦμα, τώρα τελειοτετε με την σάρκα; **4** εις μάτην ἐπάθετε τόσα; ἀ μόνον εις μάτην. **5** Ἐκεῖνος λοιπόν ὅστις χορηγεῖ εις εσᾶς το Πνεῦμα και ἐνεργεῖ θαῦματα μεταξύ σας, ἐξ ἔργων νόμου κάμνει ταῦτα ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; **6** καθὼσ ο Ἀβραάμ ἐπίστευσεν εις τον Θεόν, και ἐλογίσθη εις αὐτόν εις δικαιοσύνην. **7** Εξέφυρτε λοιπόν ότι οι ὄντες εκ πίστεως, οὔτοι εἶναι υιοὶ του Ἀβραάμ. **8** Προϊδόσα δε ἡ γραφή ότι εκ πίστεως δικαιοῖται τα ἔθνη ο Θεός, προήγγειλεν εις τον Ἀβραάμ ότι θέλουσιν εὐλογηθῆ εν σοὶ πάντα τα ἔθνη. **9** Ὅστε οι ὄντες εκ πίστεως εὐλογοῦνται μετὰ του πιστοῦ Ἀβραάμ. **10** Διότι ὄσοι εἶναι ἐξ ἔργων νόμου, ὑπό κατάραν εἶναι· ἐπειδῆ εἶναι γεγραμμένον· Ἐπικατάρατος πας ὅστις δεν ἐμμένει εν πάσι τοῖς γεγραμμένοις εν τῷ βιβλίῳ του νόμου, ὥστε να πράξῃ αὐτά. **11** Ὅτι δε ουδεὶς δικαιούται διά του νόμου ἐνώπιον του Θεοῦ, εἶναι φανερόν, διότι ο δίκαιος θέλει ζῆσει εκ πίστεως, **12** ο δε νόμος δεν εἶναι εκ πίστεως ἀλλ' ο ἀνθρώπος ο πράττων

αυτά θέλει ζήσει δι' αυτών. **13** Ο Χριστός εξηγγόρασεν ημάς εκ της κατάρτας του νόμου, γενόμενος κατάρτα υπέρ ημών· διότι είναι γεγραμμένον· Επικατάρτος πας ο κρεμάμενος επί ξύλου. **14** Διά να έλθης εις τα έθνη η ευλογία του Αβραάμ διά Ιησού Χριστού, ώστε να λάβωμεν την επαγγελίαν του Πνεύματος διά της πίστεως. **15** Αδελφοί, κατά άνθρωπον ομιλώ· όμως και ανθρώπου διαθήκην κεκυρωμένην ουδείς αθετεί ή προσθέτει εις αυτήν. **16** Προς δε τον Αβραάμ ελαλήθησαν αι επαγγελίαι και προς το σπέρμα αυτού· δεν λέγει, Και προς τα σπέρματα, ως περί πολλών, αλλ' ως περί ενός, Και προς το σπέρμα σου, όστις είναι ο Χριστός. **17** Τούτο δε λέγω· ότι διαθήκην προκεκυρωμένην εις τον Χριστόν υπό του Θεού ο μετά έτη τετρακόσια τριάκοντα γενόμενος νόμος δεν ακυρόνει, ώστε να καταργήση την επαγγελίαν. **18** Διότι εάν η κληρονομία ήναι εκ νόμου, δεν είναι πλέον εξ επαγγελίας· αλλ' εις τον Αβραάμ δι' επαγγελίας εχάρισε ταύτην ο Θεός. **19** Διά τι λοιπόν εδόθη ο νόμος; Εξ αιτίας των παραβάσεων προσετέθη, εωσού έλθη το σπέρμα, προς το οποίον γέγονεν η επαγγελία, διαταχθείς δι' αγέλων διά χειρός μεσίτου· **20** ο δε μεσίτης δεν είναι ενός, ο Θεός όμως είναι εις. **21** Ο νόμος λοιπόν εναντίος των επαγγελιών του Θεού είναι; Μη γένοιτο. Διότι εάν ήθελε δοθή νόμος δυνάμενος να ζωοποιήση, η δικαιοσύνη ήθελεν είσθαι τώνοντι εκ του νόμου· **22** η γραφή όμως συνέκλεισε τα πάντα υπό την αμαρτίαν, διά να δοθή η επαγγελία εκ πίστεως Ιησού Χριστού εις τους πιστεύοντας. **23** Πριν δε έλθη η πίστις, εφρουρούμεθα υπό τον νόμον συγκεκλεισμένοι εις την πίστιν, ήτις έμελλε να αποκαλυφθή. **24** Ωστε ο νόμος έγινε παιδαγωγός ημών εις τον Χριστόν, διά να δικαιωθώμεν εκ πίστεως. **25** αφού όμως ήλθεν η πίστις, δεν είμεθα πλέον υπό παιδαγωγών. **26** Διότι πάντες είσθε υιοί Θεού διά της πίστεως της εν Χριστώ Ιησού· **27** επειδή όσοι εβαπτίσθητε εις Χριστόν, Χριστόν ενεδύθητε. **28** Δεν είναι πλέον Ιουδαίος ουδέ Έλλην, δεν είναι δούλος ουδέ ελεύθερος, δεν είναι άρσεν και θήλυ· διότι πάντες σεις είσθε εις εν Χριστώ Ιησού· **29** εάν δε ήσθε του Χριστού, άρα είσθε σπέρμα του Αβραάμ και κατά την επαγγελίαν κληρονόμοι.

4 Λέγω δε, εφ' όσον χρόνον ο κληρονόμος είναι νήπιος, δεν διαφέρει δούλου, αν και ήναι κύριος πάντων, **2** αλλ' είναι υπό επιτρόπους και οικονόμους μέχρι της προθεσμίας υπό του πατρός. **3** Ούτω και ημείς, ότε ήμεθα νήπιοι, υπό τα στοιχεία του κόσμου ήμεθα δεδουλωμένοι· **4** ότε όμως ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, εξαπέστειλεν ο Θεός τον Υιόν αυτού, όστις εγεννήθη εκ γυναικός και υπετάγη εις τον νόμον, **5** διά να εξαγοράση τους υπό νόμον, διά να λάβωμεν την υιοθεσίαν. **6** Και επειδή είσθε υιοί, εξαπέστειλεν ο Θεός το Πνεύμα του Υιού αυτού εις τας καρδιάς σας, το οποίον κράζει· Αββά, ο Πατήρ. **7** Όθεν δεν είσαι πλέον δούλος αλλ' υιός· εάν δε υιός, και κληρονόμος του Θεού διά του Χριστού. **8** Αλλά τότε μεν μη γνωρίζοντες τον Θεόν, εδουλεύσατε εις τους μη φύσει όντας Θεούς· **9** τώρα δε αφού εγνωρίσατε τον Θεόν, μάλλον δε εγνωρίσθητε υπό του Θεού, πως επιστρέψετε· πλέον εις τα ασθενή και πτωχά στοιχεία, εις τα οποία πλέον ως πρότερον θέλετε να δουλεύητε; **10** Ημέρας παρατηρείτε και μήνας και καιρούς και ενιαυτούς. **11** Φοβούμαι διά σας, μήπως ματαίως εκοπίασα εις εσάς, **12** Γίνεσθε ως εγώ, διότι και εγώ είμαι καθώς σεις, αδελφοί, σας παρακαλώ, ουδόλως με ηδικήσατε· **13** εξεύρετε δε ότι πρότερον σας εκήρυξα το ευαγγέλιον εν ασθενεία της σαρκός, **14** και δεν εξουθενήσατε ουδ' απερίψατε τον πειρασμόν μου τον εν τη σαρκί μου, αλλά με εδέχθητε

ως άγγελον Θεού, ως Χριστόν Ιησού. **15** Τις λοιπόν ήτο ο μακαρισμός σας; επειδή μαρτυρώ προς εσάς ότι ει δυνατόν τους οφθαλμούς σας ηθέλετε εκβάλλει και δώσει εις εμέ. **16** Εχθρός σας έγεια λοιπόν, διότι σας λέγω την αλήθειαν; **17** Δεικνύουσι ζήλον προς εσάς, ουχί όμως καλόν, αλλά θέλουσι να σας αποκλείωσι, διά να έχητε σεις ζήλον προς αυτούς. **18** Καλόν δε είναι να ήσθε ηρώτατοι προς το καλόν πάντοτε και ουχί μόνον όταν ευρίσκωμαι μεταξύ σας. **19** Τεκνία μου, διά τους οποίους πάλιν είμαι εις ωδίνας, εωσού μορφωθή ο Χριστός εν υμίν· **20** ήθελον δε να παρευρίσκωμαι μεταξύ σας τώρα και να αλλάξω την φωνήν μου, διότι απορώ διά σας. **21** Είπατέ μοι ει θέλοντες να ήσθε υπό νόμον· τον νόμον δεν ακούετε; **22** Διότι είναι γεγραμμένον ότι ο Αβραάμ εγέννησε δύο υιούς, ένα εκ της δούλης και ένα εκ της ελευθέρας. **23** Αλλ' ο μεν εκ της δούλης εγεννήθη κατά σάρκα, ο δε εκ της ελευθέρας διά της επαγγελίας· **24** Τα οποία είναι κατά αλληγορίαν· διότι αύται είναι αι δύο διαθήκαι, μία μεν από του όρους Σινά, η γεννώσα προς δουλείαν, ήτις είναι η Άγαρ. **25** Διότι το Άγαρ είναι το όρος Σινά εν τη Αραβία, και ταυτίζεται με την σημερινήν Ιερουσαλήμ, είναι δε εις δουλείαν μετά των τέκνων αυτής· **26** η δε άνω Ιερουσαλήμ είναι ελεύθερα, ήτις είναι μήτηρ πάντων ημών. **27** Διότι είναι γεγραμμένον· Ευφράνθητι, στείρα η μη τίκτουσα, έκβαλε φωνήν και βόησον, η μη ωδίνουσα· διότι τα τέκνα της ερήμου είναι πλείοτερα παρά τα τέκνα της εχούσης τον άνδρα. **28** Ημείς δε, αδελφοί, καθώς ο Ισαάκ επαγγελίας τέκνα είμεθα. **29** Αλλά καθώς τότε ο κατά σάρκα γεννηθείς εδίκωκε τον κατά πνεύμα, ούτω και τώρα. **30** Αλλά τι λέγει η γραφή; Έκβαλε την δούλην και τον υιόν αυτής διότι δεν θέλει κληρονομήσει ο υιός της δούλης μετά του υιού της ελευθέρας. **31** Λοιπόν, αδελφοί, δεν είμεθα της δούλης τέκνα, αλλά της ελευθέρας.

5 Εν τη ελευθερία λοιπόν, με την οποίαν ηλευθέρωσεν ημάς ο Χριστός, μένετε σταθεροί, και μη υποβλήθητε πάλιν εις ζυγόν δουλείας. **2** Ιδού, εγώ ο Παύλος σας λέγω ότι εάν περιτέμνησθε, ο Χριστός δεν θέλει σας ωφελήσει ουδέν. **3** Μαρτύρομαι δε πάλιν προς πάντα άνθρωπον περιτεμνόμενον, ότι είναι χρεώστης να εκτελή όλον τον νόμον. **4** Απεχωρίσθητε από του Χριστού όσοι δικαιοένεσθε διά του νόμου, εξεπέσατε από της χάριτος· **5** διότι ημείς διά του Πνεύματος προσδοκώμεν εκ πίστεως την ελπίδα της δικαιοσύως. **6** Διότι εν Χριστώ Ιησού ουτε περιτομή έχει ισχύν τινά, ουτε ακροβυστία, αλλά πίστις δι' αγάπης ενεργουμένη. **7** Ετρέχετε καλώς τις σας ημπίδισεν ώστε να μη πείθησθε εις την αλήθειαν; **8** Η κατάπεισις αύτη δεν είναι εξ εκείνου, όστις σας καλεί. **9** Ολίγη ζύμη καθιστά όλον το φύραμα ένζυμον. **10** Εγώ έχω πεισθήσει εις εσάς διά του Κυρίου ότι δεν θέλετε φρονήσει ουδέν άλλο· όστις όμως σας ταράττει, αυτός θέλει υποφέρει την ποινήν, οποίος και αν ήναι. **11** Εγώ δε, αδελφοί, εάν ακόμη κηρύττω περιτομήν, διά τι πλέον κατατρέχομαι; άρα κατηργήθη το σκάνδαλον του σταυρού. **12** Είθε να αποκοπώσιν οι ταράττοντές σας. **13** Διότι σεις, αδελφοί, προσεκλήθητε εις ελευθερίαν· μόνον μη μεταχειρίζεσθε την ελευθερίαν εις αφορμήν της σαρκός, αλλά διά της αγάπης δουλεύετε αλλήλους. **14** Διότι όλος ο νόμος εις ένα λόγον συμπληρούται, εις τον, Θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. **15** Εάν όμως δάκνητε και κατατρώγητε αλλήλους, προσέχετε μη υπ' αλλήλων αφανισθήτε. **16** Λέγω λοιπόν, Περιπατείτε κατά το Πνεύμα και δεν θέλετε εκπληροί την επιθυμίαν της σαρκός. **17** Διότι η σαρξ επιθυμεί εναντία του Πνεύματος, το δε Πνεύμα εναντία της σαρκός ταύτα δε

αντίκεινται προς άλλα, ώστε εκείνα, τα οποία θέλετε, να μη πράτττε. **18** Αλλ' εάν οδηγήσθε υπό του Πνεύματος, δεν είσθε υπό νόμον. **19** Φανερά δε είναι τα έργα της σαρκός, τα οποία είναι μοιχεία, πορνεία, ακαθαρσία, ασελγεία, **20** ειδωλολατρεία, φαρμακεία, έχθραι, έριδες, ζηλοτυπία, θυμοί, μάχαι, διχοστασία, αιρέσεις, **21** φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κώμοι, και τα όμοια τούτων, περί των οποίων σας προλέγω, καθώς και προείπον, ότι οι τα τοιαύτα πράττοντες βασιλείαν Θεού δεν θέλουσι κληρονομήσει. **22** Ο δε καρπός του Πνεύματος είναι αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, αγαθωσύνη, πίστις, **23** πραότης, εγκράτεια· κατά των τοιούτων δεν υπάρχει νόμος. **24** Όσοι δε είναι του Χριστού εσταύρωσαν την σάρκα μου με τα πάθη και τας επιθυμίας. **25** Εάν ζώμεν κατά το Πνεύμα, ας περιπατώμεν και κατά το Πνεύμα. **26** Μη γινώμεθα κενόδοξοι, αλλήλους ερεθίζοντες, αλλήλους φθονούντες.

6 Αδελφοί, και εάν άνθρωπος απερισκεπτώς πέση εις κανέν αμάρτημα, σεις οι πνευματικοί διορθώνετε τον τοιούτον με πνεύμα πραότητος, προσέχων εις σεαυτόν, μη και συ πειρασθής. **2** Αλλήλων τα βάρη βαστάζετε και ούτως εκπληρώσατε τον νόμον του Χριστού. **3** Διότι εάν τις νομίζη ότι είναι τι ενώ είναι μηδέν, εαυτόν εξαπατά. **4** Αλλ' έκαστος ας εξετάζη το εαυτού έργον, και τότε εις εαυτόν μόνον θέλει έχει το καύχημα και ουχί εις τον άλλον· **5** διότι έκαστος το εαυτού φορτίον θέλει βαστάσει. **6** Ο δε κατηχούμενος τον λόγον ας κάμνη τον κατηχούντα μέτοχον εις πάντα τα αγαθά αυτού. **7** Μη πλανάσθε, ο Θεός δεν εμπαίζεται· επειδή ό, τι αν σπείρη ο άνθρωπος, τούτο και θέλει θερίσει· **8** διότι ο σπείρων εις την σάρκα εαυτού θέλει θερίσει εκ της σαρκός φθοράν, αλλ' ο σπείρων εις το Πνεύμα θέλει θερίσει εκ του Πνεύματος ζωήν αιώνιον. **(αϊθίνιος g166)** **9** Ας μη αποκάμνωμεν δε πράττοντες το καλόν· διότι εάν δεν αποκάμνωμεν, θέλομεν θερίσει εν τω δέοντι καιρώ. **10** Άρα λοιπόν ενόσω έχομεν καιρόν, ας εργαζώμεθα το καλόν προς πάντας, μάάλιστα δε προς τους οικείους της πίστεως. **11** Ίδετε πόσον μακράν επιστολήν σας έγραψα με την χείρα μου. **12** Όσοι θέλουσι να αρέσκωσι κατά την σάρκα, ούτοι σας αναγκάζουσι να περιτέμνησθε, μόνον διά να μη διώκωνται διά τον σταυρόν του Χριστού. **13** Διότι ουδέ οι περιτεμνόμενοι αυτοί φυλάττουσι τον νόμον· αλλά θέλουσι να περιτέμνησθε σεις, διά να έχωσι καύχησιν εις την σάρκα σας. **14** Εις εμέ δε μη γένοιτο να καυχώμαι ειμή εις τον σταυρόν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, διά του οποίου ο κόσμος εσταυρώθη ως προς εμέ και εγώ ως προς τον κόσμον. **15** Διότι εν Χριστώ Ιησού ούτε περιτομή ισχύει τι ούτε ακροβυστία, αλλά νέα κτίσις. **16** Και όσοι περιπατήσωσι κατά τον κανόνα τούτον, ειρήνη επ' αυτούς και έλεος, και επί τον Ισραήλ του Θεού. **17** Εις το εξής μηδείς ας μη δίδη εις εμέ ενόκλησιν· διότι εγώ βαστάζω τα στίγματα του Κυρίου Ιησού εν τω σώματί μου. **18** Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εΐη μετά του πνεύματος υμών, αδελφοί· αμήν.

Προς Εφεσιους

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού, προς τους αγίους τους όντας εν Εφέσω και πιστούς εν Χριστώ Ιησού· **2** χάρις εἴη υμῖν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **3** Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο ευλογήσας ημάς εν πάση ευλογία πνευματική εις τα επουράνια διά Χριστού, **4** καθώς εξέλεξεν ημάς δι' αυτού προ καταβολής κόσμου, διά να ήμεθα άγιοι και άμωμοι ενώπιον αυτού διά της αγάπης, **5** προορίσας ημάς εις υιοθεσίαν διά Ιησού Χριστού εις εαυτόν, κατά την ευδοκίαν του θελήματος αυτού, **6** εις έπαινον της δόξης της χάριτος αυτού, με την οποίαν εχαρίτωσεν ημάς διά του ηγαπημένου αυτού, **7** διά του οποίου έχομεν την απολύτρωσιν διά του αίματος αυτού, την άφεισιν των αμαρτημάτων, κατά τον πλούτον της χάριτος αυτού, **8** καθ' ην περιέσσευσεν εις ημάς εν πάση σοφία και φρονήσει, **9** γνωστοποιήσας εις ημάς το μυστήριον του θελήματος αυτού κατά την ευδοκίαν αυτού, την οποίαν πρόθετο εν εαυτώ, **10** εις οικονομίαν του πληρώματος των καιρών, να συγκεφαλαίωση τα πάντα εν τω Χριστώ και τα εν τοις ουρανοίς και τα επί της γης. **11** Εν αυτώ, εις τον οποίον και ελάβομεν κληρονομίαν, προορισθέντες κατά την πρόθεσιν του ενεργούντος τα πάντα κατά την βουλήν του θελήματος αυτού, **12** διά να ήμεθα εις έπαινον της δόξης αυτού ημεῖς οι προελπίσαντες εις τον Χριστόν· **13** εις τον οποίον και σεις ηλπίσατε, ακούσαντες τον λόγον της αληθείας, το ευαγγέλιον της σωτηρίας σας, εις τον οποίον και πιστεύσαντες εσφραγίσθητε με το Πνεύμα του Άγιου της επαγγελίας, **14** όστις είναι ο αρραβών της κληρονομίας ημών, μέχρι της απολυτρώσεως του αποκτηθέντος λαού αυτού, εις έπαινον της δόξης αυτού. **15** Διά τούτο και εγώ, ακούσας την εις τον Κύριον Ιησούν πίστιν σας και την εις πάντας τους αγίους αγάπην, **16** δεν παύομαι ευχαριστών τον Θεόν υπέρ υμών, μνημονεύων υμάς εν ταις προσευχαίς μου, **17** διά να σας δώσω ο Θεός του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ο Πατήρ της δόξης, πνεύμα σοφίας και αποκαλύψεως εις επίγνωσιν αυτού, **18** ώστε να φωτισθώσιν οι οφθαλμοί του νοός σας, εις το να γνωρίσητε ποία είναι η ελπίς της προσκλήσεως αυτού, και τις ο πλούτος της δόξης της κληρονομίας αυτού εις τους αγίους, **19** και τι το υπερβάλλον μέγεθος της δυνάμεως αυτού προς ημάς τους πιστεύοντας κατά την ενέργειαν του κράτους της ισχύος αυτού, **20** την οποίαν ενήργησεν εν τω Χριστώ, αναστήσας αυτόν εκ νεκρών, και εκάθισεν εκ δεξιών αυτού εν τοις επουρανοίς, **21** υπεράνω πάσης αρχής και εξουσίας και δυνάμεως και κυριότητος και παντός ονόματος ονομαζόμενου ου μόνον εν τω αιώνι τούτω, αλλά και εν τω μέλλοντι· **(αιθñ g165)** **22** και πάντα υπέταξεν υπό τους πόδας αυτού, και έδωκεν αυτόν κεφαλήν υπεράνω πάντων εις την εκκλησίαν, **23** ήτις είναι το σώμα αυτού, το πλήρωμα του τα πάντα εν πάσι πληρούντος.

2 Και εσάς όντας νεκρούς διά τας παραβάσεις και τας αμαρτίας εξωποίησεν, **2** εις τας οποίας περιπατήσατέ ποτέ κατά το πολίτευμα του κόσμου τούτου, κατά τον άρχοντα της εξουσίας του αέρος, του πνεύματος του οποίου ενεργεί την σήμερον εις τους υιούς της απειθείας· **(αιθñ g165)** **3** μεταξύ των οποίων και ημεῖς πάντες ανεστράφημέν ποτέ κατά τας επιθυμίας της σαρκός ημών, πράττοντες τα θελήματα της σαρκός και των διαλογισμών, και ήμεθα εκ φύσεως τέκνα οργής, ως και οι λοιποί· **4** ο Θεός όμως πλούσιος ων εις έλεος, διά την πολλήν

αγάπην αυτού με την οποίαν ηγάπησεν ημάς, **5** και ενώ ήμεθα νεκροί διά τα αμαρτήματα, εξωποίησεν ημάς μετά του Χριστού· κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι· **6** και συνανέστησε και συνεκάθισεν εν τοις επουρανοίς διά Ιησού Χριστού, **7** διά να δείξη εις τους επερχόμενους αιώνας τον υπερβάλλοντα πλούτον της χάριτος αυτού διά της χάρις ημάς αγαθότητος εν Χριστώ Ιησού. **(αιθñ g165)** **8** Διότι κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι διά της πίστεως και τούτο δεν είναι από σας, Θεού το δώρον· **9** ουχι εξ έργων, διά να μη καυχηή τις. **10** Διότι αυτού ποίημα είμεθα, κτισθέντες εν Χριστώ Ιησού προς έργα καλά, τα οποία προητοίμασεν ο Θεός διά να περιπατήσωμεν εν αυτοίς. **11** Διά τούτο ενθυμείσθε ότι σεις οι ποτέ εθνικοί κατά σάρκα, οι λεγόμενοι ακροβυστία υπό της λεγομένης περιτομής της χειροποιήτου εν τη σαρκί, **12** ότι ήσθε εν τω καιρώ εκείνω χωρίς Χριστού, απηλλοτριωμένοι από της πολιτείας του Ισραήλ και ξένοι των διαθηκών της επαγγελίας, ελπίδα μη έχοντες και όντες εν τω κόσμω χωρίς Θεού. **13** Τώρα όμως διά του Ιησού Χριστού σεις οι ποτέ όντες μακράν εγεινέτε πλησίον διά του αίματος του Χριστού. **14** Διότι αυτός είναι η ειρήνη ημών, όστις έκαμε τα δύο εν και έλυσε το μεσότοιχον του φραγμού, **15** καταργήσας την έχθραν εν τη σαρκί αυτού, τον νόμον των εντολών των εν τοις διατάγμασι, διά να κτίση εις εαυτόν τους δύο εις ένα νέον άνθρωπον, φέρων ειρήνην, **16** και να συνδιαλλάξη αμφοτέρους εις εν σώμα προς τον Θεόν διά του σταυρού, θανατώσας δι' αυτού την έχθραν. **17** Και ελθών εκήρυξεν ευαγγέλιον ειρήνης εις εσάς τους μακράν και εις τους πλησίον, **18** διότι δι' αυτού έχομεν αμφότεροι την είσοδον προς τον Πατέρα δι' ενός Πνεύματος. **19** Άρα λοιπόν δεν είσθε πλέον ξένοι και πάροικοι αλλά συμπολίται των αγίων και οικειοί του Θεού, **20** εποικοδομηθέντες επί το θεμέλιον των αποστόλων και προφητών, όντος ακρογωνιαίου λίθου αυτού του Ιησού Χριστού· **21** εν τω οποίω πάσα η οικοδομή συναρμολογουμένη αυξάνεται εις ναόν άγιον εν Κυρίω· **22** εν τω οποίω και σεις συνοικοδομείσθε εις κατοικήριον του Θεού διά του Πνεύματος.

3 Διά τούτο εγώ ο Παύλος, ο δέσμιος του Ιησού Χριστού υπέρ υμών των εθνικών, **2** επειδή ηκούσατε την οικονομίαν της χάριτος του Θεού της δοθείσης εις εμέ υπέρ υμών, **3** ότι δι' αποκαλύψεως εφανέρωσεν εις εμέ το μυστήριον, καθώς προέγραφα συντόμως, **4** εξ ων δύνασθε αναγινώσκοντες να νοήσητε την εν τω μυστηρίω του Χριστού γνώσιν μου, **5** το οποίον εν άλλαις γενεαίς δεν εγνωστοποιήθη εις τους υιούς των ανθρώπων, καθώς τώρα απεκαλύφθη διά Πνεύματος εις τους αγίους αυτού αποστόλους και προφήτας, **6** να ήναι τα έθνη συγκληρονόμα και σύσσωμα και συμμετοχα της επαγγελίας αυτού εν τω Χριστώ διά του ευαγγελίου, **7** του οποίου έγεινα υπηρέτης κατά την δωρεάν της χάριτος του Θεού, την δοθείσαν εις εμέ κατά την ενέργειαν της δυνάμεως αυτού. **8** Εις εμέ τον πλέον ελάχιστον πάντων των αγίων εδόθη η χάρις αύτη, να ευαγγελίσω μεταξύ των εθνών τον ανεξιχνίαστον πλούτον του Χριστού· **9** και να φωτίσω πάντας, ποία είναι η κοινωνία του μυστηρίου του αποκεκρυμμένου από των αιώνων εν τω Θεώ όστις έκτισε τα πάντα διά του Ιησού Χριστού, **(αιθñ g165)** **10** διά να γνωρισθή τώρα διά της εκκλησίας εν τοις επουρανοίς εις τας αρχάς και τας εξουσίας η πολυποικίλος σοφία του Θεού, **11** κατά την αιώνιον πρόθεσιν, την οποίαν έκαμεν εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω ημών, **(αιθñ g165)** **12** διά του οποίου έχομεν την παρρησίαν και την είσοδον με πεποθήσιν διά της εις αυτόν πίστεως. **13** Διά τούτο σας παρακαλώ να μη αθυμῆτε

διά τας υπέρ υμών θλίψεις μου, το οποίον είναι δόξα υμών. **14** Διά τούτου κάμπω τα γόνατά μου προς τον Πατέρα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **15** εκ του οποίου πάσα πατριά εν ουρανοίς και επί γης ονομάζεται, **16** διά να δώση εις εσάς κατά τον πλούτον της δόξης αυτού, να κραταιωθήτε εν δυνάμει διά του Πνεύματος αυτού εις τον εσωτερικόν άνθρωπον, **17** διά να κατοικήση ο Χριστός διά της πίστεως εν ταις καρδίαις υμών, **18** ώστε να δινηθήτε, ερριζωμένοι και τεθεμελιωμένοι εν αγάπη, να καταλάβητε μετά πάντων των αγίων τι το πλάτος και μήκος και βάθος και ύψος, **19** και να γνωρίσητε την αγάπην του Χριστού την υπερβαίνουσαν πάσαν γνώσιν, διά να πληρωθήτε με όλον το πλήρωμα του Θεού. **20** Εις δε τον δυνάμενον υπερεπερισσόυ να κάμη υπέρ πάντα όσα ζητούμεν ή νοούμεν, κατά την δύναμιν την ενεργουμένην εν ημίν, **21** εις αυτόν έστω η δόξα εν τη εκκλησία διά Ιησού Χριστού εις πάσας τας γενεάς του αιώνος των αιώνων· αμήν. (αιθν g165)

4 Σας παρακαλώ λοιπόν εγώ ο δέσμιος εν Κυρίω να περιπατήσητε αξίως της προσκλήσεως, καθ' ην προσεκληθήτε, **2** μετά πάσης ταπεινοφροσύνης και πραότητος, μετά μακροθυμίας, υποφέροντες αλλήλους εν αγάπη, **3** σπουδάζοντες να διατηρήτε την ενότητα του Πνεύματος διά του συνδέσμου της ειρήνης. **4** Εν σώμα και εν Πνεύμα, καθώς και προσεκληθήτε με μίαν ελπίδα της προσκλήσεώς σας· **5** εις Κύριος, μία πίστις, εν βάπτισμα· **6** εις Θεός και Πατήρ πάντων, ο ων επί πάντων και διά πάντων και εν πάσιν υμίν. **7** Εις ένα δε έκαστον ημών εδόθη η χάρις κατά το μέτρον της δωρεάς του Χριστού. **8** Διά τούτο λέγει· Αναβάς εις ύψος, ηχημαλώτευσεν αιχμαλωσίαν και έδωκε χαρίσματα εις τους ανθρώπους. **9** Το δε ανέβη τι είναι ειμή ό τι και κατέβη πρώτον εις τα κατώτερα μέρη της γης; **10** Ο καταβάς αυτός είναι και ο αναβάς υπεράνω πάντων των ουρανών, διά να πληρώση τα πάντα. **11** Και αυτός έδωκεν άλλους μεν αποστόλους, άλλους δε προφήτας, άλλους δε ευαγγελιστάς, άλλους δε ποιμένας και διδασκάλους, **12** προς την τελειοποίησιν των αγίων, διά το έργον της διακονίας, διά την οικοδομήν του σώματος του Χριστού, **13** εωσού καταστήσωμεν πάντες εις την ενότητα της πίστεως και της επιγνώσεως του Υιού του Θεού, εις άνδρα τέλειον, εις μέτρον ηλικίας του πληρώματος του Χριστού, **14** διά να μη ήμεθα πλέον νήπιος, κυματιζόμενοι και περιφερόμενοι με πάντα άνεμον της διδασκαλίας, διά της δολιότητος των ανθρώπων, διά της πανουργίας εις το μεθοδεύεσθαι την πλάνην, **15** αλλά αληθεύοντες εις την αγάπην να αυξήσωμεν εις αυτόν κατά πάντα, όστις είναι η κεφαλή, ο Χριστός, **16** εξ ου παν το σώμα συναρμολογούμενον και συνδεόμενον διά πάσης συναφείας των συνεργούντων μελών, κατά την ανάλογον ενέργειαν ενός εκάστου μέρους κάμνει την αύξησιν του σώματος προς οικοδομήν εαυτού εν αγάπη. **17** Τούτο λοιπόν λέγω και μαρτύρομαι διά του Κυρίου, να μη περιπατήτε πλέον καθώς και τα λοιπά έθνη περιπατούσιν εν τη ματαιότητι του νοός αυτών, **18** εσκοτισμένοι την διάνοιαν, απηλλοτριωμένοι όντες από της ζωής του Θεού διά την άγνοαν την ούσαν εν αυτοίς, διά την πάρωσιν της καρδιάς αυτών, **19** οίτινες αναισθητούντες, παρέδωκαν εαυτοίς εις την ασέλγειαν, διά να εργάζωνται πάσαν ακαθαρσίαν ακορέστως. **20** Σεις όμως δεν εμάθετε ούτω τον Χριστόν, **21** επειδή αυτόν ηκούσατε και εις αυτόν εδιδάχθητε, καθώς είναι η αλήθεια εν τω Ιησού· **22** να απεκούθητε τον παλαιόν άνθρωπον τον κατά την προτέραν διαγωγήν, τον φθειρόμενον κατά τας απατηλάς επιθυμίας, **23** και να ανανεώθητε εις το πνεύμα του νοός σας **24** και να

ενδυσθήτε τον νέον άνθρωπον, τον κτισθέντα κατά Θεόν εν δικαιοσύνη και οσιότητι της αληθείας. **25** Όθεν απορριψάντες το ψεύδος, λαλείτε αλήθειαν έκαστος μετά του πλησίον αυτού· διότι είμεθα μέλη αλλήλων. **26** Οργίζεσθε και μη αμαρτάνετε· ο ήλιος ας μη δύη επί τον παροργισμόν σας, **27** μήτε δίδετε τόπον εις τον διάβολον. **28** Ο κλέπτω ας μη κλέπτη πλέον, μάλλον δε ας κοπιάζη εργαζόμενος το καλόν με τας χείρας αυτού, διά να έχη να μεταδίδη εις τον χρείαν έχοντα. **29** Μηδείς λόγος σαπρός ας μη εξέρχηται εκ του στόματός σας, αλλ' όστις είναι καλός προς οικοδομήν της χρείας, διά να δώση χάριν εις τους ακούοντας. **30** Και μη λυπείτε το Πνεύμα το Άγιον του Θεού, με το οποίον εσφραγισθήτε διά την ημέραν της απολυτρώσεως. **31** Πάσα μικρία και θυμός και οργή και κραυγή και βλασφημία ας αφαιρεθί από σας μετά πάσης κακίας· **32** γίνεσθε δε εις αλλήλους χρηστοί, εύσπλαγχοι, συγχωρούντες αλλήλους, καθώς ο Θεός συνεχώρησεν εσάς διά του Χριστού.

5 Γίνεσθε λοιπόν μιμητάι του Θεού ως τέκνα αγαπητά, **2** και περιπατείτε εν αγάπη, καθώς και ο Χριστός ηγάπησεν ημάς και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ ημών προσφοράν και θυσίαν εις τον Θεόν εις οσμήν ευωδίας. **3** Πορνεία δε και πάσα ακαθαρσία ή πλεονεξία μηδέ ας ονομάζηται μεταξύ σας, καθώς πρέπει εις αγίους, **4** μηδέ αισχροτήης και μωρολογία ή βωμολοχία, τα οποία είναι απρεπή, αλλά μάλλον ευχαριστία. **5** Διότι τούτο εξεύρετε, ότι πας πόρνος ή ακάθαρτος ή πλεονέκτης, όστις είναι ειδωλωλάτρης, δεν έχει κληρονομίαν εν τη βασιλεία του Χριστού και Θεού. **6** Μηδείς ας μη σας απατά με ματαιίους λόγους· επειδή διά ταύτα έρχεται η οργή του Θεού επί τους υιούς της απειθείας. **7** Μη γίνεσθε λοιπόν συμμέτοχοι αυτών. **8** Διότι ήσθε ποτέ σκότος, τώρα όμως φως εν Κυρίω· περιπατείτε ως τέκνα φωτός· **9** διότι ο καρπός του Πνεύματος είναι εν πάση αγαθωσύνη και δικαιοσύνη και αληθεία· **10** εξετάζοντες τι είναι ευάρεστον εις τον Κύριον. **11** Και μη συγκοινωνείτε εις τα έργα τα άκαρπα του σκότους, μάλλον δε και ειληγχετε· **12** διότι τα κρυφίως γινόμενα υπ' αυτού αις χρόν έστι και λέγειν· **13** τα δε πάντα ελεγχόμενα υπό του φωτός γίνονται φανερά· επειδή παν το φανερούμενον φως είναι. **14** Διά τούτο λέγει· Σηκώθητι ο κοιμώμενος και ανόστηθι εκ των νεκρών, και θέλει σε φωτίσει ο Χριστός. **15** Προσέχετε λοιπόν πως να περιπατήτε ακριβώς, μη ως άσοφοι, αλλ' ως σοφοί, **16** εξαγοραζόμενοι τον καιρόν, διότι αι ημέραι είναι πονηραί. **17** Διά τούτο μη γίνεσθε άφρονες, αλλά νοείτε τι είναι το θέλημα του Κυρίου. **18** Και μη μεθύσκεσθε με οίνον, εις τον οποίον είναι αωατία, αλλά πληρούσθε διά του Πνεύματος, **19** λαλούντες μεταξύ σας με ψαλμούς και ύμνους και ωδάς πνευματικάς, άδοτες και ψάλλοντες εν τη καρδία υμών εις τον Κύριον, **20** ευχαριστούντες πάντοτε υπέρ πάντων εις τον Θεόν και Πατέρα εν ονόματι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **21** υποτασσόμενοι εις αλλήλους εν φόβω Θεού. **22** Αι γυναίκες, υποτάσσεσθε εις τους άνδρας σας ως εις τον Κύριον, **23** διότι ο ανήρ είναι κεφαλή της γυναίκας, καθώς και ο Χριστός κεφαλή της εκκλησίας, και αυτός είναι σωτήρ του σώματος. **24** Αλλά καθώς η εκκλησία υποτάσσεται εις τον Χριστόν, ούτω και αι γυναίκες ας υποτάσσωνται εις τους άνδρας αυτών κατά πάντα. **25** Οι άνδρες, αγαπάτε τας γυναίκάς σας, καθώς και ο Χριστός ηγάπησε την εκκλησίαν και παρέδωκεν εαυτόν υπέρ αυτής, **26** διά να αγιάσθαι αυτήν, καθαρίσας με το λουτρόν του ύδατος διά του λόγου, **27** διά να παραστήση αυτήν εις εαυτόν ένδοξον εκκλησίαν, μη έχουσαν κηλίδα ή ρυτίδα ή τι των τοιούτων, αλλά διά να ήναι αγία και άμωμος. **28** Ούτω χρεωστούσιν οι

άνδρες να αγαπάσι τας εαυτῶν γυναίκας ὡς τὰ εαυτῶν σώματα. Ὅστις ἀγαπᾷ τὴν εαυτοῦ γυναῖκα εαυτὸν ἀγαπᾷ· **29** διότι οὐδεὶς ἐμίσησέ ποτέ τὴν εαυτοῦ σάρκα, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ περιθάλλει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν· **30** ἐπειδὴ μέλη εἴμεθα τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ. **31** Διὰ τοῦτο θέλει ἀφήσει ὁ ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ θέλει προσκολληθῆ εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ θέλουσιν εἶσθαι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. **32** Το μυστήριον τοῦτο εἶναι μέγα, ἐγὼ δὲ λέγω τοῦτο περὶ Χριστοῦ καὶ περὶ τῆς ἐκκλησίας. **33** Πλὴν καὶ σεις οἱ καθ' ἓνα ἕκαστος τὴν εαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀς ἀγαπᾷ ὡς εαυτὸν, ἡ δευγνή ἀς σέβηται τὸν ἄνδρα.

ἀγαπῶντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν καθαρότητι· ἀμὴν.

6 Τα τέκνα, ὑπακούετε εἰς τοὺς γονεῖς σας ἐν Κυρίῳ διότι τοῦτο εἶναι δίκαιον. **2** Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, ἣτις εἶναι ἐντολὴ πρώτη μετ' ἐπαγγελίαν, **3** διὰ νὰ γείνη εἰς σε καλὸν καὶ νὰ ἴσῃαι μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. **4** Καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα σας, ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ Κυρίου. **5** Οἱ δούλοι, ὑπακούετε εἰς τοὺς κατὰ σάρκα κυρίου σας μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐν ἀπλότητι τῆς καρδίας σας ὡς εἰς τὸν Χριστὸν, **6** μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ὡς δούλοι τοῦ Χριστοῦ, ἐκπληροῦντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς, **7** μετ' εὐνοίας δουλεύοντες εἰς τὸν Κύριον καὶ οὐχὶ εἰς ἀνθρώπους, **8** ἐξεύροντες ὅτι ἕκαστος ὁ, τι καλὸν πράξει, τοῦτο θέλει λάβει παρὰ τοῦ Κυρίου, εἴτε δούλος εἴτε ἐλεύθερος. **9** Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ πράττετε πρὸς αὐτοὺς, ἀφίνοντες τὴν ἀπειλήν, ἐξεύροντες ὅτι καὶ σεις αὐτοὶ ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς, καὶ προσωποληψία δὲν ὑπάρχει παρ' αὐτῶ. **10** Το λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμούσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. **11** Ἐνδύθητε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δυνηθῆτε νὰ σταθῆτε ἐναντίον εἰς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· **12** διότι δὲν εἶναι ἡ πάλη ἡμῶν ἐναντίον εἰς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλ' ἐναντίον εἰς τὰς ἀρχάς, ἐναντίον εἰς τὰς ἐξουσίας, ἐναντίον εἰς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου· ἐναντίον εἰς τὰ πνεύματα τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανοῖς. (αἰθῆ γ165) **13** Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δυνηθῆτε νὰ ἀντισταθῆτε ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πονηρίας καὶ ἀφου καταπολεμήσητε τὰ πάντα, νὰ σταθῆτε. **14** Σταθῆτε λοιπὸν περιεζωσμένοι τὴν ὀσφύν σας μετ' ἀλήθειαν καὶ ἐνδεδυμένοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης **15** καὶ ἔχοντες ὑποδημένους τοὺς πόδας μετ' ἐτοιμασίαν τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· **16** ἐπὶ πάσι δε ἀναλάβετε τὴν ἀσπίδα τῆς πίστεως, διὰ τῆς ὁποίας θέλετε δυνηθῆ νὰ σβέσητε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπωρωμένα· **17** καὶ λάβετε τὴν περικεφαλαίαν τῆς σωτηρίας καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ἣτις εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, **18** προσευχόμενοι ἐν παντί καιρῷ μετὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως διὰ τοῦ Πνεύματος, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες μετὰ πάντων τῶν ἁγίων, **19** καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, διὰ νὰ δοθῆ εἰς ἐμὲ λόγος νὰ ανοίξω τὸ στόμα μου μετὰ παρρησίας, διὰ νὰ κάμω γνωστὸν τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου, **20** ὑπὲρ τοῦ ὁποίου εἶμαι πρέσβυς, φορῶν ἄλυσιν, διὰ νὰ λαλήσω περὶ αὐτοῦ μετὰ παρρησίας καθὼς πρέπει νὰ λαλήσω. **21** Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐξεύρητε καὶ σεις τὰ κατ' ἐμὲ, τι κάμνω, τὰ πάντα θέλει σας φανερώσει ὁ Τυχικός ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός καὶ πιστὸς διάκονος ἐν Κυρίῳ, **22** τὸν ὁποῖον ἐπέμψα πρὸς ἐσάς δι' αὐτὸ τοῦτο, διὰ νὰ μάθητε τὰ περὶ ἡμῶν καὶ νὰ παρηγορήση τὰς καρδίας σας. **23** Εἰρήνη εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. **24** Ἡ χάρις εἴη μετὰ πάντων τῶν

Προς Φιλιππησιους

1 Παύλος και Τιμόθεος, δούλοι του Ιησού Χριστού, προς πάντας τους αγίους εν Χριστώ Ιησού τους όντας εν Φιλιππίοις μετά των επισκόπων και διακόνων. **2** χάρης εἴη υμῖν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **3** Ευχαριστώ τον Θεόν μου οσάκις σας ενθυμούμαι, **4** πάντοτε εν πάση προσευχή μου υπέρ πάντων υμών δεόμενος μετά χαράς, **5** διά την εις το ευαγγέλιον κοινωνίαν σας από της πρώτης ημέρας μέχρι του νυν, **6** βέβαιος ων εις αυτό τούτο, ότι εκείνος όστις ήρχισεν εις εσάς καλόν έργον θέλει επιτελέσει αυτό μέχρι της ημέρας του Ιησού Χριστού, **7** καθώς είναι δίκαιον εις εμέ να φρονώ τούτο περί πάντων υμών, διότι σας έχω εν τη καρδία μου, και είσθε πάντες σεις και εις τα δεσμά μου και εις την απολογίαν και εις την βεβαίωσιν του ευαγγελίου συγκινησάμενοι και της χάριτος. **8** Διότι μάρτυς μου είναι ο Θεός, ότι σας επιποθώ πάντας με σπλάγγνα Ιησού Χριστού. **9** Και τούτο προσεύχομαι, να περισσέυση η αγάπη σας έτι μάλλον και μάλλον εις επίγνωσιν και εις πάσαν νόησιν, **10** διά να διακρίνητε τα διαφέροντα, ώστε να ήσθε ειλικρινείς και απρόσκοποι μέχρι της ημέρας του Χριστού, **11** πλήρεις καρπών δικαιοσύνης των διά του Ιησού Χριστού εις δόξαν και έπαινον Θεού. **12** Εθέλω δε να εξεύριτε, αδελφοί, ότι τα συμβάντα εις εμέ συνέτρεξαν μάλλον εις πρόοδον του ευαγγελίου, **13** ώστε τα διά τον Χριστόν δεσμά μου έγιναν φανερά εις όλον το πραιτώριον και εις πάντας τους λοιπούς, **14** και οι πλειότεροι των εν Κυρίω αδελφών πεποιθότες εις τα δεσμά μου τολμώσι περισσότερο να κηρύττουν αφόβως τον λόγον. **15** Τινές μεν και διά φθόνον και έριδα, τινές δε και από καλής θελήσεως κηρύττουν τον Χριστόν. **16** οι μεν κηρύττουν εξ αντιζηλίας τον Χριστόν, ουχί εν καθαρότητι, νομιζόντες ότι προσθέτουν θλίψιν εις τα δεσμά μου. **17** οι δε εξ αγάπης, εξεύροντες ότι είμαι τεταγμένος εις απολογίαν του ευαγγελίου. **18** Τι λοιπόν πλην κατά πάντα τρόπον, είτε επί προφάσει είτε τη αληθεία, ο Χριστός κηρύττεται και εις τούτο χαίρω αλλά και θέλω χαίρει. **19** Διότι εξεύρω ότι τούτο θέλει αποθή εις εμέ προς σωτηρίαν διά της δεήσεώς σας και διά της βοήθειάς, του Πνεύματος του Ιησού Χριστού, **20** κατά την σταθεράν προσδοκίαν και ελπίδα μου ότι δεν θέλω αισχυνθή εις ουδέν, αλλά μετά πάσης παρηρσίας ως πάντοτε και τώρα θέλει μεγαλυνθή ο Χριστός εν τω σώματί μου είτε διά ζωής είτε διά θανάτου. **21** Διότι εις εμέ το ζην είναι ο Χριστός και το αποθανείν κέρδος. **22** Αλλ' εάν το να ζω εν σαρκί τούτο συμβάλλη εις καρποφορίαν του έργου μου, και τι να εκλέξω δεν γνωρίζω. **23** Διότι στενοχωρούμαι υπό των δύο, έχω μεν την επιθυμίαν να αναχωρήσω και να είμαι με τον Χριστόν διότι είναι πολύ πλέον καλήτερον. **24** το να μένω όμως εν τη σαρκί είναι αναγκαίότερον διά σας. **25** Και τούτο εξεύρω εν πεποιθήσει ότι θέλω μείνει και συμπαραμείνει μετά πάντων υμών διά την εις την πίστιν προκοπήν σας και χαράν, **26** διά να περισσέυη δι' εμού το καύχημά σας εις τον Ιησούν Χριστόν διά της εμής πλέον παρουσίας προς εσάς. **27** Μόνον πολιτεύεσθε αξίως του ευαγγελίου του Χριστού, διά να ακούσω, είτε όταν έλθω και σας ίδω είτε ενώ είμαι απών, την κατάστασιν σας, ότι στέκεσθε εις εν πνεύμα, συναγωνιζόμενοι εν μία ψυχή διά την πίστιν του ευαγγελίου, **28** και μη φοβιζόμενοι εις ουδέν από των εναντίων, το οποίον εις αυτούς μεν είναι ένδειξις απωλείας, εις εσάς δε σωτηρίας, και τούτο από Θεού. **29** διότι εις εσάς εχαρίσθη το υπέρ Χριστού, ου μόνον το να πιστευθήτε

εις αυτόν, αλλά και το να πάσχητε υπέρ αυτού, **30** έχοντες τον αυτόν αγώνα, οποίον είδετε εν εμοί και τώρα ακούετε εν εμοί.

2 Εάν λοιπόν υπάρχη τις παρηγορία εν Χριστώ ή τις παραμυθία αγάπης, ή τις κοινωνία Πνεύματος ή σπλάγγνα τινά και οικτιρμοί, **2** κάμπετε πλήρη την χαράν μου, να φρονήτε το αυτό, έχοντες την αυτήν αγάπην, όντες ομόψυχοι και ομόφρονες, **3** μη πράττοντες μηδέν εξ αντιζηλίας ή κενοδοξίας, αλλ' εν ταπεινοφροσύνη θεωρούντες αλλήλους υπερέχοντας εαυτών. **4** Μη αποβλέπετε έκαστος τα εαυτού, αλλ' έκαστος και τα των άλλων. **5** Το αυτό δε φρόνημα έστω εν υμῖν, το οποίον ήτο και εν τω Χριστώ Ιησού, **6** όστις εν μορφή Θεού υπάρχων, δεν ενόμισεν αρπαγήν το να ήναι ίσα με τον Θεόν, **7** αλλ' εαυτόν εκένωσε λαβών δούλου μορφήν, γενόμενος όμοιος με τους ανθρώπους, **8** και ευρεθείς κατά το σχήμα ως άνθρωπος, εταπεινώσεν εαυτόν γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού. **9** Διά τούτο και ο Θεός υπερύψωσεν αυτόν και εχάρισεν εις αυτόν όνομα το υπέρ παν όνομα, **10** διά να κλίνη εις το όνομα του Ιησού παν γόνου επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων, **11** και πάσα γλώσσα να ομολογήση ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος εις δόξαν Θεού Πατρός. **12** Ωστε, αγαπητοί μου, καθώς πάντοτε υπηκούσατε, ουχί ως εν τω παρουσία μου μόνον, αλλά τώρα πολύ περισσότερο εν τη απουσία μου, μετά φόβου και τρόμου εργάζεσθε την εαυτών σωτηρίαν. **13** διότι ο Θεός είναι ο ενεργών εν υμῖν και το θέλειν και το ενεργείν κατά την ευδοκίαν αυτού. **14** Πράττετε τα πάντα χωρίς γογγυσμών και αμφισβητήσεων, **15** διά να γίνησθε άμεμπτοι και ακέρατοι, τέκνα Θεού αμόμμητα εν μέσω γενεάς σκολιάς και διεστραμμένης, μεταξυ των οποίων λάμπετε ως φωστήρες εν τω κόσμω, **16** κρατούντες τον λόγον της ζωής, διά καύχημά μου εν τη ημέρα του Χριστού, ότι δεν έτρεξα εις μάτην ουδέ εις μάτην εκοπίασα. **17** Αλλ' εάν και προσφέρω εμαυτόν σπονδήν επί της θεσίας και λειτουργίας της πίστεώς σας, χαίρω και συχαίρω μετ' πάντων υμών. **18** ωσαύτως δε και σεις χαίρετε και συχαίρετε μετ' εμού. **19** Ελπίζω δε επί τον Κύριον Ιησούν να πέμψω προς εσάς ταχέως τον Τιμόθεον, διά να ευφραίνωμαι και εγώ μαθών την κατάστασιν σας. **20** διότι δεν έχω ουδένα ισόψυχον, όστις να μεριμνήση γνησίως περί της καταστάσεώς σας. **21** επειδή πάντες ζητούσι τα εαυτών, ουχί τα του Ιησού Χριστού. **22** γνωρίζετε δε την δοκιμασίαν αυτού, ότι ως τέκνον μετά του πατρός εδούλευσα μετ' εμού εις το ευαγγέλιον. **23** Τούτον λοιπόν ελπίζω να πέμψω ευθύς, καθώς ίδω το τέλος των υποθέσεών μου. **24** πέποιθα δε επί τον Κύριον ότι και εγώ θέλω ελθεί ταχέως. **25** Εστοχάσθην όμως αναγκαίον να πέμψω προς εσάς τον Επαφρόδιτον τον αδελφόν και συνεργόν και συστρατιώτην μου, απεσταλμένον δε από σας και υπηρετήσαντα εις την χρείαν μου, **26** επειδή επεπόθει όλους εσάς και ελυπείτο, διότι ηκούσατε ότι ησθένησε. **27** Και τωόντι ησθένησε μέχρι θανάτου. αλλ' ο Θεός ηλέησεν αυτόν, ουχί δε αυτόν μόνον, αλλά και εμέ, διά να μη λάβω λύπην επί λύπην. **28** Όθεν έπεμψα αυτόν μετά περισσότερας σπουδής, διά να χαρήτε ιδόντες αυτόν πάλιν, και εγώ να έχω ολιγωτέραν λύπην. **29** Δέχθητε λοιπόν αυτόν εν Κυρίω μετά πάσης χαράς και τιμάτε τους τοιούτους, **30** επειδή διά το έργον του Χριστού επλησίασε μέχρι θανάτου, καταφρονήσας την ζωήν αυτού, διά να αναπληρώση την έλλειψιν υμών της εις εμέ υπηρεσίας.

3 Το λοιπόν, αδελφοί μου, χαίρετε εν Κυρίω. Το να σας γράφω τα αυτά εις εμέ μεν δεν είναι οχηλήρον, εις εσάς δε ασφαλές, **2** Προσέχετε τους κύναις, προσέχετε τους κακούς εργάτας,

προσέχετε την κατατομήν· **3** διότι ημεῖς εἴμεθα ἡ περιτομή, οἱ λατρεύοντες τὸν Θεὸν ἐν Πνεύματι καὶ καυχώμενοι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν καὶ μὴ ἔχοντες τὴν πεποιθήσιν ἐν τῇ σαρκί, **4** ἀν καὶ ἐγὼ ἔχω πεποιθήσιν καὶ ἐν τῇ σαρκί. Ἐάν τις ἄλλος νομίζει ὅτι ἔχει πεποιθήσιν ἐν τῇ σαρκί, ἐγὼ περισσώτερον· **5** περιτετμημένος τὴν οὐδὴν ἡμέραν, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος, **6** κατὰ ζήλον διώκτης τῆς ἐκκλησίας, κατὰ τὴν δικαιοσύνην τὴν διὰ τοῦ νόμου διατελέσας ἀμεμπτος. **7** Πλην ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἦσαν εἰς ἐμέ κέρδη, ταῦτα ἐνόμισα ζημίαν διὰ τοῦ Χριστοῦ· **8** μάλιστα δὲ καὶ νομίζω τὰ πάντα ὅτι εἶναι ζημία διὰ τοῦ ἔξοχον τῆς γνώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μου, διὰ τὸν ὁποῖον ἐζημιώθην τὰ πάντα, καὶ λογίζομαι ὅτι εἶναι σκύβαλα διὰ νὰ κερδήσω τὸν Χριστὸν **9** καὶ νὰ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ μὴ ἔχων ἰδικήν μου δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως τοῦ Χριστοῦ, τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ Θεοῦ διὰ τῆς πίστεως, **10** διὰ νὰ γνωρίσω αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν πατημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος με τὸν θάνατον αὐτοῦ, **11** ἵσως κατατηγῶ εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν. **12** Οὐχὶ ὅτι ἔλαβον ἤδη τὸ βραβεῖον ἢ ἐγέναι ἤδη τέλειος, τρέχω ὅμως κατόπιν, ἵσως λάβω αὐτὸ, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ ἐλήφθην ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **13** Ἀδελφοί, ἐγὼ δὲν στοχαζομαι ἑμαυτὸν ὅτι ἔλαβον αὐτὸ ἀλλ' ἐν πράττω· τὰ μεν ὅπως λησμονῶ, εἰς δὲ τὰ ἐμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, **14** τρέχω πρὸς τὸν σκοπὸν διὰ τὸ βραβεῖον τῆς ἀνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **15** Ὅσοι λοιπὸν εἴμεθα τέλειοι, τοῦτο ἀς φρονώμεν· καὶ ἐάν φρονήτε τι ἄλλως πως, καὶ τοῦτο θέλει ἀποκαλύψει εἰς σᾶς ὁ Θεός. **16** Πλην εἰς ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον ἐφθάσαμεν, ἀς περιπατῶμεν κατὰ τὸν αὐτὸν κανόνα, ἀς φρονώμεν τὸ αὐτό. **17** Ἀδελφοί, συμμιμηταί μου γίνεσθε καὶ παρατηρεῖτε τοὺς ὅσοι περιπατοῦσιν οὕτω, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς. **18** Διότι περιπατοῦσι πολλοὶ, τοὺς ὁποίους σὰς ἔλεγον πολλακίς, τῶρα δὲ καὶ κλαίων λέγω, ὅτι εἶναι οἱ ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, **19** τῶν ὁποίων τὸ τέλος εἶναι ἀπώλεια, τῶν ὁποίων ὁ Θεός εἶναι ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα αὐτῶν εἶναι ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἵτινες φρονοῦσι τὰ ἐπίγεια. **20** Διότι τὸ πολίτευμα ἡμῶν εἶναι ἐν οὐρανοῖς, ὁπότεν καὶ προσμένομεν Σωτήρα τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, **21** ὅστις θέλει μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ὥστε νὰ γείνη σύμμορφον με τὸ σῶμα τῆς δόξης αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν, διὰ τῆς ὁποίας δύναται καὶ νὰ υποτάξῃ τὰ πάντα εἰς αὐτόν.

4 Ὅθεν, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτω στέκεσθε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί. **2** Παρακαλῶ τὴν Εὐωδίαν, παρακαλῶ καὶ τὴν Συντύχην, νὰ φρονώσι τὸ αὐτὸ ἐν Κυρίῳ· **3** καὶ παρακαλῶ καὶ σε, σύντροφε γνήσιε, βοήθει αὐτάς αἰτίνας συνηγωνίσθησαν μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν καὶ με τὸν Κλήμεντα καὶ τοὺς λοιποὺς συνεργούς μου, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι ἐν βιβλίῳ ζωῆς. **4** Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν θέλω εἰπεῖ, Χαίρετε. **5** Ἡ ἐπιείκειά σας ἀς γείνη γνωστὴ εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Κύριος εἶναι πλησίον. **6** Μὴ μεριμνᾶτε περὶ μηδενός, ἀλλ' ἐν παντί πράγματι ἀς γνωρίζωνται τὰ ζητήματά σας πρὸς τὸν Θεὸν μετ' εὐχαριστίας διὰ τῆς προσευχῆς καὶ τῆς δεήσεως. **7** Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν θέλει διαφυλάξαι τὰς καρδίας σας καὶ τὰ διανοήματά σας διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **8** Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅσα εἶναι ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα καθαρὰ, ὅσα προσφιλή, ὅσα εὐφρημα, ἀν ὑπάρχῃ τις ἀρετὴ καὶ ἐάν τις ἔπαινος, ταῦτα συλλογίζεσθε· **9**

ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράττετε καὶ ὁ Θεός τῆς εἰρήνης θέλει εἶσθαι μετ' ὑμῶν. **10** Ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ μεγάλως ὅτι τῶρα τέλος πάντων εδείξατε ἀναθάλλουσαν τὴν ὑπὲρ ἐμοῦ φροντίδα· περὶ τοῦ ὁποῖου καὶ ἐφροντίζετε, πλην δὲν εἶχτε εὐκαιρίαν. **11** Οὐχὶ ὅτι λέγω τοῦτο διότι ὑστεροῦμαι· ἐπειδὴ ἐγὼ ἔμαθον νὰ ἴμαι αὐτάρκης εἰς ὅσα ἔχω. **12** Ἐξέρω νὰ ταπεινώσωμαι, ἐξέρω καὶ νὰ περισσεύωμαι· ἐν παντὶ τόπῳ καὶ κατὰ πάντα εἶμαι δεδιδαγμένος καὶ νὰ χορτάζωμαι καὶ νὰ πεινώ, καὶ νὰ περισσεύωμαι καὶ νὰ ὑστερῶμαι· **13** τὰ πάντα δύναμαι διὰ τοῦ ἐνδυναμοῦντός με Χριστοῦ. **14** Πλην καλῶς ἐπράξατε γενόμενοι συγκοινωνοὶ εἰς τὴν θλίψιν μου. **15** Ἐξεῦρετε δὲ καὶ σε, Φιλιππίσιοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξήλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία ἐκκλησία συνεκοινώνησε μετ' ἐμοῦ περὶ δόσεως καὶ λήψεως, εἰμὶ σεῖς μόνοι, **16** διότι καὶ ἐν Θεσσαλονίκη καὶ ἀπαξ καὶ δις μοι ἐπέμψατε εἰς τὴν χρείαν μου. **17** Οὐχὶ ὅτι ζητῶ τὸ δῶρον, ἀλλὰ ζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λογαρισμὸν σας. **18** Ἐχω ὅμως πάντα καὶ περισσεύομαι· ἐνεπλήσθην δεχθεὶς παρὰ τοῦ Ἐπαφροδίτου τὰ σταλέντα ἀπὸ σας, ὁσμήν εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν, ἐνἄρεστον εἰς τὸν Θεόν. **19** Ὁ δε Θεός μου θέλει ἐκπληρώσει πᾶσαν χρείαν σας κατὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἐν δόξῃ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **20** Εἰς δὲ τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα ἡμῶν ἔστω ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν. (aion g165) **21** Ἀσπάσθητε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Σὰς ἀσπάζονται οἱ μετ' ἐμοῦ ἀδελφοί. **22** Σὰς ἀσπάζονται πάντες οἱ ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ Καίσαρος. **23** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Προς Κολοσσαείς

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού, και Τιμόθεος ο αδελφός, **2** προς τους αγίους και πιστούς εν Χριστώ αδελφούς τους εν Κολοσσαίς χάρις εἰη μὴν και εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν και Κυρίου Ιησού Χριστοῦ. **3** Ευχαριστούμεν τον Θεόν και Πατέρα του Κυρίου ἡμῶν Ιησού Χριστοῦ, προσευχόμενοι πάντοτε ὑπὲρ ὑμῶν, **4** ἀκούσαντες την εις τον Ιησοῦν Χριστόν πίστιν σας και την εις πάντας τους αγίους ἀγάπην, **5** διὰ την ἐλπίδα την ἀποτεταμιευμένην διὰ σας εν τοις ουρανοῖς, την ὁποίαν προηκούσατε εν τῷ λόγῳ της ἀληθείας του ευαγγελίου, **6** το ὁποῖον ἦλθεν εις εσάς, καθὼς και εις ὅλον τον κόσμον, και καρποφορεῖ καθὼς και εις εσάς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ηκούσατε και ἐγνωρίσατε την χάριν του Θεοῦ εν ἀληθείᾳ, **7** καθὼς και ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρά του ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅστις εἶμαι διὰ σας, πιστὸς διάκονος του Χριστοῦ, **8** ὅστις και ἐφανέρωσεν εις ἡμᾶς την εν Πνεύματι ἀγάπην σας. **9** Διὰ τοῦτο και ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ηκούσαμεν, δεν παύομεν προσευχόμενοι διὰ σας και δεόμενοι να ἐμπλησθῆτε ἀπὸ της ἐπιγνώσεως του θελήματος αὐτοῦ μετὰ πάσης σοφίας και πνευματικῆς συνέσεως, **10** διὰ να περικλιθῆτε ἀξίως του Κυρίου, ευαρεστοῦντες κατὰ πάντα, καρποφοροῦντες εις παν ἔργον ἀγαθόν και αὐξανόμενοι εις την ἐπίγνωσιν του Θεοῦ, **11** ἐνδυναμούμενοι εν πάσῃ δυνάμει κατὰ το κράτος της δόξης αὐτοῦ εις πᾶσαν ὑπομονήν και μακροθυμίαν, **12** μετὰ χαρᾶς ευχαριστοῦντες τον Πατέρα, ὅστις ἔκαμεν ἡμᾶς ἀξίους της μερίδος του κλήρου των ἁγίων εν τῷ φωτί, **13** ὅστις πλεωθέρωσεν ἡμᾶς ἐκ της ἐξουσίας του σκότους και μετέφερεν εις την βασιλείαν του ἀγαπητοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ. **14** εις τον ὁποῖον ἔχομεν την ἀπολύτρωσιν διὰ του αἵματος αὐτοῦ, την ἀφεσιν των ἁμαρτιῶν. **15** ὅστις εἶναι εἰκὼν του Θεοῦ του ἀοράτου, πρωτότοκος τῆς παύσεως, **16** ἐπειδὴ δι' αὐτοῦ ἐκτίσθησαν τα πάντα, τα εν τοις ουρανοῖς και τα ἐπὶ της γῆς, τα ορατὰ και τα ἀόρατα, εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι τα πάντα δι' αὐτοῦ και εις αὐτόν ἐκτίσθησαν. **17** και αὐτὸς εἶναι προ πάντων, και τα πάντα συντηροῦνται δι' αὐτοῦ, **18** και αὐτὸς εἶναι ἡ κεφαλὴ του σώματος, της ἐκκλησίας ὅστις εἶναι ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ των νεκρῶν, διὰ να γένη αὐτὸς πρωτεύων και τα πάντα, **19** διότι εν αὐτῷ ἠυδόκησεν ο Πατὴρ να κατοικήσῃ παν το πλήρωμα. **20** και δι' αὐτοῦ να συνδιαλλάξῃ τα πάντα προς εαυτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ του αἵματος του σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ, εἴτε τα ἐπὶ της γῆς εἴτε τα εν τοις ουρανοῖς. **21** Και σας, οἵτινες ἦσθε ποτε ἀπληροῦντες και ἐχθροὶ κατὰ την διάνοιαν με τα ἔργα τα πονηρά, **22** τώρα ὁμως διήλλαξε προς εαυτὸν διὰ του σώματος της σαρκὸς αὐτοῦ διὰ του θανάτου, διὰ να σας παραστήσῃ ἐνώπιον αὐτοῦ ἁγίους και ἀμώμους και ἀνεγκλήτους, **23** εἰς ἐπιμένητε εις την πίστιν, τεθμελιωμένοι και στερεοὶ και μη μετακινούμενοι ἀπὸ της ἐλπίδος του ευαγγελίου, το ὁποῖον ηκούσατε, του κηρυχθέντος εις πᾶσαν την κτίσιν την ὑπὸ τον ουρανόν, του ὁποῖου ἐγὼ ο Παύλος ἔγεναι ὑπὲρ ὑμῶν. **24** Τώρα χαίρω εις τα παθήματά μου διὰ σας, και ἀνταναπληρῶ τα ὑστερήματα των θλίψεων του Χριστοῦ εν τη σαρκί μου ὑπὲρ του σώματος αὐτοῦ, το ὁποῖον εἶναι ἡ ἐκκλησία, **25** της ὁποίας ἐγὼ ἔγεναι ὑπὲρ ὑμῶν κατὰ την οἰκονομίαν του Θεοῦ την εις ἐμὲ δοθεῖσαν διὰ σας, διὰ να ἐκκληρώσω το κίρημα του λόγου του Θεοῦ, **26** το μυστήριον, το ὁποῖον ἦτο ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ των αἰώνων και ἀπὸ των γενεῶν, τώρα δε ἐφανέρωθη εις τους αγίους αὐτοῦ, (αἰθῆ γ165) **27** εις τους ὁποίους ἠέλησεν ο

Θεὸς να φανέρωσῃ τις ο πλοῦτος της δόξης του μυστηρίου τούτου εις τα ἔθνη, ὅστις εἶναι ο Χριστὸς εις εσάς, ἡ ἐλπίς της δόξης. **28** τον ὁποῖον ἡμεῖς κηρύττομεν, νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον και διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον εν πάσῃ σοφίᾳ, διὰ να παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον εν Χριστῷ Ιησού. **29** εις το ὁποῖον και κοπιᾶζω, αγωνιζόμενος κατὰ την ἐνέργειαν αὐτοῦ την ενεργουμένην εν ἐμοὶ μετὰ δυνάμεως.

2 Διότι θέλω να ἐξεύρητε ὁποῖον μέγαν ἀγῶνα ἔχω διὰ σας και τους εν Λαοδικαίᾳ και τους ὅσοι δεν εἶδον το πρόσωπόν μου σωματικῶς, **2** διὰ να παρηγορηθῶσιν αι καρδίαι αὐτῶν, ἐνωθέντων ὁμοῦ εν ἀγάπῃ και εις πάντα πλοῦτον της πληροφορίας της συνέσεως, ὥστε να γνωρίσωσι το μυστήριον του Θεοῦ και Πατρὸς και του Χριστοῦ, **3** εν τῷ ὁποίῳ εἶναι κεκρυμμένοι πάντες οὖι ἠθησαυροὶ της σοφίας και της γνώσεως. **4** Λέγω δε τοῦτο, διὰ να μη σας ἐξαπατᾶ τις με πιθανολογίαν. **5** διότι αν και κατὰ το σώμα ἡμαι ἀπών, με το πνεῦμα ὁμως εἶμαι μεθ' ὑμῶν, χαίρων και βλέπων την τάξιν σας και την σταθερότητα της εις Χριστόν πίστεώς σας. **6** Καθὼς λοιπὸν παρελάβετε τον Χριστόν Ιησοῦν τον Κύριον, εν αὐτῷ περικλιθῆτε, **7** ἐρριζωμένοι και ἐποικοδομούμενοι εν αὐτῷ και στερεοῦμενοι εν τη πίστει καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες εν αὐτῇ μετὰ ευχαριστίας. **8** Βλέπετε μη σας ἐξαπατήσῃ τις διὰ της φιλοσοφίας και της ματαιᾶς ἀπάτης, κατὰ την παράδοσιν των ἀνθρώπων, κατὰ τα στοιχεῖα του κόσμου και οὐχὶ κατὰ Χριστόν. **9** διότι εν αὐτῷ κατοικεῖ παν το πλήρωμα της θεότητος σωματικῶς, **10** και εἶσθε πλήρεις εν αὐτῷ, ὅστις εἶναι ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς και ἐξουσίας, **11** εις τον ὁποῖον και περιετμήθητε με περιτομῆν ἀχειροποίητον, ἀπεκδυθέντες το σώμα των ἁμαρτιῶν της σαρκὸς διὰ της περιτομῆς του Χριστοῦ, **12** συνταφέντες μετ' αὐτοῦ εν τῷ βαπτίσματι, διὰ του ὁποῖου και συνανέστητε διὰ της πίστεως της ενεργείας του Θεοῦ, ὅστις ἀνέστησεν αὐτόν ἐκ των νεκρῶν. **13** Και εσάς, ὄντας νεκροὺς εις τα ἀμαρτήματα και την ἀκροβυστίαν της σαρκὸς σας, συνελωποποίησε μετ' αὐτοῦ, συγχωρήσας εις εσάς πάντα τα πταίσματα, **14** ἐξαλείψας το καθ' ἡμῶν χειρόγραφον, συνιστάμενον εις διατάγματα, το ὁποῖον ἦτο ἐναντίον εις ἡμᾶς, και ἀφῆρσεν αὐτό ἐκ του μέσου, προσηλώσας αὐτό ἐπὶ του σταυροῦ. **15** και ἀπογυμνώσας τας ἀρχὰς και τας ἐξουσίας, παρεδιδόμηναι τῇ παρρησίᾳ, θριαμβεύσας κατ' αὐτῶν ἐπ' αὐτοῦ. **16** Ἀς μη σας κρίνῃ λοιπὸν μηδεὶς διὰ φαγητόν ἢ διὰ ποτόν ἢ διὰ λόγον εορτῆς ἢ νεομηνίας ἢ σαββάτων, **17** τα ὁποῖα εἶναι σκία των μελλόντων, το σώμα ὁμως εἶναι του Χριστοῦ. **18** Ἀς μη σας στερήσῃ μηδεὶς του βραβείου με προσποίσιν ταπεινοφροσύνης και με θρησκείαν των ἀγγέλων, ἐμβατεύων εις πράγματα τα ὁποῖα δεν εἶδε, ματαίως φυσιοῦμενος ὑπὸ του νοός της σαρκὸς αὐτοῦ, **19** και μη κρατῶν την κεφαλὴν, τον Χριστόν, ἐκ του ὁποῖου ὅλον το σώμα διὰ των ἀρμῶν και συνδέσμων διατηρούμενον και συνδεόμενον αὐξάνει κατὰ την αὔξησιν του Θεοῦ. **20** Εἰς λοιπὸν ἀπεθάνετε μετὰ του Χριστοῦ ἀπὸ των στοιχείων του κόσμου, διὰ τι ὡς ζῶντες εν τῷ κόσμῳ ὑπέκεισθε εις διατάγματα, **21** Μη πιάσης, μη γευθῆθῃ, μη ἐγγίσης, **22** τα ὁποῖα πάντα φθείρονται διὰ της χρήσεως, κατὰ τα ἐντάγματα και τας διδασκαλίας των ἀνθρώπων; **23** τα ὁποῖα ἔχουσι φαινόμενον μόνον σοφίας εις ἐθελθηθησκείαν και ταπεινοφροσύνην και σκληραγωγίαν του σώματος, εις οὐδεμίαν τιμὴν ἔχοντα την ευχαρίστησιν της σαρκὸς.

3 Εἰς λοιπὸν συνανέστητε μετὰ του Χριστοῦ, τα ἄνω ζητεῖτε, ὅπου εἶναι ο Χριστὸς καθήμενος εν δεξιᾷ του Θεοῦ, **2** τα

άνω φρονείτε, μη τα επί της γης. **3** Διότι απεθάνετε, και η ζωή σας είναι κεκρυμμένη μετά του Χριστού εν τω Θεώ· **4** όταν ο Χριστός, η ζωή ημών, φανερωθή, τότε και σεις μετ' αυτού θέλετε φανερωθή εν δόξῃ. **5** Νεκρώσατε λοιπόν τα μέλη σας τα επί της γης, πορνείαν, ακαθαρσίαν, πάθος, επιθυμίαν κακίην και την πλεονεξίαν, ήτις είναι ειδωλολατρεία, **6** διά τα οποία έρχεται η οργή του Θεού επί τους υιούς της απειθείας, **7** εις τα οποία και σεις περιεπατήσατέ ποτέ, ότε εξήτε εν αυτοίς· **8** τώρα όμως απορρίψατε και σεις ταύτα πάντα, οργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αισχρολογίαν εκ του στόματός σας· **9** μη ψεύδεσθε εις αλλήλους, αφού απεξεδύθητε τον παλαιόν άνθρωπον μετά των πράξεων αυτού· **10** και ενδύθητε τον νέον, τον ανακαινιζόμενον εις επίγνωσιν κατά την εικόνα του κτίσαντος αυτόν, **11** όπου δεν είναι Έλλην και Ιουδαίος, περιτομή και ακροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δούλος, ελεύθερος, αλλά τα πάντα και εν πάσιν είναι ο Χριστός. **12** Ενδύθητε λοιπόν, ως εκλεκτοί του Θεού άγιοι και αγαπημένοι, σπλάγχνα οικτιρμών, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν, **13** υποφέροντες αλλήλους και συγχωρούντες εις αλλήλους, εάν τις έχη παράπονον κατά τινος καθώς και ο Χριστός συνεχώρησεν εις εσάς, ούτω και σείς· **14** και εν πάσι τούτοις ενδύθητε την αγάπην, ήτις είναι σύνδεσμος της τελειότητος. **15** Και η ειρήνη του Θεού ας βασιλεύη εν ταις καρδίαις υμών, εις την οποίαν και προσεκλήθητε εις εν σώμα· και γίνεσθε ευγνώμονες. **16** Ο λόγος του Χριστού ας κατοική εν υμίν πλουσιώς μετά πάσης σοφίας διδάσκοντες και νουθετούντες αλλήλους με ψαλμούς και ύμνους και ωδάς πνευματικάς, εν χάριτι ψάλλοντες εκ της καρδιάς υμών προς τον Κύριον. **17** Και παν ό, τι αν πράττητε εν λόγω ή εν έργω, πάντα εν τω ονόματι του Κυρίου Ιησού πράττετε, ευχαριστούντες δι' αυτού τον Θεόν και Πατέρα. **18** Αι γυναίκες, υποτάσσεσθε εις τους άνδρας σας, καθώς πρέπει εν Κυρίω. **19** Οι άνδρες, αγαπάτε τας γυναϊκάς σας και μη ήσθε πικροί προς αυτάς. **20** Τα τέκνα, υπακούετε εις τους γονείς κατά πάντα· διότι τούτο είναι ευάρεστον εις τον Κύριον. **21** Οι πατέρες, μη ερεθίζετε τα τέκνα σας, διά να μη μικροψυχώσιν. **22** Οι δούλοι, υπακούετε κατά πάντα εις τους κατά σάρκα κυρίου σας, ουχί με οφθαλμοδουλείας ως ανθρωπάρεσκοι, αλλά με απλότητα καρδιάς, φοβούμενοι τον Θεόν. **23** Και παν ό, τι αν πράττητε, εκ ψυχής εργάζεσθε, ως εις τον Κύριον και ουχί εις ανθρώπους, **24** εξεύροντες ότι από του Κυρίου θέλετε λάβει την ανταπόδοσιν της κληρονομίας· διότι εις τον Κύριον Χριστόν δουλεύετε. **25** Όστις όμως αδικεί, θέλει λάβει την αμοιβήν της αδικίας αυτού, και δεν υπάρχει προσωποληψία.

4 Οι κύριοι, αποδίδετε εις τους δούλους σας το δίκαιον και το ίσον, εξεύροντες ότι και σεις έχετε Κύριον εν ουρανοίς. **2** Εμμένετε εις την προσευχήν, αγρυπνούντες εις αυτήν μετά ευχαριστίας, **3** προσευχόμενοι ενταυτώ και περί ημών, να ανοίξη εις ημάς ο Θεός θύραν του λόγου, διά να λαλήσωμεν το μυστήριον του Χριστού, διά το οποίον και είμαι δεδεμένος, **4** διά να φανερώσω αυτό καθώς πρέπει να λαλήσω. **5** Περιπατείτε εν φρονήσει προς τους έξω, εξαγοραζόμενοι τον καιρόν. **6** Ο λόγος σας ας ήναι πάντοτε με χάριν, ηρτυμένος με άλας, διά να εξεύρητε πως πρέπει να αποκρίνησθε προς ένα έκαστον. **7** Τα κατ' εμέ πάντα θέλει σας φανερώσει ο Τυχικός ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος και σύνδουλος εν Κυρίω, **8** τον οποίον έπεμψα προς εσάς δι' αυτό τούτο, διά να μάθη την κατάστασίν σας και να παρηγορήση τας καρδιάς σας, **9** μετά του Ονησίμου του πιστού και αγαπητού αδελφού, όστις είναι από σάς θέλουσι σας φανερώσει πάντα τα εδω. **10** Σας ασπάζεται

Αρίσταρχος ο συναιχημάλωτός μου και Μάρκος ο ανεψιός του Βαρνάβα, περί του οποίου ελάβετε παραγγελίας εάν έλθη προς εσάς, υποδέχθητε αυτόν, **11** και Ιησούς ο λεγόμενος Ιούστος, οίτινες είναι εκ της περιτομής, ούτοι μόνοι είναι συνεργοί μου εις την βασιλείαν του Θεού, οίτινες έγιναν εις εμέ παρηγορία. **12** Σας ασπάζεται ο Επαφράς, όστις είναι από σας, ο δούλος του Χριστού, πάντοτε αγωνιζόμενος διά σας εν ταις προσευχαίς, διά να σταθήτε τέλειοι και πλήρεις εις παν θέλημα του Θεού· **13** διότι μαρτυρω περί αυτού ότι έχει ζήλον πολύν διά σας και τους εν Λαοδικεία και τους εν Ιεραπόλει. **14** Σας ασπάζεται Λουκάς ο ιατρός ο αγαπητός και ο Δημάς. **15** Ασπάσθητε τους εν Λαοδικεία αδελφούς και τον Νυμφάν και την κατ' οίκον αυτού εκκλησίαν· **16** και αφού αναγνωσθή μεταξυ σας η επιστολή, κάμετε να αναγνωσθή και εν τη εκκλησία των Λαοδικέων, και την εκ Λαοδικείας να αναγνώσθη και σεις. **17** Και είπατε προς τον Αρχιπικπον Πρόσχε εις την διακονίαν, την οποίαν παρέλαβες εν Κυρίω, διά να εκπληρώσι αυτήν. **18** Ο ασπασμός εγράφη με την χείρα εμού του Παύλου. Ενθυμείσθε τα δεσμά μου. Η χάρις είη μεθ' υμών· αμήν.

Προς Θεσσαλονικείς Α'

1 Παύλος και Σιλουανός και Τιμόθεος προς την εκκλησίαν των Θεσσαλονικέων εν Θεώ, τω Πατρί και Κυρίω Ιησού Χριστώ χάρις ειή υμίν και ειρήνη από Θεού Πατρός ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού. **2** Ευχαριστούμεν πάντοτε τον Θεόν περί πάντων υμών και σας μνημονεύομεν εν ταις προσευχαίς ημών, **3** αδιαλείπτως ενθυμούμενοι το εις την πίστιν έργον σας και τον κόπον της αγάπης και την υπομονήν της ελπίδος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού έμπροσθεν του Θεού και Πατρός ημών, **4** εξεύροντες, αδελφοί ηγαπημένοι υπό Θεού, την εκλογήν σας, **5** διότι το ευαγγέλιον ημών δεν έγεινεν εις εσάς εν λόγω μόνον, αλλά και εν δυνάμει και εν Πνεύματι Αγίω και εν πληροφορία πολλή, καθώς εξεύρετε οποίοι υπήρξαμεν μεταξύ σας διά σας. **6** Και σεις εγεινέτε μιμηταί ημών και του Κυρίου, δεχθέντες τον λόγον εν μέσω πολλής θλίψεως μετά χαράς Πνεύματος Αγίου, **7** ώστε εγεινέτε τύποι εις πάντας τους πιστεύοντας εν τη Μακεδονία και τη Αχαΐα. **8** Διότι από σας εξήχησεν ο λόγος του Κυρίου ουχί μόνον εν τη Μακεδονία και Αχαΐα, αλλά και εν παντί τόπω έφθασεν η φήμη της προς τον Θεόν πίστεώς σας, ώστε ημείς δεν έχομεν χρείαν να λαλώμεν τι. **9** Διότι αυτοί δηγούνται περί ημών οποίοι είσοδον ελάβομεν προς εσάς, και πως επεστρέψατε προς τον Θεόν από των ειδώλων, διά να δουλεύητε Θεόν ζώντα και αληθινόν, **10** και να προσμένητε τον Υιόν αυτού εκ των ουρανών, τον οποίον ανέστησεν εκ νεκρών, τον Ιησούν, όστις ελευθερώνει ημάς από της μελλούσης οργής.

2 Διότι σεις εξεύρετε, αδελφοί, την προς εσάς είσοδον ημών, ότι δεν έγεινε ματαιία, **2** αλλά και προπαθόντες και υβρισθέντες, καθώς εξεύρετε, εν Φιλίπποις, ελάβομεν θάρρος εις τον Θεόν ημών να λαλήσωμεν προς εσάς το ευαγγέλιον του Θεού με πολύν αγώνα. **3** Διότι η προτροπή ημών δεν ήτο εκ πλάνης ουδέ εξ ακαθαρσίας ούτε μετά δόλου. **4** αλλά καθώς εδοκιμάσθημεν υπό του Θεού διά να εμπιστευθώμεν το ευαγγέλιον, ούτω λαλούμεν, ουχί ως αρέσκοντες εις ανθρώπους, αλλ' εις τον Θεόν τον δοκιμάζοντα τας καρδιάς ημών. **5** Διότι ούτε λόγον κολακείας μετεχειρισθημέν ποτέ, καθώς εξεύρετε, ούτε πρόφασιν πλεονεξίας, μάρτυς ο Θεός, **6** ούτε εζητήσαμεν δόξαν εξ ανθρώπων, ούτε απ' υμών ούτε απ' άλλων **7** καιτίοι δυνάμενοι να δίδωμεν βάρος ως απόστολοι του Χριστού, αλλ' εστάθημεν γλυκείς εν τω μέσω υμών, καθώς η τροφός περιθάλλει τα εαυτής τέκνα: **8** ούτως έχοντες ένθερμον αγάπην προς εσάς, ευχαριστούμεθα να μετάδωσωμεν ουχί μόνον το ευαγγέλιον του Θεού αλλά και τας ψυχάς ημών, επειδή εστάθητε αγαπητοί εις ημάς. **9** Διότι ενθυμείσθε, αδελφοί, τον κόπον ημών και τον μόχθον: επειδή νύκτα και ημέραν εργαζόμενοι, διά να μη επιβαρυνώμεν τινά εξ υμών, εκηρύξαμεν εις εσάς το ευαγγέλιον του Θεού. **10** Σεις είσθε μάρτυρες και ο Θεός ότι οσίως και δικαίως και αμέμπτως εφάρτημεν προς εσάς τους πιστεύοντας, **11** καθώς εξεύρετε ότι ένα έκαστον υμών, ως πατήρ τα εαυτού τέκνα, **12** σας προετρέπομεν και παρηγορούμεν και διεμαρτυρόμεθα, διά να περιπατήσητε αξίως του Θεού του προσκαλούντος υμάς εις την εαυτού βασιλείαν και δόξαν. **13** Διά τούτο και ημείς ευχαριστούμεν τον Θεόν αδιαλείπτως, ότι παραλαβόντες τον λόγον του Θεού, τον οποίον ηκούσατε παρ' ημών, εδέχθητε αυτόν ουχί ως λόγον ανθρώπων, αλλά καθώς είναι αληθώς, λόγον Θεού, όστις και ενεργείται μεταξύ υμών των πιστευόντων. **14** Διότι σεις εγεινέτε, αδελφοί, μιμηταί των εκκλησιών του Θεού, αίτινες

είναι εν τη Ιουδαία εν Χριστώ Ιησού, επειδή και σεις επάθετε τα αυτά υπό των ιδίων υμών ομοεθνών, καθώς και αυτοί υπό των Ιουδαίων, **15** οίτινες και τον Κύριον Ιησούν εθανάτωσαν και τους ίδιους αυτών προφήτας, και ημάς εξεδίωξαν, και εις τον Θεόν δεν αρέσκουσι, και εις πάντας τους ανθρώπους είναι εναντίοι, **16** εμποδιζόντες ημάς να λαλήσωμεν προς τα έθνη διά να σωθώσι, διά να αναπληρώσωσι τας αμαρτίας εαυτών πάντοτε. Έφθασε δε επ' αυτούς η οργή μέχρι τέλους. **17** Αλλ' ημείς, αδελφοί, ορφανισθέντες απ' υμών προς ολίγον καιρόν, προσωπικώς ουχί κατά την καρδίαν, εσπουδάσαμεν περισσότερον μετά πολλής επιθυμίας να ιδώμεν το πρόσωπόν σας. **18** Διά τούτο ηθελήσαμεν να έλθωμεν προς εσάς, μάλιστα ο Παύλος, και άπαξ και δις, και ημποδίσεν εγώ ο Σατανάς. **19** Διότι τις η ελπίς ημών ή η χαρά ή ο στέφανος της καυχίσεως; ή ουχί και σεις έμπροσθεν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εν τη παρουσία αυτού; **20** Διότι σεις είσθε η δόξα ημών και η χαρά.

3 Διά τούτο μη υποφέροντες πλέον, εκρίναμεν εύλογον να απομείνωμεν μόνον εν Αθήναις, **2** και επέμφαμεν Τιμόθεον, τον αδελφόν ημών και διάκονον του Θεού και συνεργόν ημών εις το ευαγγέλιον του Χριστού, διά να σας στηρίξη και να σας παρηγορήση περί της πίστεώς σας, **3** διά να μη κλονίζηται μηδείς εν ταις θλίψει ταύταις. Διότι σεις εξεύρετε ότι εις τούτο είμεθα τεταγμένοι: **4** διότι ότε ήμεθα παρ' υμίν, προελέγομεν προς εσάς ότι μέλλομεν να υποφέρωμεν θλίψεις, καθώς και έγεινε και εξεύρετε. **5** Διά τούτο και εγώ μη υποφέρων πλέον έπεμψα διά να πάθω την πίστιν σας, μήπως σας επείρασεν ο πειράζων και αποβή εις μάτην ο κόπος ημών. **6** Ήδη δε ότε ήλθεν ο Τιμόθεος από σας προς ημάς και έφερε προς ημάς καλώς αγγελίας περί της πίστεως και της αγάπης σας, και ότι έχετε πάντοτε αγαθήν ενθυμησιν ημών, επιποθούντες να ίδητε ημάς καθώς και ημείς εσάς, **7** διά τούτο παρηγορήθημεν, αδελφοί, διά σας εν όλη τη θλίψει και στενοχωρία ημών διά της πίστεώς σας: **8** διότι τώρα ζώμεν, εάν σεις μένητε σταθεροί εις τον Κύριον. **9** Επειδή τίνα ευχαριστιάν δυνάμεθα να ανταποδώσωμεν εις τον Θεόν διά σας δι' όλην την χαράν, την οποίαν χαιρόμεν διά σας έμπροσθεν του Θεού ημών, **10** νύκτα και ημέραν δεόμενοι καθ' υπερβολήν να ιδώμεν το πρόσωπόν σας και να αναπληρώσωμεν τας ελλείψεις της πίστεώς σας; **11** Αυτός δε ο Θεός και Πατήρ ημών και ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός είθε να κατευθύνη την οδόν ημών προς εσάς: **12** εσάς δε ο Κύριος να αυξήση και να περισέυση εις την αγάπην προς αλληλους και προς πάντας, καθώς και ημείς περισσεύομεν προς εσάς, **13** διά να στηρίξη τας καρδιάς σας αμέμπτως εις την αγιασμένην έμπροσθεν του Θεού και Πατρός ημών εν τη παρουσία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού μετά πάντων των αγίων αυτού.

4 Όθεν του λοιπού, αδελφοί, σας παρακαλούμεν και σας προτρέπομεν διά του Κυρίου Ιησού, καθώς παρελάβετε παρ' ημών το πως πρέπει να περιπατήτε και να αρέσκητε εις τον Θεόν, ούτω να περισέυητε εις το μάλλον. **2** διότι εξεύρετε ποίας παραγγελίας εδώκαμεν εις εσάς διά του Κυρίου Ιησού. **3** Επειδή τούτο είναι το θέλημα του Θεού, ο αγιασμός σας, να απέχησθε από της πορνείας, **4** να εξεύρη έκαστος υμών να κρατή το εαυτού σκεύος εν αγιασμό και τιμή, **5** ουχί εις πάθος επιθυμίας καθώς και τα έθνη τα μη γνωρίζοντα τον Θεόν, **6** να μη υπερβαίνη τις και αδική τον αδελφόν αυτού εις το πράγμα τούτο, διότι ο Θεός είναι εκδικητής διά πάντα ταυτα,

καθώς και σας προείπομεν και διά μαρτυριών εβεβαιώσαμεν. **7** Διότι ο Θεός δεν εκάλειεν ημάς προς ακαθαρσίαν, αλλά προς αγιασμόν. **8** Ὅθεν ο αθετών ταῦτα δεν αθετεῖ ἄνθρωπον, ἀλλά τον Θεόν, ὅστις και ἔδωκε το Πνεῦμα αὐτοῦ το Ἅγιον εἰς ημάς. **9** Περὶ δε τῆς φιλαδελφίας δεν ἔχετε χρεῖαν να σας γράφω· διότι σεις αὐτοὶ εἴσθε θεοδίδακτοι εἰς το να αγαπάτε ἀλλήλους· **10** ἐπειδὴ και πράττετε αὐτὸ εἰς πάντας τους ἀδελφούς τους καθ' ὅλην τὴν Μακεδονίαν. Σας παρακαλοῦμεν δε, ἀδελφοί, να περισσεύητε κατὰ τούτο ἐπὶ το μᾶλλον· **11** και να φιλοτιμησθε εἰς το να ησυχάζητε και να καταγίνησθε εἰς τα ἴδια και να ἐργάζησθε με τας ἰδίας ὑμῶν χεῖρας, καθὼς σας παρηγγείλαμεν, **12** διά να περιπατήτε με εὐσημοσύνην προς τους ἕξω και να μη ἔχητε χρεῖαν μηδενός. **13** Δεν θέλω δε να ἄγοιήτε, ἀδελφοί, περὶ των κεκοιμημένων, διά να μη λυπήσθε καθὼς και οι λοιποὶ οἱ μη ἔχοντες ἐλπίδα. **14** Διότι εἰάν πιστεύωμεν ὅτι ο Ἰησοῦς ἀπέθανε και ἀνέστη, οὕτω και ο Θεός τους κοιμηθέντας διά του Ἰησοῦ θέλει φέρει μετ' αὐτοῦ. **15** Διότι τούτο σας λέγομεν διά του λόγου του Κυρίου, ὅτι ημεῖς οὖ ζῶντες, ὅσοι ἀπομένομεν εἰς τὴν παρουσίαν του Κυρίου, δεν θέλομεν προλάβει τους κοιμηθέντας· **16** ἐπειδὴ αὐτός ο Κύριος θέλει καταβῆ ἀπ' οὐρανοῦ με κέλευσμα, με φωνὴν ἀρχαγγέλου και με σάλπιγγα Θεοῦ, και οἱ ἀποθανόντες ἐν Χριστῷ θέλουσιν ἀναστήθῃ πρῶτον, **17** ἔπειτα ημεῖς οὖ ζῶντες ὅσοι ἀπομένομεν θέλομεν ἀρπαχθῆ μετ' αὐτῶν ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν του Κυρίου εἰς τον αέρα, και οὕτω θέλομεν εἶσθαι πάντοτε μετὰ του Κυρίου. **18** Λοιπὸν παρηγορεῖτε ἀλλήλους με τους λόγους τούτους.

5 Περὶ δε των χρόνων και των καιρῶν, ἀδελφοί, δεν ἔχετε χρεῖαν να σας γράφῃ τις· **2** διότι σεις ἐξεύρετε ἀκριβῶς ὅτι η ἡμέρα του Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται. **3** Ἐπειδὴ ὅταν λέγωσιν, Εἰρήνη και ἀσφάλεια, τότε ἐπέρχεται ἐπ' αὐτοὺς αἰφνίδιος ὄλεθρος, καθὼς αἰ ὠδίνες εἰς τὴν ἐγκυμονοῦσαν, και δεν θέλουσιν ἐκφυγεῖ. **4** Ἀλλὰ σεις, ἀδελφοί, δεν εἴσθε ἐν σκότει, ὥστε η ἡμέρα να σας καταφθάσῃ ὡς κλέπτης· **5** πάντες σεις εἴσθε υἱοὶ φωτός και υἱοὶ ἡμέρας. Δεν εἴμεθα νυκτός ουδέ σκότους. **6** Ἄρα λοιπὸν ἀς μη κοιμώμεθα ὡς και οἱ λοιποὶ, ἀλλ' ἀς ἀγρυπνῶμεν και ἀς ἐγκρατεῦώμεθα. **7** Διότι οἱ κοιμώμενοι τὴν νύκτα κοιμῶνται, και οἱ μεθύοντες τὴν νύκτα μεθύουσιν· **8** ἀλλ' ημεῖς, ὄντες τῆς ἡμέρας, ἀς ἐγκρατεῦώμεθα, ἐνδυσθέντες τον θώρακα τῆς πίστεως και ἀγάπης και περικεφαλαίαν τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας· **9** διότι ο Θεός δεν προσδιώρισεν ημάς εἰς ὀργήν, ἀλλ' εἰς ἀπόλαυσιν σωτηρίας διά του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **10** ὅστις ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα εἴτε ἀγρυπνοῦμεν εἴτε κοιμώμεθα ζήσωμεν μετ' αὐτοῦ. **11** Διά τούτο παρηγορεῖτε ἀλλήλους και οἰκοδομεῖτε ο εἰς τον ἄλλον, καθὼς και κάμνετε. **12** Σας παρακαλοῦμεν δε, ἀδελφοί, να γνωρίζητε τους ὅσοι κοπιάζουσι μεταξύ σας και εἶναι προεστώτες σας ἐν Κυρίῳ και σας νοθετούσι, **13** και να τιμᾶτε αὐτοὺς ἐν ἀγάπῃ ὑπερεκπερισσῶ διά το ἔργον αὐτῶν. Εἰρηνεύετε μεταξύ σας. **14** Σας παρακαλοῦμεν δε, ἀδελφοί, νοθετεῖτε τους ἀτάκτους, παρηγορεῖτε τους ὀλιγοψύχους, περιθάλπετε τους ἀσθενεῖς, μακροθυμεῖτε προς πάντας. **15** Προσέχετε μη ἀποδίδῃ τις εἰς τινά κακόν ἀντὶ κακοῦ, ἀλλὰ ζητεῖτε πάντοτε το ἀγαθόν και εἰς ἀλλήλους και εἰς πάντας. **16** Πάντοτε χαίρετε, **17** ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, **18** κατὰ πάντα εὐχαριστεῖτε· διότι τούτο εἶναι το θέλημα του Θεοῦ προς εἰσάς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **19** Το Πνεῦμα μη ὀβνετε, **20** προφητείας μη ἐξουθενεῖτε. **21** Πάντα δοκιμάζετε, το καλόν κατέχετε· **22** ἀπὸ παντός εἶδους κακοῦ ἀπέχεσθε. **23** Αὐτός δε ο Θεός τῆς εἰρήνης εἶθε να σας ἀγιάσῃ ὁλοκλήρως,

και να διατηρηθῇ ὁλόκληρον το πνεῦμά σας και η ψυχὴ και το σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **24** Πιστός εἶναι ἐκεῖνος ὅστις σας καλεῖ, ὅστις και θέλει ἐκτελέσει. **25** Ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν. **26** Ἀσπάσθητε τους ἀδελφούς πάντας ἐν φιλήματι ἀγίῳ. **27** Σας ὀρκίζω εἰς τον Κύριον να ἀναγνωσθῇ ἡ ἐπιστολὴ εἰς πάντας τους ἀγίους ἀδελφούς. **28** Ἡ χάρις του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετ' ὑμῶν· ἀμήν.

Προς Θεσσαλονικείς Β'

1 Παύλος και Σιλουανός και Τιμόθεος προς την εκκλησίαν των Θεσσαλονικέων εν Θεώ τω Πατρί ημών και Κυρίω Ιησού Χριστώ· **2** χάρις εἴη υμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ημῶν καὶ Κυρίου Ιησοῦ Χριστοῦ. **3** Οφείλομεν να εὐχαριστώμεν πάντοτε τὸν Θεὸν διὰ σας, ἀδελφοί, καθὼς εἶναι ἄξιον, διότι υπεραυξάνει ἡ πίστις σας καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου πάντων υμῶν εἰς ἀλλήλους, **4** ὥστε ἡμεῖς αὐτοὶ καυχώμεθα διὰ σας ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ὑπομονὴν σας καὶ πίστιν ἐν πάσι τοῖς διωγμοῖς υμῶν καὶ ταῖς θλίψεσι, τὰς ὁποίας ὑποφέρετε, **5** τὸ ὁποῖον εἶναι ἐνδείξεις τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ, διὰ να ἀξιωθῆτε τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς ὁποίας καὶ πάσχετε, **6** ἐπειδὴ εἶναι δίκαιον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ να ἀνταποδῶσθαι θλίψιν εἰς τοὺς ὅσοι σας θλίβουσιν, **7** εἰς εσὰς δε τοὺς θλιβομένους ἀνεσθί μεθ' ἡμῶν, ὅταν ὁ Κύριος Ιησοῦς ἀποκαλυφθῆ ἀπ' οὐρανοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῆς δυνάμεως αὐτοῦ **8** ἐν πυρὶ φλογός, κάμνων ἐκδίκησιν εἰς τοὺς μὴ γνωρίζοντας Θεὸν καὶ εἰς τοὺς μὴ ὑπακούοντας εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου ημῶν Ιησοῦ Χριστοῦ, **9** οἵτινες θέλουσι τιμωρηθῆ με ὀλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, (αἰθῆσιος g166) **10** ὅταν ἔλθῃ να ἐνδοξασθῆ ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, καὶ να θαυμασθῆ ἐν πάσι τοῖς πιστεύουσιν, ἐπειδὴ σεις ἐπιστεῦσατε εἰς τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. **11** Διὰ τὸ ὁποῖον καὶ προσευχόμεθα πάντοτε διὰ σας, διὰ να σας καταστήσῃ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀξιῶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ να ἐκπληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης καὶ τὸ ἔργον τῆς πίστεως αὐτοῦ ἐν δυνάμει, **12** διὰ να ἐνδοξασθῆ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ημῶν Ιησοῦ Χριστοῦ ἐν υμῖν, καὶ υμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ημῶν καὶ Κυρίου Ιησοῦ Χριστοῦ.

2 Σας παρακαλοῦμεν δε, ἀδελφοί, περὶ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ημῶν Ιησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς εἰς αὐτὸν ἐπισυνάξεως ἡμῶν, **2** να μὴ σαλευθῆτε ταχέως ἀπὸ τοῦ φρονήματός σας, μηδὲ να θορυβῆσθε, μήτε διὰ πνεύματος μήτε διὰ λόγου μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς γραφομένης ὑφ' ἡμῶν, ὅτι τάχα ἐπλησίασεν ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ. **3** Ἄς μὴ σας ἐξαπατήσῃ τις κατ' οὐδὲνα τρόπον· διότι δὲν θέλει ελθεῖ ἡ ἡμέρα ἐκείνη, εἴαν δὲν ἔλθῃ πρῶτον ἡ ἀποστασία καὶ ἀποκαλυφθῆ ὁ ἄνθρωπος τῆς αμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, **4** ὁ ἀντικείμενος καὶ υπεαιρόμενος ἐναντίον εἰς πάντα λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε να καθῆσθαι εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ ὡς Θεός, ἀποδεικνύων αὐτὸν ὅτι εἶναι Θεός. **5** Δὲν ἐνθυμείσθε ὅτι ἐνὼ ἡμῖν ἐτι παρ' υμῖν σας ἔλεγον ταῦτα; **6** Καὶ τώρα γνωρίζετε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον κωλύει αὐτὸν, ὥστε να ἀποκαλυφθῆ ἐν τῷ εαυτοῦ καιρῷ· **7** διότι τὸ μυστήριον τῆς ανομίας ἤδη ἐνεργεῖται, μόνον ἕως να ἐκβληθῆ ἐκ μέσου ὁ κωλύων τώρα· **8** καὶ τότε θέλει ἀποκαλυφθῆ ὁ ἄνομος, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος θέλει ἀπολέσει με τὸ πνεῦμα τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ θέλει ἐξαφανίσει με τὴν ἐπιφάνειαν τῆς παρουσίας αὐτοῦ· **9** ὅστις θέλει ελθεῖ κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει καὶ σημεῖοις καὶ τέρασι ψεύδους **10** καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας μεταξύ τῶν ἀπολλυμένων, διότι δὲν ἐδέχθησαν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας διὰ να σωθῶσι· **11** καὶ διὰ τοῦτο θέλει πέμψῃ ἐπ' αὐτοὺς ὁ Θεός ἐνέργειαν πλάνης, ὥστε να πιστεῦσωσιν εἰς τὸ ψεῦδος, **12** διὰ να κατακριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεῦσαντες εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' εὐαρεστηθέντες εἰς τὴν ἀδικίαν. **13** Ἡμεῖς ὁμῶς οφείλομεν να εὐχαριστώμεν πάντοτε τὸν Θεὸν διὰ σας, ἀδελφοί ἠγαπημένοι ὑπὸ τοῦ Κυρίου, ὅτι σας

ἐξέλεξεν ὁ Θεός ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν διὰ τὸ ἁγιασμόν τοῦ Πνεύματος καὶ τῆς πίστεως τῆς ἀληθείας, **14** εἰς τὸν ὁποῖον σας ἐκάλεσε διὰ τὸν εὐαγγελίου ἡμῶν πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς δόξης τοῦ Κυρίου ημῶν Ιησοῦ Χριστοῦ. **15** Λοιπὸν, ἀδελφοί, μένετε σταθεροί καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, τὰς ὁποίας ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. **16** Αὐτὸς δε ὁ Κύριος ημῶν Ιησοῦς Χριστός καὶ ὁ Θεός καὶ Πατὴρ ἡμῶν, ὅστις μὴ ἠγάπησε καὶ ἔδωκεν αἰωνίαν παρηγορίαν καὶ ἀγαθὴν ἐλπίδα διὰ τῆς χάριτος, (αἰθῆσιος g166) **17** εἶθε να παρηγορήσῃ τὰς καρδίας σας καὶ να σας στηρίξῃ εἰς πάντα λόγον καὶ ἔργον ἀγαθόν.

3 Το λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, διὰ να τρέχῃ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου καὶ να δοξάζεται, καθὼς καὶ εἰς εσὰς, **2** καὶ διὰ να ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ τῶν παραλόγων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· διότι ἡ πίστις δὲν ὑπάρχει εἰς πάντας. **3** Πιστός ὁμως εἶναι ὁ Κύριος, ὅστις θέλει σας στηρίξῃ καὶ φυλάξῃ ἀπὸ τὸν πονηρὸν. **4** Ἐχομεν δε πεποιθῆσθαι διὰ τὸν Κύριον ἐφ' υμᾶς ὅτι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα σας παραγγέλλομεν, καὶ πράττετε καὶ θέλετε πράττει. **5** Ὁ δε Κύριος εἶθε να κατευθύνῃ τὰς καρδίας σας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν προσδοκίαν τοῦ Χριστοῦ. **6** Σας παραγγέλλομεν δε, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ημῶν Ιησοῦ Χριστοῦ, να ἀπομακρύνθησθε ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατούντος καὶ οὐχὶ κατὰ τὴν παράδοσιν, τὴν ὁποῖαν παρέλαβε παρ' ἡμῶν. **7** Επειδὴ σεις ἐξεύρετε πὼς πρέπει να μιμῆσθε ἡμᾶς, διότι δὲν ἐφέρθημεν ἀτάκτως μεταξύ σας, **8** οὐδὲ ἐράγομεν δωρεὰν ἄρτον παρὰ τινός, ἀλλὰ μετὰ κόπου καὶ μόχθου, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, διὰ να μὴ ἐπιβαρυνθῶμεν μηδὲνα υμῶν· **9** οὐχὶ διότι δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλὰ διὰ να σας δώσωμεν εαυτοὺς τύπον εἰς τὸ να μιμῆσθε ἡμᾶς. **10** Διότι καὶ ὅτε ἡμεθα παρ' υμῖν, τοῦτο σας παρηγγέλλομεν, ὅτι εἴαν τις δὲν θέλῃ να ἐργάζεται, μηδὲ ἀσ τρώγῃ. **11** Επειδὴ ἀκούομεν τινὰς ὅτι περιπατοῦσι μεταξύ σας ἀτάκτως, μὴ ἐργαζόμενοι μηδὲν, ἀλλὰ περιεργαζόμενοι· **12** παραγγέλλομεν δε εἰς τοὺς τοιοῦτους καὶ προτρέπομεν διὰ τὸν Κύριον ημῶν Ιησοῦ Χριστοῦ, να τρώγωσι τὸν ἄρτον αὐτῶν ἐργαζόμενοι μετὰ ἡσυχίας. **13** Σεις δε, ἀδελφοί, μὴ ἀποκάμητε πράττοντες τὸ καλόν. **14** Καὶ εἴαν τις δὲν ὑπακούῃ εἰς τὸν λόγον ἡμῶν τὸν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τούτων σημειόνετε καὶ μὴ συναναστρέφεσθε μετ' αὐτοῦ, διὰ να ἐντραπή· **15** πλην μὴ θεωρεῖτε αὐτὸν ὡς ἐχθρόν, ἀλλὰ νουθετεῖτε ὡς ἀδελφόν. **16** Αὐτὸς δε ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης εἶθε να σας δώσῃ τὴν εἰρήνην διαπαντός ἐν παντὶ τρόπῳ. Ὁ Κύριος εἶθε μετὰ πάντων υμῶν. **17** Ὁ ἀσπασμός ἐγράφῃ με τὴν χεῖρα ἐμοῦ τοῦ Παύλου, τὸ ὁποῖον εἶναι σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτω γράφω. **18** Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ημῶν Ιησοῦ Χριστοῦ εἶθε μετὰ πάντων υμῶν· ἀμῖν.

Προς Τιμοθεον Α'

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού, κατ' επιταγήν Θεού του Σωτήρος ημών και Κυρίου Ιησού Χριστού της ελπίδος ημών, **2** προς Τιμόθεον, το γνήσιον τέκνον εις την πίστιν· εἴη χάρις, ἐλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ του Κυρίου ἡμῶν. **3** Καθὼς σε παρεκάλεσα ἀπερχόμενος εἰς Μακεδονίαν, νὰ προσμείνης ἐν Ἐφέσῳ, διὰ νὰ παραγγείλης εἰς τινὰς νὰ μὴ ἑτεροδιδασκαλῶσι **4** μὲδὲ νὰ προσέχουσιν εἰς μύθους καὶ γενεαλογίας ἀπεράντους, αἵτινες προξενούσι φιλονεικίας μάλλον παρά τὴν εἰς τὴν πίστιν οἰκοδομίην του Θεοῦ, οὕτω πράττε· **5** τὸ δε τέλος τῆς παραγγελίας εἶναι ἀγάπη ἐκ καθαρὰς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου, **6** ἀπὸ των οποίων ἀποπλανηθέντες τινὲς ἐξεστράπησαν εἰς ματαιολογίας. **7** Θέλοντες νὰ ἴηαι νομοδιδάσκαλοι, ἐνὼ δὲν νοοῦσιν οὔτε ὅσα λέγουσιν οὔτε περὶ τίνων δὲιςχυρίζονται. **8** Εξεύρομην δε ὅτι ὁ νόμος εἶναι καλὸς, εἰάν τις μεταχειρίζεται αὐτὸν νομίμως, **9** γνωρίζων τούτο, ὅτι ὁ νόμος δὲν ἐτέθη διὰ τὸν δίκαιον, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀνόμους καὶ ἀνυποτάκτους, τοὺς ασεβεῖς καὶ αμαρτωλοὺς, τοὺς ἀνοσίους καὶ βεβήλους, τοὺς πατροκτόνους καὶ μητροκτόνους, τοὺς ἀνδροφόνους, **10** πόρνους, ἀρσενικοίτας, ἀνδραποδιστάς, ψευστάς, ἐπιόρκους, καὶ εἰ τι ἄλλο ἀντιβαίνει εἰς τὴν υγιαίνουσαν διδασκαλίαν, **11** κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, τὸ ὁποῖον ἐγὼ ἐνεπίστευθην. **12** Καὶ εὐχαριστῶ τὸν ἐνδυναμώνσαντά με Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν, ὅτι ἐνέκρινε πιστὸν καὶ ἔταξεν εἰς τὴν διακονίαν ἐμέ, **13** τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ βρισητὴν· ηλεήτην ὅμως, διότι ἄγνοῦν ἐπραξα ἐν ἀπιστίᾳ, **14** ἀλλ' ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις του Κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **15** Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιός, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ σώσῃ τοὺς αμαρτωλοὺς, των οποίων πρῶτος εἶμαι ἐγὼ· **16** ἀλλὰ διὰ τούτο ηλεήτην, διὰ νὰ δεῖξῃ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς ἐμέ πρῶτον τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, εἰς παράδειγμα των μελλόντων νὰ πιστεῦσιν εἰς αὐτὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον. (αἰθῆν **166**) **17** εἰς δε τὸν βασιλέα των αἰώνων, τὸν ἀφθαρτον, τὸν ἀόρατον, τὸν μόνον σοφὸν Θεόν, εἴη τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων· ἀμήν. (αἰθῆν **165**) **18** Ταύτην τὴν παραγγελίαν παραδίδοις ἐς σε, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προγενέστας προφητείας περὶ σου, νὰ στρατεύῃς κατ' αὐτάς τὴν καλὴν στρατείαν, **19** ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνειδήσιν, τὴν ὁποίαν τινὲς ἀποβαλόντες ἐναυάγησαν εἰς τὴν πίστιν· **20** ἐκ των οποίων εἶναι ὁ Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος, τοὺς ὁποῖους παρέδωκα εἰς τὸν Σατανάν, διὰ νὰ μάθωσι νὰ μὴ βλασφημῶσι.

2 Παρακαλῶ λοιπὸν πρῶτον πάντων νὰ κάμνητε δεήσεις, προσευχάς, παρακλήσεις, εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων, **2** ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων των ὄντων ἐν αἰῶμασι, διὰ νὰ διὰγῶμεν βίον ἀτάραχον καὶ ησυχίον ἐν ἀσῆ εὐσεβείᾳ καὶ ἐπιεικείᾳ. **3** Διότι τούτο εἶναι καλὸν καὶ ευπρόσδεκτον ἐνώπιον του σωτήρος ἡμῶν Θεοῦ, **4** ὅστις θέλει νὰ σωθῶσι πάντες οἱ ἄνθρωποι καὶ νὰ ἔλθωσιν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας. **5** Διότι εἶναι εἰς Θεός, εἰς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός, **6** ὅστις ἐδῶκεν εαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, μαρτυρίαν γενόμενον ἐν ὠρισμένοις καιροῖς, **7** εἰς τὸ ὁποῖον ἐτάχθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, δὲν ψεύδομαι, διδάσκαλος των ἐθνῶν εἰς τὴν πίστιν καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν. **8** Θέλω λοιπὸν νὰ προσεύχωμαι οἱ ἄνδρες ἐν παντὶ τόπῳ,

ὑψόνοντες καθαρὰς χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ δισταγμοῦ. **9** Ὡσαύτως καὶ αἱ γυναῖκες με στολήν σεμνίνην, με αἰδῶ καὶ σωφροσύνην νὰ στολιζῶσιν εαυτάς, οὐχὶ με πλέγματα ἢ χρυσὸν ἢ μαργαρίτας ἢ ἐνδυμασίαν πολυτελεῖ, **10** ἀλλὰ τὸ ὁποῖον πρέπει εἰς γυναῖκας ἐπαγγελλομένας θεοσέβειαν, με ἔργα ἀγαθὰ. **11** Ἡ γυνὴ ἀς μανθάνη ἐν ἡσυχίᾳ μετὰ πάσης ὑποταγῆς· **12** εἰς γυναῖκα ὅμως δὲν συγχωρῶ νὰ διδάσκῃ, μὴδὲ νὰ αὐθεντῆς ἐπὶ του ἀνδρὸς, ἀλλὰ νὰ ἡσυχάζῃ. **13** Διότι ὁ Ἀδὰμ πρῶτος ἐπλάσθη, ἔπειτα ἡ Εὐά· **14** καὶ ὁ Ἀδὰμ δὲν ἠπατήθη, ἀλλ' ἡ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἔγεινε παραβάτις· **15** θέλει ὅμως σωθῆ διὰ τῆς τεκνογονίας, εἰάν μείνωσιν εἰς τὴν πίστιν καὶ ἀγάπην καὶ ἁγιασμόν μετὰ σωφροσύνης.

3 Πιστὸς ὁ λόγος· Εἰάν τις ὀρέγηται ἐπισκοπήν, καλὸν ἔργον ἐπιθυμεῖ. **2** Πρέπει λοιπὸν ὁ ἐπίσκοπος νὰ ἴηαι ἀμειψτος, μῖας γυναικὸς ἀνὴρ, ἄγρυπνος, σώφρων, κόσμιος, φιλόξενος, διδακτικὸς, **3** οὐχὶ μέθυσος, οὐχὶ πλήκτης, οὐχὶ ἀισχροκερδῆς, ἀλλ' ἐπεικῆς, ἀμαχος, ἀφιλάργυρος, **4** κυβερνῶν καλῶς τὸν εαυτοῦ οἶκον, ἔχων τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ὑποταγήν μετὰ πάσης σεμνότητος· **5** διότι εἰάν τις δὲν ἐξεύρῃ νὰ κυβερνᾶ τὸν αὐτοῦ οἶκον, πῶς θέλει ἐπιμεληθῆ τὴν ἐκκλησίαν του Θεοῦ; **6** νὰ μὴ ἴηαι νεοκατήχητος, διὰ νὰ μὴ ὑπερφανευθῆ καὶ πῆση εἰς τὴν καταδίκην του διαβόλου. **7** Πρέπει δε αὐτὸς νὰ ἔχη καὶ παρά τὸν ἐξῶθεν μαρτυρίαν καλὴν, διὰ νὰ μὴ πῆση εἰς ονειδισμόν καὶ παγίδα του διαβόλου. **8** Οἱ διάκονοι ὡσαύτως πρέπει νὰ ἴηαι σεμνοὶ, οὐχὶ δίγλωσσοι, οὐχὶ δεδομένοι εἰς οἶνον πολύν, οὐχὶ ἀισχροκερδεῖς, **9** ἔχοντες τὸ μυστήριον τῆς πίστεως κατὰ καθαρὰς συνειδήσεως. **10** Καὶ οὗτοι δε ἀς δοκιμαζῶνται πρῶτον, ἔπειτα ἀς γίνωνται διάκονοι, εἰάν ἴηαι ἀμειψτοι. **11** Αἱ γυναῖκες ὡσαύτως σεμναί, οὐχὶ κατάλαλοι, ἐγκρατεῖς, πισταί κατὰ πάντα. **12** Οἱ διάκονοι ἀς ἴηαι μῖας γυναικὸς ἄνδρες, κυβερνῶντες καλῶς τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν. **13** Διότι οἱ καλῶς διακονήσαντες ἀποκτώσιν εἰς εαυτοὺς βαθμόν καλὸν καὶ πολλὴν παρρησίαν εἰς τὴν πίστιν τῆς ἐν τῷ Ἰησοῦν Χριστῷ. **14** Ταῦτα σοι γράφω, ἐλπίζων νὰ ἔλθω πρὸς σε ταχύτερον· **15** ἀλλ' εἰάν βραδύνω, διὰ νὰ ἐξεύρῃς πῶς πρέπει νὰ πολιτευθῆσαι ἐν τῷ οἴκῳ του Θεοῦ, ὅστις εἶναι ἡ ἐκκλησία του Θεοῦ του ζῶντος, ὁ στῆλος καὶ τὸ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας. **16** Καὶ ἀναντηρήτως τὸ μυστήριον τῆς εὐσεβείας εἶναι μέγα· ὁ Θεὸς ἐφανέρωθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ἐφάνη εἰς ἀγγέλους, ἐκηρύχθη εἰς τὰ ἔθνη, ἐπιστεύθη εἰς τὸν κόσμον, ἀνελήθη ἐν δόξῃ.

4 Τὸ δε Πνεῦμα ρητῶς λέγει ὅτι ἐν υστερίοις καιροῖς θέλουσιν ἀποστατήσῃ τινὲς ἀπὸ τῆς πίστεως, προσέχοντες εἰς πνεύματα πλάνης καὶ εἰς διδασκαλίας δαιμονίων, **2** διὰ τῆς υποκρίσεως ψευδολόγων, ἐχόντων τὴν εαυτῶν συνειδήσιν κεκαυτηριασμένην, **3** ἐμποδιζόντων τὸν γάμον, προσταζόντων ἀποχήν βρωμάτων, τα ὁποῖα ὁ Θεός ἐκτίσε διὰ νὰ μεταλαμβάνωσι μετὰ εὐχαριστίας οἱ πιστοὶ καὶ οἱ γνωρίζαντες τὴν ἀλήθειαν. **4** Διότι παν κτίσμα Θεοῦ εἶναι καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπορριψίμον, ὅταν λαμβάνηται μετὰ εὐχαριστίας· **5** διότι ἁγιάζεται διὰ του λόγου του Θεοῦ καὶ διὰ τῆς προσευχῆς. **6** Ταῦτα συμβουλεύων εἰς τοὺς ἀδελφούς, θέλεις εἶσθαι καλὸς διάκονος του Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντροφεύμενος ἐν τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας, τὴν ὁποίαν παρηκολούθησας. **7** Τους δε βεβήλους καὶ γραῶδεις μύθους παραιτοῦ καὶ γύμναζε σεαυτὸν εἰς τὴν εὐσέβειαν· **8** διότι ἡ σωματικὴ γυμνασία εἶναι πρὸς ολίγον ωφέλιμος ἀλλ' ἡ εὐσέβεια εἶναι πρὸς πάντα ωφέλιμος, ἐχούσα ἐπαγγελίαν τῆς

παρούσης ζωής και της μελλούσης. **9** Πιστός ο λόγος και πάσης αποδοχής άξιος. **10** Επιειδή διά τούτο και κοπιάζομεν και ονειδιζόμεθα, διότι ελπίζομεν εις τον ζώντα Θεόν, όστις είναι ο Σωτήρ πάντων ανθρώπων, μάάλιστα των πιστών. **11** Παράγγελε ταύτα και δίδασκε. **12** Μηδείας μη καταφρονή την νεότητά σου, αλλά γίνου τύπος των πιστών εις λόγον, εις συναναστροφήν, εις αγάπην, εις πνεύμα, εις πίστιν, εις καθαρότητα. **13** Έως να έλθω, καταγίνου εις την ανάγνωσιν, εις την προτροπήν, εις την διδασκαλίαν. **14** μη αμέλει το χάρισμα, το οποίον είναι εν σοι, το οποίον εδόθη εις σε διά προφητείας μετά επιθέσεως των χειρών του πρεσβυτερίου. **15** Ταύτα μελέτα, εις πρόστα μένε, διά να ήναι φανερά εις πάντας η προκοπή σου. **16** Πράσσε εις σεαυτών και εις την διδασκαλίαν, κίπμεν εις αυτά: διότι τούτο πράττων και σεαυτών θέλεις σώσει και τους ακουόντας σε.

5 Πρεσβύτερον μη επιπλήξης, αλλά πρότρεπε ως πατέρα, τους νεωτέρους ως αδελφούς, **2** τας πρεσβυτέρας ως μητέρας, τας νεωτέρας ως αδελφάς μετά πάσης καθαρότητος. **3** Τας χήρας τίμα τας αληθώς χήρας. **4** Εάν δε τις χήρα έχη τέκνα ή έκγονα, ας μανθάνωσι πρώτον να καθιστούν εις ευσεβή τον ίδιο τον οίκον και να αποδιώξουν αμοιβάς εις τους προγόνους αυτών. Διότι τούτο είναι καλόν και ευπρόσδεκτον ενώπιον του Θεού. **5** Η δε αληθώς χήρα και μεμονωμένη ελπίζει επί τον Θεόν και εμμένει εις τας δέησεις και τας προσευχάς νύκτα και ημέραν. **6** η δεδομένη όμως εις τας ηδονάς ενώ ζή είναι νεκρά. **7** Και ταύτα παράγγελλε, διά να ήναι άμemptoi. **8** ΑΛΛ' εάν τις δεν προηή περί των εαυτού και μάάλιστα των οικείων, ηρηνήθη την πίστιν και είναι άπιστου χειρότερος. **9** Ας καταγράφηται χήρα ουχί ολιγώτερον των εξήκοντα ετών, ήτις υπήρξεν ενός ανδρός γυνή, **10** ήτις μαρτυρείται διά τα καλά αυτής έργα, εάν ανέθρεψε τέκνα, εάν περιέθαλψε ξένους, εάν πόδα αγίων ένιπην, εάν θλιβόμενος εβοήθησεν, εάν επηκολούθησεν εις παν έργον αγαθόν. **11** Τας δε νεωτέρας χήρας απόβαλλε: διότι αφού εντρυφήσωσι κατά του Χριστού, θέλουσι να υπανδρεύονται, **12** έχουσαι την καταδικήν, διότι ηθέτησαν την πρώτην πίστιν. **13** και ενταυτώ μανθάνουσι να ήναι αργαί, περιερχόμεναι τας οικίας, και ουχί μόνον αργαί, αλλά και φλύαροι και περιέργοι, λαλούσαι τα μη πρόποντα. **14** Θέλω λοιπόν αι νεωτέρας να υπανδρεύονται, να τεκνοποιώσι, να κυβερνώσιν οίκον, να μη δίδωσι μηδεμίαν αφορμήν εις τον εναντίον να λαιδορή. **15** Διότι εξετράπησαν ήδη τινές οπίσω του Σατανά. **16** Εάν τις πιστός ή πιστή έχη χήρας, ας προμηθεύη εις αυτάς τα αναγκαία, και ας μη επιβαρύνηται η εκκλησία, διά να δύναται να βοηθή τας αληθώς χήρας. **17** Οι καλώς προϊστάμενοι πρεσβύτεροι ας αξιόνωνται διπλής τιμής, μάάλιστα όσοι κοπιάζουσιν εις λόγον και διδασκαλίαν. **18** διότι λέγει η γραφή: Δεν θέλεις εμφράξει το στόμα βοός αλωνίζοντος και, Άξιος είναι ο εργάτης του μισθού αυτού. **19** Κατηγορίαν εναντίον πρεσβυτέρου μη παραδέχου, εκτός διά στόματος δύο ή τριών μαρτύρων. **20** Τους αμαρτάνοντας έλεγε ενώπιον πάντων, διά να έχωσι φόβον και οι λοιποί. **21** Διαμαρτύρομαι ενώπιον του Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού και των εκλεκτών αγγέλων, να φυλάξης ταύτα, χωρίς προτιμήσεως, μηδέν πράττων κατά χάριν. **22** Μη επίθετε χείρας ταχώς εις μηδένα, μηδέ γίνου κοινωνός αλλοτρίων αμαρτιών: φυλάττε σεαυτών καθαρόν. **23** Μη υδροπότει πλέον, αλλά μεταχειρίζου ολίγον οίνον διά τον στόμαχόν σου και τας συχνάς σου ασθενείας. **24** Τινών ανθρώπων αι αμαρτίαι είναι φανεραί, και προπορεύονται αυτών εις την κρίσιν, εις τινάς

δε και επακολουθούσιν. **25** ωσαύτως και τα καλά έργα τινών είναι φανερά, και όσα είναι κατ' άλλον τρόπον δεν δύναται να κρυφθώσι.

6 Όσοι είναι υπό ζυγόν δουλείας, ας νομίζωσι τους κυρίους αυτών αξίους πάσης τιμής, διά να μη βλασφημήται το όνομα του Θεού και η διδασκαλία. **2** Οι δε έχοντες πιστούς κυρίους ας μη καταφρονώσιν αυτούς, διότι είναι αδελφοί, αλλά προθυμότερον ας δουλεύωσι, διότι είναι πιστοί και αγαπητοί οι απολαμβάνοντες την ευεργεσίαν. Ταύτα δίδασκε και νουθέτει. **3** Εάν τις ετεροδιδασκαλή και δεν ακολουθή τους υγιαίνοντας λόγους του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και την διδασκαλίαν την κατ' ευσεβειαν, **4** είναι τετυφωμένος και δεν εξεύρει ουδέν, αλλά νοσεί περί συζητήσεις και λογομαχίας, εκ των οποίων προέρχεται φθόνος, έρις, βλασφημία, υπόνοιαι πονηραί, **5** μάταια συνδιαλέξεις ανθρώπων διεφθαρμένων τον νούν και απεστηρμένων τον παγίδα και εις επιθυμίας πολλές ανοήτους και βλαβεράς, αίτινες βυθίζουσι τους ανθρώπους εις όλεθρον και απώλειαν. **10** Διότι ρίζα πάντων των κακών είναι η φιλαργυρία, την οποίαν τινές ορεγόμενοι απεπλανήθησαν από της πίστεως και διεπέρασαν εαυτούς με όδυνας πολλάς. **11** Συ όμως, ω άνθρωπε του Θεού, ταύτα φεύγε: ζήτη δε δικαιοσύνην, ευσεβειαν, πίστιν, αγάπην, υπομονήν, πραότητα. **12** Αγωνίζου τον καλόν αγώνα της πίστεως: κράτει την αιώνιον ζωήν, εις την οποίαν και προσεκήθης και ώμολόγησας την καλήν ομολογίαν ενώπιον πολλών μαρτύρων. (aiōnios g166) **13** Σε παραγγέλλω ενώπιον του Θεού του ζωοποιούντος τα πάντα και του Ιησού Χριστού του μαρτυρήσαντος ενώπιον του Ποντίου Πιλάτου την καλήν ομολογίαν, **14** να φυλάξης την εντολήν αμόλυντον, άμempton, μέχρι της επιφανείας του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **15** την οποίαν εν τοις ωρισμένοις καιροίς θέλει δείξει ο μακάριος και μόνος Δεσπότης, ο Βασιλεύς των βασιλευόντων, και Κύριος των κυριευόντων, **16** όστις μόνος έχει την αθανασίαν, κατοικών φως απρόσιτον, τον οποίον ουδείς των ανθρώπων είδεν ουδέ δύναται να ίδη: εις τον οποίον έστω τιμή και κράτος αιώνιον: αμήν. (aiōnios g166) **17** Εις τους πλουσίους του κόσμου τούτου παράγγελλε να μη υψηλοφρονώσι, μηδέ να ελπίζωσιν επί την αδηλόγητα του πλούτου, αλλ' επί τον Θεόν τον ζώντα, όστις δίδει εις ημάς πλουσίως πάντα εις απόλασιν, (aiōn g165) **18** να αγαθοεργώσι, να πλουτώσιν εις έργα καλά, να ήναι ευμετάδοτοι, κοινωνικοί, **19** θησαυρίζοντες εις εαυτούς θεμέλιον καλόν εις το μέλλον, διά να απολαύσωσι την αιώνιον ζωήν. **20** Ω Τιμόθεε, την παρακαταθήκην φύλαξον, αποστρεφόμενος τας βεβήλους ματαιολογίας και τας αντιλογίας της ψευδωνύμου γνώσεως, **21** την οποίαν τινές επαγγελλόμενοι επλάνηθησαν κατά την πίστιν. Η χάρις εή μετὰ σου: αμήν.

Προς Τιμοθεον Β΄

1 Παύλος, απόστολος Ιησού Χριστού διά θελήματος Θεού κατά την επαγγελίαν της ζωής της εν Χριστώ Ιησού, **2** προς Τιμόθεον το αγαπητόν τέκνον· εὐχάριστος, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ιησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. **3** Ευχαριστῶ τον Θεόν, τον οποίον λατρεύω ἀπὸ προγόνων μετὰ καθαρὰς συνειδήσεως, ὅτι ἀδιαλείπτως σε ἐνθυμούμαι ἐν ταῖς δεήσεσί μου νύκτα καὶ ἡμέραν, **4** ἐπιποθῶν να σε ἶδω, ἐνθυμούμενος τὰ δάκρυά σου, διὰ να ἐμπλησθῶ χαρὰς, **5** ἀνακαλῶν ἐς τὴν μνήμην μου τὴν ἐν σοὶ ἀνυπόκριτον πίστιν, ἣτις πρῶτον κατώκησεν ἐν τῇ μάμῃ σου Λυῶδι καὶ ἐν τῇ μητρὶ σου Εὐνίκη, εἶμαι δὲ πεπεισμένος ὅτι καὶ ἐν σοὶ. **6** Διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν σε υπενθυμίζω να ἀναζωπυρίης τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, τὸ οποίον εἶναι ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου· **7** διότι δὲν ἔδωκεν ἐς ἡμᾶς ὁ Θεὸς πνευματὰ δειλιάς, ἀλλὰ δυνάμει καὶ ἀγάπῃ καὶ σωφρονισμῷ. **8** Μὴ αἰσχυνθῆς λοιπὸν τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμέ τον δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον μετὰ του εὐαγγελίου με τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, **9** ὅστις ἐσώσεν ἡμᾶς καὶ ἐκάλεσε με κλήσιν ἁγίαν, οὐχὶ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ τὴν εἰσαυτοῦ πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθείσαν ἐς ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ιησοῦ προ χρόνων αἰωνίων, (αἰθῖνιος g166) **10** φανερωθεῖσαν δὲ τώρα διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ, ὅστις κατήγγησε μεν τον θάνατον, ἔφερε δὲ ἐς φῶς τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀφαρσίαν διὰ του εὐαγγελίου, **11** ἐς τὸ οποίον ἐτάχθη ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος τῶν ἐθνῶν. **12** Διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν καὶ πάσχω ταῦτα, πληρὸν δὲν ἐπαισχυόμαι· διότι ἐξεύρω ἐς τίνα ἐπίστευσα, καὶ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι εἶναι δυνατὸς να φυλάξῃ τὴν παρακαταθήκην μου μέχρις ἐκείνης τῆς ἡμέρας. **13** Κράτει τὸ ὑπόδειγμα τῶν υγιαινόντων λόγων, τους οποίους ἤκουσας παρ' ἐμοῦ, μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ιησοῦ. **14** Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξον διὰ του Πνεύματος τοῦ Ἁγίου του ἐνοικίουτος ἐν ἡμῖν. **15** Εξέουρείς τοῦτο, ὅτι με ἀπεστράφησαν πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἐκ τῶν οποίων εἶναι ὁ Φύγελλος καὶ ὁ Ερμογένης. **16** Εἶθε ὁ Κύριος να δώσῃ ἔλεος ἐς τον οἶκον του Ονησιφόρου, διότι πολλὰκις με παρηγόρησε καὶ δὲν ἐπισχύνθη τὴν ἄλυσίν μου, **17** ἀλλ' ὅτε ἦλθεν ἐς τὴν Ρώμην, με ἐζήτησε μετὰ σπουδῆς πολλῆς καὶ με εὔρεν· **18** εἶθε ὁ Κύριος να δώσῃ ἐς αὐτὸν να εὐρή ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσας διακονίας ἔκαμεν ἐν Ἐφέσῳ, συ ἐξεύρεις καλύτερα.

2 Συ λοιπὸν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ διὰ τῆς χάριτος τῆς ἐν Χριστῷ Ιησοῦ, **2** καὶ ὅσα ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράδος ἐς πιστοῦς ἀνθρώπους, οἵτινες θέλουσιν εἶσθαι ἱκανοὶ καὶ ἄλλους να διδάξωσι. **3** Συ λοιπὸν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ιησοῦ Χριστοῦ. **4** Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ἐς τὰς βιωτικὰς ὑποθέσεις, διὰ να ἀρέσῃ ἐς τον στρατολογήσαντα. **5** Εἴάν δε καὶ ἀγωνίζηται τις, δὲν στεφανοῦται, εἴάν νομίμως δὲν ἀγωνισθῇ. **6** Ὁ κοπιᾷζων γεωργὸς πρέπει πρῶτος να μεταλαμβάνῃ ἀπὸ τῶν καρπῶν. **7** Ἐννοεὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λέγω· εἶθε δε να σοὶ δώσῃ ὁ Κύριος σύνεση ἐς πάντα. **8** Ἐνθυμῶ τον ἐκ σπέρματος Δαβὶδ Ιησοῦν Χριστόν, τον ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου. **9** Διὰ τὸ οποίον κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακούργος ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δὲν δεμεύεται. **10** Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τους ἐκλεκτούς, διὰ να ἀπολαύσωσι καὶ αὐτοὶ τὴν σωτηρίαν τὴν ἐν Χριστῷ Ιησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου. (αἰθῖνιος g166) **11** Πιστός

ὁ λόγος διότι εἴάν συναπαθεάνομεν, θέλομεν καὶ συζήσῃ **12** εἴάν υπομένωμεν, θέλομεν καὶ συμβασιλεύσοι· εἴάν ἀρνώμεθα αὐτόν, καὶ ἐκεῖνος θέλει ἀρνηθῆ ἡμᾶς· **13** εἴάν ἀπιστώμεν, ἐκεῖνος μένει πιστός· να ἀρνηθῇ αὐτόν δὲν δύναται. **14** Ταῦτα υπενθυμίζε, διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου να μὴ λογομαχῶσι, τὸ οποίον δὲν εἶναι ἐς οὐδὲν χῆρισμον, ἀλλὰ φέρει καταστροφὴν ἐν τῶν ἀκουόντων. **15** Σπούδασον να παραστήσης σεαυτὸν δοκιμὸν ἐς τον Θεόν, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθομύοντα τον λόγον τῆς ἀληθείας. **16** Τὰς δε βεβήλους ματαιοφωνίας φεύγε· διότι θέλουσι προχωρήσει ἐς πλειοτέραν ἀσέβειαν, **17** καὶ ὁ λόγος αὐτῶν θέλει κατατρώγῃ ὡς γάγγραινα· ἐκ τῶν οποίων εἶναι ὁ Υμέναιος καὶ ὁ Φιλιππός, **18** οἵτινες ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς ἀληθείας, λέγοντες ὅτι ἔγεινεν ἡρῆ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἀνατρέπουσι τὴν πίστιν τινῶν. **19** Το στερεὸν ὁμως θεμέλιον τοῦ Θεοῦ μένει, ἔχον τὴν σφραγίδα ταύτην· Γνωρίζε ὁ Κύριος τους ὄντας αὐτοῦ, καί· Ἄς ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τῆς ἀδικίας πᾶς ὅστις ὀνομάξει τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. **20** Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ δὲν εἶναι μόνον σκευὴ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ οστράκινα, καὶ ἅλλα μεν προχρίστην τιμίαν, ἀλλὰ δὲ πρὸς ἄτιμον. **21** Εἴάν λοιπὸν καθάρισῃ τις αὐτόν ἀπὸ τούτων, θέλει εἶσθαι σκευὸς τιμίας χρήσεως, ἠγιασμένον καὶ εὐχρηστον ἐς τον δεσπότην, ἠτοιμασμένον ἐς παν ἔργον ἀγαθόν. **22** Τὰς δε νεανικὰς ἐπιθυμίας φεύγε καὶ ζήτη τὴν δικαιοσύνην, τὴν πίστιν, τὴν ἀγάπην, τὴν εἰρήνην μετὰ τῶν επικαλουμένων τον Κύριον ἐκ καθαρὰς καρδίας. **23** Τὰς δε μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους φιλονεικίας παραίτου, ἐξεύρω ὅτι γεννώσι μάχας· **24** ὁ δὲ δούλος τοῦ Κυρίου δὲν πρέπει να μάχηται, ἀλλὰ να ἦναι πρᾶος πρὸς πάντας, διδασκαλικός, ἀνεξικακός, **25** διδάσκων μετὰ πραότητος τους ἀντιφρονούντας, μήποτε δώσῃ ἐς αὐτούς ὁ Θεὸς μετάνοιαν, ὥστε να γνωρίσωσι τὴν ἀλήθειαν, **26** καὶ να ἀνανήψωσιν ἀπὸ τῆς παγίδος του διαβόλου, ὑπὸ του οποίου εἶναι πεπαγιδευμένοι ἐς τὸ θέλημα ἐκεῖνον.

3 Γίνωσκε δὲ τοῦτο, ὅτι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις θέλουσιν ελθεῖ καιροὶ κακοί· **2** διότι θέλουσιν εἶσθαι οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, ἀπειθεῖς ἐς τους γονεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, **3** ἄσπλαγχοι, ἀδιάλλακτοι, συκοφάνται, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλόγαθοι, **4** προδότες, προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον παρὰ φιλόθεοι, **5** ἔχοντες μεν μορφὴν εὐσεβείας, ἠρηνημένοι δὲ τὴν δύναμιν αὐτῆς. Καὶ τούτους φεύγε. **6** Διότι ἐκ τούτων εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες εἰσχωροῦσιν ἐς τὰς οἰκίας καὶ αἰχμαλωτίζουσι τὰ γυναικάρια τὰ πεφορτισμένα ἀμαρτίας, συρόμενα ὑπὸ διαφόρων ἐπιθυμιῶν, **7** τα οποία πάντοτε μαθάνουσι καὶ ποτὲ δὲν δύναται να ἐλθῶσιν ἐς τὴν γνώσιν τῆς ἀληθείας. **8** Καὶ καθ' ὃν τρόπον ὁ Ἰαννης καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν ἐς τον Μωϋσῆν, οὕτω καὶ αὐτοὶ ἀνθίστανται ἐς τὴν ἀλήθειαν, ἄνθρωποι διεφθαρμένοι τον νούν, ἀδόκιμοι ἐς τὴν πίστιν. **9** Ἀλλὰ δὲν θέλουσι προκόψῃ πλειότερον· διότι ἡ ἀνοησία αὐτῶν θέλει γείνει κατάδηλος ἐς πάντας, καθὼς καὶ ἡ ἐκείνων ἔγεινε. **10** Συ ὁμως παρηκολούθησας τὴν διδασκαλίαν μου, τὴν διαγωγὴν, τὴν πρόθεσιν, τὴν πίστιν, τὴν μακροθυμίαν, τὴν ἀγάπην, τὴν ὑπομονήν, **11** τους διωγμούς, τὰ παθήματα, οποία μοι συνέβησαν ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· ὁποίους διωγμούς ὑπέφερα, καὶ ἐκ πάντων με ἠλευθέρωσεν ὁ Κύριος. **12** Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες να ζώσιν ἐνσεβῶς ἐν Χριστῷ Ιησοῦ θέλουσι διωχθῆ. **13** Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες θέλουσι προκόψῃ ἐς τὸ χεῖρον, πλανώντας καὶ πλανώμενοι. **14** Ἀλλὰ συ μένε ἐς ἐκεῖνα, τὰ οποία ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, ἐξεύρω παρὰ τίνος ἔμαθες, **15** καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους

γνωρίζεις τα ιερά γράμματα, τα δυνάμενα να σε σοφίσωσιν εις σωτηρίαν διά της πίστεως της εν Χριστώ Ιησού. **16** Όλη η γραφή είναι θεόπνευστος και ωφέλιμος προς διδασκαλίαν, προς έλεγχον, προς επανόρθωσιν, προς εκπαίδευσιν την μετά της δικαιοσύνης, **17** διά να ήναι τέλειος ο άνθρωπος του Θεού, ητοιμασμένος εις παν έργον αγαθόν

4 Διαμαρτύρομαι λοιπόν εγώ ενώπιον του Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού, όστις μέλλει να κρίνη ζώντας και νεκρούς εν τη επιφανεία αυτού και τη βασιλεία αυτού, **2** κήρυξον τον λόγον, επίμενε εγκαίρως ακαίρως, έλεγξον, επίπληξον, πρότρεψον, μετά πάσης μακροθυμίας και διδαχής. **3** Διότι θέλει ελθεί καιρός ότε δεν θέλουσιν υποφέρει την υγιαίνουσαν διδασκαλίαν, αλλά θέλουσιν επισωρεύσει εις εαυτούς διδασκάλους κατά τας ιδίας αυτών επιθυμίας, γαργαλιζόμενοι την ακοήν, **4** και από μεν της αληθείας θέλουσιν αποστρέψει την ακοήν αυτών, εις δε τους μύθους θέλουσιν εκτραπή. **5** Συ δε αγρύπνεις εις πάντα, κακοπάθησον, εργάσθητι έργον ευαγγελιστού, την διακονίαν σου κάμε πλήρη. **6** Διότι εγώ γίνομαι ήδη σπονδή και ο καιρός της αναχωρήσεώς μου έφθασε. **7** Τον αγώνα τον καλόν ηγωνίστην, τον δρόμον ετελείωσα, την πίστιν διετήρησα· **8** του λοιπού μένει εις εμέ ο της δικαιοσύνης στέφανος, τον οποίον ο Κύριος θέλει μοι αποδώσει εν εκείνη τη ημέρα, ο δικαίος κριτής, και ου μόνον εις εμέ, αλλά και εις πάντας όσοι επιποθούσι την επιφάνειαν αυτού. **9** Σπούδασον να έλθης προς εμέ ταχέως· **10** διότι ο Δημάς με εγκατέλιπεν, αγαπήσας τον παρόντα κόσμον, και απήλθεν εις θεσσαλονίκην, ο Κρήσκης εις Γαλατίαν, ο Τίτος εις Δαλματίαν· **(αϊθν g165)** **11** ο Λουκάς είναι μόνος μετ' εμού. Τον Μάρκον παραλαβών φέρε μετά σου· διότι μοι είναι χρήσιμος εις την διακονίαν. **12** Τον δε Τυχικόν απέστειλα εις Έφεσον. **13** Τον φελόνην, τον οποίον αφήκα εν Τρωάδι παρά τω Κάρπω, ερχόμενος φέρε, και τα βιβλία, μάλιστα τας μεμβράνας. **14** Ο Αλέξανδρος ο χαλκεύς πολλά κακά μοι έκαμεν· ο Κύριος να αποδώση εις αυτόν κατά τα έργα αυτού· **15** τον οποίον και συ φυλάττου· διότι πολύ ανθίσταται εις τους λόγους ημών. **16** Εν τη πρώτη απολογία μου δεν με παρεστάθη ουδείς, αλλά πάντες με εγκατέλιπον· είθε να μη λογαριασθή εις αυτούς· **17** αλλ' ο Κύριος με παρεστάθη και με ενεδυνάμωσε, διά να πληρωθή δι' εμού το κήρυγμα και να ακούσωσι πάντα τα έθνη· και ηλευθερώθην εκ του στόματος του λέοντος. **18** Και θέλει με ελευθερώσει ο Κύριος από παντός έργου πονηρού και θέλει με διασώσει διά την επουράνιον βασιλείαν αυτού· εις τον οποίον έστω η δόξα εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. **(αϊθν g165)** **19** Ασπάσθητι την Πρίσκαν και τον Ακύλαν και τον οίκον του Ονησιφόρου. **20** Ο Έραστος έμεινεν εν Κορίνθω, τον δε Τρόφιμον αφήκα εν Μιλήττω ασθενή. **21** Σπούδασον να έλθης προ του χειμώνας. Ασπάζεται σε ο Εύβουλος και Πούδης και Λίνος και η Κλαυδία και οι αδελφοί πάντες. **22** Ο Κύριος Ιησούς Χριστός εϊη μετά του πνεύματός σου. Η χάρις μεθ' υμών· αμήν.

Προς Τίτον

1 Παύλος, δούλος Θεού, απόστολος δε Ιησού Χριστού κατά την πίστιν των εκλεκτών του Θεού και την επίγνωσιν της αληθείας της κατ' ευσέβειαν **2** ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, την οποίαν ὑπεσχέθη ὁ ἀψευδής Θεός προ χρόνων αἰωνίων, **(αἰθῆνος g166)** **3** ἐφάνερωσε δε ἐν καιροῖς ὠρισμένοις τον λόγον αὐτοῦ διὰ του κηρύγματος, το οποίον ἐνεπιστεῦθη ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν του σωτήρος ἡμῶν Θεοῦ, **4** προς Τίτον, γνήσιον τέκνον κατὰ κοινήν ἡμῶν πίστιν· εἴη χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ του Σωτήρος ἡμῶν. **5** Διὰ τούτου σε ἀφίκα ἐν Κρήτῃ, διὰ να διορθώσης τὰ ἐλλείποντα καὶ να καταστήσης ἐν πάσῃ πόλει πρεσβυτέρους, καθὼς ἐγὼ σε διέταξα, **6** ὅστις εἶναι ἀνέγκλητος, μίας γυναικὸς ἀνὴρ, ἔχων τέκνα πιστά, μὴ κατηγορούμενα ὡς ἄσωτα ἢ ἀνυπότακτα. **7** Διότι πρέπει ὁ ἐπίσκοπος να ἴηαι ἀνέγκλητος, ὡς οἰκονόμος οἴκου, μὴ αὐθάδης, μὴ οργίλος, μὴ μέθυσοσ, μὴ πλήκτης, μὴ αἰσχροκερδής, **8** ἀλλὰ φιλόξενος, φιλάγαθος, σὺμφρων, δίκαιος, ὀσιος, ἐγκρατής, **9** προσκεκολλημένος ἐἰς τον πιστόν λόγον της διδασκαλίας, διὰ να ἴηαι δυνατός καὶ να προτρέπῃ διὰ της υγιαίνουσῃς διδασκαλίας καὶ να ἐξελέγῃ τους ἀντιλέγοντας. **10** Διότι ὑπάρχουσι πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι ματαιολόγοι καὶ φρενοπλάνοι, μάλιστα ὁ ἐκ της περιτομῆς, **11** τους οποίους πρέπει να ἀποστομόνωμεν, οἵτινες ἀνατρέπουσιν ὀλοκλήρους οἴκους, διδάσκοντες ὅσα δεν πρέπει, χάριν αἰσχροῦ κέρδους. **12** Εἶπε τις αὐτῶν προφήτης ἴδιος αὐτῶν· Οἱ Κρήτες εἶναι πάντοτε ψεύσται, κακὰ θῆρια, γαστέρες ἀργαί. **13** Η μαρτυρία αὐτῆ εἶναι ἀληθινή. Διὰ την οποίαν αἰτίαν ἔλεγε αὐτοὺς ἀποτόμως, διὰ να υγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει, **14** καὶ να μὴ προσέχωσιν ἐἰς Ἰουδαϊκοὺς μύθους καὶ ἐντολάς ἀνθρώπων ἀποστρεφόμενων την ἀλήθειαν. **15** Εἰς μεν τους καθαρὸς πάντα εἶναι καθαρὰ· ἐἰς δε τους μεμιασμένους καὶ ἀπίστους οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ καὶ ὁ νοὺς αὐτῶν καὶ ἡ συνείδησις εἶναι μεμιασμένα. **16** Ὁμολογοῦσιν ὅτι γνωρίζουσι τον Θεόν, με τὰ ἔργα ὁμως ἀρνούνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς καὶ ἐἰς παν ἔργον ἀγαθόν ἀδόκιμοι.

2 Σὺ ὁμως λάλει ὅσα πρέπεισιν ἐἰς την υγιαίνουσαν διδασκαλίαν. **2** Οἱ γέροντες να ἴηαι ἀγρυπνοὶ, σεμνοὶ, σὺμφρονες, υγιαίνοντες ἐν τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ. **3** Αἱ γυναῖκες ὡσαύτως να ἔχωσι τρόπον ἱεροπρεπῆ, μὴ κατάλαλοι, μὴ δεδουλωμένα ἐἰς πολλήν οἰνοποσίαν, να ἴηαι διδάσκαλοι των καλῶν, **4** διὰ να νουθετώσῃ τὰς νέας να ἴηαι φίλανδροι, φιλότεκνοι, **5** σὺμφρονες, καθαραί, οἰκοφύλακες, ἀγαθαί, εὐπειθεῖς ἐἰς τους ἰδίους αὐτῶν ἀνδρας, διὰ να μὴ βλασφημῆται ὁ λόγος του Θεοῦ. **6** Τους νεωτέρους ὡσαύτως νουθετεῖ να σὺμφρονώσῃ, **7** δεικνύων κατὰ πάντα σεαυτὸν τύπον των καλῶν ἔργων, φυλάττων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφορίαν, σεμνότητα, **8** λόγον υγιῆ καὶ ἀκατάκριτον, διὰ να ἐντραπή ὁ ἐναντίος, μὴ ἔχων να λέγῃ διὰ σας μὴδὲν κακόν. **9** Τους δούλους να ὑποτάσσωνται ἐἰς τους εαυτῶν δεσπότες, να εὐαρεστώσιν ἐἰς αὐτούς κατὰ πάντα, να μὴ ἀντιλέγωσι, **10** να μὴ σφετερίζωνται τὰ ἀλλότρια, ἀλλὰ να δεικνύωσι πάσαν πίστιν ἀγαθήν, διὰ να στολίζωσι κατὰ πάντα την διδασκαλίαν του σωτήρος ἡμῶν Θεοῦ. **11** Διότι ἐφανερώθη ἡ χάρις του Θεοῦ ἡ σωτήριος ἐἰς πάντας ἀνθρώπους, **12** διδάσκουσα ἡμᾶς να ἀρνηθῶμεν την ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας καὶ να ζήσωμεν σὺμφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ἐν τῷ παρόντι αἰώνι, **(αἰθῆνος g165)** **13** προσμένοντες την μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν

της δόξης του μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, **14** ὅστις ἔδωκεν εαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, διὰ να μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ πάσης ἀνομίας καὶ να μᾶς καθάρῃσι ἐἰς εαυτὸν λαόν ἐκλεκτόν, ζῆλωτὴν καλῶν ἔργων. **15** Ταῦτα λάλει καὶ πρότρεπε καὶ ἔλεγε μετὰ πάσης ἐξουσίας· ἀς μὴ σε περιφρονῇ μηδεὶς.

3 Ὑπεθυμίζε αὐτούς να ὑποτάσσωνται ἐἰς τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, να πειθαρχώσῃ, να ἴηαι ἔτοιμοι ἐἰς παν ἔργον ἀγαθόν, **2** να μὴ βλασφημώσῃ μηδένα, να ἴηαι ἀμαχοὶ, συμβιβαστικοὶ, να δεικνύωσι προς πάντα ἀνθρώπους πάσαν πραότητα. **3** Διότι ἡμεθὰ ποτέ καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐἰς διαφόρους ἐπιθυμίας καὶ ἠδονὰς, ζῶντες ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ, μισοὶ καὶ μισούντες ἀλλήλους. **4** Ἀλλ' ὅτε ἐφανερώθη ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία του Σωτήρος ἡμῶν Θεοῦ, **5** οὐχὶ ἐξ ἔργων δικαιοσύνης τα οποία ἐπράξαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ τουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινίσεως του Ἁγίου Πνεύματος, **6** το οποίον ἐξέχεε πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ του Σωτήρος ἡμῶν, **7** ἵνα δικαιοθέντες διὰ της χάριτος ἐκεῖνου, γίνωμεν κληρονόμοι κατὰ την ἐλπίδα της αἰωνίου ζωῆς. **(αἰθῆνος g166)** **8** Πιστός ὁ λόγος, καὶ θέλω ταῦτα να διαβεβαίωσῃ, διὰ να φροντίζωσιν οἱ πιστεύσαντες ἐἰς τον Θεόν να προϊστανται καλῶν ἔργων. Ταῦτα εἶναι τὰ καλὰ καὶ ωφέλιμα ἐἰς τους ἀνθρώπους· **9** μωρὰς δε φιλονεικίας καὶ γενεαλογίας καὶ ἐριδας καὶ μάχας νομικὰς φεύγε, διότι εἶναι ἀνωφελεῖς καὶ μάταιαι. **10** Αἰρετικὸν ἀνθρώπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ, **11** ἐξεύρων ὅτι διεφθάρῃ ὁ τοιοῦτος καὶ ἀμαρτάνει, ὡν αὐτοκατάκριτος. **12** Ὅταν πέμψω προς σε τον Ἀρτεμάν ἢ τον Τυχικόν, σπουδάσον να ἔλθῃς προς με ἐἰς Νικόπολιν· διότι ἐκεῖ ἀπεφάσισα να παραχημάσω. **13** Ζηνάν τον νομικὸν καὶ τον Ἀπολλῶ πρόπεμψον ἐπιμελῶς, διὰ να μὴ λείπῃ ἐἰς αὐτούς μὴδὲν. **14** Ἀς μανθάνωσι δε καὶ οἱ ἡμέτεροι να προϊστανται καλῶν ἔργων ἐἰς τὰς ἀναγκαίας χρεῖας, διὰ να μὴ ἴηαι ἀκαρποὶ. **15** Ἀσπάζονται σε πάντες ὁ μετ' ἐμοῦ ἀσπάσθητι τους ἀγαπώντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Προς Φιλημονα

1 Παύλος, δέσμιος του Ιησού Χριστού, και Τιμόθεος ο αδελφός, προς Φιλήμονα τον αγαπητόν και συνεργόν ημών **2** και την Απφίαν την αγαπητήν και Ἀρχιππον τον συστρατιώτην ημών και την κατ' οίκον σου εκκλησίαν· **3** χάρις εἴη υμῖν και ειρήνη ἀπό Θεοῦ Πατρὸς ημῶν και Κυρίου Ιησού Χριστοῦ. **4** Ευχαριστῶ τον Θεόν μου και μνημονεύω σε πάντοτε εν ταις προσευχαίς μου, **5** ακούων την αγάπην σου και την πίστιν, την οποίαν ἔχεις προς τον Κύριον Ιησοῦν και εις πάντας τους αγίους, **6** διά να γείνη η κοινωνία της πίστεώς σου ενεργός διά της φανερώσεως παντός καλοῦ του εν υμῖν εις Χριστόν Ιησοῦν. **7** Διότι χαράν πολλήν ἔχομεν και παρηγορίαν διά την αγάπην σου, επειδή τα σπλάγχνα των αγίων ανεπαύθησαν διά σου, αδελφέ. **8** Ὅθεν, αν και ἔχω εν Χριστῷ πολλήν παρρησίαν να επιτάττω εις σε το πρέπον, **9** ὁμως διά την αγάπην μάλλον σε παρακαλῶ, τοιούτος ως ως Παύλος ο γέρων, τώρα δε και δέσμιος του Ιησού Χριστοῦ, **10** σε παρακαλῶ υπέρ του τέκνου μου, τον οποίον ἐγέννησα εν τοις δεσμοῖς μου, υπέρ του Ονησίμου, **11** ὅστις ἦτο ποτέ ἀχρηστος εις σε, τώρα δε εις σε και εις ἐμέ εἶναι χρήσιμος, **12** τον οποίον πέμπω ὀπίσω. Συ δε αὐτόν, τουτέστι τα σπλάγχνα μου, δέχθητι· **13** τον οποίον ἐγώ ἤθελον να κρατῶ πλησίον μου, διά να με υπηρετή ἀντί σου εν τοις δεσμοῖς του ευαγγελίου· **14** χωρίς ὁμως της γνώμης σου δεν ηθέλησα να κάμω ουδέν, διά να μη ἦναι το αγαθόν σου ως κατ' ἀνάγκην, ἀλλ' ἐκουσίως. **15** Διότι ἴσως διά τούτο ἐχωρίσθη προς ὠραν, διά να ἀπολάβῃς αὐτόν διαπαντός, **(αιῶνιος g166)** **16** ουχί πλέον ως δούλον, ἀλλ' υπέρ δούλον, αδελφόν αγαπητόν, μάλιστα εις ἐμέ, πόσω δε μάλλον εις σε και κατά σάρκα και εν Κυρίῳ. **17** Εάν λοιπόν ἔχῃς ἐμέ κοινωνόν, δέχθητι αὐτόν ως ἐμέ. **18** Και εάν σε ηδίκησεν εις τι ἢ χρεωστή, λογαρίαζε τούτο εις ἐμέ· **19** ἐγώ ο Παύλος ἔγραψα με την χεῖρά μου, ἐγώ θέλω πληρώσει διά να μη σοι λέγω ὅτι και σεαυτόν ἐτί μοι χρεωστεῖς. **20** Ναι, αδελφέ, εἶθε να λάβω ἐγώ ταύτην την χάριν παρά σου εν Κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τα σπλάγχνα εν Κυρίῳ. **21** Πεποιθώς εις την υπακοήν σου ἔγραψα προς σε, ἐξεύρων ὅτι και πλειότερον ἀφ' ὅ, τι λέγω θέλεις κάμει. **22** Ενταυτῷ δε ετοιμαζέ μοι και κατάλυμα· επειδή ἐλπίζω ὅτι διά των προσευχῶν σας θέλω χαρισθῆ εις ἐσάς. **23** Ἀσπάζονται σε Επαφράς ο συναιχμάλωτός μου εν Χριστῷ Ιησοῦ, **24** Μάρκος, Αρίσταρχος, Δημάς, Λουκάς, οἱ συνεργοί μου. **25** Η χάρις του Κυρίου ημῶν Ιησού Χριστοῦ εἴη μετά του πνεύματος υμῶν. Ἀμήν.

Προς Εβραίους

1 Ο Θεός, αφού ελάλησε το πάλι προς τους πατέρας ημών διά των προφητών πολλάκις και πολυτρόπως, **2** εν ταις εσχάταις ταύταις ημέραις ελάλησε προς ημάς διά του Υιού, τον οποίον έθεσε κληρονόμον πάντων, δι' ου έκαμε και τους αιώνας (αιὼν **g165**) **3** όστις ων απαύγασμα της δόξης και χαρακτήρ της υποστάσεως αυτού, και βαστάζων τα πάντα με τον λόγον της δυνάμεως αυτού, αφού δι' εαυτού έκαμε καθαρισμόν των αμαρτιών ημών, εκάθηνσεν εν δεξιά της μεγαλωσύνης εν υψηλοίς, **4** τοσοῦτον ανώτερος των αγγέλων γενόμενος, όσον εξοχώτερον υπέρ αυτούς όνομα εκληρονόμησε. **5** Διότι προς τίνα των αγγέλων ειπέ ποτε: Υιός μου είσαι συ, Εγώ σήμερον σε εγέννησα; και πάλιν: Εγώ θέλω είσθαι εις αυτόν Πατήρ, και αυτός θέλει είσθαι εις εμέ Υιός; **6** Όταν δε πάλιν εισαγάγη τον πρωτότοκον εις την οικουμένην, λέγει: Και ας προσκυνήσωσιν εις αυτόν πάντες οι άγγελοι του Θεού. **7** Και περί μεν των αγγέλων λέγει: Ο ποιών τους αγγέλους αυτού πνεύματα, και τους λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα· **8** περί δε του Υιού: Ο θρόνος σου, ω Θεέ, είναι εις τον αιώνα τον αιώνος σκήπτρον ευθύτητος είναι το σκήπτρον της βασιλείας σου. (αιὼν **g165**) **9** Ηγάπησας δικαιοσύνην και εμίσησας ανομίαν· διά τούτο έχρισέ σε, ο Θεός, ο Θεός σου, έλιον αγαλλιάσεως υπέρ τους μετόχους σου· **10** καί· Συ κατ' αρχάς, Κύριε, την γην εθεμελίωσας, και έργα των χειρών σου είναι οι ουρανοί· **11** αυτοί θέλουσιν απολεσθή, συ δε διαμένεις και πάντες ως ιμάτιον θέλουσι παλαιωθή, **12** και ως περιένδυμα θέλεις τυλίξει αυτούς, και θέλουσιν αλλαχθή· Συ όμως είσαι ο αυτός, και τα έτη σου δεν θέλουσιν εκλείψει. **13** Προς τίνα δε των αγγέλων ειπέ ποτε: Κάθου εκ δεξιών μου, εωσόυ θέσω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου; **14** Δεν είναι πάντες λειτουργικά πνεύματα εις υπηρεσίαν αποστελλόμενα διά τους μέλλοντας να κληρονομήσωσι σωτηρίαν;

2 Διά τούτο πρέπει ημείς να προσέχωμεν περισσότερο εν εις όσα ηκούσαμεν, διά να μη εκπέσωμέν ποτέ. **2** Διότι εάν ο λόγος ο λαληθείς δι' αγγέλων έγεινε βέβαιος, και πάσα παράβασις και παρακοή έλαβε δικαίαν μισθοπόδιαν, **3** πως ημείς θέλομεν εκφυγει, εάν αμελήσωμεν τόσον μεγάλην σωτηρίαν; ήτις αρχίσασα να λαλήται διά του Κυρίου, εβεβαιώθη εις ημάς υπό των ακουσάντων, **4** και ο Θεός συνεπεμαρτύρει με σημεία και τέρατα και με διάφορα θαύματα και με διανομάς του Αγίου Πνεύματος κατά την θέλησιν αυτού. **5** Διότι δεν υπέταξεν εις αγγέλους την οικουμένην την μέλλουσαν, περί της οποίας λαλούμεν. **6** Εμαρτύρησε δε τις εν τινί μέρει, λέγων: Τι είναι ο άνθρωπος, ώστε να ενθυμήσαι αυτόν; Η ο υιός του ανθρώπου, ώστε να επισκέπτησαι αυτόν; **7** Έκαμες αυτόν ολίγον τι κατώτερον των αγγέλων, με δόξαν και τιμήν εσεφάνωσας αυτόν και κατέστησας αυτόν επί τα έργα των χειρών σου· **8** Πάντα υπέταξας υποκάτω των ποδών αυτού. Διότι υποτάξας εις αυτόν τα πάντα, δεν αφήκεν ουδέν ανυπότακτον εις αυτόν. Τώρα όμως δεν βλέπομεν έτι τα πάντα υποτεταγμένα εις αυτόν· **9** τον δε ολίγον τι παρά τους αγγέλους ηλαττωμένον Ιησούν βλέπομεν διά το πάθημα του θανάτου με δόξαν και τιμήν εσεφανωμένον, διά να γευθί θάνατον υπέρ παντός ανθρώπου διά της χάριτος του Θεού. **10** Διότι έπρεπεν εις αυτόν, διά τον οποίον είναι τα πάντα και διά του οποίου έγειναν τα πάντα, φέρων εις την δόξαν πολλούς υιούς, να κάμη τέλειον τον αρχηγόν της σωτηρίας αυτών διά των παθημάτων. **11** Επειδή

και ο αγιάζων και οι αγιαζόμενοι εξ ενός είναι πάντες δι' ην αιτίαν δεν επαισιγύνεται να ονομάζη αυτούς αδελφούς, **12** λέγων· Θέλω απαγγείλει το όνομά σου προς τους αδελφούς μου, εν μέσω εκκλησίας θέλω σε υμνήσει· **13** και πάλιν: Εγώ θέλω έχει την πεποιθήσιν μου επ' αυτόν· και πάλιν· Ιδού, εγώ και τα παιδιά, τα οποία μοι έδωκεν ο Θεός. **14** Επειδή λοιπόν τα παιδιά έμεθεξαν από σαρκός και αίματος, και αυτός παρομοίως μετέλαβεν από των αυτών, διά να καταργήση διά του θανάτου τον έχοντα το κράτος του θανάτου, τούτέστι τον διάβολον, **15** και ελευθερώση εκείνους, όσοι διά τον φόβον του θανάτου ήσαν διά παντός του βίου υποκείμενοι εις την δουλείαν. **16** Διότι βεβαίως δεν ανέλαβεν αγγέλων φύσιν, αλλά σπέρματος Βραβιάμ ανέλαβεν. **17** Όθεν έπρεπε να ομοιωθί κατά πάντα με τους αδελφούς, διά να γείνη ελεήμων και πιστός αρχιερεύς εις τα προς τον Θεόν, διά να κάμη εξιλέωσιν υπέρ των αμαρτιών του λαού. **18** Επειδή καθ' ότι αυτός έπαθε πειρασθείς, δύναται να βοηθήση τους πειραζόμενους.

3 Όθεν, αδελφοί άγιοι, ουρανίου προσκλήσεως μέτοχοι, κατανοήσατε τον απόστολον και αρχιερέα της ομολογίας ημών τον Ιησούν Χριστόν, **2** όστις ήτο πιστός εις τον καταστήσαντα αυτόν, καθώς και ο Μωϋσής εις όλον τον οίκον αυτού. **3** Επειδή ούτος ηζιώθη πλειοτέρας δόξης παρά τον Μωϋσήν, καθ' όσον έχει τιμήν πλειοτέραν παρά τον οίκον ο κατασκευάσας αυτόν. **4** Διότι πας οίκος κατασκευάζεται υπό τινός, ο δε κατασκευάσας τα πάντα είναι ο Θεός. **5** Και ο μεν Μωϋσής υπήρξε πιστός εις όλον τον οίκον αυτού ως θεράπων, εις μαρτυρίαν των λαληθησομένων, **6** ο δε Χριστός ως Υιός επί τον οίκον αυτού, τον οποίου ημείς είμεθα οίκος, εάν κρατήσωμεν μέχρι τέλους βεβαίαν την παρηρσίαν και το καύχημα της ελπίδος. **7** Διά τούτο, καθώς λέγει το Πνεύμα το Αγίου· Σήμερον, εάν ακούσητε της φωνής αυτού, **8** μη σκληρύνητε τας καρδιας σας ως εν τω παραπικρασμώ κατά την ημέραν του πειρασμού εν τη ερήμω, **9** όπου οι πατέρες σας με επείρασαν, με εδοκίμασαν και είδον τα έργα μου τεσσαράκοντα έτη· **10** διά τούτο δυσηρεστήθην εις την γενεάν εκείνην και είπον· Πάντοτε πλανώνται εν τη καρδια αυτών και αυτοί δεν εγνωρίσαν τας οδούς μου· **11** ούτως ώμοσα εν τη οργή μου, δεν θέλουσιν εισέλθει εις την κατάπαυσίν μου· **12** προσέχετε, αδελφοί, να μη υπάρχη εις ημείνα από σας πονηρά καρδια απιστίας, ώστε να αποστατήση από Θεού ζώτους, **13** αλλά προτρέπετε αλλήλους καθ' εκάστην ημέραν, ενόσω ονομάζεται το σήμερον, διά να μη σκληρυνθί τις εξ υμών διά της απάτης της αμαρτίας· **14** διότι μέτοχοι εγεινάμεν του Χριστού, εάν κρατήσωμεν μέχρι τέλους βεβαίαν την αρχήν της πεποιθήσεως, **15** ενώ λέγεται: Σήμερον, εάν ακούσητε της φωνής αυτού, μη σκληρύνητε τας καρδιας σας ως εν τω παραπικρασμώ. **16** Διότι τινές, αφού ήκουσαν, παρεπίκραναν αυτόν αλλ' ουχί πάντες οι εξελθόντες εξ Αιγύπτου διά του Μωϋσέως. **17** Εις τίνας δε παρωργίσθη τεσσαράκοντα έτη; ουχί εις τους αμαρτήσαντας, των οποίων τα κώλα έπεσεν εν τη ερήμω; **18** Προς τίνας δε ώμοσεν ότι δεν θέλουσιν εισέλθει εις την κατάπαυσιν αυτού, ειμή προς τους απειθήσαντας; **19** Και βλέπομεν ότι διά απιστίαν δεν ηδυνήθησαν να εισέλθωσι.

4 Ας φοβηθώμεν λοιπόν μήποτε, ενώ μένει εις ημάς επαγγελία να εισέλθωμεν εις την κατάπαυσιν αυτού, φανή τις εξ υμών ότι υστερήθη αυτής. **2** Διότι ημείς ευηγγελίσθημεν, καθώς και εκείνοι· αλλά δεν ωφέλησεν εκείνους ο λόγος, τον οποίον ήκουσαν, επειδή δεν ήτο εις τους ακούσαντας ηνωμένος με

την πίστιν. **3** Διότι εισερχόμεθα εις την κατάπαυσιν ημεῖς οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἶπεν· Οὕτως ὡμοσα ἐν τῇ οργῇ μου, δὲν θέλουσιν εισέλθει εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· ἀν καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐτελείωσαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. **4** Διότι εἶπεν ἐν μέρει τινὶ περὶ τῆς ἐβδόμης οὕτω· Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ. **5** καὶ ἐν τούτῳ πάλιν· Δὲν θέλουσιν εἰσέλθει εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. **6** Ἐπειδὴ λοιπὸν μένει να εἰσελθῶσι τινεῖς εἰς αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες δὲν εἰσῆλθον δι' ἀπειθείαν **7** πάλιν διορίζει ἡμέραν τινὰ, Σήμερον, λέγων διὰ τοῦ Δαβίδ, μετὰ τσοσούτου καιρῶν, καθὼς εἰρήται· Σήμερον, εἴαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκουήσῃ, μὴ σκληρύνῃτε τὰς καρδίας σας. **8** Διότι εἴαν ὁ Ἰησοῦς σου Ναυὴ εἴχε δώσει εἰς αὐτοὺς κατάπαυσιν, δὲν ἠθέλε μετὰ ταῦτα λαλεῖ περὶ ἄλλης ἡμέρας. **9** Ἄρα μένει κατάπαυσις εἰς τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ. **10** Διότι ὁ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, καθὼς ὁ Θεὸς ἀπὸ τῶν ἐαυτοῦ. **11** Ἀς σπουδάσωμεν λοιπὸν να εἰσελθῶμεν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, διὰ να μὴ πέσῃ τις εἰς τὸ αὐτὸ παράδειγμα τῆς ἀπειθείας. **12** Διότι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ζῶν καὶ ἐνεργὸς καὶ κοπτεώτερος ὑπὲρ πάσαν δίστομον μάχαιραν καὶ διέρχεται μέχρι διαιρέσεως ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἀρῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ διερευνά τούς διαλογισμούς καὶ τὰς ἐννοίας τῆς καρδίας. **13** καὶ δὲν εἶναι οὐδὲν κτίσμα ἀφανῆς ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀλλὰ πάντα εἶναι γυμνά καὶ τετραηλισμένα εἰς τούς οφθαλμούς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἔχομεν να δώσωμεν λόγον. **14** Ἐχοντες λοιπὸν ἀρχιερέα μέγαν, ὅστις διήλθε τούς ουρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἀς κρατῶμεν τὴν ὁμολογίαν. **15** Διότι δὲν ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον να συμπαθῆσῃ εἰς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἀλλὰ πειρασθέντα κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα ἡμῶν χωρὶς ἁμαρτίας. **16** Ἀς πλησιάζωμεν λοιπὸν μετὰ παρηρσίας εἰς τὸν θρόνον τῆς χάριτος, διὰ να λάβωμεν ἔλεος καὶ να εὐρώμεν χάριν πρὸς βοήθειαν ἐν καιρῷ χρείας.

5 Διότι πας ἀρχιερεὺς, ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται εἰς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, διὰ να προσφέρῃ δῶρα τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, **2** δυνάμενος να συμπαθῆ εἰς τούς ἀγνοοῦντας καὶ πλανωμένους, διότι καὶ αὐτὸς εἶναι περιενδεδυμένος ἀσθένειαν· **3** καὶ διὰ ταύτην χρεωσθεῖ, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ αὐτοῦ να προσφέρῃ θυσίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. **4** Καὶ οὐδεὶς λαμβάνει τὴν τιμὴν ταύτην εἰς ἐαυτὸν, ἀλλ' ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθὼς καὶ ὁ Ἀαρῶν. **5** Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἐδόξασεν ἐαυτὸν διὰ να γείνη ἀρχιερεὺς, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱὸς μου εἶσαι συ, ἐγὼ σήμερον σε ἐγέννησα· **6** καθὼς καὶ ἀλλαχού λέγει· Συ εἶσαι ἱερεὺς ἐν τῷ αἰῶνι κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. **(αἰθὼ g165)** **7** Ὅστις ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, ἀφού μετὰ κραυγῆς δυνατῆς καὶ δακρῶν προσέφερε δεήσεις καὶ ἰκεσίας πρὸς τὸν δυνάμενον να σώζῃ αὐτόν ἐκ τοῦ θανάτου, καὶ εἰσηκούσθη διὰ τὴν ἐυλάβειαν αὐτοῦ, **8** καίτοι ὢν Υἱὸς, ἔμαθε τὴν ἀπακοήν ἀφ' ὅσον ἔπαθε, **9** καὶ γενόμενος τέλειος, κατεστάθῃ αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου εἰς πάντα τούς υπακούοντας εἰς αὐτόν, **(αἰθὼν g166)** **10** ὀνομασθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ· **11** Περὶ τοῦ οὐοίου πολλὰ ἔχομεν να εἰπώμεν καὶ δυσερμηνεύτα, διότι ἐγεινέτε νωθροὶ τὰς ἀκοάς. **12** Ἐπειδὴ ἐνώ ως πρὸς τὸν καιρὸν ἐβρεπε να ἡσθε διδάσκαλοι, πάλιν ἔχετε χρείαν του να σας διδάσκῃ τις τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τῶν λόγων τοῦ Θεοῦ, καὶ κατηνθήσαστε να ἔχητε χρείαν γάλακτος καὶ οὐχὶ στερεᾶς τροφῆς. **13** Διότι πας ὁ μετέχων γάλακτος εἶναι ἀπειρος τοῦ λόγου τῆς δικαιοσύνης· ἐπειδὴ εἶναι ἡπίοτος

14 τῶν τελείων ὁμως εἶναι ἡ στερεὰ τροφή, οἴτινες διὰ τὴν ἐξίν ἐχουσι τὰ αισθητήρια γεγυμασμένα εἰς τὸ να διακρίνωσι τὸ καλὸν καὶ τὸ κακὸν.

6 Διὰ τούτο ἀφήσαντες τὴν ἀρχικὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ, ἀς φερώμεθα πρὸς τὴν τελειότητα, χωρὶς να βάλλωμεν ἐκ νέου θεμέλιον μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων καὶ πίστεως εἰς Θεόν, **2** τῆς διδασχῆς τῶν βαπτισμῶν καὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν καὶ τῆς κρίσεως τῆς αἰωνίου. **(αἰθὼν g166)** **3** Καὶ τούτο θέλομεν κάμει, εἴαν ἐπιτρέπῃ ὁ Θεός. **4** Διότι ἀδύνατον εἶναι οἱ ἀπαξ φωτισθέντες καὶ γευθέντες τῆς ἐπουρανοῦ δωρεᾶς καὶ γενόμενοι μέτοχοι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος **5** καὶ γευθέντες τὸν καλὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, **(αἰθὼ g165)** **6** καὶ ἔπειτα παραπεσόντες, ἀδύνατον να ἀνακαινισθῶσι πάλιν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυρόντες εἰς ἐαυτούς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ καταχιζόντες. **7** Διότι γη, ἠτίς πίνει τὴν πολλὰς ἐρκομένην ἐπ' αὐτῆς βροχὴν καὶ γεννὰ βοτάνην ὠφέλιμον εἰς ἐκείνους, διὰ τούς οὐοίους καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει ευλογίαν παρὰ Θεοῦ· **8** ὅταν ὁμως ἐκφύη ἀκάνθας καὶ τριβόλους, εἶναι ἀδόκιμος καὶ πλησίον κατάρας, τῆς οὐοίας τὸ τέλος εἶναι να καυθῇ. **9** Περὶ υμῶν δε, ἀν καὶ λαλῶμεν οὕτως, ἀγαπητοί, εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἔχετε τὰ καλλήτερα καὶ συνεχόμενα με τὴν σωτηρίαν. **10** Διότι δὲν εἶναι ἀδικὸς ὁ Θεός, ὥστε να λησμονήσῃ τὸ ἔργον σας καὶ τὸν κόπον τῆς ἀγάπης, τὴν οὐοίαν ἐδεῖξαστε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὑπηρετήσαντες τούς ἀγίους καὶ υπηρετοῦντες. **11** Ἐπιθυμοῦμεν δε να δεικνῆτε ἕκαστος υμῶν τὴν αὐτὴν σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφῶριαν τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους, **12** διὰ να μὴ γείνητε νωθροί, ἀλλὰ μιμηταὶ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομοῦντων τὰς ἐπαγγελίας. **13** Διότι ὁ Θεός, δίδων ἐπαγγελίαν εἰς τὸν Ἀβραάμ, ἐπειδὴ δὲν εἴχε να ὁμῶσῃ εἰς οὐδὲνα μεγαλῆτερον, ὡμοσεν εἰς ἐαυτόν, **14** λέγων· Βεβαίως ευλογῶν θέλω σε ευλογήσῃ καὶ πληθύνων θέλω σε πληθύνει· **15** καὶ οὕτω προσέειπας με ὑπομονῆν, ἀπῆλαυσε τὴν ἐπαγγελίαν. **16** Διότι οἱ μεν ἀνθρώποι ὀμνοῦσιν εἰς τὸν μεγαλῆτερον, καὶ ὁ ὄρκος εἶναι εἰς αὐτούς τέλος πάσης ἀντιλογίας πρὸς βεβαίωσιν. **17** Εἰς τὸ οὐοίον ὁ Θεός, θέλων να δείξῃ περισσότερον πρὸς τούς κληρονομοὺς τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλής αὐτοῦ, μετεχειρίσθη μέσον τῶν ὄρκων, **18** ὥστε διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, εἰς τὰ οὐοία εἶναι ἀδύνατον να ψευσθῇ ὁ Θεός, να ἔχωμεν ἰσχυρὰν παρηγορίαν οἱ καταφυγόντες εἰς τὸ να κρατήσωμεν τὴν προκειμένην ἐλπίδα· **19** τὴν οὐοίαν ἔχομεν ως ἀγκυραν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ καταπετάσματος, **20** ὅπου ὁ Ἰησοῦς εἰσῆλθεν ὑπὲρ ἡμῶν πρόδρομος, γενόμενος ἀρχιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. **(αἰθὼν g165)**

7 Διότι οὗτος ὁ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Υψίστου, ὅστις συνῆντησε τὸν Ἀβραάμ ἐπιστρέφοντα ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τῶν βασιλέων καὶ ἠολόγησεν αὐτόν, **2** εἰς ὃν ὁ Ἀβραάμ ἐχώρισε καὶ δέκατον ἀπὸ πάντων τῶν λαφύρων, ὅστις πρῶτον μεν ἐρμηνεύεται βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δε βασιλεὺς Σαλήμ, τὸ οὐοίον εἶναι βασιλεὺς εἰρήνης, **3** ἀπᾶτωρ, ἀμῆτωρ, ἀγενεαλόγητος, μὴ ἔχων μῆτε ἀρχὴν ἡμερῶν μῆτε τέλος ζωῆς, **4** ἀφωμοιωμένος με τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς πάντοτε. **4** Στοχασθῆτε δε πόσον μέγας ἦτο οὗτος, εἰς ὃν ὁ Ἀβραάμ ὁ πατριάρχης ἔδωκε καὶ δέκατον ἐκ τῶν λαφύρων. **5** Καὶ ὅσοι μεν ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Λευὶ λαμβάνουσι τὴν ἱερατεῖαν, ἐχουσιν ἐντολήν να ἀποδεκατῶσι

τον λαόν κατά τον νόμον, τουτέστι τους αδελφούς αυτών, καίτοι εξελθόντας εκ της οσφύς του Αβραάμ· **6** εκείνος δε όστις δεν εγενεαλογείτο εξ αυτών, δεδικάτωσε τον Αβραάμ, και ηυλόγησε τον έχοντα τας επαγγελίας· **7** χωρίς δε τινός αντιλογίας το μικρότερον ευλογείται υπό του μεγαλυτέρου. **8** Και εδώ μεν θνητοί άνθρωποι λαμβάνουσι δέκατα, εκεί δε λαμβάνει ο μαρτυρούμενος ότι ζη. **9** Και διά να είπω ούτω, διά του Αβραάμ και ο Λευί, όστις ελάβανε δέκατα, απεδεκατώθη. **10** Διότι εν τη οσφύϊ του πατρός αυτού ήτο έτι, ότε συνήτησεν αυτόν ο Μελχισεδέκ. **11** Εάν λοιπόν η τελειότης υπήρχε διά Λευϊτικής ιερωσύνης· διότι ο λαός επ' αυτής έλαβε τον νόμον· τις χρεία πλέον να εγερθή άλλος ιερεύς κατά την τάξιν Μελχισεδέκ, και ουχί να λέγεται κατά την τάξιν Ααρών; **12** Διότι μετατιθεμένης της ιερωσύνης, εξ ανάγκης και νόμου μετάθεσις γίνεται. **13** Επειδή εκείνος, περί του οποίου λέγονται ταύτα, άλλης φυλής μετείχεν, εξ ης ουδείς επλησίασεν εις το θυσιαστήριον. **14** Επειδή είναι πρόδηλον ότι εξ Ιουδα ανέτειλεν ο Κύριος ημών, εις την οποίαν φυλήν ο Μωϋσής ουδέν περί ιερωσύνης ελάλησε. **15** Και περισσότερον έτι κατάδηλον είναι, διότι κατά την ομοιότητα του Μελχισεδέκ εγειρείται άλλος ιερεύς, **16** όστις δεν έγεινε κατά νόμον σαρκικής εντολής αλλά κατά δύναμιν ζωής ατελειύτου· **17** διότι μαρτυρεί λέγων ότι Συ είσαι ιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ. (αιών g165) **18** Διότι αθέτησις μεν γίνεται της προηγουμένης εντολής διά το ασθενές και ανωφέλες αυτής· **19** επειδή ο νόμος ουδέν έφευρεν εις το τέλειον, έγεινε δε επεισαγωγή ελπίδος καλητέρας, διά της οποίας πλησιάζομεν εις τον Θεόν. **20** Και καθ' όσον δεν έγεινε ιερεύς χωρίς ορκωμοσίας· **21** διότι εκείνοι έγειναν ιερείς χωρίς ορκωμοσίας, ουτός δε μετά ορκωμοσίας διά του λέγοντος προς αυτόν· Ωμοσε Κύριος, και δεν θέλει μεταμεληθή· Συ είσαι ιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ. (αιών g165) **22** κατά τοσοούτον ανωτέρας διαθήκης εγγυητής έγεινε ο Ιησούς. **23** Και εκείνοι μεν έγειναν πολλοί ιερείς, επειδή ημποδίζοντο υπό του θανάτου να παραμένωσιν· **24** εκείνος όμως, επειδή μένει εις τον αιώνα, έχει αμετάθετον την ιερωσύνην· (αιών g165) **25** όθεν δύναται και να σώζη εντελώς τους προσερχομένους εις τον Θεόν δι' αυτού, ζων πάντοτε διά να μεσιτεύση υπέρ αυτών. **26** Διότι τοιούτος αρχιερεύς έπρεπεν εις ημάς, όστις, άκακος, αμίαντος, κεχωρισμένος από των αμαρτωλών και υψηλότερος των ουρανών γενόμενος, **27** όστις δεν έχει καθ' ημέραν ανάγκην, ως οι αρχιερείς να προσφέρη πρότερον θυσίας υπέρ των ιδίων αυτού αμαρτιών, έπειτα υπέρ των του λαού· διότι άπαξ έκαμε τούτο, ότε προσέφευρεν εαυτόν. **28** Διότι ο νόμος καθιστά αρχιερείς ανθρώπους έχοντας αδυναμίαν· ο λόγος όμως της ορκωμοσίας της μετά τον νόμον κατέστησε τον Υιόν, όστις είναι τετελειωμένος εις τον αιώνα. (αιών g165)

8 Κεφάλαιον δε των λεγομένων είναι τούτο, Τοιούτον έχομεν αρχιερέα, όστις εκάθησεν εν δεξιά του θρόνου της μεγαλωσύνης εν τοις ουρανοίς, **2** λειτουργός των αγίων και της σκηνής της αληθινής, την οποίαν κατεσκεύασεν ο Κύριος, και ουχί άνθρωπος. **3** Διότι πας αρχιερεύς καθίσταται διά να προσφέρη δώρα και θυσίας· όθεν είναι αναγκαίον να έχη και ούτός τι, το οποίον να προσφέρη. **4** Επειδή εάν ήτο επί γης, ουδέ ήθελεν εΐσθαι ιερεύς, διότι υπήρχον οι ιερείς οι προσφέροντες τα δώρα κατά τον νόμον, **5** οίτινες λειτουργούσιν εις υπόδειγμα και σκιάν των επουρανίων, καθώς ελαλήθη προς τον Μωϋσήν ότε έμελλε να κατασκευάση την σκηνήν· διότι Πρόσεχε, λέγει, να κάμης πάντα κατά τον τύπον τον δειχθέντα

εις σε εν τω όρει. **6** Τώρα όμως ο Χριστός έλαβεν εξωχωτέραν λειτουργίαν, καθόσον είναι και ανωτέρας διαθήκης μεσίτης, ήτις ενομοθετήθη με ανωτέρας επαγγελίας. **7** Διότι εάν η πρώτη εκείνη ήτο άμειπτος, δεν ήθελε ζητείσθαι τόπος διά την δευτέραν. **8** Διότι μεμφοόμενος αυτούς λέγει· Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω συντελέσει επί τον οίκον του Ισραήλ και επί τον οίκον του Ιουδα διαθήκην καινήν, **9** ουχί κατά την διαθήκην, την οποίαν έκαμον προς τους πατέρας αυτών, καθ' ην ημέραν επίασα αυτούς από της χειρός διά να εξαγάγω αυτούς εκ γης Αιγύπτου· διότι αυτοί δεν ενέμειναν εις την διαθήκην μου, και εγώ ημέλησα αυτούς, λέγει Κύριος. **10** Διότι αύτη είναι η διαθήκη, την οποίαν θέλω κάμει προς τον οίκον του Ισραήλ μετά τας ημέρας εκείνας, λέγει Κύριος· θέλω δώσει τους νόμους μου εις την διάνοιαν αυτών, και θέλω γράψει αυτούς επί της καρδιάς αυτών, και θέλω εΐσθαι εις αυτούς Θεός, και αυτοί θέλουσιν εΐσθαι εις εμέ λαός. **11** Και δεν θέλουσι διδάσκει έκάστος τον πλησίον αυτού και έκάστος τον αδελφόν αυτού, λέγων· Γνώρισον τον Κύριον· διότι πάντες θέλουσι με γνωρίζει από μικρού έως μεγάλου αυτών· **12** διότι θέλω εΐσθαι ίλεως εις τας αδικίας αυτών, και τας αμαρτίας αυτών και τας ανομίας αυτών δεν θέλω ενθυμείσθαι πλέον. **13** Λέγων δε καινήν, έκαμε παλαιάν την πρώτην· το δε παλαιούμενον και γηράσκον είναι πλησίον αφανισμού.

9 Είχε μεν λοιπόν και η πρώτη σκηνή διατάξεις λατρείας και το άγιον του κοσμικόν. **2** Διότι κατεσκευάσθη σκηνή η πρώτη, εις την οποίαν ήτο και η λυχνία και η τράπεζα και η πρόθεσις των άρτων, ήτις λέγεται Άγια. **3** Μετά δε το δεύτερον καταπέτασμα ήτο σκηνή η λεγομένη Άγια αγίων, **4** έχουσα χρυσούν θυμιατήριον και την κιβωτόν της διαθήκης πανταχόθεν περικεκαλυμμένην με χρυσίον, εν ή ήτο στάμνος χρυσή, έχουσα το μάννα, και η ράβδος του Ααρών η βλαστήσασα και αι πλάκες της διαθήκης, **5** υπεράνω δε αυτής ήσαν Χερουβείμ δόξης κατασκιάζοντα το ιλαστήριον· περί των οποίων δεν είναι τώρα χρεία να λέγωμεν κατά μέρος. **6** Όντων δε τούτων ούτω κατεσκευασμένων, εις μεν την πρώτην σκηνήν εισέρχονται διαπαντός οι ιερείς εκτελούντες τας λατρείας, **7** εις δε την δευτέραν άπαξ του ενιαυτού εισέρχεται μόνος ο αρχιερεύς, ουχί χωρίς αίματος, το οποίον προσφέρει υπέρ εαυτού και των εξ αγνοίας αμαρτημάτων του λαού, **8** και τούτο εδηλοποιεί το Πνεύμα το Άγιον, ότι δεν ήτο πεφανερωμένη η εις τα άγια οδός, επειδή η πρώτη σκηνή ίστατο έτι· **9** ήτις ήτο τύπος εις τον τότε παρόντα καιρόν, καθ' ον προσεφέροντο δώρα και θυσίαί, αίτινες δεν ηδύναντο να κάμωσι τέλειον κατά την συνείδησιν τον λατρεύοντα, **10** επειδή ήσαν διατεταγμένα μόνον εις βρώματα και πόματα και διαφόρους βαπτισμούς και διατάξεις σαρκικής, μέχρι καιρού διορθώσεως. **11** Ελθών δε ο Χριστός αρχιερεύς των μελλόντων αγαθών διά της μεγαλητέρας και τελειότερας σκηνής, ουχί χειροποιήτου, τουτέστιν ουχί ταύτης της κατασκευής, **12** ουδέ δι' αίματος τράγων και μίσχων, αλλά διά του ιδίου αυτού αίματος, εισήλθεν άπαξ εις τα άγια, αποκτήσας αιωνίαν λύτρωσιν. (αιώνιος g166) **13** Διότι εάν το αίμα των ταύρων και τράγων και η σποδός της δαμάλεως ραντίζουσα τους μεμολυσμένους αγιάζη προς την καθαρότητα της σαρκός, **14** πόσω μάλλον το αίμα του Χριστού, όστις διά του Πνεύματος του αιωνίου προσέφευρεν εαυτόν άμωμον εις τον Θεόν, θέλει καθαρίσει την συνείδησίν σας από γεγκρών έργων εις το να λατρεύητε τον ζώντα Θεόν; (αιώνιος g166) **15** Και διά τούτο είναι μεσίτης διαθήκης καινής, ίνα διά του θανάτου, όστις έγεινε προς απολύτρωσιν των επί της

πρώτης διαθήκης παραβάσεων, λάβωσι οι κεκλημένοι την επαγγελίαν της αιωνίου κληρονομίας. (αἰθῖος γ166) **16** Διότι όπου είναι διαθήκη, ανάγκη να υπάρξη θάνατος εκείνου, ὅστις ἔκαμε την διαθήκην· **17** διότι ἡ διαθήκη ἐπὶ θενεῶτων εἶναι βραβία, ἐπειδὴ ποτὲ δεν ἰσχύει, ἐνσὸς ζῆ οὐ διαθέτης· **18** Ὅθεν οὐδὲ ἡ πρώτη δεν ἴτο ἐγκαινιασμένη χωρὶς αἵματος· **19** διότι αὐδὸ πᾶσα ἐντολή του νόμου ἐλαλήθη πρὸς τοῦ Μωϋσέως πρὸς πάντα τον λαόν, λαβὼν το αἷμα των μόχων και των τράγων με ὕδωρ και μαλλίον κόκκινον και ὕσσωπον, ἐρράντισε και αυτό το βιβλίον και πάντα τον λαόν, **20** λέγων· Τοῦτο εἶναι το αἷμα της διαθήκης, την οποίαν διέταξεν εις εσάς ο Θεός· **21** και την σκηνὴν δε και πάντα τα σκεύη της υπηρεσίας με το αἷμα ὁμοίως ἐρράντισε· **22** Και σχεδὸν με αἷμα καθαρίζονται πάντα κατὰ τον νόμον, και χωρὶς ὕσεως αἵματος δεν γίνεται ἄφεσις· **23** Ανάγκη λοιπὸν ἴτο οἱ μεν τύποι των πουργανίων να καθαρίζωνται διὰ τούτων, αὐτὰ ὅμως τα ἐπουράνια με θυσίας ανωτέρας παρά ταύτας· **24** Διότι ὁ Χριστός δεν εἰσήλθεν εις χειροποιήτα ἅγια, ἀντίτυπα των ἀληθινών, ἀλλ' εἰς αὐτόν τον ουρανόν, διὰ να ἐμφανισθῇ τῶρα ἐνώπιον του Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· **25** οὐδὲ διὰ να προσφέρῃ πολλάκις εαυτόν, καθὼς ο ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εις τα ἅγια κατ' ἐνιαυτόν με ξένον αἷμα· **26** διότι ἔπρεπε τότε πολλάκις να πάθῃ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· τῶρα δε ἀπᾶς εις το τέλος των αἰώνων ἐφανερῶθη, διὰ να ἀθετήσῃ την ἁμαρτίαν διὰ της θυσίας εαυτοῦ. (αἰθῖο γ165) **27** Και καθὼς εἶναι ἀποφασισμένον εις τους ἀνθρώπους ἀπᾶς να ἀποθάνωσι, μετὰ δε τούτο εἶναι κρίσις, **28** οὕτω και ο Χριστός, ἀπᾶς προσφερθεὶς διὰ να σηκώσῃ τας ἁμαρτίας πολλῶν, θέλει φανῆ ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας εις τους προσημένοντας αὐτόν διὰ σωτηρίαν.

10 Διότι ὁ νόμος, ἔχων σκιάν των μελλόντων ἀγαθῶν, ουχὶ αὐτὴν την εἰκόνα των πραγμάτων, δεν δύναται ποτὲ διὰ των αὐτῶν θυσιῶν, τας οποίας προσφέρουσι κατ' ἐνιαυτόν πάντοτε να τελειοποιήσῃ τους προσερχομένους· **2** ἐπειδὴ τότε δεν ἴθελον παύσει να προσφέρωνται, διότι οἱ λατρευταὶ ἀπᾶς καθαρισθέντες, δεν ἴθελον ἔχει πλέον ουδεμίαν συνείδησιν ἁμαρτιῶν· **3** ἀλλ' ἐν αὐταῖς γίνεται κατ' ἐνιαυτόν ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν· **4** διότι ἀδύνατον εἶναι αἷμα ταύρων και τράγων να ἀφαιρῇ ἁμαρτίας· **5** Διὰ τούτο εἰσερχόμενος εις τον κόσμον, λέγει· Θυσίαν και προσφορὰν δεν ἠθέλησας, ἀλλ' ἠτοίμασας εἰς μέε σώμα· **6** εἰς ὀλοκαυτώματα και προσφορὰς περὶ ἁμαρτίας δεν εὐηρεστήθης· **7** τότε εἶπον· Ἰδοὺ, ἔρχομαι, ἐν τῷ τόμῳ του βιβλίου εἶναι γεγραμμένον περὶ ἐμοῦ, διὰ να κάμω, ὦ Θεέ, το θέλημά σου· **8** Ἀφοῦ εἶπεν ανωτέρω ὅτι θυσίαν και προσφορὰν και ὀλοκαυτώματα και προσφορὰς περὶ ἁμαρτίας δεν ἠθέλησας οὐδὲ εὐηρεστήθης εἰς αὐτάς, αἵτινες προσφέρονται κατὰ τον νόμον, **9** τότε εἶπεν· Ἰδοὺ, ἔρχομαι διὰ να κάμω, ὦ Θεέ, το θέλημά σου· Ἀναίρει το πρότον, διὰ να συστήσῃ το δεύτερον· **10** Με το οποίον θέλημα εἴμεθα ἠγιασμένοι διὰ της προσφορὰς του σώματος του Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπᾶς γενομένης· **11** Και πας μεν ἱερεὺς ἴσταται καθ' ἡμέραν λειτουργῶν και τας αὐτάς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἵτινες ποτὲ δεν δύναται να ἀφαιρέσωσιν ἁμαρτίας· **12** ἀλλ' αὐτός αφοῦ προσέφερε μίαν θυσίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, ἐκάθισε διαπαντός ἐν δεξιᾷ του Θεοῦ, **13** προσμένων του λοιποῦ ἐωσοῦ θεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον των ποδῶν αὐτοῦ· **14** Διότι με μίαν προσφορὰν τελειοποιήσῃ διὰ παντός τους ἠγιαζόμενους· **15** Μαρτυρεὶ δε εις ἡμᾶς και το Πνεῦμα το Ἁγίου· διότι αφοῦ εἶπε πρότερον, **16** Ἀὐτὴ εἶναι ἡ διαθήκη, την οποίαν θέλω κάμει πρὸς αὐτούς μετὰ τας ἡμέρας ἐκεῖνας, λέγει ο Κύριος· Θέλω δώσει τους νόμους μου εις τας καρδίας αὐτῶν και θέλω γράφει αὐτούς

ἐπὶ των διανοιών αὐτῶν, προσθέτει, **17** Και τας ἁμαρτίας αὐτῶν και τας ανομίας αὐτῶν δεν θέλω ἐνθυμῆσθαι πλέον· **18** Ὅπου δε εἶναι ἄφεσις τούτων, δεν εἶναι πλέον προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας· **19** Ἐχοντες λοιπὸν, ἀδελφοί, παρησῖαν να εἰσέλθωμεν εις τα ἅγια διὰ του αἵματος του Ἰησοῦ, **20** διὰ νέας και ζώσης ὁδοῦ, την οποίαν καθιέρωσεν εἰς ἡμᾶς διὰ του καταπατάσματος, τούτῃστι της σαρκὸς αὐτοῦ, **21** και ἔχοντες ἱερέα μέγαν ἐπὶ τον οἶκον του Θεοῦ, **22** ἀς πησιάζωμεν μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἔχοντες τας καρδίας ἡμῶν κεκαθαρμένας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς και λελουμένοι το σώμα με ὕδωρ καθαρὸν· **23** ἀς κρατῶμεν την ὁμολογίαν της ἐλπίδος ἀσάλευτον· διότι πιστός ὁ ὑποσχεθεὶς· **24** και ἀς φροντίζωμεν περὶ ἀλλήλων, παρakinουότες εις ἀγάπην και καλὰ ἔργα, **25** μη ἀφίνοντες το να συνερῶμεθα ὁμοῦ, καθὼς εἶναι συνήθεια εις τινάς, ἀλλὰ προτρέποντες ἀλλήλους, και τοσοῦτω μᾶλλον, ὅσον βλέπετε πησιάζουσιν την ἡμέραν· **26** Διότι εἰάν ἡμεῖς ἁμαρτάνωμεν ἐκουσίως, ἀφοῦ ἐλάβομεν την γνώσιν της ἀληθείας, δεν ἀπολείπεται πλέον θυσία περὶ ἁμαρτιῶν, **27** ἀλλὰ φοβερὰ τῆς ἀπεκδόθης κρίσεως και ἔξαψις πυρός, το οποίον μέλλει να κατατρώγῃ τους ἐναντίους· **28** Εἰάν τις ἀθετήσῃ τον νόμον του Μωϋσέως, ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων ἀποθνήσκει χωρὶς ἔλεος· **29** πόσον στοχάζεσθε χειροτέρας τιμωρίας θέλει κριθῆ ἄξιος ὁ καταπατήσας τον Υἱόν του Θεοῦ και νομίας κοινόν το αἷμα της διαθήκης, με το οποίον ἠγιασθη, και υβρίσας το Πνεῦμα της χάριτος; **30** Διότι ἐξεύρομεν τον εἰπόντα· Εἰς ἐμέ ἀνήκει ἡ ἐκδίκησις, ἐγὼ θέλω κάμει ἀνταπόδοσιν, λέγει Κύριος και πάλιν· Ὁ Κύριος θέλει κρίνει τον λαόν αὐτοῦ· **31** Φοβερόν εἶναι το να πέσῃ τις εις χεῖρας Θεοῦ ζῶντος· **32** Ἀναφέρετε δε εις την μνήμην σας τας προτέρας ἡμέρας, ἐν αἷς ἀφοῦ ἐφωτίσθητε, ὑπεμίνατε μέγαν ἀγῶνα παθημάτων· **33** ποτὲ μεν θεατριζόμενοι με ονειδισμούς και θλίψεις, ποτὲ δε γινόμενοι κοινωνοὶ των τα τοιαῦτα παθόντων· **34** Διότι εἰδείξατε συμπάθειαν εις τα δεσμά μου και ἐδέχθητε μετὰ χαρὰς την ἀρπαγὴν των ὑπαρχόντων σας, ἐξεύροντες ὅτι ἔχετε εἰς εαυτούς περιουσίαν ἐν ουρανοῖς καλῆτέραν και διαμενοῦσαν· **35** Μη ἀποβλήτε λοιπὸν την παρησῖαν σας, ἵτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην· **36** Διότι ἔχετε χρεῖαν ὑπομονῆς, διὰ να κάμητε το θέλημα του Θεοῦ και να λάβητε την επαγγελίαν· **37** Διότι ἐτι ολίγον καιρόν, και θέλει ελθεῖ ὁ ἐρχόμενος και δεν θέλει βραδύνει· **38** Ὁ δε δίκαιος θέλει ζῆσει ἐκ πίστεως και εἰάν τις συρθῇ ὀπίσω, ἡ ψυχὴ μου δεν εὐαρεστεῖται εἰς αὐτόν· **39** Ἡμεῖς ὅμως δεν εἴμεθα ἐκ των συρομένων ὀπίσω πρὸς ἀπώλειαν, ἀλλ' ἐκ των πιστευόντων πρὸς σωτηρίαν της ψυχῆς.

11 Εἶναι δε ἡ πίστις ἐπιζομένῳ πεποιθήσις, βραβίωσις πραγμάτων μη βλεπομένων· **2** Διότι διὰ ταύτης ἔλαβον καλὴν μαρτυρίαν οἱ πρεσβύτεροι· **3** Διὰ πίστεως ἐνοούμεν ὅτι οἱ αἰῶνες ἐκτίσθησαν με τον λόγον του Θεοῦ, ὥστε τα βλεπόμενα δεν ἔγειναν ἐκ φαινομένων· (αἰθῖο γ165) **4** Διὰ πίστεως ὁ Ἄβελ προσέφερε πρὸς τον Θεόν καλύτεραν θυσίαν παρά τον Κάν, διὰ της οποίας ἐμαρτυρήθη ὅτι ἴτο δίκαιος, ἐπειδὴ ὁ Θεός ἔδωκε μαρτυρίαν περὶ των δώρων αὐτοῦ, και δι' αὐτῆς καίτοι ἀποθανὼν ἐτι λαλεῖ· **5** Διὰ πίστεως μετέτεθῃ ὁ Ἐνώχ, διὰ να μὴ ἰδῇ θάνατον, και δεν ἐυρίσκειτο, διότι μετέθεσεν αὐτόν ὁ Θεός· ἐπειδὴ προ της μεταθέσεως αὐτοῦ ἐμαρτυρήθη ὅτι εὐηρέστησεν εις τον Θεόν· **6** χωρὶς δε πίστεως ἀδύνατον εἶναι να εὐαρεστήσῃ τις εις αὐτόν· διότι ὁ προσερχόμενος εις τον Θεόν πρέπει να πιστεῖ ὅτι εἶναι και γίνεται μισθαποδοτῆς εις τους ἐκητιούοντας αὐτόν· **7** Διὰ πίστεως ὁ Νῶε, εἰδοποιηθεὶς

θεόθεν περί των μη βλεπομένων έτι, εφοβήθη και κατεσκεύασε κιβωτόν προς σωτηρίαν του οίκου αυτού, δι' ης κατέκρινε τον κόσμον και έγεινε κληρονόμος της διά πίστεως δικαιοσύνης. **8** Διά πίστεως υπήκουσεν ο Αβραάμ, ότε εκαλείτο να εξέλθη εις τον τόπον τον οποίον έμελλε να λάβη εις κληρονομίαν, και εξήλθε μη εξεζώντων τον υπάγει. **9** Διά πίστεως παρώκησεν εις την γην της επαγγελίας ως ξένην, κατοικήσας εν σκηναίς μετά Ισαάκ και Ιακώβ των συγκληρονόμων της αυτής επαγγελίας. **10** διότι περιέμενε την πόλιν την έχουσαν τα θεμέλια, της οποίας τεχνίτης και δημιουργός είναι ο Θεός. **11** Διά πίστεως και αυτή η Σάρρα έλαβε δύναμιν εις το να συλλάβη σπέρμα και παρά καιρόν ηλικίας εγέννησεν, επειδή εστοχάσθη πιστόν τον υποσχθέντα. **12** Διά τούτο και εξ ενός, μάλιστα νεκρωμένου, εγεννήθησαν καθώς τα άστρα του ουρανού κατά το πλήθος, και ως η άμμος η παρά το χείλος της θαλάσσης, ήτις δεν δύναται να αριθμηθή. **13** Εν πίστει απέθανον ούτοι πάντες, μη λαβόντες τας επαγγελίας, αλλά μακρόθεν ιδόντες αυτάς και πισθέντες και εγκολπωθέντες και ομολογήσαντες ότι είναι ξένοι και παρεπίδημοί επί της γης. **14** Διότι οι λέγοντες ταιούτα δεικνύουσιν ότι ζητούσι πατρίδα. **15** Και εάν μεν ενευθιμούντο εκείνην, εξ ης εξήλθον, ήθελον ευρεί καιρόν να επιστρέψωσι. **16** τώρα όμως επιθυμούσι καλιτέραν, τούτέστιν επουράνιον. Διά τούτο ο Θεός δεν απαισύνεται αυτούς να λέγηται Θεός αυτών, διότι ήτοιμάσε δι' αυτούς πόλιν. **17** Διά πίστεως ο Αβραάμ, ότε εδοκιμάζετο, προσέφερε τον Ισαάκ, και τον μονογενή αυτού προσέφερον εκείνος όστις ανεδέχθη τας επαγγελίας, **18** προς τον οποίον ελαλήθη ότι εν Ισαάκ θέλει κληθή εις σε σπέρμα, **19** συλλογισθείς ότι ο Θεός δύναται και εκ νεκρών να ανegeίρη έζων και έλαβεν αυτόν όπως παραβολικός. **20** Διά πίστεως ο Ισαάκ ηυλόγησε τον Ιακώβ και τον Ησαύ περί των μελλόντων. **21** Διά πίστεως ο Ιακώβ αποθηήσκων ηυλόγησεν έκαστον των υιών του Ιωσήφ και προσεκύνησεν επιστηριζόμενος επί το άκρον της ράβδου αυτού. **22** Διά πίστεως ο Ιωσήφ αποθηήσκων προανήγγειλε περί της εξόδου των υιών Ισραήλ και παρήγγειλε περί των οστέων αυτού. **23** Διά πίστεως ο Μωϋσής, αφού εγεννήθη, εκρύφθη τρεις μήνας υπό των γονέων αυτού, διότι είδον κεχαριτωμένον το παιδίον, και δεν εφοβήθησαν το διάταγμα του βασιλέως. **24** Διά πίστεως ο Μωϋσής, αφού εμεγάλωσεν, ηρνήθη να λέγηται υιός της θυγατρός του Φαραώ, **25** προκρίνας μάλλον να κακουχήται με τον λαόν του Θεού παρά να έχη πρόσκαιρον απόλαυσιν αμαρτίας, **26** κρίνας τον υπέρ του Χριστού ονειδισμόν μεγαλύτερον πλούτου παρά τους εν Αιγύπτω θησαυρούς διότι απέβλεπεν εις την μισθαποδοσίαν. **27** Διά πίστεως αφήκε την Αίγυπτον, μη φοβηθείς τον θυμόν του βασιλέως διότι ως βλέπων τον άρατον ενεκαρτέρησε. **28** Διά πίστεως έκαμε το πάσχα και την πρόσχυσιν του αίματος, διά να μη εγίγησιν αυτούς ο εξολοθρευών τα πρωτότοκα. **29** Διά πίστεως διεβήσαν την Ερυθράν θάλασσαν ως διά ξηράς, την οποίαν δοκιμάσαντες οι Αιγύπτιοι κατεποντίσθησαν. **30** Διά πίστεως έπεσον τα τείχη της Ιεριχώ, αφού εκυκλώθησαν επί επτά ημέρας. **31** Διά πίστεως η πόρνη Ραάβ δεν συναπωλέσθη με τους απειθήσαντας, δεχθείσα τους κατασκόπους με ειρήνην. **32** Και τι έτι να λέγω; διότι θέλει με λείψει ο καιρός διηγοούμενον περί Γεδεών, Βαράκ τε και Σαμψών και Ιεφθάε, Δαβίδ τε και Σαμουήλ και των προφητών, **33** οίτινες διά της πίστεως κατεπολέμησαν βασιλείας, ειργάσθησαν δικαιοσύνην, επέτυχον τας επαγγελίας, έφραξαν στόματα λεόντων, **34** έσβησαν δύναμιν πυρός, έφυγον στόματα μαχαίρας, ενεδυναμώθησαν από ασθεναίας, έγιναν ισχυροί εν πολέμω, έτρεψαν εις φυγήν στρατεύματα αλλοτρίων.

35 Έλαβον γυναίκες τους νεκρούς αυτών αναστηθέντας άλλοι δε εβασανίθησαν, μη δεχθέντες την απολύτρωσιν, διά να αξιωθώσι καλιτέρας αναστάσεως. **36** άλλοι δε εδοκίμασαν εμπαιγμούς και μάλιστα, έτι δε και δεσμά και φυλακήν. **37** ελιθοβολήθησαν, επιρονίσθησαν, επειράσθησαν, με σφαγίν μαχαίρας απέθανον, περιεπλανήθησαν με δέρματα προβάτων, με δέρματα αιγών υστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, **38** των οποίων δεν ήτο άξιος ο κόσμος, πλανώμενοι εν ερημίαις και όρεσι και σπηλαιόις και ταις τρύπαις της γης. **39** Και ούτοι πάντες αν και έλαβον καλήν μαρτυρίαν διά της πίστεως, δεν απήλαυσαν την επαγγελίαν, **40** διότι ο Θεός προέβλεψε καλυτέρον τι περί ημών, διά να μη λάβωσι την τελειότητα χωρίς ημών.

12 Λοιπόν και ημείς, περικυκλωμένοι όντες υπό τοσούτου νέφους μαρτύρων, ας απορρίψωμεν παν βάρος και την ευκόλως εμπεριπλέκουσαν ημάς αμαρτίαν, και ας τρέχωμεν μεθ' υπομονής τον προκειμένον εις ημάς αγώνα, **2** αποβλέποντες εις τον Ιησούν, τον αρχηγόν και τελειωτήν της πίστεως, όστις υπέρ της χαράς της προκειμένης εις αυτόν υπέφερε σταυρόν, καταφρονήσας την αισχύνην, και εκάθησεν εν δεξιά του θρόνου του Θεού. **3** διότι συλλογισθητε τον υπομείναντα υπό των αμαρτωλών ταιούτην αντιλογίαν εις εαυτόν, διά να μη αποκάμητε χαννούμενοι κατά τας ψυχάς σας. **4** Δεν αντεστάθητε έτι μέχρις αίματος αγωνιζόμενοι κατά της αμαρτίας, **5** και ελησμονήσατε την νουθεσίαν, ήτις λαλεί προς εσάς ως προς υιούς, λέγουσα. Υιέ μου, μη καταφρονήσας την παιδείαν του Κυρίου, μηδέ αθυμίες ελεγχομένως υπ' αυτού. **6** διότι όντινα αγαπά Κύριος παιδεύει και μαστιγώνει πάντα υιόν, τον οποίον παραδέχεται. **7** Εάν υπομείνητε την παιδείαν, ο Θεός φέρεται προς εσάς ως προς υιούς διότι τις υιός είναι, τον οποίον δεν παιδεύει ο πατήρ; **8** Εάν όμως ήσθε χωρίς παιδείαν, της οποίας έγειναν μέτοχοι πάντες, άρα είσθε νόθοι και ουχί υιοί, **9** έπειτα τους μεν κατά σάρκα πατέρας ημών είχομεν παιδευτάς και σεβόμεθα αυτούς. δεν θέλομεν υποταχθή πολλώ μάλλον εις τον Πατέρα των πνευμάτων και ζήσει; **10** διότι εκείνοι μεν προς ολίγας ημέρας επαιδεύον ημάς κατά την αρέσκειαν αυτών, ο δε προς το συμφέρον ημών, διά να γείνωμεν μέτοχοι της αγιότητος αυτού. **11** Πάσα δε παιδεία προς μεν το παρόν δεν φαίνεται ότι είναι πρόξενος χαράς, αλλά λύτης, ύστερον όμως αποδίδει εις τους γυμνασθέντας δι' αυτής καρπόν ειρηνικόν δικαιοσύνης. **12** Διά τούτο ανορθώσατε τας κεχαινωμένας χείρας και τα παραλελυμένα γόνατα, **13** και κάμετε εις τους πόδας σας ευθείας οδούς, διά να μη εκτραπή το χωλόν, αλλά μάλλον να θεραπευθή. **14** Ζητείτε ειρήνην μετά πάντων, και τον αγιασμόν, χωρίς του οποίου ουδείς θέλει ιδεί τον Κύριον, **15** παρατηρούντες μήπως υστερηταί τις από της χάριτος του Θεού, μήπως ρίζα τις πικρίας αναφύουσα φέρη ενόχλησιν και διά ταύτης μιανθώσι πολλοί, **16** μήπως ήναι τις πόρνος ή βέβηλος καθώς ο Ησαύ, όστις διά μίαν βρώσιν επώλησε τα πρωτότοκία αυτού. **17** Επειδή εξεζύρετε ότι και μετέπειτα, θέλων να κληρονομήση την ευλογίαν, απεδοκιμάσθη, διότι δεν εύρε τόπον μετανοίας, αν και εξεζήτησεν αυτήν μετά δακρύων. **18** διότι δεν προσήλθετε εις όρος ψηλαφώμενον και καίόμενον με πυρ και εις ζόφον και σκότος και ανεμοστρόβιλον **19** και εις σάλπιγγος ήχον και φωνήν λόγων, την οποίαν οι ακούσαντες παρεκάλεσαν να μη λαληθή πλέον προς αυτούς ο λόγος. **20** διότι δεν υπέφερον το προστατόμενον. Και ζών εάν εγγίση το όρος, θέλει λιθοβοληθή ή με βέλη θέλει κατατοξευθή. **21** και τόσοσν φοβερόν ήτο το φαινόμενον, ώστε ο Μωϋσής είπε:

Κατάφοβος είμαι και έντρομος· **22** αλλά προσήλθετε εις όρος Σιών και εις πόλιν Θεού ζώντος, την επουράνιον Ιερουσαλήμ, και εις μυριάδας αγγέλων, **23** εις πανήγυριν και εκκλησίαν πρωτοτόκων καταγεγραμμένων εν τοις ουρανοίς, και εις Θεόν κριτήν πάντων, και εις πνεύματα δικαίων οίτινες έλαβον την τελειότητα, **24** και εις νέας διαθήκης μεσίτην Ιησούν, και εις αίμα καθαρισμού το οποίον λαλεί καλήτερα παρά το του Άβελ. **25** Προσέχετε μη καταφρονήσητε τον λαλούντα. Διότι αν εκείνοι δεν απέφυγον, καταφρονήσαντες τον λαλούντα προς αυτούς επί της γης, πολλώ μάλλον ημείς εάν αποστραφώμεν τον λαλούντα από των ουρανών· **26** του οποίου η φωνή την γην εσάλευσε τότε, τώρα δε υπεσχέθη, λέγων· Έτι άπαξ εγώ σείω ουχί μόνον την γην, αλλά και τον ουρανόν. **27** Το δε έτι άπαξ δηλοί των σαλευομένων την μετάθεσιν ως χειροποιήτων, διά να μείνωσι τα μη σαλευόμενα. **28** Διά τούτο παραλαμβάνοντες βασιλείαν ασάλευτον, ας κρατώμεν την χάριν, διά της οποίας να λατρεύωμεν ευαρέστως τον Θεόν με σέβας και ευλάβειαν. **29** Διότι ο Θεός ημών είναι πυρ καταναλίσκον.

13 Η φιλαδελφία ας μένη. **2** Την φιλοξενίαν μη λησμονείτε· επειδή διά ταύτης τινές εφιλοξένησαν αγγέλους μη γνωρίζοντες. **3** Ενθυμείσθε τους δεσμίους ως συνδέσμοι, τους ταλαιπωρουμένους ως όντες και σεις εν σώματι. **4** Τίμιος έστω ο γάμος εις πάντας και η κοίτη αμίαντος· τους δε πόρνους και μοιχούς θέλει κρίνει ο Θεός. **5** Ο τρόπος σας έστω αφιλάργυρος, αρκείσθε εις τα παρόντα, διότι αυτός ειπέ· Δεν θέλω σε αφήσει ουδέ σε εγκαταλείψει· **6** ώστε ημείς θαρρούντες να λέγωμεν· Ο Κύριος βοηθός μου, και δεν θέλω φοβηθή· τι να μοι κάμη άνθρωπος; **7** Ενθυμείσθε τους προεστώτάς σας, οίτινες ελάλησαν προς εσάς τον λόγον του Θεού, των οποίων μιμίσητε την πίστιν, έχοντες προ οφθαλμών το αποτέλεσμα του πολιτεύματος αυτών. **8** Ο Ιησούς Χριστός είναι ο αυτός χθές και σήμερα και εις τους αιώνας. **(αϊθν g165)** **9** Μη πλανάσθε με διδαχάς ποικίλας και ξένας· διότι καλόν είναι με την χάριν να στερεώνηται η καρδιά, ουχί με βρώματα, εις τα οποία όσοι περιπάτησαν δεν ωφελήθησαν. **10** Έχομεν θυσιαστήριον, εξ ου δεν έχουσιν εξουσίαν να φάγωσιν οι λατρεύοντες εις την σκηνήν. **11** Διότι των ζώων, των οποίων το αίμα εισφέρεται εις τα άγια διά του αρχιερέως περί αμαρτίας, τούτων τα σώματα κατακαίονται έξω του στρατοπέδου. **12** Όθεν και ο Ιησούς, διά να αγιάση τον λαόν διά του ιδίου αυτού αίματος, έξω της πύλης έπαθεν. **13** Ας εξερχώμεθα λοιπόν προς αυτόν έξω του στρατοπέδου, τον ονειδισμόν αυτού φέροντες. **14** διότι δεν έχομεν εδώ πόλιν διαμένουσαν, αλλά την μέλλουσαν επιζητούμεν. **15** Δι' αυτού λοιπόν ας αναφέρωμεν πάντοτε εις τον Θεόν θυσίαν ανίσεως, τουτέστι καρπόν χειλέων ομολογούντων το όνομα αυτού. **16** Την δε αγαθοποιίαν και το μεταδοτικόν μη λησμονείτε, διότι εις τοιαύτας θυσίας ευαρεστείται ο Θεός. **17** Πείθεσθε εις τους προεστώτάς σας και υπακούετε· διότι αυτοί αγρυπνούσιν υπέρ των ψυχών σας ως μέλλοντες να αποδώσωσι λόγον· διά να κάμνωσι τούτο μετά χαράς και μη στενάζοντες· διότι τούτο δεν σας ωφελεί. **18** Προσεύχεσθε περί ημών· διότι είμεθα πεπεισμένοι ότι έχομεν καλήν συνείδησιν, θέλοντες να πολιτευώμεθα κατά πάντα καλώς. **19** Περισσότερον δε παρακαλώ να κάμητε τούτο, διά να αποκατασταθώ εις εσάς ταχύτερα. **20** Ο δε Θεός της ειρήνης, όστις ανεβίβασεν εκ των νεκρών τον μέγαν ποιμένα των προβάτων διά του αίματος της αιωνίου διαθήκης, τον Κύριον ημών Ιησούν, **(αϊθνιος g166)** **21** ειθε να σας κάμη τελείους εις παν έργον αγαθόν, διά να εκτελήτε το θέλημα αυτού, ενεργών

εν υμίν το ευάρεστον ενώπιον αυτού διά του Ιησού Χριστού, εις τον οποίον εή η δόξα εις τους αιώνας των αιώνων· αμήν. **(αϊθν g165)** **22** Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, υποφέρετε τον λόγον της νουθεσίας· διότι εν συντομία σας έγραψα. **23** Εξεύρετε ότι ο αδελφός Τιμόθεος απελύθη της φυλακής, μετά του οποίου, εάν έλθη ταχύτερα, θέλω σας ιδεί. **24** Ασπάσθητε πάντας τους προεστώτάς σας και πάντας τους αγίους. Σας ασπάζονται οι από της Ιταλίας. **25** Η χάρις εήη μετά πάντων υμών· αμήν.

Ιακωβου

1 Ιάκωβος, δούλος του Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού, προς τας δώδεκα φυλάς τας διεσπαρμένας, χαιρεϊν. **2** Πάσαν χαρὰν νομίσατε, αδελφοί μου, όταν περιπέσητε εις διαφόρους πειρασμούς, **3** γνωρίζοντες ότι η δοκιμασία της πιστεώς σας εργάζεται υπομονήν. **4** Η δε υπομονή ας έχη έργον τέλειον, διά να ήσθε τέλειοι και ολοκληρωοί, μη όντες εις μηδέν ελλειπίς. **5** Εάν δε τις από σας ήναί ελλιπίης σοφίας, ας ζητή παρά του Θεού του δίδοντος εις πάντας πλουσίως και μη ονειδιζόντος, και θέλει δοθή εις αυτόν. **6** Ας ζητή όμως μετά πιστεως, χωρίς να διστάζη παντελώς διότι ο διστάζων μοιάζει με κύμα θαλάσσης κινούμενον υπό ανέμων και συνταραττόμενον. **7** Διότι ας μη νομίζη ο άνθρωπος εκείνος ότι θέλει λάβει τι παρά του Κυρίου. **8** Άνθρωπος δίνωτος είναι ακατάστατος εν πάσις ταις οδοίς αυτού. **9** Ας καυχάται δε ο αδελφός ο ταπεινός εις το ύψος αυτού, **10** ο δε πλούσιος εις την ταπεινότητα αυτού, επειδή ως άθος χόρτου θέλει παρέλθει. **11** Διότι ανέτειλεν ο ήλιος με τον καύσωνα και εξήρανε τον χόρτον, και το άθος αυτού εξέπεσε, και το κάλλος του προσώπου αυτού ηφανίσθη· ούτω και ο πλούσιος θέλει μαρανθή εν ταις οδοίς αυτού. **12** Μακάριος ο άνθρωπος, όστις υπομένει πειρασμόν· διότι αφού δοκιμασθή, θέλει λάβει τον στέφανον της ζωής, τον οποίον υπεσχέθη ο Κύριος εις τους αγαπόντας αυτόν. **13** Μηδείς πειραζόμενος ας λέγη ότι από του Θεού πειράζομαι· διότι ο Θεός είναι άπειραστος κακών και αυτός ουδένα πειράζει. **14** Πειράζεται δε έκαστος υπό της ιδίας αυτού επιθυμίας, παρασυρόμενος και δελαζόμενος. **15** Έπειτα η επιθυμία αφού συλλάβη, γεννά την αμαρτίαν, η δε αμαρτία εκτελεσθεΐσα γεννά τον θάνατον. **16** Μη πλανάσθε, αδελφοί μου αγαπητοί. **17** Πάσα δόσις αγαθή και παν δώρημα τέλειον είναι άνωθεν καταβαίνον από του Πατρός των φωτών, εις τον οποίον δεν υπάρχει αλλοίωσις ή σκία μεταβολής. **18** Εξ ιδίας αυτού θελήσεως εγέννησεν ημάς διά του λόγου της αληθείας, διά να ήμηθα ημεϊς απαρχή τις των κτισμάτων αυτού. **19** Λοιπόν, αδελφοί μου αγαπητοί, ας είναι πας άνθρωπος ταχύς εις το να ακούη, βραδύς εις το να λαλή, βραδύς εις οργήν· **20** διότι η οργή του ανθρώπου δεν εργάζεται την δικαιοσύνην του Θεού. **21** Διά τούτο απορρίψαντες πάσαν ρηυράριαν και περιουσίαν κακίας δέχθητε μετά πράοτητος τον εμφυτευθέντα λόγον τον δυνάμενον να σώση τας ψυχάς σας. **22** Γίνεσθε δε εκτελεσταί του λόγου και μη μόνον ακροαταί, απατώντες εαυτούς. **23** Διότι εάν τις ήναί ακροατής του λόγου και ουχί εκτελεστής, ούτος μοιάζει με άνθρωπον, όστις θεωρεί το φυσικόν αυτού πρόσωπον εν κατόπτρῳ· **24** διότι εθεώρησεν εαυτόν και ανεχώρησε, και ευθής ελησμώνσεν οποίος ήτο. **25** Όστις όμως εγκύψη εις τον τέλειον νόμον της ελευθερίας και επιμείνη εις αυτόν, ούτος γενόμενος ουχί ακροατής επιλήσμων, αλλ' εκτελεστής έργου, ούτος θέλει εισθαι μακάριος εις την εκτέλεσιν αυτού. **26** Εάν τις μεταξύ σας νομίζη ότι είναι θρήσκος, και δεν χαλινόνη την γλώσσαν αυτού αλλ' απατά την καρδιαν αυτού, τούτου η θρησκεία είναι ματαία. **27** Θρησκεία καθαρα και αμίαντος ενώπιον του Θεού και Πατρός είναι αύτη, να επισκέπτηται τους ορφανούς και τας χήρας εν τη θλίψει αυτών, και να φυλάττη εαυτόν αμόλυντον από του κόσμου.

2 Αδελφοί μου, μη έχετε με προσωποληψίας την πίστιν του δεδοξαμένου Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **2** Διότι εάν εισέλθη εις την συναγωγήν σας άνθρωπος έχων χρυσούν δακτυλίδιον με λαμπρόν ένδυμα, εισέλθη δε και πτωχός με

ρυπαρόν ένδυμα, **3** και επιβλέψητε εις τον φορούντα το ένδυμα του λαμπρόν και είπητε προς αυτόν, Συ κάθου εδώ καλώς, και προς τον πτωχόν είπητε, Συ στέκε εκεί· κάθου εδώ υπό το υποπόδιόν μου, **4** δεν εκάμετε άρα διάκρισιν εν εαυτοίς και εγένετε κριταί πονηρά διαλογιζόμενοι· **5** Ακούσατε, αδελφοί μου αγαπητοί, δεν εξέλεξεν ο Θεός τους πτωχούς του κόσμου τούτου πλουσίους εν πίστει και κληρονόμους της βασιλείας, την οποίαν υπεσχέθη προς τους αγαπόντας αυτόν· **6** Σεις όμως ητιμάσατε τον πτωχόν. Δεν σας καταδυναστεύουσιν οι πλούσιοι και αυτοί σας σύρουσιν εις κριτήρια· **7** Αυτοί δεν βλασφημοῦσι το καλόν όνομα, με το οποίον ονομάζεσθε· **8** Εάν μεν εκτελίητε τον νόμον του βασιλικόν κατά την γραφήν, θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν, καλώς ποιήτε· **9** εάν όμως προσωποληπτήτε, κάμνετε αμαρτίαν και ελέγχεσθε υπό του νόμου ως παραβάται. **10** Διότι όστις φυλάξη όλον τον νόμον και πταιση εις εν, έγεινεν ένοχος πάντων. **11** Επειδή ο ειπών, Μη μοιχεύσης, είπε και, Μη φονεύσης· αλλ' εάν δεν μοιχεύσης, φονεύσης δε, έγειναι παραβάτης του νόμου. **12** Ούτω λαλείτε και ούτω πράττετε, ως μέλλοντες να κριθήτε διά του νόμου της ελευθερίας· **13** διότι η κρίσις θέλει εισθαι άνίλεως εις τον όστις δεν έκαμεν έλεος· και το έλεος καυχάται κατά της κρίσεως. **14** Τι το όφελος, αδελφοί μου, εάν λέγη τις ότι έχει πίστιν, και έργα δεν έχη; μήπως η πίστις δύναται να σώση αυτόν; **15** Εάν δε αδελφός ή αδελφή γυμνοί υπάρχωσι και στερώνται της καθημερινής τροφής, **16** και είπη τις εξ υμών προς αυτούς, Υπάγετε εν ειρήνη, θερμαίνεσθε και χορτάζεσθε, και δεν δώσητε εις αυτούς τα αναγκαία του σώματος, τι το όφελος; **17** Ούτω και η πίστις, εάν δεν έχη έργα, νεκρά είναι καθ' εαυτήν. **18** Αλλά θέλει τις επέει· Σ' έχεις πίστιν, και εγώ έχω έργα· δείξόν μοι την πίστιν σου εκ των έργων σου, και εγώ θέλω σοι δείξει εκ των έργων μου την πίστιν μου. **19** Συ πιστεύεις ότι ο Θεός είναι εις· καλώς ποιείς και τα δαιμόνια πιστευούσι και φρίττουσι. **20** Θέλεις όμως να γνωρίσης, ω άνθρωπε μάταιε, ότι η πίστις χωρίς των έργων είναι νεκρά· **21** Αβραάμ ο πατήρ ημών δεν εδικαιώθη εξ έργων, ότε προσέφερεν Ισαάκ τον υιόν αυτού επί το θυσιαστήριον; **22** Βλέπεις ότι η πίστις συνήργει εις τα έργα αυτού, και εκ των έργων η πίστις ετελειώθη, **23** και επληρώθη η γραφή η λέγουσα· Επίστευσε δε Αβραάμ εις τον Θεόν, και ελογιώθη εις αυτόν εις δικαιοσύνην, και φίλος Θεού νονομάσθη. **24** Βλέπετε λοιπόν ότι εξ έργων δικαιοῦται ο άνθρωπος και ουχί εκ πιστεως μόνον. **25** Ομοίως δε και Ραάβ η πόρνη δεν εδικαιώθη εξ έργων, ότε υπεδέχηθη τους απεσταλμένους και εξέβαλεν αυτούς δι' άλλης οδοῦ· **26** Διότι καθώς το σώμα χωρίς πνεύματος είναι νεκρόν, ούτω και η πίστις χωρίς των έργων είναι νεκρά.

3 Μη γίνεσθε πολλοί διδάσκαλοι, αδελφοί μου, εξεΰροντες ότι μεγαλύτεραν κατάκρισιν θέλομεν λάβει· **2** διότι εις πολλά πταίομεν άπαντες. Εάν τις δεν πταιή εις λόγον, ούτος είναι τέλειος ανήρ, δυνατός να χαλιναγωγήσει και όλον το σώμα. **3** Ιδού, τους χαλινούς βάλλομεν εις τα στόματα των ίππων διά να πείθωνται εις ημάς, και μεταφέρομεν όλον το σώμα αυτών. **4** Ιδού, και τα πλοία, όντα τόσοσιν μεγάλα και υπό σφοδρών ανέμων ελαυνόμενα, μεταφέρονται υπό ελαχίστου ηπιδάλιου, όπου αν θέλη η επιθυμία του κυβερνήτοντος. **5** Ούτω και η γλώσσα είναι μικρόν μέλος, όμως μεγαλαυχεί. Ιδού, ολίγον πυρ πόσον μεγάλην ύλην άναπτει· **6** και η γλώσσα πυρ είναι, ο κόσμος της αδικίας. Ούτω μεταξύ των μελών ημών η γλώσσα είναι η μολύνουσα όλον το σώμα και φλογίζουσα τον τροχόν του βίου και φλογιζομένη υπό της γεέννης. **(Geenna g1067)** **7**

Διότι παν είδος θηρίων και πτηνών, ερπετών και θαλασσίων δαμάζεται και εδαμάσθη υπό της ανθρωπίνης φύσεως, **8** την γλώσσαν όμως ουδέεις των ανθρώπων δύναται να δαμάση· είναι ακράτητον κακόν, μεστή θανατηφόρου φαρμάκου. **9** Δι' αυτής ευλογούμεν τον Θεόν και Πατέρα, και δι' αυτής καταρώμεθα τους ανθρώπους τους καθ' ομοίωσιν Θεού πλασθέντας. **10** εκ του αυτού στόματος εξέρχεται ευλογία και κατάρα. Δεν πρέπει, αδελφοί μου, ταύτα να γίνωνται ούτω. **11** Μήπως η πηγή από της αυτής τρύπης αναβρῦει το γλυκύ και το πικρόν; **12** μήπως είναι δυνατόν, αδελφοί μου, η συκή να κάμη ελαίας ή η άμπελος σύκα; ούτως ουδεμία πηγή είναι δυνατόν να κάμη ύδωρ αλμυρόν και γλυκύ. **13** Τις είναι μεταξύ σας σοφός και επιστήμων; ας δείξη εκ της καλής διαγωγής τα έργα εαυτού εν πραότητι σοφίας. **14** Εάν όμως έχητε εν τη καρδία υμών φθόνον πικρόν και φιλονεικίαν, μη κατακαυχάσθε και ψεύδεσθε κατά της αληθείας. **15** Η σοφία αυτή δεν είναι άνωθεν καταβαίνουσα, αλλ' είναι επίγειος, ζωώδης, δαιμονιώδης. **16** Διότι όπου είναι φθόνος και φιλονεικία, εκεί ακαταστασία και παν αχρείον πράγμα. **17** Η άνωθεν όμως σοφία πρώτον μεν είναι καθαρά, έπειτα ειρηνική, επεικής, ευπειθής, πλήρης ελέους και καλών καρπών, αμερόληπτος και ανυπόκριτος. **18** Και ο καρπός της δικαιοσύνης σπείρεται εν ειρήνη υπό των ειρηνοποιών.

4 Πόθεν προέρχονται πόλεμοι και μάχαι μεταξύ σας; ουχί εντεύθεν, εκ των ηδονών σας, αίτινες στρατεύονται εντός των μελών σας; **2** Επιθυμείτε και δεν έχετε· φονεύετε και φθονείτε, και δεν δύνασθε να επιτύχητε· μάχεσθε και πολεμείτε· αλλά δεν έχετε, επειδή δεν ζητείτε. **3** Ζητείτε και δεν λαμβάνετε, διότι κακώς ζητείτε, διά να δαπανήσθε εις τας ηδονάς σας. **4** Μοιχοί και μοιχαλίδες, δεν εξεύρετε ότι η φιλία του κόσμου είναι έχθρα του Θεού; όστις λοιπόν θελήση να ήναι φίλος του κόσμου, έχθρός του Θεού καθίσταται. **5** Η νομίζετε ότι ματαιώς η γραφή λέγει, Προς φθόνον επιποθεί το πνεύμα, το οποίον κατώκησεν εν ημίν; **6** Αλλά μεγαλιτέραν χάριν δίδει ο Θεός όθεν λέγει· Ο Θεός εις τους υπερηφάνους αντιτάσσεται, εις δε τους ταπεινούς δίδει χάριν. **7** Υποτάχθητε λοιπόν εις τον Θεόν. Αντιστάθητε εις τον διάβολον, και θέλει φύγει από σας. **8** Πλησιάσατε εις τον Θεόν, και θέλει πλησιάσει εις εσάς. Καθαρίσατε τας χείρας σας, αμαρτωλοί, και αγνίσατε τας καρδίας, δίγνυμοι. **9** Κακοπαθήσατε και πενήθησατε και κλαύσατε· ο γέλωσ σας ας μεταστραφή εις πένθος και η χαρά εις κατήφειαν. **10** Ταπεινώθητε ενώπιον του Κυρίου, και θέλει σας υψώσει. **11** Μη καταλαλείτε αλλήλους, αδελφοί. Όστις καταλαλεί αδελφόν και κρίνει τον αδελφόν αυτού, καταλαλεί τον νόμον και κρίνει τον νόμον και εάν κρίνης τον νόμον, δεν είσαι εκτελεστής του νόμου, αλλά κριτής. **12** Εις είναι ο νομοθέτης, ο δυνάμενος να σώση και να απολέση· συ τις είσαι όστις κρίνεις τον άλλον; **13** Έλθετε τώρα οι λέγοντες· Σήμερον ή αύριον θέλομεν υπάγει εις ταύτην την πόλιν και θέλομεν κάμει εκεί ένα χρόνον και θέλομεν εμπορευθή και κερδήσει· **14** ότινις δεν εξεύρετε το μέλλον της αύριον· διότι ποία είναι η ζωή σας; είναι τωόντι ατμός, όστις φαίνεται προς ολίγον και έπειτα αφανίζεται· **15** αντί να λέγητε, Εάν ο Κύριος θελήση, και ζήσωμεν, θέλομεν κάμει τούτο ή εκείνο. **16** Τώρα όμως καυχάσθε εις τας αλαζονείας σας· πάσα τοιαύτη καύχησης είναι κακή. **17** Εις τον όστις λοιπόν εξεύρει να κάμη η το καλόν και δεν κάμνει, εις αυτόν είναι αμαρτία.

5 Έλθετε τώρα οι πλούσιοι, κλαύσατε ολοζύζοντες διά τας επερχομένας ταλαιπωρίας σας. **2** Ο πλούτος σας εσάπη και

τα ιμάτιά σας έγειναν σκωληκόβρωτα, **3** ο χρυσός σας και ο άργυρος εσκωρίασε, και η σκωρία αυτών θέλει είσθαι εις μαρτυρίαν εναντίον σας και θέλει φάγει τας σάρκας σας ως πυρ. Εθησαυρίσατε διά τας εσχάτας ημέρας. **4** Ιδού, ο μισθός των εργατών των θερισάντων τα χωράφια σας, τον οποίον εστερήθησαν από σας, κράζει, και αι κραυγαί των θερισάντων εισήλθον εις τα ότα Κυρίου Σαβαώθ. **5** Ετρυφήσατε επί της γης και εσπαταλήσατε, εθρέψατε τας καρδίας σας ως εν ημέρα σφαγής. **6** Κατεδικάσατε, εφρονεύσατε τον δίκαιον· δεν σας αντιστέκεται. **7** Μακροθυμήσατε λοιπόν, αδελφοί, έως της παρουσίας του Κυρίου. Ιδού, ο γεωργός περιμένει τον πολύτιμον καρπόν της γης και μακροθυμεί δι' αυτόν, εωσού λάβη βροχίν πρώιμον και όψιμον· **8** μακροθυμήσατε και σεις, στηρίξατε τας καρδίας σας, διότι η παρουσία του Κυρίου επλησίασε. **9** Μη στενάζετε κατ' αλλήλων, αδελφοί, διά να μη κατακριθήτε· ιδού, ο κριτής ίσταται έμπροσθεν των θυρών. **10** Λάβετε, αδελφοί μου, παράδειγμα της κακοπαθείας και της μακροθυμίας τους προφήτας, ότινις ελάλησαν εν τω ονόματι του Κυρίου. **11** Ιδού, μακαρίζομεν τους υπομένοντας· ηκούσατε την υπομονήν του Ιώβ και είδετε το τέλος του Κυρίου, ότι είναι πολυεύπλαγγνος ο Κύριος και οικτιρμων. **12** Προ πάντων δε, αδελφοί μου, μη ομνύετε μήτε τον ουρανόν μήτε την γην μήτε άλλον τινά όρκον· αλλ' έστω υμών το να ναι, και το ου, διά να μη πέσητε υπό κρισιν. **13** Κακοπαθεί τις μεταξύ σας; ας προσεύχηται· ευθυμεί τις; ας ψάλλη. **14** Ασθενεί τις μεταξύ σας; ας προσκαλέση τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας, και ας προσευχηθώσιν επ' αυτόν, αλείψαντες αυτόν με έλαιον εν τω ονόματι του Κυρίου. **15** Και η μετά πίστεως ευχή θέλει σώσει τον πάσχοντα, και ο Κύριος θέλει εγειρεί αυτόν· και αμαρτίας αν έπραξε, θέλουσι συγχωρηθή εις αυτόν. **16** Εξομολογήσθε εις αλλήλους τα πταισμάτα σας και εύχεσθε υπέρ αλλήλων, διά να ιατρευθήτε· πολύ ισχύει η δέησης του δικαίου ενθέρμως γενομένη. **17** Ο Ηλίας ήτο άνθρωπος ομοιοπαθής με ημάς και προσηυχήθη ενθέρμως να μη βρέξη, και δεν έβρεξεν επί της γης έτη τρία και μήνας έξ· **18** και πάλιν προσηυχήθη, και ο ουρανός έδωκε βροχίν και η γη εβλάστησεν τον καρπόν αυτής. **19** Αδελφοί, εάν τις μεταξύ σας αποπλανηθή από της αληθείας, και επιστρέψη τις αυτόν, **20** ας εξεύρη ότι ο επιστρέψας αμαρτωλόν από της πλάνης της οδοῦ αυτού θέλει σώσει ψυχήν εκ θανάτου και θέλει καλύψει πλήθος αμαρτιών.

Πετρου Α΄

1 Πέτρος, απόστολος Ιησού Χριστού, προς τους παρεπιδήμιους τους διεσπαρμένους εις Πόντον, Γαλατίαν, Καππαδοκίαν, Ασίαν και Βιθυνίαν, **2** εκλεκτούς κατά πρόγνωσιν Θεού Πατρός, διά του αγιασμού του Πνεύματος, εις υπακοήν και ραντισμόν του αίματος του Ιησού Χριστού· πληθυνθείη χάρις και ειρήνη εις εσάς. **3** Ευλογητός ο Θεός και Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, όστις κατά το πολύ έλεος αυτού ανεγέννησεν ημάς εις ελπίδα ζωσαν διά της αναστάσεως του Ιησού Χριστού εκ νεκρών, **4** εις κληρονομίαν άφθαρτον και αμίαντον και αμάραντον, πεφυλαγμένην εν τοις ουρανοίς δι' ημάς, **5** οίτινες με την δύναμιν του Θεού φυλαττόμεθα διά της πίστεως, εις σωτηρίαν ετοιμήν να αποκαλυφθή εν τω εσχάτω καιρώ· **6** διά το οποίον αγαλλιάσθε, αν και τώρα ολίγον, εάν χρειασθή, πληθήητε εν διαφόροις πειρασμοίς, **7** ίνα η δοκιμή της πίστεώς σας, πολύ τιμιωτέρα ούσα παρά το χρυσίον το φηιρόμενον διά πυρός δε δοκιμαζόμενον, ευρεθή εις έπαινον και τιμήν και δόξαν όταν φανερωθή ο Ιησούς Χριστός, **8** τον οποίον αν και δεν είδετε αγαπάτε, εις τον οποίον, αν και τώρα δεν βλέπτε αυτόν, πιστεύοντας όμως αγαλλιάσθε με χαράν ανεκάλλητον και ένδοξον, **9** απολαμβάνοντες το τέλος της πίστεώς σας, την σωτηρίαν των ψυχών. **10** Περί της οποίας σωτηρίας εξεζήτησαν και εξηρεύνησαν οι προφήται οι προφητεύσαντες περί της χάριτος, ήτις έμελλε να έλθη εις εσάς· **11** ερευνώντες εις τίνα ή ποίον καιρόν εμφανέρονε το εν αυτοίς Πνεύμα του Χριστού, ότε προεμαρτύρει τα πάθη του Χριστού και τας μετά ταύτα δόξας· **12** εις τους οποίους απεκαλύφθη ότι ουχί δι' εαυτούς, αλλά δι' ημάς υπηρετούν αυτά, τα οποία τώρα ανηγγέλθησαν προς εσάς διά των κηρυζάντων το ευαγγέλιον εις εσάς εν Πνεύματι Αγίω τω αποσταλέντι απ' ουρανού, εις τα οποία επιθυμούσιν οι άγγελιοι να παρακούψωσι. **13** Διά τούτο αναλωσθέντες τας οσφύρας της διανοίας σας, εγκρατεύεσθε και έχετε τελείαν ελπίδα εις την χάριν την ερχομένην εις εσάς, όταν αποκαλυφθή ο Ιησούς Χριστός, **14** ως τέκνα υπακοής μη συμμορφούμενοι με τας προτέρας επιθυμίας, τας οποίας είχετε εν αγνοία υμών, **15** αλλά καθώς είναι άγιος εκείνος, όστις σας εκάλεσεν, ούτω και σεις γίνεσθε άγιοι εν πάση διαγωγή· **16** διότι είναι γεγραμμένον· Άγιοι γίνεσθε, διότι εγώ είμαι άγιος. **17** Και εάν επικαλήσθε Πατέρα τον κρίνοντα απροσωπολήπτως κατά το έργον εκάστου, διάγετε μετά φόβου τον καιρόν της παροικίας σας, **18** εξεύροντες ότι δεν ελυτρώθητε από της ματαιίας πατροπαράδου διαγωγής υμών διά φθαρτών, αργυρίου ή χρυσίου, **19** αλλά διά του τιμίου αίματος του Χριστού, ως αμνού αμώμου και ασπίλου, **20** όστις ήτο μεν προωρισμένος προ καταβολής κόσμου, εμφανέρωθη δε εν τοις εσχάτοις καιροίς διά σας, **21** τους πιστεύοντας δι' αυτού εις τον Θεόν, τον αναστήσαντα αυτόν εκ νεκρών και δόντα εις αυτόν δόξαν, ώστε η πίστις σας και η ελπίς να ήναι εις τον Θεόν. **22** Καθαρίσαντες λοιπόν τας ψυχάς σας με την υπακοήν της αληθείας διά του Πνεύματος προς φιλαδελφίαν ανυπόκριτον, αγαπήσατε ενθέρμως αλληήλους εκ καθαράς καρδιάς, **23** επειδή ανεγεννήθητε ουχί εκ φθαρτού σπέρματος, αλλά αφθάρτου, διά του λόγου του Θεού του ζώντος και μένοντος εις τον αιώνα. (αϊθν g165) **24** Διότι Πάσα σαρξ είναι ως χόρτος, και πάσα δόξα ανθρώπου ως άνθος χόρτου. Εξηράνθη ο χόρτος, και το άνθος αυτού εξέπεσεν. **25** Ο λόγος όμως του Κυρίου μένει εις τον αιώνα. Και ούτος είναι ο λόγος ο ευαγγελισθείς εις εσάς. (αϊθν g165)

2 Αποριψάντες λοιπόν πάσαν κακίαν και πάντα δόλον και υποκρισίας και φθόνους και πάσας καταλαλιάς, **2** επιποθήσατε ως νεογέννητα βρέφη το λογικόν άδολον γάλα, διά να αυξηθήτε δι' αυτού, **3** επειδή εγευθήτε ότι αγαθός ο Κύριος. **4** Εις τον οποίον προσερχόμενοι, ως εις λίθον ζώντα, υπό μεν των ανθρώπων αποδεδοκιμασμένοι, παρά δε τω Θεώ εκλεκτόν, έντιμον, **5** και σεις, ως λίθοι ζώντες, οικοδομήσεθε οίκος πνευματικός, ιεράτωμα άγιον, διά να προσφέρητε πνευματικής θυσίας ευπροσδέκτους εις τον Θεόν διά Ιησού Χριστού· **6** διά τούτο και περιέχετε εν τη γραφή· ίδου, θέτω εν Σιών λίθον ακρογωνιαίον, εκλεκτόν, έντιμον, και ο πιστεύων επ' αυτόν δεν θείη καταισχυνθή. **7** Εις εσάς λοιπόν τους πιστεύοντας είναι η τιμή, εις δε τους απειθύντας ο λίθος, τον οποίον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος έγένει κεφαλή γωνίας **8** και λίθος προσκόματος και πέτρα σκανδάλου· οίτινες προσκόπτουσι εις τον λόγον, όντες απειθείς, εις το οποίον και ήσαν προσδιωρισμένοι· **9** σεις όμως είσθε γένος εκλεκτόν, βασιλειον ιεράτευμα, έθνος άγιον, λαός τον οποίον απέκτησεν ο Θεός, διά να εξαγγείλητε τας αρετάς εκείνων, όστις σας εκάλεσεν εκ του σκότους εις το θαυμαστόν αυτού φώς· **10** οι ποτέ μη όντες λαός, τώρα δε λαός του Θεού, οι ποτέ μη ηληθμένοι, τώρα δε ελεθηέντες. **11** Αγαπητοί, σας παρακαλώ ως ξένους και παρεπιδήμους, να απέχητε από των σαρκικών επιθυμιών, αίτινες στρατεύονται κατά της ψυχής, **12** να έχητε καλήν την διαγωγήν σας μεταξύ των εθνών, ίνα ενώ σας καταλαλούσιν ως κακοποιούς, εκ των καλών έργων, όταν ίδωσιν αυτά, δοξάσωσι τον Θεόν εν τη ημέρα της επισκέψεως. **13** Υποτάχθητε λοιπόν εις πάσαν ανθρωπίνην διάταξιν διά τον Κύριον· είτε εις βασιλέα, ως υπερέχοντα, **14** είτε εις ηγεμόνας, ως δι' αυτού πεμπομένους εις εκδικήσιν μεν κακοποιών, έπαινον δε αγαθοποιών· **15** διότι ούτως είναι το θέλημα του Θεού, αγαθοποιούντες να αποστομόνητε την αγνωσίαν των αφρόνων ανθρώπων· **16** ως ελευθεροί, και μη ως έχοντες την ελευθερίαν επικάλυμμα της κακίας, αλλ' ως δούλοι του Θεού. **17** Πάντας τιμήσατε, την αδελφότητα αγαπάτε, τον Θεόν φοβείσθε, τον βασιλέα τιμάτε. **18** Οι οικεία υποτάσσεσθε εν παντί φόβω εις τους κυρίου σας, ου μόνον εις τους αγαθούς και επεικεις, αλλά και εις τους διεστραμμένους. **19** Διότι τούτο είναι χάρις, το να υποφέρη τις λύπας διά την εις τον Θεόν συνείδησιν, πάσχων αδικώς. **20** Διότι ποία δόξα είναι, εάν αμαρτάνοντες και ρατιζόμενοι υπομένητε; εάν όμως αγαθοποιούντες και πάσχοντες υπομένητε, τούτο είναι χάρις παρά τω Θεώ. **21** Διότι εις τούτο προσεκληθήτε, επειδή και ο Χριστός έπαθεν υπέρ υμών, αφίνων παράδειγμα εις υμάς διά να ακολουθήσητε τα ίχνη αυτού· **22** όστις αμαρτίαν δεν έκαμεν, ουδέ ευρέθη δόλος εν τω στόματι αυτού. **23** Όστις λοιδορούμενος δεν αντελοιδόρει, πάσχων δεν ηπειλεί, αλλά παρέδιδεν εαυτόν εις τον κρίνοντα δικαίως· **24** όστις τας αμαρτίας ημών αυτός εβάστασεν εν τω σώματι αυτού επί του ξύλου, διά να ζήσωμεν εν τη δικαιοσύνη, αποθανόντες κατά τας αμαρτίας με του οποίου την πληγήν ιατρεύθητε. **25** Διότι υπήρχετε ως πρόβατα πλανώμενα, αλλά τώρα επεστράφητε εις τον ποιμένα και επίσκοπον των ψυχών σας.

3 Ομοίως αι γυναίκες, υποτάσσεσθε εις τους άνδρας υμών, ίνα και εάν τινές απειθώσιν εις τον λόγον, κερδηθώσιν άνευ του λόγου διά της διαγωγής των γυναικών, **2** αφού ίδωσιν την μετά φόβου καθαράν διαγωγήν σας. **3** Των οποίων ο στολισμός ας ήναι ουχί ο εξωτερικός, ο του πλέγματος των τριχών και της περιθέσεως των χρυσιών ή της ενδύσεως των ιματίων,

4 αλλ' ο κρυπτός άνθρωπος της καρδιάς, κεκοσμημένος με την αφθαρσίαν του πύου και ησυχίου πνεύματος, το οποίον ενώπιον του Θεού είναι πολύτιμον. 5 Διότι ούτω ποτέ και αι άγιοι γυναίκες αι ελπίζουσαι επί τον Θεόν εστόλιζον εαυτάς, υποτασσόμεναι εις τους άνδρας αυτών, 6 καθώς η Σάρρα υπήκουσεν εις τον Αβραάμ, καλούσα αυτόν κύριον- της οποίας σεις εγεννήθητε τέκνα, αγαθοποιούσαι και μη φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. 7 Οι άνδρες ομοίως, συνοικείτε με τας γυναϊκάς σας εν φρονήσει, αποδίδοντες τιμήν εις το γυναικείον γένος ως εις σκεύος ασθενέστερον, και ως εις συγκληρονόμους της χάριτος της ζωής, διά να μη εμποδίζονται αι προσευχαί σας. 8 Τελευταίον δε, γίνεσθε πάντες ομόφρονες, συμπαθείς, φιλάδελφοι, εύσπλαγχοι, φιλόφρονες, 9 μη αποδίδοντες κακόν αντί κακού ή λοιδορίαν αντί λοιδορίας, αλλά το εναντίον ευλογούντες, επειδή εξεύρετε ότι εις τούτο προσεκλήθητε, διά να κληρονομήσητε ευλογίαν. 10 Διότι Όστις θέλει να αγαπά την ζωήν και ίδη ημέρας αγαθάς ας παύση την γλώσσαν αυτού από κακού και τα χείλη αυτού από του να λαλώσι δόλον, 11 ας εκκλίνη από κακού και ας πράξη αγαθόν, ας ζητήση ειρήνην και ας ακολουθήση αυτήν. 12 διότι οι οφθαλμοί του Κυρίου είναι επί τους δικαίους και τα ότα αυτού εις την δέησιν αυτών, το δε πρόσωπον του Κυρίου είναι κατά των πραττόντων κακά. 13 Και τις θέλει σας κακοποιήσει, εάν γείνητε μιμηταί του αγαθού; 14 Αλλ' εάν κας πάσχητε διά την δικαιοσύνην, είσθε μακάριοι: τον δε φόβον αυτών μη φοβηθήτε μηδέ ταραχθήτε, 15 αλλά αγιάσατε Κύριον τον Θεόν εν ταις καρδίαις υμών, και εστέ πάντοτε έτοιμοι εις απολογίαν μετά πραότητος και φόβου προς πάντα τον ζητούντα από σας λόγον περί της ελπίδος της εν υμίν, 16 έχοντες συνείδησιν αγαθήν, ίνα, ενώ σας καταλαλώσιν ως κακοποιούς, καταισχυθώσιν οι ουκοφαντούντες την καλήν σας εν Χριστώ διαγωγίην. 17 Διότι καλήτερον να πάσχητε, εάν ήναι ούτω το θέλημα του Θεού, αγαθοποιούντες παρά κακοποιούντες. 18 Επειδή και ο Χριστός άπαξ έπαθε διά τας αμαρτίας, ο δίκαιος υπέρ των αδικών, διά να φέρη ημάς προς τον Θεόν, θανατωθείς μεν κατά την σάρκα, ζωοποιηθείς δε διά του πνεύματος. 19 Διά του οποίου πορευθείς εκήρυξε και προς τα πνεύματα τα εν τη φυλακή, 20 τα οποία ηπειθήσαν ποτέ, ότε η μακροθυμία του Θεού επρόσμενέ ποτέ αυτούς εν ταις ημέραις του Νώε, ενώ κατεσκευάζετο η κιβωτός, εις ην ολίγοι, τουτέστιν οκτώ, ψυχαί διεσώθησαν δι' ύδατος. 21 Του οποίου αντίτυπον εν το βάπτισμα, σώζει και ημάς την σήμερον, ουχι αποβολή της ακαθαρσίας της σαρκός, αλλά μαρτυρία της αγαθής συνειδήσεως εις Θεόν, διά της αναστάσεως του Ιησού Χριστού, 22 όστις είναι εν δεξιά του Θεού πορευθείς εις τον ουρανόν, και εις ον υπετάχθησαν άγγελιοι και εξουσίαι και δυνάμεις.

4 Επειδή λοιπόν ο Χριστός έπαθεν υπέρ ημών κατά σάρκα, σπλίσθητε και σεις το αυτό φρόνημα, διότι ο παθών κατά σάρκα έπαυσεν από της αμαρτίας, 2 διά να ζηήσητε τον εν σαρκί επίλοιπον χρόνον, ουχι πλέον εν ταις επιθυμίαις των ανθρώπων, αλλ' εν τω θελήματι του Θεού. 3 Διότι αρκετός είναι εις ημάς ο παρελθών καιρός του βίου, ότε επράξαμεν το θέλημα των εθνών, περιπατήσαντες εν ασελγείαις, επιθυμίαις, οινόποσιαις, κόμοις, συμποσίοις και αθεμίτοις ειδωλολατρείαις. 4 και διά τούτο παραξενεύονται ότι σεις δεν συντρέχετε με αυτούς εις την αυτήν εκχείλισιν της ασωτίας, και σας βλασφημοῦσιν. 5 οτινες θέλουσιν αποδώσει λόγον εις εκείνον, όστις είναι έτοιμος να κρίνη ζώντας και νεκρούς. 6 Επειδή διά τούτο εκηρύχθη το ευαγγέλιον και προς τους νεκρούς,

διά να κριθώσι μεν κατά ανθρώπους εν σαρκί, να ζώσι δε κατά Θεόν εν πνεύματι. 7 Πάντων δε το τέλος επλησίασε. Φρονίμως λοιπόν διάγετε και αγρυπνείτε εις τας προσευχάς. 8 προ πάντων δε έχετε ένθερμον την εις αλλήλους αγάπην, διότι η αγάπη θέλει καλύψει πλήθος αμαρτιών. 9 γίνεσθε φιλόξενοι εις αλλήλους χωρίς γογγυσμών. 10 έκαστος κατά το χάρισμα, το οποίον έλαβεν, υπηρετείτε κατά τούτο εις αλλήλους ως καλοί οικονόμοι της πολυειδούς χάριτος του Θεού. 11 εάν τις λαλή, ας λαλή ως λαλών λόγια Θεού- εάν τις υπηρετή, ας υπηρετή ως υπηρετών εκ της δυνάμεως, την οποίαν χορηγεί ο Θεός: διά να δοξάζεται εν πάντιν ο Θεός διά Ιησού Χριστού, τον οποίον είναι η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων- αμήν. (αϊθñ g165) 12 Αγαπητοί, μη παραξενεύεσθε διά τον βασιανισμόν τον γινόμενον εις εσάς προς δοκιμασίαν, ως εάν συνέβαινεν εις εσάς παράδοξόν τι, 13 αλλά καθότι είσθε κοινωνοί των παθημάτων του Χριστού, χαίρετε, ίνα και όταν η δόξα αυτού φανερωθή χαρήτε αγαλλιώμενοι. 14 Εάν ονειδίζησθε διά το όνομα του Χριστού, είσθε μακάριοι, διότι το Πνεύμα της δόξης και το του Θεού αναπαύεται επ' υμάς κατά μεν αυτούς βλασφημείται, κατά δε υμάς δοξάζεται. 15 Διότι μηδείς υμών ας μη πάσχη ως φονεύς ή κλέπτης ή κακοποιός ή ως περιεργαζόμενος τα αλλότρια. 16 αλλ' εάν πάσχη ως Χριστιανός, ας μη αισχύνηται, αλλ' ας δοξάζη τον Θεόν κατά τούτο. 17 Διότι έφθασεν ο καιρός του να αρχίση η κρίσις από του οίκου του Θεού: και αν αρχίζη πρώτον απ' ημών, τι θέλει είσθαι το τέλος των απειθύντων εις το ευαγγέλιον του Θεού; 18 και αν ο δίκαιος μόλις σώζηται, ο ασεβής και αμαρτωλός που θέλει φανή; 19 Όποτε και οι πάσχοντες κατά το θέλημα του Θεού ας εμπιστεύωνται τας εαυτών ψυχάς εις αυτόν, ως εις πιστόν δημιουργόν εν αγαθοποιία.

5 Τους μεταξύ σας πρεσβυτέρους παρακαλώ εγώ ο συμπρεσβυτέρους και μάρτυς των παθημάτων του Χριστού, ο και κοινωνός της δόξης, ήτις μέλλει να αποκαλυφθή, 2 ποιμάνετε το μεταξύ σας ποιμνιον του Θεού, επισκοπούντες μη αναγκαστικώς αλλ' εκουσίως, μηδέ αισχροκερδώς αλλά προθύμως, 3 μηδέ ως κατακυριεύοντες την κληρονομίαν του Θεού, αλλά τύποι γινόμενοι του ποιμνίου. 4 Και όταν φανερωθή ο αρχιποιμήν, θέλετε λάβει τον αμαράντινον στέφανον της δόξης. 5 Ομοίως οι νεώτεροι υποτάχθητε εις τους πρεσβυτέρους. Πάντες δε υποτασσόμενοι εις αλλήλους ενδύθητε την ταπεινοφροσύνην- διότι ο Θεός αντιτάσσεται εις τους υπερηφάνους, εις δε τους ταπεινούς δίδει χάριν. 6 Ταπεινώθητε λοιπόν υπό την κραταιάν χείρα του Θεού, διά να σας υψώση εν καιρώ, 7 και πάσαν την μέριμναν υμών ρίψατε επ' αυτόν, διότι αυτός φροντίζει περί υμών. 8 Εγκρατεύθητε, αγρυπνήσατε- διότι ο αντίδικός σας διάβολος ως λέων ωρυόμενος περιέρχεται ζητών τίνα να καταπίη. 9 εις τον οποίον αντιστάθητε μένοντες στερεοί εις την πίστιν, εξεύροντες ότι τα αυτά παθήματα γίνονται εις τους αδελφούς σας τους εν τω κόσμω. 10 Ο δε Θεός πάσης χάριτος, όστις εκάλεσεν ημάς εις την αιώνιον αυτού δόξαν διά του Χριστού Ιησού, αφού πάθητε ολίγον, αυτός να σας τελειοποιήση, στηριξη, ενισχύση, θεμελίωση. (αϊθñιος g166) 11 Εις αυτόν εϊη η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων- αμήν. (αϊθñ g165) 12 Σας έγραψα εν βραχυλογία διά του Σιλουανού του πιστού αδελφού, ως φρονώ, προτρέπων και επιμαρτυρών ότι αυτή είναι η αληθινή χάρις του Θεού, εις την οποίαν στέκεσθε. 13 Σας ασπάζεται η εν Βαβυλώνι συνεκλεκτή εκκλησία και Μάρκος, ο υιός μου. 14

Ασπάσθητε αλλήλους εν φιλήματι αγάπης. Ειρήνη εις πάντας
υμάς τους εν Χριστώ Ιησού· αμήν.

Πετρου Β΄

1 Συμεών Πέτρος, δούλος και απόστολος του Ιησού Χριστού, προς τους όσοι έλαχον ισότιμον με ημάς πίστιν εις την δικαιοσύνην του Θεού ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού· **2** χάρις και ειρήνη πληθυνθείη εις εσάς διά της επιγνώσεως του Θεού και του Ιησού του Κυρίου ημών. **3** Καθώς η θεία δύναμις αυτού εχάρισεν εις ημάς πάντα τα προς ζωήν και ευσεβείαν διά της επιγνώσεως του καλέσαντος ημάς διά της δόξης αυτού και αρετής, **4** διά των οποίων εδωρήθησαν εις ημάς αι μέγιστα και τίμια επαγγελία, ίνα διά τούτων γείνητε κοινωνοί θείας φύσεως, αποφυγόντες την εν τω κόσμω υπάρχουσαν διά της επιθυμίας διαφθοράν. **5** Και δι' αυτό δε τούτο καταβαλόντες πάσαν σπουδήν, προσθέσατε εις την πίστιν σας την αρετήν, εις δε την αρετήν την γνώσιν, **6** εις δε την γνώσιν την εγκράτειαν, εις δε την εγκράτειαν την υπομονήν, εις δε την υπομονήν την ευσεβείαν, **7** εις δε την ευσεβείαν την φιλαδελφίαν, εις δε την φιλαδελφίαν την αγάπην. **8** Διότι, εάν ταύτα υπάρχωσιν εις εσάς και περισσεύωσι, σας καθιστώσιν ουχί αργούς ουδέ ακάρπους εις την επίγνωσιν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού· **9** επειδή εις όντινα δεν υπάρχουσι ταύτα, τυφλός είναι, μυοπάζει και εληρομόνησε τον καθαρισμόν των παλαιών αυτού αμαρτιών. **10** Διά τούτο, αδελφοί, επιμελήθητε περισσότερο να κάμητε βεβαίαν την κλήσιν και την εκλογήν σας· διότι ταύτα κάμνοντες δεν θέλτε πιαίσει ποτέ. **11** Διότι ούτω θέλει σας δοθή πλουσίως η είσοδος εις την αιώνιον βασιλείαν του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού. **(aiōnios g166)** **12** Όθεν δεν θέλω αμελήσει να σας υπενθυμίζω πάντοτε περί τούτων, καίτοι ειδοτάς και εστηριγμένους εις την παρούσαν αλήθειαν. **13** Στοχάζομαι όμως δίκαιον, εφ' όσον είμαι εν τούτω τω σκηνώματι, να σας διεγείρω διά της υπενθυμίσεως, **14** επειδή εξεύρω ότι εντός ολίγον θέλω αποβέσθι το σκηνώμα μου, καθώς και ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός μοι εφανέρωσε. **15** Θέλω όμως επιμεληθή, ώστε σεις και μετά την αποβίωσίν μου να δύνασθε πάντοτε να ενθυμίσθε αυτά. **16** Διότι σας εγνωστοποιήσαμεν την δύναμιν και παρουσίαν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, ουχί μύθους σοφιστικών ακολουθήσαντες, αλλ' αυτόπται γνωμένοι της εκείνου μεγαλειότητος. **17** Διότι έλαβε παρά Θεού Πατρός τιμήν και δόξαν, ότε ήλθεν εις αυτόν τιαυτή φωνή υπό της μεγαλοπρεπούς δόξης, Ούτος είναι ο Υίός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον εγώ ευηρεστήτην· **18** και ταύτην την φωνήν ημείς ηκούσαμεν εξ ουρανού ελθούσαν, όντες μετ' αυτού εν τω όρει τω αγίω. **19** Και έχομεν βεβαίωτερον τον προφητικόν λόγον, εις τον οποίον κάμνετε καλά να προσέχητε ως εις λύχον φέγγοντα εν σκοτεινώ τόπω, εωσού έλθη η αυγή της ημέρας και ο φωσφόρος ανατείλη εν ταις καρδίαις υμών· **20** τούτο πρώτον εξεύροντες, ότι ουδεμία προφητεία της γραφής γίνεται εξ ίδιας του προφητεύοντος διασαφήσεως· **21** διότι δεν ήλθε ποτέ προφητεία εκ θελήματος ανθρώπου, αλλ' υπό του Πνεύματος του Αγίου κινούμενοι ελάλησαν οι άγιοι άνθρωποι του Θεού.

2 Υπήρξαν όμως και ψευδοπροφήται μεταξύ του λαού, καθώς και μεταξύ σας θέλουσιν είσθαι ψευδοδιδάσκαλοι, οίτινες θέλουσι παρεισάξει αιρέσεις απωλείας, αρνούμενοι και τον αγοράσαντα αυτούς δεσπότην, επισύροντες εις εαυτούς ταχείαν απώλειαν· **2** και πολλοί θέλουσιν εξακολουθήσει εις τας απωλείας αυτών, διά τους οποίους η οδός της αληθείας θέλει

βλασφημηθή· **3** και διά πλεονεξίαν θέλουσι σας εμπορευθή με πλαστούς λόγους, των οποίων η καταδίκη έκπαλαι δεν μένει αργή, και η απώλεια αυτών δεν νυστάζει. **4** Διότι εάν ο Θεός δεν εφείσθη αγγέλου αμαρτήσαντας, αλλά ρίψας αυτούς εις τον τάρταρον δεδεμένους με αλύσεις σκότους, παρέδωκε διά να φυλάττωνται εις κρίσιν, **(Tartarō g5020)** **5** και εάν τον παλαιόν κόσμον δεν εφείσθη, αλλά φέρως κατακλυσμού επί τον κόσμον των ασεβών εφύλαξεν όγδωον τον Νώε, κήρυκα της δικαιοσύνης, **6** και κατέκρινεν εις καταστροφήν τας πόλεις των Σοδόμων και της Γομόρρας και ετέφρωσε, καταστήσας παράδειγμα των μελλόντων να ασεβώσι, **7** και ηλευθέρωσε τον δίκαιον Λωτ καταθλιβόμενον υπό της ασελγούς διαγωγής των ανών· **8** διότι ο δίκαιος, κατοικών μεταξύ αυτών, δι' οράσεως και ακοής, εβασάνιζεν από ημέρας εις ημέραν την δικαίαν αυτού ψυχήν διά τα άνομα έργα αυτών· **9** εξεύρει ο Κύριος να ελευθερόνη εκ του πειρασμού τους ευσεβείς, τους δε αδίκους να φυλάττη εις την ημέραν της κρίσεως, διά να κολάζωνται, **10** μάλιστα δε τους οπίω της σαρκός ακολουθούντας με επιθυμίας ακαθαρσίας και καταφρονούντας την εξουσίαν. Είναι τολμητάι, αυθάδεις, δεν τρέμουνσι βλασφημούντες τα αξιώματα, **11** ενώ οι άγγελοι, μεγαλήτεροι όντες εις ισχύν και δύναμιν, δεν φέρουσι κατ' αυτών βλάσφημον κρίσιν ενώπιον του Κυρίου. **12** Ούτοι όμως, ως άλογα φυσικά ζώα γεγεννημένα διά άλωσιν και φθοράν, βλασφημούσι περί πραγμάτων τα οποία αγνοούσι, και θέλουσι καταφάρην εν τη ίδια αυτών διαφθορά, **13** και θέλουσι λάβει τον μισθόν της αδικίας αυτών· στοχάζονται ηδονήν την καθημερινήν τρυφήν, είναι σπίλοι και μώμοι, εντρυφώνσιν εν ταις σπάταις αυτών, συμποσιάζουσι με σας, **14** έχουσιν οφθαλμούς μεστούς μοιχείας και μη παουμένους από της αμαρτίας, δελεάζουσι ψυχάς αστηρίκτους, έχουσι την καρδίαν γεγυμνασμένην εις πλεονεξία, είναι τέκνα κατάρας· **15** αφήσαντες την ευθείαν οδόν, επλανήθησαν και ηκολούθησαν την οδόν του Βαλαάμ υιού του Βοσόρ, όστις ηγάπησε τον μισθόν της αδικίας, **16** ηλέγχθη όμως διά την ιδίαν αυτού παρανομίαν, άφωρον υποζύγιον με φωνήν ανθρώπου λαλήσαν ημώδισε την παραφροσύνην του προφήτου. **17** Ούτοι είναι πηγάι άνυδροι, νεφέλαι υπό ανεμοστροβίλου ελαινούμεναι, διά τους οποίους το ζοφερόν σκότος φυλάττεται εις τον αιώνα. **(questioned)** **18** Διότι λαλούντες υπερήφανα λόγια ματαιότητος, δελεάζουσι με τας επιθυμίας της σαρκός, με τας ασελγείας εκείνους οίτινες τώντων απέφυγον τους εν πλάνη ζώντας, **19** επαγγελλόμενοι εις αυτούς ελευθερίαν, ενώ αυτοί είναι δούλοι της διαφθοράς διότι από όντινα νικάται τις, τούτου και δούλος γίνεται. **20** Επειδή εάν αφού απέφυγον τα μολύσματα του κόσμου διά της επιγνώσεως του Κυρίου και Σωτήρος Ιησού Χριστού, ενεπλήθησαν πάλιν εις ταύτα και νικώνται, έγιναν εις αυτούς τα έσχατα χειρότερα των πρώτων. **21** Επειδή καλύτερον ήτο εις αυτούς να μη γνωρίσωσι την οδόν της δικαιοσύνης, παρά αφού εγνώρισαν να επιστρέψωσιν εκ της παραδοθείσης εις αυτούς αγίας εντολής. **22** Συνέβη δε εις αυτούς το της αληθινής παροιμίας, Ο κύων επέστρεψεν εις το ίδιον αυτού εξέραςμα, και, Ο χοίρος λουσθείς επέστρεψεν εις το κύλισμα του βορβόρου.

3 Δευτέραν ήδη ταύτην την επιστολήν σας γράφω, αγαπητοί, με τας οποίας διεγείρω δι' υπενθυμίσεως την ειλικρινή σας διάνοιν, **2** διά να ενθυμηθήτε τους λόγους τους προλαληθέντας υπό των αγίων προφητών και την παραγγελίαν ημών των αποστόλων του Κυρίου και Σωτήρος· **3** τούτο πρώτον γνωρίζοντες, ότι θέλουσιν ελθεί εν ταις εσχάταις ημέραις

εμπαίκται, περιπατούντες κατά τας ιδίας αυτών επιθυμίας **4** και λέγοντες· Που είναι η υπόσχεσις της παρουσίας αυτού; διότι αφ' ης ημέρας οι πατέρες κοιμήθησαν, τα πάντα διαμένουσιν ούτως απ' αρχής της κτίσεως. **5** Διότι εκουσίως αγνοούσι τούτο, ότι με τον λόγον του Θεού οι ουρανοί έγειναν έκπαλαι και η γη συνεστώσα εξ ύδατος και δι' ύδατος, **6** διά των οποίων ο τότε κόσμος απωλέσθη κατακλυσθείς υπό του ύδατος· **7** οι δε σημερινοί ουρανοί και η γη διά του αυτού λόγου είναι αποτεταμιευμένοι, φυλαττόμενοι διά το πυρ εις την ημέραν της κρίσεως και της απωλείας των ασεβών ανθρώπων. **8** Εν δε τούτο ας μη σας λανθάνη, αγαπητοί, ότι παρά Κυρίω μία ημέρα είναι ως χίλια έτη και χίλια έτη ως ημέρα μία. **9** Δεν βραδύνει ο Κύριος την υπόσχεσιν αυτού, ως τινές λογίζονται τούτο βραδύτητα, αλλά μακροθυμεί εις ημάς, μη θέλων να απολεσθώσι τινές, αλλά πάντες να έλθωσιν εις μετάνοιαν. **10** Θέλει δε ελθεί η ημέρα του Κυρίου ως κλέπτης εν νυκτί, καθ' ην οι ουρανοί θέλουσι παρέλθει με συριγμόν, τα στοιχεία δε πυρακτούμενα θέλουσι διαλυθή, και η γη και τα εν αυτή έργα θέλουσι κατακαή. **11** Επειδή λοιπόν πάντα ταύτα διαλύονται, οποίοι πρέπει να ήσθε σεις εις πολίτευμα άγιον και ευσέβειαν, **12** προσμένοντες και σπεύδοντες εις την παρουσίαν της ημέρας του Θεού, καθ' ην οι ουρανοί πυρούμενοι θέλουσι διαλυθή και τα στοιχεία πυρακτούμενα θέλουσι χωνευθή; **13** Κατά δε την υπόσχεσιν αυτού νέους ουρανούς και νέαν γην προσμένομεν, εν οίς δικαιοσύνη κατοικεί. **14** Διά τούτο, αγαπητοί, ταύτα προσμένοντες, σπουδάσατε να ευρεθήτε άσπιλοι και αμώμητοι ενώπιον αυτού εν ειρήνη, **15** και νομίζετε σωτηρίαν την μακροθυμίαν του Κυρίου ημών, καθώς και ο αγαπητός ημών αδελφός Παύλος έγραψε προς εσάς κατά την δοθείσαν εις αυτόν σοφίαν, **16** ως και εν πάσαις ταις επιστολαίς αυτού, λαλών εν αυταίς περί τούτων, μεταξύ των οποίων είναι τινά δυσνόητα, τα οποία οι αμαθείς και αστήρικτοι στρεβλόνουσιν, ως και τας λοιπάς γραφάς προς την ιδίαν αυτών απώλειαν. **17** Σεις λοιπόν, αγαπητοί, προγνωρίζοντες ταύτα φυλάττεσθε, διά να μη παρασυρθήτε με την πλάνην των ανόμων και εκπέσητε από τον στηριγμόν σας, **18** αυξάνεσθε δε εις την χάριν και εις την γνώσιν του Κυρίου ημών και Σωτήρος Ιησού Χριστού· εις αυτόν έστω η δόξα και νυν και εις ημέραν αιώνος· αμήν. (aiōn

g165)

Ιωαννου Α΄

1 Εκείνο, το οποίον ήτο απ' αρχής, το οποίον ηκούσαμεν, το οποίον είδομεν με τους οφθαλμούς ημών, το οποίον εθεωρήσαμεν και αι χείρες ημών εψηλάφησαν, περί του λόγου της ζωής. **2** και η ζωή εφανερώθη, και είδομεν και μαρτυρούμεν και απαγγέλλομεν προς εσάς την ζωήν την αιώνιον, ήτις ήτο παρά τω Πατρί και εφανερώθη εις ημάς (αϊθῆν g165) **3** εκείνο, το οποίον είδομεν και ηκούσαμεν, απαγγέλλομεν προς εσάς διά να έχητε και σεις κοινωνίαν μεθ' ημών· και η κοινωνία δε ημών είναι μετά του Πατρός και μετά του Υιού αυτού Ιησοῦ Χριστού. **4** Και ταῦτα γράφομεν προς εσάς, διά να ήναι πλήρης η χαρά σας. **5** Και αὕτη είναι η επαγγελία, την οποίαν ηκούσαμεν απ' αυτού και αναγγέλλομεν προς εσάς, ότι ο Θεός είναι φως και σκοτία εν αὐτῷ δεν υπάρχει ουδεμία. **6** Εάν είπωμεν ότι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αυτού και περιπατούμεν εν τῷ σκότει, ψευδόμεθα και δεν πράττομεν την ἀλήθειαν· **7** εάν ὁμως περιπατούμεν εν τῷ φωτί, καθὼς αὐτός είναι εν τῷ φωτί, ἔχομεν κοινωνίαν μετ' ἀλλήλων, και το αἷμα του Ιησοῦ Χριστοῦ του Υιού αυτού καθαρίζει ημάς ἀπό πάσης ἀμαρτίας. **8** Εάν είπωμεν ὅτι ἀμαρτίαν δεν ἔχομεν, εαυτοὺς πλανώμεν και η ἀλήθεια δεν είναι εν ημῖν. **9** Εάν ομολογῶμεν τὰς ἀμαρτίας ημών, είναι πιστός και δίκαιος, ὥστε να συγχωρήσῃ εις ημάς τὰς ἀμαρτίας και καθάρισῃ ημάς ἀπό πάσης ἀδικίας. **10** Εάν είπωμεν ὅτι δεν ἠμαρτήσαμεν, ψεύστην κάμνομεν αὐτόν, και ο λόγος αὐτοῦ δεν υπάρχει εν ημῖν.

2 Τεκνία μου, ταῦτα σας γράφω διά να μη ἀμαρτήσητε. Και εάν τις ἀμαρτήσῃ, ἔχομεν παράκλητον προς τον Πατέρα, τον Ιησοῦν Χριστόν τον δίκαιον· **2** και αὐτός είναι ἡλασμός περί των ἀμαρτιῶν ημών, και ουχί μόνον περί των ἡμετέρων, ἀλλά και περί ὅλου του κόσμου. **3** Και εν τούτῳ γνωρίζομεν ὅτι ἐγνωρίσαμεν αὐτόν, εάν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ φυλάττωμεν. **4** Ὅστις λέγει, Ἐγνώρισα αὐτόν, και τὰς ἐντολάς αὐτοῦ δεν φυλάττει, ψεύστης είναι, και εν τούτῳ η ἀλήθεια δεν υπάρχει· **5** ὅστις ὁμως φυλάττει τον λόγον αὐτοῦ, ἀληθὴς ἐν τούτῳ η ἀγάπη του Θεοῦ είναι τετελειωμένη. Εν τούτῳ γνωρίζομεν ὅτι εἴμεθα εν αὐτῷ. **6** Ὅστις λέγει ὅτι μένει εν αὐτῷ χρεωστῆ, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, και αὐτός οὕτω να περιπατή. **7** Ἀδελφοί, δεν σας γράφω ἐντολήν νέαν, ἀλλ' ἐντολήν παλαιάν, την οποίαν εἴχετε απ' ἀρχῆς· η ἐντολή η παλαιά είναι ο λόγος, τον οποίον ηκούσατε απ' ἀρχῆς. **8** Πάλιν ἐντολήν νέαν σας γράφω, το οποίον είναι ἀληθές εις αὐτόν και εις εσάς, διότι το σκότος παρέρχεται και το φῶς το ἀληθινόν ἤδη φέγγει. **9** Ὅστις λέγει ὅτι είναι εν τῷ φωτί και μισεῖ τον ἀδελφόν αὐτοῦ, εν τῷ σκότει είναι ἕως τώρα. **10** Ὅστις ἀγαπᾷ τον ἀδελφόν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτί μένει, και σκάνδαλον εν αὐτῷ δεν είναι· **11** ὅστις ὁμως μισεῖ τον ἀδελφόν αὐτοῦ εν τῷ σκότει είναι και εν τῷ σκότει περιπατεῖ και δεν ἐξεύρει που υπάγει, διότι το σκότος ἐτύφλωσε τους οφθαλμούς αὐτοῦ. **12** Γράφω προς εσάς, τεκνία, διότι συνηχώρησαν αἱ ἀμαρτίαι σας διά τὸ ὄνομα αὐτοῦ. **13** Γράφω προς εσάς, πατέρες, διότι ἐγνωρίσατε τον απ' ἀρχῆς. Γράφω προς εσάς, νεανίσκοι, διότι ἐνικήσατε τον πονηρόν. Γράφω προς εσάς, παιδιά, διότι ἐγνωρίσατε τον Πατέρα. **14** Ἐγραψα προς εσάς, πατέρες, διότι ἐγνωρίσατε τον απ' ἀρχῆς. Ἐγραψα προς εσάς, νεανίσκοι, διότι εἴσθε ἰσχυροί και ο λόγος του Θεοῦ μένει εν ὑμῖν και ἐνικήσατε τον πονηρόν. **15** Μη ἀγαπάτε τον κόσμον μηδέ τα εν τῷ κόσμῳ. Εάν τις ἀγαπᾷ τον κόσμον, η ἀγάπη του Πατρός δεν είναι εν αὐτῷ· **16** διότι παν

το εν τῷ κόσμῳ, η ἐπιθυμία της σαρκός και η ἐπιθυμία των οφθαλμών και η ἀλαζονεία του βίου δεν είναι εκ του Πατρός, ἀλλ' είναι εκ του κόσμου. **17** Και ο κόσμος παρέρχεται και η ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὅστις ὁμως πράττει το θέλημα του Θεοῦ μένει εις τον αἰῶνα. (αϊθῆ g165) **18** Παιδιά, ἐσχάτη ὥρα είναι, και καθὼς ηκούσατε ὅτι ο ἀντίχριστος ἔρχεται, και τώρα πολλοὶ ἀντίχριστοι υπάρχουν· ὅθεν γνωρίζομεν ὅτι είναι ἐσχάτη ὥρα. **19** Εξ ημών ἐξήλθον, ἀλλά δεν ἴσαν ἐξ ημών· διότι ἐάν ἴσαν ἐξ ημών, ἤθελον μένει μεθ' ὑμῶν· ἀλλὰ ἐξήλθον διά να φανερωθῶσιν ὅτι δεν είναι πάντες ἐξ ημών. **20** Και σεις ἔχετε χρίσμα ἀπό του Αγίου και γνωρίζετε πάντα. **21** Δεν σας ἔγραψα διότι δεν ἐξεύρετε την ἀλήθειαν, ἀλλά διότι ἐξεύρετε αὐτήν, και διότι παν ψεύδος εκ της ἀληθείας δεν είναι. **22** Τις είναι ο ψεύστης, εἰμὶ ὁ ἀρνούμενος ὅτι ο Ιησοῦς δεν είναι ο Χριστός; οὗτος είναι ο ἀντίχριστος, ο ἀρνούμενος τον Πατέρα και τον Υἱόν. **23** Πας ὁ ἀρνούμενος τον Υἱόν δεν ἔχει οὐδέ τον Πατέρα. Ὅστις ομολογεῖ τον Υἱόν ἔχει και τον Πατέρα. **24** Εκείνο λοιπὸν το οποίον ὑμεῖς ηκούσατε απ' ἀρχῆς, ἀς μένη εν ὑμῖν. Εάν μένη εν ὑμῖν ἐκεῖνο το οποίον ηκούσατε απ' ἀρχῆς, και ὑμεῖς θέλετε μένει εν τῷ Υἱῷ και εν τῷ Πατρί. **25** Και αὕτη είναι η υπόσχεσις, την οποίαν αὐτός ὑπεσχέθη προς ημάς, η ζωή η αιώνιος. (αϊθῆν g166) **26** Ταῦτα σας ἔγραψα περί ἐκείνων, οἵτινες σας πλανῶσι. **27** Και το χρίσμα, το οποίον ὑμεῖς ἐλάβετε απ' αὐτοῦ, εν ὑμῖν μένει, και δεν ἔχετε χρεῖαν να σας διδάσκῃ τις· ἀλλὰ καθὼς σας διδάσκει το αὐτὸ χρίσμα περί πάντων, οὕτω και ἀληθές είναι και δεν είναι ψεύδος· και καθὼς σας ἐδίδαξε, θέλετε μένει εν αὐτῷ. **28** Και τώρα, τεκνία, μένετε εν αὐτῷ, ἵνα ὅταν φανερωθῇ, ἔχομεν παρρησίαν και μη αἰσχυρθῶμεν απ' αὐτοῦ εν τη παρουσία αὐτοῦ. **29** Εάν ἐξεύρητε ὅτι είναι δίκαιοι, γνωρίζετε ὅτι πας ο πράττων την δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ ἐγεννήθη.

3 Ἴδετε οποίαν ἀγάπην ἔδωκεν εις ημάς ο Πατήρ, ὥστε να ονομασθῶμεν τέκνα Θεοῦ. Διά τούτο ο κόσμος δεν γνωρίζει ημάς, διότι δεν ἐγνώρισεν αὐτόν. **2** Ἀγαπητοί, τώρα εἴμεθα τέκνα Θεοῦ, και ἐτι δεν ἐφανερώθη τι θέλομεν εἰσθα· ἐξεύρομεν ὁμως ὅτι ὅταν φανερωθῇ, θέλομεν εἰσθα ὅμοιοι με αὐτόν, διότι θέλομεν ἰδεῖ αὐτόν καθὼς είναι. **3** Και πας ὅστις ἔχει την ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτόν καθαρίζει εαυτόν, καθὼς ἐκεῖνος είναι καθαρός. **4** Πας ὅστις πράττει την ἀμαρτίαν πράττει και την ἀνομίαν, διότι η ἀμαρτία είναι η ἀνομία. **5** Και ἐξεύρετε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη διά να σηκώσῃ τὰς ἀμαρτίας ημών, και ἀμαρτία εν αὐτῷ δεν υπάρχει. **6** Πας ὅστις μένει εν αὐτῷ δεν ἀμαρτάνει· πας ὁ ἀμαρτάνων δεν εἶδεν αὐτόν οὐδέ ἐγνώρισεν αὐτόν. **7** Τεκνία, ἀς μη σας πλανᾷ μηδεὶς ὅστις πράττει την δικαιοσύνην είναι δίκαιος, καθὼς ἐκεῖνος είναι δίκαιος· **8** ὅστις πράττει την ἀμαρτίαν είναι εκ του διαβόλου, διότι απ' ἀρχῆς ο διάβολος ἀμαρτάνει. Διά τούτο ἐφανερώθη ο Υἱός του Θεοῦ, διά να καταστρέψῃ τὰ ἔργα του διαβόλου. **9** Πας ὅστις ἐγεννήθη εκ του Θεοῦ ἀμαρτίαν δεν πράττει, διότι σπέρμα αὐτοῦ μένει εν αὐτῷ· και δεν δύναται να ἀμαρτάνῃ, διότι ἐγεννήθη εκ του Θεοῦ. **10** Εν τούτῳ γνωρίζονται τὰ τέκνα του Θεοῦ και τὰ τέκνα του διαβόλου. Πας ὅστις δεν πράττει δικαιοσύνην δεν είναι εκ του Θεοῦ, οὐδέ ὅστις δεν ἀγαπᾷ τον ἀδελφόν αὐτοῦ. **11** Διότι αὕτη είναι η παραγγελία, την οποίαν ηκούσατε απ' ἀρχῆς, να ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· **12** ουχί καθὼς ο Κάνν ἦτο εκ του πονηροῦ και ἔσφαξε τον ἀδελφόν αὐτοῦ· και διά τι ἔσφαξεν αὐτόν; διότι τα ἔργα αὐτοῦ ἴσαν πονηρά, τα δε του ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια. **13** Μη θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, αν ο κόσμος σας μισῇ. **14** Ἡμεῖς ἐξεύρομεν ὅτι μετέβημεν εκ του

θανάτου εις την ζωήν, διότι αγαπώμεν τον αδελφούς ὅστις δεν αγαπά τον αδελφόν μένει εν τω θανάτῳ. **15** Πας ὅστις μισεῖ τον αδελφόν αὐτοῦ εἶναι ἀνθρωποκτόνος· και ἐξεύρετε ὅτι πας ἀνθρωποκτόνος δεν ἔχει ζωὴν αἰώνιον μένουσαν εν αὐτῷ. **(αἰθῆριος g166)** **16** Εκ τούτου γνωρίζομεν την ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν την ψυχὴν αὐτοῦ ἔβαλε· και ἡμεῖς χρεωστούμεν ὑπὲρ των ἀδελφῶν να βάλωμεν τας ψυχὰς ἡμῶν. **17** Ὅστις ὅμως ἔχη τον βίον του κόσμου και θεωρή τον αδελφόν αὐτοῦ ὅτι ἔχει χρεῖαν και κλείση τα σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πως ἡ ἀγάπη του Θεοῦ μένει εν αὐτῷ; **18** Τεκνία μου, μη αγαπώμεν με λόγον μηδὲ με γλώσσαν, ἀλλὰ με ἔργον και ἀλήθειαν. **19** Και εκ τούτου γνωρίζομεν ὅτι εἴμεθα εκ τῆς ἀληθείας, και θέλομεν πληροφορήσει τας καρδίας ἡμῶν ἐμπροσθεν αὐτοῦ, **20** διότι εἰν ἡμᾶς κατακρίνη ἡ καρδία, βεβαίως ὁ Θεός εἶναι μεγαλιότερος τῆς καρδίας ἡμῶν και γνωρίζει τα πάντα. **21** Αγαπητοί, εἰν ἡ καρδία ἡμῶν δεν ἡμᾶς κατακρίνη, ἔχομεν παρησίαν προς τον Θεόν, **22** και ὁ, τι αν ζητῶμεν λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, διότι φυλάττομεν τας ἐντολάς αὐτοῦ και πράττομεν τα ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ. **23** Και αὕτη εἶναι ἡ ἐντολή αὐτοῦ, το να πιστεῦσωμεν εις το ὄνομα του Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ και να αγαπώμεν ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἐντολήν εις ἡμᾶς. **24** Και ὅστις φυλάττει τας ἐντολάς αὐτοῦ μένει εν αὐτῷ, και αὐτός εν ἐκείνῳ. Και εκ τούτου γνωρίζομεν ὅτι μένει εν ἡμῖν, εκ του Πνεύματος το ὁποῖον ἔδωκεν εις ἡμᾶς.

4 Αγαπητοί, μη πιστεύετε εις παν πνεῦμα, ἀλλὰ δοκιμάζετε τα πνεύματα εν ἡνά εκ του Θεοῦ· διότι πολλοί ψευδοπροφήται ἐξῆλθον εις τον κόσμον. **2** Εκ τούτου γνωρίζετε το Πνεῦμα του Θεοῦ· παν πνεῦμα, το ὁποῖον ομολογεί ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἦλθεν εν σαρκί, εἶναι εκ του Θεοῦ· **3** και παν πνεῦμα, το ὁποῖον δεν ομολογεί ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἦλθεν εν σαρκί, δεν εἶναι εκ του Θεοῦ· και τούτο εἶναι το πνεῦμα του ἀντιχρίστου, το ὁποῖον ηκοῦσατε ὅτι ἔρχεται, και τώρα μάλιστα εἶναι εν τῷ κόσμῳ. **4** Σεις εκ του Θεοῦ εἴσθε, τεκνία, και ἐνικήσατε αὐτούς, διότι μεγαλιότερος εἶναι ἐκεῖνος ὅστις εἶναι εν ὑμῖν παρά ὅστις εἶναι εν τῷ κόσμῳ. **5** Αὐτοί εκ του κόσμου εἶναι διὰ τούτο εκ του κόσμου λαλοῦσι, και ὁ κόσμος αὐτούς ἀκούει. **6** Ἡμεῖς εκ του Θεοῦ εἴμεθα· ὅστις γνωρίζει τον Θεόν ἀκούει ἡμᾶς· ὅστις δεν εἶναι εκ του Θεοῦ δεν ἀκούει ἡμᾶς. Εκ τούτου γνωρίζομεν το πνεῦμα τῆς ἀληθείας και το πνεῦμα τῆς πλάνης. **7** Αγαπητοί, ἀς αγαπώμεν ἀλλήλους, διότι ἡ ἀγάπη εἶναι εκ του Θεοῦ, και πας ὅστις αγαπά εκ του Θεοῦ ἐγεννήθη και γνωρίζει τον Θεόν. **8** Ὅστις δεν αγαπά δεν ἐγνώρισε τον Θεόν, διότι ὁ Θεός εἶναι ἀγάπη. **9** Εν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη του Θεοῦ προς ἡμᾶς, ὅτι τον Υἱόν αὐτοῦ τον μονογένη ἀπέστειλεν ὁ Θεός εις τον κόσμον, διὰ να ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. **10** Εν τούτῳ εἶναι ἡ ἀγάπη, οὐχί ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τον Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτός ἠγάπησεν ἡμᾶς και ἀπέστειλε τον Υἱόν αὐτοῦ ἰλασμόν περὶ των ἀμαρτιῶν ἡμῶν. **11** Αγαπητοί ἐπειδὴ οὕτως ἠγάπησεν ἡμᾶς ὁ Θεός και ἡμεῖς χρεωστούμεν να αγαπώμεν ἀλλήλους. **12** Τον Θεόν οὐδεὶς εἶδε πώποτε· εἰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεός μένει εν ἡμῖν, και ἡ ἀγάπη αὐτοῦ εἶναι τετελειωμένη εν ἡμῖν. **13** Εκ τούτου γνωρίζομεν ὅτι εν αὐτῷ μένομεν και αὐτός εν ἡμῖν, διότι εκ του Πνεύματος αὐτοῦ ἔδωκεν εις ἡμᾶς. **14** Και ἡμεῖς εἶδομεν και μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ Πατήρ ἀπέστειλε τον Υἱόν Σωτήρα του κόσμου. **15** Ὅστις ομολογῆσῃ ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱός του Θεοῦ, ὁ Θεός μένει εν αὐτῷ και αὐτός εν τῷ Θεῷ. **16** Και ἡμεῖς ἐγνωρίσαμεν και ἐπιστεῦσαμεν την ἀγάπην την ὁποῖαν ἔχει ὁ Θεός προς ἡμᾶς. Ὁ Θεός εἶναι ἀγάπη, και ὅστις μένει εν τῇ ἀγάπῃ εν τῷ Θεῷ μένει και ὁ Θεός εν αὐτῷ. **17** Εν

τούτῳ εἶναι τετελειωμένη ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, διὰ να ἔχωμεν παρησίαν εν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, διότι καθὼς ἐκεῖνος εἶναι, οὕτω και ἡμεῖς εἴμεθα εν τῷ κόσμῳ τούτῳ. **18** Φόβος δεν εἶναι εν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω διώκει τον φόβον, διότι ὁ φόβος ἔχει κόλασιν· και ὁ φοβούμενος δεν εἶναι τετελειωμένος εν τῇ ἀγάπῃ. **19** Ἡμεῖς αγαπώμεν αὐτόν, διότι αὐτός πρώτος ἠγάπησεν ἡμᾶς. **20** Εἰν τις εἶπη ὅτι αγαπῶ τον Θεόν, και μισῶ τον αδελφόν αὐτοῦ, ψεύστης εἶναι· διότι ὅστις δεν αγαπά τον αδελφόν αὐτοῦ, τον ὁποῖον εἶδε, τον Θεόν, τον ὁποῖον δεν εἶδε πως δύναται να αγαπά; **21** Και ταύτην την ἐντολήν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ὅστις αγαπά τον Θεόν, να αγαπά και τον αδελφόν αὐτοῦ.

5 Πας ὅστις πιστεύει ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός, εκ του Θεοῦ ἐγεννήθη, και πας ὅστις αγαπά τον γεννησάντα αγαπά και τον γεννηθέντα ἐξ αὐτοῦ. **2** Εκ τούτου γνωρίζομεν ὅτι αγαπῶμεν τα τέκνα του Θεοῦ, ὅταν τον Θεόν αγαπῶμεν και τας ἐντολάς αὐτοῦ φυλάττωμεν. **3** Διότι αὕτη εἶναι ἡ ἀγάπη του Θεοῦ, το να φυλάττωμεν τας ἐντολάς αὐτοῦ· και αἱ ἐντολαί αὐτοῦ βαρεῖαι δεν εἶναι. **4** Διότι παν ὁ, τι ἐγεννήθη εκ του Θεοῦ νικά τον κόσμον· και αὕτη εἶναι ἡ νίκη ἡ νικήσασα τον κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. **5** Τις εἶναι ὁ νικῶν τον κόσμον ἐμῆ ὁ πιστεύων ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱός του Θεοῦ; **6** Οὗτος εἶναι ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος και αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· οὐχί διὰ του ὕδατος μόνον, ἀλλὰ διὰ του ὕδατος και του αἵματος· και το Πνεῦμα εἶναι το ὁποῖον μαρτυρεῖ, ἐπειδὴ το Πνεῦμα εἶναι ἡ ἀλήθεια. **7** Διότι τρεις εἶναι οἱ μαρτυροῦντες εν τῷ ουρανῷ, ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος και τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, και οὗτοι οἱ τρεις εἶναι ἐν· **8** και τρεις εἶναι οἱ μαρτυροῦντες εν τῇ γῆ, το Πνεῦμα και τὸ ὕδωρ και τὸ αἷμα, και οἱ τρεις οὗτοι ἀναφέρονται εις το εν. **9** Εἰν δεχόμεθα την μαρτυρίαν των ἀνθρώπων, ἡ μαρτυρία του Θεοῦ εἶναι μεγαλιότερα· διότι αὕτη εἶναι ἡ μαρτυρία του Θεοῦ, την ὁποῖαν ἐμαρτύρησε περὶ του Υἱοῦ αὐτοῦ. **10** Ὅστις πιστεύει εις τον Υἱόν του Θεοῦ ἔχει την μαρτυρίαν εν εαυτῷ· ὅστις δεν πιστεύει εις τον Θεόν, ἔκαμεν αὐτόν ψεύστην, διότι δεν ἐπίστευσεν εις την μαρτυρίαν, την ὁποῖαν ἐμαρτύρησεν ὁ Θεός περὶ του Υἱοῦ αὐτοῦ. **11** Και αὕτη εἶναι μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν εις ἡμᾶς ὁ Θεός, και αὕτη ἡ ζωὴ εἶναι εν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ. **(αἰθῆριος g166)** **12** Ὅστις ἔχει τον Υἱόν ἔχει την ζωὴν· ὅστις δεν ἔχει τον Υἱόν του Θεοῦ, την ζωὴν δεν ἔχει. **13** Ταῦτα ἔγραψα προς ἐσάς τους πιστεῦόντας εις τὸ ὄνομα του Υἱοῦ του Θεοῦ, διὰ να γνωρίζητε ὅτι ἔχετε ζωὴν αἰώνιον, και διὰ να πιστεύητε εις τὸ ὄνομα του Υἱοῦ του Θεοῦ. **(αἰθῆριος g166)** **14** Και αὕτη εἶναι ἡ παρησία, την ὁποῖαν ἔχομεν προς αὐτόν, ὅτι εἰν ζητῶμεν τι κατὰ το θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμᾶς. **15** Και εἰν ἐξεύρομεν ὅτι ἀκούει ἡμᾶς ὁ, τι αν ζητήσωμεν, ἐξεύρομεν ὅτι λαμβάνομεν τα ζητήματα, τα ὁποῖα ἐζητήσαμεν παρ' αὐτοῦ. **16** Εἰν τις ἴδῃ τον αδελφόν αὐτοῦ ἀμαρτάνοντα ἀμαρτίαν οὐχί θανάσιμον, θέλει ζητήσει, και ὁ Θεός θέλει δώσει εις αὐτόν ζωὴν, εις τους ἀμαρτάνοντας οὐχί θανάσιμους. Εἶναι ἀμαρτία θανάσιμος· δεν λέγω περὶ ἐκείνης να παρακαλέσῃ. **17** Πᾶσα ἀδικία εἶναι ἀμαρτία και εἶναι ἀμαρτία οὐχί θανάσιμος. **18** Εξεύρομεν ὅτι πας ὁ γεννηθεὶς εκ του Θεοῦ δεν ἀμαρτάνει, ἀλλ' ὅστις ἐγεννήθη εκ του Θεοῦ φυλάττει αὐτόν, και ὁ πονηρός δεν ἐγγίζει αὐτόν. **19** Εξεύρομεν ὅτι εκ του Θεοῦ εἴμεθα, και ὁ κόσμος ὅλος εν τῷ πονηρῷ κείται. **20** Εξεύρομεν δε ὅτι ὁ Υἱός του Θεοῦ ἦλθε και ἔδωκεν εις ἡμᾶς νόσην, διὰ να γνωρίζωμεν τον ἀληθινόν· και εἴμεθα εν τῷ ἀληθινῷ, εν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. Οὗτος εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός και ἡ

ζωή η αιώνιος. (aiōnios g166) 21 Τεκνία, φυλάξατε εαυτούς από των ειδώλων· αμήν.

Ιωαννου Β΄

1 Ο πρεσβύτερος προς την εκλεκτήν κυρίαν και προς τα τέκνα αυτής, τους οποίους εγώ αγαπώ εν αληθεία, και ουχί εγώ μόνος, αλλά και πάντες οι γνωρίσαντες την αλήθειαν, **2** διά την αλήθειαν, ήτις μένει εν ημίν και θέλει είσθαι μεθ' ημών εις τον αιώνα· (aiōn g165) **3** εΐη μεθ' υμών χάρις, έλεος, ειρήνη παρά Θεού Πατρός και παρά Κυρίου Ιησού Χριστού του Υιού του Πατρός, εν αληθεία και αγάπη. **4** Εχάρην κατά πολλά ότι εύρηκα εκ των τέκνων σου τινάς περιπατούντας εν τη αληθεία, καθώς εντολήν ελάβομεν παρά του Πατρός. **5** Και τώρα σε παρακαλώ, κυρία, ουχί ως γράφων προς σε εντολήν νέαν, αλλ' εκείνην την οποίαν είχομεν απ' αρχής, να αγαπώμεν αλλήλους. **6** Και αύτη είναι η αγάπη, να περιπατώμεν κατά τας εντολάς αυτού. Αύτη είναι η εντολή, καθώς ηκούσατε απ' αρχής, να περιπατήτε εις αυτήν. **7** Διότι πολλοί πλάνοι εισήλθον εις τον κόσμον, οίτινες δεν ομολογούσιν ότι ο Ιησούς Χριστός ήλθεν εν σαρκί· ο τοιούτος είναι ο πλάνος και ο αντίχριστος. **8** Προσέχετε εις εαυτούς, διά να μη χάσωμεν εκείνα, τα οποία ειργάσθημεν, αλλά να απολάβωμεν πλήρη τον μισθόν. **9** Πας όστις παραβαίνει και δεν μένει εν τη διδαχή του Χριστού Θεόν δεν έχει· ο μένων εν τη διδαχή του Χριστού, ούτος έχει και τον Πατέρα και τον Υιόν. **10** Εάν τις έρχηται προς εσάς και δεν φέρη την διδαχήν ταύτην, μη δέχεσθε αυτόν εις οικίαν και μη λέγετε εις αυτόν το χαίρειν· **11** διότι ο λέγων εις αυτόν το χαίρειν γίνεται κοινωνός εις τα πονηρά αυτού έργα. **12** Αν και είχον πολλά να σας γράψω, δεν ηθέλησα διά χάρτου και μελάνης, αλλ' ελπίζω να έλθω προς εσάς και να λαλήσω στόμα προς στόμα, διά να ήναι πλήρης η χαρά ημών. **13** Σε ασπάζονται τα τέκνα της αδελφής σου της εκλεκτής αμής.

Ιωαννου Γ΄

1 Ο πρεσβύτερος προς Γάϊον τον αγαπητόν, τον οποίον εγώ αγαπώ εν αληθεία. **2** Αγαπητέ, κατά πάντα εύχομαι να ευοδούσαι και να υγιαίνης, καθώς ευοδούται η ψυχή σου. **3** Διότι εχάρην κατά πολλά ότι έρχονται αδελφοί και μαρτυρούσιν εις την αλήθειάν σου, καθώς συ περιπατείς εν τη αληθεία. **4** Μεγαλητέραν χαράν δεν έχω παρά τούτο, να ακούω ότι τα τέκνα μου περιπατούσιν εν τη αληθεία. **5** Αγαπητέ, έργον άξιον πιστού πράττεις ό, τι κάμης εις τους αδελφούς και εις τους ξένους, **6** οίτινες εμαρτύρησαν περί της αγάπης σου ενώπιον της εκκλησίας, τους οποίους καλώς θέλεις πράξει προπέμψας αξίως του Θεού. **7** Διότι υπέρ του ονόματος αυτού εξήλθον, χωρίς να λαμβάνωσι μηδέν από των εθνών. **8** Ημείς λοιπόν χρεωστούμεν να υποδεχώμεθα τους τοιούτους, διά να γινώμεθα συνεργοί εις την αλήθειαν. **9** Έγραψα προς την εκκλησίαν· αλλ' ο φιλοπρωτεύων αυτών Διοτρεφής δεν δέχεται ημάς. **10** Διά τούτο, εάν έλθω, θέλω υπενθυμίσει τα έργα αυτού, τα οποία κάμνει, φλυαρών εναντίον ημών με λόγους πονηρούς και μη ακούμενος εις τούτους, ούτε αυτός δέχεται τους αδελφούς, αλλά και τους θέλοντας να δεχθώσιν εμποδίζει και από της εκκλησίας εκβάλλει. **11** Αγαπητέ, μη μιμού το κακόν, αλλά το αγαθόν. Ο αγαθοποιών εκ του Θεού είναι, ο δε κακοποιών δεν είδε τον Θεόν. **12** Εις τον Δημήτριον δίδεται καλή μαρτυρία υπό πάντων και υπ' αυτής της αληθείας και ημείς δε μαρτυρούμεν, και εξεύρετε ότι η μαρτυρία ημών είναι αληθής. **13** Πολλά είχαν να γράφω, αλλά δεν θέλω να σοι γράψω διά μελάνης και καλάμου, **14** αλλ' ελπίζω ταχέως να σε ίδω, και θέλομεν λαλήσει στόμα προς στόμα. Ειρήνη εις σε· Ασπάζονται σε οι φίλοι. Ασπάζου τους φίλους κατ' όνομα.

Ιουδα

1 ΙΟΥΔΑΣ δούλος Ιησού Χριστού, αδελφός δε Ιακώβου, προς τους κλητούς τους ηγιασμένους υπό Θεού Πατρός, και τετηρημένους υπό του Ιησού Χριστού **2** έλεος πληθυνθείη εις εσάς, και ειρήνη, και αγάπη. **3** Αγαπητοί, επειδή καταβάλλω πάσαν σπουδήν να σας γράψω περί της κοινής σωτηρίας, έλαβον ανάγκην να σας γράψω, προτρέπων εις το να αγωνίζησθε δια την πίστιν, ήτις άπαξ παρεδόθη εις τους αγίους. **4** Διότι εισεχώρησαν λαθραίως τινές άνθρωποι, οίτινες ήσαν παλαιόθεν προεγεγραμμένοι εις ταύτην την καταδίκην, ασεβείς, μεταστρέφοντες την χάριν του Θεού ημών εις ασέλγειαν, και αρνούμενοι τον μόνον δεσπότην Θεόν και Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν. **5** Θέλω δε να σας υπενθυμίσω, αν και σεις εγνωρίσατε ήδη τούτο, ότι ο Κύριος, αφού έσωσε τον λαόν εκ γης Αιγύπτου, απώλεσεν ύστερον τους μη πιστεύσαντας **6** και αγγέλους οίτινες δεν εφύλαξαν την εαυτών αξίαν, αλλά κατέλιπον το ίδιον αυτών κατοικητήριον, εφύλαξε με παντοτεινά δεσμά υποκάτω του σκότους, δια την κρίσιν της μεγάλης ημέρας **(aiidios g126)** **7** καθώς τα Σόδομα και τα Γόμορρα, και αι πέριξ αυτών πόλεις, εις την πορνείαν παραδοθείσαι κατά τον όμοιον με τούτους τρόπον, και ακολουθούσαι οπίσω άλλης σαρκός, πρόκεινται παράδειγμα τιμωρούμεναι με το αιώνιον πυρ. **(aiōnios g166)** **8** Ομοίως και ούτοι ενυπνιαζόμενοι, την μεν σάρκα μιάνουσι, την δε εξουσίαν καταφρονούσι, και τα αξιώματα βλασφημούσιν. **9** Ο δε Μιχαήλ ο αρχάγγελος, ότε αγωνιζόμενος με τον διάβολον εφιλονείκει περί του σώματος του Μωϋσέως, δεν ετόλμησε να επιφέρη εναντίον αυτού κατηγορίαν βλάσφημον, αλλ' είπεν, Ο Κύριος να σε επιτιμήση. **10** Ούτοι δε όσα μεν δεν εξεύρουσι βλασφημούσιν, όσα δε φυσικώς ως τα άλογα ζώα εξεύρουσιν, εις ταύτα φθείρονται. **11** Ουαί εις αυτούς διότι περιπάτησαν εις την οδόν του Κάϊν, και χάριν μισθού εξεχύθησαν εις την πλάνην του Βαλαάμ, και απωλέσθησαν εις την αντιλογίαν του Κορέ. **12** Ούτοι είναι κηλίδες εις τας αγάπας σας, συμποσιάζοντες αφόβως, βόσκοντες εαυτούς, νεφέλαι άνδρoι υπό ανέμων περιφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινά άκαρπα, δις αποθανόντα, εκριζωθέντα, **13** κύματα άγρια θαλάσσης επαφρίζοντα τας ίδιαις αυτών αισχύνας, αστέρες πλανήται, δια τους οποίους το ζοφερόν σκότος είναι τετηρημένον εις τον αιώνα. **(aiōn g165)** **14** Προεφήτευσε δε περί τούτων και ο Ενώχ, έβδομος από Αδάμ, λέγων, "Ιδού, ήλθεν ο Κύριος με μυριάδας αγίων αυτού, **15** δια να κάμη κρίσιν κατά πάντων, και να ελέγξη πάντας τους ασεβείς εξ αυτών, δια πάντα τα έργα της ασεβείας αυτών, τα οποία έπραξαν και δια πάντα τα σκληρά τα οποία ελάλησαν κατ' αυτού αμαρτωλοί ασεβείς." **16** Ούτοι είναι γογγυσταί, μεμψίμοιροι, περιπατούντες κατά τας επιθυμίας αυτών και το στόμα αυτών λαλεί υπερήφανα, και κολακεύουσι πρόσωπα χάριν ωφωλείας. **17** Αλλά σεις, αγαπητοί, ενθυμήθητε τους λόγους τους προειρημένους υπό των αποστόλων του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, **18** ότι σας έλεγον, ότι "εν εσχάτω καιρώ θέλουσιν εισθαί εμπαικταί, περιπατούντες κατά τας ασεβείς επιθυμίας αυτών." **19** Ούτοι είναι οι αποχωρίζοντες εαυτούς, ζωώδεις, Πνεύμα μη έχοντες. **20** Σεις όμως, αγαπητοί, επικοινωνούστε εαυτούς επί την αγιωτάτην πίστιν σας, προσευχόμενοι εν Πνεύματι Αγίω, **21** φυλάξατε εαυτούς εις την αγάπην του Θεού, προσμένοντες το έλεος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εις ζωήν αιώνιον. **(aiōnios g166)** **22** Και άλλους μεν ελεείτε, κάμνοντες διάκρισιν, **23** άλλους δε σώζετε μετά φόβου, αρπάζοντες αυτούς εκ του πυρός, μισούντες και

τον χιτώνά τον μεμολυσμένον από της σαρκός. **24** Εις δε τον δυνάμενον να σας φυλάξη απταιστους, και να σας στήση κατενώπιον της δόξης αυτού αμώμους εν αγαλλιάσει, **25** εις τον μόνον σοφόν Θεόν τον σωτήρα ημών, είη δόξα και μεγαλωσύνη, κράτος και εξουσία, και νυν και εις πάντας τους αιώνας, Αμήν. **(aiōn g165)**

Αποκαλυψις Ιωαννου

1 Αποκάλυψις Ιησού Χριστού, την οποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτόν ὁ Θεός, διὰ να δείξῃ εἰς τους δούλους αὐτοῦ ὅσα πρέπει να γίνωσι ταχέως, και εφανέρωσεν αὐτὰ ἀποστείλας διὰ του ἀγγέλου αὐτοῦ εἰς τον δούλον αὐτοῦ Ἰωάννην, **2** ὅστις ἐμαρτύρησε τον λόγον του Θεοῦ και την μαρτυρίαν του Ἰησοῦ Χριστοῦ και ὅσα εἶδε. **3** Μακάριος ὁ αναγινώσκων και οἱ ακοῦντες τους λόγους της προφητείας και φυλάττοντες τα γεγραμμένα ἐν αὐτῇ· διότι ὁ καιρὸς εἶναι πλησίον. **4** Ἰωάννης προς τας ἐπτὰ ἐκκλησίας τας ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν και εἰρήνη ἀπὸ του ὦν και ὁ ἦν και ὁ ἐρχόμενος και ἀπὸ των ἐπτὰ πνευμάτων, τα οποία εἶναι ἐνώπιον του θρόνου αὐτοῦ, **5** και ἀπὸ του Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις εἶναι ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος ἐκ των νεκρῶν και ὁ ἄρχων των βασιλείων της γῆς. Εἰς τον ἀγαπήσαντα ἡμᾶς και λούσαντα ἡμᾶς ἀπὸ των αμαρτιῶν ἡμῶν με τὸ αἷμα αὐτοῦ, **6** και ὅστις ἔκαμεν ἡμᾶς βασιλεῖς και ἱερεῖς εἰς τον Θεόν και Πατέρα αὐτοῦ, εἰς αὐτόν εἶη ἡ δόξα και τὸ κράτος εἰς τους αἰῶνας των αἰώνων· ἀμήν. **(αἰθῆ q165)** **7** Ἰδοῦ, ἔρχεται μετὰ των νεφελῶν, και θέλει ἰδεῖ αὐτόν πας ὀφθαλμός και ἐκεῖνοι οἵτινες ἐξεκέντησαν αὐτόν, και θέλουσι θρηνησεῖ ἐπ' αὐτόν πάσαι αἱ φυλαὶ της γῆς. Ναι, ἀμήν. **8** Εγὼ εἶμαι τὸ Α και τὸ Ω, ἀρχὴ και τέλος, λέγει ὁ Κύριος, ὁ ὦν και ὁ ἦν και ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ. **9** Εγὼ ὁ Ἰωάννης, ὁ και ἀδελφός σας και συγκοινωνός εἰς την θλίψιν και εἰς την βασιλείαν και την υπομονὴν του Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἤμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ διὰ τον λόγον του Θεοῦ και διὰ την μαρτυρίαν του Ἰησοῦ Χριστοῦ. **10** Κατὰ την κυριακὴν ἡμέραν ἦλθον εἰς ἕκστασιν πνευματικὴν, και ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος, **11** ἣτις ἔλεγεν· Εγὼ εἶμαι τὸ Α και τὸ Ω, ὁ πῶτος και ὁ ἔσχατος και, ὅ, τι βλέπει, γράψον εἰς βιβλίον και πέμψον εἰς τας ἐπτὰ ἐκκλησίας, τας ἐν τῇ Ἀσίᾳ, και Ἐφῆσον και εἰς Σμύρνην και εἰς Πέργαμον και εἰς Θυάτειρα και εἰς Σάρδεαι και εἰς Φιλαδέλφειαν και εἰς Λαοδικείαν. **12** Και ἐστράφην να ἰδῶ την φωνὴν, ἣτις ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ· και στραφεῖς εἶδον ἐπτὰ λυχνίας χρυσᾶς, **13** και ἐν μέσῳ των ἐπτὰ λυχνίων εἶδον ἕνα ὅμοιον με ἰόν ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη χιτῶνα και περιεζωσμένον πλησίον των μασῶν ζώνην χρυσήν. **14** Ἡ δε κεφαλὴ αὐτοῦ και αἱ τρίχες ἦσαν λευκαὶ και ὡς μαλλίον λευκόν, ὡς χιών· και οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, **15** και οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι με χαλκολίβανον, ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένον, και ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν, **16** και εἶχεν ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χεῖρὶ ἐπτὰ ἀστέρας, και ἐκ του στόματος αὐτοῦ του ἐξήρχετο ῥομφαία δίστομος οὐραία, και ἡ ὄψις αὐτοῦ ἔλαμπεν ὡς ὁ ἥλιος λάμπει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. **17** Και ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα προς τους πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός, και ἐπέθηκε την δεξιάν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμέ; λέγων μοι· Μη φοβοῦ· ἐγὼ εἶμαι ὁ πῶτος και ὁ ἔσχατος. **18** και ὁ ζων, και ἔγεινα νεκρός, και ἰδοῦ, εἶμαι ζων εἰς τους αἰῶνας των αἰώνων, ἀμήν, και ἔχω τὰ κλειδιά του ἄδου και του θανάτου. **(αἰθῆ q165, Hadēs q86)** **19** Γράψον ὅσα εἶδες και ὅσα εἶναι και ὅσα μέλλουσι να γίνωσι μετὰ ταῦτα· **20** τὸ μυστήριον των ἐπτὰ ἀστέρων, τους οποίους εἶδες ἐν τῇ δεξιᾷ μου, και τας ἐπτὰ λυχνίας τας χρυσᾶς. Οἱ ἐπτὰ ἀστέρες εἶναι οἱ ἄγγελοι των ἐπτὰ ἐκκλησιῶν, και αἱ ἐπτὰ λυχνίαι, τας οποίας εἶδες, εἶναι αἱ ἐπτὰ ἐκκλησίαι.

2 Προς τον ἄγγελον της ἐκκλησίας της Εφέσου γράψον. Ταῦτα λέγει ὁ κρατὼν τους ἐπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ

περιπατῶν ἐν μέσῳ των ἐπτὰ λυχνίων των χρυσῶν· **2** Εξεῦρω τὰ ἔργα σου και τον κόπον σου και την υπομονὴν σου, και ὅτι δεν δύνασαι να υποφέρῃς τους κακοῦς, και ἐδοκίμασας τους λέγοντας ὅτι εἶναι ἀπόστολοι, και δεν εἶναι, και εὔρες αὐτούς ψευδεῖς· **3** και υπέφερες και ἔχεις υπομονὴν και διὰ τὸ ὄνομά μου ἐκοπίασας, και δεν ἀπέκαμες. **4** Πλην ἔχω τι κατὰ σου, διότι την ἀγάπην σου την πρώτην ἀφήκας. **5** Ἐνθυμού λοιπόν πόθεν ἐξέπεσες και μετανοήσον και κάμε τα πρώτα ἔργα· εἰ δε μη, ἔρχομαι προς σε ταχέως και θέλω κινήσει την λυχνίαν σου ἐκ του τόπου αὐτῆς, εἴν δεν μετανοήσης. **6** Ἐχεις ὁμως τοῦτο, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα των Νικολαϊτῶν, τα οποία και ἐγὼ μισῶ. **7** Ὅστις ἔχει ὠτίον ἀς ἀκούσῃ τι λέγει τὸ Πνεῦμα προς τας ἐκκλησίας. Εἰς τον νικῶντα θέλω δώσει εἰς αὐτόν να φάγῃ ἐκ του ξύλου της ζωῆς, το οποίον εἶναι ἐν μέσῳ του παραδείσου του Θεοῦ. **8** Και προς τον ἄγγελον της ἐκκλησίας των Σμυρναίων γράψον· Ταῦτα λέγει ὁ πῶτος και ὁ ἔσχατος, ὅστις ἔγεινε νεκρός και ἔζησεν· **9** Εξεῦρω τὰ ἔργα σου και την θλίψιν και την πτωχείαν· εἶσαι ὁμως πλούσιος και την βλασφημίαν των λεγόντων εαυτοῦς ὅτι εἶναι Ἰουδαῖοι και δεν εἶναι, ἀλλὰ συναγωγὴ του Σατανά. **10** Μη φοβοῦ μηδὲν ἐκ των ὅσα μέλλεις να πάθῃς. Ἰδοῦ, ὁ διάβολος μέλλει να βάλῃ τινὰς ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν διὰ να δοκιμασθῆτε, και θέλετε ἔχει θλίψιν δέκα ἡμερῶν. Γίνου πιστός μέχρι θανάτου, και θέλω σου δώσει τον στέφανον της ζωῆς. **11** Ὅστις ἔχει ὠτίον ἀς ἀκούσῃ τι λέγει τὸ Πνεῦμα προς τας ἐκκλησίας. Ὁ νικῶν δεν θέλει ἀδικηθῆ ἐκ του θανάτου του δευτέρου. **12** Και προς τον ἄγγελον της ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον· Ταῦτα λέγει ὁ ἔχων την ῥομφαίαν την δίστομον, την οὐραϊαν· **13** Εξεῦρω τὰ ἔργα σου και που κατοικεῖς· ὅπου εἶναι ὁ θρόνος του Σατανά· και κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, και δεν ἠνθροήσῃς την πίστιν μου και ἐν ταῖς ἡμέραις, ἐν αἷς υπήρχεν Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστός, ὅστις ἐφονεύθη παρ' ὑμῖν, ὅπου κατοικεῖ ὁ Σατανάς. **14** Ἐχω ὁμως κατὰ σου ὀλίγα, διότι ἔχεις ἐκεῖ τινὰς κρατοῦντας την διδαχὴν του Βαλαάμ, ὅστις ἐδίδασκε τον Βαλάκ να βάλῃ σκάνδαλον ἐνώπιον των υἱῶν Ἰσραὴλ, ὥστε να φάγωσιν εἰδωλόθυτα και να πορνεύσωσιν. **15** Οὕτως ἔχεις και συ τινὰς κρατοῦντας την διδαχὴν των Νικολαϊτῶν, το οποίον μισῶ. **16** Μετανόησον· εἰ δε μη, ἔρχομαι προς σε ταχέως και θέλω πολεμήσει προς αὐτούς με την ῥομφαίαν του στόματός μου. **17** Ὅστις ἔχει ὠτίον, ἀς ἀκούσῃ τι λέγει τὸ Πνεῦμα προς τας ἐκκλησίας. Εἰς τον νικῶντα θέλω δώσει αὐτόν να φάγῃ ἀπὸ τὸ μάννα του κεκρυμμένου, και θέλω δώσει εἰς αὐτόν ψῆφον λευκὴν, και ἐπὶ την ψῆφον ὄνομα νέον γεγραμμένον, το οποίον οὐδεὶς γνωρίζει εἰμὴ ὁ λαμβάνων. **18** Και προς τον ἄγγελον της ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον· Ταῦτα λέγει ὁ Υἱὸς του Θεοῦ, ὁ ἔχων τους ὀφθαλμούς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, και οἱ πόδες αὐτοῦ εἶναι ὅμοιοι με χαλκολίβανον· **19** Εξεῦρω τὰ ἔργα σου και την ἀγάπην και την διακονίαν και την πίστιν και την υπομονὴν σου και τὰ ἔργα σου και τὰ ἔσχατα, ὅτι εἶναι πλεῖοτερα των πρώτων. **20** Ἐχω ὁμως κατὰ σου ὀλίγα, διότι ἀφίνεις την γυναῖκα Ἰεζάβελ, ἣτις λέγει εαυτὴν προφήτιν, να διδάσκῃ και να πλανᾷ τους δούλους μου εἰς το να πορνεύωσι και να τρώγωσιν εἰδωλόθυτα. **21** Και ἔδωκα εἰς αὐτὴν καιρὸν να μετανοήσῃ ἐκ της πορνείας αὐτῆς, και δεν μετενόησεν. **22** Ἰδοῦ, ἐγὼ βάλλω αὐτὴν εἰς κλίνην και τους μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην, εἴν δεν μετανοήσωσιν ἐκ των ἔργων αὐτῶν, **23** και τὰ τέκνα αὐτῆς θέλω ἀποκτείνει με θάνατον, και θέλουσι γνωρίσει πάσαι αἱ ἐκκλησίαι, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ ἐρευνῶν νεφρούς και καρδιάς, και θέλω σας δώσει εἰς ἕκαστον κατὰ τα

έργα σας. **24** Λέγω δε προς εσάς και προς τους λοιπούς τους εν Θυατείροις, όσοι δεν έχουσι την διδαχὴν ταύτην και οίτινες δεν εγνώρισαν τα βάθη του Σατανά, ως λέγουσι· Δεν θέλω βάλει ἐφ' υμᾶς ἄλλο βάρος· **25** πλην ἐκεῖνο, το οποίον ἔχετε, κρατήσατε εωσὺ ἔλθω. **26** Και ὅστις νικά και ὅστις φυλάττει μέχρι τέλους τα ἔργα μου, θέλω δώσει εἰς αὐτόν ἐξουσίαν ἐπὶ των θθνών, **27** και θέλει ποιᾶναι αὐτοὺς ἐν ράβδῳ σιδηρᾶ, θέλουν συντριφθῆ ὡς τα σκεῦη του κεραμέως, καθὼς και ἐγὼ ἔλαβον παρὰ του Πατρὸς μου, **28** και θέλω δώσει εἰς αὐτόν τον ἀστέρα τον πρωῖνόν. **29** Ὅστις ἔχει ὠτίον ας ἀκούσῃ τι λέγει το Πνεῦμα προς τας ἐκκλησίας.

3 Και προς τον ἄγγελον της ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον· Ταῦτα λέγει ο ἔχων τα ἐπτὰ πνεύματα του Θεοῦ και τους ἐπτὰ ἀστέρας. Εξέρω τα ἔργα σου, ὅτι το ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς και εἶσαι νεκρός. **2** Γίνου ἀγρυπνος και στήριξον τα λοιπὰ, τα οποία μέλλουν να αποθάνω· διότι δεν εὔρηκα τα ἔργα σου τέλεια ἐνώπιον του Θεοῦ. **3** Ενθυμῶ λοιπὸν πως ἔλαβες και ἤκουσας, και φύλαττε αὐτά και μετανόησον. Εἰάν λοιπὸν δεν ἀγρυπνήσῃς, θέλω ελθεῖ ἐπὶ σε ὡς κλέπτης, και δεν θέλεις γνωρίσει ποῖαν ὥραν θέλω ελθεῖ ἐπὶ σε. **4** Ἐχεις ὀλίγα ὀνόματα και ἐν Σάρδεσι, τα οποία δεν ἐμόλυναν τα ἱμάτια αὐτῶν, και θέλουν περιπατήσῃ μετ' ἐμοῦ με λευκά, διότι εἶναι ἄζιοι. **5** Ο νικῶν, οὗτος θέλει ἐνδύθῃ ἱμάτια λευκά, και δεν θέλω ἐξαλείψῃ το ὄνομα αὐτοῦ ἐκ του βιβλίου της ζωῆς, και θέλω ὁμολογήσῃ το ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον του Πατρὸς μου και ἐνώπιον των ἀγγέλων αὐτοῦ. **6** Ὅστις ἔχει ὠτίον, ας ἀκούσῃ τι λέγει το Πνεῦμα προς τας ἐκκλησίας. **7** Και προς τον ἄγγελον της ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον· Ταῦτα λέγει ο ἅγιος, ο ἀληθινός, ο ἔχων το κλειδίον του Δαβὶδ, ὅστις ἀνοίγει και οὐδεὶς κλειεῖ, και κλειεῖ και οὐδεὶς ἀνοίγει· **8** Εξέρω τα ἔργα σου· ἰδοῦ, ἔθεσα ἐνώπιόν σου θύραν ἀνεωγμένην, και οὐδεὶς δύναται να κλεισῇ αὐτή· διότι ἔχεις μικρὰ δύναμιν και ἐφύλαξας τον λόγον μου και δεν ἠρνήθῃς το ὄνομά μου. **9** Ἰδοῦ, θέλω κάμει τους ἐκ της συναγωγῆς του Σατανά, οίτινες λέγουσιν εαυτοὺς ὅτι εἶναι Ἰουδαῖοι, και δεν εἶναι, ἀλλὰ ψεύδονται ἰδοῦ, θέλω κάμει αὐτοὺς να ἐλθωσι και να προσκυνήσωσιν ἐνώπιον των ποδῶν σου και να γνωρίσωσιν ὅτι ἐγὼ σε ἠγάπησα. **10** Επειδὴ ἐφύλαξας τον λόγον της υπομονῆς μου, και ἐγὼ θέλω σε φυλάξῃ ἐκ της ὥρας του πειρασμοῦ, ἣτις μέλλει να ἐλθῇ ἐπὶ της οἰκουμένης ὅλης, διὰ να δοκιμάσῃ τους κατοικοῦντας ἐπὶ της γῆς. **11** Ἰδοῦ, ἐρχομαι ταχέως κράτει ἐκεῖνο το οποίον ἔχεις, διὰ να μὴ λάβῃ μηδεὶς τον στέφανόν σου. **12** Ὅστις νικά, θέλω κάμει αὐτόν στύλον ἐν τῷ ναῷ του Θεοῦ μου, και δεν θέλει ἐξελεῖθαι πλέον ἔξω, και θέλω γράψῃ ἐπ' αὐτόν το ὄνομα του Θεοῦ μου και το ὄνομα της πόλεως του Θεοῦ μου, της νέας Ἰερουσαλήμ, ἣτις καταβαίνει ἐκ του οὐρανοῦ ἀπὸ του Θεοῦ μου, και το ὄνομά μου το νέον. **13** Ὅστις ἔχει ὠτίον, ας ἀκούσῃ τι λέγει το Πνεῦμα προς τας ἐκκλησίας. **14** Και προς τον ἄγγελον της ἐκκλησίας των Λαοδικῶν γράψον· Ταῦτα λέγει ο Ἀμὴν, ο μάρτυς ο πιστός και ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ της κτίσεως του Θεοῦ. **15** Εξέρω τα ἔργα σου, ὅτι οὐτε ψυχρός εἶσαι οὐτε ζεστός· εἶθε να ἦσο ψυχρός ἢ ζεστός· **16** οὕτως, επειδὴ εἶσαι χλιαρός και οὐτε ψυχρός οὐτε ζεστός, μέλλω να σε ἐξεμέσω ἐκ του στόματός μου. **17** Διότι λέγεις ὅτι πλούσιος εἶμαι και ἐπλουτήθησα και δεν ἔχω χρεῖαν οὐδενός, και δεν ἐξερεῖς ὅτι συ εἶσαι ο ταλαίπωρος και ἐλεεινός και πτωχός και τυφλός και γυμνός· **18** συμβουλεύω σε να ἀγοράσῃς παρ' ἐμοῦ χρυσίον δεδοκιμασμένον ἐκ πυρός διὰ να πλουτήσῃς, και ἱμάτια λευκά διὰ να ἐνδυθῆς και να

μη φανερωθῇ ἡ αἰσχύνῃ της γυμνότητός σου, και χρίσον τους ὀφθαλμούς σου με κολλούριον διὰ να βλέπῃς. **19** Εγὼ ὅσους ἀγαπῶ, ἐλέγχω και παιδεύω· γενοῦ λοιπὸν ζηλωτῆς και μετανόησον. **20** Ἰδοῦ, ἵσταμαι εἰς την θύραν και κρούω· εἰάν τις ἀκούσῃ της φωνῆς μου και ἀνοίξῃ την θύραν, θέλω εἰσελεῖθαι προς αὐτόν και θέλω δεῖπνήσῃ μετ' αὐτοῦ και αὐτός μετ' ἐμοῦ. **21** Ὅστις νικά, θέλω δώσει εἰς αὐτόν να καθήσῃ μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, καθὼς και ἐγὼ ἐν ἑνὶ θρόνῳ και ἐκάθησα μετὰ του Πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. **22** Ὅστις ἔχει ὠτίον, ας ἀκούσῃ τι λέγει το Πνεῦμα προς τας ἐκκλησίας.

4 Μετὰ ταῦτα εἶδον, και ἰδοῦ, θύρα ἀνεωγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, και ἡ φωνὴ ἡ πρώτη, την οποίαν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, ἔλεγεν· Ἀνάβα ἐδῶ και θέλω σοι δεῖξῃ ὅσα πρέπει να γείνωσι μετὰ ταῦτα. **2** Και εὐθύς ἦλθον εἰς πνευματικὴν ἔκστασιν· και ἰδοῦ, θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, και ἐπὶ του θρόνου ἦτο τις καθήμενος. **3** και ο καθήμενος ἦτο ὅμοιος κατὰ την θέαν με λίθον ἰάσπιν και σάρδινον· και ἦτο ἴρις κύκλω του θρόνου ὁμοία κατὰ την θέαν με σμάραγδον. **4** Και κύκλω του θρόνου ἦσαν θρόνοι εικοσιτέσσαρες· και ἐπὶ τους θρόνους εἶδον καθήμενους τους εικοσιτέσσαρας πρεσβυτέρους, ἐνδεδυμένους ἱμάτια λευκά, και εἶχον ἐπὶ τας κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς. **5** Και ἐκ του θρόνου ἐξήρχοντο ἀστραπαὶ και βρονταὶ και φωναὶ· και ἦσαν ἐπτὰ λαμπάδες πυρός καιόμεναι ἐμπροσθεν του θρόνου, αἵτινες εἶναι τα ἐπτὰ πνεύματα του Θεοῦ· **6** και ἐμπροσθεν του θρόνου ἦτο θάλασσα αὐλινή, ὁμοία με κρῦσταλλον· και ἐν τῷ μέσῳ του θρόνου και κύκλω του θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἐμπροσθεν και ὀπισθεν. **7** Και το ζῶον το πρῶτον ἦτο ὅμοιον με λέοντα, και το δεύτερον ζῶον ὅμοιον με μοσχάριον, και το τρίτον ζῶον εἶχε το πρόσωπον ὡς ἄνθρωπος, και το τέταρτον ζῶον ἦτο ὅμοιον με ἀετόν πετώμενον. **8** Και τα τέσσαρα ζῶα εἶχον ἕκαστον χωριστὰ ἀνὰ ἑξ πτέρυγας κυκλόθεν και ἔσωθεν ἦσαν γέμοντα ὀφθαλμῶν, και δεν παύουσιν ἡμέραν και νύκτα λέγοντα· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ, ο ἦν και ο ὢν και ο ἐρχόμενος. **9** Και ὅταν προσφέρωσι τα ζῶα δόξαν και τιμὴν και εὐχαριστίαν εἰς τον καθήμενον ἐπὶ του θρόνου, εἰς τον ζῶντα εἰς τους αἰῶνας των αἰῶνων, **[αἰῶν 9165]** **10** οἱ εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι θέλουσι πέσει ἐνώπιον του καθήμενου ἐπὶ του θρόνου, και θέλουσι προσκυνήσῃ τον ζῶντα εἰς τους αἰῶνας των αἰῶνων, και θέλουσι βάλει τους στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον του θρόνου, λέγοντες· **(αἰῶν 9165)** **11** Ἄξιος εἶσαι, Κύριε, να λάβῃς την δόξαν και την τιμὴν και την δύναμιν, διότι συ ἐκτίσας τα πάντα, και διὰ το θέλημά σου ὑπάρχουσι και ἐκτίθησαν.

5 Και εἶδον ἐν τη δεξιᾷ του καθήμενου ἐπὶ του θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν και ὀπισθεν, κατεσφραγισμένον με σφραγίδας ἐπτὰ. **2** Και εἶδον ἄγγελον ἰσχυρόν κηρύττοντα μετὰ φωνῆς μεγάλης· Τῆς εἶναι ἅξιος να ἀνοίξῃ το βιβλίον και να λύσῃ τας σφραγίδας αὐτοῦ; **3** Και οὐδεὶς ἠδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ, οὐδὲ ἐπὶ της γῆς οὐδὲ ὑποκάτω της γῆς να ἀνοίξῃ το βιβλίον οὐδὲ να βλέπῃ αὐτό. **4** Και ἐγὼ ἔκλαιον πολλά, ὅτι οὐδεὶς ἐυρέθῃ ἅξιος να ἀνοίξῃ το βιβλίον οὐτε το βιβλίον οὐτε να βλέπῃ αὐτό. **5** Και εἰς ἐκ των πρεσβυτέρων μοι λέγει· Μη κλαίε· ἰδοῦ, ὑπερίσχυσεν ο λέων, ὅστις εἶναι ἐκ της φυλῆς Ἰούδα, ἡ ρίζα του Δαβὶδ, να ἀνοίξῃ το βιβλίον και να λύσῃ τας ἐπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ. **6** Και εἶδον και ἰδοῦ ἐν μέσῳ του θρόνου και των τεσσάρων ζῶων και ἐν μέσῳ των πρεσβυτέρων Ἀρνὶον ἰσάμενον ὡς σφραγισμένον, ἔχον κέρατα

επτά και οφθαλμούς επτά, οίτινες είναι τα επτά πνεύματα του Θεού τα απεσταλμένα εις πᾶσαν την γην. **7** Και ἦλθε και ἔλαβε το βιβλίον εκ της δεξιᾶς του καθημένου επί του θρόνου. **8** Και ὅτε ἔλαβε το βιβλίον, τα τέσσαρα ζῶα και οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον του Ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάρας και φιάλας χρυσᾶς πλήρεις θυμαμάτων, αἵτινες εἶναι αι προσευχαί των ἁγίων. **9** και ψάλλουσι νέαν ᾠδὴν, λέγοντες Ἄξιος εἶσαι να λάβῃς το βιβλίον και να ανοίξῃς τας σφραγίδας αὐτοῦ, διότι ἐσφάγης και ηγοράσας ἡμᾶς εις τον Θεόν διά του αἱματός σου εκ πάσης φυλῆς και γλώσσης και λαοῦ και ἔθνους, **10** και ἔκαμες ἡμᾶς εις τον Θεόν ἡμῶν βασιλεῖς και ἱερεῖς, και θέλομεν βασιλεύσει ἐπὶ της γης. **11** Και εἶδον και ἤκουσα φωνῶν ἀγγέλων πολλῶν κυκλοθέντων του θρόνου και των ζῶων και των πρεσβυτέρων, και ἴητο ο αριθμός αὐτῶν μυριάδες μυριάδων και χιλιάδες χιλιάδων, **12** λέγοντες μετὰ φωνῆς μεγάλης Ἄξιον εἶναι το Ἀρνίον το σφραγισμένον να λάβῃ την δύναμιν και πλοῦτον και σοφίαν και ἰσχύν και τιμὴν και δόξαν και ευλογίαν. **13** Και παν κτίσμα, το ὁποῖον εἶναι εν τῷ οὐρανῷ και ἐπὶ της γης και ὑποκάτω της γης και ὅσα εἶναι εν τη θαλάσῃ και πάντα τα εν αὐτοῖς, ἤκουσα ὅτι ἔλεγον· Εἰς τον καθήμενον ἐπὶ του θρόνου και εις το Ἀρνίον ἔστω η ευλογία και η τιμὴ και η δόξα και το κράτος εις τους αἰῶνας των αἰῶνων. (αἰὼν g165) **14** Και τα τέσσαρα ζῶα ἔλεγον· Ἀμήν· και οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν και προσεκύνησαν τον ζῶντα εις τους αἰῶνας των αἰῶνων.

6 Και εἶδον, ὅτε ἦνοιξε το Ἀρνίον μίαν εκ των σφραγίδων, και ἤκουσα εν εκ των τεσσάρων ζῶων λέγον ὡς φωνῆν βροντῆς Ἐρχου και βλέπε. **2** Και εἶδον, και ἰδοῦ, ἵππος λευκός· και ο καθήμενος ἐπ' αὐτόν εἶχε τόξον· και ἐδόθη εις αὐτόν στέφανος, και ἐξήλθε νικῶν και διά να νικήσῃ. **3** Και ὅτε ἦνοιξε την δευτέραν σφραγίδα, ἤκουσα το δεύτερον ζῶον λέγον· Ἐρχου και βλέπε. **4** Και ἐξήλθεν ἄλλος ἵππος κόκκινος, και εις τον καθήμενον ἐπ' αὐτόν ἐδόθη να σηκῶσιν την εἰρήνην ἀπὸ της γης, και να σφάζωσιν ἀλλήλους, και ἐδόθη εις αὐτόν μάχαιρα μεγάλη. **5** Και ὅτε ἦνοιξε την τρίτην σφραγίδα, ἤκουσα το τρίτον ζῶον λέγον· Ἐρχου και βλέπε. Και εἶδον, και ἰδοῦ, ἵππος μέλας, και ο καθήμενος ἐπ' αὐτόν εἶχε ζυγαρίαν εν τη χειρὶ αὐτοῦ. **6** Και ἤκουσα φωνὴν εν μέσω των τεσσάρων ζῶων λέγουσαν· Μία χοῖνιξ σίτου δι' εν δηνάριον και τρεις χοῖνικες κριθῆς δι' εν δηνάριον, και το ἔλαιον και τον οἶνον μη βλάβῃς. **7** Και ὅτε ἦνοιξε την σφραγίδα την τετάρτην, ἤκουσα φωνῆν του τετάρτου ζώου λέγουσαν· Ἐρχου και βλέπε. **8** Και εἶδον, και ἰδοῦ, ἵππος χωρὸς, και ο καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ ὀνομάζετο θάνατος, και ο ἄδης ἠκολούθει μετ' αὐτοῦ· και ἐδόθη εις αὐτούς ἐξουσία ἐπὶ το τέταρτον της γης, να θανατώσωσι με ρομφαίαν και με πείναν και με θάνατον και με τα θηρία της γης. (Hadēs g86) **9** Και ὅτε ἦνοιξε την πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω του θυσιαστηρίου τας ψυχὰς των ἐσφαγμένων διά τον λόγον του Θεοῦ και διά την μαρτυρίαν, την ὁποίαν εἶχον. **10** Και ἔκραζαν μετὰ φωνῆς μεγάλης, λέγοντες· Ἔως πότε, ὡ Δέσποτα ἅγιε και ἀληθινέ, δεν κρίνεις και ἐκδικεῖς το αἷμα ἡμῶν ἀπὸ των κατοικοῦντων ἐπὶ της γης; **11** Και ἐδόθησαν εις ἕκαστον στολαὶ λευκαί, και ἐρρέθη προς αὐτούς να ἀναπαυθῶσιν ἐτι ολίγον καιρὸν, εἰσὸς συμπληρωθῶσι και οι σύνδουλοι αὐτῶν και οι ἀδελφοὶ αὐτῶν οι μέλλοντες να φρονευθῶσιν ὡς και αυτοί. **12** Και εἶδον, ὅτε ἦνοιξε την σφραγίδα την ἕκτην, και ἰδοῦ, ἔγεινε σεισμός μέγας, και ο ἥλιος ἔγεινε μέλας ὡς σάκκος τρίχινος και η σελήνη ἔγεινε ὡς αἷμα, **13** και οι ἀστέρες του οὐρανοῦ ἔπεσαν εις την γην, καθώς η σικὴ ρίπτει τα ἄωρα

σῦκα αὐτῆς, σειομένη ὑπὸ μεγάλου ἀνέμου, **14** και ο οὐρανός ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον τυλιγμένον, και παν ὄρος και νῆσος ἐκινήθησαν εκ των τόπων αὐτῶν· **15** και οι βασιλεῖς της γης και οι μεγιστάνες και οι πλούσιοι και οι χιλιάρχοι και οι δυνατοὶ και πας δούλος και πας ἐλεύθερος ἔκρυψαν εαυτούς εις τὰ σπήλαια και εις τας πέτρας των ὀρέων, **16** και λέγουσι προς τα ὄρη και προς τὰς πέτρας· Πέσατε ἐφ' ἡμᾶς και κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου του καθημένου ἐπὶ του θρόνου και ἀπὸ της οργῆς του Ἀρνίου, **17** διότι ἦλθεν η ἡμέρα η μεγάλη της οργῆς αὐτοῦ, και τις δύναται να σταθῇ;

7 Και μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἱσταμένους ἐπὶ τας τέσσαρας γωνίας της γης, κρατοῦντας τους τέσσαρας ἀνέμους της γης, διά να μη πνέῃ ἀνεμος ἐπὶ της γης μήτε ἐπὶ της θαλάσσης μήτε ἐπὶ παν δένδρον. **2** Και εἶδον ἄλλον ἀγγελλον ὅτι ἀνέβη ἀπὸ ανατολῆς ἡλίου, ἔχων σφραγίδα του Θεοῦ του ζώντος, και ἔκραξε μετὰ φωνῆς μεγάλης προς τους τέσσαρας ἀγγέλους, εις τους ὁποίους ἐδόθη να βλάβωσιν την γην και την θάλασσαν, **3** λέγων· Μη βλάβῃτε την γην μήτε την θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα, εἰσὸς σφραγίσωμεν τους δούλους του Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ των μετώπων αὐτῶν. **4** Και ἤκουσα τον ἀριθμὸν των σφραγισμένων· ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἦσαν σφραγισμένοι εκ πάσης φυλῆς των υἰῶν Ἰσραὴλ· **5** εκ φυλῆς Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· εκ φυλῆς Ρουβὴν δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· εκ φυλῆς Γαδ δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· **6** εκ φυλῆς Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· εκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· εκ φυλῆς Μανασσὴ δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· **7** εκ φυλῆς Συμεὼν δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· εκ φυλῆς Λευὶ δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· εκ φυλῆς Ἰσάαχρ δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· **8** εκ φυλῆς Ζαβουλὼν δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· εκ φυλῆς Ἰωσήφ δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· εκ φυλῆς Βενιαμὴν δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι· **9** Μετὰ ταῦτα εἶδον, και ἰδοῦ, ὄχλος πολὺς, τον ὁποῖον οὐδεὶς ἠδύνατο να ἀριθμήσῃ, εκ παντός ἔθνους και φυλῶν και λαῶν και γλωσσῶν, οίτινες ἴσαντο ἐνώπιον του θρόνου και ἐνώπιον του Ἀρνίου, ἐνδεδυμένοι στολὰς λευκὰς, ἔχοντες φοινίκας εν ταις χερσίν αὐτῶν. **10** και κράζοντες μετὰ φωνῆς μεγάλης ἔλεγον· Ἡ σωτηρία εἶναι του Θεοῦ ἡμῶν, του καθημένου ἐπὶ του θρόνου, και του Ἀρνίου. **11** Και πάντες οι ἀγγελοι ἴσαντο κύκλω του θρόνου και των πρεσβυτέρων και των τεσσάρων ζῶων, και ἔπεσαν κατὰ πρόσωπον ἐνώπιον του θρόνου και προσεκύνησαν τον Θεόν **12** λέγοντες Ἀμήν· η ευλογία και δόξα και η σοφία και η ευχαριστία και η τιμὴ και η δύναμις και η ἰσχὺς ἀνήκει εις τον Θεόν ἡμῶν εις τους αἰῶνας των αἰῶνων· ἀμήν. (αἰὼν g165) **13** Και ἀπεκρίθη εις εκ των πρεσβυτέρων, λέγων προς ἐμέ· Οὔτοι οι ἐνδεδυμένοι τας στολὰς τας λευκὰς τίνες εἶναι και πόθεν ἦλθον; **14** Και εἶπα προς αὐτόν· Κύριε, συ ἐξεύρεις. Και εἶπε προς ἐμέ· Οὔτοι εἶναι οι ἐρχόμενοι εκ της θλίψεως της μεγάλης, και ἔπλυναν τας στολὰς αὐτῶν και ἐλευκάναν αὐτάς εν τῷ αἵματι του Ἀρνίου. **15** Διὰ τοῦτο εἶναι ἐνώπιον του θρόνου του Θεοῦ και λατρεύουσιν αὐτόν ἡμέραν και νύκτα εν τῷ ναῷ αὐτοῦ, και ο καθήμενος ἐπὶ του θρόνου θέλει κατασκηνῶσει ἐπ' αὐτούς. **16** Δεν θέλουσι πενιάσει πλέον οὐδὲ θέλουσι διψήσει πλέον, οὐδὲ θέλει πέσει ἐπ' αὐτοὺς ο ἥλιος οὐδὲ κανὲν καὶαμ, **17** διότι το Ἀρνίον το ἀναμέσον του θρόνου θέλει ποιμάνει αὐτούς και οδηγήσει αὐτούς εις ζώσας πηγὰς ὑδάτων, και θέλει ἐξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον ἀπὸ των οφθαλμῶν αὐτῶν.

8 Και ότε ήνοιζε την σφραγίδα την εβδομήν, έγεινε σιωπή εν τω ουρανώ, έως ήμισιον ώραν. **2** Και είδον τους επτά αγγέλους, οίτινες ίσαντο ενώπιον του Θεού, και εδόθησαν εις αυτούς επτά σάλπιγγες. **3** Και ήλθεν άλλος άγγελος και εστάθη έμπροσθεν του θουσιαστηρίου, κρατών θυμιατήριον χρυσούν, και εδόθησαν εις αυτόν θυμιάματα πολλά, διά να προσφέρει με τας προσευχάς πάντων των αγίων επί το θουσιαστήριον το χρυσούν το ενώπιον του θρόνου. **4** Και ανέβη ο καπνός των θυμιαμάτων με τας προσευχάς πάντων των αγίων εκ της χειρός του αγγέλου ενώπιον του Θεού. **5** Και έλαβεν ο άγγελος το θυμιατήριον και εγέμισεν αυτό εκ του πυρός του θουσιαστηρίου και έρριπεν εις την γην. Και έγειναν φωναί και βρονταί και αστραπαί και σεισμός. **6** Και οι επτά άγγελοι, οι έχοντες τας επτά σάλπιγγας, ητοίμασαν εαυτούς διά να σαλπίσωσι. **7** Και ο πρώτος άγγελος εσάλπισε, και έγεινε χάλαζα και πυρ μεμιγμένα με αίμα, και ερρίφθησαν εις την γήν· και το τρίτον των δένδρων κατεκάη και πας χλωρός χόρτος κατεκάη. **8** Και ο δεύτερος άγγελος εσάλπισε, και ως όρος μέγα καιόμενος με πυρ ερρίφθη εις την θάλασσαν, και το τρίτον της θαλάσσης έγεινεν αίμα, **9** και απέθανε το τρίτον των εμψύχων κτισμάτων των εν τη θαλάσση και το τρίτον των πλοίων διεφθάρη. **10** Και ο τρίτος άγγελος εσάλπισε, και έπεσεν εκ του ουρανού αστήρ μέγας καιόμενος ως λαμπαίς, και έπεσεν επί το τρίτον των ποταμών, και επί τας πηγάς των υδάτων· **11** και το όνομα του αστέρου λέγεται Αψινθος, και έγεινε το τρίτον των υδάτων άψινθος, και πολλοί άνθρωποι απέθανον εκ των υδάτων, διότι επικράνθησαν. **12** Και ο τέταρτος άγγελος εσάλπισε, και εκτυπήθη το τρίτον του ήλιου και το τρίτον της σελήνης και το τρίτον των αστέρων, διά να σκοτισθή το τρίτον αυτών, και η ημέρα να χάσθη το τρίτον του φωτισμού αυτής, και η νυξ ομοίως. **13** Και είδον και ήκουσα ένα άγγελον πετώμενον εις το μεσουράνημα, όστις έλεγε μετά φωνής μεγάλης Ουαί, ουαί, ουαί εις τους κατοικοούντας επί της γης διά τας λοιπάς φωνάς της σάλπιγγος των τριών αγγέλων των μελλόντων να σαλπίσωσι.

9 Και ο πέμπτος άγγελος εσάλπισε· και είδον ότι έπεσεν εις την γην αστήρ εκ του ουρανού, και εδόθη εις αυτόν το κλειδίον του φρέατος της αβύσσου. (**Abyssos g12**) **2** Και ήνοιξε το φρέαρ της αβύσσου, και ανέβη καπνός εκ του φρέατος ως καπνός καμίνου μεγάλης, και εσκοτίσθη ο ήλιος και ο αίρ εκ του καπνού του φρέατος. (**Abyssos g12**) **3** Και εκ του καπνού εξήλθον ακρίδες εις την γην, και εδόθη εις αυτάς εξουσία ως έχουσιν εξουσίαν οι σκορπίοι της γής· **4** και ερρέθη προς αυτάς να μη βλάψωσι τον χόρτον της γης μηδέ κανέν χλωρόν μηδέ κανέν δένδρον, ειμή τους ανθρώπους μόνους, οίτινες δεν έχουσι την σφραγίδα του Θεού επί των μετώπων αυτών. **5** Και εδόθη εις αυτάς να μη θανατώσωσιν αυτούς, αλλά να βασανισθώσι πέντε μήνας· και ο βασανισμός αυτών ήτο ως βασανισμός σκορπίου, όταν κτυπήση άνθρωπον. **6** Και εν ταις ημέραις εκείναις θέλousι ζητήσει οι άνθρωποι τον θάνατον και δεν θέλousιν ευρεί αυτόν, και θέλousιν επιθυμήσει να αποθάνωσι, και ο θάνατος θέλει φύγει απ' αυτών. **7** Και αι μορφαί των ακριδών ήσαν όμοιαι με ίππους ητοιμασμένους εις πόλεμον, και επί τας κεφαλάς αυτών ήσαν ως στέφανοι όμοιοι με χρυσόν, και τα πρόσωπα αυτών ως πρόσωπα ανθρώπων. **8** Και είχαν τρίχας ως τρίχας γυναικών, και οι οδόντες αυτών ήσαν ως λεόντων, **9** και είχαν θώρακας ως θώρακας σιδηρούς, και η φωνή των πεπεργών αυτών ήτο ως φωνή αμαξών ίππων πολλών τρεχόντων εις πόλεμον. **10** Και είχαν ουράς

ομοίας με σκορπίους και ήσαν κέντρα εις τας ουράς αυτών, και η εξουσία αυτών ήτο να βλάψωσι τους ανθρώπους πέντε μήνας. **11** Και είχαν επ' εαυτών βασιλέα τον άγγελον της αβύσσου, όστις Εβραϊστί ονομάζεται Αβαδδών, και εις την Ελληνικήν έχει όνομα Απολλών. (**Abyssos g12**) **12** Η ουαί η μία απήλθεν· ίδου, έρχονται έτι δύο ουαί μετά ταύτα. **13** Και ο έκτος άγγελος εσάλπισε· και ήκουσα μιαν φωνήν εκ των τεσσάρων κεράτων του θουσιαστηρίου του χρυσού του ενώπιον του Θεού, **14** λέγουσαν προς τον έκτον άγγελον, όστις είχε την σάλπιγγα· Λύσον τους τέσσαρας αγγέλους τους δεδεμένους εις τον μέγαν ποταμόν Ευφράτην. **15** Και ελύθησαν οι τέσσαρες άγγελοι, οι ητοιμασμένοι εις την ώραν και ημέραν και μήνα και ενιαυτόν, διά να θανατώσωσι το τρίτον των ανθρώπων. **16** Και ο αριθμός των στρατευμάτων του ιππικού ήτο δύο μυριάδες μυριάδων· και ήκουσα τον αριθμόν αυτών. **17** Και ούτως είδον τους ίππους εν τη οράσει και τους καθημένους επ' αυτών, ότι είχαν θώρακας πυρίνους και υακινθίνους και θειώδεις· και αι κεφαλαί των ίππων ήσαν ως κεφαλαί λεόντων, και εκ των στομάτων αυτών εξήρχετο πυρ και καπνός και θεϊόν. **18** Υπό των τριών τούτων θανατώθησαν το τρίτον των ανθρώπων· εκ του πυρός και εκ του καπνού και εκ του θεϊου του εξερχομένου εκ των στομάτων αυτών. **19** Διότι αι εξουσίαι αυτών είναι εν τω στόματι αυτών, επειδή αι ουραί αυτών είναι όμοιαι με όφεις, έχουσαι κεφαλάς, και με αυτάς βλάπτουσι. **20** Και οι λοιποί των ανθρώπων, οίτινες δεν εθανάτωθησαν με τας πληγάς ταύτας, ούτε μετενόησαν από των έργων των χειρών αυτών, ώστε να μη προσκυνήσωσι τα δαιμόνια και τα είδωλα τα χρυσά και τα αργυρά και τα χάλκινα και τα λίθινα και τα ξύλινα, τα οποία ούτε να βλέπωσι δύνανται ούτε να ακούωσιν ούτε να περιπατώσι, **21** και δεν μετενόησαν εκ των φόνων αυτών ούτε εκ των φαρμακειών αυτών ούτε εκ της πορνείας αυτών ούτε εκ των κλοπών αυτών.

10 Και είδον άλλον άγγελον ισχυρόν καταβαίνοντα εκ του ουρανού, ενδεδυμένον νεφέλην, και ήτο ήρις επί της κεφαλής αυτού, και το πρόσωπον αυτού ως ο ήλιος, και οι πόδες αυτού ως στύλοι πυρός, **2** και είχεν εν τη χειρί αυτού βιβλιάριον ανεωγμένον. Και έθεσε τον πόδα αυτού τον δεξιόν επί την θάλασσαν, τον δε αριστερόν επί την γην, **3** και έκραξε μετά φωνής μεγάλης καθώς βρυχάται ο λέων. Και ότε έκραξεν, ελάλησαν αι επτά βρονταί τας εαυτών φωνάς. **4** Και ότε ελάλησαν αι επτά βρονταί τας φωνάς εαυτών, έμελλον να γράφω και ήκουσα φωνήν εκ του ουρανού λέγουσαν προς εμέ. Σφράγισον εκείνα, τα οποία ελάλησαν αι επτά βρονταί, και μη γράψης ταύτα. **5** Και ο άγγελος, τον οποίον είδον ιστάμενον επί της θαλάσσης και επί της γης, εσήκωσε την χείρα αυτού εις τον ουρανόν· **6** και ώμοσεν εις τον ζώντα εις τους αιώνας των αιώνων, όστις έκτισε τον ουρανόν και τα εν αυτώ, και την γην και τα εν αυτή και την θάλασσαν και τα εν αυτή, ότι καιρός δεν θέλει είσθαι έτι. (**αιών g165**) **7** αλλ' εν ταις ημέραις της φωνής του εβδομού αγγέλου, όταν μέλλη να σαλπίση, τότε θέλει τελεσθή το μυστήριον του Θεού, καθώς εφανέρωσε προς τους εαυτού δούλους τους προφήτας. **8** Και η φωνή, την οποίαν ήκουσα εκ του ουρανού, πάλιν ελάλει μετ' εμού και έλεγεν· Υπαγε, λάβε το βιβλιάριον το ανεωγμένον εν τη χειρί του αγγέλου του ισταμένου επί της θαλάσσης και επί της γης. **9** Και υπήγα προς τον άγγελον, λέγων προς αυτόν, Δος μοι το βιβλιάριον. Και λέγει προς εμέ· Λάβε και κατάφαγε αυτό, και θέλει πικράνει την κοιλιάν σου, πλην εν τω στόματι σου θέλει είσθαι γλυκύ ως μέλι. **10** Και έλαβον το βιβλιάριον εκ της

χειρός του αγγέλου και κατέφαγον αυτό· και ήτο εν τω στόματι μου ως μέλι γλυκύ· και ότε έφαγον αυτό επικράνθη η κοιλία μου. **11** Και μοι λέγει· Πρέπει πλέον να προφητεύσης περί λαών και εθνών και γλωσσών και βασιλείων πολλών.

11 Και μοι εδόθη κάλαμος όμοιος με ράβδον, και ο άγγελος ίστατο λέγων· Σηκώθητι και μέτρησον τον ναόν του Θεού και το θυσιαστήριον και τους προσκυνούντας εν αυτώ. **2** Την αυλήν όμως την έξωθεν του ναού άφες έξω και μη μετρήσης αυτήν, διότι εδόθη εις τα έθνη, και την πόλιν την αγίαν θέλουσι πατήσκει τεσσαράκοντα δύο μήνας. **3** Και θέλω δώσει εις τους δύο μάρτυράς μου να προφητεύσωσι χιλιάς διακοσίας εξήκοντα ημέρας, ενδεδυμένοι σάκκους. **4** Ούτοι είναι αι δύο ελαίαι και αι δύο λυχνίαι, αι ιστάμεναι ενώπιον του Θεού της γης. **5** Και εάν τις θέλη να βλάψη αυτούς, εξέρχεται πυρ εκ του στόματος αυτών και κατατρώγει τους εχθρούς αυτών· και εάν τις θέλη να βλάψη αυτούς, ούτω πρέπει αυτός να θανατωθή. **6** Ούτοι έχουσιν εξουσίαν να κλείσωσι τον ουρανόν, διά να μη βρέχη βροχή εν ταις ημέραις της προφητείας αυτών, και έχουσιν εξουσίαν επί των υδάτων να μεταβάλλωσιν αυτά εις αίμα και να πατάξωσι την γην με πάσαν πληγήν, οσάκις εάν θέλωσιν. **7** Και όταν τελειώσωσι την μαρτυρίαν αυτών, το θηρίον το αναβαίνον εκ της αφύσουσιν θέλει κάμει πόλεμον με αυτούς και θέλει νικήσει αυτούς και θανατώσει αυτούς. **(Abyssos g12)** **8** Και τα πτώματα αυτών θέλουσι κείσθαι επί της πλατειάς της πόλεως της μεγάλης, ήτις καλείται πνευματικώς Σόδομα και Αίγυπτος, όπου και ο Κύριος ημών εσταυρώθη. **9** Και οι άνθρωποι εκ των λαών και φυλών και γλωσσών και εθνών θέλουσι βλέπει τα πτώματα αυτών ημέρας τρεις και ήμισυ, και δεν θέλουσιν αφήσει τα πτώματα αυτών να τεθώσιν εις μνήματα. **10** Και οι κατοικούντες επί της γης θέλουσι χαρή δι' αυτούς να υφρανηθή και θέλουσι πέμψει δώρα προς αλληλους, διότι ούτοι οι δύο προφήται εβασάνισαν τους κατοικούντας επί της γης. **11** Και μετά τας τρεις ημέρας και ήμισυ εισήλθεν εις αυτούς πνεύμα ζωής εκ του Θεού, και εστάθησαν επί τους πόδας αυτών, και φόβος μέγας έπεσεν επί τους θεωρούντας αυτούς. **12** Και ήκουσαν φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν προς αυτούς· Ανάβητε εδώ. Και ανέβησαν εις τον ουρανόν εν τη νεφέλῃ, και είδον αυτούς οι εχθροί αυτών. **13** Και κατ' εκείνην την ώραν έγεινε σεισμός μέγας, και έπεσε το δέκατον της πόλεως, και εθανατώθησαν εν τω σεισμόν ονόματα ανθρώπων χιλιάδες επτά, και οι λοιποί έγειναν έμφοβοι και έδωκαν δόξαν εις τον Θεόν του ουρανού. **14** Η ουαί η δευτέρα απήλθεν· ίδου, η ουαί η τρίτη έρχεται ταχύς. **15** Και ο έβδος άγγελος εσάλπισε και έγειναν φωναί μεγάλαι εν τω ουρανών, λέγουσαι· Αι βασιλείαι του κόσμου έγειναν του Κυρίου ημών και του Χριστού αυτού, και θέλει βασιλεύσει εις τους αιώνας των αιώνων. **(aiōn g165)** **16** Και οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι, οι καθημενοι ενώπιον του Θεού επί τους θρόνους αυτών, έπεσαν κατά πρόσωπον αυτών και προσεκύνησαν τον Θεόν, **17** λέγοντες Ευχαριστούμέν σοι, Κύριε Θεέ παντοκράτωρ, ο ων και ο ην και ο ερχόμενος, διότι έλαβες την δύναμίν σου την μεγάλην και εβασίλευσας, **18** και τα έθνη ωργίσθησαν, και ήλθεν η οργή σου και ο καιρός των νεκρών διά να κριθώσι και να δώσης τον μισθόν εις τους δούλους σου τους προφήτας και εις τους αγίους και εις τους φοβούμενους το όνομά σου, τους μικρούς και τους μεγάλους, και να διαφθείρης τους διαφθείροντας την γην. **19** Και ηνοίχθη ο ναός του Θεού εν τω ουρανών, και εφάνη η κιβωτός της διαθήκης αυτού εν τω

ναώ αυτού, και έγειναν αστραπαί και φωναί και βρονταί και σεισμός και χάλαξα μεγάλη.

12 Και σημείον μέγα εφάνη εν τω ουρανών, γυνή ενδεδυμένη τον ήλιον, και η σελήνη υποκάτω των ποδών αυτής, και επί της κεφαλής αυτής στέφανος αστέρων δώδεκα· αι και έγκυος ούσα έκραζε κοιλοπονούσα και βασανιζομένη διά να γεννήση. **3** Και εφάνη άλλο σημείον εν τω ουρανών, και ίδου, δράκων μέγας κόκκινος, έχων κεφαλάς επτά και κέρατα δέκα, και επί τας κεφαλάς αυτού διαδήματα επτά, **4** και η ουρά αυτού έσυρε το τρίτον των αστέρων του ουρανού και έρριψεν αυτούς εις την γην. Και ο δράκων εστάθη ενώπιον της γυναικός της μελλούσης να γεννήση, διά να καταφάγη το τέκνον αυτής, όταν γεννήση. **5** Και εγέννησε παιδίον άρρεν, το οποίον μέλλει να ποιμάνη πάντα τα έθνη εν ράβδω σιδηρά· και το τέκνον αυτής ηρπάσθη προς τον Θεόν και τον θρόνον αυτού. **6** Και η γυνή έφυγεν εις την έρημον, όπου έχει τόπον ητοιμασμένον από του Θεού, διά να τρέφωσιν αυτήν εκεί ημέρας χιλιάς διακοσίας εξήκοντα. **7** Και έγεινε πόλεμος εν τω ουρανών· ο Μιχαήλ και οι άγγελοι αυτού επολέμησαν κατά του δράκοντος· και ο Δράκων επολέμησε και οι άγγελοι αυτού, **8** και δεν υπερίσχυσαν, ουδέ ευρέθη πλέον τόπος αυτών εν τω ουρανών. **9** Και ερρίφθη ο δράκων ο μέγας, ο όφις ο αρχαίος, ο καλούμενος Διάβολος και ο Σατανάς, ο πλανών την οικουμένην όλην, ερρίφθη εις την γην, και οι άγγελοι αυτού ερρίφθησαν μετ' αυτού. **10** Και ήκουσα φωνήν μεγάλην λέγουσαν εν τω ουρανών· Τώρα έγεινε η σωτηρία και δύναμις και η βασιλεία του Θεού ημών και η εξουσία του Χριστού αυτού, διότι κτηρήθη ο κατήγορος των αδελφών ημών, ο κατηγορών αυτούς ενώπιον του Θεού ημών ημέραν και νύκτα. **11** Και αυτοί ενίκησαν αυτόν διά το αίμα του Αρνίου και διά τον λόγον της μαρτυρίας αυτών, και δεν ηγάπησαν την ψυχήν αυτών μέχρι θανάτου. **12** Διά τούτου ευφραίνεσθε οι ουρανοί και οι κατοικούντες εν αυτοίς· ουαί εις τους κατοικούντας την γην και την θάλασσαν, διότι κατέβη ο διάβολος εις εσάς έχων θυμόν μέγαν, επειδή γνωρίζει ότι ολίγον καιρόν έχει. **13** Και ότε είδεν ο δράκων ότι ερρίφθη εις την γην, εδίδωξε την γυναίκα, ήτις εγέννησε τον άρρενα. **14** Και εδόθησαν εις την γυναίκα δύο πτέρυγες του αετού του μεγάλου, διά να πετά εις την έρημον εις τον τόπον αυτής, όπου τρέφεται εκεί καιρόν και καιρούς και ήμισυ καιρού από προσώπου του όφεως. **15** Και έρριψεν ο όφις οπίσω της γυναικός εκ του στόματος αυτού ύδωρ ως ποταμόν, διά να κάμη να σύρη αυτήν ο ποταμός. **16** Και βοήθησεν την γυναίκα και ήνοιξεν η γη, το στόμα αυτής και κατέπιε τον ποταμόν, τον οποίον έρριψεν ο δράκων εκ του στόματος αυτού. **17** Και ωργίσθη ο δράκων κατά της γυναικός και υπήνε να κηύη πόλεμον με τους λοιπούς του σπέρματος αυτής, τους φυλάττοντας τας εντολάς του Θεού και έχοντας την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού.

13 Και εστάθην επί την άμμον της θαλάσσης· και είδον θηρίον αναβαίνον εκ της θαλάσσης, το οποίον είχε κεφαλάς επτά και κέρατα δέκα, και επί των κεράτων αυτού δέκα διαδήματα και επί τας κεφαλάς αυτού όνομα βλασφημίας. **2** Και το θηρίον, το οποίον είδον, ήτο όμοιον με πάρδαλιν, και οι πόδες αυτού ως άρκτου, και το στόμα αυτού ως στόμα λέοντος· και έδωκεν εις αυτό ο δράκων την δύναμιν αυτού και τον θρόνον αυτού και εξουσίαν μεγάλην. **3** Και είδον μίαν των κεφαλών αυτού ως πεπληγωμένην θανατηφόρος· και η θαναφόρος πληγή αυτού εθεραπεύθη, και εθαύμασεν όλη η γη οπίσω του θηρίου, **4** και προσεκύνησαν τον δράκοντα,

ὅστις ἔδωκεν ἐξουσίαν εἰς το θηρίον, και προσεκύνησαν το θηρίον, λέγοντες· Τις ὅμοιος με το θηρίον; τις δύναται να πολεμήσει με αυτό; **5** και ἐδόθη εἰς αυτό στόμα λαλούν μέγала και βλαφημίας· και ἐδόθη εἰς αυτό ἐξουσία να κάμη πόλεμον τεσσαράκοντα δύο μῆνας. **6** Και ἤνοιξε το στόμα αυτού εἰς βλαφημίαν ἐναντίον του Θεοῦ, να βλαφημήσει το ὄνομα αυτού και την σκηνὴν αυτού και τους κατοικοῦντας εν τω ουρανῷ. **7** Και ἐδόθη εἰς αυτό να κάμη πόλεμον με τους αγίους, και να νικήσει αυτούς, και ἐδόθη εἰς αυτό ἐξουσία ἐπὶ πάσαν φυλὴν και γλῶσσαν και ἔθνος. **8** Και θέλουσι προσκυνήσει αυτό πάντες οι κατοικοῦντες ἐπὶ της γῆς, των οποίων τα ὀνόματα δεν ἐγράφονται εν τῷ βιβλίῳ της ζωῆς του Ἀρνίου του εσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. **9** Ὅστις ἔχει ὕψιον, ἀς ἀκούσῃ. **10** Ὅστις φέρει εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει. Ὅστις φονεύσῃ με μάχαιραν, πρέπει αυτός να φονευθῇ με μάχαιραν. Ἐδῶ εἶναι ἡ υπομονὴ και ἡ πίστις των αγίων. **11** Και εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον εκ της γῆς, και εἶχε κέρατα δύο ὅμοια με ἀρνίου, και ἐλάλει ὡς δράκων. **12** Και ἐνήργει ὅλην την ἐξουσίαν του πρώτου θηρίου ἐνώπιον αυτού. Και ἔκαμε την γῆν και τους κατοικοῦντας εν αὐτῇ να προσκυνήσῃσι το θηρίον το πρώτον, του οποίου εθεραπεύθη ἡ θανατηφόρος πληγὴ. **13** Και ἔκαμε σημεῖα μέγала, ὡστε και πυρ ἔκαμε να καταβαίνει εκ του ουρανοῦ εἰς την γῆν ἐνώπιον των ἀνθρώπων. **14** Και ἐπλάνα τους κατοικοῦντας ἐπὶ της γῆς διὰ τα σημεῖα, τα οποία ἐδόθησαν εἰς αυτό να κάμη ἐνώπιον του θηρίου, λέγον προς τους κατοικοῦντας ἐπὶ της γῆς να κάμωσιν εἰκόνα εἰς το θηρίον, το οποίον ἔχει την πληγὴν της μαχαίρας και ἐξῆσε. **15** Και ἐδόθη εἰς αυτό να δώσῃ πνεῦμα εἰς την εἰκόνα του θηρίου, ὡστε και να λαλήσῃ ἡ εἰκὼν του θηρίου και να κάμη, ὅσοι δεν προσκυνήσῃσι την εἰκόνα του θηρίου, να θανατωθῶσι. **16** Και ἔκαμε πάντας, τους μικρούς και τους μέγλους και τους πλουσίους και τους πτωχοῦς και τους ελευθέρους και τους δούλους, να λάβωσι χάραγμα ἐπὶ της χειρὸς αὐτῶν της δεξιᾶς ἢ ἐπὶ των μετώπων αὐτῶν, **17** και να μη δύναται μηδεὶς να αγοράσῃ ἢ να πωλήσῃ, εἰμὴ ὁ ἔχων το χάραγμα, ἢ ἐπὶ ὄνομα του θηρίου ἢ του αριθμοῦ του ὀνόματος αυτού. **18** Ἐδῶ εἶναι ἡ σοφία· ὅστις ἔχει τον νούν, ἀς λογαριάσῃ τον αριθμόν του θηρίου, διότι εἶναι ἀριθμὸς ἀνθρώπου· και ὁ ἀριθμὸς αυτού εἶναι ἑξς'.

14 Και εἶδον, και ἰδοῦ Ἀρνίον ἰστάμενον ἐπὶ το ὄρος Σιών, και μετ' αυτού ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι το ὄνομα του Πατρὸς αυτού γεγραμμένον ἐπὶ των μετώπων αὐτῶν. **2** Και ἤκουσα φωνὴν εκ του ουρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν και ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης· και ἤκουσα φωνὴν κιθαρωδῶν οἵτινες ἐκιθάριζον με τας κιθάρας αὐτῶν. **3** Και ἔψαλλον ὡς ὠδὴν νέαν ἐνώπιον του θρόνου και ἐνώπιον των τεσσαρῶν ζώων και των πρεσβυτέρων· και οὐδεὶς ἠδύνατο να μάθῃ την ὠδὴν, εἰμὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ της γῆς. **4** Οὗτοι εἶναι οι μη μολυνθέντες με γυναικας· διότι παρθένοι εἶναι. Οὗτοι εἶναι οι ἀκολουθοῦντες το Ἀρνίον ὅπου ἀν ὑπάγῃ. Οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ των ἀνθρώπων ἀπαρχὴ εἰς τον Θεόν και εἰς το Ἀρνίον· **5** και εν τῷ στόματι αὐτῶν δεν εὐρέθη δόλος, διότι εἶναι ἄμωμοι ἐνώπιον του θρόνου Θεοῦ, **6** Και εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετώμενον εἰς το μεσουράνημα, ὅστις εἶχεν εὐαγγέλιον αἰώνιον, διὰ να κηρύξῃ εἰς τους κατοικοῦντας ἐπὶ της γῆς και εἰς παν ἔθνος και φυλὴν και γλῶσσαν και λαόν, **(αἰθῖνος g166)** **7** και ἔλεγε μετὰ φωνῆς μεγάλης· Φοβήθητε τον Θεόν και δότε δόξαν εἰς αυτόν, διότι ἦλθεν ἡ ὥρα της κρίσεως

αυτοῦ, και προσκυνήσατε τον ποιήσαντα τον ουρανόν και την γῆν και την θάλασσαν και τας πηγὰς των ὑδάτων. **8** Και ἄλλος ἄγγελος ἠκολούθησε, λέγων· Ἐπεσεν, ἐπεσε Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, διότι εκ του οἴνου του θυμοῦ της πορνείας αὐτῆς ἐπότισε πάντα τα ἔθνη. **9** Και τρίτος ἄγγελος ἠκολούθησεν αυτούς, λέγων μετὰ φωνῆς μεγάλης· Ὅστις προσκυνεῖ το θηρίον και την εἰκόνα αυτού και λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ του μετώπου αυτού ἢ ἐπὶ της χειρὸς αυτού, **10** και αὐτός θέλει πῖε εκ του οἴνου του θυμοῦ του Θεοῦ του κεκρασμένου ἀκράτου εν τῷ ποτηρίῳ της οργῆς αυτού, και θέλει βασανισθῇ με πυρ και θεῖον ἐνώπιον των αγίων ἀγγέλων και ἐνώπιον του Ἀρνίου. **11** Και ὁ καπνὸς του βασανισμοῦ αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς αἰῶνας αἰῶνων, και δεν ἔχουσιν ἀναπαυσιν ἡμέραν και νύκτα ὅσοι προσκυνοῦσι το θηρίον και την εἰκόνα αυτού και ὅστις λαμβάνει το χάραγμα του ὀνόματος αυτού. **(αἰθῖν g165)** **12** Ἐδῶ εἶναι ἡ υπομονὴ των αγίων, ἐδῶ οι φυλάττοντες τας ἐντολάς του Θεοῦ και την πίστιν του Ἰησοῦ. **13** Και ἤκουσα φωνὴν εκ του ουρανοῦ λέγουσαν προς ἐμέ· Γράψον, Μακάριοι οι νεκροί, οἵτινες ἀποθνήσκουσιν εν Κυρίῳ ἀπὸ του νυν. Ναι, λέγει το Πνεῦμα, διὰ να ἀναπαυθῶσιν ἀπὸ των κόπων αὐτῶν, και τα ἔργα αὐτῶν ἀκολουθοῦσι με αυτούς. **14** Και εἶδον, και ἰδοῦ, νεφέλη λευκὴ, και ἐπὶ της νεφέλης ἐκάθητό τις ὅμοιος με υἱὸν ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ της κεφαλῆς αυτού στέφανον χρυσοῦν και εν τη χειρὶ αυτού δρέπανον κοπερόν. **15** Και ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν εκ του ναοῦ, κράζων μετὰ μεγάλης φωνῆς προς τον καθήμενον ἐπὶ της νεφέλης. Πέμψον το δρέπανόν σου και θέρισον, διότι ἦλθεν εἰς σε ἡ ὥρα του να θερίσῃς, ἐπειδὴ ἐξηράνη ὁ θερισμὸς της γῆς. **16** Και ὁ καθήμενος ἐπὶ της νεφέλης ἔβαλε το δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ την γῆν, και θερίσθη ἡ γῆ. **17** Και ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν εκ του ναοῦ του εν τῷ ουρανῷ, ἔχων και αὐτὸς δρέπανον κοπερόν. **18** Και ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν εκ του θυσιαστηρίου, ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ του πυρός, και ἐφώνησε μετὰ κραυγῆς μεγάλης προς τον ἔχοντα το δρέπανον το κοπερόν, λέγων· Πέμψον το δρέπανόν σου το κοπερόν και τρύγησον τους βότρυας της ἀμπελοῦ της γῆς, διότι ἠρίμασαν τα σταφυλίαι αὐτῆς. **19** Και ἔβαλε ὁ ἄγγελος το δρέπανον αὐτοῦ εἰς την γῆν και ἐτρύγησε την ἀμπελον της γῆς και ἔρριψε τα τρυγηθέντα εἰς τον μέγλον ληνόν του θυμοῦ του Θεοῦ. **20** Και ἐπατήθη ὁ ληνὸς ἕξω της πόλεως, και ἐξῆλθεν αἷμα εκ του ληνοῦ ἕως των χαλινῶν των ἵππων εἰς διάστημα χιλίων ἑξακοσίων σταδίων.

15 Και εἶδον ἄλλο σημεῖον εν τῷ ουρανῷ μέγα και θαυμαστόν, ἀγγέλους ἐπτὰ, οἵτινες εἶχον τας ἐπτὰ ἐσχάτας πληγὰς, διότι εν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς του Θεοῦ. **2** Και εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλινήν μεμιγμένην με πυρ, και ἐκείνους οἵτινες ἐνίκησαν κατὰ του θηρίου και κατὰ της εἰκόνης αὐτοῦ και κατὰ του χάραγματος αὐτοῦ και κατὰ του αριθμοῦ του ὀνόματος αὐτοῦ ἰσταμένους ἐπὶ την θάλασσαν την ὑαλινήν, ἔχοντας κιθάρας του Θεοῦ. **3** Και ἔψαλλον την ὠδὴν Μωυσέως του δούλου του Θεοῦ και την ὠδὴν του Ἀρνίου, λέγοντες· Μεγάλα και θαυμαστά τα ἔργα σου, Κύριε Θεέ παντοκράτωρ· δίκαιαι και ἀληθιναὶ αἱ ὁδοὶ σου, βασιλεῦ των αγίων. **4** Τις δεν θέλει σε φοβηθῇ, Κύριε, και δοξάσει το ὄνομά σου; διότι εἶσαι μόνος ὅσιος, διότι πάντα τα ἔθνη θέλουσιν ελθεῖ και προσκυνήσει ἐνώπιόν σου, διότι αἱ κρίσεις σου ἐφανερώθησαν. **5** Και μετὰ ταῦτα εἶδον και ἰδοῦ, ἠνοίχθη ὁ νάος της σκηνῆς του μαρτυρίου εν τῷ ουρανῷ, **6** και ἐξῆλθον εκ του ναοῦ οι ἐπτὰ ἄγγελοι, ἔχοντες τας ἐπτὰ πληγὰς, ἐνδεδυμένοι λινά καθαρά και λαμπρά και περιεζωσμένοι περὶ τα στήθη ζώνας

χρυσάς. **7** Και εν εκ των τεσσαράν ζώνων ἔδωκεν εις τους επτά αγγέλους επτά φιάλας χρυσάς, πλήρεις του θυμού του Θεού του ζώντος εις τους αιώνας των αιώνων. (αιὼν g165) **8** Και εγεμίθη ο ναός από καπνού εκ της δόξης του Θεού και εκ της δυνάμεως αυτού· και ουδείς ἠδύνατο να εισέλθῃ εις τον ναόν, εωσού τελειώσωσιν αι επτά πληγαί των επτά αγγέλων.

16 Και ἴκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ναού λέγουσαν προς τους επτά αγγέλους· Ὑπάγετε και εκχέετε εις την γην τας φιάλας του θυμού του Θεού. **2** Και ὑπήγεν ο πρώτος και ἐξέχεε την φιάλην αυτού επί την γήν· και ἐγένεον ἔλκος κακόν και πονηρόν εις τους ανθρώπους, τους ἔχοντας το χάρagma του θηρίου και τους προσκυνώντας την εικόνα αυτού. **3** Και ο δεύτερος ἄγγελος ἐξέχεε την φιάλην αυτού εις την θάλασσαν· και ἐγένεον αἷμα ως νεκρού, και πάσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανεν εν τη θαλάσῃ. **4** Και ο τρίτος ἄγγελος ἐξέχεε την φιάλην αυτού εις τους ποταμούς και εις τας πηγὰς των ὑδάτων· και ἐγένεον αἷμα. **5** Και ἴκουσα τον ἄγγελον των ὑδάτων λέγοντα· Δίκαιος εἶσαι, Κύριε, ο ων και ο ην και ο ὅσιος, διότι ἔκρινας ταῦτα· **6** επειδὴ αἷμα αγίων και προφητῶν ἐξέχεαν, και αἷμα ἔδωκας εις αυτοὺς να πῶσι· διότι ἀξιοί εἶναι. **7** Και ἴκουσα ἄλλον εκ του θυσιαστηρίου λέγοντα· Ναι, Κύριε Θεέ παντοκράτωρ, ἀληθιναί και δίκαιαι αι κρίσεις σου. **8** Και ο τέταρτος ἄγγελος ἐξέχεε την φιάλην αυτού επί τον ἥλιον· και ἐδόθη εις αυτόν να καυματίσῃ τους ανθρώπους με πυρ. **9** Και ἐκαυματίσθησαν οι ἄνθρωποι καύμα μέγα, και ἐβλασφήμησαν το ὄνομα του Θεού του ἔχοντος ἐξουσίαν επί τας πληγὰς ταύτας, και δεν μετενόησαν ὥστε να δώσωσι δόξαν εις αυτόν. **10** Και ο πέμπτος ἄγγελος ἐξέχεε την φιάλην αυτού επί τον θρόνον του θηρίου· και ἐγένεον ἡ βασιλεία αυτού πλήρης σκότους, και ἐμάσσωσαν τας γλώσσας αὐτῶν εκ του πόνου, **11** και ἐβλασφήμησαν τον Θεόν του ουρανοῦ διά τους πόνους αὐτῶν και διά τα ἔλκη αὐτῶν, και δεν μετενόησαν ἀπὸ των ἔργων αὐτῶν. **12** Και ο ἕκτος ἄγγελος ἐξέχεε την φιάλην αυτού επί τον ποταμόν των μέγαν των Ευφράτην· και ἐξηράνητο το ὕδωρ αυτού, διά να ετοιμασθῇ ἡ οδὸς των βασιλέων των ἀπὸ ανατολῶν ἡλίου. **13** Και εἶδον τρία ἀκάθαρτα πνεύματα ὅμοια με βτραχους ἐξερχόμενα εκ του στόματος του δράκοντος και εκ του στόματος του θηρίου και εκ του στόματος του ψευδοπροφήτου· **14** διότι εἶναι πνεύματα δαιμόνων ἐκτελούντα σημεῖα, τα οποία ἐκπορεύονται προς τους βασιλεῖς της γης και της οικουμένης ὅλης, διά να συναΐξωσιν αυτοὺς εις τον πόλεμον της ημέρας ἐκείνης της μεγάλης του Θεού του παντοκράτορος. **15** Ἰδοὺ, ἔρχομαι ως κλέπτης· μακάριος ὅστις ἀγρυπνεῖ και φυλάττει τα ἱμάτια αυτού, διά να μη περιπατῇ γυμνός και βλῆπωσιν την ἀσχημοσύνην αυτού. **16** Και συνήθροισεν αυτοὺς εις τον τόπον τον καλούμενον Εβραῖστί Ἀρμαγεδδών. **17** Και ο ἕβδομος ἄγγελος ἐξέχεε την φιάλην αυτού εις τον ἀέρα· και ἐξήλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ του ναοῦ του ουρανοῦ ἀπὸ του θρόνου, λέγουσα· Ετελέσθη. **18** Και ἐγένεον φωναί και βρονταί και ἀστραπαί, και ἐγένεε σεισμός μέγας, ὁποῖος δεν ἐγένεον ἀφού ο ἄνθρωποι ὑπῆρξαν ἐπὶ της γης, τόσον πολλὰ μεγάλοι σεισμοί. **19** Και διηρέθη ἡ πόλις ἡ μεγάλη εις τρία μέρη, και αι πόλεις των εθνῶν ἔπεσον. Και Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἦλθεν εις ἐνθῶμησιν ἐνώπιον του Θεοῦ διά να δώσῃ εις αὐτὴν το ποτήριον του οἴνου του θυμοῦ της ὀργῆς αὐτοῦ. **20** Και πάσα νῆσος ἔφυγε και τα ὄρη δεν ἐυρέθησαν. **21** Και χάλαζα μεγάλη ἔως ἐνός ταλάντου κατέβαιναν εκ του ουρανοῦ ἐπὶ τους ανθρώπους· και ἐβλασφήμησαν οι ἄνθρωποι τον Θεόν διά την πληγὴν της χαλάζης, διότι ἡ πληγὴ αὐτῆς ἦτο μεγάλη σφόδρα.

17 Και ἦλθεν εις εκ των επτά αγγέλων των ἐχόντων τας επτά φιάλας, και ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, λέγων μοι· ΕΛθέ, θέλω σοι δεῖξει την κρίσιν της πόρνῆς της μεγάλης της καθημένης ἐπὶ των ὑδάτων των πολλῶν, **2** μετὰ της ὁποίας ἐπόρνευσαν οι βασιλεῖς της γης και ἐμεθῶσθησαν οι κατοικοῦντες την γην εκ του οἴνου της πορνείας αὐτῆς. **3** Και με ἔφερον εν πνεύματι εις ἔρημον. Και εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κόκκινον, γέμον ὀνομάτων βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς επτά και κέρατα δέκα. **4** Και ἡ γυνὴ ἦτο ἐνδεδυμένη πορφύραν και κόκκινον και κεχρυσωμένη με χρυσόν και λίθους τιμίους και μαργαρίτας, ἔχουσα εν τη χειρὶ αὐτῆς χρυσοῦν ποτήριον γέμον βδελυγμάτων και ἀκαθάρτων της πορνείας αὐτῆς, **5** και ἐπὶ το μέτωπον αὐτῆς ἦτο ὄνομα γεγραμμένον· Μυστήριον, Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ των πορνῶν και των βδελυγμάτων της γης. **6** Και εἶδον την γυναῖκα μεθῶσαν εκ του αἵματος των αγίων και εκ του αἵματος των μαρτύρων του Ἰησοῦ. Και ἰδὼν αὐτὴν, ἐθαύμασα θαυμασμόν μέγαν. **7** Και μοι εἶπεν ο ἄγγελος. Διὰ τι ἐθαύμασας; ἐγὼ θέλω σοι εἰπεῖ το μυστήριον της γυναικὸς και του θηρίου του βατράζοντος αὐτὴν, το ὁποῖον ἔχει τας επτά κεφαλὰς και τα δέκα κέρατα. **8** Το θηρίον, το ὁποῖον εἶδες, ἦτο και δεν εἶναι, και μέλλει να ἀναβῇ εκ της ἀβύσσου και να ὑπάγῃ εις ἀπώλειαν· και θέλουσι θαυμάσει οι κατοικοῦντες ἐπὶ της γης, των ὁποίων τα ὀνόματα δεν εἶναι γεγραμμένα εν τῷ βιβλίῳ της ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλέποντες το θηρίον, το ὁποῖον ἦτο και δεν εἶναι, αν και ἦναι. (Abyssos g12) **9** Εδὼ εἶναι ο νοῦς ο ἔχων σοφίαν. Αι επτά κεφαλαί εἶναι επτά ὄρη, ὅπου ἡ γυνὴ κἀθηται ἐπ' αὐτῶν· **10** και εἶναι επτά βασιλεῖς· οι πέντε ἔπεσαν, και ο εἰς εἶναι, ο ἄλλος δεν ἦλθεν ἐτι, και ὅταν ἔλθῃ, ολίγον πρέπει να μεῖνῃ. **11** Και το θηρίον, το ὁποῖον ἦτο και δεν εἶναι, εἶναι και αὐτός ο ὄγδοος, και εἶναι εκ των επτά, και ὑπάγει εις ἀπώλειαν. **12** Και τα δέκα κέρατα, τα ὁποία εἶδες, εἶναι δέκα βασιλεῖς, οἵτινες βασιλείαν δεν ἔλαβον ἐτι, ἀλλὰ μίαν ὥραν λαμβάνουσιν ἐξουσίαν ως βασιλεῖς μετὰ του θηρίου. **13** Οὔτοι ἔχουσι μίαν γνώμην και θέλουσι παραδώσει εις το θηρίον την δύναμιν και την ἐξουσίαν αὐτῶν. **14** Οὔτοι θέλουσι πολεμήσει με το Ἀρνίον, και το Ἀρνίον θέλει νικήσει αυτοὺς, διότι εἶναι Κύριος των κυρίων και Βασιλεὺς των βασιλέων, και ὅσοι εἶναι μετ' αὐτοῦ εἶναι κλητοί και ἐκλεκτοί και πιστοί. **15** Και μοι λέγει· Τα ὕδατα, τα ὁποία εἶδες, ὅπου ἡ πόρνη κἀθηται, εἶναι λαοί και ὅχλοι και ἔθνη και γλώσσαι. **16** Και τα δέκα κέρατα, τα ὁποία εἶδες ἐπὶ το θηρίον, οὔτοι θέλουσι μισήσει την πόρνην και θέλουσι κάμει αὐτὴν ἠρημωμένην και γυμνήν, και τας σάρκας αὐτῆς θέλουσι φάγει, και αὐτὴν θέλουσι κατακαύσει εν πυρὶ. **17** Διότι ο Θεός ἔδωκεν εις τας καρδίας αὐτῶν να κάμωσι την γνώμην αὐτοῦ, και να γείνωσι της αὐτῆς γνώμης και να δώσωσι την βασιλείαν αὐτῶν εις το θηρίον, εωσού ἐκτελεσθῶσιν οι λόγοι του Θεοῦ. **18** Και ἡ γυνὴ, την ὁποίαν εἶδες, εἶναι ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ των βασιλέων.

18 Και μετὰ ταῦτα εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα εκ του ουρανοῦ, ὅστις εἶχεν ἐξουσίαν μεγάλην, και ἡ γη ἐφωτίσθη εκ της δόξης αὐτοῦ, **2** και ἔκραξε δυνατὰ μετὰ φωνῆς μεγάλης, λέγων· Ἐπεσεν, ἔπεσε Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, και ἐγένεε κατοικητήριον δαιμόνων και φυλακὴ παντός πνεύματος ἀκαθάρτου και φυλακὴ παντός ορνέου ἀκαθάρτου και μισητοῦ· **3** διότι εκ του οἴνου του θυμοῦ της πορνείας αὐτῆς ἔπιον πάντα τα ἔθνη, και οι βασιλεῖς της γης ἐπόρνευσαν μετ' αὐτῆς και οι ἔμποροι της γης ἐπλούτησαν εκ της υπερβολῆς της ἐντροφῆσεως αὐτῆς. **4** Και ἴκουσα ἄλλην φωνὴν εκ του

ουρανού, λέγουσαν· Εξέλθετε εξ αυτής ο λαός μου, διά να μη συγκοινωνήσητε εις τας αμαρτίας αυτής, και να μη λάβητε εκ των πληγών αυτής· **5** διότι αι αμαρτίαι αυτής έφθασαν έως του ουρανού, και ενεθυμήθη ο Θεός τα αδικήματα αυτής. **6** Απόδοτε εις αυτήν ως και αυτή απέδωκεν εις εσάς, και διπλασιάσατε εις αυτήν διπλάσια κατά τα έργα αυτής με το πηλίον, με το οποίον εκέρασε, διπλάσιον κέρασατε εις αυτήν· **7** όσον εδόξασεν εαυτήν και κατετρόφισεν, τόσον βασανισμόν και πένθος δότε εις αυτήν. Διότι λέγει εν τη καρδιά αυτής, Κάθημαι βασίλισσα και χήρα δεν είμαι και πένθος δεν θέλω ιδεί, **8** διά τούτο εν μία ημέρα θέλουσιν ελθεί αι πληγαί αυτής, θάνατος και πένθος και πείνα, και θέλει κατακαυθή εν πυρί· διότι ισχυρός είναι Κύριος ο Θεός ο κρίνων αυτήν. **9** Και θέλουσι κλάυσει αυτήν και πενήσει δι' αυτήν οι βασιλείς της γης, οι πορνεύσαντες και κατατροφύσαντες μετ' αυτής, όταν βλέπωσι τον καπνόν της πυρπολήσεως αυτής, **10** από μακρόθεν ιστάμενοι διά τον φόβον του βασανισμού αυτής, λέγοντες· Ουαί, ουαί, η πόλις η μεγάλη, Βαβυλών, η πόλις η ισχυρά, διότι εν μία ώρα ήλθεν η κρίσις σου. **11** Και οι έμποροι της γης κλαίουσι και πενθούσι δι' αυτήν, διότι ουδείς αγοράζει πλέον τας πραγματείας αυτών, **12** πραγματείας χρυσοῦ και αργύρου και λίθων τιμίων και μαργαριτών και βύσσου και πορφύρας και μετάξης και κοκκίνου και παν ξύλον αρωματικών και παν σκεύος ελεφάντινον και παν σκεύος εκ ξύλου πολιτίμου και χαλκού και σιδήρου και μαρμάρου, **13** και κινάμωμον και θυμιάματα και μύρον και λίβανον και οίνον και έλαιον και σεμιδαλιν και σίτον και κτήνη και πρόβατα και ίππους και αμάξας και ανδράποδα και ψυχάς ανθρώπων. **14** Και τα οπωρικά της επιθυμίας της ψυχής σου έφυγον από σου, και πάντα τα παχέα και τα λαμπρά έφυγον από σου, και πλέον δεν θέλεις ευρεί αυτά. **15** Οι έμποροι τούτων, οι πλουτήσαντες απ' αυτής, θέλουσι σταθή από μακρόθεν διά τον φόβον του βασανισμού αυτής, κλαίοντες και πενθούντες, **16** και λέγοντες· Ουαί, ουαί, η πόλις η μεγάλη· η ενδεδυμένη βύσσινον και πορφυροῦν και κόκκινον και κεχρυσωμένη με χρυσόν και λίθων τιμίους και μαργαρίτας, **17** διότι εν μία ώρα ηρημώθη ο τοσοῦτος πλοῦτος. Και πας πλοίαρχος και παν το πλήθος το επί των πλοίων και ναῦται και όσοι εμπορευονται διά της θαλάσσης, εστάθησαν από μακρόθεν, **18** και έκραζον βλέποντες τον καπνόν της πυρπολήσεως αυτής, λέγοντες· Ποία πόλις εστάθη ομοία με την πόλιν την μεγάλην; **19** Και έβαλον χρώμα επί τας κεφαλάς αυτών και έκραζον κλαίοντες και πενθούντες, λέγοντες· Ουαί, ουαί, η πόλις η μεγάλη, εν ή επλούτησαν εκ της αφθονίας αυτής πάντες οι έχοντες πλοία εν τη θαλάσση· διότι εν μία ώρα ηρημώθη. **20** Ευφραίνου επ' αυτήν, ουρανε, και οι άγιοι απόστολοι και οι προφήται, διότι έκρινεν ο Θεός την κρίσιν σας εναντίον αυτής. **21** Και εσήκωσεν εις άγγελος ισχυρός λίθον, ως μολόπετραν μεγάλην, και έρριπεν εις την θάλασσαν, λέγων· Ούτω με ορμήν θέλει ριφθή η Βαβυλών η μεγάλη πόλις, και δεν θέλει ευρεθί πλέον. **22** Και φωνή κιθαρωδών και μουσικών και αυλητών και σαλπιστών δεν θέλει ακουσθή πλέον εν σοι, και πας τεχνίτης πάσης τέχνης δεν θέλει ευρεθί πλέον εν σοι, και φωνή μύλου δεν θέλει ακουσθή πλέον εν σοι, **23** και φως λύχνου δεν θέλει φέγγει πλέον εν σοι, και φωνή νυμφίου και νύμφης δεν θέλει ακουσθή πλέον εν σοί· διότι οι έμποροί σου ήσαν οι μεγιστάνες της γης, διότι με την γοητείαν σου επλανήθησαν πάντα τα έθνη, **24** και εν αυτή ευρέθη αίμα προφητών και αγίων και πάντων των εσφαγμένων επί της γης.

19 Και μετά ταῦτα ήκουσα ως φωνήν μεγάλην όχλου πολλού εν τω ουρανώ, λέγοντος· Αλληλούϊα· η σωτηρία και η δόξα και η τιμή και η δύναμις ανήκουσιν εις Κύριον τον Θεόν ημών, **2** διότι αληθινάι και δίκαιαι είναι αι κρίσεις αυτού· διότι έκρινεν την πόρνην την μεγάλην, ήτις έφθειρε την γην με την πορνεϊαν αυτής, και εξεδίκησεν εκ της χειρός αυτής το αίμα των δούλων αυτού. **3** Και εκ δευτέρου είπον· Αλληλούϊα· και ο καπνός αυτής αναβαίνει εις τους αιώνας των αιώνων. **(aiñē g165)** **4** Και έπεσον οι εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι και τα τέσσαρα ζώα και προσεκύνησαν τον Θεόν τον καθήμενον επί του θρόνου λέγοντες· Αμήν, αλληλούϊα. **5** Και εξήλθεν εκ του θρόνου φωνή, λέγουσα· Ανείτε τον Θεόν ημών, πάντες οι δούλοι αυτού και οι φοβούμενοι αυτών και οι μικροί και οι μεγάλοι. **6** Και ήκουσα ως φωνήν όχλου πολλού, και ως φωνήν υδάτων πολλών, και ως φωνήν βροντών ισχυρών, λεγόντων· Αλληλούϊα· διότι εβασίλευσε Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ. **7** Ας χαίρωμεν και ας αγαλλιώμεθα και ας δώσωμεν την δόξαν εις αυτόν, διότι ήλθεν ο γάμος του Αρνίου, και η γυνή αυτού ητοιμάσεν εαυτήν. **8** Και εδόθη εις αυτήν να ενδυθή βύσσινον καθαρόν και λαμπρόν· διότι το βύσσινον είναι τα δικαιώματα των αγίων. **9** Και λέγει προς εμέ· Γράψον, Μακάριοι οι κεκλημένοι εις το δείπνον του γάμου του Αρνίου. Και λέγει προς εμέ· Οὔτοι είναι οι αληθινοί λόγοι του Θεού. **10** Και έπεσον έμπροσθεν τον ποδών αυτού, διά να προσκυνήσω αυτόν. Και λέγει μοι· Πρόσεχε μη κάμης τούτο· εγώ είμαι σύνδουλός σου και των αδελφών σου, οίτινες έχουσι την μαρτυρίαν του Ιησού· τον Θεόν προσκύνησον· διότι η μαρτυρία του Ιησού είναι το πνεύμα της προφητείας. **11** Και είδον τον ουρανό ανεωγμένο, και ιδού ίππος λευκός, και ο καθήμενος επ' αυτόν εκαλείτο Πιστός και Αληθινός, και κρίνει και πολεμεί εν δικαιοσύνη. **12** Οι δε οφθαλμοί αυτού ήσαν ως φλόξ πυρός, και επί της κεφαλής αυτού διαδήματα πολλά, και είχαν όνομα γεγραμμένον, το οποίον ουδείς γνωρίζει ειμή αυτός, **13** και ήτο ενδεδυμένος ιμάτιον βεβαμμένον με αίμα, και καλείται το όνομα αυτού· ο Λόγος του Θεού. **14** Και τα στρατεύματα τα εν τω ουρανώ ηκολούθηον αυτόν επ' ίππων λευκών, ενδεδυμένοι βύσσινον λευκόν και καθαρόν. **15** Και εκ του στόματος αυτού εξέρχεται ρομφαία κοπτερά, διά να κτυπά με αυτήν τα έθνη και αυτός θέλει ποιμάνει αυτούς εν ράβδω σιδηρά· και ατός πατεί τον ληνόν του οίνου του θυμού και της οργής του Θεού του παντοκράτορος **16** και επί το ιμάτιον και επί τον μηρόν αυτού έχει γεγραμμένον το όνομα, Βασιλεύς βασιλέων και Κύριος κυρίων. **17** Και είδον ένα άγγελον ιστάμενον εν τω ηλίω, και έκραξε μετά φωνής μεγάλης, λέγων προς πάντα τα όρνεα τα πετώμενα εις το μεσουράνημα· Έλθετε και συνάγεσθε εις το δείπνον του μεγάλου Θεού, **18** διά να φάγητε σάρκας βασιλέων και σάρκας χιλιάρχων και σάρκας ισχυρών και σάρκας ίππων και των καθήμενων επ' αυτών και σάρκας πάντων ελευθέρων και δούλων και μικρών και μεγάλων. **19** Και είδον το θηρίον και τους βασιλείς της γης και τα στρατεύματα αυτών συνηγμένα, διά να κάμωσι πόλεμον με τον καθήμενον επί του ίππου και με το στρατεύμα αυτού. **20** Και επίσθη το θηρίον και μετά τούτου ο ψευδοπροφήτης, όστις έκαμε τα σημεία ενώπιον αυτού, με τα οποία επλάνησε τους λαβόντας το χάραγμα του θηρίου και τους προσκυνούντας την εικόνα αυτού· ζώντες ερρίφθησαν οι δύο εις την λίμνην του πυρός, την καιομένην με το θεϊόν. **(Limnē Pyr g3041 g4442)** **21** Και οι λοιποί εφρονεύθησαν με την ρομφαίαν του καθήμενου επί του ίππου, την εξερχομένην εκ

του στόματος αυτού· και πάντα τα όρνεα εχορτάσθησαν εκ των σαρκών αυτών.

20 Και είδον άγγελον καταβαίνοντα εκ του ουρανού, όστις είχε το κλειδίον της άβυσσου και άλυσιν μεγάλην εν τη χειρί αυτού. **(Abyssos g12)** **2** Και επίσης τον δράκοντα, τον όφιν τον αρχαίον, όστις είναι Διάβολος και Σατανάς, και έδесен αυτόν χίλια έτη, **3** και έρριπεν αυτόν εις την άβυσσον και έκλεισεν αυτόν και εσφράγισεν επάνω αυτού, διά να μη πλανήση τα έθνη πλέον, εωσου πληρωθώσι τα χίλια έτη και μετά ταύτα πρέπει να λυθή ολίγον καιρόν. **(Abyssos g12)** **4** Και είδον θρόνους, και εκάθησαν επ' αυτών, και κρίσις εδόθη εις αυτούς και είδον τας ψυχάς των πεπελεκισμένων διά την μαρτυρίαν του Ιησού και διά τον λόγον του Θεού, και όιτινες δεν προσεκύνησαν το θηρίον ούτε την εικόνα αυτού, και δεν έλαβον το χάραγμα επί το μέτωπον αυτών και επί την χείρα αυτών· και έζησαν και εβασιλευσαν μετά του Χριστού τα χίλια έτη. **5** Οι δε λοιποί των νεκρών δεν ανέζησαν, εωσου πληρωθώσι τα χίλια έτη. Αύτη είναι η ανάστασις η πρώτη. **6** Μακάριος και άγιος, όστις έχει μέρος εις την πρώτην ανάστασιν· επί τούτων ο θάνατος ο δεύτερος δεν έχει εξουσίαν, αλλά θέλουσιν εισθαι ιερείς του Θεού και του Χριστού και θέλουσι βασιλεύσει μετ' αυτού χίλια έτη. **7** Και όταν πληρωθώσι τα χίλια έτη, θέλει λυθή ο Σατανάς εκ της φυλακής αυτού, **8** και θέλει εξέλθει, διά να πλανήση τα έθνη τα εις τας τέσσαρας γωνίας της γης, τον Γουγ και τον Μαγώγ, διά να συνάξη αυτούς εις πόλεμον, των οποίων ο αριθμός είναι ως η άμμος της θαλάσσης. **9** Και ανέβησαν επί το πλάτος της γης και περιεκύκλωσαν το στρατόπεδον των αγίων και την πόλιν την ηγαπημένην· και κατέβη πυρ από του Θεού εκ του ουρανού και κατέφαγεν αυτούς· **10** και ο διάβολος ο πλανών αυτούς ερρίφθη εις την λίμνην του πυρός και του θείου, όπου είναι το θηρίον και ο ψευδοπροφήτης, και θέλουσι βασανίζεσθαι ημέραν και νύκτα εις τους αιώνων των αιώνων. **(aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442)** **11** Και είδον θρόνον λευκόν μέγαν και τον καθημένον επ' αυτού, από προσώπου του οποίου έφυγεν η γη και ο ουρανός, και δεν ευρέθη τόπος δι' αυτά. **12** Και είδον τους νεκρούς, μικρούς και μεγάλους, ισταμένους ενώπιον του Θεού, και τα βιβλία ηνοιχθησαν· και βιβλίον άλλο ηνοιχθη, το όποιον είναι της ζωής· και εκρίθησαν οι νεκροί εκ των γεγραμμένων εν τοις βιβλίοις κατά τα έργα αυτών. **13** Και έδωκαν η θάλασσα τους εν αυτή νεκρούς, και ο θάνατος και ο άδης έδωκαν τους εν αυτοίς νεκρούς, και εκρίθησαν έκαστος κατά τα έργα αυτών. **(Hadēs g86)** **14** Και ο θάνατος και ο άδης ερρίφθησαν εις την λίμνην του πυρός· ούτος είναι ο δεύτερος θάνατος. **(Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442)** **15** Και όστις δεν ευρέθη γεγραμμένος εν τω βιβλίω της ζωής, ερρίφθη εις την λίμνην του πυρός. **(Limnē Pyr g3041 g4442)**

21 Και είδον ουρανόν νέον και γην νέαν· διότι ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε, και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον. **2** Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την νέαν Ιερουσαλήμ καταβαίνουσαν από του Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένη εν νύμφην κεκοσμημένην διά τον άνδρα αυτής. **3** Και ήκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν· Ιδού, η σκηνή του Θεού μετά των ανθρώπων, και θέλει σκηνώσσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν εισθαι λαοί αυτού, και αυτός ο Θεός θέλει εισθαι μετ' αυτών Θεός αυτών· **4** και θέλει εξαλείψει ο Θεός παν δάκρυον από των οφθαλμών αυτών, και ο θάνατος δεν θέλει υπάρχει πλέον, ούτε πένθος

ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν θέλουσιν υπάρχει πλέον· διότι τα πρώτα παρήλθον. **5** Και ειπεν ο καθημένος επί του θρόνου· Ιδού, κάμνω νέα τα πάντα. Και λέγει προς εμέ· Γράψον, διότι ούτοι οι λόγοι είναι αληθινοί και πιστοί. **6** Και ειπε προς εμέ· Ετελέσθη. Εγώ είμαι το Α και το Ω, η αρχή και το τέλος. Εγώ θέλω δώσει εις τον διψώντα εκ της πηγής του ύδατος της ζωής δωρεάν. **7** Ο νικώσων θέλει κληρονομήσει τα πάντα, και θέλω εισθαι εις αυτόν Θεός και αυτός θέλει εισθαι εις εμέ υιός. **8** Οι δε δειλοί και άπιστοι και βδελυκτοί και φονείς και πόρνοι και μάγοι και ειδωλολάτραι και πάντες οι ψεύσται θέλουσιν έχει την μερίδα αυτών εν τη λίμνη τη καιομένη με πυρ και θείον· ούτος είναι ο δεύτερος θάνατος. **(Limnē Pyr g3041 g4442)** **9** Και ήλθε προς εμέ εις των επτά αγγέλων των εχόντων τας επτά φιάλας τας πλήρεις από των επτά εσχάτων πληγών, και ελάλησε μετ' εμού, λέγων· Ελθέ, θέλω σοι δείξει την νύμφην, του Αρνίου την γυναίκα. **10** Και με έφερεν εν πνεύματι επί όρος μέγα και υψηλόν, και μοι έδειξε την πόλιν την μεγάλην, την αγίαν Ιερουσαλήμ, καταβαίνουσαν εκ του ουρανού από του Θεού, **11** έχουσαν την δόξαν του Θεού· και λαμπρότης αυτής ήτο ομοία με λίθον πολύτιμον, ως λίθον ίασπιν κρυσταλλίζοντα· **12** και είχε τείχος μέγα και υψηλόν, είχε και δώδεκα πυλώνας, και εις τους πυλώνας δώδεκα αγγέλους, και ονόματα επιγεγραμμένα, τα οποία είναι των δώδεκα φυλών των υιών Ισραήλ. **13** Προς ανατολάς πυλώνες τρεις, προς βορράν πυλώνες τρεις, προς νότον πυλώνες τρεις, προς δυσμάς πυλώνες τρεις. **14** Και το τείχος της πόλεως είχε θεμέλια δώδεκα, και εν αυτοίς τα ονόματα των δώδεκα αποστόλων του Αρνίου. **15** Και ο λαλών μετ' εμού είχε κάλαμον χρυσοῦν, διά να μετρήση την πόλιν και τους πυλώνας αυτής και το τείχος αυτής. **16** Και πόλις κείται τετραγώνως, και το μήκος αυτής είναι τοσοῦτον όσον και το πλάτος. Και μετρήσθη την πόλιν με τον κάλαμον έως δώδεκα χιλιάδας σταδίων· το μήκος και το πλάτος και το ύψος αυτής είναι ίσα. **17** Και μετρήσθη το τείχος αυτής, εκατόν τεσσαράκοντα τεσσαρων πηχών, κατά το μέτρον του ανθρώπου, ήγουν του αγγέλου. **18** Και η οικοδόμησις του τείχους αυτής ήτο ίασπις, και η πόλις χρυσίον καθαρόν, ομοία με ύαλον καθαρόν. **19** Και τα θεμέλια του τείχους της πόλεως ήσαν κεκοσμημένα με πάντα λίθον πολύτιμον· το πρώτον θεμέλιον ίασπις, το δεύτερον σάπφειρος, το τρίτον χαλκηδών, το τέταρτον σμάραγδος, **20** το πέμπτον σαρδόνυξ, το έκτον σάρδιος, το έβδομον χρυσόλιθος, το όγδοον βήρυλλος, το έννατον τοπάζιον, το δέκατον χρυσοπρασος, το ενδέκατον υάκινθος, το δωδέκατον αμέθυστος. **21** Και οι δώδεκα πυλώνες ήσαν δώδεκα μαργαρίται· έκαστος των πυλώνων ήτο εξ ενός μαργαρίτου και η πλατεία της πόλεως χρυσίον καθαρόν ως ύαλος διαφανής. **22** Και ναόν δεν είδον εν αυτή· διότι ναός αυτής είναι ο Κύριος ο Θεός ο παντοκράτωρ και το Αρνίον. **23** Και η πόλις δεν έχει χρείαν του υαλιου ουδέ της σελήνης, διά να φέγγωσιν εν αυτή· διότι η δόξα του Θεού εφώτισεν αυτήν, και ο λύχνος αυτής είναι το Αρνίον. **24** Και τα έθνη των σωζομένων θέλουσι περιπατεί εν τω φωτί αυτής και οι βασιλείς της γης φέρουσι την δόξαν και την τιμήν αυτών εις αυτήν. **25** Και οι πυλώνες αυτής δεν θέλουσι κλεισθή την ημέραν· διότι νυξ δεν θέλει εισθαι εκεί. **26** Και θέλουσι φέρει την δόξαν και την τιμήν των εθνών εις αυτήν. **27** Και δεν θέλει εισέλθει εις αυτήν ουδέν το όποιον μιάινει και προξενεί βδέλυγμα και ψεύδος, αλλά μόνον οι γεγραμμένοι εν τω βιβλίω της ζωής του Αρνίου.

22 Και μοι έδειξε καθαρόν ποταμόν ύδατος της ζωής λαμπρόν ως κρυστάλλον, εξερχόμενον εκ του θρόνου του Θεού και

του Αρνίου. **2** Εν τω μέσω της πλατείας αυτής και του ποταμού εντεύθεν και εντεύθεν ήτο το δένδρον της ζωής, φέρον καρπούς δώδεκα, καθ' ἕκαστον μήνα κάμνον τον καρπὸν αὐτοῦ, και τα φύλλα του δένδρου είναι εις θεραπείαν των εθνῶν. **3** Και οὐδὲν ἀνάθεμα θέλει εἶσθαι πλέον· και ο θρόνος του Θεοῦ και του Αρνίου θέλει εἶσθαι εν αὐτῇ, και οι δούλοι αὐτοῦ θέλουσι λατρεύσει αὐτόν. **4** και θέλουσιν ἰδεῖ το πρόσωπον αὐτοῦ, και το ὄνομα αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἐπὶ των μετώπων αὐτῶν. **5** Και νυξ δεν θέλει εἶσθαι ἐκεῖ, και δεν ἔχουσι χρεῖαν λύχνου και φωτός ηλίου, διότι Κύριος ο Θεός φωτίζει αὐτούς, και θέλουσι βασιλεύσει εις τους αἰῶνας των αἰῶνων. **(αἰθῆ g165)** **6** Και εἶπε προς ἐμέ· Οὔτοι οι λόγοι είναι πιστοί και ἀληθινοί· και Κύριος ο Θεός των αγίων προφητῶν ἀπέστειλε τον ἀγγελον αὐτοῦ, διά να δείξῃ εις τους δούλους αὐτοῦ τα ὅσα πρέπει να γείνωσι ταχέως. **7** Ἰδοῦ, ἔρχομαι ταχέως. Μακάριος ὅστις φυλάττει τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου. **8** Και ἐγὼ ο Ἰωάννης εἶμαι ο ἰδὼν ταῦτα και ἀκούσας. Και ὅτε ἤκουσα και εἶδον, ἔπεσα να προσκυνήσω ἐμπροσθεν των ποδῶν του ἀγγέλου του δεικνύοντος εις ἐμέ ταῦτα. **9** Και λέγει προς ἐμέ· Πρόσεχε μη κάμῃς τούτο· διότι ἐγὼ εἶμαι σύνδουλος σου και των ἀδελφῶν σου των προφητῶν και των φυλαττόντων τους λόγους του βιβλίου τούτου· τον Θεόν προσκύνησον. **10** Και λέγει προς ἐμέ· Μη σφραγίσῃς τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου· διότι ο καιρὸς είναι ἐγγύς. **11** Ὅστις ἀδικεῖ ἀς ἀδικήσῃ ἔτι, και ὅστις είναι μεμολυσμένος ἀς μολυνθῇ ἔτι, και ο δίκαιος ἀς γείνῃ ἔτι δίκαιος, και ο ἅγιος ἀς γείνῃ ἔτι ἅγιος. **12** Και ἰδοῦ, ἔρχομαι ταχέως, και ο μισθός μου είναι μετ' ἐμοῦ, διά να ἀποδώσω εις ἕκαστον ὡς θέλει εἶσθαι το ἔργον αὐτοῦ. **13** Ἐγὼ εἶμαι το Α και το Ω, ἀρχὴ και τέλος, ο πρῶτος και ο ἔσχατος. **14** Μακάριοι οι πράττοντες τας ἐντολάς αὐτοῦ, διά να ἔχωσιν ἐξουσίαν ἐπὶ το δένδρον της ζωής και να εἰσελθωσι διά των πυλῶνων εις την πόλιν. **15** Ἐξω δε εἶναι οι κύνες και οι μάγοι και οι πόρνοι και οι φονεῖς και οι εἰδωλολάτραι και πας ο ἀγαπῶν και πράττων το ψεῦδος. **16** Ἐγὼ ο Ἰησοῦς ἐπέμψα τον ἀγγελόν μου να μαρτυρήσῃ εις ἐσάς ταῦτα εις τας ἐκκλησίας. Ἐγὼ εἶμαι ἡ ρίζα και το γένος του Δαβὶδ, ο ἀστήρ ο λαμπρός και ὀρθρινός. **17** Και το Πνεῦμα και ἡ νύμφη λέγουσιν· Ἐλθέ. Και ὅστις ἀκούει, ἀς εἴπῃ. Ἐλθέ. Και ὅστις διψᾷ, ἀς ἔλθῃ, και ὅστις θέλει, ἀς λαμβάνῃ δωρεάν το ὕδωρ της ζωής. **18** Διότι μαρτύρομαι εις πάντα ἀκούοντα τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου· Ἐάν τις ἐπιθέσῃ εις ταῦτα, ο Θεός θέλει ἐπιθέσει εις αὐτόν τας πληγὰς τας γεγραμμένας εν τω βιβλίῳ τούτῳ· **19** και εἴάν τις ἀφαιρέσῃ ἀπὸ των λόγων του βιβλίου της προφητείας ταύτης, ο Θεός θέλει ἀφαιρέσει το μέρος αὐτοῦ ἀπὸ του βιβλίου της ζωής και ἀπὸ της πόλεως της αγίας και των γεγραμμένων εν τω βιβλίῳ τούτῳ. **20** Λέγει ο μαρτυρῶν ταῦτα· Ναί, ἔρχομαι ταχέως. Ἀμήν, ναί, ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ. **21** Ἡ χάρις του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴῃ μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

Και εγώ ο Ιωάννης είδον την πόλιν την αγίαν, την νέαν Ιερουσαλήμ καταβαίνουσαν από του Θεού εκ του ουρανού, ητοιμασμένην ως νύμφην κεκοσμημένην διά τον άνδρα αυτής. Και ήκουσα φωνήν μεγάλην εκ του ουρανού, λέγουσαν· Ιδού, η σκηνή του Θεού μετά των ανθρώπων, και θέλει σκηνώσει μετ' αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαοί αυτού, και αυτός ο Θεός θέλει είσθαι μετ' αυτών Θεός αυτών·

Αποκαλυψις Ιωαννου 21:2-3

Reader's Guide

Ελληνική at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

Ελληνική at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Greek---Greek-Modern-Kathareuoussa/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Κατα Λουκαν 8:31
Προς Ρωμαιους 10:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:2
Αποκαλυψις Ιωαννου 9:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 17:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:1
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:3

aidios

Προς Ρωμαιους 1:20
Ιουδα 1:6

aiōn

Κατα Ματθαιον 12:32
Κατα Ματθαιον 13:22
Κατα Ματθαιον 13:39
Κατα Ματθαιον 13:40
Κατα Ματθαιον 13:49
Κατα Ματθαιον 21:19
Κατα Ματθαιον 24:3
Κατα Ματθαιον 28:20
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 4:19
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Μαρκον 11:14
Κατα Λουκαν 1:33
Κατα Λουκαν 1:55
Κατα Λουκαν 1:70
Κατα Λουκαν 16:8
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Λουκαν 20:34
Κατα Λουκαν 20:35
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 6:51
Κατα Ιωαννην 6:58
Κατα Ιωαννην 8:35
Κατα Ιωαννην 8:51
Κατα Ιωαννην 8:52
Κατα Ιωαννην 9:32
Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 11:26
Κατα Ιωαννην 12:34
Κατα Ιωαννην 13:8
Κατα Ιωαννην 14:16

Πραξεις 3:21
Πραξεις 15:18
Προς Ρωμαιους 1:25
Προς Ρωμαιους 9:5
Προς Ρωμαιους 11:36
Προς Ρωμαιους 12:2
Προς Ρωμαιους 16:27
Προς Κορινθιους Α' 1:20
Προς Κορινθιους Α' 2:6
Προς Κορινθιους Α' 2:7
Προς Κορινθιους Α' 2:8
Προς Κορινθιους Α' 3:18
Προς Κορινθιους Α' 8:13
Προς Κορινθιους Α' 10:11
Προς Κορινθιους Β' 4:4
Προς Κορινθιους Β' 9:9
Προς Κορινθιους Β' 11:31
Προς Γαλατας 1:4
Προς Γαλατας 1:5
Προς Εφεσιους 1:21
Προς Εφεσιους 2:2
Προς Εφεσιους 2:7
Προς Εφεσιους 3:9
Προς Εφεσιους 3:11
Προς Εφεσιους 3:21
Προς Εφεσιους 6:12
Προς Φιλιππησιους 4:20
Προς Κολοσσαεις 1:26
Προς Τιμοθεον Α' 1:17
Προς Τιμοθεον Α' 6:17
Προς Τιμοθεον Β' 4:10
Προς Τιμοθεον Β' 4:18
Προς Τιτον 2:12
Προς Εβραιους 1:2
Προς Εβραιους 1:8
Προς Εβραιους 5:6
Προς Εβραιους 6:5
Προς Εβραιους 6:20
Προς Εβραιους 7:17
Προς Εβραιους 7:21
Προς Εβραιους 7:24
Προς Εβραιους 7:28
Προς Εβραιους 9:26
Προς Εβραιους 11:3
Προς Εβραιους 13:8
Προς Εβραιους 13:21
Πετρου Α' 1:23

Πετρου Α' 1:25
Πετρου Α' 4:11
Πετρου Α' 5:11
Πετρου Β' 3:18
Ιωαννου Α' 2:17
Ιωαννου Β' 1:2
Ιουδα 1:13
Ιουδα 1:25
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:9
Αποκαλυψις Ιωαννου 4:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 5:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 7:12
Αποκαλυψις Ιωαννου 10:6
Αποκαλυψις Ιωαννου 11:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:11
Αποκαλυψις Ιωαννου 15:7
Αποκαλυψις Ιωαννου 19:3
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 22:5

aiōnios

Κατα Ματθαιον 18:8
Κατα Ματθαιον 19:16
Κατα Ματθαιον 19:29
Κατα Ματθαιον 25:41
Κατα Ματθαιον 25:46
Κατα Μαρκον 3:29
Κατα Μαρκον 10:17
Κατα Μαρκον 10:30
Κατα Λουκαν 10:25
Κατα Λουκαν 16:9
Κατα Λουκαν 18:18
Κατα Λουκαν 18:30
Κατα Ιωαννην 3:15
Κατα Ιωαννην 3:16
Κατα Ιωαννην 3:36
Κατα Ιωαννην 4:14
Κατα Ιωαννην 4:36
Κατα Ιωαννην 5:24
Κατα Ιωαννην 5:39
Κατα Ιωαννην 6:27
Κατα Ιωαννην 6:40
Κατα Ιωαννην 6:47
Κατα Ιωαννην 6:54
Κατα Ιωαννην 6:68

Κατα Ιωαννην 10:28
Κατα Ιωαννην 12:25
Κατα Ιωαννην 12:50
Κατα Ιωαννην 17:2
Κατα Ιωαννην 17:3
Πραξεις 13:46
Πραξεις 13:48
Προς Ρωμαιους 2:7
Προς Ρωμαιους 5:21
Προς Ρωμαιους 6:22
Προς Ρωμαιους 6:23
Προς Ρωμαιους 16:25
Προς Ρωμαιους 16:26
Προς Κορινθιους Β΄ 4:17
Προς Κορινθιους Β΄ 4:18
Προς Κορινθιους Β΄ 5:1
Προς Γαλατας 6:8
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 1:9
Προς Θεσσαλονικεις Β΄ 2:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 1:16
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:12
Προς Τιμοθεον Α΄ 6:16
Προς Τιμοθεον Β΄ 1:9
Προς Τιμοθεον Β΄ 2:10
Προς Τιτον 1:2
Προς Τιτον 3:7
Προς Φιλημονα 1:15
Προς Εβραιους 5:9
Προς Εβραιους 6:2
Προς Εβραιους 9:12
Προς Εβραιους 9:14
Προς Εβραιους 9:15
Προς Εβραιους 13:20
Πετρου Α΄ 5:10
Πετρου Β΄ 1:11
Ιωαννου Α΄ 1:2
Ιωαννου Α΄ 2:25
Ιωαννου Α΄ 3:15
Ιωαννου Α΄ 5:11
Ιωαννου Α΄ 5:13
Ιωαννου Α΄ 5:20
Ιουδα 1:7
Ιουδα 1:21
Αποκαλυψις Ιωαννου 14:6

eleēse

Προς Ρωμαιους 11:32

Geenna

Κατα Ματθαιον 5:22
Κατα Ματθαιον 5:29
Κατα Ματθαιον 5:30
Κατα Ματθαιον 10:28
Κατα Ματθαιον 18:9
Κατα Ματθαιον 23:15
Κατα Ματθαιον 23:33
Κατα Μαρκον 9:43

Κατα Μαρκον 9:45
Κατα Μαρκον 9:47
Κατα Λουκαν 12:5
Ιακωβου 3:6

Hadēs

Κατα Ματθαιον 11:23
Κατα Ματθαιον 16:18
Κατα Λουκαν 10:15
Κατα Λουκαν 16:23
Πραξεις 2:27
Πραξεις 2:31
Προς Κορινθιους Α΄ 15:55
Αποκαλυψις Ιωαννου 1:18
Αποκαλυψις Ιωαννου 6:8
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:13
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14

Limnē Pyr

Αποκαλυψις Ιωαννου 19:20
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:10
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:14
Αποκαλυψις Ιωαννου 20:15
Αποκαλυψις Ιωαννου 21:8

Sheol

Γένεσις 37:35
Γένεσις 42:38
Γένεσις 44:29
Γένεσις 44:31
΄Αριθμοί 16:30
΄Αριθμοί 16:33
Δευτερονόμιον 32:22
Βασιλειών Α΄ 2:6
Βασιλειών Β΄ 22:6
Βασιλειών Γ΄ 2:6
Βασιλειών Γ΄ 2:9
΄Ιώβ 7:9
΄Ιώβ 11:8
΄Ιώβ 14:13
΄Ιώβ 17:13
΄Ιώβ 17:16
΄Ιώβ 21:13
΄Ιώβ 24:19
΄Ιώβ 26:6
Ψαλμοί 6:5
Ψαλμοί 9:17
Ψαλμοί 16:10
Ψαλμοί 18:5
Ψαλμοί 30:3
Ψαλμοί 31:17
Ψαλμοί 49:14
Ψαλμοί 49:15
Ψαλμοί 55:15
Ψαλμοί 86:13
Ψαλμοί 88:3
Ψαλμοί 89:48

Ψαλμοί 116:3
Ψαλμοί 139:8
Ψαλμοί 141:7
Παροιμίας 1:12
Παροιμίας 5:5
Παροιμίας 7:27
Παροιμίας 9:18
Παροιμίας 15:11
Παροιμίας 15:24
Παροιμίας 23:14
Παροιμίας 27:20
Παροιμίας 30:16
΄Εκκλησιαστής 9:10
΄Ασμα ΄Ασμάτων 8:6
΄Ησαΐας 5:14
΄Ησαΐας 7:11
΄Ησαΐας 14:9
΄Ησαΐας 14:11
΄Ησαΐας 14:15
΄Ησαΐας 28:15
΄Ησαΐας 28:18
΄Ησαΐας 38:10
΄Ησαΐας 38:18
΄Ησαΐας 57:9
΄Ιεζεκιήλ 31:15
΄Ιεζεκιήλ 31:16
΄Ιεζεκιήλ 31:17
΄Ιεζεκιήλ 32:21
΄Ιεζεκιήλ 32:27
΄Ωσηέ΄ 13:14
΄Αμώς΄ 9:2
΄Ιωνάς΄ 2:2
Άμβακούμ 2:5

Tartaroō

Πετρου Β΄ 2:4

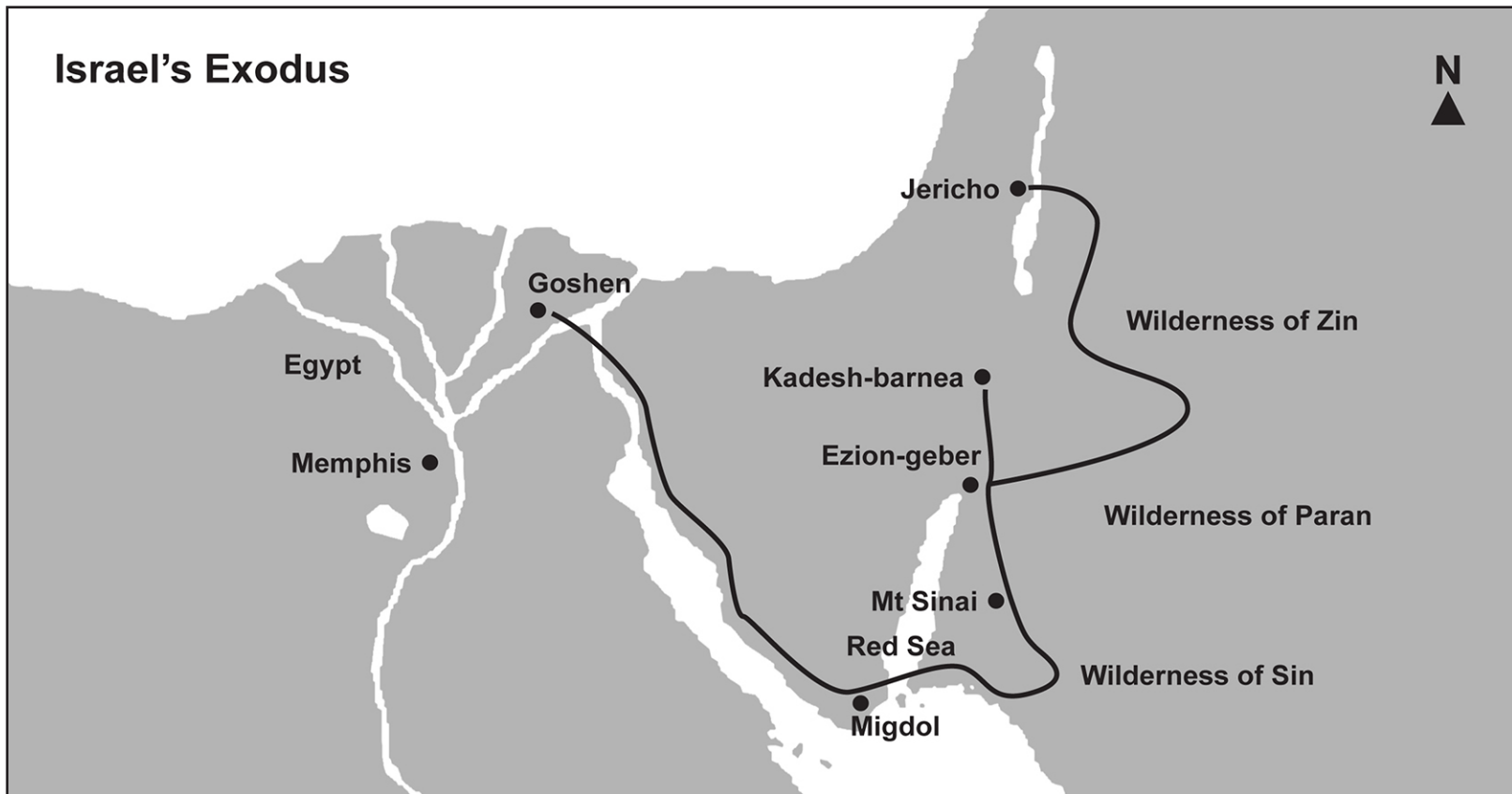
Questioned

Πετρου Β΄ 2:17

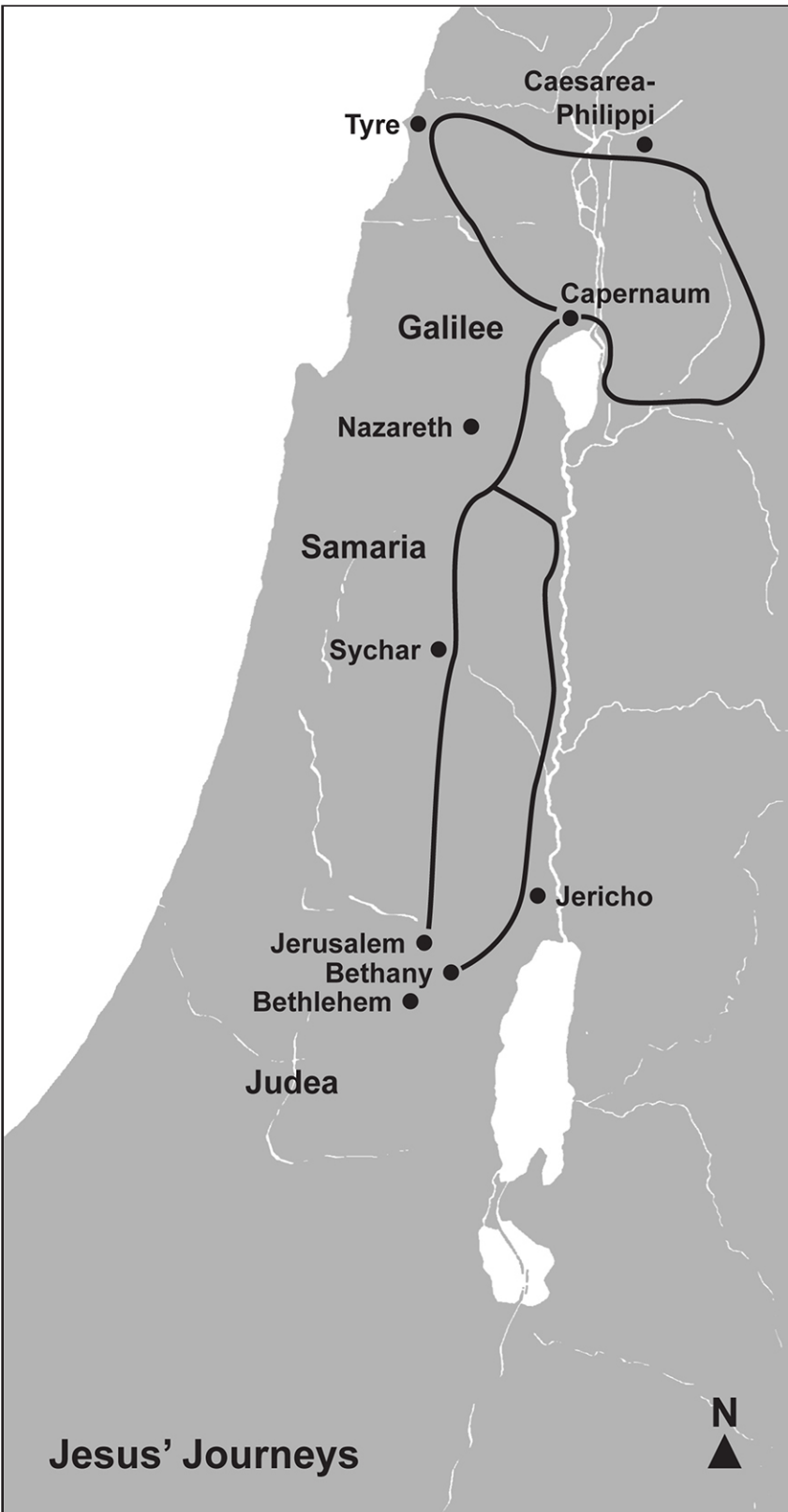

Διά πίστεως υπήκουσεν ο Αβραάμ, ότε εκαλείτο να εξέλθη εις τον τόπον τον οποίον έμελλε να λάβη εις κληρονομίαν, και εξήλθε μη εξεύρων που υπάγει. - Προς Εβραιους 11:8

Israel's Exodus

Ότε δε ο Φαραώ εξαπέστειλε τον λαόν, ο Θεός δεν ώδήγησεν αυτούς διά της οδού της γης των Φιλισταίων, αν και ήτο η συντομωτέρα· διότι ο Θεός είπε, Μήποτε ο λαός ιδών πόλεμον μεταμεληθή, και επιστρέψη εις Αίγυπτον. - Έξοδος 13:17

διότι ο Υιός του ανθρώπου δεν ήλθε διά να υπηρετηθή, αλλά διά να υπηρετήσει και να δώσει την ζωή αυτού λύτρον αντί πολλών. - Κατά Μάρκον 10:45

Παύλος, δούλος Ιησού Χριστού, προσκεκλημένος απόστολος, κειχωρισμένος διά το ευαγγέλιον του Θεού, - Προς Ρωμαίους 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyrd in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Titus destroys the Jewish Temple
52	Paul imprisoned in Rome, Italy
39	Thomas reaches Malabar, India
33	Peter reaches Gentile Cornelius
	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3		Mankind is created in God's image, male and female He created us																																																															
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19		Sin entered the world through Adam and then death through sin																																																															
Where are we? ▶			When are we? ▼																																																																	
			Innocence		Fallen			Glory																																																												
▶			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth																																																											
			<table border="1"> <tr> <td rowspan="2">God</td> <td>Father</td> <td>John 10:30</td> <td rowspan="6"> Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden </td> <td colspan="3">1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light</td> <td rowspan="6"> Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City </td> </tr> <tr> <td>Son</td> <td>God's perfect fellowship</td> <td colspan="2">John 8:58 Pre-incarnate</td> <td>John 1:14 Incarnate</td> <td>Luke 23:43 Paradise</td> </tr> <tr> <td>Holy Spirit</td> <td></td> <td></td> <td colspan="2">Psalm 139:7 Everywhere</td> <td colspan="2">John 14:17 Living in believers</td> </tr> <tr> <td rowspan="3">Mankind</td> <td>Living</td> <td rowspan="6"> Genesis 1:1 No Creation No people </td> <td colspan="3">Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth</td> </tr> <tr> <td>Deceased believing</td> <td colspan="3">Luke 16:22 Blessed in Paradise</td> </tr> <tr> <td>Deceased unbelieving</td> <td colspan="3">Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment</td> </tr> <tr> <td rowspan="4">Angels</td> <td>Holy</td> <td colspan="3">Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command</td> </tr> <tr> <td>Imprisoned</td> <td colspan="3">2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus</td> </tr> <tr> <td>Fugitive</td> <td colspan="2" rowspan="3"> Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels </td> <td>Revelation 20:13 Thalaasa</td> <td rowspan="4"> Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels </td> </tr> <tr> <td>First Beast</td> <td colspan="2">1 Peter 5:8, Revelation 12:10</td> </tr> <tr> <td>False Prophet</td> <td colspan="2">Rebelling against Christ Accusing mankind</td> </tr> <tr> <td>Satan</td> <td></td> <td colspan="2">Revelation 19:20 Lake of Fire</td> </tr> <tr> <td colspan="3"></td> <td></td> <td colspan="2">Revelation 20:2 Abbyss</td> <td></td> </tr> </table>		God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City	Son	God's perfect fellowship	John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth			Deceased believing	Luke 16:22 Blessed in Paradise			Deceased unbelieving	Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment			Angels	Holy	Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command			Imprisoned	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus			Fugitive	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels		Revelation 20:13 Thalaasa	Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels	First Beast	1 Peter 5:8, Revelation 12:10		False Prophet	Rebelling against Christ Accusing mankind		Satan		Revelation 19:20 Lake of Fire						Revelation 20:2 Abbyss
God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City																																																													
	Son	God's perfect fellowship		John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate			Luke 23:43 Paradise																																																											
Holy Spirit				Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers																																																														
Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people		Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth																																																																
	Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise																																																																
	Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment																																																																
Angels	Holy		Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command																																																																	
	Imprisoned		2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus																																																																	
	Fugitive		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels		Revelation 20:13 Thalaasa	Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels																																																														
	First Beast	1 Peter 5:8, Revelation 12:10																																																																		
False Prophet	Rebelling against Christ Accusing mankind																																																																			
Satan		Revelation 19:20 Lake of Fire																																																																		
				Revelation 20:2 Abbyss																																																																
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all																																																															

Destiny

Ελληνική at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you,"* John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, - Κατα Ματθαιον 28:19